

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

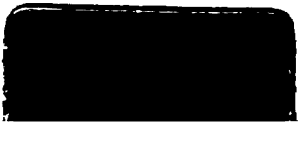
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

3 3433 07439270 9



Ja^s Lenox

CORNELII SCHREVELII

LEXICON MANUALE

GRÆCO-LATINUM ET LATINO-GRÆCUM:

STUDIO ATQUE OPERA

JOSEPHI HILL, JOANNIS ENTICK,

NEC NON

GULIELMI BOWYER,

ADAUCTUM.

INSUPER QUOQUE AD CALCEM ADJECTÆ SUNT

SENTENTIÆ GRÆCO-LATINÆ,

QUIBUS

OMNIA GR. LING. PRIMITIVA COMPREHENDUNTUR.

ITEM

TRACTATUS DUO:

ALTER DE RESOLUTIONE VERBORUM, DE ARTICULIS ALTER

UTERQUE PERUTILIS, ET ÆQUE DESIDERATUS.

EDITIO XIX, ET PRIMA AMERICANA, PRIORIBUS AUCTIOR ET EMENDATIOR.

PHILADELPHIÆ:

SUMPTIBUS IS. THOMAS, JUNIORIS, WORCESTERII MASSACHUSETENSIS. ET JOHNSON & WARNER, PHILADELPHIÆ.

1808.

LENOX LIBRARY
NEW YORK

TRANSFER FROM LENOX

LECTORI BENEVOLO

S. D.

JOSEPHUS HILL.

GRÆCAM Linguam celebrare, cujus existimatio apud literatos omnes tanta est, ut neque laudibus augeri, neque vituperatione minui queat, nec mihi opus est, nec studiosa indoles id exposcit. De iis igitur solummodo verba facere in animum induxi, quæ præsens omnino spectant institutum: quò penes unumquemque sit faciliùs de eodem rectiùsque judicare. Ut verò æquum de quovis libro fiat judicium plurimùm refert consilium perinde instituti operis, ac ipsum opus habere compertum. Quibus igitur de causis hosce suscepimus labores, et quem ad usum eosdem dirigimus; ne, hoc non benè perspecto, iniqua (ut plerumque fert consuetudo) in nos operamve nostram lata esset sententia; paucis te, *Amice Lector*, à primo admonendum duxi. Quisquis enim secum recolit quot Lexica annis jam antea multis prodiêrunt in lucem, nos forsitan imprudentiæ coarguet, quasi frustra hoc à nobis fuerit editum. Verùm in memoriam revocet ea omnia vel χρειτικότερα esse, (nonnullaque per omnia Græca) atque adeò non attemperata ad captum juventutis, sed viris peritis duntaxat accommodata; vel pretii saltem molisque grandioris, quàm ut à multis parentibus comparari, aut à puerulis commode portari queant. Idcirco *Cl. Schrevelius*, qui multis nominibus de rep. literariâ bene meruit, meliùsque mereri pergit quotidie, hoc Lexicon concinnavit primitùs; idemque nos in usum Britannorum jam auctum ivimus; ut studiosæ Gr. Ling. adolescentiæ, in superandis difficultatibus, quæ teneriorem istam ætatem ut plurimùm torquent, foret subsidio: et tenuioribus insimul fortunis, humerisque parùm firmis meliùs aliquanti consuleretur. Quò verò adolescentibus salebrosa ad Athenas via planior fieret, itaque compendiosior: id in primis et *Cl. Schrevelio*, et nobis fuit curæ; ut vocabula omnia N. Testamenti, et scriptorum qui in Scholis trivialibus teruntur; necnon usitatiora, quæ cùm alibi apud

Poëtas, et Oratores occurrunt, tum maximè in Veteris Testamenti versione Græcâ, (quæ multis perperam LXXII. dicitur) explicata forent, et enucleata. Anomala etiam, et Themata quæ difficiliùs investigantur, utì et hujus linguæ dialecti variæ, quæ molestiam minùs exercitatis (atque maximè) creare solent; ea ferè omnia, et inventu, et intellectu facta sunt facillima. Verbis item quæ frequentiùs occurrunt, non solùm Futura et Præterita (quod ab aliis Lexicographis factum), sed alia etiam assignavimus tempora, quibus difficultas inesse videbatur, et potissimùm Indefinita; Græci quippe plurimùm hæc pro Perfectis solent usurpare. Ut verò à cæteris dignosci possint, literis capitalibus signata sunt primitiva; sub quibus plerumque et derivata, et composita communiora, (quæ suâ etiam serie relata sunt) memoriæ ergo commemorantur. Græca μονοσήμαντα per primigenias suas significationes primùm plerumque, deinde per posthumas, (nisi quando unica sufficiat) Latinè reddidimus: Quid enim id genus voces (quæ ferè sunt innumeræ) primò et propriè signant, quid verò translatè et μεταφορικῶς, permagni interest exploratum habere. Cùm enim translata vocabula et plus habeant ornatûs quàm propria, ac plus etiam ad significandum valeant, (concisæ utpote sunt similitudines, quæ rem planè subjiciunt oculis) iis quàm sæpissimè utuntur Scriptores: quo fit necesse ut juxtà in alienis, in quæ migrârunt, vel ubi saltem diversantur, ut propriis domiciliis eadem exploremus.

Quid insuper in hâc Editione præstitum est, admonendus es porrò, *Candide Lector*. Nonnulla *Schreveliana*, sed oppidò pauca, deleta sunt (neque enim operam, neque famam ejus imminutam velimus); alia quædam mutavimus; τύποι desiderata adjecimus; plurima hinc inde, prout series verborum tulit, intertexuimus; et vocabulorum denique amplius millia in album retulimus. Adjectivis unius, uti et trium terminationum, ut ab iis quæ duarum sunt, et substantivis discriminari possint, (quod sæpiùs pueris negotium facessere jam inde ab adolescentiâ memini) nullos, præterquam in initio, adjecimus articulos. In transferendis Græcis operam dedimus ut ea vocabula Latina, quæ jam olim Latii jure donata suam referant acceptam, literis majusculis imprimerentur. Quod tametsi à nemine (quòd sciam) adhuc tentatum fuerit, et quantulumcunque videbitur; magni tamen (nisi me valde fallit conjectura) erit adolescentibus emolumenti. Hoc enim pacto, non solùm eorundem origines, et in

plurimis orthographia etiam, et syllabarum quantitates multò facilius innotescere possint: verùm etiam ambæ unâ eâdemque operâ addiscuntur linguæ; citiùsque et altiùs memoriæ Græca per Latina (antea utpote cognita) imprimuntur. Ratio enim comparandi linguam quamcunque expeditior est nulla, quàm (paucis ex Grammaticâ prægustatis, de pronominibus verbisque substantivis, quòd frequentissimè occurrunt; de vi præpositionum item, ob earum usum cùm singillatim, tum in compositione, apud Græcos præsertim, longè ubertimum; conjunctionumque ad assequendum sermonis nexum; de verborum et nominum denique variationibus) ad origines dictionum attendere diligenter; et per notas voces ignotas addiscere, et memoriâ retinere. Cujus rei testis adeò locuples est omnium experientia, ut nemo, nisi in linguis planè hospes, ignorare possit. Quòd si in iisdem duriusculè subinde τυμολογειν videamur; at certo nihilo secus id fecimus, quàm à doctissimis Etymologis ante nos factum; tametsi quò minùs, literarum varias permutationes ostendendo, etyma firmaremus, cùm brevitas, tum ratio operis in primis prohibuit. Ubi autem iisdem omnino conveniunt literis, (quod in plurimis vocibus, et nominibus præsertim propriis, sæpe accidit) minùs fuimus soliciti, unicuique utpote obvia. Verùm cùm tam ingens sit istiusmodi vocabulorum multitudo, ut una ferè Æolica dialectus, non injuriâ (*Fabio* teste) totum penè sermonem Latinum pro suâ sobole vindicare possit; tantaque incertitudo quânam familiâ, imò vel gente oriunda sunt plurima; nemini sit mirum, si nonnulla, hunc in modum forte indigitanda, à nobis sint prætermissa: quando neque per tempus semper licuit, nec (fateor) placuit semper, multis ex Etymologis τυμα usurpari. Quin facile est signatis addere: et in vocabulariis Latinis, si ad eundem modum daretur, ut vernacula quæ à Latinis ducunt originem, et solâ terminatione sæpissimè discrepant, diversis literis vel characteribus quibuscunque innotescerent: opus (nisi plurimùm fallor) non minùs utile reip. literariæ, quàm juventuti gratum foret: Quod ut in Latino-Anglicano fiat, auctor fui; et brevi spero effectum iri. Anglicana interdum Græcis oriunda nostratium gratiâ admiscentur: nonnullaque à nemine (quantùm uspiam mihi contigit videre) hucusque observata. Dum hæc continenti labore, in Græco-Latino molimur, in Latino-Græcum interea incubuit *J. Hutchinsonus*, vir supra ætatem doctus. Ubi vocabulorum seriem, in ordinem Alphabeticum restituit;

Græca admodum multa Latinis addidit; et utriusque generis tria circiter millia suppeditavit; prout unicuique collationem instituenti constare poterit. Hisce *Lubini* sententias Græco-Latinas subjunximus; et tractatus duos nunquam antea editos; quos humaniter mecum communicavit Doctiss. *Rhodocanacides;* qui alia similis monetæ, si literatorum calculis hæc approbari senserit, excudenda pollicetur. Reliquum est, ut Typographi nomine tuum imploremus candorem, quem (si quis alius) jure optimo meruisse videbitur: quippe omnem curam, operam, et diligentiam adhibuit, ut hæc* quàm emendatissime tuum in conspectum prodirent. Typis fatetur minutioribus se usum; ne opus, hoc tanto auctario, justam molem, pretiumve solitum excederet; eòque magìs, quòd ejus sunt generis hujusmodi libri, ut non in oculorum usque defatigationem perpetuò sint legendi, sed consulendi tantùm prout tulerit occasio. Σφάλματα siqua irrepserint, (et in tantâ varietate aliter qui fieri potuit?) ea tamen omnia adeò esse ἐυκατάληπτα vehementer confidit; ut nihil sit causæ, cur *Cl. Schrevelius* in posterum vereatur, ne corruptè in *Angliâ*, hâc saltem ex officinâ prodeat. Hæc sunt, *Benigne Lector*, de quibus te admonitum velim; nec superest quicquam, nisi ut nostros omnium labores æqui bonique consulas. Vale.

† Editio nona, 1717, è prelo Bowyeri Senioris.

*** *Additiones* Bowyerianæ *notantur asterisco* (*).

LECTORI BENEVOLO

S. D.

TYPOGRAPHUS.

SCHREVELII LEXICI MANUALIS sexdecim jam editiones, ex recensione Jos. HILL, dein JOANN. ENTICK A. M. necnon cl. GUL. BOWYER auctæ et ornatæ, sumptibus Bibliopolarum Londinensium, prodiere.

In exemplaribus Græcis ac Latinis typis mandandis, textus sincerus et benè purgatus, opificis solertiâ, pariter ac docti editoris studio, omnino constituendus est: fœdissimi enim errores oculos eruditissimorum, in schedis elimandis non bene versatos, persæpe latebunt. Ut opus igitur ad unguem redactum peragatur, alterius doctrinam diligentiæ alterius accedere necesse est.

Quam ad rem, Typographus Academiæ Glasguensis hocce privilegium assecutus est. Tacitum cum Brotieri, Horatium cum Gesneri notis, necnon benè multos scriptores Latinos, in usum tyronum Scoticorum, jam prelo subjecit. Nunc denique hanc Schrevelii Lexici editionem, ad præstantissimas editiones castigatam, ideoque tam emendatiorem quàm locupletiorem, in lucem emittit; maculis si non fortè penitus immunem, prioribus saltem minùs inquinatam. Vale.

LECTORI BENEVOLO

PRELI CORRECTOR

S.

HUJUS LEXICI editio Glasguensis a Mundelli excusa, etsi omnibus prioribus multò auctior, plurimis tamen erroribus abundat. In hac nova editione haud multa addenda putavi, magis sollicitus ut quam emendatissima prodiret. Quem finem ut melius attingerem ad optimas editiones hanc summâ curâ castigavi. Et si in tanto opere paucæ maculæ supersint, has spero, Lector benevole, facilè condones. Vale.

CORNELII SCHREVELII

LEXICON

GRÆCO-LATINUM.

A PRIMA est apud Græcos *littera* quàm vocant ἄλφα, à primâ Hebræorum *Aleph*. Interdum est nota numeralis, significans primum; sicut β, secundum; γ, tertium, &c. In compositione verò multiplicem habet usum: aliquando enim est στερητικὸν, et vim privandi obtinet: ut ἄστατος, *stabilis*, ἀστάτως, *instabilis*, &c. Aliquando est ἐπιτατικὸν, quasi dicas *intensivum*; hoc est, vim addit significationi: ut in ἀχανὴς, ἄβυσσος. Interdum idem quod ὑπὲρ, ut ἄκατος pro ὑπέρκατος. Nota autem, quòd in quibusdam dictionibus α imposnè absit, vel adsit, ut otiosum dici possit: ἀβλαχρὲς, βλαχρὸς· ἄσυρος, σύριγξ· ἀνωφέρτας, νωφέρτας· σφόδρα, ἀφόδρα.

A pro ε Doricè; ut αἴτι pro εἰτι.

Ἀ pro ἡ, Dor. articulus. ᾧ, *quò*, Dor. pro ᾗ, adv.

A pro ω, Dor. in gen. pl. simpl. ων sine accentu, et ᾶν, cum circumflexo. Sic α pro ω, in nom. quintæ decl. simpl. ut Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, pro Ποσειδὼν, ῶνος. Sic χρυσόπαα, pro χρυσόπωα, à χρυσοπὼ, βοᾶτι pro βοᾷτι.

Ἄ, *quæ*: articulus postpos. n. g. pl. num. ab ἅ *quod*.

Ἄ, vox quiritantis, admirantis, optantis: ut, et ἆ, ἄ, *ah*, lamentantis, ab ἀ.

Ἄ, ἁ, *hæ*, *hæ*, ridentis, ut apud Lat.

Ἀάατος, per dupl. privationem, vel per Pleonasm. τὸ α, *valde noxius* et *innoxius*: *ab* α et ἄημι, vel ἄτη, βλάπτω. Th. ἀτάω, ἀάτος, idem.

Ἀαγὴς, ὁῦς, ὁ ἡ ἡ, *infragilis*; ab α, et ἄγνυμι, *frango*.

Ἀαδὴς, *molestus fuit*; aor. 2. pro ἔβη, solutione α in ἀα, verbi ἀαδέω.

Ἀαδὴς, Dor. pro ἀηδὴς.

ἈΑΖΩ, *exhalo*: f. σω, p. κα, à ὄζω.

Ἄαθον, *deceptus fui*: pro ἤθην, a. 1. pass. verbi ἀάομαι, quod ab ἄω, non ἀημι.

Ἀάλιβ@, ου, ὁ ἡ ἡ, ex α et ἅλμη, *intactus*.

Ἄἀμης, δος, ἡ, aucupii instrumentum.

Ἄαπτος, ἀάπτης, ab ἄαπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *non tangendus*: ex α et ἅπτω, vel ἰάπτω, *lædo*, *noceo*.

Ἄαρων, ὁ, nom. viri Hebr. indecl. q. d. *Montanus*.

Ἀασάμην, ω, αῖο, *effundi*: pro ἐσάμην, aor. 1. med. verbi ἄτω vel ἄω, *noceo*: aor. 1. ἀσω. Dor. pro ἧσω, et solutione τῦ η in dupl. breve ἄασα, et in med. ἀασάμην, a. 1. pass. ἀάσθην, ης, η, pro ἡσθην. Th. ἀσάω.

Ἄᾶσι, *flant*: 3. pl. ab ἄημι· ut ἴᾶμι, ἴᾶσι. Th. ἄω.

Ἀάσχετον, *intolerabile*: ex α et σχάω, *teneo*: cujus 3. pers. perf. pass. ἔσχαται, unde σχαῖὸς, ἄσχετος, et Pleonasmo τῦ α, ἀάσχετ@.

Ἄαται, *saturatur*: 3. sing. ab ἄαμαι. Th. ἄημι. Sed ἀᾶται, 3. sing. ab ἀάομαι.

Ἀαῖος, ου, ὁ ἡ ἡ, *insatiabilis*, *innoxius*: ex α, et ἄτη, damnum.

Ἀαδδὰν, nomen Antichristi; *vastatio*.

Ἀαδὴς, ἰ@, ὁ ἡ ἡ, *profunditate carens*, ἄνευ βάθους.

Ἄαω, *tenera*: Dor. pro ἧκα, ab ἧκη, *pubes*.

Ἄαῖον, *parvum*, ex α et βαῖον, idem.

Ἀαῖος, *quietè*: ab

Ἀαικὴς, ἰ@, *mutus*: ab α et βάζω, *loquor*.

Ἀάσκησαν, *nescierunt*: a. 1. act. Ion. ab ἀάσκεω, *taceo*. Th. ἀάζω.

Ἀάσκεζον, f. ἐσω, *taceo*.

Ἄάσκιον, ου, τὸ, *mensa*, *seu tabula calculatoria*.

† Ἀάσκιος, ου, ὁ, *tessella pavimenti*.

ἈΒΑ'ΛΕ, *utinam*, *heu*: forsan ab יָבַל, abal, *lugere*.

Ἄβαντα, acc. sing. ab Ἄβας, αντος, ὁ, nom. propr. viri.

ἈΒΑΞ, ακ@, ὁ, *abacus*: item *tabula*, seu *mensa*: hinc forsan Angl. BOX, BENCH, et BANK, *mensa nummulariorum*.

Ἀβάπτιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *immersabilis*: ab α et βαπτίζω.

Ἄβαπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *intinctus*: ex α et βάπτω.

ἈΒΑΡ, ρ@, τὸ, placentæ genus.

Ἀβαρὴς, ὲ@, ὁ ἡ ἡ, *non onerosus*: ex α et βάρος. Th. βαρὴς.

Ἄβας, Dor. pro ἧβας, gen. ab ἧβη.

Ἀβάσκω, a. 1. inf. act. verbi ἀβάζω, *præclarè ago*, *extollo*: ex α pro ἐῦ ἄγω, et βάζω.

Ἀβασάνιστος, ὁ ἡ ἡ, *inexploratus*: ex α et βασανίζω.

Ἀβασανίστως, adv. *inexploratè*, *re non examinatâ*.

Ἀβασίλευτ@, ὁ ἡ ἡ, unde ἀβασιλεύτως, *sine rege*: ab α et βασιλεύω.

Ἄβατος, ου, ὁ ἡ ἡ, *invius*; hinc etiam ἀβάτη, Dor. pro ἀβάτη, ης, ἡ· ex α et βατὸς, *pervius*: quod à βαίνω.

Ἄββᾶ, ὁ, nomen Syriacum, indecl. qui interpret. Lat. *pater*.

Ἀβέβαλα, pro ἀπέβαλα, vel, ut alii, pro ἀπέβαλα, *rejecit*: a. 2. ab ἀποβάλλω.

Ἀβεβαι@, αία, αν, *infirmus*: ex α et βέβαιος.

† Ἀβεβαιότης, τητος, ἡ, *infirmitas*.

Ἄβελ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *vanitas*.

Ἀβέλτιρος, *stolidus*: ὁ τὰ βέλτιον μὴ γινώσκων· hinc ἀβελτιρία, ἡ

Ἀβὶὰ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater meus est Dominus*.

Ἀβιήβὶ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater excellens*.

Ἀβιέλας, ου, ὁ, qui libris caret.

Ἀβιωνὶ, ης, ἡ, nomen regionis.

Ἄβιος, ὁ ἡ ἡ, *cui non suppetunt ad victum necessaria*: ab α priv. et βίος, *victus*: item *dives*, *longævus*: ab α epitat. et ζω, *vita*. Est et

Ἀβί@, *valdè robustus*; item *non violentus*: à βὶὰ, *vis*, *robur*.

Ἀβιὼδ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater decoris*, vel *Decus patris*.

'Αβιώτος, ὁ ᾗ ὑ, *sine vitâ, non vitalis*: à βίος, *vivo*. Th. βί@.

'Αβλαβίως, *innoxiè*: ab ἀβλαβὲς, ί@., ὁ ᾗ ἡ, *innoxius*, ex α et βλάπτω.

'Αβλάπτος, ὁ ᾗ ὑ, *noxæ expers*, vel *innocuus*: ex α et βλάπτω.

'Αβλὴς, ῆτος, ὁ ᾗ ἡ, *nondum jactus, novus*. Sed ἄβλητ@., *nondum ictus*. Utrumque ex α et βάλλω.

'Αβλαχρὸς, ὰ, ὸν, *debilis, e*: ab α otioso et βλήχρὸς, *debilis*. Apud Pindarum accipitur pro *forti*.

'Αβλίαι, *sacrifica*: præs. imperat. act. verbi ἀβλαίω.

'Αβοὶ, Poët. et Dor. adv. pro comm. ἀβοεῖ sine clamore. 'Αβοήσῃς ἄνευ βοῆς, ἄτευ πολέμου.

'Αβοήθητος, ὁ ᾗ ὑ, *destitutus ope*, vel *remedio*: ab α et βοηθέω.

'Αβόλησαν, *occurrerunt*: Ion. pro ἠβόλησαν, 3. pl. a. 1. verbi ἀβολέω.

'Αβολος, ὑ, ὁ, *qui nondum amisit dentes ætatis indices*, i. e. γνώμονας. Th. βάλλω.

'Αβουλία, ας, ἡ, *inopia consilii*: ex α et βουλὴ, hinc,

'Αβουλ@., ὑ, ὁ ᾗ ὑ, *consilii expers*:

'Αβούλως, adv. *inconsideratè*.

'Αβουλότατα, adv. *inconsultissimè*,

'Αβοτέων, gen. Ion. pro ἀβόου, ab †'Αβόης, ὑ, ὁ, *bobus carens*: ex α et βοῦς, *bos*.

'ΑΒΡΑ, ας, ἡ, vel ἄβρα, *ancilla*: ab ΔΝ *vir*.

'Αβραὰμ, nomen viri, indecl. q. interpret. Lat. *Pater excelsus*, vel *multitudinis*.

'Αβρακέκασιν, *sonuerunt*, 3. pl. a. 1. Ion. verbi ἀβρακέω.

'Αβρεχε, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi ἀβρέχω, Poët. pro βρέχω.

'Αβρεκτος, ὁ ᾗ ὑ, idem quod ἄβροχ@.

'Αβρίζομαι, *delicato cultu utor, delicatè me orno*: ab ἁβρὸς.

'Αβρίζω, f. ίξω, *à cibo sumpto dormio*; ex α int. et βρίζω, *dormito*.

'Αβρίθης, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *sine pondere*: ab α et βρίθω.

'Αβρίξαι, a. 1. inf. act. ab ἀβρίζω, *à cibo sumpto dormire*.

'Αβροβάτης, ν, ὁ, *molli incessu utens*: ex ἁβρὸς, et βαίνω, *eo, incedo*.

'Αβρόβιος, ab ἁβρὸς et βι@., et

'Αβροδίαιτ@., ὁ ᾗ ἡ, *mollitèr et delicate vivens*: ab ἁβρὸς et δίαιτα.

'Αβρομὸς, ὁ ᾗ ὑ, *strepitum magnum edens*: q. ἅμα βρόμος. Th. βρόμος.

'ΑΒΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *mollis, delicatus*: hinc ἀβρότης, ητος, ἡ, *mollities*, Dor. ἀβροτὰς, ἀβρότατ@., ὰ, *deliciæ*, ab ΔΝ *virens* vel ΑΒΡ *fortis*.

'ΑΒΡΟ'ΤΗ, ητος, ἡ, *nox*: ab α et βροτὸς· ἐν ᾧ βροτὸς ὐ περάσει, nonnunquam νὺξ additur. Hinc ἀβροτάζω, *in nocte vagor*: et ἀβροτῆσαι, *noctu occurro*: ἀβροτήσαι, a. 1. infin. act.

ΑΒΡΟ'ΤΟΝΟΝ, ν, τὸ, *abrotonum*, genus herbæ.

'Αβροτ@., ὁ ᾗ ἡ, *immortalis*: ab α et βροτὸς.

'Αβροχάιτας, ω, ὲ, Dor. et Æol. pro comm. ὁ ἁβρὸς τὴν χαίτην ὢν, vel ὁ ἁβρὰν τὴν χαίτην ἔχων, *qui est delicatâ teneráque comâ*. Anacreon.

'Αβρυχ@., *immadidus*: ab α et βρέχω.

'ΑΒΡΥΝΑ, vel ἄβρυνα, τα, *mora*: παρὰ τὴν ἀβρότητα.

'Αβρύνομαι, f. ὑνοῦμαι, *delicior, glorior*.

'Αβρύνω, f. νῶ, *orno*. Th. ἁβρὸς.

'Αβρώτ@., ὁ ᾗ ὑ, *non voratus*: ex α et βρώσιμ· item *esui ineptus*.

'Αβυδ@., ὑ, nomen urbis. 'Αβυδῆθι, Abydo oriundus, et ibidem habituus.

'Αβυσσ@., ὑ, *infinitæ profunditatis vorago, gehenna* ex α et βυσσὸς, Ion. pro βυθὸς, *fundum*.

'Αγάασθαι, *obstupescere*: ab ἀγάομαι, per Pleonasm. Poët. indè etiam.

'Αγάασθε, *invidetis*.

'Αγαθὸς, ὑ, ὁ, nomen viri.

'Αγάγες, *qui duxit*: Ion. pro ἀγαγὼν, part. a. 2. verbi ἄγω.

'Αγαγὶν, Dor. pro ἀλαθὶν, a. 2. inf. act. Att. ἀλαγίσθαι, a. 2. inf. m. verbi ejusd.

'Αγαγοι, *ducat*: ą. 2. opt. Act. Att. ἀγάγοι, ῐς, ῐ, ą. 2. ind. Att. et Ion. ἀλαγὼν, part. a. 2. Att. pro ἀγὼν, subj. ἀγάω, ab eod. verbo.

'Αγάζομαι, f. σομαι, *succenseo, invideo, admiror*. Th. ἀγάω, vel ἀγάομαι. Hinc fortassè Angl. TO GAZE.

'Αγάϊο@., Dor. pro ἀγάθο@., *valdè divinus*.

'Αγαθὶς, ἴδος, ἡ, *glomus*. Th. ἀγαθὸς.

'Αγαθοεργία, ας, ἡ, Ion. *beneficentia*.

'Αγαθοεργὸς, et contractè ἀγαθουργὸς, ὸῦ, ὁ, *beneficus*: ex ἀλαθὸς et ἔργον.

'Αγαθοποιῶ, ῶ, *beneficio afficio, facte age*, f. ήσω, a. 1. inf. ἀγαθοποιῆσαι.

'Αγαθοποίημα, ας, ἡ, *benefactum*.

'Αγαθοποιὸς, ὁ, *beneficus*: ex ἀγαθὸς et ποιέω.

'Αγαθὸς, ὴ, ὸν, *bonus, prudens, fortis, dives, excellens, utilis*: ab ἄλαω vel α intensivo et γαθέω, *lætor*: vel ab ἀλαὸς, abjecto σ, et τ mutato in γ· vel παρὰ τὸ ἄλαω ἄιειν ἡμᾶς. Angl. GOOD.

'Αγαθότης, τητος, ἡ, *bonitas*: ab ἀγαθὸς.

'Αγαθυνεῖν, Ion. per Crasin pro ἀγαθὸν εἶναι.

'Αγαθυργὸς, *beneficus*: vide ἀγαθοεργὸς.

'Αγαθυσὶς, *gavisus*: a. 1. part. pass. ab ἀγαθύνω, *benefacio*.

'Αγαθούνη, ης, ἡ, *bonitas*. Th. ἀγαθὸς.

'Αγαθωλάτω, dat. sing. superl. regularis, qu. ab ἀγαθὸς, τερος, τατος, *optimo, præstantissimo*.

'Αγαὶ, αἱ, *litora, vulnera*: ab ἄγω, *frango*.

'Αγαίεται, 3. pers. indic. ab ἀγαίομαι, *irascor, invideo*. Th. ἀγάω.

'Αγαῖ@., ᾶ, ὁ, *elegans, invidiosus*. Hinc sono et sensu alludit Ang. GAY.

'Αγακλεὶδες, *valdè celebris, inclytus*: ab ἄλαω et κλεὶς, quod à κλέω.

'Αγακλὴς, ἰ@., ὁ ᾗ ἡ, Poët. pro ἀγακλίνης, *valdè gloriosus*, idem quod ἀγακλυτὸς.

'Αγακλυτὸς, ὴ, ὁ, *inclytus*: ex ἄλαω et κλυτὸς. *celebris*: quod à κλέω, *audio*. 'Αγακλυτοῖσιν, dat. pl. Ion.

'Αγαλμήνων, *splendidè ædificatam*, ἄλαω ᾗ λαμπρῶς κεκτισμένην, Æol. neglecto augmento, et σ metri causâ sublato, κλμήν@., pro κεκτισμέν@., *ædificatus*: à κτίζω.

'Αγαλλιάσω, ῶ, *exulto*, f. ήσω, p. ἠγαλλίαχα, a. 1. m. ἠγαλλιασάμην, ω, αἰο; a. 1. pass. ἠγαλλιάσθην. Hinc

'Αγαλλίασις, ως, ἡ, *exultatio*. Th. ἀγάλλω.

'Αγάλλομαι, *gestio, exulto*: ab ἄλαω et ἄλλομαι Hinc. Angl. GALLOP.

'ΑΓΑ'ΛΛΟΧΟΝ, lignum Indicum odoratum.

'ΑΓΑ'ΛΛΩ, f. λῶ, p. κα, *orno, facio delectabile*. Quidni hinc ducamus nostrum GALLANT:

'Αγάλμα. ατ@., τὸ, *ornamentum, oblectamentum, simulachrum*.

'Αγαλματοποιὸς, ὸῦ, ὁ, *statuarius*, à ποιέω, et τὸ ἄγαλμα. Omnia ab ἀγάω.

'Αγάμαι, *admiror*: f. ἀγάσομαι, a. 1. m. ἠγασάμην, pass. ἀγάσθην. Th. ἀγάω.

'Αγαμ@., ὑ, ὁ ᾗ ἡ, *cælebs*: ex α et γάμ@.

'ΑΓΑΝ, adv. *nimis, valdè*.

'ΑΓΑΝΑΚ'ΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. κα, *doleo, indignor, ægrè fero*, a. 1. ἠγανάκτησα, part. ἀγανακτήσας, gen. part. præs. ἀγανακτοῦντ@. Hinc ἀγανάκτησις, *indignatio*; ἀγανακτητὸς, ὴ, ὁ, *querulus*. Forsan ab ἄλαω et ἄχθομαι.

'Αγανῖσι, dat. pl. Ion. pro ἀγανοῖς· ἀγανοῖσι, m. g. ab ἀγανὸς, *mitis, placidus*, superl. ἀγανώτατ@. Th. γάν@.

'Αγάννιφ@., *nivosus*: ab ἀγάω et νίφω.

'Αγανὸφρων, ον@., ὁ ᾗ ἡ, *qui leni est animo*: ab ἀγανὸς et φρὴν, *animus*. Hinc

'Αγανοφροσύνη, ης, ἡ, *comitas, mansuetudo*.

'Αγάνυε, Dor. pro ἀγάνυσο.

'Αγάομαι, vide ἀγάω.

'Αγαπᾶε, *ama*: præs. imp. ab ἀγαπάζω, Poët. pro ἀγάπα.

'Αγάπαι, convivia Christianorum. nom. pl. ab ἀγάπη, *dilectio*, ex ἀγαπάω.

'Αγαπάζονλι, Dor. pro ἀγαπαζουσι, *diligunt*.

'Αγαπαλὰ, Dor. pro ἀγαπηλὰ, pl. n. g. ab

'ΑΓΑΠΑ'Ω, ῶ, f. ήσω. p. κα. *diligo, amo, osculor*, ἀγάπα, præs. im. ἀγαπᾶε, inf. ἀγαπήσας, αν@., a. 1. part. ἠγαπημέν@., *dilectus*, perf. part. pass.

Ἀγάπη, ης, ἡ, *amor, dilectio.*
Ἀγαπητός, ή, όν, *dilectus.*
Ἀγαπητῶς, *libentèr.*
Ἀγαστίνω, *fortitudinis* vel *virorum amans*: ab ἀγαστός et ἀνὴρ.
Ἀγαστρεῖν, *diligerem*: Att. pro ἀγαπᾶν, præs. opt. ab ἀγάζομαι, *dilige.*
Ἀγαε, ὁ, nomen servæ, indeclinabile, *Peregrina, Ruminans,* vel *Vinida.*
ΑΓΑΡΙΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, *agaricum,* Plin. xxv. 9.
Ἀγάρροος, *æstuosus*: ab ἄγαν et ῥοὴ.
Ἀγάσασθε, *admirabantur*: 3. pl. a. 1. m. pro ἠγάσαντο, Ion. ἀγασσάμην, opt. ἀγασσαίατο, inf. ab ἄγαμαι, vel potius ab Ἀγάζομαι.
Ἀγασσάμ, præs. inf. ab ἄγαμαι.
Ἀγασσάς, *admiratus*: a. 1. part. pass. ἀγασθείς, opt.
Ἀγασσάμενος, *lætatus, admiratus*: a. 1. m. part. gemin. σσ, Poët. ab ἀγάζομαι, f. ἀσσομαι.
Ἀγασσὸς, ὴ, ὸν, *admirandus.* Th. ἀγάω.
Ἀγάστως, ορ, ὁ, *uterinus frater*: quasi ἀκόλουθος. Th. γαστὴρ.
ΑΓΑΣΤΑΛΙΣ, ίδ, ἡ, *frutex* unde *Ammoniacum* elicitur.
Ἄγαυὴ, et Dor. ᾱ, ᾶς, nomen fœminæ splendidæ.
Ἀγαυὸς, *nobilis, admirabilis*: ab ἄγαν.
Ἀγαυὸς, *valdè superbus, ferox.* Th. γαῦρος: α non est privativum, sed intensivum.
Ἀγαῦρυγλῶσ, ᾱ, ὁ, *valdè sonans*: Poët. ab ἄγαν, et φθέγγομαι.
ΑΓΑΩ, ήσω, p. ηκα· vel ἀγάομαι, *admiror, stupeo.* Hinc ἄγος, ἀγάσσω, ut et ἀγασθῆς, ἀγαίομαι, ἄγασμα, ἀγάσσομαι, ἄγασμος, ὁδ, τὸ, *admiratio,* ἀγασ(σ)ὸς. Angl. AGAST.
Ἀγάρσιος, *angarèo, cogo.*
ΑΓΓΑΡΟΙ, ων, οἱ, *regum nuntii* seu *tabellarii.*
Ἀγγάζω, *adigo ad currendum,* vel *ferendum aliquid.* Ἀγγάρης, *bajulus.*
Ἀγγάρια, ων, τὰ, *stationes, in quas angarii, peracto diei penso, diverterent.*
Ἀγγαρῖτον, et Ion. ἀγγαρήϊον. Vocabulum Persicum.
Ἀγγᾶ, pro ἄγγη, τὰ, *vasa*: nom. pl. ab ἄγγος; ἄγγεσι, dat. pl.
Ἄγγειον, ν, τὸ, *vas.*
Ἀγγείωσι, pro ἀγγέλλει. *nuntiat*: f. 1. dissolut. diphthongi: ab ἀγγέλλω.
Ἀγγελία, ης, ἡ, Ion. pro ἀγγελίη, *præcipua potestas denunciandi oraculi quod quis audivit*; *denunciatio.* Th. ἀγγέλλω.
Ἀγγελιηφόρος, ου, ὁ, ἡ, *nuntius, internuntius.*
Ἀγγελλίσω, vide ἀγγέλλω.
ΑΓΓΕ'ΛΛΩ, *nuntio*: f. λῶ p. κα, 1 l. ἤγγελκα, a. 1. part. pass. ἀγγελθείς, εῖσα, p. m. ἠγγέλμαι. ἀγγελθῆναι, Att. pro ἀγγελλῆσαι, *nuntiari,* part. pro imp.

Ἄγγελος, ου, ὁ ἡ, *nuntius, angelus,* ἀγγελία, ας, ἡ, *nuncium,* ἀγγελώτης, ου, ὁ, *nuncius.* ἀγγελικὸς, *angelicus.*
Ἄγγελμα, ατος, τὸ, *nuncium.* ab eod. Th.
Ἀγγέων, dat. pl. ab ἄγγος.
Ἀγγείων, ν, τὸ, Ion. pro ἀγγεῖον.
Ἄγγος, τὸ, *vas quodlibet*; hinc ἀγγεῖον, ἀγγειώδης, ας, ὁ ἡ, *vasis formam habens*: ἀγγειῶν, ν, τὸ, *vasculum.*
Ἀγγουρον, vel ἄγγουρον, *cucumis.*
Ἀγχίζω, *irrito, dolore afficio.* Angl. TO ANGER.
Ἄγε, *age,* et ἄλλο', pro ἄλλε, *agite*: adv. hortantis, ab a. 2. imp. verbi ἄλω.
Ἄγε, Dor. pro ἦξε, *duxit,* a. 2.
ΑΓΕΙ'ΡΩ, *congrego, colligo*: f. ερῶ. p. ἠγερκα. Att. ἀγήγερκα: ἀγείρω, a. 1. Inf. ἀγεῖραι, a. 1. part. ἄγειρας, 3. pl. Ion. pro ἤγειραν. a. 1. pass. ἀγερθὴν. f. 1. ἀγερθήσομαι. Hinc forsan Angl. GATHER et TOGETHER.
Ἄγειτο, Dor. pro ἦγετο, 3. sing. imp. verbi ἄγομαι.
Ἀγελάζω, f. άσω, p. κα, *congrego*: pass. ἀγελάζομαι, *gregatim vivo.* Th. ἀγέλη.
Ἀγελαῖος, α, ὁ, *armentalis, ex grege.*
Ἀγελαῖος, ν, ὁ, *pecoris magister.*
Ἀγεμαχήσω, *quæ gregi præest.* præs. part. act. f. g. ex ἀγεμαχέω, q. ab ἀγέλη, *grex,* et ἀχή.
Ἀγέλαστος, ν, ὁ ἡ, *tetricus, severus, non ridens.*
Ἀγελαστὶς, ις, ἡ, *gestus tetricus*: ab α et γελάω.
Ἀγελαίη, Ion. pro ἀγελὶς, ας, ἡ, *prædatrix*: ab ἄγω et λεία.
ΑΓΕ'ΛΗ, ης, ἡ, *armentum, grex, ἀθλαὶ ἦγε, ex armento.* ἀγεληδὸν, adv. *gregatim.* ἀγέλαρχος, *in grege*: nam ος et ων est ayHaba quam poëtæ interdum addunt dativis casibus.
Ἀγελάτης, ν, ὁ, vide ἀγελαῖος.
Ἀγελαῶν, ῶνος, ὁ, *locus armenti*: ab ἄγω.
Ἀγέμεν, præs. inf. pro ἄγειν, Ion. ab ἄγω.
Ἀγεμονεύων, Dor. pro ἡγεμονεύων, *ducem esse.*
Ἀγεμὼν, όνος, ὁ, Dor. pro ἡγεμὼν.
Ἄγεν, *ducebat*: imperf. Ion. et præs. inf. Dor. ab ἄλω, *duco*: vel. Bœot. pro ἄγαγον, *fracti sunt*: a. 2. pass. ab ἄγνυμι seu ἄλω, *frango.*
Ἀγενεαλόγιστος, ν, ὁ ἡ, *sine genere*: ex α et γενεαλόγιστος, verbi γενεαλογέω, à γενεαλόγος, *genealogiæ scriptor.*
Ἀγένειος, ὁ, *imberbis.* Th. γένειον.
Ἀγενὴς, ὁ ἡ, *cujus genus est obscurum, ignobilis*: ex α et γένος.
Ἀγένητος, ν, *infectus*: à γίνομαι.
Ἀγένητος, ν, *Ingenitus*: à γεννάομαι.
Ἄγετε et ἦτε, pro ἦτε, præs. imp. verbi ἡγέομαι, *ducor.*
Ἀγέομαι, Dor. pro ἡγέομαι.
Ἀγέμενος, Poët. pro ἀγάμενος, *qui ducitur*: præs. part. pass. ab ἄλω, *duco.*
Ἀγέραος, ου, ὁ ἡ, *sine munere*: ex α et γέρας.
Ἀγερώω, Poët. pro ἀλείρω, *congrego.*
Ἀγερσίτας, Att. pro ἀγερσιστὴς, præs. imf. pass. ab ἀλείρω.
Ἀγέρθη, *congregatus est*: et in pl. ἄγερθεν, pro ἠγέρθη. et ἀγερθέντων, a. 1. pass. Ion. ab ἀλείρω.
Ἀγερμὸς, οῦ, ὁ, *collectio.*
Ἀγέρουλο, *congregabantur*: a. 2. m. ab ἀλείρω. alii volunt esse imperf. pro ἠγείροντο; nam et Poëtæ dicunt ἀγέρω pro ἀγείρω.
Ἀγέρω, Æol. pro ἀλείρω.
Ἀγέρσις, *collectio*, ab ἀλείρω. Ἀγερμὸς, οῦ, ὁ, id.
Ἀγεώσαλο, *neglexit*: 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi ἀγεώομαι, Ἀγεωσσύνη, *vigilare.*
ΑΓΕ'ΡΩΧΟΣ, ν, ὁ ἡ, *superbus, ferox*: hinc ἀγερώχως, *superbè, ἀγερωχία, ας, ἡ, superbia*: ab ἄλω γίγας ἤχων, q. ἀγειρόχος.
Ἄγε, pro ἄλε, *age*: præs. vel a. 2. imp. Poët. ab ἄλω, ἄλασκον, Ion. pro ἦγε *ducebat*, imp. et ἄγε, Dor. pro ἦγε, *ducebas.*
Ἀγεσθαι, præs. inf. pass. ἀγέσθω, *ducat*: præs. imp. ab ἄλω.
Ἀγεσίλαος, ν, ὁ, cognomen Plutonis; quoniam mortales universos ad se ducit. Est et nom. propr. viri, *Agesilaus.*
Ἄγεσσα, machina bellica: à Lat. *Aggesta.*
Ἀγέσσεκλος, ν, ὁ ἡ, *dux exercitûs*: ab ἄγω et σεκλὸς.
Ἄγε' et ἄγεθε, *agite*: adv. hortantis, vel præs. Imperativi, ab ἄλω.
Ἀγέτης, ν, ὁ, *ductor*: ab ἄλω.
Ἀγεύστος, ν, ὁ ἡ, *qui gustari non potest*, vel *gustatus non fuit*: ex α et γεύω. Sæpius autem accipitur activè pro *jejunus, qui non gustavit.*
Ἀγεωμέτρητος, ν, ὁ, *geometriæ ignarus.*
Ἀγεώργητος, *incultus.*
Ἄγη, ης, ἡ *stupor, admiratio*: ab ἄγαμαι. Vel ἄλη, pro ἰάλη, Ion. *fractus est*: a. 2. pass. ἴλην. Att. ἰάλην, et Ion. ἄλην, ης, ἡ, ab ἄλω, *frango.*
Ἀγήγερμαι, Att. et Ion. pro ἠγερμαι, 3. pl. perf. pass. ab ἀλείρω.
Ἀγκλίσκω, *congregavi*: perf. Att. pro ἤλεικα.
Ἀγκλίσκομαι, perf. Att. pro ἤλεγμαι, ab ἀλείρω.
Ἀγάλλω, *sacrdsse, ornàsse*: ἀγάλλω, a. 1. ἤγηλα, part. ἀγήλας.
Ἀΐκαλλε, cum tenui, *fugo*: Ἀϊκαλλὲω, cum aspero, *expello scelus.*
Ἄϊκμε, τος, τὸ, *AGMEN*, ab ἄλω.
Ἀγήνορα, acc. sing. ab
Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, *strenuus*: ab ἄλω et ἀνὴρ. Hinc ἀγηνορίη, *superbia.* ἀγηνορέεσσιν, dat. pl. Ion. Est et Ἀγήνωρ nomen propr.
Ἀγήοχα, *duxi*: perf. pro ἦχα. Att. ἄηχα, et pleonasmo literæ ϗ, ἀϊήοχα, verbi ἄλω.

Ἀγήρων, ωος, ὁ, ἡ, *senil expers*: pro ἀγήρατος. Poët. ex α et γήρας.

Ἀγηρώλιον, ου, τὸ, herba diutissimè durans.

Ἄγκης, ους, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἀγκήματος in acc. ἄγκεα sine ν reperitur.

Ἀγκῆς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, *scelestus*: vide ἀναγκής.

Ἀγκησαῦλι, Dor. pro ἀγκησαύλιον, hocque pro διηγήσασθαι, *narrare, recensere*.

Ἄγκοι, 3. sing. ab ἄγκημι, inusitat. pro ἄγκωμαι, *admiror*. Th. ἄγκω.

Ἀγκύλαος, ου, ὁ, *Agesilaus*: Princeps Lacedæmonius; ex ἄγω et λαός.

Ἀγκύχορος, ου, ὁ, ἡ, Poët. et Dor. pro ἀγκύχορος, ου, ὁ, *qui choris præest*; ex ἄγκυμαι et χορός.

Ἀγκτὰς, ῆρος, ὁ, Dor. pro ἀγκτὴρ, comm. ἀγκτῆρος, ονος, ὁ, *dux, princeps*.

Ἄγκτος, ου, ὁ, *admirabilis*: in pl. ἄγκτοι. Th. ἄγκω.

Ἄγκυα, *duxi*, pro ἤγαγον, perf. verb. ἄγω.

Ἁγιάζω, *sanctifico*: f. σω. p. κα. a. 1. pass. ἁγιάσθην, f. 1. ἁγιασθήσομαι: ab ἅγιος.

Ἁγίασμα, τὸ, et ἁγιασμὸς, ὁ, *sanctificatio*.

Ἁγιωσύνη, ας, ἡ, *sanctimonia*: ab ἅγιος.

Ἀγίλαστος, δίτυος, *uva acinis carens*.

Ἀγίζω, f. σω. *purifico*: pro ἁγίζω.

Ἄγνιμι, ῶ, Poët. et Ion. idem quod ἄγω, *ago, duco*. Legitur et ἀγνίω.

Ἅγιος, ου, ὁ, *sanctus*: ab ἅζος. hinc ἁγιότης, ητος, ἡ, *sanctitas*.

Ἅγιον, του, *sanctuarium*: ἅγια. ων, τὰ. tabernaculum primum, cœlum secundum et tertium.

Ἁγιόω, et ἁγιάω, *veneratione habeo*: ab ἅζος.

Ἁγισία, seu ἁγίσια, ας, ἡ, *sacrum, ceremonia*: ab ἅζος, *veneratio, piaculum*.

Ἁγιωσύνη, ης, ἡ, *sanctimonia, sanctitas*. N. T.

Ἀγκάλη, *ulna*: nom. pl. ab ἀγκή. Hinc

Ἀγκάλη, ἀγκαλίς, ἡ, *ulna*: et ἀγκάζομαι, seu ἀγκαλίζομαι, *ulnis complector, et foveo*.

Ἀγκαλίς, ίδος, ἡ, *fasciculus, sarcina*: hinc ἀγκαλιδηφόρος, ὁ, ἡ, *bajulus*: et ἀγκαλιδοφόρος, ὁ τὰς ἀγκαλίδας ἄγων, ἢ φέρων.

Ἄγκαλον, *revocabam*, a. 2. ind. pro ἀνεκάλουν, vel a. 2. imp. pro ἀνακαλὰ, Syrac. more, ab ἀγκαλίω, Poët. pro ἀνακαλέω, ἀγκαλίω, 3. præs. ind. Poët. pro ἀνακαλεῖ. Th. καλέω.

Ἀγκὰς, adv. *in ulnis*: ab ἀγκή.

Ἄγκεα, pl. *valles*: ab ἄγκος.

Ἄγκιμαι, pro ἀνάκειμαι. Poët. Syncop.

Ἀγκεφάτωνι, pro ἀνὰ κεφάτωνι, *supra cornua*: Poët.

Ἀγκή, ῆς, ἡ, *ulna*: vide ἀγκώ.

Ἄγκιον, ου, τὸ, *parva vallis*, dim. ab ἄγκος.

Ἀγκιστρεύω, ἀγκιστρεύσω, ἠγκίστρευκα, ἠγκιστρεύθην, f. 1. ἀγκιστρευθήσομαι, *hamis capio*: ab ἄγκιστρον.

Ἀγκιστρεύς, έως, ὁ, *piscator*: ab ἄγκιστρον.

Ἀγκιστρεύω, *hamis capio*: et ἀγκιστρεύομαι, *hamis venor*: et ἀγκιστρεύσω, *hamatus*.

Ἀγκιστρόω, *jactabundus*: pro ἀνακλιτός.

Ἀγκλάδας, pro ἀνακλίνας, a. 1. part. ab ἀνακλίνω, *recline*.

Ἀγκοίνη, Poët. *ulna*: ex ἄγκων, quasi ἀγκώνη· hinc, ἀγκονίζω, *ulnis complector*.

Ἀγκομίζειν, pro ἀνακομίζειν, *reportare*: hinc ἀγκομίζω, per Enal. pro ἀνακομίσω, præs. pro fut. ἀγκομισοῦσι, pro σωτο, 3. sing. a. 1. opt. med.

Ἀγκοσίω, *studiosè in opere versor*: ab ἀνὰ et κονίω, *festino*.

Ἄγκος, εος, τὸ, *vallis*.

Ἀγκύζομαι, Macedonicè pro ἀνακύζομαι, 3. pl. med. verbi φέρω.

Ἀγκύνω, pro ἀνακρίνω.

Ἀγκρώσμαι, pro ἀνακρέμαμαι.

Ἀγκύλη, ης, ὁ, *vinculum, fibula*: ab ἄγκυμαι.

Ἀγκυλή, ης, ἡ, *amentum*: jaculi genus: genus poculi: vitium linguæ. Hinc

Ἀγκυλίζομαι, *jaculor*. ἀγκυλιστὴς, *jaculator*. ἀγκυλόγλωσσον, ου, τὸ, *linguæ præpedimentum*. ἀγκυλότομος, ου, τὸ, instrumentum Chirurgicum quo istud linguæ vitium tollitur.

Ἀγκυλομήτης, gen Ion. ab ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, *versipellis, versutus*: ex ἀγκύλος et μῆτις.

Ἀγκυλόος, ου, ὁ, *UNCUS, curvus*: hinc

Ἀγκυλόω, *incurvo*. ἀγκύλωσις, *incurvatio*. ἀγκύλως, *tortuosè*. Hinc forsan Lat. *Angulus*: Angl. ANGLE et ANGLE.

Ἀγκυλοτόξης, ου, ὁ, *curvum arcum habens*: ab ἀγκύλος, *curvus*, et τόξον, *arcus*.

Ἀγκυλόχειλαι, *repanda rostra qui habent*: pl. ab ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ, ex ἀγκύλος et χείλος. Dicimus et ἀγκυλόχειλος, ου, ὁ.

Ἀγκυλοχήλης, ου, ὁ, *ungulas curvas habens*: à χηλὴ.

Ἄγκυρα, ας, ἡ, *anchora, præsidium*: hinc

Ἀγκυρόω, *anchorâ firmo*: ἀγκυρίζω, *supplanto*.

Ἄγκων, ωνος, ὁ, *cubitus*: hinc

Ἀγκωνίσκος, *parvus cubitus*.

Ἀγκωλίωφος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *splendidam comam habens*.

Ἄγλαΐαι, *voluptates*, nom. pl. ἀγλαΐαων, gen. pl. Æol. ab ἀγλαΐα, αις ἡ, *præclarum facinus, lætitia*. ἀγλαΐᾳ, dat. sing. Ion. ἀγλαΐῃσιν, dat. pl. Ion. Th. ἀγλαὸς.

Ἀγλαϊσφίσι, f. 1. m. Att. pro ἀγλαισασθαι, ab ἀγλαΐζω, *orno, illustrem facio*. Nam Attici in hujusmodi verbis tollunt σ futuri primi, et ultimam circumflectunt; ut pro ἰσω dicant ῶ. Th. ἀγλαὸς.

Ἀγλαΐζομαι, Poët. pro λαμπρύνομαι, *splendeo*, TO GLISTER.

Ἀγλαϊσίως, ου, ὁ ᾗ ἡ. Poët. *qui pulchra membra habet, vel facit*.

Ἀγλαοδένδρεος, ὁ ᾗ ἡ, Poët. *qui pulchras fert arbores*.

Ἀγλαόδρομος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *splendidas sedes habens*. Musarum Epithetum.

Ἀγλαόζωνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, Poët. *qui pulchram habet sedem*, vel *solium*.

Ἀγλαόκαρπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qua pulchrum habet carpum*, per Syn. pro *formosa*. Hom. passim Θέτιν ἀργεσπέζαν, quam Pindar. vocat ἀρίσφυρον. It. *pulchrum fructum habens*.

Ἀγλαόκαρπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui illustres pueros habet*.

Ἀγλαόκαρπος, ου, ὁ, Poët. ab ἀγλαὸς, et κόμη, *qui decorat, et ornat comitatum aliquem*.

Ἀγλαΐ'ος, ου, ὁ, *splendidus*: q. d. *magnâ admiratione dignus*, παρὰ τὸ ἄγαν λάειν, ἐστι βλέπειν, i. e. *vehementer intueri*; quod fit quum res aliquas videmus admiratione et spectatu dignas: hinc ἀγλαὸς, *splendida*: et hinc ἀγλαΐα, *splendor*, ἀγλαΐζω, *illustro*, ἀγλάισμα, τὸ, *ornamentum*.

Ἀγλαοῖ'ειναν, τὸν, Epithet Neptuni: ab ἀγλαοείσινων. pro comm. ἀγλαοῖ'ειναν, ου, ὁ, ἀγλαὸς εἴσινων, *inclytus tridente*.

Ἀγλαυκὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, *insuavis, insipidus*: ab α priv. et γλαῦκος, vel γλαυκὸς, *suavis*.

Ἀγλὶν, ῖνος, ὁ, *cicatrix in oculo subalbo*.

Ἀγλιθέσ, αι, *illiorum capita*.

Ἄγλωσσος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui nullum habet linguam*: Metonym. pro non *facundus*.

Ἄγμα, τος, τὸ, *fragmentum*: ab ἄγνυμι.

Ἄγμὸς, ῦ, ὁ, *locus præruptus, littus*; ab ἄγνυμι.

Ἀγναμπτὸς, *non flexilis*: ab α et γναμπτὸς.

Ἄγνεφος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *impexus*. Item *novus*, ex α et γνάφω.

Ἁγνία, ας, ἡ, *castitas*. Th. ἁγνὸς.

Ἄγνυμι, vide in ἄγνυς.

Ἀγνώκαμεν, pro ἠγνοήκαμεν, Æol. *ignoravimus*, perf. act. ab ἀγνοέω.

Ἁγνὸς, ενὸς, ὁ ᾗ ἡ, *castus*.

Ἁγνίζω, f. ίσω, p. κα, *purifico, expio*.

Ἁγνισμὸς, ου, ὁ, *purificatio*. Th. ἁγνὸς.

Ἀγνοέω, ῶ, *ignoro*: imperf. ἠγνόεον, ουν, f. ησω, p. κα. a. 1. part. ἀγνοήσας. Hinc

Ἄγνωμα, ατος, τὸ, *erratum*: ex α et νόος.

Ἄγνοια, ας, ἡ, *ignorantia*: ab ἀγνοέω.

Ἀγνοίω, metri causâ. pro ἀγνοέω.

Ἀγνοίων, Ion. et Poët pro ἀγνοῶν, *ignoret*: 3. sing. præs. sub. act.

Ἁγνὸς, ου, ὁ, *castus, purus*: ab ἅγος. Hinc ἁγνῶς, *castè, ἁγνὸς, castus sum*, ἁγνεία, &c.

Ἄγνος, ου, ἡ, *vitex, agnus castus*.

Ἀγνοῦν, præs. part. n. g. veru ἀγνοέω.

'Αγνότης, τῆτος, ἡ, *castitas, sanctitas, puritas:* ab ἁγνός. Th. ἅγος.

'ΑΓΝΥΘΕΣ, *lapides, quos stamini inter texendum appendunt textores.*

'Άγνυτ' pro ἄγνυτο, 3. sing. Imp. pass. ab

'Άγνυμι, vel ἀγνύω, fut. 1. ἄξω, a. 1. ἔαξα et ἰαῖξα, a. 1. pass. ἐάχθην, a. 2. pass. ἐάγην et ἰάγην, *fractus sum*, perf. med. ἔαγα. Att. ἅλις, p. ἰαγώς· ab ἄγω.

'Αγνώ, et ἀγνοῦ, pro ἄγω, *duco.*

'Αδαημονίστερα, acc. pl. n. comp. ab ἀγνώμων.

'Αγνωμοσύνη, ης, ἡ, *inhumanitas, imperitia:* ab

'Αγνώμων, ονος, ὁ ἡ ὦ, *mente et judicio carens.* ex α et γνώμη.

'Αγνῶς, *caste:* adv. ab ἁγνός. Sed ἀγνῶς, *inscienter,* cum tenui ex α et γνώσις. Sed ἀϊδρῶς, ῶτος, ὁ, *ignarus, ignotus.*

'Αγνώσσατο, Ion. pro ἠγνόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀγνοέω, *ignoro.*

'Αγνωσία, ας, ἡ, *ignorantia.* Th. γνῶσις.

'Αγνώσσω, εις, ει, *ignoro:* præs. ind. Hinc ἄγνωσος, ν, ὁ ἡ ὦ, *ignotus.* Hinc ἀγνωσσύνη, idem, ex α et γνώσις.

'Αγοήτευτος, *qui fascinari non potest.* Hinc ἀδιαγοήτευτος, *citra præstigias et fucum.* Th. γόης.

'Αγοίατο, *ducerentur:* 3. pl. opt. pass. præs. Ion. pro ἀγοῖντο. ἄγοι, præs. opt. act.

'Αγομφώλιος, ν, ὁ ἡ ὦ, *incompactus.* Th. γόμφος.

'Άδιν, imp. Ion. vel Dor. pro ἄγον, *duxi:* ab ἄγω, a. 2. ab ἄγω, *duco.*

'Άγνως, *qui signare non potest:* ex α et γίνομαι.

'Αγοῖ, Dor. pro ἄγωσι, *ducant:* 3. pl. ind. præs. ab ἄγω.

'ΑΓΟΡΑ', ᾶς, ἡ, *forum:* item *concio, oratio, annona, emptio,* &c.

'Αγοραάσθαι, Poët. pro ἀγορεύσθαι, seu ἀγορᾶσθαι, *concionari:* ab ἀγορά. Th. ἀγορά.

'Αγοράζω, *emo:* f. σω. p. κα. pass. ἠγόρασμαι, a. 1. ἠγοράσθην. Th. ἀγορά.

'Αγοραῖος, α, ὁ, *circumforaneus, vilis;* item *forensis.* Sed ἀγόραιος, *dies festus.* Th. ἀγορά.

'Αγορανόμος, ν, ὁ, *præfectus annonæ:* unde ἀγορανομία, et ἀγορανόμιον, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμειν τὰ δίκαια.

'Αγόρασον, Dor. pro ἀγόραζον, *emere.*

'Αγόραστος, ος, ὁ, et ἀγορασία, -ας, ἡ, *emptio.*

'Αγορασμένα, των, τὰ, *res venales.* ἀγόρασος, ὁ, *obsenator:* ab ἀγοράζω.

'Αγορᾶσθαι, ᾶται, et in pl. ἀγορᾶσθαι, *emite:* a. 1. imp. act. ἀγορᾶσθε, a. 1. sub. ab ἀγοράζω.

'Αγορητής, ν, ὁ, *orator:* ut et ἀγορήτης.

'Αγορεύω, *referre, narrare:* præs. inf. Ion. pro ἀγορεύειν, et ἀγόρευ', pro ἀγόρευε, imperf. Ion. vel præs. imp. ut et ἀγόρευον, pro ἠγόρευον, imperf. ab

'Αγόρευσι, *concionor:* ἀγόρευσα, *nuntiavit:* a. 1. Ion. pro ἠγόρευσα. Th. ἀγορά.

'Αγορέων, gen. pl. Ion. ab ἀγορή.

'Αγορή, Ion. pro ἀγορά, ἀγορανδε, *ad forum,* adv. ἀγορᾶζε, *in foro.*

'Αγορητής, ῆτος, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἀγορεύω, *dico.* Vel Poët. pro ῥητός, *dictus.* Vel ab ἀγορεύω, pro ἀγορεύσιμος.

'Αγορήσατο, *concionatus est:* a. 1. m. Ion. pro ἠγορήσατο, ab ἀγορεύω. Th. ἀγορά.

'ΑΓΟΣ, ους, τὸ, *veneratio, piaculum;* item *scelus;* ab ΑΓ, *dies festus.* vel ab ἄζω.

'Αγός, ν, ὁ ἡ ὦ, *dux:* ab ἄγω.

'ΑΓΟΣΤΟΣ, ν, ὁ, *mandi pars interior,* vel *vola:* aliis *cubitus:* qu. ab ἄζω.

'ΑΓΡΑ, ας, ἡ, *captura, præda, venatio:* inde ἄγρευμα, *præda venatu quæsita,* &c.

'Αγράμματος, ν, ὁ ἡ ὰν *illiteratus:* ab α et γράμμα.

'Αγραυλίω, ῶ, *rure* seu *in agro pernocto:* f. ήσω, p. ηκα. Hinc 'Αγραυλος, *in agro stabulans:* ἀγρὸς et αὐλή.

'Αγραφὲς, ν, ὁ ἡ ὲν, *non scriptus.* Th. γράφω.

'Αγρει, pro ἄλλ· et ἄγρει μὲν pro ἄλλ ὅτι, adv. hortandi, ab ἄγρω, *venor.* Hinc ἀγρεύω pro ἀγρεύτω.

'Αγρεύς, ῆος, ὁ, Poët. *venator.* Th. ἄγρα.

'Αγρευτὴς, ῆος, et ἀγρευτὴς, ῦ, ὁ, venator, quod ub

'Αγρεύω, *venor.*

'Αγρην, Ion. pro ἄγραν, acc. sing. ab ἄγρα.

'Αγρεσίνω, *exaspero, irrito:* ab ἄγριος.

'Αγρὶς, ίδος, ἡ, *agrestis:* ab ἄγρος.

'Αγριέλαιος, ν, ὁ ἡ ὰ, *oleaster:* ex ἄγριος et ἔλαια.

'Αγριος, ν, ὁ, nomen viri.

'Αγριος, ία, ιον, *agrestis, ferus.* Sic ἄγρια, *rustice,* neut. plur. pro adv. Th. ἄγρος. ἀγριώτατος, dat. sing. superlat.

'Αγριότης, τος, ἡ, *rusticitas.*

'Αγριόω, *sævire facio.* Th. ἄγριος.

'Αγρίππας, ν, ὁ, *Agrippa,* viri nomen.

'Αγριωδὴς, ους, ὁ ἡ ὼ, *ferus:* ab ἄγριος.

'Αγρόθεν, ἀγρόθι, ἀγρόθεν, adv. *ex agro, in agro, in agrum.*

'Αγροικία, ας, ἡ, *villa, domus in agro:* ab ἀγρὸς.

'Αγροικώτατος, superl. ab ἄγροικος, *rusticus.*

'Αγροιώτας, acc. pl. ab

'Αγροιώτης, ν, ὁ, *agrestis,* pro ἀγρότης. Th. ἀγρὸς.

'Αγροκύδιμος, ν, ὁ, *qui in agris tumultuatur:* ab ἀγρὸς et κυδοιμὸς.

'Αγρομένοισι, dat. pl. Ion. pro ἀγερομένοις, per Sync. Sic ἀγρομένου, gen. Ion. ἀγερομένων, *congregatorum,* pro ἀθροισμένων, ab ἀγείρω.

'Αγρονομία, ας, ἡ, *agri suburbani administratio.*

'Αγρονόμοι, *agrorum definitores:* ab ἀγρὸς et νέμω.

'ΑΓΡΟΣ, ν, ὁ, *ager:* ab ἄγω, *aro:* Hinc Angl. ACRE.

'Αγρότερα, ας, ἡ, Poët. pro ἀγροτικὴ, *venatrix.*

'Αγροτέρης, *feræ,* gen. sing. f. g. ab ἀγρότερος. Th. ἀγρὸς.

'Αγροτης, ν, ὁ, *rusticus:* ab ἀγρὸς.

'Αγρυπνίωλα, *vigilantem:* acc. part. præs. ab

'Αγρυπνίω, *vigilo:* f. ήσω. p. κα.

'Αγρυπνία, ας, ἡ, Ion. pro ἀγρυπνία. q. v.

'Αγρυπνος, pro ἄϋπνος, *insomnis.* ἀγρύπνιοισιν, *vigilibus:* dat. pl. Ion.

'Αγρυπνία, ας, ἡ, *vigilia:* ex α et ὕπνος.

'Αγρώσσων, ὀφείων. Hinc nomen Poët. ἀγρωσσα, ης, ἡ, *venatrix.*

'Αγρώστης, ν, ὁ, et ἀγρώστης, ὁ, *venator.*

'Αγρωστις, *gramen,* Angl. GRASS.

'Αγρώτης, ν, ὁ Poët. ectasi, pro ἀγροτης.

'ΑΓΥΙΑ', ᾶς, ἡ, *vicus, via:* ab ἄγω et γυῖα.

'Αγυιάτης, ῶδος, Poët. *in eodem vico habitans.*

'Αγυμνασία, ας, ἡ, contr. γυμνασία.

'Αγύμναστος, ν, ὁ ἡ ὸν, *inexercitatus:* à γυμνάζω, *exerceo.*

'Αγύναικος, et ἀγύνως, et ἄγυνος, ν, ὁ, *cælebs:* ab α privativâ, et γυνὴ, *mulier.*

'ΑΓΥΡΙΣ, ιος, ἡ, *cœtus, congregatio:* qu. ab ἀγορὰ, Æol. mutato ο in υ. Hinc

'Αγυρίω, et ἀγυρίζω, *congrego.*

'Αγύρτης, ν, ὁ, *agyrta:* ab ἀγείρω, vel ἄγυρις. Hinc ἀγυρτάζω, *colligo.*

'Αγχαχὶ, Poët. pro ἀνέγχασι· et ἄγχασαι, pro ἀνάγχασαι, á Th. ἀγχάζω, pro ἀναχάζω, quod est ἀναχωρέω, *recedo*

'Αγχ', pro ἄγχι, *propè,* adv.

'Αγχαλάω, Poët. pro ἀνακαλάω, *relaxo.*

'Αγχαυὸν, Dor. pro ἄγχαλι.

'Αγχαυρον, *crepusculum, diluculum.*

'ΑΓΧΙ, adv. *propè,* cum genitivo.

'Αγχίαλος, ν, ὁ ἡ ὸν, *mari vicinus:* ab ἄγχι et ἅλς· item nomen propr. viri et urbis.

'Αγχιβαθὴς, ους, ὁ ἡ ὺ, *prope terram profundus:* ab ἄγχι et βάθος.

'Αγχιβάσαι, Dor. pro ἀγχιβῆναι, *propè accessit,* p. act. ab ἀγχιβαίνω. f. βήσω, unde ἀγχιβάτης, et ἀγχιβάτιον· quod ex ἄγχι et βαίνω.

'Αγχιβίωτος, ους, ὁ ἡ ὸν, *propè mortuus.* Th. βιάσκω.

'Αγχίβιος, ν, ὁ ἡ ὸν, *propinquus Deo.*

'Αγχιδήμους, *propinquis,* Dat. pl.

ab ἀγχιβώτης, *vicinus*: ab ἄγχι et βώμη.

Ἀγχιμαχητής, ου, ὁ, et ἀγχιμάχης, et ἀγχιμάχος, euphoniæ gratiâ, *cominùs pugnans*. Th. μαχήσασθαι.

Ἀγχίμολον, adv. ex ἀγχίμολος, ου, ὁ ϟ ἡ, *è propinquo veniens*: ex ἄγχι et μολεῖν, sùs μολ-ω.

Ἀγχίστιος, ας, ἡ, *solertia*: ἀγχίνους, ους, ὁ ϟ ἡ, *solers, ingeniosus*: ab ἄγχι et νόος.

Ἀγχιβήτης, ου, ὁ ϟ ἡ, *cujus fluenta propè sunt*. Th. βέω.

Ἀγχίσαο, gen. Æol. ab

Ἀγχίσης, ου. dat. Ἀγχίσῃ, nomen prop. viri. *Anchises*.

Ἄγχι pro ἀγχιστα, *proximè, maximè*, superlat. cum gen. et dat. Pro ἄγχιστα et ἀγχιμάλιστα dicimus. Hinc

Ἀγχιστίνος, *sum propinquus*: ἀγχιστῖνος, ὁ, *cognatus*. ἄγχιστος, η, ὁ, *proximus*, ab ἀγχοῦ, vel ἄγχι.

Ἀγχίστινα, vel ἀγχιστίνᾳ, nom. pl. f. g. *coacervatæ*: ab ἄγχι et ἵστημι.

Ἀγχίσεσφι, adv. *celeriter*, ἀγχίσεσφι βουλεύσαι, *sententiam mutare*: ex ἄγχι et σείω.

Ἀγχόθεν, *ex propiore loco, propè*.

Ἀγχόθι, idem quod ἄγχι, vel ἀγχοῦ, q. v.

Ἀγχόνη, *laqueus, quo aliquid ἀγχεται*.

Ἀγχοτάτω, *proximè*, adv. Ion. pro ἐγγυτάτω.

Ἀγχύτερος, Ion. pro ἐγγύτερος, Th. ἄγχι.

Ἄγχυ, Poët. idem quod ἄγχι.

Ἄγχω, præs. imperat. pass. ab

Ἄγ'ΧΩ, *strangulo*, f. ξῶ, p. χα ab חנק *strangulare*: Hinc forsan. Angl. TO HANG.

Ἀγχωμαλος, ου, ὁ ϟ ἡ, *propemodum æqualis*: ex ἄγχι et ὁμαλός.

Ἄγω, *duco, astimo, instituo, proficisco*, &c. f. ξω, part. ξων, *adducturus*, præt. ἦχα, Att. ἤγαγα, et per Epenth. τω, ο, ἠγάγοχα, a. 2. ἤγαγον, Att. ἤγαγεν, imper. ἄγαγε, ἐτω, pl. ἀγάγετε. sub. ἀγάγω, ῃς, ῃ. 3. pl. ἀγάγωσιν, inf. ἀγαγεῖν, præt. pass. ἦγμαι. a. 1. pass. ἤχθεν. f. 1. ἀχθήσομαι, à נהג *naag, ducere*.

Ἄγωγ, sed usitatiùs ἄγωγμι, *frango*, f. ἄξω. p. ἔαγα. a. 1. ἔξα. a. 2. ἔβαν. p. m. ἐάγη. Att. ἐάξω, ἔαγα, ἔαξα, ἔαγον, ἐαγώς.

Ἀγωγή, ῆς, ἡ, *vitæ ratio, educatio*. ἀγώγιος, ου, ὁ, *ductor*. ἀγωγίμος, η, ὁ ϟ ἡ, *duci aut vehi facilis*. ἀγωγός, ου, ὁ ϟ ἡ, *dux viæ*. ἀγώγιον, ου, τὸ, *onus quod currus vehitur*.

Ἀγών, ῶνος, ὁ, *certamen, cœtus*: ab ἄγω, item *circus, locus certaminis*: ab α et γωνία.

Ἀγωνία, ας, ἡ, *anger, anxietas, certamen*: ab ἀγών· hinc ἀγωνιῶ, *certo*. ἀγωνίζω, id. ἀγωνιστής, οῦ, ὁ, *certator*. ἀγωνιστικὸς, *cupidus certandi*. ἀγώνιος, ου, ὁ, *qui ad certamen spectat*.

Ἀγωνίδατοι, Ion. pro ἠγωνισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf pass. ab. ἀγωνίζω ex 3. sing. ἠγώνιται. abjecto aug. et correptâ penult. exempto sc. σ, et ejus loco insertâ δα.

Ἀγωνίσμαι, *pugnabo*, Dor. pro ἀγωνιοῦμαι, f. 1. m. Att. pro ἀγωνίσομαι. ab

Ἀγωνίζομαι, *certo, enitor*, imperf. ἠγωνιζόμην, η, ετο, p. pass. ἠγώνισμαι.

Ἀγώνιμι, a. 1. inf. act. et ἀγώνισα, *certata*, a. 1. imperat. med. ab ἀγωνίζω, *certo*.

Ἀγώνισμα, ατος, τὸ *certamen*, ab ἀγών.

* Ἀγωνιστὴς, ου, *pugil, histrio*.

Ἄδ᾽, Dor. pro ἀδὴ, dat. sing. ab ἀδὴς.

Ἀδαήμων, ονος, ὁ ϟ ἡ, *imperitus*. Hinc

Ἀδαημοσύνη, ας, ἡ, *imperitia*. Ion. ἀδαημοσύνη, ης, ex α et δαίω.

Ἀδαὴς, ἐος, ὁ ϟ ἡ, *indoctus*. Th. δαίω.

Ἀδάκρυτος, ου, *sine lachrymis*: ex α et δάκρυ.

Ἀδὰμ, *Adam*, primus parens.

Ἀδαμάντινος, η, ὁ, *adamantinus, firmus, constans*: ab ἀδάμας. Undè

Ἀδάμαντα, acc. sing. ab

Ἀδάμας, αντος, ὁ, *adamas*, q. ἀδάμαστος. *indomitus*, ob duritiem: ex α pro δυς, et δαμάω.

Ἀδαῆσαι, *prurire*, a. 1. inf. act. ἀδαξῶ, vide ἀδάκνω.

Ἀδάπανος, ου, et ἀδάπανος, adv. *sine sumptu*. Th. δαπανάω.

Ἀδάρκης, ους, ἡ, *adarces*, salsugo quædam gelata, seu concreta.

Ἄδασεν, *valdè læserunt* pro ἔβλαψαν, a. 1. ind. act. Ion. ab ἄδω, *satio, lædo*. Lacones enim utuntur, in suis compositis, particulâ ἄδω, ab ἄδην, *satis abundè*; quæ auget.

Ἄδασος, ου, *non divisus*. Th. δαίζω.

Ἀδαχίω, κνῶ, *pruriginem excito, scabo*.

Ἀδάωτον, *aridissimum*, pro ἄῤῥωτον, Laconicè.

Ἀδδὶς, Poët. pro ἀδὴς, *audax*. Vide ἀδίζω.

Ἀδδηκάτης, vide κεδηκάτης, et ἀδηκάτης.

Ἄδδην, pro ἄδην, *multùm*. adv.

Ἀδδηφαγία, ας, ἡ, *voracitas*: ab

Ἀδδηφάγος, sive ἀδηφάγος, ου, ὁ, *vorax, bellua*: ab ἄδδην, et φάγομαι.

Ἀδδὴ, nom. virl, indec. i. e. *viator, qui transit*.

Ἀδδὶξ mensura quatuor chœnicas capiens.

Ἄδε ϟ αὐτὰ, Dor. pro ἴδιά δ᾽ ϟ αὐτὴ, *eam ipsam*! Est et ἄδει pro ἤδει, imperf. ab ἄδω.

Ἄδε, Dor. adv. pro ὧδε, *huc, illuc, hoc in loco*.

Ἄδει, *canitat*. 3 sing. ab ᾄδω. 2. pl. ᾄδετε. part. fœm. g. ᾀδούσης.

Ἄδεϊ, Dor. pro ᾠδεῖ, dat. sing. ab ᾠδὴ.

Ἄδειαι, vide in ἀδίης.

Ἀδειὴς, ὁ, *intrepidus*, Poët. pro ἀδὴς, et ἀδόδης· ex α et δέος, quod à φόβος. Est etiam ἀδὴς, *impudens*, qu. ἔδιτος, *qui coercari nequit*: à δέω, *ligo*.

Ἄδεος, gen. sing. Ion. ab ἄδεια, *immunitas à metu, securitas*: à δέος.

Ἀδείμαντος, η, ὁ, *impavidus*: ex α et δείμω.

Ἄδειν, *placere*: præf. inf. ab ἀδίω

Ἄδηπνος, η, ὁ ϟ ἡ, *incunctatus*. Th. δίζημαι.

* Ἀδημοδιμόνως, ad. *sine ullo decorum metu*.

Ἀδίκαιος, η, ὁ, *non corruptus moribus*.

Ἀδικάζως, adv. *justè*.

Ἀδίλφιος, et ἀδελφειὸς, ου, ὁ, pro ἀδελφὸς, *frater*. Poët. et Ion.

Ἀδελφὴ, ῆς, ἡ, *soror*.

Ἀδελφειὸς, ῆς, ἡ, *filia fratris* vel *sororis*.

Ἀδελφείδιον, ου, τὸ, *fraterculus*.

Ἀδελφειὸς, οῦ, ὁ, *fratris* vel *sororis filius*.

Ἀδελφίζω. f. ίσω, p. κα, *fratris nomine compello*. Th. omnibus ἀδελφὸς.

Ἀδελφικῶς, adv. *fraternè*.

Ἀδελφοκτόνος, ὁ ϟ ἡ, *fratricida*: ex ἀδελφὸς, et κτείνω, *occido*.

Ἀδελφὸς, Æol. pro ἀδελφὸς, *frater*.

ΑΔΕΛΦΟ'Σ, ου, ὁ, *frater*: sumitur et pro *cognato*, et *consanguineo*.

Ἀδελφότης, ητος, ἡ, *fraternitas*: ab α, id est, ὁμὴ, et ἀδελφὸς, qu. ὁμοδελφος.

Ἀδέμαστος, η, ὁ ϟ ἡ, *corpore exutus, mortuus*: ex α et δέμας.

Ἀδέμαν, *canere*, Ion. pro ᾄδειν, ab ἄδω.

Ἀδενδρος, ου, ὁ ϟ ἡ, *purus ab arboribus*. Th. δενδρον, *arbor*.

Ἄδες, Dor. pro δεῦρο, ἴτε.

Ἄδες, *pedes*. *pedum*. *pedibus*: idem pro ἀηδὲς, *insuave*, Hesych.

Ἀδέσποτος, η, *sine domino, sine certo auctore*.

Ἀδεσπότως, adv. ab α et δεσπότης.

Ἀδεσπὴς, ους, ὁ ϟ ἡ, *amarus*: ab α et δόσις, *dulcedo*.

Ἀδέψητος, η, ὁ ϟ ἡ, *crudus, rudis, inexercitatus*. à δεψέω, *mollio*, et α priv.

ΑΔΕ'Ω, *placeo*, f. ήσω, p. πκα. Hinc ἄδος, ου, ὁ, *lætitia*.

Ἀδέω, *tædeo afficior præ defatigatione*, ab ἄδω, *satio*, f. ήσω p. πκα, a. 1. Æol. ἀδήσασα, et geminato δ, ἀδδησαι.

Ἄδη, *placuerit*, a. 2. sub. ab ἀδέω.

Ἀδηκότης, et metri gratiâ ἀδδηκότης, perf. part. Ion. pro ἠδηκότης, ab ἀδέω, alii ab ἀηδὼν, *laboribus defessus sum*. Th. ἄδω, *satio*.

Ἀδηκτότατος, superl. f. ab ἄδηκτος, η, ὁ ϟ ἡ, *morsui non obnoxius*, vel *carium non sentiens*. à δάκνω.

Ἀδηλεὴς, ου, ὁ ϟ ἡ, *integer, inculumis*: à δηλέω.

Ἄδηλος, η, ὁ ϟ ἡ, *non apparens, incertus, obscurus*: ex α et δῆλος· hinc ἀδήλως, adv. *obscurè, incertùm*, ἀδηλότης, ητος, ἡ, *incertitudo*.

ΑΔΗΜΟΝΕ'Ω, ῶ, *gravissimè ægror*, f. ήσω. p. πκα. a. 1. ἠδημόνησα. ab ἀδέω.

ΑΔΗΝ et ἄδδην *affatim*, adv.

'ΑΔΗ'Ν, ίνος, ὁ, *glandula, tensillæ.*

'Αδηνής, ής, ὁ ἡ, Poët. *sine consiliis et curis.* Hinc adv. ἀδηνέως. Ex α et δῆνος, *consilium.*

* 'Αδημιόεργητος, ος, ὁ, *qui nihil efficere potest.*

'Αδήρητος, ος, ὁ, *contentionis expers.* Th. δηρός.

'Αΐδης, ος, Poët. pro Ἅιδης, *orcus, mors:* in acc. ἄΐδην.

'Αΐκητις, *gratificaberis:* 2. sin. f. 1. v. ἀνδάνω.

* 'Αδιάκριτος, ος, *discerni difficilis.*

'Αδιάκριτος, *indiscretum;* ex α et διακρίνω.

'Αδιάπτρίας, ος, ὁ ἡ, *non dubitans:* ex α et διακρίνομαι.

'Αδιάλειπτος, ος, ὁ ἡ ἤ, *non intermissus, indesinens.*

'Αδιαλείπτως, *indesinenter,* adv. à λείπω.

'Αδιάλλακτος, ος, ὁ ἡ ὑ, *irreconciliabilis:* à διαλλάττω.

'Αδιάλυτος, ος, ὁ ἡ ὑ, *indissolubilis:* à διαλύω.

'Αδίαστος, ος, ὁ, *non asperus.*

'Αδίαντον, ου, τὸ, herbæ genus: ex α et διαίνω.

'Αδιάστατος, ος, ὁ ἡ ὑ, *stabilis, firmus.*

'Αδιατρέπτος, ος, ὁ ἡ ὑ, *immotus.*

'Αδιατρέπτως, adv *immotè.*

'Αδιαφθορία, ας, ἡ, *integritas.* ἀδιαφθορός, ος, ὁ ἡ ὑ, *incorruptus.* Th. φθείρω.

'Αδιάφορος, ος, ὁ ἡ ὑ, *indifferens:* à διαφέρω.

* 'Αδιάψευστος, ος, ὁ ἡ ὑ, *qui decipi nequit.*

'Αδιήκητος, ος, ὁ ἡ ὑ, *indoctus:* ab α et διδάσκω.

'Αδιήγητος, ος, ὁ ἡ ὑ, *inenarrabilis.*

* 'Αδικάστατος, *in quo nulla est justitia.*

'Αδικέουσι, Ion. et Æol. pro ἀδικοῦσι, a. 1. inf. act. verbi

'Αδικέω, *injurid officio, lædo,* f. ήσω, p. ἠδίκηκα. ἀδικήσουσι, a. 1. imper. act. ἠδικήσαντε, accus. sing. part. pass. ἀδικήσασθαι, ἠσθαι, *injuriam pati.* p. pass. ἀδίκημαι. τ. 1. ἠδικήθην. ex α et δίκη.

'Αδίκημα, ατος, τὸ, *injuria.* ἀδικήμασι, dat. pl.

'Αδικία, ας, ἡ, *injustitia,* ἄδικος, ος, ὁ ἡ ὑ, *injustus.* ἀδικώτερος, comp. ἀδικώτατος, superl. ἄδικα, *injustè,* adv. à δίκη.

* 'Αδικοδοξίαν, *gloriam iniquâ aptone.*

'ΑΔΙΝΟ'Σ, ἁ, ὸν, *confertus:* ab ἄδην. *abundè.*

"Αδιον, *suavius,* Dor. pro ἥδιον, comp. ab ἡδύς.

* 'Αδιόρθωτος, *ita ut corrigi, et emendari, nequeat*

'Αδίψος, ος, *non sitiens,* vel *sitim extinguens.* Th. δίψη, *sitis.*

'Αδμητος, ος, ὁ, Dor. pro Ἄδμητος, nom. viri.

'Αδμος, idem quod ἄδμητος, ὁ ἡ ὑ, *indomitus:* ex α et δαμάω.

'Αδμήτη, nom. mulieris, q. d. *indomita.*

'Αδμοσία, vel ἀδμοσίη, ἡ, *ignorantia:* ab α et ἴδμων. per Sync. et ν in λ verso.

"Αδοιμος, ος, a. 2. verbi ἄδω, *placeo.*

'Αδόκητος, *inopinatò,* adv. ex α et δοκάω, *videor.* ἀδόκητος, *ignobilis, inopinatus.*

'Αδόκιμος, ος, ὁ ἡ ὑ, *judicii expers, reprobus, rejectaneus:* ex α et δόκιμος. Th. δοκέω.

'Αδολεσχέω, *affatim confabulor, meditor:* ab ἀδὼ λίσχω, *satietate confabulationis:* ἀδολεσχήσω, ας, a. 1. inf. act.

'Αδολεσχία, ας, ἡ, *loquacitas,* c.n. *fabulatio.*

'Αδολος, ος, ὁ ἡ ὑ, *sincerus.* Th. δόλος, *dolus.*

'Αδόλως, adv. *nullo dolo, sedulò, candidè.*

'Αδον, *canebam.* imperf. Dor. pro ᾖδον· potest etiam esse part. neut. g. à masc. ἄδων ab ᾄδω. At ἄδον est part. neut. gen. a. 2. act. ab ἀνδάνω, vel ἄδω, et ἄδοι, opt.

'Αδονὰ, ας, ἡ, Dor. pro ἡδονὴ, *voluptas.*

'Αδονὶς, ίδος, ἡ. qu. ἀηδονὶς. Vide ἀηδών.

'Αδόνητος, ὁ ἡ ὑ, *immobilis.* Th. δονέω.

'Αδόντι νόω, *clacri animo:* ab ἀδόω. a. 2. ἄδον.

'Αδοξος, ος, ὁ ἡ ὑ, *inglorius.* Hinc ἀδοξία, ας, ἡ, *ignominia;* et ἀδόξως, *glorid careo.* &c. à δόξα.

"Αδος, ος, ὁ, *gaudium:* ab ἄδω, *placeo.*

'Αδος, ους, τὸ, *satietas:* ab ἄδω. *satio.*

'Αδὴς, *inferni,* gen. sing. ab ᾅδης.

'Αδραμυττηνὸς, ὴ, ὸν, *Adramyttenus,* α, ων; ab urbe *Adramyttium.*

'Αδρανὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, *imbecillis.* Hinc 'Αδρανία, *infirmus sum:* et ἀδρανίη, vel ἀδρανία, ας, ἡ, *imbecillitas:* ab α et δράω.

'Αδρέστεια, Ion. 'Αδρήστεια, Nemesis.

'Αδραστος, ου, ὁ, *Adrastus,* rex Argivorum. Hinc ὁ 'Αδραστεῖος νόμος.

'Αδρηπέλαυνος, ου, τὸ, Long. *felix successus, ubertas:* ab ἀδρὸς, *sublimis,* et ἐπηβόλαυνος, qu. ἐπιβόλαυνος, *voti compos.*

'Αδρηστίνη, *Adrasti filia.*

'Αδρηστος, Ion. pro ἄδραστος, ου, ὁ, *minimè fugitivus:* ab α et δράω.

'Αδρίας, ου, ὁ, *Adria:* sinus Venetus.

'ΑΔΡΟ'Σ, ου, ὁ, *dives, crassus.* Hinc 'Αδροσύνη, ἡ, *ubertas, copia.*

'Αδρότης, ητος, ἡ, *abundantia.* Th. ἀδρὸς.

'Αδρύνομαι, *crassesco, adolesco:* ab ἀδρὸς. Hinc ἀδρυνσις, *ætas adulta.*

'Αδὺ, Dor. pro ἡδὺ, *dulce.* Vide ἡδύς.

'Αδύγλωσσος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἡδύγλωσσος, *dulcilinguis:* ab ἡδὺς et γλῶσσα.

'Αδυεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, Dor. pro ἡδυεπὴς, *suaviloquus:* ab ἡδὺς et ἔπω.

'Αδύλογος, ὁ ἡ ὑ, Dor. pro ἡδύλογος, *suaviloquus:* ab ἡδὺς, et λέγω.

'Αδυμελὴς, ἐες, ὁ ἡ ὑ, Dor. pro ἡδυμελὴς, *dulcisonus:* ab ἡδὺς et μέλος.

'Αδυναμία, ας, Ion. pro ἀδυναμία, ας, ἡ, *impossibilitas:* ex α et δυναμὶς. Hinc

'Αδυναμία, *impotentia.*

'Αδυνατέων, *nequeo, impotens sum,* f. ήσω, a. 1. ἠδυνάτησα. ex α et δυναμὶς.

'Αδύνατον, ου, τὸ, *impossibile.*

'Αδύνατος, ος, ὁ, in pl. neut. ἀδύνατα, in comp. ἀδυνατώτερος, superl. ἀδυνατώτατος.

'Αδύνδνος, Dor. pro ἡδύπνοος, ου, ὁ ἡ ὑ, *suaviter spirans:* ex ἡδὺ et πνέω.

'Αδυτον, ου, τὸ, *adytum:* vel ἄδυτος, ου, ὁ, *ad quem non patet ingressus:* ex α et δύω, vel δῦνω.

'Αδὺς, Dor. pro ἡδὺς, *suavis.*

'ΑΔΩ, satio, f. σω. Sed ἄδω *cano,* contractè pro ἀείδω, f. ἄσω, p. ᾆκα, a. 1. ᾖσα, p. pass. ᾆσμαι· à שׂוּשׂ *jada,* vel חוּד *hoda, celebrare.* Sed ἄδω *placeo,* f. 2. ἀδῶ. p. m. ᾄδηκα. (εὐάδε, Poët.) pro ἤδα. part. ἡδώς, a. 2. ἁδὼν pro ἡδὺν.

'Αδὼν, όντος, ὁ, *qui placuit, placens,* a. 2. part. ab ἀδέω, vel ἀνδάνω.

'Αδωνιν, acc. sing. ab 'Αδωνις ιδος, nom. propr. pueri. *Adonis.*

'Αδώρητος, ος, ὁ ἡ ὑ, *indonatus:* ex α et δώρον.

'Αδωροδόκητος, *incorruptus, qui munera non accipit:* ex δῶρον, δέχομαι, et α priv.

'Αδώρος, ος, ὁ ἡ ὑ, *donorum expers:* it. *qui non donat.*

'Αδωτι, dat. sing. ab ἀδώτις, ος, ὁ, *qui nihil dat:* ex α et δωτὴς.

'Αδῶσιν, *colluctantur:* 3. pl. præs. sub. ab

'Αδῶσιν, fut. ήσω. p. κα. ἀδῶσιον. a. 1. opt. Æol. Th. ἄδω.

'Αεθλία, Ion. pro ἀέθλια, *certa,* Hinc

'Αεθλητὴς, ῆος, ὁ, *certator.*

'Αέθλιον, vel ἄεθλον, vel ἄθλον, ου τὸ, *certaminis præmium:* ab ἄεθλος, seu ἄθλος, ου, ὁ, *certamen.* Hinc ἄθλιος, ος, ὁ, *miser, aruminosus.* ἀέθλιος, *certator.*

'Αεθλοσύνη, *victoria, quæ ex certaminibus reportatur:* ab ἄεθλος, et νίκη.

'ΑΕΘΛΟΣ, ου, ὁ, *certamen, labor:* ab α priv. et ἴσθλος, qu. ὁ ἐν ἔτει ἰθλίοις. 'Αεθλον vero ab α intens. et ἆθλον. Quamvis enim certamen fugiendum sit, præmium est ἀεὶ ἀθλητὸν· vel ex τλάω, *tolero.*

'Αεθλοφόρος, ος, ὁ, *qui præmium ex certamine reportat:* ab ἄεθλον et φέρω.

'ΑΕΙ', *semper,* adv. Hinc forsan Angl. AYE.

'Αειγενετάων, gen. pl. Æol. ab

'Αείγονητος, ος, ὁ, *sempiternus:* ex ἀεὶ et γενέσθαι, à γίνομαι.

Ἀϊδηλος, Poët. pro ἀιδὴς, ὁ ἡ, *inconspicuus, obscurus*; it. deformis ex α et ἴδω, *video*.

Ἀϊδὴν, Dor. pro ἀΐδιον, *canere*: præs. inf.

Ἀϊδω, *cano*, ω Ion. pro ω, præs. imper. pass.

Ἀϊδωσα, Dor. pro ἤιδησα, præs. part. f. g.

Ἄϊδων, 1. vel 3. imperf. act. Ion. pro ἤιδον, ἀοιδοκώτων, gen. pl. part. præs. pass. ἀειδω, οντος, pr. part. act. Ἀΐδοντι, pro ἀοιδῶσι, Dor. 3. pl. præs. ab ἀείδω.

Ἀείδω, Poët. ᾄδω, *cano, celebro*: σω, fut. 1. ᾖσα, Poët. ᾆσα, perf. act. ἀοιδόκομαι, fut. 1. pass. ᾀσθησομαι, Poët. ᾀσομαι, perf. pass. ἄϊδα, fut. 2. act. ᾠδὰ, perf. med. undè ἀοιδὸς, ὁ, ὁν, fœm. gen. ἀοιδῆς, contract. ᾠδῆς, ᾗς, ὠδε, ες, vel ωδα, ᾳ, f. Hinc Angl. ODE.

Ἀειέρως, ω, ὁ ἡ, *sempiternus*: ἀϊέρωνα τὸ, *sempervivum*, plantæ genus: ab ἀεὶ et ζωὴ.

Ἀεικία, *sævum*: acc. sing. ab ἀεικὴς, ἔος, *indecens*. ἀεικὴς, n. g. ex α et ἴκω.

Ἀεικίην, Ion. pro ἀείκειαν, *indignitas, contumelia*.

Ἀεικέλιος, ὁ ἡ ᾱ, *ignavus, contemptui*: ferè idem quod ἀεικὴς, *non consentaneus*.

Ἀεικίζω, Att. ἀεικίζω, f. σω, *indecenter aliquem tracto, fœdo*, ab ἀεικὴς.

Ἀείμνηστε, Poët. Dor. pro ἀείμνηστον, quod pro ἄμν, ab ἄω.

Ἀείμνηστος, ὁ καὶ ἡ, *semper memorandus*: à μιμνήσκω.

Ἀεινάοντων, gen. pl. ab ἀεινάων, οντος, *perpetuò fluens*, alii legunt ἀεινάων, ex ἀεὶ et νάω.

Ἀείρα, a. 1. act. Ion. pro ἦειρα, ἀμεάμονος, *suspiciens*, a. 1. part. m. ab ἀείρω· ἀειρήμενος, præs. part. pass.

Ἄειρον, a. 1. imperat. act. ab

Ἀείρω, *tollo*, f. ρῶ. a. 1. ἦειρα, p. ἦειρκα a. 2. ἦερον qu. ἐις ἀέρα ἀέρω.

Ἀεὶς, *flans*: præs. part. ab ἄημι.

Ἄϊσκε, pro ἄϊσκετο, a. 1. m. 3. sing. Ion. ἄϊσκετο, a. 1. imperat. act. ἀΐσκω, ας, ε, ind. Ion. ἀΐσσομαι, f. 1. m. ἀΐξομαι, 2. sing. a. 1. sub. act. ab ἀΐδω.

Ἄϊσσω, Æol. pro ἄϊσσω, *spirant*. 3. pl. verbi ἄημι.

Ἄϊσμα, ατος, τὸ, Poët. pro ᾆσμα, *cantus*. Th. ἀοίδω.

Ἀϊκαζόμενος, *invitus*, præs. part. pass. ab ἀϊκάζω, *cogo*: ex α et ἑκὼν.

Ἀϊκητι, *invitè*, adv. ἀϊκοντὶς. Inviti. Ἀίκητε, dual. num. ab ἀίκων, οντος, in f. g. ἀίκησσ'. pro ἀίκοντα. Th. ἑκὼν.

Ἀίλιος, Poët. pro ἥλιος, *Sol*.

Ἀελλα, ης, ἡ, *procella*, ἀελλὰς, ἄος, ὁ καὶ ἡ, *turbidus, procellosus*, ἀελλοδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ id.

Ἀελλόπους, nom. pl. ab ἀελλὰς, ἀδος, ὁ ἡ ἡ, vel ἀέλλοπος, ὁ ἡ ὁ, *velox tanquam procella*: ab ἄελλα, et πὼς, *pes*.

Ἀελλὼ, nomen. mulieris: q. d. *procellosa*.

Ἀελπὴς, *insperatus*: ab ἀλπὶς.

Ἀέλπτοντες, *desperantes*: ἀα ἐλπίζοντες.

Ἄελπτ', pro ἄελπτα, *non speranda*: nom. pl. hinc. ἀελπτία, ας, ἡ, Poët. pro ἀπελπισία, *desperatio*: ex α et ἐλπὶς.

Ἀελπτίαν, Poët. pro ἀπελπισίαν, *despero*.

Ἀελπτίη, ης, ἡ, Ion. idem q. ἀελπτία· ἐξ ἀελπτίης, *ex improviso, repentè, contra spem*.

Ἄϊμπνοι, (exempto σ, et μ ejus loco inserto, ἄμμπνοι,) Doricè et Ionicè pro ἄπνοι, præs. inf. ex ἄω, pro ἄδω *satio*.

Ἄϊνυσκ, vel ἀΐνυσσ, ἐ ξ ἡ, Poët. pro ἀΐνυσσε, *perpetuò fluens*: ut et ἀενάων, pro ἀεινάων.

Ἀϊνυσάσθαι, Poët. pro ἀενναέσθαι, *profundi*, præs. inf. pass. ab ἀεινάομαι.

Ἀΐντες, *flantes*, nom. pl. ἀΐντων, gen. ab ἀεὶς, εντος, ab ἄημι.

Ἄεξε, *augebat*, Ion. pro ἤεξε, 3. sing. imperf. act. verbi ἄξω.

Ἀϊξήνιος, ω, *qui membra auget*. Epith. Athletarum: ab ἄϊξω, et γύον.

Ἀε'ΞΩ, et αὔξω, *augeo*, f. ἀξήσω, Poët. pro ἀυξήσω, ἀέξετε, imperf. pass. Ion. ἀϊξέμενος, gen. Ion. part. pass. Reliqua tempora vide in αὔξανω.

Ἄεπτος, *ineffabilis, fortis*: ab α et ἔπω.

Ἀεργαλὲε, ω, ὁ, idem quod ἀεργὸς, q. v.

Ἀεργὴς, ος, ὁ ἡ, et

Ἀεργὸς, vel ἀέργος, ω, ὁ, *iners*, ἀεργῶ, dat.

Ἀεργίη, Ion. pro ἀεργία, ας, ἡ, *pigritia*: ex α et ἔργον.

Ἀειδόμαι, *attollo, pendeo*: Poët. dicitur et ἀειδόμαι, præs. ab ἀείρω.

Ἀείδιν, Bœot. pro ἠείδησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀείδω, Ion. pro ἐεδήθην· hinc

Ἀειδὴς, *elatus, evectus*, part. Th. ἀείρω.

Ἀείρος, ω, ὁ ἡ ᾱ, *aërius*. Th. ἀὴρ.

Ἀειςάλλε, *incedo per aërem*; ab ἀὴρ et βαίνω.

Ἀειέες, ωσα, ων, *caliginosus, profundus*. Th. ἀὴρ.

Ἄειρον. *sustuli, extuli*, a. 2. act. Poët. ab ἀείρω, sub. 2. sing. ἀέρεις.

Ἀειρω. *ros*, Dor. pro ἀέρα.

Ἀειρωσιπόδης, *celeres*, pl. ab ἀειρόω· ex ἀὴρ, vel ἀείρω, et πὼς.

Ἀειρωτάται, *altè volantes*, pl. ab ἀειρωτὴς, ω, ὁ τὰεις, ὁ ἡ ᾱ, *aëre suspensus*: ab ἀείρω, et πέτομαι.

Ἀίεσκε, f. 1. Æol. ab ἀιεῖω, pro ἀίεσκε.

Ἀιεταΐζω, *tollo*. Th. ἀείρω.

Ἀίεται, a. 1. inf. ab inusit. ἄϊω, *spiro, dormio*. Hesychio ἀῆται, κοιμᾶσθαι. Angl. EASE.

Ἀεσίφρων, ονος, ὁ ἡ ᾱ, *stultus, incogitatus*, ἀεσιφρόνα, acc. sing. ex ἄ et φρὴν· ἀεσιφρόσυνησιν, dat. pl. Ion. ab ἀεσιφροσύνη, *stultitia*.

Ἀετιδέος, ίος, ῶς, *pullus aquilæ*: pl. ἀετίδες· ab ἀετὸς.

Ἀ'ΕΤΟΣ, ῦ, ὁ, *aquila*: dat. ἀετῷ, gen. pl. ἀετῶν, dat. ἀετοῖς· Poët. ἀετὸς. Forsan ab ἀΓημι *ajit avis*, propriè rapax: vel ab α et ἰτὸς, quia vivax est aquila.

Ἄζα, vel ἄζη, ης, ἡ, *ariditas, situs, squalor*.

Ἀζαλέου, gen. Ion. ab ἀζαλὴς, ῦ, ὁ, *aridus, torridus*. Th. ἄζω.

Ἄζει, 3. sing. præs. ind. ab ἄζω *sicco*. Hinc ἄζηται, sub. pass. *tristetur*: ab ἄζομαι, ῃ, ται, propriè *exaresco*; per Metaph. *curâ et mœrore conficior*.

Ἄζεο, *cole*, Ion. pro ἄζου, præs. imperat. ab ἄζομαι, ἀζόμενος, *veneratus*, part. ἄζεσο. imperf. Ion.

Ἄζηλος, ω, ὁ ἡ ᾱ, *quem nullus amulatur, vilis*: ex α et ζηλὸς.

Ἀζημιος, ω, ὁ ἡ ᾱ, *nullâ mulctâ notatus*: ex α et ζημία.

Ἄζην, ινος, *barba*: ab ἄζω, quia à calore,

Ἀζηχὲς, ὲος, ὁ ἡ ᾱ, *magnum sonum edens*: ex α et ἠχὼ· hinc ἀζηχὲς, adv. sumitur et pro *duro* et *arido*: ab ἄζη, *ariditas*. Et pro *indesinenter*, quasi ἀδιαλείπτως. et ἐδὰν ἴχνη, *non disjunctus*, et *semper habens*.

Ἄζομαι, idem cum ἄζω, *veneror*. Hinc ἄζοντ', pro ἄζοντω, præs. ind. vide ἄζω.

Ἄζυγος, ὁ ἡ ᾱ, *cœlebs*; *injugatus*.

Ἀζυγὴς, ὲος, idem et ἄζυξ, γος, ὁ ἡ ῡ. Th. ζεύγνυμι.

Ἄζυμα, ων, τὰ, *azyma*. Th. ζύμη, *fermentum*. Indè ἄζυμος, *infermentatus*.

ΑΖΩ, *sicco, arefacio*.

Ἄζω et ἄζομαι, *veneror*, ἄζετὸς, *veneratus*.

Ἄζωε, nomen propr. viri.

Ἄζωσαι, *discincti*, pl. ex α et ζωσὸς.

Ἄζωτος, ω, ἡ, nomen urbis, *Azotus*.

Ἄη, *spirabat*, 3. sing. imperf. sub. act. ab ἄημι.

Ἀηδίσερος, *ingratior*, compar. ab ἀηδὴς.

Ἀηδησύτης, perf. part. Poët. pro ἠδησμένος· ab ἀηδέω, *tædio afficio*: ab ἀδὶα, vel ἀδω.

Ἀηδὴς, ες, ὁ ἡ ᾱ, et τὸ ἀηδὲς, *injucundus*; ἀηδῶς, *molestè, illibenter*: ἀηδία. *molestia*: ab α et ἡδὺς.

Ἀήθιζον, pro ἠθὶζον, imperf. act, ab ἀηθίζω.

Ἀηθιζόμην, *infestabar*, imperf. pass. Ion. Th. ἠθὰς.

Ἀηθὶην, acc. sing. ab ἀηθὼν.

Ἀηδονὶδες, ων, αἱ. *lusciniarum pulli*.

Ἀηδονὶς, ἰδος, ἡ, *luscinula*.

ΑΗΔΩ'Ν, ὀνος, ἡ, *luscinia*: quod ab ἀείδω, quia canora.

Ἀηθ', pro ἀητὸ, *spirabat*, ob seq. aspirat. imperf. ab ἄημι. Th. ἄημι.

Ἀηθίην, dat. sing. Ion. ab ἀήθεια, *insolentia*: ex α et ἦθος.

Ἀήθισσεν, pro ἠθίσσεσαν, euphoniæ

Ἀγάπη, ης, ἡ, *amor, dilectio.*
Ἀγαπητός, ή, όν, *dilectus.*
Ἀγαπητῶς, *libenter.*
Ἀγαστονὴ, *fortitudinis* vel *virorum amasis*: ab ἀγαπάω et ἀνὴρ.
Ἀγαπάω, *diligerem*: Att. pro ἀγαπῶμι, præs. opt. ab ἀγαπάω, *diligo.*
Ἄγαρ, ἡ, nomen servæ, indeclinabile, *Peregrina, Ruminans,* vel *Timida.*
ΑΓΑΡΙΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, *agaricum,* Plin. xxv. 9.
Ἀγάρροος, *æstuosus*: ab ἄγαν et ῥέω.
Ἀγάσσατο, *admirabantur*: 3. pl. a. 1. m. pro ἠγάσαντο, Ion. ἀγασσάμην, opt. ἀγάσσεσθαι, inf. ab ἄγαμαι, vel potius ab Ἀγάζομαι.
Ἀγασσάμενος, præs. inf. ab ἄγαμαι.
Ἀγασθεὶς, *admiratus*: a. 1. part. pass. ἀγασθῆναι, opt.
Ἀγασσάμενος, *lætatus, admiratus*: a. 1. m. part. gemin. σσ, Poët. ab ἀγάζομαι, f. άσομαι.
Ἀγαστὸς, ὴ, όν, *admirandus.* Th. ἄγαμαι.
Ἀγάστης, ᾳ, ου, *uterinus frater*: quasi ὁμογάστωρ. Th. γαστὴρ.
ΑΓΑΣΤΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, frutex unde *Ammoniacum* elicitur.
Ἀγαυὸς, et Dor. ά, ή, nomen fœminæ splendidæ.
Ἀγαυὸς, *nobilis, admirabilis*: ab ἄγαν.
Ἀγαυὸς, *valdè superbus, ferox.* Th. γαῦρος: α non est privativum, sed intensivum.
Ἀγαύσσω, *valdè sonans*: Poët. ab ἄγαν, et φθίγξομαι.
ΑΓΑΥ'Ω, ύσω, p. αυκα· vel ἀγάομαι, *demiror, stupeo.* Hinc ἄγης, ἀγάω, ει et ᾳ, ἀγασθὲς, ἀγάσσατο, ἄγασμα, ἀγάσσομαι. ἄγασμα, ατος, τὸ, *admiratio, æstus.* Angl. AGAST.
Ἀγάσσω, *angario, cogo.*
ΑΓΑΡΟΙ, ων, οἱ, *regum nuntii* seu *tabellarii.*
Ἀγάσσω, *adigo ad currendum,* vel *ferendum aliquid.* Ἀγάσσας, ἄγγελος.
Ἀγάλλα, ων, τὰ, *stationes, in quas angarii, peracto diei pensu, diverterent.*
Ἀγγαρεῖον, et Ion. ἀγγαρήϊον. Vocabulum Persicum.
Ἀγγὶ, pro ἄγγεα, τὰ, *vasa*: nom. pl. ab ἄγγος; ἄγγεσι, dat. pl.
Ἀγγέων, ᾳ, τὸ, *vas.*
Ἀγγέλλεσι, pro ἀγγέλλουσι. *nuntiabunt*: f. 1. dissolut. diphthongi: ab ἀγγέλλω.
Ἀγγελία, ας, ἡ, Ion. pro ἀγγελία, *precipua potestas denunciandi oraculi quod quis audivit*; *denunciatio.* Th. ἀγγέλλω.
Ἀγγελαφόρος, ᾳ, ὁ, *nuntius, interpres.*
Ἀγγελλέναι, vide ἀγγέλλω.
ΑΓΓΕ'ΛΛΩ, *nuntio*: f. λῶ p. κα. 1. ἤγγελκα, a. 1. part. pass. ἀγγελθὶς, εῖσα, p. m. ἠγγελμαι, ἀγγελθὲν, Att. pro ἀγγελλόμενον, πιπ. μ, part. pro imp.
Ἄγγελος, ᾳ, ὁ *nuntius, angelus,* ἀγγελία, ας, ἡ, *nuncium,* ἀγγελιόφορος, ᾳ, ὁ, *nuncius.* ἀγγελικὸς, *angelicus.*
Ἄγγελμα, ατος, τὸ, *nuncium.* ab eod. Th.
Ἄγγεον, dat. pl. ab ἄγγος.
Ἀγγείων, ᾳ, τὸ, Ion. pro ἀγγέων.
ΑΓΓΟΣ, εος, τὸ, *vas quodlibet*; hinc ἀγγείον, ἀγγίδιον, εος, ὁ ᾧ ἡ, *vasis formam habens*: ἀγγίδιον, ᾳ, τὸ, *vasculum.*
Ἀγγούριον, vel ἄγγουρον, *cucumis.*
Ἀγγίζειν, *irrito, dolore afficio.* Angl. TO ANGER.
Ἄγε, *age*, et ἄγεο, pro ἄγεσο, *agite*: adv. hortantis, ab a. 2. imp. verbi ἄγω.
Ἄγε, Dor. pro ἦγε, *duxit*, a. 2.
ΑΓΕΊΡΩ, *congrego, colligo*: f. ερῶ. p. ἐγήερκα. Att. ἀγήγερκα; ἀγήγερμαι, a. 1. Inf ἀγεῖραι; a. 1. part. ἀγερθὲν, 3. pl. Ion. pro ἠγερέων. a. 1. pass. ἀγερθὲν, f. 1. ἀγερθήσομαι. Hinc forsan Angl. GATHER et TOGETHER.
Ἀγεῖτο, Dor. pro ἠγεῖτο, 3. sing. imp. verbi ἀγείρομαι.
Ἀγελάζω, f. άσω, p. κα, *congrego*: pass. ἀγελάζομαι, *gregatim vivo.* Th. ἀγέλη.
Ἀγελαῖος, ὁ, *armentalis, ex grege.*
Ἀγελαῖος, ᾳ, ὁ, *pecoris magister.*
Ἀγελαιοτρόφος, *quæ gregi præest.* præs. part. act. f. g. ex ἀγελαιοτρόφω, q. ab ἀγέλη, *grex*, et ἀκτρέφω.
Ἀγέλαστος, ᾳ, ὁ ᾧ ἡ, *tetricus, severus, non ridens.*
Ἀγελαστία, ας, ἡ, *gestus tetricus*: ab α et γελάω.
Ἀγελείη, Ion. pro ἀγελαία, ας, ἡ, *prædatrix*: ab ἄγω et λεία.
ΑΓΕ'ΛΗ, ης, ἡ, *armentum, grex, ἀλιλήθη, ex armento.* ἀγεληδὸν, adv. *gregatim.* ἀγέλαιος, *in grege*: nam αι et αν est syllaba quam poëtæ interdum addunt dativis casibus.
Ἀγελάτης, ᾳ, ὁ, vide ἀγελαῖος.
Ἀγελαῖων, ωος, ὁ, *locus armenti*: ab ἄγω.
Ἄγεμεν, præs. inf. pro ἄγειν, Ion. ab ἄγω.
Ἀγεμονεύειν, Dor. pro ἡγεμονεύειν, *ducem esse.*
Ἀγεμὼν, ονος, ὁ, Dor. pro ἡγεμὼν.
Ἄγεν, *ducebat*: imperf. Ion. et præs. inf. Dor. ab ἄγω, *duco*: vel. Bœot. pro ἄγνυσαν, *fracti sunt*: a. 2. pass. ab ἄγνυ. id autem ab ἄγνυμι seu ἄγω, *frango.*
Ἀγενεαλόγητος, ᾳ, ὁ ᾧ ἡ, *sine genere*: ex α et γενεαλόγητος, verbi γενεαλογέω, à γενεαλόγος, *genealogiæ scriptor.*
Ἀγένειος, ὁ, *imberbis.* Th. γένειον.
Ἀγενὴς, ους, ὁ ᾧ ἡ, *cujus genus est obscurum, ignobilis*: ex α et γένος.
Ἀγένητος, ᾳ, *infectus*: à γένομαι.
Ἀγέννητος, ᾳ, *ingenitus*: à γεννάω.
Ἄγεο et ἧεο, pro ἧο, præs. imp. verbi ἧομαι, *ducor.*
Ἀγέομαι, Dor. pro ἡγέομαι.
Ἀγέρμενος, Poët. pro ἀγείρμενος, *qui ducitur*: præs. part. pass. ab ἄγω, *duco.*
Ἀγέρωχος, ᾳ, ὁ ᾧ ἡ, *sine munere*: ex α et γέρας.
Ἀγερώω, Poët. pro ἀγείρω, *congrego.*
Ἀγερωχία, Att. pro ἀγερωσύνη, præs. inf. pass. ab ἀγείρω.
Ἀγέρθη, *congregatus est*: et in pl. ἀγέρθεν, pro ἠγέρθη, et ἠγερθησαν, a. 1. pass. Ion. ab ἀγείρω.
Ἀγερμὸς, οῦ, ὁ, *collectio.*
Ἀγερσεῦλο, *congregabantur*: a. 2. m. ab ἀγείρω. alii volunt esse imperf. pro ἠγερσεῦντο; nam et Poëtæ dicunt ἀγέρω pro ἀγείρω.
Ἀγέρω, Æol. pro ἀγείρω.
Ἀγερωὶς, *collectio*, ab ἀγείρω. Ἀγερμὸς, οῦ, ὁ, id.
Ἀγεσάσατο, *neglexit*: 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi ἀγεσάομαι.
Ἀγεσάσασθαι, *vigilare.*
ΑΓΕ'ΡΩΧΟΣ, ᾳ, ὁ ᾧ ἡ, *superbus, ferox*: hinc ἀγερώχως, *superbè*, ἀγερωχία, ας, ἡ, *superbia*: ab ἄγαν γέρας ἔχειν, q. ἀγ' ἐγέρχος.
Ἄγες, pro ἄγε, *age*: præs. vel a. 2. imp. Poët. ab ἄγω, ἄγεσκον, Ion. pro ἦγε *ducebat*, imp. et ἄγες, Dor. pro ἦγες, *ducebas.*
Ἀγεσθαι, præs. inf. pass. ἀγέσθω, *ducat*: præs. imp. ab ἄγω.
Ἀγεσίλαος, ᾳ, ὁ, cognomen Plutonis; quoniam mortales universos ad se ducit. Est et nom. propr. viri. *Agesilaus.*
Ἄγεσις, machina bellica: à Lat. *Aggesta.*
Ἀγέσκετος, ᾳ, ὁ ᾧ ἡ, *dux exercitus*: ab ἄγω et σκεῖν.
Ἄγετ' ἄγε, *agite*: adv. hortantis, vel præs. Imperativi, ab ἄγω.
Ἀγέτης, ᾳ, ὁ, *ductor*: ab ἄγω.
Ἀγεύστος, ᾳ, ὁ ᾧ ἡ, *qui gustari non potest*, vel *gustatus non fuit*: ex α et γεύω. Sæpius autem accipitur activè pro *jejunus, qui non gustavit.*
Ἀγεωμέτρητος, ᾳ, ὁ, *geometria ignarus.*
Ἀγεώργητος, *inculcus.*
Ἀγη, ης, ἡ *stupor, admiratio*: ab ἀγάω. Vel ἄγη, pro ἀάγη, Ion. *fractus est*: a. 2. pass. ἄγην. ἀάγην, et Ion. ἄγην, ης, η, ab ἄγω, *frango.*
Ἀγηγερέαι, Att. et Ion. pro ἠγερμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ab ἀγείρω.
Ἀγήγερκα, *congregavi*: perf. Att. pro ἤγερκα.
Ἀγήγερμαι, perf. Att. pro ἠγέρμαι, ab ἀγείρω.
Ἀγήλαι, *sacrdise, ornâsse*: ἀγήλατο, a. 1. ἤγηλα, part. ἀγήλας.
Ἀγηλατέω, cum tenui, *fugo*: Ἀγκλατέω, cum aspero, *expello scelus.*
Ἄγημα, τος, τὸ, *AGMEN*, ab ἄγω.
Ἀγήνορα, acc. sing. ab
Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, *strenuus*: ab ἄγαν et ἀνὴρ. Hinc ἀγηνορίη, *superbia.* ἀγηνορέωσιν, dat. pl. Ion. Est et Ἀγήνωρ nomen propr.
Ἄγηοχα, *duxi*: perf. pro ἦχα. Att. ἄγηχα, et pleonasmo literæ ᾧ, ἀγήοχα, verbi ἄγω.

Ἀγήρως, ω, ὁ, *senii expers*: pro ἀγήρατος. Poët. ex α et γήρας.

Ἀγηρέλουν, ω, τὸ, herba diutissimè durans.

Ἄγηως, ω, ὁ ☿ ἡ, idem quod ἀγήρατος· in acc. ἀγήω sine ν reperitur.

Ἀγής, ἰος, ὁ ☿ ἡ, *scelestus*: vide ἐναγής.

Ἀγιστασαὶ, Dor. pro ἁγισωσῶσι, hocque pro διηγήσωσιν, *narrare, recensere*.

Ἄϊνει, 3. sing. ab ἄϊνμι, inusitat. pro ἄϊημαι, *admiror*. Th. ἄϊσα.

Ἀϊσίλαος, ω, ὁ, *Agesilaus*: Princeps Lacedæmonius: ex ἄγω et λαὸς.

Ἀϊσσίχορος, ω, ἡ, Poët. et Dor. pro ἡνιόχορος, ω, ὁ, *qui choris præest*; ex ἅγνυμι et χορὸς.

Ἀϊστὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro ἡγητὴρ, comm. ἡγεμὼν, ονος, ὁ, *dux, princeps*.

Ἀϊστὸς, ὴ, ὸν, *admirabilis*: in pl. ἀϊστοὶ Th. ἄϊσα.

Ἄϊσχα, *duxi*, pro ἦχα, perf. verb. ἄϊω.

Ἁϊσῶ, *sanctifico*: f. σω. p. κα. a. 1. pass. ἡϊάσθην, f. 1. ἁϊσθήσομαι: ab ἅϊος.

Ἁγίασμα, τὸ, et ἁϊσμὸς, ὁ, *sanctificatio*.

Ἁϊσσία, ας, ἡ *sanctimonia*: ab ἅϊος.

Ἀγίσταφυλος, βότρυς, *uva acinis carens*.

Ἁγίζω, f. σω. *purifico*: pro ἁϊῶ.

Ἀγνίαι, ᾶ, Poët. et Ion. idem quod ἄϊσι, *ago, duco*. Legitur et ἀγίνω.

ΑΓΙΟΣ, ω, ὁ, *sanctus*: ab ἅϊος, hinc ἁγιότης, ητος, ἡ, *sanctitas*.

Ἅϊον, το, *sanctuarium*: ἅϊα, ων, τὰ, tabernaculum primum, cœlum secundum et tertium.

Ἁϊζόω, et ἁϊσσέω, *veneratione habeo*: ab ἅϊος.

Ἁϊσία, seu ἁϊσσία, ας, ἡ, *sacrum, cæremonia*: ab ἅϊος, *veneratio, piaculum*.

Ἁϊωσύνη, ης, ἡ, *sanctimonia, sanctitas*. N. T.

ΑΓΚΑΙ, *ulnæ*: nom. pl. ab ἀγκὴ. Hinc

Ἀγκάλη, ἀγκαλὶς, ἡ, *ulna*: et ἀγκάζομαι, seu ἀγκαλίζομαι, *ulnis complector, et foveo*.

Ἀγκάλας, ίδος, ἡ, *fasciculus, sarcina*: hinc ἀγκαλιδοφόρος, ω, ὁ, *bajulus*: et ἀγκαλιδοφόρος, ὁ τὰς ἀγκαλίδας ἄϊων, ἤ φέρων.

Ἄγκαλον, *revocabam*, a. 2. ind. pro ἀνεκάλουν, vel a. 2. imp. pro ανακαλὰ, Syrac. more, ab ἀγκαλία, Poët. pro ἀνακλίνω, ἀγκαλίσι, 3. præs. ind. Poët. pro ἀνακαλεῖ. Th. καλέω.

Ἀγκὰς, adv. *in ulnis*: ab ἀγκὴ.

Ἄγκεα, pl. *valles*: ab ἄγκος.

Ἄγκιμμαι, pro ἀνάκειμαι. Poët. Syncop.

Ἀγκοβάτευσι, pro ἀνὰ κεφάτευσι, *super cornua*: Poët.

Ἀγκὴ, ῆς, ἡ, *ulna*: vide ἀγκαί.

Ἀγκίον, ω, τὸ, *parva vallis*, dim. ab ἄγκος.

Ἄγκιστρον, ω, τὸ, *hamus*: hinc ἀγκιστρεύω, ας, ἡ, *piscatura*: et ἀγκιστρεύω, *hamis venor*: et ἀγκιστρώδης, *hamotus*.

Ἀγκίστρος, *jactabundus*: pro ἀναλλαστος.

Ἀγκλίνας, pro ἀνακλίνας, a. 1. part. ab ἀνακλίνω, *reclino*.

Ἀγκοῖ'ΝΗ, Poët. *ulna*: ex ἀγκὼν, quasi ἀγκοίνη: hinc, ἀγκοινίζω, *ulnis complector*.

Ἀγκομίζειν, pro ἀνακομίζειν, *reportare*: hinc ἀγκομίζειν, per Enal. pro ἀνακομίσειν, præs. pro fut. ἀγκομισαῖδ', pro σαιτο, 3. sing. a. 1. opt. med.

Ἀγκοτέω, *studiosè in opere versor*: ab ἀνὰ et κοτέω, *festino*.

Ἄγκος, εος, τὸ, *vallis*.

Ἀγκύσσασι, Macedonicè pro ἀνοίγασι, 3. pl. med. verbi φέρω.

Ἀγκφίνω, pro ἀνακρίνω.

Ἀγκρώσμασι, pro ἀνακρούσμασι.

Ἀγκύλη, ης, ὁ, *vinculum, fibula*: ab ἄγκω.

ΑΓΚΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *amentum*: jaculi genus: genus poculi: vitium linguæ. Hinc

Ἀγκυλίζομαι, *jaculor*. ἀγκυλιστὴς, *jaculator*. ἀγκυλίλασσον, ω, τὸ, *linguæ præpeaimentum*. ἀγκυλοτόμος, ω, τὸ, *instrumentum* Chirurgicum quo istud linguæ vitium tollitur.

Ἀγκυλομήτεω, gen Ion. ab ἀγκυλομήτης, ω, ὁ, *versipellis, versutus*: ex ἀγκύλος et μήτις.

ΑΓΚΥ'ΛΟΣ, ω, ὁ, *UNCUS, curvus*: hinc

Ἀγκύλον, *incurvo*. ἀγκύλωσις, *incurvatio*. ἀγκύλως, *tortuosè*. Hinc forsan Lat. *Angulus*: Angl. ANGLE et ANCLE.

Ἀγκυλότοξος, ω, ὁ, *curvum arcum habens*: ab ἀγκύλος, *curvus*, et τόξον, *arcus*.

Ἀγκυλόχειλαι, *repanda rostra qui habent*: pl. ab ἀγκυλοχείλης, ω, ὁ, ex ἀγκύλος et χείλος. Dicimus et ἀγκυλόχειλος, ω, ὁ.

Ἀγκυλοχήλης, ω, ὁ, *ungulas curvas habens*: à χηλὴ.

ΑΓΚΥΡΑ, ας, ἡ, *anchora, præsidium*: hinc

Ἀγκυρέω, *anchorâ firmo*: ἀγκυρίζω, *suppianto*.

ΑΓΚΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *cubitus*: hinc

Ἀγκωνίσκος, *parvus cubitus*.

Ἀγλαϊδωρος, ω, ὁ ☿ ἡ, *splendidam comam habens*.

Ἀγλαΐαι, *voluptates*, nom. pl. ἀγλαΐων, gen. pl. Æol. ab ἀγλαΐα, ας, ἡ, *præclarum facinus, lætitia*. ἀγλαϊῃ, dat. sing. Ion. ἀγλαϊῃσιν, dat. pl. Ion. Th. ἀγλαὸς.

Ἀγλαϊσθαι, f. 1. m. Att. pro ἀγλαΐσασθαι, ab ἀγλαΐζω, *orno, illustrem facio*. Nam Attici in hujusmodi verbis tollunt σ futuri primi, et ultimam circumflectunt; et pro ισω dicant ῶ. Th. ἀγλαὸς

Ἀγλαΐζομαι, Poët. pro λαμπρύνομαι, *splendeo*, TO GLISTER.

Ἀγλαΐσιος, ω, ὁ ☿ ἡ. Poët. *qui pulchra membra habet, vel facit*.

Ἀγλαοδένδρος, ὁ ☿ ἡ, Poët. *qui pulchras fert arbores*.

Ἀγλαοδόνος, ω, ὁ ☿ ἡ, *splendidas sedes habens*. Musarum Epithetum.

Ἀγλαόδωκος, ω, ὁ ☿ ἡ, Poët. *qui pulchram habet sedem*, vel *solium*.

Ἀγλαόκαρπος, ω, ὁ ☿ ἡ, *quæ pulchrum habet carpum*, per Syn. pro *formosa*. Hom. passim Οἶνο ἀγλαοκάρπω, quam Pindar. vocat ἀγλαόκαρπον. It. *pulchrum fructum habens*.

Ἀγλαόκαρος, ω, ὁ ☿ ἡ, *qui illustres pueros habet*.

Ἀγλαόκαμος, ω, ὁ, Poët. ab ἀγλαὸς, et κόμος *qui decorat, et ornat comitatum aliquem*.

Ἀγλαὸ'ΟΣ, ω, ὁ, *splendidus*: q. d. *magnâ admiratione dignus*, παρὰ τὸ ἄγαν λάειν, ἀφ' ἱς βλάπτειν, i. e. *vehementer intueri*; quod fit quum res aliquas videmus admiratione et spectatu dignas: hinc ἀγλαὸς, *splendida*: et hinc ἀγλαΐα, *splendor*, ἀγλαΐζω, *illustro*, ἀγλάϊσμα, τὸ, *ornamentum*.

Ἀγλαοπλοκάμων, τὸν, Epithet. Neptuni: ab ἀγλαοπλόκαμος. pro comm. ἀγλαοπλοκάμων, ω, ὁ, ἀγλαὸς τρίαινα, *inclytus tridens*.

Ἀγλαυκὴς, ἰος, ὁ ☿ ἡ, *insuavis, insipidus*: ab α priv. et γλαυκὸς, vel γλυκὺς, *suavis*.

Ἀγλὴ, ἡς, *cicatrix in oculo subalbo*.

ΑΓΛΙΘΕΣ, *ai, alliorum capita*.

Ἀγλωσσος, ω, ὁ ☿ ἡ, *qui nullum habet linguam*: Metonym. pro *non facundus*.

Ἄγμα, τος, τὸ, *fragmentum*: ab ἄγνυμι.

Ἄγμὸς, ὁ, ὁ, *locus præruptus, littus*; ab ἄγνυμι.

Ἀγναμπὸς, *non flexilis*: ab α et γναμπτὸς.

Ἄγναφος, ω, ὁ ☿ ἡ, *impexus*. Item *novus*, ex α et γνάφω.

Ἁγνία, ας, ἡ, *castitas*. Th. ἁγνὸς.

Ἁγνίαν, vide in ἁγνὸς.

Ἀγνίκαμεν, pro ἠγνοήκαμεν, Æol. *ignoravimus*, perf. act. ab ἀγνοέω.

Ἁγνὸς, ἡ, ὸν ☿ ἡ, *castus*.

Ἁγνίζω, f. ίσω, p. κα, *purifico, expio*.

Ἁγνισμὸς, ω, ὁ, *purificatio*. Th. ἁγνὸς.

Ἀγνοέω, *ignoro*: imperf. ἀγνόεον, ων, f. ησω, p. κα. a. 1. part. ἀγνόησας. Hinc

Ἄγνωμα, ατος, τὸ, *erratum*: ex α et νόος.

Ἄγνοια, ας, ἡ, *ignorantia*: ab ἀγνοέω.

Ἀγνοίαν, metri causâ. pro ἀγνοίᾳ.

Ἀγνοίησιν, Ion. et Poët. pro ἀγνοίᾳ, *ignoret*: 3. sing. præs. sub. act.

ΑΓΝΟ'Σ, ω, ὁ, *castus, purus*: ab ἅγος. Hinc ἁγνὸς, *castè, ἁγνῶς, castus sum, ἁγνεία, &c.*

ΑΓΝΟΣ, ω, ἡ, *vitex, agnus castus*.

Ἀγνὸν, præs. part. n. g. verbi ἀγνόω.

Ἁγνότης, τητος, ἡ, *castitas, sanctitas, puritas:* ab ἁγνος. Th. ἁγος.

ΑΓΝΙΘΕΣ, *lapides, quos stamini inter texendum appendunt textores.*

Ἄγνυ· pro ἄγνυθι, 3. sing. Imp. pass. ab

Ἄγνυμι, vel ἀγνύω, fut. 1. ἄξω, a. 1. ἆξα et ἴαξα, a. 1. pass. ἰάχθην, a. 2. pass. ἄγην et ἰάγην, *fractus sum*, perf. med. ἔαγα. Att. ἶαμαι, p. ἰαγώς· ab ἄγω.

Ἄγνω, et ἀγνυμι, pro ἄγω, *duco.*

Ἀδημανίτερον, acc. pl. n. comp. ab ἀγάμενος.

Ἀγνωμοσύνη, ες, ἡ, *inhumanitas, imperitia:* ab

Ἀγνώμων, ονος, ὁ ἡ ὠ, *mente et judicio carens.* ex α et γνώμων.

Ἀγνῶς, *caste:* adv. ab ἁγνὸς. Sed ἀγνῶς, *inscienter*, cum tenui ex α et γνώμων. Sed ἀΐδρις, ιος, ὁ, *ignarus, ignotus.*

Ἀγνόουσα, Ion. pro ἠγνόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀγνοέω, *ignoro.*

Ἀγνοσία, ας, ἡ, *ignorantia.* Th. γνόσις.

Ἀγνόουσι, ις, ει, *ignoro:* præs. ind. Hinc ἄγνωρος, ι, ὁ ἡ ὠ, *ignotus.* Hinc ἀγνωσύνη, idem, ex α et γνώσις.

Ἀγοήτευτος, *qui fascinari non potest.* Hinc ἀξιαγόητος, *citra præstigias et fucum.* Th. γόης.

Ἀγοίαθ, *ducerentur:* 3. pl. opt. pass. præs. Ion. pro ἀγοιντο. ἄγοι, præs. opt. act.

Ἀγόμφωλος, ι, ὁ ἡ ὠ, *incompactus.* Th. γόμφος.

Ἄδν, imp. Ion. vel Dor. pro ἄγον, *duxi:* ar ἄγω, a. 2. ab ἄγω, *duco.*

Ἀγονὶς, *qui gignere non potest:* ex α et γίνομαι.

Ἄγοντι, Dor. pro ἄγουσι, *ducunt:* 3. pl. ind. præs. ab ἄγω.

Ἀγορά, ᾶς, ἡ, *forum:* item *concio, oratio, annona, emptio*, &c.

Ἀδημανέω, Poët. pro ἀδημανάω, seu ἀδημανίω, *concionari:* ab ἀδημάω. Th. ἀδημ.

Ἀδημάζω, *emo:* f. σω, p. κα. pass. ἐδήμασμαι, a. 1. ἀδημάσθην. Th. ἀγορά.

Ἀδημάος, ω, ὁ, *circumforaneus, vilis;* item *forensis.* Sed ἀγόραιος, *dies festus.* Th. ἀγορά.

Ἀγορανόμος, ω, ὁ, *præfectus annonæ:* unde ἀδημανομία, et ἀδημανομία, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀδημᾷ νέμειν τὰ δίκαια.

Ἀδημάδαν, Dor. pro ἀδημάζειν, *emere.*

Ἀδημάσις, εως, ἡ, et ἀδημασία, ας, ἡ, *emptio.*

Ἀδημασμα, τος, τὸ, *res venalis.* ὠνητὸς, ὴ, ὸν, *obsonator:* ab ἀδημάζω.

Ἀγόμενον, ἄσω, ἔτ in pl. ἀδημάσατε, *emite:* a. 1. imp. act. ἀδημάσωμεν, a. 1. sub. ab ἀδημάζω.

Ἀδημητὴς, ω, ὁ, *orator:* ut et ἀδημητὴς.

Ἀδημάσω, *referre, narrare:* præs. inf. Ion. pro ἀδημάσαι, et ἀγάγειν, pro ἀγάγειν, imperf. Ion. vel præs. imp. ut et ἀγάγευον, pro ἀγάγειον, inperf. ab

Ἀδημάν, *concionor:* ἀγόρευσα, *nuntiavit:* a. 1. Ion. pro ἀγόρευσα. Th. ἀδημά.

Ἀδημάν, gen. pl. Ion. ab ἀδημά.

Ἀδημᾶ, Ion. pro ἀδημά, ἀδημᾶδε, *ad forum*, adv. ἀδημᾶσι, *in foro.*

Ἀγορητὴς, ἰντις, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἀδημάω, *dico.* Vel Poët. pro ῥητὸς, *dictus.* Vel ab ἀδημάω, pro ἀδημάσα.

Ἀδημάσατο, *concionatus est:* a. 1. m. Ion. pro ἠδημάσατο, ab ἀδημάω. Th. ἀδημά.

Ἄγος, ους, τὸ, *veneratio, piaculum;* item *scelus;* ab ΑΓ, *dies festus.* vel ab ἄζω.

Ἀγὸς, υ, ὁ ἡ ὐ, *dux:* ab ἄω.

Ἄγουστος, υ, ὁ, *manûs pars interior*, vel *vola:* aliis *cubitus:* qu. ab ἄω.

Ἄγρα, ας, ἡ, *captura, præda, venatio:* inde ἄγριμα, *præda venatu quæsita*, &c.

Ἀγραμματος, υ, ὁ ἡ ὐ, *illiteratus:* ab α et γράμμα.

Ἀγραυλίω, ῶ, *ruri* seu *in agro pernocto:* f. ήσω, p. ηκα. Hinc

Ἀγραυλος, *in agro stabulans:* ἀγρὸς et αὐλὴ.

Ἀγραφὸς, υ, ὁ ἡ ὐ, *non scriptus.* Th. γράφω.

Ἄγρει, pro ἄγε· et ἄγρει μὲν pro ἄγε δὴ, adv. hortandi. ab ἄγρα, *venor.* Hinc ἀγρεὺς pro ἀγρέτης.

Ἀγρέτης, ου, ὁ, Poët. *venator.* Th. ἄγρα.

Ἀγρευτὴρ, ῆρος, et ἀγρευτὴς, οῦ, ὁ, venator, quod ab

Ἀγρεύω, *venor.*

Ἄγρην, Ion. pro ἄγραν, acc. sing. ab ἄγρα.

Ἀγριαίνω, *exaspero, irrito:* ab ἄγριος.

Ἀγρίδιος, ἄδος, ἡ, *agrestis:* ab ἄγρὸς.

Ἀγριλαγος, υ, ὁ ἡ ὐ, *ojeaster:* ex ἄγριος et ἔλαια.

Ἄγριος, ω, ὁ, nomen viri.

Ἄγριος, ία, ιον, *agrestis, ferus.* Sic ἀγρία, *rustice*, neut. plur. pro adv. Th. ἀγρὸς. ἀγριωτάτῳ, dat. sing. superlat.

Ἀγριότης, τος, ἡ, *rusticitas.*

Ἀγριόω, *sævire facio.* Th. ἄγριος.

Ἀγρίππας, ω, ὁ, *Agrippa*, viri nomen.

Ἀγριώδης, ες, ὁ ἡ ὐ, *ferus:* ab ἄγριος.

Ἀγρόθεν, ἀγρόθι, ἀγρόνδε, adv. *ex agro, in agro, in agrum.*

Ἀγροικία, ας, ἡ, *villa, domus in agro:* ab ἀγρὸς.

Ἀγροικότατος, superl. ab ἄγροικος, *rusticus.*

Ἀγροιώτας, acc. pl. ab

Ἀγροιώτης, ου, ὁ, *agrestis*, pro ἀγρότης. Th. ἀγρὸς.

Ἀγροιώτομος, υ, ὁ, *qui in agris tumultuatur:* ab ἀγρὸς et κυδοιμὸς.

Ἀγρομένοισι, dat. pl. Ion. pro ἀγειρομένοις, per Sync. Sic ἀγερωχὸς, gen. Ion. ἀγερομένων, *congregatorum*, pro ἀδημερίμνων, ab ἀγείρω.

Ἀγρονομία, ας, ἡ, *agri suburbani administratio.*

Ἀγρονόμοι, *agrorum definitores:* ab ἀγρὸς et νέμω.

ΑΓΡΟΣ, υ, ὁ, *ager:* ab ἀγὸς, *aro:* Hinc Angl. ACRE.

Ἀδημάτειρα, ας, ἡ, Poët. pro ἀδημάτικὴ, *venatrix.*

Ἀγρότειρα, *feræ*, gen. sing. f. g. ab ἀγρότης@. Th. ἀγρὸς.

Ἀγροτὴς, υ, ὁ, *rusticus:* ab ἀγρὸς.

Ἀδημάτοδόλα, *vigilantem:* acc. part. præs. ab

Ἀγρυπνέω, *vigilo:* f. ήσω. p. κα.

Ἀγρυπνία, ας, ἡ, Ion. pro ἀγρυπνία. q. v.

Ἀγρυπν@. pro ἄϋπν@, *insomnis.* ἀγρύπνοισιν, *vigilibus:* dat. pl. Ion.

Ἀγρυπνία, ας, ἡ, *vigilia:* ex α et ὕπν@.

Ἀγρώστην, ῆρίνον. Hinc nomen Poët. ἀγρωστὴν, ῆς, ἡ, venatrix.

Ἀγρώστης, υ, ὁ, et ἀγρώστης, ὁ, *venator.*

Ἀγρωστὶς, *gramen*, Angl. GRASS.

Ἀγρώτης, υ, ὁ, Poët. ectasi, pro ἀγρότης.

ΑΓΥΙΑ', ᾶς, ἡ, *vicus, via:* ab ἄγω et γυῖα.

Ἀγυιάτις, ιδος, Poët. *in sedem vice habitans.*

Ἀγυμνασία, ας, ἡ, contr. γυμνασία.

Ἀγύμναστος, υ, ὁ ἡ ὐ, *inexercitatus:* ἀ γυμνάζω, *exerceo.*

Ἀγυναικος. et ἀγύνης, et ἄγυνος, υ, ὁ, *cælebs:* ab α privativâ, et γυνὴ *mulier.*

ΑΓΥΡΙΣ, ιος, ἡ, *cœtus, congregatio:* qu. ab ἀγορὰ, Æol. mutato o in υ. Hinc

Ἀγυρὶς, et ἀγυρίζω, *congrego.*

Ἀγυρτὴς, υ, ὁ, *agyrta:* ab ἀγυρὶς, vel ἄγυρις. Hinc ἀγυρτάζω, *colligo.*

Ἀγχάζῃ, Poët. pro ἀνάγχαζ· et ἄγχασαι, pro ἀπάγχασαι, ἁ Th. ἀγχάζω, pro ἀναχάζω, quod est ἀναχωρέω, *recedo.*

Ἄγχ', pro ἄγχι, *propè*, adv.

Ἀγχαλάω, Poët. pro ἀναχαλάω, *relaxo.*

Ἀγχαυσὸς, Dor. pro ἄγχαζε.

Ἀγχαυσον, *crepusculum, diluculum.*

ΑΓΧΙ, adv. *propè*, cum genitivo.

Ἀγχίμολος, υ, ὁ ἡ ὐ, *mari vicinus:* ab ἄγχι et μολ· item nomen propr. viri et urbis.

Ἀγχιβαθὴς, ιος, ὁ ἡ ὐ, *prope terram profundus:* ab ἄγχι et βάθ@.

Ἀγχιβάσιος, Dor. pro ἀγχιβάσιος, *propè accessit*, p. act. ab ἀγχιβαίνω. f. βήσω, unde ἀγχίβατος, et ἀγχιβατέω· quod ex ἄγχι et βαίνω.

Ἀγχιθανὴς, ους, ὁ ἡ ὐ, *propè mortuus.* Th. θνήσκω.

Ἀγχίθεος, υ, ὁ ἡ ὐ, *propinquus Deo.*

Ἀγχιθύρους, *propinquis*, Dat. pl.

ab ἄγχι, ᾰδω, *vicinus*: ab ἄγχι et ᾰδέω.

Ἀγχιμαχητής, ου, ὁ, et ἀγχίμαχος, et ἀϊχμάχης, euphoniæ gratiâ, *cominùs pugnans*. Th. μαχέμαι.

Ἀγχίμολον, adv. ex ἀγχίμολος, ου, ὁ ἡ, ἐ *propinquè veniens*: ex ἄγχι et μολέω, seu μολῶ.

Ἀγχίνοια, ας, ἡ, *solertia*: ἀγχίνους, ου ὁ ἡ, *solers, ingeniosus*: ab ἄγχι et νόος.

Ἀγχίρροος, ου, ὁ ἡ, *cujus fluenta propè sunt*. Th. ῥέω.

Ἀγχίσαο, gen. Æol. ab

Ἀγχίσης, ου. dat. Ἀγχίσῃ, nomen prop. viri. *Anchises*.

Ἀγχίς pro ἄγχιστα, *proximè, maximè*, superlat. cum gen. et dat. Pro ἄγχιστα et ἀγχιμόλον dicimus. Hinc

Ἀγχιστεύω, *sum propinquus*: ἀγχιστεύς, ὁ, *cognatus*. ἄγχιστος, η, ὁ, *proximus*, ab ἄγχω, vel ἄγχι.

Ἀγχιστῖναι, vel ἀγχιστῆναι, nom. pl. f. g. *coacervate*: ab ἄγχι et ἵστημι.

Ἀγχίστοσε, adv. *celeriter*, ἀγχίστοσε βουλεύσαι, *sententiam mutare*: ex ἄγχι et στέφω.

Ἀγχίθυρ, *ex propiore loco, propè*.

Ἀγχόθι, idem quod ἄγχι, vel ἄγχου, q. v.

Ἀγχόνη, *laqueus, quo aliquid ἀγχεται*.

Ἀγχοτάτω, *proximè*, adv. Ion. pro ἐγγύτατα.

Ἀγχότερος, Ion. pro ἐγγύτερος, Th. ἄγχι.

Ἄγχυ, Poët. idem quod ἄγχι.

Ἄγχω, præs. imperat. pass. ἈΓΧΩ, *strangulo*, f. ξω, p. χα ab חנק *strangulare*: Hinc forsan. Angl. TO HANG.

Ἀγχώμαλος, ου, ὁ ἡ, *propemodum æqualis*: ex ἄγχι. et ὁμαλός.

ἈΓΩ, *duco, æstimo, instituo, proficisco*, &c. f. 1. ᾰξω, part. ᾰξων, *adducturus*, prætr. ἦχα, Att. ᾖχα, et per Epenth. τᾰ, ε, ἀγήοχα, a. 2. ἤγαγον, Att. ἤγαγοσ, imper. ἄγαγε, ἔτω, pl. ἀγάγετε. sub. ἀγάγω, ῃς, ῃ. 3. pl. ἀγάγωσιν, inf. ἀγαγεῖν, prætr. pass. ἦγμαι. a. 1. pass. ἤχθην. f. 1. ἀχθήσομαι. à ברך *naag, ducere*.

Ἀγω, sed usitatiùs ἄγνυμι, *frango*, f. ξω. p. ἔχα. a. 1. ἔξα. a. 2. ἔαγα. p. m. ἔγα. Att. ἰάξω, ἔαχα, ἔαξα, ἔαγον, ἔαγα.

Ἀγωγή, ῆς, ἡ, *vitæ ratio, educatio*. ἀγώγιος, ου, ὁ, *ductor*. ἀγώγιμος, ου, ὁ ἡ, *duci aut vehi facilis*. ἀγώγεὺς, ῶ, ὁ ἡ, *dux viæ*. ἀγώγιον, ου, τὸ, *onus quod curru vehitur*.

ἈΓΩ'N, ῶνος, ὁ, *certamen, cætus*: ab ἄγω, item *circus, locus certaminis*: ab ἀ et γωνία.

Ἀγωνία, ας, ἡ, *angor, anxietas, certamen*: ab ἀγών· hinc ἀγωνίκα, *certo*. ἀγωνίζω, id. ἀγωνίζε, ῶ, ὁ, *certator*. ἀγωνιστὶς, *cupidus certandi*. ἀγώνιος, ου, ὁ, *qui ad certamen spectat*.

Ἀγωνίστηι, Ion. pro ἠγωνισμένοι ἦσι, 3. pl. perf pass. ab ἀγωνίζω ex 3. sing. ἠγώνισται. abjecto aug. et correptâ penult. exempto sc. σ, et ejus loco insertâ δα.

Ἀδαπτύξομαι, *pugnabo*, Dor. pro ἀδαπτυσσομαι, f. 1. m. Att. pro ἀγωνιοῦμαι. ab

Ἀγωνίζομαι, *certo, enitor*, imperf. ἠγωνιζόμην, ου, ετο, p. pass. ἠγώνισμαι.

Ἀδάϊνεται, a. 1. inf. act. et ἀδάϊσσασθαι, *certato*, a. 1. imperat. med. ab ἀδάϊκα, *certo*.

Ἀγώνισμα, ατος, τὸ *certamen*, ab ἀγών.

* Ἀγωνιστὴς, ου, *fugil, histrio*.

Ἄδε, Dor. pro ᾰδε, dat. sing. ab ᾱδης.

Ἀδαήμων, ονος, ὁ ἡ, *imperitus*. Hinc

Ἀδαημοσύνη, ας, ἡ, *imperitia*. Ion. ἀδαημοσύνη, ης, ex α et δαημ.

Ἀδαὴς, ἐος, ὁ ἡ, *indoctus*. Th. δαίω.

Ἀδακρυτος, ου, *sine lachrymis*: ex α et δακρυ.

Ἀδὰμ, *Adam*, primus parens.

Ἀδαμαντινος, ου, ὁ, *adamantinus, firmus, constans*: ab ἀδάμας. Undè

Ἀδάμαντα, acc. sing. ab

Ἀδάμας, αντος, ὁ, *adamas*, q. ἀδάμαστος. *indomitus*, ob duritiem: ex α pro δυς, et δαμάω.

Ἀδαῦσαι, *prurire*, a. 1. inf. act. ἀδαῦξω, vide ἀδαχίω.

Ἀδέκαστος, ου, et ἀδεκάστως, adv. *sine sumptu*. Th. δεκανέω.

ἈΔΑ'ΡΚΗΣ, ου, ἡ, *adarces*, salsugo quædam gelata, seu concreta.

Ἄδαρον, *valdè læserunt* pro ἄραρον, a. 1. ind. act. Ion. ab ἄδω, *satio, lædo*. Lacones enim utuntur, in suis compositis, particulâ ἄδω, ab ἄδην, *satis abundè*; quæ auget.

Ἄδασος, ου, *non divisus*. Th. δαΐζω.

Ἀδαχίω, κιήσω, *prurigenem excito, scabo*.

Ἄδδανον, *aridissimum*, pro αὖον, Laconicè.

Ἀδδὴς, Poët. pro ἀδὴς, *audax*. Vide ἀδδίας.

Ἀδδηκότης, vide καδηκότης, et ἀδηκτὸς.

Ἄδδην, pro ἄδην, *multùm*, adv.

Ἀδδηφαγία, ας, ἡ, *voracitas*: ab

Ἀδδηφάγος, sive ἀδηφαγος, ου, ὁ, *vorax, helluo*: ab ἄδδην. et φάγομαι.

Ἀδδὶ, nom. viri, indec. i. e. *viator, qui transit*.

Ἀδδὶξ measura quatuor chœnicas capiens.

Ἄδε ᾗ αὐτὰ, Dor. pro ἰδὲ δ᾽ ᾗ αὐτὰ, *en eam ipsam*! Est et ἄδι pro ἴδι, imperf. ab ἄδω.

Ἄδε, Dor. adv. pro ἅδε, *huc, illuc, hoc in loco*.

Ἄδεια, *cantat*. 3 sing. ab ᾴδω. 2. pl. ᾄδετα. part. fœm. g. ᾳδόεσα.

Ἄδεϊ, Dor. pro ἄδει, dat. sing. ab ᾳδὴς.

Ἀδειὰς, vide in ἀδίης.

Ἀδείης, ὁ, *intrepidus*, Poët. pro ἀδὴς, et ἀδδὴς· ex α et δος, quod à δίεμαι. Est etiam ἀδὴς, *impudens*, qu. ἄδετος, *qui coerceri nequit*: à δέω, *ligo*.

Ἀδείμαντος, ου, ὁ ἡ, *immunitas à metu, securitas*: ἀ δίος.

Ἀδίμητος, ου, ὁ, *impavidus*: ex α et δίμαι.

Ἄδειν, *placere*: præf. inf. ab ἄδω

Ἄδηκτος, ου, ὁ ἡ, *incruentus*. Th. δάκτυλος.

* Ἀδιανδαιμόνως, ad. *sine ullo deorum metu*.

Ἀδικαστος, ου, ὁ, *non corruptus muneribus*.

Ἀδικάστως, adv. *justè*.

Ἀδιλφεως, et ἀδιλφεὸς, ου, ὁ, pro ἀδελφὸς, *frater*, Poët. et Ion.

Ἀδελφὴ, ῆς, ἡ, *soror*.

Ἀδελφιδῆ, ῆς, ἡ, *filia fratris* vel *sororis*.

Ἀδελφίδιον, ου, τὸ, *fraterculus*.

Ἀδελφιδῶς, οῦ, ὁ, *fratris* vel *sororis filius*.

Ἀδιλφίζω f. ίσω, p. κα, *fratri nomine compello*. Th. omnibus ἀδελφὸς.

Ἀδελφικῶς, adv. *fraternè*.

Ἀδελφοκτόνος, ὁ ᾗ ἡ, *fratricida*: ex ἀδελφὸς, et κτείνω, *occido*.

Ἀδελφὸς, Æol. pro ἀδειφὸς, *frater*.

ἈΔΕΛΦΟ'Σ, ου, ὁ, *frater*: sumitur et pro *cognato*, et *consanguineo*.

Ἀδελφότης, ητος, ἡ, *fraternitas*: ab α, id est, ὁμῶ, et δηλος, qu. ὁμόδηλος.

Ἀδέμαστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *corpore exutus, mortuus*: ex α et δαμάζ.

Ἀδέμεν, *canere*, Ion. pro ᾄδειν, ab ᾄδω.

Ἀδενδρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *purus ab arboribus*. Th. δένδρον, *arbor*.

Ἄδες, Dor. pro ᾄδῃς.

Ἄδες, *pedes. pedum. pedibus*: idem pro ἀπὸς, *suave*, Hesych.

Ἀδεσπότης, ου, *sine domino, sine certo auctore*.

Ἀδεσπότως, adv. ab α et δεσπότης.

Ἄδευκὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *amarus*: ab α et δεύκος, *dulcedo*.

Ἀδίψητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *crudus, rudis, ἀκατέργαστος*. à δρῦψω, *mollio*, et α priv.

ἈΔΕ'Ω, *placeo*, f. ήσω, p. πκα. Hinc ἄδης, ου, ὁ, *lætitia*.

Ἀδέω, *tædeo officior præ defatigatione*, ab ἄδω, *satio*, f. ήσω p. πκα, a. 1. Æol. ἀδήσεια, et geminato δ, ἀδδήσειν.

Ἄδῃ, *placuerit*, a. 2. sub. ab ἄδω.

Ἀδηκότης, et metri gratiâ ἀδδηκότης, perf. part. Ion. pro ἠδηκότες, ab ἀδέω, alii ab ἀηδία, *laboribus defessus sum*. Th. ἄδω, *satio*.

Ἀδηκτοτάτη, superl. f. ab ἄδηκτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *morsui non obnoxius*, vel *cariem non sentiens*. à δάκνω.

Ἀδηλήσιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *integer, incolumis*: à δηλέω.

Ἄδηλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *non apparens, incertus, obscurus*: ex α et δῆλος· hinc ἀδήλως, adv. *obscurè, incertùm*. ἀδηλότης, ητος, ἡ, *incertitudo*.

ἈΔΗΜΟΝΕ'Ω, ῶ, *gravissimè angor*, f. ήσω. p. πκα. a. 1. ἠδημόνησε· ab ἄδην.

ἈΔΗΝ et ᾄδδην *affatim*, adv.

'ΑΔΗ'Ν, ίνος, ὁ, *glandula, tonsilla.*

'Αδηλὶς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, Poët. *sine consilii et curis.* Hinc adv. ἀδηλίως. Ex α et δῆνος, *consilium.*

• 'Αδημίεγατος, ος, ὁ, *qui nihil efficere potest.*

'Αδήρετος, ος, ὁ, *contentionis expers.* Th. ἄδηρ.

'Αδης, ος, Poët. pro ἅιδης, *orcus, mors:* in acc. ἄδην.

'Αδητὶς, *gratificaberis* a 2. sin. f. l. v. ἀνδάνω.

• 'Αδιάκριτος, ος, *discerni difficilis.*

'Αδιάκριτος, *indiscretus;* ex α et διακρίνω.

'Αδιάκριτος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *non dubitans:* ex α et διακρίνομαι.

'Αδιάλειπτος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *non intermissus, indesinens.*

'Αδιαλείπτως, *indesinenter,* adv. à λείπω.

'Αδιάλλακτος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *irreconciliabilis:* à διαλλάττω.

'Αδιάλυτος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *indissolubilis:* à διαλύω.

'Αδίαστος, ος, ὁ, *non aspersus.*

'Αδίαυτος, ος, τὸ, *habitæ genus:* ex α et διαύω.

'Αδιάστατος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *stabilis, firmus.*

'Αδιαστίατος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *immotus.*

'Αδιαστίατως, adv *immotè.*

'Αδιαφθορία, ας, ἡ, *integritas.* Ἀδιαφθορος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *incorruptus.* Th. φθείρω.

'Αδιάφορος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *indifferens:* à διαφέρω.

• 'Αδιάψευστος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *qui decipi nequit.*

'Αδίδακτος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *indoctus:* ab α et διδάσκω.

'Αδιήγητος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *inenarrabilis.*

• 'Αδιαστατος, *in quo nulla est juditia.*

'Αδιέσεως, Ion. et. Æol. pro ἀνιέντος, a. 1. inf. act. verbi

'Αδικέω, *injurid officio, lado,* f. ήσω, p. ήδικηκα. ἠδικήθην, a. 1. imper. act. ἀδικήσατε, ἀρεus. sing. part. pres. ἀδικέοιμι, ἄμαι, *injuriam patior.* p. pass. ἠδίκημαι. a. 1. ἠδικήθην. ex α et δίκη.

'Αδίκημα, ατος, τὸ, *injuria.* ἀδικήμασι, dat. pl.

'Αδικία, ας, ἡ, *injustitia, ἄδικος, ος, ὁ ᾗ ἡ, injustus.* ἀδικώτερος, comp. ώτατος, *injustè,* adv. à δίκη.

• 'Αδικοδοξέω, *gloriam iniquè appeto.*

'ΑΔΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *confertus:* ab ἄδην. *abundè.*

"Αδιον, *suavius,* Dor. pro ἥδιον, comp. ab ἡδὺς.

• 'Αδιορθωτος, *ita ut corrigi, et emendari, nequeat.*

'Αδιψος, ος, *non sitiens,* vel *sitim exhibens.* Th. δίψα, *sitis.*

'Αδμητος, ος, ὁ, Dor. pro 'Αδμητος, nom. virl.

'Αδμος, idem quod ἄδμητος, ὁ ᾗ ἡ, *indomitus:* ex α et δαμάω.

'Αδμήτη, nom. mulieris, q. d. *indomita.*

'Αδμωνία vel ἀδμονία, ἡ, *ignorantia:* ab α et ἴδμων, per Sync: et ν in λ verso.

'Αδοιμι, a. 2. opt. verbi ἄδω, *placeo.*

'Αδόκητος, *inopinatò,* adv. ex α et δοκέω, *video.* ἀδόκητος, *ignobilis, inopinatus.*

'Αδόκιμος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *judicii expers, reprobus, rejectaneus:* ex α et δόκιμος. Th. δοκέω.

'Αδολεσχέω, *affatim confabulor, meditor:* ab ἅδην λέσχης, *satietate confabulationis:* ἀδολεσχήσω, a. 1. inf. act.

'Αδολεσχία, ίας, ἡ, *loquacitas, confabulatio.*

'Αδολος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *sincerus.* Th. δολος, *dolus.*

'Αδόλως, adv. *nullo dolo, seduld, candidè.*

'Αδον, *canebam,* imperf. Dor. pro ἦδον· potest etiam esse part. neut. g. à masc. ἅδων ab ἄδω. At ἄδον est part. neut. gen. a. 2. act. ab ἀνδάνω, vel ἀδέω, et ἄδω, opt.

'Αδονὴ, ῆς, ἡ, Dor. pro ἡδονὴ, *voluptas.*

'Αδονὶς, ίδος, ἡ. qu. ἀηδονὶς. Vide ἀηδὼν.

'Αδονητος, ὁ ᾗ ἡ, *immobilis.* Th. δονέω.

'Αδρὸς νόος, *alacri animo:* ab ἀδέω, a. 2. ἄδον.

'Αδοξος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *inglorius.* Hinc ἀδοξία, ας, ἡ, *ignominia;* et ἀδοξέω, *glorid careo.* &c. à δόξα.

'Αδος, ος, ὁ, *gaudium:* ab ἅδω, *placeo.*

'Αδος, ους, τὸ, *satietas:* ab ἅδω. *satio.*

'Αδυ, *inferni,* gen. sing. ab ἅδης.

'Αδραμυττηνὸς, ὴ, ὸν, *Adramyttenus,* ος, ων; ab urbe *Adramyttium.*

'Αδρανὴς, ὲς, ὁ ᾗ ἡ, *imbecillis.* Hinc

'Αδρανία, *infirmus sum:* et ἀδρανίαν, vel ἀδρανίαν, ας, ἡ, *imbecillitas:* ab α et δράνω.

'Αδρήστεια, Ion. 'Αδρήστια, Nemesis.

'Αδρηστος, ος, ὁ, *Adrastus,* rex Argivorum. Hinc ἐν 'Αδρηστείῳ νόμῳ.

'Αδρηφόλον, ος, τὸ, Long. *felix successus, ubertas:* ab ἀδρὸς, *sublimis,* et ἐπηφόλον, qu. ἐπιφόλον, *voti compos.*

'Αδρηστίνη, *Adrasti filia.*

'Αδρηχος, Ion. pro ἀδρηκτος, ος, ὁ, *minimè fugitivus:* ab α et δράω.

'Αδρία, ας, ἡ, *Adria:* sinus Venetus.

'ΑΔΡΟ'Σ, ος, ὁ, *dives, crassus.* Hinc

'Αδροσύνη, ἡ, *ubertas, copia.*

'Αδρότης, ητος, ἡ, *abundantia.* Th. ἀδρὸς.

'Αδρύνομαι, *crassesco, adolesco:* ab ἀδρὸς. Hinc ἄδρυνσις, *atas adulta.*

'Αδὺ, Dor. pro ἡδὺ, *dulce.* Vide ἡδὺς.

'Αδυγλωσσος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἡδυγλωσσος, *dulciloquus:* ab ἡδὺς et γλῶσσα.

'Αδυεπὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, Dor. pro ἡδυεπὴς, *suaviloquus:* ab ἡδὺς et ἔπος.

'Αδύλογος, ὁ ᾗ ἡ, Dor. pro ἡδύλογος, *suaviloquus;* ab ἡδὺς, et λόγος.

'Αδυμελὴς, ὲς, ὁ ᾗ ἡ, Dor. pro ἡδυμελὴς, *dulcisonus:* ab ἡδὺς et μέλος.

'Αδυναμία, ας, Ion. pro ἀδυναμία, ας, ἡ, *impossibilitas:* ex α et δυναμὶς. Hinc

'Αδυνασία, *impotentia.*

'Αδυνατέω, *nequeo, impotens sum,* f. ήσω, a. 1. ἠδυνάτησα. ex α et δυναμὶς.

'Αδύνατον, ου, τὸ, *impossibile.*

'Αδύνατος, ος, ὁ, in pl. neut. ἀδύνατα, in comp. ἀδυνατώτερος, superl. ἀδυνατώτατος.

'Αδύπνοος, Dor. pro ἡδύπνοος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *suaviter spirans:* ex ἡδὺ et πνέω.

'Αδυτον, ου, τὸ, *adytum:* vel ἄδυτος, ος, ὁ, *ad quem non patet ingressus:* ex α et δυτὸς, vel δύω.

'Αδὺς, Dor. pro ἡδὺς, *suavis.*

'ΑΔΩ, satio, f. σω. Sed ἄδω *cano,* contractè pro ἀείδω, f. ἄσω, p. κα, a. 1. ησα. p. pass. ᾖσμαι· à יָדָה *jada,* vel בָּלַח *hoda, celebrare.* Sed ἄδω *placeo,* f. 2. ἀδῶ. p. m. ἄαδα. (ἀεῖδα, Poët.) pro ἧδα. part. ἀαδὼς, a. 2. ἄαδον pro ἥδον.

'Αδὼν, όντος, ὁ, *qui placuit, placens,* a. 2. part. ab ἀδέω, vel ἀνδάνω.

"Αδωνιν, acc. sing. ab "Αδωνις· ίδος, nom. propr. pueri. *Adonis.*

'Αδώρητος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *indonatus:* ex α et δώρον.

'Αδωροδόκητος, *incorruptus, qui munera non accipit:* ex δώρον, δέχομαι, et α priv.

'Αδώρος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *donorum expers:* it. *qui non donat.*

'Αδοτῃ, dat. sing. ab ἀδότης, ητος, ὁ, *qui nihil dat:* ex α et δότης.

'Αθλάσσειν, *colluctantur:* 3. pl. præs. sub. ab

'Αθλάσω, fut. ἄσω. p. κα. ἀθλάσθησιν. a. 1. opt. Æol. Th. ἄθλος.

'Αθλὶν, Ion. pro ἄθλιον, *certe.* Hinc

'Αθλητὴς, ῆρος, ὁ, *certator.*

'Αθλιον, vel ἄεθλον, vel ἔθλον, ου, τὸ, *certaminis præmium:* ab ἄθλος, seu ἆθλος, ου, ὁ, *certamen.* Hinc ἄθλιος, ος, ὁ, *miser, arumnosus.* ἀθλίως, *certatòr.*

'Αθλοσύνη, *victoria, quæ ex certaminibus reportatur:* ab ἄεθλος, et νίκη.

'ΑΕΘΛΟΣ, ου, ὁ, *certamen, labor:* ab α priv. et ἔθλω, qu. ὁν οὐκ ἔστις ἐθίλει. 'Αεθλεῖν vero ab α intens. et ἐθίλω. Quamvis enim certamen fuglendum sit, præmium est πάνυ φίλητον· yel ex τλάω, *tolero.*

'Αεθλοφόρος, ος, ὁ, *qui præmium ex certamine reportat:* ab ἄεθλον et φέρω.

'ΑΕΙ', *semper,* adv. Hinc forsan Angl. AYE.

'Αειγενετάων, gen. pl. Æol. ab

'Αειγενέτης, ου, ὁ, *sempiternus:* ex ἀεὶ et γενέτης, à γίνομαι.

'Αϊδδλος, Poët. pro ἀιδὴς, ὁ ἡ ἡ, *inconspicuus, obscurus*; it. deformis: ex ἀ et ἴδω, *video*.

'Αϊδω, Dor. pro ἀείδω, *canere*: præs. inf.

'Αϊδω, *cane*, 10 Ion. pro ω, præs. imper. pass.

'Αϊδωσα, Dor. pro ἀείδωσα, præs. part. f. g.

'Αϊδων, 1. vel 3. imperf. act. Ion. pro ᾖδων, ἀειδωίων, gen. pl. part. præs. pass. ἀειδων, ονος, pr. part. act. Aἰδωντι, pro ἀειδωσι, Dor. 3. pl. præs. ab ἀείδω.

'ΑΕΙ'ΔΩ, Poët. ἄδω, *cano, celebro*: σω, fut. 1. ἦσα, Poët. ἧκα, perf. act. ἀειδήσομαι, fut. 1. pass. ἤσομαι, Poët. ᾄσομαι, perf. pass. ἄδω, fut. 2. act. ᾖδα. perf. med. undè ἄοιδος, ὁ, ὁν, fœm. gen. ἀοιδῆς, contract. ᾠδὴ, ης, *ode, es*, vel *oda, æ*, f. Hinc Angl. ODE.

'Αειξόος, ου, ὁ ἡ ἡ, *sempiternus*: ἀΐδιον, τὸ, *sempervivum*, plantæ genus: ab ἀεὶ et ζωὴ.

'Αεσία, *sævum*: acc. sing. ab ἀεσχὴς, ῆος, *indecens*. ἀεσὶς, n. g. ex ἀ et ἴσις.

'Αεσίη, Ion. pro ἀείσιμα, *indignitas, contumelia*.

'Αεσίλεως, ὁ ἡ ἡ, *ignavus, contemptus*: ferè idem quod ἀεσὴς, *non consentaneus*.

'Αεσίζω, Att. αἰσχίζω, f. σω, *indecentor aliquem tracto, fœdo*, ab ἀεσὴς.

'Αίμενοι, Poët. Dor. pro ἀίμενοι, quod pro ἄσμαι, ab ἄω.

'Αίμνησος, ὁ καὶ ἡ, *semper memorandus*: ἀ μιμνήσκω.

'Αενάοντων, gen. pl. ab ἀενάων, οντος, *perpetuò fluens*, alii legunt ἀενάων, ex ἀεὶ et νάω.

'Αεῖρα, a. 1. act. Ion. pro ἦειρα, ἀειράμενος, *suspiciens*, a. 1. part. m. ab ἀείρω· ἀειράμενος, præs. part. pass.

'Αειρον, a. 1. imperat. act. ab

'ΑΕΙ'ΡΩ, *tollo*, f. ρῶ. a. 1. ἦειρα, p. ἦερκα a. 2. ἦερον qu. ἐς ἀέρα ἀείρω.

'Αεὶς, *flans*: præs. part. ab ἄημι.

'Αείσατ', pro ἀείσατο, a. 1. m. 3. sing. Ion. ἄεισατο, a. 1. imperat. act. ἀείσω, ω; ι, ind. Ion. ἀείσομαι, f. 1. m. ἀείσης, 2. sing. a. 1. sub. act. ab ἀείδω.

'Αεσον, Æol. pro ἄεισον, *spirant*. 3. pl. verbi ἄημι.

'Αεσμα, ατος, τὸ, Poët. pro ᾆσμα, *cantus*. Th. ἀείδω.

'Αέκαζμενος, *invitus*, præs. part. pass. ab ἀέκαζω, *cego*: ex ἀ et ἑκὼν.

'Αεκητι, *invitè*, adv. ἀεκητὶ, inviti. 'Αέκοντι, dual. num. ab ἀέκων, οντος, in f. g. ἀέκουσ'. pro ἀέκουσα. Th. ἑκὼν.

'Αέλιος, Poët. pro ἥλιος, *Sol*.

'ΑΕΛΛΑ, ης, ἡ, *procella*, αλλὰς, ίος, ὁ καὶ ἡ, *turbidus, procellosus*, ελλαδὴς, ῆος, ὁ καὶ ἡ, id.

'Αελλόπεδες, nom. pl. ab ἀελλόπους, οδὸς, ὁ ἡ ἡ, vel ἀέλλοπος, ὁ ἡ ἡ, *velox tanquam procella*: ab ἄελλα, et πὼς, *pes*.

'Αελλὼ, nomen meretricis: q. d. *procellosa*.

'Αέλπτος, *insperatus*: ab ἐλπὶς.

'Αέλπτοντες, *desperantes*: ἐκ ἐλπίζοντες.

'Αέλπτ', pro ἄελπτα, *non sperandæ*: nom. pl. hinc. ἀελπτία, ας, ἡ, Poët. pro ἀπελπισία, *desperatio*: ex ἀ et ἐλπὶς.

'Αελπτία, Poët. pro ἀπελπισία, *despero*.

'Αελπτίη, ης, ἡ, Ion. idem q. ἀέλπτιη· ἐξ ἀελπτίης, *ex improviso, repentè, contra spem*.

'Αέμεναι, (exempto ε, et μ ejus loco inserto, ἔμμεναι.) Doricè et Ionicè pro ἔμεν, præs. inf. ex ἔω, pro ἄδω *satio*.

'Αένεος, vel ἀένεως. ἑ ᾗ ἡ, Poët. pro ἀένναος, *perpetuò fluens*: ut et ἀενάων, pro ἀεννάων.

'Αεννεσίοισι, Poët. pro ἀεννεσίοισι, *profundi*, præs. inf. pass. ab ἀεννάω-μαι.

'Αέντες, *flantes*, nom. pl. ἀέντων, gen. ab ἀὴς, αντος, ab ἄημι.

'Αεξε, *augebat*, Ion. pro ἤυξε, 3. sing. imperf. act. verbi ἀέξω.

'Αεξίγυιος, ου, *qui membra auget*. Epith. Athletarum: ab ἄεξω, et γυῖον.

'ΑΕ'ΞΩ, et αὔξω, *augeo*, f. ἀεξήσω, Poët. pro ἀυξήσω, ἀέξετε, imperf. pass. Ion. ἀεξομένοισιν, gen. Ion. part. pass. Reliqua tempora vide in αὐξάνω.

'Αεπτος, *ineffabilis, fortis*: ab ἀ et ἔπω.

'Αεργαλὸς, υ, ὁ, idem quod ἀεργὸς, q. v.

'Αεργὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, et

'Αεργὸς, vel ἀέργος, υ, ὁ, *iners*, ἀεργῷ. dat.

'Αεργία, Ion. pro ἀεργία, ας, ἡ, *pigritia*: ex ἀ et ἔργον.

'Αερόδομαι, *attollo, pendeo*: Poët. dicitur et ἀερόδομαι, præs. ab ἀείρω.

'Αερὸν, Bœot. pro ἠέρα, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀείρω, Ion. pro ἦρθην· hinc

'Αερὸς, *elatus, evectus*, part. Th. ἀείρω.

'Αέρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *aërius*. Th. ἀὴρ.

'Αερόβαλλεν, *incedo per aërem*; ab ἀὴρ et βαίνω.

'Αερὸεν, εσσα, εν, *caliginosus, profundus*. Th. ἀὴρ.

'Αερσε, *sustuli, extuli*, a. 2. act. Poët. ab ἀείρω, sub. 2. sing. ἄερσ.

Ἀερσε, *ros*, Dor. pro ἀέρσα.

'Αερσίπεδες, *celeres*, pl. ab ἀερσίπους· ex ἀὴρ, vel ἀείρω, et πὼς.

'Αερσιπότατοι, *alte volantes*, pl. ab ἀερσιπότης, ου, ἐ τητος, ὁ ἡ ἡ, *aëre suspensus*: ab ἀείρω, et πέτομαι.

'Αέρσω, f. 1. Æol. ab ἀείρω, pro ἀείρω.

'Αερτάζω, *tollo*. Th. ἀείρω.

'Αέσατο, a. 1. inf. ab inusit. ἄέω, *spiro, dormio*. Hesychio ἀησαι, κοιμηθῆναι. Angl. EASE.

'Αεσίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *stultus, inconstans*, ἀεσιφρονα, acc. sing. ex ἄω et φρὴν· ἀεσιφρονεόντων, dat. pl. Ion. ab ἀεσιφρονέω, *stultitia*.

'Αθλιὸς, ίος, ὄς, *pullus aquilæ*: pl. ἀηδόνες· ab ἀετὸς.

'ΑΕΤΟΣ, ὄ, ὁ, *aquila*: dat. ἀετῷ, gen. pl. ἀετῶν, dat. ἀετοῖς· Poët. ἀετὸς. Forsan ab ὠκὺς *ajit avii*, propriè rapax: vel ab ἀ et ἐνω, quia vivax est aquila.

'ΑΖΑ, vel ἄζα, ης, ἡ, *ariditas, situs, squalor*.

'Αζαλέος, gen. Ion. ab ἀζαλὴς, ὁ, ἡ, *aridus, torridus*. Th. ἄζω.

'Αζει, 3. sing. præs. ind. ab ἄζω *sicco*. Hinc ἄζηται, sub. pass. *tristetur*: ab ἄζομαι, η, σται, propriè *exaresco*; per Metaph. *curâ et mœrore conficior*.

'Αζεο, *cole*, Ion. pro ἄζυ, præs. imperat. ab ἄζομαι, ἀζόμενος, *venerans*, part. ἄζεσο. imperf. Ion.

'Αζηλος, υ, ὁ ἡ ἡ, *quem nullus æmulatur, vilis*: ex ἀ et ζηλος.

'Αζήμιος, υ, ὁ ἡ ἡ. *nullâ mulctâ notatus*: ex ἀ et ζημία.

'Αζὴν, ίνος, *barba*: ab ἄζω, quia à calore,

'Αζηχὴς, ὁος, ὁ ἡ ἡ, *magnum sonans edens*: ex ἀ et ἄχος· hinc ἀζηχὲς, adv. sumitur et pro *duro* et *arido*: ab ἄζω, *ariditas*. Et pro *indesinenter*, quasi ἀδιαχὴς, et ἀδὰν ἴχω, *non disjunctus*, et *semper habens*.

'Αζόμαι, idem cum ἄζω, *veneror*. Hinc ἄζονται, pro ἄζονται, præs. ind. vide ἄζω.

'Αζύγος, ὁ ἡ ἡ, *cœlebs*; *injugatus*.

'Αζυγὴς, ίος, idem et ἄζυξ, γος, ὁ ἡ ἡ. Th. ζεύγνυμι.

'Αζυμα, ων, τὰ, *azyma*. Th. ζύμη, *fermentum*. Indè ἄζυμος, *infermentatus*.

'ΑΖΩ, *sicco, arefacio*.

'Αζω ει ἄζομαι, *veneror*, ἀζετὸς, *venerandus*.

'Αζὼς, nomen propr. viri.

'Αζωσται, *discincti*, pl. ex ἀ et ζωσὸς.

'Αζωτος, ου, ἡ, nomen urbis, *Azotus*.

'Αη, *spirabat*, 3. sing. imperf. sub. act. ab ἄημι.

'Αηδίτερος, *ingratior*, compar. ab ἀηδὴς.

'Αηδιώτης, perf. part. Poët. pro ἠηδηκὼς· ab ἀηδὼν, *tædio afficior*: ab ἀδὴν, vel ἀδω.

'Αηδὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, et τὸ ἀηδὲς, *injucundus*; ἀηδὼς, *molestè, illibenter*; ἀηδὲς. *molestia*: ab ἀ et ἡδὺς.

'Αηδίζον, pro ἠηδίζον, imperf. act. ab ἀηδὼζω.

'Αηδίζομην, *infestabar*, imperf. pass. Ion. Th. ἡδὺς.

'Αηδόνα, acc. sing. ab ἀηδὼν.

'Αηδώνιες, ων, οἱ. *luscinianum pulli*.

'Αηδονὶς, ίδος, ἡ, *lusciniola*.

'ΑΗΔΩ'N, ὀνος, ἡ, *luscinia*: quod ab ἀείδω, quia canora.

'Αηὶ', pro ἀητὶ, *spirabat*, ob seq. aspirat. imperf. ab ἄημι. Th. ἄημι.

'Αηθίης, dat. sing. Ion. ab ἀήθεια, *insolentia*: ex ἀ et ἦθος.

'Αηλάσσων, pro ἐλάσσων, euphoniæ

gatio, imperf. act. ab ἀθίσσω pro ἄθω, *insectus sum*: ab *a* et ἔθος.

'Αήθης, ους, ὁ ἡ ἡ, *insolitus*.

'Αήθια, ιας, ἡ, *insolentia*.

'Αήμενι, *stare*, præs. inf. Dor. vel Ion. pro ἀῆναι· ab

'Αημι. Vide 'Αω.

'ΑΗΤΗ, ἀέρος, ὁ, *aër*; ἡ, *caligo*; q. ab ἀω. Angl. AIR.

'Αητ, 3. sing. ab ἄημι, *flo*, 3. pl. ἄεισι.

'ΑΗΧΙΑΟΣ, η, ον, *molestus, injucundus*: dictio Poëtica: id. q. ἀπεχθὴς, ψαφάρμος, vel pro ἄκυλος, ab ἄημι, vel ab *a* et ἤδω.

'Αήνεμος, ος, ὁ, *levis, tenuis, sublimis*.

'Αήτας, acc. pl. ἀήτην, sing. ab ἄητος, ου, ὁ, *flatus*, nom. pl. ἄήται, *flamina*. Dicitur et

'Αήτη, ης, ἡ idem ab ἄημι.

'Αητο, imperf. 3. sing. ἄητον, dual. *spirant*: ab ἄημι· ἄηται, *volitant*.

'ΑΗΤΟΣ, vel ἀήτος, *ventis expositus*: ab ἄω, *flo*. Vel est *insatiabilis*: ex *a* et ἄδω. Sic ἀατὸς, Poët. pro ἀατὸς.

'Αίήτητος, ὁ ἡ ἡ, *invictus*. Th. ἡττάομαι.

'Αΐ', pro ἄνα, *quippe, tanquam, utpotè*.

'Αϊαμβὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, *intrepidus*: ab *a* et ϑάμβος. 'Αϊαμβεῖ, adv. *impavidè*.

'Αΐδηνα, Doricè pro 'Αθήνη, ης, ἡ, *Minerva*; ἴτem 'Αθωνάα, ας, ἡ, et 'Αθανία.

'Αϊδιότης, ητος, ἡ, *immortalitas*. Item barba Angl. TANSIE.

'Αΐδιοτος, *immortales*, pl. f. g. ἀϊδιότης, pro ἀϊδιότητας, Ion. dat. pl. sic et ἀϊδιοτοισι, pro ἀϊδιότητι, gen. sing. ἀϊδιοτοσιν, pro ἀϊδιοτητος, dat. pl. ab ἀϊδιοτος, ὁ ἡ ἡ.

'Αϊδιοτον, Dor. pro ἀϊδιότητα. Ex *a* et ϑιοτὸς, *mors*.

'Αϊδιοτίζω, *immortalitate dono*.

'Αϊδιοτος, ὁ ἡ ἡ, *insepultus*. Th. ϑάπτω.

'ΑΘΑΡΑ, ας, ἡ, *pultis genus*: quasi ab ἀϑὴρ, *arista*, pultis materia.

'Αϊνὶ, adv. *sine numine Divûm*, ἀνευ ϑεῶ.

'Αΐσιτα, Poët. pro. ἀϊδῶτα, *non aspectanda*: ex *a* et ϑιάομαι.

'ΑΘΕΙΡΗΣ, vel ἀϑειρὴς, vel ἀϑηρὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, *accuratus, contemptus*.

'Αϊκαχῶν, ἀποϊκαχῶν, i. e. *mulgere*.

'ΑΘΕ'ΑΓΩ, f. ξω, p. χα, *mulgeo*: q. ἀ ϑηλὴ, *papilla*: *a*, vel otiosum vel congreg.

'Αΐκιμος, et ἀϑερίστως, υ, ὁ ἡ ἡ, *ingnarus*. Dicitur et ἄϊκιμος. Ex *a* et ϑιμὸς, vel ϑιμὶς.

'Αΐμιτος, υ, ὁ ἡ ἡ, *nefarius*, τὸ ἄϊμιτον, *nefas*. Ex *a* et ϑεμιτὸς.

'Αΐνος, ου, ὁ, *Dei expers*: ex *a* et ϑεὸς.

'Αϊνότατος, η, ὁν, *incurabilis, non curandus*: ex *a* et ϑεραπεύω.

'Αΐσσει, *parvi penderunt*, imperf. Ion. ab ἀϑεριζέω, f. σω, p. ἀϑέρικα. Th. ἄϑερ.

'Αϑερία, ας, ἡ, *inconstantia in pactis*. Vide ἀϑετέω.

'Αϑέσιμος, ὁ ἡ ἡ, *nefarius*. Th. ϑεσμὸς.

'Αϑέσφατος, η, ὁν, *ineffabilis*: ex *a* priv. et ϑέσφατος, *à Deo pronunciatus*. Sumitur, etsi rarissimè, pro *nefando*.

'Αϑετέω, ῶ, *abrogo, aboleo, sperno*, f. ήσω, p. ήϑέτηκα· ab ἄϑετος, η, ὁ, *irritus, ἀϑετοῖ, actio, quâ aliquid, irritum redditur*. Ex *a* et ϑετὸς.

'Αϑέτημα, ατος, τὸ, *improbatio, abolitio*, et

'Αϑέτησις, εως, ἡ, id. ab ἀϑετέω.

'Αϑεώρητος, η, ὁ ἡ ἡ, *non contemplator*. Item *improvisus, non spectabilis, et*

'Αϑήνη, qu. ἀϑήλη, ex *a* et ϑηλὴ. Dicitur et

'Αϑηνὰ, gen. 'Αθηνᾶς, qu. ab 'Αθηνᾶα. Sic

'Αϑηναίη, ας, ἡ, ut et 'Αθηναία, *Minerva*, oleæ inventrix, et Dea Doctrinæ. Hinc 'Αθῆναι, ῶν, οἱ. *Athenæ*. 'Αϑήνηϑεν, adv. *Athenis*.

'Αθηνάζε, *Athenas*. Αθηναῖος, *Atheniensis*.

'ΑΘΗ'Ρ, ἠρος, ὁ, *arista*; hinc ἀϑηρίζω.

'Αϑηρηλοίγος, υ, sive ἀϑηρολόγος, υ, *ventilabrum*.

'Αΐκτος, υ, vel ἀϑήγτος, ίος, ὁ ἡ ἡ, *intactus*. Th. ϑίγω.

'Αϑλ', pro ἄϑλα, pl. ab ἄϑλον, υ, τὸ, *præmium certaminis*. Th. ἄϑλος.

'Αϑλέω, *pugno, labore*.

'Αϑλέω, ῶ, *certo*, f. ήσω, p. ἤϑλεκα· hinc

'Αϑλησις, εως, ἡ, *certamen*.

'Αϑλήματα, *certamina*, pl. ab ἄϑλημα, ατος.

'Αϑλητῶν, gen. pl. ab ἀϑλητὴς, ῆ, ὁ, *luctator*. Th. ἄϑλος.

'Αϑλιότης, ητος, ἡ, *miseria*.

'Αϑλιος, υ, ὁ, *miser*, ἄϑλιωτέρος, f. g. pl. ἀϑλιωτέρων, acc. pl. superl. ab ἄϑλος.

'Αϑλοϑέτης, υ, ὁ, *muneratius, certaminis præses*: ab ἄϑλος, vel ἄϑλον, et τίϑημι. Hinc

'Αϑλοϑετέω, *ludos præbeo*; et ἀϑλοϑεσία, *certaminis curatio*.

'Αϑλον, υ, τὸ, *præmium certaminis*.

'Αϑλος, υ, ὁ, id. quod ἄϑλος, q. v.

'Αϑλοφόρος, υ, ὁ, *victor*: ex ἄϑλος, et φέρω.

'Αϑόλωτος, υ, ὁ ἡ ἡ, *limpidus; illimis*: ex *a* et ϑόλος.

'Αϑόρυβος, υ, *imperturbatus*: ex *a* et ϑόρυβος.

'Αϑρεγγὶνη, ἡ, arbor ex quâ optima igniaria fiunt.

'ΑΘΡΕ'Ω, f. ήσω, p. ηκα, *video, cerno, μετ' ἐπιτάσεως ϑεάομαι*.

'Αϑροίσασα, a. 1. part. f. g. ab

'Αϑροίζω, *congrego*, f. σω, ἀϑροίσω, a. 1. inf. ἀϑροίσα, p. act. Th. ἀϑρόος.

'Αϑροισμα, ατος, τὸ, *congeries*.

'Αϑροισμὸς, idem.

'ΑΘΡΟ'ΟΣ, υ, ὁ, *confertus, respersus*: hinc

'Αϑρόως, *confertim*; ἀϑροότης, ητος, ἡ, *universitas*. Huic alludit Angl. A THRONG.

'Αϑρύπτος, υ, *non fractus luxu*: ex *a* et ϑρύπτω.

'Αϑυμέω, ῶ, *animum despondeo*, f. ήσω, p. ἠϑύμηκα· hinc ἄϑυμος, *non animosus*, ἀϑυμία, ἀϑυμίη, Ion. *animi dejectio*: ab *a* et ϑυμὸς.

'Αϑύμως, adv. *non animosè*.

'Αϑυμμα, ατος, τὸ, *lusus puerilis, ludibrium*: ab ἀϑύρω.

'Αϑυρος, et ἀϑύρατος, υ, ὁ ἡ ἡ, *patens sine janua*. Th. ϑύρα.

'ΑΘΥ'ΡΩ, *ludo, cano, luxio*: hinc ἔϑυρε, 3. sing. imperf. pro ἔϑυρεν· forsan ab ἄγαν et ϑύω, vel à ϑυρὰ, *quia foris ludi solent*.

'Αϑυτος, ὁ ἡ ἡ, *profanus*: ex *a* et ϑύω.

'Αϑῶος, υ, ὁ ἡ ἡ, *impunis, mulctam nullam passus, innocens*: ex *a* et ϑωὴ, *mulcta*.

'Αϑῶόω, *non mulcto, absolvo, sum sine jacturâ*.

'Αϑῶωσις, εως, ἡ, *absolutio, quâ quis innocens pronuntiatur*: ab ἀϑῶός.

Αἰ, art. præpos. ab ἡ, *hæc*, αἱ, art. postp. ab ἥ, *quæ*.

Αἰ, vel αἲ, *heu, hei*, ἀι, pro ἰι, Dor. εἰ, Ion. pro εἴϑε, *utinam*.

Αἶα, pro γαῖα, ἡ, *terra*: in prosâ, γῆ· in acc. αἶαν.

'ΑΙΑ'ΖΩ, *lugeo, lamentor*, f. ξω, vel σω· ab αἰ, *heu*.

Αἰακίδαο, gen. Ion. ab Αἰακίδης, ου, ὁ, *Æacides*, nomen propr. acc. p. Αἰακίδας.

Αἰακὸς, ου, ὁ, *Æacus*: ab Αἶαξ ακος,

Αἴαν, voc. ab Αἶας, αντος, ὁ, *Ajax*: potest etiam esse acc. sing. ab αἶα.

Αἰ'ΑΝΟΣ, ὴ, ὸν, vel αἰανὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *gravis, perpetuus*: quod ab αἰάζω· vel ab αἰὼς, per Syncop.

Αἴαντε, nom. dual. ab Αἶας.

Αἴας, αντος, ὁ, *Ajax*.

Αἰ'ΒΟΙ', *heu, hei*, indignantis, dolentis, adv. à Heb. הוי, *abi*.

Αἶγα, acc. ab αἴξ. αἰγὸς, ὁ ἡ ἡ, *caper*, et *capra*: αἰγὲς, Dor. pro αἰγῶν, gen. pl.

Αἰγάδεν, adv. Dor. pro Αἰγάδε, ἐκ τῆς Αἰγᾶς, ἐκ τῶν Αἰγῶν· *ab Ægis*.

Αἰγαίαν', pro Αἰγαίαυν, acc. sing. *Ægæanem*.

Αἰ'ΓΑΝΕ'Α, ας, ἡ, vel ἀγάνεον, υ, τὸ, *jaculum, tragula*: ab ἄγαν, ἔστϑαι· quod in capras mitteretur; Eustath.

Αἰγάδην, adv. *subitò, impetuosè*: ab Αἴσσω.

Αἰγάλη, ης, Ion. *caprina pellis*. Th. αἴξ.

Αἰγλάδαν, acc. ab Αἰγλάδης, ου, ὁ, *Ægides*: patronym. ab Αἰγλὸς, ίος, ὁ, *Ægeus*.

Αἴγειος, υ, ὁ ἡ ἡ, *caprinus*: dicitur quoque αἴγεος. Th. αἴξ. Sed

'Αίγευς, *Ægeus*, nomen propr.

Αἴτειρος, ου, ἡ, *populus nigra*: ἀπὸ τῆς ἰγίσεως, procera enim arbor est.

Αἰγιαλεία, ἡ, *Ægialea*, nomen proprium.

ΑΙΓΙΑΛΟΣ, ου, ὁ, *littus*: hinc **αἰγιαλίτης**, ου, ὁ, *littoreus*: **αἰγιαλεύς**, έως, ὁ, *piscator*: qu. ab **ἄγω**, *frango*, et **ἅλς**, *mare*.

Αἰγιδ, acc. pro **αἰγίδα**, ab **αἰγίς**, *pellis caprina, munimentum pectoris*.

Αἰγίδιον, ου, τὸ, *parvus hædus*: dim. ab **αἴξ**.

Αἰγίζω, f. σω, p. κα, *capras pasco*: potius vero *dilacero*: Hesych.

ΑΙΓΙΘΑΛΟΣ, ου, ὁ, *parus*, avis inimica apibus.

Αἰγίθης, ου, ὁ, avis quædam, quam Gaza vertit *salus*, Arist. hist. l. ix. c. 1.

Αἰγίλιπος, *excelsæ*, gen. ab **αἰγίλιψ**, *capris invius, altus*: ab **αἴξ** et **λείπω**. Est et **Αἰγίλιψ**, urbs Epiri, excelso loco sita.

Αἰγίλιψ, Dor. pro **Αἰγίλιπ**. Est autem **Αἴγιλος**, insula in mari Ligustico. Latinè, *Capraria*.

Αἰγίλιψ, et **αἴγιλος**, abscessus inter nares et oculi majorem angulum: ab **αἴξ**, et **ὤψ**, quia capris est familiare vitium.

Αἰγινῆται, οἱ, *Æginenses*.

Αἰγιόχειον, gen. Ion. ab **αἰγιόχος**, *egidem tenens*: ex **αἰγίς**, et **ἔχω**.

Αἰγίπους, οδος, ὁ ᾗ ἡ, *pedibus caprinis præditus*; ab **αἴξ**, et **πούς**, *pes*.

Αἰγίς, ίδος, ἡ, *pellis capræ*. Th. **αἴξ**.

Αἰγλάεντα, *splendentem*, Dor. pro **αἰγλήεντα**, acc. sing. Sic. **αἰγλάεν**, pro **αἰγλήεν**. Th. **αἴγλη**.

ΑΙΓΛΗ, ης, ἡ, *fulgor*: hinc **Αἰγλήεις**, εντος, ὁ, *fulgens, splendidus*, in acc. **αἰγλήεντα**, pro **αἰγλήεντα**.

Αἰγοβόντας, ου, ὁ, Dor. pro **αἰγοβότης**, ου, ὁ, *qui capras pascit*: ab **αἴξ**, et **βόσκω**. **Αἰγοβοσκὸς**, idem.

Αἰγῶν, gen. sing. **αἰγῶν**, gen. pl. ab **αἴξ**.

ΑΙΓΥΠΙΟΣ, ου, ἡ, *vultur*: ἀπὸ γύψ.

Αἰγύπτιος, ου, ὁ, *Ægyptiacus*: gen. pl. **Αἰγυπτίων**. **Αἰγύπτιαι**, *Ægyptiæ*: ab

Αἴγυπτος, ου, ἡ, *Ægyptus*.

ΑΙΓΩΛΙΟΣ, ου, ὁ, *ulula*.

Αἰγών, ῶνος, ὁ, *caprile*. **Αἴγων**, ωνος, ὁ, nomen proprium pastoris, *Ægon*.

Αἰγῶν, gen. pl. ab **αἴξ**.

Ἄιδαο, gen. Æol. ab **ἀΐδης**, ου, ὁ, *Orcus*: qu. ex α et **ἰδεῖν**, *non video*.

Ἄϊδι, *quæ* à nom. **ἄϊδις**, masc. ἄπαξ.

Αἰδεσσαι, *revereri*, præs. inf. **αἰδεσσὸ**, præs. imperat. pass. ab

Αἰδέομαι, f. med. **ήσομαι**· p. pass. **ᾔδεσμαι**. Th. **αἰδὼς**· hinc **αἰδέσιμος**, *venerabilis*.

Ἀιδὴς, *obscurum*, n. g. ab **ἀιδὴς**, ους, q. v.

Αἰδέσθαι, *veriti sunt*, pro **ᾐδέσθησαν**, ab **αἰδέσθω**, a. 1. pass. ab **αἰδέομαι**· hinc

Αἰδέσσετο, *reverere*, imperat. **αἰδέσσεσο**, a. 1. imperat. med. Poët. Th. **αἰδὼς**.

Ἀΐδηλα, gen. Ion. ab **ἀΐδης**, acc. **ἀΐδην**.

Αἰδέσιμος, η, ὁ, *venerabilis*.

Ἄϊδηλα, *arcana*, acc. pl. ab **ἀϊδὴς**, *tenebricosus, inexpectatus*: ab **ἀϊδὴς**, vel α et **δήλος**.

Αἰδήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *verecundus*.

Ἀΐ'ΔΗΣ, et in prosâ, **ᾅδης**, ου, ὁ, *Orcus, inferi, mors*: ab α et **ἰδεῖν**.

Ἄ.δι, dat. sing. ab **ἄϊς**, **ἄϊδος**, pro **ἀΐδης**, ου.

Ἀΐδιος, ου, ὁ, *perpetuus*: ab **ἀεὶ**, *semper*.

Ἀϊδιότης, τητος, ἡ, *æternitas, perpetuitas*.

Ἀϊδίως, adv. *perpetuò*.

Αἰδὴς, dat. pl. Ion. f. g. ab **ἀϊδὴς**, ὴ, ὲν, *tenebricosus*: ex α et **αἴδω**.

Αἰδὼ, *reverentia*, dat. sing. ab **αἰδὼς**.

Αἰδοιοπώλης, ου, ὁ, Poët. pro **αἰδοιότατος**, ab **αἰδοῖος**, ότερος, *maximè venerandus*.

Αἰδοῖον, τὸ, *inguen*; pl. **αἰδοῖα**, *pudenda*.

Αἰδοῖος, *venerandus*, **αἰδαίοισι**, dat. pl. Ion.

Αἰδοίη, *veneranda*. Th. **ἀιδὼς**.

Αἰδομένω, *reverità*, dual. part. præs. ab **αἰδόμαι**, pro **αἰδέμενε**.

Αἰδοῖα, et Ion. **ἀϊδοῖη**. Vide in **ἄϊδος**.

Ἄϊδος, gen. sing. ab **ἄϊς**, ὁ, *Orcus*.

Αἰδὼ, *reverere*, imperat. ab **αἰδέομαι**.

Αἰδὼς, *reverentia*, gen. sing. **αἰδόος**.

Ἄϊδυ, gen. ab **ἀΐδης**.

Ἀϊδεΐφατι, dat. pl. Ion. pro **ἀϊδεΐοις**· ab **ἀϊδεία**, ἡ, *inscitia*. Ab

Ἀϊδεὶς, ος, ὁ ᾗ ἡ, *imperitus*, **ἀϊδεΐη**, *imperitia*; dat. **ἀϊδεΐῃ**, Ion. ex α et **ἰδεῖν**.

Ἀϊδεσίλης, ου, ὁ, Poët. *juris ac justitiæ nescius, injustus, pernicio-sus*.

Αἰδῶ, acc. sing. ab **αἰδὼς**· dual. **αἰδὼ**, **αἰδὼ καλύψαι**, *pudorem tegere*.

Ἀϊδωνῆϊ, dat. sing. ab **ἀϊδωνεὺς**, έος, ὁ, id. quod **ἀΐδης**, *Pluto, Orcus*.

Ἀ'ΙΔΗΣ, έος, ου, ἡ, *pudor*: ab α et **ἰδεῖν**. Pudibundus enim intueri non audet.

Ἀΐη et **αὖν**, Poët. pro **ἀεὶ**, *semper*, adv. Cret. **ἀϊής**. Angl. AYE.

Αἰγανιστάων, gen. Æol. pro **αἰγανιστῶν**· **ἀιγανίστησι**, dat. Ion. pro **αἰγανίστᾳσι**, ab **αἰγανίστης**, ου, ὁ, *sempiternus*: ex **ἀεὶ**, et **γείνομαι**.

Αἰετὸν, *aquilam*, pro **ἀετὸν**, metri gratiâ: ab **ἀετός**.

Ἀϊζήϊος, *juvenilis*: ab **ἀϊζηὸς**.

Ἀ'ΙΖΗΟΣ, υ, ὁ, pro quo et **ἀζηὸς**, *juvenis*, gen. pl. **ἀϊζήων**, q. d. **ἀεὶ ζῶν**.

Αἴης, gen. sing. **αἴη**, dat. Ion, ab **αἶα**.

Αἰήτεω, gen. Æol. pro **Αἰήτου**, ab **Αἰήτης**, nomen viri.

Αἴητος, seu **ἄητος**, *ventis expositus, flabilis*: ab **ἄω**.

Αἴϊ', *quæ*, pro **αἵτε**· ab **ὅς**, ἥ, ὅ.

Αἰθάλη, ης, ἡ, *fuligo, favilla*. Est et **αἴθαλος**, qu. ab **αἴθω** est enim ab ustione.

Αἰθαλίων, ωνος, *ardens*; epith. cicadæ: ab **αἴθω**.

Αἰθαλίης, αντος, *ardens*; acc. sing. **αἰθαλίεντα**, ab **αἴθω**.

Αἰθαν, Dor. pro **αἰθῶν**, gen. pl. ab **αἰθὼς**.

Αἴθι, pro **εἴθε**, Dor. *utinam*.

Αἰθάλόω, *cumburo, uro, accendo*.

Αἰ'ΘΗ'Ρ, έρος, έρι, ὁ, *æther*: ab **αἴθω**· hinc

Αἰθέριος, *ætherius*, **αἰθερώδης**, *per æthera vagor*: **αἰθερώδης**, ους, ὁ ᾗ ἡ *ætheris speciem referens*. Hinc Angl. WEATHER.

Αἰθίοπα, acc. sing. ab **Αἰθίοψ**, οπος, ὁ.

Αἰθιοπῆας, acc. pl. Ion. ab **Αἰθιοπεὺς**, *Æthiops*: ab **αἴθω** et **ὤψ**.

Αἰθιόπισσαν, ης, ἡ, idem.

Αἰθομένοιιν, gen. Ion. **αἰθομένων**, dat. pl. præs. part. pass. ab **αἴθω**, *ardeo*.

Αἴθοπα, acc. sing. ab **αἴθοψ**, οπος, ὁ ᾗ ἡ, *calidus, niger*: qu. **αἴθω τὸ ὄψιν**.

Αἰθὸς, ή, όν, *niger*: Poët. pro **μέλας**.

Αἰθοῦσῃ, dat. sing. ab **αἴθουσα**, ἡ, *porticus*: ab **αἴθω**.

Αἰ'ΘΡΑ, ας, ἡ, *aëris serenitas*: qu. ab **αἰθὴρ**· **αἴθρος**, ου, ὁ, *pruina*; **αἰθρινὸς**, η, ὁ, *matutinus*.

Αἰθρία, ας, ἡ, *serenus aër*. Th. **αἴθω**.

Αἰθρηγενὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, *frigus*, vel *serenitatem inducens*: ab **αἴθρη**, et **γείνομαι**· **Αἰθρηγενέτης**, ου, ὁ, idem.

Αἰθριοκοιλίαν, *sub dio dormio*: quod ab **αἰθρία**, et **κοίτη**.

Αἴθριος, Ion. pro **ἀέθριος**.

Ἀ'ΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, *mergus*.

Ἀ.θύσσω, *calefacio, moveo*: ex **αἴθω**.

Ἀ'ΙΘΩ, f. σω, p. κα, *uro, accendo, fuigeo*; **αἴθος**, ίος, τὸ, *ardor*; **αἴθων**, ωνος, *ardens, flagrans*.

Αἴκ', pro **αἴκα**, vel **αἴκε**, Dor. pro **εἰμὶ**, *siquidem*; et Æol. **ἴμι**.

Αἰ'ΚΑ'ΛΛΟ, f. ηλῶ, *blandior*: à **κηλῶ**, vel à **κάλλος**: assentatori enim *omnia belle*: hinc

Αἰκάλος, ου, ὁ, *adulator*.

Ἀϊκὴς, ης, ἡ, *violentus motus*: ab **ἄϊσσω**.

Αἰ'ΚΙ'Α, ας, ἡ, *plaga, verbera, injuria quæ fit cædendo*: **αἴκισμα**, ατος, τὸ, idem qu. ab **ἀείκης**: hinc

Αἰκίζομαι, *pulsor*: **αἰκιζόμενος**, præs. part. **αἰκισμὸς**, ου, ὁ, *pulsatio*; **αἴκισμα**, τὸ, *plaga*.

Αἰ'ΚΛΟΣ, ου, ὁ, *vespertinus*; **αἴκλον**, *cœna*. Hesych. **αἴκνον**, quod ab α et **ἱκνέομαι**, quoniam ad cœnam libenter venitur.

Αἰκῶς, *turpiter*, adv. pro **αἰσχρῶς**.

Αἴλινα, adv. Poët. pro **αἰλίνως**, *lugubriter*.

Αἴλουρος, ου, ὁ, *felis*; παρὰ τὸ **αἴλειν τὴν ὀρὰν**.

Αἷ'ΜΑ, ατος, τὸ, *sanguis, cædes, consanguinitas* : ab αἴω, per translationem spiritûs : hinc αἱματώδης, ης, *sanguineus* : αἱματώδες, id. αἱματη, ἡ, *cassis*, αἱματίζω, *sanguinem elicio* ; αἱματόω, *cruento*.

Αἱμακωσία, ας, ἡ, *parentatio* ; et αἱμακαυσία, *inferiæ* : ex αἷμα, et κτείνω, *satio* : quasi mortui saturentur sanguine eorum qui illis immolantur.

Αἱμάκτωρ, ορος, ὁ, ἡ, a. 1. part. act. f. g. ab αἱμάσσω.

Αἱμαπὶ, *sepes quæ spinas habet* : ab αἷμα.

Αἱμάσσω, *cruento*, f. ξω, p. χα· ab ced. Th.

Αἱματαχυσία, ας, ἡ, *sanguinis effusio* : ex αἷμα, et ἴαχυσις.

Αἱματώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *sanguinis speciem exhibens*.

Αἱματώσσας, *cruenta*, pl. num. f. g. ab αἱματάσσω, ώσσω, μαι· ab αἷμα.

Αἱπεδίφως, υ, ὁ ἡ ὑ, *sanguivorus* : ex αἷμα et βόρω, *cibus*.

Αἱμόνα, pro δαίμονα, *guarum*, acc. sing. à δαίω, *disco*.

Αἱμονία, ας, ἡ, *Hæmonia*, Græciæ regio.

Αἱμορραγία, f. ήσω, *sanguinem fundo* : ab αἷμα, et ῥήγνυμι· hinc αἱμορραγία, ας, ἡ, *sanguinis eruptio*.

Αἱμορρέω, ῶ, *sanguinis profluvio laboro*, f. ήσω, p. ἡμορρόηκα· ab αἱμορροος, ος, ὁ, ἡ, *mulier quæ menstrua patitur* : ex αἷμα, et ῥέος. hinc αἱμορροΐς, ΐδος, ἡ, *sanguinis eruptio*, πρτ. part. f. g.

Αἱμος, ου, ὁ, *locus arboribus densus, dumus* : ab ἄημι.

Αἱμοφορυτος, υ, ὁ ὁ ἡ, *sanguine inquinatus* : ab αἷμα et φορύσσω.

Αἱμυλολόγης, ου, ὁ, *blandiloquus* : ab αἱμύλος, et μέγω, ὁδος, ἡ, *consilium*.

Αἱμύλλω, *decipio* : ab

ΑΙ'ΜΥ'ΛΟΣ, υ, ὁ ὁ ἡ, *blandus, fraudulentus* : αἱμύλιος dat. pl. Ion. hinc αἱμυλία, ας, ἡ, *festivitas*.

Αἱμυλίως, seu αἱμυλίδω, *obstupesco*, proprie de dentium stupore ; qu. ex αἷμα et ὀδὼς, *dens*.

Αἷμων, pro δαίμων, ὁ ὁ ἡ, *peritus* ; αἷμα, *cruentus* : ab αἷμα.

Αἶνα, *infeliciter*, pro αἰνῶς, Poët.

Αἰναὶ, pl. f. g. ab αἰνὸς.

Αἰναρέτης, υ, ὁ, *cujus virtus est in malum usum* : ab αἰνὸς, et ἀρετὴ.

Αἰνέας, et Αἰνείας, ου, ὁ, *Æneas*, nomen proprium, gen. Æol. Αἰνίαο, Ion. Αἰνέαο· ab

Αἰνέω, ῶ, *laudo, approbo, assentior*, f. έσω, et ήσω, p. ῆνημα, p. pass. ημαι, a. 1. imperat. act. αἴνησον, ατω, inf. αἰνῆσαι, part. Th. ων· hinc αἴνεσις, εως, ἡ, *laus*.

Αἶνις, ῖδος, ἡ, *res gravis*, f. g. ab αἰνὸς. Sed αἶνα, ης, ἡ, *laus, honor*.

Αἶνυμ', pro αἴνυμι, et hoc pro αἰνέω.

Αἶνυτο, ας, ης, ᾱ. a. 1. Ion. et Poët. pro ατο, vel ήσατο, verbi αἰνέω.

Αἶνυτο, Ion. pro αἰνῶς, ab αἰνὸς.

Αἰνυτικὸς, Æol. pro αἰνητικὸς, a. 1. ακ. act. verbi αἰνέω.

Αἶνιγμα, ατος, τὸ, *enigma, obscurus sermo* : ab αἰνίσσομαι, Att. αἰνττομαι, f. αἰνίξομαι, p. ῆγμαι. Th. αἶνος.

Αἰνιγματιστὴς, ου, ὁ, *obscurè, vel in parabolis, loquens*.

*Αἰνιγματιστὴς, ὁ ὁ ἡ, *qui enigmaticè et obscurè loquitur*.

* Αἰνιγματωδῶς, adv. *obscurè in sermone*.

Αἰνίζομαι, idem quod αἰνέω, q. v.

Αἰνὸδιν, adv. *à re gravi*. Th. αἰνὸς.

Αἰνολέων, ονλος, ὁ, *savus ac formidabilis leo* : ab αἰνὸς, et λεων.

Αἰνόμορος, ου, ὁ ὁ ἡ, *infortunatus* : ab αἰνὸς, et μέρος.

Αἰνοπαθὴς, *gravia passa*, voc. sing. ab αἰνοπαθὴς, ὁς· ab αἰνὸς, et πάσχω.

Αἰνοχαίω, ῶ, *hymnum dico, cano*.

Αἰνοχλὴς, ῆγος, ὁ ὁ ἡ, *gravitèr percutiens* : ab αἰνὸς, et πλήττω.

ΑΙ'ΝΟΣ, υ, ὁ, *apologus, oratio provarbialis* ; item *laus* : ab αἰνέω· hinc αἰνίσσομαι, *obscurè significo*, αἴνιγμὰς, ου, ὁ, et αἴνιγμα, *enigma* ; αἰνέω, *laudo*.

ΑΙ'ΝΟ'Σ, ᾱ, ὁ, *gravis, horribilis* : à δεινὸς, comp. αἰνότερος, superl. αἰνότατος, dat. αἰνοτάτῳ· αἰνότατα, voc. sing. Hinc Angl. HEINOUS.

Αἰνοτόκεια, ας, ἡ, Poët. pro αἰνοτόκος, υ, ὁ ὁ ἡ, *quæ duriter peperit* : ex αἰνὸς, et τίκτω, *pario*.

ΑΙ'ΝΤΜΑΙ, *capio* ; αἶντο, Ion. pro ἕντο, 3. sing. imperf.

Αἰπὰν, ἡ, nomen urbis indecl.

Αἰπὺς, *gravitèr*, adv. Vide in αἰνὸς.

ΑΙ'Ξ, αἰγὸς, ἡ. *capra*, Dor. etiam *procella* : ab αἴσσω, vel ab Heb. יָעַז, ex. vel gen. hinc αἰγεῖος, αἰγῖς, αἰγοβοσκὸς, *caprarius* ; αἰγόκερως, ατος, ὁ, *capricornus*.

Αἴδες, *irruens*, a. 1. part. act. ab αἴσσω.

Αἶζω, dat. pl. ab αἶξ.

Αἴοσσα, Dor. pro ἄουσα, *audiens* : ab

Αἰολὴς, ἴδος, ἡ, Poët. pro Αἰολὶς· Αἰολίδα, acc. sing. ab Αἰολὶς, ἴδος, ἡ, *Æolia*, nomen regionis. Αἰολίδης, υ, ὁ, nomen viri : ab αἴολος.

Αἰόλλονται, 3. pl. præs. pass. ab

Αἰόλλω, *vario*, f. λῶ, p. κα. Th. αἴολος : hinc et αἰολλίζω, Poët. pro αἰόλλω.

Αἰολοβρόντας, α, ὁ, Dor. pro αἰολοβρόντης, υ, *qui velocia tonitrua excitat*. Jovis epith. ab αἴολος, et βροντὴ.

Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ ὁ ἡ, *vario thorace indutus* : à θώρηξ.

Αἰολόμητις, *variis consiliis* : et

Αἰολόμητης, υ, ὁ, Dor. αἰολομήτας, α, ὁ, *sapiens, prudens* : ab αἴολος, et μῆτις.

Αἰολομίτρης, υ, ὁ, acc. αἰολομίτρην, *qui mitram variè ornatam habet* : à μίτρα, et αἴολος.

Αἰολόπωλος, υ, ὁ ὁ ἡ, *variis seu velocibus equos habens* : ab αἴολος, et πῶλος.

ΑΙΟ'ΛΟΣ, υ, *varius, velox* : indè Αἰόλλω.

Αἴολος, υ, ὁ, *Æolus*, Rex ventorum.

Αἰολοχαίτης, ου, ὁ, ποικίλας ἴσχων τρίχας· à χαίτη.

Αἴων, Ion. pro ᾱξίων, imperf. ab ἄω.

ΑΙ'ΟΝΑ'Ω, f. ήσω, *aspergo, perfundo* : indè

Αἴονσις, εως, ἡ, *profusio*.

Αἰοφάτα, Vocabulum Scythicum. Græcè sonat, *ἀθεμιτίαι, tiricidæ*.

Αἰπεῖαν, acc. sing. f. ab αἰπὺς.

Αἰπεινὴ, ῆς, ἡ, *alta* : etiam ab αἰπεινὸς, η, ον, *excelsus*.

Αἶπυ, Dor. pro ἦχι, *ubi*.

Αἰπόλιον, υ, τὸ, *grex caprarum* : ab αἰπόλος, υ, ὁ, *caprarius* ; περὶ τὰς αἶγας πονῶν· hinc αἰπολεῖν, *capras pascere* ; αἰπολικὸν, *caprarie dignum* ; πολεῖν, et αἶξ.

Αἰπὺς, ὑ, ὀν, idem quod αἰπόλος.

ΑΙ'ΠΥ'Σ, ύς, f. αἰπεῖα, n. αἰπὺ, *altus, a, um* ; acc. αἰπὺν· αἶπος, ους, τὸ, *altitudo, locus excelsus, mons*.

Αἰπύτιος, idem cum αἰπύς, vel possessivum ab Αἰπυτος, nomen proprium.

ΑΙ'ΡΑ, ας, ἡ, *malleus, securis, telum* : ab ἄείρω, vel à ῥαίω, per metath. unde et ῥαιστὴς. Indè αἰρεῖδὴς, et αἰρίνος, υ, ὁ, *foliaceus*.

Αἴρας, *tollens*, pro ἀείρας, per Syncop. a. 1. part. ab ἀείρω.

Αἶρεν, Ion. pro ἦρεν, *capiebat*, 3. sing. imperf. verbi αἱρέω.

Αἱρεθῆναι, a. 1. subj. pass. Ion. pro αἱρεθῶσιν, ab αἱρέομαι, indè ἑλεῖν.

Αἱρεῖδὴ, *captus est*, a. 1. ind. pass. Ion. pro ἑλεῖδη, f. 1. αἱρεθήσομαι· αἱρεθεὶς, a. 1. part.

Αἱρεῖ, præs. ind. act. αἱρεῖσθαι, præs. inf. pass. ab αἱρέω.

Αἶρεο, *tolle*, præs. imperat. Ion. pro αἶρε, ab ἀείρω.

Αἱρέσιμος, ου, ὁ ὁ ἡ, *captu facilis* ; ab αἱρέω.

Αἱρεστὸς, ὸς, ἡ, *electio, secta* ; indè

Αἱρετικὸς, ὸ, ὁ, *hereticus* : qu. ab αἱρέω.

Αἱρετὸς, *eligendus*, verbale ab αἱρετὴς, *qui capit* : quod ab αἱρέω.

Αἱρετῖῖ, *habitabit*, Gen. xxx. 20.

Αἱρετίζω, *eligo*, f. ίσω, p. κα. ab αἱρέω.

Αἱρετὶς, ίδος, ἡ, *electrix*.

Αἱρετὸς, ὸ, ὁ, *eligendus, optabilis*. Th. αἱρέω.

Αἱρετώτερον, *optabilius*, comp. ab αἱρετὸς.

ΑΙ'ΡΕ'Ω, *capio, eligo*, f. ήσω, p. ῆρηκα· f. 2. ἕλω· præs. pass. αἱρέομαι· p. pass. ῆρημαι, σαι, ται· a. 2. med. εἱλόμην, sub. ἑλωμαι, inf. ἑλέσθαι· αἱρεῖ, *ceperit*, 3. præs. sub. act. αἱρήκω, *ceperat*, pro ἤρηκει, Ion. αἱρήκεα, 3. sing. plusquam perf. act. αἱρήσομαι, f. 1. act. εἷλον, a. 2. αἱρέμενδε, 1. pl. αἱρέωνται, 3. pl. præs. pass. αἱρεόμενος, ὴ, ὸν, præs. part.

Αἶ'ΡΩ, *tollo, in dubio relinquo, porto, bajulo*, f. ἀρῶ, p. ῆκα. a. 1. ἦρα· 2. pl. ἦρατε· ἄρον, a. 1. imperat. act. ἄρω, ης, ῃ, a. 1. subj. ἄρας, αντος, part. ἦρμαι, perf. pass.

ἕρδω, a. 1. ἔρδησι ἔνα, imperat. ἀερδήσθω, f. 1.

Αἷς, *quibus*, dat. pl. ab ἥ, *quæ*.

Αἷς, αἵσι, Æol. terminationes a. 1. part. act. ut pro τύψας, τύψασα, dicunt τύψαις, τύψαισα, etsic in aliis.

ΑΙΣΑ, ης, ἡ, *fatum, sors, parca*: (inde αἶσιος, et ἄαισιμος) qu. ἀεὶ ἴσα, vel ἀεὶ ἴσα· vel à δαίω, *divido*. Item *officium*.

ΑΙΣΑΊΑΞΝ, ὁ, accipitris species.

Αἰσυμμι, Dor. pro ἥσυμαι, et hoc pro ἧσται, f. 1. ind. med. verbi ἕζω, *cano*.

Αἴσηπος, nomen fluvii.

ΑΙΣΘΑ'ΝΟΜΑΙ, *sentio*, f. αἰσθήσομαι, p. ἤσθημαι· a. 2. m. ἠσθόμην· sub. αἰσθωμαι· 3. pl. αἰσθοντο· αἰσθοιντο, opt. part. αἰσθόμενος. Hinc αἰσθητὸς, *sensibilis* : ab αἰσθω.

Αἰσθίεσθαι, a. 2. inf. med. ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθησις, εως, ἡ, *sensus* : αἰσθητήριον, υ, τὸ, *sentiendi instrumentum*, metaph. *facultas sentiendi* : ab αἰσθάνομαι.

'Αισθητικὸς, *sensu prædituς, sensibilis*.

'Αίσθω, pro αὖω, *audio* ; item pro ἀναπνέω, *exspiro*.

Αἰσιᾶν, Dor. gen. pl. ab αἴσιος.

Αἴσιμος, η, ὁ ϗ ἡ, *fatalis* : ab αἶσα.

ΑΙ'ΣΙΜΟ'Ω, f. ὁσω, p. ωκα, *insimmo, impendo*.

Αἴσιος, α, ὁ ϗ ἡ, *faustus* : ab αἶσα.

Αἰσυήδης, ου, ὁ, *filius Æsymis*.

Αἴσουσαι, *canent* pro ἄσουσαι, 3. pl. f. 1. m. ind. verbi ᾄδω, *cano*.

'Αίσσουτο, 3. pl. imperf. pass. ab αἴσσω.

ΑΙ'ΣΣΩ, f. ξω, p. χα, *irruo, prosilio, cum impetu feror* : hinc ἐπίξασα, a. 1. part. f. g.

'Αίτος, ὁ ϗ ἡ, *de quo nihil sciri potest, obscurus, incertus*: ex α et ἴστωρ· Hinc ἀίστως, *dolose*? ἀίστωσεν, a. 1. ind. pass. *evanuerunt*.

Αἰσυητὲς, ῆος, ὁ, *adolescens valdè robustus* : ex α epitat. et σύω, *ruo*. Alii pro *decens, moderatus*, ab αἶσα, *officium* ; alii ab αἴσυω derivari malunt. Eustath. in Il. ω, 347.

ΑΙ'ΣΥΛΟΣ, υ, ὁ, *iniquus nefarius*: ab ἄισυα, undè et ἄϊσυλος, hoc per epenthesin τῦ ν, illud τῦ ι.

ΑΙ'ΣΥΜΝΗ'ΤΗΣ, ου, ὁ, vel αἰσυμνητὴρ, ῆρος, *certaminis præses et curator*

Αἴσχιον, dat. pl. ab αἴσχος.

Αἰσχίνης, ου, ὁ, *Æschines*, Orator Græcus.

ΑΙ'ΣΧΟΣ, εος, τὸ, *turpitudo, probrum* : ab α et ἴσχω· nemo enim αἴσχος haberi velit.

Αἰσχροκερδὴς, ους, ὁ ϗ ἡ, *deditus turpi lucro* : αἰσχροκερδὲς, adv. ex αἰσχροκερδὴς, et κέρδος.

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, *turpiloquium* : ab αἰσχρολόγος, ου, ὁ, *turpiloquus* : ex αἰσχρὸς, et λέγω.

Αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, *turpis, e* ; dat. pl. Ion. αἰσχροῖσι· comp. αἰσχίτερος, vel αἴσχιων· superl. αἰσχίτατος, vel αἴσχιστος· hinc

Αἰσχρότης, ητος, ἡ, *obscœnitas* ; ἀἰσχρεφήμοσύνη, ης, ἡ, *verborum obscœnitas* : ab αἰσχρὸς.

Αἰσχρῶς, adv. *fœdè, turpiter*.

Αἰσχύνω, præs. imperat. pass. Ion. ab αἰσχύνομαι, *me pudet*. Th. αἰσχρὸς.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, *pudor*. Th. αἰσχρὸς.

Αἰσχυνθῆναι, a. 1. opt. pass. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυνθῆμεν, Ion. et Dor. αἰσχυνθῆμεναι, pro αἰσχυνθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυντὲς, ὴ, ὸν, *pudibundus, verecundus*, ab Ἐισχος.

Αἰσχυντὸς, ὴ, ὸν, *pudendus* : ab αἰσχος.

Αἰσχύνω, *pudefacio, contemno*, f. νῶ, p. ἤσχυγκα, p. pass. ἤσχυσμαι, a. 1. ἠσχύνθην, f. 1. pass. αἰσχυνθήσομαι, ab αἰσχος.

Αἴσωπος, υ, ὁ, *Æsopus* fabulator : hinc

Αἰσώπειος, *Æsopicus*.

'Αίτας, υ, ὁ, Dor. pro αἶτος.

Αἴτε, Dor. pro εἴτε, *sive, vel*.

Αἴτεα, præs. imperativ. 2. sing. ab αἰτίω, αἰτῖω τοῦα, *rogare aliquem*.

Αἰτεῖ, *pete*, 2. sing. pr. imperat. med. Hinc

Αἰτεύμενος, pro αἰτούμενος. Th. αἰτέω.

ΑΙ'ΤΕ'Ω, ῶ, *peto, postulo*, f. ἥσω, p. ἤτηκα· a. 1. ἤτησα· imperf. pass. ἠτεύμην, ἤμην, ἶο, ὖ, ἴετο, αἶτο· p. pass. ἤτημαι. Hinc

Αἴτημα, et αἴτησις, εως, ἡ, *petitio* : f. 1. pass. αἰτηθήσομαι.

Αἰτὴς, ου, ὁ, sub. act. αἰτήσω, a. 1. sub. 2. pl. ab αἰτέω.

'Αίτης, ου, ὁ, *socius, qui amatur libidinosè* : ab ἔω, *flo*.

Αἰτήσαι, a. 1. inf. αἰτήσασα, part. f. g. ab αἰτέω.

ΑΙ'ΤΙΑ, ας, Ion. αἰτίη, ἡ, *causa, ratio, culpa, crimen*.

Αἰτίαμα, ατος, τὸ, *criminatio, crimen* : ab

Αἰτιάομαι, ᾶμαι, *causam attribuo, acceptum fero*, f. ἀσομαι· præs. inf. αἰτιᾶσθαι· p. ἠτίαμαι.

Αἰτιατικὸς, ὴ, ὸν, *criminatorius*.

Αἰτιολογία, ας, ἡ, *causæ redditio*. Th. λέγω.

Αἴτιον, υ, τὸ, *noxa, causa*.

Αἴτιος, υ, ὁ ϗ ἡ, *auctor* : ab αἰτία.

Αἰτιόωντο, pro αἰτιῶντο, *culparent*, Ion. pro ἠτιῶντο, imperf. pass. ab αἰτιάομαι.

Αἰτιώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, *causalis*, αἰτιωδὴς, n. g.

Αἰτιώτατος, *auctor præcipuus*, sup. ab αἴτιος.

Αἰτοῖτο, Att. pro αἰτοῦτο, opt. Vide αἰτέω, *pete*.

Αἶτος, Dor. pro τίτμος, ους, τὸ.

Αἰτωλὸς, ὸῦ, ὁ, *Ætolus* ; Αἰτωλοὶ, nom. pl. Αἰτωλοῖσιν, dat. Hinc

Αἰτώλιος, υ, ὁ, *Ætolus*, patronym.

Αἰτῶμεν, 1. pl. præs. subj. act. αἰτώμεθα, 1. pl. præs. subj. pass. ab αἰτέω.

Ἀΐφνις, adv. *subitò, repentè* : ex ἄφτω, per Sync. pro ἀφάσσω, per Apoc. τῦ σ· ab ἀφαὼς.

Αἰφνίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *repentinus* : hinc

Αἰφνιδίως, adv. *repentè* : ab αἴφνις.

Αἰχθῆναι, *adigi*, a. 1. inf. pass. ab ἄγω.

Αἰχμάζω, *pugno, vibro* : ab αἰχμὴ.

Αἰχμάσσω, idem.

Αἰχμάλωτος, υ, ὁ, *captivus* ; et αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, *captiva* : q. d. τῷ αἰχμῇ ἁλωτὸς, quod ab ἁλίσκω, *capio*. Hinc αἰχμαλωσία, ἡ, *captivitas*.

Αἰχμαλωτίσω, *captivum duco*, f. ίσσω, p. ἠχμαλώτικα· Αἰχμαλώτιζω, *captivum abduco*, f. ίσω, p. ικα· p. pass. ἠχμαλώτισμαι· f. 1. αἰχμαλωτισθήσομαι.

Αἰχμητὰς, ά, Dor. pro αἰχμητὴς· et αἰχμητὰων, gen. Dor. Bœot. et Æol. pro αἰχμητῶν.

ΑΙ'ΧΜΗ', ης, ἡ, *cuspis* : αἰχμῆς, dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς· ab ἴκω.

Αἰχμητὰ; voc. sing. αἰχμητὰων, gen. pl. Æol. ab αἰχμητὰς, ά, ὁ, *bellator* ; acc. αἰχμητὰν. Th. αἰχμὴ.

Αἰχμοτόρος, ὁ, *milus hastatus*. Th. αἰχμὴ, et φέρω.

ΑΙ'ΨΑ, et αἶψ', adv. *statim, celeriter*.

Αἰψηροκέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *celeriter viam conficiens*, epitheton Boreæ : ex αἰψηρὸς, pro λαιψηρὸς, quod ab αἶψα et κέλευθος, *via*.

ΑΙ'Ω, *audio*, Poët. qu. ab ἄω, *sono* : præs. part. ἀΐων.

ΑΙ'ΩΝ, ωνος, ὁ, *ÆVUM, mundus, sæculum* ; qu. ἀεὶ ὤν· item in f. ὼν ἡ ὠὸν, *vita* : hinc

Αἰώνιος, υ, ὁ ϗ ἡ, *æternus*.

Αἰωνίζω, *æternum reddo*.

'Αίων, ωνος, ἡ, Dor. pro ἴτυς, *fitus*; qu. à pr. m. ἴζω. verbi ἵνω, εω.

ΑΙ'ΩΡΕ'Ω, f. ἠσω, p. ηκα, *tollo*.

Αἰώρα, ας, ἡ, *exaltatio, oscillum* : ab αἴρω· per pleonasm. τῦ ω.

'Αιὼ, adv. Poët. pro ἰὼ, vel ἰὼν. ἐοικότι, ης, ἡ, *impuritas* : ex α et καθαρὸς.

'Ακάδημος, ου, ὁ, Dor. pro Ἀκαδήμεια, ας, ἡ, *Academia*, Schola publica Athonis.

'Ακάζω, *acuo*, f. σω, p. pass. ἤκασμαι· ab ἀκὴ. Vide ἀκαχμένος.

'Ακαθαρσία, ας, ἡ, *immunditia, impuritas*.

'Ακάθαρτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *impurus*.

'Ακαθαρτὴς, per Sync. pro ἀκαθαρσίτης, ητος, *impuritas* : ex α et καθαίρω.

'Ακάθεκτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui non potest contineri* : ex α et κατέχω.

'Ακαιτο, ἡ, *stimulus* : ab ἀκὴ, *acies*.

'Ακαιρία, *intempestivè*, adv. ab ἀκαίρος, ου· quod ex α et καιρὸς.

'Ακαιρίσμαι, *opportunitate temporis destituor* ; imperf. ἠκαιρίσμην,

ήσω, ῶ, ῆ, ἐστι, ἦτο, f. ἀκέσομαι, p. pass. ἀκέσθην. ab ἄκεσις.

Ἀκμήν, ν, ὁ, *momentaneus, brevi durans.*

Ἄκεσις, ν, ὁ ᾗ ἡ, *intempestivus :* ex α et καιρὸς, *tempus.*

Ἀκεσῶς, adv. *intempestivè.*

ΑΚΑΚΑΛΙΣ, ιδος, ἡ, semen fructicis ex Ægypto.

Ἀκακῆτα, voc. ab ἀκακήτης. ν, ὁ, *nihil mali faciens*, vel *nullo male dignus :* ab α et κακὸς.

Ἀκακία, ἰας, ἡ, *innocentia, simplicitas ;* item genus arboris : ab eod. Th.

Ἄκακος, ὁ, ἡ ᾗ, *innocens.* Th. κακὸς.

Ἀκαλαίβαιτο, gen. Æol. ab ἀκαλαίβητος, ν, ὁ, *quietè fluens :* ab ἀκαλὸς, et βαῖνω.

ΑΚΑΛΗ'ΦΗ, ης, ἡ, *urtica.* Chald. קלה

Ἀκαλλὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *invenustus.* Th. κάλλος, *pulchritudo.*

Ἀκαλὸς, ἡ, ὸν, *quietus :* ab ἧκα, *quietè.*

Ἀκάλυντος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *apertus, rectus :* ex α et καλύπτω.

Ἀκάμονι, dat. sing. ab ἀκάμας, ονος, ὁ, *indefessus :* ex α et κάμνω.

Ἀκαματολογχᾶν, gen. Dor. pro ἀκαμαντολόγχης, ab ἀκαμαντολόγχης, ν, ὁ, *indefatigabilis hastâ :* quod ab ἀκάματος, et λόγχη.

Ἀκαματοπάγχυς, ν, ὁ, *indefatigabilis pugnator :* ab ἀκάματος, et μάχομαι.

Ἀκαμαντόποδ, οδος, ὁ, *qui pedes habet indefessos :* ex ἀκάματος et ποῦς.

Ἀκάμας, αντος, ὁ, nomen viri.

Ἀκαμάτῳσι, dat. pl. Ion. fœm. g. ἀκαμάτου, gen. sing. Ion. ab ἀκάματος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *indefessus :* ex α et κάμνω, *fatigo.*

Ἀκάμπτε, ἰος, ὁ ᾗ ἡ, et ἄκαμπτος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *inflexibilis, infrangibilis :* ex α et κάμπτω, *flecto.*

ΑΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, *spina :* forsan ab ἀκὴ, et ὀδὼν. Hinc ἀκανθώδης, ν, ες, *spinosus*, a, um, *et*

Ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, *carduelis ;* ἀκανθίδες, ὁ ᾗ ἡ, *spinosus ;* ἀκανθὼν, *spinosum readu.*

Ἀκανθὸς, ν, ὁ, *acanthus,* arbor quædam.

Ἄκανθος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *frutex spinosus et aculeatus.*

Ἀκαπνος. ν, ὁ ᾗ ἡ, *sine fumo.* Th. κάπνη.

Ἀκάρδιος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *vecors :* ab α et καρδία.

Ἀκαρὴς, ες, ὁ ᾗ ἡ, *inseparabilis, exiguus.* Th. μερὶς ἀκαρὴς, ν, idem.

Ἄκαρι, minutissimum animal.

ΑΚΑΡΝΑ, ης, ἡ, *genus plantæ.*

Ἄκαρπος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *sterilis :* ex α et καρπὸς.

Ἄκαρτ, ης, ἡ, nomen mulieris : ab ἀκάρη.

Ἀκατάγωστος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *qui damari nequit :* ex α et καταγνάσσω.

Ἀκατακέλευστος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *non vellatus :* ex α, κατὰ, et κέλευστος.

Ἀκατάκριτος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *cui indicta causâ pœna infligitur :* ex α, et κατάκριτος ἀ κρίνω.

Ἀκατάλικτος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *cui in fine nihil deest.* Th. λήγω.

* Ἀκατάλλακτος, ὁ ᾗ ἡ, *sine reconciliatione :* ex α, κατὰ, et ἀλλάσσω.

Ἀκατάλυτος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *indissolubilis :* ex α, κατὰ, et λύω.

Ἀκατασμάχητος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *inexpugnabilis, invictus.*

Ἀκατάσσευος. ν, ὁ ᾗ ἡ, *cessare necius, qui nequit cohiberi :* ex α et κατασσεύω.

* Ἀκατατλήτης, adv. *intrepidè.*

Ἀκατάντος, *qui non potest absorberi.*

* Ἀκατασκέμαντος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *quod nullis signis probari potest.*

Ἀκατασκίλαστος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *minimè elaboratus, curæ elocutionis ornatu :* ex α et κατασκιλάζω.

Ἀκατάσκοσία, ας, ἡ, *subtilis ;* ἀκατάσκοστος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *inconstans :* ab α et κατάσκοπος.

Ἀκατάσχετος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *qui coerceri nequit :* ex α et κατάσχετος.

Ἀκατάψηστος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *non emendatus :* ex α, κατὰ, et ψήθω.

ΑΚΑΤΟΣ, ν, ὁ ᾗ ἡ, *genus navigii actuarii :* qu. ab ἄγω, quia agitur remis. Est et genus poculi : hinc ἀκάτιον, ν, τὸ, diminutivum.

* Ἀκατηγόρητος, ὁ ᾗ ἡ, *sine accusatione.*

Ἄκαυστος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *inustus :* ex α et καίω.

Ἀκαχίατο, Ion. et Poët ἀκαχίαται, pro ἀκάχατο, *tristati erant ;* 3. pl. plusq. p. ind. pass. verbi ἀκαχίω, per redupl. pro ἀχέω. Th. ἄχος.

Ἀκαχίω, ἀκάχησι, et ἀκαχίζω, *tristitiâ officio :* ab ἄχος.

Ἀκαχήμενος, *ex animo dolens :* præs. part. ab ἀκάχημαι.

Ἀκαχμένος, *acutus,* part. pass. pro ἠκονημένος, ab ἀκάζομαι f. ἀκοσμαι et ex dialecto ἀκάξομαι perf. ἤκαγμαι, unde ἠκαγμένος. Alii ἀκαχμένος, pro ἠκαγμένος, abjecto augmento et Sync. factâ, perf. part. esse volunt Ion. ab ἀκαχίω. Th. ἀκὰ, vel ἄχος.

Ἀκάχωτο, 3. præs. opt. ab ἀκάχημαι, *dolore officiosi* part. ἀκάχων. Th. ἄχος.

Ἀκείομαι, Ion. et Poët. pro ἀκέομαι, præs. part. ab ἀκέομαι.

Ἀκειροκόμας, Dor. pro ἀκειροκόμης, ου, ὁ, idem quod ἀκειρεκόμης, ν, ὁ, *intonsus.*

Ἀκιλδαμὰ, *ager sanguinis.*

Ἀκιντιος, *indomitus.* Th. κινέω.

ΑΚΕ'ΟΜΑΙ, *medior ;* ἀκέοντο, 3. pl. imperf. fut. ἐσομαι, et ἔσσομαι hinc ἀκεσσὸς, ν, ὁ, *sanatio.*

Ἀκέρσοις, ν, ὁ ᾗ ἡ, *innocens, simplex :* q. d. cornibus non feriens, ex α et κέρας.

* Ἀκερδὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *minus lucrosus :* ex α et κέρδος, *lucrum.*

Ἀκερδία, ας, ἡ, βλάβη, *damnum.* Th. κέρδος.

Ἀκερσεκόμης, ν, Dor. ἀκερσοκόμας, ν, ὁ, *intonsus :* ex α, κείρω, et κόμη.

Ἀκέσσεθαι, *mederi,* a. 1. inf. m. ab ἀκέομαι.

Ἄκεσμα, ατος, τὸ, Poët. pro ἄκεσις, εος, ἡ, *remedium.* Th. ἀκέομαι.

Ἀκέσσεται, *medicatur,* f. 1. Poët. pro ἀκέσεται ab ἀκέομαι.

Ἀκεσὸς, ν, ὁ, *sanabilis.*

Ἀκέσσε, ας, ἡ, *acus.*

Ἀκέσσιος, Æol. et Dor. pro ἀκούσιος, *audiens,* præs. part. pass. verbi ἀκούω.

Ἀκέφαλος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *capite carens, mutilus.* Th. κεφαλὴ.

Ἀκέων, *tacitè,* adv. ab ἀκήν.

ΑΚΗ, ῆος ἡ, *ACIES, cuspis :* hinc ἀκάζω.

Ἀκήδιστος, ν, ὁ καὶ ἡ, *inhumatus, insepultus :* ab α et κήδος, *exequiæ.* Est et *indefletus,* à κήδω, *fleo ;* et *incuratus,* à κήδος, *cura.* Potest etiam esse superl. τὸ ἀκήδιστος.

Ἀκηδὴς, ἐος, ἧ ᾗ ἡ, *negligens ;* act. ἀκηδία· ab α et κήδος, *cura.*

Ἀκηδίη, ίας, *tædium, pigritia, tristitia, mœror, incuria :* ab α et κήδος. Hinc

Ἀκηδιάω, f. σω, p. κα, *tædio afficior, angor, mœrore conficior, pigresco.*

Ἀκηκοα, p. m. Att. pro ἤκουσα· sic ἀκηκόεσαν, plusq. p. pro ἠκήκοεσαν, seu ἀκηκόειμεν, *audiverant :* ἀκηκοέναι, inf. ἀκηκοότες, part. pl. num. ab ἀκούω, q. v.

Ἀκηλέτοις, dat. pl. ab ἀκήλητος, ν, ὁ καὶ ἡ, *implacabilis :* ex α et κηλέω.

Ἀκηλίδωτος, ὄωτα, ὁ καὶ ἡ, *immaculatus.*

Ἀκημα, τος, τὸ, idem quod ἄκος.

Ἀκήρ, q. d. ἀχανὴς, *tacitè :* ab α et χαίνω.

Ἀκηρέσιος, ν, ὁ καὶ ἡ, idem quod

Ἀκήρατος, ν, ὁ καὶ ἡ, *purus, incorruptus :* ab α et κεράω, vel ab α, κῆρ, *cor*, et ἄτη, vel à κήρ, *fatum.*

Ἀκήριος, ν, ὁ καὶ ἡ, *exanimis, cor non habens :* ab α et κῆρ, *cor ;* sed κήρ, *sors :* hinc ἀκήρατος, *sine sorte.*

Ἀκήρυκτος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *per caduceatorem non denunciatus :* à κήρυκος.

Ἀκηρυκτὶ, adv. *citra caduceatorem.*

Ἀκηχίατο, pl. perf. pass. Ion. pro ἀκήχατο, Attică reduplic. ab ἀχέομαι, *tristitiâ officior ;* vel, ut alii volunt, est imperf. Ion. verbi ἀκάχημαι· ἀκηχίδατο, seu ἀκηχάατο, pro ἀκήχατο, *dolore affecti sunt,* 3. pl. perf. ab ἀκαχίω, vel ἀκάχημαι, *tristitiâ officio.* Th. ἄχος.

Ἀκήχεμαι, vel ἀκήχημαι, *tristor,* præs. ind. hinc ἀκηχεμένη, *dolens.* Th. ἄχος, *mœror.*

Ἀκίβδηλος, ν, ὁ καὶ ἡ, *incorruptus, sincerus :* ex α et κίβδηλος.

Ἀκίδνος, ἡ, ὸν, *infirmus, qui vix se movere potest ;* compar. ἀκιδνότερος· ab α et κινέω.

Ἀκίδωτος, ν, ὁ καὶ ἡ, cuspidatus : ab ἀκὶς, ίδος, ἡ, *acies,* ut ἀκὴ.

ΑΚΙΝΑ'ΚΗΣ, ν, ὁ, *gladius Persicus :* ab ἀκὴ.

Ἀκίνδυνος, ον, ὁ καὶ ἡ, *liber, extra periculum* : ex ἀ et κίνδυνος.

Ἀκινδύνως, adv. *tutò*.

Ἀκινήτα, Dor. pro ἀκινήτη. Pro quo sæpiùs legas ἀκίνητος, ον, ὁ ἡ, *immobilis* ; ἀκινήτοιν, dat. pl. Ion. Ex ἀ et κινέω, *moveo*.

ΑΚΙΝΟΣ, ου, ὁ, *acinus* ; herbæ genus.

Ἀκιρὴς, ές, idem ac ἰσχνὸς, ος, ὁ, *debilis* : ex ἀ intens. et κίς, ὁ ῥίον quæ enim à vermibus corrosa, infirma sunt. Vel ab ἄκυρος, quòd *antiquatum*, aut *infirmum*.

Ἀκὶς, ίδος, ἡ, *ACIES, ut* ακή· hinc *SAGITTA*.

Ἀκίχητος, ον, ὁ, *quem non possumus assequi*. Ἀκιχήτως, adv. pro ἀκιχήτως, ab ἀ et κίχημι.

Ἀκλινέστατοι, *firmissimi*, pl. superl. ab ἄκλινος. *incorruptus* : ex ἀ et κλίς.

ΑΚΚΩ, οῦς, ἡ, *Acco*, mulier stulta. Hinc

Ἀκκίζομαι, *simulatè recuso* : et

Ἀκκισμὸς, ου, ὁ, *ficta recusatio*.

Ἀκλεήσατος, ον, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἀκλεήτος, *exlors* : ex ἀ et κλέος.

Ἄκλαυτος, vel ἄκλαυτος, ον, *indeploratus* : ab ἀ et κλαίω.

Ἀκλεὴς, ὁ καὶ ἡ, et ἀκλεὴς, *inglorius*. Undè

Ἀκλῶς, Ion. et Poët. pro ἀδόξως, *ingloriè* : ex ἀ et κλέος, *gloria*.

Ἀκλεήσω, ῶ, f. ήσω, p. κα, *sum exlors, non sum particeps* : ex ἀ et κλέος.

Ἄκλητος, ον, ὁ καὶ ἡ, *non vocatus* : ex ἀ et κλητός.

Ἀκλινὴς, ὶος, ὁ, *non vacillans, firmus* : ex ἀ et κλίνω.

Ἀκμάζω, *floreo, maturesco*, f. άσω, p. ἤκμακα. Th. ἀκμή.

Ἀχμὴν, Dor. pro ἀκμήν. Vide ἀκμή.

Ἀκμαιὸς, ον, ὁ, *vigens ætate*, et *viribus*.

ΑΚΜΗ, ῆς, ἡ, *cuspis, vigor ætatis, punctum occasionis* ; ab ακή· hinc

Ἀκμαῖος, *florens ætate* ; ἀκμάζω, *vigeo* ; et

Ἀχμὴν, *adhuc, etiamnum* ; et

Ἀκμήνος, ον, ὁ καὶ ἡ, *adultus* ; item *famelicus*.

Ἀκμὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, *non fatigatus, integer* : ab ἀ et κάμνω, *fatigo*.

Ἀκμόδετον, ου, τὸ, *lignum, cui incus imponitur*, per Syne. pro ἀκμονόδετον, ab ἄκμων, et τίθημι.

Ἄκμονα, acc. pl. ab ἄκμων.

Ἀκμονίδαι, Dor. pro Ἀκμονίδης, ου, ὁ, *Acmonis filius*.

Ἄκμων, ονος, ὁ, *incus* : ex ἀ et κάμνω, quod nullis ictibus fatigetur, q. ἀκάμων.

Ἄκνημπτος, ον, ὁ καὶ ἡ, *inflexibilis*. Poët. pro κίνημπτος, ex ἀ et κάμπτω.

Ἀκνησις, εως, ἡ, *spina dorsi*. Th. κνάω.

Ἀκοὰ, ᾶς, ἡ, et Dor. ἀκόα, ᾶς, ἡ, *auditus, fama, sermo* : q. ἀ p. med. verbi ἀκέω.

Ἀκόην, a. 2. pass. Ion. verbi ἀκέω.

Ἀκόησομαι, *audiar*, fut. 2. pass. verbi ἀκέω.

Ἀκοιμήτων, gen. pl. ab ἀκοίμητος, ον, ὁ καὶ ἡ, *insomnis* : ex ἀ et κοιμάω.

Ἀκοινώνητον, ου, τὸ, *incommunicabile* : ab ἀ et κοινωνέω.

Ἀκοίτας, ου, ὁ, et Dor. ἀκοίτης, in acc. ἀκοίτην, *maritam* ; ἀκοίτις, ιος, ἡ, *marita* : ex ἀ pro ἅμα, et κοίτη.

Ἀκολασία, *incontinentia*. Th. κολάζω.

Ἀκόλαστος, ον, ὁ, *qui non punitur* : ex ἀ et κολάζω.

Ἀκολουθῶ, ῶ, *sequor*, imperf. ἠκολούθουν, ουν, f. ήσω, p. ἠκολούθηκα· ἀκολουθέομαι, præs. part. pass. pl. num. f. g.

Ἀκολουθήμαος, *sequax* : ex ἀκόλουθος.

Ἀκολουθία, ας, ἡ, *secutio* : ab eod.

ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ, ον, ὁ καὶ ἡ, *pedissequus, comes, aculuthus* : ab ἀ pro ὁμὸς, et κέλευθος, *via*.

Ἀκολούθως, adv. *consequenter*.

Ἀκολύμβος, ον, ὁ καὶ ἡ, *natandi inscius* : ex ἀ et κολυμβάω.

Ἀκομιδία, ας, ἡ, *incuria* : ab ἀ et κομίζω.

Ἀκουὴν, præs. inf. ab ἀκούω, *exacuo*. Th. ακή.

Ἄκοντα, acc. ab ἄκων, *invitum, retractantem*.

ΑΚΟΝΗ, ης, ἡ, *cos*, quasi ab ακή, quia ad acuendum adhibetur. Hinc Angl. A HONE.

Ἀκόντιον, ου, τὸ, *aconitum*.

Ἀκοντὶ, adv. χωρὶς κόπου, ἄνευ ἀγῶνος, i. e. *facilè, sine labore*.

Ἀκόντιον, ίου, τὸ, *jaculum, telum*.

Ἄκοντι, *invitè*, dual. ἄκοντε, pl. ab ἄκων, q. per crasin ab ἀέκων.

Ἀκοντίζω, *jaculor*, f. ίσω, p. κα· a. 1. ἐκόντισα, Ion. ἀκόντισα, ας, ε. Th. ἄκων, q. v.

Ἀκόντιος, ου, ὁ, *Acontius*, proprium nomen.

Ἀκοντιστὴς, ου, ὁ, *jaculator* ; Dor. ἀκοντιστάς.

Ἀκοντιστικώτατοι, pl. superl. ab ἀκοντιστικὸς, ὴ, ὸν *jaculandi peritus*.

Ἀκοντιστὺς, ύος, ἡ, *jaculatio, jaculandi ars* : ab ἄκων.

Ἀκοπιστὴς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, *laboris vacuus* ; undè

Ἀκοπίως, adv. *sine labore, et fatigatione*.

Ἄκοπος, ον, ὁ καὶ ἡ, *indefessus* ; ab ἀ et κόπος, *labor*.

Ἀκορὲς, ους, ὁ καὶ ἡ, *insatiabilis* : ex ἀ et κορέω, *satio*.

Ἀκόρητος, Poët. idem quod ἀκόρεστος.

ΑΚΟΡΟΝ, ου, τὸ, *acorum* ; herba quædam.

Ἄκορος, ον, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀκόρητος.

Ἄκος, ους, τὸ, *medela* : ab ἀκέομαι.

Ἀκόσμητος, *inornatum* : ex ἀ et κοσμέω.

Ἀκοσμία, ας, ἡ, *immundities, status rerum perturbatus* ; ἀκοσμὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *inordinatus*, vel *inornatus*.

Ἄκοσμος, *turpiter*, adv. ex ἀ et κόσμος.

ΑΚΟΣΤΗ, ῆς, ἡ, *hordeum, cibus quilibet*. Hinc ἀκοστίω, *abundo eis hordei*.

Ἀκυέζω, idem quod ἀκύω.

Ἀκυέμεν, præs. inf. Ion. ἀκυὲ, ῆς, ἡ, idem quod ἀκοὴ· ἀκυόντων, dat. pl. part. Ion. et Poët. ἀκύουτι, Dor. pro ἀκύουσι, 3. pl. præs. ind. ab ἀκύω.

Ἀκυὴς, ου, ὁ καὶ ἡ, *intonsus*. Th. κείρω.

Ἄκυλ, vide ἄκων, ονος, ὁ, *jaculum*.

Ἀκύσσαιεν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. ἀκύσσειεν· ἄκυσα, pro ἤκουσα, a. 1. Ion. ut perf. ἄκυκα, pro ἤκουκα· ἀκύσσατα, a. 1. part. f. g. ἀκύσασα, acc. sing. m. g. ἀκύσαντες, nom. pl. ἀκύσαις, Æol. pro ἀκούσας, a. 1. part. act. ἀκύσεται, Ion. pro ἀκούσῃ, 2. sing. f. 1. med. ab ἀκύω.

Ἀκουσίκοδὸς, ὄσσα, ὄν, *ignorans, ignorus, nescius*, a. 1. part. pass.

Ἀκουσιάζω, *cogo*, f. σω, p. κα.

Ἀκούσιος, ον, ὁ καὶ ἡ, *non voluntarius* : ex ἀ et ἑκών.

Ἀκουσίως, adv. *incensultò invitè*.

Ἄκουσμα, ατος, τὸ, *res quæ auditur, auditio*.

Ἀκουστὸς, οῦ, ὁ, *audibilis* ; ἀκουσίου, verbale : ab ἀκούω.

Ἀκουστὴς, οῦ, ὁ, *auditor* : ab ἀκούω.

Ἀκροᾶτὴς, *auditor, obtemperans*.

Ἀκτιεῖς, *audire facies*, f. Att. pro ἀκτιλίσεις, ab ἀκτιλίζω. Th. ἀκέω.

ΑΚΟΥΩ, *audio, obedio* ; imperf. ἄκουον, ες, ε· f. 1. med. ἀκούσομαι, ῃ, εται· p. act. ἄκουκα· pass. ἠκούσμαι· a. 1. ἠκούσθην· f. 1. ἀκουσθήσομαι· p. m. Att. ἀκήκοα, pro ἤκουα.

Ἀκρὰ, ᾶς, ἡ, *summitas, extremitas, littus* ; et pro *promio* : ab ἄκρος.

Ἀκρᾶαντος, ον, ὁ καὶ ἡ, *imperfectus, irritus* : ex ἀ et κρεμάννυμι· Ἀκρεντὸς, idem.

Ἀκρὰς, ίος, ὁ καὶ ἡ, *stans in superficie* ; ab ἄκρος et ἵσημι.

Ἀκραῖος, ον, ὁ, *summus, extremus*.

Ἀκρατοφὴς, ίος, ὁ καὶ ἡ, *purus* ; qu. ἀκεραιοφανὴς· item *alacer*.

Ἀκρεὲς, vide ἄκρος.

Ἀκρεσία, ας, ἡ, *intemperies, intemperantia*.

Ἀκρεὴς, ίος, ὁ καὶ ἡ, *intemperans* ; ab ἀ et κεράννυμι.

Ἀκρεμόνιον, Poët. adv. *extremo vespere* ; ab ἄκρος, et ἑσπερος.

Ἀκρὴν, ας, ἡ, Ion. pro ἄκρα, *sum-*

ως; it. neut. pl. ab ἄκρον, superl. ἀκρότατον.

Ἀκρῆς, ὁ καὶ ἡ, *valdè juvenis*; ὁ ἢ ἄκρῃ, ἧσθ, ἄν, *qui est summâ pubertate.*

Ἀκρητοποσία, ης, ἡ, Ion. pro ἀκρατοποσία, *meri potatio*; hinc ἀκρητοπότης, ου, ὁ, *meri potator*: ab ἄκρητος, et πόσις.

Ἄκρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non mixtus*; ab α et κεράννυμι, *misceo.*

Ἀκριβίζω, f. σω, p. κα. *probo, diligentèr indago*; ἠκριβισμαι, *probatus est*, 3. sing. a. 1. pass. Hinc ἀκριβισμὸς, ου, ὁ, *accuratio.*

Ἀκρίβεια, ας, ἡ, *accurata diligentia*; ab ἀκριβὴς.

Ἀκρίβης, ους, τὸ, n. g. ab ἀκριβὴς.

Ἀκρίβης, ους, ὁ καὶ ἡ, *exquisitus, accuratus*; compar. ἀκριβίστερος· superl. ἀκριβίστατος, ωτατὸ τὸ, τὸ ἄκρον ἄκρου.

Ἀκριβοδίκαιον, τὸ, *summum jus*; ab ἀκριβὴς, et δίκη.

Ἀκριβολογέομαι, *accuratè recenseo*; præs. inf. ἀκριβολογεῖσθαι, ab ἀκριβὴς, et λέγω.

Ἀκριβῶ, ῶ, *exquiro*, f. ώσω, p. ἠκρίβωκα. Th. ἀκρίβης.

Ἀκριβῶς, adv. *exquisitè*; ab ἀκριβὴς.

Ἀκριβοδέρα, ας, ἡ, *decipula ad locustas capiendas*; dicta παρὰ τὸ ἀκρίδας δέρειν.

Ἀκρὶς, ιδος, ἡ, *locusta.* Sed

Ἄκρις, ιος, ἡ, *summitas mentis*; ab ἄκρος.

Ἀκριτόμυθος, ου, ὁ ἧ ἡ, *qui loquitur incunsideratè*: ab ἄκριτος, et μῦθος.

Ἄκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indiscretus, confusus, anceps, qui causam non dixit*; ex α et κρίνω.

Ἀκριτοφύλλος, ου, ὁ, *frondes habens indiscretas, frondosus*; ab ἄκριτος, et φύλλον.

Ἀκρίτως, adv. *indictâ causâ, citra judicium.*

Ἄκρο'αμα, τος, τὸ, *in scena auditum.*

Ἀκροα'ομαι, f. άσομαι, *audio, pereo*; p. pass. ἤκρόαμαι, part. ἀκρώμενος, ἀκρόαμενος· hinc ἀκρόαμα, τος, τὸ, *quod auditur.*

Ἀκρόασις, εως, ἡ, *auditio, auditus.*

Ἀκροάσει, dat. sing.

Ἀκροατήριον, ου, τὸ, *auditorium.*

Ἀκροατὴς, ου, ὁ, *auditor*; ab ἀκροάομαι.

Ἀκροβολίζεσθαι, ἴσασι, Ion. *velitari veritis*; ab ἄκρος et βάλλω.

Ἀκροβολισμὸς, ου, ὁ, *præludium pugnæ.*

Ἀκροβυστία, *præputialis sum.* Hinc

Ἀκρόβυστος, ου, ὁ, *incircumcisus, qui est in præputio.*

Ἀκροδύρια, ας, ἡ, *præputium*; ex ἄκρος, *extremus*, et δύω, *tego*; quod extremam pudendi partem tegat.

Ἀκρογωνιαῖος, αῖα, αῖον, *angularis, imus*; ex ἄκρος, et γωνία, *angulus.*

Ἀκροδακτύλων, *pollex*; ex ἄκρος, et δάκτυλος.

Ἀκρόδρυα, ων, τὰ, *fructus arborei*, propriè qui lignosum putamen habent. Angl. ACORNS. Th. δρῦς.

Ἀκροθίνια, ων, τὰ, *primitiæ, spoliorum decimæ*; ex ἀκρὸς, et θὶς, vel θὶν.

Ἀκροθώρηξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, *levitèr ebrius*; ab ἄκρος, et θωρήσσω.

Ἀκροκαλαινίδων, *in summo* vel *superficie nigrico*; ab ἄκρος, et καλαινίδιον, *nigrico.*

Ἀκροκνέφιος, ου, ὁ ἧ ἡ, *vespertinus*; ex ἄκρος, et κνέφας, *tenebræ, caligo.*

Ἀκροκόμης, ου, ὁ, *comatus in vertice*; ab ἄκρος, et κόμη.

Ἀκροκόρδων, ἀκροκορδών.

Ἀκρομανὴς, ὁ ἧ ἡ, *summè insanus*; ex ἄκρος, et μαίνομαι.

Ἀκρομάσθιον, ου, τὸ, *papillæ.*

Ἀκρόνηον, ου, τὸ, *summa seu extrema pars navis.*

Ἀκροστυγὴς, ὲς, *summè tristis.*

Ἀκροσφυρὶ, adv. *summis pedum digitis.* Th. σφὺς, et ἄκρος.

Ἀκρόταλος, ου, ὁ, *arx*; acc. ἀκρόταλον· ex ἄκρος, et πόλις.

Ἀκρότολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *excelsus*; dat. pl. ἀκρωτόλοισιν, Ion. ab ἄκρος, et τόλμος, *vertex.*

Ἀκρότομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *extremâ parte acutus.*

Ἀκροτοφία, ας, ἡ, *præputium*, item *glans* ipsa: ab ἄκρος, et τόσσα, *præputium.*

Ἄκρος, α, ον, *summus, extremus*; hinc

Ἀκροτης, ητος, ἡ, *fastigium.*

Ἀκρόσοφος, ου, ὁ, *summè sapiens*; ex ἄκρος, et σοφὸς.

Ἀκροτάτη, ης, ἡ, *summa*, superl. ab ἄκρος.

Ἀκρότομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *durus, præruptus*; *rupes.*

Ἀκρόχολος, idem quod ἀκρόχολος.

Ἀκροχορδών, όνος, ἡ, *verruca*; ab ἄκρος, et χορδὴ, *chorda.*

Ἄκρων, Dor. pro ἄκρον, gen. sing. ab ἄκρος, α, ον, *summus, extremus.*

Ἄκρων, ωνος, ὁ, *extremitas membri*; ab ἄκρος.

Ἀκρωτήριον, ου, τὸ, *summitas, cacumen, vertex*; ἀκρωτήριον νηὸς, *navis fragmentum*: ab ἄκρος.

Ἀκρωτηριάζω, f. άσω, p. κα, *trunco extremitates, mutilo*; ab ἀκρωτήριον.

Ἀκρωτηριασμὸς, ου, ὁ, *mutilatio, amputatio extremæ partis.*

Ἀκταία, ης, ἡ, *Actæa*, Nympha.

Ἀκταῖς, dat. pl. ab ἀκτὴ, *littus.*

Ἀκταίων, ονος, ὁ, *Actæon.*

Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, *littus, fruges*: ab ἄγω, *frango.*

Ἀκτήμων, ονος, ὁ ἧ ἡ, *inops.* Th. κτάομαι, *possideo.*

Ἀκτῖ'ν, ῖνος, ἡ, *radius Solis*; ἀκτίνεσσιν, dat. pl. Ion. et Poët. pro ἀκτῖσι, qu. ab ἄγω, *frango.*

Ἀκτιος, α, ὁ ἧ ἡ, *littoralis*: ab ἀκτὴ, *littus.*

Ἀκύλας, ου, ὁ, *Aquila*, nomen viri.

Ἀκύλιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui non volvitur.*

Ἀκτ'ΑΟΣ, ου, ἡ, *glans ilicis.*

Ἀκυρολογῶ, f. ήσω, p. ηκα, *impropriè loquor*: ἀκυρος, et λέγω.

Ἄκυρος, ου, ὁ ἧ ἡ, *authoritate privatus*: ex α et κῦρος, *dominus.*

Ἀκυρῶω, ῶ, *antiquo, auctoritate spolio*, f. ώσω, p. ηκύρωκα· ab ἄκυρος, q. v.

Ἀκωκὴ, ῆς, ἡ, *acies*; idem quod ἀκὰ, *acies.*

Ἀκώλιος, ου, ὁ ἧ ἡ, *membro aliquo carens.*

Ἀκωλύτως, adv. *sine obstaculo*: ab ἀκώλυτος, ὁ καὶ ἡ, quod ex α et κωλύω, *impedio.*

Ἄκων, ἔτ ἄκους, ουτος, ὁ, *jaculum*: ab ἀκὰ. Inde ἀκόντιον, *parvum jaculum*; ἀκοντίας, ου, ὁ, *jaculus*, serpentis genus.

Ἄκων, ἔτ ἀέκων, ουσα, ον, *invitus*: ab α et ἑκὼν, *volens.*

Ἄλα, acc. sing. ab ἅλς.

Ἀλαζάφεκης, ου, ὁ, *magister scripturæ*: ab ἄλαβα, *atramentum*, et ἄφεκα, *impero.*

Ἀλα'ΒΑΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, et ἀλάβαστρος, ου, ὁ ἧ ἡ, *alabastrum.*

Ἄλαδ', pro ἅλαδε, *ad mare.* Th. ἅλς, ὁ, *sal*; ἡ, *mare.*

Ἀλαλήμων, ου, ὁ, *in mari vagans, ut nauta, mercator.*

Ἀλαζονία, ας, ἡ, *jactantia*: ab ἀλαζὼν, *ostentator.*

Ἀλαζονεύομαι, *me jacto, glorior*: ab

Ἀλαζὼ'Ν, όνος, ὁ ἧ ἡ, *jactator, ostentator.*

Ἀλάθεια, Dor. pro ἀλήθεια, ας, ἡ, *veritas.* Sic ἀλαθὴς, Dor. pro ἀληθὴς.

Ἀλαθὴς, ἴντος, part. *qui erravit*: ab ἀλάθω, a. 1. ind. pass. ἄλαθη, vel ἄλασα, p. pass. ἤλασμαι.

Ἀλάθητον, ου, τὸ, *quod latere nequit*: ex α et λαθάνω, *lateo.*

Ἀλαιὸς, *antiquus*, pro ἀπαλαιὸς, v. Æschyl.

Ἀλαλάκτα, ας, ω, Dor. pro ἠλαλακτη, q. v.

Ἀλαλαγμὸς, ου, ὁ, et ἀλάλαγμα, ατος, τὸ, *vociferatio* et *exultatio bellica. jubilatio.*

Ἀλαλάζω, *tinnio, ejulo*, f. άσω, vel άξω, p. αχα, vel αγμαι· ab

Ἀλαλὴ, ῆς, ἡ, *vox inarticulata quæ à militibus ante pugnam edi solebat.* Dor. ἀλαλὰ, ᾶς.

Ἀλάλημαι, σαι, ται, *erravi, vagatus sum*, p. ind. pass. Ion. pro ἠλάλημαι· ab ἀλάομαι.

Ἀλάλητος, ου, ὁ ἧ ἡ, *inenarrabilis*: ex α et λαλητὸς.

Ἀλαλητὸς, ου, ὁ, Dor. ἀλαλητὸς, *clamor militum dicentium* ἀλαλὰ. Th. ἀλαλὴ.

Ἀλαλκομενὶς, ίδος, ἡ, pro ἀλκομενὶς, *potens auxiliaris*, epith. Minerv. à μένος, et ἀλέξω, *profligo.*

Ἄλαλκον, ες, τ, *profligabam, arcebam*, imperf. Ion. ab ἀλάλκω, per reduplicationem pro ἄλκω, ab ἀλκέω, pro ἀλκέσω, *arceo.*

'Αλμλος, ὁ καὶ ἡ, *mutus*: ex α et λάλος, *verbosus*.

'Αλμολίσσομαι, *erro, molestè fero, æstuo*, p. pass. Atticam reduplicationem habens: ab ἀλμοτίομαι. Quidam verò et præsentis esse temporis volunt ab ἀλμοτέομαι, et per reduplicationem ἀλμολίσσομαι.

'Αλμύνις, ῶν, οἱ, gens Scythiæ proxima.

'ΑΛΛ'ΟΜΑΙ, f. ἐσσομαι, *vagor, erro*.

'ΑΛΛΟΣ, ὁ ἡ ὁ, *cæcus, luscus*: qu. εκ α et λάω, *video*. Hinc ἠλλόω, f. ώσω, *excæco*: ἀλλοτης, ητος, ἡ, *cæcitas*.

'Αλλοσκοπία, ας, ἡ, *cæca speculatio*; acc. Ion. ἀλλοσκοπιὴν· ex ἀλλὸς et σκοπὸς, *speculator*.

'Αλοπαδνὸς, ὴ, ὁ, *vastatu facilis, imbecillis*: ab ἀλοπάζω, *vasto*.

'Αλοπάζοντας, *dissipantem*, acc. sing. part. præs. ab

'Αλοπάζω, f. ξω, *vasto, diripio, exinanio*: a. 1. ἠλόπαξα, Ion. ἀλοπάξα· ἀλόπαξαι, inf. Th. ἀλοπάζω, a per Pleon. præpositâ.

'Αλς, ατος, τὸ, *sal*. Th. ἅλς.

'Αλσείω, ῶ, *mœrore afficior*; ab ἄλσος, ους, ὁ ἡ ὁ, Dor. pro ἄλγος, *gravis, non obliviscendus*: ex α et λαθω, *lateo*, νεἀλθομαι, *obliviscor*.

'Αλάστορα, acc. sing. ab 'Αλάστωρ, *Alastor*, nomen propr.

'Αλάστωρ, ορος, ὁ, *qui perpetravit scelus*, i. e. *non obliviscendus*; *execrandus*; pl. ἀλάσσορες· ex α et λαθόμαι, *obliviscor*.

'Αλάτας, α, ὁ, Dor. pro 'Αλήτας, υ, ὁ, viri propr. nomen.

'Αλᾶτο, *vagabatur*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἠλᾶτο· ab ἀλάομαι. 'Αλατο, Dor. pro ἅλατο, *saltit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἄλλομαι, *salio*.

'Αλὰ', pro ἅλαι, pl. ab ἄλος, *dolor*; dat. ἀλγεσι.

'Αλγέω, ῶ, f. ήσω, p. ἠλέησα, *doleo animo* vel *corpore*. Th. ἄλης, *mœror*.

'Αλγηδὼν, όνος, ὁ, *dolor*: ab ἄλγος, *dolor*.

'Αλέημα, ατος, τὸ, *dolor*: ab ἄλγος, *dolor*.

'Αλίγκιος ἐὼν, ἐοῦσα, *molestus*. Th. ἄλγος, *dolor*.

'Αλγήσας, ἀλγήσαντα, a. 1. p. part. ab ἀλγέω, *doleo*.

'Αλιθαίνων, acc. ab ἀλιθαίνων, ονος, ὁ, *molestus*; ἀλιθαίνουσα, ης, ἡ, f. g. ab ἄλγος, *mœror, dolor*.

'Αλγίων, ἄλγιος, *molestior, molestissimus*: comp. et superl. ab ἄλγος, *dolor*.

'ΑΑΓΟΣ, ους, τὸ, *dolor, mœror*: ab ἀλγέω, *doleo*.

'Αλγύων, *dolens*, part. fœm. g. ab ἀλγέω, *doleo*.

'ΑΛΔΑΙ'Ω, vel ἄλδω, f. ἀσω, p. κα, *augeo*. Indè ἀλδήσκω, *augeor*, f. ήσω.

'ΑΔΗ'Α, ας, ἡ, Ion. ἀλίη, ης, ἡ, *calor*, seu *tepor, qui est à sole*: hinc ἀλεεὶς, ἡ, ὲν *calidus, tepidus*.

'Αλεύαται, *vitare*, a. 1. inf. med. pro ἀλεύασθαι, pro quo ἀλέασθαι, et ἀλέασθαι, per geminam Sync. ab ἀλέω, *molo*; item, *vito, cavco*, pro quo et ἀλέομαι. Sunt qui velint dici in præs. inf. ab ἀλέομαι.

'Αλεγεινῇ, dat. sing. fœm. g. ab ἀλεγεινὸς, ἡ, ὸν, *cura plenus, molestus*, ab ἀλέγω. Alii poni volunt pro ἀλγεινῇ, *gravi, molestus*: ab ἄλγος, *dolor*.

'Αλεγίζω, ιζε, ι, *cure*, f. ίσω, p. κα· ab

'ΑΛΕΤΩ, f. ξω, *cure. rationem habeo alicujus*.

'Αλείνω, *evito*, ἀλίτωσι, ις, ι, imperf. Ion. Th. ἀλέω, *vito*.

'Αλεὴ, ῆς, ἡ, *fuga*: ab ἀλέω, *vito*.

'Αλέην, acc. Ion. ab ἀλέη, *calor*.

'Αλέων, ἡ, *piscatus*, ut ἁλιεὺς.

'Αλέοντος, υ, ὁ ἡ ὁ, *qui lævigatus non est*.

'Αλεσε, ατος, τὸ, *farina*: ab ἀλέω, *molo*.

'Αλίλιφα, *unxi* præt. Att. pro ἤλειφα· ab ἀλείφω, *ungo*, f. 1. ψω.

'Αλείμμα, ατος, τὸ, *unguentum*.

'Αλίος, υ, ὁ, Dor. pro 'Ηλίος, *Eleus*.

'Αλίπτης, υ, ὁ, *unctor*: ab ἀλίφω. Undè

'Αλιπτὸν, υ, τὸ, *vasis unguentarii genus*.

'ΑΛΕΙΣΟΝ, υ, τὸ, *poculum calatum*.

'Αλίτης, υ, ὁ, peccator, *sceleratus*: idem quod ἁλιτὴς; ab ἁλιτέω, vel ἀλίτω, *pecco, delinquo*.

'Αλιτος, ατος, τὸ, ut et ἅλιφα, *unguentum*: pro *pice* sumitur: ab

'ΑΛΕΙΦΩ, *ungo*, fut. ψω, per. ἤλιφα, ab ἀλέω, *calefacio*; a. 1. part. act. ἀλείψας, ασα, αν· a. 2. ind. ἤλιφον· p. med. ἠλιμμαι· Att. ἀλήλιμμαι.

'Αλιπτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. per Sync. pro ἀλειπτὴρ, ὁ, *propulsator*. Th. ἀλέξω, *arceo*.

'Αλεκτοροφωνία, ας, ἡ, *gallicinium*: ab ἀλεκτωρ, *gallus*, et φωνὴ, *cantus*.

'Αλέκτευὸν, όνος, ὁ ἡ ὁ, *gallus* vel *gallina*.

'Αλέκτωρ, ορος, ὁ, *gallus*, qui cantu homines excitat, ut lectum relinquant: ex α et λέκτρον, *lectus*.

'Αλειτρεμοσύνη, ας, ἡ, *immunitas*.

*'Αλίμματος, Dor. pro ἐλίμματος, *irritus*.

'Αλεξάνδρεια, ας, ἡ, *Alexandria*, urbs: hinc

'Αλεξανδρεὺς, ῆος, *civis Alexandriæ*.

'Αλεξάνδρεος, η, ον, *Alexandrinus, a, um*.

'Αλέξανδρος, υ, ὁ, *Alexander*, rex Macedoniæ: ab ἀλέξω, et ἀνὴρ, qu. *fortis auxiliator*.

'Αλεξήνορος, υ, ὁ ἡ ὁ, *ventos arcens*: ab ἀλέξω et ἄνεμος, *ventus*.

'Αλεξάσθαι, *auxiliari*, per Sync. pro ἀλεξήσασθαι, a. 1. m. inf. ab ἀλέξω.

'Αλεξέμεναι, *auxiliari*, Dor. et Ion. pro ἀλέξειν, seu ἀλέξειν ab ἀλέξω, vel ἀλεξέω, *opitulor*.

'Αλέξητον, *avertisset*, 3. sing. a. 1. optat. act. Æol. ab ἀλέξω, *arceo*.

'Αλεξήτωρ, ορος, ὁ *imprecationum expultrix*: ab ἀλέξω, et ἠρὰ in bonam et malam partem accipitur.

'Αλεξιδάδας, α, ὁ, 'Αλεξίδα σαῖς, Κλέφαντος.

'Αλεξίκακος, ὁ, *malum pellens, averruncus*: ab ἀλέξω et κακὸς, *malus*.

'Αλεξίπτολος, ὁ ἡ ὁ, *propulsans ab hominibus mala*; ὁ ἀλέξων ἀστῶν Βροτῶν τὰ κακὰ.

'ΑΛΕ'ΞΩ, vel ἀλεξέω, f. ήσω, p. κα, *arceo, propulso, opitulor*.

* 'Αλιὸς, ὁ ἡ ὁ, *calidus*.

* 'Αλιότης, ητος, ἡ, *collectio*.

* 'Αλιτέρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *demens*.

'Αλεπάδατος, ὁ, ἡ ὁ, *non lævigatus*.

* 'Αλιτρὸς, ἴδος, ἡ, *malitiosus*. Th. ἀλέω, *molo*.

'Αλετὸν, ὀνος, τὸ, *pistrinum*.

'Αλεύαδαι, οἱ, οἱ τῦ Αἰλεῶ υἱοὶ δὶς.

'Αλευάμενος, *devitans*, a. 1. med. part. per Syncop. pro ἀλευσάμενος. Sic ἀλευάσθαι, inf. ἀλεύατο, *vitavit*, Ion. pro ἀλεύσατο, ab ἀλεύω, pro ἀλέω, *vito*. Vide ἀλιάτω.

'Αλεύμαι, Dor. pro ἀλεῦμαι, 1. sing. f. 2. med. ab ἀλέω, *molo*.

'Αλευόμενος, ἀλευομένη, part. ab ἀλεύομαι· vide ἀλιάτω.

'Αλευρεὸς, ὸ, τὸ, *farina*. Th. ἀλέω.

'ΑΛΕ'Ω, *molo*, f. ήσω et ἥσω, p. κα· Item *vito, cavco, congrego*, pro quo potiùs ἀλίομαι.

'Αλεώμεθα, *vitemus*, præs. ind. ab ἀλίομαι.

'Αλεωρὴ, *tutamen, munimentum*; sæpe idem quod ἀλεὴ, *evitatio*: ab ἀλέω, *vito*.

'Αλὴ, ῆς, ἡ, *error*: ab ἀλάω.

'Αληθία, acc. ab ἀληθὴς, *verus*.

'Αλήθια, ας, ἡ, *veritas*; ἀληθίην, acc. Ion. Th. ἀληθὴς, *verus*.

'Αληθίζεσσι, dat. pl. superl. f. ab ἀληθὴς; ἀληθίζεις, ἀληθίζετο.

'Αληθίω, *vera loquor*, f. ίσω, p. ἠληθικα· a. 1. imperat. ἀλήθισον· ab

'ΑΛΗΘΗ'Σ, ίος, ὁ ἡ ὁ, et τὰ ἀληθέα, *verus*: ab α et λήθη, ης, ἡ, *oblivio*.

'Αληθίζεσθαι, Ion. pro ἀληθεύειν.

'Αληθὴς, ὲς, ὲν, *verus*: ab ἀλαθὴς.

'Αληθείη, ης, ἡ, *veritas*; ab eodem.

'Αληθὸν, *molo*, f. ήσω, p. ἤληκα. Th. ἀλέω, *molo*.

'Αλὴθὲς, et ἀληθέως, *verè*, adv. ab ἀληθὴς, *verus*.

'Αλὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ, *pauper, sine prædâ*: ex α et λεὶς, vel λῖς. Vel quasi ἀυκ ἔχων τὰ λήϊα, *segetibus carens*: à λῆϊον, *seges*.

'Αλητὸς, ὸ, ὁ ἡ ὁ, *incessabilis*: ex α et λείω, *desino*.

'Αλητὼ, οῦς, ἡ, una ex Furiis; q. d. *irrequieta*.

ἥλμαι, *salui*, perf. Att. pro ἅλμαι, ab ἁλίω. Unde p. pass. ἁλισμένος, *salitus sum*; part. ἁλίσμενος.

'Αλίσκει, pro ἅλλεται, indicat. præs. Ion. pro ἅλλομαι. Vel dicitur in perf. pro ἥλμαι, Att. ab ἁλίω, *erro*.

'Αλίσκομαι, perf. pass. Att. pro ἥλωκα. factâ reduplicatione, et correptâ penultimâ: undè part. ἁλισκόμενος, pro ἁλωκόμενος, *tactus*; et ἁλίσκεται, pro ἅλωται.

'Αλίσκομαι, *vinci*, pro ἅλλομαι, Att. ab ἁλίσκω, *mitto*.

'Αλισμὸς, ατος, τὸ, *vagatio, erratio*. Th. ἁλίσκομαι, *erro*.

'Αλίσομαι, *congregari*, præs. inf. Dor. pro ἁλίσθαι, ab ἅλλομαι, et hoc ab ἁλίσκομαι, *erro*.

'Αλίσσομαι, σεαι, ὁ, *vagus, erro*: ab ἁλίσκομαι, *erro*.

'Αλλὰ, ἰος, ἡ ᾱ ἡ, *congregatus, confertus*. Th. ἅλις. Sed 'Αλλὰ, εντος, *fluvii nomen*.

'Αλλὰς, ὁ, ἡ ᾱ ἡ, Dor. ἅλλαντος, *cujus erit memoria perpetua*: ex ω et λαντάνω, *lateo*.

'Αλλεται, *saliat*, 3. perf. sing. a. 1. ab. m. ab ἅλλομαι, *salio*.

'Αλλήτης, ου, ὁ, *vagor*: ab

'Αλλήτης, ου, ὁ, *vagus, erro*: ab ἁλλόμαι, *erro*.

'Αλλὶς, ος, ἡ, ῑ. *Althæa*, quædam mulier.

'Αλλοιτο, et ἀλλῖτο, *medeor*: ab ἀλέω, *sano*.

'Αλλοτο, *sanata est*, imperf. Ion. pro ἐλέτο, ab ἀλέομαι, *sanor*. Th. ἀλέω, *sano*.

'ΑΛΜΗ, ἀλμὶς, et ἀλμὶς, f. ἴσω, *sano, sugo*.

'Αλὶς, ος, ἡ, *cætus hominum*: ab ἅλις, *affatim*.

'Αλμὰς, ἀδος, ὁ ᾱ ἡ, *per mare flans*: ab ἅλς, *mare*, et ἄημι, *flo*.

'Αλιάετος, vel ἁλιαίετος, ου, ὁ, *aquila marina*; *halliætus*; cujus esus vetitus est Judæis: ab ἅλς et ἀετὸς, *aquila*.

'Αλιάμενα, acc. ab 'Αλιάμενον. ονος, ὁ nomen fluvii: ex ἅλς et ἀμάω, *instrumentum*.

'Αλίαστος, ον, ὁ ᾱ ὁ, *inevitabilis*: ab ᾱ et λάζομαι, *jacto, devito, separo me*: quod dicitur per Metaph. verbi ἁλίζω, *congrego*: q. ab ἁλὶς, *satis*.

'Αλιβάντης, ου, ὁ ᾱ ἡ, Dor. pro ἁλιβάτης. *altus*.

'Αλιβρέχης, ου, ὁ ᾱ ἡ, *qui à mari abluitur*. Th. βρέχω, *madefacio*.

'ΑΛΙΓΚΙΟΣ, ᾱ, ὁν, *similis*. Angl. LIKE, ALIKE.

'Αλιάω, ας, ἡ, *piscatio, piscatus*: ab ἅλως, *piscator, marinator*.

'Αλιαχὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, *qui mari lanienam septo quodam coercetur*: ab ἅλς et ἔρκος, *septum*.

'Αλιεὺς, ῆος, ὁ, *piscator*: hinc ἁλιεύω, ῆσω, f. εύσω, p. ἡλίευκα, ab ἅλς, *mare*.

'Αλίζω, *sale condio, conspergo*, f. ίσω, p. ἥλικα. pass. ἥλισμαι. a. 1. ἡλίσθην. f. 1. pass. ἁλιτήσομαι: à ἅλς, *sal*. Sed ἁλίζω, *congrego, cumulo*: q. ab ἅλις, *affatim*.

'Αλιζώνιος, gen. pl. *Halizonum*, nomen propr.

'Αλιήρης, *marisonum*, acc. ab ἁλιηχὴς, ἐος, ὁ ᾱ ἡ. Th. ἅλς et ἦχος, *sonus*.

'Αλίθιος, ᾱ, ὁν, Dor. pro ἀλήθιος, *stultus, inanis*; ἀλήθιος, *frustrà*.

'Αλίκης, Dor. pro ἅλικες, *quantus*.

'Αλικμήνιος, *numen populi*.

'Αλίμενος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, *importunus*.

'Αλικὴ, ῆς, ἡ, nomen mulieris, q. d. *quæ curat mare*: ex ἅλς et μήλος, *cura*.

'Αλμεὸς, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, *marinus, salsus*. Est et fructus quidam sic dictus, quod in maritimis nascitur: ab ἅλς. Scribitur et ἅλμος, quia admoto eo fames interdiu non sentiatur: ab ἁ et λιμὸς, *fames*.

'Αλιμαχὴς, ἐντος, ὁ ᾱ ἡ, *in mare cum æstu fluens*: ab ἅλς et μάρω, *fluo*.

'Αλινδὰς, ᾶ, ἡ. ἴσω, *volvo*.

'Αλινδίδρα, ας, ἡ, *volutabrum*: ab

'Αλινδέομαι, *versor*, pro κυλινδέομαι, q. v.

'Αλινὸς, ὁ ᾱ ἡ, *è sale confectus*. Th. ἅλς, *sal*.

'ΑΛΙΣ, *statura*, et

'Αλὶς, ιος, ὁ, Dor. pro ἥλιξ *ætas*. Th. ἥλικος *ætas*.

'Αλίσσω, gen. Ion: ab ἅλως, ω, *marinus*. Est et nomen propr. à ἅλς, *mare*.

'Αλίσσωνος, Dor. pro ἁλίσσωτος, ου, ὁ, *sole tostus*: ex ἥλιος et τείνω.

'Αλιτὸν, Dor. pro ἥλιον. Sic ἅλως, ω, ὁ, Dor. pro ἥλιος, *Sol*.

'Αλιτὸς, ω, ὁ, *marinus*; item *vanus, inanis*.

'Αλιτροφὴς, ἐος, ὁ ᾱ ἡ, *qui in mare alitur*. Th. τρέφω, *alo*.

'Αλιτὸω, *vanum reddo*, f. ώσω, p. ωκα: ab ἁλὸς, *mare*.

'Αλίπλαγκτος, ον, ὁ. καὶ ἡ, *marivagus*; ὁ ἐν τῇ ἁλὶ πλαζόμενος, εἶτε πλανώμενος.

'Αλίπλους, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, *mari natans*: ab ἅλς et πλέω, *nato*.

'Αλίπνοος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, *mare olens*: ex ἅλς et πνέω, *oleo*.

'Αλιπόρφυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, *marinæ purpuræ colorem habens*: ab ἅλς et πορφύρα, *purpura*.

'ΑΛΙΣ, adv. *affatim, satis, abundè*.

'Αλὸς, ὄος, ἡ, Dor. pro 'Ηλὶς, *Elis*, urbe Peloponnesi.

'ΑΛΙΣΓΕ'Ω, f. ήσω, p. ηκα, *polluo, contamino*.

'Αλίσγημα, ατος, τὸ, *pollutio*: ab ἁλισγέω.

'ΑΛΙΣΚΩ, vel ἁλνμι, *capio, convinco, damno*. f. ἁλόσω, p. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα. a. 2. act. 1. sing. cum signific. passivâ, ἧλων, Att. ἑάλων. præs. inf. pass. ἁλίσκεσθαι. part. ἁλισκόμενος, η, ον. perf. pass. ἥλωμαι, σαι, ται, ἄλωσθ, 2. sing. a. 2. imperat. pass. ἅλω. 2. subj. act. 1. sing. ἅλῶ, ῇς, ῇ.

'ΑΛΙΣΜΑ, ατος, τὸ, *plantæ nomen*.

'Αλισφὼν, gen. pl. ab ἁλισφὼς, ὼς, ὁ ᾱ ἡ, *qui in mare navigat*: ab ἅλς, et σφέρω, *verto*.

'ΑΛΙΤΕ'Ω, vel à στέλλω, *pecco, delinquo*, f. ήσω, p. ἁλίτηκα. a. 1. ἥλιτον. hinc

'Αλίτης, ου, ὁ, *peccator*: ab ω et λιτὴ, *precor*.

'Αλίτη, *deliquerit*, a. 2. sub. act. 3. sing. ab ἁλιτέω, *delinquo*.

'Αλιτήμιος. Vide ἁλιτήμιος.

'Αλιτόντο, Ion. pro ἁλιτοῖντο, *offenderunt*, 3. pl. imp. pass. verbi ἁλιτέω, *pecco*.

'Αλιτρὸς, ὸν, ὁ ᾱ ἡ, *qui in hospites peccat*: ab ἀλιτέω et ξένος, *hospes*.

'Αλιτρεύονται, *malè agit*, 3. sing. præs. pass. ab

'Αλιτρέω, *pecco*. Th. ἀλιτέω.

'Αλιτρὸς, ὸν, ὁ ᾱ ἡ, *mari jactatus*: ab ἅλς et τρέπω, *verto*.

'Αλιτρὸς, ὸν, ὁ, *peccator*; dat. pli ἀλιτροῖς. ab ἀλιτέω, *pecco*.

'Αλίπνοος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, *qui in mari est attritus* vel *absumptus*: ab ἅλς et πέρω, *vexo, tero*.

'ΑΛΙΩ, *volvo*. f. ίσω, p. ἴλκα.

'Αλὶς, adv. *frustrà*: á ἀλιὸς.

'Αλκὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἀλκὴ, ῆς, ἡ, *robur*: hinc

'Αλκάεις, αντος, et contractè ᾶντος, Dor. pro ἀλκήεις, *strenuus*.

'Αλκάθοος, ου, ὁ, nomen viri.

'Αλκαία, ας, ἡ, *cauda lœvis*.

'Αλκαῖδης, ου, ὁ, ὁ τοῦ 'Αλκαῖος σειῆς.

'Αλκαῖδης, ου, ὁ, *Alcæicus*, nomen viri.

'Αλκαῖον, gen. Ion. pro 'Αλκαίου ab 'Αλκαῖος, nomen viri: ab ἀλκὴ.

'Αλκείδης, gen. Æol. ab 'Αλκείδης, ου, ὁ, nomen viri: ab ἀλκὴ.

'ΑΛΚΗ', ῆς, ἡ, *robur, vires, auxilium*.

'Αλκὶ, dat. sing. ab ἀλξ, ἀλκὸς, ἡ, *robur, potentia*.

'ΑΛΚΙΒΙΑ'ΔΙΟΣ, vel ἀλκίβιον, *anchusæ species*, herba.

'Αλκιμ@ος, ὁ ᾱ ἡ, *robustus, fortis*: ab ἀλκὴ, *robur*.

'Αλκμαιονίδαι, ῶν, οἱ: ab 'Αλκμαίων, ων@ος, ὁ, τῦ, ὁ, 'Αμφιαράου υἱ@ος, *filius Amphiarai*.

'Αλκμήνη, *Alcmena*, nomen fœminæ: q. d. *robur Lunæ*.

'Αλκτὴρ, ῆρ@ος, ὁ, *defensor, propugnator*; acc. ἀλκτῆρα· ab ἀλκὴ, *robur*.

'Αλκυόνη, ης, ἡ, *Alcyone*, nomen mulieris.

'Αλλεω, et ἀλέλκω, *arceo*, f. ἄλξω, vel ἀλκήσω, et ἀλκέσω· a. 2. ἤλκον. Th. ἀλκὴ, *robur*.

'ΑΛΛΑ', *sed*: ἀλλ', pro ἀλλὰ, et pro ἄλλο· ἀλλάγη, *at certè, sed tamen*.

'Αλλαγὴ, ῆς, ἡ, *mutatio*. Th. ἀλλάσσω, *muto*.

'Αλλάλμα, ατ@ος, τὸ, idem.

'Αλλάλοισι, Dor. et Ion. pro ἀλλήλοισι, dat. pl. à gen. ἀλλήλων.

'Αλλαλεφονία, ας, ἡ, Dor. pro

ἀλληλοφονία, ἡ, *mutua cædes*: ab ἀλλήλων et φόνος, *cædes*.

Ἄλλων, acc. Dor. pro ἄλλον: ab ἄλλος, *alius*.

Ἀλλοξαίτο, *permutaret*, 3. sing. o. 1. opt. med. ἀλλοξαθαι, inf. ἀλλάξαι, a. 1. inf. act. ab ἀλλάσσω, *muto*.

Ἄλλοξ, ἄκος, ὁ, *lucanica*, *botulus*. Hinc

Ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ, *tucetarius*; ἀλλαντοπωλής, ου, ὁ, *qui vendit farcimina*.

ΑΛΛΑΣΣΩ. vel ἀλλάττω, Att. *muto*: ab ἄλλος, f. ξω, p. ἤλαχα· a. 2. ἤλαγον perf. pass. ἤλαγμαι· a. 1. ἠλάχθην· a. 2. ἠλάγην· f. 1. ἀλλαχθήσομαι. f. 2. ἀλλαγήσομαι.

Ἀλλάτλα, *reliqua*, pro ἄλλα ἄτλα.

Ἀλλαχῆ, et ἀλλαχῇ, *alibi*, ἀλλαχόθεν, *aliundè*: ab ἄλλος, *alius*.

Ἀλλάων, *aliorum*. gen. Æol. pro ἄλλων· ab ἄλλος, *alius*.

Ἄλλυγον, pro ἀνάλυγον, et hoc Ion. pro ἀνάλογον, imperf. ab ἀναλύγω, *congrego*.

Ἀλλίεῖ, *congregati*, Poët. pro ἀλλιᾶσι, nom. pl. ab ἀλλιάς.

Ἀλλίξαι, Poët. et metri causâ pro ἀναλίξαι· a. 1. infin. act. ab ἀναλύγω, *congrego*.

Ἄλλη, adv. *alitèr*; ἄλλη, ης, *alia*; ἄλλαις, dat. pl. ἄλλαις, acc. f. g.

Ἀλληγορία, ας, ἡ, *mutatio*, vel figura quâ aliud dicitur, aliud significatur.

Ἀλληγορικός, ὁ, ὁ, *allegoricus*: ab eodem.

Ἀλληγορούμενα, ὧν, τὰ, *per quæ aliud præfiguratur*. nom. pl. n. g. præs. part. pass. ab ἀλληγορέω· quod ex ἄλλος et ἀγορεύω, vel potiùs ἀγορεύω, *prædico*, *dico*.

Ἀλληκίδ, ου, ὁ, Æol. pro ἀλκιδ.

Ἀλλήλῃσι, *inter se*. dat. pl. Ion. pro ἀλλήλοις, ab ἀλλήλων. Ἀλλήλοιν, dat. dual. Poët. pro ἀλλήλοιν.

Ἀλλήλια, *Alleluja*, i. e. *laudate Dominum*.

Ἀλληλοφαγία, ας, ἡ, Ion. pro ἀλληλοφαγία, *mutua depastio*: ἀ φάγομαι, *edo*, *comedo*.

Ἀλλήλων, gen. pl. caret nom. est triptot. dat. ἀλλήλοις, ας, ους, acc. ἀλλήλας, ους, ους, per *invicem*, *mutuò*, *alius*, *alium*; ἄλλος, *alius*.

Ἀλλογενής, ὁ ὁ, ἡ, *alienigena*: q. d. ἐξ ἄλλα γένος, *ex alia gente*.

Ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ ὁ, ἡ, *qui est diversæ linguæ*: ab ἄλλος et γλῶσσα, *lingua*.

Ἀλλόγνωτος, ου, *alii cognitus*: ab ἄλλος et γνωστὸς, *cognoscо*.

Ἀλλοδαπὸς, ὁ ὁ, *extraneus*, *alienigena*: ab ἄλλος et δᾶπτω, *solum*.

Ἀλλοιοῦς, ἴας, ὁ ὁ, ἡ, *formam mutatam habens*: ab ἄλλος et εἶδος, *forma*.

Ἀλλοθι, *aliundè*, adv. ἀλλοθεν ἄλλος, *aliundè alius*; ἄλλοι, *alibi*; et ἄλλοις, *aitbi*.

Ἀλλόϊος, ου, ὁ ὁ, ἡ, *alid linguâ utens*: ab ἄλλος et ἰάω, *vox*.

Ἀλλοῖος, ου, ὁ ὁ, ἡ, *diversus*; ἄλλος, *alius*.

Ἄλλοκα, Dor. pro ἄλλοτε, *alibi*.

Ἀλλοκότος, ου, ὁ ὁ, ἡ, *monstrosus*: q. ἀλλότε κότος.

ΑΛΛΟΜΑΙ, *salio*: à Heb. חלל, *chalal*; imperf. ἠλλόμην, ου, στο· f. 2. m. ἁλέομαι· a. 1. m. ἡλάμην, ου, στο. Hinc forsan Angl. HALT, et Lat. *salio*, aspiratione in s versâ.

Ἀλλοπάθεια, ας, ἡ, *aliorum passio*.

Ἀλλοφρόνελλος, ου, ὁ ὁ, ἡ, *mutabilis*, *nunc hic*, *nunc illic*, *adhærens*, epith. Martis; voc. ἀλλοφρονέλλε ἐκ ἄλλος, πρὸς, et ἄλλος.

ΑΛΛΟΣ, ἄλλη, ἄλλο, *ALIUS*, *a*, *ud*; ἄλλοτε, *aliàs*, *interdùm*, adv. ἄλλοτε, *alibi*.

Ἄλλοτε, *aliàs*, *alio tempore*.

Ἀλλοτριόω, Æol. pro

Ἀλλοτρίω, ω, ου, *alienus*. Th. ἄλλος, *alius*.

Ἀλλοτριοεπίσκοπος, ου, ὁ, *curiosus hospes alienæ domûs*, *alienarum rerum inspector*; ἐκ ἀλλότριος et ἐπισκοπέω, *inspicio*.

Ἀλλοτριοεπισκοπία, *alienis invidile*: ab ἀλλότριος· et φθόνος, *invideo*.

Ἀλλοτροφρόσυνος, *adversus aliquem sentit*, *diversarum partium esse*.

Ἀλλοφάσσω, *turbor animo*: ab ἄλλος et φάω, *dico*.

Ἀλλοφρονέων, *mente alienatus*, *insanus*: ab ἄλλος et φρονέω, *intelligo*.

Ἀλλοφυλαμιὰς, ου, ἡ, *ritus alienigenarum*.

Ἀλλόφυλος, ου, ὁ ὁ, ἡ, *alienigena*; ἐξ ἄλλα φύλα, *ex alii gente*.

Ἀλλόφωνος, ὁ ὁ, ἡ, *qui est alienæ linguæ*.

Ἀλλοδὴς, *aliorum*, Poët. pro ἀλλοίων, adv ab ἄλλος.

Ἀλλύσκεν, Poët. et Ion. pro ἀνύειν, *resolvebat*, 3. sing. imperf. act. ab

Ἀλλύω, Poët. pro ἀνύω.

Ἄλλυτος, ου, ὁ ὁ, ἡ, Poët. pro ἄλυτος.

Ἀλλυτόν, per ectasin pro ἄλυτον.

Ἄλλως, adv. *alitèr*, *temerè*, *inconsultè*; ἄλλως τε καὶ, *præsertim*: ab ἄλλος.

Ἄλμασι, dat. sing. ab ἅλμα, ατος, τὸ, *saltus*: ab ἁλλόμαι.

Ἄλμενος, per Sync. pro ἀλλόμενος, et Æol. tenuis pro aspirato: ab ἅλλομαι, *salio*.

Ἅλμη, ης ἡ, *salsugo*: ab ἅλς, *sal*.

Ἁλμυρὸς, ἡ, ὸν, *salsus* Th. ἅλμη, *salsugo*, *sal*. Hinc fortassè ἅλμυρος ADMIRAL, *Almirante*, &c.

Ἁλς, ἁλός, ἡ. idem quod ἁλσὶ.

Ἁλσαδὶς, *tritus*, a. 1. part. pass. ab

ΑΛΣΑ'Ω, *tritura*, *comminuo*, f. ἥσω, et ἄσω, p. ἧκα· ἁλέσσω, ἅσσω, gen. sing. part. præs. Dicitur et ἁλσέω.

Ἁλσεῖν, ω, *aspernor*, *contemno*, f. ἥσω, p. ἧκα· ex a et λίσσω, *verbum*, *ratio*.

Ἀλσεγία, ας, ἡ, *contemptio*: ἀ ἁλσεῖν, *contemno*.

Ἀλόγεος, ου, ὁ ὁ, ἡ, *rationis expers*. Hinc ἀλογίστως, *inconsideratè*: ex α et λόγος, *ratio*.

Ἄλογος, ου, ὁ ὁ, ἡ, idem quod ἀλόγεος.

ΑΛΟ'Η, ης, ἡ, *aloë*, herba.

Ἀλοαντὶς, ου, ὁ, *tempus triturandi*, *tritura*.

Ἀλόδον, adv. *ex mari*: ab ἅλς.

Ἀλοιᾶ, *quitabat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et contr. pro ἠλοία, ab ἀναλόω, pro ἁλόω.

Ἁλοίη, *captus sim*, 1. sing. a. 2. opt. act. pro quo dicitur ἁλῶην. Th. ἅλωμι.

Ἁλοίμεν, Dor. pro ἁλοῖμεν, ου, στο, 1. sing. a. 2. opt. med. verbi ἅλωμαι.

Ἁλοιφῇ, dat. ab ἁλοιφὴ, ῆς, ἡ, *pinguedo*: quod ab ἁλείφω.

Ἁλὸς, ου, ὁ, ἡ, *salsus*, *salsa*; idem quod ἁλμυρὸς.

Ἁλόντι, *capti*, a. 2. part. act. dual. ab ἁλὼς, οντος, ον.

Ἅλς, ὁ, Dor. pro ἧλος, *clavus*.

Ἁλσεγὴς, ὁ ὁ, ἡ, *parsimonus*.

Ἁλσεύνη, ας, ἡ, epith. *Thetidis*; fit ab ἅλς, *mare*: undè ἁλσεύω, ἁλσεύνω, et per Pleonasm. τὸ, ἰ', ἁλσεύδω.

Ἁλὸς, ὁντος, ὁντι, *captus*, a. 2. part. act. ab ἁλίσκω, *capio*.

Ἀλοφὼ, ους, ἡ ὁ, ἡ, *sine crista*. Th. ἀλοφὼς, *crista galea*.

Ἄλοχος, ου, ἡ, ἀκτος; dat. ἀλόχῳ· ex α pro ἅμα et λόχος, *lectus*.

Ἄλυε, *erra*, 2. sing. imp. ab ἀλύω, ἀλάω, ἀλάομαι, Poët. ἄλυω.

Ἀλύεσκον, Poët. pro ἀλύοντ' ἂν ἀλύομαι, *erro*, *vagor*.

Ἄλυσις, *Alpes*, *montes*, dat. pl. Ἀλπεσιν.

Ἄλυσσω, vel, ut alii leg. ἅλυσσω· quod à θάλπω, *foveo*: hinc θαλυσσω· θάλυσσις, et, sublato θ, ἅλυσσω· quod idem valet ac ἀθύσσω, *jacto*, *dissimulo*. Vel è θάλυσσω, ω, comp. θαλύσσω, θάλυσσω, et, sublato θ, ἅλυσσω, *convisissimus*.

ΑΛΣ, ἁλὸς, ὁ, *sal*. Lat. SALT Angl.

Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*: ab ἅλλ, ex ἅλλομαι, *salio*.

Ἅλσος, ους, τὸ, *lucus*, *nemus*, ab ἅλλομαι, *salio*.

Ἅλσος, ους, τὸ, *lucus*, *nemus*, ab stirpes ἅλλομαι· ita *saltus* Latinis. Hinc

Ἁλσώδης, ους, ὁ ὁ, ἡ, *frondosus*, *nemorosus*. Th. ἅλσος, *nemus*.

Ἁλτικὸς, ἡ, ὸν, *agilis*. Th. ἅλλομαι, *salio*.

Ἅλτο, *saliit*, pro ἥλατο, ab ἅλλομαι, 1. sing. ind. a. 1. m. ἡλάμην, ἥλατο, per Sync. ἅλτο, et Ion. ἅατο. Alii volunt esse plusq. perf. ab ἅλμαι, ἅλτο, ἅλτο, Æolicè tenuis pro adspirato.

ΑΛΤ'Η, ης, ἡ, *lignum cui infigitur stiva*: q. ab αω λύω, *solvo*.

Ἅλυβδι, ὁ, ὐν, *salsus*. Th. ἅλς, *sal*.

Ἁλυκτάζω, *metuo*, *anxius sum*. Th. ἀλύω, *inquietò animo sum*.

'Αλισγεσι-λίοις, dat. pl. Ion. ab ἀλισγεσι-λίη, ης, ἡ. q. d. ἄλισγος, ουδὲν, *indissolubilis pedica*; ἄλισγος, *vincire* caus. pro ἄλυτος.

'Αλίξας, a. 1. part. act. ἀλίξεται. 3. sing. ind. f. 1. m. ab ἀλέομαι, *vito*, f. ξω. Th. ἀλιὸ, *vito*.

'Αλόα', pro ἀλέομαι, part. ab ἀλάομαι, *anime sum inquieto*.

'Αλυσκὰ, ης, ὁ ἡ ἡ, *dolorum expers*; comp. ἀλυσκάτερος· ex α et λύσκη, *dolor*.

'Αλυς, υος, ὁ ἡ ἡ, *anxietas mentis*; ab ἀλάομαι.

'Αλυσκάνω, vel ἀλυσκάζω, *viribus destituo*, *dolore afficio*.

'Αλυσκαίνω, *doleo*, vel *anhelo*: ex ἀλάω et ἀσθμαίνω, *anhelo*.

'Αλυτος, ος, ὁ, *catena*: ex α et λύω, *solvo*.

'Αλυσσιτάλη, ης, ὁ ἡ ἡ, *inutilis*: q. d. ὁ, μὴ λύων τὰ πάντα, *qui non solvit sectigalia*.

'Αλυσκάνω, *fugienti*, dat. part. ab ἀλυσκάζω, *vito*. Th. ἀλιὸ, *vito*.

'Αλυσπὴς, ὁ, ἡ, *anxietas*: ab ἀλάομαι.

'Αλύσσω, f. ξω, *anxius sum*: ab ἀλάομαι.

'Αλυσπάνω, *imbecillis sum*: ab ἀλύω.

'Αλυτὴς, ου, ὁ, *lictor*: ab ἅλυσις.

'Αλυτὸς, ὁ, ἡ ὁ, *insolutus*, *insolubilis*: ex α et λύω, *solvo*.

'Αλυχὴ, ῆς, ἡ, *fastidium animi cum crebra excitatione*: q. ab

'ΑΛΥ'Ω, f. σω, *propriè*, *vagor*, *erro*; *animo per varias rerum imagines tacitè erro*; *animo sum inquieto*; *leto hilarique animo sum*: ab ἀλύω, ους, ἡ, *error*, *anxietas animi*: vel ab α priv. et λύω, *solvo*.

'ΑΜΑ, *primæ literæ nomen*. Hinc

'Αμάσω, vel ἀμάομαι, *invenio*, f. ήσω. et ἥσω. a. 2. ἄμαον. opt. ἀμαῖμι.

'Αμφεὺς, ῆος, ἡ, *Alpheus*: nomen viri propr. è Hebr. יַרְדֵּן, *dux*.

'Αλφειὸς, ου, ὁ, nomen fluvii. Alii scribunt Ἀλφειὸς. ς.

'Αλφησίσιαι, αἱ, *virgines sic dictæ quæ propter formam sponsos invenirent*, à quibus munera accipiunt, *boves potissimùm*: ab ἀλφὴ et δᾶς.

'Αλφητὴρ, Ion. pro ἀλφηστὴς. ἀλφεῖν, ῆ, ἡ, *inventor*: ab ἀλφάω. Th. ἄφω.

'ΑΛΦΙΤΟΝ, ου, τὸ, *farina*.

'Αλφὸς, ὁ, ἡ, ὸν, *albus*. ἀλφὸς, ὁ, *species vitiligini*: *alba*: ergo ab ἀλφὸς, ὁ ἡ, *albus*, α, υμ.

'Αλφὸν, idem quod ἀλφάνω, ab ἄμφω.

'Αλὼ, 1. sing. 2. a. conj. act. ἀλάομαι, *capio*.

'Αλωὶ, Dor. et ἀλωῖ, ᾶς, ἡ, *area*, *locus vitibus et arboribus consitus*, *arvum*, *campus frumentarius*, ubi ἀλωάων, gen. plur. Æol. ἀλωΐων, acc. Th. ἄλως, *area*.

'Αλωὶς, ίδος, ἡ, *arealis*. Th. ἅλως, *area*.

'Αλὼν, Dor. vel Att. pro ἀλοὺν, *captus sit*, *caperetur*. 3. sing. α. ἕ. opt. ab ἀλίσκομαι, *capio*.

'Αλωπὸς, *Alcei*, gen. ab 'Αλκαῖος, ίος, Att. οῦς, nomen propr.

'Αλωὸς, *capere*, seu *capiaris*, 2. sing. a. 2. imperat. pass. ab ἅλωμι, *capio*.

'Αλωκα, *captus sum*, p. act. Ion. pro ἥλωκα, Att. ἑάλωκα, ab ἁλίσκομαι.

'Αλωμι, vide 'Αλίσκομαι, *capio*.

'Αλων, ωνος, ἡ, *area*, *in qua tritturatur frumentum*. Th. ἅλως.

'Αλώων, a. 2. inf. act. ab ἁλίσκω.

'ΑΛΩ'ΠΗΞ, ηκος, ἡ, *VULPES*; ἀλωπεκίδιον υ, τὸ, *vulpecula*. ἀλωπεκὴ ῆς, ἡ, *vulpina pellis*. ἀλωπεκὶς, ίδος, ἡ, *catulus vulpis*. ἀλωπεκίζω, *fraudulenter ago*. ἀλωπεκικὸς, ὴ, ὸν, *fraudulentus*, *astutus*. ἀλωπεκίσιος, αἱ, ἡ, *defluvium capillorum*.

'ΑΛΩΣ, ω, ἡ, *area*: *circulus et corona siderum*. Hinc

'Αλὼν, ῶος, ὁ, *qui in area frumentum terit*.

Ἀλώσιμος, ὁ καὶ ἡ, *qui capi* vel *expugnari potest*.

'Αλωτὶς, ιος, ἡ, *captura*. Th. ἅλωμι, *capio*.

'Αλωτὸς, ἡ, ὸν, *expugnandæ*, f. 1. part. m. f. g. sing.

'Αλωτὸς, ἡ, ὸν, *captus*: ab ἁλίσκω.

'Αλὼν, pro ἁλῶ. ab ἁλίσκω.

'Αμ, ex ἀμφὶ. *circa*: ἄμ' pro ἄμπαξ.

'Αμὰ, adv. unà *cum*: à ☐☐ *ham*, *cum*. ἀμᾶ, Dor. pro ἅμα· sed ἄμᾶ, Dor. pro ἧμι.

'Αμάζονες, ὀνων, αἱ, *Amazones*: ex α et μαζὸς, *mamma*.

'Αμαθὴς, ἀμαθὲς *sum*: ab ἀμαθὴς, *indoctus*.

'Αμαθίστατος, ὁ, ὁ, superl. ab ἀμαθὴς, ὁος, ὁ καὶ ἡ, *indoctus*: ex α et μανθάνω, *doceo*, *disco*.

'Αμαθῆ, acc. sing. ab ἀμαθὴς. 'Αμαθὶ, adv. *indoctè*, 'Αμαθὶς, *stultè*.

'Αμαθία, ας, ἡ, *ignorantia*.

'Αμαθὸς, ους, ὁ, *arenosus*; Ion. ἠμαθὸς, pro ψαμαθὸς· ab ψαμὸς, pro ψάμμος. Th. ψάμμος, *arena*.

'Αμαθὸς, ὁ, ἡ, *arena*.

'Αμαθὼν, ῶνος, ὁ, ἡ, *in pulverem redigo*, præs. ind. ab ἄμαθος, *arena*.

'ΑΜΑΙΜΑ'ΚΕΤΟΣ, ὁ, *indomitus*: ἀμαιμακέτου, pro υ, gen. Ion. Ex α intensivo, et μαίμαω· vel ab α priv. et μάχομαι, cum redupliçat. ut sit *inexpugnabilis*. Significat etiam *immensus*: ex μῆκος, Dor. μᾶκος, *longitudo*.

* 'Αμαιμακίη, ης, ἡ, *duritiei*, *magnitudo animi*.

'ΑΜΑΛΔΑ'ΝΩ, *corrumpo*, *consumo*: ut mollet: ab ἀμάλης, *mollis*. aliquando *demolior*.

'ΑΜΑ'ΛΘΕΙΑ, ας, ἡ, Capra cœlestis quæ Jovem lactâsse fertur: forsan ab ἀμαλδύνω, f. υνω, *dito*, *nutrio*.

'ΑΜΑΛΛΑ, ης, *manipulus*: hinc

'Αμαλλάω, *in manipulos colligo*.

'Αμαλλοδετὴς, ῆος, et 'Αμαλλοδέτης, ου, ὁ, *manipulorum ligator*: ab ἅμαλλα, et δέω, *ligo*.

'ΑΜΑΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, *mollis*, *tener*: pro ἁπαλὸς, ν mutato in μ. Æol.

'ΑΜΑ'ΜΙΣ, ιδος, ἡ, *uvæ quoddam genus*.

'Αμᾶν, *metere*, præs. inf. contrac. verbi ἀμάω, *meto*.

'ΑΜΑΝΙΤΗ'Σ, ου, ὁ, *fungus*, vel *fungi species*.

'ΑΜΑΞΑ, ης, ἡ, *currus*, *plaustrum*. Hinc

'Αμαξίτὶς, ὁ, ἡ, *via vehicularis*, ἀμαξόω, f. ωσω, *plaustris transeo*. ἀμαξὶς, ίδος, ἡ, *plaustellum*, Dim. ἀμαξοπηγία, *plaustra fabrico*: ἡ πήγνυμι, *fabricor*.

'Αμαρ, ατος, τὸ, *dies*, Dor. pro ἦμαρ.

'ΑΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *aqua ductus*, *cloaca*.

'ΑΜΑ'ΡΑΚΟΣ, υ, ὁ, *amaracus*, herbæ species.

'Αμαράντινος, η, ὁ ἡ ἡ, *non marcescens*: à μαραίνω· 'Αμάραντος, ὁ ἡ ἡ, idem.

'ΑΜΑΡΤΑ'ΝΩ, *aberro*, *pecco*: f. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον. a. 1. part. ἁμαρτήσας, αντος, ὁ, dat. pl. f. ἁμαρτήσασι, 3. sing. a. 2. act. sub. ἁμάρτῃ. a. 2. part. ἁμαρτὼν.

'Αμαρτῇ, *simul*: ut ἁμαρτῇ, adv.

'Αμαρτὼν, a. 1. part. pass. n. g. vel 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἡμαρτήθησαν, ab ἁμαρτάνω, *pecco*.

'Αμάρτημα, ατος, τὸ, *peccatum*: ab ἁμαρτάνω, *erro*, *pecco*.

'Αμαρτὴς, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἁμαρτάνω.

'Αμαρτία, ας, ἡ, *peccatum*: item *victima pro peccato*: ab ἁμαρτάνω.

'Αμαρτίνος, η, ὁ καὶ ἡ, *cujus mens est parva*: ex ἀμαρτάνω et νόος, *mens*.

'Αμαρτωλὸς, ὁ καὶ ἡ, *qui dicendo peccat*, aut *decipit*: ab ἁμαρτάνω et ἴστω, *dico*.

'Αμάρτυρος, υ, ὁ καὶ ἡ, *testimonii expers*: ex α et μάρτυς, *testis*, Martyr.

'Αμαρτωλὸς, υ, ὁ καὶ ἡ, *peccator*, et *peccatrix*: ab ἁμαρτάνω, *pecco*.

'Αμαυρὰ, ῆς, ἡ, et 'Αμαύρημα, ατος, τὸ, *micans*: *fulgor*. Ab

'ΑΜΑΡΤ'ΣΚΩ, *splendeo*, *fulgeo*: f. ξω. p. χα. ἀμήμαυκα. 3. sing. imperf. Ion. ημ. ex ο intensiv. et μαίω, *lucco*.

'Αμᾶς, Dor. pro ἡμᾶς, *nos*.

'Αμάσας, Dor. pro ἁμάσας, a. 1. part. act. ab ἀμάω, *meto*, a. 1. ἄμησα.

'Αμάσητος, et ἄμαστος, υ, ὁ ἡ ἡ, *non mensus*: ex α et ματέομαι, *mensuro*.

'Αμάσθαι, *metere*, præs. inf. m. contr. pro ἀμάεσθαι, ab ἀμάω, *meto*.

'Αμαυρωχία, ας, ἡ, qu. ἀμαυρωχίς. Poët. *rotarum concursus*: ab ἀμαυρωχάω, *simul curro*: ab ἅμα, vel ἄμμα et τρέχω, *curro*.

'ΑΜΑΥΡΟ'Σ, ὸ, ὁ καὶ ἡ, vel ὼς, ὰ, ὸν, *obscurus*: q. ab α et μαίω, comp. ἀμαυρότερος, ἠρο, Ion. ἀμαυρέστερος. Hinc forsan *Maurus*, A MOOR.

'Αμαυρεθείη, *intereat*, 2. 1. 6pt. pass. 3. sing. ab ἀμαυρόω, *effuco*. Th. ἀμαυρός, *obscurus*.

'Αμαχανία, ας, ἡ, *difficultas*, Dor. pro ἀμηχανία: ut et ἀμάχανος, pro ἀμήχανος, *difficilis*.

'Αμαχητὶ, 'Αμαχὶ, et 'Αμάχως, *sine prælio*, adv. et 'Άμαχος, ος, ὁ ἡ ἡ, *alienus à pugnâ*, vel *inexpugnabilis, impossibilis*, superl. ἀμαχώτατος. Ex α et μάχομαι, *pugnâ*.

'ΑΜΑ'Ω, ῶ, *meto*, f. ήσω, p. ἤμηκα· forsan ab ἅμα, quoniam multa simul colliguntur.

'Αμβαίνειν, Poët. pro ἀναβαίνειν, *ascendere*. 'Αμβαίη, pro ἀναβαίη.

'Αμβάλλω, Dor. et Æol. pro ἀμφιβάλλω, 2. sing. a. 2. imperat. m. verbi ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω, *differo*.

'Αμβαλλόμην, Poët. pro ἀναβαλλόμαι, *differo, procrastino*, 1. p. pl. ἀμβαλλίμεθα.

'Αμβαν, Poët. et Dor. pro ἀνέβην, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀνά et βαίνω, *eo*.

'Αμβασεῦ, *ascendes*, 2. sing. ind. f. 1. m. Poët. et Dor. pro ἀναβήσῃ, ab ἀναβαίνω. Itidem ἐμβασεύς et ἐμβατὴς, pro ἀναβάτης et ἀναβατὸς, Poët. ab ἀναβαίνω, *ascendo*.

'ΑΜΒΗ, ης, ἡ, *supercilium petræ, crepido*: q. ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω, ab ΓΑΝ, *lapis*.

'ΑΜΒΙΞ, ικος, ὁ, *olla, calix*.

'Αμβλάδην, *interruptè*, pro ἀναβλάδην, et 'Αμβλαδὸν, pro ἀναβλαδὸν, *procrastinando*: ab ἀναβάλλω, *remoror*.

'Αμβλωσείειν, ὁ ἡ ἡ, *obtusum angulum habens*.

* 'Αμβλόνω, f. ωσω, *obtundo*.

'ΑΜΒΛΥΣ, ῆος, ὁ, *obtusus, hebes*: hinc ἀμβλόω, *hebeto, abortivum pario*: ἀμβλύνω, *obtundo*. Undè forsan Angl. BLUNT: ἀμβλυώττω, *cæcutio, caligo*: ἀμβλωσυμὸς, ῆ, ὁ, *hebetudo visûs*: ἀμβλόσκω, *abortivi facio*.

'Αμβλώσῃ, *abortiatur*, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ἀμβλόω. Vide ἀμβλός, *obtusus, hebes*.

'Αμβλωσίδιον, ου, τὸ, *abortivus partus*. 'Αμβλωσις, ιος, ἡ, *abortus*: ab ἀμβλόω, in ἀμβλός.

'Αμβολάδην, Dor. pro ἀμβλαδὸν.

'Αμβολάδον, Ion. et Poët. pro ἀναβολάδην, *procrastinando*: ab ἀναβάλλω, *removeo*.

1 'Αμβολὴ ὁδοῦ, ἡ, *terra egesta*, vel *aggesta*: ab ἀναβάλλω, *rejicio*.

2 'Αμβολὴ, ἡς, ἡ, *prælubium*: Poët. pro ἀναβολὴ, *dilatio, rejectio, agger*.

'Αμβολοπέδη, ῆς, ἡ, *dilator operûm*: ab ἀναβάλλομαι et ἔργον, *opus*.

'Αμβρόσιος, α, ον, *immortalis*: ἀμβροσία, ας, ἡ, Ionè pro ἀμβροσία, *cibus Deorum*: ἀμβροσίων, Dor. pro ἀμβροσίων, gen. pl. Ex α et βροτὸς.

'Αμβροσιοφόρος, ὁ καὶ ἡ, *immortalis*: pro ἀμβρότη, ῆς, ἡ, *immortalitas*.

'Αμβωμοιοι, Poët. et Ion. pro ἐπὶ βωμοῖς, *ad altaria*, vel *super*: à βάσις, *altare*.

'ΑΜΕΙΝ, ονος, ὁ, *umbo*: quidquid in plano eminet ac protuberat, rotundam habens figuram.

'Αμείνασε, Poët. et Ion. pro ἀνεβόησε, 2. 1. part. act. ab ἀναβοάω, *edita clamore*. Th. βοάω, *clamo*.

'Αμὲ, με, Dor. pro ἐμὲ, acc. sing. ab ἐγὼ, *ego*.

'Αμείγαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *immensus*: ab α idem quod σὺν, et μίγας. Aliquando *invidiâ carens*: et sic ab α, et μεγαίρω, *invideo*.

'Αμέθυστος, ὁ ἡ ἡ, *Amethystus*; *ebriatum arcens*: ex α et μεθύω.

'Αμείκετο, Dor. pro ἠμείβετο, 3. sing. imperf. m. verbi

'ΑΜΕΙ'ΒΩ, f. ψω, *commuto, permuto, alterno, respondeo, vices reddo, succedo, prætereo*, p. ἤμειφα. a. 1. inf. act. ἀμεῖψαι. p. pass. ἤμειμμαι. f. 1. ἀμειφθήσομαι, f. 2. act. ἀμοιβῶ, a. 2. act. ἤμειβον. p. m. ἠμοιβα. Hinc ἀμοιβαῖος, ὁ, *mutuus, alternus*: ἀμοιβαίως, ἀμοιβαῖον, et ἀμοιβαίδην, *vicissim, alternis vicibus*.

'Αμειδὴς, ῆος, et 'Αμείδητος, υ, ὁ ἡ ἡ, *tristis, tetricus*: ab α et μειδάω, *rideo, subrideo*.

'Αμειλίκτων, gen. pl. ab ἀμείλικτος, υ, ὁ ἡ ἡ, *asper, durus*: ex α et μείλισσω, *demulceo*.

'Αμείλιχος, υ, ὁ καὶ ἡ, *implacabilis*: idem quod ἀμείλικτος· ex α et μείλιχος, ὁ ἡ ἡ, *blandus*.

'Αμείνου, ους, *melius*: ἀμείνων, *melior*: acc. sing. m. et f. et in neut. pl. ἀμείνονα, ἀμείνω, ἀμείνω. gen. pl. ἀμεινόων. comp. ab ἀγαθὸς, *bonus*.

'Αμείρω, *privo aliquem portione*: ex α et μείρω, *distribuo*.

'Αμείφθη, Dor. pro ἠμείφθη, a. 1. ind. pass. ἀμείψεται, *transiverit*, f. 1. m. verbi ἀμείβομαι, f. ψομαι, verbi ἀμείβω, *commuto*.

'Αμέλγης, Dor. pro ἀμέλγεις, *mulges*, 2. sing. præs. ind. verbi.

'ΑΜΕ'ΛΓΩ, f. ξω. p. ἤμελχα, *mulgeo, fructus immaturos carpo*. Hinc Angl. MILK.

'Αμέλει, *nè cura, nè sis sollicitus*: imperat. verbi ἀμέλω· hinc transit in adv. et significat, *certè, nimirum, utique*: ex α et μέλει, *cura est*, imperson.

'Αμέλεια, ας, ἡ, *negligentia*: ex α et μέλει *cura est*.

'Αμέλιε, ω, *negligo*, f. ήσω, p. ἠμέληκα. a. 1. act. ἠμέλησα, ἠμελησεν, 3. pl. sub. præs. act. ἀμελήσωσι, gen. sing. part. pass. act. ἀμελήσαντος, Ion. pro ἠμεληκότος, perf. part. pass. n. sing. masc.

* 'Αμελὴς, ῆος, ὁ καὶ ἡ, *negligens*.

'Αμέλγεις, *mulseris*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ἀμέλγω, *mulgeo*.

'Αμέλγω, *mulsio*: ab ἀμέλγω, *mulgeo*.

'Αμελῶς, adv. *indiligenter, negligenter, contemptim*.

'Αμεμπτος, υ, ὁ ἡ ἡ, *inculpatus*: hinc

'Αμέμπτως, *inculpatè*, adv. Ex α priv. et μέμφομαι, *queror*.

'Αμένας, Dor. pro 'Αμένης, ους, ὁ, nom. fluvii.

'Αμενηνὸς, ἡ, ὸν, *debilis, qui citò deficit*: ex α et μένω, vel μάω. Hinc ἀμενηνὸν, *debilitè*.

'Αμενὸς, ῆος, ὁ, *imbecillis, exanimis, debilis*.

'Αμῆρα, Dor. pro ἠμέρα, ἡ, *dies*.

'Αμήμερι, *in diebus, interdiu*. Poët. et Dor. pro ἠμέρᾳ.

'ΑΜΕ'ΡΤΩ, *premo, exuo*, propriè *ex oleis amurcam exprimo*.

'Αμέρδω, *privo, excæco*: item *obscuro, obtundo*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. ἀμέρδα, pro ἠμερδε. Ex α et μέρδω, *intueor*. 'Αμερδῆς, α, 1. pass. sub. 2. sing.

'Αμερὴς, ῆος, ὁ καὶ ἡ, *individuus*: à μέρος, *pars, divisio*.

'Αμεριμνίοισι, ας, ἡ, *securitas*.

* 'Αμεριμνία, ης, ἡ, *securitas*.

'Αμέριμνος, υ, ὁ καὶ ἡ, *securus*: ex α et μέριμνα, *cura*.

* 'Αμεριμνως, adv. *securè*.

'Αμερὸς, Dor. pro ἤμερος, *mitis, mansuetus*.

'Αμέρσαι, pro ἀμείρσαι, a. 1. inf. act. ab ἀμείρω, *aliquem portione suâ privo*. Th. μείρω. Aet ἄορσαι, Æol. pro ἀμείραι, ut κέρσαι pro κείραι· aut regulariter ab ἀμείρω *privo, excæco*.

'Αμερσον, 2. sing. a. 1. sub. act. ab ἀμείρω, *privo*.

'Αμέρσας, Dor. et Æol. pro ἠμείρσας, a. 1. part. act. verbi ἤμειρω. Th. ἦμαρ, *mansuetus*.

'Αμὲς, Dor. pro ἐμὲς, nos, ab ἐγὼ, *ego*.

'Αμετάβοτος, υ, ὁ ἡ ἡ, *immutabilis*: ἀμετάβοτον, υ, τὸ, *immutabilitas*: Ex α, μετὰ, et τίθημι, *pono*.

'Αμετακίνητος, υ, ὁ ἡ ἡ, *immotus*: ex α, μετὰ, et κινέω, *moveo*.

'Αμεταμέλητος, υ, ὁ ἡ ἡ, *cujus non pœnitet*: ex α priv. et μεταμέλομαι, *pœnitet me*.

'Αμετανόητος, υ, ὁ καὶ ἡ, *resipiscere nesciens*: à μετανοέω, *resipisco*.

* 'Αμετάπειστος, *nullâ persuasione mutabilis*.

'Αμετρίεα, Dor. pro ἀμετρίη, *mensura*.

'Αμέτρητος, υ, ὁ καὶ ἡ, *immensus*: ex α et μέτρον, *mensura*, vel μετρέω, *mensuro, mensurâ metior*.

'Αμετροεπὴς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, *sine modo loquax*: ab α, μέτρον, et ἔπος, *dico*.

'Αμέτρον, ου, τὸ, *immensum*: ex α et μέτρον, *mensura*.

'Αμενοίνοφος, υ, ὁ καὶ ἡ, *grossus alterans*: ex ἀμὸς, *mutus*, et νόφος, *vis, transitus*.

'ΑΜΕΥ'Ω, *vado, transeo, muto, vinco*: qu. ab ἅμα ἴω, *simul eo*.

'Αμὴ, ης, ἡ, *fides*: item *lingo*: ab ἀμάω, *meto*.

'Αμὴν, *verè*: ἀμὴν, ἀμὴν, *verissimè*. Hebr. אמן, *veritas*.

'Αμήνατος, υ, ὁ καὶ ἡ, *expers iræ*. Th. μῆνις, *ira*.

'ΑΜΗΣ, ου, ὁ, ἡ, ητος, ὁ, *placenta genus lacteæ*.

'Αμήσας, 2. sing. f. 1. ind. act. ab ἀμάω, *meto*.

'Αμητίς, ίδος, ὁ, *metior*: ab ἀνάω, metu.

'Αμητὶς, ἡ, ὁ, *messis, arista*: et ἄμητος, ου, ὁ, *messis tempus*: ab eod.

'Αμήτωρ, ορος, ὁ, *qui caret matre*: ex α et μήτηρ, *mater*.

'Αμίχανα pro ἀμηχανα, acc. pl. n. g. ab ἀμήχανος, ου, ὁ ἡ ἡ, *minimè cautus, perplexus*.

'Αμηχανίη, *inopiâ consilii labore*. Unde

'Αμηχανίη, ες, ἡ, Ion. pro ἀμηχανία, ας, *difficultas*: ex α et μηχανὴ, *consilium*.

'AMI'A, ας, ἡ, *piscis* nomen.

'Αμίαντ@ος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impollutus*: ex α et μιαίνω, *polluo*.

'Αμίω@ν, Dor. pro ἐμείω@ν, ονος, ὁ, *similudo*.

'Αμήχανος pro ἀμήχανος, *per Metath.*

'AMIAΛΛA, ας, ἡ, *certamen*. Indè ἀμιλλάομαι, *certo*: inf. præs. ἀμιλλᾶσθαι, *certare*.

'Αμὶν, Dor. pro ἡμῖν, *nobis*.

'Αμινόκλεϊ, nom. viri, indecl. *populi princeps*.

'Αμοῖρα, ας, ἡ, dicitur esse inter eos, quibus nihil est commercii; confusio, truculentia animi et morum, abhorrens ab hominum congressu.

'AMI'Σ, ίδ@ος, ἡ, *matula*.

'Αμισθὶ, adv. *sine mercede, gratis*.

'Αμίστ@ος, ου, *non mercede conductus*.

'Αμπεχ'τω, ὁ καὶ ἡ, *spoliatus nitrâ ac tunicâ*: ex α, μίτρα, et χιτὼν, *tunica*.

'Αμπλάκιτος, ἡ καὶ ὁ, *inaccessus, impetuosus*: ex ἄμπτω et ἀλὴ, *mare*.

'Αμπνὶω, Poët. pro ἀναπνέω, *respiro*.

'Αμμες, Æol. pro ἡμεῖς, acc. pl.

'Αμμάτα, *sexus*: pl. ab ἄμμα, ατος, τὸ, ab ἅπτω, *necto*.

'Αμμι, *nos*: acc. pl. Poët. pro ἡμᾶς. dicitur et in dual. Dor. et Æol. pro νῶι, σφῶι.

'Αμνίγια, Poët. pro ἀμὶ μίγια, *permagnum*.

'Αμνεύειν, Poët. pro ἀναμένειν, a. 1. part. act. verbi ἀναμένω, *expecto*.

'Αμπνυτο, *satiatum esse*: inf. ex ἄω, ἄσω, ἄμασα. Dor. seu Ion. et, exempto ι, ejusque loco inserto π, ἄπνυτο.

'Αμμ@ος, ου, ὁ, Dor. pro ἤμ@ος, *uteri*. Sed fortasse ἄμμ@ος, scribendum. Nam τὸ α ex η Doricè mutatum est longum, nec geminato μ videtur opus esse τῷ μήν@.

'Αμμίσομαι, *expectamus*: Sync. pro ἀναμείνωμεν. 1. pl. præs. ind. act. verbi ἀναμένω, *exspecto*.

'Αμμεσον, Poët. pro ἀνὰ μέσον, *in medio*.

'Αμμὶν, g. pl. Æol. pro ἡμῶν.

'Αμμες, Æol. pro Dor. ἄμμες, et com. ἡμεῖς.

'Αμμι, ατος, τὸ, herba, seu nomen seminis cujusdam cumino minoris: et

'Αμμι, Dat. pl. pro ἡμῖν, Æol.

'Αμμιγα, *simul*: ἀνάμιγα. Poët.

'Αμμίδην, pro ἀναμίδην, *permixtim*: adv. ab ἀνὰ et μίγνυμι, *misceo*.

'Αμμιν, seu ἄμμι, *nobis*: dat. pl. Æol. et Dor. pro ἡμῖν.

'Αμμίξας, Poët. pro ἀναμίξας, a. 1. part. act. verbi ἀναμίγνυμι.

'AMMION, ου, τὸ. *minium*.

'Αμμοβ@ος, ου, ὁ ἡ ἡ, *expers, infelix*: pro ἄμοιβ@ος. ex α et μοῖβ@, *portio, fatum*.

'Αμμ@ος, ου, ἡ, *arena*: à ψάμμος.

'Αμμωδὴς, ές@, ὁ ἡ ἡ, *arenosus, tabulosus*.

'Αμμων, ωνος, ὁ, *Hammon*. 'Αμμου. Æol. ἡμῶν.

'AMNAMOΣ, ου, ὁ, *nepos*.

'Αμνάμων, ονος, ὁ, Dor. pro ἀμνήμων, *immemor*.

'Αμνὰς, άδ@ος, ἡ, idem quod ἀμνὶς, *agna*.

'Αμνάσω, Dor. Sync. pro ἀναμνήσω, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἀναμιμνήσκω, *in mentem revoco*.

'Αμνήστ@ρ, Dor. pro ἄμνηστ@ος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ignotus, obscurus*: ex α et μνάομαι, *memoro*.

'Αμνεῖος, εία, εῖον, *agninus, a, um*. Th. ἀμνὸς, *agnus*.

'Αμνὶ, ῖδος, ἡ, *agna*: ab ἀμνὸς.

'Αμνήμων, *immemorem*: acc. ab ἀμνήμονα, ὁ ἡ ἡ, *immemor*: ex α et μνάομαι, *memoro*.

'Αμνησιν@ος, ου, vel ἀμνημοσύν@, f. ησω, ευσα, *obliviscor*.

'Αμνησικάκ@ος, ου, fut. ησω, *injurias obliviscor*.

'Αμνησίκακος, adv. *sine injuriæ memorid*.

'Αμνήστευτα, *non initis sponsalibus*: adv. ex α et μνηστεύω, *nuptias ambio*.

'Αμνήστευτ@ος, ου, ὁ ἡ ἡ, *innuptus*.

'Αμνηχέντως, adv. *non ducendo uxorem*.

'Αμνησία, ας, ἡ, *præteritorum oblivio*: à μνάομαι, *memoro*.

'AMNI'ON, ου, τὸ, *membrana fœtum involvens, et vas ad accipiendum sanguinem*: qu. ab αἷμα, *sanguis*.

'Αμνὶς, ίδος, ἡ, *agnicula*: Dim. ab

'AMNO'Σ, ου, ὁ, *agnus*: qu. ab α et μύω, quia imbecillus.

'Αμνοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, *ovis fœtum in utero ferens*. hinc ἀμνοφόρους, Dor. pro ἀμνοφόρους, acc. pl. ex ἀμνὶς, et φέρω, *fero, porto*.

'Αμογητὶ, *sine labore*: adv. ab α et μογέω, *laboro*.

'Αμόγητος, ὁ ἡ ὁ, *indefessus*.

'Αμᾶθεν, *alicundè*, adv. ab ἀμὸς.

'Αμοιβαδὶς, *alternatim*: adv. ab ἀμοιβὴ, *alterno*.

'Αμοιβαῖος, αία, αῖον, et ἀμοιβαῖ@ος, ὁ ἡ ἡ, *alternus*.

'Αμοιβὴ, ῆδ@ος ἡ, *retributio, mutatio*, ab eod.

'Αμοιβὸς, ὁ, ὁ ἡ ὁ, ut ἀμοιβὸς χάρις, *gratia mutua*: ab ἀμοιβὸς, ἀμοιβὸν, *auxiliaris*.

'Αμοιρεὺς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, *parte carens*: ex α et μοῖρα, *pars*.

'Αμολγαίη, *lactea*: ab ἀμέλγω, ἀμολγὸς, ὁ, ἡ, *tempus quo vaccæ mulgentur*.

'Αμολγὸς, ὁ, ἡ, *mulctra, mulctrale*. ἀμολγεῖον, idem. Th. ἀμέλγω, *mulgeo*.

'Αμὸν, *nostrum*. Dor. pro ἡμέτερον.

'AMO'PA, ας, ἡ, *similago cum melle cocta*.

'AMOPBOΣ', ὁ, ὁν, *obscurus*: qu. ἀμερὲς· item, *comes, assecla*: παρὰ τὸ ἅμα πορεύεσθαι. Hinc ἀμόρβιος, *sequor*, ἀμορβαῖος, et ἀμόρβιος, ὁ ἡ ὁ, *tenebrosus*.

'Αμόργη, ης, ἡ, herba quædam purpurei floris, quâ tinguntur: est et insula. 'Αμοργὶς, ίδος, ἡ, *AMURCA* ἡ ab ἀμέργω, *exsugo*.

'Αμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *informis, deformis*: ex α et μορφὴ, *forma*.

'AMO'Σ, ὴ, ὸν, *unus, aliquis*: Dor. pro ἡμέτερος, vel pro ἐμὸς, *meus*.

'Αμὸς, pro ἦμος, *quando*.

'Αμοτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *inexplebilis*: ex α et μοτὸς, vel potius ab antiquo μίτος, *metior*. Ern. hinc ἄμοτος, *insatiabiliter*, adv. ab ἄμοτος.

'Αμουσος, ου, ὁ ἡ ὁ, *rudis, indoctus, inelegans*: à μοῦσα, *musa*.

'Αμοχθὶ, ου, ὁ ἡ ἡ, *labore carens*: à μόχθος, *labor*.

'Αμπαυέσκει, Poët. pro ἀναπαύεται, a. 1. inf. verbi ἀναπαύω. *Pæanem recanto*, quod ex ἀνὰ et Παιὴν, *Pæan*.

'Αμπαλὸς, Poët. pro ἀνάπαλος, *resortitio*: πάλος, enim et κλῆρος significat. Th. πάλλω, *vibro, sortior*.

'Αμπαλὼν, *cum quassâsset*: Poët. pro ἀναπαλὼν, a. 2. part. ab ἀναπάλλω, *evibro*.

'Αμπαύεται, Dor. pro ἀναπαύεται.

'Αμπαυμα, *solatium*, pro ἀνάπαυσμα, ατος, τὸ, ab ἀμπαύομαι, *quiesco*. Sic ἄμπαυσις, *cessatio*.

'Αμπαυσάθω, *requiescito*, 2. pl. a. 1. imperat. m. Poët. pro ἀναπαύσασθε.

'Αμπαυσέμεν, pro ἀναπαύσασθαι, Ion. *ad quiescendum factus*: ab ἀναπαύω, *cesso a re aliqua*.

'Αμπέλιον, *per campum*, adv. Poët. pro ἀνὰ πέδον.

'Αμπέρα, Poët. pro ἀναπέρα, a. 1. part. ex ἀναπείρω, *transeo, transfodio*. Th. πείρω, *transfigo*.

'Αμπέλαγος, *per pelagum*, pro ἀνὰ πέλαγος.

'Αμπελὼν, ῶνος, ὁ, *vinetum, vinea*.

'Αμπέλινος, ὁ ἡ ὁ, *viteus, vincalis*: ab ἄμπελος, *vitis, vinea*.

'Αμπελὼν, ῶνος, ὁ, ἀμπελόφυτ@ος, *vitibus consitus ager, vinea*.

'Αμπελήεις, εσσα, ἐν, *vitibus consitus, vinifer*: ab ἄμπελ@ος, *vitis, vinea*.

'AMΠEΛOΣ, ου, ἡ, *vitis, vinea, vinum*. 'Αμπέλως, Dor. pro ἀμπέλως, acc. pl.

'Αμπελεργὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, *vinitor*: ex ἄμπελ@ος et ἔργ@ον, *opus*.

'Αμπίφω, remisisti, Poët. pro ἀνέπεφες, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναπίμπω, remitto.

'Αμπνελάν, sursum vibrans, a. 2. act. part. Ion. et Poët. pro ἀνασπλάν, et inserto augmento præteriti: ab ἀνασπάλλω. Th. σπάλλω, vibro, sortior.

'Αμπίεσι, induisti, inf. a. 1. act. Lacon. vel Æol. pro ἀμφίεσαι, ex ἀμφιέννυμι.

'Αμπίσσον, Poët. pro ἀνασπάσον, 2. sing. a. 1. imperat. act. ab ἀνασπάζω, expando, explico, aperio: ab ἀνά, σπάω, σπάζω, et σπάνημι.

'Αμπίχομαι, induor, Æol. pro ἀμφὶ ἴσχομαι.

'Αμπίχνιον, ὁ, τὸ, vestitus, indumentum: ab ἀμπίχω, circumdo: ex ἀμφὶ et ἴσχω, habeo.

'Αμπάλω, subsilio, sursum salio, pro ἀναπάλλω. Th. πάλλω, salio, salto.

'Αμπισχνῖν, induere, præs. inf. verbi ἀμπισχέω, vel a. 2. inf. ab ἀμπίχω, circumdo.

'Αμπλακίης, gen. Ion. ab ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum. Th. πλάζω, erro, vel errare facio,

'Αμπλακέων, qui erravit, a. 2. part. act. ab ἀμπλακέω, pecco, delinquo, f. ήσω. Th. πλάζω, erro.

'Αμπλίης, ου, nomen viri, Lat. Amplias.

'Αμπνευμα, στ@, τὸ, respiratio. Poët. pro ἀνάπνευμα· ut et ἀμπνοή, pro ἀναπνοή, idem. Th. πνέω, spiro.

'Αμπνέω et ἀμπνίω, respiro, pro ἀναπνέω, respiro.

'Αμπνύθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἀμπνεύθη, respiravit: ab ἀμπνυμαι, pro ἀναπνυμαι, Poët. ex ἀνὰ et πνέω, spiro.

'Αμπολῶν, animo volutans, Poët. Syncop. pro ἀναπολῶν. Th. πολέω, verto, verso, versor.

'Αμπόλων, per urbem, Poët. pro ἀνὰ πόλιν.

'Αμπόνιον, pro ἀνὰ πόνον, à πόνος, labor.

'ΑΜΠΡΟ'Ν, ου, τὸ, funis quo boves trahuntur, vel quo onera trahunt.

'Αμπτάμενα, revolantia, pro ἀναπτάμενα, a. 2. part. m. ab ἀνίπταμαι, revolo. Th. ἵπταμαι, volo.

'Αμπυσίδην, acc. ab 'Αμπυσίδης, ὁ, ἡ, Amphyci, vel Ampyci filius.

'ΑΜΠΥΞ, υκ@, ὁ, vel ἡ, reticulum muliebre: qu. ab ἀμφίχω, circumdo.

'Αμπυνε, seu ἄμπυτε, per Sync. pro ἀνάπυτε, reciprocatio æstûs marini: quod ab ἀναπίνω, resorbeo. Th. πίνω, bibo, absorbeo.

'ΑΜΥΓΔΑΛΕ'Α, ας, ἡ, amygdalus, arbor.

'Αμυγμα, τ@, τὸ, vellicatio, lacratio, scarificatio, ab ἀμύσσω, vellico, scarifico, lacero.

'Αμυδις, adv. simul, cum, Poët. seu Æol. pro ἅμα, simul.

'ΑΜΥΔΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, subobscurus. Δμυδρ@ς, υ, ὁ ἡ ὸ, hmaridus.

'Αμιητ@ς, υ, ὁ ἡ ὸ, non initiatus: ab α et μύω, vel μέω, claudo, imitio.

'Αμιθάων, ονος, ὁ, Poët. pro 'Αμυθάων, ωνος, nomen viri.

'Αμύητ@ς, υ, ὁ ἡ ὸ, dictu perdifficilis, inaffabilis, inenarrabilis: ex α priv. et μυθέομαι, dico.

'Αμιλλαδόν, adv. in vão 'Αμιλλῶν. 'Αμίλλας, ου, ὁ, Laconici calceamenti genus.

'Αμιλλαιόδεσμ, Dor. pro ἀμιλλαίζων, Laconicè loqui.

'Αμυλ@ν, υ, ὁ καὶ ἡ, non molitus: à μύλη, mola. It, roboris species, ἄμυλον, τὸ, amylum.

'Αμύμονα, acc. sing. ab

'ΑΜΥ'ΜΩΝ, ονος, ὁ ἡ ὸ, inculpatus, præclarus, elegans: ab α intens. et μυω, oculos claudo, labia comprimo.

'Αμυνα, ας, ἡ et ἀμύνη, ης, ἡ, propulsatio injuriæ, auxilium: ab ἀμύνω, auxilior, arceo.

'Αμυνᾶι, a. 1. inf act. ἀμυνθῆναι, f. 1. pass. ἀμυνανθῆι, a. 1. inf. m. ἄμυναι, a. 1. imp. act. ἀμύναιεν, inf. Ion. pro ἀμύνειν, ut ἀμυνίμεναι, Dor. ἀμυνῆν, Ion. pro ἀμυνεῖν, 3. pl. fut. 1. vel 2. act. ab ἀμύνω.

'Αμυντας, υ, ὁ, Amyntas, nom. viri.

* 'Αμυντήρ@, ὶν, ὁ ἡ ἰ, auxiliatorius.

'Αμύντωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, et ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator: sed 'Αμύντωρ, ορος, ὁ, est nom. propr. viri.

'AMY'NΩ, f. νῶ, auxilior, p. ἠμυνκα, a. 1. ἤμυνα, a. 1. m. ἀμυνάμην, ω, σνο, f. 1. m. ἀμυνοῦμαι, οῦμαι, μαι, μ. a. 1. sub. act.

'Αμύξις, lacerabis, f. 1. verbi ἀμύσσω.

'Αμυξις, εως, ἡ, id. qu. ἀμύγμα, q. v.

'AMY'ΣΣΩ, vel ἀμύττω, rado unguibus, lacero, f. ξω. p. ἤμυχα, a. 1. inf. m. ἀμυξαῦαι. Hinc

'Αμυχμὸς, ὁ, ὁ, ac ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, laceratio, vulnus.

'Αμυδὶ, adv. raptim, patente ore, sine labiorum compressu: ab α, et μύω, labia comprimo.

'Αμυστις, ιδος, ἡ, poculi vel potandi genus, cum poculum largius exsiccatur; à μύω.

'Αμφ' pro ἀμφί.

'Αμφαγαπάσεις, præs. part. pl. ab

'Αμφαγαπάω, valdè dilige, caritate amplector.

'Αμφαδὸν, ἀμφάδην, et ἀμφαδὸ, palam, manifestè, adv. pro ἀναφαδὸν, et ἀναφανδὸν, ex ἀνὰ et φαίνομαι, hinc

'Αμφάδιος, manifestus. ἀμφαδία, ης. ἀμφαδίως, manifestè, adv. Omnia à φαίνω, ostendo.

'Αμφαίνω, Poët. pro ἀναφαίνω. 3. sing. imperf. ind. act. ab

'Αμφαίνω, pro ἀναφαίνω, ostendo.

'Αμφάκης, Dor. pro ἀμφήκης, utrinque acutus.

'Αμφεξοίτις, exerbito, cùm ἀξων currûs in utramque latus vergit, et non rectè hæret.

'Αμφεπέθεσ@, circumstrepebant, 3. pl. imperf. act. Ion. ab ἀμφεπέθεω, ex ἀμφὶ et ἐφέω, strepitus. Sunt qui leg. ἀμφεβόμεσθον.

'Αμφερίης, ης, ὁ, admiratorius, Ion. et Poët. pro ἀφερίης, ης, ὁ, lequi non posse, stupor quo vox intercipitur: ex α et φημὶ, dico.

'Αμφεσβὸς ὁ, truncus abiotis pat ramos recisos.

'Αμφεσκάσθαι, circumtractari, pro ἀμφεσκάζεσθαι· ex αμφὶ, circa, et ἀφὴ, tango.

'Αμφέστρεφε, imperf. m. 3. sing. ind. ab ἀμφιστρωφάω, foveo, agito, ἀμφιστρὸ, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. ab ἀμφίστρω, persequor. Th. ἵστρω, quor, curo.

'Αμφεταλάσσαν, 1. sing. vel 3. plur. imperf. cooperiebant, ἀμφεταλάλυπτε, a. 1. ind. act. 2. sing. ab ἀμφεταλύπτω, circumtego. Th. ταλάντω, tego, velo.

'Αμφετμήθη, circumtruncatus est, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἀμφοτμῶ. Th. τμῆσαι, tondeo.

'Αμφετσώβη, consumpsit, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀμφιτσώσαμαι.

'Αμφέτυσε, et ἀμφέτυσσε, circumtracto, circumvisto; circa quidpiam versor et occupatus sum, foveo; persequor: Il. λ. ex ἀμφ', et ἔτυσε.

'Αμφεύρασι, Poët. Syncop. pro ἀμφιέρασθαι, recipere: ab ἀναφέρω.

'Αμφέστην, a. 2. ind. 1. sing. ab ἀμφίστημι, circumsto. Th. ἵστημι, sto.

'Αμφεφόβεῖν, utrinque in fugam conjecti sunt, a. 1. ind. pass. 3. pl. Bœot. pro ἀμφὶ, ἐφεβέθησαν, a. 1. 3. pl. ind. pass. à verbo ἀμφοβέω.

'Αμφέφυγες, evasisti, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιφεύγω. Th. φεύγω, fugio.

'Αμφέχυτο pro ἀμφεύχυτο, circumfusus erat, plusq. p. pass. Ion. ab ἀμφέχυμ· a. 1. ἀμφεχύθην. Th. χέω, fundo.

'Αμφήκης, εος, ὁ ἡ ὸ, utrinque acutus, aut anceps: ab ἀνὰ, mucro; qu. ἀφὶ καὶ ἠν ἴχω.

'Αμφηρεσίᾳ, acc. sing. ab ἀμφαρεύς, ίος, ὁ ἡ ὁ, undique tectus: ex ἀφὶ et ἀείρω. tego.

'Αμφήριστ@ν, υ, ὁ ἡ ὸ, anceps, controversus: ex ἀμφὶ et ἔρις, contentio, disceptatio.

'AMΘΙ', præp. circa; cum gen. de, propter, per; cum accus. ad, circa, et circiter; cum dat. circum, prope, circa, de, propter, apud, contra.

'Αμφιάζομαι, et ἀμφιάζω, indue, f. άσω· p. pass. ἠμφίασμαι. Hinc ἀμφίασμα, ατος, τὸ, indumentum, vestis: ab ἀμφιάσμαι.

'Αμφιαρ@ς, ω, ὁ, peritissimus vates, Oïcliei filius: undè et 'Οϊκλείδης, voc. à Pindaro.

'Αμφιαχνῖν, acc. part. p. m. f. g. ab ἀμφιάχω, seu ἀμφιαχέω, circumsono.

'Αμφιδάλλω, *circumeo, lustro, fut.* βάλλω, perf. βέβληκα ex ἀμφὶ et βάλλω, 68.

'Αμφίδαλλ, a. 2. sub. ἀμφιβαλὲ, a. 2. imperat. med. ex ἀμφιβάλλω, *circumjicio, circumdo*: ex ἀμφὶ et βάλλω, *jacio*.

'Αμφιδὰς, a. 2. part. act. ab ἀμφιδάλλω.

'Αμφιδασία, ας, ἡ, Ion. pro ἀμφισβήτησις, *dissentio, disceptatio*.

'Αμφιδασὸς, συς, ἡ, *circuitio*; acc. ἀμφίδασὸν· ex ἀμφιδάλλω.

'Αμφιδέβηκα, *circumivisti*, p. ind. act. 2. sing. ex ἀμφιδαίνω.

'Αμφίδρο, ος, ὁ ἡ ἡ, *utrinque vitem habens, in terra et in aqua vivens*; pl. a. g. ἀμφιδίων· ex ἀμφὶ et βίος, *vita*.

'Αμφιδιαστρέφω, f. στρέψω, *reti capio*: ab

'Αμφίδικτον, ου, τὸ, *rete piscatorium, verriculum*: ex ἀμφὶ et βάλλω.

'Αμφιδάλεὺς, εως, ὁ, *piscator*. Esa. 19.

Ἀμφιδοάω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, *circumsonus, a, um*: ex ἀμφὶ et βοάω, *clamo*.

'Αμφιδολία, ας, ἡ, *ambiguitas*.

'Αμφίδολος, ον, ὁ ἡ ἡ, *ambiguus*: ex ἀμφὶ et βάλλω.

'Αμφίζωος, ου, ὁ ἡ ἡ, *circa hominum tegmen undique*: ex ἀμφὶ et ζωὸς.

'Αμφιγήθη, *circum oblectatus est*, 3. sing. p. m. ab ἀμφιγηθέω. Th. γηθέω, *gaudeo*.

'Αμφιγνόω, *aliquid ex parte cognosco, dubito*, f. ήσω, p. ηκα· ex ἀμφὶ et νόος, *mens*.

'Αμφιγύηος, ου, ὁ ἡ ἡ, *utroque pede claudus*. Vulcani Epith. ex ἀμφὶ et ἰυῖς, *claudus*.

'Αμφίγυος, ου, ὁ ἡ ἡ, *utrinque acutus*: ex ἀμφὶ et ἰυῖς vel ἰυὸς. Ut ἀμφίγυος ἴγχος, quod potest utrinque ledere ἰυὶς, vel utrinque ἰυοῦ, *claudo reddere*.

'Αμφιδάμας, αντος, ὁ, *Amphidamus*, nomen propr. q. à δαμάζω.

'Αμφιδάσιον, acc. f. g. ab ἀμφιδάσιος, *utrinque hirsutus*. Th. δασὺς

'Αμφιδέδεκα, p. m. ἀμφιδέδεκες, 3. sing. pluscq. p. act. Ion. ex ἀμφὶ et δέκα, *divido, convivor, scio, comburo*.

'Αμφιδέω, *catena, annuli*: ex ἀμφὶ et δέω, *ligo*.

'Αμφιδέξιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ambidexter, ambiguus*. Th. δεξιὸς.

'Αμφιδέχθης, 2. sing. a. 1. ind. pass. Ion. verbi ἀμφιδέκομαι, *circumspicio*, f. ξομαι. Th. δέκομαι.

'Αμφιδοτάτους, ε, ὁ, *postremus, minutissimus*: ab ἀμφὶ et δύτατος.

'Αμφιδοῦλαι, *circumvolo*; ἀμφιδεδύτα, 3. sing. p. pass. à δύω.

'Αμφιδυσίων, *observare capiendi causa*. Th. δυσέω.

'Αμφίδυξις, υ, ὁ ἡ ἡ, *ancyra*; ἀμφιδυξίον, *ambigo*: à δύξα, *opinio*.

'Αμφίδυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *undique lavatus*. Pro eodem dicitur ἀμφιλυτὸς, et ἀμφίλυρος, ὁ ἡ ἡ, à λύω, *lavo*.

'Αμφίδυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, quod utrinque potest δύνασθαι, i. e. *subiri*.

'Αμφιδὺς, *indutus*, a. 2. part. act. ab ἀμφίδυμι. Th. δύμι, *subeo, induo*.

'Αμφιεσμένος, *indutus*, p. part. pass. ab ἀμφίεννυμι, *induo*.

'Αμφιελίσσεται, *utrinque agitatus*, acc. pl. f. g. ab ἀμφιέλισσος, ου, ὁ ἡ ἡ. ab ἑλίσσω, *volvo*. Th. ἑλίσσω.

'Αμφιένυμι, *vestio*, f. ἔσω· p. pass. ἠμφίεσμαι, et ἀμφίεσμαι· ex ἀμφὶ et ἕννυμι.

'Αμφίεσσιν, *gubernantes*, præs. part. ex ἀμφὶ et ἴσσω, *tracto, ago*.

'Αμφιεσσάμενος, a. 1. m. part. ab ἀμφιέννυμι.

'Αμφιέσσ, 3. sing. a. 1. sub. 'Αμφιέσσαι, Ion. pro ἀμφίεσαι, p. ind. pass. ab ἀμφιένυμι.

'Αμφιζάνω, ab ἔζω, *adhæreo, circumsedeo*, f. ήσω. Th. ἵζω.

'Αμφιθάλασσος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui utrinque mari cingitur*: ex ἀμφὶ et θάλασσα, *mare*.

'Αμφιθαλὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, *circumfloridus*; item *patrimi et matrimi*. Th. θάλλω.

* 'Αμφιθέατρον, ου, τὸ, *Amphitheatrum*.

'Αμφίθετος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui utrinque poni potest*: ab ἀμφὶ et τίθημι, *pono*.

'Αμφοδία, *circumcurro*: à δέω, *curro*.

'Αμφίθυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *domus quæ anticas et posticas fores habet*. Th. θύρα.

'Αμφιθαλέθη, 3. sing. a. 1. sub. ἀμφιθαλέθῃσι, 3. sing. f. 1. opt. ab ἀμφιθαλέθοντα, *circumtego*. Th. καλέοντω, *tego, velo*.

'Αμφικαρὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *utrinque anxius, bicaput*. Th. κάρηνον, vel κάρα, *caput*.

'Αμφικείσσας, *circumscindens, dividens*, a. 1. part. act. Poët. pro κείσας. Vide ἀμφακείω.

'Αμφικλόσσας, ου, ὁ ἡ ἡ, *circumflexus*: ἀμφοτέρωθεν πλαγὴς, καὶ κλαζόμενος.

'Αμφίκομος, ου, ὁ ἡ ἡ, *latè comans, undique frondosus*: ex ἀμφὶ et κόμη, *coma*.

'Αμφικρέμασα, *circumpendeo*. Th. κρεμάω.

'Αμφικυλίσσας, Æol. et Poët. pro ἀμφικυλίσας, a. 1. part. Th. κυλίω, f. ίσω, p. κα.

'Αμφικυρτόλλον, ου, τὸ, *poculum rotundum et utrinque amatum*: ex ἀμφὶ et κύρτελλον.

* 'Αμφικλὴς, ἐος, vel ἀμφικλὴς, ὁ ἡ ἡ, *amplus, ingens, magnus*.

'Αμφιλαχαίνω, *circumcirca fodio*: à λαχαίνω.

'Αμφιλογία, ας, ἡ, *disceptatio, ubi ex utrâque parte contenditur*: ex ἀμφὶ et λόγος.

'Αμφιλοχὸς, ου, ὁ, *Amphilochus*, nomen viri.

'Αμφίλυκος, ου, ὁ ἡ ἡ, *subluustris*: à λύκη, *lux primæ* vel à λύκος, quod sit simillis κυανῆ, *lupinæ pelli*, quæ est cinerei coloris; vel à λύγη, *tenebræ*.

'Αμφιμάσσατο, ἀπτηκόζετο, *abstergite*, a. 1. med. imperat. à μάζω, f. ξω et σω, *purgo*.

'Αμφιμήτρεος, ω, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro ἀμφιμήτριος, ου, ὁ ἡ ἡ, quod circum matricem est in utero: ex μήτρα, *matrix*. Th. μήτρα.

'Αμφιμάχομαι, *circumpugnavero*: præs. sub. m. 1. sing. Th. μάχομαι.

'Αμφιμέλαινα, *utrinque nigræ*. Sic dicuntur ὄρνιθες, quod irâ tanquam fumo quodam denigrentur. Th. μέλας, *niger*.

'Αμφιμέμυκε, *circummuglit*. p. m. 3. sing. ab ἀμφιμυκάω.

'Αμφιμέμαμεν, *circumpasce, incolor*: à νέμω.

'Αμφιξέω, *circumrado*. f. ξέσω· a. 1. ἀμφίξεσα· à ξέω, *rado*.

'Αμφίος, ου, ὁ, *Amphius*: nomen propr.

'Αμφίπελτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *peltis densus*, i. e. *bene instructus*: à πέλτη, *jaculi genus*.

'Αμφίπεδος, ου, ὁ ἡ ἡ, *campis undique cinctus*: ex ἀμφὶ et πέδον, *campus*.

'Αμφιπένομαι, *satage circa aliquid*: à πένομαι.

'Αμφιπεφνόντεσσι, *vicinis*, dat. pl. ab ἀμφιπεφνότες. Th. πτέω.

'Αμφιπερεφόα, 3. sing. imperf. Ion. et contr. pro ἀμφιπερεφέφει· ab ἀμφιπερεφέω, *circumverto*: ex ἀμφὶ, περὶ, et φέρω.

'Αμφιπερθεν, *amplexa*, a. 2. act. part. f. g. ab ἀμφιπίτνω.

'Αμφιπέτασα τινὰ, *aliquem amplecti*. Th. πίτνω.

'Αμφιπολέω, f. ήσω, *obambulo, comitor*: à πολέω, *vorsor*, Poët. πολεύω.

'Αμφίπολος, ου, ἡ, *Amphipolis*, nomen urbis.

'Αμφίπολος, ου, ὁ ἡ ἡ, *minister*, vel *ministra*; hinc ἀμφιπολίη, *famularis*: ex ἀμφὶ et πολέω, *vorsor*.

'Αμφιπετάσαμι, *circumvolito*: à πετάομαι.

'Αμφίπυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *utrinque ardens*. Th. πῦρ, πυρὸς τὸ, *ignis*.

'Αμφιρέφεϊ, dat. sing. ab ἀμφιρεφὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, *circumflexus*: ex ἀμφὶ et ῥέω· undè et

'Αμφιρὼ, constr. nomen. mulieris.

'Αμφὶς, *utrinque, in medio*, adv. cum gen. *sine, seorsum, extra*.

'Αμφισβαινα, ης, ἡ, *serpentis genus, qui videtur duo habere capita, quia ἀμπίσθεν ἄκρον βαίνει*.

'ΑΜΦΙΣΒΗΤΕΩ, *ambigo, dubito, controvorsor*; ἀμφισβήτησα, a. 1. opt. Æol. q. ex ἀμφὶς et βάω, *eo*; hinc

'Αμφισβήτησις, εως, et ἀμφισβησία, ας, ἡ, *disceptatio, contentio, dubitatio*.

'Αμφιστραβάμενος, *colligatus*, a. 1. part. med. ab ἀμφιστράβομαι. Th. στράβω, *orno, mitto*.

'Αμφιστεφὴς, ὁ ἡ ἡ, *utrinque coronatus*, item *undique plenus*: ex ἀμφὶ et στέφω, *corono*.

'Αμφίστομος, ου, ὁ ἡ ἡ, *versipellis*.

utrinque dentus. Th. ῥίνη, -ης, *acies.*

'Αμφιεσσάμενος, *obsideo*: ab ἀμφὶ et ἑζομαι.

'Αμφιτανὴς, *circum extensus*, a. 1. part. pass. ab ἀμφιτείνω. Th. τείνω, *tendo.*

'Αμφίτασις, ιος, ἡ; et ἀμφιτασία, ας, ἡ, et ἀμφίτασος, ου, ὁ ξ ἡ, *sapes utrinque villosus.* Th. ταπής, *sapes.*

'Αμφίτρεπε, *circumpone*, præs. imp. act, q. ab ἀμφιτίθημι. Th. τίθημι, *pono.*

'Αμφίτριτη, uxor Neptuni; *mare*: ex ἀμφὶ et τρίζω, *strido* vel *tono.*

'Αμφιτρομέω, *tremo ab omni parte.* Th. τρόμος, *tremor.*

'Αμφιτρύων, nomen viri: ex ἀμφὶ et τρύω, *tero.*

'Αμφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, per Epenth. prò 'Αμφιτρυωνίδης, *filius Amphitryonis.*

'Αμφίτρυτος, ου, ὁ ξ ἡ, *clavis undique distinctus*: ex ἀμφὶ et τρύω: item *splendidus.*

'Αμφιφορεὺς, ῆος, Ion. ῆας, ὁ, *amphora*, utrinque auriculas habens: ab ἀμφὶ et φέρω, *fero.*

'Αμφιχάνω, *absorbeo*, propriè *circumhio*: à χάνω, *hio, hisco, dehisco.*

'Αμφίχαντος, ου, ὁ ξ ἡ, *utrinque capillatus.*

'Αμφιχέω, a. 1. inf. act. ex ἀμφὶ et χέω, *fundo.*

'Αμφιχυθὲν, *circumfusa*, a. 1. part. pass. f. g. ab ἀμφιχέω, *circumfundo.*

'Αμφίχυτος, ου, ὁ ξ ἡ, *circumfusus, terrâ aggestâ utrinque munitus*: ex ἀμφὶ et χέω, *spargo circa.*

'Αμφίχωλος, ου, ὁ ξ ἡ, *utrôque pede claudus*: à χωλὸς, *claudus, mutilus.*

'Αμφοδὸν, ου, *bivium*: q. d. ἄμφω ὁδὸν, *ambæ viæ.*

'Αμφοῖν, gen. et dat. dual. ab ἄμφω, *ambo.*

'Αμφοῖν, Poët. pro ἀνὰ φοῖνα, *per cædem.*

'Αμφορέας, acc. pl. ab ἀμφορεὺς, per Sync. pro ἀμφοροῆς, *amphoræ.*

'Αμφοτέρωθ, ε, ιν, *uterque, ambo*; ἀμφοῖν, dat. pl. Ion. fœm. gen. pro ἀμφοῖσιν, ut et ἀμφοτέρῃσιν: hinc

'Αμφοῖσιν, Dor. pro ἀμφοῖσιν. 'Αμφοῖσιν, *utrinque*, adv. Th. ἄμφω, *uterque.*

'Αμφρασσάμην, *animadverterat*, a. 1. opt. 3. sing. Poët. ab ἀνὰ et φράζομαι, *delibero.*

'Αμφυλὰ, pro ἀνὰ φυλὰ, *per plantas.*

'Αμφω, *ambo*, vel *amba*; ἀμφοῖν, gen. et dat.

'Αμφώτεροι, *duas anuas habens.* 'Αμφοῖν, idem.

'Αμφωτὶς, vel ἀμφοτὶς, ἡ, *inauris, aurium ornamentum*, vel *munimentum*: ab ἀμφὶ et οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris.*

'Αμφὼ, 'Αμφὼ, Sacrorum rex.

'Αμφώτης, ου, ὁ ξ ἡ, *vinculpatus*; ἀμφωτεὺς, gen. Ion. Hinc

'Αμφωτὸς, adv. ex ω et μωμὸς, *vituperabilis*; quod à μωμάομαι. Th. μῶλος, *dolorus, probrum, labes.*

'AMΩMON, ου, τὸ, *amomum*, frutex et aroma.

'Αμωμὸς, ὁ ξ ἡ, *macula expers*: ex α et μῶμος, *macula.*

'Αμὼν, ὁ, nomen viri, indecl. *Fidelis.* Sed

'Αμῶν, Dor. prò ἀμὸν.

'Αμῶνες, pl. ind. pass. ab ἀμάω.

'Αμώνεσσι, pro ἀμῶσι, dat. pl. part. Poët.

'Αμὼς, ὁ, nomen veri, indecl. *Robustus.*

'Αμῶς, *metas*, 2. sing. opt. præs. act. ἀμάοιμι, ῳμι, οις, ῳς, οι, ῳ ab ἀμάω, *meto.*

'Αμωσγέπως, *quoque modo, quovis modo*: ab ἀμὼς. Th. ἀμὸς, *unus.*

'Αμωὶς, τὰ, *castaneæ.*

'AN, conjunctio potentialis, cum optat. et conjunctivo, imperfecto et aoristis indicativi addit vim optativi et conjunctivi; (2.) conjunctio conditionalis, pro ἐὰν, si, pro ἐἀ, ponunt κε, αν, Poëtæ; utuntur etiam ὰν, pro ἀνὰ, et ἂν', pro ἄνω.

'Ανὰ, præp. cum acc. *per, inter, in, adversus, juxta, cum, circa*; interdum cum dat. *cum, super*; item adv. *singulatim, quisque*; ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, per Græciam; ἀνὰ τὸν ποταμὸν, *adversùs fluvium*, vel *adverso flumine*; ἀνὰ πρώτους, *inter primos*; ἀνὰ σκήπτρῳ, cum vel super sceptro, sceptro innixus; ἀνὰ δηνάριον κλαῖον, accepere singulatim vel singuli denarium. In compos. significat iterationem, retro, re, sursum.

'Ανὰ, *surrexit*, per Apoc. pro ἀνέστη, quod pro ἀνίστη. Ion. et η mutato in α, a. 2. indicat. act. 3. sing. ab ἀνίστημι. Est et ἀνὰ, *surge*, pro ἀνάστα, et ἀνάστηθι, a. 2. imperat. act. Est et ἄνα, voc. sing. ab ἄναξ, *rex*; vel per Apoc. pro ἄνασσα, *regina.*

'Ανᾶδε pro ἀναβαῖνε, vel ἀναβῆθι, *ascende*, a. 2. imperat. ab ἀναβαίνω, *ascendo.*

'Αναβαθμὶς, ῖδος, ἡ, *gradus scalæ.*

'Αναβαθμὸς, οῦ, ὁ, *gradus scalæ*: ab ἀναβαίνω, *ascendo.*

'Αναβάθρον, ου, τὸ, et ἀναβάθρα, ας, ἡ, *scala*; ἀναβάθρα, τὰ, *scalæ navis*: ab ἀναβαίνω, *ascendo.*

'Αναβαίνω, *ascendo*, f. βήσομαι, p. βέβηκα. a. 2. ἀνέβην. part. ἀναβὰς.

'Αναβάλλεσθαι, *differri*, inf. pass. ab ἀναβάλλω, *rejicio.*

'Αναβάλλω, *procrastino, differo*, f. βαλῶ, p. βέβληκα. a. 2. ἀνέβαλον. m. ἀνεβαλόμην, ου, στ. p. m. ἀναβέβλημαι. ex ἀνὰ et βάλλω, *jacio.*

'Αναβάντες, nom. pl. ab ἀναβὰς, *ascendens*, a. 2. part. act. ἀναβῆναι, inf. ab ἀναβαίνω, *ascendo.*

'Αναβέσσεται, *ascendam*, f. 1. Dor. pro ἀναβήσομαι. Th. ἀναβαίνω.

'Αναβιβώσκω, p. part. act. ab ἀναβιόω, *revivisco*, q. v.

'Αναβιόασκον, p. ind. act. 3. sing. quod à βέω, *scateo, scaturio.* Aliî legunt ἀναβίβρασκον, *resonuit*: quod à βρύχω, *frendo, stridoo*; quod dicitur de mari.

'Αναβῆθι, a. 2. imp. verbi ἀναβαίνω.

'Αναβιβάζω, *ascendere facio, impono, subduco*, f. άσω. p. βεβίβακα. a. 1. ἀνεβίβασα. Th. βαίνω, *eo.*

'Αναβιόασκον, *revivisceam*, Att. pro ἀναβιῶμαι, 1. sing. pr. opt. act. ab ἀναβιόω: q. ex ἀνὰ et βιόω, *vivo.*

'Αναβιόω, -ῶ, *revivisco.* Th. βιόω, *vita.*

'Αναβίωσις, εως, ἡ, *resurrectio.*

'Αναβλαστάω, et στέω, f. ήσω, p. -ηκα, *repullulo.* Simplex, βλαστάω, *pullulo, fruticer, germino.*

'Αναβλέψω, *oculos attollo*, vinum *recipio*, f. ψω. p. φα. a. 1. ψα. Th. βλέπω. Hinc

'Αναβλησὶς, εως, ἡ, *vitæ recuperatio.*

'Αναβλύσις, εως, ἡ, *dilatio*: ab ἀναβάλλω, *differo.*

'Αναβλύω, *scaturio*: à βλύω.

'Αναβόησα, -ῶ, *exclamo*, f. ήσω, p. -κα. a. 1. ησα.

'Αναβοήσω, n. g. part. 1. a. Th. βάω, *clamo.*

'Αναβολὴ, ῆς, ἡ, *egestio.*

'Αναβόλιον, ου, τὸ, et ἀναβολὴ, ῆς, *dilatio*: à p. m. verbi ἀναβάλλω, *differo.*

'Αναβ@, ω, ὁ ξ ἡ, Dor. pro ἀναβ@, ου, ὁ ξ ἡ, *impubes*: ex α et βῆς, *pubes, juventus.*

'Αναβρέχω, et -σσω, *ferveface.* Th. βρέχω, *ferveo, bullio.*

'Αναβρύχω, f. ξω, *reserbeo*. a. 1. Æol. opt. ἀναβρέξειαν. ἀναβρεχθείς, a. 1. part. pass. à βρέχω.

'Αναβωλεὶς, γῆ, *terra, qua, dum aratro proscinditur, glebas in altum mittit.* Th. βῶλος, *gleba, ager, cespes.*

'ΑΝΑΓΑΛΑΙΣ, ίδος, ἡ, *Morsus gallinæ*, herba.

'Αναγγέλλω, a. 1. inf. act. verbi ἀναγγέλλω, *renuntio, narro.*

'Ανάγγελσον, a. 1. imperat. act. ab

'Αναγγέλλω, *renuntio*, f. λῶ, ῖς, ῖ. p. ἀναγγέλκα. a. 1. ἀνήγγειλα. a. 2. ἀνήγγελον. p. pass. ἀναγγέλμαι. a. 2. pass. ἀνηγγέλην, ης, η. ex ἀνὰ et ἀγγέλλω, *nuntio.*

'Αναγγείσαι, Dor. pro ἀναγγεῖλαι, *narrare.*

'Αναγεννάω, -ῶ, *regenero*, f. ήσω, p. -κα. part. pass. ἀναγεγέννημαι. Th. γίνομαι, seu γίγνομαι, *nascor, gigno.*

'Αναγέλασσα, *lego*, f. 1. m. ἀναγέλασσαμαι. perf. act. ἀναγέλασμαι. a. 2. ἀναγέλασον. p. pass. ἀναγέλασμαι. -σας, τον. a. 1. pass. ἀναγεγράφην. Th. λογέω, *nosco, cognosco.*

'Αναγέλασσα, *cogo*; imperf. ἀναγέλασσον.

ἐ ἄνω, p. ἠνέῳμαι· p. pass. ἀνῳξάμην· a. 1. pass. ἠνεῴχθην. Th. ἀνέῳγα, accustudo.

Ἀναγκαία, ης, ἡ, necessitas; ἀναγκαίᾳ, adv. necessariò: ab

Ἀναγκαῖος, αία, αῖον, necessarius, amicus; comparat. ἀναγκαίτερος, superl. ἀναγκαίτατος· gen. plur. ἀναγκαίεων· ab ἀνάγκη, necessitas.

Ἀναδασὴς, ἡ, ὸν, exactus; ἀναδασῇ, exactè, adv. ab

ΑΝΑΤΕΗ, ης, ἡ, et Dor. ἀνάδεια, necessitudo, necessitas, tormentum. Hinc ἀναγκαῖος, ἀναγκαῖος, necessarius; ἀναγκάζω, &c.

*Ἀναγκάλη, ὁ ἧ ἡ, uncus, curvus.

Ἀναγλυκάζειν, dulcedinem capere, 3. plur. a. 1. subj. pass. ab ἀναγλυκάομαι. Th. γλυκὺς, dulcis.

Ἀναδάπτω, flecto, incurvo, dissuto, f. ψω, p. φα· p. l. ψα· a. 1. pass. φθην.

Ἀναδεία, ης, ἡ, scelus, impuritas: ab ἀδὴς, castus, purus.

Ἀναδεὶς, a. 2. part. act. ἀναδὺς εσα, inf. ab ἀναδύομαι, agnosco.

Ἀναγνώσω, f. σω. p. κα, recognosco: à ἀναγίζω, agnosco, cognosco.

Ἀνάδυσις, εως, ἡ, lectio: dat. ἀναδύσει.

Ἀναδύτης, ου, ὁ, lector: ab ἀναδύομαι, lego.

Ἀνάδυν, 1. pl. imperf. pro ἀνῆλθον. Sic ἀνάδυντο, reducti sunt, imperf. pass. vel a. 2. m. pro ἀνήλυντο· ab ἀνάδυμι, reduco.

Ἀναδύμεν, Dor. pro ἀνὰ τὸν ἀδυτον.

Ἀναδυσμὸς, ου, ὁ, sententiæ declaratio, renunciatio.

*Ἀναδύσσω, proclamo.

Ἀναδυσσαλίζω, transpositis literis et end vece aliam efficere. Hinc ἀναδυσσαλισμὸς, ὁ, literarum transpositio. Th. ἰράφω, scribo.

*Ἀναδύφω, scribo.

ΑΝΑΤΥΡΙΣ, εως, ἡ, et ἀναδύμ@ς, ὁ, ἡ ξ ἡ, fruticis nomen.

Ἀναδύω, ως, ω, reduco, subduco, augeo, f. ἀναδύσω, p. ἀωδυκα· a. 2. ἀνέδυν, Att. ἀναδύσομαι· p. pass. ἀναδύμαι· a. 1. ἀναδύσθην, part. ἀναδυσθὶς, εῖσα, ὁ, provectus: ex ἀνὰ et δύω, ducs.

Ἀναδυγὴ, ῆς, educatio: ab ἀναδύω, duco.

Ἀναδυγ@, ω, ὁ ξ ἡ, cpuinuax, male institutus. Hinc ἀναδυγία, defectus disciplinæ: ab α et ἀδυγὴ, institutio, disciplina.

Ἀναδυγήριον, ου, τὸ, munitio murorum.

Ἀναδύω, dividere. Th. δαίω, divido

Ἀναδύεσθαι, dividere, a. 1. inf. med. Ἀναδυσμὸς, ὁ, divisio: ab ἀναδύομαι.

Ἀναδύδρομαι, ας, ε, percurri, p. m. verbi ἀναδύδρομον. Ἀναδύδραμον, sursum cucurrimus, p. pl. p. med. per ὑπερ. pro ἀναδυδράμεμεν.

Ἀναδύνημι, extendo, f. ξω, p. χα· l. l. ἀναδύξω, inf. ἀναδύξαι· p. pass. ἀναδύδεγμαι· a. 1. ἀναδύχθην· a. 1. m. ἀναδυξάμην, ω, στο. Th. δύνημι, ostendo.

Ἀνάδυξις, εως, ἡ, extensio: ab ἀναδύνημι.

Ἀναδύσσεσθαι, Ion. pro ἀναδύξασθαι, recipere, polliceri. Th. δύχομαι, capio.

Ἀναδυδρὰς, άδος, ἡ, vitis arbustiva, vel sursum scandens in arborem: ab ἀνὰ, pro ἐπὶ, et δένδρον, arbor.

Ἀναδύξαι, Ion. pro ἀναδύξαι, extendisse, a. 1. inf. act. Sic ἀναδύξασθαι, pro ἀναδύξασθαι, a. 1. inf. m. verbi ἀναδύνημι, extendo.

*Ἀναδυσμόνω, religo, innecto.

Ἀναδύσμη, ης, ἡ, ornamentum capitis: ab ἀναδύω, redimio, religo, vincio.

Ἀναδύχομαι, excipio. f. δέξομαι, p. pass. δέδεγμαι· à δύχομαι, capio.

*Ἀναδύω, religo, corono.

Ἀναδύσσω, religasse, a. 1. inf. act. ex ἀνὰ et δέω, ligo.

Ἀναδυχθὶς, remorus, a. 1. part. pass. ἀναδύκνυμι, f. δείξομαι· a. 2. ἔδειξον.

Ἀναδιδάσκω, valdè docere, vel edocere meliora, et dedocere. Th. διδάσκω, doceo, erudio.

Ἀναδίδομι, reddo, f. ἀναδώσω· a. 2. part. ἀναδὺς, ὀντος.

Ἀναδιπλωσις, εως, ἡ, reduplicatio, figura: ex ἀνὰ et διπλόω, duplico.

Ἀναδοθὶς, a. 1. part. pass. ἀναδοθῆναι, inf. ἀναδῶ, Att. ἀναδῶσω, reddo, a. 2. imperat. med. ἀνάδυσαι, a. 2. inf. act. ab ἀναδίδομι, reddo.

Ἀνάδοχ@, ης, ὁ ξ ἡ, et ἀναδοχὶς, ίδος, ὁ, susceptor, spunsor: ab ἀναδέχομαι.

Ἀναδραμεῖν, redire, crescere, a. 2. inf. ἀναδραμὸν, part. fœm. gen. ἀναδραμόν, masc. g. ab ἀναδρέχω, recurro, cresco.

Ἀναδῦναι, emerge, et ἀναδύομαι, respuo, recuso, fugio: ab ἀναδύω, existo, emergo, recedo. Th. δύω, vel δύνημι, ingredior: a. 2. ἔδυν.

Ἀναδῦσ@, ης, ὁ ξ ἡ, dote carens, indotatus: ex α et δῦσις, dos.

Ἀναείρω, tollo in altum: ab ἀνὰ et αἴρω, tollo.

Ἀνάλαστα, insperata, plur. ab ἀνάλαστ@, insperatus: ab α et ἐλπὶς, spes.

Ἀναζάω, ῶ, revivisco: f. ήσω, p. ἀνέζηκα· a. 1. ἀνέζησα· ex ἀνὰ et ζάω, vivo.

Ἀναζεύξαι, movere, discedere, a. 1. inf. act. ab ἀναζεύγνυμι.

Ἀναζευγὴ, ῆς, ἡ, castrorum mutatio.

Ἀναζέω, ebullio, f. ήσω, vel έσω, p. κα, vel εκα· a. 1. part. pass. ἀναζεσθὶς, fervefactus.

Ἀναζητέω, requiro, f. ήσω, p. ἀνεζήτηκα· a. 1. ἀνεζήτησα· à ζητέω, quæro.

Ἀναζωγράφιται, depingitur, 3. sing. præs. pass. ab

Ἀναζωγράφω, -ῶ, depingo.

Ἀναζώννυμι, succingo, f. ζώσω, p. ἀνέζωκα. a. 1. ἀνέζωσα. a. 1. med. ἀνεζωσάμην, ω, στο. Th. ζώννυμι, cingo.

*Ἀναζωννύω, vel ἀναζωστόω, succingo.

Ἀναζωπυρέω, -ῶ, excuscito, f. ήσω, p. ἀνεζωπύρηκα· ex ἀνὰ et ζωπυρέω, ignem sopitum suscito, refocillo.

Ἀναζωσάμενος, a. 1. part. med. ab ἀναζώννυμι.

Ἀναθάλλω, reviresco, f. λῶ, p. ἀνατέθαλκα. a. 2. act. ἀνέθαλον. perf. med. ind. 1. sing. ἀναθέθαλμι. Th. θάλλω, vireo, floreo

*Ἀναθαμβέω, fiduciam resumo.

*Ἀναθαρσέω, (activè et transitivè) alacritatem de novo addo, animos fractos accendo.

Ἀναθεὶς, ῆς, ἡ, retulerim, a. 2. opt. a. 2. ind. ἀνέθην, inf. ἀναθεῖναι, part. ἀναθὶς. Th. τίθημι, pono.

Ἀνάθεμα, ατος, τὸ, anathema, exitio æterno destinatus: ab ἀναθέμαι, sepono, seorsum pono.

Ἀναθεματίζω, exsacror, diris devoveo, anathema esse declaro, f. ίσω, p. ἀνατεθεμάτικα· a. 1. ἀνεθεμάτισα· p. pass. ἀνατεθεμάτισμαι· ab ἀνάθεμα.

Ἀναθιματῶ, fut. Att. pro ἀναθεματίσω.

Ἀναθίμην, et ἀναθίμαι, Dor. Æol. et Ion. pro ἀνατίθεμαι, a. 2. inf. act. verbi ἀνατίθημι.

Ἀναθεωρέω, -ῶ, contemplor, f. ήσω, p. ἀνατεθεώρηκα. Th. θεωρὸς, spectator.

Ἀναθεώρησις, εως, ἡ, contemplatio.

Ἀνάθημα, ατος, τὸ, donarium, seu donum quod Deo consecratur: ab ἀνατίθημι, sepono.

Ἀναθέσσω, 3. pl. f. 1. ind. act. ἀναθέσσειν, infin. ab ἀναπίθημι, sepono.

Ἀναθορέω, exsilio, prosilio, resilio.

Ἀνάθρεμμα, ατος, τὸ, idem ac θρέμμα, pecus omne quod alitur, q. v. item alumnus.

Ἀναθρώσκω, salio, saltu conscendo: à θρώσκω, salio.

Ἀναθυμίασις, εως, ἡ, vapor: ab ἀναθυμιάω, exhalo. Th. θυμίαμα, suffio.

Ἀναιδὴς, acc. ab ἀναιδὲς, ίος, ὁ ξ ἡ, impudens.

Ἀναιδία, ας, Ion. ἀναιδίη, ης, ἡ, impudentia, importunitas: ex α et αἰδὼς, pudor.

*Ἀναιδὴν, impudenter.

Ἀναιδέως, dat. sing. Ion. ῳ per Paragogen additur: ab ἀναιδὴς.

Ἀναίμονες, exsangues: pl. ab ἀναίμων, ονος. Dicitur et ἀναιμ@, ὁ, ἡ ξ ἡ, quod ab α et αἷμα.

Ἀναιμωλὶ, et ἀναιμωτὶ, adv. sine cruore: ab α et αἷμα, cruor.

Ἀναίνεμαι, recusat, præs. indicat. ἀναίνεται, Ion. pro ἀναίνῃ, 2. sing.

ἀνώγεσθ, *recusabat*, 3. sing. imperf. ind. Ion. pro ἀνήνατο ab

ἈΝΑΊΝΟΜΑΙ, *renuo, recuso*; ἀνανεύω, præs. part. f. g. ab ω et ἀνέω, *assensio*.

²Ἀνάϊξας, *surgens*, a. 1. part. ab ἀνάϊσσω, *surgum rue*.

²Ἀνωϊξήσαι, a. 1. inf. pass. ἀναϊείτω, 3. sing. præs. imperat. act. ἀναίσσομαι, part. f. g. pl. ab ἀναίω. Unde

²Ἀναίσσω, ους, ἡ, *cædes* : acc. ἀναίσσειν.

²Ἀνωΐω, *tolle, aboleo*, f. ἄσω, p. ἀνήϊκα· a. 2. act. ἀνᾶλον, sub. ἀνίλω, ῄς, ῄ, 3.ª pl. ἀνᾶλωσι· a. 2. inf. ἀνᾶλειν· a. 2. m. ἀνωλόμην, ω, στο· a. 1. pass. ἀνῳείθην· f. 1. ἀνωϊσθήσομαι. Th. οἴω, *capio*.

²Ἀνώϊστι, *suscipere, sequi*. Th. οἴω.

²Ἀνοιστέω, *sentio*; f. 1. med. ἀνοιστήσομαι· ab ἀνὰ et οἰστέω, ομαι. Potiùs *non sentio* : ab α et οἰστέω, ομαι, *sentio*.

* ²Ἀνοίστητος, ου, ὁ ξ ἡ, *carens sensu*.

* ²Ἀνοιστήτως, adv. *sinè sensu*.

²Ἀνοιγων, præs. inf. *impendere, insumere*. Th. χέω.

²Ἀνοιγμα, ατος, τὸ, *sumptus, impensa*.

²Ἀνάϊσσω, *surgum rue, surgo*, f. ξω· ex ἀνὰ et ἄϊσσω, *rue, cum impetu feror*.

²Ἀναίσχυν@ος, ου, ὁ ξ ἡ, *impudicus* : ex α et αἰσχύνω, *pudefacio*.

²Ἀναίτι@ος, ου, ὁ ξ ἡ, *insons* : ex α et αἰτία, *culpa, causa, crimen*.

²Ἀναιτίως, adv. *absque causâ*.

²Ἀνακαθαίρω, 3. pl. f. 1. med. vel 2 ab ἀνακαίσω, *repurgo*. Th. καθαίρω, *purgo*.

²Ἀνακαθίζω, *resideo*, f. ἴσω, p. ἀνακεκάθικα. ex ἀνὰ et καθίζω, *colloco, constituo*.

²Ἀνακαινίζω, *renovo*; f. ἴσω, p. ἀνακεκαίνικα. Th. καινός, *novus*.

²Ἀνακαινόω, *renovo*, f. ώσω, p. ἀνακεκαίνωκα. Th. καινός, *novus*.

²Ἀνακαίω@, *accensus*, p. pass. ab ἀνακαίω, *comburo*. Th. καίω, *uro*.

²Ἀνάκαλέω, et -λίομαι, *inclamo, revoco* ; à κάλεω, *voco, nomino*.

²Ἀνακαλυπτήριον, ου, τὸ, *dies quo sponsa facie retectâ prodit* ; τὰ ἀνακαλυπτήρια, *munus nuptiale* : ex ἀνὰ et κάλυπτω, *tego, velo*.

²Ἀνακαλύπτω, *delego*, f. ψω, p. ἀνακεκάλυμμαι· p. pass. κεκάλυμμαι. Th. καλύπτω, *tego, velo*.

²Ἀνακάμπτω, propr. *reflecto, revertor*, f. ψω, p. φα· a. 1. inf. ἀνακάμψαι, ex ἀνὰ et κάμπτω, *inflecto*.

²Ἀνάκανθ@ος, ου, ὁ ξ ἡ, *spinis carens* : ex α et ἄκανθα, *spina, ventis, difficultas*.

²Ἀνακάπτειν, *deglutire*. Th. κάπτω, *comedo avidè, spiro*.

²Ἀνακίσται, Ion. pro ἀνάκεινται, *dicati sunt*, 3. pl. præs. ind. med. Th. κίμαι, *jaceo*.

²Ἀνάκιμαι, *discumbo*. Th. κίμαι, *jaceo*.

²Ἀνακεκλήγων, *exclamans*, p. part. med. verbi ἀνακέκλομαι. Th. κέκλομαι, *clamo, crocito*.

²Ἀνακεράννυμι, et ²ἀνακιρνάω, et ἀνακερώω, *commisceo, permisceo, tempero*. Th. κεράννυμι, *misceo*.

²Ἀνακες, et ²Ἀνακοὶ, οἱ, *Castor et Pollux*. ²Ἀνάκειον, τὸ, *eorum templum*. ²Ἀνάκεια, τὰ, *eorum festum* : ab ἀνάσσω, quoniam *sedulò* consulebant Athenienses quieti : vel ab ἀνάσσω, *impero, regno*.

²Ἀνακεφαλαίω, *capita seu summas repeto, summatim repeto*. f. ώσω, p. ἀνακεκεφαλαίωκα· præs. med. ἀνακεφαλαίομαι, ώμαι, *sub unum caput reduco, recolligo* ; a. 1. med. ἀνακεφαλαιώσαμην. Th. κεφαλή. Hinc

²Ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, *recapitulatio, redactio in summam*.

* ²Ἀνακεχαρικώς. Vide ²Ἀνεχαρίσω.

²Ἀνακήδω, *recedo, redeo, revertor*.

²Ἀνακηλίζω, *subsilio* ; *surrum feror* : ex ἀνὰ et κηλίω, *cum impetu erumpo*.

²Ἀνακινδυνεύω, *iterum periclitari*. Th. κίνδυν@ος, *periculum*.

* ²Ἀνακλασις, εως, ἡ, *reflexio*.

²Ἀνακλάω, a. 1. inf. pass. ab ἀνακλίνω, *reclino*.

²Ἀνακλησιάζω, 3. pl. f. 1. ind pass. ἀνακλησίασι, *reducere*, a. 1. inf. act. ab ἀνακλίνω, *repono*.

²Ἀνακλίνω, *repono, facio discumbere* : et pro *aperio*, fut. νῶ, perf. κέκλικα· a. 1. ἀνέκλινα. a. 1. pass. ἀνεκλίθην· f. 1. ἀνακλιθήσομαι. Th. κλίνω, *inclino, reclino*.

²Ἀνακοὶ. Vide ²Ἀνακες.

²Ἀνακοινόω, *communico*, præs. imperat. pass. Ion. pro ἀνακοινοῦ· ab

* ²ἀνακοινόω, *communico* : f. ώσω. p. ωκα. a. 1. inf. m. ἀνακοινώσασθαι Th. κοινός, *communis*.

²Ἀνακομίζομαι, *recupero, redeo* : hinc ἀνακομιδὴ, ῆς, ἡ, *receptio* : à κομίζω, *fero, repeto*.

* ²Ἀνακομίζω, *refero, evecho*.

²Ἀνακοντίζω, *ejaculor, sursum ebullio, subsilio* : ab ἀκοντίζω, f. ίσω, p. ικα, *jaculor, interqueo*.

²Ἀνάκο@ος, ου, ὁ ξ ἡ, Dor. pro ἀνήκο@ος, *sine auditu, imperitus, cui nomen ignotum* : ex α et ἀκούω, *audio*.

²Ἀνακόπτω, *inhibeo, interpello* : f. ψω, p. κέκοφα. a. 1. ἀνέκοψα : Th. κόπτω, *cædo, scindo, pulso*.

²Ἀνακράζω, *exclamo* : à κράζω, f. ξω.

²Ἀνακρᾶσις, ὁ, *permixtus* : pro ἀνακίρνησις, a. 1. part. pass. à κεράννυμι, *misceo*.

²Ἀνακρέμασαν, *suspenderunt* : 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ἀνεκρέμασαν. à κρεμάω, ἀνακρεμασθείς, a. 1. part. pass.

²Ἀνακρίνω, *quæstionem habeo, scrutor, dijudico* : f. νῶ, perf. ἀνακέκρικα. a. 1. ἀνέκρινα. præs. pass. ἀνακρίνομαι, *dijudicor, inquiro, interrogo* : p. ἀνακέκριμαι, a. 1. ἀνεκρίθην. Th. κρίνω, *judico cerno*. Hinc

²Ἀνάκρισις, ἰος, ἡ, *inquisitio*.

²Ἀνακρίσιμος, ἰον ὑφίσταμαι, *pœnitentiam recedere*. Th. κρίνω, *percutio, ferio*.

²Ἀνακτα, *regem*, acc. ab ἄναξ, *rex*.

* ²Ἀνακτάομαι, ώμαι, fut. ιτομαι, *recreo, recuperor*.

²Ἀνάκτασι, dat. pl. Poët. ab ἄναξ, *rex*.

²Ἀνακτεωσάμι, *revocari*, a. 1. inf. m. ἀνακτεώσθαι, præs. inf. Ex ἀνακτάομαι, *recreo*.

* ²Ἀνάκτησις, ἰος, ἡ, *recuperatio*.

* ²Ἀνακυκλισμὸς, ου, ὁ, *circumvolutio*.

²Ἀνακτορία, ας, ἡ, *imperium*. ἀνακτορί@ος, ου, ὁ ξ ἡ, *herilis*, ab ἄναξ, *herus*.

²Ἀνάκτορον, ου, τὸ, *regium palatium*.

* ²Ἀνακύκλασις, ιος, ἡ, *circulatio*.

²Ἀνακυλία, ας, ἡ, p. κα, *provolvo, sursum volvo, revolvo*. Th. κυλίω, *volvo, voluto*.

²Ἀνακυμβαλίζω, *cum sonitu everto*, vel *rue* : à κυμβαλίζω, *cymbalum pulso*. Th. κύμβος, *cavitas*.

²Ἀνάκυπτω *corige, surrigo, oculos et caput attollo*, ut aves cum bibunt : ex ἀνὰ pro ἄνω, et κύπτω, *pronus sum*.

* ²Ἀνάκωλοι δρομάδες, *dromades cameli ; qui brevia habent crura*.

²Ἀνακὼς, adv. *sedulò*, ab α priv. et ἀκώς, *antiquè*, quod est ab eodem vocabulo, undè ἀκήν, undè colligitur fuisse in usu ακὼς, ὁ ὐς, *sedatus, tranquillus* ; regiè, regum more. Ern.

²Ἀνακωχίω, *navem in dochoris stare facio, subductis velis* : ab ἀνακωχὴ, pro ἀνοχὴ, *intermissio* ; quod ab ἀνέχω, *retineo*. Th. ἔχω, *habeo, teneo*.

* ²Ἀνακωχὴ, ῆς, ἡ, *intermissio*, pro ἀνοκωχὴ.

²Ἀνάλεξεν, a. 2. inf. act. ab

²Ἀναλαμβάνω, *recipio* : f. λήψομαι, p. ἀνείληφα· a. 2. ἀνέλαβον. part. ἀναλαβὼν, a. 1. pass. ἀναλήφθην. Th. λαμβάνω, *capio*.

²Ἀναλάμπω, fut. ψω, *resplendeo, inflammor*. Th. λάμπω, *splendeo*.

²Ἀναλγὴς, ους, ὁ ξ ἡ, *sine dolore*.

²Ἀνάλγητ@ος, ου, ὁ ξ ἡ, idem.

²Ἀναλγησία, ας, ἡ, *indolentia* : ab α et ἄλγ@ος, *dolor*.

²Ἀναλεγόμενον, gen. pl. part. præs. passiv. ab ἀναλέγω, *colligo*. Th. λέγω, *lego, colligo*.

²Ἀνάλεμμα, ατ@ος, τὸ, *altitudo* : et ²Ἀνάληψις, εως, ἡ, *surrum receptio* : ex ἀναλαμβάνω, *recipio*.

²Ἀνάλιτ@ος, ου, ὁ ξ ἡ, Dor. pro ἀνήλιτ@ος, *discalceatus* : ex α et ἥλιψ, ὑ, *culceus*.

²Ἀναλίσκωσα, ας, ἡ, Dor. pro ἀναλίσκουσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. verbi

²Ἀναλόω, *consumo, destruo* : f.

ἀναλφέω, p. ἀνήλφηκα, a. 1. ἀνέλφησα. Th. ἀλίσκω, capio.

Ἀνάλωσις, et Ἀναλτία, ας, ἡ, ignavia, timiditas: ab ἀνάλως, ὠδος, ὁ ἡ, in.trenuus.

Ἀνάλτωδες, acc. pl. ab ἀνάλτης, ους, ὁ ἡ, impotens: ex a et ἀλτή, robur.

Ἀναλτίης, gen. Ion. ab ἀναλτία.

Ἀναλλ. ξαι, pro ἀναλίξαι, Poët. a. 1. part. act. ab ἀναλίγω, relego, colligo.

Ἀναλγία, ας, ἡ, propertio, similis ratio: ex ἀνὰ et λόγος, ratio.

Ἀναλογίζομαι, ratiocinor, reputo, æstimo: f. ίσομαι ex ἀνὰ et λόγος, ratio.

* Ἀναλογισμός, ὁ, ratiocinatio, cogitatio.

Ἀναλογος, proportionaliter: adv. ab ἀναλογος, ὁ ἡ ὸν, consentaneus. Vide ἀναλογία.

Ἀνάλος, ὁ ἡ ὸν, insulsus: ex a et ἅλς, sal.

Ἀναλτος, ὁ ἡ ὸν, non augescens, inexplebilis, non auctus: ex a priv. et ἄλλω, augeo; vel ἀλάω, alo, vel ἅλς, sal.

Ἀναλυσον, præs. inf. Ion. pro ἀναλυσαι. resolvere. Th. λύω. Hinc

Ἀνάλυσις, εως, ἡ, resolutio: item emigratio.

Ἀναλύω, resolvo; item revertor: f. υσω. p. κα. a. 1. ἀνέλυσα. Th. λύω, solvo.

Ἀνήλωκα, p. act. pro ἀνήλωσα. Ion. sic et ἀνάλωσα. a. 1. ind. Ion. ἀνάλωσα, Ion. pro ἀνήλωσα· ab ἀναλίσκω, consumo.

* Ἀνάλωμα, τος, τὸ, sumptus. Hinc

Ἀναλώματα, impensæ: nom. pl. ἀναλωμάτων, gen. ab ἀνάλωμα, impendo.

Ἀναλῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἀναλόω, ῶς, ὁ, a. 1. Ion. ἀναλώσαι, ωτος, ἡ, a. 1. part. pass. ab ἀναλόω, destruo.

Ἀνάλωσις, ωσις, ἡ, impensa, consumptio: ab ἀναλίσκω, impendo.

Ἀνάλωτος, ὁ ἡ ὸν, invictus, inexpugnabilis. Ex a priv. et ἁλωτὸς, ή, όν, expugnabilis.

Ἀναμαιμάω, impetu furibundo fero: ex ἀνὰ et μαιμάω, impetu fero.

Ἀναμάξιστος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui nullis plaustris permeari potest: ex a et ἅμαξα, plaustrum.

Ἀναμάρτητος, ος, ὁ ἡ ὸν, peccati expers, innocens: ex a et ἁμαρτάνω, pecco, erro.

Ἀναμάσσω, vel τλω, fut. ξω, abstergo, eluo. Th. μάσσω, abstergo.

Ἀναμαχέσθαι, pugnam instaurare. Th. μάχη, pugna.

Ἀναμεμιγμένος, Ion. pro ἀναμεμιγμένος ἦσι, permixti sunt: 3. pl. perf. pass ex ἀνὰ et μίγνυμι, misceo.

Ἀναμένω, expecto: f. μενῶ. p. κα. a. 1. ἐμεινα. a. 1. sub. ἀναμείνω, ἀναμείνας part. Th. μένω, maneo.

Ἀνάμεσος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui est medius in aliquo loco, intermedius. Th. μέσος, medius.

Ἀνάμιος, ος, ὁ ἡ ὸν, planus: à μετος, planus.

Ἀναμετρέσασθαι λόχον, insidias disponere: et qu. locum metiri. Th. μετρέω, metior.

Ἀναμίγνυμι, et -γνύω, immisceo, permisceo, f. ίξω. Th. μίγνυμι, misceo.

Ἀναμιμνήσκω, in mentem revoco: f. ανάμνήσω, p. ἀναμέμνηκα, p. pass. ἀνεμνήσθην. a. 1. ἀνεμνήσθην. ex ἀνὰ et μιμνήσκομαι, memoro, recordor.

Ἀναμίξ, mixtim, promiscuè: adv. ex ἀναμίγνυμι.

Ἀναμισγεται, commiscetur: 3. sing. præs. ind. pass. ex ἀνὰ et μίσγομαι, misceor.

Ἀναμμένος, Ion. pro ἀνημμένος, vestitus: ex ἀνάπτομαι, circumjicio, induo, q. v.

Ἀνημόνα, suggero, admoneo: f. ήσω, p. κα. à μάω, in memoriam revoco.

Ἀναμνησόμεθα, Ion. pro ἀναμνησθησόμεθα, commemorare, in mentem revocare.

Ἀναμνησθέμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. ἀναμνησθείς, part. aor. 1. pass. ab ἀναμιμνήσκω.

Ἀνάμνησις, εως, ἡ, recordatio: ab eod. Th.

Ἀνομορμύρω, cum murmure bullio: à μορμύρω, murmuro, fervesco.

Ἀναμφίλικτος, ος, ὁ ἡ ὸν, minimè dubius: ex a priv. et ἀμφίλικτος, in controversiâ positus.

Ἀναμφίλογος, ος, ὁ ἡ ὸν, indubius: ex a et ἀμφίλογος. Ἀναμφίλογως, sine dubio.

Ἀναμφισβήτητος, ος, ambiguus. ἀναμφισβητήτως, ambiguè, adv. ex ἀνὰ, et ἀμφισβητία, controversor.

Ἀναοδίη, ας, ἡ, ignavia: ex a et ὠδεῖν, fortitudo.

Ἀναυδὲς, ος, ὁ ἡ ὸν, parum virilis: ex a priv. et ἀνὴρ, vir.

* Ἀναύδως, adv. timidè, ignavè.

Ἀνανεόω, renovo: f. ώσω, p. νενέωκα. Th. νέος, novus.

Ἀνανεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἀνανεύω, renuo: f. σω, p. κα. Th. νεύω, nuo.

Ἀνάνευσις, εως, ἡ, arrectio, recusatio.

Ἀνανέωσις, ίας, ἡ, renovatio.

Ἀνανήφω, mentis sanitatem recipio: f. ψω. p. νένηφα. a. 1. ἀνένηψα. Th. νήφω, sobrius sum.

Ἀνανίης, ου, ὁ, nom. virl, Ananias: q. interpret. Dominus commiseratus fuit.

Ἀνάντα, τὰ, acclivia: Poët pro ἀνάντη. ex ἀνάντης, ους, ὁ ἡ ὸς, ἡ τὸ ἄνωντες· ex ἀνὰ et ἀντάω, obviam eo.

Ἀνανιτέρητος, ος, ὁ ἡ ὸν, cui contradici nequit: ex a et ἀντιρέπτος, cui contradicitur: sed ἀντιρέπω non est in usu. Hinc

Ἀνανιτέρατος, adv. sine contradictione.

* Ἀνανταγώνιστος, ος, ὁ ἡ ὸν, cui nullus est æmulus.

Ἀνάντλιον, ου, exantle.

Ἀνάντα, Dor. pro ἀνήντα, irrito conatu, adv. ex a et ἀνύτω, vel ἀνύω, perficio.

* ΑΝΑΞ, ακτος, ὁ, Rex.

Ἄναξα, a. 1. Ion. pro ἤναξα, ἀνάξω, f. 1. inf. ἀνάξασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀνάσσω, f. ξω, impero, regno.

Ἀναξηρείνω, f. ανῶ, exsicco. Th. ξηραίνω, sicco.

* Ἀναξιολόγος, non memorabilis, indignus qui memoretur, ab a priv. ἀξιόω et λόγος.

Ἀναξιοπαθέω, ῶ, f. ήσω indigna patior: ab ἀνάξιος et πάσχω, patior.

Ἀνάξιος, ος, ὁ ἡ ὸν, indignus: ex a priv. et ἄξιος· hinc adv. ἀναξίως, indignè.

Ἀναπεπεμμένα ὕμνα, hymni regnantes in citharâ: ab ἀναπέπεμπτε, πτε, ὁ ἡ ὸν, in citharâ regnans. Epith. Hymni. Pind. Ex ἀνάσσω et φόμπτε, ἡ, citharâ.

Ἀναξυρίς, ίδος, ἡ, subligaculum, bracca, ἀναξυρίδες, tibialia: ex ἀνὰ et σύρω.

Ἀνεῴγομεν, aperiebant, imperf. pro ἀνέῳγον, vel ἤνοιγον, Ion. et Poët. ab ἀνοίγω, aperio.

* Ἀνεπαίδευτος, ος, ὁ ἡ ὸν, omnis disciplinæ expers.

Ἀνεπαίζω, illudo: cum dat. f. ξω, vel σω, p. χα, vel κα. a. 1. ξα, vel σα. Th. παίζω, ludo.

Ἀνέπαλιν, è contrario. Th. πάλιν, iterum, rursus.

Ἀνεπάλλω, vibro, a. 1. pass. ἀνεπάλης; a. 2. part. ἀμπαλάν; Ion. et per Sync. pro ἀνεπαλών. Th. πάλλω, vibro.

Ἀνεπάσσειν χάριν τινὶ, aspergere gratiam alicui, pro laudes alicujus carminibus celebrare. Th. πάσσω, spargo.

Ἀνέπαυσις, ος, ἡ, quies, diversorium, cessatio: ab ἀναπαύω, quiesco.

* Ἀνέπαυμα, ατος, τὸ, requies, intermissio a labore.

Ἀνάπαυσις, εως, ἡ, requies: ab eod.

Ἀναπαύω, quiesco, cesso à re aliquâ, reficio, refocillo: f. σω. p. κα. p. pass. ἀνεπέπαυμαι. a. 1. m. ἀνεπαυσάμην. Th. παύω, cesso à re aliquâ.

Ἀνεπείθω, persuadeo, f. σω. p. κα. Th. πείθω, suadeo.

Ἀνεπιμέλω, ῶ, iterum comor, meditor, experior, f. ήσω, p. ακα.

Ἀνεπίμπω, remitto, f. ψω. σα. a. 1. ἀνέπεμψα. Th. πέμπω, mitto.

Ἀνεπικλήστοντες, completa sunt: 3. pl. perf. ind. pass. verbi ἀνεπλήθω, compleo.

Ἀνεπιτάμνω, ω, ον, apertus, p. part. pass. per Sync. pro ἀνεπιτέτμημένος, vel ἀνεπιτέτμησμένος, ab ἀνεπιτέμνω, ἀνεπιτέτμηκα, ἀνεπιτέτμημαι, vel ἀνεπιτέτυμμαι, aperio, expando, explico: vel ut alii volunt, part. p. pass. ab ἀνίπταμαι, avolo, subvolo, revolo, surrum volo.

Ἀνεπιτμὰς, ὁ, qui discubuit, p. part. act.

Ἀνακεκλιμένη, ης, ἡ, p. part. pass. f. g.

Ἀνάκεισαι, 2. sing. a. 1. m, imp. accumbe: Ἀνακεῖσθαι. a. 2. inf. act. ab ἀνάκειμαι.

Ἀνακεντάνυμι, f. άσω, operio: a. 1. inf. ἀνακεντάσαι. Th. πετάω, pando.

Ἀνακίρνημι, visus sum, p. m. ab ἀνακρίνω.

Ἀνακίτνημι, f. ήξω, suspendo, suffigo. Th. πηγνύω, compingo.

Ἀνακηδάω, ῶ, exilio, f. ήσω, p. ηκα.

Ἀνακηδήσας, a. 1. part. act.

Ἀνάκηρος, ος, ὁ ᾗ ὁ, mutilus. Th. πηρός, mutilus, mutins.

Ἀνακιμπλάναι, præs. inf. act. à κίμπλημι, impleo.

Ἀνακίπτω, discumbo, recumbo, a. 1. m. ἀνεκεσάμην, ω, ατο. aor. 1. med. imper. ἀνάκεισαι, a. 2. m. ind. ἀνεκείμην. Th. πίπτω, cado.

Ἀνακλάνων, Ion. et Dor. pro ἀνακτίνων, præs. inf. ab ἀνακτίνημι, expando, explico: ab ἀνὰ et πίτνημι, pando. Hinc

Ἀνακλασμένας, a. 1. part. act. nom. pl. ab

Ἀνακλάσσω, vel ἀνακλάττω, f. κλάσω. fingo, facio. Th. κλάσσω, fingo, simulo.

Ἀνακλίνουσι, Dor. pro ἀνακλίνουσι, implicant, 3. pl. præs. ind. act. Th. κλίνω, plico.

Ἀνακλύσουσι, f. 1. m. ab ἀνακλύω, solvo è portu, renavigo. Th. κλύω, navigo.

Ἀνακλύς, ὁ ᾗ ύ, Ion. et Att. pro ἀνάπλ@, plenus. Th. πλί@, plenus.

Ἀνακλώσω, f. σω, impleo. Th. κλώω.

Ἀνακλώσω, ῶ. complebo: f. ώσω, p. ωκα. a. 1. ind. act. ἀνεκλώσατο. ex ἀνὰ et κλώσω, impleo.

Ἀνακλώσιος, ου, ὁ, supplementum.

Ἀνακλῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἀνακλώσω, impleo.

Ἀνάκλυσις, ὁ, Ion. pro κλύσις, navigatio.

Ἀνακλύσιν, Ion. id. quod ἀνακλύσιν, solvere portu: quod à κλύω, seu κλύζω, q. v.

Ἀνακτίσιν, respirare, recreari. Th. πτίω, spiro. Hinc

Ἀνάκτισις, ίως, ἡ, respiratio, relaxatio.

Ἀνάκτιστος, ος, ὁ ᾗ ὁν, non respirans: ex α et πτίω, spiro.

Ἀνακτίω, f. ύσω. respiro.

Ἀνακτιόλ, ῆς. ἡ, respiratio.

Ἀνακτίδικτος, ος, ὁ ᾗ ὁν, improbabilis.

Ἀνακτίδιζειν, pedem referre, diligenter examinare: quod à κτίδιζω, gradior.

Ἀνακτίδιζω, retrocedo.

Ἀνακτίδισμος, ὁ, ὁ, diligens inquisitio, regressus.

Ἀνακτοίω, ῶ. formo, efficio, f. ήσω, p. ηκα. Th. κτοίω, facio.

Ἀνάκτιτος, ὁ ᾗ ὁν, sine pretio: ex α priv. et ἄκτινον, pretium redemptionis.

Ἀνακτολίζειν, Poët. pro ἀνακτολίζειν, versare in animo. Th. κτολίω, verso.

Ἀνακτόλυντος, ος, ὁ ᾗ ὁν, inexcusabilis: ex α et ἀκτολογίομαι, excuso.

Ἀνακτρέβω, f. σω. a. 1. part. ἀνακτρέψας, cum gemitu effundens. Th. κτρέβω, incendo.

Ἀνακτρίζομαι, resecor: ex κτρίζω, serrâ seco, findo.

Ἀνακτρώσω vide ἀνακτρώω.

Ἀνακτυχίζω, alis me suscito.

Ἀνακτυχῶ, animum addere, in spem erigere, præs. inf. act. contr. pro ἀνακτυχίειν. ab

Ἀνακτυχῶν, ῶ, fut. ήσω, perf. ωκα, pennis, seu alis instruo; excito, animum addo, in spem præsertim levem et temerariam erigo: ex ἀνὰ et πτίγον, ου, τὸ, ala, penna.

Ἀνακτῶμι, a. 2. inf. ab ἀνακτῶμι revolo, subvolo, quod ab ἵπταμαι, a. 2. act. ἔπτην, ii f. πτήσομαι. part. πτάς, a. 2. m. ἱπτάμην. iii f. πτάσθαι part. πτάμενος præs. med. ἵπταμαι. præs. inf. med. ἵπτασθαι. f. 1 ind. m. ἱπτήσομαι. ab antiquiore πτάω, volo, as.

Ἀνακτοίμασι, ἄμαι, consternor, ex ἀνὰ et πτοίω, terreo, terrefacio, obstupefacio.

Ἀνακτομαι, circumjicio, indui, ex ἀνὰ et ἅπτω, tango, accendo, necto.

Ἀνακτρίσιον, accensa, gen. sing. Ion præs. part. pass. ab ἀνάπτω, accendo.

Ἀνακτύξας, ὁ, a. 1. part. ab

Ἀνακτύσσω, explico, f. ξω. p. ἀνέπτυχα, a. 1. ἀνέπτυξα. Th. πτύσσω, plico.

Ἀνάπτω, accendo, f. ψω. p. ἀνῆφα. a. 1. ἀνῆψα. a. 1. pass. ἀνήφθην. Th. ἅπτω.

Ἀνάπτυος, ὁ ᾗ ὁν, perunctus, quod nobis innotuit. Th. πυνθάνομαι cognosco.

Ἄναπυ, Dor. pro Ἄνακτι, gen. ab Ἄναπος, υ, ὁ, Siculi fluvii nomen.

Ἀνάπωσις, et ἀνάπνοις, ους, ἡ· alii leg. ἀνάπωτις, et per Sync. ἄμπωτις, maris et aquarum recessus. Th. πίνω, poto, bibo.

Ἀναρίειτος, qui sustulit, Att. pro ἀνῃρηκώς, p. part. act. verbi ἀναιρέω, tollo. Th. αἴρω, capio.

Ἀναρθρος, ος, ὁ ᾗ ὁν. male articulatus, minùs compactus: ab α priv. et ἄρθρον, articulus.

Ἀναρίθμητος, ος, ὁ ᾗ ὁν, innumerabilis: ex α et ἀριθμητός, numerabilis. Th. ἀριθμός, numerus.

Ἀνάριστος, ὁ ᾗ ὁν, qui nondum est pransus: ex α et ἄριστον, prandium.

ΑΝΑΡΙ'ΤΗΣ, ου, ὁ, piscis de genere concharum.

Ἀνάρμοστος, ος, ὁ ᾗ ὁν, incongruus: ex α priv. et ἁρμοστός, aptus.

Ἀναρπάσας, a. 1. part. act. m. g. ab

Ἀναρπάζω, f. σω, vel ξω, rapiam: indè

Ἀνάρπαστος, ὁ, ὁ ᾗ ὁν, raptus. Th. ἁρπάζω, rapio.

Ἀναρραγήσεται, eruptura est. f. 2. inf. pass. ab ἀναρήγνυμι, erumpo. Vide ἀναρρήξειν.

Ἀναρρικνὼς, part. perf. act. Ion. pro ἀνηρικὼς, qui sustulit; à verbo ἀναιρέω, tollo. Th. αἴρω, capio.

Ἀναρρίψειν, f. 1. inf. act. ἀναρρίψω, a. 1. inf. act. ab ἀναρρίπτω. vel ἀναρρήγνυμι, diffindo, defringo, dirumpo, erumpo, consero sc. pugnam, f. ξω p. χα

Ἀναρρίπτω, sive ἀναρρίπτω, sursum jacio: f. ψω. a. 1. ἀνερρίψα. Th ῥίπτω, jacio.

Ἀναρροιζδέω, f. ήσω, resorbeo cum sonitu. Th. ῥοίζος fluctus vehementi, impetus.

Ἀναρρωγὼς, ὁ, aperius, hians, p. part. m. Ion. pro ἀνέῤῥωγώς, ab ἀναῤῥήγνυμι

Ἀναρῥωδίνης, revalescens, a. 1. part. pl. pass. ab ἀναῤῥώννυμι, robur pristinum reddo.

Ἀνασεως, υ, ὁ, implacabilis, qui cum ultiro non convenit: ex α priv. et ἄεω. apio.

Ἀνασπάω, suspendo, f. ήσω, p. ακα, idem cum ἀείρω, suspendo, in altum tollo.

Ἀνάστυτον, υ, τὸ, inconditum: ex ἀστύω.

Ἀνασχίς, ας, ἡ, et Ion. ίς, status reip. ubi nullus est magistratus, ab

Ἀνασχος, ος, ὁ ᾗ ὁν, principio vel principe carens; soluta licentia: ex α priv. et ἀρχὴ, principium, seu principatus.

Ἀνασείω, concutio, quatio, concito: f. σω. p. κα. a. 1. ἀνέσεισα. Th. σείω, quatio.

Ἀνασευομένος, ὴ, ὸν, obscenus: p. part. pass. ab ἀνασεύομαι· vide ἀνασεύω, detegere.

Ἀνασκάπτω, f. ψω. p. φα, effodio, evello radicitùs: ex ἀνὰ et σκάπτω, fodio.

Ἀνασκιδάζω, labefacto, destruo, refuto; restauro, readifico, vasa colligo, migro. f. άσω. p. aκα. p pass. ἀνεσκιδάσμαι. Inde verbale ἀνασκιδασίων. Ἀνασκιδαστὴς, ὴ, ὸν, destructivus, refutatorius.

Ἀνασκιδὴ, ῆς, ἡ, destructio, refutatio: dat. pl. ἀνασκιδῆς. Th. σκίδις, instrumentum.

Ἀνασκολοπίζω, in crucem tollo, suspendo, pulo affixum tollo. Th. σκόλοψ, οπος, ὁ, præacutus palus.

Ἀνασπάω, sursum traho, retraho: f. άσω. p. ἀνέσπακα. a. 1. pass. ἀνεσπάσθην. 3. sing. p. ind. pass. ἀνέσπασται. Hinc ἀνάσπαστος, ὁ ᾗ ὁν, qui retrahitur. Th. σπάω, traho.

'Ανασσα-ης, ὁ, *regina* : ab ἄναξ, *rex*.

'Ανάσσατος, Dor. pro ἀνίσσητος, *invicti*.

'Ανάσσει, 3. sing. præs. ind. act. ab ἀνάσσω, *regno*.

'Ανασσίσασκε, *quatiens* : a. 1. act. part. f. g. Poët. ab ἀνασείω, *quatio*. Th. σίω, *quatio*.

'Ανασσίμεν, præs. inf. act, Ion. pro ἀνάσσειν. 'Ανασσεν, præs. imp. 'Ανασσον, Ion. et Poët. pro ἤνασσον, 3. sing. vel 3. plur. ind. imperf. act. ab

'Ανάσσω, ις, υ, f. ξω, p. χα, *impero, regno*.

'Ανάστα, *surge*, a. 2. imperat. act. pro ἀνάστηθι, ab ἀνίστημι

'Ανασταδόν, *stando desuper* : adv. ab eod.

'Ανασταλάεις, Ion. pro ἀνιστηλαίνεις, *sublatus*, p. part. pass. ab ἀναστέλλω. Th. στέλλω, *mitto, erno*.

'Ανασταλεῖν, apud Anacreontem pro ἀναστενάζειν, *gemere*.

'Αναστὰς, άντος, ὁ, f. g. ἀναστάσα, *exsurgens* : a. 2. act. part. ab ἀνίστημι, *exsurgo*.

'Αναστασις, εως, ἡ, *resurrectio, ex sedibus suis expulsio*. 'Ανάστατος, ὁ, ἡ ον, *ex suis sedibus expulsus*. Hinc

'Αναστάτου, ῶ, *statum subverto, ad seditionem concito*. f. ώσω. p. ανεστάτωκα. a. 1. ἀνεστάτωσα. ab ἀνίστημι, *exsurgo*.

'Αναστενάζω, et ἀναστυγνάω, ῶ, *in crucem attollo, de novo crucifigo* : f. άσω. p. κα. Th. στυφελίς, ὁ, *crux*.

'Ανασταὶ, per Sync. ex ἀνάστητι, 2. pl. a. 2. imp. act. ab ἀνίστημι, *exsurgo*.

'Αναστέλλουσι, *contrahens* : a. 1. part. act. f. g. ab ἀναστέλλω, *inhibeo* : ex ἀνὰ et στέλλω, *inhibeo, contraho*.

'Αναστενάζω, *altè ingemisco* : f. άξω. p. κα. a. 1. αξα. Ex ἀνὰ pro ἄνω, et στενάχω, vel -άζω, *ingemisco*.

'Αναστενάχει, *graviter suspiro* : à στενάχω,

'Αναστὴ, a. 2. sub. act. 3. sing. ab ἀνάστημι, ἀναστὰν, Ion. pro ἀνιστὰν, a. 2. ind. act. 1. sing. ab ἀνίστημι. f. ἀναστήσω.

'Ανάστημα, τος, τὸ, *erectio, substantia* : ab ἀνίστημι, *erigo*.

'Αναστῆναι, a. 2. inf. act. ἀναστήσεσθαι. a. 1. part. act. f. g. 'Αναστήσαιμι, *dimoveret*, a. 1. act. 3. sing. opt. Æol. ἀνάστητε, 2. pl. a. 2. imp. act. ἀναστήτω, 3. sing. a. 2. imp. act. ab ἀνίστημι.

'Αναστοναχίζουσι, *vehementer suspiro* : vel *ingemisco* : à στοναχίζω, idem quod στένω, *gemo*.

'Αναστρατοπέδωσε, f. ώσω. p. ωκα, *castra metata*.

'Αναστρέφω, *revertor, subverto, convertor* : f. ψω. p. φα. a. 1. ψα. a. 2. ἀνέστροφον. p. pass. ἀναστραμμαι. a. 1. pass. ἀνεστράφην. p. m. ἀνέστροφα. Hinc

'Αναστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio*. Th. τρέπω, *verto*.

'Αναστρέφειν, *convertere* : præs. inf. act. ab ἀναστρέφω, à στρέφω, *verso* Th. τρέπω, *verto*.

'Αναστύρειν, *vestes sursum tollere, ac pudenda revelare, detegere*. Th. σύρω, *traho*.

'Αναστῶλαι, a. 1. inf. act. ab ἀναστόω, *resurgo ex lapsu*, vel *morbo* : f. ωλῶ. a. 1. ἀνεστώλα. Th. στόω, *prosterno*.

'Αναστόχιζον, *repellere*. Vide στοχιζάω.

'Αναστρίβω, Poët. pro ἀνίχω, *erigo*. Th. ἴχω.

'Ανάσχιο, *suffer* : imp. 2. sing. a. 2. med. Ion. pro ἀνάσχου. verbi ἀνέχω, vel ἀνίχω, ἀνασχὼν. a. 2. part. act. hinc

'Ανασχετὸς, ὴ, όν, *tolerabilis*. Th. ἴχω, *habeo*.

'Ανασχίζω, f. ίσω, p. ικα, *divido, findo*. Th. σχίζω, *divido*.

'Ανασχίσαι, 1. sing. a. 2. opt. m. ἀνασχόμενος, part. 2. a. med. ἀνασχὼν. part. a. 2. act. ab ἀνίχω, *tolero*. Th. ἴχω, *habeo*.

'Ανασώσασθαι, *recuperare* : a. 1. inf. m. verbi ἀνασῴζω, quod à σῴζω, *servo*.

'Ανατάσσομαι, *compono* : f. ἀξομαι, p. γμαι. a. 1. m. ἀνεταξάμην· ex τάσσω, *ordino*.

'Ανατατὸς, ὴ, όν, *extensus, porrectus, vehemens, minax, contumeliosus jactator*.

'Ανατείνω, *extendo*. Th. τένω, *tendo*.

'Ανατελεῖ, *germinabit* : 3. sing. f. 1. ind. act. ab

'Ανατέλλω, *facio oriri, exorior* : f. τελῶ, a. 1. ἀνέτειλα. sub ἀνατείλω, ῃς, ῃ, p. m. ἀνατέτολα. p. act. ἀνατέτειλκα, ας, ε.

'Ανατετμημένος, η, ον, *dissectus, resectus*, part. perf. pass. ab

'Ανατέμνω, *disseco, incido*, f. 1. act. τεμῶ, p. τέτμηκα, f. 1. pass. τμηθήσομαι, p. pass. τέτμημαι, f. 2. act. ταμῶ, p. med. τέτομα.

'Ανατίθεσι, *transferunt* : 3. pl. ind. præs. act. pro τιθέασι, f. θήσω. a. 2. ἔθην. 'Ανατίθεμαι, *repono, expono, ἀναπίπτω*, 3. pl. ind. præs. pass. ἀνατίθενται, 3. sing. præs. imp. act. ab

• 'Ανατίθημι, f. 1. act. θήσω, p. act. τέθεικα, *sursum pono, impono*.

'Ανατιμᾷν, contr. pro ἀνατιμάειν, ab 'Ανατιμάω, ῶ, f. ησω, *augeo pretium, supra modum magni facio* : ex ἀνὰ et τιμή.

'Ανατινασσμὸς, ῦ, ὁ, *concussio*.

'Ανατλὰς, ᾶσα, ὰν, part. præs. vel a. 2. act. ab ἀνατλάμι, *perfero*. 'Ανατλήτης, ὰ. 1. part. Th. ταλάω, *tolero, sustineo*.

'Ανατμήσις, *sectiones apertus* : a. 1. part. pass. act. ab ἀνατίμνομαι. Th. τμήσω, *seco, scindo*.

'Ανατολὴ, ῆς, ἡ ortus, *oriens* : a. p. m. ἀνατέτολα, verbi ἀνατέλλω, *oriri facio*.

• 'Ανατολικὸς, ὴ, όν, *orientalis*.

'Ανατομὴ, ῆς, ἡ, et 'Ανατομὶς, ὶς, ἡ, *dissectio*, præcipuè *corporis humani* : a. p med. ἀνατέτμημα, verbi ἀνατέμνω, *disseco*. Undè

'Ανατομικοὶ, *prosectores*, ab ἀνατομικὸς, ὴ, όν, *ad anatomen pertinens, anatomicus*. Th. τέμνω, *seco*.

'Ανατρέπω, *subverto* : ἀνατρέπομαι, *prosternor*. Th. τρέπω, *verto*.

'Ανατρέφω, *nutrio, alo* : f. ἀναθρέψω. a. 1. ἀνέθρεψα. a. 2. ἀνέτραφον. p. pass. ἀνατέθραμμαι, *educatus fui*. a. 2. pass. ἀνετράφην, a. 1. m. ἀνεθρεψάμην, ω, ατὸ. Th. τρέφω. p. m. τέτροφα.

'Ανατρέχω, *erigor in altum, cresco, recurro* : f. δραμοῦμαι. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Th. τρέχω, *curro*.

'Ανατροπὴ, ῆς, ἡ, *eversio* : ab ἀνατρέπω, *subverto, everto*.

'Ανατροφὴ, ῆς, ἡ, *educatio* : ab ἀνατρέφω, *educo, nutrio*.

'Ανατυπόω, et -πομαι, *imaginor*, f. ώσω. p. ωκα.

'Αναυδος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *mutus* : ex α et αὐδὴ, *vox*.

'Ανανυος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *vocis expers* : ab α et αὔω, *clamo*.

'Ανανεος, η, ὁ ᾗ ἡ, *qui est sine aurâ* : ex α priv. et ἄνεμος, *ventus levior, aura*.

'Ανάσσω, Dor. pro ἀνώγω, *acclamarunt* : 3. pl. a. 1. ind. verbi ἀνόω. 'Ανάσσας, Dor. pro ἀνώσας, part. Th. αὔω, *clamo*.

'Ανασφάω, *ostendo* : præs. imp. ἀνάφαινε, f. φανῶ. p. πεφασμαι· præs. pass. ἀναφαίνομαι, ῃ, ται. p. ἀναπέφασμαι. a. 2. ἀνεφάνην, *apparui*. Th. φάω, *ostendo*.

'Ανασφίστου, *quod auferri non potest* : ab α et ἀφαιρέστος, ὁ ᾗ ὴ, *auferendus* : ex ἀπὸ et αἱρέω, *capio*.

• 'Ανασφίστος, ὁ ᾗ ὴ, idem.

'ΑΝΑΦΑ'ΛΑΝΤΟΣ, *calvus, recalvus*.

'Αναφαλαντίας, υ, ὁ, idem.

'Αναφανδὸν, *aperte, manifestè, palàm* : ab ἀναφαίνω, *ostendo*.

'Αναφανίττες, a. 2. part. pass. nom. pl. ab ἀναφαίνω.

'Αναφέρω, *offero, subduco* : f. ἀνοίσω. a. 1. ἀνήνεγκα. part. ἀνενίγκας, a. 2. ἀνήνεγκον. inf. ἀνενεγκεῖν. Th. φέρω, *porto, fero*.

'Αναφθὶς, a. 1. part. pass. ab ἀνάπτω, *accendo*.

'Αναφλεχθῆναι, *excandescere* : a. 1. inf. pass. ab ἀναφλέγω. Th. φλέγω, *uro*.

'Αναφορὰ, ᾶς, ἡ, *relatio* : ab ἀναφέρω, *refero, offero*.

'Αναφρὼν, ῶνος, ὁ, *vectis, bajulus*.

'Αναφράσσω, vel -ττω, f. ξω, *obstruo, obsepio, occludo, aperio, explico, quod septo clausum erat*.

'Ανεχεντίζων, *aliquâ animo ægrè*

volvere. Th. φρυτίζω, f. ίσω, cogito.

'Ανεμφέω, idem quod φύρω, misceo.

'Αναφύομαι, renascor: ἀείρω, produco.

'Αναφυσιόωντες, præs. part. Poët. pro ἀναφυσίοντες: ab ἀναφυσιάω quod à φυσίω, anhelo. Th. φυσάω, flo, sufflo.

'Αναφωνίω, -ῶ, exclamo: f. ήσω, p. ἀναπεφώνηκα. a. 1. ἀνεφώνησα. Th. φωνή, vox, sonus.

'Αναχάζομαι, retrocedo: præs. ind. med. 'Αναχάσσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. pro ἀναχάζασθαι, ab ἀναχάζω, recedo. Th. χάζω, recedo, recedere facio.

'Αναχαίνω, adaperiens, hians: ab ἀναχαίνω, hisco, dehisco.

'Αναχθ'. pro ἄνακτα, regem: acc. sing. sequente aspiratione: ab ἄναξ, rex.

'Αναχθείς, ίντος, a. 1. part. pass. Th. 'Ανάγω, reduco.

'Αναχθείς, ὁ, redundans: a. 1. part. pass. verbi ἀναχέω, refundo. Th. χέω. Hinc

'Ανάχυσις, εως, ἡ, profusio.

'Αναχωρέω, -ῶ, recedo, secedo: f. ήσω. p. κκα. a. 1. ἀνεχώρησα, part. ἀναχωρήσας. Hinc

'Ανάχωσις, reditus. Th. χωρέω, eo, vado, proficiscor.

'Ανάψας, affigas; a. 1. sub. act. 2. sing. ab ἀνάπτω. f. ψω. a. 1. ind. act. 1. sing. ἀνῆψα. part. ἀνάψας, αντος ex ἅπτω, necto, tango, accendo.

'Αναψύχω, a. 1. infin. ab 'Αναψύχω refrigero, recreo. f. ξω, p. ἀνάψυχα. a. 1. ἀνέψυξα. Ex ἀνὰ et ψύχω. Hinc

'Ανάψυξις, εως, ἡ, et ἀναψυχή, ῆς, ἡ, refrigeratio.

'Ανείρεται, ὁ ἡ ἡ, qui augeri non potest.

'Ανείροι, act. Dor. Sync. pro ἀνεγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. agnoverit: à verbo ἀναείρομαι, agnosco.

'ΑΝΔΑ'ΝΩ, placeo; imperf. ἤνδανον· f. ἁδήσω· q. ab ἀδέω· p. m. ἕδηκα, Att. ἧδα.

'Ανδαίσαι, Poët. pro ἀνδήσασθαι, coronari. Th. δέω, ligo. Sic ἀνδησάμενος, a. 1. part. med. pro ἀνδησάμενος.

'Ανδημα, vitta, Poët. pro ἄνδεμα. Th. δέω, ligo.

'ΑΝΔΗΡΟΝ, υ, τὸ, summitas, cacumen, agger fluvii.

'Ανδησάμενος. Vide in ἀνδαίσαι, coronari.

'Ανδίκτης, laquei genus, Poët. pro ἀνάδικτης.

'Ανδίχα, pro ἀνάδιχα, divisim, adv. à δίχα, bifariàm, abiquè, secretim.

'Ανδρ', pro ἄνδρα, acc. sing. ἀνδρε, dual. ἀνδρέοιν, et ἀνδρείοιν, dat. pl. Poët. et Ion. ab ἀνήρ, vir.

'Ανδραγάθημα, ατος, τὸ, virile facinus.

'Ανδραλέα, ας, ἡ, stremitas: ab ἀνδραλέος, virum me præbeo, qu. ἀνδρὸς ἁλέου ἐφέντ.

'Ανδραπόζω, ω, ὁ ἡ ἡ, qui strangulat homines: ab ἀνὴρ et πέζω, strangulo.

'Ανδρεῖα, ων, τὰ, spolia homini detracta: ab ἀνὴρ et ἄρα, præda, spolium.

'Ανδρειῶς, adv. Poët. pro κατ' ἄνδρα, virilim: ab ἀνὴρ, vir.

'Ανδρεκδίδυσι, Metaplasm. pro ἀνδρακτόδοις.

'Ανδρεκτοδιδύνται, 3. pl. ind. f. 1. med. pro ἀνδρακτοδιδύσθαι, Att. pro ἀνδρακτοδίνεσθαι, mancipabuntur, seu in servitutem rapientur: ab ἀνδρακτοδίζω, quod ab

'Ανδρακτόδις, υ, τὸ, mancipium: ab ἀνὴρ et ἄκτις, pes.

'Ανδρακτόδοιης, ου, ὁ, plagiarius: ab

'Ανδρακτοδίζω, mancipo, f. ίσω, p. ἠνδρακτόδικα· p. pass. ἠνδρακτόδισμαι. ab ἀνδρακτόδις, mancipium.

'Ανδρακχόης, ους, ὁ ἡ ἡ, viro ponderosus: ab ἀνὴρ et ἀχθος, pondus, dolor.

'Ανδράχνη, ης, ἡ, portulaca, herbæ nomen. Angl. PURSLAIN.

'Ανδρέας, ου, ὁ, Andreas, nomen viri, q. interpret. Animosus.

'Ανδρέϊος, ας, ἡ, fortitudo; ab ἀνὴρ.

'Ανδρεῖος, et ἀνδρεῖος, α, ον, virilis; dat. pl. ἀνδρείοις compar. ἀνδρειότερος· superl. ἀνδρειότατος, η, ον· ab ἀνὴρ.

'Ανδρεκτόνης, ου, ὁ, viricida: epith. Martis: ab ἀνὴρ et κτείνω, occido.

'Ανδρείως, adv. virilitèr.

'Ανδρεύμενος, Dor. pro ἀνδρέμενος, vir factus, præs. part. pass. à verbo ἀνδρέω, virilem reddo. Th. ἀνὴρ.

'Ανδρέων, gen. pl. Ion. pro ἀνδρῶν, virorum; ἀνδρειωδέσι, Ion. pro ἀνδρωδέσι, 3. plur. a. 1. sub. pass. verbi ἀνδρόω, virilem reddo.

'Ανδρία, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία, q. v.

'Ανδριάντα, acc. sing. ab ἀνδριάς, αντος, ὁ, statua: ab ἀνὴρ.

'Ανδριαντοποιός, ὁ, ἡ, qui statuas facit; ab ἀνδριάς et ποιέω, facio.

* 'Ανδριάς, άντος, ὁ, statua: ab ἀνὴρ.

'Ανδρίζομαι, masculè me gero, f. ίσομαι, p. ἠνδρίσμαι ab ἀνὴρ, vir, homo.

'Ανδρικός, ἡ, όν, virilis; compar. -κώτερος· superl. -κώτατος.

'Ανδρίον, υ, τὸ, parvus vir, homuncio: dim. ab ἀνὴρ, vir.

'Ανδρισί, virorum more: ab eodem Th.

'Ανδροδόκος, ὁ, ἡ, qui viros vorat, telisque suis interficit. Pro eod. dicitur et ἀνδροδόβος, ὁ ἡ ἡ, hominem vorans: ex ἀνὴρ et δόπτω, pabulum.

'Ανδρογόνος, ὁ, ἡ, virlpara, quæ parit masculum: ab ἀνὴρ et γίνομαι, gigno.

'Ανδρόϊνω, ὁ, ἡ, semivir, semifemina: ab ἀνὴρ et γυνή.

'Ανδροδάμας, τὸ, mariti domatrix, acc. sing. ab ἀνδροδάμα, ας, ὁ, Dor. pro ἀνδροδάμη, ης, ἡ, viri domatrix: ex ἀνὴρ et δαμάω, domo, sic et

'Ανδροδάμας, ὁ, ἡ, qui virum domat.

'Ανδροδόα 'Αθηνᾶ, fortissima Minerva.

'Ανδροίκμαι@, ου, ὁ ἡ ἡ, ab homine laboratus: ab ἀνὴρ et κάμνω, laboro.

'Ανδροκτασία, ας, ἡ, cades virorum: ἀνδροκτασίη, dat. sing. ἀνδροκτασίῃσι, gen. pl. Æol. ab ἀνὴρ, et κτείνω, occido.

'Ανδρόμεος, α, ον, virilis, humanus. Th. ἀνὴρ, vir, homo.

'Ανδρόνικ@, ου, ὁ, nomen viri, Lat. Victor.

'Ανδρολογία, ας, ἡ, virorum delectus.

'Ανδρὸς, gen. sing. ab ἀνὴρ, vir.

'Ανδρωθῆναι, præs. inf. pass. virum fieri; ἀνδρωθήναι, a. 1. infin. pass. verbi ἀνδρόω, virilem reddo. Th. ἀνὴρ, vir.

'Ανδρόσφιγξ, ιγγος, ὁ, statuæ quæ viri et sphingis figuram habet.

'Ανδροφαγέω, -ῶ, humanâ carne vescor: ex ἀνὴρ et φάγω, edo, comedo.

'Ανδροφόνοιο, gen. Ion. ab ἀνδροφόν@, ου, ὁ, homicida: ab ἀνὴρ et φένω, occido.

'Ανδρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo.

'Ανδρώομαι, in virum excresco, adolesco.

'Ανδρωδέες, fortes, strenui, nom. pl. ab

'Ανδρωδὴ, virilem, acc. sing. ab ἀνδρωδής, ους, ους, ὁ ἡ ἡ, ab ἀνὴρ.

'Ανδρωδῶς, adv. virilitèr, fortiter, strenuè.

'Ανδρῷος, ία, ῷον, ad virum pertinens.

'Ανδρὼν, ῶνος, ὁ, pars domûs viri propria.

'Ανδρωθείς, ὁ, vir factus; a. 1. pass. part. ab

'Ανδρώομαι, ἀνδρώσασθαι, a. 1. inf. med. Th. ἀνὴρ, vir.

'Ανδωται, 3. præs. ind. m. Poët. pro ἀνιδωται.

'Ανδωκα, Dor. et Poët. pro ἀνέδωκα, reddidit, 3. sing. a. 1. indict. act. Th. δίδωμι, do.

'Ανδαλλαται, 3. sing. imperf. ind. med. vel pass. ἀνεδαλλετο, 3. pl. imperf. ind. m. vel pass. ab ἀναδαλλομαι, differo.

'Ανέβη, concendit, 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἀναβαίνω· 3. pl. ἀνέβησαν.

* 'Ανεβήσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀναβήσω, f. ήσω, ascendere facio. Vide ἀναβαίνω.

'Ανεβόησέμεν, exclamarunt, 3. pl. a. 1. ind. act. à verbo ἀναβοήσω, exclamo.

'Ανέβρεχε, inrorauit, a. 2. ind. act. 3. sing. verbi ἀναβρέχω, irroro.

'Ανέβωσεν, Ion. pro ἀνέβοησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναβοάω, clamo.

'Ανᾶ-ῐμι, f. ἀνήσω, excito aureum, ædifico.

'Ανᾰγκᾰζ-ω, σω, ἄ ξω ἄ, qui in jus vocari nequit, inculpatur: ex α et ὑγκάω, ω, ὑ ξω ἡ, accusatus.

'Ανᾰκλᾱ́-ομαι, flectebantur, 3. pl. ind. imperf. pass. ἀ γνάπτω, pro κάμπτω, 1. sing. indict. a. 1. p. ἀνᾰκαμφόμην.

'Ανᾰκωφί-ᾱ, ugnitus est; 3. sing. a. 1. indic. pass. ab ἀνᾰλωκωφίζω, f. ῐσω· quod ἀ γνωφίζω, agnosco.

'Ανᾰγνωσ-θην, 1. sing. ind. p. pass. ἐνεγνώσθην, 1. sing. a. 1. pass. ἀνῐ́σ-νυμι, 2. pl. a. 2. indic. act. verbi ἐνεγνώσμην, agnosco.

'Ανῐγετο, concitata est, 3. sing. indic. imperf. pass. ab ἀνήγομαι, pro ἐνεγειρόμαι. Sic ἀνᾰγειρόμενος, pro ἐνεγερθέμενος. Th. ἐγείρω, excito.

'Ανῐῆγνῦσι, plusq. p. pass. ind. 1. pl. ab ἀναδέχομαι. suscipio, pro ἀναδέδεγμαι, per Synec.

'Ανῐᾶ-ξεν, a. 1. ind. act. 3. sing. ab ἀναΐσσω, secundo, demonstro.

'Ανᾰδέχ-ατο, suscepit, 3. sing. ind. a. 1. med. ab ἀναδέχομαι· ex ἀνὰ et δέχομαι, capio.

'ΑΝΕ'ΔΗΝ, licenter, impune, adv. q. ab ἀνίημι, laxo, emitto.

'Ανέθρωσα, suspexi, 1. sing. a. 2. ind. act. per Metath. pro ἀνθέσπεσον, verbi ἀναθέομαι, suspicio: ab ἀνὰ et θέσκω, video.

'Ανέβρᾰμ-ον, ης, ε, 1. sing. a. 2. ind. act. ab ἀναβρίχω, pro ἀνεδράμον, recurro.

'Ανῆῐ, prodiit, 3. sing. ind. imperf. vel a. 2. act. ab ἀνεδύμι. Th. δύω, subeo.

'Ανῆῐσι, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἀνεῖμι, egredior: ex ἀνὰ et εἶσι, subeo.

'Ανέθορεν, emersit, 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἀναθρώ, emergo.

'Ανέδωκα, reddidit, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀναδίδωμι, reddo.

'Ανέχω. cohibeo. Th. ἴσχω, prohibeo.

'Ανέχεξεν, discessit, 3. sing. a. 1. indic. act. ab ἀναζεύγνυμι. Th. ζυγόω, seu ζεύγνυμι, jungo.

'Ανέγνωκ-ε, revixit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναζωπυρέω, revivisco: quod ἀ ζωπυρέω. Vide ζωπύρω, ignis succitabulum.

'Ανέκαεν, pro ἀνῆκεν, impulit, 3. sing. a. 1. ind. act. Att. ab ἀνίημι, remitto, impello.

'Ανέθρωσ-αν, 2. pl. a. 2. ind. act. ἀνθρώσ-ω ab ἀνὰ et θρόλλω, revivesco.

'Ανέθης, ἰ, remissus, a. 1. part. pass. ab ἀνέθην, 1. sing. ind. a. 1. pass. ab ἀνίημι, remitto.

'Ανθελι-ᾱ, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, involuntarius: ex α et ἑθέλω, volo.

'Ανίσσα, ας, ι, a. 1. ind. act. ab ἀνοτίω, impono.

'Ανῖσ-ον, vel ἀνίσ-ην, ης, η. a. 1. ind. pass. ab ἀνίσμι, item a. 2. ind. act. ab ἀνατίθημι, impono.

'Ανῐσχύ-ουσι, ω, ουσι, nutrivi, a. 1. indic. med. ab ἀνᾰλίσκω. Th. τρέφω, nutrio.

'Ανέλιξεν, f. ιξῶ, excito aureum, ædifico.

'Ανέλλᾱ-ντο, ὁ, ἡ ὁ ἡ, qui in jus vocari nequit, inculpatur: ex α et ὑγκάω, ω, ὑ ξω ἡ, accusatus.

'Ανέπλεκτο, flectebantur, 3. pl. ind. imperf. pass. ἀ γνάπτω, pro κάμπτω, 1. sing. indict. a. 1. p. ἀνᾰκαμφόμην.

'Ανέπωφέθη, ugnitus est; 3. sing. a. 1. indic. pass. ab ἀνᾰλωκωφίζω, f. ῐσω· quod ἀ γνωφίζω, agnosco.

'Ανεγνώσμην, 1. sing. ind. p. pass. ἐνεγνώσθην, 1. sing. a. 1. pass. ἀνῐ́σ-νυμι, 2. pl. a. 2. indic. act. verbi ἐνεγνώσμην, agnosco.

'Ανήγετο, concitata est, 3. sing. indic. imperf. pass. ab ἀνήγομαι, pro ἐνεγειρόμαι. Sic ἀνᾰγειρόμενος, pro ἐνεγερθέμενος. Th. ἐγείρω, excito.

'Ανήϊγμαι, plusq. p. pass. ind. 1. pl. ab ἀναδέχομαι. suscipio, pro ἀναδέδεγμαι, per Synec.

'Ανήλεγξε, a. 1. ind. act. 3. sing. ab ἀναΐσσω, secundo, demonstro.

'Ανήλεγξ-ε, suscepit, 3. sing. ind. a. 1. med. ab ἀναδέχομαι· ex ἀνὰ et δέχομαι, capio.

'ΑΝΕ'ΔΗΝ, licenter, impune, adv. q. ab ἀνίημι, laxo, emitto.

'Ανήλθον, suspexi, 1. sing. a. 2. ind. act. per Metath. pro ἀνθέσπεσον, verbi ἀναθέομαι, suspicio: ab ἀνὰ et θέσκω, video.

'Ανήλθ-ον, ης, ε, 1. sing. a. 2. ind. act. ab ἀναβρίχω, pro ἀνεδράμον, recurro.

'Ανῆλθε, prodiit, 3. sing. ind. imperf. vel a. 2. act. ab ἀνεδύμι. Th. δύω, subeo.

'Ανῆλθε, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἀναθέω, egredior: ex ἀνὰ et δύω, subeo.

'Ανθόρετο, emersit, 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἀναθρώ, emergo.

'Ανήκεσ-ε, reddidit, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀνᾰδίδωμι, reddo.

'Ανήκω. cohibeo. Th. ἴσχω, prohibeo.

'Ανήρξεν, discessit, 3. sing. a. 1. indic. act. ab ἀναζεύγνυμι. Th. ζυγόω, seu ζεύγνυμι, jungo.

'Ανήρωκ-ε, revixit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναζωπυρέω, revivisco: quod ἀ ζωπυρέω. Vide ζωπύρω, ignis succitabulum.

'Ανίκαεν, pro ἀνῆκεν, impulit, 3. sing. a. 1. ind. act. Att. ab ἀνίημι, remitto, impello.

'Ανίκθησαν, 2. pl. a. 2. ind. act. ἀνθρώσ-ω ab ἀνὰ et θρόλλω, revivesco.

'Ανίκης, ἰ, remissus, a. 1. part. pass. ab ἀνέθην, 1. sing. ind. a. 1. pass. ab ἀνίημι, remitto.

'Ανικλᾱ-ῐ, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, involuntarius: ex α et ἑθέλω, volo.

'Ανίσσα, ας, ι, a. 1. ind. act. ab ἀνοτίω, impono.

'Ανῖσ-ον, vel ἀνίσ-ην, ης, η. a. 1. ind. pass. ab ἀνίσμι, item a. 2. ind. act. ab ἀνατίθημι, impono.

'Ανῐσχύ-ουσι, ω, ουσι, nutrivi, a. 1. indic. med. ab ἀνᾰλίσκω. Th. τρέφω, nutrio.

'Ανέλιξεν, contractum est, p. pass. 3. sing. ind.

'Ανέλιξᾰς, ᾰ, ᾰ, p. part. act. ab ἀνελικμάζω, contraho.

'Ανέλον, ης, ε, sustuli, interemi, 1. sing. a. 2. ind. act. ἀνελόμην, 1. sing. ind. a. 2. med. ab ἀναιρέω, pro ἀνέλω, tollo.

'Ανειμένη, p. part. pass. nom. sing. fœm. g. Sic ἀνειμένος, nom. sing. masc. g. ab ἀνίημι, remitto.

'Ανήμι, redeo. Th. εἶμι, eo.

'Ανέϊσαν, ης, ε, ἡ ὁ ἡ ἴσχω ὑματα, non vestitus, seu malè vestitus.

'Ανυν, Ion. pro ἀνῦν, conficere, finire: à verbo ἀνύω, confício.

'Ανεῖναι, remisisse vel omisisse, inf. ab a. 2. ind. act. ἀνεῖν· indè part. εἰσᾶς, fœm. ἐνεῖσα· a. 2. inf. med. ἐνεῖσθαι. Sed ἐνεῖσθαι est p. infin. pass. ab ἐνίημι, remitto.

'Ανέϊμεν, nectere. Th. εἴρω.

'Ανέμυσσαν, 3. pl. a. 1. indic. act. subduxerunt. Th. ἰφύω, traho, duco.

'Ανέϊσαν, 3. pl. a. 1. ἐνεῖσα· ab ἐνίημι, ascendo, redeo: ex ἀνὰ et εἶμι, eo.

'Ανεῖσθαι, remissum esse. Vide ἐνεῖσαι.

'Ανῖχς, 3. sing. imperf. ind. act. ἀνιχῴμην, 1. sing. Imperf. ind. m. vel p. es. ab ἀνίχω, sustineo: ab ἀνὰ et ἴχω, habeo.

'Ανέω, ἐνέω, vel ἀνήω, Poët. Ion. vel Att. pro ἀνῶ, 1. sing. a. 2., sub. act. ab ἀνίημι, remitto.

'Ανέκαθεν, adv. ab origine, desuper; ἀνεκᾶς, Poët. idem. Th. ἐκᾶς, procul, eminùs.

'Ανεκᾶς, superne, eminùs. Th. ἐκᾶς, procul.

'Ανεκδιήγητος, ᾰ, ὁ ὁ ἡ, inenarrabilis: ab α, ἐν, et διηγέομαι, narro.

'Ανέκλαγον, vocem in altum sustulerunt, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἀνακλάζω. Th. κλάζω, clamo.

'Ανεκλᾰλήτος, ᾰ, ὁ ὁ ἡ, ineffabilis: ex α, ἐν, et κλᾰλέω, loquor.

'Ανέκλειπτος, ᾰ, ὁ ὁ ἡ, non cessans, perpetuus: ab α, ἐκ, et λείπω, defício. linquo

" 'Ανεκλείπτως, adv. incessanter, perpetuò, semper. sine fine.

'Ανεκλιπής, ἐος, ὁ ὁ ἡ, idem.

'Ανεκόμισε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀνακομίζω, adfero, f. ἰσω. Th. κομίζω, fero, gero.

'Ανεκόπη, percussus est. 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἀνακόπτομαι. Th. κόπτω, percutio.

'Ανέκπληκτος, ᾰ, ὁ, imperterritus, impavidus: ex α priv. et ἐκπλήττομαι. obstupefco.

'Ανέκπλᾱτος, adv. intrepidè, impavidè.

'Ανέκραγον, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω, clamo.

'Ανατός, ἀ, ὸν, tolerabilis: ab ἀνέχω, tolero: hinc

'Ανεκτότερον, tolerabilius; compar. 'Ανεκτῶς, adv. tolerabiliter.

'Ανεκυλίσθη, prorepisti, 2. sing. ind. a. 1. pass. ab ἀνακυλίω, volvo.

'Ανελεήμων, ονος, ὁ ὁ ἡ, immisericors: ex α et ἐλεάω, misericors.

'Ανελεημόνως, adv. crudeliter.

'Ανελεῖν, a. 2. inf. act. ἀνῄλης, 2. sing. subj. a. 2. act. ἀνελεῖν, part. a. 2. act. ἀνελέσθαι, a. 2. inf. med. ab ἀναιρέω, tollo.

'Ανελεύθερ-ος, ᾰ, ὁ ὁ ἡ, illiberalis; ex α et ἐλεύθερ-ος, liber, honestus.

'Ανελήφθην, a. 1. ind pass. 1. sing. Vide ἀνελαμβάνω, recipio.

'Ανέλκε, imperf. ind. act. 1. sing. ἀνεῖλκον, sursum traho: ab ἕλκω, traho.

'Ανελόντα, acc. sing. masc. part. a. 2. act. ab ἀναιρέω, adfero.

'Ανέλυτο, sumpserunt, a. 2. med. 3. pl. ind. Ion. pro ἀνείλοντο· ab ἀναιρέω, adfero.

'Ανελπίσᾱς, despores, a. 1. sub. act. 2. sing. ab ἀνελπίζω, f. ἰσω, p. ικα. Th. ἐλπὶς, spes.

'Ανελπισίᾱ, ας, ἡ, desperatio: ab

'Ανέλπιστος, ᾰ, ὁ ὁ ἡ, desperatus, desperans, præter spem contingens: ab ἀνελπίζω, despero.

'Ανελπίστως, adv. præter spem, ex inopinato.

'Ανελὼν, ονος, ὁ, a. 2. act. part. ἀνείλωσι, 3. pl. a. 2. act. sub. ab ἀναιρέω, adfero.

'Ανέμενε, 3. sing. a. 1. ind. act. ἀνεμείνατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀναμένω, exspecto.

'Ανεμέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, nevomo: ab ἐμέω, vomo.

'Ανεμίζω, ventis agito, f. ίσω, p. ἠνεμικα· part. præs. pass. ἀνεμιζόμενος, ventis agitatus. Th. ἄνεμ-ος, ventus.

'Ανέμεινε, exspectabat, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἀναμένω. maneo, Poët. pro μένω, maneo.

'Ανεμνήσθη, recordatus est, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi μνάομαι, recordor.

'ΑΝΕΜΟΣ, ᾰ, ὁ, anima, ventus: gen. ἀνέμοιο· Ion. dat. pl. ἀνήμοισι qu. ab ἄημι. Hinc ἀϊσμάνεις, αντος, ὁ ὁ ἡ, ventosus; ἀνεμώνη ἰσίων, ventorum velum; ἀνεμώδης, ἰος, ὁ ὁ ἡ, idem; ἀνεμόω, ῶ, ventilo; ἀνεμώδης, ᾰ, ὁ ὁ ἡ, ventis plenus, ventus; ἀνεμιος, ᾰ, ὁ ὁ ἡ, ἀνεμαῖος, ᾰ, ὁ ὁ ἡ, vel αῖα, αῖον, idem.

'Ανεμοστάτης, ᾱ, ὁ ὁ ἡ, à ventis tegens: ἀ στάω, tego, et ἄνεμ-ος, ventus.

'Ανεμοτρεφάγγης, ᾰ, ὁ ὁ ἡ, ventis perstrepens: ab ἄνεμ-ος, ventus, et τρεφάγγης, sonus qui guttura emittitur, stridor, strepitus.

'Ανεμοτρεφὴς, et ἀνεμοτρεφὴς, ἰος, ὁ ὁ ἡ, à ventis nutritus et auctus, seu corroboratus: ab ἄνεμ-ος, ventus, et τρέφω, alo, nutrio.

'Ανεμοτρωτ-ος, ᾰ, ὁ ὁ ἡ, qui à ventis versatur. Th, τρέπω, verto, versor.

'Ανεμοφθορία, ας, ἡ, semen quod ventus perdit; ventorum collisio.

'Ανεμπεδήντος, ᾰ, ὁ ὁ ἡ, cui nihil

impedimento est, non impeditus, liber: ex α priv. et ἰμπεδίζω, *pedes impilco*. f. ἴσω, p. μαι. Hinc

* Ἀνιμπέδιως, adv. *sine impedimento, et liberè*.

Ἀνεμίζομαι, ῶμαι, ὁ ἡ ἡ, *a vento corruptus* : ab ἄνεμος et σθίω.

Ἀνεμώλιος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *futilis, vanus, ventosus*. Hinc ἀνεμωλία βιβλιον ab ἄνεμος, *ventus*.

Ἀνεμώνη, ης, ἡ, papaveris genus : ab ἄνεμος, quod spirante vento apeziatur.

Ἀνενδεὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *non indigus* : ab α et ἐνδεὴς, *indigus, egenus*.

Ἀνένδεκτον, ου, τὸ, *quod fieri nequit* : ab α et ἐνδέχεται, *fieri potest*.

Ἀνένιπα, α. 1. inf. act. ἀνενίπαι, part. a. 1. act. ἀνενίπαν. a. 2. inf. act. ἀνενίπειν. part. a. 2. act. ab ἀναείπω, *refero, subduco*.

Ἀνεπέμετο, *emisit*, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. et Poët. pro ἀνεπέμψατο. Hinc ἀνεπεμάμενος. part. a. 1. med. ἀνεπέμαμην, a. 1. part. act. ἀνεπεμψάμενος, a. 1. part. pass. ab ἀναφέω, *sustollo, emitto*.

Ἀνέρυσεν, *renuit*, a. 1. ind act. 3. sing. ex ἀνανεύω quod à νέω, *nuo, annuo*.

Ἀνερωχυῖα, ἡ, *erumpens*, p. med. Att. part. fœm. g. verbi ἀναφέω, Gen. xl. 10.

* Ἀνεσίχλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *non perturbatus, pacatus, quietus* : ex α priv. et ἐνοχλέω, *turbo*.

Ἀνέντες, *remittentes*, nom. pl. a. 2. part. act. ἀνεὶς, ἐντος· ab ἀνίημι, *remitto*.

Ἀνεξάλειπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *indelebilis* : ex α priv. et ἐξαλείφω, *deleo*.

Ἀνεξέλεγκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui confutari et coargui non potest* : ex α priv. et ἐλέγχω, *arguo*.

Ἀνεξερεύνητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *imperscrutabilis* : ex α et ἐξερευνάω, *perscrutor*.

Ἀνεξέτασον, τὸ, nom. sing. neut. *inquisitum, indicta causa* : ex α et ἐξετάζω, *inquiro, examino*.

* Ἀνεξετάσως, adv. *sinè examine, inexplorato*.

Ἀνεξικακία, ἰας, ἡ, *tolerantia malorum, clementia, patientia*.

Ἀνεξίκακος, ου, ὁ ἡ ἡ, *tolerans malorum* : ab ἀνέχομαι, *tolero*, et κακὸν, *malum*.

Ἀνεξιχνίαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *impervestigabilis* : ex α et ἐξιχνιάζω, *investigo*. f. άσω, p. κα. Th. ἴχνος, εος, τὸ, *vestigium*.

Ἀνεξόδου, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui nullum habet exitum, impervius* : ex α et ἔξοδος, ου, ἡ, *exitus, egressio*.

Ἀνέξομαι, *tolerabo*, f. 1. ind. med. ab ἀνέχω, *tolero*.

Ἀνέοντο, *laxati sunt*, Ion. pro ἀνέῖντο, 3. pl. perf. iud. pass. ab ἀνίημι, *laxo, remitto*.

Ἀνεπαισθήτως, *qui non sentit, non intelligit* ; item *qui non sentitur* : ex α priv. et ἐπαισθάνομαι, *sentio, intelligo*.

Ἀνεπαίσχυντος, ου, ὁ ἡ ἡ, *interecundus, impudens* : ex α et ἐπαισχύνομαι, *me pudet*.

Ἀνεπάλμενος, Poët. pro ἀνεφαλλόμενος ab ἀνεφαλλόμαι, *resilio* : ex ἀνὰ, ἐπὶ, et ἅλλομαι, *salio*.

Ἀνέπαλτο, *resiliit, erectus est*, 3. sing. a. 1. indic. med. per. Sync. et Dor. pro ἀνεπήλατο· ab ἀνὰ, pro ἄνω, *sursum*, ἐπὶ, et ἅλλομαι, *salio*.

Ἀνεπανορθώτου, ου, τὸ, *non emendabile* : ex α et ἐπανορθόω· hoc ab ἀνορθόω, *rursus erigo, corrigo*.

Ἀνεπαχθὴς, *non molestè, non gravatè* : ab α priv. et ἐπαχθὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, *molestus, gravis*.

Ἀνέπεισα, *persuasi*, 1. sing. a. 1. ind. act. ab ἀναπείθω, *persuadeo*.

Ἀνέπεψα, *remisi*, 1. sing. a. 1. ind. act. ab ἀναπέμπω, *remitto*.

Ἀνέπεσα, ας, ε, *discubui*, a. 1. ind. act. ἀνέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. ab ἀναπίπτω, *discumbo*.

Ἀνεπήδησε, *saltavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀναπηδάω, f. ήσω. Th. πηδάω, *salio*.

* Ἀνεπηρέαστον, adv. *sine contumeliis*.

* Ἀνεπιβούλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui insidiari nemo potest, tutus ab insidiis*.

Ἀνεπίγραφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *titulo carens, carens inscriptione*, Th. γράφω, *scribo*.

* Ἀνεπικαλύπτως, *non tectè, apertè, nudè*.

* Ἀνεπικαλύτως, *citra impedimentum, liberè*.

Ἀνεπίληπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *inculpatus, irreprehensus* : ex α et ἐπίληπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *reprehensus*. Th. λαμβάνω, *capio, increpo*.

Ἀνεπίμικτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ab omni consortio sejunctus* : ex α priv. et ἐπίμικτος, *commercium habeo*.

* Ἀνεπινοήτως, ου, ὁ ἡ ἡ, *inconsideratus, improvisus* : ex α priv. et ἐπινοέω, *cogito*.

Ἀνεπίξεστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *impolitus, imperfectus* : ex α priv. et ἐπιξέω, *in superficie rado*. Th. ξέω, *polio*.

Ἀνεπιξέστων, gen. pl. ab ἀνεπίξεστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *nondum confectus, vel libatus* : ab ἐπιξέζω, *sacrifico*. Th. ῥέζω, *sacrifico*.

Ἀνεπισήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *imperitus* : ab ἐπίσημων, ονος, ὁ ἡ ἡ. *sciens, peritus*.

Ἀνεπιτρέψω, f. ψω, p. φα, *averto*.

* Ἀνεπιτρόφως, adv. *sine retrogressu, incuriosè*.

Ἀνεπιτήδες, Ion. pro ἀνεπιτήδειος, *non idoneus, ineptus* : ab α et ἐπιτήδειος, *idoneus*.

Ἀνεπίφθονος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ab invidid alienus*. Th. φθόνος, *invidia*.

Ἀνεπτάμην, *sursum volavi*, Dor. pro ἀνεπτόμην, 1. sing. a. 2. ind. m. verbi ἀναπέτομαι. Th. πέτομαι, *volo*.

Ἀνεπτοίητο, *stupescebat*, 3. sing. plusq. p ind. pass. ab ἀναπτοίομαι, f. ήσομαι, p. ἀνεπτόημαι ex ἀνὰ et πτοέω, *terrefacio*.

Ἀνερ, pro ἀνὴρ, ἀνδρὸς, acc. sing. ἀνέρες, ἀνδρες, nom. pl. ab ἀνὴρ, *vir*.

Ἀνέραστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *inamabilis* : et *ab amore alienus* : ab α priv. et ἐράω, *amo*.

Ἀνερεψάμενος, *abripiens*, a. 1. m. part. ab ἀνερέπτομαι, f. ψομαι, *eripio*.

Ἀνερύκτους, ου, ὁ ἡ ἡ, *nullo pudere firmatus*.—Γλῶσσα, Chrys. *lingua volubilis, loquacissima*.

Ἀνερρήγνυ, ης, ἡ, *erupi*. a. 2. ind. pass. verbi ἀνερρήγνυμι, Th. ῥήγνυμι, *frango*.

Ἀνερρωγμένος, ου, ὁ, *constitus*, p. part. pass. masc. gen. ab ἀνερρώγαμαι. Th. ῥάσσω, *suo*.

Ἀνερρώγει, *rescissum est*, 3. sing. p. ind. med. Att. pro ἀνέρρηγε· ab ἀνερρώγυῖα, *rescindo*. Vide ῥήγνυμι, *frango*.

Ἀνέρχομαι, *subeo, redeo*, f. 1. m. 1. sing. ἀνελεύσομαι, a. 2. ind. act. ἀνῆλθον. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Ἀνες, *remitte, omitte*, 2. sing. a. 2. imperat. act. ab ἀνίημι, *remitto*.

Ἀνέσαιμι, *reduxero, perussero*, 1. sing. a. 1. opt. act. ἄνεσα, 1. sing. a. 1. ind. act. ab ἀείρω, *colloco*. Th. ἵζω, vel ἵημι, *pono, colloco*.

Ἄνεσαν, 3. pl. ab ἀνὴν, a. 2. ind. act. ab ἀνίημι, *remitto*.

Ἄνεσις, εως, ἡ, *relaxatio* : ab ἀνίημι, *laxo*.

Ἀνέσσυλο, *exiliebat*, 3. sing. plusq. p. indicat. pass. per Metath. pro ἀνεσσύετο, verbi ἀνασσύω, *exilio*. Vide Ἐσσύμαι.

Ἀνέσω, Æol. Sync. pro ἀνήσω, 1. a. 2. ind. act. ἀνέσα, Dor. pro pro ἀνῆκα, 3. sing. ab ἀνίημι, *excito, moveo*.

Ἀνεστάσι, Ion. pro ἀνεστήκασι, *resurrexerunt*, 3. pl. perf. ind. act. verbi ἀνίστημι. Sic ἀνεστὰς, Ion. pro ἀναστὰς, part. perf. act. ejusdem verbi.

Ἀνέστην, *surrexi*, 1. sing. a. 1. ind. act. ab ἀνίστημι, *surgo*.

Ἀνέστιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *domo et sede propriâ carens* ; qu. ἑστίαν μὴ ἔχων, *qui incertis sedibus vagatur* : ex α priv. et ἑστία, *domus*.

Ἀνέσχατο, *sustulit*, 3. sing. a. 1. ind. med. ἀνεσχάμην, ω, ab ἀνέχω, *tollo*.

Ἀνετάζω, *inquiro, quæstioni subjicio*, f. άσω, p. ἀνέτακα· ex ἀνὰ et ἐτάζω, *quæro, inquiro*.

Ἀνέτειλα, *producebat*, a. 1. indic. act. 3. sing. ab ἀνατέλλω, *produco*.

Ἀνέτλητο, 3. sing. imperf. ind. pass ab ἀνατίθημι, *impono*.

* Ἀνετός, ου, ὁ καὶ ἡ, *laxus* : ab ἀνίημι, *laxo*.

* Ἀνετῶς, adv. *solutè, remissè, laxè*.

Ἄνευ, *absque, sine*, adv. regit gen. ἄνευθεν, *procul* ; ἄνευθε μεῖο *sine me*.

ᾱ-ἀσσω, f. ἀσω, ἄσσω, clamo.

ᾱ-ἀτος, ος, ὁ ᾗ ὁ, non appositus: ex ᾱ priv. et ἀάσσω, ω, ὁ ᾗ ὁ, appositus, ἅπτω.

ᾱ-ἀτος, incompilatus, nom. pl. neut. g. ab ἀτόφους, ος, ὁ ᾗ ὁ, qui rationes non reddit.

ᾱ-ἀτως, adv. de illis dicitur qui nullis rationibus reddendis sunt obnoxii, ut sunt tyranni: ab ᾱ priv. et ἀάω, f. ἀσω, complano, inquiro.

ᾱ-ἀφ-ος, ος, ὁ ᾗ ὁ, non inventus.

ᾱ-ἀφ-ισμ, invenio, f. ἀνευρήσω, p. ἀνήυρημαι. a. 2. ἀνεῦρον, ες, ε. a. 2. inf. act. ἀνευρεῖν. Th. εὑρίσκω, invenio.

ᾱ-ἀφορμ-ία, -ᾶς, f. ἴσω, cum facere recipio: ex ἀνὰ, vel etiam ᾱ priv. et εὐχομαι, celebro.

ᾱ-ἀχ-έω, 3. sing. imperf. ind. pass. ἀκέομαι, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἀκεσσάνω, apparco. Th. ἐπὶ-ἀκέσατο, 3. sing. a. 1. ind, m. ἀκέσσω, 1. sing. a. 1. ind. act. ᾱ-ἀχ-έσσω, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀκεσσάνω, -ᾶ, exclamo, f. ἴσω, p. ᾱκακήσυγμαι. Th. φωνὰ, ἀκεσσ.

ᾱ-ἀχ-έω, recedebat, 3. sing. imperf. ind. pass. ex ἀκαχέζω, recedo.

ᾱ-ἀχ-ίτης, attracti, gen. sing. a. 1. part. pass. ab ἀκάχω, al. ab ἀκαχέω. Alii pro ἀκαχεσχίτης· ab ἀκαχέω.

ᾱ-ἀχ-ίμην, Dor. pro ἀκαχόμην, abstinebam, 1. sing. præs. opt. med. à verbo ἀκαχάνω, abstineo.

ᾱ-ἀχ-ίσατ', pro ἀκάχοντο, ferret, 3. sing. præs. opt. med. ab ᾱ-ἀχ-έομαι, tolero; 1. sing. imperf. ind. med. ἀκαχέμην, et ἀκαχόμην, ν, ες· 1. sing. f. 1. ind. m. ἀκέξομαι· 1. sing. a. 2. med. ἀκαχέμην, ν, ες, ε, ἀκαχεῖν. Th. ἔχω.

ᾱ-ἀχ-ομεν, sustinemus, præs. part. act. ab

ᾱ-ἀχ-ομαι, tolero, extollo.

ᾱ-ἀχρεφ-ω, ας, ε, 1. sing. a. 1. ind. act. ab ἀναχωρέω, retrocedo.

ᾱ-ΔΕΛΦΟΣ, ου, ὁ, frater, aut unius filius, consobrinus, patruelis; ὁ, ἡ, ἀ, consobrina: qu. ab ἀ copul. et δελφὺς, uterus; vel ab ἰφι, colloquium, ut inter familiares. Angl. A NEPHEW.

ᾱ-ἀψ-ύχω, pro ἀναψύχουσιν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ab ἀναψύχω, refrigero, recreo, f. ξω. Th. ψύχω, f. ξω, frigefacio.

ᾱ-ἀω, nati, nom. pl. ab ἄωτος, natus.

ᾱ-ἀφ-ίω, 1. sing. p. m. ind. Att. ab ἀνοίγω, f. ξω, aperio.

ᾱ-ἀφ-ύνω, aperiam, p. part. pass.

ᾱ-ἀλ-ωσαν, dimissi sunt, pro ἀπολύω, 3. pl. p. ind. pass. ab ἀνίημι· Alii tamen volunt esse a. 2. sub. 3. pro ἀλῶσιν, ut ἀφίωσιν, pro ἀφῶσιν.

ᾱ-ἀίξ-ω, ας, ε, aperui, a. 1. ind. act. ab ἀνοίγω.

ᾱ-ἀνης, ω, ὁ, stilus, mutus; ἄνη, pl. qu. ab ᾱ et αἰω, audio.

ᾱ-ἀνωχα, 1. sing. perf. ind. med. Att. ἀνώχθην, et in 3. pl. ἀνοχάθησαν, a. 1. ind. pass. ab ἀνοίγω.

ᾱ-ᾶγ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἀνίημι.

ᾱ-ᾰνδ-ω, præs. infin. act. contr. pro ἀνηδάειν· ab ἀνηδάω, -ῶ, repubesco: f. ἠσω. Th. ἥβη, pubes, juventus.

ᾱ-ᾰνήγαγον, ες, ε, a. 2. indic. act. Att. pro ἀνῆγον, subduxi, vel subduxerunt: ab ἀνάγω.

ᾱ-ᾰνήγαλλε, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἀναγάλλω· ἀναγήλατο, ας, η, a. 2. ind. pass.

ᾱ-ᾰνηγ-ήσατο, ἀντὶ τῦ διεγήσατο, narrare. Th. ἄγνυμι, duco.

ᾱ-ᾰνηδὴς, malestè, adv. ab ᾱ priv. et ἀδὺς, dulcis.

ᾱ-ᾰπ-ήσαν, redierant, Att. pro ἀνήεσαν, 3. pl. imperf. ind. ab ἄνειμι, redeo.

ᾱ-ᾰπὴ, Poët. pro ἀνὴ, dimisisset, 3. sing. a. 2. sub. act. ab ἀνίημι.

ᾱ-ΝΗΘΟΝ, υ, τὸ, anethum, herba ἀπὸ τῦ ἄνω θέειν, quòd citò crescat.

ᾱ-ᾰπ-ήδησε, 1. sing. a. 1. ind. act. ab ἀναπάλλω, prosilio, q. v.

ᾱ-ᾰπ-ίου, aversum, vel rursum ibam: ab ἀνὰ et ἴειν.

ᾱ-ᾰπ-ίκα, remisit, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀνίημι· ἀνεικάμην, 1. sing. a. 1. ind. med.

ᾱ-ᾰπ-ίκαχος, ος, ὁ ᾗ ὁ, insanabilis: hinc ἀνηκίστως, insanabiliter, adv. ex ᾱ et ἀκέσσω· quod à 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἀκέομαι, sano.

ᾱ-ᾰπ-όπτιζε, resiliit, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἀναποτζω, f. ἰσω. Th. ἄπτω, jaculum.

ᾱ-ᾰπ-υστ-έω, f. ἠσω, non auscultо, et ἀνήκουσ-ος, ος, ὁ ᾗ ὁ, qui audiri non potest: ex ᾱ priv. et ἀκούω, audio.

ᾱ-ᾰπ-ύκω, convenio, f. ὑξω, p. ἤκω· part. præs. act.

ᾱ-ᾰπ-ων, ουσα, ον, ascendens, perveniens, elatus: ex ἀνὰ et ἤκω, venio.

ᾱ-ᾰπ-ώλατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἀναλλόμαι. Th. ἄλλομαι, salio.

ᾱ-ᾰπ-ατ-ος, ος, ὁ ᾗ ὁ, indomitus, consumax.

ᾱ-ᾰπ-ώλιον, rediit, 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἀνέρχομαι. Th. ἔρχομαι, eo, venio.

ᾱ-ᾰπ-ώλεσθ, ης, η, absumptus sum, 1. sing. a. 1. ind. pass. ἀπόλλυμι, p. ind. act. ἀπόλωκα, insumpsi, a. 1. ind. act. ab ἀναλίσκω, absumo.

ᾱ-ᾰπ-ωμοξ-ος, ος, ὁ ᾗ ὁ, qui non mulgetur. Th. ἀμέλγω, mulgeo.

ᾱ-ᾰπ-ώμ, divisimus, pro ἀνίημι, 1. plur. a. 2. ind. act. verbi ἀνίημι. Alii per Sync. dici volunt pro ἀνήκαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi. At ἀνίημι, est imperf. ab ἄνειμι, significante ἀναχωρέω, redeo.

ᾱ-ᾰπ-ώμοξ-ος, ος, ὁ ᾗ ὁ, immitis: ex ᾱ et ἀμέλγω.

ᾱ-ᾰπ-ῦ, 1. sing. a. 2. ind. act. ab ἀνίημι, relaxo.

ᾱ-ᾰπ-ωνόμ, a. 1. inf. m. recumbere, ab ἀνήνεμαι, 1. sing. a. 1. ind. m. ex ἀνείνομαι, perf. ἀνήνεμαι, σαι, ται.

ᾱ-ᾰπ-ύγω-κα, et Ion. ἀνήνοχα, 1. sing. a. 1. indic. act. ab ἀναφέρω, effero, a. 1. ind. pass. ἀνηνείχθην, pro ἀνηνέχθην.

ᾱ-ᾰπ-ηνείχθησαν, relati fuerunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. ab ἀναφέρω.

ᾱ-ᾰπ-ήνατο, repudiavit, 3. sing. p. ind. pass. ab ἀναίνομαι, vel 3. sing. a. 1. m. sub. Vide ἀνήνασθαι.

ᾱ-ᾰπ-ήνθ-ω, ας, ε, floruit, 1. sing. p. ind. med. ab ἀνθέω, floreo, f. ἠσω, p. ἤνθηκα, p. med. ἤνθημαι, et per Epenth. τὸ, ο, et Att. redupl. ἀνήνοθα. Th. ἄνθ-ος, flos.

ᾱ-ᾰπ-ορ-α, acc. sing. ab ἀνήρ, ος, ὁ, iners: ex ᾱ et ἀνὴρ, vir.

ᾱ-ᾰπ-υστ-ος, vel ἀνήυστος, ος, ὁ ᾗ ὁ, qui perfici nequit. Th. ἀνύω, perficio.

ᾱ-ᾰπ-ύστ-ω, dicatus est, 3. sing, p. ind. pass. ab ἀναπίπλημι. Th. ἄπλη.

ΑΝΗ'Ρ, ὁ, vir, ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, ἄνδρα, ὦ ἄνερ, pl. ἄνδρες, ἀνδρῶν, ἀνδράσι, ἄνδρας.

ᾱ-ᾰπ-ηρίθ-η, interemptus est, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀναιρέω.

ᾱ-ᾰπ-ηρίψ-αντο, 3. pl. a. 1. ind. m. ab ἀναρίπτομαι, rapio, corripio.

ᾱ-ᾰπ-ηρπάκ-ης, ους, ὁ, qui sustulit, Att. ἀναρπαστὴρ, ῆρος, Ion. ἀναρπακτὴρ, ῆρος, part. præt. act. ἀνήρφοτας, dissoluti: 3. pl. per. ind. pass. verbi ἀναλύω, dissolvo.

ᾱ-ᾰπ-ηριθμ-ήσω, 1. sing. a. 1. ind. m. ab ἀναριθμέω, enumero, f. ἠσω. Th. ἀριθμὸς, numerus.

ᾱ-ᾰπ-ήρατ-ος, ος, ὁ ᾗ ὁ, inaratus. Th. ἀρόω, aro.

ᾱ-ᾰπ-ήρπασε, rapuit, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἁναρπάζω, q. v.

ᾱ-ᾰπ-ερώτων, Ion. et Dor. pro ἀνερώτων, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀνερωτάω, Ion. et Dor. pro ἀνερωτάω, interrogo.

ᾱ-ᾰπ-ύσω, ας, ε, f. 1. ind. act. ab ἀνύω, dimitto, relinquo, ἀνύσω, inf. f. 1. act.

ᾱ-ᾰπ-ύφθη, a. 1. ind. pass. ab ἀνάπτω, accendo.

ᾱ-ᾰπ-ύχθη, a. 1. ind. pass. ab ἀνάγω, subduco.

ᾱ-ᾰπ-ώ, Att. pro ἀνύω, Poët. pro ἀνύω, Ion. pro ἀνῶ, 1. sing. a. 2. sub. act. ab ἀνίημι.

ᾱ-ᾰπ-ὺ, vid. ἀντὶ.

ᾱ-ᾰνθ-ος, flores, nom. pl. ab ἄνθος, flos.

ᾱ-ᾰνθ-έω, floret, 3. sing. præs. ind. act. ab ἄνθος, flores, f. ἠσω, p. ἤνθηκα. Ab ἄνθος, flos.

ᾱ-ᾰνθ-ία, ας, ἡ, nomen propr. loci.

ᾱ-ᾰνθ-ίλοντο, in alterius locum dati sunt, 3. pl. a. 2. ind. m. ἀ

ἀμφίομαι· quod ab ἀντὶ, *pro*, et ἀμφὶ, *circa*, ἄγω, a. 2. ind. act. ἤγαγον.

* Ἀνθέλκω, fut. ξω, *contra traho*, ex ἀντὶ et ἕλκω, *traho*.

Ἀνθέμενος, Poët. pro ἀνθέμενος, part. a. 2. m. Ex ἀνὰ et τίθημι, *pono*.

Ἀνθέμων, ωνος, τὸ, *nigella* : à floris decore.

Ἀνθεμώδης, εσσα, εν, *floridus* : ab ἄνθεμον.

Ἄνθεμον, ου, τὸ, *flos* : ab ἀνθέω. Sic et ἀνθέμος, ου, ὁ ἧ ἡ, pro ἀνθεμώδης. Poët.

Ἀνθέξεμαι, ῃ, ἕξεται, f. 1. m. ἀνθέξομαι, 1. sing. a. 1. m. sub. ab ἀντέχομαι, *adhæreo*.

Ἀνθεμίων, ωνος, ὁ, *mentum*, acc. sing. ἀνθεμίωνα· ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθέρικος, ου, ὁ, *albucum*, *canlis asphodeli* : q. ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθέρικος, gen. ab ἀνθέριξ, ὁ, per pleonas. τὸ ν, pro λίθριξ. id. q. λίθος *arbita*.

Ἄνθεσαν, Poët. pro ἀνέθεσαν, *deposuerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἀνατίθημι.

Ἀνθέσιν, dat. pl. ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθέστηκα, 1. sing. p. ind. act. ab ἀνθίστημι, *resisto*.

Ἀνθέτο, *superposuit*, pro ἀνέθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ἀνατίθεμαι, σο, τὸ. Ex ἀνατίθημι.

Ἀνθέωσαι, Dor. pro ἀνθῶσαν, acc. sing. f. g. præs. part. verbi ἀνθάω, *floreo*.

Ἀνθέωσι, 3. pl. præs. ind. act. vel Dat. pl. part. præs. act. Dor. pro ἀνθοῦσι, et hoc pro ἀνθάουσι. ab ἀνθάω, *floreo*, f. ήσω. Th. ἄνθος, *flos*.

Ἄνθη, vel Ἄνθη, ης, ἡ, nomen urbis.

Ἀνθηδὼν, όνος, ἡ, *apis* : παρὰ τὸ τὰ ἄνθη, ἔδειν.

Ἀνθηρῷ, dat. sing. ab

Ἀνθηρὸς, ά, όν, *floridus*. Th. ἄνθος, *flos*.

Ἀνθίζω, *facio florere*, *floribus orno*. Th. ἄνθος, *flos*.

Ἀνθινὸς, vel Ἀνθεινὸς, ἡ, ὸν, *floridus* : ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθίσταμαι, præs. part. med. vel pass. Ἀνθίστατο, 3. sing. imperf. ind. med. vel pass. ab Ἀνθίστημι, *resisto* : f. ανθήσω, p. ἀνθέστηκα. a. 1. act. ἀντίστησα. a. 2. act. ἀντέστην. imperf. med. vel pass. ἀνθιστάμην, ασο, ατο, cum dat. Ex ἀντὶ et ἵστημι, *sto*.

Ἀνθοδόκος, ου, ὁ, *canistrum* : παρὰ τὸ ἀνθὰ δέχεσθαι.

Ἀνθολογῶ, ῶ, *flores colligo* : ex ἄνθος et λέγω, *colligo*.

Ἀνθομολογέω, ῶ. f. ήσω. pass. ῆμαι, *vicissim confiteor* : ab ἀντὶ et ὁμολογέω, *confiteor*.

Ἀνθορ, *exilii* : Poët. pro ἀνέθορε, 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἀναθρώσκω. Th. θρῴ, *salio*.

Ἄνθος, εος, τὸ, *flos*. Hinc ἀνθεμὶς, ίδος, ἡ, *flos*.

Ἀνθ' ὅτου, *quare* interrog. et sine interrog.

Ἀνθράκιδος, ίδος, vel ου, ὁ, *carbunculus*.

Ἀνθρακία, ας, ἡ, *carbonum congeries* ? et Ion. ἀνθρακίη, ης, ἡ, *pruna* : ab

Ἄνθραξ, ακος, ὁ, *carbo*, in quo ἀνθεῖ, i. e. *floret* ignis : est et *carbunculus*.

Ἀνθρᾶκα, ης, vel ωος, ἡ, *carbo*, acc. sing. ἀνθρᾶκα.

Ἀνθρήνη, ης, ἡ, *crabro*, *vespa* ; qu. ab ἀνθρώσκω, quia audacter prosilit in animantes.

Ἀνθρὲν, pro ἄνθρωπε, voc. ab ἄνθρωπος, *homo*.

Ἀνθρωπάρεσκος, ου, ὁ ἧ ἡ, *qui auram popularem captat*, *hominibus placens*. Th. ἄρεσκω, *placeo*.

Ἀνθρωπεία, ἡ, *humana pellis*.

Ἀνθρωπεύομαι, *more hominum ago*.

Ἀνθρωπικὸς, ἡ, όν, et Ion. ἀνθρωπήϊος, et

Ἀνθρώπειος, α, ον, *humanus*.

Ἀνθρωπίνη, et Ἀνθρωπίνος, *humanitèr*.

Ἀνθρωπία, ας, ἡ, *humanitas*. Th. ἄνθρωπος, *homo*.

Ἀνθρωπίζω, *homines imitor*, *humanitèr ago*.

Ἀνθρωπόομαι, præs. ind. pass. *homo fio*, *incarnor* : undè Christus dic. ap. Gr. ἀνθρωποτόκος.

Ἀνθρώπιος, ὰ, όν, *humanus*, *a*, *um*.

Ἀνθρωπόγλωσσος, ου, ὁ ἧ ἡ, *humanâ linguâ loquens* : ab ἄνθρωπος, *homo* et γλῶσσα, *lingua*.

Ἀνθρωποειδὴς, ους, ὁ ἧ ἡ, *humanâ specie præditus* : ab εἶδος, *species*, et ἄνθρωπος, *homo*.

Ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ, *hominum immolatio* : ex ἄνθρωπος, *homo*, et θύω, *sacrifico*.

Ἀνθρωποκτόνος, ου, ὁ ἧ ἡ, *homicida* : à κτείνω, *occido*.

Ἄνθρωπος, ου, ὁ ἧ ἡ, *homo*, sed μιξόπους, acc. pl. Dor. pro ἀνθρώπους. A sursum aspiciendo : Scap.

Ἀνθρωποφάγος, ου, ὁ ἧ ἡ, *humanâ carne vescens* : ex ἄνθρωπος, *homo*, et φάγω, *edo*, *comedo*.

Ἀνθρωποφυὴς, ὲς, ὁ ἧ ἡ, *hominis naturam habens*. Th. φύω, *nascor*.

* Ἀνθυπατεία, ας, ἡ, *proconsulatus*.

Ἀνθυπατεύω, *proconsul sum*, f. εύσω, p. ἀνθυπάτευκα. Ab ἀνθύπατος, ου, ὁ, *proconsul* : ex ἀντὶ, *pro*, et ὕπατος, ου, ὁ, *consul*, *quia penes illum Romæ erat summa potestas* : ex ὑπατος, η, ον, *summus*, *supremus* : hocque iterum ab ὑπὲρ, *super*.

Ἀνθυφαίρω, *subduco*, *ex proportione subduco*.

Ἀνὺ ὧν, *quapropter* : ex ἀντὶ et ὅς, ἥ, ὅ.

Ἀνία, ας, ἡ, *tristitia*, *maror* : ab ענה. Hinc

Ἀνιάω, ῶ, *molestiâ* vel *mœrore afficio*. Ἀνιάζω, id. Ἀνιαύω, 3. sing. a. 1. sub. pass.

Ἀνιαρὸς, ὰ, όν, *tristis*, comp. ἀνιαρώτερος, superl. ἀνιαρώτατος, et ἀνιηρὸς, ἡ, όν, pro ἀνιηρὸς, ἡ, όν, comp. *reperitur*.

Ἀνιεῖσι, *sursum jaciunt*. Att. pro ἀνίουσι, 3. pl. præs. ind. act. ab ἀνίημι. Sed ἀνιέναι, *ascendunt*, Ion. pro ἀνίουσι. 3. pl. præs. ind. act. ab ἀνίημι, *ascendo*.

Ἀνίατος, ου, ὁ ἧ ἡ, *insanabilis*, *immedicabilis* ; ex α priv. et ἰάομαι, *medeor*.

Ἀνιάτως, adv. *insanabiliter* : ab ἀνίατος, *insanabilis*.

Ἀνιάτωτος, ου, ὁ ἧ ἡ, *non curatus* ; item *insanabilis*. Th. idem.

Ἀνίαχος, ου, ὁ ἧ ἡ, *strepens* : ab α intens. et ἰαχέω, *clamo*.

Ἀνιδρεῖ, adv. *sine sudore*, vel *labore* : ab α pr. et ἵδρως, *sudor*.

Ἀνίδρωτος, ου, ὁ, *qui est sine sudore*. Xenoph.

Ἀνίει, *solvebat*, *remittebat*, 2. sing. præs. imperat. act. vel 3. sing. imperf. ind. act. quasi ab ἀνίω, priusquam transit in μι, secundæ conjugationis.

Ἀνίεμεν, κεν, κα, præs. opt. act. ab ἀνίημι, *incito*.

Ἄνιες, 2. sing. imperf. ind. act. quasi ab ἀνίω.

Ἀνιεὶς, ἰσσος, ὁ, et in f. g. ανίεσσα, præs. part. ἀνιέναι, præs. inf. Hinc ἄνιον, Ion. pro ἄνιεσαν, *laxarunt* : ab ἀνίημι, quod vide.

Ἀνιερεύω, ῶ, *sacrifico*, f. εύσω. p. ευκα. ab ἀνὰ et ἱερεύς, *sacer*.

Ἀνίεται, Poët. pro ἀνεῖ, 3. sing. imperf. ind. act. ἀνίην, ης, η, Poët. ἀνίεσκον, ες, ε. Ab ἀνίημι.

Ἀνιοῦσαι, Dor. et Ion. pro ἀνιοῦσι, 3. pl. pr. ind. verbi ἀνίημι, quod ab ἀνίω, pro ἀνίημι.

Ἀνιπτόπους, α. 1. part. pass. ab α ντίπτω.

Ἀνίημι, *relaxo*, *remitto*, *dimitto* : f. ἀνήσω. p. ἀνεῖκα. a. 2. ἀνῆν. sub. ἀνῶ, *deseram*, part. præs. act. ἀνιείς, ἰσσα, ἰεν. a. 2. act. part. ἀνεὶς, ἰσσα, ἰεν. præs. part. pass. ἀνιέμενος. a. 1. ind. pass. ἀνείκην, ης, η, *laxatus fui*. Th. ἵημι, *laxo*, *remitto*.

Ἀνίης, acc. Ion. ab ἀνίη.

Ἀνιηρὸς, Ion. pro ἀνιαρὸς, *molestus*. nom. pl. n. g. ab ἀνιηρὸς, *tristis*.

Ἀνιηρότατον, *difficillimum*, superl. Ion. ab ἀνιηρὸς, pro ἀνιαρὸς.

Ἀνίησιν, f. 1. m. 2. sing. pro ἀνίεις, Ἀνίησιν, 3. sing. a. 1. opt. Æol. Ἀνίεσι, *molestet*, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἀνιάω, *molesto*.

Ἀνίημι, *remittit*, 3. sing. præs. ind. act. ab ἀνίημι.

Ἄνικα, Dor. pro ἡνίκα, *quando*.

Ἀνίκατος, Dor. pro Ἀνίκητος, ου, ὁ ἧ ἡ, *invictus* : ex α et νικάω, *vinco*.

Ἄνιλλος, ω, ὁ ἧ ἡ, *immisericors* : ex α et ἵλεως, Att. ἵλαος, *misericors*.

* Ἀνίμαι, *extraho*, ex ἀνὰ et ἱμάω, *haurio*.

Ἀνίνι, ι, τὸ, Dor. pro ἡνίον, vel ἡνίαν, *habena*.

Ἀνίοντα, *orientem*, a. 2. part. masc. g. ab ἄνειμι, quod ex ἀνὰ et εἶμι, *eo*.

Ἀνίοσαν, *redeuntem*, part. f. g.

Ἀνίοχος, Dor. pro ἡνίοχος, *auriga*.

Ἄνιππος, ου, ὁ ἧ ἡ, *qui est sine equis* : ex α et ἵππος, *equus*.

'Ανόσταμαι, f. σθήσομαι, *avolo, subdelo.*

'Ανόστεον, dat. pl. Ion. ab ἄνοστος, ος, ὁ ἡ ἡ, *illotus*: ex α et ὀστέον. Hinc

'Ανοστόπεδες, *illotos pedes habentes.*

'ANIZON, ου, τὸ, *anisum.* An quod laetas ἀνίησιν, i. e. *laxat?* An quia habet folia ἄνισα, *inaequalia?*

'Ανοίγνυμι, ῦς, ὁ ἡ ἡ, *infirmus.*

'Ανοίγω, ξω, f. ξομαι, *aperio*, aor. 1. ἀνέῳξα, perf. ἀνέῳγα, pass. ἀνέῳγμαι, aor. 1. ἀνεῴχθην, f. 1. ἀνεῳχθήσομαι, f. 2. ἀνοιγήσομαι, perf. 2. ἀνέῳκα. Ex ἀνὰ, ὀΐω, ὄϊγω, ὄϊγνυμι, *aperio.* Hinc

'Ανοιγή, ῆς, ἡ, *apertio.*

'Ανοιγμός, ὁ, *apertio.*

'Ανοιγός, ὁ, *aperiens.*

'Ανοιδαίνω, f. ανῶ, *intumesco.*

'Ανοιδέω, ῶ, *intumesco.*

'Ανοίδημα, ατος, τὸ, *intumescentia.*

'Ανοιδία, ας, ἡ, *intumescentia.*

'Ανοιδίζω, f. ίσω, *intumesco.*

'Ανοιδίσκος, ου, ὁ, *tumidulus.*

'Ανοιδος, ος, ὁ ἡ ἡ, *intumescens.*

'Ανοιδύνω, f. ανῶ, *intumesco.*

'Ανοιδυντικός, ἡ, όν, *intumescens.*

'Ανοιδυντός, ἡ, όν, *intumescens.*

'Ανοικεῖος, α, ον, *alienus*: ab α priv. et οἰκεῖος, *familiaris.* Hinc

'Ανοικειότης, ητος, ἡ, *alienatio.*

'Ανοικειόω, ῶ, *alienum reddo.*

'Ανοικειωτικός, ἡ, όν, *alienans.*

'Ανοικειωτός, ἡ, όν, *alienatus.*

'Ανοικέτης, ου, ὁ, *inhumanus.*

'Ανοικέτιος, α, ον, *inhumanus.*

'Ανοικία, ας, ἡ, *inhumanitas.*

'Ανοικίζω, f. ίσω, *diruo.*

'Ανοικοδόμητος, ος, ὁ ἡ ἡ, *non aedificatus.*

'Ανοικοδομία, ας, ἡ, *destructio.*

'Ανοικοδομικός, ἡ, όν, *destructivus.*

'Ανοικοδομικῶς, adv. *destructive.*

'Ανοικοδομός, ὁ, *destructio.*

'Ανοικοδομῶ, ῶ, *destruo.*

'Ανοικονόμητος, ος, ὁ ἡ ἡ, *inconditus.*

'Ανοικονομησία, ας, ἡ, *inconditus rerum ordo.*

'Ανοικονομησίᾳ, adv. *inconditus.*

'Ανοικονομητί, adv. *inconditus.*

'Ανοικονομητικός, ἡ, όν, *inconditus.*

'Ανοικονομητικῶς, adv. *inconditus.*

'Ανοικονομητός, ἡ, όν, *inconditus.*

'Ανοικονομία, ας, ἡ, *inconditus rerum ordo.*

'Ανοικονομίᾳ, adv. *inconditus.*

'Ανοικονομικός, ἡ, όν, *inconditus.*

'Ανοικονομικῶς, adv. *inconditus.*

'Ανοικονομός, ὁ, *inconditus.*

'Ανοικονομῶ, ῶ, *inconditus sum.*

'Ανοικοπεδέω, ῶ, *impedio.*

'Ανοικοπεδία, ας, ἡ, *impedimentum.*

'Ανοικοπεδικός, ἡ, όν, *impedimentum.*

'Ανοικοπεδικῶς, adv. *impedimentum.*

'Ανοικοπεδός, ὁ, *impedimentum.*

'Ανοικοπεδῶ, ῶ, *impedio.*

'Ανοικοπεδωτικός, ἡ, όν, *impedimentum.*

'Ανοικοπεδωτός, ἡ, όν, *impedimentum.*

'Ανοικοπεδωτῶς, adv. *impedimentum.*

'Ανοικοπεδώτως, adv. *impedimentum.*

'Ανοικοπεδώτωσις, ἡ,

obtinere aliquid: ab ἀντὰω, *occurro, obvius fio.*

'Αντανᾰίρεσις, fut. ἕσω, *vicissim auferо.*

'Αντανῐστάω, fut. ἀσω, *contra destruo, demolior.*

'Αντανοπλίζομαι, -ῶ, *vicissim explico:* f. ωσω, p. ἀντανεπτύλιγμαι· ab ἀντὶ, ἀνὰ, et πλεκίω, *implico.*

'Αντανυζῶσαι, *contrà excitare,* a. 1. inf. act. ab ἀντανίστημι· ab ἀντὶ, ἀνὰ, et ἵστημι.

'Αντανωρίδαι, ῶν, αἱ, Dor. pro 'Αντηνορίδαι, ab 'Αντήνωρ, *Antenor,* nom. viri.

'Αντάξιος ία, ιον, *existimatione par, aqualis pretiò:* ab ἀντὶ, *contrà, aquè,* et ἄξιος, *dignus.*

'Αποδίδωμι, *retribuo, vicissim reddo:* f. ἀποδώσω, p. ἀποδέδωκα, a. 2. ind. act. ἀπέδοσαν, inf. a. 2. act. ἀποδοῦναι, a. 1. ind. pass. ἀπεδόθη. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, et δίδωμι, *do.*

'Αποδοδόσομαι, ῇ, σται, f. 1. ind. pass. ab ἀποδίδωμι. Undè et

'Αποδόμα, ατος, τὸ, *retributio:* ἀποδόσις, εως, ἡ, *merces;* ἀποδοτικὸς, ἡ, ὸν, *retributorius, retributivus.*

'Αποδοῦναι, vide ἀποδίδωμι.

'Αποκρίνομαι, *ex adverso respondeo,* a. 1. ind. pass. ἀπεκρίθην, inf. a. 1. pass. ἀποκριθῆναι, f. 1. ind. pass. ἀποκριθήσομαι. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, et κρίνω.

'Αποκλάσεως, ως, ἡ, *mutua responsio.*

'Αποκλάλλω, *remitto.*

'Αποκόπτεσθαι. præs. inf. med. Ion. pro ἀπόκοπτεσθαι, *capessere.*

'Αποστάσιος ος, ὁ, *insurrectio,* ἀποστάτης, ου, ὁ, *qui insurgit contra regem, rebellis:* ab ἀντὶ et ἀΐσσω, *tollo.*

* 'Αποσκύμνια, ας, ἡ, *lucis reflexio.*

'Αποσύω, f. ύσω, a. 1. ἀπόσυσα, *vicissim vociferor,* vel *strepitum edo:* ab ἀντὶ et ἀδὴν, *clamo.*

'Απάντη, *obviàm eo,* f. ήσω, p. ἠντίκα. Th. ἀντὶ, *contra.*

'Αποτέλεσμα, ας, ὁ, *nactus* (vel *as sequutus*) *sum,* a. 1. ind. act. ab ἀποτέλλω, -ῶ.

'Αποτύκλημα, ατος, τὸ, *recriminatio:* ἀποτυκληματικὸς, ἡ, ὸν, *recriminatorius:* ab ἀντὶ ἐν, et κελέω, *voco.*

'Αποδιδοῦσι, 3. pl. imp. ind. med. ab ἀποδιδοῦμι, *dextram porrigo.*

'Αποιὸς, Poët. pro ἀνάποινος, *oriri fecisti,* 2. s. a. 1. ind. act. verbi ἀναπέλλω.

'Απτυσσον, *extende,* Dor. pro ἀνάπτυσσε. a. 1. imp. act. 2. sing. verbi ἀναπτύσσω. 'Απτύσσω, pro ἀναπτύσσω, a. 1. inf. act. Poët. Th. πτύσσω, *tendo.*

'Απτύσσω, pro ἀναπτύσσω, Doricè.

—αρτις terminatio Patronymicorum à nom. propr. in ας, ut Δευκαλίων, à Δούκας.

'Αντικεῖν, *contradicere.* item *loqui vicissim,* 2. 2. inf. act. ab ἀντίκω. a. 2. ind. act. ἀντέκαν. a. 1. ind. act. ἀντεῖκα. Ex ἀντὶ et ἔκω, *dico.*

'Αντιέρωτάω, *vicissim interrogare,* præs. inf. med. verbi ἀντιέρωμαι, *vicissim interrogo.* Th. ἴρω.

'Αντεισάγω, fut. ξω, *vicissim introduco.*

'Αντεκδρομόντες, *contra occurrentes,* nom. pl. a. 2. part. act. ab ἀντεκτρέχω, quod ab ἀντὶ ἐκ, et τρέχω, *curro.*

* 'Αντεκκεντοῦσι, *vicissim exscindere.*

'Αντέκλυεν, *ex adverso innuebat,* 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀντεκλίνω, ex ἀντὶ et κλίνω.

'Αντεντίνω, idem quod

'Αντεκτίνω, fut. ἴσω, *vicissim luo, rependo.* Hinc

'Αντέκτισις, εως, ἡ, *repensio, mulcta.* Th. τίω, *punio.*

'Αντέλεγεν, 3. sing. imp. ind. act. ab ἀντιλέγω.

'Αντέλλομαι, Dor. et per Sync. pro ἀνατέλλομαι, *exorior,* fem. gend. præs. part. act. ab ἀνατέλλω, *orior facio.* Sic ἀντέλλοντι, pro ἀνατέλλουσι, *oriuntur,* 3. pl. præs. ind. act. ab eodem.

'Αντεμβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio unius in locum alterius;* ab ἀντεμβάλλω.

'Αντεμπλῆσαι, *vicissim implere,* a. 1. inf. act. ab ἀντὶ e πίμπλημι.

* 'Αντέξαμι, *contra exeo, sparsim vagor.*

'Αντεξεταστὴς, οῦ, ὁ, *contrà quæsitor:* ab

'Αντεξετάζω, ab ἀντὶ, ἐξ et ἑτάζω, *quæro.*

* 'Αντεπάγω, fut. ξω, *adversàm tendo.*

'Αντεπεξέσσαν, Att. pro ἀντεπεξῆσαν, *in occursum ierant,* 3. pl. plus. perf. m. ab ἀντεπέξειμι, quod ab ἀντὶ, ἐπὶ, ἐξ, et εἶμι, *eo.*

'Αντεπιμελόμαι, -οῦμαι, *vicissim curam gero.* Th. μέλει, *curæ est.*

'Αντέπνεεν, *contrà spirabat,* 3. sing. imp. ind. act. verbi ἀντιπνέω, cum ν ἐφελκ. ex ἀντὶ et πνέω, *spiro.*

'Αντερασὴς, ὁ, ὁ, *rivalis:* ab

'Αντεράω, -ῶ, *redamo, sum rivalis:* part. præs. pass. ἀντερώμενος. Ab ἀντὶ et ἐράω, *amo.*

'Αντερείδω, *inhæreo,* f. ίσω. p. ἀντέρεικα.

'Αντερεῖν, præs. inf. ab ἀντερέω, *contradico:* ex ἀντὶ et ἐρέω, *dico.*

'Αντερεύσας, Æol. pro ἀντερείσας, a. 1. part. m. g. verbi ἀντερείδω, *vicissim firmo.* Th. ἐρείδω, *firmo.*

'Αντερύσασθαι, *rependi,* a. 1. inf. m. ex ἀντὶ et ἑρύω, *libero, traho.*

'Αντερώμενος, η, ον, *qui redamatur,* part. præs. pass. ab ἀντεράω, *redamo.*

'Αντεσσάμι, *supplicare, obviam ire:* præs. inf. med ab ἀντάομαι.

'Αντέστη, et m. 3. pl. ἀντέστησαν, a. 2. ind. act. ab ἀνθίστημι, *resisto.*

'Αντεστραμένως, η, ον, *in contrarium versus.* part. præt. pass. verbi ἀντιστρέφομαι. Hinc ἀντιστράφην, adv. *vice versâ.*

'Αντέτατον, Poët. pro ἀνατέτατο, *circumjectus est,* 3. sing. perf. ind. pass. 'Αντέτασα, 3. sing. imp. vel a. 1. ind. act. ab ἀνατείνω, *contrà intendo.* Th. τείνω, *tendo.*

'Αντετίφετο, ας, *tremisit:* a. 1. ind. act. ab ἀντὶ et τρέμω, *perfero.*

'Αντλητὸς, *ejusdem ætatis,* Lacon. pro τὸ αὐτὸ ἔτος.

'Αντετύγη, *similis erat:* 2. pers. s. pluuq. p. ind. pass. ex ἀντὶ, *æquè,* et ὑτύγμην, 1. sing. pluuq. perf. ind. pass. à τύγχω, *sum.*

'Αντέτμεσσε, ζώσι, *Zona temperata opposita,* Lacert. ab ἀντὶ et ἔμνεσσε. Th. κεράννυμι, *tempero.*

'Αντεφέροντο, *ferebantur,* 3. pl. imp. ind. pass. ex ἀντὶ et φέρω, *fero.*

'Αντεφίλησεν, Dor. pro ἀντεφίλησε, *redamavit,* 3. sing. a. 1. ind. act. ἐ φιλέω, *amo.*

'Αντέχομαι, *adhæreo, sublevo,* cum gen. imp. ἀντέχεσο, f. ἀντέξομαι, p. ἔσχημαι. Ex ἀντὶ et ἔχω, *teneo, habeo.*

'Αντέχρησε, *suffecit:* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀντιχράω. Th. χράω, *do mutuò.*

* 'Αντέχω, f. ἀντέξω, *detineo.*

'Αντία, Ion. pro ἀντέα, *obviam ea,* quod vide.

'Αντάδην, *simplicitèr,* adv. ab ἀντάω, *sum.*

'Αντεμείβετο, *respondebat,* 3. sing. imp. ind med. ab ἀντὶ et ἀμείβομαι, *respondeo.*

'Αντην, adv. *coràm, ex adverso.* Th. ἀντὶ.

'Αντήνωρ, ορος, ὁ, *Antenor,* nom. propr. viri. Hinc 'Αντηνορίδαι, *Antenoridæ.*

'Αντήρας, ὁ & ἡ, *qui vicissim remigat,* et per Metaph. *quicquid vicissim datur.* Th. ἐρέσσω, *remigo.*

'Αντηρὶς, ίδος, ἡ, structura lapidea utrinque editiora ædificia fulciens: ab ἀντὶ et ἐρίδω, *firmiter fulcio, innitor.*

'Αντήρυσα, ας, ὁ, *certavi:* a. 1. ind. act. ab ἀντηρύω, *contendo cum aliquo.* Th. ἔρις, *contentio.*

'Αντητὸς, ὸς, ἡ, *supplicatio:* ab ἄντάω, vel ἀντάω.

'Αντηχήσης, gen. præs. part. act. f. g. ab ἀντηχέω, *resono:* ex ἀντὶ et ἠχὴς, *sonus.*

'ΑΝΤΙ', *pro, contrà:* in compos. sæpè comparationem significat.

'Αντία, adv. *ex adverso,* contrà. acc. pl. neut. gend. ab ἀντὸς. Th. ἀντὶ.

'Αντίαζε, Dor. pro ἀντίασε, 3. sing. f. 1. ind. act. vide ἀντιάσω.

'Αντιάομαι, vel ἀντιάζω, præs. ind. *intersum, occurro:* vide in ἀντάω.

'Αντιάνειρα, *virago, viri æquiparanda;* ab ἀντὶ et ἀνὴρ, *vir.*

'Αντιάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. masc. gend. ἀντιάσασα, Æol. idem.

'Αντέσειν, *occursurum esse*, f. 1. inf. act. ab

'Αντέω, -ῶ, *occurro, obviàm venio*: f. ήσω, p. ἀντήκα, ab ἀντὶ. 'Αντιάζω, idem.

'Αντηχέων. Dor. et Æol. pro ἀντηχέοντες, *ex adverso respondent*: ex ἀντὶ et ἠχέω.

'Αντιάω, *resisto, adversor*: ab ἀντὶ et βαίνω, εω.

'Αντιάλλω, *sermonem cum aliquo confero*. f. αλῶ. p. ἀντιᾶλμαι· ab ἀντὶ et ἅλλω.

'Αντιᾶλμαι. Vide ἀντιάλλω.

'Αντιᾶσαι, *repugnare*: p. 2. inf. act. ab ἀντιᾶημι.

'Αντίβιος, 'Αντίβια, et 'Αντίβιον, *contrà, obviàm*, adv.

'Αντίβιος, ο, ὁ ἡ, et ἀντίβιος, ία, ον, *adversus*, in dat. pl. ἀντίβιοισι· ex ἀντὶ, et βία, *vis*.

'Αντιβολέω, -ῶ, *occurro*: item *nanciscor*, cum gen. f. ήσω. p. ἀντιβεβόλημαι· inf. act. præs. ἀντιβολεῖν, a. 1. inf. act. ἀντιβολῆσαι.

'Αντιγράφω, -ῶ, fut. ψω, *rescribo*: ab ἀντὶ et γράφω, quod vide.

'Αντιγυΐδης, ου, ὁ, *Antigonides*, nomen. propr.

'Αντιγυιαστρεφίω, -ῶ, *vicissim in senectute alo*: ab ἀντὶ et γηγυιαστρεφίω, quod à γήρας *senectus*, et τρέφω, *alo*.

'Αντιγνωμοδοτέω, -ῶ, fut. ήσω, *contrà sentio, dissentio, refragor*: ab ἀντὶ et γνώμη. Th. γνωσκω.

'Αντιγραφή, ῆς, ἡ, *contra scriptio*. Th. γράφω.

'Αντίδοτος, ο, ὁ ἡ, *alterius loco in certâ suffectus*: ab ἀντὶ et δίδωμι, *certo*.

'Αντιδυσθυμέω, ῶ, ὁ, *contrario animo affectus*, præs. part. pass. masc. gend. ab ἀντιδυσθυμῶ. Th. θύμος, *animo*.

'Αντιδώσει, 3. sing. ind. pass. præs. ab

'Αντιδίδωμι, *do vicissim, rependo*.

'Αντιδικάω, *ad causam accurro, judicio contendo*, f. ήσω, p. ηκα. Hinc

'Αντίδικος, ο, ὁ ἡ, *adversarius*: ex ἀντὶ et δίκη, *jus, lis*.

'Αντίδοσις, εως, ἡ, *retributio, remuneratio*: et

'Αντίδοτος, ο, ὁ ἡ, *vicissim* (vel *contrà*) *datus*, item *ANTIDOTUM*, vel remedium adversus *malia* corporis datum. Th. δίδωμι, *do*.

'Αντίδωρον, ο, τὸ, *donum dono relatum*.

'Αντίζουσι, præs. inf. med. Ion. pro ἀντίζουσθαι, *castra castris opposita habere*. Th. ἵζω.

'Αντία, *adversa*, Ion. pro ἀντία, q. v. ex ἀντίος.

'Αντίαμαι, Poët. pro ἀνατίθημαι, *emo*.

'Αντίθεος, ο, ὁ ἡ, *divinus, æqualis Deo*: ex ἀντὶ, æquè, et θεὸς, *deus*.

'Αντίθεσις, εως, ἡ, *oppositio*: et

'Αντίθετος, ο, ὁ ἡ, *oppositus*: ab ἀντίθημι, *impono*.

'Αντιθεσίμενος, η, ον, *qui contra aliquem est cursurus*: f. 1. med. part. à θέω, *curro*.

'Αντίθημι, pro ἀνατίθημι, *repono*.

'Αντίθροος, ὁ ἡ, *vicissim* (vel *contrà*) *sonans*: ab ἀντὶ et θρόος, *sonus*.

'Αντίθυρος, ο, ὁ ἡ, *januæ oppositus*: ex ἀντὶ et θύρα, *janua*.

'Αντικάθημενος, *obsidens, oppugnans*.

* 'Αντικαταλλάσσομαι, vel τλομαι, fut. ξομαι. *commuto*.

'Αντικάτηται, Ion. pro ἀντικάθηται, *à regione alicujus sedere*: ex ἀντὶ et κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, *sedeo*.

'Αντικατίστοιχι, Ion. pro ἀντικαθίζουσι, *castra castris opposita habeo*. 'Αντικατιζόμενος, Ion. pro -όμενος, et hoc pro -ιμενος, præs. part. m. à καθίζω.

'Αντικαθίσημι, *resisto*, præs. inf. ἀντικαθίστημι. Ex ἀντὶ, κατὰ, et ἵστημι, *sto*.

'Αντικαλέω. -ῶ, *vicissim invito*, f. έσω et ήσω, p. ἀντικέκλικα, vel κλημαι, a. 1. ind. act. ἀντεκάλεσα, vel εσα. Th. καλέω, *voco, invito*.

'Αντικαταλλάττω *comparo*. Th. ἀλλάττω.

'Αντικατέσχεσις, εως, ἡ, *retentio*: ab ἀνθ, κατὰ, et σχέσις. Th. ἴσχω, *teneo*.

* 'Αντικατασκευάζω, *contrà struo*.

'Αντίκειμαι, *opponor*, f. ἀντικείσομαι· præs. part. ἀντικείμενος, η, ὁ, *adversarius*: ex ἀντὶ et κείμαι, *jaceo*.

* 'Αντικηρύσσω, *præconis voce contrà edico, publicè proclamo*.

'Αντικτίζομαι, -ῶ, *vicissim commodo*: ab ἀντὶ et κτίζομαι.

'Αντικρίνομαι, f. ινοῦμαι, *judicio contendo contra aliquem*.

'Αντικρυς, ἀντικρύ, *è regione, CONTRA, adversus*, cum gen. adv. Th. ἀντὶ, *contra*.

'Αντικτερίζω, f. σω, p. κα, *contrà vel vicissim funero*: ex ἀντὶ et κτερίζω. Th. κτέρια, ων, τὰ, *exsequiæ, inferiæ justæ*.

'Αντικύρειον, ου, τὸ, *helleborus*, sic dictus ab Anticyra insula.

'Αντικύρσας, αντος, ὁ, *consequutus* (vel *nactus*) *sum*, pro ἀντεκυρσα, a. 1. part. act. verbi ἀντικυρέω.

'Αντιλαβή, ῆς, ἡ, *apprehensio*: ab ἀντιλαμβάνομαι, *apprehendo*

'Αντιλάβεις, *vicissim accipias*, 2. pers. sing. a. 2. opt. act. ab

'Αντιλαμβάνω, *vicissim accipio*; ἀντιλαμβάνομαι, *suscipio, libero, juvo*, cum genitivo, *opitulor*; f. 1. med. λήψομαι· a. 2. med. ἀντελαβόμην, ου, στο· ab ἀντὶ et λαμβάνω, *capio*.

'Αντιλάμπω, *resplendeo*. Th. λάμπω, *luceo*.

'Αντιλάλω, *contradico*, f. ξω, p. χα. imperf ind. act. ἀντιλάλουν· p. ind. m. ἀντιλάληγα, cum dat. ex ἀντὶ et λέγω, *dico*.

'Αντιλαστέον, *suscipiendum*, adj. verbale; ab ἀντιλαμβάνω, *suscipio*.

'Αντιλάστωρ, ορος, ὁ, *defensor, adjutor*.

'Αντιλήτης, ου, ὁ, *opitulatio, subsidium*: ab 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀντιλαμβάνομαι, *opitulor*.

'Αντιλογία, ας, ἡ, *contradictio, in jure disceptatio, et causæ dictio*: ex ἀντὶ et λέγω, *dico*.

'Αντιλοιδορέω, -ῶ, *convicium regero*, imperf. ind. act. ἀντελοιδόρουν, -ουν· f. ήσω, p. ἀντιλελοιδόρηκα. Th. λοιδορέω, *convicior*.

'Αντίλοχ@ος, ου, ὁ, *Antilochus*, nomen propr.

'Αντιλυμαίνω, -ῶ, *vicissim molestor*: ex ἀντὶ et λύπη. Hinc

'Αντιλύπησις, εως, ἡ, *molestia vicissim exhibita*.

'Αντίλυτρον, ου, τὸ, *redemptionis pretium*. Th. λύω, *solvo*,

'Αντιμαρτυρέω, *contrarium testor*, f. ήσω, p. ηκα.

'Αντιμαχητής, ου, ὁ, *oppugnans*, vel *qui pugnat contra aliquem*: ex ἀντὶ et μάχομαι, *pugno*.

'Αντικελίσταμαι, *in locum alterius constituor*: ex κατὰ et ἵστημι, *sto, statuo*.

'Αντιμελίζω, *contra modulor*: ab ἀντὶ et μέλ@ος, *carmen modulatum*.

'Αντιμετάλλαξις, εως, ἡ, *commutatio, mutatio in contrarium*.

'Αντιμετρέω, -ῶ, *vicissim metior, rependo*, f. ήσω, p. ἀντιμεμέτρηκα· a. 1. ind. act. ἀντεμέτρησα· f. 1. ind. pass. ἀντιμετρηθήσομαι· ex ἀντὶ et μέτρον, *mensura*.

'Αντιμίμ@ος, ου, ὁ ἡ, *similis, æmulus*. Th. μιμέομαι, *imitor*.

'Αντιμισθία, ας, ἡ, *compensatio, remuneratio*: ex ἀντὶ et μισθὸς, *merces*.

'Αντίμοιρα, *repugnare*, Poët. pro ἀντιόομαι. Hinc ἀντίμοιρ@ος, ὁ ἡ, *contrarius*.

'Αντίον, ου, τὸ, *liciatorium*. Est et *malus*, qui similis liciatorio. Item adv. *ex adverso*: ab

'Αντίος, α, ον, *adversus*: ab ἀντὶ, *contra*.

'Αντιόομαι, *adversari*, præs. infin. verbi

'Αντίομαι, ώμαι, *adversor*: 1. indic. pass. ἀντιώμην. Th. ἀντὶ, *contra*.

'Αντιόχεια, ας, ἡ, *Antiochia*, nomen urbis.

'Αντιοχεύς, έως, ὁ, *Antiochenis*.

'Αντιόων, et in fœm. g. ἀντιόουσα, *occurrens*, Poët. pro ἀντιών, et ἀντιοῦσα, præs. part. act. contr. ἀφ ἀντάω. Th. ἀντὶ, *contra*.

'Αντιοῶτο, pro ἀντιόοντο, et ἀντιόωμο, pro ἀντιόμην, præs. opt. pass. ab ἀντιόομαι. Th. ἀντὶ, *contra*.

'Αντίπαλ@ος, ου, ὁ ἡ, *adversarius in luctâ, æmulus*: ex ἀντὶ et πάλη, *lucta, luctatio*.

'Αντιπαρβάλλωμεν, *conferemus*, 1. pl. ind. f. 2. act. ab ἀντιπαρβάλλω· quod ex ἀντὶ, παρὰ, et βάλλω· unde et

'Αντιπαρβολὴ, ῆς, ἡ, *comparatio, collatio*.

'Αντιτασσω, retribuo, copias hostibus oppono, resisto, f. ξω. Th. τάσσω, duco, ago.

'Αντιτασσω-μαι, -ομαι, à diverso cohortor.

'Αντιτασσω-χίζω, retribuere, a. 2. inf. act. ab ἀντιτασσω. Th. ἴσχω, habeo.

'Αντιτασσόντως, ως, ἡ, acies contrà instructa: ab

'Αντιτασσόντω, contrà colloco in acie, aciem contrà instruo: ab ἀντὶ, πρὸς, et τάττω, ordino, instruo.

'Αντιτελείσ-σομαι, ex adverso pereo. Luc. x. 38. supervenio. Sap. Solomon. xvi. 16. f. 1. med. ἀντιπεπλήσομαι· a. 2. act. ἀντιπεφλήδω· ex ἀντὶ, πρὸς, et ἔρχομαι, eo, venio.

'Αντίνοος, ου, ὁ, nomen viri, Gr. q. d. Vice omnium.

'Αντιοχίς, ίδος, ἡ, nomen urbis.

'Αντίπάτ-ρος, ου, ὁ, qui patri adversatur: ex ἀντὶ et πατὴρ, pater.

'Αντιπέρας, ex adverso situs: ἀντιπέρα-ια, loca ex adverso sita: ἀντιπέρα-ν, adv. è regione, cum gen. Omnia ex ἀντὶ et πέρα-ν, ultrà, trans.

'Αντιπεριβάλλω, fut. αλῶ, ex adverso cingo. Th. βάλλω, jacio.

* 'Αντιπερί-στασμα, ατος, τὸ, stratagema, quum hostes alibi detinentur: ab

* 'Αντιπερι-στατέω, -ῶ, f. ήσω, retrahe.

'Αντιπεφύκω, degenerat: ex ἀντὶ-πεφύκημι.

'Αντιπέφθαι, contrà vel loco alterius occidi, præt. inf. pass. ab ἀντὶ et πέφαμαι, perf. ind. pass. verbi inus. φέω, occido.

'Αντιπίπτω, obnitor, f. ἀντιπέσ-σομαι, p. ἀντιπέπτω-κα· ex ἀντὶ et πίπτω, cado.

'Αντιπλήθω, expleo, f. ώσω· ex ἀντὶ et πλήθω, pleo, impleo.

'Αντιπνέω, restare, præs. inf. act. ex ἀντὶ et πνέω, spiro, flo.

* 'Αντίπνοια, ας, ἡ, flatus adversus.

* 'Αντιποιέ-ομαι, ῶμαι· f. 1. med. ήσ-ομαι, contra fio.

* 'Αντιποίη-σις, εως, ἡ, studium alicujus rei comparandæ, ut ἐριστὰς.

'Αντιποίησις, ως, ὁ, contrà facienti, cum gen. assequi conans, effectans, præs. part. pass. ab ἀντιποιέω. Th. ποιέω.

'Αντιπολεμέω, fut. ήσω, resisto: hinc

'Αντιπολίμ-ιος, et ἀντιπόλεμ-ος, ὁ ἡ, hostis, in bello adversarius. Th. πολέμ-ος, bellum.

* 'Αντίπολις, εως, ἡ, urbs adversa iis urbi opposita.

'Αντίπους, ου, ὁ, oppositus, è regione positus; ἀντιπέρα-ιος, gen. Ion. ab ἀντιπέρα-ν, p. indic. med. verbi ἀντιπείρομαι.

'Αντίπους, οδος, ὁ, adversa vestigia figens; nom. plur. ἀντίποδες; ANTIPODES: ab ἀντὶ et πούς, pes.

'Αντιπρήσσω, obsisto, fut. ξω, perf. ἀντιπέπρηχα· ex ἀντὶ et πρήθω, facio.

'Αντιπρήσσον, Ion. pro ἀντιπράσσειν, adversari. Th. πρήσσω, facio.

'Αντιπροφέρω, obviam prædicerant, Att. pro ἤνεγκον, 3. plur. pluscq. perf. ind. med. vel imperf. ind. Att. ab ἀντιπρόφημι. Th. εἶμι seu ἴω, eo.

'Αντιπρόσωποι, οι, se mutuò aspicientes.

'Αντίρρησ-ις, εως, ἡ, ξ, qui pro ram habet in aliquem conversam: ex ἀντὶ et πρῶρα, prora, frons navis.

'Αντίστομα, ατος, τὸ, ruina: ex ἀνθίστημι.

'Αντιφάσις, εως, ἡ, contradictio: ab

'Αντιφάω, contradico: ex ἀντὶ et φάω, dico.

'Αντισκέσις, εως, ἡ, compensatio. Th. σκέω.

'Αντισθένης, ους, ὁ, Antisthenes, nomen propr.

'Αντιστὰς, άντος, ὁ, ex adverso stans, a. 2. part. act. ab ἀνθίστημι. Th. ἵστημι, sto.

* 'Αντίστασις, ἡ, resistentia.

'Αντιστασιώτης, ου, ὁ, adversæ factionis homo. Hinc ἀντιστασιώ-ω, -ῶ, adversor. Th. idem.

'Αντίστοιχ-ος, ου, ὁ ξ ἡ, è regione oppositus; item æqualis. 'Αντιστοιχία, ας, ἡ, duarum rerum inter se oppositè collocatio. 'Αντιστοιχί-ω, -ῶ, oppositus sum è regione. 'Αντιστοίχως, adv. oppositè serie; ab ἀντὶ et στοίχ-ος. Th. στίχω, ordine incedo.

'Αντίστομ-ος, ου, ὁ ξ ἡ, adversam frontem habens: ex ἀντὶ et στόμα, os.

'Αντιστρατεύομαι, repugno, f. εύσ-ομαι, p. pass. ἀντιστρατεύμαι. Th. στρατὸς, exercitus.

* 'Αντιστρατοπεδεύω, ex adverso castra metor: ex ἀντὶ et στρατοπεδεύω, castrum.

'Αντιστοίχω, idem quod ἀντίστοιχ-ος· ἀντίστοιχοι, opponite, 2. plur. præs. vel imperf. imperat. med. verbi ἀντιστοίχω.

'Αντιτάσσομαι, ῆ, ται, ordine me oppono, obedire recuso, resisto, f. ἐξ-ομαι, p. ἀντίτάγμαι· ex ἀντὶ et τάσσω. Indè ἀντίταξις, εως, ἡ, acies instructio contra hostem: item repugnantia.

'Αντίτάγμα, ατος, τὸ, acies sic instructa.

'Αντιτακτικὸς, ἡ, ὸν, vim repugnandi habens, qui aciem contra hostem ordinat.

'Αντιτείνω, præs. inf. act. contrà tendere: ex ἀντὶ et τείνω.

'Αντίτειρ, præs. inf. act. ex ἀντὶ et τίω, luo.

'Αντιτίθημι, resisto, retribuo, oppono, loco alterius pono, ex adverso statuo. Th. τίθημι.

'Αντιτιμάω, f. ήσω, vicissim honoro, dignum dico vel statuo.

'Αντίτομον ῥέθεμμον, est remedium, quod secatur, et paratur, adversus morbi dolores, et vim: ex' ἀντὶ et τέτμημα, p. indic. med. verbi τέμνω, seco.

'Αντίτος, pro ἀντίτιτος, per Sync. vicissim punitus: ex ἀντὶ et τίω, punio, luo.

* 'Αντίτυπα, τὸ, agmen quod alii agmini opponi potest.

'Αντίτυπ-ος, ου, τὸ, typus alii typo respondens: ex ἀντὶ et τύπτω, percutio, tundo.

* 'Αντίτυπ-ος, ου, ὁ ξ ἡ, ictum repellens.

'Αντιτύχοις, consequaris. 2. sing. aor. 2. opt. act. ab ἀντιτυγχάνω, quod ex ἀντὶ et τυγχάνω, assequor.

'Αντιφέρ-ζομαι, obviam se offerre, contendere, præs. inf. act. ex ἀντὶ et φέρω, fero.

'Αντιφερίζω, obviam se obtulisse, contendisse, Poët. et Dor. pro ἀντιφέρομαι, a. 1. infin. act. ab ἀντιφέρω.

'Αντιφέρομαι, resisto, obviam me fero, repugno, præs. infin. med. ἀντιφέρεσθαι. Th. φέρω, fero.

'Αντιφθέγγομαι, τὸ, echo: ex ἀντὶ et φθέγγομαι, sonum edo.

* 'Αντιφιλονεικέω, fut. ήσω, cum aliquo contendo, contra nixor.

'Αντίφιλ-ος, ου, ὁ, Antiphilus, nomen propr.

'Αντιφυτεύω, vicissim gigno, fut. εύσω, perf. κα· ex ἀντὶ et φυτεύω. Th. φύω, nascor.

'Αντιφώνω, f. ήσω, alternatim respondeo.

'Αντιφωνὴ, ῆς, Antiphona. Th. φωνὴ, vox.

'Αντιχέζω, pro ἀντιχέειν, sufficere, præs. inf. ex ἀντὶ et χέω, mutuum do.

'Αντίχεσις, εως, ἡ, mutuus usus.

'Αντιχριστ-ος, ου, ὁ, Antichristus, Christo adversarius.

'Αντλέ-ομαι, a. 1. inf. pass. verbi ἀντλέω-μαι.

'Αντλέω, -ῶ, haurio; præs. infin. ἀντλεῖν· fut. ήσω. perf. ἤντληκα· a. 1. ind. act. ἤντλησα. Th. ἄντλ-ος, sentina.

'Αντλη, ης, ἡ, Poët. pro ἄντλ-ος, sentina.

'Αντλημα, ατος, τὸ, haustrum. Th. ἄντλ-ος.

'Αντλῆσαι, hausisse, a. 1. inf. act. et ἄντλησον, ατω, haurito, a. 1. imperat. act. verbi ἄντλεω, haurio.

'ΑΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, sentina. Hinc ἀντλίον, ου, τὸ, vas quo aqua sentina exhauritur.

* 'Αντοικοδομέω, fut. ήσω, loco, alterius destructi ædificii novum extruo.

'Ανολὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro ἀνάλλ-ομαι, ortus.

'Αντομαι, occurro, obviam fio; item supplico.

'Αντοχάζ-ομαι, -άομαι, vicissim (vel contrà) salto; part. præs. med. ἀνθοχάζ-ομενος· ab ἀντὶ et ἀχάζ-ομαι, salto.

'Αντοφθαλμέω, -ῶ, cum dat. obvi-

*per, obtuitor, coram intueor, contra in me*r, f ἔνω, p. ἀντεσ[illegible]μμαι· ex ἀντί, et ὀφθαλμός, oculus.

'Αντρίας, ἄδος, ἡ, *in antris versans*, et

'Αντρωδής, ους, ὁ ἢ ἤ, *antris plenus, cavernosus.*

'Αντρων, gen. sing. Dor. pro ἄντρου.

'Αντρώδης, αἱ, *habenæ*, nom. pl. ab

'ΑΝΤΥΞ, υγος, ὁ, *ambitus et circumferentia currûs, orbis scuti, fornix, temporis circulus*; in dat. pl. ἄντυξι.

'Ανυπουργών. Ion. pro ἀνυπουργῶν, *vicissim inservire*: ex ἀντί et ὑπουργῶ, ὁ ἢ ἤ, *adjutor operis, qui ab alio opus exercet.*

'Ανυσσίω, -ῶ, *repello, repulsor, obsistere*; ἀνυσσίωσαι, præs. inf. pass. Indè ἀνυσσις, εως, ἡ, *repulsio, remissio*: ab ἀντί et ωΐσσω, *pello, trudo.*

'Ανύσσις, ιν, ὁ ἢ ἤ, *contumelia exprobratio*: ex ἄνυσσα et ὄψις, *contumelia.*

'Ανύσσω, ω, ὁ ἢ ἤ, *aridus, aquâ carens*; ex α priv. et ὕδωρ, ν inserto, euphoniæ causâ.

'Ανυσ, *perficiebat*, 3. sing. imperf. Dor. vel Ion. verbi ἀνύω, *perficio.*

'Ανυσαν, *perficiebamus*, Dor. Sync. pro ἀνύομεν, 1. plur. imperf. ind. act. verbi ἀνύω, *perficio.*

'Ανύσαν, *quæ perficit*, præs. part. act. fœm. g. ab ἀνύω, *perficio.*

'Ανυσσεξία, ας, ἡ, *ἐνέστιμι, essentiæ privatio*: ab α priv. et ὑπάρχω, sum.

* 'Ανυσσεξάλιττος, ου, ὁ ἢ ἤ, *insuperabilis.*

* 'Ανυσσόδωτος, ου, ὁ ἢ ἤ, *innoxius.*

* 'Ανυσσόδωτως, adv. *cum liberalitate agendi.*

'Ανυσσόδετος, ου, ὁ ἢ ἤ, Dor. pro ἀνυσσόδητος, *discalceatus, sine calceis*: ab α priv. et ὑποδέω. Th. δέω, *ligo.*

'Ανυσσόχρητος, ου, ὁ ἢ ἤ, *minimè simulatus, non fucatus*: ex α et ὑποκρίνομαι, *simulo.*

* 'Ανυσσυμβάστος, ου, ὁ ἢ ἤ, *intolerabilis.*

'Ανυσσύκτος, ου, ὁ ἢ ἤ, *non suspicatus, improvisus.*

'Ανύσσυστος, et ἀνυσσύστυτος, υ, ὁ ἢ ἤ, *non suspectus, suspicione vacuus*, et

'Ανυσσύλις, adv. *citra suspicionem*: ex α priv. et ὑποστέομαι, *suspicor, suspectum habeo.*

'Ανυσσύστος, ου, ὁ ἢ ἤ, *intolerabilis, non ferendus*: ab α priv. et ὑφίσημι, *tollisto.*

'Ανυσσύτιλος, ου, ὁ ἢ ἤ, *indocilis, refractarius*; ex α priv. et ὑποτίλλω, *subjectus.*

'Ανυσσάμαν, Dor. pro ἀνυσάμην, *confeci, acquisivi*, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀνύω, *conficio.*

'Ανύσσας, ὁ, *qui perficit*, a. 1, part. act. ab ἀνύω.

'Ανυσσίω-ῶ, ω, ὁ ἢ ἤ, *operis conficiendi studiosus, laboriosus*: ab ἀνύω et ἔργον, *opus.*

'Ανυσσιμος, ου, ὁ ἢ ἤ, *efficax, utilis*, et

'Ανυσσίμως, adv. *efficaciter, perfectè*: ab

'Ανύσσις, εως, ἡ, *effectio, perfectio, profectus, commodum*: ab ἀνύω, *perficio.*

'Ανύσσως, αντος, ὁ, pro ἀνύσσας, Poët.

'Ανυστὸς, ὁ, ἡ ἢ, *qui effici potest*; item *promptum, facile*; ὡς ἀνυστὸν ἐστὶ, *quod fieri potest pro viribus*; ἀνυστικὸς, ὁ, ἡ ἢ, vel ἀνυτικὸς, *efficax*: ab ἀνύω.

'Ανυτο, *perficiebatur*, Dor. pro ἤνυτο, 3. sing. imperf. indic. pass. verbi ἀνύω, vel est 3. sing. plusq. p. ind. pass. ab

'ΑΝΥ'Ω, *perficio, promo, impleo, consumo, impetro, festino*, fut. ύσω, perf. ἤνυκα.

'Ανυφίω, *erigo, sublevo*: ex ἄνω et ὑφόω, *extollo.*

'ΑΝΩ, *sursum*, adv. ὁ ἄνω, scil. ὢν, *superna*; ἡ ἄνω, scil. ὁδὸς, *superna*; τὰ ἄνω, scil. ὄντα, *quæ sursùm sunt*; compar. ἀνωτέρω, *superius, altiùs*, et

'Ανῶ, *deferam*, a. 2. sub. act. ab ἀνέομαι· a. 2. ind. act. ἀνὴν.

'Ανῶλα, præt. ind. med. Ion. pro ἤνωλα, *jussi*: ab ἀνώγω, *jubeo.*

'Ανῶλιν, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. Ion. pro ἤνωλον· ἀνώγω, a. 2. sub. 3. sing. act. ab ἀνωγί.., vel ἀνώλω, *jubeo.*

'Ανωγαῖον, υ, τὸ, *cœnaculum*, et Att. ἀνώγειον, ου, τὸ. Scribitur et ἀνωλαῖον, q. d. ἄνω τῆς γῆς, *supra terram.*

'Ανωγθι, et per Sync. ἄνωχθι, *jube*, præs. imperat. act. ab

'Ανώλιμι, idem quod ἀνώγω, vel ἀνώλω, q. v.

'Ανῷμαι, ξει, κται, *apertus sum*, perf. ind. pass. verbi ἀνοίγνυμι· part. ἀνῳμένος, η, ον. Th. οἶμι, *aperio.*

'Ανωγων, *jubebam*, pro ἀνώγων, imperf. ind. act. Ion. ab ἀνώγω, seu

'ΑΝΩΓΩ, *jubeo, hortor*, f. ξω, p. ἤνωχα· a. 1. ἤνωξα.

'Ανωδυνία, ας, ἡ, *indolentia, doloris vacuitas.* Indè

'Ανώδυνος, ου, ὁ ἢ ἤ, *dolorem nullum sentiens*; et ἀνώδυνον φάρμακον, *quod dolorem sedat.*

'Ανωδύνως, adv. *sine dolore.* Th. ὀδύνη, *dolor.*

'Ανωθεν, adv. *desuper, supernè, à luco superiori*; *cœlitùs, à cælo*; à principio, altius repetendo; *denuo, rursum*; οἱ ἄνωθεν dicuntur majores nostri, omnino veteres, antiqui, primi: ab ἄνω.

'Ανωθὶω, -ῶ, *propulso, repello, sursùm impello*, fut. ίσω, et ώσω· a. 1. inf. act. ἀνῶσαι, et ὤσαι, m. ἀνώσασθαι, part. ἀνωσάμενος. Inde.

'Ανώθησις, εως, ἡ, *impulsio sursùm versùs, vel repulsio.* Th. ὠθίω, *pello.*

'Ανώϊστος, ου, ὁ ἢ ἤ, *inopinatus, improvisus*: hinc ανωϊστὶ, *inopinatò*; ex α priv. et διομαι, *opinor.*

'Ανωΐχθον, resolutâ diphthongo pro ἀνωχθὸν, a. 1. ind. pass.

'Ανῷχται, *apertus est*, 3. sing. perf. ind. pass. ἀνῴγμαι, verbi ἀνοίγω, *aperio.*

'Ανώλεθρος, ου, ὁ ἢ ἤ, *interitui non obnoxius*: ex α priv. et ὄλωλεθρος, *perditio, mors, exitium.*

'Ανωμαλον, τὸ, *inæquale.* Hinc

'Ανωμαλία, ας, ἡ, *inæqualitas*: ex α et ὁμαλὸς, *planus, æqualis.*

'Ανωμοτὶ, *sine jurejurando*, adv. ex α et ὀμνυμὶ, *juro.*

'Ανων, οντος, ὁ, *expediens*, præs. part. act. ab ἄνω, pro ἀνύω.

'Ανώνυμος, ου, ὁ ἢ ἤ, *expers nominis.* Th. ὄνυμι, *nomen.*

'Ανωρώθην, ης, η, 1. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀνορθόω, *surrigo.*

'Ανωρία, ας, et Ion. -ιη, -ιης, ἡ, *intempestivitas*: ex α priv. et ὥρα, *tempus, hora.*

'Ανωσάμενος, ου, a. 1. part. med. verbi ἀνώθω, *sursum impello.* Th. ὠθίω, -ῶ, *pello, trudo.*

'Ανῶσαι, *retulisse*, Ion. pro ἀνοῖσαι, vel ἀνενεῖκαι, et ἀνενεῖκαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναφέρω· vel ἀνῶσαι, *repulisse*, est a. 1. inf. act. ab ἀνωθίω, pro ἀνωθω, *repello, propello.*

'Ανάσασθαι, *repulsum fuisse*, a. 1. inf. m. verbi ἀνωθίω, pro ἀνῶσαι.

'Ανωτερικὸς, ἡ, ὸν, *superior*: ex ἄνω et ἀνώτερος, hinc ἀνωτερικὸς, ἡ, ὸν.

'Ανωφελὴς, ἐος, ὁ ἢ ἤ, *inutilis*; ex α priv. et ὄφελος, ους, τὸ, *utilitas.*

'Ανῷχα, *aperui*, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἀνοίγω, *aperio.*

'Ανῴχθην, ης, ἠ, *apertus fui*, a. 2. ind. pass. verbi ἀνοίγνυμι.

'Ανωχὶ. Vide ἀνώγω.

'Ανώχθω, pro ἀνωγέτω, *jubeto*, 3. sing. præs. imperat. act. ut ἄνωχθι, pro ἄνωγε, per Metaplasm. ab ἀνώλω.

'Αξαμι, αις, αι, *fregerim*, et in 3. pl. ἄξαιεν, a. 1. opt. act. ex ἄξνυμι, seu ἄκλω, f. ἄξω· a. 1. ind. act. ἔξα.

'Αξας, *ducens*, a. 1. part. act. ab ἄγω, f. ἄξω, p. ἦχα.

'Αξὶ, pro ἄξον, imperat. a. 1. act. ut vicissim in imperat. a. 2. act. reperitur λάβον, pro λάβε.

'Αξιεν, ας, ε, et in 3. pl. ἄξιωσιν, a. 1. opt. Æol. ab ἄξνυμι, seu ἄξω, *frango.*

'Αξινος, ου, ὁ ἢ ἤ, Poët. ἀξεινος, *sine hospite*: ex α priv. et ξένος, *hospes.*

'Αξιστος, ου, ὁ ἢ ἤ, *radendo non politus*: ab α priv. et ξέω. Th. ξίω, *rado.*

'Αξία, ας, et Ion. -ιη, -ιης, ἡ, *dignitas, meritum*: ab ἄξιος, *dignus.*

'Αξιάγαστος, ου, ὁ ἢ ἤ, *admirationi dignus, admirabilis*: ab ἄξιος et ἀγάζω.

'Αξιάκουστος, ου, ὁ ἢ ἤ, *auditu dignus*; item *memorabilis*: ab ἄξιος et ἀκούω, *audio.*

'Αξιακρόαστος, ου, ὁ ἢ ἤ, idem. Th. ἀκροάομαι, *audio.*

'Αξιαξιόφιλος, ου, ὁ ἢ ἤ, Ion. pro ἀξιαφήγητος, ὁ ἢ ἤ, *memorabilis*; superl. ἀξιωτατηγήτατος, et ἀξιαφηγητότατος, *memoratu dignissimus*: ab ἄξιος et ἀφηγητός. Th. ἡγέομαι.

Ἀξιέραστος, ὁ, ἡ, ἀξίερως, ἀξιέρωτος, et ἀξιάομαι, amo.

Ἀξιοθαυμαστέω, ῶς, admirabilior.

Ἄξιμμαι, dignum censeo, Dor. pro ἄξιοῦμαι, 1. sing. præs. ind. med. ab ἄξιος.

ΑΞΙΝΗ, ης, ἡ, ASCIA, securis. Angl. AN AX: qu. ab ἄξω, vel ab אזין

Ἀξιοείκτος, Ion. pro ἀξιοθέατος, ὁ, ἡ, spectatu dignus: ab ἄξιος et θεάομαι, specto.

Ἀξιομάχος, ος, ὁ, ἡ, qui alicui resistere potest pugnando: ab ἄξιος et μάχομαι, pugno.

Ἀξιόνικος, ος, ὁ, ἡ, victoria dignus: ab ἄξιος et νίκη, victoria.

Ἀξιόπιστος, ος, ὁ, ἡ, fide dignus: ex πίστις, εως, ἡ, fides.

ΑΞΙΟΣ, ία, ιον, dignus, cum gen. Hinc

Ἀξιότης, τητος, ἡ, dignitas, meritum.

Ἀξίωμα, ατος, τὸ, dignitas, auctoritas; item enuntiatum.

Ἀξιωματικῶς, ος, ὁ, ἡ, auctoritate præditus, augustus.

Ἀξίωσις, εως, ἡ, auctoritas, dignitas, amplitudo.

Ἀξίωσω, præs. inf. act. vide ἀξιόω.

Ἀξιώτερος, ος, ὁ, ἡ, Ion. et Att. qui est solvendo par, ac proinde fide dignus: ab ἄξιος et χρέος.

Ἀξιόω, ῶ, dignor, cum gen. æquum censeo; imperf. ἠξίουν, -ουν· f. ώσω, p. ἠξίωκα· a. 1. ind. act. ἠξίωσα· a. 1. sub. act. ἀξιώσω, ῳς, ῳ· a. 1. inf. act. ἀξιῶσαι· præs. ind pass. ἀξιόομαι, -οῦμαι, dignus censeor; 3. pl. præs. imperat. pass. ἀξιούσθωσαν, digni censeantur; p. ind. pass. ἠξίωμαι· a. 1. pass. ἠξιώθην· f. 1. pass. ἀξιωθήσομαι. Th. ἄξιος, dignus.

Ἄξιος, adv. digne: ab ἄξιος, dignus.

Ἀξιώσω, ως, ι, dignatus fuerim, a. 1. opt. Æol. verbi ἀξιόω.

* Ἀξίωσις, εως, ἡ, petitio.

Ἄξομαι, abducam, f. 1. m. verbi ἄγω.

Ἄξον, a. 1. imperat. act. 2. sing. dec. vel frange: ab ἄλς, vel ἄλνυμι, f. ἄξω.

Ἄξονα, acc. sing. ἄξων, dat. ab ἄξων, ὁ, axis.

Ἄξυλος, ος, ὁ, ἡ, ligno carens, vel glenus ligno: ab α, vel priv. vel epitat. ex ξύλον, lignum.

Ἄξω, Dor. ἀξῶ, fut. 1. ind. act. ducam, vel frangam; ab ἄγω, vel ἄγνυμι.

ΑΞΩΝ, ονος, ὁ, axis, asser: qu. ab ἄγω, quia circa axem rota agitur.

——ω, Æol. et Bœot. in gen. sing. 1. decl. simpl. pro -ου, ut ἀνέμω, pro ἀνέμου. Est et Ion. et Poët. pro ῳ, in 3. perf. sing. a, 1. ep. ut pro ἐτέτυφα, ἐτετύφω.

Ἀοιδᾶν, Dor. pro ἀοιδῶν, gen. pl. ab

Ἀοιδή, ῆς, ἡ, Dor. ἀοιδά, ᾶς, ἡ, cantus; dat. pl. Ion. ἀοιδῇσι, pro ἀοιδαῖς· a. 1. ind. m. ἠοίδα, verbi ἀείδω, cano.

Ἀοιδίμος, ος, ὁ, ἡ, celebris, decantatus.

Ἀοιδός, ὁ, ἡ, cantor, poeta. Th. ἀείδω.

Ἀοιδώτατος, ος, ὁ, ἡ, canendi peritissimus, cantu suavissimus, superl. ab ἀοιδός.

Ἄοινος, ος, ὁ, ἡ, vino carens: ab οἶνος, vinum.

Ἀοίκητος, ος, ὁ, ἡ, inhabitatus.

Ἄοικος, ος, ὁ, ἡ, inhabitatus. Ἄοικος, ος, ὁ, ἡ, domo carens: ex α priv. et οἶκος, domus.

Ἄοκνος, ὁ, ἡ, impiger, intrepidus, ex α et ὄκνος, pigritia, ignavia.

Ἀολλίς, ιος, ὁ, ἡ, ος, ὁ, ἡ, ος, ὁ, ἡ, conferti, nom. pl. masc. et fœm. gen. ab ἀολλής, ὁ, ἡ, acc. pl. similis nominativo contracto, ἀολλίας, ἰῇ· dat. ἀολλίσι.

Ἀολλισθόν, confertim, simul, adv. Poët. ab

Ἀολλής, ἐος, ὁ, ἡ, confertus, congregatus. Hinc

Ἀολλίζω, et ἀολλίσσω, congrego.

——σωσι, -σωνι, terminatio Dor. 3. pers. pl. præs. ind. act. contr. pro -όουσι, vel -οῦσι, ut βώσωνι, pro βοῶσι, βοῶσι.

Ἄοπλος, acc. pl. inermes, ab ἄοπλος, ὁ, ἡ, ex ἄ priv. et ὅπλα, τὰ, arma.

ΑΟΡ, et ἄορ, ορος, τὸ, ensis: qu. ab ἀείρω, quia suspenditur.

Ἀόρατος, ος, ὁ, ἡ, invisibilis.

Ἀοράτως, invisibiliter, adv.

Ἀοργησία, ας, ἡ, cæcitas: ex α priv. et ὀργάω, video.

Ἀοργία, ας, ἡ, ης, ἡ, tenebræ: ab iisd. Th.

Ἄορτος, ος, ὁ, ἡ, infinitus, interminatus: ex α priv. et ὁρίζω, termino, finio.

Ἀορτησία, ας, ἡ, infinitas.

Ἀορτησιακός, ή, όν, indefinitivus.

Ἀορτησίασμαι, -ωμαι, indefinitus sum: ἀορτεσίαινον, dubito, nihil definio, hæsito: omnia ab α priv. et ὅρος, terminus.

Ἀορτησῶς, adv. infinitè, indeterminatè.

Ἀορτος, ὁ, ἡ, avibus carens; item nomen fluvii, AVERNUS. Th. ὄρνις, avis.

ΑΟΡΤΗ, ης, ἡ, arteria magna; item arca.

ΑΟΡΤΗΡ, ῆρος, ι, lorum, (seu funis,) quo ensis, clypeus, aut pera appenditur, dat. pl. ἀορτῆρσι, Poët. qu. ab ἀείρω, vel quasi ἄορος τηρῶν. ab ἄορ et τηρέω, servo.

Ἀορτο, sublatus erat, 3. sing. plusq. perf. indic. pass. Ion. ab ἀείρω, pro ἤορτο, plusq. perf. ind. pass. verbi ἀείρω. Quidam tamen ab ἔορτο factum volunt, η in α converso, et inserto σ, 3. sing. indic. plusq. p. pass. ἄρτο, ἀορτο.

Ἀοσσία, ᾶ, auxilior, opem fero, adjuvo. Hinc

Ἀοσσητής, ὁ, adjutor; ἄνευ ὄσσης βοηθῶν, qui non vocatus alteri opitulatur: ab ὄσσα, vox.

Ἄοτος, ος, ὁ, ἡ, illæsus: ex α et ὀτάω, vulnero, percutio.

Ἀοχλησία, ας, ἡ, vacuitas à turbis.

Ἀοχλητος, ος, ὁ, ἡ, qui molestiis vacat: ab α et ὀχλέω, turbo.

Ἀοῦς, ους, ὁ, ἡ, visûs expers, cæcus: ab α et ὄσσομαι, video.

Ἄπ', pro ἀπὸ, q. v.

* Ἀπαλεγεῖν. Vide ἀπάλε.

Ἀπαλγέλλω, renuntiasse, a. 1. inf. act. ἀπαλγείλαι, ασα, renuntiata, et in 2. pl. ἀπαλγείλατε, renuntiate, a. 1. imperat. act. ἀπαλγείλας, άσθω, renuntiatus, part. a. 1. act. ab ἀπαλγέλλω.

Ἀπαλγείλα, ας, ἡ, narratio: ab

Ἀπαλγέλλω, renuntio, fut. ἀπαλγελῶ, perf. ἀπήγγελκα· a. 1. ind. act. ἀπήγγειλα· a. 1. imperat. act. ἀπάγγειλον· infin. a. 1. act. ἀπαγγεῖλαι· præs. part. act. ἀπαγγέλλων, οντος, ὁ, pass. ἀπαγγελλόμενος· ex ἀπὸ et ἀγγέλλω, nuntio.

Ἀπαγής, ἐος, ὁ, ἡ, impenetrabilis: ex α intensivo, et ἴημι, a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι.

Ἀπαλείσιν, Ion. pro ἀπῆλθον, auferre, abducere. Th. ἄγω, duco.

Ἀπαγξάμην, ης, ο, me strangulavi, a. 1. opt. m. verbi ἀπάγχω, strangulo.

Ἀπαλόμενον, την, abductum, acc. sing. præs. part. pass. fœm. g. ab ἀπάλε, abduco.

Ἀπαλρύσιον, ου, ὁ, prohibens, præs. p. act. ab

Ἀπαλρύσω, fut. ύσω, abdico, prohibeo, interdico, recuso, nego: ex ἀπὸ, et ἀλρύσω, dico.

Ἀπαλρύω, ῶ, fut. ύσω, agreste reddo, efféro, exaspero: ex ἀπὸ et ἀλρὺς. Inde

Ἀπαλρύσις, εως, ἡ, efferatio, exasperatio.

Ἀπάλξω, strangulo, suffoco, fut. ἀπάγξω, perf. ἀπήγχα· præs. ind. pass. ἀπάλχομαι, strangulor; f. 1. med. ἀπαγξάμαι· a. 1. ind. med. ἀπηγξάμην, ω, ατο· ex ἀπὸ et ἄγχω, strangulo.

Ἀπάλε, abduce, f. άξω, p. ἀπῆχα· a. 2. ind. act. ἀπῆγον, Att. ἀπῆγον, imperat. ἀπάλαγε, inf. ἀπαλαγεῖν, part. ἀπαλαγὼν, οντος, ὁ, perf. ind. pass. ἀπῆγμαι, ξαι, ἀπῆχθαι· a. 1. ind. pass. ἀπαχθῆναι· inf. a. 1. pass. ἀπαχθῆναι. Th. ἄγω, duco, age.

Ἀπάλαγε φόρον, tributi pensio.

Ἀπαδίειν, inf. præs. vel a. 2. act. displicere: ex α priv. et ἀδίω, ἄδω, seu ἀνδάνω, placeo.

Ἀπαδίς, ιος, ἡ, vis mentis, providentia, cogitatio; in acc. pl. ἀπάδιας, et per Crasin ἀπάδις. Dicta qu. ἀπάδις, ab ἀπὸ, pro ἄνδον ἐξ ἐαυτοῦ ἰδίαν, quod mens et cogitationes eminùs, et antè quam accidérint, videat et prævideat.

Ἀπαιμέμενος, ος, ὁ, discedens, præs. part. m. ex ἀπὸ et αἴρω, tollo.

Ἀπαθανατίζω, immortalitate dono, immortalem facio, f. ίσω. Th. θάνατος, mors.

Ἀπαθής, ἐος, ὁ, ἡ, impatiens, qui nimis est passus, affectione carens, illæ-

ται, expers perturbationis, immotus, insensus: ex ἀ priv. et πάθος, ους, τό, passio, affectus.

'Από, præpos. Poët. pro ἀπὸ, ab.

'Απαιδευσία, ας, ἡ, inscitia, imperitia: ex ἀ priv. et παιδεύω, instituo. Th. παῖς.

'Απαίδευτος, ος, ὁ ☧ ἡ, ineruditus, illiteratus: ex ἀ priv. et παιδεύω, instituo. Th. παῖς.

'Απαιδευτόωτος, ος, ὁ ☧ ἡ, qui non sub magistro exercitatus est; item inexercitatus: ab ἀ pr. παῖς et τρίβω, exerceo.

'Απαμεῖσθαι, privarer: Ion. pro ἀφαιρεθείη, 1. sing. a. 1. sub. pass. ab ἀφαιρέομαι.

'Απαμεῶσθαι, præs. inf. pass. Ion. pro ἀφαιρεῖσθαι, privari, spoliari: ex ἀπὸ et αἱρέω, capio.

'Απαμησάμενος, αι, fraudati: Ion. redupl. et Att. pro ἀφῃρημένοι, vel ἀφῃρημένου, nom. pl. masc. gen. p. part. pass. ab ἀφαιρέω.

'Απείρω, tollo discedo: f. ἀρῶ. p. ἀπῆρκα. a. 1. ἀπῆρα, imp. ἄπαρον, ἄτω, inf. ἀπεῖραι, p. pass. ἀπῆρμαι. a. 1. ἀπάρθην, sub. ἀπαρεῖδ, ῇς, ῇ, ex ἀπὸ et αἴρω, tollo.

'Απαις, αιδος, ὁ ☧ ἡ, liberis careus: ex ἀ pr. et παῖς.

'Απάνευθε, ὁ ☧ ἡ, infaustus, inauspicatus, mali augurii: ab ἀπὸ et ἄνευθε, ὁ ☧ ἡ, faustus, lætus.

'Απείσιον, f. ἴω, prosilio, cum impetu abeo: a. 1. act. part. ἀπείσας. Th. εἶσω, ruo.

'Απεπτί, repetit, 3. sing. præs. ind. act. ἀπαίτει, repetito, 2. sing. imp. act. præs. ἀπαιτήσατον, 3. pl. a. 1. sub. act. ab

'Απαιτέω, ῶ, fut. ήσω, repeto: ab ἀπὸ et αἰτέω, peto.

'Απαιτησις, εως, ἡ, repetitio, excussio.

'Απαιτῶ, f. ήσω, postulo, exigo.

'Απαλά, τὰ, mollia, h. e. juvenilia, ἁπαλὰ τὰς teneras, acc. pl. f. g. ab ἁπαλὸς, ἡ, ὸν, mollis, tener.

'Απάλαιστος, ος, ὁ ☧ ἡ, qui luctâ, vel callliditate, vel impostoris, est invictus, inexpugnabilis. Th. παλαιστὴ.

'Απάλαιστος, ος, ὁ ☧ ἡ, palæstra imperitus: ab ἀ pr. et παλαίστρα. Th. πάλη, lucta.

'Απαλαλέμεν, arcere, repellere: Dor. pro ἀπαλαλεῖν, præs. inf. act. ἀπαλάλω, arceat, 3. sing. præs. opt. act. verbi

'Απαλάλω, arceo, repello. Th. ἀλέη, robur, vis.

'Απάλαμνος, pro ἀπάλαμος, ος, ὁ ☧ ἡ, ἀπάλαμος, ος, ὁ ☧ ἡ, ignavus, inops, industriâ carens, difficilis: ex ἀ pr. et παλάμη, palma, manus, ars, via, ratio quâ aliquid efficimus.

'Απάλαμνος βίος, vita miserrima: cui nemo παλάμην, i. e. artem (seu auxilium) reperire potest, ut eam liberet. Sic ἀπάλαμον κακὸν, malum unde quis eluctari nequit. Th. παλάμη.

'Απαλάομαι, -ῶμαι, deerro, vago: ab ἀπὸ, et ἀλάομαι, erro.

'Απαλγέω, -ῶ, dedoleo, occalesco: f. ήσω. p. ἀπήλγηκα· ex ἀπὸ et ἀλγέω, doleo.

'Απάλειψον, dele: a. 1. imperat. act. ab

'Απαλείφω, f. ψω, p. κα, deungo, deleo. Th. ἀλείφω, ungo.

'Απαλξήμαχον, υ, τὸ, immedicabile, à quo malum depelli nequit: ab ἀπὸ, ἀλέξω, et μαχὴ.

'Απαλοῦνω, f. σω. p. κα. vera prædico: ab ἀπὸ et ἀλήθω. Th. ἀλαθὴς, verus.

'Απαλφιμμένος, η, ον, obliteratus: part. præt. pass. Att. pro ἀπαλειμμένος, η, ον, ab ἀπαλείφομαι.

'Απαλᾶται, vagabitur: 3. sing. f. 1. m. ab ἀπὸ, et ἄλημι, vel ἀλάομαι.

'Απαλῶ, -ῶμαι, fut. ήσομαι, curo: vide in ἄλδω, ἀλδίω, et ἀλδαίνω.

'Απαλὸς, ὴ, ὸν, hædus tenellus, seu delicatus. Th. ἁπαλὸς, mollis, tener.

'Απαλλαγὴ, ῆς, ἡ, dimissio; discessus, fuga, mors, interitus.

'Απάλλακτέον, adimendum est.

'Απαλλαξὶς, ιος, ἡ, discedendi facultas: ab

'Απαλλάσσω, vel Att. -ττω, dimitto, abire jubeo, libero: f. ξω. p. ἀπήλλαχα. a. 1. ἀπήλλαξα. 3. sing. a. 1. sub. act. ἀπαλλάξῃ. præt. ind. pass. ἀπήλλαγμαι. inf. ἀπηλλάχθαι. Ex ἀπὸ et ἀλλάσσω, muto.

'Απαλλοτρίω, -ῶ, abalieno: ἀπαλλοτρωσῇ, 3. sing. præs. act. opt. fut. ώσω. p. ἀπηλλοτρίωκα. p. pass. ἀπηλλοτρίωμαι. part. ἀπηλλοτριωμένος, abalienatus: ex ἀπὸ et ἀλλοτρίω, alieno. Th. ἄλλος, alius.

'Απαλὸῦ, τυ, teneri, mollis: gen. Ion. pro ἁπαλῦ.

'Απαλοιφὴ, ῆς, ἡ, litura, deletio. Th. ἀλείφω.

'ΑΠΑΛΟΣ, ὴ, ὸν, tener, mollis, delicatus: q. ἁφαλὸς, ab ἁφὴ, tactus, q. d. tactui cedens. Inde

'Απαλότης, τητος, ἡ, teneritudo, mollities. Th. ἅπτομαι, tango.

'Απαλοτρεφὴς, ἐος, ὁ ☧ ἡ, delicatè nutritus, saginatus. Th. τρέφω, nutrio.

'Απαλόσαρκος, ος, ὁ ☧ ἡ, carne mollis: ex ἁπαλὸς, et σάρξ, caro.

'Απαλόχροος, gen. ab ἁπαλόχρους, ὁος, ὁ ☧ ἡ, qui tenellum, seu molle corpus habet: ex ἁπαλὸς et χρὼς. Th. χρὼς, corpus seu cutis hominis.

'Απαλύνω, tenerum reddo, mollio, emollio; item delicatè attingo: f. υνῶ. Th. ἁπαλὸς.

'Απαλῶς, adv. mollitèr. Th. ἅπτομαι.

'Απαμβλύνω, idem quod ἀμβλύνω, hebeto, obtundo. Th. ἀμβλὺς, hebes.

'Απαμείβετο, respondebat: 3. sing. imp. ind. med. Ion. ἀπαμείβόμενος, præs. part. med. ab

'Απαμείβομαι, respondeo: ex ἀπὸ et ἀμείβω.

'Απαμμένος, pendens suspensus, Ion. pro ἀφημένος, sublatâ aspiratione et augmento: ab ἀφάπτομαι. Th. ἅπτομαι.

'Απαμύνω, propello, arceo: f. υνῶ. Ex ἀπὸ et ἀμύνω.

'Απαν, τὸ, omne: n. g. ab adj. ἅπας, q. v.

'Απανείσταται, respuit: 3. sing. præs. ind. ex

'Απανύομαι, remo, respuo, recuso, rejicio: cum acc. Ab ἀπὸ et ἀνύω, ἀνύομαι.

'Απανωσχυντίω, inverecundè facio, f. ήσω.

* 'Απανάλωσις, consumptio.

'Απανέηνται, respuit: Poët. et Dor. pro ἀπανέηται, 3. sing. a. 1. m. ab ἀπανύομαι.

* 'Απανωχώρησις, discessus.

'Απάνευθε, seorsùm: adv. ab ἄνευθε. Th. ἄνευ.

'Απαναίνομαι, recusare: a. 1. inf. m. et ἀπηνήνασθαι, a. 1. ind. med. 1. sing. recusavi, renui: ab ἀπανύομαι.

'Απανισταμένης, της, discedentis; gen. sing. part. præs. med. f. g. ab ἀπανίσταμαι, quod ex ἀπὸ, ἀνὰ, et ἵστημι.

'Απαντα, τὰν, omnem: acc. sing. masc. ab ἅπας.

'Απαντᾶν, occurrere: præs. inf. et ἀπαντάντας, τὰς, occurrentes; acc. pl. masc. part. præs. act. ab

'Απαντάω, q. v.

* 'Απαντοχόθεν, adv. undique.

'Απαντάω, -ῶ, fut. ήσω, occurro: ab ἀπὸ et ἀντάω.

'Απάντη, ubique, adv. Ab ἅπας, omnis.

'Απάντημα, ατος, ἡ, occursus, casus, eventus.

'Απάντησις, εως, ἡ, occursus; lr. exceptio, obviam itio: ab ἀπαντάω, occurro.

'Απαντίον, Ion. ἀ regione. Th. ἀντὶ.

'Απαξ, adv. semel. ἅπαξ καὶ δὶς, semel atque iterum.

'Απαξαπλῶς, universalitèr: ex ἅπαξ et ἁπλῶς. Th. ἁπλὸς.

'Απάξιος, ος, ὁ ☧ ἡ, indignus. Hinc

* 'Απαξίω, f. ίσω, dedignor, recuso.

'Απάορος, ος, ὁ ☧ ἡ, Poët. pro ἀπήορος, remotus: qu. ab ἀείρω. p. m. ἦορ, et neglecto augmento ἄορ.

'Απαράβατος, ος, ὁ ☧ ἡ, non transiterius, perpetuus: ex ἀ pr. et παραβαίνω, transeo.

'Απᾶρεν, sustulisse, decessisse, a. 1. inf. act. verbi ἀπείρω, tollo.

'Απαφαμένος, -ώμενος, spoliatus, privatus: Ion. redupl. pro ἀφῃρημένος, -ώμενος, perf. pass. verbi ἀπαφαίρομαι, -ώμαι, pro ἀφαιρέομαι.

'Απαρείτητος, inevitabilis, inexorabilis, quod exorando evitari non potest. Hinc

'Απαρειτήτως, adv. qu. inexorabilitèr.

'Απαρακαλύπτως, apertè: adv. ab ἀ pr. παρὰ et καλύπτω, tego, velo.

'Ακαλλαντος, ν, ὁ ϛ ἡ. *immutabilis, per omnia similis.*

'Ακαλλίγιστος, η, ον, vel ὁ ϛ ἡ, *infallibilis, e*: ex α pr. et καλλοτίζομαι.

'Ακάμας, αντος, ὁ, *tollens*: a. 1. part. act. ab ἀκαίω, *tollo*.

* 'Ακαρέσκουος, ν, ὁ ϛ ἡ, *imparatus.*

'Ακαρεσκάμαντος, ν, ὁ ϛ ἡ, *non designatus.*

'Ακαρεσκίνητος, ν, ὁ ϛ ἡ, *inparatus*: ex α priv. et 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi καρεσκινάζομαι. Th. σκῖνος.

* 'Ακαρεστηρήτως, adv. *sine observatione, negligenter.*

'Ακαρεφυλάκτως, *incautè*: ex α pr. et καραφυλάσσω. Th. φυλάσσω.

'ΑΚΑΡΤΙ'Α, ας, ἡ, herbæ nomen

'Ακαρχμα, ατος, τὸ, *primitia*: ab ἀκαρχόμαι.

* 'Ακαρχγχυήτος, *tam similis ut frustraneus sit omnis imitandi conatus, perfectè.*

* 'Ακαρίσκομαι, *displiceor, molestè fero, aspernor.*

'Ακάρδινος, ν, ὁ ϛ ἡ, *qui, quave, non est virgo*: ex α priv. et καρδίνες, *virgo.*

'Ακαρδῶ, ῷς, ῷ, *ablatus fuero*, a. 1. sub. pass. ab ἀκαίρω.

'Ακαρήμησας, αντος, ὁ, *qui recensuit* vel *numeravit*, a. 1. part. act. ab ἀκαριθμέω. Th. ἀριθμός, *numerus.*

'ΑΚΑΡΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *sparine*, herba quædam, *lappa.*

'Ακαρκτίας, seu ἀκαρκίας, ν, ὁ, *ventus Septentrionalis.* Th. ἄρκτος, *septentrio.*

'Ακαρίσμαι, ῦμαι, *abnego*: f. ἠσομαι, ἐσθ. p. ἀκήκαρμαι. f. 1. pass. ἀκαρνηθήσομαι, a. 1. m. ἀκαρνησάμην, a. 1. imp. med. ἀκάρνησαι, -νεῖσθω, inf. ἀκαρνήσασθαι. Ex ἀπὸ et ἀρνέομαι, *recuso, nego.*

'Ακαρνος, ν, ὁ ϛ ἡ, *qui pernegat*: ab ἀκαρνέομαι.

* 'Ακαρίδευτος, ν, ον, *transitu carens, inaccessus, per quem via non datur*, seu *munita est*, &c.

'Ακάρτω, στω, *tollito, discedito*: a. 1. imp. act. ab ἀκαίρω, *tolio.*

'Ακαρύσσω, *dejicio, deturbo*: f. ξω. Ex ἀπὸ et ἀρύσσω, *pulso, illido.*

'Ακαρσις, εως, ἡ, *profectio, abitio, discessus*: ab ἀπὸ et αἴρω. Tum enim tollunt sarcinas.

'Ακαρτέω, ῶ, f. ἠσω, *suspendo, disjungo*, qu. *seorsum suspendo*: ex ἀπὸ et κρεμάω, *suspendo.*

'Απάρτι, adv. *ab hoc tempore*: ex ἀπὸ et ἄρτι. Alii, et quidam doctiores, legendum esse censent ἀπαρτί, *planè, omninò*: ab ἄρτιος, *par, integer.*

'ΑΠΑΡΤΙ'Α, ας, ἡ, *supellex*, quâ se instruunt οἱ ἀπαίροντες, i. e. *projicientes*; item *perfectio.* Th. αἴρω, *tollo.*

'Απαρτίζω, f. ίσω, *perficio, absolvo, quadro, æquipara, æquo, divido.*

'Απαρτισμός, οῦ, ὁ, *integra summa, rotunda ratio*: ab ἀπὸ, ἄρτιος, et λίγω, *colligo, numero.*

'Απαρτιστικός, ἡ, ὁν, *perfectio, absolutio*: ab ἀπάρτισμα. 1. per. sing. præt. pass. ind. verbi ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος.

'Απαφύω, *exhaurire*: ab ἀπὸ et ἀφύω, *haurio.*

'Απάρχω, Poët. pro ἄρχω, *imperare.*

'Απάρχομαι, præs. inf. med. *primitias offerre*: ab

'Απαρχὴ, ῆς, ἡ, frequentius in pl. ἀπαρχαί, αἱ, *primitiæ*: q. d. ἀπ' ἀρχῆς. scil. γενημάτων τῆς γῆς, *de principio frugum.*

'Απαρχόμαι, fut. ἀρξομαι, *primitias solvo et decerpo*, cum gen. item *libamenta facio.* Th. ἀρχὴ, *principium.*

'Απας, -ασα, -αν, *omnis, e*: gen. -αντος, -ασης. ex α pro ἅμα et πᾶς, *omnis.*

'Απασίων, *omnium*, gen. pl. Ion. pro ἁπασῶν, ab ἅπας, *omnis.*

'Απασος, ν, ὁ ϛ ἡ, *qui non gustavit, jejunus*: ex α pr. et πάω, *gusto.*

'Απαστράπτουσα, ἡ, *emittens*: præs. part. act. f. g. ex ἀπὸ et ἀστράπτω, *fulguro, emitto.*

* 'Απασχολία, fut. ήσω, *negotium facesso.*

* 'Απασχολία, ἡ, *occupatio, ut simplex.*

'Απάτα, Dor. pro ἀπάτη, ἡ, *fraus*: et

'Απατῇ, *decipit*: 3. sing. ind. præs. act. ab

'ΑΠΑΤΑ'Ω, -ῶ, *decipio, fallo*: f. ήσω, p. ἠπάτηκα. a. 1. act. ind. ἠπάτησα, et Ion. ἀπάτησα, ας, ε, præs. inf. act. ἀπατῆν. a. 1. ind. pass. ἠπατήθην. part. ἀπατηθείς, εῖσα, εν. Hinc

'Απατεὼν, ονος, ὁ, *impostor.*

'Απάτηθεν, *seorsim*, ab ἀπὸ et ἄτερθεν, seu ἄτερ, *sine.*

'Απατρο, ης, ἡ, *fraus*: ab ἀπατέω.

'Απατηθῆναι, *decipi*: a. 1. inf. pass. ab eod.

'Απατηλὸς, ἡ, ὸν, vel ὺ, ὁ ϛ ἡ, *fallax*: ab ἀπατέω.

'Απατήλως, ν, ὁ ϛ ἡ, Idem.

'Απατήσει, *fallet*: 3. pers. sing. f. 1. ind. act. ἀπάτησα, *fefellit.* a. 1. ind. act. 3. sing. Ion. pro ἠπάτησε, ab ἀπατάω.

'Απάτησις, εως, ἡ, *fraus*: ab eod. Th.

'Απατῶντες, οἱ, *fallentes*: præs. part. act. nom. plur. ab ἀπατάω, *fallo.*

'Απάτωρ, ορος, ὁ ϛ ἡ, *sine patre*: ex α pr. et πατὴρ, *pater.*

'Απαύγασμα, ατος, τὸ, *effulgentia, splendor*: à 1. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπαυγάζω. Th. αὐγὴ, *splendor.*

'Απαυγὴ, ῆς, ἡ, *splendor lucis, effulgentia*: ab eod. Th.

'Απαυδῶ, *renuntiare.* 'Απαυδῆσαντες, οἱ, a. 1. part. acr. pl. num. ab 'Απαυδάω, -ῶ, *renuntio*; item *veto, interdico, prohibeo*; f. ήσω. Ab ἀπὸ et αὐδάω. Th. αὐδὴ, *vox.*

'Απαυδιδύσθαι, *auferum esse.* Att. pro ἀπαυδιδόσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀπαυδιδύσκομαι, f. ίσομαι, *arroganter me gero.* Vide in αὐδιδής.

'Απαυλίζομαι, f. ίσομαι, *seorsim stabulor, seu pernocto.*

'Απαυλίσουσι, ν, ὁ ϛ ἡ, *seorsim stabulans* seu *pernoctans*: ab ἀπὸ et αὐλὴ, *stabulum.*

'Απαύξησις, εως, ἡ, *diminutio*; Longin.

'Απαυράω, -ῶ, *aufero*: imp. ind. act. ἀπαύρων, ἀπαύρεο. Hinc

'Απαυρα, Ion. pro ἄπυρα. Ex ἀπὸ et ὄφελος.

'Απαυστος, ν, ὁ ϛ ἡ, *indesinens, non cessans, irrequietus*; item *sine curæ, perpetuus.* 'Απαυστος δίψα, *sitis quæ sedari non potest.*

'Απαύστως, et 'Απαυσεὶ, *indesinenter, incessanter, irrequietè*: adv. ab ἀπὸ et παύω, *cessare facio.*

'Απαυτομολίω, ῶ, *transfugio, sum perfuga*: ab ἀπὸ et αὐτόμολος. Th. μολέω, *venio, vado.*

* 'Απαυχενίζω, f. ίσω, *cervicem incido.*

'Απαφρίζω, f. ίσω, *despumo.* Th. ἀφρὸς, *spuma.*

'ΑΠΑΦΩ, et ἀπαφέω, et ἀπαφίσκω, *fallo, decipio*: Poët. id. quod ἀπατάω. Vox Æol.

'Απαχθὶς, ὁ, *abactus*: a. 1. part. pass. ab ἀπάγομαι. ex ἀπὸ et ἄγω, *duco.*

'Απαχθὴς, ἐος, ὁ ϛ ἡ, *gravis, molestus.*

'Απαχθίζω, f. ίσω, *gravo.* Th. ἄχθος.

'Απάψας, ἡ, Ion. pro ἁψάμενος, *qui nexuit*: a. 1. act. part. Th. ἅπτω, *necto.*

'Απέβα, Dor. pro ἀπῆβη, *successit*; 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω, *eo.*

'Απέβαλον, ες, ε, *abject*: a. 2. ind. act. ab ἀποβάλλω. Th. βάλλω, *jacio.*

'Απέβην, ης, η, *discessi*: a. 2. ind. act. 'Απέβησάμην, ω, ατο, idem a. 1. ind. m. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω, *eo.*

'Απεγλακτίσθην, ης, η, *ablactatus sum*: 1. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀπογλακτίζω, f. ίσω, *ablacto.* Th. γάλα, *lac.*

'Απέγγεθ, ν, ὁ, *pronepos*: ab ἀπὸ et ἔγγεθ, *nepos.* Th. γίνομαι,

'Απεγλυκάνθη, *dulcis evasit*: 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀπογλυκαίνομαι. Th. γλυκὺς, *dulcis.*

'Απεγνώσθην, ης, η, *rejectus sum*: a. 1. ind. pass.

'Απεγνώκει, ειας, ει, *rejectus*: perf. part. act. ab ἀπογινώσκω. Indè

'Απεγνωκότες, *desperatè.* Th. γινώσκω.

'Απεδάνθη, ν, ὁ ϛ ἡ, *claudus, tensibus captus, infirmus*: ab α pr. et πέζα, vel πέδη, quod ἀπέζειν, *telum.*

'Απεδάσσατο, *divisisti*: Ion. et Poët. pro ἀπέδασσε, 2. sing. a. 1. ind. m.

verbi ἀποδέξομαι. Th. δείκνυμι, divido.

Ἀπέδειξα, ας, ε, exposui, designavi: a. 1. ind. act. ab ἀποδείκνυμι, a. 1. ind. pass. ἀπεδείχθην. Th. ἐπιτείνω, extendo.

Ἀπεδυσάμην, ω, ε, caput amputavi: a. 1. ind. act. ab ἀπό et δυσάμην. Ex δύω, seu δυέω, et τίμνω, p. ind. m. τέτμημαι.

Ἀπέδεξατ', per Apocopen, pro ἀπέδεξατο, recepit: 3. sing. a. 1. ind. ind. m. ab ἀποδέχομαι, recipio. Th. δέχομαι, capio.

Ἀπεδήμησα, ας, ε, peregrè profectus sum, a. 1. ind. act. ab ἀποδημέω, ex ἀπό et δῆμος, populus.

Ἀπέδιν, 2. sing. imperf. ind. pass. ab ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι, do.

Ἀπέδιδον, Ion. pro ἀπεδίδουν, 3. pl. imperf. ind. act. ejusd. verbi.

Ἀπέδυμαι, υ, ὁ ἡ ἡ, calceis carens, excalceatus. Ex ἀ pr. et πέδιλον, calceus.

Ἀπεδύμενος, ω, ὁ ἡ ἡ, id. Ab ἀ pr. et πέδιλον, calceus.

Ἀπεδοκίμασα, ας, ε, reprobavi, a. 1. ind. act. ab ἀποδοκιμάζω, f. άσω. 1. sing. perf. ind. pass. ἀποδεδοκίμασμαι. Ex ἀπό et δοκιμάζω, probo: à δόκιμος, existimo, probo.

Ἀπέδομαι, σω, τον, vendidi, sursum dedi: a. 2. ind. m. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀπέδου, 2. pl. imp. a. 2. m. ab eod.

Ἀπεδῶ, ους, ὁ ἡ ἡ, planus. ut Ἀπεδῆ χώρα, plana regio. Th. πίδιον, solum.

Ἀπέδρα, per Apocopen, pro ἀπέδρασα, ας, ε, aufugi: a. 1. ind. act. Att. ab ἀποδιδράσκω, unde 1. pl. ἀπέδραμεν, et 3. pl. ἀπέδρασαν, aufugerunt. Alii ἔδρασα, seu ἔδρᾱν, à ἔδρᾱ, docunt.

Ἀπεδύσατο, ω, ατο, exui: a. 1. ind. m. ab ἀποδύομαι, ex ἀπό et δύω, indus, induo.

Ἀπέδω, abede: a. 1. ind. pass. ἀποδέθην, ε, ῆ, ab ἀπό et δέω, ede.

Ἀπέδωκ', per Apoc. pro ἀπέδωκε, restituit: 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀπό et δίδωμι, do.

Ἀπέεινον, ες, ε, negabam: imperf. vel a. 1. ind. act. Att. per prosthesin Poët. ab ἀπό et ἔπω.

Ἀπεζεύρων, ε, ον, exauctoratus: perf. part. pass. ab ἀποζώννυμι, exauctoro. Th. ζώννυμι.

Ἀπέην, Poët. pro ἀπῆν, aberat: 3. sing. imperf. ind. ab ἄπειμι, abesum, quod ex ἀπό et εἰμί, sum.

Ἀπέθανον, ες, ε, mortuus est: a. 2. ind. act. ab ἀποθνήσκω, quod ex ἀπό et θνήσκω, morior.

Ἀπέθεφεν, avens est: 3. sing. a. 1 ind. act. verbi ἀποθέφω.

Ἀπεθήμην, ου, στο, deposui, distuli, a. 1. ind. m. Ἀποθησάμην, ω, στο, a. 1. ind. m. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι, pono.

Ἀπέθλων, ως, ε, defleruì: a. 1. ind. act. verbi ἀποθάλλω. Th. θάλλω floreo.

Ἀπεθίζω, desuefacio: f. ίσω, p. ἀπεθίκα, par. perf. pass. ἀπεθισμένος, desuetus: ab ἀπό et ἐθίζω. Th. ἔθω, ας, τὸ, mos, consuetudo.

Ἀπεί, pro ἄπεισι, ABI: 2. sing. præs. imperat. verbi ἄπειμι, abeo: ab ἀπό et εἶμι, eo. Item ἀπεῖ, abes: 2. pers. sing. præs. ind. verbi ἄπειμι, absum.

Ἀπείβω, procipicio à longinquo, video: f. ἀπόψομαι. a. 2. ind. act. ἀπείδον, ες, ε. a. 2. sub. act. ἀπίδω, ῳς, ῃ. Ex ἀπό et εἶδω, video.

Ἀπείθεια, ας, ἡ, contumacia, inobedientia: ab ἀπείθης. Th. πείθω, persuadeo.

Ἀπειθεῖς, acc. pl. ab ἀπειθής, q. v.

Ἀπείθω, ῶ, non parco, incredulus sum: f. ήσω. p. ἀπείθηκα. a. 1. ind. act. ἠπείθησα. Ex ἀ pr. et πείθω, persuadeo.

Ἀπείθην, ης, η, Ion. pro ἀφείθην, dimissus sum: a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, mitto.

Ἀπειθής, ῶ, ῆ ἡ, contumax, inobediens; item incredulus: ex ἀ pr. et πείθω, persuadeo.

Ἀπειθίη, ίας, ἡ, incredulitas.

Ἀπεικάζω, assimilo; item compаro: f. άσω. Inde Ἀπεικασία, ας, ἡ, assimilata et expressa figura: et a. 1. pers. sing. præt. ind. pass. Ἀπείκασμα, ατῶ, τὸ, simulacrum, imago. Ex ἀπό et εἰκάζω. Th. ἔοικα, f. ξω, similis sum.

Ἀπεικονίζω, f. ίσω, ad imaginem seu exemplar effingo: à cujus 1. pers. sing. præt. ind. pass.

Ἀπεικόνισμα, ατῶ, τὸ, adumbratio, imago, effigies.

Ἀπεικώς, υῖα, ὸς, idem quod ἀπεοικώς.

Ἀπειλάτας, idem quod ἀπειλήτης.

Ἀπειλάς, τὰς, minas: acc. pl. ab ἀπειλή, ῆς, ἡ, comminatio, minæ.

Ἀπειλάσσα, ἡ, minans: Poët. pro ἀπειλήσασα, præs. part. act. f. g.

Ἀπείλεις, minaris: 2. pers. sing. præs. ind. act. ab ἀπειλέω, pro

ΑΠΕΙΛΑΩ, ῶ, Æol. ἀπείλλω, minitor, interminor; item glorior: imperf. ἠπείλον, -ων, f. ήσω, perf. ἠπείληκα. a. 1. ind. act. ἠπείλησα. a. 1. ind. m. ἠπειλησάμην, ω, στο. a. 1. m. sub. ἀπειλήσομαι, ῃ, ῆται, cujus 1. plur. ἀπειλησόμεθα.

Ἀπειλή, ῆς, ἡ, minatio, minæ: ab ἀπειλέω, minitor.

Ἀπειλήσομαι, vide ἀπειλέω.

Ἀπειλητήν, per Sync. Ion. pro ἀπειλητήτην, 3. dual. a. 1. ind. act. ab ἀπειλέω, minitor.

Ἀπειλητής, ῆος, ὁ, minax, jactator: cujus f. ἀπειλήτειρα, minatrix. Ἀπειλητήρια λόγοι, minacia verba. Th. ἀπειλέω.

Ἀπειλητής, ύ, ὁ, minator, jactabundus, ostentator, minax.

Ἀπείληφα, ας, ε, recepi. in 3. pers. plur. ἀπειλήφασιν, præt. ind. act. cujus part.

Ἀπειληφώς, υῖα, ὸς, Att. pro ἀπειλήφως et ἀπειλημμένος; ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω, accipio, sumo, capio.

Ἄπειμι, abeam, 1. sing. imperf. ind. act. ἀπῆν, aberam, f. 1. med. ἀπέσομαι. præs. inf. ἄπεναι. part. ἄπων, ὄντος, ους, absens: ex ἀπό et εἰμί, sum.

Ἄπειμι, vel ἀπέρχομαι, abeo, f. ἀπέσομαι, a. 2. ind. act. ἄπιον. a. 1. act. ἀπῆλθον, et Att. ἀπέστην, sic ἀπέρασαν, abierunt, 3. pl. a. 1. ind. act. vel plus. perf. ind. med. vel imperf. ind. Att. Ex ἀπό, et εἶμι, vel ἰέμαι, eo.

Ἀπεκάμην, ω, ατο, abdicavi, a. 1. ind. m. et in 1. plur. ἀπεκάμμεθα. Ἀπέκαι, abdicavisse, a. 1. inf. act. Ἀπείπε, interdixit, & sing. a. 1. vel 2. ind. act. Ἀπεῖπον, interdicere, recusare, præs. inf. act. ab

Ἀπείπω, interdico, recuso, veto; retracto, denego: Poët. pro ἀπειπεῖν, qu. ex ἀπό et εἶπον.

Ἀπειρεχθάδως, adv. imperitè, sine omni probitate.

Ἀπειράκις, infinitè, infinitis modis, seu vicibus, adv. ab ἄπειρος, ὁ ἡ ἡ, infinitus. Th. πείρας, finis, terminus.

Ἀπείρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, infinitus, Poët. pro ἄπειρος, quod à πειράω, pro πειράνω. Th. πείρας, terminus.

Ἀπειρέσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, intentatus, qui tentari nequit: ex ἀ et πειράζω. Th. πείρα, experimentum.

Ἀπειρέσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, inexpertus, Poët. pro ἄπειρος. Ab eod. Th. πειράω, tento.

Ἀπειρεχῶς, infinitis modis, adv.

Ἀπείργειν, præs. inf. act. idem ferè quod εἴργειν, arcere.

Ἀπείργω, arceo, inhibeo, prohibeo: f. ξω. a. 1. ind. act. ἀπείρξα. p. χα. Ab ἀπό et εἴργω, arceo.

Ἀπείργων, ὁ, arcens, prohibens, part. præs. act.

Ἀπειρέων, ων, ὁ ἡ ἡ, et ος, ον, ους, ingens, infinitus: ex ἀ et πείρας, pro πείρας, terminus.

Ἀπειρημένος, υῖα, ὸν, fessus, part. p. act. ab ἀπείρημαι, præt. ind. act. ἀπειρημένος, interdictus, par. p. pass. verbi ἀπείρω, ab ἀπό et ἔρω, dico.

Ἀπείρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, inexpertus: ex ἀ pr. et πείρα, experimentum.

Ἀπειρία, ας, ἡ, imperitia: ab eod. Th.

Ἀπείρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, infinitus: ex ἀ pr. et πείρας, finis.

Ἀπείρξα, ας, ε, exclusi, prohibui, in 3. pl. ἀπείρξαν, a. 1. ind. act. ab ἀπείργω.

Ἀπειρόγαμος, ε, ὁ ἡ ἡ, nuptiarum expers, cælebs: ab ἀπείρων et γάμος,

ὑτ, ὁ, *nuptiæ, conjugium.* Th. γαμέω, *uxorem duco, nubo.*

Ἀπειροθάλασσ-ος, ἐτ Ἀπειροθάλασσ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, *maris seu navigandi inexpertus,* ab ἄπειρ-ος et θάλασσα, *marc.*

Ἀπειρόκακ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, *malorum inexpertus;* item *minimè malus, simplex:* inde

Ἀπειροκακία, -ᾶς, *simplicitate utor, malitiâ non utor:* ab ἄπειρ-ος, *imperitus,* et κακός, *malus.*

Ἀπειρόκαλ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, *honesti expers:* ex ἄπειρος, *imperitus,* et καλός, *honestus, bonus.*

Ἀπειρολεχές, ους, ἐ ἡ ἡ, *expers tori, cælebs:* ab ἄπειρος *inexpertus,* et λέχος, *lectus,* quod à λέγω, *cubare facio.* ε

Ἀπειρομάχης, Dor. pro ἀπειρομάχης, ου, ὁ, vel ἀπειρομάχης, ους, ὁ ἡ ἡ, ἀπειρος τῆς μάχης, *imperitus prælii:* ab a pr. πεῖρα et μάχη, *pugna, prælium.*

Ἄπειρονα, acc. sing. ab ἄπειρων, ονος, ὁ ἡ ἡ.

Ἄπειρος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἄπειρος, ου, ἡ, *terra continens.*

Ἄπειρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *imperitus, infinitus, immensus, interminatus:* omnia ab a pr. et πεῖρας, vel πεῖρα.

Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, *inexperientia;* ab ἄπειρος. Th. πεῖρα, *experimentum.*

Ἀπειρωδίν, ῖνος, ἡ, *partûs dolores non experta:* ab ἄπειρος *et* ὠδίν, *dolor parturientis.*

Ἀπείρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *infinitus, interminatus.*

Ἀπείρων γαῖαν, *terra rotunda,* Hom. Th. πεῖρας.

Ἀπείρως, adv. *imperitè.*

Ἀπεῖσα, ας, ι, *abii,* Att. ἀπῆσα. a. 1. ind. act. et ἀπεῖσομαι, fut. 1. med. 1. sing. verbi ἄπειμι.

Ἀπείσων, ου, ὁ ἡ ἡ, *nullâ persuasione flexibilis, contumax:* inde

Ἀπεισον, ου, τὸ, *pertinacia, contumacia:* ab a pr. et 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πείθω, *persuadeo.*

Ἀπείχον, ες, ι, *abstinebam,* imp. ind. act. ἀπειχόμην, ου, ετο, imp. ind. pass. ab ἀπέχω, *abstineo.*

Ἀπεκάλεσ, *nominabat,* 3. sing. imp. ind. act. ab ἀπεκαλίω, ex ἀπὸ et καλέω, *nomino.*

Ἀπεκάλυψα, ας, ι, *retexi, revelavi,* a. 1. ind. act. ab ἀποκαλύπτω, *retego.*

Ἀπέκγονος, ου, ὁ, *abnepos:* ab ἀπὸ et ἔκγονος, *ortus, nepos.* Th. γίνομαι.

Ἀπεκδέχομαι, *exspecto;* f. ἀπεκδέξομαι. perf. pass. ἀπεκδέδεγμαι. a. 1. m. ἀπεξεδεξάμην, ω, ετο. Ex ἀπὸ, ἐκ, et δέχομαι.

Ἀπεκδύομαι, *exuo;* f. ἀπεκδύσομαι. a. 1. ind. m. ἀπεξεδυσάμην, cujus part. ἀπεκδυσάμενος, υ, ὁ, *exutus.* Hinc

Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, *spoliatio, ipse exuendi actus;* ab ἀπὸ, ἐκ, et δύω, *induo.*

Ἀπεκλαόμην, υ, ετο, *deflebar,* et in 3. pl. ἀπεκλαίοντο, imp. ind. pass. ab ἀποκλαίω. Th. κλαίω, *fleo.*

Ἀπεκλανθάνω, *obliviscor,* a. 2. ind. m. ἀπεξελαθόμην, et Poët. per redupl. Ion. ἀπεκλελαθόμην. Ab ἀπὸ, ἐκ, et λανθάνω. Th. λήθω, *lateo.*

Ἀπέκλασα, ας, ι, *fregi,* a. 1. ind. act. ab ἀποκλάω, quod ab ἀπὸ et κλάω *frango.*

Ἀπεκλέγομαι, *in electione reprobo, non eligo:* ab ἀπὸ, ἐκ, et λέγομαι.

Ἀπέκλεισα, ας, ι, *occlusi,* et in 3. pl. ἀπέκλεισεν, a. 1. ind. act. verbi ἀποκλείω, *occludo.*

Ἀπεκλελαθόμην, υ, ετο, *obliti sum.* Poët. per redupliactionem Ion. pro ἀπεξελαθόμην, a. 2. ind. m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λήθω, *lateo.*

Ἀπέκλοψα, ας, ι, *amputavi,* a. 1. ind. act. verbi ἀποκόπτω, *amputo, abscindo.*

Ἀπεκρινάμην, υ, ατο, *respondi,* a. 1. ind. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀπεκρυβόμην, υ, ετο, *occultavi,* a. 1. ind. m. ἀπεκρυψάμην, ας, ι, a. 1. ind. act. ab ἀποκρύπτω, *occulto.* Th. κρύπτω, *occulto, celo.*

Ἀπέκτανον, ες, ι, *occidi,* a. 2. ind. act.

Ἀπέκτεινα, ας, ι, *occidi,* a. 1. ind. act.

Ἀπέκτονα, ας, ι, p. ind. m. ab ἀποκτείνω. Th. κτείνω, *occido.*

Ἀπέκτασις, εως, ἡ, *extensio.*

Ἀπεκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *impexus:* à πέκω, *pecto.* Ἀπέκτητος, υ, ὁ ἡ ἡ, idem: à κτάτω, *pecto.*

Ἀπελασσίνεις, *expulsi,* nom. pl. part. a. 1. pass. ab ἀπελάσσω, *expello.*

Ἀπελαμπόμην, υ, ετο, *resplendebat,* imperf. ind. pass. Ἀπέλαμψα, ας, ι, *resplendui, emicui,* a. 1. ind. act. verbi ἀπολάμπω. Th. λάμπω, *splendeo.*

Ἀπελασία, ας, ἡ, *abactio:* ab ἀπελαύνω.

Ἀπέλαστος, et Ἄπλαστος, υ, ὁ ἡ ἡ, *inaccessus, cui appropinquare tutum non est:* ab a priv. et πέλαζω, *propinquo.*

Ἀπελαύσω, *abigo, expello, arceo,* f. ἀπελάσσω. a. 1. ἀπέλασσα. p. ἀπέλακα. Ex ἀπὸ et ἐλαύνω, *agito.*

Ἀπέλαυσα, et Ion. ἀπήλαυσα, ας, ι, *fructum cepi,* a. 1. ind. act. ab ἀπολαύω. Th. λάω, *fruor.*

Ἀπελαχέφνω, *sublevo,* f. ῶ. Ab ἀπὸ et ἐλαφρύνω. Th. ἔλαφρος, *levis.*

Ἀπελάω, Poët. pro ἀπελαύνω.

Ἀπελεγμός, ου, ὁ, *refutatio, redargutio, probrum;* ab ἀπέλεγμαι, vel ἀπέλεγμαι, 1. pers. sing. præt. pass. ind. verbi

Ἀπελέγχω, *redarguo,* fut. ξω. a. 1. indic. act. ἀπήλεγξα. præt. indic. act. ἀπήλεγχα. præt. ind. pass. ἀπήλεγμαι. a. 1. ind. pass. ἀπηλέγχθην. a. 1. indic. med. ἀπηλεγξάμην. ex ἀπὸ et ἐλέγχω, *arguo.*

Ἀπέλιξος, υ, ὁ ἡ ἡ, *immensus:* ex α priv. et πέλιξος, seu πέλιξ, *jugerum.*

Ἀπελιβάν, per Apocopen pro ἀπελείβετο, *distillabat,* 3. sing. imperf. ind. med. ab ἀπελείβομαι. Th. λείβω, *stillo.*

Ἀπελόμητος, υ, ὁ ἡ ἡ, *non dedolatus* vel *securi complanatus:* ab α priv et πέλεκυς, *securis.*

Ἀπελόησε, *obtudisse,* Ion. pro ἀφελόησε, a. 2. infin. med. ab ἀφελόμην, υ, ετο; a. 2. ind. med. ab ἀφαιρέω. Th. αἱρέω, *capio.*

Ἀπελυθέρος, υ, ὁ ἡ ἡ, *libertus, libertate donatus:* ex ἀπὸ et ἐλεύθερος *liber.*

Ἀπελευθερίου, f. ἀσω, p. ἠκα, *libero.*

Ἀπελείσομαι, ῃ, ται, *recedam,* et in 3. plur. ἀπελείσονται, f. 1. ind. med. ab ἀπείχομαι. Th. ἴσχομαι, ει, *venio.*

Ἀπέληγεν, *cessavit,* 3. sing. imperf. ind. act. ab ἀπολήγω· quod ex ἀπὸ et λήγω, *cesso.*

Ἀπελήλακα, ας, *abegi,* Att. pro ἀπήλακα, perf. indic. act. ἀπελήλατο, *abactus fuerat,* 3. sing. plusq. perf. indic. pass. verbi ἀπελαύνω, q. v.

Ἀπελθέ, *recedito, abito,* 2. sing. a. 2. imperat. act.

Ἀπελθεῖν, *abiisse, recessisse,* a. 2. inf. act.

Ἀπελθών, οῦσα, όν, *qui recessit,* a. 2. part. act. ab ἀπείχομαι· quod ex ἀπὸ et ἔχομαι, *eo, venio.*

Ἀπέλιπον, ες, ι, *reliqui,* a. 2. ind. act. ab ἀπολείπω. Th. λιπέω, *linquo.*

Ἀπελλαΐ, ῶν, αἱ, *fana, concinces:* quod ab

Ἀπέλλα, *Æol.* pro ἀπιόλια, *arces.* Hinc forsan Lat. *Capella.* Augl. CHAPEL.

Ἀπελλῆς, οῦ, ὁ, *Apelles,* nomen viri. Lat. *Apella.*

Ἀπελογήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. ab ἀπολογέομαι, q. v.

Ἀπελόμενος, Ion. pro ἀφελόμενος, *cùm eripuissent,* nom. plur. a. 2. part. m. verbi ἀφαιρέω.

Ἄπελος, ου, ὁ, *ulcus, vulnus.* Dicitur vel quia caro non sibimet appropinquat: vel (φ Ion. verso in π) quia exciditur aliquid et aufertur.

Ἀπελπίζω, *indè spero;* item *despero,* f. ίσω, p. ἀπήλπικα· a. 1. ind. act. ἀπήλπισα· a. 1. part. act. ἀπελπίσας, αντος, ὁ· ex ἀπὸ et ἐλπίζω, *spero.*

Ἀπελύθην, ης, ἡ, *absolutus fui,* a. 1. ind. pass. ab ἀπολύομαι· ex ἀπὸ et λύω, *solvo.*

Ἀπελυμαίνοντο, υ, ετο, *purgatus sum,* imperf. ind. pass. ab ἀπολυμαίνομαι· ex ἀπὸ et λύμη, *noxa,* vel potius λύμα, *sordes.*

Ἀπέλυσα, ας, ι, *dimisi,* a. 1. ind. act. ab ἀπολύω.

Ἀπελωβήθη, ης, ἡ, *contumeliam accepi,* a. 1. ind. pass. ab ἀπολωβάομαι. Th. λώβη, *injuria.*

'Απέμαθον, ες, ε, *dedidici*, a. 2. ind. act. ab ἀπομανθάνω.

'Απεμαράνθην, τε, ε, *emarcui*, a. 1. ind. pass. ab ἀπομαραίνομαι. Th. μαραίνομαι, *marcesco*.

'Απέμησα, ας, ε, *evomui*, a. 1. ind. act. Poët. pro ἀπέμεσα, ab ἀπεμέω· quod ex ἀπὸ et ἐμέω, *vomo*.

'Απεμνήσθην, ω, ατο, *recordatus sum*, a. 1. ind. med. cujus 3. plur. ἀπεμνήσαντο, et inf. ἀπομνήσασθαι, ab ἀπεμνησάμην· quod ex ἀπὸ et μνήσομαι, vel μνάομαι, *recordor*.

'Απεμίγνυν, ες, ε, *abstergebam*, imperf. ind. act.

'Απεμόρξαμεν, ω, ατο, *abstersi*, a. 1. ind.m. et in 3. pl. ἀπεμορξάσθο, ab ἀπομίγνυμι. Th. ὀμόργνυμι, *tergo*.

'Απεμπολᾶται, *venditur*, *venum datur*, 3. sing. præs. ind. pass. ἀπεμπολήθην, a. 1. inf. pass.

'Απεπολήσας, ὁ ᾗ ἡ, a. 1. part. act. verbi ἀπεμπολάω, ῶ· quod ex ἀπὸ et ἐμπολάω. Scribitur et ἀπεμπολίω ex ο et ω, *vendo*.

'Απεμπόησεν, υ, ατο, *dissuasi*, imperf. ind. pass. ab ἀπομυθέω. Th. μύθ, *verbum*, *suasio*.

'Απεμφαίνω, *ostendo*, *non convenio*, *declaro*, *dissimilis sum* : indè

'Απέμφασις, εως, ἡ, *declaratio*, *expositio*, *demonstratio* : ab ἀπὸ et ἐμφαίνω, *speciem præbeo*, *illustro*.

'Απεμφερὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *distimilis*, *absimilis* : ab ἀπὸ et ἐμφερὴς, *similis*. Th. φέρω.

'Απένευσι, et ἀπένευτίον, *coràm*, *à repente*, cum gen. item *contrà* : ex ἀπὸ et ἔνευσι, quod ex ἐν et ἐντὶ, *contrà*.

'Απενίγκασθαι, *abstulisse*, a. 1. inf. med. ἀπενίκω, ἄσω, ἤκα, *qui abstulit*, a. 2. act. part. undè

'Απενίκαι, *abstulisse*, a. 1. inf. act. ab ἀπενίκω. Th. φέρω.

'Απενεχθὶς, ίστος, ὁ, Ion. pro ἀπενεχθὴς, vel ἀφενεχθὴς, *delatus*, a. 1. part. pass. ἀπενείκασθαι, ης, ε, *delatus sum*, Ion. pro ἀπενίχθην, vel ἀπενείχθην, a. 1. ind. pass. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

'Απένευσα, et ἀπένευσα, *interdico*, *adverso* : ab ἀπὸ, ἐν, et ἔνευσα, *dico*.

'Απενθὶν, Dor. pro ἀπολιπὼν, a. 1. act. inf. verbi ἀπολείπομαι. Th. λείπω.

'Απενθὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, *luctu carens*, *indefletus*.

'Απένθητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem : ab ἀ priv. et πένθος, *luctus*.

'Απενιαυτίζω, *per annum absum* vel *cesso ab* : ex ἀπὸ et ἐνιαυτὸς, *annus*.

'Απενίσχω, ας, ε, *separavi*, a. 1. ind. act. ab ἀπονοσφίζω. Th. νόσφι, *seorsùm*, adv.

'Απέντες, *qui dimiserunt*, Ion. pro ἀφέντες, nom. plur. masc. g. a. 2. part. act. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι.

'Απεξαμετάνω, *delinquo*, *pecco* : ab ἀπὸ, ἐξ, et ἁμαρτάνω, *pecco*.

'Απεξηδυσάμην, ω, ατο, *exui*, a. 1. ind. med. verbi ἀπεκδύομαι. Th. δύω, *induo*.

'Απεξελάθομην, υ, ετο, *oblitus sum*, et Poët. per reduplicationem Ion. ἀπεπλαλάθομην, a. 2. ind. m. verbi ἀπολανθάνω. Th. λήθω, *lateo*.

'Απεξηραμένος, η, ον, Ion. pro ἀπεξηρασμένος, *exsiccatus*, part. ab ἀπεξήραμμαι, præt. indic. pass. verbi ἀποξηραίνω Th. ξηρὸς, *siccus*.

'Απέοικα, ας, ε, *absimilis*, seu *dissimilis sum*, præt. ind. med. et

'Απέοικε, imperf. *dissentaneum est*, *non decet*, *non par est*.

'Απεοικότως, *absimili modo*, *non verisimiliter*, *absurdè*, *immeritò*, adv. ab

'Απεοικὼς, υῖα, ὸς, *absimilis*, *dissentaneus*, *absurdus*, *incongruus*, præt. part. m. verbi ἀπέοικα. Th. ἔοικα, *similis sum*.

'Απέοντα, ντν, *absentem*, acc. sing. masc. ἀπέοντος, gen. sing. Ion. vel Poët. pro ἀπόντος, ab ἄνειμι, ἔσω, ὄν, præs. part. ab εἰμὶ, *absum*.

'Απεπάντως, υ, ὁ ᾗ ἡ, *ad maturitatem non perductus*.

'Απέπειρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem : ab ἀ priv. et πέπτω, *maturo*.

'Απέπλαγξα, ας, ε, *aberrare feci*, a. 1. ind. act.

'Απεπλάγχην, ης, η, *resilui*, *aberravi*, a. 1. ind. pass. ἀπεπλαγξάμην, ω, ατο, a. 1. ind. med. ab ἀποπλάζω, *aberrare facio*. Th. πλάζω, *errare facio*.

'Απεπλόησα, ας, ε, *navigavi*, et in 3. plur. ἀπέπλοσαν, a. 1. indic. act. ab ἀποπλέω. Th. πλέω, *navigo*.

'Απέπλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *peplo carens* : ab ἀ priv. et πέπλος, *peplum*.

'Απέπαυτο, *restabat*, *exspirabat*, 3. sing. imperf. ind. act. ἀπέπνυσα, ας, ε, *exspiravi*, a. 1. ind. act.

'Απεπνυσάμην, ω, ατο, a. 1. ind. med.. verbi ἀποπτύω. Th. πνέω, *spiro*.

'Απέπνιξα, ας, ε, *suffocavi*, a. 1. ind. act. ab ἀποπνίγω.

'Απεπτάμην, a. 2. ind. med. *avolavi*, inf. ἀποπτάσθαι, part. ἀποπτάμενος, ἀπέπτην, ης, η, a. 2. ind. act. in 3. pl. ἀπέπτησαν, inf. ἀποπτῆναι, part. ἀποπτὰς, ἄσα, αν, ab ἀφίπτημι, et ἀφίπταμαι· ex ἀπὸ et ἵπτημι.

'Απεπτος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *non coctus*, *qui coqui nequit* : indè ἀπεπτέω, ῶ, *non coquo*, *crudus sum* : ab ἀ priv. et πέπτω, *coquo*.

'Απερ, pro ἅπερ, *quæ*.

'Απερεντολίγος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *nullum finem loquendi faciens*, *verbosus* : indè

'Απερεντολογία, ας, ἡ, *verbosa oratio*, *loquacitas* : ab ἀπέρεντος, *infinitus*, et λόγος, *oratio*. Th. λέγω.

'Απέρεντος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *infinitus* : indè

'Απερέντως, adv. *infinitè* : ex ἀ priv. et περατὸς, quod à περάω, Th. πέρας, *finis*.

'Απεργάζομαι, ῇ, σται, *officio*, *operor*, fut. άσομαι, perf. ἀπειργάσμαι· inf. præs. med. ἀπεργάζεσθαι· ex ἀπὸ et ἐργάζομαι. Th. ἔργον, *opus*.

* 'Απεργασικὸς, ὴ, ὸν, *operosus*, *efficax*, *qui efficere potest*.

'Απέργειν, Ion. pro ἀπείργειν, *disjungere*, *arcere*, *inhibere*, *præterire*, *excludere* : ex ἀπὸ et εἴργω, *excludo*.

'Απέργμαι, *præclusus sum*, perf. ind. pass. pro ἀπείρμαι· hinc

'Απερμένος, η, ον, *præclusus*, Ion. pro ἀπειρμένος· ab

'Απέρω, *abarceo*, *excludo*, *præcludo*, *prohibeo*, pro ἀπείρω· quod ex ἀπὸ et εἴργω, *excludo*.

'Απερείδω, et ἀπερηδόμαι, f. ερίσω, ερίσομαι, *incumbo*, *projicio*, *firmitèr figo* ; ἀπερείδοντο, *incumbebant*, 3. pl. imperf. ind. pass. ἀπερείσσομαι, *effundere*, *projicere*, a. 1. inf. med. ex ἀπὸ et ἐρείδω, *firmitèr figo*.

'Απέρεισις, εως, ἡ, *innixus*, *actio innitendi* : à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπερείδω.

'Απερείσι, pro ἀπερείσια, et per Metathesin, ἀπερέσια, *infinitus* : ex

'Απερείσιος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *infinitus*, pro ἀπερείσιος, per Metath. ab ἄπειρος, υ, ὁ ᾗ ἡ.

* 'Απέρεκτος, *invictus*.

'Απερισκέπτως, *absque ullâ distractione*, adv. ab

'Απερίσπαστος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *inconcussus*, *non distractus* : ex ἀ priv. et περίσπαστος· quod à 3. pers. sing. præt. pass. ind. verbi περισπάω, *distraho*. Th. σπάω, *traho*.

'Απερίστατος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *quem nihil circumstat* : ex ἀ priv. περὶ, et ἵστημι, *sto*.

'Απερίτμητος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *incircumcisus* : ex ἀ priv. et περιτέμνω, *circumcido*. Th. τέμνω, *seco*.

'Απερίτλεως, υ, ὁ ᾗ ἡ, *supervacaneum nil habens*, *luxu carens* : ex ἀ priv. et περισσὸς, *redundans*. Th. περὶ.

* 'Απερίτλεως, adv. *negligentèr*.

'Απερίτλυτος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *excrementis carens*, *quæ περιττώματα*.

'Απερκὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *non orbiculatus* : ex ἀ priv. περὶ, et φέρω, *fero*.

'Απέρξας, αντος, ὁ, *qui confecit*, a. 1. part. act. ab ἀπερέω. Th. ῥέζω, *facio*.

'Απέρρι, *abi in malam rem*, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ἀπέρρω, Æol. pro ἀπείρω· ex ἀπὸ et ἔρρω, pro εἶρω.

'Απερρώξ, ῶγος, ὁ, *abruptus*, perf. part. med. ab ἀπερήγνυμι. Th. ῥήγνυμι, *rumpo*, *frango*.

'Απέρσαι, *arce*, præs. act. imperat. ἀπερσόμενος, η, ον, *prohibens*, præs. part. med. ab

'Απερσέω, *arceo*, *repello*, *propulso*,

abigo, fut. ξω, perf. χα· ex ἀπὸ et ἠέκω, *inhibeo*.

'Απέχομαι, *abeo, exeo*, f. ἀπελεύσομαι· a. 2. ind. act. ἀπῆλθον, ες, ε· a. 2. sub. act. ἀπέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. act. ἀπελθεῖν· a. 2. part. act. ἀπελθὼν, ὼσα, ὸν, cujus nom. plur. fœm. ἀπελθοῦσαι· p. ind. m. ἀπελήλυθα· ex ἀπὸ et ἔρχομαι, *eo, venio*.

'Απεχθὴς, ους, ὁ, *qui impetum alicujus impedit* : ab ἀπέχω, *discedo, desisto, cohibeo*. Th. ἰσχω, f. ἰσχω, *inhibeo*.

'Απη, Ion. pro ἄφη, *dimitte*. a. 2. impersn. act. ab a. 2. ἄφην, verbi ἀφίημι· ex ἀπὸ et ἦκα.

'Απήνιστος, τυ, gen. sing. ab 'Απήνιστος, ου, ὁ, nomen viri. q. d. *Qui non cecidit*.

'Απηνίξω, ας, ε, ονας (vel *clitellas*) *deposui*, a. 1. ind. act. Th. πάτω, f. ξω, *onus impono*.

'Απήοκα, *extincta es*, Dor. pro ἀπέσβης, 2. sing. a. 2. indic. act. ἀπέσβηκα, ας, ε, *extinxi*, a. 1. ind. act. ἀποβεβήκεις, ὦτος, ὁ, perf. act. part.

'Απήσθεν, a. 2. ind. act. ad ἀποσβέννυμι, ἀποσβέννυμαι, et ἀποσβεννύω, *extinguo*; item *abeleo, perdo*, fut. ἀποσβέσω. p. ἀπέσβηκα, vel ἀπέσβεκα· f. 1. pass. ἀποσβεσθήσομαι· p. pass. ἀπέσβεσμαι.

'Απεσείμφθαι, perf. inf. pass. ab ἀποσείμπτομαι, quod à σείμπτω, fut. ψω, *incumbo*. Th. σείπτω, *incumbe*.

'Απεσκολυμένος, η, ον, *excoriatus*, perf. part. pass. ab ἀποσκολύπτομαι. Th. σκολύπτω, *evello*.

'Απέσμαι, *abero*, f. 1. med. verbi ἄπειμι· ex ἀπὸ et εἰμὶ, *sum*.

'Απέσπασα, ας, ε, *abstraxi*, a. 1. ind. act. ab ἀποσπάω. Th. σπάω, *traho*.

'Απέσσυύν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Æol. vel Bœot. et Poët. pro ἀπεσύθησαν, *prorumperunt*, ut ἴτυφθεν, pro ἰτυφθησαν, Æol. ab ἀποσύομαι, *erumpo*.

'Απέσσυτο, *excusus* (vel *repulsus*) *erat*, 3. sing. plusq. p. ind. pass. pro ἀπεσείστυτο, a σείω· p. pass. σέσεισμαι, Poët. ἴσυμαι· item ἴσσυμαι.

'Απεστάλην, ης, η, *missus sum*, a. 2. ind. pass.

'Απεστάλθην, ης, η, idem, a. 1. ind. pass.

'Απέσταλκα, ας, ε, *misi*, perf. ind. act. ἀποστέλλω, ας, ε, a. 1. ind. act. ἀπέσταλμαι, p. ind. pass.

'Απέστελον, ες, ε, a. 2. indic. act. ἀποστέλλω, ας, ε, p. ind. med. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω, *mitto*.

'Απέστησαν, *abfuerunt*, Ion. pro ἀπέστησαν, 3. pl. a. 1 vel 2. indic. act. Vide ἀπέστην.

'Απέστειλα, ας, ε, *misi*, a. 1. indic. act. ἀποστελλαὶ, *mittite*, 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω, *mitto*.

'Απεστέρησα, ας, ε, *privavi*, a. 1. ind. act. ab ἀποστερέω. Th. στερέω, *privo*.

'Απέστην, *abfui*, ἐt in 3. pl. ἀπέστησαν, a. 2. ind. act. ἀπέστησα, ας, ε, *abfui*, a. 1. indic. act. ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι, *sto*.

'Απέστυγον, ες, ε, *abii, removi*, a. 2. ind. act. ab ἀποστύγω. Th. στύγω, *incedo*.

'Απέστολα, ας, ε, *misi*, p. indic. m. verbi ἀποστέλλω. Th. στέλλω, *mitto*.

'Απεστραμμένος, η, ον, *aversus*, perf. part. pass. ab ἀποστρέφω, *averto*.

'Απέστραφον, ες, ε, *averti*, a. 2. ind. act. ἀπεστράφην, ης, η, *aversus sum*, a. 2. ind. pass. ἀπέστρεψα, ας, ε, *averti*, a. 1. ind. act. ab ἀποστρέφω. Th. τρέπω, *verto*.

'Απεύη, ας, -ῦσα ἡ, *absentia* : ab ἄπειμι, *discedo*.

'Απέυω, *abeit*, 3. sing. præs. imperf. act. ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, *sum*.

'Απεφάλμην, ης, η, *aberravi*, a. 2. indic. pass. ab ἀποσφάλλω. Th. σφάλλω, *fallo, everto, erro*.

'Απέφυκα, ας, ε, *abfui*, præt. ind. act.

'Απέφυν, ες, ε, *abstinui*, a. 2. ind. act.

'Απεχθέμην, a. 2. ind. m. verbi ἀπέχω, *abstineo, abium, disto*.

'Απέψαμον, ες, ε, *placidi*, a. 2. ind. act. ab ἀποτίμνω.

'Απετίθη, ης, η, *depositus est*, a. 1. ind. pass. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι, *pono*.

'Απετίνυυν, *pœnas luebant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀποτινύω. Th. τίω, *punio*.

'Απέτρεπον, ες, ε, *devoravi*, a. 2. ind. act. ab ἀποτρώγω. Th. τρώω, *edo*.

'Απετράποντο, *non audebant, versi fuerunt in fugam*, 3. plur. imperf. indic. pass. contr. ab ἀποτρεπόμην, ου, ὑσω, perf. ψα· quod ab ἀπὸ et τίπτω, p. ind. med. verbi τρέπω, *verto*.

'Απευθὴς, ἑος, ἐ ἄπευθες, υ, ὁ ἡ ἡ, *famâ inauditus* ; item *imperitus* : ab α priv. et πυνθάνομαι, *audio, cognosco, interrogo*.

'Απέφευγον, ες, ε, *effugiebam*, imperf. ind. act. ab ἀποφεύγω.

'Απέφηνα, ας, ε, *ostendi*, a. 1. ind. act. ἀποφαίνω, ω, ατο, a. 1. ind. m. idem, ab ἀποφαίνομαι· quod ex ἀπὸ et φαίνω, *ostendo*.

'Απεφθαμένος, η, ον, *corruptus*, perf. part. pass. ab ἀποφθίνομαι. Th. φθίνω, *corrumpo*.

'Απεφθεγξάμην, ω, ατο, *locutus sum*. a. 1. ind. m. ab ἀποφθέγγομαι. Th. φθέγγομαι, *loquor*.

'Απέφθιτο, *interierat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab ἀποφθίνω. Th. φθίω, seu φθίνω, *corrumpo*.

'Απεφὼς, ῶσα, ὸν ἡ ἡ, *incoctus* : ex α priv. et ἑφὼς, *coctus*. Th. ἕψω, *coquo*.

'Απέφυλον, ες, ε, *aufugi*, a. 2. ind. act. ab ἀποφεύγω. Th. φεύγω, *fugio*.

'Απέχει, *sufficit*, impers. alias 3. sing. præs. indic. act. ab ἀπέχω, *abstineo*.

'Απεχθέσθαι, *odio persequor*, f. ἀπεχθήσομαι, a. 1. ind. act. ἀπεχθήμην· ab ἐχθέσθαι. Th. ἔχθω, *odium*.

'Απεχθάνομαι, *invisus sum*, præs. indic. fut. 1. med. ἀπεχθήσομαι· ἀπεχθάνη, 3. sing. præs. sub. pass. ἀπεχθάνωμαι, a. 2. ind. med. Th. id.

* 'Απέχθεια, ειας, ἡ, *inimicitia, odium, simultas*.

'Απεχθέσθαι, *invisum esse*, et Ion. ἀπέχθεσθαι, Att. et Dor. pro ἐχθέσθαι, præs. inf. verbi ἀπέχθω, vel ἀπεχθάνομαι.

'Απέχθομαι, *odio sis*, 2. sing. præs. sub. pass. Ion. pro ἀπέχῃ, ab ἀπέχθομαι, sive ἀπεχθάνομαι.

'Απεχθὴς, ἑος, ἐ ἡ ἡ, *invisus* : ex ἀπὸ et ἔχθω, *odium*.

'Απεχθόσομαι, *invisus ero*, f. 1. m. ἀπεχθέσθαι, *invisus sum*, a. 2. med. ind. Ion.

'Απέχθοντο, 3. sing. a. 2. m. opt. ab ἀπεχθάνομαι, *odio sum*.

'Απέχτατα, *abstinere*, præs. inf. pass. ab ἀπέχω.

'Απεχθῶς, *odiose, abstinenter*, adv. ab ἀπέχω.

'Απέχομαι. Vide ἀπέχω.

'Απεχρέτο, impersonaliter positum pro

'Απέχρη, *satis erat*, imperf. ind. imperson. verbi ἀπέχρη, (fut. ἤσει) *satis est, sufficit* : ex ἀπὸ et χρέω, pro χράομαι.

'Απεχρώσω, et ἀποχρώσω, -ῶ, fut. ὦσω, *munio* : ex ἀπὸ et ἰσχυῶ, -ὼ. Th. ἰσχυῶ, *firmus, munitus*.

'Απέχω, ες, ε, *refero, abium, recipio*, fut. ἀφέξω. perf. ἀπέσχηκα· a. 2. ind. act. ἀπέσχον, cum acc. et in pass. ἀπέχομαι, *abstineo*, cum gen. imperf. ind. med. ἀπειχόμην· a. 2. ind. m. ἀπεσχόμην· a. 2. inf. m. ἀπεσχέσθαι. Th. ἴσχω, *habeo*.

'Απεψία, ας, ἡ, *quæ coquere* (vel *concoquere*) *nequit. indigestio* : ab α priv. et πέψις, qu. à 2. sing. prat. ind. pass. verbi πέπτω, *coquo*.

'Απεψύχοντο, *abstergebant*, 3. pl. imperf. ind. m. ab ἀπεψύχω· ex ἀπὸ et ψύχω, *frigefacio, sicco*.

'Απη̃ν, Poët. pro ἀπὼν, *absens*, præs. part.

'Απῆν, ῆς, ῆ, *aberam*, imperf. ind. act. ἀπῆ, *absit*, 3. sing. præs. sub. ἄπειμι, q. v.

'Απήγαγον, ες, ε, *abduxi*, a. 2. ind. act. Att. pro ἀπῆγον, ab ἀπάγω, *abduco*.

'Απήγγειλα, ας, ε, *renunciavi*, a. 1. ind. act.

'Απαγγέλλω, ης, η, a. 2. ind. pass. ab ἀπαγγέλλω· Th. ἀγγέλλω, *nuncio*.

'Απήγημα, ατος, τὸ, Ion. pro ἀφήγημα, *narratio*. Vide in ἀφήγομαι.

'Απηγήσατέμι, Ion. pro ἀφηγήσασθαι, a. 1. inf. med. *narrasse*, à verbo ἀφηγέομαι.

'Απήγησις, *memoria*, item *narratio* ; Ion. pro ἀφήγησις, εως, ἡ.

'Απήγμαι. ξω, κται, *abductus sum*, prat. ind. pass. verbi ἀπάγω, *abduco*.

'Απηγξάμην, ω, ατο, *strangulavi*, a. 1. ind. m. ab ἀπάγχω, f. γξω.

Ἀπῆγον, Att. ἀπήγαγον, κ, ε, *abduxi, duxi*, a. 2. indic. act. verbi ἄπαγω.

Ἀπάγχω, ες, ε, *strangulavi, suffocavi*, præt. ind. act. ab eod.

Ἀπάδεσθον, ης, η, *absens sum*, a. 1. ind. pass. ab ἀπάδω. Th. ἴδω.

Ἀπᾶκτο, ῆτο, ῆμι, plusq. perf. ind. med. et in 3. plur. ἀπέκτηντο, et Att. ἀπέκτηνται, ab ἅπτομαι ex ἀπὸ et ἅπτομαι, ἐο.

Ἀπᾶμεν, ες, ε, *abii*, Att. pro ἀπῆκα, a. 1. ind. act. verbi ἅπτομαι, *abeo*.

Ἀπᾶν, 3. sing. a. 1. indic. act. Ion. pro ἀφῆκα, *dimisit*. ab ἀφίκμαι, q. v.

Ἀπάπειθος, ος, ὁ ἡ, *inobediens*, idem etium quod ἀπείθεις· ab α priv. et πειθ, *auditus*. q. v.

Ἀπαφᾶμένος, η, ον, *ad amussim* (vel *ad unguem*) *factus*, part. præt. pass. Undè adv.

Ἀπαφᾶμένως, *absolutè, summâ cum diligentiâ, ad amussim* : ab ἀφάω, -ῶ, fut. ἀφσω, *summâ curâ ac diligentiâ aliquid facio*. Th. ἀφάω.

Ἄπαστος, ος, ὁ ἡ, *incompactus* ; item non *concretus* : ex α priv. et στατὸς, ὴ, ὸν, *compactus*, quod à 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi στάω, seu σάτνυμι· At. ἀπηρτὸς, ὴ, ὸν, ibid. est ἀπεφυρμένος.

Ἀπέβαμα, ας, ε, *abegi*, perf. ind. act. ἀπέλασα, ας, ε, idem, a. 1. ind. act. ab ἀπελαύνω. Th. ἐλαύνω, *agito*.

Ἀπέβασσα, ης, ε, et ἀπέβασον, *fructus capiebam*, imperf. ind. act. τῆς ἀπέβασσα, et ἀπέβασσα, a. 1. ind. act. ab ἀποβαίνω· ex ἀπὸ et βάω, *fruor*.

Ἀπέβλαψα, ας, ε, *dedolui* : item *animus despondi*, perf. indic. act. verbi ἀπεβλάβην, -ῶ. Th. βλάπτω, *dolor*.

Ἀπεβλάβης, ίου, ὁ ἡ, *atrox, tetricus, immitis, sævus* ; quasi nullius curam gerens. Hinc adv.

Ἀπεβλάβως, *sævè, intrepidè* : ab ἀπὸ et βλάπτω, *curo*, quia nihil curat modò iræ suæ pareat.

Ἀπέβλαξα, ας, ε, *redargui*, a. 1. ind. act.

Ἀπεβλάξθησαν, ω, αἶο, idem, a. 1. ind. m. verbi ἀπεβλάγχω.

Ἀπεβλάπτεται, *mirabitur*, Gen. xxvii. 33. credo legend. ἀπεβλάπτεται, verbi ἀπεβλάπτω, -ῶ, q. v.

Ἀπεβλάφθην, ης, η, *redargutus sum*, a. 1. indic. pass. verbi ἀπεβλάγχω.

Ἀπέβλην, ες, ε, *abii*, a. 2. ind. act. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *eo, venio*.

Ἀπεβλόντες, ων, ὁ, *ventus subsolanus* : ex ἀπὸ et ἔλιος, *sol*.

Ἀπεβλύθη, ης, η, *liberatus sum*, a. 2. pass. ind.

Ἀπεβλύσθαι, ξαι, ται, *dimissus* (vel *liberatus*) *sum*, perf. ind. pass. ἀπέλυξα, ας, ε, *dimisi, liberavi*, a. 1. ind. act. et ἀπέβλαγμαι, ας, ε, idem, perf. indic. act. ἀπεβλάγθαι, *dimissum esse*, perf. infin. pass. verbi ἀπαλλάττω. Th. ἀλλάττω, *muto*.

Ἀπεβλάστετο, *recessit, abiit*, 3. sing. imperf. ind. ejusd.

Ἀπεβλοτρίωκα, ας, ε, *abalienavi*, perf. ind. act. ἀπαλλοτρίωμαι, σαι, ται, *abalienatus sum*, perf. ind. pass. cujus part. ἀπαλλοτριούμενος, η, ον, à verbo ἀπαλλοτρίω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα· ἀπαλλοτρίωσις, εως, ἡ, *abalienatio* : à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπαλλοτρίδα, -ῶ, f. ώσω, p, ωμαι, q. v.

Ἀπεβλόφησα, ας, ε, *contrivi*, a. 1. ind. act. verbi ἀπαλτάω· ab ἀπὸ et ἀλοάω, pro ἀλοάω· Th. ἄλως, ω, ἡ, *area*, in qua triturantur frumentum.

Ἀπέλπιτα ας, ε, *inde speravi* ; item *desperavi*, præt. ind. act. ἀπέλπισμαι, σαι, ται, idem, a. 1. ind. act. cujus part. ἀπελπίσας, ασῆς, ὁ, *qui desperavit*, à verbo ἀπελπίζω. Th. ἐλπὶς, *spes*.

Ἀπέμαυδος, υ, ὁ ἡ, *illæsus*. Th. σημαίνω, *lædo*.

Ἀπέμαρτον, *aberravi*, Poët. pro ἁφέμαρτον, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀπαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, *pecco, erro*.

Ἀπεμελήθησος, η, ον, *neglectus*, p. part. pass. Undè adv.

Ἀπεμελημένως, *neglectim*, ab ἀπεμελέομαι, -ήσομαι ex ἀπὸ et ἀμελέω, *negligo*. Th. μέλω, *curæ est*.

Ἀπέμην, *abiimus*, per Sync. pro ἀπῆμεν, 1. plur. plusq. perf. ind. med. ἅπτομαι. Th. ἴημι, *eo*.

Ἀπέμονα, τὸν, acc. sing. ab ἀπήμων, ονος, ὁ ἡ, *innocuus, illæsus*, Th. σῆμα, *damnum*.

Ἀπεμοσύνη, ης, ἡ, *incolumitas* : ab ἀπήμων, quod à σῆμα.

Ἀπέμωνεν, *adjuvit*, 3. sing. imperf. vel a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀπαμύνω. Th. ἀμύνω.

Ἀπέμων, ονος, ὁ ἡ, *illæsus*. Th. σῆμα, *damnum*.

Ἀπέν, *aberam*. 1. vel 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἅπτομαι· ab ἴημι, *sum*.

Ἀπένεγκα, ας, ε, *abduxi*, a. 1. indic. act. ἀπήνεγκον, ες, ε, idem, a. 2. ind. act. verbi ἀπενείκω.

Ἀπενίος, τὸ, *crudelis*, gen. sing. ab ἀπηνὴς, q. v.

Ἀπένεια, ας, ἡ, *crudelitas, inhumanitas* : ab ἀπηνὴς, q. v.

Ἀπεπεύθην, ης, η, *obstupefactus sum, obmutui*, a. 1. ind. pass. ab ἀπεπεύθομαι· ex ἀπὸ et πευθ, *stupidus, mutus*, ex ἰν et ἔυω, *clamo*.

ΑΠΕΠΝΗ, ης, ἡ, et Dor. ἀπέπνα, ας, ὁ, *rheda*. Per eam enim solemnes ἐκπέμπει *abire*, cum sit viatorium curriculum.

Ἀπεπτόμην, ω, ατο, *renui*, a. 1. ind. med. verbi ἀπανεύομαι. Th. ἀνανεύω, *renuo, recuso*.

ΑΠΗΝΗ'Σ, ίος, ὁ ἡ, *crudelis, immitis, sævus*. Hinc ἀπήνεια, ας, ἡ, *inhumanitas* : qu. ab ἀπὸ et ἰνὴς, ίος, ὁ ἡ, id est, ψαῦρος, *lenis, mitis, mansuetus*.

Ἀπῆλθον, *abii*, Dor. pro ἀπῆλθον, a. 2. indic. act. verbi ἀπέρχομαι· ex ἀπὸ et ἔρχομαι, *eo, venio*.

Ἀπεντήσω, ας, ε, *occurri*, a. 1. indic. act. verbi ἀπαντάω. Th. ἀντὶ.

Ἀπέος, ας, ε, *recessi, sustuli*, a. 1. ind. act. verbi ἀπαίρω.

Ἀπεπειθάμην, ω, ατο, *intendi*, a. 1. ind. m. ab ἀπερείδω.

Ἀπέρθην, ης, η, *sublatus fui*, a. 1. ind. pass.

Ἀπῆρκα, ας, ε, *sustuli, discessi*, perf. ind. act.

Ἀπέρμαι, σαι, ται, *sublatus sum*, perf. ind. pass. verbi ἀπαίρω.

Ἀπέρτημαι, σαι, ται, *suspensus* vel *remotus fui*, perf. ind. pass. cujus part.

Ἀπηρτημένος, η, ον, *suspensus, remotus* : ab ἀπαρτάομαι, *suspendor*.

Ἀπέρτημαι, *perfectus reddor, absolutus sum*, præt. ind. pass. cujus part.

Ἀπηρτισμένος, η, ον, *perfectus, absolutus* : undè

Ἀπηρτισμένως, adv. *perfectè, absolutè* : ab ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτος, *perfectus*.

Ἀπῆς, *abfueris*, 2. sing. præs. sub. ab ἅπτομαι. Th. ἴημι, *sum*.

Ἀπέσων, ουσος, ὁ, Ion. pro ἀφέσων, *emisurus*, part. fut. 1. act. ab ἀφίημι.

Ἀπέφερε, *auferebat*, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἀπέφερεν. Sic

Ἀπεφέρε, per Sync. pro ἀπέφερεσα, 1. sing. a. 1. ind. act. ἀπέφερον, a. 2. ind. act. ἀπέφερεν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. ab ἀπαυρέω, *aufero* : ex ἀπὸ et αὔρη, *aura, ventus levior*.

Ἀπέχω, ας, ε, *abduxi, duxi*, perf. ind. act. verbi ἀπάγω, *abduco*.

Ἀπεχῶ, -ῶ, *dissono, absono* ; part. præs. act. ἀπεχῶν, οὖσα, οὖν· ab ἀπὸ et ἠχ@, *sonus*.

Ἀπεχήματα, τὰ, *resonantia*, nom. plur. ab ἀπήχημα, ατος, τὸ, *extremus soni pulsus, extrema vox, resonantia, contre—comp.* Th. ἠχέω, *sonus*.

Ἀπηχὲς, ίος, ὁ ἡ, *absonus* ; item *odiosus* : ab ἀπὸ et ἠχ@, *sonus*.

Ἀπέχθετο, *invisus erat*, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. m. ἀπέχθομαι, perf. indic. pass. ab ἀπέχθομαι, vel ἀπεχθάνομαι, q. v.

Ἀπέχθην, ης, η, *abductus fui*, a. 1. ind. pass. verbi ἀπάγω.

Ἀπήχθησα, *odio persecutus sum*, a. 1. indic. act. ab ἀπεχθάνομαι. Th. ἠχ@, *odium*.

Ἀπεχχύμενος, η, ον, *resonans*, pro ἀπεχχύμενος, part. præs. pass. ab ἀπεχχύω, -ῶ, f. ύσω, p. υκα. Th. ἠχ@, *sonus*.

Ἀπεωρέοντ', pro ἀπεωρέοντο, *suspensi erant*, 3. plur. imperf. indic. m. Dor. pro ἀπεωρέοντο· ἀπεωρέσα, ας, ε, *ex sublimi dependi*, a. 1. ind. act.

Ἀπεωρημένος, η, ον, *suspensus*, part. præt. pass. ab ἀπεωρέομαι, -ήσομ. Th.

ἀπωσείω, -ῶ· ex ἀπὸ et ὠσείω, -ῶ, *sursum tollo, suspendo.*

'Απώσειος, ᾱ, ὁ ἧ ὅ, idem quod ἀπωσμένος.

'Απώσει, *abeunt*, Ion. pro ἄπασι, 3. plur. præs. indic. verbi ἄπειμι· Th. εἶμι, *eo.*

'Απώσθω, ης, ῃ, a. 2. sub. act, ab ἀπόσθω, *video.* Th. ὄσσω, *video.*

'Απώσιμον, *emittimus*, 1. pl. præs. ind. act. et part. præs. med. ἀπίμενος, ῃ, ον, *emittens*, Ion. pro ἀφίεμαι, et ἀφίμενος, ab ἀφίημι.

'Απώσιν, *abire*, præs. inf. act. ab ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo.* Et ἀπώναι, *emittere*, Ion. pro ἀφίεναι, ab ἀφίημι.

'Απώσιντο, Ion. pro ἀφίεντο, *emittunt*, 3. pl. præs. ind. m. vel pass. ab ἀφίεμαι. Th. ἵημι, *mitto.*

'Απώσιον, Ion. pro ἀφίεσαν. Th. idem.

'Απώσον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἄπειμι, *absum*; ex ἀπὸ et εἰμί, *eo*: indic. præs. med. ἧμαι, imperat. ἧσο, part. ἥμενος· a, 2. act. part. εἰς, et compositum, πάρειμι.

'Απώσκει, Ion. pro ἀφίησι, *emisserit*, 3. plur. sub. præs. act. verbi ἀφίημι.

'Απώς, *abeas*, a. 2. sub, act. 2. sing. ab ἄπειμι· quod ab ἀπὸ et εἰμί, *eo*; a, 2. ind. act. ἦν.

'Απώς γαίης, *longinquæ terræ* gen. sing. ab ἄπωρος, α, ον, *longinquus, a, um*: ex ἀπὸ, remotionis vocula.

'Απώσιος, ᾱ, ὁ ἧ ὅ, *improbabilis*: ex α priv. et πιθανὸς, quod ab πείθω, a. 2. ind. act. verbi πείθω.

'Απιθὴν, *inobedientem esse*, infin. præs. act. ἀπιθήσω, ᾷς, ᾷ, *inobediens sum*, a. 1. ind. act. Ion. pro ἀπείθησα· ab

'Απιθέω, -ῶ, *non obtempero, morem non gero, imperium detrecto*: ex α priv. et πείθω, *persuadeo*, eliso ε.

'Απίκτατο, Ion. pro ἀφίκοντο, et hoc pro ἀφῖγμένοι εἰσὶ, *venerunt*; sic ἀπίκτατο, pro ἀφῖγμένοι ἦσαν. Illud 3. plur. perf. ind. pass. hoc 3. pl. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι.

'Απίκω, Ion. pro ἀφίκω, 2. sing. a. 2. sub. med. ἀπικώμεθα, Ion. pro ἀφικώμεθα, præs. infin. med. ἀπικόμενος, Ion. pro ἀφικόμενος, *progressus*, a. 2. part. med. ab ἀφικνέομαι, *pervenio*: ex ἀπὸ et ἱκνέομαι, *venio.*

'Απιρὸς, ος, ὁ ἧ ὅν, *non amarus, amaritudinis expers*: ab α priv. et πικρὸς, ρά, ρὸν, *amarus.*

'Απικλείσθην, ης, ῃ, *clausus sum*, a. 1. ind. pass. Ion. ab ἀπικλείω, -ῶ, f. ίσω, p. εκα, *excludo, arceo, claudo.* Th. ἴκτανος, *oculus.*

'Απίμαλος, ος, ὁ ἧ ὅν, *pinguedinis expers*: ex α priv. et πίμελη, *pinguedo.*

'Απιδὴς, ὅος, ὁ ἧ ὅν, *purus à sordibus*: ex α priv. et πιδὸς, ος, ὁ ἧ ὅν, *sordes, squalor.*

'Απιδέσω, *desipio*; item *effluo*: à πιδὸς, *sapio.*

'Απίξεται, *pervenient*, Ion. pro ἀφίξεται, 3. sing. f. 1. m. ab ἀφικνέομαι· ex ἀπὸ et ἱκνέομαι, *venio.*

'Απιξὶς, pro ἄφιξις, εως, ἡ, *adventus, incursus*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι.

'Απιον, τὸ, *abii*, a. 2. indic. act. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo.*

'ΑΠΙΟΣ, ου, ἡ, *pyrus*, arbor; ἄπιον, ου, τὸ, *pyrum.* Dici volunt ab Apiâ regione, id est, Peloponneso: vel forsan ab ὀπὸς, ου, ὁ, *succus*, quia est succulentus fructus.

'ΑΠΙΟΣ, ία, ῖον, *longinquus*: qu. ab ἀπὸ, remotionis particula.

'Απισάνω, *discedere*, Ion. pro ἀφιστάνω, præs. inf. act. ab ἀφίστημι.

'Απισταται, Ion. pro ἀφίστανται, *deficiunt*, 3. pl. præs. ind. pass. Sic ἀπίστατο, Ion. pro ἀφίστατο, 3. pl. imperf. ind. pass.

'Απιστέω, -ῶ, *diffido*; imperf. ἠπίστεον, -ῶν· f. ήσω. Hinc ἀπιστέωσις, præs. part. pass. ex α priv. πίστις, *fides*, quod à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πείθω.

'Απίσχει, Ion. pro ἀφίησι, *discedo.*

'Απιστία, ας, ἡ, *diffidentia.*

'Απιστος, ου, ὁ ἧ ὅν, *infidus*; in comparat. ἀπιστότερος, fœm. gen. ἀπιστοτέρης· ex α priv. et πιστὸς, ὴ, ὸν, quod à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πείθω.

* 'Απίστως, adv. *perfidè, infidè, fraudulenter.*

'Απλανὴς, ὴος, ὁ ἧ ὅν, *non erraticus* vel *vagabundus*: ex α priv. et πλάνη, *error.*

'Απλατος, pro ἀπέλατος, ου, ὁ ἧ ὅν, *cui appropinquare tutum non est*: ex α priv. et πέλαω, adv. *propè.* Alii vertunt *informis, inefficiatus, simplex*: ex α priv. et πλαστὸς, ὴ, ὸν, *fictus*: à 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πλάσσω, vel πλάττω, *fingo.*

'Απλατὴς, ἐος, ὁ ἧ ὅ, *latitudine carens*: ex α priv. et πλατὺς, *latus*, vel πλάτος, *latitudo.*

'Απλατὶς, Dor. pro ἄπλατος, et hoc pro ἄπλητος, *magnitudine immensus, inaccessus*, per Sync. τὰ ε' à πλήθω, *impleo.* Th. πίλος. Quidam ἄπλατος idem esse dicunt cum ἄπλαστος, à πλάσσω, *formo*: seu ἁπλοῦς, à πλάττω, *appropinquo, accedo.*

'Απλάτυνε, credo legend. ἐπλάτυνε, 3. sing. imperf. vel a. 1. indic. act. verbi πλατύνω, *dilato.* Gen. xxvi. 22.

'Απλατος, Poët. pro ἄπλητος, ου, ὁ ἧ ὅν, (Dor ἄπλατος,) pro ἁπλήτου, *non impleri potest, infinitus, grandi, immensus, arduus*: ab α priv. et πλήθω, quod à πλέος, *plenus.*

* 'Απλητὸς, ου, ὁ ἧ ὅν, *inexplebilis.*

* 'Απλήτως, adv. *insatiabiliter, avarè, inexplebiliter.*

'Απλητὸς, pro ἄπλητος, qu. ab ἀπλήτης, ου, ὁ ἧ ὅν, *inaccessus, cui appropinquare tutum non est*: ab α priv. et πλησὸς, quod à 3. sing. præt. ind. pass. verbi πλήθω. Th. πίλος, *prope.*

'Απλυνος, ου, ὁ ἧ ὅν, *cui latus non stipatum est*: ab α priv. et πλυνὸς, *latus.*

'Απλυγὶς, ίδος, ἡ, *vestis simplex*, apud Sophoclem, quæ Homero est ἁπλὴ· ab ἁπλῆ (pro ἁπλὴ) fit enim ἁπλυγὶς, et epenthesi τῆ γ, ἁπλυγὶς. Hinc ἁπλύγιος, ου, ὁ ἧ ὅν, *simplex, innocens, innocuus.* Th. ἁπλὸς.

'Απλὴξ, ῆγος, ὁ ἧ ὅ, *non porcuseus.*

'Απλήγιος, ου, ὁ ἧ ὅν, idem; ex α pr. et πλήσσω, *percutio.*

'Απλήκητος, ου, ὁ ἧ ὅν, *inexplens, non completus*: ex α priv. et πλήκω, -ῶ. Th. πλέος, *plenus.*

'Απληστίσμαι, fut. ίσομαι, *non avidus, insatiabilis.*

'Απληστία, ας, ἡ, *inexplebilitas, insatiabilitas, immensitas.*

'Απλήστος, ου, ὁ ἧ ὅν, *inexplebilis, insatiabilis, immensus.* Indè adv.

'Απλήστως, *inexplebiliter, insatiabiliter, immensè*: ex α priv. et 3. sing. præt. ind. pass. verbi πλήθω. Th. πλέος, *plenus.*

'Απλὸς, ος, ὁ ἧ ὅν, *simplicitas, candor*: ab ἁπλόος, *simplex.*

'Απλόξυξ, υχος, ὁ ἧ ὅ, *qui promissum* vel *porrectum habet capillum*; item *qui raro est capillitio*: ex ἁπλόος, et ξυξὸς *capillus.*

'Απλοια, ας, ἡ. Vide ἁπλόος.

'Απλοίζομαι, f. ίσομαι, *simplicitatem utor.* Th. ἁπλόος, *simplex.*

'Απλοῖς, ίδος, ἡ, *vestis simplex*: in acc. pl. ἁπλοΐδας· cui opponitur διπλοῖς. In Homero jungitur substantivo χλαίνα, tanquam adject. Th. ἁπλόος, *simplex.*

'Απλοκος, ου, ὁ ἧ ὅν, *non plicatus*: ab α priv. et πέπλοκα, prær. ind. m. verbi πλέκω, *plico.*

'Απλοκυων, ονος, ὁ, cognomen Antisthenis apud Laërtium qu. *Cynicus simplici veste utens, Cynicus verissimus*: ab ἁπλόος et κύων, *canis.*

'ΑΠΛΟ'ΟΣ, -ῆ, -ῆν, ὁ ἁπλὸς, -ῆ, ὁ ἁπλοῦν, -οῦν, τὸ, *simplex*; compar. ἁπλούστερος· superl. ἁπλούστατος. Derivatur ab α unitatem significante, et πίλημι, *sum*, tanquam ἄπλεος, quia unicum est quod simplex est; juxta Eustath. et Etym. vel ab α priv. et πολὺς, quia quod simplex est non è multis.

'Απλοὺς, ἁπλῆς, ὁ ἧ ὅ, *navigatione carens, impar navigationi, insatigabilis*; ab α priv. et πλοῦς, *navigatio.* Indè ἄπλοια, ας, ἡ, *tempus navigationi inopportunum.* Th. πλέω, *navigo.*

'Απλότης, ητος, ἡ, *simplicitas, candor.*

'Απλουτος, ου, ὁ ἧ ὅ, *divitiis carens*: ab α priv. et πλοῦτος, *divitiæ.*

'Απλόω, -ῶ, *expando, explico, extendo*, f. ώσω, p. κα· imperf. ind. act. ἤπλοον, ἤπλουν· a, 1. inf. act. ἁπλῶσαι,

ἄπνευστος· ἄπνοος· ἄψυχος, *expers*, *expers*, *expers*, *exanimis*, *exanimus*, *exanimum*, *exspirans*, *exspirans*, *exspirans

'Αποδρίζω, *crapulam edormio, dormendo*: f. ίσω, et ίξω. a. 1. ind. act. ἀπέδριξα, ας, ε, cujus part. ἀποδρίξας, αντος, ὁ, in nom pl. ἀποδρίζαντες. Ex ἀπὸ, et δρίζω, *post sumptum cibum paululum dormio.*

'Αποδρίθω, f. ίσω, *degravo*, vel neut. *præ pondere devergo*: ex ἀπὸ et βρίθω, *gravis sum.*

'Αποδροχλ, ῆς, ἡ *perfusio, madefactio*: ab ἀπὸ, et βρέχω, *madefacio.*

'Αποδροχίζω, f. ίσω, *sorbeo, glutio, voro*: ex ἀπὸ et βροχθίζω. Th. βρέγχος, *guttur.*

'Αποδροχίζω, f. ίσω, *illaqueo, laqueis implico*: ex ἀπὸ et βρόχος *laqueus, restis.*

'Αποδρύχω, f. ξω, *demordeo, abedo*: ex ἀπὸ, et βρύχω, *mordeo.*

'Αποδρωθείς, ῖσα, ὸν, *exesus*: a. 1. part. pass. ab

'Αποδρώσκω, *abedo, comedendo consumo*: f. σω, p. βέβρωκα· pretr. ind. pass. βέβρωμαι, a. 1. ind. pass. ἀπεβρώθην, ης, ἡ. Ex ἀπὸ et βρώσκω, *comedo, depasco.*

'Αποβλω, *obturo, obstruo*: f. σω. Ex ἀπὸ. et βύω, *obturo, obstruo, implco, tego.*

'Αποβωμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *profanus, ab aris alienus*: ex ἀπὸ, et βωμὸς, *altare, ara, delubrum.*

'Απόγαιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *à terrâ remotus*: ut et ἀπόγειος, q. v. ab ἀπὸ, et γαῖα, *terra.*

'Απογαίω, *in terram verto*: f. ώσω. Ex ἀπὸ, et γαῖα, *terra.*

'Απογεῖα, ας, ἡ, *venius qui à terrâ exortus in mare feriur*: cui contrarius est qui dicitur τροπαῖα.

'Απόγεια, τὰ, *retinacula navium, funes quibus navis alligatur in littore*: unde 'Απόγεια λύειν, *eram solvere.*

'Απόγειον, ε, τὸ, vox mathematica quâ denotatur *summa planetæ altitudo*: opponitur τῷ ἰσήγειον, quod vide.

'Απόγειος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *à terrâ remotus*, ut et ἀπόγαιος, q. v. Omnia ex ἀπὸ, et γαῖα, *terra.*

'Απογαλακτίζω, *ablacto, à lacte depello*: 'Απογαλακτίζομαι, *ablactor, à lacte depellor*: à cujus 1. sing. præt. ind. pass. fit 'Απογαλακτισμὸς, ὁ, *ablactatio*: ex ἀπὸ, et γαλακτίζω. Th. γάλα, *lac.*

'Απογινώσω, ῶ, vel ἀπογινοῦμαι, fut. ώσω, *imbrico, imbricatim* (vel *suggrundiorum modo*) *facio* vel *tego*: ex ἀπὸ, et γωνὸς, ῶ, vel γίνομαι. Th. γίνυος, vel γίνυον, ου, τὸ, *suggrunda.*

'Απογίμω, f. ιμῶ, *depleo, demo ei quod plenum est.*

'Απογιμίζω, id. q. γιμίζω. Ex ἀπὸ, et γίμω, *plenus sum.*

'Απογονίω, ῶ, *genero, produco*: ex ἀπὸ, et γονὰω, ῶ, *gigno, genero, pario.* Th. γίνομαι, *gignor, nascor, procreo, sum.*

'Απογεύομαι, f. ύσομαι, *degusto*: ex ἀπὸ et γεύομαι, *gusto.*

'Απογεφύω, ῶ, f. ύσω, *ponte jungo, pontem impono*: ex ἀπὸ, et γεφύω, ῶ. Th. γέφυρα, *pons.*

'Απογνήσιος, ος, ὁ, *consanguineus*: in acc. pl. masc. ἀπογνήσιους τοὺς, præs. part. act. ab

'Απογνησιόω, *consanguineo*: f. ἀπογνησιώσω. p. ἀπογνησίωκα. a. 1. ind. act. ἀπεγνησίωσα. a. 1. sub. act. ἀπογνησιώσω, ῶς, ᾗ. Ab ἀπὸ, et γνήσιος. Th. γλῆος, *senectus.*

'Απογίγνομαι, et ἀπογίνομαι, *absum, decedo*: item *morior*: f. ἀπογενήσομαι, p. ἀπογέγονημαι, a. 1. ind. pass. ἀπεγενήθην, ης, ης, a. 2. ind. m. ἀπεγενόμην. a. 2. med. part. ἀπογενόμενος, η, ον, *mortuus.* Ex ἀπὸ, et γίνομαι, sum.

'Απογνώσω, *rejicio, non agnosco, abnuo, improbe*; item *absolvo, renuntio, despero*, f. ἀπογνώσομαι, p. ἀπέγνωκα. plusq. perf. ind. act. ἀπεγνώκειν. a. 1. ind. act. ἀπέγνων, ως, ω, ᾗ. à γνόω, ῶ, et in 3. pl. ἀπέγνωσαν. a. 2. act. imperat. ἀπόγνωθι. a. 2. act. sub. ἀπογνῶ, ῷς, ῷ. a. 2. act. inf. ἀπογνῶναι. a. 2. act. part. ἀπογνὼς, οῦσα, ὸν. perf. ind. pass. ἀπέγνωσμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ἀπεγνώσθην, ης, η. f. 1. pass. ἀποδοσθήσομαι. præt. part. pass. 'Απεγνωσμένος, η, ον, *rejectus*: ex ἀπὸ, et γινώσκω, *cognosco.*

'Απογλαυκόω, ῶ, f. ώσω, *cæsium reddo*. 'Απογλαύκωμα, ατος, τὸ, et 'Απογλαύκωσις, εως, ἡ, *glaucoma, glaucedo*: à 1. et 2. sing. præt. ind. pass. Th. γλαυκὸς, *cæsius.*

'Απόγλανοι, οἱ, *qui exilibus sunt clunibus, depygos.* Th. γλουτὸς, *clunes.*

'Απογλυκαίνω, f. ανῶ, *dulce reddo, dulcio*: ex ἀπὸ et γλυκαίνω. Th. γλυκὺς, *dulcis.*

'Απόγνωσις, εως, ἡ *desperatio*: à præt. ind. m. verbi ἀπογινώσκω.

'Απογνῶν, οῦς, ὁ ᾗ ἡ, *rejecorim*; a. 2. sub. act. 'Απογνὺς, ὄντος, ὁ, *qui rejecit*: a. 2. part. act. ab ἀπογινώσκω, quasi ab ἀπογνύω, ῶ, vel ἀπόγνυμι. conjung. sec.

'Απογνώμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *qui dentes ætatis indices amisit*, ὁ μὴ ἔχων δι' ὃ γνωσθῇ, à 1. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπογινώσκω.

'Απόγνωσις, εως, ἡ, *desperatio*: ab eod.

'Απογνώστης, ου, ὁ, *qui desperat, deperator*: ab eod.

'Απογονὶ, Dor. pro -νὴ, ῆς, ἡ, *progenies, posteritas.*

'Απόγονα, τὰ, *facunda, orta, oriunda*, nom. pl. ab 'Απόγονος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *ortus, oriundus*, et subst. *nepos, posterus.* Ex ἀπὸ, et γίγνομαι, præt. ind. m. verbi γεινόμαι.

'Απογηράω, *senectutem aufero, juvenilem reddo.* Th. γῆρας, *senectus.*

'Απογραφὴ, ῆς, ἡ, *descriptio, census, scriptio, recensio, enumeratio.*

'Απόγραφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *ab exemplari* vel *ad exemplar effictus.*

'Απόγραφον, ε, τὸ, *exemplum libri* vel *tabulæ, descriptum, exscriptum, descriptio*; ex

'Απογράφω, *in tabulas refero, describo*, imperf. ind. act. ἀπέγραφον, f. ψω. p. ἀπογέγραφα. a. 1. ind. act. ἀπέγραψα. a. 1. sub. act. ἀπογράψω, ψῃς, ψῃ. 'Απογράφομαι, *describor*; item *nomen profiteor.* perf. ind. pass. ἀπογέγραμμαι, *conscriptus fui.* a. 1. ind. pass. ἀπογράφθην, ης, η. a. 1. ind. m. ἀπεγραψάμην, ω, στο, a. 1. inf. m. ἀπογράψασθαι.

'Απογυιόω, ῶ, *enervo, membra debilito, deartuo, delumbo*. f. ώσω, p. ἀπογεγύιωκα, a. 1. subj. ἀπογυιώσω, ῷς, ῷ. Ex ἀπὸ, et γυῖον, -ου, q. v.

'Απογυμνάζομαι, *exercor, me exerceo*: ab ἀπὸ, et γυμνάζομαι. Th. γυμνὸς, *nudus, inermis.*

'Απογυμνόω, -ῶ, *nudo, denudo*, f. ώσω, a. 1. part. pass. ἀπογυμνώσας, ᾶσα, ὰν, *denudatus.* Ab ἀπὸ, et γυμνὸς, -ὸν. Th. γυμνὸς, *nudus.*

'Απογύμνωσις, εως, ἡ, *denudatio*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπογυμνόω, -ῶ, q. v.

'Απογυναίκωσις, εως, ἡ, *effeminatio.* Th. γυνὴ, *femina, mulier.*

'Απογωνίωμα, ἄτος, τὸ, *angulum me colligo*, inf. præs. m. ἀπογωνίωσθαι· ex ἀπὸ, et γωνία, -ίωμαι. Th. γωνία, *angulus.*

'Απόδα, τὸν, vel τὰν, *pedibus carentem*, acc. sing. m, vel f. ab ἄπους. Th. πούς. Est et ἄπους, nom. neutr. plur.

'Αποδάζομαι, *divido, distribuo, partior, impertio*: f. ι. m. ἀποδάσομαι et Poët. ἀποδάσσομαι· f. 1. inf. m. ἀποδάσασθαι, et ἀποδάσσασθαι, *distributurum esse.* Th. δαίω, *divido.*

'Αποδαίνω, *comburo*: ex ἀπὸ, et δαίνω, uro.

'Αποδάκνω, f. δάξω, *demordeo, præmordeo*: ex ἀπὸ, et δάκνω, *mordeo.*

'Αποδακρύω, *lachrymas fundo, lachrymo*: f. ύσω. p. ας. a. 1. ind. act. ἀπεδάκρυσα, ας, ε. Hinc

'Αποδακρυτὰ, ὁν, τὰ, *medicamenta lachrymas moventia.* Ex ἀπὸ et δακρύω. Th. δάκρυ, *lachryma.*

'Αποδάμιον, Dor. pro ἀποδημία, pr. inf. act. *peregrè proficisci*: si ἀπέδαμος, Dor. pro ἀπήμιος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *peregrè agens.* Vide ἀποδαμέω, -ῶ.

'Αποδαρθάνω, a. 2. inf. act. idem quod δαρθάνειν.

'Αποδάσμιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui tributum pendit*, et *tributum cujus fit divisio*; item *quod pro parte* (seu portione) *alicui cedit.*

'Αποδασμὸς, ὁ, *divisio, partitio, pars, portio*, à 1. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδάζομαι.

'Αποδάσσασθαι, et ἀποδάσσεσθαι, *distributurum esse*, Poët. pro ἀποδάσασθαι, a. 1. inf. m. vel -σεσθαι, f. 1. inf. med. verbi ἀποδάζομαι *distribuo.*

'Αποδαυλίζω, *titione dedolo* vel *cædo tundo*; item *exutundo*: ex ἀπὸ et δαυλὸς, Æol. pro δαλὸς. Th. δαίω, *ar-*

Ἀνδίσγημι, *exceptus sum*, perf. ind. pass. ab ἀνδέχομαι. Th. δέχομαι, *capio*.

Ἀνεδείχθην, perf. ind. pass. *demonstratus, approbatus sum*; perf. pass. part. ἀνεδεδειγμένος, η, ον, *demonstratus, approbatus*: ab ἀνὰ δείκνυμι.

Ἀνεδειλιακώς, *timidè, meticulosè, eorum more, qui concidérunt animo*, adv. ab

Ἀνεδειλιακὼς, υῖα, ός, *timidus*, part. perf. act. verbi ἀνεδειλιάω, -ῶ. Th. δειλὸς, *timidus*.

Ἀνεδείλιασε, *æstimatur, censetur*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀνεδείχνυμι.

Ἀνεδίδοται, *redditus sum*, præt. ind. pass. ex

Ἀνέδοσαν, *reddidi*, præt. ind. act. verbi ἀνεδίδωμι, *reddo*.

Ἀνεδίωξαν, ας, ε, *aufugi*, et in 3. plur. ἀνεδίωξάμεν, præt. ind. act. verbi ἀνεδιώκω. Th. δίκω, *fugio*.

Ἀνεδεὴς, ἐος, -εῖς, ὁ ἧ ἑ, *inferior, vacuus, cui aliquid deest*: ex ἀνὰ et δέομαι. Th. δέω, *ego, deficio*.

Ἀνεδὲς, *deest, deficit, abest*, 3. sing. præs. ab eod.

Ἀνεδοίδυν, -ύσω, et ἀνεδοιδύσκω, -ύσομαι, *deterreo*; imperf. indic. med. ἀνεδοιδυσκόμην, -ν, στο· ab ἀνὰ et δοιδύσκω. Th. δοιδὺς, *timor*.

Ἀνεδύνωμι, f. ξω, p. χα, *ostendo, exuo, demonstro, probo*; præs. pass. act. ἀνεδυνώμην, ὄσα, ὀν, *præ se ferens*; præs. inf. pass. ἀνεδύνωσθαι. a. 1. ind. act. ἀνέδυσα, ας, ε· ep. 1. inf. act. ἀνεδύσαι, Ion. ἀνεδῦσαι· perf. ind. pass. ἀνεδέδυγμαι, cujus part. ἀνεδεδυγμένος, η, ον, *approbatus*. Th. δύνωμι, vel δυνάω, *ostendo*.

Ἀνεδυτικὸς, ὴ, ὸν, vel ὺ, ὁ ἧ ἑ, *demonstrativus*.

Ἀνεδυτικῶς, *demonstrativè*, adv. ab

Ἀνεδυτικὸς, ὴ, ὁ ἧ ἑ, *demonstrabilis, probabilis*: omnia à 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἀνεδύνωμι, *demonstro*.

Ἀνεδύσατο, -ῶ, *præ timore refugio, reformido*. f. ἐσω, p. ἀνεδεδυσάμην, cujus part. ἀνεδεδυσαμένος, υῖα, ος, unde adv. ἀνεδυσαμένως, *timidè, meticulosè*.

Ἀνεδῦσαι, a. 1. inf. act ἀνεδύω. f. 1. inf. act. ab eod. Th.

Ἀνέδυσις, εως, ἡ. Ion. ἀνέδῡσις. *demonstratio, declaratio, probatio*; item *specimen*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀνεδύνωμι.

Ἀνέδυτος, ὁ ἧ ἑ, *qui eorum fuerit, qui cenatus est*; qu. ὁ ἀν ἐσ τὸ δεῖπνον. vel *incenatus*, ab ἀνὰ, pro α priv. et δεῖπνον, *cena, cibus*.

Ἀνεδῦσαν, Ion. pro ἀνεδύσασαν, *exuerant*, infin. præs. act. verbi ἀνεδύω.

Ἀνεδυφοκόμα, -ῶ, *obtrunco, cervicem abscindo, decollo*; item *abscindo à cervice*, f. ήσω, p. κα. a. 1. ind. act. ἀνεδυφοτόμησα, ας, ε· f. 1. inf. act. ἀνεδυφοτομῆσαι· ab ἀνὰ, δυφὴ, Ion. pro δέμη, *cervix, collum*, et τίτημι, 1. sing. præt. ind. med. verbi τίμνω, *seco, scindo*.

Ἀνεδυχθὴς, ῆσα, ὲν, *demonstratus, approbatus*, a. 1. part. pass. ἀνεδυχθήσεσθαι, f. 1. inf. pass. verbi ἀνεδύνωμι.

Ἀνεδωκατόω, -ῶ, *decimo, decimas accipio*; item *decimas do*, f. ώσω, p. ἀνεδεδωκάτωκα· ex ἀνὰ et δωκάτη, -ῆ. Th. δέκα, *decem*.

Ἀνεδωκάτωσις, εως, ἡ, *decimatio, decimarum exactio*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀνεδωκατόω, -ῶ.

Ἀνεδωτίνησε, Ion. pro ἀνεδίχεσθαι, *recipere*, præs. inf. m. verbi ἀνεδέχομαι.

Ἀνεδωτίνης, ου, ὁ, vel ὺ, ὁ ἧ ἑ, *recipiendus, admittendus*.

Ἀνεδώτης, υ, ὁ, vel ἀνεδωτὴς, ῆος, ὁ, *receptor*, in nom. pl. ἀνεδῶται, et ἀνεδωτῆρες, οἱ, *coactores tributorum et vectigalium*.

Ἀνεδωτὸς, ὴ, ὁ ἧ ἑ, *dignus qui admittatur et recipiatur, receptus, acceptabilis, gratus, probatus*: omnia à 3. sing. præt. indic. pass. verbi ἀνεδέχομαι.

Ἀνεδυνδρέομαι, -ῶμαι, *arboresco*; inf. præs. m. vel pass. ἀνεδυνδρέεσθαι· a. 1. ind. pass. ἀνεδυνδρέσθη, ης, η, cujus part. ἀνεδυνδρεσθὶς, ῖσα, ὲν· ab ἀνὰ et δυνδρέομαι, -ῶμαι. Th. δύνδρον, *arbor*.

Ἀνεδύξαι, Ion. pro ἀνεδεῖξαι, *edere, demonstrare*, a. 1. infin. act. verbi ἀνεδείκνυμι· sic ἀνεδύξάμενος, pro ἀνεδειξάμενος, a. 1. part. m. et sic in aliis.

Ἀνέδυξις, εως, ἡ, *demonstratio*, Ion. pro ἀνέδειξις, q. v.

Ἀνεδύομαι, -ῶμαι, *religer, alliger, præliger*, præs. indic. pass. verbi ἀνεδέω. Th. δέω, *ligo*.

Ἀνεδύσω, Ion. ἀνεδύσομαι, fut. ῡμαι, *excoria*: à cujus 1. sing. præt. ind. pass. fit

Ἀνέδυμα, ατος, τὸ, *cutis detracta, spolium*.

Ἀνεδυμαντόω, -ῶ, idem quod ἀνεδύω, q. v.

Ἀνέδυσις, εως, ἡ, *religatio*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀνεδέω. Th. δέω, *ligo*.

Ἀνεδυσμὸς, ὁ, *fasciculus, linteum*; item *fascia circa caput mulierum*, vel *earum mammas continens*: inde

Ἀνεδυσμὸω, ἀνεδυσμόω, -ῶ, et ἀνεδυσμόομαι, *colligo, religo*: ex ἀνὰ et δυσμὸς, quod à 1. sing. præt. ind. pass. verbi δέω, *ligo*.

Ἀνεδυχθὴς, ῆσα, ὲν, *exceptus*, a. 1. part. pass. ab

Ἀνεδύχομαι, *excipio, recipio, admitto*; item *probe*, f. δέξομαι, p. δεδύγμαι· a. 1. ind. pass. ἀνεδύχθην, ης, η, et in 3. plur. ἀνεδύχθησαν· a. 1. ind. med. ἀνεδυξάμην, ω, ατο· a. 1. inf. m. ἀνεδύξασθαι· ex ἀνὰ et δέχομαι, *capio*.

Ἀνεδυχμένος, η, ον, *acceptus*, perf. part. pass.

Ἀνεδύχω, *accipe*, 2. sing. præs. imperat. m. ab eod.

Ἀνεδύω, -ῶ, fut. ύσω, perf. ῦκα, *religo, alligo, præligo*: in præs. ind. pass.

Ἀνεδύομαι, -ῦμαι, *religer*: ab ἀνὰ et δέω, *ligo*.

Ἀνεδέω, -ῶ, *absum, inferior sum*: ex ἀνὰ et δέω, *deficio*.

Ἀνεδήλω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *manifestum reddo, declaro*: ab ἀνὰ et δῆλος, -ον, Th. δῆλος, *certus, manifestus*.

Ἀνεδημέω, -ῶ, *absum domo* seu *patrid, peregrinor, peregrè proficiscor*, f. ήσω, p. ἀνεδεδήμηκα, ας, ε· a. 1. ind. act. ἀνεδήμησα, ας, ε. a. 1. part. act. ἀνεδημήσας, ασα, ας· ex ἀνὰ et δῆμος, *populus*.

Ἀνεδημία, ας, ἡ, *peregrinantis absentia, peregrinatio*.

Ἀνεδημητὴς, ᾶ, ὁ, *peregrinator*.

Ἀνεδημητικὸς, ὴ, ὸν, vel ὺ, ὁ ἧ ἑ, *peregrinari solitus*.

Ἀνέδημος, ος, ὁ ἧ ἑ, *peregrè agens, absens à domo* vel *patrid*: omnia ex ἀνὰ et δῆμος, *populus, plebs, vulgus*.

Ἀνεδία, ας, ἡ, *pedum defectus, pedum carentia*: ab ἄνους, q. v.

Ἀνεδιαιτάω, -ῶ, f. ήσω, *arbitramento absolvo*; a. 1. ind. act. ἀνεδιήτησα, ας, ε· ex ἀνὰ et διαιτάω, -ῶ, Th. δίαιτα, *arbitrium*.

Ἀνεδιαρύλλω, *dispasco, arcos, intersepio, divido*: ex ἀνὰ, διὰ, et ῥύλλω, *mitto*.

Ἀνεδιατρίβω, fut. ψω, *immoror, tempus consumo*: ex ἀνὰ, διὰ, et τρίβω, *tero*.

Ἀνεδιδάσκω, fut. ξω, *dedoceo*: ex ἀνὰ et διδάσκω, *doceo, disco*.

Ἀνεδιδόων, -ών, *reddere*, præs. inf. act. pro ἀνεδιδόναι, ab ἀνεδίδωμι, *reddo*.

Ἀνεδίδομαι, *reddor, retribuor, refero*, præs. ind. pass. verbi ἀνεδίδωμι, q. v.

Ἀνεδιδράσκω, fut. δράσω, *aufugio*. Vide in ἀνέδρᾱν. Th. διδράσκω, *fugio*.

Ἀνεδίδωμι, *reddo, retribuo, persolvo, do*; item *interpretor*, præs. imperat. act. ἀνδίδοδι, ίτω· præs. inf. act. ἀνεδιδόμεν· præs. part. act. ἀνεδιδὺς, ῦσα, ὺν· f. ἀνδώσω, ους, ω, perf. ἀνεδέδωκα, ας, ε· a. 1. ind. act. ἀνέδωκα, ας, ε· a. 2. ind. act. ἀνέδων, ως, ω· a. 2. imperat. act. ἀνδόσ, ἀνεδότω, *solve*, 2. pl. ἀνδότε· præs. opt. act. ἀνεδιδοίην, ης, η· a. 2. opt. act. ἀνεδοίην, ης, η, (Att. ἀνεδφην,) et in plur. per Synec. ἀνεδοίμεν, οίτην· præs. sub. act. ἀνεδιδῶ, ῷς, ῷ· a. 2. sub. act. ἀνεδῶ, ῷς, ῷ· præs. inf. act. ἀνεδιδόμεν, et ἀνεδίδην, -ὺν· a. 2. inf act. ἀνεδόμεν, et Att. Dor. et Æol. ἀνεδόμεναι· præs. part. act. ἀνεδιδὺς, ῦσα, ὺν. a. 2. part. act. ἀνεδὺς, ῦσα, ὺν. præs. indic. pass. ἀνεδίδομαι, *reddor, retribuor*; im-

perf. ind. pass. ἀποδέδῐμαι, οι, ντο. perf. ind. pass. ἀποδέδομαι· plusq. perf. ind. pass. ἀποδέδμην· aor. 1. ἀπεδόθη· f. 1. pass. ἀποδοθήσομαι· paulò post. f. ἀποδώσομαι· præs. imp. med. ἀποδίδοσο, σθω· præs. opt. med. ἀποδιδοίμην, οῖο, οῖτο· a. 1. opt. m. ἀποδοσίμην, ας, ατ· præt. optat. pass. δοιτο· ἀποδῖμεν, οῖο, οῖτο· præs. sub. ἀποδιδῶμαι, ῳ, ῶται· perf. sub. m. vel pass. ἀποδεδόμενος, ῳ, ῶται· perf. inf. med. vel pass. ἀποδίδοσθαι· a. 1. inf. pass. ἀποδοθῆναι· præs part. med. vel pass. ἀποδιδόμενος, η, ον· a. 1. ind. med. ἀπεδόμην· a. 2. ind. m. ἀποδῶμην, ωο, ωτο, *vendidi* ; a. 2. imperat. m. ἀπόδοσο, σθω· aor. 2. opt. med. ἀποδοίμην, οῖο, οῖτο· a. 2. sub. m. ἀποδῶμαι, ῳ, ῶται. a. 2. inf. m. ἀποδόσθαι· a. 2. part. med. ἀποδόμενος, η, ον. Th. δίδωμι, *do*.

'Αποδίηημι, et ἀποδιῆθ, *dirimo, distinguo ; intervallo sejungo* : ex ἀπὸ, διὰ, et ἵημι.

'Αποδικάζω, f. άσω, *absolvo*, opp. καταδικάζω· ab ἀπὸ et δικάζω. Th. δίκη, *jus*.

'Αποδίκλω, -ῶ, fut. ῶσω, *causam meam defendo* : ex ἀπὸ et δίκη, *jus*.

'Αποδίνω, -ῶ, fut. ῶσω, *devolvo* : ex ἀπὸ et δίνω, -ῶ. Th. δίνη, *vortex*.

'Αποδίομαι, f. ίσομαι, idem quod ἀποδίω, q. v.

'Αποδιοπομπέω, -ῶ, et ἀποδιοπομπεύομαι, -ῦμαι, *ablego, procul amando, depello, expio* ; præs. inf. pass. ἀποδιοπομπεύσθαι. h. e. ἀποτρέπεσθαι διὰ τὴ ἀποτρεπαίου Διὸς· ex ἀπὸ et διοπομπέω, -ῶ, quod à Διὸς et πομπὴ, à πέμπω, *mitto*.

'Αποδιορίζω, *segrego, suis limitibus finibusve separo*, f. ίσω, p. ἀποδιόρισμαι· ex ἀπὸ, διὰ, et ὁρίζω. Th. ὅρος, *terminus, limes*.

'Αποδισκίον, *discum dejicio ; in disci morem dejicio* : ex ἀπὸ et δίσκος, *discus*.

'Αποδιφθόγγω, -ῶ, f. ώσω, *in diphthongum confio, sive contraho* : indè

'Αποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, *in diphthongum conflatio, seu contractio* : ex ἀπὸ et διφθόγγος, q. vide. Th. φθέγγομαι, ὁ *cum* seu *sonum emitto, sonum edo*.

'Αποδίω, f. ίσω, *expello* : à δίω, pro διώκω.

'Αποδίωκω, f. ξω, *abigo, alicunde expello* : indè

'Αποδίωξις, εως, ἡ, *expulsio* : ab ἀπὸ et διώκω, *persequor*.

'Αποδοθήην, ης, η, a. 1. opt. pass.

'Αποδοθῆναι, a. 1. inf. pass.

'Αποδόθησομαι, f. 1. indic. pass. verbi ἀποδίδωμι, *redde*.

'Αποδοκίω, *displicere* ; ἀποδοκίω res Herodoto dicitur, quæ censetur non faciendæ. Th. δοκέω, *video, probo*.

'Αποδοκιμάζω, vel ἀποδοκιμάω, ῶ, *improbo, non approbo, reprobo, rejicio*, f. άσω, p. ἀποδεδοκίμακα· a. 1. ind. act. ἀπεδοκίμασα.

'Αποδοκιμάζομαι, *improber, rejicior* ; perf. ind. pass. ἀποδεδοκίμασμαι. a. 1. indic. pass. ἀποδοκιμάσθην· a. 1. inf. pass. ἀποδοκιμασθῆναι· à 2. sing. præt. ind. pass. fit

'Αποδοκιμασία, ας, ἡ, *improbatio, rejectio*.

'Αποδόκιμος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *minimè probus, non probandus, adulterinus* : omnia ex ἀπὸ et δόκιμος. Th. δοκέω.

'Αποδόμεναι, *reddere*, a. 2. inf. act. Æol. pro ἀποδοῦναι.

'Αποδόμενος, η, ον, a. 2. part. m. ἀποδῦναι, a. 2. inf. act. ἀπέδυς, ἀποδύτω, in 2. plur. ἀπόδυτε, a. 2. imperat. act. ἀποδύσθαι, a. 2. inf. m. vel bi ἀποδῦναι, *reddo*.

'Αποδόντως, ος, ἡ, *sordium circa dentes purgatio* : ex ἀπὸ et ὀδὼς, *dens*.

'Αποδὸς, ἀποδόντα, *reddito*, a. 2. imperat. act. et in 2. pl. ἀπόδοτε, ab ἀποδίδωμι.

'Αποδος, υ, ἡ, Ion. pro ἔξοδος, *abitus, discessus, digressus, reditus*. Th. ὁδὸς, *via*.

'Αποδὸς, τὸς, *pedibus carentis*, gen. sing. ab ἄπους. Th. πὸς, *pes*.

'Αποδόσιμος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *qui reddi aut restitui debet* : ab ἀποδίδωμι, *reddo*.

'Απόδοσις, εως, ἡ, *redditio, retributio, persolutio* : à 2. pers. sing. præt. indic. pass. verbi ἀποδίδωμι. Th. δίδωμι, *do*.

'Αποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, *redditor*.

'Αποδοτικὸς, ὴ, ὸν, *retributorius* : ab eod. Th.

'Απόδουλος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *ex servo genitus* : ex ἀπὸ et δοῦλος, *servus*.

'Αποδόσαι, *reddidisse*, a. 2. inf. act. ab ἀποδίδωμι, *reddo*.

'Αποδοχεῖον, ου, τὸ, *receptaculum, receptorium*.

'Αποδοχὴ, ῆς, ἡ, *receptio, admissio, approbatio, commendatio* : ab ἀποδέχομαι.

'Αποδοχμόω, -ῶ, *oblique, incurvo* ; a. 1. part. act. ἀποδοχμώσας, ὁ, *inflectens, incurvans* ; a. 1. inf. act. ἀποδοχμώσαι, *inflexisse, incurvasse* : ex ἀπὸ et δοχμὸς, -ῶ. Th. δοχμὸς, ἡ, ὸν.

'Απόδραγμα, ατος, τὸ, *quod manu alicunde carpitur* : à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδράσσω, vel -τω, *decerpo*.

'Αποδρᾶθι, per Metaplasmum pro ἀποδραθεῖν, *dormiisse*, a. 2. inf. act. verbi ἀποδαρθάνω.

'Αποδρᾶθι, *aufuge*, a. 2. imperat. act. ἀποδράσαιμι, ης, η, *aufugerim*, a. 2. opt. act. ἀποδρὰς, ᾶσα, ὰν, *qui* vel *quæ aufugit*, part. aor. 2. act. vel part. a. 1. ab ἀπίδρα, per Sync. pro ἀπίδρασα, ab ἀποδράω, *aufugio*.

'Αποδράσαιμι, ας, ι, *aufugerim*, a. 1. opt. Æol. ab ἀποδῦναι, *aufugio*.

'Απόδρασις, εως, ἡ, *fuga, vitatio, desertio* : à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδράω.

'Απόδρασις στρατείας, *desertio aciei, detrectatio militiæ*.

'Αποδρέσθαι, vel -τω, ου ἀποδρᾶναι, vel -τωσαι, *decerpo* : ab ἀπὸ et δράσσω, vel -τω, f. ξω, perf. χα, *carpo, prehendo*.

'Αποδρᾶναι, -ῶ, *fugio, effugio, aufugio*, f. ἀποδράσω, p. ἀποδέδρακα, a. 1 indic. act. ἀπέδρασα, et per Sync. ἀπέδρα, undè part. ἀποδρὰς, ᾶσα, ὰν, quod ab ἀποδρᾶθι· a. 1. opt. Æol. ἀποδράσαιτο, ας, ατ· a. 2. ind. act. ἀπέδρην, et a. 2. opt. act. ἀποδραίην· a. 2. imperat. act. ἀπόδρᾶθι· a. 2. inf. act. ἀποδρᾶναι. ab ἀπὸ et δράω.

'Αποδρᾶσι, *decerpe*, 2. sing. præs. imperat. act. ab

'Αποδράσσω, *decerpo*, f. ψω, p. σ· præs. ind. pass. ἀποδέδρασμαι· ex ἀπὸ et δράσσω, *decerpo*.

'Αποδρεψὶς, σως, ἡ, *decerptio, collectio fructuum* : à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδρέπω.

γ' Αποδρᾶναι, Ion. pro ἀποδρᾶναι, *aufugisse*, a. 2. infin. act. verbi ἀποδρᾶναι, *aufugio*.

'Απόδρασις, Ion. pro ἀπόδρασις, ως, ἡ, *fuga*, q. v.

'Αποδρόμος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *qui recurrit, cursu revertens* ; item *cursu inferior* : à præt. indic. med. verbi ἀποτρέχω.

'Αποδρύπτω, *dilacero, dilanio, discerpo, excorio* : præs. infin. act. ἀποδρύπτειν· ex ἀπὸ et δρύπτω, *lacero*.

'Αποδρύφω, idem quod ἀποδρύπτω· præs. infin. act. ἀποδρύφειν. præs. opt. act. ἀποδρύφοιμι, ος, οι, a. 1. sub. act. ἀποδρύψω, in 3. pl. ἀποδρύψωσι· a. 1. ind. pass. ἀπεδρύφθη, ης, η· ab eod. Th.

'Αποδρῶ, contract. pro ἀποδράσω, q. v.

'Αποδρῶμαι, præs. optat. Att. pro ἀποδρώμην, *aufugerem* : ab eodem Th.

'Αποδύρομαι, f. ὀδυρέμαι, *lamentor, gravitèr conqueror* : ex ἀπὸ et δύρομαι, *lamentor, ploro*.

'Αποδὺς, ὺσα, ὺν, *exuto* part. præs. act. ἀποδύοντα, *exuere, spoliare*· a. 1. inf. act.

'Αποδυσκάμενος, η, ον, *resolvens*, 1. part. m. ab ἀποδύω.

'Απόδυσις, εως, ἡ, *ipsa actio exuendi, vestimentorum depositio* : 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδύω, *exuo*.

'Αποδυσπετέω, -ῶ, f. ήσω, *stomachor, ægrè fero, impatienter agito* ; item *reniter, resisto, difficultèr cedo* ; ex ἀπὸ, δὺς, et πέτω, *cado, ruo*. Th. πίπτω, *cado*.

'Αποδυσπέτησις, εως, ἡ, *stomachatio in rebus adversis, impatientia* : 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδυσπετέω, -ῶ.

'Αποδυτήριον, ου, τὸ, *locus ubi vestimenta exuuntur* ; ab ἀποδύομαι.

'Αποδύω, vel ἀπόδυμι, *exuo*, f. ύσω, p. κα· præs. ind. pass. ἀποδύομαι, imperf. ind. ἀποδυόμην, et in 3. pl. ἀποδεδύντο· ex ἀπὸ et δύω.

'Αποδῶ, ῷς, ᾷ, *reddidero*, a. 2. sub. act. et ἀποδόω, ῷς, ῷ, *reddam*, re

tribuam, in 1. pl. ἀποδόσομεν, f. 1. ind. act. et

'Αποδῶμι, ῶς, ῶ, *reddidero, retribuero*, a. 2. opt. act. Att. verbi ἀποδίδωμι.

'Απόδων, τῶν, *pedibus carentium*, gen. plur. ab ἄπους. Th. πῶς, *pes*.

'Απόεικε, pro ἀπέοικε, 2. sing. a. 2. imperat. act. ἀποεικάτω, *refutare*, a. 2. inf. act. sic

'Αποίκτιον, Počt. a. 2. indic. act. pro ἀπέκτον.

'Αποίσω, a. 1. vel 2. sub. act. 3. sing. ab ἀπό et ἤνεγκα, *dico*.

'Απόκεργε. Počt. pro ἀπέργω ab ἀπείργω, f. ξω, *arceo. dirimo*. Th. ἔργω, *arceo*.

'Απόκηρε, ας, ε, *corrupit*, a. 1. ind. act. Æol. sine augmento, ab ἀποκήρω. Th. ἤρω, f. 1. act. Æol. ἤρεω hinc ἀποκήρω, pro ἀπείρω, f. 1. ind. act. 3. sing. Æol.

'Απόκινσον, f. ζόνω, *discinge*; p. ind. pass. ἀπεζώσμαι· f. 1. pass. ἀποζωσθήσομαι.

'Απόκοπτε, a. 1. inf. pass. ab ἀποκόπτω. Th. ζόννυμι, vel ζώννυμι, *cinge*.

'Αποκόλλω, *defloresco*, f. 1. indic. act. ἀπεκόλλᾱ· a. 1. ind. act. ἀποκόλλω, ας, ε· pret. ind. act. ἀπέκολλα· p. ind. pass. ἀπέκολλμαι· ex ἀπό et κόλλα, *floreo*.

'Αποκόπτε, a. 2. inf. act. ἀποκόψαι, ῳ, ι. a. 2. sub. act. ἀποκοπόντος, et in fem. gen. ἀποκοπούσης, gen. sing. a. 2. part. act. ab ἀποκόπτω, *morior*.

'Αποκοπόντα, Ion. pro ἀποθανεῖ, vel Att. ἀποθανεῖν, 2. sing. f. 2. ind. m. verbi ἀποθνήσκω.

'Αποκοπόντα, Dor. pro ἀποθανόντα, *mortua*, a. 2. part. act. f. g. Vide ἀποθανών.

'Αποκρέμνη, f. ήω, *audeo, confido*.

'Αποκρίμνος, η, ον, *depositus*, a. 2. part. m.

'Αποκρύπτω, *depanere, rejicere*, a. 2. inf. med. ab ἀποκρύπτω· ex ἀπό et κρύπτω, *pono*.

'Αποκρύφω, fut. ψω, *demeto, spicas decutio, abscindo*.

'Απόκτας, ας, ά, *depositio* : à 2. pers. sing. præt. indic. pass. verbi ἀποκτάω. Th. κτάομαι, *pono*.

'Απόκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, *abjectus, neglectus, cujus desiderio non tenemur* : ex α priv. et σκέτος, qu. à σκέω, -ῶ. Th. σκέω, *desiderium*.

'Αποκτός, ος, ὁ ἡ ἡ, *qui reponi solet in apotheciis, repositus, reconditus, conditus* : ab ἀποκτάομαι.

'Αποκυσόμενος, η, ον, *cursu discessurus*, f. 1. part. m. ex

'Αποδῶ, *curro* ; f. 1. m. δύσομαι ex ἀπό et δύω, *curro*.

'Αποδρησεως, εως, ἡ, *prospectus*.

'Αποδύσεως, εως, ἡ, *relatio inter deos seu divos, consecratio*.

'Αποθήκη, ας, ἡ, *repositorium, reconditorium, granarium, horreum* ; sæp. plur. ἀποθῆκαι, αἱ, ab ἀποτίθημι· in a. 1. ind. act. ἀπέθηκα, *deposui*, quod in horreo deponantur fruges.

'Αποθηλώσης, εως, ἡ, *efferatio* vel *efferus animus, feritas, immanitas*.

'Αποθησαύισης, ε, ἡ, *coacervatio pecuniarum, aut alia rei* ; *asservatio thesauri instar*.

'Αποθησαυρίζω, *recondo, congero*, pro thesauro, f. ίσω, p. ἀποτεθησαύικα· à θησαυρίζω, *thesauros extruo*.

'Αποθήσομαι, *seponam*, f. 1. ind. m. ex ἀποτίθημι, *sepono*.

'Αποθλίβω, *opprimo*. f. ψω, p. ἀποτέθλιφα· ex ἀπό, et θλίβω, *premo*.

'Αποθνήκοι, 3. sing. opt. præs.

'Αποθνήσκοντα, τὸν, acc. sing. m. g. part. præs. act. ab

'Αποθνήσκω, *morior* ; fut. 2. ind. med. ἀποθνήσομαι· perf. ind. act. ἀποτέθνηκα· a. 2. indic. act. ἀπέθανον· a. 2. sub. act. ἀποθάνω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. act. ἀποθανεῖν· a. 2. part. act. ἀποθανών, όντα, όν. Th. θνήσκω, *morior*.

'Αποθορεῖν, *desilire*, præs. inf. act. contr. pro ἀποθορέειν, ab ἀποθορέω, -ῶ, *desilio*.

'Αποθύσται, 3. pl. præs. ind. pass. ab ἀποθύω, *curro, aufugio*.

'Αποθυσσόμενοι, *desiliant*, 3. plur. præs. sub. act ab

'Αποθρώσκω, *desilio, resilio, exsilio* : ex ἀπό et θρώσκω *salio*.

'Αποθύμιος, ος, ὁ ἡ ἡ, *ingratus animo, invisus* : ab ἀπό et θυμός, ὁ, *mens, animus*, qu. diversum à mente.

'Αποικία, ας, ἡ, *colonia, transmigratio* : ab

'Αποικίω, -ῶ, *aliundè habitatum venio, migro in coloniam, procul habito*, f. ήσω, et

'Αποικίζω, *in coloniam deduco* ; pass. ἀποικίζομαι, *in coloniam deducor* ; præt. ind. pass. ἀπῳκίσμαι, à cujus 1. pers. sing. fit ἀποικισμός, ὁ, ὁ, *colonia deductio*, part. præt. pass. ἀπῳκισμένος, η, ον, *in coloniam deductus*, a. 1. ind. pass. ἀπῳκίσθην, ης, η, cujus part. ἀποικισθείς, εῖσα, ὲν· omnia ab ἀπό et οἶκος, *domus*.

'Αποικίς, ίδος, ἡ, et ἄποικος, ος, ὁ, *colonus, in coloniam aliquam missus* : ex ἀπό et οἶκος, *domus* : hinc

'Αποικίσαι, *colonos aliquo mittere*, a. 2. inf. act. verbi ἀποικίζω.

'Αποινα, τὰ, *pretia, loco pœnæ debita* : ex α pr. et ποινή, ῆς, ἡ, *pœna*. Vel ἄποινα, q. ἄφοινα, *munera*, quæ dantur ἀνευ φόνου.

'Αποινέν, *redimere*, præs. inf. act. ab ἀπώνεμαι, ῶ, ῆ, ήσω, *redimo, debitâ pœnâ evito*. Th. ἄποινα.

'Αποίσιτον, f. 1. act. 3. dual. *auferent* : ab ἀποφέρω, f. ἀποίσω, a. 1. ind. act. ἀπήνεγκα. Th. φέρω, *fero*.

'Αποισῶ, Dor. pro ἀποίσω, *auferam*, f. 1. ind. act. verbi ἀποφέρω. Th. φέρω, *fero*.

'Αποίχομαι, *transeo, præterco, abeo*, f. 1. m. χήσομαι, p. ind. pass. ἀποιχώκα.

'Αποιχόμενος, η, ον, præs. part. Ex ἀπό et οἴχομαι, *abeo*.

'Αποκαθαίρω, f. ίσω, *expurgo*.

'Αποκαθιππίνα, ης, ἡ, *mulier mentruata*.

'Αποκαθίστη, *restituit*, 3. sing. præs. ind. act. ab ἀποκαθίστημι, -ῶ.

'Αποκαθίστημι, et 'Αποκαθίστω, -ῶ, et ἀποκαθιστάνω, *restituo*, fut. ἀποκαταστήσω, perf. ἀποκατέστηκα. a. 1. ind. act. ἀποκατέστησα. a. 1. ind. pass. ἀποκατεστάθην, *restitutus fui*. a. 1. sub. pass. ἀποκατασταθῶ, *restituar*. Ex ἀπό, et καθίστημι, quod ex κατά, et ἵστημι, *sto*.

'Αποκαθίσων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. ex ἀπό, κατά, et ἵστημι. *sto, statuo*.

'Αποκαίω, f. αύσω, *aduro, exuro* : ex ἀπό, et καίω, *uro*.

'Αποκακίω, f. ήσω, *pra mali magnitudine deficio*.

'Αποκαλίω, f. ίσω, vel ήσω, *revoco, advoco*.

'Αποκαλύπτω, *detego, revelo* ; f. ψω. p. ἀποκεκάλυφα, a. 1. ind. act. ἀπεκάλυψα. a. 1. inf. act. ἀποκαλύψαι. perf. ind. pass. ἀποκεκάλυμμαι. a. 1. ind. pass. ἀπεκαλύφθην. a. 1. sub. pass. ἀποκαλυφθῶ, *revelatus fuero*. a. 1. inf. pass. ἀποκαλυφθῆναι. f. 1. ind. pass. ἀποκαλυφθήσομαι. Ex ἀπό, et καλύπτω, *tego, velo*.

'Αποκάλυψις, εως, ἡ, *revelatio, patefactio* ; à 2. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποκαλύπτω, *revelo*.

'Αποκάμνω, f. αμῶ, *defatigor*.

'Αποκαπύω, *effio, expiro* : ab ἀπό, et καπύω, *flo*, quod à κάπτω, *flo, spiro*.

'Αποκαραδοκία, ας, ἡ, *attenta exspectatio*. Ex ἀπό et κάρα, et δοκέω, *exspecto*.

'Αποκατθνάσκω, f. ήσω, *inedià mortem mihi conscisco*.

'Αποκατηλλάτω, *reconcilio* ; f. ξω. perf. ἀποκατήλλαχα. a. 1. ind. act. ἀπεκατήλλαξα. Ex ἀπό, et καταλλάττω.

'Αποκατάστασις, εως, ἡ, *in pristinam formam, vel statum, restitutio* : ab ἀποκαθίστημι, *restituo*.

'Αποκατίσκανται, 3. pl. præs. ind. med. Ion. pro ἀποκάθηνται, *residunt*, quod ex κάθημαι, *sedeo*. Th. ἵζω.

'Αποκαθίσθην, ης, η, *restitutus fui*, a. 1. ind. pass. ab ἀποκαθίζω.

'Αποκεῖμαι, σαι, ται, *sepelior, reponor*. 'Αποκεῖται, *statutum est*, præs. part. 'Αποκείμενος, η, ον, *repositus, a, um*, f. 'Αποκείσομαι. imperf. ἀπεκείμην, σο, το, præs. inf. ἀποκεῖσθαι. Ex ἀπό, et κεῖμαι, *jacco*.

'Αποκείρω, *detondeo, incido* ; item *decutio, spolio* ; f. ἀποκερῶ, et Æol. ἀποκέρσω. a. 1. ind. act. ἀπέκειρα, et ἀπέκερσα, ας, ε. Ab ἀπό, et κείρω, *tondeo*.

'Αποκεκλίσατο, Ion. pro ἀπεκλίνατο, vel -ντο, 3. pl. plus. perf. ind. pass. verbi ἀποκλίνω *includo, occludo*.

'Ακκαλιπτόμενος, η, ον, *inclusus*, part. perf. pass. ab ἀκκαλίω. Th. καλύω, *claudo*.

'Ακκαμπτμμένος, α, ον, *occultatus*, perf. part. pass. hinc 'Ακκαμπτμμένως, perf. pass. adv. ab ἀκκαμπτω, *occulto*. Th. κρύπτω, *occulto, tego, celo*.

'Ακκανόω, ῶ, *evacuo*, f. ώσω, p. ωμαι.

'Ακκεντέω, ῶ, f. ήσω, *transfige*; hinc

'Ακκεντητης, ου, ὁ, *transfixio*.

* 'Ακκερδέω, ῶ, f. ήσω, *lucrifacio, lucrum refero*, ex ἀκέρδης, ους, τὸ, *lucrum*.

'Ακκεφάω, Æol. pro ἀκκειρῶ, *detondeam*, f. 1. ind. act. verbi ἀκκείρω. Th. κείρω, *tondeo*.

'Ακκεφαλίζω, *amputo caput, decollo*; f. ίσω, perf. ἀκκεκεφάλικα, a. 1. ind. act. ἀκκεφάλισα. Ex ἀκ, et κεφαλή, *caput*.

'Ακκινέω, -ῶ, f. ήσω, *amoveo, removeo*: ex ἀκ, et κινέω, -ῶ, *moveo*.

'Ακκλισις, ις, ἡ, *recessus, discessus, fuga*: ab eod. Th.

'Ακκλαίω, ως, τὸ, *lugeo*; f. ἀκκλαύσω. Ex ἀκ, et κλαίω, f. κλαύσω, *fleo*.

'Ακκλέξας, *qui exclusit*, a. 1. part. act. Dor. pro ἀκκλείσας, ab ἀκκλείω, *excludo*.

'Ακκλεξον, *exclude*, Dor. pro ἀκκλεισον, 2. sing. a. 1. imperat. act. ab ἀκ, et κλείω, *claudo*; f. κλείσω, et Dor. κλέξω, verso σ in ξ: hinc a. 1. ind. act. ἔκλαξα, a. 1. imperat. act. 2. sing. κλάξον.

'Ακκλεκτος, ου, ὁ, Poët. et Dor. pro ἀκκλητος, *exsors*. Ex ἀκ, et κλῆρος, *sors*.

'Ακκλεισμα, ατος, τὸ, *locus quo aliquid includitur, carcer, custodia*: ex

'Ακκλείω, *occludo, includo, excludo*, f. ἀκκλείσω, p. ἀκκεκλεικα, a. 1. ind. act. ἀκκλεισα. a. 1. sub. act. ἀκκλείσω, ῃς, ῃ. Th. κλείω, *claudo*.

'Ακκλίνω, *furor, surripio*; f. 1. ind. act. ῖνῶ. Ex ἀκ, et κλίνω, *furor*.

'Ακκλίζω, et ἀκκλινῶ, Ion. et Poët. pro ἀκκλίνω, *occludo*.

'Ακκλισις, ατος, τὸ, *declivitas, acclivitas*: à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀκκλίνω.

'Ακκλιτος, ίδος, ὁ, ἡ, *reclinatus*, a. 1. part. pass. Poët. pro ἀκκλιθείς, verbi

'Ακκλίνω, *inclino, verge*; f. νῶ. Ex ἀκ, et κλίνω. Th. κλίνω, *inclino*.

'Ακκλισις, εως, ἡ, *inclinatio*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀκκλίνω.

'Ακκολίζω, *eluo, ablue*; f. σω, p. ωκα.

'Ακκοπίζω, f. σω, *vellico, pungo, computo, decerpo*.

* 'Ακκορμίζω, fut. ίσω, *asporto, deporto, exfero*.

'Ακκρουσμα, ατος, τὸ, *frustum*, *fragmentum*: à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀκκρούω, *abscindo*.

'Ακκισσις, τῆς, *abscissa*, gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. ab ἀκκείρω, *abscindo*.

'Ακκοπή, ῆς, ἡ, *abscissio, figura grammatica, qua à fine vocis aliquid aufertur*.

'Ακκοπῆναι, a. 2. inf. pass. ab

'Ακκοπτω, *abscindo*; f. ψω. p. ἀκκοπηφα. a. 1. ind. act. ἀκκοπεσα. a. 2. ind. pass. ἀκκοπην. a. 2. inf. pass. ἀκκοπεῖσα. part. a. 2. pass. ἀκκοπείς, εῖσα, ἐν. Th. κόπτω, *scindo, seco, findo*.

'Ακκορεῖν τὶ, *pancis rem expedire*, præs. inf. act. contr. ab ἀκκορεφέω, -ῶ, f. ήσω, *pancis rem expedio*. Th. κορυφή, *vertex capitis, summa, caput*.

'Ακκος, ὁ, ἐν, vel ος, ὁ ᾗ ὁ, *vellere carens*: ab α pr. et κείρω, *pecto*.

'Ακκοψιμον, *abscissurum esse*; f. 1. inf. act. ab ἀκκόψαντο, *abscindo*.

'Ακκρημνος, ος, ὁ ᾗ ὁ, *præruptus*. Th. κρημνός, *rupes, præcipitium*.

'Ακκρεμᾶσαι, a. 1. inf. pass. vide ἀκκρέμαμαι.

'Ακκρισμα, ατος, τὸ, *responsum, decretum*: à 1. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀκκρίνομαι. Th. κρίνω, *cerno*.

'Ακκρισοεῖσθαι, a. 1. inf. m. ab ἀκκρίνομαι. Th. κρίνω, *cerno*.

'Ακκρυφθέντι, *semoti*, dual. num. a. 1. part. pass. Poët. ab

'Ακκρίνομαι, *respondeo*, f. 1. pass. ἀκκεκρίσομαι. perf. ind. pass. ἀκκεκρίμαι, a. 1. ind. pass. ἀκκρίθην, ῃς, ῃ, *respondi*; a. 1. imperat. pass. ἀκκρίθητι, ήτω, et in 2. pl. ἀκκρίθητε, *respondete*; a. 1. part. pass. ἀκκρεθείς, εῖσα, ἐν, a. 1. ind. m. ἀκκριτάμην, ω, ασω, *respondi*. Th. κρίνω, *cerno*.

'Ακκρισις, εως, ἡ, *responsio*. 'Ακκρισιν δόδναι, *responsum dare*. In nom. p. 'Ακκρίσεις, à 2. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀκκρίνομαι. Th. κρίνω, *cerno*.

'Ακκριτικὸς, ὴ, ὸν, *judicialis, excernendi vim habens*: ab eod. Th.

'Ακκρούσασι, *propulsare*, præs. inf. med. ab ἀκκρούω, *excutio, retundo, propulso*, fut. ύσω. ab ἀκκ et κρύω.

'Ακκρόψλοσεν, vel ἀκκροψίλοσεν, Ion. pro ἀκκρούσατο, 3. sing. imperf. ind. act. ab

'Ακκρύπτω, *abscondo*; f. ψω. p. ἀκκεκρυφα. a. 1. ind. act. ἀκκρυψα. a. 2. ind. act. ἀκκρυφον. perf. ind. pass. ἀκκεκρυμμαι, ψαι, πται. Th. κρύπτω, *celo, tego, occulto*.

'Ακκρυφὰ, ῆς, ἡ, *latebra, latibulum*. A præc.

'Ακκρυφος, ος, ὁ ᾗ ὁ, *occultus, absconditus*: ab eod.

'Ακκρυφής, εως, ἡ, *absconsio, occultatio*: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀκκρύπτω.

'Ακκτανάμεν, *interficere*, a. 1. inf. act. Ion. ut et ἀκκτανέμεναι, a. 1. inf. act. Dor. pro ἀκκτεῖναι.

'Ακκτανεῖθαι, a. 1. inf. pass. 'Ακκτανοῦσθαι, 1. sing. a. 1. sub. pass. 'Ακκτενῶσι, a. 1. inf. act. 'Ακκτένας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi

'Ακκτείνω, *occido, interimo, abtleo*; f. ἀκκτενῶ, perf. ἀκκτακτογα. a. 1. ind. act. ἀκκτεινα. a. 1. sub. act. ἀκκτείνω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. ἀκκτεῖναι, part. a. 1. act. ἀκκτείνας, ασα, αν, a. 2. ind. act. ἀκκτακον. præt. ind. m. ἀκκτακτο. perf. ind. pass. ἀκκτακται, et ἀκκτεκαρται, ασαι, ασται, vel ασται, ανται, a. 1. ind. pass. ἀκκτακθην, *occisus fui*; a. 1. inf. pass. ἀκκτακθῆναι. Th. κτείνω, *occido*.

'Ακκτοντεσσι, 2. pl. ἀκκτοντεις, 2. sing. ut et ἀκκτοντεθε, 3. pl. f. 1. ind. act. ab ἀκκτοντέω.

'Ακκτοντέω, *occidere, necem inferre*; præs. inf. act. 'Ακκτοντέοντα, *occidentem*, acc. sing. præs. part. act. ex ἀκ, et πτένομι. Th. πτείνω, *occido*.

* 'Ακκυβόλου, *aleæ* seu *taxarii ludo, fortunæ casum subeo, periclitor*.

'Ακκυέω, -ῶ, *gigno*; f. ήσω, p. ἀκκεκύημαι. a. 1. ind. act. ἀκκύησα, *progenui*. Ex ἀκ, et κύω, *in utero habeo*; quod vide.

'Ακκυλίω, *devolvo, amveo*: f. ίσω, perf. ἀκκεκύλικα. a. 1. ind. act. ἀκκύλισα, perf. ind. pass. ἀκκεκύλισμαι. Th. κυλίω, *volvo, voluto, roto*.

'Ακκυλλόω, fut. ώσω, idem quod κυλίω, *impedio, prohibeo*.

'Ακκυλογχάνω, f. 1. m. λήξομαι idem ferè quod λαγχάνω, *sortior*.

'Ακκυλαμβάνω, *recipio, recuspero, seduco, intercludo, intercipio, diribeo, capio, accipio*; f. ἀκκυλήψομαι. a. 2. ind. act. ἀκκύλαβον. a. 2. sub. act. ἀκκυλάβω, ῃς, ῃ. perf. ind. act. ἀκκυλήφα, et Att. ἀκκύλαφα, cujus part. ἀκκυλιλαφὼς, υῖα, ὸς, et Att. ἀκκυλαφὼς, a. 2. ind. m. ἀκκυλαβόμεν, ν, στο, *abduxi*. Th. λαμβάνω, *capio*.

'Ακκυλάμπω, *emico, refulgeo, resplendeo*: item *ejaculor, emitto*; f. ψω. p. φα. a. 1. ind. act. ἀκκύλαμψα. Ab ἀκκ, et λάμπω, *splendeo*.

'Ακκυλαμπύνω, f. υνῶ idem quod λαμπύνω, *clarum reddo*. Th. λάμπω, *luceo*.

'Ακκυλαφθέντες, *interclusi*, nom. pl. a. 1. part. pass. Dor. vel Ion. pro ἀκκυλεφθέντες. Nam in futuro non dicunt cum aliis λήψω, sed λάμψω, tanquam à λάμβω. Itidem ἀκκυλελαμμένος, perf. part. pass. tanquam à λάμβω. Ambo apud Herodotum frequenti sunt in usu.

'Ακκύλουσις, εως, ἡ, *fruitio*.

'Ακκυλουσὸς, ὴ, ὸν, 'Ακκυλουσὸς, ὴ, ὁ ᾗ ὁ, *in voluptate vivens*: omnia ab

'Ακκυλόω, *fruor*, cum. gen. præt. ind. act. ἀκκύλωκα. ἀκκύλωμι, præs. act. imperat. ἀκκυλούτωσαν, 1. plur. a. 1. sub. act. ex ἀκκύλ, et κύλω, pro κύλω, *volo, videor*; item *fruor*.

'Ακκυλοφόντες, Dor. pro ἀκκυλο-

ἦσαι, nom. pl. a. 1. part. pass. ab ἀπολαμβάνω.

Ἀπολαχών, a. 2. inf. act. ab ἀπολαγχάνω. Th. λαγχάνω, *sortior*.

Ἀπολέγομαι, *eum defensus dicendo, succumbo, cado, repudio*.

Ἀπολέγω, *deligo, declaro, repudio, interdico, seligo*; item, *veto, desero*: f. ξω, p. λέλεγμαι. a. 1. ind. act. ἀπέλεξα ex ἀπὸ, et λέγω, *colligo, dico*.

Ἀπολεῖ, Att. pro ἀπολεῖ, *peribis*, 2. sing. ind. f. 2. med. ἀπόλλυμαι, ῇ, ῖται. Ab ἀπόλλυμι, q. v.

Ἀπολέπω, et Ἀπολείβομαι, *distillo, fundo*: ex ἀπὸ, et λείβω, *stillo, libo*.

Ἀπολείπω, εις, ει, *derelinquo, relinquo*; præs. imp. act. ἀπόλειπε, præs. inf. act. ἀπολείπειν, f. ψω. p. ἀπολέλειμμαι, a. 2. ind. act. ἀπέλιπον. 2. 2. part. act. ἀπολιπὼν, ὄντος, ὁ, præs. ind. pass. ἀπολείπομαι, ῃ, εται, *reliquus sum*; præt. ind. pass. ἀπολέλειμμαι præt. ind. m. ἀπολέλοιπα, cujus part. ἀπολελοιπὼς, υῖα, ὸς. Ex ἀπὸ, et λείπω, *linquo*.

Ἀπολεῖς, *perdes*, 2. sing. f. 2. ind. act. ἀπολέσεις. f. 2. inf. med. Ἀπολέσθαι. 2. pl. f. 2. ind. m. ut et ἀπολέσετε. 3. sing. ind. ejus, temp. ἀπολέσω. Ab ἀπόλλυμι, q. v.

Ἀπολείχω, *lingo, lambendo aufero*, imperf. ind. act. ἀπέλειχον, 2. f. 1. ἀπολείξω. perf. ἀπολέλειχα. a. 1. ind. act. ἀπέλειξα. Th. λείχω, *lambo, lingo*.

Ἀπόλεκτος, ου, ὁ, ἡ, *defectus, relictio, derelictio*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπολείπω.

Ἀπόλειψις τῆς Σελήνης, *defectus Lunæ*.

Ἀπολελαμφότες, Dor. pro ἀπολελαμφώς, ῶτος, ὁ, ἡ, ὸν, perf. part. pass. vide in Ἀπολαμβάνω.

Ἀπόλελασμα, ατος, τὸ, perf. ind. act. ab ἀπολάω.

Ἀπολελεκότες, nom. pl. perf. part. m. ab ἀπολείπω.

Ἀπόλεμος, ος, ὁ ἡ, *imbellis, inexpugnabilis, pacificus*.

Ἀπολέμους, Ion. pro ἀπολέμους, *peritura*, part. f. 2. m. verbi ἀπόλλυμι, quod vide. Sic

Ἀπολέοντες, pro ἀπολέντες, *perdituri*, f. 2. act. part.

Ἀπολεπίζω, f. ίσω, idem quod

Ἀπολέπω, f. ψω, et Ἀπολέπομαι, f. ψομαι, *decortico*: ex ἀπὸ, et λέπω, *decortico*.

Ἀπολέσαι, a. 1. inf. act. Ἀπολέσω, 3. sing. f. 1. ind. act. Ἀπολέσῃ, 2. sing. a. 1. sub. act.

Ἀπολέσθαι, *perire*, a. 2. inf. m. Ἀπόλεσσαν, *interfecerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. et Poët. pro ἀπώλεσαν, ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολέσῃ, 3. sing. præs. opt. act. ab

Ἀπολέσῃ, *desino*, f. ξω. Th. λήθω.

Ἀπολεσχεύειν, *per latrocinium orire*: quod à ληΐζομαι, *sortior*. Th. λεία, ας, ἡ, *præda*.

Ἀπόλεται, 3. sing. a. 2. sub. m. ἀπόλωμαι, ῇ, ηται, ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολεχθείς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. ἀπολήψομαι, f. 1. m. ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω, *capio*.

Ἀπολέχθω, f. ξω, *celeriter recedo*. Th λείβω.

Ἀπολιθόομαι, f. ώσομαι, p. ἀπολελίθωμαι, *lapidesco, in lapidem consesco*. Th. λίθος, *lapis*.

Ἀπολιμπάνω, idem quod ἀπολείπω, pass. Ἀπολιμπάνομαι. Th. λείπω, *linquo*.

Ἀπολις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, *exterris, putrid pulsus*. Th. πόλις, *urbs*.

Ἀπολλελάνω, f. ήσω, *delabor*: ex ἀπὸ, et ὀλισθάνω, *labor*. Th. ὀλισθος, *lapsus*.

Ἀπολληκάω, -ῶ, *lambendo aufero*: f. ήσω. ab ἀπὸ, et λιχνάω. Th. λείχω, *lambo, lingo*.

Ἀπολλήγω, *desino*, Poët. pro Ἀπολήγω, et Ἀπολλήξω, fut. 1. act. pro Ἀπολήξω.

Ἀπολλόδωρος, ου, ὁ, *Apollodorus*, nom. prop.

Ἀπόλλυμι, seu ἀπολλύω, *ABOLEO, perdo*. præs. part. act. ἀπολλύων, ὄντος, ὁ, *vastator*: f. 1. act. ἀπολέσω, f. 2. act. ἀπολῶ, a. 1. ind. act. ἀπώλεσα. perf. ind. act. ἀπόλωλα, et Att. ἀπολώλεκα, et in inf. ἀπολωλεκέναι. præs. ind. pass. ἀπόλλυμαι, *pereo, perdor*: f. 2. ind. med. ἀπολοῦμαι. a. 2. ind. m. ἀπωλόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. ἀπόλωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. ἀπολέσθαι. a. 2. part. m. ἀπολόμενος. p. ind. m. ἀπόλλυμι, Att. ἀπόλωλα, et inf. ἀπολωλέναι, et part. ἀπολωλὼς, υῖα, ὸς. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Ἀπόλλυται, *deperit*: 3. sing. præs. ind. pass. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπόλλων, ωνος, ὁ, et in acc. Ἀπόλλωνα, τὸν, *APOLLO*, Jovis et Latonæ filius, Sol eo notatur: cujus calor moderatus fovet corpora terrena, corrumpit nimius: benè igitur sic dictus ab ἀπολλύω, *perdo*, Alii ducunt à Syriac. ܐܒܠܝܢ *perditio*: Platoni in Cratylo Ἀπόλλων dictus est, quia à malis ἀπωλεῖν vel ἀπολλεῖ, vel quia ἁπλῶς in divinando: vel ἀεὶ βάλλων, *semper collimans*.

Ἀπολλωνία, ας, ἡ, *Apollonia*, nomen urbis.

Ἀπολλωνιὰς, άδος, ἡ, *Apollini sacra*.

Ἀπολλώνιος Ῥόδιος, *Apollonius Rhodius*.

Ἀπολλωνιόβλητος, ος, ὁ ἡ ἡ, *lunaticus, lymphatus*: ab Ἀπόλλων, et βλητὸς, à βάλλω, qu. *ab Apolline ictus*.

Ἀπολογεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. ἀπολογεῖσθαι, præs. inf. pass. ἀπολογούμενος, ου, præs. part. pass. ab

Ἀπολογέομαι, -ούμαι, *excuso, defendo sermone, loquor pro alicujus defensione*: imperf. ἀπελογούμην, -ούμην; ῃ, οῦ, ῆτο, -εῖτο, f. 1. m. ind. ήσομαι, perf. ind. pass. ἀπολέλογημαι, a. 1. ind. m. ἀπελογησάμην. a. 1. sub. m. ἀπολογήσωμαι. a. 1. part. m. dat. cas. sing. num. ἀπολογησάμενῳ. a. 1. ind. pass. ἀπελογήθην. Ex ἀπὸ, et λόγος, *verbum, oratio, sermo*.

Ἀπολογισμὸς, ου, τὸ, *excusatio, refutatio*.

Ἀπολογισμοῦ, dat. sing. a. 1. part. m. ab ἀπολογίομαι, -ίζομαι. Unde et

Ἀπολογία, ας, ἡ, *excusatio, defensio*: gen. pl. ἀπολογιῶν. Hinc Anglicè, APOLOGY.

Ἀπόλογος, ου, ὁ, *narratio longa et verbosa*, seu *fabulosa*: *fabula moralis*. Th. idem.

Ἀπόλοιπος, ος, ὁ ἡ ἡ, *reliquus*.

Ἀπόλοιτ', pro ἀπόλοιτο, 3. sing. a. 2. opt. m.

Ἀπολοῦμαι, 1. sing. f. 2. ind. m. ab ἀπόλλυμι, *perdo*.

Ἀπολούω, *abluo*: f. ἀπολούσω, perf. ἀπολέλουκα. a. 1. ind. act. ἀπέλουσα, a. 1. ind. m. ἀπελουσάμην, *abluta fui*, ἀπέλουσαι, *abluitur*: 2. sing. a. 1. imperat. m. Th. λούω, *lavo*.

Ἀπολοφύρομαι, f. 1. m. ῦρθην, *ejulatibus prosequor, deploro*: ex ἀπὸ, et ὀλοφύρομαι, *lamentor*.

Ἀπολοχμόομαι, -ώσομαι, f. ώσομαι, *frutico, fruticor, fruticesco, densis fruticibus sylvesco*. Th. λόχμη, *cohors, insidiæ*; vel potiùs λόχμη, ης, ἡ, *fruticetum, dumetum*.

Ἀπολυδίντες, *dimisi*: nom. pl. à 1. part. pass. ἦκα ἀπολυδῆτε, *ut dimittamini*, 2. pl. a. 1. sub. pass. vide ἀπολύω.

Ἀπολυμαίνεσθαι, *lustrari*: præs. inf. pass. ab

Ἀπολυμαίνομαι, *purgor*: f. 2. m. Ἀπολυμανέομαι. Ex ἀπὸ, et λύμη, ης, ἡ, *noxa*: vel potiùs à λύθρον, ου, τὸ, *sordes*.

Ἀπολύσαι, a. 1. inf. act. Ἀπολύσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. Ἀπολυθῆς, ῆσα, ὲν, a. 1. part. pass. ab ἀπολύω.

Ἀπόλυσις, εως, ἡ, *liberatio, refutatio, profectio, obitus, discessus, decessus, absolutio, confectio* &c. *negotiorum, mors*.

Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, *redemptio, captivi*: ab ἀπολυτρόω, quod à λυτρόω, *redimo*. Th. λύω.

Ἀπολύω, *dimitto, absolvo, libero*: imperf. ind. act. ἀπέλυον, ες, ε. f. ύσω, p. ἀπολέλυκα, a. 1. ind. act. ἀπέλυσα, ας, ε. a. 1. imperat. act. ἀπόλυσον, a. 1. sub. act. ἀπολύσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. ἀπολῦσαι. a. 1. part. act. ἀπολύσας, αντος, ὁ, ἀπολύοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *digressi sunt*: ἀπολύμαι, perf. ind. pass. ἀπολέλυμαι, a. 1. ind. pass. ἐπ in 3. pl. ἀπολύθησαν. a. 1. sub. pass. ἀπολυθῶ, ῇς, ῇ, et in 2. pl. ἀπολυθῆτε. a. 1. part. pass. ἀπολυθεὶς, εῖσα, ὲν. Th. λύω, *solvo*.

Ἀπολυμαίνω, -ῶ, f. ήσω, et Ἀπολυμαίνομαι, -ῶμαι, *injuriâ* (vel *contumeliâ*) *afficio*. Ex ἀπὸ, et λυμαίνω, -ῶ. Th. λυμὴ, *injuria*.

Ἀπολωλὰς, ώς, ός, *perii*: perf. ind. m. et in 1. pl. ἀπολώλαμεν, *perimus*.

Ἀπολωλίσιν, *perdidisse*: pert. inf. act. et Ἀπολωλίσειν, *perdituros*;

perf. inf. m. Ἀπολωλὲς, quod perierat: perf. part. med. n. g. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολωτίζω, f. ίσω, exuo, denudo; vide λωτίζω. Th. λύτω, decortico, exuo.

Ἀπολωφῶ, vel -φίω, -ῶ, f. ήσω, sedo, cessare facio: ex ἀπὸ, et λωφάω, -ῶ, cesso.

Ἀπομανίσσω, ἡ, furore incitata: a. 2. part. pass. f. g. ab

Ἀπομαίνομαι, f. μανοῦμαι, furo, insanio, vel furore et insania desino: ex ἀπὸ, et μαίνομαι, furo.

Ἀπομαθέω, dedisco: f. ἀπομαθήσομαι, a. 2. ind. act. ἀπέμαθον. perf. ind. act. ἀπομεμάθηκα. p. ind. pass. ἀπομεμάθημαι, à cujus 2. pers.

Ἀπομάθης, ους, ἡ, eorum quæ didicimus oblivio.

Ἀπομαραίνω, mihi facio: -αἰνομαι, flaccesco, Ἀπομαρεῖδίσις ἐχγῆς, ira imminuit, a. 1. part. pass. gen. sing. f. g.

Ἀπομαρτύρω, -ῶ, f. ήσω, attestor, testimonium perhibeo.

Ἀπομάσσομαι, seu Ἀπομάσσω, -ττω, alicujus rei formam exprimo, absterge: f. ἀπομάξω. Ex ἀπὸ, et μάσσω, absterge.

Ἀπομασταίζω, crepitum ventre emittere, quod à μασταίζω, q. v.

Ἀπομάχομαι, repugnare: ex ἀπὸ, et μάχομαι, pugno.

* Ἀπομάχομαι, propugno, propulso hostes, pugnam instimes, item, arceo simpliciter.

Ἀπομείλισσω, vel ίττω, fut. ίξω, et ἀπομειλίσσομαι, demulceo, delinio, placo: ex ἀπὸ, et μειλίσσω, verbis factevo demulceo, mellitum reddo.

Ἀπομελαίνω, f. ανῶ, denigro, nigrum reddo: ex ἀπὸ, et μελαίνω. Th. μέλας, niger.

Ἀπομείρεται, sortitur, 3. sing. præs. ind. med. ex ἀπὸ et μείρω, divido, seu potius, μείρομαι, partior, præt. ind. pass. μέμαρμαι, et Att. ἴμαρμαι. præt. ind. m. ἔμορμα, pro μέμορμα.

Ἀπομέμαμεν, 1. sing. perf. ind. pass. vide in præced.

Ἀπομέμαχμι, ας, ε, abstersi: præt. ind. act. verbi ἀπομάσσω, absterge.

Ἀπομέμφομαι, f. ψομαι, accuso, increpo, reprehendo. Th. μέμφομαι, queror.

* Ἀπομένω, f. νῶ, remaneo.

Ἀπομεῖζω, f. σω, divido, tribuo, separo.

Ἀπομετρέω, -ῶ, f. ήσω, p. κα, metior, dimetior.

Ἀπομηκύνω, in longum extraho, produco, prolongo; f. νῶ, p. γκα. Ex ἀπὸ, et μῆκος, longitudo.

Ἀπομήνισας, ασα, αν, iratus, a. 1. part. act. ab

Ἀπομήνω, irascor: f. ισω, p. κα. Ex ἀπὸ, et μῆνις, ira.

* Ἀπομίμημα, ατος, τὸ, imitamentum, simulacrum, imitatio.

Ἀπομιμεῖσθαι, imitari, præs. inf. m. ab ἀπομιμέομαι, ῶμαι, part. præs. m. ἀπομιμεόμενος, perf. part. pass. ἀπομεμιμημένος. Th. μιμέομαι, -ήσομαι, imitor.

Ἀπομοίωμαι, seu ἀπομιμνήσκομαι, recordor: f. 1. ἀπομνήσομαι, a. 1. m. ind. ἀπεμνησάμην, ο, ατο, a. 1. inf. ἀπομνήσασθαι, perf. ind. pass. ἀπομέμνημαι. a. 1. ind. pass. ἀπεμνήσθη. Ab ἀπὸ, et μοίωμαι, seu μιμνήσκομαι, memoro, recordor.

Ἀπομνημόσυμα, ατος, τὸ, dictum memorabile, res quæ memoratur, historia, pl. commentarii rerum gestarum, gen. pl. ἀπομνημονευμάτων à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi

Ἀπομνημονεύω, f. εύσω, commemoro, recordor. Th. μνάομαι, recordor.

Ἀπόμνησαι, repende, 2. sing. a. 1. imperat. m. ab ἀπομνήσκω.

Ἀπομνησικακῶ, injuriæ memoriam ex animo delere, memoriam injuriarum acceptarum servare: ex ἀπὸ, μνάομαι, et κακὸς.

Ἀπομόσαι, præs. inf. act. interpone jurejurando aliquid affirmare. Th. ὄμνυμι, juro.

Ἀπόμοιρα, ας, ἡ, pars, portio. Th. μείρομαι, divido.

Ἀπομόργομαι, vel Ἀπομόργνυμι, f. ξω, formam exprimo, absterge; ind. a. 1. m. ἀπεμόρξάμην, quod ex ἀπὸ, et ἀμόργνυμι, terge: ab antiquo, et inusitato primit. μόρω, f. μορξω, p. μέμορχα, a. 1. ind. m. ἐμορξάμην.

Ἀπομοσαι, a. 1. inf. act. Vide ἀπομόσαι.

Ἀπομυθῶ, -ῶ, f. ήσω, dissuadeo, prohibeo, imperf. ind. pass. ἀπεμυθούμην. Th. μυθέω.

Ἀπόνασται, potiti sunt, freti sunt, imperf. 3. pl. Ion. ab

Ἀπόναμαι, seu ἀπόνημαι, f. σήσομαι, σήσω, fruor: ex ἀπὸ, et ὄνημι, juvo, fruor.

Ἀπονέεσσιν, Poët. gem. σι, pro ἀπονέεσσι, a. 1. sub. act. ab ἀπονέω, -ῶ, f. ήσω, ad habitandum me confero, migrare facio. Th. νέω, habito.

Ἀπονεῖσθαι, redire, præs. inf. med. ab ἀπονέομαι. Th. νέω, eo, redeo.

Ἀπονέμω, tribuo, f. 1. act. ἀπονεμῶ, perf. ind. act. ἀπονένεμηκα. Th. νέμω, tribuo.

Ἀπονενοημένῳ, desperatus, part. perf. pass. verbi ἀπονοέω. Th. νόος, mens.

Ἀπονήϊος, ου, ὁ ξ ἡ, minus laboriosus: ex α pr. et πόνος, labor, q. v.

Ἀπονέω, f. ήσω, p. νένηκα, ἤνημαι, declino. Th. νέω, nato, innato.

Ἀπονῆμι, fruor, præs. ind. act. quod ex ἀπὸ, et ὄνημι, fruor, juvo.

Ἀπονητί, sine labore, adv. hinc superl. ἀπονητότατα, facillime, adv. ex α pr. et πόνος, labor. Th. πονέω, facio, laboro.

Ἀπονίκησαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπονικάω, -ῶ, f. ήσω, vinco, exoro. Th. νίκη, victoria.

Ἀπονίζω, f. ίσω, abluo, abstergo, quod à νίπτω, lingua Tarentinorum pro νίπτω, lavo: propriè de manibus.

Ἀπονόσφιν, f. ψω, abstergo, abluo.

Ἀπονοσέω, -ῶ, f. ήσω, ad desipientiam redigo.

Ἀπόνοια, ας, ἡ, amentia. Th. νόος, mens.

Ἀποξυνῶ, -ῶ, in alienam rerum abigo, alium me esse simulo, dignitate prive, aliena, exulem facio, f. ύσω.

Ἀποπάσσας, Dor. pro Ἀποπήσας, αντ@, ὡ, a. 1. part. act. Ἀποπήσαι, f. 1. inf. act. verbi

Ἀποπέρθω, f. ίσω, redeo aliquò, revertor. Th. πορεῖν, -ῶ.

Ἀποπέσσε, seorsim, ab, adv. undè Ἀποπεσσόζω, f. ίσω, separo, sejungo; item prive, ἀποπέσσομαι, ας, ε, a. 1. ind. act. Ab ἀπὸ. et πέσσε, seorsum.

Ἀποπεφάνω, f. ξομαῖ, p. ἐφάγμαι. arefacio, exsicco.

Ἀποπήσας, αντ@, ὁ, abradens, a. 1. act. part. ab

Ἀποπήω, abrado, f. ήσω. Th. ξίω, vel ξύω, rado.

Ἀποπαγήσομαι, concrescam, f. 2. ind. pass. ab ἀποπήγνυμι. Th. πήγνυμι.

Ἀποπαρθενόω, f. ωσω, devirginor.

Ἀποπαύσω, -ῶ, f. ήσω, à via recedo; item ventrem exonero, cacci; tum enim à viâ receditur: indè

Ἀποπάτημα, ατ@, τὸ, excrementum, merda.

Ἀπόπατ@, ου, ὁ, idem, ut et accessus ad ventrem levandum petitus. Th. πατέω, caco, protere.

Ἀποπαύω, abstine, 2. sing. præs. imperat. med. Ion. pro ἀπόπαυσο. Ἀποπαύσεσθαι, f. 1. inf. med. ab ἀποπαύομαι. Th. παύω, cesso, cessare facio.

Ἀπόπειρα, ας, ἡ, experimentum, conatum, experientia: hinc Ἀποπειράσθαι, experiri. Th. πεῖρα, experimentum.

Ἀποπέμπω, remittere, præs. inf. act. verbi ἀποπέμπω. Th. πέμπω mitto.

Ἀποπεμπάτῶ, præs. inf. act. contr. quintam partem solvere. Th. πέμπτ@, quintus.

Ἀποπεφίσ, ους, ἡ dimissio: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποπέμπω, dimitto, remitto.

Ἀποπλάνησα, ας, ε, seduxi, præt. ind. act.

Ἀποπλάνημαι, σαι, ται, seductus sum, præt. ind. pass. verbi ἀποπλανάω, -ῶ, aberrare facio, seduco, med. aberro.

* Ἀποπλώσας, ας, ε, navi discessi, solvi, præt. ind. act. verbi ἀποπλέω.

Ἀποπλύνω, f. υνῶ, ablui, præt. ind. act. ἀπέπλυνα.

Ἀποπνίγω, f. ξω, suffocavi, præt. ind. act. Ἀποπέπνιγμαι, ξαι, ατο, suffocatus sum, præt. ind. pass. verbi ἀποπνίγω.

Ἀποπέπτωκα, ας, ε, decidi, præt. ind. act. verbi ἀποπίπτω.

'Ανασκάλλω, -ῶ, f. ινω, *resilio.*
'Ανασκάζω, fut. σω, *exprimo.*
'Ανασκεδάννυμι, *dissipo*, f. ἀνασκεδάσω, p. ἀνεσκέδασμαι. a. 2, ind. act. ἀνεσκέδασα. Th. σκίδνημι, *cado.*
'Ανασκολίζω, vel -σσω, *aberrare* vel *vagari facio*: f. 1. ind. act. σκολιῶ. a. 1. ind. act. ἀνεσκολίωσα, -ας, -ε, p. ind. act. σκολιωμα. præs. ind. pass. ἀνασκολίζομαι, vel -σσομαι, *aberro, vagor*, seu *vagor*, a. 3. ind. pass. ἀνεσκολιζόμην, -ῃς, -η. a. 1. ind. m. ἀνασκολιξάμην, -ω, -ατο, ab ἀνὰ, et σκολιὸς, vel σκολιγρὸς, *errare facio.*
'Ανασκυλεύω, -ῶ, *sedusco*, f. εύσω, p. ἀνεσκύλευμαι. præs. ind. pass. ἀνασκυλεύομαι, *aberro*, perf. ind. pass. ἀνεσκύλευμαι, -σαι, -ται. a. 2. ind. pass. ἀνεσκυλάφθην, *erravi.* Th. σκύλω, *erro.*
'Ανασκυλεύω, *remoror, removeor*, præs. inf. act. Pœt. pro ἀνασκυλεύειν, verbi 'Ανασκύλω, *omni discede, solve*, f. ἀνασκυλεύσω, perf. ἀνασκύλευκα, a. 1. ind. act. ἀνεσκύλευσα. Th. σκύλω, *aufero.*
† 'Ανασκυλής, -ές, ὁ, *Apoplexia, corporis totius stupor, motûs omnis in toto corpore facta percussio quæ animum reddit*: ex ἀνὰ et σκύλεσθαι, *percutio.*
'Ανασκυλής, -ῶ, f. ἀνῶ, *implo, complo*, ex ἀνὰ et σκυλέω, -ῶ. Th. σκύλω, *plenus.*
'Ανασκύλωσις, εως, ἡ, *expletio*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. præced. verbi
'Ανασκυλωτὴς, οῦ, ὁ, *qui aliquid complet ac perficit, exsecutor*: ab eod.
'Ανάσκω, ῶ, ὁ, Ion. pro ἀνάκτης, *discessus propriè navi*: ab ἀνασκέλλω, q. v.
† 'Ανάσκυμμα, ατος, τὸ, *aqua sordida ex eo quod eluitur, elavies*: ab
'Ανασκύλλω, *abluo*, f. υῶ, p. ἀνεσκύλλυμαι. a. 1. ind. act. ἀνέσκυλλον. Th. σκύλλω, *lavo propriè vestes sordidas.*
'Ανασκύλλον, Ion. pro ἀνασκύλλειν, *uti discedere, solvere*, præs. inf. act. verbi ἀνασκύλλω, q. v.
'Ανασπάσσω, ἡ, *effamo, exhalans, exspirans*, pro ἀνασπάσσουσα, præs. part. act f. g. Pœt. ab 'Ανασπάω, et Pœt. ἀνασπάσσω, *effo, exhalo, exspiro*, f. 1. ind. act. ἀνασπάσσω. a. 1. ind. act. ἀνέσπασσα. a. 1. ind. m. ἀνασπασάμην, -ω, -ατο, præt. ind. act. ἀνεσπάσμην, p. ind. pass. ἀνασπάσμαι, à cujus 2. pers. sing. ind. Ἀνασπασις, εως, ἡ, *exhalatio, effatio, exspiratio*: ab ἀνὰ et σπάω, *spiro.*
'Ανασπογγίσω, ῶ, ω, *suffocaturus*, f. 2. part. pass. ab
'Ανασπόγγω, *suffoco*, f. ἀνασπόγξω, p. ἀνεσπόγγισμαι. a. 1. ind. act. ἀνέσπογξα. a. 2. ind. act. ἀνέσπογγον, p. ind. pass. ἀνασπογγισμαι. a. 2. ind. pass. ἀνεσπόγγην. f. 2. ind. pass. ἀνασπογγήσομαι. Th. σπόγγος, *suffoca.*
'Ανασπόξις, εως, ὁ, *qui suffocavit*, a. 1. part. act. à præced.
'Ανασπουδὴ, ἧς, ἡ, *exhalatio, effatio, exspiratio*: à præt. ind. m. verbi ἀνασπάω.
'Ανάστασις, εως, ἡ, *flatus*: ab eod.
'Ανασταίνω, -ῶ, f. ανῶ, *submoveo.*
'Ανασταμιεύω, -εῖς, -εῖ, ἀνῶ, *depultor*, et *averror malorum*, id. q. ἀναπίμπλαμαι.
'Ανασταμιὴ, ἧς, ἡ, *dimissio, rejectio, ablegatio, repudium.*
'Ανασταστίζομαι, fut. ισομαι, *vendo.*
'Ανάστεφθεν, et 'Ανασταφὲς, adv. *procul, longè, amissus.* Th. στέφω.
'Ανασταφύσσω, ῶ, ω, a. 2. part. m. ab ἀφίστημι, *avolo*, quod ex ἀνὰ et ἵστημι, *volo.*
'Ανασταυάσσω, *respitisset ad*, 3. pl. præs. ind. act. ab ἀνασταίνω, quod ab ἀνὰ, *rursùm*, et ἵστημι. Th. ἵστορμι, *video.*
'Ανασταῦσις, a. 2. inf. act. ab ἀνίστημι, a. 2. ind. act. ἀνεστάφησα, f. 1. ind. m. ab ἀφίστημι.
'Ανασταύουσι, *resumunt*, 3. pl. præs. ind. act. ex ἀνασταύω, quod ex ἀνὰ et στέω, *spuo.*
'Ανασταύσω, ῶ, ω, *docidam*, f. 1. ind. act. verbi ἀνασκίστω.
'Αναφα, pro ἄνυφον, id quod ἀδύνατον, *impossibile*: vide in ἀνυφία.
'Ανασχίζομαι, f. ισομαι, *irascor.* Th. ὀργὴ, *ira.*
'Ανασχῶ, 3. sing. præs. ind. act. ab ἀνοχλέω, f. ἠσω, *dubito, consilio destitutus sum*; præs. part. act. ἀνασχῶν, ὄντ@, ὁ. Ex a pr. et σχέω, *via.*
'Ανασχίσμαι, *dubito, perplexus sum*: f. ἠσομαι, p. ἀνέσχισμαι, à σχίζω, q. à σχέω. Undè et
'Ανάσχεμα, ατ@, τὸ, *dubitatio, quæstio*; *de quo ambigitur.*
'Ανάσχητ@, υ, ἐ ᾗ ὴ, *inexpugnabilis, incolumis*, ex a priv. et σχέω, *diruo, vasto, everto.*
'Ανασχία, ας, et Ion. -ίη, ης, ἡ, *inopia consilii*: ab ἄσχε@, q. v.
'Ανασχίωνται, οἱ, *concitute.* præs. part. pass. f. g. pl. num. in m. g. sing. num. ἀνασχίωμε@. Ex ἀνὰ et ὄχνυμι, seu ὄχνημι, pro ὄχω.
'Ανασχ@, υ, ἐ ᾗ ὴ, *invius*; item *hebes, difficilis, dubius, consilii inops, pauper*: ex a priv. et σχέ@, *meatus, via, transitus.*
'Ανάσχει, *irruit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab
'Ανασχέω, f. ἠσω, p. ἀνάσχεμα. Ex ἀνὰ et ὄχω, *excito.*
'Ανασχεραγίην, ης, ἡ, a. 2. opt. pass. verbi ἀνασχεράγνυμι, *dirumpo.*
'Ανασχίσω, *spargo.* Th. χύνω, *perfundo.*
'Ανασχίσιον, fut. 1. inf. act. ab
'Ανασχίω, f. σω. p. κα, *destruo*; item *caro.* Th. χίω, *profligo.*
'Ανασχέρνω, *sarcio, resuo*: hinc a. 1. part. act. 'Ανασχέψας. Th. χέρνω, *suo.*
'Ανασχύω, f. σω, *defluo, effluo*, à χύω, *fluo.*
'Ανασχύω, f. χύσω, p. -κέχυκα, *vetо, interdico, abdico.*
'Ανασχίζω, f. ξω. p. ωχα, *dirumpo.* Th. χήγνυμι, *frango.*
'Ανασχύσιον, *vestitum*, a. 1. part. pass. n. g. ex ἀνὰ et χύω, *dico.*
'Ανάσχημα, ατος, τὸ, *interdictum magistratûs*, et
'Ανάσχησις, εως, ἡ, *defectio*; item *interdictum magistratûs, abdicatio*: ab eod.
* 'Ανασχήσατο, vel -σσω, f. ξω, p. χα, idem quod ἀνασχίζω.
'Ανασχήξας, et in. f. g. ἀνασχήξαντα, *abrumpens*, a. 1. part. act. ex ἀνὰ et χήγνυμι, *frango, rumpo.*
'Ανάσχηστ@, ε, ὁ ᾗ ὴ, *legibus vetitus, insuffibilis, nefandus, arcanus, silentio suppressus*, &c.
'Ανάσχητον, *secretum, penetrale, inauditum, nefandum, arcanum*; item
'Ανασχήτως, *clam, secretò, occultè*, adv.
'Ανασχήτω ποιῶσθαι, *interdicere, silentio suppirmere.* à χύω, *dico.*
'Ανασχίπτω, *abjicio*, f. ψω. p. ἀνέσχιφα. a. 2. ind. act. ἀνεσχίφθ.α. a. 2. ind. act. ἀνέχιφον. a. 1. part. act. ἀνασχίψας. ex ἀνὰ et χίπτω. hinc
'Ανάσχιψις, εως, ἡ, *projectio, abjectio.*
'Ανάσχιφα, ἄς, ἡ, *defluxium, prolapsum*; item
'Ανάσχιφα, ας, ἡ, et 'Ανάσχιφος, *defluxus.*
'Ανασχύσσω, -ῶ, f. ξω, *exhaurio, sorbeo, absorbeo.*
'Ανάσχυτ@, υ, ὁ ᾗ ὴ, *deorsum fluens*: ab
'Ανασχύω, *defluo.* Th. χύω, id. quod χέω, *fluo.*
'Ανασχύδ, ἄγ@, ἡ ᾗ ἰ, substantivè accipitur pro *fragmento avulso, parte, emanatione, rivo*, &c. item pro *stillâ, propagine.* Adjectivè, *abruptus, præruptus*, derivatus: ab ἀνασχέω: alii ab ἀνασχίσσω, *erumpo, abrumpo.*
'Ανασχφανίζω, *orbo, orphanum reddo*, f. ἰσω, p. ἀνασχφάνικα, a. 1. ind. act. ἀνασχφάνισα. præt. ind. pass. ἀνασχφάνισμαι, a. 1. ind. pass. ἀνασχφανίσθην. a. 1. part. pass. ἀνασχφανισθὲς. Ex ἀνὰ, et ὀχφανὸς, ἡ, ὸν *orbus parente* vel *parentibus*, *orphanus.*
'Ανάσχως κίσθαι, *inopem esse*: ab ἀνασχ@, *pauper.*
'ΑΠΟΣ, ε@, τὸ, *lassitudo, labor*; item *altitudo*: ab ἀπὸ *remotionem* notante.
'Αποσείλω, fut. ἀλῶ, *deonero.* Th. σείω.
'Αποσβεννύω, -νῶμι, f. ἰσω, p. κα, *extinguo, cessare facio*: et
'Αποσβέσσω, *extinguam*, a. 1. sub. act. 3. pl. Pœt. ab ἀπὸ et σβέννυμι, *extinguo.*
† 'Απόσβυμα@, et 'Απόσβυστος, legitur apud Herodot. *Sed ait non legendum* 'Απόσβυμα@, pro ἀνόσι@, *sanctè et religiosè parsicolus.* Sed 'Απόσβυστος, pro ἀφόσιος, Ion. quod ab ὅσι@.

Ἀπεσπασμένος, spoliatus, a, 1. part. med. ex

Ἀπεσπάω, f. σπάσω, p. σπάσωμαι, excutio, propulso, rejicio, depello. Th. σπάω, quatio.

Ἀπεστιγμασμένος, regesta, perf. part. pass. ab ἀπεστιγμάω, annotationes facio, in notarum librum refero. Th. στίγμα, signum, nota.

Ἀπεστμαίνω, f. ανῶ, indico, significo; et

Ἀπεστμαίνομαι, obsigno, designo. Th. στόμα.

Ἀπεστόμωμαι, f. ὠθήσομαι, p. ωμαι; et

Ἀπεστόμαι, f. ὠθήσω, marcesco, putrefacio. Th. σήω, putrefacio.

Ἀπεστοῦμαι, -ῶμαι, f. ήσω, à cibis abstineo; et

Ἀπέστους, ου, ὁ ἡ ὁ, à cibo abstinens, abhorrens à cibo. Th. σῖτος, cibus.

Ἀπεστυφόω, ῶ, f. ώσω, coeilo, tego, obtego; et

Ἀπεστόμωσις, εως, ἡ, reticentia; item figura rhetorica. Th. στόμα, saccus.

Ἀπεστραγίζω, f. ίσω, palpitando expiro, palpitans pedes in adversum jacto.

Ἀπεσυδάνυμι, f. ύσω, p. υκα, dissipo. Th. συδάω, συδάνυμι, dissipo.

Ἀπεσυκίζω f. σω, operio, detego.

Ἀπεσκίστω, f. ψω, visito. -όμαι, f. ψομαι, ex alto specular.

Ἀπεσκευάζομαι, vasa aufero, removeo, sarcinas colligo, everto, rejicio, depono; item destruo: f. 1. med. άσομαι. præt. ind. pass. ἀπεσκεύασμαι. a. 1. ind. m. ἀπεσκευασάμην. Ex ἀπὸ et σκευάζω q. v.

Ἀπεσκευάζω, f. άσω, p. ακα, repono, repara; item aufero: ab eod.

Ἀπεσκευή, ῆς, ἡ. sarcina, apparatus, exercitûs impedimenta. Th. σκεῦος, vas.

Ἀπεσκιάνω, f. άσω, longiùs habito, vel remotiùs tendo. Th. σκιά, tentorium.

Ἀπεσκίρας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab

Ἀπεσκίπτω, f. ψω, p. φα, decumba in, decido, desino, evado. Th. σκηπτω.

Ἀπεσκιάζω, obumbro, f. άσω, p. ἀπεσκίασα, p. ind. pass. ἀπεσκίασμαι. Th. σκιά, umbra. Hinc

Ἀπεσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio.

Ἀπεσκλήμαι, σμαι, a. 2. inf. act. ἀ σκλάω, a. 2. ind. act. ἔσκλην: alii à σκλάω. Th. σκέλλω: exsicco.

Ἀπεσκλήρυνα, f. υνῶ, induro; ex σκληρὸς, durus.

Ἀπεσκοπέω, f. ήσω, p. ηκα, et Ἀπεσκοπεύω, f. εύσω, contemplor, ex alto despicio, scopum intueor, &c.

Ἀπέσκοπος, ου, ὁ, absurdus, à scopo aberrans; item procul spectans: ex ἀπὸ et σκοπὸς, quod à σκάπτομαι.

Ἀπεσκορακίζω, f. ίσω, p. ικα, relinquo, discrepo, ad corvos abire jubeo; reprobo: et

Ἀπεσκορακισμὸς, ου, ὁ, contemptio, incessatio: ex ἀπὸ et σκορακίζω, ad corvos abire jubeo, cujus Th. κόραξ, corvus.

Ἀπεσκορπίζω, f. ίσω, dissipo, exauctoro.

Ἀπεσκυλεύω, f. ήσω, Poët. pro ἀποσυλάω, despolio, deprædor.

Ἀπεσκώπτω, f. ψω, dicteria jacio, derideo. Th. σκώπτω, cavillor, &c.

Ἀπεσκῶλον, f. ήσω, et

Ἀπεσκωλήκιζω, f. ίζω, p. ικα, abstergo, purgo. Th. σκώω et σκώληξ: ἱστὸν καμπύλον.

Ἀπεσμηγμὸς, ὑτος, ὁ, part. a. 2. pass. qui exarsit, contebescens: ab

Ἀπεσμήχω, f. ξω, p. χα, igni coco, absumo, exuro, &c. Th. σμήχω, attero, consumo.

Ἀπεσοβέω, f. ήσω, abigo, repello. Th. σοβέω.

Ἀπέσος, ου, ὁ ἡ ὁ, quantitatis expers.

Ἀπεσπάδιον, ου, τὸ, decerptum, substantivè et

Ἀπέσπασμα, ατος, τὸ, pars, fragmentum, avulsum quidquam: ab

Ἀπεσπάω, abstraho, edùco, evello, f. άσω. p. ἀπέσπακα. a. 1. ind. act. ἀπέσπασα. a. 1. part. act. ἀπεσπάσας. perf. ind. pass. ἀπέσπασμαι. a. 1. ind. pass. ἀπεσπάσθην. a. 1. part. pass. ἀπεσπασθεὶς. Th. σπάω, traho.

Ἀπεσπείρω, dissemino, f. ερῶ, p. κα. p. ind. m. ἀπέσπορα.

Ἀπέσπορος, ου, ὁ ἡ ὁ, satus ab aliquo, ab aliquo oriundus. Th. σπείρω, sero.

Ἀπεσπουδάζω, f. άσω, studiosus alicujus rei esse desino, negligo, remitto; et part. præs. act.

Ἀπεσπουδάζων, negligens: ex ἀπὸ et σπουδὴ, ardor, studium, quod à p. ind. m. verbi σπεύδω, festino.

Ἀπέστα, pro ἀπόστηθι, vel ἀπόστηθι, absiste, a. 2. imp. act. ab a. 2. ind. act. ἀπέστην, ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι, sto.

Ἀπεστάδα, et

Ἀπεστάδεν, eminùs, adv. ex ἀπὸ et ἵστημι, sto.

Ἀπεστάζουσα, stillans, præs. part. act, f. g. ab

Ἀπεστάζω, f. ξω, distillo, stillatim fundo. Th. στάζω, stillo.

Ἀπεστὰς, άντος, ὁ, fugiens, a. 2. act. part. ab ἀφίστημι.

Ἀπεστασία, ας, ἡ, defectio; et

Ἀπέστασιον, ου, τὸ, repudium, discessio, libellus repudii; et

Ἀπέστασις, εως, ἡ, abscessio, defectio. Omnia à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀφίστημι, q. v.

Ἀπεστάτεον, desistendum est: ab ἀφίστημι.

Ἀπεστατία, f. ήσω: p. ηκα, abjsto, defici; et

Ἀπεστάτης, ου, ὁ, defector, fugitivus, desertor: necnon

Ἀπεστατὴς, ὴς, ὲς, rebellis, contumax; et

Ἀπεστατικὸς, deficientium mos.

Ἀπεστάτις, ιδος, ἡ, rebellis, defectrix. Omnia ex ἀπὸ et ἵστημι, quod à στάω, inusit.

Ἀπεστεγάζω, tectum removeo, detego, f. άσω. p. ἀπεστέγακα. a. 1. ind. act. ἀπεστέγασα; σέγω, tectum. Th. στέγω, tego.

Ἀπεστέγασμα, ατος, τὸ, operculum, integumentum, à præc.

Ἀπεστέλλασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ἀποστέλλω, ablego.

Ἀπεστείχω, f. ξω, discedo, abeo, recedo: ex ἀπὸ et στείχω, incedo.

Ἀπεστέλλω, ablego, mitto: f. τελῶ. p. ἀπέσταλκα. a. 1. ind. act. ἀπέστειλα. a. 2. ind. act. ἀπέστελον. p. ind. pass. ἀπέσταλμαι. a. 2. ind. pass. ἀπεστάλην. a. 2. sub. pass. ἀποσταλῶ. a. 2. part. pass. ἀποσταλὲς. p. ind. m. ἀπέσταλμαι. Th. στέλλω, mitto.

Ἀπεστενόω, ῶ, ώσω, angustum reddo: à στένω. Th. στενὸς, angustus.

Ἀπεστέργω, f. ξω, desino amare, odio prosequor: ex ἀπὸ et στέργω, amo.

Ἀπεστερέω, -ῶ, domino afficio, privo, f. ήσω. p. ἀπεστέρηκα. a. 1. ind. act. ἀπεστέρησα. a. 1. sub. act. ἀπεστερήσω. perf. ind. pass. ἀπεστέρημαι. part. ἀπεστερημένος. Th. στερέω, privo.

Ἀπεστέρημαι, a. 2. inf. act. ἀ ἀφίστημι, discedo, deficio. Th. ἵστημι, sto.

Ἀπεστέρησις, εως, ἡ, ablatio, privatio, à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποστερέω.

Ἀπεστερητὴς, ὴ, ὁ, fraudator: à 3. pers. sing. p. ind. pass. ejusdem verbi.

Ἀπέστημα, ατος, τὸ, apostema, ulcus, abscessus, suppuratio. à 1. pers. sing. præt. ind. pass. v. ἀφίστημι.

Ἀποστηρίζω, f. ξω, fulcio, confirmo. Th. στηρίζω, firmo.

Ἀποστήσαι, abduxisse, a. 1. inf. act. ab ἀφίστημι.

Ἀποστησάμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. ejusdem verbi.

Ἀποστίλβω, splendeo, f. ψω, p. πέστιλφα. Th. στίλβω, idem.

Ἀπόστηθι, abi, a. 2. imperat. act. ab ἀποστείχω, abeo.

Ἀποστολεὺς, έως, ὁ, rei nauticæ præfectus, qui classi præest; et

Ἀποστολὶς, nom. pl. rei nauticæ præfecti. Th. στέλλω, mitto.

Ἀποστολικὸς, ἡ, όν, ad apostolos pertinens, apostolicus; ab

Ἀποστολὶς, ίδος, ἡ, diminut. præfectis navi, apostolatus: ab

Ἀπόστολος, ου, ὁ, apostolus, legatus: à p. ind. m. v. ἀποστέλλω, ablego: Hinc Angl. APOSTLE.

Ἀπόστολον, ου, τὸ, navis: pro navigio, apud Herodot.

Ἀποστοματίζω, propriè memoriter recito; alicio ad æquandum. f. ίσω. perf. ἀπεστομάτικα. a. 1. ind. act. ἀπεστομάτισα. ex ἀπὸ, et στόμα, ατος, τὸ, ὸ.

Ἀπόστομος, ου, ὁ ἡ ὁ, inimicus, amoris expers: à præt. ind. m. vide ἀποστέργω. Th. στέργω, amo.

Ἀποστρατίζω, f. ίσω, mitto in exilium; ab ἀπὸ, et στρατὸς, testa: quòd in illis scripta fuerint olim suffragia.

'Αποτρόφιμος, ος, ον, a. 2. opt. pass. ἀποτροφίης, a. 2. part. pass. ἀποτραφείς, *averruncaris*, 2. sing. a. 2. sub. pass.

'Αποτρωπάομαι, f. 2. ind. pass. ἀποτρώεται, a. 2. imperat. pass. ab

'Αποφέρω, *averto*, *refero*, f. ψω, p. ἀποίνεφα. a. 1. ind. act. ἀπήνεφα, a. 1. imp. act. ἀπότρεψον, ὅτω, a. 2. ind. act. ἀπέτραφον. In pass. pres. ἀποφέρομαι, ῃ, εται, *averter*. a. 2. ind. pass. ἀπετράφην, et in 3. pl. ἀπετράφησαν. a. 2. sub. pass. ἀποτραφῶ. Th. τρέπω, *verto*. Unde

'Αποτρόπαιος, αιον, ὁ, *aversus*, a. 1. part. act. et

'Αποτροπή, ῆς, ἡ, *a. 2. aversio, receptus, refugium*, Figura rhetorica : et

'Αποτρόπιος, ου, ὁ, *apostrophus*, Figura gramm. nota apud Græcos rejectæ vocalis ob sequentem : et

'Αποτρόπος, ου, ὁ ἡ ὕ, *abhorrens, æternus* : ab eod.

'Αποτρύω, -ῶ, f. ὑσω, *abhorreo, averseor* : cum accus. ex ἀπὸ, et τρύω, *odio prosequor*.

'Απτερ, ῆρ, ἡ, a. 2. sub. act. ab ἀπίτομαι.

'Απουλάσαι, Dor. pro ἀπουλέσαι, *prædari et auferre ab oblique quid* : a. 1. inf. act. verbi ἀπουλάω. Th. πολα, *præda, spolium*.

'Απουσάγω, f. ξω, *indè colligo, restituo in, disgrego, dispello*, Th. ἄγω.

'Απουσιάζω, f. άσω, *synagogè moveo* : ex α priv. et συναγωγὴ. Th. ἄγω.

'Απουσίζω, -ίσσω, -ίττω, f. ίσω, vel ίξω, *sibilo*. Th. συρίσσω, *sibilo*.

'Απουσπώζω, f. ώσω, *compilo*.

'Απουρωγὸς, ωτος, ὁ, *obtruncatus*, a. 2 part. pass. ab

'Απουρόζω, f. ξω, *jugulo*. Th. σφάζω, *jugulo*.

'Απουφαλιζίαν, pres. inf. act. *petrefacere*. Th. σφάλλω, *gangræna*.

'Απουφαλὶς, *spe falsus*, a. 2. part. pass. ab

'Απουφάλλω, f. λῶ, p. κα, *aberrare facio, subverto, seduco*, a. 2. ind. pass. ἀπεφάλην. Th. σφάλλω, *fallo, torto*.

'Απουζάσσω, f. ξω. p. χα. *jugulo, macto* : idem quod ἀπουζάζω, suprà.

'Απουπιόνιον, ου, seu ἀπουρνιόν, ῶ, f. ίσω, p. κα, *fundâ torqueo*.

'Απουχάλλω, *aberrare faceret*. 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ἀπουφάλλω, suprà.

'Απουφενδονίζω, f. ίσω, *fundâ torqueo* : idem quod ἀπουρενδονίω, suprà.

'Απουχόγραμμα, ατος, τὸ, *signaculum* : ex σφραγίζω. Ih. σφραγὶς, *sigillum*.

'Απουχίζω, f. ίσω, *diffringo, scarifico, cenam seco* : ex ἀπὸ, et σχίζω, *scarifico*.

'Αποχὴ, *abstinere*, a. 2 inf. act.

'Απόχμος, ου, ἡ, ὁ, ind. m. ab ἀπέχω. Ih. ἔχω, *teneo, habeo*.

'Απόχρησις, εως, ἡ, *abstinentia, temperantia* ; et

'Αποχρῆσθαι, *arcebunt*, 3. pl. f. 1. ind. act.

'Αποχρίζω, f. σω, *abscindo, separo*, a. 1. ind. act. ἀπέχρισα, ας, α, et

'Αποχρίσκω, ται, ἡ, *avulsio, abscisio, ramus, propago* : ab ἀπὸ, et σχίζω, *scindo, findo*.

'Αποχωλάζειν, pres. inf. act. *vacare rei alicui* : quod à σχολάζω, *otior*. Th. σχολὴ, *otium, vacatio*.

'Αποχωλόομαι, -όμαι, *occupor*, f. ώσομαι, part. pres. pass. ἀποχωλούμενος, *occupatus* : ex ἀπὸ et σχολὴ. Th. σχολὴ, *otium, vacatio*.

'Αποχωρίμενος, a. 2. part. m. ἀποχωρήμην, a. 2. sub. m. ἀποχωρῶ. a. 2. part. act. ab ἀπέχω.

'Αποχωρόζω, f. όσω, p. ωκα, *tendunt servo, sanitati restituo*.

'Αποχωρίζουσι, *aufugere*, pres. inf. m. vel pass. apud Xenoph. et

'Αποχωρίσαι, a. 1. inf. pass. ab ἀποχωρίζω, *servo*. Th. σῶος, *salvus*.

'Αποχωρὴ, ῆς, et 'Αποχώρησις, εως, ἡ, *renunciatio* : opponitur etiam τῇ συνόδῳ : ab ἀπὸ, et χώρα, vel χάτω, *ordino*.

'Αποχὼδὸν, adv. *extentè, prolixè* : et

'Αποχωδὸς, *porrectus*, a. 1. part. pass. ab ἀποτείνω. Th. τείνω, *tendo*.

'Αποχωσὶς, *liquefactus*, a. 2. part. pass. ab ἀποτήκω. Th. τήκω, *liquefacio, mollio*.

'Απὸχωστος, ὁ ἡ ὁ, *ad certum usum sepositus*. Th. τίθημι.

'Αποτάσσομαι, vel Att. -ττομαι, propriè *dimitto cum mandatis, renuntio* ; cum dat. item *valedico, de aliquo* ; interdum *collego*. f. ξομαι, p. ἀποτέταγμαι, a. 1. ind. m. ἀπεταξάμην, *valedixi*. a. 1. inf. m. ἀποταξάσθαι. Th. τάσσω, vel τάττω.

'Αποτάττω, f. ξω, p. ωχα, *colloco, seorsum pono, destino, renuntio* ; item *secerno, attribuo* : ab eod. Th.

'Αποτάτω, *longissimè*, adv. superl. τῦ ἀπὸ. *procul*, adv. Poët.

'Απότατος, ὁ ἡ ὁ, *privatus sepulchre* ; item *seorsim ab aliis inpositus* : ex ἀπὸ, et τάφος, à θάπτω, *sepelio*.

'Αποταφεύω, f. σω, *circumdo fossâ*.

'Αποτείλω, *referuntur*, per Synec. pro ἀποτείλωσιν, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἀποτείνομαι, *depono, repono*.

'Αποτείνω, f. τνῶ, p. τέτακα, *extendo, intendo* : ἀποτείνει, *spectat* ; et ἀποτείνομαι, pass. *contendo, invehor*. Th. τείνω.

'Απότειχίζω, f. ίσω, p. ἀποτετείχικα. a. 1. ind. act. ἀπετείχισμα, *murò cingo, vallo* : à τεῖχος, q. à τείχος, *murus*.

'Αποτείχισις, εως, ἡ, et 'Αποτειχισμὸς, ὁ, ὁ, *obstructio per murum, munitio* : et

'Αποτέκμαρ, ατος, τὸ, *terminus* ab eodem Th.

'Αποτελευτὴ, *orbatory*, a. 1. sub. pass. verbi ἀποτίνυμι, quod à τίνομαι Th. τίνω, *pœnas*.

'Αποτέλεσμα, ατος, τὸ, *effectio, effectus* ; item *eventus* : nom. pl. 'Αποτελέσματα, τὰ, *effectus stellarum, imagines sub certo sidere factæ ad ejus vim destituendam* ; undè

'Αποτελεσματικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, *scientia harum rerum et modum conficiendi docens*.

'Αποτελεσματικὸς, ὴ, όν, *effectivus, efficiendi vim habens*.

'Αποτέλεσμος, ου, ὁ, *effectio, effectus*, Omnia à 1. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποτελέω. Th. τέλος, *finis*.

'Αποτελεστὴς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, *effectivus, effectus præstans*, à 3. pers. sing. præt. pass. ind. ejusdem verbi.

'Αποτελέσσαι, -έσσαι, f. έσω, *fiunt facio, morior, rucido, desino* : à cujus 2. pers. sing. præt. pass. ind. fit

'Αποτελέστερος, ους, ὁ, *mors*. Ab ἀπὸ, et τελευτάω. Th. τέλος, *finis*.

'Αποτελὶς, -έω, *efficio, perficio, præsto* : f. έσω, et ῶ, p. ἀποτέτελκα. pres. pass. ἀποτελέομαι, -όμαι, *perficior* : item *convalesco*. perf. ind. pass. ἀποτέτελεσμαι, cujus part. ἀποτελεσμένος, η, ον, a. 1. ind. pass. ἀπετελέσθην, ης, η, cujus part. ἀποτελεσθὶς, εῖσα, ὲν, *consummatus*. Ab ἀπὸ, et τελὸω, -ῶ. Th. τέλος, *finis*.

'Αποτέλλω, -ῶ, *pendo* (vel *solvo*) *tributi nomine* ; item *persolvo*. Th. τέλος, *vectigal*.

'Αποτετελεσμένος, η, ον, *perfectus, consummatus, absolutus*, part. pract. pass. verbi ἀποτελέομαι, -όμαι. Th. τέλος, *finis*.

'Αποτετμὼν, f. ἀποτεμῶ, *desero, resecо, abscindo* : et

'Αποτμὼν, part. ejusd. fut. Th. τέμνω, *scindo, seco*.

'Αποτίκτειν, *enixuram esse*, f. 1. inf. m. ab ἀποτίνομαι. Th. τίκτω, *pario*.

'Απότοξις, εως, ἡ, *partus* : ab eod.

'Απότοκος, *longinquus* : ab ἀπὸ, *procul*, adv. Poët.

'Αποτόκω, *longiùs* : adv. ab eod.

'Αποτοκμίσας, *dependens*, perf. part. pass. ab ἀποτίνομαι. ἀποτίτιναι, 3. pl. perf. ind. pass. Th. τίνω, *tendo*.

'Αποτόρνατο, *detruncatus erat* ; Ion. et Poët. pro ἀπετόρνατο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab ἀποτόρνομαι : hinc a. 1. opt. pass. 1. sing. ἀποτορνώθην. Th. τόρνος.

'Απότου, pro ἀφ' οὗ, vel ἀπ' οὗ, Ion.

'Απότυγμα, ατος, τὸ, *damnum* ; opp. τῷ ἐπιτύγματι et

'Απότυχὶς, ως, ἡ, *res malè gesta, sinister successus* : Th. τύχω, *paro*.

'Αποτυγανίζω, f. ίσω, *è sartagine comedo, uro, igne crucio, frigo* ; ex τάγανον, *sartago*.

'Αποτύβδην, *depono, expono, differo, confero* : f. ἀποτύψω, p. ἀποτέτυφα.

Bunc. pro ἀνετίθουν, a. 1. ind. act. ἀνέθηκα. a. 1. ind. pass. ἀνετέθην, a. 2. idd. m. ἀνεθέμην, ου, ο, a. 2. part m. ἀνεθέμενος, η, ον, a. 2. inf. m. ἀνεθέσθαι. reliqua tempora vide in τίθημι, ψευδο.

'Ανετίκτω, *gigno, pario.* Th. τίκτω.

'Ανευέλλω, f. ελῶ, *evello, divello, dispilo:* hinc

'Ανευθμα, ατος, τὸ, *lacramentum, frustum.* Th. θλάω, *vello.*

'Ανευμάω, f. ήσω, p. ημα, *exsimo, repando, mulcto.* Th. νέω, *humoro, panio:* hinc

'Ανεύρισμα, ατος, τὸ, et

'Ανεύρυσμα, τὸ, *pretium, pignus:* item

'Ανευσμός, ὁ ῆ, ἡ, *ingloritus:* interdum *oppignoratus.* ab eod. Th.

'Ανευτέγμα, ατος, τὸ, *purgamentum,* id quod excutitur, seu decutitur.

'Ανευτίνασσω, *excutio,* f. άξω, p. ανευτίναχα. a. 1. ind. act. ἀνετίναξα. a. 1. imperat. act. ἀνεύτιναξον, ἀντ. d. 1. part. act. ἀνευτιναξας, αντος, ὁ. a. 1. inf. m. ἀνευτιναξασθαι. Th. τινάσσω, *quatio.*

'Ανευτινόμενος, η, ὁ, *ulciscens,* pres. part. m. ab ἀνευτίνομαι, vel τίνυμαι: idem quod Th. τίω, *punio.*

'Ανευτίνω, *dependa, pœnas luo, ulciscor, solvo.* f. ανευτίσω, p. ἀνευτίσμαι. a. 1. ind. act. ἀνέτισα· ex ἀνὰ, et τίνω, pro τίω. *persolvo.*

'Ανευτίσάμενος, η, ὁ. part. med. ἀνευτίσας, a. 1. part. act. ab ἀνευτίω. Th. τίω.

'Ανευτίσει, *luat.* f. ίσω, 1. ind. act. 3. sing. ἀνευτίσῃ, *luat* 2. pers. sing. ai I. sub. act. ἀνευτίσωμεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ab

'Ανευτίω, f. ίσω, p. μαι, *punio, persolvo, reddo, remunero.* Th. τίω, *punio.*

'Ανευτμήγω, seu ἀνευτμήσσω, *abscindo:* f. ξω. a. 1. part. act. ἀνευτμήξας. a. 2. pass. ἀνευτμήγ-ω· quod ex ἀνὰ, et τμήσσω, idem cum insulat. τμήσσω. Th. τέμνω.

'Ανεύμος, ος, ὁ ῆ, ἡ, *infelix, miser:* undè ἀνευμότατος, *infelicissimus;* ex ο pr. et νύμος, *lotus;* ἀνύμος ἄνευμος, *sors miserrima.*

'Ανευολμία, -ᾶ, *audacid mier:* f. ήσω. p. ἀνευτόλμημα. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia.*

'Ανευτομὴ, ῆς, ἡ, *abscissio:* et

'Ανεύτομος, ος, ὁ, *riger, severitas:* ab

'Ανεύτομος, ος, ὁ ῆ, ἡ, *abruptus:* sic πέτρα ανεύτομος, *rupes præruptu:* per Metaph. ανεύτομος. Hinc

'Ανευτόμως, *severè, præcisè:* omnia à Th. τέμνω.

'Ανευτος, ὁ ῆ, ἡ, *qui sine potu vivit:* ὕδωρ ἄνευτον, *aqua ad potandum minimè bona:* ex α pr. et πίνω, *potus, bibo,*

'Ανευτρέγω, a. 2. inf. act. ab ἀνευτρέγω, *comedo.* Th. τρέγω, *edo.*

'Ανευτραίνω, f. νῶ, *exasperc, audeo.* Th. τραχὺς, *asper.*

'Ανευτρέπτικὸς, ὴ, ὸν, *dissuasorius:* à seq.

'Ανευτρέπω, *averta, deborter:* f. ψω, p. ανευτέτροφα. a. 1. ind. act. ἀνέτρεψα. a. 2. ind. act. ἀνέτραπον. in med. ἀνευτρέπομαι, *aversor, repudio:* cum acc. Th. τρέπω, *verto.*

'Ανευτρέχω, *abhorreo, recurro, fugio.* Th. τρέχω, fut. δραμοῦμαι, curro.

'Ανευτρίβομαι, f. ψομαι, ει

'Ανευτρίζω, f. ίσω, *amoveo, purgo, averto, expello, expedio, conatum frango, abstergo:* à cujus 1. sing. pres. ind. pass.

'Ανίτριγμα, ατος, τὸ, *res qua deterendo decidit, ramentum.* Th. τρίβω, *tero.*

'Ανευτρεπτέσθαι, pres. inf. med. Poët. pro ἀνευτρέπεσθαι, contr. ab

'Ανευτρεπτέομαι, *aversor, declino:* quod à τρέπω, pro τρέπω, *verto.*

'Ανευτρεπτὸς, ὴ, ὸν, *fugiendus, odio dignus, malorum depulsor:* et

'Ανευτρεπτορὸς, ὴ, ὸν, *aversatio:* item *amnistium,* Jon. *l.* 1. c. 4. ab eod. Th.

'Ανευτρεπτίζω, *pro piaculo expio,* f. ίσω, p. ισμαι.

'Ανύτριστος, ὴ ὸν, *aversandus, segregatus, injuscandus, et declinatione dignus;* quod ab ἀνευτρέπτομαι. Th. τρέπω, *verto.*

'Ανύτροφος, ος, ὁ ῆ, ἡ, *qui procul à parentibus nutritus fuit, peregrinus.* Th. τρέφω, *alo.*

'Ανευτρυγὴ, ῆς, ἡ, ἴσω, *vindemia.* Th. τρύγω, *vindemio.*

'Ανευτρύχω, f. ύξω, *consumo, frango, domo:* et

'Ανευτρω, f. ήσω, *laboribus confecio, objecto, asiero, labefacto:* ἀνευτρύσαι, *succumbo, lassesco:* à Th. τρύω, et inde τρύχω, *tero.*

'Ανευτυχεῖσθαι, ου, τὸ, *infortunia:* ab

'Ανευτυχέω, *aberro, frustror ipe excido. amitto:* f. τυχήσομαι. a. 2. ind. act. ἤτυχον· inde a. 2. part. act. ἀνευτυχὼν. Ex ἀνὰ, et τυγχάνω, *adipiscor:* cum gen.

'Ανευτυτύσθαι, pres. inf. m. *verberandi finem facere.* Th. τύπτω, *verbero.*

'Ανευτυτῶ, -ῶ, et -άσσω, f. 1. act. ήσω, p. ημαι, *affingo, exprimo:* à τύπτω, quod à τύπτω.

'Ανευτύπωμα, ατος, τὸ, *effigies,* à prec.

'Ανευτύπωσις, εως, ἡ, idem.

'Ανευτύχλω, f. ώσω, p. ωμαι, *excarco.*

'Ανευτοφλωτὸς, ὴ, ὸν, *excacatio.*

'Ανευτυχία, ας, ἡ, *spei frustratio, repulsa:* ab ἀνευτυγχάνομαι, *frustror.* Th. τυγχάνω, *adipiscor.*

'Ανευτυχὼν, a. 2. part. act. ἀνευτυγχάνω, a. 2. inf. act. vide in ἀνευτυγχάνω, *aberro.*

'Ανευφάμενος, *privatus:* per Sync. pro ἀνευφαίμενος, a. 1. part. m. ab ἀνευφίζω, Ion. pro ἀφαφίζω, *definio, exterminio:* ab ὅρος, *terminus, finis.*

'Ανήμας, *auferens:* a. 1. part. act. pro ἀνείμας; per Sync. Æol. ab ἀνειμίζω, pro ἀφαφίζω. ab eod. Th.

'Ανευ, οὖς, ὁ ῆ, *pellibus amictus:* ex α priv. et νῦς, *pes.*

'Ανευ, *absentia* pass. sing. f. g. ab ἀνὸν. part. præs. verbi ἄνειμι· ἡ γῆ ἀνὸν, *terra peregrina:* hinc

'Ανυσία, ας, ἡ, *absentia, detrimentum.*

'Ανυφαίνω, f. ανῶ, p. ανμα, *extendo, probo, officio, declaro, defero, in lucem profero;* hinc ἀνυφαίνομαι, præs. inf. pass. ἀνυφαίνεσθαι, ου, ει in pl. n. g. ἀνυφαίνεσθον, part. pr. med. Th. φαίνω, *ostendo.*

'Ανυφαίνουσι, 1. pl. f. 1. vel 3. ind. act. ab ἀνυφαίνω.

'Ανύφανσις, εως, ἡ, *enunciatio, brevo dictum, sycamio, demonstratio, asseverutio:* cui opponitur ὑπόφασις. ex

'Ανυφαντὸς, ὴ, ὸν, *enunciativus, enuncians:* adj. verbal. ab ἀνυφαίνω.

'Ανύφαση, *renunciate:* 2. pl. a. 2. imper. m. ab a. 2. ind. m. ἠφάμην· verbi φαμὶ, *dico.*

'Ανύφασις, εως, ἡ, *dictio, sententia, negatio, edictum, enunciatio:* in dat. pl. ἀνυφάσεσι· ab ἀνυφαίνω, *declaro, edico.*

'Ανυφανσίνως, *palàm, manifestè,* adv. ab ἀνυφαίνω.

'Ανυφερέουσι, *reportent:* Ion. pro ἀνυφέρωσι, 3. pl. præs. opt. m. ab

'Ανυφέρω, *abduco, asporto, reporto, tollo:* f. ἀνοίσω, a. 1. ind. act. ἀνήνεγκα. a. 2. ind. act. ἀνήνεγον, a. 1. ind. pass. ἀνηνέχθην. a. 1. inf. pass. ἀνηνεχθῆναι, *asportari.* a. 2. inf. act. ἀνενεῖν *perferre.* Th. φέρω, *fero, porto.*

'Ανυφεύγω, *effugio:* f. 1. ind. m. ἀνυφεύξομαι. a. 2. ind. act. ἀνέφυγον, a. 2. opt. act. ἀνυφύγοιμι, ις, ι. part. ἀνυφυγὼν. inf. ἀνυφυγεῖν. Th. φεύγω, *fugio.*

'Ανυφημι, fut. φήσω, *edico, declaro, demonstro, nego;* cui opponitur σύμφημι, *concedo.* Ex ἀνὰ, et φημι. Th. φάω, *dico.*

'Ανύφημος, ος, ὁ ῆ, ἡ, *infaustus, inominatus:* ab ἀνὰ, et φημι, *omen.*

'Ανυφῆνω, a. 1. inf. act. ab ἀνυφαίνω. Th. φαίνω, *ostendo.*

'Ανύφωσις, εως, ἡ *dictio, sententia, negatio, enunciatio:* ab ἀνυφαίνω, *edico,* &c.

'Ανυφθέγγομαι, *eloquor, sententiam dico:* f. ξομαι, a. 1. ind. m. ἀνεφθεγξάμην, ω, ατο. Ex ἀνὰ, et φθέγγομαι. Unde

'Ανύφθεγμα, ατος, τὸ, *APOPHTHEGMA, sententia brevitèr et acutè dicta:* Hinc Angl. APOPHTHEGM.

'Ανυφθίμενος, *corruptus, interfectus, perditus,* præs. part. pass. per Sync. pro ἀνυφθιμένος, ab ἀνυφθίω, *perdo.* Th. φθίω, vel φθίνω, *corrumpo.*

'Ανυφθινύουσι, *disperunt:* 3. pl. præs. ind. act. ab ἀνυφθινύω. Th. φθίω, *corrumpo.*

'Ανυφθίσιμι, *perdiderit:* 3. sing.

a. l. aor. opt. Medd. pro ἀπαφλίσαι, ἀ φθίσαι, corrumpa, perdat.

'Απαφορίδω, per Syncop. pro ἀποφλίδω, 1. sing. præs. imperat. m. vel pass. ab ἀπαφλίσκω, ab eod.

'Απαφυσσίζω, fut. ίσω, vel ίξω, Dor. βεκκίσαιε: ἀ φλαυσίζω. Att. pro φαυλίζω. Th. φαῦλος, pravus, vilis, nequam.

'Απαφυσσίσαι. Dor. pro. ἀπαφλίσαιεα, a. 1. part. act. f. g. præcad. verbi.

'Απαφυσσίζω, f. σω, expurge, Phœbi numine afflatus voticinor.

'Απαφορὰ, ἁς, ἡ, ablatio, vectigal, tributum: item reditus, provenius, et

'Απαφορὰ, ἂς, ἡ, idem, Ion. pro ἀπαφορὰ. Th. φέρω, fero.

'Απαφορεῖζαται, f. ἰσομαι, emas abjicia, evomere: ἀπαφορεῖ, idem. Th. φορὸς, saxum.

'Απαφὸς, ὄδος nefandus, inauspicatus: ἀπαφόδου ἡμέραι, dies nefasti. Th. φάω, dico, loquor.

'Απαφράσσω, alvo -άσσω, f. ξω, interspio, obstruo, obturo: item objicio. Th. φράσσω, sive φράσσω, sepio.

'Απαφυγὼν, a. 2. inf. act. ab ἀπαφύγω, effugio.

'Απαφυγὴ, ἧς, ἡ, effugium: ab eod.

'Απαφάλεα, ὁ, τὸ, factus, forinsecus, nanctum aberrivum: et

'Απαφάλεος, ὁ, ὁ ᾗ ὁ, irritus, vanus, monstruosus: ab ἀπὸ et φωλὸς, ubi φωλὸς, lustrum, in quo fera latet.

'Απαφιλέσκω, et

'Απαφιλίσκω, ὁ, ὁ ᾗ ὁ, qui manibus propriis victum sibi parat: ex ἀπὸ, χεὶρ, manus, et ἔω, victus.

'Απαφιμνησίκακος, f. ἠον, improbe, injuste: et

'Απαφιμνησικακίεω, abdicari, exauctorari, plebiscito absolvi: item 'Απαφιμνησικαία, ας, ἡ, rejectio à magistratu, abrogatio: ex ἀπὸ, χεὶς, et κάω, tendo.

'Απαφιπτάμενος, transferens: a. l. part. m. ab

'Απαφίπτω, f. πτω, derivo, aquam per rivulos deduco, transfero.

'Απαφὴν, f. πήσω, p. πέπηκα, f. l. pass. χυθήσομαι, p. pass. πέπηγμαι, effundo. Th. χέω, fundo.

'Απαφλάομαι, f. ἰσομαι, et 'Απαφῶ, f. ἰσω, idem.

'Απαφὸ ἔω, ἡ, distantia. Th. ἴχω, habeo.

'Απαφχέω, Ion. pro ἀποχέω, præs. inf. act. satis esse: ἀπαφκέειν μοι, mihi sufficit: ab ἀπαφχέω. vide ἀποχέω.

'Απαφχάομαι, -ῶμαι, f. ἰσομαι. p. απαφκήσαμαι, abutor, libertate utor; item utendo consumo. Th. χάω, fruor, utendum.

'Απαφχέσπονος, Ion. pro ἀποχέσπονος, contentus: ut et ἀποχεόντως, contentum esse: vide

'Απαφκεῖ, sufficit: imperf. ab Ion. ἀπέχεεν, πε. πον, et per Apoc. ἀπέχεε. unde inf. ἀπαφκεῖν, pro ἀπαφκέσειν, satis esse: f. ἀποχέσω, satis erit: part. ἀποχέων, et in f. g. ἀποχεόντα. à χέω, commode.

'Απαφχὴ, ἧς, ἡ, propriè consumptio rei per usum; item abusus, usus: ab ἀποχάομαι, utor, abutor.

'Απαφκέόντως, sufficienter: adv. ab ἀποχέων, sufficiens, quod à χέω.

'Απαφχύσις, effusus: a. l. part. pass. ab ἀποχέω. Th. χέω, fundo.

'Απαφχώω, -ῶ, vocado, discedo: f. ήσω. p. ἀπακεχώρηκα. a. 1. ind. act. ἀπεκεχώρησα. part. ἀποκεχωρὼς ex ἀπὸ, et χωρέω, cedo.

'Απαφχώρησις, ως, ἡ, abscessus, discessus: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. præced. verbi.

'Απαφχωρίζω, idem quod χωρίζω, sejungo, secerno, separo: f. ίσω. p. ἀπεκεχώρικα. a. 1. ind. pass. ἀπεχωρίσθην, discessi: a. 1. inf. pass. ἀποχωρισθῆναι, ex ἀπὸ, et χωρὶς, seorsim.

'Απαφὼμαι, f. ἠσω, et 'Απαφῶμαι, f. ἰσομαι, abstergo. Th. ψάω, terga.

'Απαφηφίζομαι, f. ἰσομαι. p. σμαι, suffragio absolvo, censeo, sententiam fero, abrogo. Th. ψῆφος, lapillus, calculus.

'Απαφὶς, ἴος, ἡ, aspectus. Th. ὄπτομαι.

'Απαφύχω, frigefacio, restinguo, exsicco, examina, exspiro, animo concido, olvum exonero, consumo: f. ξω. præt. ἀπέψυγμα. a. 1. ind. act. ἀπέψυξα. Th. ψυχω. frigefacio.

'Απαφάπνος, abjurabat: 2. sing. imperf. ind. act. Poët. Pro ἀπώμνυς, ab imperf. ind. act. ἀπώμνυον, verbi ἀπόμνυμι, abjuro, quod ex ἀπὸ, et ὄμνυμι, juro.

'Απαφγία, ιας, ἡ, ineficacitas, otium, inutilitas.

'Απαφγάνωτος, ὁ, ὁ ᾗ ὁ, impatiens, improvidus, otiosus, ex ἀ pr. et πεφγμαίνω, negotiis implico.

'Απαφγάνως, negligenter, nulla negotio fiori: adv. et

'Απαφγμοσύνη, ας, et ἀπραξία, ας, ἡ, otium, tranquillitas, inertia, incuria. Item

'Απήβηνον, ου, ὁ ᾗ ὁ, quietus, otiosus, segnis, iners: et

'Απηνὴς, ὴς, f. ἠσω, nihil proficio, otior; nemon

'Απηνὴς, ὴς, ἡ, ἡ ᾗ ὁ, non factus: et activè nihil agens, otiosus, ignavus, inutilis: unde

'Απήνως, adv. re infectâ. Omnia ex ἀ priv. et πήσσω, facio.

'Απηρσία, ας, ἡ, indecentia, indecorum: et

'Απηρὼν, ὁ ᾗ ὁ, τὸ ἀπηρὲς, ἐ, -ᾶς, indecorus: ex ἀ pr. et, πήσσω, convenit, vel πήσσω, decorus sum: hinc

'Απηρῶς, indecorè, adv.

'Απηρτ@, Ion. pro ἄπηκτ@, ν, infectus: ἀπηρτοτέρη, dat. pl. Ion. et Poët. ex ἀ pr. et πήσσω.

'Απηρὼν, ὁ ᾗ ὁ, non redemptus, sine pretio, gratis: vel adj. acc. ping. f. gend. ab ἀ pr. et πρίαμαι, emo, redimo.

'Απρὶξ, tenaciter: ut vel serrâ desecari nequeat, ab ἀ pr. et πρίω, serro.

'Απροαίρε@, ὁ, ὁ ᾗ ὁ, qui non sit consulto, involuntarius: et

'Απροαιρέτως, non consultò: adv. ex ἀ pr. πρὸ, et ἀίρεσις, quod ab αἴρω, capio.

'Απροβούλευ@, ὁ, ὁ ᾗ ὁ, et ἀπροβούλητ@, temerarius, inconsultus: et

'Απροβουλεύτως, et ἀπροβουλήτως, inconsultè: adv. et

'Απροβουλία, ας, ἡ, temeritas: ex ἀ pr. πρὸ, et βουλὴ, consilium, deliberatio.

'Απρόθυμ@, ὁ ᾗ ὁ, minimè alacer, invitus, non promptus: ex ἀ pr. et. πρόθυμ@, promptus. Th. θυμὸς. Hinc

'Απροθύμως, invitè: adv. eod. Th.

'Απροικ@, ὁ ᾗ ὁ, dotis experti, indotatus: ex ἀ pr. et προῖξ, per Synæresin πρῖξ, dos.

'Απρονοησία, ας, ἡ, imprudentia: et

'Απρονόητος, ὁ, ὁ ᾗ ὁ, inconsultus, improvidus, temerarius: et indè

'Απρονοήτως, inconsultè, improvidè, adv. Ex ἀ pr. πρὸ, et νόος, mens.

'Απρόοπτος, ὁ, ὁ ᾗ ὁ, et 'Απροόμενος, ὁ, ὁ ᾗ ὁ, improvisus: et exinde

'Απροόπτως, et 'Απροσέπτως, de improvisò: ex ἀ pr. πρὸ, ὄπτομαι, et ὁράω, video.

'Απρωτον, indecens, absurdum: ab ἀ pr. et πρέπω.

'Απρωτοδίης, ίος, ὁ ᾗ ὁ, qui nullâ re indiget, non dignus.

'Απροσδιόνυσα, ων, τὰ, absurda: ab

'Απροσδιόνυσος, ὁ ᾗ ὁ, qui nihil ad rem facit: unde

'Απροσδιόνυσον, absurdum: ἀπροσδιόνυσα λέγειν, absurda loqui. Vox manavit ex Proverbio ἐδὲ πρὸς Διόνυσον.

'Απροσδόκητος, improvisò, et 'Απροσδόκητος, idem; adv. ab

'Απροσδόκητος, ὁ, inexpectatus, inopinus: ex ἀ pr. πρὸς, et δοκέω, exspecto.

'Απροσδοκήτως, adv. inopinatò, præter exspectationem.

'Απρόσιτος, ὁ, ὁ ᾗ ὁ, inaccessus: ex ἀ pr. πρὸς, et ἴσημι, seu εἶμι, venio.

'Απρόσκοπος, ὁ, ὁ ᾗ ὁ, inaccessus: ex ἀ pr. et πρόσκοπος, accessu facilis: ἡ πρόσκοπις, quod ex πρὸς, et κόπτω, eo.

'Απροσκοπὸς, ὁ, ὁ ᾗ ὁ, sine offendiculi, inviolatus, insensus: ἀπροσκόπως, adv. ex ἀ pr. et προσκοπὴ, offendiculum, -σις, quod à προσκόπτω, allido, offendo. Th. κόπτω, percutio

'Απρόσμικτος, ὁ, ὁ ᾗ ὁ, qui se cum aliis non miscet, insociabilis: ex ἀ pr. πρὸς et μίγνυμι, misceo.

'Απροσόπτως, υ, ὁ ᾗ ἕ, *subitus horrendus*: ex ἀ pr. πρός et ὄψομαι, *video*.

'Απροσωπολήπτως, adv. *sine faciei seu personarum respectu*: ab ἀ pr. et προσωπολήπτης, quod à πρόσωπον et λαμβάνω, *capio*.

'Απροφάσιστος, adv. *sine prætextu*: ab ἀ pr. et προφασίζομαι, *facio, persona*.

'Απτοήτιστος, υ, ὁ ᾗ ἕ, *intactus, incontaminatus*: ex ἀ pr. et πτοηθῶ pro πτοήσομαι, *tango*. Th. πάσσω, *tango*.

'Απτόμαστος, υ, ὁ ᾗ ἕ, *prætextu carnis, inexcusabilis*; et

'Απτόφαστος, υ, ὁ ᾗ ἕ, *non prædictus, ex improviso accidens*: ab ἀ pr. πρὸ et φάω, *dico*.

'Απτωτος, υ, ὁ ᾗ ἕ, *immunis à lapsu* vel *peccato, irreprehensibilis*: ex ἀ pr. et πταίω, quod à πτατός, *impingo, pecco*.

'Απτερος, υ, ὁ ᾗ ἕ, *implumis, alas non habens, pennis* seu *pinnis destitutus*. 'Απτερος μῦθος, verba quæ non avolant, sed audientis infixa sunt animo.

'Απτόμενος, et 'Απτόμενος, ὁ ᾗ ἕ, idem quod ἄπτερος. Omnia ab ἀ pr. et πτερόν, *ala*.

"Απτοσθον, in 2. dual. præs. imperat. med. ab ἅπτομαι.

'Απτύς, ῆος, ὁ ᾗ ἕ, vel -ὺς, -ῆ, -ὺν, *tangendi vim habens*: τὸ ἁπτικὸν, *tangendi facultas*: ἁπτικὴ αἴσθησις, —δύναμις, *tangendi sensus*,—*potentia*: ab ἅπτομαι. Th. πτω, *tango*.

'Απτωκής, ῆος, ὁ ᾗ ἕ, *in dicendo intrepidus*: ex ἀ pr. πτοέω et ἔπος, *verbum*: vel ἁπτοκής, *mordax in verbis, audax*: ab ἅπτομαι et ἔπος, *verbum*.

'Απτόλεμος, sive 'Απτολέτης, υ, ὁ ᾗ ἕ, *intrepidus*: ab ἀ pr. et πτοέω, *consterno*.

'Απτόλλμος, ὁ ᾗ ἕ, *imbellis*: ex ἀ pr. et πτόλλομαι, idem quod πτόλεμος, *bellum*.

"Απτομαι, ῆ, ηται, *tango*, item *invado, capesso*, cum gen. et Poët. dat. aliquando *appropinquo, adeo*: imperf. ἡπτόμην, ω, ετο. fut. 1. med. ἅψομαι, ω, ετο. 1. ind. med. ἡψάμην, ω, ατο. sub. ἅψωμαι, ῃ, ηται.

'ΑΠΤΩ, *necto, alligo, tango, accendo*: cum accus. f. ἅψω. p. ἧφα. a. 1. ind. act. ἧψα. part. a. 1. act. ἅψας, a. 2. ind. act. ἧφον. pass. ἅπτομαι. part. ἁπτόμενος, *annexus, aptus*. præt. ind. pass. ἧμμαι, ψαι. a. 1. ind. pass. ἥφθην.

'Απτὰς, άτος, ὁ ᾗ ἕ, *lapsûs expers, stabilis*: ex ἀ pr. et πτάσις. Th. πίπτω, *cado*.

'Απτωτος, υ, ὁ ᾗ ἕ, *indeclinabilis*, idem: item ὁ ἀκλίτης, *indeclinabilis*, vel *sine casu*.

'Απύρετος, υ, ὁ ᾗ ἕ, *extra febri, sine febricitans*; et

'Απυος, υ, ὁ ᾗ ἕ, *ignis expers, crudus*; item *qui igni non admovetur*: ex ἀ pr. et πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*.

'Απύρωτος, υ, ὁ ᾗ ἕ, *igni nunquam admotus, novus*.

'Απυστος, υ, ὁ ᾗ ἕ, *fando inauditus, famâ ignotus*: ab ἀ pr. et πυνθάνομαι, *audio, cognosco*.

'ΑΠΥΩ, *sono, sonitum reddo*; item *clamo, loquor, dico*: fut. ὔσω. p. ἤπυκα.

'Απφὶς, ίδος, ἡ, nom. Hebr. *pissris*.

'ΑΠΩΤΟΣ, vel ἀπὼς, ὼς, ὁ, *pater*; q. ab ἀποφύω, *enarior*.

'Απωδύρετο, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. m. ab ἀποδύρομαι, *lamentor*. Th. ὀδύρομαι, idem.

'Απωθὶ, adv. Poët. *procul, emissus*: pro ἄπωθεν, quod ab ἄπο, *procul*, adv. Poët.

'Απωθέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, in mediâ formâ, *repello, abjicio, detrudo*: ἀποθήμεθα pro ἀποθησόμεθα, *abjiciamus*. 1. pl. præs. sub. med. a. 1. ind. med. ἀπωσάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ et ὠθέω, ῶ, *trudo*.

'Απωθὶν, ᾶ, idem f. ἀπώτατον, p. ἅ πάσω, p. pass. ἄπωσμαι. Th. ὠθέω, ῶ, *trudo*, f. ὄσω, vel ὤθησω, p. ὦσα, ὠθήκα, &c.

'Απωκισμένος, η, ον, *in coloniam deductus*, part. præt. pass. ab ἀποικίζομαι, præs. ind. pass.

'Απωλὶς, ιδος, ἡ, *perditio, amissio, exitium*: ab ἀπόλλυμι, quod ex ἀπὸ et ὄλλυμι, *perdo*.

'Απωλόμην, ω, ατο, *perii*, a. 2. ind. med.

'Απωλόλιμεν, *perieram*, plus. perf. ind. m. Att. ab ἀπώλλα, præt. ind. med. et Att. ἀπόλωλα· ab eod. Th.

'Απὼν, ὄντα, ὀν, *absens*: Ion. ἀπέων, præs. part. ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, *sum*.

'Απὸρὶξ, υγος, ὁ, *scissura, propago*.

'Απορχήσασα, *saltando amovisti*, 2. sing. a. 1. ind. m. Ion. ασ pro α, verbi ἀπορχήσομαι, *desulto*, 1. c. *imperitè saltando perdo*.

'Απωσάμην, ω, ατο, *repuli*, a. 1. ind. m. ab ἀπωθέομαι, *repello*.

'Απωστὸς, ὸς, ἡ, et 'Απωστὸς, ὸς, ὁ, *repulsio, rejectio*: à præt. ind. pass. τὸ ἀπώσθην, ῶ, suprà.

'Απωσθμὸς, 1. pl. f. 1. ind. m. ἀπώσω, a. 1. part. act. ab ἀπώθω, suprà.

'Απωτὴς, ῆ, vel ὸς, ἡ, ὸν, *vim habens expellendi, et*

'Απωτὸς, ὴ, vel ὸς, ἡ, ὸν, *qui pulsari potest, expulsus*: à præt. ind. pass. ejusd. verbi.

'Απώτερος, *remotior*: ἀπώτατος, *remotissimus*: ab ἀπὸ, *procul*.

'Απωτέρω, *remotius*, et 'Απωτάτω, *remotissimè*: adverb.

'Απῴχοντο, 3. pl. imp. ind. med. verbi ἀποίχομαι, *abeo*. Th. οἴχομαι.

'Αρ, per metathesin pro ἦρ, particula expletiva, *certè, utique*.

'Αρ' et ῥα, ablato α in fine, vel principio, Poët. pro ἄρα.

'Αρα, *utique, igitur*, nempè: τί ἄρα; *quisnam? quidnam? ἐστὶ ἄρα, alioquin*: ἆρα ἐν, aut ἔστιν, *igitur, ergo, quamobrem*: nempè etiam redundat.

'Αρα, (interrogat.) *an*, πότερα? ἆρα γε, et ἆρα ὄν; *utrum? ἆρα μὴ; nunquid? ἆρα μὴ ταῦτα; haccine*.

'ΑΡΑ', ᾶς, ἡ, *preces*; item *dira, imprecatio, noxa*: qu. ab αἴρω, vel ἄρομαι.

'Αρακέθοντας, Dor. pro ἀκανθίζοντας, *concutientes non sine stridore*, præs. part. act. f. g. pl. num. nom. cas. ab

'Αρακὶς, ίδος, *strepitus* seu *fragor ædis*, f. ήσω, p. ἠράκισμαι. Th. ῥήγνυμι, *strepitus*.

'Αράκησεν, *insonuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. præced. verbi.

'Αραβία, ας, ἡ, *Arabia*, nom. regionis, Hebr. *eremus*. Hinc

'Αράβιος, pro 'Αραβίας, et 'Αραβικὸς, ἡ, όν.

'ΑΡΑΒΟΣ, υ, ὁ, *stridor dentium, strepitus*: propriè armorum in terram cadentium, qu. ἐν ἄρᾳ ὄλλ.

'Αραγὲ, *nempè, forte, igitur*.

'Αραγμὸς, ῦ, ὁ, *collisio, pulsatio, strepitus*. Th. ἀράσσω, f. ξω, *pulso*.

'ΑΡΑΔΟΣ, υ, ὁ, *cordis palmus post vehemens exercitium*.

'Αρὰς, ᾶ. 1. inf. act. ab αἴρω, *tollo*.

'Αρὴν, ἅς, ἡ, *venter et intestina*, ubi est multa ἀφάτνης. Hinc μεσηγὺς ἐστὶ μεσαίτατον, ex μέσος, et ἐν ἐρὴν, fœm. gend. τὸ

'ΑΡΑΙΟΣ, ὰ, ὸν, *rarus, imbecillis, tenuis, angustus*: cui opp. πυκνὸς, *frequens*, &c.

'Αραὸς, ὰ, ὸν, *imprecationibus et diris devotus*; item *diris devoveus*: Th. ἀρὰ, *imprecatio*.

'Αραότης, ητος, ἡ, *raritas, laxitas spongiosa*: à præced. Th.

'Αραόω, ῶ, f. ώσω, p. ωμαι, *rarefacio*: undè ἀραιώμαι, *raresco*: ab eod.

'Αραίωσις, εως, ἡ, *laxatio*. Th. ἀραιὸς.

'Αραιῳμένος, par. perf. pass. Att. et Ion. pro ἠραιωμένος, -ώμενος, *captus*: ab αἴρω, *capio*.

'ΑΡΑΚΟΣ, υ, ὁ, *legumenis species*.

'ΑΡΑΚΤΟΝ, ὄ, τὸ, *stramentum suturium*.

'Αράμενος, *qui suscipit*, a. 1. part. m. ab αἴρω, *suscipio, tollo*.

'Αρὰν, ὁ, nomen viri ἄλλων. Hebr. *altus*.

'Αραξα, 1. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἤραξα, et ἄραξον, pro ἆραξον, 3. sing. ejusd. temp. ab ἀράσσω, *impulso*, et

'Αραξὶς, Dor. pro ἀράξει, 3. sing. fut. 1. ind. act; ejusd. verbi.

'Αρασο, 2. sing. imperf. ind. med. ab ἄραμαι, *amo*, imperf. ἀράμην, ἤρασο, et Ion. ἠράσσο, et Dor. ἄρασο.

Ἀράομαι, -ᾶσθαι, f. ἀρέσομαι, *precor, vota facio*: item *imprecor, maledico*: ἀρᾶσθαι λαῷ, *imprecari diras*. Th. ἀρά, *precor*.

Ἄρεσε, ας, ε, *me accommodavi, placui*; p. ind. m. Sic ἀρέσῃ, 3. sing. sub. præt. m. verbi ἄρω, *apto*; p. ind. m. ἤρεσα, et facrâ reduplicatione ἤρεσα, Poët. ἄρεσα. Hinc part. p. m. ἀρεσάς, ἀρεσᾶσα, ός, *adaptatus, a, um*.

Ἀρέσσατο, *adaptavit*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi ἀρεσσάω, idem quod ἀρέσω, *apto*: quod à præt. ind. m. verbi ἤρω· vide ἄρεσα, *supra*.

Ἀρεσσάμην, Ion. pro ἀρεσάμην, *contentissent*, 3. pl. a. 2. opt. med. per Att. reduplicat. verbi ἄρω, *apto*.

Ἄρεσσον, per reduplic. pro ἔρον, a. 2. ind. act. sic ἀρεσσάν, pro ἀρόν. a. 2. part. act. ab ἄρω, *apto*.

Ἀρεσσάτως, adv. *commodè, firmiter, fixè*.

Ἄρεσσε, præt. part. m. vide ἄρεσε, *supra*.

Ἄρεσσι, a. 1. part. act. ab αἴρω, *tollo*

Ἀρεῦσαι, *solvisse*, a. 1. inf. m. ab ἀρέω, a. 1. ind. m. verbi αἴρω, *tollo*, &c.

Ἀρᾶσσω, seu ἀρήϊλο, f. ξω, a. 1. ind. act. ἤρηξα, *amputo; abscindo, proprie ferro*; item *pulso*.

Ἀρᾶται, *precatur*, 3. sing. præs. ind. med. contr. verbi ἀράομαι, *precor*.

Ἄρδω, 3. sing. a. 1. imp. act. ἄρδ, ἄτω, et in 2. pl. ἄρδτε. Ab ἄρω, *tollo*.

Ἀραχι'δνα, ης, ἡ, *planta quædam*.

Ἀραχναῖος, αία, αῖον, et Ἀράχνιος, ία, ιον, *ad araneam pertinens*, aut *ab aranea factus*: ab

Ἀρα'χνης, ου, ὁ, *ARANEUS*: et ἀράχνη, ης, ἡ, *ARANEA*, et *aranea tela*, et

Ἀράχνιον, ου, τὸ, *aranea tela*: item *aranea*. et vitium olivis et vitibus peculiare, quod *araneum* dicitur.

Ἀραχνουργὸς, ὁς, *ab aranea textus*. Th. ἔργω, *texo*.

Ἀρεῦς, βως, ὁ, nomen Gentile, q. v. *deorum incolens*.

Ἄρβηλος, ου, ὁ, *scalprum, cultrum sutorium*.

Ἄρβυ'λη, ης, ἡ, calceus quidam cavus et profundus, idoneus ad latum calcandum, καλοπόδη seu καλόποδα.

Ἄργος, ους, τὸ, *Argeum*: ab Ἄργος, ου, ἡ, nomen urbis in Peloponneso.

Ἀργαλί', pro ἀργαλέα. Ab

Ἀργαλέος, έα, έον, *molestus, difficilis, gravis*, pro ἀλγαλέος, euphoniæ gratiâ ρ pro λ Att. ab ἄλγος, ἄλγ-: vel quasi ἀργαλέος, ab ἔργον, *opus*.

Ἀρ'γᾶς, ἄντος, et ἀργὼς, ῶ, et ἀργὴς, ῆ, *serpentis genus*.

Ἀργεῖ, *Argis*, dat. sing. ab Ἄργος, εος, τὸ, *nodum regionis*. Hinc

Ἀργεῖος, εία, εῖον, *Argivus*, et

Ἀργεῖος, ου, ἡ, Ion. *Argiva*. Ἀργείοιν, dat. pl. m. g. Ἀργείων, gen. pl. ab Ἀργεῖος, *Argivus*.

Ἀργεϊφόντης, ου, ὁ, *Argi occisor, Argicida*. epith. Mercurii: ex Ἄργος ἐκατὸφθαλμος, et φόνος pro φονεὺς, *occisor*. Th. φένω, *occido*.

Ἀργεννὸς, seu ἀργεννὸς, ὴ, ὸν, *albus*. Th. ἀργὸς, idem.

Ἀργεστὴς, οῦ, et Æol. -άο, ὁ, *albus, velox*: ab eod. Th.

Ἀργὴς, ῆτος, ῆτι, per μετωβολὴν et συγκοπὴν, dicitur pro

Ἀργᾶς, ᾶντος, ὁ, *albus*. Th. ἀργὸς, *albus*.

Ἀργέω, ῶ, *otior*, fut. ήσω, perf. ἠργέκηκα· a. 1. ind. act. ἤργησα· ab ἀργὸς, *otiosus*, q. v.

Ἄργη, acc. sing. ab

Ἄργης, ου, ὁ, nomen proprium Cyclopis.

Ἀργὴς, οῦ, ὁ, Poët. pro ἀργὸς, seu ἀργὸς.

Ἀργία, ας, ἡ, *segnities, otium*; item *festivitas*, quâ Deo otiamur: ab ἀργὸς, *otiosus*, ex α priv. et ἔργον, *opus*.

Ἀ'ΡΓΙΛΟΣ, seu Ἀργιλλώ, οῦ, ὁ ἡ, *ARGILLA*, terra alba et pura: qu. ab ἀργὸς, *albus*.

Ἀργινόεις, εσσα, εν, *candidus, albus, splendidus*: ab eod. Th.

Ἀργόδους, οντος, ὁ ἡ, *albos dentes habens*: ex ἀργὸς et ὀδὼς, *dens*.

Ἄργμα, ατος, τὸ, vel potiùs, Ἄρχματα, ὧν, τὰ, *primitia*, sicut ἀπαρχμα, vel ἀπάρχματα, idem. Th. ἄρχομαι, *incipio*.

Ἀργμένος, Ion. pro ἀρχμένος, *qui cœpit*, perf. part. pass. ab ἄρχομαι, *cœpi*.

Ἄργος, *Argivi*; sic Ἄργος, pro Σπάρτη, et

Ἀργεῖοι, pro Σπαρτιάται.

Ἀργολογέω, præs. inf. act. *verba supervacanea dicere, vel scribere*, et

Ἀργολογία, ας, ἡ, *otiosus sermo*.

Ἄργος, ους, ὁ, nomen proprium viri, *Argus*: ἑκατόφθαλμος, qui habuit centum oculos.

Ἄργος, ους, τὸ, oppidum Thessaliæ: urbs in Peloponneso; item pro totâ Peloponneso, et sæpè pro Græciâ universâ: undè

Ἄργοι, *Argivi*, Græci dicti.

Ἀ'ΡΓΟΣ, ὴ, ὸν, *albus*; item *otiosus, segnis, socors, piger*; nec non et *rudis, de lapide non cæso*: ab ἀργὸς, ab α priv. et ἔργον, *opus*.

Ἀργυρεῖον, ου, τὸ, *officina argentarii*. Th. ἀργυρος, ου, ὁ, *argentum*.

Ἀργύρειος, εία, ειον, et ἀργύρεος, έα, εον, et contr. ἀργυροῦς, ᾶ, οῦν, *argenteus*; ἀργυρᾶς, dat. plur. Ion. pro ἀργυρέαις· ab ἄργυρος, *argentum*.

Ἀργυρικὸς, ὴ, ὸν, *pecuniarius, argenteus*: ab eodem.

Ἀργυρίον, ου, τὸ, *pecunia, nummi argentei*: ab eod. Th.

Ἀργυρὶς, ίδος, ἡ, *argentea phiala*.

Ἀργυρίων, ὁ ἡ ἡ, *argenteus*, id est, *limpidos habens vertices*: ab ἄργυρος (indè omnia quæ nitent, ab Homero dicuntur ἀργύφεια) et δίνη, *vertex*.

Ἀργυρίδιον, ου, τὸ, *parvum argentum, pecuniola*, dim. ab ἄργυρος, q. v.

Ἀργυρόηλος, ὁ ἡ ἡ, *argenteos habens clavos*: ab ἄργυρος, et ἦλος, *clavus*.

Ἀργυροκόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *argentarius, monetarius, argenti signator*: ex ἄργυρος et κόπος, à κόπτω, *cædo*.

Ἀργυρομοιδὸς, ὰ, ὸ, *argentarius, trapezita*, παρὰ τὸν ἄργυρον ἀμείβειν.

Ἀργυροπέζα, ης, ἡ, et -ος, ου, ὁ ἡ ἡ, *argenteos pedes habens*, id est, *argentei coloris, candidos*: ex ἄργυρος et πέζα, ἡ, Dor. *pes, malleolus pedis*; vel ἡ πέζα, *fimbria*.

Ἀργυροπέζος, ου, ον, *argenteas radices habens*: ab ἄργυρος et βάζα, *radix*.

Ἄ'ΡΓΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *argentum*; sic dicitur à candore: ab ἀργὸς, *albus*: hinc

Ἀργυροῦς, pro ἀργυρόεις, voc. sing. ab

Ἀργυρόεις, ου, ὁ ἡ ἡ, *argenteus arcu decorus*: ab ἄργυρος, et τόξον, *arcus*.

Ἀργυρῶν, et ἀργυρᾶς, contractè ab ἀργύρειος, q. v.

Ἀργυροχόος, ου, ὁ, *faber argentarius, argenti fusor*.

Ἄργυρος, dat. sing. contractè pro ἀργυρέῳ, ab ἀργύρειος, q. v.

Ἀργυρώματα, άτων, τὰ, *vasa argentea, ornatus, supellex argentea*. Th. ἄργυρος.

Ἀργυρώντης, ου, ὁ ἡ ἡ, *argenti emptus*: ab ἄργυρος, et ὠνέομαι, *emo*.

Ἀργυρῶσω, f. ώσω, p. ωσα, *argento duco, pecunid dono*.

Ἀργύφεος, et ἀργύφεος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ex albâ textura constans*; item *albus*: ex ἀργὸς, *albus*, et ὕφος, *textile*, qu. ab ὑφάω, *texo*.

Ἀργυφὴς, ῆος, ὁ ἡ ἡ, idem.

Ἄργω, ους, ἡ, *Argo, navis Jasonis*. sic dicta quod in Argo fabricata; item *sidus quoddam*.

Ἄργως, adv. *otiosè, segniter*; item *temerè, frustrà*: qu. ab ἀεργὼς, ex α priv. et ἔργον, *opus*.

Ἄρδα, *inquinamentum*, quia solet ἀερτάειν· unde

Ἀρδαλὸς, ὴ, ὸν ἡ ἡ, *immundus*, et

Ἀρδαλόω, fut. ώσω, *contamino, inquino*: à seq. verbo.

Ἀρδεῖν, Att. et Dor. pro ἄρδειν, *rigare*, præs. inf. act. verbi ἄρδω, *rigo*, &c.

Ἀρδεύω, f. εύσω, perf. ευκα, idem quod ἀρδω, *rigo, irrigo*.

Ἀρδηκὰς, ὰ, ὸν, idem qu. ἀρῆκὰς, q. v.

Ἄρδην, *aliè, funditùs, planè, omninò*, adv. ab ἄρδω, *tollo*.

Ἀρδησσὸς, ὸν, ὁ, nomen fluvii.

Ἄ'ΡΔΙΣ, ιος, εἰ ως, ἡ, *arma*, &c.

bus communi præparabam, cuspis tibi : gen. ab ἄῖρω, vel ab ἄκω, *apto.*

'Αρδμὸς, ὁ, ἡ, *irrigatio, adaquatio, potus.* Th. ἄρδω, *rigo, irrigo.*

'Αρδων, Dor. pro ἄρδουσα, *rigans,* 3. pl. præs. ind. act. verbi seq.

'ΑΡΔΩ, f. σω, p. κα, *rigo, irrigo, potum præbeo;* ἀρδομαι, *irrigor;* [*ἄρδω, *rigo;* ἄρδι τι ὑδατι, *et ventrem rigat,* pro quo lege ἐυτρέφει, *rigat terram siccam,* Eurip. Mnl. 207. Mark.] ἀρδίμαιος, *madani.*

'Αρὰ, ἄς, ἡ, *mina :* ab ἀράομαι, *imprecatio,* quia maledictionis denunciatio.

'Αρέιωνα, Dor. pro ἀρείονα, *fons Ætheræ,* ant *Siciliæ,* de quo Ovid. Metam. l. 5. 168.

'Αρίμις πόρος, *Area trajectus.* Vide Rind. Nemeor. Od. 9. 412.

'Αρειμάνιος, ὁ, et ἀρειμανὴς, ὁς, ὁ ϛ ἡ, *bellicosus, Martis furens :* ab ἄρης, et μαίνομαι, *furo.*

'Αρειοπαγίτης, vel 'Αρειοπαγίτας, ου, ὁ, *Areopagita, senator* vel *judex Atheniensis ;* qui de rebus capitalibus judicabat : ab

'Αρειοπάγ@ος, seu 'Αρὶ@ πάγ@ος, *curia Atheniensis sic dicta :* ad verbum *Martius collis.*

'Αρείος, et 'Αρήϊος, ὁ ϛ ἡ, *Martius :* ab 'Αρης, *Mars.*

'Αρείστερος, *melior,* comparat. pro ἀρέτιων.

'Αρεῖται, 3. sing. f. 1. vel 2. ind. m. ab ἀείρομαι, verbi αἴρω, *tollo.*

'Αρεῖων, ὁ ϛ ἡ, et in n. g. ἄρειον, ονος, *præstantior,* propriè armis ; *melior,* irreg. compar. ab ἀγαθὸς· ab 'Αρης, *Mars.*

'Αρεος, gen. sing. ab 'Αρης, *Mars.*

'Αρέσαι, a. 1. inf. act. ab ἀρέσκω, *placeo.*

'Αρεσάμην, Dor. pro ἀρεσαίμην, 1. sing. aor. 1. opt. med. verbi ἀρέσκω, *placeo.*

'Αρέσαντο, Ion. pro ἀρέσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. ab ἀρέσκω, *placeo.*

'Αρέσατο, ας, ι, aor. 1. act. opt. Æol. ab ἀρέσκω, *placeo.*

'Αρέσθαι, a. 2. inf. med. ab αἴρω, *tollo.*

'Αρέσκω, ἀρέσω, ἤρεσκον, ἀρήρεσκα, ἀρήρεσμαι, ἠρέσθην, f. 1. ind. act. ἀρέσκω· præs. ind. act. ἀρέσκω· impf. ἤρεσκον· f. ἀρέσω· p. ἀρήρεσκα· a. 1. ind. act. ἤρεσα, inf. ἀρέσαι, participp. ἀρέσας, ἀρέσασα. in mediâ formâ cum dativo, *acquiesco ;* a. 1. ind. m. ἠρεσάμην, et Ion. ἀρεσάμην, ω, ατο· præs. inf. pass. ἀρέσκεσθαι· hinc ἄρεσις, ἀνάρεσκεσία, ἀναρέσκω, ἀνάρεστος, εὐαρέστος, εὐαρέστως, de quibus in suis locis.

'Αρέσκομαι, f. 1. ind. m. ab ἀρέσκω, *placeo.*

'Αρεσσάμενος, *placans,* a. 1. part. m. Poët. pro ἀρεσάμενος, ab ἀρέσκω, *placeo.*

'Αρετὰ, ἡ, ὁν. *gratus, a, um.* ἀρετὸν ἦμαρ, *agnum est,* à 3. sing. perf. ind. pass. ἤρεται. ab ἀρέσκω. Hinc

'Αρετὰ, ὰν, τὰ, *placita :* undè *Curiæ placita, arresta :* Angl. ARRESTS.

'Αρετὰς, adv. *gratè :* ab ἀρετὸς, et

'Αρετικῶτως, adv. idem.

'Αρετὸς, pro ἄρετος, 3. sing. imperf. vel a. 3. ind. med. Ion. pro ἤρατο, verbi ἄρω, *apto ;* vel ut alii, 3. sing. imp. vel a. 2. ind. m. pro ἠείρατο, verbi αἴρω, *tollo.*

'Αρεται, 3. sing. præs. ind. m. ab ἄρομαι, *aptor.* Th. ἄρω, *apto.*

'Αρετὰν, Dor. pro ἀρετὰν, gen. pl. ab

'ΑΡΕΤΗ', ἄς, ἡ, *virtus, probitas, industria, fortitudo, integritas ; potestas, vis, robur ; superbia, divitiæ.* qu. ab ἀρέσκω, quia per virtutem placemus.

'Αρετὸς, f. ἐσω, *placo.* q. ab ἀρέσκω, idem.

'Αρεὺς, Dor. pro 'Αρεὺς, gen. sing. contr. ab 'Αρῆς, 'Αρεος, 'Αρεὺς, *Mars.*

'Αρέων, *imprecationum,* gen. pl. Ion. pro ἀρῶν, ab ἀρὰ, *preces, dira, imprecatio.*

'Αρὴ', pro 'Αρὰ, acc. sing. ab 'Αρὰ, ὰς, ας, *Mars.*

'Αρὴαι, *auferas,* Ion. pro ἄρῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. ἀρόμαι, ῃ, ηται. ab αἴρω.

'Αρηγέμεν, præs. inf. act. Ion. pro ἀρήγειν, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. ἀρήγων, pro ἤρηγον, ab ἀρήγω, *auxilior.*

'Αρήγουσα, Dor. pro ἀρήγουσα, præs. part. act. nom. sing. f. g. ab ἀρήγω, *auxilior.*

'Αρηγὼν, *auxiliatores,* pl. num. ab ἀρηγὼν, ὀνος, ὁ ϛ ἡ, *auxiliator.* ab

'ΑΡΗΓΩ, f. ξω, p. χα, *auxilior. opem fero,* propriè in bello : nam ab 'Αρης, et ἄγω, deducitur.

'Αρηγὼν, ὀνος, ἡ ϛ ἡ, *auxiliator, defensor, tutor et tutrix :* partic. præced. Th.

'Αρήϊα, pl. *Mavortia.* Ab

'Αρήϊος, seu ἄρειος, ᾱ, ὁ ϛ ἡ, *Martius, bellicosus.* Th. 'Αρης.

'Αρηΐθοος, ᾱ, ὁ ϛ ἡ, *bellicosus, propriè agilis in prælio :* ab 'Αρης, *Mars,* et ϑοὸς, *velox.* Est et 'Αρηΐθοος, nom. propr.

'Αρηϊφατος, necnon 'Αρὶφατος, ᾱ, ὁ ϛ ἡ, *Martius, fortis, bellicosus, in prælio occisus :* ab 'Αρης, et inusit. φάω, *occido.*

'Αρηΐφιλος, ᾱ, ὁ ϛ ἡ, *Marti charus,* aut *cui Mars charus, helluator :* ab 'Αρης, et φίλος, *charus.*

'Αρημένος, *lassus, damnum passus, detentus :* ab ἀρήμομαι, quod ab ἀρὰ, *damnum.*

'Αρὴν pro 'Αρὰν, acc. sing. ab 'Αρὴ, ὴς, q. v.

'Αρὴν, ὁ ϛ ἡ, *agnus,* gen. ἀρῆνος, et per Syn. ἀρνὸς, q. ab ἄρὴ, ἀρνὸς, *agnus.*

'Αρὴς pro ἀρὰν, acc. sing. Ion. ab ἀρὰ, *damnum.*

'Αρῆξαι, a. 1. inf. act. ἀρήξω, f. 1. inf. act. verbi ἀρήγω, *auxilior.*

'Αρηος, Attică redupl. pro ἄρω, *compactus sum, congrui.* præt. ind. med. verbi ἄρω, *apto.* Vel ἀρηρὸς, p. ind. m. ab αἴρω significante *sustuli :* ubi discriminis causâ ι subscribitur.

'Αρήρεμεν, ας, ι, *compegerunt :* plus. p. ind. med. ἀρηρὸς, p. m. part. vide ἤρεμα. *supra.*

'Αρὴς, ὁ vel ος, ους, ος, ῆος, ι, ὦ, et voc. 'Αρες, *Mars, prælium, bellum, vulnus, ferrum :* et dicitur 'Αρὴς, ι, Ion. ου, et propriè est *ferrum.*

'Αρῆτις. gen. sing. ἴον. ab ἀρὰ, ἄς, *dira.*

'Αρητήμεθα, *supplicemus,* Ion. pro ἀρατώμεθα, 1. pl. f. 1. ind. m. ab ἀράομαι, f. ἀράσομαι.

'Αρητὸς, a. 2. sub. m. 3. sing. ab ἄρω, *tollo.*

'Αρητὴρ, ῆρος, ὁ, et

'Αρητὴρ, ῆρος, ὁ, *sacerdos, precator,* in acc. sing. ἀρητῆρα· ab ἀρὴ, *preces.*

'Αρητιάδης, ου, ὁ, nom. patronymic. in acc. 'Αρητιάδην.

'Αρητος, ὴ, ὸν, *funestus, noxius, perniciosus,* παρὰ τὸ ἀρὰν, id est, βλάβην· vel pro ἐξάρατος, *insanabilis :* ab α pr. et ῥίπτω, *dico.*

'Αρηφαίνων, præs. part. act. *Martem præ se ferens :* ex 'Αρης, *Mars,* et φαίνω, *apparco.*

'Αρθὶς, *sublatus, elevatus, erectus :* a. 1. part. pass. ab αἴρω, *tollo,* a. 1. ind. pass. ἤρθην.

'Αρὶν pro ἄρθησαν, 3. pl. Ion. a. 1. ind. pass. ab ἄρθην· verbi ἄρω, *apto compono.*

'Αρθὴν, ᾱς, ᾱ, Ion. pro ἤρθην· hinc ἀρθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἄρω, *tollo.*

'Αρθητι, a. 1. imperat. pass. ἀρθήτω. a. 1. inf. pass. ἀρθῆναι, *tollitur,* 3. sing. f. 1. ind. pass. ab ἄρω, *apto,* vel αἴρω, *tollo.*

'Αρθμὸω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *amo, concordiæ vinculo jungor :* et

'Αρθμία, ας, ἡ, *amicitia, concordia :* item

'Αρθμιος, ᾱ, *amicus, confœderatus :* necnon

'Αρθμὸς, ὁ, ἡ, *amicitia, concordia :* ab ἄρω, *apto,* et ϑυμὸς, *animus.*

'Αρθρικὸς, ὴ, ὸν, *articularius :* et idem quod

'Αρθριτικὸς, ὴ, ὸν, *articulari morbo laborans, podagricus, articularis :* et

'Αρθρίτις, ιδος, ἡ, *morbus articularis, articulorum dolor :* ab

'ΑΡΘΡΟΝ, ου, τὸ, *artus, articulus, naturalis ossium compages :* Articulus, vox *grammaticorum.* q. ab ἄρω, *apto.*

'Αρθρὼω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *articulo, jungo, formo :* ut ἀρθρῶν τὴν φωνὴν, *vocem articulatam edere.*

'Αρθρώσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. inf. a. 1. act. vel etiam 2. sing. imper. a. 1, m. præs. verbi.

ἀβέλ, vocula puræ naturæ vocabulis gaudet Poëtæ, significationem augent, ut in ἀφίλιος, q. v. &c.

Ἀβρώβα, ας, ἡ, *Briobæa*, Minois filia.

Ἀβρωτος, dat. pl. *manifestis*: ab

Ἀβρωτος, ος, ὁ ϟ ἡ, et Ἀβρωτός, ῆτος, ὁ ϟ ἡ, *clarissimus, valdè notus*: ex ἀβ, *valdè*, et γνωτὸς, *cognosco*.

Ἀβδίκμος, ος, ϟ

Ἀβίλαιος, ος, ὁ ϟ ἡ, *multum lachrymans, ad lachrymas properans*: ab ἀβ, et ἴλαιος, *lachryma*.

Ἀβλίων pro ἀβλίωνος, vocat. sing. ab

Ἀβλίωνος, ος, ὁ ϟ ἡ, *præclarus, valdè lachrymis*: ex ἀβ, et ἴλαιος, *stendo*.

Ἀβλιος, ος, ὁ ϟ ἡ, *valdè clarus, præclarus*: ex ἀβ, et ἴλλος, *manifestus*.

Ἀβζήλος, ος, ὁ ϟ ἡ, *multum æmulandus*: ex ἀβ, et ζῆλος, *æmulatio*. Sunt qui malint pro ἀβίλιος, accipere, verso ὶ in ζ. Hinc

Ἀβζήλως, adv. *clarè, manifestè, magnâ cum æmulatione*. Et

Ἀβζήλωτος, ος, ὁ ϟ ἡ, *valdè æmulandus*: ex ἀβ, et ζηλόω, *æmulor*.

Ἀβίη, ης, ὁ ϟ ἡ, *radice carens*: ex α pr. et ῥίζα, *radix*.

Ἀβῆσάσιν, Dor. pro ἀβήσωσι, 3. pl. præs. ind. pass. contr. et ἀβησάσιν, pro ἀβήσωσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi

Ἀβήσω, ὦ, *numero*, f. ήσω, p. ἀβήκα, a. 1. ind. act. ἀβήμαν, inf. ἀβήσαι, præt. ind. pass. ἀβήμασμαι, σαι, ται, et in 3. pl. ἀβήμασνται, part. ἀβησμένος, η, ον. *numeratus, a, um*. ἀβήσθησαι, f. 1. pass. Th. ἀβηθῆναι, *numerari*.

Ἀβήσμασνται, Poët. pro ἀβήσθησαι, a. 1. inf. pass. ab ἀβήσω.

Ἀβίσμασα, ατος, τὸ, *numerus, quod numeratur, numeratum*. Et

Ἀβίσμησις, εως, ἡ, *numeratio*. Item

Ἀβίσμητική, (subaud. τέχνη) *numerandi et numerorum ars, arithmetica*.

Ἀβίσμητικὸς, ἡ, ὸν, *ad numeros, seu artem numerandi pertinens, numerandi peritus*.

Ἀβίσμητὸς, ἡ, ὸν, *numerabilis*. Omnia à præt. ind. pass. verbi ἀβήσω, *numero*: quod ad

ΑΡΙΘΜΟΣ, ου, ὁ, *numerus*.

Ἀβμάσια, ας, ἡ, nomen urbis. Hesy. *le mortuus*.

Ἀβμασπί, *Arimaspi*, homines vocantur Scythicè qui unicum habent oculum.

ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΙΟΣ, ου, ὁ, nom. *capitatis*, ab *Ariobarzane*.

Ἀβμόσιος, *decori*, nom. pl. masc. ab

Ἀβμόσιος, ία, ον, et ως, ὁ ϟ ἡ, ex ἀβ, *valdè*, et πόσμος, *decorus ornatus*. Vide etiam

Ἀβμόσιτα, ας, ἡ, *eximium decus, decor*. Et

Ἀβμοσμός, et ἀβμόσιος, *admodum decens, pulchrè*.

Ἄβρα, vel ἄβρη, ἄβρης, vel ἄββης, ης, ὁ ϟ ἡ, *mas*, vel *maribus carens, non sagax*, ab α pr. et βίς, vel βῆν, *nasus*.

ΑΡΙΤΕ, ῖβος, *fabrile instrumentum, scobina*. Ἄβρ. Hesych. *herba*, quæ et σῖμον, *signum*.

Ἀβρίσμαβος, Dor. pro ἀβρίσμαβος, ος, ὁ ϟ ἡ, *bello clarus*: ex ἄβρ, *valdè*, et σῖμα, *signum*.

Ἀβρόβάμμας, ος, *qui præstantissimum currum habet*, quod ab ἄβρος, *præstantissimè*, et ἅμμα, *currus*.

Ἄβρισα, *optima*, pl. nom. n. g. ab ἄβρος, η, ον, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus*: comp. ἀβρίων, interdum n. g. adv. *præstantissimè*.

Ἀβρισαγόρης, ου, ὁ, *Aristagoras*, nom. viri.

Ἀβρισαῖος, ου, ὁ, *Aristæus*, nomen viri.

Ἀβρισμεύω, fut. εύσω, *optimè impero*, seu *magistratum gero*; ab ἄβρισμος, et ἀρχὴ, *principatus*.

Ἀβρίσαρχος, ου, ὁ, *Aristarchus*, nom. viri. Gr. *optimus princeps*.

Ἀβρεύω, ῦ, *prandeo*, f. εύσω, p. ἠβρίσμα. a. 1. ind. act. ἠβρίσα. a. 1. imperat. act. ἀβρίσαν, άτω. Th. ἄβρον, *prandium*.

Ἀβρεία, ας, ἡ, *fortitudo, strenuitas*. Th. Ἄβρ. *Mars*.

Ἀβρισίδης, ου, ὁ, nomen properum viri.

Ἀβρείον, ου, τὸ, *præmium*, propriè fortitudinis ergo. Th. Ἄβρ. *Mars*.

Ἀβρεκὰ, ᾶς, ἡ, scil. χεὶς, *sinistra manus*: et

Ἀβρεκτέω, f. ήσω, *sinistrâ utor*: ab

ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ, ᾶ, ὸν, *sinister, infaustus*, qu. ab ἄβρος, per euphemismum.

Ἀβρίσσεται, *excellebat*, 3. sing. ind. imperf. act. Ion. (nam Ioues in imperf. et a. 1. et 2. formant 3. pers. singularem à secunda remoto augmento, additâ syllabâ σκ) verbi ἀβρίνω. Th. Ἄβρ. *Mars*.

Ἀβρίσσουσα, Dor. pro ἀβρίσσουσα. præs. part. act. f. g. verbi ἀβρεύω, *fortiter me gero*.

Ἀβρεύς, έως, ὁ, *princeps, omnium fortissimus*: ab ἄβρος, *optimus*. Th. Ἄβρ. *Mars*.

Ἀβρίσσουσα, *antecellens*: a. 1. part. act. f. g. ab

Ἀβρεύω, f. εύσω, p. ἠβρίσμαι, *excello, principatum teneo, fortissimè me gero*. Th. Ἄβρ. *Mare*.

Ἀβρῆτες, ῆων, nom. pl. Ion. pro ἄβρεῖς, *fortissimi*: item *optimates, seu proceres*: ἀβρήτων, dat. pl. Ion. pro ἀβρίσσιν, ab ἀβρίσσος, ίος.

Ἀβρίτλα, f. ίσω, p. ιμαι, *prandium præbeo, prandio excipio aliquem*; *prandio*, in act. et med. Th. ἄβρον, *prandium*.

Ἀβρίνδην, adv. *optimos quosque deligendo*.

Ἀβρίνδας, ου, ὁ, nom. viri, Gr. *optimus consiliarius*.

Ἀβρίνγενιος, ους, ὁ, nom. propr. viri, Gr. *optimus vicinus*.

Ἀβρίγονος, ου, ὁ ϟ ἡ, *parens optima prolis*: ab ἄβρος, et γόνος, *filius, proles*. Th. γόνος, *semen, gignus, mascer*.

Ἀβρίδημος, ου, ὁ, quasi *populi princeps*: ex ἄβρος, et δῆμος, *populus*.

Ἀβρίσμάτια, vel ἀβρίσμάτα, ας, ἡ, *status reip. qua ab optimatibus gubernatur*: undè sequentia.

Ἀβρίσμάτεία, ῆς, f. ήσω, p. ημαι, *optimè impero*. Ἀβρίσμάτεύμαι, *sub optimatum regimine vivo*.

Ἀβρίσμάτης, ους, ὁ, *Aristocratæ*, nom. propr.

Ἀβρίσμάτικὸς, ἡ, όν, ὸ, *ad aristocratiam pertinens*: item *aristocratia studiosus*.

Ἀβρίσμάτικῶς; *more optimatum semp. gubernantium, pro statu optimatum*. Omnia ab ἄβρος, *optimus*, et κράτος, *imperium, potestas*.

Ἀβρίμάχος, ου, ὁ ϟ ἡ, *præstantissimus in prælio*; ὁ ἐν ταῖς μάχαις ἄβρος, *in prœliis præstantissimus*.

ΑΡΙΣΤΟΝ, ου, τὸ, *prandium*.

Ἀβρίνους, ου, ὁ ϟ ἡ, *benevolus, optimâ mente præditus*: ex ἄβρος, et νόος, *mens*.

Ἀβρονόως, ου, ὁ ϟ ἡ, *optimè laborans*: ab ἄβρος, et νόσος, *labor*, quod à p. ind. m. νένονα, verbi νέω νόμαι, *laboro*.

Ἄβρος, η, ον, *optimus, præstantissimus, propriè Martis, sive armis; optimus generaliter; egregius; maximè idoneus*. Ἄβροι, οἱ, *optimates, primores, proceres*, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus*, comp. ἀβρίων. Th. Ἄβρ. *Mars*, vel ἄβρ, *benè*; vel ἄβρ, *aptus*.

Ἀβροτέλης, ους, ους, ὁ, *Aristoteles*, princeps philosophorum.

Ἀβροτοκλῆς, ους, ὁ ϟ ἡ, *qui optimos liberos parit*; ἀβρότοκος, ου, *optimo partu editus, præstantissimus*: et ἀβροτόκιον, *quæ*, &c. ab ἄβρος, et τίκτω, *pario*.

Ἀβροτόφανες, gen. ους. Mel. et Dor. pro Ἀβροφάνης, ab

Ἀβροφάνης, *Aristophanes*, Poëta comicus.

Ἀβροχείρ, ειρος, ὁ ϟ ἡ, *manibus strenuus, fortissimus*. Ab ἄβρος, et χείρ, *manus*.

Ἀβρωτὸς, ου, ὁ, *tempus prandii*; ἀβρίτα ὥρα, Hesych.

Ἀβρυφαλὴς, ίος, ὁ ϟ ἡ, *valdè lubricus, fallax*; ἀβρυφαλὲς, οῦ, *dubii*. Et

Ἀβρυφαλὲς, οῦ, *facilè decepti*: ab ἄβρ, et σφαλὴς, quod à σφάλλω, *decipio*.

Ἀβρυφαὴς, ίος, ὁ ϟ ἡ, *valdè manifestus, insignis*. Et

Ἀβρυφαῶς, adv. *valdè manifestè*: ab ἄβρ, *valdè*, et φαὼς, *prudens*. Th. φάω.

Ἄβρων, ονος, ὁ, nom. viri.

Ἀβρωδία, ἡ, *Arcadia*, nom. regionis.

Ἀβρεῖ, 3. sing. præs. ind. act. contr. ἀβρίει, *impersonal*, ab ἄβρ

sufficio: a. 1. ind. act. ἤμυνα, Ion. ἠμύνθην, præs. inf. pass.

Ἀρκίθηκε, Ion. pro ἀρκέθηκε, adv. *sufficienter*. Th. ἀρκέω, *sufficio*.

Ἀρκίου, arcubit, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἀρκέω, *propulso*.

Ἀρκιθηκώμεθα, arcebimur, 1. pl. f. 1. ind. pass. ab ἀρκέομαι, vide ἀρκέω.

Ἀρκεσίλαος, ου, ὁ, *Arcesilaus*, nom. propr.

Ἄρκιον, ου, τὸ, *utilitas, auxilium*. Et

Ἀρκιτὸς, ἡ, ὸν, ὃ, *sufficiens*. Et ἀρκιτὸν. *sufficit*, pro ἀρκετὸν ἐστι, quod pro ἀρκεῖ. Th. ἀρκέω, *sufficio*. Hinc

Ἀρκίως, adv. *sufficienter*: ἀρκούς, idem.

Ἀρκεύθους, ου, ὁ, οὖ, *juniperinus*: ab

ΑΡΚΕΥΘΟΣ, ου, ὁ, *juniperus, arbor et fructus*, παρὰ τὸ τὴν ἀρὼν κείθειν, id est, quod maledictionem arceat. Ejus odorem omnia sc. reptilia aversantur. Itaque vellim ἀπ ἀρκεῖν σύθη.

ΑΡΚΕΩ, propulso, sufficio, arceo: *par sum, contentus sum*; *optimor*; *adquiesco*, f. ήσω, p. ἠρκηκα, a. 1. ind. act. ἤρκεσα, et Ion. ἄρκεσσα. præs. ind. pass. ἀρκέομαι. perf. ind. pass. ἠρκεσμαι. a. 1. ind. pass. ἠρκέσθην. fut. 1. pass. ἀρκεσθήσομαι, cum dat.

Ἄρκης, ὁ ἡ ἡ, et ἄρκιον, τὸ, Poët. pro ἀρκετὸς, *sufficiens, satis dignus, septentrionalis*.

Ἀρκτέον, incipiendum, verbale: ab ἄρχω, *ordior*.

Ἀρκτεῖος, εία, εῖον, *ursinus*, et

Ἀρκτικὸς, ἡ, ὸν, *septentrionalis*. Th. ἄρκτος, *ursus, ursa*.

Ἀρκτομὺς, υός, ἡ, *mus ursinus*: sic dictus quòd incedit bipes, et pri oribus pedibus tanquam manibus utitur; quod ursorum proprium. Vox Hellenistica: ex ἄρκτος et μῦς, υός, ὁ, *mus*.

ΑΡΚΤΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, *ursus, ursa*; item *signum cæleste*. Angl. THE SEVEN STARS.

Ἀρκτοῦρος, ου, ἡ, *Arcturus*: Stella post ἄρκτον ἑπτὰ, nam ὑπὲρ, ἄς, ἡ, *cauda*.

* *Ἀρκτῷος, ώα, ῶον, septentrionalis*.

ΑΡΚΥΣ, υος, ἡ, *rete, reticulum, vitta*.

ΑΡΜΑ, ατος, τὸ, *currus, quadriga, vehiculum*.

Ἀρμαγεδδὼν, τὸ, ἄκλιτον, Hebr. q. d. *exercitus maledictus*.

Ἀρμαλιὴν, acc. sing. Ion. ab

Ἁρμαλιὰ, ᾶς, ἡ, *cibus, alimentum, demensum*. Th. ἅρμα, *adapto*; παρὰ τὸ ἁρμόζειν ἢ ἰσχυροποιεῖν τὰ μέλη, Hesych.

Ἁρμάμαξα, ης, ἡ, *currus, plaustrum, rheda*. Th. ἅρμα, *currus*.

Ἁρμάτιος, ία, ιον, et ἁρμάτειος, ια, ειον, *ad currum pertinens, curulis*: ab eod.

Ἁρματηλασία, ας, ἡ, *agitatio currûs*, et

Ἁρματηλάτης ου, ὁ, *curruûs agitator*: ex ἅρμα, *currus*, et ἐλαύνω, *agito*.

Ἁρματηλάτις, et Dor. ᾶ, ἡ, *victoria curulis*: ex ἅρμα, *currus*, et νίκη, *victoria*.

Ἁρμάτιον, ου, τὸ *curriculum*, dim. Th. ἅρμα, *currus*.

Ἁρματοδρομία, ας, ἡ, *curule certamen*: ab ἅρμα, *currus*, et δρόμος, *cursus*, quod à τρέχω, *curro*.

Ἁρματοποιὸς, ὁ, ὁ, *qui currum fabricatur*: ab ἅρμα, *currus*, et ποιῶ, *fabricor*.

Ἁρμενον, apta, congrua, per Sync. pro ἀρήρμενον. nom. vel acc. plur. præs. part. pass. neut. gend. ab

Ἁρμενος, pro ἀρήρμενος. præs. part. pass. ab ἅρω, *apto*. Sic ἅρμενος, pro ἀήρμενος, ubi est Syncope, et spiritûs mutatio Æolica.

Ἄρμενον, ου, τὸ, *instrumentum*: ut congruum et necessarium opifici: ab ἅρω, *apto*.

Ἁρμόδιος, ια, ιον, ὁ, *congruus, familiaris, aptus*: Th. ἅρω, *apto*. Est et

Ἁρμόδιος, ου, ὁ, nomen propr.

Ἁρμόζουσι, Dor. pro ἁρμόζουσι, ις, ἡ, *convenient*, præs. part. act. f. g ab

Ἁρμόζω, vel ἁρμόττω, *apto connecto, apto, quadro, convenio, congruo, jungo, committo*, et pro *ordino*, fut. όσω, perf. ἥρμοκα. a. 1. ind. med. ἡρμοσάμην. ab ἅρω, *apto*.

Ἁρμοί, *modò, nuper*, adv. sed ἁρμοῖ, *congruenter*: ex ἅρω, *apto*.

Ἁρμονία, ας, ἡ, Ion. pro

Ἁρμονία, ας, ἡ, *compages*; apud Musicos *concentus*: ab eod. Th. Hinc Angl. HARMONY.

Ἁρμονίδων, gen. Æol. pro ων ab

Ἁρμονίδης, ου, ὁ, nomen propr. viri.

Ἁρμονικὸς, ὴ, ὸν, *ad harmoniam pertinens, harmoniam habens*, item *musicæ peritus*: ex ἁρμονία, q. v.

Ἁρμόνιον, ου, τὸ, *quòd aptè cohæret*.

Ἁρμὸς, ου, ὁ, *commissura, articulus, compages*: à præt. ind. pass. verbi ἅρω, mutato spiritu.

Ἁρμόσας, adaptatus est, Ion. pro ἥρμοσται. ab ἥρμοσμαι, perf. indic. pass. verbi ἁρμόζω, *apto*.

* *Ἁρμοῦς*, ὴ, ὺν, *convenions, congruens*; ἁρμοῦσα, *ironia*.

Ἁρμόττουσι, 3. pl. præs. opt. act. ab

Ἁρμόττω, idem quod ἁρμόζω, in f. όσω præs. part. act. ἁρμόττων, οντος, et in fœm. g. ἁρμόττουσα.

Ἁρναῖος, α, ὁ, *Arnæus*, nomen propr.

Ἀρνειὰς, ὰδος, ἡ, *pellis agni, pellis ovina cum lana*: ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus*.

Ἄρνες, acc. pl. ἀρνάς, dat. pl. et ἄρνεσι, nom. pl. ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus*.

Ἀρνεῶν, ου, τὸ, *locus ubi agninæ carnes venduntur, macellum*: ab

Ἀρνειὸς, ὁ, ὁ, *agnus adultus*, at

Ἀρνεῖος, εία, εῖον, *agninus*. Th. ἄρς, *agnus*.

Ἀρνεῖσθαι, negare, præs. inf. med. ab

ΑΡΝΕΟΜΑΙ, recuso, detracto, -negli, abnego; imperf. indic. ἠρνούμην, *negabam*; fut. ήσομαι, perf. ἤρνημαι, σαι, ται. a. 1. ind. med. ἠρνησάμην, ω, ατο, *renuit*, et in pl. ἠρνησάμεθα, ασθε, αντο, sub. ἠρνήσαμην, ω, ατο, inf. ἀρνήσασθαι, part. ἀρνησάμενος, ου, ον.

Ἀρνοσύρης, ου, ὁ, *urinator*; παρὰ τὰς ἄρνας, *agnas*; ubi solent in caput desilire, volat acrem coribus impetentes; eodem modo urinatores prono capite se immittunt in aquas.

Ἄρνη, ης, ἡ, nomen urbis; item Nymphæ, nutricis Neptuni.

Ἀρνήσιμος, α. 1. infin. med. ab ἀρνήσομαι. q. v.

Ἄρνησις, εως, ἡ, *recusatio, negatio*, et

Ἀρνητὸς, ἡ, ὸν, *negativus*: à p. ind. pass. ἀρνέομαι.

Ἀρνῖται, pro ἀρνεῖται, 3. sing. præs. sub. m. ab ἀρνέομαι, q. v.

Ἀρνίον, ου, τὸ, *agnus, agnellus*: dim. ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus*.

Ἀρνὸς, *agni*, gen. sing. ab ἀρνὸς, *agnus*. Sunt qui legunt ἄρος, ου, ὁ, idem.

ΑΡΝΥΜΑΙ, capio, capto, consequor, commuto, compara; ἠρνύμην, nom. dual. ab ἀρνύσασθον, præs. part. pass.

Ἀρνῶν, gen. pl. ab ἄρς, ἀρνὸς.

Ἀρξάμενος, α. 1. part. med. ἀρξάσθαι, a. 1. infin. med. ab ἄρχω, *incipio*.

Ἄρξασθε, Dor. pro ἀρξῆσθε, quod Æol. pro ἄρξασθε, f. 1. ind. med. ab ἄρξομαι, *incipio*.

Ἄρξειαν, ν, στου, f. 1. ind. med. ab eod. ἄρξομαι.

Ἀρόῑς, οῖς, 2. sing. præs. sub. act. ab ἀρόω, *aro*.

Ἀρόλμεν, Dor. pro ἀρόιμεν, *verterem, perferrem*, 1. sing. a. 2. opt. med. verbi ἀείρω, *tollo*. a. 2. indic. med. ἠράμην.

Ἀρόμεσθα, retulerimus, 1. pl. a. 2. opt. med. et

Ἄρσο, ἀρσόλο, *tuleris, it*, 2. et 3. sing. a. 2. opt. med. ejusd. verbi.

Ἀρόμμενος, Poët. pro ἀρόμενος, quod Dor. pro ἀρόιμην, *arare*, præs. inf. act. ab ἀρόω, *aro*.

ΑΡΟΝ, ν. τὸ, *ARUM*, herbæ species. Est et

Ἄρον, 2. sing. a. 1. imperat. act. verbi ἀείρω, *tollo*.

Ἄρουρο, pro ἄρουτο, Ion. 3. pl. a. 2. ind. med. ejusd. verbi.

Ἀρόσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ἀρόσαι, a. 1. inf. act. ab ἀρόω, *aro*.

Ἀρόσιμος, ν, ὁ ἡ ἡ, *segetibus ocipiendis aptus, arabilis*; item *tus*, et

Ἀροστὸς, et ἀροτρίσιμος, ους, ἡ, *arabilis, agricultura*; interdum *ager frumentarius*: ab ἀρόω, *aro*.

Ἀρότια, nom. pl. ab ἀρότιος, q. v.

Ἀρότης, ου, ὁ, idem et ab eod. scil. 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀρόω, *aro*.

'Ἀέρνον, gen. sing. fem. pro ἀφύτου ab

'Ἄροτος, ου, ὁ, *aratio*; sed ἀρότης, ου, ὁ, *tempus arandi*; est et ἀροτὸς τή, τὸν, *arabilis*. Th. ἀρόω, *aro*.

'Ἄροτρα, pl. neut. g. ab ἄροτρον, *aratrum*: ab eod.

'Ἀροτρεὺς, ῆος, ὁ, pro quo et ἀρότης, ου, ἀροτευτὴς, ἄρ-τευ et ἀροτὴς, ἄρος, ὁ, *arator, agricola*.

'Ἀροτρόω, -ῶ, et ἀροτριάζω, *aro*, f. ώσω, perf. ἀροτρίακα· p. ind. pass. ἀροτρίασται.

'Ἀρόω, ου, τὸ, *ARA'TRUM*. Th. ἀρόω, *aro*.

'Ἀρπεμνίδης, ίος, ὁ ᾗ ἡ, *pratri funum referens*.

'Ἀρπήτωρ, ορος, ὁ, *vomer*: ab ἄρπη et ναῦς, *pes*.

'Ἄρθι, necnon ἀρίσσεται, prass. inf. act. pro ἄρδειν· ab ἄρδω, *aro*: hinc

'Ἄρια, ας, et Ion. ἀρίη, ἡ, *arvum, terra arata*, et *terra*; in nom. pl. ἄρῖαι, et

'Ἀρουραῖος, αία, αῖον, *agrestis, arvalis, rurelis, campestris*, et

'Ἄρρεν, ου, τὸ, *agellus*, dim. ab ἄρουρα, quod ab

'ΑΡΟ'Ω, -ῶ, *ARO*, fut. ἀρόσω· a. 1. ind. act. ἤροσα· perf. ἀροκα· p. ind. pass. ἤροσμαι, σαι, ται.

'Ἀρπαγὴ, ῆς, ἡ, *rapina, raptus*, ipsa *rapiendi actio*; et ἁρπαλμὸς, ὁ, ἡ, idem: ab ἁρπάζω, *rapio*. Unde et

'Ἀρπάγη, ης, ἡ, *harpage*; instrumentum sacos habens, quo ex puteis vasa retrahuntur.

'Ἁρπάγη, et ἄρπαγμα, ατος, τὸ, *præda rapta, rapina*: à 1. sing. p. ind. pass. verbi ἁρπάζω, *rapio*.

'Ἁρπάζοῦσι, *rapientes*, præs. part. act. dual. num. ab

'ΑΡΠΑ'ΖΩ, *rapio*, fut. σω, et ξω, perf. ἥρπακα, -αχα· p. ind. pass. ἥρπασμαι, -αγμαι· a. 1 ind. pass. ἡρπάσθην, -άχθην· a. 2. ind. pass. ἡρπάγην, -άδην· p. ind. m. ἡρπαγμαι, -αδαι.

'Ἁρπαστὴς, ῆος, apud Poët. et ἁρπαστὴς, οῦ, ὁ, *raptor*; item

'Ἁρπαστικὸς, ἡ, όν, *rapiendi peritus, rapax*. Unde

'Ἁρπαστικῶς, adv. *rapacium more, rapaciter*; item *raptim*, et

'Ἁρπαστὸς, ἡ, όν, *ereptus*: omnia à 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἁρπάζω, *rapio*.

'Ἁρπαλέος, α, ον, *rapidus, a, um*, *celer*: ab ἁρπάζω, *rapio*.

'Ἁρπαλέως, et ἁρπαλέῶς, *rapaciter, rapidè*, idem quod ἁρπαλίκως· ab eod. Th.

'Ἁρπὴ, ᾗος, ὁ, *RAPAX, raptor*, in plur. ἁρπαῆς· ab eodem. q. v.

'Ἁρπάκεος, Æol. pro ἁρπάξος, a. 1. part. act. masc. g. ab ἁρπάζω, *rapio*.

'Ἁρπάξασα, a. 1. part. act. f. g. ab eod.

'Ἁρπάξω, *rapiam*, 1. sing. fut. 1. ind. act. ab ἁρπάζω, *rapio*.

'Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, *falx*.

'Ἁρπασσας, ἄσσασα, à. 1. part. act. ab ἁρπάζω, *rapio*.

'Ἅρπαν, fut. ασω, *rapio, furor*.

ἄτοφ. reflert ad ἅρπη, ut ἁλὶ proprie *falce abripere*.

'Ἀρραβὼς, ῶος, ὁ ᾗ ἡ, *solo æqualis*; quia ἁρὸ πλὴν, *solo congruit*.

'Ἀρραβὼν, ῶνος, ὁ, *laqueus, funis*, et

'Ἀρραβὼν, ῶνος, ὁ, *funiculus*: ab ἁρπάζω.

'Ἀρπεζα, quasi, ἁρπεκτὴ, ἁς, ἡ, *pes* vel *impetus mentis*; tanquam ἁρὸ ποίζω.

'Ἄρπη, ης, ἡ, *falx*; item *ensis falcatus*; et *harpa, avis quædam, è genere aquilarum*: ab ἁρπάζω, *rapio*.

'Ἁρπυια, ας, ἡ, *Harpyia, monstrum rapax fictitium*; *procella*: ab eod. unde

'Ἁρπυιαι, *rapaces quædam Deæ, Harpyiæ*; gen. pl. ἁρπυιῶν.

'Ἄρσαι, ὦ *amor*; quia falcatus ad resecanda impedimenta, aut quia animos ἁρπᾷ, *rapit*.

'Α'Ρ'ΡΑΒΩ'Ν, ῶνος, ἡ, *ARRHABO*; pars solutionis quæ fidem facit totius summæ persolvendæ; item *pignus*, Hebr. vox.

'Ἀρῆγνὺς, ῦος, ὁ ᾗ ἡ, *infractus, infragilis, firmus*: ab α priv. et ῥήσσω, *frango*.

'Ἀρῆξεν, Dor. et Poët. et cum ν ἐφελκ. pro ἔρρηξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀρήσσω, f. ξω, p. χα, *amputo*.

'Ἀρῆκαρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *inutilis, inconsultus*: ex α priv. et ῥικὴ, *sutura*. Th. ῥάπτω, *suo, consuo*.

'Ἄρῖνα, acc. sing. masc. g. vel. acc. pl. neut. g. ἀρῖνος, et ἄρῖνον, gen. sing. et gen. plur. ab ἄρῆν, *mas, strenuus, fortis*.

'Ἀρῖνωὶς, vel ἀρτυνωὶς, ὁ, ὸν, *masculinus*: ab ἄρῆν, vel ἄρσην, *mas*.

'Ἀρῖνογονος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *masculos procreans*: ab ἄρῆν, *mas* et γίνομαι, *procreo*.

'Ἀρῖνωδῶς, adv. *masculè, fortiter*.

'Ἀρῖπρεπὴς, ἀρῖπρεποῦς, ου, ὁ, ᾗ ἡ, *aspectu masculus, fortis, virilis*: ex ἄρῆν et ὤψ, *aspectus*.

'Ἀρῖσπὶς, ίος, et ἄρῖσπος, *non vergens quoquàm, in neutram partem inclinans*; et

'Ἀρῖσφὴς, ῆς, ἡ, *sententia neutram in partem propensiùs inclinans*: ab α priv. et ῥίπτω, *vergo*.

'Ἀρῥήκτοισι, *infractis*, dat. pl. Ion. ab

'Ἀρῥηκτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἀρῆγνὺς, *firmus, infractus*: ex α priv. et ῥήσσω, *frango*.

'Α'Ρ'ΡΗΝ, vel ἄρσην, ενος, ὁ, *mas*; item adj. ὁ ᾗ ἡ, *masculus, virilis*. Metaph. *fortis, strenuus*; et in n. g. ἄρῥεν, vel ἄρσεν, subst. *mas*.

'Ἀρῥενίω, f. ήσω, p. ῆκα, *rixor, convicior*, prop. *de uxore adversus maritum*.

'Ἀρῥενὴς, ὶος, ὁ ᾗ ἡ, Poët. ἄλγιος, ὀνοχλητὸς *molestus, difficilis*. Deducta videtur ab ἀρῥένων, pro λοιδορεῖσθαι, *conviciari*; sic γυναικὶ ταῦτα τὸν ἄρῥενα διαφέροντα, Hesych. i. e. *versus maritum contendere*.

'Ἀρῥητοποίητα, ων, ἡ, *nefandum facinus, obscene perpetratum*, et

'Ἀρῥητοποιὸς, ὸν, ὁ ᾗ ἡ, *nefanda perpetrans, obscenus*: ab ἄρῥητος et ποίω, *facio*.

'Ἄρῥητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *inaffabilis, inauditus, celatus, obscurus*; item *fœdus, nefandus*; ex α priv. et ῥητὸς, *fandus, dictus*. Th. ῥέω, *dico*.

'Ἀρῥήτως, adv. *infandè, inaffabiliter, arcanè*: ab eod.

'Α'Ρ'ΡΙΧΑ'ΣΘΑΙ, *manibus et pedibus sursum tendere*.

'Α'Ρ'ΡΙΧΟΣ, ἄρῖχος, vel ἄρῖκτος, ὁ ᾗ ἡ, *cophinus*, vas *vimineum*.

'Ἀρῥύθμως, adv. *incuncinnè, incompositè, sine numeris, innumerate*: ex α priv. et ῥυθμὸς, *rythmus, concinnitas*.

'Ἀρῥύσονται, 3. pl. fut. 1. ind. m. Poët. pro ἀναρύσονται, *haurient*, à verbo ἀναρύω, f. ύσω, *haurio*.

'Ἀρῥωδέω, Ion. pro ἀρῥωδέω, *timeo*: hinc

'Ἀρῥωδία, ας, ἡ, pro ἀρῥωδία, ἡ, *metus*. Th. ἀρῥὼξ, ὸς, ὁ, *serum lactis*.

'Ἀρῥωσίην, fut. ήσω, perf. ηκα, *infirmus sum, adverso valetudine laboro*: de κακιάτρου, dicitur, neut. absolut. ab α priv. et ῥώννυμι, *confirmo, roboro*.

'Ἀρῥώστημα, *languor, ægritudo*; est νόσημα κατὰ ἀσθένειαν, et

'Ἀρῥωστία, ας, ἡ, *infirmitas, morbus*: ab

'Ἄρῥωστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *infirmus, ægrotus*: ex α priv. et ῥώννυμι, *roboro*.

'ΑΡΣ, ἀρνὸς, ὁ ᾗ ἡ, *agnus, a*; dat. pl. ἀρνάσι.

'Ἀρσένιος, Æol. pro ἀρῥένιος, ἡ, 1. part. med. ab ἄρω, *apto*, f. ῶ, et Æol. ἄρσω. Hinc

'Ἄρσενος, ενος, a. 1. part. act. ab ἄρσω, a. 1. ind. act. ab ἄρω. q. v.

'Ἄρσενα, acc. sing. ἄρσενι, *masculus*, in acc. dubl. ab ἄρσην, vel ἄρῥην, ενος, *mas*, et

'Ἀρσενικὸς, ἡ, όν, *masculinus*: ab eod.

'Ἀρσενοκοίτης, ου, ὁ, *qui cum maribus concumbit, cinædus*: ex ἄρσην, *mas*, et κοίτη, *cubile*.

'Ἄρσην, ενος, ὁ ᾗ ἡ, et τὸ ἄρσεν, *mas, masculus*. Vide 'Ἀρῥὴν, *mas, masculus*.

'Ἄρσις, εως, ἡ, *subvectio, elevatio*; item *ablatio, detractio, onus, tributum*: ab αἴρω, *tollo*.

'Ἄρσον, *adapta*, 2. sing. a. 1. imperat. act. à fut. 1. indic. act. Æolico, verbi ἄρω, *apto*. Vide ἀρσάμενος.

'Ἄρσω, *coaptabo*, 1. sing. f. 1. ind. act. Æol. verbi ἄρω, f. ῶ, et Æol. σω· a. 1. indic. act. ἦρα, et Æol. ἔρσα.

'ΑΡΤΑ'ΒΗ, ης, ἡ, *mensura Persica*.

'Ἀρτεμὶς, ίδος, ἡ, Dor. pro 'Ἀρτεμὶς, *Diana*.

'ΑΡΤΑΜΟΣ, ου, ὁ, *lanius, cognus*; παρὰ τὸ ἀπ' ἀλλήλων τέμνειν.

'Ἀρτάνη, ης, ἡ, *laqueus*; item *suspendium*: ab ἀείρω, q. v.

'Ἀρταξέρξης, ου, ὁ, nomen propr. Regis Persarum: *magnus bellator*.

'ΑΡΤΑ'Ω, (et ἀείρω, Ion.) f. ἄρω, p. κα, *in altum tollo, suspendo*, ap-

pendo; et ἀρτάομαι, aor. ἠρτησάμην, *pendeo ex aliquo, spem in aliquo collocatam habeo*: qu. ab ἀείρω, *attollo*.

Ἀρτεμᾶς, ᾶ, ὁ, *Artemas*, nomen propr. viri Gr. *incolumis*.

Ἄρτεμιν, acc. sing. ab

ἌΡΤΕΜΗΣ, ιος, ὁ ᾗ ἡ, *integer, sanus, salvus, perfectus, validus, incolumis*: quod ab ἄρτιος, *integer*. Vel Pleonasmo τοῦ ε, quasi ἀτεμὴς, à τέμνω, *seco*.

Ἄρτεμις, ιος, ιδος, ἡ, *Diana*; acc. -ιν et -ιδα· voc. ὦ Ἄρτεμι· quod ab ἀρτιὴς, *perfectus*. Vel παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τέμνειν· nam venationi præest, undè venatrix dicitur.

Ἀρτεμισία, ας, ἡ, *Artemisia*, herba.

Ἀρτεμίσιον, *Diana festum, templum*, aut *statua*: ab Ἄρτεμις, *Diana*.

ἈΡΤΕΜΩ'Ν, ονος, ὁ, *artemo, velum navis majus, antenna*: qu. ab ἀείρω, *suspendo*.

Ἀρτεμὼν, ωνος, nomen propr. viri; qui περιεφορτὸς cognominatus est quod ob mollitiem lectică circumferretur.

ἈΡΤΕ'ΟΜΑΙ, Ion. pro ἀρτήσομαι, f. ἠσομαι, p. ind. pass. ημαι, *paro, apparo*: qu. ab ἄρω.

Ἀρτιπάλ@ω, ω, nomen muris: ab ἄρ@ω, *panis*, et ἐπάλλ@ω, *insidiator*, ex ἐπὶ et βάλλ@ω, *consilium*.

Ἀρτίω, Ion. idem quod ἀρτάω, *suspendo*.

Ἄρτημα, ατος, τὸ, *suspensum, appensum*; ἀρτήματα vocantur omnia quæ pendent ex aliquo loco; à v. sing. præt. indic. pass. verbi ἀρτάω.

Ἄρτης, ητος, ὁ, sonat ad verbum *sublator*, quasi ab αἴρω, *tollo*. Vel *humerus* quo onus sublatum fertur; item *genus calceamenti*. Sed in Nehemiâ sumitur pro instrumento (σωτοφόριον, gen. plur. id est,) bajulatorum: ex ἀρτὴρ, Pleonasmo τῆ ο fit ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, *lorum* seu *funis*, quo *onus, vel clypeus, vel pera appenditur*; seu *theca, in quâ recondituri*, quasi ἄορ τηρῶν· ab ἄορ, *ensis*, aut τηρέω, *servo*.

ἈΡΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, *arteria, spiritûs vomita, spiritûs receptaculum; omnis vena pulsans à motu obscil latorio*; παρὰ τὸ ἀείρω τηρεῖν. Undè

Ἀρτηριακὸς, ἡ, ὸν, *arteriacus, ad arteriam pertinens*, et

Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, *arteriæ dissectio*: à τομὴ, quod à τέμνω, *seco*, et ἀρτηρία, *arteria*.

Ἀρτηριώδης, ους, ὁ ᾗ ὁ, *arteriosus, arteriæ similis*.

Ἄρτι, *modò, paulò, ante, nuper, nunc*; ἕως ἄρτι, *hucusque*; ἀπ' ἄρτι, vel ἀπάρτι, *ex hoc tempore*; et ἀπ' ἄρτι, *jam nunc*. In compositione interdum significat *brevitatem*, et *integritatem*, seu *perfectionem*; interdum etiam *novitatem*.

Ἀρτιάκις, adv. *pariter*, i. e. pari numero, et

Ἀρτιάζω, fut. άσω, perf. ασα, *ludit par impar*; interdum *prospero*, et

Ἀρτιαστὴς, ὁ, ἡ, *lusus eorum qui ludunt par impar*: ab ἄρτιος, *par*.

Ἀρτίβλαστος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *recens germinans*. Th. βλαστάνω, *germino*.

Ἀρτίγαμ@ος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *qui nuper uxorem duxit, recens nupta*: ab ἄρτι et γάμ@ος, *nuptiæ, conjugium*, qu. à γαμέω, *uxorem duco, nubo*.

Ἀρτιγένειος, ου, ὁ ᾗ ὁ, ab ἄρτι et γενείων, *genus*, idem quod

Ἀρτιγενὴς, ους, ὁ ᾗ ὁ, et

Ἀρτιγένητος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *recens genitus, modò natus*: ex ἄρτι et γεννητὸς, à γεννάω, *progigno, pario*, vel à γίνομαι, *nascor, procreo*.

Ἀρτίκιρνα, *veridica*, nom. plur. ab ἀρτίκιρνος, ως, ὁ, *verum dictum, veridico*.

Ἀρτιμὴς, ίος, ὁ ᾗ ὁ, *loquax, non mutilans verba, in dicendo perfectus, verborum concinnator*; item *veridicus*: ab ἄρτιος, *perfectus*, et ἴκω, *dico*.

Ἀρτίζω, fut. ίσω, *compono, paro, instruo, perficio*; cujus composita sunt ἀνάτιζω et ἀπάρτιζω.

Ἀρτιθαλὴς, ὁος, ὁ ᾗ ὁ, *recens florens, recens ortus, ut flos, planta, &c.* ab ἄρτι et θάλλω, *floreo*.

ἌΡΤΙΟΣ, α, ὁ ᾗ ὁ, *par, qui numerus; integer, perfectus, omnibus partibus suis constans: sanus, consentaneus, paratus ad aliquid faciendum*.

Ἀρτίπους, ου, ὁ ᾗ ὁ, Poët. pro ἀρτίπους, ποδος, ὁ ᾗ ὁ, *pedibus integer*, et *valens*: ex ἄρτιος, *integer*, et πούς, *pes*.

Ἀρτίφατος, ὁ, ὁ ᾗ ὁ, *recens peremptus*: ab ἄρτι et φάω, *interficio*.

Ἀρτίως, adv. *nuper, paulò ante, integrè, aptè, ut cohæsus*; Att. distinguunt ἀρτίως, παρὰ τὸ ἀλίγω, et ἄρτι μετὰ τοῦ ῶς.

Ἀρτοπάνης, ὁ ᾗ ὁ, *pistor et pistrix*; ab ἄρ@ω, *panis*, et πάνω, *scindo, pinso*.

Ἀρτοπανοπώλης, ου, ὁ, *frustum panis*.

Ἀρτοπώλης, ου, ὁ, *pistor, pistrix*; vel adj. ὁ ᾗ ὁ, *pistorius*.

ἌΡΤΟΣ, ου, ὁ, *panis, quivis cibus*.

Ἀρτοφάγος, ου, ὁ, *panivorus, qui panis vescitur*; nomen muris apud Hom. ex ἄρτος et φάγω, *comedo*.

Ἄρτυμα, ατος, τὸ, *condimentum*: ab

ἈΡΤΥ'Ω, vel ἀρτύω, Dor. f. σω, p. ἤρτυκα, *apparo, adorno, instruo, condio*: qu. ab ἄρω· a. 1. ind. act. ἤρτυσα· part. præs. pass. ἀρτυόμενος, η, ον, *conditus*; præt. ind. pass. ἤρτυμαι, part. ἠρτυμένος, *conditus*; a. 1. ind. pass. ἠρτύθην, f. 1. pass. ἀρτυθήσομαι.

Ἀρυτάμενος, part. a. 1. med. ab ἀρύω, *haurio*.

Ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, *quoddam mensuræ genus, cyathus, haustrum*: ab

ἈΡΥ'Τω, et ἀρύτω, fut. σω, perf. ἄρυκα, *haurio*; *ex profundo traho*: hinc ἀρυτὴρ, ῆρος, *cochlear, haustrum*.

Ἀρυσβὶς, ἡ, nomen viri, Καλὴ, Rab. *annona vastationis*.

Ἀρχάγγ@ος, ου, ὁ, *Archangelus*; q. d. ἄρχων ἀγγέλων, *princeps angelorum*; ἄρχω, verb. *impero*, ab ἀρχὴ, *principatus*; ἄγγ@ος, verb. ab ἀγγέλλω, *nuntio*.

Ἀρχαγέτης, ου, ὁ, Dor. pro ἀρχηγέτης, ου, ὁ, *dux*.

Ἄρχαγος, Dor. pro ἀρχηγὸς, ὁ, ἡ, ilem: ex ἀρχὴ, *principatus*, et ἄγω, *duco*.

Ἀρχαῖον, Dor. pro ἀρχαῖον, adv. *ab initio, antiquitùs*. Th. ἀρχὴ, *initium, principium*.

Ἀρχαὶ, ῶν, αἱ, *primitiæ, principia*, pl. ab eod. Th.

Ἀρχαῖος, ὁ, ἡ, ον, οὐ, et Att. ᾶος, *vetustus, olim moribus, studiis, simplex*, et

Ἀρχαίως, adv. *priscè more*: ut eod. Th.

Ἀρχαῖον, ου, τὸ, (suppl. ξύλον) *mutuum, sera unearum, ruditus*.

Ἀρχαῖος, αία, αῖον, *antiquus, olim*; et ἀρχαϊκὸς, Ion. pro ἀρχαῖος ab ἀρχὴ· ἀρχαιότερος, αι, *majores, veteres*.

Ἀρχαιότερος, compar. et ἀρχαιότατος, superl. *antiquior, antiquissimus*: ab ἀρχαῖος, q. v.

Ἀρχαιότης, ητος, ἡ, *vetustas, antiquitas*: ab eod. Th.

Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, *magistratuum electio*: ex ἀρχὴ, *imperium*, et αἱρέω, *electio*, ex αἱρέω, *eligo*. Et

Ἀρχαιρέσιος, ίου, τὸ, *comitia magistratibus creandis*.

Ἀρχαιρετίζω, f. ίσω, *ad magistratus creandos convenio, magistratum creo*, aut *ambio*: ab eodem.

Ἀρχαΐζω, f. ίσω, p. ισα, *antiquum imitor, antiquo*, et

Ἀρχαϊκὸς, ὸν, ὸ, *priscorum imitatio*: maximè in sermone; undè nomen est figuræ apud Gram. ab ἀρχὴ, *exordium, initium*.

Ἀρχαῖος, *antiquus*, adv. ab eod.

Ἀρχέβιος, ου, ὁ, ὁ, nomen propr. viri. Gr. *princeps populi*.

Ἀρχέβιος, ου, ὁ, prop. *auctor juris, qui justè imperat*; ὁ ἄρχων δίκης.

Ἀρχέγονος, ου, ὁ, *vitis alba*.

Ἄρχει, 3. sing. indic. præs. act. ἄρχειν, præs. infin. act. ἄρχεσθαι præs. infin. pass. ἄρχετε, 3. sing præs. indic. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, *impero*.

Ἀρχεῖον, ου, τὸ, *domus principis* aut *magistratuum curia*; ab ἀρχὴ *principatus*.

Ἀρχεῖος, εια, ειον, idem q. ἀρχαῖος *antiquus*, q. v.

Ἀρχέκακος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *auctor, origo malorum*: ab ἀρχὴ et κακὸς *malus*.

Ἀρχέλα@ος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *populi rector, princeps*: ex ἀρχὴ et λαὸς, *populus*; item

Ἀρχέλα@ος, ου, ὁ, *Archelaus*, nomen viri. Gr. *princeps populi*.

Ἀρχέπολις, ιος, ὁ ᾗ ὁ, *imperans civitati*: ὁ ἄρχων τῆς πόλεως.

'Ἄρασθαι, pro ἄρχεσθαι, Dorice, pres. infin. med. pro imperat. ab ἄρχομαι. Vide ἄρχω, incipio.

'Ἄρασθαι, verbi inf. supra parere, sed supine imperium ferre.

'Ἄρβιτο, Ion. pro ἤρατο, 3. sing. imperf. ind. med. vel pass. verbi ἀραίομαι. Vide in ἄρχω, incipio, impero.

'Αρχέτυπος, ου, archetypus, qui primum rei alicujus formam exhibet; in neut. τὸ ἀρχέτυπον, exemplar primigenium: ab ἀρχὴ et τύπος, forma, exemplar.

'Ἄρχου, Dor. pro ἄρχῃ, 2. sing. pres. imperat. med. vel pass. ab ἄρχομαι, impero. Th. ἀρχὴ, imperium.

'Ἄρχω, fut. ξω, idem quod ἄρχω, impero: ab

'ΑΡΧΗ', ῆς, ἡ, principium, exordium; fundamentum, magistratus, principatus, imperium; origo, caussa, extremum. Ab ἀρχὴ verò est ἀρχικὸς, ἄρχων, et ἀρχοναι, βασιλεύς, ἀρχηγὸς, ἔφορος et ἀπάρχειν; σατράπης vel σατάρχης, ναύαρχος, διάταρχος, χιλίαρχος, &c. de quibus alibi suis in locis.

'Αρχιτέκτων, et ἀρχιτεκτέων, præs. inf. act. principatum obtinere.

'Αρχιτέκτων, ονος, ὁ, et Dor. ἀρχιτέκτων, dux, præses, princeps, auctor, et

'Αρχιτέκτις, ιδος, ἡ, præses, ductrix, patrona; metropolis imperii.

'Αρχηγὸς, ὁ, ἡ ἡ, dux, princeps, auctor, inventor, in voc. ἀρχηγὲ. Omnia ex ἀρχὴ et ἄγω, dux sum, præo.

'Αρχόθεν, Ion. pro ἐξ ἀρχῆς, ab initio, antiquitus, demùm, adv. Th. ἀρχὴ, initium.

'Αρχὴν, et τὴν ἀρχὴν, adverbialiter, primùm, primitùs, principiò; et interdum omninò, ante omnia, in primis.

'Ἀρχόντα, acc. sing. masc. a. 1. part. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, q. v.

'Αρχίατρος, ου, ὁ, medicorum princeps, vel inter medicos primarius: ab ἀρχὸς, et ἰατρὸς, medicus, quod ex ἴημι, medeor.

'Αρχιγραμματεὺς, ῆος, ὁ, scribarum præfectus: ab ἀρχὸς et γραμματεὺς, scriba, quod à γράφω, scribo.

'Αρχίδαμος, ου, ὁ, Archidamus, nomen propr.

'Αρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, custos et princeps, seu præfectus carceris. Th. φυλάσσω, custodio.

'Αρχιδιακόνισσα, ης, ἡ. idem Suicer.

'Αρχιερατεύω, fut. εύσω, fungor sacerdotio summo.

'Αρχιερεὺς, ἠος, et Att. έως, ὁ, summus pontifex, summus sacrorum præses, summus sacerdos; q. d. ἀρχὸς τῶν ἱερῶν, princeps sacerdotum: qu. ab ἀρχὴ, principatus, et ἱερὸς, sacerdos, quod ab ἴημι, sanctus.

'Αρχιεράομαι, ου, ὁ, præcipuus sedatio.

'Αρχιευνοῦχος, ου, ὁ, præpositus Eunuchorum.

'Αρχιακὸς, ὴ, ὸν, principalis, primarius, aptus ad regendum, imperitus: ab ἄρχω.

'Αρχικυβερνήτης, ου, ὁ, gubernatorum princeps.

'Αρχίλοχος, ου, ὁ, Archilochus; Poëta, iambici carminis inventor.

'Αρχιμάγειρος, ου, ὁ, præfectus coquorum: ab ἀρχὴ, imperium, et μάγειρος, coquus.

'Αρχιμαγοσύνος, ου, ὁ, pincerna, poculorum vel pocillatorum magister: ex ἄρχω, impero, οἶνος, vinum, et μάω, fundo.

'Αρχιπειρατὴς, ου, ὁ, piratarum princeps.

'Αρχιποίμην, ενος, ὁ, pastorum princeps: ab ἀρχὴ, principatus, et ποιμὴν, pastor.

'Αρχίππος, ου, ὁ, propr. nomen viri. Gr. magister equorum. Th. ἵππος, equus.

'Αρχιπροσκυνὴς, ου, ὁ, legatorum princeps.

'Αρχιποιμενικὸς, ὴ, ὸν, pastorum principis: ex ἄρχω, impero, et ποιμὴν, frumentum, pasio, et ποιέω, facio.

'Αρχιστράτηγος, ου, ὁ, imperator excercitûs: quod ab ἀρχὴ, principatus, et στρατηγὸς, dux, quod ex στρατὸς, exercitus, et ἄγω, duco.

'Αρχισυνάγωγος, ου, ὁ, præfectus, vel rector synagogæ: ab ἄρχω, et συναγωγὴ, conventus, quod à συνάγω, congrego. Th. ἄγω, duco.

'Αρχιτεκτονέω, fabricasse, fabricari, præs. inf. act. contr.

'Αρχιτεκτονία, ας, ἡ, architectura, ars fabricandi, fabricatio.

'Αρχιτεκτονικὸς, ὴ, ὸν, ad architecturam pertinens, peritus architectura, et in fœm. g.

'Αρχιτεκτονικὴ, (subauditur τέχνη) architectura: ab

'Αρχίτεκτων, ονος, ὁ, ARCHITECTUS, fabrorum princeps; item Metaphor. structor, machinator; ex ἄρχων et τέκτων, faber, q. à τεύχω, fabricor.

'Αρχιτελώνης, ου, ὁ, q. d. ἀρχὼν τῶν τελωνῶν, magister publicanorum.

'Αρχιτρίκλινος, ου, ὁ, architriclinus, triclinii præfectus, symposiarcha, qui præest apparando convivio: ex ἀρχὴ, principatus, et τρίκλινον, ου, τὸ, triclinium, id est, locus tribus constratus lectis ad discumbendum; qu. ex τρὶς et κλίνη, lectus, à κλίνω, reclino.

'Αρχιφύλαξ, ου, ὁ, præfectus tribûs; ἀρχιφύλακες, οἱ, principes tribuum. Th. φυλὴ, tribus.

'Αρχμενος, per Sync. pro

'Αρχόμενος, subditus, præs. part. pass. ab ἄρχομαι, impero. Th. ἀρχὴ, imperium. Vel etiam ἀρχμένος, pro ἀρχόμενος, et hoc iterum pro ἀρχόμενος, part. perf. pass. γ mutato in χ.

'Αρχόμαι, q. v. sub ἄρχω.

'Αρχὸς, ὸῦ, ὁ, dux, princeps. Hinc adj. Angl. ARCH.

'Αρχὼν, incipio; principium, auctor, vel origo rei; prior alliquid incipio; dominor, præsum, impero; magistratu fungor: cum gen. fut. ξω, p. ἦρχα, a. 1. ind. act. ἦρξα, &, part. act. ἄρξας, αντος. pres. ind. med. ἄρχομαι, incipio, inchoo, impero; pass. subditus sum, eum sub imperio alterius; pareo, obtempero; imperium accipio. imperf. ind. med. vel pass. ἠρχόμην, ου, ετο. pres. part. pass. ἀρχόμενος, subjectus; ἀρχομένῳ, pro ἀρχομένῳ. 1. pl. pres. sub med. vel pass. f. 1. med. ἄρξομαι, ῃ, εται. a. 1. ind. med. ἠρξάμην, ω, ατο. a. 1. med. subj. ἄρξωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. med. ἄρξασθαι. Th. ἀρχὴ, principium, imperium, &c.

'Αρχώμεθα, ordiamur: Dor. vel Poët. pro ἀρχόμεθα. 1. pl. pres. sub. m. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, q. v.

'Αρχων, οντος, ὁ, rector, præses, magistratus, princeps: ἀρχόμενος, subditus, par. præs. pass.

'ΑΡΩ, apto, adapto, congruo, f. ἄρῶ. p. ἦρα. a. 1. ind. act. ἦρα, et Æol. ἄρρα, et ἦρρα. part. ἄρας, αντος, p. ind. m. ἦρα, et factâ reduplicatione ἄρρας, et Poët. ἄρσας. Et ἄρα potest etiam esse 1. sing. a. 1. sub. act. verbi αἴρω, tollo.

'Αρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium, remedium: et

'Αρωγὸς, ὸῦ, ὁ ἡ ἡ, auxiliator, vindex, defensor: ab ἀρήγω, auxilior; verso η in ω.

'ΑΡΩΜΑ, ατος, τὸ, aroma, odoramentum; ἀρώματα, ων, τὰ, aromata: ab ἄρω et ὄζω, oleo: hinc

'Αρωματικὸς, ὴ, ὸν, aromaticus, odoratus: et ατώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, aromata redolens.

'ΑΡΩΝΙ'ΑΑ, ας, ἡ, mespilus arbor.

'Ἄρως, ωος, ὁ, Dor. pro ἥρως, ὁ Heros.

'Ας, adv. usquequò.

'Ας, acc. pl. ab ἅς, ἥ, ἅ, qui, quæ, quod.

'Ασὰ, ὁ, nomen viri, ἄλλως. Syr. Medicus.

'Ασα, Dor. pro ἧσα. 1. sing. et 3. sing. ἆσε. Dor. pro ἦσα, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀείδω, cano, et ᾄδω, per contract. ᾆδον, imperf. ind. act. et Dor. ᾆδον.

'Ασαι, a. 1. inf. act. verbi ἄω, satio, f. ἄσω. At ᾄδαι, f. ᾄσαι, subscripto, cano.

'Ασάλευτος, ου, ὁ ἡ ἡ, inconcussus, immotus: ex α pr. et σαλεύω, agito. Th. σάλος, ου, ὁ, salum.

'Ασάλπιγκτες, seu ἀσάλπιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, tubâ non proclamatus: ἀσάλπιστος ἄρα μετανίστης. Hesych. quasi mane solùm, et vespere, tubâ canere soleret: ab α pr. et σάλπιγξ, tuba.

'Ασήμενος, ου, ὁ, dolens, mœstus: par. a. 1. med. ab ἄδω, satio, vel ἄω, lædo.

'ΑΣΑ'ΜΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, pelvis, solium balneatorium. παρὰ τὸ ἄσαι μεθ'

ἄων; à σεβίζω nimium colo, i. e. eluendis.

Ἀσάω, fastidio afficere; præs. inf. act. contr. ab ἀσάαω, f. ἀσω, p. ἄσα, fastidio, vel molestiâ afficio. Th. ἄδω, satio.

Ἀσάνδαλος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, sandalis carens: ab α pr. et σανδάλιον, sandalium.

Ἄσηπτος, ος, ον, Ἄσηπτος, ὁ ἡ ἡ, non putrefactus, putredini non obnoxius: ab α pr. et σήπω, putrefacio.

Ἀσήρκος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, carnis expers; item gracilis, macilentus: et

Ἀσαρκία, ας, ἡ, gracilitas, macies, carnis privatio: ab α pr. et σάρξ, caro.

ΑΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, ASARUM, nardus sylvestris.

Ἄσας, Ion. pro ξᾶσας, cecinisti; 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ἄδω, cano.

Ἀσάφεια, ας, ἡ, obscuritas; et

Ἀσαφὴς, -ὲος, -ες, ὁ ἡ ἡ, obscurus: ex α pr. et σαφὴς, manifestus.

Ἄσβεστος, ου, ὁ, ὁ ἡ ἡ, vel -ος, -η, -ον, inextinctus, inextinguibilis: ἀσβέστη, pro ἀσβέστης; in f. g. apud Hom. ex α pr. et σβεστὸς, quod à σβέννυμι, extinguo.

ΑΣΒΟ'ΛΗ, ης, ἡ, ἄσβολος, ου, ὁ, ἡ, fuligo, macula, favilla: q. ab ἄσω, et βάλλω.

Ἀσβολώδης, ἰόεσσα, ὀδν, gen. οὐτος, ὐσσης, οὐτος, fuliginosus, Poët. et

Ἀσβολόω, -ῶ, f. ώσω, et Ἀσβολόομαι, -οῦμαι, f. ἠσω, fuligine inficio, polluo. Th. ἀσβόλη, suprà.

Ἀσβολώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, idem, apud Oratores.

Ἀσδρύβαλ, Asdrubal, dux Carthaginiensis.

Ἀσέβεια, ας, ἡ, impietas: ab ἀσεβὴς.

Ἀσεβέω, ῶ, impiè ago; f. ἠσω, p. ἠσέβηκα, a. 1. inf. act. ἀσεβῆσαι· ex α pr. et σέβω, colo.

Ἀσεβὴς, impia, nom. pl. n. g. ab ἀσεβὲς.

Ἀσέβημα, ατος, τὸ, facinus impium, facinus nefarium, impietas, piaculum; et

Ἀσεβὴς, ὁ ἡ ἡ, τὸ, ἀσεβὲς, qui numen divinum, vel nullum Deum colit, impius, a, um: ex α pr. et σέβω, colo.

Ἀσελγεία, ας, ἡ, lascivia, obscœnitas, petulantia; et

Ἀσελγέω, -ῶ, f. ήσω, et Ἀσελγαίνω, f. ανῶ, petulanter et lascivè ago, lascivio; et

Ἀσελγίως, seu Ἀσελγῶς, petulanter, lascivè, impudicè, insolenter, omnia ab

ΑΣΕΛΓΗ'Σ, ὁ ἡ ἐς, petulans, protervus, lascivus; impudicus, flagitiosus, obscœnus, libidinosus, incestus; violens, luxuriosus.

Ἀσέληνος, ὁ ἡ ἡ, illunis, obscurus; ex α pr. et σελήνη, Luna, q. sine lund.

Ἀσέμνος, ὁ ἡ ἡ, minimè venerandus, inhonestus, incastus, fœdus: ab α pr. et σεμνὸς, venerabilis.

Ἀσεντὴς, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀσητὴς. Ex α pr. et σεῖω, colo.

Ἀσεπὴς, ὁ ἡ ἡ, impius. Gen. xviii. 25.

Ἄσημι, Dor. pro ᾄσομαι, f. 1. ind. m. ab ἄδω, cano.

Ἄση, ης, ἡ, fastidium, nausea; item molestia animi, sordes, dolor: ab ἄδω, satio.

Ἀσῇ, cantabis, 2. sing. f. 1. ind. m. Dor. pro ᾄσομαι, ῃ. Th. ἄδω, cano.

Ἀσηθίην, molestiâ afficiar, 1. sing. a. 1. opt. pass. ab a. 1. ind. pass. ἀσήθην. Vide ἀσηδὴς.

Ἀσηδὴς, mœstus fueris, 2. sing. a. 1. sub. pass. ab a. 1. ind. pass. ἀσήθην: verb. ἀσάομαι, -ᾶμαι, f. ἠσομαι, fastidio laboro, irascor. Th. ἄδω, satio.

Ἀσήμαντος, ὁ ἡ ἡ, non signatus, incustoditus, incertus, rectore carens: ut ἀσήμαντα μῆλα, oves carentes signo, i. e. non custoditæ: ab α pr. et σημαίνω, signo, signum do.

Ἄσημος, ὁ ἡ ἡ, cui signum, seu notæ non est impressa; per consequens, obscurus, qui nihil significat, ignobilis: ex α priv. et σῆμα, signum.

* Ἀσήμως, obscurè.

Ἄσηπτος, ὁ ἡ ἡ, incorruptus; idem quod ἀσαπὴς, ab α pr. et σήπω, putrefacio.

Ἀσήσῃ, 2. pers. a. 1. sub. med. verbi ἀσάομαι. Vide ἀσηδὴς.

Ἀσθὶς, ἴντος, cantatus, a. 1. part. pass. ex a. 1. ind. pass. ᾐσθην, verbi ᾄδω, canto.

Ἀσθένεια, ας, ἡ, debilitas, agritudo, languor, infirmitas; ignavia, inopia. Vide ἀσθενὴς, infrà.

Ἀσθενέστερος, imbecilior: comp. ab ἀσθενὴς, q. v.

Ἀσθενέω, -ῶ, ægroto, langueo, nihil ago, infirmus sum; item infirmor: imperf. ind. act ἠσθένουν, ῶν, f. ήσω, p. ἠσθένηκα, a. 1. ind. act. ἠσθένησα. præs. part. act. ἀσθενέων, -ῶν, -έοντος, -έοντες, ægrotus, rudis, et in f. g. ἀσθενέουσα, -έουσα, -ες, infirma, ἀσθενήσας, -αντος, et in f. g. ἀσθενήσασα, a. 1. part. act. ex α pr. et σθένος, vis, robur, potentia. Undè et

Ἀσθένημα, ατος, τὸ, imbecillitas, agritudo, morbus; et

Ἀσθενὴς, ὁ ἡ ἡ, debilis, infirmus, impotens, ægrotus, tenuis, pauper: ab eod. Th.

Ἀσθενία, Ion. pro Ἀσθένεια, debilitas, q. v.

Ἀσθενικὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, imbecillis, valetudinarius, pauper: ab eod. Th.

Ἀσθενῶς, adv. invalidè, infirmè: ab eod. Th.

Ἄσθη, detrimentum passus est: Ion. pro ᾔσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἄω, lædo: pro quo tamen potiùs, ἀάσθη, vel ἄᾶσθη dicitur.

ΑΣΘΜΑ, ατος, τὸ, flatus, spiritus, anhelatio; spirandi difficultas: ab ἄω, flo, spiro. Hinc

Ἀσθμαίνω, f. ανῶ, p. ἠσθμάγκα, anhelo, spiritum difficultèr traho: ἀσθμάζω, f. άσω, idem.

Ἀσθμαίνοντα, anhelantem, acc. sing. masc. præt. part. act. ab ἀσθμαίνω, anhelo.

Ἀσθματικὸς, ὴ, ὸν, ad anhelationem seu respirationem pertinens, difficultèr spirans. Th. ἄσθμα, anhelatio.

Ἀσία, ας, ἡ, Asia, nom. reg. G. limosa. Indè

Ἀσιανὸς, ὴ, ὸν, Asianus, a, um.

Ἀσιάρχης, ου, ὁ, Asiarcha, unum magistratûs Asiatici, qui curam sacrorum habet; Asiæ princeps, qui ἄρχων τῆς Ἀσίας.

Ἀσίδηρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sine ferro est, qui sine unco est.

Ἀσίη, limosa: Ion. pro ἀσία, f. g. ab ἄσιος, ία, ιον, limosus, a, um: ab ἄσις, limus, sordes.

Ἄσημος, ου, ὁ, argentum, Hesych. ἄσημος, ἀργυρος.

ΑΣΙ'ΝΗ, ης, ἡ, herbæ species.

Ἀσίνη, est etiam nom. propr. urbis Græciæ, Iliados ϐ.

Ἀσινὴς, ὁ ἡ ἡ, illæsus, nullo malo affectus, innocuus, Æschyl. Agam. 1530. Th. σίνω, noceo.

ΑΣΙ'ΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, locusta genus, pinnis carens, et prælonga habens crura.

ΑΣΙΣ, ιος, ἡ, limus, sordes, cœnum: qu. ab ἅζω, sicco. Ἄσις, cantio, cantus, cantilena: ab ᾄδω, cano, canto.

Ἀσιτία, et Ἀσιτίη, ας, ἡ, inedia, esuries, abstinentia à cibo: ab

Ἄσιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui cibum non sumpsit, jejunus, impastus: ex α pr. et σῖτος, cibus.

ΑΣΚΑ'ΛΑΒΟΣ, ου, sive ἀσκαλαβώτης, ου, ὁ, stellio, animalculum simile lacertæ: et per Aphæresin σκαλαβώτης, et καλαβώτης.

ΑΣΚΑ'ΛΑΦΟΣ, ὁ, ὁ, avis nomen. Est et nomen propr. virl.

Ἄσκαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, non fossus, incultus: ex α pr. et σκάλλω, fodio.

ΑΣΚΑΛΙ'ΠΙΑΣ, ου, ἡ, gallinago, avis gallinæ magnitudine: rectè scribitur σκολόπας.

Ἀσκάνθης, ου, ὁ, vilis lectus, scamnum, grabatulus: q. ab α priv. et σκανὴ, q. v.

ΑΣΚΑΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, genus vermis.

Ἀσκελὴς, ὁ ἡ ἡ, illæsus, incolumis. Scribitur et ἀσκηλὴς, et ἀσκαρὴς; ab ἀσκέω, quem nemo prohibeat ab agendo: ex α pr. et ἔχω, vel σκέλλω, exsicco.

Ἀσκελὲς, adv. durè, assiduè, graviter: ab α pr. vel intens. et σκέλλω, exsicco.

Ἀσκεπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, inconsideratus, non circumspectus; et

Ἀσκέπτως, adv. temerariè, inconsultè: ab α pr. et σκέπτομαι, contemplor.

Ἀσκευὴς, ὁ ἡ ἡ, et ἄσκευος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui caret instrumentis, impar paratus. Th. σκεῦος, vas.

'Ασκέω, ῶ, *colo, exerceo, decoro, meditor, orno*; f. ήσω, p. ἤσκημα. a. 1. ind. act. ἤσκησα. part. ἀσκήσας, ασας. Hinc

'Ασκησις, εως, ἡ, *exercitatio, studium, assuetudo, meditatio, institutio.*

'Ασκητήριον, ου, τὸ, *locus exercitationis, gymnasium*; *monasterium.*

'Ασκητὴς, οῦ, ὁ, *qui exercet se in divinis rebus, exercitator*: qu. dic. *athleta, certator, meditator.*

'Ασκητὸς, ἡ, ὸν, *exercitatus, a, um*; *arte elaboratus, ornatus*: ab ἀσκέω, *exerceo.*

'Ασκιος, ία, ιον, *umbrosus, opacus, qui densam habet umbram*: ex α intensivâ particulâ, et σκία, *umbra*; item *umbrâ carens, inopacus*: ἄσκιον, τὸ ἴχνον σκίαν. Hesych. ab α priv. et σκία, *umbra.*

'Ασκλαπὶς, οῦ, ὁ, Dor. pro 'Ασκλήπιος, ου, ὁ, *Æsculapius.*

'Ασκληπιάδης, ου, ὁ, *Asclepiades*, nom. propr.

'Ασκιος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem ac ἄσκιος, ου, ὁ ἡ ὁ, et 'Ασκίος quod ἀσκίος, adv. suprà ab eod. Th.

'Ασκὸς, οῦ, ὁ, *uter, utris*; *urna, follis, follis.*

'Ασκῶμεν, 1. pl. præs. ind. act. contr. ab ἀσκέω, *exerceo.*

'Ασκῳ, dat. sing. Ion. pro 'Ασκῷ, ab 'Ασκὸς, ός, ὁ, nomen proprium pagi; ἔσκος, ου, ὁ, *quercus ilex*; apud Hesych.

'Ασπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus, ocutum, clypeatorum agmen*: ἀξ. ἀσπίδος, à *sinistrâ*; item *aspis*, genus serpentis. Hinc ἀσπίζω, ὑπασπίζω, ὑπασπιστὴς· alibi ἀσπὶς utebantur Lacedæmonii, σφίσι Thraces; ἐπ' ἀσπίδα, *ad sinistram*

'Ασπιδοῦσσα, *bellicosorum*, gen. Æol. ab

'Ασπιστὴς, οῦ, ὁ, *clypeatus miles.* Th. ἀσπὶς.

'Ασπλαγχνος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, *non habens cor*: *ignavus, timidus*; *immitis, crudelis, inhumanus*: ex α pr. et σπλάγχνον, *viscera.*

'Ασπλήνιον, ου, τὸ, *medicamentum ad curanda lienis vitia*; item herba sic dicta, quòd splenetica curandis conducat.

'Ασπλαγος, ου, ὁ ἡ ὁ, *lienis expers*: ab α pr. et σπλὴν, *splen.*

'Ασπονδὶ, adv. *sine amicitiâ, sine fœdere* aut *libationes*; et

'Ασπόνδως, ως, ὁ, ἡσσ. *fœdus* aut *inducias non servo*, aut *non admitto.*

'Ασπονδ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ. *implacabilis, infidus, fœdifragus*: ex α priv. et σπονδὴ, *libatio, fœdus*: quod à σπένδω, *libo*, præt. ind. m. ἔσπονδα, undè σπονδὴ, *libatio.*

'Ασπορος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἄσπαρτος, q. v. item *seminis expers*: ab α pr. et σπόρος *semen.*

'Ασπιδάσας, ου, ὁ ἡ ὁ, *neglectus.* et

'Ασπιδὶ, adv. *sine curâ, negligenter*; item *sine studio, sine labore*: ex α pr. et σπουδὴ, *studium*, quod à σπεύδω, *festino.*

'Ασσ' et 'Ασσα, Att. ἄττα, pro ἅπερ, et ἅπαξ, *quæcunque, quæ.* ἔσσα, vel Att. ἅττα, significat *tina, aliqua quædam.* 'Αττα, ὁ, *pater*, etiam est vox, quâ juniores appellant senes, *sodas, amabo, pater*, Lat. *atta, senes.*

'Ασσάριον, ου, τὸ, *assarius*, quarta pars unciæ; dimidium obol. Polyb. ii. c. 15. et Matt. x. 29. Luc. xii. 6. à Latinâ voce, *as, assis.*

'ΑΣΣΟΝ, adv. *propiùs, propriùs, juxtà*; cum dat. et genit. idem quod ἐγγὺς, in comparat. ἐγγίων, et ἄσσων, quod etiam dicitur ἄσσων, et in neut. gend. ἔσσω, et ἄσσον. Hinc

'Ασσοτέρω, *propriùs*, et ἀσσοτέρω, *proximè.*

'Ασσος, ου, ὁ, nomen urbis.

'Ασσυρία, ας, ἡ, *Assyria*, quæ et *Babylonia*, et *Chaldæa*, vocabatur.

'Ασσυτέρων, *propriùs*, Æol. pro ἀσσότερον. Th. ἄσσον.

'ΑΣΤΑΚΟΣ, οῦ, ὁ, *astacus, cancer marinus.*

'ΑΣΤΑΝΔΗΣ, ου, ὁ, *mantica, pera*

'Ασπιδοῦχος, ου, ὁ ἡ ὁ, *armatus, clypeatus, scutigerulus.*

'Ασπίζω, f. ίσω. p. *ma. defendo*, propriè *clypeo meipsum protego et defendo.* Th. ἀσπὶς.

'Ασπιλος, ου, ὁ ἡ ὁ, *immaculatus, intemeratus*: ex α pr. et σπίλος, *macula.*

Asbolinarius Periculus, Augurum; q. ab α priv. et σφάω, quod non stet, sed ambulet. Periculum vaticinans.

'Ασταθής, -ές, *inconstans sum, incertis sedibus vagor*: f. ήσω, p. ήσταμαι, a. 1. inus. ασ. ήστησα. Ab

'Αστατος, ου, ὁ ἡ ἡ, *instabilis, parum secuturus*: quod ex α priv. et στατὸς, *qui stat*. Th. ἵστημι, *sto*.

'Αστάτως, adv. *inconstanter, non solidè*.

'Αστάχυς, υος, ἡ, *spica, arista, culmus*; pro σῖτος, σῖτος, addito α. Pleon.

'Αστεγος, ος, ὁ ἡ ἡ, *qui tectum sive domum non habet, exul, peregrinus; qui non retinet in pectore secreta; intolerabilis*: ex α pr. et στέγω, *tego*.

'Αστεῖος, α, ον, *venustus, a, um, urbanus; festivus, facetus; gratus, bonus, jucundus*: ab ἄστυ, ους, τὸ, *urbs, astutia*.

'Αστείως, adv. *urbanè, festivè*: ab eod. Th.

'Αστερόπη, ης, vel ους, ὁ ἡ ἡ, pro ἀστραπὴ, ὁ ἡ ἡ, *immanis, non perturbatus, firmus*: ἀστερόπης, -ῶπος, -ώπιος, adv. *rigidè, obnixè, firmiter*: ex α pr. et στέρω, *assiduè moveo, contumelia afficio*.

'Αστερὶς, ῆς, ἡ, nom. *mulieris*: q. d. *Stellata*.

'Αστερίσκος, ου, ὁ, *stellula, asteriscus, herba quadam*. Th. ἀστὴρ.

* 'Αστερίσμος, ου, ὁ, idem.

'Αστερόεις, pro ἀστερόεντα, acc. sing. ab ἀστερόεις, εσσα, εν, *stellis plenus, stellatus*. Th. ἀστὴρ.

'Αστεροπὴ, ῆς, ἡ, *fulgur*: Poëtis Illem quod ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, *fulgur*, ab ἀστράπτω, *fulguro*.

'Αστεροπητὴς, οῦ, ὁ, *fulgurator*: ab ἀστεροπὴ, *fulgur*.

'Αστὴ, ῆς, ἡ, *civis femina*; et in m. g. ἀστὴς, οῦ, ὁ, *civis*; ab ἄστυ, *urbs*.

'ΑΣΤΗ'Ρ, έρος, ὁ, *stella*: hinc per Aphæresin Anglis usitatissimum, A STAR.

'Αστήμονος, ου, ὁ ἡ ἡ, *instabilis, infirmus*: ex α pr. et στήμων, *stabilis*.

'Αστὸς, ους, ου, ὁ ἡ ἡ, *non calcatus, non tritus*: ex α pr. et στὸς, vel στῶ, *calco*.

'Αστὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, idem, et ab eod.

'Αστὸς, aliquando 'Αστεὸς, ὴ, ὸν, *urbis incola*; et opponitur τῷ ἀγροίκῳ· item *civilis, scitus, urbanus, festivus*; necnon *prudens*: et

'Αστὸς, adv. *sapienter*; *festivè*. Th. ἄστυ.

'Αστοῖσιν, *civibus*, dat. pl. ab ἀστὸς, q. v.

'Αστοργος, ος, ὁ ἡ ἡ, *naturalis amoris expers*; in quo στοργὴ, h. e. *naturalis amor* planè extinctus, ex α priv. et στοργὴ, *dilectio*: p. ind. m. ἠστόργηκα, unde στοργὴ, ης, ἡ, *amor*.

'Αστὸς, ὸς, ὁ, ἡ, m. g. et in f. g. ἀστὴ, ῆς, ἡ, *civis, popularis*. Th. ἄστυ.

'Αστοχίω, -ῶ, *à scopo aberro*; f. ήσω, p. ἀστόχηκα, a. 1. ind. act. ἠστόχησα. Ex α pr. et στοχίζομαι, *ad scopum tendo*.

'Αστρα, nom. pl. ab ἄστρον, q. v.

'ΑΣΤΡΑ'ΒΗ, ἡ, *sella, ephippium lignum, usinus, unus jumentum*.

'Αστραβὴς, ὁ ἡ ἡ, m. *distortus, qui non fallit, certus*: ex α pr. et στρέφω, *verto, torqueo*.

'Αστραγάλεος, α, ὁ ἡ ἡ, *varius, discolor*.

'ΑΣΤΡΑΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, *vertebra, spondylus*; *talus lusorius*.

'Αστράγαλος, ου, ὁ, *tali lusorii, astragalus vocalis, lucidi pedes*.

'Αστραγαλίζω, f. ίσω, p. ισα, *talis ludo*.

'Αστραγαλωτὸς, ὴ, ὸν, et ἀστραγάλωτος, *talos habens implicitos*.

'Αστραῖος, α, ὁ, nomen propr. viri.

'Αστραπὴ, ῆς, ἡ, *corruscatio, fulgur*: ab

'ΑΣΤΡΑ'ΠΤΩ, *fulguro; corrusco, emitto*. f. ψω. p. ἔστραφα· a. 2. ind. act. ἔστραπον· p. ind. m. ἐστράπημαι· q. ab ἔστρα ἰάπτω.

'Αστραπτὴς, ας, ὁ, *vocatio militiæ, militiæ desertio; pax*: et

'Αστράπτωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *immunis à militia*: ab α priv. et στρατὸς, *exercitus*.

'Αστρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui se non convertit, immobilis, non suspicions*: ex α priv. et στρέφω, *verto*.

'Αστρέπτημα, ατος, τὸ, *astorismus*, idem q. ἄστρον, Didym. in Il. Δ.

'Αστρολογία, ας, ἡ, *astrologorum scientia*, γνωβλιολογία, et

'Αστρολογικὸς, ὴ, ὸν, *ad astrologiam seu astrologos pertinens*: ab

'Αστρολόγος, ου, ὁ, antiquioribus idem ac ἀστρονόμος, citerioribus verò *qui effectus siderum prædicit*, γνωβλιολόγος. Th. ἄστρον et λόγος, *sermo*, q. à λέγω.

'Αστρομαντεία, ας, ἡ, *divinationis astronomicæ peritia*.

* 'Αστρομαντικὴ, scil. τέχνη, idem.

'Αστρον, ου, τὸ, *astrum, sidus, constellatio*. Signum *scil.* cœleste multis stellis constans; et interdum *stella*. Th. ἀστὴρ.

'Αστρονομία, ας, ἡ, *astrorum scientia, astronomia*, et

'Αστρονομικὸς, ὴ, ὸν, *ad astronomiam pertinens*; item idem quod

'Αστρονομικὸς, ὸ, ὁ, *astrorum scientia peritus, astronomus*: ab ἄστρον, qu. ab ἀστὴρ et νόμος, qu. à νέμω, *distribuo*.

* 'Αστρονόμος, ου, ὁ, *astronomus*: ab eod.

'ΑΣΤΥ, υος, vel εος, τὸ, *astutia, urbs; peculiariter Athenæ*; quod à σεύω.

'Ασυάναξ, ὁ, nomen propr. filii Hectoris: ab ἄστυ et ἄναξ, quia Hector pater, et princeps civitatis Trojæ fuit.

'Ασυθοώτης, ου, ὁ· ἐν ἀστῶν θοῶν, *in urbe clamans*; Epith. *præconis*.

'Ασυλιστικὸς, ὴ, ὸν, et

'Ασυλίτικος, ους, ὁ ἡ ἡ, *suburbanus, urbi vicinus*; item *finitimus, propinquus*: ab ἄστυ et γείτων, *vicinus*.

'Ασυνὸς, ὴ, ὸν, *qui in urbe habitat, oppidanus; scitus urbanus*. Vide ἀστικὸς, idem.

'Ασυνόμος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *urbanus, civilis; ἀστυνόμοι οἱ, inferiores magistratus, ædiles, tribuni*; curatores scil. viarum, ædificiorum, et decoris urbium: ex ἄστυ, υος, vel ους, τὸ, *urbs*, et verbo νέμω, *distribuo, colo, rego*.

'Ασύνομος, ου, ὁ, *Astynomus*, nomen propr.

'Ασύφηλος, ος, ον, vel ου, ὁ ἡ ἡ, *minimè durus*: ex α priv. et σφηλὸς, *durus*. Th. σφὴν, *adstringo*.

* 'Ασυγγραφος, ου, Epith. *pœnitentiæ sine syngraphâ datæ*: à συγγραφὴ, ῆς, ἡ, *syngrapha, cautio scripturæ*.

'Ασυμβλητος, ου, ὁ, ἡ, *incomparabilis, dissimilis*; item *qui concrescere seu coalescere nequit*; item *qui cum aliis non habet commercium*. Hæc etiam nomen proprium viri. Gr. *incomparabilis*. Th. βάλλω, *jacio*.

'Ασυλεὶ, adv. *tutò*, et

'Ασυλία, ας, ἡ, *sanctitas loci*; item *jus libertatis*, et *venia, quod qui apud aras olim consequantur esse*; *Asylum ipsum*, apud *Jct.* hodie *immunitas Ecclesiæ*. Th. σύλη, *spolium, prædatio*.

'Ασυλλόγιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *malè colligens*, aut *collectus*; *rationi expers, imprudens*, et

'Ασυλλογίστως, *sine ratiocinatione*: ab α priv. et συλλογίζομαι, *colligo, ratiocinor*, quod à σὺν et λέγω, *colligo*.

'Ασυλον, τὸ, *Asylum, locus sacrosanctus*, sub. τέμενος, vel χωρίον· ab

'Ασυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, et ἀσύλητος, *inviolabilis, inspoliatus*: à *violentia tutus, sacer*: ex α priv. et σύλη, *spolium*.

'Ασύμβολος, ου, ὁ ἡ ἡ, *immunis, qui nihil symboli affert, qui nihil in medium attulit*; item *inutilis*: ab α priv. et σύμβολον, quod à σὺν, et βάλλω, *jacio*.

'Ασυμβουλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *expers consilii, inconsultus*. Th. βουλὴ, *consilium*.

'Ασυμμετρία, ας, ἡ, *proportionis carentia*; *chordæ in circulo*: ab

'Ασυμμετρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *inconcinnus, incongruus, immoderatus*: ab α priv. σὺν, et μέτρον, *mensura*.

'Ασυμπαθὴς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, *qui non compatitur*; item *affectuum expers, durus, immitis*.

* 'Ασυμπαθῶς, adv. *sine ulla commiseratione*.

'Ασυμφορὰς, ου, ὁ ἡ ἡ, *incommodus, noxius*: ex α priv. et σύμφορὰς, *commodus*. Th. φέρω.

'Ασυμφωνία, ας, ἡ, *discrepantia*, et

'Ασυμφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *absonus, discors; abhorrens; dissentiens*: ex α priv. σὺν, et φωνὴ, *sonus, vox*.

'Ασύνδετος, ου, ὁ ἡ ἡ, *non copulatus, irreligatus, solutus, dissocialis, conjunctione carens*.

'Ασύνδετον, τὸ, figura quæ *dissolutio* dicitur; cui συλλύσιτον opponitur: ab α priv. et σύνδεσμος

quod à σεύω, *cogo*, ut σὺν, et ὄλος, *totus*.

Ἀσυφία, ας, ἡ, *insolentia* : ab

Ἀσυφὴς, ους, ὁ ᾗ ἡ, *insanus, insanus* : ex α priv. σὺν, et ἴδος, ους, τὸ, *mos, ritus*.

Ἀσωσία, ας, et ἀσώτης, ους, ἡ, *insania, inscitia, stultitia*, et

Ἀσωτία, -ᾶς, f. ἴσω, *desipio, non intelligo*, et

Ἀσώτος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *desipiens, amens* : ab α priv. et σωτὸς, *intelligens*, quod à σώζω, *intelligo*. Th. ἴσημι, κίω.

Ἀσωτρία, ας, ἡ, *violatio foederis*.

Ἀσωτρίω, f. ἴσω, p. ἠσωτρίκα, *violo, corrumpo*.

Ἀσωτός, ος, ὁ ᾗ ἡ, *non compositus aut concertus, simplex* ; *fadifragus* : ex α priv et συντίθημι, *compono, pacisco*. Th. τίθημι, *pono*.

Ἀσώτωτος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *inordinatus* ; item *immunis à muneribus* ; *in nullius ordinem ascriptus* ; ex α priv. σὺν, et τάσσω, *ordino*.

Ἀσωτώλωτος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *imperfectus, ad finem non perductus*, et

Ἀσωτωλής, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *imperfectus, inutilis* ; *immunis* : ex α priv. σὺν, et τελὸς, *perfectio*. Th. τελ@, *finis*.

Ἀσωτὸς, ὁος, ὁ ᾗ ἡ, *scelestus, teme rarius*.

Ἀσώτως, ος, ὁ ᾗ ἡ, *qui consistere nequit, non cohærens, parum sibi constans* : ex α priv. et σωΐστημι. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἀσώφας, ος, ὁ ᾗ ἡ, *vilis, abjectus* : ab ἄσω, f. ἄσσω, p. ἤσμαι, *nosco*, et ἐσὸς, *impostor*. Alii interpretantur etiam, *stolidus*, et derivari posse credunt ab α priv. et σοφὸς, *sapiens*, o in ω verso; Mol.

Ἀσυχᾶ, Dor. pro ἡσυχᾶ, adv. pro ἀσύχως, *quietè*. Th. ἡσυχος. Hinc

Ἀσυχία, Dor. pro ἡσυχία, ας, ἡ, *quies*.

Ἀσύχιμος, ος, ὁ, Dor. pro ἡσυχίμος, ος, ὁ ᾗ ἡ, unde ἡσυχίμως, ος, ὁ ᾗ ἡ, *quietus*.

Ἀσύχος, Dor. pro ἡσύχος, idem.

Ἀσφάλαξ, ακτος, ὁ, pro ἀσπάλαξ, ακτος, (σ vèrso in φ,) ὁ, *talpa* : a στάω, *traho*.

Ἀσφάλεια, ας, ἡ, *securitas* ; *cautio* ; *fides publica* ; *firmitas, veritas* : ab ἀσφαλὴς, quod ab α priv. et σφάλλω, *supplanto, fallo, everto*.

Ἀσφαλὲς, neut. g. ἀσφαλὴς, nom. pl. masc. g. ἀσφαλὲς, Ion. ταῦτὸ, *facile*, pro ἀσφαλῶς· ab ἀσφαλὴς, q. v.

Ἀσφαλίστατος, *certissimus*, superl. ἀσφαλέστερος, compar. ab

Ἀσφαλὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *certus, minime lubricus* ; *tutus à lapsu, firmus, validus*, et

Ἀσφαλὲς, ταῦτὸ, *facilè* ; *firmiter, certò* ; ex α priv. et σφάλλω, *supplanto*, fut. σφαλῶ, perf. ἔσφαλκα· prær. indic. pass. ἐσφάλμαι· hinc σφάλμα, ατος, τὸ, *lapsus, erratum*.

Ἀσφαλίζω, *confirmo, propulso, munio, stabilio*, f. ἴσω, p. ἠσφάλικα· p. ind. pass. ἠσφάλισμαι· a. 1. indic. pass. ἠσφαλίσθην, inf. ἀσφαλισθῆναι· a. 1. ind. m. ἠσφαλισάμην, ω, ατο, *adstrinxit*, et in 3. pl. ἀσφαλίσαντο· a. 1. imperat. m. ἀσφάλισαι, ἀσθω, et in 2 pl. ἀσφαλίσασθε, *munite*.

Ἀσφαλῖτις, ίος, vel ίδος, ἡ, scil. λίμνη, *bitumen fundens*.

Ἀσφαλῖτις λίμνη, *mare mortuum* : ab

Ἄσφαλτος, ου, ἡ, *bitumen*.

Ἀσφαλτόω, fut. ώσω, *bitumine illino*.

Ἀσφαραγεῖν, præs. inf. act. *valdè strepere* : ex α intens. et σφαραγίω, f. ήσω, quod à σφάραξ, υ, ὁ, *sonus, qui gutture emittitur*.

Ἀσφάραλος, ου, ὁ, *gula, guttur* ; *sonus, strepitus* ; *asparagus* ; ἀπὸ σφαραγεῖν, *sonare*. Th. σφάραγξ, *guttur*, γος.

Ἀσφόδελος, ου, ὁ, *Asphodelus*, plantæ genus.

Ἀσφοδελὸς, adj. qu. d. *asphodelosus* ; idem quod ἀσφοδελώδης, ης, ὁ ᾗ ἡ, Didym. in Odyss. Δ.

Ἀσχαλάω, Poët. pro ἀσχάλλω, ab ἀσχαλάω, idem quod

Ἀσχάλλω, ἀσχαλάω, -ῶ, *mœreo, doleo, ægrè fero, succenseo* ; ἀσχαλᾶ, præs. imperat. act. fut. ἀλῶ, vel ήσω, perf. ἄλκα, vel ηκα· prær. inf. act. ἠσχ -ἀλθν -ἀλλεν· qu. ab ἄχος, interjecto σ, adeo ut ἀσχάλλειν sit, ἄχος ἔλις ἴχειν, *affatim doloris habere*.

Ἀσχετος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *intolerabilis, qui cohiberi nequit* : dicitur et ἀσχέτως· ex α priv. et σχέω, seu ἴχω, *coërceo*.

Ἀσχημονῶ, -ῶ, *indecorè ago*, fut. ήσω, perf. κεχημόνηκα· a. 1. ind. act. ἠσχημόνησα· a. 1. inf. act. ἀσχημονῆσαι, et

Ἀσχημόνως, adv. *indecorè* ; item

Ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, *fœda actio*, cum turpissimis gestibus et

Ἄσχημων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *turpis, indecorus* : ex α priv. et σχήμα. Th. ἴχω, *habeo*.

Ἀσχολέομαι, -ῶμαι, *occupatus sum*, præs. ind. pass. ἀσχολέομαι, 1. pl. præs. opt. pass. et

Ἀσχολῶ, fut. ήσω, p. ἠσχόλημαι, *exerceo, occupo, negotium facesso*.

Ἀσχολὴ, ῆς, ἡ, *occupatio* : ex α priv. et σχολὴ, *otium*.

Ἄσχολος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui non habet otium, occupatus* : ab eod. Th.

Ἄσω, *contristeria*, ab ἀσάω, -ῶ, 2 sing. præs. imperat. pass. (vel Dor. pro ἄσσω, f. 1. ab ἄθω, *cumo*) ab ἀσάομαι, *mœreo*, q. v. Th. ἄδω, *satio*.

Ἀσωτία, ας, ἡ, *profusio, luxus, prodigalitas, luxuria, vita dissoluta* : ab

Ἄσωτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui servari nequit, luxuriosus, perditus* : ex α priv. et σώζω, *conservo*, q. d. non servatus. Hinc

Ἀσώτως, adv. *profusè, perditè*.

Ἀτασι, dat. pl. Ion. pro ἄτας, ab ἄτη, ης, ἡ, *damnum* : ab ἀτάω, *lædo*.

Ἀτασθάλλω, -ῶ, *inordinatè me gero*, f. ήσω, p. ἐτασθάληκα· a. 1. ind. act. ἠτασθάλησα· ἀτασθάλων, præs. part. act. neut. g. ex α priv. et τάσσω, *ordino*.

Ἄτακτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *perturbatus, inordinatus* ; *petulans, confusione gaudens* : et hinc

Ἀτάκτως, adv. *inordinatè, incompositè, petulanter* : ab eod. Th.

Ἀταλαίπωρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *molestiis carens* ; item *facilis, manifestus, iners* : ab α priv. et ταλαίπωρος· ἡ τὰλαν φέρον, *luctum ferens*.

Ἀταλάντη, ης, ἡ, *Atalanta*, nomen proprium mulieris.

Ἀτάλαντος, ου ὁ ᾗ ἡ, *paris ponderis* ; *æqualis, par, similis* ; *incomparabilis*. Th. τάλαντον, *statera, talentum*.

Ἀταλόφρων, ὁ ᾗ ἡ, *infans, puerilia sapiens, tenellus, impotens* : ab α priv. et ταλᾶν, *patior*, et φρὴν, *animus* : vel potiùs ab ἀτάλλω, *teneo*, et φρὴν, *mens, animus*.

Ἀτάλλω, seu ἀτἄλλω, fut. αλῶ, *cresco, adolesco, delicatè more pueri alor, lusito, exulto* ; dicitur et ἀτιτάλλω· ab

Ἄταλος, ὁ, ἡ, ὠν. *tener, mollis, juvenilis* : qu. ab α priv. et ταλᾶν, *perfero* ; qu. nondùm potens ferre multa.

Ἀταξία, ας, ἡ, *confusio* ; item *incontinentia, ordinis in militiâ desertio* : ab α priv. et τάξις, quod à τατῶ, *ordino*.

Ἀτάομαι, fut. 1. med. ἄσομαι· p. ind. pass. ἄμαι, *patior damnum* : ab ἀτάω, *lædo*, q. v.

Ἀτἀρ, *sed, at, verùm, cæterùm, propterèa*, Poët. pro quo aliquandò ἀλλὰ ἀτὰρ ὄν, *quamobrem*.

Ἀταρβὴς, ὁ ᾗ ἡ, *sedatus ac defessatus, intrepidus, imperturbatus*.

Ἀταρβέως, *intrepidè, sine pavore*.

Ἀτάρβητος, ου, vel ος, Dor. et Ion. pro

Ἀτάρβητος, seu ἀταρβὴς, ὁ ᾗ ἡ, *intrepidus, imperterritus* : quod ex α priv. et ταρβέω, *timeo*. Th. ταρβ@, *terror*.

Ἀτέρμονος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui oculos non claudit* ; *non connivit* ; *intrepidus, impavidus* : ex ἀτὰρ et μὸν : vel α priv. et ταμνω, *terreo*.

Ἀτερον, ου, τὸ, *ferrum in modiolo rotæ* : ab α priv. et τίρω, *tero* ; ἀτερὸν τὸν ἄξονα.

Ἀτερπὴς, et ἀτερπὲς. Vide in ἀτραπὸς, et ἀτρεπὴς.

Ἀτερπὴς, ὴ, ὲς, ἑος, vel -φὴς, -φὲς, *noxius, damnosus, contumelio-sus* : ex α priv. et ἀτὴρ, *noxius*. Th. ἀτη, *damnum*, quod ab ἀτάω, *lædo*.

Ἀτερφὴς, ὴ, ὲς, ἑος, *insepultus* : ex α priv. et ταφὴ, *sepelio*.

Ἀτεύθαλία, ας, ἡ, *improbitas, vecordia, amentia, petulantia* ; ἀτασθαλίη, dat. sing. Ion. quod ἀτασθαλία, ας, et

Ἀτευθάλλω, f. ἀλῶ, præt. κα, et

ἀτασθαλίαις, fut. ήσω, p. ησα, *incepto agere, proterve me gero* : ab

Ἀτάσθαλος, ος, ὁ ἡ ἡ, *scelestus, injustus, impius, perniciosus, magnorum malorum auctor* ; q. ἄτης θάλλων, à quo quasi mala germinant.

Ἄτασφος, ος, ὁ ἡ ἡ, *sepulchro carens, insepultus, inhumatus* : ex α priv. et τάφος, *sepulchrum*, quod à θάπτω, *sepelio*.

Ἀτέγεος Dor. pro ἡ τέγος, *quàm celerrimè*.

ΑΤΑ'Ω, *lædo, noceo*, f. ήσω, perf. ἤτηκα· hinc ἄτη, ἀτηρὸς, de quibus infra.

ΑΤΕ, *utpote, quippe, quia, quasi, quum, veluti* ; ἀτὲ δὴ, *utpote, quippe* ; et Dor. pro ὅτε, *quum* ; sed ὅτε, Dor. pro ὅτι, *ubi*.

Ἀτεγκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, *non tinctus et madefactus* ; *qui tingi et humectari nequit* ; *cujus animus molliri non potest, durus, rigidus*. Th. τέγγω, *tingo*.

Ἀτέων, Ion. pro ἀτάω. Vide ἀτάω, *lædo*.

Ἀτειρὴς, ἐος, ἡ ἡ ἡ, *indomitus* : ex α priv. et τείρω, *domo*.

Ἀτείχιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, *sine muris, non munitus* : ex α priv. et τείχω, *murus*.

Ἄτεκνος, ος, ὁ ἡ ἡ, *liberis* seu *prole carens*, sive *sterilis*, sive *orbus* : ex α priv. et τέκνον, *proles*. Th. τίκτω, *pario*.

Ἀτελεύτ, f. ήσω, *liberis* et *prole orbo* ; *sterilem efficio* : ab eod. Th.

Ἀτέλεια, ας, ἡ, et ἀτελία, Ion. *imperfectio* ; idem *immunitas à publicis vectigalibus et tributis* : ab α priv. et τέλος, *finis, vectigal*.

Ἀτέλεσε, adv. *frustrà, sine fine* : ab eod.

Ἀτέλεστος, ος, ὁ ἡ ἡ, *infectus, rudis* ; *infinitus, non initiatus* ; idem

Ἀτελεσφόρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, *ad maturitatem non perductus* : ex α priv. τέλος, et φέρω, *fero*.

Ἀτελεύτητος, ὁ ἡ ἡ, *imperfectibilis, interminatus* ; *finis carens, æternus* : ex α priv. et τελευτάω, *finio* : ab eod.

Ἀτελίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀτέλεια.

Ἀτελὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *irritus, immunis* ; *inanis, qui nihil perficit, imperfectus* ; sic Pindarus, ἀτελὴ νόον, appellat mentem, quæ nihil eorum perficit quæ sibi peragenda proposuit : ab α priv. et τέλος, *finis* ; item à *pendendo vectigali immunis* : ex α priv. et τέλος, *vectigal*.

ΑΤΕ'ΜΒΩ, f. ψω, p. φα, *tristitiâ afficio* ; *privo* : q. ab ἄτη et ἐμβαίνω, *in cladem* quasi *incido*.

Ἀτενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *fixus, obstinatus, intentus* : ex α intens. pro ἔχω, *valdè*, et τείνω, *tendo* : hinc

Ἀτενίζω, *oculos in aliquem defigo*, fut. ίσω, perf. ἀτένικα· a. 1. inf. act. ἀτενίσαι, part. ἀτενίσας, *ausus*.

ΑΤΕ'ΡΙ, ἄτερθε, et ἄτερθεν, *sine*, *citra, extra, præter, absque*, cum gen. idem quod ἄνευ, χωρὶς.

Ἀτερήμων, *duri*, gen. sing. Dor. pro ἀτερήμονος· ab

Ἀτέρημος, ος, ὁ ἡ ἡ, *durus, incoctilis, insuperabilis* : ex α priv. et τέρημος, *mollis, coctu facilis*. Th. τίλλω, *tero*.

Ἀτερπιμέλητος, ήλεος, ἡ, *duritiei* ; ab eod. Th.

Ἀτερήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem qu. ἀτέρημος· ab α priv. et τερήμων, idem, ac τέρημος, et ab eod. Th.

Ἀτερδὰ, Æol. pro ἄτερθε, seu ἄτερθεν, *absque, sine*. Th. ἄτερ.

Ἄτερος, *alter*, Att. pro ὁ ἕτερος, sic portò ἄτεροι, pro οἱ ἕτεροι.

Ἀτερπὴ, acc. sing. ab

Ἀτερπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *ingratus, insuavis, injucundus*, et

Ἄτερπνος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem : ab α priv. et τέρπω, *delecto*.

Ἀτερφὴ, ης, ἡ, et ἀτερφίη, ης, Ion. *molestia* : ad eod.

Ἀτεχνὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *rudis, imperitus, qui est sine arte* vel *fraude* : ex α priv. et τέχνη, *ars, fraus*.

Ἀτεχνία, ας, ἡ, *imperitia*, et

Ἀτέχνως, ος, ὁ ἡ ἡ, *inartificialis, calidus, imperitus* ; item

Ἀτεχνῶς, *verè, certè, valdè, simpliciter*, adv.

Ἀνέχνως, *imperitè, negligenter, sine artificio* : ab α priv. et τέχνη, ης, ἡ, *ars, fraus*.

Ἄτη, ης, ἡ, *damnum, noxa, peccatum* ; dat. pl. Ion. ἄτῃσιν, pro ἄτηις. Th. ἀτάω, *lædo*.

Ἀτηλείω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *negligo*.

Ἀτηλείως, ἀτηλεῶς, vel ἀτηλέως, adv. *incitè, negligenter* ; item

Ἀτηλήτος, ος, ὁ ἡ ἡ, *neglectus, inornatus*, et

Ἀτηλίη, seu ἀτηλεία, ας, ἡ, *negligentia* ; ab

Ἀτηλὴς, ὁ ἡ ἡ, *neglectus, inornatus* : quod ex α priv. et τηλὸς, *diligens*. Th. μέλω, *curæ est*, impers.

Ἀτηρὸς, ὸν, et ἀτηρὸς, ἰος, ὁ ἡ ἡ, *noxius, contumeliosus* ; in acc. pl. f. g. ἀτηρὰς, *perversas* : ab ἀτάω, *lædo*.

Ἀτθὶς, ίδος, *Atthæa*, Orithyia, nomen propr.

Ἄτιμι, *contemnit*, 3. sing. indic. præs. act. ab ἄτιμος· quod ex α priv. et τίω, *honoro*.

Ἀτίζω, f. ίσω, p. ικα, *vilipendo, privo* : ex α priv. et τίω, *honoro*.

Ἀτιθάσευτος, ος, ὁ ἡ ἡ, *qui mansuefieri nequit, intractabilis, indomitus* : ab α priv. et τιθάσσω, *mansuetus*.

• **Ἀτίθασσος**, ος, ὁ ἡ ἡ, *asper, intractabilis*.

Ἀτιμαγύλας, Dor. pro ἀτιμαγύλης, ης, ὁ, *qui spernit gregem* : hinc ἀτιμαγύλιν· præs. inf. act. contr. *gregem contemnere*, et ἀτιμαγυλεύσης, præs. part. act. pro -ύοντος, Dor. ab ἀτιμάω ἀγύλην.

Ἀτιμάζουσι, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et Poët. pro ἀτίμαζ', ab

Ἀτιμάζω, *honore privo, contumelid afficio*, f. άσω, p. ἀτίμασα· p. ind. pass. ἀτίμασμαι· a. 1. indic. pass. ἀτιμάσθην· a. 1. inf. pass. ἀτιμασθῆναι, idem qu. ἀτιμάω, et ἀτιμόω· ab α priv. et τίω, *honoro*.

Ἀτιμοσύνη, ης, ἡ, *ignominia* : ab eod.

Ἀτιμητὸς, adj. verbale, *quod debet contemni* : ab ἀτιμάω, q. v.

Ἀτιμήω, f. ήσω, p. ηκα, *despicit, vitupero, dehonesto* : ab ἄτιμος, *inhonestus*, q. v.

Ἄτιμητος, ος, ὁ ἡ ἡ, *inhonoratus, contemptus* ; item *inæstimabilis* : ab eod. Th.

Ἀτιμία, ας, ἡ, *ignominia, infamia, dedecus* ; et ἀτιμοσύνη, ης, ἡ, idem, q. v.

Ἄτιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, *ignominiosus, inhonoratus, cui aditus ad honores non patet* : ab α priv. et τίω, *honoro* : undè

Ἀτιμώτατος, *inhonoratissimus*, superl. ab ἄτιμος· comp. ἀτιμότερος· ab α priv. et τίω, *honoro*.

Ἀτιμόω, idem quod ἀτιμάω, et ἀτιμάζω, *ignominiâ adficio, infamiâ noto*, f. ώσω, p. ἀτίμωκα· perf. pass. ἀτίμωμαι, part. ἀτιμωμένος· ab eod. Th.

Ἀτιμώρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, *inultus, impunitus*, et

Ἀτιμωρήτως, et ἀτιμωρητὶ, adv. *impunè* : ab α priv. et τιμωρέω, *punio*, q. ab ὄφθω, *animadverto*.

• **Ἀτίμως**, adv. *sine honore*, cum *infamiâ*.

Ἄτιν', pro ἅτινα, *quæ*, nom. plur. neut. ab ὅστις.

Ἄτις, pro ἥτις, Dor. *quæ*.

Ἀτίτηλλ', pro ἀτίτηλλε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. ab ἀτιτήλλω, *delicatè nutrio*.

Ἀτιτηλλίσκουσα, Dor. pro ἀτιτήλλουσα, pro ἀτίτηλλε· ab

Ἀτίτηλλω, idem quod ἀτιτάλλω, per Epenth. τῦ τε, *delicatè nutrio, curo*, vel *augeo*. Th. ἀτιτάλλω, *mollis, tener*.

Ἀτίτος, ος, ὁ ἡ ἡ, *inultus, impunitus* ; *inhonoratus* : ab α priv. et τίω, *punio*.

Ἀτλαντίων, gen. pl. ab

Ἀτλαντὶς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *Atlante genitus* : ab Ἄτλας, αντος, ὁ, *Atlas*, et γίνομαι, *nascor*.

Ἄτλας, αντος, ὁ, *Atlas*, nomen proprium ; extrema colli vertebra, qui aliquid more Atlantis cœliferi bajulat ; statua aliquid capite sustinens ; qui non est audax ; qui nihil patitur ; ex α priv. vel Pleon. et τλάω, *perfero*.

Ἄτλαος, ος, ὁ, Dor. pro Ἄτλας, ος, ὁ.

Ἀτλαυὶς, ίδος, ἡ, *filia Atlantis*. Th. Ἄτλας.

Ἄτλητα, nom. pl. neut. g. *intolerabilia* ; ἀτλήτῳ, dat. sing. ab

Ἄτλητος, ος, et Dor ἄτλατος, ος, ὁ ἡ ἡ, *intolerabilis, intolerandus* : ab

a priv. et τάλαν, non tollens, perferens.

ἈΤΜΕ'ΝΟΣ, ου, ὁ, et ἀτμὸς, ους, ὁ, fumulus, corpus; subjectus alterius potestati.

Ἀτμὶ, ῖδι, ἡ, vapor: v. ab ἀτμὸς, q. v.

Ἀτμίζω, f. ίσω, perf. ισα, vaporo, exhalo. Th. ἀτμὸς, vapor.

Ἀτμὶς, ίδος, ἡ, et

ἌΤΜΟΣ, ὁ, flatus, vapor, halitus, fumus: q. ab ἄω, spiro: hinc ἀτμὶς, ατμὶς, et ἀτμίζω de quibus suprà.

Ἀτόλμαντος, ον, ὁ, Dor. pro ἀτόλματος, ου, ὁ, non audendus, non suscipiendus: ab α priv. et τόλμα, audacia.

Ἄτομος, ου, ὁ ᾗ ὁ, insectilis, indivisus; ἄτομοι, οἱ, minuta corpuscula; in ἄτομος, in momento, illicò: ab α priv. et τέμνω, seco; p. ind. med. τέτμημαι: hinc per Metath. Angl. A MOTE, vel AN ATOM.

Ἀτονία, ας, ἡ, defectus, languor, infirmitas; ab eod.

Ἀτονία, ας, ἡ, insolentia, turpitudo, absurditas; inconvenientia, absurditas: ab

Ἄτονος, ου, ὁ ᾗ ὁ, insolens, inconvenies, importunus, absurdus, impudens: ab α priv. et τόνος, locus: hinc

Ἀτόνως, adv. absurdè, inconvenienter.

Ἄτος, ου, ὁ ᾗ ὁ, insatiabilis, per Crasin pro ἄκατος: ab α priv. et κάω, satio.

ἌΤΡΑΚΤΟΣ, ου, ὁ ᾗ ὁ, fusus, colus; sagitta, jaculum.

Ἀτραπελία, et ἀτραπελιὰ, ίδος, ἡ, spinæ genus: ab ἀτράπελος, q. v.

Ἀτραπὸς, vel ἀτρακτὸς, ὁ, ἡ, via trita, trames, callis, semita; legitur et ἀνάτραπος, et ἀτραπίτης: ex α epitat. et τρέπω, calco.

ἈΤΡΑΦΑΞΙΣ, ίος, ἡ, et ἀτράφαξυς, υος, ἡ, atriplex, oleris genus.

Ἀτρείδαι, ῶν, οἱ, Doricè pro Ἀτρεῖδαι, Atridæ.

Ἀτρείδα, Atridæ, dual. num. ab

Ἀτρείδης, ου, ὁ, Ἀτρέως παῖς, Atrei filius, Atrides, ut Agamemnon et Menelaus; Ἀτρείδῃ, dat. plur. Ion.

Ἀτρείδεω, ῶος, ὁ, id est, Ἀτρείδης, Atrides, nomen propr.

Ἀτρεκία, ας, ἡ, et ἀτρεκὶη, Ion. veritas, certitudo, perspicuitas: ab

Ἀτρεκὲς, neut. plur. neutr. subst. ab

ἈΤΡΕΚΗ'Σ, ίος, ὁ ᾗ ὁ, verus, accuratus, certus: q. ab α pr. et τρέω, trepido; quia verax intrepidus esse potest. Hinc adv.

Ἀτρεκῶς, et Ion. ἀτρεκέως, verè, certè.

Ἀτρέμα, et ἀτρέμας, adv. quietè, lucitè, sine aliquo motu: intrepidè: ab ἄτρεμος, destrepitus, quod ab α priv. et τρέμω, tremo, trepido.

Ἀτρεμίσουσι, præs. infin. pass. ἀτρεμίσει, 3. pl. præs. sub. act. ab

Ἀτρεμίω, immotus maneo, f. ήσω, p. ἠτρέμηκα: ex eod. Th.

Ἀτρεμία, ας, ἡ, audacia, quies; q. non trepidatio: ab eod. Th.

Ἀτρεμίζω, f. ίσω, stabilio, firmo; item id. qu. ἀτρεμίω, q. v.

Ἀτρεμιστὸς, ὸν, ὁ ᾗ ὁ, immotus, immutabilis, firmus, rectus, et

Ἀτρεμίστως, adv. immutabilitèr, rectè. Th. τρέπω, verto.

Ἀτρεὺς, ῆος, ὁ, Atreus, nomen propr.

Ἀτρεὼς, ὼς, ὁ ᾗ ὁ, non tritus, inusitatus; item inexercitatus, imperitus. Th. τρῦω, tero.

Ἀτρήμων, ονος, ὁ ᾗ ὁ, idem ac ἀτρεὼς: item indomitus, et laboris inexpertus: ab eod. Th.

Ἀτριχὲς, ὸς, ὁ ᾗ ὁ, capillis carens, sine capillis: ἄτριχα, neut. pl. ex α priv. et θρὶξ, τριχὸς, capillus.

Ἀτρομία, ας, ἡ, ἄτρομος, non tremo, et

Ἄτρομος, ου, ὁ ᾗ ὁ, intrepidus: ex α priv. et τρομέω, trepido.

Ἄτροπος, ου, ὁ ᾗ ὁ, immutabilis, perpetuus, æternus; rigidus, inexorabilis: ἡ, una Parcarum, Atropos; quod averti sive exterari, nequeat: ex α priv. et τρέπω, verto.

Ἀτροφία, ας, ἡ, ἄτροφος, p. ωκα, tabesco, non nutrior, languesco, et

Ἀτροφίη, ας, ἡ, alimenti defectus; item tabes, morbus: ab

Ἄτροφος, ου, ὁ ᾗ ὁ, impastus; item non alens: ex α priv. et τροφὴ, alimentum. Th. τρέφω, nutrio.

Ἀτρύγετος, ου, ὁ ᾗ ὁ, gen. sing. et Ion. ἀτρυγέτοιο, sterilis, infructuosus: ex α priv. et τρυγὰω, fructus.

Ἄτρυτος, ου, ὁ ᾗ ὁ, indefessus, indomitus, vehemens, ingens; item purus, sine fæce: ex α priv. et τρύω, tero.

Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, Epith. Minervæ, (idem qu. ἀτειρὴς; ἡ ἄκρυλος,) indomita: ab eod. Th.

Ἄτρωτος, ου, ὁ ᾗ ὁ, invulnerabilis, illæsus, inoffensus: ex α priv. et τιτρώσκω, vulnero.

ἌΤΤΑ, Atticum pro ἦσσα, ης, τὰ, vel ἄττιον, quæcunque; cum leni spiritu ἅσσα, Att. ἄττα, pro τινὰ, quædam, sumitur; et ἀττὰ, pro ποτὲ.

Ἄττα, ὁ, pater; est enim vocabulum quo juniores compellant senes, sodes, amabo, patur: Lat. attæ, senes.

ΑΤΤΑΓΗ'Ν, ῆνος, ὁ. et Atticè ἀττέλαβος, seu ἀτταλαγὶς, axis picto dorso; interpretatur et gallinago; et rusticula, et coturnix.

ἈΤΤΑ'ΚΗΣ, ου, ὁ, vel ἀττακὸς, ὁ, reptile, quòd quatuor ingrediens pedibus saltitat.

Ἀττάλεια, ας, ἡ, Attalia, nomen urbis. Hebr. tempus Iomini.

Ἀτταλλὼ, f. ὼσω, delicatè nutrio. Vide in ἀτάλλω ab ἀτταλὸς, tener, mollis.

Ἀτταλίτης, et ἀτταλείτης, ου, ὁ, et ἄτταλος, ὁ, ἡ, placenta farinacea frixa.

ἈΤΤΑ'ΡΑΙΟΙ, ων, οἱ, pastulæ, crustulæ, fragmenta minuta ex pane nimium cocto decidentia.

ἌΤΤΑΤΑΙ, interjec. atat.

ἈΤΤΕ'ΛΑΒΟΣ, sive ἀττέλεβος, ου, ὁ, locustæ species.

Ἀττίζω, f. ίσω, p. ικα, partes Athoniensium sequor, Atticorum dicendi genus imitor, et

Ἀττικισμὸς, ὁ, ἡ, sermo Atticus, Attica dialectus: ab

Ἀττικὸς, ὴ, ὸν, Atticus, a, um, et in f. g. Ἀττικὶ, ῖς, ἡ, Attica, ager Atticus: Ἀττικὸν τέλος, proverb. de iis qui inviolatè fidem servant.

Ἄττιον, Att. pro ἧττον, propiùs: id. q. ἴθυνὸ.

ἈΤΤΩ, prosilio, impetum facio, irrumpo, exulto, tripudio: quod ex ἀίσσω, prosilio, ruo.

ἌΤΥ'ΖΩ, terreo, perturbo, obstupefacio, f. όξω, p. χα: præs. ind. pass. ἀτύζομαι, timeo, consterno; præs. part. pass. ἀτυζόμενος, η, ὁ, territus, timens.

Ἀτυκτος, ου, ὁ ᾗ ὁ, infectus: ex α priv. et τύκτω, fabricor, fio: p. ind. pass. τέτυγμαι, ξαι, ται.

Ἀτυμίδης, ου, ὁ, Atymnides, nomen propr.

Ἀτυχέστατος, vel ἀτυχέστατος, superl. in compar. ἀτυχέστερος, ab ἀτυχὴς: quod ab

Ἄτυχος, ου, ὁ ᾗ ὁ, ίος, ὸν, ίη, ὸν, f. ίσω, miser eum, non assequor. Th. τύχη: hinc

Ἀτύχημα, ατος, τὸ, miseria, infortunium, oculus; dat. par. ἀτυχέμμασιν.

Ἀτυχὴς, ὴος, ὁ ᾗ ὁ, infelix; item impos voti; scelestus.

Ἀτυχία, ας, ἡ, miseria, infortunium: ab ἀτυχὴς, quod ab α priv. et τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω.

Ἀτυχήσω, ης, ἡ, præs. part. act, fœm. g. ab ἀτυχὴς, q. v.

ΑΥ, ruricum, retrò, vice versâ; vicissim; vero, pro δὲ: ἄυ, ἄυ, vox ficta latratum canis exprimens; ἄϊλο, et ἄϊδις, idem.

Αὖ, apud Cretenses pro ἀὲ, ut ἀυτὴ, pro ἀλλὰ, &c.

Ἀυαίνω, f. ανῶ, exsicco. Vide in ἀυάνθην.

Ἀυασλὸς, ὴ, ὸν, siccus, squalidus, idem quod ἄυος. Th. ἄυω, sicco.

Ἀυάσθην, arefactus sum, Ion. a. 1. ind. pass. ἀυάνθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἀυαίνω, arefacio. Th. ἄυω, arefacio.

Ἀυαντης, ος, ἡ, ariditas seniun et tabes plantarum; est in stirpibus, quod in animalibus γῆρας.

Ἀυάτη, ας, ἡ, Dor. et Æol. pro ἀτη, ης, ἡ, damnum, calamitas.

Ἀυγάζομαι, f. άσομαι, p. σμαι, video, illustror, respicio, splendeo, contemplor.

Ἀυγάζω, illustro, video, illucesco, f. άσω, p. ἠυγασα: a. 1. ind. act. ἠυγασε: præs. ind. pass. ἀυγάζομαι, illustror; p. indic. pass. ἠυγασμαι: hinc

ᾱ ἀυγάσσω, ξω, τὸ, *splendeo*. Th. ἀυγὴ.

ᾱ Αὐδωρὶς, ὁ, ἡ, idem, est ab sod. Th

ᾱ Αὐλαῖς, dat. pl. ab ἀυγὴ, q. v.

ᾱ Αὐγέουσι, Dor. pro ἀυγίζουσι, et hoc Ion. pro ἀυγάζε, *respice*, 2. sing. præs. imperat. m. vel pass. verbi ἀυγάζομαι, *video*. Th. ἀυγὴ.

ᾱ Αὐγάσασα, *respicies*. Ion. pro ἀυγάσῃ, 2. pers. sing. f. 1. ind. m. ab ἀυγάζομαι, *video*.

ΑΥΓΗ, ης, ἡ, *splendor, lux, oculus, radius, diiudicium* : qu. ab ἀυω, *splendeo*.

ᾱ Αὐγούστῳ, *Augustæ*, Lat. *augusto*. Διὸς υἱοῦς.

ᾱ Αὐδήσασθαι, Ion. pro ἀυδήσασθαι, p. 1. inf. med. verbi ἀυδάω, *loquor*. Th. ἀυδὴ, vox.

ᾱ Αὐδήσομαι, Dor. pro ἀυδήσομαι, f. 1. ind. m. verbi ἀυδάομαι, *loquor*. Sic ἀυδήσας, ασα, Dor. pro ἀυδήσας, a. 1. part act. ab

ᾱ Αὐδῶ, f. ήσω, p. ἤυδηκα, *vocem ejo, loquor* ; item *alloquor* : ab

ΑΥΔΗ, ης, ἡ, *vox, oratio, sermo* ; *nuncium* : qu. ab ἄω, *clamo*.

ᾱ Αὐδίωσχε, pro ἀυδήσουσι, pro ἤυδησι, *vociferabatur* 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. per Epenthesin τοῦ σκ. ab ἀυδάω, q. v.

ᾱ Αὐερ, acc. sing. form. ab ἄως, ω, ωος, *siccus*. Th ἄω. *sicco*.

Αὖϊ, pro ἀυδὶ, vel ἄδις, *iterum, rursus* ; *posthac, in posterum* ; *retro, post* : hinc ὁ ἡ, τὸ, ἄυϊος *posterus, sequens* : et pro ἔπειτα, *deinde*, ab ἄυ, idem. Atticè scribitur per ῡ, Ion. verò per τ.

ᾱ Αὐϊδδεια, et ἀυϊδδία, ης, ἡ, *arrogantia, morositas amor sui* ; *pertinacia, temeritas* : ab

ᾱ Αὐϊδδης, ος, ὁ ἡ ὁ. q. d. ἑαυτῷ ἀδῶν, *sibi placens, qui seipsum admiratur, superbus, contumax* : ex ἀυτὸς, *ipse*, et ἀδέω, *placeo*, τ mutato in δ, ob sequentem aspiratam.

ᾱ Αὐϊκείλιος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, *ultroneus, voluntarius* : ex ἀυτὸς et ἀφ-ίκ-ω, q. v. hinc

ᾱ Αὐϊκείτως, adv. *sponte, ultrò*.

ᾱ Αὐϊκάστης, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, *justus, severus*. Th. ἴκασος.

ᾱ Αὐϊκτίω, -ῶ, *auctoritatem usurpo in aliquem*, cum gen. *auctorem me præbeo*, ῑ, ήσω, p ἠυϊκτικα· ab

ΑΥΘΕΝΤΗΣ, ου, ὁ, *qui sua manu se perimit* ; qu. ἑαυτόφονος, idem quod ἑαυτοφόνος, *qui sua manu eadem infert* ; *auctor cædis, et auctor quilibet* : ex ἀυτὸς, *ipse*, et ἕντης, τὸ, *arma* ; item *actor qui suo jure aliquid facit, dominus*, Eurip. Supplic. 412. 442. ab ἕντης et ἴωμι, qu. ἑαυτὸν ἵντορα *se mittentia qui seipsum mittit ad negotia, qui liberâ est potestate* : hinc

ᾱ Αὐϊντικὸς, ἡ, ὸν, *authenticus, auctoritate justa munitus*, et

ᾱ Αὐϊντικῶς, *cum auctoritate, authentice*, adv.

ᾱ Αὐθήμερον, adv. *eo ipso die* : ab

ᾱ Αὐθήμερος, ος, ὁ ἡ ὁ, *eodem die factus, qui est ejusdem diei* ; *subitus, extemporalis*. Th. ἡμέρα. *dies*

ᾱ Αὐθι, per Syncop. pro ἀυθῆϊ, *illic, istic, ibi, hic* ; item *statim, huc* ; et interdum pro ἔπειτα, *deinde*.

ᾱ Αὐθιγενὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, *indigena, in aliquo loco natus*. Th γίγνομαι, *nascor*.

ᾱ Αὐθις, Ion. ἄυθις, et ἄυθι, tum ἄυθι, *rursus*, pro ἄυ. Vide ἄυϊ, *iterum*, &c.

ᾱ Αὐϊαγὴ, ης, ἡ, *clamosus vel clamans ut canes latrantes* : ab ἄω et ἀγὴ, *clamo*.

ᾱ Αὐλαία, ας, ἡ, *locus ante aulam, vestibulum, scenterium* ; *aulæum, cortina* : ab ἀυλὴ.

ᾱ Αὐλαῖος, αία, αῖον, *ad aulam pertinens*.

ᾱ Αὐλᾶν, pro ἀυλῶν, Dor. gen. pl. ab ἀυλὴ, *aula*.

ᾱ ΑΥΛΑΞ, ακος, ἡ, *sulcus*, accus. sing. ἄυλακα, pro ἄυλακα. Hinc ἀυλακίζω, f. ίσω, *sulco*.

ᾱ Αὐλαρχία, ας, ὁ, *aulæ princeps* vel *præfectus*.

ᾱ Αὐλεῖα, ας, ἡ, *aula famia*. Th. ἀυλὴ, *aula*.

ᾱ Αὐλεῖον, τὸ, *vestibulum, atrium*.

ᾱ Αὐλειος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, *vestibularis, atriensis*.

ᾱ Αὐλέω, *tibid cano*, fut. ήσω, perf. ἤυλημα. Th. ἀυλὸς, ὁ. ὁ, *tibia*.

ᾱ Αὐλικὸς, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, vel -ὸς, -ὴ, -ὸν, *aulicus* ; qui est ex principis aulâ : ab ἀυλὴ, *aula* ; vel *fistularis, tibialis, inflandæ tibiæ peritus* : ex ἀυλὸς, *tibia, fistula*.

ᾱ ΑΥΛΗ, ης, ἡ, *AULA, domus regia* ; *locus subdialis, atrium, stabulum*. Hinc Angl. HALL.

ᾱ Αὐλοιδοῦσι, Dor. pro ἀυλῶσι, *tibid ludent*, 3. plur. f. 1. ind. act. verbi ἀυλὸω, *tibid ludo*.

ᾱ Αὐλῶσσω, *tibid cano*, 2. sing. a. 1. imperat. act. ab ἀυλὸς, q. v.

ᾱ Αὐλητὴς, ᾱ, ὁ, *tibicen* ; ut et ἀυλητὴρ, ῆρος, ὁ, idem, et in fœm. ἡ ἀυλήτρις, ίδος, et ἀυλήτις, ίδος, ἡ, *tibicina, quæ tibid canit*. Th. ἀυλὸς, *tibia*.

ᾱ Αὐλητικὸς, ἡ, ὸν, *ad tibias pertinens, tibiarum peritus* : ab eod. Th.

ᾱ Αὐλίδιος, gen. sing. ab ᾱ Αὐλὶς, ἰδος, regiuncula Bœotiæ.

ᾱ Αὐλίζομαι, *diversor, stabulor* ; imperf. ἠυλιζόμην, ου, ίζο· item *dormio, pernocto, cantra loco*, f. ίσομαι, perf. ἠυλίσμαι· a. 1. ind. pass. ἠυλίσθην. Th. ἀυλὴ, *aula, stabulum*.

Αὐλὶν, vel -ῖδα, acc. sing. ab

Αὐλὶς, ίδος, vel ος, ἡ, *aula, cubile* ; *castra, tentorium, stabulum*. Th. ἀυλὴ, *aula* ; est et

ᾱ Αὐλὶς, ίδος, ἡ, regiuncula Bœotiæ.

ᾱ Αὐλιον, ου, τὸ, *stabulum, domicilium*. Th. ἀυλὴ, *aula*.

ᾱ Αὐλίοισιν, dat. pl. Ion. ab

ᾱ Αὐλίσκος, ου, ὁ, *parva tibia, fistula*, dim. ab

ᾱ ΑΥΛΟΣ, ου, ὁ ἡ, *tibia, fistula* ; *fistilis* ; *pars hastilis, annulus fibulæ* ; *consanguinis e maribus terrenus* ; *jaculum, ferrum* ; item *piscis qui* ωος sive *dactylus*, dicitur ; qu. ab ἴημι, vel ἴω, *fio* : hinc ἀυλὼν, ἀυλητὴς, &c.

ᾱ Αὔλος, ου, ὁ ἡ ὁ, *materia aspera*, id. q. ἀτέραμνος, ου, ὁ ἡ ὁ, *incorpora* : ab ᾱ priv. et ἔλη, *materia*.

ᾱ Αὐλὼν, ῶνος, ὁ, *vallis, convallis, planities, pratum*.

* ᾱ Αὐλωνιώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, *vallis figuram habens, anfractuosus*.

ᾱ Αὐλωπὸν, *galea*, dat. sing. ab

ᾱ Αὐλωπὶς, ίδος, ἡ, *galea* : ab ἀυλὼν, ὼν, ὁ ἡ ὁ, *fistulæ similes habens oculos* : ex ἀυλὸς, *tibia*, vel *quicquid oblongum est*, et ὤψ, *oculus*, quod ab ἴστημι, *video*.

ᾱ Αὐξάνω, vel ἀυξίω, *augeo, crescere*, f. ἀυξήσω, p. ἤυξηκα· imperf. vel a. 2. ind. act. ἤυξανον· perf. ind. pass. ἤυξημαι· a. 1. ind. pass. ἠυξήθην. a. 1. pass. sub. ἀυξηθῶ, ῇς, ῇ· a. 1. infin. pass. ἀυξηθῆναι. Th. ἀυξω.

ᾱ Αὐξε, *adjuva*, præs. imperat. act. ἀυξω, 3. sing. præs. indic. act. ab ἀυξω, *augeo* ; ἤυξηται, *augetur*, 3. sing. præs. indic. pass. ab ἀυξάνω eod.

ᾱ Αὐξηθὶς, a. 1. part. pass. Vide seq.

ᾱ Αὐξῆναι, a. 1. infin. act. ἀυξηθῆναι, ῆς, ῇ, a. 1. sub. pass. ἀυξηθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. ab ἀυξάνω. Th. αὐξω, *augeo*.

ᾱ Αὐξησις, εως, ἡ, *augmentum, incrementum* ; in dat. plur. ἀυξήσεσι· ab eod. q. v.

ᾱ Αὐξήται, *crevit*, Ion. pro ἠυξήσε, 3. sing. perf. ind. pass. ab ἀυξάνω *cresco*, q. v.

ᾱ Αὐξητὴς, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, vel -ὸς, -ὴ, -ὸν, *augendi vim habens, qui augetur* ; item *augens* : ab eod. q. v.

ᾱ Αὐξήμενος, *crescens*, præs. part. med. ab

ᾱ Αὐξω, vel ἀυξίω, f. ἀυξήσω, perf. ἤυξηκα, *augeo, amplifico, cumulo* : idem quod αὔξω, *augeo*, q. v.

ᾱ Αὐόη, ης, ἡ, *clamor* ; item *aridus, siccitas* : ab ἄω, *clamo*, vel *sicco*.

ᾱ Αὐος, ου, ον, vel -ος, -ὸς, -ὸν, *siccus, aridus* : ab ἄω, *sicco*.

ᾱ Αὐότερος, *siccior*, comparat. ab ἄος, *siccus*.

ᾱ Αὐπνος, ου, ὁ ἡ ὁ, *vigil, insomnis* ; *in quo somnus non capitur* : q. ἀυ ὕπνος· ex ᾱ pr. et ὕπνος, *somnus*.

ᾱ ΑΥΡΑ, vel ἄυρα, ας, ἡ, *ventus levior, aura* ; dat. pl. ἀυρῆσσιν.

ᾱ ΑΥΡΙΟΝ, *cras, crastino die* ; *cito*, adv. Unde ὁ, ἡ, τὸ, ἀυριος, *crastinus, a, um*. q. ab ἄυω, *lucco*. Est lux sequentis diei.

ᾱ Αὐσαι, *clamosus*, a. 1. inf. act. verbi ἀύω, *clamo*.

ᾱ Αὐσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ἀύω, per Dialysin pro ἄυσε, *clamo*. Sic ἀύσαν, pro ἄυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

'Αυτάλιος, ία, ιον, dicous, æqualitas : ab ἶσος, q. v.

'Αυστηρία, ας, ἡ, austeritas, severitas : ab

'ΑΥΣΤΗΡΟΣ, austerus, severus, asperitas, tetricus, durus, in f. g. -ά, in n. g. ὐ. q. ab ὄσμη, exsicco.

'Αυτ', pro ἀπὸ, raro.

'Αὐτὰ, ᾶς, Dor. pro ἀπτὴ, ῆς, ἡ, pars, quod vide. At 'Αὐτὰ, illa ipse, Dor. pro ἐαυτὰ.

'Αυτάγγελος, ὁ, ἡ, qui sibi nuncium ferat, qui ultro nuncius venit : ex ἀυτὸς et ἄγγελλω, nuncio.

'Αυτάγιστος, vel αὐτάγαστος, ὁ, ἡ ἡ, sui ipsius admirator ; seipsum admirans, i. e. mirans : ex ἀυτὸς et ἄγαμαι, admiror.

'Αυτάγρετος, ὁ, ἡ ἡ, à seipso collectus, sumptus, et electus : ex αὐτὸς et ἀγείρω, congrego.

'Αυτάγρετος, ος, τὸ, quæ sunt arbitrii nostri, in potestate nostrâ ; ut τὰ ἐφ' ἡμῖν.

'Αυτὰς, nom. pl. f. g. ab ἕτος, ἑαυτὸς, τὸν, q. v.

'Αυτὰς, acc. sing. fœm. Dor. pro ἀυτὴν, ipsam.

'ΑΥΤΑΡ, sed, deinde, autem, porrò, tæterum : hinc. Angl. AFFER manifestè videatur : q. ἄντερ.

'Αυτάρκεια, ας, ἡ, sufficientia, contentio : ab

'Αυτάρκης, ὁ, ἡ, Tit. ἐος, perf. κα, sufficio, satis sum ; duro.

'Αυτάρκης, ος, ὁ ἡ ἡ, contentus, sibi sufficiens ; opportunus, idoneus.

'Αυτάρκως, adv. sufficienter, satis, commodè. Omnia ex ἀυτὸς, ἵρως, et ἀρκέω, sufficio, q. v.

'Αυτὰς, gen. sing. fœm. Dor. pro ἑαυτὸς.

'Αυτῶν, ipsorum, Dor. pro ἀυτῶν, gen. pl. ab ἀυτὸς, ipse, q. v.

Αὖτε, adv. rursus, iterum, porrò. Th. ἐω, rursum.

'Αυτὴ, ἧς, Ion. pro ἀυτὴ, ῆς, ipsa : ab ἀυτὸς.

'Αυτεξέσιος, ὁ ἡ ἡ, qui sui juris ; vel ἡ ἐπ est potestatis : ex ἀυτὸς et ἐξουσία, potestas, quod abἔξεστι, licet. Hinc

'Αυτεξουσιότης, ὑτητος, ἡ, libera potestas.

'Αυτεπάγγελτος, ος, ὁ ἡ ἡ, ipse ipsius, sponte pollicens, non rogatus : ex ἀυτὸς, ipse, et ἐπαγγέλλω, promitto. Th. ἀγγέλλω, nuncio.

'Αὐτεῦν, Dor. pro ἀὐτὴν, resonare : à. pl. imperf. ind. act. contr. ab

'Αὐτὴν, clamo ; f. ἠσω, p. κἀυτηκα ab ἄω, vel ἄδω, idem.

'Αυτὴν, Ion. pro ἀυτὸν, gen. pl. fœm. ab ἀυτὸς, à, ὸν, ipse, a, um.

'Αὐτὴ, ἧς, ἡ, clamor, vox pugnæ inimicæ ; et ex consequenti, pugna. Th. ἄω, vel ἄδω, clamo.

'Αυτὴν, Att. pro ἀυτὴ, ipsa ; ab q. v.

'Αυτήκοος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui suis auribus aliquid audivit ; interdum qui

cui est fama : ex ἀυτὸς et ἀκὴ, pl. ind. m. verbi ἀκὼω, audio, q. v.

'Αυτήμαρ, adv. eodem die : ab ἀυτὸς, et ἡμαρ, ατος, τὸ, pro ἡμέρα, ας, ἡ, dies.

'Αυτῆς, ipsius, Ion. pro ἀυτῆς, dat. pl. fœm. ab ἀυτὸς, q. v.

'Αυτὶ, pro ἀυτὶδε.

'Αυτὶκ', et ἀυτίχ', pro

'Αυτίκα, statim, protinus, extemplo, actutum ; exempli causâ, vicissim, adv. ab ἀυτὸς ; ὁ ἀυτίκα, præsens, momentaneus, subitus ; τὸ ἀυτίκα, in præsentia ; ἀυτίκα νυνὶ, statim nunc, i. e. quum advesperàsset : ὁ, ἀυτίκα, quàm celerrimè ; ἀυτίκα δὲ, et ἀυτίκα γίνου, principio, vel jamprimum ; ἀυτίκα μάλα, et δὲ μάλα, quamprimum, confestim, brevi admodùm, propediem.

'Αυτὶς, Dor. pro ἀυθὶς, adv. rursum, post, deinceps. Th. ἐω, rursus.

'ΑΥΤΜΗ', ἧς, ἡ, halitus, spiritus, vapor : q. ab ἄω, spiro.

'Αὐτμὴν ἐος, ὁ, idem.

'Αυτὸ τὸ, ipsum, absque ν, Att εἰς τὸ ἀυτὸ, in unum, in idem, pariter ; κατὰ ἀυτὸ, simul ; ἐπὶ τὸ ἀυτὸ, in eundem, vel in unum locum ; ἀυτὸ μόνον, duntaxat ; ἐφ' ἀυτὸ δὲ, idem, ἐπὶ ipsum est, iisdem res habet.

'Αυτοδοξάω, testari de seipso, sua voce seipsum prædicare. Th. δόξω.

'Αυτοδοὶ, statim, ipso clamore, primo impetu ; ἐκ πρώτης βοῆς, adv.

'Αυτόθεν, Dor. pro ἀυτόθεν, hinc profectò, ad eumdem locum.

'Αυτογενὴς, ος, ὁ, 'Αυτογενὴς, ὁος, et 'Αὐδόγονος, ος, ὁ ἡ ἡ, ipse per se genitus, à seipso ortum habens, ingenitus, i. e. æternus. Th. γείνομαι, gigno, nascor.

'Αυτόγραφος, ος, ὁ ἡ ἡ, manu propriâ scriptus. Th. γράφω, scribo.

'Αυτόγυον, ου, τὸ, pars aratri quod dentale vocatur ; lignum ac quo vomer includitur. Ex ἀυτὸς et γύη, vel γυία, arvum.

'Αυτοδιάκονος, ος, ὁ, ipsi sibi ipsæ famulantes, et inservientes ; et

'Αυτοδιακονία, ας, ἡ, sui ipsius famulitium : ex ἀυτὸς et διάκονος ; quod à δία et κονέω, festino.

'Αυτοδίδακτος, ος, ὁ ἡ ἡ, à seipso doctus, sùpte naturâ aliquid faciens. Th. διδάσκω.

'Αυτοεὶ, adv. τῷ ἀυτῷ ἔτει, eodem anno.

'Αυτόθι, vel ἀυτοῖθι, adv. ex hoc ipso loco, vel tempore ; hinc, inde, illico ; οἱ ἀυτόθι, illic habitantes : q. ἐξ ἀυτᾶ τοπὸ, ἢ χρόνου.

'Αυτόθι, illic, isthic, ibi, inibi ; adv. ab ἀυτὸς.

'Αυτοῖο, ipsius, gen. sing. Ion. pro ἀυτὸ, ab ἀυτὸς, ipse, q. v.

'Αυτοκασίγνητος, ος, ὁ, frater germanus : i. e. ex utroque parente. Et ἀυτοκασιγνήτη, ης, ἡ, soror germana : ab ἀυτὸς, κάσις, et γνητὸς, pro γενητὸς, quod à γίνομαι, qu. vid.

'Αυτοκατάκριτος, ος, ὁ ἡ ἡ, simplicis condemnatus : ex ἀυτὸς et κατάκριτος, et κατακρίνω, condemno. Th. κρίνω, judico.

'Αυτοκέλευστος, ος, ὁ ἡ ἡ, injussus, sua sponte : ex ἀυτὸς, ipse, et κέλευστος, jubeo : et

'Αυτοκέλευς, ὁος, ὁ ἡ ἡ, qui sponte sua quid facit : ex ἀυτὸς, et κέλευμα, seu κέλευσμα, jubeo.

'Αυτοκρατόρικος, ὴ, ὸν, ex libero arbitrio manans, imperiale : et

'Αυτοκράτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, imperator, qui sui juris est, dux belli, legatus ; acc. pl. αὐτοκράτορας. Ex ἀυτὸς et κράτος, imperium obtinco. Th. κράτος, imperium.

'Αυτολεξεὶ, adv. ad verbum, de verbo ad verbum.

'ΑΥΤΟ'ΜΑΤΟΣ, η, ον, vel ὁ ἡ ἡ, ex seipso aliquid faciens, non alieno impulsu ; qui per se movetur, aut moveri videtur ; spontaneus, ultroneus : ex ἀυτὸς et μάομαι, excitor, vel μάτην, facilè, quod ipsum à se temerè, sine consilio venit. Hinc

'Αυτοματότης, ος. ἡ, spontaneum arvum h. e. ager inaratus ferat ne fruges.

'Αυτόματοι, αι, αἱ, sponte venientes.

'Αυτόματος, ον, τὰ, quæ per se moventur, ut horologia.

'Αυτομάτως, sponte, fortuitò, adv.

'Αυτομέδων, ὁ, Automedon, nom. propr.

'Αυτομήτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, eâdem matre natus, qui vel quæ eamdem matrem refert.

'Αυτομολία, f. ἠσω, p. κα, transfugio, ad hostes defecio. Hinc

'Αυτόμολος, ος, ὁ ἡ ἡ, transfuga : ex ἀυτὸς et μολὼν, vado.

'Αὐτονόη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris, filia Cadmi ; quæ sc. ipsa intelligit : à νόος, νὸς, mens.

'Αυτονύμη, ης, ἡ, nomen mulieris. Lat. sui juris.

'Αυτόπιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, per se fidem faciens, sine argumentis ; αὐτόπιστον, neut. gend. per se credibile, per se notum : ex ἀυτὸς et πιστὸς, quod à πείθω, persuadeo.

'Αυτόπτης, ου, ὁ, spectator, testis oculatus, qui ipse vidit : ex ἀυτὸς et ὀπτάνω, video. Th. ὄπτομαι, idem.

'Αυτόρρυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, sponte fluens : ex ἀυτὸς et ῥέω, fluo.

'ΑΥΤΟΣ, ὴ, ὸ, ipse, a, um, modò demonstrativum, modò relativum ; præposito articulo idem ; τὸ ἀυτὸ, in unum, una, simul ; κατὰ τὸ ἀυτὸ, simul ; ἐπὶ τὸ ἀυτὸ, ibidem, in eumdem locum, in eodem loco.

'Αυτοσμάδιος, ας, ἡ, pugna stataria, quâ sc. pede collato cum hoste pugnatur ; statio in proprio loco : ex ἀυτὸς et στάδιος, stabilis. Th. ἵστημι, sto.

'Αυτόστολος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui sine navè trajicit, qui ipse sibi navis est, de natante : ex ἀυτὸς, et στέλλω, apto.

'Αυτοσχεδιάζω, f. ἀσω, ex tempore facio et tumultuariè, temerè seu incunctanter ago, loquer, judico ; meâ sponte ago.

Ἀυτοχρᾶν μίξαι, *commixtum miscere*: ab

Αυτοχίδιος, υ, ὁ ᾧ ᾗ, vel ος, ια, ον, *extemporalis, ex tempore factus, rudis, tumultuarius*; et

Αυτοχιδίως, adv. *ultrò, sine curâ, extempore, tumultuariè*: ab

Αυτοχχᾶδον, seu -δὰν, vel -δὴν, adv. *propè, cominùs*: quod ex αὐτὸς et σχᾶδὸν, *propè*.

Αυτὸτατος, *ipsissimus*: ab αὐτὸς *ipse*.

Αυτοτελὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἐές, *perficiens*, et *perfectus, absolutus, sufficiens*; item *suis qui sumptibus aliquid facit, vivit, suis qui utitur vectigalibus*: ex αὐτὸς, et τέλος, *finis, sumptus, vectigal*.

Αυτὸθι, *ibi, illic*; *hic*: adv. ab αὐτὸς, *ipse*.

Αυτὸθι, αὐτῇ, αὐτὸν, pro ἑαυτὸθι, ἑαυτῇ, ἑαυτὸν, *sui ipsius*, &c.

Αυτομαίνω, ῶ, f. ἀνω, *per me, mecum mecum facio*; et

Αὐτομένης, ου, ὁ ᾗ ου, *qui per se operatur, qui sua industriâ victum sibi comparat*; item *artifex, opifex*: ab αὐτὸς et ἔργον, *opus*.

Αυτοφλοιὸς, υ, ὁ ᾧ ὸν, *cum suo cortice*: q. σὺν αὐτῷ τῷ φλοιῷ.

Αὐλοφυὴς, ἐς, ὁ ᾗ ές, *ex se ipso procreatus, sua sponte natus, nativus*; *opera non factus, arte carens*, &c. ut et

Αυτόφυτος, υ, ὁ ᾗ ὸν, idem: ex αὐτὸς et φύω, *gigno*.

Αυτόφωρος, ο, *ipsum furtum, flagrans facinus*; item *ipsum factum*: ex αὐτὸς, et φᾶρ, φωρὸς, ὁ, *fur*. ΑΥΤΟΦΩΡΩ pro ἐν αὐτοφώρῳ, *in ipso facto*.

Αυτόχειρ, χερος, ὁ ᾗ ῆ, *qui aliquid sua manu facit*; vel *se manu sua interficit*; et hinc

Αυτοχειρὶ, Αυτοχειρίᾳ, *manu propriâ*: ex αὐτὸς et χεὶρ, *manus*.

Αυτόχθων, ονος, ὁ ᾗ ὴ, *ex ipsâ tellure oriundus in quâ vivit, indigena, vernaculus*: αὐτόχθονες ἄνδρες, *aborigines*: et

Αυτόχθονα ἔθνη, *gentes indigenæ, quæ in aliquâ regione sunt natæ*: ex αὐτὸς et χθὼν, *terra*.

Αυτόχρημα, *reipsâ, revera, planè*, adv. ex αὐτὸ et χρῆμα, *res, negotium*.

Αυτόχυτος, υ, ὁ ᾧ ὴ, *sua sponte fusus*: ex αὐτὸς et χέω, *fundo*.

Αὐτόχωνος, *veluti suâ sponte fusus, ingens*: ex αὐτὸς et χώνη, *fornax fusoria*: quod ex χέω, *fundo*.

Αυτοψὶ, adv. *ipso aspectu*: et

Αυτοψία, ας, ἡ, *proprius aspectus, oculata fides*: ex αὐτὸς et ὄψις, quod ab ὄπτομαι, *video*.

Αυτῷ, dat. sing. ab αὐτὸς, *ipse*; et in nom. dual. αὐτὼ, *ipsi duo*; sed αὐτᾷ. gen. Dor. pro αὐτοῦ, vel αὐτέου, *illic*.

Αὐτῷ, dat. sing. contr. pro ἑαυτῷ, *sibi ipsi*.

Αυτως, adv. *frustrà*, item *similiter*, pro ἀφ' αὑτοῦ. Th. αὐτὸς, *ipse*.

Αὐχὴν, Æol. pro αὐχένα. Et

Αυχὶν, pro αὐχένα, acc. sing. ab αὐχὴν, ενος, ὁ, *cervix*. Hinc

Αυχενιος, υ, ὁ ᾗ ὸν, *cervicalis, ad cervicem pertinens*.

ΑΥΧΕΊΩ, *jacto me, glorior*; f. ήσω, p. ἤυχημαι, quasi ab αὐχὴν, *elatâ cervice me jacto*. Hinc

Αυχὴ, ῆς, ἡ, *jactatio, animi elatio, gloriatio*.

ΑΥΧΗ'Ν, ένος, ὁ, *cervix, locus angustus*; acc. sing. αὐχένα. Indè αὐχένιος, υ, ὁ ᾗ ὸν, *ad cervicem pertinens*.

Αυχμηρὸς, ὰ, ὸν, *obscurus, squalidus, pauper, siccus*.

ΑΥΧΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *siccitas ex vehementi æstu, squalor, situs, pudor, illuvies*: quasi ab ἄω, *sicco*, Epenthesi literæ χ.

Αυχμώδης, ἐος, ὁ ᾗ ἐς, *æstuosus, aridus præ æstu, sordidus, squalidus*.

ΑΥΩ, fut. ἄυσω, per. ἄυσα, *sicco, arefacio, accendo*; in quâ significatione etiam cum aspero, ἅυω. Item ἄω, et per Dialys. ἀΰω, f. ἀΰσω, p. ἠΰκα, *clamo, resono, boo, splendeo, flo*: ab ἄω, *spiro*.

Αφ', pro ἀπὸ, *ab*.

Αφαγνίζειν, præs. inf. act. *consecrare, purificare, expiare, spoliare*: ab ἀπὸ et ἁγνὸς, *purus*, q. v.

Αφαίρεσις, εως, ἡ, *exemptio, ablatio, abstractio*; Figura Grammatica, quam principio vocabuli aliquid detrahitur: et

Αφαιρετὸς, ἡ, ὸν, a. 1. part. pass. ἀφαιρεῖται. 3. sing. præs. ind. pass. ἀφαιρεῖσθαι, f. 1. ind. pass. ab

Αφαιρῶ, -ῶ, *aufero, detrahe, adime*; *vindico, adfero*; *eximo*: f. ήσω, p. ἀφῄρηκα. a. 1. ind. act. ἀφεῖλον. a. 2. ind. act. ἀφεῖλον. præs. ind. pass. ἀφαιροῦμαι, -εῖσαι, *auferor*. p. ind. pass. ἀφῄρημαι, vel -ημαι. a. 1. ind. pass. ἀφῃρέθην. f. 1. ind. pass. ἀφαιρεθήσομαι. a. 2. ind. m. ἀφειλόμην, ου, ετο, a. 2. sub. m. ἀφέλωμαι, ῃ, ηται, a. 2. inf. m. ἀφελέσθαι. Ex ἀπὸ et αἱρῶ, *capio*. Hinc

Αφαίρεμα, vel -ημα, ατος, τὸ, *id quod aufertur, ablatio, separatio, detractio*.

Αφαιρέματα, ων, τὰ, *partes quæ à victimis auferuntur*.

Αφαιρετικὸς, ἡ, ὸν, f. 1. inf. m. ab ἀφαιρῶ, q. v.

Αφαιρὸς, ὸ, vel ου, ὁ, Dor. vel Ion. pro Ἥφαιστος, υ, ὁ, *Vulcanus*.

ΑΦΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *species leguminis*; item oppidum Libyæ.

Ἄφακλος, υ, ὁ ᾗ ὸν, *sine cymo, aut cristâ*: ex α pr. et φακὸς, *conus galeæ*.

Αφάλλομαι, f. 1. m. ἀφαλοῦμαι, p. ind. pass. ἀφάλμαι, *insilio, salto, desilio, restilio*.

Ἀφαμαρτάνω, *aberro, privor*: ex ἀπὸ et ἁμαρτάνω, *pecco*; f. ήσω, p. ἡμάρτηκα, a. 2. ind. act. ἥμαρτον, ες, ε.

Ἀφάμαρτε, *aberravit*, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἀφήμαρτε.

Ἀφάνεια, ας, ἡ, *obscuritas, incertitudo*: et

Ἄφανὴς, ὁ ᾗ ὸν, τὸ ἀφανὲς, ἐος, οὖς, *occultus, non manifestus, incertus, ignotus*: unde ἀφανῶς, *occulte*, adv. ex α pr. et φαίνω, *ostendo*.

Ἀφανίζω, *ab aspectu removeo, tollo, aufero, abolco, obscuro, deprimo*; f. ίσω. p. ἠφάνικα. præd. ind. pass. ἀφανίζομαι, *evanesco*. p. ind. pass. ἠφάνισμαι. a. 1. ind. pass. ἠφανίσθην. f. v. ind. pass. ἀφανισθήσομαι. Ex α pr. et φαίνω, *ostendo*.

Ἀφανισμὸς, ὔ, ὁ, *evanescentia, excidium, interitus*; ἀφανισμὸς, -ιος, ἡ, *abolitio*: ab ἀφανίζω. Th. φαίνω *ostendo*.

Ἄφαντος, υ, ὁ ᾗ ὸν, *non conspicuus, non apparens, qui evanuit*.

Ἀφάντως, ad ἄφαντον, *obscurè, occultè, clanculùm*; ἀφανῶς, idem: ex α priv. et φαίνω, *ostendo*.

Ἀφάσσω, f. ἄψω, p. ἧφα, p. pass. ἧμμαι, Ion. ἄσσημαι, ἀπὸ ἁπαμάνω, *suspensus*; *suspendo, alligo, applico, admoveo*: ab ἀεὶ et ἅπτω, *necto*.

ΑΦΑΡ, *statim, citò, facilè*: qu. ab ἀφὴ, id est, *ipso tactu*; vel ab α, *simul*, et φάω, *dico*: hinc ἀφάρτερος, *celerior*.

Ἀφαρεῖ, pro ἄφαρ, Ion.

Ἀφαρῆα, acc. sing. ab Ἀφαρεύς, -ῆος, -ῆος, -ῆι, ὁ, *Aphareus*, nom. propr. viri.

Ἀφαρητίδαι, Poët. pro Ἀφαρεῖδαι, ῶν, οἱ τὸ Ἀφαρέως παῖδες, *filii Aphareï*.

ΑΦΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, *Apharca, arbor semper virens*.

Ἀφαρπάζω, f. άσω, vel -άξω, p. -ακα, vel -αγκα, *surripio, abripio, rapio*.

Ἀφάρτερος, -ερα, -ερον, *celerior*, -ως, *us*, compar. ab ἄφαρ, *citò*, q. v.

Ἀφασία, ας, ἡ, *loquendi impotentia obmutescentia, stupor, præ quod loqui non possumus*: ex α pr. et φημὶ, *loquor*, seu φάω, *dico*. Poëtæ dicunt ἀφασσία, metri causâ.

Ἄφατος, υ, ὁ ᾗ ὸν, *ineffabilis, non dicendus*: item *incelebris*: et

Ἄφατος, ου, οἱ, pl. num. *non clari*: ex α priv. et φατὸς, *dicendus*, quod à φημὶ, *loquor*, seu φάω, *dico*.

Ἀφάτως, *ineffabiliter, ita ut dici vel numerari nequeat*: AFFATIM *abundè*: adv. ab ἄφατος, υ, ὁ ᾗ ὸν, q. v.

ΑΦΑΥΡΟ'Σ, -ρα, -ρον, *imbecillis, debilis*: in comp. ἀφαυρότερος, *imbecillior*; superl. ἀφαυρότατος, *imbecillimus*: q. ex α intens. et σαυρὸς, Dor. pro φαυλὸς, *vilis*. Alii πτωρὸς, *paucus*, π in φ mutato, q. robore parvus.

Ἀφαύω fut. αὑσω, *sicco, aro, exsiccatum exsicco*. Th. ἄω, *sicco*.

Ἀφάω, ῶ, f. ήσω, *palpo, contrectango*, acc. sing. masc. ἀφήσαντα. Poët. pro ἁψάντα: ab ἁφὴ, *tactus*, quod ab ἅπτομαι, *tango*, q. v.

Ἀφεγγὴς, ἐος, ὁ ᾗ ές, *obscurus, cæcus, lumine carens*.

Ἀφεδρὴ, *suffocaveris*; imprecantis est.

Ἀφέδρων, ὄνος, ὁ, *cloaca, latrina*: ex ἀπὸ et ἕδρα, *sella*: ἀφεδρος, ὁ, ἡ, *menstrua purgatio mulierum*. Sunt qui per ἀφεδρῶνα intelligunt *rectum intestinum*.

Ἀφίεις, *dimiseritis*, Ion. pro ἀφῆτε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab ἀφίημι, q. v.

Ἀφιεὶς, *dimissus*, a. 1. part. pass. ἀφεθεὶς, -θέντος, vel -ἱέντος ac n. *reliqua sunt*. a 1. ind. pass. ἀφεθῆς, 3. sing. a. 1. sub. pass. ἀφεθῶ: a. 1. inf. pass. ἀφεθῆναι, 1. sing. et in 3. pl. ἀφεθήσονται, f. 1. ind. pass. ex ἀφίημι, quod ab ἀπὸ et ἵημι, *mitto*.

Ἀφειδίως, Ion. pro ἀφειδῶς adv. *non parcè, liberalitèr*: ab

Ἀφειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐς, *non parcens, profusus*; *rigidus, asper*: et

Ἀφειδήσαντο, *secuerunt, qui non pepercit*, acc. sing. a. 1. part. act. ab ἀφείδω, f. ἥσω, p. ψω, *non parco*; *contemno, nullam curam habeo*: ex a priv. et φείδομαι, *parco*.

Ἀφειδίη, ας, ἡ, *non parcere, crudelitas, asperitas disciplinæ, profusio*; q. *impertinentia*: ab ἀφειδὴς, *non parcens*: ex eod. Th.

Ἄφεικε, 1. sing. et in 3. pl. ἀφείκαν, *dimisi sunt*, a. 1. ind pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἄφειλε, *abstulit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ἀφέλετο. 3. sing. a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*.

Ἀφεῖμεν, *dimisimus*; volunt esse 1. pl. a. 2. ind. act. pro ἀφίεμεν, ab ἀφίω, a. 2. ind. act. verbi ἀφίημι; sed ibi scribendum ἀφίομεν. Mallem ergò dici in 1. pl. a. 2. opt. act. pro ἀφείημεν, ut εἶμεν pro εἴημεν per Syncop. vel ἀφίεμεν Ion. et Poët. dicitur in a. 2. inf. act. pro ἀφιέναι. Ex ἀπὸ et ἵημι, *mitto*.

Ἀφεῖναι, *dimisisse*, a. 2. inf. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεὶς, ἐντος, et in f. g. ἀφέωσα, *derelinquens*; a. 2. part. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεκτέον, *abstinendum est*: ab ἀπέχομαι, *abstineo*. Th. ἔχω, *teneo, habeo*.

Ἀφελγάνω, f. νῶ, p. νηκα, *lædo*.

Ἀφέλεια, ας, ἡ, *simplicitas orationis, cultûs*, &c. ab ἀφελὴς, q. v.

Ἀφελεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀφαιρέω, q. v.

Ἀφελέσθαι, 3. sing. f. 2. ind. m. et

Ἀφελέσθαι, a. 2. inf. m. ἀφῃλεύσθαι, *insertio*, Ion. pro ἀφῃλεῖσθαι. 2. pl. a. 2. ind. m. ἀφελέσθην, ο, στο, verbi ἀφαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*.

Ἄφελες, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ἀφαιρέω, q. v.

ΑΦΕΛΗΣ, ἐς, ὁ ἡ ἐς, *simplex, texuis, frugalis*.

Ἀφελίμην, Ion. pro ἀφειλόμην, 1. sing. a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέομαι, Vide ἀφαιρέω, *aufero*.

Ἀφελὴς, ητος, ἡ, *simplicitas*; idem quod ἀφέλεια. Th. ἀφελὴς, supra.

Ἀφέλκομαι, η, εται, a. 2. sub. m. ab ἀφαιρέω, *aufero*, q. v.

Ἀφελὼν, *auferens*, a. 2. part. act. ab eod. q. v.

Ἀφελῶς, *simplicitèr, nudè, tenuiter, sine arte affectatione*, adv. ab ἀφελὴς, q. v.

Ἄφεμα, ατος, τὸ, *dimissio, id quod dimittitur*.

Ἀφέμενος, *derelinquens, dimittens*; nom. sing. mas. part. a. 2. m. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

ΑΦΕΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἄφενος, εος, τὸ, et per Syncop. ἄφος, ου, ὁ, vel ἄφος, εος, τὸ, *divitiæ, opes, reditus*, propriè *unius anni*: qu. ἀφ' ἑνὸς ἐνιαυτοῦ vel ἐνὸς, *unus anno collectum*.

Ἀφέντι, *derelinquenti*, dat. sing. a. 2. part. act. ab ἀφίημι, q. v.

Ἀφέξω, ας, ει, *abstinebo*, f. 1. ind. act. ab ἀνέχω, f. ξω. Th. ἔχω, *teneo, habeo*.

Ἀφέρπω, f. ψω, p. φα, *subrepo, serpendo abeo*: serpentis proprium. Th. ἕρπω, *serpo*.

Ἀφερῴδ, Dor. pro ἀφέρπω. f. 1. ind. act. verbi ἀφέρπω, q. v.

Ἄφες, ἵτω, 2. sing. *sine, remitte, -ito*; et ἄφετε, 2. pl. a. 2. imperat. act. ab ἀφίημι, *sino*, q. v.

Ἀφεσις, εως, ἡ, *remissio debiti*, e. g. *delicti, pœnæ, dimissio uxoris*, &c. ab ἀφίημι.

Ἀφεσιάζ, Poëtico more, pro ἀφιστᾶσι, 3. sing. præs. opt. act. ab ἀφίστημι, pro ἀφίστημι, *discedo*.

Ἀφεσταίην, *dimitterem*: Poët. pro ἀφιστάμην, 1. sing. præs. opt. act. ab ἀφίστημι.

Ἀφεστᾶσι, *cessant*, 3. pl. præs. ind. act. pro ἱᾶσι, ab ἵστημι, nam aliquando per ε reduplicatur, undè est ἑστᾶσι, et opt. ἑσταίην, &c. Vel ἀφίστασι, per Syncop. pro ἀφιστᾶσι, 3. pl. perf. ind. act. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἀφέστω, per Syncop. pro ἀφιστήκατω, perf. ind. act. 2. pl. ab ἀφίστημι.

Ἄφετμι, ον, αι, locus ita dictus; q. d. *dimissa*. Sunt qui τὸ ἀφέτμιον; vertant *in altum vela dare*. Stephan. dicit Ἄφετμι esse πόλιν τῆς Μαγνησίας.

Ἄφετε, *dimittite*, 2. pl. a. 2. imperat. act. verbi ἀφίημι. Undè et

Ἀφετέον, *dimittendum est*, adv. positivum.

Ἄφετος, ου, ὁ ἡ ἐς, *dimissus, liber, absolutus*; item *sacer*; item *expositus, prostitutus, rejectaneus*; ab ἀφίημι, quod ex ἀπὸ et ἵημι, *mitto*.

Ἀφέψω, vel -ἑω, f. ἀφεψήσω, *decoquo*: et indè ἀφέψημα, ατος, τὸ, *decoctum*, et ἀφεψὸς, οῦ, ὁ, *decoctio*; ex ἀπὸ et ἕψω, *coquo*.

Ἀφέωσα, *remisi*, Att. pro ἀφῆκα, 1. sing. perf. ind. act. et

Ἀφέωνται, 3. pl. perf. ind. pass. Att. pro ἀφεῖνται, ab ἀφίημι, *remitto*.

Ἀφεῶμαι, *prospectabat*: Att. pro ἀφεῶτο, 3. sing. imperf. ind. act. contr. ab ἀφεόω. Th. ὁράω, *video*.

Ἀφὴ, ῆς, ἡ, *commissura*; item *tactus*; *ictus, plaga*; *accensio, incensio*: à præt. ind. m. ἧφα, verbi ἅπτομαι, *tango*.

Ἀφηγέομαι, -ήσομαι, f. -ήσαμαι, p. -ημαι, *duco, dux sum, impero*; part. præs. med. ἀφηγέμενος, *ducens, dux, princeps*; item *narro, commemoro*: ex ἀπὸ et ἡγέομαι, *dux sum*.

Ἀφήγησις, εως, ἡ, *narratio, memoria*; et idem quod

Ἀφήγημα, ατος, τὸ, *narratio*: à præt. ind. pass. præced. verbi.

Ἀφῆκα, *misi*, 1. sing. a. 1. ind. act. ἀφῆν, ῆς, ῆ, aor. 2. ind. act. ἀφῆτε, 2. pl. aor. 2. subj. act. ab ἀφίημι, *remitto*.

Ἀφήλατο, *desiliit*, 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἀφάλλομαι. Th. ἅλλομαι, *salio*.

Ἀφήμπτου, ες, ε, *aberravi*, a. 2. ind. act. ab ἀφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, *pecco*.

Ἀφημμένος, η, ον, *suspensus, pendens*; perf. par. pass. ab ἀφάπτω, præt. ind. pass. ἀφῆμμαι. Th. ἅπτω, *tango*.

Ἀφηνιάζ, f. άσω, p. ασα, *habenas detracto, et excutio*; *contumax sum, non pareo*.

Ἀφῃρέμην, -ῄρημαι, -ήν, -ῆ, -ῆτο, ῆσθε, *auferebam*; imperf. ind. m. verbi ἀφαιρέομαι, -ήσομαι. Th. αἱρέω, *capio*.

Ἀφῃρέθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀφαιρέω, *aufero*.

Ἀφήτορος, gen. sing. ab

Ἀφήτωρ, ορος, ὁ, *emissor, jaculator*; Epith. *Apollinis, vaticinator, ab emittendis oraculis*: ex ἀφίημι, *emitto*. Th. ἵημι.

ΑΦΘΑΙ, αν, αι, *ulcera maligna in ore superficies*; item, *in ore uteri*.

Ἀφθαρσία, ας, ἡ, *immortalitas, incorruptibilitas*: ex α priv. vel negat. et φθάρσις, *corruptio*. Th. φθείρω, *corrumpo*.

Ἄφθαρτος, η, ὁ ἡ ἡ, *incorruptibilis, immortalis*: ab α negat. vel priv. quod ex ἀνὰ, vel ἀπὸ, *sine*, et φθαρτὸς, quod ab eod. Th.

Ἀφὴς, a. 1. part. pass. ab ἅπτω, verbi ἅπτομαι, *tango*. Th. ἅπτω, *necto*, &c.

Ἄφθη, Dor. vel. Ion. neglecta augmento, pro ἔφθη, *conflagravit*; 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἅπτω, *accendo*.

Ἀφθίτος, η, ὁ ἡ ἡ, *incorruptibilis*: id, q. ἄφθαρτος. Th. φθίω, id. q. φθείρω, *corrumpo*.

Ἀφθόγγοισι, dat. pl. Ion. ab

Ἄφθογγος, ου, ὁ ἡ ἡ, *non vocalis, mutus*: ex α pr. et φθόγγος, *sonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*; p. m. ἔφθογγα, undè φθόγγος, *sonus*.

Ἀφθόνητος, η, ὁ, Dor. pro

Ἀφθονήτως, η, ὁ ἡ ἡ, *invidiæ carens, invidiæ non obnoxius*: ex α pr. et φθόνος, *invidia*. Hinc

Ἀφθονήτως, η, ὁ, Poët. pro

ἀνάπτερος, ος, ὁ, ἡ, *invidiæ-minus absonius.*

Ἀφθονία, ας, ἡ, *copia, abundantia;* item *invidiæ carentia.*

Ἄφθονος, ος, ὁ ἡ, *invidii carens, copiosus.* Hinc ἀφθόνως, adv, *sine invidid, copiosè, affatim,* ex α priv. et φθόνος, ου, ὁ, *invidia.*

Ἄφθορος, ος, ὁ ἡ, *incorruptus, impollutus, impubes, imberbis.*

Ἀφΐ'Α, ας, ἡ, *genus plantæ.*

Ἀφίᾱσι, *dimittunt, absolvunt judicio;* 3. pl. præs. Ind. act. pro ἀφίᾱσιν, et Ion. ἀφίεισι, verbi ἀφίημι.

Ἀφίγμαι, perf. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι, *pervenio.*

Ἀφίδρυμα, ατος, τὸ, *statua, dedicatio, simulacrum, delubrum, effigies:* ex ἀπὸ et ἵδρυμα, *stabilio.*

Ἀφίει, -ίτω, *remittit, -ito,* 2. et 3. sing. præs. imperat. act. ab ἀφίημι.

Ἄφιει, *dimittebat,* 3. pers. sing. imperf. vel præs. ind. act. pro ἀφίᾱ, ab ἀφίημι, ας, ᾱ, priusquam transit in μι conjug. secund. Et

Ἀφιείς, ἐντος, præs. part. act. ἀφίημι, præs. inf. act. ab ἀφίημι, *remitto.*

Ἀφίεμι *dimitto, repudio, omitto, permitto, sino, emitto, conjicio, remitto, relinquo,* ἀφίστε, 2. pl. præs. imperat. act. ἀφίετε, præs. Inf. act. f. ἀφίην. a. 1. ind. act. ἄφεμεν. a. 2. ind. act. ἀφῆν, ἦς, ἦ. a. 2. imperat. act. ἄφες, ἔτω, et 2. pl. ἄφετε, a. 2. sub. act. ἀφῶ, ᾖς, ᾖ. a. 2. part. act. ἀφείς, ἐντος, præs. ind. pass. ἀφίεμαι, σαι, ται, *relinquor.* p. Ind. pass. ἀφεῖμαι, et in 3. pl. ἀφεῖνται, et Att. ἀφίενται. a. 1. ind. pass. ἀφείθην, -ήθην, vel -εἵην, ης, η. a. 1. sub. pass. ἀφεθῶ, ῇς, ῇ, f. 1. ind. pass. ἀφεθήσομαι. Ex ἀπὸ et ἵημι, *mitto.*

Ἀφίκετο, *rediit,* 3. sing. a. 2. Ind. m. ἀφικνέομαι, a. 2. Inf. m. ab ἀφικνέομαι, *pervenio.*

Ἀφίκεσθε, 2. pl. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

Ἀφίκω, Dor. pro ἀφίκω, 2. sing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. Æol. et Dor. verbi ἀφικνέομαι, *pervenio,* sic ἀφίκνω, Dor. et Æol. pro ἀφίκνει, 2. sing. præs. imperat. med. vel pass.

Ἀφίκνεαι, *advenerîs,* Ion. per Paragoge pro ἀφίκνει, 2. sing. a. 2. sub. m. ab

Ἀφικνέομαι, -έσμαι, *pervenio, advenio, assequor,* sc. *curam, virtutem, quacunque similitudine,* &c. indc gen. pl. præs. part. med. ἀφικνευμένων. præs. inf. med. ἀφικνεῖσθαι, f. 1. m. ἀφίξομαι. p. pass. ἀφῖγμαι. a. 2. ind. m. ἀφικόμην, ου, ετο, a. 2. sub. m. ἀφικώμαι, ῇ, ηται, a. 2. inf. med. ἀφικέσθαι. Th. *ἱκνέομαι, ψικέο.*

Ἀφίκμαι, ῇ, ηται, a. 2. sub. m. ἀφικνέομαι, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι.

Ἀφιλάγαθος, ος, ὁ ἡ, ον, *minimè amans bonis:* ex α pr. φίλος, et ἀγαθός, *bonus.*

Ἀφιλοξενίᾱς, ου, ὁ ἡ, ὁ, *inclemens, inhumanus.* 3 -νία, -*itas,* -δεως, -*manitèr:* ab α pr. φίλος et ξένος.

Ἀφιλόπρωτος, ος, ὁ ἡ, ὁ, *alienus ab avaritid:* ex α pr. φίλος et πρῶτος, *argentum.*

Ἀφιλος, ος, ὁ ἡ, ὁ, *alienus ab amicitid, amicis carens:* ex α pr. et φίλος, *amicus.*

Ἀφιλότιμος, ος, ὁ ἡ, ὁ, *minimè ambitiosus;* cum meliori, tum deteriori, sensu: ab α pr. et φιλότιμος, *ambitiosus;* quod à φίλος et τιμή, *honor, honore.*

Ἄφιξις, εως, ἡ, *adventus, accessus; discessus, profectio:* ab ἀφικνέομαι, q. v.

Ἀφίξομαι, f. 1. ind. m. verbi ἀφικνέομαι, q. v.

Ἀφίστημαι, *avolo;* f. 1. m. ἀποστήσω, a. 2. ind. act. ἀπέστην, a. 2. ind. m. ἀποστάμην vel -ἐμην. a. 2. part. m. ἀποστάμενος. Th. ἵστημι, seu στάω, *volo, -as.*

Ἀφίστημι, *sejungo, amoveo; abisto, desero, desisto; recedo, discedo, deficio; abduco, deduco;* item *abesse, distare;* in med. *rependo,* in pass. voce, *disjungi, avelli:* Hom. Il. N. 745. fut. ἀποστήσω. præt. ἀφεστακα. a. 2. ind. act. ἀπέστην. a. 2. imperat. act. ἀπόστηθι, ήτω. et in 2. pl. ἀπόστητε. a. 2. sub. act. ἀποστῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. act. ἀποστῆναι. a. 2. part. act. ἀποστὰς, άντος, præs. ind. m. ἀφίσταμαι, σαι, ται, et in 3. pl. ἀφίστανται, *deficiunt,* præs. imperat. m. ἀφίστασο. f. 1. ind. m. ἀποστήσομαι, *deficiam:* ex ἀπὸ et ἵστημι, *sto.*

Ἀφίχθαι, *devenisse:* perf. inf. pass. à perf. ind. pass. ἀφῖγμαι, ab ἀφικνέομαι, *pervenio,* &c. q. v.

Ἄφλαστον, ου, τὸ, *summa pars et ornamentum puppis;* ex α pr. et φλαστὸς, *qui consumdi facilè nequit.*

Ἀφλογιστία, ας, ἡ, *inflammabilitatis ineptitudo.* Et

Ἀφλόγιστος, ος, ὁ ἡ, ὁ, *non ustulatus, qui inflammari nequit.* Ab α pr. et φλογίστος, quod à 3. pers. sing. perf. pass. ind. verbi φλογίζω. Th. φλέγω, *uro, flammo.*

Ἄφλοισκος, ου, ὁ, idem quod ἀφλοῖς, ὁ, *spuma;* mutato ϱ in λ, et Pleonasm. τὸ ι.

Ἄφνειός, ου, ὁ ἡ, *dives;* (comp. -ότερος, *ditior;* super. -ότατος, *ditissimus.*) Poët. pro ἀφνιός, comp. -ώτερος. Th. ἄφενος, *divitiæ.*

Ἀφνιῶ, Dor. pro ἀφνιω, genit. singul. ab ἀφνιός, q. v.

Ἀφνῶ, adv. *repentè, subitò, protinus;* per Syncop. τα ω, et Apoc. τα σ, pro ἀφανῶς. Ex α pr. et φαίνω, *ostendo.*

Ἀφοβία, ας, ἡ, *securitas:* et

Ἄφοβος, ος, ὁ ἡ, ὁ, *metum non adferens, intrepidus:* et inde

Ἀφόβως, *intrepidè, sine metu:* ex α pr. et φόβος, *metus;* quod à p. ind. med. φέφοβα, verbi φέβομαι, *metuo,* vel φοῦβα, *terreo, timeo.*

Ἀφόδευμα, ατος, τὸ, *excrementum:* et

Ἀφοδευτήριον, ου, τὸ, *latrina:* ab

Ἀφοδεύω, f. εύσω, p. ἀφοδεύκα, *caco, excerno, alvum exonero.*

Ἀφόδευσις, εως, ἡ, Poët. ἀφόδευσις, q. v. ab

Ἄφοδος, ου, ὁ, *discessus, digressus, reditus;* item *secessus ad exonerandum alvum i latrina, stercus, excrementum:* ab ἀπὸ, et ὁδὸς, *via.*

Ἀφομοιόω, -ῶ, *similem reddo, assimilo:* f. ώσω, p. ἀφωμοίωκα, p. ind. pass. ἀφωμοίωμαι, part. perf. pass. ἀφωμοιωμένος, *assimilatus:* ab ὅμοιος, *similis.* Th. ὁμὸς, ἡ, ὸν, idem.

Ἀφοπλίζω, f. ίσω, p. ικα, *armis spolio;* med. vel pass. *arma exuo:* neut. absolut. Hinc ἀφοπλίζοντες, *exuerunt:* 3. pl. imperf. ind pass. Ion. Ex ἀπὸ, et ὅπλα, τὰ, *arma.*

Ἀφορᾶω, -ῶ, *intueor, respicio, adspecto:* f. άσω. p. ἀφόρακα, et Atticè ἀφώρακα. Ex ἀπὸ, et ὁράω, *video.*

Ἀφόρδιον, ου, τὸ, pro ἀφόδιον, ου, τὸ, q. v. ϱ inserto metri ergò, *excrementum:* ex ἀπὸ, et ὁδὸς, *via.*

Ἀφόρητος, ος, ὁ ἡ, ὁ, *intolerabilis, molestus.* verbale: ex α pr. et φορέω, *fero, gero.* Th. φέρω, *fero.*

Ἀφορία, ας, ἡ, *sterilitas, frugum, agrorum.*

Ἀφορμᾶι, 3. sing. f. 1. ind. act. Att. ab

Ἀφορίζω, *separo, segrego, distinguo; finio, termino; deligo, dengo; excommunico, repudio,* &c. imperf. ind. act. ἀφωρίζον. f. ἀφορίσω, et Att. ἀφορῶ, οῖς, οῖ. p. ἀφώρικα. a. 1. ind. act. ἀφόρισα. imperat. ἀφόρισον, άτω. a. 1. sub. act ἀφορίσω, ῇς, ῇ. part. ἀφορίσας, αντος. perf. ind. pass. ἀφώρισμαι. part. ἀφωρισμένος, η, ον, *separatus.* a. 1. ind. pass. ἀφορίσθην, ῆς, ῆ. a. 1. imperat. pass. ἀφορίσθήτι, et in 2. pl. ἀφορίσθητε, ex ἀπὸ, et ὁρίζω, *definio.* Th. ὅρος, *terminus, finis.*

Ἀφορισμένος, perf. part. pass. Ion. ab ἀφορίζω, *separo.*

Ἀφόρισμα, ατος, τὸ, *suis terminis descriptum, et ab aliis separatum.* Et

Ἀφορισμὸς, οῦ, ὁ, *determinatio, distinctio, separatio; brevis sententia:* ἀφορισμοὶ, οὶ, *breves sententiæ:* à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀφορίζω. q. v.

Ἀφορμὴ, ῆς, ἡ, *impetus, perfugium, auxilium; occasio, opportunitas; pecunia ad peculiarem usum destinata:* ex ἀπὸ, et ὁρμὴ, *impetus.*

Ἀφορμήσειεν, pro ἀφορμήσαιεν, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἀφορμάω, f. ήσω, ex *aliquo loco me proripio, proficiscor:* ex ἀπὸ et ὁρμὴ, quod ab ὁρμὴ, *impetus.*

Ἀφορολόγητος, ος, ὁ ἡ, ὁ, *immunis à tributo.*

Ἀφοσιόω, f. ώσω, p. ωκα, *expio, consecro, devoveo; justa facio, obeminor; perfunctoriè ago,* unde pat. *leviter defungor, volut auspicandi tantùm causâ; deprecor, recuso,* &c. ab ἀπὸ et ὁσιόω.

Ἀφόσιωμα, ατος, τὸ, *piaculum.* Et

'Αφύσσω, ξω, ἡ, *expiatio*: à pret. ind. pass. præced. verbi.

'Αφ' ἧ νύκτι, pro ἀπὸ τῆ νύκτι χρόνου, *ab eo tempore*.

'Αφε, 2. sing. a. 2. imperat. m. Att. pro ἄφου, et hoc Ion. pro ἄφεσυ, *libera*, ab ἀφίημι, q. v.

'Αφὲ, pro ἀπόγραθε, ἀφίγμενε, ἀπολύθητι.

'Αφίωντα, pro ἀφέντα, acc. sing. part. præs. act. contr. ab ἀφέω, *palpo, contrecto*: q. ab ἁφὲ. *tactus*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

'Αφλήτορι, *inscienti*: dat. sing. præs. part. act. ab

'Αφλήω, f. ήσω, p. ηκα, *inconsultè loquor*; vel *stultè loquor, insanio*: quod ex a pr. et φρεσὶν, *prudenti, intelligens, consultus*. Th. φρένες, *dies, intelligo*.

'Αφληδὸν, ἐφ', ὁ ᾗ ἡ, *temerarius, inconsultus*. Et inde

'Αφληδία, ας, ἡ, et Ion. ἀφραδίη, *imprudentia, inopia consilii*; ἀφρεσύνη, dat. pl. Ion. pro ἀφραδίησι, ex a pr. et φρεσὶν, *prudenti*.

'Αφραίνω, f. ανῶ, *insanio, desipio, amens sum*: præs. part. act. ἀφραίνων. Et a pr. et φρὴν, *mens*.

'Αφραντ@, ου, ὁ ᾗ ἡ, *ineffabilis, non dictus*, vel *non dicendus*; item *inexspectatus, improvisus*; *occultus*: ἐκ τῦ ἀφράσσω, subaudi χωρίου, *in occultissimo loco*: ex a pr. et φράζω, *dico*.

'Αφρεσυν, ης@ος, ὁ, *quid est extra tribus*; item *mos* vel *inimicus civilis societatis*: ex a pr. et φρένες, Ion. pro φρήτραι, *contribules*, q. à φρατρία, *curia, tribus*: ἀπὸ τῦ φρέατος, quod communi puteo uterentur.

'Αφρίζω, *spumo, spumam excito*; f. ίσω, p. ῖφα. Th. ἀφρὸς, *spuma*.

'Αφρὶς, ίδος, ἡ, *AFRICA*.

'Αφρογένεια, ας, ἡ, *ex spumâ progenita*; et 'Αφρογενὴς, ῆ@ος, ὁ ᾗ ἡ, *spumâ progenitus*; Veneris epitheton. Ex ἀφρὸς, *spuma*, et γένο@, quod à γίνομαι, *nascor*.

'Αφρόδισιος, ὁ, *venereus, libidinosus*. Et

'Αφρόδισ@, ου, ὁ ᾗ ἡ, vel ῶ@, ῖα, ὸ, idem. Ab

'ΑΦΡΟΔΙ'ΤΗ, ης, ἡ, *Venus*: quia ex ἀφρὸ, i. e. *spumâ* dicitur genita.

'Αφροδισιασὶ ἡδοναὶ, *voluptates veneræ*.

'Αφρώδ@, ου, ὁ ᾗ ἡ, *spumicosus*: ex ἀφρὸς, et κόμη, *coma*.

'Αφρόνω, f. ήσω, p. ηκα, *non sapio*, sana mente ἀφρονήσαντας, acc. pl. masc. part. præs. act. ex a pr. et φρὴν, *mens*.

'Αφροσύνη, ης, ἡ, f. ήσω, p. ηκα, *non sapio*, *negligo*: et

'Αφροσύνη, ας, ἡ, *negligentia*. et

'Αφρόντ@, ου, ὁ ᾗ ἡ, *curis vacuus*, securus; *curis abundans*: ab a pr. vel intens. et φροντὶς, *cura*.

'Αφρόνως, adv. *insipienter, incaute*.

'ΑΦΡΟΣ, ου, ἡ, *spuma, saliva*.

'Αφρων, *insipientibus*, dat. pl. ab ἄφρων, *insipiens*.

'Αφροσύνη, ης, ἡ, *dementia, imprudentia*: ex a pr. et φρὴν, *mens*, q. v.

'Αφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *insipiens, stultus, imprudens*: ab eod. q. v.

'Αφὺς, ος, ἡ, *piscis*: qui ἐξ ἀφρῦ, nascitur.

'Αφυὴς, ῆ@ος, ὁ ᾗ ἡ, *hebes, ineptus, rudis*. Et

'Αφυΐα, ας, ἡ, *hebes ingenium, natura ad aliquid inepta*: ab a pr. et φυὴ, *natura*; quod à φύω, vid.

'Αφυκτ@, ου, ὁ ᾗ ἡ, Poët. pro ἀφευκτ@, *qui vitari nequit, inevitabilis, necessarius*; ex a pr. et φεύγω, *fugio*. Hinc adv. ἀφύκτως, *sine fugæ spe, inevitabiliter*.

'Αφύλακτ@, ου, ὁ ᾗ ἡ, *non observans, securus, incautus*: item *non observatus, incustoditus*. Et

'Αφυλάκτως, *incautè, incustoditè*, adv. ab a pr. et 3. pers. sing. præterit. ind. pass. verbi φυλάσσω, vel -άττω, *custodio*.

'Αφυξῶ, Dor. pro ἀφύξω, *hauriam*: 1. sing. f. 1. ind. act. ab ἀφύσσω, *haurio*. Th. ἀφύω, idem.

'Αφυπνέω, *sopior, obdormisco*: f. ήσω. p. ἀφύπνηκα. a. 1. ind. act. ἀφύπνωσα. neut. ab ἀπὸ, et ὕπνος, *somnus*.

'Αφυσγτὴς, ου, ὁ ᾗ ἡ, *haustus, depromptus*: ab ἀφύω, *haurio*.

'Αφύσσω, Poët. pro ἀφύω, a. 1. inf. act. ab ἀφύω, *haurio*, id. qu.

'Αφύσσω, *haurio, hauriendo promo*: f. ξω. f. 1. inf. act. ἀφύξειν. p. χα.

'Αφυστερέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *defrauder, relinquor*.

'ΑΦΥ'Τω, f. ύσω, p. υκα, *hurio, hauriendo promo, exhaurio*. 'Αφύσσω, idem, q. v.

'Αφ' ὃ, Dor. pro ἀφ' ᾗ, subaudi χρόνου, *ex quo tempore*.

'Αφ' ὧν ἰδύνατο, *pro viribus*.

'Αφ' ὅτε, sc. χρόνου, Dor. pro ἀφ' ἁ χρόνο, *ex quo*.

'Αφωμοιωμένος, *assimilatus*: perf. pass. ab ἀφομοίω, ῶ, *assimilo*: ex ἀπὸ, et ὅμοιος, *similis*. Th. ὁμὸς, ἡ, ὸν, idem.

'Αφωνητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, et

'Αφωνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *privatus facultate edendi vocem, mutus*: ex a pr. et φωνὴ, *vox, sonus*.

'Αφωρέον, ες, ου, imperf. ind. act. ἀφώρεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἀφορίζω, *separo*: ex ἀπὸ, et ὅρος, *terminus*.

'Αφῶσιν, *dimiserint*: 3. pl. a. 2. subj. act. ab ἀφίημι, q. v.

'Αχαὶ, ὁ, *Achæus*, nom. viri, indecl.

'Αχαΐα, ας, ἡ, nom. reg. Gr. ab ἄχος, *dolor*.

'Αχαΐδα, acc. sing. ab 'Αχαὶς, ίδος, *Achaia*; hinc

'Αχαϊκὸς, ὴ, ὸν, *Achaicus*, Græcus.

'Αχαϊὰς, άδος, nom. propr.

'Αχαὶς, ίδος, ἡ, mulier Gr. in pl.

'Αχαιδες.

'Αχαιοὶ, Ἀχαΐνοι, nom. pl. in acc. pl. 'Αχαιὺς. Ab 'Αχαΐα, *Græcia*, q. v.

'Αχαΐνας, οὶ ᾗ αἱ, *cervi*, ab Achainea urbe, Oppian.

'Αχάλινος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *effrenatus*: ex a pr. et χαλινὸς, *frenum*.

'ΑΧΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *genus mensuræ frumentariæ apud Persas*, aut *cista frumentaria*: fortè ab

'Αχανὴς, ῆος, ὁ ᾗ ἡ, *non hians*, vel *de nimio, ob defectum virium*, vel *animi, qui hiscere non potest, silentio defixus*. Ab a pr. et χαίνω, *hisco*. At a intens. *valdè hians, vastum, hiatum habens, unde et, non tectus, de ædificio*; *vastus, immensus*.

'Αχαρὶ, *injucundum*, n. g. ab

'Αχαρὴς, ῆος, ὁ ᾗ ἡ, *ingratus, injucundus, insulsus, molestus*; *tristis, durus, acerbus*; *officii immemore* ex a pr. et χάρις, *gratia*.

'Αχαριστήσω, ήσω, *debitam gratiam non accipio, ingratum aliquem experior*, in pass. 'Αχαριστέω, ῶ, f. ήσω, *ingratus sum, gratiam non rependo*; *non obsequor*.

'Αχαριστία ας, ἡ, *ingratitudo*. Et

'Αχάριτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *ingratus*: ab a pr. et 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi χαρίζομαι, *gratificor*, quod à χάρις, *gratia*.

'Αχαρίτως, *ingratè*, adv. ab ἀχάριτος, q. v.

'ΑΧΑ'ΤΗΣ, ου, ὁ, *gemma quædam ab Achate fluv.* Siciliæ sic dicta: quin et propr. nomen viri, Æneæ socii.

'Αχὲ, primâ longâ Dor. pro ἄχει, *resonabat*, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἄχέω, -ῶ, εις, εσ, ει ab ἠχὼ. Th. ἄχος, *sonus*: sed

'Αχεῖ, Dor. pro ἠχεῖ, 3. sing. præs. ind. act. vel 2. sing. præs. imper. act.

'Αχειρὶ, *sine manibus*: nom. pl. ab

'Αχειρὴς, ῆος, ὁ ᾗ ἡ, *manu seu manibus carens, mancus*: ἄχειρ, id. ut et ἄχερ. Th. χεὶρ, *manus*.

'Αχειροποίητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *non manu vel manibus factus, non humano structus artificio*: ex a pr. χεὶρ, *manus*, et ποιητὸς, *factus*. Th. ποιέω, *facio*.

'Αχίωνα, Dor. pro ἀχίονα, vide ἀχέω.

'Αχίων, pro ἀχίονα, *dolens*: præs. part. act. f. g. ab ἀχέω. Th. ἄχος, *dolor*.

'ΑΧΕΡΔΟΣ, ου, ἡ, vel ὁ, *spina quædam*.

'ΑΧΕΡΩΙ'Σ, ίδος, ἡ, *populus alba*: q. ab 'Αχέρων, quòd Hercules ex Acheronte eam detulerit.

'Αχέρων, *Acheron*, fluvius Epiri; item inferni: et hic est ἄχους ῥοὴς, *doloris fluvius*.

'Αχίονσι, Æol. et Dor. pro ἠχοῦσι, *resonant, modulantur*: 3. pl. præs. ind. act. ab ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, quod ab ἦχος, *sonus*.

'Αχὼ, ῦς, ἡ, ἠχὼ, idem quod

'Αχὼ, ῦς, ἡ, ἠχὼ, p. pass. ηκα.

dolor, aegrè fero. Th. ἄχος, *dolor.* Hinc

ᾍΑχίω, Dor. pro ἀχέω, *resono.* Th. ἴαχω, *sonus.*

ᾍΑχίων, præs. part. acc. ab ἀχέω. *dolo.*

ᾍΑχλυς, υος, ὁ ϛ ἡ, *pauper, mendicus:* ex α pr. et ἴχω, *quòd nihil habet;* vel ab α intens. et χέω, χαίνω, *hisco, ut sit valdè avidus, dèmodum famelicus,* Ern. Hinc

ᾍΑχλύς, ύος, ἡ, *paupertas, mendicitas.*

ᾍΑχθις, *ductus:* a. 1. part. pass. ἀχθήσεσθαι, 2. pl. f. 1. ind. pass. ἀχθῆναι, κ. 1. inf. pass. ab ἄγω, *duco.*

ᾍΑχθιαι, *fores molestè:* Att. pro ἀχθίαι, 2. sing. f. 1. ind. m. ab

ᾍΑχθομαι, *ingemo sub pondere, gravor, aegrè fero, succenseo:* cum dat. f. 1. m. ἠσομαι, et ἠνεγκ. p. pass. ἤχθημαι, ab obsoleto ἀχθίμαι. Th. ἄχθος, *pondus, dolor.*

ᾍΑχθόμεθα, 1. pl. præs. ind. et ἀχθοντες, 3. pl. præs. ind. præced. Verbi ἄχθομαι, quod ab

ᾍΑχθος, εος, τὸ, *pondus, onus, sarcina, dolor gravis, molestia:* hinc ἄχθομαι, *gravor, indignè molestè, onerosus,* &c.

ᾍΑχθοφορέω, ῶ, f. ήσω, *onera fero, onus sustineo,* et

ᾍΑχθοφόρος, ου, ὁ, *qui sarcinas et onera fert, bajulus, sarcinarius:* ab ἄχθος, εος, τὸ, *onus,* et φέρω, *fero.*

ᾍΑχὶ vel ᾍΑχι, *facilè,* adv.

ᾍΑχι, *ubi:* Dor. pro ϝ, vel ἴχω.

ᾍΑχιλῆα, pro ᾽Αχιλλέα, acc. sing. Ion. et Poët. ab ᾽Αχιλλεύς, ῆος, ῆι, *Achilles.*

᾽Αχιλλεύς, ῆος, ῆϊ, et Att. ῆως, ῆ, *Achilles:* hinc ᾽Αχιλλεί@ος, ῶν, Ion.

ᾍΑχιτ@ος, ου, ὁ ϛ ἡ, *qui est sine lamâ,* vel *veste:* ὁ ἄνευ χλαίνης ὢν.

ᾍΑχλυώδης, ώδους, ὄν, ντος, ντος, ντι, *caliginosus:* ab

᾽ΑΧΛΥ᾽Σ, ύος, ἡ, *caligo, tenebræ, nebula, oculorum caligatio, trifitia.* Hinc

᾽Αχλύω, f. ύσω, p. υκα, *obtenebror:* undè verisimile Angl. A CLOUD.

᾽ΑΧΝΑ, sive ἄχνη, ης, ἡ, *gluma, acus: fumus, fuligo, spuma, sordes; tenuissima et minima pars alicujus rei.*

ᾍΑχνυμαι, *doleo:* f. ἀσομαι, p. ἄχνυσμαι. Th. ἄχος.

ᾍΑχνύμενος, præs. part. m. ejusd.

ᾍΑχοι. dat. Dor. pro ἠχοῖ, (at Attῖ pro Ληχοῖ.) ab ἠχώ, οος, -ῶς, ἡ, *Echo.* Th. ἴαχω, *sonus.*

ᾍΑχολες, ν, ὁ ϛ ἡ, *bile* seu *fulle carens:* item *bilem abigens:* ab α pr. et χολὴ, *bilis.*

ᾍΑχόρευτος, ν, ὁ ϛ ἡ, *sine choreis:* ex α pr. et χορὸς, *chorus.*

᾽ΑΧΟΣ, εος, τὸ, *maror, dolor, tristitia:* Angl. ACHE, et Inde AKE

᾽Αχρεντος, ν, ὁ ϛ ἡ, *impollutus, immaculatus, purus, intactus:* ex α pr. et χραίνω, *calvo.* Th. χρὰω.

᾽ΑΧΡΑ᾽Σ, άδος, ἡ, *pyrus silvestris, fructus pyri silvestris.*

᾽Αχρεῖος, ία, ίον, *inutilis,* ν ϛ *inceptus:* et hinc

᾽Αχρεΐως, adv. *turpiter:* ex α pr. et χρεῖος, *utilitas.*

᾽Αχρειότης, ητος, ἡ, *inutilitas.*

᾽Αχρειόω, -ῶ, *inutilem reddo;* f. ώσω, p. ἠχρείωκα, præs. ind. pass. ἀχρειόομαι, *inutilis fio:* p. ind. pass. ἠχρείωμαι. a. 1. ind. pass. ἠχρειώθην, et in 3. pl. ἠχρειώθησαν, ab eod.

᾽Αχρεῖος, pro ἀχρείως, Poët. factâ Dialysi.

᾽Αχρήϊος, idem quod ἄχρηστος, quod vide.

᾽Αχρήματος, ν, ὁ ϛ ἡ, *qui est sine pecuniis, inops:* ex α pr. et χρήματα, *opes.*

᾽Αχρηστος, ν, ὁ ϛ ἡ, *inutilis, v, incommodus, insalutatus; improbus; qui oraculum non consuluit,* vel *ab eo non tulit responsum:* dat. pl. ἀχρήστοισι ex α pr et χρηστὸς, ὴ, ὸν, *utilis, e.* Th. χράομαι, *utor.*

᾽Αχρι vel ἄχρις, adv. *usque, donec:* cum. gen. item *intrà, quoad.* Th. μέχρι, idem.

᾽Αχυμιὰ, ᾶς, ἡ, *acervum palearum.* Ab

᾽ΑΧΥΡΟ᾽Ν, ου, τὸ, *palea, acus, stramentum, festuca; filiculus tritici.*

᾽Αχυρὼν, f. ῶσω, p. ωκα, *palearium.*

᾽Αχυρὼν, ῶνος, ὁ, *acervus palearum.*

᾽Αχὼ, Dor. pro ἠχὼ, *Echo.*

᾽ΑΧΩ᾽Ρ, ῶρος, ὁ, *mamma capitis ulcus, sordes capitis.*

᾽ΑΨ, adv. *retrò, retrorsum, rursus, statim:* ἀψ ἰέναι, *regredi.*

᾽Αψαω, *tetigisti.* Ion. pro ἄψω, et hoc Dor. pro ἅψω, 2. sing. a. 1. ind. m. ἄψαιο. 2. sing. a. 2. opt. m. verbi, ἅπτομαι, *tango:* f. 1. m. ψομαι. a 1. ind. m. ἡψάμην, ω, ατο. p. pass. ἧμμαι.

᾽Αψασθαι, *tetigisse,* a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

᾽Αψαυστος, ν, ὁ ϛ ἡ, Ion. et Poët. *intactus, illibatus; non tangendus, qui non tetigit:* ex α pr. et ψαύω, *tango.* Th. ψάω.

᾽Αψεκτος, ν, ὁ ϛ ἡ, *irreprehensus:* ex α pr. et ψέγω, *vitupero.*

᾽Αψευδὴς, ὲος, ὁ ϛ ἡ, *mentiri nescius, verus:* in acc. sing. ἀψευδέα. hinc

᾽Αψευδὲς, ἀψευδέως, *citra mendacium, verè:* ex α pr. et ψεύδω, *decipio, mentior.*

᾽Αψευδὲς, ν, ὁ ϛ ἡ, *non mentitus, minimè fallax:* ab eod. Th.

᾽Αψῖδες, nom. pl. vide in ἄψις, *connexio.*

᾽Αψίκορος, ν, ὁ ϛ ἡ, *fastidiosus:* qui ἄμα τῷ ἄψασθαι, satietatem seu κόρον habet, quod à κορέω, *satio.*

᾽Αψιν, acc. sing. ab ἄψις, εως, ἡ, *tactus.* Sed ἄψις, ἴδος, ἡ, *curvatura in rotâ:* in nom. pl. ᾽ψῖδες, dat. pl. ᾽ψῖσι ex ἅπτω, *connecto.*

᾽ΑΨΙΝΘΙΟΝ, ν, τὸ, *absinthium, herba amara.* Angl. WORMWOOD.

᾽Αψινθος, ν, ὁ, idem.

᾽Αψις, ιδος, ἡ, *connexio, tactus:* vid. ἅπτομαι, *tango.* ᾽Αψὶς ἴδος, ἡ *testudo, circulus, arcus, fornix, rota curvatura:* vid. ἄπτω, *necto.*

᾽Αψοφέω, et ἀψοφάω, ῶ, ὁ ϛ ἡ, *reciprocus, retrogradus, reflexus:* ex ἀψ, *retrò.* et φέω, *fluxus:* ϙ. à φέω, *fluo,* p. ind. m. ᾔφεα.

᾽Αψυχος, ν, ὁ ϛ ἡ, *animâ carens, inanimus; timidus, ignavus:* ex α pr. et ψυχὴ, *anima.*

᾽Αῶ, ᾷς, ᾷ, et ᾖμι, ᾖς, ᾖσι: f. ήσω. hinc ἄημι, *flatus, spiritus:* ἀήτης, *ventus.* &c.

᾽Αῶϊον, Dor. pro ἠῶϊον, *mane,* adv. Th. ἠὼς, *aurora,* Dor. ἀὼς.

᾽Αὼς, ἀόος, Dor. pro ἠὼς, quod pro ἠῶος, ους, ὁ, *littus.*

᾽Αωρίω, -ῶ. f. ήσω p. ἠώρημαι, *me custodio, negligo.*

᾽Αωρὶ, adv. *intempestivè:* ex α pr. et ὥρα, *tempus, hora.*

᾽Αωρία, ας, ἡ, *intempestivitas, immaturitas:* ab

᾽Αωρος, ν, ὁ ϛ ἡ, *intempestivus, indecens; difficilis custoditu, negligens.* Ex α pr. et ὥρα, *tempus,* vel ὤρα, *cura,* vel ὤρος, *custos.*

᾽Αωτὸ, *peponderat:* pro Syncop. et Ion. pro ἐώθεσαν. vel ἠώτει, 3. sing. pluscp. perf. ind. pass. verbi σείω, *succutio* vel ἠώτεον, 3. pl. pluscp. perf. ind. pass. verbi ἄω. *apto,* vel ἀείρω, *tollo;* α pro ε, et Pleonasmo τι v.

᾽Αὼς, ἀόος, ἀοῦς, ἡ, Dor. pro ἠὼς, *aurora.*

᾽Αωτὸς, f. ώσω, p. ωκα, *floreo decoro, carpo, ut somnum.* Ab

᾽ΑΩΤΟΣ, ου, ὁ, ἡ, ὸν, ὸ, τὸ, *flaccidissimum quodque in omnibus, lana.* Est et

᾽Αωτος, ου, ὁ ϛ ἡ, *auribus carens:* ex α pr. et ὠὸς, ὠτὸς, τὸ, *auris.*

B.

B, Secunda litera, dicitur Βῆτα. In numeris est *binarius.* Dorici β pro ϖ utuntur, ut βικὰς pro εἰκάς. Macedones β pro φ, ut βιλιππος pro φιλιππος. aliquandò otiosè præponitur, ut βρόδον pro ῥόδον.

BA", vocula eorum, qui se immutò inclamant: ut et vocula risûs qu. à βάω.

Βὰ et βάζ', *incede,* Dor. et per Apoc. pro βᾶθι, 2. sing. a. 2. imperat. act. ab βαίνω, a. 2. ind. act. verbi βαίνω, *eo.*

Βάαλ, ὁ, indecl. nomen Idoli Lat. *dominus:* apud Sidonios *primitùs.* Pœni contractiùs *Bal,* Chaldæi *Bel,* idem enuntiant.

ΒΑΑ'ΡΑΧ, *radix herbæ cujusdam mirabilis.*

Βάβαι, *vox inarticulata.*

Βαβάζω, f. σω. vel ξω, p. σα, v. χα, *inarticulatam vocem edo, vagio* à βάβαι, *lagnæ.*

BABAI', *papæ, admirantis adv.* vel *exclam.*, hinc Angl. BABE et BABY.

Βαβίσμα, ατος, τὸ, *cunabula, ornam.* **Βαβίσματα**, ων, τὰ, *crepundia*; à garrit. in illis enim infantes *balbutiunt*, *vagiunt*.

Βάβλον, ου, τὸ, *malum*, *facinus*, *pœna* & *gaudium*.

Βάβαξ, ακος, ὁ, *garrulus*, *iangator*, *omen*, *impudens*. Th. *βάζω*, *loquor*.

Βαβάξω, *præm. inf. act. contestis clamare*, ut Cicadæ cantant; q. à *βάζω*, *loquor*.

Βάβαξ, ακος, ὁ, *gingiva*.

Βάβαλα, ἄκος, *nom. urbis Heb. confusio*.

Βαβὶλ, *lina*, *vetus linea sacerdotalis*; à בָּבַל plur. τὰ בַּבְלִים *linum*.

Βάβαν, *pedestrium*, *gradatim*, *lentis gradi*, *adv. diminu.* *βαβάκιον*, *ac.*

Βαβίζω, *vadi*, *ere*, *f. ίσω*. Att. *βαβῶ*, *p. βεβάδικα*. *ab eod. Th.*

Βαβῆν, *Dor. pro βαδίσαι*, *f. 1. ind. act. à βαδίζω*, *q. v.*

Βαβήσω, *Att. pro βαδίσω*, *1. sing. f. 1. ind. m. verbi βαδίζω*, *à quo*

Βάβησις, *εως*, ἡ, *ambulatio*, *ingressio*, *etc.*

Βαβησσαλέος, ὁ, *gressus*, *incessus*: *a*

Βαβητὴς, *ὁ*, ὁ, *idem*.

Βαβῖνα, *Att. pro βαδίζειν*, *eundum est*.

Βαβίτης, *ὁ*, ὁ, *cursor*.

Βαβωτὸς, *ὁ*, ὁ ἡ ὸν, *vel ὸς*, *ὴ*, *ὸν*, *qui ambulare potest*: et

Βάβις, *εως*, ἡ, *gressus*, *itus*. Omnia à *βαίνω*, *eo*.

BA'ZΩ, *loquor*, *dico*, *vaticinor*; *f. σω*, *et ξω. p. βέβαχα*.

Βάβω, *Ion. pro Βαβίσω*, *acc. sing. fem. à βαβὶς*, *ίδα*, *ὁ*.

Βαθὶ, *profundo*, *dat. sing. contr. βαθίῃ*, *βαθίᾳ*, *βαθεῖ*, *et Ion. -ῃ*, *dat. sing. f. g. à βαθίη*, *ας*, *et Ion. -ης. ilinc*

Βαθὺς, *ὰ*, *ὸ ἡ ὺ*, *vel -ὸς*, *-ὸ*, *-ὸν*, *profundus*, *altus*

Βαθὲως, *adv. profundè*, *altè*, *graviter*.

Βάθιον, *comp. pro βαθύτερος*, *profundior*: *et*

Βάθιστος, *superl. pro βαθύτατος*, *profundissimus*, *τὸ βάθος*, *profundus*.

Βαθμὸν, *gradatim*: *adv. et*

Βαθμὸς, *ὁ*, ὁ, *gradus*, *basis*; *et*

Βαθμὸς, *ὁ*, ὁ, *gradus*, *limen*; *gradus dignitatis*, *statio pœnitentium*. *Th. βαίνω*, *eo*, *vado*, *gradior*.

BA'ΘΟΣ, *εος*, *τὸ*, *profunditas*, *altitudo*, *gurges*, *cavitas*, *locus intimus*; *fundus*.

Βάθρον, *ὰ*, *τὸ*, *gradus*, *scala*, *basis*; *scamnum*, *subsellium*: à *βαίνω*, *eo*.

Βαθυγλωσσος, *ὁ*, ὁ ἡ, *eloquens*: *ex βαθὺς*. *et γλῶσσα*, *lingua*.

Βαθύδινος, *ὁ*, ὁ ἡ, *vortices profundos habens*; *ex βαθὺς*. (quod à *βαίνω*,) *et δῖνη*, *aquarum vortex*.

Βαθύζηλος, *ὁ*, ὁ ἡ, *gloriosissimus*, *celeberrimus*: qu. *βαθὺν*, *ἦτορ μεγαν δεξαι ἔχων*.

Βαθύζωνος, *ὁ*, ὁ ἡ, *latè vel profundè cinctus*: *ex βαθὺς*, *et ζωνη*, *zona*, *cingulum*.

Βαθύκληρος, *ὁ*, ὁ ἡ, *opulentus*, *qui profundas hereditates habet*: *ex βαθὺς*, *et κλῆρος*, *hereditas*.

Βαθύκολπος, *ὁ*, ὁ ἡ, *profundum sinum habens*, *magnus sinus habens*, *de veste*: qu. *βαθὺν κόλπον ἔχων*.

Βαθύκρημνος, *ὁ*, ὁ ἡ, *qui profunda præcipitia habet*, ὁ *βαθὺς κρημνὸς ἔχων*. Th. *κρημνὸς*, *præcipitium*.

Βαθυμήδης, *ὶδος*, ἡ, *profundum fundamentum habens*: *ex βαθὺς*, *et μηδὸς*, *fundamentum*.

Βαθυνώμων, *ονος*, ὁ ἡ, *habens undas profundas*: *ex βαθὺς*, *et νῶμα*, *unda*.

Βαθύλαιμος, *ὁ*, ὁ ἡ, *et Βαθυλαίμων*, *ονος*, ὁ ἡ, *late fuscus habens*: *ex βαθὺς*, *et λαιμὸν*, *pratum*.

Βαθυμαλλὸς, *ὁ*, ὁ, *qui profundam densumque lanam habet*, *villosus*. Th. *μαλλὸς*, *lana promissa*, *villus*.

Βαθυμήτα, nom. Æol. pro **Βαθυμήτης**, *ὁ*, ὁ, *qui profundum habet consilium*, *prudentissimus*, ὁ *βαθὺν μῆτιν*, *τὸν ἐν βυθῷ*, *ἔχων*.

Βαθὺν, *profundum*, acc. sing. masc. et

Βάθυνος, *ὁ*, ὁ, *fovea*: item

Βάθυνσις, *εως*, ἡ, *excavatio*: à

Βαθύνω, *excavo*: *f. υνῶ. p. γκα. p. pass. βεβάθυμμαι*, *et Att. βεβάθυσμαι*. Omnia à *βάθος*, *profunditas*.

Βαθυπέδιος, *ία*, *ον*, *vel ος*, *ὁ*, ὁ ἡ, *qui profundum campum seu planitiem habet*. Ac proindè *ferax*; ὁ *βαθὺ πεδίον ἔχων*.

Βαθυπλούτης, *ὁ*, ὁ ἡ, *et Βαθύπλουτος*, *ὁ*, ὁ ἡ, *prædives*, *opulentus*, *Th. πλοῦτος*, *divitiæ*, *Plutus*.

Βαθυπόλεμος, *ὁ*, ὁ ἡ, *qui magnum et grave bellum movet*: ὁ *βαθὺν πόλεμον ἐγείρων*.

* **Βαθυπώγων**, *ωνος*, *ὁ*, *scil. νὴς*, *profundè barbâ*.

Βαθυρρίτης, gen. sing. Æol. pro **Βαθυρρίτου**, *à*

Βαθυρρίτης, *ου*, ὁ, *profundè fluens*: *ex βαθὺς*, *et ῥέω*, *fluo*.

Βαθυρρίζια, *ας*, ἡ, *radicis profunditas*: *et*

Βαθυρρίζης, *ου*, ὁ ἡ, *altas radices habens*, *altè radicatus*: *ex βαθὺς*, *et ῥίζα*, *radix*, *stirps*.

Βαθὺς, *εῖα*, *ὺ*, *profundus*, *a*, *um*, *altus*, *longus et extremus*; *crassus*, *plenus*; *densus*, *gravis*, *promissus*; *ingens*, *amplus*: in gen. sing. *βαθέος*, *ῆος*, *ῆι*, dat. sing. *βαθεῖ*, *εῖ*, in comp.

Βαθύτερος, *ὰ*, *ὸν*, *et βάσσων*, superl. **Βαθύτατος** *et βάθιστος*. Th. *βάθος*, *profunditas*.

Βαθύσκιος, *ὁ*, ὁ ἡ, *umbrosus*: *ex βαθὺς*, *et σκιὰ*, *umbra*.

Βαθύστομος, *ὁ*, ὁ ἡ, *profundum habens pectus*: ὁ *βαθὺ στῆθος*, *ἔχων*.

Βαθύστρωτος, *ὁ*, ὁ ἡ, *altè*, *vel valdè liter*, *stratus*: *ex βαθὺς*, *et στρώννυμι*, *sterno*.

Βαθύσχοινος, *ὁ*, ὁ ἡ, *profundos habens juncos*, *juncis obsitus*, *juncosus*: à *βαθὺς*, *et σχοῖνος*, ὁ, *et* aliquando ἡ, *juncus*.

Βαθύτης, *ητος*, ἡ, *profunditas*. Th. *Βάθος*.

Βαθύφρων, *ονος*, ὁ, *callidus*, *prudens*, *profundâ mente præditus*; ὁ *βαθὺν φρένα ἔχων*.

Βαθύφωνος, *ὁ*, ὁ ἡ, *profundè sonans*, *sonorus*; *qui vox est gravis*.

Βαθυχαίτης, *ὁ*, ὁ, *qui densam habet cæsariem*: *ex βαθὺς*, *et χαίτη*, *coma*, *cæsaries*.

Βαθύχειλος, *ὁ*, ὁ ἡ, *profunda habens labia*: *ex βαθὺς*, *et χεῖλος*, *labium*.

Βαῖν, per Syncop. et Ion. pro *βάϊσαν*, *iverint*; 3. pl. a. 2. opt. act. *βαίην*· à *βαίνω*, seu potiùs, *ἔβην*, *eo*; q. v.

Βαῖνε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. *ibat*: ab eod.

Βάϊνος, *ὴ*, *ον*, *vel ος*, *ὸ*, ὁ ἡ, *è palmarum ramis factus*, *ad ramos palmarum pertinens*. Th. *Βαΐς*.

BAI'NΩ, *et ἔβην*, intransitivè, *eo*, *vado*, *gradior*, *incedo*; *abeo*; *cedo*, *ineo*, *de animalibus*: *f. 1. m. βήσομαι*, *p. act. βέβηκα*, *et Ion. βέβαμαι*. *a. 2. ind. act. ἔβην*. *a. 2. imperat. act. βῆθι*, *pro quo βᾶ*, *et βᾶθι*. *a. 2. opt. act. βαίην*. *a. 2. part. act. βὰς*. *perf. ind. pass. βέβημαι*, *βέβαμαι*, *et βέβασμαι*.

Βαΐον, vide in *Βαΐς*, infrà.

Βαΐον, *paulisper*, *parum*: adv. à

BAIO'Σ, *ὰ*, ὁ ἡ, *vel ὸς*, *ὰ*, *ὸν*, *parvus*, *modicus*, *unus*, *paucus*.

Βαϊοφόρος, ὁ, ὁ ἡ, *palmifer*; *palmarum olivarum*.

BAI'Σ, ἡ, *seu Βαΐος*, *ὰ*, *ὸν*, *ramus*, *propriè palma*; *quæ τὸ βίς τίλλεται*.

BAI'ΤΑ, *seu Βαίτη*, *ας*, ἡ, *pellis*, *indumentum ex pellibus consutis*, *vestis pellicea et pastoralis*; *membrana in qua scribitur*: et *Βαίτη*, Dor. pro διφθέρα, *q. v.*

BAKΊ'N, *ῖνος*, ἡ, *piscis quidam gobio similis*: quod à *Βακὸς*, quia parvi pretii. item *mensura apud Alexandrinos*, Hesych.

BA'KANON, *ου*, *τὸ*, *semen raphani*, id. est, *brassicæ*.

BA'KΧΑΟΣ, *ου*, ὁ, *magnus quidem*, *sed stultus*, *et mulierosus*: item *eunuchus*, *exsectus*, *exiratus*.

BA'ΚΚΑΡΙΣ, *seu Βάκχαρις*, *εως*, ἡ, *baccar*, *herba odorata*.

ΒΑΚΤΗΡΙ'Α, *ας*, ἡ, *baculus*, *sceptio*: item

Βακτήριον, *ου*, *τὸ*, *et*

Βάκτρον, *ου*, *τὸ*, idem qu. à *βάω*, *εις*, *vel ira facio*.

Βακχεῖον, *ου*, *τὸ*, *templum Bacchi*; *et*

Βακχεῖος, *ου*, ὁ, *Bacchius*, *pes Poëticus ex syllabâ brevi*, *et duabus longis*: sic dictus quòd hymnis in Bacchum sit frequentissimus:

tem : -ίδες, -ίδα, -ίδων, *furore Bacchico deflatus ; Bacchus, ad Bacchum pertinens.*

Βακχεῖμενος, νον, τὸ, *Bacchanalia* : et

Βακχεῖον, f. ίδιον, et Βακχῖον, f. ίδιον, *Orgia celebro, debacchor ; insanio* : et

Βακχιόωμαι, f. 1. m. ιόσομαι, *furiosus sum* : et

Βακχία, ας, ἡ, *debacchatio, insania* : omnia à

ΒΑ'ΚΚΟΣ, ου, ὁ, *furore percitus, Bacchus, Deus vini ; Orgia celebrans ; corona quaddam genus.* Βάκχη, ης, ἡ, *furore percita, Bacchi sacerdos* : qu. à βάζω, *loquor* : quia loquax ebrietas : vel ἐκ τῆ Σάκχου signif. φλυαρίᾳ, ut sit Βάκχης, *qui furore agitatus nugas multas deblaterat.*

Βαλάδη, ἡ, nomen arioli. Hebr. *vetustus populi.*

Βαλάν, ἡ, nom. regis. Ἑλλητον. Hebr. *exinanicus.*

Βαλανάγρα, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *clavis* : ex βάλανος, *pessulus*, et ἄγρα, *captura.*

ΒΑΛΑΝΕΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *BALNEUM.*

Βαλανεύς, ῆος, vel έως, Βαλανεύτης, υ, et βαλανίτης, ου, ὁ, *balneator, curiosi res alienas inquirens.*

Βαλανηφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui glandes edit, et iis vescitur* : ex βάλανος, *glans*, et φάγω, *comedo.*

Βαλανηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *palmulas ferens, glandifer* ; ex βάλανος, *glans*, et φέρω, *fero.*

Βαλανίζω, *glandes excutio*, f. ίσω, p. ικα. Th. βάλανος, *glans.*

Βαλανίς, ίδος, ἡ, *balneatrix* : et

Βαλανίσκη, ης, ἡ, idem. Th. βαλανεῖον, *balneum.*

ΒΑ'ΛΑΝΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *glans, quercûs fructus ; obex, pessulus ; arbor quædam, animal aquatile ; extrema pars penis, species medicamenti* qu. à βάλλω, *immitto.*

ΒΑΛΑ'ΝΤΙΟΝ, seu βάλλαντιον, ου, τὸ, *crumena, marsupium, sacculus* : qu. à βάλλειν ἐντὸς.

Βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, *fur crumenarum* : item *sector crumenarum, sacculavius* : ex βαλάντιον, et τέμνω, *seco.*

ΒΑΛΑΥ'ΣΤΙΟΝ, ου, τὸ, *flos mali silvestris Punici.*

ΒΑΛΒΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *repagulum, locus, unde ii, qui curru certant, emittuntur* : *carceris, initium.*

Βαλε, 2. sing. imperat. a. 2. act. at βάλον, *dimisit, projecit*, Ion. pro ἔβαλε, 3. sing. a. 2. ind. act. βαλέω, a. 2. inf. act. βαλέεσθαι, a. 2. inf. m. verbi βάλλω, q. v.

Βαλείην, Ion. et Poët. pro βαλοίην, a. 2. inf. act. ab eod.

Βάλετ' pro ἐβάλετο, 3. sing. a. 2. ind. m. βάλετον, 2. dual. Ion. a. 2. ind. act. ejusd.

Βαλέτω, Dor. pro βαλέ, 2. sing. a. 2. imperat. m. à βάλλω, *jacio.*

Βάλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. βάλῃσι, 3. sing. a. 2. sub. m. ab eod.

Βαλής, ὰ, ὸν, vel ῆς, ῆα, ῆον, *varius, maculosus* : item *celer, velox, rapidus* ; à βάλλω. Est et βάλος, *orbis oculi.*

Βάλλ' et βάλλε, *jaciebat* : 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔβαλλε· à βάλλω, q. v.

Βάλλεαι, *inducis*, Ion. pro βάλλῃ. 2. sing. præs. sub. m. vel pass. et

Βάλλεο pro βάλλε, Ion. 2. sing. præs. imperat. med. vel pass. ejusd.

Βαλλίσσετο, Ion. et Poët. pro ἐβάλλετο, *jaciebat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi βάλλω, *jacio*, q. v.

Βάλλετο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. pro ἐβάλλετο· βάλλω, præs. part. act. n. g. verbi βάλλω, *jacio.*

Βάλλωσι, *joci*, 1. sing. a. 1. ind. act. Ion. et Poët. pro ἐβάλλησα, quod à verbo inusitat. βαλλίω, f. ήσω, pro βάλλω, f. αλῶ.

Βαλλίζω, f. ίσω, p. ικα, *tripudio, crura jacto* ; qu. à βάλλω, *eo*, vel *ire facio* ; et βάλλομαι, *salio.*

Βαλλιστρὶς, ίδος, ὁ, *tripudium* : à præc.

ΒΑ'ΛΛΩ, *jacio, jaculor, ferio, saucio, attingo, proficio* ; *emitto, immitto* ; *trado, condo, flecto* : imperf. ind. act. ἔβαλλον. f. 1. vel 2. act. βαλῶ, et in 3. pl. βαλοῦσι. perf. act. βέβληκα. a. 2. ind. act. ἔβαλον. a. 2. imperat. act. βάλε. a. 2. sub. βάλω, ῃς. 2. præs. ind. pass. βάλλομαι, *abjicior* : perf. pass. βέβλημαι, plusq. perf. ind. pass. ἐβεβλήμην, σο, το, a. 1. ind. pass. ἐβλήθην. a. 1. imperat. pass. βλήθητι. a. 1. inf. pass. βληθῆναι. p. ind. m. βέβλησαι. Hinc Angl. BALL, BLOW.

ΒΑΛΑΝΊΤΗ, ης, ἡ, *marrubium nigrum.*

Βάλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. βάλοιμι, 3. sing. a. 2. opt. m.

Βάλον, Ion. pro ἔβαλον, a. 2. ind. act. verbi βάλλω, *jacio.*

Βαλόσεσι, Dor. pro βαλοῦσι, nom. pl. f. g. a. 2. part. act. verbi βάλλω, *jacio.*

ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, ου, τὸ, *BALSAMUM.*

Βάλωμεν, *dejiciamus*, 1. pl. a. 2. sub. act. Et

Βαλὼν, a. 2. part. act. à βάλλω, *jacio.*

Βάλωσιν, a. 2. sub. m. ejusd. verbi.

Βάμα, ατος, τὸ, Dor. pro βῆμα, *gressus.* Th. βαίνω, *eo.*

Βάπτα, *tinctura*, Dor. pro βάμμα, q. v. ex βάπτω, *tingo.*

ΒΑΜΒΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, p. αγκα, *inarticulatè loquor, balbutio* : item *dentes quatio pra metu* : q. à Βᾶ, q. v. Hinc

Βαμβαλίζω, f. ίσω, p. ικα, *tremo labiis, strideo.* Et

Βαμβάλλω, f. αλῶ, p. αλκα, id. significe.

Βᾶμεν, Βᾶμες, *eamus*, Dor. pro ἴωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ἴω, a. 2. ind. act. verbi βαίνω, pro βαίνω, q. v.

Βάμμα, ατος, τὸ, *tinctura, ornatus, calamentum* : à 1. sing. p. ind. pass. verbi βάπτω, *tingo.*

Βᾶν, *ivernt*, Ion. et per Syncop. pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἔβην, verbi βαίνω, *eo.*

Βαναυσία, ας, ἡ, *ars fabrilis, et illiberalis* ; *ars mechanica.*

Βαναυσικὸς, ἡ, ὸν, *illiberalis, mechanicus* : ex seq. Th.

ΒΑ'ΝΑΥΣΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *sedentarius, ineptè magnificus* ; *trivialis, vilis, negligens* ; pro. *artifex mechanicus, et illiberalis, qui manibus suis sibi victum quærit* : præcipuè de ils dicitur, qui igne opus faciunt, qu. ex βαίνω ἐπὶ πῦρ, qui *furacem incendit.*

Βάντες, *concendentes*, nom. pl. a. 2. part. act. mas. gen. à βαίνω, ἔβην, par. ab a. 2. ind. act. ἔβαν, verbi βαίνω, seu ἔβημι, *vado, eo.*

Βάξις, ιος, ἡ, *fama, sermo* ; *vaticinium* : à βάζω, *loquor.*

Βαπτίζεσθαι, *etc.* vide in seq.

Βαπτίζω, *baptizo, merga, ablu, lavo* : f. ίσω, p. ιζα. Βεβάπτικα. a. 1. ind. act. ἐβάπτισα. imperf. ind. pass. ἐβαπτιζόμην, υ, ίτο, p. ind. pass. βεβάπτισμαι. a. 1. ind. pass. ἐβαπτίσθην. f. 1. ind. pass. βαπτισθήσομαι. a. 1. ind. m. βαπτισάμην, ω, αντο. a. 1. m. sub. βαπτίσωμαι, *lotus fuero.* Th. βάπτω, *merge.* Angl. BAPTISE.

Βάπτισμα, ατος, τὸ, *immersio, tinctio, baptisma.* Angl. BAPTISM.

Βαπτισμὸς, ῦ, ὁ, *baptismus, latio* : et

Βαπτιστὴς, ῦ, ὁ, *qui immergit, baptista* : et Angl. BAPTIST.

Βαπτιστήριον, ου, τὸ, *lavacrum* ; *baptisterium, locus ubi baptismus peragitur* : à βαπτίζω, quod à βάπτω. Angl. BAPTISTARY.

Βαπτὸς, ὴ, ὸν, *tinctus aliquo colore, infectus, medicatus* ; subs. gemma quædam : à

ΒΑ'ΠΤΩ, *merge, intingo, lavo, haurio, hauriendo implco* ; *perso, de navi*, in pass. f. ψω. p. ἔφαφα. a. 2. ind. act. ἔβαφον, perf. ind. pass. ἔφαμμαι, ψαι, πται. f. 2. ind. act. βαφῶ, ῇς, ῇ.

Βαρεσσᾶ, ᾶ, ὁ, nomen latronis. Lat. *filius patris.* Ex Hebr. בר *filius*, et אבא, *pater.*

ΒΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, *fossa profunda, barathrum* ; *exitium, pernicies* : Atticè βάραθρον, propriè fuit locus valdè profundus Athenis, in quem noxii deturbabantur.

Βαραθρώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, *barathri similis, voraginosus* : à præced.

Βαραχίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. Lat. interpret. *benedicens Domino.*

Βαρβαρίζω, f. ίσω, p. ικα, *barbarorum more vivo, ago, loquor.* Et

Βαρβαρικὸς ἡ, ὸν, ὰ, *barbaricus.* Et

Βαρβαρικῶς, *barbarè, barbaricè*, adv. Item

Βαρβαρισμὸς, ῦ, ὁ, *barbarismus, idioma barbaricum.* Ang. BARBARISM.

Βαρβαρικὸς, more barbarorum, adv. Omnia à

BA'ΡΒΑΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, barbarus, pronuntiatione insuevi et peregrinâ utens; inerudītus, imperītus; agrestis, non Græcus; extraneus.

Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, barbarum usum habens, rudis in voce: ἀ βάρβαρος, et φωνή, vox.

Βαρβαρόω, f. ώσω, p. ωμαι, forum facio, barbarum reddo; barbarorum potestati subjicio: βαρβαρώσαι, a. 1. inf. act. Βεβαρβαρωμένους τοὺς ἀρχομένους, 2 Macchab. xiii. ver. 9. mente efferatus.

Βαρβάρως, adv. barbarè.

BA'ΡΒΑΞ, ακος, ὁ, nomen arboris.

Βαρβίτζω, f. ίσω, p. ωμαι, barbitum pulso, barbito cano: à

BA'ΡΒΙΤΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, vel βάρβιτον, ου, τὸ, barbitus, vel barbitum; instrumentum musicum multarum chordarum.

Βάρδιστος, tardissimus. superlat. pro ὀψίτατος, vel ὀψιδύτατος, compar. ὀψίτερος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ὄψιμος, et ὀψιδύτερος, tardior: à ὀψὲ, tardè.

Βαρὶα, gravitèr, adv. vel Ion. pro ὄμῶς, fœm. à Βαρὺς, gravis.

Βαρία, ας, ἡ, f. g. βαρεῖαν, gen. pl. fœm. Dor. pro βαρειῶν· à βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis, e. Th. βάρος, onus.

Βαρὶεται, gravetur, 3. sing. præs. imperat. pass. contr. à

Βαρὶω, grave, onero, f. ήσω, p. βάρἰκα, a. 1. ind. act. ἐβάρησα. p. ind. pass. βεβάρημαι. part. βεβαρημένος. a. 1. ind. pass. ἐβαρήθην. Th. βάρος, onus.

Βαρὶως, adv. gravitèr, molestè: ab eod.

Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli, Hebr. Lat. interpret. filius hauriens aquas.

Βαριηδὼ, ὁ, ὁ, nom. viri Hebr. filius Jesu.

BA'ΡΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, navis, turris, domus turrita et regia; propriè, quidvis ædificium, ἀποθήκαις, respondetque Lat. mœnia. Deinde, murus, porticus, ephæra. Hinc Angl. BARGE.

Βαρισὰς, ὰ, ὁ, nom. viri. Hebr. filius Jonæ.

Βαρισὰς, ὰ, ὁ, nom. viri. Syr. filius consolationis.

BA'ΡΟΣ, ους, τὸ, pondus, onus, molestia: auctoritas, gravitas; opes, potestas: qu. ὃ ἐφέρομεν. Angl. TO BEAR, & BURDEN.

Βαρσαβᾶς, ᾶ, nom. viri Syr. filius quietis.

Βαρσίμαιος, ου, ὁ, nom. viri; qui filius Timæi.

Βαρύβρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, graviter fremens, perstrepens, horrisonus: ex βαρὺς gravis, et βρόμος, strepitus.

Βαρύγδουπος, ου, ὁ καὶ ἡ, et Ion. gen. ου, graviter sonans: à βαρὺς, gravis, et δοῦπος, sonitus.

Βαρύγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus lingua gravis est, maledicus: ex βαρὺς, gravis, et γλῶσσα, lingua.

Βαρυγώνατος, idem ac βαρύγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravis, seu infirma genua habens, tardus: ex βαρὺς, gravis, et γόνυ, genu.

Βαρυδάκρυος, ου, et Βαρυδάκρους, ου, ὁ ϗ ἡ, luctuosus; gravitèr lachrymans: ex βαρὺς, gravis, et δάκρυ, lachryma.

* Βαρυζηλὴς, ους, ὁ καὶ ἡ, gravissonus. Item

Βαρὶβει, gravatur, 3. sing. præs. ind. act. à βαρύω, f. ύσω, gravis sum; idem quod βαρύομαι, f. 1. m. ύσομαι, graver: à βαρὺς. Th. βάρος, onus.

Βαρυθυμία, f. ήσω, p. ησα, iracor; mœstus sum. Et

Βαρυθυμία, ας, ἡ, acerbitas vel abjectio animi. Item

Βαρύθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, animo ferox, animo abjectus. Et

Βαρύθυμος, iratè, ægrè, gravato animo; adv. Omnia ex βαρὺς, gravis, et θυμὸς, animus.

Βαρύκμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravem strepitum edens: ex βαρὺς, et κτύπος, sonitus.

Βαρύκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravistrepus, gravitèr fremens: ex βαρὺς, et κτυπὶω, factum ex τυπὶω, resono. Th. τύπτω, verbero.

Βαρυλόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui gravem ac odiosam orationem habet, maledicus. Ex βαρὺς, et λόγος, oratio. Th. λέγω, dico.

Βαρυμάνως, ου, ὁ, Dor. pro βαρυμένος, ου, ὁ καὶ ἡ, iracundus: ex βάρος, et μανία, furor. Th. μαίνομαι, insanio.

Βαρυόδυν, Ion. et Bœot. pro ἐβαρύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à

Βαρύω, gravo, premo; molestiâ afficio: 3. sing. imperf. ind. act. Ion. βάρυε. f. υσω. p. βεβάρυκα. a. 1. ind. pass. ἐβαρύνθην. a. 1. sub. pass. βαρυνθῶ· à βαρὺς, quod à βάρος, onus.

Βαρυόπας, ωπος, ὁ, Dor. pro βαρυώπης, ου, ὁ, gravisonus, gravem vocem habens: Jovis Epithet. à βαρὺς, et ὄψ, ὠπὸς, vox.

Βαρυπνείλας, gravitèr flantes, acc. pl. mas. part. præs. act. à βαρυπνέω. Ex βαρὺς, quod à βάρος, onus, et πνέω, Poët. pro πνέω, spiro.

Βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis, e: in acc. βαρὺν. comp. βαρύτερος. superl. βαρύτατος. Th. βάρος.

Βαρυσυνέζω, f. ξω, p. χα, gravitèr gemo: à βαρὺς et συνέχω, -έζω, f. ξω, p. χα, gemo ϗ à συνὸς, anguisus, q. v.

Βαρύσυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravitèr suspirans, infelix, luctuosus: ab eod.

Βαρυσύφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, Ion. et Poët. pro δυσφόρος, ος, ὁ καὶ ἡ, infelix, miser, qui graves calamitates fert: à βαρὺς et σύμφορα, calamitas; quod ex σὺν et φέρω, porto, fero.

Βαρυστέπεγγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui gravem edit strepitum, gravistrepus: ex βαρὺς et στρεπτὸς, sonus, strider, strepitus.

Βαρύτιμος, ου, ὁ, nom. pl. mas. mœstiores: compar. à βαρὺς, q. v.

Βαρύτης, ητος, ἡ, gravitas; odiosa morum sævitas. Th. βάρος, onus.

Βαρύτιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pretiosus, qu. gravis pretii, quòd olim ea appenderetur: ex βαρὺς et τιμὴ, pretium; quod à τίω, honoro.

Βαρυτονίω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, gravitono profero. Item

Βαρύτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravitonus. Item

Βαρυτόνως, gravi tono, adv. ex βαρὺς et τόνος, tonus, accentus; quod à τείνω, tendo.

Βαρυφθέγγιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui gravem sonum habet, gravisonus: ex βαρὺς et φθόγγος, sonus. Th. φθέγγομαι, loquor.

Βαρυφορὶης, ου, ὁ καὶ ἡ, gravis, onustus: ex βαρὺς et φόρτος, onus.

Βὰς, βάντος, qui ivit, ingressus, in nom. pl. βάντες, a. 2. part. act. à βαίνω, vel βάω, εω, q. v.

Βάσαν, insistentem, a. 2. part. act. acc. sing. fœm. in masc. nominat. βὰς· ab eod. q. v.

Βασανίζω, explore, examino, adfligo quicunque modo; torqueo, tento aliquem; excrucio ad eruendam veritatem: f. ίσω. p. βεβασάνικα, a. 1. ind. act. ἐβασάνισα. a. 1. sub. act. βασανίσω, ῳς. q. a. 1. inf. act. βασανίσαι. præt. ind. pass. βεβασάνισμαι. a. 1. ind. pass. ἐβασανίσθην, f. 1. ind. pass. βασανισθήσομαι. Th. βάσανος.

Βασανιστὴς, ου, ὁ, explorator, tortor. Et

Βασανισμὸς, ου, ὁ, quæstio, tormenta, cruciatus: à pr. ind. pass. verbi βασανίζω, q. v.

Βασανίστειαι, i. e. διαλέγεται, aut διακρίνεται, seu βασανίζεται, à βασανεύω, f. ύσω, p. ευκα, id. qu. βασανίζω, q. v.

BA'ΣΑΝΟΣ, ου, ἡ, lapis quo probatur aurum; lapis Lydius; probatio, inquisitio per tormentum, cruciatus quivis, &c.

Βασήμεν, ibu, Dor. et Æol. pro ἔβημεν, 1. sing. f. 1. ind. m. verbi βαίνω, vel βάω, εω, q. v.

Βασσεῦται, Dor. et Æol. pro ἔβηται, progredientur, 3. pl. f. 1. ind. m. à βαίνω, vel βάω, f. 1. ind. m. βάσομαι, ibu.

Βασιλὶα, ας, ἡ, regnum, diadema: Et

Βασίλειον, ου, τὸ. sc. δῶμα, regia domus, regia: pl. βασίλεια, ων, τὰ, sc. δώματα, regum palatia. Et

Βασιλὶος, ου, ὁ καὶ ἡ, regalis.

Βασιλὶω, regno, præs. imperat. act. 2. sing. βασιλίνιον. præs. inf. act. Ion. pro βασιλεύειν· à βασιλεύω, f. υσω, regno, impero, &c.

ΒΑΣΙΛΕΥ'Σ, έως, Att. έως, Poët. et Ion. ῆος, ὁ, rex; qu. βάσις λαῶν, id est, λαὸς, judicium populi; βασίλεσσα, ἡ, regina.

Βασιλεύτερος, α, ὁ, compar. augustior, regno dignior: et in sr

βασιλεύσαι, regno dignè coluisse, inter reges primum : ἀβασίλευτος, rex.

Βασιλεύω regno, impero, sum rex : regnum adipiscor ; regnum creo, f. εύσω. p. βεβασίλευκα· a. 1. ind. act. ἐβασίλευσα· a. 2. inf. act. βασιλεῦσαι· ab eod.

* Βασιλεύω, f. εύσω, regis partes sequor, imperium. f. 1. m. ἔξομαι, regem ago, regio more ago ; regiam potestatem affecto, &c.

Βασιλῆι, regi, Ion. pro βασιλεῖ, dat. sing. Sic βασιλῆος, gen. Ion. et Poët. pro ῆος, à βασιλεύς, rex, q. v.

Βασιλήιον, ου, τὸ, regia, palatium, pro βασίλειον, ου, τὸ, Poëticè Dialysi : ab eod.

Βασιλῆος, ῆος, ἡ, regia ; quod à βασίλειος, per Dialysin. Ion. βασιλήος· ab eod. Th.

Βασιλήϊος, ον, ος, η, ον, regius, a, um : à βασιλεύς, rex, q. v. Hinc

Βασιληΐδης, augustè, regaliter, adv. poët. undè βασιλειότατος, augustissimè, comparat. et βασιλειότατα, augustissimè, superl.

Βασιλίσκος, ου, ὁ, regulus ; item quicula quadam, serpens, stella in corde leonis. Angl. BASILISK, sic dictus. Th. βασιλεύς, rex.

Βασίλη, ῆνος. et βασίλεννα, ας, ἡ, regina : ab eod. q. v

* Βάσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui potest, qui potest audiri, pervius, accessibilis, accessus ; stabilis, fixus, firmus : à

Βάσις, εως, ἡ, basis, gressus, gradus ; pes, planta pedis ; fulcimentum, vestigium ; locus in quo pes figi potest : à βαίνω, co, p. ind. pass. βέβασμαι, σαι, mutato η in α breve. Hinc Angl. BASE.

Βάσκ', pro βᾶθι, vade, accolora, 2. sing. præs. imp. act. à βάσκω, vado, Poët. pro βαίνω, co, vado : ab inus. βάω, ire facio.

ΒΑΣΚΑΙΝΩ, FASCINO, invideo ; criminor ; reprehendo ; indigner. f. ανῶ, p. γκα· a. 1. ind. act. ἐβάσκηνα· a. 2. ind. act. ἔβασκον· qu. à φάσκω ἀπὸ, dico horrenda, vel qu. φασκάνω, i. e. φάσι κανῶ, h. e. oculi interficiu.

Βασκανία, ας, ἡ, invidia, fascinatio ; obtrectatio, odium ; calumnia, et

Βάσκανος, ου, ὁ καὶ ἡ, invidus, maligaus, fascinans, obtrectator ; invisus, nefarius ; et indè

Βασκάνως, invidè, adv. à βασκαίνω, q. v.

Βάσσα, apud Poët. pro βαίνω, vado, eo.

Βασσύτερα, pro βέβηκότα, gradientur ; 3. pl. f. 1. ind. m. Æol. vel Dor. à βαίνω, f. 1. ind. m. Æol. vel Dor. verbi βαίνω, eo, vado.

Βάσυνα, ας, ὁ, Dor. pro βάθυνα, ης, ἡ, concavitas.

ΒΑΣΣΑ'ΡΑ, ας, ἡ, alvo βασσάρη, ης, ἡ, calceamenti genus ; item Bacchi nutrix, Baccha ; mereurix, et vulpes.

ΒΑΣΤΑ'ΖΩ, porto, bajulo, examino, exporto ; libro, sustineo, è medio tollo, deleo, sepelio, f. άσω. et Dor. άξῶ, p. βεβάσταχα· a. 1. ind. act. Βάστασε· a. 1. inf. act. βαστάσαι· a. 1. part. act. βαστάσας, ασα, αν, gen. ασης, ασης, ασης, quasi à βάω et τάω, q. v.

Βάσσομεν, Dor. pro βάσομεν, 1. pl. præs. subj. act. verbi βάω, quod à futuro formatum est. Th. βαίνω, eo.

Βασταζόσθω, præs. inf. med. turpiter et effeminatè vivere ; Prov. à sequente.

ΒΑ'ΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, mulierosus, effeminatus, cinædus ; à Batalo quodam Ephesio tibicine.

Βατάνιον, ου, pro πατάνιον, ου, τὸ, parva patina, patella ; dim. à πατάνη, ης, ἡ, patina, q. v. Delphorum est β pro π.

Βᾶτι, Dor. pro βᾶσι, its, 2. pl. a. 2. imperat. act. à βάω, quod ab ἔβην, a. 2. ind. act. verbi βαίνω, seu βάω, vado, eo.

Βατεῖον, f. ιῶ, caso, de animalium coitu venereo dicitur : undè βατεύων, maribus, et βατεύδεια, fœminis tribuitur ; per syne. βατεῖν. et βατεύδειαι, et βατεύοντα. pro βατεύουσαι, qu. à βατέω, ῶ, f. ήσω, idem ; calco, pro πατέω, q. v.

Βάτην, duo iverunt, Ion. et Dor. pro ἔβησαν, 3. dual. a. 2. ind. act. ἔβην· et βάτην, pro ἔβησαν, iverunt, in 3. pl. a. 2. ind. act. à βαίνω, seu βάω, vado, eo.

Βατὴς, ῆος, ὁ, qui incedit ; item meta, limen ; undè

Βατήσιος, ία, ιον, scansorius : à βαίνω, vado, eo.

Βατία, ας, ἡ, idem, ac βάτος, ου, ὁ, rubus, q. v.

Βατιάδη, ης, ἡ, poculi genus.

ΒΑ'ΤΟΣ, ου. ὁ, rubus, sentis ; qu. ἄβατος, inaccessus, vel à βία, vis, et ἄτη, lædo ; quod violenter lædat.

Βάτος, ου, ὁ, batus, nomen mensuræ liquidorum. à Hebr. בַּת. Βατὴς, ὴ, ὸν, verò pervius, accessu facilis.

Βατραχομαχία, ας, ἡ, ranarum et murium pugna, titulus carminis Homero tributi : à βάτραχος, rana, μὴς, mus, et μάχη, pugna ; quod à μάχομαι, pugno.

ΒΑ'ΤΡΑΧΟΣ, ου, ὁ, rana, Ion. βάτραχος, quasi à βοᾶν τραχέως. Est et tumor sub lingud, maximè pueros infestans.

Βαττολεύω, f. εύσω, p. ευκα, garrio, balbutio ; idem et ab eod. ac

Βαττολογέω, garrio, loquax, verbosus sum ; deblatero, nugor ; item balbutio, lingud titubo et hæsito, f. ήσω. p. βεβαττολόγηκα· a. 1. ind. act. ἐβαττολόγησα· 2. pl. a. 1. sub. act. βαττολογήσατε, et

Βαττολογία, ας, ἡ, inanis verborum repetitio, loquacitas ; cui opp. λακωνισμὸς, οῦ, ὁ, Lacænismus, breviloquentia ; idem titubatio in loquendo : à λόγος, et sequente.

ΒΑ'ΤΤΟΣ, ου, ὁ, Battus, nomen cujusdam Cyrenæorum principis, qui balbus fuit : item, Poëta garrulus et ineptus, qui eadem crebriùs iterabat. Hinc

ΒΑΤΤΥ'ΛΗ, ης, ἡ, naxa, fœmina pusilla ; quia βραδὺ.

Βαύω, vomiat, 3. sing. a. 6. act imperat. βαύω, βάτω, pro βάβι, βάτω· ab βάω, a. 2. ind. act. verbi βαίνω seu βάω, q. v.

ΒΑΥΒΑΩ, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, dormio ; item copio ; à βαυβὼ, οῦς, contract. ώ, ἡ, Baubo, matrix Cereris.

ΒΑΥ'ΖΩ, f. ξω, p. χα, latro, as : fictum à canum latratu ; βαῦ, βαῦ.

Βαυκαλία, ας, ἡ, et

Βαυκάλιον, ου, τὸ, patera, vas virorum. vas angusti oris.

ΒΑΥΚΟ'Σ, ὴ, ὸν, fugaeus, delicatus ; βαύζομαι, ὴ, ὸν, idem.

ΒΑΥ'ΝΟΣ, ὴ, ὸν, fornax, caminus : qu. ab ἀὸω, uro.

Βαύσδιον, Dor. pro βαύζειν, latrare. Vide βαῦζω, latro.

Βαφεὺς, ῆος, ὁ, tinctor, et

Βαφὴ, ῆς, ἡ, immersio ; item tinctura. macula, color : à βάπτω, tingo.

Βάφος, ους, ὁ, a. 1. part. act. et βάφη, 3. sing. a. 1. sub. act. à βάπτω, intingo.

Βᾶω, insuit. f. βάσω, p. βέβαφα p. ind. med. βάομαι, ire vel venire facio, transitivè : undè βᾶμι, βαίνω, eo, vado.

ΒΑ'ΑΛΛΩ, mulgeo, sago, f. ωλῶ, p. βέβαλκα. Dicitur et βάλλω, f. αλῶ, p. βέβαλκα, id. undè

Βδίλλα, ης, ἡ, hirudo, sanguisuga, Prov. xxx. 15.

Βδίλλιον, ου, τὸ, et βδίλλα, ης, ἡ, arbor quædam Arabica, et lachryma ejus.

Βδελυγμα, ατος, τὸ. et βδελυγμὸς, οῦ, ὁ, abominatio, res exsecranda, item fator : à βδελύσσομαι, exsecror. Th. βδέω, pedo.

Βδελυκτὸς, ὴ. ὸν, exsecrabilis, abominabilis, e, ut et

Βδελυρὸς, ὰ, ὸν, protervus, flagitiosus, impurus, scelestus : ab eod.

Βδελύσσομαι, et -ττομαι, abominor, exsecror, detestor, prop. os fatorem ; exhorreo, fastidio, f. ξομαι, p. βδελυγμαι· a. 1. ind. m. ἐβδελξάμην, ω, ατο· à

ΒΔΕ'Ω, f. ήσω et ήσω, PEDO, fatum ventris emitto ; fatore, puleo.

Βδῖλος, ου, ὁ, flatus ventris ; item crepitus ; fator gravis, ut extincte lucerne. Th. βδέω.

Βέβαα, ίνι, 1. sing. perf. ind. act. Ion. pro ἔβαα, detracto ι, et α in α mutato . et in 3. pl. βεβάασι, pro βεβήκασι· à βαίνω, eo. Alii volunt esse 1. sing. perf. ind. m. βέβαα· à βάω, ire facio, q. v.

ΒΕ'ΒΑΙΟΣ. ὰ, ὸν καὶ ὴ, stabilis, firmus ; qu. à βίβαα. comparat. βεβαίτερος, et in f. g. βεβαιέστερος. Hinc

Βεβαιότης, ητος, ἡ, stabilitas, firmitas.

Βεβαιόω, confirmo, stabilio, tutum reddo ; fidem facio, adfirmo, f. ώσω, p. βεβαίωκα· a. 1. ind. act. ἐβεβαίωσα· præs. inf. pass. βεβαιοῦσθαι· perf. ind. pass. βεβαίωμαι· a 1. ind. pass. βεβαιώθην. Th. βέβαιος, firmus.

Βεβαίως, adv. firmè, tutò, explorato, et

Βεβαίωσις, ίως, ἡ, confirmatio, corroboratio : ab eod. q. v.

Βέβηκα, *ivi*, Ion. per Syncop. pro ἐβέβηκειν, 1. pl. perf. indic. act. verbi βαίνω, *eo*; at βεβάκειν est perf. inf. m. Poët. pro βεβηκέναι· à βέβακα, perf. ind. m. verbi βαίνω, à βάω, *ire facio*, q. v.

Βεβαώς, Dor. pro βεβηκώς, perf. part. act. à βαίνω, *eo*, *vado*, q. v. .

Βέβηλος, ος, ὁ ϗ ἡ, *profanus*, Dor. pro βέβηκος, ος, ὁ ϗ ἡ, q. v.

Βεβηκώς, ὼς, ὁς, *gressatus*, a, um, perf. part. pass. à βαίνω, *gravo*. Th. βέβηκας, *ausus*.

Βεβηκώς, Ion. pro βεβηκώς, excepto ς, perf. part. act. ab eod. verbo, q. v.

Βέβηκα, *ingressi sunt*, Ion. et Dor. et per Syncop. pro ἐβεβήκεσαν. et hoc pro ἐβεβήκεισαν. 3. pl. plusq. p. ind. act. à βαίνω, *eo*, perf. ind. act. βέβακα, et Ion. βέβηκα.

Βέβηκα, *tinxi*, perf. ind. act. à βάπτω, *intingo*, q. v.

Βέβηκε, ὼτος, ὁ, *stans*, perf. part. act. Dor. et per Sync. pro ἐβεβηκὼς· à βαίνω, *eo*, *vado*, vel perf. part. med. à βέβακα, perf. ind. med. verbi βαίνω, *eo*, à βάω, *ire facio*, q. vide.

Βέβηκα, *bui*, perf. ind. act. ἐβέβηκειν, pl. perf. indic. act. Ion. pro ἐβέβηκεσαν, ejusd. verbi, q. v.

Βέβηκε, ος, ὁ καὶ ἡ, *profanus*, non *initiatus*. Th. Βωλὸς, *limen domûs*.

Βεβήλου, *profano*, *contamino*, f. ήσω, p. βεβήλωκα· a. 1. ind. act. ἐβέβηκα· ab eod. Th.

Βεβήλωσις, εως, ἡ, *profanatio*.

Βεβηλωτὶ, adv. *casto*, *invitè*: à βέβηλος, *casus*.

Βέβηκα, *vim intuli*, perf. ind. act. à βάω, q. v. et perf. part. pass. βεβημένος, *vi structus*. Th. βάω, *vio*.

Βέβημαι, 1. sing. perf. indic. pass. et in 3. sing. ἐβέβητο, *vita peracta est*, impers. ἐβεβήμεσαν, *vivendo peracto*, perf. part. pass. à βάω, *vivo*, q. v. Th. βάω, *vita*.

Βέβηκα, *necui*, p. ind. m. verbi βλάπτω, *noceo*, q. v.

Βέβηκμαι, *offensus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. ἐβεβήκμην, perf. part. pass. ejusd. verbi, q. v.

Βεβήκησα, *pulsavi*, 1. sing. perf. ind. act. à βηκέω, q. v.

Βέβηκα, perf. ind. act. à βλάπτω, *noceo*, q. v.

Βέβηκας, 2. sing. p. ind. pass. *vulneratus es*, Ion. pro ἐβεβήκεσαι. à perf. ind. pass. ἐβέβηκμαι, σαι, ται; verbi βάλλω, *jacio*.

Βεβήκασι, Ion. pro βεβήκασι, 3. pl. perf. ind. pass. ἐβεβήκεσο, augmento neglecto, et Ion. pro ἐβεβήκεντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Βέβηκα, *jaculatus sum*, perf. ind. act. ἐβέβηκα, Ion. pro ἐβεβήκεσι, 3. sing plusq. perf. ind. act. et

Βέβηκμαι, σαι, ται, perf. ind. pass. unde ἐβεβήκεσο, part. perf. pass. βεβηκόσι, perf. ind. pass. à βέβηκα, *jacio*, q. v.

Βεβήκατο, Ion. pro ἐβεβήκεντο, 3. pl. perf. ind. pass. à βεύω, *clamo*, q. v.

Βεβήκεσαν, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. et Pleon. τὸ ε, pro βέβηκαν. à βέβηκα. Sed

Βεβηκέναι, *ejecti erant*, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. et adjecto augmento pro ἐβεβήκεντο, ab βεβήκεμαι, plusq. perf. ind. pass. verbi βάλλομαι, unde 3. pl. Ion. βέβηκντο, et interjecto ε, βεβήκεντο, et Ion. adjecto augmento α, ἐβεβήκεατο. Alii à βαλέω, f. ήσω, insuitato pro βέβηκα, *jacio*, derivari malunt.

Βεβηκόμενος, *agitatus*, pro βεβηκόμενος, p. perf. pass. verbi βάλλω, *jacio*, q. v.

Βέβηκα, *volui*, p. ind. med. verbi βάλλομαι, q. v.

Βεβήκομαι, *deliberavi*, perf. ind. pass. ἐβεβηκόμην, perf. infin. pass. verbi βαλεύω, *consulto*. Th. βουλὴ, *consilium*.

ΒΕΒΡΑ'Χ, et βερβήξ, ῆκος, ὁ, Att. pro μανδύας, quæ species *apuæ*, piscis, in nom. pl. βεβρᾶκες, ῶν, οἱ.

Βέβρεγμαι, *irrigatus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. et part. βεβρεγμένος, *madidus*: à βρέχω, *rigo*, q. v.

Βεβρέμαμαι, *strepui*, 1. sing. p. ind. act. à βρέμω, *fremo*, q. v.

Βέβρηκα, ας, *pare illa, quæ inter maxillas est*.

Βέβρικα, *gravis fui*, 1. sing. perf. ind. med. verbi βρίθω, q. v. perf. part. med. βεβρίθώς, ὼς in fœm. g. βεβρίθυια.

Βεβρωκμένος, *abrasus*, perf. part. pass. à βρίθω, f. σω, *sum gravis*, q. vide.

Βέβρεχα, 1. sing. p. ind. m. vel Att. pro ἐβέβρεχα, 1. sing. perf. ind. act. à βρέχω, f. ξω, *irrigo*, vide.

Βέβρυχα, *fremui*, 1. sing. p. ind. act. vel med. verbi βρύχω, f. ξω, *stridoo*, q. v.

Βεβρώθοις, *comederes*, 2. sing. opt. præs. act. verbi ἐσθίω, f. φάγω, *comedo*, *depasco*. Alii dicunt esse positum pro βεβρώκοις, 2. sing. opt. perf. act. à βρώσκω, f. φάγω, p. βέβρωκα, *comedo*, q. v.

Βέβρωκα, *comedi*, perf. indic. act. βεβρώκειν, plusq. perf. ind. act. Ion. pro ἐβεβρώκειν, verbi βρώσκω, *comedo*, f. βρώσω, q. v.

Βεβρὼς, per Sync. pro βεβρωκὼς, perf. part. act. ejusd. q. v.

Βέβυσμαι, vel βέβυσμαι, *pavi*, perf. ind. act. verbi βύσκω, ab inus. βύω, q. v.

Βεβυσμένος, Ion. et Dor. pro βεβυσμένος, *celebris*, *clarus*, perf. part. pass. à βύω, f. ύσω, *beo*, *clamo*, q. vide. Alii à βύω, pro βύσσω, f. βύσω, vel θύσω, p. βέβυκα, vel βέβυσμαι, *pasco*, formant; sed diverso sensu.

Βεβὼς, ῶτος, Att. et Ion. pro βεβηκὼς, *progressus*; unde Att. βεβᾶσι, et sublato κ, βεβᾶς; contractè βεῶς, perf. part. act. verbi βαίνω, *eo*, q. v. Alii, tamen, dicunt esse part. perf. med. contr. à βέβαα, q. v.

Βέβυ, *aqua*, Phrygibus.

Βεβυζύκα, ὁ, pro Βεβυζύκης, nomen Idoli, indecl. Hesy. *Dominus mus-carum*. Metaphoricè Satanas tribuitur.

Βέβῃς, *ivisti*, Ion. pro βῇς, 3. sing. a. 2. sub. act. à βαίνω, seu potius à βάω, conjug. sec. id. signific.

Βεβίωμαι, *vivam*, pro βιώσομαι, Poët. f. 1. ind. med. adjectio σ, à verbo inus. βιάω, f. βιόω, *vivo*.

Βεβιὼ, *ivero*, Poët. pro βῶ, 1. sing. a. 2. sub. act. enim Ionea dicant βίω, inde ι inserto βείω· sic. βείομεν, 1. pl. pro βῶμεν· à βαίνω, seu βάω, *vado*, *eo*.

Βέκος, Phrygas panem vocant *hoc* et *beccum*.

Βεκκεβίληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *delirus*, *stupidus*; item *antiquus*, quasi ante βέκος, *panem* et σελήνη, *lunam*.

ΒΕ'ΚΚΟΣ, seu βέκος, ου, ὁ, *panis*, Phrygum linguâ: item *annus*.

Βέλεα, *tela*, acc. pl. item

Βελέεσσι, et βελέεσσιν, Ion. et Poët. pro βέλεσι, dat. pl. à βέλος, *telum*, q. v.

Βέλεμνον, ου, τὸ, idem quod βέλος, *telum*, *sagitta*.

Βέλεσσιν, dat. pl. pro βέλεσι, Poët. à βέλος.

Βελιὰλ, ὁ, *Belial*, nomen origine Heb. Lat. *sine jugo*, vel *nec quem*.

ΒΕ'ΛΛΕΡΑ, ων, τὰ, *mala*. Etymol. à βάλλω, q. v.

Βελλεροφόντης, ου, ὁ, Dor. Βελλεροφόντας, α, ὁ, fuit Glauci regis Ephyræ filius.

Βελὸν, ὀς, ἡ, *acus*: item nomen piscis: a seq.

ΒΕ'ΛΟΣ, ους, vel εως, τὸ, *telum*, *jaculum*, *sagitta*, *et quicquid vulnerat*; *fulmen*; *ictus*, *et dolor ex ictu illatus*: dat. pl. βελέεσσι, Ion. et Poët. qu. à βάλλω, *jacio*.

Βελίσσειν, ους, ἡ, *locus ad tela explodenda*. *vallum*: item *machina bellica*, *aries*, *balista*: qu. à βελὸν ἴσσειν.

ΒΕ'ΛΤΕΡΟΣ, ίων, ίον, *melior*; Poët. pro βελτίων, ον, q. v.

Βελτιὸν, f. ώσω, p. ωκα, *meliorem reddo*: à

Βελτίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, compar. irreg. ab ἀγαθὸς, *bonus*, superl. βέλτιστος, η, ον, *optimus*: hinc

Βέλτιστα, adv. *optimè*.

Βελτίω, acc. sing. nom. voc. vel acc. pl. à βελτίων, alias ο, et ον, contr. ω, compar. ab ἀγαθὸς, *bonus*.

Βελβελίζω, f. ίσω, p. ικα, *in gyrum ago*, vel *ut turbonem*, *quo pueri ludunt*; *circumago*, *volvo*. A

ΒΕ'ΜΒΗΞ, ηκος, ὁ, *turbo*, *trochus*. Scribitur et βέμβιξ, ικος, ὁ, idem.

Βένθεα, nom. pl. à

Βένθος, ους, τὸ, *profunditas*, *fundum*: dat. pl. Ion. βένθεσσι. Th. βάθος, idem.

Βενιαμὶν, ὁ, nomen viri, Βενιαμῖτον. Hebr. *filius dextræ*.

Βίοτος, Dor. pro βίστος, *optimus*, superl. ab ἀγαθὸς.

Βίομαι et βιόομαι, *vivam*, 1. sing. f. 1. ind. med. Poët. pro βιώσομαι verbo inus. βίω, *vivo*.

BE'BEPI, τό, Indicâ linguâ *concha, qua unionem continet.*

Βέρεθρον, Att. et per Sync. **βέθρον**, pro **βλέθρον**, ου, τό, *barathrum fossa, profunditas*: παρὰ τὸ **βαθύς**, *profundus.*

Βερενίκη, ης, ἡ, nomen mulieris, per Apocopen pro **Βερενίκαι**, ὁ. Gr. *afferens victoriam.*

Βερόη, ας, ἡ, *Berœa*, nomen urbis, qu. **βαρεῖα**, *ponderosa.* Hinc

Βεροεαῖος, αία, αῖον, et **Βεροιαῖος**, *Berœensis.*

Βερονίκη, ης, ἡ, Dor. pro **Βερενίκη**, ης, ἡ, nomen mulieris, alii legunt **Βερενίκη**. **Βερονίκη**, autem Macedonicè dictum pro **Φερενίκη**, propr. nomen mulieris, q. d. *ferens victoriam.*

BE'TION, ου, τό, *betium*, herba: aliter *dictamnus.*

BEΥ'ΔΟΣ, ους, τό, *vestis genus*, varium aut purpureum.

BH', *imitatio vocis ovium balantium*; undè **βήζω**, *clamo*, βῆ, *ut oves*, *bale*; *clame.*

Βᾶ, *foit*, pro **ἦν**, Ion. 3. sing. a. 2. ind. act. ab **ἴημι**, βῆς, *iveris*, 2. sing. a. 2. sub. act. à **βαίνω**, vel **βάω**, *vado, eo.*

Βαΐα, ων, τὰ, *oves.* Hes. **Βαΐα**, τὰ, Hipp. à βᾶ, q. v.

Βαϑυδαρῆ, ας, ἡ, nomen loci. Hebr. interpretat. *domus transitûs.*

Βαθωνία, ας, ἡ, nom. villæ Hebr. interpretatur Lat. *domus afflictionis.*

Βαθσεδὰ, ἡ, nomen piscinæ, *domus beneficentiæ.*

Βάϊ, *vade*, pro quo βᾶ, et βᾶϑι, 2. sing. a. 2. imperat. act. à **βαίνω**, vel **βάω**, *vado, eo.*

Βαϑλεὲμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. interpret. *domus panis*: vocatur et *urbs Davidis.*

Βαϑσαϊδὰ et **Βαϑσαϊδὰν**, ἡ, nomen urbis, ἁλιεῖον. Hebr. *domus piscationis.*

Βαϑφαγὲ, ἡς. ἡ, nomen villulæ. Hebr. interpret. *domus ficuum præcocium.*

Βᾶλος, ου, ὁ, propr. nomen viri; necnon fluvii.

ΒΗΛΟ'Σ, ου, ὁ, *limen domûs*, vel *templi quod calcatur*: q. à **βάω** et **λίαν**, *quod per limina sæpiùs eatur.*

Βῆμα, ατος, τὸ, *gressus, vestigium*; item *tribunal, suggestus*; à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi **βαίνω**, vel **βάω**, *ascendo.*

Βήμενος, Dor. et Poët. pro **βάς**, a. 2. infinit. act. à **βαίνω**, vel **βάω**, *vado, eo.*

Βᾶν, βᾶς, βᾶ, Ion. et Poët. sine augmento, pro **ἔβην**, &c. **βῆναι**, a. 2. inf. act. à **βάω**, vel **βαίνω**, *eo, vado*, q. v.

Βᾶξ, βηχὸς, ἡ, *tussis.*

BH'ΡΟΣ, *birrus*, vestis genus.

BH'ΡΥΛΛΟΣ, ου, ὁ ἡ, *beryllus*, gemma.

Βησάμενος, nom. sing. masc. a. 1. part. med. *qui ascendit*: à **βαίνω** a. 2. ind. m. **ἐβησάμην**,

Βῆσαν, *iverunt*: 3. pl. Ion. a. 1. vel 2. ind. act. pro **ἔβησαν**, ab **βήσω**, a. 1. vel **βῶ**, a. 2. ind. act. à **βάω**, vel **βαίνω**, *eo, vado*, q. v.

Βῆσε, *imposuit*: pro **ἔβησε**, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab inusitat. **βάω**, f. **βήσω**, *ire facio*, q. v.

Βήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab eodem, q. v.

Βήσετο, *ascendebat*: 3. sing. imperf. ind. m. Ion. pro **ἐβήσετο**, verbi **βήσομαι**, quod à f. 1. ind. m. verbi **βαίνω**, transformatur in præs. undè **ἐβησόμην**, imperf. ind. med.

Βήσομαι, *progrediar*; f. 1. ind. m. verbi **βαίνω**, *eo, vado.*

Βήσομεν, 1. pl. f. 1. ind. vel per syncopen pro **βήσωμεν**, 1. pl. a. 1. sub. act. à **βαίνω**, *eo*, seu **βάω**, *ire facio*, f. **βήσω**, a. 1. ind. act. **ἔβησα.**

ΒΗ ΣΣΑΙ, ῶν, αἱ, *loca in montibus, per qua gradi possumus*; *saltus, valles profundæ, convalles*; reperitur et sing.

Βήσσης, *vallibus*, dat. pl. Ion. ab eodem.

Βησσήεις, ησσα, ν, gen. εντος, *saltuosus*: à **βῆσσα**, q. v.

Βήσσω, vel **-ττω**, f. ξω, p. χα, *tussio*: qu. à **βία**, *vis* vel potius à **βᾶξ**, q. v.

Βησσωμὶς, ῖδ, ὁ, *saltatio concinno gressu*, seu *ad sonum*: et indè

Βησσώμων, ονος, ὁ, *saltator ad sonum*: qu. à **βάω**, *ire facio*, et **ᾄδω**, *apto*, q. v.

Βήτην, *duo* vel *ambo iverunt*, Poët. et Ion. pro **ἐβήτην**· 3. dual. a. 2. ind. act. **ἔβην**, à **βαίνω**, *eo*, q. v.

BI'A, ας, ἡ, *vis, robur*: *violentia, contumelia, injuria*; : **βίαι**, pl. Hom. μετὰ **βίας**, *cum vi.*

Βιάζει, *urget*: Ion. pro **βιάζῃ**, 2. sing. præs. imperat. m. et

Βιάζῃ, 2. sing. imperat. præs. m. Dor. pro **βιάζου**, à

Βιάζομαι, f. **σομαι**, a. 1. ind. med. **ἐβιασάμην**, in mediâ formâ, idem ac **βίομαι**, et **βιάζω** at frequentiùs apud oratores, *vim affero, opprimo, vi efficio, cogo*: item *mitor*, et *stupror*: passivè, *opprimor, urgeor, cogor*; à

Βιάζω, *vim affero, urgeo*; f. **σω**, p. **βεβίακα**. Th. **βία**, *vis.*

Βίαιος, αία, αιον, et **βίαος**, ου, ὁ ἡ ὁ, *violentus*, *a, um*, item *injurius*, et *coactus*; et **βιαίτερος**, comp. ab eodem.

Βιαίως, adv. et **βίᾳ**, adverbialiter *violenter, cum vi*; à **βίαιος**, quod à **βία**, *vis.*

Βιάσῃσι, *cogere, vim afferre*: præs inf. med. à **βιάσομαι**, quod ab eod.

Βιάσθω, *urgeat, vim inferat*; 3. sing. præs. imperat. m. contr. **βιάεσθω**, **βιαίσθω**, **-άσθω**, à **βιάζομαι**, quod vide.

Βιαστὴς, οῦ, ὁ, *qui vim infert, latro, victator*: Matt. xi. 12. Philo de Agricultura; vix alibi: ab eodem.

Βιατὰς, ᾶ, ὁ, *fortis, strenuus*, Dor. apud Pind. pro **βιαιὸς**, ᾶ, ὁ, ἡ, ἁλιεῖς, ab eodem, q. v.

Βιβᾶω, -ῶ, Poët. idem ac **βιβάζω**, f. **άσω**, et **ήσω**, p. **αμαι**, et **ωμαι**, Ion. et Poët. hinc perf. ind. pass. **βεβίημαι**, et part. **βεβιημένος**, *coactus.*

Βιβάζω, f. **σω**, p. **αμαι**, *ire* vel *venire facio, vi admoveo, admitto, inst.* Th. **βαίνω**, *eo, vado.*

Βιβάς, άντος, *gradiens, ascendens*, præs. part. act. à **βίβημι**, loco **βάω**, vel part. a. 2. act. pro **βάς**, ab eodem, q. v.

Βιβάω, -άσω, et **βίβημι**, *gradior, incedo*, Poët. pro **βαίνω**, *eo*; f. **ήσω**, in compos. **-βάσω**, et f. 1. m. **-ήσομαι**. a. 1. ind. act. **-έβησα**. part. præs. act. **βιβάων**, **-άουσα**, et **βιβᾶς**, præs. ind. pass. **βεβάᾳμαι**, *incor.* a. 1. ind. pass. **-εβάᾳτην**. f. 1. med. **-εβήσομαι**. a. 1. ind. m. **-εβησάμην.**

Βιβλαρίδιον, **βιβλάριον**, et **βιβλίον**, ου, τὸ, *libellulus, cedicillus*; *duo priora contemptum habent.* Th. **βίβλος**, *liber.*

Βιβλία, ων, τὰ, pl. *Biblia, Scriptura sacra*: à

Βιβλίον, ου, τὸ, *liber, schedæ.* Th. **βίβλος**, *liber.*

Βιβλῖνος, ίνη, ῖνον, *Biblinus*, natus in Biblinis montibus Thraciæ: *charteceus.* **Βιβλῖνος**, ίνου, οἶνος *Biblinum*, à vite Thraciæ, quæ dicta fuit **Βιβλίς.**

Βιβλιογράφος, ου, ὁ ἡ ὁ, *librorum scriptor, librarius*: à **βιβλίον**, quod à **βίβλος**· et **γράφω**, quod à **γράφω**, *scribo.*

Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, *Bibliotheca librarii*: ex **βιβλίον**, et **θήκη**, quod à **τίθημι**, *pono, loco.*

Βιβλιοπώλης, ου, ὁ, voc. sing. **βιβλιόπωλα**, *Bibliopola, venditor librorum.* Th. **πωλέω**, *vendo.*

Βιβλιοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, *libellio, librum ferens tabellarius.*

Βιβλιοφυλάκιον, ου, τὸ, *Bibliotheca, locus ubi libri custodiuntur et adservantur.*

BI'ΒΛΟΣ, ου, ἡ, *liber*; *liber arboris, ut tiliæ.* Ern.

Βιβρώσκω, f. **βρώσομαι**, p. **βέβρωκα**, *edo, comedo, depasco*; idem ac **βρόσκω**, *comedo.*

Βιδύντες, Dor. pro **βιόντες**, *viventes*: præs. part. act. nom. pl. à **βίος**, *vivus*, f. **ώσω**. Th. **βίος**, ου, ὁ, *vita.*

Βίη, Ion. pro **βία**, ας, ἡ, *vis, fortitudo*, q. v.

Βεβιήκατο, *cogebat*: 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. pro **βιάσατο**. à **βία**. Th. **βία**, *vis.*

Βίηφι, pro **βίᾳ**, dat. sing. adverbialiter, *vi, violentèr*: φι est Paragoge Poët. et reddit vocem **βίη-**: à **βία**, *vis*, Ion. pro **βία**, q. v.

Βιθυνία, ας, ἡ, nomen provinciæ Asiæ minoris. Or. q. d. **Βαθυνία**, à **βάθυνος**, ου, ὁ, *fovea*, quod a **βάθος**, *profunditas.*

ΒΙΚΟΣ, ε, ὁ, *urna amata, urceus, dolium.* Βικίον, et ζωδίον, ε, τὸ, dim. *urceolus*; est etiam *vicia.*

ΒΙΝΕΩ, ῶ, *ineo, ceo*: f. ήσω. p. βέβινκα. qu. à ζαίνω, vel à ζίω, q. v.

Βιὸς, *vivit*: 3. sing. præs. ind. act. contr. à ζίων. Hinc ζώμεν, *vivam*, opt. præs. med. contr. à ζίος, *vita*, q. v.

Βιογλυφέω, ῶ, f. ήσω p. ησα, *vitam alicujus describo*, part. præs. pass. contr. ζιογλυφόμενος.

ΒΙΟΣ, ε, ὁ, *vita, victus, facultates; vivendi ratio instituta, ars ac; res omnis ad vitam sustentandam necessaria; vulgus, populus.* At

Βιός, ε, ὁ, *arcus, nervus arcûs*: qu. ζῆς, i. e. *vi tenditur.*

Βιόω, *victum quæro, vivo*: f. ώσω, Βιώσομαι, 2 pers. sing. a. 1. sub. act. à ζίος, ε, ὁ, vel

Βιοτὴ, ῆς, ἡ, *vita*; à ζίος, q. v.

Βίοτος, ου, ὁ, idem, et ab eod.

Βιοτικὸς, ἡ, ὸν, idem ac ζωτικὸς, ἡ, ὸν, q. v.

Βίοτος, *victus*: gen. sing. Ion. pro ζίου, à

Βιότος, ε, ὁ, *vita, victus, facultates*; idem Poët. ac ζίος, q. v.

Βιὸς, *qui vixit*: a. 2. part. act. ex ζίω, ut ἐκ ἐξ ex ἔδω· quod ἰδίων, est 1. sing. a. 2. ind. act. à ζίωμι, Ion. sec. conjug. quod à ζάω, *vivo*. Th. ζίος, *vita.*

Βιόω, præs. inf. med. Ion. et Poët. pro ζάω, præs. inf. act. verbi ζάω, *vivo*, ab eodem q. v.

Βιοφθόρος, ου, ὁ ξ ἡ, *vitam corrumpens, vitæ corruptela*: et in voc. neut. βιοφθόρον ex ζίος, et φθόρος, *corruptio*, q. v.

Βίος, ὁ, *vivo*: f. ώσω, et f. 1. m. ώσομαι. p. βέβιωκα. a. 2. ind. act. 1. pl. ἔβιωμεν (à ζίωμι, conjug. sec. ind.) indè opt. ζίωμεν, inf. ζιῶναι. part. ζιὰς. perf. ind. pass. βεβίωμαι· a. 1. ind. m. ἐβιωσάμην. Th. ζίος, *vita.*

Βίος, vel βίσσος, *bos quidam silvestris.*

Βίοτα, ης, ἡ, idem quod ζίος, q. v.

Βίων, *viverem*: Att. pro ζοίην· a. 2 optat. act. à ζίωμι, vel præs. optat. act. à ζάω, ῶ, *vivo*. Th. ζίος, *vita.*

Βιὼς, *vive*, 2. sing. imperat. a. 2. act. verbi ισυsitat. ζίωμι, *vivo.*

Βίων, ὁ, *Bion*, Philosophus.

Βίωσα, *vixisse*: a. 2. inf. act. ab ζίωμι, quæ qu. à ζάω. Th. ζίος, *vita.*

Βιώσας, a. 1. inf. act. ab eodem.

Βιωτὸς, ὸν, ὁ ξ ἡ, *spem vitæ servanda habens, tenabilis; vitalis*: ab eodem.

Βίωσις, εως, ἡ, *ipsa vivendi activa, vitæ exactio.*

Βιωτικὸς, ἡ, ὸν *vitalis, ad vitam sustentandam pertinens, secularis*, &c. à ζάω, vel ζίωμι, *vivo*, q. v.

Βιωτὸς, in neut. gen. *vivendum*: à Βιωτὸς ὸ, ὸν, *vitalis*: à ζάω, *vivo*, q. v.

Βιώτω, *vivito*, 3. sing. a. 2. imperat. act. à ζίωμι, quod à ζίω. Vide ζάω, *vivo.*

Βιωφελὴς, ὸς, ὁ ξ ἡ, *vitæ utilis*: ex ζίος, *vita*, et ὠφελέω, *prosum.*

Βλαβὲρὸς, præs. inf. act. priscum et Poët. verbum pro βλάπτειν, *nocere.* Hinc a. 2. ind. act. ἔβλαβον.

Βλαβὴς, *lasus*: et in f. g. εῶτα a. 2. part. pass. à βλάπτω, *lædo*, q. v.

Βλαβερὸς, ὴ, ὸν, *noxius, a, um, damnosus*: et inde

Βλαβερῶς, *perperàm*, adv. à βλάπτω, *noceo*

Βλάβη, ης, ἡ, *noxa, damnum, detrimentum*: à p. ind. m. βέβλαβα, verbi βλάπτω, *lædo, noceo*, q. v.

Βλαβῆναι, *lasum esse*: a. 2. inf. pass. et

Βλαβήσομαι, f. 1. ind. pass. ab eod. q. v.

Βλάβες, ος, τὸ, idem quod βλάβη, q. v.

Βλαβῶ, *nocebo*, 1. sing. f. 2. ind. act. à βλάπτω, *noceo*, quod vide.

Βλαδὰ, ᾶν, τὰ, *immatura*: à βλάζω, seu potiùs ἐφηβὸς, *germen*, q. v.

Βλάζω, *stultus sum*: qu. à βλαδὴς, *inutilis*, q. v.

ΒΛΑΙΣΟ'Σ, ὴ, ὸν, *valgus cui distorta sunt crura, blæsus, balbus*: dicitur et βλαισὸς, gem. σ Poët. à βλάπτω, *lædo*, q. v.

Βλακία, ας, ἡ, *socordia, stupor, mollities*, et

Βλακεύω, f. εύσω, p. ευκα, *socordia me dedo, stupeo, torpeo*: huic opp. στυδάζω. Item

Βλακὼδὴς, ὴ, ὸν, *ignavus, socors, mollis, stultus*: et exindè

Βλακικῶς, adv. *ignavè, tardè.* Omnia à βλαξ, *iners*, q. v.

Βλάνος, ε, ὁ ξ ἡ, vel -ος, -η, -ον, *lippus, cæcutiens; ignavus.*

ΒΛΑ'Ξ, βλακὸς, ὁ, *piscis quidam inutilis*, siluro similis; item *ignavus, iners; obscœnus, nefarius, fœdus, impius*: qu. à βάλλω, *abjici dignus.*

Βλάπτω, 3. sing. præs. sub. act. βλάπτῃ· pro βλάπτωσι, præs. part. act. f. g. à

ΒΛΑ'ΠΤΩ, *lædo, noceo; sum impedimento*: cum acc. f. ψω, p. βέβλαφα, a. 1. ind. act. ἔβλαψα. a. 2. ind. act. ἔβλαβον. f. 2. ind act. βλαβῶ. præt. ind. pass. βέβλαμμαι. a. 1. ind. pass. ἐβλάφθην. a. 2. ind. pass. ἐβλάβην. a. 2. part. pass. βλαβὶς. et in f. g. εῖσα, a. 2. inf. pass. βλαβῆναι. f. 2. ind. pass. βλαβήσομαι. præt. ind. med. βέβλαβα. Hinc Angl. TO BLAST.

ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, *germino, fruticor; produco, profero*: f. βλαστήσω. p. βεβλάστηκα. a. 2. ind. act. ἔβλαστον.

Βλάστημα, ατος, τὸ, *germen*: à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi βλάστανω. Angl. A BLOSSOM.

Βλαστήσατω, 3. sing. a. 1. imperat. act. et

Βλαστήτω, *germinabo*: f. 1. ind. act. ab eodem.

Βλὴς, ὸς, ὁ, nomen viri; sed βλησὸς, ὰ, ὸ, *germen.*

Βλασφημία, ἡ, *obscœna, fœda, malè ominata loquor; impiè loquor, convicior, maledictis laceso*: imperf. ind. act. ἐβλασφήμουν, ων, ν, ήσω, p. ηκα. præs. ind. pass. βλασφημοῦμαι, *malè audio, tanquam blasphemus accusor*: perf. ind. pass. βεβλασφήμημαι. f. 1. ind. pass. βλασφημηθήσομαι, et

Βλασφημία ας, ἡ, *blasphemia, obscœnitas, fœditas*, vel *impietas sermonis, maledicentia*: à

Βλάσφημος, ε, ὁ ξ ἡ, *obscœnus, infamis; impiè in Deum, blasphemus conviciator, maledicus*: qu. à βλάπτω φήμη, vel potius à βλαξ, *impius*, et φήμι, *dico*, q. v.

* Βλασφήμως, *ignominiosè*, adv.

ΒΛΑ'ΤΤΙΟΝ, βυζάντιον, ε, τὸ, *os anterius narium purpuræ*: Matthiolus dicit esse *onychem*, vel *conchylam Indicam.*

ΒΛΑΤ'ΤΑΙ, ῶν, αἱ, *genus calceamenti.*

Βλαφὴς, *lasus*: a. 1. part. pass. βλαφθῆναι. a. 1. inf. pass. à βλάπτω, *lædo*, q. v.

Βλίμην, ίου, ίτου, a. 2. opt. m. à βλάμι, *percutio*: quod à βάλλω ut δίμην, ίο, ίτο, à τίθημι.

Βλὶς, *percussus*: a. 2. part. act. verbi βλάμι, *percutio*; vel per ασυnc. pro βλαδὶς, a. 1. part. pass. à βάλλω, *jacio*, q. v.

Βλιμεώνη, f. ωσω, p. ωκα, *truculus oculis circumspicio, minor*: quod à

Βλίμμα, ατος, τὸ, *vultus, intuitus, aspectus*: à βλέπτω, *aspicio*, q. v.

ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *mucus.* Hinc

Βλεννὸς, ὴ, ὸν, *ignavus*: et

Βλεννώδης, ους, ὁ ξ ἡ, *mucosus.*

Βλέπουσα, Dor. pro βλέπουσα, *aspiciens*: præs. part. act. f. g. à

ΒΛΕ'ΠΩ, ω vel πῶ, *aspicio, intueor; specto, verso*; item *sedulò caveo; rationem habeo, vivo*: f. ψω. præt. βέβλεφα. a. 1. ind. act. ἔβλεψα. præt. ind. pass. βέβλεμμαι· qu. βάλλω ὄπτα.

Βλίτυγγες, et βλίτυγγος, ου, αἱ *segetes*: qu. à βαλεῖν, quia rejectanea.

Βλεφαρίζω, f. ίσω, *nicto, crebrò connivco*: et

Βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, *cilium*; seu βλεφαρίδες, ων, αἱ, in plur. frequentiùs, *cilia, pili palpebrarum*; item *palpebræ.*

ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ε, τὸ, *palpebra, pellis tegens oculos*: qu. βλέπτω φάος, id est, *videt tegmen*: vel quia *in* τῷ βλέπων λαμπτὸν.

Βλέψις, εως, ἡ, *ipsa intuendi actio, intuitus*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi βλέπω, *intueor*, q. v.

Βλητὸς, *ictus, trajectus*: a. 1. part. pass. βληθῆναι, a. 1. inf. pass. βληθέντι, a. 1. imperat. pass. βληθὲντι, a. 1. sub. pass. à βάλλω, *percutio*, q. v.

Βλῆμα, ατος, τὸ, *jactus, ictus, vulnus*. Th. βάλλω, *jacio*.

Βλήμενος, *ictus* : per Aphær. vel Ion. et Poët. pro βεβλημένος, perf. pass. à βάλλω, perf. ind. pass. βέβλημαι. Alii volunt à βλέω, formare.

Βλῆσθαι, *jactum esse*, abjecto augmento et reduplic. pro βεβλῆσθαι, perf. inf. pass. à βάλλω, q. v.

Βλῆτο, Poët. et Ion. pro ἐβέβλητο, 3. sing. pluq. p. ind. pass. ejusd. verbi.

Βλήτεσσι, dat. pl. Ion. à

Βλῆτρον, ου, τὸ, *clavus ferreus aut ligneus, pessulus* : ab eod. Th.

ΒΛΗΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *bale ut ovis* ; *vagio ut infans*.

Βλήχωδαι, (præs. inf. med. à βλήχωμαι), Poët. pro βληχᾶσθαι, *balare*, à βληχάομαι. Unde

Βληχή, ῆς, ἡ, *balatus* : unde Angl. BLEAT.

Βλήχρων, ατος, τὸ, idem, et ab eodem. Th.

ΒΛΗΧΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *debilis, imbecillis ; validus, robustus* : ut et βληχρὸς. Hinc βληχρῶς, adv.

Βλῖξ, *continenter, assidùè*, adv. qu. à βολῖ. *ictus*.

ΒΛΙ'ΤΟΝ, ου, τὸ, *blitum, olus insipidum*.

ΒΛΙ'ΤΤΩ, f. βλίψω, p. βέβλιμμαι, *exprimendo aufero*, ut è favis mel.

Βλοεσσῶς, gen. sing. Ion. pro -οῦς, à

Βλοεσρὸς, -ὴ, -ὸν, *terribilis aspectu, torvus, truculentus*.

Βλοεσυρῶπις, ιδος, ἡ, *habens oculos torvos* : et

Βλοεσυρωπὸς, ὰ, ὸν, *terribilis aspectu* : ab ὄψ, *oculus*, et βλοεσρὸς, *truculentus*.

ΒΛΥ'ΖΩ, et βλύω, f. βλύσω, p. βέβλυσμαι, *scaturio ; effundo, mano*. Sic dictum à murmure aquarum.

Βλωθρὸς, ρὰ, ρὸν, *celsus, procerus ; frondosus, viridi, tener* : a βλώσκω, *ascendo*, q. v.

ΒΛΩΜΟ'Σ, ὸ, ὁ, *buccella, fragmentum, panis portio* : qu. à βολλὸς, q. v.

Βλῶσις, εως, ἡ, *adventus* : à

ΒΛΩ'ΣΚΩ, f. ωσω, p. ωμαι, *advenio, adscendo, cresco ; vado, clamo*.

Βοᾷ, *reboat* : 3. sing. præs. ind. act. contr. pro βοάει, à βοάω, q. v.

Βοάα, Poët. pro βοᾷ, Pleonasmo literæ α, 3. sing. indic. præs. act. ab eodem Th. q. v.

Βοάασκον, 1. sing. imperf. indic. act. Ion. et Poët. pro ἐβόων, verbi βοάω, *clamo*, q. v.

Βοάγμιον, ου, τὸ, *scutum indutum corio bubulo, ex bodm agrestium pelle* : à βοὰς, et ἄγριος, *agrestis*, q. v.

Βοάγριος ου, ὁ, *Bovgrius*, Locrensium amnis.

Βοαδὸς, ου, ὁ, Dor. pro βοηδὸς, Poët. pro quo frequentiùs βοηδὸς, ου, ὁ ᾧ ὰ, *opitulator, auxiliator, bellator, in præsio velox*. Th. βοήθω.

Βοαηγὲς, Syriac. Gr. ἐπὶ ἕφορ-

τῆς, Lat. *filii tonitrui* : Marc. iii. 17.

Βοᾶξ, ακος, ὁ, *piscis, à clamore dictus* ; qu. et βόηξ, item βώξ, dicitur. A βοάω, *clamo*.

Βοάσσω, Dor. pro βοάω, 2. sing. præs. ind. pass. verbi βοάω, *clamo*.

Βοάσσας, άντος, Dor. pro βοήσας, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Βοᾶσι, *clamant*, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præs. ind. act. contr. à verbo

ΒΟΑ'Ω, ῶ, *BOO, clamo, vociferor, cum clamore dico, clamando voco, celebro* : *usurpatur et de inanimatis* : f. βοήσω. imperf. ind. act. ἐβόων, ων, p. βεβόημα. a. 1. ind. act. ἐβόησα, a. 1. imperat. act. βόησον, ήσατω.

Βοᾶσις, ως, ἡ, *pellis bubula ; scutum sive clypeus à corio bubulo factus*. Th. βοᾶς.

Βόειος, εία, ειον, *bovinus, bubulus* : ut et

Βόεος, έα, εον, idem ab eodem. Th.

Βόες, nom. pl. à βοῦς, βοὸς, ὁ ᾧ ὁ, q. v.

Βοὴ, ῆς, ἡ, *clamor* ; item *pugna* : à βοάω, *clamo*, q. v.

Βοῇ, Ion. et Dor. pro βοᾷ, 3. sing. præs. sub. act. contr. à βοάω, *clamo*, q. v.

Βοήθεια, ας, ἡ, *adjumentum, auxilium ; depulsio malorum ; persecutio fugientium* : à verbo

ΒΟΗΘΕ'Ω, ῶ, *auxilior, opitulor, succurro ; opem fero, occurro hostibus ; patrocinor* : qu. ὡς τὴν βοὴν θέω, *ad clamorem accurro* : f. ήσω. p. βεβοήθηκα. a. 1. ind. act. ἐβοήθησα. a. 1. imperat. act βοήθησον, ήσατω. 2. sing. præs. imperat. act. βοήθει, contractè pro βοήθεε.

Βοηθήμα, ατος, τὸ, *auxilium, remedium adminiculum* : et

Βοηθήτης, ὰ, ὲν. *auxiliaris*. Item

Βοηθὸς, ὸν, ὁ ᾧ ὰ, et βοηθόος, Poët. *auxiliator, opitulator* ; vide βοηθόος, à βοάω. *auxilior*, q. v.

Βοηλασία, ας, ἡ, *bodm abactio, præda* : à βοῦς, et ἐλαύνω, *abigo*, q. v.

Βοηλατέω, f. ήσω. p. ηκα, *boves ago, pasco ; boves ubigo* : à

Βοηλάτης, ου, ὁ *bubulcus, bodm agitator*, vel *abactor* : et

Βοηλάτις, ίδος, ἡ. *bodm agitatrix*, vel *abactrix* : à βοῦς, et ἐλαύνω, *agito*, q. v.

Βοῆν, Ion. et Dor. pro βοᾶν, præs. inf. act. contr. à βοάω, *clamo* ; et βοᾶς, Ion. et Dor. pro βοᾷς, 2. sing. præs. sub. act. ab eod.

Βοηνόμος, ου, ὁ, *bodm pastor, bubulcus* ; παρὰ τὸ βοῦς νέμειν, id est, *boves pascere*.

Βοητὸς, ὸς, ὴ, idem ac βοὴ, *clamor*. Th. βοάω. *clamo*.

Βλίσκω, ου, τὸ, *parva scrobs* ; dim. à

ΒΟ'ΘΡΟΣ, ου, ὁ, *fovea, scrobs* ; qu. βάθρος· à βάθος, *profunditas*.

Βόθυνος, ου, ὁ, idem, sed Ἀττικώτερον, qu. à βαθύνω, *excavo in profundum*.

Βοιδάριον, vel βοΐδιον, ου, τὸ, *bucula* à βοῦς.

Βοϊκὸς, ὴ, ὸν, *bubulus* ; ab eo q. v. Ζεύγη βοϊκὰ, (nom. pl.) *jug bodm*.

Βοιωτία, ας, ἡ, *Bœotia* : hinc

Βοιωτὸς, ου, ὁ, *Bœotus*.

Βοιωτάρχω, vel -άω, f. ξω, vel -ήσ *impero Bœotiis*.

Βόλδων, *ictuum* : gen. pl. Æol. βολὰ, *ictus*. Th. βάλλω, *jacio*.

Βόλετον, et βόλιτον, ου, τὸ, *sterc simus* : à βάλλω, quia ejicitur.

ΒΟΛΒΟ'Σ, ου, ὁ, *BULBUS, radi quævis rotunda*. Hinc

Βολβώδης, ους, ὁ ᾧ ὴ, *bulbosus*.

Βολὴ, ῆς, ἡ, *jactus* ; item *ictus plaga* ; gen. pl. Æol. βολέων· à præs. ind. med. βάλλομαι, verbi antiq. βάλλω, vel βολλω, pro βάλλω, *jacio*, sitat.

Βολίζω, *bolidem demitto* : f. ίσω, βεβόλισμαι. a. 1. ind. act. ἐβόλισα. a. 1 part. act. βολίσας, άντος· à

Βολὶς, ίδος, ἡ, *jaculum, sagitta* ; item *funis alligato plumbo*, qu nautæ profunditatem aquarum ex plorant. Th. βάλλω, *jacio*.

Βολὸς, ου, ὁ, *jactus*, vel *tessera tali*, vel *retis, undè et captura dentitio*. Ion. et Poët. *funda, ver riculum* : ab eodem Th. q. v.

Βομβεύω, -εύσω, Dor. pro βομβέω βομβέσω, Dor. pro βομβήσω, *sonare* : præs. part. act. contr. nom. sing. f. g. à

Βομβέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *bombus edo* vel *facio, susurro, resono* : à

ΒΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *bombus, sonu quem edunt apes, strepitus queru* Hinc

Βομβύλιος, ου, ὁ, *genus apis strep ra* ; item *insectum quodlibet strep rum* : et

Βομβύλιος, ου, ὁ, idem : est et *pa puculi*, βομβὸς ἐν τῷ ὠτὶ· et

Βόμβυξ, υκος, ὁ, *bombyx, vermi* à βόμβος, *bombus*, q. v.

ΒΟ'ΝΑΣΟΣ, vel βόνασσος, ου, ὁ, *nimal silvaticum* ; aliter μόνασος.

Βοὸς, ὁ, nomen viri, indec. He et interpret. *in quo robur*.

Βοῦζυγιον, ου, τὸ, *jugum bodm*.

ΒΟΡΑ', ᾶς, ἡ, *pabulum, esca, ala*.

* Βόρμβορον, ου, τὸ, *fovea in t excavata*.

Βορβοροκοίτης, ου, ὁ, *qui cubat cæno* vel *lute* : nomen ranæ : Σίφλοις, et κοίτη, *cubile*.

ΒΟ'ΡΒΟΡΟΣ, ου, ὁ, *cænum, lu limus*, propriè ἐκ τῆς βορᾶς. Hinc

Βορβορώδης, ους, ὁ ᾧ ὴ, *cæno cœnta no*.

ΒΟΡΒΟΡΥ'ΖΩ, f. ίσω, *strepo*, pr priè de intestinis crepitantibus.

Βορέως, gen. sing. Æol. pro βο ut et βορῆος, gen. sing. Ion. à

ΒΟΡΕ'ΑΣ, et Ion. βορῆς, ου, ὁ, *reas, aquilo ; septentrio* : qu. τὸ βόρος ᾧ ἔειν, quod ventos sit sor rus, et violentus : vel à βορὰ, qu edacitatem afferat. Hinc

Βορέβι, adv. Poët. à *septentrionali plagâ* : et

Βόρηας, et Βορέας, Poët. ε, ὁ ᾗ ᾶ, *Boreas* : ὁπωρόθεν, *qui ex rem tis-sind regione venit.*

Βορέη, acc. sing. Ion. pro Βορέαν, à Βορᾶς, *pabulum.*

Βορηξ, et Βόρηκξ, ακος, ὁ, *formi-ca* : quia diligenter βορὰν μέλει, id est, *cibum quærit* : vel à μύρμηξ, (Æolicè, μ pro β ponitur), et certè ρ et β cognata sunt.

Βορέης, ᾶ, ὁ, *Boreas* sic et Βορρᾶς, nom. sing. Ion. Βλέμμων, à *Bored*, adv.

Βορς, ος, ὁ, *pastus, cibus.* Th. Gaz. inusitat. *pasco.*

Βόσκημα, ατος, τὸ, *pecus, animal* ; item *pascua* : à Βόσκω, qu. ab eod. Th.

Βοσκησόμενοι *pascemini* : Dor. pro βοσκησθε, 2. pl. f. 1. ind. med. ver-kisόμαι, vel Βόσκω, *pasco* : f. Βοσκέω, Βοσκήσω, p. Βέβοσκα, Βέβοσκα, Βεβόσκομαι. a. 1. ind. act. ἐβόσκα, ἐβόσκην. Ab obsoleto Βόσκω, q. v.

* Βόσκημα, ατος, τὸ, *planta et fructus hujus.*

Βοσὸς, nomen propria Hebr. in-terpret. *sparsor* : qui etiam dicitur Βεὼρ, *pater Balaami.*

ΒΟΥΣΤΡΥΧΟΣ, ος, ὁ, et Βόστρυξ, χος, ὁ, *cincinnus, cirrus mulicbris* ; *ca-pillus, casaries* : qu. à Βόστρος, *quod ima instar filorum cohæreant.*

Βοτὰ, ὁν, τὰ, pl. *oves* ; vide Βοτὴν, infrà.

Βοτάνη, ης, ἡ, *herba, gramen* ; qu. à Βόσκω, *pasco.* Hinc

Βοτανικὸς, ἡ, ὸν, *herbarius, ad her-bas pertinens.* Hinc Βοτανικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, *Botanica, peritia herba-rum* : et

Βοτάνιον, ου, τὸ, *herba pusilla, her-bula* : ab eod. Th.

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, (Poët.) *pastor* : ab eod. Th.

Βοτὸν, ὁ, τὸ, *pecus, armentum, quod pascitur*, pl. τὰ Βοτὰ, ῶν, *oves* : à Βόσκω, Βοτὸς, ὁ, ἡ, *pascuum, alimentum* : ab eod. Th.

Βοτρύδιον, ου, τὸ, *racemulus* ; *aci-nus.* Dim. et

Βοτρυδὸν, adv. *racematim, in mo-dum racemi.* Th. Gaz. *racemus.*

Βοτρυόεσσα, ὁ ᾗ ὁν, *vitis, quæ botros nobiles*, seu *prolem fert* : ex Βότρυς et ὄζος.

ΒΟΤΡΥΣ, υος, ὁ, *botrus, uva* ; *ra-cemus* ; nom. herbæ ; met. de capil-lis : voc. ὦ Βότρυ, acc. pl. Βότρυας, quæ unus fit. Hinc Βοτρυώδης, ους, ες, *racemosus.*

Βοῦ, est particula augendi à Βοῦς, *bos* ; quia magnum animal ; ut Βούπαις, Βούκερως, q. v.

Βοῦ, etiam Poët. pro Βοὸς.

Βούβαλις, ιδος, ἡ, *bubula*, vacca sil-vestris : et

Βούβαλος, υ, ὁ, *bubulus*, silvestris bos : à Βοῦς, *bos*, q. v.

Βουβώτας. ᾶ, ὁ, Dor. pro βουβότης, ου, ὁ, *boûm pastor, bubulcus* : à Βοῦς, et Βόσκω, inus. *pasco.*

Βούβωσις, vel Βούβρωσις, εως, ἡ, *magna fames* : à βοῦς, particulâ augen-te, et ἔρρωσις, *cibus* : quod à ἔρρωται, *comedo.*

BOYBΩ'N, ῶνος, ὁ, *inguen.* Sic et tumor dicitur circa inguina, vel in quâcumque corporis parte.

Βυγάϊος, υ, ὁ ᾗ ὁν, *qui valdè se jac-tat* : à γαῖα, *glorior*, et βοῦ, q. v.

Βούγλωσσος, et -ον, υ, ὁ ᾗ ὁ, *lingua bubula*, herba : Angl. BUGLOSS : et

Βούγλωσσος, υ, ὁ, *solea*, piscis : Angl. SOLE : ex βοῦς, et γλῶσσα, q. v.

Βούδορος, υ, ὁ ᾗ ὁν, *boves excorians* : à Βοῦς, et δορὰ, *pellis* ; qu. à δέρω, *pellem detraho.*

Βυθυσία, ας, ἡ, *immolatio boûm* : ex Βοῦς, et θύω, *macto*, q. v.

Βουκόλος, ut et βούκος, et βύκος, Dor. υ, ὁ, *bucolus*, et *bubulcus*, *mes-tor* : idem quod βούτης, υ, ὁ. Th. Gaz.

Βούκεντρον, υ, τὸ, *stimulus boûm* : κέντρον, quo aguntur Βοῦς.

Βουκόλια, ᾶν, f. ίσω, p. ιευκ, *boves pasco* ; item generalitèr, *pasco* et *lactu* ; pass. *erro, vagor* ; blandis verbis *decipio* ; *demulceo* : βουκόλουν-τι, dat. sing. part. præs. act. ex βούς, *bos*, et κόλον, *cibus.*

Βουκόλιν, ας, ἡ, idem ac βουκόλιον, υ, τὸ. q. v.

Βουκολάζω, item βουκολίζω, et βου-κολιάσδω, Dor. f. άσω, vel άξω, *pas-toritium carmen cano* : et inde

Βουκολισμὸς, οῦ, ὁ, *pastoritii car-minis modulatio*, tibiæ cantu et tri-pudio : et

Βουκολιστὴς, ᾶ, ὁ, *pastoritii carmi-nis modulator* : à βοῦς, *bos*, et κέλον, *cibus.*

Βουκολικὸς, ἡ, ὸν, *pastoralis, pasto-ritius* ; et

Βουκόλιον, vel -ος, υ, τὸ, vel ὁ, *grex*, vel *armentum boum* : item

Βουκολικὸς, οῦ, ὁ, *pastoralis cantile-na* : et

Βυκόλος, et Dor. βουκόλος, ου, ὁ, *bubulcus, armentarius* : ex lisd. Th. q. v.

Βουλαφόρος, Dor. pro Βουληφόρος, υ, ὁ, q. v.

Βούλει, *vis*, Att. pro βούλῃ, 2. pers. sing. præs. ind. med. à βουλομαι, *vo-lo*, q. v.

Βούλεο, *mulis* : 2. sing. præs. im-perat. med. Ion. pro βούλου, ab eo-dem Th. q. v.

Βούλετ', pro ἐβούλετο, 3. sing. im-perf. ind. med. ejusd. verbi.

Βουλεύω, Ion. pro βουλῶ, 2. sing. præs. imperat. med. vel. pass. à βουλὸω, *consulto*, q. v.

Βουλεύσῆς, *consulas*, pro βουλῇς, 2. sing. præs. subj. act. Ion. per Paragogen τοῦ σι, à verbo βουλεύω, q. v.

Βούλευμα, ατος, τὸ, *consilium* : à βουλεύω, *consulto*, q. v.

Βουλεύμενος, Dor. et Poët. pro βου-λόμενος, *volens*, præs. part. m. à βέβου-λομαι, *volo.*

Βούλευσαι, 2. sing. a. 1. imperat. m βουλεύσασθαι, dat. sing. a. 1. part. act. verbi βουλεύω, *consulto.* Th. βουλὴ, *consilium.*

Βουλεύσαντι, a. 1. part. act. nom. dual. βουλεύσαι, 3. pers. sing. a. 1. sub. act. à βουλεύω, q. v.

Βούλευσον, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab eod. Th. q. v.

Βούλευσις, ιος, ἡ, *consultatio* : et

Βουλευτήριον, ου, τὸ, *consilii locus, curia, senatus* : item

Βουλευτὴς, οῦ, ὁ, *consultor, senator* : ab eod. Th.

Βουλευτικὸς, ἡ, ὸν, *consultus* ; item *senatorius, ad senatum seu curiam pertinens* : et

Βουλευτὸς, ὴ, ὸν, *in deliberationem cadens* : ab eodem Th.

Βουλεύω, *consulto, delibero, meditor, consilia agito*, f. εύσω, p. βεβούλευκα, a. 1. ind. act. ἐβούλευσα, a. 1. ind. m. ἐβουλευσάμην. Th. Gaz. βουλὴ, *consilium.*

Βουλέων, *consiliorum*, gen. pl. Ion. pro βουλῶν, à

ΒΟΥΛΗ', ῆς, ἡ, *consilium, consultatio* ; *curia* ; *locus consilii* ; hinc βουλεύω, *consulto*, βουλευτὴς, οῦ, ὁ, *sena-tor* ; βουλευτήριον, υ, τὸ, *curia*, ἐνέδρα, ῆς, ἡ, *insidiæ* ; συμβουλεύω, *consilium do*, &c.

Βούλημι, Ion. vel Poët. pro βούλῃ, 2. sing. præs. subj. vel ind. med. à βούλομαι, *volo*, q. v.

Βουλήσιμος, ης, ον, *voluerim*, 1. 2. et 3. sing. a. 1. opt. pass. ab eod.

Βουληθὶς, ίσα, ιν, *qui voluit*, a. 1. part. pass. ejusd. verbi, q. v.

Βούλημα, ατος, τὸ, *voluntas, arbi-trium, propositum, decretum.* Th. βούλομαι, *volo.*

Βουλῆσιν, et βουλῆσι, *consiliis*, dat. pl. Ion. pro βουλαῖς, à βουλὴ, *consili-um*, q. v.

Βούλησις, εως, ἡ, idem ac βούλημα, ατος, τὸ, et ab eod. q. v.

Βουλητικὸς, ἡ, ὸν, *voluntarius* : et

Βουλητὸς, ὴ, ὸν, *sub voluntatem ca-dens* : à βούλομαι, *volo*, q. v.

Βουληφόρος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *consultor, con-siliarius* ; *princeps, magistratus* ; voc. ὦ βουληφόρε. Ex βουλὴ, et φέρω, q. v.

* Βουλιμία, ὁ, f. άσω, p. ικα, *fame ingenti et intolerabili premor, fame enecor* : Xen. Cyrop. ed.

Βούλομ', pro

ΒΟΥ'ΛΟΜΑΙ, *volo* ; item *mal*, *capio, opto* : Βούλει Att. et βούλῃ, Poët. *vis*, 2. sing. præs. ind. med. pro βούλῃ. præs. opt. med. βουλοίμην, οιο, οιτο. imperf. indic. med. ἐβουλό-μην, et ἐβουλάμην, Att. ου, ετο, f. 1. med. βουλήσομαι. p. ind. pass. βεβούλη-μαι, tanq. ab antiquo βουλόομαι. a.

ind. pass. ἐβουλήθην. et Att. ἠβουλήθην. pourt. ind. m. βούλομαι, in compos. tanq. à βουλέω, obsoleto; è partic. aug. εἴ. et λέω, *volo*.

Βοῦλος, *intestinus*; undè farcimina fiunt. Lat. *bolus*.

Βουλυτὸς, οῦ, ὁ, *tempus quo boves solvuntur à jugis, vespera*: à βῦς, et λύω, *solvo*.

Βύπαις, υ, ὁ, *himulus magnus*: ex βῦ particula augente, et ὑπὸς, *himulus*. Invenitur et τὸ βύπαιον.

* Βυσσόδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, *montanus, clivosus*: à sequen. et ὀδὸς, οὺς, τὸ, *species. forma*.

BOYNO'Σ, ῦ, ὁ, *collis, tumulus, clivus. acervus*.

Βουνώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, *clivosus*; à βουνὸς, et εἶδος, *species*; qu. à βαίνω, quia scandiatur.

Βυπαις, αἴδος, ὁ, *puer* vel *adolescens grandis* vel *pinguis*. Ex βῦ particulâ intens. et παῖς, *puer*. Hinc fortassis Angl. BOOBY.

Βοπαλος, υ, ὁ, *magnus*, propriè *luctator*; item *magnus asinus*; vel simp. *magnus*: à βῦ, et πάλη, *lucta*.

Βυπληξ, ῆγος, ὁ ᾗ ἡ, *stimulus*, quo boves punguntur; *id. ac.* ἐλαυντὴρ, q. βῦς πλήττων. Vel *scutica*, quæ fit ex bubulâ pelle.

Βυπόρα δέκτοι, ων, οἱ, *magna verua*, qu. ad boves transfigendos. Ex βοῦς, et πείρω, *transfigo*: p. ind. m. πέπειρα.

Βύρκαιος, sive βύρκαιος, υ, ὁ, *fructus, qui clauditur spathè*, seu *glatè*; i. e. palma suo involucro inclusa.

BOY'Σ, οὐς, ὁ ᾗ ἡ, *BOS, taurus, vacca*; *bovina pelis*; *flagellum factum è corio bubuli*, item *scutum*. ὑπὸ βοὸς, *vaccæ*; dat. pl. βοῦσι, et Ion. βόεσσι· in acc. sing. βῦν· acc. pl. βόας, βῦς, contr.

Βούσιρις, ὁ, in acc. sing. Βούσιριν, *Busiris*, rex Agrigentinorum.

Βύτης, Dor. pro

Βώτης, υ, ὁ, *pastor bouin, bubulcus*; et hoc à βόσκω, pro quo et

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, *pastor*. Th. βόω, inus. *pasco*.

Βύτομος, ὁ, et -ον, ου, τὸ, *Butomum*; herba, quam βοῦς τίμνουσι, *boves carpunt*.

Βύτυρον, ου, τὸ, *BUTYRUM, lactis spuma*. Gen. xviii. 8. à βῦς, *vacca*, et τυρὸς, *caseus*, quod à bubulo lacte plurimum fiat. Angl. BUTTER.

Βωρεύω, ῶ, f. εύσω, p. ευκα, *boves macto*: et hinc

Βωφόνος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *qui boves cædit et mactat*; *sacerdos boves immolans*: à βῦς, et φόνος, *occido*: p. ind. med. πέφονα· hinc φόνος, *cædes*, q. v.

BO'Ω, f. βώσω, et ωσω, p. κα, *pasco*, thema inusit. pro quo in usu est, βόσκω, idem. Hinc βοτὴρ, βοτὸν, βοτάνη, ἀκτοβότης, μηλοβότης, &c.

Βοάω, *clamorem*, 1. sing. præs. opt. act. Att. pro βοάοιμι, contr. βοῷμι. Et

Βοαμενος, præs. part. pass. contr. *celebratus*: à βοάω, q. v.

Βόων, *clamebant*, Ion. et contr. pro ἐβόωον, 3. pl. imperf. ind. act. à βοάω· ἐβόωντος, gen. sing. part. præs. act. contr.

Βοῶντι, *clamant*, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præs. ind. act. contr. à βοάω, q. v.

Βοώπης, υ, ὁ, et Βοῶπις, ιδος, ἡ, *magnos* (*i. e. pulchros*) *oculos habens*; *cui bovini sunt oculi, magni et venusti*: ex βῦς, et ὄψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*, quod à p. ind. med. ὄπωπα ab ὄσσομαι, *video*.

Βοόσσης, *vociferantis*, gen. sing. præs. part act. f. g. contr. verbi βοάω, q. v.

Βοωτίαν, *f.* ήσω, p. ηκα, *aro*; præs. inf. act. contr. βοωτιᾶν· ex βῦς, et ἀρόω, *pello*.

Βοώτης, υ, Ion. εω, ὁ, *Bootes*. Nomen signi cœlestis, quod *Arctophylax* dicitur; ex βῦς, et ἀρόω, *trudo*. Est enim boûm agitator; item *bubulcus*.

Βραβεῖα, ων, ἡ, *moderatis certaminis*, et de eod. *dijudicatio*: et

Βραβεῖον, υ, τὸ, *præmium victoriæ*, à seq. Th. Hinc Angl. BRAVE.

BPABEY'Σ, έος, vel έως, *qui dat præmium certaminis*; *certaminis moderator et arbiter*.

Βραβευτὴς, ᾶ, ὁ, idem; à

Βραβεύω, *præmium do certaminis*, *certaminis sum arbiter et moderator, do victorid decorne*; item *impero, moderor*; βραβεύσω, 3. sing. præs. imperat. act. f. εύσω, p. βεβράβευκα. a. 1. ind. act ἐβράβευσα. Th. βραβεὺς.

BPA'BYLA, ων, τὰ, *pruna Damascena*.

BPA'TXOΣ, υ, ὁ, vel ιος, τὸ, *raucedo, raucitas*: à βρόγχος, *guttur, fauces*; *quia gutturi accidit*

Βραδὺς, εῖα, ὺ, *tardè*; item *segnitèr, et cunctanter*; βραδύτερον, *tardiùs*, *segniùs*; βραδύτατα, *tardissimè*, adv. à βραδὺς, q. v.

Βραδὺς, ὑ, ὺν, Æol. pro βαδὺς, ὰ, ὺν, *gracilis*, q. v.

Βραδίων, *tardiùs*, comparat. et in superl. βράδιστος· à βραδὺς, *tardus*, q. v.

Βραδυνέτησι, *tardantibus*, dat. pl. præs. part act. f. g. à

Βραδύνω, *tardo, cunctor*, f. υνῶ, p. υγκα· a. 1. ind. act. ἐβράδυνα. Th. βραδὺς, *tardus*.

Βραδυπλοέω, ῶ, *tardè navigo*, f. ήσω, p. βεβραδυπλόηκα· ex βραδὺς, et πλόος, ου, ὁ, *navigatio*: quod à πλέω, *navigo*.

BPAΔY'Σ, εῖα, ὺ, *tardus, a, um, segnis*; *tardus ingenio*: in compar. βραδίων, et βράσσων, vel βραδύτερος, superl. βράδιστος, vel βραδύτατος. Hinc

Βραδύτης, ητος, ἡ, *tarditas, segnities*

BPA'ZΩ, et βράσσω, f. σω, p. κα, *ferveo, bullio*.

BPA'ΘY, υος, τὸ, sive βράθος, υος, ὁ, *herba*. Lat. *sabina*, seu *savino*.

Βράκανον, υ, τὸ, *agreste olus*.

Βράκος, ους, τὸ, Idem ac βράκα, ης, ἡ, *velum*, seu *tegmen pudendorum*; *bracca* nunc dicta.

Βρασμὸς, *fervefactus*, a. 1 part. pass. ab ἐβράσθην, a. 1. ind. pass. verbi βράσσω, *ferveo*, q. v.

Βράσμα, ατος, τὸ, et βρασμὸς, ὁ, *æstus ebullitio, fervor*. Th. βράζω.

Βράσσω, idem quod βράζω, *ferveo*.

Βράχε, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. Ion. à βράχω, *strepitum edo*, q. v.

Βραχία, ίων, τὰ, *brevia*. Vadx. quæ propter aquarum brevitatem *brevia* vocantur.

Βραχίη, Ion. pro βραχίων, nom. sing. f. g. à βραχίων, q. v.

Βραχὴς; et in f. g. βραχέα, *fusus*: a. 2. part. pass. à βράχομαι, seu βρέχω, *madefacio*, a. 2 ind. pass. ἐβράχην. a. 2. inf. pass. βραχῆναι

Βραχίως, adv. *brevitèr*; *paucis*; *ad breve tempus*.

BPAXI'ΩN, ονος, ὁ, *BRACHIUM, lacertus*; *armus*, v. gr. *vituli*: q. aut et βράχιστος, *brevissimus*, superl. à

BPAXY'Σ, χεῖα, χὺ, ίος, *brevis, e, parvus, exiguus*; *celer, subitus*; μετὰ βραχὺ, *paulò post*; ἐν βραχεῖ, *brevi tempore, repentè, paucis*; κατὰ τὸ βραχὺ, *sensim, paulatim*; ἐπὶ βραχὺ τι, *paululùm*; διὰ βραχέος, *paucis*. Hinc forsan Angl. TO BREAK.

Βραχυσίδερος, Dor. pro ἐσίδηρος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *qui brevo ferrum, ut cupidem habet*: ex βραχὺς, et σίδηρος, *ferrum*, q. v.

Βραχύτης, ητος, ἡ, *brevitas*: à βραχὺς, q. v.

* Βραχυτρέχαλος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *brevi qui collum habet*.

BPA'XΩ, f. ξω, p. χα, *sono, strepo*; propriè de iis, quæ frangun tur. Hinc fort. Angl. BRAKE.

Βρέγμα, ατος, τὸ, et βρεγμὸς, ὁ, *sinciput*: à βρέχω, *madefacio*.

Βρεκεκέξ, *vox ranarum*.

Βρεμετάω, *fremere*, præs. inf. m. verbi

BPE'MΩ, *FREMO, murmuro*, f. μῶ, p. ind. m. βεβρόμημαι· inde βρόμος, *fremitus*.

Βρένθις, et βρένθις, ὶς, *lactuca*.

BPE'NΘΙΟΝ, υ, ὁ, *aviculæ incertæ unguentum quoddam Lydorum*; item *tumor, superbia, fastus*; inde βρενθύεσθαι, *arrogantem esse*; *cum fastu incedere*, Luc. Timon.

Βρέξαι, *pluere*: a. 1. infinit. act. βρέξω, f. 1. ind. act. à βρέχω, *pluo*, q. v.

BPE'TAΣ, τὸ, *simulacrum rudè è ligno*; *imago, statua, idolum*.

BPE'ΦΟΣ, ους, τὸ, *infans*. Hinc

Βρεφύλλιον, υ, τὸ, *infantulus*; dim.

Βρέχμα, ατος, τὸ, et

Βρεχμὸς, ὁ, ὁ, *sinciput caput*: à

BPE'XΩ, *madefacio, humecto, irrigo, bibo, pluo*, f. ξω, p. κα. a. 2. ind. act. ἐβράχην. a. 2. ind. pass.

βέβρυχ. p. ind. m. βέβρυχα: p. ind. pass. βέβρυγμαι. Hinc Angl. derivari videtur BROOK.

Βρίσσω, f. ξω, p. χα, *tussigndo expuo*; q. à βέσσω. Unde forsan Angl. BREAST, utpote inde exspuimus.

ΒΡΙ, particula epitat. in compos. significans ἴσχω, *valde*, *vehementer*.

Βρίαι, 3. sing. præs. ind. act. a βρίω, q. v.

Βριάρεως, acc. sing. à Βριάρεως, ω, ὁ, Att. pro

Βριάρεως, υ, ὁ, *Briareus*, centimanus; nomen gigantis; ex βρίᾱ particula intens. et Ἄρης, *Mars*; vel à

Βρασύς, εἰᾱ, ὑ, *fortis*, *robustus*, *validus*: qu. à

ΒΡΙ'ΑΩ, ῶ, f. άσω, *robustum reddo*, *robustus sum*; vel *potentem reddo*, *potens sum*, *extollo*, *excello*, *tumeo*.

ΒΡΙ'ΖΩ, f. ίσω, et ίξω, *post sumptum cibum paululum dormio*: qu. βρίθω.

Βρόμος, ου, ὁ ἡ ὑ, *vehementer clamans*, Martis Epithet. ex βρῑ, et σμι, *sono*, *clamo*.

Βρῶσις, εως, τὸ, et

Βρώσιμος, ος, ὁ, *pondus*, *gravitas*. Item

Βρῶς, ῖος, ὁ, gen. ῶος, ῖος, ῶος, *gravis*: à

ΒΡΙ'ΘΩ, *sum gravis*, *onustus sum*, *dorsum vergo præ pondere*; *propendeo*, *cum impetu inclino*; *abundo*, *plenus sum*, *gravo*, f. σω, p. κα, p. ind. m. βέβρῑθα.

Βρόμη, ης, ἡ, *robur*, *potentia*: à βρόμι, q. v.

ΒΡΙΜΟ'ΟΜΑΙ, ὁμαι, et ώομαι, ῶμαι, *fremo*, *frendeo*, *exscandesco* *ira*: qu. à βρίμω, *fremo*, q. v

Βρυαρμάτης, ου, ὁ ἡ ὑ, *currum gravans*: ex βρυθὸς, *grave*, et ἅρμα, *currus*. q. v.

Βρυάτης, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Βρυσηΐς, ίδος, ἡ, nomen mulieris.

ΒΡΙ'ΣΣΟΣ, υ, ὁ, *echini marini genus*.

ΒΡΟΓΧΟΣ, υ, ὁ, *guttur*, *fauces*; aspera arteria: ἐρύγχος, υ, ὁ, idem qu. à βρύχω, *sorbeo*, q. v.

Βρόδον, ου, τὸ; Æol. pro ῥόδον, q. v.

Βρόμιος, υ, ὁ, *Bromius*, cognomen Bacchi; adj. ος, ᾱ, ον, *fremens*, *fremebundus*: à

Βρόμος, υ, ὁ, *fremitus*, *fragor*; item *aurarum*: à βρίμω, *fremo*. Hinc ἐνορμα φέρομαι ξ.

Βρόντᾱω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *tono*: à

ΒΡΟΝΤΗ', ῆς, ἡ, *tonitru*.

Βροτᾶν, Dor pro βροτῶν, gen. pl. ῶων. à

Βροτός, ἡ, ὁν, et βρότειος, ος, ὁ ἡ ὑ, *mortalis*, *humanus*: qu. à βρυτὸς, *mortalis*.

Βροτόεις, ος, ὁ ἡ ὑ, Poët. idem ac βρότ. et ab eod.

Βροτοδρόμων, ωνος, ὁ ἡ ὑ, *calcator hominum*: ex βροτὸς, *homo*, et δρόμος, *gressus*; quod à δραίνω, *eo*, *vado*, *gradior*.

Βροτόεις, ἔσσα, ἐν, *sanguinosus*, *cruore respersus*; in acc. sing. masc. vel pl. neut. βροτόεντα· à βρότος, *cruor*.

Βροτολοιγὸς, ὁ, ὁ, *homicida*: ex βροτὸς, et λοιγὸς, *perniciei*.

Βροτοῖσιν, *mortalibus*; dat. pl. à

ΒΡΟΤΟ'Σ, ή, ὁ, *mortalis*, *homo*; à βρώσκω, *comedo*, derivari videtur.

Βρότος, ου, ὁ, (σπφ. ξύτονον) *sanies*, *cruor*; *sanguis pulvere permixtus*.

Βροτὸς, ἡ, ὁν, *cruore inficio*, *cruento*; à βρότος, *cruor*; item *hominem facio*; βροτοῦμαι, *mortalis fieri*; à βροτὸς, *homo*, q. v.

ΒΡΟΥ'ΚΟΣ, seu βρυχὸς, υ, ὁ, *species locustarum*.

Βροχὴ, ῆς, ἡ, *pluvia vehemens*, *nimbus*. Th. βρέχω, *humecto*.

Βρέχθος, idem ac βρύχος, *guttur*, q. v.

Βροχοδὰς, ος, ὁ ἡ ὑ, *inaquosus*, *aridus*, *non irriguus*.

ΒΡΟΧΟ'Σ, υ, ὁ, *laqueus*, *rete*.

ΒΡΟΧΩ, f. ξω, p. χα, *sorbeo*, *inundo*, unde ἀναβρόχω, καταβρόχω, q. à βρέχω, q. v.

Βρύγμα, ατος, τὸ, *morsus*: à βρύχω, *mordeo*.

Βρυγμὸς, ὁ, ὁ, *stridor*; proprie dentium; *fremitus*; item *rugitus*: à βρύχω, *strideo*.

ΒΡΥ'ΚΩ, f. ξω, p. κα, *mordeo*, *rodo*; item *deglutio*.

ΒΡΥ¯Ν, *vox infantium potum petentium*, pro πιεῖν.

ΒΡΥ'ΟΝ, υ, τὸ, *muscus*, *alga*; est et *herbæ genus*.

ΒΡΥ'ΤΟΝ, υ, τὸ, et βρυτὸς, ὑ, ὁ, *cerevisia*; *potus ex hordeo*; *vinum hordeaceum*: qu. à βρύω. Hinc forsan Angl. TO BREW.

ΒΡΥ'ΧΩ, f. ξω, p. χα, *frendo*, *strideo*, *mordeo cum stridore dentium*; *fremo*; *mugio*; *gemo*; m. *furo*. perf. ind. pass. βέβρυγμαι unde βρυγμὸς, q. v.

ΒΡΥ'Ω, f. σω, p. βέβρυκα, *scateo*, *fundo is*, *germino*, *pullulo*; *floreo*; *abundo*; *mano*. Inde ἐμβρύων, υ, τὸ, *infans utero conclusus*.

Βρυὸλις, ίτος, *rasus*; a. 1. part. pass. à βρώσσω, q. v.

Βρῶμα, ατος, τὸ, *cibus*, *esca*: à βρώσσω, *comedo*.

Βρωμίω, ῶ, f. ήσω, *fœteo*; à

ΒΡΩ¯ΜΟΣ, ου, ὁ, *gravolentia*, *fœtor*; *virus*: et hinc

Βρωμυδὴς, ος, ὁ ἡ ὑ, *fœtidus*.

Βρωσιμος, υ, ὁ ἡ ὑ, *edulis*, *esculentus*; à βρώσιμον, *edulium*: à βρώσσω.

Βρῶσις, ιος, υος, et ος, ἡ, *cibus*, *edulium*; et *ipsa comedendi actio*; item *erosio*: à

ΒΡΩ'ΣΚΩ, *comedo*, *consumo*, *depasco*, f. βρώσω, p. βέβρωκα· p. ind. pass. βέβρωμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ἐβρώθην. Angl. TO BROWSE.

Βρωτὸς, ὴ, ὸν, *qui comedi potest*, *esculentus*: undè forsitan Germ. *brodt*. Angl. BREAD.

ΒΥ'ΑΛΟΣ, υ, ὁ, *bubo*, avis nocturna.

ΒΥ'ΒΛΟΣ, υ, ἡ, *papyrus Ægyptia*; *herba quædam papyro similis*; *liber*: scribitur et βύβλος.

Βυζω, f. ύσω, *confertim impleo*; *vagio*; *bubulo*; inde βυζὼν, adv. *densè*. Th. βύω, *obturo*; vel βῦ, *vox infantilis*; vel βυσὸς, *bubo*, q. v.

Βυθίζω, *mergo*, f. ίσω, p. βεβύθικα, a. 1. ind. act. ἐβύθισα· à

ΒΥΘΟ'Σ, ὑ, ὁ, *fundum*, *imus gurges*, *profundum*: qu. à βάθος, quod vide.

ΒΥΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *BUCCINA*. Indè

Βυκανίζω, f. άσω, *buccino*: et

Βυκανιστὴς, ἰτος, ὁ, *buccinator*.

Βύκτης, ου, ὁ, *sonans*, *spirans*, venti Epithet. à βύζω, *confertim impleo*, q. v.

Βυλλὸς, ὴ, adj. *confertus*: à βύω, *impleo*.

ΒΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *hordeum madefactum*, quod coctores cerevisiarii *malt* vocant.

Βυπτίω, ῶ, f. ήσω, *merga*: Hesych. βυπτῖν, βαπτίζειν, Æol. est à βάπτω, q. v.

ΒΥ'ΡΣΑ, ης, ἡ, *corium*, *pellis* indè Angl. BURSE et PURSE. Et

Βυρσεὺς, έως, et Att. εως, ὁ, *coriarius*.

Βυρσοδέψης, ου, ὁ, *cerdo*, *coriarius*: ex βύρσα, et δέψω, *excoria*.

Βυσμα, ατος, τὸ, *obturamentum*: à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi βύω, *obturo*.

Βυσσινος, η, ον, *BYSSINUS*: metaph. βυσσινα ῥήματα, *ornata verba*. Th. βύσσος.

Βυσσοδομέω, f. ήσω, *profunde cogito*, *aliquid in animo molior*, *machinor*; item *fundamenta profundè jacio*: à βυσσὸς, Ion. pro βυθὸς, *fundum*, et δομὸς pro δόμος, *ædificè*. Th. δέμω, *struo*.

Βυσσόθεν, *ex imo*, adv. à

Βυσσὸς, ὁ, ὁ, *fundum*, *profunditas*, Ion. pro βυθὸς. Inde ἄβυσσος, υ, ὁ, q. v.

ΒΥ'ΣΣΟΣ, υ, ἡ, *byssus*; lini pretiosissimi genus.

ΒΥ'Ω, f. σω, p. βέβυκα, *obturo*, *obstruo*; item *impleo*, *tego*: βύζω, f. ύσω, idem.

Βᾶ, ὰς, et βᾶν, βᾶς, Ion. a. 2. sub. act. à βαίνω, seu potius βάμι, *vado*, *eo*.

Βαῖν, præs. inf. act. per contr. et Ion. pro βαίνειν.

Βουκολιάσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. Dor. pro βουκολήσεις, *bucolicum carmen cantabis*: et

Βουκολιάδα, -αζα, Dor. pro βουκολήζω, f. άσω; vel άξω, Dor. *pastorali more cano*: βουκολιάδην, Dor. 2. sing. præs. imperat. med. pro βουκολιάζου. Hinc et

Βουκολιαστὴς, ὰ, ὁ, Dor. pro βουκολιαστὴς, οῦ, ὁ, *bucolici carminis cantor*: ex βοῦς, *bos*, ἀλέω, *cibus*, et ἀείδω, *cano*.

Βουκολικὸς, ὴ, ὸν, Dor. pro βουκολικὸς, ἡ, ὸν, *pastoralis*: et

Βουκόλος, ω, Dor. pro βουκ

ὁ, *bubulcus*: à βοῦς, *bos*, et κόλον, *cibus*.

Βῶκος, ου, ὁ, Dor. pro ζῶκος, ου, ὁ, id. quod βουκόλος, *bubulcus, messor*, q. v. Th. βοῦς, *bos*.

Βωλὰ, *consilium*, Dor. pro βουλὴ, q. v.

Βῶλαξ, ακος, ἡ, *gleba*, Poët. idem quod βῶλος, q. v.

Βωλίτης, ου, ὁ, *boletus*; fungi genus: à

ΒΩ̃ΛΟΣ, ου, ἡ, *gleba, ager, massa*; item *bolus*. Angl. BOLE. Hinc

Βωλώδης, ους, ὁ ϛ ἡ, *glebosus*.

ΒΩ̃ΜΟΣ, ου, ὁ, *basis*; item *ara, altare, templum, delubrum*.

Βῶν, Ion. et Dor. pro βοῦν, acc. sing. à βοῦς, ὁ ϛ ἡ, Dor. pro βοῦς, ὠός, *bos*, et in acc. pl. τοὺς βῶς, et in dat. pl. βῶσι.

Βὼξ, κὸς, ὁ, *piscis*, à clamore dictus: nempe à βοὰ, (contr. à βόαω, *clamo*,) Dor. βώξ, item βίαξ. idem.

Βωρὸς, ου, ὁ. *Borus*; nomen propr. viri. Item urbis Lydiæ, quæ nunc Sardis.

Βῶς, acc. pl. Dor. pro βοῦς, vide in βῶν, suprà.

Βῶσαι, *vocare*; contr. Ion. et Dor. pro βοήσαι, a. 1. inf. act. verbi βόαω, q. v.

Βώσας, αντος, et βώσομαι, ac βώσεσθαι, apud Poëtas sæpè reperiuntur, pro βοήσας, a. 1. part. act. et βοήσομαι, f. 1. m. et βοησεσθαι, f. 1. inf. m. per contract. à βοάω, *clamo*, q. v.

Βωχίομες, *vocamus*, Dor. et Poët. pro βοηξίομεν, 1. pl. præs. conj. act. à

Βωχέω, f. ήσω, *clamo, voco*; τί με βωχεῖς, *vocas?* Aristoph. Ach. 964, et in aliis. Dor. verb. pro βοάω, *voco*. Hinc

Βωχέσιμες, Dor. et Poët. pro βοηξέσομεν, 1. pl. a. 1. sub. act.

Βώτας, α, ὁ, Dor. pro βούτης, ου, ὁ, *pastor*.

Βωτιανίξη, *populosa*, dat. sing. f. g. Ion. à

Βωτιάνηος, η, ὁ ϛ ἡ, vel -ξὶς, ξὰ, ξὸν, *alens et educans viros*. Epith. *agri, ex cujus cultura colonis victus satis redit*; ex βώτης, ὁ, et δαίω, ἡ, *pastor*; (à βόα, inus. *pasco*,) et ανὴρ, *vir*.

Βώτωρ, ορος, ὁ, idem quod βώτης, ου, vel βωτὴρ, ῆρος, ὁ, *pastor*: à βόω, inus. *pasco*, q. v.

Γ.

Γ est tertia apud Græcos litera, et tenarium numerum denotat; γ, interdum pro δ ponitur. Et γ' pro γε, *quidem, certè*.

Γὰ, Dor. pro γὴ, γᾶ, Dor. pro γῆ, q. v.

Γαβαλὶς, ἡ, nomen Plateæ, indecl. Hebr. interpret. Lat. *pavimentum elatum*.

Γαβριὴλ, ὁ, nomen angeli, indecl. Hebr. interpret. *Robur Dei*.

ΓΑΓΑ'ΘΗΣ, ου, ὁ, *Gagates*, lapis; à Γάγης, quod est fluv. Lyciæ.

Γαγγαλίζω, f. ίσω, p. κα, *titillo*: à γάω τὸ γαλῶ, *facio ridere*; vel à γάνος, ους, τὸ, *lætitia*, q. v.

ΓΑΓΓΑ'ΜΗ, ης, ἡ, *sagena, rete piscatorium*.

ΓΑΓΓΙ'ΤΙΣ, λίδος, seu γαγγίτης, ου, ὁ, *gemma quædam*: à Gange fluv.

ΓΑΓΓΛΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *nervi præter naturam contortio*.

ΓΑΓΓΡΑΙΝΑ, ης, ἡ, *GANGRÆNA*, partis alicujus mortificatio. Angl. GANGRENE qu. à γράω, vel γραίνω, *depasco, comedo*.

Γὰδ', *Gad*, nomen viri, indecl. Hebr. interpret. Lat. *turma*.

Γαδαρεὺς, ῆος, vel έως, ὁ, *Gadarensis*. A Γάδαρα, quæ urbs fuit in Cœlo-Syriâ.

Γαδαρηνὸς, οῦ, ὁ, *Gadarenus*, nomen Gentile; ab eodem Hebr. interpret. Lat. *septo cinctus*.

ΓΑ'ΔΟΜΑΙ, *gaudeo*.

ΓΑ'ΖΑ, ης, ἡ, *gaza*, Persica vox, *opes, divitiæ*; item *thesaurus*.

* Γαζοφυλακεῖν, præs. inf. act. *gazæ custodiam agere*.

Γαζοφυλάκιον, ου, τὸ, *gazophylacium, ærarium Ecclesiasticum*; et pro loco ipso: ex γάζα, et φυλακὴ, *custodia*; quod à φυλάσσω, *custodio*.

Γαζοφύλαξ, ακος, ὁ ϛ ἡ, *ærarii*, vel *thesauri custos*. Ab eod. q. v.

Γαύειν, *gaudere*, Dor. pro γηθεῖν, præs. inf. act. contr. à γαύω, *gaudeo*. Dor. γαῦω.

Γάθησεν, *gavisus est*, Dor. pro γήθησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. cum ι ἰφελκ. pro ι-γήθησε, verbi γαθέω, *gaudeo, lætor*, q. v.

Γαῖ, pro γαῖα, ας, et Poët. γαῖη, ης, ἡ, *terra, tellus*; item *regio, patria*: et per Aphæresin αῖα in prosâ γῆ. Hinc

Γαιάων, adv. *à terrâ*, et

Γαιήϊος, γήϊνος, et γήϊος, ου, ὁ ϛ ἡ, item

Γαιήϋος, ου, ὁ ϛ ἡ, *terreus, terrenus, terraneus, terrestris, corruptioni obnoxius*; *mortalis*, Th. γαῖα.

Γαιήοχος, et γαιόχος, ου, ὁ ϛ ἡ, *terram cingens et continens*: dicitur et pro eodem contractè, γαιώοχος, et γαιώχος, ου, ὁ ϛ ἡ, idem ex γαῖα, et ἴσχω, *contineo*.

Γαίομαι, γαίημαι, γάμαι, et γάομαι, omnia jam inus. à quibus tamen manant f. 1. act. γαμῶ, a. 1. ind. act. ἔγαμα, idem med. ἐγημάμην, a. 1. act. subj. γήμω, ῃς, ῃ, infin. γῆμαι, part. ejusd. γήμας; et jam. usitat. verb. γαμέω, *uxorem duco, nubeo*, q. v.

Γαῖος, ου, ὁ, *Gaius*, vel *Caius*, nomen viri: adj. *terreus*: à γαῖα, *terra*.

ΓΑΙΣΟ'Σ, vel γαισὸς, ου, ὁ, *gæsum, contus*, armaturæ genus.

ΓΑΙΩ, f. γαίσω, *gloriar, superbio*; præs. part. act. γαίων, unde Angl. GAY.

ΓΑ'ΛΑ, ακτος, (tanquam à γάλαξ,) τὸ, *LAC*; succus plantæ vel arboris apud medicos, ut Lat. *lac*: à Gr. ut causa ejus secundus et tertius demonstrant.

Γαλαθηνὸς, ὴ, ὸν, *lacteus*; subs. ὸς, οῦ, ὁ, *hinnulus qui non ablactatur*: à γάλα, *lac*.

Γαλαξιδὴς, -ὲς, γαλαξιδὴς, ὴ, ὲν, et γαλαξιδώδης, ες, ὁ ϛ ἡ, *lacteus, lacti similis, lac referens*: ab eodem Th. q. v.

Γαλακτοπότης, ου, ὁ, *qui lac potat*: ex γάλα, et πίνω, *bibo, poto*.

Γαλάνη, ας, ἡ, Dor. pro γαλήνη, ης, ἡ, *serenitas*.

Γαλεαγρὶς, ης, ἡ, nomen propr. mulieris.

Γαλαξίας κύκλος, *lacteus circulus in cœlo*.

Γαλάτης, ου, ὁ, nom. Gentilitium, *Galata*.

Γαλατία, ας, ἡ, nomen regionis in Asiâ minori. *Galatia* et *Gallogræcia*, Gr. *lactea*.

Γαλατικὸς, ὴ, ὸν, *Galaticus*; *Gallicus*.

Γαλίαγξ, ιγγος, ἡ, *cava ferrea, genus carceris, decipula, muscipula*.

ΓΑΛΕ'Η, ης, et in prosâ γαλῆ, ῆς, ἡ, *mustela, catus*; nam *felis* est propriè ἄιλουρος, ου, ὁ ϛ ἡ: hinc

Γαλῆς, ῆος, ὁ, *mustela*, piscis genus: et

Γαλῆς, ῆος, ὁ, *catulus, felis*: γαλεώτης, ου, ὁ, *stellio*

Γαλήεις, εσσα, εσσαν, γαληνὸς, ὴ, ὸν, et γαλήνιος, ία, ιον, *tranquillus, serenus, hilaris*. Th. γαλήνη, infrà.

Γαλῆ, ῆος, ἡ, *felis mustela*. Vide Γαλῆ.

Γαληνία, ας, Poët. pro

ΓΑΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *serenitas, tranquillitas et hilaritas vultûs, tranquillitas maris*, μαλακία, qu. γαλάνη· à γαλάω. Est nomen propria mulieris: hinc

Γαλήνιος, η, *serenus*; γαληνὸς, ὴ, idem, vide γαλήεις, suprà.

Γαληνίσων, acc. sing. part. præs. act. f. g. à γαληνίω, f. σω, p. κα, *tranquillus sum*. Th. γαλήνη.

Γαλήνιω, f. σω, p. κα, *tranquillus sum*. Th. γαλήνη.

Γαλιλαία, ας, ἡ, nomen regionis. Hebr. interpret. Lat. *limes*.

Γαλιλαῖος, αία, αῖον, *Galilæus*.

ΓΑΛΙ'ΟΨΙΣ, ιος, ἡ, *frutex urticæ similis, urtica mortua*.

Γαλλίων, ωνος, ὁ, nomen viri, *Gallio*.

ΓΑ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, seu γάλλις, *gallus excisratus, spado*: q. ab ἅλλομαι, qui naturam suam mutavit; vel à *Gallo*, Phrygiæ fl. ubi initiabantur.

ΓΑ'ΛΩΣ, ωος vel ως, et γάλως, ου, ὁ, *GLOS, soror mariti*, vel *uxor fratris*.

Γάμαι, *nupsisse*: Dor. pro γῆμαι, a. 1. inf. act. à γαίομαι, id. qu. γαμέω, *nubo*, quod vide.

Γαμβρός, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. interpret. Lat. *retributio Dei.*

Γαμβρεύω, f. εύσω, p. εύω, *connubio jungo* vel *socio*; à

ΓΑΜΒΡΟΣ, ὁ, ὁ, *gener, socer*: item *frater uxoris*: in dat. pl. γαμβρόις, Ion.

Γαμέσθων, *matrimonio jungantur*, 3. pl. præs. imperat. act. à γαμέω, q. v.

Γάμεσφι, Dor. et Ion. pro ἤγκιν, 3. sing. a. 1. ind. act. à γαμέω, id. qu. γαμέω. quod vide.

Γαμίσσεται, gem. σ pro γαμίσεται, 3. sing. f. 1. ind. m. verbi γαμέω, *uxorem duco.*

Γαμετίν, verbale à γαμέω, q. v.

Γαμετὸς ὁ, ἡ, et γαμέτης, οῦ, ὁ, *uxor.* Et

Γαμέτης, ου, ὁ, *maritus*: à

ΓΑΜΕ'Ω, ῶ, et γαμίω, *uxorem duco, nubo*: fut. ήσω, ίσω, vel αμῶ, pret. γεγάμηκα. εκα· a. 1. ind. act. ήγαμα, ασα, et ἔγημα· unde aor. 1. subj. act. γήμω· infin. aor. γῆμαι· et part. aor. γήμας· aor. 1. ind. med. ησάμην· a. 1. ind. pass. ἐγαμέθην· Plurimùm, *sponsus* γαμεῖν, *sponsa* γαμεῖσθαι dicitur: *qui accepit uxorem*, dicitur γαμῆσαι, *parentes filiæ, qui eam dant uxorem*, γαμίσαι. Hinc

Γαμήλιον, ου, τὸ, *munus nuptiale*: et

Γαμήλιος, ου, ὁ ἡ ὁ, *nuptialis, conjugalis.*

Γαμηλιών, ῶνος, ὁ, *October*, aut *Januarius*: à celebratione nuptiarum sic dictus.

Γαμήσαι, *nupturio, uxorem ducere cupio, nuptias desidero*: à γαμέω, *uxorem duco*, q. v.

Γαμῖζω, f. ίσω, p. γεγάμικα, *nuptum do*: γαμίζομαι, f. 1. m. ίσομαι, p. pass. ισμαι, *nuptui collocor, elocor*: γαμίζω, est parentum. *Sponsus* dicitur γαμέσθαι, *sponsa* verò γαμεῖσθαι. Item

Γαμικὸς, ἡ, ὸν, *nuptialis*: et

Γάμος, ία, ίον, Poët. idem à γάμος, *matrimonium*, quod à γαμέω, vide

Γαμίσκω, idem quod γαμίζω, et γαμίσκομαι, quod γαμίζομαι, q. v.

Γάμνει, gen. sing. Ion. pro γάμει, à γάμος, q. v.

Γαμπτὸν, *nubat*: 3. sing. præs. opt. pass. contr. à γαμέω, q. v.

Γαμπτεύσιν, ὁ, f. ήσω, p. ηκα, *furtivas nuptias quæro, uxorem alienam corrumpo*: à γάμος, et κλέπτω, *furo*: p. ind. m. κέκλοφα.

Γαμώς, Dor. pro γαμεύς, ῆος, ὁ, *agricola*: à γῆ, *terra*, et μίμω, *divido*: pret. ind. m. ἔμορξα, per Metath. pro μόρξα.

Γάμος, ου, ὁ, et Ion. gen. γάμοιο, *connubium, conjugium, matrimonium*: vel à γέμω, ω, *nuptiæ*; item *convivium*: à γαμέω, quod vide.

Γαμόστολος, ου, ὁ ἡ, *nuptias parans, ornans*; γαμοστόλος νύξ, *pronuba nox*: à γάμος et στέλλω, *orno*: hinc γαμοστόλια, ὰ, f. *nuptiæ pompa.*

Γαμφήσι, dat. sing. præs. part. pass. f. gen. contr. à γαμέω, *nubo*, q. v.

Γαμφωλαὶ, ῶν, αἱ, *malæ, maxillæ*, à

Γαμφὸς, ὴ, ὸν, *incurvus, inflexus, adunctus*: idem quod καμπύλος, q. à κάμπτω, *flecto.*

Γαμφώνυξ, υχος, ὁ ἡ ὁ, *cui curvi sunt ungues*: à γαμφὸς, et ὄνυξ, *unguis*

Γαμψώνυχος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem, et ab iisdem.

ΓΑ'ΝΟΣ, ους, τὸ, *latitia, voluptas*; item *splendor*: item *quod est in quaque re pulchrum, nitidum, hilare, venustum.*

Γανόω, ῶ, fut. ώσω, pret. ωκα, *lætitiâ afficio*; item *splendeo, polio*; et

Γάνυμαι, seu γάνυσμαι, et γανίσσομαι, fut. 1. med. ύσσομαι, p. ind. pass. υσμαι, *lætor, gaudeo*: unde γανύσσομαι, idem. Th. γάνος.

Γανυμήδης, ους, ὁ, *Ganymedes*, nom. propr.

Γάνυται, ους, τὸ, *lætitia, splendor*: et

Γάνυσις, εως, ἡ, idem. Th. γάνος, idem.

ΓΑ'Ρ, *nam, enim, igitur, quippe, scilicet*, conjunctio causalis: ὑγὲ, *non profectò*, Act. xvi. 37.

ΓΑΡΓΑΙ'ΡΕΙΝ, præs. infin. act. *splendere*, q. ex μαρμαίρειν, item *plenus esse, vibrare, palpitare, multiplicare.*

ΓΑΡΓΑΛΙ'ΖΩ, fut. ίσω, *titillo, lætitiâ afficio*: id. cum γαργαλίζω· q. γάργαλιν, *gigno risum.* Hinc

Γαργαλισμὸς, ὁ, ὁ, *titillatio*: et

Γάργαλος, ου, ὁ, idem.

ΓΑΡΓΑ'ΡΕΙΝ, præs. inf. act. *splendere*: vide γαργαίρειν. hinc

Γάργεα, ων, τὰ, dicitur *de multitudine insigni.*

ΓΑΡΓΑΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *gurgulio, guttur*, à sono fictum. Hinc

Γαργαρίζω, f. ίσω, *os aqua* sive *alio aliquo liquore collue, gargarizo.* Hinc Angl. GARGARISM.

ΓΑ'ΡΟΝ, ου, τὸ, *garum, liquamen piscium sale conditorum.*

Γαρύομαι, Dor. et Ion. pro γηρύω· et γαρύσσω, dual. præs. ind. act. Dor. pro γηρύετον· et

Γαρύσω, Dor. pro γηρύω, præs. inf. act. à γαρύω, Dor. pro γηρύω, f. ύσω, *sono, loquor.*

Γαρύσσω, Dor. et f. 1. m. γαρύσομαι, pro γηρύομαι, f. 1. m. γηρύσομαι· et γαρύσσατο, Dor. pro γηρύσαντο, 3. pl. a. 1. opt. med. ejusd.

ΓΑΣΤΗ'Ρ, -τέρος, per Sync -τρὸς, ὁ, (quondam gen. γαστῆρος), dat. pl. γαστῆρσι, *venter, ventriculus in quem cibus recipitur, uterus*: *in* γαστὶ ἔχειν vel φέρειν, *gravidam esse.*

Γάστρα, ας, et γαστρὰ ας, ἡ, *fundum vasis*, vel *navis, et similium*; *vas ventriculum*: à γάστηρ, *venter.*

*Γαστρίδιος, ου, ὁ ἡ ὁ, *ventri deditus*: à γαστὴρ, et ὄνησις, *servus.*

Γαστρίζω, f. ίσω, p. ικα, *ventrem expio, saginо*: ab eodem Th.

Γαστρίμαργος, ου, ὁ ἡ ὁ, *gulosus, cibi avidus*: ex γαστὴρ, et μάργος, ου, ὁ ἡ ὁ, *insanus.*

Γάστρις, ιος, et γάστρος, ου, ὁ, item γάστρων, ωνος, ὁ, *gulosus, burco, ventri deditus.*

ΓΑΥΛΟ'Σ, ὁ, ὁ, *mulctra, mulctrale, situla*: à γάλα, quod recipit.

Γαῦλος, ου, ὁ, *navigii genus, scaphula.*

Γαυλὸς, *mulctras*, Dor. pro γαυλὸς, acc. pl. à γαυλὸς, q. v.

Γαυρίαμα, ατος, τὸ, *exultatio*: ex

Γαυρίάω, ῶ, f. άσω, p. ακα, *superbio, glorior, exulto, efferor, jacto me.* Undè

Γαυριόωντες, Poët. pro γαυριῶντες, nominat. pl. part. præs. act. contr. à

ΓΑΥ'ΡΟΣ, ρα, ρον, *elatus, superbus, arrogans, ferox*: qu. à γάω, *superbio.* Hinc

Γαυρότης, ητος, ἡ, *superbia, ferocia, elatio, alacritas.*

Γαυρόφρων, *elatus, superbiens*: præs. part. m. à γαυρόομαι, -όμαι, f. 1. m. ώσομαι, *superbio.* Hinc

Γαυρωθ, *efferaris*, 2. sing. præs. imp. pass. Th. γαῦρος.

Γαυρώω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *glorior, superbio*; idem quod γαυρόομαι, q. v. ab eod. Th.

ΓΑΥΣΟ'Σ ἡ, ὸν, vel γαῦσος, ὴ, ὸν, *curvus, tortuosus*: hinc

Γαυσόω, ῶ, f. ώσω, *reddo* γαυσὸν, *curvo.*

ΓΑ'Ω, f. γήσω, inusit. p. ind. m. γέγηα, q. v. *genero*; *mascor*; *concipio*; *pario*; *lætor.*

ΓΕ', Doricè γὲ, *quidem, certè.* Et κὲ idem esse puto. Aliquandò γὲ est syllabica adjectio; separatim rarò legitur, sed aliis dictionibus postponitur, ubi sæpè vacat, præsertim articulo ὁ, vel relativo ὅς adjuncto: frequentiùs sine accentu pingitur: ἐφαλλάγε, *utinam sanè*; καίγε, *et quidem*; διάγε, *tamen*; καίτοιγε, *etsi*; μοῦνόγε, *unde* verò.

Γέα, ας, et contractè γᾶ, ᾶς, ἡ, *terra*; *patria.*

Γαιήοχος, ου, ὁ ἡ ὁ, *terram complectens*; γαίοχος, γαιώχος, et Ionicè γαιήοχος, ου, ὁ ἡ ὁ. *terram cingens et continens.* Neptuni Epithet. Vide in γαιώχος.

Γέγαα, *genitus sum*: 1. sing. pret. ind. m. Poët. verbi γάω, inusitat. pro γέγονα, *nascor.* Alii volunt esse perf. ind. act. pro γέγηα, detracto κ, et η in α mutato; undè γέγαα pro γεγηκὼς.

Γεγάασι, et γεγάᾶσι, pro quo γεγάασιν, Hom. 2. et 3. pl. ejusd. γέγαα, q. v.

Γεγαὼς, ῶτος, Dor. pro γεγηὼς, ότος, *gaudens.* Vide γέγηθα infra.

Γεγάκω, ις, ι, Poët. pro γέγονα, ας, ατι *natus sum*: à γάω, q. v.

Γεγάμην, Poët. pro γεγάμμην, Dor. pro γεγάμαν, inf. præt. m. à γέγαα, perf. ind. med. à γάω, pro γέγονα *nascor*, q. v.

Γεγαμμένος, perf. part. pass. à γάομαι, f. 1. m. ὁσομαι, p. pass. αμαι, *lætor, gaudeo*; quod a γάνυς, q. v.

Γεγαὼς, ὼς, gen. ῶτος, ὦτος, *natus*. Vide in γίγνα.

Γέγενες, ων, ὁ ἡ ἐ, *antiquus*: quod à γίγ et γένω, q. v.

Γεγενημένος, perf. part. pass. Dor. pro γεγενιμένος, *genitus*: à

Γεγένημαι, σαι, ται, *natus fui*: præt. ind. pass γεγενῆσθαι, perf. infin. pass. verbi γίνομαι, *fio, sum* q. v.

Γεγενίμην, et γεγενίμαν, 1. sing. et 1. pl. a. 2. opt. med. Poët. et Ion. pro γενοίμην, et γενοίμεθα, verbi γίνομαι, *sum*: q. v.

Γέγενα, *lætus sum*, perf. ind. act. per Sync. pro γεγένηκα, et indè γεγάθως, perf. part. act. *alacer, lætus*: à γαίω, f. ἥσω, p. ηκα, q. v. Alii tamen volunt γέγηθα, et γεγήθως esse p. ind. et p. part. med. verbi γήθω, f. γήσω, p. γέγηκα, f. 2. act. γαίω, &c.

Γεγένηκα, seu γεγένεκα, *senui*, perf. ind. act. verbi γηράω, seu γηράσκω, *senesco*. Th. γήρας.

Γέγενα, p. ind. m. *natus sum*, et in 3. pl. γεγένασι· hinc p. m. inf. γεγενάμεν· et in part.

Γεγενὴς, ῆος, ἐος· à γίνω, inusitat. Vide γίνομαι, *nascor*.

Γεγένει, *natus fuerit*, 3. sing. plusq. p. ind. m. Ion. pro ἐγεγένει, à p. ind. m. γέγονα.

Γεγεμένος, η, perf. part. pass.

Γεγέμθαι, perf. inf. pass. et

Γεγεμμένος, ὄντες, perf. part. act. à γεφύω, *scribo*, q. v.

Γεγυμνασιαρχηκὼς, ὥτος, perf. part. act. à γυμνασιαρχέω, f. ήσω, *gymnasii præfectus sum*: ab ἀρχὴ, *principatus*, et γυμνάσιον, *locus exercitationis*: quod à γυμνὸς, vide

Γεγυμασμένος, perf. part. pass. à γυμνάζω, f. άσω, *exerceo*. Th. γυμνὸς, *nudus*.

ΓΕΓΩΝΑ, *clarè clamavi*, p. ind. m. verbi γοάω, inus. per Metathesin pro γόηκα· hinc γεγόνω, pro γέγονα, 1. sing. præt. ind. m. in præsens transeunte: vel est, præt. ind. m. à γεγόνω, ῶ, f. ήσω. Vide Periz. ad Ælian. V. H. et Clark ad Il. β. 459.

Γεγωνίμην, Dor. pro γεγωνοῖν, præs. ῦθ. act. et γεγώνων, Ion. et Dor. pro ἐγεγώνουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. contr. à

Γεγωνίω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *clarè vociferor, clamo, jactito*: quod ex præt. ind. med. γέγωνα.

Γεγωνητέον, verbal. *celebrandum est*.

* Γεγωνὸς, ὴ, ὸν, *alto clamore enunciatus*.

Γεγὼς, ὼτος, *natus*, pro γεγαὼς, part. perf. med. à γίγνα, quod vide, perf. ind. med. verbi, γάω, inus. pro γίνομαι, *nascor*.

Γεδεὼν, ὁ, nomen heroïs, indecl. Hebr. interpret. Lat. *evadens*.

ΓΕΈΝΝΑ, ης, ἡ, *gehenna*, locus suppliciorum æternorum: origine Hebr. *vallis Hinnomi*.

Γεθσημανὶ, *Gethsemane*: nomen loci. Hebr. interpret. Lat. *vallis pinguissima, fertilissima*.

Γενάμην, ao, ατο, *natus sum*, vel *genui*, a. 1. ind. med. Ion. pro ἐγενάμην, ω, ατο· à γένομαι, quod vide.

Γενάμενος, η, ον, *natus*, part. a. 1. med. ab eodem verbo; idem ac γενέσθαι, q. v.

Γενέσθαι, *natum esse*, a. 1. inf. m. ejusd. verbi

Γένιό', pro ἐγένετο, et γένιοό', pro ἐγενόμεθα, 3. sing. et 1. pl. imperf. ind. med. verbi γένομαι. Vel ut alii volunt γενίμην, Poët. dici pro ἐγενόμην, a. 2. ind. med. abjecto augumento, et ι metri causâ inserto. Sic γένιτο pro ἐγένετο, &c.

Γένιας, Ion. pro γένη, 2. sing. præs. ind. med. à

ΓΕΙ'ΝΟΜΑΙ, Poëticum, *gignor, nascor*; activè de mare et fœmina, *pario, gigno, procreo*; *sum*. Sed apud Oratores etiam a. 1. ind. med. ἐγεινάμην, frequens in activâ signif. *genui*: et de utrovis et utroque parente dicitur; de matre, *peperi*; a. 2. ind. med. ἐγενάμην· inf. a. 2. med. γενέσθαι· part. γενόμενος, *natus*; a. 1. med inf. γένεσθαι· ĕt part. γενάμενος. Vide γίνομαι, *nascor*, &c.

ΓΕΙ'ΣΟΝ, vel γέισσον, ου, τὸ, *suggrunda* seu *suggrundium*: id est, pars tecti prominens, q. pluvias à parietibus in γίαν σάλιν. in terram amovet. Hinc forsan Angl. A JOIST.

Γείσος, ους, τὸ, idem; est κεφαλὴς, *capitelium*.

Γεισὸν, vel γεισσὸν, f. σσω, p. σκα, *suggrundâ munio*; *in suggrundæ modum conformo*. Hinc

Γείσσωμα, ατος, τὸ, *suggrundatio, imbricamentum*: vide γείσον, supra.

Γειτνία, ας, et γειτνίασις, εως, ἡ, *vicinitas*: et

Γειτνιάω, ῶ, et -άζω, f. άσω, p. ηκα, *vicinus sum*; *affinie*; *cognatus sum*: part. præs. act. contr. γειτνιῶν, ῶσα, ῶν. Th. γείτων, *vicinus*.

Γειτονίω, -ῶ, f. ήσω· part. præs. act. γειτονίων, ίουτες. idem, et ab eod. Th.

Γειτόνημα, ατος, τὸ, item

Γειτόνησις, εως, ἡ, et

Γειτονία, ας, ἡ, *vicinitas*: à

ΓΕΙ'ΤΩΝ, ονος, ὁ ἡ ἐ, *vicinus, affinis, similis*; q. à γία, q. γείτων, quia ejusdem terræ.

Γειτῶνις, ι, ὁ, *peregrinus, advena*: opponitur αὐτόχθονι, ut *advena*, opp. *indigenæ*.

Γελᾶ, *ridet*, 3. sing. præs. ind. act. contr. à γελάω, *rideo*; est et

Γέλα, *splendor Solis*; q. à γελάω, *splendeo*.

Γελάειν, *ridere*, præs. inf. act. Æol. pro γελᾶν, et

Γέλας, *rides*, Æol. pro γελᾷς, 2. sing. præs. ind. act. à γελάω, *rideo*.

γελᾶν, Dor. pro γελᾶν, *ridens*, præs. part. act. contr. ejusd. verbi; γελᾷν, verbi, iota subscripto, est præs. inf. act. contr. undè nonnullis per Metath. Angl. TO LAUGH.

Γελανὸς, ίᾳ, ὸ ᾷ ὸν, *hilaris*; Poët. pro ἱλαρὸς, q. v.

Γελάξω, Dor. pro γελάσω, *ridebo*, f. 1. ind. act. verbi γελάω, f. ασω, *rideo*.

Γελασίμα, ῶ, ὁ, *irrisio*.

Γελασπὸς, ὁ, ὁ ᾷ, *irrisor*.

Γελάσσας, Dor. pro γελάσας, præs. part. act. f. g. verbi γελάω, *rideo*, q. v.

Γελασσιμᾷ, ῶ, ὁ ᾷ ὸν, *ridiculus, risu dignus*: ab eod. Th.

Γελαστὸς, ὴ, ὸν, idem, et ab eodem Th.

Γελάσσωμεν, *rideamus*, 1. pl. a. 1. sub. act. à

ΓΕΛΑ'Ω, *rideo*; item *irridet*; item *splendeo, niteo, floreo, hilareo*, f. άσω, et f. 1. med, άσομαι, p. γεγέλακα. a. 1. ind. act. ἐγέλασα· perf. ind. pass. γεγέλασμαι· a. 1. ind. pass. ἐγελάσθην.

ΓΕ'ΛΓΗ, ης, ἡ, *omnis generis merces*; *color, tinctura*.

ΓΕ'ΛΓΙΣ, ιδος, et γελγὶς, ῖδος, ἡ, *allii caput*, seu *nucleus*.

Γέλγω, f. ξω, p. χα, *tingo, colloco*. à γέλα, *splendor Solis*.

Γελέσσα, Dor. pro γελάσσα, præs. part. act. f. g. à γελάω, Ion. pro γελάω, *rideo*. Nam Dor. et Ion. verba in άω, per ία, efferunt.

Γελέω, f. ήσω, p. ηκα, *splendeo*: à γέλα.

Γελῇς, *rides*, 2. sing. præs. ind. act. Dor. pro γελᾷς· à γελάω, vox etiam Atticis usitata.

Γελοῖα, *ridenda*, item *jocosa*, nom. pl. n. g. è γελοῖος, q. v.

Γελοιάζω, f. άσω, *ridicula* seu *jocosa dico jocor*: à

Γελοῖος, οία, οῖον, *jocosus, facetus, urbanus*; at γελοῖος, ut Grammaticis placet, *ridiculus, irridendus*: γελοῖος, ι, τὸ, substantivè pro *joco*; γελοῖος, Poët. hinc γελοῖα, f. ασω, pro γελάω, *rideo*; à γέλως, seu γέλα, q. v.

Γελόωντες, et γελόοντες, Poët. pro γελῶντες, nom pl. part. præs. act. contr. à γελάω, q. v.

Γελὼν, *ridens*, nom. sing. et in pl. γελῶντες, præs. part. act. à γελάω, et in 3. pl. præs. ind. act. contr. γελοῦσιν.

Γελῶνι, Dor. pro γελῶσι, *rident*, 3. pl præs. ind. act. contr.

Γέλως, ωτος, ὁ, *risus, muris serenitas*; et γέλως, gen. sing. ω, acc. sing. γέλων, dat. sing. γέλῳ, à γελάω, *rideo*, q. v.

Γεμίζω, *impleo, onero*, f. ίσω, p. γεμίκα· a. 1. ind. act. ἐγέμισα· p. ind. pass. γεγέμισμαι· a. 1. ind. pass. ἐγεμίσθην. Th. γέμω, *plenus sum*.

Γεμίσας, a. 1. part. act. γεμίσαι, a. 1. imperat. act. 2. pl. à γέμισα, ἄτω.

2. et 3. sing. imperat. a. 1. act. verbi γεμίζω, *impleo*, ab eod. Th.

Γεμοῖ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à γεμίζω, *impleo*.

Γέμων, *plenî summus*, 1. pl. ind. præs. act γεμόωσις, dat. pl. part. præs. act. f. g. à

ΓΕ'ΜΩ, f. ἤσω, *plenus sum*, vel *onustus*: præs. part. act. γέμων, ουσα, ον p. ind. med. γέγαμαι undè γάμος, ὁ, *unus navis*: inde Lat *gemo*.

Γενὴ, ἄς, et Ion. γενεὴ, ῆς, ἡ, *nativitas; ortus à natalibus, à puero; generatio, progenies, ætas: in omnes ætates*. Th γένος, *nascor*.

Γενεαλογίω, ῶ, *genus recenseo, nata ex progenitorum investigo*. f. ήσω, p. γεγενεαλόγηκα· γενεαλογέομαι, *annumero in prosapiâ aliquâ*; γενεαλογούμενος, præs. part. et

Γενεαλογία, ας, ἡ, *genealogia*, generis recensio: à γενεὰ *genus*, et λέγω quod à λέγω, *colligo*, q. v.

Γενέσιος, *generatione*, dat. sing. Ion. ῳ additur per Paragogen, à γενὴ, Ion. pro γενεὰ, q. v.

Γενέθλη, ης, ἡ, *origo, generatio*: à γένω hinc

Γενέθλιος, ὁν, τὸ, *natalitia*; item

Γενεθλιακὸς, ἡ, ὸν, *ad natalitia pertinens, natalitius*; substantivè *astrologus*, et

Γενέθλιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *natalis, natalitius, auctor generationis*; θεοὶ γενέθλιοι *penates*: à γένομαι, *nascor*, q. v.

Γένι, dat. sing. à γένος, ους, τὸ, *progenies, genus*, ab eodem.

Γενειὰς, *barbatum esse*, præs. inf. act. contr. à γενειάω, q. v.

Γενειόωσι, Dor. pro γενειάζουσι, *pubescunt*, part. præs. act. à

Γενειάζω, f. άσω, et

Γενείω, ῶ, *barbam gesto, pubesco*, f. ήσω. 1. part. act. γενείοντες, ανῶν à γένειον, *barba*. Th. γένυς, *mentum*, q. v.

Γενήτας, ου, ὁ, Dor. et Poët. pro γενέτης, ου, ὁ, *barbatus*, et hoc. p. γενήτης fœm. γενήτις à γενείω, q. v.

Γένειον, ου, τὸ, *mentum, barba*. Th. γένυς, q. v.

Γένυ, Ion. pro γένυ, et hoc pro γένυι, *fuisti*, 2. sing. a. 2. ind. m. ab γένομαι, ου, στὸ à γίνομαι, *sum*, q. v.

Γενέσθαι, a. 2. inf. m. γενεσθέ, 2. pl. p. 2. imperat. m. ut γενέσθω, 3. sing. imperat. ejusd. temporis, ab eod. Th.

Γένεσις, εως, τὸ, *natalitia*: à γενὲ, *generatio*; quod à γίνομαι, *nascor*, p. pass. γέγενημαι, σαι, ται.

Γενεσιάρχης, -ᾶο ου, ὁ, *auctor ortûs* et *generationis*.

Γένος, ους, ἡ, *origo, creatio, generatio, nativitas, ortus*: ab eod. Th.

Γένυ, pro ἐγένετο, 3. sing. a. 2. ind. m. Ion. à γίνομαι, vel γένομαι, q. v.

Γενὲ, ῆς, ἡ, *nativitas, ortus*; et

Γενεὲ, ῆς, ἡ, εὐγενότης, ου, ὁ, *pater, genitor*: et

Γενέτης, ας, ἡ, *genetrix, parens*: 3. pers. sing. p. ind. pass. verbi γένομαι, q. v.

Γένετο, *fuerit*, 3. sing. a. 2. ind. m. Ion. pro ἐγένετο. Th. γίνομαι, vel γένομαι, q. v

Γενέτωρ, ορ@ι, ὁ,)Ion. et Poët. pro γονεὺς, ἑ@ι, vel ως, ὁ,) *GENITOR, parens*.

Γένυ, Ion. et Dor. pro ἐγένο, 2. sing. a. 2. ind. m. verbi γίνομαι, *nascor*, vel γένομαι, q. v.

Γεγὼς, 2. sing. sub. a. 2. med. ab eod. q. v.

Γεγαὼς, ῶσ@ι, *natus, factus*, a. 1. part. pass. ejusd. verbi, q. v.

Γεγάσσι, ῶσι, *fias*, imperat. 2. sing. a 1. pass. ejusd.

Γένεσθε, 2. pl. a. 2. sub. med. sic γένωται, 3. sing. sub. a. 2. med. ejusd. verbi, q. v.

Γενέσομαι, ῃ, ῖλι, f. 1. m. ejusd. verbi vel f. 2. pass. ut aliqui resolvunt, à f 2. act. γενὼ, a. 2. ind. act ἤγενον à γίνω, inus. undè a. 2. ind. pass. ἐγένην, ης, η.

Γενικὸς, ὴ, ὸν, *generalis*, item *genitivus*, ut γενικὴ πτῶσις, apud grammaticos: à γένος, *genus*.

Γενάδας, ου, ὁ, *strenuus, audax; generosus, ingenuus*.

Γενναῖ@ι, αῖα, αῖον, *cognatus, ingenuus, nobilis; naturalis, insitus; generosus, validus, strenuus, vehemens*: à γενναὸς, q. v. Th γίνομαι, q. v.

Γενναιότης, ητ@ος, ἡ, *generositas*, et

Γενναίως, adv. *generosè, fortiter*: ab eod. Th.

Γέννατο, Ion. et Æol. pro ἐγένατο, 3. sing. a. 1. ind. med. ejusd. verbi; vel ex *ἐγενήσατο*, per Sync. et Aphær. à

ΓΕΝΝΑ'Ω, *GENERO*, pro *GIGNO, de viris*; pario, *de mulieribus*; *pario*, Metaph. f. ήσω, p. γέγεννημαι. a. 1. ind. act. ἐγέννησα, perf. pass. γεγέννημαι, *natus sum*; a. 1. ind. pass. ἐγεννήθην. Th γίνομαι. Indè Angl. TO GENDER

Γέννημα, ατ@ος, τὸ, *progenies, fructus*: à 1. pers. sing. præt. ind. pass. *preced.*

Γεννηματίζω, f. ίσω, *germen* seu *fructum profero*.

Γεννήσω, a. 1. inf. act. à γεννάω, q. v.

Γεννησαίτη, ἡ, nomen regionis in *Galilæa*, indecl. Syr. interpret. *hortus principis*.

Γένεσις, εως, ἡ, *nativitas, generatio*: à 2. pers. sing. p. ind. pass. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.

Γεννητὴς, ὴ, ἡ, *generatrix*, et

Γεννητὸς, ὴ, ὸν, *genitus, natus*; item *mortalis*; et

Γεννήτωρ, ορ@ι, ὁ, *genitor, parens*; γεννήτειρα, ας, ἡ, *genetrix*: à 3. pers. sing. p. ind. pass. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.

Γενοίατο, Ion. pro γένοιντο et γένοιτο, 3. pl. et 3. sing. a. 2. opt. m. à γίνομαι, *nascor*.

Γενόμαν, Dor. pro γενοίμην, *sim, essem*. 1. sing. a. 2. opt. m. à γίνομαι, *sum*, q. v.

Γενόμεν@ι, η, ον, *factus*, a. 2. part. m. γενόμην, Ion. pro ἐγενόμην, a. 2. ind. med. à γίνομαι, vel γένομαι, *nascor*.

Γένος, *genus, progenies, familia; gens, natio; stirps, genus*, cui opp. *species*; in dat. pl. γένεσι ab eod. verbo. Hinc. Angl. apud Gramm. GENDER.

Γενὲ, σεῦσι, *esto*, 2. sing. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

ΓΕ'ΝΤΑ, ων, τὰ, *carnes, viscera*.

ΓΕΝΤΙΑΝΗ', ῆς, ἡ, *Gentiana*, herbæ genus. Angl. GENTIAN.

Γέντο, 3. sing. a. 2. ind. m. Poët. pro ἐγένετο, *fuit*: ab ἐλεύσομαι, a. 2. ind. med. verbi γίνομαι, vel γένομαι, *sum*, q. v.

ΓΕ'ΝΥΣ, υ@ος, ἡ, *mentum, barba; maxilla, acies*.

Γένωμαι, *fiam*, 1. sing. a. 2. sub. m. et in 3. pl. γενώνται à γένομαι, seu γίνομαι, *nascor, fio*.

Γεράεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro γέρασι à γέρας, *munus*, q. v.

Γεραιὰ, ᾶς, ἡ *matrona, anus*: à

Γεραιὸς, αιὰ, αιὸν, *senilis, es*; masc. *senex, vir venerabilis, magnæ auctoritatis*; comp. γεραίτερ@ι, superl. γεραίτατ@ι, per Syncop. γεραὼ, ᾶς, ἡ, *anus*: à γέρας, *senex*. q. v.

Γεραίρω, *venerare*, 2. sing. præs. imperat. act. γεραίρεον, inf. Dor. pro γεραίρειν, *honorare*: à

Γεραίρω, f. ήσω, *munero honoris causâ, orno*; *veneror*. Th γέρας, *munus*, q. v.

Γεραίτερ@ι, per Sync. pro γεραιότερ@ι, compar. γεραίτατ@ι, per Sync. pro γεραιότατ@ι, superl. à γεραιὸς, *senilis, senex*, q. v.

ΓΕ'ΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, *grus*, avis vigilans; *machina tollendis oneribus comparata*; γεράνιον, ου, τὸ, idem, et pro herba. Angl. A CRANE.

Γεράσαι, a. 1. inf. act. à γεραίρω, Poët. pro τιμᾶν, *honore*, et

Γεραρὸς, ὰ, ὸν, *honorandus, augustus*; compar. γεραρώτερ@ι, *honorabilior, augustior*; superl γεραρώτατος, *augustissimus*: è seq. Th.

ΓΕ'ΡΑΣ, ατ@ος, τ elis. ατ@ος, cont. ως, τὸ, *pramium, munus, honor*: hinc

Γερασμι@ος, ου, ὁ ᾗ ὴ, *honorificus, senilis*.

Γερέων, gen. pl. Ion. pro γερόντων; à γέρας, *munus*, q. v.

Γεργεσαὶς, ῆ, ὁ, nomen gentile, Hebr. interpret. Lat. *vicinus peregrinationi*.

Γέρδης, γερδὸς, et γερδί@ι, ος, ὁ, *textor*, unid. et γερδία, ας, ἡ, *textrix*.

Γέρεα, Ion. pro γέρατα, nom. pl. à γέρας, *pramium*, q. v.

Γερήν@ι, ου, ὁ ᾗ ὴ, epith. Nestoris, ap. Hom. *honoratus*: à γέρας, *honor*, aut à loco Γερήνη.

Γέρον, *senex*, voc. sing. γέροντ@ι, γέροντα, gen. et acc. sing. à γέρων, *senex*, q. v.

Γεροντικ@ὸς, αία, αῖον, Poët. pro

Γερόντι@ος, του masc. γεροντικὸς, ὴ, ὸν, *senilis*: à γέρων, *senex*, q. v.

Γερόντιον, υ, τὸ, *vetulus, senecio*; dim. à γέρων, q. v.

Γέρουσι, *senibus*, dat. pl. à γέρων, *senex*, q. v.

dus, mollis, clemens; gen. singulos. -ιδος, ῆος· γλυκεῖα, substantivè *de radice dulci*; item

Γλυκύ, *passum*, i. e. vini dulcis genus: in comp. γλυκίων, γλύκιστος, et γλυκύτερος in superl. γλυκὺς et γλυκύτατος· hinc

Γλυκύτης, ητος, ἡ, *dulcedo*.

* Γλυκυφωνία, ας, ἡ, *dulcis vox, cantus dulcis*: ἀ γλυκὺς et φωνὴ, *vox, sonus*.

Γλύμμα, ατος, τὸ, *sculptura, celatura, opus celatum*.

Γλυπτὸς, ἡ, ὸν, *sculptilis, sculptus*.

Γλυφάνιον, gen sing. Ion. ἀ

Γλύφανος, ἡ, ου, *sculptorius*. Th.

γλύφω, *scalpo*.

Γλυφὴ, ῆς, ἡ, *sculptura, celatura, sigillum*.

Γλυφὶς, ίδος, ἡ, *crena* vel *loculus sagittæ*; *sagitta ipsa*; *incisura*, in quam nervus inseritur: ab eod. Th.

Γλύφω, f. ψω, p. ϕα, *scalpo, sculpo, celo, rabi polio*: hinc γλύπτης, ου, ὁ, τῆς, ἡ, *sculptor*, &c.

ΓΛΩΣΣΑ, et Att. γλῶττα, ης, ἡ, *lingua*: *dicendi facultas*: *sermo uniuscujusque gentis peculiaris*: hinc compos. ἰσογλωσσὶς, ἰσόγλωσσος, ἀγλωσσος, πολύγλωσσος, &c. et Angl. TO GLOSE.

Γλωσσαλγία, ας, ἡ, *lingua dolor*: ἀ γλῶσσα et ἄλγος, *dolor*.

Γλωσσάριον, ου, τὸ, *lingula*: dim. ἀ γλῶσσα

Γλῶσσι, Ion. pro γλῶσσα, *lingua*; γλῶσσῃσι, pro γλώσσαις, dat. pl. Ion.

Γλωσσίδιον, ου, τὸ, *theca lingulis tibiarum recondendis idonea*; item *marsupium*; ἀ γλῶσσα, et κοιλία, *acervo*.

Γλωσσόκομον, ου, τὸ, ὁ τῆς ἡ, *loculus cui Ægyptii includebant cadavera condita*; *linguam habens præciam*; ἀ

Γλωσσοτομία, -ᾶς, ἡ, ἴσω, p. γλωσσοτέτμηκα, *linguam incido, linguam amputo*.

Γλωσσοχαριτέντης, του, οἱ, *decipientes linguæ blandimentis*: ex χαριτίω, f. ἴσω, *blandior*; ἀ χάρις, *gratia, blanditiæ*; et γλῶσσα q. v.

Γλωσσώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *lingulatus*; *linguæ similis*; *linguax, loquax*: ἀ γλῶσσα, et εἶδος, *species*, q. v.

Γλωττικὸς, ἡ, ὸν, *ad linguam pertinens*: ἀ γλῶττα, Att. pro γλῶσσα, q. v.

Γλῶχις, ῖνος, ἡ, *spica*, vel *arista*: *canquam* ἀ γλῶξ, ωχὸς, *spica*, vel *arista*.

ΓΛΩΧΙΣ, vel γλωχὶν, ῖνος, ἡ, *cuspis tabi, angulus, acies*: q. αἱ τῶν ἀκίδων ἄξιναι.

Γναθμὸς, ὁ ἡ, idem quod

ΓΝΑ'ΘΟΣ, ου, ἡ, *mala, maxilla*; *dentes, bucca*. Hinc

Γναθόω, ῶ, f. ώσω, *cædo in malas*: et

Γνάθων, ωνος, ὁ, *parasitus*: item propr. nom. *Gnatho*.

Γναμπτοῖσι, dat. pl. Ion. ἀ

Γναμπτὸς, ἡ, ὸν, *incurvus*, item *flexibilis*: ἀ

Γνάμπτω, f. ψω, p. ἔγναμφα, *inflecto, domo, frango*; q ἀ κάμπτω, idem. Et

Γνάπτω, vel κνάπτω, sive γνάφω, f. ψω, p. ἔγναφα, *carpendo*, vel *vellicando polio, mollio, carmino*: undè Angl NAP pani; et fortassè etiam somni.

Γναφεὺς, ἑος, ὁ, *fullo*: ἀ præced.

Γνήσιος, ία, ιον, vel γνήσιος, α, ὁ ἡ ἡ, *legitimè genitus, germanus, sinceris, genuinus*: in compar γνησιώτερος, γνησιώτατος, adv. *legitimè, genuinè*. Dicitur q. γενήσιος, vel γενέσιος, ἀ γίγνομαι, *nascor*, q. v.

Γνοίην, αἰς, αι, *novero*: a. 2. opt. act. ἀ γιγνώσκω, *cognosco*; 1. sing. a. 2. ind. act. ἔγνων, ab eod.

Γνὸς, γνοῦσα, *sciens*, a. 2. part. act. ejusd.

Γνοφερὸς, ἡ, ὸν, *tenebrosus, caliginosus*: ἀ

ΓΝΟΦΟΣ, ου, ὁ, *caligo, tenebræ*, item *turbo*; *opacitas aëris nubes*: q. ἀ νέφος· hinc

Γνοφόω, ῶ, f. ώσω, et γνοφέω, ῶ, f. ήσω, *obtenebro*; et

Γνοφώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *caliginosus*.

Γνὼς, ἡ, ὠτος, p. ἔγνωκα, *nosco*, inus. à quo tamen γνάω, et γίγνωσκω, vel γνώσκω· ἀ νόος, *mens*.

Γνῦξ, adv. *genu flexo*: per Syncd. dictum, q. γόνυξ· ἀ γόνυ, *genu*, q. v.

Γνῶ, *cognovit*, Ion. et Poët. pro ἔγνω, 3. sing. a. 2. ind. act. ἔγνων, ως, ω· et

Γνῶ, est 1. sing. a. 2. sub. act. γνῶθι, a. 2. imperat. act. γνῶναι, a. 2. inf. act. ἀ γιγνώσκω, *cognosco*, q. v.

Γνώμα, ας, ἡ, Dor. pro γνώμη, ης, ἡ, *mens*, &c. Sed γνώμα, ατος, τὸ, Ion et Poët. *notitia, experientia*. Th. γνωσιν.

Γνώμη, ης, ἡ, *sententia, mens*; *voluntas*: *consilium, sententia, seu dictum aliquod insigne*: undè

Γνωμικὸς, ἡ, ὸν, *sententiosus*: et

Γνωμολογικῶς, adv. *sententiosè*: ἀ γνωμικὸς.

Γνῶμων, Dor. et Att. pro γνώμη, a. 2. inf. act. ἀ γιγνώσκω, *cognosco*, q. v.

Γνώμων, gen. sing. ἀ

Γνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *cognitor*; *index, norma*, v. gr. *in horologio*; *gnomon, stylus horas indicans*; *norma, canonis*; *dens index ætatis*. Th. γνώσιν.

Γνῶναι, vide in γνῶ, suprà.

Γνωρίζω, *nosco, agnosco, cognosco, probo, explore*; *notum facio, indico, in memoriam revoco*, in N. T. f. ίσω, et Att. γνωριῶ, p. ἐγνώρικα· a. 1. ind. act. ἐγνώρισα· a. 1. inf. act. γνωρίσαι· a. 1. part. act. γνωρίσας, ασα, αν· præs. ind. pass. γνωρίζομαι, *innotesco, patefio*: hinc γνωρίζεσθαι, 3. sing. præs. imperat. pass. *innotescat*: p. pass. ἐγνωρισμαι· a. 1. ind. pass. ἐγνωρίσθην· a. 1. sub. pass. γνωρισθῆ, ῆς, ῆ. Th. γνωσιν. *cognosce*: hinc

Γνωρισμὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *notus*; item *familiaris*; item *clarus, celebris*: in compar. γνωριστέρος, *notior*: superl. γνωριώτατος, *notissimus*: et

Γνώριμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *notus*; item *familiaris*; item *clarus, celebris*: in compar. γνωριμώτερος, *notior*: superl. γνωριμώτατος, *notissimus*: et

Γνώριμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *notus*; item *familiaris*; item *clarus, celebris*: in compar. γνωριμώτερος, *notior*: superl. γνωριμώτατος, *notissimus*: et

Γνώρισμα, ατος, τὸ, *indicium, nota*; *proprietas*; *insigne, ornamentum, decus*.

Γνωτὸς, ἡ, ὸν, fut. 1. act. Att. verbi γνωρίζω, *nosco*, quod vide.

Γνῶτω, Ion. pro γνώτῃ, 3. sing. f. 1. ind. m. ἀ γνώσκω, q. v.

Γνώσις, *cognosco*: 2. sing. f. 1. ind. m. verbi γνώσκω· f. 1. m. γνώσω, ῃς, ῃ, ετω

Γνωστὸς, *cognitus*: a. 1. part. pass. ἀ γνώσκω· a. 1. ind. pass. ἐγνώσθην· inf. ejusd. γνωσθῆναι.

Γνωτιαχεῖν, præs. inf. act. contr. *mutatâ sententiâ iisdem virium imbecillitatem agnoscere*.

Γνῶσις, εως, ἡ, *cognitio, notitia*; *scientia, doctrina, sapientia*, &c. ἀ γιγνώσκω, q. v.

Γνωτὸς, ἡ, ὸν, *notus*, a, um, *cognitus*; *amicus*: ut et

Γνωτὸς, ὁ, ἡ, *notus*: item *consanguineus, propinquus, frater*: ab eodem Th.

Γνῶτω, 3. sing. a. 2. imperat. act. ἀ γνῶθι, *nosce*: ab eod. Th.

Γνωτοὶ, Poët. pro γνῶσι, *agnoscant*; a. 2. sub. act. 3. pl. ejusd. verbi; sed 3. pl. sub. præs. act. verbi insuitat. γνῶμι, *nosco*, f. ώσω, p. ἔγνωκα. p. ind. m. γίγνωσκω· part. γιγνώσκων, ουσα, ον· vel γνοὺς, Poët. pro γνῶς, 1. sing. a. 2. sub. act. ab ἔγνων, a. 2. ind. act. ab eodem Th.

Γοάασιν, Dor. pro γοῶσιν, γοᾶσι, 3. pl. præs. ind. act. ἀ

ΓΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, *gemo, deploro, defleo, lugeo*: Poëticum à sono factum. Reperitur et γοάασκον Dor. inf. a. 2. act pro γοᾶσθαι· qu. ἀ γόημι, conjug. sec. et γοάω, *defleo*; a. 1. part. pass. ἀ γοάω, *defleo*, conjug. prim.

ΓΟΓΓΡΟΣ, ου, *CONGRUS* piscis.

ΓΟΓΓΥ'ΖΩ, *murmuro*, f. σω, p. γεγόγγυκα· a. 1. ind. act. ἐγόγγυσα· perf. ind. pass. ἐγεγόγγυσμαι· undè γογγυσὸς, q. v.

Γογγύλης, ὁ, ἡ, vel ἐγγύλης, ου, ὁ ἡ ἡ idem quod στρογγύλος, *rotundus*: atque undè dicunt ἐγγύλη, ης, et ἐγγυλὶς, ίδος, ἡ, substantivè *rapum* quod rotundum.

Γογγυσμὸς, ὁ, ὁ, *murmur, fremitus, murmuratio*: et

Γογγυστὴς, ὁ, ὁ, *murmurator*: ἀ ἐγγύζω, q. v.

Γόης, ητος, ἡ, pro ἐοῆλιν, ας, ἡ, *præstigiæ*, vide γόος.

Γόησιν, a. 2. inf. act. Dor. pro ἐοῆναι· ἀ γόημι. Th. ἐόην, *gemo*, q. v.

ΓΟ'ΗΣ, ητος, ὁ, *incantator, præstigiator, impostor quivis*: hinc

Γοητεία, ας, ἡ, *præstigiæ, incantatio*; et

Γόητευμα, ατος, τὸ, *præstigiæ, incantamentum*; et

Γοητικὸς, ἡ, ὸν, p. ευκα, *incanto, fascino, præstigiis decipio*: item

Γοητικὸς, ἡ, ὸν, *incantatorius*.

Γολγόθᾶ, nomen loci ἀκανθ. Syr. *locus Calvariæ.*

Γομφέα, ας, ἡ, nomen urbis. Syr. *habitatio.*

Γόμος, ου, ὁ, onus navis, merces : à pret. ind. m. γέμω, verbi γέμω, *plenus sum.*

Γομφίζω, f. ίσω, *dentibus stupeo*, et Γομφιασμός, οῦ, ὁ, *confractio*, vel *stupor dentium* ; à

Γομφίος, ου, ὁ, *dens molaris* ; quod

ΓΟ'ΜΦΟΣ, ου, ὁ, *cuneus* ; *clavus* ; *pixis quidam* ; dat. pl. Ion. γόμφοισι· hinc ortum aliquibus videtur Angl. GUMS.

Γομφόω, ῶ, f. ώσω, *clavis compingo*, et

Γομφωσις, εως, ἡ, *articulationis species*, cum os ossi, clavis modo, infigitur.

Γονῆς, *parentes*, nom. pl. contr. à Γονέες, ἐων, εας, ὁ, *parens* ; gen. pl. Γονέων. acc. pl. Γονέας, -ἑας cont. Γονεῖς, similis nominum. dat. pl. Γονεῦσι· à pret. ind. med. γέγονα, verbi γίνομαι, q. v.

Γονή, ῆς, ἡ, *genitura* ; *semen genitale* ; *fœtus*, *soboles* ; hinc Γονὴ Ἡρακλέους, *semen Herculeum* : ab eod. Th.

Γονικός, ή, όν, *genitalis*, *prolificus* ; item *fecundus* ; à γίνομαι, q. v.

Γονόεσσα, vel -όεν, ὁ, *genitura*, vel *seminis genitalis profluvium*, et

Γονορρύης, ου, ὁ, ἔσω, p. ηκα, *fluxum seminis patior* : à

Γονόρρυτος, ου, ὁ, vel Γονορρόος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui seminis fluxum patitur* ; cui ἐστὶν ῥύσις, i. e. *genitura fluit.*

Γονός, οῦ, ὁ, *soboles* ; *generatio* ; *genus* ; *semen* : à γίνομαι, *nascor* ; p. ind. med γέγονα. At

Γονώς, (ὑπόκοπον,) οῦς, ὁ, pro quo Γονεύς, Poëticum. Inmicâ Epenthesi factum, *fecundus*, γόνιμος· item substantivè, *locus vel solum fertile* ; comp. Γονιώτερος, *fertilior* : ab eod. Th.

ΓΟ'ΝΥ, τό, *GENU*, gen. sing. γόνατος· γόνατος, per transpoait. vel Metath. Γονύς ; et per Epenth. γόνυατος· dat. pl. γόνασι, γόνασι, et γόνυσι· γνῦς adv. *genu flexo*, in genua ; per Syncop. q. γόνυξ, et γέγονα, per Syncop. pro γεγόνου, idem, q. v. Inde Angl. GOWN, quia tegit genua.

Γονυπετέω, ῶ, *ad genua accido*, *prosilio*, f. ήσω, p. Γεγονυπέτηκα· a. 1. ind. act. ἐγονυπέτησα· à γόνυ, et πίπτω, *cado.*

Γοργός, ή, όν, *luctus* ; acc. sing. γόον· nom. pl. γόοι· à Γόος, *lugeo*, q. v.

Γοργὴ κεφαλὴ, *Gorgonium caput* : à γοργὸς, vide in Γοργώπις.

Γοργόνειος, εία, εον, f. g. Ion. -ήϊος, et Γοργώπειος, ία, ον, *Gorgonius.*

Γοργόπις, ιν, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, *horrifico* ; *festino*, vel *citer gradior.*

Γοργόνες, ων, αἱ, dictæ sunt Phorci filiæ, Medusa, Sthenyo, et Euryale : à γοργὸς, ὁ, *nomen animalis noxii in Africâ.*

ΓΟΡΤΟ'Σ, ὁ, ὸν, *velox*, *acer*, *vividus*, *terribilis* ; quasi ἑαῖσι ῥέῳ· hinc

Γοργότης, ητος, ἡ, *celeritas*, *torvitas*, et

Γοργῶς, gen. sing. à Γοργὸς, gen. οῦ, contr. ᾶς, *celeritas*, *torvitas* ; id. qu. pret. item, nomen mulieris. Alias Γοργὼς, est acc. pl. à Γοργὸς, *velox*, q. v.

ΓΟΡΥΤΤΟ'ΡΑ, vel γόρυττος, ου, ἡ, *canalis subterraneus per quem aqua effluit* : à γῦς, et ὀρύσσω, *fodio.*

Γὰρ, pro γ' ἂν, *igitur*, *certè*, *quidem*, *saltem*, *etiam* : è γὰ, et ἄν.

Γανύζομαι, *genua amplectens oro* : f. med. άσομαι· a. 1. ind. med. ἐγανυσάμην. Th. γόνυ, *genu.*

Γόνατ', pro γόνατα, acc. pl. γόνατα, dat. pl. à γόνυ· gen. γόνατος, &c. q. v.

Γουνοῦσιν, dat. pl. Ion. à Γουῦς, pro Γονεῦς, q. v.

Γουόομαι, -ῶμαι, f. 1. m ώσομαι, *genua amplecter supplex* ; hinc γουνάομαι ; præs. part. m contr. Th. γόνυ, *genu.*

Γουνοπαγὲς, ἐος, ὁ ἡ ἑν, *genua pinguia* vel *crassa habens* : è γόνυ, et πάχος, *crassus.*

Γουνὸς, ὁ, ὸν, *fertilis* ; item subst. *solum ferax.* Vide Γονὸς.

Γουῦς, *fertilis*. ejusd. dat. sing. Γόνῳ, pro Γονίῳ, *genuum*, gen. pl. à γόνυ, q. v.

Γοῦσα, *gemens*, præs. part. act. f. g. contr. a Γόεσα, *gemo.*

ΓΡΑ'ΒΙΟΝ, υ, τὸ, *tæda genus*, nempe lignum inspicatum pro face.

ΓΡΑΙ'Α, ας, ἡ, *anus*, *vetula* : à Γραῦς, per Sync. γραιὰς, Dor. pro ξραῦς, gen. pl. Hinc fortassis Angl. GRAY.

Γραΐδιον, υ, τὸ, *vetula*, *anicula*, dim. et

Γραϊκὸς ἡ, όν, et Γρᾳῖδ@, υ, ὁ ἡ ὁ, *anilis* : à γραῖα, *anus.* At

Γραικὸς, ἡ, όν, gentilium est, *Græcus*, *a*, *um.*

Γραῖνω, *comedo.* Th. γράω, quod vide.

Γράμμα, ατ@, τὸ, *litera scripta* : *liber* ; *scriptum* ; *tabula* : seu *chirographum* ; in pl.

Γράμματα, *scripta* ; *epistolæ*. *literæ*, i. e. *eruditio* ; *acta publica.* Th. γράφω, *scribo* : hinc

Γραμματεία, είας, ἡ, *literatura*, et

Γραμματεὺς, ῆ@, ὁ, *scriba* ; et in N. T. *legis interpres*, *præco verbi divini*, *Theologus* ; et

Γραμματικὴ, (sub. τέχνη,) ῆς, ἡ, *grammatica*, sc. *ars* : à

Γραμματικὸς, ἡ, όν, *literarius*, *grammaticus*, et

Γραμματιστὴς, οῦ, ὁ, *grammaticæ præceptor* ; Γραμματοδιδασκαλ@, ου, ὁ, *ludi literarii magister*, *qui docet literas* ; idem *literator*, *librarius* : omnia ab eod. Th.

Γραμμὴ, ῆς, ἡ, *linea* ; item *carceres*, seu *initium curriculi*, quod olim lineâ ductâ notabatur, et

Γραμμικὸς, ἡ, όν, *linearis* : ab eod. Th.

Γρᾶνις, ᾶ@, ἡ, *senecta*, *exuviæ serpentis*, &c.

Γραπτέον, *scribendum*, adj. verbale : à γράφω, scribo ; perf. ind. pass. γέγραμμαι, ψαι, πται· hinc etiam

Γραπτὸς, ἡ, όν, *scriptus*, *a*, *um.*

ΓΡΑ'ΣΟΣ, υ, ὁ, *sordes quæ in opium lanis colliguntur* : *alarum fœtor* Dicitur et ῥάσσ@, ῥᾳ@, et ῥαι.

ΓΡΑ'ΣΣΟΣ, υ, ὁ, *clamor militum in congressu aciesum.* Puto à γῆρυς, *vox*, *clamor.*

Γραῦς, ὑός, ἡ, *gramen* : qu. à ῥαῶ· qui ; pabulum pecorum. Hinc Angl. GRASS.

Γραῦς, ῥᾳ@, ἡ, *anus* ; Ion. ῥηῦς, et per Dialysin. γρηῦς· à ῥαῖα, idem.

Γραφεῖον, ου, τὸ, *graphium*, *stylus*, *scriptorius penicillus.*

Γραφεὺς, έως, ὁ, *scriptor*, *pictor* : à

Γραφὴ, ῆς, ἡ, *scriptura*. *scriptio* ; *pictura* ; *accusatio* ; ῥαφαὶ, ῶν, αἱ, *divinæ literæ* : à ῥάφω, *scribo*, q. v. hinc Angl. A GRAVE.

Γραφήτωσαν, 3. pl. a. 2. imperat. pass. ῥαφοῦ· à ῥάφω, *scribo* ; a. 2. part. pass. ῥαφείς.

Γραφικὸς, ἡ, όν, *scriptorius* ; item *pingendi peritus* : undè

Γραφικῶς, *graphicè*, *expressè* : ab eod. Th.

Γραφίον, υ, τὸ, et

Γραφὶς, ῖδ@, ἡ, *stylus* ; *penicillus* ; *lineamentorum ductus* : à

ΓΡΑ'ΦΩ, *scribo*, *pingo* ; olim *insculpo* ; *ferro legemi ad populum*, *sancio* : f. ψω, p. γέγραφα· a. 1. ind. act. ἔγραψα· perf. iud. pass. γέγραμμαι, ψαι, πται· hinc Angl. TO GRAVE, GRAFF, &c.

Γράψης, *imprimas*, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd. ῥάφω.

ΓΡΑ'Ω, (undè γραίνω, quod fit per contr. γραῶ,) f. ήσω, *comedo* ; a. 1. ind. act. ἔγρᾱσα· undè forsan Angl. TO GRAZE, herbas depascere.

Γρηΰς, ῦ@, ὁ ἡ ὑ, *anilis* : à ῥαῦς, *anus.*

Γρηγορέω, ῶ, *vigilo*, f. ήσω, p. ἐγρηγόρηκα· a. 1. ind. act. ἐγρηγόρησα· pret. ind. med. ἐγρηγόρα. Dicitur ἐγερσία, per aphær. pro ἐγρηγορία. Derivatur ab ἐγείρω, *excito*, quod vide.

Γρηγόρησις, εως, ἡ, *vigilantia.*

Γρηγορὼς, *qui vigilavit* ; item *vigilans* ; pret. med. part. carens augmento, Ion. ἐγρηγορὼς, p. m. ind. verbi ἐγρηγορέω, q. v.

Γρηΐτης, ου, vel ίδης, ὁ, *piscator* : à ῥαίνω, q. v.

Γρηΐζω, f. ίσω, *piscor* : undè

Γρῆισμα, ατος, τὸ, *lucrum*, *captura.*

ΓΡΙ'ΠΟΣ, υ, ὁ, *rete*, et ῥῖπος, υ, ὁ, et ος, τὸ, idem. Item *ænigma*, sig. quo irretiri solent : hinc forsan Angl. GRIPE.

Γρῖφόομαι, *scribo* : à ῥάφω.

Γρομφὰς, άδος, ἡ, *vetula porca.* Hesych.

Γραπτὸς, ὁ, ἡ, ὁ, *pictores*: ἀπὸ τοῦ γράφειν.

ΓΡΟΞΟΣ, ὁ, *pilum*, teli genus; vel *hastæ cuspis quam terræ infigimus*.

ΓΡΥ, vel ΓΡΥΞ, *quicquid minimum est; sordes unguium*. Hesych. hinc

Γρύζω, f. ύξω, p. ύχα, *grunnio, mutio; hisco, leniter loquor*.

Γρυλλίζω, f. ίσω, p. ικα, *grunnio*: undè

Γρυλλισμὸς, ὁ, ὁ, ἐκ τοῦ γρύλλος, ὁ, ἡ, *grunnitus*.

Γρυμαία, ας, ἡ, *peræ quoddam genus; res vilis et minimi pretii*.

Γρυξὶς, *locus unguli*. Hesych. ἀπὸ τοῦ γρύζω, q. v.

Γρυσμὸς, ὁ, ὁ, *grunnitus*: ἀπὸ τοῦ γρύζω, q. v.

Γρύτη, ης, ἡ, ἐπὶ τῶν ῥηγματίων, ων, τὰ, *scruta frivola*: ἀπὸ τοῦ γρύω, q. v.

Γρυτοπώλης, ου, ὁ, *scrutorum venditor*: ἀπὸ τοῦ γρύτη καὶ πωλέω, *vendo*.

ΓΡΥΨ, υπὸς, ὁ, *GRYPS, GRYPHUS*. Angl. GRYPHON, inde etiam GRIPE; et γρυπὸς ὁ, ὸν, *in curvum, inflexus*; item *qui naso, vel rostro est adunco*.

ΓΡΥΠΝΗ, ης, ἡ, *caverna, saxum excavatum, foramen*; qu. ἀπὸ τοῦ γράω, *excavo*: hinc

Γρυπὸς, ὴ, ὸν, *cavus, profundus*.

ΓΥΑ, seu γύη, Ion. et γυία, ας, ἡ, *arvum, jugerum, via fossa*: q. ἀπὸ τοῦ Γῆ, *terra*.

Γυάλαι, ῶν, αἱ, *pocula*. Vox Megarica.

Γυάλου, gen. sing. Ion. γυάλους, dat. pl. ἀπὸ

ΓΥΑΛΟΝ, ου, τὸ, *cavitas*; undè *vola, vallis*, &c. hinc

Γυαλὸς, ὴ, ὸν, *qui manu comprehendi potest*.

Γυμὰς, ἁς, ὁ ἢ ἡ, *qui facit membra apta ad ferendos labores vegetius*: ἀπὸ τοῦ γυῖον, *membrum*, et ἀρκέω, *sufficio*.

Γύα, ης, ἡ, nomen mulieris.

Γύγης, ου, ὁ, *Gyges*, rex Lydiæ.

Γύης, ου, ὁ, *dentale*, pars aratri: ἀπὸ τοῦ γύα, seu γύη, *jugerum*, q. v.

Γυιοδάμας, α, ὁ, Poët. et Dor. ὁ τὰ γυῖα δαμῶν, *qui membra domat*. Epith. athletæ.

Γυιοκάης, ου, ὁ καὶ ἡ, *membra depascens, membra fatigans*: ἀπὸ τοῦ γυῖον, *membrum*. et κάω, *satio, depasco*.

ΓΥΙΟΝ, ου, τὸ, *membrum, in primis majus, ut pes manusve*; in pl. γυῖα· undè

Γυιὸς, ὰ, ὸν, *claudus*, et

Γυίω, ῶ, f. ωσω, *membra frango; claudum reddo, enervo*.

Γυιωδὴς, ῆς, ἡ, *pedica, vinculum, quod membra vincit* atque *ligat*: ἀπὸ τοῦ γυῖον et σειὴς, *pedica*.

Γυϊσμαλὴς, ὴ, ὸ καὶ ἡ, *qui membra ærea habet, robustissimus*: ἀπὸ τοῦ γυῖον, *membrum*, et χαλκὸς, *æs*.

Γυκτὸς, *mutilatus*, a. 1. part. pass. ἀπὸ τοῦ γυίω, *claudum reddo*. Th. γυῖον, *membrum*.

ΓΥΛΙΟΝ, ου, ὁ, *vasculum militare, vimineum in primis, in quo cibus asservabatur*: ἀπὸ γύαλον, quia *cavum*.

Γυμάζω, *exerceo*, f. άσω, p. γεγύμακα· a. 1. ind. act. ἐγύμασα· perf. ind. pass. ἐγύμασμαι: ἀπὸ γυμνὸς, *nudus*, q. v.

Γυμασία, ας, ἡ, et γύμασις, εως, ἡ, *exercitatio*.

Γύμασμα, ατος, τὸ, idem: ab eod. Th.

Γυμασιαρχέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *exercitationibus præsum, gymnasii præfectus sum*. et

Γυμασιαρχὴς, ὰ, ὸ, vel γυμασιάρχης, ου, ὁ, *gymnasii præfectus, ludimagister*, et

Γυμασιαρχία, ας, ἡ, *gymnasii præfectura*. Th. ἀρχὴ, *principatus*.

Γυμάσιον, ου, τὸ, *exercitatio*; item *palæstra, gymnasium, locus ubi olim nudi se exercebant*, et jam pro *schola*. Th. γυμνὸς, q. v.

Γυμασὶς, ίδος, ἡ, *præfectus pueris exercendis*, et

Γυμασικὸς, ὴ, ὸν, *palæstricus, exercitatorius*: ab eod. Th.

Γυμνὰς, ἀτος, vel γυμνήτης, ου, ὁ, *miles levis armaturæ, veles, itis*; inermes enim illi cum armatis prælium faciebant: ἀπὸ γυμνὸς, q. v.

Γυμνητεύω, *nudus sum*; propriè, *sum miles levis armaturæ*; f. εύσω, p. γεγύμνητευκα· ἀπὸ γυμνὰς vel γυμνήτης· ab eod. Th. q. v.

Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, *puerorum nudorum exercitatio*: ἀπὸ γυμνὸς, *nudus*, et παῖς, *puer*.

ΓΥΜΝΟΣ, ὴ, ὸν, *nudus; inermis*; qui γυῖα μόνα habet, et Poët. pro γυμνικὸς, ὴ, ὸν, *gymnicus*.

Γυμνοσοφισταὶ, ῶν, οἱ, *ludorum sapientes*, sic dicti quod nudi vitam voluptatis expertem agerent: ἀπὸ γυμνὸς et σοφιστὴς, *sapiens*; quod ἀπὸ σοφὸς. idem.

Γυμνότης, ητος, ἡ, *nuditas; paupertas*, et

Γυμνόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *nudo; spolio; detego*, et

Γύμνωσις, εως, ἡ, *nudatio; nuditas*: omnia ἀπὸ γυμνὸς.

Γυμνωθέντα. acc. sing. masc. a. 1. part. pass. ἀπὸ γυμνόω. *denudo*: γυμνῶσαι, a. 1. inf. act. ἐγυμνώθην, a. 1. ind. pass. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Γυμνωσας, ασα, αν, *nudus, nudatus*, part. a. 1. act. verbi γυμνόω, *nudo*, q. v.

Γυνὶ, Dor. pro γυνὴ, *mulier*.

Γύναι, *O mulier!* voc. sing. (ab inus. γυνάϊξ) ἀπὸ γυνὴ, *mulier*; in acc. γυναῖκα.

Γυναικάριον, ου τὸ. *muliercula*, dim. ejusd. Th.

Γυναικεῖον, ου, τὸ, scilicet δῶμα, *GYNÆCEUM*, conclave mulierum: et γυναικεῖα, ων, τὰ, *menstrua*: ἀπὸ

Γυναικεῖος, εία εῖον, *muliebris*: hinc

Γυναικεία, ας ἡ, idem quod γυναικεῖον, q. v.

Γυναικὶος, Ion. pro γυναικεῖος, q. v.

Γυναικώδης, ους, ὁ, ἡ, *muliebris, effeminatus, mollis*.

*Γυναικισμὸς, ὁ, ὁ, *muliebris blanditia*.

Γυναικοκρατέομαι, ούμαι, f. 1. m. ηθησομαι, p. pass. ημαι, *feminarum imperio regor, fœminæ pareo*: ἀπὸ

Γυναικοκρατία, ας, ἡ, *muliebre imperium*.

Γυναικοκρατέμενος, ου, part. præs. pass. *qui sub mulierum est imperio; uxorius*.

Γυναικομανὴς, ὲς, ὁ, *mulierum amore insanus*; *mulierosus*: ἀπὸ γυνὴ et μαίνομαι, *insanio*, q. v.

Γυναικὸς, γυναικὸς, gen. et dat. sing. ἀπὸ τοῦ γυνὴ, q. v.

Γυναικοφίλης, ου, ὁ, Dor. pro Γυναικοφίλης, ου, ὁ, *mulierum amator, effeminatus*: ἀπὸ γυνὴ, *mulier*, et φίλος, *amicus*, q. v.

Γυναικώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, *effeminatus*.

Γυναικῶν, ῶνος, ὁ, et

Γυναικωνίτης, ου, ὁ, item

Γυναικωνῖτις, ίδος, ἡ, *mulierum cubiculum*: ἀπὸ γυνὴ, q. v.

Γυναμανὴς, pro γυναικομανὴς, q. v.

Γύναιον, ου, τὸ, *mulierecula*: dim. ἀπὸ γυνὴ, q. v.

Γύναξιν, dat. pl. com. ν ἐφελκ. ἀπὸ

ΓΥΝΗ, ὴ, *mulier*, *uxor* ; q. ἀπὸ γόνος, *genitura*, q. ἀπὸ γίνομαι, *pario*; gen. sing. γυναικὸς· dat. -κὶ· acc. γυναῖκα· Dor. γυνᾶ· voc. ὦ γύναι· dat. pl. γυναιξὶ Hinc

Γύννις, ιν gem. Poët. pro γύναις, ιδος, ὁ, *mollis, effeminatus*.

Γυπὸς, μακρὸς, Hesych. *altus*.

ΓΥΠΠΑΘΟΣ, ου, ὁ, *canistrum* è vimine.

ΓΥΡΙΣ, ίος, ἡ, *pollen*: ἀπὸ τοῦ γύρος, *gyrus*, nempe *melæ*.

ΓΥΡΟΣ, ὰ, ὸν, *curvus, incurvus; rotundus*; ὁ, substant. *scrobs*.

Γῦρος, ου, ὁ, autem *GYRUS, circulus*, vel *ambitus*.

Γυρόω, ῶ, f. ώσω, *incurvo*; item *in gyrum colligo; in scrobem condo*: hinc

Γύρωμα, ατος, τὸ, et

Γύρωσις, εως, ἡ, *circumactio in orbem; circus*. Th. γῦρος.

ΓΥΨ, γυπὸς, ὁ, *vultur*: hinc γύπινος, ίνη, ινον, *vulturinus*.

ΓΥΨΟΣ, ου, ὁ, *GYPSUM*: ἀπὸ τοῦ γύπτω, q. *cocta terra*. Hinc

Γυψόω, ῶ, f. ώσω, *gypso illino*.

Γῶ, contr. ἐκ γάω, inus. *capio, gigno, pario, lator, glorior*, et

Γᾶ, etiam pro ἑαυτῷ, ἑαυτῇ, καὶ σφίσι, *sibi ipsi, privatim, tuo*, Hesych.

Γῶϊ, ὁ, nomen regis et gentis vulgo *tectum* interpretantur.

ΓΩΑΕΑ, ῶν, τὰ; *spetuncæ et latibula*, seu *lustra ferarum*.

Γῶν, Ion. pro γῦν, *saltem, igitur*.

Γώνατα, *genua*, Dor. pro γόνατα, nom. vel acc. pl. ἀπὸ γόνυ, *genu*, q. v. vide.

ΓΩΝΙΑ, ας, ἡ, *angulus*; item *locus abditus*: hinc

Γωνιαῖος εία, αῖον, et γωνιώδης, ης, ὁ καὶ ἡ, *angularis*.

Γωνίδιον, ου, τὸ, *parvus angulus*

item *locus angustus* vel *abditus*, dim. a γωνία.

ΓΩΡΙΑ'Ω, *subsanno*, verbum Laconicum.

Γωρυτὸς, vel χωρυτὸς, ὁ, ἡ, *pharetra*: ἀπὸ τοῦ χωρεῖν τὰ βέλη, i. e. τὰ εἰλουμένα ἔλκειν, quod *capiat jacula*.

Δ.

Δ, Est quarta litera, et quaternarium numerum designat. Ion. et Dor. pro σ, sic δῶμι pro δόμι, *do*, et subinde pro γ, ut δὶ, διὸς. Dor. pro γὲ, γᾶς, et hoc pro γὶ, γῆς. Tum etiam pro θ, et τ.

Δὶ, particula per se nihil significans, sed in compositione auget; ut δάσκιος, valdè *umbrosus*, à δὶ et σκιὰ, *umbra*; δαφοινὸς, *cædis* admodum *avidus*, à δὶ et φόνος, *cædes*, *&c.* q. v.

Δὲ, vero, et δᾶς, Dor. pro γᾶ, et γὶς, et hoc pro γᾶ, γᾶς, q. v.

Δαεῦς, nomen regis Ἑλλήνων. Hebr. *dilectus*.

ΔΑΙΤΟΣ, ὄος, *crystallus*, *glacies*.

Δαῖδιον, ου, τὸ, *facula*. Th. δαὶς, ῖδος, q. v.

ΔΑΪΔΙΣ, ιος, ἡ, *mensura genus*.

Δαιδεύω, -εύσω, f. ήσω, *facem tenco*, *præluceo*, et

Δαδοφορέω, ῶ, ἡ, *facis gestatio*; et δαδίζω, ῶ, ὁ, *qui facem gestat*, *tadifer*: ἀπὸ δᾶς, *fax*, et ἔχω, *teneo*, q. v.

Δαδὸν, *tadarum*, gen. pl. à δᾶς, δᾰδὸς, ὁ δαὶς per contr. Th. δαὶς, δος, q. v.

Δαΐς, *ductus*, a. 2. part. pass. à δαὶω, *disco*, a. 2. ind. pass. ἐδάην.

Δάϊσα, pro δαΐσω, *disco*: hinc δαΐσης, in 2. sing. sub. præs. act.

Δαιφρὼ, οῦς, ἡ, *niger*, *ra*, *rum*: à δαὶω, *uro*, q. v.

Δαὶω, ῶ, *disco*, *scio*, f. ήσω, p. δεδάηκα. et perf. ind. pass. δεδάημαι· inf. δεδάησθαι, -ήσθαι· part. δεδαημένος· a. 2. ind. pass. ἐδάην· infin. δαηναι· f. 1. m. δαήσομαι· perf. δέδηα· part. δεδαώς. Th. δαὶω, q. v.

Δαίζομαι, f. 1. m *dispergi* p. pass. ασαι, *divido*, *lacero*, *disseco*; 3. sing. perf. ind. pass. δέδαϊσται· à δαΐω, ῖζω vide.

Δαΐζω, *divido*, *distribuo*, f. δάσω, p. δέδακα· ab eod.

Δαὴρ ῆρος, ἡ, et δαΐς, ΐδος, ἡ, *pugna*; *fax*, *lumen*: à δαὶω, *incendo*.

Δαίμονα, *didicisse*, a. 2. inf. pass. Dor. pro δαήσεσθαι· f. 2. pass δαήσομαι, et in 2. sing. δαήσεαι, Ion. pro δαήσῃ· 3. 2. ind. pass. ἐδάην· p. ind. m. δεδαὼς à δαὶω, *iscus*. quod vide suprà. Hinc

Δαήμων, ονος, ὁ ἧ ὄν, *dictus*, *gnarus*, *peritus*; comp. δαημονέστερος· superl. δαημονέστατος. Th. δαὶω, *disco*, *scio*, q. v.

ΔΑΗΡ, ῆρος, ὁ, (ὁ ἀδελφὸς τῆς γυναικὸς) *LEVIR*, *mariti frater*.

Δαηὸς, ᾗὸς, ὁ, *incisus*, *a*, *um*: à δαὶω, *uro*.

Δαὶ, pro δὴ, *autem*, significat discretionem: à δαὶω, *divido*.

Δαὶ, verò per Apoc. pro δαΐδι. dat. sing. à δαΐς, ΐδος, ἡ, *fax*, *tæda*; *pugna ardens*: à δαὶω, *uro*, q. v.

Δαιδαλέοιο, gen. sing. δαιδαλέοισι, dat. pl. Ion. à

Δαιδαλέος, η, ον, seu -αλὶς, -ὸς, ὁ ἧ, *artificiosus*, *varius*. Th. Δαίδαλος, *Dædalus*, q. v. Undè et

Δαιδάλλω, f. αλῶ, et δαιδάλλα, f. ῶ, et ασω, *artificiosè facio*, vel *variegu*, *ornu*.

Δαίδαλμα, ατος, τὸ, *opus artificiosum*, vel *egregium*: à δαιδάλλω, *ornu*, quod à

ΔΑΪ'ΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, *DÆDALUS*, ingeniosus artifex Cretensis; adj. *artificiosus*, *varius*: q. à δαὶω, *scio*, δ interposito.

Δαΐδων, gen. pl. à δαὶς, ΐδος, ἡ, *fax*, *tæda*. Th. δαὶω, *uro*, q. v.

Δαὶτ, et δαΐτι, *lucebat*, 3. sing. Imperf. ind. act. Ion. à δαὶω, q. v.

Δαίετο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. à δαιομαι, *divido*; a. 2. ind. pass. ἐδάην.

Δαίζω, f. ἴξω, vel ἰσω· a. 1. ind. act. ἐδάϊξα, -ισα· præs. pass. δαΐζομαι· perf. ind. pass. δεδάϊγμαι, -ισμαι· part. δεδαϊγμένος, -ισμένος. Omnia Poëtica, *divido*, *decerpo*, *occido*, *inquiro*: à δαὶω, *divido*. Hinc Angl. DAISY, quod sit flos multifidus.

Δαίμονες, ων, οἱ, *DÆMONES*, (κατοχόντες, *manes*; κατοικίδιοι, *lares*;) nom. pl. à δαίμων, ονος, q. vide.

Δαιμόνι', pro δαιμόνιε, voc. sing. à δαιμόνιος q. v. undè

Δαιμονιάδης, ὁ, ὁν, *à dæmonio obsessus*, aut *afflatus*. Th. δαίμων, q. vide.

Δαιμονίαν, ῶ, f. ήσω, p. ημαι, *insanio*, *sum dæmoniacus*, et

Δαιμονίζομαι· f. 1. m, ισομαι· à *dæmonio vexor*, *torqueor*; præs. part. pass. δαιμονιζόμενος, ου, *dæmoniacus*; perf. ind. pass. δεδαιμόνισμαι· a. 1. ind. pass. ἐδαιμονίσθην. Th. δαίμων, q. v.

Δαιμονίη, Ion. pro δαιμονία, ας, ἡ, *divina*; item *misera*; in dat. pl. Ion. δαιμονίῃσι, pro δαιμονίαις· à δαίμων, q. v.

Δαιμόνιον, ου, τὸ, *DÆMONIUM*, i. e. *spiritus impurus*, seu *Diabolus*, in N. T. Apud prophanos scriptores, *Numen*; item *larva*; *genius*; *fortuna*: dim. à δαίμων, quod vide; Δαιμόνια, ὧν, τὰ, *Dii et Deæ*.

Δαιμόνιος, α, ὁ ἧ, ὸν, *divinus*, *felix*, *augustus*; item in malam partem, *miser*, *miserandus*; *scelestus*, *furiosus*: ab eod. Th.

Δαιμονιώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, *dæmoni similis*, *dæmoniacus*, et

Δαιμονιῶν, *sum dæmoniacus*, præs. part. act. contr. à δαιμονιάω, ᾶ, f. ήσω, cujus Th. est.

ΔΑΪ'ΜΩΝ, ονος, ὁ ἧ, *Deus*; *heros*; *genius*; *fortuna* cum *bona*, tum *adversa*; *DÆMON*; apud sacros scriptores, tametsi in malam partem accipitur pro *spiritu impuro*, *Diabolo*; q. δαήμων, *sciens*: ὁ δαὶω, *scio*.

Δαίνυ, pro δαίνυθι, per Apocop. *præbe convivium*, 2. sing. præs. imperat. act à δαίνυμι. Th. δαὶω, *epulum præbeo*.

Δαίνυμαι, *convivor*, *epulor*: undè

Δαίνυντ' et δαίνυντ', pro ἐδαίνυντο, *convivati sunt*, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. ejusd. et

Δαίνυτ', pro δαίνυνται, *epulari*, *comessari*. præs. inf. m. Th. δαὶω, *epulum præbeo*.

Δαΐξαι, *divisisse*, a. 2. inf. act. ὁ δαΐζω, q. v.

Δαΐοιμι, f. 1. med. οιμαι, *divido*, et *dividor*; item *incendor*: à δαὶω, *divido*, *uro*, q. v.

Δαΐος, αία, αῖον, *prudens*, vel *hostilis*; δαΐοι, in nom. pl. *hostes*; à δαὶω, *disco*, vel *uro*, q. v.

Δαίρω, f. ρῶ, *cædo*, *verbero*.

Δαΐς, ΐδος, ἡ, acc. sing. δαΐδα, *TÆDA*; item *pugna accensa* et *ardens*, *prælium*, *bellum*: à δαὶω, *uro*, q. v.

Δαὶς, δαιτὸς, et δαΐτος, δαΐτος, ἡ, *epulum*, *convivium*, *DAPES*; ut et δαίτη, ης, ἡ, Poët. à δαὶω, *epulum præbeo*. Hinc Angl. DAINTIES.

Δαίσει γάμον, *celebrare nuptiale convivium*; quod à δαὶς, *epulum*. Th. δαὶω, *epulum præbeo*, q. v.

Δαισάμενος, α. 1. part. m. δαίσω, *comedas*, 2. sing. a. 1. sub. med. ὁ δαὶω, *epulor*, q. v.

Δαῖτα, acc. sing. δαῖτας, acc. pl. à δαὶς, δαιτὸς, ἡ, *cibus*. Th. δαὶω, *epulum præbeo*, q. v.

Δαίτηθεν, Poët. adv. (qu. ἐκ τῆς δαίτης,) *ex convivio*. Th. δαὶω, q. v.

Δαιτεύω, f. εύσω, *divido cultro*; *coquum ago*: à

Δαιτεὺς, ῆος, ὁ, *coquus*, qui carnes δαίει, id est *dividit*. Aliquando δαιτρὸν, adv. *divisim*, *viritim*, *particulatim*.

Δαιτυμὼν, ονος, ὁ, *epulo*, *convivæ*; et qui δαῖτα instruit.

Δαίτυος, υος, ἡ, *convivium*; idem ac δαὶς, q. v.

Δαΐφρων, ονος, ὁ ἧ ὄν, *bellicosus*, *in bello prudens*; in dat. sing. δαΐφρονι· à δαὶω, *disco*; vel à δαὶς, *pugna*, et φρὴν, *mens*, q. v.

Δαΐχθεὶς, ντος, a. 1. part. pass. à δαΐζω, *interficio*, *sæucio*: à sequente

ΔΑΪ'Ω, vel δαὶω, universè *divido*; *speciatim* instrumenti acie cujusvis acuti divido, e. g. ferri, vel gladii, i. e. *seco*, vel *cædo*; igne, vel incendio divido, i. e. *uro*, vel *incendo*; loco alicui ignem ferrum quo infero, i. e. *pugno*, *bellum gero*; antiquitùs convivis, victûs in partes diversas divisione factâ, sua cuique portio dapum apponebatur, unde signif. *epulum præbeo*; *epulum accipio*; et, quia, ἐξ ἰσομοίρου διάλυσεως. (è rerum divisione in partes suas, meliùs causâ investiga-

di,) scientia exquisita sæpe oritur, et doctrina, signif. *scio, disco*, f. 1. act. δάσω, vel δαύσω, p. act. δεδαακα· p. pass. δεδαμαι, *divinus sum*; a. 2. act. ἐδαν· p. med. δεδημ, vel δεδαα, *combusi*; pluaq. perf. med. ἐδεδημν· a. 2. act. ἔδαον· a. 2. pass. ἐδάην, *novi, divinus sum*.

ΔΑ'ΚΑΡ, genus quoddam cassiæ.

Δάκε, 3. sing. Ion. a. 2. ind. act. pro ἔδακον, ες, ε, *momordi*: à δάκνω, q. v.

Δακεῖν, Poët. pro δακεῖν, a. 2. inf. act ab eod. Th.

Δακίθυμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *mordens animum*; *gravis, molestus*: è δάκνω, *mordeo*, et θυμὸς, *animus*.

ΔΑ'ΚΝΩ, *mordeo*; *pugno, molestid adficio*; format tempora q. à δήκω, ut fut. 1. act. δήξω· fut. 2. act. δακῶ· a. 1. ind. act. ἔδηξα· a. 2. ind. act. ἔδακον· inf. δακεῖν· perf. ind. act. δέδηχα· perf. pass. δέδηγμαι, ξαι, κται· a. 1. ind. pass. ἐδήχθην, et part. δηχθείς, εῖσα, έν· a. 2. ind. pass. ἐδάκην· f. 1. med. δήξομαι· a. 1. ind. med. ἐδηξάμην· a. 2. ind. med. ἐδακόμην.

Δακέτος, et δακέτης, gen. sing. masc. et fem. g. a. 2. part. act. à δάκνω, *mordeo*.

Δάκος, ους, τὸ, *morsus*; (Poët pro δῆξις, εως, ἡ,) propriè *animal venenatum morsu homini nocens*, ἐφετῶν· Hesych. de aliis etiam *belluis ac feris dicitur*. Th. δάκνω, *mordeo*.

ΔΑ'ΚΡΥ, υος, τὸ, *lachryma*; *humor*, vel *succus* è *plantis distillans*; in nom. pl. δάκρυ', pro δάκρυα· dat. pl. δάκρυσι. Fortasse à δακνω, quia salsa et mordax.

Δάκρυμα, ατος, τὸ, *LACHRYMA*, idem quod δάκρυον, et Th. δάκρυ, q. v.

Δακρυόεις, ἐσσα, ὀν· gen. εντος, εσσης, εσσης, *lachrymosus*; in acc. sing. δακρυόεντ', pro δακρυόεντα. Th. δάκρυ, q. v.

Δακρυόϊν, adv. *lachrymis effusis*: ab eodem,

Δάκρυον, ε. τὸ, idem quod δάκρυ, q. v.

* Δακρυοβρόϊον, ὦ, f. ῆσω, *lachrymis fluo, lachrymor*: à δάκρυ et ῥέω, *fluo*, q. v.

Δακρυσι, dat. pl. à δάκρυ, υος, τὸ, *lachryma*.

Δακρύσσας, a. 1. part. act. à δακρύω, *lachrymor*.

Δακρυχέω, *lachrymas fundens*, præs. part. act. à δακρυχέω, ὦ. f. ήσω· quod è δάκρυ, *lachryma*, et χέω, *fundo*, q. v.

Δακρύω, f. υσω, p. υκα, *lachrymor*. Th. δάκρυ.

Δακρυόων, ες, ὁ ᾗ ἡ, *lachrymosus*: ab eod. Th.

Δακτύλιος, ε, ὁ, *annellus, annulus*: à

ΔΑ'ΚΤΥΛΟΣ, ε, ὁ, ἡ δάκτυλα, *inus. digitus*; pes metricus. *è syllabâ longa et duabus brevibus constans*; *palma fructus*. Undè Angl. A DATE.

Δακὼ, *mordebo, pugnam*, f. 2. act. à δάκνω, q. v.

Δακὼν, όντος, *qui momordit*, vel *pupugit*, a. 2. part. act. à δάκνω, q. vide.

Δᾶλαι, *Deli*, Dor. pro Δῆλα, voc. sing. à Δᾶλος.

Δαλεῖτο, Dor. et Ion. pro ἐδαλεῖτο, *ladebat*, 3. sing. Imperf. ind. med. contr. verbi δαλέω, *lædo*, sic δαλέσατο, pro ἐδαλέσατο, 3. sing. a. 1. ind. act.

Δᾶλος ξίνος, ὁ Ἀπόλλων, Poëticum. et Dor pro Δῆλος. *Delius Apollo*.

Δαλμανουθᾶ, ἡ, nomen regionis in Judæâ ἅπαξ. Hebr. *pauperis hæreditas*.

Δαλματία, ας, ἡ, nomen regionis ad mare Adriaticum sitæ.

Δαλὶς, et δαλὶς, ἄ, ὁ, *lampas, fulgur*; *titio, torris*: à δάλω, ῶ, q. vide.

Δᾶλος, etiam Dor. pro Δῆλος, *Delus*.

Δαμᾶ, *domat*, 3. sing. præs. ind. act. à δαμάω. q. v.

Δαμάζω, *domo*; *interficio*, f. σω, p. δεδάμακα· a. 1. ind. act. ἐδάμασα. a. 1. infin. act. δαμάσαι· perf pass. δεδάμασμαι, præs part. pass. δαμαζόμενος. Th. δαμάω, q. v.

Δαμαῖος, α, Poët. pro δαμαστὸς, ἡ, ὸν, vel δαμάζων, *domans, domitor*. Th. δαμάω, *domo*.

Δαμάλη, ης, ἡ, et

Δάμαλις, ιος, ἡ, *juvenca, vitula, bucula*: à δαμάω, quod dometur ad laborem.

Δαμαλίζω, f. ίσω, *domo*; Poët. pro δαμάζω, f. ίσω, quod vide. Δαμαλίζουσα, *juvenca more luscivire*.

Δάμαρ, vel δάμαρτος, ἡ, *uxor*: à δαμάω, quia d matur jugo matrimonii. Hinc Angl. DAME.

* Δαμαρέτειον, *nummus quidam aureus apud Siculos, à Damaretâ Gelonis, Syracusanorum principis, conjuge nomen sortitus*.

Δάμαρτος, ιδος, ἡ, nomen mulieris. Gr. idem quod δάμαρ, *uxor*, quod vide.

Δαμάσσαι, a. 1. inf. act. δάμασον. 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐδάμασσε· δάμασσον, *mitiga*, 2. sing. a. 1. imperat. act. à δαμάω, *domo*, q. v.

Δαμάσδιν, Dor. pro δαμάζειν, præs. inf. act. à δαμάζω, *domo*, q. vide.

Δαμασίθυμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *domitor mortalium*; παρὰ τὸ δαμάσαι τοὺς ὁμοτους.

Δαμασίχειρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *qui domat manibus*: à δαμάω, *domo*, et χεὶρ, *manus*.

Δαμασκὸς, ὁ, ἡ, nomen urbis, *Damascus*, in Asiâ, Syriæ μητροπολις· unde DAMASK rosæ, item panno adjicitur, primitùs *siquidem* istiusmodi pannus eâ in urbe inventus.

Δαμασκηνὸς, ὴ, ὸν, *Damascenus*. Hinc DAMSON per contr. à DA MASCENE, de arbore et fructu quod circa hanc urbem primò creverint.

Δάμασσα, Ion. et Poët. pro ἐδάμασα, a. 1. ind. act. δαμάσσατο, pro ἐδαμάσατο. 3. sing. a. 1. ind. m verbi δαμάω, *domo*, q. v.

Δαμασώνιον, ε, τὸ, herba quædam.

Δαμάτηρ, Dor. pro Δαμήτηρ, *Ceres*.

ΔΑΜΑ'Ω, *DOMO, rubigo*; *affligo*; *occido*, f. άσω, p. ακα· f. 2. act. δαμῶ· a. 2. ind. act. ἔδαμον· p. m. ἐδάμα.

Δαμᾶται, *domitus sit*, 3. sing. a. 2. opt. pass. à δαμάω, q. v.

Δάμεν, Poët, et Bœot. pro ἐδάμασαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. ab eodem.

Δαμέντε, a. 2. part. pass. dual. num. δαμέντα, acc. sing. ejusdem: à δαμάω, vel fortasse à δάμω, q. v.

Δαμέσσειν, Dor. pro δαμῆναι, a. 1. inf. pass. vide δάμω, vel δαμάω.

Δαμνάμεν, *domer*, Dor. pro δαμάσαι, 1. sing. præs. opt. pass. à δάμνημι, *domo*: quod à

Δαμνὰω, ῶ, f. ήσω, idem, ac Th. δαμάω· undè Lat. *domino*. Vide δάμω

Δάμνημ', pro δάμνημι, ης, ητι, *domo*, et

Δάμνησι, *reprimit*, 3. sing. præs. ind. act. à δάμνημι. quod à δαμάω.

Δαμοίτας, α, ὁ, Dor. pro Δημότης, ου, ὁ, propr. viri nomen, q. δημότης, *popularis*.

Δᾶμος, ου, ὁ, Dor pro δῆμος, ου, ὁ, *populus*. Hinc

Δαμότας, ου, ὁ, et δαμότης, ου, ὁ, Dor. pro δημότης, ου, ὁ *popularis*, et

Δαμοτις, ιδος, ἡ, Dor. pro δημότις, ιδος. ἡ, *popularis*, fœm. Th. δῆμος, *populus*.

Δάμων, ονος, ὁ, *Damon*.

Δαμωσομένα, 1. pl. a. 1. sub. m. Dor. pro δημοσιωθῶ, verbi δημόω, *aliquid ad populum affero*. Est et δημόσιος, ευξεμένοισι, εὐδόμενοι.

Δανάας παῖς, *Danaæ filius*.

ΔΑΝΑ'Η, ης, ἡ, *laurus Alexandrina*; item *Danaë*, nomen mulieris.

Δαναΐδαι, ῶν, οἱ, *Argivi*: à

Δαναΐδης, ου, ὁ, *filius Danai*: à Δαναος, ω, ὁ, *Danaus*.

Δανάκη, ης, ἡ, *nummus quidam barbaricus*; item *obolus Charonti solvi solitus*.

Δανείζω, *mutuum do, fœnero*; f. σω, et Att δανιῶ, p. δεδάνικα· a. 1. ind. act. ἐδάνεισα· præs. ind. med. δανείζομαι. *mutuum sumo*, vel *accipio, fœneror*; a. 1. ind m. ἐδανεισάμην, ατο· a. 1. inf. med. δανείσασθαι· a. 1 part. med. δανεισάμενος. Th. δάνος *donum*.

Δάνειον, ε, τὸ, *fœnus*; *mutuum. alienum, debitum*: ab eod. Th.

Δανειστᾶσθαι, a. 1. inf. med. δανειστάμενος, a. 1. part. m. à δανείζω, q. v.

Δάσπερα, ατος, τὸ, *pecunia, fœneratitia*; item *ipsa fœneratio*, et

Δασπορὰς, ᾶ, ὁ, *fœneratio, mutuatio*, et

Δασπορὴς, ῆ, ὁ, *creditor, fœnerator*; acc. pl. Δασπορῆς· omnia à perf. ind. pass. verbi Δασπόζω, cujus Th. δάνος, δανεῖν.

Δανιὴλ, ὁ, nomen Prophetæ. Heb. *judex Dei*.

ΔΑ'ΝΟΣ, ου, τὸ, *donum, munus*.

Δανὸς, ὴ, ὸν, *aridus*: à δαίω, uro, q. v.

Δανυσθῆ, præs. inf. act. à

ΔΑΠΑΝΑ'Ω, ῶ, *consumo, impendo, sumptus facio*; *exhaurio*, f. ήσω, p. δεδαπάνημαι· a. 1. ind act. ἐδαπάνησα· a. 1. imperat. act. Δαπάνησον, ήτω. Hinc

Δαπάνη, ης, ἡ, *sumptus, impendium*, et

Δαπανήρια, *expensum*, neut. gend. part. a. 1. pass.

Δαπάνημα, ατος, τὸ, *impensa, sumptus*.

Δαπανήσαμι, a. 1. opt. act. Δαπανήσαιτον, 3. pl. a. 1. sub. act. à Δαπανάω, *consumo*, q. v.

Δαπανηρὸς, ὴ, ὸν, *sumptuosus, profusus*, et

Δάπτων, ωνος, ὁ ᾗ ἡ, idem, *consumendi vim habens, consumptor*: à δαπάω, *consumo*, q. v.

ΔΑ'ΠΕΔΟΝ, ου, τὸ, *pavimentum*; solum: q. à δῦ et πεδὸν· *solum*, quod vide.

ΔΑ'ΠΤΩ, f. άψω, p. αφα, *voro, dilanio*: q. à δαίω, *divido*, q. v.

Δάρδανος, ου, ὁ, *DARDANUS*, Trojæ conditor. Δαρδανάων, gen. pl. Æol. pro Δαρδανῶν· Δαρδανίδαο, gen. sing. Æol. à

Δαρδανίδης, ου, ὁ, *Dardanides*, Priamus.

Δαρδάπτω, f. ψω, idem quod Th. δάπτω, per redupl. factum, q. v.

Δάρεικος, ου, ὁ, *nummus aureus Persicus*: à

Δαρεῖος, ου, ὁ, *DARIUS*, Rex Persarum.

Δάρης, *Dares*, nomen propr.

Δαρθάνω, f. θομαι, *vapulabo*, f. 2. ind. pass. Δαρέσσεται, 2. pl. et in 3. pl. Δαρέσσονται· à δέρω, *excorio, verbero*, q. v.

ΔΑΡΘΑ'ΝΩ, *dormio*; f. 1. med. δαρθήσομαι· perf. ind. act. δεδάρθηκα, et part. δεδαρθηκὼς· f. 2. act. δαρθῶ· a. 2. ind. act. Ἔδαρθον, pro quo Ἔδραθον, inf. δαρθεῖν, et part. δαρθὼν· q. à δαρθ, f. ῥω, inus. *in pellibus cubo*: q. à δέρμα, seu δέρας, *pellis*, q. v.

Δαρθὲν, a. 2. inf. act. à δαρθάνω, q. v.

Δαρὲν, Dor. pro δαρὸν, adverbialiter, *diu*: à

Δαρὸς, ὴ, ὸν, Dor. pro δηρὸς, adj. *diuturnus*. Th. δῆν, *diu*.

Δαρτὸς, et δερτὸς, ὴ, ὸν, *excoriatus*; item *carnosa testium tunica*: à δέρω, *excorio*, q. v.

Δᾶς, δᾶδος, ἡ, In gen. pl. δᾴδων, ταῖς, *fax*, per contr. à δαΐς, quod à δαΐω, ure.

Δάσαντο, Ion. pro ἐδάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. Unde δάσασθαι, a. 1. inf. m. à δάζομαι, idem quod δαΐζω, *divido*; ex quo fit, adjecto ι. Th. δαίω, idem, q. v.

Δάσας, Dor. pro δήσας, a. 1. part. act. à δέω, *ligo*, q. v.

Δασεύεσκε, *distribuebat*, Poët. et Ion. pro ἐδάσευε, 3. sing a. 1. ind. med. interposito σκε· à δάζω. f. δάσω, *divido*; nisi à δάσασκω, derivare malis.

Δασέσκω, *distribuo*, Poët. et Ion. à δάζω, f. δάσω, p. δέδασκα.

Δασπὶς, ίδος, f. δάσπι, p. δίδασκα.

Δασπὶς, ίδος, ἡ, vide in δασὺς· item *signum vocalis aspiratæ*.

Δασπίτης, Dor. pro δάσπις, 3. sing. f. 1. ind. med. circumflectunt enim Dores futura sua; à δάζω, *divido* Th. δαίω, q. v.

Δασὺς, adv. *aspiratè*. Th. δασὺς, q. v.

ΔΑ'ΣΚΙΑΔΟΣ, ου, ὁ, *DASCILLUS*, piscis, qui cœno et stercore vescitur: q. à

Δάσκιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *valdè umbrosus, densum* et *spissum umbram faciens*: à δᾶ, particula augente, et σκία, *umbra*, q. v. Hinc fortasse Angl. DUSKY.

Δασμολογέω, ῶ, f. ήσω, p. ημα, *tributum colligo*; Δασμολογοῦμαι, *tributum pensito*, et

Δασμολογία, ας, ἡ, *tributi collectio*, et

Δασμολόγος, ου, ὁ, *tributorum collector, quæstor*: à δασμὸς, *tributum*, et λέγω, *colligo*.

Δασμὸς, οῦ, ὁ, *divisio, portio*; item *tributum, vectigal*: à δάζομαι, quod à δαίω, *divido*.

Δασμοφόρ@ος, ὁ ᾗ ἡ, *qui tributum pendit, tributarius, stipendarius*: à δασμὸς et φέρω, q. v.

ΔΑΣΠΑΝΗ'Σ, ῆτος, ὁ ᾗ ἡ, *magnarum malorum plenus, atrox*: q. à δᾶ et πλάω, *implco*.

Δασπλήτης, ους, ἡ, (δασυς-πλήτης,) *gravis*; *accesum difficilis*. Th. δασυπλὴς, q. v.

Δάσσαντο, *diviserint*, Ion. et Poët. gem. σσ, pro ἐδάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. Hinc δασσάμενος et δάσσασθαι, a. 1. part. m. et a. 1. inf. med. verbi δάζομαι, quod à δαίω, *divido*.

Δασυλίφους, υ, ὁ ᾗ ἡ, *cui villosa est cauda*: à δασὺς, *densus*, et λίφος, *cauda*, q. v.

Δασύνω, f. υνῶ, *DENSO, pilosum reddo*: item apud Gram. *spiritu aspero vocabulum noto*.

Δασύπους, οδος, ὁ, *lepus, cuniculus*; ab δασὺς *pedibus*.

ΔΑΣΥ'Σ, ῆος, δασυῖς, ῖας, δασὺ, ῆος, *DENSUS, pilosus, hirsutus*.

Δασυτρίχινον, gen. pl. à

Δασύτριχος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *hirsutum pectus habens*: à δασὺς et θρίξ, *pectus*.

Δασύτης, ητος, ἡ, *densitas, pilositas, hirsutia*; et apod Gram. *aspiratio vocum*. Th. δασὺς, q. v.

Δατέεσθαι, præs. inf. pass. pro δατίεσθαι, a pro ε· à

Δατέομαι, ῆαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *divido, partior*; *absumo, comedo*. Th. δαίω, idem.

Δατίοντο, *dividebant*, ejusd. 3. pl. Imperf. ind. med. Ion. pro ἐδατίοντο.

Δατιῦντο, pro ἐδατεῦντο, 3. pl. imperf. ind. med. Dor. et Ion. ab eod. verbo et Th. q. v.

Δατοίμεθα, *dividerimus*, præs. subj. med. 1. pl. à δατίομαι, ab eod. Th. q. v.

Δάτης, ου, ὁ, *Datis*, Persarum satrapa. Hinc

ΔΑ'ΤΙΣΜΟΣ, ου, ὁ, *Datismus*, i. e. *barbarismus*, vel *solœcismus*; *Datidis imitatio*, id est, odiosa ejusdem rei pluribus verbis repetitio: à Datide quodam Persâ, qui cum Græcè loqui affectaret, dicebat v. g. ἤδομαι ᾗ τέρπομαι, ᾗ χαίρομαι, (pro χαίρω,) pluribus eadem de re coacervatis synonymis, et quidem barbarè.

Δατέονται, *vorat, halluor*: à δαίω, *epulum præbeo*.

ΔΑΥ'ΚΟΣ, ου, ὁ, *audax*; item -ος, ου, ἡ, *herba* quædam Cretica, quæ et δαῦκον, ου, τὸ, appellatur.

Δαυλὴ, ὴ, ὸν, *densus*: à δᾶ et ὕλη, *silva*, q. v.

Δαυλὸς, ὸν, ὁ, pro δαλὸς, q. v. Pleonasmo Æol. *titio, torris*: à δαίω, *uro*, vide.

Δαφναῖος, ου, ὁ, Daphnæus, Apollinis, Epith. à Δάφνη, quam adamavit

ΔΑ'ΦΝΗ, ης, ἡ, *laurus*: quia resonat dum uritur: à δαίω et φωνὴ. Item nomen propr. Nymphæ in laurum conversæ. Hinc

Δαφνήεις, ήεσσα, ῆεν, gen. ήεντος, ήεσσης, ήεντος· et per contr. δαφνῆς, ῆσσα, ῆν, gen. ῆντος, ῆσσης, ῆντος, *laureus*.

Δαφνηφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *lauri comestor*; Epith. vaticinantium: à δάφνη et φάγω, *comedo*.

* Δαφνηφορέω, ῶ, f. ήσω, *laurum gero*; *laureatus sum*, et

* Δαφνηφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *lauriger*: à δάφνη et φέρω, q. v.

Δαφνιὰς, ᾶδος, ἡ, ὸν, item

Δαφνιὰς, ᾶδος, ἡ, *laureus, laurinus*. Th. δάφνη, *laurus*, q. v.

Δαφνῖνος, *laureus, laurinus*. Th. δάφνη, *laurus*, q. v.

Δαφνὶς, ίδος, ἡ, *laurea*; item *laurina bacca*.

Δαφοίνεος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *valdè cruentus, valdè funestus, ruber*, seu

Δαφοινὸς, ὴ, ὸν, *cædis admodum avidus*: à δᾶ, particulâ augente, et φόνος, *occido*; p. ind. m. πέφονα· unde φόνος, *cædes*.

Δαψίλεια, ας, ἡ, *copia, abundantia*; item *liberalitas*, et

Δαψιλεύομαι, f. 1. med. δαψιλεύσομαι, *copiosè abundanter subministro, liberalitate utor*: à

ΔΑΨΙΛΗ'Σ, ῆος, ὁ ᾗ ἡ, *DAPSILIS, largus, copiosus*; *multus*, etiam *in malam partem*. Hinc

Δαψιλῶς, *largè, lautè, abundanter*, adv. contr. à δαψιλέως, idem

Δῆμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à δαίω, vel δαῶ· at

Δειδῆσθον, 2. 2. sub. pass. 1. pl. ab εἴδω· posait tamen δαῆμεν esse, 1. pl. præs. sub. act. à δαίω.

Δ', vel δε, conjunctio discretiva, verò, at, tamen, autem, igitur, sed sanè, quin, porrò, &c. respondet enim ad μέν, interdum verò μὲν non præcedente. Aliquando in compositione est ut syllabica adjectio: δδε, τῆδε, τῆδε· δὲ sæpe pro γὰρ. Sæpe Poët. pro εἰς, ut δωμῆδε, (εἰς δόμον,) *domum*, adv.

Δίδηται, detracto aug. et redupl. pro δεδίηται, Ion. *ligati sunt*, et hoc pro δέδενται, 3. pl. ind. pass. à δέομαι, *ligor*, præs. ind. pass. à δέω, *ligo*, q. v.

Δίχμοος, *accipiens*, Æol. pro δεχόμενος, perf. part. pass. verbi δίχομαι, *capio*. Alii pro δεχόμενος, præs. part. med. factâ Syncope, et χ in γ mutato, euphoniæ gratiâ.

Δίδηα, 1. p. ind. med. *novi*; perf. part. med. δεδηώς, et

Δεδάημαι, *edidici, novi*, perf. ind. act. à δαίω, *disco*, f. δαήσω· a. 2. ind. pass. ἐδάην· p. ind. pass. δεδάημαι· undè part.

Δεδαημένος, *doctus, peritus*. Alii pro δέδηα, accipiunt: à δαίω, q. v.

Δεδάασται, *divisi sunt*, pro δέδανται, 3. pl. p. ind. pass. Ion. item. δεδάϊσται, pro ἐδάϊσσντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. abjecto augmento, et Ion. verbi δαΐω, q. v.

Δεδαϊγμένος, η, ον, perf. part. pass. à δαΐζω, i. ξω, vel σω, *divido, vulnero, cædo*. Th. δαίω, *divido*, q. v.

Δεδάμασται, σαι, ται, perf. ind. pass. à δαμάζω, *domo*, q. v.

Δέδαον, *divisi*, per redupl. Poët. pro ἔδασσν, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi δαίω, seu δάω, q. v.

Δέδημαι, *excoriatus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. à δέρω, perf. ind. act. δέδαρκα. Th. δέρος, *pellis*, q. vide.

Δέδασται, *distributum est*, 3. sing. perf. ind. pass. δέδασμαι· à δατίζω, -ομαι, *divido*. Th. δαίω, *divido*, q. vide.

Δεδαώς, ῶτος, *doctus*, part. præt. med. a δέδηα, præt. ind. med. à δαίω, q. v.

Δεδίημαι, *rogavi* seu *indigni*. 1. sing. perf. ind. pass. à δέομαι, f. 1. m. δεήσομαι, tanq. à δείομαι.

Δεδίστημεν, 1. pl. præs. ind. act. per redupl. Ion. à δίστημι. Vel ut alii volunt, 1. pl. præt. ind. med. à δύστημι, *cæno*. Th. δίστημι, *cæno*, q. v.

Δεδίττεται, Ion. redupl. pro δείδεται· a. 1. inf. act. verbi δείδω, *timeo*, q. vide.

Δέδηκα, Ion. δέδηα. 1. sing. perf. ind. act. verbi δήομαι, *ostendo*, f. ξω, p. χα.

Δέδκται, 3. sing. perf. ind. pass. δέδκτο, neglecto augmento Ion. pro pro. ἐδέδκτο, *exceperat*, 3. sing plusq. p. ind. pass. ab δεδέγμαι, verbi δέχομαι, *capio*, q. v.

Δέδεται, σαι, ται, et δεδέαται, abjecto aug. *ligatus eram*, Ion. pro ἐδεδέατο, σο, το, et in 3. pl. δέδατο, perf. et plusq. p. ind. pass. verbi δέω, sine σ, contra aliorum formam: irregulariter etiam pro δέδεμαι, et δεδέμην· nam facit f. δήσω, p. δέδεκα.

Δεδεμένος, η, ον, *vinctus, ligatus*, part. perf. pass. præced.

Δεδέχαται, *exstruxi*, 1. sing. perf. ind. act. verbi δέμω, *exstruo*, quod vide.

Δεδίττο, 3. pl. plusq. p. ind. pass. Ion. abjec. aug. vide in δείδεται.

Δεδίεται, *mox capiet*, 3. sing. (f. 1. ind. med. Ion. redupl.) paulo post fut. à δέχομαι, *capio*. Vel Ion. redupl. pro δέξεται, 3. sing. f. 1. ind. med. ejusd.

Δέδεξο, *excipe*, 2. sing. perf. imperat. pass. à δέχομαι.

Δεδίοδαι, perf. infin. pass. Vide δείδομαι, supra.

Δέδετο, pro ἐδέδετο, 3. sing. pl. perf. ind. pass. abjec. aug. Ion. *ligatus erat*: à δέω, *ligo*, q. v.

Δεδίγκατα, Ion. pro δεδεγμένοι ἦσαν· item

Δεδίεχατο, pro δεδεγμένοι ἦσαν, 3. pl. p. et plusq. p. ind. pass. à δέχομαι, *capio*, q. v.

Δέδηκα, κας, κε, *combussi*, p. ind. med. δεδήκω, κῆς, κῆ, plusq. p. ind. med. Ion. abjec. aug. pro ἐδεδήκειν, verbi δαίω, *uro*, q. v.

Δέδυγμαι, ξαι, κται, *morsus* vel *punctus sum*, et loco præsentis Metaph. *tristor, angor*, perf. ind. pass. verbi δάκνω, *mordeo, pungo*, q. v.

Δεδηλώκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. à δηλόω, *declaro*. Th. δῆλος, *manifestus*, q. v.

Δεδημιούργηται, 3. sing. perf. ind. pass. δεδημιουργήμεναι, nomin. pl. fœm. perf. part. pass. à δημιουργέω, *fabricor*. Th. δῆμος, *populus*, et ἔργον, *opus*, q. v.

Δεδηοῦτι, pro δεδηρύοντι, ὑντε, 2. pl. perf. opt. pass. à δέω, *ligo*, perf. ind. pass. δέδημαι, -ομαι.

Δεδήομαι, *vinciam*, 1. sing. (f. 1. ind. med. Ionicè reduplic.) paulò post fut. ejusd.

Δέδηχα, *momordi, pupugi*, 1. sing. perf. ind. act. verbi δάκνω.

Δεδήωμαι, σαι, ται, *spoliatus sum*, perf. ind. pass. verbi δῄόω, seu δῃόω, *hostiliter depopulor*, et

Δεδηωμένος, η, ον, part. perf. pass. *cæsus, spoliatus, depopulatus, vastatus*. Th. δαίω, *uro*, q. v.

Δέδι', pro δέδια, (ab inus. δίω, formatur.) præt. ind. med. verbi δείδω, *timeo*.

Δεδδαγμένος, η, ον, *doctus*, part. perf. pass. à δεδάσκω, *doceo*, q. v.

Δεδιηκόνησι, 1. sing. perf. ind. act. verbi διακονέω, q. v.

Δεδίκημαι, *arbitratus sum*, pro δεδικάσμαι, 1. sing. perf. ind. act. verbi δικάσω, *arbitror*.

Δείδε, *time*, (et Poët. δείδι.) 2. sing. præs. imperat. act. verbi δίω, conjug. sec. quod à δίω, inus. *timeo*, formatur.

Δεδικαιωμένος, η, ον, *justificatus*, part. perf. pass. à δικαίω, *justifico*, ut inibi est videre.

Δείδυον, et δίδυτο, *verebar, verebamini*, per Sync. pro ἐδίεμεν, et ἐδίεντο, (ab inus δίω, *timeo*, formatur,) 1. et 2. pl. p. ind. m. verbi δίδω. q. v.

Δεδίττω, -στω, seu -ομαι, *terreo*; *timeo, metuo*; f. 1. med. ίξομαι· p. pass. -γμαι.

Δεδόμηται, 3. sing. perf. ind. pass. duplici augm. pro δέδμηται· vide δωτίνω, *administro*. Th. δόω, *domus*, q. v.

Δειδιὼς, ὼτος, (ab inus. δίω, formatur.) part. perf. med. sæpè pro præs. *timens*: à δείδω, q. v.

Δείδιμεν, per Sync. Dor. et per Apocop. pro δείδιμεναι, 3. pl. perf. ind. pass. verbi δίεμαι, *struo*, q. v.

Δεδμήκατο, *domiti sunt*, pro δέδμητο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. à δίεμαι, inus. pro δαμάω, cujus præt. pass. per Sync. δέδμημαι, et plusq. p. ἐδεδμήμην, 3. pl. ἐδεδμήατο, et Ion. δεδμήαλο, à tertiâ sing. ἐδέδμητο, rejecto augmento, et interposito α.

Δέδμηται, *ædificavi*, pro δεδίμημαι, per Sync. perf. ind. act. undè

Δέδμημαι, σαι, ται, *extructus eo*· à δίεμαι, *extruo*; item

Δέδμημαι, *domitus sum*, per Sync. pro δεδάμημαι, p. ind. pass. undè part. δεδμημένος· à δίεμαι, inus. pro δαμάω *domo*: Vide δίεμαι.

Δέδμητο, *extructa erat*, 3. sing. pro ἐδεδίμητο, ab ἐδεδίμημαν, plusq. perf. ind. pass. verbi δίεμαι, *ædifico*.

Δέδεγμαι, *institutus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. à δοκέω vel δίκω, f. ξω, p. χα, q. v.

Δέδοιγμεν, pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perf. ind. med. verbi δείδω, *timeo*; p. ind. med δέδοικα, euphoniæ gratiâ, pro δέδοιδα, et

Δέδοιδ', pro δέδοικα, p. ind. med. ejusd. δείδω, pro quo sæpè usurpatur *timeo, trepido*.

Δεδοίκαμες, Dor. pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perf. ind. m. ejusd. verbi.

Δεδοίκω, Poëticum verbum perf. med. δέδοικα deductum. Vide perf. med. sub. loco præsentis Dor.

Δεδόκημαι, 1. sing. p. ind. pass. δοκέω.

Δεδοκημένος, η, ον, perf. part. pass. ejusdem.

Δείδηται, vel δέδονται, *vinum est* 3. sing. perf. ind. pass. verbi δονέω vel δίνω, *videor*. q. v.

Δεδοικήκαμεν, 1. pl. perf. ind. pass. à δοκιμάζομαι, undè δεδοκιμασμένος, perf. part. pass. verbi δοκιμάζω, *probo*, q. v.

Δεδοκιμασμένος, η, ον, *probatus*, part. præt. pass. à δοκιμάζω, *probo*, undè

Δεδοκιμασμένως, adv. *opinatè*.

Δέδοται, *visum est, decretum est*

sanctum est, 3. sing. perf. ind. pass. à *δίκτυμι*, verbi *δίκω* vel *δικάω*, *videor*.

Δικάσσατε, Dor. et Ion. pro *ἐδικάσατε*, 3. sing. plusq. p. ind. pass. verbi *δικάω*, *quatio*, *agito*, q. v.

Δοξάζω, *δοξάσω*, *δοξάσομαι*, perf. part. pass. à *δοξάω*, *glorifico*.

Δόρκα, *vidi*; *δέδορκα*, *videtur*, *apparet*, *cernitur*, præt. ind. m. undè *δεδορκὼς*, part. perf. med. à *δέρκω*, *video*, q. v.

Δόρτομαι, 3. sing. perf. ind. pass. à *δέρω*, *do*, q. v.

Δεδόρκασα, *cervivi*, 1. sing. perf. ind. act. à *δορκάω*, q. v.

Δέδορα, *cavidi*, 1 sing. præt. ind. m. undè part. præt. m.

Δεδουπὼς, *mortuus*; à *δουπέω*, q. v.

Δέδρομα, 1. sing. perf. ind. act. hinc part. *δεδρομὼς*, *ότος*, in perf. ind. pass. *δέδραμαι* undè part. *δεδραμὼν*; à *δράω*, *facio*. q. v.

Δεδρόφατα, (ab inus. *δρεμάω*, formar.) *cucurri*, 1. sing. perf. ind. act. verbi *τρέχω*, *curro*, quod vide.

Δέδρωμαι, *excoriatus sum*, per Metathes. pro *δέδαρται*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi *δέρω*, *excorio*, q. v.

Δέδρομα, *vidi*, pro *δέδορκα*, per Metathes. 1. sing. præt. ind. m. verbi *δέρκω*, *video*, q. v.

Δέδρομα, (ab inus. *δρέμω*, formar.) *cucurri*, 1. sing. p. ind. m. verbi *τρέχω*, q. v.

Δεδρυόεσσος, *asperus*, *rocidus*, part. perf. pass. à *δρυόω*. Th. *δρύς*, *ος*, q. v.

Δέδυκα, *subii*, *ingressus sum*; item *immersus sum*, 1. sing. p iod. act. *δύνω*, pro *δύσκω*, Poët. vel Dor. perf. inf. act. à *δύω*, vel *δύνω*, *ante*.

Δέδυκει, Ion. pro *ἐδύκει*, 3. sing. plusq. perf. iod. act. ejusd. hinc

Δέδυκα, Poët. verbum à perf. iod. act. *δέδυκα* formatum.

Δέδυσμαι, *σαι*, *ται*, perf. ind. pass. verbi *δύνωμαι*, *possum*, q. v.

Δεδυστύχημαι, *infelix fui*, 1. sing. perf. ind. act. verbi *δυστυχέω*, à *δυς* et *τύχη*, *fortuna*. Th. *τυγχάνω*, *sum*, q. v.

Δέδωκα, 1. sing. et in 3. pl. *δεδώκασιν*, perf. ind. act. à *δίδωμι*, *do*, q. v.

Δεδώκεται, 3. sing. perf. indicat. pass. verbi *δωρέομαι*, *dono*, quod vide.

Δῆλος, Poët. pro *δῆλος*, *manifestus*, q. v.

Δεῖ, *opus habeo*, *indigeo*, *precor*, f. *δεήσω*, a. 1. pass. *ἐδεήθην*, *rogavi*. activè signif. *med. δείομαι*, f. i. m. *δεήσομαι*.

Δεῖ, 3. sing. præs. sub. à *δεῖν*, *oportet*, et

Δῆι, *ages* vel *egeas*, 2. sing. præs. ind. vel sub. m. à *δέομαι*, *indigeo*, q. v.

Δείσεο, *orato*, 2. pl. imperat. a. 1. pass. à *δέομαι*, *oro*, q. v.

Δείσθαι, a. 1. part. act. n. g. *δείσαι*, f. i. impersonal. *δείσασα*, f. 1. part. n. g. impersonal. à *δεῖν*, q. v. tanquam à *δέω*.

Δέησις, *εως*, ἡ, *obsecratio*; *deprecatio*; etiam simplicitèr *supplicatio*: *δέησις*, nom. pl. *preces*. Th. *δέομαι*, *oro*, q. v.

Δέκνομαι, *rogabo*, seu *egebo*: f. 1. m. à *δέομαι*, q. à *δείομαι*, q. v.

Δεητικὸς, ἡ, ὸν, *precatorius*, item *suppliex*; ab eod. Th. q. v.

Δεῖ, *oportet*, *convenit*; *caret*, *vacat*, *deest*: impersonal. cum acc. in sub. *δέῃ*, imperf. *ἔδει*, f. *δεήσει*, a. 1. *ἐδέησε*, præs. inf. *δεῖν*, part. *δέον*. Th. *δέω*, *ligo*, q. v.

Δείγμα, *ατος*, τὸ, *exemplum*; *specimen mercis quod emptoribus ostenditur*; *conjectura*: à *δείκνυμι*, *monstro*: præt. ind. pass. *δέδειγμαι*, Indè

Δειγματίζω, *palàm traduco*; propriè *aliquem in exemplum spectandum propono*: f. *ίσω*, perf. *δεδειγμάτικα*, a. 1. ind. act. *ἐδειγμάτισα*. Th. *δείκνυμι*, *ostendo*, q. v.

Δεδέατ', pro *δεδέαται*, *exceperat*: 3. sing plusq. perf. ind. pass. Ion. et Ectasi. ectasi primæ syllabæ pro *ἐδεδέατο*. Sic in perf. inf. pass. *δεδέχθαι*, pro *δεδέχθαι*, verbi *δέχομαι*, *capio*, q. v.

Δεδέχαται, *exceperunt*, Ion. pro *δεδεγμένοι εἰσὶν*, 3. pl. perf. ind. pass. Sic *δεδέχατο*, *exceperant*, pro *δεδεγμένοι ἦσαν*, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. et per Ectasin Poët. verbi *δέχομαι*, *capio*, q. v.

Δεδῆσι, per Ectasin Poët. pro *δέδηε*, (ab inus. *δέω*, formar.) præt. ind. m. verbi *δείδω*, *timeo*, quod vide.

Δεδί-θι, eod. modo pro *δέδιθι*, 2. sing. præs. imperat. act. verbi *δείδω*, conjug. sec ab obsol. *δίω*, formar. vel pro *δέδω*, *timo*: p. m. imperat. 2. sing. præced. *δέδιε*.

Δείδιμεν, *timuimus*: itidem pro *δείδιμεν*, 1. pl. præt. ind. m. ejusd. verbi.

Δειδίσσετο, *perterrebit*: 3. sing. f. 1. ind. med. Poët. pro *δειδίξεται*, à *δειδίσσομαι*, seu *δίττομαι*, *terreo*.

Δειδύσσετε, *metuentes*: nom. pl. perf. part m. à *δείδω*, verbi *δείδω*, q. v.

Δειδίσκομαι, pro quo et *δειδίσκομαι*, *metuo*: item *humanitèr excipio*, aut *prabeo*: et

Δειδίσσομαι, et Att. *δειδίττομαι*, (à *δείδιττομαι*, per Epenth. τϊ ι,) f. *ίξομαι*, p. *ιγμαι*, *terreo*, item *timeo*, *metuo*: ab eod. Th. q. v.

Δείδεκα, *timui*, Poët. pro *δέδοικα*, 1. sing. præt. ind. m à

ΔΕΙ'ΔΩ, *timeo*, *paveo*, *trepido*: f. *δείσω*, p. *δέδεικα*, imperf. ind. act. *ἴδιον*, à *δία*, inus. 2. sing. imperat. præs. act. *δίδιθι*, et *δείδιθι*, Poët. ab inus. *δίδημι*. a. 1. ind. act. *ἴδισα*, et *ἴδισσα*, Poët. a. 1. act. opt. Æol. *δίσαιμι*, inf. *δεδίσαι*, præs. pass. sub. *δίσωμαι*, á *δία*, obsoleto; inf. *δεδίσθαι*, et per Aphær. *δίσθαι*, quasi à *δίσμαι*, à *δίος*, *metus*: f. 1. m. *δίσομαι* a. 1, ind. m. *ἐδισάμην*, sub. *δίσωμαι*, perf. ind. m. *δέδισμαι*, (et *δείδιμαι*, Poët.) quasi à *δείσμαι*, obsol. pro *δείδια*, euphon. gratiâ. Item *δίδια*, et *δίδιμι*, ac Poët. *δείδιμι*. perf. ind. med. à *δία*, inus. plusq. perf. ind. med. *ἐδεδίδιμην*, et *ἐδείδιτο*, Poët. *ἐδείδιστο*. perf. inf. med. *δεδίδιται*, et part. *δεδίδιτο*, et *δειδίδιτο*. Poëtice sæpe præterita præsentis significationem obtinent. Hinc aliqui rtum vd- lunt Angl. DIE, DEAD, &c.

Δειελίη, ῆ, f. *ίου*, *meridies*: hinc

Δειελινὸς, *αντος*, *cænans*: a. 1. part. act. ejusd. à *δείελος*, *vesper*. *δείλη*. q. v.

Δειελινὸς, ὴ, ὸν, Poët. pro *δειλινὸς*, ὴ, ὸν, *pomeridianus*, *vespertinus*: à

Δείλος, *η*, ὁ ϛ ἡ, *vespertinus*; subst. ὁ, *vesper*: à

Δείλον, *ου*, τὸ, *merenda*; *crepusculum*. Th. *δείλη*, q. v.

Δειλοφάων, contr. *ῶν*, præs. inf. act. Poët. pro *δειλοφάνειν*, *ostendere*, à prisco *δείλω* deducitur *δειλόω*: hinc

Δειλόω, *ῶ*, f. *ώσω*, imperf. *ἐδειλόων*, *ῶν*, *ως*, *-ᾶς*, *ας*, *-ᾶ*, *ostendo*, *commonstro*, *signo*: et hinc præsens Poët. *δειλοφανέω*, idem, et imperf. Ion. *δειλοφάνεσκον*, *ες*, *ε*. Th. *δείκνυμι*, *ostendo*; vel ut alii volunt *δέχομαι*, *dextrà prehendo*.

Δειλοχέομαι, *ξομαι*, f. *ώσομαι*, *comitèr* et *benignè accipio*; *saluto*: à *δείκνυμι*, quod est Ion. pro *δέχομαι*, q. v.

ΔΕΙ'ΚΗΛΟΝ, vel *δείκελον*, *ου*, τὸ, *simulacrum*.

Δείκνυ, per Apoc. pro *δείκνυσι*, 3. sing. præs. ind. act. à *δείκνυμι*. Alii volunt esse 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro *ἐδείκνυ*, *ostendebat*: vel pro *δείκνυε*, *ostende*, 2. sing. præs. imperat. act.

Δεικνύει, 3. sing. præs. ind. act. à *δεικνύω*, *ostendo*.

ΔΕΙ'ΚΝΥΜΙ, vel *δεικνύω*, (*δείκω*, Inusitatum est primitivum; ab eo tamen tempora formantur:) *ostendo*, *monstro*, *indico*: f. *δείξω*, præt. *ἔδειξα*, aor. 1. ind. act. *ἐδείξα*, a. 1. imperat. act. *δεῖξον*, *άτω*, a. 1. sub. act. *δείξω*, *ῃς*, *ῃ*, a. 1. inf. *δεῖξαι*, perf. ind. pass. *δέδειγμαι*, a. 1. iad. pass. *ἐδείχθην*, a. 1. part. pass. *δειχθεὶς*, *ντος*.

Δεικνύναι, *ostendere*: præs. inf. act. *δεικνύντες*, nom. pl. præs. part. act. à *δείκνυμι*, *ostendo*. Hinc

Δείκτης, *ου*, ὁ, *ostensor*, *demonstrator*: et

Δεικτικὸς, ὴ, ὸν, *ostensivus*, *demonstrativus*: compos. *ἀποδεικτικὸς*, ὴ, ὸν, idem à Th. supradicto.

Δειλὰ pro *δειλὴ*, nom. pl. n. g. à *δειλὸς*, ὴ, ὸν, *timidus*, q. v.

Δείλαιος, *αία*, *αιον*, *timidus*, *miser*: ab eod. Th.

Δειλαίος, Dor. et Att. pro *δείλαιος*, q. v.

Δειλαίνω, f. *ανῶ*, et *αἰνήσω*, f. 1. m. *ανῆσαι*, *timidus sum*; à *δειλὸς*, *timidus*, q. v.

Δείλαι, Dor. pro κατὰ δείλην, *vesperi* : à

ΔΕΙ'ΛΗ, ης, ἡ. *pomeridianum tempus* ; *vespera, diluculum* ; item *crepusculum*.

Δείλης, quum πρωΐ opponitur, *vesperi*.

Δειλία, ας, ἡ. *timiditas* : et

Δειλιάαω, f. ἀσω, *terrefacio* : item

Δειλίασις, εως, ἡ, *pavor, formido* : à δειλὸς, *timidus*, q. v.

Δειλιάζω, f. άσω, p. ακα· et

Δειλιάω, -ῶ, *formido, ab ignaviam refugio* ; fut. ήσω, p. δεδιλίακα. aor. 1. ind. act. ἐδειλίασα· a 1. part. act. δειλιάσας· præs. imperat. act. δείλια, -α, δειλιάτω, -άτω. Th. δειλὸς, *ignavus*, q. v.

Δειλινὸν, ῆ, τὸ, substantivè *meridies* : adverbialiterè subint. χρόνου, *vespertino tempore* : à

Δειλινὸς, ὴ, ὸν, *pomeridianus, vespertinus*. Th. δείλη.

Δειλιότης, ητος, ἡ, idem ac δειλία, et ab eod.

Δειλιόομαι, -ώμαι, fut. 1. med. ώσομαι, *timeo, paveo* : unde δειλοιδὴς, *territus* : a. 1 part. pass à

ΔΕΙΛΟΣ, ὴ, ὸν, *timidus, ignavus; miser ; debilis ; improbus, malus* ? q. s. à δείδω, *timeo*, vel qui δεῖται λίαν, *valdè ligatur*.

Δειλότερος, α, compar. à δειλὸς, *timidus*, q. v.

Δειλότης, ητος ἡ, *timiditas* ; ab eod.

Δείμα, ατος, τὸ, et δειμὸς, ὁ, ὁ, *timor, metus* : à δείδω, *timeo*, q. v.

Δειμαίνω, *timeo* : f. ανῶ, p. γκα, ab eod.

Δειμαλέος, α, ον, *timidus, terribilis* : ab eod. Th.

Δειμάω, -ώμαι, f. ήσω, f. 1. m. ήσομαι, *timeo*. Hes. à δείμα, q. v.

Δείμω, *qui ædificavit* : a. 1. part. act δείμας, vel δείμην, cum ι ἐκτατ. Ion. pro ἔτειμα. 3 sing. a. 1. ind. act. δείμαθεν, (δειμάσθαι enim *timere*, sig.) at δειμήμενος, a. 1. inf. et part. m. verbi δίμω, *struo*.

Δειμαίνω, -ῶ, f. ανῶ, *terrefacio*, pro φοβῶ· 3. sing. imperf. ind. act. contr. ἐδείμαινε, *terrefaciebat*. Th. δείδω, q. v.

Δειμὸς, ὁ, ὁ, nomen viri : ab eod. Th. At

Δείμος, ου, ὁ, idem ac δεῖμα, *metus, terror* : ab eod. Th. At

Δεῖν, præs. inf. à δεῖ, *oportet* : qu. vide.

ΔΕΙ'ΝΑ, ἡ, ἡ, τὸ, gen. δείνος, dat. δείνι, acc. δεῖνα, *quidam*. Vocabulum est infinitum. Ut δεῖνα, adv. pro δεινῶς, *vehementer* : à δεινὸς, quod in pl. n. g. habet δεινὰ.

Δεινάζω, fut. άσω, *molestè fero, indigner*.

Δεινοδίνης, α, Dor. pro

Δεινοδίτης, ου, ὁ, *gravitèr homines tractans* : Amoris epithet. à δεινὸς, *gravis*, et τίθημι *impono*.

Δεινεία, *terribilis*, gen. sing. Ion. pro δεινῆ, dat. pl. Ion. δεινείοιν· à δεινὸς, quod vide.

Δεινηλογήσομαι, ήσομαι, f. 1. m. ἠσόμην, *gravitèr conqueror* : à δεινὸς, et λέγω, *dico*.

Δεινομάσιος πυΐς, ὁ τῦ Δεινομένους υἱὸς Ἱέρωνος, Pindar.

Δεινοπάθεια, ας, ἡ, *querela gravis* : et

Δεινοπαθία, ᾶ, f. ήσω, *gravitèr afficior, ægrè fero* : et

Δεινοπαθὴς, ἐος, ὴ ἐς ἡ, *gravi affectus injuria, gravitèr ferens* : quod à δεινὸς et πάθος, à πάσχω, *patior*, q. v.

ΔΕΙΝΟΣ, ὴ, ὸν, universè, *qui est in aliquo genere multus, vehemens, excellens*, unde speciatim, *gravis ; solers ; peritus ; validus ; magnus ; nefarius ; terribilis ; aliquid gravitèr faciens ; splendidus* ; τὰ δεινὰ, *mala quævis*, etiam *mors* : qu. à δίος, *metus*, vel δείδω, *timeo*, compar. δεινότερος, superl. δεινότατος.

Δεινότης, ητος, ἡ, *vis ; solertia ; atrocitas ; gravitas ; dicendi facultas*.

Δεινόω, -ῶ, fut. ώσω, *contorqueo, in orbem ago* : sicuti δινοῦσθαι, *exaggero* : à δεινὸς, q. v.

Δεινὼ, *duo terribiles* : nom. dual, à δεινὸς, q. v.

Δεινωποὶ, *graves adspectu* : nom. pl. à

Δεινωπὸς, ὸ, ὁ ἡ, idem ac δεινὸψ, ῶπος, ὁ ἡ ἡ, *torvus, adspectu gravis* : à δεινὸς, et ὄψ, ὠπὸς, ὁ, *facies*. Th. ἔπτομαι, *video*, q. v.

Δεινῶς, adv. *vehementèr, terribiliter, mirè, accuratè* : à δεινὸς, q. v.

Δείνωσις, εως, ἡ, *gravitas* ; item *exaggeratio*, et *amplificatio*, apud Orat. quæ et δεινολογία dicitur. Th. δεινὸς, q. v.

Δείξαι, *monstrare* : 2. sing. a. 1. opt. act. δείξαι, a. 1. inf. act. δείξας, αντος, a. 1. part. act. à δείκνυμι, *ostendo*, fut. δείξω, q. v.

Δείξε, vel δεῖξεν, *ostendit*, pro ἔδειξε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. sic δείξι, 2. sing. a. 1. sub. act. ab eod. Th.

Δείξις, εως, ἡ, *ostensio, ostentatio* : item *indicium, argumentum* : ab eod. Th.

Δείξον, *ostende* : 2. sing. a. 1. imperat. act. ejusd.

Δείξω, ης, ῃ, *ostendam* : f. 1. act. ab eod. Th.

Δείος, εος, τὸ, Poët. pro δίος, ους, τὸ, *metus* : à δείδω, *timeo*, q. v.

Δειπνεῦντες, Dor. pro ζειπνοῦντες, *cœnantes* : præs. part. act. nom. pl à

Δειπνέω, *cœno* ; item simpliciter *comedo* : fut. ήσω, pæt. δεδείπνηκα, a. 1. ind. act. ἐδείπνησα, a. 1. inf. act. δειπνῆσαι, a. 1. part. act. δειπνήσας. Th. δεῖπνον, *cœna*, q. v.

Δειπνητικὸς, ἡ, ὸν, *ad cantum pertinens*.

Δειπνητὸς, ῆ, ὁ, idem ac δεῖπνον· at

Δείπνητος, ου, ὁ, et

Δειπνητὸς, ῆ, ὁ, *cœnæ tempus* : à δεῖπνον, *cœna*, q. v.

Δειπνίζω, fut. ίσω, perf. κα, *cœnam præbeo*. Th. δεῖπνον, *cœno*, q. v.

Δειπνολόχη, *convivatrix* ; gen. sing. f. g. pro δειπνολόχα· à

Δειπνολόχος, ου, ὁ ἡ, propriè *qui convivii insidiatur*, et accuratè illa observat ; *parasitus* : ex δεῖπνον, *cœna*, et λόχος, *insidiæ*, q. v.

ΔΕΙ'ΠΝΟΝ, ου, τὸ, *cœna* ; *cibus* ; *convivium, epulum* ; παρὰ τὸ δὶς πινόμεν τὸν οἶνον, quia tam homines à labore cessant.

Δειπνοποιέομαι, -ήσομαι, f. 1. m. ήσομαι, *cœnam instruo* : à ποιέω, *facio*, et δεῖπνον, *cœna*, q. v.

Δειπνοῦντα, acc. sing. part. præs. act. verbi δειπνέω. Th. δεῖπνον, q. v.

Δείρας, αντος, a. 1. part. act. à δέρω, *excorio* ; f. ρῶ, a. 1. ind. act. ἔδειρα. Th. δέρας, *corium*. q. v.

Δειρὰς, άδος, ἡ, *jugum montis* : à δειρὴ, *cervix*, q. v.

Δείρειν, præs. inf. act. Ion. pro δέρειν, *excoriare*.

Δειρὴ, ῆς, ἡ, *collum* ; *cervix* ; idem quod δέρη· at

Δείρη, ης, ἡ, urbs Æthiopiæ.

Δειρήνη, ης, *probris scinde*, verbum Laconicum. Th. δέρας, *pellis*, q. v.

Δειρὸς, ὁ, ὁ, *collis*, Hes. Th. δέρη, *collum*.

Δειροτομέω, ῶ, f. ήσω, p. ημαι, *decollo* : à δειρὴ, *collum*, et τομὸς, quod à τέμνω, *seco*, q. v.

ΔΕΙ'ΣΑ, vel δέσσα, ης, ἡ, *humor ; stercus ; fætor*.

Δείσαντε, *duo terrifi* ; nom. dual. à

Δείσας, αντος, *veritus* : a. 1. part. act. verbi δείδω, quod vide.

Δείσει, *veritus est* : Ion. pro ἔδεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. à δείδω, *timeo*.

Δείσθαι, præs. inf. med. contr. pro δέεσθαι, à δέομαι, *precor* : et à δέομαι, *vereor*.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, *superstitio, metus deorum* : item *religio* : à

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ ἡ, *superstitiosus* à δείδω, perf. ind. pass. δέδεισμαι, σύτατ· in compar. δεισιδαιμονέστερος, α, ον, *religiosior, us*.

ΔΕ'ΚΑ, οἱ, αἱ, τὰ, *DECEM*, plur. num. quasi δίκα, à δίκομαι, quia omnes numeros capit denarius. Hinc

Δεκάβοιον, ου, τὸ, *genus victimæ ad sacrificii* ; à decem bobus sic dictum *Plutarch.* in *Theseo*.

Δεκαγονία, ας, ἡ, *generatio ad decimum usque gradum*, Lucian.

Δεκάδαι, i. e. τάξεις τινὰ, Hesych. à δεκὰς, infrà.

Δεκαδάρχης, et δεκαδαρχὴς, ου, ὁ, *decurio* : à δέκα et ἀρχὴ, *principatus* : et

Δεκαδαρχία, ας, ἡ, *decemviratus ; decurionatus* : δεκαδαρχίας, ων, αἱ, *decuriæ*.

Δεκαδύο, omn. gen. *duodena, duodecim*, ἅπλετον· dicitur etiam δυωδεκάς, δωδεκὰς· à δέκα, *decem*, et δύο, *duo*.

Δεκάδωρος, ου, ὁ ἡ, *longus decem palmis* : à δέκα, *decem*, et δῶρον, *palmus, donum*.

Δεκαεξ, οἱ, αἱ, τὰ, indecl. *undecim*.

Δεκαεπτὰ, οἱ, αἱ, τὰ, ind. *septemdecim*.

Δικατής, οῦς, ὁ ἡ ἡ, *decennis, decennalis*: et

Δικατία, ας, ἡ, *decennium*: à δέκα et ἔτος, *annus*.

Δικάζω, f. άσω, p. αχα, *do decimam*; item *munere corrumpo*: et *indebitibus muneribus corruptum esse*: qu. à δέκα, pro δέκ-ομαι, *accipere facio*.

Δικάκις, *decies*; adv. à δέκα, *decem*.

Δικαπορία, ας, ἡ, *decumanus fluctus*, i. e. *magnus*. Th. κῦμα, *fluctus*, q. v.

Δικάλογος, ου, ὁ, ἡ, *DECALOGUS*, Angl. et Gall. THE DECALOGUE; à δέκα et λόγος, q. v.

Δικάμηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *decumestris, decem mensium*: à δέκα, *decem*, et μήν, μηνός, ὁ, *mensis*.

Δικανάϊς, ας, ἡ, *decem navium classis*.

Δικανίζομαι, -ίσομαι, *humanitèr excipio*, Hes. à δίκομαι, pro δέχομαι, q. v.

Δικαπλᾶ, *octodecim*; ἓπτὰ καὶ δέκα, omn. gen. uti.

Δικαπέντε, *quindecim*; omn. gen. δεκαπέντε· à πέντε, *quinque*, et δέκα, *decem*.

Δικάπηχυς, εως, ὁ ἡ ἡ, *decemcubitalis, decem cubitorum*.

Δικαπλασιάζω, f. άσω, p. ασα, *decuplo*.

Δικάπλεθρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui decem plethrorum, seu jugerum est*: à δέκα et πλέθρον, Poët. πέλεθρον, quod vide.

Δικαπλᾶς, adj. *decuplex*.

Δικάπολις, εως, ἡ, nomen regionis trans Jordanem. Gr. *decem urbium*.

Δικάρχω, v. ἡ, *decurio*, et

Δικαρχία, ας, ἡ, *decurionatus*, et

Δικαρχικὸς, *decurionalis*: à δέκα et ἀρχὴ, *principatus*.

Δεκάς, άδος, ἡ, *DECAS*, numerus denarius. Angl. A DECADE; item *decuria*.

Δικατεύω, ὐσω, αὶ, *decimo*: à δεκάτη, ης, ἡ, *decima pars*. Th. δέκα, *decem*.

Δικαὲτεσσαρες, ων, οἱ ἡ αἱ, et δέκα τέσσαρα. ων, τὰ, *quatuordecim*: à τέσσαρες et δέκα, q. v.

Δικατὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ, ὁ, *decimator, qui decimam colligit*: à

Δικάω, f. έσω, *decimo, decimas, do*: à

Δέκτη, ης, ἡ, *decima pars*.

Δίκιος, α, ον, *decimus, a, um*.

Δικάω, -ῶ, *decimas accipio*, f. έσω, p. δεδεκάτευκα· δικαίομαι, -ῶμαι, *decimor*; perf. pass. δεδεκάτευμαι· à δέκα, *decem*.

Δικάεις, τριάδος, οἱ ἡ αἱ, δικαὲς, τὸ, *tredecim*: à τρεῖς et δέκα, quod vide.

Δικάχαλκον, ου, τὸ, *decussis, decem Chalci, decem ærei nummi, denarius*.

Δικάχιλοι, -χίλιοι, αι, α, *decem mil*

lia: à δέκα, *decem*, et χίλιοι, *mille*, q. v.

Δικέχορδον, ου, τὸ, *decem chordarum, psalterium*.

Δικκλὴ, Ion. pro Δεκίλια, ας, ἡ, *Decelia*. De quâ Stephanus, Δικίλια, δῆμος τῆς Ἱπποδοωνλίδος φυλῆς. Ὅτ.

Δίκομαι, Ion. et Dor. pro δέχομαι, *accipio*, 2. sing. præs. imperat. m. à

Δίκομαι, Ion. pro δέχομαι, *capio*. Sic δικόμεθα, 1. pl. pro δεχόμεθα.

Δικλὴς, ὴ, ὸν, *ad recipiendum aptus, capax*: ab eod. Th.

Δίκτο, *exceperat*, 3. sing. plusq. p. ind. pass. Ion. pro ἐδέδεκτο, ab ἐδεδίδεγμαι, ξο, κτο, verbi δίχομαι, q. vide.

Δικτὸς, ὴ, όν, *acceptus, a, um, gratus*. Th. δίχομαι, *capio*.

Δολικάζω, *insuesco*; *escam impono*; Metaph. *allicio, f.*..σω, p. δεδολίκακα· a. 1. ind. act. ἐδολίκασ· à

ΔΕ'ΛΕΑΡ, ατος, τὸ, *esca*. Hinc

Δολίκαμα, ατος, τὸ, et δολικαμὶς, ῖδ, ὁ, *illicium, illectamentum*.

ΔΕ'ΛΕΤΡΟΝ, υ, τὸ, *laterna, fax*.

Δολλίδες, vel δολλίδες, ων, αἱ, *vesparum cellæ*.

ΔΕ'ΛΤΑ, quarta litera Græcorum, *Delta*; *pars Ægypti*; *pudendum muliebre*.

Δόλτουον, *libellis*, dat. plur. Ion. à

Δόλτος, ου, ἡ, *liber*. Th. δέλτος· item

Δόλτος, ου, ἡ, *pugillares*, quia formâ literæ Δ plicabantur.

ΔΕ'ΛΦΑΞ, ακος, ὁ ἡ ἡ, *porcellus*.

ΔΕ'ΛΦΙΝ, seu δελφὶς, ῖνος, ὁ, *DELPHIN, piscis*, in pl. δελφῖνες. Δελφὶς μάινουα, Pind. Angl. A DOLPHIN.

Δελφὶς, ῖδ, ὁ, *civis Delphicus*.

ΔΕΛΦΥ'Σ, ὑος, ἡ, et Æol. θελφὺς, *VULVA, uterus*: undè ἀδελφοὶ, *uterini fratres*.

Δέλω, f. ελῶ, *insece*: qu. à δάλω, *epulor*.

Δέμα, ατος, τὸ, *vinculum, fasciculus*: à δέω, *vincio*, q. v.

ΔΕ'ΜΑΣ, τὸ, *corpus*, nom. indecl. fortè à δέμω, *struo*, vel δέμα, *vinculum*; est etiam

Δέμας, *sicut*, adv. similitud.

Δέμεν, *ædificare*, præs. inf. act. à δέμω, q. v.

ΔΕ'ΜΝΙΟΝ, υ, τὸ, *stratum, lectus*; ubi δέμνι-τόπι, corpus inclinatur ad quietem; δέμνια, ων, τὰ, *cubilia maritorum*.

ΔΕ'ΜΩ, *struo, ædifico*; est insuitat. sicut et δέμομαι, in usu hæc, a. 1. ind. act. ἔδειμα· part. a. 1. act. δείμας· p. ind. m. δέδομα· perf. ind. act. δέδμηκα· a. 1. ind. med. ἐδειμάμην, et cætera in suis locis.

Δέμω, item vel δέμνω, inus. pro δάμνω, *domo, subigo, interficio*, f. 1. act. δέμω, perfectum δέδμηκα, per Syncop. pro δεδίμηκα· f. 2. act. δάμω· a. 2. ind. pass. ἐδάμην· infin. δαμῆναι, et δαμάσσαι, part. ejusd. δαμεὶς, ἐντος· perf. indic. pass. δέδμημαι, part. ejusd. δεδαμένος.

ΔΕΝΔΑΛΙ'ΔΕΣ, ων, αἱ, *placentæ, panes*: à τένδω, *edo*, q. v.

Δενδίλλω, (verbum Ion.) *oculos huc illuc verto*; *oculis nuo* vel *adnuo*, f. λῶ, p. κα· ab ἴλλω, *oculus*, et δύω, *volvo*.

Δένδρεον, ου, τὸ, *arbor, lignum*, Poët. pro δένδρον, idem.

Δενδρήεις, ήεσσα, ήεν, *numerosus, arboribus abundans*. Th. δένδρον, *arbor*, q. v.

Δένδριον, ου, τὸ, *arbuscula*, Poët. dim. à

ΔΕ'ΝΔΡΟΝ, ου, τὸ, et δένδρος, εος, τὸ, *arbor*: *stirps*: undè

Δενδρώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *arborosus*.

ΔΕ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, *probrum, contumelia*. Hinc δεννάζω, f. άσω, p. ασα, *maledico, probris incesso*.

Δέξαι, *suscipe*, 2. sing. a. 1. imperat. med. à δέχομαι, quod vide; vel Ion. pro δέξαι, *ostendere*, a. 1. inf. act. à δείκνυμι, q. v.

Δεξαμενὴ, ῆς, ἡ, *receptaculum*, vulgò aquarum, *cisterna, lacus*: à

Δεξάμενος, α, ον, a. 1. part. med. δέξασθαι, a. 1. inf. m. verbi δέχομαι, *recipio*, q. v.

Δέξασθε, 2. pl. a. 1. imp. med. ejusd. verbi.

Δέξατο, *exceperat*, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. pro ἐδέξατο· à δέχομαι, *capio*.

ΔΕΞΙΑ', ᾶς, ἡ, et Poët. δεξιτερὰ, (sub. χεὶρ,) *DEXTRA*; (sub. manus,) item *fides* per dextram data: q. à δέχομαι, *capio*. Hinc

Δεξιάδην, adv. *à dextrâ*.

Δεξιάομαι, -ῶμαι, *dextram jungo, dextrâ prehendo, saluto*.

Δεξιδίωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët ὁ δεξιὰ βίῶν ἔχων, *qui dextra et agilia membra habet*.

Δεξιδακέδης, ου, ὁ, *satellites*; *stipator, lancearius*; *jaculator*; ὑπὲρ τὸ λεγόμενον τὸν τὸ δορυφόρον δεξιόν.

Δεξιόομαι, -ῶμαι, fut. ώσομαι, perf. ωμαι, *dextram jungo, dextrâ prelendo*; item *humanitèr excipio*: à δεξιὰ, q. v.

Δεξιὸς, ὰ, όν, *dexter*; *faustus*; *solers*; *urbanus*; *agilis, promptus*; ἀμφιδέξιος, ου, ὁ ἡ ὦ, *ambidexter*, et

Δεξιότης, ητος, ἡ, *dexteritas, solertia*: ab eod.

Δεξίωσαν, Poët. pro ἐδέξαντο, -ατο, 3. pl. imperf. ind. m. verbi δέχομαι, -όμαι, *dextram jungo*. Th. δεξιὰ, *dextra*, q. v.

Δεξιτερὸς, ὰ, όν, *dexter*; idem ac δεξιὸς· δεξιτερῇ, dat. sing. Ion. f. g. à δεξιὰ, *dextra*, q. v.

Δεξιῶς, adv. *dextrè*; *prosperè*; item *solertèr*: ab eod.

Δεξίωσις, εως, ἡ, *susceptio per dextram, gratulatio*: ab eod. Th.

Δεξιώτερος, *dexterior*, compar. et δεξιώτατος, *dexterrimus*, superl. à δεξιὸς, q. v.

Δεξιωτέρως, adverbialitèr *dex-*

sum, commodius; et δεξιώτατα, *commodissime*.

Δίξομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. δίδομαι. 1. sing. a. 1. subj. med. ejusd. verbi δέχομαι, q. v.

Δίομαι, δίμαι, ligor, vincior, pass. à δέω, *ligo, vincio*, q. v.

Δίομαι, ot δολομαι, inus. *oro, rogo*; item *indigeo*, cum gen. imperf. ind. med. ἐδέοντο, ἐο, ἐσκο· fut. 1. med. δέσομαι· perf. ind. pass. δεδίημαι, ab inus. δείομαι· a. 1. ind. pass. ἐδεήθην, *rogatus*, act. signif. a. 1. imperat. pass. δεήθητι, et in 2. pl. δεήθητε, *orate*; præs. part. med. δεόμενος· à δεῖ, *opus est*. Th. δέω, *opus habeo*, q. v.

Δέον, ligabant, pro ἐδέουν, Ion. 3. pl. imperf. ind. act. à δέω, *vincio*, et

Δέον, οντος, τὸ, *decens, æquum, commodum*; item *deficiens*; *necessarium*, præs. part. neut. g. ut δέον ἐστὶ, *necessarium est*, in pl. δέοντα· ab imperf. δεῖ, *oportet*: hinc

Δέοντως, adv. *commodè*.

Δέος, ους, τὸ, et Poët. δεῖος, ους, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.

Δεπάεσσιν, *poculis*, dat. pl. Ion. pro δέπασι· à Δέπας, q. v.

Δεπάζω, f. άσω, p. αχα, *bibo*: à

ΔΕ'ΠΑΣ, αος, et ατος, τὸ, *poculum*; item *patera*; quia ἐξ αὐτοῦ δεύεται, *potu irrigatur*.

Δέρα, ας, ἡ, *jugum mentis*, Hesych. quâ significatione δειρὰς dicitur, q. v.

ΔΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, *pellis, corium*.

Δέρβη, ης, ἡ. nomen urbis. Hebr. *atimulus*. Hinc Δερβαῖος, α, ὁ, *Derbæsis*.

Δέρκομαι, ομαι, τὸ, *aspectus*: à δέρκω, *video*, q. v.

ΔΕ'ΡΗ, ης, ἡ, et δειρὴ, ῆς, ἡ, *cervix, collum*.

Δέρτρον, ου, τὸ, *rostrum avis*, tanquam instrumentum excoriandi.

Δερκάομαι, ήσομαι, *video*: à δέρκω, q. v.

Δερκόμενος, Poët. pro δερκόμενος, 3. pl præs. ind. m. contr. à δερκόμεσθαι, *videre*. Th. δέρκω, idem.

Δερκόμενος, seu -ομαι, idem quod δέρκω, et -ομαι.

Δερκομένων, Æol. pro δερκομένων, gen. pl. fœm. g. à δερκομένη, part. præs. med. fœm. g. à δέρκω, seu δέρκομαι, *video*, q. v.

Δερκομένοιο, *intuentis*, gen. sing. Ion. part. præs. med. δερκομένου, nom. et acc. dual. ejusd. verbi.

ΔΕ'ΡΚΩ, et δέρκομαι, *video, aspicio*. f. ξω, p. χα· f. 2. act. δρακῶ, per Metath· δρέκω· a. 2. ind. act. ἔδρακον, per Metath. ἔδρεκον· a. 2. inf. act. per Metath. δρακεῖν· præt. ind. med. δέδορκα, pro quo et δέδρεγα, per Metath. perf. ind. pass. δέδερμαι· a. 1. indic. pass. ἐδέρχθην, part. δερχθείς. Hinc quidam ducunt per Antiphra. Angl. DARK, vel per Aphær. a composito ἀδερκὴς, *obscurus*.

Δέσμα, gen. ατος, dat. ατι, τὸ, idem ac Th. δέσμη· item *cutis*: à δέρω, *excorio*, quod à δέρμα, *corium*.

Δερμάτινος, ίνη, ινον, *coriaceus*, et

Δερμόλλα, f. ώσω, *sanguinem acutè sugo*; *excorio, detego*: à δέρμα. Th. δέρμα, *corium*.

Δέρξις, εως, ἡ, *visio*, ipsa actio videndi: à 2. sing. perf. ind. pass. verbi δέρκω, *video*, q. v.

Δέρρις, εως, ἡ, idem, ac δέρμα, *pellis, corium*, q. v.

Δέρρις, εως, ἡ, *pellis*; *cilicium*: à δέρμα, *corium*.

Δέρτρον, υ, τὸ, *membrana*; *omentum*; item *rostrum*: ab eod. Th.

Δερχτὸς, ὴ, όν, *obtusus*, a. 1. part. pass. ab ἐδέρχθην, verbi δέρκω, *video*.

Δέρω, *pellem detraho, excorio*; item *verbero, cædo*, f. 1. act. δερῶ· f. 2. act. δαρῶ· perf. act. δέδαρκα· a. 1. ind. act. ἔδειρα· a. 2. ind. act. ἔδαρον· perf. ind. pass. δέδαρμαι, et per Metath. δέδαρμαι, σαι, ται· a. 2. ind. pass. ἐδάρην· f. 2. pass. δαρήσομαι. Th. δέρμα, *pellis*, q. v.

ΔΕ'ΣΙΟΣ, α, ὁ, *mensis Junius*, apud Maced. ut nonnulli vol.

Δέσις, εως, ἡ, *ligatio*; *nodus*; *junctura*, et

Δέσμα, ατος, τὸ, idem ac δεσμὸς, ὁ, ὁ, *vinculum*.

Δεσμέω, *ligo, vincio, colligo*, f. ήσω, p. δεδέσμευκα, a. 1. ind. act. ἐδεσμεύσα· à δεσμὸς ὁ, ὁ, *vinculum*. Th. δέω, *ligo*.

Δεσμίω, -ῶ, f. ίσω, p. δεδέσμικα· imperf. ind. pass. ἐδεσμίμην, ίμην, ίο, ἴτο, ίτην, idem, et ab eod. Th.

Δέσμη, ης, ἡ, *fasciculus*. Th. δέω, *ligo*.

Δέσμη@, υ, ὁ ἡ, *vinctus*: ab eod. Th.

Δεσμὸς, ὁ, ὁ, *vinculum, ligamen*; in pl. δεσμοὶ, et τὰ δεσμὰ, *compedes*: ejusd. Th.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, pro δεσμοφύλαξ, *commentariensis, vinctorum custos*: à φυλάσσω, *custodio*, et δεσμὸς, *vinctus*. Th. δέω, *ligo*.

Δεσμῶν, -ῶ, *in carcerem conjicio*; item *vincio, ligo*, f. ώσω· p. indic. pass. δεδέσμωσμαι, et

Δεσμωτήριον, υ, τὸ, *carcer*, et

Δεσμώτης, υ, ὁ, *vinctus, captivus*. Th. δέω, *ligo*.

Δεσπότης, ὀδος, ἡ, *captiva*: ab eod.

ΔΕΣΠΟ'ΖΩ, f. ώσω, *dominor, dominium obtineo*, in pass. *dominio alicujus pareo, acquiror*: quasi à δέω, *ligo*, et πούς, *pes*.

Δέσποινα, ης, ἡ, *domina, hera, regina*: à δεσπόζω, *dominor*: δεσπότης, ου; ὁ, idem.

Δεσποτίνη, ης, ἡ, *herilis filia*, fœm. à δεσποτικὸς. Item Ion. et Poët. pro δεσποτεία, *dominatus, imperium*. Th. δεσπόζω, *dominor*.

Δεσποτικὸς, ὴ, ὸν, vel -ος, ὸ, ὁ ἡ, *herilis*; idem ac δεσποτικὸς, ὴ, ὸν, *ad dominum pertinens*; item ὁ δεσποτικὸς, υ, substantivè *herilis filius*: ab eod.

Δεσποτεία, ας, ἡ, *dominatus*, et

Δεσπότης, υ, ὁ, *herus, dominus*; *imperator, rex*; *alicujus rei possessor*; in dat. sing. δεσπότῃ, voc. sing. ὦ δέσποτα· ab eod. Th. δεσπόζω; ναῶν, pro *Neptunus*.

Δεσποτικὸς, ὴ, ὸν, *herilis*; item *imperiosus*; τὸ δεσποτικὸν, ὁ, *dominandi potestas*; et hinc

Δεσποτικῶς, adv. *herilitèr, dominorum more*: ab eod. Th.

Δεσπότις, ιδος, ἡ, idem ac δέσποινα, *domina*: ab eod. Th.

Δεστὸν, ὸς, ὸν, *dominabilis*: ab eod. Th. q. v.

Δέτα, ας, ἁ, Dor. pro δέτη, τὸ ἡ, *fistula*, et per Metalepsin pro *tædâ*.

Δεταὶ, *faces in fasciculum colligatæ*: à

Δετὸς, ὴ, ὸν, *vinctus, ligatus*. Th. δέω, *ligo*, q. v.

Δεῦε, pro δέδεο, 3. sing. imperf. ut et δεύεσκον, Poët. pro ἔδεον, 1. sing. imperf. ind. act. à δέω, *irrigo*.

Δευήσομαι, *indigebo*, fut. 1. med. Poët. pro δεήσομαι· à δέομαι, per Epenth. Æol. τὸ υ, pro δέομαι, Th. δέω, *opus habeo*, q. v.

Δευκαλίων, ωνος, et -ίωνος, ωνος, ὁ, nomen propr. *DEUCALION*.

ΔΕΥ'ΚΟΣ, εος, τὸ, *dulcedo*, apud Ætolos.

Δευόωντο, *indigerent*, 3. pl. præs. opt. med. Ion. pro δεόμεθα· à δέομαι, Æol. pro δέομαι. Th. δέω, *opus habeo*, q. v.

Δεύομαι, f. 1. m. δεύσομαι, *madefio, irrigor*; part. præs. med. δευόμενος, *madens*. Th. δεύω, *rigo*.

Δεύομαι, etiam Poët. per Epenth. Æol. τεῦ, υ, pro δέομαι, f. 1. med. δευήσομαι, *indigeo*: undè

Δευόμενος, η, ον, *indigens*, ejusd. part. præs. Poët. pro δεόμενος, ὴ, ον, à δεῖ, *opus est*. Th. δέω, *opus habeo*, q. v.

Δεύονται, *rigabuntur*, 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. verbi δεύω, *rigo*.

Δεῦρ', (Att. δευρὶ, item δεῦρο) pro

ΔΕΥ'ΡΟ, adv. *hùc, huc in locum*; *adesdum*.

Δεύτερος, 3. sing. a. 1. sub. act. à δεύω, *rigo*, f. δεύσω.

Δευτοποιὸς, ὸ, ὁ, *infector, tinctor*; item adjec. *benè tinctus*; et Metaph. *indelebilis*: à δεύω et ποιέω, *facio*.

Δεύτατος, ατη, ατον, *ultimus, postremus*: à δεύτερος, *secundus*.

Δεῦτε, (seq. aspiratâ δεῦθ', adv.) *hùc agite, adeste, venite*; δεῦτε δὴ οἱ *ea accedite*: à δεῦρο, *hùc*.

Δευτέρειος, Poët. pro δευτέριος, vel δευτέριος *secundi, secundo loco, iterum*.

Δευτεραῖος, αία, αῖον, *secundarius*; *secundâ die aliquid faciens*: ab eod. Th.

Δευτεραῖα, ων, τὰ, *secundæ partes*.

Δευτερεύω, f. εύσω, *secundus sum, sequor, proximus sum*; *vincor, superor*; *dissimilia cum*.

Δευτερεβδόμη, ης, ἡ, *secundaria decima*, à Levitis lege Mosaïcâ sacerdotibus solvenda.

Δευτερίγνωμα, *secundâ fatificatione edita.*

Δευτερολογέω, -ῶ, f. ήσω, *iterum utrumvis dicere.*

Δευτερολογία, ας, ἡ, *secunda actio, secunda dicendi* vel *agendi vices* : à δεύτερος, et λέγω, *dico* ; præt. ind. m. λέλεγμαι· unde λογέω, q. v.

Δεύτερον, adverbialitèr, *secundò*, acc. sing. neut. g. à δεύτερος, q. v.

Δευτερονόμιον, ου, τὸ, *repetitio legis* ; ità inscribitur quintus liber Mosis. Angl. DEUTERONOMY : à

Δευτερονόμιος, ου, ὁ, *secunda aut posterior lex* : à δεύτερος et νόμος, *lex.*

Δευτεροπρώτως, ου, ὁ ἡ, ὸ, *à secundo primus* : à πρῶτος, *primus*, et

ΔΕΥΤΕΡΟΣ, ρα, ρον, *secundus, a, um ; posterior ; alter* ; δεύτερος ποιῶ, *secundus ab illo* ; δεύτερος, *prapositum, posthabitum*, apud Demost. item adverbialitèr, *secundò* ; ἐν δευτέρῳ, *secundâ vice* : à δύο, q. δύτερος. Hinc

Δευτερόω, -ῶ, f. ώσω, *secundò facio ; itero, repeto* ; item

Δευτέρωσις, εως, τὸ, idem ac δευτέρωσις, q. v.

Δευτέρως, adv. *secundariò, secundò, secundo loco.*

Δευτέρωσις, εως, ἡ, *secundus actus, aut ordo, iteratio, repetitio.*

ΔΕΥ'Ω, *rigo*, f. δεύσω, p. δέδευκα· 2. 1. ind. act. ἔδευσα· a. 1. sub. act. δεύσω, ῃς· unde Angl. DEW.

ΔΕ'Ω, *excorio* ; *glandem penis detego*, f. ψω, p. δέδεμαι.

Δέδοτται, redupl. et aug. abject. pro δέδιχται, Ion. perf. ind. pass. 3. pl. pro δεδιχμένοι εἰσὶ· à δίχομαι, *capio.*

Δέιχετε, 2. pl. præs. imperat. m. à δείκνυμι, ῦμι, στικ.

Δεκμάλιον, ἡ, ίου, *ungulam scissam habens.*

Δεκμηνῶν, ου, ὁ ἡ, ὸ, *decem dies durans* : à δέκα, pro δέκα, euph. grat. et ἡμέρα, *dies.*

Δέκρια, *suscepisse*, perf. inf. pass. Ion. et Poët. pro δεδέχθαι· δέχθαι, a. 1. part. pass. à δέχομαι, q. v.

Δέκτης, per Sync. pro δεκτήρ, ῆρος, part. med. scribitur et δέκτωρ, per Sync. et mutat. τὸ κ, in γ, pro eod. vel pro δεδέγμενος, part. perf. pass. ab eod. verbo.

Δέκτωρ, *capio*, idem quod

ΔΕ'ΧΟΜΑΙ, *capio, accipio ; percipio ; excipeo, suscipio ; admitto, recipio ; sustineo, approbo ; credo ; exspecto* ; f. 1. med. δέξομαι· p. pass. δέδεγμαι, ξαι, σται· a. 1. ind. m. ἐδεξάμην, ω, ατο· a. 1. imperat. m. δέξαι· a. 1. sub. m. δέξωμαι, ῃ ηται, et in pl. δεξώμεθα, ησθε, ωνται· a. 1. inf. m. δέξασθαι, a. 1. part. m. δεξάμενος, η, ον· præt. ind. med. δέδεγμαι, ται, q. à δέκω, χω, inus. Hinc δεκτὸς, ἀποδέκτης, ἀναδέχομαι, &c.

Δέλφαξ, ακος, ἡ, *pellis, corium.* Suid. à δέφω, *excorio,*

Δεμνίζω, *DEPSO, subigo, mollio* coriariorum more : f. ίσω· a. 1. ind. act. ἐδέμνιξα, part. δεμνίξας· à δέφω, *excorio*, q. v.

ΔΕ'Ω, *ligo, vincio ; in vincula conjicio*, fut. δέσω, vel δήσω, perf. δέδεκα, vel δέδηκα· a. 1. ind. act. ἔδεσα, vel ἔδησα· a. 1. imperat. act. δέσον, vel δήσον, άτω, et in 2. plur. δέσατε, vel δήσατε, *ligate* ; a. 1. sub. act. δέσω, vel δήσω, ῃς, ῃ· a. 1. part. act. δέσας, vel δήσας, αντος· perf. pass. δέδεμαι, ημαι· perf. inf. pass. δεδέσθαι· perf. part. pass. δεδεμένος, -ημένος, η, ον, *vinctus* ; a. 1. ind. pass. ἐδέθην, -ήθην, ης, η· a. 1. inf. pass. δεθῆναι· f. 1. pass. δεθήσομαι, vel δεδήσομαι.

ΔΕ'Ω, *opus habeo, indigeo, defício ; oro, rogo, posco*, f. δεήσω. (à δέος, inus. formatt, q. v.) a. 1. ind. pass. ἐδεήθην, *rogavi*, activè. Undè δεῖ, *oportet*, δέει, δείσει, ἐδείσει· δέομαι, *oro ; indigeo*, &c.

ΔΗ', *sanè, profectò ; equidem, porrò, verò ; igitur, proindè ; demum* ; ironicum *scilicet, videlicet* ; Eurip. 821. Dion. Hal. iii. 23. interrogationi servit ; abundat ; est etiam repetentia, ut *inquam* : quasi à δείκνυμι, *scio.* Pro eodem dicitur et δέκτω, et δέκνυδι· in carmine verò δὴ μὰ.

In carmine modò postponitur, modò præponitur ; at in solutâ oratione postponitur tantùm. Sæpe etiam est expletiva particula : ut in ὅς δὲ, ὅδε δὲ, &c. et sæpè δὲ pro δὴ, ἄγε, *utique* ; ὅτε δὲ κεκλῆσαι, *hunc* atque *illum* ; τί δὲ, *quid ita ? á ; δὲ, ceu planè* ; δὲ ἔμοιγε, *longè optimè* ; ἄγε δὲ, *tandem* ; σὺ δὲ, *tu ne ? μὰ δὲ, quare ne ?*

Δῆ, pro δεῖ, *oporteat*, 3. sing. præs. sub.

Δῆγμα, ατος, τὸ, *morsus* : à 1. pers. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω, *mordeo*, q. v.

Δηγμός, οῦ, ὁ, idem, et ab eod. Th.

Δηγόω, f. ώσω, *impleo*, Hesych.

Δῆεν, *invenietis*, 2. pl. præs. ind. act. verbi δέω, *invenio* : quod significationem futuri obtinet.

Δηθ', pro διὰ, *diu* ; item δηθὰ, vel δηθάκις, *crebro*, adv. à δὴν, *diu*, q. vide.

Δηθαλοήμων, ου, ὁ ἡ, ὸ, *loquax, qui diu loquitur* : à δηθὰ, *diu*, et λόγος, *loquor*, q. v.

Δῆθεν, *scilicet, videlicet*, adv. à δὴ, *sanè.*

Δηθύνω, f. υνῶ, p. υγκα, *tardo, moror* : præs. part. act. δηθύνων, οντος, et in acc. sing. masc. δηθύνοντα· à δηθὰ, quod à δὴν, *diu.*

Δηΐδιον, -ῶ, *igne ferroque vasto, depopulor* : ut et δηΐζω, et δηΐδω· à δαίω, *uro.*

Δηϊδίωντα, acc. sing. à Δηϊδίων, *DEICOON*, nomen propr.

Δηΐος, ία, ιον, vel -ος, ου, ὁ ἡ, Ion. pro δῖος, ία, ιον, *hostis ; infestus, hostilis ; bellicosus, ardens* ; gen. Ion. ἠΐοιο, pro -ου, dat. pl. Ion. δηΐοισι· à δαίω, *uro*, q. v.

Δηϊτής, ῆτος, ἡ, *pugna ; bellum* ; à δῄ@, *hostilis*, quod à δαίω, *uro*, q. v.

Δηΐω, -ῶ, et per Syne. δηόω, -ῶ, *vasto, uro* : à δαίω.

Δηϊωλῶ, ῶ, ὁ, *Daipylus*, nomen propr. viri.

Δηϊπύρῶ, ῶ, ὁ, *Daipyrus*, nomen propr. viri.

Δηΐς, ΐδος, ἡ, *pugna, bellum* ; à δαίω, q. v.

Δηΐων, gen. pl. à δῄ@, *hostilis.*

ΔΗ'ΚΟΚΤΑ, scil. δάτα, *decocta*, scil. *aqua* : à Lat fit Græc.

Δηκτήρ@, ῶ, ὁ ἡ, *mordax* : undè forsan Lat. *Dicterium.* Th. δάκνω, *mordeo*, q. v.

Δηκτός, ή, όν, et

Δηκτύς, ὑ, ὑν, idem, et ab eod. Th.

Δῆμι, f. δήσω. p. πχα, inus. *mori dee* ; quasi ἰόκτημι, ab ἴδω. Vide Δάκνω.

Δήμιος, malè legitur, pro δήμιος, ιος, ἡ, *contignatio* : à δέω, *contigno.*

Δηλαδὴ, adv. *videlicet* : q. à δῆλα δὴ, *manifestè, certè.* Th. δὴ, *certè.*

Δηλεύμενος, Dor. pro δηλούμενος, præs. part. pass. contr. à

ΔΗΛΕ'Ω, -ῶ, *LÆDO, noceo, corrumpo* ; impr. *incantando et veneficiis ; deludo, decipio*, fut ήσω, perf. δεδήληκα· a. 1. ind. act. ἐδήλησα, ας, ε. Hinc

Δήλημα, ατος, τὸ, *incommentum.*

Δηλήμων, ονος, ὁ ἡ, ὸ, *nocivus* : à δηλέω, *lædo.*

Δήλησις, εως, ἡ, *lasio*, et

Δηλητὴρ, ῆρος, ὁ, *qui ladit, noxius* : ab eod. Th.

Δηλητήριον, ου, τὸ, *nocivum*, scil. pharmacum, *venenum, DELETERIUM.*

* Δηλητήριος, α, ον, *nocivus, lethalis* : à δήλημι, *lædo.*

Δήλια, ων, τὰ, Apollinis festa in Delo ; à Δῆλ@, insula sic dicta.

Δήλιον, ου, τὸ, urbs Bœotiæ.

Δήλιος, adj. *Delius* ; item *Apollo* ; à Delo insulâ sic dictus.

Δήλομαι, *volo*, Dor. δηλὰ, ᾶς, ᾶ, *voluntas* : qu. à δέλω.

Δῆλον, ου, τὸ, *Apollinis templum* ; item. neut. gen. à δῆλος, *manifestus*, q. v.

Δηλονότι, *nimirùm, omninò, profectò, quippè*, adv. qu. à δῆλον ὅτι, φανερὸν ὄν.

ΔΗ'ΛΟΣ, η, ον, *manifestus, notus, certus, perspicuus.*

Δῆλ@, ου, *DELUS*, nomen insulæ, sic dictæ, quòd repentè ernata apparuerit, ut Arist. vel ob ejus celebritatem : alvo quod exindè δῆλα seu oracula.

Δηλόω, -ῶ, *declaro, manifesto, notum facio, indico* ; imperf. ind. act. ἐδήλουον, ου, -ους, ε, -ου, ῦ, fut. ώσω, perf. δεδήλωκα· a. 1. ind. pass. ἐδηλώθην. Th. δῆλος.

Δήλωμα, ατος, τὸ, *quod declaratum, indicium*, et

· Δῆλος, adv. *palam, manifestè*; item

Δήλωσις, εως, ἡ, *declaratio, significatio, enunciatio*: ab eod. Apud LXX. Urim et Thummim.

Δημαγωγέω, -ῶ, *populum duco quò volo, populi gratiam capto, auræ populari servio*; *aliquem capio, concilio mihi*; in pass. *ab aliquo capi, delectari*, impr. *orationes*, fut. ήσω hinc

Δημαγωγία, ας, ἡ, *populi regimen; administratio reipublicæ*; *concio.*

Δημαγωγός, ὁ, ὁ, *populi ductor, popularis, populo gratus*: à δῆμ@, *populus*, et ἄγω, *duco*, q. v.

Δημαρχία, ας, ἡ, *tribunatus plebis*: à δῆμ@, *populus*, et ἀρχὴ, *principatus*, q. v.

Δημᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *popularis.*

Δήμευσις, εως, -εία, -είας, ἡ, *proscriptio*: à

Δημεύω, f. εύσω, *publico*; *proscribo*; *in exilium mitto.* Th. δῆμ@.

Δημηγορέω, -ῶ, *concionor, orationem ad populum habeo*; imperf. ind. act. ἐδημηγόρουν, -ουν· f. ήσω, p. δεδημηγόρηκα· & δημηγορῶ, *orator*; à δήμ@, *populus*, et ἀγορέω, idem quod ἀγορεύω, *concionor*, quod ab ἀγορὰ, *forum*, q. v.

Δημηγορία, ας, ἡ, *concio, oratio, deliberatio*, et

Δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, *concionatorius, orationem habens*: à δημηγορέω, q. v.

Δημηγορῶ, -ῶ, ὁ, *orator, concionator*: ab eod. Th.

Δημήτηρ, ερος, vel -τερος, ἡ, *Ceres*, Dea frugum, *fruges*: à δῆ, i. e. γῆ, *terra*, et μήτηρ, *mater*; Doribus antem usitatum δᾶ, pro γᾶ. Undè et Atticè Δήμητρι, in voc. sing. vel per Sync. q. δημομήτερ, *altrix populorum.*

Δημίδης, ας, ὁ, idem ac Δημήτηρ, *Ceres*, q. v.

Δημήτριος, ον, τὸ, *festum Cereris, Cerealia*, ἑορτὴ Δημητρ@.

Δημητριακὸς, ὴ, ὸν, et

Δημήτριος, ος, ὁ ☩ ἡ, *Cerealis*: à Δημήτηρ, q. v.

Δημητρ@, ῶ, ὁ, nomen viri. Gr. *Cerealis.*

Δημήτωρ, μήν, appellatus, ἀπὸ τῆς Δημήτρος, quia Cereri sacer, qui et Δημήτριος, vocabatur.

Δήμια, ων, τὰ, *res à populo donatæ*; Rem adverbialiter, *publicè*: à δῆμος, quod à δημ@, q. v.

Δημίδιον, ου, τὸ, *plebecula, popellus*, dim. à δῆμ@, q. v.

Δήμιος, ία, ον, vel -ος, ου, ὁ ☩ ἡ, *publicus, plebeius*; item substantivè -ος, ου, ὁ, pro ministro publico, *lictor, carnifex.* Th. δῆμ@, *populus*, q. v.

Δημιούργιον, ου, τὸ, *officina*, et

Δημιουργία, -ῶ, f. ήσω, p. ικα, *eum opifex, opificium exerceo, fabricor, cudo, efficio*; item

Δημιούργημα, ατος, τὸ, et δημιουργία, ας, ἡ, *opificium*; *quicquid ab aliquo effectum est*, et

Δημιουργικὸς, ἡ, ὸν, *fabrilis*: à

Δημιουργὸς, et Poët δημιοεργὸς, ὁ, ὁ ἡ, *conditor, opifex*, qui δήμου ἐργάζεται. *publicum operatur*: Achæi summos magistratus δημιοργοὺς appellabant, Liv. xxxviii. 30. et Peloponnesii. Cic. Fam. ix. 22. à δῆμος, q. à δῆμ@, et ἔργον, *opus.*

Δημοβόρ@, ῶ, ὁ ☩ ἡ, *qui bona populi devorat*: à δῆμ@, *populus*, et βορὰ, *pabulum.*

Δημογέροντες, *senatores*, nom. pl. à

Δημογέρων, οντος, ὁ, *senator*; *qui in populo honoratior est propter ætatem*: à δῆμ@, *populus*, et γέρων, *senex*, q. v.

Δημόθεν, adv. *à populo, ex plebe*: à δημ@, q. v.

Δημοκατάρατος, ὁ, ὁ ☩ ἡ, *populo invisus*; *publicæ execrationi obnoxius*: à δῆμ@, κατὰ, et ἀράομαι, *precor.*

Δημόκλης, *Democles*, nomen proprium viri.

Δημοκρατέομαι, -ῆσθαι, fut. 1. m. ήσομαι, *sub populi regimine vivo*, et

Δημοκρατία, -είας, ας, ἡ, *popularis status, imperium populare*; *Democratia.* Angl. DEMOCRACY: à δῆμ@, *populus*, et κρατέω, *regno*, à κράτ@, *potentia*, q. v. Hinc

Δημοκρατίζω, f. ίσω, *imperio populari faveo.*

Δημοκρατικὸς, ἡ, ὸν, *ad democratiam* sive *imperium populare pertinens*, et

Δημοκρατικῶς, adv. *juxta popularem statum.*

Δημόκριτ@, ου, ὁ, *Democritus*, Philosophus, q. δῆμου κριτὴς.

* Δημόλιθρος, ου, ὁ ☩ ἡ, *à populo obrutus lapidibus*, Soph. Ant. 36. à δημ@ et λύω, *lapidibus obruo.*

Δημόσιος, α, ον, vel -ος, ου, ὁ ☩ ἡ, *publicus, à populo factus, decretus*, &c. à δῆμ@ et ψαμὸς, à ψάσσω, -τίω, *facio*, q. v.

Δημοσίφατος, ος, ον, *à populo jactatus*, seu *vulgatus, popularis*: à δημ@ et ῥίπτω, *jacio*, q. v.

Δημόνικος, ου, ὁ, *Demonicus*, voc. ὦ Δημόνικε, nomen propr.

ΔΗ'ΜΟΣ, ου, ὁ, *populus, plebs, vulgus*: q. à δέω, *ligo.*

Δημὸς, ὰ, ὸν, *pinguedo*; (partes tribuum Atheniensium dictæ δῆμοι·) fortè quod uri possit, vel in sacrificiis soleret: à δαίω, *uro*: vel subintel. Th. δημ@.

Δημοσθένης, ους, -έους, ὁ, *Demosthenes*, orator Atheniensis celeberrimus: q. δῆμα σθένος, *robur*, seu *potentia populi*: hinc

Δημοσθενικὸς, ἡ, ὸν, *ad Demosthenem pertinens.*

Δημόσια, adverbialiter, *publicè*; cui opponitur ἴδια, *privatim*, dat. sing. fœm. à δημόσιος.

Δημοσιόω, f. ώσω, activè, *divulgo*; item neutraliter, *publica civitatis negotia gero*; cui oppon. ἰδιοτεύω, f. εύσω, q. v.

Δημόσιος, ία, ον, *publicus, a, um, solennis*; subst. *servus publicus*; cui opp. ἴδιος· item τὸ δημόσιον, *erarium. carcer*: à δῆμος.

Δημοτικὸς, ὴ, f. ὸν, *publico*; *divulgo*: ab eod.

* Δημοτικώτατος, ὴ, ὸν, *publicanus, vilis, plebeius*: et

Δημοτικῶς, adv. *publicè*: ab eod. Th.

Δήμοτος, ὁ, ὁ, *homo plebeius, popularis*: et

Δημότης, ὁ, ὁ, in fœm. idem,

Δημοτικὸς, ὴ, ὸν, *plebeius, popularis, civilis*: à δῆμος, *plebs*: undè

Δημοτικῶς, adv. *popularitèr, plebeio more*: *humanitèr*: et

Δημοτικώτατος, ὴ, ὸν, superl.

* Δημύχης, ου, ὁ, *Demuchus, præses populi apud Thespienses.*

Δημοφάγος, ὁ, ὁ ☩ ἡ, *plebivorus*: à δῆμος, ὁ, *plebs*, et φάγω, *comedo*, q. v.

Δημώδης, ους, ὁ ☩ ἡ, *plebeius, popularis, publicus*; in acc. pl. n. g. δημώδη· a δῆμος, *populus.*

* Δημωφελὴς, ὲς, ὁ ☩ ἡ, *populo utilis*: hinc τὸ δημωφελὲς, ους, *publica utilitas.*

ΔΗ'Ν, et διδὴ, adv. *diu*: hinc δηναιὸς, ὰ, ὸν, *diuturnus*; *longævus*; *vetus*, ὃπερ jam olim fuit: διαδὴς, ὲς, ὸν, idem, q. v.

ΔΗΝΑ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *denarius*: Rom. à denis æris.

Δήνεϊ, pro δίκαια, *consilia*: nom. pl. à

ΔΗ'ΝΟΣ, ους, τὸ, *consilium*: *ars*: *vaframentum*: à δᾶν, *dies*, enim deliberatur.

Δῆξ, κὸς, ὁ, *terodo, vermis qui lignum corrumpit*: à δάκνω, *mordeo*, q. v.

Δᾶξις, εως, ἡ, *morsus*: ab eod. Th. q. v.

Δᾶξω, *mordebo, pungam*; 1. sing. f. 1. ind. act. verbi δάκνω, q. à δᾶξις, inus.

Δᾶον, *comburebant*, 3. pl. imperf. ind. act. et δᾶεν, *vastare*; præs. inf. act. seq. verbi.

Δᾰόω, -ῶ, f. ώσω, *vasto*: (δᾰωθὲν, a. 1. part. pass.) per Sync. pro δᾰώσω, id. sig. à δᾶις, *pugna*, quod à δάω, *uro*, q. v.

Δᾶπερ, *saltem*, adv. à δὴ, *tam*: sic

Δᾶπουθεν, *undecunque*, adv.

Δᾶπου, *aliquando, tandem, unquam*; adv.

Δᾶπου, δᾶπουδεν, *nimirùm*; *certè, utique, profectò*: à πῦ, *ubi*? Th. πὴ; πὴ, πῆ, antiq. interrog. et δὴ, *sanè.*

Δαρίω, -ῶ, ἰξω, f. ίσω, (Poët. pro ἰζω καὶ μάχομαι,) *contendo, pugno.* Th. δᾶις, *pugna.*

Δαριόωντε, *duo contendebant*, 3. dual. a. ind. pass. abject. aug. ion. à

Δαρίω, f. ώσω, idem quod δᾰόω, *pugno.* Th. δᾶις, *pugna.*

Δαρίωμαι, f. ώσομαι, m. ίσομαι, *pugno, certo*: à

ΔΗΡΙΣ, ιος, ἡ, *contentio, rixa, pugna, pralium*, in acc. sing. δῆριν q. ἔριν, ἀ ὁ. partic intens. et ἔρις. *contentio*, q. v.

Δηρότερον, duobus certaminibus: gen. et dat dual. à 1. part. act. δήρομαι ατος, ἡ δηρίς, ἡ, ιος, idem quod ὑμνίς, *pugna*: ab eod. Th.

Δηρόν, seu **δηρόμαι**, f. 1. m. ιόομαι *contendo, certo*: ab eod. Th.

Δηρόν, adv. pro δήν, à

Δηρός, ρά, ρόν, *diuturnus*: q. à δήν, *diu*, q. v.

Δῆσαν, pro **ἔδησαν**, 3. pl. a. 1. ind. act. ἴημι ατος, nom. pl. a. 1. part. act. ἰάσων, *ligato*, 2. pl. a. 1. imperat act. à ἴημι, ἄτου δήσασθαι, a. 1. inf. med. à δέω, *ligo*, q. v.

Δησάσθω, *aliigabat*: Ion. 3. sing. imperf. ind. m. verbi Poët. δησάσκω ut potiùs pro ἐδήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. ab eod.

δεῖσι, pro δῆσις, abject. augm. Ion. 1. sing. a. 1. ind. act. δήσης, ης, 2. et 3. sing. et in 2. pl. δήσατε, a. 1. mb. act. à δέω, f. 1. ucct. ejusd.

Δηῦν, *igitur, certè, tandem, demùm*; adv. à δή, *iamò*, q. v.

Δηὐτε, ὲ, ὸν, *postremus*. Hes. à ὕστερος.

Δηχθὶς εἶσι, ῖσι, ῖ, *demorsus*: part. a. 1. pass. à δάκνω, *mordeo*, quod vide

ΔΙΑΩ, *invenio*; à δῖον, *diu*, quasi *diu quæsitum*. Sed crebriùs futuri habet significationem.

Διάα, ης, ᾱς, ἡ, Poët. pro **Δημήτηρ**, *Cereris*.

Διάσσω, *interfecturus*, f. 1. inf. act. verb. δύω, pro δύσω, f. ύσω, p. ut. σαι. ῦσαι.

Δί, pro **Διΐ**, *Jovem*: acc. sing. à Ζεύς, gen. sing. Διός, (ab antiquo Δις, *Jupiter*;) dat. Διΐ, acc. Δία, voc. Ζεῦ, *Jupiter*.

Δία, et Ion. δῖη, *divina, dia, egregia*: f. g. à Δῖος, Δῖα, Δῖον, contractè pro Διΐος, ία, ιον: Δῖα γυναικῶν Helena *inter apud Homerum*; à Διός, gen. ντ. à Ζεύς.

ΔΙΑ' præp. cum gen. *per; ex; in; pro; inter*: notat *causam instrumentalem*, et redditur Latinè Ablativo; cum Nominibus temporis redditur per *quoque*, vel *quaque*, v. gr. ἑκάστου ἔτους, decimo *quoque* anno: licit periphrasin *Adverbii*, v. gr. ταχέως, celeriter, διὰ βραχέος, breviter; notat *spatium vel intervallum*, διὰ βίου, tota vitâ. δι' ἔτους, toto anno; cum Accusativo, *per*; *propter*; in compositione, notat *Diversitatem*, ut διανεμέω, dispergo; medium per quod, ut διαβαίνω, transeo vel *ad* per; *continuum*, ut διαμένω, permaneo; *vehementiam* aut *excellentiam*, διαφέρω, perspicio; *rem fieri inter duos*, *plures*, ut διαγωνίζομαι, certamen committo inter, &c. Redditur que adeo per *di*, vel *dis*, *per*, *trans*, *de*, *circum*, *ex*, *post*, *ob*, *contra*. et *sub*, *cum*, *inter*; *prater*, ut ὑπὲρ ἀνθρώπου ἔφυσαν. superaddit significationem *simplicis* non mutat; interdum verò *minuit*, ut διαμειδιάω, *subrideo*.

Διαβαίνω, *transeo, trajicio*; item *divarico*; fut. 1. m. βήσομαι. pract. act. βέβηκα. a. 2. ind. act. διέβην. a. 2. inf. act βῆναι. part. a. 2. act. βάς, άντος Th. βαίνω, eo, q. v.

Διαβάλλω, *trajicio, transfero*; item *calumnior, defero, criminor*; *odiosum reddo*: fut. βαλῶ, pract. βέβληκα, a. 2. ind. act. διέβαλον, a. 1. ind. pass. διεβλήθην, p. ind. m. βέβλημαι.

Διαβάς, *emensus*, a. 2. part. act. à διαβαίνω, *transeo*: quod vide. [ᵃ ὃ διαβάς, Il. M. 458.] *stans firmiter pedibus rectè divaricatis*.

Διαβασις, εως, ἡ, *transitus*; *divaricatio crurum*: ab eod. Th.

Διαβασταζω, f. άσω, idem quod βαστάζω, *porto*, q. v.

Διαβεβηκώς, ejusd. a. 1. inf. act.

Διαβατήρια, ων, τὰ, *sacrificia pro transitu*: et

Διαβατήριος. (Ζεὺς,) ὁ, ὁ, *qui felicem transitum dat illis quibus favet*: à διαβαίνω, *transeo*, q. v.

Διαβατός, ὴ, όν, de loco dicitur qui transiri potest: ejusd. verbi.

Διαβεβαιόομαι, ωμαι, *assevero*; f. 1. m. ώσομαι, p διαβεβαίωμαι et

Διαβεβαιόω, ῶ, f. ώσω, *confirmo, certiorem reddo*: à διὰ, *per*, intens. et βεβαιόω, *stabilio*. Th. βέβαιος, *stabilis*, q. v.

Διαβεβλημένος, η, ον, *traductus*: part. perf. pass. à διαβάλλω, q. v.

Διαβῆ, *transierit*, 3. sing. a. 2. sub. act. διαβῶ, ῇς, ῇ· à διὰ, et βαίνω, *eo*, q. v.

Διάβημα, ατος, τὸ, *transitus*; *gressus*: ab eod.

Διαβιβάζω, *trajicio*; item *peragro, perambulo*: f. άσω, p. ακα· à διὰ et βιβάζω. Th. βάω, *ire facio*, q. v.

Διαβίβω, ῶ, f. ώσω. et ιόομαι, f. 1. m. ώσομαι, *vitam transigo* seu *traduco*; à διὰ et βίοω, *vivo*; q. à βίος, *vita*, q. v.

Διαβλέπω, *perspicio*; *despicio*; f. ψω, p. διαβέβλεφα· à διὰ et βλέπω, *video*, q. v.

Διαβλήδην, ἔντος, *delatus*: a. 1. part. pass. à διαβάλλω, quod vide.

Διαβόα, ω, *divulgo*; *celebro*; f. ήσω, p. ηκα διαβοήθης, έντος, a. 1. part. pass. *famâ decantatus*: à διὰ et βόαω, q. v.

Διαβόητος, ος, ὁ ἡ, *celebris, insignis*; item in malam partem *famosus*: ab eod. q. v.

Διαβολή, ῆς, ἡ, *calumnia, obtrectatio*; à διαβάλλω, *traduco*; p. ind. m. διαβέβολα, q. v.

Διαβολίη, ης ἡ, idem, et ab eod.q.v.

Διαβολίῃ, ejusd. dat. sing. Ion.

Διαβολικὸς, ὴ, όν, DIABOLICUS, *calumniatorius*; et

Διάβολος, ος, ὁ, *calumniator*; DIABOLUS, *Satan*: ab eod. Th.

Διάβορος, ος, ὁ ἡ, *absumptus, exesus*; item *exedens*: à διὰ et βορὰ, *pabulum*. q. v.

Διαβουλεύομαι, f. 1. m. εύσομαι, *delibero, decerno*.

Διαβουλία, ας, ἡ, et

Διαβούλιον, ου, τὸ, *consilium, deliberatio*: à διὰ et βουλὴ, q. v.

Διαγεύσασθαι, ασθαι *trajicere*; alii legunt διαβυσσθαι, præs. inf. med. verbi διαβύσσομαι, ομαι. Verbum rarissimum.

Διαδὲ, 1. sing. a. 2. sub. act. vide in διαδύω.

Διαγγέλλω, *annuncio, divulgo*: f. ελῶ, p. διήγγελκα a. 1. ind. act. διήγγειλα· διαγγέλλουσα, Dor. pro -ασα, f. g. præs. part. act à διὰ et ἀγγέλλω, *nuncio*, q. v.

Διαγγελμα, ατος, τὸ, *annunciatio*; et

Διάγγελος, ου, *internuncius*: ab iisd. q. v.

Διάγε, Dor. pro διῆγε, *degit*: 3. sing. a. 2. ind. act. διήγον, ες, ε· verbi διάγω. Th. ἄγω, *duco*, q. v.

Διάγε, *tamen, propter*: à διὰ, *per*, et γὲ, q. v.

Διαγελάω, -ῶ, f. άσω, p. ακα, *derideo, arrideo*; à διὰ et γελάω, q. v.

Διαγεγυμνος, *exactus*, a. 2. part. m. à

Διαγίνομαι, *intersum, absolvor*; item *permaneo, perenno*: f. 1. m. διαγενήσομαι, p. pass. διαγέγνημαι, a. 2. ind. m. διεγενόμην, a. 2. part. m. διαγενόμενος· à διὰ et γίνομαι, *sum*, q v.

Διαγινώσκω, *pernosco, planè cognosco*; f. 1. m. διαγνώσομαι, p. act. διέγνωκα. a. 2. ind. act. διέγνων, perf. pass. διέγνωσμαι· à διὰ et γινώσκω, *cognosco*, q. v.

Διαγλύφω, f. ψω, *insculpo*; *designo*.

Διαγνωφίζω, *notifico, divulgo*; f. ίσω, p. διηγνώφικα, a. 1. ind. act. διεγνωφισα· à διὰ et γνωφίζω, *agnosco*, q v.

Διάγνωσις, εως, vel ιος, ἡ, *discretio*; *cognitio causæ*; *plenior dijudicatio*: à διαγινώσκω, quod vide.

Διαγογγύζω, *obmurmuro*, imperf. ind. act. διαγόγγυζον, f. ύσω, p. διαγεγόγγυκα, a. 1. ind. act διεγόγγυσα, Th γογγύζω, *murmuro*. q. v.

Διαγορεύω, f ευσω, *publicè disero, concionor*; *sancio, jubeo, vetu*: à διὰ et ἀγορεύω, qu. ab ἀγορὰ, *forum, oratio*, q. v.

Διάγραμμα, ατος, τὸ, *titulus*; *breviarium*: item *decretum*; *item descripta tabella*; *Diagramma*, seu *figura geometrica*: διαγραμματα, ων, τὰ, *theoremata geometrica*; et

Διαγραφὴ, ῆς, ἡ, *descriptio, tabella descripta*: à

Διαγράφω, f. ψω, p. αφα, *describo, conscribo, deligo*; *deleo, abrogo*; διαγράψαι τὴν κατηγορίαν, *non instare accusationi institutæ*.

Διαγράφομαι, 1. pl. f. 1. act. à διαγράφω.

Διαγρηγορέω, -ῶ, *evigilo*; f. ήσω. p. διεγρηγόρηκα, a. 1. ind. act. διεγρήγορσα. Th. ἐγρηγορέω, *vigilo*.

Διαγεννία, ας, f. ίσω, *innocuum necem transigo*: ab ἀγεννία, quod ab a priv. et ὑπνέω, *dormio*, quod ex ὕπνος, *somnus*.

Διάγω, *traduco, trajicio; vitam dego; abduco*: f. διάξω, p. διῆχα, a. 2. ind. act. διῆγον, Att. διήγαγον ἀ διά et ἄγω, *ago*, q. v.

Διαγωγή, ῆς, ἡ, *deductio, productio; vitæ institutum*; item *oblectamentum; statio*; ab eod. Th.

* Διαγωνίσμαι, f. 1. m. ίσομαι, *certo, prælior*.

Διαδασμός, a. 1. inf. m. v. διαδάζομαι, f. 1. m. άσομαι, *divido*. Th. δαίω. q. v.

Διαδεξάμενος, a. 1. part. m. à διαδέχομαι, *accipio per alium*: quod vide.

Διαδίξιος, ν, ὁ ἡ ἡ, *dexter, faustus*. Th. δέξια, q. v.

Διαδίπτω, f. ξω, *perspicio*: a. 2. ind. act. per Metath. ἴδραθον. Th. δέρκω, quod vide.

Διαδίχομαι, *accipio per alium*, qu. *per manus traditum*: *succedo*: f. ξομαι, p. διαδίδεγμαι, a. 1. ind. m. διαδέξαμην, ω, ατο, a. 1. part. m. διαδίξάμενος. Th. δίχομαι, *capio*, q. v.

Διαδία, f. ήσω, p. ημαι, *corono, redimio, cingo*; item *connecto, intexo*: à δὰ et δέω, *ligo*, q. v.

Διάδηλος, ν, ὁ ἡ ἡ, *valdè manifestus, apertus notus*.

Διάδημα, ατος, τὸ, DIADEMA, candida fascia quâ regum frons præcingebatur: Angl. A DIADEM; item *corona*: à διαδέω, q. v.

Διαδιδράσκω, *diffugio, anfugio, effugio, evito, elabor*; f. άσω, p. αρα.

Διαδίδωμι, *trado per manus*, item *distribuo; dissemino*: f. διαδώσω, (et διαδίδωσω, quod in 3. pl. διαδίδωσουσι, q. à διαδίδω, inus.) p. διαδίδωκα, a. 2. ind. act. διέδων, a. 2. imperat. act. διάδος, δότω, *distribue*: imperf. ind. pass. διεδιδόμην, σο, το. Th. δίδωμι, *do*, q. v.

Διαδικάζομαι, f. 1. m. άσομαι, *judicio contendo*: propriè actoris est, qui reum in judicium vocat. Hinc

Διαδικαζόμενος, ν, ὁ, *litigator*; cùm *actoris*, tùm *rei*; et

Διαδικασία, f. άσω, p. ακα, *dijudico, judicium fero*; quod judicis est. Th. δίκη, *jus*, q. v.

Διαδικασία, ας, ἡ, *disceptatio*: et

Διαδικαστής, ν, ὁ, idem; ab eod. Th.

Διαδορατίζομαι, f. 1. m. ίσομαι, *hastâ certo, dimico*.

Διάδος, *distribue*, 2. sing. a. 2. imperat. act. à διδόω, a. 2. ind. act. verbi διαδίδωμι, quod vide.

Διαδοχή, ῆς, ἡ, *successio*;

Διάδοχος, ν, ὁ ἡ ἡ, *successor*; *vicarius*, Jos. Ant. xv. 13. à p. ind. m. διαδίδοχα, verbi διαδίχομαι, quod vide.

Διάδοσις, a. 2. inf. act. verbi διαδίδωμι.

Διαδράκοι, 3. sing. a. 2. opt. act. à διαδίρκω· vide in δίρκω, *video*; a. 2. ind. act. per Metath. δέρκομαι.

Διαδραμεῖν, *percurrisse*, a. 2. inf. act. et

Διαδραμόντα, a. 2. act. part. f. g. à διατρέχω, *percurro*. Th. τρέχω, *curro*, a. 2. ind. act. ἔδραμον, part. δραμών.

Διαδρᾶναι, *anfugisse*, a. 2. inf. act. Dor. à διδρᾶμι, ης, ἡ, a. 2. ind. act. ab inus. verbo διάδραμι, pro quo διαδιδράσκω. a. 2. part. act. διαδράς, a 2. inf. act. Dor. διαδρᾶναι, pro διαδρᾶναι. a. 2. opt. act. διαδραίην. Th. δρᾶω, *fugio*; item

Διαδρᾶσα, a. 2. part. act. f. g. à διαδρᾶς, a. 2. part. act. m. g. quod à διάδραμι, id. qu. διαδιδρᾶσκω· vel

* Διαδρᾶω, ᾶ, f. άσω, p. ακα, *effugio*.

Διαδρήσεται, Ion. pro διαδράσεται, *diffugiat*, 3. sing. a. 1. sub. m. ejusd. verbi.

Διαδρομέω, ῶ, f. ήσω, p. ημαι, Dor. ακα, *discurro*; et

Διαδρομή, ῆς, ἡ, *discursitatio*: à p. ind. m. verbi διατρέχω, q. v.

Διαδύομαι, f. 1. m. δύσομαι, *subeo, per medium evado*; et

Διαδύνω, vel -ύω, item δίαδυμι, idem; undè

Διαδύς, ύντος, ὁ, *subiens*, a. 2. part. act. ejusd. Th. δύνω, seu δύω, vel δύμι, *subeo*, a. 2. ind. act. ἔδυν.

Διαείμενος, *trajectus*; pro διημένος, perf. pass. part. à διὰ et ἵημι, *mitto*, perf. pass. εἶμαι. Th. ἵημι, *mitto*, q. v.

Διαείρομαι, f. 1. m. verbi διαείδω, seu δίειδω, f. σω. p. κα, *perspicio, cognosco*. Th. εἶδω, *scio*.

Διαζάω, ῶ, f. ζήσω, *vivo, vitam ago*.

Διαζευγνύω, vel -υμι, f. ύξω, *disjungo, abgrego, repudio*; et

Διαζευκτικός, ἡ, όν, *disjunctivus*; item

Διάζευξις, εως, ἡ, *separatio, disjunctio*.

ΔΙΑ'ΖΟΜΑΙ, *stamini addo quod deest*; *diligenter, orditur*: qu. à διὰ et ἵζω, *colloco*.

Διαζυγία, ας, ἡ, *separatio*; et

Διάζυγιον, ν, τὸ, *divortium*: à διὰ et ζευγνύω, *jungo*, q. v.

Διαζώννυμι, *præcingo, succingo*; cum. acc. f. διαζώσω, p. διέζωκα, a. 1. ind. act. διέζωσα, p. pass. διέζωσμαι, a. 1. ind. m. διεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζωννύω vel ζώνυμι, *cingo*, q. v.

Διαήσει, Poët. pro διήσει, *transmittet*, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi διαίημι, pro διῆμι, *transmitto*. Th. ἵημι, *mitto*, q. v.

Διάημι, *perflat*, 3. sing. præs. ind. act. à διάημι. Th. ἄω, vel ἄημι, *flo*.

Διαθέρμανον, f. ανῶ, p. διατεθέρμακα, *calefacio, fervefacio*.

Διάθεσις, εως, ἡ, *dispositio*; item *affectio, affectus*; acc. sing. διάθεσιν. à διατίθημι, *dispono*.

Διαθήτης, ν, ὁ, *dispositor, dispensator, venditor*, Herod. vii. 6. ab eod.

Διαθέω, f. θεύσω, *percurro, discurro*: à θέω, *curro*.

Διαθήκη, ης, ἡ, *fœdus, testamentum, dispositio*: à διατίθημι, *dispono*. Th. τίθημι, θήσω, q. v.

Διαθής, 2. sing. a. 2. sub. act. διαθήτεται, 3. sing. f. 1. ind. m. διαθησόμεθα, 1. pl. διαθήσομαι, 1. pl. a. 2. sub. act. à διατίθημι, *dispono*.

Διαθηλέω, a. 1. inf. act. à διατήκω. Vide διατηκεδή.

Διαθήσσεσθαι, præs. inf. act. *gestibus ad cantandum se præparare*: à

Διαθήσσω, *divolco, frango luxu*; f. ήξω· διατεθηγμένως, adv. *delicatè, molliter* Th. θήσσω, *frango*.

Διαθίσσω, f. ξω, vide in ἀθέσσω. Th. ἄθω, *uro*, q. v.

ΔΙΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, *humecto, madefacio, irrigo*.

Διαίρειν, -εῖν, *dirimere*; et διαιρεῖν, præs. inf. act. *dividere, dirimere*.

Διαίρεσις, εως, ἡ, *divisio, distributio; discrimen*: apud Gram. συναίρεσις opponitur, à διαιρέω. Th. αἴρω, *capio*, q. v.

Διαιρέω, ῶ, *divido, distribuo*: f. ήσω, p. διῄρημαι, a. 2. ind. act. διεῖν, præs. part. act. διαιρέων, -ῶν, ἐσσα, -ῶσα, ἐον, -ὸν, ejusd. Th.

Διαιρῶν, *dividens*: ejusd. præs. part. act. n. g.

Διαίρω, f. αρῶ, *attollo, erigo*: διαέμενος ἀναλλάττουσι, *sese efferre correpto gradu abire*. Theophr. περὶ Ἀδολεσχ. Th. ἄειρω, *tollo*, q. v.

ΔΙ'ΑΙΤΑ, ης, ἡ, *vivendi institutum, mos, genus vitæ*: *DIÆTA*, certa victûs ratio, qualis à medicis præscribitur: Angl. DIET. idem *habitatio*, item *arbitrium*.

Διαιτάομαι, -ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, *vitam dego*; *commoror*: et in pass. *alor, certâ victus ratione utor*; et

Διαίτασον, Poët. et Dor. pro διάτασαι, *peregit*; 3. sing. aor. 1. ind. act. à διαιτάω, quod à δίαιτα, q. v.

Διαιτάω, -ῶ, *alo* seu *nutrio* medicè; item *judico, rego, arbitror, dicto, ordino*: f. ήσω, p. ηκα et δεδίαιτημαι, pro -αίτημαι, p. pass. διδιάτημαι· à δίαιτα, *victus, arbitrium*.

Διαιτητής, ᾶ, ὁ, *arbiter*; et

Διαιτητικὴ, sc. τέχνη, ης, ἡ, pars medicinæ quæ de victûs ratione agit: à διαιτάω, ῶ, f. ήσω, quod ab eod. Th.

Διαιτωμένη, præs. part. m. f. g. à διαιτάομαι, -ῶμαι, *vitam dego*. Th. δίαιτα, q. v.

Διαιτωνῖσι, Att. pro διαιτῶσι, 3. sing. f. 1. ind. act. à

Διαιτωνίζω, f. ίσω, idem quod διαιτάω, *perpetuò duro, perenno*. Th. αἰών, *ævum*, q. v.

Διακαθαρεῖ, 3. sing. f. 1. act. Att. à

Διακαθαίρω, *perpurgo*; f. ίσω, et Att. διακαθαρῶ, εῖς, εῖ, p. διακεκάθαρκα. a. 1. ind. act. διεκάθηρα. Th. καθαίρω, *purgo*, q. v.

Διαπεδίζόνω, -ίσω, f. ήσω, et -ίζω, f. -ίσω, Att. -ῶ, *seorsim colligo; seperatim confodo.*

Διαπείρω, f. ψω, *incurvo.*

Διαπειρᾶσθαι, præs. inf. act. *perclarare, tolerare:* vide in πειρᾶσθαι.

Διαπεπλήγχομαι, *magis ac magis retardor:* imperf. ind. m. διαπεπλήγχην, ης, ετο. f. 1. m. διαπεπλήγχμαι. p. pass. διαπεπλήγμενος. ἀ ἰδι, κατὰ, et πλήγχω, *argue*, q. v.

Διαπεπλίχω, f. πλέξω, et διαπεπτύχω, ῶ, f. ύσω, *destineo, possideo; moror; retardo.*

Διαπεπόημαι, *constitutus sum; officior;* præs. part. διαπεπονημένος, *dispositus;* præs. inf. διαπεπόησθαι. ἀ διὰ et πέπαμαι, q. v.

Διάπεσσον, 2. sing. præs. imperat. ἀ πέσσω.

Διαπεπτύλεμαι, f. 1. m. εύσομαι, p. pass. εῦμαι, *hortor, admoneo, jubeo:* ἀ διὰ et πτολέω, *jubeo*, q. v.

Διαπερῆς et διαπέρως, adv. *supervacuè, frustra, inaniter;* et

Διάπερος, ος, ὁ ᾗ ὄν, *vacuus, inanis;* item *macilentus:* ἀ διὰ et πενὸς, *vacuus:* q. v.

Διαπέρω, *discindere, intersecare;* Æol. pro διαπείρω, a. 1. inf. act. ἀ διὰ et πέρω, *tundeo, scindo;* f. πέρω, Æol. πέρσω, indè a. 1. ind. act. ἔπερσα.

Διαπεπρεσμένος, *segregatus.* part. p. pass. et -ίσως, adv. *discretè, separatim:* ἀ διαπρήθω, quod vide.

Διαπεπόνθω, f. ίσω, *periclitor, periculum subeo:* item *periculum facio:* ἀ διὰ et πονθάνω, idem. Th. πάσχω, *periculum*, q. v.

Διαπεύω, -ῶ. f. ήσω, *permoveo, inquieto.* Th. πάσσω, *moveo*, q. v.

Διαπλήσσας, *qui infregit;* a. 1. part. act. gen. αντος, verbi

Διαπλήω, ῶ, f. δέσω, *diffringo, frango.* Th. πλάω, fut. δέσω, *frango*, q. v.

Διαπλίσσω, f. ψω, *furtim amoveo, negotior, occultè distrahо.*

Διαπεπορπόμενος, *distributus, divisus,* part. præs. pass. contr. ἀ διαπερπόω, ῶ, f. ήσω, *distribuo, divido.*

Διαπεπράθω, ῶ, f. ήσω, *traumato.* Th. πολεμέω, *nato*, q. v.

Διαπεπραθόντων, ejusd. gen. pl. part. præs. act. contr.

Διαπεπρίζω, f. ίσω, *transveho; perfero* et *bajulus:* ἀ διὰ et πρίζω, *porto.* Th. πρήσω, *curo*, q. v.

Διαπεπόνω, -ῶ, f. ήσω, *ministro, famulor, inservio:* cum dat. imperf. ind. act. διεπεπόνουν, -ον. p. διαπεπόνημαι. a. 1. ind. act. διεπονήθην, præs. pass. διαπονέομαι, alii mihi inserviunt. p. pass. διεπονήμην. a. 1. ind. pass. διαπονέω, ἀ διὰ et πονέω, *festino.* Hinc

Διαπεπόνθην, ejusd. a. 1. part. pass. f. ῆσα.

Διαπονία, ας, ἡ, *ministerium, officium publicum, functio:* ab eod. Th.

Διάπονος, ου, ὁ, vel ἡ, *minister*, qui [illegible] administrandâ republ. vel familiâ, vel ecclesiâ versatur: specialiter *DIACONUS*, præfectus ærarii ecclesiastici. Angl. A DEACON, compar. διακονίτερος, *expeditior:* ἀ διὰ et κονέω, *festino, famulor:* vel κόνις, *cinis*, q. v.

Διακοπὴ, ῆς, ἡ, *intercisio, separatio:* ἀ

Διακόπτω, f. ψω, p. φα, *amputo, dissecо, intercido:* ἀ διὰ et κόπτω, *scindo*, q. v.

Διάκορος, ος, ὁ ᾗ ὄν, *satiatus, repletus.* Th. κορέω, *satio*, q. v.

Διακόσιοι, αι, α, *ducenti, æ. a:* ἀ διὰ vel δὶς, *bis*, et ἑκατὸν, *centum.* Hinc

Διακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, *ducentesimus.*

Διακοσμέω, ῶ, f. ήσω, *distribuo, ordino, dispono, exorno.* Them. κόσμος, *ordo.* q. v.

Διακοσμηθείμαν, per Sync. pro διακοσμηθείημεν, ejusd. a. 1. opt. pass. 1. pl.

Διακόσμησις, εως, ἡ, *dispositio:* ab eod.

Διακούομαι, *planè audio;* f. 1. m. διακούσομαι, a. 1. ind. med. διηκουσάμην, ω, στο. Th. ἀκούω, *audio*, q. v.

Διακόω, f. ήσω, *audio;* propriè ut discipulus præceptorem: ἀ διὰ et ἀκόω, *audio*, q. v.

Διακραύω, *aperire;* q. *caput aperire;* præs. inf. act. contr. ἀ

Διακρεμόω, ῶ, f. ώσω, (per Sync. pro διακρεμάσω,) *aperio;* qu. *caput aperio.* Th. κάρηνον; *caput.*

Διακρεντίω, -ώ, f. ήσω, *pertinaciter obtineo, conservo.*

Διακρεῖδω, -ῶ, f. ώσω, *exactè discutio; accuratè elabore.*

Διακρεδὸν, adv. *discretè, eximiè:* ἀ διακρίνω, *discerno.* Th. κρίνω, *judico*, q. v.

Διακρεδεῖτε, Poët. Sync. pro διακρεθείητε, 2. pl. a. 1. opt. pass. ejusd. verbi, q. v.

Διακρεθήμεναι, Dor. pro διακρεθῆναι, a. 1. inf. pass. ab eod. verbo. q. v.

Διακρεῖτε, 2. pl. a. 1. sub. pass. ἀ διακρίνω, *discerno*, quod vide.

Διακρενέω, pro ῶ, Ion. dissolut. 3. sing. f. 1. ind. act.

Διακρενέοντες, *discreti:* Poët. pro διακρεθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. ἀ

Διακρένω, *DISCERNO, dirimo; dijudico, discepto; perficio:* imperf. ind. act. διάκρενον. f. νῶ. p. διακέκρεμαι, a. 1. ind. act. διάκρενα. præs. pass. διακρένομαι, sæpè *ambigo, dubito;* διακρενόμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. διακρενώμεν, ῆτε, ῶσι. Imperf. ind. pass. p. διακέκρεμαι, a. 1. ind. pass. διακρέθην. a. 1. sub. pass. διακρεθῶ, ῇς, ῇ. part. διακρεθείς. Th. κρίνω, *judico*, quod vide.

Διάκρεσις, εως, ἡ, *discretio, secretio; examinatio, dijudicatio; certamen:* a διακρένω, q. v.

Διακρετικὸς, ἡ, ὸν, *discernendi vim habens, perspicax;* item *segregativus:* ab eod. q. v.

Διάκρετος, ος, ὁ ᾗ ὄν, *discretus, æstimatus:* ab eod. q. v.

Διακρέω, f. ήσω, *pulsando frontigo;* med. potius, *depello, interpello, impedio*, &c. Th. κρόω, f. -σω, *pulso.*

Διακτορία, ας, ἡ, *functio perferendi mandata;* acc. sing. Ion. διακτορίην, ἀ διάκτωρ, *nuncius.* Th. διάγω, *traduco.*

Διάκτορος, ος, ὁ ᾗ ὄν, *minister;* nuncius, *internuncius:* qu. genit. ἀ

Διάκτωρ, ορος, ὁ, id. Th. διάγω, *traduco.*

Διακυβερνάω, ῶ, f. ήσω, *guberno, rego.*

Διακύπτω, f. ψω, *per aliquem locum,* ut *rimam,* vel *fenestram,* vel *simile, perspicio prospicio.* Th. κύπτω, *incurvo me ad videndum*, q. v.

Διακωλύω, *obnixè prohibeo;* imperf. ind. act. διεκώλυον, f. ύσω, p. διακεκώλυκα. a. 1. ind. act. διεκώλυσα. Th. κωλύω, *impedio*, q. v.

Διαλαγχάνω. f. 1. m. λήξομαι. a. 2. ind. act. διέλαχον, *sortior, sortè divido.* Th. λαγχάνω, q. v.

Διαλαπτίζω, f. ίσω, *calcitrando repello:* ἀ διὰ et λακτίζω, q. v.

Διαλαλέω, -ῶ, *colloquor; divulgo;* imperf. ind. act. διελάλουν, -ων f. ήσω, p. διαλελάληκα. imperf. pass. διελαλήμην, -ῆσθον, ῆν, ᾶ, ᾶτο. ἀ διὰ et λαλέω, *loquor*, q. v.

Διαλαμβάνειν, præs. inf. act. *divisim et sigillatim accipere, intercipere, dividere, distinguere, disserere de re aliquâ, comprehendere, intelligere, dijudicare, consultare, tractare*, &c. Th. λαμβάνω, *capio;* ubi flectionem videas.

Διαλανθάνω, [λήθω,] f. ήσω, *perlateo, delitesco:* ἀ διὰ et λανθάνω, *lateo*, quod vide. Th. λήθω, idem, q. v.

Διαλαχεῖν, a. 2. inf. act. διαλαχὼν, a. 2. part. act. ἀ διαλαγχάνω, *sortitò divido:* ἀ διὰ et λαγχάνω, *sortior*, q. v.

Διαλέσσομαι, *dissero, colloquor.* cum dat. imperf. ind. m. διαλεγόμην, ου, εῖτο p. pass. διαλέλεγμαι. a. 1. ind. pass. διελέχθην. ἀ διὰ et λέγω, *dico*, q. v.

Διαλέγω, f. ξω, p. χα, *discerno, animadverto, deligo.*

Διαλείπω, f. ίψω, p. ιφα, *intermitto, interjicio.* Th. λείπω, *linquo*, q. v.

Διαλεκτικὴ, (sub τέχνη) ῆς, ἡ, *DIALECTICA, ars disserendi,* f. g. ἀ

Διαλεκτικὸς, ἡ, ὸν, *disserendi peritus, DIALECTICUS:* ἀ διαλέγομαι, *disero.* Th. λέγω, *dico*, q. v.

Διάλεκτος, ου, ἡ, *modus loquendi peculiaris,* idioma linguæ, *Dialectus;* item *lingua:* ab usd. q. v.

Διαλελαμμένος, Ion. pro διειλημμένος, *distinctus, distributus, captus, comprehensus,* perf. part. pass. ἀ διὰ et λαμβάνω, *capio*, q. v.

Διαλέγομαι, ποτ. 1. inf. pass. διαλέγεσθαι, fut. διαλέξομαι, aor. διελέχθην, perf. διείλεγμαι, plusq. διειλέγμην, 3. pl. διείλεγντο, fut. διαλεχθήσομαι, aor. διελέχθην, 3. pl. διελέχθησαν, ind. pass. διαλεχθῶ, opt. διαλεχθείην, inf. διαλεχθῆναι, part. διαλεχθείς, Th. λέγω, dico, q. v.

Διαλήγω, 2. sing. f. 1. ind. med. διαλήγομαι, ἡ διαλωδέω, prorsus lateo. Th. λήθω, q. v.

Διάληψις, εως, ἡ, interceptio; propositum, consilium; disceptatio.

Διαλιπαίνω, intermitto, idem qu. διαλείπω, q. v.

Διαλιπεῖν, a. 2. infin. act. διαλιπεῖν. 2. sing. a. 2. sub. act. ἃ διαλίπῃς, διαλίπῃς, quæ intermiseris. Th. λείπω, linquo, q. v.

Διαλλαγή, ῆς, ἡ, differentia; item reconciliatio: à διὰ et ἀλλάσσω, muto, q. v.

Διαλλαγήθι, ήτω, reconciliator, 2. sing. a. 2. imperat. pass. à διαλλάσσω, q. v.

Διαλλακτής, ὁ, ἡ, ὁ, et διαλλακτήρ, ῆρος, ὁ ἡ, reconciliator, pacificator; rec nciliandi vim habens: ab eod. Th.

Διαλλάσσω, et Att. -ττω, reconcilio; permuto; differo, fut. διαλλάξω, pret. διήλλαχα: a. 1. ind. act. διήλλαξα: a. 2. ind. act. διήλλαγον: pret. pass. διαλλάττομαι: perf pass. διήλλαγμαι: a. 1. ind. pass. διηλλάχθην: a. 2. ind. pass. διηλλάγην: a. 2. imperat. pass. διαλλαγήθι ήτω. Th. ἀλλάσσω, muto, q. v.

Διαλλόμαι, fut 1. med. ἀλοῦμαι, desilio, desilio.

* Διαλοάω, -ῶ, fut. ήσω, vel ήσω, percutio: à διὰ et ἀλοάω, percutio, q. v.

Διαλογή, ῆς, ἡ, idem quod διαλογισμός, q. v.

Διαλογίζομαι, colloquor, cogito, ratiocinor, dixcepto; imperf. ind. med. διελογιζόμην, ου, ετο: a. 1. ind. m. διελογισάμην, ω, ατο: p. ind. pass. διειλλόγισμαι Hinc

Διαλογισμός, ὁ, ὁ, confabulatio, cogitatio, dubitatio, disceptatio à διὰ et λόγος, dico, q. v.

Διάλογος, ου, ὁ, DIALOGUS, colloquium, sermocinatio: à διαλέγομαι, q. v.

Διαλοιδόρησις, εως, ἡ, maledictio, contumelia.

Διαλυμαίνεσθαι, præs. inf. act. πολλὰ ἐργάζεσθαι καὶ διαλυμαίνεσθαι, multa agere, corrumpere et dilaniare, excarnificare: quod à διὰ et λυμαίνω, vasto. Th. λύμη, exitium, q. v.

Διάλυσις, εως, ἡ, dissolutio; item decisio, pacificatio, fœdus: à διαλύω, DISSOLVO, DILUO; item litem compono, f. ύσω, p. διαλέλυκα: a. 1. indic. act. διέλυσα: perf. pass. διαλέλυμαι: a. 1. ind. pass. διελύθην, dispersus fui: à διὰ et λύω, solvo, q. v.

Διαμαρτάνω, 3. sing. præs. opt. act. à

Διαμαρτάνω, idem quod ἁμαρτάνω, (ab obsol ἁμερτέω,) pecco, a scopo aberro, fallor, f. ἁμαρτήσω: pret. ἡμάρτηκα: a. 2. indic. act. ἥμαρτον.

Διαμαρτυρώμενος, a. 1. part. m. διαμαρτύρασθαι, a. 1. inf. m. à διαμαρτύρομαι, etiam atque etiam obtestor; item contestor, testificor: f. 1. m. διαμαρτυρήσομαι: a. 1. ind. m. διεμαρτυρήμην, ω, ατο: a. 1. sub. m. διαμαρτύρωμαι, ῃ, ηται: a. 1. inf. med. διαμαρτύρασθαι: à διὰ et μάρτυς, testis, q. v. hinc

Διαμαρτυρία, ας, ἡ, contestatio, genus est exceptionis instantis litis, apud Demosth.

Διαμαχεσάμην, et διαμαχεσάμαι, -ῶμαι: f. 1. m. ίσομαι, commanduco.

Διαμαχητέον, verbal. pugnandum est

Διαμάχη, ης, ἡ, pugna, oppugnatio.

Διαμάχομαι, DIMICO, depugno, acriter pugno; imperf. ind med. διεμαχόμην, η, ετο: f. 1. med. διαμαχέσομαι, -ίσομαι: p. pass. διαμεμάχημαι. Th μάχομαι, pugno, q v.

Διαμάω -ῶ, fut. ήσω, demeto, abscindo Th. ἀμάω, meto, f. ήσω, q. v.

Διαμείβομαι f. 1. m. ίψομαι: p. pass. ιμμαι, commuto, permuto: undè

Διαμειβόμενοι, commutabimus, f. 1. med. 1. pl. à διὰ et ἀμείβω, muto, q. v.

Διάμειψις, εως, ἡ, permutatio: ab eod. q. v.

Διαμελιστί, adv. per partes, membratim. pro quo διαμελισί, apud Hom. per Epenth. Poët. Th. μέλος, membrum, q. v.

Διαμέλλω, -ω, fut. ήσω, cunctor, procrastino. Th. μέλλω, q. v.

Διαμεμενηκότες, qui permanserunt, nom plcr. masc. perf part. act. à διαμένω, permaneo q.v.

Διαμέμφομαι, incuso, accuso: à διὰ et μέμφομαι, conqueror, accuso; f. 1. med. ψομαι: p. pass. μέμφμαι.

Διαμένω, permaneo, perduro, fut. μενῶ, p. διαμεμένηκα: a. 1. ind. act. διέμεινα: a. 1. sub. act. διαμείνω, ῃς, ῃ: imperf. ind. act. διέμενον: à διὰ et μένω, maneo, q. v.

Διαμερίζω, partior, distribuo, discrepo; imperf. ind. act. διεμέριζον: f. ίσω, p. διαμεμέρικα: a. 1. indic. act. διεμέρισα: a. 1 imperat. act. διαμέρισον, ατω: perf. pass. διαμεμέρισμαι: a. 1. ind. pass. διεμερίσθην, discidi: f. 1. pass. διαμερισθήσομαι: a. 1. ind. m. διεμερισάμην, ω, ατο: à διὰ et μερίζω, separo Th. μέρος, divido, q. v.

Διαμερισμός, ὁ, ὁ, distributio; discidium: à διαμερίζω, q. v.

Διαμετρέω, -ῶ, dimetior, f. ήσω, p. διαμεμέτρηκα: à διὰ et μέτρον, mensura, q. v.

Διαμετρήσασθαι, metiri, ejusd. a. 1 inf m.

Διαμέτρησις, εως, ἡ, dimensio, et

Διαμετρητὸς, ὴ, ὸν, dimensus, mensuratus: ab eod. Th. q. v.

Διαμετρὸς, ὸ, ἡ, (sub. γραμμὴ) DIAMETER, linea recta figuram quà longissimè pater, ex æquo secans. Th. μέτρον, mensura, quod vide.

* Διαμιλλάομαι, -ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, magno studio decerto, contendo.

* Διαμύρομαι, f. 1. med. ῦσομαι, queruld voce lamentor, et

Διαμυρίζομαι, idem; f. 1. med. σομαι: semel Aristoph.

Διαμνημονεύω, fut. εύσω, in memoriam revoco, commemoro: à διὰ et μνημονεύω, memor sum. Th. μνάομαι, q. v.

Διαμοιράσομαι, -ῶμαι, f. 1. med. ἰσομαι, dispartior, divido: à διὰ et μοῖρα, pars, quod à μείρω, divido, q. v.

Διαμονὴ, ῆς, ἡ, permanentio, stabilitas, perennitas: à διαμένω, q. v.

Διαμορφῶν, -ῶ, f. ώσω, deformo: à διὰ et μορφὴ, FORMO. Th. μορφὴ, FORMA, q. v.

ΔΙΑΊΜΗΝ, adv. in totum, utrinque; διὰ πάντος.

Διαμπερὲς, et διαμπερίς, adv. prorsus, in totum, perpetuò, exacte, utrunquè pert ratum: à διὰ et ἀμπερὲς, per Tmesin, pro διαπερὲς, à διὰ, ἀνὰ, et πείρω, transadigo, q. vide.

Διαμπερέσιαν, a. 2. inf. act Æol. et Poët. pro διαπερᾶσαι: à διαπερῶ, vado.

Διαμυλλαίνω, f. ανῶ, p. ανηκα, rictu o distrahe; tortis labri, illudo, et irrideo; item pastoritii stili quid prosequor. Th. μυλλὸς, curvus, q. v.

Διαμυελίζων, præs. inf. act. in minima frusta dissecare. Vide μυελίζω, in parva seco.

Διαν, acc. sing. fem. à δῖος, a, ον, divinus, a, um. Th. Ζεὺς, Διὸς, Jupiter.

Διανεμῆσαι, a. 1. inf. act. à διανέμω, madefacio, q. v.

Διανεσσάσθω, f. ώσω, recreo, quiem do, interquiescere facio: à διὰ et νέω, q. v.

Διανεφμαχίζων, præs. infin. act. navali præsio dimicare. Vide ναυμαχίζω, navale præsium.

Διανδίχα, bifariam, adv. Poët. à διὰ et ἀνδίχα, contractè ex ἀνὰ δίχα, idem; uti etiam simplex δίχα. Vide τριχῶν, διὰ δ' ἀνδίχα, &c. Hesiod Th. δίς, adv. bis q. vide

Διανέω, præs. inf. act. à διανέω, νέσω, enato; periculum vel molestiam evado. Vide in νέω, nato.

Διανήμαι, a. 1. inf. act. et

Διανεμῆσθαι, serpo, 3. sing. a. 1. sub. pass. et

Διανεμήμαι, perf. ind. pass. à

Διανέμω, divido; administro, regor: f. μῶ: a. 1. ind. act. διένειμα: p ind. m. διανένεμα: pret. διανένεμαι: præs. διανέμομαι, serpo; divulgo, distribuor; perf. pass. διανενέμημαι: a. 1. ind pass. διανεμήθην: a. 1. sub pass διανεμηθῶ, ῇς, ῇ: à διὰ et νέμω, tribuo, q. v.

Διανέω, ανῶ, ανῆκα, f. νήσω, p. διανένηκα: a. 1. ind. act. διάνησα: à διὰ et νέω, ανῶ, q. v.

* Διανήχομαι, fut. 1. m. ξομαι, trancare, pervenio; pertranso.

* Διανίζω, f. ίσω, *floridum reddo.*

Διανίσσω, f. ίξω, *excito*; *incito*; in a. 2. *consurgo*; *impetum facio*, cum εἰς, in med. *assurgo.*

Διανοέομαι, -έομαι· f. 1. m. ήσομαι, *ratiocinor*, *mente agito*, *sentio*: à διὰ et νόος, *cogito.* Th. νόος, vel νέω, *meo*, q. v.

Διανοητός, ejusd. a. 1. part. pass. Διανοημα, ατος, τὸ, *cogitatum*, *cogitatio*; *sententia*: à 1. pers. sing. perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Διανοῆσι, 3. pl. sub. præs. pass. contr. ab eod.

Διανοητικὸς, ἡ, ὸν, *ad cogitationem pertinens*, *intellectualis*: à 3. pers. sing. perf ind. pass. ejusd.

Διάνοια, ας, ἡ, *agitatio mentis*, *cogitatio*; *ratiocinatio*; *mens*, *animus*; *sententia*: ab eod. Th. q. v.

Διανύω, *adeperio*, præs. part. act. διανύων, υσα, υν· imperf. ind. act. διήνυον· f. διανύξω· a. 1. ind. act. διήνυξα· a. 1. ind. pass. διανύχθην, ης, η, et in 3. pl. διανύχθησαν· a. 1. imperat. pass. διανύχθητι, *aperitur*: à διὰ et ἄνυμι, quod ex ἀνὰ et ὑμι, *aperio*, q. v.

Διανομὴ, ης, ἡ, *distributio*, *divisio*, *largi in ad populum*: à p. ind. med. verbi διανέμω, *distribuo*, q. v.

Διανοστὸς, præs. part. pass. contr. à διανόεμαι, *mente agito*, q. v.

Διανυκτερεύω, *pernocto*, f. εύσω, p. διανυκτέρευκα· a. 1. ind. act. διενυκτέρευσα· à διὰ et νυκτερεύω, *noctem transigo*, quod à νύκτερος, *nocturnus.* Th. νύξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*, q. v.

Διάνυσμα, ατος, τὸ, *iter*; *itineris confectio*, *progressus*; *iter une die absolutum*, *mansio unâ nocte*: à

Διανύω, propriè *iter absolvo*, *expedio*, *perficio*, f. υσω, p. διήνυκα. a. 1. ind. act. διήνυσα· à διὰ et ἀνύω, *perficio*, q. v.

Διάξεις, 2. sing. fut. 1. ind. act. sed διαξεῖς, Dor. 2. sing. f. 1 ind. act. à διάγω, *dego*, f. ξω, p. διῆχα. a. 2. ind. act. διῆγον. Th. ἄγω, *duco*, q. v.

* Διαξίφισματα, ων, τὰ, *striges*; *cava* vel *sulci inter strias columnarum.*

* Διαπαντυχισμὸς, ὁ, *pernoctatio*, *pervigilium.*

Διαπαντὸς, adv. *semper*, Legitur et vox una; et διὰ παντὸς, scil χρόνου, adv. *per omne tempus*, *semperternùm.*

Διαπεφύσσωμαι, præs. inf. act. *virgam vitiare.* Th. παρθένος, *virgo*, q. v.

Διαπεφορμα, ατος, τὸ, *medicamentum ewperi*, vel *potus imperium*: à

Διαπέφυσα, et Att. -πτω, f. ύσω, *inspergo.* Th. πέφυσα, -πτω, f. ύσω, idem, q. v.

Διαπεφυσμαι, f. 1. med. πεφύσομαι, *desino*, *desino.*

Διαπεφύσω, -ῶ, fut. ήσω, *minor*, *minitor.*

Διάπειρα, ας, ἡ, *experientia*, *periculum*, *experimentum*: hinc

Διαπειράω, -ῶ, et -άζω, fut. άσω, *experior*, *exploro*: à πειράω, -ῶ, vel -άζω, fut. άσω, *tento.* Th. πεῖρα, *conatus*, *experientia*, q. v.

Διαπέμπω, f. ψω, *dimitto*, *transmitto.* Th. πέμπω, *mitto*, q. v.

Διαπερανέω, f. ανῶ, *ad finem per duco*, *absolvo*, *effecio.* Th. πέρας, *finis*, q. v.

Διαπέρασαι, ejusd. a. 1. inf. act.

Διαπερήσας, αντος, a. 1. part. act. à

Διαπερόω, -ῶ, *trajicio*, *pertranseo.* f. άσω, et ήσω. p. διαπεπέρακα· a. 1. ind. act. διεπέρασα. Pro διαπερόω, per Sync. etiam dicimus διαπείρω, hinc f. διαπερῶ. et Poët. gem. σω, διαπέρσω. Th. πείρω, *transeo*, *transfodio*, q. v.

Διαπερῶ, f. ῶσω, idem quod Th. πείρω, *devasto*, *depopulor*, q. v.

Διαπερῶσω, -ῶ, f. ήσω, *fibulâ trajicio*, *necto.*

Διαπερσόμεν, *destruxerimus*, 1. pl. f. 1. ind. act à διαπέρθω, q. v.

Διαπερσὸς, f. 2. med. inf. διαπέρσεσθαι, a. 2. inf. act. à διαπέρθω, *intercido.* Th. πέρθω, *cado*, fut. 2. m. πέρσομαι· a. 2. ind. act. ἔπερσα, q. v.

Διαπετάζω, -άω, sive

Διαπετάννυμι, fut. άσω, *aperio*, *explico*, *expando.*

Διάπηγα, ων, τὰ, *intercolumnia*, parvæ columnæ, quæ inter majores *disponuntur.*

Διαπικρὸς, ὰ, ὸν, *peramarus*: à διὰ *per*, intens. et πικρὸς, *amarus*, q. v.

Διαπίπτω, f. 2. m. πεσοῦμαι, *intercido*, *interlabor*; *intereo*, *vanesco*, *diffluo.* Th. πίπτω, *cado*, q. v.

Διαπιστέω, f. εύσω, *credo*, *concredo*, seu *fidei alicujus committo*: à διὰ et πιστεύω, idem. Th. πείθω, q. v.

Διαπιστῶ, -ῶ, f. ήσω, *prorsus diffido*, *fidem non habeo*: à διὰ et ἀπιστέω, *non credo*, ab eod. Th. q. v.

Διάπλασμα, ατος, τὸ, *unctio*, *fomentum totum corpus oblinens*; *formatio*, *conformatio*: à

Διαπλάσσω, et Att. -άττω, fut. άσω, *fingo*, *forme*; item *illino*: à πλάσσω, vel -άττω, f. άσω, idem.

Διαπλατύνω, f. υνῶ, *dilato.*

Διαπλάω τὸν βίον, *vitam traducere.* Vide διαπλάω.

Διαπεπλέξασα, *contexens*, Æol. pro διαπλέξασα, a. 1. part. act. f. g. à διὰ et πλέκω, *necto*, q. v.

Διαπλεύσαντες, nom. plur. a. 1. part. act. à

Διαπλέω, *transnavigo*, *pernavigo*, f. πλεύσω, perf. διαπέπλευκα· a. 1. ind. act. διαπλεύσα. Th. πλέω, *navigo*, q. v.

Διαπλεκτίζομαι, et διαπλακτίζω, fut. 1. med. ίσομαι· f. 1. act. ίσω, *decerto*, *pugno*, *contendo.*

Διαπλέω, f. έσω, Poët. idem qu. διαπλέω, q. v.

Διαπνέω, (εῖν, Poët.) f. έσω, *perspiro*, *perflo*; *diffio*; *respiro.* Th. πνέω, *spiro*, q. v.

Διαπολεμίω, -ῶ, fut. ήσω, *debello*, *bello decerto.* Th. πόλεμος, *bellum*, q. v.

Διαπονέω, -ῶ, et διαπονέομαι, -έομαι, f. έσω, vel ήσω· f. 1. m. ήσομαι, vel ήσομαι, *elaboro*; *operam do*; *exerceo*; *ægrè fero*; a. 1. ind. pass. διεπονήθην· a. 1. part. pass. διαπονηθὶς· à διὰ et πονέω, *labore.* Th. πίνομαι, *ago*; p. ind. m. πέπωμαι· undè πόνος, πονέω, &c.

Διαπόντιος, ος, ὁ ἡ ἡ, (ὁ διὰ πόντου πλέων,) *qui per mare navigat*; *transmarinus*; *maritimus.*

Διαπορεύσιμος, ατος, τὸ, *transitus*: à

Διαπορεύομαι· f. 1. med. εύσομαι, *præterco*, *pertranseo*; *perambulo*, *proficiscor*; imperf. ind. med. διεπορεύομην· p. pass. διαπεπόρευμαι· aor. 1. ind. pass. διεπορεύθην. Th. πόρος, *transeo*; p. ind. med. πέπορα· undè πόρος, *transitus*, &c.

Διαπορέω, -ῶ, f. ήσω, *hæsito*, *ambigo*; *addubitans quæro*, imperf. ind. act. διεπόρεον, ες, ες, εῖς, εε, εῖ. Th. πόρος, *transadigo*; p. ind. m. πέπορα· undè πόρος, ἄπορος, ἀπορέω, *dubito*, &c.

Διαπόρησις, εως, ἡ, *dubitatio*: à. 2. pers. sing. perf. ind. pass. ejusd. verbi, q. v.

Διαπορθμεύω, præs. infin. act. *fretum trajicere*: à διὰ et πορθμὸς, *fretum*, quod à πόρος, *transeo*, q. vide.

Διάπρυλλα, f. υλῶ, *amando in diversa partes.*

* Διαπροσωπίω, -ῶ, f. ήσω, *dissentio*, *discrepo.*

Διαπραγματεύομαι, *negotior*, f. 1. m. εύσομαι· a. 1. ind. m. διεπραγματευσάμην, ω, ατο· ἡ διὰ et πραγματεύομαι, *negotior*, à πρᾶγμα, *negotium.* Th. πράσσω, vel -τω, f. ξω, *facio.*

Διαπρήθω, *devastare*, a. 2. inf. act. Ion. pro διαπρήσαι, per Metath. pro διαπρᾶσαι· à διὰ et πέρθω, *vasto*; a. 2. ind. act. ἔπραθον, pro ἔπερθον, per Metath.

Διαπρὸ πόρων, *destruximus*, 1. plur. a. 2. ind. act. Ion. à διὰ et ἔπραθον, per Metath. pro ἔπερθον, verbi πέρθω, *vasto*, q. v.

Διαπρεπέμενος, η, ον, a. 1. part. med. διαπρεπέσασθαι, a. 1. inf. med. verbi διαπρέπομαι, *perficio*, quod vide.

Διάπρησις, εως, ἡ, *venditio.*

Διαπρήσσω, Att. -ττω, f. ξω, *perficio*, *perago*; *impetro.* Th. πράσσω, vel -ττω, *facio*, q. v.

Διαπρὸ πόρων, ὶκος, velὶος, ὁ ἡ, *eximius*, *excellens*, *præclarus.*

Διαπρέπω, fut. ψω, *honestè vivo*, *excello*, *præcello*; *orno*, *excolo*; a. 1. part. act. διαπρέψας, ὁ, *excellens*, *eximius*, *splendens*: à διὰ et πρέπω, q. v.

Διαπρεπῶς, adv. *eximiè*, *decorè*: à præced.

Διαπρέσσομαι, Ion. pro διαπρέσσω.

Sai, a. 1. inf. m. verbi διαφέρω, q. v.

Διαφέρωσσα, f. 1. act. part. f. g. et

Διαφέρωσσι, *pertransibunt*, 3. pl. fut. 1. ind. act. Poët. gem. σ, à διαπερῶ, *pertranseo*: quod à διὰ et περάω, f. περάσω, et per Sync. περῶ, et Poët. gem. σ, περόσσω· undè

Διαφέρωσσο, (verb. Poëticum pro διαπεράω,) *pertranseo*, *percurro*.

Διαφήρωσσι, etiam Ion. pro διαφέρωσσι, vel ἀπλ. *perficio*, q. v.

Διαφηρώσω, præs. inf. act. *indicium deferre*, quod à διαφέρωσσα, *pertranseo*.

Διαφεῖαι, *serrâ disteco*, f. ίσω, perf. δεδιάφεικα· a. 1. ind. act. διέφεισα· hinc

Διαφείομαι, fut. 1. med. ιοῦμαι, *frendeo*; item pass. *serrâ diffindor*; imperf. ind. pass. διαφείμην, ο, εἶν· a. 1. ind. pass. διαφείην. Th. φείω, *serro*, q. v.

Διαφεῖ, adv. *per totum, penitùs, omninò, prorsùs*: à διὰ et φεῖ, *ante*.

Διαφείσιος, ια, ὁ ᾗ ἡ, vel -ιος, ια, ιον, *penetrabilis, aditu parvus*, quasi διαφειδίσιος· à διαφείδω. Th. φείω, *transeo*, q. v.

Διάφετμα, ατος, τὸ, *lapsus, ruina*, et

Διάφετσις, ιος, ἡ, *ruina*; *opinionis et spei frustratio, infortunium, lapsus vitæ*; *peccatum*: à διαπίπτω, *intercido*. Th. πίπτω, *cado*, quod vide.

Διαφευδάνομαι, f. 1. m. σύσομαι, *percontor, exquiro: intelligo, cognosco*; a. 2. inf. med. διαπυδέσθαι· à διὰ et πυνθάνομαι, q. v. hinc

* **Διάφευτος**, ου, ὁ ᾗ ἡ, *auditus, intellectus, notus*.

Διαφευτύω, f. ύσω, *strenuè pugno*.

Διαφείω, -ῶ, f. ίσω, perf. εκα, *par eum*; *perduro, permaneo*: à διὰ et ἀφείω, *sufficio, propulso, opitulor*.

Διαφεῖς, ejusd. 2. sing. præs. sub. act. contr.

Διαφεὶς, ος, ὁ ᾗ ἡ, *sufficiens, durans, constans*.

Διαφεῖς, adv. *sufficientèr*; ab eod.

Διαφείφω, f. ίσω, p. οκα. *dispono, disjungo, instruo*; perf. part. pass. διαφειφώμενος.

Διαφειγή, ῆς, ἡ, *rapina, direptio*; à

Διαφειγίζω, *diripio*. f. άσω, vel άξω, p. διάφειγα, -αχα· a. 1. inf. act. διαφείγαι, άξαι· à διὰ et ἀφείζω, *rapio*, q. v.

Διαφέραγλος, 2. sing. a. 3. opt. pass. à διαφέραγνυμι, q. v.

Διαφέραια, *vastabit*, 3. sing. fut. 1. ind. act. à διαφέραω, *destruo*, fut. σω· à διὰ et φάω, fut. σω, *vasto*, q. v.

Διαφέρεω, -ῶ, f. ύσω, *perfluo, diffluo*: à διὰ et φέω, *fluo*, q. v.

Διαφέραγνυμι, vel διαφέρνυσσω, *dirumpo, diffringo*, f. διαφέραξω, perf. διαφέραγμα· a. 1. ind. act. διέφεραξα· aor. 1. part. act. διαφέραξας, αντος, imperf. pass. διαφεραγνύμην, σο, το. Th. ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *frango*, q. vide.

Διαφέρξις, αντος, masc. g. et in fœm. g. διαφέρξασσα, a. 1. act. part. à διαφέργνυμι, q. v.

Διαφέρτω, f. ψω, *disjicio, in diversas partes jacio*; f. 2. act. διαφέρπω.

Διαφέρυφαι, -ῶ, f. ήσω, *compingo, concinno*.

* **Διάφερς**, ος, ἡ, *elatio in altum*; à διαφέρω, *attollo*; *in diversos impingo, casum in pugnâ rem gerere*, Polyb.

Διαφερτάω, -ῶ, fut. ήσω, *in altum tollo, suspendo*: *intervallo aliquo intercipio*: *mihi concilio*; *fallo*. Num. xxiii. 19. Jud. viii. 16, si vera lectio.

Διαφερτίζω, fut. ίσω, *reformo, fingo, compingo, perficio*.

Διαφερφίω, -ῶ, *significo, manifestum reddo*, fut. ήσω, perf. διαφερφίφηκα· a. 1. ind. act. διαφέρφισα· à διὰ et φερφίω, *declaro*. Th. φαφὴς, *perspicuus*, q. v.

Διαφέρφισις, ιος, ἡ, *interpretatio, declaratio, explicatio, patefactio*: à præced.

Διαφεῦαι, *vehementèr concutio*, fut. σύσω, p. διαφέυφικα· a. 1. ind. act. διέφευσα· a. 1. sub. act. διαφεύσω, ῃς, ῃ, et in 2. pl. διαφεύσητε, *concutite*: à διὰ et σεύω, *quatio*, q. v.

Διαφεύμαινα, fut. ανῶ, *signum do, manu significo*: à

Διάφεμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *illustris*: quod à διὰ et σῆμα, *signum*, q. v.

Διαφεγάσομαι, *reticebo*, Dor. pro διαφεγήσομαι, 1. sing. f. 1. ind. m. à διαφεγάω, f. ήσω, *reticeo*.

* **Διαφεκιδάνυμι**, vel διαφεκίδαω, f. άσω, *dissipo*.

Διαφεκιδασμὸς, ῦ, ὁ, *dissipatio*: à

Διαφεκίδαω, seu άζω, fut. άσω, *dissipo, disjicio*: à διὰ et σκεδάω, vel -αζω, *dissipo*, q. v.

Διαφεκιφτάω, -ῶ, fut. ήσω, *exulto, exilio commoveo*.

Διαφεκυβάζομαι, f. 1. m. άσομαι, *colligo vasa, farcinas compono*.

Διαφεκυβάζω, f. άσω, *apparo, instruo, adorno*: et indè

Διαφεκυβή, ῆς, ἡ, *apparatus, adornatio, ornamentum*: à διὰ et Th. σκεύω, *paro*, q. v.

Διάφεκψις, ιος, ἡ, *consideratio, consultatio*: à διὰ et σκέψις, idem, quod à σκέπτομαι, *circumspicio*, quod vide.

Διαφεκνίπτω, f. ψω, idem quod διαφεκφορέζω, fut. ίσω, *dispergo, dissipo*, quod vide. et σκνίπτω, idem

Διαφεκίδνασι, *dissipant*, 3. pl. præs. ind. act. à

Διαφεκίδνημι, f. ήσω, p. ηκα, *dissipo, diffundo*. Th. σκεδάω, *dispergo*, q. v.

Διαφεκφορέζω, *dissipo, dispergo, disjicio*, f. ίσω, perf. διαφέρφικα· perf. pass. διαφεκφόρημαι· a. 1. ind. pass. διαφεκφορίσθην· fut. 1. pass. διαφεκφορισθήσομαι· à διὰ et σκεφορέζω, *dissipo*, q. v.

* **Διάφεπτα**, f. ψω, *scommata et dicteria jacio*.

Διάφεσμα, ατος, τὸ, *licium*: à διάφημι, *telam perficio*, q. v.

Διαφεφᾶν, *abstergere*, præs. inf. contr. act. à διαφεφάω, -ῶ, *abstergo*. Th. φάω, idem, q. v.

Διαφεφαίτης, nom. pl. fœm. a. 2. part. pass. διαφεφᾶναι, a. 2. inf. pass. à διαφεφάω, q. v.

Διάφεφας, ος, ἡ, et

Διαφεφασμα, ατος, τὸ, necnon

Διαφεφασμὸς, ῦ, ὁ, *distractio, divulsio*: à perf. ind. pass. seq.

Διαφεφάω, -ῶ, *convello, divello, discerpo, distraho*. f. άσω, p. διέφεφα· a. 1. ind. act διέφεφσα· perf. pass. διαφεφασμαι, perf. inf. pass. διαφεφάσθαι· a. 1. ind. pass. διαφεφάθην· a. 1. sub. pass. διαφεφαθῶ· à διὰ et σπάω, f. σπάσω, *traho*, q. v.

Διαφεφείρω, *dispergo, dissemino, dissipo*, f. 1. act. διαφερφῶ· f. 2. act. διαφαρῶ· p. act. διάφαρμα· a. 1 ind. act. διέφερφα· a. 2. ind. act. διέφαρον· a. 2. ind. pass. διαφάρην, *dispersus fui*; a. 2. part. pass. διαφαρὼς, ῶτος· p. med. διάφορμαι· à διὰ et σπείρω, q. v.

Διαφεφορὰ, ᾶς, ἡ, *dispersio*: à l. sing. præt. ind. m. διέφορμαι, verbi διαφείρω, q. v.

Διαφεφλήφονται, *dividentur*, 3 pl. fut. 2. ind. pass. verbi διαφίλλω, q. v.

Διάφελσις, ιος, ἡ, *fodus, pactum*; *distinctio*: à διαφίλλω, q. v.

Διαφὶς, άντος, *distans, divisus*, a. 2. part. act. verbi διάφημι, *dirimo*, et

Διάφεσις, ιος, ἡ, *distantia, dissidium*: à διάφημι, *separo*, quod à διὰ et ἵφημι, *sto*, q. v.

Διάφιλον, *constitue*, 2. sing. a. 1. imperat. act. à

Διαφίλλω, *diduco, separo, distinguo*; *definio*; item *mando, edico*, f. διαφίλλω, p. διέφαλκα· a. 2. ind. act. διέφαλον· imperf. ind. pass. διαφίλλομην, ο, ετο· a. 1. ind. m. διεφιλάμην, ω, ατο· præt. m. διέφαλμαι· à διὰ et φίλλω, *mitto*, q. v.

Διάφημα, ατος, τὸ, *intervallum*: à διάφημι, *disto*. Th. ἵφημι, *sto*, quod vide.

Διαφηρίζω, f. ίσω, perf. διαφήρικα, *stabilio, fulcio, firmo*: à φηρίζω, *stabilio*. q. v.

Διαφήσας, a. 1. inf. act. διαφήσαι, αντος, *progressus*; a. 1. part. act. ab eod. verbo et Th.

Διαφίαντι, *disjuncti sunt*, 2. 2. ind. act. 3. pers. dual. num. lon. pro διαφέατον, à διάφημι, a. 2. indic. act. verbi διάφημι.

Διαφιδάζω, f. άσω, *constipo*. Th. φιδέω, *stipo, calco*, q. v.

Διαφιδολὴ, ῆς, ἡ, *distinctio, differentia*; item *dilatatio, diductio, extensio*; cui συφολὴ opponitur, apud Medic. et Gram. à perf. ind. m. verbi διαφίλλω, *diduco*. Th. φίλλω, *contraho*, q. v.

Διαφεατοπιδύω, f. ύσω, *toto exercitu obsideo*.

Διαφεέφω, *perverto, distorqueo*, f.ω

ψω. perf. διέρεσα· a. 1. ind. act. διέρεψα· a. 1. inf. act. διαρέψαι, *dilacerare*; perf. pass. διέρραμμαι, part. διερραμμένος, η, ον, *perversus*: perf. m. διέρρεμαι· ἀ διὰ et ῥείω, *verto*. q. v.

Διαρρεσία, ῆς, ἡ, *perversio, distortio*, et

Διάρρεος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *perversus, distortus, qui à mente est alienatus*: ἀ, perf. ind. m. verbi διαρρέω.

Διαρρώννυμι, -νύω, *sterno, insterno*, f. -ρώσω, p. ἔρρωσμαι· f. 1. pass. -ρωθήσομαι· p. pass. ἔρρωσμαι· ἀ διὰ et ῥώννυμι, -ύω, *sterno*: quod ab antiquo ῥόω formatur.

Διαρωγμός, ῆ, ὁ, *exsibilatio, irrisio*: ἀ

Διαρωζω, f. συρίξω, *sibilum edo*; *exsibilo*.

Διαρωχλός, ᾶ, ὁ, *distractio*; *irrisio, detractatio*: ἀ

Διαρώω, ῶς, ὡ, *distraho, lacero, distrahe, obtrecto*. Th. σύρω, f. ρῶ, *trahi*, p. σιαρωκα· pemf. pass. σιορωμαι.

Διάσαξ, αγγος, ὁ, ἡ, *loci distantia, intervallum, divortium*: ἀ διὰ et σάττω, *jugulo*. q. v.

Διασχίζω, f. ίσω, perf. διέσχικα, vel διέσχισα, *discindo*.

Διασχολίω, -ῶ, f. ήσω, *negotiis distineo, occupo*: ἀ διὰ et ἀσχολία, *negotium otiosus*, q. v.

Διασχών, ὰ. 2. part. act. ἀ διάσχω, vel διασχίω, *penetro, trajicio*. Th. ἴσχω, *habeo*: a. 2. ind. act. ἔσχον.

Διασώζω, *servo, conservo*; f. σω, p. διασέσωκα, a. 1. ind. act. διέσωσα, a. 1 sub. act. διασώσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf act. διασῶσαι, a. 1. ind. pass. διεσώθην, ης, η, *sanatus fui*; a. 1. part. pass. διασωθείς, a. inf. pass. διασωθῆναι· ἀ διὰ, et σάζω, *servo*. Th. σάος, *salvus*, q. v.

Διατάσσω, 3. sing. a. 1. opt. act. ἐ. praeced. verbi.

Διατάττω, 3. sing. a. 1. sub. act. et ind. pl. διατάσσωσι· ἀ διατάζω, q. v.

Διάταγη, ῆς, ἡ, *ordinatio, dispositio*: ἀ. a. 2. ind. pass. διατάγην, ης, η, vel potius ἀ perf. ind. m. v. διατάσσω, quod vide.

Διάταγμα, ατος, τὸ, *sanctio, edictum*: ἀ perf. ind. pass. ejusd. verbi. q. v.

Διάταξις, εως, ἡ, *constitutio*; ab eod. temp. in eod. verbo, q. v.

Διαταράττω, vel -ττω, *perturbo, conturbo*; f. ξω, p. διατετάραχα, a. 1. ind. act. διετάραξα, perf. pass. διατετάραγμαι, a. 1. ind. pass. διεταράχθην· ἀ διὰ, et ταράσσω, vel -ττω, *commoveo*.

Διάτασις, εως, ἡ, *extensio, distentio, contentio*; ἀ διατείνω, q. v.

Διατάττω, seu -ττω, *ordino, dispono; constituo, præcipio*: f. ξω, p. διατέταχα· a. 1. ind. act. διέταξα, a. 1. ind. act. διέταγον· f. 1. m. διατάξομαι· perf. pass. διατέταγμαι, *edixi*: perf. part. pass. διατεταγμένος, η, ον, a. 1. ind. pass. διετάχθην· hinc τὰ διατεταγμένα, *demandata*: n. pl. neut. a. 1 part. pass. a. 2. ind. pass. διετάγην, et part. διαταγείς; a. 1. ind. med. διεταξάμην, ω, ατο. perf. m. διατέταγμαι. Th. τάσσω vel -ττω, *ordino*, q. v.

Διαταχίως, adv. *celerrimè, repentè*; seu seorsim διὰ ταχίως· item διατάχως, seu διὰ τάχως, et διαταχίως, necnon διατάχως. Th. ταχὺς, *celer*.

Διατείνω, per Sync. pro διατείνομαι, 3. pl. a. 1. opt. pass. ἀ διατίθημι, *dispono*. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 1. ind. pass. ἐτέθην. hinc a. 1. inf. pass. διατεθῆναι.

Διατεθρυλλημένα, *divulgata*, n. pl. neut. perf. part. pass. ἀ διαθρυλλίω, ῶ, *divulgo*: f. ήσω, p. ημα· ἀ διὰ, et θρύλλος, *murrus, murmur*, q. v.

Διατείνω, a. 1. part. act. ἀ

Διατείνω, *extendo, distendo*: f. νῶ, a. 1 ind. act. διέτεινα, p. act. διατέτακα. Th. τείνω, *tendo*, q. v.

Διατελίω, -ῶ, ίως, -εῖς, &c. *permaneo*, neut. abs. item activè *perago, traduco, conficio*: f. ίσω, p. διατετέλεκα· ἀ διὰ, et τελέω, *perficio*, q. v.

Διατέλες, et διὰ τέλους, *continenter, assiduè*, adv.

Διατέμνω, f. μῶ, *disseco, separo, divello*: ἀ διὰ et τέμνω, *seco*, q. vide.

Διατετημότης, ητος, ἡ, *distentus*, part. perf. pass. ἀ διατείνω, *distendo*: indè

Διατετημότως, adv. *obnixè*.

Διατετηχέναι, perf. infin. act. ἀ διατήκω, q. v.

Διατετινάχθαι, perf. infin. pass. ἀ διατινάσσω, *discutio, concutio*, f. ξω, p. χα. Th. τινάσσω, *quatio*, q. v.

Διατετρανίνω, vel διατετραίνω, fut. ανῶ, *perforo, perterebro, pertundo*; διατετρανιῶ; pro διατετρανῶ, *perforabis*, 2. sing. f. 1 vel 2. ind. act. Vide τετραίνω, -ὼω. Th. τρέω, *foro*, q. v.

Διατήκω, f. ξω, p. act. κα· p. m. διατέτηκα, *liquefacio*; *tabefacio*: ἀ διὰ et τήκω, q. v.

Διατηρέω, -ῶ, *conservo*, imperf. ind. act. διετήρουν, -εῖν, ες, -εῖς, ει, εῖ, f. ήσω, p. διατετήρηκα. Th. τηρέω, *servo*, q. v.

Διατήρησις, εως, ἡ, *conservatio*.

Διατί, *quare?* adv. interrogandi: ἀ διὰ, *propter*, et τί, *quid?*

Διατίθημι, *dispono, compono, constituo*, f. διαθήσω, p. διατέθεικα. a. 2. ind. act. διέθην, præs. med. διατίθεμαι, *paciscor*, et in 3. pl. διατίθενται. f. 1. m. διαθήσομαι· a. 2. ind. med. διέθεμην, σο, το. Th. τίθημι, *pono*, q. v.

Διατίνον, ου, τὸ, *fibula*.

Διατορεύματα, ων, τὰ, *tornaturæ, calatura*.

Διατορέω, f. ήσω, p. ηκα, *distorqueo, perverto*; *averto, arceo, repudio*.

Διατρέφω, f. θρέψω, p. διατέτραφα, *nutrio, enutrio, salvo*.

Διατρέχων, *percurrere, discurrere*, præs. inf. act. ἀ

Διατρέχω, f. θρέξω, *percurro, discurro*: ἀ διὰ et τρέχω, *curro*, q. vide.

Διατριβαῖς, dat. pl. ἀ

Διατριβή, ῆς, ἡ, *mora*; *commoratio, conversatio*; item *exercitatio, argumentatio*; *institutum vitæ, collatio, congressus*: ἀ

Διατρίβω, *commoror, versor, dego*, neut. item activè *affero, consumo, procrastino*; imperf. ind. act. διέτριβον· f. ψω, p. διατέτριφα· a. 1. ind. act. διέτριψα· a. 2. ind. act. διέτριβον, *contrivi*; præs. part. pass. διατριβόμενος, *attritus*; διατριβόλας, acc. pl, masc. part. præs. act. Th. τρίβω, *tero*, q. v.

Διάτριχα, *trifariam*, adv. ἀ διὰ et τρίχα, Dor. τριχᾶ. Th. τρεῖς, *tres*, q. v.

Διατροφή, ῆς, ἡ, *alimentum, cibus*; *victus*: ἀ διατρέφω, *nutrio*; p. ind. m. διατέτροφα· ἀ διὰ, et τρέφω, *alo*, q. v.

Διατρυφείς, έντος, a. 2. part. pass. ἀ διαῤῥήγνυμι, *diffringo, contero*: q. ἀ διὰ, et θρύπτω, *frango*, q. v.

ΔΙΑΤΤΑ'Ω, -ῶ, *percribo*.

Διατυπόω, ῶ, f. ωσω, *fingo, informo, conformo, describo*: et hinc

Διατύπωσις, εως, ἡ, *delineatio, descriptio, informatio*. Th. τυπόω, *formo*, q. v.

Διαυαντήρων, a. 1. inf. pass. ἀ διαυαίνω, -αμαι, *exsicco, desicco*. Th. ἄω, *arefacio, accendo*, q. v.

Διαυγάω, et -άζω, *illucesco*: f. ήσω, vel άσω, p. διαύγηκα, vel -αση, a. 1. ind. act. διήυγασα. a. 1. sub. act. διαυγάσω, ᾳς, ᾳ· ἀ διὰ, et αὐγάζω, *illustro*. Th. ἀυγὴ, *splendor, lux*, q. v.

Διαύγεια, ας, ἡ, *pellucidita*. A

Διαυγὴς, ους, ὁ ᾗ ἡ, *pellucidus*: ἀ διὰ, et ἀυγὴ, *lux*, q. v.

Διαυλοδρόμος, ου, ὁ, *qui diaulum curris, qui curvum circumeam*. i. e. διαύλιον, *peragit*: ἀ δίαυλος, et δρόμος, *cursus*, qu. ἀ p. ind. med. v. τρέχω, *curro*. Legitur et διαυλοδρομᾶν, gen. pl. Dor. pro διαυλοδρόμων, ἀ διαυλοδρόμης, ου, ὁ, idem.

Δίαυλος, ου, ὁ, *circumactus curriculi hujusmodi*, ut, *quum ad metam pervenissent, flectentes eo rursum recurrant*, undè *cursum inierant*; *cursus duplex à carcere ad metam, et à meta ad carcerem*; *mensura duorum stadiorum*; *studium abeundi, sed et mox redeundi*. Ἀ διὰ, et ἀυλὴ, q. v.

Διαφάγω, *comedat, devoret*; 3. sing. sub. præs. ind. act. ἀ διαφάγω, *comedo*; quod ἀ διὰ, et φάγω, *edo*, vid.

Διαφάγων, υσα, ον, *comedens, exedens*; part. præs. act. ejusdem verbi.

Διαφαίνω, f. ανῶ, *demonstro*; *elucco*: ἀ διὰ, et φαίνω, *ostendo*, q. v.

Διαφανεία, -ίη, ας, ἡ, *perspicuitas*: et

Διαφανὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *perlucidus*, qui transparet; *clarus, illustris*: ἀ διαφαίνω, *ostendo*; p. ind. m. διαφάνημαι. Th. φαίνω, *splendeo*, q. v.

Διαφαύσκω, -φαύσκω, f. σω, p. κα, *illuceo, illucesco*. Them. φάω, q. v.

Διαφέροντα, ων, τὰ, *discrepantia præstantia, potiora*; nom. pl. neut. part. præs. act. ἀ

Διαφέρω, *DIFFERO*; *dissipo*,

vulgo; traduco; sustineo; antecello, &c. f. διώσω, a. 1. ind. act. διώνυκα, a. 2. ind. act. διώνυγον, a. 1. vel 2. sub. act. διώλιμα, ῳ, ῳ: præs. pass. διαφίεμαι, dissemino, r, item hinc inde jactor, &c. Th. φίεμι, fero, q. v.

Διαχύνω, στίω, effugio; f. ξω, p. κέχυγα, (ν in γ mutato, Euphoniæ causâ,) f. 1. m. διαχυθήσομαι. a. 2. ind. act. διέχυν, a. 2. opt. act. διαφύγοιμι, p. m. διαπέφυγα. Th. φύγω, fugio, q. v.

Διαφημία, ᾶ, spargo famam; f. ήσω, p. ηκα· à δία, et φήμη, fama. Them. φάω, dico, q. v.

Διαφημίζω, divulgo, disemino: f. ίσω, p διαπέφημα, a. 1. ind. pass. διεφημίσθην, ab eod.

Διαφθάρη; 2. sing. a. 2. sub. pass. à

Διαφθείρω, corrumpo; stupro; interficio: f. 1. act διαφθερῶ, f. 2. act. διαφθαρῶ, p. act. διέφθαρκα, a. 1. ind. act. διεφθειρα, a. 1. inf. act. διαφθεῖραι, a. 2. ind. act. διέφθορον, perf. pass. διέφθαρμαι, part. διεφθαρμένος, corruptus; a. 2. ind. pass. διεφθάρην, p. ind. m. διέφθορα· à δία, et φθίσω, corrumpo, quod à φθίω, idem.

Διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, corruptela; stupratio; abortus; interitus, pernicies: à p. ind. m. διέφθορα, verbi διαφθείρω, corrumpo, q. v. Hinc

Διαφθόριον, ου, f. ήσω, diripio, vasto.

Διαφθόρος, ου, f. ήσω, p. ηκα, terreo; undè

Διαφθόρμα, ατος, τὸ, terror.

Διαφοιτάω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, pervagor.

Διαφορὰ, ᾶς, ἡ, differentia, discrimen; dissensio, dissidium: à διαφέρω, differo, q. v. Hinc

Διαφόριον, ου, f. ήσω, p. ηκα, id. ac διαφέρω, differo; discutio, diripio; digero; a. 1. inf. act. διαφορῆσαι· in pass. exhaurior, dissipor. Them. φίεμι, fero, q. v.

Διαφορητικὸς, ἡ, ὸν, discutiendi vim habens, v. gr. per sudorem; vox medica: (Διαφορητικὰ φάρμακα,) à 3. pers. sing. perf. ind. pass. præced. verbi, q. v.

Διάφορος, ου, ὁ ἡ, diversus; excellens: τὸ διάφορον, ου, pretium; compar. διάφορος ερος, α, ον, excellentior, us: à διαφέρω, q. v. Hinc

Διαφόρως, adv. cum differentia; variè, diverse.

Διαφραγὴ ης, ἡ, ruptura.

Διαφράγμα, ατος, τὸ, intersepimentum, quod inter epit. seu interseptendo discludit; membrana, quæ cor et pulmonem à jecore et liene distinguit; præcordia: à 1. pers. sing perf. ind. pass. seq.

Διαφράσσω, seu ττω, f. άξω, p. αχα, intersepio, obstruo. Th. φράσσω, arpio, q. v.

Διαφυὴ, ῆς, ἡ, idem ac διαφύσις, ης, ἡ, interstitium inter artus, rima, fissura.

Διαφύγη, 3. sing. a. 2. act, opt. verbi διαφεύγω, effugio; a. 2. ind. act. διέφυγον. Th. φεύγω, fugio, q. v.

Διαφυλάξω, a. 1. inf. act. à

Διαφυλάσσω, vel ττω. f. άξω, p. αχα, custodio, conservo Th. φυλάσσω, ττω. idem, q. v.

Διαφωνέω, ῶ, f. ήσω, discrepo, dissentio; item dissono, &c. A δία, et φωνὴ, vocem edo; quod à φάω, vox.

Διαφώσκω, illucesco. Th. φάω, lucco, q. v.

Διαφωτίζω, f. ίσω, lucidum reddo, illumino. Th. φῶς, lux, q. v.

Διαχάλα, ᾶ· 1. inf. act. à διαχάω, q. v

Διαχειρίζομαι, f. 1. m. ίσομαι, violentis manibus occido, interficio; à

Διαχείρίζω, in manibus habeo, administro; f. ίσω, p. διακχείρικα, a. 1. ind. act. διαχείρισα, a. 1. ind. m. διεχειρισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. διαχειρίσασθαι· à δία, et χειρὶζω, manu tracto. Th. χεὶρ, manus, q. v.

Διαχειρόμαι, idem.

Διαχειροτονία, ας, ἡ, dijudicatio: qu. suffragiorum divisio: à δία, χεὶρ, et τείνω, extendo, q. v.

Διαχέω, f. χέω, et χύσω, diffundo: a. 1. ind. act. ἔχυσα, ἔχυκα, et ἔχεα. Th. χέω, fundo, q. v.

Διαχέομαι, ούμαι, f. 1. m. έσομαι, p. pass. κομαι, interficio, supplicium, officio: idem ac simplex χέομαι, utor. Th. χέω, q. v.

Διαχέσσι μιν, seipsum interficere: hinc διαχεσσίτιτα, Dor pro διαχεσσῆται, interficiet, 3. sing. f. 1. ind. m.

Διαχέσσαι, præs. inf. à διαχέω, vel διαχέννημι.

Διαχεύσαι, idem quod simplex χεύσαι, q. v.

Διαχεύω, ῶ ἡ, deauratus, inauratus.

Διαχόω, f. χώσω, id. q. διαχέω, diffundo, q. v.

Διαχρᾶω, ῶ, f. ήσω, pervado, peregrinor. Th. χώρος, locus, ager, q. v.

Διαχωρίζω, separo, disjungo: f. ίσω, p. διακεχώρικα, a. 1. ind. act. διεχώρισα, præs. m διαχωρίζομαι, discedo: διαχώρίσαι, a. 1. imperat. pass. à δία, et χωρίζω. Th. χωρὶς, seorsim, q. v.

Διαχώσις, εως, ἡ, actio aggerandi et obstruendi aquam; ageris oppositio. A. διαχόω, f. χώσω, aggerem perduco. Th. χῶ, oggero, q. v.

Διάψαλμα, vocis inter canendum mutatio, rhythmi commutatio, vicissitudo canendi; alii pausam; alii alterius sensûs exordium; et alii cujusdam musicæ varietatis silentium, dixerunt: à διαψάλλω, idem quod ψάλλω, q. v.

Διαψεύδομαι, f. 1. m. σύσομαι, fallo, decipio, mentior; item fallor, frustror. Th. ψεύδω, fallo, q. v.

Διαψιθυρίζω, f. ίσω sibilos facit fraudulentos; susurro.

Δίβαφος, ου, ὁ ἡ, bis tinctus: purpuræ Epith. δίβαφος, ου, ἡ, vestis purpurea: à δὶς, bis, et βάπτω, tingo, q. v.

Δίγαμμα, duplex gamma; Æolica litera figurâ et vi similis Latinæ F. Sic dicta quod deorum Γ sibi superimpositorum formam gerat.

Δίγλωχος, ου, ὁ ἡ, qui geminas oculorum pupillas habet; à δὶς, et γλήνη, oculi pupilla, q. v.

Δίδαγμα, ατος, τὸ, documentum: à δίδασκω, doceo: præt. ind. pass. δεδίδαγμαι.

Διδακταὶ ἀρεταὶ, virtutes doctrinâ comparatæ: διδακτὸς, scil. κεχτημένοι.

Διδακτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad docendum: et

Διδακτὸς, ἡ, ὸν, doctus a, um: idem quod διδάσκαλος· et de rebus quæ doceri disve possunt. Th. δίδασκω, doceo, q. v.

Διδακτρον, ου, τὸ, mineral: ab eod. Th.

Διδάξω, a. 1. inf. act. διδάξαι, ἡ, sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ιδίδαξε, verbi δίδασκω, doceo; f. διδάξω.

Διδάξις, 2. pers. sing. a. 1. sub. act. διδάξω, f. 1. vel a. 1. sub. act. à διδάσκω, doceo, q. v.

Διδαχὴ, ῆς, ἡ, docendi actus, doctrina, præceptio: ab eod.

Διδαχθ', pro διδάσκει, doce, 2. sing. præs. imperat. act. à διδάσκω, q. v.

Διδασκαλεῖον, ου, τὸ, locus docendi, schola; et

Διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina, docendi munus; διδασκαλία, ων, τὰ, pro documentis rebusque quas quis aliquem docet; minerval: ab eod.

Διδάσκαλος, ου, ὁ, magister, præceptor; ab eod.

Διδασκάμην, et διδασκήσομαι, præs. inf. act. Ion. et Dor. pro διδάσκειν, à διδάσκω, doceo.

Διδάσκω, disco; Dor. 2. sing. præs. imperat. pass. pro διδάσκου, ejusd. verbi.

Διδασκῆσαι, f. ήσω, Att. pro διδάσκειν, f. ξω, duceo, q. v.

Διδασκήσασθαι, a. 1. inf. act. verbi διδάσκω, idem quod.

Δίδασκω, doceo, discere facio; imperf. ind. act. ἐδίδασκον, f. διδάξω, p. δεδίδαχα, a. 1. ind. act. ἐδίδαξα, ας, α, a. 1. imperat. act. 2. sing. δίδαξον, a. 1. sub act. διδάξω ης ῃ, a. 1. inf. act. διδάξαι, præs. pass. διδάσκομαι, disco, certior fio; in med. erudiendum curo, loco: p. pass. δεδίδαγμαι, a. 1. ind. pass. ἐδιδάχθην, ης, η, et in 2. pl. ἐδιδάχθημεν, διδάχθητε, διδάχθεσαν.

Διδαχὰ, ῆς, ἡ, doctrina: à δίδασκω.

Διδαχθῇς, docearis; 2. sing. a. 1. sub. pass. ejusd.

Διδίασι, 3. pl. præs. ind. act. Poet. pro δίδωσι, seu δίδοῦσι, à δίδωμι, idem quod δέω, ligo, q. v.

Δἰδ, Ion. et Poët. pro ἰδίδ, 3. sing. imperf. ind. act. à δίδημι, quod vide, *ligo*, q. v.

Δἰδαμεν, pro δίδαμεν 1. pl. præs. ind. act. Pleonasmo literæ a, à δίδωμι, *do*, q. v.

Δἰδι, 3. sing. præs. ind. act. contr. ex δἰδιε, pro δἰδαῖς, 2. sing. præs. ind. act. contr. et per Paragog. Æol. Syllabæ δι. à δἰδῶν, pro δἰδῶς, *do*: sic et δἰδισι, Dor. pro δἰδωσι, 3. sing. præs. imperat. act. contr. à δἰδιε, -ε, pro δἰδοῦ, conjug. ιε.

Δἰδιεν, Ion. pro δἰδοιεν, præs. inf. act. à δἰδωμι, *do*, q. v.

Δἰδοι, Dor. pro δἰδωσι, *dat*; 3. sing. præs. ind. act. δἰδοντι, Dor. pro δἰδασι, 3. pl. præs. ind. vel 1. pl. part. præs. acc. à δίδωμι, *do*, q. v.

Δἰδιτω, 3. sing. præs. imperat. ex δἰδιε, 2. sing. et in 2. pl. δἰδιτε, *date*; à δίδωμι, q. v.

Δἰδι, 3. sing. imperf. ind. act. pro δἰδη, *dabat*; à δίδωμ· potest etiam esse imperat. præs. ind. δἰδι, et δἰδιτω, *da*; δεδόναι, Ion. Epenth. pro δεδόναι, præs. inf. act. δἰδἐς, præs. part. act. δἰδοντ, gen. pl. præs. ind. act. à δίδωμι, *do*, q. v.

Δἰδιν, Ion. et Poët. pro δεδόναι, δοῦναι; præs. inf. act. à δίδωμ· vel δἰδω, -ῶ, f. δώσω, idem quod δίδωμι, q. v.

Δἰδρασκω, *fugio*: f. δρᾶσομαι, p. act. δἰδρακα, pro *fugi*, inus. pro *fabricatus*. a. 1. ind. act. ἔδρασα, Apocop. δρᾶς, opt. δρᾶσαιμι, inf. δρᾶσαι, Dor. pro δρᾶσαι· part. δρᾶς, δρᾶσα, conjug. sec.

Δἰδραχμον, ου, τὸ, (sub. νόμισμα,) *DRACHUM*, nummus duas continens drachmas, neut. gen. à

Δἰδραχμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui duarum drachmarum pretii est*; à δἰς, *bis*, et δραχμὴ, *drachma*.

Δἰδυμος, *gemini*, -οι; nom. et acc. dual. à δἰδυμάων, ονοιν, quod à δἰδυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *geminus*.

Δἰδυματοκος, ου, ἡ, *gemellipara*: à δἰδυμος, *geminus*, et τἰκτω, *pario*; 1 ind. m. τἰτοκα.

Δἰδυμεα, ας, ἡ, *quæ gemellis est fœcunda*: Cant. iv. 2.

Δἰ'ΔΥΜΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, *geminus, duplex*; δἰδυμαι, *gemelli*, δἰδυμἀονες, *fratres*, et etiam *bini*: q. à δἰς, *bis*.

Δἰδυματοκω, ους, ὁ ἡ ἡ, *duplex*, et χεῖν, *fundo*, q. v.

Δἰδω, ους, ὁ, præs. sub. et

Δἰδωσι, pro δἰδοῖ, Poët. et Æol. 3. sing. præs. imperat. act. à

Δ'ΔΩΜΙ, *do, dono, constituo*: imperf. ἐδἰδουν, ους, ου, vel ἐδἰδων, ως, ω, fut. à δώσω, f. δώσω, a. 1. sub. act. δῶ, ῇς, ῇ, pro δώω, ῳς, ῳ, p. δἰδωμι plusq. p. ἐδεδώκειν, et δἰδώκειν, Joh. xi. 57. a. 1. ind. act. ἔδωκα, ας, ε, (habens, -κα, pro -σα, a. 1. cum ἔημι, *mitto*, et τἰθημι, *pono*, q. v.) a. 2. ind. act. ἔδων, ως, ω, a. 2. imperat. act. 2. sing. δός, et in 2. pl. δότε, *date*; a. 2. sub. act. δῶ, ῳς, ῳ, a. 2. opt. act. δοἰην, et Attic. δῷην, ῃς, ῃ, a. 2. inf. act. δἰδωναι, a. 2. part. act. δἰδς, δἰδντος, *qui dedit*; imperf. ind. pass. ἐδἰδὀμην, σο, τὸ, perf. pass. δἰδομαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἐδὀθην, ης, η, a. 1. opt. pass. δοθεἰην, ης, η, a. 1. sub. pass. δοθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. pass. δοθῆναι, a. 1. part. pass. δοθεἰς, εἰσα, εν, f. 1. pass. δοθἠσομαἰ, ης, ται.

Δἰδωρ, *dare*; præs. inf. act. Dor. pro δἰδων, quod vide.

Δἰε, pro ἔδει, *timebat*; 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à δἰω, pro δἰδω. Alii volunt esse a. 2. ind. act. verbi δἰω, pro δἰδω, cujus a. 2. ind. fit ἔδιον, ες, ε.

Δἰἐβαινε, 3. sing. imperf. ind. verbi δἰαβαἰνω, *transvado*. Th. βαἰνω, *eo*, q. v.

Δἰαβἰβασκω, a. 1. ind. act. verbi δἰαβἰβἀζω, *trajicio*, q. v.

Δἰαβλἠθην, *delatus fui*: a. 1. ind. pass. à δἰαβἀλλω, *trajicio, calumnior*. Th. βἀλλω, *jacio*, q. v.

Δἰαγεἰρω, *excito, suscito, expergefacio*: f. δἰαγερῶ, p. δἰἐγερκα, a. 1. ind. act. δἰἠγειρα, imperf. ind. pass. δἰαγεἰρομην, ου, ετο, a. 1. ind. pass. δἰαγερθην, ης, η. Th. ἐγεἰρω, *excito*, q. v.

Δἰαγερσις, εως, ἡ, *excitatio*; ab eod.

Δἰἀγνωκα, *dijudicavi, decrevi*; perf. ind. act. δἰἔγνων. a. 2. ind. act. pro *eod.* à διαγινὠσκω, q. v.

Δἰαγὠνω, ῶ, *oppignoro*; in med. *spondeo*; *sponsores do*.

Δἰαδἰδωσιν, *distribuit*: 3. sing. a. 1. ind. m. Poët. gem. σ, sic διαδἰδοσσαο, 2. sing. ejusd. temp. pro διαδἰδοσαο, Ion. ω mutatur in ου· à διαδἀζω, *distribuo*; f. δἀσω. Th. δαἰω, *divido*. q. v.

Δἰαδἰξει, et διδἰξειν, Ion. pro δἰδωξει, et δἰδἰξειν. 3. sing. et 3. pl. a. 1. ind. act. verbi διαδεἰκνυμι, f. ξω, p. χα, *ostendo*.

Δἰαδρᾶν, adv. διὰ τἠλης, Hesych. à δἰἠμι, *trajicio*, aut *transeo*, quod vide.

Δἰαδὐδημην, σο, το. imperf. ind. pass. à διαδὐδωμι, *trado per manus*. Th. δἰδωμι, *do*, q. v.

Δἰαδὠξει, 3. sing. a. 1. ind. verbi διαδοκἐω, vel διαδὀκω, *videor*; f. δοκἠσω, vel δὀξω.

Δἰεδρᾶ, *effugit*: Dor. pro δἰδρᾶ, 3. sing. a. 2. ind. act. à διἀδρᾶκα, *effugio*, quod à διὰ, et δρᾶμαι, inus. pro quo διδρἀσκω, usurpatur, quod vide.

Δἰεδωκα, a. 1. ind. act. verbi διεδἰδωμι, *per manus trado*.

Δἰεζωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à διαζὠννυμι, *præcingo*; f. ζὠσω.

Th. ζεω, ζωννὐω, vel ζὠσσομαι, *cingo*, q. v.

Δἰεθητο, *pepigit*; 3. sing. a. 2. ind. m. ἀπὸ διατἰθημι· a. 2. ind. act. ἔθην, a. 2. ind. m. ἐθἠμην· et

Δἰεθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διατἰθημι, *disputo*; à διὰ, et τἰθημι, *pono*, q. v.

Δἰει, 3. sing. imperf. ind. act. (tanq. à δἐω,) verbi δἰωμι, *transmitto, trajicio*. Potest enim esse 3. sing. præs. ind. act. verbi δἰω, pro δἰδω, *timeo*. Tum δἰει, *traduce*; est 2. sing. præs. imperat. (at ἔδι, vel εἰ, 3. sing. ἔτω, ab inusit. ἔω, verbi εἰμι, *eo*, q. v.)

Δαιδἠς, ἐος, vel ἑος, et τὸ δαιδἐς, *conspicuus, clarus, a, um*. Th. ἰδω, *video*, q. v.

Δαιδω, et δαιδἐω, *dignosco, perspicio*. Th. ἰδω, *scio*, q. v.

Δαιδλα, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi δαιρἐω, *divido*; f. ἠσω, p. ηκα, a. 2. ind. act. ἐλον, ες, ε. Th. αἰρἐω, *capio*, q. v.

Δαιλελαμμἐνος, η, *interceptus, distinctus*: part. perf. pass. à δαιλαμβἀνω, quod adeas.

Δαιλἠφθη, ejusd. verbi perf. ind. act.

* Δαἰμι, *transeo, penetro, prosequor*.

Δαἰρεσο, *interroga*; 2. sing. præs. imperat. m. Ion. pro δαἰρευ· à

Δαἰρομαι, *inquiro, interrogo*: à δἰς, et ἴερμι, q. v.

Δαικἐλλω, *trajicio, per medium emitto*; p. δαικἐκολκα· à δἰς, ικ, et βἀλλω, *jacio*, q. v. Hinc

Δαικἐλη, ἠς, ἡ, *trajectio, eruptio*.

Δἰκειτο, *constitutum erat*; 3. sing. imperf. ind. m. à δἰκειμαι. Th. κεἰμαι, f. 1. m. κεἰσομαι, *jaceo*.

Δικκὐπτω, f. ψω, *perspicio*: à δἰς, ικ, et κὐπτω, q. v.

Δικὐθην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi δικἠθτω, *disseco*. Th. κὐπτω, *scindo*, q. v.

Δικκαλἰω, f. ὐσω, *enavigo*.

Δἰκκελος, contr. -ους, η, ὁ, *transitus, eductio, enavigatio*: à δἰς, et ικκαλἐω, *enavigo*. Th. πλἐω, *navigo*, q. v.

Δικκαλἐων, Ion. et Poët. pro δικκαλἰν, *navigio trajicere*; præs. inf. act. contr. ab eod. verbo.

Δἰκριδον, Bœot. pro δικριδηναι, 3. pl. a. 1. ind. pass. à δικρἰνω, *discerno*, quod adeas.

Δἰκροος, contr. -ους, ῦ, ὁ, *fluxus aquarum per aliquem locum*: à δἰς, et ικρὀω, quod ab ικμἀω, *effluo*. Th. ῥἐω, *fluo*, q. v.

Δικκὐλυον, ες, ε, imperf. ind. act. à δικκὐλὀω, f. ὠσω, *obnixè prohibeo*. Th. κωλὐω, *impedio*, q. v.

Δἰλανδον, ες, ε, a. 2. ind. act. à δηλανθἀνω, *lateo*; f. 1. m. λἠσομαι, p. act. λἐληθα. Th. λανθἀνω, *lateo*, q. v.

Δηλἐλυν, imperf. ind. act. cont. à δηλαλἐω, *divulgo*. Th. λαλἐω *quor*, q. v.

Διαλάω, f. λάσω, *decurro in armis, transeo, trajicio.*

Διαλίσσο. 3. sing. imperf. ind. m. vel pass. à διαλίγομαι, *colloquor.* Th. λέγω, *dico,* q. v.

Διαλίγχω, f. ξω, p. χα, *redarguo, refello:* præs. pass. διαλίγχομαι, *redarguor; reus fio:* p. pass. διήλεγμαι, vel -εγχμαι, ξαι, κται, part. διηλεγμένος, vel -εγχμένος; *accusatus.* Th. ἐλίγχω, *arguo,* q. v.

Διαλιν. *divisisse;* a. 2. inf. act. διαλῖν, a. 2. part. act. à διαίρω, *divido.* Th. αἱρέω, *capio:* a. 2. ind. act. ἆλον, (ab obsol. ἁλίω, vel ἅλλω) inde fort. Angl. TO DEAL A DEAL.

Διαλυσίμεθα, *transibimus,* 1. pl. f. 1. ind. m. verbi διέρχομαι, *transeo;* f. 1. m. διελεύσομαι.

Διαλίχθην, 1. sing. et in 3. pl. διαλίχθησαν, a. 1. ind. pass. à διαλέγομαι, *dissero, colloquor.* Th. λέγω, *dico,* q. v.

Διαλλυδᾶ, *transivi;* Att. perf. ind. m. et

Διαλελυδότα, act. sing. mas. part. prætt. m. à διέρχομαι, *transeo,* quod vide: et in p. ind. m. Att. διαλέλυδα.

Διάλης, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi διαίρω, q. v.

Διαλθεῖν, a. 2. inf. act. à διέρχομαι, *percurro.* Th. ἔρχομαι, *venio;* f. 1. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ind. act. ἦλθον.

Διαλοιδορέοντο, *conviciis adficiebantur;* 3. pl. imper. ind. pass. à διαλοιδορέω, *convicior.* Th. λοιδορέω, *convitiator,* q. v.

Διάλοντο, 3 pl. a. 2. ind. m. pro διέλοντο, à διαίρω, *divido:* a. 2. ind. act. διᾶλον. Th. αἱρέω, *eligo,* quod vide.

Διαμαρτυρέμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. à διαμαρτύρομαι, *etiam atque etiam obtestor;* f. 1. m. διαμαρτυρέσμαι. Th. μάρτυς, *testis,* q. v.

Διαμάχετο, 3. sing. imperf. ind. m. à διαμάχομαι, *dimico.* Th. μάχομαι, *pugno;* f. 1. m. μαχέσομαι.

Διαμβάλλω, f. 1. vel 2. act. αλῶ, *injicio, immitto.*

Διαμείρεσθαι, ες, ηται, a. 1. ind. pass. à διαμείρω, *partior, distribuo;* à διὰ, et μείρω, *divido,* q. v.

Διαμπαλάν, -ᾶμι, f. πλέσω, *impleo.*

Διαίγκας, et διαιγκᾶν, *præstans, eximius;* part. a. 1. et 2. act. à διαφέρω, quod videbis.

Διαίγκαν, ες, ε, a. 1. vel 2. sub. act. à διαφέρω, *differo,* quod vide.

Διανέκαι, *conficere;* a. 1. inf. act. Poët. verbi διαφέρω, q. v.

Διανένατο, Ion. pro διανένητο, 3. pl. plusq. p. ind. pass. verbi διανοέομαι, -έωμαι, *cogito:* à διὰ, et νοέω, Th. νόος, *mens,* q. v.

Διανεγκα, ας, ε, prætt. ind. m. à διαφέρω, *differo;* f. οἴσω, p. ind. m. ἐνεγκα. et Att. ἠνεγκα.

Διανιαυτίζω, f. ἴσω, *totum annum in aliquo loco transigo,* vel *alicui rei incumbo:* à διὰ, et ἐνιαυτὸς, *annus,* quod vide.

Διανοίθη, *doluit in corde;* 3. sing. a. 1. ind. pass. à διανοέομαι, quod vide.

Διαξέγω, f. αξω, *traduco, transigo, litem dirimo:* à διὰ, ἐξ, et ἄγω, *duco,* quod vide.

Διαξαγωγὴ, ῆς, ἡ, *traductio, transactio, compositio:* ab eod. q. v.

Διαξέδραμε, Dor. pro διαξέδρᾱ, *cum impetu transiit:* 3 sing. a. 1. ind. act. à διὰ, ἐξ, et δράω, *irruo;* f. ξω, a. 1. ind. act. ἔδρᾱ, ας, ε.

Διάξημι, *narro, edisscro, mente revolvo; recito;* item *transeo:* à διὰ, ἐξ, et ἵημι, εο, εο, q. v.

Διάξεισεν, ejusd. 3. pl. præs. ind. cum ν ἐφελκ.

Διαξιλᾶν, seu διαξιλάσκειν, *transire,* præs. inf. act. Th. ἐλαύνω, *agito:* f. ἐλάσσω, q. v.

Διαξιλευσομέθα, 1. pl. f. 1. ind. med. et

Διαξιλήλυθα, ας, ε, *transii;* prætt. ind. m. Att. verbi διέρχομαι, *pertranseo,* quod vide.

Διαξιλυθῖν, *transiisse:* a. 2. inf. act. ab eod.

Διαξιλίσσεται, præs. inf. act. *explicare quod est implicitum, dissolvere;* à διὰ, ἐξ, et ἑλίσσω, *circumvolvo.* Th. εἰλέω, *volvo,* q. v.

Διαξίεχομαι, *pertranseo, digredior, enarro:* item *legendo percurro;* à διὰ, ἐξ, et ἔρχομαι, *venio, eo,* quod vide.

Διαξίεχονται, ejusd. 3. pl. præs. ind. et διαξιεχόμενος, η, ον, præs. part. ejusd..

Διαξιήμεναι, *enarrare;* Dor. pro διαξιέναι, præs. inf. act. à διάξημι, vel διαξίημι, *enarro, transeo;* quod à διὰ, ἐξ, et ἵημι, vel ἴημι, εο, vid. Them. ἴω, εο, q. v.

Διαξίναι, pro διάγων, *traducere:* vide in διαξιήμεναι.

Διάξοδος, ου, ἡ, *compitum, digressus, decursus, exitus latior:* à διὰ, et ἔξοδος, *via qua exitur.* Th. ὁδὸς, *via,* q. v.

Διαπέρσαν, ας, ε, aor. 1. ind. act. à διαπέρθω, *trajicio.* Th. πείρω, *transeo;* f. σω, p. πέπαρκα quod à πέρας, *terminus,* vel πέρα, *ultrà.*

Διάπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διαπίπτω, *intercido, elabor.* Th. πίπτω, *cado;* f. 2. ind. med. πεσοῦμαι, p. act. πέπτωκα, a. 2. ind. act. ἔπεσον.

Διαπέφαδε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro διέφαδον, ες, ε, *dixi, divisi rui;* à διὰ, et φέδω, *dico;* f. σω, p. πέφαρκα, a. 2. ind. act. ἔφραδον, p. πέφραδα.

Διάπονοι, *gubernant;* Dor. pro

Διάπονοι, 3. pl. præs. ind. act. à διάπονα. *rego,* q. v.

Διαπράθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi διαπέρθω, *devasto.* Th. πέρθω, *vasto;* a. 2. ind. act. per Metath. ἔπραθον.

Διάπρησσον, *exegi;* 1. sing. imperf. ind. ac.. Ion. à διαπρήσσω, Ion. pro διαπράσσω, *efficio.* Th. πράσσω, vel -ττω, *facio.* Est et διαπρέσσω, *pertranseo;* factum per Sync. et Epenth. σ ante σ, (à διὰ, et) fut. πρέσω, quod à πρέθω, *transeo,* venit.

Διάπτα, *administro, rego, guberno:* à διὰ, et ἵπτα, *curo, ago, operor.* Th. ἵστημι, q. v.

Διαρηγάτεσθαι, præs. inf. *conficere, interficere:* vide ἐργάζομαι.

Διαρεθίζω, f. ἴσω, *valdè irrito, incito;* undè διαρεθισμὸς, σεως, τὸ, *irritamentum.*

Διαρεῖδω, f. ἴσω, *infige;* διαρείδομαι, *innitor; urgeo, insto:* διαρείδεται σκίμπωνι χερὸς, *baculo innitor.* Eur. rip. Hec. 62.

Διαρέσσω, -ττω, f. ξω, *trajicio, emigro per.*

Διαρευνάω, -ᾶ, f. ήσω, *indago, investigo, vestigo, perscrutor:* à διὰ, et ἐρευνάω, *indago,* q. v.

Διαρευνῶν, ejusd. part. præs. ἰων contr.

Διαρῆν, acc. sing. f. g, Ion. à διαρής, ής, ές, ἐν, *humidus, madidus.* Th. διαίνω, vel δίαμι, *humecto,* q. v.

Διαρμηνευτὴς, οῦ, ὁ, *interpres:* à

Διαρμηνεύω, *interpretor;* impf. ind. act. διαρμήνευον, ες, ε, præs. imperat. act. διαρμηνευσ, ετω, f. 1. act. σω, p. act. διαρμήνευκα. A διὰ, et ἐρμηνεύω, *interpretor:* quod ab ἑρμηνεῖς *interpres.*

Διαρῥηγνύμην, σο, το, imperf. ind. pass. verbi διαρήγνυμι, *dirumpo.* Th. ῥήγνυμι, *frango;* f. ῥήξω, p. ἔρρηγα, q. v.

Διαρῥῆξε, ας, ε, ejusd. aor. 1. ind. act.

Διαρῥῖψω, ας, ε, a. 1. ind. act. διαρίπτω, *disjicio;* à διὰ, et ῥίπτω, *jacio;* f. ψω, p. ἔρριφα.

Διάρχαμαι, *transeo, præterco, pergredior; enarro, percurro;* confer παράγω; *obambulo;* imperf. ind. διηρχάμην, ω, ατο, f. 1. m. διελεύσομαι, 2. ind. act. διῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. διέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. act. διελθεῖν, a. 2. part. act. διελθὼν, prætt. m. Att. διελήλυθα. Th. ἔρχομαι, εο, *venio,* q. v.

Διαρωτάω, ᾶ, *percunter, interrogo;* fut. ήσω, prætt. διηρώτηκα, a. 1. ind. act. διηρώτησα, a. 1. part. διερωτήσας. Th. ἐρωτάω, *quæro,* q. v.

Διασκήπτω, ας, ε, et in 3. pl. ψαυσι, a. 1. ind. act. à διασκήπτω, *nitisco;* p. act. διαστέσκηκα. A et σκάζω, *perspicuus,* q. v.

Διάσσ, ους, ὁ, *divisio;* transmissio. Item *musicus tenue minimum;* à διὰ, et σσ, *transmitto:* quod à διὰ et ἵημι. Est et διασσὸς, *perfusio;* à διάμι, *fundo.*

Διασκέδασα, ας, ε, a. 1. ind. verbi διασκεδάω. Th. σκεδάω, *dispergo,* q. v.

Διασκεδάσσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ασκεδασθήν, a. 1. ind. pass. à διασκίζω, *dispergo;* f. ίσω. Th. σκίζω, *spargo,* q. v.

Διασκέξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διὰ, et σκαίζω, vel -αττω, *discrucio,*

ἰστεύω: f. ξω, p. ιστάμαχμαι, a. 1. part. act. *σταφάζας*.

Διστυάφω, 1. sing. et in 3 pl. *διστυάφασι*, a. 2. ind. pass. sic. *διστυάφεν*, *ας*, *η*, a. 2. ind. act. à *διστυάφω*, *disperge*; f. *ερῶ*, a. 1. ind. act. *διέσπαρα*. Th. *σπείρω*, *semino*, q. v.

Διστυάσθαι, perf. Inf. pass. à *διστυάω*, *discerpo*; f. *ασω*, p. *διέστυασμαι*, a. 1. ind. pass. *διστυάσθην*. Th. *σπάω*, *trahi*, q. v.

Διστυάφω, *ας*, *ε*, a. 1. ind. act. à *διστυάφω*. Vide *διστυάφεν*, suprà.

Διστυάφω, *motus est*: 3. sing. plusq. p. ind. pass. Poët. pro *διστύφετο*, à perf. *ἔστυμμαι*, per Metathesin pro *στυμμαι*, ab inus, *σύω*, vel à *σύω*, *agito*; f. 1. pass. *συθήσομαι*. Th. *σείω*, *gestio*, q. v.

Διστύφαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. et

Διστυλίμην, *ω*, *ατο*, et in 1. pl. *διστυλίμεθα*, a. 1. ind. m. à *διστύλλω*, *mitto*; f. *σλῶ*, p. *διστύλλαι*, a. 2. ind. m. *λαμαι*. p. m. *διστύλμαι*. Th. *στέλλω*, *mitto*, q. v.

Διστυ, *ας*, *η*, *disjunctus fui*; a. 2. ind. act. à *διστυμι*, *disto*; f. *διαστήσω*, p. *διστηκα*, *-ειμι*, *ας*, *ε*. a. 1. ind. act. *διστησα*. Th. *ἵστημι*, *sto*, q. v.

Διστυ, *discessit*; 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *διστυίχω*, f. ξω, *discedo*. Th. *στίχω*, *vado*, q. v.

Διστυαπάσης, *ας*, *ον*, *perversus*, *a*, *um*; perf. part. pass. à *διστυέφω*, *perverto*; f. *ψω*, p. *διστυαμμαι*. A *διά*, et *στυέφω*, *verto*, q. v.

Διστυέφω, *ις*, *η*, a. 2. ind. pass. ejusd. verbi.

Διστύς, et in f. g. *διστῦσα*, et in acc. pl. fem. *διστῦσας*, *dissitas*; perf. part. act. per Crasin, pro *διστυκώς*, *κυῖα*, et Ion. *-κυῆς*, et per Crasin, *-κῶς*, *κῦας*, et in f. g. *-κῶσα*, *κῦσι*, et in n. g. *-κῶς*. Th. *ἵστημι*, q. v.

Διστυ, *divisit*; 3. sing. a. 2. ind. act. à *διστύχω*. Th. *τύχω*, *habeo*, quod vide.

Διστύφην, *ης*, *η*, et in 3. pl. *διστυφέν*, a. 1. ind. pass. Hinc a. 1. opt. pass. *διστυφθείην*, verbi *διστύφω*, *conturbo*. Th. *στύφω*, *servo*, quod vide.

Διστύσω, *ας*, *ε*, a. 1. ind. act. verbi *διστύφω*. Th. *στύφω*, *servo*, q. v.

Διστύφει, *disposuit*; 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *διστύσσω*, vel *τίω*, *ordino*; f. ξω, p. *τέτυχα*. Th. *τύσσω*, *etc.* idem q. v.

Διστυφύφθω, *ης*, *η*, *perturbatus fui*; a. 1. ind. pass. à *διστυφέφω*, vel *τύφω*, *perturbo*; f. ξω, p. *χα*. Th. *τύφω*, *turbo*, q. v.

Διστυφήσατο, *destimdrunt*; 3 pl. a. 1. ind. m. à *διστυκνέομαι*, *certis signis probe*, vel *ostendo*; f. *ησω*, a. 1. ind act. *διστύκνεα*. Th. *τίκνω*, *signum*, q. v.

Διστῶλι, 3. sing. imperf. ind. act. contr. verbi *διστυλίω*, *permaneo*; f. *ω*, et *ίσω*, a. 1. ind. act. *διστύλισα*. Th. *τέλος*, *finis*, q. v.

Διστυτάγμην, Ion. pro *διστυτάγμην*, *ἠσαν*, *instructi fuerunt*; 3. pl. plusq. perf. ind. pass. verbi *διστάσσω*, quod vide.

Διστυρῶ, 3. sing. imperf. ind. act. *διστύρεον*, *-ν*, *ες*, *ες*, verbi *διστυρέω*, *conservo*; f. *ἠσω*, p. *κα*, a. 1. ind. pass. *διστυρήθην*, *ης*, *ἡ*, Th. *ταρέω*, *servo*, q. v.

Διστυγές, *ἴδος*, *ἡ*, idem ac *διστύς*, et ab Iliad.

Διστύς, *ἴος*, *ὁ ἡ ἡ*. *bimulus*, *bienmis*: à *δίς*, pro *δίς*, *bis*, et *ἔτος*, *annus*, q. v.

Διστύα, *ας*, *ἡ*, *biennium*: à *δίς*, *bis*, et *ἔτος*, *annus*, q. v.

Διστύμασαν, *divisi sunt*; pro *διστυμάσησαν*, 3. pl. a. 2. ind. pass. Βοεοτ. Sync. à *διστυμάφω*, vel *-τυμόσω*, *dissece*; f. 2. act. *-τυμαγῶ*, a. 2. ind. act. *ἔτυμαγον*. Th. *τέμνω*, *seco*, q. v.

Διστύμαξεν, Dor. pro *διστύμηξεν*, *dicidit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Διστυφέω, *ις*, *ε*, imperf. ind. act. verbi *διστυφέω*, *commoror*. Th. *τρέω*, *tero*; f. *ψω*, p. *τέτριφα*.

Διστυφθεν, *dilapidavit*; 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Διστυφινίω, *-ῶ*, f. *ήσω*, idem ac *διστυφίνω*, *discerno*, *discutio*, *dijudico*: à *δίς*, et *ινυμαίς*, *dijudicatu facilis*. Hinc

Διστυφίνησις, *ως*, *ἡ*, *discretio*, *discussio*.

Διστυλείομαι, *ῦμαι*, f. 1. m. *ήσομαι*, *metuo*; *caveo*.

Διστφωσεν, *illuxit*: 3. sing. a. 1. ind. act. cum *ν ἐφελκ.* à verbo *διαφαύσκω*, f. *φαύσω*. Them. *φάω*, *lucco*, q. v.

Διστφθάρω, *ης*, *η*, a. 2. ind. pass. à *διστφθείρω*, *corrumpo*; f. *φθερῶ*, p. *διέφθαρμαι*, a. 1. ind. act. *διέφθειρα*, a. 1. inf. act. *διαφθείραι*, p. m. *διέφθορα* à *διά*, et *φθίω*, *corrumpo*. Th. *φθίω*, idem q. v.

Διστφθαμαι, perf. pass. *διφθαμένος*, part. perf. pass. ejusd. verbi.

Διστφυ, 3. sing. a. 2. ind. act. à *διά*, et *φῦμι*, vel *φύω*, *gigno*, *nascor*; a. 2. ind. act. *ἔφυν*, *ης*, *υ*.

Διστχειρίσατο, *interfecistis*; 2. pl. a. 1. ind. m. à *διχειρίσκομαι*, *ω*, *ατο*, verbi *διχειρίζω*, *interficio*; f. *ίσω*, p. *διαχειρίσημαι*, a. 1. ind. act. *διχείρισα*, Th. *χείρ*, *ὸς*, *ἡ*, *manus*.

Διχθάς, *ἀος*, *ἡ ἡ*, *disjunctus*, *discretus*; cui opp. *συνεχής*, *continuus*.

Διχρέσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. *διχρέσαμην*, *ω*, *ατο*, à *διαχράομαι*, f. 1. m. *ήσομαι*, idem quod *χράομαι*, *utor*, quod à *χρέω*, *commodo*.

Δίχω, *disjungo*, *distinco*; *disto*: à *δίς*, et *ἴχω*, q. v.

Διίφυσται, 3. sing. perf. ind. pass. *διΐφυσμαι*, *σαι*, *ται*, verbi *διαΐφύσκομαι*, *mentior*. Th. *ψεύδω*, *fallo*, *decipio*, q. v.

Δίζιο, *quare*, 2. sing. præs. imperat. m. Ion. pro *δίζεο*, præs. inf. m. *δίζεσθαι*· et

Δίζεαι, Poëtica ectasi, pro *δίζει*, Ion. pro *δίζεσι*, 2. sing. præs. ind. m. à

Δίζημι, (*-ημαι*, *-ημαι*,) *quæro*; f. 1. m. *διζήσομαι*. Th. *δίζω*, idem.

Διζήσομαι, 1. pl. præs. ind. *διζήμεσθον*, *perquirunt*; præs. part. ab. eod. verbo.

Δίζυγες, nom. pl. à

Δίζυξ, *υγος*, *ὁ ἡ ἡ*, *bijugis*, *e*; vel *bijugus*, *a*, *um*, *duplex*; à *δίς*, *bis*, et *ζυγόν*, *jugum*, à *ζεύγνυμι*, *jungo*; invenitur et *δίζυγος*, *ου*, *ὁ ἡ ἡ*, idem; ex antec. gen. factum.

Δι'ΖΩ, *dubito*; *quæro*; *studeo*: f. *σω*, p. *κα*. Hinc *δίζημαι*, f. *ήσω*, (qu. à *δίζω*, obsol.) idem, *de quo* suprà.

Δίζων, Dor. pro *δίζυξ*, *geminum*, n. g. contr. à *δίζυγες*, *-ας*, et *δίζυγα*, *duplices*, *vitæ*: à *δίς*, *bis*, et *ζωή*, *vita*.

Δίζως, *ωος*, *ὁ ἡ ἡ*, *qui geminam habet vitam*; à *δίς*, et *ζωή*, *vita*.

Δῖη, *divina*. Ion. pro *δία*, f. g. à *δῖος*, q. *διΐος*, *divinus*; à *Διός*, gen. à *Ζεύς*, *Jupiter*.

Διήγειρα, *ας*, *ε*, et in 3. pl. *διήγειραν*, a. 1. ind. act. verbi *διεγείρω*, *excito*; f. *ερῶ*, p. *διήγερκα*, a. 1. ind. pass. *διηγέρθην*. A *διά*, et *ἐγείρω*, *excito*, q. v.

Διηγίομαι, *-ῦμαι*, *narro*, *commemoro*, *disputo*, contr. *-ῶ*, *narro*; præs. m. imperat. f. 1. m. *διηγήσομαι*, p. pass. *διήγημαι*, a. 1. ind. m. *διεμήκμην*, *ω*, *ατο*, a. 1. sub. m. *διηγήσωμαι*, *ῃ*, *ηται*. A *διά*, et *ἡγέομαι*, *duco*, q. v.

Διήγημα, *ατος*, *τὸ*, et

Διήγησις, *εως*, *ἡ*, *narratio*; *commemoratio*; à perf. ind. pass. præc. verbi.

Διήεν, plusq. p. ind. m. et in 3. pl. *διήσαν*, *-εσαν*, Att. à *διίημι*, *transeo*: à *διά*, et *εἶμι*, *eo*, q. v.

Διηθέω, *ῶ*, et *διήθω*, *percolo*, *eluo*: f. *ήσω* à *διά*, *per*, et *ἠθέω*, vel *ἠθω*, *colo*: f. *ἠθήσω*, vel *ἠσω*.

Διηκόνουν, *-ον*, *-ας*, *-ει*, *-ε*, *ε*, imperf. ind. act. contr. à *διακονέω*; *ministro*: f. *ήσω*, p. *διηκόνηκα*. Th. *κονία*, *festino*, q. v.

Διηκονίη, *ministro*, et *διήκονος*, *ου*, *ὁ*, *minister*; Ion. pro *διακονία*, et *διάκονος*, q. v.

Διηκόσιοι, *ducenti*: pro *διακόσιοι* à *δίς*, *bis*, et *ἑκατόν*, *centum*, q. v.

Διήκω, *pervado*, *pertranseo*, *pertineo*; f. ξω. A *διά*, et *ἵκω*, *venio*, q. v.

Διήλυθον, 3. sing. a. 2. ind. act. à *διέρχομαι*, *transeo*. Th. *ἔρχομαι*, *venio*; f. 1. m. *ἐλεύσομαι*. a. 2. ind. act. per Syn. *ἦλθον*, *ες*, *ε*.

Διήλλαττον, *ες*, *ε*, imperf. ind. act. verbi *διαλλάττω*, *litem dirimo*, *permuto*. Th. *ἀλλάττω*, *muto*; f. ξω, p. *χα*.

Διημερτήκασι, 3. pl. perf. ind. act. à *διαμαρτάνω*, *aberro*. Th. *ἡμαρτάνω*, *pecco*; f. *ἁμαρτήσω*, p. *ἡμάρτηκα*, a. 2. ind. act. *ἥμαρτον*.

Δι'ΗΜΙ, *humecto*, *perfundo*, *diluo*.

Διήνεγκα, *ας*, *ε*, a. 1. ind. ac·

διαφείω, *differo*; f. διίσω, a. 2. ind. διήνεγκον. Th. φέρω, *fero*, q. v.

Διηνεκέσσιν, dat. pl. Poët. à

Διηνεκής, ὁ ᾗ, ές τὸ διηνεκές, gen. έος, *perpetuus, perennis, continuus*: à δίς, et ἡνεκής, *continuus*: διηνεκές, adverbialiter, et

Διηνεκῶς, et διηνεκέως, apud Poët. adv. *continuò, assiduè, perpetuò*.

Διήνεμος, ου, ὁ, *locus venti flatibus expositus*: δι' οὗ ὁ ἄνεμος φυσᾷ. Vel *qui à vento fertur*, vel *instar venti velox*. Th. ἄνεμος, *ventus*. q. v.

Διηνέχθην, -ήχθην, *diserui*; aor. 1. ind. pass. à διαφέρομαι, quod adi.

Διήνεξα, ας, ὁ, aor. 1. ind. act. διανύσσω, ης, ἡ. *aperuì fuì*: a. 1. ind. pass. à διανοίγω, *adaperio*; quod ex ἀνοίγω, compos. ex ἀνὰ, et διοίγω, *aperio*, q. v.

Διῆξε, per Crasin. Ion. pro διέῤῥιξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαῤῥήσσω, *cum impetu transeo per aliquem locum*. Th. ἄσσω, *ruo, irruo*, q. v.

Διηπόρεις, 3. sing. imperf. ind. act. διηπόρησεν, -ον, à διαπορέω, *ambigo*; fut. ήσω, perf. διηπόρηκα: à διὰ, et πόρος, *transitus*: pass. med. πέπορα.

Διήρεσα, *trajeci*; a. 1. ind. act. irregulariter, à διαείρω. Th. ἐρέσσω, vel ἔρσσω, *remigo*.

Διήρης, ες, ὁ ᾗ, ές. (sub ναῦς, vel δίκρο. κλίσις,) *biremis*: à δίς, *bis*, et ἔρσσω, *remigo*, q. v.

Διήρηται, -ητο, 3. sing. perf. ind. pass. διηρημένος, -μένος, ου, perf. part. pass. à διαιρέω, *distinguo*. Th. αἱρέω, *capio*, q. v.

Διηρμήνευον, ες, ε, imperf. ind. act. à διερμηνεύω, *interpretor*: ἑ f. ύσω, p. διηρμήνευκα. Th. ἑρμηνεύς, *interpres*.

Διήρπασα, ξα. ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διαρπάζω, *diripio*; quod vide.

Διήρχθην, a. 1. ind. pass qu. à διέρχομαι, *dirimo*. Th. ἴεγω, *includo*, q. v.

Διερχόμην, ου, στο, imperf. ind. med. verbi διέρχομαι, *transeo*. Th. ἔρχομαι, εο, νενίε, q. v.

Διῆσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. regulariter, à διέω, *transmitto*; fut. ίσω, quod à δίω. Th. ἵημι, *mitto*, q. v.

Διήτασο, 3. sing. imperf ind. m contr. à διατάομαι, *vitam dego*. Th. δίαιτα, *victûs mos*, q. v.

Διήτησα, *arbitratus sum*; pro διαίτησα, a. 1. ind. act. verbi διαιτάω Th. δίαιτα, *arbitrium*, q. v.

Διηχίη, -ῇ, f. ἠσι, *patesco*. Th. ἴαχος, *sonus*, q. v.

Δίθάλασσος, vel -αττος, ου, ὁ ᾗ, ὄν, *bimaris*: à δίς, *bis*, et θάλασσα, *mare*. Eat ergo locus qui *utrinque* mari adluitur.

Διθύραμβος, ου, ὁ, *DITHYRAMBUS*: species carminis in honorem Bacchi, cujus quoque cognomen est: quòd bis natus duas q. januas penetrárit, à δίθυρος, et ἔβαινω, q. v.

Δίθυρος, α, ὁ ᾗ, ὄν, *biforis, bivalvis*: à δίς, *bis*, et θύρα, *janua*, q. v.

Διί, *Jovi*: dat. sing. à Ζεύς, Διός, *Jupiter*.

Διΐαμαι, *transmitto, trajicio*; *dimitto*: undè διϊάμενος, part. perf. pass. *dimissus*; à διὰ, et ἵημι, *mitto*.

Διϊάλμαι, -ήμαι, *vado, permeo*; *pervenio*; *enarro*: præs. part. m. διϊάλμενος, f. 1. m. διάλμαι, p. pass. διάλμαι, a. 2. ind. m. διϊάλμην, ο, στο. Th. ἰάλλομαι, *venio*, q. v.

Διΐαμαι, *permeabo*; ejusd. f. 1. ind. m.

Διΐαντὰς, vel Διωνιὰς, ος, ὁ ᾗ, ὰ, *à Jove delapsus, qui cælitus decidit*: ut pluvia, &c. undè fluvios διϊάντιος appellat Hom. à dat. et gen. Ζεύς, *Jupiter*, et πίπτω, *cado*.

Διϊάντμενος, præs. part. m. à διάντμαι, *pervolo*. Th. ἵπταμαι, *volo*; f. 1. m. πτήσομαι.

Διϊάνω, *dirimere*; præs. inf. act. à διΐημι. Διΐήσω, *dirimo, divello*: à διΐημι.

Διΐημι, *distinguo, separo, disto*; f. διαήσω, p. διΐεικα, a. 1. ind. act. διΐησα, a. 1. part. act. διαήσας, αντος, a. 2. ind. act. διΐην, ης, η, *disjunctus fui*: à διὰ, et ἵημι, *statuo*, q. v.

Διϊσχυρίζομαι, *affirmo, assevero*: imperf. ind. m. διϊσχυριζόμην, ου, στο: à διὰ et ἰσχυρίζομαι, item: quod ab ἰσχυρὸς. Th. ἰσχὺς, *robur*.

Διϊχθὰς, perf. inf. pass. à διϊκνέομαι, *pervenio*, quod vide.

Δίκα, ας, ἡ, Doricè pro δίκη, ης, ἡ, *mos, consuetudo*, q. v.

Δικαζίμενοι, *decernere*; præs. inf. act. Ion. pro δικάζειν: et

Δικάζεσθαι, *judicio premi*; præs. inf pass. à

Δικάζω, *jus dico, judico*; item *litigo in jus voco*: f. άσω, p. κα, part præs. act. δικάζων, ουσα, ον: præs. part. pass. δικαζόμενος. Th. δίκη, *jus*, et *fortè* ἄγω, q. v.

Δίκαι', pro δικαία, *justa*: à δίκαιος, q. v.

Δικαία, ας, ἡ, Poët. pro δίκη, ης, ἡ, *justitia*.

Δικαίεσθαι, præs. ind. pass. Dor. pro δικάζεσθαι, *mulctor*: vide δικάζω.

Δικαιοδοσία, ας, ἡ, *jurisdictio*; item *causa idonea*: et

Δικαιοδότης, ου, ὁ, juris dator, *judicius*; à δίκη, *jus*, et δίδωμι, *do*, q. v.

Δικαιόθεν, -θεν, 2. pl. præs. ind. vel imperat. pass. verbi δικαίω, q. vide.

Δικαιοκρισία, ας, ἡ, *justum judicium*; q. d. δικαία κρίσις: à δίκαιος, et κρίνω, *judico*, q. v.

Δικαιοκρίτης, ου, ὁ, *justus judex*; qu. δίκαιος κριτὴς: ab eod.

Δικαιολογέω, -ῶ, f. ήσω, *judicio contendo*; *accuso*: *defendo*: et

Δικαιολογία, ας, ἡ, *causæ suæ defensio*; *allegatio*. Th. λέγω, *colligo*, q. v.

Δικαιόπολις, ιος, ὁ ᾗ, ἰ, *justitium in suis urbibus colens*; Epith. insulæ Pind. à πόλις, *urbs*, et δίκη, *jus*.

Δίκαιος, αία, αῖον, *justus*, α, ον; *æquus, dignus, innocens, probus*: in compar. δικαίτερος, superl. δικαίτατος. Th. δίκη, *jus*, q. v.

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, *justitia, æquitas*; ab eod.

Δικαιόω, -ῶ, *justifico, justum et æquum pronuncio*; *justum censeo*; præs. inf. act. δικαιοῦν, contr. -ουν, part. præs. act. δικαιῶν, -ῶσα, -ῶν, -ουντος, fut. ώσω, pret. ἐδικαίωσα, perf. pass. δεδικαίωμαι, -ωμαι, *justificor, absolvor*; item *mulctor*: præs. inf. pass. δικαιώσθαι, -οῦσθαι, perf. pass. δεδικαίωσο, perf. pass. δεδικαιώμην, a. 1. ind. pass. ἐδικαιώθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. δικαιώθητι, ήτω, a. 1. sub. pass. δικαιωθῶ, ῇς, ῇ, fut. 1. pass. δικαιωθήσομαι, ῃ, σται. Them. δίκη, *jus*, q. vide. Hinc

Δικαίωμα, ατος, τὸ, *justè factum*; *jus*: *privilegium*; *justificatio*: *mandata*, ων, τὰ, *mandata Dei & externis ceremoniis*.

Δικαίως, adv. *justè, meritò, jurè*: à δίκαιος, q. v. Et

Δικαίωσις, εως, ἡ, *justificatio*: ab eod.

Δικάζω, *judicare*; Ion. pro δικάζειν.

Δικανικὸς, ἡ, όν, *forensis, e, judicialis*; item *causidicus*. Th. δίκη, *jus*, q. v.

Δικαρδὸς, ὁ, ἡ, *causidicus*, qui *causas* tractat; à Th. supà adict.

Δικέφαλος, ου, ὁ ᾗ, ὄν, *biceps*; δικέφαλοι, αι, οι, *bicipites*: à δίς, *bis*, et κάρηνον, *caput*, q. v.

Δίκας, acc. pl. à δίκη, ης, ἡ, *jus*, q. v.

Δικάσῃ, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. subact. à δικάζω, *jus dico*, q. v.

Δικαστήλος, ου, ὁ, *judex*, qui *circa jus*; *rex*; à δίκη, et στέλλω, *versor*.

Δικάσσαι, gem. σ, Poët. pro δικάσαι, a. 1. inf. act. sic δικάσσω, 3. sing. f. 1. ind. act. à δικάζω, *judico*. Th. δίκη, *jus*, q. v.

Δικαστήριον, ου, τὸ, *forum judiciale*; *tribunal*; *judicium*: et

Δικαστὴς, οῦ, ὁ, *judex, ultor*: à δικάζω, perf. ind. pass. δεδίκασμαι.

Δικαστικὸς, ὴ, όν, *ad judicium pertinens*; *judiciarius*: ab eod. vo.

ΔΙ'ΚΕΛΛΑ, ας, ἡ, *digo bifidus, bidens, instrumentum rusticum*: q. δίς, et κέλλω, *moveo*, q. v.

Δικέρως, ω, ὁ ᾗ, ὼ, item δίκερος, δικερὼς, δικέρως, δίκερως, δίκερος, et δίκερως, ω, ὁ ᾗ, ὼ, *bicornis*: à δίς, et κέρας, *cornu*, q. v.

Δικέφαλος, ου, ὁ ᾗ, ὄν, *biceps*: à δίς, et κεφαλὴ, *caput*, q. v.

ΔΙ'ΚΗ, ης, ἡ, propriè *jus*, (vide *lex*; et δίκαιος, *fas*:) *justitia*, *Dea*, *causa, judicatio*; *pœna, vindicta*; item *mos juris receptus*: à δείκνυμι, *dare pœnas, causam dicere judicio stare*.

Δίκη, (sub. κατὰ) *more* ; à δείκνυμι, q. v.

Δίκτης, ου, ὁ, *vindicta* : qu. à δείκω.

Δικλίς, ίδος, ἡ, *fores geminæ, valvæ bifores* ; à δίς, *bis*, et κλείω, *claudo* ; vel à κλείς, *clavis*.

Διογραφία, ας, ἡ, *scriptio causarum*. Th. γράφω, *scribo*, et δίκη, *causa*, q. v.

Δίκρανος, ὁ, ἡ ον, *biceps* : cui duo κράνη.

ΔΙΚΤΑΜΝΟΝ, seu δίκταμνον, ου, τὸ, et δίκταμνος, ου, ὁ, *DICTAMNUM, -US*, herba sic dicta ; Angl. DITTANY. A

Δίκτυ, υς, ἡ, mons in Cretâ.

ΔΙΚΤΥΟΝ, ου, τὸ, *rete* : q. à δίκω, *jacio*. Hinc

Δικτυόω, -ῶ, f. ώσω, *irretio*.

Δικτυωτὸς, ὴ, ὸν, *ad formam retis factus, reticulatus* : à δίκτυον, *rete*, q. v.

ΔΙΚΩ, *jacio, dejicio* : δίκειν pro βάλλειν.

Δίλημμα, ατος, τὸ, dilemma, *syllogismus utrinque constringens* : à δίς, et λῆμμα, quod à λαμβάνω, *capio*, q. v.

Διλογέω, -ῶ, f. ήσω, bis *idem dico, ea eadem*, vel *antedicta repeto*.

Δίλογος, ος, ὁ ἡ ὸν, *bilinguis, fallax* : à δίς, et λόγος, *sermo* ; quod à λέγω, *dico* : p. ind. m. λέλογμαι.

Δίλοφος, ος, ὁ ἡ ὸν, vel -ης, -η, -ον, *duplicem cristam habens* : à δίς, et λόφος, q. v.

Διμαχαιρῶται, ων, οἱ, *binis gladiis armati*.

Διμερὴς, ους, ὁ ἡ ὲς, *bipartitus, bisariam* : et

Διμερῶς, adv. *bipartitò* : à δίς, et μέρος, *pars*, quòd à μείρω, *divido*, q. v.

Διμηλόω, f. ώσω, *labra moveo, distorqueo* : à δίς, et μῆλα, *labra*, q. v.

Δίμιτρον, ου, τὸ, *ligamen duplex* : à δίς, et μίτρα, *cinctus*, q. v.

Διμοίρως, adv. Ion. *duabus minis*.

Δίνειν, Dor. et Ion. pro δίνησιν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi δίνω, *moveo*. Th. δίνη, *vortex*, q. v.

Δίνεμαι, *vertere* ; præs. inf. act. Ion. et δινέεσθαι, Æol. pro δινεῖν· à δίνω, *moveo*, ab eod.

Δινεύετ', pro δινεύεσκε, *volutabat se* ; 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐδίνευε· à

Δινεύω, f. εύσω, Æol. pro

Δίνω, *instar verticis circumago, ante, verso* ; *moveo* vel *voluto me, versor* : f. ήσω, p. δέδινημαι· à

ΔΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *vortex, gurges* : δίνῃ, dat. pl. Ion. pro δίναις.

Διπτύχιος, ὰ, ὸν, *volubilis*.

Δίρρης, ιτος, ιν, gen. -ιτος, -ισσης, -ιτος, *verticosus*, ὁ, ἡν. Th. δίνη, *vortex*, q. v.

Δισσίδες, ας, ἡ, *violentus vortex* : quasi δίνη δισσὴ.

Δίσσω, ῶ, ὁ, idem ac δίνη, *turbo, gyrus* ; item *verrigo, terruncium, poculum* : et

Δίνδις, ὰ, ὸν, *verticosus* : et δινώδης, ους, ὁ ἡ ὲς, idem à δίνη, q. v.

Δινέω, ῶ, f. ήσω, et δίνω, f. νῶ, *torno* : ab eod. q. v.

Δινωτὸς, ὴ, ὸν, *rotundus, versatilis, torno factus* : ab eod. verbo.

Διξὸς, ὴ, ὸν, *geminus* : Ion. pro δικρὸς, ὴ, ὸν, idem.

Διὸ, conj. *ideo, propterea, idcirco, proinde, quapropter, quamobrem* : à διὰ ὅ, *propter quod*.

Διογενὴς, ὶος, ὁ ἡ ὲς, *Jove genitus*, seu *ortus* ; *generosus* : voc. ῆ Διογενὲς· à Ζεὺς, gen. Διὸς, *Jupiter*, et γίνομαι, *nascor*, q. v.

Διογένης, ους, ὁ, *DIOGENES* : nom. propr. Philosophi Sinopensis Stoici.

Διόγνητος, ὰ, ὸν ἡ, *Jove generatus, generosus* : à Διὸς, gen. à Ζεὺς, et γνητὸς, per Sync. pro γενητὸς. Th. γίνομαι, *nascor*, q. v.

Διοδεύω, iter facio per, *transeo, commeo* ; imperf. ind. act. διώδευον. f. εύσω. p. διωδευκα. a. 1. ind. act. διώδευσα· à διὰ, et ὁδὸς, *via*, q. v.

Διοδοσία, ας, ἡ, ἐσω, *permeo* ; à διόδος, *transitus*, et πίμπρημι, *transeo* : p. ind. m. πέπρησμαι.

Διόδος, ου, ἡ, *transitus* : à διοδεύω, *transeo*, q. v.

Διόθεν, adv. è loco, *à Jove*. Th. Ζεὺς, gen. Διὸς, *Jupiter*.

Διοιδαίνω, *intumesco, erumpo*.

Διοικέω, ῶ, *sursum habito* ; item activè *ordino, rego, administro* : præs. imperat. act. 2. sing. contr. διοικεῖ, f. ήσω, p. δῴκηκα, 3. sing. præs. ind. pass. contr. διοικεῖται, f. 1. m. διοικήσομαι· à διὰ, et οἰκέω, *domum habeo, habito*. Th. οἶκος, *domus*, q. v.

Διοικῆσαι, ejusd. a. 1. inf. act.

Διοίκησις, εως, ἡ, *administratio, moderatio* : à perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Διοικητὴς, οῦ, ὁ, *negotiorum gestor, dispensator*.

Διομίζω, fut. ίσω, præt. ικα, *diesocio, incolas dispergo, sparsim colloco* : à διὰ, et οἰκίζω, *ædifico*, ab οἶκος, *domus*, q. v.

Διοπίνοντες, acc. pl. præs. part. act. contr. à διοπτέω, q. v.

Διοπτεύω, ῶ, f. ήσω, *vehementi cupiditate ac prope insano incendo*.

Διοίσω, *differam* ; 1. sing. f. 1. ind. act. verbi διαφέρω, *differo* : q. vide.

Διοκλῆς, ῆος, ὁ, *DIOCLEUS* ; accusitat. sing. -ῆα, nom. propr.

Διοκλὴς, εος, ὁ, contract. pro Διοκλέης, *DIOCLES*, nom. propr. acc. sing. Διοκλέα.

Διολισθαίνω, -ήσω, ῶ, f. ήσω, labor per, *effugio*.

Διόλλυμι, ύω, f. διολέσω, *disperdo* ; à διὰ, et ὄλλυμι, q. v.

Διόλου, adv. *omninò, in totum, perpetuò*. Th. ὅλος, q. v.

Διομήδη, ης, ἡ, *Diomedea*, nom. proprium mulieris.

Διομήδης, εος, ὁ, *Diomedes*, nom. propr. viri.

Διόμνυμι, σαι, τμαι, f. 2. m. διώμοσμαι· vel διόμνυμαι, f. ομούμαι, *dejero, juro* : à διὰ, et ὄμνυμι, *juro*, f. ὀμόσω, p. ὄμωκα. Att. ὀμώμοκα.

Δίον, ες δία, pro δῖον, ες δῖα, ι. et 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi δίω, f. σω, *expello, timeo* : pro ἔδιωσα, quod vide.

Δῖον, acc. sing. à δῖος, δία, δῖον, *divus, a, um*. Th. Ζεὺς, *Jupiter* ; gen. Διὸς, q. v.

Διονύσια, ων, τὰ, *Bacchanalia, sacra Bacchica* : et

Διονύσιον, ου, τὸ, *ædes* vel *templum Bacchi* : à Διόνυσος, *Bacchus*, q. v.

Διονύσιος, ου, ὁ, *Dionysius* : nomen viri.

ΔΙΟ'ΝΥΣΟΣ, ου, ὁ, *Dionysius, Bacchus* : quia quum nasceretur, femur Διὸς ἔνυξεν.

Διόπερ, conj. *quapropter, quare, proinde, idcirco, quocirca* ; à διὰ, *propter*, et ὅπερ, *quod*.

Διοπετὴς, ὲος, ὁ ἡ ὲς, *à Jove delapsus, de cœlo descendens* ; (et τὸ διοπετὲς, *cœlitùs delapsum*, sc. ἄγαλμα, *simulacrum Dianæ à cœlo delapsum* :) à Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*, et πίπτω, *cado*, q. v.

Διοπτεύω, f. εύσω, et διόπτομαι, f. 1. m. ψομαι, *inspicio, curo, speculor* : *pervideo, perspicio*. Th. ὄπτομαι, *video*, q. v.

Διόπτρα, ας, ἡ, instrumentum geometricum quo ex intervallo turris vel istiusmodi altitudo explorator. Ab eodem Th.

Διοράω, ῶ, f. άσω, *perspicio*. Th. ὁράω, *video* ; f. όσω, p. ὦπα, Att. ἑώρακα.

Διορθοῦμαι, præs. med. vel pass. et

Διορθόω, ῶ, *corrigo, emendo* : f. ώσω, p. διώρθωκα, perf. ind. pass. διώρθωμαι, σαι. Th. ὀρθὸς, *rectus*, q. v.

Διορθὼν, ejusd. part. præs. act, contr.

Διόρθωσις, εως, ἡ, *emendatio, correctio* : et

Διορθωτὴς, οῦ, ὁ, *corrector* : acc. pl. διορθωτὰς· à perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Διορίζω, fut. ίσω, præt. ικα, *determino, distinguo, definio, constituo*. Th. ὅρος, *terminus*, q. v.

Διόρισμα, ατος, τὸ, et

Διορισμὸς, οῦ, ὁ, *distinctio, definitio* : à perf. ind. pass. verbi διορίζω.

Διορυγὴν, vide in διώρυχα.

Διορυγὴς, ῆος, ἡ, *fossa, perfossio* : et

Διόρυγματος, τὸ, *fovea, fossa* : secnon.

Διορυγὼν, a. 2. ind. pass. à

Διορύσσω, Att. ττω, *perfodio* : fut. διορύξω, præt. διώρυχα. a. 1. ind. act. διόρυξα, a. 2. ind. act. διώρυγον, perf. ind. pass. διώρυγμαι, a. 2. ind. pass. διορύγην, ης, η, a. 2. inf. pass. διορυγῆναι. Th. ὀρύσσω, *fodio*, q. v.

Διὸς, *Jovis*, gen. sing. à Ζεὺς, *Jupiter* ; dat. Διΐ, acc. Δία. Sed

Δῖος, ία, ῖον, pro δῖος, *Jove*

unalus, DIVUS, divinus ; excellens, præstantissimus : à gen. Διός, quod vide.

Διόδοτος, ου, ὁ ᾗ ὁ, à *Jove datus :* à Διΐ, *do*, et Ζεύς, gen. sing. Διός, *Jupiter.*

Διοσημία, -ίας, ας, ἡ, *signum in cælo*, à Jove datum : à Διός, et σημεῖον, q. v.

Διὸς Κλεινόου, proverbium in eos qui *eadem semper* dicunt et faciunt. Hesych.

Διόσκωροι, vel -κοροι, ων, οἱ, *Jovis, filii*, Castor sc. et Pollux ; reges : à Διός, *Jovis ;* quod à Ζεύς, et κόρος, pro κόρος, *juvenculus.* Th. κορίον, *vervex*, q. v.

Διοσπόροι, ων, οἱ, bis decies mille, *viginti millia.*

Διότι, *quoniam*, et interrogativè, *quamobrem ?* conjunct. à διὰ, *propter*, ὅς, et τις, q. v.

Διοτρεφέσσι, dat. pl. Ion. et διοτρεφείς, gen. sing. à

Διοτρεφὴς, ὁος, ὁ ᾗ ὁ, *à Jove nutritus, Jovis alumnus :* Epith. regum apud Hom. item nom. propr. à Διός, *Jovis*, quod à Ζεύς, et τρέφω, *alo :* f. ψω, p. τέτροφα.

Διουρητικὸς, ἡ, ὀν, *urinam ciendi vim habens :* à διουρέω, ῶ, f. ήσω, *permeio.* Th. οὖρον, *urina*, q. v.

Διπάλαιος, α, ὁ ᾗ ὁ, *duorum palmorum, bipalmis :* à δίς, *bis*, et παλαιστὴ, *palmus*, q. v.

Διπηχυαῖος, αία, αῖον, et διπήχυς, εος, ὁ ᾗ ὁ, *bicubitalis :* à δίς, et πῆχυς, *cubitus*, q. v.

Διπλάζω, f. άσω, p. ασα, *geminus sum ; duplico :* à διπλόος, *duplex*, quod vide.

Δίπλαξ, (*DUPLEX,*) ακος, ὁ ᾗ ὁ, *duas crustas habens ;* ἡ, *duplicata vestis :* à δίς, et πλάξ, *crusta*, vel à διπλάζω, *duplico.* Th. διπλόος, *duplus*, q. v.

Διπλασιάζω, f. άσω, *duplico, geminо, itero :* hinc

Διπλασιασμὸς, ὁ, ὁ, *duplicatio :* à

Διπλάσιος, ία, ιον, et διπλασίων, ονος, ὁ ᾗ ὁ, *duplo major*, item *duplex :* ab eod.

Διπλῇ, adv. *duplicitèr :* à διπλόος, quod vide.

Διπλήσιος, Ion. pro διπλάσιος, quod vide.

Διπλοῖ, ίδος, ἡ, *læna duplicata ;* item *tunica, pallium, chlamys :* à

ΔΙΠΛΟ'ΟΣ, η, ὁ, *DUPLUS, duplex :* in f. et n. g. διπλῆ, -ῆ, διπλοῦν, -ῦν.

Διπλόπτιον, *duplo magis :* adv.

Διπλόω, ῶ, *duplico :* f. ωσω, a. 1. imperat. act. διπλώσατον, άτω, et in 2. pl. διπλώσατε, p. διπλώκα, præt. ind. pass. διπλώμαι. Th. διπλόος, ος, quod vide.

Δίπλωμα, ατος, τὸ, *DIPLOMA*, literæ principum, vulgò *patentes ;* item *vas duplex :* ab eod.

Δίπους, οδος, ὁ ᾗ ὁ, *BIPES :* à δίς, et πούς, quod vide.

* Διπρόσωπος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *biceps, bifrons.*

Δίπτυξ, υχος, ὁ ᾗ ὁ, *duplex :* et

Δίπτυχος, adv. *duplicitèr :* item.

Δίπτυχος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *duplex, geminus :* à δίς, *bis*, et πτύξ, *plica*, quod à πτύσσω, *plico.*

Δίρκα, ας, ἡ, Dor. pro δίρκη, ης, ἡ, *fons.*

ΔΙΡΚΑΙ'Α, vel ιρκαία, ας, ἡ, herbæ nomen.

ΔΙΣ, adv. *BIS*, per Sync. pro δυάκις, à δύο in compos. plerumque retinet σ, seq. vocali vel diphth. sequente autem consonante, interdum retinet, interdum amittit. Ἅπαξ ᾗ δίς, *semel atque iterum.* Nehem. xiii. 20. 1 Thess. ii. 18.

Διὶ, *Jupiter :* inus. nom. pro quo Ζεύς, gen. Διός, &c. Est et αἴρ, à διὰ, quia omnia transit.

Δίσδαμα, Dor. pro δίζαμαι, q. v.

Δίσκινος, ου, ὁ, *qui duas habet uxores :* à δίς, et σκινὴ, *cubile*, q. v.

Δισκὺς, ὑος, ὁ, *cometa* quidam, à disci figurâ.

Δισκύω, ῶ, f. ύσω, et

Δισκέω, ῶ, f. ήσω, *disco ludo, discum jacio.* Th. δίσκος, *discus*, q. v.

Δισκήσιος, Æol. pro δισκήσας, *discum jaculatus ;* ejusd. a. 1. part. act.

Δισκοβολία, ας, ἡ, *disci jactus :* et

Δισκοβόλησις, ου, ἡ, *disci jaculator :* à δίσκος, et βολὴ, seu βόλος, quod ab antiquo βάλλω, *jacio, mansare, dicitur.*

ΔΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, *DISCUS*, orbis ferreus, plumbeus, saxeus, aut ligneus, quem exercendi corporis ergo jaculari solebant Græci, (apud quos frequens hujusmodi lusus :) item *orbis Solis ;* numeratur etiam inter vasa in quibus cibaria apponuntur. Hinc Angl. DISH, q. à δίσκω, *jacio*, q. v.

Δίσκωρ, *terminus ;* qui disci jactu petitur. A δίσκος, et Ionico ὄρος, pro ὅρος, *terminus.*

Δισσαὶ, *duæ :* nom. pl. f. g. à

Δισσὸς, ὴ, ὸν, (Att. διττὸς, et Ion. δίζητος,) *duplex, geminus.* Th. δίς, *bis*, quod vide.

Δισσυμβὸς, ὁ, ὁ, *dubitatio, ambiguitas :* à

ΔΙΣΤΑ'ΖΩ, *dubito :* f. άσω, vel άξω, p. δεδίσταχα, vel ἤκα· q. à δίς, et στάω, q. v.

Δισταστικὸς, ἡ, ὸν, *dubitativus :* ab eod.

Δίστασις, εως, ἡ, *dubitatio :* à διστάζω, quod vide.

Δίστεγος, ὁ ᾗ ὁ, -γον, ου, τὸ, *duplex tectum habens :* à δὶ, pro δὶς, et στέγος, *tectum*, q. v.

Δίστιχος, et δίστιχος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *duos ordines habens :* duobus versibus constans : à δίς, et στίχος, seu στοῖχος, *ordo, versus :* quod a στίχω, *vado.*

Δίστομος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *geminum os habens ; ancipe, utrinque acutum :* à δὶ, pro δὶς, et στόμα, ος, q. v.

Διστχίλιοι, αι, α, bis mille ; *duo millia :* à δὶ ; et χίλιοι.

Δίστυλος, ου, ὁ ᾗ ὁ, (τάλαντος,) *duorum talentorum pondo.*

Δίστὺς, ὑος, ἡ, ὐν, *duplex ;* Att. pro διστὸς. Th. δὶς, *bis*, quod vide.

Δίσυλος, ου, ὁ ᾗ ὁ, vel -ος, -ου, -ον, *duplicem gibbum habens*, epith. camelorum ; à δὶς, et τύλος, *callum*, quod vide.

Διϋλίζω, *defæco, percolo, per colum transfundo ;* à διὰ, et ὑλίζω, *defæco :* f. διυλίσω, p. -ύλικα. Th. ὕλη, *materia, faces*, q. v.

Διυφαίνω, f. ανῶ, p. διΐφασμαι, *intertexto, pertexto.*

Διφάσιος, α, ον, *bifarius*, geminus, *duplex.* Th. δὶς, *bis*, q. v.

ΔΙΦΑ'Ω, ῶ, f. άσω, *quæro*, vestigo : q. διω ἀφῶ. *persequor tactu.*

ΔΙΦΘΕ'ΡΑ, ας, ἡ, *pellis, exuvium ; vestis corjacea, membrana* in quâ scribitur : q. à δίφω, *excorio*, q. v.

Διφθόγγος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *DIPHTHONGUS, duplicem sonum habens :* à δὶς, et φθόγγος, *sonus :* q. à ξυγγάνω, *sono*, q. v.

Δίφρελλος, ου, ὁ, *sella.* Th. δίφρος, quod vide.

Διφρὴς, ῆδος, ἡ, idem quod δίφρος.

Διφρηλασία, ας, ἡ, currûs agitatio, *aurigatio :* et

Διφρηλάτης, ου, ὁ, *currûs agitator, auriga :* à δίφρος, et ἐλαύνω, *agito.*

ΔΙ'ΦΡΟΣ, ου, ὁ, gen. ου, et Ion. δίφρου, *locus in curru in quo parabatur* et *auriga sedebant :* fudè dictus q. διΐφορος. Synec. verbi *currus, biga, sella :* m. pl. οἱ δίφροι, et n. τὰ δίφρα, præsertim apud Poët.

Διφροφορεία, ῶ, f. ήσω, *curru veho :* à δίφρος, *currus*, et φέρω, *fero*, quod vide.

Δίφυὴς, ἐος, ὁ ᾗ ὁ, *duas habens naturas :* à δὶς, et φυὴ, *natura*, à φύω, *nascor*, quod vide.

Διφῶσα, *inquirens :* præs. part. act. f. g. contr. à διφάω, q. v.

Δίχ', pro δίχα, *bifariam, divisim*, item *sine, absque* cum. gen. q. d. *seorsim ab.* Th. δὶς, *bis*, q. v.

Διχάζω, et διχάω, *in duo divido, separo :* f. άσω, a. 1. inf. act. διχάσσαι, perf. δεδίχακα· à δίχα, quod ab eod.

Διχὰ, Poët. adv. idem quod δίχα, *divisim, duplicitèr*, ab eod.

Διχόδικας, acc. pl. f. g. à

Διχόδικος, ου, ὁ ᾗ ὁ, vel -ος, -α, -ον, id. qu. διφυὴς, *duplex*, q. v.

Διχόθεν, ὁ ᾗ ὁ, *ex duobus*, item, *ex duabus partibus :* à δίχα. Th. δὶς, *bis*, q. v.

Διχοκρασία, ας, ἡ, et

Διχόκρασις, εως, ἡ, (Poët.) *Luna plena* et *Solis adversa :* et

Διχομηνὶς, ίδος, ἡ, (id. qu. διχόμηνος, ου, ὁ ᾗ ἡ,) *in duas partes mensem secans ; Luna semiplena.* A δίχα, et μὴν, q. v.

Διχοστασία, ας, ἡ, *dissentio, seditio, secessio*; in dat. διχοστασίῃ Ion à δίχα, *divisim*, quod à δίς, et στατός. Th. στημι, sto. q. v.

Διχοστατέω, ῶ, *in duas partes secedo, disisco, separo*: f. ήσω, p. διδιχοστάτηκα, a. 1. ind. act. ιδιχοστάτησα. A δίχα, *dupliciter*, à δίς, quod à δύο, et στάσις, *secessio*: p. ind. m. τέστακα.

Διχοτόμημα, ατος, τὸ, *dimidia portio*; *particula, frustum*; et

Διχοτομία, ας, ἡ, *divisio in duas partes, bipartita sectio*; à διχοτομέω, q. v.

Διχῶς, *dupliciter*: adv. à δίς, *bis*, q. v.

ΔΙΨΑ, ης, ἡ, *sitis, vehemens desiderium* undè

Διψαλέος, ἡ, ἑον, *sitibundus, siticulosus*; et

Διψάς, άδος, ἡ, *DIPSAS*, q. d. *siticulosa* (*viperæ* genus *veneno celeritè necantis*; *præstat*) *causon, melanuri genus herbæ*; item adj. *siticulosus, bibula, aridus*.

Διψάω, ῶ, ήσω, *sitio*; et Metaphor. *vehementèr expeto*: [* τὸν θεὸν, Ps. xlii. 2. πρὸς τὸν Θεὸν, Ps. lxiii. 1. Θάτε, Exod. xvii. 3.] p. διδίψηκα, a. 1. ind. act. ιδίψησα. Th. δίψα, *sitis*, q. v.

Διψᾷ, Dor. pro διψᾷς, *sitis*; 3. sing. præs. ind. act. διψᾷς pro διψᾷς, *sitis*; 2. sing. præs. ind. act. Att. vel Dor. sic διψᾷν, pro διψᾷς, præs. inf. act. à διψάω, *sitio*. Th. δίψα, *sitis*, q. v.

Διψάων, 3. sing. a. 1. sub. act. à διψάω, *sitio*, q. v.

Δίψιος, ὁ, ἡ, ον, ὁ, ἡ, *siticulosus*; Att. in f. g. διψᾶν. A δίψα, *sitis*, q. v.

Δίψος, εος, τὸ, idem quod δίψα, q. v.

Δίψυχος, ὁ, ἡ, ον, *animo duplex*, (hypocrita) τὸν *habens duvium*: à δίς, et ψυχή, *anima*, q. v.

Διψῶντες, præs. part. act. contr. pl. num. à διψάω, *sitio*, q. v.

Δίω, f. σω, p. κα, *expello, abigo*: item *timeo*; *celeriter curro*.

Δίωλος, ἐτ διώλυμι, ὁ, τὸ, *duo obeli*; à δίς, et ὀβολός, q. v.

Διωγμὸς, ὁ, *persecutio, vexatio*; à διώκω, *persequor*, q. v.

Διώκουσι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διώκω, quod vide.

Διώλυμι, -ῦσι, ἐτ διώλυσθαι, ῦσθαι, præs. inf. act. ἐτ med. *dispellere, propulsare*. Th. ὄλλυμι, *pello*, q. v.

Δίωμα ὕμνῳ ἄξιστε, *celebrare virtutes*, id est *laude persequi*.

Δίωσον, ἐτ διώξαντα, *insequi*: præs. inf. act. Ion. pro διώκειν, verbi διώκω, quod vide.

Δίωσσι, Dor. pro διώκουσι, præs. inf. act. *insectari*: à διώκω, q. v.

Διώκτης, ου, ὁ, *persecutio*; et

Διώκτης, ου, ὁ, *persecutor*; item

Διωκτὶς, ίδος, ἡ, *persequax*: à ΔΙΩΚΩ, *expello*; *persequor, inquor*; *connector*, *percutio, ferio*: item *fugo*: imperf. ind. act. ιδίωκτις, ις, f. δίωξις, ἡ, διδίωχα, p. 1. ind. act. ιδίωξα, a. 1. act. imperat. δίωξον, ατω, a. 1. sub. act. διώξω, ῃς, et in 2. pl. διώξητε, præs. ind. pass. διώκομαι, *persecutions premor*; præt. ind. pass. διδίωγμαι, a. 1. ind. pass. ιδιώχθην, f. 1. pass. διωχθήσομαι, *fortè* à δίς, *bis*, *celeriter expetio*.

ΔΙΩΛΥΓΙΟΣ, ου, ὁ ᾗ, *magnus, vehemens, latè se extendens*.

Δίων, ονος, *Dion*; cujus nomine in exemplis allegandis utuntur Philosophi aut nomine Titii jurisconsulti.

Διώνα, Dor. pro Διώνη, ης, ἡ, nomen Idoli Ethnici: q. d. Διὸς *uxor*, *Jovis regina*, Dea matris, et mater Veneris.

Διωνομασμένος, η, perf. part. pass. à διονομάζω, f. άσω, *denominâsti*. Th. ὄνομα, *nomen*, q. v.

Διώνυσος, υ, ὁ, *Bacchus*; quia cum nasceretur, femur Διὸς ἔτυχε, pro Διώνυσος, metri gratiâ συ, et ο mutato in ω.

Διωξιππος, υ, ὁ, *equorum agitator, equester*: à διώκω, et ἵππος, *equus*, q. v.

Δίωξις, εως, ἡ, *persecutio*: à διώκω, *persequor*, q. v.

Διωρία, ας, ἡ, *dilatio, intervallum*. Th. ὅρος, *terminus*, q. v.

Διώρισα, ας, ε, α. 1. ind. act. διωρίσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. à διορίζω, *definio*. Th. ὅρος, *terminus*, q. v.

Διωρυχεῖον, seu διωρυχεῶν, ῶνος, τὸ, *duplici tecto et concameratione*; à δίς, *bis*, et ὀρύσσω, *tego*, q. v.

Διώρυχος, vel διωρύχος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *duplex tectum* vel *duo culmina habens* ab eod.

Διώρυξ, -υχος, vel -υγος, ἡ, *fossa*; *cuniculus*: à διορύσσω, *perfodio*, q. vide.

Διώρυχα, *perfodit*; 3. sing. perf. ind. act. ejusd. verbi.

Διώσιμος, α. 1. part. m. verbi διωθέω, vel διωθῶ, f. -ώσω, -ώσω, *dispello*. Th. ὠθέω, vel ὦθω, *pello*, *trudo*, q. v.

Διωστὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum chirurg. quo aliquid ex vulnere διωθεῖται, i. e. *detruditur*: item *vectis*.

Δμῆθεν, *domiti fuerunt*: 3. pl. a. 1. ind. pass. Dor. et Bœot. pro ἐδμήθησαν, undè Bœot. ἴδμηθεν, et δμῆσεν, Dor. δμᾶσεν: à

Δμάω, f. δμήσω, p. δέδμημα, per Sync. pro δαμάω; *DOMO*, q. v.

Δμηθῆτα, *domita*; a. 1. part. pass. f. g. à δμάω; seu δίμα, pro δαμάω, *domo*; præt. ind. pass. δέδμημαι, σαι, ται, a. 2. ind. pass. ἐδμήθην, part. δμηθεὶς, εῖσα, έν. Sed a. 2. part. pass. δμητὸς. Th. δαμάω, *domo*, quod adeas.

Δμηθήτω, *dometur*: 3. sing. a. 1. imperat. pass. à δμάω, vel δίμα, pro δαμάω, *domo*. Vide διδμήτα.

Δμῆσις, εως, ἡ, *domitio*.

Δμήτειρα, ας, ἡ, *domitrix*; et

Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, *domitor*; (Poët. pro δαμαστὴς, ὁ, ἡ) à δαμάω, *domo*, q. v.

Δμητὸς, ἡ, ὸν, *domitus*; ab eod.

Δμῶας, *servos*: acc. pl. à δμὼς, quod vide.

Δμωὰς, *famulas*: acc. pl. et in dat. pl. δμωῆσι. à

Δμωὴ, ῆς, ἡ, *serva, ancilla*; et

Δμωὶς, ίδος, idem; sed

Δμωὸς, ὁ, ἡ, ὸν, ὁ, *servus*: omnia à δαμάω, *domo*: q. servitute domiti.

Δμώων, et δμώοιν, Ion. dat. pl. à præced.

ΔΝΟΠΑΛΙΖΩ, f. ίσω, *agito* et *percutio*, vel *excutio, manibus*: qu. δινῶ, seu δίνω παλάμαις.

Δνοφερῶν, dat. pl. Ion. f. g. à

Δνοφερὸς, ὰ, ὸν, *obscurus, caliginosus, tenebrosus*: et

Δνοφόεις, ὁσσα, ὸν, *idem*: à

ΔΝΟΦΟΣ, ου, ὁ, *tenebræ, caligo*: idem quod γνόφος, ejusdemque formationis, à νέφος, undè νόφος et (accessione δ,) δνόφος.

Δοάσσατο, secundum quosdam pro δοάσατο, detracto σ, et geminato σ, est que 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. à δοάζω, *dubito, consulo*; secundum alios, pro ἐδοάσατο, ξ cum aug. exempto, et Æol. σ, gem. à δοξάζω, *existimo*.

Δόγμα, ατος, τὸ, *edictum*: *placitum, DOGMA*: δόγματα, ων, τὰ, *ritus, instituta, traditiones*: à δοκέω, *censeo*, q. v.

Δογματίζω, *dogma aliquid introduco, dogmata trado*; *ritibus uneros consulto, censeo*: f. ίσω, p. δεδογμάτικα.

Δογματίζομαι, pass. *ritibus oneror*: ab eod.

Δογματικὸς, ὴ, ὸν, *DOGMATICUS, qui certa dogmata in aliqud scientiâ persequitur*.

ΔΟΎΡΑ, ας, ἡ, *potio*, seu *quoddam jusculum*.

Δοδὶς, ίδος, ἡ, *datus, a, um*: a. 1. part. pass. à δίδωμι, *do*; a. 1. opt. pass. δοδείην.

Δοδῆναι, *datum esse*; a. 1. inf. pass. δοδήσομαι, f. 1. pass. ab eod.

ΔΟΘΙΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *furunculus*, tumor in carnosis corporis partibus.

Δοιὼ, n. g. nom. pl. Poët. et δοιαὶ, f. g. pro δύο, *duo*.

Δοιάζω, f. άσω, *dubito*; *consulto*.

ΔΟΙΑΓΊΣ, ίδος, ὁ, *pistillum mortarii*, cochlear *quo contusa eximuntur*.

Δοῖεν, *darent*; pro δοίησαν, Bœot. et Æol. 3. pl. a. 2. opt. act. à δίδωμι. verbi δίδομαι, *do*, q. v.

Δοίη, *daret*; ejusd. 3. sing. a. 2. opt. act.

Δοιὴ, ῆς, ἡ, *dubium*. Th. δύο, *duo*, q. v.

Δοιοὶ, pl. et δοιὼ, dual. Poët. pro δύο, *duo*, in dat. pl. δοιοῖσιν, *duobus*.

ΔΟΚΑ'ΖΩ, *observo, expecto, arbitror*: f. άσω, p. δεδόξακα.

Δοκασσῖς, Æol. pro δοκίσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. à δοκέω, f. ήσω, *arbitror*.

Δοκάω, f. ήσω, p. -ηκα, idem ac δοκέω, q. v.

Δοκῶ, *videtur, placet, volo* ; impersonal. δόκει, præs. imperat. à δοκέω, q. v.

Δοκῶς, δοκᾶς, 2. et 3. sing. præs. ind. act. contractè, verbi δοκέω, quod vide.

Δοκύω, f. ύσω, idem quod δοκάζω. Item *insidior*.

Δοκύων, *insidiatus, expectatus* ; ejusd. præs. part. act. A.

ΔΟΚΕ'Ω, ῶ, (qu. ideam habeo ;) *video ; censeo, existimo ; probo ; in aliquâ existimatione sum, laudor* : imperf. ind. act. ἐδόκεον, ων, f. δόξα, (ab obsol. δόκω.) rarò δοκέτω, p. δέδοχα, et δεδόκημαι, quæ sunt inus. a. 1. ind. act. ἔδοξα, a. 1. sub. act. δόξω, ῃς, ῃ, perf. ind. pass. δέδεγμαι· δοκέον, ὤν, præs. part. act. n. g. κατὰ τὸ δοκοῦν, *prout ipsis videbatur* : οἱ δοκοῦντες, *qui censentur* ; item, *qui sunt in aliquâ existimatione* : hinc et compos.

Δοκρεῖ, pro δόκει, ap. Hermipp. comicum.

Δόκησις, εως, ἡ, *opinio ; suspicio ; expectatio* : à δοκέω, q. v.

Δοκιμάζω, *probo, exploro, existimo, examino* : f. άσω, p. δεδοκίμακα, perf. ind. pass. δεδοκίμασμαι, et in 3 pl. præs. imperat. pass. δοκιμαζέσθωσαν, à δόκιμος. Th. δοκέω, quod vide.

Δοκιμασία, ας, ἡ, *probatio, exploratio, experimentum* : à δοκιμάζω, *probo*.

Δοκιμαστὴς, οῦ, ὁ, *approbator, destinator, censor* : ab eod.

Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, *experientia, documentum* ; et

Δοκίμιον, υ, τὸ, *exploratio* : item

Δόκιμος, ος, ὁ ἡ, *probus, probatus, acceptus* : à δοκέω, q. v.

Δοκὶς, ίδος, ἡ, *trabecula* ; *trabs*, à

ΔΟΚΟ'Σ, ὁ, ἡ, *trabs, tignum* : qu. à δέχεσθαι, quia accipitur à finibus quibus immittitur ; et pro *hasta* vel *lancea* : at

Δόκος, ου, ὁ, Poët. idem ac δόκιμος, et ab eod.

Δοκὸς, f. ώσω, *contigno* : a δοκὸς, *tignum*, q. v.

Δοκωσις, ἰως, ἡ, *contignatio* : Eccles. x. 18. malè δοκωσις.

Δολαρὸς, ὰ, ὸν, idem quod δολιος, *dolosus*. Th. δόλος, *fraus*, q. v.

Δολαρῶς, adv. *dolosè* : ab eod.

Δολίοισι, dat. pl. Ion. f. g. à Δόλιος, ία, ιον, *dolosus* : in acc. sing. f. g. Ion. δολίην. Th. δόλος, *dolus*, q. v.

Δολιοτὴς, ητος, ἡ, *fraus, dolus*.

Δολιόω, ῶ, *dolo utor, decipio* : f. ώσω, p. δεδολίωκα· ἐδολιοῦμεν, pro ἐδολοῦμεν, 3. pl. imperf. ind. act. Bœot. à δόλιος, quod à δόλος, *dolus*.

Δολιχ', pro δολιχὸν, *longa* : acc. pl. n. g. à δολιχὸς, *longus*, q. v.

Δολιχεγκατος, ος, ὁ ἡ, *qui longis remis utitur* : à δολιχὸς, *longus*, et ἐρετὴς, *remus*, quod ab ἐρέσσω, *remigo*, q. v.

Δολιχόδειρος, seu δολιχοδείρειος, (metri gratiâ inserto υ,) υ, ὁ ἡ, *collum longum habens* : à δολιχὸς, *longus*, et δειρὴ, *cervix collum*, q. v.

ΔΟΛΙΧΟ'Σ, ὴ, ὸν, *longus, prolixus ; multus*. Substantivè sumitur pro *curriculi spatio* 12 aut 24 *stadiorum* ; in quâ signif. etiam δολιχὸς, ου, ὁ, retracto accentu, invenitur.

Δολιχόσκιος, ος, ὁ ἡ, *longam faciens umbram*, itaque *longus* : à δολιχὸς, εὐσκία, *umbra*, q. v.

Δολίως, adv. *dolosè*.

Δολλὸς, ἰωσα, ἰον, *dolosus* ; *dolosè factus* : à δόλος, q. v.

Δολομάχανος, ου, ὁ, *dolorum machinator* : Poët. Dor. pro δολομήχανος· à δόλος, *dolus*, et μηχανὴ, *machina*, q. v.

Δολομᾶτα, voc. sing. à

Δολομάτης, ου, ὁ, *vafer, dolosus* : quod et

Δολοματὴς, ῆος, ὁ ἡ, idem : à δόλος, *dolus*, et μᾶτις, *consilium*, q. v.

Δολόμισσιν, dat. pl. Ion. et Poët. à Δόλοψ, nom. propr.

Δολόμιον, ου, ὁ, *Dolopion* : nom. propr.

Δολοπλοκία, ας, ἡ, *dolus* : à δόλος, *dolus*, et πλέκω, *necto* : p. ind. m. πέπλεγμαι.

Δολοπλόκος, ου, ὁ ἡ, *dolos nectens, versutus, dolosus* : ab iisd. q. v.

Δολοραφὴς, ίος, ὁ ἡ, *ex dolis consutus* ; *dolorus* : à δόλος, *dolus*, et ῥάπτω, *suo*, q. v.

Δολοραφία, (et Ion. ίη,) ας, ἡ, *vafrities* : ab iisd.

ΔΟ'ΛΟΣ, υ, ὁ. *DOLUS, fraus*.

Δολόεντας, nom. pl. part. præs. act. contr. à δολάω, quod vide : δολᾶν. præs. inf. act. contr. ab eod.

Δολοφρονέω, ῶ, *fraudes cogito* : f. ήσω· à δόλος, et φρονέω, *cogito*, quod à φρὴν, *mens*.

Δόλοψ, οπὸς, ὁ, *speculator, explorator, insidiator* : à δόλος, et ὄψις, quòd astuto vultu : vel quia Δόλοπες, *Thessaliæ incolæ fraudulenti*.

Δολὼν, ῶ, *falsò* vel *dolosè age, dolis capio, decipio ; adultero, depravo* : f. ώσω, p. δεδόλωκα. Th. δόλος, *dolus*, q. v.

Δόλῳ, dat. sing. δόλος, acc. pl. à δόλος, υ, ὁ, *dolus*, q. v.

Δολωδὴς, ἐντος, a. 1. part. pass. à δολὼν, *dolos machinor, circumvenio* : aq eod.

Δόλων, ωνος, ὁ, *sica, gladiolus*, seu *pugio* occultus quo dolosè aliquem petimus : item *minimum in navi velum*. Th. δόλος, *dolus* : est et

Δόλων, ωνος, ὁ, nom. propr. *DOLON*. Eumedis filius apud Hom. ab eod.

Δολῶν, *decipiens* ; part. præs. act. contr. à δολάω, q. v.

Δόλωσις, εως, ἡ, *fraus, deceptio*. Th. δόλος, *dolus*, q. v.

Δόμα, ατος, τὸ, *donum*, quocunque modo datum : δῶρον verò *donum* gratuitum. Th. δίδωμι, *do* : p. ind. pass. δέδομαι.

Δόμαι, Ion. et δόμεναι, Dor. et Æol. pro δοῦναι, a. 2. inf. act. verbi δίδωμι, *do* : f. δώσω, a. 2. ind. act. ἔδων.

Δομέω, ῶ, f. ήσω, p. ημαι, *ædifico* : à Δόμος, ου, ἡ, *ædificium, murus, structura corporis*. Th. δέμω, *struo*, q. v.

Δόμος, ου, ὁ, *dominus* ; δόμνα, ης, ἡ, *domina*, id est, *dominus*. Posteriores Græci à Latinis sumpserunt.

Δόμος, ου, ὁ, *DOMUS*, gen. pl. δόμων· δομόνδε, adv. *domum versus*. Th. δέμω, *ædifico* ; p. ind. m. δέδμαι.

Δονδαίνω, *commota, concitata* ; Dor. pro δονέω, a. 1. part. pass. f. g. à δονέω, qu. vide.

Δονακοειδὴς, ὲος, ὁ, *arundineus* : à δόναξ, *arundo*, q. v. Hinc

Δονακέα, acc. sing. Ion. pro -έα.

Δονακοτρόφος, ου, ὁ ἡ, *arundinifer* : à δόναξ, *arundo*, et τρέφω, *alo* ; p. ind. m. τέτροφα.

ΔΟ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, *arundo, sagitta*, utpote ex arundine, ut Lat. arundo pro telo ; itemque *calamus scriptorius* ; q. à δονέω, *agito*, quod facilè à ventis agitetur.

Δονέω, f. ήσω, idem quod

ΔΟΝΕ'Ω, ῶ, *agito* ; f. ήσω, præs. part. act. f. g. -έουσα.

Δόνημα, ατος, τὸ, *motus* ; (pass. signif.) et

Δόνησις, εως, ἡ, *agitatio* ; à perf. ind. pass. verbi δονέω, q. v.

Δόντες, nom. pl. a. 2. part. act. à δύω, gen. δύντος, verbi δίδωμι, *do* ; a. 2. ind. act. ἔδων.

Δόξα, ης, ἡ, *opinio, fama* : in Novo Testamento *gloria*.

Δόξαι, ῶν, αἱ, *dignitates* : à δοκέω, *in existimatione sum*, q. v.

Δοξάζω, *laudo ; existimo ; suspicor ; glorifico* : imperf. ind. act. ἐδόξαζον, f. άσω, a. 1. ind. act. ἐδόξασα, *ad gloriam evexi* ; δόξασον, ατω, a. 1. imperat. act. δοξάσατε, ῃς, ῃ, a. 1. sub. act. δοξάσω, a. 1. inf. act. δοξάσαι, perf. ind. act. δεδόξασμαι, *glorificor* ; præs. ind. pass. δεδόξασμαι, perf. ind. pass. δεδοξάσθαι, a. 1. ind. pass. δοξασθῆς, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. à δόξα, cujus Th. δοκέω.

Δοξασθῶσι, 3. plur. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Δόξασμα, ατος, τὸ, *quod faciendum videtur* ; ab eod.

Δοξαστὸς, -ὴ, ὸν, *opinabilis* ; ab eod.

Δόξατε, 2. pl. a. 1. sub. act. à δοκέω, quod vide.

Δοξαῖος, ὴ, ὸν, *gloriosus* ; à δόξα, *gloria*, q. v.

Δόξῃ, εως, ἡ, *visio* ; à δοκέω, *video*, q. v.

Δοξολογία, ῶ, f. ήσω, *laudibus celebro* : et

Δοξολογία, ας, ἡ, *collaudatio, celebratio*, quæ fit recensendis iis quæ ad gloriam alicujus pertinent. Angl. DOXOLOGY : à δόξα, *gloria*, et λέγω, quod à λέγω, *dico*, q. v.

Δοξῶσίν, præs. inf. pro δοκεῖν, vi-

δῳρί, haberi; verbi δοξῖν, f. ὁσω, a. 1. ind. pass. ἐδοξάσθην.

Δόξω, *videbor*; f. 1. act. ἔδοξα, a. 1. ind. act. verbi δοκέω, q. à δόκω, inus.

Δορὰ, ᾶς, ἡ, *pellis* detracta, *excoriatio*: q. à δέρω, *excorio*. Th. δέρε, *pellis*, q. v.

Δόρας, ατος, τὸ, Ion. et Poët. pro *præcd.* et δόρατος, ατος, τὸ, *lancea*: Hinc

Δορἄτιον, ε, τὸ, *hastile*; Dim.

Δορατος, δόρου, (et per Metath. δωρὸς,) gen. sing. à δόρυ, *hasta*; in pl. τὰ δόρατα.

* Δορίκτητος, ε, ὁ ἧ ἡ, *bello captus*; à δόρυ, et κτάομαι, *acquiro*, q. vide.

Δορίκτητος, ε, ὁ ἧ ἡ, (Poët.) *hastifrenus, belliceps*: à δόρυ, *lancea*, et κτάομαι, *strepitus*. Th. τύπτω, *pulsio*, q. v.

Δορὶς, ίδος, ἡ, *culter*, quo fit δορὰ, *excoriatio*. Th. δέρω, *pellis*, quod vide.

Δορκἄδιον, ε, τὸ, *parva caprea, dama*: Dim. à

Δορκὰς, άδος, ἡ, *caprea, dama, capra sylvestris*; item propr. nomen mulieris, quæ et Syr. Ταβιθὰ dicta, Act. ix. 36. Et

Δόρκος, ε, ὁ, *capreolus*: necnon

Δόρκων, ωνος, ὁ, idem; *cervus*: à

ΔΟΡΚΣ, κὸς, ἡ, *caprea, dama*: q. à δέρκω, *video*, quia acuto visu prædita.

Δορὸς, ὰ, ὁ, *uter, culeus, saccus* è corio factus. Th. δέρω, *pellis*, q. vide.

Δορὸς, etiam gen. sing. Poët. à δόρυ, *hasta*, q. v.

Δορὸς, nom. et acc. pl. à δόρατον, ερα; et

Δορὸς, ὰ, f. ἥσω, *cano*: à δόρατον, ερα, q. v.

Δορὸς, ᾶς, ἡ, Ion. pro

ΔΟΡΠΟΝ, ε, τὸ, et δόρατος, ε, ὁ, ερα.

ΔΟΡΥ, τὸ, *hasta, lancea, pilum*; *lignum, trabs*; *lignum oblongum navis*: gen. sing. δόρατος, et δορὸς, per Metath. pro δόρυος,) et Poët. δόρεος, dat. sing. δόρατι, et δορὶ, et δορὶ, Poët. ἐπὶ δόρυ, *ad dextram*; ἐπὶ δόρατα, *à dextrâ*.

Δορύαλλος, ε, ὁ ἧ ἡ, *bello captus, captivus, mancipium*: à δόρυ, *lancea*, et ἅλλομαι, *capio*, q. v.

Δορυσσὸς, ὸ, ὁ ἧ ἡ, *hastâ impetuosus, belliceps*: à δόρυ, et σεύω, *impetus*, quod à σείω, *agito*.

Δορύσσω, f. ξω, p. υχα, *hastâ pugno*; *pugno*: à δόρυ, *hasta*, q. v.

Δορυφορέω, ῶ, f. ήσω, *lanceam fero, stipo, minus satellitis officio*; δορυφορήσων, *stipatus*; part. præs. pass. et

Δορυφορία, ίας, ἡ, *satellitium*.

* Δορυφορικὸν, ὸ, τὸ, *prætorium, prætoriana cohortes*.

Δορυφόρος, ε, ὁ, *satelles prætorianus*: sic dictus à δόρυ, *hasta*, et φέρω, *fero*, q. v.

Δὸς, et δὸσὶ, *da*; 2. sing. a. 2. imperat. act. à δίδωμι, *do*; f. δώσω, a. 2. ind. act. ἔδων.

Δόσαν, *dederunt*; Ion. pro ἔδωσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἔδων, verbi δίδωμι, *do*, q. v.

Δόσις, *dona*; nom. pl. contr. à δόσεις, ως, ἡ, *donum*: quod ab eod. verbo.

Δοσίδικος, ε, ὁ ἧ ἡ, *qui alicujus peccati dat pœnas*: à δόσις, et δίκη, *pœna*, q. v.

Δόσις, εως, ἡ, *donum, donatio*: q. à 2. sing. perf. ind. pass. δέδοσαι, verbi δίδωμι, *do*, q. v.

Δόσκον, ες, ε, imperf. ind. act. Poët. (q. à δόσκω) pro ἐδίδουν, ως, ω, ab eod. verbo.

Δότε, *dederitis*: 2. pl. a. 2. imperat. act. ab eod.

Δότειρα, ας, ἡ, *datrix*; à

Δοτὴρ, ῆρος, ὁ, *DATOR*; quod et

Δότης, ε, ὁ, idem; à δέδοται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi δίδωμι, *do*, q. v.

Δοτικὸς, ὴ, ὸν, *ad dandum propensus*: ab eod.

Δότω, 3. sing. a. 2. imperat. act. à δίδωμι, *do*, q. v.

Δᾶ, *dederis*; Att. pro δῷς, et hoc Ion. pro δόσῃ, 2. sing. aor. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Δουλαγωγία, ᾶς, f. ήσω, *in servitutem redigo*: cum. acc. à

Δουλαγωγὸς, ὸ, ὁ ἧ ἡ, *servorum ductor*: à δοῦλος, *servus*, et ἀγωγὸς, *dux viæ*; quod ab ἄγω, *duco*, quod vide.

Δουλάριον, ε, τὸ, *servulus*; dim. à δοῦλος, q. v.

Δουλεία, ας, ἡ, *servitus*; et

Δούλειος, ε, ὁ ἧ ἡ, *servilis*: à δοῦλος, *servus*, q. v.

Δούλευσον, pro ἐδούλευσον, 3. plur. a. 1. ind. act. Ion. et

Δουλευσάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. à

Δουλόω, *servio, inservio, eum servus*: f. ώσω, a. 1. part. act. δουλεύσας, p. δεδούλωκα· à δοῦλος, *servus*, q. vide.

Δόλη, ης, ἡ, *ancilla, serva*: ab eod.

Δουλία, ας, Ion. pro δουλεία, ας, ἡ, *servitus*: hinc

Δουλίως, Ion. pro δούλιος, ε, ὁ ἧ ἡ, *servilis*; et

Δουλικὸς, ὴ, ὸν, *servilis*; item

Δούλιος, ε, ὁ ἧ ἡ, *servilis*: à δοῦλος, *servus*, q. v.

Δουλιχοδρομέω, ῶ, f. ήσω, *longam habeo cervicem*: à δολιχὸς, Ion. pro δολιχὸς, et δρομὴ, *cervix*, q. v.

Δουλοπρεπὴς, ὲς, ὁ ἧ ἡ, *servo conveniens, servilis, illiberalis*: à δοῦλος, et πρέπω, q. v.

ΔΟΥ΄ΛΟΣ, ε, ὁ, *servus*; adj. -ος, -η, -ον, *servus, a, um*.

Δουλοσύνη, ης, ἡ, *servitus*. Th. δοῦλος, *servus*, q. v.

Δοῦλοτερος, α, ον, *qui servitutis jugo magis premitur*: compar. ab eod. q. v.

Δουλόμενος, præs. part. pass. cont. à

Δουλόω, ῶ, *in servitutem redigo, servum facio*: f. ώσω, p. δεδούλωκα, præs. ind. pass. δουλόομαι, *servus fio*; perf. ind. pass. δεδούλωμαι, part. δεδουλωμένος, *mancipatus*; a. 1. ind. pass. ἐδουλώθην, part. δουλωθὶς, ἴντος, ab eod. q. v.

Δουλωσύνη, *servitus*; Ion pro δουλοσύνη, q. v.

Δόντι, *dedisse*; a. 2. inf. act. δῶς, gen. δόντος, et in f. g. δόσης, a. 2. part. act. verbi δίδωμι, *do*; f. δώσω, a. 2. ind. act. ἔδων.

Δυπέω, ῶ, *sonitum edo, cadendo sono*: f. ήσω, p. ηκα, a. 2. ind. act. ἔδυπον, perf. ind. m. δέδυπα. *cecidi*; part. δεδυπὼς, *mortuus*: apud Homerum: à δοῦπος, *sonitus*, q. v.

Δόπησεν, *sonuit*; 3. sing. a. 1. ind. act Ion. verbi δυπέω, à

ΔΟΥ΄ΠΟΣ. ε, ὁ, *sonitus* propriè ad terram allisorum.

Δόρα, *ligna, trabes, hastæ*: nom. et acc. pl. à gen. sing. δορὸς· vel à δόρυν, antiq. *lignum*: alii pro δόρατα, per Apoc. et Poët. Epenth. pro δόρατα, à δόρυ, gen. δόρατος, et δορὸς, τὸ, *hasta, lignum*; δορὸς, ατος, τὸ idem, Ion.

Δόρασ, ατος, τὸ, Poët. pro δόρυ, q. v.

Δόρατ', pro δόρατα, vide δόρα.

Δορέατος, ία, ον, et

Δόρειος, ε, ὁ ἧ ἡ, item Δούρειος, ία, ον, *ligneus*: undè Lat. *duratius*, et *durius*: ab antiq. δόρυον, in pl. δόρεα, *ligna*. Th. δόρυ, *lignum*, q. v.

Δορηνδὴν, ίος, ὁ ἧ ἡ, *tantum intervallum continens* quantum hastæ jactus: à δόρυ, *hasta*, et ἠνιδὴς, *longus*, q. v.

Δορὶ, dat. sing. pro δόρατι, vel δόρυι, à δόρυ, gen. δόρατος, τὸ, *hasta*, q. v.

Δορικλυτὸς, ὴ, ὸν ἡ, *hastâ clarus, præclarus bellator*; à δόρυ, *hasta*, et κλυτὸς, *inclytus*: quod à κλύω, *celebro*.

Δορίκλυτος, et δορικλυτος, υ, ὁ ἧ ἡ, idem; sed à δόρυ, et κλυτὸς, *clarus*: quod à κλύω, *audio*.

Δορίκτητος, Poët. pro δορίκλητος, *hastâ acquisitus, captivus, captiva*: à δόρυ, *hasta*, et κτάομαι, *possideo*, q. v.

Δορὸς, gen. sing. (per Metath. pro δόρυος,) dat. δορὶ, à δόρυ, *hasta*, q. v.

Δοχεῖον, υ, τὸ, *receptaculum*; à δέχομαι, q. v.

Δοχὴ, ῆς, ἡ, *epulum, convivium*: à δέχομαι, q. v. Est et δοχὸς, ὴ, ὸν, *capax*: ab eod.

Δοχμὴ, ῆς, et δίχμη, ης, ἡ, *palmus*: à δίχομαι, *capio*, q. v.

ΔΟ΄ΧΜΟΣ, ε, ὁ, -χμὸς, ὴ, ὸν· item δόχμιος, υ, ὁ ἧ ἡ, *tortus, obliquus*: indè

Δοχμόω, ῶ, *incurvo, obliquo, flecto*: f. ώσω, a. 1. part. pass. δοχμωθὶς, *sese obliquans*.

Δοχμωθὶς, a. 1. part. pass. *ut suprà*.

Δέω, f. δέσω, *DO*; inus. pro δίδημι, q. v.

ΔΡΑ'ΒΗ. ης, ἡ, herbæ nomen.

Δράγμα, ατος, τὸ, *manipulus*; δρᾶξ, ακὸς, ὁ, *pugillus*. Th. δράσσω, f. ξω, *prehendo*, q. v.

Δραγμεύω, seu δραγματεύω, f. εύσω, *manipulos colligo*: à δράγμα, ατος, τὸ. quod vide.

Δραθεῖν, a. 2. inf. act. à δραθάνω, *dormio*, q. v. f. 1. vel 2. med. δραθήσομαι, q. à δραθεῖν, f. 2. act. δραθῶ, per Metath. a. 2. ind. act. ἔδραθον.

Δραίην, *fugerem*; 1. sing. a. 2. opt. act. ab ἔδρην, a. 2. ind. act. verbi inus. δρῆμι, pro δίδρασκω. Th. δρᾶω, *fugio*, q. v.

Δραίνω, idem quod δρᾶω, *fugio*, q. v.

Δράκα, *pugillum*; acc. sing. à δρᾶξ, ακὸς, ὁ, *pugillus*: à δράσσω, *prehendo*, q. q.

Δρακεὶς, εῖσα, ὲν, *visus*; a. 2. part. pass. et

Δράκον, *aspiciebant*; Ion. pro ἴδρακον. 3. pl. a. 2. ind. act. à δέρκω, *video*; a. 2. ind. act. per Metath. ἔδρακον, p. ind. m. δίδρακα, a. 2. ind. pass per Metath. ιδράκην.

Δράκοντε, dual. num. δράκοντος, gen. sing. à

ΔΡΑ'ΚΩΝ, οντος, ὁ, *DRACO*; item nomen propr. legislatoris Athenienſis; dat. pl. δράκουσι· in f. g. δράκαινα, ης, ἡ, *draccena*: q. à δέρκω, *video*; a. 2. ind. act. ἔδρακον, part. δρακὼν.

Δράμα, ατὸς, τὸ, *DRAMA, fabula, Tragedia*, vel *Comœdia*. Th. δράω, *ago*: quomodo et partes fabulæ dicuntur *actus*.

Δραματικὸς, ἡ, ὸν, *activus, poëticus, fabulosus*: à δράμα, q. v.

Δραμεῖν, a. 2. inf. act. δραμὼν, ὖσα, ὸν, *currens*; a. 2. part. act. δραμοῦμαι, f. 2. m. à τρέχω, *curro*; f. δραμῶ, p. δεδράμηκα, qu. a δραμέω, obsol. a. 2. ind. act. ἔδραμον, p. ind. m. δέδρομα, qu. à δρέμω, antiq.

Δράμημα, ατος, τὸ, Ion, pro δρόμος, ου, ὁ, *cursus*, quod vide.

Δρεμῆν, *cucurisse*: Dor. pro δραμεῖν, q. v.

Δρεμίσω, a. 2. act. part. f. g. vide δραμεῖν.

Δρῆναι, *fugere*; a. 2. act. inf. Dor. pro δρῦναι, à δρῆμι, vel δραίνω, id. q. δρᾶω, *facio*; vel δρᾶναι, *fugere*; est a. 2. inf. act. à δρῆμι, vel δίδρασκω, *fugio*; f. δράσω, a. 2. ind. act. ἔδραν, ας, ε, a. 2. opt. act. δραίην, inf. δρῆναι, pro δρῦναι, part. a. 2. act. δρὰς.

Δρᾶξ, ακὸς, ὁ, *pugillus*: à δράσσω, *prehendo*, q. v.

Δραξάμενος, *arripiens*; a. 1. part. med. vide δράσσομαι.

Δρᾶπετεύω, f. εύσω, p. ευκα, *fugio*: à

Δρᾶπέτης, ου, ὁ, *servus fugitivus*: à δρᾶω, *fugio*, q. v.

Δρᾶπετίδης, ου, ὁ, Dor. pro

Δρᾶπετίδης, ου, ὁ, idem quod δρᾶπέτης, q. v.

Δρᾶπετίσκος, ου, ὁ, *servulus fugitivus*; Dim.

Δρᾶπὼν, ὄσα, ὸν, a. 2. part. act. à δρέπω, *decerpo*; f. ψω, a. 2. ind. act. ἔδραπον.

Δρασμὸς, οῦ, ὁ, *fuga*: à δρᾶω, *fugio*, q. v.

Δράσσομαι, præs. ind. m. vel pass. à

ΔΡΑ'ΣΣΩ, seu -ττω, fut. -ξω, *prehendo, manu arripio*: δράσσομαι, seu -ττομαι, *carpo*: f. 1. m. δραξάμαι, a. 1. ind. m. ἐδραξάμην, ω, ατο, a. 1. m. imperat. δράξαι. et in. 2. pl. δράξασθε, perf. pass. δέδραγμαι. Unde Angl. TO DRAG.

Δρᾶτης, ου, ὁ, Poët. et Dor. pro δράστης, ου, ὁ, *servus*: et

Δρᾰτὴρ, ῆρος, (pro quo δραστὴρ, Ion.) *famulus, minister*. Th. δρᾶω, *famulor*: item

Δρατὴρ, ῆρος, et

Δραστήριος, ία, ιον, *efficax, strenuus, industrius, promptus, impiger*: à δρᾶω, *facio*, q. v.

Δρατὸς, pro δαρτὸς, *excoriatus*: à δέρω, *excorio*. Th. δέρας, *pellis*, q. v.

ΔΡΑΧΜΗ', ῆς, ἡ, *DRACHMA*; monetæ et ponderis nomen: indè δίδραχμος, ου, ὁ ἡ, *qui duarum drachmarum pretii est*.

ΔΡΑ'Ω, f. άσω, *ago, facio*; *famulor, ministro*; pro *fugio*, sed inusitat.

Δρεπάνη, ης, ἡ, *falx*: acc. pl. δρεπάνης· et

Δρεπανηφόρον ἅρμα, *currus falcatus*: item

Δρεπανηφόρος, ου, ὁ ἡ, *falcifer, falcatus*.

Δρεπάνου, ου, τὸ, idem ac δρεπάνη, q. v. à

ΔΡΕ'ΠΩ, fut. ψω, *decerpo, carpo, fructus colligo*; δρέπομαι, idem: hinc verisimilè Angl. TO REAP.

Δρεψούμενοι, Dor. pro δρεψόμενοι, et hoc Ion. pro δρεψώμενοι, nom. pl. f. 1. part. m. f. g. verbi supradict.

Δρηπέτης, ου, ὁ, Ion. pro δρεπέτης, *fugitivus*, q. v.

Δρήσας, *faciens*, a. 1. part. act. Ion. à δρᾶω, *facio*, f. άσω, q. v.

Δρησμὸς, οῦ, ὁ, Ion. pro δρασμὸς, *fuga*. Th. δρᾶω, *fugio*, q. v.

Δρησσύνη, Ion. pro δραστύνη, ης, ἡ, *strenuitas, sedulitas*: ab eod.

ΔΡΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *lumbricus*. In Epigram.

Δριμὺς, ας, ὺ, *acris gustu, gravis, molesta*: à

ΔΡΙΜΥ'Σ, εῖα, ὺ, *acris gustu*, vel *sapore asper*; *vehemens*; *astutus*; *iracundus*: hinc δριμύτης, τῆτος, ἡ, *acrimonia*; *asperitas*; *acumen*.

Δρίον, ου, τὸ, *locus arboribus consitus*: à δρῦς, *arbor*, q. v.

Δρῖς, ῖος, ὁ, id. qu. δρῖον, *silva*: ab eod. q. v.

Δρόανα, ης, ἡ, *solium, alveus balneatorius*: à δρῦς, quod ex quercino ligno fiat.

Δρομαῖος, αία, αῖον, *curis velox*, et

Δρομὰς, άδος, ὁ ἡ, *cursitans, velox*; item

Δρομὰς, άδος, ἡ, *DROMAS*, piscis; item δρομὰς κάμηλος, (*DROMEDA camelus*) vulgò *DROMEDARIUS*; item *vagum scortum*, et

Δρομεὺς, ῆος, ὁ, *cursor*, et

Δρόμος, ου, ὁ, *cursus*: omnia à p. ind. med. δίδρομα, verbi τρέχω, *curro*, q. v.

ΔΡΟ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, *DROMO, parvus cancer*: fortè ab eod.

ΔΡΟ'ΣΟΣ, ου, ὁ, *ros*; δρόσου, plur. *lachrymæ*; quod ῥέος, à ῥέω, *fluo*: hinc

Δροσερὸς, ὰ, ὸν, et δρόσιος, ία, ὸν, item

Δροσώδης, ους, ὁ ἡ ὸ, *roscidus, roscidulentus*.

Δρόυγος, ου, ὁ, *cohors et globus militum, drungus*. Vide Lat. Etymol.

Δρύαλλα, ης, ἡ, nomen mulieris, à Druso.

Δρυάδες, ων, ὰς, *Dryades, nymphæ*: (et ἁμαδρυάδες, ων, αἱ, *silvarum Nymphæ*.) Th. δρῦς, *quercus*, q. v.

Δρύαλος, ου, ὁ, nomen viri, qui *quercuum satis habet*.

Δρύαντα, acc. sing. à Δρύας, αντος, ὁ, propr. nomen patris Lycurgi.

Δρύϊνος, ινη, ινον, *roboreus, quernus*, et

Δρυμὸς, ὸν, ὁ, *silva querna, quercetum*; *nemus*: item δρυμὸς, ου, ὁ, idem: à δρῦς, q. v.

* Δρυμώδης, ους, ὁ ἡ ὸ, *silvestris*: ab eod. et fortè εἶδος, *species*, quod vide.

Δρυμὼς, Dor. pro δρυμὸς, accus. pl. à δρύμος, q. v.

Δρύος, ος, ους, ὸ, τὸ, *nemus*: à δρῦς, q. v. vide.

Δρύοχος, ου, ὁ, ἡ, *carina, alveus navis*; ὑπὸ τὸ τὴν δρῦν ἔχειν· à δρῦς et ὄχος, q. v.

Δρυπεπὴς, ους, ὁ ἡ ὸ, *oliva, drupa, fructus maturus*: a δρῦς et πέσσω, quæ in arbore fuit, et ad maturitatem perducta; sed melior lectio est

Δρυπετὴς, ους, ὁ ἡ ὸ, idem; sed πίπτω, *cado*; *fructus*, q. d. *jamjam casurus*.

Δρύπτω, πτος, ὁ ἡ ὸ, idem, et a lisdem.

ΔΡΥ'ΠΤΩ, fut. ψω, *lacero, lanio*; perf. δέδρυφα· fut. 2. act. δρύπτω· indè

Δρυχὴ, ῆς, ἡ, *laceratio unguibus*.

ΔΡΥ'Σ, υὸς, ὁ, *quercus*; *robur*; quercûs species; item *quævis arbor*, impr. *fructifera*; in accus. sing. δρῦν· hinc comp. χαμαίδρυς, υος, et χαμαιδρυφὴς, ους, ὁ, *quercus humilis*.

Δρυτόμος, ου, ὁ ἡ ὸ, per Apoc. pro δρυοτόμος, *quercuum vel arborum incisor, faber lignarius*: à δρῦς, *quercus*, vel *arbor*, et τέμνω, *seco*; ind. m. τέτομα· undè τόμος, qui *secatur* vel *quod secatur*.

Δρέστων, Att. pro δρέπτωσαν, 3. pl. imperat. præs. act. à δρέπω, *facio*, vel *fugio*. Solent enim Attici ren. pl. part. quorund. usurpare pro tertiis pers. imperat. præs. temp. plur. numeri.

Δρέψομι, pro δρέξω. seu δρέψομι, præs. opt. act. verbi δρέω, *facio*, q. v.

ΔΡΩΠΑΞ, ακος, ὁ, *DROPAX*, medicamenti species, ad evellendos pilos; adj. *vulsus*, *glaber*: ἐ fortè *carpo*, q. v.

Δύ, Ion. pro ἴδυ, ab ἴδυν, υς, a. 2. ind. act. et pro δῦτι, a. 2. imperat. act. à δύω, *subeo*, quod vide.

Δῦ, pro δύω, *duo*, q. v.

Δυάς, άδος, ἡ, qu. *dualitas*, *binarius*. Hinc Angl. DUCE.

Δύεται, 3. sing. præs. ind. pass. à ται, et δύω, *subeo*, q. v.

ΔΙ'Η, ης, ἡ, *infortunium*, *calamitas*; *dolor*, *anxietas*: fortè à δύω, *occido*, q. v.

Δύῃς, 2. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.

Δύῃ, 3. sing. a. 2. imperat. act. ejusd.

Δυάς, ἁδος, ἡ, ὁν, *dualis*: à δύω, quod vide.

Δύναται, Dor. pro δύνατ, a. 2. inf. act. à

Δύνω, *subeo*. Vide δύω, idem.

Δύν', pro δύντ, Ion. pro ἴδυντ, 3. sing. imperf. ind. act. verbi δύνω, *subeo*, q. v.

Δύνει, *potes*, 2. sing. præs. ind. per Syac. pro δύνασαι, vel Dor. pro ται, à ἴνημι, q. v.

Δύνετ', pro δύνεται, 3. sing. præs. ind. pass. à δύναμαι, q. v.

ΔΙ'ΝΑΜΑΙ, σαι, ται, *possum*, *valeo*; *æstimor*, de nummis; *efficio*, in sub. præs. δύνωμαι, ῃ, ηται· imperf. ύναμην, ω, ατο, Att. pro ιδυνάμην· fut. 1. med. δυνήσομαι· a. 1. ind. pass. ιδυνήθην, ης, η, Att. pro ιδυνάσθην· a. 1. sub. pass. δυνηθῶ, ῆς, ῇ, legitur etiam a. 1. pass. ἐδυνασθῆτι, et ιδυνάσθην· et a. 1. med. ἐδυνησάμην· ὡς ab antiq. δυνήζομαι, vel δύνωμαι, conjugatur.

Δυνάμει, dat. sing. et δυνάμεις, nom. pl. à δύναμις, q. v.

Δυνάμενε, ης, ἡ, f. g. à δυνάμενος, part præs. verbi δύναμαι· item nomen pr. mulieris, q. d. *potens*.

Δυνάμαστα, Poët. pro δυνάμεθα, *possumus*, 1. pl. præs. ind. à δύναμαι, q. v.

Δύναμες, ων, ἡ, *potentia*, *vis*, *virtus*: *dexteritas*; *copiæ*, *exercitus*; οἱ δυνάμεις, plur. *angeli*, *miracula*, *virtutes*, *potestates*; *ἐξουσία*, *moralis facultas*, *naturalis* verò δύναμις· ab eod. q. v.

Δυναμόω, ῶ, *confirmo*, *roboro*, f. ώσω, perf. δεδυνάμωκα· præs. pass. δυναμοῦμαι, ῶμαι· unde

Δεδυναμωμένος, η, ον, gen. ους, *corroboratus*, ejusd. part. præs. pass.

Δύνασαι, 2. sing. præs. ind. pro δύῃ, *potes*, à δύναμαι, q. v.

Δυνασεύειν, *potuisse*, a. 1. inf. ejusd. verbi.

Δύνασις, εως, ἡ, *potentia*: ab eod. q. v.

Δυναστία, ας, ἡ, *magistratus*, *imperium*, et

Δυναστεύοντες, acc. pl. part. præs. act. à

Δυναστεύω, *impero*, *sum princeps*, f. εύσω· quod à

Δυνάστης, ου, ὁ, *DYNASTA*, *potens*, *dominus*; à δυνάσμαι, vel ζομαι, *possum*: undè δύναμαι, conjugatur.

Δυνατίων, ῶν, *potens sum*, fut. ήσω, Perf. δεδυνάτηκα· à

Δυνατὸς, ἡ, ὸν, *potens*; *corpore validus*: δυνατὸς ἰμὶ, idem quod δύναμαι, *possum*; δυνατὸν, et τὸ ἐν δυνατῷ, *possibile*, *quod fieri potest*; δυνατώτερος, comparat. in superl. δυνατώτατος. Th. δύναμαι, *possum*, q. v.

Δύνε, *ingressus est*, 3. sing. im. perf. ind. act. Ion. à δύνω, *subeo*, q. v.

Δυνίαται, *possunt*, Ion. pro δύνανται, 3 pl. præs. ind. med. verbi δύναμαι, *possum*, q. v.

Δύνῃ, *possis*, 2. sing. præs. sub. δύνωμαι, ῃ, ηται· ab eod. q. v.

Δύνηαι, Ion. pro δύῃ, q. v.

Δυνηθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. δυνηθῶ, ῆς, ῇ, a. 1. sub. pass. à δύναμαι, q. v.

Δυνήσει, *poteris*, Ion. pro δυνήσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. δυνήσομαι, indè part. δυνησόμενος· ab eod. q. v.

Δύοντος, gen. sing. præs. part. à δύνω, *occido*, q. v.

Δύνοσ', pro δύνουσι, *ingrediuntur*, 3. plur. præs. ind. act. verbi δύνω, q. v.

Δύνα, *occidentem*, acc. sing. masc. aor. 2. part. act. à δύς, δύντος, qu. à

ΔΙ'ΤΩ, δύω, vel potius δῦμι, *subeo*, *ingredior*; *occido*, *induo*; δύνω, tantum in compos. invenitur; δύω, fut. δύσω· a. 1. indic. act. ἔδυσα. perf. δέδυκα· p. pass. δέδυσμαι, δύμαι· a. 2. ind. act. ἔδυν, υς, υ· a. 2. inf. act. δῦναι· a. 2. part. act. δύς, δύντος. Indè ut quibusdam videtur, Angl. DAWN, (aurorâ enim exoriente, astra minora δύνει,) et DEN.

ΔΙ'Ο, vel (Att.) δύω, *DUO*, gen. dual. δυοῖν· gen. pl. δυῶν· dat. pl. δυσὶ· sæpè etiam indeclinat.

Δυόων, Poët. pro δυῶσι, à δύω, *subeo*, pro δύνω, q. v.

Δύπτης, ου, ὁ, *urinator*; qui aquas subit: à

Δύπτω, f. ψω, *aquam subeo*; à quo fluxisse videntur Angl. TO DIP, TO DIVE.

Δύς, δύντος, part. a. 2. act. à δύμι, quod in δῦσα, videas.

ΔΥ'Σ, particula inseparabilis, in compos. pro *ægrè*, *malè*, *infeliciter*; pro α priv. *item* pro α intensiv.

Δύσαδος, ω, ὁ, Dor. pro δύσηδος, ου, ὁ, *infelix*, *puber*: à δύς et ἥδομαι *gaudeo*, q. v.

Δυσαής, ἐος, ὁ ᾗ ἑ, *gravitèr spirantis*, gen. sing. à

Δυσαής, ἐος, ὁ ᾗ ἑ, *gravitèr spirans*: à δύς et ἄω, vel ἄημι, *flo*, *spiro*.

Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω, vel δύνω, *subeo*, f. σω, prætt. δέδυκα· a. 1. ind. act. ἔδυσα· a. 2. ind. act. ἔδυν, *subii*.

Δυσαίων, ωνος, ὁ ᾗ ἑ, *cui arumnosa est vita*.

Δυσάλγης, ας, ἡ, *sordes*.

Δυσάλυκτος, υ, ὁ ᾗ ἑ, *inevitabilis*.

Δυσάμμορος, vel δυσμόρος, υ, ὁ ᾗ ἑ, *infelix*; δυσμοιρος· à δύς et μοῖρα, *fatum*, quod à μείρω, *divido*: p. ind. m. μέμορμαι, per Metath· ἔμμορμαι.

Δυσαντὲ, dat. sing. à

Δυσαντὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἑ, *cujus malus*, seu *sinister est occursus*; *difficilis*, *arduus*: à δύς et ἀντάω, *occurro*. Th. ἀντὶ, *contrà*, q. v.

Δυσάνιλητος, id. et ab iisdem, q. v.

* Δυσαπασπάστως, adv. *ita ut ægrè avelli possit*; *tenaciter*.

Δυσαρεσίω, ῶ, f. ήσω, *morosum me præbeo*, *offenso sum animo*: à

Δυσάρεστος, υ, ὁ ᾗ ἑ, *morosus*; et τὸ δυσάρεστον, υ, *morositas*. Th. ἀρέσκω, *placeo*, q. v.

Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ, *quæ optimam prolem peperit*, *sed* malo *fato*: à δύς et ἀριστοτόκος, *quæ optimos parit*: quod ab ἄριστος, *optimus*, superl. ab ἀγαθὸς et τίκτω, *pario*; prætt. ind. med τέτοκα.

Δυσαφαίρετος, υ, ὁ ᾗ ἑ, *difficilis ablatu*: à δύς et ἀφαίρετος, quod ab ἀφαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*, q. v.

Δυσβάκαστος, υ, ὁ ᾗ ἑ, *difficilis portatu*: à δύς, et βαστάζω, *portabilis*, à βαστάζω, *porto*, q. v.

Δύσβατος, υ, ὁ ᾗ ἑ, *inaccessus*, *impervius*: à δύς et βατὸς, *pervius*, à βαίνω, *eo*, q. v.

* Δυσδιάκριτος, υ, ὁ ᾗ ἑ, *cui vix succurri potest*.

Δυσγένεια, ας, ἡ, *generis obscuritas*, *ignobilis*. et

Δυσγενὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἑ, *ignobilis*: à δύς et γένος, *genus*, quod à γένομαι, seu γίνομαι, *nascor*, q. v.

* Δυσδιάβατος, υ, ὁ ᾗ ἑ, *transitu difficilis*, *impervius*.

* Δυσδιάκριτος, υ, ὁ ᾗ ἑ, *qui discerni ægrè potest*.

* Δυσδιεξίτητος, υ, ὁ ᾗ ἑ, *qui difficultèr percurri potest*.

* Δυσδιήγητος, υ, ὁ ᾗ ἑ, *ægre pervius*, et

* Δυσδιήγητος, υ, ὁ ᾗ ἑ, *enarratu difficilis*: à δύς et διηγέομαι, *narro*, q. v.

Δύσαι, *induas*, vel *indues*, 2. sing. a. 1. sub. vel f. 1. ind. med. Ion. pro δύσῃ, verbi δύω, *induo*. q. v.

Δυσειδὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἑ, *deformis*, *turpis*: à δύς et εἶδος, *forma*, q. v.

Δυσίσοδος, ω, ὁ ᾗ ἑ, *accessu difficilis*, *inaccessus*: à δύς et ἰσοδὸς, *ingressus*, q. v.

Δυσέλπιστος, υ, ὁ ᾗ ἑ, *qui est abjectæ spei*; cui oppon. εὐέλπιστος· à δύς et ἐλπὶς, *spes*, q. v.

Δυσεντερία, ας, ἡ, *DYSENTE*

morbus *viscerum tormina* dictus: à δύς et ἔντερον, *intestinum*, quod ab ἔντὸς, *intus*: hinc

Δυσεντερικὸς, ἡ. ὸν, *dysentericus; qui dysenteriâ laborat.*

* Δυσεντερία, ας, ἡ, *morositas, asperitas in congressu.*

* Δυσεξάλειπτος, ν, ὁ ἡ ὴ, *qui difficultèr deletur.*

* Δυσείρατος, ν, ὁ ἡ ὴ, *impervius, aegrè pervius.*

* Δυσείρατος, ν, ὁ ἡ ὴ, idem.

Δυσεκφύγητος, ν, ὁ ἡ ὴ, *vix emendabilis*: à δύς, ἐκ, ἐκὰ, et ἐφεύω, *erigo*. Th. ἐφεύω, *rectus*, q. v.

* Δυσεπίδεκτος, (ν, ὁ ἡ ὴ, *aditus difficili*; χώρα, scil *regia quæ difficultèr aditur.*

* Δυσεπιτύκτος, ν, ὁ ἡ ὴ, *qui aegrè obtineri potest, cum magnâ difficultate conjunctus* vel *successu carens.*

Δύσεργος, ν, ὁ ἡ ὴ, *piger, ad opus faciendum lentus*. Th. ἔργον, *opus*, q. v.

Δυσεφεύνητος, ν, ὁ ἡ ὴ, *inscrutabilis.* Th. ἐφεύνα, *scrutor*, q. v.

Δύσεφις, ιδος, ὁ ἡ ὴ, *pertinax, morosus, rixosus*: à δύς et ἔφις, *lis*, q. v.

Δυσεφμήνευτος, ν, ὁ ἡ ὴ, *explicatu difficilis*: à δύς et ἐφμηνεύω, *interpretor*, quod ab ἐφμηνεὺς, *interpres*, q. v.

Δύσερως, ωτος, ὁ ἡ ὼ, *infelix in amore*: à δύς; et ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*, q. v.

Δύσεται, *es condit*, 3. sing. præs. ind. verbi Poët. δύσομαι à fut. 1. m. δύσομαι, verbi δύω, q. v.

Δύσετο, et δύσσετο, 3. sing. imperf. ind. Ion. à δύσομαι, Poët. ab eod. q. v.

Δυσεύρετος, ν, ὁ ἡ ὴ, *inventu difficilis*: à δύς et εὑρετὸς *inventus*. Th. εὑρίσκω, *invenio*, q. v.

* Δυσέφικτος, ν, ὁ ἡ ὴ, *ad quem vix pertingere possumus.*

Δυσήκοος, ν, ὁ ἡ ὴ, *difficultèr audiens, inobediens*. Th. ἀκόω, *audio*, q. v.

Δυσηλγίας, *molesti*, æ, nom. plur. masc. et fœm. à

Δυσηλγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, *molestus, gravis*: quod à δύς et ἄλγος, *curæ*; q. δυσαλγὴς vel ut alii volunt, à λήγω, *cesso, dormio.*

Δυσημερέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐφμηκα, *infelix sum*, et

Δυσημερία, ας, ἡ, *infaustus dies, adversitas*: à δύς, et ἡμέρα, *dies*, q. v.

Δυσηπέω, imperf. ind. act. contr. verbi δυσηπείω, -ῶ, f. ήσω: à δύς et ἠπεία, *non credo*, q. ab ἀ priv. et πείθω, ἔας, ἡ, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*, q. v.

Δυσηχὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, *horrisonus*: à δύς, *agrè*, *malè*, et ἠχὴ, *sonus*, q. v.

Δυσθαλὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, *calefactu difficili*, *frigidus*: à δύς et θάλπω, *fervo*, *calefacio*, q. v.

Δυσθανάτιω, -ῶ, f. ήσω, *iniquo animo mortem obeo*: à δύς et θάνατος, *mors*. Th. θνήσκω, *morior*, q. v.

Δυσθυμέω, -ῶ, f. ήσω, *animum despondeo*: à δύς et θυμὸς, *animus*, q. v.

* Δυσθυμία, ας, ἡ, *animi mœror*, et

Δύσθυμος, ν, ὁ ἡ ὴ, *gravitèr animo affectus; tristis, anxius, remissus*: ab iisd. q. v.

Δυσὶ, *duobus* dat. pl. à δύο, *duo*, q. v.

Δύσις, εως, ἡ, *occasus*: acc. sing. δυσὶν à δύω, *subeo*, q. v.

* Δυσκατάληπτος, ν, ὁ ἡ ὴ, *comprehensu* vel *intellectu difficilis.*

Δυσκαλαβέω, ν, ὁ ἡ ὴ, *difficilis ad discendum, obscurus*, et

Δυσκαλαμάκτως, adv. *vix intelligibile*: à δύς et καλαμαύλη, *pernosco*, quod ex κατὰ et μανθάνω, *disco*, q. v

* Δυσκαλαμάχητος, ν, ὁ ἡ ὴ, *vix expugnabilis.*

* Δυσκαλανόητος, ν, ὁ ἡ ὴ, *qui vix potest animadverti* vel *percipi.*

* Δυσκαλαπάλαμος, ν, ὁ ἡ ὴ, *via bello subigendus.*

* Δυσκαλόκαιος, *qui non facilè extingui potest.* Th. σβέω, σβενύω, et σβέννυμι, *extinguo*, q. v.

Δύσκαν, 3. sing. imperf. ind. act. Ion verbi Poët. δύσκω, pro δύω, vel δύω, *adeo*, *subeo*, q. v.

Δυσκέλαδος, ν, ὁ ἡ ὴ, *malum e num edens, horrisonus*: à δύς et κέλαδος, *sonus*, *vox*. q. v.

Δυσκίνητος, ν, ὁ ἡ ὴ, *difficilis motu, segnis, tardus*: à δύς et κινητὸς *mobilis*, q. à κινέω, *moveo*, q. v.

Δυσκλεὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, *inglorius*: à δύς et κλέος, *gloria*. Th. κλύω, *celebro*, q. v.

Δύσκλυτος, ν, ὁ ἡ ὴ, idem: à δύς et κλύω, *audio*, q. v.

Δυσκολαίνω, fut. ανῶ, perf. ακα, *morosus sum, ægrè fero, indignor, succenseo*, et

Δυσκολία, ας, ἡ, *morositas, morum difficultas*: à

Δύσκολος, ν, ὁ ἡ ὴ, *difficilis in summendo cibo, difficilis, morosus*, et

Δυσκόλως, adv. *difficultèr*: à δύς et κόλον, *cibus*, q. v.

* Δύσκρατος, ν, ὁ ἡ ὴ, *malè temperatus.* Th. κεράννυμι, *misceo*, q. v.

* Δύσκριτος, ν, ὁ ἡ ὴ, *judicatu difficilis.* Th. κρίνω *judico*, q. v.

Δύσκωφος, ν, ὁ ἡ ὴ, *surdaster.* Th. κωφὸς, q. v.

Δύσλοιος, ν, ὁ ἡ ὴ, *onerosus cervici*: à δύς et λόφος, *cervix in jumentis*, q. v.

Δύσλυτος, ν, ὁ ἡ ὴ, *nodosus, solutu difficilis*: à δύς et λύω, *solvo*, quod vide.

Δυσμάθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, *indocilis, hebes.* Th. μανθάνω, *disco*, q. v.

Δυσμάχητος, ν, ὁ ἡ ὴ, et

Δυσμάχος, ν, ὁ ἡ ὴ, *vix expugnabilis.* Th. μάχομαι, *pugno*, q. v.

* Δυσμένεια, ας, ἡ, *odium, inimicitia.*

Δυσμενέεσσιν, *inimicis*, dat. pl. Ion. et Poët. à

Δυσμενὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, *infestus, hostis*; acc. sing. δυσμενὴ, *malevolum*: hinc

Δυσμενῶς, adv. *inimicè, infestè*: à δύς et μένος, *animus, ira*, q. v.

Δυσπαραίρετος, ν, ὁ ἡ ὴ, *tractatu difficilis*: à δύς et παραφέρομαι, *administro*. Th. χεὶρ, ὸς, ἡ, *manus*, q. v.

Δυσπὰλ, ἡς, ἡ, *occasus* propriè *solis.* Th. δύνω, *subeo*, q. v.

Δυσπάτηρ, ερος, ὁ *mala seu infausta mater*, *nomine sua indigna.* Th. μήτηρ, *mater*, q. v.

Δυσπαυσίνυστος, ν, τὸ, *memoratu difficile*: à δύς et μναμοσύνη, *memoria*. Th. μνάομαι, *recordor*, q. v.

* Δυσπαμάνυστος, ν, ὁ ἡ ὴ, *qui difficultèr memoriâ retineri potest.*

Δύσπαρος, *infelix*, voc. sing. masc. vel fœm. à

Δυσπαρὸς, ν, ὁ ἡ ὴ, *cui difficile fatum obtingit, infelix*; à δύς et μοῖρα, *fatum*, quod à μείρω, *divido*; p. ind. m. ἔμμορα, pro μέμορα, per Metath.

Δυσπεφὴς, ἐος, Ion. pro δυσπερφὴς, ἐος, ἡ. *deformitas.* Th. μορφὴ, *forma*, q. v.

Δύσπορος, ν, ὁ ἡ ὴ, *deformis*: ab eod. q. v.

Δυσνόητος, ν, ὁ ἡ ὴ, *difficilis intellectu*: à δύς et νοητὸς, *intelligibilis.* Th. νοέω, *cogito*, q. v.

Δυσνομία, ας, ἡ, et δυσνομίη, ης, ἡ, Ion. *mularum legum institutio, licentia*: à δύς et νόμος, *lex*. quod à νέμω, *tribuo*; præt. ind. med. νένεμα.

Δύσοδος, ν, ὁ ἡ ὴ, *avius, invius*; item subst. *via difficilis.* Th. ὁδὸς, *via*, q. v.

Δυσόεντος, ν, ὁ ἡ ὴ, *segnis, piger*: hinc

* Δυσόεντως, adv. *segnitèr, pigrè.*

Δυσόιστος, (ν, ὁ ἡ ὴ, *molestiis semiis vexatus*; ὕπνος, scil *tenuis somnii interpellatus.*

Δυσόρατος, ν, ὁ ἡ ὴ, *vix visibilis.* Th. ὁράω, *video*, q. v.

Δυσοργος, ν, ὁ ἡ ὴ, *iracundus.* Th. ὀργὴ *ira*, q. v.

Δυσόρισος, ν, ὁ ἡ ὴ, *difficilis definitu*: à δύς et ὁρίζω, *definio*. Th. ὅρος, *terminus*, q. v.

Δυσπαίπαλος, ν, ὁ ἡ ὴ, *accessu difficilis*: à δύς et πάπαλα, ων, τὰ, *loci præruptа.*

Δυσπάλὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, *difficilis, qui luctâ difficultèr superari potest*: à δύς et πάλη, *lucta*, q. v.

* Δυσπαράβλητος, ὁ ἡ ὴ, ν, τὸ, *pratervectu difficilis, transitu arduus.*

Δύσπαρις, ιδος, ὁ, voc. sing. δύσπαρι, *infelix Paris.*

Δυσπειθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, *difficilis persuasu*, et

Δύσπιστος, ν, ὁ ἡ ὴ, *incredulus*; item *creditu difficilis*: à δύς et πίθω, *persuadeo*, q. v.

* Δυσπλαγία, fœmin. τοῦ δυσπλάγης, *infestus ob maris fluctus, tempestuoso pelago expositus.*

Δυσπόρπαλος, ν, ὁ ἡ ὴ, *trajectu difficilis*: à δύς et πίπτω, *mitto*; p. ind. m. πέπαμφα.

* Δυσπρείλητος, ν, ὁ ἡ ὴ, *qui difficultèr comprehendi potest*: à δύς, πρεί, et λαμβάνω, *capio*, q. v.

Δυσπτίγμα, ατος, τὸ, *causa adver-*

τας, adversitas : à δὺς et πίπτω, cado, ptus πτῶτος, q. v.

Δυσπτώτης, ου, ὁ ἡ ἡ, malè cadens, difficilis : ab iisd. q v.

Δύσπιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, incredulus : item crediu difficilis : à δυς et πιστὸς, persuadeo, q. v.

Δυσπνοία, -ᾶ, f. ήσω, spirandi difficultas labore, ægrè respiro, et

Δύσπνοια, ας, ἡ, spirandi difficultas, suspirium.

Δυσπνοϊκὸς, ὴ, ὸν, suspiriosus : à δυς et πνοὴ, spiritus, quod à πνέω, spiro, q. v.

Δυσπολέμητος, ος, ὁ ἡ ἡ, obsessu difficilis : à δυς et πολεμέω, obsideo. Th. πόλις, urbs, q. v.

* Δυσπόρευτος, ος, ὁ ἡ ἡ, impervius, inaccessus, invius.

* Δυσπορήτος, ος, ὁ ἡ ἡ, ægrè parabilis.

Δύσπορος, ος, ὁ ἡ ἡ, infelix : à δυς et πόρος, ὁδὸς, q. v.

Δυσπραγία, ᾶς, f. ήσω, p. ήγηκα, infelix eam, et

* Δυσπραγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis ; infelicitas quævis : à δυς et πράσσω, f. ξω, ago, facio, q. v.

Δυσπραξία, ας, ἡ, idem : à δυς et πρᾶξις, εως, f. ξω, facio, ago, q v.

Δυσπρόσιτος, et Δυσπροσοδος, ος, ὁ ἡ ἡ, aditu difficilis ; qui non est affabilis.

* Δυσπροσήμαστος, (ος, ὁ ἡ ἡ, quo nauta appelli non possunt,) scil. χώρα, terra appulsu difficilis.

Δύσπυγος, ος, ὁ ἡ ὑ. frigoris impatiens : à δὺς et πῦγ@ος, εος, τὸ, FRIGUS, q. v.

Δυσσέβεια, ας, ἡ, impietas, et

Δυσσεβέω, -ῶ, f. ήσω, impiè ago : it.

Δυσσέβημα, ατος, τὸ, impietas ; decisio

Δυσσεβὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, impius : à δὺς et σέβομαι, colo, q. v.

Δύσσω, indue, Poët. pro δύσω, Ion. pro δύσω, ὔσθω, præs. imperat. med. verbi δύσσομαι, ῳ, σται, et Poët. δύσσεται· imperf. ind. med. ἐδυσσάμην, ω, ατο, quod præs. formatum est à f. 1. med. verbi δύω, induo, q. v.

Δυσσωτέων, gen. plur. fœm. g. Eol. et Poët. pro δυσωπίων, præs. part. med. verbi Poët. δύσσομαι, augeo. Th. δύω, subeo. q. v.

Δύστος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui vix servari potest ; infelix, æger. Th. σώζω, salvo, q. v.

Δύστος, Dor. pro

Δύστος, ὸς, ὁ ἡ ἡ, infelix, miser : à δὺς et τίνω, gemo : aut secundum alios, à δὺς et τάω, quod malè otet. Th. ἴημι, sto, q. v.

Δυστρεπὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, observatu difficilis : à δὺς et τρέπω, servo, q. vide.

Δυστρέπτω, a. 1. part. act. fœm. g. à

Δυστρέω, -ῶ, difficultèr pario, Aut. ήσω, et ήσω· à δὺς et τίκ@ω, partus. Th. τίκτω, pario ; p. indic. med. τέτοκα.

Δύστρος, ου, ὁ, mensis Sextus, apud Syromacedonas ; qui alioqui ἔλαφηβόλιων.

Δυστυχέστατος, ος, infelicissimus, superl. à δυστυχὴς, ὲος, ὁ ἡ ἡ, infelix : quod à δὺς et τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, sum, q. v.

Δυστυχία, ᾶς, infelix sum, f. ήσω, p. ηκα· a. 1. part. act. δυστυχήσας, αντος· τὰ δυστυχήσαντα, adversa, a. 1. part. pass. à δὺς et τύχη, fortuna, quod à τυγχάνω, sum, q. vide.

Δυσύχημα, ατος, τὸ, afflictio, infortunium ; dat. pl. δυσυχήμασι· à δυσυχὴς, q. v.

Δυσυχία, ας, ἡ, miseria, adversitas : ex eod. q. v.

Δυσυχὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, cujus impetus vix sustineri potest : à δὺς et ὑσίημι. Impetum excipio, quod vide.

Δυσφαμέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, maledico, infamo, impiè loquor, malè ominor, et

Δυσφημία, ας, ἡ, maledicentia, obscenitas verborum : à

Δύσφημος, ος, ὁ ἡ ἡ. maledicus, infaustus : à δὺς et φήμη, fama, quod à φημὶ, dico. Th. φάω, idem, quod vide.

Δυσφήμως, ονος, ὁ ἡ ἡ, ominosi ; ejusd. gen sing. Ion.

Δυσφορέω, -ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα, difficultèr porto ; indignor, ægrè fero, et

Δυσφορὴς, ὲος, ὁ ἡ ἡ, item

Δυσφορητὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, et

Δυσφόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, difficilis latu vel portatu gravis, molestus : à δὺς et φέρω, fero, q. v.

* Δυσφόρως, adv. ita ut vix portari queat ; ægrè, molestè : ab eod. q. v.

Δύσφρων, ονος, τὸ, molestæ curæ ; quas Hesiod. δυσφροσύνας vocat. Th. φρὴν, mens, q. v.

Δυσφροσύνη, ης, f. ήσω, animum abjicio, ægrè fero : à δὺς et φρὴν, mens, q. v.

Δυσφρόνων, ejusd. part. præs. act.

Δυσφροσύνων, gen. pl. Æol. à

Δυσφροσύνη, ης, ἡ, animi ægritudo : à δὺς et φρὴν, mens, q. v.

Δυσφωνία, ας, ἡ, asperitas vocis seu soni, et

Δύσφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, dissonus : à δὺς et φωνὴ, vox, sonus, q. v.

Δυσχειμερὸς, ος, ὁ ἡ ἡ, infestus hiberno frigore, frigidus, procellosus : à δὺς et χεῖμα, hiems, q. v.

Δύσχιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem, et ab iisd. q. v.

Δυσχείρωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui difficultèr subigitur et capitur, invictus ; in superl. δυσχειρωτάτος. Th. χεὶρ, manus, q. v.

Δυσχεραίνω, molestè fero, gravor, indignor ; hæsito, f. ανῶ· in 3. plur. præs. ind. δυσχεραίνουσι· acc. pl. part. præs. δυσχεραίνοντας, et

Δυσχέρεια, ας, ἡ, difficultas, molestia : à

Δυσχερὴς, ὲος, ὁ ἡ ἡ, difficilis, molestus, odiosus ; in compar. δυσχερέστερος, ος· à δὺς et χεὶρ, manus, q. v. hinc

Δυσχερῶς, adv. difficultèr, molestè.

Δυσχερήσομαι, -έσομαι, fut. 1. m. ήσομαι, usu rei cujuspiam offendor ; incommodè et impeditè versor : à δύσχερὴς, q. v.

Δυσχέρημα, ατος, τὸ, difficultas, incommodum : ab ejusd. perf. ind. pass. cui oppon. ἰσχέρημα· sicuti

Δυσχερὴς, ὲς, ἡ, incommoditas, difficultas ; oppon. ἰσχερὴς· à

Δύσχερὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, cujus usus difficilis est ; inutilis, incommodus : à δὺς et χερὴς, utilis, quod à χράομαι, utor, à χέρα, commodo.

* Δυσχωρία, ας, ἡ, difficultas loci.

Δυσώδας, ος, ὁ ἡ ἡ, gravitèr olens, fœtidus.

Δυσωδία, ας, ἡ, malus odor, fœtor : à δὺς et ὄζω, oleo : p. ind. med. ὄδμαι.

Δυσώνυμος, ος, ὁ ἡ ἡ, infaustus, inauspicatus : à δὺς, et ὄνομα, ατος, τὸ, nomen ; Æol. ὄνωμα, Poët. ὔνομα.

Δυσωπέω, -ῶ, f. ήσω, pudore officio ; undè Metaph. exoro, persuadeo ; δυσωπέομαι, erubesco, flector, et

Δυσωπία, ας, ἡ, pudor : à δὺς et ὄψ, ὠπὸς, vultus, quod ab ὄπωμαι, videor, q. v.

Δυσωρία, -ᾶ, fut. ήσω, difficultèr custodio : à δύσωρος, ος, ὁ ἡ ἡ, custoditu difficilis : à δὺς et ὤρ@ος, custos, q. v.

Δυσωρήσουται, 3. pl. ejusd. f. 1. m.

Δύτης, ου, ὁ, urinator, qui aquas subit. Th. δύω, vel δύνω, subeo, q. v.

Δυτὸς, ὴ, ὸν, qui indui vel subiri potest.

Δύω. (Poët.) pro δίω, duo, gen. dual. δυοῖν, gen. pl. δυῶν, dat. δυοῖ. Vide δύο.

ΔΥ'Ω, f. δύσω, p. δέδυκα, subeo, ingredior ; occido ; induo : undè δύνω, et δύμι, idem, q. v.

Δυωδέκα, δυωκαίδεκα, et δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, DUODECIM ; ἀκλιτον.

Δυωδεκάδρομος, ος, ὁ, qui duodecim curricula absolvit. Th. δρέμ@ω, curro, q. v.

Δυωδεκάμηνος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui duodecim mensium est : δυωδεκάμηνον τέλ@ος ἐχέσαι, id est, annum magistratum transigere : à δυώδεκα, duodecim, et μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis, q. v.

Δυωδεκατικὸς, adj. qui duodecimo v. gr. die, aut anno aliquid facit, aut patitur : à δυώδεκα et ἔτος, annus, q. v.

Δυωδέκατος, η, ον, duodecimus : à δύω et δέκα, decem.

Δυῶν, gen. dual. vel Att. et Ion. pro δυοῖν, duorum à δύο duo, q. v.

Δῶ, per Apoc. pro δῶμι, domum, acc. sing. et δέμνια, domus, acc. pl. à δέμω, struo, q. v.

Δῶ, δῷς, δῷ, a. 3. sub. act. à δίδωμι, do, q. v.

Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim, ἔπειτα· à δύω et δέκα, q. v.

Δωδεκάγωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui duodecim flexus habet : à δώδεκα et γωνία, f. ψω, flecto, q. v.

Δωδεκάκις, duodecies, adv. à δύο et δέκα, q. v.

Δωδεκάμην@ρ, ὁ ξ ἡ, *duodecim mensium*, subaud. χρόν@ρ, *tempus*.

Δωδεκατα῀ος, αία, αῖον, *qui per munera duodecim dies alicubi manet*, vel *abest*; et

Δωδέκατ@ρ, η, ον, *duodecimus*: à δύο et δέκα, *decem*, q. v.

Δωδεκάφολον, ε. τὸ, *duodecim tribus*: q. δωδεκα φυλαὶ.

Δωδώνησιν, adv. Dor. pro Δωδώνηφιν, q. ἐκ τῆς Δωδώνης.

Δωδωναί@ρ, αία, αῖον, *DODONÆUS*: à

Δωδώνη, ης, ἡ, *DODONA*; sylva Epiri et urbs. Vide Steph.

Δώῃν, ης, η. Att. pro δώην, ης, η, a. 2. opt. act. à δίδωμι, *do*; a. 2. ind. act. ἔδων.

Δέδωτι, *dederit*, 3. sing. a. 2. opt. act. Ion. et Att. pro δώη. Sin verò sit δώσει, erit 3. sing. sub. præs. act. verbi antiq. δώω, f. δώσω, sub. præs. act. δώω, δώῃς, ᾖ, et Ion. δώῃσι, vel a. 2. sub. act. pro δῶ, δῷς, δῷ, à δίδωμι, *do*, q. v.

Δῶκ', pro δῶκαν, *dedit*, pro ἔδωκεν, per Apoc. Poët. 3. sing. a. 1. ind. act. Sic δῶκαν, pro ἔδωκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi δίδωμι, *do*, q. v.

Δῶλ@ν, ω, ὁ, Dor. pro δοῦλ@ρ, ε, ὁ, *servus*, q. v.

Δῶμα, ατ@ρ, τὸ, *domus*, *tectum*; pl. δώματα, et in dat. pl. δώμασι· hinc Angl. A DOME: à δέμω, (quod ex δομέω.) factum per contractionem. Th. δέμω, *extruo*, p. ind. m. δέδομα.

Δωμάτιον, ε, τὸ, *domunculus*, *cubiculum*; *tectum*: dim. à δῶμα, q vide.

Δωμάω, ῶ, f. ήσω, *extruo*, *ædifico*: ab eod. q. v.

Δώναξ. Dor. et Poët. pro δόναξ, ακ@ρ, ὁ, *arundo*, quod vide.

Δωμεν, *dederimus*; per Systolen pro δώωμεν, Poët. pro δῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à δίδωμι, *do*, quod vide.

Δῶν', pro δῶρα, acc. pl. à δῶρον, ε, τὸ, *donum*, q. v.

Δωρὰ, ᾶς, ἡ, *donum*, *donatio*; et

Δωρὰν, adv. (sub κατὰ,) *gratis*, *immeritò*, *frustra*. Th. δῶρον, *donum*, q. v.

Δωρέομαι, -ῆμαι, et δωρέω, -ῶ, f. ήσω, *dono*, *largior*; f. 1. m. ήσομαι, perf. pass. δεδώρημαι, σαι, ται, a. 1. ind. m. ἐδωρησάμην.

Δώρημα, ατ@ρ, τὸ, *donum*, *munus*, *beneficium*; et

Δωρητὸς, ἡ, ὸν, *muneribus placabilis*, seu *corruptus*; item *donatus*: à p. ind pass. verbi δωρέομαι, *dono*, q. v.

Δωριάζειν, *Doricè loqui*; præs. inf. act. Poët. pro δωρίζειν, quod à

Δωρι@ρ, ία, ον, Poët. pro Δωριὰς, ἁ, ὸν, *Doricus*, *a*, *um*. Dicitur et Δωριὶς, ίδος, ὁ. idem.

ΔΩΡΙΣ, ίδ@ρ, ἡ, *Doris*, *regio Græciæ*; item nomen Nymphæ.

Δωρίσδιν, Dor. pro δωρίζειν, *loqui Doricè*; præs. inf. act. verbi Δωρίζω, fut. ίσω, *Doricè loquor*: hinc

Δωρισί, adv. *Doricè*.

Δωροδόκιμι, ῶ, f. ήσω, *donis inlio*, *corrumpo*: acc. pl. part. præs. act. contr. δωροδοκῶντας· à δῶρον, *donum*, et δέχομαι, *capio*, q. v.

Δωροδόκημα, ατ@ρ, τὸ, *munus per corruptionem acceptum*: à præced. perf. ind. pass.

Δωροδοκία, ας, ἡ, *munerum acceptio*, *sordes*.

Δωροδόκος, ε, ὁ ξ ἡ, *munerum acceptor*; *donis inhians*: à δῶρον, et δέχομαι, *capio*, q. v.

Δωροκοπέω, ῶ, f. ήσω, *muneribus corrumpo*: à δῶρον et κόπτω, *seco*, q. v.

ΔΩ῀PON, ε, τὸ, *donum*; item *palmus minor*: hinc fortè manavit Angl. DOWRY.

Δωροφάγ@ρ, ε, ὁ ξ ἡ, *qui dona devorat*, *dapsilis*: à δῶρον, *donum*, et φάγω, *edo*, q. v.

Δωροφορέω, ε, ὁ ξ ἡ, (Poët.) *qui dona fert alicui danda*: à δῶρον et φέρω, *fero*, q. v.

Δωρύττομαι, Dor. pro δωρέομαι, -ῶμαι, q. v.

Δὼς, ἡ, *DOS*, *donum*; indeclinabile Poët. idem quod δόσις. Th. δίδωμι, *do*, q. v.

Δωσίμασι, Dor. pro δόσιν, f. 1. inf. act. ejusd. verbi.

Δώσις, *tradat*, 3. sing. a. 1. sub. act. Poët. pro δόῃ. ab a. 1. ind. act. ἔδωσα, pro ἔδωκα, ab eod. quod vide.

Δῶσι, Ion. pro δῷ, 3. sing. a. 2. sub. act. Sin absque ι est 3. pl. sub. ejusd. temporis, verbi supradict. q. v.

Δωσίνεις, Dor. pro

Δώσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. δώσω, verbi δίδωμι, *do*, q. v.

Δωσῶ, Dor. pro

Δώσω, *dabo*; f. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Δώτη, *datori*, dat. sing. à δώτης, ου, ὁ, *dator*: sed usitatiùs δότης. Th. δίδωμι, *do*, q. v.

Δωτῆρ, ῆρος, ὁ. (Poët. pro δοτῆρ.) *dator*, *donator*: ab eod. q. v.

Δωτῆρες, ejusd. nom. pl.

Δωτινάζω, f. άσω, *dona colligo*, et *accipio*: à δωτίνη, *donum*, quod vide.

Δωτίνην, Dor. pro δωτίνην, acc. sing. à

Δωτίνη, ης, ἡ, *donum*, *munus*, proprièquod consumitur, ut *vinum*, *vestis*: fortè à δωτὴς, gen. inusit. τῆς δῆς. Th. δίδωμι, *do*, q. v.

Δωτίνῃσι, *donis*; ejusd. dat. pl. Ion.

Δώτορες, nom. pl. à

Δώτωρ, ορ@ρ, ὁ, *DATOR*, *donator*: à δίδωμι, *do*, q. v.

Δώσω', pro δώσει, *dedissent*: per Epenth. Ion. et Poët. pro δῶσι, 3. pl. a. 2. sub. act. ab eod. vel 3. pl. sub. præs. act. verbi obsoleti.

Δώω, f. δώσω, p. δίδωμι, id. quod δίδωμι, *do*, q. v.

E.

E, Nota quintæ apud Græcos literæ, signum etiam numeri quinarii. Tum et ε, Æol. in multis pro ο.

"E, *HE*, dolentis particula, quæ geminari solet.

'E, *SE*, pronominis tertiæ personæ acc. sing. οἷ, HE, Anglicè; ἕ, *sui*, οἱ, *sibi*: hinc ἑός, vel ἑῆς, HIS, σφέτερ@ρ, THEIR, Anglicè, &c.

'Εα, *Ah*, *vah*, adv. querentis vel admirantis: ab

'Εα, *sine*, 2. sing. præs. vel imperf. imperat. act. contr. pro ἔα, verbi ἐάω, *sino*.

'Εα, Ion. et Poët. Ectasi ἔᾳ pro ἦν, 1. vel 3. sing. imperf. ind. verbi εἰμὶ, *sum*, q. v.

'Εὰ, et ἀ. *sna bona*, *petulum*: ex ἑὸς, suus, vid. ἑ, *se*.

'Εᾷ, *concedit*, 3. sing. præs. ind. act. ab ἐάω, *sino*, f. ἐάσω, a. 1. sub. act. ἐάσῃ, ᾖς, ᾖ, p. act. ἐάσας· Vide Moor Elementa L. Gr. pag. 186.

'Εάσω, *sinam*, Poët. pro ἐῶ, per Pleon. τὸ σ.

'Εαγα, ας, ε, *fregi*; p. ind. m. Att. pro ἔᾱγα, per resolutionem augmenti η in εα, (quod frequens etiam in aliis temporibus,) ab ὄγνυμι, seu ἄγνυ, *frango*; f. ἄξω, p. ἔαχα et ἴαχα, p. m. part. ἐαγὼς a. l. ἄξα et ἴαξα· et

'Έαγμαι, *fractus sum*: Att. eod. modo pro ἦγμαι, ejusd. a. 2. ind. part. Hinc a. 2. part. pass. ἐαγὼς, inf. ἐαγέναι.

'Εαδα, ας, ε, *demulsi*; pro ἕλα, prætind. m. Att. resolutione augmenti η in εα, pro quo ἔωδα, Poët. ab ἀνδάνω, vel ἕδω, *placeo*: præt. m. part. ἑαδὼς pro ἡδὼς· sic in a. 3. act. ἔαδον pro ἄδον, Æol. ἴωδον.

'Εάδομαι, *placentem*, pro ἕλωμαι, ejusd. p. m. part. acc. sing. masc.

'Εᾶσα, *permisi*, pro ἔασα, p. ind. act. verbi ἐάω, *sino*; f. σω.

'Εάλωκα, *captus sum*; Att. eod. modo pro ἥλωκα, perf. act. verbi ἁλίσκω, *capio*; fut. ἁλώσω, a. 2. act. ἧλων, a. 2. act. part. ἁλούς, inf. ἁλῶναι, (ab ἄλωμι, conjug. secund. quod ab obsoleto ἅλω, f. ἁλώσω, formatur;) et pass. ἁλήσομαι.

'Εάλων, *captus fui*; Att. similiter pro ἥλων, a. 2. act. ejusd. verbi. Præt. autem et Aor. Sec. Act. passivè sæpissimè sumuntur.

'ΕΑ'Ν, *si*; conjunct. connexiva construitur cum subj. et opt. ἐὰν, μὴ, *nisi*, ἐὰν δὲ μὴ, *sin aliter*, *aliquì*; particula *potentialis* pro ἄν· sæpe postponitur, ut ἴσως ἂν, *dixissem*; quandoque deest ἄν· sed rariùs præponitur, ut ἄν, ἐὰν, *quicunque*: cum τι notat *sive*; ἐάντε, *si*, *dummodo*, &c.

"Εανδανεν, *placebam*, 1. sing. im-

perf. ind. act. Att. et Ion. pro ἧνδα-ον, (α pro augmento η,) verbi ἀνδάω, *placeo*, q. v.

'Εανός, ἡ, ὸν, *indutus pulcher, tenuis, subtilis*; subst. *pallium, peplum*, pro ἱμάτιον· ab ἕω, *induo*.

'Εάνπερ, conj. *si, dummodo*.

'Εανται, 3. pl. præs. ind. Att. vel Ion. pro ἧνται· et ἑαυτο, pro ἧντο· ab ἧμαι, *sedeo*, q. v.

'Εαξα, *fregi*, 1. sing. a. 1. ind. act. Att. resolutione augmenti pro ἔηξα, verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango*. Vide Ἐαγα.

'ΕΑΡ, ἔαρος, τὸ, et contract. Poët. ἦρ, ἦρος. (et Ion. ἐῆρ,) *Ver, sanguis; pinguedo*.

'Εαρινὸς, ἡ, ὸν, *vernus*: et per Epenth. ἐαρινὸς. Th. ἔαρ, *ver*.

'Εαρτερὸς, ἠος, ὁ ἧ, ἡ, *vere nutritus, vere natus, vernus*: ex ἔαρ, *ver*, et τρέφω, *alo*; p. ind. m. τέτροφα.

'Εᾶς, *sinis*, 2. sing. præs. ind. act. contr. verbi ἐάω. Tum ἔασ', pro ἔασε, *permisit*; 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ejusd. verbi.

'Εᾷς, *suas*, pro ἕῃς.

'Εασε, Att. pro ἕησα, a. 1. ind. act. verbi ἀνδάνω, *placeo*. Vide Ἔδασε.

'Εάσαμεν, *sivimus*, 1. pl. a. 1. ind. act. Ion. sed ἐάσαμεν, 1. pl. a. 1. opt. act. ἐάσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐάω, *sino*; f. ἐάσω, p. act. ἐάσας, a. 1. ind. act. ἐάσασα.

'Εάσαντι, *sinatis*. 2. pl. f. 1 ind. act. ἐάσῃς, *sinas*: 2. sing. a. 1. sub. ab eod. q. v.

'Εασι, Ion. et ἔασιν, Poët. pro ἐάᾳ, *sunt*: (ut τιθᾶσι, Ion. pro τιθᾶ-ᾳ,) ab εἰμὶ, *sum*.

'Εασκε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔωσκε, contr. ἔα, verbi ἐάω, *sino*, q. v.

'Εάσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐάω, *sino*; f. ἐάσω, p. ἔασκα.

'Εασσα, *existens*; Dor. pro ἔσσα, ε, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, *sum*, q. v.

'Εασται et ἔαται, Ion. pro ἧνται et ἧται, ab ἧμαι, *sedeo*: quod formam præteriti, præsentis autem habet significationem. Ab inus. ἔα, q. v.

'Εατι, Ion. pro ἔτι, 2. pl. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*, q. v.

'Εατὸν, *sinendum*; verbale ab ἐάω, *sino*, q. v.

'Εαυτὸς, ἡ, ὸ, et contracte ἑωυτὸ· ἧς, ἧ, *ipsius*; *pronomen reciprocum, singulari pluralique numero* casus habens tantum obliquos. Ex ἕο pro ἐμοὶ, et αὐτὸς, *ipse*, q. v.

'Εάφθην, *accensus sum*; Att. pro ἑάφην, a. 1. ind. pass. ab ἅπτομαι. Vel ἐάφθεν, Ion. Dialysi pro ἐάφη-ν, a. 1. ind. pass. ab ἅπτομαι, *accendo*.

'ΕΑΩ, *sino, permitto*; imperf. ind. act. ἔων, -ων, -ως, -ως, -ε, -ε, f. ἐάσω, a. 1. ind. act. ἐάσα, a. 1. imperat. act. ἔατον ἔστω, a. 1. part. act. ἐάσας, ασσα, ασσα, perf. act. ἐάκα, quod recipit ι post α pro augmento.

'Εβεων, *benarum*, gen. pl. fœm. Æol. pro ἑῶν, ab ἑὸς, ἡ, ὸν, *suus, a, um*: q. v.

'Εβη, Dor. pro ἔβη, *venit*; 3. sing. ab ἔβην, a. 2. ind. act. verbi βαίνω, vel βάω, *eo*, f. 1. m. βήσομαι. Item Laconicè pro ἔα, *sine*; (interposito β,) ab ἐάω, *sino*.

'Εβαίνετ, 3. sing. a. 1. ind. act. à βαδίζω, *ire facio, vado*, f. ἐσω, et Dor. ἰξω. Th. βάω, idem, q. v.

'Εβαινε, *ibat*, 3. sing. imperf. ind. act. à βαίνω, *eo*; f. 1. m. βήσομαι, a. 2. ind. act. ἔβην.

'Εβαλον, ες, ε, *jeci*; a. 2. ind. act. verbi βάλλω, *jacio*; f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 1. ind. pass. ἐβλήθην, p. m. βέβολα.

'Εβαν, per Sync. Dor. et Poët. pro ἔβησαν, 3. pl. a. 1, vel 2. ind. act. Sic ἔβα, pro ἔβη, 3. sing. ab ἔβην, aor. sec. ind. verbi βαίνω, vel βάω, *eo*; f. 1. m. βήσομαι.

'Εβάπτετο, *tingebatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. à βάπτω, *intingo, mergo*; f. ψω, præt. βέβαφα, q. v.

'Εβαρυθησαν, *caligdrunt*; 3. pl. a. 2. ind. pass. cum duplici augmento, verbi βαρβοπτομαι· q. ex βαρὺς, *gravis*, et ὄπτομαι, *video*. Alii volunt esse 3. pl. a. 1. ind. act. verbi βαρυνθίω, ῶ, f. ήσω, *visu sum gravatus* ab iisd. q. v.

'Εβασαν, pro ἔβαον, *sine*; a. 1. imperat. act. 2. sing. interposito β Laconicè, ab ἐάω, *sino*. Lacones et Syracusii dixerunt ἐβάω.

'Εβάσασα, ας, ι, *portavi*; 1. sing. a. 1. ind. act. a βαστάζω, f. σω.

'Εβάφην, *tinctus sum*; 1. sing. a. 1. ind. pass. ἔβαφον, *tinxi*; 1. sing. a. 2. ind. act. (pro ἔβαπτον, euphoniæ gratiâ,) verbi βάπτω, *tingo, mergo*; f. ψω, p. βέβαφα, q. v.

'Εβδελυγμένος, η, ον, perf. part. pass. et

'Εβδελυξάμενος, 1. pl. a. 1. ind. m. verbi βδελύσσομαι, *abominor*. Th. βδέω, *pedo*, q. v.

'Εβδομαῖος, αία, αῖον, *qui septimâ die aliquid facit, septimanus*; et

'Εβδομὰς, άδος, ἡ, *HEBDOMADA, septimana, numerus septenarius, septima dies*, seu *septima quæque dies*: ab ἑπτὰ, *septem*.

'Εβδομάτῃ, ῃς, (subint. ἡμέρᾳ,) *septima dies*: f. g. ab

'Εβδόματος, άτη, ατον, *septimus*; et

'Εβδομηκοντοὶ, αὶ, αἱ, τὰ, *septuaginta*; ἑπτήκοντα. Th. ἑπτὰ, *septem*.

'Εβδομηκοντοντάξ, *septuaginta sex*; leg. tanquam vox composita, ex ἑξ, *sex*, et ἑβδομήκοντα.

'Εβδομηκοντάκις, adv. *septuagies*; et

'Εβδομηκοστὸς, ὴ, ὸν, *septuagesimus*. Th. ἑπτὰ, *septem*.

'Εβδο..., ὴ, ὸν, *septimus, a, um*; τῇ ἑβδόμῃ, (subint. ἡμέρᾳ,) *die septimâ*, ab eod. Th.

'Εβεβαίωτο, 3. sing. a. 1. ind. act. à βεβαίω, ῶ, *confirmo*, f. ωσω, p. βεβεβαίωκα. Th. βέβαιος, *firmus*, q. v.

'Εβεβλήμην, σο, το, *ictus eram*, 1. sing. plusq. p. ind. pass. à βέλλω, *jacio*; f. λῶ, p. pass. βέβλημαι.

'ΕΒΕΛΟΣ, sive ἤβηλος, ου, ὁ, *EBENUS*, lignum gravissimum.

'Εβλε, ὁ, vel leni spiritu, 'Ἔβλε, nom. viri ἄβλητον, *transiens*.

'Εβλην, ες, η, *veni*, 1. sing. a. 2. ind. act. à βαίνω, vel βάω, *eo, venio*; f. 1. m. βήσομαι, p. act. βέβηκα, a. 2. part. act. βὰς.

'Εβησα, ας, ε, a. 1. ind. act. (tanqu. à βάω,) verbi βαίνω, *eo, venio*; ἔβησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. ind. act. ejusd.

'Εβήσατο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi βήσομαι, quod (Poët. more,) ex fut. in præsens translatum est. Th. βάω, *ire* vel *venire facio*.

'Εβίησατο, et ἐβίασατο, *per vim adimit*; 3. sing. a. 1. ind. m. à βίαμαι, f. ήσω, vel άσω. Th. βία, *vis*.

'Εβίω, 3. sing. imperf. ind. act. à βίω, ῶ, *vivo*; f. ιώσω, p. βεβίωκα, a. 2. ind. act ἐβίων, qu. à βίωμι, inus. Th. βίος, *vita*.

'ΕΒΙΪΣΚΟΣ, ου, ὁ, seu ἰβίσκος, herba quæ et ἀλθαία vocatur, *HIBISCUS, ALTHÆA, malva silvestris*.

'Εβίων, *vixi*; a. 2. ind. act. à βίω, vel βίωμι, vide ἐβίω,

'Εβλαβον, *nocui*; 1. sing. a. 2. ind. act. ἐβλάβην, 1. sing. a. 2. ind. pass. à βλάπτω, *noceo*; f. ψω, p. φα, q. v.

'Εβλάκωμαι, *dissolutus sum*; Att. pro βεβλάκωμαι, p. pass. verbi βλακεύω, *socordiæ me dedo*. Th. βλὴξ, ακὸς, ὁ, *piscis quidam* omnino inutilis.

'Εβλαμμαι, *læsus sum*; Att. pro βέβλαμμαι, perf. pass. verbi βλάπτω, *noceo*; f. ψω, p. φα, q. v.

'Εβλαστήτες, Att. pro βεβλαστήκατε, perf. part. act. pl. num. verbi βλαστάνω, *germino*; f. ήσω, q. v.

'Εβλάστησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

'Εβλαστον, *germinavi*; a. 2. ind. act. ejusd. verbi, q. à βλαστέω· ut ἥμαρτον ab ἁμαρτέω, seu ἁμαρτάνω, *pecco*, q. v.

'Εβλασφήμησα, ας, ε, a. 1, ind. act. à βλασφημέω, *impiè loquor*; à βλάπτω, et φήμη, *fama*, q. v.

'Εβλεψα, ας, ε, et in 3. pl. ἔβλεψαν, a. 1. ind. act. verbi βλέπτω, *noceo*; f. ψω, q. v.

'Εβλιτον, ες, ε, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi βλίτω, *video*; f. ψω, q. v.

'Εβλητο, per Sync. pro ἐβέβλητο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi βάλλω, *jacio*, quasi à βλίω. Nisi quis esse vellt imperf. vel. a. 2. act. à βλήμι.

'Εβόα, *clamabat*; 3. sing. imperf. ind. act. verbi βοάω, *clamo*; f. ήσω, p. βεβόηκα, a. 1. ind. act. ἐβόησα, ας, ε.

'Εβοηθήσαμεν, ω, ατα, a. 1. ind. m. verbi βοηθέω, *succurro, auxilior*; f. ήσω, q. v.

'Εβόσκον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi βόσκω, *pasco*, q. v.

'Εβούλοντο, Ion. pro ἐβούλοντο, 3. pl. imperf. ind. m. verbi βούλομαι, *volo*, q. v.

'Εβύλλωσαν, Att. pro βεβύλλωσαν, perf act. verbi βυλλόω, *consulto*; f. ώσω. Th. βυλὴ, *consilium*, q. v.

'Εβύλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. εβυλευσάμην, ω, ατω, a. 1. ind. m. ejusd. verbi.

'Εβούλήθην, *volui*; a. 1. ind. pass. à βέλομαι, *volo*; f. 1. m. βουλήσομαι, q. à βουλόμαι. Th. βέλομαι, *volo*, q. v.

'Εβόλε, 2. sing. ἐβόλετο, 3. sing. imperf. ind. m. ejusd

'Εβραϊζω, f. ίσω. Hebræorum *more loquor*, seu *vivo*; et

'Εβραϊκὸς, ὴ, ὸν, *HEBRAICUS*; et

'Εβραῖος, αία, αῖον, *HEBRÆUS, a. um*; ab 'Εβερ, ὁ, Parens Hebræorum, ut Gen. x 21. Numb. xxiv. 24. Alii aliter ἐτυμολογίζουσι, ut videri est apud Voss. in Etymol. ad verbum suprà.

'Εβραὶς, ίδος, ἡ, Hebræa; 'Εβραὶς διάλεκτος. lingua Hebræa: et

'Εβραϊστὶ, adv. Hebraicè; ab eod.

'Εβρύσθην, *ebullitus sum*; a. 1. ind. pass. verbi βράζω, vel βρύσσω, *furceo, bullio*, q. v.

'Εβρὰχ', pro ἔβρεχε, et

'Εβρεχον, ες, ε, *madefeci*; a. 2. ind. act. à βρέχω, *madefacio*: undè a. 2. ind. pass. ἐβράχην, part. βραχὶς. Alii volunt esse, imperf. ind. act. à βράχω, *crepitum do, sono*, quod vide.

'Εβρεξα, ας, ε, a. 1. ind. act. a βρέχω, *pluo*, q. v.

'Εβρίστικες, 3. sing. a. 1. ind. act. à βριστάω, *tono*; f. ήσω. Th. βριστὴ, *tonitru*, q. v.

'Εβρος, propr. nom. fluvii in Thraciâ.

'Εβρυχᾶτο, 3. sing. imperf. ind. pass. à βρυχάομαι, *rugio*. Th. βρύχω, f. ξω, *frendo*.

'Εβρω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi βρῶμι, ut ἔδω, ex δίδωμι.

'Εβωσατο, Dor. pro ἐβόησατο, *vocavit*: 3. sing. a. 1. ind. m. et

'Εβωσεν, pro ἐβόησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi βοάω, *clamo*: vide Hesych.

'Εβωσθησαν, Ion. pro ἐβοήθησαν, *celebres facti sunt*; 3.ª pl. a. 1. ind. pass. Sic ἐβωσθητε, per Crasin pro ἐβοήθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. verbi βοάω, *clamo*, q. v.

'Εγανύθην, *gavisus sum*; 1. sing. a. 1. ind. pass. à γαίω, ῶ, *voluptate afficio*; f. ύσω. Th. γάνος, *lætitia*, fl. v.

'Εγγαγγὼ πίτρη, eadem gemma quæ *Saphyrus*; ab ἐν et Γάγγης, quia in Gange reperitur.

'Εγγαστρίμαντις, εως, ὁ ξ ἡ, *vaticinator è ventre*: ex ἐν, γαστὴρ, et μάντις, om. qu. vid.

'Εγγαστρίμυθος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui è ventre vocem reddit, ventril-quus*; quia habet dæmonem, q. ἐν γαστρὶ μυθόμενος· item *magus, ariolus*; apud LXXII. Ab ἐν, γαστὴρ, et μῦθος, om. qu. vid.

'Εγγίγαμα, p. m. verbi ἐγγίγνομαι, tanq. ex ἐγγάω, et in 2. dual. p. ind. m. ἐγγιγάατον· et metri causâ per Sync. ἐγγίγατον· sic ἐγγίγαμεν pro ἐγγιγάαμεν, et part. ἐγγιγάας, ασα, &c. Th. γίνομαι, *nascor*, q. v.

'Εγγεγύασα, *pollicitus sum*; pro ἐγγύημα, perf. ind. act. (augmento syllabico intrinsecus assumpto,) verbi ἐγγυάω, *spondeo*, f. ήσω. Th. ἐγγυὰ, *sponsio*, q. v.

'Εγγεγυωμενίνος, p. part. pass. ab ἐγγυμνάζομαι, *exercor*. Th. γυμνὸς, *nudus*, q. v.

'Εγγειδιστον, ε, τὸ, hydraulicum instrumentum, humano more per ambulans: quasi ab ἔγγιον βαίνειν. Vitruv. *engibata* dicit.

'Εγγειος, et ἔγγαιος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui in terrâ* seu *in ipso solo est*; βαπίσματα ἔγγαια, *res ustuæ in fundis*.

'Εγγελάω, ᾶ, f. άσω, *irrideo*; ἐγγελᾶν τινι, *alicui illudere*: ex ἐν, et γελάω, *rideo*, q. v.

'Εγγενὴς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *indigena, ingenitus, consanguineus*: ex ἐν, et γίνομαι, *nascor*, q. v.

'Εγγένηται, 3. sing. a. 2. sub. m. ἐγγενόμενος, ε, a. 2. part. m. ab ἐγγίνομαι, *insum, innascor*. Th. γίνομαι, *nascor*; f. 1. m. vel f. 2. pass. γενήσομαι, a. 2. ind. m. ἐγενόμην, a. 2. sub. m. γένωμαι, γ. ητοι.

'Εγγίζω, *appropinquo, accedo, immineo, instо*, cum dat. item accus. sequente ἰὼς, ἀπὸ, πρὸς, imperf. ἤγγιζον, ες, ε, f. 1. act. ἐγγίσω, Att. ἐγγιῶ, p. ἤγγικα, a. 1. pass. ἠγγίσθην. Th. ἐγγὺς, *propè*. q. v.

'Εγγίνεσθαι, Ion. pro ἐξεῖναι, *licere*; ut et pro συμβαίνειν, *accidere, contingere*: ab

'Εγγίνομαι, seu -γίγνομαι, *insum* vel *innascor*; *interesse, interjicior*; (de tempore,) *contingo, evenio*; ἐγγίνεται impers. *licet, fieri potest*. Th γίνομαι, *nascor*, q. v.

'Εγγὺθι, adv. *propriùs*: comparat. ab ἐγγὺς, *propè*, q. v.

'Εγγυᾶσθαι, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ἐγγυάω, quod vide.

'Εγγύτα, adv. *proximè*: superlat. ab ἐγγὺς, *propè*; comp. ἔγγιον, et ἐγγυτέρω, superl. ἐγγυτάτω, et ἐγγύτατα.

'Εγγύσματος, ατος, τὸ, *cranii fissura*, in quâ os fractum ad subjectam membranam ἐγγίζει, id est, *appropinquat*.

'Εγγλύκαν, *dulcedinem affere*, qu. indulco: γλύκων est *dulcior*, pro γλυκίων, à γλυκὺς, *dulcis*, q. v.

'Εγγλύφω, f. ψω, *insculpo*; ex ἐν, et γλύφω, vel γλάφω, *sculpo*, q. v.

'Εγγόνατον, ε, τὸ, *species horologii*, apud Vitruv. lib. ix, q. *in genu plicatum*, aut *angulatum*: sic ἐγγόνατον.

'Εγγόνη, ης, ἡ, *nepti*: et

'Εγγονος, ε, ὁ, *nepos*: et ἔγγονον, ε, τὸ, *fatus*: q. ab ἐν, et γόνος, *proles*, à γίνομαι, *nascor*, q. v.

'Εγγεγραπτος, ε, ὁ ξ ἡ, *inscriptus*; à 3. pers. sing. prætr. ind. pass. verbi ἐγγράφω, *inscribo*, q. v.

'Εγγεγραφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio*: et

'Εγγεγραφος, ε, ὁ ξ ἡ, *scriptus*; cui oppon. ἄγραφος· ab

'Εγγράφω, *inscribo, insculpo*: f. ψω, p. ἐγγέγραφα, a. 1. ind act. ἐγγεγραψα, prætr. pass. ἐγγέγραμμαι, part ἐγγεγραμμένος. Th. γράφω, *scribo*, q. v. Indè Angl. TO ENGRAVE.

'Εγγυαλίζω, f. ίσω, et ξω· *in manus trado, trado, insero, prabeo*: ab ἐγγυὰ, *sponsio*: vel à γύαλον, *manûs cavitas*.

'Εγγυαλίξαι, *tradere*, ejusd. a. 1. inf. act. et ἐγγυάλιξα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ion.

'Εγγυάομαι, Dor. pro ἐγγυῶμαι, f. 1. m. ab

'Εγγύαω, ᾶ, f. ήσω, *spondeo, promitto, despondeo*: ab ἔγγυος, ε, ὁ ξ ἡ, prætr, quod ab

'ΕΓΓΥΗ, ῆς, ἡ, *sponsio*, fidejussio, q. ἐν γυίοις, *in manibus* deponit.

'Εγγύησα, ας, ε, *spopondi*, pro ἐγγύησα, a. 1. ind. act. Ion. verbi ἐγγυάω, quod vide.

'Εγγύητὴς, ου, ἡ, *fidejussio, vadimonium*: et

'Εγγυητὴς, ου, ὁ, *sponsor, fidejussor*. Th. ἐγγυὰ, q. v.

'Εγγυητὸς, ὴ, ὸν, *promissus*; ἐγγυητὴ, *sponsa, desponsata*: ab eod. q. v

'Εγγύθεν, *cominùs, propè*: et

'Εγγύθι, Poët. pro ἐγγὺς, *propè*. cum gen.

'Εγγυμνάζομαι, *exercor*; hinc præs. part. pass. ἐγγυμναζόμενος, a. 1. part. m. ἐγγυμνασάμενος, verbi γυμνάζω, *exerceo*: f. άσω. Th. γυμνὸς, *nudus*, q. v.

'Εγγυος, ε, ὁ ξ ἡ, *pras*; idem quod

'Ἔγγυος, ε, ὁ, *sponsor*: ex ἐν, et γυῖον, *manus*. Th. ἐγγὺς, *spensis*, q. v.

'ΕΙΤΥΈ, adv. *propè*: cum gen. sæpè, absolutè, et ἔγγιστος, (præc. superl.) *proximus*: et

'Εγγυτάτω, ἐγγύτατα, et ἐγγυτὰτω, adv. *proximè*; superl. et

'Εγγυτέρως, et ἐγγύτερον, adv. *propriùs*; comparat. ab ἐγγὺς, *propè*, q. vide.

'Εγγεγράφειν, *scripseram*; plusq. perf. ind. act. verbi γράφω, f. ψω, Att. pro γράφω, *scribo*; f. ψω.

'Εγείνατο, *genuisti*; Ion. pro ἐγέ-

..., 2. sing. a. 1. ind. m. ἠγειράμην, ω, ατο, verbi γίνομαι, nascor; a. 2. ind. m. ἐγειράμην, ν, ντο, p. m. γίγνομαι, a. 1. ind. m. ἐγειρόμην et ἐγειράμην.

'Εγείρω, a. 1. inf. act. ἔγειραι, surgere; a. 1. imp. m. ab ἐγείρω, suscito; γίγιαι ἀγλαὸν τοὶ τοῖς νικηφόροις, id est, victores aliquo splendido carminis ornamento decorare.

'Εγειρε, suscitavit; 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ἐγήγειρε, suscitet: 3. sing. præs. vel a. 1. sub. act. ab eod.

'Εγείρων τοὶ λογὸν ἐπίνον ὑμνον, Pindar. Excitare alicui canorum carminis viam, id est, præclarum carmen in alicujus laudem scribere, seu canere.

'Εγειρόμενα, excitati; gen. sing. Dor. pro ου, præs. part. pass. verbi.

'ΕΓΕΙΡΩ, excito, suscito, experrefacio; accendo; exstruo; vitam redde in N. T. f. ἐγερῶ, p. ἐγήγερκα, Att. ἐγρήγορα, a. 1. ind. act. ἤγειρα: pass. ἐγείρομαι, resurgo, excitor; perf. pass. ἔγερμαι, Att. ἐγήγερμαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἠγέρθην, θης, θη, a. 1. imperat. pass. 2. sing. ηγερσο, a. 1. inf. pass. ἐγερθῆναι. a. 1. part. pass. ἐγερθείς, f. 1. pass. ἐγερθησομαι, surgam: a. 1. ind. m. ἠγειρ... ατο, ασθε, ατο, a. 1. imperat. m. ἔγειρ... p. m. ἐγερσο, Att. ἐγήγερσο, et cum Epenthesi literæ ϱ, ἐγειγερσο, med. part. præt. m. ἐγηγερσώς, ότος, τηγόρομαι; undè ἐγρήγορσις, vigil; et γρηγορέω, et per Aphær. γρηγορῶ, ῶσις, q. v.

'Εγίλαζε, ες, ε, Dor. pro ἱλάσκα, ..., a. 1. ind. act. verbi γλαω, rideo, q. v.

'Εγίλασεν, visit, 3. sing. a. 1. ind. act. Poët. gem. σ, à γελάω, video; f. 1. act. ἄσω, f. 1. pass. γελασθήσο... q. v.

'Εγερε, imperf. ind. act. verbi ..., constus sum, q. v.

'Εγερθεν, a. 1. ind. pass. ἐγρήνυ... ες, ε, a. 1. ind. act. à γρηνέω, ...ω; f. ἠσω. Th. γίνομαι, nascor, ...ν.

'Εγίνατο, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi γονάω, gigno, quod vide.

'Εγίνοντο, ν, ντο, et in 3. pl. ἐγέ..., a. 2. ind. m. verbi γίνομαι, ...ν. ab eod. verbo.

'Εγινε, factus est: Dor. per ...κ. pro ἐγένετο, 3. sing. a. 2. ind. ... ab eod. verbo.

'Εγίρεν, sum experrectus; a. 1. ... pass. hinc Ion. ἔγρεθεν, Dor. seu ...κτ. pro ἐγέρθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ... ἐγίρθης, a. 1. pass. part. ἐγερθῆ... a. 1. pass. inf. ἐγέρθητε, 2. pl. a. ... imperat. pass. ab ἐγείρω, suscito, ...ν.

'Εγίρομαι, ν, ὁ ἡ ἡ, excitabilis: ab ..., excito, q. v.

'Εγίρσις, ιος, ἡ, resurrectio, excitatio, extructio: à 2. pers. sing. ...τ. ind. pass. ἔγερσαι, ab ἐγείρω, ...ω, q. v.

Ἐγγίγερσο, Ion. et Att. pro ἐγήγερ... ...σαι, 2. pl. plusq. p. ind. pass. ... ἐγείρω, excito, quod vide.

'Εγκεγεμαι, σαι, ται, excitatus sum; Att. pro ἔγερμαι, σαι, ται, perf. ind. pass. et part. ἐγηγερμένος, ejusd. verbi, q. v.

'Εγήθην, lætatus sum; 1. sing. a. 1. ind. pass. à γηθέω, vel γηθῶ, gaudeo; f. ἥσω, q. v.

'Εγημα, ας, ε, uxorem duxi; a. 1. ind. act. verbi obsol. γάμω, vel γαμῶ, uxorem duco. Alii tamen per Sync. ex ἐγάμεσα, factum aiunt, (verbi γαμέω,) α in ε converso, undè part. γήμας, inf. γῆμαι, q. v.

'Εγήρα, pro ἐγήρει, ut ἔδα, pro ἔδει, à γήρημι, inus. Potest tamen et à γηράω, senesco, deduci, quod vide. Th. γῆρας, senectus, q. v.

'Εγκαίειν, præs. inf. act. Ion. et Att. pro ἐγκαίειν, incendere. Th. καίω, uro; fut. κάυσω, q. v.

'Εγκάθετος, ε, ὁ ἡ ἡ, insidiator, q. clam submissus; ab ἐγκαθίημι, immitto: quod ab ἐν, κατὰ, et ἵημι, mitto, om. qu. vid.

'Εγκάθημαι, insideo, in insidiis sum.

'Εγκαθίζειν θρόνῳ, in solio sedere, pro ἐπικαθίζεσθαι. Vide καθίζω, colloco.

'Εγκαθίημι, fut. ἥσω, collocos constituo in; interpono: aliquando intersum: part. p. act. ἐγκαθείς, interpositus: ab ἐν, κατὰ, et ἵημι, sto, q. v.

'Εγκαίνια, ων, τὰ, ENCÆNIA, festus dies novi operis memoriæ dicatus: ab ἐν et καινὸς, novus, q. v.

'Εγκαινίζω, renovo; confirmo; dedico: f. ἰσω, p. ἐγκαίνικα, a. 1. ind. act. ἐνεκαίνισα, perf. pass. ἐγκεκαίνισμαι· ab ἐγκαίνια, quod vide.

'Εγκαινισμὸς, ὁ, ὁ, renovatio: dedicatio: à præced. perf. ind. pass. 1. sing.

'Εγκαιρος, ε, ὁ ἡ ἡ, opportunus, tempestivus, et

'Εγκαίρως, adv. opportunè: à καιρὸς, occasio, q. v.

'Εγκαίσω, f. ἥσω, fastidio, malè in aliquid affectus sum.

'Εγκαλῶ, in jus voco: accuso, scil. in causâ capitis; cum dat. in imperf. ἐνεκάλουν, -ουν, f. ἐσω vel ἥσω, a. 1. ind. act. ἐνεκάλεσα, -εσα· perf. act. ἐγκέκληκα, -κα· perf. pass. ἐγκέκλημαι, -σαι, ται, ται, part. præs. ἐγκαλούμενος, ενης: ex ἐν et καλέω, voco, q. v.

'Εγκαλοσκιὰς, ἰος, ὁ ἡ ἡ, qui habet crura in ligno: τὰ σκέλη ἐν κάλῳ, vinctus numellis.

'Εγκαλύμμα, ατος, τὸ, velamentum: à p. ind. pass. seq.

'Εγκαλύπτω, f. ψω, velo, obtego. Th. καλύπτω, tego: f. 2. act. κάλυβα.

'Εγκάλυψις, εως, ἡ, velatio: à præc. p. ind. pass.

'Εγκαναχόμαι, f. 1. m. ήσομαι, cachinnum emitto: à καναχάω, f. ήσω, resono, q. v.

'Εγκαναχίω, ῶ, f. ἰσω, cum sonitu infundo, ἐγκανάχον, (qu. à κανάχω, -άχω,) a. 1. imperat. act. ἐκαναχήσατω, a. 1. inf. m. Th. ἦχος, sonus, q. v.

'Εγκαρ, αρος, τὸ, cerebrum, pediculus. Sed hæc vox cum his significationibus tantum grammaticorum auctoritate nititur, eorum scil. qui apud Homerum Il. Λ. v. 378. pro ἐνκαρσίος, legebant ἐγκαρσίως minùs benè.

'Εγκαρπ@ος, ε, ὁ ἡ ἡ, fructum in se habens, fecundus: item gravidus, a, um. Th. καρπὸς, fructus, quod vide.

'Εγκαρσίω, ας ἡ, obliquitas: ab

'Εγκάρσι@ος, ε, ὁ καὶ ἡ, obliquus. Th. κάρσιος, idem q. v.

'Εγκαρσιχολ@ος, ε, ὁ ἡ ἡ, iracundus, amarus, injucundus: ab ἐν, κάρα, pro κάρηνον, caput, et χολὴ, bilis, om. q. v.

'Εγκάς, adv. profundè, altè.

'Εγκασι, dat. pl. pro ἐγκάτοισι ab

'ΕΓΚΑΤΑ, ων, τὰ, intestina, viscera, Gen. xliii. 33. Sic et ἔλματ', pro ἔλματα· ex ἕλμινς, q. v.

'Εγκατάθῃς, reposueris, 2. pers. sing. a. 2. subj. act. ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, pono, q. v.

'Εγκατακάθου, insidere, incumbere, præs. infinit. ex ἐν, κατὰ, et κάθημαι, jacio, q. v.

'Εγκατακάλυμμα, ατος, τὸ, reliquiæ, monumentum: ex

'Εγκαταλείπω, derelinquo, desero, in discrimine, f. ψω, p. ἐγκαταλέλοιφα· a. 2. ind. act. ἐγκατέλιπον, ες, ε, superstitem reliqui: a. 2. sub. act. ἐγκαταλίπω, ῃς, ῃ· ab ἐν, κατὰ, et λείπω, q. v.

'Εγκαταλιμπάνω, idem ac præc.

'Εγκατα,μγνύω, ις, ι, insero: immisceo: ab ἐν, κατὰ, et μιγνύω, μίσσω, fut. μίξω, perf. χα.

'Εγκατασκαίζω, illudo, f. σω, vel ξω, p. κα, vel χα· ex ἐν, κατὰ, et σκαίζω, q. v.

'Εγκατασκίγνυμι, f. ξω, infigo.

* 'Εγκατασκευάζω, f. άσω, intus conficio.

* 'Εγκατασκεύζω, f. ῶ, spargo in; disemino.

'Εγκατέβα, Poët et Dor. pro ἐγκατέβη, intravit, 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἐγκαταβαίνω. Th. βαίνω, eo, vel potius βάω, ire facio, quod vide.

'Εγκατέλυσεν, ες, ε, a. 2. ind. act. ab ἐγκαταλείπω, q. v.

'Εγκατέθετο, per Sync. pro ἐγκατέτιθετο, 3. sing. a. 2. ind. med. ab ἐγκατατίθημι, condo: ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, pono, q. v.

'Εγκατίζεσθαι, præs. inf. m. Ion. pro ἐγκαθίζεσθαι, sedere in aliquo loco, Th. ἵζω, sedeo, q. v.

'Εγκατοικίω, ῶ, inhabito, incola sum, 2 Pet. ii. 8. f. ἰσω, p. ἐγκατῴκικα· ex ἐν et κατοικίς, incola, ex κατὰ et οἶκος, domus, q. v.

'Εγκατος, ν, ὁ ἡ ἡ, interior: ab ἐν et κάομαι, jaceo, q. v.

'Εγκαυχάω, ῶ, ἠσομαι, -ῆσαι, f. 1. m. χήσομαι, glorior.

'Εγκαφος, bucella, bolus: ab ἐγκάπτω, f. ψω, devoro. Th. κάπτω, comedo, q. v.

'Εγκεισται, 3. sing. præs. ab
'Εγκειμαι, q. d. *jaceo in, innum, inhæreo, invado, incumbo; insto; il mimeros*, part. *insitus*. Th. κεῖμαι, *jaceo*, q. v.
'Εγκεκλῆκται, 3. sing. perf. ind. pass. ἐγκεκλεισμαι, σαι, ται· ab ἐγκλείζω, *dedico*, q. v.
'Εγκεκαλυμμένος, *occultus, velatus*; perf. part. pass. ab ἐγκαλύπτω, f. ψω. Th. καλύπτω, *tego*, quod vide.
'Εγκίλαδος, ου, ὁ ξ ἡ, *cui inest κίλαδος*, i. e. *strepitus*, τὸ ἐγκίλαδον, *animalcula de genere insectorum*, et
'Εγκίλαδος, ου, ὁ, *Enceladus*, nom. propr. gigantis.
'Εγκίλευον, f. εύσω, *hortor, incito*: εἰκίνω, f. ίσω, idem. Th. κίλλω, *jubeo*, q. v.
'Εγκεντρίζω, *stimulo*; *insero*, fut. σω· p. ἐγκεκέντρικα· a. 1. ind. act. ἐνεκέντρισα· a. 1. inf. act. ἐγκεντρίσαι, a. 1. ind. pass. ἐνεκεντρίσθην, *insitus fui*; fut. 1. pass. ἐγκεντρισθήσομαι· ex ἐν, et κεντρίζω, *pungo*; hoc à κέντρον, quod à κεντέω, *stimulo*.
'Εγκεντρὶς, ίδος, ἡ, *aculeus*; *calcar, stylus*; à κέντρον, quod à κεντέω, *stimulo*.
'Εγκεφὰ, *immiscere, perturbare*, præs. inf. act. ab ἐν et κεφὰ, seu κεφόνυμι, *misceo*, q. v.
'Εγκέφαλος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui in capite est*. Hinc ὁ ἐγκέφαλος, sc. μυελὸς, *cerebrum*: ex ἐν et κεφαλὴ, *caput*, q. v.
'Εγκήκοδα, p. m. verbi ἐγκήζω, *caco in*: ex ἐν et κήζω, f. ήσω, *caco, ventris onus depono*.
'Εγκηχεμένος, η, ον, *qui est in usu, quo quis utitur*, præs. part. pass. verbi χρήομαι, *utor*, f. χρήσομαι. Th. χρέω, *commodo*, q. v.
'Εγκηχεσμένος, perf. part. pass. verbi ἐγχηθέζομαι, idem quod ἐγχηθέζομαι, *oppignoror*: ab ἐνέχυρον, *pignus*. Th. ἐχυρὸς, *munitus, tutus*, q. v.
'ΕΓΚΙΣΣΑ'Ω, *coitum maris appeto, concipio*: ἐγκισσήσω, a. 1. inf. act. quod ab ἐν et κισσὸς, *pica*, quod vide.
'Εγκισσόω, f. ώσω, *hedera modo convolvor atque plicor*. Th. κισσὸς, *hedera*, q. v.
'Εγκισσήσω, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ἐγκισσάω, q. v.
'Εγκλείω, f. είσω, p. εικα, *includo*; p. pass. ἐγκέκλεισμαι· p. inf. pass. ἐγκεκλεῖσθαι· part. ἐγκεκλεισμένος, *inclusus*. Th. κλείω, *claudo*, quod vide.
'Εγκεκλημένος, ἐντος, *accusatus*, a. 1. part. pass. et
'Εγκλημα, ατος, τὸ, *crimen*; id de quo quis accusatur: ab ἐγκαλέω, *accuso*. Th. καλέω, q. v.
'Εγκλημοντικὸς, ἡ, όν, *litigiosus*: ab eod.
'Εγκλίνω, f. νῶ, *INCLINO*; *fugio*, de acie. Th. κλίνω, *reclino*, q. vide,
'Εγκλισις, εως, ἡ, *inclinatio*: apud Gram. *modus*, et
'Εγκλιτικὸς, ἡ, όν, *qui inclinari potest*: Grammaticum, de vocalibus dictum quæ ἐγκλίνονται· à 3. sing. perf. indic. pass. verbi ἐγκλίνω. Hinc Angl. ENCLITIC.
'Εγκλοιὸν, ῶ, f. ώσω. *includo*, seu *illigo vinculo, quod collo circumdatur*, Prov. vi. 21, ab ἐν et κλοιὸς, *collare*. Th. κλέω, *claudo*, quod vide.
'Εγκοίλια, ων, τὰ, *intestina*. Vide ἔντερον, *intestinum*.
'Εγκοιλὶς, ὁ ξ ἡ, *concavus, cavus*.
'Εγκόλαμμα, ατος, τὸ, *sculptura*: ab
'Εγκολάπτω, *insculpo*, f. ψω, p. ἐγκεκόλαφα. Th. κολάπτω, *tundo*, q. vide.
'Εγκομβόομαι, ῶμαι, *intus me vestio, induor*; *ornor*, f. ώσομαι· a. 1. ind. med. ἐνεκομβωσάμην, ω, ατο· a. 1. imperat. med ἐγκόμβωσαι, ώσθω, 2. pl. ἐγκομβώσασθε· a. 1. part. pass. ἐγκομβωθεὶς· ex ἐν et κομβὸω, *orno*. Th. κόμβος, *nodus*, (ad ornatum in vestitu:) hinc κόμβωμα, *vestitus elegans*.
'Εγκονέω, *festinans in*, præs. part. act. f. g. ab
'Εγκονίω, *accelero*, f. ήσω. ex ἐν et κονία, *festino*.
'Εγκονητὶ, adv. Poëticum *laboriosè, cum labore*: ab ἐν et κόνις, *pulvis*.
'Εγκοπὴ, ῆς, ἡ, *obstaculum, offendiculum, incisio*: ex ἐν et κοπὴ, *sectio*. Th. κόπτω, *seco*.
'Εγκοπος, ου, ὁ ξ ἡ, *in quo est labor, laboriosus*: ex ἐν et κόπος, *labor*, quod à κόπτω, vel κόπτομαι, *laboribus et molestiis premor*; p. m. κέκοπα.
'Εγκόπτω, *incido, interpello, impedio*, f. ψω· a. 1. ἐνέκοψα· p. ἐγκέκοφα· imperf. pass. ἐνεκοπτόμην. p. med. ἐγκέκομμαι. Th. κόπτω.
'Εγκοσμέω, *ordine colloco*. Th. κόσμος.
'Εγκοτέω, -ῶ, idem ac simplex κοτέω, *irascor*. Th. κότος, *ira*.
'Εγκότημα, ατος, τὸ, id.
'Εγκότησις, εως, ἡ, idem ac Th. κότος, *ira vetus*: à p. pass. verbi ἐγκοτέω.
'Εγκοτος, ου, ὁ ξ ἡ, *iratus*, in quo est κότος, *ira vetus*; et substantivè pro *ira*.
'Εγκεκλέζω, f. έξω, p. αχα, *inclamo*; à κεκλέζω, *clamo*.
'Εγκραιγίχολος, *piscis ex apuis*; sed rejici solet, quia κραιτὶ χολὴν ἔχει.
'Εγκράτεια, ας, ἡ, *continentia, temperantia, moderatio*: ab ἐγκρατὴς, *compos, qui potitur, superior*: quod ab ἐν et κράτος, *robur*.
'Εγκρατὶς, nom. pl. ab ἐγκρατὴς, q. v.
'Εγκρατέομαι, *contineo me, sum continens*, f. ήσομαι, p. ἐγκεκράτημαι· ab
'Εγκρατὴς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *continens, cum superior*: nom pl. ἐγκρατῖς. Hinc adv. ἐγκρατέως, *firmiter*. Th. κράτος, *robur*.
'Εγκρίνω, *admitto, adopto, adjungo*, f. ἐγκρινῶ, p. ἐγκέκρικα· a. 1. ἐνέκρινα· a. 1. inf. ἐγκρῖναι. Th. κρίνω, *judico, decerno*.
'ΕΓΚΡΙΤΕ, ίτος, ἡ, *opus dulciarium ex simila et oleo*.
'Εγκρεοτίομαι, Dor. pro ἐγκρεουτίομαι, -ουσαι, *pulsantes*. nom. pl. part. præs. fœm. g. à κρεοτὸς, *pulso*. Th. κρέοτος, ου, ὁ, *pulsus*.
'Εγκρούω, f. ύσω, p. ἐγκέκρουκα, *ad numeros incedo, impello, salio*.
'Εγκρύπτω, *condo, intego*, f. ψω, p. ἐγκέκρυφα· a. 1. ἐνέκρυψα. Th. κρύπτω, *occulto*.
'Εγκρωφὶς, ὶς, ἡ, *genus panis*, qui *coquitur ἐγκρυφτοῖς*, occultatus in cinere; *panis subcinericius*.
'Εγκτησις, -εως, ἡ, *acquisitio*.
'Εκτὸς, ὁ ξ ἡ, *acquisitus, comparatus, possessus*. Th. κτάομαι, *acquiro*.
'Εκτύζων, *in aliquo loco condor*. Th. κτύζω, *condo*.
'Εγκυδία, ας, ἡ, *incitega, fulcrum*, apud Simonidem, ubi verò legendum ἐγκυσίδα, ut ex eâ detorta vox Latina indicat.
'Εγκύκλιος, ου, ὁ ξ ἡ, *circularis*, rotundus; τὰ ἐγκύκλια, *vulgaria*, obvia, vulgò *fieri solita*: ab ἐν et κύκλος, *orbis, circus*.
'Εγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, *ENCYCLOPÆDIA, orbiculata disciplinarum series*: ex ἐγκύκλιος et παιδεία, *disciplina*.
'Εγκύκλιος, ὁ ξ ἡ, idem quod ἔγκυκλος.
'Εγκυκλίω, f. ώσω, *circumago*. Th. κύκλος.
'Εγκυλίω, et -λίομαι, f. ίσω, p. ικα, *involvo, implico*.
'Εγκύμων, ονος, ὁ ξ ἡ, *gravida, pragnans; plenus, refertus*: ab ἐν et κύω, f. σω, *uterum fero, cum gravida*.
'Εγκυος, ου, ἡ, *gravida, pragnans*: ab eod.
'Εγκυόομαι, præs. part. ab ἐγκυέομαι, *in utero gester*: ex ἐν et κυέω, idem quod κύω, *in utero fero*.
'Εγκύρσας, αντος, *illapsus*, a. 1. part. act. ἐγκύρσαι, a. 1. inf. ἐγκύρσω, 3. sing. a. 1 sub. act. ab
'Εγκυρέω, *incido, obvio*, f. ήσω· a. 1. act. ἐνέκυρσα. Th. κυρέω, f. Æol. κύρσω, *incido*.
'Εγκωμιάζω, ας, ω, *laudo*, f. άσω· p. ἐγκεκωμίακα· part. præs. pass. ἐγκωμιαζόμενος· a. 1. ἐγκωμιάσθη. Th. ἐγκώμιον, *laus*.
'Εγκωμιαστὸν, verbale, *quod laudandum est*; ab eodem, et
'Εγκωμιαστὴς, ου, ὁ, *laudator*, et
'Εγκωμιαστικὸς, ἡ, όν, et Poët. ίδιος, ία, ιον, *laudatorius*, a, um: ab eod. verbo, quod ab
'ΕΓΚΩ'ΜΙΟΝ, ου, τὸ, *præconium, laus*
'Εγλαμβάνω, ῶ ω, a. 1. ind. pass.

verbi γλυκαίνω, *dulcore*, as. Th. γλυκύς, *dulcis*.

'Εγείρω, per Sync. ex ἐγίνομαι, Dor. inf. pres. verbi ἴχω, *habeo*, f. ἴξω, et ἐχήσω.

'Εγείω, 3. sing. ab ἴγνυμι, *novi*, *sapi*, *sensi*, a. 2. ind. act. tanqu. à γνόω, verbi γνόεω, f. 1. γνώσομαι, cognosco.

'Εγνωκα, ας, ε, perf. act. ind. ἴδω, ἔγνων, perf. inf. ἐγνωκα, ας, ε, a. 1. ejusd. verbi.

'Εγνων, a. 2. ind. act. et in 3. pl. ἔγνωσαν et ἔγνων. Poët. Vide ἴδω.

'Εγνωσθη, 3. sing. imperf. pass. et

'Εγνώσθησαν, 3. sing. a. 1. ind. act. ἐγνώρισα, *notum facio*, f. 1. γνωρίσω, à γνώσομαι, *notus*, pro γνωτός. Th. γνώσκω, *cognosco*, f. γνώσομαι.

'Εγνωσται, vide ἴδω.

'Εγνωσται, σαι, ται, perf. pass. ἐγνόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γνόεω, *cognosco*; quod adeas.

'Εγγέγραπται, *scripti sunt*, 3. pl. a. 2. pass. ἐγράφη, verbi γράφω, *scribo*, f. ψω. p. φα. a. 2. ἔγραφον.

'Εγγράφω, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Εγγυα, *surge*, Att. per Sync. ut videtur nonnulli, pro ἐγεῖρε, pres. imper. et pass. Ion. pro ἐγεῖρω, verbi ἔγειρω, *excito*, pro ἐγείρομαι, unde imperf. ἤγειρε, pro ἐγείρετο. Th. ἐγείρω, *excito*.

'Εγγρήγορα, ας, ε, *vigilavi*, et sæpè in pres. *vigilo*, ut part. ἐγρηγορὼς, *vigilans*, præt. m. verbi γεγήγορα, sed, ut alii malunt, ab ἐγείρω, *excito*, q. v.

'ΕΓΡΗΓΟΡΕΩ, *vigilo*, f. ἥσω· ab verbo ἐγείρω· p. m. ἐγρήγορα, Att. ἐγήγορα, et per Epenth. ε, ἐγεγόρεα. Imde ἐγεγορέω, et per Aphær. γεγορέω, f. ἥσω· a. 1. ἐγεγορήσησα. perf. ἐγεγόρηκα.

'Εγεγερμαι, *excitatum esse*, Poët. pro ἐγεγέρσθαι, Pleon. τὸ θ, et Sync. literarum ε et ν. est perf. inf. med. verbi γεγερθω, *vigilo*. Vide ἐγείρω.

'Εγεγρήγορσιν, *vigilaverunt*, Dor. pro ἐγεγρήγορσαν, 3. pl. p. ind. m. Vide ἐγεγόρεα.

'Εγεγορτὶ, et ἐγερτὶ, adv. *vigilanter*: ab ἐγεγορὼς, *vigilo*.

'Εγείρω, Poët. pro ἐγεγορὼς, *vigilo*.

'Εγείρω, Att. per Sync. pro ἐλαύνω, *excito*, sic ἐγείρων, pro ἐγείρομενος.

'Εγείρωζω, ας, ε, imperf. ind. act. verbi γυμνάζω, *exerceo*, f. σω, p. κα. Th. γυμνὸς, *nudus*.

'Εγκεκραται, Att. pro ἐγκέκρασται, 3. ind. pass. ejusd. verbi.

'Εγκονέω, ας, η, a. 1. ind. pass. verbi γυμνὸς. Th. γυμνὸς, *nudus*.

'Εγχεῖ, pro ἔγχεα, nom. pl. ab ἔγχος, εος, τὸ, *hasta*.

'Εγχείη, ας, ἡ, seu ἐγχίη, *hasta*, seu *peritia hastâ certandi* ‖ gen. pl. Æol. ἐγχιάων. Th. ἔγχος, *hasta*.

'Εγχεκρόμος, ε, ὁ ‖ ἡ, *belliceps. qui hastâ fremit ac strepitum edit*: ab ἔγχος, *hasta*, et βρέμω, *fremo*. Hinc et Παλλὰς dicta à κάλλιον.

'Εγχεμίμονος, υ, ὁ, Jovis epith. *qui fulmine tanquam gladio solet uti*: ab ἔγχος, *hasta*, et μαιμάω, *fulmen*.

'Εγχειρέω, *aggredior*, tracto, f. ἥσω, p. κα· ἐγχειρίκειτις, præs. part. pl. num. ab ἐν et χείρ, *manus*.

'Εγχείρημα, ατος, τὸ, *id quod aliquis aggreditur*, *conatus*: ab ἐγχειρέω. q. v.

'Εγχείρησις, εως, ἡ, *tractatio*: ab eod. verbo

'Εγχειρίδιον, ε, τὸ, *ENCHIRIDIUM*, *libellulus*, *gladiolus*, *pugio*, *manubrium*: ab ἐν et χείρ, *manus*.

'Εγχειρίζω, *in manus trado*, *porrigo*, f. ἰσω, p. μα. Undè et

'Εγχείρισμαι, *in manus sumo*, *commissum habeo*. Th. χείρ, *manus*.

'Εγχειρίτης, ὁ ‖ ἡ, *in alicujus manu positus*: ex ἐν, χείρ, et τίθημι· ab eod. Th.

'ΕΓΧΕΛΥΣ, υος, ἡ, *ANGUILLA*; qu. ὁ ἐν χοιτῷ, *in limo fundatur*.

'Εγχελις, εως, ἡ, idem.

'Εγχέω, Poët. et Ion. pro ἐγχεύω, ejusd. imperf. ab ἐν et χέω, f. χεύσω.

'Εγχρίμψας, υ, ὁ ‖ ἡ, et ἐγχρίμψος, *belliceps*, *qui fato quodam hastæ studio est addictus*: ab ἔγχος, *hasta*, et μίμφω, *fatum*, verso φ in ω. Th. μίμφω, *divido*.

'Εγχίσπαλος, υ, ὁ, *qui hastam vibrat*, *belliceps*: ab ἔγχος, *hasta*, et πάλλω, *vibro*.

'Εγχύντα, *infundentem*, crasi Dor. pro ἐγχέοντα, acc. sing. præs. part. act. ab

'Εγχω, f. ὄσω, *infundo*.

'ΕΓΧΟΣ, εος, τὸ, *hasta*, *ENSIS*, dat. sing. ἔγχει, dat. pl. ἔγχεσι.

'Εγχρίμπω, *infligere*: quod à χρόω, *leviter saucio*. Th. χρόω, *colore*.

'Εγχρίμπτουσι τινα, Ion. *in aliquem incidere*: ab

'Εγχρίμπτω, idem quod χρίμπτω, *admoveo*, f. ψω.

'Εγχριμφθεῖσα, ης, *propinqua*, ejusd. a. 1. part. pass. f. g.

'Εγχρίμπω, ατω, *immge*, a. 1. imperat. act. ab ἐγχρίω.

'Εγχρίψας, fortè ἐγχρίψας scribendum. a. 1. part. verbi ἐγχρίμπτω, idem quod χρίμπτω, *admoveo*.

'Εγχρίω, f. ἰσω, p. ἐγκέχρικα· a. 1. ἐνεχρίσθη. Th. χρίω, *ungo*.

'Εγχρονίζω, *immoror*, *tardo*, f. ἰσω, p. κα, ab ἐν et χρονίζω, idem. Th. χρόνος, *tempus*.

'Εγχρονος, υ, ὁ ‖ ἡ, *temporarius*: ab eod. Th.

'Εγχρώννυμι, a. 1. part. act. ab ἐγχρώννυμι, qu. ab ἐγχρόω, *colore imbuo*: ab ἐν et χρόα, *color*.

'Εγχωρέζω, f. ἰσω, p. ἐγκεχώρακα, *oppignero*, *pignero*, *capio*.

'Εγχώω, f. ὠσω, idem ac ἐγχέω, *infundo*.

'Εγχωρίω, f. ἤσω, *concedo*, *admitto*: undè ἐγχωρεῖ, imperf. *licet*, *locus vel facultas est*. Th. χωρέω, *eo*.

'Εγχώριος, υ, ὁ καὶ ἡ, *domesticus*, *patrius*, *rusticus*; et τὸ 'Εγχώριον, subst. *in eo loco ubi habitas*; *pignus* ab ἐν et χῶρος, *locus*.

'ΕΓΩ', ἐμοῦ, Ὅτ. *EGO*, Att. ἐμοῦ, Dor. ἐγῶν, et ἐγώνα· Æol. ἐγών, et ἐγώνα. Hinc ἐμὸς ὁ, *meus*; ἡμέτερος, ὁ, *noster duorum*; ἀμέτερος, ὁ, *noster*.

'Εδαον, *docuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi δαίω, *disco*: hinc

'Εδάην, *novi*, seu *divitus sum*, a. 2. ind. pass. à δαίω, *disco*, *scio*, p. δεδάηκα, q. à δαίω· part. perf. pass. δεδαημένος· perf. m. δέδαα, pro δέδηα, *novi*; a. 2. infin. pass. δαῆναι, Dor. δαάμεναι.

'Εδαίζετο, *dividebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi δαΐζω, *divido*, Th. δαίω, idem.

'Εδάϊσσατο, *epulatus est*, 3. sing. a. 1. m. verbi δαίσσω, *epulor*. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

'Εδακε, pro ἔδηκε, *momerdit*, *pupugit*, 3. sing. a. 2. act. δάκνω, κω, κον, et

'Εδάκην, *mersus* vel *punctus fui*, a. 2. pass. verbi δάκνω, *mordeo*, *pungo*.

'Εδάμασσα, ας, ε, *domui*, a. 1. act. gem. σσ, Poët. verbi δαμάω, *domo*, f. σω, p. κα.

'Εδάμην, ης, η, *domitus sum*, a. 2. indicat. pass. à δαμάω, seu δάμνω, vel δαμνημι· f. 2. δαμῶ· a. 2. ἐδάμην. Vel ut alii volunt à δάμω, p. δέδμηκα· p. pass. δέδμημαι· a. 2. ἐδέμην.

'Εδάμνα, *domabat*, 3. sing. imperf. indic. act. à δαμάω, pro δαμάα, *domo*.

'Εδανὸς, ὴ, *suavis*: ab ἡδὺς, idem, per Systolen literæ ε.

'Εδαξ, et εἶδαξ, ακος, τὸ, *coca*: ab ἴδω, *edo*.

'Εδαρθὼν, *dormivi*, a. 2. verbi δαρθάνω, seu δαρθήω, f. 1. δαρθήσομαι· a. 1. ind. pass. ἐδαρθήν, ης, η.

'Εδαρων, per Metath. pro ἴδρασαν, *vidi*, a. 2. act. verbi δέρκω. Sic p. m. δέδορκα, prodìδορκα.

'Εδαφίσαμεν, ῶ, ατος, et Poët. δαφίσσατος, ατος· m. Hinc δαφίσσω, a. 1. inf. m. à δάπτω, idem quod δαίω, *divido*.

'Εδαφοκόπῳ, *divisimus*, 1. pl. a. 1. med. pro ἐδαφοκόπησθε, in 3. sing. ἐδαφοκόπτο, ejusd.

'Εδαφοῖ, 3. sing. et in 3. pl. ἐδαφοῦσι, f. 1. Att. ab

'Εδαφίζω, *solo æquo*, *solo allido*, *pavio*, f. ἰσω, et Att. ἐδαφῶ, p. ἐδάφικα· quod ab ἔδαφος, *solum*. Th. ἕζομαι, *sedeo*, f. ἑδήσω.

'Εδαφος, ους, τὸ, *solum*, *pavimentum*: ab ἕζομαι, *sedeo*.

'Εδαψεν, *dilaceravit*, 3. sing. a. 1. act. à δάπτω, *dilanio*, fut. ψω, perf. φα.

'Εδίδυες, *timuit*, Poët. pro ἔδεισε, 3. sing. a. 1. verbi δείδω, *timeo*, f. δείσω, p. δέδοικα: p. m. δεδοικώς, δεδοίκως, et δείδια.

'Εδέ, pro εἶδε, q. v.

'Εδέαι, Ion. pro ἔδῃ, 2. sing. sub. præs. verbi ἔδομαι. Th. ἔδω, *edo*.

'Εδέκτρ@, ορος, ὁ, *prægustator*: ab ἔδω, quia edit ante alium. *præfectus epularum*.

'Εδέγμην, per Sync. Poët. pro ἐδεξάμην, plusq. p. pass. verbi δέχομαι, *capio*, f. δέξομαι, p. δέδεγμαι: a. 1. ἐδέχθην.

'Εδέδιαν, Ion. pro ἐδέδεντο, *ligati fuerunt*, 3. pl. plusq. p. pass. verbi δέω, *ligo*.

'Εδέδει, 3. sing. plusq. p. m. à p. m. δέδηα, verbi δαίω, *divido*.

'Εδέδιμεν, *timueram*, plusq. p. m. verbi δείδω, *timeo*, f. δείσω: p. m. δέδοικα.

'Εδεδμήατο, Ion. pro ἐδέδμηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi δέμω, *struo*, f. δμῆσω, p. δεδμημαι, et per Sync. δέδμημαι: perf. pass. δέδμημαι.

'Εδέδοικει, 3. sing. plusq. p. med. verbi δείδω, *timeo*, f. δείσω: p. m. δέδοικα, pro ἐδεδοίκει, et δεδίει.

'Εδεν, Ion. pro ἔδει, *oportebat*, imperf. verbi δεῖ *oportet*, impers. quod à δέω, *ligo*.

'Εδέησεν, *indiguit*, seu *oravi*, a. 1. ind. pass. verbi δέομαι, tanq. à δείομαι, f. δείσομαι, *oro* et *indigeo*. Th. δέω, *ligo*.

'Εδέησεν, *opus fuit*, a. 1. ind. verbi δεῖ, *opus est*, impers.

'Εδέθη, *ligatus sum*, a. 1. indicat. pass. verbi δέω, *ligo*, perf. pass. δέδεμαι.

'Εδεῖ, *oportebat*, imperf. verbi impers. δεῖ, *oportet*, et interdum pro δεῖ usurpatur ut ἔχειν, pro ἔχει: et ὑφειλέειν, pro ὑφείλειν. Item

'Εδεῖ, *comedet*, Att. pro ἔδῃ, 3. sing. ind. f. 1. m. ἔδομαι, verbi ἔδω, Ionm

'Εδεῖ, *ligabat*, 3. sing. imperf. verbi δέω, *ligo*.

'Εδείδεμεν, pro ἐδειδίειμεν, *timueramus*, 1. pl. et

'Εδείδεσαν, *timuerant*, per Sync. pro ἐδεδίεσαν, 3. pl. plusq. perf. med. verbi δείδω, *timeo*: p. med. δείδια: plusq. p. ἐδεδίειν. Vide δείδω.

'Εδειμα, ας, τ, *extruxi*, a. 1. ind. act. ἐδείμασθο, 3. plur. a. 1. med. ἐδειμάμην, ω, ατο: à δέμω, *struo*.

'Εδειξα, ας, τ, *ostendi*, a. 1. ind. act. verbi δείκνυω, seu δείκνυμι, *ostendo*, fut. δείξω, perf. δέδειχα: a. 1. part. δείξας: a. 1. pass. ἐδείχθην.

'Εδείρα, ας, τ, *excoriavi*, a. 1. ind. act. et in 3. pl. ἔδειραν, verbi δείρω, *excorio*, f. δερῶ, p. δέδαρκα: a. 2. pass. ἐδάρην: f. 2. pass. δαρήσομαι.

'Εδέσατο, a. 1. Vide δείδω, *timeo*.

'Εδέκτο, *susceperat*, Dor. Sync. pro ἐδέξατο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi δέχομαι, *capio*, f. δέξομαι, perf. pass. δέδεγμαι.

'Εδέκτο regio Babylonia.

'Εδέμνατο, et per Sync. ἐδμήατο, *comedere*, Dor. pro ἔδειν, præs. inf. ab ἔδω, q. v.

'Εδέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi δέχομαι, *capio*.

'Εδεχθεν, *obtuitus sum*, a. 1. pass. verbi δέρκομαι, *video*; a. 2. ἔδρακον: præt. m. δεδορκα.

'Εδέσμα, ατος, τὸ, *cibus*. Th. ἔδω.

'Εδεσσαν, *cibi*, ejusd. dat. pl.

'Εδεστής, ῆ, ὁ, *cæsor, qui edit*: ab eod. Th.

'Εδέυετο, *indigebat*, 3. sing. imperf. verbi δέομαι. Poët. pro δέομαι, *ego*, *oro*.

'Εδέυοντο, Poët. pro ἔδοντο, seu ἔδυντο, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi δύομαι, pro δύσομαι, *oro*, *opus habeo*.

'Εδέων, *sedibus*, gen. pl. ab ἕδ@, ος, τὸ, *sedes*.

'Εδή, *sedebis*, 2. sing. f. 2. ἕδομαι, verbi ἵζω, *sedeo*.

'Εδηδα, præt. m. Att. reduplicatione ex ἔδα, præt. part. ἐδηδώς, verbi ἔδω, *edo*, et

'Εδήδεται, et ἐδήδατε, Ion. pro ἐδηδεσμένος ἐσὶ, et ἐδηδεσμένοι ἔτ, 3. sing. perf. et plusq. perf. pass. verbi ἔδω, *edo*, f. 1. act. ἐδέσω, p. ἐδήδεκα, Att. ἐδήδοκα, undè perf. pass ἐδήδεσμαι, cujus tertia pers. ἐδήδεσται, abjecto σ, ἐδήδεται, et Ion. ἐδήδεται.

'Εδήδοκα, *edi*, perf. et pro ἔχα, seu ἔδηκα, ab ἔδω, vel q. ab ἐδέω, facit f. 1. ἐδέσω, undè p. ἐδήδεκα, et Att. reduplicatis initialibus literis, et ε in ο converso, ἐδήδοκα, et in plusq. p. ἐδηδόκειν, part. ἐδηδοκὼς: p. pass. ἐδήδεσμαι, σαι, ται.

'Εδηδώς. Vide in ἔδηδα.

'Εδηκα, *edi*, perf. Att pro ἔχα, ab ἔδω, quod et interjectâ syllabâ δο. ἐδήδοκα, dicitur; undè perf. pass. ἐδήδεσμαι.

'Εδηλήσαντ', pro ἐδηλήσαντο, *læserunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi δηλέω, *lædo*, f. ήσω. à δηλὸς, *titio*; q. à δαίω, *uro*.

'Εδήλυν, 3. plur. imperf. act. à δηλόω, 3. sing. imperf. pass. à δηλὸς, *manifesto*, *declaro*. Th. δῆλος, *manifestus*.

'Εδηξα, *momordi*, a. 1. à δήκω, (q. à δάκω,) *mordeo*.

'Εδησαν, *ligaverunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi δέω, *ligo*, f. δήσω, p. δέδεκα: pass. δέδεμαι.

'Εδητύς, ύος, ἡ, *cibus*: ab ἔδω, *edo*.

'Εδήχθην, ης, η, *morsus* vel *punctus sum*, a. 1. p. verbi δάκνω.

'Εδίδαξα, ας, τ, a. 1. ind. act. à δίδασκω, *doceo*, a. 1. pass. ἐδιδάχθην, ης, η, *doctus est*, perf. pass. δεδίδαγμαι, ξαι, ται.

'Εδίδαν, ες, ν, pro ἔδιδον, ες, ν, imperf. act. verbi δίδωμι, *do*: q. à δίδον. Sic et ἐδίδα, *dabaris*, pro ἐδίδοσο. 2. sing. imperf. pass.

'Εδίζητο, *quærebat*, 3. sing. imperf. pass. verbi δίζω, idem quod ζητέω, *quæro*.

'Εδίηνα, ας, τ, a. 1. indic. act. à δινάω, *irrigo*, f. δινῶ.

'Εδίησεν, ας, τ, a. 1. ind. act. à δίεμαι, *dubito*, f. δίσω, vel εξω, p. δεδίημαι, vel ψω. Th. δῖος, *bis*.

'Εδίψησα, a. 1. ind. verbi δάω, *sitio*, *vehementer exopto*, f. δίψω, p. δεδίψηκα. Th. δίψα, *sitis*.

'Εδίωκον, ες, ν, imperf. ἐδίωξα, ας, τ, a. 1. verbi διώκω, *persequor*, f. ξω.

'Εδμηναι, Att. et per Sync. pro ἐδέμασαι, Dor. et Poët. proῖον, verbi ἔδω, *comedo*.

'FANA, seu potiùs ἕδνα, et ἔδνα, et ἔδνα, (Plenum. τὰ ἐ) ων, τὰ, *dos*, *munera* quæ sponsæ sponsus dat, q. ἡδεῖα, *jucunda*. Hinc

'Εδνε@, ία, ιν, *sponsalis*.

'Εδνίω, -ῶ, f. ώσω, *despondeo*. Th. ἔδνα, τὰ, *dos*.

'Εδνοπώλης, ου, ὁ, ἡ, *mercatrix*, qui filiam dat, addita dote: ab eod. Th.

'Εδοις, 2. sing. opt. præs. ab εἶδω, *edo*.

'Εδοκει, *videbatur*, 3. sing. ab εἴκω, -ω, ως, -ας, verbi δοκέω, *video*, f. ήσω, et ξω.

'Εδοκόμεις, *arbitrabamur*, Dor. pro ἐδοκέμεν, 1. plur. imperf. act. verbi ejusd.

'Εδολίεσαν, Bœot. pro ἐδόλιον, 3. pl. imperf. act. verbi δολόω, *dolo utor*, f. ώσω, p. δεδολίωκα. Th. δόλος, *dolus*.

'Εδομαι, *comedam*, Att. pro ἔσομαι, et φάγομαι, pro φαγοῦμαι, f. 2. m. verbi ἔδω, *edo*.

'Εδον, *dederunt*, Dor. et Bœot pro ἔδοσαν ab ἔδωμι, a. 2. verbi δίδωμι.

'Εδονέετο, *agitabatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi δονέω, *agito*, f. ήσω, p. ημαι.

'Εδονεν, *comedunt*, Dor. seu Æol. pro ἔδουσι, 3. pl. præs. verbi εἶμι.

'Εδοξα, *putavi*, a. 1. ind. act. verbi δοκέω, *puto*, *videor*, f. ήσω, et ξω: et ἐδόκησα, pro ἔδοξα, f. 2. m. ἔσομαι, p. δέδοκα: præt. pass. δεδόξασμαι.

'Εδος, ους, τὸ, *SEDES*; item *domicilium*, *cunctatio*: q. d. desidia. Th. ἵζομαι, f. ἕσομαι, *sedeo*.

'Εδοσαν, 3. pl. a. 2. act. ἔδωκα, verbi δίδωμι, *do*.

'Εδου, pro ἔδοσο, 3. sing. a. 2. m. ejusd.

'Εδουλεύσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi δουλόω, *servio*, f. ώσω, p. δεδούλωκα. Th. δοῦλος, *servus*.

'Εδύμαι, fut. 2. med. verbi ἵζω, *sedeo*.

'Εδύμαι, verbi f. 2. m. ab εἶδω, *edo*.

'Εδυντον, a. 2. indic. act. verbi δύω, *sonitum edo*; fut. 2. δύσω. Th. δύν@, ω, ὁ, *sonitus*.

'Εδυσ', pro ἔδυσι, *edunt*. 3. pl. præs. ind. ab εἶδω, *edo*, p. ἐδήδοκα, cætera temp. non ita usitata.

'Εδραν, *cucurri*, per Sync. pro ἔδρασα, a. 1. ind. act. verbi δράω, q. à δρέω, f. δράσω, et Ion. δρήσω, undè f. 1. med. διαδρήσομαι: a. 1. m. διαδρᾶναι. Sunt qui velint esse a. 2. ἔδρᾱν, ας, ν, verbi δρᾶω, seu δρῶ,

ἵεμαι. Alioquin potest esse et imperf. verbi ἧμαι, contractum ex ἵεμαι.

Ἕδρη, ας, ἡ, *sella, sedes, basis, statua, altare, templum*, scil. *sacro usui*; ab Ἕζομαι, f. 2. ἵζομαι· unde ΣΘ. *sedes*.

Ἑδρίζω, f. ίσω, *colloco, stabilio*.

Ἑδριόω, *dormio*, pro ἐδρήσω, a. 2. act. per Metath. litterar. verbi ἐγρήσω *dormio*. Sunt tamen qui ἐδρίω formari malint.

Ἑδραῖος, αία, αῖον, *stabilis, firmus, adstantarius*: ab Ἕδρα, *sella, basis*. Th. Ἕω, *colloco*.

Ἑδαίω, *stabilio*, f. άσω, p. ἐδᾶσμαι· perf. pass. ἐδᾴδαμαι· ab Ildf. Th.

Ἐδάσιμος, ιστος, τὸ, *stabilimentum, fundamentum*: à 1. pers. perf. præcoid. verbi.

Ἔδαμεν, per Metath. pro ἔβαγεν, *tuli*, a. 2. act: verbi δέρκω, *video*, f. ξω, p. χα.

Ἔδραμε, pro ἔδρακε, vide ἔδρακον.

Ἔδραμον, *fugimus*: 1. pl. a. 2. ἔδρᾱν, ας, α, verbi δεδράσκω. Vide ἴδρα.

Ἔδραμον, ες, ε, *cucurri*: a. 2. act. verbi τρέχω, *curro*: f. δράξω, p. δεδράμηκα, p. m. δεδράμημαι, quod vide.

Ἔδραν, *fugerunt*: per Sync. pro ἔφυγον, 3. pl. a. 1. verbi δεδράσκω, f. ἐδράσω. Alii volunt esse a. 2. pl. numeri pro ἔφυγον, ut ἔβαν, pro ἔβησαν, verbi βαίνω, seu δεδρᾶμι.

Ἔδρασε, *aufugi*; a. 1. act. verbi δεδράσκω. q. à δράω.

Ἕδρασμα, ατος, τὸ, *sedes*. Th. ἵζω.

Ἕδρε, ες, Ion. pro Ἕδρα, ας, ἡ, *sella*. Th. Ἕζομαι, *sedeo*.

Ἔδρε', pro Ἔδρεσα, *feci*: a. 1. Ion. pro Ἔδρασα, à δράω, *facio*: f. δράσω.

Ἑδραῖος, f. αίω, *colloco, firmo*: q. ab Ἕδρα, *sella*: quod vide.

Ἑδράω, *sedeo*: ab eod. Th.

Ἑδράασται, *sedem habent*: 3. pl. præs. ind. pass. pro ἑδρῶνται, ab ἑδράω, ῶ. Poët. ἑδράω. Sic in imperf. ἑδράατο, pro ἑδρῶντο, ejusd. verbi. Th. Ἕζομαι. f. ἑδάσω, *sedeo*.

Ἑδροβάτης, ου, ὁ ξ ἡ, *luctatoris* epithet. *qui inter luctandum, sedem parteseque quibus sedemus agitat ac veraat*: ab Ἕδρα, *sella*, (quod vide) et βαίνω, *verto*: p. m. βεβαώς.

Ἔδεκτο, *accidebat*: 3. sing. imperf. verbi δέομαι. Th. δέω.

Ἔδυν, ας, υ, *subii*: a. 2. act. verbi δύω· interdum δῦνω, est 3. pl. more Bœot. pro δῦσαν. Th. δύνω, *subo*.

Ἐδυνάσθη, Dor. pro ἐδυνήθην, *potui*: q. v.

Ἐδυνάσατο, Dor. pro ἐδύναντο, nisi legend. ἐδυνήσατο, 3. pl. imperf. verbi δύναμαι, *possum*.

Ἔδυναντο, *poterant*: et in 3. sing. ἐδύνατο, imperf. ejusd. verbi.

Ἐδυνάσθην, et Att. ἐδυνήθην, *potui*: a. 1. pass. verbi δυνάζω, *valeo*: ab eod. Th.

Ἐδύνατο, apud Herodot. sumi videtur pro ἐδύνατο ἄν, *possibile erat*.

Ἔδυνε, *indult*: 3. sing. imperf. act verbi δύνω, *induo*.

Ἐδύνατο, Ion. pro ἐδύναντο, vide ἐδυνάσατο.

Ἐδυνήθην, et Att. ἐδυνάσθην, *potui*: a. 1. pass. verbi δύναμαι, *possum*: f. δυνήσομαι, p. δεδύνημαι.

Ἔδυσα, *subii*: a. 1. verbi δύω, vel δύνω, et

Ἔδυσαν pro ἔδυσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Poët.

Ἐδυσάμην, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi δυσχερῶ, *difficulter pario*: f. ἐρῶ, ex δύς, et τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

Ἐδυσφόρει, 3. sing. imperf. verbi δυσφορέω, *ægrè fero*: ex δύς et φέρω, *fero*.

Ἔδω, *EDO*: præt. ἐδήδοκα, (pro ἔδηκα, ab ἔκα inus.) part. ἐδηδοκώς, perf. pass. ἐδήδομαι et ἐδήδεσμαι part. ἐδωδήσομαι, a. 1. pass. ἐδηδέσθην. part. ἐδωδάς. præs. m. ἔδομαι, quod frequens pro f. 2. ἔδδομαι. perf. ἔδηδα, part. ἐδηδώς. Hinc

Ἐδωδά, ας, ἡ, Dor. pro

Ἐδωδή ῆς, ἡ, *cibus, esus*. Th. ἔδω.

Ἐδώδιμος, ε, ὁ ξ ἡ, *esculentus*: ab eod. Th.

Ἔδωκα, ας, ε, *dedi*: a. 1. verbi δίδημι, *do*: f. δώσω, p. δέδωκα. a. 2. ἔδων, ως, ω.

Ἕδωλα, ων, τὰ, *navium transtra, fori, sedes*, ab Ἕδως, *sedes*. Th. Ἕζομαι, *sedeo*.

Ἔδονται, *vescantur*: 3. pl. præs. sub. m. ab ἔδω, *edo*.

Ἐδώρησαν, 3. pl. a. 1. ind. verbi δωρέω, *dono*: f. ήσω. Th. δῶρον, ὁ, τὸ, *donum*.

Ἔδωσαν, scribendum credo, Ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἔδω, vel est 3. pl. ab inus. a. 1. ἔδωσα pro ἔδωκα, verbi δίδωμι.

Ἕεδνα, vel ἕεδνα, per Pleonasm. Poët. pro ἕδνα, *dos, sponsalia*: quod videas.

Ἑείσατο, *viginti*: per Proth. pro εἴκοσι.

Ἑεικοστός, ὴ, similitèr pro εἰκοστός, *vigesimus*.

Ἑείκατο, *similis est*: Poët. Pleonasm. pro εἴκατο, 3. sing. perf. pass. ab εἴκω, *similis sum*.

Ἕειπα, ας, ε, *dixi*: Att. pro εἶπα, a. 1. ab ἔπω, *dico*.

Ἕειπον, ες, ε, *dixi*: vel Att. vel Poët. Pleonasm. pro εἶπον, a. 2. ejusd. verbi.

Ἑεις pro ἷς, *unus*: per Proth. Poët. f. μία, n. ἕν.

Ἕεις, Ion. pro ἧς, *eras*; 2. sing. imperf. ab εἰμί.

Ἐεισάμενος, pro εἰσάμενος, *assimilatus*: a. 1. part. m. ab

Ἐεισάμην, *assimulatus sum*: pro εἰσάμην, a. 1. m. ab εἴδω, *video*: sed

Ἐεισάμην, *indui*: pro εἵσάμην, aor. 1. m. verbi ἕω, *induo*.

Ἑείσαο, pro εἶσαι, 2. sing. a. 1. m. εἰσάμην, εἴσω, pro εἴσω, verbi ἕω.

Ἐεισάτην, *duo illi iverunt*: 3. dual. a. 1. ἴσαν, Att. pro εἶσα, verbi εἶμι, *eo*.

Ἑελδήσατο, *appetit*: 3. sing. præs. ind Poët. verbi ἑλδομαι, *cupio*: sic

Ἑέλδεϊ, ους, ὁ, Pleonasm. Poët. pro ἑλδος, τὸ, *desiderium*. Th. ἑλδομαι, *desidero*.

Ἑολμαι, *obvolutus sum*: perf. pass. pro εἴλημαι, verbi εἴλω, seu εἰλέω, *volvo*: et

Ἐελμένη, dissolutâ diphthongo ει in ε, alii ab εἰλόω, *compello*, deducunt: nam ex εἰλεσαι fit ἕελσαι per Sync. et Prosth. τὸ ε, εἰλεσαι· hinc Ἐελμαι. alii ab εἴλω, *congrego*: p. part. εἰλμένος, et per Sync. ἐλμένος, Poët. ἐελμένος.

Ἑέλπετο, simplicitèr pro ἕλπετο, seu ἤλπετο, 3. sing. imperf. pass. et ἐελπόμην, pro ἐλπόμην, 1. pl. opt. Poët. verbi ἔλπω, *sperare facio*: præt. m. ἔολπα, Att. seu Ion. pro ἤλπα. Th. ἐλπίς, *spes*.

Ἑέλσαι, *abegisse*: per Pleon. pro ἔλσαι, quod per Sync. dicitur pro ἐλάσαι, a. 1. inf. verbi ἐλάω, *abigo*: f. ἐλάσω. a. 1. ἔλασα.

Ἑέλσειν, eodem modo pro ἔδυσαν, sive ἔδυσεν, 3. sing. imperf. verbi ἐέδυν, *induo*, Th. δύνω, *subeo*.

Ἑέργ', pro ἔεργε, *cohibe*: præs. imperat. ab εἴργω.

Ἑέρξαι, *disjunxit*: 3. sing. imperf. Poët. verbi ἐερξάω, *distraho*: imperf. ἐέρξαον, per dissol. Poët. et per Pleonasm. ἐέρξαον. Th. εἴργω, *arceo*.

Ἑεργε, quoque pro ἔεργε, seu εἶργε, *averte*, præs. imperat. Sic et ἑέργει, *continet*: 3. sing. præs. ab εἴργω, quod infra videas.

Ἐερμένος, *munitì*: pro εἰργμένος, perf. part. ut εἴργμαι, pro εἴργμαι, verbi εἴργω, *arceo*.

Ἐερυσσάτο, eadem ratione pro εἰρυσσάτο, ab εἴρυσσαι, idem quod εἴρυμαι, seu εἴργω, *arceo*.

Ἑέργω, pro ἔεργω, seu εἴργω, f. ξω, *arceo, prohibeo, includo*.

Ἑέσση, ης, ἡ, per Pleonasm. Poët. pro ἔσση, *sus*: et

Ἐεσσάμενος, ατος, similitèr pro ἐσσάμενος, *rosciatus*.

Ἐεστο, *arcuit*: pro ἔεργε, seu ἔργε, 3. sing. plusq. p. pass. verbi εἴργω, *arceo*. perf. pass. εἴργμαι.

Ἐείσατο, pro ἔεσσατο, seu εἴσσατο, 3. pl. plusq. perf. Ion. pro εἰρύμην ἔσαν, verbi ἔεργω, seu εἴργω, *arceo*.

Ἑες, pro ἷς, 2. sing. *eras*: imperf. Poët. ab εἰμί, *sum*.

Ἑεσο, pro ἔσο, 3. sing. a. 2. pass. imperat. verbi ἕννυμι, seu ἕω, *induo*.

Ἐεστο, pro ἔατο, 3. sing. a. 1. m. Poët. gem σ. ab eod. Th.

Ἔεστο, *indutus est*: pro εἶτο, 3. sing. plusq. p. pass. ejusd. verbi.

Ἔζει, fervebat: 3. sing. imperf. act. ἁ ζέω, *ferveo*: f. ζέσω.

Ἑζεκίας, ου, nomen regis Hebr. et interpretatur Lat. *fortitudo mea, dominus.*

Ἕζετ', et Ἕζετο, Poët. pro εἷζετο, sedebat: 3. sing. imperf. Ion. ab ἕζομαι, fut. 2. m. ἕδομαι, vel ab ἵζω.

Ἔζη, Dor. pro ἔζης, 3. sing. imperf. verbi ζάω, *vivo.*

Ἐζήλωσα, ας, ι, a. 1. ind. act. verbi ζηλόω, quod vide.

Ἐζημίωμαι, mulctatus sum: perf. ind. pass. verbi ζημιόω, *damnum affero.* Th. ζημία, *damnum.*

Ἔζης, ης, η, Dor. pro ἔζῃς, ἔζῃς, ἔζῃ, *vivebam,* imperf. verbi ζάω, f. ήσω, a. 1. ἔζησα, ας, ι.

Ἐζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi ζητέω, -ῶ, *quæro, studeo:* imperf. ἐζήτουν, ουν, ους, -ους, ει, -ει. f. ήσω, p. ἐζήτηκα. Imperf. pass. ἐζητούμην, -ούμην, -ουν, -ου, εἶτο, εἶτο.

ΈΖΟΜΑΙ, f. ἵσομαι, f. 2. ἕδομαι, *SEDEO.*

Ἑζόμενος, η, ον, sedens: præs. part. verbi ἵζομαι.

Ἔζυγην, junctus sum: a. 2. ind. pass. verbi ζεύγνυμι. f. 2. ζυγῶ. a. 2. ἔζυγον.

Ἕζω, colloco, sedere facio: imperf. ἵζον, (nam pro augmento post ε adsciscit ι) f. ἵσω. a. 1. εἷσα. a. 2. εἷδον. f. 2. ἕδω. perf. pass. ἵσμαι. a. 1. pass. εἵσθην, ab ἕω, *pono:* undè ἕμαι, ἵζομαι, *sedeo.*

Ἐζωγρημένος, captivus factus: p. part. pass. verbi ζωγρέω, *vivum capio:* f. ήσω. præt. ἐζωγρηκα. perf pass. ἐζωγρημαι, quasi ζων ἀγρέω, seu ἀγρέω, *venor.* Th. ἄγρα, *captura.*

Ἔζωον, vivebant: 3. pl. imperf. act. pro ἔζων, verbi ζάω, *vivo:* f. ζήσω. p. ἔζηκα.

Ἔζωσα, ας, ι, a. 1. ind. act. et

Ἔζωσμαι, cinctus sum, perf. ind. pass. ἐζώσμην, perf. part. pass. a ζώννυμι, vel ζωννύω, *cingo:* f. ζώσω, p. ἔζωκα. a. 1. m. ἐζωσάμην, ω, ατο.

Ἐη, sit: Poët. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab εἰμί, ῇς, verbi εἰμί, *sum.* Sed

Ἑή, suæ: dat. sing. f. g. Poët. ab ἑός, ἑῇ, ἑόν, *suus, a, um:* ab ὅ, *sui.*

Ἑηκα, ας, ε, misi: pro ἧκα, Att. a. 1. verbi ἵημι, *mitto:* f. ἥσω.

Ἕην, eram, erat: Ion. et Poët. pro ἦν, a. 1. et 3. sing. imperf. verbi εἰμί, *sum.*

Ἑήνεον, pro ἤθεσαν, *placebam:* imperf. Poët. verbi ἀνήθω.

Ἐῆος, boni: gen. sing. pro ἐοῦ, sed per Poët. Ectasin ἑῆος, et Metath. ἐῆος, ab ἐός, *bonus:* gen. sing. ἐοῦ. Sed

Ἑῆος, sui: gen. sing. ab ἑός, *suus.*

Ἔῆσθα, eras: Poët. pro ἦσθα, et hoc pro ᾖς, 2. sing. imperf. verbi εἰμί. Æol. enim personis in σ addunt θα. Alii volunt esse a, 2. sub. pro ης, et Poët. ῃς, et per Paragog. Æol. ῆσθα.

Ἑῆσι, sit: Ion. pro ᾖ, 3. sing. præs. sub. verbi εἰμί, *sum.*

Ἔησον, idem quod ἔασον. a. 1. imperat. Ion. verbi ἐάω, *sino,* f. ήσω.

Ἑητε, Poët. pro ἦτε, *miseritis:* 2. pl. a. 2. sub. verbi ἵημι, *mitto:* a. 2. ind. ἧν.

Ἐή, pro ἔτι, *adhuc,* adv.

Ἐήκασας, Dor. pro ἔοικας, *reddidisti:* vide ἔοικα.

Ἑήκεον, vigui: a. 2. act. verbi ἠκέω, *vireo:* f. ήσω, p. εἴηκα.

Ἑήκεσαν, mortuus sum: a. 2. verbi θνήσκω, *morior:* f. 2. m. θανέομαι. præt. act. τέθνηκα. p. m. τέθναα.

Ἐθαύμαζε, 3. sing. imperf. verbi θαυμάζω, *admiror:* f. άσω, perf. pass. τεθαύμασμαι. a. 1. pass. ἐθαυμάσθην

Ἔθαψα, sepelivi: et in 3. pl. ἔθαψαν, a. 1. ind. act. verbi θάπτω, *sepelio:* f. θάψω. p. τέθαφα. a. 2. act. ἔταφον. a. 2. pass. ἐτάφην. p. m. τέθαμμαι.

Ἐθεασάμην, ω, ατο. a. 1. ind. m. verbi θεάομαι, *specto;* f. 1. m. θεάσομαι. perf. pass. τεθέαμαι.

Ἔθεον, currebat: imperf. act. verbi θέω, *curro:* f. θεύσομαι seu θευσοῦμαι.

ΈΘΕΙΡΑ, ας, ἡ, coma, casaries: hinc

Ἐθειράζω, comam alo: f. άσω, p. ακα.

Ἐθειρὰς, άδος, ἡ, idem ac ἔθειρα.

Ἐθεὶς, missus: a. 1. part. pass. ab ἧκον, quod et εἷον. a. 1. verbi ἵημι, *mitto.*

Ἐθέλει, 3. sing. ind. præs. ἐθέλῃ, 3. sing. sub. ἐθελήσω. a 1. inf. ab ἐθέλω. *velo, soleo.*

Ἐθέλεσκε, volebat: pro ἤθελε, 3. sing. imper. (per Epenth. τὸ ισκ.) ejusd. verbi.

Ἐθέλημος, η, voluntarius: ab eod. Th.

Ἐθέλησθα, velis: Poët. Parog. pro ἐθέλῃς. 2. sing. præs. sub. ejusd. verbi.

Ἐθέλησεν, voluerit: pro ἐθέλῃ, 3. sing. sub. ἐθέλητον, dual. sub. ejusd. verbi.

Ἐθελήσω, f. 1. ind. vel a. 1. sub. ejusd verbi.

Ἐθελοδεισαλία, ας, ἡ, cultus sponte electus, superstitio: ab ἐθέλω, *volo,* et δεισαλία, *superstitiosus Deorum cultus.* Th. δεισιδαίμων, *superstitiosis ceremoniis Deum colo.*

Ἐθέλοι, 3. sing. et ἐθέλοιμεν, 1. plur. præs. opt. verbi ἐθέλω, *volo.*

Ἐθελοκακεῖν, rem ultrò ignaviter gerere: ab ἐθέλω et κακός.

Ἐθελοκωφία, sum ἐθελόντως κωφὸς. *sponte surdus, audire nolo.*

Ἐθέλοντ', pro ἐθέλοντα, acc. sing. part. act. et ἐθέλοντι, Dor. pro ἐθέλουσι, *volunt:* 3. pl. præs. ab ἐθέλω, *volo.*

Ἐθελοντὴν, et ἐθελοντηδὸν, *ultrò, sua sponte,* adv. et

Ἐθελοντὴς, ὁ, ἐθελοντὲς, ἡ, et ἐθελοντὴς, ὁ, voluntarius: et

Ἐθελοντὶ, adv. *voluntarie, ultrò:* ab

ΕΘΕΊΑΩ, vel ἐθίω, *volo, opto, delecter; possum,* ap. Hom. Il. φ. 366. *v.* 106. Dem. c. Phil. i. 1. imperf. ἤθελον, ες, ε, f. ἐθελήσω. p. τεθέληκα. perf. pass. τεθέλημαι· undè ἐθέλημος, *voluntas.*

Ἐθελοκακίαν, ήσω, rem ultrò ignaviter gere.

Ἔθεν, per Syne. Ion. pro ἦθεν, et hoc pro οὗ, *sui:* Iones etiam pro ἕο, dicunt ἕο. Attici adduat ὅτ' ita etiam ἐκεῖ et σὲ se habent. Est et ἕθεν pro οὗ, *se.*

Ἕθεντο, 3. pl. a. 2. m. ἐθέμην, ου, τὸ, *posui:* verbi τίθημι, *pono:* f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Ἐθεράπευσε, 3. sing. imperf. act. verbi θεραπεύω, *medeor, famulor.* Th. θεράπων, *minister.*

Ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi τίθημι.

Ἔθευ, Dor. pro ἔθου, 2. sing. a. 2. ind. m. pro ἔθεο, ἐσο et ἔθε. ab eod. Th.

Ἔθηγεν, 3. sing. imperf. à θήγω, ξω, *acuo.*

Ἐθηήσθη et ἐθηήσατο, Ion. pro ἐθεήθη, et ἐθηέοντο, ἐθηέσατο, 1. et 3. pl. imperf. à θηέομαι, quo Iones utuntur pro θεάομαι, *specto.*

Ἐθηήσαντο, inspexerunt: 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἐθεάσαντο, verbi θεάομαι, *specto.*

Ἔθηητο, inspiciebat; Ion. pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. verbi ejusd.

Ἔθηκα, ας, ε, posui: et in 3. pl. ἔθηκαν. a. 1. act. verbi τίθημι, *pono:* f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ἐθήκατο, Ion. pro ἐθέμην, 3. sing. a. 1. m. sic ἐθήκαντο, 3. sing. ejusd. temp. verbi τίθημι, *pono:* a. 2. ἔθην.

Ἐθηλα, ας, ε, florui: a. 1. ind. act. verbi θάλλω, *vireo;* θηλέ.

Ἐθήμονος, gen. sing. ab

Ἔθηων, ονος, ὁ et ἡ, *consuetus.* Th. ἔθος.

Ἔθην, pro ἔτην, *mitsus sum:* a. 1. ind pass. ab ἧμι, *mitto.*

Ἐθίζε, assuesce, præs. imp. act. ἐθίζω, Ion. pro ἐθίζε, præs. imperat. pass. ab

Ἐθίζω, assuefacio, instituo: (qu. pro augmento ε post ε adsciscit) f. ίσω. p. εἴθικα. a. 1. ἐθίσθην. præs. pass. ἐθίζομαι, *assuefio.* p pass. εἴθισμαι. p. part. εἰθισμένος. a. 1. inf. pass. ἐθισθῆναι. Th. ἦθος, *consuetudo.*

Ἐθίκανε, comminuit; 3. sing. a. 1. ind. act. verbi θλάω, *frango:* f. άσω.

Ἐθνάρχης, ου, ὁ, gentis præfectus: ex ἔθνος, *gens,* et ἄρχω, vel ἄρχων, *princeps.* Th. ἄρχω, *impero.*

Ἐθνικὸς, ἡ, ὸν, gentilis, ETHNICUS. Hinc

Ἐθνικῶς, adv. *ETHNICE, gentiliter:* ab

Ἔθνος, ους, τὸ, gens, natio, populus, secus.

Ἐθνοτίνα, 3. sing. imperf. pass. ἐθνοτίνω,

ἐμοίμαι, *devoro*: a. 1. m. ἐβοσκησάμην, ω, aor. à βόσκω, *epulor*. Th. βόσκω, *epulum*.

'Εβόσκοντο, *depascebant*: 3. pl. imperf. à βόσκω, *epulor*: f. βοσω. p. τεβόσκημαι. ab eod. Th.

'ΕΘΟΣ, ους, τὸ, *ritus, mos, consuetudo*. Hinc ἔωθα, p. m. *consuevi: consuetudinem facio, assuefacio*.

'Εθι, 2. sing. a. 2. m. pro ἴσθι, et Ion. ἴσσο, et per Crasin. Att. ἴσθι, verbi εἶμι, *pono*: a. 2. ἐθην. a. 2. m. ἐτύπην, ης.

'Εἴαικα, *excitavi*: a. 1. ind. act. ab inus. Th. ἐείκω, *acuo*: vel pro ἐκαια, à ἐείζω, *celeriter moveo*. Th. ἐείκ, *celer*.

'Εἰραξε, *conturbavit*: per Sync. pro ἐτάραξε. a. 1. ind. act. à ταράσσω, *turbo*: f. ξω.

'Εἰρίζε, *cucurri*: a. 1. ind. act. à τρέχω, *curro*: f. δραμοῦμαι. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δεδράμημαι, quod vide.

'Εἰρίφην, ης, ε, *inuutrita eum*: a. 1. pass. pro ἐτρεφόμην, verbi τρέφω, *alo*: f. θρέψω. p. τέτροφα. a. 1 ἔθρεψα. pract. pass. τέθραμμαι. a. 2. ἐτράφην. p. m. τέτραμμαι.

'Εἰρύω, *alui*: a. 1. ind. act. verbi τρέφω. vide εἰρέφην.

'Εἰρύντο, Æol. et Dor. pro εἰρέντο, *lugebat*: 3. pl. imperf. act. verbi θρηνέω, *lamentor*. Th. θρῆνος, *luctus*.

'Εἱσάμην, ης, ατο, *sacrificatus fui*: aor. 1. ind. pass. à ἔω, *macto*: f. ἔσσω. p. τέσμαι.

'Εἰσπάθην, ης, ατο, *excandui*: a. 1. ind. pass. à σπάω, *irrito*: f. σπάω. p. πέσπασμαι. Th. σπάω, *animus, ira*.

'Εἴσσοντο, *furebant*, 3. pl. imp. ind. verbi ἴσσομαι, id. q. σεύω, seu ἔω, f. ἔσσω, *cum impetu ruo*.

'Εἶσσον, 3. sing. a. 1. ind. act. à ἔω, *sacrifico, macto*: f. ἔσσω. p. τέσμαι. perf. pass. τέσμαμαι. a. 1. pass. ἐσθην.

'Εἶσα, *ex consuetudine facio, consuesco*: p. m. ἐώσα. Th. ἔθος, *mos*.

'Εἶσσεν, *mittantur*: 3. pl. a. 1. sub. pass. ἵωσι, seu ἰάθην. a. 1. ind. pass. verbi ἵημι, *mitto*.

'Εἰ, *si*: conj. connexiva, cum ind. construitur: significat etiam, *an, utrum, num, utinam*.

Εἶ, *es*: 2. sing. præs. ab εἰμί, *sum*.

Εἶ vel εἴς, *vadis*: 2. sing. ab εἶμι, *is*: et imperf. ἤϊα, εἴς, εἴ, *ibat*: et

Εἴ, *i*: pro ἴθι, ejusd. præs. imperat. et in compos. ἰών, ἴξω.

* Εἰ δὲ μή, *alioquin, sin*: ἐδεῖ; δαλλ—εἰ δὲ μή, Marc. ii. 22. *nemo mittit vinum novum in veteres utres, sin mittat—*εἰ δὲ μὴ post negativam sententiam habet vim affirmativam. εἰ ἄρα, *si forte*: εἰ γὰρ, pro εἴθε γὰρ, *utinam enim*: εἰγε, εἴπερ, εἰ δὴ, *si quidem, si modo*: εἰ γὰρ, εἰ δὲ καὶ, *si saltem*: εἰ δ' ἄγε, *agedum*: εἰ ἔτ' ἐστὶ: εἰ μὲν, εἰ δὲ, εἰ, *sin*: εἰ μὴ, *nisi*: εἴ τις, *siquis*: εἴ τι, *si cujus*: εἴ τινι, *si cui*.

Εἰ'Α, vel εἴα, *EΪΑ*, adv. hortantis.

Εἶα, εἶας, εἶε, *ivi, iveisti*, p. m. verbi εἶμι, *eo*, pro quo etiam Attici dicunt ἦα, &c.

Εἶα, pro εἶας, *sinebat*: 3. sing. imperf. act. verbi ἐάω, *sino*: imperf. εἶασον. Est et

Εἶα, ας, ἡ, *herba, gramen*. Angl. HAY.

'ΕΙΑΜΕ'ΝΗ, ης, ἡ, *locus humectus, uerbosus: pratum*.

Εἰανὸς, ἡ, ὸν, *subtilis*, λεπτὸς. pro ἐανὸς, Poëtice.

Εἴαντο, Poët. metri causâ pro ἵαντο, quod Ion. dicitur pro ἧντο, 3. pl. imp. verbi ἧμαι, *sedeo*.

Εἶασον, imp. act. verbi ἐάω, *sino*: (quod pro augm. recipit ι post ε) a. 1. εἴασα. p. εἰακα.

Εἴαρι, dat. sing. Poët. pro ἔαρι, ab ἔαρ, ος, τὸ, *ver*.

Εἰαρινὸς, ἡ, ὸν, *vernus, a, um*, dat. pl. εἰαρνοῖσι, ab ἔαρ, *ver*.

Εἶας, *sinebas*, 2. sing. imperf. verbi ἐάω, *sino*, (quod aliud non vindicat augmentum quam ι post ε) imperf. εἴασον, -ων, αις, -ας, αι, -ε, perf. εἴακα.

Εἶασι, et Poët. ἔασσι, *reliquit*, 3. sing. a. 1. act. ab ἐάω, *sino*: f. ἐάσω. a. 1. εἴασα.

Εἶασκε, Ion. Paragog. τῆ σκε, pro εἶε, 3. sing. imperf. verbi εἶμι.

Εἴασχ', ob seq. aspirat. pro præced. verbo.

Εἴατο, et εἵατο, Poët. pro ἧντο, et ἕατο, quæ Ion. dicuntur pro ἧσται, et ἧστο, quorum illud est 3. pl. ind. præs. verbi ἧμαι, *sedeo*: hoc 3. imperf. ἧμην, ἧσο.

Εἴβεται, *distillat*, 3. sing. ind. præs. pass. Ion. et Poët. pro λείβεται: sic εἴβων pro λείβων, εἰβόμενος pro λειβόμενος. Th. λείβω, f. ψω, *libo, fundo*.

Εἶγε, *si quidem*; *si modo*: conj. cum ind.

Εἴγμα, ατος, τὸ, *IMAGO*: ab εἴκω, *similis sum*.

Εἶδ', *eja*, adv. hortantis.

Εἰδαίνομαι, et εἰδάλλομαι, *assimilor, similis fio*: et

Εἰδάλιμος, ω, ὁ ἡ ὃ, *speciosus, formosus*, ab εἶδος, *species*: quod ab εἶδω, *video*.

Εἶδαρ, ατος, τὸ, pro ἔδαρ, *esca, dapes*: ab ἔδω, *edo*.

Εἶδε, *scito*, a. 2. imperat. et in aliâ significat. pro εἰδέναι, per Sync. dici posset ab εἰδέω, *scio*.

Εἶδεα, seu εἴδεα, ας, ἡ, *IDEA, forma, species*: ab εἶδω, *video*.

Εἰδείην, *viderem*, præs. opt. act. verbi εἶδομαι, f. ὀψομαι. Hinc præs. infin. εἰδέμεν ut τεθῆμεν, et τεθέμεναι, ex τίθημι. Alii malunt per Sync. esse pro εἰδείμεναι, verbi εἴδω. Sunt qui pro εἰδέμεναι, ponant à p. m. εἶδα, verbi εἴδω.

Εἶδεν, 3. sing. a. 2. ind. act. εἶδον, ες, ε, *vidi*: ab εἶδω, *video*: a. 2. εἶδον, et ἴδον, 1. fut. m. ἴσομαι.

Εἰδέναι, vel est præs. infin. ab ἴδομαι, vel perf. infin. act. per Sync. pro εἰδήκεναι, ab εἴδω.

Εἰδεσι παιρικοῖσι ἐν σαιδὸς, *puero egregiâ formâ præditi*.

Εἰδέσθαι, Ion. et Poët. pro ἰδεῖν, *similem esse*: et pro δοκεῖν, *videri*.

Εἴδεται, *videtur*, 3. sing. præs. ind. ab ἴδομαι.

* Εἰδεχθείη, ας, ης, *deformitas*, quæ nonnam parit. Sap. Sol. xvi. 3.

Εἰδεχθὴς, ἐς, ὁ ἡ ὃ, *aspectu deformis, qui odioso aspectu est*: ab εἶδος, *aspectus*, quod ab εἶδω, *video*, et ἔχθος, *odium*.

Εἰδῆ, *scio*: f. εἰδήσω, p. εἴδηκα, plusq. p. εἰδήκειν, et per Syncop. εἶδα, et εἶδειν. Atticè verò ᾔδειν, ας, ει, et in 3. pl. ᾔδεσαν pro quo Poët. ἤϊδειν, et Ion. ᾔδεα, ας, ει, contractè ᾔδη, ης, ει. perf. infinit. εἰδηκέναι, et per Sync. εἰδέναι. perf. part. εἰδηκὼς, et per Sync. εἰδὼς, ῆτος, &c. et in f. g. εἰδυῖα, ας. et in n. g. εἰδὸς, εἰδότος, a. 1. inf. Lys. pro milite: vox paulo insolentior. præt. m. εἴδα. ab εἶδον, inus. idem quod εἰδέω, est εἰδέειν. Th. εἶδω, idem.

Εἰδῆ, *simul*, adv. Alii volunt esse ἐπιδῆ, alii εἰ δὴ, scribunt. Homeri Iliad. ω.

Εἰδήμων, ονος, ὁ ἡ ὃ, *sciens, peritus*. Εἰδημόνως, *peritè*, Poët. ab εἰδέω, *scio*.

Εἰδῆς, *noveris*, 2. sing. præs. sub. ab εἰδέω, -ῶ, *scio*: f. ἤσω.

Εἰδήσεως, ως, ἡ, *scientia, peritia*: ab eod.

Εἰδήσω, f. 1. ind. εἰδήσων, f. 1. infin. ejusd.

Εἰδῶσι, 2. plur. præs. sub. act. verbi εἰδέω, quod vide.

Εἰδότ', pro εἰδότα, *peritum*, acc. sing. perf. part. per Sync. pro εἰδηκότα, verbi εἰδέω.

Εἶδοι, αι, ῖδυι: vox Latina; ab *Idue*, quod Thuscis est *divide*.

Εἴδομαι, et ἴδομαι, Poët. *assimulor*: p. εἴδεμαι: ab εἶδω, *video*. q. v.

Εἰδόμενος, et ἰδόμενος, Poët. *similis*, ejusd. part. præs.

Εἴδομες, *vidimus*, Dor. pro εἴδεμεν, 1. pl. præs. ind. verbi εἶδω, *video*.

Εἶδον, et ἴδον, a. 2. ind. act. ab eod.

Εἶδος, ους, τὸ, *species præstans forma, facies*: dat. sing. εἴδει, εἴδεϊ, dat. pl. εἴδεσι. Th. εἶδω, *video*.

Εἴδοσαν, *noverunt*, Boëot. pro εἶδον, 3. pl. a. 2. ind. act. ejusd.

Εἴδοτε, dual. et εἰδότες, plur. perf. part. act. ab εἰδέω, ῆτος, pro εἰδηκὼς per Crasin. verbi εἰδέω, vel εἰδήμι, *scio*: f. ἤσω, p. εἴδηκα.

Εἰδυῖα, ας, et in dat. Ion. εἰδυίῃ, pro εἰδυίᾳ, perf. part. act. f. g. εἰδυῖαι, pro εἰδυῖσαι, dat. pl. Ion. verbi εἰδέω, quod vide.

Εἰδύλλιον, ν. τὸ, *IDYLLIUM, parvum poema*, εἰδύλλια, qualia Theocriti *varia sunt poematum genera*: ab εἶδος, quod ab

ΕΙ'ΔΩ, *video*: f. m. ἰδοῦμαι, et ὄψομαι, Poët. a. 2. ἄδον, et ἴδον, ες, ε, (in indic. apud Poëtas ἴδον, in reliquis modis apud Oratores.) a. 2. imperat. ἰδέ, vel Att. ἰδὲ. a. 2. sub. ἴδω, ῃς, ῃ. a. 2. infin. ἰδεῖν. a. 2. part. ἰδὼν, ὼσα, ὸν. a. 1. m. ἰσάμην, et ἐισάμην, *simulavi*, opt. ἰσαίμην. infin. ἰσασθαι part. ἰσάμενος. a. 2. m. εἰδόμην, imperat. ἴδυ.

Εἴδω, præs. sub. verbi εἴδημι, vel εἴδω, contractè ut τίθω, à τίθημι. sic præs. opt. εἰδείην. præs. infin. εἰδέναι. Alii Syncopen aiunt esse τὸ εἰδέναι, perf. sub. ab εἴδω.

Εἰδωλεῖον, ου, τὸ, *IDOLEIUM. delubrum*: 1 Macc. 1. 17. 1 Cor. viii. 10. ab εἴδωλον, *idolum*, ab εἶδος, *species*. Th. εἴδω.

Εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, *quod idolo immolatur*: ab εἴδωλον et θύω, *macto, immolo*.

Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, *IDOLOLATRIA; idoli cultus*. et

Εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, *IDOLOLATRA*: ex εἴδωλον, et λάτρις, ιος, ὁ ἡ, *servus*.

Εἴδωλον, ου, τὸ, *IDOLUM, simulacrum*: ab εἶδος, *species*. Th. εἴδω.

Εἰδωλοποιΐα, ας, ἡ, *fictio idoli*: ex εἴδωλον et ποιέω, *facio*.

Εἶδως, *qui novit*, perf. part. act. per Syncop. pro εἰδηκὼς, ότος, verbi εἴδω, vel εἴδημι, *scio*: f. ἴσω.

Εἶεν, *essent*: 3. pl. præs. opt. per Sync. Att. pro εἶησαν, ab εἶην, verbi εἰμὶ, *sum*.

Εἶεν, *etiam, age* verb, *esto*, adv. concedentis ab eod.

Εἶεν, ης, ε, a. 2. opt. act. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω.

Εἶεν, εἶες, εἶε, *essem*, et in pl. εἶμεν, εἶτε, εἶεσαν, et per Sync. εἶμεν, εἶτε, εἶεν præs opt. verbi εἰμὶ, *sum*.

Εἶθ', pro ἔπειτα, *deinde*: propter aspirationem.

ΕΙ'ΘΑΡ, adv. Poët. *statim, confestim*.

Εἴθε, *utinam*. Th. εἰ, *si*: pro quo si ἔθε, *sive*.

Εἶθον, seu ἶον, *missus sum*: a. 1. ind. pass. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω.

Εἰθισθὲς, *assuetus*, perf. part. act. et

Εἴθισα, *assuevi*, a. 1. ind. act. ab ἔθιζω. quod locò augmenti ε post ι adsciscit: sic perf. εἴθικα. et

Εἴθισμαι, *assuetus sum*, p. pass. undè εἰθισμένος, p. part. ejusd. Th. ἔθος, *mos*.

Εἰκ, pro ἐκ vel ἴκεν, *siquidem*. Th. εἰ, *si*, et Particula Poëtica κε vel κεν.

Εἴκα, *similis sum*, p. m. pro quo Attici ἔοικα, dicunt, repetitâ initiali præsentis litterâ, et ε in ο verso: verbi εἴκω. Quidam tamen volunt esse a. 1. Bœot. pro ἔοικα.

Εἶκα, ας, ε, *misi*: perf. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 1. ἧκα.

Εἰκάδι, dat. sing. ab εἰκὰς, άδος, ἡ, *numerus vicenarius*: ab εἴκοσι, *viginti*.

Εἰκάζω, f. άσω, *assimilo*. Th. ἔοικα, *similis sum*.

Εἰκαὶ, *etiamsi*, conj discret. cum ind. ex αἰ, *si*, et ϰ, *etiam*.

Εἰκὰς, άδος, ἡ, *numerus vicenarius*.

Εἶκασι, *miserunt*, 3. pl. perf. ind. verbi ἵημι, *mitto*. p. part. εἰκὼς. Sed

Εἴκασι, *videntur*: 3. pl. p. m. ab εἴκω.

Εἴκασμα, ατος, τὸ, *simulacrum*: ab εἴκω, *similis sum*

Εἰκασμὸς, *conjectare poteris*, 2. sing. a. 1. opt. act. Poët. pro εἰκάσαις, verbi εἰκάζω, *conjicio*: f. άσω. a. 1. infin. εἰκάσαι. Th. ἔοικα, *similis sum*.

Εἴκατι, Dor. pro εἴκοσι, *viginti*, quod vide.

Εἶκε, *cede*, et in pl. εἴκετε, *cedite*, præs. imperat. ab εἴκω, *cedo*: f. ξω.

Εἶκεν, et Att. ἦκεν, *iveram*, pl. p. à perf. εἶκα, verbi ἴημι, *eo*.

Εἰκὴς, ῆ, *similis*. Th. ἔοικα.

ΕΙ'ΚΗ, adv. *frustrà, temerè, sine consilio, casu*: indè εἰκαῖος, α, ον, *temerarius*. q. ab εἶκω, *cedo*.

Εἰκὴς, *assimilo, exprimo*: ab εἰκὼν, *imago*. Th. ἔοικα, *similis sum*.

Εἰκὸς, ότος, τὸ, *verisimile*: ab εἴκω.

Εἰκοσάκις, adv. *vicies*: ab εἴκοσι.

ΕΙ'ΚΟΣΙ, et Poët. ἴικοσι, οἱ, αἱ, τὰ, *viginti*: pl. tantum et ἔλκιτον. Dor. ἴκατι.

Εἰκοστὸς, ὴ, ὸν ϰ ἡ, *viginti annorum*; et

Εἰκοσιέτης, *viginti mensuras capiens*: ab εἴκοσι, *viginti*, ἔτος, *annus*, et μέτρον, *mensura*.

* Εἰκοσίκλινος οἶκος, *domus viginti lectisternia instructa*.

Εἰκοσιπάλαιστοι, ὁ ϰ ἡ, *de quo viginti contendunt*: ab εἴκοσι, *viginti*, et πάλλω, *contendo*.

Εἰκοστὸς, *vigesimus*, et in f. g. εἰκοστὴ, n. g. ὸν: ab εἴκοσι.

Εἰκότως, adv. *similitèr, ut par est*: ab εἰκὼς, ότος, *similis*. Th. ἔοικα.

Εἴκουσι, *cedunt*, 3. pl. præs. ab εἴκω, *cedo*.

Εἴκτην, *similes erunt*: pro εἰκάτην, 3. dual. imp. per Sync. et solutâ diphthongo ἰκτην, verbi ἔοικα. Vel, ut alii volunt, est plusq. p. m. ἴκειν, et in dual. ἰκέτην, per Sync. ἴκτην, et per Dialysin. ἴκετον.

Ἔικτο pro ἔοικτο, *assimilatus erat*, 3. sing. imperf. pass. ab εἴκω, *similis sum*. Vel plusq. p. ab ἴσγμαι, ξῦ, κτο.

Εἰκτὸν, *decoram, aptam*, acc. sing. p. part. m. f. g. ab ἔοικα, p. m. pro ἴκτον, verbi εἴκω, *similis sum*.

ΕΙ'ΚΩ, *similis sum*; item *cedo, non repugno*: f. ξω. p. m. ἴκτον.

Εἰκὼν, όνος, -ὼ, ὑς. Poët. pro ἰκὼν, όνος. *imago, effigies*.

Εἴκων, *cedens*: præs. part. ab εἴκω.

Εἴκων, ονος, ἡ, *imago*: ab eod.

Εἰκὼς, *decens*, præt. part. m. ab ἔοικα.

Εἰλαπίνάζω, f. άσω, Poët. *epulor*, et

Εἰλαπινάσσω, ᾶ, ὁ, *convivo*: ab

ΕΙ'ΛΑΠΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *EPULUM*: unius scil. sumptibus; ut ἔρανος, plurium. Hom. Od. 4. 205. dat. pl. εἰλαπίνῃσι· q. ab εἶλα, *congregatio, agmen*, et πίνω, *bibo*.

Εἶλαρ, αρος, τὸ. (quod et εἴλαος) *propugnaculum*: ab εἰλέω, *coarcto*.

Εἰλάτινος, pro ἐλάτινος, Poët. *abiegnus*: ab ἐλάτη, *abies*.

Εἶλε, *cepit*, 3. sing. a. 2. act. ab αἱρέω, *capio*.

Εἴλεγμαι, *dictus sum*, Att. pro λέλεγμαι, perf. pass. verbi λέω, *dico*.

ΕΙ'ΛΕΙ'ΘΥΙΑ, ας, ἡ, *Lucina, Deæ partûs*: quod parturientibus opituletur: ab εἰλύω, undè et εἰλεῖθυια dicta.

Εἰλεῖται, 3. sing. præs. pass. ab εἰλέω.

Εἰλὺς, ύος, ἡ, *ILEUS, volvulus*, morbus intestinorum; item *vitis*: ab εἰλέω.

Εἰλύσιον, civitas Bœotiæ.

Εἵλατ', et εἵλετο, *elegit*, 3. sing. a. 2. m. Vide εἶλα, ab αἱρέω, *eligo*.

Εἵλου, *cepisti, eripuisti*, Dor. pro εἶλε, 2. sing. ind. a. 2. med. verbi αἱρέω.

Εἵλυντο, pro εἵλοντο, seu ἑλοῦ, Dor. 3. plur. imperf. pass. verbi εἵλω, *verso*.

Εἶλχα, Att. pro ἕλκυσα, perf. à λέω.

ΕΙ'ΛΕ'Ω, *cogo, coarcto, concludo, congrego*; εἰλέω verb, *verso, circumago, involvo*, fut. ήσω, perf. ᾱ· undè

Εἶλη, ης, ἡ, *agmen*, et

Εἴλη, et ἴλη, ης, ἡ, *splendor*.

Εἰλήϊσμένα, a. 1. part. pass. fœm. *circumdata*: ab εἰλέω.

Εἰλήϊχὼς, ότος, ὁ ϰ ἡ, *à sole calefactus*: ab εἴλη, *splendor*, et ἠέλιος, *calefacio*.

Εἰλήλουθα, ας, ε, *veni*, Poët. pro ἐλήλυθα, p. med. Att. verbi ἔρχομαι, *venio*, p. med. ἐλήλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Εἰλήλουθμεν, *venerat*, ejusd. 3. sing. plusq. p. med.

Εἰλήλυθμεν, per Sync. pro εἰληλύθειμεν, *venimus*, 1. plur. ab εἰληλύθειν, p. med.

Εἰλημμαι, perf. Att. pro λέλημμαι, et

Εἰλημένος, pro λελημμένος, p. part. pass. verbi λαμβάνω, *accipio*.

Εἴληπται, *assumptus est*, 3. sing. perf. εἴλημμαι, verbi λαμβάνω, *accipio*.

Εἵλησα, *sumpsi*, perf. Att. pro ἕλαβον: hinc

Εἰλησὼς, ότων, perf. part. act. ejusd.

Εἵλιχε, *sortitus sum*, perf. Att. verbi λαγχάνω, *sortior*.

Εἰλιφὼς, ῶτος, ἡ, *vortex, gyrus, tormen intestinorum*: ab εἰλέω, *verso*.

Εἰλίγξ, *vertigo capitis*, σκότωσις.

Εἱλίμα, ατος, τὸ, *involutio*: ab εἱλίττω, q. v.

Εἱλίμαι, *circumvolutus sum*, perf. pass. et part. εἱλιμένος· ab εἱλίττω. Th. εἱλέω, *verso*.

Εἱλίπη, ἡ, ὁ, *vortex*, *gyrus*: ab εἱλίττω.

Εἱλυς βίης, dicuntur apud Poëtas, vel *nigri*, vel *flexiles*, vel à *retortis cornibus*: ab εἱλίξ, q. v.

Εἱλιφάτης, ας, ὁ, *sinceritas*: ab

Εἱλικρινὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, *distinctus*, *sincerus*, *clarus*; in. nom. pl. εἱλικρινεῖς· ab εἵλη, *splendor solis*, vel potius ἴλη, et κρίνομαι, *secerno*.

Εἵλη, vel ἴλιξ, ικος, ἡ, *involucrum*, *gyrus*; item *species hederæ*; sumitur etiam adj. pro *implicito*: ab εἱλίσσω, idem ac Th. εἱλέω, *verso*.

Εἱλίσσω, *curvipedes* vel *curvè gradientes*; dat. pl. Ion. εἱλικπόδεσσι· ab

Εἱλίτης, ὀδος, ὁ ἡ ἡ, *flexipes*: ex ἕλω, pro quo usitatum εἱλέω, *flecto*, et πὸς, *pes*.

Εἱλυνδόμενος, η, ον, *convolutus*, *a*, um. præs. pass. pass. ab

Εἱλύω, vel -νόω, *circumvolo*, pro quo etiam dicitur ἐλίττω, fut. ἴξω, perf. εἵλυμαι· p. pass. εἱλύφμαι. Th. εἱλέω, *verso*.

Εἱλύχατο, pro εἱλυμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. p. pass. verbi εἱλύω. Th. εἱλέω, *verso*.

Εἶλω, imperf. act. ab ἕλκω, *traho*, et

Εἶλον, *traxit*, a. 1. imperf. εἷλκον· ab ἕλκω, quod perinde ac Th. ἕλκω, post ι, pro augmento adscisciit.

Εἱλόμενος, η, ὁ, præs. part. pass. ab αἱρέω, verbi εἱλέω, *arcto*, *includo*.

Εἵλομαι, *elegi*, indic. a. 2. med. verbi αἱρέω.

Εἷλον, ες, ε, *accepi*, a. 2. ind. act. αἱρέω, 3. pl. a. 2. med. ab αἱρέω, *dirp*.

Εἷλε, 2. sing. a. 2. m. ejusd.

Εἵλοχε, Att. pro κέκλοχε, perf. à κλέχω.

Εἱλόσσω, Ion. pro εἱλυμένοι εἶσι, perf. pass. verbi εἱλέω, seu εἱλύω, *verso*, *volvo*. Th. εἱλέω, idem.

Εἶλυς, υος, ἡ, σκιλλῆς τὸ σόλαμβ, Hesych. id. q. ἴλυς, *limus*, q. v.

Εἱλύφαζε, *resplendebat*, 3. sing. imperf. verbi

Εἱλυφάζω, vel -άσσω, f. άσω, *torqueo*. Th. εἱλέω, *verso*.

Εἱλυφόωσαι, Poët. pro εἱλυφοῦσαι, perf. part. nom. plur. ab εἱλυφάω, *verso*. Th. εἱλέω, idem.

Εἱλύω, seu εἱλόω, fut. ύσω, *verso*, *volvo*: ab eod.

Εἶλω, seu εἷλλω, idem quod εἱλέω, seu εἱλύω.

ΕΙ'ΛΩΣ, ωτος, ὁ, vel εἱλώτης, α, ὁ, *HELOS*, vel *HELOTA*, *servus apud Lacedæmonas*, ex Helotis captis.

Εἱλωσύνη, ης, ἡ, *servitus*, *et*

Εἱλωτεία, f. έσω, *servio*, et

Εἱλωτεία, ίας, ἡ, *servus*: ab εἱλωτεύω.

Εἶμ', pro εἶμι, *eo*, *vado*.

Εἷμα, ατος, τὸ, *vestis*, Æol. ἵμμα· ab ἕω, *induo*, vel ἐνύω.

Εἵμαι, ἕσσαι, *sedi*, *sedisti*, seu *indutus sum*, perf. pass. verbi ἕω, *induo*; a. 1. εἷσα. plusq. p. pass. εἵμην, part. perf. εἱμένος. Est et

Εἵμαι, *miseus* sum, p. pass. verbi ἵημι, *mitto*.

Εἵμαρμαι, ται, ται, Att. pro μέμαρμαι, perf. pass. et part. εἱμαρμένος, *fato decretus*, *fatalis*, et indè

Εἱμαρμένη, ης, ἡ, *fatum*, divinitùs decretum: à μείρω, *divido*, quia suum cuique divisum est.

Εἵμαρτο, *fato decretum erat*, 3. pers. plusq. p. pass. ejusd.

Εἶμεν, Poët. Dor. et Æol. pro ἰέναι, 1. pl. præs. ind. verbi εἶμι, *eum*.

Εἶμεν, *simus*, per Sync. pro εἶμεν, præs. opt. 1. pl. ejusd.

Εἶμεναι, Poët. et Dor. pro εἶναι, *esse*, Att. ἶμεναι. Æol. ἴμμεναι, præs. inf. verbi εἰμὶ, *sum*.

Εἱμένος, η, ον, *indutus*, part. ab εἵμαι, perf. pass. ab ἕω. *induo*.

Εἶμες, Dor. εἶμεν, Poët. pro ἴεμεν, 1. plur. præs. ind. verbi εἶμι, *eum*.

Εἰ μὴ, *nisi*, conj. idem pro ἀλλὰ, *sed*.

Εἰμὶ, σὶ, νὶ σίς, ἰσὶ, *SUM*, *ES*, *EST*; imperf. ἦν, ἦς, et Æol. ἦσθα, ἦ, et Att. in Nov. Test. ἦσ, *fui*; a. 2. sub. ὦ. *fuero*; plusq. p. ἤμην, ἦσο, ἦτο, *fueram*; præs. imperat. ἴσθι, vel ἔστω, ἔστε, Att. ἦτω· præs. opt. εἶην, ης, η· præs. sub. ὦ, ἦς, ᾖ, *sim*: f. ἔσομαι, η, εται, et per Sync. ἔσσαι, præs. infin. εἶναι· fut. 1. infin. ἔσεσθαι· part. præs. ων, ουσα, ον. Th. ἴω, inus. idem.

Εἶμι, *eo*, et in dual. ἴτον, 3. plur. ἴτον· imperf. εἶν, dual. ἴτον, 3. plur. ἴσαν· a. 2. ind. ἴον, ἴες. præs. imperat. ἴθι. ἴτω· a. 2. imperat. ἴ· perf. med. εἶμι, (ab εἶω) Att. ἷμι, et solutione factâ ἴμι, ας, ε, plusq. p. ἷειν, 3. pl. ἷεισαν, Att. ἷσαν. Th. ἴω, inus. pro *EO*.

Εἰν, *in*, pro ἐν, Poët. cum dativo. Est et

Εἶν, *ibem*, imperf. verbi εἶμι, *eo*, et

Εἰν, Poët. pro ἔν, imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.

Εἰνάετος, et ἐννάετος, adv. *per novem annos*, ab ἐνναετὴς, *novennis*: ab ἐννέα, *novem*, et ἔτ@ος, *annus*.

Εἶναι, *esse*, præs. inf. ab εἰμὶ, *sum*. Est et

Εἶναι, per Metath. pro ἴεναι, inf. ab εἶμι, *eo*: inde ἀνήϊναι, *abire*, at

Εἶναι, *miseisse*, a. 2. infin. ab ἵημι, *mitto*.

Εἰναλίη, ης, ὁ et ἐναλί@ος, ε, *maritimus*, pro ἐναλ· ab ἐν et ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*.

Εἰνάνυχίη, *per novem noctes*, adv. pro ἐννάνυχος· ab ἐννέα, *novem*, et νύξ, νυκ.

Εἰνὰς, ἄδος, ἡ, pro ἐννὰς, *nonarius numerus*: Hesiodo est, nona dies mensis. Th. ἐννέα.

ΕΙ'ΝΑΤΕΙΡ, vel εἰνάτηρ, ορος, ὁ, *fratria*, id est, *uxor fratris*: dicitur παρὰ σύνευξιν, *cubare*: ut sit q. σύνευτηρ, *cohabitatione juncta*.

Εἰνατος, η, ον, *nonus*, pro ἔνατος· ab ἐννέα, *novem*.

Εἰνέσσατο, Ion. et Poët. pro ἐνέσσατο, et ἐνίσσατο, *detulerunt*, 3. pl. a. 1. m. Vide in ἐνίσσω, verbi φέρω.

Εἵνεκα, per Ectasin. Poët. pro ἕνεκα, *propter*, *causâ*, regit gen. et ἵνεκεν, Ion.

Εἰνόδιος, ε, ἐν *vid situs*, *in vid habitans*: ab ἐν. ἐν, et ὁδὸς, *via*.

Εἰνοσίφυλλ@ος, ε, ὁ ἡ ὁ, *quatiens frondes*, *frondosus*: à φύλλον, *folium*, et σείω, pro ἔνοσα, *motus*: ab ἐνέω, *impello*, *agito*.

Εἶντο, *sedérunt*, 3. pl. perf. pass. ἧμαι, et in plusq. p. 3. pl. εἶντο, *sedérant*: ab inus. ἕω.

Εἶξα, *similis eram*, et in 1. plur. εἴξαμεν, a. 1. indic. act. verbi εἴκω· εἶξας, *cedens*, a. 1. part. εἶξαν, *cessérunt*. 3. pl. a. 1. act. ejusd.

Εἷο, pro ἑοῦ, Poët. gen. sing. μετὰ εἷο, *secum*.

Εἶπα, ας, ε, *dixi*, et in 3. plur. εἶπαν, a. 1. indic. act. εἶπαι, a. 1. infin. εἶπον, ες, ε, a. 2. Et εἶπαὶς, 2. pl. a. 1. imperat. ab ἔπω, *dico*, quod post ε, pro augmento, adsciscit ι, idemque in omnibus modis servat.

Εἶπαθ', pro εἶπατε, 2. pl. a. 1. imperat. et

Εἰπὲ, *dic*, Att. pro εἶπε, a. 2. imperat. et εἰπεῖν, *dixisse*, a. 2. inf. ejusd.

Εἰπέμεν, infin. Ion. pro εἰπεῖν, ejusd. a. 1. inf.

Εἴπερ, *siquidem*, *si*, εἴπερ ἄρα, *siquidem*. Th. εἰ, *si*.

Εἴπετον, *dixit*, Ion. pro εἶπε, 3. sing. a. 2. ἔπον, verbi ἔπω, *dico*.

Εἴπῃ, *sicubi*, *siqua*, *siquo modo*: ab εἰ, *si*.

Εἴπῃς, *dicas*, 2. sing. a. 2. subj. hinc Æol. εἴπεσθα, 2. sing. ejusd. temporis, verbi ἔπω.

Εἴπεσθον, *siquo ex loco*, et

Εἴπου, *si aliquo*. Th. εἰ, *si*.

Εἰπόμην, *sequebar*, et in 3. pl. εἵποντο, imperf. vel a. 2. verbi ἕπομαι, *sequor*, f. ἕψομαι, p. εἵμαρται.

Εἶπον, ες, ε, a. 2. indic. et Dor. εἶπατὸν, pro εἶπὲ, a. 1. imperat. verbi ἔπω, *dico*.

Εἴποτε, *si quando*, adv. ex εἰ, *si*, et ποτὲ, *quando*: qu. ab ὅτε, id. Sic

Εἴπου, adv. *sicubi*: ex εἰ, *si*, et ποῦ, *ubi*? ab ὅς, *qui*.

Εἶπον, *dixero*, a. 2. sub. εἴπὸν, ἴσον, ὲν, a. 2. part. verbi ἔπω, *dico*.

Εἴπως, adv. *si quo modo*, *si quâ ratione*, *si forte*: ex εἰ, *si*, et πῶς, *quomodo*?

* Εἰς, *procella*, *fulgor*.

Εἰρήνα, ας, ἡ, Dor. pro εἰρήνη, ἧς *pax*.

Εἰρηφιάτης, α, ὁ, Bacchi Epitheton. Dici volunt παρὰ τὸ ἐρρῆφθαι, *quia insutus fuit femori*, scil. Jovis, unde et μηροῤῥαφὶς.

Εἱργάθω, *prohibeo*, *distraho*: imp. εἵργαθον, et dissol. Poët. εἱργάθετον· ab εἴργω, vel εἰργάθω, idem.

Εἰᾰθεύομαι, ούμαι, εύσο, *exercui*, a. 1. m. ἰᾰθέζομαι, ούμαι, εσο, imperf. verbi ἰεγάζομαι, *operor, laboro.* Th. ἴᾰθι, *opus.*

Εἰεγκεῖν, *confeci*, a. 1. ind. pass. et

Εἰᾰθεσμαι, σαι, ται, *confectus sum*, p. ind. pass. et part. ἰᾰθεσμένος· ab ἰεγάζομαι, ab eod.

Εἴᾰθει, *cohibet*. 3. sing. præs. ind. act. ἰᾰθείσθαι, *dimoveri*, præs. inf. pass. ab εἴᾰθω, *arceo.*

Εἰεγμαι, *vinctus sum*, perf. indic. pass. et part. ἰεγμένος· ab eodem verbo.

Εἰεγμὸς, ού, ὁ, *inclusio:* ab eod.

Εἰεγομαι, *facesso, abeo, submoveo.*

Εἴᾰθον, *coërcens*, præs. part. neut. g. εἴᾰθε, *abstine*, præs. imperat. pass. εἰᾰθεσι, 3. pl. præs. indic. act. ab εἴᾰθω, f. ξω, *arceo.*

ΕΙ'ΡΤΩ, *includo, in carcerem conjicio.* f. ξω, p. χα· item *arceo, prohibeo, vito:* indè πολιορκέω, *urbem obsideo.*

Εἰρία, ας, vel Ion. ἰρίη, ης, ἡ, *comicio, catus:* ab εἴρω, *dico.*

Εἴρεαι, Ion. pro εἶρα, *interrogas*, 2. sing. præs. indic. verbi εἴρομαι, pro ἔρομαι. Th. ἴρω, *dico.*

Εἰρέαται, Ion. pro εἰρνται, 3. pl. perf. pass. à ῥέω, *dico.* Vide εἰρημένος.

Εἰρέσθαι, -έσθαι, Ion. et Poët. pro ἔρεσθαι, *interrogare, inquirere.*

Εἴρεο, Ion. pro εἶρε, *interroga*, præs. imperat. verbi εἴρομαι· potest esse et imperf. ab ἔρομαι. Th. ἴρω.

Εἰρεγ@ών, ῶνος, ὁ, *captivitas, servitus:* ab εἴρω, *necto.*

Εἰρεσσῶν, Ion. pro ἔρεσσον, *quarere, interrogare.*

Εἰρεσώνη, ης, ἡ, *ramus oleaginus, land obvolutus;* quam circumpendentibus arborum fructibus ante januas ædium suspendere solebant, ad famem arcendam: ab εἴρ@ω, *lana.*

Εἰρῆσαι, *enumerasse*, Dor. pro ἰρῆσαι, præt. part. pl. num. fœm. g. ab ἰρέω, *dico;* Poët. εἰρέω. Th. ἴρω.

Εἴρηκα, perf. Att. à ῥέω, *dico*, f. ῥήσω, p. ἐρήκειν, perf. part. Att. εἰρηκώς, et

Εἰρημένος, η, ον, *dictus*, part. ab εἴρηκα, Att pro ἐρήκασι, perf. pass. à ῥέω. Alii ab ἰρέω, derivari malunt.

Εἰρὴν, ενος, ὁ, *puer, qui jam fari potest:* ab εἴρω, *loquor.*

Εἰρηνάιος, α, ον, *pacificus:* ab εἰρήνη, *pax.*

Εἰρηνάρχης, ου, ὁ, *IRENARCHA*, magistratus quidam apud Jurisconsultos. ab eod. Th. et ἄρχω, *principatus.*

Εἰρηνεύω, *pacem colo, in pace vivo*, f. εύσω, p. εἰρήνευκα· ab

ΕΙ'ΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *pax;* σπεῖσαι τὰ πρὸς ἰρήνην, (à connectendo.) Hinc

Εἰρηνικὸς, ὴ, όν, *pacificus*, et

Εἰρηνοποιὸς, όν, *reconcilio*, f. ήσω, p. εἰρηνοποίηκα· et Indè

Εἰρηνοποιὸς, ὁ, ἡ, ὸν, *pacis studious, pacificus:* ex εἰρήνη, *pax*, et ποιέω, *facio.*

Εἰρητὸς, ὁ, *lanosus:* et pro eod. ἰριώδης. Th. εἴρ@ω, *lana.*

Εἴρια, ων, τὰ, idem ac ἔριον. Vide εἴρ@ω.

Εἰριοκάρπος, ος, ὁ ἡ ὁ, *lanas carpens*, vel *tractans:* ab εἴριον, q. ab εἴρ@ω, *lana*, et καρπὸς, *curo.*

Εἴρομαι. Vide in εἴρω.

Εἰριοτρί@ων, ωνος, ὁ ἡ ὁ, *laniger:* à τρίχωμα, vel τρῖνω, *pecto*, f. ξω· p. m. τέτριχωκα· hinc τρί@ων, *vellus*, et εἴρ@ω, *lana.*

ΕΙ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *lana*, ἔριον, ου, τὸ, idem, q. ab εἴρω, *necto*, quia nexilis.

Εἴρομεν, Dor. pro εἴρομεν, *ibamus*, 1. pl. imperf. ind. ab ἔρπω, *repo*, q. v.

Εἰρόμεσθα, Ion. pro εἴρομεθα, 3. pers. plur. num. perf. indic. pass. Iones enim et perfecti et plusq. p. tertiam pl. à tertiâ sing. formant. ante ται, vel το, a breve inserentes. Sic εἰρόατο, Ion. pro εἰρυμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. verbi εἴρω, Poët. pro ἐρύω, *custodio.*

Εἴρυσα, *custodi*, perf. act. ejusd. verbi.

Εἰρύσσατο, præs. infin. Dor. pro εἰρύεσθαι· ab εἴρω, vel ἐρύω, *trahe.*

Εἴρυτο, pro εἰρύοντο, 3. plur. imperf. ind. verbi ἔρυμαι, per Sync. pro ἐρύομαι, *custodio, servo:* sic ἔρυσθαι, pro ἐρύεσθαι, præs. inf.

Εἰρύσσεσθαι, *custodire*, a. 1. infin. med. Poët. pro ἐρύεσθαι, verbi ἐρύω.

Εἴρυτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab eod. Th.

Εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, fut. σω, *trahe.*

Εἴρχαται, et εἴρχατο, Ion. pro εἰρ. μένοι εἰσὶ, et εἰρ. μένοι ἦσαν, 3. pl. perf. et plusq. p. verbi εἴργνυμι, seu εἴρω, *includo.*

Εἴρω, *erupi*, a. 1. indic. verbi ἔρπω, *serpo*, f. ψω, p. φα.

ΕΙΡΩ, *necto;* item *dico, interrogo, nuntio*, in quâ signif. præs. est inus. (ἰρέω, et εἰρέω, Poët.) fut. ἐρῶ, et in 2. plur. ἐρεῖτε, *dicetis;* præt. εἶρηκα, tanq. ab ἐρέω, quod post ε, (pro augmento,) adsciscit perf. pass. εἴρημαι· paulò post f. εἰρήσομαι. præs. m. ἔρομαι, (ἐρέομαι et εἰρέομαι, Poët.) *interrogo;* f. ἐρήσομαι· a. 1 ἠρόμην, et ἠρεσάμην· a. 2. ἐρόμην, et Poët. εἰρόμην.

ΕΙ'ΡΩΝ, ωνος, ὁ, *dissimulatè loquens.*

Εἰρωνεία, ας, ἡ, *IRONIA; dissimulatio in oratione.* Hinc Angl. IRONY, et

Εἰρωνεύς, ὴ, ὸν, *qui dissimulatione in loquendo gaudet:* et indè

Εἰρωνικῶς, *IRONICÈ*, *fictè*, adv. ab εἰρωνικὸς, ὴ, όν.

Εἰρωτᾶ, 3. sing. præs. indic. et εἰρώτα, et εἰρώτων, 3. sing. et pl. imperf. ab εἰρωτάω.

Εἰρωτᾶν, Ion. pro ἐρωτᾶν, quod pro ἐρέσθαι, præs. inf. ab

Εἰρώτεον, Ion. et Poët. pro ἐρώτων, f. ἐρῶ; imperf. ἠρώτεον, ἐς, -ας, ἄς, *&c.*

ΕΙ'Σ, vel εἰς, *ad*, *in*; item *ergo, contra, super, post, propter, apud, per, inter, de, pro*, acc. soli jungitur. in compos. *in, ad, intra, ex;* εἰς τί, *quorsum?* Hinc ἔσω, *in, intra.*

Εἶᾰ, *eras.* Poët. pro ἦς, 2. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*, pro quo etiam εἶ dicitur.

Εἶᾰι, vel εἶ, *vadis*, 2. sing. præt. vel imperf. sed εἶς, pro ἴει, *vadit*, 3. sing. præs. verbi εἶμι, *eo.*

Εἷς, ἕντος, *qui mittit*, a. 2. part. ab ἧμι, *mitto.*

ΕΙ'ΣΑ, μία, ἴν, ασης, ᾶ, ης, *quidam*; ἰδεῖν q. περᾶσαι, Matt. xxviii. 1. gen. ἑνὸς, μιᾶς, ἑνὸς.

Εἶσα, a. 1. act. vel verbi εἶδω, *scio*, vel εἶμι *eo*: pro quo ἦκα, etiam dicitur, a. 1. med. ἱκάνω.

Εἶσε, *sedi*, a. 1. ind. ab ἵζω, pro ἵω, *sedeo*, f. ἕσω.

Εἰσαγάγω, 3. sing. a. 2. sub. act. Att. verbi εἰσάγω, *introduco*, f. ξω. Th. ἄγω.

Εἰσαγγελία, ας, ἡ, *delatio;* accusatio, et

Εἰσαγγέλλω, f. ελῶ, p. κα, *renuntio, refero;* item *defero*, accus. Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*

Εἴσαγε, *ingreditor*, præs. vel a. 2. imperat. ab εἰσάγω, q. v.

Εἰσάγω, ες, ε, *introduco*, fut. ξω, perf. εἰσῆχα· a. 2. εἰσήγαγον, et Att. εἰσήγαγον· a. 2. imperat. εἰσάγαγε, ἐτω· a. 2. sub. εἰσαγάγω, γς, γ, a. 2. inf. εἰσαγαγεῖν. præs. part. pass. εἰσαγόμενος, η, ον, *imitatus:* ex εἰς, *in*, et ἄγω, *duco.*

Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, *introductio*, et

Εἰσαγωγικὸς, ὴ, όν, *introductorius*, et

Εἰσαγωγίμαιος, α, ὁν, ἡ ὁ ἡ, *importatus:* ab εἰσάγω.

Εἰσαεὶ, adv. *semper;* ὁ εἰσαεὶ, *sempiternus:* ab ἀεὶ, *semper.*

Εἰσαεῖ', pro εἰστᾶε, *statud honestavit*, 3. sing. a. 1. med. verbi ἵω, *statuo*, f. ἵσω· a. 1. ἔσω.

Εἰσαΐω, *exaudio*, fut. ἰσω, perf. εἰσήκουα· a. 1. pass. εἰσακούσθην, *exaditus fui;* a. 1. part. pass. εἰσακουσθεὶς, ἐντος· f. 1. pass. εἰσακουσθήσομαι cum gen. ex εἰς et ἀκούω, *audio.*

Εἰσάλλομαι, vel εἰσάλλομαι, fut. ἄλ. μαι, *insilio.* Th. ἅλλομαι, *salio.*

Εἰσάμενος, Ion. pro εἰσάμενος, a. 1. part. med. verbi ἴω, *colloco, fundo;* a. 1. ἔσα.

Εἰσάμην, ω, ατο, *simulor sum*, aci, a. 1. ind. med. ab εἴδω, seu ἴδω, *scio*, et

Εἰσάμην, a. 1. ind. med. ab εἶμι, *vado.*

Εἰσάμην, *penetravi*, H. ὁ, 138. i. 838. διὰ τοῦ ὃ εἴσατο καὶ τῆς, *perfrovit tamen et ipsum*, pro ἐφράσατο, a. 1. ex φρὴ et εἶμι, *eo.*

Εἴσαν, *collocidrunt*, 3. pl. a. 1. act. ἔσκα, et Poët. ἔσαν· ab ἴω, seu ἵστημι, idem quod ἵζω, *colloco.*

Εἰσανύω, *consecundo*, f. εἰσανύσω,

p. βεβαρ. 2. 3. βαρ. a. 2. part. εἰσπεσὼς, et in 2. g. εἰσπεσοῦσα· a. 2. opt. εἰσπεσοίην· ex εἰς, ἐν, et βαίνω. εἰσπεσεῖν, ἐντος, *scandens*, a. 2. part. act. ab εἰς et πέσω, *eo*.

Εἰσπεσῇ, adv. *subito* : ex εἰς et πεσεῖν, idem.

* **Εἰσπεφιδῶ**, f. ήσω, *annumero*.

Εἰσπης, acc. pl. f. g. ίπους, gen. ab ἴσος, η, ον, *aequalis*, *a*, idem quod ἴσης.

Εἰσπη, *visitabitur*, 3. sing. a. 1. a. ab πέω, *video*, f. ὄψομαι· a. 2. εἶδον, et

Εἰσπη, *pervertit*, 3. sing. a. 1. a. verbi πέω, *eo*.

* **Εἰσπίλω**, *insidio* : ex εἰς et ἔντλα.

Εἰσπίνω, et εἰσπίτνω, *in posterum*, *futhec* : ab πίθος, et πίτνω, *ruo*, *sino*. Th. πί, idem.

Εἰσπίομαι, *reverens est*, 3. sing. imperf. ind. act. ab

Εἰσπάσσω, *accedo*, *redeo* : ex πί, ἐπί, et πάσσω, *venio*. Th. πάσσομαι, idem fut. πίξομαι, p. πέπαμ· a. 2. m. πίμην.

Εἰσπάσσω, *venies*, 2. sing. a. 2. sub. m. Ion. pro εἰσπάσῃ· ab

Εἰσπαγήσομαι, f. ξομαι, p. ῆγμαι, *accido*, *advenio* : ab eod. Th.

Εἰσπάλλω, fut. πάλῶ, perf. κα, *injicio*, *ingredior*, *invado*. Th. βάλλω, *jacio*.

Εἰσπάλλομαι, *vim infero*, *vi ingredior* : à βιάζομαι, *invado*. Th. βία, *vis*.

Εἰσπάλύπτω, f. ψω, *abscondere facio* : à πάλύπτω, *tego*, quod à βαίνω, *incedo*.

Εἰσπαλ, ῆς, ἡ, *ingressus*, *incursus*, *expeditio militaris* : ab εἰσπάλλω, q. vide.

Εἰσπίζομαι, *intrò admitto*, fut. 1. med. εἰσπίξομαι· ex εἰς et δίχομαι, *accipio*, perf. δέδεγμαι· a. 1. pass. πίχθην.

Εἰσπαμπεν, *introcurrens*, a. 2. part. act. fœm. g. à τρέχω, *curro*. Vide εἰσπέραμον.

Εἰσπέω, *subeo*, *ingredior*.

Εἰσπι, a. 1. indic. act. verbi ἶμι, *calceo*, *induco*, f. ἴσομαι· a. 1. med. ἐσπάμην perf. ἔσμαι.

Εἰσπω, *scies*, pro ἴσπη, Ion. 2. sing. f. 1. med. verbi ἴσσω, *scio*, f. ἴσπομαι.

Εἰσπέραμον, *introcucurri*, a. 2. ind. act. ab εἰσπίζω, f. ξομαι, p. πίπτεικα· a. 1. part. εἰσπέραμον, ὄσα, ὸν· ex εἰς et τρέχω, *curro*, f. ξω, p. δέδρόμημα, et πέπτεχα.

Εἰσπίδω, *ingressus est*, 3. sing. a. 2. indic. ἐσπάμ· ex εἰς et βῆμι, vel βάω, *rubeo*, f. βήσω.

Εἰσπμι, vel εἰσπίημι, *intro*, *ingredior* ; in 3. pl. ind. præs. εἰσπάασι, Ion. pro εἰσπίασι· ex εἰς, *in*, et ἴμι, vel ἶμι, *eo*.

Εἰσπίασι, pro εἰσπίᾶσι Ion. εἰσπάασι, *immittunt*, 3. plur. præs. indic. ab εἰσπίημι. Vide ἶμι.

Εἰσπλέω, f. πλεύσομαι, p. πλέπλευκα, *invehor*, *ingredior*, *irrumpo* : ab πλέω, *agito*.

Εἰσπλέομαι, ῇ, ται, f. 1. m. ab εἰσπλέω, *ingredior* ; a. 2. εἰσπλόμην· p. med. εἰσπλέλυθα. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Εἰσπλη, ίτω, a. 2. imperat. act. εἰσπλήθι, a. 2. inf. εἰσπλῆναι, 2. sing. a. 2. sub. εἰσπλῆθον, θῃς, θῃ, ὦν, a. 2. part. verbi εἰσπέρχομαι.

Εἰσπλήμενος, Dor. pro εἰσπλόμενος, *ingredientem*, 1. plur. a. 2. sub. act. verbi εἰσπέρχομαι. q. v.

Εἰσπν, *sedere facit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἵω, *sedeo*, f. ἵσω, a. 1. ἵσσα.

Εἰσπνίσσω, 2. sing. a. 2. sub. act. et in 3. plur. εἰσπνίσσωσι, verbi εἰσπέω, *ingero*, fut. εἰσπνίσω· a. 1. εἰσπνῆσα· a. 2. εἰσπνίσθην· ex εἰς et πέφω, *fero*.

Εἰσπνίφασι, *transitui*, a. 1. indic. act. ab εἰσπνίφω, composit ex εἰς et νοφέω, *transeo*, f. ήσω et έσω.

Εἰσπνίθνω, *insilii*, a. 1. ind. act. verbi εἰσπνήλιο, *insilio*, f. ήσω, p. εἰσπνήθηκα· comp. ex εἰς et πήδω, *salio*.

Εἰσπέρχομαι, *ingredior* ; in 3. plur. præs. imperat. εἰσπερχέσθωσαν· f. 1. εἰσελεύσομαι· a. 2. εἰσῆλθον, ες, ε· a. 2. imperat. ἴσελθε· perf. med. Att. εἰσπλήλυθα· ex εἰς et Th. ἔρχομαι, *venio*.

Εἰσπνεύσουσι, 3. plur. a. 1. med. verbi εἰσπνέω. Th. πνέω, *traho*.

Εἰσπται, ἴσασι, 3. sing. f. 1. med. verbi εἴδω, *scio*, f. ἰσπομαι· a. 2. εἶδον et ἴδον.

* **Εἰσπνοφέω τῇ πόλει χρήματα**, *pecunias urbi suppedito*.

Εἰσπνέω, ῶντας, 3. sing. ind. ab

Εἰσπγέομαι, *adduco*, *inadeo* : ex εἰς et ἡγέομαι, *duco*, fut. ἡγήσομαι, perf. ἦγμαι.

Εἰσπήτης, ους, ὁ, *suasor*, *arbitrium* ; dat. pl. εἰσπγήτῃσι, et

Εἰσπητέον, *suadendum*, verbale, et

Εἰσπγητής, οῦ, ὁ, *suasor*, *monitor*, *author* : ab εἰσπγέομαι, quod vide as.

Εἰσπδυ, *introivit*, 3. sing. plusq. p. med. verbi εἰσπμι, *ingredior* : ex εἰς et ἴμι, *eo* ; p. m. ἶκα. plusq. p. m. ἤειν.

Εἰσπκόθην, *exauditus fui*, a. 1. indic. pass. ab εἰσπκούω, *exaudio*, f. σω, p. εἰσπκουκα· f. 1. pass. εἰσπακουσθήσομαι. Th. ἀκούω, *audio*.

Εἰσπλλετο, 3. sing. a. 1. med. εἰσπλλατο, ω, ατο· ab εἰσπλλομαι, *insilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*.

Εἰσπλθον, a. 2. indic. act. verbi εἰσπέρχομαι, *ingredior* : ex εἰς et ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι· a. 2. ἦλθον.

Εἰσπνήπα, *intuli*, a. 1. act. et

Εἰσπνήνεικα, ας, ατο, a. 1. med. verbi εἰσπνέρω, *adfero*, f. σω· a. 1. ἤνεγκα. Th. φέρω.

Εἰσπς, gen. sing. f. g. ab ἴσος, η, ον, idem quod ἶσος, η, ον, *aqualis*.

Εἰσπε, *is*, Æol. Παραγωγὴ pro ἴσθι, 2. sing. præs. ind. verbi εἶμι, *eo*.

Εἰσπεν, *misceri esse*, p. inf. verbi ἶμι, *mitto* ; p. pass. εἷμαι. Vel ab ἵστημι, seu ἵνω, *induo*.

Εἰσπ, *vadit*, 3. sing. præs. indic. εἶμι, *vado*. Sed εἰσὶ, *sunt*, 3. plur. verbi εἰμὶ, *sum*.

Εἰσπίασι, *ingrediuntur*, Ion. pro εἴσασι, 3. plur. ab εἶσιμι, quod vide.

Εἰσπὼν, ὄντος, a. 2. part. verbi ἶμι *eo*.

Εἰσπάσω, *intrare*, præs. infin. act. verbi εἶσιμι vel εἰσέρχομαι, *intro*. Th. εἶμι, *eo*.

Εἰσπάλλω, et εἰσπαλέομαι, *introvoco*, *advoco* : a. 1. m. εἰσπαλεσάμην, ω, άτο, part. εἰσπαλεσάμενος· ex εἰς, ἐπί, et καλέω, *voco*, f. έσω, et ήσω. p. κέκληκα.

Εἰσπαλλαίνος, *invitatus*, part. perf. pass. ejusd. verbi.

Εἰσπομδή, ῆς, ἡ, *invectio*.

Εἰσπομίζω, f. ίσω, *importo*, *introduco* : à κομίζω, *porto*, quod à κομέω, *curo*.

Εἰσπομδός, ῆος, ῆν, *allatus*, *illatus*, part. a. 1. pass. verbi εἰσπομίζω.

Εἰσπνυλία, ῶ, ῆς, ήσω, p. εἰσπνύλακα, *advolvo*.

* **Εἶσπνω**, *assimilo*, Poët. pro ἴσκω, quod ab εἶκω, *similis sum*, præs. inf. εἰσπνειν.

Εἰσπδον, ων, τὰ, *reditus*, *sumptus*.

Εἰσπδοδρέχομαι, *video*, *inferor*, et

Εἰσπδοδρέχομαι ἀργύριον, *pecuniæ quæ infertur à transeuntibus*, et

Εἰσπδος, ου, ἡ, *introitus*, *advenius* ; ut et *ars*, *studium*, *disciplina* : ex εἰς et ὁδὸς, *via*.

Εἰσπκίζω, *domum introduco*. Th. οἶκος.

Εἰσπκος, 2. sing. f. 1. indic. act. verbi εἰσπέω, q. v.

Εἰσπνα, Dor. pro εἰσπνον, *donec*, adv. ex εἰς, vel ἐς, *ad*, et ἕως.

Εἴσομαι, *sciam*, f. 1. med. verbi εἶδω, *scio* ; item

Εἴσομαι, *ibo*, fut. 1. med. verbi εἶμι, *eo*.

Εἴσομαι, *statuam*, f. 1. med. verbi ἵω, vel εἶω, inus.

Εἰσορέω, *intueor*, *aspicio* : ex εἰς et ὁράω, *video*, f. ὄψω, p. ἑώρακα.

Εἰσορίω, *videns*, Poët. pro εἰσορέων, ejusd. præs. part. sic εἰσορέωσι, pro εἰσορέουσι, f. g. pl. hum. part. præs.

Εἶσος, η, ον, idem quod ἶσος, *æqualis*.

Εἰσσύσατο, 3. pl. a. 1. ti. ab

Εἰσσύω, et -σύομαι, f. 1. ύσω, σύσομαι, *traho in*.

Εἰσσίπτω, f. ψω, *imitto*, *importo*. Th. σίφω, *mitto*.

Εἰσσκίδνα, *insilio*, *irrumpo*, f. ήσω· a. 1. εἰσσκέδνησα· a. 1. part. εἰσσκεδήσας, ασα, αν, gen. εἰσσκεδήσαντος· præt. εἰσσκέδνημι· ex εἰς, *in*, et σκίδνα, *salio*.

Εἰσσκίνω, *incido in*, *irruo* : ἐ σίνω, q. v.

Εἰσπλέω, f. πλεύσομαι, *adnavigo*. Th. πλέω, *navigo*.

Εἰσπλο@ς, contrac. εἶσπλους, ου, *adnavigatio* : ab eod. Th.

Εἰσπνέω, f. πνεύσω, p. εἰσπέπνευκα, *inspiro, spiritum duco, attraho*.

Εἰσπνήλης, ου, et εἰσπνηλα@ς, ου, ὁ, seu

Εἰσπνη@ς, ου, ὁ, (linguâ Laconicâ) *amator*.

Εἰσποιέω, *adscisco, adopto*, et

Εἰσποίησις, εως, ἡ, *adoptatio, adoptio*, et

Εἰσποίητος, η, ον, *adoptatus* : omnia à ποιέω.

Εἰσπορεύομαι, *ingredior* ; imperf. εἰσπορεύομην, ου, στο· fut. εὐσομαι, perf. εἰσπεπόρευμαι· ex εἰς, *in*, et πορεύομαι *trajicio*. Th. πείρω, *transeo* : præt. m. πέπορα.

Εἴσπραξις, εως, ἡ, *exactio* : ab

Εἰσπράσσω, seu -ττω, f. ξω, p. αχα, *exigo* : ex εἰς et πράσσω, seu -ττω, *facio*.

* Εἰσρέω, vel εἰσρῶ, *influo*.

Εἶσα, Poët. pro εἶσεν. *sedit*, 3. sing. perf. pass. εἶμαι, ῆσαι, *sedi*, seu *indutus sum* : verbi ἕννυμι, seu ἵω, *induo, sedeo* : vel ab ἵημι, *mitto*, et in 3. sing. plusq. p. εἷτο.

Εἱστήκειν, *steteram*, et in 3. plur. εἱστήκεισαν, plusq. p. verbi ἵστημι, *sto*, f. στήσω, p. ἕστηκα· a. 2. ἔστην.

Εἵστια, 3. sing. imperf. ind. act. ab

*Ἑστίαω, *convivio excipio*, (pro augmento ε post ι accipiens) fut. άσω, perf. ἱστίακα. Th. ἱστία, ας, ἡ, *focus, lar*.

Ἐλεύνω, *intrò curro*, f. ἐλεύσω· à δείκνυμι vel δεικνύω, inus. for at. perf. ἐλήλυθα· a. 2. ἐλήλυθμον· a. 2. part. ἐλθόμενον, ὄντος, ὁν· ex εἰς et τρέχω, *curro*.

Εἰσφέρω, *ingero* : f. εἰσοίσω, a. 1. εἰσήνεγκα, *intuli*, a. 2. εἰσήνεγκον, ες, ε, a. 2. sub. εἰσενέγκω, ῃς, ῃ a. 2. inf. εἰσενεγκεῖν, præs. pass. εἰσφέρομαι, *inferor*. Th. φέρω.

Εἰσφορεύς, ως, ἡ, *oblatio, collatio, tributum* : ab εἰσφέρω, quod vide.

* Εἰσχρήσω, vel εἰσχρήσομαι, *obstruo intrà*.

Εἰσχρίω, f. ἰσω, per Metath. pro εἰσχρίω.

Εἶσω, *sciam* : f. 1. verbi εἶδω, a. 2. εἶδον, et ἴδον.

Εἴσω, et ἔσω. *intra* : pro εἰς, cum accus. apud Poëtas, sed in prosâ cum genit. Item sine casu, *intrò, intùs*, cum artic. ὁ ἔσω, *interior*. Th. εἰς, vel ἐς, *ad*.

Εἰσωπὸς, ά. ὁ, *ante conspectum aliquid habens* : ex εἰς et ὤψ, *oculus* : quod ab ὄπτομαι, *video*.

Εἶτ', pro

ΕΙ'ΤΑ, adv. *postea, deinde, tum, anne? itane verò?* Heb. xii. 19. *tamen*, Eurip. in Heracl. 816. ἔπειτα, idem.

Εἶτα, seu Εἶτ' (per Apostroph. seq. aspiratâ) *sive*, conjunct. ex εἰ, *si*, et τε, *que*.

Εἶτε, *sitis* : præs. opt. per Syncop. pro εἴητε, 2. pl. verbi εἰμὶ, *sum*.

Εἴτις, *siquid, sum?*

Εἴτω, *sit* : 3. sing. imperat. præs. ab εἶω, εο, imperat. ἴτω, ἔστω.

Εἰχάνω, perf. act. inf. verbi ἴκω, *cedo* : fut. ἕξω, p. εἶχα.

Ἔϊχεο, *tenebas* : Ion. pro εἶχε, 2. sing. imperf. ind. pas. ab ἴσχω, *habeo*.

Ἔϊχον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi ἴσχω, *habeo* : (ι post ε pro augmento recipiens,) f. ἴξω et σχήσω, p. ἴσχηκα, a. 2. ἴσχον.

Εἶω, et ἴω, *vado* : Poët. f. εἴσω, p. εἶκα, imperf. ἴον, εἶον, et ἤϊον, imper. εἶτο, contr. εἶτο, a. 1. εἶσα, ἴσα, et ἧϊσα, pluscq. perf. ἕκειν, et εἴκειν, f. 1. m. εἴσομαι, a. 1. m. εἰσάμην, p. εἶκα, ἷκα et ἧϊκα, plusq. p. εἴκειν et ἧειν, ἴτον, (ἰτητέον et ἰτέον, Poët. in comp.) *eundum est* : ab εἶμι, inus.

Εἷο, ης, ῃ, pro οὗ, ἧς, ἧ, præs. sub. ab εἶμι, *sum*.

Εἷος, εἵης, ε, *mississem* : a. 2. sub. pro οὗ, ἧς, ἧ, ab ἵημι, *mitto*.

Εἷο. Ion. pro οὗ, *sui*.

Εἰσθα, *construxi* : perf. m. (pro εἶσα per Pleonasm. σ) inf. εἰσθέναι, et in 1. pl. εἰσθέμεν, et in 3. pl. εἰσθέασι, εἰσθέτης, *solisti* : præt. m. part. ab εἰσθὰς, ότος, ab εἶδω, *soleo*.

Εἶων, *sinebam* : 1. sing. imperf. contract. ex ἔασον, ων, verbi ἐάω, *sino* : quod non aliud quam ι post ε vindicat augmentum : sic perf. εἴακα.

Εἶος, Poët. et Ion. ης, ατ, *dum, interim*, idem ac ὡς, ex quo fiunt per Prosth. Att.

Εἴσετ, Poët. pro εἶσετ, 3. pl. præs. ind. vel sub. ab ἐάω, *sino* : f. άσω, a. 1. εἴασα, ι recipiens pro augmento.

Ἐκ, vel ἐξ, *E, EX, a*, vel *ab, de, pro, propter, per, in* : pro πρὸ, *per*, vel pro ἐκτὸς, *extra*, Hom. Il. σ. 431. φ. 370. regit gen. ιν ante consonantes ἐξ ante vocales pönitur : pro πρὸ vel ὑπὲρ cum acc. ad præstantiam indicandam, et pro κατὰ. In compos. plerumque significat *ex, extra*, item *ab, in, re, ob* : seorsim *augmentum, ornamentum, contrarium*.

Ἑκάβη, ης, ἡ, *HECUBA*, Priami uxor.

Ἑκάδινον, Dor. pro ἐκάδινον, imperf. act. verbi κηδάω, *curam alicujus rei gero*. Th. κῆδος, *cura*.

Ἑκάεργος, ου, ὁ ᾗ, *longè jaciens* : ex ἑκὰς, *procul*, et ἔργω, *arceo*.

Ἑκάην, a. 2. ind. pass. à καίω, *uro* : f. καύσω, a. 2. act. ἔκαυσον.

Ἑκαθίζομαι, ου, στω, imperf. à καθίζομαι, *sedeo*. Th. ἵζομαι, idem, fut. 2. ἑδοῦμαι.

Ἑκαθὲν, adv. *procul, eminùs* : id. q. ἑκὰς.

Ἐκάθευδον, *dormiebam* : imperf. act. à καθεύδω, *dormio* : ex κατὰ et εὕδω, idem.

Ἐκαθέμην, σο, το, *sedebam* : imperf. à κάθημαι. Th. ἧμαι, *sedeo*.

Ἑκάθηρεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καθαίρω, *purgo* : f. ᾰρῶ, p. κέκαθαρκα. Et Dor. pro ἐκάθαιρεν.

Ἑκαθίζω, imperf. act. verbi καθίζω, *sedeo* : a. 1. ἐκάθισα, ας, ε, p. κεκάθικα· ex κατὰ et ἵζω, seu ἵζομαι, idem quod ἵζομαι, *sedeo facio*.

Ἑκάθιξα, Dor. pro ἐκάθισα, a. 1. ind. act. vide ἐκαθίζω.

Ἐκαίνυτο, *vincebat* ; imperf. 3. sing. ab ἐκαινύμην, verbi καίνυμαι, *impero*. Th. κάω, *perimo*.

Ἑκάκυσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κακύω, quod vide.

Ἑκάλει, 3. sing. imperf. ab ἐκάλουν, verbi καλέω, -ῶ, *voco*.

Ἑκάλεσσεν, Poët. pro ἐκάλεσεν, 3. sing. a. 1. act. ab eod. Th.

Ἐκάλημεν, Æol. pro ἐκαλέσαμεν, q. pro ἐκαλέσαμεν, imperf. pass. ejusd. verbi.

Ἑκαλλιπέσκετο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi καλλιπίζω, propriè *pulchros oculos facio*, q. v.

Ἑκαλὸς, ὴ, Dor. pro ἥκλος, ὴ, *quietus, tranquillus*.

Ἐκάλυψαν, ας, ε, et in 3. pl. ἐκάλυψεν. *co operuerunt* : a. 1. ind. act. à καλύπτω, *tego*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἐκάλυφον.

Ἐκάμμορον, Poët. pro κατέμορον, imperf. act. a. 1. ἐκάμμορσα, ας, ε, verbi καμμορῶ, per Sync. pro καταμείρω, idem quod μόω, f. σω, *claudo*.

Ἔκαμον, et ἐκαμόμην, *laboravi* : a. 2. ind. act. et med. verbi κάμνω, *laboro* : f. καμοῦμαι, p. κέκμηκα, a. 2. sub. κάμω, ῃς, ῃ.

Ἑκανον, ες, ε, *occide* : a. 2. verbi κείνω, f. 2. κανῶ.

Ἔκανον, a. 2. ind. act. verbi κάω, *uro* : f. καύσω, a. 2. pass. ἐκάην.

Ἐκάρη, *tonsus est* : 3. sing. a. 2. pass. verbi κείρω, *tondeo* : f. κερῶ, a. 1. ἔκειρα, a. 1. m. ἐκειράμην.

Ἐκαστέννατο, *confirmabant* : 3. pl. a. 1. m. verbi καστύνω, f. νῶ. Th. κράτος, et per Metath. κάρτος, *robur*.

ΕΚΑΣ, adv. *procul, eminùs* : ἑκασὸν, idem.

Ἑκάστατος, superl. *longissimè* : et compar. ἑκαστέρω, *magis procul, ulteriùs*. Th. ἑκάς.

Ἑκαστάχθι, *ubique, ubilibet* : et

Ἑκαστάχοθεν, *undique* : et

Ἑκαστε. *passim, ubique gentium*.

Ἑκαστιχόσε, *quocunque, quoquoversum* : et

Ἑκαστιχῆ, *ubilibet, ubique* ; omnia adv. loci, ab

ΕΚΑΣΤΟΣ, η, ον, *quisque, singuli* : ὁ vel οἱ καθ' ἕκαστος, *singuli* : τὸ vel τα καθ' ἕκαστα, *singula* : καθ' ἑκάστην *singularim* : καθ' ἑκάστης, (subaud. ἡμέρας) *quotidiè* : εἷς, νεὶστὰς, vel οὗτος ἕκαστος, etiam, *unusquisque, singuli*.

Ἑκάστοτε, et ἑκάστοτα, *semper et ubique*, adv. ab ἕκαστος.

Ἑκατολίεω, Poët. adv. pro comp. πορρωτέρω, *longiùs* ; ab ἑκὰς, *procul*.

Ἑκάτερ, Herodot. pro ἑκὰς, *procul*.

Ἑκατηβόλος, ου, ὁ, Poët. et Dor. pro ἑκατηβόλος, *longè jaculans*. Apollinis Epithet. ab ἑκὰς, *procul*, et βάλλω, *jacio*.

Ἑκατὸς, ὴ, ὁ ᾗ ὁ, *centesimus* : ab ἑκατὸν.

Ἑκατῶντο, *sedebant* : Ion. pro ἐκά-

ἔφην 3. pl. imperf. ind. verbi *νίφω*, quod vide.

'Εσόπιθεν. *utrinque*: Poët. pro ἑκατέρωθεν, per Sync. regit gen. ab

'ΕΚΑ/ΤΕΡΟΣ, ρα, ρον, *alteruter, alter ex duobus, utervis, uterque*. Hinc

'Εκατέρωθεν, ἑκατέρωθι, et ἑκατέρωσε, *utrobique, ex alterutrâ parte*: et

'Εκατέρως, adv. *alteruter, seu utroque modo*.

'Εκάτη, ης, ἡ, *HECATE*: Luna, quæ soror 'Εκάτου, longè jaculantis Apollinis.

'Εκατηβελέτης, gen. Ion. vel Æol. pro ου, ab

'Εκατηβελέτης, ου, ὁ, *longè jaculans*; ab ἑκάς, *procul*, et βολὴ, *jactus*: qu. à βάλλω, *jacio*. Alii à βέλος, ους, τὸ, *telum*. derivari malunt.

'Εκατηβόλος, ου, et 'Εκατηβόλος, ος, ὁ, *longè jaculans*: Apollinis Epith. ab ἑκάς, *procul*, et βάλλω, *jacio*, p. m. βόλος.

'Εκατηγάγομαι, ωμαι, ὁ, *accusavi*; a. 1. ind. act à κατήγορέω, *accuso*; f. ήσω. Th. κήγορε, *Furum*.

'Εκατι, Dor. pro ἕκητι, *causâ, gratiâ, propter, voluntate*. Th. ἑκών, ὥτος, *voluntarius*.

* 'Εκάτιος, vel ἑκατικὸς, sub. σφῖρος, *Hecatica sphæra, rhombus*, vel *turbo* in sacris expiatoriis et magicis usurpata.

'Εκατογκέφαλος, ος, ὁ, Dor. pro ἑκατογκέφαλος, ου, ὁ, *qui centum capitâ habet, centiceps*: ab ἑκατὸν, *centum*, et κεφαλὴ, *caput*.

'Εκατόγχειρ, ειρος, et 'Εκατόγχειρος, ου, ὁ, *centum manus habens, centimanus*: ex ἑκατὸν, *centum*, *et* χεὶρ ος, κεφαλὴ.

'Εκάτομ, gen. Ion. ab ἑκατὸς, *longè jacens*. Th. ἑκάς, *longè*.

'Εκατόμβη, ης, ἡ, *centum boum*: i. e. *solemne sacrificium*: et inde

'Εκατόμβοιος, *valens centum boves*, vel *constans centum nummis*, bovis sorti apud Athenienses percussis: ex ἑκατὸν, *centum*, et βοῦς, *bos*.

'Εκατόμπεδος πλάνος, *via centum pedum*, i. e. *lata*: ab ἑκατὸν et πέδη, *pes*.

'Εκατόμπολις, ιος, ἡ, *habens centum*, (i. e. multas et præclaras) *urbes*. Cretæ Epith. ex ἑκατὸν et πόλις.

'Εκατόπυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, *centum*, i. e. *multas portas habens*: Θῆβαι ἑκατόπυλαι, *Thebæ centiportæ*: ex ἑκατὸν et πύλη, *porta*.

'ΕΚΑΤΟ'Ν, οἱ, αἱ, τὰ, *CENTUM*: sumitur indefinitè etiam pro *multis* et *magnis*. Hinc

* 'Εκατονδάς, άδος, ἡ, *centuria*.

'Εκατονζύγιος ναῦς, *navis centiremis*, &c.

'Εκατοντατίων, vel ἑκατομπλασίων, ίᾳ, ον, *centuplicatus*.

'Εκατοντατίτης, ου, et ἑκατοντατικὸς, ἡ, ὁ ἡ, *centenarius*, qui vixit centum annos: ex ἑκατὸν, *centum*, et ἔτος, ους, τὸ, *annus*.

'Εκατοντατρίαρχος, ου, ὁ ἡ ὁ, Poët. et Dor. pro

'Εκατοντάρχης, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui centum capita habet*: ex ἑκατὸν, *centum*, et κεφαλὴ, *caput*.

'Εκατοντάκις, adv. *centies*: et

'Εκατοντακισχίλιοι, ίαι, ία, *centies mille*.

'Εκατοντακισχίλιος, ου, ὁ ἡ ὁ, *centuplus*. Th. ἑκατὸν, *centum*.

'Εκατοντάρουρος, ου, ὁ, et ἑκατοντάρχης, ου, ὁ, *centurio*: ex ἑκατὸν, et ἄρχω vel ἄρχος, *princeps, præfectus*: q. d. ἄρχων τῶν 'Εκατὸν.

* 'Εκατοντασταχία, ας, ἡ, *centuria*.

'Εκατοστὶς, άδος, ἡ, *centuria*. Th. ἑκατὸν.

'Έκατος, Apolliuis cognomentum, quod longè jaculatur. 'Εκάτη, fœm. pro Dianâ. Ab ἑκὰς, *procul*.

'Εκατοστόμορος πρᾶξις, *centuplicatum herdeum*, Gen. xxvii. 12. Th. ἑκατὸν, *centum*.

'Εκατοστεύω, *centuplus sum*.

'Εκατοστὸς, ὴ, όν, *centesimus*: ab ἑκατὸν.

'Εκατοντὰς, ὰς, ἡ, *centuria*: ab eod.

'Εκαύθην, *succensus sum*; a. 1. ind. pass. ἐκαύσα et ἔκηα, *inflammavi*, a.1. ind. act. verbi καίω, ῶ, ὁ καύσω.

'Εκβαίνω, *egredior ex navi*, f. 1. m. ἐκβήσομαι. Th. βαίνω, *eo*: ἐκβαίνειν, *evenire, accidere*.

* 'Εκβακχεύομαι, *vehementer bacchor*.

'Εκβαλὼ, pro ἐξέβαλε, *ejecit*: 3. sing. a. 2. ind. act. ἐκβάλλετε, 2. pl. a. 2. imperat. ἐκβάλλε, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐκβάλοι, 3. sing. a. 2. sub. act. ἐκβάλω.

'Εκβάλλω, *ejicio*: f. ἐκβαλῶ· p. ἐκβέβληκα, pluq. p. ἐκβεβλήκειν, pro ἐξεβεβλήκειν. a. 2. ἐξέβαλον. a. 2. imperat. ἔκβαλε, *dimitte*: a. 2. part. act. f. g. ἐκβαλόῦσα. perf. pass. ἐκβέβλημαι. a. 1. pass. ἐξεβλήθην. f. 1. pass. ἐκβληθήσομαι, *ejiciar*, perf. m. ἐκβέβλοι. Th. βάλλω, *jacio*.

'Εκβάλω, ῆς, ῆ, a. 2. sub. act. verbi ejusd.

'Εκβαρβαρίζω, ῶ, f. ίσω, *barbarum reddo*. Th. βαρβαρος.

'Εκβασις, εως, ἡ, *exitus, evasio*: ab ἐκβαίνω, *evado*: ab ἐξ et βαίνω, *eo*.

* 'Εκβατήριον, ου, τὸ, *donarium ob prosperam navigationem Deo alicui oblatum*.

'Εκβέβλημαι, perf. ind. act. verbi ἐκβάλλω, quod vide.

'Εκβεβωμένος, *celebris, famosus, divulgatus*, part. perf. pass. Vide ἐκβοάω, f. ήσω.

'Εκβέσις, *exibis*, 2. sing. f. 1. m. ab ἐκβαίνω, *exeo*: f. 1. m. ἐκβήσομαι. a. 2. ἐξέβην, ab ἐκ et βαίνω, *eo*.

'Εκβιάζομαι, *vim facio, compello, violo*.

'Εκβλαστάνω, et ἐκβλαστέω, f. ήσω, p. ἐκβεβλάστηκα, *germino*.

'Εκβλήσομαι, et in 3. pl. ἐκβλήσονται, fut. 1. ind. pass. verbi ἐκβάλλω, *ejicior*; quod vide.

'Εκβλητὸς, ὴ, όν, *ejectitius*.

'Εκβλύζω, f. ύσω, p. ἐκβέβλυκα, *effundo, emano, scaturio*.

'Εκβοάω, ῶ, f. ήσω, p. ἐκβεβόηκα, *proclamo*. Undè perf. pass. ἐκβεβόημαι.

'Εκβοηθῶ τινι τινος, *cum copiis in aliquem locum ad opem ferendam alicunde proficisci*. Th. βοηθέω, ῶ, *auxiliar*.

'Εκβολὴ, ῆς, ἡ, *ejectio, jactura*: *alicujus loci, ut et fluminis exitus*: ab ἐκβάλλω, *ejicio*. Th. βάλλω, *jacio*: p. m. βίβολα.

'Εκβοᾶζω, f. άσω, p. κα· *emitto, ejicio*: et

'Εκβοημὸς, ῦ, ὁ, *ebullitio, tumultus*; et

'Εκβόησιν, *ejicere, expellere*: de mari dicitur, quod à βοάσσω, idem quod βράζω, f. σω, *ferveo*.

'Εκγαμίζω, *nuptui colloco*: imperf. ἐξεγάμιζον. f. σω. a. 1. ἐξεγάμισα, p. ἐκγεγάμικα.

'Εκγαμίζομαι, et

'Εκγαμίσκομαι, *nuptui collocor*: ab ἐκ et γαμίζω, *nuptui colloco*. Th. γαμὼ, κτέον *duco*.

'Εκγεγάμηκα, *natum esse*. perf. inf. m. Poët. Sync. pro ἐκγεγάμησαν, Dor. pro ἐκγεγάμασι, verbi γίνομαι, *nascor*: p. m. γέγαα, indè infin. γεγάμεν, Dor. γεγάμην, et per Sync. γεγάμην.

'Εκγεγαὼς, ῶτος, et in f. g. γεγαυῖα, ας, *prognata*, p. m. part. ab ἐκγέγαα, p. m. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίνομαι, *enascor*: f. 2. γανέομαι. a. 1. m. ἐκγάνάμην. a. 2. m. ἐκγάνόμην. Th. γίνομαι, *nascor*.

'Εκγελάω, f. 1. άσω, *effusè rideo*.

'Εκγενὴς, ὲς, ὁ, *ortus, oriundus*. Th. γίνομαι.

'Εκγεγενῶσθαι, *nati sumus*, Ion. et Poët. pro ἐξεγεγενῆσθαι, 1. pl. a. 2. ind. m. ab eod. Th.

'Εκγενέσθαι, ἐκγενέσθαι, Ion. pro ἐξιέναι, *licere*; præs. inf. ἐκγενέσθαμαι, *liceat mihi*, a. 2. imperat. ab

'Εκγένομαι, vel ἐκγίνομαι, *enascor, oriundus sum*: ἐκγένεται, cum inf. *licet*. Th. γίνομαι.

'Εκγονὰ, ῶν, τὰ, *posteri, nepotes*: pl. ab

'Εκγονον, ου, τὸ, *soboles, progenies*; quod et ab

'Εκγονος, ου, ὁ, *filius, nepos*: item adject. *ortus, oriundus*; ab ἐκ et γονὴ, *proles*. Them. γίνομαι *nascor*.

'Εκδαπτίζω, f. ίσω, idem ac ἐκπαίζω. *famero*. Th. δάπτω, *mutuum*.

'Εκδαπτάω, *expendo*: f. ήσω, p. ἐκδεδαπτάηκα· f. 1. pass. ἐκδαπανηθήσομαι, *expendar*. Th. δαπάνη, *sumptus*.

'Εκδεδαρμένος, perf. part. pass. ab ἐκδέρω, *excorio*: ab ἐκ et δέρω, f. δερῶ. a. 2. ἔδαρον. Th. δέρας, *corium*.

'Εκδέδικται, *ultio dabatur*, 3. sing. perf. pass. verbi ἐκδικάω, *ulciscor*, quod ab ἐκ, et δίκη, *jus, pœna*.

'Εκδεδημιώται, *Dorienses effecti sunt*, 3. pl. perf. pass. verbi ἐκδημιόω, f. ωσω, *Dorienses facio*. Th. Δωριὴς, *Doriensis*.

'Εκδεκατεύω, ῶ, f. 1. εύσω, *timore percello*.

* 'Εκδεκατεύω, *decimas vovco*.

'Εκδεκατόω, Ion. pro ἐκδεκάζομαι, *excipere*.

'Εκδέρω, f. ἐρῶ, p. ἐκδέδαρκα, *excorio*.

'Εκδέχομαι, *expecto, excipio, succedo*; *spondeo*, Gen. xliv. 32. imperf. ἐξεδεχόμην, ου, ετο. f. ἐκδέξομαι, p. ἐκδέδεγμαι, ab ἐκ et δέχομαι, *accipio*.

'Εκδλο, *alligo, suspendo.*

'Εκδηλος, ον, ὁ ἡ ἡ, *evidens*; ab ἐκ et δῆλος, *manifestus.*

'Εκδηλόω, -ῶ, f. 1. ώσω, idem quod δηλόω, *explico, manifesto*: ab ἔκδηλος. Th.

'Εκδημέω, *peregrè absum, peregrinor*: f. ἥσω, p. ἐκδέδημηκα· ab ἐκ et δῆμος, *populus.*

'Εκδημία, ας, ἡ, *peregrinatio, discessus*: et

'Εκδημος, ον, ὁ ἡ ἡ, *peregrè agens, peregrinus, longinquus*: ab iisd.

'Εκδιδάσκω, f. σκεσομαι. a. 1. ἐξεδίδαξα, σα, το, *eloco*, in mediâ formâ; ab ἐκδίδωμι.

'Εκδιδύσκω, *exonerare se, deponere*: præs. infin. ab ἐκδίδωμι.

'Εκδιδών, Ion. et Poët. pro ἐκδιδόσα, præs. infin. act.

'Εκδιδράσκω, Ion. pro ἐκδιδράσκω, *effugere.* Th. δρᾶμαι, *fugio.*

'Εκδίδωμι, *edo*, i. e. extra do, *dedo*; item *eloco*: f. δώσω, p. κα. ἐκδέδομαι, *eloco*: f. ἐκδεδόσομαι. a. 2. m. ἐξέδομην, σο, το, *elocavi.* Th. δίδωμι, *do.*

'Εκδιηγέομαι, ήσομαι, *enarro*: ἐκδιηγῆται, 3. sing. præs. sub. ab ἐκ et διηγέομαι, *recenseo*: quod est ex διὰ et ἡγέομαι, *duco.*

'Εκδικάζω, *judicia exerceo, ulcisco or*: et

'Εκδικέω, -ῶ, *vindicor, ulciscor*: f. ήσω, p. ἐκδ. δέδικηκα, ἐκδεδικήσον, ώτω, a. 1. imperat. a. 1. infin. ἐκδικῆσαι, a. 1. ἐξεδίκησα. ab ἐκ et δίκη, *jus, ultio.*

'Εκδίκησις, εως, ἡ, *ultio, vindicta, vindicatio*: ab eod.

'Εκδικητής, ου, ὁ, et 'Εκδικος, ου, ὁ, *ultor, vindex*: et adj. *injustus*: à δίκη, *ultio, pœna.*

'Εκδινεῦντι, Dor. et Æol. pro ἐκδινεῖσι, *moventur.* Th. δινέω, *moveo.*

'Εκδιόκω, *expello*: f. ἐκδιώξω. a. 1. ἐξεδίωξα. a. 1. part. ἐκδιώξας, αντος· ab ἐκ et διώκω, *persequor.*

'Εκδοσις, ἡ, *deditio, editio, locutio*: et

'Εκδοτος, ον, ὁ ἡ ἡ, *deditus, traditus*: ab ἐκ et δίδωμι, *do*, perf. pass. δίδομαι, σαι, ται.

'Εκδυς, ύντος, *qui tradidit*: a. 2. part. act. ab ἐκδίδωμι· ab eod. Th.

'Εκδοχή, ῆς, ἡ, *expectatio, exceptio, susceptio*: à δέχομαι, *expecto*: f. ξομαι. p. m. ἐκδέδεγμ. Th. δέχομαι, *accipio.*

'Εκδραμών, ύντος, ὁ, a. 2. part. act. Vide ἐκτρέχω.

'Εκδρύω, ἐκδρῦναι, ἐκδράσω, *effugere*, præs. inf. Th. δρᾶω, *fugio.*

'Εκδῦναι, *emergere*, a. 2. inf. act. ab ἐκ, et δῦμι vel δύνω, *tubes*: f. δύσω, aor. 2. ἔδυν.

'Εκδυσμένω, dat. sing. præs. part. pass. ab ἐκδύω.

'Εκδυσις, εως, ἡ, *exitus*: ab ἐκδύω quod vide.

'Εκδύω, *exuo*: f. ἐκδύσω. p. ἐκδέδυκα. a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο, *exuitus fui*: a. 1. m. infin. ἐκδύσασθαι· à δύω vel δύνω, *subeo.*

'Εκδυσωμαι, ή, ντα, f. 1. m. verbi ἐκδίδωμι, *eloco.* Th. δίδωμι, *do.*

'Εκδύσωσιν, *dissipavit* 3. sing. a. 1. act. gem. σν. Poët. verbi κλάω, idem quod σκεδάω, *dispergo.*

'Εκεῖ, *illic, illuc*, οῦ, Matt. ii. 22. iv. 22. τοὺς ἐκεῖ μέλος, *priores sermones*, Eurip. Suppl. Mul. et Helen. 149. adv. loci: et

'Εκείσε, *illuc*, adv. è loco: ab ἐκεῖνος.

'Εκεισε, *cedere*: Poët. pro ἔκειν.

'Εκείνα, Dor. pro ἐκείνη, *illa.* Vide ἐκεῖνος.

'Εκεινάων, Ion. pro ἐκείνων, *illorum*: gen. pl. ab

'ΕΚΕΙ"ΝΟΣ, η, ο, *ille, a, ud.* Dicitur et κεῖνος, Poët. et τῆνος, Dor. pro ἐκεῖνος.

'Εκείσε, *illic, illuc*, οῦ, adv. Th. ἐκεῖνος, *ille.*

'Εκειτο, *jacebat*, 3. sing. imperf. ἐκείμην, σο, verbi κείμαι, *jacio*: f. κείσομαι.

'Εκεκάδμην, et in 3. sing. ἐκέκαρο, *instructus erat*, plusq. p. verbi κάζω f. σω, *orno*: præt. pass. κέκασμαι.

'Εκεκλητο, *acclamabat, jubebat*; 3. sing. imperf. verbi κέκλημαι, Poët. pro κέκλομαι, per Epenthes. τῦ π. Th. κέλω seu κέλομαι, *jubeo, hortor.*

'Εκεκλιτο, *declinatus erat*, 3. sing. plusq. p. pass. verbi κλίνω, *inclino*: f. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. ἔκλινα. perf. pass. κέκλιμαι, σαι, ται· unde κλίμα, ατος, τὸ, *regio.*

'Εκεκλήφειν, plusq. p. act. Att. verbi κλάω, *furor*: f. ψω, p. κέκλαφα. p. m. κέκλοφα.

'Εκεκορήατο, Ion. pro ἐκεκόρητο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi κορέω, *orno.*

'Εκεκράγγατε, 2. pl. plusq. perf. ind. m. Vide κράζω.

'Εκεκτητο, 3. pl. plusq. p. pass. ind. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι. p. pass. κέκτημαι.

'Εκέκτητο, 2. sing. plusq. p. ind. pass. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι. p. pass. κέκτημαι.

'Εκέλευν, Dor. pro ἐκέλευ, *jubebas*: 2. sing. imperf. ind. à κέλομαι.

'Εκελεύσθην, 1. pl. a. 1. ind. pass. ἐκελεύσθην, σθ, η. verbi κελεύω, *jubeo.* Th. κέλω, idem.

'Εκέλευσα, σας, σ, aor. 1. ind. act. et in 3. pl. ἐκέλευσαν, verbi κελεύω, *jubeo*: ab eodem.

'Εκλέδασον, a. 2. ind. act. à κεδάννυμι, *lucror*: f. ασῶ. Th. κέρδος, *lucrum.*

'Εκεράδησα, ας, σ, a. 1, act. verbi κερδάνω, *lucror*: f. κερδανῶ et κερδήσω. p. κεκέρδηκα. a. 2. ἐκέρδασον. Th. κέρδος, ους, *lucrum.*

'Εκερεα, *tetondi*: a. 1. Æol. pro ἔκειρα, verbi κείρω, *tondeo*: f. κερῶ, p. κέκαρμαι.

'Εκεχμία, ας, ἡ, *inducia*, ab ἔχω χεῖρας; id est, *cohibere manus.*

'Εκεχήνη, *hiaveram*: Att. pro ἐκεχήνειν, plusq. p. m. sic et in tertiâ personâ pro ἐκεχήνει, Att. ἐκεχήνη, verbi χαίνω, *hisco*: fut. med. p. m. κέχανα.

'Εκζητέω, -ῶ, *requiro, exquiro*: fut. ήσω. a. 1. ἐξεζήτησα· a. 1. sub. ἐκζητήσω, ῃς, ῃ. perf. ἐξεζήτηκα. perf. pass. ἐξεζήτημαι. a. 1. ind. pass. ἐξεζητήθην, ης, η. ab ἐκ et ζητέω, *quæro.* Undè

'Εκζητητὴ, *reposcatur*: 3. sing. a. 1. sub. pass.

'Εκζητητὴς, ου, ὁ, *inquisitor.*

'Εκηα, *combussi*: a. 1. act. à f. κήσω (subtatâ futuri consonante) verbi καίω, ιτο: f. καύσω, κήσω, et καύσω. a. 2. ἔκηον.

'Εκηβολία, ας, ἡ, *peritia jaculandi eminùs*: ab

'Εκηβόλος, ου, ὁ, *longè jaculator*; quod ab ἑκὰς, *procul*, et βάλλω, *jacio.* p. m. βέβολα.

'Εκηδε, *affligebat*: imperf. à κήδω, *mœrore afficio.* Th. κῆδος, *cura, mœror.*

'Εκήκιον, ες, ε, *exibam*, imperf. act. à κηέω, quod per redupliationem dictum est, à κίω, *eo.*

'ΕΚΗΛΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, *quietus, mitis, pacificus*: q. ab κάω, *cado.*

'Εκηρύχθην, ης, η, *prædicatus fui*, a. 1. ind. pass. à κηρύσσω, *prædico*: f. ύξω, p. χα· Th. κήρυξ ικος, ὁ *præco.*

'Εκητι, dat. Poët. *causâ*: ponitur adverbialiter, pro ἑκὼν, ab ἑκών, ντος, *voluntarius.*

'Εκθαμβέω, f. ήσω, p. κα, et

'Εκθαμβέομαι, -ήσομαι, *expavesco, attonitus sum*: a. 1. pass. ἐξεθαμβήθην, ἐκ, et θάμβος, ους, τὸ, *pavor.*

'Εκθαμβος, ον, ὁ ἡ ἡ, *expavefactus, attonitus sum*, ab eod. verbo et Th.

* 'Εκθέσιμον, *Deo dedico.*

'Εκθεμα, ατος, τὸ, *aliquid expositum, publicum programma*: ab ἐκτίθημι, *expono.* Th. τίθημι, *pono.*

'Εκθέμην, Dor. pro ἐκθεῖν, *excurrori*, præs. inf. ab ἐκ, et θέω, f. θεύσω, *curro*: f. m. θεύσομαι. Vel etiam dici posset pro ἐκθεῖναι. a. 2. inf. act. verbi ἐκτίθημι, *expono.* Th. τίθημι.

* 'Εκθεσασθαι, *demoveor, mihi concilio.*

'Εκθερείζω, f. ίσω, *moto.*

'Εκθερμαίνω, *exalefacio*, ἐκθερμαίνομαι, *decalesco*: ab ἐκ et θερμαίνω, f. ανῶ, idem quod θέρω, -έω, *calefacio.*

'Εκθερμάνασα, ejusd. a. 1. part. f. g.

'Εκθεσις, εως, ἡ, *expositio*, acc. sing. ἔκθεσιν, ab ἐκτίθημι, *expono.*

'Εκθέσκον, a. 2. infin. med. ἐκθέσκου, a. 2 part. m. ab eod. verbo.

'Εκθέσφατα, ων, τὰ, *oracula*, nom. pl. ab

'Εκθέσφατον, ου, τὸ, *scientia divina*: ab ἐκ et θέσφατος, ου, ὁ ἡ ἡ, *fatalis, divino ore pronuntiatus*: q. à θεὸς et φάτος q. à φημὶ, *dico.*

'Εκθετὸς, ὴ, ὸν, *expositus*, a, um: ab ἐκτίθημι, *expono.* Th. τίθημι, *pono.*

'Εκθετος, ου, ὁ ἡ ἡ, *expositus*, quia ἔκειτο τὰ ἔρεθ), *exponere infantes*: ab end. verbo et Th.

'Εκθλίβω, f. 1. ίψω, *exprimo*, ut in εξ θολίβω.

° 'Εκθλύω, *effemino*.

'Εκθλίψω, f. ψω, p. φα, *exprimo, elido*: undè εκτεθλιμμένος, *qui elisis ex testiculis* apud LXX. Th. θλίβω, *premo*.

'Εκθλιψις, εως, ἡ, *elisio*; item figura quâ litera aliqua elliditur à præced. verbo.

'Εκθύω, ἐκθύσω, *sacrificiis expiari*. Th. θύω, *sacrifico, macto*.

° 'Εκθύρως, adv. *acriter*.

'Εκίνησα, ας, ὁ, a. 1. ind. act. verbi κινέω, f. ήσω.

'Εκιον, imperf. à κίω, *eo, accurro*: ex ἔκ et Metath.

'Εκιρνα, Dor. pro ἐκίρνων, 3. sing. imperf. verbi κιρνάω, *misceo*. Th. κράτηρ, idem.

'Εκίχανε, 3. sing. imperf. ἔκιχε, a. 2. verbi κιχάνω, vel κιχέω, *invenio, assequor*

'Εκκαθαίρω, *expurgo*: f. εκκαθάρω, a. 1. ἐξεκάθαρα, a. 1. imperat. εκκάθαιρε, ἔτω, et in 2. pl. εκκαθάρατε, *expurgate*, a. 1. sub. εκκαθάρω, ῃς, ῃ, ab ἐκ et καθαίρω, *purgo*.

'Εκκάθαρτε, *expurgate*, ejusd. 2. pl. a. 1. imperat. act.

° 'Εκκαίδεκα, *sedecim*.

'Εκκαίω, *exuro, accendo*: f. εκκαύσω, a. 1. ἐξέκαυσα, p. ἐκκέκαυμαι, p. pass. ἐκκαύσομαι, a. 1. pass. ἐξεκαύθην, ῃς, ῃ, *exuri*: ab ἐκ et καίω, *uro*: f. κάιω, κάσω, et καύσω, a. 2. ἔκαον.

'Εκκαμάτω, *segnesco, malis succumbo, deficio*: f. ήσω, p. εκκεκάμηκα, a. 1. ἐξεκάμοντα, 2. pl. a. 1. sub. act. εκκαμόντι, *ne segnes sitis*: ab ἐκ et κάματος, *malus, ignavus*.

'Εκκαλέσασθαι, a. 1. infin. m. ab

'Εκκαλέω, *evoco*: ab ἐκ et καλέω, vocо: f. έσω, p. κέκληκα.

'Εκκαλύπτω, *facium detego*.

'Εκκατιδών, a. 2. part. act. ab ἐκ et κατείδω, *conspicor*: quod ex κατά et εἶδω, *video*, a. 2. εἶδον et ἴδον.

° 'Εκκαυμα, ατος, τὸ, *fumus*.

'Εκκεῖμαι, *expositus sum*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

'Εκκενόω θυμὸν, *animo vacuum reddere*, sc. corpus, hoc est, animam effare: præs. infin. verbi.

'Εκκενῶ, -ῶ, f. ώσω, *evacuo, exinanio, exhaurio*. Th. κενὸς, *vacuus*.

'Εκκεντέω, seu -έομαι, (vel -ίζω) *transfigo, tranviorbero*: f. ήσω, p. ἐκκεκέντρωκα, a. 1. ἐξεκέντρησα, ab ἐκ et κεντέω, *pungo*.

'Εκκέχυται, 3. sing. perf. pass. ab ἐκχέω, vel ἐκχύνω, *effundo*: f. χύσω, pret. ἐκκέχυκα. Th. χέω, f. χεύσω, *effundo*.

'Εκκλασθὲν, ὁ ἡ ἡ, *ejectus, expulsus*.

'Εκκλέπτειν, *edicere*: à κλέπτω, f. 1. ξω, *edico*. Th. κλῃδὸς, ὁ, *præco*.

'Εκκλάω, *defringo*, f. ἄσω, p. ἐκκέκλασμαι, perf. pass. ἐκκλάσθην, a. 1. pass. ἐξεκλάσθην, ab ἐκ et κλάω, *frango*.

'Εκκλείω, *excludo*: f. κλείσω, p. ἐκκέκλεικα, a. 1. ἐξέκλεισα, a. 1. infin. ἐκκλεῖσαι, perf. pass. ἐκκλείσασθαι, a. 1. pass. ἐξεκλείσθην, *excluens sum*: ab ἐκ et κλείω, *claudo*.

'Εκκλέπτω, f. 1. ψω, *seduco furtim*.

'Εκκλῃζέσθαι, Ion. pro ἐκκλείσθαι, *excludi*; ejusd. infin. pass.

'Εκκλησία, ας, ἡ, *concio, cœtus, convocatus, ECCLESIA*; conventus populi ordinatus, perque suos ordines distinctus; ἀγορὰ, verò confusa promiscuaque congregatio: ab ἐκκαλέω, *evoco*, perf. pass. ἐκκέκλημαι, σαι. Th. καλέω, *voco*.

'Εκκλησιάζω, *concionor, conventum celebro, ad concionem voco*; in 3. pl. ἐκκλησιάζουσι, f. σω, p. κα, ab ἐκκλησία, quod vide.

'Εκκλησιαστὴς, οῦ, ὁ, *concionator*; et 'Εκκλησιαστικὸς, ἡ, ὸν, *ECCLESIASTICUS, ad Ecclesiam pertinens*; item *concionalis*; à 3. pers. perf. pass. verbi ἐκκλησιάζω.

'Εκκλητὸς, ὴ, ὸν ἡ ἡ, *is ad quem appellatur*.

° 'Εκκλίμα, τος, τὸ, *inclinatio in fugam*, vel *fuga*.

'Εκκλίνω, *deflecto*, f. νῶ, p. ἐκκέκλικα, a. 1. ἐξέκλινα, a. 1. imperat. κλίνατον, άτω, 2. pl. ἐκκλίνατε, ab ἐκ et κλίνω, *inclino*.

'Εκκλισις, εως, ἡ, *declinatio*, à 2. pers. perf. pass. anteced. verbi.

'Εκκλύζω, *eluo, ablue*, ab ἐκ et κλύζω, idem.

'Εκκναυσύντι, Æol. et Dor. pro ἐκκναίσαντι, *edioto stridunt*: 3. pl. præs. ind. ἐκκναυσίω, quod à κναύω. Th. κνάω, *rado*, &c.

'Εκκνάω, *eradero*, præs. infin. Th. κνάω, *rado*.

'Εκκολάπτω, f. ψω, p. ἐκκεκόλαφα, *excindo, doleo*.

'Εκκολυμβάω, *enato*: f. ήσω, p. ἐκκεκολύμβηκα, a. 1. ἐξεκολύμβησα, a. 1. part. ἐκκολυμβήσαντος, αντος, ab ἐκ et κολυμβάω, f, ήσω, *nato*.

'Εκκομιδὴ, ῆς, ἡ, *exportatio, elatio, inhumatio*, ταφὴ, *funus, exequiæ*, ab

'Εκκομίζω, *effero, exporto*; fut. ίσω, p. ἐκκεκόμικα, a. 1. ἐξεκόμισα, imperf. pass. ἐξεκομιζόμην, ου, ετο, ab ἐκ et κομίζω, *porto*. Th. κομέω, *curo*.

'Εκκόμισαι, *exporta*, ejusd. a. 1. imperat. m.

'Εκκοπὴ, ῆς, ἡ, *excisio*: ab

'Εκκόπτω, πῶ, ει, *excido, exscindo*, f. ψω, p. ἐκκέκοφα, a. 1. ἐξέκοψα, a. 1. imperat. ἔκκοψον, άτω, a. 1. sub ἐκκόψω, ῃς, ῃ, a. 2. ἐξέκοπον, perf. pass. ἐκκέκομμαι, a. 2. pass. ἐξεκόπην, f. 2. pass. ἐκκοπήσομαι, ῃ, ετα: pret. m. ἐκκέκοπτα· ab ἐκ et κόπτω, *scindo*.

'Εκκορυφὸν, *summatim dico*, f. ώσω. Th. κορυφὴ, *vertex*.

'Εκκόψον, *excide*, a. 1. imperat. act. ab ἐκκόπτω.

° 'Εκκραιπαλάω, *ebrius sum*.

'Εκκρεμάννυμι, ἐκκρεμάσω, σαι, σται, *pendeo ab aliquo, dependeo*, cum gen. ἐξεκρέμασε, 3. sing. imperf. Th. κρεμάω, *suspendo*.

° 'Εκκρεμὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, *pendulus*.

'Εκκρίνω, fut. νῶ, *EXCERNO, expello, eximo, rejicio*: à κρίνω, *secerno*.

'Εκκριτος, ος, ὁ, *excretio*: à 2. pers. sing. perf. pass. præced. verbi.

'Εκκριτὸς, *selectus, eximius*; à 3. pers. sing. perf. ejusd. temp. et verbi.

'Εκκρούω, fut. σω, *expello, excutio, dimoveo*: à κρόω, *pulso*.

'Εκκυλίω, *evolvo, devolvo*: ab ἐκ et κυλίω, *volvo*, fut. ίσω, perf. ἐκκύλισμαι· a. 1. ἐκύλισα. perf. pass. κεκύλισμαι.

'Εκκύπτω, *prospicio, appareo, progredior*.

'Εκλαγξαν, 3. pl. a. 1. act. verbi κλάζω, *clango, strido, sono*, fut. 1. κλάγξω· a. 1. ἔκλαγξα, ας, ε· perf. act. κέκλαγγα· p. m. κέκλαγμαι.

'Εκλαγον, *clamavi*, vel *clamfunt*, a. 2. act. ejusd. verbi.

'Εκλελάθμενος, a. 2. part. med. ab ἐκλανθάνω, *obliviscor*, q. v.

'Εκλαλέω, *effatio*, fut. ήσω, perf. ἐκλελάληκα· a. 1. ἐξελάλησα· a. 1. infin. ἐκλαλῆσαι. Th. λαλέω, *loquor*.

'Εκλαμβάνω, *excipio, percipio*. Th. λαμβάνω· f. med. λήψομαι, *capio*.

'Εκλαμπὴς, ὁ ἡ ἡ, *lucidus, fulgidus*.

'Εκλάμπω, ας, αι, *effulgeo*, fut. ἐκλάμψω· a. 1. ἐξέλαμψα· ab ἐκ et λάμπω, *splendeo*.

'Εκλαμψις, εως, ἡ, *fulgor*.

'Εκλανθάνω, *oblivionem induco*, f. ἐκλήσω· a. 2. ἐξέλαθον· præs. med. ἐκλανθάνομαι, *obliviscor*; f. 1. ἐκλήσομαι· perf. med. ἐκλέλαθα· p. pass. ἐκλέλησμαι· ab ἐκ et λανθάνω, *lateo*.

'Εκλεξόμαι, *expolio, dolo*.

'Εκλεπτὸν, ὸς, ὸ, *furto sum subtractus*, a. 2. indic. pass. ἔκλεπτον, *furatus sum*, a. 2. act. ab ἐκ et κλέπτω, *furor*, f. ψω, p. κέκλοφα· pret. m. κέκλοπα.

'Εκλελαμὰν. f. ήσω, *lapidos excido, lapidibus construo*: ab ἐκ et λαλομὰς, quod à λᾶς, *lapis*, et τέμνω, *seco*; p. m. τέτομα.

'Εκλεσε, *fregi*, a. 1. ind. act. verbi κλάω, *frango*, f. κλάσω· a. 1. pass. ἐκλάσθην, ῃς, ῃ.

'Εκλουσα, *flavi*, a. 1. ind. verbi κλαίω, *flco*, f. κλαύσω.

'Εκλύγω, f. ξω, p. χα, *ELIGO*, et

'Εκλέγομαι, (in mediâ formâ) *eligo*, imperf. ἐξελεγόμην, ου, ετο, f. ἐκλέξομαι, a. 1. m. ἐξελεξάμην, ω, ατο, p. m. ἐκλέλεγμαι, pass. *eligor*; pret. pass. ἐκλέλεγμαι. Th. λέγω, idem.

'Εκλειπτικὸς, ὴ, *defectivus*; τὰ ἐκλειπτικὰ, *ECLIPTICA*; sub

'Εκλείπω, *deficio, derelinquo*; ἐκλείπει, 3. sing. præs. sub. f. ἐκλείψω, p. ἐκλέλοιφα· a. 2. ἐξέλιπον· 2. pl. a. 2. sub. act. ἐκλίπητε. Th. λείπω, *linquo*.

'Εκλελοίσθην, *inclinus sum*, et in 3. pl. ἐκλελοίσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, *claudo*.

° 'Εκλειψις, εως, ἡ, *defectio, defectus, ECLIPSIS*: multis etiam perpe-

ram figura in oratione, quæ Ellipsis dicitur; à perf. pass. verbi ἐκλείπω.

'Εκλεκτὲς, ἡ, ὸν, *electus*: à 3. pers. sing. perf. pass. verbi ἐκλέγω, *eligo*. Th. λέγω, *lego*, f. ξω.

'Εκλέλαθον, Poët. pro ἐξέλαθον, a. 2. ind. act. ab ἐκλανθάνω, q. v.

'Εκλέλαθων, ουσα, a. 2. part. verbi λελάθω, quod à præt. med. λέλασμαι, Dor. pro λέλησμαι, formatum est verbi λανθάνω. *lateo*.

'Εκλέλησθε, 2. pl. perf. pass. ἐκλέλησμαι, verbi ἐκλανθάνω, *oblivionem induco*, f. ἐκλήσομαι· a. 2. ἐξέλαθον Th. λήθω, *lateo*.

'Εκλελογισμένος, *selectus*, perf. part. pass. ab ἐκλογίζω, *seligo*. Th. λόγω, *cohors*.

'Εκλελυμένως, adv. *solutè*; ab ἐκλέλυμαι, *dissolvo*, q. v.

'Εκλείσθαι, a. 1. infin. med. ab ἐκλίγομαι.

'Εκλευκος, ὁ, ἡ ξ ὴ, *candidus, intensè albus, exalbidus*.

'Εκλευκαίνω, *intensè dealbo*: ex ἐκ et λευκαίνω.

'Εκλεψ', pro ἐκλεψε, *surripuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω, p. κέκλοφα, p. med. κέκλοσμαι.

'Εκλήσθη, ης, η, a. 1. indic. pass. verbi καλέω.

'Εκλήθω, idem quod ἐκλανθάνω, q. vide.

'Εκλῆισαν, *inclusserunt*, Ion. pro ἔκλεισαν, 3. plur. a. 1. act. verbi κλείω, *claudo*. f. σω.

'Εκλιμάμαι, -ῶ, *ventilo*: ex ἐκ et λιμάω.

'Εκλιμία, ας, ἡ, *vehemens fames*, Th. λιμὸς.

'Εκλιναν, *in fugam verterunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi κλίνω, *incline*, f. νῶ.

'Εκλίνημες, *recubuimus*, Dor. pro ἐκλίνομεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. et

'Εκλίνθην, ης, η, *inclinatus sum*, Poët. pro ἐκλίθην, a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, f. νῶ, p. κέκλικα· a. 1. act. ἔκλινα· p. m. κέκλιμαι.

* 'Εκλινεῖον, *impensè ora*: à λι. πάομαι.

'Εκλινεῖτε, a. 1. infin. act. ἐκλινον, a. 2. part. act. ἐκλίνητε, *deficeritis*; 2. pl. a. 2. subj. verbi ἐκλίνω, *deficio*; a. 2. ἐξέλιπον. Th. λείπω, *linquo*.

'Εκλινες, ὁυς, ὁ ξ ἡ, *deficiens, præterniissus*: ab eodem verbo et Themid.

'Εκλογὰ, ᾶς, ἡ, *electio*, ἐκλογαὶ, in pl. *ECLOGÆ*, quales Maronis, &c. ab ἐκλέγομαι, *eligo*, f. ξομαι· p. m. λέλεγμαι. Th. λέγω.

'Εκλογίσμαι, *excuso*: ab eod Th.

'Εκλογίζομαι, *numero, reputo, perpendo, æstimo*. Vide in λογίζομαι.

'Εκλογισμὸς, ὁ, *computatio, æstimatio*: ab eod.

'Εκλονίσσετο, imperf. pass. à κλονίω, *commuveo*, f. ἴσω. Th. κλόνος, *motus*.

'Εκλοπεῖφεσα, ας, ι, a. 1. indic. act. verbi κλοπεύω, *furto abduco*, fut. ἑύσω· quod ex κλοπὴ, *furtum*, (hoc à κλέπτω, *furor*) et φέρω.

'Εκλύζετο, *mergeretur*, imperf. pass. à κλύζω, *abluo*, fut. σω, perf. κέκλυκα.

'Εκλυδάζετι, 3. sing. a. 1. subj. pass. verbi ἐκλύω, *dissipo*, quod vide.

'Έκλυεο, ες, ε, *audiebam*, imperf. verbi κλύω, f. σω, *audio*.

'Εκλυσιοῦσι, *abigere*, a. 1. infin. med. ab ἐκλύω, *exsolvo*. Th. λύω, *solvo*.

'Έκλυσις, εως, ἡ, *liberatio, imbecillitas*; acc. sing ἔκλυσιν. ab eod. Th. Undè et

'Έκλυτος, ὁ, ἡ ξ ὴ, *dissolutus, languidus*: ab eod.

'Εκλύτρωσις, εως, ἡ, idem ac λύτρωσις, *redemptio*: ab eod. Th.

'Εκλύω, *EXSOLVO, dirimo, dissipo, solvo, discedo*, f. ὑσω, p. ἐκλέλυκα· p. pass. ἐκλέλυμαι· a. 1. pass. ἐξελύθην, ης, ν· f. 1. pass. ἐκλυθήσομαι, *deficiam*: ab ἐκ et λύω.

'Εκμάζω, idem quod ἐκμάσσω, *extergo*.

'Εκμαίνειν, *ad insaniam adigere*. Vide ἐκμαίνω.

'Εκμανθάνω, ας, ι, *perdisco, cognosco*: ab ἐκ et μανθάνω, *disco*, fut. μαθήσομαι, perf. μεμάθηκα· a. 2. ἔμαθον.

'Εκμανῶ, 1. sing. a. 2. sub. pass. ab ἐκμαίνομαι, *insanio*; a. 2. infin. pass. ἐκμανῆναι. Th. μαίνομαι, idem, f. μανοῦμαι.

'Εκμαρτυρίω, *testor pro re ab aliis enarrata, testimonio meo prodo et effero, palam testificor, &c* item *absens testificor*, Æschin. ab ἐκ et μαρτυρέω.

'Εκμαρτυρία, ων, τὰ, *testificationes*.

'Εκμαρτυρία, ας, ἡ, et

'Εκμαρτύριον, ὁ, τὸ, *testimonium absentis à judice*, Dem.

'Εκμάξας, a. 1. part. ab

'Εκμάσσω vel -τω, *extergo, abstergo, exprimo*; imperf. ἐξέμασσον· f. ἐκμάξω· a. 1. ἐξέμαξα· a. 1. part. ἐκμάξας, αντος, &c. Th. μάσσω, *pinso, abstergo*.

'Εκμηλάτω, *conare*, præs. imperat. act. ab

'Εκμηλάτάω, *meditor, exerceo*: ab ἐκ et μελετάω, *curo*, f. ἤσω, p. μεμελέτηκα. Th. μέλει, *curæ est*.

'Εκμιμίζεται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐκμιμέομαι, *edico*, fut. ήσομαι· ab ἐκ et μυῖς, υος, ὁ, *verbum, oratio*.

'Εκμετρεῖν, -ῶ, fut. ἤσω, *dimetior*: ex ἐκ et μετρέω.

'Εκμιαίνομαι, *polluor*: ab ἐκ et μιαίνομαι.

'Εκμολα, Ion. pro ἐξήμολα, *exivi*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐκμολεῖν, *exeo*. Th. μολεῖν, seu μόλω, ὑμνῖο, *advenio*.

'Εκμοχλίω, vel -έω, *extrudo, expello*. Th. μοχλὸς, *muscus*; item μόγις.

'Εκμυκτερίζω, *irrideo, omnis excipio*; imperf. ἐξεμυκτερίζον, ες, ε, fut. ἰσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, (ut ψαλμ. ii, 4.) perf. ἐκμεμυκτέρικα. ab ἐκ et μυκτὴρ, *subnasus, naso suspendo*. Th. μυκτὴρ, *naris*.

'Εκνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐκνέω, *enato, natando effugio*, fut. ἐκνεύσω. Th. νέω, *no*.

'Εκνεύω, *nutu jubeo*, Th. νεύω, *innuo*. Est et

'Εκνεύω, pro ἐκνέω, *enato, clam evado, subduco, diverto, discedo*, f. ἐκνεύσω, p. ἐκνένευκα· a. 1. ἐξένευσα· qu. νεύω, *nato*, Gl. Cyr. ἐκνέω, *diverto*; ἔκνευστες, *diverticulum*.

'Εκνήφω, q. d. *sobrius fiex, cavigilo*, fut. ψω· a. 1. ἐξένηψα· a. 1. imperat. ἐκνήψον, ἄτω· perf. ἐκνένηφα· à νήφω, *sobrius sum*.

'Εκνηψις, εως, ἡ, *vigilia, requies*: ab eod.

'Εκνικάω, f. ήσω, p. ηκα, *supero, evinco*. Th. νικάω, *vinco*.

'Έκνιξε, Dor. pro ἔκνισεν, *pupugit, punxit*, a. 1. ind. act. à κνίζω, f. ίσω. Dor. ξω. Th. κνάω, *rado*.

'Εκνίστω, f. ψω, *clue, expio, abstergo*: à νίπτω.

'Εκνιόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à κνύζω, *seco*. Th. κνάω, *rado*.

'Εκνήμως, ω, ὁ ξ ἡ, Poët. idem ac ἔκνομος, *insolitus, insolens*: ab ἐκ et νόμος, *lex*. Th. νέμω. Hinc

'Εκνομίως, adv. *insolitè*: ab iisd.

'Εκνοστήσωσὶ, *redeuntes*, dual. num. a. 1. part. act. à νοστέω, *redeo*, fut. ήσω.

'Εκοίλαναν, 3. pl. a. 1. act. à κοιλαίνω, *cavo, concavum reddo*, f. ανῶ· a. 1. ἐκοίλανα. Th. κοῖλος, *cavus*.

'Εκοιμήσαντο, *cubuerunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi κοιμάω, f. ήσω, *cubare facio*; ἐκοιμήθην, ης, η, a. 1. pass.

'Εκοίμησα, ας, ε, a. 1. act. verbi κοιμίζω· a. 1. pass. ἐκοιμίσθην· idem qu. κοιμάω, *dormire facio*.

'Εκόλαζον, ες, ε, imperf. verbi κολάζω, *punio*, f. σω· a. 1. ἐκόλασα, ας, ε· perf. κεκόλακα.

'Εκολάφισα, ας, ε, et in 3. plur. ἐκολάφισαν, a. 1. indic. act. verbi κολαφίζω, *alapam impingo*, f. ίσω, p. κεκολάφικα· à κόλαφος, *colaphus*. Th. κολάπτω, *tundo*.

'Εκολοβώθη, ης, η, et in 3. plur. ἐκολοβώθησαν, a. 1. ind. pass. verbi κολοβόω, *contraho, decurto, amputo*, fut. ώσω, perf. κεκολόβωκα· a. 1. ἐκολόβωσα f. 1. pass. κολοβωθήσομαι, ε, σεαι· quod à κολοβὸς, *mancus, mutilus*. Th. κολόω, f. σω, *amputo, decurto*

'Εκόμιζον, ες, ε, *duxi*, imperf. act. ἐκομιζόμην, ν, ετο, *ferebatur*, imperf. pass. verbi κομίζω, *fero*, et

'Εκόμιξαν, Dor. pro ἐκόμισαν, *retportarunt*, ejusd. 3. pl. a. 1. ind. act. Th. κομέω.

'Εκομισσαντο, *obtinuerunt*, 3. pl. a. 1. med. ἐκομισάμην, ω, σατο, verbi κομίζω, *fero*, f. ίσω, p. κεκόμικα. Th. κομέω, *curo*.

'Εκομώθη, ης, η, *allatus sum*, a. 1. ind. pass. ejusd.

'Ελίσσω, poo ἑλίσσω, 3. sing. a. 1. ind. act. Vide ἐκμέτρητο.

'Ελίσσω, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σπερχίζω, idem quod κερκίζω, crepo, sonitum edo. Th. κέκρικε, crepitus, proprie apri, dentes acutos.

'Ελίσσω, gen. σσ, 3. sing. a. 1. Poët. verbi κολίζω, pulvere fodo, f. ἕσω. Th. κόνις, pulvis.

'Εκὼν, ὁ ἡ τὸ, spontè, ultrò, adv. ab ἑκών, ὄντος, voluntarius.

'Ελίσσω, ες, ε, a. 1. indic. act. verbi κοτίζω, quiesco, sedor, f. ἕσω, p. κεκόπκα. Th. κόπτω, seco.

'Ελίσσω, ες, ε, scissum sum, a. 2. ind. pass. verbi κίσσω, scindo, f. ψω, p. σσ· p. m. κέκασμαι.

'Ελίσσω, ες, ε, incidebar, imperf. ejusd.

'Ελίσσω, ες, ε, defatigatus fui, a. 1. ind. pass. verbi κοπέομαι, fatigor. Th. κόπτω, seco, f. ψω.

'Ελίσσω, ες, ε, a. 1. indic. pass verbi κρίνομαι, fut. κριθήσω. Th. κρίσις, iudicium.

'Ελίσσω, pro ἐκκρίνεται, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi κρίνω, eatio, cerno.

'Ελίσσω, imperf. act. 3. sing. verbi κρεμάω, armo. Th. κίρκος, ους, ὁ, falco.

'Ελίσσω, ornati sunt, Boeot. pro ἐκορήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κορέω, ορῶ· a. 2. ἐκόρημεν, ες, τ. Th. κόρος, ordo.

'Ελίσσω, ες, volens. f. g. ab ἑκών, ὄντος, voluntarius, q. v.

'Ελίσσω, spontè offero, et

'Ελίσσω, ὁ, spontaneus oblatio: ab

'Ελίσσω, ὁ ἡ ἡ, spontaneus, voluntarius; ab ἑκούσιος, subeuntivè, ἑκόντος arbitrium. Th. ἑκών, ὄντος, idem. Undè

'Ελίσσω, adv. ultrò, sponte.

'Ελίσσω, pro ἐκόντος, et ἑκόντος ἀκόντος, pro σπάνιος, vehementis simè: quod et

'Ελίσσω, -ῶμαι, Ion. et Poët pro ἐκπλήσσομαι, terreor, stupeo: ab

'Ελίσσω, ὁ ἡ ἡ, horribilis, stupendus, vehemens, per Poët Met. pro ἐκπληκτικός, idem, ab ἐκπλήσσω, percello, perterrefacio: ab ἐκ et πλήσσω, fut. ξω, percutio; a. 2. ἔκπλαγον.

'Ελίσσω, pro ἐκπληκτότατα, terribilissimè, voc. sing. superl. quod ab ἐκπληκτος, q. v.

'Ελίσσω, horridè, vehementèr, adv. Poët. ab ἐκπληκτος, q. v.

'Ελίσσω, ος, ὁ ἡ ἡ, illaesus; item immutatè affectus: ab ἐκ et πάθος, quod à πάσχω, patior.

'Ελίσσω, f. σω, instituo, erudio. Th. παῖς.

'Ελίσσω, insanio seu fanaticorum instar: ab ἐκ et παραφέρω, ecu in undique verte: et per redupl. ex φέω, quidam dictum volunt, alii qu. πάντα τὰ φέα λέγω. Th. φέω, fero.

'Ελίσσω, adv. jam, olim. Th. ἤδη, olim.

'Ελίσσω, quiesco: ab ἐκ et ἥδομαι.

'Ελίσσω, vel ἐκπειράω, tento, experior; ἐκπειράζομεν, 1. pl. præs sub. fut. ἄσω, perf. ἐκπεπείρακα· a. 1. ἐξεπείρασα. Th. πεῖρα.

'Ελίσσω, emitto, f. ψω· a. 1. ἐξέπεμψα· p. ἐκπέπομφα· perf. pass. ἐκπέπεμμαι, ψαι, ται· a. 1. pass. ἐξεπέμφθην· ῆ, 1. part. pass. ἐκπεμφθείς, et in pl. ἐκπεμφθέντες· ab ἐκ et πέμπω, mitto. f. ψω.

'Ελίσσω, perf. ind. pass. ab ἐκπλήσσω, percello.

'Ελίσσω, perf. act. verbi ἐκπέπτωκα 2. sing. perf. pass. verbi ἐκπετάσμαι· -άσαι, evolo, f. ἐσομαι, p. πεπέτασμαι, volo, -ασ.

'Ελίσσω, -ῶ, transeo, traduco: ab ἐκ et περάω.

'Ελίσσω, f. ἄσω, exeo, trajicio: à περάω, transeo.

'Ελίσσω, decipio, effugio calliditè, seu πέρδις aucupem.

'Ελίσσω, everto, devasto, f. 1. ἐκπέρσω· ἐκπέρσουσ', in 3. plur. Sic ἐκπέρσασ', 3. pl. a. 1. sub. ab ἐκ et πέρθω, vasto; f. 2. πραθῶ, et per Metath. πρᾶθῶ· a. 2. ἔπρᾰθον· p. m. πέπρᾰθα.

'Ελίσσω, usquequaque circumdo: ex ἐκ, περὶ, et ἔχομαι

'Ελίσσω, pertranseo indè, circumeo. Th. περάω, μαι.

'Ελίσσω, a. 1. inf. act. ἐκπέρσαι, dat. sing. a. 1. part. ab ἐκπέρθω.

'Ελίσσω, pro ἐξίστασι, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. ἐκπάσσω, a. 2. infin ἐκπάσσω, ἄσα, ὄν, a. 2. part. act. ab ἐκπάσσω, excido, q. v.

'Ελίσσω, Vide in ἐκπάσσω.

'Ελίσσω, expando, f. ἐκπλήσω a. 1. ἐξέπτησα, cum acc. ab ἐκ et πτάω, f. 1. ἄσω, pando, aperio.

'Ελίσσω, 3. sing. perf. pass. ab ἐκφέζω, eloquor, enarro, edisserо: ab ἐκ et φράζω, fut. σω, dico, memoro; a. 2. ἔφραδον· p. m. πέφραδα.

'Ελίσσω p. med. et ἐκπέφυκα, p. act. editus sum, natus sum, et

'Ελίσσω, ὄτος, enatus, editus, part perf. act. et

'Ελίσσω, fœm. g. plur, num. part. præt. med. ἐκπεφυῶς· ab ἐκφύομαι. enascor. Th. φύω, gigno, quod adeas.

'Ελίσσω, exilio, f, 1. ἥσω. Th. πηδάω, salio, f. ἥσω.

'Ελίσσω, αντος, elapsus, ejusd. a. 1. part.

'Ελίσσω. Aor. pro ἐκπεφύκει, 3. sing. f. 1. m. verbi.

'Ελίσσω, f. ἄσω, et Att. ᾶ, ᾶς, ᾶῖ, stamen, seu filum educo, extrico: ab ἐκ et πήνη, textum, seu tela.

'Ελίσσω, f. ἄσω, p. ἐκπέπικα, exprimo, deprimo.

'Ελίσσω, f. σω, p. ἐκπεπόρκα, exacerbo: à πικραίνω.

'Ελίσσω, obibo, epoto: ab ἐκ et πίνω, f. πίσσω, bibo.

'Ελίσσω, excido, expellor, erumpo, f. ἐκπεσοῦμαι, præt ἐκπέπτωκα· a. 2. ἐξέπεσον, ες, ε· a. 2. sub ἐκπέσω, ῃς, ῃ, et in pl ἐκπέσωσι· ab ἐκ et πίπτω, cado, f. πεσέομαι.

* 'Ελίσσω, de oraculorum responsa reddentibus.

'Ελίσσω, ὠλος, animo percussus, a 2. part. pass. verbi ἐκπλήσσω, q. v.

'Ελίσσω, ου, τὸ, plethri, seu jugeri mensuram excedens: et indè

'Ελίσσω, plethrum, seu jugerum cursu metiri, exercitii genus: ab ἐκ et πλέθρον, Poët. πλίθρον, jugerum.

'Ελίσσω, gen. sing. ab ἔκπλεως, pro ἔκπλεος, ἡ, ὄν, expletus. Th. πλέος, plenus.

'Ελίσσω, a. 1. inf. act. ab

'Ελίσσω, enavigo; imperf. ἐξέπλεον, -ου, -ες, -ε· f. ἐκπλεύσω· a. 1. ἐξέπλευσα· a. 1. inf. ἐκπλεῦσαι. Th. πλέω, navigo, f. πλεύσω.

'Ελίσσω, terrorem adferens, horribilis, et

'Ελίσσω, ὁ ἡ ἡ, attonitus: ab ἐκπλήσσομαι, attonitus reddor, f. ἐκπλαγήσομαι· p. pass. ἐκπέπληγμαι, ξαι, κται. Th. πλήσσω, percutio.

'Ελίσσω, ως, ἡ, stupor, pavor, consternatio.

'Ελίσσω, impleo, f. ώσω, p. ἐκπεπλήρωκα· a. 1. ἐξεπλήρωσα· p. pass. ἐκπεπλήρωμαι· ab ἐκ et πλήθω, repleo. Th. πλέος, plenus.

'Ελίσσω, expletus: à præced.

'Ελίσσω, perturbare, præs. imperat. pass. Ion. pro ἐκπλήσσου, verbi ἐκπλήσσομαι, perturbor. Th. πλήσσω, f. ξω, percutio.

'Ελίσσω, vel Att. -ττω, percello, perterrefacio, stupefacio, f. ξω, p. ἐκπέπληκα· a. 2. ἐξέπλαγον· imperf. pass. ἐξεπλησσόμην, ου, ετο, et in β. plur. ἐξεπλήσσοντο· a. 2. pass. ἐξεπλάγην, ης, η, perculsus fui: ab eod.

* 'Ελίσσω, ὁ, pro ἔκπλεως, ῃ, ων, expletus.

'Ελίσσω, eluo, abluo: ab ἐκ et πλύνω. f. υνῶ, lavo.

'Ελίσσω τὴν φρένων, q. d. extra mentem navigare, h. e. de sano mentis statu deturbari: quod à πλέω, seu πλέμι, Poët pro πλέω, navigo.

'Ελίσσω, ἐξπιratio: ab

'Ελίσσω, exspiro, effio, f. ἐκπνεύσω, p. ἐκπέπνευκα· a. 1 ἐξέπνευσα· ab ἐκ et πνέω, spiro.

'Ελίσσω, eminus, procul, adv. q. ἐκ ποδῶν, ex pedibus.

'Ελίσσω, subduco, de adoptandum, alienum efficio: à ποιέω.

'Ελίσσω, ἡ, seminis emissio, aliquatio, et

'Ελίσσω, ὁ ἡ ἡ, adoptatus, emancipatus: à p. pass. verbi ποιέω.

'Εκπολεμίω, f. ήσω, *debello, expugno*, et
'Εκπολεμόω, f. ώσω, idem ac πολεμέω, *ad bellum excito*. Th. πόλεμ@.
bellum.
'Εκπολιορκέω, -ῶ, f. ήσω, *expugno, vi capio*.
'Εκπονέω, *elaboro, excolo, exerceo, conficio; labores perfero*: à πόν@, *labor*, quod à πίνομαι, *facio*.
'Εκπορεύομαι, *egredior*; imperf. ἐξεπορεύομην, υ, εἶν f. ἐκπορεύσομαι, p. ἐκπεπόρευμαι· 3. sing. præs. imperat. ἐκπορεύσθω· ab ἐκ et πορεύομαι, *eo*, quod à πόρος, *transitus*. Th. πίω, f. πίομαι, *transiadigo*; p. m. πέπωμαι.
'Εκποιέω, -ῶ, f. ήσω, *depopulor, capio, captivos duco*.
'Εκπορίζω, f. ίσω, p. κα, *excogito, quæro, comparo, suppedito*: à πόρ@· ab eod. Th.
'Εκπορθέω, *effodè scortor*, f. ήσω, p. ἐκπεπόρθηκα· a. 1. ἐξεπόρθησα· a. 1. part. ἐκπορθήσας, ασα, αν· ab ἐκ et πορθέω, *scortor*, quod à πόρη, *meretrix*. Th. πέρθω, *vendo*.
'Εκπολέομαι, idem quod ἐκπολέομαι, et hoc pro ἐκπέτομαι, *evolo*. Th. πέτομαι, *volo*.
'Εκπράκτης, ου, ὁ, *tributorum collector*: ab
'Εκπράττω. seu -σσω, f. ξω, *perficio, exigo*: à πράττω, *facio*.
'Εκπρεπής, ους, ὁ ἡ ές, *eximius, elegans, decens*: ab ἐκ et πρέπω, *decorus sum*.
'Εκπρέπας, *operatus*, a. 1. part. act. Ion. ab ἐκ et πράττω, Ion. πρήσσω, f. ξω.
'Εκπρίαμαι, *eximo, pecunid corrumpo*. Th πρίαμαι, *emo*.
'Εκπρίασθαι, ejusd. præs. inf.
'Εκπρίω, -ῶ, *radimo*: ab eod. Th.
'Εκπρολείπω, *relinquo*: et indè
'Εκπροϊκίπτω, *dimittus*, 2. sing a. 2. opt. act. ἐκπρολιπόνῆς, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐκ, πρὸ, et λείπω, *linquo*, f. ψω· a. 2. ἔλιπον.
'Εκπτάω, *evado*.
* 'Εκπτοέω, *consterno*.
'Εκπτύω, *respuo, abhorreo*, f. ύσω, p. ἐκπέπτυκα· a. 1. ἐξέπτυσα· ab ἐκ et πτύω, *spuo*.
'Εκπτωσις, ως, ἡ, *delapsio, calamitas*, et
'Εκπτωτος, ου, ὁ ἡ ὁ, *delapsus*: à perf. pass. verbi ἐκπίπτω.
'Εκπυθάνομαι, *audio, sciscitor*. Th. πυθάνομαι, f. πύσομαι, idem, q. v.
'Εκπυρόω, -ῶ, *incendo*. Th. πῦρ.
'Εκπυστος, *exauditus, cognitus*: à 3. pers. perf. pass. ἐκπυσθάνομαι, q. vide.
'Εκπωμα, ατος, τὸ, *poculum*: ab ἐκπίνω, *ebibo*. Th. πίνω, *bibo*.
'Εκπώθην, Bœot. pro ἐκπέπτωκα, 3. pl. a. 1. pass. Vide in ἐκπίπτω.
'Εκραγον, *clamavi*, p. med. ἐκραγέναι. p. med. inf. pro κεκράγέναι, verbi κράζω, *clamo*; f. 2. κράγομαι· a. 2. ἔκραγον· a. 1. ἔκραξα.
'Εκρήγνυμι, *erumpere*; ἐκραγήσω, ῆναι, *qui erupit*, verbi ἐκρήγνυμι, q. v.
'Εκρήνω, Dor. pro ἐκρήνα. a. 1. verbi κρημάω, pro κρήνω. Vide in ἐκκρήνω.
'Εκρύδην, *mixtus sum*, per Sync. pro ἐκρυδάδην, a. 1. pass. verbi κρύνομαι, f. ύσω. *misceo*.
'Εκρυόμην, *implebam, exsequebar*, imperf. act. verbi κραίνω, pro κρίνω. *perficio*, f. κρανῶ· a. 1. pass. ἐκράνθην, et per Epenth. ἐκρανάνθην.
'Εκραξα, *clamavi*, et in 3. plur. ἔκραξαν, a. 1. ind. act. verbi κράζω, *clamo*, f. ξω.
'Εκρανγασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κραυγάζω, *vociferor*, f. άσω, p. κεκράγαγκα· à κραυγὴ, *clamor*, ab eod. Th.
'Εκρέμετο, *pendebat*, 3. sing. imperf. ἐκρεμάμην, verbi κρεμάμαι, seu κρεμέω, *suspendo*.
'Εκρέμω, *pendebat*, 2. sing. imperf. ab ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο, et Ion. ἐκρέμω, deinde Att. contractione ἐκρέμω, imperf. verbi κρέμαμαι· a. 1. pass. ἐκρεμάσθην.
'Εκρέω, *effluo, excido*. Th. ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω.
'Εκρυμα, ατος, τὸ, *abruptum, salebra, eruptio aquarum*: ab
'Εκρήγνυμι, -νυω, f. ἐκρηξω· a. 2. ἐξερράγην, *effringo, erumpo*. Th. ῥήγνυμι, *frango*.
'Εκρησα, pro ἔκρησα. *implevi*, a. 1. ind. act. à κρημαίνω, pro κρήνω, *perficio*; item *impero*, f. κρανῶ· a. 1. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα· et Pleonas. Poët. ἐκρήνησα. Hinc κρήνον, άτω, a. 1. imperat.
'Εκριζόω, *eradico, extirpo*, f. ώσω, p. ἐξερρίζωκα· a. 1. ἐξερρίζωσα· a. 1. sub. ἐκριζώσω, ῃς, ῃ· a. 1. pass. ἐξερριζώθην· a. 1. imperat. pass. ἐκριζώθητι, ήτω· a. 1. part. pass. ἐκριζωθείς, έντος· fut. 1. pass. ἐκριζοθήσομαι· ab ἐκ et ῥίζα, *radix*.
'Εκρίνω-ικτὸ, Poët. pro ἀποκρίθην, *respondi*, a. 1. pass. quod vide.
'Εκρίνατ', pro ἐκρίνατο, 3. sing. a. 1. med. *interpretatus est*; ἔκρινεν, *elegit*, imperf. act. ἐκρίνοντο, *litigabant*, 3. pl. imperf. pass. verbi κρίνω, *secerno, judico*.
'Εκρίπτω, *projicio*: et inde
'Εκρῖψις, ιως, ἡ, *projectio*: à ῥίπτω, *projicio*.
'Εκροὰ, ῆς, ἡ, et ἔκρυσις, εως, ἡ, et
'Εκροος, ου, ὁ, *effluxus*: ab ἐκ et ῥέω, *fluo*.
'Εκρύσθην, *expulsus sum*, a. 1. ind. pass. verbi κρύω, *pulso*.
'Εκρύσω, 2. sing. a. 1. m. ἐκρυσάμην, ω, στο· ab eod. verbo.
'Εκρύδην, *absconditus sum*, a. 2. ind. pass. ἔκρυφδην, a. 2. act.
'Εκρυώ, *effluo*, f. ήσω, p. ἐξερρύηκα· ab ἐκ et ῥυέω.
'Εκρυπτον· ις. imperf. act. verbi κρύπτω, *abscondo*; f 2. κρυβῶ.
'Εκρυφα, perf. act. Att, pro ἐκρυφα, *occultavi*, et
'Εκρυψα, ας, ε, *abscondi*, a. 1. ind. act. ejusd.
'Εκτεμαίζω, fut. ίσω, *excæsi, carmen separo*: ab ἐκ et τέμ@, *cæd*.
'Εκτιφονίζω, *per siphonem evacuo*. Th. σίφων, *tubus et canalis*.
'Εκτινυάζομαι *exporto*, fut. med. άσομαι· p. act. ἐξτινάκα.
'Εκτρέθω, -ῶ, fut. ήσω, *commendo, expello*.
'Εκτρώω, f. άσω, p. κα, *evello*.
'Εκτεπεματίζω, fut. ίσω, *semen emitto*: à σπέρμα, *semen*, quod à σπείρω, *sero*.
'Εκτεπονδὸς, ὁ, ἡ ὁ ἡ, *exclusi vel immunis à fœdere; fœdifragus*. Th. σπένδω. *paciscor*.
'Εκτάδιος, ου, ὁ ἡ ὁ, *sex stadiorum*, à στάδιος, vel -ον, *stadium*, quod à ἵστημι, *statuo*.
'Εκτασις, εως, ἡ, *ECSTASIS, stupor, admiratio*; item *excessus mentis*: ab ἐξίστημι, *de statu mentis judicio, mente alienor*, ab ἐκ et ἵστημι, f στήσω· p. pass. ἕστημαι, *sto*.
'Εκτατικὸς, ἡ, ὁν, *attonitus, mente alienatus, furiosus*; item *demens tans*: ab lisd.
'Εκτεμίζω, f. ίσω, *exculo, stercus exhaurio*.
'Εκτεκτάνω, f. ύσω, *infesto exercitu exeo, invado, prodeo*.
'Εκτελέω, *inverto, immuto*, f. ώ, p. ἐξέτελεσμαι· p. pass. ἐξέτελεσμαι *vertor*· ab ἐκ et τελέω, *verto*; p. m. τετέλεσμαι.
'Εκτενίζω, *exsibilo*, f. ίσω· ab ἐκ et τενίζω.
'Εκτη, 3. sing. Dor. pro ἕστη, ἕστην, ης, η, Dor. ἕστατ, ας, α. a. 2. verbi ἵστημι, fut. στήσω, perf. ἕστηκα· p. pass. ἕσταμαι. Th. στάω, *accido*, f. στάσω, p. ἕστακα· a. 2. ἔστασα, per Apoc. ἔστατ, et in 3. sing. ἔστατ· et per Apoc. ἔστα.
'Εκτλάμι, Poët. pro ἔκλασα, perf. act. verbi κτείνω, *occido*.
'Εκτάδην, et ἐκτασὸν, adv. *porrectim, extensè*, et
'Εκτάδιος, ου, ὁ ἡ ὁ, *extensus*; item *amplus*. Th. τείνω, *tendo*.
'Εκτανύω, ις, α. 1. part. pass. ἐκτανύσας, a. 1. infin. pass. ab ἐκτανύω, *extendo*: ab ἐκ et τείνω, *tendo*.
'Εκτασὸν, Bœot. pro ἐκτάδην, *ut dici sunt*, 3. pl. a. 1. pass. ἐκτάθην, verbi κτείνω, *interficio*.
'Εκτασα, perf. indic. act. verbi κτείνω, *occido*.
'Εκταμένος, et Poët. κτάμενος, per tracto augmento. Æol. perf. part. pass. verbi κτείνω· p. pass ἔκταμαι.
'Εκτάμοσι, Ion. Paragoge, pro ἐκτάμα. 3. sing. a. 2. sub. ab ἐκτάμνω, *excido*: quod ab ἐκ et τέμνω, *scindo*; f. 2. τομῶ· a. 2. ἔταμον· perf. τέτμηκα· p. m. τέτμημαι.
'Εκτάμμαι, perf. indic. pass. ἐκτάμμαιος, perf. part. pass. verbi κτείνω, *occido*; fut. 2. κτασῶ· perf. ἔκτακα.
'Εκτάμοσι, Ion. pro ἐκτάμα 3 ing. præs. sub. act. verbi τέμνω, *scindo*, Ion. et Dor. pro τέμω

idem. Vel pro ἑκτέμω, Poët. inserto ε, et Ion. addito, σν, 3. sing. a. 2 sub. verbi ἐκτίμνω, *excido*: ab ἐκ et τέμνω, *seco*; a. 2. ἔκταμον.

'Έκταν, 3. plur. a. 2. Bœot. pro ἔκτασαν, ab ἔκτην, verbi κτῆμι, *interficio*. Vel pro ἔκτειναν, et per Sync. ἔκταν, 3. plur. a. 1. act. à κτείνω. Sic à κτῆμι, τὸ κτάομαι, *possideo*; a. 2. ἔκτην, 3. pl. ἐκτήσαν, per Sync. ἔκτασαν.

'Έκτανα, 3. sing. a. 2. act. ἔκτανον, verbi κτείνω, *occido*; f. 2. κτανῶ: perf. ἔκτακα.

'Εκτάνθαι, perf. inf. pass. ἐκτάνθην, *interfectus esse*, a. 1. indic. pass. à κτείνω: perf. pass. ἔκταμαι.

'Έκτανον, ες, ε, a. 2. indic. act. *occidi*.

'Έκτανύω, ῦτ. ύσω, idem quod τείνω, *extendo*. Th. τάνυω, *tendo*.

'Έκτασις, εως, ἡ, *ordinatio, instructio aciei*: ab ἐκτάττω, quod vide.

'Εκτάραξις, εως, ἡ, *perturbatio*, &c.

'Εκταράσσω, vel -άττω, *perturbo*, &c. ξω, perf. ἐκτετάραχα· a. 1. ἐτάραξα· ab ἐκ et ταράσσω, *commoveo*.

'Έκτας, per Sync. pro ἔκτασας, *occidisti*, 2. sing. ἔκτασν, pro ἔκτεινας, 3. pl. a. 1. verbi κτείνω. Vide ἔκτανον.

'Έκτασις, εως, ἡ, *extensio*; item ultra nomen quâ syllaba brevis producitur: ab ἐκτείνω, *extendo*, quod videas.

'Εκτάσσω, vel -ττω, *instruo aciem*; item *propero, delego*. Th. τάσσω, *ordino, ordine*.

'Εκτάτω. Dor. pro ἐκτήσω, 2. sing. f. 1. m. verbi κτάομαι, *possideo*; f. κτήσομαι, p. κέκτημαι, a. 1. m. ἐκτησάμην. ω, στο

'Εκτᾶτο, *interfectus fuerat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab ἐκτάνθην, ex verbi κτείνω, p. ἔκτακα, p. pass. ἔκταμαι.

'Εκτᾶτο, Ion. pro ἔκτητο, seu ἐκέκτητο, 3. pl. plusq. p. pass. Sic ἐκτῶντο, Ion. pro ἐκτῶντο, 3. pl. perf. pass. ἔκτημαι verbi ex ἔκτημαι, pro κέκτημαι, Ion. vel Att. dici, ut et ἐκτήσθαι, pro κεκτῆσθαι, perf. inf. verbi κτάομαι, *possideo*, f. κτήσομαι.

'Εκτάφοντα, a. 1. part. pass. acc. sing. masc. verbi ἐκτέφω, *exuro*.

'Εκτεθραμμένας, acc. plur. perf. pass. part. pass. verbi ἐκτρέφω, *enutrio*: ab ἐκ et τρέφω, *alo*: f. ψω, p. φα, a. 2. ἔτραφον.

'Εκτείνας, αντος, a. 1. part. act. ἔκτεινον, ατο, *extende*, a. 1. imperat. act. verbi ἐκτείνω, *extendo*.

'Έκτεινε, *occidit*, 3. sing. a. 1. act. ἔκτεινον, ες, ε, imperf. à κτείνω, *occido*; f. κτενῶ, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτανον.

'Εκτείνω, *EXTENDO, educo*: f. ενῶ, p. ἐκτέτακα, a. 1. ἐξέτεινα, a. 1. imperat. ἔκτεινον, άτω, a. 1. part. act. ἐκτείνας, αντος, ab ἐκ et τείνω, *tendo*.

'Εκτείλειτ', pro ἐκτείλειτε, 2. plur. præs opt. act. ab ἐκτείλω, quod vide.

'Εκτείλασις, Æol. pro ἐκτείλεσις, *quum compleviset*, a. 1. part. act. m. g. ab ἐκτείλω, quod vide.

'Εκτελευτάσει, Dor. pro ἐκτελευτήσει, *efficiet*, 3. sing. f. 1. act. à τελευτάω, *ad finem perduco*. Th. τέλος, ους, τὸ, *finis*.

'Εκτελής, *perficio*: ἐκτελέω, præs. inf. f. ἐσω, p. ἐκτετέλεκα, a. 1. ἐξετέλεσα, a. 1. sub. ἐκτελέσω, ης, ῃ, a. 1. inf. ἐκτελέσαι· ab ἐκ et τέλος, *finis*.

'Εκτελής, ἐος, ὁ ᾗ ἑόν, *perfectus*: ab iisd.

'Εκτέμω, f. ἐκτεμῶ, p. ἐκτέτμηκα, a. 2. ἐξέτεμον, a. 2. inf. ἐκτεμεῖν, *excido, amputo, castro*. Th. τέμνω, *scindo*. f. τεμῶ.

'Εκτενείης, ας, ἡ, *perpetuitas*: ἐν ἐκτενείῃ, *perpetuò*, pro ἐκτενῶς. ab ἐκ et τείνω, *tendo*:

'Εκτενεστέρως, adv. *intensiùs, enixiùs*, comp. ab

'Εκτενής, ἐος, ὁ ᾗ ἑόν, *intentus, assiduus, diligens, vehemens*: et hinc ἐκτενέως, Ion. pro ἐκτενῶς.

'Έκτενῶ, f. ind. act verbi ἐκτείνω, *extendo*.

'Εκτενῶς, *vehementèr, impensè, prolixè*: ab ἐκτείνω, quod videas.

'Εκτέον, *habendum*, adv. positionis, ab ἔχω, *habeo*.

'Εκτη, *SEXTA*, ab ἕκτος, *SEXTUS*. Th. ἕξ, *SEX*.

'Έκτημαι, pro κέκτημαι, *obtinui*, Ion. vel Att. perf. et

'Εκτημένος, ἡ, ὸν, *qui possidet aliquid*, perf. pass. part. verbi κτάομαι, *possideo*.

'Έκτητται, pro κέκτηνται, *possident*, 3. pl. perf. ejusd. verbi.

'Εκ τήνω, scil. χρόνω, Dor. pro ἐξ ἐκείνου χρόνου, *ex illo tempore*.

'Εκτησάμην, ω, ατο, in 3. pl. ἐκτήσαντο, a. 1. m. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι, p. κέκτημαι.

'Εκτήσθαι, per Aphær. Ion. vel Att. pro κεκτῆσθαι, perf. inf. pass. ab ἔκτημαι, pro κέκτημαι, perf. verbi κτάομαι, *acquiro*.

'Εκτίθημι, *expono*: et 1. pl. ἐκτίθεμεν, imperf. ἐξετίθην, σο, το, a. 2. m. ἐξεθέμην, σο, το, et in 3. pl. ἐξέθεντο· ab ἐκ et τίθημι, *pono*.

'Εκτική, ῆς, *HECTICA* febris: fœm. ab

'Εκτικός, ἡ, όν, *in habitu positus*; item *qui hecticâ febri laborat*. Th. ἔχω, *habeo*.

'Εκτίκτω, f. ἐκτεξομαι, *pario, in lucem edo*.

'Εκτίλλω, f. λῶ, p. ἐκτέτιλκα, *evello, emoveo*.

'Εκτιμάω, f. ήσω, *valdè honoro, colo, æstimo*: et

'Εκτιμος, ε, ὁ ᾗ ὑ, *expers honoris*: ab ἐκ et τιμή, quod à τίω, *honoro*.

'Εκτινεμβός, ᾶ, ὁ, *excussio*; et

'Εκτινέξατε, 2. pl. a. 1. imperat. ab

'Εκτινέσσω, *excutio*; f. ξω, a. 1. ἐξετίναξα, a. 1. imperat. ἐκτίναξον, ἄτω, et in 2. pl. ἐκτινάξατε, a. 1. m. ἐκτιναξάμην, a. 1. part. m. ἐκτιναξάμενος, ab ἐκ et τινάσσω, *quatio*.

'Εκτινύσω, f. ύσω, et

'Εκτίνω, f. ίσω, *exsolvo, luo*. Th. τίω, *punio, solvo*.

'Έκτισα, *creavit*, a. 1. ind. act. verbi κτίζω, f. σω, *cendo*: p. ἔκτικα, a. 1. part. κτίσας.

'Έκτισις, εως, ἡ, *persolutio*; et

'Εκτίσμα, ατος, τὸ, *mulcta, judicatum*: à τίω, *solvo, punio*.

'Έκτισμαι, 3. sing. perf. pass. ἔκτισμαι, σαι· verbi κτίζω, *creo*: a. 1. pass. ἐκτίσθην.

'Εκτιτρώσκω, f. ώσω, p. ἐκτέτρωκα, *vulnero*: pass. ἐκτέτρωμαι, *pario abortum*.

'Εκτίω, f. ίσω, *punio, luo, solvo, rependo*. Th. τίω, idem.

'Εκτοθεν et ἔκτοθι, pro ἔκτοσθεν et ἔκτοσθι, *extrà*, regit genit. ab ἔκτη, *extrà*. Th. ἐκ, *ex*.

'Έκτοτε, *ex eo tempore*.

'Εκτοκίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ῖ, *fœnori do*: à τόκος, *usura*, quod à τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

'Εκτολμήσας, a. 1. part. act. ab ἐκ et τολμάω, *audeo*. Th. τόλμα, *audacia*.

'Εκτολυπήσας, a. 1. part. act. verbi.

'Εκτολυπόω, *perficio*: f. ώσω, ab ἐκ et τολυπόω, *glomero*. Th. τολύπη, *lana carpta et operi parata*.

'Εκτομή, ῆς, ἡ, *excisio*; et

'Εκτομίας, ου, ὁ, et ἔκτομος, *exsectus, castratus*: ab ἐκ et τέμνω, *seco*: dicitur et Ion. ἐκτομίης, et

'Εκτομίς, ίδος, ἡ, *sectrix*.

'Έκτονα, præt. m. verbi κτείνω, *occido*; f. κτενῶ, perf. ἔκτακα, a. 1. ἔκτεινα.

'Εκτοξεύω, f. εύσω, *exhaurio*, propriè *pharetram*. Th. τόξον, *arcus*.

'Εκτοπίζω, f. ίσω, *è loco moveo, peregrè abeo*: ab ἐκ et τόπος, *locus*.

'Εκτόπιος, ὁ ᾗ ία, *peregrinus*; et

'Εκτοπος, ὁ ᾗ η, *è loco suo emotus*; *insuetus*: ab iisd.

'Έκτος', pro 'Έκτορ, acc. sing. ab

'Έκτος, quod vide.

'Έκτος, ἡ, ὸν, *SEXTUS, A, UM*. Th. ἕξ, *SEX*.

'Εκτὸς, adv, *extrà*, cum genit. Th. ἐκ vel ἐξ, ἐκ, ἐὸ, ἀ, ἑκτὸς εἰ μὴ, *sin minus*, 1 Cor. xv. 2.

'Εκτοσθεν, *extrà*, cum genit. ab ἑκτὸς, idem. Th. ἐκ.

'Έκτοτε, seu ἔκτοτε, *extrà*: ab ἑκτὸς, idem, quod ab ἐκ.

'Εκτραπέλοισι, dat. pl. Ion. ab

'Εκτράπελος, *aversandus*: ab ἐκ et τρέπω, *verto*.

'Εκτραπῇ, *deflectat*, 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐκτραπήσομαι. f. 2. pass. ab

'Εκτρέπομαι, *diverto, deflecto, aversor*, cum acc. a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η, *deflexi*: f. 2. pass. ἐκτραπήσομαι ab ἐκ et τρέπω, *verto*.

'Εκτρέπω, f. ψω, p. φα, *deflecto*; ab eod. Them.

Ἐκτρέφω, *enutrio*. Th. τρέφω, f. θρέψω, *nutrio*.

Ἐκτρέχω, *excurro*. Th. τρέχω, *curro*, quod videris.

Ἐκτρίβομαι, fut. 2. pass. ab ἐκτρίβω, *perdo*. Th. τρίβω, *tero*.

Ἐκτρίβω, f. ψω, p. φα, *extero*. Th. τρίβω, *tero*.

Ἐκτρίψαι, *absumere*: ejusd. a. 1. inf. act.

Ἐκτριψις, εως, ἡ, *deletio, obliteratio*.

Ἐκτροπή, ῆς, ἡ, *deflectio, digressio diverticulum*; et

Ἔκτροπος, *deflexus, malè moratus, distentaneus*: ab ἐκτρέπω. Th. τρέπω, *verto*: p. m. τέτροφα.

Ἐκτροφή, ῆς, ἡ, *enutritio, educatio*. Th. τρέφω, *nutrio*: præt. m. τέτροφα.

Ἐκτυγχάνω, f. ήσω, *vindemio*: à τεύχω, idem; quod a τέχνη, *triticum, vindemia*.

Ἔκτυμμα, ατος, τὸ, *abortus*: ab ἐκτιτρώσκω, f. ἐκτρώσω, perf. pass. ἐκτέτμαμαι. ab ἐκ et τιτρώσκω, *vulnero*.

Ἔκτυπος, *inf-nuit*. 3. sing. a. 2 act. verbi κλονέω, *resono*. Th. τύπτω, *verbero*; f. ψω.

Ἔκτυπος, ου, ὁ ἡ. *expressus ex archetypo*: et

Ἐκτυπόω, ῶ, f. ώσω, *exprimo, effingo, informo*: ab ἐκ et τυπόω, idem; quod à τύπος. Th. τύπτω.

Ἐκτύπωμα, ατος, τὸ, *effigies, expressio*; et

Ἐκτυπωσις, εως, ἡ, idem: à perf pass anteced. verbi.

Ἐκτυφλόω, ῶ, f. ώσω, *excæco*; et Indè

Ἐκτύφλωσις, εως, ἡ, *excæcatio*: à Them. τυφλὸς, *cæcus*.

Ἕκτωρ, ορος, ὁ, *HECTOR*, Trojanorum dux, Priami filius.

Ἐκυδάσσαν, 2. sing. a. 1. med Ion. et Poët. pro ἐκύδασσα, verbi κυδάζω, *contitior*. Th. κυδός, ὁ, *convitium*.

Ἐκύκλωσα, ας, ἁ, a. 1. ind. act. verbi κυκλόω, *cingo*, quod vide.

Ἔκυρος, ου, ὁ, *SOCER*, vel *SOCERUS*. mariti pater. Et ἑκυρὸς Ion ἑκυρὸ, *socrus*, mariti mater, ut γονέως, et ῆος, *socer*, et *socrus* axoris pater et mater.

Ἔκυρσα, *incidi*, et in 3. pl. ἔκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi κύρω, *incido*; f. ρσω, et Æol κύρσω.

Ἐκυρώθην. ης, η, a. 1. ind. pass verbi κυρόω, *sancio*. Th. κῦρος, ους, τὸ, *authoritas*.

Ἐκυφε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κυπτω, *incurvo me*; f. ψω.

Ἐκχαίνω, *profero, evulgo*: ab ἐκ et χάω, *in lucem edo*; f. χανῶ, p. κέχαγκα, a. 1. ἔχηνα.

Ἐκχαυνε, pro ἐξεχάυνωσε, Poët. et Bœot. 3. pl. a 2. pass. ejusd. verbi.

Ἔκφανὴς, ἐος, ὁ ἡ, *manifestus, illustris*: ab φαίνω, verbo.

Ἐκχεανλίζω, ἐτ ἐκχαυλίζω, f. ίσω, *parvi facio, extenuo, ejicio*: ab ἐκ et χαυλίζω.

Ἐκχεάμεν, Ion. pro ἐκχέαι, *effundere*, præs. inf. ab

Ἐκχέω, ως, ει, *EFFERO, premo, profero*; f. ἐξέσω, a. 1. ἐξέχυσα, a. 1. impèrat. ἔξεύγνυον, ὕτω, a. 1. 1. part. ἐξεύγνυς, αντος, a. 1. ind. act. ἐξεύγνυον, a. 2. inf. ἐξευγνύναι, ab ἐκ et φέρω, *fero*.

Ἐκφεύγω, *EFFUGIO*; f. m. ἐκ τεύξομαι, ης, ται, et ἐκφυξθμαι, a. 2. act ἐξέφυγον, a. 2. sub. ἐκφύω, ῃς, ῃ, p m. ἐκπέφυγα. Th. φεύω, *fugio*.

Ἐκφεύξη, 2. sing. et ἐκφευξέμεθα, 1. pl. f. 1. ἐκφύξομαι, ῃ, ται, verbi ἐκφεύγω, quod vide

Ἐκφοβέω, ῶμαι, *pertimesco*; et

Ἐκφοβίζω, *terrefacio*, f. ίσω, perf. ἐκπεφόβικα, a. 1 ἐξεφόβισα. ab ἐκ et φοβέω, *terrefacio*, quod à φόβος, *timor*. Th φέβομαι, *fugio, timeo*, p. m. πέφοβα.

Ἔκφοβος, ου, ὁ ἡ, *exterritus, consternatus*: ab eod. Th.

Ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, *exportatio, elatio funeris, divulgatio*: ab ἐκφέρω.

Ἐκφορίω, *effero, exporto*, f. ήσω. Th. φέρω.

Ἐκφόριον, ου, τὸ *terra provenius*; et

Ἔκφορος, ου, ὁ ἡ, *exportatitius, divulgatus, peccitus*: ab ἐκφέρω, *effero* Them. φέρω, *furo*.

Ἐκφράζω, *eloquor, enarro, edisserere*; part. præs. ἐκφράζων, οντος, part. præs. pass ἐκφραζόμενος, η, ον, ab ἐκ et φράζω, *dico*; f. σω, p. κα, a 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Ἐκφρασις, εως, ἡ, *descriptio*; acc ἔκφρασιν, gen. plur. ἐκφράσιων· ab ἐκ φράζω quod vide.

Ἐκφράσιν adjeet. verbale, ab eod. Th

Ἐκφρονίζω, *excogito, noncuro*. Th. φρονίζω, *cogitatio*.

Ἔκφυγε, pro ἐξέφυγε, a. 2. ind. act. verbi ἐκφεύγω, *effugio*: ab ἐκ et φεύγω, *fugio*: f. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον. Hinc ἐκπυγεῖν, 3. pl. a. 2. sub. πέφυγα, præt. m.

Ἐκφυρόμαι, *inquinor*.

Ἐκφυσω, *inclino concubitu fodo*.

Ἐκφυσᾶν, *efflare*, pro ἐκφυσᾶσιν, præs inf. act. Th. φυσάω, *inflo*

Ἐκφύω, *enascor, germino*; f. ύσω, p. ἐκπέφυκα, a. 2. ἐξέφυν, υς, υ. Th. φύω, *nascor*.

Ἐκφωνέω, f. ήσω, *exclamo, evoco, pronuntio*. Th. φωνὴ, *vox*.

Ἐκφώνησις, εως, ἡ, *exclamatio, pronuntiatio, evocatio*: à perf. pass. præs. verbi.

Ἐκχέω, *effundo, exhaurio*; f. ἐκχεύσω, f. 2. ἐκχεῦ. a. 1. act. ἐξέχευσα, ἐξέχυσα, et ἐξέχεα, ας, ε, a 1. imperat. act. ἔκχεον, άτω, 2. pl. ἐκχέατε, *effundite*, a. 1. inf act. ἐκχέαι, imperf. pass. ἐξεχύμην, ύμην, ύ, ύτο, ύντο Th. χέω, *fundo*.

Ἐκχέαν, *sufficere, satis esse*, præs. inf à χέω, *do mutuo*.

Ἐκχεαται, *utile erit*; imperf. f. 1. q. d ἐκ χρεοῦ ἔσται· ab eod.

Ἐκχυθείς, ἴντος, *effusus*, a. 1. part. pass. et

Ἐκχύδην, f. 1. ind. pass. et

Ἔκχυτο, *effundebantur*, pro ἐξεχύντο, 3. pl. pluscq. perf. pass. ab

Ἐκχύνω, vel ἐκχύω, *effundo*; f. ἐκχύσω, p ἐκκέχυκα, a. 1. ἐξέχυσα, præs. pass. ἐκχύνομαι, perf. pass. ἐκκέχυμαι, a. 1. pass. ἐξεχύθην, ης, η. f. 1. pass. ἐκχυθήσομαι. ῃ, ται, ab ἐκ et νω, vel νύω, idem ac Th. χέω, *fundo*.

Ἐκχωρίω, *excedo, discedo*; ἐκχωρέτωσαν, 3. pl. præs. imperat. act. *excedunt*; ἐκ. ἔρα, p ἐκκεχώρα, a. 1. ἐξεχώρησα. Th. χωρέω, *proficiscor*.

Ἐκψύχω, *animam effio, exspiro*; f. ξω, p. ἐξέψυχα, a. 1. ἐξέψυξα. ab ἐκ et ψύχω, *spiro*.

Ἑκοῦσιον, *prohibuit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. à κωλύω, *impedio*. vide; f. σω, p κα.

Ἑκὼν, ὁντος, *voluntarius*; in f. g. ἑκόντα, ας; et in n. g. ἑκὸν, ὁντος *volens*. Hinc ἑκόντως, ου, ὁ ἡ *spontaneus, ἑκουσίως*, adverb *ultrò, spontè*. ἑκόντων et ἀέκοντος, ἄκων et ἀέκοντος *non voluntarius, invitus*.

Ἕκων, Dor. pro ἑκὼν, *celebrandi, obtemperans*. Pind. Olymp. xiii, 121.

Ἐλάα, ας, ἡ, *OLIVA*, fructus et oleæ. Th. ἐλαία, *olea* arbor.

Ἔλᾶσαι, *incitare*. Poët. pro ἐλάσαι, ἐλᾷν, præs. inf ab ἐλάω: sic in 1. sing. præs. ind. ἐλάει, ἐλᾷ. et Poët. ἐλᾶσι, *curæum agit*; f. verbi ἐλάω, pro ἐλάσω, *agito*; f. ἐλάσω.

Ἐλάεσκον, ες, ε, *ducebam*, imperf. Ion. pro ἤλαυον vel ἤλασσον, ες, ε, ab ἐλάω vel ἐλαύνω, a 1. ἤλασα.

Ἔλαβον, ες, ε, et Dor. ἔλαβε, imp si, a. 2. verbi λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι.

Ἐλᾶδις, *transfiatus*, a. 1. part. pass. ἀὸ ἐλάθην, verbi ἐλάω, *agito*; f. ἐλάσω, perf. pass. ἐλήλασμαι.

Ἔλαθον, ες, ε, *latui*; a. 2. act. ἐλαθόμην, a. 2. ind. m. verbi λανθάνω, *lateo*; f. λήσω, p. m. λέλη θα.

Ἐλαΐ'Α, ας, ἡ, OLEA, *OLIVA* arbor: hinc ἀγριέλαιος, ου, *agrestis oliva*.

Ἐλαῖνος, (et ἐλαΐνεος, Poët. Epenth τὸ ς) ου, ὁ ἡ, *oleaginus*: ab ἐλαία.

Ἔλαιον, ου, τὸ, *OLEUM*. Th. ἐλαία.

Ἐλαίω, Dor. pro ἐλαίω, ab ἔλαιον

Ἐλαιών, ῶνος, ὁ, *oliveium*, ἐλαία idem. Th. ἐλαία, *olea*.

Ἐλαχεν, ες, ε, a. 2. verbi λαγχάνω, *sortitum do*; præt. m. λέλαχα.

Ἐλαφρὸς, ὸν, ὸ, nomen gentile Hebr. *latitans*.

Ἐλαμφε, ας, ε. *splendui*, a. 1 act. verbi λάμπω, *luceo*.

Ἔλασ', pro ἔλασσε, 3. sing. a. 1 act. Ion. verbi ἐλαύνω, *quod vide*.

Ἐλάσσω, *comparisse*, a. 1. inf. act verbi ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλάσω.

Ἔλασσον, Ion. pro ἔλασον, 3. pl a. 1. ind. act. ab ἐλαύνω, a. 1. part ἐλάσσας, αντος, et Poët. ἐλάσσης.

Ἐλάσσασα, Poët. et Ion. pro ἔλασα, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐλαύνω *impello*.

'Ελάσσω, ας, ὁ, ἡ. ι. opt. act. Æol. pro ἐλάσαιμι, ας, verbi ἐλάω.

'Ελατιστὴς, ὁ, ἡ, *equorum agitator*. ἱππικὸν ἔπαθλον.

'Ελάτης, ου, ἡ, et 'Ελατεία, ας. ἡ, *agitatio, militaris expeditio*: ab ἐλάω, *agito*.

'Ελάτη, Ion. et Poët. pro ἔλα, seu ἤλαυνε, 3. sing. imperf. verbi ἐλάω seu ἐλαύνω, f. ἐλάσω.

'Ελατὸν, ατος, τὸ, *lamina ductilis*: ab ἐλάω, *agito*.

'Ελατὴρ, ῆρος, Poët. a. 1. part. m. ἔλασσα, ας, ὁ, a. 1. ind. act. Poët. ab eod. verbo.

'Ελάσσα, *trajecit*, 3. sing. a. 1. Poët. ut et ἐλάσσῃ, *abigat*, 3. sing. a. 1. sub. ejusd. verbi.

'Ελάσσα, accus. contr. pro ἐλάσσονα, ος. ο. ab

'Ελάσσων. vel Att. ἐλάττων, (et ἐλάσσων) ονος, ὁ, ἡ ή, *minor*. ἐλάττονες, *pauciores*: compar. à positivo ἐλαχὺς, *parvus*; in superl. ἐλάχιστος.

'Ελασῶ, *agito, impello*: ab ἐλαύνω, ὦ. ὁ, *impulsor*. Th. ἐλάσιος, f. ἔσω, *agito*.

'Ελάσσω, *abigam*, f. 1. verbi ἐλαύνω.

'Ελάτια, ας, ἡ, *Elatia*, nomen propr.

'ΕΛΑ'ΤΗ, ας, ἡ, *abies*: at ἐλάτης et ἐλάτηφι, pro ἐλάτας, dat. pl. Ion. inde ἐλάτησς, *abiegnus*.

'Ελατὴς, ῆρος, ὁ, *agitator, auriga*. Th. ἐλάσιος, *agito*; f. ἐλάσω, perf. pass. ἐλήλαμαι, σαι, ται

'Ελατίνη, herbæ nomen: et

'Ελάτινος, η, ον, et Poët. ἐλάτεος, *abiegnus*: ab ἐλάτη, *abies*.

'Ελατίμνω, ας, ὁ, a. 1. ind. act. verbi λατομέω, *excindo*: f. ήσω. ἀ λατόμος, ου, ὁ, *lapicida*: quod ex λᾶς, λαὸς, ὁ, *lapis*, et τίμος, *frustum*: ex p. m. τίτημα, verbi τίμνω, *scindo*.

'Ελαττον, adverbialitèr, pro ἐλαττόνως, *minus, parum*; et

'Ελαττονέω, *minus habeo*; f. ήσω, a. 1. ἠλαττόνησα. à Them. ἐλαχὺς, *parvus*.

'Ελαττονιάσω, an ἐλαττονήσω, legend. 3. pl. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

'Ελαττόω, vel -οῦσω, *minuo, diminuo*; f. ώσω. a. 1. ἠλάττωσα, perf. ἐλάττωμαι, præs. inf. pass. ἐλαττοῦσθαι. Th. ἐλαχὺς, *parvus*: ἐλάσσων, vel -ττων, *minor*.

'Ελάττωμα, vel -τωμα, ατος, τὸ, *defectus*: à præc. verbo.

'Ελάττων, vide ἐλάσσων.

'Ελάττων, ονος, ἡ, *diminutio*: ab ἐλαττόω, q. vide.

'Ελασσίμεν, præs. inf. Ion. pro ἐλάσσειν, ἐλάσσων σώσειν, *scopum attingere*, Ἴλιον, præs imperat. verbi ἐλάσσω, *agito*; f. ἐλάσω.

'Ελάσσει, 3. sing. præs. opt. act.

'Ελάσσουσ', pro ἐλάσσουσι, *impellentes*, nom. dual. part. præs. ab

'ΕΛΑΥ'ΝΩ, Dor. ἐλάω, *agito, provoco, duco*; f ἄσω, q. ab ἐλάω, p. ἤλακα, et Attic. ἠλάκα. Hinc perf. part. act. ἐληλακὼς, υῖος. imperf. pass. ἐλαυνόμην, ο, ετο, perf. pass. ἐλήλαμαι, σαι, ται.

'Ελάφοις, υ, ὁ ἡ ί, *cervinus*; et

'Ελάφου, gen. Ion. ab

'ΕΛΑΦΟ'Σ, υ, ὁ ἡ ί, *cervus, cerva*: quasi ἐλιὸν ὄφος, quod serpentes è cavernis trahat.

'Ελαφρία, ας, ἡ, *levitas*: ab

'ΕΛΑΦΡΟ'Σ, ὰ, ὁ ἡ ί, *levis et celer*, instar cervi, (dictum enim volunt qu. ἐλαφρὸς, ab ἔλαφος.) item *levis*: hinc

'Ελαφρύτερος, α, ον, *levior*: compar. et

'Ελαφρὸς, *leviter, celeriter*: ab ἐλαφρὸς. *levis*.

'Ελαχεν, *sortitus est*, 3. sing. a. 2. verbi λαγχάνω, *sortior*; f. λήξομαι, λαξόμαι, et ελαχήσομαι, perf. Att. εἴληχα, a. 2. ἔλαχον, ες, ε, p. m. λείλογχα.

'Ελάχαι, 3. sing. a. 1. act. verbi λαχαίνω, *fodio*.

'Ελάχιστα, adverbialitèr, *minimè*, ἐκ ἐλαχίστου, *imprimis*: ab

'Ελάχιστος, η, ον, *minimus, paucissimus, brevissimus*; superl. et compar. ἐλάσσων, *minor*: à μικρὸς, vel Them. ἐλαχὺς, *parvus*: exinde novus comparat.

'Ελαχιστότερος, *minime minor*: ab ἐλάχιστος. Ephes. iii. 8.

'Ελαχον, ες, ε, a. 2. vide ἔλαχον.

'Ελαχυστόπεζ, γος, ὁ ἡ ί, *qui alas, vel pinnas, parvas habet*: μικροπτέρυξ, ab ἐλαχὺς, *parvus*, et πτέρυξ, γος, ἡ, *ala*.

'ΕΛΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, *parvus*, ut μικρὸς, comp. ἐλάσσων, superl. ἐλάχιστος, *minimus*.

'Ελᾶν, *agito, arceo*: Poët. pro Th. ἐλάσσω.

'Ελᾶσαι, Ion. pro ἐλᾷς, 2. sing. præs. ab

'ΕΛΔΟΜΑΙ, ῃ, ονται, et per proth. Poët. ἐέλδομαι, *desidero, cupio, appeto*; hinc

'Ελδὲ, et ἐέλδε, ορος, τὸ, *desiderium*.

'Ελε, et 'Ελ', *interfecit, rapuit*, 3. sing. a. 2. (Ion. dempto augmento) εἷλον, ες, ε, verbi αἱρέω, *capio*; f. ήσω, p. ἥρηκα, a. 2. inf. ἑλεῖν.

'Ελεάζε, ὁ, nom. viri, ἔλεατον. Hebr. *Dei auxilium*.

'Ελεάω, f. ήσω, *misereor*, idem quod ἐλεέω, Poët. Th. ἔλεος, *misericordia*.

'Ελεαίρω, f. ήσω, *misereor*, idem quod ἐλεέω, Poët. Th. ἔλεος, *misericordia*.

'ΕΛΕΑ'Σ, ὁ, avis nomen; vel ἐλέα, quia paludes inspectat; quæ ἕλη.

'Ελεγεῖον, ου, τὸ, *ELEGIACUM carmen*: ab ἔλεγος, idem.

'Ελεγατικὸς, ὴ, *redarguterius, reprehensorius*; et

'Ελέγατος, ὁ, *reprehensibilis*; et

'Ελεγμὸς, ὁ, ἡ, *redargutio, reprehensio*: omnia ab ἐλέγχω.

'Ελεγξάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. et

'Ελέγξας, *sprevisti*, 2. sing. a. 1. sub. act. ἐλέγξῃς, ἄτω, *argue*: a. 1. imperat. act. ab ἐλέγχω, *arguo, reprehendo*.

'Ελεγξις, ως, ἡ, *redargutio, reprehensio*: ab eodem Them.

'Ελέγον, Dor. pro ἔλεγον, imperf. verbi λέγω.

'ΕΛΕΓΟΣ, ε, ὁ, *lamentatio, luctus, ELEGIA, carmen lugubre*; q. ab ἐλέω, vel ἀ λέγω, fletuum vox.

'Ελεγχεία, ας, ἡ, *probrum*; et

'Ελεγχὴς, ὼς, ὁ ἡ ή, *vituperabilis*; et

'Ελέγχιος, ejusd. superl. *probris dignissimus*, vel *notatus*; et

'Ελεγχίβη, 3. singul. a. 1. subj. pass. ab ἐλέγχω, quod vide.

'Ελεγχος, ους, τὸ, *probrum, dedecus*; et in pl. ἐλέγχεα. et

'Ελεγχος, ε, ἡ, *ELENCHUS, argumentum, probatio*: ab

'ΕΛΕ'ΓΧΩ, f. ξω, *arguo, argumentis*, (vel *exemplis*) *demonstro, convinco, refuto*, a. 1. ἤλεγξα, a. 1. imperat. ἔλεγξον, ἄτω, perf. ἐλήγχα, ἐλέγχομαι, *redarguor, reprehendor*, perf. pass. ἤλεγμαι, ξαι, ται, a. 1. pass. ἐλέχθην, a. 1. sub. pass. ἐλεγχθῶ, θῇς, θῇ.

'ΕΛΕΔΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *ELEDONA*, species quædam polypi.

'Ελεῖν, *capere*, Dialys. Ion. pro ἑλεῖν, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω. *capio*: f. ήσω, p. ἥρηκα, a. 2. εἷλον, ες, ε.

'Ελεινὸς, η, ον, *miserabilis*: ab ἔλεος υ, ὁ, *misericordia*.

'Ελεῖσθαι, præs. inf. ab

'Ελείομαι, *consequor misericordiam*: vid. seq.

'Ελείω, -ῶ, *misereor*, cum. accus. f. ήσω, a. 1. ἠλέησα, a. 1. imperat. ἐλέησον, ήτω, a. 1. sub. ἐλεήσω, ῇς, ῇ, a. 1. inf. ἐλεῆσαι, perf. act. ἐλέημαι, præs. pass. ἐλείομαι, *misericordiam consequor*, perf. ἠλέημαι, part. ἠλεημένος, a. 1. ἠλεήθην, a. 1. sub. ἐλεηθῶ, θῇς, ῇ, part. ἐλεηθείς, ῆντος, f. 1. ἐλεηθήσομαι. Th. ἔλεος, υ, ὁ, *misericordia*.

'Ελεήσουσι, *misericordiam consequantur*, 3. pl. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

'Ελεήμων, ονος, ὁ ἡ ή, *misericors*: ab ἐλεέω.

'Ελεημοσύνη, ης, ἡ, *misericordia, ELEEMOSYNA*: donum quod in pauperes erogatur. Angl. contractiùs, ALMS, et inde ANALMONER: ut Lat. Eleemosynarius: ab ἐλεήμων, quod vide.

'Ελέησε, *misertus fuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ἐλεήσαι, a. 1. inf. verbi ἐλεέω.

'Ελέησον, ήτω, a. 1. imperat. act. ejusdem verbi.

'Ελεητὸς, ὴ, *commiseratio*, Poët. Th. ἔλεος, idem.

'Ελίνδια, ᾶς, ἡ, idem quod Ειλείθυια, *Lucina*, quod vide.

'Ελεῖν, *interficere*, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, *interficio, capio*; f. ἑλῶ, p. ἥρηκα, a. 2. ἆλον.

'Ελικες, ῶν, ὁ, *glis*: ab ἵλος, ους, τὸ, *palus*.

'Ελίψασκον, *reliqui*, Ion. pro ἔλειπον, a. 1. ind. act. verbi λείπω, *linquo*; f. ψω, p. φα. a. 2. ἔλιπον.

'Ελκετο, *concubuerat*, Poët. pro ἐλέλεκτο, 3. sing. plusq. p. verbi λέγομαι, *cubo*; f. ξομαι, p. λέλεγμαι.

'ΕΛΕΛΕΥ, *acclamatio bellica*: an ab ἐλελεῦ ἴη, ab *hallelujah*, i. e. *laudate Dominum*.

'Ελελίθει, pro ἐλελίθει, Ion. *oblitus erat*, 3. sing. plusq. p. m. et in 3. pl. ἐλελίθεσαν, correptâ Att. penultimâ: verbi λανθάνω, *lateo*; f. λάσω, a. 2. ἔλαθον, præt. m. λέλαθα.

'Ελίκῃ, *torquebat*, 3. sing. imperf. Ion. ab

'Ελίκω, f. ίξω, *quatio, convolvo*. Them. ἑλίω, *verso*.

'Ελίκω, etiam, *clamo*: ab ἑλιάω.

'Ελίκητο, *convolutus erat*, pro ἐλέλικτο, 3. sing. plusq. p. pass. ab ἑλίσσω, *volvo*: f. ξω, p. ἕλιγμαι, et per redupl. Attic. ἐλέλιγμαι, undè plusq. p. ἐλελίγμην, ξυ, ατο, sublato utroque augmento, remanente tamen reduplicatione. Th. ἑλίω, *verso*.

'Ελελίξαις, Æol. pro ἐλελίξας, a. 1. part. act. ab ἐλελίζω, *pulso, quatio*. Th. ἑλίω, *verso*.

'Ελελίξιν, *commovit*, a. 1. ind. act. ab

'Ελελίττω, f. ξω, p. χα, *circumago, torqueo, concutio*, quod ab ἑλίσσω, *volvo*. Th. ἑλίω, *verso*.

'Ελελιχθὼν, Bœot. pro ἐλελιχθόσων, ejusd. 3. pl. a. 1. pass.

'Ελελίχμαι, 3. sing. plusq. p. m. verbi λαγχάνω, *sortior*, f. λήξομαι, a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα.

'Ελελοίσεσαν, *omiserant*, Att. pro ἐλελοίπεισαν, 3. pl. plusq. p. m. verbi λείπω, *linquo*, f. ψω, p. λέλειφα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

'Ελεν, pro ἐλεν, *invasit*, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. (dempto augmento) verbi αἱρέω, *capio*, f. ἑλῶ, p. ἥρηκα, a. 2. ἕλον, ες, ε.

'ΕΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, et Dor. 'Ελένα, *HELENA*, item *vas*. Sed ἑλάνη, seu ἐλάνη, *lampas, fax*.

'Ελένιον, ου, τὸ, festum in honorem Helenæ. Est et ἐλένιον, herba quædam è lachrymis Helenæ nata.

'Ελέξατο, *dormivit*, 3. sing. a. 1. m. verbi λέγομαι, f. λέξομαι.

'Ελεύθεικτος, ου, ὁ ᾗ ά, *genitus, seu nutritus in paludibus*: ab ἕλος, ους, τὸ, *palus*, et τεύχω, *alo*.

'Ελοιῶν, *mensis*, dat. pl. Ion. ab ἕλεος, quod vide.

'Ελεὶν, *miserè*, per Sync. pro ἐλεεῖν, ab ἐλεέω: *misereor*, quod ab ἐλεῖν, *misereor*. Th. ἔλεος, ου, ὁ, *misericordia*.

'Ελεος, ου, ὁ, *misericordia, commiseratio*: vel εος, ους, τὸ. Hinc ἐλεεινὸς, *miserabilis*: ἐλεέω, *misereor*: ἐλεήμων, *misericors*: ἐλεημοσύνη, *eleemosyna, misericordia*.

'ΕΛΕΟ'Σ, ᾶ, ὁ, sive ἐλεὸν, οῦ, τὸ, *massa coquinaria*, undè coquus ἵλεὼς, i. e. accipit coquenda.

'Ελέσσω, ας, ε, a. 1. verbi λοπίζω, *decortico*, quod vide.

'Ελέσσω, *instituisse capere*, a. 2. inf. m. verbi αἱρέω, *capio*; f. ἑλῶ, p. ἥρηκα, a. 2. m. ἑλόμην.

'Ελεσσόι, *sumite*, 2. pl. ἑλέσθω, 3. sing. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

'Ελετὰ, ᾶς, ἡ, *quæ capi potest*, ab ἑλετὸς, ἡ, ὸν, quod ab αἱρέω, *capio*.

'Ελέτην, *interfecerunt*, 3. dual. a. 2. act. ἑλετο, pro εἷλετο, *abstulit*, 3. sing. a. 2. m. verbi αἱρέω.

'Ελευ, *eligo*, Dor. pro ἑλεῦ, ὑσθω, a. 2. imperat. verbi αἱρέομαι.

'Ελευθερία, ας, ἡ, *libertas*; et

'Ελευθεριὰς, ου, ὁ ᾗ ᾶ, *liberalis, ingenuus*; ab

'ΕΛΕΥ'ΘΕΡΟΣ, υ, ὁ, *LIBER*; cui δοῦλος opponitur. ἐλευθέρα, ας, ἡ, *libera*. Adjectivè ἐλεύθερος, α, ον, *liber, a, um, immunis*.

'Ελευθερεῦνας, acc. pl. part. præs. ab

'Ελευθερόω, *libero*, f. ώσω, perf. ἠλευθέρωκα, a. 1. ἠλευθέρωσα, a. 1. sub. ἐλευθερώσω, ῃς, ῃ, perf. pass. ἐλευθέρωμαι, a. 1. pass. ἠλευθερώθην, a. 1. part. pass. ἐλευθερωθὶς, ἴσης, ἔ. f. 1. pass. ἐλευθερώθησομαι. Th. ἐλεύθερος, *liber*.

'Ελευθέρως, et -ρίως, adv. *liberaliter, ingenuè*: ab eod. Th.

'Ελευθέρωσις, εως, ἡ, *liberatio*; et

'Ελευθερωτὴς, υ, ὁ, *liberator*: à perf. pass. verbi ἐλευθερόω, cujus Them. ἐλεύθερος, *liber*.

'Ελευσῖνες, et ἐλευσῖνα, ῆνος, ἡ, nomen propr. urbis in Bœot.

'Ελεύσω, *venio*, inus. ab ἐλάω. Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, *venio*: at

'Ελευσω, ἐλείθυια, *Lucina*, quod invocetur, ut partus veniat in lucem: ab ἐλεύσω, *venio*.

'Ελευσις, εως, ἡ, *adventus*: ab inusit. ἐλεύσω, pro quo ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι.

'Ελεύσομαι, ῃ, ται, *veniam*, et in 3. pl. ἐλεύσονται, f. 1. m. ἐλευσόμενος, f. 1. part. m. verbi ἔρχομαι, *venio*: a. 2. m. ἦλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε.

'ΕΛΕΦΑΙ'ΡΩ, et ἐλεφαίρομαι, *decipio, noceo, lædo*: 3. sing. imperf. m. vel pass. ἐλεφαίρετο.

'Ελεφαντάρχης, ου, ὁ, *dux eorum qui pugnant ex elephante*, -τάρχαι, *qui sexdecim elephantis præsunt*.

'Ελεφάντειος, 'Ελεφαντιὰς et

'Ελεφάντινος, η, ον, *ELEPHANTINUS*; *eburneus*: ab ἐλέφας.

'Ελεφαντίασις, εως, ἡ, *lepra*; et

'Ελεφαντομαχία, *pugnæ, venatores, cum elephantis pugnantes*: ab

'ΕΛΕ'ΦΑΣ, αντος, ὁ, *ELEPHAS*; item *ebur*: dens elephantis; hinc verbum præcedens.

'Ελέχθην, ης, η, *dictus sum*: a. 1. ind. pass. à λέγω, *dico*; f. ξω, p. λέλεγμαι, a. 1. ἐλέχθη.

'Ελεψε, *decorticavit*, 3. sing. a. 1. indic. act. à λέπω, fut. ψω, a. 2. ἔλεπον.

'ΕΛΗ, vel εἵλη, ης, η, *calor solaris*. Hinc εἵλωσις, εως, ἡ, *æstus*. Sed

'Ελη, 3. sing. a. 2. sub. act. qu: ab ἴλω. inus. pro quo αἱρέω, *capio*; a. 2. εἷλον, et dempto ε (quod pro augmento accipit) ἴλον, in sub. ἴλω, ῃς, ῃ.

'Ελης, pro ἵλητε. Poët. à λάω, λῆ, *volo*, pro θέλω, per Aphæresin syllabæ initialis.

'Ελησι, *ceperis*, 2. sing. a. 2. sub. med. Ion. pro ἵλῃ· ab αἱρέω, *capio*, f. ἑλῶ, p. ἥρηκα· a. 2. εἷλον, et sub. ἵλωμαι, tanquam ab ἵλω, inus. expuncto ι, quod pro augmento ἵλα recipit, ut in ἵλῃ dictum.

'Ελήθετο, *oblitus est*, Ion. pro ἐλέλῐτο, 3. sing. a. 2. med. verbi λανθάνω, fut. λήσομαι a. 2. ἔλαθον.

'Ελήλακα, *abegi*, perf. Att. pro ἐλήλακα, verbi ἐλαύνω, *agito*, fut. ἐλάσω.

'Εληλάκεσαν, *ejecerant*, Att. pro ἐλήλακεσαν, 3. pl. plusq. p. ejusd.

'Εληλακότες, *provecti*, perf. part. act. Att. pro ἠλακότες, ejusd.

'Ελήλαμαι, et ἐλήλαμμαι, perf. et plusq. perf. pass. *abactus sum*, et

'Εληλάμενος, *summotus, abactus*, pro ἐλαμένος, perf. part. pass. Att. ab ἐλαύνω, *abigo*.

'Ελήλατται, Att. pro ἦλται, ejusd. perf. 3. pers. et ἐλήλατο, *immissus erat*, Att. pro ἦλτο, plusq. p.

'Ελήλιπται, *redargutus est*, 3. sing. perf. Att. pass. pro ἐλήλεπται, verbi λέπτω, *redarguo*.

'Ελήλεγμαι, *convictus sum*, pro ἐλέλεγμαι, perf. indic. pass. Att. ab eod. Th.

'Εληλίδατται, Ion. pro ἐλελαστται, seu ἐλελασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ἐλαύνω.

'Εληλυθὼς, perf. part. med. Att. et Æol. pro ἐληλυθὼς, verbi ἔρχομαι, *venio*, fut. ἐλεύσομαι· p. med. ἐλήλυθα, et

'Ελήλυθα, Att. et Æol. ἐλήλυθα, pro ἦλυθα, *veni*, perf. med. ejusd.

'Εληλύθειν, *veneram*, et in 3. pl. ἐληλύθεισαν, Att. pro ἐληλύθεσαν, plusq. p. med. ejusd.

'Εληλυθότες, nom. pl. perf. part. med.

'Εληλυθυῖα, *advenienς*, præt. part. med. fœm. g. à masc. ἐληλυθὼς, quod à præt. med. ἐλήλυθα, verbi ἔρχομαι.

'Ελῆξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λήγω, *cesso*, f. ξω.

'Ελήφης, *sumpsisti es*, 2. sing. a. 1.

ind. pass. verbi λαμβάνω, *sumo*, f. λήψομαι· a. 2. ἔλαβον.

'Ελεῖ, Att. pro ἔλθῃ, *veni*, a. 2. imperat. et

'Ελεῖν, a. 2. infin. ἦλθον, 3. sing. a. 2. opt. ἔλθοι, 2. sing. a. 2. sub. verbi ἔρχομαι, *venio*.

'Ελθέμεν, Ion. et ἐλθέμεναι, Dor. pro ἐλθεῖν, a. 2. inf. ejusdem.

'Ελθε, etiam et

'Ελθὲ, Dor. pro ἐλθεῖν, *venire* vel *venisse*, a. 2. inf. act. ab a. 2. ἦλθον, verbi ἔρχομαι.

'Ελθοι, ἔλθῃ, 2. et 3. sing. a. 2. sub. act. sic et ἔλθησθ', pro ἔλθητον, quod ejusdem verbi Ion. pro ἔλθῃ, 3. sing. a. 2. sub. *ει*, Paragog.

'Ελθοι, *venerit*, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐλθοίμην, οιο, το, a. 2. opt. m. ejusd.

'Ελθὼν, a. 2. part. neut. g. ἐλθόντ', pro ἐλθόντι, nom. dual. ἐλθόντε, acc. sing. masc. g. ab ἐλθὼν, a. 2. part. act. verbi præced.

'Ελθουσιν, *advenientibus*, dat. pl. ejusd. part. Ion. et Poët. pro ἐλθοῦσι.

'Ελίσσαν, Bœot. pro ἦλθον, 3. pl. a. 2. ind. Sic ἸΙλθουσιν, in Bibliis pro ἦλθον, 3. pl. a. 2. opt. act. verbi ἔρχομαι.

'Ελθὼν, pro ἐλθοῦσα, a. 2. part. fœm. g. ab eod.

'Ελθω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. et

'Ελθὼν, οὖσα, ὄν, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, *venio*; a. 2. ἦλθον.

'Ελεγχόμαι, *complicabor*, fut. 2. ind. pass. verbi ἑλίσσω, vel -τλω· a. 2. ἕλῐγον, a. 2. pass. ἐλίγην. Th. ἑλίσσω, *verso*.

'Ελιέζερ, ὁ, *Eliezer*, nomen viri, indecl. Hebr. *Deus restituet*.

'Ελιθοβόλουν, ὄν, imperf. ἐλιθοβόλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λιθοβολέω, *lapidibus furio*: à λίθος, *lapis*, et βάλλω, *jacio*; p. med. βέβολα.

'Ελικας, acc. pl. *curvas*; ἑλίκεσσιν, dat. pl. ab ἕλιξ, ικος, ἡ, *volumen*; et adj. sumitur pro *intortus*. Th. ἑλίσσω, *verso*.

'Ελίκη, ης, ἡ, nomen urbis in Achaiâ, terræ motu sublatæ; item urna major, inter astra; item ab Arcad. *Salix*, quod tortilis sit.

'Ελικβλέφαρος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles, aut nigræ: Veneris epith. ab

'Ελικὲς, ὴ, ὀν, *volubilis*, *niger*: ab ἑλίσσω, *volvo*. Th. ἑλίσσω, idem.

'Ελικτὸς, ὴ, ὸν, *involutus*, *intortus*, *curvus*: quod ab ἑλίσσω, *circumvolvo*: ab eod. Th.

'Ελικὼν, ῶνος, ἡ, nomen montis, nomen habens ab anfractuosis viis. Hinc

'Ελικωνιάδες, αἱ, *Musæ*: dat. pl. 'Ελικωνιάδεσσι, et

'Ελικώνιαι παρθένοι, pro Musis.

'Ελίκων, nom. pl. ab ἑλίκων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, *cui oculi versatiles*, *blandi*, vel *rotundi*, ab ἑλικὸς, *volubilis*, *niger*, quod ab ἑλίσσω, *volvo*. (Th. ἑλίσσω, *verso*), et ὄψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Them. ὄπτομαι, *video*.

'Ελίκωπις, etiam Græci dicebantur, ἀπὸ τῆ ἑλίσσειν τας κόπας, *à remis circumvertendis*.

'Ελικώπιδα, acc. sing. *limis oculis contuentem*: ab

'Ελικῶπις, ιδος, ἡ, dicitur de puellâ *quæ amantium oculis ad se trahit*, vel *quæ nigris oculis est decora*, vel *oculi sunt cui volubiles et rotundi*: ab iisd. ac ἑλίκωψ, suprà.

'Ελικώψ, ῶπος, ὁ ἡ ἡ, *otiosus*, Polyb. in Excerpt. Ursini.

'ΕΛΙΝΝΥ'Ω, et ἑλινύω, *quiesco*, *otior*, *sedo*: qu. ab ἑλίσσω, *concludo*; ut sit conclusum velut vivere.

'ΕΛΙΝΟΣ, ου, ὁ, *ramus*: quod ab ἑλίσσεσθαι, *circumagi*; agitatur in arbore.

'Ελιξ, et ἕλιξ, ικος, ἡ, *volumen*, *involucrum*, *gyrus*, *clavicula*, *armilla*, *annulus*; item *species hederæ*. Adjectivè etiam pro *intorto*, *implicito*, *volubuli*: ab ἑλίσσω. Th. ἑλίσσω, *volvo*.

'Ελισὲδ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *Lanx Dei*.

'Ελίσανε, ας, ε, a. 1. act. à λιπαίνω, *pinguefacio*, f. ανῶ.

'Ελισσον, ες, ε, *reliqui*, et in 3. pl. ἸΙλισσο, a. 2. act. verbi λείπω, *linquo*, fut. ψω, perf. φα. p. med. λέλοιπα.

'Ελισσάβετ, *Elisabetha*, nomen mulieris indecl. Hebr. interpr. *Deus juravit*.

'Ελισσαῖος, αίου, nomen Prophetæ, Hebr. interpret. Lat. *à Deo salus*.

'Ελισσόμαι, et ἑλισσέμεναι, Dor. pro ἑλίσσεται, præs. infin. verbi ἑλίσσω, *circumvolvo*. Th. ἑλίσσω, *volvo*.

'Ελίσσετο, 3. sing. et ἑλίσσεσθ', pro ἑλίσσοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi λίσσομαι, *supplico*.

'Ελισσομένη, præs. part. pass. ab

'Ελίσσω, vel -τλω, et ἑλίσσομαι, seu -τλομαι, *volvo*, *circumvolvo*, *complico*, f. ξω, p. ἑλίλιγμαι. (pro augmento enim ἑλίσσω post ι adsciscit ι) perf. pass. ἐλίλιγμαι. ξαι, κλαι. Th. ἑλίσσω.

'Ελιτόων, *relicti sunt*, Bœot. seu Æol. Sync. pro ἐλιπόησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi λείπω, *linquo*, fut. ψω. a. 2. ἔλιπον.

'Ελίχρυσος, vel ἑλιόχρυσος, ου, ὁ, planta agrestis florem aurei coloris habens, εἴδος φυτῆ, ὃ τὶ ἄνθος ὅμοιον κρίνῳ, καὶ οὖν χρυσοειδὲς. Interp. Theocr. in Idyll. 1.

'Ελκει, *trahebat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro εἵλκον, ες, ε· εἵλκιο, Ion. pro ἕλκε præs. imperat. pass. verbi ἕλκω, *traho*, f. ἕλξω, q. v.

'Ελκεῖ, *ulceri*, dat. sing. ab ἕλκος, *ulcus*.

'Ελκείων, præs. inf. act. Ion. pro ἕλκειν· ab ἕλκω.

'Ελκειο. Vide in ἕλκω.

'Ελκεσίπεπλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *longâ veste induta*: ab ἕλκω, *traho*, et πέπλος, ου, ὁ, *vestimentum muliebre*.

'Ελκετο, *traxit*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro εἵλκετο· ab ἕλκω, *traho*, q. v.

'Ελκεχίτων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, *cui longa est tunica*: ab ἕλκω, *traho*, et χιτὼν, *tunica*.

'Ελκίω, ῶ, f. ώσω, Id. quod ἕλκω, *traho*; item *dilacero*, *violo*.

'Ελκηδὸν, adv. *tractim*, *luctando*, *attrahendo*, ut supplantetur. Th. ἕλκω.

'Ελκηθμὸς, ῦ, ὁ, *violenta tractio*: ab ἕλκω.

'Ελκίω, fut. ώσω, idem, ac Th. ἕλκω. *traho*.

'ΕΛΚΟΣ, ους, τὸ, *ULCUS*; dat. sing. ἕλκεϊ, ἕλκει· quod ab ἕλκω, *traho*; ob distractionem cutis et continui divulsionem: vel quod vitiosos attrahat humores.

'Ελκόω, *exulcero*, fut. ώσω, perf. ἕλκωκα· p. pass. ἕλκωμαι, undè part. ἑλκωμένος. Th. ἕλκω, *ulcus*.

'Ελκτὸς, ὴ, ὸν, *tractorius*, *attractivus*, et

'Ελκτὸς, ὴ, ὸν, *tractus*, *ductilis*. Th. ἕλκω, *traho*.

'Έλκυστις, ως, *tractio*, et

'Ελκυσμὸς, ῦ, ὁ, idem.

'Ελκυστίζω, *trahendo rapio*: ab

'Ελκύω, *traho*, f. ύσω· a. 1. εἵλκυσα, (per ι enim ἑλκύω facit incrementum), a. 1. inf. act. ἑλκύσαι· a. 1. part. ἑλκύσας, αντος· ab

'ΕΛΚΩ, *traho*, et Metath. *vivo cum aliquo*; imperf. εἵλκον; (augetur etiam ἕλκω, ε post ι recipiendo,) f. ξω, p. κα· hinc ἕλξις, εως, ἡ, *tractio*: ἑλκὴ, ῆς, ἡ, idem; ἑλκὸς, ῦ, ὁ, *tractus*; ἑλκὼ, et ἑλκύω, *traho*; ἑλκυσμὸς, *attractivus*.

'Ελκώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *ulcerosus*, et

'Έλκωμα, ατος, τὸ, *ulceratum*, et

'Ελκωματώδης, ὴ, ὸν, *ulcerativus*, et

'Έλκωσις, ως, ἡ, *ulceratio*: omnia à Th. ἕλκω, *ulcus*.

'Ελλαβὲ, *sumsit*, Poët. pro ἔλαβε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω, *capio*, fut. λήψομαι, perf. λέλημφα, et Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

'Ελλάδος, gen. sing. ab 'Ελλὰς, q. v.

'Ελλαμβανόμενος, η, ον, *captus*, *apprehensus*, pro ἐλλαμβανόμενος. Th. λαμβάνω.

'Ελλάμπω, *illustro*, et

'Ελλάμπυσθαι, Ion. et Poët. fut. 1. inf. m. pro λαμπρὸν γενέσθαι, *clarum et illustrem fore*: ex ἐν et λάμπω, *splendeo*.

'Έλλαν, ανος, ὁ, Dor. pro 'Έλλην, Att. etiam pro 'Ελληνικὸς ponitur. Hinc

Ἑλλάνιος πατὴρ, pro 'Ελλήνιος.

'Ελλανοδίκης, ου, ὁ, Dor. pro 'Ελληνοδίκης, ου ὁ, idem valet ac si dicas, 'Ελλήνων δικαστὴς, *Græcorum judex*.

'Ελλὰς, άδος, ἡ, *Græcia*, [illegible]

λῶν, acc. Ἑλλάδα. Interdum adjectivè pro ἑλληνικὸν. Th. Ἕλλην, quod videsis.

Ἑλλάσαι, Poët. pro ἑλάσαι, abigere, a. 1. inf. verbi ἐλάω, agito, f. ἐλάσω.

Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, Dor. pro Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, HELLESPONTUS.

Ἑλλαχεῖν, Poët. pro ἔλαχον, sortitus sum, a. 2. ind. act. verbi λαγχάνω, sortior; a. 2. sub λάγχω, ες, η. p. med. λίλαγχα.

Ἑλλέβορος, ου, ὁ, HELLEBORUS, veratrum; παρὰ τὸ ἑλεῖν βοῦς, quod capiat seu suffocet eos.

Ἑλλεβοδότειρα, dat. pl. Ion. ab

Ἑλλέβορος, ὁ, ἡ, vinculum, restis: ab ἕλλω, stringo. Them. ἑλλάω, coarcto.

Ἑλλεπὴς, ές, ὁ, ἡ, id. quod ἑλεπὴς· ab

Ἑλλείπω, ες, ι, relinquo, praetermitto, deficio: à ναὶω, linquo, f. ψω, p. φα· a. 2. ἔλιπον.

Ἑλλειψις, εως, ἡ, derelictio; praetermissio, defectus; item figura: à Th. præced.

Ἔλλεφε, malo: quasi ab ἐλλύω, perdo.

Ἑλλεχμὸς, ὁ, ἡ, vulgatus, qui est in camino ore et cornuto: ab ἐν et λόγχη, ης, ἡ, sermocinatio.

Ἕλλην, ηνος, ἡ, HELLEN, filius Deucalionis, à quo Incolæ Phthioditidis primum Ἕλληνες dicti, quoniam Hellen illius partis Thessaliæ rex erat. Ante hunc Γραικοὶ dicti quod Latini retinuerunt.

Ἑλληνίζω, cum Graecis facio, Graecos imitor, Graecè loquor. fut. ίσω, perf. ἐλλήνικα. p. pass. ἐλλήνισμαι. undè est ἑλληνισμὸς, ὁ, ἡ, Graecismus. Th. Ἕλλην, Graecus.

Ἑλληνικὸς, ἡ, ὸν, Graecus, a, um; item Graecanicus: et quod ad Graecos attinet.

Ἑλληνικῶς, adv Graecè, et

Ἑλλήνιος, α, ον, idem, ac Ἑλληνικὸς, q. v. et

Ἑλληνὶς, ίδος, ἡ, Graecanica. Th. Ἕλλην.

Ἑλληνισμὸς, ὁ, ἡ, Graecismus; proprietas Graecæ linguæ, et

Ἑλληνιστὴς, ὁ, Graecanicus, et

Ἑλληνιστὶ, adv. Graecè: à perf. pass. verbi ἑλληνίζω. Th. Ἕλλην.

Ἑλλησθοικαὶ, ῶν, οἱ, praesidesac judices certaminum Graecorum, qui et ἀθλοθέται vocabantur. Th. ἆθλον, jus.

Ἑλλήξω, Poët. pro ἕλξω, a. 1. ind. act. à λέγω, cesso, f. ξω.

Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, HELLESPONTUS

Ἑλλιὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, et ἑλλιὼς, τὸ, cui deest aliquid, imperfectum: ab ἑλλείπω, deficio. Them. λείπω, linquo.

Ἑλλογάω, imputo, cum dativo: ἐλλόγει, præs. imperat. fut. ἑλλογήσω· a. 1. ἐνελλόγησα· ab ἔλλογος, rationis particeps: ex ἐν et λόγος, ratio, quod à λογίζομαι, reputo. Th. λέγω, dico.

Ἐλλόγιμος, α, ον, idem quod λόγιμος, celeberis, nobilis. Them. λέγω, dico

Ἔλλογος, ου, ὁ ἡ, rationis particeps: ab ἐν et λόγος.

Ἑλλοπας, mutus, acc. pl. ab ἕλλοψ. q. v.

Ἑλλοπίδιον, et ἑλλοπιδίον, piscor: ab ἕλλοψ, epitheton piscium, quod vide.

Ἔλλοψ, οπος, ὁ, mutus, piscis, accipenser: ab ὄψ, ὠπὸς, ἡ, vox, et λαὶ, πὸς lingua.

Ἕλλω, contineo, quod ab εἴλλω, coarcto.

Ἑλλώτια, ων, τὰ, dies festus, de quo consule Pindari Scholiasten, Olymp. Od. 13.

Ἕλμινθ, νθος, ὁ, lumbricus, tinea: ab εἰλεῖν, quia se volvit repens.

Ἑλμωδὰμ, ὁ, nomen viri. indecl. Hebr. interpret. Deus mensurabit eos.

Ἕλξις, εως, ἡ, tractio, attractus: ab ἕλκω, traho.

Ἑλογιόω, ῶς, ἡ, a. 1. ind. pass. verbi λογίζομαι, q. v.

Ἑλόω, lavabam, Dor. pro ἐλοῦν, verbi λόω, lavo; vel à verbo Poët. λοέω· imperf. ἐλόουν, ἐλόουν, et Dor. ἐλόων.

Ἑλοιδόω, 3. sing. imperf. act verbi λοιδορέω, convitior, maledico. Th. λοιδορ@ω, ω, ὁ, convitiator.

Ἑλόμην, ουο, ουτο, a. 2. opt. med. verbi αἱρέω, capio, f ἑλῶ. p. ἧρημαι· a. 2. εἷλον.

Ἕλοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. et

Ἑλοῖσα, αις, ὰ, Dor. pro εἷλα, a. 2. part. f. g. et

Ἑλόμαν, Ion. pro εἰλάμην, a. 2. med. ejusd.

Ἕλον, Ion. pro εἷλον, cepi, a. 2. ind. act. Ἕλονε, pro Ἕλενὸ, dual. a. 2. part. ἕλοντα, acc. sing. part. ejusd. temp. ἕλοντο, sumpserunt, 3. pl. a. 2. m. Ion. ab ἕλω, inus. pro quo αἱρέω, capio.

Ἕλος, εος, τὸ, palus: indè ἑλώδης, ους, ὁ ἡ, palustris, an ἕλ@· à ψολὸς, niger; quia lutulenta paludis aqua?

Ἑλὼ, eligo, a. 2. imperat m. ab αἱρέω.

Ἑλόμην, lavabamus, per Sync. pro ἐλούμεν, ab ἕλουν, imperf. verbi λόω, lavo, f. σω.

Ἑλθεῖτες, nom pl f. 2. part. verbi αἱρέω· f. 2. ἑλῶ, εἷς, εἶ.

Ἕλθε, pro ἐλάσα, a. 2. part. f. g. ἐλῶ, a. 2. imperat. m. ejusd.

Ἑλοχεύθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λοχεύω, parlo, f. σω· a. 1. ἐλόχευσα ας, ε, p. peri. Th. λοχὸς, υ, ὁ ἡ, gravida, vel λοχ@· cohors.

Ἕλυσε, Poët. pro ἔλασε, vel ἐλάσει, 3. pler. præs. pro fut. ab ἐλάω, quo Poëtæ pro ἐλάσω, utuntur.

Ἑλπεαὶ, speras, pro ἔλπει, 2. sing. præs. ind. ἔλπεσθαι, præs. inf. ab ἔλπομαι· η, νται, Poët. pro ἐλπίζω, spero Th. ἐλπὶς, spes.

Ἕλπεο, opera Ion. pro ἔλπε, præs imperat. vel 2. sing. imperf. Ion. pro ἤλπες, verbi ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω, spero: ab eod Th

Ἐλπίζω, spero; imperf. ἤλπιζον fut. 1. ίσω, Att. ιῶ, perf. ἤλπικα· p. part. ἠλπισμὸς, ένος· a. 1. act. ἤλπισα· a. 1. part pass. ἐλπισθὶς· ab

Ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes, expectatio; dat. pl. ἐλπίσι.

Ἐλπιστὸς, a. 1. part. pass. ἐλπίσα, a. 1. part. act. fœm. g. ab ἐλπίζω. Th. ἐλπὶς.

Ἐλπτέον, sperandum, nomen verbale ab end.

Ἐλπτὸς, sperabo, pro ἐλπίσω, f. 1. Att. ejusd.

Ἐλπόμαι, Poët. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπὶς.

Ἐλπόμενος, sperans, ejusd. præs. part.

Ἕλσω, sperare facio, p. med. ἔολπα, Att. seu Ion. pro ἔλπα, ἀπὸ pro præsente usurpatur.

Ἔλσαι, immittere, per Sync. pro ἐλάσαι, Il. V. 401. a. 1. infin. act. Sic et ἕλσαν, pro ἔλασαν, 3. plur. Ion. a. 1. ind. Ἕλσας, pro ἐλάσας, a. 1. part. verbi ἐλάω, agito, fut. ἐλάσω.

Ἕλσαι, verò est a. 1. inf. act. per Sync. pro ἐλάσσαι· ab ἐλάω, traho, q. v.

Ἕλυμα, et ἕλυμα, ατος, τὸ, dentale, lignum in quod vomer includitur, Hes. Op. 430: ab ἕλκω, traho. Th. εἰλέω, verso.

Ἐλύμας, α, ὁ, nomen magi. Arab.

Ἐλυμήνατο, 3. sing. a. 1. m. ab ἐλυμαίνομαι, ω, ασο, verbi λυμαίνω, vasto; f. 2. med. λυμανοῦμαι. Th. λύμη, exitium.

Ἔλυμνος, theca citharae, tibia tenuis è buxo, arcus: ab ἐλύω, intego; est et ἕλυμος, punicum, Etymol. ab ἕλος.

Ἐλύπτε, 3. sing. imperf. act. ἐλύσσετον, ες, ε, a. 1. ind. act. ἐλύσθην. ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λυσσάω. deleo, f. ήσω, p. λελύσσημαι. Th. λύσσα, dolor.

Ἕλυσα, ας, α, σεν, a. 1. indic. act ἐλυσάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi λύω, solvo, fut. σω, perf. λέλυκα.

Ἐλυτρον, ου, τὸ, involucrum alicujus rei theca, alveus aquarum: ab ἐλύω, involvo

Ἐλυτρὶς, tegmina involvo, f. ίσω, à præced

Ἐλυτρώσω. liberasti, 2. sing. a. 1. m verbi λυτρόω, libero: à λύτρον, pretium redemptionis Th. λύω, solvo, f. σω. p. λέλυκα.

Ἔλυσι, vel ἐλύσι, f. ωσι, involvi, intego, implico: ab ἐλύω, involvo.

'Εμφύ, ιη, τὸ, *butyrum*, Cyprtis.
'Ελω, *capiam*, 2. s. indᵇ. act. ut ἀλῶ, f. 2. verbi αἱρέω, *capio*, fut. ἕλω, perf. ἕλαμαι· a. 2. εἷλον· ab ἕλω, ions.
'Ελώδης, ους, ὁ ᾗ ὁ, *palustris*: ab ἕλος, *palus*.
'Εμμί, Syriacè, Hebr. אֶהְיֶה, hoc est ἐγώ εἰμι, *Deus mi*.
'Εναφρα, *aphrum*, 2. 2. sub. m. verbi αἱρέω, *capio*; a. 2. εἷλον.
'Ελὼν, *capiens*, 2. 2. part. act. ejusd.
'Ελλίς, ιδος, ἡ, *captura*; plur. ἕλιδες, et
'Ελάδες, ων, τὰ, idem: q. ab ἕλω, *capio*, ions. pro αἱρέω.
'Ελικες, ων, οἱ, ἡ, *funis Siculi* nomen.
'Εά', pro ἐάν, acᵈ. sing. ab ἐγὼ, ἐμέ.
'Εμάθετε, 2. pl. a. 2. indᵉ. et
'Εμαθον, ες, ε, *didici*, a. 2. verbi μανθάνω, f. μαθήσομαι, p. μεμάθηκα· a. 2. part. μαθὼν.
'Εμάθοσαν, *didicerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. Boeot. pro ἔμαθον, quod vide.
'Εμάμετο, *desideravit*, 3. sing. a. 1. act. Poët. geminato σ. verbi μαμάω. Th. μάω, *vehementèr cupio*.
'Εμαπάτησε, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi μαπατάω, *beatum prædico* ἐγὼ, ᾗ μακαρίζω. Th. μάκαρ, ἄνδρ, ὁ
'Εμαλάχθην, *emollitus sum*, a. 1. pass. verbi μαλάσσω, seu σσέω, *mollio*, f. ξω, p. μεμάλαγμαι.
'Εμαλόφησε, Dor. pro ἐμαλοφήσει, 3. sing. imperf. act. verbi μαλοφάω, μαλόω *fero*: ex μῆλον, *pomum*, et φέω, *fero*.
'Εμάνην, *insanivi*, aor. 2. indic. pass. verbi μαίνομαι, *insanio*, fut. μανήσομαι.
'Εμάρτανε, *extersit*, 3. sing. a. 1. a. verbi μάσσω, vel σσω, *abstergo*. fut. ξω· aor. 1. ἔμαξα· p. perf. μέμαγμαι.
'Εμάρανε, *labefecit*, 3. sing. a. 1. act. à μαράω, undè etiam
'Εμαράνθη, ης, η, *exhilaratus sum*, et in 3. pl. ἐμαράνθησαν, a. 1. pass. à μαραίνω, *marcescere facio*, fut. ανθ, pert. μεμάρανται· perf. pass. μεμάρασμαι.
'Εμαργήνατο, 3. pl. a. 1. m. verbi μαργάνω, *insanio*. Th. μάργος, *furiosus*.
'Εμαργοῦσθε, 3. dual. imperf. ind. verbi μάργομαι, *pugno*.
'Εμάς, acc. pl. f. g. ab ἐμὲς, ἡ, ὁν, *noster*, a, um. Th. ἐγὼ, *ego*.
'Εμαυτῇ, *mihipsius*, dat. ἐμαυτῆ, tanæ sem. sing. dual. secundo pl. Quoties vero pluraliter effertur, id fit divisè, ἐμοὶ αὐτοῖ, *nostripsi*; ὑμεῖς αὐτοὶ, *vospsi*. Sic ἐγὼ αὐτὸς, *ego ipse*; σὺ αὐτὸς, *tu ipse*; ἐμαυτὸν, *me ipsum*.
'Εμαχεσάμην, ω, ατὸ, a. 1. med. à μάχομαι, *pugno*, 3. plur. imperf. ἐμαχέσσατο, f. μαχέσομαι, et ἐπορατ. aor. 1. pass. ἐμαχέσθην.
'Εμβαλε, pro ἐμβάλοι, a. 2. imperat. verbi ἐμβαίνω, *ingredior*; aor. 2. ἐνέβην· ex ἐν et βαίνω, εο, fut. βήσομαι.
'Εμβάδον, adv. *terrestri itinere*: ab ἐμβαίνω.
'Εμβάδυνος, *sapiens*. i. e. *profundus cogitationes*, Hesych. ab ἐν, βάθος, et νόος.
'Εμβαινον, imperf. act. Ion. pro ἐνέβαινον· ab
'Εμβαίνω, *ingredior*, *progredior*, f. ἐμβήσομαι, p. ἐμβέβηκα· a. 2. ἐνέβην, a. 2. part. ἐμβὰς, ἄντος· εἰς ναῦν, Dem. Th. βαίνω, εο.
'Εμβαλεῖν, a. 2. infin. act. verbi ἐμβάλλω.
'Εμβαλεῖν κάπτειν, Poët. *incumbere remis*.
'Εμβάλλε, *conjiciebat*, 3. sing. imperf. pro ἐνέβαλλε; *irruebat*, et
'Εμβάλλεο, præs. imperat. pass. Ion. ab
'Εμβάλλω, *injicio*, *infero*, *impello*, *ingredior*, *irrumpo*, f. αλῶ, p. ἐμβέβληκα· a. 2. ἐνέβαλον, infin. ἐμβαλεῖν· ab ἐν et βάλλω, *jacio*.
'Εμβάλοι, *conjiceret*, 3. sing. a. 2. optᵗ. act. ἐμβαλέσθαι, a. 2. part. f. g. et
'Εμβαλον, pro ἐνέβαλον, a. 2. per Sync. ab ἐμβάλλω, q. v.
'Εμβαπτὸν, ατος, τὸ, *intinctus*: ex ἐμβάπτω.
'Εμβαπτίζω, f. ίσω, et
'Εμβάπτω, *intingo*, *immergo*, fut. ψω, p. ἐμβέβαφα· a. 1. ἐνέβαψα· a. 1. part. act. βάψας, αντος· ex ἐν et βάπτω, *tingo*.
'Εμβὰς, άντος, a. 1. part. act. ab ἐμβαίνω, *ingredior*, q. v.
'Εμβασίλευον, ες, ε, imperf. act. Ion. pro ἐνεβασίλευον· ab
'Εμβασιλεύω, *regno in*, f. εύσω, p. ἐμβεβασίλευκα· a. 1. ἐνεβασίλευσα. Th. βασιλεὺς, *rex*.
'Εμβασὸς, ους, ἡ, *ingressus*; *solium*, in quo lavamus: ab ἐμβαίνω, q. v.
'Εμβατ-χύλες, ου, ὁ, nomen propr. muris: ab ἐμβαίνω, *ingredior*, (Th. βαίνω, εο,) et χύτρος, *olla*.
'Εμβατεύω, *fatuos incedo*, *invado*, *ingero me*; *ingredior in possessionem rei oppignoratæ*, f. εύσω, p. ἐμβεβάτευκα· a. 1. ἐνεβάτευσα· ab ἐν et βατεύω, *ineo*: ab eod. Th.
'Εμβατὸν ἡ χώρα ἐνεστὶν ἢ τάδε συμφέρει ἔμβατος, *terra equitabilis et bigis parvidi*.
'Εμβάφιον, τὸ, *acetabulum*, *vas quod lucernæ unum præstat*, et
'Εμβάφιος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, *intingo*, q. v.
'Εμβίβασα, ντος, a. 1. part. act. ab ἐμβάπτω, *intingo*, q. v.
'Εμβίβασον, Dor. et Poët. pro ἐνέβασον, *insistere fecit*, 3. sing. perf. act. et
'Εμβίβασον, per Sync. Poët. pro ἐνεβίβασον, 3. pl. plusq. p. act. ἐνεβίβασαν, ab ἐμβαίνω, *ingredior*. Th. βαίνω, *gradior*, εο, f. βήσομαι, p. βέβηκα, Ion. βίβαα· et in 3. pl. plusq. p. act. Ion. ἐβεβάασαν, per Sync. βέβασαν, *ingressi erant*.
'Εμβόλιμος, ον, *ingressus*, *insitus*, et ἐμβολιμαῖος, perf. part. ejusd.
'Εμβολὶς, Ion. pro ἐμβὰς, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐμβαίνω, *ingredior*: ex ἐν et βαίνω, εο, fut. βήσομαι· a. 2. ἔβην, et in sub. βῶ, βῇς, βῇ, et Ion. βέω, βέῃς, βέῃ, et Poët. βείω, βείῃς, *&c.*
'Εμβρὴ, Ion. et Poët. pro ἐμβῇ, 3. sing. a. 2. ind. act. et
'Εμβρῇ, Poët. pro ἐμβαίῃ, 3. sing. a. 2. optᵗ. act. (ut στῇ, pro σταίη.) ejusd. verbi.
'Εμβρίθε, *incende*, a. 2. imperat. act. et
'Εμβρίθων, a. 2. infin. act. verbi ἐμβαίνω.
'Εμβριθάζω, *facio ut incendat*, *impono*, *impello*, fut. άσω· a. 1. ἐνεβρίθασα· ex ἐν et βριθάζω, *inco*. Th. βαίνω, εο.
'Εμβριστὴς, ους, ἡ, *vita*, *victus*, *permansio in vitâ*.
* 'Εμβριστήριον, *habitaculum*.
'Εμβρίσκω, *intuseo*, cum dativo; imperf. ἐνίβρισκον· f. ἐμβλίψω· a. 1. ἐνέβλιψα, ας, ε· ab ἐν et βλίσκω, *video*
'Εμβλαδήσοντας, 3. pl. f. 1. pass. et
'Εμβλαπτε, ᾶτος, τὸ, EMBLEMA, *operi alteri insertum*, et
'Εμβολὴ, ῆς, ἡ, *objectio*, *irruptio*, *fluminis vitium*: omnia ab ἐμβάλλω, *immitto* Th. βάλλω, *jacio*.
'Εμβολιμαῖος, αῖα, αῖον, *insertus*; sic
'Εμβόλιμος, ον, ὁ ᾗ ὁ, *intercalaris*; ab eod. verbo et Th.
'Εμβολὰ, ῶ, τὰ, in medii fabulâ à mimis *interposita*: ab
'Εμβολον, ου, τὸ, q. d. *interjectorium*, *paxillus*, *vectis*, *promontorium*, et
'Εμβολὸς, ὁ, *navis rostrum*, *aries cuneata*; et ibi nomen Pind. ab iisd.
'Εμβρωμαι, *fato destinatus sum*, pro πεπρωμαι, Laconicè adjecto β, Euphoniæ gratiâ, et sublato ι, perf. ind. pass. et indè
'Εμβρωμίνη, pro ἐπρωμένη, *fatum*: à μείρω, *divido*, *sortior*; p. med. ἔμμορμαι, pro μέμορμαι.
'Εμβριθὴς, ους, ὁ ᾗ ὁ, *gravis*, *constans*, *firmus*, *ferox*: ab ἐν et βρίθω, *ingravesco*.
'Εμβριθῶς, *severè*, *ferociter*, *graviter*.
'Εμβρεμόμαι, ώμαι, *fremo*, *graviter interminor*, cum dat. imperf. ἐνεβριμώμην, ώμην, f. ήσομαι· a. 1. ἐνεβριμησάμην, ω, ατο· ab ἐν et βρέμω, *fremo*.
'Εμβριμᾶται, ατος, τὸ, *comminatio cum austeritate*, *murmur*, *indignatio*.
'Εμβρίσιον, μηδὲν καὶ ἀνθρώπων ἐμβρίσιον 'Ιδομενῆι· q. ab ἐν et βίβα, ut in eo cibus capi possit.
'Εμβροντάω, ῶ, f. ήσω, *attonitum reddo*: undè
'Εμβροντησία, ας, ἡ, *stupor*, *vesania*, et
'Εμβρόντητος, ὁ ᾗ ὁ, *attoni*

ἐέμεν : ab εἰ et βέεντῶν, tono. Th. βροντή, *tonitru.*

Ἔμβρυον, ου, τό, (q. d. τὸ ἐν ὕδατι τῆς γαστρὸς βρύον,) *EMBRYON, infans utero concludens ; fœtus.* Th. βρύω, *scatet, pullulo.*

Ἐμέργος, ὁ ᾗ ὁ, *prægnans, genitalis :* ab eod.

Ἐμεῦτο, Ion. pro ἐμοὶ τοῦ, *mei ipsius.* Sic in acc. ἐμεῦτὸν.

Ἐμεγαλύνθη, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μεγαλύνω, *prædico,* quod vide.

Ἐμέγηκα, *invidi,* a. 1. indic. act. verbi μεγάλομαι, *invideo,* f. αὐσω.

Ἔμεδα, 1. pl. a. 2. m. ἴμεν, ἴσυ, verbi εἶμι, *mitto,* f. ἥσω, p. εἷκα· a. 1. ἧκα· a. 2. ἦν.

Ἐμέθεν, Att. pro ἐμοῦ, Ion. pro ἐμεῦ, gen. sing. ab ἐγὼ, *ego.*

Ἐμείσσατο, ης, η, a. 1. pass. et

Ἐμεμυσάχησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi μυσάω, *inebrio.* Th. μῦω, *vinum.*

Ἔμενα, ας, ε, *mansi,* a. 1. ind. act. verbi μένω, *maneo,* fut. ιῶ, perf. μεμένηκα· a. 1. inf. μεῖναι.

Ἐμεῖο, gen. Ion. et Poët. pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ.

Ἔμελλε, *curæ erat,* imperf. verbi μέλει, *curæ est,* impers. f. μελήσει, p. μεμέλληκε.

Ἐμελησε, *curæ fuit,* a. 1. indic. verbi μέλει, *curæ est,* impers.

Ἔμελλεν, 3. sing. imperf. verbi μέλλω, *futurus sum.*

Ἐμεμικὼς, perf. part. act. ab ἰμάω, *vome :* quod infrà videas.

Ἐμεμίγμην, ξω, κτο, plusq. p. pass. verbi μίγνυμι, *misceo,* f. μίξω, p. μέμιγμαι.

Ἐμέμνητο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi μιμνήσκω, *meminî.*

Ἐμεμφετο, 3 sing. imperf verbi μέμφομαι, *incuso,* f. ψομαι.

Ἐμέν, *sumus,* Poët. pro ἐσμὲν, 1. pl. præs. ab εἰμὶ, *sum.*

Ἔμεν, *esse,* Ion. pro εἶναι· ab eod.

Ἔμεν, et ἴμεναι, Dor. pro εἶναι, a. 2. inf. verbi εἶμι, *mitto.* Potest et ἔμεν esse 1. pl. a. 2. act. ἦν, ἧς, in pl. ἦμεν, et ἶμεν.

Ἐμενοίνησι, pro ἐμενοίνασι, 3. sing. imperf. verbi μενοινάω, *cupio.* Th. μένος, εος, τὸ, *animus*

Ἔμενον, imperf. act. verbi μένω, *maneo,* f. μενῶ· a. 1. ἔμεινα.

Ἐμενος, a. 2. part. m. verbi εἶμι, *mitto,* f. ἥσω· a. 2. ἦν· a. 2. med. ἐμην.

Ἐμέομαι, a. 2. part. act. verbi ἐμέω, *vomo.*

Ἐμεσσήθη, *dimissus fuit,* Ion. pro μεθεῖτο, 3. sing. a. 1. pass. à μεθίημι.

Ἐμετίσω, *vomiturio,* et

Ἐμετικὸς, ἡ, ὸν, *vomitorius,* et

Ἔμετος, ου, ὁ, *vomitus ;* item adj. *vomitu ejectus :* ab ἰμέω, *vomo.*

Ἐμεῦ, *mei,* gen. Dor. et Æol. pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ, *ego.*

ΔΜΕ΄Ω, -ῶ, *VOMO:* f. ἥσω, p. ἧμαι· et Att. redupl. ἐμήμεκα, a. 1. ἤμεσα, a. 1. imperat. act. ἧμεσον, ὅτω, aor. 1. infin. ἡμέσαι.

Ἔμεν, acc. sing. f. g. ab ἑμὸς, ἡ, ὸν. *meus, a, um.* Th. ἐγὼ, *ego.*

Ἔμεν, *mitti,* a. 2. m. verbi ἵημι, *mitto :* a. 2. act. ἓν.

Ἔμπαις, a. 1. ind. act. ἐμπαίσσω, a. 1. m. verbi μαίομαι, *insanio ;* f. 2. m. μανοῦμαι, p. m. μέμηνα.

Ἐμπάσσει, 3. sing. imperf. act. verbi πάσσω, f. ἴσω, q. v.

Ἐμπνεύσω, Bœot. pro ἐμπνεύσομαι, 3. pl. a. 1. pass. ind. verbi πνέω, *indico :* f. ἴσω, p. πεμπίνυμαι, a. 1. ind pass. ἐμπνεύθην, ης, η, a. 1. part. pass. μανθάνω, *discо,* a. 2. ἔμαθον.

Ἐμπέπνυτο, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐμπήνατο, *excogitavit, paravit,* 3. sing. a. 1. ind. m. verbi μήδομαι, *deliberо, cogito ; cum solertiâ quid facio ;* f. ἥσομαι· Th. μῆλος.

Ἐμπλεκνίατο, Ion. pro ἐμπλεκόντο, q. pro ἐμπλέκοντο, *moliebantur,* 3. pl. imperf. verbi μηχανάομαι, -ῶμαι. Th. μηχανὴ, *machina.*

Ἐμπέπαται, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μαίνω, *polluo.*

Ἔμπεπλον, *miscui,* a. 2. ind. act, ἐμίγην, a. 2. pass verbi μίγνυμι, *misceo ;* f. μίξω, p. μέμιγμαι.

Ἐμπέπυσμαι, *maculavi,* a. 1. ind. act. verbi μιαίνω, f. ανῶ, *inquino, fœdo.*

Ἔμπεσε, Ion. pro ἐμέμικτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi μίγνυμι, *misceo:* f. ξω, p. χα.

Ἐμμάσσω, 2. sing. a. 1. ind. m. verbi μαίομαι, *imitor ;* f. ἥσομαι.

Ἔμπονε, *expectabat,* 3. sing. imperf. verbi μίμνω, *maneo.* Th. μένω, f. νῶ, *maneo :* a. 1. ἔμεινα.

Ἔμὶν et ἰμὶν, *mihi,* Dor. pro ἐμοὶ, dat. sing. ab ἐγὼ, *ego.*

Ἐμὶξι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, *misceo ;* f. μίξω, a. 2. ἔμιγον.

Ἐμίσγετο, 3. sing. imperf. pass. verbi μίσγομαι, id. quod μίγνυμαι, *misceor ;* f. 1. pass. μιχθήσομαι, p. μέμιγμαι, a. 1. pass. ἐμίχθην, a. 2. ἐμίγην.

Ἐμίσησαν, *oderunt,* 3. pl. a. 1. act. verbi μισέω, *odi ;* f. ήσω. Th. μῖσος, ους, τὸ

Ἐμισθώσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi μισθόω, *mercede loco.* Th. μισθὸς, *merces.*

Ἐμίχθην, Bœot. seu Æol. Sync. pro ἐμίχθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi μίγνυμι, *misceo,* f. ξω.

Ἐμίχθην, a. 1. ind. pass. ejusd.

Ἔμμα, Æol. pro ἷμα, ατος, τὸ, *vestis :* ab ἷω, *indue.*

Ἐμμανὲς, Poët. pro ἔμμανὲς, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi μανθάνω, *disco:* f. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Ἔμμανὴς, ους, ὁ ᾗ ὁ, *furens :* ab

Ἐμμανίσσω, *adversus aliquem insanio ;* fut. ἐμμανοῦμαι. Th. μαίνομαι, *insanio.*

Ἐμμανουὴλ, ὁ, nomen *Salvatoris,* indecl. Hebr. interpret. ὀυθεὸς μεθ' ἡμῶν, *nobiscum Deus.*

Ἔμμαὸς, ὁ, nomen villæ, indeclin. Hebr. interpret. *propugnaculum.*

Ἐμπαστὶς, adv. *dicto citiùs :* q. ἅμα τῷ ἵστι· ab ἵστις, *verbum.* Th. ἵστω, *dico.*

Ἐμπατὲω, *attrecto, palpo :* expon. ἐμμάττειν, ergo ab ἐμμάσσω, q. ἁπτω, *tango.* Th. μάσσω, *abstergo.*

Ἐμπαίνω, a. 1. inf. act. verbi ἐμ μίνω, *permaneo,* q. v.

Ἐμπελετᾶσε, f. ήσω, *meditor :* quo à μελετάω, *curam gero.* Th. μέλ *curæ est.*

Ἐμμελέτημα, ατος, τὸ, *meditati exercitatio :* à præced.

Ἐμπελετητὸν, ejusd. adj. verbale.

Ἔμμελὴς, ἐος, ὁ ᾗ ὁ, *aptus, concin nus ;* ab ἐν et μέλος, *carmen.* In dè

Ἐμπελῶς et ἐμμελέως, *concinnè, e* τὸ, adv.

Ἐμπεπαιτὼς, p. part. act. Ion. f g. verbi ἐμπάω, quod à πάω, *cupio* f. ήσω, p. πέπηκα, p. part. πε κὼς, υῖα, ὸς, et per Crasin πεπη νῖα, ὸς.

Ἐμμεμαὼς, *incitatus,* præt. act part. m. g. genit. ῶτος, et per Ec tasin Poët. μεμαότος, acc. sing. μεμαῶτα, vide præced.

Ἐμμένφυν, ind. p. m. verbi ἐμ μαίνομαι, *insanio :* ab ἐν et μανῆν idem, f. μανοῦμαι.

Ἔμμιτο, ἔμμεναι, et ἔμεναι, Poët Æol. et Dor. pro εἶναι, *esse:* ab εἰμὶ *sum.*

Ἐμμενὲς, ἐος, τὸ, *constantia;* adverbialiter *constanter :* a. g. ἐμμενὲς et

Ἐμμενίως, Poët. et ἐμμένως, *constanter, alacritèr ;* ab

Ἐμμενὴς, ἐος, ὁ ᾗ ὁ, *permanens :* ab

Ἐμμένω, *permaneo, persevero :* præs. inf. ἐμμένειν, f. ἐμμενῶ, p. ἐμ μένηκα, a. 1. ἐνέμεινα, ex ἐν et μέν *maneo*

Ἔμμεσος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *intermedius, qui medium habet.* Th. μέσος, *me dius.*

Ἐμμεταῖς, ου, ὁ ᾗ ὁ, *servans me dum :* ab ἐν et μέτεστι, *memini.*

Ἐμμήνιος, ου, ὁ ᾗ ὁ, et

Ἔμμηνος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *menstruus,* ὁ τὰ ἔμμηνα, vel -ια, *menstrua mulierum :* ex ἐν et μὴν, μηνὸς, *mensis.*

Ἐμμὶ, *sum,* Dor. et Æol. pro εἰμὶ, *existo.*

Ἐμμὸς, ὁ, nom. viri ἑλληνικὸς, Hebr *lutulentus.*

Ἔμμορα, ας, ε, *sortitus sum,* per Metath. pro μέμορα. ind. p. m. verbi μείρω, *divido, sortior.*

Ἐμμόλιος, ους, ὁ, *mola :* Ald. Num. xi. 8. ἐν τῷ ἐμμόλιον· sed rectiùs, ἐν τῷ μύλῳ. Th. μύλη, *mola.*

Ἐμνάσατο, Dor. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. vide in ἔμνησα. Sic ἔμνησαν, pro ἔμνησεν, *memoriam renovavit.*

Ἐμνήμυκα, pro ἔμνυκα, perf. Att. per redupl. et Pleonasm. pro τὸ v. ab ἰμάω, *incline, cado.*

Ἔμνησα, *memini,* a. 1. ind. act. verbi μιμνήσκω, *in memoriam revoco ;*

f. μάσω, p. μέμασμαι, p. pass. μάσθην, et

'Εμάσθην, ης, ή, *memini*, a. 1. ind. pass. ejusd. Th. μνάομαι.

'Εμάσσετο, pro ἐμάσσατο, q. pro ἐμνάοντο, *memores erant*, Poët. 3. pl. imperf. pass. verbi μάομαι.

'Εμβρυάσω, ας, ι. *laboravi, defessus fui*; a. 1. ind. act. verbi μοχθίω, f. ήσω, *tolero, labore*. Th. μόχθος, *labor*.

'Εμοί γε, *mihi*, dat. sing. ab ἐγώ, ἐμέ: γε adjectio Att.

'Εμόν, Att. pro ἐμήν, gen. ab ἐγώ, et Ion. pro ἐμοῦ, gen. ab ἐμός.

'Εμπα, *veni*, 3. sing. a. 2. act. verbi πάλω, sive πάλλω, *advenio*.

'Εμπαινε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παίνω, *inquino*.

'Εμός, ή, όν, *MEUS, a, um*; ab ἐμέ, μοί, gen. ἐγώ, *ego*.

'Εμπέμβω, 3. sing. imperf. act. ἐμπέμβαμ. 1. pl. à μοχθίω, *labore*; f. ήσω, p. μεμόχθηκα. Th. μόχθος, *labor*.

'Εμεν, *tamen*, idem quod ἔμπης.

'Εμπαγίντων, gen. pl. ab

'Εμπαγὶς *infixus*, a. 2. part. pass. verbi ἐμπήγνυμι, *infigo*: ex ἐν et πήγνυμι, seu πήγω, *compingo*: f. πήξω, p. πέπηχα, a. 1. ἔπηξα, a. 2. ἔπαγον, a. 2. pass. ἐπάγην, p. m. πέπηγα.

'Εμπάζεαι, Ion. pro ἐμπάζῃ, 2. sing. præs. ind. ab

'ΕΜΠΑΖΟΜΑΙ, *curo, rationem habeo*: f. ἀσομαι: hinc ἔμπαξ, αξος, ὁ, *curator*.

'Εμπαθὴς, ἐος, contr. ῆς, ὁ ἡ ἑ, *affectibus deditus*: ex ἐν, et πάθος, ἐος, τὸ, *morbus, affectus*. Th. πάσχω, *patior*: a. 2. ἔπαθον.

'Εμπαίξ, ejusd. gen. sing.

'Εμπαίγμα, ατος, τὸ, *illusio*; et

'Εμπαιγμὸς, ὁ, *ludibrium*: ab

'Εμπαίζω, *illudo*; cum dat. imperf. ἐνεπαῖζον, f. ξω, p. ἐμπέπαιχα, a. 1. part. ἐμπαίξας, αντος, p. pass. ἐμπέπαιγμαι, a. 1. pass. ἐνεπαίχθην, f. 1. pass. ἐμπαιχθήσομαι. Th. παίζω, *ludo*, f. ξω.

'Εμπαίστης, ου, ὁ, *loricæ* à præc.

'Εμπαίσσομαι, 1. pl. f. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Εμπαλιντροπὰ, *contrà, è contrario*, adv. ἐμπαλιν γνώμης, *præter sententiam*: sic ἐμπαλιν τέρψις, *in contrarium delectationis*. Th. πάλιν, *rursus*.

'Εμπαλλόσσαν, Ion. pro ἐμπάλλουσαν, *involvere, illaqueare*. Alii per simplex λ scribunt: vide in πολλόω, *inquino*.

'Εμπαγήσεται, *supervenio*: ex ἐν, πηγὴ, et γίνομαι.

'Εμπαχέως, ήος, *temulenter, aliquid facio*, cum dat.

'ΕΜΠΑΞ, et Ion. ἔμπης, et Att. vel Dor. ἔμπας et ἔμπαν, *tamen, enimvero*: q. ab ἐν et πᾶς, *omnis*.

'Εμπάσσω, f. άσω, *inspergo, intexo*. Th. πάσσω, vel -τω, *conspergo, pingo*.

'Εμπεδὰ, nom. pl. n. g. ab ἔμπεδον, *firmum; totum et constans*: ab ἐν et πέδον, *solum*.

'Εμπεδάω, ᾶ, vel ἐμπεδέω, Ion. *compedibus constringo*: ex ἐν et πέδη. Th. πέδη, *pedica*.

'Εμπεδίως, Poët. adv. ab ἐμπέδιος, *firmiter, constanter, assiduè*.

'Εμπεδίμαχος, ου, ὁ ξ ἡ, Poët. *laboriosus, strenuus*: ab ἔμπεδος, *firmus*; (quod à πέδον, *solum*) et μάχομαι, *labor*.

'Εμπέδου, Poët. adv. quod et ἐμπέδως, *firmiter, tutò, perpetuò*: ab ἔμπεδος.

'Εμπεδοφατέω, ῶ, *fœdus servare*: ab ἔμπεδος, *firmus*, et ἔφος, *jusjurandum*.

'Εμπέδος, ου, ὁ ξ ἡ, *stabilis, firmus*: ab ἐν et πέδον, *solum*.

'Εμπεδοτάτης, ου, ὁ ξ ἡ, *qui firmum rebus habet*: ὁ ἔμπεδον πέδον ἔχων.

'Εμπεδῶς, f. ώσω, *stabilis firmitèr, et constanter servo*, seu *observo*: et

'Εμπεδῶς, adv. *firmitèr, certè*: ab ἔμπεδος, *stabilis*. Th. πέδον.

'Εμπεδᾶς, idem, per Crasin, pro ἐμπεδάεις, quod vide; ab ἔμπεδος.

'Εμπειρίης, ας, ἡ, *peritia, experientia*, et indè

'Εμπειρικὴ, ἡ, *EMPIRICUS*: medicus qui ab experimentis solum medicinam novit et tractat. Angl. AN EMPIRICK. Utrumque ab

'Εμπειρος, *peritus*: undè ἐμπείρως, *peritè*, adv. Th. πεῖρα, *conatus*.

'Εμπείρως, quoque adv. *prudenter*.

'Εμπέλιμα, præs. imperat. ab

'Εμπελάω, idem quod πελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, adv. *propè*.

'Εμπελάδην et -δὸν, *propè, juxtà*, adv. ab eod.

'Εμπελάζω, et -άω, f. άσω, idem quod πελάζω, et -άω, *appropinquo, admoveo*. Th. πέλας, *propè*.

'Εμπελάσσαντες, *inter se committentes*, a. 1. part. pl. num. ab ἐμπελάζω.

'Εμπεπαρμένος, perf. part. pass. verbi ἐμπείρω, *infigo*; f. ερῶ, p. ἐμπέπαρκα. ab ἐν, et πείρω, *transfigo*.

'Εμπεπιστευμένος τὴν φυλακὴν, *custodia ejus fidei commissa*; perf. part. pass. ex ἐν et πείθω, *credo*. Th. πείθω, *persuadeo*.

'Εμπεπλεγμένος, perf. part. pass. ab ἐμπλέκω, *vendo*. Th. πλέκω, *vendo*, f. ξω, p. pass. πέπλεγμαι. Th. πλέκω, idem.

'Εμπεριπατῶν, f. ήσω, *inambulo*; ab ἐν, περὶ, et πατέω, *calco*.

'Εμπερόνημα, ατος, τὸ, *vestis, fibulis adstricta*: Dor. pro ἐμπεφόρημα, quod à p. pass. verbi περόνω. Th. περόνη, *fibula*.

'Εμπέρσαι, *incideret*, pro ἐνείρω, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐμπείρω, 3. sing. a. 2. sub. et in 3. pl. ἐμπέρσωσι, ἐμπερσῶσι, a. 2. infin. verbi ἐμπείρω, *incido*, q. v.

'Εμπεσέονται, 3. pl. a. 2. ind. act. ejusd.

'Εμπετανύω, f. ύσω, p. κα, *extendo*: ex ἐν et πετανύω, *id*.

'Εμπεύης, Dor. per Sync. et conversione ε in τ, pro ἐνίπτης, 2. sing. a. 2. ind. act. ab ἐμπίπτω, *incido*. Vel est imperf. ab ἐμνίπτω, pro ἐμπίπτω, neglecto augmento, Th. πίπτω, *cado*, a. 2. ἔπτεον, et Dor. ἔπτην.

'Εμπεφυῖα, *implexa*, perf. act. part. f. g. à φύω, p. πέφυκα, et in m. voce πέφυμαι, p. part. πεφυὼς, πεφυῶτος, et per Sync. πεφῶς.

'Εμπεφύκει, *innata est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. cum præt. augmento, pro ἐνεφύκει, ab ἐμφύω, *innascor*. Alii dicunt esse 3. sing. perf. sub. act. πέφύω, ῃς, ῃ, pro πεφύκω, per Sync. ut πεφυὼς, pro πεφυκὼς, sed tunc ι subscribi deberet. Th. φύω, *nascor*.

'Εμπεφυκὼς, et ἐμπεφυὼς, ῶτος, ὁς, ὸν, *implexus, affixus*, part. ab ἐμπέφυκα, et in m. voce ἐμπέφυμαι, perf. act. verbi ἐμφύω. Th. φύω.

'Εμπήγνυμι, *infigo, et concrescere facio*, et ἐμπήγνυμαι, *concresco*: à πήγνυμι, *figo*, f. πήξω.

'Εμπεδᾶν, ῶ, f. ήσω, *insilio*, ἔμπεσον.

'Εμπεσὼν, Ion. pro ἔμπτυσας, q. v.

'Εμπιμπλάω, vel -πλημι, seu ἐμπίμπλημι, vel ἴκλημι, *impleo, satio*; f. ήσω, p. ἐμπέπλημαι. ex ἐν et πίμπλημι, quod cum πλήθω, ejusd. est originis et significationis. Th. πλέω, *plenus*.

'Εμπίσημαμαι, f. ήσω, p. ἐμπέπεσμαι, *intendo*.

'Εμπίτνασται, 3. pl. præs. ind. pass. et ἐμπίτνασθαι, præs. inf. verbi ἐμπίτνημι et

'Εμπίτνημι, *impleto*, Att. pro ἐμπλήθω, seu ἐμπίτνάθω, præs. imperat. verbi ἐμπίτνημι. ab eod.

'Εμπίτνεσπόμενος, ου, præs. part. ab ἐν et πίτνέσομαι, *vendo*, perf. pass. πέπρᾶμαι, a. 1. ἐπρήθην. Th. πρήθω, *vendo*.

'Εμπίτνον, *incido, invado*; *obvius fio*: f. ἐμπεσέομαι, p. ἐμπέπτωκα, a. 1. ἐνέπτησα, a. 2. ἐπέπτον, f. m. ἐμπεσέομαι, ab ἐν et πίπτω, *cado*: p. πέπτωκα.

'ΕΜΠΙΣ, ίδος, ἡ, *culicis genus*: q. ab ἐμπίνω, qui sorbet sanguinem ex cute.

'Εμπιστεύω, f. σω, *fido, concredo, fidei committo*: à πίστις, idem quod à πείθω, *persuadeo*. Th. πείθω, *persuadeo*.

'Εμπλακὶς, ίτος, *implicatus*, a. 2. part. pass. ab ἐμπλέκω, *implico*, q. v.

'Εμπλάσσω, vel -ττω, f. άσω, *illino, inspergo, obstruo*; *in massam formo*. Th. πλάσσω, *fingo*.

'Εμπλακὶς, et -πλεκὶς, ἡ, ὸν, *ad illigandum aptus*; et

'Εμπλακὴς, (sub. φαρμακὸς) vel ἐμπλασμὸν, (sc. φάρμακον) *EMPLASTRUM*, compositio ex [illegible] cis: ἔμπλασμα, cor πλάσσω, materiam

glick, A PLAISTER: ab ἐμπλάσσω.

Ἔμπλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *plana*: Ion. ab ἔμπλινς, quod ab ἔμπλοος, idem quod simplex Th. πλάξ, *planus*.

Ἐμπλακεῖν, a. 2. opt. m. verbi ἐμπίπλημι, seu ἐμπίμπλαμαι, *implet*: ut δοίην, ex τίθημι. Th. πλάω, *plenus*.

Ἐμπλάω, *IMPLICO, irretio, intexto*: f. ἐμπλέξω, p. ἐμπέπλεχα, a. 1. ἐνέπλεξα, a. 2. ἐνέπλακον, pres. pass. ἐμπλέκομαι, cum dat. perf. pass. ἐμπέπλεγμαι, a. 2. pass. ἐνεπλάκην, a. 2. part. pass. ἐμπλακείς, ἐντος, p. m. ἐμπέπλακα· undè ἐμπλακὴ πάθει: ab ἐν et πλάκω, *necto*.

Ἔμπλεος, idem quod πλέος, *plenus*.

Ἐμπλέω, *immergo, insulo*. Th. πλέω, f. πλεύσω.

Ἐμπλήδην, *confertim, plenè*, adv. ab

Ἐμπλήθω, *impleo, explee*; f. ήσω, p. ἐμπέπλησμαι, a. 1. ἐπλήσθην, p. pass. ἐμπέπλησμαι, *impletus fui*: a. 1. pass. ἐνεπλήσθην, a. 1. sub. pass. ἐμπλησθῶ. ab ἐν et πλήθω. Th. πλάω.

Ἐμπλήμενος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *attonitus, stupidus, vecors*: ab ἐμπίπλημι, q. vide.

Ἐμπλησμώς, per Sync. pro ἐμπλησάμενος, a. 1. part. m. verbi ἐμπίπλημι, *impleo*. Sunt qui velint dici pres. pass. verbi πλῆμι, à πλήθω. Sed apud Suid. scribitur ἐμπλησμένος, qui præteritum esse innuit, augmento carens. Th. πλάω, *plenus*.

Ἔμπλην, *præterè*, adv. ab ἐμπλέω, vel -άζω, per Sync. pro ἐμπολάζω, *appropinquo*. Th. πλάω, *propè*.

Ἐμπλησσόμενος, Ion. pro ἐμπλησόμενος, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐμπίπλημι, *implebo*; f. σω Th. πλάω, *plenus*.

Ἐμπλησθείς, ἐντος, a. 1. part. pass. Ἐμπλησθῆναι, a. 1. infin. pass. ejusd. verbi.

Ἐμπλήσσω, vel ττω, *feriendo irruo, ingruo*: *obstupefacio*. Th. πλήσσω, *percutio*.

Ἔμπλοκὴ, ῆς, ἡ, *nodus, implicatio*: ab ἐμπλέκω, *implico*. Th. πλάω, *necto*.

Ἐμπλόκια, ων, τὰ, *mundi muliebris species crinibus implicata*: it. *fletum* Athenit.

Ἐμπνεύσας, σῦσα, a. 1. part. act. et

Ἐμπνευσθείς, ῆς, ἡ, *inspiratio*; et

Ἐμπνευσθῆ, ῆ, *inspiratus*: ab

Ἐμπνέω, et -έω, Poët. *inspiro, spiro*, cum gen. f. εύσω, perf. ἐμπέπνευκα, a. 1. ἐνέπνευσα. Th. πνέω, *spiro*.

Ἔμπνοος, et ἔμπνους, υ, ὁ ᾗ ἡ. *spirans, vivus*: acc. ἔμπνουν· ab ἐμπνέω, *inspiro*: ex eod. Th.

Ἐμπνύω, *respiravit*, pro ἐνεπνεύθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. à πνέω, *spiro, sapio*; p. πέπνυμαι, p. part. πεπνυμένος, *sapiens*. Th. πνέω, *spiro*; f. σω.

Ἐμποδίζω, f. ίσω, *pedes implico, impedimento sum*; et

Ἐμποδίσσω, υ, τὸ, *impedimentum*, ex ἐν et πούς.

Ἐμπόδισμα, ατος, τὸ, et -σμὸς, ὁ, ἡ, idem et ab iisd.

Ἐμποδοστάτεω, *impedio*, f. ήσω, p. ἐμποδοστάτηκα, à ος, et ἵστημι, *sto*; et

Ἐμποδοστάτης, υ, ὁ, *qui est impedimento*: ab

Ἐμπόδων, adv. *ante pedes, impedimento*; ὁ ἐμπόδων, *obvius*; τὰ ἐμπόδων. *præsentia*: ab ἐν et πούς, *pes*.

Ἐμπρόσθεν, *coram*, Dor. ex ἔμπροσθεν, *in conspectu*: ab ἐν et πρὸ, *ante*. Alii pro πόδων.

Ἐμπρήθω, f. ήσω, *efficio in*, aut *extra, infero, induco*. Th. πρήθω, *facio*

Ἐμπρήσαι, *fecerunt*, pro ἐπρησαν, Ion. 3. pl. a. 1. præced.

Ἐμπολᾶ, ας. ᾶ, Dor. pro ἐμπολὴ, ῆς, *mercatura, negotiatio*. Th. πολέω, *vendo*.

Ἐμπολάω, et ἐω, f. ήσω, *vendo, compara, emo*. Vide ἐμπολάσκετο. Hom. Od. O. Th. πολέω, *vendo*.

Ἐμπολέμιος, pro ἐμπόλεμος, et πολεμικὸς, ὁ ᾗ ἡ *bellicus, ad bellum respiciens*. Th. πόλεμος.

Ἐμπολὴ, ῆς, ἡ, et

Ἐμπόλημα, ατος, τὸ, *emptum, comparatum*: ab ἐμπολάω.

Ἐμπολιτεύω, et -εύομαι, *versor in republicâ*; *administro rempublicam*; item *versor in*: ab ἐν et πολιτεύω, idem. Th. πόλις, *civitas*.

Ἐμπολῶντο, *sibi comparabant*, pro ἐνεπολῶντο, Ion. 3. pl. imperf. pass. verbi ἐμπολάω. Th. πολέω, *vendo*.

Ἐμπορεύσασθαι, 3. pl. imperat. pres. pass. verb.

Ἐμπορεύομαι, *mundinor, mercor, lucror*, f. εύσομαι, a. 1. m. ἐνεμπορευσάμην, ω, ατο· quod ab ἔμπορος, *mercator*: ab ἐν et πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*, p. m. πέπρωμαι.

Ἐμπορία, ας, ἡ, *mercatura, negotiatio*; acc. sing. Ion. ἐμπορίην· ab iisd.

Ἐμπορικὸς, ὴ, ὸν, *mercatorius, negotiatorius*; et

Ἐμπόριον, υ, τὸ, *EMPORIUM, forum nundinarium, mercatus*: ab

Ἔμπορος, ὁ, ὁ ᾗ ἡ, *vector, mercator, viator*: ab ἐν et πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*, p. m. πέπρωμαι.

Ἐμπορτάω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐμπεπόρτηκα, *infibulo, conjungo*. Th. πορτὴ, *fibula*.

ΕΜΠΟΥΣΑ, ης, ἡ, *EMPUSA, spectrum*.

Ἔμπρηστος, ὁ, ὁ ᾗ ἡ, dicitur de re *quæ fieri conficique potest, possibilis*: ab ἐν et πρήθω, *facio*.

Ἐμπρέπειν ἐν ἀνδράσιν, *inter homines conspicuum esse, decus inter homines obtinere*: à πρέπω, *decorus sum*.

Ἐμπρήθω, *incendo*; f. ήσω, p. ἐμπέπρησμαι, a. 1. ἐνέπρησα, p. pass. ἐμπέπρησμαι, a. 1. pass. ἐνεπρήσθην. Th. πρήθω *vro*.

Ἐμπρῆσαι, *incendiis*, a. 1. inf. act. et

Ἐμπρήσειας, 2. sing. f. 1. ind. act. ἐμπρήσειν, f. 1. inf. et

Ἐμπρησθέις, *incensus*, a. 1. part. pass. ejusd.

Ἔμπρησις, ιος, ἡ, et ἐμπρησμὸς, ὁ, ὁ, *incensio, incendium*; et

Ἐμπρηστὴς, υ, ὁ, *incendiarius*: à perf. pass. verbi ἐμπρήθω, quod adeas.

Ἐμπρησθέις, ἐσσι, a. 1. part. pass. ab

Ἐμπρίω, *corrâ incido*, f. ίσω, p. κα, a. 1. pass. ἐνεπρίσθην. ab ἐν et πρίω, *corrâ seco*.

Ἐμπροσθεν, *coram*, *antè*: πρὸ, ὄπ. idem, cum gen. Th. πρὸ, *ante*, *coram*.

Ἐμπρόσθιος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *anterior*: à præced.

Ἐμπυετόμενος, *pistus, tussi*, Prov. xxvii. 22. nusquam alibi occurrens. Th. πνέω, f. πνεύσω.

Ἐμπύησεν ὕσις, το, *sputum*: à

Ἐμπύω, *insipuo, sanior*, f. ύσω, p. ἐμπέπυκα, a. 1. ἐνέπυσα, cum dat, vel seq. εἰς, perf. pass. ἐμπέπυσμαι, a. 1. pass. ἐνεπύσθην, f. 1. pass. ἐμπυσθήσομαι. ab ἐν et πύω, *spuo*.

Ἐμπυρίζω, seu -ρόω, vel -ρίω, *incendo*; f. σω et

Ἐμπυρισμὸς, υ, ὁ, *incensio*: ab

Ἔμπυρος, ος, ὁ ᾗ ἡ. *igne ustus, ignitus, igni admotus*: ἔμπυρος, (sc. ὕδωρ) *holocaustum*: ab ἐν et πῦρ, ος, τὸ, *ignis*.

Ἐμπυσάλιγγιος, ος, ι, a. 1. ind. act. verbi μυθολογέω, *fabulor narro*; f. ήσω· ex μῦθος, *fabula*, et λίγω *dico*.

Ἔμπωμα, *magivi*: a. 2. act. verbi μαίνομαι, *magio*; f. ήσω.

Ἐμφαίνουσι, 2. pl. pres. ind. act. ab

Ἐμφαίνω, *repræsento, illustro*: ex ἐν et φαίνω, *ostendo*, f. φανῶ, a. 1. ἔφηνα, a. 2. ἔφανον, p. πέφασμαι, p. m. πέφασμαι.

Ἐμφανίσσεται, *valdè manifestè*: superl. ab

Ἐμφανὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, *conspicuus, manifestus*; et hinc ἐμφανῶς, Ion. pro ἐμφανῶς, *apertè*.

Ἐμφανίζω, *indico, ai, patefacio, ante oculos pono*; f. ίσω, a. 1. ἐνεφάνισα, a. 1. imperat. ἐμφάνισον, ισον, 2. pl. ἐμφανίσατε, pres. pass. ἐμφανίζομαι, *appareo*: ἐνεφανίσθην, a. 1. ind. pass. ἐμφανισθήσομαι, a. 1. inf. ab ἐμφανὴς, quod ab ἐν et φαίνω, *ostendo*.

Ἐμφανισμὸς, ὁ, ὁ, *indicium*.

Ἐμφανῶς, *apertè*: ab ἐμφανὴς, q. vide.

Ἔμφασις, εως, ἡ, *representatio, species expressa*; *simulatio*: Latinis et Angl. *Emphasis*; et

Ἐμφασιλὴς, seu -σιλὴς, ὁ, *signi-*

Scotice cum emphasi: Angl. EMPHATICAL. Undè

'Εμφατικῶς, seu -φατικὰς, adv. *significanter*; et

'Εμφατικώτερον, et -φατικάτερον, compar. *significantiùs*: ab ἐμφατικὸς. Th. φαίνω, ostendo.

'Εμφερὴς, ὁος, ὁ ἧ ἒς, *similis*; quod *refert ad aliquid*: ab

* 'Εμφέρομαι, f. ἐνεύσομαι, p. ἐνήνεγμαι, *deferor, circumferor, similis rem*. Vid. Is. Voss. Resp. ad obj. p. 307. quod ex ἐν et φέρω, *fero*.

'Εμφρονεστὶ, adv. *contentiosè*.

'Εμφοβος, ος, ὁ ἧ ὂν, *perterritus, meis perculsus*: ab ἐν et φόβος, *metus*: à φέβομαι, *timeo*; p. m. πέφοβα.

'Εμφράσσομαι, θήσομαι, f. ἐμφράσομαι, p. μαι, *repleor, satior*; *fruor*: ab

'Εμφράσσω, -άσω, *importo, infligo*. Th. φέρω, *fero*.

'Εμφυσάομαι, vel -ῶμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *efflare, obstruo, obstruo, infarcio*: ἐμφύσησα, 3. sing. a. 1. subj. m. à φυσάω, *spiro*, quod videas.

'Εμφρὼν, ονος, ὁ ἧ ὂν, *mentis compos, prudens, sapiens*: ab ἐν et φρὴν, *mens*.

'Εμφυὴς, ὲες, ὁ ἧ ὲς, Poët. *naturâ insitus et ingenitus*. *naturalis*: id. quod ἔμφυτος, q. v.

'Εμφυλὶς, ὶος, ὁ ἧ ὶν, *tribulis, intestinus*: ex ἐν et φυλὴ, *tribus*.

'Εμφὺς, ὖσα, ὖν, ὄντος, *inhærens*: a 2. part. ab ἐνίφυμι, υς, e. ab ἔμφυμι, *innascor*. Vide in φύς.

'Εμφυσάω, -ήσω, *inspiro*: f. ήσω, a. 1. ἐνεφύσησα, ᾱς, e. Th. φυσάω, *sufflo*.

'Εμφύσημα, ατος, τὸ, *inflatio*; item *inflatum*: à p. pass. præced

'Εμφὺς, υ, ὁ ἧ ὺ, *insitus, innatus*: ab

'Εμφύω, f. σω, p. ἐμπέφυκα, *ingenero*: ab ἐν et φύω, *gigno*.

'Εμψυχος, ος, ὁ ἧ ὸν, *animatus, spiritum, vitam*: ab ἐν et ψυχὴ, *anima, vita*.

'Εναὶ, vide ἐνὼ.

'ΕΝ, (pro quo ἐνὶ et ἔν Poët.) *In*: regit dat. et significat *quietem*. Vertitur etiam per *cum*, ut ἐν ὄδῳ· et *inter*, ut ἐν ὑμῖν· et *propter, ad, apud, de, pro, erga*, pro ἐκ, *intra* etiam et *contra, penes, præ, coram*: imò verò in sacris literis per Hebraismum vim omnium præpositionum obtinet. Et ἐν cum acc. pro εἰς. In compositione plerumque significat *in*: interdum *ad, contra, inter*; *augmentum* quoque, et *defectum*.

'Ένα, pro ἵνα, *ibi*; et ἐν pro ἔνεστι, *licet*.

'Ένα, unum, nom. sing. n. g. ab εἷς, μία, ἕν, unus, a, um.

'Εναλλὰξ, *alternatim*, scil. χεῖρας, id est, *alternatis vicibus*.

'Ένα, ᾱς, ὁ, Dor. pro ἴνις, ιδος, ἡ, *ungui, cornu*. Th. ἶνος, υ, ὁ, *unus*.

'Ενάρης, ους, ὁ ἧ ὲς, *sacer, piaculo obstrictus*: ὁ ἐν τῷ ἄγω ἐνέχεσθαι, ἐναγὴς, ἐῖς, *mystagogia, initia*.

'Εναγίζομαι, *justa persolvere, parentare*. Th. ἄγος, ους, τὸ, *veneratio*; et

* 'Ενάγισμα, ατος, τὸ, *parentatio*; et

* 'Εναγισμὸς, ὐ, ὁ, *parentatio*: à præc.

'Εναγκαλίζομαι, *in ulnas recipio, amplector*; f. ἰσομαι, a. 1. m. ἐνηγκαλισάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. ἐναγκαλισάμενος: ex ἀγκάλη, *ulna*. Th. ὠγαὶ, *ulnæ*.

* 'Εναγκυλόβηγες βῖλα, *tela amentantes*: ab ἀγκύλη, *amentum*.

'Εναγωνιστὶ, Att. pro ἐναγωνίως, 2. sing. f. 1. ab

'Εναγωνίζω, *cubito incumbo, inclino*: ex ἐν et ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, *cubitus*.

'Εναγχος, *nuper*: ab ἐν et ἄγχι, *propè*.

'Ενάγω, f. ξω, p. χω, *induco, incito*. Th. ἄγω, *duco*.

'Εναγωνίζεσθαι τινι, *adversari*, seu *resistere alicui*: quod ab ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, *certamen*.

'Εναγώνιος, υ, *qui in certaminibus versatur, certaminum studiosus*: ab eod. Th.

* 'Ενάδλω, f. ήσω, *exercito*: ab ἆθλον.

'Εναν, *habitabat*, 3. sing. imperf. act. verbi νάω, *habito*; f. σω, p. νάνημαι.

'Εναίρειν, præs. inf. act. ab

'ΕΝΑΙ'ΡΩ, *occido, interficio, spolio*; f. ᾱρῶ, a. 1. ἤναρα, a. 1. m. ἐναρόμην.

'Εναίσιμος, ὐ, ὁ ἧ ὺ, *fatalis, aliquid portendens, idoneus, decens*, &c. ab ἐν et αἶσα, πς, ἡ, *fatum, parca, sors*.

'Εναλλάγιμος, ὐ, ὁ ἧ ὺ, *similis*: ab ἐν et ἁλλάγιμος, ὁ ἧ ὸν, idem.

'Ενάλιος, ὐ, ὁ ἧ ὺ, *marinus, maritimus*: q. d. ἐν ἁλὶ, scil. ὂν· ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*.

'Εναλλαγὴ, ῆς, ἡ, *mutatio, immutatio*.

'Εναλλαγμα, ατος, τὸ, *permutatio, pretium*; et

'Εναλλὰξ, *alternatim, vice versâ*: adv. ab

'Εναλλάττω, *permuto, alterno*; in 1. pl. ἐναλλάττομεν, f. ξω, p. χα, ab ἐν et ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*.

'Ενάλλομαι, *insilio, pedibus conculco*: ab ἄλλομαι, *salio*.

'Εναλλὸς, υ, ὁ ἧ ὺ, *varius, diversus*: ἴναλλα, propriè dicuntur ea, *quæ vicissim altera, in alterorum naturam migrant*. Th. ἄλλος, *alius*.

'Εναλίντης, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐναλίσκω· ab ἐν et ἁλίσκω, *capio*; f. ἁλώσω, p. ἑάλωκα, Att. ἐάλωκα, a. 2. ἅλων, a. 2. inf. ἁλῶναι, a. 2. part. ἁλὼς, ἁλῶτος, quod ab ἄλωμι.

* 'Ενάμμα, ατος, τὸ, *vitulinum*, ab ἐνάμνη.

'Εναντα, *contra*, vel pro ἐναντίον· ab ἐν et ἀντὶ, *coram, apertè*. Th. ἀντὶ, *pro*, &c.

'Εναντὶ, *coram, ante*: cum gen. ex ἐν et ἀντὶ. Th. ἀντὶ, *pro, contra*, &c.

'Εναντία, ᾶς, *contraria*; ἐξ ἐναντίας, adverbialiter, *è regione*; f. g. ab ἐναντίος, q. v.

'Εναντίζειν, adv. *adversùs, contra*; ab

'Εναντίζειος, ὐ, ὁ ἧ ὺ, *adversarius*: q. *vim contrariam habens*; ἐναντίαν ἕξιν ἔχων· ex ἀντὶ, *contra*, et ἕξις, *vis*.

'Εναντιόομαι, -ώσομαι, f. ωσομαι, *adverser*: ab ἐναντίος, quod vide.

'Εναντίον, adv. idem cum ἐναντὶ· à quo

* 'Εναντιοπραγία, *adversarum sum partium, cum hostibus sentio*: ex ἐν et πρᾶσσω.

'Εναντίος, ία, ον, *contrarius, a, um*: ab ἐν et ἀντίος, *adversus*. Th. ἀντὶ, *pro*.

'Εναντιότης, ητος, ἡ, *contrarietas*; et

'Εναντίωμα, ατος, τὸ, *adversatio*: ab ἐναντιόομαι, quod vide.

'Εναντίως, adv. *contrariè*: ab ἐναντος, q. v.

'Εναντίωσις, ως, ἡ, *repugnantia*: ab ἐναντιόομαι, quod videas.

'Ενᾶξαι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi νάσσω, *æquo* ac *complano*: f. ξω.

'Εναπεδύνοντο, Ion. pro ἐνεπεδύνοντο, *se ostendebant*: 3. pl. imperf. pass. ex ἐν, ἀπὸ, et δύνωμι, *ostendo*.

'Εναπερείδομαι, f. ἐναπερείσομαι, p. ἐνηρήσμαι, *firmo, innitor*. Vide ἐρείδω.

* 'Εναποδύνωμι, *demergo*: ex ἐν, ἀπὸ, et δύνωμι.

'Εναποθνήσκω, *morior*: ex ἐν, ἀπὸ, et θνήσκω, *morior*; f. θανοῦμαι.

* 'Εναπολυδύω, *ludo, ac tesseris committo*. Th. κυδύω.

* 'Εναπολαμβάνω, *intercipio*: à λαμβάνω.

* 'Εναπτοητία, ut ἐναπτοησίαις ταῖς ἀνάγκαις, *calamitatibus ultimis, vel tormentis immori*.

* 'Εναπτοίημι, *depono*: ex ἐν, ἀπὸ, et τίθημι.

'Έναρα, τὰ, *spolia, arma*, quia interfectis detrahuntur: ab ἐνάω, *occido, spolio*.

'Εναρὴς, Dor. pro ἐνηρὴς, 3. sing. imperf. act. ab ἐνηρέω, *operor*, quod vide.

'Εναργὴς, *apertè*, adv. ab

'ΕΝΑΡΓΗ'Σ, ὲος, ὁ ἧ ὲς, *clarus, evidens*: q. ab ἐν et ἀργὸς, *albus*.

* 'Ενάρετος, υ, ὁ ἧ ὺ, *virtutis particeps*: ab ἀρετὴ, *virtus*.

'Εναρὴς, ὶος, ὁ ἧ ὶν, *execrandus*: ex ἐν et ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *dira, preces*. Sic ἐνάριος, dici videntur, qui ἐναρὴς vocantur.

'Εναρίζω, fut. ίξω, perf. χα, *interficio, spolio*: ab ἐνάριος, idem, q vide.

'Εναρίθμιος, et ἐναρίθμητος, ep.

*Ἐνάριθμος, *annumeratus.* Th. ἐμήμις.

*Ἐναρίμβροτος, ο, ὁ, *qui cadit mortales, homicida:* ab ἐναίρω, *interficio,* et βροτὸς, *mortalis.*

*Ἔναρξε, 3. sing. a. 1. indic. act. Poët. et Dor. pro ἤναρεν· ἐναρίξω, 3. sing. f. 1. opt. act. verbi ἐναρίζω, *interficio,* q. v.

*Ἐνάρμενος, ος, ον, a. 1. ind. act. verbi ναρκάω, *torpeo.* Them. νάρκη, ης, ἡ, *torpedo.* Alii leg. ἐνάρκησα, ος, ι.

*Ἐναρμόζω, fut. ὁσω, perf. ἐνήρμοκα, *admoveo, accommodo.* Th. ἄρω, *apto.*

*Ἐναρμόνιος, ὁ ᾗ ὁ, *concinnus.*

*Ἐναρμόσαι, Dor. pro ἐναρμόσασθαι, *aptare,* a. 1. inf. act. ab. ἐναρμόζω, f. οσω. Th. ἄρω, *apto.*

*Ἐναρξάμενος a. 1. part. med. ab ἐνάρχομαι, *incipio,* q. v.

*Ἔναρον, *interfecerunt,* 3. plur. a. 2. act. pro ἔναρεν, vel ἤναρόν, ας, ε, verbi ἐναίρω, *occido.*

*Ἐναρσέθριος, *spoliator,* pro ἐναρσφόρος· ab ἔναρα, τὰ, *spolia,* et φέρω, *fero.*

*Ἐνάρχεται, *incipio, auspicor,* fut. ἐνάρξομαι· a. 1. med. ἠνάρξάμην, ο, στο, *incepi;* a. 1. med. part. ἐναρξάμενος· ab ἐν et ἄρχομαι, *incipio,* Th. ἀρχὴ, *initium.*

*Ἐνάσθην, *habitavi,* a. 1. pass. verbi νάω, inusit. pro ναίω, *habito.*

*Ἔνασσα, *habitandi causâ collocavi,* a. 1. ind. act. Poët. ἐνασσάμην, ω, ατο, a. 1. ind. med. Poët. à νάω, pro ναίω, *habito.*

*Ἐνάτη, ατος, Poët. pro ἐννάτη. ab ἐννέα, *novem.*

*Ἔναυμον φυσικὸν, *vapor naturalis.*

*Ἐναυλίζομαι, f. ίσομαι, *diversor.* Th. αὐλὴ, *stabulum, aula.*

*Ἐναυλισάμενος, *moratus,* ejusd. a. 1. part. m.

*Ἔναυλος, ο, ὁ ᾗ ὁ, *tibiis personans:* ab ἐν et αὐλὸς, *tibia,* et

*Ἔναυλος, ο ὁ, *stabulum.* Th. αὐλὴ, *aula, atrium, stabulum.*

* *Ἐναυτάκνον, *innutrio.*

* *Ἔναυσμα, *scintilla, fomes;* ἀπὸ τοῦ ἐναύειν, *accendere.*

*Ἐναύω, *accendo.* Th. αὔω, Idem.

*Ἐναφέντι, f. ἐναφήσω, p. ἐναφεῖκα, *inserto, immitto, injicio.*

*Ἐνδαί, ῆσι, ᾶ, Dor. pro ἐνδαΐς, nom. pl.

*Ἐν δὲ, Poët. pro ἐὸν δὲ, vel ἐνῆσαν δὲ, *inerat verò,* vel *inerant.* Tum ἐν δὲ, Ion. pro ἐπὶ δὲ.

*Ἐνδεδυμένοι, *induti,* perf. part. pass. ab ἐνδύω, *induo.* f. ύσω, p. ἐνδέδυκα· a. 1. ἐνέδυσα· ab ἐν et δύω, *induo.*

*Ἐνδεῖ, ἐνδεῖ. imperf. *deest, opus est,* et

*Ἐνδεέστερον, compar. ab

*Ἐνδεὴς, ος, ὁ ᾗ ὁ, *indigus, egenus:* ab ἐν et δέω, *opus habeo.*

*Ἔνδεια, ας, ἡ, *INEDIA, inopia:* ab ἐνδεὴς, q. v.

*Ἔνδειγμα, ατος, τὸ, *manifestum indicium:* ab

*Ἐνδείκνυμι, *indico:* præs. pass. ἐνδείκνυμαι, σαι, ται, *ostendo,* et in 3. plur. ἐνδείκνυνται· præs. inf. ἐνδείκνυσθαι· f. m. ἐνδείξομαι· prætt. pass. ἐνδέδειγμαι· a. 1. med. ἐνεδειξάμην, ω, ατο· a. 1. imperat. med. ἔνδειξαι, -άσθω· a. 1. sub. m. ἐνδείξωμαι, ῃ, γται· ab ἐν et δείκνυμι, *ostendo.*

*Ἐνδεικτο, pro ἐνδείκνυτο, *ostensus erat,* 3. sing. plusq. p. pass. ejusd. verbi.

*Ἔνδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *undecim;* ἕκαστον· ex ἑν, καὶ, et δέκα, *decem.*

*Ἐνδεκάκις, adv. *undecies,* et

*Ἐνδέκατος, η, ον, *undecimus:* ab ἕνδεκα.

*Ἐνδεικνόω, Ion. pro ἐνδείκνυμι, *admitto, probare.* Th. δείκνυμι.

*Ἐνδελέχημα, Att. pro ἐντελέχημα, ας, ἡ, *perfectio, assiduitas:* ab

*Ἐνδελεχὴς, *continuus* ium.

*Ἐνδελεχὴς, pro ἐντελὴς, *perfectus:* ab ἐντελὴς, *perfectus, integer:* ab ἐν, τέλ@, et ἔχω.

*Ἐνδελεχῶς, fut. ήσω, *sum assiduus, continuo,* et

*Ἐνδελεχισμὸς, ὁ, ὐ, *assiduitas, continuatio,* et

*Ἐνδελεχῶς, adv. *assiduè:* ab ἐνδελεχὴς, q. v.

*Ἐνδέξιος, adverb. *aptè, dextrè:* ab

*Ἐνδέξιος, ος, ον, *qui est ad dextram, prosper, faustus,* Th. δέξις, *dextra.*

*Ἐνδείομαι, fut. δείσομαι, *indigeo;* item *illigor; obligor.* Vide ἐνδέω.

*Ἔνδεσμα, ατος, τὸ, *vinculum,* et

* *Ἐνδεσμέω, -ῶ, *illigo, implico,* et

* *Ἐνδεσμόω, idem: ab

*Ἐνδεσμ@, ος, ὁ, *illigatio, amentum, vinculum, fasciculus:* ab ἐν et δέσμος, *vinculum,* quod à δέω, *ligo.*

*Ἐνδέχεται, *licet, fieri potest,* imperf. ab

*Ἐνδέχομαι, ῃ, εται, *admitto, recipio,* f. ἐνδέξομαι, perf. ἐνδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio.*

*Ἐνδεχόμενος, *possibilis, licitum:* ab ἐνδέχεται.

*Ἐνδέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐνδέδηκα, *illigo, implico, adstringo;* item *desum, opus habeo:* ab ἐν et δέω, *ligo, ago.*

*Ἔνδημέω, *incolo,* fut. ήσω, perf. ἐνδεδήμηκα· ab ἔνδημος, *manens cum populo suo:* ex ἐν et δῆμος, *populus.*

*Ἐνδήμι@· νόσ@, *morbus cuidam populo peculiaris:* ab eod. Th.

*Ἐνδήμιον, dat. pl. Ion. ἐνδήμοις, gen. pl. ab

*Ἔνδημος, ο, *qui in civitate* vel *domi est, domesticus:* ab eod. Th.

*Ἐνδιάασκον, Ion. pro ἐνδίαζον, 3. pl. imperf. act. verbi ἐνδιάω, *meridior, in loca umbrosa deduco.* Th. ἔνδιος, *meridianus.*

*Ἐνδιαβάλλω, f. βαλῶ, p. ἐνδιαβέβλημα, *criminor, adversor.*

*Ἐνδιάβλητος, ο, ὁ ᾗ ὁ, *internus:* ab ἐν et διατίθημι, quod adsum.

*Ἐνδιαθρυπτίσαι, *indificari,* et

*Ἐνδιαθρύπτω, *per delicias illado:* ex ἐν, διὰ, et θρύπτω, *frango,* fut. ψω, q. v.

* *Ἐνδιαπόρημα, *immoror:* ab ἐν πάομαι.

* *Ἐνδιαπρέπειν γυμναστικὴ πολλαχοῦ *bellicis tyrociniis se probare, ibi decenter et pulchrè agere.*

*Ἐνδιατρέπω, *immoror,* ex ἐν, διὰ, et τρέπω, *tero,* f. ψω.

*Ἐνδιαφερτέον, *immorandum,* ejusd. verbale.

*Ἐνδιδάσκω, *docuo, erudio,* f. ξω, p. ἐνδιδίδαχα.

*Ἐνδιδόναι, *cedere, remittere,* præs. inf. act. ex ἐν et δίδωμι, *do.*

*Ἐνδιδύσκομαι, *induor,* cum accus. imperf. ἐνδιδυσκόμην, ο, ντο· ast verbum frequentativum verbi ἐνδύομαι, *induor:* ab ἐν et δύω.

*Ἐνδίδυσκω, *induo.* Th. δύω.

*Ἐνδίδωμι, f. δώσω, p. ἐνδέδωκα, *in manus trado, præbeo; cedo, remitto.* Th. δίδωμι, *do.*

*Ἐνδίεσαν, *incitabant,* pro ἐνδίεσαν, 3. pl. imperf. act ab ἐνδίημι, verbi ἐνδίημι, *immitto.* Alii volunt esse a. 2. act. 3. plur. ex ἐν, διὰ, et ἧκα, *mitto.* Alii imperf. pro ἐνδίεσαν, ab ἐνδίημι, (ut ἐτίθεσαν, à τίθημι, pro ἐτίθεσαν, (ut sit *insecuti sunt.*) Th. δίω.

*Ἔνδικος, ον, ὁ ᾗ ὁ, Poët. pro ἔννομος, *justus:* ab ἐν et δίκη, *jus.*

*Ἔνδινα, τὰ, *intestina:* ab ἔνδον, *intus.*

*ΕΝΔΙΟΣ, α, ον, *meridianus.* Et ἔνδιον substantivè ponitur pro ἐσπέρᾳ· hinc ἐνδιάω, *meridior.*

*Ἔνδογενὴς, ἐος, ὁ ᾗ ὁ, *intùs genitus.*

Ἐνδόδι, adv. *ex interiori loco,* et

*Ἐνδόθι, Poët. *intus, in:* ab ἔνδον, idem.

*Ἐνδοῖ, *INTUS,* Dor. pro ἔνδον, *intus.*

*Ἐνδοιάζω, f. άσω, *dubito:* et ind.

*Ἐνδοιαστὸς, ὁ, ὁ ᾗ ὁ, et ἐνδοιαστέος, α, ον, *dubius, incertus,* et

*Ἐνδοιαστῶδες, ν, ἐς, et ἐνδοιαστικὸς, ὴ, ὸν, *dubitatio:* ab ἐν et δοιάζω, *dubito,* ἡ δοιὰ, *dubium.* Th. δύο.

*Ἐνδομάχας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro

*Ἐνδομαχὴς, ὁ, ὁ, *intus* vel *domi pugnans:* ab ἔνδον, *intus,* et μάχομαι, *pugno.*

*Ἐνδομυὰς, *suppellex:* quæ sunt ornatûs domestici.

*Ἐνδόμυχος, ος, ἡ, *pila, moles structa ad munia fulcienda:* ab ἐνδομέω. Th. δέμω, *struo.*

* *Ἐνδομυχὸν, *intus latet.*

*Ἐνδόμυχος, ο, ὁ ᾗ ὁ, *intestinus:* ab ἔνδον, *intus,* et μυχὸς, *penetrale.*

*ΕΝΔΟΝ, *intus,* adv. et pro ἐν, hinc ἔνδοιθεν, *ex interiori loco:* ἐνδόθι, *intus.*

*Ἐνδοξάζω, *glorifico,* f. άσω, p. ἐνδεδόξακα· perf. pass. ἐνδεδόξασμαι· a. 1. pass. ἐνδοξάσθην, ης, η· a. 1. sub. pass. ἐνδοξασθῶ· a. 1. inf. ἐνδοξασθῆναι· ab ἐν et δόξα, *gloria.* Th. δοκέω, *videor.*

Ἐνδεής, 3 sing. sub. a. 1. pass. ejusd. verbi.

Ἔνδοξος, ν, ὁ ἢ ἡ, *nobilis, gloriosus; opinabilis*; ἔνδοξα τὰ, *res gloriosæ*; in compar. ἐνδοξότερος· in superl. ἐνδοξότατος· ab iisd.

* Ἐνδόξως, adv. *gloriosè*.

Ἔνδυμον, ν, τὸ, *carmini, orationis* vel *contionis exordium; incitatio, occasio*, et

Ἔνδυσις, ν, ὁ ἢ ἡ, *gratuitus*, et

Ἔνδυσις, εως, ἡ, *remissio*; ab ἐνδίδυμι. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐνδύτερος *intimus*, et

Ἐνδύτατος, adv. *intimè*, superl. ut

Ἐνδύτερος, ν, *interior*, et

Ἐνδοτέρω, adv. *interiùs*, compar. ab ἔνδον, *intus*.

Ἔνδυτον, ν, τὸ, *cor et medulla arboris*, et

Ἔνδυτον, seu -ος, *temo, aratrum*: ex ἐν et δρῦς, υός, ἡ, *quercus*.

Ἐνδρυόεις, εσσ, ὁ ἢ ἡ, *nemorosus*: ab ἐν et δρυόεις, *quernus*. Th. δρῦς, *quercus*.

ΕΝΕΙΚΕ'ΩΣ, *prompto animo, diligenter*, Poët. adv. φιλοτίμως, ἐξῆς.

Ἔνδυμα, ατος, τὸ, *INDUMENTUM, vestimentum*: ab ἐνδύω, *induo*, quod vide.

Ἔνδυμι, idem quod ἐνδύω· a. 1. ἔδυν, υς, υ.

Ἐνδύμιος. Vide ἐνδύμιον.

Ἐνδυναμόω, *corroboro*, f. ώσω, p. ἐνδυνάμωκα· aor. 1. ἐνεδυνάμωσα· præs. pass. ἐνδυναμόομαι, *invalesco*: imperf. pass. ἐνδυναμούμην, -ώμην. ου, -ῶ, ουτο, -ώτ· a. 1. pass. ἐνεδυναμώθην· ex ἐν et ἰσχυόω, *robora*. Th. δύναμαι, *possum*.

Ἔνδυτος, nom. pl. præs. part. ab ἔδυμι, vel, a. 2. part. ab ἐνύω, verbi ἐνδύω, q. v.

Ἐνδύω, *irrepo, induco*, f. ἐνδύσω· a. 2. ἐνέδυν, ας, υ· ab ἐν et δύω, δύνω, et δύω, *subeo*.

ΕΝΑΙΤΟ, *celeritèr, acyùs*: quasi duobus momentis.

Ἔνδυτα, *indutus*, a. 2. part. f. g. ab ἐνδύω, ύσης, verbi ἔνδυμι. Th. δύω, vel δύω, *subeo*.

Ἐνδυτάμενος, η, ον, a. 1. part. m. et

Ἐνδύτασο, 2. pl. a. 1. imperat. m. ἐνδύσασθε. 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ἐνδύω, *induo*, q. v.

Ἔνδυτος, ου, η, *amictus*: ab

Ἔνδύω, (ut et ἐνδύνω, et ἐνδύομαι,) *INDUO*, cum dupl. acc. f. ύσω· a. 1. ἐνέδυσα· a. 1. imperat. ἔνδυσον, ύτω· perf. ἐνδέδυκα· perf. pass. ἐνδέδυμαι, part. ἐνδεδυμένος, *indutus*; a. 1. m. ἐνεδυσάμην, ω, ατο· imperat. m. a. 1. ἐνδύσαι, -άσθω· a. 1. sub. m. ἐνδύσωμαι, η, ηται, et in 2. pl. ἐνδύσησθε· a. 1. m. inf. ἐνδύσασθαι, et part. ἐνδυσάμενος· ab ἐν et δύω, seu δύνω, *subeo, induo*.

Ἐνέβαλον, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi ἐμβάλλω.

Ἐνεβάτην, ας, ᾱ, ῃσι, acc. verbi ἐμβαίνω, *impono*, f. ἐμβήσω, a. 1. ἐνέβασα· ab ἐνβάζω. Th. βαίνω, *incedo*.

Ἐνεβριμήσατο, ω, ατο, *gravitèr intermînatus sum*, a. 1. med. verbi ἐμβριμάομαι, *fremo*. Them. βρίμω, idem.

Ἐνεγγυάομαι, *spondeo*, Dem. c. Aparturium: ab ἐν et ἐγγύη, *sponsio*.

Ἐνεγγύησα, *spopondi*, ejusd. a. 1. Ion. pro ἐνεγγύσα.

Ἐνεγκεῖν, idem quod οἴγνυς, *propè*.

Ἐνείκαι, *tuliese*, a. 1. infin. act. ἐνείκας, a. 1. part. ab ἔνεικα, a. 1. ind. act. ἐνήγκαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. ἐνηγκάσατο, a. 1. inf. m. ἐνηγκάτο. 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi φέρω, f. οἴσω.

Ἐνεγκών, a. 2. inf. act. ab

Ἐνεγκον, a. 2. ind. act. ἐνεγκὼν, οῦσα, ὸν. a. 2. part. ab inus. ἐνείκω, pro φέρω, *fero*, f. οἴσω.

Ἐνεδίδυ, 3. sing. imperf. act. quasi à δίδῡμι. Vide ἐδίδυν.

Ἐνέδρα, ας, ἡ, *insidiæ*: et indè

Ἐνεδρεύω, *insidior*, cum acc. fut. εύσω, p. ἐνήδρευκα· a. 1. ἐνεδρευσα, -εύθην· ab ἐνέδρα, q. ex ἐν et ἕδρα, *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

Ἐνεδρεύων, ωνος, ejusd. præs. part. act.

Ἐνεδρον, ν, τὸ, idem ac ἐνέδρα, q. vide.

Ἐνείδυ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἔνδυμι.

Ἐνείδυσα, ας, ε, et in 3. pl. ἐνέδυσαν, a. 1. indic. act. verbi ἐνδύω, *induo*, q. v.

Ἔνεικα, ας, ε, pro ἤνεικα, seu ἤνεγκα, a. 1. indic. act. verbi ἐνείκω, pro ἐνήνοχα, inus. Th. φέρω, *fero*.

Ἐνείκαι, Poët. et Ion. pro ἐνῆκαι, 3. sing. indic. a. 1. vel perf. act. verbi ἐνίημι, *immitto*: ab ἐν et ἵημι, *mitto*. Th. ἶα, *mitto, statuo, induco*.

Ἐνειδίζ, ιτος, *dilutus, infusus*, a. 1. part. pass. ἐνείδισμαι, a. 1. inf. pass. ab ἐνίημι. Vide ἐνίεμαι.

Ἐνείδησα, ας, ε, a. 1. indic. act. verbi ἐνείδημι, *impono*, f. δήσω, p. τείδηκα· a. 2. εἶδην.

* Ἐνειδίζω, *insuesco*: ab εἴδω.

Ἐνεδυμήθη, *panituit*, 3, sing. a. 1. ind. pass. ab ἐνδυμέομαι, q. v.

Ἐνείδω, *inspicio*: ab εἴδω, quod vide.

Ἐνείην, præs. opt. ab ἐνίημι, *insum*: quod ab ἐν et εἰμὶ, *sum*: vel a. 2. opt. act. ab ἐνίημι, *immitto*; facit enim ἶμι, in a. 2. opt. act. εἶην, ut τίθημι, θείην.

Ἔνεικα, Poët. pro ἕνεκα, *propter*, q. v.

Ἔνεικα, ας, ε, *attuli*, a. 1. indic. act. Poët. pro ἤνεγκα· ἐνείκαι, a. 1. inf. act. sed. ἐνείκαι, 3. sing. a. 1. opt. act. ἐνείκας, a. 1. part. act. ἐνείκατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐνείκω inus. pro φέρω, f. οἴσω· a. 1. ἠνεγκα.

Ἐνείκαι, *intulisset*, 3. sing. a. 1. opt. Æol. ἐνείκη, *ferat*, 3, sing. a. 1. sub. ab eod, Th.

Ἔνειλε, -ᾶ, *INVOLVO*, f. ίλω, a. 1. ἐνείλησα, præt. ἐνείλιγκα· ex ἐν et εἰλέω, *VOLVO*.

Ἔνειμα, ας, ε, et in 3. pl. ἔνειμαν, *distribuerunt*, a. 1. ind. act. verbi νέμω, *tribuo*, f. νεμῶ, p. νενέμηκα· p. m. νένεμα.

Ἔνειμεν, 1. pl. præs. ind. Poët. pro ἔνεμεν· ab

Ἔνειμι, *inisum*, ἴνεις, et per Apoc. Ion. ἴει, pro ἰεῖς, *eas*; τὰ ἐνίοντα, præs. part. neut. g. pl. num. *quæ penes vos sunt*: ab ἐν et εἶμι, *sum*.

Ἐνείς, ἰνεσς, *qui misit*, et in f. g. ἰνεῖσα, et in neut. g. ἰνὲν, a. 2. part. act. verbi ἐνίημι· q. ab ἐν et ἵημι, *mitto*, f. ἥσω, p. εἶκα· a. 2. ἦν.

Ἐνείσθαι, perf. inf. pass. ab ἐνίημι, *immitto*; interdum ab ἐνίω, seu ἐννυμι. Th. ἶα. perf. pass. εἶμαι.

Ἔνεισι, *insunt*, 3. pl. præs. ind. ab ἔνειμι, *insum*. Th. εἶμι, *sum*.

Ἐνείχεα, Ion. pro ἐνίσχω, 3. sing. imperf. ab ἐνέχω, *in animo habeo*.

Ἐνείχθην, *latus sum*, Ion. pro ἠνείχθην, a. 1. ind. pass. undè part. a. 1. ἐνεχθείς, verbi ἐνίημι, Ion. pro φέρω, f. οἴσω, *fero*.

ΕΝΕΚΑ, et ἕνεκεν, et Poët. εἵνεκα, et εἵνεκεν, *propter, causâ*, adv. regit gen. ἑοῦ συ, *tui causâ*; interdum subauditur, ut τῆς ἀρετῆς· ὃ ἕνεκα, finem significat; ex quibus ἕνεκα, *quia*, ut γίνεται, ex τὸ ἕνεκα, *hujus rei causâ, quapropter*.

Ἐνείκατο, *inerat*, 3. sing. imperf. ab ἔγκειμαι· quod ab ἐν et κείμαι, *jaceo*, f. κείσομαι.

Ἐνεκεκάλαπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐγκαλάπτω, *insculpo*. Th. κλάπτω, *tundo*, f. ψω· perf. pass. κεκάλαμμαι, ψαι, ται.

Ἐνεκεντρίσθην, ας, η, *insitus fui*, a. 1. ind. pass. ab ἐγκεντρίζω, *insero*, f. ίσω, perf. ἐγκεκέντρικα· ab ἐν et κέντρον, *stimulus*. Th. κεντέω, *pungo*.

Ἐνεκέσσαν, pro ἐνεκέντησαν, 3. pl. imperf. act. verbi ἐγκεντέω.

Ἐνεκοπτέμην, *impediebar*, imperf. pass. ab ἐγκόπτω, *impedio*, f. ψω· a. 1. ἐνέκοψα· p. ἐγκέκοφα· ab ἐν et κόπτω, *scindo*.

Ἐνεκύτει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐγκοτέω, *odio habeo*. Th. κότος, *ira vetus*.

Ἐνέκυψα, ας, ε, a. 1. indic. act. Vide ἐνεκοπτέμην.

Ἐνέκυψον, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐγκύπτω, *cumbo, intego*: p. ἐγκέκυφα. Th. κύπτω, *occulto*, f. ψω, p. κέκυφα.

Ἐνεκτέον, *referendum*, adj. verbale à φέρω, *fero*; perf. pass. ἐνήνεγμαι, ξαι, κται.

Ἐνέκυρσα, *incidi*, et in 3. pl. ἐνέκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi ἐγκύρσω. Vide ἐγκύρσας. Alii per Sync. dicì volunt pro ἐνεκύρσαν.

* Ἐνελαύνω, *agito*, Pind. Pyth. Od. viii. 11. ab ἐν et ἐλαύνω.

Ἐνελίσσων, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐλλίσσω, qu. ab ἐν et λισσὸς,

pinguefacio. Th. λίπ@, ος, τὸ, *pinguedo.*

'Ενίσσω. Vide in ἰνίσσω.

'Ενιφάζω, a. 1. ind. pass. ab ἐν et νίφω, *tribuo, pasco,* f. νιμῶ, p. νενίμημαι· a. 1. ἐνίμην.

'Ενίμενον, *depascebantur,* 3. plur. imperf. pass. ejusd. verbi.

'Ενμαφύομαι, *insnascor.* Th. φύω, *nascor.*

'Ενναίσιμος, pro ἐννέσσιμος, πλησίον: ex ἐν et νέω, *nosco,* et ἔλασσι, *viginti.*

'Εννοῆτο, *cogitaret,* Ion. pro ἐνοεῖτο, per contr. 3. sing. plusq. p. med. verbi νόω. Th. νό@, νῶ, *mens.*

'Ενόησαν, Ion et

'Ενόησσαν, Attic. redupl. pro ἔνοησαν, 3. sing. imperf. act. verbi ἐνόησα, idem quod ἐνόησα, *dico.* Th. ἔνω, idem.

'Εννοέομεν, *cogitabamus,* 1. plur. imperf. act. verbi ἐννόεω. et

'Εννόασσαν, per contr. Ion. pro ἐνόησαν, 3. pl. perf. ind. act. ab ἐν et νόος, *cogito.* Th. νό@.

'Ενόησαν, *cogitaverant.* pro ἐνενόηντο, 3. pl. plusq. p. pass. ejusd. verbi.

'Εξενσκέδασμαι, f. άσομαι, p. ἐνηξεσίασμαι, *mihi potestatem assumo.*

'Ενὸς, ὰ, ὸν, *mutus, surdus, stultus.*

'Ενοπτοποιέσκη, 3. sing. a. 1. ind. med. ἀ ποιητοποιῶμαι, *pulios excludo:* ἀ νοπτὸς, ὸ, ὁ, *pullus,* et ποιέω, *facio.*

'Ενόσσαμεν, *innovavit,* 3. sing. a. 2. indic. act. verbi νοσσέω, -ῶ, *innovo:* ἀ νόσσος, *nothus.* Th. νίος.

'Εσπαγησαν, 3 pl. a. 2. ind. pass. ab ἐσπήγνυμι, *infigo:* ab ἐν et πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo,* f. ξω.

'Ενίπαιζον, *illudebam,* imperf. act. et

'Ενέπαιξα, ας, ε, a. 1. indic. act. verbi ἐμπαίζω, *illudo,* f. ξω, p. ἐμπέπαιχα· ab ἐν et παίζω.

'Ενεπαίχθην, a. 1. pass. ejusd. verbi.

'Ενέπηξεν, *infixit,* Dor. pro ἐνέπηξεν, 3. sing. a. 1. indic. act. ab ἐμπήγνυμι, f. πήξω.

'Ενεπεπτώτεσαν, Ion. pro ἐνεπεπτώκεσαν, 3. plur. plusq. p. pass. verbi πίπτω, vel πετάννυμι, *fibulis astringo.* Th. πέσσω, *fibula.*

'Ενέπεσαν, *ceciderunt,* 3. pl. a. 2. indic. act. verbi ἐμπίπτω. Vide πίπτω, *cado.*

'Εκατενέννυς, *extendebas.* 2. sing. imperf. act. verbi ἐκτείνω.

'Ενεπήγνυε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐμπήγνυμι, *infigo;* ab ἐν et πήγνυμι, f. ξω, *compingo.* Desinentium in γνύω, vel γνυμι, tempora formantur à finitis in γω.

'Ενεπλήσθησαν, 3. plur. a. 1. pass. ἐνεπλήσθην, verbi ἐμπλήθω, *impleo,* f. σω, p. ἐμπέπλησμαι· a. 1. ἐνεπλήσθην· ab ἐν et πλήθω, *repleo.* Th. πλέ@.

'Ενέπρησαν, 3. plur. a. 1. act. ab ἐμπρήθω, *inspiro:* ab ἐν et πνέω, *spiro,* f. πνεύσω.

'Ενεπνεύθην, ης, ε, a. 1. ind. pass. ab ἔμπνευμαι, *respiro, revivisco:* ab ἐν et πνέω.

'Ενεπίδλεζον, *impediebant,* 3. plur. imperf. act. verbi ἐμπεδλέζω· ex ἐν et πέδη.

'Ενεποιήσαντο, *duxerunt,* 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ἐμποιέω, *facio in.* Th. ποιέω, *facio.*

'Εννοίεον, Dor. pro ἐνίσσεον, *dicunt, vocant,* 3. pl. præs. ind. act. ab ἐνίσσω. pro καλῶ.

'Ενκεκαύδειν, *incendebant,* 3. pl. imperf. act. et

'Ενέκηκα, ας, ε, *incendi,* a. 1. ind. act. verbi ἐμκαίω, *incendo,* f. αύσω, p. ἐμκέκαυκα. Th. καύω, *uro.*

'Ενέκυσσα, ας, ε, *inspui,* a. 1. ind. act. ἐνκυσσάω. a. 1. pass. ab ἐμκυάω, *inspuo,* f. ύσω, p. ἐμκεκύληκα. ex ἐν et κυάω. *spuo.*

'Ενέκα, *insequor:* ab ἔκω, *sequor,* et

'Ενέπω, (et Poët. ἐνίσπω,) *dico, cano;* item *calumnior,* et

'Ενέπω, *alloquens,* ejusd. præs. part. ab ἐν et ἔπω, *dico;* a. 1. εἶπα.

'Ενηεργάσατο, *fucit in, ingenero:* ab ἐνεργάζομαι, *operor.* Th. ἔργον.

'Ενέργεια, ας, ἡ, *actio, efficacia,* et

'Ενεργεία, -ᾶ, *operor, intus efficio, ago,* f. ήσω, perf. ἐνήργηκα· præt. pass. ἐνήργημαι· a. 1. ἐνηργήθην· imperf. pass. ἐνηργούμην, -ούμην, ου, -ῶ, οῦτο, -οῦτο· ab ἐνεργὸς, *efficax.* Th. ἔργον, *opus.*

'Ενεργὴ, pro ἐνεργεία, acc. sing. ab ἐνεργὸς· q. v.

'Ενέργεια, ατος, τὸ, *affectus, operatio, facultas:* à 1. pers. perf. ind. pass. verbi ἐνήργεια, *operor,* q. vide.

'Ενεργὸς, ὸς, ὸ ἡ ὸν, *efficax.* Th. ἔργον, *opus.*

'Ενεφλητικὸς, ἡ, ὸν, *activus, a, um:* ab ἐνεργὸς, quod ab ἔργον.

'Ενεργὸς, ὸ, ὁ ἡ ὸν, *operator, efficax;* qu. ἐν ἔργῳ ὤν.

'Ενεργῶς, *efficaciter,* adv. ab ἐνεργὸς· q. v.

'Ενερθε, et ἔνερθεν, *infrà,* adv. ab ἐν et ἔρα, ας. ἡ, *terra.*

'Ενέρες, *mortui, manes,* INFERI, dat. pl. Ion. ἐνέρεσσι· ab iisd. et

'Ενέρτερος, *inferior,* per Sync. pro ἐνερώτερος, cumpar. ab ἔνερος, *infernus.*

'Ενέρχεσθαι, Poët. pro ἐνέρχεσθαι, *intrare, ingredi.* Th. ἔρχομαι, *venio.*

'Ενεσσυ, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi ἐνίημι· ab ἐν et ἧμι, *mitto;* a. 2. ἧν. Alii volunt esse imperf. ab ἔνιμι, et per Systol. dici pro ἐνίεσαν.

'Ενεσία, ας, ἡ, *ecnilium:* ab

'Ενεσις, εως, ἡ, *immissio:* ab ἐνίημι, *inmitto,* quod ex ἐν et ἧμι, *mitto.*

'Ενέσσαι, per Sync. pro ἐνίεσσαι, 3. sing. f. 1. ind. ab ἐνίημι, *mitto.*

'Εστάσατο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐνστάζω, *instillo,* f. ξω. Th. στάζω, *stillo.*

'Ενσταθέος, Ion. pro ἐνσταθὲς, gen. sing. ab ἐνστατὸς, q. v.

'Ενστατὸς, Ion. pro ἐνστὰς, gen. sing. ab ἐνστὰς, q. v.

'Ενστεπάσας, a. 1. ind. m. verbi ἐνίστημι· ab ἐν et ἵστημι, *sto,* f. στήσω· a. 2. ἔστην.

'Ενὸν, et ἔξεστι, *licet, licet.* Th. ἐξεστὶ.

'Ενεστὼς, ῶτος, ὁ ἡ τὸ, *præsens;* dat. sing. ἐνεστῶτι, p. part. per Crasin pro ἐνιστάμενος· ab ἐν et ἵστημι, *sto,* f. στήσω· a. 2. ἔστην.

'Ενετετάλμην, ω, ατο, a. 1. indic. med. verbi ἐντέλλομαι, *mando, jubeo.* cum dativo, f. ἐντελοῦμαι, p. m. ἐντέτελμαι· ab ἐν et τέλλω, pro ὀρθόω.

'Ενθετη, ης, ἡ, *fibula:* ab ἐνθέω, *injicio:* ab ἐν et θέω, *mitto.*

'Ενετίη, ας, ἡ, propr. nomen urbis, *VENETIA.*

'Ενετροπέω, ήσω, *tornndo:* ab ἐν et τροπέω.

'Ενετὸς, ὰ, ὸν, *VENETUS.*

'Ενεττύχανον, ες, ε, imperf. verbi ἐντυγχάνω, *adipiscor:* ab ἐν et τυγχάνω fut. τεύξομαι, *eum* ; a. 2. ἔτυχον.

'Ενετύλιξε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐνελύλιξω, *involvo,* f. ξω, p. ἐντέλυλιχα· ab ἐν et τυλίσσω, *in modum culcitræ convolvo,* quod à τύλη, *culcitra.* Th. τύλ@, *callus.*

'Ενέτυχον, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi ἐντυγχάνω, *occurro alicui, interpello,* fut. ἐντεύξομαι. Th. τυγχάνω. *eum.*

'Ενεῦδεν, Dor. pro ἐνεύδειν, *in aliquo loco dormire,* præs. inf. act. ab ἐν et εὕδω, f. ήσω, *dormio.*

'Ενευλογίω, *benedico,* f. ήσω, perf. ἐνευλόγηκα, fut. 1. pass. ἐνευλογηθήσομαι· ex ἐν et εὐλογία. Th. λέγω, *dico.*

'Ενέφυον, *natebrunt,* 3. plur. a. 1. act. verbi νέω, f. νεύσω.

'Ενεφάνησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

'Ενεφανίσθην, et in 3. pl. ἐνεφανίσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐμφανίζω, *conspicuum me exhibeo, indico, ostendo,* f. ίσω· a. 1. ἐνεφάνισα· a. 1. imperat. ἐμφάνισον, ἄτω· a. 1. inf. pass. ἐμφανισθῆναι.

'Ενεφορέετο, *satiabatur,* 3. sing. imperf. pass. verbi ἐμφορέω, *repleor:* quod ab ἐμφορέω, *importo.* Th. φέρω, *fero.*

'Ενέφραξαν, *obstruxerunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. à φράσσω, *obturo,* fut. ξω.

'Ενέφυον, ως, ε. a. 2. et part. ἐμφὺς, *inhærens:* ab ἐμφύομαι, *adhæreo.* Th. φύω.

'Ενεφύσησα, ας, ε, aor. 1. indic. act. verbi ἐμφυσάω, *affio,* fut. ήσω, perf. ἐμπεφύσηκα· ab ἐν et φυσάω, *flo.*

'Ενεχ', pro ἕνεκα, ob sequentem aspirat. *propter, gratia.*

'Ενεχέσσατο, ας, ε, *insculpebam,* imperf. ind. act. verbi ἐγχαράττω.

Th. χαλάσω, vel χαλάτλω, sculpo.

'Ενέγκω, 3. sing. a. 1. vel imperf. ind. act. ejusd.

'Ενεγκών, 3. sing. imperf. act. verbi ἐγκάω, medior, fut. ήσω· a. 1. ἐνεγκάμην, ας, ε· ab ἐν et κάω, mano.

'Ενέγρεται, detineri, implicari: ab ἐν et ἔγω, teneo.

'Ενεγκάμην, a. 1. part. pass. f. g. verbi φέρω, fero, f. οἴσω· a. 1. ἠνεγκάμην. a. 1. ἐνεγκάμην· a. 1. imperat. ἐνεγκάσθω· a. 1. imperat. ἐνεγκάσθω, in opt. ἐνεγκάσθαι, et in sub. ἐνεγκώμεθα.

'Ενεγκθήναι, aor. 1. infin. pass. ejusd.

'Ενέγκω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐγκάω, vel ἐγκέω, infligo: ab ἐν et κάω, commodo.

'Ενεγκυάζω, f. άσω, pignoror, pignora capio, loco pignoris accipio vel exigo; oppignoro: ab ἐνέγκυον, pignus, q. v.

'Ενεγκύασμα, ατος, τὸ, pignus, oppignoratum, et

'Ενεγκυασία, ὁ, ἡ, pignoratio, pignus: à perf. pass. anteced. verbi.

'Ενέγκυον, ε, τὸ, pignus, arrhabo, q. d. quo aliquid tutum redditur: ab ἐγκύω, tutus.

'Ενέγω, immineo, insto, cum dat. 'Ενέγκω· imperf. ἐνείγον, ες, ε· præs. pass. ἐνέγκομαι, teneor, implicor, obstringor, obnoxius sum: ab ἐν et ἔγκω.

'Ενέγκεις, suspensus, animi dubii.

'Ενε, ες, ὁ, novilunium. Th. ἔνος, ε, vel ἔνος, ε, ὁ, annus.

'Ενέδρακα, τὰ, loca amœna in quibus juvenes voluptatibus indulgent: ex ἐν et ἕδρακον, locus amœnus. Th. ἕδω, pubet.

'Ενέδρευον, insidias collocabam, imperf. verbi ἐνεδρεύω, insidior, quod videas.

'Ενέδρα, ας, ἡ, benignitas, mansuetudo: ab ἐνήης, quod adi.

'Ενέδρα, Poët. pro ἐνῆν, inerat, imperf. ab ἔνημι, insum. Th. εἰμὶ, sum.

'Ενέδρε, placida, gen. sing. ab

'Ενέδρης, ης, ὁ ἡ, benignus, placidus, mitis: ab ἐνέδρα, ἐνῆς, benus.

'Ενέδρησα, immissum esse, a. 1. inf. pass. ab ἐνέδρω, a. 1. pass. verbi ἔνημι, immitto: ab ἐν et ἵημι, mitto.

'Ενέδρας, ας, ε, immisi, a. 1. indic. act. ejusd.

'Ενέδρας, ligna recta, in quibus describuntur et adiguntur gradus scalæ: ab ἐν et ἐλάσσω, agito.

'Ενέδρασις, ᾱ, ος, insidens, præs. part. ab ἐνέδρω· qu. ex ἐν et ἕδρασις, sedes.

'Ενεδρασίων, pluribus inhiantes.

'Ενεδρασίος, ᾱ, ον, alligatus, annexus; item indutus, part. perf. pass. ab ἐνέδρασις. Th. ἄσσω, necto.

'Ενέδρε, imperf. verbi ἔνημι, insum: ab ἐν et εἰμὶ, sum.

'Ενέδρεσα, florui, p. m. verbi ἐνεδρέω· ex ἐν et ἐνέδρα, floreo, f. ήσω· p. m. ἠνέδρα, et inserto σ. ἠνέδρα. Th. ἄνθος, ους, τὸ, flos.

'Ενέδρεχμαι, tuli, præt. med. Att. verbi φέρω, fero, fut. οἴσω· a. 1. ἠνεγκάμην· p. med. ἐνέχθαι, et Att. ἐνήνεγμαι· p. med. ἠνεγκάμην, et Att. ἠνήνεγμαι.

'Ενέδρεσε, interfecit, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐνείρω, occido, fut. ἐνέρω· a. 1. ἤνειρα· ab ἐν et εἴρω, tollo.

'Ενηρξάμην, ω, ἀλο, incepi, inchoavi, a. 1. m. ab ἐνάρχομαι, incipio. Th. ἀρχὴ, initium.

'Ενεσα, sevi, a. 1. ind. act, à ἐνέω, neo, f. νήσω, p. ἐνένησα.

'Ενέσσαν, inerant, 3. plur. imperf. verbi ἔνημι, insum; imperf. ἐνῆν. Th. εἰμὶ, sum.

'Ενέσσιν, jaculatum esse, fut. inf. ab ἐνίημι, fut. ἐνήσω· ab ἐν et ἵημι, mitto.

'Ενεσχίω, -ῶ, insono, inculco, et pass. ἐνεσχίομαι, docetor: ab

'Ενεσχος, ε, ὁ ἡ, semanis, semorus: ab ἐν et ἔχος, sonus.

'Ενῆ', pro ἐνὶ, hic, illic, et Dor. ἐνῆι. pro ἐλθὶ, Att. pro ἦλθε, venit.

'ΕΝΘΑ, adv. hic, ibi, illic. ubi, tum; ἐνταῦθα, idem; ὄνθα μὲν, ὄνθα δὲ, hic, illic.

'Ενθάδε, et Att. ἐνθαδὶ, hic, huc, illic, et

'Ενθάκαν, tunc, ibi, et

* 'Ενθάλπω, foveo. Th. θάλπω, f. ψω, idem.

'Ενθαπτὸς, vel: ab ἔνθα.

'Ενθαῦτα, Ion. pro ἐνταῦθα, hic, tunc, q. v.

'Ενθεάζειν, divino spiritu afflatum esse: ab ἔνθεος, in quo Deus est. Th. θεὸς, Deus.

'Ενθεμα, ἄλος, τὸ, insitum, et

'Ενθείμων, ἐνθέμωνος, Ion. et Dor. pro ἐνθύνων, insorere, a. 2. inf. act. ἐνθέμωνος, a. 1. part. med. ab ἐν et τίθημι, pono, fut. θήσω· aor. 2. ἔθην.

'Ενθεν, ἐνθένδε, et ἐντεῦθεν, hinc, illinc, adv. de loco. Th. ἔνθα, hic, illic.

'Ενθεο, pro ἐνθέσο, seu ἐνθὲς, imposuisti, 2. sing. a. 2. ind. m. Vel est a. 2. imperat. m. Ion. pro ἔνθεσο, verbi ἐντίθημι, concipio: ab ἐν et τίθημι, pono.

'Ενθεός, ᾱ, ὁ ἡ, numine afflatus, divinus: ab ἐν et θεὸς.

'Ενθες, impone, a. 2. imperat. act. verbi ἐντίθημι, impono: a. 2. ἐνέθην.

'Ενθεσις, εως, ἡ, impositio manuum; et

'Ενθετός, ή, ὁ, insitus: ab ἐντίθημι, quod vide.

'Ενθεῦτεν, Ion. pro ἐντεῦθεν, hinc, illinc.

'Ενθης, Dor. pro ἔνθεος, venoris, a. sing. a. 2. sub. act. ab ἔχομαι, venio. Sic ἔνθει, Dor. pro ἔλθοι, 3. sing. a. 2. opt. act.

'Ενθορ-ω, insilio: ab ἐν et θέω, seu θρέω, salio.

'Ενθυμα, insilui, pro ἐνέθορον, a. 2. ejusd. act.

'Ενθυ, vel pro ἐνίθυ, 2. sing. a. 2. ind. med. Att. ab ἐνέθυμαι, vel est a. 2. imperat. m. ab ἐν et τίθημι, pono.

'Ενθυς, per contract, pro ἔνθεος quod vide.

'Ενθουσιάζω, seu άω, f. άσω, p. ασα, fanatico, seu divino, furore agor, numine afflor: ab ἔνθυς.

'Ενθουσιασμὸς, ὁ, ἡ, et ἐνθουσιάσις, εως, ἡ, fanaticus, seu divinus afflatus. Angl. ENTHUSIASM: et

'Ενθουσιάστης, ὁ ἡ, numine afflatus, fanaticus. Angl. ENTHUSIAST: et

'Ενθουσιαστικὸς, ὁ ἡ ὸν, numine afflatus, fanaticus; item activè, furore corripiens: à perf. pass. anteced. verbi. Angl. ENTHUSIASTIC.

'Ενθουσιώδης, ες, ὁ ἡ, idem: ab ἔνθυς. Th. θεὸς.

'Ενθρέψασα, inserere, a. 2. inf. m. ἐνθρέψαμαι, 3. sing. a. 1. m. ind. ab ἐντρέφω, idem quod τρέφω, alo, f. θρέψω, a. 2. ἔτραφον, prætr. m. τέτραφα.

'Ενθρονίζω, in throno loco; et -ίζομαι, in throno sedeo: ἐνθρονίσθην, a. 1. pass. ab ἐν et θρόν-ος, quod à θρόνος, sedes.

'Ενθρόνιτο, f. ψω, imminuo, intro; a. 1. act. ἐνθρόνψα. Them. θρόνιτο.

'Ενθυμέομαι, ημαι, cogito, mente agito et verso, f. ήσομαι, p. ἐνθυμήμαι, a. 1. pass. ἐνεθυμήθην, ης, η. ab ἔνθυμ-ος, qui est animo præsenti. Th. θυμὸς, animus.

'Ενθυμηθῆναι, a. 1. inf. pass. ἐνθυμηθῆσαι, 3. pl. a. 1. sub. pass. à præced.

'Ενθύμημα, ατος, τὸ, cogitatio, conceptus animi, sensum: ENTHYMEMA, syllogismus; et

'Ενθύμησις, εως, ἡ, cogitatio, commentatio: à perf. pass. ejusd.

'Ενθυμία, ας, ἡ, cogitatio; et

'Ενθύμιον, υ, τὸ, idem, et id quod in animo versatur; et

'Ενθύμιος, ᾱ, ὁ ἡ, qui in animo est, et de que cogitamus; et

'Ενθυμόομαι, irascor: ab ἐνθυμὸω.

'Ενθυμ-ος, υ, ὁ ἡ, qui est animo præsenti (cui ἄθυμ-ος oppon.) ab ἐν et θυμὸς, animus.

'Ενθυμὸω, ad iram provoco.

'Ενθυσιάζω, f. άσω, p. ἐνθυσίασμαι, sacrifico: ab ἐν et θυσιάζω. Th. θύω.

'Ενθω, veniam, Dor. pro ἐλθω, a. 2. sub. act. Sic ἐνθῶν, veniens, Dor. pro ἐλθὼν, profectus, a. 2. part. act. verbi ἔχομαι, venio; f. ἐλεύσομαι.

* 'Ενθωρακίζ-ω, thorace indutus, loricatus. Th. θώραξ, lorica.

'Ενι, per Apoc. Ion. pro ἔνεσι, licet, vel pro ἔασι, insunt: ab ἔνημι, insum. Th. εἰμὶ, sum.

'Ενὶ, in, Poët. pro ἐν.

'Ενὶ, uni, dat. sing. ἕν ὑς, ία, ἕν unus, a, um.

Ἐνάδην, adv. *quotannis*: ab n. g. pl num. ἐνιαύσιος.

Ἐνιαυσιαῖος, α, ὁ ἡ ἡ, *anniculus, anniversarius*: et

Ἐνιαύσιος, ος, ὁ ἡ ἡ, *annuus, anniversarius*; ab

ΕΝΙΑΥΤΟΣ, ὑ, ὁ, *annus*: q. d. ἀπὸ τοῦ ἐ ἑαυτῷ ἴσιαι: indè ἐνιαυτίζω, *annum alicubi ago.*

Ἐνιαχῆ, *nonnullis in locis*, aut *partibus*, id. q.

Ἐνιαχοῦ, *alicubi*. Th. ἔνιοι, *aliqui*.

Ἐνιδεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐνίδω. Th. εἶδω, *video*.

Ἐνιδρος, ὑδρ, ἡ, *lutra*; credo legend. ἔνυδρις, διὰ τὸ ἐν τῷ ὕδατι ζῆν, quod in aquâ vivat.

Ἐνιδὼν, a. 2. part. act. verbi ἐνίδω. Th. εἶδα.

Ἐνίει, 3. sing. imperf. act. v. ἴημι, tanq. ab ἐνίω. Th. ἵημι, *mitto*, vel ἴω.

Ἔνιεν. *inlit*, 3. sing. ab ἔνιον, ις, ε, a. 2. verbi ἐνίημι ab ἐν et ἵημι, *eo*.

Ἐνίενσι, præs. inf. ut et ἐνιεῖς, præs. part. et

Ἐνίετε, *immittite*, 2. pl. imperat. præs. ab ἐνίημι, ἐνίεω ab

Ἐνίημι, *immitto, inficio*. Th. ἵημι vel ἴω, *mitto*; imperf ἵην, a. 2. ἦν.

Ἐνίκα, pro ἐνίκησα, *vincebat*, 3. sing. imperf. act. et in 3. pl. ἐνίκων, pro ἐνίκησαν, verbi νικάω, *vinco, f. ήσω*, p. νενίκηκα.

Ἐνικάτθεο, *repone*, pro ἐγκατέθεσο, vel ἐγκατέθου, Poët. et Ion. a. 2. imperat. m. verbi ἐγκατατίθημι, quod ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, *pono*.

Ἐνικλάω, *infringo*: ab ἐνὶ, Poët. pro ἐν et κλάω, *frango*.

Ἔνικμος, ος, ὁ ἡ ἡ, *humidus*. Th. ἰκμὰς, *humor*.

Ἐνικύομαι, ὄμαι, *intro, penetro*: ab ἐνίσομαι.

Ἐνικὸς, ὴ, *singularis*: et

Ἐνικῶς, adv. *singulariter*. Th. εἷς, ΝΗΜΙ.

ΕΝΙΟΙ, ιαι, ις, *aliqui, nonnulli*: quasi ἔνι οἵ, *sunt qui*. Hinc

Ἐνίοτε, *interdum*; et ἐνιαχῆ, *alicubi*: ab eod.

Ἐνιπὴ, ῆς, ἡ, *increpatio*: ab ἐνίπτω, *objurgo*: quod ab ἐν et ἔπος, *dico*.

Ἐνιπρήθω. Poët. pro ἐμπρήθω, f. σω, *inuro*. Th. πρήθω, *uro*.

Ἐνίπτω, f. ψω, *dico, objurgo*: ab ἐν et ἔπω, *dico*; et pro ἐνέπω, *indico, declaro*.

Ἐνισκήπτω, *innitor, incumbo*; pro ἐνεσκήπτω, Poët. Th. σκήπτω, *nitor, incumbo*.

Ἔνισπε, *dixit*, a. 2. verbi ἐνίσπω. Vel

Ἐνίσσομαι, præs. inf. pro ἐνίσσεται. Th. ἔνω, *dico*.

Ἐνισσόμαι, *terrere*. inf. præs. act. Dor. pro

Ἐνίσσεται, verbi ἐνίσσω, quod ab ἔνω, *dico*.

Ἐνιστάνται, *sustineant*, 3. pl. præs. ind. pass. ab

Ἐνιστάω, *insto, impendo, immineo*: f. ἐνιστήσω, p. ἐνίστακα, perf. part. ἐνεστηκὼς, ότος, et per Crasin. ἐνιστὰς, άντος, et in f. g. ἐνιστῶσα, et in pl. n. g. τὰ ἐνεστῶτα, *præsentia*; a. 2. act. ἐνέστην, f. 1. m. ἐνστήσομαι, ab ἐν et ἵστημι, *sto*.

Ἐνίσχειν, Ion. pro κατέχειν, *impedire*: ex ἴσχω, pro ἴσχω, *teneo*.

Ἐνισχυρίζομαι, f. ἰσομαι, p. ἐνισχυρισμαι, *insto, causæ fiduciam in hoc colloco*.

Ἐνισχύω, *corroboro*; f. ὑσω, p. ἐνίσχυκα, a. 1. ἐνίσχυσα: ab ἐν et ἰσχὺς, *robur*.

Ἐνιαύτιος, ἐτ ἐνιάτιος; adv. *per novem annos*: ab ἐννεατὴς, qu. v.

Ἐννεάτηφι, ι, (ἐννεατῆφι, dual. num.) *novennis*; et

Ἐννεατὴς, ῆος, ὁ ἡ ἡ, *novennis*: ab ἐννέα *novem*, et ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Ἐννεάμεν, præs. inf. Poët. pro ἐνιαύειν, verbi ἐνιάω, *occido*.

Ἔννεπε, *inhabito*. Th. νέω.

Ἐννεακόσιοι, αι, α, *nongenti*: et

Ἐννεακοσιοστὸς, ὴ, ὸν, *nongentesimus*: ab ἐννέα et κόσιοι, numerorum terminatio: vide infrà ἐνιακόσιοστὸς.

Ἐννέατη, *nona*, dat. sing. f. g. ab

Ἔννατος, η, ον, *nonus, a, um*; ab

Ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ, *NOVEM*: ἑλληνικὸν.

Ἐννεάζυξ, υγος, ὁ ἡ ἡ, *novem boum*, sed *ejus nominis nummâm pretium valens*: à ἕξ, *bos*, et ἐννέα, *novem*.

Ἐννεακαιδέκατος, indecl. *novemdecim*.

* Ἐννεακαιδεκατηρὶς, *novemdecennalis circuli tabula, à Melone, celeberrimo Athenienſium mathematico, inventa*.

Ἐννεακαιδέκατος, ὁ, *decimus nonus*.

* Ἐννεακλίτης, scil οἶκος, ab ἐννέα et κλίτη, *cænaculum novem lectorum*.

Ἐννέανυχος et ἐννάνυχος, adv. *per novem noctes*: ab ἐννέα, *novem*, et νὺξ, *nox*.

* Ἐννεάστεγον κατασκεύασμα, *structura novem contignationum*.

Ἐννεάφωνος, ὁ ἡ ἡ, *novem voces, habens*. Epithet. fistulæ: ex ἐννέα, *novem*, et φωνὴ, *vox*.

Ἐννεάχιλοι, pro Ἐννεακισχίλιοι, ιαι, ια, *novem millia*: ex ἐννέα et χίλιοι, *mille*.

Ἐννεήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *nonaginta*, ἄκλιτον. Ex ἐννέα, *novem*, et ἡκοστὸς vel ἀκοντα, terminatio numerorum crescentium per decem, ut in linguâ Latinâ *-ginta*. Sic κόσιοι est terminatio eorum quæ crescunt per centum, &c.

Ἔννεπε, κ, ον, *attonitus*, *mutus*, q. ἔνυσος, ex ἐν et ἀύω, *clamo*, in quo vox præ metu et stupore suppressa.

Ἔννεπεν, *dixit*, 3.sing. a. 2. Poët. et Ion. pro ἔνισπεν. Sic ἐννέπετε, *dicite*, Poët. pro ἐνίσπετε, 2. pl. præs. imperat. ab ἐνίσπω. ab ἐν et ἔπω, *dico*; a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Ἐννέπωσα, ας, ὁ, Dor. et Poët. pro ἐνίσπασα, ης, ἡ, *locuta*, ejusd. a. 2. part.

Ἔννεσις, ας, ἡ, *consilium*; ab ἔννεμι, *immitto*: quod ab ἐνίημι, *immitto*. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἐννησίγαι, ejusd. dat. pl. Ion. et Poët. pro ἐνοσίγαιος.

Ἐννύω, *INNUO, nutu significo*; imperf. ἔννυον, f. ἐννύσω, p. ἐνένυκα, a. 1. ἐνένυσα. Th. νέω, *innuo*.

Ἐννέωρος, ος, ὁ ἡ ἡ, *novennis*: ab ἐννέα, *novem*, et ὥρα, ας, ἡ, *annus, hora*.

Ἔνυ seu ἴνυ, pro ἶον, *vetus*, scil. ἡμέρα, *dies*. Th. ἶος seu ἰνός, *annus*.

Ἐνυπνιον, adv. *per novem dies*: ab ἐννέα, *novem*, et ἦμαρ, τὸ, *dies*, Poët. pro ἡμέρα.

Ἔνυχον, *perendinum*: ab ἔνυ, ος est Paragoge Poët.

Ἐνοΐσαμαι, ἄμαι, et Ἐννοέω, ῶ, f. ήσω, *mente concipio, cogito, recordor*: ab ἔννους.

Ἔννοημα, ατος, τὸ, *notio, mentis conceptus*.

Ἐννόησε, ας. ε, Poët. pro ἐνόησε, *sensi*, a. 1. ind. act. verbi νοέω, *cogito*. Th. νόος, *mens*.

Ἔννοια, ας, ἡ, *cogitatio*: ab ἔννους, *cordatus*: q. ab eod. Th.

Ἔννομα, *legitimè*: adv. et

Ἔννομος, ος, ὁ ἡ ἡ, *legitimus, subjectus legi*: ab ἐν et νόμος, *lex*. Th. νέμω, *tribuo*; p. m. νένομα.

Ἔννους et ἔννοος, ὁ ἡ ἡ, *mente compos, sapiens, prudens*: ab ἐν et νόος, *mens*.

Ἐννοσίμην, Dor. pro ἐνοσίμαν, a. 1. inf. verbi ἐνοσσάω, habente ν gem. metri gratiâ. Vide ἐνόσσω.

Ἐννοσσία, f. ἴσω, p. ἐννοσσίσμαι, *nidifico*.

Ἐννοσίγαιος, ος, ὁ, Neptuni Epithet *terræ quassator*: ab ἐνὶ, νέω: (quod ab εἶς, ἑνὸς, ΝΗΜΙ) et γαῖα, *terra*.

Ἐννοσίδας, α, ὁ, Poët. et Dor. ab ἐνόσσω, pro κινῶ, *moveo*, et τὴν ᾶν, pro γῆν, *terram*.

* Ἐννοσσία, *pullos gigno*.

Ἔννυτο, 3. sing. imperf. ab ἔννυμαι. Vide in ἐνύω, *video*.

Ἔννυχον vel -χιον, adv. *sectis multâ nocte*: ab

Ἔννυχος, η, ον, seu ἐννύχιος, ος, ον, *nocturnus, a, um*: ab ἐν et νύξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*.

Ἐννυχώτερον, *maturius*: compar. ab ἔννυχον.

Ἔνυδα, et ἔννυμι, *induo*. Th. ἔω, Idem.

Ἐνοάσας, Ion pro ἐνοήσας, a. 1. part. act. verbi ἐννοέω, *mente concipio*: ab ἐν et νόος, ου, ὁ.

Ἐνόησα, ας, ι, *cognovi*, a. 1. ind. act. verbi νοέω, *cogito*; f. 1. ήσω, ab eod. Th.

Ἐνόϊα, Grammaticis dicitur thema nominis ἔννοια, id est, *mentis agitatio*. Hesych. ἐνοσίμαν, ἐννοήλατον.

* Ἐνοικεῖν, *familiarem reddere, instillare*.

Ἐνοικειοῦσαι, a. 1. Inf. act. ab ἐνοικείω, *familiarem reddo*: ab ἐν et οἶκος, *domus*.

Ἔνοικος, *inhabito*: f. ήσω, p. ἐνῴ-

ασα, a. 1. φάσκω, præs. part. ἰσχυρίσ-ω, -ῶσα, -ῶσα· ἰσχυρίσ-ων, -ῶν· ab ἰσχύς et εἰσί-ω, *habito*. Th. οἰκέ-ω.

'Ενοίκησις, εως, ἡ, *inhabitatio*: à p. pass. superioris verbi.

'Ενοικίζω, f. ίσω, a. 1. ἐνῴκισα, a. 1. imperat. ἐνοίκισον, *in ædibus colloco, in domum introduco, domo excipio*, ab ἐν et οἰκίζω. Th. οἰκέ-ω.

'Ενοικ-ος, ὁ, ἡ ος, ἡ, *incola, inquilinus, domesticus*: ab eod. Th.

'Ενομίζοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi νομίζω, *existimo*; f. ίσω, p. νενόμικα, q. à νόμ-ος, *lex*.

'Ενομιλέω, ῶ, f. ήσω, *in consuetudinem alicujus, conversor*: ab ἐν et ὁμιλ-ος, *cœtus, turba*.

'Ενομίλησεν, *usus consuetudine*: ejusd. 3. sing. a. 1. ind. act.

'Ενὸν, *quum liceat, quod inest*: et

'Ενόντα, τὰ, *quæ penes vos sunt*; ubi Ellipsis præp. κατὰ· præs. part. ab ὄνημι. *insum*, quod vide.

*'Ενόησαν, 2 Reg. xx. 11. pro ἐνὸν, 3. pl. imp. act. *cogitabant*: ab νόος.

'Ενόπη, ης, ἡ, *Enope*, nom. propr.

'Ενοπὴ, ῆς, ἡ, *clamor*: ab ἐνόπω, *dico*. Th. ἔπω.

'Ενοπλίζομαι, *armis ornor*.

'Ενοπλίζω, *armo*. Vid. ἐνοπλισθῶμεν.

'Ενόπλιοι, ων, οἱ, *armati*: ab ἐν et ὅπλον, *arma*.

'Ενοπλισθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. ab ἐνοπλίζομαι, *armis ornor*: ab ἐν et ὅπλον, *arma*.

'Ενόπλ-ος, η, ον, *armatus*: vide ἐνόπλιοι.

'Ενορᾶν, pro ἐνοράσθαι, *inspicere, animadvertere*, præs. inf. act. ex ἐν et ὁράω, *video*.

'Ενορκ-ίζω λόγ-ον, *verbum jurejurando firmatum*.

'Ενόρκ-ιον, Poët. pro 'Ενορκ-ος, ου, ὁ ἡ ον, *juratus, jurejurando obstrictus*. vel *comprobatus*: ab ἐν et ὅρκ-ος, *jusjurandum*.

'Ενόρκιος, ος, ον, Dor. pro ἐνόρκιος, idem quod ἔνορκ-ος quod vide.

'Ενόρκιον, gen. pl. Ion. pro ἐνορκίων. ab

'Ενόρκιος, ου, ὁ, ἔνορκ-ος, ου, ὁ, et ἐνόρκ-ιον, ου, ὁ, *testiculos habens, mas*; ab ἐν et ὄρχις, εως, ὁ, *testiculus*.

'ΕΝΟΣ, et ἐνιαυ-ός, ὁ, vel ἐνι-ός, seu ἐνι-ός, ὁ, ἡ, *ANNUS*: hinc

'Ενι-ός, ή, όν, *annuus*: ὕνη ἐνιέ, *ultima dies mensis lunaris*: q. *vetus et nova*.

'Ενίει, 3. sing. imperf. act. à νοσέω, *ægroto*; f. ήσω, p. νενόσηκα. Th. νόσος, *morbus*.

'Ενίεσις, εως, ἡ, *motus*: ab ἐνίημι, *moveo*.

'Ενοσίχθων, *terræ quassator*: Neptuni epithet. quod ab ἐνοσίχθων, *quatio*, ἐκ χθὼν, *terra*.

'Ενόσουν, pro νόσουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi νοσέω, *ægroto*. Th. νόσ-ος, *morbus*.

'Ενοσφισάμην, *separati sunt*: 3. pl. a. 1. ind. pass. *jurejuro*, 3. sing. a. 1. m. à νοσφίζω, f. ίσω, p. νενόσφικα. Th. νόσφι, *seorsum*.

'Ενότης, ητ-ος, ἡ, *unitas*: ab ἕς, ἑνὸς, *unus*.

'Ενοχλέω, -ῶ, *turbo, molestus sum*: f. ήσω, p. ἐνωχλήκα. ab ἐν et ὀχλέω, idem. Th. ἔχλ-ος, *turba*.

'Ενοχλῆσαι, 3. pl. præs. ind. act. ejusd.

'Ενοχ-ος, ὁ, ἡ ος, ἡ. *obstrictus, obnoxius, reus*: ab ἐνίσχομαι, *obstringor*: ex ἐν et ἔχω, *habeo*.

* 'Ενοχ-ος, vel cum. genit. vel cum dat. notat *reatum criminis, et reatum pœnæ*. Deut. xix. 20. ἁμαρτὶ ἔνοχ-ος, et Marc. xiv. 64. ἐνοχ-ος θανάτου, subaudito ὤν.

'Ενὸς, -ὸς, f. ώσω, p. ἕνωκα, *quasi unio, aduno*. Ab ἕς, ἑνὸς, *unus*.

'Ενσείω, f. σω. p. ἐνσείωκα, *incutio, trahe*, ab ἐν et σείω, *quatio*.

'Ενσημαίνω, f. ανῶ, *significo, exprimo, imprimo*: ab ἐν et σημαίνω. Th. σῆμα, *signum*.

'Ενσυνίομαι, *convivia agito*: ab ἐν et συνίομαι.

'Ενσκήπτω, *ingruo, irruo*: de fulmine propriè. Th. σκήπτ-ω, *cado, ruo*: f. ψω.

'Ενσπειλώμαι, f. ώσομαι, *laqueis capio*.

*'Ενσφίζω, *instillo*. Th. σφίζω, *stillo*.

'Ενσχεσις, εως, ἡ, *exordium et auspicatio rei instituta, instantia litis et causæ, institutum*: item figura Oratoria: et

'Ενστάντες, ες, ὁ, *qui in vid obsistit, adversarius*: et

'Ενστατικὸς, ἡ, ὸν, *instans et urgens*: ab ἐνίσταμαι, *insto*. Th. ἵστημι.

'Ενσύλλιον, Ion. pro ἐνδύσιον, *induere, vestibr*. Th. σύλλω, *amicio, ornor*.

'Ενσείφομαι, ῆ, σται, *invertor*: f. ψομαι. ex ἐν et σείφω, *verto*: f. ψω, a. 2. ἔσεφον.

'Ενσχιζῆ, vide σχιζῆ, Poët. adv. pro ἐσχιζῆ, *deinceps, ordine, propè*.

'Εντακεὶς, a. 2. part. pass. ab ἐντήκω, *liquefactum instillo*: ex ἐν et τήκω, Dor. τάκω, *liquefacio*: f. ξω.

'Εντελῆ, a. 1. part. pass. ab ἐντέλλω, *jucignandum injungo*: p. pass. ἐντέταλμαι, p. m. ἐντέτολα, ab ἐν et τέλλω, *mando*.

'Εντέλλα, ατ-ος, τὸ, *mandatum*; ab ἐντέλλω. Vide præced.

'Εντανύειν, *intendere*: ex ἐν et τανύω, idem quod Th. τείνω, *tendo*.

'Εντασις, εως, ἡ, *intentio, contentio, productio*: et

'Εντατὸς, ἡ, ὸν, *intentus*: et

'Εντατικὸς, ἡ, ὸν, *intendendi vim habens*: omnia ab ἐντείνω. Th. τείνω, *tendo*.

'Ενταῦθα et ἐνταῦθι, *hic, illic, huc, eò*. Th ἐνθα, *hic, ibi*.

'Εντα-φὶς, ἐντ-ος, *sepultus*: a. 2. pass. ab ἐνθάπτω. idem quod.

'Εντα-φίω, *funero, ad sepulturam corpus compono*: f ώσω. p. ἐντετάφικα, p. pass. ἐντετάφισμαι· ex ἐν et ταφὴ, *sepultura*. Th. θάπτω *sepelio*.

'Εντεταφίσαι, ejusd. a. 1. inf. act.

'Εντεχνίσασθαι, ejusd. a. 1. inf. act.

'Εντεχνισμὸς, ὁ, ὁ, *funeratio*: à perf. pass. verbi ἐντετάφικα

'Εντάφιον, ου, τὸ, *sepulturium linteum, exequiæ*: ab

'Εντάφι-ος, η, ὁ ος ἡ, *sepulchralis, funebris*: ab ἐν et ταφὴ, *sepultura*, quod à θάπτω, *sepelio*.

'Εντὶ', pro

'ΕΝΤΕΑ, et per contract. ἔντεα, ων, τὰ, *arma, vasa convivialia*.

'Εντιτάλμενος, a. 1. part. m. verbi ἐντέλλομαι, *mando, jubeo*, quod vide.

'Εντείνω, f. ενῶ, p. ἐντέτακα, *INTENDO, cædo, ferio*. Th. τείνω, *tendo*.

'Εντολῖται, 3. sing. f. 2. ind. m. ἐντέλλομαι· vide ἐντέλλομαι.

'Εντελέχεια, ας, ἡ, *perfectio, actus*: ab

'Εντελεχὴς, ὁος, ὁ ἡ ὁ, *perfectus, assiduus*: vide in ἐντελέχεια.

'Εντελὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *absolutus, perfectus*: à τέλος, ους, τὸ, *perfectio*.

'Εντέλλομαι, *mando, jubeo*: cum dat. f. 1. m. ἐντελοῦμαι, perf. pass. ἐντέταλμαι σαι, ται, a. 1. m. ἐντειλάμην, ω, ατο, p. m. ἐντέτολα. ab ἐν et τέλλω, *sum, fio, mando*.

'Εντονὸς, ος, ὁ ἡ, *intentus, contentus*: et

'Εντονῶ, f. σω, *oculos defigo*: ab ἐν et τείνω, *tendo*.

'Εντερον, ου, τὸ, *intestinum*: ab ἐντὸς, *intus*.

'Εντεσι, dat. pl. ab ἔντεα, ἔντη, τὰ, *arma*.

'Εντοσιδεὴς, Epithet. est mulorum, *subjugalis*: fortè ab ἰσχύω, *arceo*, et ὅπλα, τὰ, *arma*.

'Εντοσιεὴς, ου, ὁ, *armorum opifex*: ab ἔντεα, *arma*, et ἔργον, *opus*.

'Εντέτακται, 3. sing. perf. pass. ab ἐντέλλομαι, *mando, jubeo*: f. ἐντελοῦμαι, p. ἐντέτολαμαι, σαι, ται· ex ἐν et τέλλω, *mando*.

'Εντεταμένος, η, ον, *intentus, a, um*, p. pass. verbi ἐντείνω, *intendo*. Vide ἐντέτατται.

'Εντεταμένως, adv. *vehementèr*: deriv. ab ἐντεταμένος, q. v.

'Εντέτατται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐντείνω, q. v.

'Εντετυχκα, perf. act. verbi ἐντυγχάνω, *adipiscor, invenio*: ab ἐν et τυγχάνω, *sum*: f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

'Εντεῦθεν, *hinc, illinc*, adv. loci. Th. ἐνθα, *hic, illic*.

'Εντευξις, εως, ἡ, *interpellatio, preces*: in nom. pl. ἐντεύξεις: ab ἐντυγχάνω, *intercedo*. Th. τυγχάνω, *sum*.

'Εντεχνος, ου, ὁ ἡ ον, *peritus, artificialis*. Th. τέχνη, *ars*.

'Εντήκω, f. ξω, *illiquefacio, instillo, imprimo*. Th. τήκω, *liquefacio*.

'Εντὶ, *sunt*: Dor. pro εἰσὶ, et ἐσὶ ab εἰμὶ, *sum*.

'Εντίθημι. et ἐντιθῆμι, *imponō, insero recondo* Th. τίθημι.

'Εντιμος, ὁ, ἡ, ὁ ξ ἡ. *pretiosus, honoratus* : compar. ἐντιμότερος, *dignior* : ab ἐν et τιμὴ, *honor, pretium*. Th. τίω, *honoro*

'Εντίμως, adv. *honorificè*.

'Εντο, *miserunt* : 3. pl ab ἵημι, *mitto* : f. ἥσω, a. 2 ἧν.

'Εντολὴ, ῆς, ἡ, *mandatum* : ab ἐντέλλομαι, *mandatum impono* : p. m. ἐντέτολα : ab ἐν et τέλλω, *mando*.

'Εντομα, ων, τὰ, *insecta* ; tum *incisiones victimæ* : . τ ἐν et τέμνω, *seco* : p m. τέτομα.

• 'Εντοσθὲ, *fauces, angustiæ loci*. Et

'Εντομὶς, ίδος, *incisio* : ab eod.

'Εντομος, ὁ ξ ἡ, *exsectus, castratus* : ab eod.

'Εντονος, ὁ ξ ἡ, *intentus, acer, vehemens* : ex ἐν et τείνω, *tendo* : p. m. τέτονα.

'Εντοπίτης, ου, ὁ ξ ἡ, *inquilinus* : cjus loci incola q. d. ὁ ἐν τόπῳ ὤν.

'ΕΝΤΟΣ, *INTUS, intra* : adv. hinc

'Εντοσθὲ, et ἔντοσθε. pro eod.

'Εντραπέην, a. 2. opt. pass. ab ἐντρέπομαι, q v.

'Εντρέπελος, ὁ, ἡ, ὁν, *illiberalis, turpis, quod quilibet aversari debet* Vide τραπελὸς. Th. τρέπω.

'Εντρεχὴ, *irubescat* : 3. sing. a. 2. sub pass. ἐντραπῆναι, a. 2. imperat. ἐντρεπέσθαι, ῃ, ασθαι, f. 2. pass. ejusd. verbi.

'Εντρέπι. *revereare* : præs. imperat. act. Vide ἐντρέπω.

'Εντρέπομαι, *revereor, erubesco, curo* : f m. ὑφομαι, p. ἐντέτροπα, imperf. ἐντρεπόμην, ου, ετο, a. 2. pass. ἐντράπην, *erubui* : a. 2. sub. ἐντραπῶ, ῇς, ῇ, f. 2. pass. ἐντρεπέσθαι, passivè, *mutor, flector* : ab

'Εντρέπω, *pudore officio* : quasi facio, ut quis faciem avertat ; f. ἐντρέψω, p. ἐντέτροφα, a. 2. ἐντραπὼν' ab ἐν et τρέπω, *verto*.

'Εντρέφω *enutrio* : f. ἐνθρέψω. p. ἐντέτροφα, præs. pass. ἐντρέφομαι' ab ἐν et τρέφω. *alo* : f. ψω, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα.

'Εντρεχὴς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *solers, diligens* : ab

'Εντρέχω, *incurro, convenio, quadro, inhæreo* : ab ἐν et τρέχω, *curro* : f. δραμοῦμαι, p. δεδράμηκα, a. 2. ἐδράμον, p. m. δεδράμα.

'Εντρέω, f. ἥψω, p. ημα, *intero, infrico* ; et Metaph. *infligo, incutio, impingo*. Th. τρίω, *tero*.

'Εντριτος, et ἔντριος, *triplex* : ab ἐν et τρὶς. *tertius* ; et

'Εντρίτος, substant. *mediator inter duos* : Gl. Phil. *sequester, μεσίτης*.

'Εντρομος, υ, ὁ ξ ἡ, *tremefactus* : ex ἐν et τρόμος, *tremor* : à τρέμω, p. μ. τέτρομα. Th. τρέω, *tremo*.

'Εντροπαλίζω, *respecto, reflectens inter eundum* : à τροπαλίζω, idem quod τρέπω.

'Εντροπὴ, ῆς, ἡ, *verecundia, pudor* : à p. m. ἐντέτροπα, verbi ἐντρέπομαι, q. v.

'Εντροφος, υ, ὁ ξ ἡ, *inutritus* : ab ἐντρέφω, q. v.

'Εντρυφὰω, ῶ, *oblecto me, luxuriosè utor, ludificor* : f. ήσω. p. ἐντρύφηκα' ab ἐν et τρυφὴ, *mollities*. Th. θάπτω, *frango*.

'Εντρύφημα, ατος, τὸ, *delicia, oblectamentum*.

'Εντυγχάνω, *occurro alicui, adeo aliquem precandi causâ, interpello, nancisor* : f. ἐντεύξομαι, a. 2. ἐνέτυχον· ab ἐν et τυγχάνω sum.

'Εντυε, *parabat* : Ion. pro ἔντυον, 3. sing. imperf. act. verbi ἐντύω, *armo, instruo* : ab ἔντεα, τὰ, *arma*.

'Εντυλίττω, *involve* : f. ίξω, p. ἐντετύλιχα. a. 1. ἐντύλιξα, perf. pass. ἐντέτυλγμαι· quod ab ἐν et τυλίττω, *in modum culcitræ involvo* : q. à τύλη, *culcitra, stragulum*.

'Εντύνασκεν, a. 1. inf. m. et

'Εντυνον, *para* : a. 1. imperat. act. ab

'Εντύνω, f. υνῶ, *appare, instruo* : Th. ἔντεα, τὰ, *arma*.

'Εντυπὼς, adv. *impresso corporis vestigio, obvolutim* : ab

'Εντυπος, ὁ ξ ἡ, *impressus* : q. ab

'Εντυπόω, *imprimo, informo, insculpo* : f. ώσω, p. ἐντετύπωκα, p. pass. ἐντετύπωμαι· ab ἐν et τύπος, *vestigium, nota*. Th. τύπτω, *verbero*.

'Εντύω, et ἐντύνω, *instruo, apparo*. Th. ἔντεα.

'Ενυαλίοιο, gen. Ion. ab

'Ενυάλιος, υ, *Mars, Martius*. Th.

'Ενυὼ, ῆ, *Bellona*.

'Ενυφέω, *contumelia afficio* : f. ήσω, p. ἐνύφεμαι, a. 1. ἐνύφεσα, a. 1. part. act. ἐνυφείσας, αντος· ab ἐν et ὕφος, ους, ἡ, *contumelia*.

'Ενυδρος, υ, ὁ ξ ἡ. *aquatilis, irriguus aquis*. Th. ὕδωρ, *aqua*. Undè et

'Ενυδρος, υ, ὁ ξ ἡ. *aquosus madidus*.

'Ενυὸς, ῆος, ὁ, *ENYEUS*, nom. propr. viri.

'Ενωπαπέμφει, *spontam ornavit* : a. 1. ind. act. 3. sing. verbi ἐνωπαπέμφω· ex νώφη. *spuma*, et κομέω, *orno*.

'Ενωξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi νύττω, vel -σσω, *fodio, punctim cædo* : f. ξω, p. νένυχα.

'Ενυπνιάζω, *somnio* : f. άσω, p. ἐνυπνίακα, f. 1. pass. ἐνυπνιασθήσομαι· ἐνυπνιάσθην, a. 1. pass. et indè, à perf. pass.

'Ενυπνιαστὴς, ου, ὁ, *insomniator* : ab

'Ενύπνιον, ε, τὸ. *insomnium*. Accipitur etiam adv *per somnum* : ab ἐν et ὕπνος, *somnus*.

'Ενύσσω, ας, ε, a. 1. ind. act. à νυσσάζω, *nicto, præ somno capite nuto* : fut. ξω, p. νενύσσαχα. Dicitur νυσσάζω pro νυστάζω, à νύσω, *nuo*.

'Ενύσσω, υ, τὸ, *magnum intestinum* : quia ἐν ὑσσίῳ, *in postremo corporis*. Th. ὑσσὸς, *perfacie*.

'Ενυφαίνω, *intexo* : et

'Ενυφαντὸς, ὴ, ὸν, *inlexitus* : ex ὑ, *in*, et ὑφαίνω, *texo*. Th. ὑφὸς, idem.

• 'Ενυφάσματα χρυσὰ, *textura aurea*.

'ΕΝΥΩ', ὑος, -ὸς, ἡ, *Bellona, Dea bellica*.

'Ενὼς, *perimo* : quod et ἔσω, Etym. pro ἔσω, et ex eo fit per Aphæresin

'Εοικὼς, Poët. *perpetuè simil.* Simplicitèr dicitur ἐοικὼς, quod vide.

'Ενόμα, *quatiebat* ; pro ἐνάμα, 3. sing. imperf. verbi νημὶ, Th. νάω, *distribuo*.

'Ενωπῆ, *manifestè, coram* : Dativus adverbialiter usurpatus : ab

'Ενωπὴ, ῆς, ἡ, *aspectus* : ab ἐν et ὄψ, ὄπος, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

'Ενώτια, τὰ, *parietes domûs qui sunt è regione januæ*

'Ενωτίδιως, adv. *perspicuè* : ab ἐνώτιος.

'Ενώπιον, adv. *in conspectu, coram* : ab

'Ενώπιος, υ, *qui in alicujus præsentiâ quid dicit aut facit, adversus* : q. d. ἐν ὀπὶ, ab ὀπὴ, *aspectus* ; q. vide.

'Ενὼχεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. et

'Ενὼχετο, *irruerat* ; 3. sing. pleuq. p. pass. ἐνωχέμην, σο, το, verbi ἐνέχω ex ἐν et ὄχω, *excito* : f. ὀχὼ, et Æol. ὄξω, p. ὄχημα, perf. pass. ὄχημαι.

'Ενὼς, ὁ, nomen viri ἁλλότ. Hebr. *homo*.

'Ενὼσαμην, ω, σω, *cogitavi* : per Crasin pro ἐνοησάμην, a. 1. m. verbi νόω, *cogito*. Th. νόος, νὸς, ὁ, *mens*.

'Ενὼσει, *insinuat* : 3. pl. præs. sub. verbi ἴνημι, *inseram*, Th. ἰὼν, ἰσμεν.

'Ενωσις, εως, ἡ, *unitas, unitio* : ab ἑνὼω, *unio*. Th. ἑὶς, μια, μιον.

'Ενώτη, ης, ἡ, idem ac ἐνώτιον, et ab iisd.

'Ενωτίζομαι, *auribus percipio* : f. ἰσομαι, et Att. -ίσομαι, a. 1. m. ἐνωτισάμην, f. 1. pass. ἐνωτισθήσομαι· ab ἐν et ὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. ὖς, ὠτος, τὸ, idem.

'Ενώτιον, υ, τὸ, *inauris* : ab iisd.

'Ενώτισαι, ἐνωτίσαντο, 2. et 3. sing. et

'Ενωτίσασθε, *auribus percipite* : 2. pl. a. 1. imperat. m. verbi ἐνωτίζομαι q. v.

'Ενὼχ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. interpret. *consecratus*.

'Ενωχλήθη, *molestiâ tum affectus* : a. 1. ind. pass. verbi ἐνοχλὶς, υ, ὁ, *turba, molestia*.

'Ἐξ, *EX* ; præposit. regit gen. scribitur *in*, sequente conson. quod vide : sed.

'Ἑξ, *SEX* : adjectivum numerale, ἄκλιτον. Hinc ἑξαὶς, *sexies* : ἑκτὸς, *sextus*.

'Ἑξαγ', pro ἤξαγε, *eduxit* : quod pro ἐξῆγε, 3. sing. imperf. vel a. 2.

act. Tum ἴξαγε, *educ*: præs. imperat. act. et

'Ἐξάγετε, ἴτω, et in 3. pl. ἐξαγέτωσαν, a. 2. imperat. act. Att. verbi ἐξάγω, *educo*.

'Ἐξαγεῖν, a. 2. inf. act. ἐξαγαγεῖν, a. 2. part. act. ejusd. verbi.

'Ἐξαγγέλλω, *prædico, annuntio*: f. ἐξαγγελῶ, pr. ἐξαγγέλλομαι, a. 1. ἐξήγγειλα, a. 1. sub. ἐξαγγείλω, ῃς, ῃ. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

'Ἐξάγε, a. 2. imperat. vel Dor. et Ion. 2. sing. imperf. vel a. 2. vide ἴξαγ'.

'Ἐξαγγείων, ωῖν, Ion. pro ἐξάγιμι, *ducere*: vide ἄξαγε.

'Ἐξάγιμι, ι, τὸ, *sextula*: pondus pondera quatuor scrupula. Th. ἴξ, *sex*, et ἄγω, *pendo*.

'Ἐξάγιστος, η, ὁ ᾗ ὁ, *scelestissimus*: ab ἴξ et ἄγος, vel ἄγος, ους, τὸ, *scelus*.

'Ἐξάγνυμι, *frango, rumpo*: ab ἴξ et ἄγνυμι, id. f. ἄξω.

'Ἐξαγορεζόμενοι, *redimentes*: part. med. ab

'Ἐξαγορέζω, et -ίσσω, *redimo*; f. ἄσω, p. ἐξηγόρεσμαι, a. 1. ἐξηγορέσθην, a. 1. sub. ἐξαγορέσω, ῃς, ῃ. ab ἴξ et ἀγορέζω, *emo*. Th. ἀγορέω, *firmum*.

'Ἐξαγόρευσις, εως, ἡ, *indicatio rei ortæ*: *confessio*: ab

'Ἐξαγορεύω, f. εύσω, *effutio, enarro, confiteor*: ab ἀγορεύω. Th. ἀγορά.

'Ἐξάγουσι, ῶσι, f. ώσω, p. ἐξαγήκασι, *spatium reddo*.

'Ἐξάγω, *educo*, f. ἐξάξω, p. ἐξήχα, a. 1. act. ἐξάγω, et Att. ἐξάλαγον· sic 2. 2. inf. ἐξαγεῖν, et ἐξαλαγεῖν· a. 2. part. ἐξαγών, et ἐξαλαγὼν, ὄντος. Th. ἄγω, *duco*.

'Ἐξαγωγεῖς, ντιᾶς οἱ κατὰ πόλεις ἄγοντες ἀποικίας, *præsidiorum deductores, qui ex urbibus præsidia deducunt*.

'Ἐξάγωγη, ῆς, ἡ, *eductio, exportatio*, et

'Ἐξαγώγιμος, η, ὁ ᾗ ὁ, *exportatus*: et hinc τὰ ἐξαγώγιμα, *merces, quæ exportantur*: ab ἐξάγω, *educo*. Th. ἄγω, *duco*.

'Ἐξάγωνος, et ἐξαγώνιος, *sexangulus*.

'Ἐξάδελφος, ου, ὁ, qui natus est ex sorore, vel adelphi.

'Ἐξάδιος, α, ον, nomen proprium viri.

'Ἐξαδυνατῶν, *elanguco, deficio*. Th. δυνατὸς, *validus*.

'Ἐξαείλῃ, ῃς, et ἐξαίρῃς, ῃ, pro quo et ἐξαιρῇς, *exsumis*, et

'Ἐξαῆς, ῆος, ῆ, Poët. *sexennis*: ex ἴξ, *sex*, et ἔτος, ους, *annus*.

'Ἐξαίμης, ου, ὁ ᾗ ὁ, *exsanguis*.

'Ἐξαίνετο, *obstruebat*, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐξαίνυμαι, *eximo*: ab ἐξ et αἱνυμαι, *capio*.

'Ἐξαιρέθησαν, *expugnati sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi ἐξαιρέω, quod vide.

'Ἐξαιρεῖται, præs. pass. inf. ἐξαιρέω, 3. sing. præs. ind. pass. ab eod. Th.

'Ἐξαίρετον, Poët. *eximiè, supra modum, vehementer*: ab

Ἐξαίρετος, η, ὁ ᾗ ὁ, *eximius, selectus*; et

'Ἐξαιρέτως, *maximè, præcipuè*

'Ἐξαιρεύμην, Dor. et Ion. pro ἐξηρούμην, 1. sing. imperf. pass. ab

'Ἐξαίρω, *eruo, tollo, evello, seligo, everto*; f. ἄρω, p. ἐξῆρκα, a. 2. act. ἐξεῖλον, a. 2. imperat. ἔξελε, a. 2. m. ἐξειλάμην, ου, ετο, *eripui, nactus exoneravi*; a. 2. sub. m. ἐξέλωμαι, a. 2. inf. m. ἐξελέσθαι. Th. αἴρω, *capio*.

'Ἐξαίρω, *tollo, effero*; f. ἐξαρῶ, et in 2. pl. ἐξαρεῖτε, præt. ἐξῆρκα, præt. pass. ἐξῆρμαι, a. 1. pass. ἐξήρθην, a. 1. sub. pass. ἐξαρθῶ, ῇς, ῇ, *tollatur*: ab ἐξ et αἴρω, *tollo*.

'Ἐξαίσιος, α, ὁ ᾗ ὁ, *iniquus, indecens*: ab ἐξ et αἶσα, *sors*.

'Ἐξαιτίομαι, -έομαι, *expeto, postulo*; et passivè *exposcor ad pœnam*: fut. ἰσομαι· a. 1. med. ἐξητησάμην, ω, ατο· ab

'Ἐξαιτίω, *deposco, exposco ad quæstionem*: ab ἐξ et αἰτίω, *peto*.

'Ἐξαίτησις, εως, ἡ, *postulatio ad quæstionem* vel *pœnam*; *deprecatio pro reo*: à p. pass. præced.

'Ἐξαίφνας, Dor. pro

'Ἐξαίφνης, *repentè*, adv. et Poët. ἐξαίφνιος· ab ἐξ et αἴφνης, *subitò*, qu. ab ἔφνω, per Sync. pro ἀφανῶ, *subito*, abjecto σ, quod ex ϑ priv. et φαίνω, *ostendo*.

'Ἐξαίφνιος, α, ὁ ᾗ ὁ, *repentinus*. ab ἐξαίφνης, q. v.

'Ἐξαίσιος, a. 1. part. act. ab

'Ἐξαίσιν, (quod et ἐξαισιόμαι) *medeor*. f. ἰσω et ἔσω, p. ιμαι· ab ἐξ et ἀλίσκομαι, *sano*.

'Ἑξάκις, adv. *sexies*. Th. ἴξ, *sex*.

'Ἑξακισχίλιοι, *sexaginta millia*: ab ἑξήκοντα, et μύριοι, *decem millia*.

'Ἑξακισχίλιοι, *sex millia*; ab ἴξ, *sex*, et χίλιοι, *mille*.

'Ἑξακολούθω, -έω, *sequor*, cum dativo, f. ήσω, p. ἐξακολούθημαι· ab ἐξ et ἀκόλουθος, η, ὁ ᾗ ὁ. *pedisequus, comes*.

'Ἐξακονάω, et ἐξακονέω, *exacuo*.

'Ἐξακόσιοι, αι, α, *sexcenti*. Th. ἴξ, *sex*.

'Ἐξακοστὸς, ὴ, *sexcentesimus*: ab eod. Th.

'Ἐξάκουστος, η, ὁ ᾗ ὁ, *qui facile exaudiri potest*.

'Ἐξακούω, *exaudio*, fut. σω· ab ἀκούω, *audio*.

'Ἐξαλαπάζω, *diripior, populor*, f. ἐξαλαπάξω, ας, αι, ab ἐξ et λαπάζω, seu λαφύσσω, f. ξω.

'Ἐξαλαπάξαι, *vastare*, a. 1. infin. act. ejusd.

'Ἐξάλατο, Dor. pro ἐξήλατο, *exiluit*, a. 1. med. 3. sing. verbi ἐξάλλομαι, q. v.

'Ἐξαλεύασθαι, *evitare*, a. 1. inf. m. pro ἐξαλύσασθαι, per Sync. ab ἐξ et ἀλύω, idem, ac Th. ἀλέω, *vito*, f. ἰσω, p. ἔληκα.

'Ἐξαλειπτέον, ου, τὸ, *unguentarium vas*; ab ἐξαλείφω, *ungo, deleo*, q. v.

'Ἐξαλειφθῆναι, a. 1. infin. pass. ab

'Ἐξαλείφω, *unguentum abstergo, deleo, oblitero*, interdum *ungo*, f. ψω, p. ἐξήλιμμαι· a. 1. pass. ἐξηλείφθην· ab ἐξ et ἀλείφω, *ungo*.

'Ἐξαλείψατε, αι, ε, ejusd. a. 1. opt. Æol.

'Ἐξάλλαξεν, Poët. 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. vel Dor. pro ἐξήλλαξεν. ab

'Ἐξαλλάττω, f. ξω, p. χα, *immuto, differo*. Th. ἀλλάσσω, *muto*.

'Ἐξάλλομαι, η, ται, *exilio*, fut. ἐξαλοῦμαι· a. 1. med. ἐξηλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, *salio*.

'Ἐξαλλὸς, ὴ ὸν, *clarus, præstans, è numero exemptus*.

'Ἐξαλλοτρίω, f. ώσω, p. ἐξαλλοτρίωκα, *alieno, vendo*.

'Ἐξαμαρτάνω, *pecco, aberro*; *peccare facio*; a. 2. inf. ἐξαμαρτεῖν· ab ἐξ et ἁμαρτάνω, f. ήσω, p. ἠμάρτηκα· a. 2. ἥμαρτον.

'Ἐξαμείβετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. ab

'Ἐξαμείβομαι, *immuto*: ab ἐξ et ἀμείβω, *commuto*, fut. ψω, perf. ἤμμαφα.

'Ἐξαμελὶς, idem quod ἀμελὶς, *negligo*, q. v.

'Ἑξάμετρος, *HEXAMETER*, *versus sex pedum*: ab ἴξ, *sex*, et μέτρον, *mensura*.

'Ἑξάμηνος, η, ὁ ᾗ ὁ, *semestris*, -ηνιαῖος, *semestre*.

'Ἐξανάδυς, *regressus*, a. 2. part. act. ab

'Ἐξαναδύω, f. ύσω, *emergo, detrecto*: quod ab ἐξ, ἀνὰ, et δύω, vel δύμι, *subeo*.

'Ἐξανᾶλίσκω, *consumo*: ab ἐξ et ἀναλίσκω, *absumo*, quod ab ἀνὰ et ἁλίσκω, *capio*, fut. ἀλώσω, perf. ἥλωκα, et Att. ἠλωκα· aor. 2. ἥλων.

'Ἐξαναλωθεὶς, ejusd. a. 1. part. pass.

'Ἐξανάστασις, εως, ἡ, *resurrectio*: ab ἐξανίστημι, *excito*, quod vide.

'Ἐξαναστῆναι, a. 2. inf. act. ἐξαναστὰς, a. 2. part. act. ab eodem verbo.

'Ἐξανατείλῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ἐξανατείλαι, a. 1. infin. act. verbi præced.

'Ἐξανατέλλω, *exorior*, fut. ἐξανατελῶ· ab ἐξ, ἀνὰ, et τέλλω, *orior, sum*.

'Ἐξανδραπο δίζομαι, fut ίσομαι, *mancipo, expungo*: ab ἐξ, ἀνὴρ, et ποδίζω.

'Ἐξανδραποδιούμενοι, Ion. et Att. pro ἐξανδραποδισόμενοι, *in servitutem abstracturi*, f. 1. part. med. à præced.

'Ἐξανδραπόδισις, εως, ἡ, *direptio in servitutem*: ab ἐξ et ἀνδραποδίζω, hoc ab ἀνδράποδον, *mancipium*, ex ἀνὴρ, *vir*, et πους, *pes*.

'Ἐξανήσουσιν, *egressi sunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. ab ἔδυν, vel a. 1. ab ἔδυσα, in ἐξαναδύω, q. v.

'Ἐξανίσχει, a. 2. ind. act. ab ἐξανίσχω.

'Ἐξανίστημι, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξανιστάνω, q. v.

'Εξανίζω, *eminco, assurgo*: ab ἐξ, ἀνά, et ἴζω, *habeo*.

'Εξανθέω, 3. sing. a. 1. act. ab ἐξανθίημι, *emitto*: ab ἐξ, ἀνὰ, et ἄνθος, *flos*.

'Εξανθίω, f. ίσω, *effloresco, pullulo, crampo*, interdum *defloresco*: ab ἐξ et ἀνθέω, *floreo*. Th. ἀνθ@ω, *flos*.

'Εξανθίζω, f. ίσω, *floridis coloribus tingo*: ab eod.

'Εξανίσημαι, *exurgo*. Vide ἐξαΐσσω: unde et

'Εξανιάομαι, *fundituś evertere*, præs. inf.

'Εξανίσασο, ἀνῆω, præs. imperat. pass. ἐξανίσω, ἄνῃς, a. 2. part. act. ab

'Εξανίστημι, *excito, surgo*, f. ἐξαναστήσω· aor. 1. ἐξανέστησα, aor. 2. ἐξανέστην, ης, ῃ· ab ἐξ, ἀνὰ, et ἵστημι, *sto*.

* 'Εξάντης, ὁ ᾗ ές, *indemnis, integer*, qu. ἔξω τῆς ἅτης, Plut. in Phædro.

'Εξαντλίω, -ῶ, *exhaurio, EXANTLO*, ab ἀντλίω, *haurio*. Th. ἄντλ@ω, *sentina*.

'Εξανύω, idem quod ἀνύω, *perficio*, f. σω, perf. ἤνυκα. Dicimus et ἀνύτω, et ἀνύτλω.

'Εξάξω, fut. 1. ind. act. verbi ἐξάγω, *educo*.

'Εξαπατᾶν, pro -ᾶσθαι, præs. inf. act. ab ἐξαπατάω, q. v.

'Εξαπάτας, *blanditiis*, acc. pl. ab ἐξαπάτη, q.v.

'Εξαπατάω, ῶ, *seduco, decipio*; præs. imperat. ἐξαπάτα, -ᾶ, ᾰτω, -ᾰτε· f. ήσω, p. ἐξαπατηκα· a. 1. ἐξαπάτησα· a. 1. sub. ἐξαπατήσω, ῃς, ῃ· ab ἐξ et ἀπατάω, *fallo*.

'Εξαπάτη, ης, η, *fallacia, deceptio*: ab eod.

'Εξαπατήσαι, a. 1. infin. act. ἐξαπατήσει, 3. sing. a. 1. indic. act. Ion. ἐξαπατήσιν, f. 1. inf. act.

'Εξαπατίσκων, Poët. idem quod ἐξαπατέων.

'Εξαπατίσκων, *fallens*, ejusd. præs. part.

'Εξαπατῶσι, *decipiunt*, Dor. pro ἐξαπατῶσι, 3. pl. præs. ind. act. ab ἐξαπατάω, q. v.

'Εξαπάφοιτο, 3. sing. præs. opt. act. *imponat*: ab

'Εξαπάφω, *decipio*: ab ἐξ et ἀπάφω, seu ἀπατῶ, *decipio*, Poët. pro ἀπατάω.

'Εξαπίφνης, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξαπιφνίλλω. Vide ἀπίφνης.

'Εξάπινα, *repentè*, adv. dicitur etiam ἐξαπίνης, Poët. pro ἐξαίφνης, q. v.

'Εξαπίνας, ὁ, ἡ ᾗ, idem cum ἐξαιφνίδιος, idem cum αἰφνίδιος, *subitus, improvisus*: ex ἀ priv. et φαίνω, *video*.

'Εξαπινάις, *repentinè*, adv. à voce superiori.

'Εξαπίνας, Dor. pro

'Εξαπίνης, *ex improviso*, Poët. pro ἐξαίφνης, q. ex ἀ priv. et φαίνω, *in lucem profero*.

'Εξαπλόης, ος, ον, Ion. pro ἐξαπλόος, *sescuplo major*. Th. ἑξ, *sex*.

'Εξάπλω, ῶ, fut. ώσω, perf. ἐξέπλωκα, *explano, explico*.

'Εξαποδιόομαι, *expellam*, præs. sub. ab

'Εξαποδιόμαι, quod ab ἐκ, ἀπὸ, et δίω, *expello*.

'Εξαπίλλω, *fundituś perdo*, et ἐξαπόλλυμαι, *emorior, pereo*: ab ἐξ, ἀπὸ, et ὄλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω, p. ὄλωλα· præt. m. ὄλλα.

'Εξαπολοίατ', Ion. pro ἐξαπόλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. ab ἐξαπόλλυμι, a. 2. m. ejusd. verbi.

'Εξαπορέομαι, -οῦμαι, *prorsus hæreo, et quò me vertam nescio*; f. ήσομαι· a. 1. pass. ἐξαπορήθην. a. 1. infin. ἐξαπορηθῆναι· ab ἐξ, ἀ, et πόρος, *transeo*.

'Εξαπορίω, *destituo, ad indigentiam redigo*.

'Εξαποφίλλω, *ablego*, f. λῶ, perf. ἐξαπέφαλκα· a. 1. ἐξαπέφηλα. ab ἐξ, ἀπὸ, et φίλλω, *mitto*.

'Εξάπτω, *adnecto, appendo*: ab ἐξ et ἅπτω, *necto*, f. ψω, p. ἧφα.

* 'Εξάπωλον, ὑ, (subaudi ξυγόν, *jugum*,) *à sex equis tractum*.

'Εξαρεμενίως, Ion et Att. pro ἐξηρημένως, *eximiè selectus*, perf. part. pass. ab ἐξαιρέω, quod vide.

'Εξαρίσιντας, Ion. pro ἐξάρωντας, 3. sing. perf. pass. ejusd. verbi.

'Εξάρατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Dor. vel Ion. pro ἐξήρατο, verbi ἐξαίρω, *tollo, suscipio*, f. ἀρῶ· a. 1. ἦρα. Th. αἴρω.

'Εξαργυρίζομαι, *pecuniâ vendo* vel *permuto*: ab ἐξ et ἄργυρ@ς, *argentum*.

'Εξαργυρισάμενος, a. 1. part. med. ejusd.

'Εξαργυρῶν, pro -ῶιν, *redigere in pecuniam signatam*, præs. infin. act. ab

'Εξαργυρῶσι, *ære æstimo*. Th. ἄργυρ@ς, *argentum*.

'Εξαριθμίω, *enumero, supputo*, fut. ήσω· a. 1. part. m. ἐξαριθμησάμενος, ab ἐξ et ἀριθμὸς, *numerus*.

'Εξαρκέων κτημάτεσσι, *sufficienter abundans fortunis*; i. e. tantum possessionum habere, quantum ad vitam sustentandam nobis sufficit.

'Εξαρκέων τοῖς φίλοις, *amicis subvenire*. Th. ἀρκέω, *sufficio*.

'Εξαρκέοντος, *sufficienter, satis*: ab ἐξ et ἀρκέω.

'Εξαρνίομαι, idem quod ἀρνίομαι, *nego*.

'Εξαρπασθμένος, ejusd. a. 1. part. med.

'Εξαρνος, ος, ὁ ᾗ ὁ, *qui aliquid negat*. Th. ἀρνίομαι, *nego*.

'Εξαρπάω, f. άσω, p. ἐξήρπακα, *diripio, aufero*.

'Εξάρτας, ους, ὁ, *funiculo*.

'Εξαρτάομαι, *dependeo*: ab

'Εξαρτάω, -ῶ, f. ήσω, *suspendo, annecto, devincio, attollo*. Th. ἀρτάω, *appendo*.

'Εξαρτίζω, *absolvo, præparo*, fut. ίσω, p. ἐξήρτικα· a. 1. ἐξήρτισα· a. 1. inf. ἐξαρτίσαι· perf. pass. ἐξήρτισμαι, et part. ἐξηρτισμένος, *perfectè instructus*: ab ἐξ et ἀρτίζω, *perficio*. Th. ἄρτιος, *perfectus, integer*.

'Εξαρτυσίων, *instructi*, Ion. pro ἐξαρτυσίων, perf. part. pass. ab

'Εξαρτύω, idem quod Th. ἀρτύω, *instruo, adorno*, f. ύσω, p. ἠρτυκα.

'Εξαρχὰς, pro ἐξ ἀρχῆς, *ab initio*, idem quod πάλιν, cum quo junctum sæpè legitur.

'Εξάρχος, ου, ὁ, *inceptor, princeps, præcursor*: unde Angl. EXARCH, et

'Εξάρχω, idem ac simplex ἄρχω, *incipio, auspicor*: ab ἐξ et ἀρχὴ, *initium, principatus*.

'Εξάς, άδος, ἡ, *numerus senarius*; *nummus æreus Siculus*. Th. ἕξ, *sex*.

'Εξασθενίω, -ῶ, *viribus deficio*, fut. ήσω· ab ἐξ et ἀσθενίω.

'Εξασθενίζω, *debilito*: ab eod.

'Εξασκέω, f. ήσω, *exerceo, exuo, perpolio*. Th. ἀσκέω, *exerceo*.

'Εξασίας, villos vocant pannorum textilium: fortè ab ἐξαίσω, à ἵημι *rado, carmino*.

'Εξαστράπτω, *emico, refulgeo*, fut. ψω, p. ἐξηστραφα· ab ἐξ et ἀστράπτω, *fulguro*.

'Εξατιμάζω, f. άσω, *infamo, parvifacio*: ab

'Εξατιμάω, f. ήσω, *despicio*: ab ἐξ et ἀτιμάω, *dedecoro*.

Εξατμάω, idem quod ἀτμάω, *atrofacio*. Th. ἀτμὸς.

'Εξαύδα, pro -ᾶς, *dic*, præs. imperat. act. ab

'Εξαυδάω, *eloquor*, fut. ήσω, ab ἐξ et αὐδάω, *loquor*. Th. αὐδὴ, *vox*.

'Εξαυτῆς, *eodem momento, continuò, statim*: quod ab ἐξ et αὐτὸς, (pro ἕως.) Th. αὐτὸς, *ipse*.

'Εξαῦτις, pro quo ἄψτις, *rursus, denuo*, adv. Th. εαψ-αὖ, *rursus*.

'Εξαφίημι, *omitto, dimitto, sino*: ab ἐξ, ἀπὸ, et ἵημι.

'Εξαφύω, *exhaurio*. Th. ἀφύω, *haurio*.

'Εξέβαλον, ες, ε, *profligavi*, a. 2. ind. act. verbi ἐκβάλλω, *ejicio*, quod vide.

'Εξέβεσαν, per Sync. pro ἐξέβησαν, *exierunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. ἐξέβην, verbi ἐκβαίνω· ab ἐκ et βαίνω, *eo*: ἔβησαν, a. 2. ἔβην.

'Εξεβιάζοντο, 3. plur. imperf. ab ἐκβιάζομαι, *vi adigo*. Th. βία, *vis*.

'Εξεγείρομαι, *exurgo*: et

'Εξεγείρω, *excito, suscito*: f. ἐξεγερῶ. p. ἐξήγερκα, a. 1. ἐξήγειρα. ab ἐξ et ἐγείρω, *excito*.

'Εξεγένοντο, *procreati sunt*, 3. pl. ab ἐξεγένόμην, a. 2. ind. m. verbi ἐκγίνομαι. ab ἐκ et γίνομαι, *nascor*, quod vide.

'Εξέγερτο, Ion. et Poët. pro ἐξέγειντο, 3. pl. imperf. per Sync. pro ἐξεγείροντο· ab ἐξεγείρομαι, per Sync. pro ἐξεγειρόμην, *excito*. Th. ἐγείρω *excito*.

'Εξεδιδάσκομεν, ε, ατε, *expectabam*, imperf. m. verbi ἐκδιδάσκομαι, f. ἐκδι-

ξημι, p. ἐκδέδεγμαι. ab ἐκ et δέχομαι, *capio, excipio.*

'Εξικέτευμα, ατος, τὸ, a. 3. ind. act. verbi ἐκδικέω, *vindico*: f. ήσω. p. ἐκδεδίκηκα. a. 1. ἐξεδίκησα. a. 1. imperat. ἐκδικησον, άτω, a. 1. inf. ἐκδικῆσαι. ab ἐκ et δίκη, *jus.*

'Εξιππάζω, 3. sing. a. 2. ind. m. ἐξιππάζεται, ου, το, *elocavit*: verbi ἐκδίδωμι. f. ἐκδώσω. Th. δίδωμι, *do*; a. 2. δόν.

'Εξίπτα, ας, ἡ, *EXEDRA*: ab ἐξ et ἵζω, *sella*. Th. ἵζω, *sedeo*: Unde et

'Εξίπτης, ου, ὁ & ἡ, *loco suo emotus, expulsus.*

'Εξίπτασαν, *exuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκδύω, *exuo*: f. ἐκδύσω, a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. ἐκδύσασθαι· ab ἐξ et δύω, vel δύνω, *subeo*: a. 2. ἔδυν.

'Εξίπτω, *EXEDO*. Th. Βω.

'Εξον, pro ἐξίον, *radebat*: 3. sing. imperf. act. verbi ξέω, *rado*: f. ξήσω.

'Εξυπαξίδωσαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐκδοσιδοσημι, -δώσω, *expahesco, attonitus sum*: ab ἐκ et δέος, *stupor, pavor.*

'Εξυπνεν, *exporuerunt*: 3. pl. a. 1. ind. m. ab ἐξύπνος, ου, τὸ, verbi ἐκδύω. Th. νέκυμι.

'Εξύσηξα, *expressi*, a. 1. ind. act. verbi ἐκθλίβω. Th. θλίβω, *tero.*

'Εξύφει, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐκθέω, *prosilio*: ab ἐκ et θέω, seu θοάω, *salio.*

'Εξύφης, ους, ὁ, a. 1. ind. act. ἐξ

'Εξεξήγαγεν, *eduxit*; 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐκτρέφω· ab ἐκ et τρέφω, f. θρέψω, *alo, nutrio.*

'Εξω, pro ἔξω, Att. *EXI*, præs. imperat. ab ἵστημι, q. ab ἐξίω, *EXEO*, ab ἐξ et εἶμι, *eo.*

'Εξω, *habebit*; 3. sing. f. 1. act. verbi ἔχω, *habeo*, f. ἕξω et σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, a. 2. sub. σχῶ.

'Εξώνς, Poët. pro ἐξῆς, *deinceps*, ordine. adv. q. ab ἔχω.

'Εξωσίκασ, *similem reddo*: ab ὁμοῖος. Th. ἴσκω.

'Εξωσίκασο, *assimilis erat*, 3. sing. plus. perf. pass. ab ἐξωσιάζω.

'Εξωσιάζω, f. άσω, p. ἐξωσίακα, *finxi.* Ab ἐκφύω, *assimilo.*

'Εξῶλα, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐξώλεσε, 3. sing. a. 2. m. ab ἐξολέω. Vide ἐξωλόμην.

'Εξῶλασα, ας, ὁ, a. 1. ind. act. ab ἐξελάω, *extraho.* Th. ἔλαω, *traho.*

'Εξόλαμψ, ο, ατο, *exemi*, a. 2. ind. m. verbi ἐξαιρέω, *eximo*: f. ήσω. ab ἐκ et αἱρέω, *capio*, f. ἑλῶ, p. ἥρηκα, a. 2. ἕλον.

'Εξῶσι, vel ἐξίασι, *exeo, egredior*, præs. inf. ἐξιέναι, a. 2. act. ἔξιον, ους, ὁ, a. 2. part. ἐξιών, όντος, a. 1. act. Att. ἐξίασα, *egressus sum*: ab ἐξ et εἶμι, vel ἴημι, *eo.*

'Εξόνας, *licere, fas esse*, præs. inf. ab ἔξεστι, *licet*, imperf. ab ἐξ et ἦν, *esse.*

'Εξόνισσα, *hospitio excepi*, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, pro ξενίσω, f. σω, p. ἐξένικα. Th. ξένος, et Poët. ξεῖνος, *hospes.*

'Εξεῖσα, *dixi*. a. 1. act. et

'Εξεῖπον, ἐξῆσι, ἐξεῖπα, ἐξεῖπεῖν, ἐξειπὼν, a. 2. act. et

'Εξείσω. *dicam*, a. 1. sub. act. ab ἐξίστω. ab ἐξ et ἔστω, *dico*: a. 1. εἶστα.

'Εξειργασμένος, ἡ, ον, perf. part. pass. ab ἐξεργάζομαι, *elaboro*: f. άσομαι, p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*,

'Εξεῖγεστόω, vel ἐξεῖγεστέω, *cohiberi*: ab

'Εξείργω, f. ξω, p. χα, *cohibeo, excludo.* Th. εἴργω, *arceo.*

'Εξειφόμαι, Ion. et Poët. pro ἐξιφόμαι, a. 1. inf. act. ab ἐφόω, *traho*: f. σω.

'Εξίεμι, f. ἐξιῶ, *EXERO*. Th. ἴεμι, *necto.*

'Εξεῖς, *qui emisit*, a. 2. part. act. ab ἐξίημι, *emitto*: a. 2. ἧξα, ab ἐξ et ἵημι, *mitto*: f. ἥσω.

'Εξεις, *habebis*, Dor. ἐξῆς, 2. sing. f. 1. verbi ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, imperf. εἶχον.

'Εξεισι, *prodit*, 3. sing. præs. ab ἔξειμι. Th. εἶμι, *eo*: a. 2. ἦα.

'Εξεκαύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐξεκαύθην, *exarsi*, verbi ἐκκαίω, *exuro*: f. ἐκκαύσω, a. 1. ἐξέκαυσα. ab ἐκ et καίω, *uro*: a. 2. ἔκαον.

'Εξεκίντησα, ας, ὁ, a. 1. ind. act. verbi ἐκκεντέω, *transfigo*: f. ήσω, p. ἐκκεκέντηκα, ab ἐκ et κεντέω, *pungo.*

'Εξεκένωσα, ας, ὁ, a. 1. ind. act. verbi ἐκκενόω, *exinanio.* Th. κενὸς, *vacuus.*

'Εξεκκλησεύζε, f. άσω, *concionem advoco, congrego*: ab ἐξ et ἐκκλησιάζω. Th. κλῆσις, *voco.*

'Εξεκλάσθην, ης, ὁ, et in 3. pl. ἐξεκλάσθησαν. a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλάω, *defringo*: f. άσω, p. ἐκκέκλασμαι, perf. pass. ἐκκέκλασμαι· ab ἐκ et κλάω, *frango.*

'Εξεκλείσθην, ης, ὁ, *exclusus sum*: a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλείω, *excludo*: f. έσω, p. ἐκκέκλεικα, a. 1. ἐξέκλεισα, perf. pass. ἐκκέκλεισμαι, σαι, ται. ab ἐκ et κλείω, *claudo.*

'Εξέκλεψεν, *furatus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλέπτω· ab ἐκ et κλέπτω, *furor*: f. ψω, p. φα. p. m. κέκλοφα.

'Εξεκλίνατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλίνω, *deflecto*, quod vide, et ἐξέκλιναν, 3. pl. a. 1.

'Εξεκλύφω, ας, ὁ, a. 1. ind. act. verbi ἐκκολάπτω, *exculpo, tundendo eximo*: ab ἐκ et κολάπτω, *tundo, excavo*: f. ψω, p. κεκόλαφα.

'Εξεκλάνε, Poët. τὸ α Epenthesi pro ἐξέλκε, præs. inf. act. verbi ἐξέλκω, *expello*, quod vide, hinc 3. pl. præs. ἐξελάουσι· ab ἐξ et ἐλάω, Poët. pro ἐλαύνω, *agito.*

'Εξέλαθον, et Poët ἐκλάθον, a. 2. ind. act. verbi ἐκλήθω, et ἐκλανθάνω, *oblivisci facio.* Th. λήθω, *lateo*, λήθω.

'Εξελάθησα, a. 1. ab ἐκλαλία, *effutio.*

'Εξελάμβανε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐκλαμβάνω. Th. λαμβάνω, *capio.*

'Εξελάνει, *expellunt*, 3. pl. præs. ind. verbi ἐξελάω, quod vide.

'Εξελάσσας, a. 1. inf. act. ἐξελάσσαι, *qui elegit*, a. 1. part. act. ἐξέλασα, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω.

'Εξελασία, ας, ἡ, *expeditio, profectio*: et

'Εξελασις, εως, ἡ, *expulsio, discessus.* Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

'Εξέλασσεν, Poët. et Ion. pro ἐξέλασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, *expello*: ejusd.

'Εξελαστόμενος, *fodisti*, 2. sing. a. 1. ind. act. ἐλαστάω.

'Εξελαύνουσι, 3. pl. ind. præs. ab

'Εξελαύνω, *expello, confio, facio.* Th. ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω.

'Εξελάω, f. σω, et Att. ἐξελῶ, p. ἐξέλακα, et Att. ἐξελήλακα, Poët. pro ἐξελαύνω, *expello, abigo.* Th. ἐλαύνω, *agito.*

'Εξελε, *erue*, a. 2. imperat. act. ab ἐξέλομαι, ου, ὁ. a. 2. ind. act. verbi ἐξαιρέω. Dicimus et ἕξελε pro ἐξέλαβε. Ion. et ἔξελον pro ἐξέλαβον, a. 2. ind. hinc ἐξελεῖν, a. 2. inf. ἐξελὼν, a. 2. part. ab ἐξ et αἱρέω, *capio.*

'Εξελέγχομαι, 1. pl. præs. ind. act. et ἐξελεγχέσθω, 3. sing. imperat. pass. ab

'Εξελέγχω, *redarguo, convinco*, f. ξω, p. ἐξήλεγχα, a. 1. ἐξήλεγξα, a. 1. inf. ἐξελέγξαι. ab ἐξ et ἐλέγχω, *arguo*, f. ξω.

'Εξελὸ', *delegit*, 3. sing. a. 2. ind. m. Ion. pro ἐξέλατο, verbi ἐξαιρέω. Vide ἐξελόμην.

'Εξελέξω, *elegeris*, 2. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐκλέγω. Th. λέγω, *dico, eligo*. f. λέξω, p. λέλεγμαι.

'Εξελόεθαι, *eripare*, a. 2. inf. m. ab ἐξαιρέω. *eximo, tollo*, a. 2. ἔξελον. ab ἐξ et αἱρέω, *capio*, f. ἑλῶ. p. ἕλλα. a. 2. ἕλον.

'Εξελύσομαι, f. 1. m. verbi ἐξέρχομαι, *egredior*: ab ἐξ et ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, ex per Sync. ἐλθον, a. 2. inf. ἐλθεῖν, p. m. ἐλήλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

'Εξελήλακεσαν, *expulerunt*, Ion. et Att. pro ἐξελήλακασαν, 3. pl. plusq. p. act. verbi ἐξελάω. Th. ἐλαύνω, *agito.*

'Εξελήλυθα, *exii*, præt. m. Att. inf. ἐξελήλυθέναι, et part. ἐξεληλυθὼς· ab ἐξέρχομαι. Vide ἐξελύσομαι.

'Εξελθεῖν, *exire*, a. 2. inf. act. verbi ἐξέρχομαι. ab ἐξ et ἔρχομαι, *venio.*

'Εξελθὼν, a. 2. part. act. a. g. ἐξελθόντος. f. g. ab eod. verbo et Th.

'Εξελόω, a. 2. sub. et 1. pl. ἐξελήλυμεν. ἐξελθοιμι, 3. pl. ἐξελθοῦν, a. 2. part. ejusd.

'Εξέλιπον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω, *derelinquo*: ab ἐκ et λείπω, *linquo*: f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

'Εξέλκω, f. ύσω, et

'Εξέλκυσα, *abstraho, extraho*:

perf. ἐξάλεον, f. ἐξάλξω, præs. part. pass. ἐξαλιμμένος, *abstractus* : ab ἐξ et ἅλεα, *traho*.

* Ἐξάλμισις τῶν νεκρῶν, *unguium fodicatio*.

Ἐξαλίμενο, *diripui*, pro ἐξαλίμην. 3. sing. a. 2. m. Ion. verbi ἐξαλέω, ἐξαλίμενος, *absolutè*, *navem exonerans*. ab ἐξ et ἀείρω, *capio* : f. ἀσω, a. 2. ἅλον.

Ἔξαλον, pro ἐξέλον, *eripui*, a. 2. ind. act. Ion. ejusd. verbi ἐξαιρέω, a. 2. imperat. m.

Ἐξαλῶ, *eximam*, f. 2. act. verbi ἐξαιρέω, ἐξελοῦμαι, a. 2. sub. m. Th. αἱρέω, *capio*, a. 2. ἕλον.

Ἐξάλπεν, *expellent*, est 3. pl. f. 1. Att. pro ἐξελάσουσι, verbi ἐξελάω, vel ἐξελαύνω, *abigo*. Th. ἐλάω, *agito* : f. ἐλάσω.

Ἐξαμᾶξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξαμάσσω, *abstergo* : imperf. ἐξἠμασσον, f. ἐξαμάξω, a. 1. part. act. ἐξαμάξας, ασα, αν. Th. μάσσω, idem.

Ἐξέμεν, et ἐξέμεναι, *emisisse*, Ion. et Dor. pro ἐξεῖναι, a. 2. inf. verbi ἐξίημι, vel ἔξειμι, a. 2. ἔξην. ab ἐξ et ἵημι, *mitto*.

Ἐξέμεν, *servare*, f. 1. inf. Ion. pro ἔξειν, verbi ἔχω, *teneo* : f. ἕξω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχ-ον.

Ἐξαμέω, f. ἐσω, *evomo*. Vide ἐξαλέω.

Ἐξαμπωλημένος, η, ον, *venditus*, Ion. pro ἐξεκπεπραμένος, perf. part. pass. verbi ἐξεκπωλέω. Th. πωλέω, *vendo*.

Ἐξαμυκτηρίσω, a. 1. sub. act. ἐξαμυκτηρίζω, *subsannem*, *irrideam*, ἐξαμυκτηρίσαι, a. 1. ind. Th. μυκτὴρ, *naris*.

Ἐξανιέμεν, f. ἐμῶ, id. ac Th. ἀνιέμεν, *interficio*.

Ἐξανυντίας, adv. et divisim ἐξ ἀνυντίας, *ex adverso*, *adversum* : ab ἀνυντίος, idem ac ἀντίος, *adversus*, quod ab ἀντὶ, *pro*.

Ἐξανῴξω, f. ἰξω, idem ac simplex ἀνῴξω, et Th. ἀνοίγω, *interficio*.

Ἐξανύξει, *interfecit*, ejusd. a. 1. ind.

Ἐξανύξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐξανύξατον, a. 2. inf. act. verbi ἀνύξω, *effero*, *promo*, f. 1. ἐξάνυσα, a. 1. ἐξάνυξα, a. 1. imperat. ἐξάνυξον, άτω, ά. 1. part. ἐξανύξας, αντος, a. 2. ind. act. ἐξάνυκον, ες, ε, ab ἐκ et ἔνεγκα, *fero*.

Ἐξανύσσω, Poët. pro ἐξανύξω, a. 1. inf. act. Sic ἐξάνυσσας, pro ἐξάνυξας, a. 1. part. act. ejusd.

Ἐξάνυσσε, *subduxit*, a. 1. act. ab ἀνύω, f. ὑσω, *enato*, *elabor*. Th. νέω, *innato*.

Ἐξανυχθείς, αντος, et Ion. ἐξανυσθείς, σσα, a. 1. part. pass. ἐξανυχθήσομαι, ή, ται, f. 1. ind. pass. ab ἀνύξω, vide ἐξανύξατε.

* Ἐξανυχιζω et ἐξανυχιάζω, *pignus capio*, Diog. Laërt. in Memirpp.

Ἐξανυχμένος, η, ον, Ion. pro ἐξανυκτὸς, *exportatus*, perf. part. pass. verbi ἀνύξω, *effero*. Th. φέρω.

Ἐξανύχομαι, ας, ε, et in 1. pl. ἐξανυσόμεθα, p. ind. m. ejusd.

Ἐξανύψω, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀνύξω, *evigilo*, q. v.

Ἐξάνυσε, Dor. pro ἐξέλασε, *exeas*, 2. sing a. 2. opt. act. ἐξελάοιεα, Dor. pro ἐξελάοις, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio*. Sic ἐξανάσω, pro ἐξελάσω.

Ἐξάνυσσε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, *hospitio recipio* : f. ἰσω, p. ἐξένικα. Th. ξένος, *hospes*.

Ἐξάντο, *exmerunt* : 3. pl. a. 2. m. verbi ἐξαίρω, a. 2. m. ἐξάμην. Th. ἦμι, *mitto*.

Ἐξάπαδον, et per Metath. ἐξαπέδυν, a. 2. ind. act. verbi ἐξαπίδω, *devasto* : f. σω, ab ἐκ et πίδω, *vasto*.

Ἐξάπασσον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπάσσω. *excido* : f. ἐκπάσω, p. ἐκπέπαμαι, a. 1. ἐξάπασα, a. 2. sub. ἐκπάσω. ης, η, et in 3. pl. ἐκπάσωσι, a. 2. inf. ἐκπασεῖν. Th. πάσσω.

Ἐξάπτασκε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκπετάννυμι, *expando* : f. άσω, ab ἐκ et πετάννυμι, seu πατέννυμι, f. σω, *pando*, *explico*.

Ἐξάπτατο, 3. sing. imperf. act. verbi ἐκπίπτω, *excido*. Th. πίπτω, *cado*, f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Ἐξαπίφαμαι, σαι, ται, *probè novi*, *calleo*, præs. ind. ab ἐξ et ἐπίσταμαι, *scio* : f. ἐπιστήσομαι, quod ab ἐπὶ et ἵστημι, *scio*.

Ἐξαπίστεαι, Ion. pro ἐξαπίστασαι, vel ἐξπίστῃ, *scis* : 2. sing. præs. ejusd.

Ἐξαπίτηδες, *consultò*, *data operâ*, adv. ab ἐξ et ἐπιτήδης, ίος, ὁ ἢ ἡ, *idoneus*, *aptus*.

Ἐξαπλάγη, ας, ε, et in 3. pl. ἐξαπλάγησαν, a. 2. ind. pass. ab ἐκπλήσσω, *percello* : f. ξω. ab ἐκ et πλήσσω, vel πτω, *percutio* : f. ξω.

Ἐξάπλει, 3. sing. imperf. verbi ἐκπλέω, *enavige* : f. πλεύσω, ab ἐκ et πλέω, *navigo*, a. 1. m. ἐξέπλευσάμην.

Ἐξαπλέοντο, *percellebantur*, 3. pl. imperf. pass. verbi ἐκπλήσσω, *percello*, quod vide.

Ἐξαπίνασα. Dor. pro ἐξαπίνησα, *elabi cavi*. a. 1. ind. act. verbi πτόμαι, *laboro*. Th. πίνομαι.

Ἐξαπεφάδομεν, *deprædati sumus*, 1. pl. a. 2. ind. act ἐξαπαφεῖν, per Metath. pro ἐξαπάφειν, a. 2. ind. act. verbi ἐκπάφω. Th. πάφω, *vasto*, f. 2. πάφομαι.

Ἐξάπτη, *evolavit* : 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐξίπταμαι, f. ἐκπτήσομαι, a. 2. ἐξάπτην. ab ἐξ et ἵπταμαι, *volo*, *as*.

* Ἐξάπτω, *evulgo*, Th. ἵπτω, *divulgo*.

Ἐξάραμα, ατος, τὸ, *vomitus*, ab ἐξαράω, *evacuo*, *expromo* : f. άσω, p. ἐξήρακα. Th. ἦρα, ας, ἡ, *terra*.

Ἐξαργάζομαι, *absolvo*, *perficio* ; item *everto*, *occido* : f. άσομαι, p. ἐξήργασμαι. ab ἐξ et ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

Ἐξαργασθῇ, ejusd. a. 1. pot pass. n. g.

Ἐξαργασία, ας, ἡ, *elaboratio*, *absolutio*.

Ἐξαργασμένος, Ion. pro ἐξηργασμένος, *factus* ; perf. part. ab ἐξεργάζομαι.

Ἐξαργασταὶς, ὁ, *ad perficiendum idoneus* : ab ἐξεργάζομαι, q. v.

Ἐξαρέεσκον, *interrogabat*, 3. sing. imperf. act. ab

Ἐξαρέεσθαι, idem quod ἐξαρέω, *disquiro*, *perquiro* ; item *interrogo*. Th. ἀρέω, *dico*.

Ἐξαρέσσω, *prosterno*, *everto*. Th. ἐρείπω, *everto*.

Ἐξέρεσθε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐξερέομαι, et ἐξέρομαι, pro quo ἐξείρομαι, etiam Ion *interrogo*, *scitor* : ab ἐξ et ἐρέω, *dico*. Th. ἀρέω idem.

Ἐξερέοντο, *interrogabant*, ejusd. 3. pl. imperf. pass.

Ἐξερεύνω, *penitus scrutor* ; f. ήσω, p. ἐξερεύνημαι, a. 1. ἐξερεύνησα, ab ἐξ et ἐρεύνω, f. ὁσω, *indago*, *vestigo*.

Ἐξερέω, *dico*, vel *eloquor* ; item *perquiro* : ab ἐξ et ἐρέω, idem quod Th. ἀρέω, *dico*.

Ἐξερημόω, -ῶ, f. ὁσω, *devasto*. Th. ἔρημος.

Ἐξερικύδοντας, a. 3. part. act. ab ἐξερείκω, idem quod Th. ἐρείπω, *cado*, *everto* ; f. ψω, a. 2. ἔρειπον.

Ἐξέρπω, f. ψω, p. ἐρέρπω, *serpo*, *prorepo* ; *serpere facio*. Ps. civ. 32.

Ἐξερύγη, *erupit*, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἐκ et ῥήγνυμι, seu ῥήγνυμι, *frango* ; f. ξω, a. 2. ἐρράγην.

Ἐξέρυε, pro ἐξέρυσε, *extraxit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ἐξέρυσα, a. 1. inf. ἐξερύσας, a. 1. part. ab

Ἐξερύω, *extraho*. Th. ἑλκω, f. σω, *traho*.

Ἐξέρχομαι, *exeo*, *egredior*, imperf. ἐξηρχόμην, ν, ετο, f. ἐξελεύσομαι, a. 2. act. ἐξῆλθον, ες, ε, a. 2. imperat. ἔξελθι, ἐτω, a. 2. sub. ἐξέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. ἐξελθεῖν, a. 2. part. ἐξελθὼν, ὄντος, ὁ, p. m. ἐξέλυθα, et Att. ἐξελήλυθα, plusq. p. ἐξεληλύθειν, εις, ει. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Ἐξέσει, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ξέω, *rado* ; f. ἰσω, p. ἔξεκα.

Ἐξεσία, ας, ἡ, et Ἐξεσία, ας, ὁ *legatio* : ab ἐξ et ἵημι, *mitto*.

Ἔξεσις, εως, ἡ, Ion. et Poët. pro ἔξοδος, *expulsio* : παρὰ τὸ ἐξέναι, τὸ ἐκβαλεῖν, *ejicere*.

Ἐξεσκλήκει, perf. act. verbi ἐσκλήκω, *exarefacio* : quod ab ἐκ et σκλήκω, pro σκλήω, per Sync. idem quod σκλλω, *exicco*, *arefacio*.

Ἐξέσπασα, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ἐξέσπασον, -ων, verbi σπάω, *extergo* : ab ἐκ et σπάω, seu σπάω, *abstergo*.

Ἐξεστρεπε, *retraxit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἐκστρέφω, quod ab ἐκ et στρέφω, *traho* ; f. σω, a. 1. ἔστρεψα.

Ἐξέτασε, pro ἐξέτεινε, f. 1. verbi ἔξεμι, *licet*.

Ἐξεσμὸς, οῦ, ὁ, *mentis cruce-*

ται, passum, mutatus, part. perf. act. ab ἐξίστημι.

'Εξίστω, ης, ή, perculsus fui; a. 2. ind. act. verbi ἐξίστημι, et ἐξιστάω, obstupefacio: f. ἐκστήσω· quod ab ἐξ et ἵστημι, sto.

'Εξὸν, licet, imperf. ab ἔξειμι, inus. quod est ab ἐξ et εἰμὶ, sum: f. ἐξέσται, pro ἐξέσταται. ἐξὸν, part. n. ς.

'Εξίσπαμαι, ψαι. πται, eversus fui, perf. pass. ab ἐκσπάω, everto; f. ψω, p. ἐξέσπασμαι. Th. σπάω, verto.

'Εξεστανδλίσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐκστανδλίζω, castra loco, seu ponо: ab ἐκ et στανδὸς, exercitus, et πάδος, solum.

'Εξετάζω, exquiro, examino, explico, astimo, compare; f. άσω, et Dor. ξω, p. ἐξήτακα, a. 1. ἐξήτασα, a. 1. imperat. ἐξέτασον. Th. ἑτάζω, inquiro.

'Εξέτμοσαν, secuerant, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐκτέμνω, f. μῶ, p. ἐκτέτμηκα· ab ἐκ et τέμνω, seco; p. m. τέτμημαι.

'Εξετανύθη, extenus est: 3. sing. a. 1. pass. ab ἐκ et τανύω, idem quod τείνω, tendo. Th. τάνυω.

'Εξετάσαι, a. 1. inf. act. ἐξέτασον, -άτω, a. 1. imperat. ab ἐξετάζω.

'Εξέτασις, ως, ἡ, exquisitio: ab ἐξετάζω.

'Εξέτασμὸς, ὁ, ἡ, quæstio, usit. quoque pro recensione exercitûs.

'Εξετασὸν, inquirendum.

'Εξέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, extendo.

'Εξετέλεσαν, perfecerunt, 3. pl. imperf. pro ἐξετέλεσαν, Poët.

'Εξετέλετο, 3. sing. imperf. pass. id.

'Εξετελέσθη, ης, ή, a. 1. ind. pass. ab ἐκτελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

'Εξετίλασα', pro ἐξετίλασαν, Poët. pro ἐξετίλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

'Εξέτης, ους, ὁ ἡ ἕξ, sexennis, pro ἑξάτης, ab ἕξ, sex, et ἔτος, annus.

'Εξ ἑτέου, ab illo tempore.

'Εξετμήθη, ης, ή, a. 1. ind. pass. ab ἐκτέμνω, excido: ab ἐκ et τέμνω, seco; f. τέμω, p. τέτμηκα, a. 2. ἔτμαν.

'Εξετράποντο, 3. pl. a. 2. ind. pass. ab ἐκτρέπομαι, aversor; f. 2. pass. ἐκτραπήσομαι, deflectam; a. 2. pass. ἐτράπην, ης, η, a. 2. sub. pass. τραπῶ, ῇς, ῇ. ab ἐκ et τρέπω.

'Εξέτρωε, vulnerabatur; 3. sing. imperf. ab ἐκ et τρώω, imperf. ἔτρων, ἔτρως, ἔτρω. Th. τιτρώσκω, f. τρώσω, vulnero.

'Εξέτρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκτιτρώσκω, abortum facio: ab eod. Th.

'Εξεφλα, excæcabat, 3. sing. imperf. ab ἐκτυφλόω. Th. τύφλος, cæcus.

'Εξεφρὼν, invenire, a. 2. inf. act. ἐξεύρω, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξευρίσκω, adinvenio.

'Εξεύρεσις, εως, ἡ, inventio, lucrum; ἐκ ἴσου ἐξεύρεσις τῶν ἴσων αὐτῶν, nihil lucri accrescit ex operibus eorum, Baruci, Ili. 18. Malè vers. Angl.

'Εξευρημάτων, gen. pl. ab

'Εξευρητὴς, ὁ, ἡ, qui invenit, part. perf. act. ejusd.

'Εξεύρημα, ατος, τὸ, inventum: à perf. pass verbi seq.

'Εξευρίσκω, excogito, comperio: ab ἐξ et εὑρίσκω, idem, f. ἥσω, p. εὕρηκα, a. 2. εὗρον.

'Εξευρόντες, ejusd. a. 2. part. act. pl. num. Vide ἐξευρὼν.

'Εξεφάνθην, ης, η, emersi, a. 1. ind. pass. pro ἐξεφάνθην, per Epenth. τὸ σ, verbi ἀφαίνω, emergo. Th. φαίνω, ostendo, f. νῶ, p. πέφασμαι, a. 1. ἔφηνα.

'Εξέφανεν, exorta sunt, Att. 3. pl. a. 1. act. pro pass. a. 2. ἐξεφάνησαν. ab eod. Th.

'Εξέφερεον, exportabant, 3. pl. imperf. verbi ἐκφέρω. Th. φέρω, f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

'Εξεφέρομεν, Ion. pro ἐξεφέρομεν, 1. pl. præs. ind. act. ab ἐκφορέω, pro ἐκφέρω.

'Εξέφερον, υς, υ, natus sum, cum gen. a. 2. act. ab ἐκ et inus. φῦμι, (idem ac Th. φύω, nascor.) Undè a. 2. ἔφυν.

'Εξέχεε, 3. sing. imperf. vel a. 1. act. verbi ἐκχέω, effundo; f. 1. ἐκχεύσω, f. 2. ἐκχύω, a. 1. ἐξέχυσα, ἐξέχυνα, et ἐξέχεα, ας, ε, a. 1. imperat. ἔκχεον, ἀτω, 2. pl. ἐκχέατε, imperf. pass. ἐξεχύμην, -ύμην. ab ἐκ et χέω, fundo, f. χεύσω.

'Εξέχρησε. suffecit, 3. sing. a. 1. act. Vide in ἐκχρῆν, pro ἐξεφκεῖν, sufficere.

'Εξεχύθην, ης, η, exii, penetravi; a. 1. pass. verbi ἐκχύω, seu ἐκχύνω, effundo; f. θσω, p. ἐκκέχυμαι. ab ἐκ et χύω, fundo. Th. χέω, χύθω.

'Εξέχυμα, f. ἐξω, p. ἐξέσχυκα, emineo, exto, exurior: ab ἐξ et ἔχω.

'Εξέψυξε, animam efflavit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκψύχω, animam effio; f. ξω, ab ἐκ et ψύχω, f. ξω, frigefacio.

'Εξέψω, coquo, elixo,

'Εξέωσαν, Att. pro ἔξωσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἐξωθέω, impello: ab ἐκ et ὠθέω, f. θσω, pello.

'Εξήγαγον, pro ἐξήγαγε, eduxit; a. 2. ind. Att. verbi ἐξάγω, educo, q. vide.

'Εξήγγειλα, ας, ε, indicâssem, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω, nuntio; f. λῶ, p. ἠγγελκα. a. 1. ἤγγειλα.

'Εξηγείρα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξεγείρω, excito, suscito; f. ἐξεγερῶ, p. ἐξήγερκα. Th. ἐγείρω, idem.

'Εξηγέομαι, ῆμαι, expono, enarro; præsumo, rego; censeo, dissero: imperf. ἐξηγεόμην, -ήμην, ῦ, -ῆν, -ετο, εῖτο, f. ἐξηγήσομαι, a. 1. m. ἐξηγησάμην, ω, ατο, a. 1. part. ἐξηγησάμενος, ab ἐξ et ἡγέομαι, duco.

'Εξηγέσθην, ης, ή, a. 1. ind. pass. ab ἐξηγέομαι.

'Εξηγήσαμενος, ε, ον, præs. part. ἐξηγοῦντας, 3. pl. præs. verbi ἐξηγέομαι.

'Εξήγημα, ατος, τὸ, enarratio, quod narratur: et

'Εξήγησις, εως, ἡ, enarratio, expositio: propriè divinorum et excellentium, ut ἑρμηνεία, vulgarium: et

'Εξηγητὴς, ὁ, ἡ, interpres, magus, conjector: ἐξηγηταὶ, Athenis, sacrorum interpretes; et

'Εξηγητικὸς, ἡ, ὸν, enarrativus: τὰ ἐξηγητικὰ, libri Pontificales. Omnia à p. pass. verbi ἐξηγέομαι, expono.

'Εξηγόρευσα, ας, ε. a. 1. ind. act. verbi ἐξαγορεύω, redimo; f. σω, p. ἐξηγόρευκα, a. 1. sub. act. ἐξαγορεύσω, ῃς, ῃ. ab ἐξ et ἀγορεύω, emo. Th. ἀγορὴ, forum.

'Εξηγορίαι, ιας, ἡ, accusatio.

'Εξηγρέγορα. per Sync. pro ἐξηγερμαι, exsurrexi, expergefactus sum; imperf. pass. ab ἐξ et ἐγείρομαι, pro ἐγειρόμαι. Th. ἐγείρω.

'Εξήεσαν, egressi sunt, 3. pl. a. 1. Att. ἐξῆσα, verbi ἐξειμι, exeo, vel ἐξέρχομαι, ab ἐξ et εἶμι, eo; a. 2. ἦλθον, ες, ε, præs. inf. ἐξιέναι.

'Εξήειν, exire, exitum habere: ab ἐξ et ἤω.

'Εξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, sexaginta. Th. ἑξ ηκ.

'Εξηκοντούτης, ου, ὁ, sexagenarius.

* 'Εξηκοντάκλινος, domus sexaginta lectulorum.

'Εξήλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω. exagito, expello. Th. ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω, a, 1. ἤλασα, p. ἐλήλακα.

'Εξήλατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐξάλλομαι, exilio. Th. ἄλλομαι, salio; a. 1. m. ἠλάμην, σο, το, et per Sync. ἅλτο.

'Εξήλατος, ἡ, ον, extensus, extrinsecus obductus: ab ἐλαύνω, ductile opus facio.

'Εξηλίφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. et

'Εξήλασθε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξαλείφω, deleo.

'Εξήλυθετε, 2. pl. a. 2. ἐξῆλθον, ες, ε, verbi ἐξέρχομαι, exeo.

'Εξῆλυθον, per Syac. pro ἐξῆλυθον, a. 2. ejusd.

'Εξήλωσεν, crucifixi, a. 1. ind. act. verbi ἐξηλόω, crucifigo, sole aduro: ab ἐξ et ἠλόω, soli expono. Th. ἥλιος, sol.

'Εξηλλαγμένος, p. part. pass. ab ἐξαλλάττω, immuto. Th. ἀλλάττω, muto.

'Εξήλυσις, Ion. et. Poët. pro ἔξοδος, exitus: ab ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio.

* 'Εξήλυθοσαν, exierant, 3. pl. a. 2. act. pro ἐξῆλθον, Exod. xvi. 27.

* 'Εξηπάτησας, ους, ἡ, cicuratio.

'Εξήμεσε, evomuit, a. 1. ind. act. ab ἐξέμω, quod ab ἐμέω, vomo.

'Εξῆν, licebat, verbi ἐξεῖναι

Ἐξαίνυσα, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξαίνυμι, *effero*; f. ἐξέσω. Th. ἐξάω, *fero*; a. 1. ἤνεγκα, a. 2. ἤνεγκον.

Ἐξαπάτησα, ας, ε, *decepi, frustratus sum, seduxi*; a. 1. ind. act. verbi ἐξαπατάω, idem quod Th. ἀπατάω, *decipio*.

Ἐξέπτατο, *decepit*, 3. sing. imperf. act. ab

Ἐξάπτομαι et ἐξαπαφίσκω, Odyss. λ. ver. 216. Poët. id. quod ἐξαπατάω.

Ἐξέπλωτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐξεκπλώω, *expando, explico*: ab ἐξ et ἔκπλω, idem. Th. ἔκπλους, et contractè ἔκπλους, *simplex*.

Ἐξῆρα, *sustuli*, a. 1. act. verbi ἐξαίρω, *effero*. Th. αἴρω, *tollo*.

Ἐξάρχαμαι, seu ἐξήρχαμαι, perf. pass. verbi ἐξαίνω, *cicco*; f. ανῶ, p. ἐξάρχαμαι. Th. ξαίνω, *arcitus*.

Ἐξάρχω, *arcesci*, a. 1. ind. act, ejusd.

Ἐξηρόμην, *exarmi*, a. 2. ind. pass. ejusd.

Ἐξῆρον, 2. sing. imperf. vel a. 2. act. verbi ἐξαίρω, *aufero*. Th. αἴρω, *tollo*.

Ἐξέρετο, 3. sing. imperf. m. vel pass. verbi ἐξέρομαι, *interrogo*. Th. εἶπον, *dico*. Hinc ἔρομαι et ἤρομαι, idem.

Ἐξερεύνησα, ας, ε, et in 3. pl. ἐξερεύνησαν, a. 1 ind. act. verbi ἐξερευνάω, *penitus scrutor*.

Ἐξεσκέυασε, 3. sing. ab ἐξευσκεύαμαι, a. 1. ind. m. ab ἐξεσκευάω, f. ήσω, *eructo, ructum effundo*. Th. ἐσκεύασμαι, *ructo*.

Ἐξεστορίνες, *perfectè instructus*; perf. part. pass. verbi ἐξιστορίζω, *plane perficio*.

Ἐξεστρυπάω, *instructi, muniti*, p. part. pass. ab ἐξ et ἀστρόω, *instruo*.

Ἐξέκεσον, *incipiebant duces erant*, 3. pl. imperf. act. ab ἔκεσον ab ἐξ et ἔκχω, *incipio*. Th. ἀκχή, *initium, imperium*.

Ἐξήκοντι, Poët. ese 3. sing. a. 1. act. verbi ἐξέκω, *cum impetu fero, celeriter recedo*. Th. ἐκάω, *eo, fluo*.

Ἐξῆς, adverbialiter, *deinceps, consequenter*: ἐκεῖθεν, idem. ἀ ἐξῆς, *ordina sequens*: ἀ ἐξῆς, scil. ἡμέρα, *sequens dies*: Poët. ἐξείης qu. ab ἔχω.

Ἐξίτηλος, Dor. pro ἐξίτυλος, a. 1. ind. act. verbi ἐξιτάζω, *examino, expluro*; f. σω, et Dor. ξω.

Ἐξεχύμην, -ύμαν, *persono*; f. ἐξεχύσω, p. pass. ἐξέχυμαι, σαι, ται. ab ἐξ et ἔχω, *sono*. Th. ἔχος, *sonus*.

Ἐξείω, *sesero*.

Ἐξίω. Ion. pro ἐξίημι, *exire*, et pro *ejicere* sumitur: vel ab ἐξ et ἴημι, *mitto*: vel ἴημι pro ἶμι, εἶναι, *vado*.

Ἐξίω, seu ἐξίομαι, *expando*, Pindar.

Ἐξιόντων, Dor. pro ἐξιόντων, 2. dual. a. 2, ind. m. pro pl. ἐξιόντε et ἐξιόντ', *pervenit*, 3. sing. a. 2. ind. m. ἐξικόμην, ο, ετο. ab

Ἐξικνέομαι, *pervenio*: ab ἐξ et ἱκνέομαι, *venio*; f. ἔξομαι, p. ἧγμαι, a. 2. m. ἱκόμην.

Ἐξικνέομαι, ejusd. præs. inf.

Ἐξικέσθαι, ο, ετο, *pervenī*; ejusd. a. 2. m.

Ἐξιλάσκομαι, et -άσσομαι, *placo*. Th. ἱλάω, *propitius sum*.

Ἐξιλάσεως, εως, ἡ, *placatio*; et

Ἐξίλασμα, ατος, τὸ, *placamen*; et

Ἐξιλασμὸς, οῦ, ὁ, *placatio*: à perf. pass. verbi ἐξιλάσμαι.

Ἐξολοθρεύω, *placabo*; f. 1. m.

Ἐξίημαι, *exire*: Dor. pro ἐξεῖναι, vel ἐξίεναι, præs. inf. ab ἐξ et εἶμι, *eo*.

Ἐξιόντων, gen. pl. part. a. 2. verbi ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, *eo*; a. 2. ἦον, a. 2. part. ἰών.

Ἐξιπτάνομαι, *aquitando animi gratiâ expatior, evager*.

Ἐξίστημι, *evolo*: ab ἵστημι.

Ἕξις, εως, ἡ, *habitus*; in acc ἕξιν. Th. ἔχω.

Ἐξοάζω, f. άσω, *adaquo et aquifero*.

Ἐξισόω, præs. inf. ῶσαι, ab

Ἐξόω, *adaquo*: ab ἐξ et ἰσόω, *aquo*, f. ώσω. Th. ἶσος, uel ἴσως, *par, æqualis*.

Ἐξόρυντο, *percellebantur*, 3. plur. imperf. m. ab

Ἐξίσταμαι, *obstupesco, cedo*; ab

Ἐξίστημι, et ἐξίσταω, *obstupefacio, immuto*, f. στήσω. a. 1. ἐξέστησα. a. 2. ἐξέστην, ας, η, *perculsus fui*; imperf. m. ἐξιστάμην, σο, το. ab ἐξ et ἵστημι, *sto*.

Ἐξερωτᾶν τι, *exquirere quid*, Ion. et Poët. pro ἐκζητεῖν, quod ex ἐκρέω, *cognosco*. Th. ἴστωρ, *scisms*.

Ἐξισχύω, *valeo, possum*, f. σω, p. ἐξίσχυμαι. a. 1. ἐξίσχυσα. a. 1. sub. ἐξίσχυσα, ες, ε. ab ἐξ et ἰσχὺς, *robur, vires*.

Ἐξίτηλος, ο, ὁ ἡ, *evanidus, exolescens*: ab ἐξίσαι, *exire, evanescere*.

Ἐξιτὸν, verbale οἷς ἐξ ἐξιτὸν ἐστι, *quibus non exire licet*: ab ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, *eo*.

Ἐξοχύσω, f. σσω, *vestigo, pervestigo*.

Ἐξερανίζω, f. άσω, p. κα, Idem: undè

Ἐξιχνιασμὸς, ὁ, *investigatio*.

Ἐξαπίνας, indecl. *sexdecim*: ab ἕξ, καὶ, et δέκα.

Ἐξολέθρω, f. εθσω, p. ὀλόλεθρα, *excido, morior*.

Ἐξόδιος, ος, ὁ, *egressio, expeditio*; et indè

Ἐξοδεύω, *exire facio, expendo*: ab ἔξοδος, *exitus*, quod ab ἐξ et ὁδὸς, *via*.

Ἐξοδιασθὶς, ίδος, *obeunte illatus*, ejusd. a. 1. pass.

Ἐξόδιον ο, τὸ, *EXODIUM, exitus*, et

Ἔξοδος, ο, ὁ, *exitus*; iremmore: ab ἐξ et ὁδὸς, *via*.

Ἐξόμνυμι, f. ύσω, *emigro*, et

Ἐξοικίζω, f. ίσω, *domo ejicio, expello*: ab

Ἐξοίκος, ο, ὁ ἡ, *exul*: ab ἐξ et οἶκος.

Ἐξεῖσομεν, *efferemus*, 1. plur. et ἐξείσομεν, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐκφέρω, *effero*, f. ἐξείσω. Th. φέρω, *fero*; a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Ἐξεισιόωσιν, *egrediuntur*, pro ἐξερχόωσιν, Dor. et Ion. 3. plur. præs. ind. act. verbi ἔρχομαι, idem quod ἔρχομαι, *abeo*, fut. ἐλεύσομαι, perf. ἐλήλυθα.

Ἐξελίλαμαι, f. ιῶσ' a. 1. ἐξειλάμην, *delabor, impingo*; item *averto*: ab ἐλίλαμαι. Th. κίλλω, *appello*.

Ἐξολίσθων, *perdat*, 3. sing. a. 1. optat. act. Æol. ab ἐξ et ἴλλω, *perdo*, f. ὀλέσω, p. ὄλωκα. p. med. ὄλα.

Ἐξολισθόμην, *deperdamus*, 1. pl. a. 1. sub. act. ejusd.

Ἐξολισθάνω, *effugio, elabor, excido, eludo*, f. ανῶ, p. ἐξολισθήκα.

Ἐξολλύω, -λλυμι, f. ολέσω, *perdo*. Th. ὀλέω.

Ἐξολλύσσομαι, σεις, ἡ, et

Ἐξολλύσσεως, εως, ἡ, *perditio*: ab

Ἐξολλύσσω, *funditus perdo*, fut. ύσω, perf. ἐξολλύσσωκα. p. pass. ἐξολλύσσομαι, *disperes*; p. pass. ἐξολλύσσωμαι. a. 1. pass. ἐξολλύσθην. f. 1. pass. ἐξολλυσθήσομαι. ab ἐξ et ὀλλύω, *exitium*. Th. ὀλλυμι, *perdo*.

Ἐξολέλυκε, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξολολύζω, *ululatus edo*. Th. ὀλολύζω, *ululo*, f. ξω, p. χα.

Ἔξομαι, f. 1. m. verbi ἔχω, *habeo*.

Ἐξοβρίσω, f. ίσω, p. ὄβριμμαι, *pluo, stillo*; ἐξομβρίσει βλίτυμα, *implabitur maledictione*; Eccl. 3. 13. Th. ὄμβρος, *pluvia*.

Ἐξόμνυμι, et frequentiùs, -υμι, f. ύσω, p. ώμοκα, *abjuro, ejuro*: ab ἐξ et ὄμνυμι, f. ὀμόσω, *juro*.

Ἐξομοῖον, -οῦμι, fut. οῶσω, p. ἐξωμοίωκα, *assimilo, effingo*: undè

Ἐξωμοίωμα, *similitudinem refero*.

Ἐξομολογέομαι, -ούμαι, *confiteor, gratias ago, celebro, glorifico*, cum dat. f. ήσομαι. a. 1. m. ἐξωμολογησάμην, ω, ατο, ab ἐξ et ὁμός, *similis*, et λόγος, quod à λέγω, *dico*.

Ἐξομολογήσεως, εως, ἡ, *confessio, prædicatio, gratiarum actio*: à perf. pass. superioris verbi.

Ἐξὸν, præs. part. n. g. ab ἔξεστι, *licet*, q. v.

Ἐξονομάζω, *nomine voco, invoco, loquor*, et

Ἐξονομαίνω, f. ανῶ, *nuncupo*. Th. ὄνυμα, *nomen*.

Ἐξόπισθε, Poët. pro

Ἐξόπιθεν, adv. *à tergo, in posterum, e longinquo*; cui opponitur κατόπιν, *proximè*, et

Ἐξόπισσα, adv. *retrò, in posterum, postea*. Th. ὄπιθεν, *retrorsum*.

Ἐξοπλίζω, *penitus armis instruo, instituo*, f. ίσω. p. pass. ἐξώπλισμαι.

'Εξιστῶ, pro ἐξιστάνω, præs. inf. act. *excequere*. Th. ἵστημι, *aino*, f. ήσω.

'Εξοδία, ας, ἡ. *exterminatio, exilium*: ab ἐξ et ὁδός, *terminus*.

'Εξοδεύω, præs. inf. act. *exterminare*. ab ἐξοδεύω, *exterminio*. Th. ὁδός, *terminus*.

'Εξορίζω, *adjuro*, f. ίσω, et Att. ώ, perf. ἐξώρκωκα· a. 1. ἐξώρκωσα· perf. pass. ἐξορκωμαι. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.

'Εξορκισμὸς, ὁ, ἡ, *adjuratio*: à 1. pers. et

'Εξορκιστὴς, ὁ, ἡ, *EXORCISTA*: à 3. pers. perf. pass. superioris verbi.

'Εξορκῶ, f. Att. ejusd.

'Εξορκος, ὁ, ἡ, *eximium jusjurandum*, vel *jujurandum contrarium diorum verbis*. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.

'Εξορκῶν, pro ἐξορκίσων, præs. inf. act. ab

'Εξορκῶ, -ῶ, fut. ώσω, perf. ωκα, idem, ac ἐξορκίζω, *jurejurando obstringo*. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.

'Εξορκωτὴς, τοῦ, ὁ, *jusjurandum*: à 2. pers. perf. pass. superioris verbi.

'Εξορμῶ, f. ήσω, *erumpo, proficiscor, impello*; ναῦν, *navem ex statione deduco*: ab ἐξ et ὁρμάω, *impetum fero*. Th. ἔρμη.

'Εξορμησις, εως, ἡ, *eruptio*: à 2. pers. præt. pass. superioris verbi.

'Εξορυζω, pro quo etiam dicitur.

'Εξορυσσῶ, f. ίσω, perf. ἐξόρυχα, *erumpo*.

'Εξορυσσος πύργος, *turris sex constructionum*. Vide ὀξύφος.

'Εξορυτὸς, ἀκος, ὁ, Dor. pro ἐξορυκτὸς, *ramus*. Th. ὄρυττω, idem.

'Εξόρυχα, τος, ἡ, *effossio*: ab

'Εξορύσσω, *effodio, perfodio*, f. ὀξω, a. 1. ὤρυξα· a. 1. part. ἐξορύξας, ασα. Th. ὀρύσσω, vel ττω, *fodio*, p. ὄρυχα, et Att. ὀρώρυχα.

'Εξοχάομαι, *celebro*.

'Εξοχὸς, Dor. pro ἐξόχως, *olos*. Th. ἔχω, *also*, f. ἕξήσω.

'Εξοχωτὸς, fut. ίσω, *in exilium mitto, testarum suffragiis*: ab ὄξ et ὀστρακίζω, idem. Th. ὄστρακον, *testa*.

'Εξοστρακισμὸς, ὁ, ὁ, *EXOSTRACISMUS, relegatio, per testarum suffragia, exilium*: à 1. pers. perf. pass. superioris verbi.

'Εξου, et ἐξοῦ, pro ἐξ ἧ, *ex quo*, sil. tempore.

'Εξοῦλεω, -ῶ, idem cum ἐξουδενῶω, q. v.

'Εξουδένωσις, εως, ἡ, *contemptus*, et

'Εξουδενητὴς, οῦ, ὁ, *contemptor*: à perf. pass. verbi ἐξουδενῶω.

'Εξουδενῶ, -ῶ, *nihili facio, pro nihilo habeo*, f. ώσω, p. ἐξουδένωκα· perf. pass. ἐξουδένωμαι· a. 1. pass. ἐξουδενώθην· a. 1. sub. pass. ἐξουδενωθῶ· a. 1. part. pass. ἐξουδενωθεὶς, ῆσα, ἂν· ab ἐξ et οὐδενῶ, qu. ab οὐδεὶς, οὐθ. Th. οὐ, ησα.

'Εξουθένωμα, ατος, τὸ, *despectio*.

'Εξουθένωσις, ως, ἡ, *contemptus*: à perf. pass. verbi ἐξουδενῶω.

'Εξουθενὶς, -ῶ, et ἐξουθενίζω, *nihili facio, aspernor*, f. ἴσω, p. ἐξουθένικα· a. 1. ἐξουθένισα, *spreni*: a. 1. sub. act. ἐξουθενίσω, ις, ι· perf. pass. ἐξουθένισμαι· perf. part. ἐξουθενισμένος, η, ον, *pro nihilo habitus*: ab ἐξ et οὐθεὶς, ενος, *nullus*, idem quod ἀδεὶς, qu. ex ἀδ et εἷς· οὐθεὶς, verò ex οὔτε, *neque*, (ubi τ, propter sequentem aspiratam mutatur in θ) et εἷς, *unus*.

'Εξουθένωμα, ατος, τὸ, *abjectio*.

'Εξουθενῶ, *spernor*: Dor. est pro ἐξουδενῶ. ab ἐξουθενὶς, quod vide.

'Εξουσία, ας, ἡ, *licentia, potestas, auctoritas, dignitas*: est jus sive facultas moralis: at δύναμις, vis activa, seu facultas naturalis; ἐξουσίαι, ῶν, αἱ, *potestates, magistratus*: ab ἔξεστι, *licet*.

'Εξουσιάζω, *potestatem habeo, dominor, in potestate habeo*, cum gen.; sed cum dat. *potestatem do*; f. άσω, p. ἐξουσίακα, f. 1. pass. ἐξουσιασθήσομαι· ab ἐξουσία. quod vide.

'Εξουσιαστὴς, οῦ, ὁ, *dominus*: à perf. pass. superioris verbi.

'Εξω, pro ἕξοχον, *eximiè, præter alia, excellenter*, adv. ab ἐξόχων, *excello*. Th. ἔχω, *habeo*.

'Εξοχὴ, ῆς, ἡ, *eminentia*: κατ' ἐξοχὴν, *per excellentiam, egregiè*: eò

'Εξοχον, et ἔξοχα, adv. *eximiè*: n. gen. ab

'Εξοχος, ου, ὁ ἧ ὸν, *eminens, excellens*: ab ἐξέχω, *excello*. Th. ἔχω.

'Εξοχώτατος, *excellentissimus*; superl. à superiore verbo.

'Εξυλωμένος, η, ον, *ligno straatus*: apud LXXII. Th. ὕλη, *sylva*.

'Εξυπνάω, vel ξυπνάω, ας, ῶ, a. 1. ind. Att. cum duplici augmento: à συνίημι, *intelligo*. Th. ἵημι, *mitto*; a. 1. ἧκα, Att. ἦκα, et ἐὺν pro σὺν.

'Εξυπνίζω, *è somno excito*; f. ίσω, p. ἐξύπνικα, a. 2. ἐξύπνισα, a. 1. sub. ἐξυπνίσω, ις, ι· ab ἐξ et ὕπνος, *somnus*.

'Εξύπνος, ου, ὁ ἧ ὸν, *expergefactus, qui evigilavit*: ab eod. Th.

'Εξύρανα, 3. sing. a. 1. med. ἐξυράμην, -ῶ, -ασο, verbi ξυράω, *abrado*: quod à ξυρὸς, *rasus*. Th. ξύω, *rado*.

'Εξύρασμαι, *rasus sum*, perf. pass. verbi ξυράω, *abrado*: ab eodem Th.

'Εξύρησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ejusd. et ab eod. Th.

'Εξυφαίνω, f. ανῶ, *texo, telam absolvo*: ab ἐξ et ὑφαίνω, idem ac. Th. ὑφάω, *texo*.

'Εξύφανα, αι, ε, *texui*; ejusd. a. 1. ind. act.

'Εξυψῶ, f. ώσω, *sublimo*. Th. ὕψος, *altitudo*.

'Εξω, adv. *foras, foris, extra*: ἔξω τῆς πόλεως, *extra civitatem*: ὁ ἔξω, scil. ὁδὸς, *exterior*. Th. ἐκ vel ἐξ *ex*.

'Εξω, *habeo*; f. 1. act. verbi ἕξω, *habeo*.

'Εξωδήκα, perf. act. verbi ἐξοδέω *extumesco*. Th. οἰδέω vel ὀδάω, f. ήσω, *tumeo*.

'Εξωθεν, adv. *extrinsecus, foris*: cum gen. ab ἔξω. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex*.

'Εξωθῶ, -ῶ, *expello, extrudo*; *impello*, Act. xxvii. 30. f. ὠσω, p. ἐξώθικα, a. 1. ἐξώθησα, a. 1. inf. ἐξῶσαι. Th. ὠθέω, *pello*.

'Εξώικισα, *domo ejeci*, a. 1. ind. act. verbi ἐξοικίζω, f. ίσω, p. ἐξῳκικα, ab ἐξ et οἶκος.

'Εξωλόλυσα, ας, α, plusq. p. act. verbi ἐξόλλυμι, *funditus perdo*. Th. ὄλλυμι, *perdo*; f. ὀλέσω, p. ὄλεσκα, p. m. ὄλωλα, Att. ὀλῶλα.

'Εξόλης, ους, ὁ ἧ ὁ, *perditus, depluratus, pernicioscus*: ab iisd.

'Εξολισθῶν, ες, ι, a. 2. ind. sing. verbi ἐξολισθάνω seu ἐξολισθαίνω, *illabor, incido*: ab ἐξ et ὄλισθος, *lapsus*. Hinc ὀλισθάω, *labero*.

'Εξολίξησα, ας, ι, a. 1. act. ab ἐξολοθρεύω, *fundibi perdo*: quod adi.

'Εξομοιωμένος, η, ον, *assimilatus*; part. ab ἐξομοιόομαι, præt. ind. pass. verbi, ἐξομοιόω.

'Εξομος, ου, ὁ ἧ ὁ, *abjuratus, expeditus*.

'Εξόπισθε, υ, ὁ ἧ ὁ, *extra conspectum positus*: ab ὄψ, *oculus* vel *aspectus*. Th. ὄπτομαι.

'Εξόπλισσα, *instruxit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἐξοπλίζω, *armo*: ab ἐξ et ὅπλιζω, idem. Th. ὅπλον, *arma*.

'Εξόργισμαι, perf. pass. *iratus* vel *irata sum*: ab ἐξ et ὀργίζω, *irascor*. Th. ὀργὴ.

'Εξορκίζω, imperf. act. ab ἐξορκίζω, idem quod ὁρκίζω, *jurejurando obstringo*. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.

'Εξορμήθην, a. 1. ind. pass. ab ἐξορμάομαι, *cum impetu feror, erumpo*; ab ἐξ et ὁρμὴ, *impetus*.

'Εξορος, ου, ὁ ἧ ὁ, *intempestivus, exoletus*. Th. ὄρα, *tempus, vigor ætatis*.

'Εξόρευε, *exiluit*, 3. sing. plusq. p. pass. ἐξόρυμαι, -υο· verbi ἐξόρυω, *excito*. Th. ὄρω, idem, f. ὄρω vel ὄρυω, p. ὄρυμαι.

'Εξόρεσα, *expellere*, a. 1. inf. pass. Act. xxvii. 30. ἔξορυ, ότα, a. 1. imperat. ἐξόρυσαι, ασθω, a. 1. part. verbi ἐξόρυω. Th. ὠθέω *pello*; fut. ὠσω, a. 1. ὦσα.

'Εξόρυμα, ατος, τὸ, *expulsio*: ab eod.

'Εξόρυος, υ, ὁ, *expulsor violentus*: quod ab ἐξόρυω, quod vide.

'Εξοστρακισμένος, η, *per Ostracismum ex aliquo loco pulsus*; perf. part. pass. verbi ἐξοστρακίζω. Vide in ὄστρακον, *testa*.

'Εξότατος, η, ον, *extimus*: undè

'Εξοτάτω, adv. *extimè*: utrum, que cum

'Εξστερικὸς, ἡ, ὸν, *externus, trivialis.*
'Εξώτερος, ἡ, ον, *exterior, extimus:* ab ἔξω *foras.*
'Εξωτέρω, adv. *exteriùs*; et
'Εξωτικὸς, ἡ, ὸν, *EXOTICUS, peregrinus:* ab eod. Th. Hinc Angl. EXOTIC.
'Εξόχοντο, 3. pl. imperf. verbi ἐξοίχομαι, *exeo.* Th. οἴχομαι, *eo*; fut. οἰχήσομαι, prær. ᾤχημαι
'Εξοχρὸς, *valde pallidus.* Th. ὠχρὸς, *pallidus.*
'Εὸ, pro ἑ, *sui*; aliq. οὑτὸ, Pronom: à quo
'Εοῖ, Poët. pro οἱ, seu αὐτῷ, *ipsi.*
'Εοι, *sit*, 3. sing. præs. opt. ab ἔειμι, ἔσσομαι, Poët. pro εἶμι, ᾖς, ᾖ, tanq. ab ἴω, verbi εἶμι.
'Εοιμεν, *videbamur*: per Sync. pro ἐοίκαμεν, 1. pl. p. m Att. ab
'Εοικα, ας, ὁ, *assimilatus sum, visus sum*; præt. med. Attic. pro ἔοικα. ab εἴκω, *similis sum*: undè
'Εοικα, *decet*, p. m. Att. pro ἔοικε, et
'Εοίκασιν, *similes facti erant*: Att. pro ἐοίκεσαν, 3. pl. plusq. perf. med. verbi εἴκω, *similis sum.*
'Εοικότα, *similem*; acc. sing. et
'Εοικότες, *similes*; nom. pl. ab ἐοικὸς, q. v.
'Εοικότως, *eodem modo*, adv. ab
'Εοικὸς, ὁτος, *similis*; perf. part. m. ab ἔοικα. Th. εἴκω, *similis sum.*
'Εοιμι, *immitterem*: Poët. pro εἵην, præs. opt. act. verbi ἵημι, *mitto*: quasi ab ἴω.
'Εοίο, gen. Ion. pro ἑοῦ, ab ἑὸς, *suus*: Poët. pro ἕος.
'Εοῖς et ἑοῖσι, *suis*; dat. plur. ab ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, Poët. pro ἕς, ἥ, ἕ, *SUUS, a, um.* Sed ἕος vide in ἑοῖ.
'Εοῖσα, Dor. pro ἑοῦσα, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, *sum.*
'Εολπα, *speravi*; præt. m. pro ἤλπικα, Att. seu Ion. verbi ἔλπω. Th. ἐλπὶς, *spes.*
'Εον, *eram*; imperf. Poët. pro ἦν. Alii volunt esse a. 2. Poët. pro ἔων, verbi εἰμὶ.
'Εὸν, ὀντος, præs. part. Ion. n. g. pro ὄν. Sic ἐὸν pro ὤν. ἐόντος pro ὄντος, ἐόντι, et in plur. ἐόντες. et
'Εοντ', pro ἐόντα, acc. sing. part. præs. pro ὄντα, Poët. ab ὤν. et
'Εόντι, dual. num. ἐόντες, pl. præs. part. Ion. pro ὄντε et ὄντες. ab εἰμὶ.
'Εοργα, *feci*; præt. m. Att. ἐώργειν, plusq. perf. med. verbi ῥίζω, f. ῥίξω, et per Metath. ἔρξω, tanq. ab ἔοργον, præt. m. ἔρδομαι et ἔρεγα, et per Metath. ἐοργὼς. Hinc ἐοργὼς, part. præt. med.
'Εοργαν, *fecerunt*, 3. pl. p. m. pro ἐώργασι. Atticè enim 3. pl. in σι, tam in perf. act. quam med mutatur Chalcidicè et Bœoticè in ν, ut τετυφαν pro τετύφασι. Vide in ἔοργα.
'Εοργει, Ion. et Poët. pro ἐώργει. 3. sing. plusq. perf. m. ab eod.
'Εθεγκη, ἡ, *tudicula, cochleare*: ab ἐγκάω, *appeto impatienter.*
'Εορτάζω, f. άσω, *festum celebro*: et
'Εορτάσιμος, ὁ, ἡ, ὸν, *solennis, festus*: unà cum
'Εορτασικὸς, *festus*: ab
'ΕΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, *festum.*
'Εὸς, ἡ, ὸν, Poët. pro τὸς, τὴ, τὸν, communiter σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a. um.*
'Ἑὸς, ἡ, ὸν, Poët. pro ἕς, ἥ, ἕ, *SUUS, a, um.*
'Ἔος, pro ὄσος et ἐὸν pro ὄν, præs. part. Ion. ab εἰμὶ, *sum*: ἐόσι pro ὄσι, dat. pl.
'Ἐπ', pro ἐπὶ, *in.* Ερc. quod vide.
'Επάβολος, ὁ, *cumpes*, Dor. pro ἐπίβολος, quod vide: ab ἐπιβάλλω, ἡ pro ι Poëticâ licentiâ.
'Επαγαγὲν, a. 2. inf. act. et
'Επαγαγες, Dor. pro ἐπάγαγες, *adduxieti*: a. 2. ind. act. verbi ἐπάγω, *induco*; per Att. reduplicat. Th. ἄγω.
'Επαγάλλεο, *exulta*. præs. imperat. pass. Ion. pro ἐπαγάλλου ex ἐπὶ et ἀγάλλομαι, *ornor, glorior.* Th. ἀγάλλω, ο·μαι.
'Επαγάλλομαι, *exulto, efferor*: ab eod.
'Επάγαμαι, *admiror, affecto*: ex ἐπὶ et ἄγαμαι, *admiror*: ab inusitat. ἀγάω, idem.
'Επαγανακτέω, *indignor*: ex ἐπὶ et ἀγανακτέω, idem.
'Επαγγελέμεν@, a. 1. part. m. quod cum
'Επαγγελία, ας, ἡ, *promissio*, et
'Επαγγελλίται, 3. sing. præs. ind. pass. et
'Επαγγελλόμεν@, η, ον, præs. part. pass. ab ἐπαγγέλλομαι, *denuntior*: simul cum
'Επαγγέλλουσι, *promittunt*, Dor. pro ἐπαγγέλλουσι· ab
'Επαγγέλλω, *indico, denuntio*; f. ἐπαγγελῶ, p. ἐπήγγελκα, a. 1. ἐπήγγειλα, præs. m. ἐπαγγέλλομαι, *polliceor, profiteor, spondeo*; præt. pass. ἐπήγγελμαι, *promissi*; a. 1. m. ἐπαγγειλάμην, ω, ατο. ab ἐπὶ et ἀγγέλλω, *nuntio*; f. λῶ, p. ἤγγελκα.
'Επάγγελμα, ατ@, τὸ. *promissum*; ab ἐπάγγελμαι, perf. pass. verbi ἐπαγγέλλω
'Επάγειν, *inducere*, præs. inf. act. verbi ἐπάγω.
'Επαγείρω, *congrego*: quod ex ἐπὶ et ἀγείρω, idem: f. ἀγερῶ, p. ἠγερκα, Att. ἀγήγερκα, a. 1. ἤγειρα.
'Επάγεσις, ἡ, *collectio*: à præcedente.
'Επάγεσθαι, *induci*, inf. pass. verbi ἐπάγω.
'Επάγην, *concretus sum*, a. 2. pass. ab a. 2. act. ἔπαγον, *fixi*; verbi πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo*; fut. πήξω, f. 2. παγῶ.
'Επαγήσιον, *adducere*, Ion. et Poët. pro ἐπάγειν.
'Επαγλαΐζει, Att. dictum pro ἐπαγλαΐζει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἀγλαΐσω, *illustro*. Th. ἀγλαὸς, *splendidus.*
'Επαγλαΐζειν, Ion. *illustrare, celebrare*: ab eod. verbo et Th.
'Επαγλαίζομαι, *exulto ob aliquid*: ab eodem quod super.
'Επαγμόν@, præs. part. m. *allicians*; Ion. pro ἐπαγμὸν@, vel pro ἐπαγόμεν@. ab ἐπάγω.
'Επάγομαι, *adduco, allicio*, item *cito auctorem*: ab ἐπάγω, *adduco.* Th. ἄγω, *duco.*
'Επαγον, vide in ἐπάγω.
'Επαγορίαν, *dictis adjicere*: ab ἀγορεύω. *orationem habeo.* Th. ἀγορὰ, *forum.*
'Επαγρὸς, ὁ, ἡ, *agrestis, ferus*: ex ἐπὶ et ἀγρὸς, *agrestis.* Th. ἀγρὸς, *ager.*
'Επαγρόω, *agrestè reddo, efferi*; ab eod
'Επαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *invigilo*: ab ἐπὶ et ὑπνέω, *dormio*: per Pleonasm literar. γρ. Th. ὕπν@, *somnus.*
'Επάγω, *adduco, induco*; fut. ἐπάξω, perf. ἐπῆχα, a. 1. ἐπῆξα, a. 1. part. ἐπᾶξας, αντ@, a. 2. ἐπὼν, Att. ἐπάγαγον. Hinc a. 2. inf. ἐπαγαγὶν. Ex ἐπὶ et ἄγω, *duco*, quod vide.
'Επαγωγὴ, ῆς, ἡ, *ingressus, inductio, subvectio*: et
'Επαγωγὸς, ὁ, ἡ, ὸν, *blandus, ad persuadendum aptus*; et indè superlat.
'Επαδωδότατα, *quæ maximam vim habent suadendi*: ab ἐπάδω, *induco.* Th. ἄδω.
'Επαγωνίζομαι, *decerto*: f. ίσομαι, p. ἐπηγώνισμαι, ex ἐπὶ et ἀγὼν, *certamen.*
'Επαΐδω, f. ὔσω, *accino, incanto*: ex ἐπὶ et ᾄδω, contract. ex ἀείδω, *cano.*
'Επαΐσσειν, Poët. pro ἐπᾴδειν, *accinere*: ex eod.
'Επαίρας, *elevans*, a. 1. part. act. verbi ἐπαείρω, *attollo, incito.* Th. ἀείρω, *tollo*; f. ἀρῶ.
'Επαίρουσι, *extollunt*, Dor. pro ἐπαίρουσι, 3. pl. præs. ind. act. ex iisdem.
'Επαείρω, *solicito, erigo*; ex ἐπὶ et ἀείρω, *tollo.*
'Επαθον, *passus sum*, a. 2. ind. act. verbi πάσχω, *patior*; f. πείσομαι, a. 2. inf. παθὶν, p. m. πεπονθὼς.
* 'Επαθλον, ου, τὸ, *præmium certaminis.*
'Επαθροίζω, *congrego*; f. ίσω, p. ηθροικα, præs. pass. ἐπαθροίζομαι, ex ἐπὶ et ἀθροίζω, *cogo.* Th. ἀθρὸος, *confertus.*
'Επαΐσσω, *illacrymor*: ex ἐπὶ et αἴσσω.
'Επαΐτ@ν, adv. cum *impetu, impetuosè*; item *in superficie, leviter.* Th. αἴσσω.
'Επαιχμάζω, *irruo, impetuosè spiro*; ab ἐπὶ et αἰχμὴ, ἡ, *procella*, quod ab αἴσσω, *irruo.*
'Επαιθίομαι, *erubesco.* Th. αἰδὼς; undè et
'Επαιδεσθὴς, *reveritus*: part. a. 1. præced. verbi. Th. αἰδὼς, ὦ@, ὁ, ἡ, *pudor.*
'Επαιδύσην, ης, ὴ, a. 1. ind. pass.

ὰ παιδίσκαι, *erudior, castigor.* Th. παῖς, παιδὸς, ὁ, *puer.*

'Επαίειν, *audire, percipere.* Th. αἰω, *audio.*

'Επαίλια et ἐπαίλιτα, ων, τὰ, *quæ post cenam apponuntur, bellaria;* ab ἐπὶ, *post,* et ἄλλομαι, vel ἄλλυμι, *cibus, cena.* Th. αἶλ@ρ, *vespertinus.*

'Επαινεῖ, 3. sing. præs. ind. act. ab ἐπαινέω. *laudo:* quod vide.

'Επαινέουσι, *laudant,* Dor. pro ἐπαινοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. ab eod.

'Επαινέσαι, a. 1. inf. act. et

'Επαινέσῃ, 3. sing. a. 1. opt. act. Ecl. pro ἐπαινέσαι· et

'Επαινέσειε, *probaverit,* a. 1. opt. act. Æol. pro præced. et

'Επαινέσσω, ᾳς, ᾳ, a. 1. sub. act. Poët. gem. σ, omnia ab ἐπαινέω, *laudo,* f. ἐσω, quod vide.

'Επαινετ@ς, *laudandus,* adject. verb. et

'Επαινέτης, ου, ὁ, *laudator,* et

'Επαινετὸς, ὴ, ὸν, *laudabilis,* et

'Επαίνη@ρ, ᾱ, ὁ, nomen viri Gr. quod interpretatur *laudabilis:* omnia ab

'Επαίνω, -ῶ, *laudo;* f. ἐσω, et Poët. ἥω, p. ἐπήνηκα, et ηκα, a. 1. ἐπῆνα, a. 1. imperat. act. ἐπαίνεσον, ατω, idem. Th. αἶν@ς, *laus.*

'Επαινὴ, *dura:* ab ἐπὶ et αἰνὸς, ὴ, ὸν, *gravis, horrendus.*

'Επαίσιμος, Æol. pro ἐπαυσήσας, a. 1. part. act. et

'Επαίσῃ, *laudaverit,* 3. sing. a. 1. sub. act. et

'Επαινῆται, pro ἐπαινέσῃται, *laudetur,* 3. sing. præs. sub. pass. ab ἐπαίνω, quod vide.

'Επαιν@ς, ου, ὁ, *laus:* ex ἐπὶ et αἶν@ς, *laus.*

'Επαινῶμεν pro ἐπαινέομεν, *laudamus.* 1. pl. ἐπαινῶσι pro ἐπαινέωσι, 3. pl. præs. ind. act. et

'Επαινώμεν@ pro -ομεν@ς, *laudati,* præs. part. pass. ab ἐπαινέω, *laudo,* q. v.

'Επαΐξαι, *irruere,* a. 1. inf. act. et

'Επαΐξας, *irruens,* a. 1 part. act. ab ἐπὶ et ἀΐσσω, ττω; f. ξω.

'Επαίρομαι, *attollo,* et

'Επαίρω, *attollo, erigo: exigo, augeo: plusquam opportebat extigere;* ex ἐπὶ et αἴρω, *tollo;* f. ἀρῶ, p. ἦρκα, a. 1. ἦρα, a. 1. part. ἆρας, αντος.

'Επαισε, *percussit,* 3. sing. a. 1. ind. act. à παίω, *percutio;* f. ἰσω.

'Επαισθάνομαι, *sentio:* et

'Επαίσθομαι, *sensus:* ab αἰσθάνομαι, *audio.*

'Επαίσσοντα, *irruentem,* acc. sing. part. præs. act. ab

'Επαίσσω, *irruo,* cum dat. aliquando *occurro,* et cum gen. item *insequor, impero, percutio, invado;* cum acc. aliquando *insurgo:* ex ἐπὶ et ἀΐσσω, ττω.

'Επαίτης, ου, ὁ ἡ, *cujus facinora inultorem.* Vide ἄϊτος.

'Επαισχυνθήσομαι, *erubescam;* f. 1. pass. ab

'Επαισχύνομαι, *pudet me, erubesco,* cum acc. a. 1. pass. ἐπησχύνθην. Th. αἰσχρὸς, ὸς, τὸ.

'Επαιτέω, *mendico:* f. ήσω, p. ἐπήτηκα. Th. αἰτέω, *peto.*

'Επαίτης, ου, ὁ, *mendicus;* à præced.

'Επαιτιάομαι, *conqueror,* &c. v. αἰτιάομαι.

'Επαίτιος, ου, ὁ ἡ, *qui vel quæ est in culpâ.* Th. αἰτία, *culpa.*

'Επαίχθη, *lusus est,* 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi παίζω, *ludo;* f. ξω, et σω.

'Επαίω, *exaudio:* ab ἀΐω, *audio.*

'Επαιωρῶ, *elevo, suspendo,* et

'Επαιωροῦμαι, pro -ωμαι, *efferor,* et

'Επαιωρῶμενος, pro -ωμενος, ου, *erectus:* ab αἰωρέω, *elevo.*

'Επακάκοια, ας, ὁ, perf. m. vide in ἐπακούω.

'Επακμάζω, *vigeo:* ex ἐπὶ et ἀκμάζω, *vigeo.* Th. ἀκμὴ, *flos ætatis.*

'Επακολουθῶ, *subsequor;* f. ἥσω, p. ἐπηκολούθηκα, a. 1. act. ἐπηκολούθησα, a. 1. sub. ἐπακολουθήσω. Ex ἐπὶ et ἀκολουθὸς, ου, ὁ ἡ.

'Επακολούθησις, εως, ἡ, *consequentia:* à perf. pass. præced. verbi.

'Επάκοος, ου, ὁ ἡ, Dor. pro ἐπήκοος, *auditor.* Th. ἀκούω, *audio.*

'Επάκουε, *animum adjice,* præs. imperat. act. et

'Επακοῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπακούω.

'Επάκουος, ου, ὁ ἡ, *qui auditur, auscultabilis:* ab

'Επακούω, *exaudio, obtempero:* f. ούσω, p. ἐπήκοα, a. 1. ἐπήκουσα. Hinc a. 1. sub. ἐπακούσω, ῃς, ῃ, perf. pass. ἐπάκουσμαι, p. m. ἐπήκοα, et Att. ἐπακήκοα. Th. ἀκούω, *audio.*

'Επακριβῶμαι, pro -ομαι, *accuratè et diligentèr curo:* f. ωσομαι. Ex ἐπὶ et ἀκριβόω.

'Επακροάομαι, ῶμαι, *exaudio:* imperf. ἐπακροώμην, ώμην, &c. Ex ἐπὶ et ἀκροάομαι, *audio:* f. άσομαι.

'Επακρόασις, εως, ἡ, *auscultatio:* à superiori.

'Επακτὴς, ῆος, ὁ, *venator,* et

'Επακτικὸς, ὴ, ὸν, *illex, advena:* ab ἐπάγω.

'Επακτὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἡ, *littoralis:* ab ἀκτὴ, *littus.*

'Επακτὸς, ὴ, ὸν, *adscitilius, peregrinus:* ἐπακτὸς ὄμβρος, *impetuosus imber:* ab ἐπάγω. Th. ἄγω, *impello.*

'Επακτεὺς, *venator.* quia canes in feras ἐπάγει, *impellit,* et

'Επακτῆρες, ἰδος, ἡ, *navigiolum,* et

'Επακτρεὸν, ὸ, τὸ, *navigium piscatorium:* ab ἐπάγω, *impello.*

'Επάλαιεν, *luctabatur,* 3. sing. imperf. act. verbi παλαίω, *luctor,* q. vide.

'Επαλαλάζω, f. άξω, p. αχα, *acclamo lætus:* ex ἐπὶ, et ἀλαλάζω, *acclamo.* Th. ἀλάλη.

'Επαλάομαι, *pervagor:* ab ἀλάομαι, *vagor.*

'Επαλαστέω, *gravitèr afficior ob mala:* ex ἐπὶ et ἀλαστέω, idem: quod ab ἄλαστος, Dor. pro ἄλιστος, *cujus oblivisci non possumus.* Th. λήθω, *lateo.*

'Επαλασίησεν, *miserata,* ejusd. a. 1. part. act. fœm. gen.

'Επαλείφω, *superillino:* ab ἀλείφω, *ungo.*

'Επαλεξήσεται, *auxiliatura,* f. 1. part. act. f. gen. ex ἐπὶ et ἀλέξω, vel ἀλεξέω, *arceo.*

'Επαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *permutatio,* et

'Επαλλάττω, f. ξω, *permuto:* ab ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto;* f. ξω.

'Επάλλετο, 3. sing. imperf. pass. à πάλλω, *vibro, agito:* Alii ponì volunt pro ἐφάλλετο, imperf. ab ἐφάλλομαι. *insilio.*

'Επάλληλος, ου, ὁ ἡ, *alternus:* ex ἐπὶ et ἀλλήλων, *mutuò:* quod ab ἀλλος, *alius.*

'Επάλμενος, *insiliens,* per Sync. pro ἐφαλλόμενος, Æol. mutato etiam spiritu aspero in tenuem: ab ἐφάλλομαι, q. v.

'Επαλξις, ιος, ἡ, *propugnaculum muri:* ex ἐπὶ, et ἀλκὴ, *robur.*

'Επάλνος, ου, apud *Pindarum* hoc vocabulum tantum reperitur: et dici puto *de vento secundo nautisque grato.* q. per Sync. pro ἐπιθάλπιος, ex ἐπὶ et θάλπος, *splendidus,* et per Metaph. *lucis instar gratus:* à θάλπω, *calefacio, foveo.*

'Επαλτο, *insiliebat,* imperf. Æol. pro ἐφάλλετο, vel plusq. p. pass. pro ἐφᾶλτο. ab ἐφάλλομαι. vide ἐπάλμενος.

'Επαμᾶν, pro ἐπαμᾶσθαι, et ἐπαμᾶσθαι, pro ἐπαμᾶσθαι, *accumulare:* præs. inf. act. ab ἀμάω, *meto.*

'Επαμείβω, vel ἐπαμείβομαι, *permuto, alterno:* f. ψομαι· ab ἐπὶ et ἀμοιβὴ. *muto,* f. ψω, p. ἤμειφα.

'Επαμεινώνδας, ου, ὁ, *EPAMINONDAS,* Thebanorum dux.

'Επάμειπτο, *responderat,* Ion. pro ἐπήμειπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐπαμείβω.

'Επάμερος, ου, ὁ ἡ. Poët. Æol. ac Ion. pro ἐφήμερος, *unius dici, qui durat unum diem:* ab ἐπὶ et ἡμέρα, *dies.*

'Επαμησάμενος, *obrutus,* a. 1. part. m. verbi ἐπαμάω, *coacervo:* quod ex ἐπὶ et ἀμάω.

'Επαμοιβαδὶς, vel ἐπαμοιβαδὸν, adv. *vicissim:* ab ἐπαμείβω, *alterno.*

'Επαμοιβὸς, ὴ, ὸν, *alternus,* ab eod. Th.

'Επαμύνω, f. υνῶ, *auxilior.* Vide

'Επαμῦναι, *propugnare,* a. 1. inf. act. ἐπάμυνον, ατω, a. 1. imperat. verbi ἐπαμύνω, *defendo.* Th. ἀμύνω, *auxilior.*

'Επαμφοτερίζω, f. ίσω, *in utramque partem vergo, in ancipiti sum, orationem ambigud utor,* ex ἀμφότερ@ς, *uterque.* Th. ἄμφω, *ambo.*

'Επὰν, *postquam:* Conj. ex ἐπὶ et ἂν, v. ἐάν.

'Επαναβαίνω, *ascendo super:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et βαίνω, *eo.*

'Επιπαλλίσσω, *differre*, præs. inf. m. Vide ἀναβάλλω.

'Επιπαν'λαδὸν, adv. quasi *injectim*, *injiciendo*. Th. βάλλω.

'Επιπαταῶ, f. ήσω, *acclamo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et βοάω, *clamo*.

'Επιπαγῆναι, a. 2. inf. act. ab ἐπιπήγνυμι, q. v.

'Επιπαγκάσκω, *relego*, *is*: ex ἐπὶ et ἀναβάσκω, *lego*. Th. γνάσκω, *cognosco*.

'Επιπαγκάζω, f. άσω, *urgeo*, *compello*: ex ἐπιπαγκάζω, *cogo*. Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

'Επίπαγκες, adv. *necessè*, *necessariò*; τὰ ἐπίπαγκες, scil. ὄντα, *necessaria*, Act. xv. 28. Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

'Επιπάγω, *redeo*, *commoveo*, fut. ξω· a. 2. ἐπιπάγαγον· a. 2. imperat. act. ἐπιπάγαγε, *provehe*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἄγω, *duco*.

'Επιπαδίπλωσις, εως, ἡ, *repetitio verbi*: ex ἐπὶ et ἀναδίπλωσις, *reduplicatio*. Th. διπλόω, -ῶ.

* 'Επιπαζεύγνυμι, f. ξω, *reverto*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ζεύγνυμι.

'Επιπαιρόμαι, *suscipio*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et αἴρω, *capio*.

'Επιπαίρεσις, εως, ἡ, *occisio*, *interitus*: ab ἀναίρω, *occido*. Vide præced.

'Επιπαίρω, f. ᾶρῶ, *elevo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et αἴρω, *tollo*.

'Επικαίμαι, *repositus sum*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et κεῖμαι, *jaceo*.

'Επικάλησις, εως, ἡ, *revocatio*, *restitutio*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et καλέω, *voco*.

'Επικαλαμβάνω, *repeto*, *apprehendo*. Th. λαμβάνω, *capio*.

'Επικάλυψις, εως, ἡ, *repetitio*: à superiori verbo.

'Επικαλύπτω, præs. inf. act. *altiùs repetendo aperire*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et καλύπτω, *dico*.

'Επικαμάω, *exspecto*: ex ἐπὶ, ἀνὰ et κάμνω.

'Επικαμμήσκω, *commenefacio*, cum acc. f. ήσω, p. ἐπικαμμέμνηκα· ex ἐπὶ, ἀνὰ, et μιμνήσκω, *in memoriam revoco*. Th. μάομαι, *recordor*, f. μνήσομαι, p. μέμνημαι.

'Επικανάω, *renovo*, f. ώσω, perf. κεκα· ex ἐπὶ, ἀνὰ, et νέος, idem. Th. νέος, *novus*.

'Επικαπαύομαι, *acquiesco*, cum dat. f. αὔσομαι, p. ἐπικαπέπαυμαι, a. 1. med. ἐπικαπαυσάμην, ω, στο· ab ἐπὶ, ἀνὰ, et κάω, *cesso*; a. 2. ἔκαον.

'Επικαπλίνω, *crebrò navigare*, præs. inf. act. Th. πλέω.

'Επικάρσιος, ος, ὁ, ἡ, *rebellio*: ex ἐπὶ, ἀνὰ et κάρις. Th. ἵστημι, *sto*.

'Επικαπύλλω, *cohibeo*. Th. κύλλω, *inhibeo*.

'Επικάρσιμος, ος, τὸ, *prominentia*, et

'Επικαρσίομαι, fut. 1. med. ab ἐπικάρσιος, *insurgo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵστημι, *sto*.

'Επικαταστρέφω, *revertor*: ab ἐπὶ, ἀνὰ, et κατὰ, et στρέφω, *verto*.

'Επικαταστροφὴ, ῆς, ἡ, *reversio*, *reflexio*: à præced. p. m.

'Επικαταθέσιος, præs. inf. pass. ab ἐπικαταθίημι, *insuper impono*, *accepta fero*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τίθημι, *pono*.

* 'Επικατατρέπω, *subverto*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τρέπω.

'Επικατεγγάομαι, *post vindemiam quæ superunt colligo*; ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τρυγάω, *vindemio*. Th. τρύγη, *vindemia*.

'Επικατείρω, *repeto*, *crimen in alium rejicio*, et

'Επικατερὰ, ᾶς, ἡ, *repetitio*: à ῥέω, *fero*.

'Επικαυλόομαι, fut. 1. ind. pass. verbi ἐπικαίω, *redeo*, *remitto*. Th. ἵημι, *mitto*.

'Επίκαυμα, *redeo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et οἶμι· ab Ἰω.

'Επικαυσιόομαι, *denuò interrogare*: ab εἴρομαι, *interrogo*. Th. εἶπα, *necto*, *interrogo*.

'Επικαυὶς, *qui dimisit*, a. 2. part. act. ab ἐπίκαυον, a. 2. ind. verbi ἐπικαίω, qu. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵημι.

'Επικαυλόειν, a. 2. inf. act. et

'Επικαυλόων, in f. g. ἐπικαυλόεσα, a. 2. part. act. ab

'Επικαυίσχομαι, *redeo*, *accedo*, f. ἐπικαυλόσομαι· a. 2. ἐπικαύλιον, qu. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἴσχομαι, *venio*.

'Επικαυσκάω, *interrogo*, f. ήσω· ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἰφτάω, *rogo*.

'Επικαυσιφτήσει, ejusd. 3. sing. f. 1. ind. act.

'Επικίχω, *antecello*, *innitor*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἴχω, *habeo*, f. ἴξω, et σχήσω· a. 2. ἔσχον.

'Επικάω, *redeo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἥκω, f. ξω.

'Επικλείδ, *percunctabatur*, 3. sing. imperf. verbi ἐπικλείομαι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἴδομαι, *interrogo*. Th. εἶπα, *dico*.

'Επικλίω, *superfloreo*, f. ήσω, perf. ἐπικλέκλικα· p. med. ἐπικλέκλιμαι, et per Epenth. τὸ σ, ἐπικλέκλισμαι, et redupl. Att. ἐπικλήκλιδα· ex ἐπὶ et ἀκλίω, *floreo*. Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

'Επικλίνει, *remittunt*, 3. pl. præs. ind. Att. ab

'Επικλίνω, *remitto*: ab ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵημι, *mitto*, in 3. pl. ἴασι, Ion. ἴεισι, et per Crasin. Att. ἴᾶσι.

'Επικλησίαντο, Ion. pro ἐπικλησίαντο, *insurrexerunt*, 3. plur. præs. opt. pass. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵστημι, vel scribendum ἐπικλησίαντο, 3. pl. imperf. ind. pro ἐπικλήσαντο. Th. ἵστημι.

'Επικλήσαμαι, *insurgo*: ab eod.

'Επικλησίαλαι, Ion. pro ἐπικλησάλαι, 3. pl. præs. pass. ab

'Επικλήσαμαι, *insurgo*, f. ἐπικλησόσομαι, p. ἐπικλήκλημαι· f. 1. m. ἐπικλησθήσομαι. Th. ἵστημι.

'Επικλίτιον, *redeundum*, adv. theticum, ab ἐπίκλημι, *redeo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et εἶμι, *eo*.

'Επίκλιλον, *regressus*, a. 2. part. ab eod.

'Επίκλοδος, ος, ἡ, *reditus*: ex ἐπὶ, et ὁδὸς, ἡ, *ascensus*. Th. ὁδὸς, *via*.

'Επικλοκλόμενος, præs. part. pass. et

'Επικλοκλόσθαι, præs. infin. pass. ab

'Επικλοκλόω, -ῶ, *corrigo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ὀρθός.

'Επικλοκλόμαι, ωτες, τὸ, et

'Επικλοκλώσις, εως, ἡ, *correctio*, et

'Επικλοκλωτὴς, ῆ, ῶ, *corrigendi*, et

'Επικλοκλωτὴς, ῆ, ὁ, *corrector*: à p. pass. verbi ἐπικλοκλόω, *corrigo*.

'Επικλόω, *occurro*, fut. ήσω, perf. ἐπίκλοκλα· a. 1. ἐπίκλοκλον· ex ἐπὶ et ἀντάω, *occurro*. Th. ἀντὶ, *contra*.

'Επικλόλλομαι, *orior*, præs. part. f. g. ab

'Επικλόλλω, per Sync. pro ἐπικλόλλω, *exorior*; *orire facio*, *subleco*. Eur. Phœn. 105. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τέλλω, *orior*.

'Επίκλοκλος, ος, ὁ, *occursus*: ab ἀντὶ.

'Επίκλου, *suprà*, adv. cum gen. ex ἐπὶ et ἄνω.

'Επίκλας, αὐλος, a. 1. part. act. et

'Επίκλειξα, f. 1. inf. act. ab ἐπίλω, *induco*, f. άξω, p. ἐπίκλοκα. Th. ἄω, *duco*.

'Επίκλειξε, Dor. pro ἐπίκλειξε, *fixisti*, 3. sing. a. 1. ind. act. à πήγνυμι, *figo*, f. ξω.

'Επίκλειος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *dignus*, Poët. pro ἀντάξιος, *aquiparandus*: ex ἐπὶ et ἄξιος, idem.

'Επικλίνος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *qui circum axem volvitur*, Epith. currûs. Th. ἄξων, ονος, ὁ, *axis*.

'Επίκλε, Dor. pro ἐπίκλε, *compegisti*, 2. sing. aor. 1. med. verbi πήγνυμι, *compingo*, f. πήξω.

'Επικοιδὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐπῳδὴ, *incantatio*, et

'Επικοιδὸς, ὁ, ἡ, Ion. pro ἐπῳδὸς, *incantator*. Th. ἀείδω, *cano*.

'Επικωμ, *sedavi*, a. 2. indic. act. hinc in aor. 2. pass. ἐπίκην, verbi κάω, *cesso*, f. κήσω, p. κέκαυκα.

* 'Επικαλόω τοὺς ὀδόνας, *consumo ætatem voluptatibus*.

'Επικαλλίω, *minor*, -ᾶris, fut. ήσω, perf. κα· ex ἐπὶ et ἀκαλλὸς, idem.

'Επικαδόομαι, *suscipio*: ex ἐπὶ et ἀκοδύομαι, idem. Th. δύω, vel δῦνω, *subeo*.

'Επικάρκμα, ἄλος, τὸ, *quasillus*, qu. et

'Επικαρκόμι, pro ἄμαι, 1. plur. præs. sub. act. ab ἐπικαρκίω *addo*, *jubito*: quod ex ἐπὶ et ἀκαρκὸς, *hoc*, ex ἀ priv. et κεῖρω, *tondeo*; p. m. στο κορκα.

'Επικαρκίλλω, *insuper mitto*: ex ἐπὶ, ἀκὰ, et κίλλω, *mitto*.

'Επίκαρκα, a. 1. ind. act. verbi κατατίθημι, *circumspicio*; f. ἀκῶ, a. 1. part. κακτήνας.

'Επικαλὰ, ᾶς, ἡ, *imprecatio*: ex ἐπὶ et ἀρὰ, *preces*.

Ἐπαρέομαι, f. ἀσομαι et ἠσομαι, *imprecor*: ab ἀράομαι. Th. ἀρὰ, *preces*.

Ἐπάρης, *attollens*, et

Ἐπάρσας, ion f. g. a. 1. part. act. verbi ἐπαίρω, *attollo*; f. ἐπαρῶ, p. ἠρκα, a. 1. ἦρα, a. 1. imperat. ἆρον, ἄτω, a. 1. pass. ἠρθείην. ab ἀεὶρ et ἄφω. *tollo*.

Ἐπαρατὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, *execrabilis*: ex ἐπὶ et ἀρὰ, *preces*.

Ἐπαρέσσω, *irruo*: ex ἐπὶ et ἀρέσθαι, *impulsi*, *pulsi*: f. ξω.

Ἐπάρσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐπάρω, ἄσω. Vide ἐπάρασθαι.

Ἐπαρατὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, *execrabilis*: ab ἐπαράομαι, quod vide

Ἐπαργυρωτὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, *inargentatus*, *argento tectus*. Th. ἄργυρος, *argentum*.

Ἐπαρὴ, *transfixus est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi πείρω, *transeo*. Att. ἐπαίρω, *sustulerit*, est a. 1. sub. act. ab ἐπαείρω. Vide ἐπάρασθαι.

Ἐπαρήγω, *adjuvo*, f. ἠξω, p. ηχα. Th. ἀρήγω. idem.

Ἐπαρήρειμεν, plusq. p. m. verbi ἐπείρω, *apto*: quod ex ἐπὶ et ἄρω, *apto*; p. m. ἤρα, et Att. ἤρμαι.

Ἐπαρτησάμενος, Ion. pro ἐπαρτησάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπαράομαι, *imprecor*. Th. ἀρὰ, *dira*.

Ἐπαρθὴς, a. 1. part. pass. verbi ἐπαείρω, *efferri*; et

Ἐπάρθητε, ήτω, in 2. pl. ἐπάρθητε, a. 1. imperat. pass. ab ἐπαείρω, *attollo*.

Ἐπαρῆσθαι, et per Metath. ἐπαρᾶσθαι, *diripi*; a. 2. ind. act. verbi αἴρω, f. 2. ἀρῶ.

Ἐπάρκιον, ας, ὁ, *auxilium*, et

Ἐπάρκιος, *praestitit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. vel Dor. pro ἐπήρκεσε: et

Ἐπαρκίου, 3. sing. f. 1. ind. act. ab

Ἐπαρκίων, *subvenio*, cum dat. item *propulso*; f. ἐπαρκέσω, p. ἐπήρκεκα, a. 1. ἐπήρκεσα. Ex ἐπὶ et ἀρκέω, *propulso*.

Ἔπαρμα, ατος, τὸ, *latitudo*, *elatio*: ab ἐπαίρω.

Ἐπάρμενος, *sufficientem*, *aptum*, pass. part. pass. acc. sing. pro ἐπαρμένον. Th. ἄρω, *apto*. Vide ἆρ. ἄσω.

Ἐπαρξάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπάρχομαι, *auspicor*: ex ἐπὶ et ἀρχὴ, *initium*.

Ἐπάρσης, ους, ἡ, *elevatio*: ex ἐπαίρω, *attollo*. Th. ἄρω, *tollo*.

Ἐπάρσω, f. 1. act. Æol. pro ἐπαρῶ. ab ἐπαίρω, idem quod ἄρω, *apto*; f. 1. ἐπήρσα.

Ἐπαρσιτὸν, f. ἤσω, p. κα, *impendeo*. Th. ἀρτύω, *suspendo*.

Ἐπαρσιτὸς, ἤρου, ὁ ἡ ἡ, et

Ἐπαρσιτὴς, ἰδος, ἡ, *haustrum*, *machinatorium*. Th. ἀρύω.

Ἐπαρχία, ας, ἡ, *provincia*, et

Ἔπαρχος, *praefectus*, *praesis*: ex ἐπὶ et ἀρχὴ, *principatus*.

Ἐπαρωγὸς, ὸν, ὁ, *auxiliator*, et ἡ, *auxiliatrix*: ab ἐπαρήγω. Th. ἀρήγω, f. ξω, *auxilior*.

Ἔπασαι, a. 1. inf. act. ab ἐπᾴδω, *inculco*. Th. ἀδὴ pro ἀοιδὴ, *cano*.

Ἐπάσαντο, et gem. σσ, ἐπάσσαντο, *gustarunt*, 3. pl. a. 1. m. ἀπάω, vel πίομαι *potitus*, *vescor*, p. pass. πέπαμαι.

Ἐπασκέω, Poët. pro κοσμέω, *exorno*. Th. ἐπασκέω, *orno*, *exerceo*.

Ἐπασσύτερος, *frequentes*: ab ἐπὶ et ἴσσω, *propello*, seu ἀσσυντέρω, *propius*: ἐπασσυτέρως, dicuntur facere, qui aliud faciunt continua serie sequentes.

Ἔπασχον, *passus fui*, imperf. à πάσχω, *patior*; f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

Ἐπάταξε, *percussit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πατάσσω, f. ξω, *ferio*; p. πεπάταχα, a. 1. part. πατάξας.

Ἐπατήξην, ης, η, *calcatus sum*, a. 1. pass. verbi πατέω, f. ήσω, *calco*, a. 1. ἐπάτησα.

Ἐπάτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπαυλὴς, f. ήσω, p. ηκα, *praecino*, *accino*: ex ἐπὶ et αὐλέω, *cano tibia*: ab αὐλὸς, *tibia*.

Ἐπαυλίζομαι, *stabulor*, *in loco immoror*: ab αὐλίζομαι, *stabulor*. Th. αὐλὴ, *aula*.

Ἔπαυλις, ιος, ἡ, *commoratio*, *villa*: ab eod.

Ἐπαυξάνω, vel ἐπαύξω, f. ἐπαυξήσω, a. 1. ἐπηύξησα, p. ηκα, *adaugeo*, *amplifico*: ex ἐπὶ et αὐξάνω, vel αὔξω, *augeo*. Th. ἀέξω.

Ἐπαύξησις, ιος, ἡ, *amplificatio*: à præced.

Ἐπαυρεῖ, *fruitur*, 3. sing. ind. et

Ἐπαυρέμεν, seu ἐπαυρέμεναι, Dor. pro ἐπαυρεῖν, præs. inf. act. et

Ἐπαύρεσο, 2. sing. a. 2. m. Ion. vel Dor. pro ἐπαυροῦ, *adeptus es*: ab ἐπαυρέω, ῶ, f. ήσω, a. 2. m. ἐπηυρέμην, ω, ετο, Dor. ἐπαυρέμην. Alii volunt esse imperf. verbi seq.

Ἐπαυρέω, ἐπαυρέσω, et ἐπαύρομαι, *fruor*, *consequor*; item *panas lue*. ἐπαυρεῖν ἐκαλλιὸς, *luere panas propter regem*, Il. ϐ. 410. κακοφροσύης, *panas insidiarum*, Il. ὐ. 17. sub. κακὸν ἐκ vel ἔκπαγλα, quod exprimitur, Od. σ', 106. Ἠλίθιον δὲ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ, *magis autem nocte laborat*, Hes. Op. 419. sub. καμάτε. Th. αὔρα, *aura*.

Ἐπαύρῃσι, *fruaris*, Ion. pro ἐπαύρῃ, 2. sing. sub. præs. verbi ἐπαύρομαι, id. q. præced.

Ἐπαύριον, *cras*, adv. ἡ ἐπαύριον, sc. ἡμέρα, *crastinus dies*. Th. αὖριον, *cras*.

Ἐπαυρίσκουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ἐπαυρίσκω, idem quod ἐπαυρέω.

Ἐπαύρεσσε, 3. sing. a. 2. opt. m. et

Ἐπαῦρον, Dor. pro ἐπαύρεσε, a. 2. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπαύρωνται, *fruantur*, 3. pl. præs. sub. m. vel pass. verbi ἐπαύρομαι *fruor*: ab eod.

Ἐπαυσάμην, ώσω, ώσατο, a. 1. m. verbi παύω, *cesso*; f. σω, a. 2. ἔπαυον.

Ἔπαυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπαύσατο, *acclama*, a. 1. imperat. act. ex ἐπὶ et αὔω, *clamo*.

Ἐπαύσω, 2. sing. a. 1. ind. m. vide ἐπαυσάμην.

Ἐπαυτεῖν, *acclamare*: ἐπαύτησαν, *acclamabant*, Ion. pro ἐπαύσαν, 3. pl. imperf. act. ex ἐπὶ et αὐτάω, Poët. pro αὔω, *clamo*.

Ἐπαυτοφώρῳ, *in flagranti delicto*, *in ipso facto*: ex ἐπὶ, *in*, et αὐτόφωρος, quod ex αὐτὸς, *ipse*, et φωρὸς, *furtum*. Th. φὼς, φῶρὸς, ὁ, *fur*.

Ἐπαυχένιος, ος, ὁ ἡ ἡ, Poët. *qui supra cervicem fertur*, *qui cervici imponitur*: ὁ ἐπὶ τῷ αὐχένι φερόμενος. Th. αὐχὴν.

Ἐπαυχέω, ῶ, f. ήσω, *glorior ob*. Th. αὐχέω.

Ἐπαφάσμαι, ῶμαι, *contrecto*, *demulceo*: vide in ἀφάω, *palpo*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

Ἐπάφαυσάνην, a. 1. ind. pass. ab ἐπαφαυσάνω, *exsicco*: quod ex ἐπὶ, ἀπὸ, et αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω, *sicco*, *accendo*.

Ἐπάφασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

Ἐπαφίημι, *immitto*, f. ἐπαφήσω, p. ἐπαφεῖκα, a. 2. sub. ἐπαφῶ ab ἐπὶ, ἀπὸ, et ἵημι, *mitto*.

Ἐπαφρὰς, ἄδος, ἡ, nomen viri. Gr. *spumosus*.

Ἐπαφρίζω, *despumo*, f. ίσω, p. ἐπήφρισμαι. ex ἐπὶ et ἀφρὸς, *spuma*.

Ἐπαφρόδιτος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *venustus*.

Ἐπαφῶ, *immisero*, a. 2. sub. ab ἐπαφῆν, a. 2. ind. verbi ἐπαφίημι.

Ἐπαχθὴς, ιος, ὁ ἡ ἡ, *gravis*, *molestus*. Th. ἄχθος, *pondus*.

Ἐπάχυσεν, *vexavit*, *contriuxit*, a. 1. ind. verbi πάχνη, f. ύσω. Th. πάχνη, *pruina*.

Ἐπάχύθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi πάχύνω, *crassum reddo*, *pinguefacio*. Th. πάχὺς, ἰῶν, *crassus*.

Ἔπε, pro ἔπεα, nom. vel acc. pl. ab ἔπος, ἐῶν, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἔπειν, Ion. pro ἐπὶν, *posteaquam*, vel pro ἐπεὶ vel ἔτεν, *quando*.

Ἐπείδε, Dor. pro ἐπίδες, 2. sing. a. 2. ind. act. et ἐπίδεν pro ἐπίδοσαν, 3. pl. a. 2. ἐπίδον q. ab ἐπείδομι.

Ἐπείδεσαν, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπείδαινω, *accedo*. Th. βαίνω, *eo*; f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ἐπείδαλλεν, 3. sing. imperf. act. ab ἐπείδάλλω, *injicio*: ex ἐπὶ et βάλλω, *jacio*; f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Ἐπείδαλον, a. 2. ind. act. Vide præced.

Ἐπείδασε, Dor. pro ἐπείδησε, 3. sing. a. 1. ind. act. Poët. pro ἐπείδησεν, *accendere fecit*, *imposuit*, *restituit*: Th. ζάω, *vivo*.

'Επιὼν, ης, ὰ, *peragravi*, a. 2. ind. act. ab ἐπιβαίνω, quasi ἴπιβημι· ex ἐπὶ, et βαίνω, *eo*; f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

'Επίβησα, ας, ε, a. 1. ind. ἐπίβησον, 3. pl. a. 1. act. et

'Επεβήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ab eod.

'Επεβίβασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβιβάζω, *impono, ascendere facio*; f. ἀσω, ex ἐπὶ et βαίνω, *eo*.

'Επέβιω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐπιβιόω, *supervivo*; à βιόω, *vivo*; f. ώσομαι, a. 2. βίων a. 2. imperat. βίωθι, a. 2. opt. βιώην, a. 2. inf. βιῶναι, a. 2. part. βιούς. Th. βίος, *vita*.

'Επιβλάψω, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβλάπτω, *respicio*; f. ψω, p. ἐπιβέβλαφα· ex ἐπὶ et βλάπτω, *video*.

'Επιβλύσει, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιβλυσάω, *insidior*: ex ἐπὶ et βλύω, *consulto*: quod à βυλὴ, *consilium*.

'Επιγελάω, *ridens insulto*: ex ἐπὶ, ἰν, et γελάω, *rideo*; f. σω, p. ακα.

'Επιγείρα, præs. imperat. act. et

'Επιγειρόντος, præs. part. pl. num. ab

'Επιθήσω, *excito*: f. ησω, p. ἐπιθέθηκα, a. 1. ἐπιθῆναι· ab ἐπὶ et ὀγείρω, *excito*.

'Επίγνυτο, per Sync. pro ἐπιγίνετο, 3. sing. a. 2. m. ἐπιγενόμην, ν, στο. ex ἐπὶ et γίνομαι, *eum*.

'Επιγλυφάτω, f. ψω, p. αφα, *insculpo*. Th. κολάπτω, *tundo*.

'Επιγνωκόσι, dat. pl. p. part. act. ἐπιγνωκώς, verbi ἐπιγινώσκω, *agnosco*; f. ι. ἐπιγνώσομαι, p. ἐπίγνωκα, ex ἐπὶ et γινώσκω, *cognosco*.

'Επιγνωσθὲν, a. 1. ind. pass. et

'Επίγνωτι, 2. pl. a. 2. ind. act. ἐπίγνωτε, ως, ω, ab ἐπιγνωμι.

'Επίγγειτο, *expergefiebat*, 3. sing. imperf. pass. per Sync. Poët. pro ἐπεγείρετο· ab ἐπιγείρομαι. Vide ἐπεγίρω.

'Επιγχανὼν, *inhiare*, a. 2. inf. ex ἐπὶ, ἰν, et χαίνω, *hisco*; a. 2. ἔχανον, inf. χανεῖν.

'Επιδιξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐπιδείκνυμι, *commonstro*, a. 1. act. ἐπέδειξα, f. δείξω, p. δέδειχα, ex ἐπὶ et δείκνυμι, *ostendo*.

'Επίδησα, ας, ε, *ligavi*, a. 1. ind. act. verbi πέδω, *ligo*; f. ήσω. Th. πέδη, *pedica*.

'Επεδίδυ, pro ἐπεδίδου, 3. sing. imperf. act. quod ab ἐπιδίδυμι, verbi ἐπιδίδωμι, *insuper do*; f. δώσω. Th. δίδωμι, *do*.

'Επίδρομε, *accurrit*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐπιτρέχω. ex ἐπὶ et τρέχω, *curro*; f. δραμοῦμαι, p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον, p. m. δεδράμηκα.

'Επίδρα, ης, ᾱ, Ion. pro ἐφέδρα, *mea, obsidio*: vide ἕδρα, *sella*.

'Επίδυν, *exortus sum*, a. 2. vel imperf. verbi ἐπιδύομι, *exorior*: ex ἐπὶ et δύομι, vel δύνω, f. δύσω, p. δέδυκα. *subeo*.

'Επίδωσε, ας, ε, a. 2. ind. act. ex ἐπὶ et δίδωμι, *do*: f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων.

'Επέεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro ἔπεσι, ab ἔπος, ους, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*.

'Επεζέφυσαν, pro ἐπεζέφυσαν, dici Eustath. existimat: β mutatur in ζ, Ion.

'Επέζησα, *superstes fui*, a. 1. ind. act. verbi ἐπιζάω. Th. ζάω, *vivo*: f. ήσω, p. ἐζήκα.

'Επιζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιζητέω, *requiro*. Th. ζητέω, *quæro*; f. ήσω, p. ἐζήτηκα.

'Επέθετο, 3. sing. ἐπέθεντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ἐπιτίθημι, *impono*. Th. τίθημι, a. 2. θὴν.

'Επίθημα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd.

'Επεθύμησα, et in 3. pl. ἐπεθύμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιθυμέω, *concupisco*; ex ἐπὶ et θυμὸς. Th. θυμὸς, *animus*.

'ΕΠΕΙ', et ἐπειδὴ, *postquam*, *quoniam*, *quanquam*; conj. cum indic. ἐπεὶ ἤρα, *alioquin*, 1. Cor. vii, 14.

* 'Επεὶ δὲ, *deinde*.

* 'Επειδή τι, *alioqui*, Soph. elect. 328.

* 'Επεὶ τάχιστα, *simul atque*.

'Επείγεαι, Ion. et Dor. pro ἐπείγῃ, *urgeris*, *properas*, 2. sing. præs. ind. pass. et

'Επείγετο, *festinabat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐπείγετο· ab

'Επείγομαι, *impellor*, *urgeor*; qu. ab ἐπείγω.

'Επειγομένοις, *festinatis*, gen. sing. Ion. præs. part. pass. pro ἐπειγομένοις, à præced. et

'ΕΠΕΙΓΩ, *urgeo*, *impello*, *festino*; f. ξω, p. ἔπειχα.

'Επειδὲν, *postquam*, pro ἐπειδὴ ἂν. Th. ἐπεί.

'Επειδὴ, idem quod ἐπεί.

'Επειδήπερ, *quandoquidem*, cum ind. ab eod.

'Επείδοι, 3. sing. præs. opt. act. ab

'Επείδω, *intueor*, *respicio*; f. ἐπείσω, vel ἐπείσομαι, a. 2. ἔπειδον, a. 2. imperat. ἔπιδε. ex ἐπὶ et εἶδω, *video*.

'Επειὴ, pro ἐπειδὴ, *cum*, *quoniam*. Th. ἐπεί.

'Επειτὸ, pro ἔπειτα, adv. *deinde*, *postea*. Th. εἶτα, *postea*, *tum*.

'Επείθετο, *obedivit*, 3. sing. imperf. verbi πείθομαι, *pareo*; f. σομαι, a. 2. m. ἐπιθόμην, ν, στο. Th. πείθω, *persuadeo*; a. 2. ἔπιθον.

'Επείκα, Dor. pro Poët. ἐπεικὼς, et hoc pro ἐπεὶ ἂν, *quum*.

'Επείκτης, ου, ὁ, *instigator*. Th. ἐπείγω, *urgeo*.

'Επειλημμένη, *tenens*, p. part. pass. f. g. verbi ἐπιλαμβάνω, f. λήψομαι. Vide in ἐπιλήμμενος.

'Επείμι, *succedo*, *invado*, a. 2. ἐπιον, ες, ε, ν. 2. part. act. ἐπιὼν, ὄσα, ὄν, *sequens*: hinc ἐπιούσιος, ν, ὁ ἢ, *jugis*; ex ἐπὶ et εἶμι, *eo*.

'Επείμι, *supersto*, *imminео*; ab εἰμὶ, *sum*.

'Επείναι, Ion. pro ἐφεῖναι, *permittere*, *immittere*; a. 2. inf. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, seu ἴω, *mitto*.

Επείνυσαι, *indui*, præs. verb ἐπείνυμι, quod ex ἐπὶ et ἵω, *induo*: hinc Ion. ἐπίδυω.

'Επείξις, εως, ἡ, *festinatio*. Th. ἐπείγω.

'Επείπερ, *quandoquidem*, conj. cum indicat. ab ἐπεί.

'Επεισὼν, a. 2. part. act. ἐπεισα, *insuper dicere*, a. 2. inf. act. ab ἐπὶ et ἔπω, *dico*; a. 1. ἔπεσα, a. 2. ἐπεῖν.

'Επεισε, ας, ε, et in 3. pl. ἔπεισαν, a. 1. ind. act. verbi πείθω, *trahigo*; f. ήσω, p. πέπεικα, a. 2. ἔπεισον, p. pass. πέπεισμαι, a. 1. pass. ἐπείσθην.

'Επεισέθην, ης, η, et in 1. pl ἐπεισέθημεν, a. 1. ind. pass. et

'Επειρέισα, *tendidi*, 2. sing. a. 1. m. ἐπειρεισάμην, ω. στο. à πείρω, f. ἄσω, et ήσω, *conor*, *tento*. Th. πείρω, *conatus*.

'Επειρᾶτο pro -ᾶσκε, 3. sing. imperf. pass. verbi πειράομαι, *tento*; ab eod.

'Επειρέσθαι, *interrogare*, præs. inf. m. ab εἴρω.

'Επείρε, Ion. pro ἐπείρα, 3. sing. imperf. act. verbi πείρω, *conor*. Vide ἐπειρέω.

'Επειρύσσαι, *attrahere*: q. ab ἐρύω, Poët. pro ἕρω, *traho*.

'Επείρωσαν, Ion. pro

'Επειρῶντο, q. pro ἐπειρῶντο, *periculum facisbant*, 3. pl. imperf. pass. verbi πειράομαι, *tento*. Th. πείρω.

'Επειρωτᾶν, præs. inf. act. Ion. pro ἐπειρωτᾶν, verbi ἐπειρωτάω, Ion. et Poët. pro ἐρωτάω, f. ήσω. *rogo*.

'Επειρώτεον, Ion. pro ἐπειρώτων, imperf. act. et

'Επειρώτησις, εως, ἡ, Ion. pro ἐπερώτησις, *interrogatio*: ab eod.

'Επεισα, ας, ε, a. 1. verbi ἔπομαι, *adeo*: ex εἶμι, *eo*: a. 1. inus. ἔπεσα. Potest enim formari à πείθω, *persuadeo*; f. πείσω· unde a. 1. ἔπεισα.

'Επεισάγω, f. ξω, p. αχα, *superinduco*, et

'Επεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, *superinductio*: ex ἐπὶ, εἰς, et ἄγω, *duco*.

* 'Επείσακτος, ὁ ἢ ἡ, *adscititius* (*rex*.)

'Επεισήκριλαι, *subit*, 3. sing. præs. Ind. ab ἐπεισέρχομαι, *ingredior*: quod ex ἐπὶ, εἰς, et ἔρχομαι, *venio*; f. ἐπεισελεύσομαι, a. 2. ἐπῆλυθον.

* 'Επεισαγωγὴ δόμοις, *insuper induco*.

'Επείσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à πείθομαι, *obedio*. Vide πείθω, *persuadeo*.

'Επείσιον, *adeat*, 3. sing. præs. ab ἔπειμι, addito ν finali: ex ἐπὶ et εἶμι, *eo*, a. 2. ἦν.

'ΕΠΕΙΣΙΟΝ, ου, τὸ, *aqualiculus*, *ima ventris pars*, τὸ κάτωθεν ἀπὸ ἐπὶ ἐστὶ κοιλίαν, *movео*? an ab ἐπεισάγω?

'Επεισκομίζω, *impudenter et celut tumultuatim me infero in alicujus societatem*: ex ἐπὶ, εἰς, et κομίζω, *comesor*, Th. κόμος, *comessatio*.

'Επεισόδιον, ου, τὸ, *pars fabulæ quasi adventitia*. Th. ὁδὸς, *via*.

'Επεισόδιος, *superinductus*, *adventitius*, et

'Επεισοδιώδης, idem: ab eod. Th.

'Επεισπήδων, *superinsilit*: f. ήσω, p. ἥκα. ex ἐπὶ, εἰς, et πηδάω, *salio*.

'Επεισφέρομεν, 1. pl. præs. ind. act. ab

'Εφυσ/ρέω, *adfero*: ex ἐπὶ, οἷς, et φέρω, f. ἐνέγκω, a. 1. ἤνεγκα.

'Εφυστ/ρα, *deinde*, adv. Th. ἔπειτα, *postea*.

'Εφύχνω, *properavi*, a. 1. ind. pass. ἐσπεύσθην, a. 1. imperat. ab ἐσπεύσω.

'Εφύξω, ις, ε, imperf. verbi ἐπίσχω, *inhibeo, attendo*. q. v.

'Εφωδεύω, ας, ε, et in 3. pl. ἐπωδεύουσι, a. 1. ind. verbi ἐπωδεύζω, *calleo*; f. εὐσω, perf. ἐπωδεύδευκα. ex ἐπὶ et ὁδεύζω, *calleo, sedere facio*. Th. ὕζω, f. ὑσω, idem.

'Εφωδεύτο, 3. sing. imperf. pass. ab ἐπωδεύω, *adveco*. Th. πέλλω, *veci*; fut. ἐσω et ὑσω, p. πέπλυκα.

'Εφωκλόφισαν, *clausi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κεκλίσμαι, quod vide.

'Εφώλιστο, Ion. pro ἐπίκλωστο, *insta-bant, irruerunt*, 3. pl. imperf. verbi ἐπίκλωμαι, q. v.

'Εφώνω, *trano*, adv. cum gen. pro ἐπὶ ἐώνῦν, *ad illa usque*.

'Εφώρουν, ἐπίκλωστο, 3. sing. et pl. imperf. verbi ἐπίκλωμαι, *jaceo super, impositus sum*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

'Εφωπάλιστ' pro ἐπωπάλατο, *invocabat*, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἐπὶ et πάλλω, *voco*; f. ἐσω et ὑσω, p. κέκλημαι, perf. pass. πέπλημαι.

'Εφωπάσωντο, *destinarunt*, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ἐπωπάλδω, *fatalia stamina duco*: quod ex ἐπὶ et πάλδω, *veo*.

'Εφωρέτω, pro ἐπωρέτω, 3. sing. imperf. ab ἐπωρετέω, *prævaleo*. Th. ῥέτος, *robur*.

'Εφωρμάσω, ας, ε, *oppendi*, a. 1. ind. act. ab ἐπωρμάω, q. ab ἐπὶ et ὠμέω, *suspendo*; f. ἀσω, a. 2. ἐφώμᾱν, q. à ῥομβέζω.

'Εφώσιος, ους, ὁ, *extensio*, et

'Εφωτείνας, ης, ετως, *contendo, nitor, extendor*, fut. ἐφωτενῶ, a. 1. m. ἐφωτείνᾱμην, ω, ατο· ab

'Εφωτείνω, *extendo*: quod ab ἐπὶ, ὦ, et τείνω, *tendo*: f. τενῶ, p. τέτακα.

'Εφωτέρω, 2. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐφωτέρομαι, *insuper acquiro*. Th. τέρομαι, q. v.

'Εφωλάβετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐφωλάβομαι, *apprehendo*: f. λήψομαι, a. 2. ἐφώλαβον, ex ἐπὶ et λαμβάνω, *capio*.

'Εφωλάθετο, 3. sing. a. 2. m. ver. bi ἐφωλάθομαι, *obliviscor*: fut. λήσομαι, a. 2. ἐφώλαθον· ex ἐπὶ et λανθάνω, seu λήθω, *lateo*: f. λάσω.

'Εφωλάνω, *invado*: ex ἐπὶ et ὠλένη, *egito*: f. ἀσω, p. ἐφλαχα.

'Εφώλασις, ους, ἡ, *invasio, impetus*. Th. ἴσχυμαι, f. ἐλεύσομαι, *venio*.

'Εφώλᾱν, a. 2. inf. act. verbi ἐπίσχομαι, *supervenio*: quod ex ἐπὶ et ἴζομαι, *venio*; f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἔφλυθον, et per Sync. ἔφλον.

'Εφώλᾱν, ὕσα, ὸν, a. 2. part. act. pro ἐπιόλθων. Vide ἐπιόλᾱν.

'Εφωλάζω, f. σω, *in opem erigo*: ex ἐπὶ et ὀλαζω, *spero*. Th. ἐλπίς, ἐλπὶς, *spes*.

'Εφίλνοι, ις, ι, a. 2. vel imperf. act. verbi ἐπιλλω, *explico*: f. ἐσω, p. ἐπιφίλυκα, a. 1. pass. ἐπιλύθην. Th. λύω, *solvo*.

'Εφιμαίετ' pro ἐπιμαίετο, *instigabat*, 3. sing. imperf. verbi ἐπιμαίομαι, *incito*; quod ex ἐπὶ et μάω, *vehementer cupio*.

'Εφιμᾱξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi μάσσω, f. ξω, *abstergo*.

'Εφιμβαίνω, *ingredior*: ex ἐπὶ, ἰν, et βαίνω, *eo*; f. βήσομαι, a. 2. ἔδην. q

'Εφίμβαλε, *injecit*, 3. sing. a. 2. ind. act. pro ἐπενίβαλε, verbi ἐπιμβάλλω, *superinjicio*. Th. βάλλω, *jacio*; f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα.

'Εφιμβάλλεσθαι, præs. inf. pass. verbi ἐπιμβάλλομαι, *ingeror*: ab eod. Th.

'Εφιμβάτης, ᾱ, ὁ, *assessor, qui equo insidet*, et

'Εφιμβεβαώς, *concendens*, perf. part. act, Ion. pro ἐπιμβεβηκὼς, ότος, ab ἐπιμβαίνω, *ingredior*: ex ἐπὶ, ἰν, et βαίνω, *eo*: fut. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην.

'Εφιμίμνω, ας, ε, et in 1. pl. ἐπιμεμάμεν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμένω, *permaneo*; f. ἐπιμενῶ, p. ἐπιμεμένηκα, quod ex ἐπὶ et μένω, *maneo*.

'Εφιμελέθω, ης, ᾱ, *curavi*, a. 1. ind. pass. verbi ἐπιμελέομαι, *curam gero*: f. ἐφομαι. Th. μέλει, *curæ est*.

'Εφιμέμφετο, 3. sing. imperf. pass. ex ἐπὶ et μέμφομαι, *accuso*; f. ψομαι, p. μέμφημαι.

'Εφίμενε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιμένω, *permaneo*. Vide ἐπίμενω.

'Εφιμενύμαν, ω, ατο, *insanivi*, a. 1. m. verbi ἐπιμαίομαι. Th. μαίνομαι, *insanio*; f. μανοῦμαι, p. m. μέμηνα.

'Εφίμυτ, imperf. act. verbi πίμπω, *mitto*; f. ψω.

'Εφίμυτο, ις, ι, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμύττω, *subsanno*: ex ἐπὶ et μύττω, vel ἐπσω, *mungo, emungo*. Th. μύζω, *clauso labris quendam ex satiris sonum emitto*.

'Εφιμψα, ας, ε, *misi*, a. 1. ind. act. verbi πίμπω, *mitto*; f. ψω, p. πέπεμφα, a. 1. imperat. πέμψον.

'Εφινύχτο, Dor. pro ἐπενύχτο, *supernatabat*: 3. sing. imperf. verbi νήχομαι. Th. νέω.

'Εφινδύομαι, *superinduo* vel *superinduor*: p. ἐπενδέδυμαι, *indutus sum*, undè part. ἐπενδεδυμένος, *indutus*; et

'Εφινδύτης, ᾱ, ὁ, *amiculum, indusium*: ab

'Εφινδύω, *superinduo*: f. ὑσω, p. ἐπενδέδυκα, a. 1. m. ἐπενδυσάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. ἐπενδύσασθαι. ex ἐπὶ, ἰν, et δύω, *induo*.

'Εφινεγκεῖν, a. 2. inf. act. et

'Εφινέγκᾱς, 3. sing. a. 1. vel 2. sub. act. et

'Εφινεγκὼν, a. 2. part. act. ab ἐπιφέρω, q. v.

'Εφινικιάντες, nom. pl. part. a. 1. act. ab ἐπὶ et ἴνικια, quod vide, Poët. pro ἤνεγκα, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Εφίνιμι, ας, ι, *distribui*: a. 1. ind. act. verbi ἐπινέμω, à νέμω, *tribuo*; f. μῶ, a. 1. ἔνειμα.

'Εφινύμαι, 3. sing. imperf. ab ἐπινέομαι, *depascor*: ab eod. Th.

'Εφινύνεον, *accumulabam*: imperf. act. verbi ἐπινύω, vel ἐπινυνέω, *accumulo*: ex ἐπὶ, ἰν, et νέω, *glomero*: imperf. ἔνεον et ἤνεον, undè ἐνήνεον et ἐπινήνεον.

'Εφινήνοθε, *florui super*: p. m. pro ἐνήνοθε, Epenth. τὸ ὅ, et redupl. Att. ab ἐπανθέω, *superfloreo*; ex ἐπὶ et ἀνθέω, *floreo*. Seu in 3. sing. potius aor. 2. ἐπενήνοθον, ut ostendit Clarkius ad Il. B. 219, ex significatione temporis. Th. ἄνθος, *flos*.

'Εφινήχετο, *innatabat*: 3. sing. imperf. m. ab ἐπινήχω, f. ξω. Th. νέω, *nato*.

'Εφινύει, 3. sing. imperf. verbi πενύω, *lugeo*.

'Εφινθάν, Dor. pro ἐπιλάν, a. 2. part. verbi ἐπίχομαι, *supervenio*. Th. ἴχομαι.

'Εφίξημι, *erumpo, egredior adversus*, ex ἐπὶ, ἰξ, et εἶμι, *eo*.

'Εφιξελαυνόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. m. ab ἐπιξέχομαι, *procedo*: quod ex ἐπὶ, ἰξ, et ἔχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἐλθὼν.

'Εφιξελθεῖν, a. 2. inf. act. ex iis dem.

'Εφιξεργάζομαι, *elaboro*: ex ἐπὶ, ἰξ, et ἐργάζομαι, *laboro*: f. σομαι, p. εἰργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

'Εφιξέχομαι. Vide ἐπιξελαυνόμεθα.

'Εφιξεύρομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi ἐπιξευρίσκω, *invenio*: ex ἐπὶ, ἰξ, et εὑρίσκω, idem, f. ἥσω, a. 2. εὗρον.

'Εφιξῆς, Ion. pro ἐφεξῆς, *deinceps*: id. q. ἐξῆς.

'Εφιξύνει, cum dat. *reum peragere et convincere*: item *erumpere* vel *edisserere*; et

'Εφίξιδι, *persequere, percenseo*: præs. imperat. ab ἐπὶ, ἰξ, et εἶδω, *eo*.

'Εφίοικε, *convenit*: 3. sing. ind. p. m. ex ἐπὶ et οἶκος, *similis sum*. Vide ἴοικα.

'Εφιπείθηθ' pro ἐπιπείθετο, *obedivit*: 3. sing. imperf. pass. et

'Εφιπείθησαν, per Syst. pro ἐπιπείθησαν, 3. pl. a. 1. pass. fortè legend. ἐπιπείθησαν, quod pro ἐπιπείθησαν, Att. et Ion. 3. pl. plusq. p. m. ab ἐπὶ et πείθω, *persuadeo*: f. πείσω, a. 2. πέπιθον, p. m. πέποιθα.

'Εφίπεσθαι, Ion. pro ἐφέπεσθαι, *insequi*: ex ἐπὶ et ἕπω, *sequor*.

'Εφιπειρᾶτο, Ion. pro ἐπιπειράζετο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi πειράω, *conor*: f. ἀσω, et Ion. ήσω, p. pass. πεπείρημαι. Th. πεῖρω, *conatus*.

'Εφίπτωσον, ις, ε, *incidi*: a. 2. ind. act. verbi ἐπιπίπτω, *irruo*: cum dat. f. ἐπιπεσοῦμαι, p. ἐπιπέπτωκα. ex ἐπὶ et πίπτω, *cado*.

'Επιπήγω, 3. sing. plusq. p. m. quod ex ἐπί et πήγνυμι seu πήσσω, *figo*: f. ξω, p. πέπηχα, p. m. πέπηγμαι.

'Επίπαμαι, *persuasimus*; per Gynec. Æol. pro ἐπείσθομεν, 1. p. a. 2. ind. act. ἐπίπιθον, Ion. redupl. primis duab. literis à πείθω, a. 2. ἔπιθον. Alii volunt esse 1. pers. pl. plusq. p. m. pro ἐπειθόμεθα, à p. m. πέπιθμαι.

• 'Επίπλας, a. 1. part. act. pro ἐπίπλους, idque pro ἐπιπλώσας, et

'Επίπλων, *adnavigabant*: 3. pl. imperf. act. verbi ἐπιπλέω. Th. πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

'Επίπληγον, *percussi*; per reduplicationem pro ἔπληγον, a. 2. ind. act. verbi πλήττω, *percutio*: f. ξω, a. 2. ἔπληγον et ἔπλαγον, vel est a. 2. verbi compos. ἐπιπλήτω, quod vide.

'Επίπλωξε, ας, ε, a. 1. act. verbi ἐπιπλώσσω, vel -ττω, fut. ξω, *increpo*: ex ἐπί et πλήσσω, *percutio*.

'Επίπλων, ως, ω, *adnavigabam*: imperf. vel a. 2. act. ab ἐπίπλωμι pro ἐπέπλεα, ut ἰδίδων vel ἴδιον, ως, ω. Th. πλέω, f. πλεύσω. *navigo*.

'Επιποίθων, *confisus fueram*: plusq. perf. m. ex ἐπί et πείθω, *persuadeo*: f. πείσομαι, p. m. πέποιθα.

'Επιπόνθη, Att. vel Ion. pro ἐπεπόνθει, ut ἔβη pro ἤβαν, plusq. perf. m. verbi πάσχω, *patior*: f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

'Επιπρήσασα, *egerant*: pro ἐπεπρήκεσαν, Att. et Ion. 3. pl. plusq. perf. m. ab ἐμπρήσσω, verbi πρήθω, vel -ττω, fut. ξω, præt. m. πέπρησμαι.

'Επίπτασεν, ες, ε, a. 2. act. verbi ἐπιπτάω, *insuper sternuto*: ex ἐπί et πτάω, f. πτήσω, *sternuto*.

• 'Επίπτατο, 3. sing. .. 2. ind. m. *advolavit*. Vide ἐπιπτάμην.

'Επιπτόκειν, *excideram*: plusq. p. act. verbi πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα.

'Επίσαυσε, 3. sing. plusq. p. pass. verbi συνθέομαι, *audio, interrogo*: f. πείσομαι, p. pass. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

'Επιφοίθου, *transgressus sum*: a. 1. ind. pass. verbi περαίω, *transvehо*. Th. πέρα, *ultra*.

'Επιχυλίζομαι, *colo, aro, subigo*: ex ἐπί et ἀρχύλομαι, fut. ἀσομαι, p. ἄσμαι, *aperor*. Th. ἄρχω, *orsi*.

'Επιχείδω, *fulcio, firmo*: et

'Επίχειρει, *adegit*; 3. sing. a. 1. ind. act. ex ἐπί et ἐχείδω, f. σω, p. κα, *figo, firmo*.

'Επιχειρᾶσι, *scivcitari*: verbi ἐπιχείρημι, *mociter*, f. ἐπιχήσομαι. Vide ἐπιμύσσω.

'Επιχήσαιμεν, perf. pass. verbi ἐπιχείδω, per redupl. Att. Vide in ἐπιχείσει.

'Επίχησα, ας, ε, *transivi, trajeci*: a. 1. ind. act. verbi περάω, f. ήσω, et άσω, p. πεπέρακα.

'Επιχθῆν, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιφθίνυμι. Th. φίσω, *frango*: f. ξω.

'Επιφθίμεν, ως, η, a. 2. ind. pass. tanq. ab ἐπιφθίω, pro ἐπιφθίμενοι, *injicio*: ex ἐπί et φίπτω, *projicio*: f. ψω, p. τέφθικα.

'Επιφρόσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. et

'Επιφρόσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ἐπιφρόνυμι, *confirmo, impello, fortiter moveo*: ex ἐπί et φρόνυμι, fut. φόσω, perf. ἐφρόσθαι, a. 1. pass. ἐφρόσθην.

'Επίχεχασι, *supervenio*: f. ἐπιλύσομαι, a. 2. ἐπέλυθον. ex ἐπί et ἔχομαι, *venio*: p. m. ἐλυθα, Att. ἐλήλυθα.

'Επίχευτ' pro ἐπίχευται, 3. pl. præs. ejusd.

'Επιωπάω, *interrogo*: imperf. ἐπιωπάουν, -ων, -ας, -ας, -α, f. ήσω, p. ἐπιωπήκα, a. 1. ἐπιώπησα, a. 1. imperat. ἐπιώπησον, -άτω. ex ἐπί et ὠπάω, *rogo, sciscitor*.

'Επιωπήτορας, ατος, τὸ, *interrogatio*: et

'Επιωπήτης, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐπιωπάω, quod vide.

'Επιωπήτης, ιος, ἡ, *interrogatio*: ab eod.

'Επίκεκλον, 3. sing. a. 1. verbi ἐπιστόρνυμι, *sterno*: f. ξω. Th. στόρνυμι, *sterno*.

'Επικοβολίη, ας, ἡ, *convitium*: et

'Επικόβολος, ὁ ᾗ ἡ, *verba probrosa in aliquem jacions*: ex ἐπί, εἰς, Att. ἐς, et βάλλω, *jacio*: p. m. βέβλημαι vel qu. ἴκτον, ὅς βίλεο, βάλλων, verbis, tanquam telis, impetens.

'Επικον, *cecidit*: 3. sing. a. 2. act. verbi πίπτω, *cado*: fut. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

'Επικοῖσι, *insuper edo, post alind edo*: ex ἐπί et ἐσθίω, *edo*. Th. ἔσθω, idem.

'Επίκοθε, *sequatur*: 3. sing. præs. imperat. et

'Επίκοθον, 3. dual. præs. imperat. verbi ἕπομαι, *sequor*: præs. inf. ἐπίκοθαι.

'Επικον, dat. pl. ab ἔπος, ἔπους, τὸ, *verbum*. Th. ἔσω, *dico*: a. 2. εἶπον.

'Επίκοπλεν, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπικόπτω, *claudico*: f. σω.

'Επίκοτον, *tegebat*: 3. sing. imperf. act. verbi ἐπικεύθω, f. ψω. Th. κεύθω, *tego*.

'Επικυλίψασθε, 2. pl. a. 1. m. ἐπικυλίψαμεν, ω, *alo*, verbi ἐπικύλισμαι, *invisо, video*: f. ψομαι, p. pass. ἐπικύλισμαι. ex ἐπί et κυλίσμαι, *circumspicio*.

'Επικυλίσαν, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπικυλίζω, *inumbro*: cum dat. fut. άσω, præt. ἐπικυλίκα, a. 1. sub. ἐπικυλίσω, ῃς, ῃ. ex ἐπί et σκιά, *umbra*.

'Επικυλίσθην, *insiluit*: 3. sing. a. 1. ind. act. ex ἐπί et σκιρτάω, *salto*. Th. σκαίρω, *salio*.

'Επικυτάνθη, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπικυτάνω, *obtenebro*: f. ήσω p. ἐπικυτάνκα. ex ἐπί et κύτος, *tenebra*.

'Επικυσε, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi πίπτω, *cado*: f. 2. m. πεσέομαι, p. πέπτωκα.

'Επίκυσθεν, Ion. et Poët. pro ἐφίκοντο, *sequi*: et

'Επίκυσσε, 2. 2. ind. act. hinc 2. inf. ἐπικυσσεῖν, a. 2. part. ἐπικυσσὰς, ab inus. ἐπικυσσάω, *assequor*: ex ἐπί et κυσέω, fact. ex ἴλυω, per transposit. et Pleonasm. τὸ σ. Th. ἵκω.

'Επίκουτει, gem. σσ, pro ἐπίκοτεῖ, Poët. 3. sing. f. ήσομαι. Ex ἐπί, et vero. εἰμί, *sum*.

'Επίκουται, *impetum facit*, per Metath. pro ἐπίκυται, 3. sing. pass. plusq. p. pass. ex ἐπί et σάομαι, *cito*, verbum inus. pro σάομαι, idem. Th. σεύω, *quatio*.

'Επίκλασμαι, *misus sum*: pass. verbi ἐπιπέλλω, *mitto*: quod vide.

'Επίκλασα, ας, ε, *misi*: a. 1. act. ejusd.

'Επικυσάχιζε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπικυσαχίζω, *ingemisco*: ex ἐπί et συσαχίζω, *gemo*, f. σω. Th. σύζω, *angustus*.

'Επίκυσε, *ingemiscebat*, 3. sing. imperf. act. ex ἐπί et σύω, *gemo*, ab eod. Th.

'Επικύψαντο, *coronaverunt*: 3. pl. a. 1. ind. m. ab ἐπικύφω. Th. κύφω, *curono*: f. ψω, p. ἔκυφα.

'Επικυσὸς, ὄντος, per Crasin. pro ἐφορμὰς et ἐφικνὰς, perf. pass. act. et

'Επίκυρε, ῃς, ῃ, *superveni*, a. 2. ind. act. ab ἐφίκνυμι, *fusto*: f. ἐφίξω, p. ἐφίκμαι. ex ἐπί et ἵκω, *venio*.

'Επικύρατο, 3. sing. plusq. p. pass. vide ἐπίκρατος, à κράζω, *firmiter statuo*: f. ξω.

'Επικύρξε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπικυρόζω, *confirmo*: ab eod. Th.

'Επίκυρον, 3. pl. a. 2. ind. act. ἐκύρην, q. v.

'Επικυρ, *imminet*, aliquando, *licet*, 3. sing. præs. verbi ἴκνυμι, *supervenio, immineo*. Th. εἰμί, *sum*.

'Επικυσάχιζε, idem quod ἐπικυσαχίζω. ex ἐπί et συσαχίζω. *gemo*. Th. σύζω, *angustus*.

'Επικυφασίνα, *perversa et asperа verba*, perf. part. pass. n. ῥ pl. Vide seq.

'Επικυφάφαν, ας, ε, a. 2. ind. pass. verbi ἐπικυφάω, *converto*: f. ψω. Th. κυφάω, *verto*, a. 2. ἔκυφον.

'Επίκυφσα, ας, ε, a. 1. act. ejusd. verbi.

'Επικυφόβλυον, *verberabant*: 3. pl. imperf. ex ἐπί et συφελίζω, *duriter tracto*. Th. σύφω, *adstringo*: fut. ψω.

'Επικυχε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἔκυχον. ab ἐκύχην.

'Επικύχετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

Ἕσσυμαι, *acquitur* : 3. sing. præs. med. ab ἵστημι, *sequor* : a. 1. m. ἑσ-ἕμην. Th. ἵστω.

Ἑσπέρα, ας, ἡ, Poët. et Dor. pro ἑσπέρη, ης, ἡ, *astecla, comes, famulus* : ab eod. Th.

Ἐσπόμην, a. 1. ind. pass. à στέπω, seu στείχω, f. ἕσω, *pando, vado.* Th. στέπω.

Ἐσπόμην, ας, ας, ε, *jussi* : a. 1. ind. act. ab ἐσπέλλω. ex ἐπὶ et πέλλω, *impello.*

Ἑσπέριος, α, ὁ ♀ ἡ, *anniversarius.* Th. ἔτος.

Ἐσπέλλε, *imperabat* : 3. sing. imperf. act. et

Ἐσπέλλεν pro ἐσπέλλετο, 3. sing. imperf. pass. Vide ἐσπέλω.

Ἐσπίζεσκε, 3. sing. imperf. m. verbi ἐσπίζομαι, *delector.* Th. ἔσπω, *delecto* : f. ψω.

Ἐσπούδασσε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐσπουδάω, *sector studiosè, operam do* : fut. ήσω. Th. ἐσπούδης, *diligens.*

Ἐσπόρησε, ας, ὁ ♀ ἡ. vel ες, εν, *semina, totum annum durans.* Th. ἔσπος, *annus.*

Ἔσσεύδω, pro ἐσσεύσω, 1. sing. fut. a. pl. imperf. act. qu. ab ἐσσεύω, verbi ἐσσεύομαι, q. v.

Ἔσσηται, pro ἐσσήσεται, 3. sing. imperf. act. ab

Ἐσσηράω, *abjurgo* : fut. ήσω, p. ἐσσηρήσω. ex ἐπὶ et τήω, *pasco.*

Ἐσσήσεται, ες, ι, a. 1. ind. act. *sedebit.*

Ἔσσήσω, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. ἐσσήσασκον, -εν, verbi ἐσσήσκω, *abjurgo* : q. v.

Ἐσσεύασα, ας, ε, *incidi in, offendi, factus sum* : a. 1. Poët. pro ἐσσεύσα, verbi σσεύω, -ομαι, f. σεύσω, q. à prisco verbo σέω. Th. σεύσω.

Ἐσσεφέσαν, ας, ε, a. 2. ind. pass. verbi ἐσσέφω, *permitto* : f. ἐψω, p. ἐσσέφεμμαι, a. 1. ἐσσέφεσμαι, p. m. ἐσσέφημαι. ex ἐπὶ et τέφω.

Ἐσσέφυλα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab eod. verbo.

Ἐσσέχυσε, ας, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐσσυγχάνω, *assequor* : ex ἐπὶ et συγχάνω, *sum* : fut. συζήσομαι.

Ἐσσάλεσκε, imperf. vel a. 2. Æol. Thessalum. τὰ ν pro ἐσίαλεν, ab ἴαλος, *insolitose.* Ion. pro ἧλε, mutato ἐ in η, ab ἰαλέω, vel ἄλω, *placeo* : f. ἰάλησω.

Ἐσσάλησαν, *intulerunt* : 1. pl. imperf. ex ἐπὶ et σείω, f. σείσω, p. pass. σέσεισμαι, a. 2. m. ἐσσίμην.

Ἐσσάλησε, -ᾶ, f ήσω, p. ἐσσάλημαι, *æqua animo sum.* Th. ἄλης.

Ἔσσατος, ὁ, *optabilis* : et

Ἐσσαλιόμαι, *metuo, non audeo.*

Ἐσσεξάμενος, a. 1. part. m. ab ἐσσέχομαι, *appreco.* Th. εὔχομαι, *precor* : fut. εὔξομαι, p. ἐσσεγμαι.

Ἐσσοφώσω, f. ήσω, *Laudibus præcipere, benedico* : ex ἐπὶ et εὔφαμος, *laudatus*, quod ab εὖ, *bene*, et φημὶ, φάω. Th. φάω, *dico.*

Ἐσσυφέσσατο, ας, ε, *laudavi*, et in 3. pl. ἐσσυφέσσαν, a. 1. ind. act. verbi ἐσσυφάω, f. ήσω. ex ἐπὶ et εὔφαμος, *laudatus*, quob ab εὖ, *bene*, et φημὶ, *dico.* Th. φάω, *dico.*

Ἔστ᾽ ἴχω, Ion. pro ἐσίχω, præs. imperat. ab

Ἐσσίχομαι, q, σται, *glorior.* Vide ἐσσεξάμενος.

Ἐσσωσάμην, fut. ἴσω, p. ἴκα, *vilis pretii facio.* Th. ἀνώμαι, *emo.*

Ἐσσίφοιλο, *apparebant*, 3. pl. plusq. p. pass. Poët. pro σεφασμένοι ἦσαν, à verbo φαίνομαι, *appareo*, fut. φανήσομαι, p. pass. σέφασμαι, et Att. πέφασμαι, a. 2. pass. ἐφάνην. Th. φαίνω, *ostendo.*

Ἐσίφεσον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐσίφερω, *infero*, fut. ἐνέσω, a. 2. ἐνήνοχον. Th. φέρω.

Ἔστφον, *occidit*, 3. sing. imperf. act. verbi πίφνω idem quod φαω, *occidos* p. m. πέφονα. Alii volunt esse ab ἐσιφοάω, quod in a. 2. ἐσίφονον, et per Sync. ἔσφον, *occidi.* Alii à φίνω, deducunt, et per redupl. πεφίνω, per Sync. πέφον. unde a. 2. ἔσφον. Aut à φόνος, a. 2. ἔφονον, per redupl. Syracus. ἐσίφονον, per Sync. ἔσφον.

Ἐσίφρασον, ας, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐσφράζω, *induco, indico*, f. άσω, p. ἐσπέφρακα, p. m. πέφρᾶδα. Alii volunt ἐσίφραδον, Syracusanâ redaplicatione dici pro ἔφραδον, ut in voce superiori : vel potest esse imperf. facto præsenti πεφράδω, ex p. m. πέφρᾶδα. Th. φράζω, *dico.*

Ἐσσφράσατ᾽ pro ἐσίφρασαντο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐσίφράζομαι, *excogito* : ab eod.

Ἐσσφράσατο, Poët. pro ἐσίφράσαντο. Vide præced.

Ἐσσχίσατο. Vide ἐσσφύμην.

Ἐσσίφωνεν, ας, ε, *enatus* vel *enata erat*, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi σφύω, idem quod φύω, *nascor*, f. σω, p. πέφυκα, a. 2. ἔφυν.

Ἐσσυφόμην, ν, ντο, *adnascebar*, imperf. ind. pass. verbi ἐσσφύομαι. Th. φύω, *gigno.*

Ἐσσχέθον, 3. sing. imperf. act, ab ἐσσχάσσω, -σσω, -σας· verbi ἐσσχαφώω, *accelamo*, f. ήσω, p. ἐσσσχαφώκημαι, p. pass. ἐσσσχαφώκημαι. Them. φωνή, *vox.*

Ἐσσύχαν, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi ἐσσύχω, *infundo.* Vide ἐσχύω.

Ἐσσύχων, *abstinere, occupare*, præt. inf. act. ἐσσύχων σποπὸν τόξου, *arcum intendere in scopum* : ab ἐσσύχω, qu. vide.

Ἐσσυχίσσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐσσυχίζω, *aggredior*, imperf. ἐσσυχίζον, -ον, f. ίσω, p. ἐσσυχίζεκα, a. 1. ἐσσυχίσσα. ex ἐπὶ et χίζω, *mactus.*

Ἐσσύχυτο, pro ἐσσύχυτο, *infundebat*, 3. sing. imperf. m. ex ἐπὶ et χύω, *fundo*, f. χύσω. Th. χέω, *fundo*, f. χύσω.

Ἐσσώσθω, ης, η, a. 1. pass. verbi σάω, idem quod σαίνω, *pecto, tondeo*, f. σώσω.

Ἐσσώχεον, imperf. vel a. 2. insh act. verbi ἐσσώχεω, seu ἐσσώχεύω. Th. χεύω, *invado furiosè.*

Ἐσσώχεσον, 3. sing. a 1. ind. act. verbi ἐσσώχεω, *illino*, f. ήσω, p. ἐσσώκεκα. Th. χρίω, *ungo.*

Ἐσσώχω, *inhibeo*, item *attendo* : Job xviii, 2. 1. Tim. iv, 16. imperf. ἐσσίσχον, ες, ε, cum dat. f. ἐσσέξω, vel ἐσσσχήσω, p. ἐσσσχηκα, a. 2. ἐσσχόν· ex ἐπὶ et ἴσχω.

Ἔστεψα, ας, ε, a. 2. ind. act. verbi σίπτω, *coquo.*

Ἔστεον, gen. pl. et

Ἔστα, pro ἔστων, *carmina*, nom. pl. ab ἔσσος, ους, τὸ, *carmen.* Th. ἔσπω, *dico*, a. 2. εἶπον.

Ἔστ, *inest*, 3. sing. præs. sub. ab ἔστμι, *insum* : ex ἐπὶ et ἐμὶ, *sum.*

Ἐστέξολος, Poët. pro ἐστέσολος, ὁ ♀ ἡ, *compos, qui aliquid adeptus est* : ab ἐστεδάλλω, q. v.

Ἔστηγεν, *adduxit*, Att. pro ἐ. πῆγε, 3. sing. a. 2. ind. act. vel p. m. verbi ἐστάγω. Th. ἄγω, *duco.* f. ξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα.

Ἐστηγάγοντο, 3. pl. imp. pass. Att, ab ἐστάγομαι, *adducor*, ab eod. Th.

Ἐστηγγελμην, ο, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἐσαγγέλλομαι, *permitto* : ex ἐπὶ et ἀγγέλλω, *nuntio*, f. λῶ. p. ἤγγελκα.

Ἔστηκμαι, a. 1. ind. act. verbi ἐστηγείρω, *excito*, f. ρω, p. ἐστήγερκα· ex ἐπὶ et ἀγείρω.

Ἐστηγνώσθε, αι, *tabula navium à prorâ ad puppim extensa.* dictæ quasi ἐστογνώδες. Th. φέρω, *fero*, f. οἴσω, a. 2. ἤνεγκον.

Ἐστηγορέοντο, Ion. pro ἐστηγορεῖτο.

Ἐστήκει, ἔμεν, ἦμι, plusq. p. m. verbi ἵστημι, *accedo, adeo.* Th. ἵμι, εἶμι.

Ἔστῆκον, pro ἔστην, *insteti*, 3. sing. imperf. ex ἐπὶ et ἵστημι, *sum.*

Ἐστηκυῖης, α, ας, *assumus* : ex ἐπὶ et ἵκω, *assumo.*

Ἐστήκυνται, perf. part. act. f. g. ab ἐστάκέω, quod ex ἐπὶ et ἀδέω, *video*, f. ήσω.

Ἐστήκων, Ion. pro ἐστέκων, 3. pl. a. 1. ind. act. *immiserunt* : ab ἐστέμι, quod ab ἵημι, *mitto.* Sic

Ἐστῆκα Ion. pro ἐστέκω. 3. sing. ab eod. temp.

Ἐστηλάσθην, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐστηλάσκω, *subsequor*, f. ήσω, p. ἐστηλάσκα, a. 1. sub. act. ἐστηλάσθησαν, ες γ' ex ἐπὶ et ἐλάλω, *pedisequus.*

Ἐστήκω, ος, ὁ ♀ ἡ. *propitius, qui rem aliquam audivit.* Th. ἀκέω, *audio.*

Ἐστήκουσα, a. 1. act. verbi ἐστακέω, q. v.

Ἐστηκόοντο, pro -ούοντο, 3. pl. imperf. m. ἐστηκοάομην, -άμην, -άου, -ᾶ, -άοντο, ἄντο, ab ἐστηκοάομαι, -ῶμαι, *exaudio* : ex ἐπὶ et ἀκοάομαι, -ῶμαι, *audio.*

Ἔστηλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi στάλλω, *vibro*, f. λῶ, a. 1. ἔστηλα.

Ἐστῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐστέρχομαι, *accedo*, f. ἐστελεύσομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἐστηλογλύζω, vel -ίζω, *obumbro*, qu-

luti umbracula tego: ex ἐπὶ et ἀλεγάζω, vel ἴζω, idem. Th. λέγω, *tenebræ*.

'Επήλυδες, οἱ ϛ αἱ, *advenæ*, nom. pl. ab ἔπηλυς, υδ@· ab ἐπέρχομαι, vide ἐπῆλυον.

'Επήλυδε, 3. sing. p. m. vel a. 2, ind. act. et per Sync. ἐπῆλυθ· ab eod. verbo.

'Επήλυς, υδος, ὁ ϛ ἡ, *advena, extraneus*: vid. ἐπήλυδες.

'Επηλυσία et ἐπηλυσίη, ἡ, Ion. *adventus*; idem *incantatio, quæ fit veneficiis*. Th. ἔρχομαι.

'Επηλύτης, ᾱ, et ἐπήλυσ@, ᾱ, ὁ ϛ ἡ, *advena*: ab eod. Th.

'Επήμυναν, 3. p pl. a 1. ind. act. verbi ἀμύνω, *noceo, damnum do*, f. ὐνῶ. Th. πῆμα.

'Επημοσύης, ᾱ, ον, *mutuus, alternans*: ab ἀμείβω, *alterno*.

'Επῆν, *aderat*, 3. sing. imperf. verbi ἔπειμι. Th εἰμὶ, *sum*. At

'Επὴν, *quandoquidem*, Ion. pro ἐπὰν· ab ἐπὶ, *postquam*, et ἂν, *si*.

'Επήνεον, *laudabam*, et contractè ἐπήνων, imperf. act. verbi ἐπαινέω, *laudo*, f. ἐσω, et ἐσω, a. 1. ἐπήνεσα, pass. ἐπηνέθην, a. 1. pass. ἐπηνέθη. Ex ἐπὶ et αἶνος, *laus*.

'Επήνεσαν, *approbrunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. gem. σσ, pro ἐπήνεσαν. Vide ἐπήνεον.

'Επήνησαν, *laudbrunt*, 3. pl. a. 1. act. Poët. pro ἐπήνεσαν· ab ἐπαινέω, vel etiam regulariter, à f. ἐσω.

'Επηνύω, p. m. verbi ἐπανδύω, *superfloreo*: ex ἐπὶ et ἀνθω. Th. ἄνθ@ος, *flos*. Vide ἐπανθέουσι.

'Επήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπαντάω, *occurro*, f. ἠσω, p. ἐπήντηκα· ex ἐπὶ et ἀντάω. Th. ἀντὶ, *contrà*.

'Επηρεῖδη, *completa erat*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἐπαρόω, *expedio*. Th. ἀρόω, *perficio*.

'Επήξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi πήγνυμι, f. ξω, *compingo, fingo*; p. m. πέπηγμαι.

'Επῆξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Επηπίλητα, *mœnatus fuerat*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπαπειλέω. Th. ἀπειλέω, *minor*, f. ἠσω.

'Επῆρα, *sustudi*, a. 1. ind. act. verbi ἐπαίρω, a. 1. ind. m. ἐπηράμην. Vide ἐπῆρον.

'Επήρατος, ᾱ, ὁ ϛ ἡ, *amabilis*: ex ἐπὶ et ἐράω, f. ἀσω, *amo*.

'ΕΠΗΡΕΑΖΩ, *damno officio, infesto, vexo, calumnior*, f. άσω, p. ἐπηρέακα· qu. ex ἐπὶ et Ἀρης, *Mars*.

Επηρεασμὸς, οῦ, ὁ, *vexatio, malevolentia, contumelia*, et

'Επήρειος, ᾱ, ον, *injuriosus, infestus*, et

'Επήρεια, ας, ἡ, *damnum, injuria*: ab ἐπηρεάζω, q. v.

'Επήρον, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐπαίρω, *attollo*, f. ἐπαρῶ, p. ἐπῆρκα, a. 1. part. ἐπάρας, αντος, a. 1. pass. ἐπήρθην. Ex ἐπὶ et αἴρω, *tollo*.

'Επήρτος, ᾱ, ὁ ϛ ἡ, *ad remigationem accinctus, remis instructus* ab ἔρτνμι, *remus*. Th. ἐράσσω, vel ττω, *remigo*.

'Επήρετο, 3. sing. imperf. m. verbi ἐπείρομαι, *interrogo*: ex ἐπὶ et εἶρω, *dico*. At ἐπήρετο, cum ι subscript. est imperf. pass. verbi ἐπαείρομαι, *attollor*. Them. αἶρω, *tollo*.

'Επηρτρίας, acc. pl. ab ἐπηρτρίς, *tectus, coopertus*: ex ἐπὶ et ἐρέφω, *tego*, f. ψω.

'Επῆρθεν, a. 1. ind. pass. ab ἐπαίρω, *attollo*. Vide in ἐπῆρον.

* 'Επήρεια, ας, ἡ, *damnum, injuria, calumnia, odium*. Diod. Sic.

'Επήρκει, 3. sing. imperf. act. ab ἐπαρκέω, *sufficio, subvenio*, f. ἐσω, p. ἐπήρκεκα. Th. ἀρκέω, *propulso*.

'Επηρκέσουν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd

'Επηρμένος, *elatus*, part. præt. pass. ab ἐπαείρομαι. Vide ἐπήρετο.

'Επήρσα, ας, ε, a. 1. Æol. ab ἐπάρω, quod ab ἐπὶ et ἄρω. *apto*, f. Æol. ἄρσω, undè infin. ἄρσαι, &c.

'Επηρτημένος, p. part. pass. ab ἐπαορτάομαι, *immineo*: quod ab ἐπ et ἀορτάω, *suspendo*, f. ἠσω.

'Επήρτα, 3. sing. imperf. ab ἐπηρωτάω, -ῶ, -ᾶς, -ᾷς, verbi ἐπαρωτάω, *interrogo*, f. ἠσω, p. ἐπηρώτηκα, a. 1. ἐπηρώτησα, ας, ε. Th. ἐρωτάω.

'Επηρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Επῆσαν, *insuper erant*, 3. pl. imperf. verbi ἔπειμι, quod ab εἰμὶ, *sum*.

'Επηφθίων, Ion. pro ἐφθίσθην, per Syncop. pro ἐφθείσθην, 3. plur. a. 1. opt. pass. verbi ἐφθόμαι, *delector super aliquâ re*: quod ex ἐπὶ et ἥδω, *delecto*, f. ἥσω. Th. ἡδὺς, *suavis*.

'Επήσθιεν, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi ἐπαισθάνομαι, *sentio*: ex ἐπὶ et αἰσθάνομαι, idem, f. αἰσθήσομαι, p. ἠσθημαι, a. 2. m. ἠσθόμην, ν, ῆσο.

'Επησκήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐπασκέω, *exerceo*. Th. ἀσκέω, f. ἠσω, idem.

'Επητεῖ, 3. sing. præs. sub. m. ab ἔπομαι, *sequor*, a. 1. m. εἱπάμην.

'Επήτης, ᾱ, vel ἐπητὴς, ῆ, ὁ ϛ ἡ, *facundus*. Th. ἔπω, *dico*.

'Επήτριμος, ᾱ, ὁ ϛ ἡ, *densus*: ab ἐπὶ et ἤτριον, *stamen*.

'Επηχέω, -ῶ, *obstrepo, insono*: ex ἐπὶ et ἠχέω, *sono*. Th. ἦχος, *sonus*.

'Επηχθεμένος, p. pass. part. ab ἐπαχθομαι, *ingemo sub pondere*: quod ex ἐπὶ et ἄχθομαι, idem, f. ἠσομαι et ἐσομαι, a. 1. pass. ἠχθέσθην. Th. ἦχος, *pondus*.

'ΕΠΙ', præpositio, cum. gen. *in, ad, supra, super, coram*; cum dat. *in, propter, coram*: facit peraphrasin adverbii, ἐπὶ ἡσυχίᾳ, *quietè*; ἐπ' ἰσχύϊ, pro ἰσχυρῶς, *robustè*. ἐπὶ δὲ τούτων, *interea*, Diod. Sic. ἐπ' ἰξαγωγῇ, *cum conditione avehendi*, τελευτὰν ἐπὶ πασιν, *mori post se relinquens pueros*. ἐπὶ πολλαῖς βίβλοις ἐπιλύτησεν, *mortuus est operibus multis relictis*. ἐπὶ τούτοις παρέλαβεν, *adduxit post hoc*: ἐφ' ᾧτε, *ea conditione*,

ut, ἐπὶ τοῖς σώμασι, *sub nexu obligationis corporis*. Cum accus. ἐπὶ χεῖρα, *aliquamdiu*. ἐπὶ δεξιὰ, ad *dextram*. ἐφ' εὐώνυμα, *ad sinistram*. Cum acc. personæ post verba motus, *contra* Luc. xiv. 31. Herod. 1. cum accus. rei *propter*, Matth. iii, 7. cum acc. *super, adversus*, ἐπ' ἐμοὶ μᾶλλον, *multò magis*: in compositione significat *in, super, contra, ad, post, præ, prope, sub, augmentum, diminutionem*.

'Επὶ pro ἔστιν, *inest, instat*, positur etiam pro ἔστωσαν, *insunt*: ab ἔπειμι. Th. εἰμὶ.

'Επιάλλαι, *immitto*: ab ἰάλλω, *mitto*, f. αλῶ.

'Επιάλμενος, per Sync. pro ἐπιαλλόμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, præt. part. ex ἐπὶ et ἅλλομαι, *salio*, a. 2. m. ἐφάλμην, ν, ετο.

'Επίασα, ας, ε, et in 2. pl. ἐπιάσατε, a. 1. ind. act. verbi πιάζω, *capio, prehendo*, f. άσω, p. πέπιακα, a. 1. pass. ἐπιάσθην, f. 1. pass. πιασθήσομαι. Th. πιάζω, *premo, crucio*: Dor. πιάσω.

'Επιάσθην, a. 1. ind. pass. Vide in ἐπίασα.

'Επιαύω, *dormio inter* vel *apud*: ab ἰαύω, f. σω, p. κα, *commorior, dormio*.

'Επίαχον, *clamabam*, vel *clamabant*, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἰάχω, *clamo*.

'Επίβδα, *insulta*, per Apoc. Poët. pro ἐπιβᾶθι, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιβαίνω.

'Επιβδαύλου, υ, τὸ, *caulum*: ab ἐπιβαίνω, *conscendo*. Th. βαίνω, *eo*.

'Επιβαίνω, ῶ, ᾷς, *conscendam*, a. 2. opt. act. quasi ab ἐπιβάω, ab eod. Th.

'Επιβαπίζομαι, *ascendere*, Ion. pro ἐπιβαίνομαι, præs. inf. act. ab

'Επιβαίνω, *conscendo*, f. ἐπιβήσω, p. ἐπιβέβηκα, (a. 2. ἐπέβην, a. 2. part. ἐπιβάς, άντος, à forma ἐπιβάω.) Ex ἐπὶ et βαίνω, *eo*.

'Επιβάλλω, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ἐπιβάλλω, *injicio*.

'Επιβάλλου, Dor. pro ἐπιβάλλῃ, præs. imperat. pass. ab

'Επιβάλλω, *injicio, immitto*, imperf. ἐπιβάλλον, *erumpebam*, f. ἐπιβαλῶ. p. ἐπιβέβληκα, a. 2. ἐπέβαλον, a. 2. part. act. ἐπιβαλὼν, ὄντος, p. pass. ἐπιβέβλημαι. Th. βάλλω.

'Επιβαλόντα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐπιβάλλω.

'Επιβαλὼν, 3. pl. f. 2. act. et

'Επιβαλὼν, a. 2. part. Vide ἐπιβάλλω.

'Επιβαρέω, *aggravo*, f. ἠσω, p. ἐπιβεβάρηκα, a. 1. ἐπιβάρησα, a. 1. inf. ἐπιβαρῆσαι. Ex ἐπὶ et βαρέω, idem. Th. βάρος.

'Επιβὰς, αντος, *conscendens*, a. 1. part. act. et in f. g. ἐπιβάσα· ab ἐπιβαίνω.

'Επιβασις, ιος, ἡ, *invasio*, basis ab eod.

'Επιβατεύω, *occupare*, *usurpare*: ab ἐπιβαίνω. Th. βαίνω, *eo*.

'Επιβατήρια, ίων, τὰ, *machinæ ad invadendos muros*, et

'Επιδεικτικός, ή, όν, *ostentativus*, et

'Επιδείκτης, ου, ὁ, *EPIBATA, vector*: ab eod. verbo et Th.

'Επιδεικτός, ή, όν, *de loco dicitur ad quem patet accessus*: ab ἐπιδείκνυμι, *concendo*. Th. βαίνω, *eo*.

'Επίδοσις, ἡ, *festum Apaturiorum Athenis, diernm quatuor*. In nuptiarum festo, prima dies vocabatur γάμος, secundus ἐπίδοσις, *tempus*, scil. *sequens* vel *futurum*. Scap. dicit, *quartam et ultimam diem festi cujusdam apud Athenienses, quod* ἀναιδέα, *vocabant*, sic dici, cujus prima dicta est δόρπησις, secunda ἀνάβασις, tertia κορεῶτις.

'Επιδεικνὰς, ῦσα, p. part. act. verbi ἐπιδείκνυμι, *censcendo*.

'Επιδέμεναι, Æol. vel Dor. pro ἐπιβῆναι, a. 2. inf. act. et

'Επιδήμεναι, Ion. pro ἐπιδῆσαι, f. 1. infin. act. ejusd.

'Επίδηθι, *ascende*, præs. imperat. Ion. pro ἐπιβήθι· ab ἐπιδέομαι, quod a fut. formatur contra regulam. Th. βαίνω, *eo*.

'Επιδήμεν@ι, f. 1. in. part. verbi ἐπιδέω.

'Επίδημος, ὁ, Ion. pro ἐπιδέκτης, ου, ὁ, *inscensor*, et epithet, *maris feminam ascendentis*.

'Επιδήσ(ι)μι, *impono, facio ascendere*, f. δήσω, p. ἐπιδεδέδηκα, a. 1. ἐπιδέδεκα. Ex ἐπὶ, et βαίνω, *eo*.

'Επίδηλος, *supervivo*.

'Επιδήλιον, *respicio*, f. ψω, p. ἐπιδέδηλφα, et

'Επιδήλημα, ατος, τὸ, a. 1. opt. act. Æol. verbi ἐπιδήλλω, *intuor*. Th. βάλλω, *video*, f. βλω, p. φα.

'Επιδηλὴ, ῆς, ἡ, *fibula*: ab ἐπιδήλλομαι, quia *immittitur*, ex ἐπὶ et βάλλω, *jacio*.

'Επίδημα, ατος, τὸ, q. d. *additamentum, panniculus, ornamentum limbi*: ab iisd.

'Επιδηλὶς, ῖτος, ὁ, *obex, pessulus*, eo quod foribus injiciatur: ab ἐπιδήλλω.

'Επιδήιω, *vociferor, invoco*, fut. ήσω, p. ἐπιδεδήιηκα· ex ἐπὶ et βοάω, *clamo*.

'Επιδηκεῖν, præs. inf. act. *suppetias ferre*. Th. βοηθέω, *auxilior*.

'Επιδήκτος, ὁ, ἡ, pro *infami*, apud Anacreont. à δοάω, *clamo, celebro*.

'Επιδήλιον, ου, τὸ, idem quod ἐπίβαρα, q. v.

'Επιδηλὴ, ῆς, ἡ, *injectio, impositio, vectigal, applicatio intellectûs, imperatio, inceptatio*: ab ἐπὶ et βάλλω, *impono*. Th. βάλλω, *jacio*.

'Επίδηλος, ὁ, ἡ, *compos*: ab eod.

'Επιδήσω, *pasco*, f. ἐπιδησήσω. Th. βῶ, -ᾶ, f. ήσω, et ῶσω, idem.

'Επιδήλιον, ου, τὸ, idem simplex βωλίον, ου, τὸ, *boum armentum*; sic ἐπιδήλιος, idem quod βουκόλος, *bubulcus*.

'Επιδήλωμα, idem quod ἐπιβωλή.

'Επιδηλόω, *insidias struo, animo agito*, f. ώσω, et

'Επιδηλὴ, ῆς, ἡ, *insidiæ*: Poët. ἐπιδηλίη, et

'Επιδηλ@ὸς, ου, ὁ, *insidiator*: ex ἐπὶ, *adversus*, et βολὴ, *consilium*.

'Επιδηλόδινος, *cunctor, immoror*: ex ἐπὶ et βραδύνω, *tardo*. Th. βραδὺς, *tardus*.

'Επιδηλοχὶ, *ad breve tempus*. Th. βραχὺς, *brevis*.

'Επιδρέμω, *adfremo*: ex ἐπὶ et βρέμω, f. μῶ, p. μεμα.

'Επιδρέχω, *perfundo, irrore*. Th. βρέχω, q. v.

'Επιδρέσθω, præs. inf. act. *ingrurgro*, et

'Επιδρέσσω, *ingrurgit*, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἐπιδρέσσω, *impresionem facio*, f. σω, p. κα. Th. βρίθω, *sum gravis*.

'Επιδρόντητος, ὁ, ἡ, *attonitus, vesanus, cui tonitrua mentem perculêre*. Th. βροντὴ, *tonitru*.

'Επιδρὺω, *obturo*: à βύω, fut. σω, idem.

'Επιδύμια, ων, τὰ, *sacrificia*. Th. βωμὸς, *ara*.

'Επιδύσασθαι, Ion. et Poët. pro ἐπιδοήσασθαι, *invocdese*, a. 1. inf. m. verbi βοάω, *clamo*; sic ἐπιδύσαντο, pro ἐπιδοήσαντο, *vocaverint*, 3. pl. a. 1. sub. m.

'Επιδυσόμεθα, *invocabimus*, contr. pro ἐπιδοησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. m. à βοάω, *clamo*; sic βύσαντι, pro βοήσαντι.

'Επιδυσσεῖν, Dor. pro ἐπιδοᾶν, *invocare*: ab eod.

'Επιδύτωρ, ορος, ὁ, *pastor*: ab ἐπιδύσσω, *pasco*: qu. à Th. inus. βῶ, idem.

'Επιγαμβρεύω, *affinitatis jure duco*, fut. εύσω, p. ἐπιγεγαμβρευκα· a. 1. ἐπιγαμβρεῦσαι· ex ἐπὶ et γαμβρὸς, *gener*.

'Επιγαμία, ας, ἡ, *affinitas, jus connubiale*, et

'Επίγαμος, ὁ, ἡ, *nubilis*: à γάμ@ος, *nuptiæ*. Th. γαμέω.

'Επιγάστριον, ου, τὸ, *EPIGTASTRIUM, venter exterior*. Th. γαστὴρ, *venter*.

'Επιγεγονὰς, ῦτος, perf. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, *supervenio*, q. v.

'Επίγεια, ων, τὰ, *funes quibus navis litori alligatur*, et

'Επίγειον, ου, τὸ, apud Mathemat. *apeis ima planetarum*, vulgò *auge*; ἀπογείῳ opponitur, qu. et

'Επίγειος, ου, ὁ, ἡ, et ἐπίγαιος, *terrestris*; τὰ ἐπίγεια, *terrena*: ex ἐπὶ et γῆα, ος, ἡ, et contract. γῆ, idem, ac γαῖα, *terra*.

'Επιγελάω, -ῶ, f. άσω, *arrideo, illudo, insulto*. Th. γελάω, *rideo*.

'Επιγεμίζω, *superimplco, onero super*.

'Επιγεγκάμενος, ου, a. 2. part. med. verbi ἐπιγίνομαι, *supervenio*, quod vide.

'Επίγεια, ων, τὰ, *funes quibus puppis à terrâ religatur*: ab ἐπὶ et γῆα, vel γῆα, meliùs igitur ἐπίγεια.

'Επίγνομαι, præs. ind. hinc

'Επιγνόμενος, præs. part. idem quod

'Επιγίνομαι, ῃ, σται, *supervenio, supernascor, succedo*, f. ἐπιγενήσομαι, a. 2. m. ἐπιγενόμην· p. med. ἐπιγέγονα· ex ἐπὶ et γίνομαι, *nascor*.

'Επιγνώμονες, ων, οἱ, *posteri*, ejusd. part. præs.

'Επιγνώσσω, *agnosco*, (ἐπιγνόσω, non est in esu,) f. ἐπιγνώσομαι· p. ἐπίγνωκα· a. 1. ἐπίγνωσα, sequent. sunt a forma ἐπίγνωμι· a. 2. ἐπίγνων, ως, ω· a. 2. imperat. ἐπίγνωθι· a. 2. opt. ἐπιγνοίην· a. 2. sub. ἐπιγνῶ, φς, φ· a. 2. inf. ἐπιγνῶναι· a. 2. part. ἐπιγνὼς, ὄντος· p. pass. ἐπίγνωσμαι· a. 1. pass. ἐπιγνώσθην· qu. ex ἐπὶ et γινώσκω, *cognosco*.

'Επίγλωσις, seu ωττὶς, ίδος, ἡ, *lingula*, apud Medic. *caruncula palato annexa*. Th. γλῶσσα, *lingua*.

'Επιγνάμπτω, *inflecto*, f. ψω, p. φα· ἐπίγναμψα, a. 1. Th. γνάμπτω, *flecto*.

'Επιγνάμψας, ασα, ejusd. aor. 1. part. act.

'Επιγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἐπιγνώσσω.

'Επιγνὼτις, nom. pl. ab

'Επιγνὼς, ὄντος, aor. 2. part. act. verbi præced.

'Επίγνωθι, aor. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

'Επιγνωμοσύνη, ης, ἡ, *arbitrium, cognitio*, et

'Επιγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, *arbiter, judex, intercessor*, et

'Επιγνῶναι, *cognoscere*, a. 2. infin. act. et

'Επιγνῶς, 2. sing. a. 2. sub. act. ἐπιγνῶ, φς, φ· ἐπιγνωσθήσομαι· ψ, σται, f. 1. pass. et

'Επιγνώσεσθε, 2. pl. f. ἐπιγνώσομαι· ab ἐπὶ et γνώσκω, q. v.

'Επίγνωστος, ος, ον, ἡ, *agnitio*.

'Επίγονος, *cognitus*: ab eodem verbo.

'Επίγονοι, ων, οἱ, *posteri, filii*. Th. γίνομαι, *sum, fio*; p. m. γέγονα.

'Επιγονάδιος, *genibus impositus*: ab

'Επιγονὶς, ίδος, ἡ, *femur, genu musculus*; *os quo tegitur genu*: ex ἐπὶ, *super*, et γόνυ, τὸ, *genu*.

'Επιγονάδὸν, *strictim*, adv. ab ἐπιγόνατον.

'Επίγραμμα, ατος, τὸ, *EPIGRAMMA, inscriptio*, et

'Επιγραφὶς, *quæstor*, et

'Επιγραφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio, titulus*; *indictio*; *descriptio census*: omnia ab

'Επιγράφω, *inscribo, subscribo, accepto refero*, f. ψω, p. ἐπιγέγραφα, a. 1. ἐπίγραψα· perf. pass. ἐπιγέγραμμαι plusq. p. ἐπιγεγράμμην, ψω, πτο· quod ex ἐπὶ et γράφω, *scribo*.

'Επιδάσιος, ὁ, ἡ, *communis*: ab ἐπὶ et δάσω, *partior*.

'Επιδάκνω, *mordeo super, pungo*: ab ἐπὶ et δάκνω.

* Ἐπιδεκάζομαι, *pecuniam iterum sub eadem hypotheca accipio*: ab ἐπὶ et δεκάζομαι, Dem. c. Locritum.

Ἐπιδεικνύασθαι, et -ύειν, præs. inf. act. et m. *liberalitèr exhibere*, verbi ἐπιδεικνύω· ὅτι ἡ ἐπιδεικνύουσα τὸ παιδίσκιμμα, Luc. Dial. *quod ecpiosius exemplum à me productum explices*. Th. δεικνύω, ῐος, ὁ ἡ ἡ, *largus, copiosus*, q. v.

Ἐπιδε, *respice*, a. 2. imperat. act. verbi ἐπείδω, *respicio, intueor*, fut. ἐπιδόω· a. 2ᵈ εἶδον, et ἴδω· ab εἶδω, *video*.

Ἐπιδεδαπάνα, accus. sing. perf. part. act. ἐπιδεδαπάνης, ab ἐπιδεδαπάνημι, *insuper da, crasco*. ex ἐπὶ et δίδωμι, fut. δώσω, perf. δέδωκα· aor. 2. ἔδων.

Ἐπιδεὴς, ῐος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἐπιδευὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *indigens*, q. v.

Ἐπιδείελα, adv. *post meridiem*; malim ἐπὶ δείελα, *circa pomeridianum tempus*: ab

Ἐπιδείελος, ε, ὁ ἡ ἡ, *pomeridianus*. Th. δείελα, *tempus pomeridianum*, quod à δῖος et ἴλη, *quum solis splendor defacere incipit*.

Ἐπίδειγμα, ατος, τὸ, *indicium, specimen*: ab

Ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω, *ostendo, demonstro*: præs. part. ἐπιδεικνὺς, ὑντος, f. ἐπιδείκνῡσα, p. ἐπιδεδειχα· a. 1. ἐπιδεῖξα· a. 1. imperat. ἐπιδεῖξον, ἄτω, et 2. pl. ἐπιδεῖξατε· a. 1. inf. ἐπιδεῖξαι· præs. part. m. ἐπιδεικνύμενος· ex ἐφ᾽ et δείκνυμι, *monstro*.

Ἐπιδεικτικὸς, ἡ, ὸν, *demonstrativus, ostentans*: à super. verbo.

Ἐπιδεῖξαι, a. 1. inf. act. ἐπιδεῖξον· δαι, a. 1. inf. m. ἐπιδεῖξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐπιδείξατω, 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἐπιδείκνυμι, q. v.

Ἐπίδειξις, εως, ἡ, *demonstratio, ostentatio, specimen*; acc. sing. ἐπίδειξιν· ab ἐπιδείκνυμι.

Ἐπιδέκατος, η, ον, *decimus*; τὸ ἐπιδέκατον, *decima pars*. Th. δέκα, *decem*.

Ἐπιδέξιος, α, ον, *sincerus, elegans, dexter*; ἐπιδέξια χείρὶς. Poët. pro ᾗφι τὰ δεξιὰ μέρη τῆς χειρὸς, *ad dextras partes manûs, dextrâ manu*: ab ἐπὶ et δέξια, *dextera*.

Ἐπιδέομαι, *insuper egeo, indigeo*. Th. δέω, idem.

Ἐπιδέρκεται, *inspicit*, 3. sing. præs. ind. m. ab

Ἐπιδέρκω, *inspicio*: ex ἐπὶ et δέρκω, *video*; fut. 2. δρκσμαι· aor. 2. ἔδρακον.

Ἐπιδεύεται, Ion. pro ἐπιδεύῃ, *abeis*, 2. sing. præs. sub. med. verbi ἐπιδεύομαι, *egeo*: ex ἐπὶ et δεύω, pro δέω, *egeo*.

Ἐπιδεύῃς, *egeas*, 2. sing. præs. sub. act. ejusd.

Ἐπιδεὺς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, et ἐπιδεὴς, *indigens*; nom. plur. ἐπιδευὲς, contr. ἐπιδευῆς· ab ἐπιδεύω, *indigeo*: quod ab

Ἐπιδεύομαι, idem qu. ἐπιδέομαι, *indigeo*: ab ἐπὶ et δεύω, pro δέω, *egeo*.

Ἐπιδεύομενος, ejusd. præs. part. med.

Ἐπιδέχομαι, *excipio*; imperf. ἐπιδεχόμην, ου, ετο· fut. ξομαι, perf. ἐπιδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio*.

Ἐπιδέω, f. ἐσω, et ἤσω, *ligo*. Th. δέω.

Ἐπίδηλος, ε, ὁ ἡ ἡ, *manifestus*: ab ἐπὶ et δῆλος.

Ἐπιδημέω, Poët. pro

Ἐπιδημέω, *advena sum, advenio peregrè domum, domi sum, in urbe versor*, f. ἐσω, p. ἐπιδεδήμηκα· a. 1. ἐπεδήμησα· a. 1. part. ἐπιδημήσας, αυῖς, et in acc. ἐπιδήμησαντα· ab

* Ἐπιδημία, ας, ἡ, *adventus*, et

Ἐπιδήμιος, ε, ὁ ἡ ἡ, *versans in populo, civilis, domesticus*: ex ἐπὶ et δῆμος, *populus*.

Ἐπιδιαμείρω, -ῶ, f. ἐσω, p. ἐπιδιαμέρικα, *distribuo, partior*: ab ἐπὶ et διαμείρω, *divido*.

Ἐπιδιατυπόσασθαι, *insuper mando* vel *constituo*; item *insuper addo*, f. ξομαι· a. 1. med. ἐπιδιατυξάμην, ω, ατο· ex ἐπὶ, διὰ, et τάσσω, vel τεύχω, *ordino*.

* Ἐπιδιαυτρέξω, f. ψω, p. φα, *tempus tero*: ex ἐπὶ, διὰ, et τρίβω.

Ἐπιδίδωμι, *insuper do, cresco*; ἐπιδίδω, 3. sing. imperf. act. pro ἐπίδιδον, f. ἐπιδώσω, p. ἐπιδέδωκα· a. 1. ἐπέδωσα· a. 2. ἔπαθον· a. 1. pass. ἐπιδόθην, θς, ται. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐπιδιδύλλομαι, *inter se partiti*: ab ἐπιδιμοῖρα.

Ἐπιδιζήσεται, *inquirere*, verbi ἐπιδίζω, *inquiro*. Th. δίζω, *quæro*.

* Ἐπιδιετὴς, ῐος, ὁ ἡ ἡ, *qui biennium excessit*; ἐπιδιετὲς ἐξέρχεσθαι, *biennium ex ephebia egressi*.

Ἐπιδικάζομαι, *hæreditatem peto* vel *jure obtineo*; *adjudico*: ab ἐπὶ et δικάζω. Th. δίκη.

Ἐπίδικος, ὁ ἡ ἡ, *litigiosus, controversus*: ab eod. Th.

Ἐπιδινέω, *in orbem ago, verso*: ex ἐπὶ et δινέω, idem. Th. δῖνος, *vortex*.

Ἐπιδινήσας, ejusd. a. 1. part. act.

Ἐπιδινώθω, -ῶ, *corrigo*, fut. ὠσω, perf. ἐπιδεδίνωκα· aor. 1. act. ἐπιδινώθωσα· a. 1. sub. act. ἐπιδινωθώσω, ῃς, ῃ· a. 1. sub. m. ἐπιδινωθώσωμαι, ῃ, ηται· ex ἐπὶ, διὰ, et ἰθύνω, *rectus*.

* Ἐπιδιπλασίζω, *duplico*. Th. διπλάσιος, *duplex*.

Ἐπιδιπλόω, -ῶ, f. ώσω, *duplico*.

Ἐπιδιφρεύει, ώσει, ἡ, *locus quidam in curru, pars currûs*, et

Ἐπιδίφριος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui sedet* aut *ponitur in curru*; aliquando *etiam*: ex ἐπὶ et δίφρος, *currus*.

Ἐπιδίχα, *seorsim, separatim*, Poët. adv. pro χωρὶς. Th. δὶς, *bis*: hinc δίχρα, *seorsim*.

Ἐπιδίωξαι, aor. 1. imperat. act. verbi διώκω.

Ἐπιδίωντες, nom. plur. a. 2. part. act. ab ἐπιδύω. Vide ἐπιδύομαι.

Ἐπίδοξος, ε, ὁ ἡ ἡ, *de quo est opinio, futurum*; ut ἐπίδοξος ἦ βασιλεῦσι, *de se erat opinio, fore ut regnaret*, et

Ἔπιδοξος, pro ἔνδοξος, *celebris, gloriosus*: ἡ δόξα, *opinio, gloria*. Th. δοκέω.

Ἐπιδόξως, adv. *gloriosè*.

Ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, *cena secundaria*: ab ἐπὶ et δόρπον.

Ἐπιδορπιόδωρ, *aqua ad cenam*: ex ἐπὶ et δόρπον, *cena*.

Ἐπίδος, -ου, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιδίδωμι.

Ἐπίδοσις, εως, ἡ, *accessio, incrementum*: ab eod.

Ἐπίδοσαι, a. 2. inf. act. ἐπιδῶ, a. 2. part. act. ejusd.

Ἐπιδραμόντος, gen. sing. a. 2. part. act ἐπιδραμὼν, nom. f. ῃ, a. 2. part. ab ἐπιτρέχω, *percurro*. Th. τρέχω, fut. δραμοῦμαι· a. 2. act. ἔδραμον.

Ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, *incursus, irruptio*, et

Ἐπίδρομος, ε, ὁ, *accessu facilis, planus*: ab ἐπιτρέχω, *percurro*. Th. τρέχω, *curro*, f. ξω, p. δεδράμηκα· p. m. δέδρομα.

Ἐπιδοῦσα, *occide*, f. ὁσω· ἐπιδόσω, 3. sing. præs. imperat. Th. δύω, *occeo*.

Ἐπιδῦμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. verbi ἐπιδίδωμι.

Ἐπιδῦσιν, 1. plur. a. 2. sub. act. ἐπιδύομεν, 1. pl. a. 2. sub. m. ab ἐπιδύω, pro ἐφορῶμεν, *inspicio*.

Ἐπιδὼν, ejusd. a. 2. part. act.

Ἐπιδώσω, ας, α, f. 1. ind. act. verbi ἐπιδίδωμι, q. v.

Ἐπιείκεια, ας, ἡ, *æquitas, moderatio, clementia, lenitas*: ab ἐπιεικὴς *æquus*, q. v.

Ἐπιεικέλος, ε, ὁ ἡ ἡ, *similis*: ab εἰκέλος, idem. Th. εἴκω, *similis sum*.

Ἐπιεικάω, f. ήσω, *mitesco, mitis fio*

Ἐπιεικὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *æquus, decens, consentaneus, qui æquitatem stricto juri præfert*; *clemens, mansuetus*; ἐπιεικὲς, scil. ἐστὶ, *consentaneum est, decet*.

Ἐπιεικτὸς, ἡ, ὸν, *tolerabilis, facilè cedens*.

Ἐπιεικῶς, adv. *æquè, moderatè, clementer*; ex ἐπὶ et εἴκω, *cedo, similis sum*.

Ἐπιειμένος, *indutus*, pro ἐφειμένος, perf. part. pass. Poët. et in fœm. ἐπειμένη· ex ἐπὶ et ἵω, vel ἵημι, *induo*, f. ἵσω· a. 1. ἧσα.

Ἐπίειν, Ion. pro ἐφίειν, et ἐφίημι. Vide ἐπίημι.

Ἐπίελπε, pro *a*, *spera*, præs. imperat. Ion. ab

Ἐπιέλπομαι, quod et simplex ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω, *spero*; f. σω, p. ἔλπικα. Th. ἐλπὶς, *spes*.

Ἐπίεναι, præs. inf. ab ἔνημι, *accedo*, vel ἐνίημι, *admitto*: vel Ion. pro ἐφίεναι· ex ἐπὶ et εἶμι, *eo*, vel ἵημι *mitto*.

Ἐπιέσσασθαι, gem. σ, pro ἐφίεσσ-

ἰω, Poët. pro ἰφίεσεσθαι, a. 1. inf. m. ἰπιστάμενος, ἡ, 1. part. m. ab ἰπίσταμαι, f. ἰπίσω, quod ab ἰπὶ et ἵστημι, seu ἴω, *induco*; f. ἴσω, a. 1. m. ἐπ-σαμην.

*Ἐπίσπε. 3. sing. perf. pass. ab ἰπίσσω, *incito*: f. 1. ἴσσω, a. 1. ἴσσα, perf. pass. ἶμαι, et assumpto σ, fit ἰπίσπαμαι, σαι, ται. Hinc ἰπίσπασις.

*Ἐπιζαφέω, ἥσω, *gravo, premo*, pro ἰπιζαφίω, Eurip. Phœniss. 1. 1.

*Ἐπιζάφελος, ος, ὁ ἡ ἡ, *vehemens*: et indè

*Ἐπιζαφελῶς, adv. *gravitèr*: ex ἰπὶ et ζαφελὴς, *vehemens, agrestis*.

*Ἐπιζάω, -ᾶ, ἧ, ἥσω, *cum superstes*. Ex ἰπὶ et ζάω.

*Ἐπιζεύγνυμι, vel -υω, *conjungo*, Th. ζεύγνυμι, vel -υω, *jungo*: f. ξω.

*Ἐπιζευξις, εως, ἡ, *conjunctio*: *EPIZEUXIS*, figura, cum dictio in versu, aliis non interjectis, geminatur: à perf. pass. superioris verbi.

*Ἐπίζημος, ος, ὁ ἡ ἡ, *damnosus, noxius*: ex ἰπὶ et ζημία, *damnum*.

*Ἐπιζῆν, præs. et ἰπιζήσω, *supervivere*, a. 1. inf. act. Vide ζῆν.

*Ἐπιζητέω, *requiro, efflagito*: f. ήσω, p. ἰπιζήτηκα, a. 1. ἰπιζήτησα. ex ἰπὶ et ζητέω, *quæro*.

*Ἐπίημι, 3. sing. a. 2. sub. act. ab ἵημι, *immitto*: f. ἰφήσω, Ion. ἰπιήσω, a. 2. ἔφην, et Ion. ἴπιον, hinc a. 1. sub ἰπίω.

*Ἐπίημι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἰπιάλλω, *immitto*: quod ex ἰπὶ et ἰάλλω, f. ἰαλῶ, *mitto*: a. 1. ἦκα.

*Ἐπίκωρα, *amabilia*. Vide

*Ἐπίκωρος, quasi ἰπιχάρτος, τ in κ mutato, et per Seoc. ἰπίχαρος et ἰπίκης, ἡ ἡ, *amabilis*: ab ἰχάω, *am*: verso α in η.

*Ἐπιοθίοντες, Ion. vel Poët. pro ἰπιχθόνιοι, nom. pl. a. 1. part. verbi ἐπίομαι, *gaudeo super aliquâ re*: ex ἰπὶ et ἔθαμαι, *delector*. Th. ἔθος, *mos*.

*Ἐπιθαλάμιος, ος, ὁ ἡ ἡ, *nuptialis*: τὸ ἰπιθαλάμιον, *EPITHALAMIUM, carmen nuptiale*. Th. θάλαμος, *thalamus*.

*Ἐπιθανάτιος, et ἰπιθανάτιος, ος, ὁ ἡ ἡ, *morti destinatus*: ex ἰπὶ et θανατος, *mors*. Th. θνήσκω, *morior*: f. θανοῦμαι, a. 2. ἔθανον.

*Ἐπιθύειν, *inducere*: a. 2. inf. act. ἐπιθύς, ῦσα, ὖσσα, a. 2. part. ἰπιθύσῖτε, per Syncop. pro ἰπιθύσητε, 2. pl. a. 2. opt. act. ex ἰπὶ et τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 2. ἔθην.

*Ἐπίθημα, ατος, τὸ, *additamentum*.

*Ἐπίθετος, ος, ὁ, *impositio, invasio*: ab ἰπιτίθημι, *impono*: quod vide.

*Ἐπίθετος, ος, ὁ ἡ ἡ, *adjectitius, accessorius, imposititius*: ἰπίθετον, scil. ὄνομα, apud Grammat. *EPITHETUM, adjectivum*: ab eod. verbo.

*Ἐπιθέω, *incurro, invado*. Th. θέω, *curro*.

*Ἐπίθη, ης, 3. et 2. sing. a. 1. sub. act. ἰπιθῶ. ab ἰπιτίθημι.

*Ἐπιθήκη, ης, ἡ, *accessio, additio*: et

*Ἐπίθημα, ατος, τὸ, *operculum, tegmen*: ab ἰπιτίθημι, *impono*. Th. τίθημι.

*Ἐπιθήσεται, 3. sing. fut. 1. m. ἰπιτίθημαι, ab eod. verbo et Th.

*Ἐπιθι, *invade*: præs. imperat. ab ἴειμι, quod ab εἶμι, *eo*: præs. imperat. ἴθι, ἴτω, a. 2. ἦον.

*Ἐπιθμεν, per Sync. pro ἰπιθέμεν, 1. pl a. 2. act. verbi πείθω, *persuadeo*; f. πείσομαι. et

*Ἐπιθον, a. 2. ind. act. ἰπιθέοντο, 3. pl. a. 2. m. verbi πείθω, *persuadeo*: p. m. πέπιθα, perf. pass. πέπεισμαι, f. 1. pass. πεισθήσομαι.

*Ἐπιθαρσύνω, *audacem reddo*: ex ἰπὶ et θάρσος, ους, τὸ, *audacia*: der Metath. pro θάρσος, ους, τὸ, idem.

*Ἐπιθρῴξεις, 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab ἰπιτρέχω, *percurro, incurro*. Th. τρέχω, f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. δραμον.

*Ἐπιθρῴσκουσα, *insiliens*: præs. part. f. g. ab ἰπιθρώσκω, *insilio, subsulto*. Th. θρώσκω, *salio*.

*Ἐπιθυμέω, *concupisco, desidero*: imperf. ἰπιθύμουν, ες, ες, fut. ήσω, p. ἰπιτεθύμηκα, a. 1. ἰπεθύμησα, a. 1. inf. act. ἰπιθυμῆσαι. Hinc

*Ἐπιθυμητὴς, οῦ, *cupidus*: ex ἰπὶ et θυμὸς, *animus*. et

*Ἐπιθύμημα, ατος, τὸ, et ἰπιθύμησις, ἰος, ἡ, necnon

*Ἐπιθυμία, ας, ἡ, *concupiscentia, cupiditas, desiderium, libido*.

*Ἐπιθὼν, f. ὥσω, p. κα, *cum impetu feror in aliquem, immolo*: ex ἰπὶ et θὼν, idem.

*Ἐπίθωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. ab ἰπιτίθημι. Th. τίθημι, *pono*.

*Ἐπικάθημαι, *insideo*: τραπέζῃ, insidens mensæ, ut mos fuit nummulariorum.

*Ἐπικαθίζω, *colloco*; f. ίσω, p. ἰπικεκάθικα, a. 1. ἰπεκάθισα, a. 1. pass. ἰπικαθίσθης, άντος· ex ἰπὶ et κατὰ ἕζω, *sedere facio*. Th. ἕζω, f. ἕσω, idem, *sedeo*.

*Ἐπικαθίσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. ejusd.

*Ἐπικαίριος et ἰπίκαιρος, ος, ὁ ἡ ἡ, *tempestivus, opportunus*. Th. καιρὸς, *tempus*.

*Ἐπικαλέομαι, ῶμαι, *invoco, appello*: item *cognominor*: f. ἰσομαι, p. ἰπικέκλημαι, plusq. p. ἰπικεκλήμην, σο, τὸ, a. 1. m. ἰπεκαλεσάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. ἰπικαλέσωμαι, η, ηται, a. 1. pass. ἰπεκλήθην, a. 1. part. pass. ἰπικληθὶς, εῖσα, ἐν· ex ἰπὶ et καλέω, *voco*.

*Ἐπικαλύμματα χρήματα, *pecunia, quas quis alicui eripuit, et propter quas earum dominus conqueritur*: ex ἰπικαλύπτω, quod vide.

*Ἐπικάλυμμα, ατος, τὸ, *velamen*: ab

*Ἐπικαλύπτω, *contego, obtendo*; ex ἰπὶ et καλύπτω, *tego*: f. ψω, p. φα, perf. pass. κεκάλυμμαι, a. 1. pass. ἐκαλύφθην.

*Ἐπικαμπὴς, seu ἰπικάμπτω, *inflecto, persuadeo*: f. ψω. Th. κάμπτω, *flecto*.

*Ἐπικάμπιος, α, ον, idem quod. Th. κάμπος, *obliquus*.

*Ἐπικαπτικλίνω, a. 1. inf. act. Vide in κατακλίζω, *inundo*.

*Ἐπικαταλαμβάνω, *supervenio, imminco*. Th. λαμβάνω.

*Ἐπικαταπλῶ, *adnavigo*. Th. πλέω.

*Ἐπικατάρομαι, *maledico*, et

*Ἐπικατάρατος, ος, ὁ ἡ ἡ, *execrabilis*: ex ἰπὶ et κατάρατος, *diris devotus*. Th. ἀρὰ, ᾶς, ἡ.

*Ἐπίκαυστος, ὁ ἡ ἡ, *præustus*. Th. καίω, καυ: f. καύσω.

*Ἐπίκειμαι, *incumbo, instо, urgeo*: 3. pl. ἰπίκεινται, imperf. ἰπεκείμην, ου, τὸ, præs. inf. ἰπικείσθαι, præs. part. ἰπικείμενος, ἡ. ἰπικείσομαι. Th. κείμαι.

*Ἐπικαίσω, præs. inf. ἰπικαίσθω, 3. sing. præs. imperat. ἰπίκειτο, verbi ἰπίκειμαι, qu. vide.

*Ἐπικελήσθω, perf. part. pass. verb. ἰπικαλέομαι, *invoco*: quod vide.

*Ἐπικερδὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *quæstuosus*. Th. κέρδος, ους, τὸ, *lucrum*.

*Ἐπικερτομέω, f. ήσω, p. κα, *verba profero mordacia, ac quasi cor proscindentia*. Vide in κέρτομος.

*Ἐπικερτομοῦσα, Dor. pro ἰπικερτομέουσα, præs. part. act. f. g. ab eod. verbo.

*Ἐπικεύσω, *celabo*: fut. 1. ind. act. verbi ἰπικεύθω, quod ex ἰπὶ et κεύθω, *occulto*; fut. κεύσω, præt. κέκευκα.

*Ἐπικήδειον, ου, τὸ, *EPICEDIUM*: ab

*Ἐπικήδειος, ος, ὁ ἡ ἡ, *funebris*: ab ἰπὶ et κῆδος, *cura, funus*.

*Ἐπικηρυκεύσασθαι, *per præconem aliquid agere*. Th. κῆρυξ, *præco*.

*Ἐπικήρυττον ἰκγέμεν τινὶ, *caput alicujus pecuniâ licitari*: ab

*Ἐπικηρύσσω, vel -ττω, f. ξω, p. χα, *per præconem denuntio, edicto pronuntio*: ex ἰπὶ et κηρύσσω, vel -ττω, *promulgo*. Th. κῆρυξ, υκος, ὁ, *præco*.

*Ἐπικίδνημι, f. σω, *diffundo super*: quod à κίδνημι, seu κιδνάω, hoc autem à σκεδάω, *dispergo*.

*Ἐπικίνδυνος, ος, ὁ ἡ ἡ, *periculosus*. Th. κίνδυνος, *periculum*.

*Ἐπικίνησι, f. ήσω, p. κα, *commoveo*: à κινέω.

*Ἐπικιρνᾶσθαι, *miceri*, præs. inf. act. ἀκιρνάω, vel κίρνημι, idem quod κεράννυμι, *misceo*.

*Ἐπικλίνω, *furor*: f. ψω. Th. κλίνω, *furor*: fut. ψω, p. m. κέκλοφα.

*Ἐπικλὴς, ὶς, ὶν, a. 1. part. pass. ab ἰπικαλέομαι, *invoco*: quod vide.

*Ἐπίκλησις, ος, ἡ, *ad quam unit-*

Ἐννόησον, f. ήσω, *commiserescor, cogito, animadverto, destino*; et

Ἔννοια, ας, ἡ, *cogitatio*: ex ἐν et νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Ἔνοσμος, Dor. pro ἰνίσμων, *bibebamus*, 1. pl. imperf. act. verbi πίνω, *bibo*.

Ἔνοσμος, ος, ὁ, Poët. ὁ σύνοσμος, *qui in eodem regionis tractu et paecuis versatur*. Vide νέμω.

Ἔννυον, imperf. act. verbi νίνω, *bibo*, f. πίσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Ἐπινύσσω, *admoveo, impello*, idem quod νύσσω, vel νττω, f. ξω, p. νένυχα.

Ἐπινυφίζω, f. ξω, p. χα, *dormio, inclino*: à νυφίζω.

Ἐνὶ ξίνος, vel conjunctim

Ἐνξεινος, *in terrā peregrinā*, et

Ἐνξενίομαι, ῶμαι *hospitio excipior, hospitor, peregrinor, peregrè advenio*: à ξενίομαι, *hospitio conjungor*. Th. ξένος, *hospes*.

* Ἐνξένωσις, *actio, quā quis alium hospitio excipit, vel necessitudo hospitii*.

Ἐνξένος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *communis, promiscuus*: à ξυνός, ὁ, *communis*: idem quod κοινός.

Ἐνοινίνης, an legend. ἰνοινίης, *vinōsus*: ex ἐνὶ et οἰν@ος, ου, ὁ, *vinum*.

Ἔνιον, *bibi* vel *biberunt*, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. act. pro quo ἰνίσαν, Jerem. li. 7. verbi πίνω, *bibo*, f. πίσω, p. πέπωκα.

Ἔνιον, Ion. pro ἴεμαι, aor. 2. ab ἵημι, *immitto*. Vide ἰνίη.

Ἐνὸν, τὸ, *accedens, irruens*: τὰ ἐνόντα, *futura*, et

Ἐνόντα, *accedentem, contra venientem*, accus. sing. a. e. part. ab ἔνειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*; a. 2. ἦον.

Ἐνοόντομαι, pro ἰνίσσομαι, *inspicio*: ex ἐνὶ et ὄσσομαι, *video*, f. ὄψομαι. p. ὄπωπα.

Ἐνοχλίω, *pejero*, f. ήσω, p. ἐνώχληκα· præs. inf. ἐνιορκεῖν· præs. part. act. plur. num. ἐνιορκέοντες· præt. part. pass. ἐνιορκήσαντος· ex ἐνὶ, *contrà*, et ὄρκος, *jusjurandum*.

Ἐνιορκήσας, a. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

Ἐνίορκον, ου, τὸ, *perjurium*, et

Ἐνίορκος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *perjurus*: ab ἐνὶ et ὅρκος, *jusjurandum*.

* Ἐνίορκος, adv. *perjurè*: à præced.

Ἐνίσεα, τὰ, *intervalla*, Ion. pro ἔνσεα· ab ἕρκος, *terminus*.

Ἔνιπες, ου, ὁ, *custos*: ab ἐνὶ et ἔρκος, ου, ὁ, idem.

Ἔνιστον, *sequens*, et in dat. sing. ἐνίστῳ, a. 2. part. f. g. ab ἔνειμι. Th. εἶμι, *eo*.

Ἐνίστος, ὁ ᾗ ἡ, *de die in diem sufficiens, quotidianus, nobis sustentandis idoneus*: ab a. 2. part. ἐνιών, ἔνιστον, verbi ἔνειμι, *succedo, sequor*. Th. εἶμι, *eo*.

Ἐνιστόμενος, *videbo*, f. ήσω, m. verbi ἐνίστορες, q. v.

Ἐνισσάγω, *prorsus*, adv. ex ἐνὶ et σάγω, pro σάνω, *valde*.

Ἐνίσσων, *in totum, omnio*, adv. ab ἐνὶ et πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, e*.

Ἐνισταφυτεύζω, f. εύσω, *paro*, a. 1. opt. med. ἰνισταφυτευσαίμην, σαιο, σαιτο.

* Ἐνισσεύσω, fut. εύσω, *conspergo*. Th. σεύω.

* Ἐνίσσω, idem quod πᾶς, Vet. inscr. ap. Salm. de modo usur.

Ἐνισσεύω, pro ἰνισσεύω, *obtempero*, præs. imperat. pass. Ion. ἐνισσεύσθητι, 3. sing. sub. præs. ἐνισσεύσθωσι, nom. pl. præs. part. pass. f. g. ab

Ἐνισσεύομαι *pareo, puto, credo*, f. εύσομαι. Th. πείθω, *persuadeo*, f. σω· a. 1. ἔπεισα.

Ἐνισσωστος, ου, ὁ, *quintus*.

Ἐνισσώσω, f. ψω, *immitto, supermitto*: à πίσσω, *mitto*.

Ἐνισσωτωκὼς, perf. part. act. n. g. ab ἐνσσώτω, *incido*. Th. σώτω, *cado*; f. 2. m. σεσῶμαι· p. πέπτωκα· a. 2. ἔπεσον.

Ἐνσσώτων, όντος, a. 2. part. act. verbi ἐνσσώτω, *irruo*.

Ἐνσσώρυκα, ας, ὁ, *insuper produxi seu edidi*, p. ind. act. verbi ἐνσσρύω. Th. ρύω, *nascor*.

* Ἐνσσηδέω, f. ήσω, p. κα, *insilio*; à σηδέω.

Ἐνσσήστω, *irruo*, cum dativo, f. ἐνσσήσω, perf. ἐνσσήστωκα· a. 2. ἐνσσήσον, ες, ε, *incidi*; a. 2. part. ἐνσσήσὼν, όντος. Th. σήστω, *cado*; f. 2. m. σεσῆμαι.

* Ἐνσσηλὸς, ὁ, *fictus*: à σηλόω.

Ἐνὶ σηλίον, *ut plurimùm*.

Ἐνὶ σηλίον, *frequentissimè, maximè*: adv. à σολὺς, *multus*; compar. σλίων· superl. σλεῖος.

Ἐνίσσλιον, *permisceo, implico*: ex ἐνὶ et σλέκω, *necto*, fut. ξω, perf. σέσλεχα· a. 1. ἔσλεξα.

Ἐνσσλίσσω, acc. sing. part. præs. ab ἐνσσλίω, *innato*. Th. σλίω, *navigo*, f. σλεύσω.

Ἐνίσλιον, adv. *copiosiùs, ampliùs*, ab

Ἐνίσλιος, ία, ον, *plenus*. Th. σλῆος, idem.

Ἐνσσλῆξαι, a. 1. inf. act. ἐνσσλήξασης, gen. sing. a. 1. part. fœm. g. ἐνσσλήξης, 2. sing. a. 1. sub. ab ἐνσσλήσσω, vel -ττω, *increpo*, quod vide.

Ἐνίσλαξις, εως, ἡ, *increpatio, objurgatio*.

Ἐνσσλήσσω, *increpare*, præs. imperat. pass. Ion. ab

Ἐνσσλήσσω, vel -ττω, *increpo, castigo*, cum dat. f. ξω, p. ἐνσσέσλαχα, a. 1. ἐνίσλαξα, a. 1. sub. act. ἐνσσλήξω, ης, η· ex ἐνὶ et σλήσσω, vel ττω, *percutio*.

Ἐνσσλήττω. Vide in ἐνσσλήσσω.

Ἐνίσλων, Ion. pro ἔνσλα, *suppellex*: q. ab ἐνσσλίος, *superficiarius*: hinc τὰ ἐνσσλία, et per gem. Sync. ἐνίσλα et ἔνσλα. Th. ἐνσσλῆς, quod vide.

* Ἐνσσλεκὴ, ἄς, ἡ, *implicatio*, ab ἐνὶ et πλέκω, *plico*, p. m. πέπλεγμαι.

Ἐνσσλημένος, pro ἐμένου, *velocis*, gen. Ion. ab

Ἐνσσλήμενος, præs. part. pro ἐνσσλόμενος. Th. πέλομαι, ισμι.

Ἐνσσλεν, *implebam*, vel *implebant*, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. qu. à ἐνσσλέω, pro ἐνσσλεω, ἐνσσλημι, *impleo*: ut à τιμάω, ἴτιμων. Th. σλῆος, *plenus*.

Ἐνσσλεσι, et ἐνσσλεις, ις, ι, *navigatio adversus aliquem, conflictus*: ab ἐνσσλέω, *classe invado*, νέω, *navigo*.

Ἐνσσλέοντι, Dor. pro Poët. ἐνσσλέουσι, et hoc pro ἐνσσλέουσι, *insavigant*, 3. pl. præs. ind. act. ab ἐνσσλέω, *navigo*: f. σλεύσω. Vide ἐνσσλέω.

Ἐνσσλεῖ, *navigant*, per Sync. pro ἐνσσλέουσι, a. 1. part. act. ἐνσσλεύσας, à σλέω, Poët. pro σλέω, *navigo*: f. σλεύσω. Alii deducunt à præt. ἐσσλωκα, p. m. ἐσσλωμαι, undè part. σσλεὶς, et per Aphær. et Sync. σλεὶς, in compos. ἐνσσλεὶς, ab ἐνσσλέω, *classe invado*. Th. σλέω, *navigo*.

Ἐνσσλέσας, αντος, ὁ, *navigans*: a. 1. part. ab ἐνσσλέω. Vide ἐνσσλεῖ.

Ἐνσσλήσω, ας, ἡ, *respiratio*: præt. part. act. f. g. ab

Ἐνσσνίω, *inspiro*: ex ἐν et πνέω, Poët. pro πνέω, *spiro*: f. πνεύσω.

Ἐνσσνίφω, *suffoco*: f. ξω, p. ἐνπεπνιγμαι, a. 1. ἐνσσνίξα. ex ἐν et πνίγω, *strangulo*.

Ἐνσσνσια, ας, ἡ, *afflatus, instinctus divinus*: ab ἐνσσνέω, *afflo*. Th. πνέω, *flo*.

Ἐνσσοδίω, *exopto, desidero, intimè amo*: f. ήσω, p. ἐνσσσοδίωκα, a. 1. ἐνσσοδίωσα. ex ἐνὶ et σοδίω. Th. σόθος, *desiderium*.

Ἐνσσοδίησις, εως, ἡ, *desiderium*, et

Ἐνσσοδίητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *exoptatus*, et

Ἐνσσοδία, ας, ἡ, *desiderium*: ab ἐνσσοδίω.

Ἐνσσολόζω, f. όσω, p. ωκα, *insto, in superficie sum*: et

Ἐνσσόλιος, ο, ὁ ᾗ ἡ, *superficiarius, qui in superficie tantum corporis alicujus extat. ἐνσσόλιος σύρος, bona mobilia*; et

Ἐνσσολαίως, *superficialiter*: ab

ΕΠΙΠΟΛΗ^Σ, *in superficie, in summitate*: τὸ ἐνσσολὲς, *ipsa superficies*: q. ab ἐνὶ, *suprà*, et σόλος, *sum*.

Ἐνὶ σολλᾶ, *magni* vel *magnī*: et

Ἐνσσολὺ, adv. *magnè ex parte, multùm*: ὡς ἐνσσολὺ, *plerumque*. Th. σολὺς, *multus*.

Ἐνσσωμεύω, f. εύσω, p. κα, *trium pho, pompam duco*: ex ἐν et σωμεύω, idem. Th. σῶμα, f. ῶμάτο.

'Εσίονες, ο, ὁ ϛ ἡ, *laboriosus*: hinc

'Εσιόνης, *laboriosè*: ἀ νίος, *labor*. Th. σίομαι, *labore*: p. m. σίσμαι.

'Εσισοφίομαι, *proficiscor, peragro*: f. ἰσόμαι, p. ἐσισόπεφύμαι. ex ἐσὶ et σοφίομαι, quod ἀ σοῖος, *transeo*: p. m. σέσοφα.

'Εσίσφιγόω, *infibulo, fibulis subnecto*. Th. σίφιγξ, *fibula*.

'Εσίσφιγξις, imperf. act. verbi σφιγόω.

'Εσισφαίνω, *manumefacio*; ab ἐσὶ et σφαίνω.

'Εσισχίσιος, ας, ἡ, *decus*: et

'Εσισχισὴς, ἐος, ἔος, ἐ ϛ ἡ, *decorus*. Th. σχέω, *decorus sum*.

'Εσισχίσιος, *decorus sum in*, vel *super*: ab eod.

'Εσισχόμιον, *insuper mitto*: 3. sing. a. 1. act. Att. ab ἐσισχοίμιν quod ex ἐσὶ, σχὸ, et ἧμι, *mitto*: f. ἥσω, p. εἶκα, a. 1. ἧκα, et Att. εἶσα, ἧ. 2. ἧν, a. 2. infin. εἶναι.

'Εσισχεῖν, Ion. pro ἐσισχεῖν, a. 2. infin. act. ab eod. verbo.

'Εσισχόλλω, f. λῶ, p. κα, *protendo, foras emitto*: ex ἐσὶ, σχὸ, et βάλλω, *mitto*: a. 1. ἔβαλα.

'Εσισχύμω, *insuper mitto*. Vide ἐσισχόμιον.

'Εσίσχιος, *frater* vel *avus paternus reliquam hæreditem possidens*: nam cui universa hæreditas devenit fit κλῆρος, Salm. de modo usur. c. 4. p. 165, 6.

'Εσίσχοθεν, adv. *ansè*: ex σχοῖος, idem. Th. σχὸ, *ansa*.

'Εσισίσδω, a. 2. infin. m. ex ἔδυτον, *advolo*: ex ἐσὶ et ἵστημι, σὸ -σι, fut. σήσομαι, a. 2. m. ἐσύγην.

'Εσίστου, ες, ὁ, imperf. act. verbi ἵστημι, *cado*: f. σεσθῆμι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

'Εσισυγὴ, ἧς, ἡ, *plicatura*. Th. σύζω, *plico*.

'Εσισυλόω, f. ἰσόμαι, *obambulo, lustro*: ex ἐσὶ et σκολιὸς, idem cum σκολιὸς, *verto*.

'Εσισφέρω, f. σῶ, p. ἐσιφέροχα, *superpergo*. Th. φείρω, f. σῶ, idem.

'Εσισφίγγω, f. ιγω, p. κα, *supergo, insperge*. ἀ præced.

'Εσισφόρω, *insuo*: f. ἥω, p. ἐσιφῶρα. ex ἐσὶ et ῥάπτω, *suo*.

'Εσισφύρω, *irruo, illidor*: ex ἐσὶ et φέρω, *allido, dejicio*: f. ῥῶ, p. ἔφθαρκα.

'Εσφῦσαι, *influere*. Th. φῦω, *fluo*: f. φύσω.

'Εσφῦτὴς, ος, -ὄς, ὁ ϛ ἡ, *propensus*: ab

'Εσφύω, f. ὑσω, p. ἐσιφέφυκα, *verto, propendeo*: ex ἐσὶ et φύτω, f. ὑσω, idem.

'Εσιφῶ. Vide ἐσιφέρω.

'Εσιφῶμα, ατος, τὸ, *adverbium*: pars orationis apud Gramm. Th. φημὶ, *dico*.

'Εσιφῶσκω, *claudebat, irruebat*: 3. sing. imperf. Ion. pro ἐσιέφυσεν, verbi ἐσιφίσσω, *illidor, irruo*: vel ab ἐσιφάσσω, idem. ex ἐσὶ et ἀράσσω, vel -ττω, f. ξω. *amputo, tundo*: sunt qui malint esse imperf. Ion. verbi ἐσιέφησσω, *infringo*: ab ἐσὶ et φήγνυμι, *frango*: f. ξω.

'Εσιφλῆνον, ου, τὸ, *frontale, ornamentum frontis, et auribus naribus impendens*.

'Εσιφίπτω, *injicio, conjicio*, cum acc. f. ψω, p. ἐσιφίφα, a. 1. ἐσιφῆψα, a. 1. part. ἐσιφῆψας, αντος. Ex ἐσὶ et φίπτω. ψω, *projicio*.

'Εσιφέρβος, ου, ὁ ϛ ἡ, *qui magnâ animi contentione aliquem juvat, auxiliator*, vel *auxiliatrix*; item *utilis*: ex ἐσὶ et φέρβος, *undarum strepitus*.

'Εσιφυρόω, et ἐσιφύρομαι, *corroboro*, f. ὥσω, p. ἐσιφώρωκα. Them. φυρόω.

'Εσιφωσθὶς, ἴντος, *confirmatus corroboratus*, a. 1. part. pass. ex ἐσιφώννυμι, *confirmor*: ab eod.

'Εσίσαγμα, ατος, τὸ, *centones qui supponuntur clitellis, et ipsæ clitellæ*: ab

'Εσάττω, *insterno*. Th. σάττω, f. ξω, *onero*.

'Εσίσιον, *tucutio*. Th. σίω, f. σω, p. εἶκα.

'Εσίσημαίνομαι, 1. pl. præs. ind. pass. ab

'Εσίσημαίνω, *indico*; f. ανῶ, p. ασα. Th. σῆμα, *signum*.

'Εσίσημος, ος, ὁ ϛ ἡ, *insignis, illustris, signatus*; ἐσίσημον τῆς νηὸς, *navis insigne*: ab eod.

'Εσίσης, adv. *æquè ac, perinde*: ex ἐσὶ et ἴσος.

'Εσίστημομαι, part. ab Att. fut. ἐσιστήσομαι, communiter ἐσιστήσομαι, hinc f. part. ἐσιστησόμενος, Att. ἐσιστησούμενος, Ion. versâ diph. ου in ευ, fit ἐσιστησέμενος, ab

'Εσιστίζομαι, *cibaria sumo*, præs. pass. ab

'Εσιστίζω, *cibaria præbeo*, f. ἰσω, p. ἐσιστίσικα. perf. pass. ἐσιστίσιμαι. ex ἐσὶ et σῖτος, *frumentum*.

'Εσιστιτὴς, οῦ, ὁ, *cibaria, cibus, victus*: à perf. pass. super. verbi.

'Εσισκάζω, f. ἀσω, p. ἐσισκάκα, *claudico*. Th. σκάζω, idem.

'Εσισκέπτομαι, *inviso, visito*, f. ψομαι· p. pass. ἐσίσκεμμαι, *recensitus sum*; a. 2. pass. ἐσισκέφην, ης, η, *lustratus fui*; a. 1. m. ἐσισκψάμην, ω, ατο· a. 1. imperat. m. ἐσίσκψαι, ἀσθω, 2. plur. ἐσισκέψασθε, *deliberate, despicite*; a. 1. med. subj. ἐσισκέψωμαι, ῃ, ηται· ex ἐσὶ et σκέπτομαι, *circumspicio, viso*.

'Εσισκίπτω, f. ψω, p. φα, *considero, aspicio*. Th. σκίπτω.

'Εσισκιάζω, f. ἀσω, p. ασα, *sarcio, instauro, insterno*: ex ἐσὶ et σκιάζω, *instruo*. Th. σκεῦος, *vas*.

'Εσισκευαστὴς, οῦ, ὁ, *instaurator*.

'Εσισκευὴ, ῆς, ἡ, *instauratio, refectio*: ab eod.

'Εσίσκψις, εως, ἡ, *visitatio*, acc. ἐσίσκψιν· ab ἐσισκέπτομαι, quæ vide.

'Εσισκηνόω, *in tabernaculo habito*, f. ώσω, p. ἐσισκήνωκα· a. 1 ἐσισκήνωσα· a. 1. sub. ἐσισκανόω, ας, ᾳ· ex ἐσὶ et σκηνὴ, *tabernaculum*.

'Εσισκήπτων, *cum impetu deferri, accusare, obtestare*. Th. σκήπτω, *cum impetu cado*.

'Εσισκιάζω, *obumbrare*, præs. inf. ab

'Εσισκιάζω, *obumbro*. Th. σκιὰ, *umbra*.

'Εσισκοπέω, *ut scopum aseequaris*, adv. quod à σκοπὸς, *scopus*. Th. σκέπτομαι, *circumspicio*.

'Εσισκοπέω, *considera*, præs. imperat. act. ab

'Εσισκοπιὰ, *visitationi vaco, prospicio*, f. ήσω, perf. ἐσισκόπηκα· ex ἐσὶ et σκοπιὰ, *contemplor, video*. Th. σκέπτομαι, f. ψομαι, *circumspicio, video*, p. ἔσκεμμαι.

'Εσισκοπὴ, ῆς, ἡ, *visitatio*: ab eod. Th.

'Εσίσκοπος, ου, ὁ, *EPISCOPUS, inspector, prases*: ab ἐσίσκοπος, præt. m. verbi ἐσισκέπτομαι, *circumspicio*, q. v.

'Εσισκοτία, *obtenebro*. Th. σκότος, *tenebræ*.

'Εσισκύζομαι, *indignantur*, 3. pl. præs. sub. med. verbi ἐσισκύζομαι· ex ἐσὶ et σκύζομαι, *irriter*, quod à κύων, κυνὸς, *canis*.

'Εσισκυθίζω, *Scytharum more largius potare*; u. 1. imperat. act. ἐσισκύθισον· a. 1. inf. act. ἐσισκυθίσαι. Th. Σκύθης, ου, ὁ, *Scytha*.

'Εσισκύνιον, ου, τὸ, *supercilium*: ex ἐσὶ et σκύνιον, *summa palpebra, cilium*.

'Εσισκυδνόω, f. ψω, p. φα, *irrideo dicteriis*. Th. σκώπτω, *dicteriis utor*, f. ψω.

'Εσίσπη, Ion. pro ἐσίσπη, q. pro ἐσίσπιος, 3. sing. præs. indic. act. ab ἐσισπάω, idem quod σπάω, *abstergo, detergo*.

'Εσισπαρτιὰ, ῆς, ἡ, *arumnosa*, Hesiod. ab ἐσὶ et σπάρτον, fut. ἥσω, *vasto, corrumpo*.

'Εσισπάω, -ῶ, f. ἄσω, *incedo*. Th. σπάω, q. v.

'Εσίσπος, ου, ὁ, *aqualis*. Th. ἴσος.

'Εσισπάομαι, -ῶμαι, *attrahe*; ἐσισπάσθω, 3. sing. præs. imperat. m. f. ἀσομαι, p. ἐσισπάσμαι· a. 1. m. ἐσισπασάμην, ω, ατο· ex ἐσὶ et σπάω, *traho*.

'Εσισπορίης, ω, οῦ, *cardines ostii*: à præced.

'Εσίσπορος, ου, τὸ, *laqueus, funis*; *tentorium, velum*, quo aliquid ἐσίσπορόω, id est, *attrahitur*: ab ἐσίσπορόομαι, q. v.

'Εσισπόω, -ῶ, fut ἄσω, perf. κα, *attraho*: à σπάω, *traho*.

'Εσίσπορόω, ώσω, ὦ, *libatio*. The σπένδω, *libo*, f. σπείσω.

'Εσισπένδιον, præs. inf. act. ἐσίσπορόω, *libare*: ab eod. Th.

'Εσισπερχὴς, ος, ὁ ϛ ἡ, *festinans*. Th. σπέρχω, *urgeo*.

'Επισπεύχω, *urgeo*: ab eod. Th.
'Επισπεύδω, *propero, urgeo*. Th. σπεύδω, *festino*, f. σω, p. ικα.
'Επισσεβ, 3. sing. aor. 2. sub. ab ἐπέπω, *abeo*: ab ἐπὶ et verbo σεύω, Poët. pro ἕπω, *sequor*.
'Επίσσυτο, *comitetur*, 3. sing. a. 2. opt. m. à verbo Poët. σπίμαι, pro ἵσπμαι. Vide σπίω, *sequere*: hinc ἐπισπάμενος, part.
'Επισυσεμ, ης, ἡ, *iterata satio*: ab ἐπὶ et σπείρω, *sero*, f. ερῶ p. med. ἔσπαρμαι.
'Επισπεύδω, f. ύσω, p. ἐπέσπευδκα, *festino*: à σπεύδω, q. v. hinc et
'Επισπευδαςής, ὅ, ὁ, *accelerator*.
'Επισπώμαι, ῶ, ον, *attractus*, præs. part. m. ab ἐπισπάομαι, *attraho*. Th. σπάω, *traho*.
'Επίσπωτρα, nom. pl. ab ἐπίσπωτρον, ν, τὸ, *canthus*; ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rotæ affigitur, ne continuâ agitatione conteratur: ex ἐπὶ et σπάτρον, *lignum orbiculare rotæ*: qu. à σπίω, *agito*.
'Επίστα, Poët. et Dor. pro ἐπίσταμαι, *scio* πάτσι, 2. sing. præs. ind. pass. ab ἐπίσταμαι, q. v.
'Επισταθμία, ας, ἡ, *diversatio*: ab
'Επισταθμεύω, fut ύσω, perf. κα, *stativa habeo, diversor*: ab
'Επίσταθμος, ὁ, ὁ, *mansionum curator*: ex σταθμός, *stabulum, statio*. Th. ἵστημι, *sto*.
'Επίσταμαι, σαι, ται, *peritus sum, scio*, et in 1. pl. ἐπιστάμεθα. præs. part. ἐπιστάμενος, ὴ, ον, *sciens*; imperf. ἠπιστάμην, et ἐπιστάμην, σο, ατο· fut. ἐπιστήσομαι· ex ἐπὶ et ἵσταμαι, vel ἵστημι, *scio*; factâ Epenth. lit. τ.
'Επιστάμενος, η, ον, *sciens*, part. superioris; item *superatans*. Vide ἐπίσταμαι.
'Επισταμένως, *scienter*, adv. ab ἐπίσταμαι, q. v.
'Επιστάντες, *instantes*, nom. pl. m. 2. part. act. ab ἐπιστὰς, ασῦσ, verbi ἐφίστημι, *insto*, f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα, 2. ἐπέστην a. 2. sub. ἐπιστῶ· ex ἐπὶ et ἵστημι, *sto*.
'Επιστὰς, άντος, aor. 2. part. act. Vide sup.
'Επίστασαι, 2. sing. præs. verbi ἐπίσταμαι, q. v.
'Επίστασθαι, Ion. pro ἐφίστασθαι, *supra stare*; sic ἐπιστάμενος, Ion. pro ἐφιστάμενος, præs. part. pass. verbi ἐφίστημι, *insto*, q. v. vel part. a. 2. med.
'Επισταστὰς, ας, ἡ, *inspectio, animadversio, curatio*, et
'Επίστασις, ασις, ἡ, idem. Th. ἵστημι, *sto*.
'Επιστάτεω, f. ήσω, p. ηκα, *præsum*: ab
'Επιστάτης, ου, ὁ, *magister, præfectus*, ab ἐφίστημι, *præficio*: ab eod. Th.
'Επίστατο, *noverat*, 3. sing. imperf. verbi ἐπίσταμαι, q. v.
* 'Επίστατον, ου, τὸ, *crateris basis vel fulcrum*, Insc. Sig. à præced. verbo.
'Επισταθμοὶ, nom. plur. part. præs. act. verbi ἐπιστατέω, *præsum*, *præfectus sum*: ab ἐπὶ et ἵστημι, *sto*.
'Επίστεται, Ion. pro ἐπίσταται, 3. pl. præs. ind. act. ab ἐπίσταμαι, q. v.
'Επιστέλλω, *scribere*, a. 1. inf. act. ab
'Επιστέλλω, *mitto*, fut. ἐπιστελῶ, perf. ἐπέσταλκα· a. 1. ἐπέστειλα· p. med. ἐπέσταλμαι· ex ἐπὶ et στέλλω, *mitto*.
'Επίστευτο, 3. sing. imperf. pass. verbi πιστεύω, *credo*, f. εύσω, quod à πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.
'Επιστεύλη, *commissum erat*: 3. sing. a. 1. ind. pass. ab eod. verbo.
'Επιστιβὴς, ἰος, ὄς, ὁ ἧ ὁ, *coronatus*; ab
'Επιστέφω, f. ψω, p. ἐπέστεφα, *corono*. Th. στέφω, idem, f. ψω.
'Επίστευται, *sciant*: Ion. pro ἐπίστανται. Vide ἐπίσταμαι.
'Επίστη, *scis*; Att. pro ἐπίστασαι, à sing. præs. ind. ab eod.
'Επίστηλι, ητω, *insta*: a. 2. imperat. act. ab ἐφίστημι, *insto*, quod vide, vel ἐπιστάτει.
'Επιστηθίομαι, f. ἰσομαι, *pectori alicujus incumbo*. Th. στῆθος, *pectus*.
'Επιστήμας, dat. pl. ab
'Επιστήμη, ης, ἡ, *scientia, peritia, ars*: ab ἐπίσταμαι, *scio*. Th. ἵστημι, idem.
'Επιστήσαι, *instare*: a. 2. inf. ab ἐφίστημι, *supersto, incumbo*. Th. ἵστημι, *sto*.
'Επιστήσζω, *confirmo*: f. ίξω et ίσω, Att. p. ἐπιστήριχα, a. 1. ἐπεστήριξα· ex ἐπὶ et στηρίζω, *firmiter statuo*.
'Επιστήσι, *scies*: 2. sing. f. 1. m. ab ἐπίσταμαι, quod vide.
'Επίστιον, Ion. pro ἐφέστιον, *domicilium*: et
'Επίστιος, Ion. pro ἐφέστιος, *domesticus, incola*: ab ἐπὶ et ἑστία, *focus, lar*.
'Επιστοδόσκαι, Ion. pro ἐπιστοδῶν, seu ἐπιστοδίων, imperf. act. verbi ἐπιστοδέω pro ἐπιστομόω, f. ώσω, p. κα, *irrideo, contumelid afficio*: ex ἐπὶ et στόμα, *os*.
'Επιστόλαδεν, adv. *ornatè, succinctè*; ex ἐπὶ et στόλλω, *mitto*; item *orno*; f. στελῶ, p. ἔσταλκα, a. 1. ἔστειλα, p. m. ἔσταλμαι.
'Επιστολόζω, f. όσω, p. ἐπιστόλακα. *infero, cumulo*, ab eod.
'Επιστολὴ, ῆς, ἡ, *EPISTOLA*: ab ejusd. verbi præt. m.
'Επιστολικὸς, ὴ, ὸν, ὅ, *epistolaris*: à præced.
'Επιστομίζω, *os obturo*; f. ίσω, p. ἐπιστόμικα. ex ἐπὶ et στόμα, *os, oris*.
'Επιστόμιον, ου, τὸ, *EPISTOMIUM*: ab eod.
'Επιστρατεύω, f. εύσω, p. κα, *expeditionem suscipio adversus*: ex ἐπὶ et στρατὸς, *exercitus* idem. Th. στρατὸς, *exercitus*.
'Επιστρατικὸς, ὴ, ὸν, Ion. pro ἐπιστρατικὸς, *militaris expeditio adversus aliquem*: à præced.
'Επιστραπὸς, ὸσα, ὸν, in gen. ἐπιστρεπόντος, a. 2. part. pass. ab ἐπιστρέφω, *converto*. Th. στρέφω, *verto*: f. ψω, p. ἔστροφα, a. 2. ἔστραφον, p. m. ἔστροφαι.
'Επιστρέφε, præs. imperat. act. et
'Επιστρέφεται, 3. sing. præs. pass. ab ἐπιστρέφω.
'Επιστρεφὴς, Ion. et Poët. *accuratè, fraudulenter*: adv. ab
* 'Επιστρεφὴς, ἰος, ὁ ἧ ὁ, *industrius, versutus, perversus*.
'Επιστρέφω, *converto*: f. ψω, p. ἐπιστρέφα, a. 1. ἐπέστρεψα, a. 1. imperat. ἐπιστρέψον, άτω, a. 1. sub. ἐπιστρέψω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. ἐπιστρέψαι, a. 1. part. act. ἐπιστρέψας, αντος, a. 3. pass. ἐπεστράφην, ης, η, *converti me*: a. 2. imperat. pass. ἐπιστράφητι, έτω, a. 2. sub. pass. ἐπιστρεφῶ, a. 2. part. pass. ἐπιστραφεὶς, έντος, p. m. ἐπιστρέφα. ἐπιστρέφεται, Med. *curo*, Anacr. ap. Longin. § xxx. Th. στρέφω, *verto*.
'Επιστρέψαι, a. 1. inf. act. ab eod. verbo et Th.
'Επιστρέψασα, *advertens*: act. sing. masc. a. 1. part. act. ejusd. verbi.
'Επιστροφάδην, adv. *huc illuc se convertendo, fortiter*: et
'Επιστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio*: à præt. m. ἐπιστρέφα, verbi ἐπιστρέφω, quod vide.
'Επιστροφος, ν, ὁ ἧ ὁ, *qui versatur inter*; item *flexuosus*; à præced.
'Επιστρωνύω, *insterno*: ex ἐπὶ et στρωνύω, *sterno*; fut. στρώσω, a. 1. ἐπέστρωσα. Th. στρώω, *sterno*.
'Επίσω, *sciebas*: per contract. pro ἐπίεσθα, Ion. ex ἐπίεσσο, 2. sing. imperf. ἐπιέμαν, σο. ab ἐπίεμαι, *scio*. Th. ἵστημι.
'Επισώσαντο, *pacti sunt*: 3. pl. a. 1. m. verbi πείθω, *fidem exigo*: quod à πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.
'Επισωναγωγὴν, a. 2. inf. act. ab
'Επισυνάγω, *congrego, cogo*: f. ξω, p. ἐπισυνάχα, a. 1. ἐπισυνέξα, a. 1. inf. ἐπισυνέξαι, a. 2. act. ἐπισυνάγαγον, a. 2. inf. ἐπισυναγαγὴν, præt. pass. ἐπισυνάγμαι, perf. part. pass. ἐπισυναγμένος, η, ον, a. 1. pass. ἐπισυνάχθην, a. 1. part. pass. ἐπισυναχθὶς, εῖσα, ὶν· ex ἐπὶ, σὺν, et ἄγω, *ago*.
'Επισωναγωγὴ, ἧς, ἡ, *congregatio*: à præced.
'Επισυνόσω, f. ψω, p. ἐπισυνόφα, *coagmento, conjugo*: ex ἐπὶ et συνάπτω, idem. Th. ἅπτω, *necto*.
'Επισυναχθὶσθαι, gen. pl. f. g. ab ἐπισυναχθὶσα, ης, η, a. 1. part. pass. f. g. ab ἐπισυνάγω, *cogo*, quod vide.
'Επισυνίκω, *continuo, apto*: undè
'Επισυνίκοντες, part. *ducentes* vel *habentes* uxores alienigenas: ap.

l. iii. Esdræ, ix. 17. Th. ἴχω, *habeo*.

'Επενεγκάμενος, perf. part. pass. f. g. ab ἐπενέγκω, *cego*.

'Επενείκασμαι, *conspire, insurgoin aliquem* : vide ἐπαίρομαι.

* 'Επενείκημι, *ad seditionem excito*. Th. ἵημι.

'Επενεστέχω, *simul occurro* : ex ἐπὶ, σὺν, et τρέχω, *curro* : f. δραξοῦμαι, p. m. δέδρομα.

'Επεσθω, *traho post me* ; item *ambage verborum, rem de qua agitur, implicare, neque cardinem cause attingere*. Met. ducta ab anguibus, qui super terram reptant, et vestigia solo non imprimunt. Th. πάω, *traho*.

'Επεσίασις, εως, ἡ, *coitio, agmen* : ex ἐπὶ et σείομαι, *conato, ad defectionem solicito*. Th. ἵημι.

'Επεσκάφω, f. ψω, *una converto ad aliquid suscipiendum contra aliquem*.

'Επεσφαγέστατ, 3. sing. f. 2. ind. pass. ab

'Επεσφάζω, seu -σφάττω, *jugulo, macto* ; f. ξω, a. 2. ἐπέσφαγον, pass. -σφάγμαι.

'Επεσφαλής, ἐος, ὁ ἧ ἑ, *periculosus, lubricus* : ex ἐπὶ et σφάλλω, *supplanto*.

'Επεσφαλῶς, adv. *periculosè*.

'Επεσφραγίζω, f. ἴσω, p. ἐπεσφράγικα, *insigno, sigillo* : ab ἐπὶ et σφραγίζω, *signo*.

'Επεσχάμη, ης, τὸ, *fibula ocreæ* : ex ἐπὶ et σφυρὸν, *malleolus pedis*. Th. σφὺρα, *malleus*.

'Επέσχε, *cohibe* : præs. imperat. act. ab ἐπέχω, q. ab ἔσχω pro ἔχω, *habeo*.

'Επεσχέμην, Ion. pro ἐπείχην, a. 2. inf. Vide in ἐπίσχω.

'Επέσχε, Ion. pro ἐπέσχε, a. 2. imperat. m. ἐπίσχω, a. 2. imperat. act. (q. à σχάμι) ἐπεσχήμενος, a. 2. part. m. ἐπισχών, a. 2. part. acr. ἀπεσχὼν, a. 2. inf. act. ab eod. verbo et Th.

'Επεσχεδὸν, adv. *deincepe, ordine* : ab ἐπίσχω, idem quod ἐπέχω, *inhibeo*. Th. ἴχω, *habeo*.

'Επεσχημένος, *tenens* : a. 2. part. m. Vide ἐπίσχω.

'Επεσχύω, *invalesco, magis ac magis urgeo* ; imperf. ἐπίσχυον, ες, ε, f. ύσω, p. ἐπίσχυκα, a. 1. ἐπίσχυσα, ex ἐπὶ et ἰσχὺς, *valeo*. Th. ἰσχύς.

'Επεσχύω, *adhibeo* : a. 2. part. act. ab ἐπίσχω. Th. ἴχω, *habeo* : f. ξω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, imperf. εἶχον.

'Επεσωρεύω, *coacervo* : f. εύσω, p. ἐπεσώρευκα· ex ἐπὶ et σωρεύω, *cumulo*. Th. σωρὸς, *acervus*.

'Επεταγὴ, ῆς, ἡ, *imperium, præceptum* : ab ἐπιτάσσω, *impero*, quod vide.

'Επέταγμα, ατος, τὸ, *subsidiaria cohors* ; item *mandatum* : ab eod.

'Επέτειος, Ion. pro ἐπιτήδειος, adv. ἐπετείως, *idoneus*.

'Επετεκτὴς, ῆος, ὁ, *qui aliis imperat*.

'Επετακτὸς, *imperatus*, part. perf. pass. ab ἐπιτάσσω, q. v.

'Επετάμνων, Ion. pro ἐπιτάμνων, *incidere*. Th. τέμνω, *seco*.

'Επέτασις, εως, ἡ, *imperatum, jussum* : ab ἐπιτάσσω, q. v.

'Επεταράτλω, f. ξω, p. χα, *interturbo, interpello*. Th. ταράττω, -σσω, *turbo*, f. ξω.

'Επιτάφιος, ν, ὁ ἧ ὁ, *adjutor*, pro ἐπιτάφιος, idem : ex ἐπὶ et βάθος, *andarum strepitus*.

'Επέτασις, εως, ἡ, *intentio, vehementia* : ab ἐπιτείνω· p. pass. ἐπέτακμαι, σαι.

'Επετάσσω, vel -τλω, *colloco, impero*, f. ξω· præs. part. ἐπετάσσων, οντος· ex ἐπὶ et τάσσω, *ordino*, fut. ξω, p. τέτακχα· a. 1. ἐπέταξα· p. m. τέταγμαι, undè ἐπέταγμαι, suprà.

'Επετάφειος, ν, ὁ ἧ ἑ, *funebris* : ex ἐπὶ et τάφος, *sepelio* ; a. 2. ἔταφον.

'Επεταχύνω, *accelero* : à ταχύνω, idem, f. υνῶ. Th. ταχὺς, *celer*.

'Επετείλαι, a. 1. inf. act.

'Επετείλας, *qui jussit*, a. 1. part. act. et

'Επέτειλον, a. 1. imperat. act. ab ἐπιτέλλω, *mando, jubeo*. Th. τέλλω, inus.

'Επέτεινω, *intendo* : ex ἐπὶ et τείνω, *tendo*, f. νῶ, p. ἐπέτακα.

'Επετειχίζω, *muro cingo, excitato muro oppugno* : ex ἐπὶ et τειχίζω, *murum struo*, f. ίσω, p. ικα. Th. τεῖχος, *murus*.

'Επετείχισμα, ατος, τὸ, *propugnaculum adversus aliquem* : à præced.

'Επετέκα, acc. ab ἐπίτεξ, q. v.

'Επετελέσθντα, acc. sing. masc. g. aor. 1. part. pass. à perf. pass. ἐπετέλεσμαι· a. 1. pass. ἐπετελέσθην· ab

'Επετελέω, -ῶ, εις, -εῖ, *perago, exequor*, f. ήσω, perf. ἐπετέλεκα· a. 1. ἐπέτελεσα, *absolvo* : ex ἐπὶ et τελέω.

'Επετελὴς, ἐος, ὕς, ὁ ἧ ὁ, *absolutus, perfectus*. Vide ἐπετέλεν.

'Επετίλλω, Ion. pro ἐπιτέλλω, præs. imperat. pass. ab

'Επετίλλομαι, ῃ, εται, *exorior*, et Poët pro ἐπιτέλλομαι, *impero* : hinc 'Επιτελλομένιων, *exorientium*, gen. pl. Æol. part. præs. m. f. g. pro ἐπιτελλομένων. Th. τέλλω, inus.

'Επετίμνω, f. μω, p. μηκα, *brevius reddo, dissece* : à τέμνω, *seco*.

'Επέτιξ, κος, ἡ, pro ἐπίτοκος, *partui vicina* : ex ἐπὶ et τίκτω, *pario* ; f. τέξομαι· p. act. τέτοκα.

'Επετιφιστέρως, *jucundius*, compar. ab

'Επετιφὴς, ἐος, ὁ ἧ ἑ, *jucundus*. Th. τίφω, *delecto*, f. ψω.

'Επετίφομαι, *oblector* : ab eodem. Th.

'Επετφομένος, præs. part. præc.

'Επετίνεται, 3. sing. perf. pass. ab ἐπείνω, *intendo, contendo*. Th. τείνω, *tendo*.

'Επετόρκηται, *commissum est*, 3. sing. p. pass. et

'Επετορκέφται, Ion. pro ἐπιτετορκέμμοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ἐπιτέτορκμαι, verbi ἐπτορκέω, *committo curæ alicujus*. Th. τρέπω, *verto*, fut. ψω, perf. φα· p. med. τέτροφα.

'Επετήδια, et Ion. ἐπιτήδεια, *apta*, nom. pl. neut. g. ab

'Επετήδιος, ν, *idoneus, commodus, opportunus*. Th. ἐπιτηδὲς, idem.

'Επετηδὲς, Ion. adv. *de industriâ* : ab ἐπιτηδὲς.

'Επετήδευμα, ατος, τὸ, *studium, institutum* : ab

'Επετηδεύω, ες, ε, *datâ operâ aliquid facio, operam do*, f. εύσω· a. 1. ἐπετήδευσα, quod et

'Επετηδίως, *accuratè*, Ion. pro ἐπιτηδείως· ex ἐπιτήδιος, *aptus*, ab

'ΕΠΙΤΗΔΗΣ, ἐος, ὁ ἧ ἑ, *idoneus, aptus*.

'Επετήκειν, *liquefactum infundere*, præs. inf. act. verbi ἐπιτήκω. f. ξω, *liquefacio*. Th. τάκω, idem.

'Επετηρέω, *conservo*. Th. τηρέω, *servo*, f. ήσω, p. χα.

'Επετηρήσας, a. 1. part. act. superioris verbi.

'Επετιθέσαν, Ion. pro ἐπιτίθουν, 3. pl. præs. ind. act. et

'Επετίθω, pro ἐπιτίθει, præs. imperat. ab

'Επετίθμι, *impono* ; ἐπιτίθη, præs. imperat. act. pro ἐπιτίθει, quasi ab ἐπιτιθέω, f. ἐπιθήσω, perf. ἐπιτέθεικα· a. 1. ἐπέθηκα· a. 2. ἐπέθην· a. 2. imperat. ἐπίθες, θέτω, a. 1. pass. ἐπιτέθην· a. 1. sub. pass. ἐπιτεθῶ, θῇς, θῇ· f. m. ἐπιθήσομαι, ῃ, εται· a. 2. m. ἐπιθέμην, σο, το. Th. τίθημι, *pono*.

'Επετιθῇς, ῃ, præs. sub. act. Vide suprà.

'Επετιμᾷ, 3. sing. præs. ind. act. et

'Επετιμάᾳς, 2. sing. præs. sub. ab

'Επετιμάω, -ῶ, *pretium augeo* ; item *objurgo*, cum dativo ; imperf. ἐπετίμων, -ῶν, f. ήσω, p. ἐπετέτμηκα· a. 1. ἐπέτίμησα· a. 1. imperat. act. ἐπετίμησον, άτω· aor. 1. opt. ἐπετιμήσαιμι, ας, αι· ex ἐπὶ et τίω, *honoro*.

* 'Επετιμαίος, ν, ὁ, *morosus reprehensor, qui frequentèr alios carpit et reprehendit*.

'Επετιμήσιμεν, 1. plur. a. 1. opt. act. præced.

'Επετιμήσοις, dat. pl. ab

'Επετίμησις, εως, ἡ, *increpatio, caritas sive, caritas amens*, et

'Επετιμία, ας, ἡ, idem, et

'Επετίμιον, *mulcta, pœna* : ab ἐπιτιμάω, q. v.

* 'Επετίμος, ν, ὁ ἧ ὁ, *cui hcnos suus integer est* : ab eod. Th.

'Επετιμῶνται, pro -ῶνται, *reprehenduntur*, 3. pl. præs. ind. pass. et

'Επετιμῶντας, pro -ῶντας, accus. pl. præs. part. act. ab eod.

'Επετίνθιος, ν, ὁ ἧ ὁ, idem, ac ὑπετίνθιος, *lactens*. Th. τίνθη, *mamma*.

'Επετουτὶ, vel divisum ἐπὶ

αὐτὸ, adv. *eodem loco, simul, adhuc*. Th. αὐτός, ἡ, ὸν, *ipse*.

'Επίτοκος, ου, ὁ ᾗ, *partui propinqua*. Th. τίκτω, *pario*; p. m. τέτοκα.

'Επιτολή, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐντολή, *mandatum*. Th. τέλλω, *mando*.

'Επιτολμᾶν *sustinere*, præs. infin act. ab

'Επιτολμάω, *audeo*, f. ήσω, p. ηκα. Th. τόλμα, *audacia*.

'Επιτομή, ῆς, ἡ, *amputatio, EPITOME, compendium*. Th. τέμνω, *seco*: p. m. τέτομα.

'Επιτοξάζομαι, f. άσομαι, *in aliquem arcum intendo*: ex ἐπὶ et τοξάζομαι, idem. Th. τόξον, *arcus*.

'Επιτοπολὺ, adv. *ut plurimum*: ex ἐπὶ et πολὺς.

'Επιτόσσιος, si codex sanus. part. a. 1. act. ab ἐπιτετῶ, f. ὀσω· a. 1. ἐπιτέτοσα· a. 1. part. ἐπιτατόσας, Æol. et gem. σσ, et per Sync. ἐπιτόσσιος. Vide πιτὸν. Vel est a. 1. part. act. Æol. formatum ab ἐπιτοσίζω, f. ἰσω· a. 1. part. ἐπιτοσίσας, et Æol. et Poët. ἐπιτοσίσσας, et per Sync. ἐπιτόσσιος· ἐπιτοσίζειν, *alicubi in aliquem incidere, eumque nanciscl*.

'Επιτρεπτὸν, et -τέον, *permittendum*: verbale ab

'Επιτρέπω, *permitto, committo*, f. ψω, p. ἐπιτέτροφα· a. 1. ἐπέτρεψα· perf. pass. ἐπιτέτραμμαι, ψαι, πται· p. 2. pass. ἐπιτέτραφα, p. m. ἐπιτέτροπα. Th. τρέπω, *verto*.

'Επιτρέψει, άτω, a. 1. imperat. act. et

'Επιτρέψωσι, *permittunt*, Dor. pro ἐπιτρέψασι, 3. plur. f. 1. ind. act. verbi ἐπιτρέπω.

'Επιτρέχω, f. δρέξω, p. ἐπιδεδράμηκα, a. 2. ἐπεδράμον, *accurro, incurro*. Th. τρέχω.

'Επιτρῖψαι, *attero, affligo*. Th. τρίβω, *tero*; f. ψω, p. φα.

* 'Επίτριτος, ου, ὁ ᾗ, *sesquitertius*; idem quod τρίτος, ἐπὶ τρίτος τόκος, *usura quæ tertiam partem sortis singulis annis reddit*.

'Επιτρῳὰς, ωσς, ἡ, expon. *fluctus*. Psal. xcii. ab ἐπιτρέω.

'Επιτροπὴν βασιλείαν, *regnum alicui commissum, ut ab eo administretur, quamdiu quis in ejus tutelâ manet*: ab ἐπιτρέπω.

'Επιτροπεύω, f. εύσω, p. κα, *procurationem festino, administro*, et

* 'Επιτροπεύομαι, *educor*: ab

'Επιτροπὴ, ῆς, ἡ, *procuratio, tutela*: à p. m. verbi ἐπιτρέπω.

* 'Επιτροπὴ, ῆς, ἡ, *ipsa actio*.

'Επίτροπος, ου, ὁ, *procurator, tutor*: ab eod.

'Επιτρυχάδην, adv. *succinctè, maturè*: à τρυχάζω, *curro, festino*. Th. τρέχω, idem.

'Επιτυγχάνοις, 2. sing. præs. opt. act. ab

'Επιτυγχάνω, *assequor*, a. 2. ἐπέτυχον, ες, ε. ex ἐπὶ et τυγχάνω, *adipiscor*; f. τεύξομαι, p. τέτυχα.

'Επιτυμβίδιος, ου, ὁ ᾗ, *cristata*: Epith. quod alaudis cristatis tribuitur: ex ἐπὶ et τύμβος, *tumulus*; vel quod ut plurimùm circa busta versantur, vel quod veluti τύμβον in capite ferant.

'Επιτυχεῖν τινὶ, *incidere in aliquid et invenire*, a. 2. inf. verbi ἐπιτυγχάνω.

'Επιτυχία, ίας, ἡ, *felix successus*.

'Επιτυχὲν, έντος, *quilibet, vilis*, a. 2. part. act. ab eod.

'Επιφαίνω, et -ομαι, *appareo*; præs. imperat. ἐπιφάνη, f. ἐπιφανῶ, p. ἐπιπέφανκα, a. 1. ἐπέφηνα, p. pass. ἐπιπέφασμαι, et Att. ἐπιπέφαισμαι, a. 2. pass. ἐπεφάνην, ῆς, η. ex ἐπὶ et φαίνω, *ostendo*.

'Επιφᾶναι, a. 1. inf. præced.

'Επιφάνια, ας, ἡ, *apparentia, superficies*: ab ἐπιφανὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, *illustris*: quod et

'Επιφανὲς, a. 2. part. pass. ab ἐπιφαίνω, q. v.

'Επιφανὴς, *illustris*: vide ἐπιφάνια.

'Επιφαύω, *illucesco*, f. ἐπιφαύσω et -ομαι· à φαίω, Æol. pro φάω, *luceo*.

'Επιφέρουσα, *afferens*, Dor. pro ἐπιφέρουσα, præs. part. f. g. ab ἐπιφέρω.

'Επιφέρω, pass. *incumbo, irruo*.

'Επιφέρω, ῶς, ῦ, *infero, objicio*, imperf. ἐπίφερον, ες, ε, ῦ, f. ἐνείσω, p. ἐνήνοχα, a. 2. ἐπήνεγκον, a. 2. inf. ἐπενεγκεῖν. Th. φέρω, *fero*.

'Επιφημίζεσθαι, *malè ominari*; præs. inf. pass. à φημίζω, *divulgo*. Th. φάω, *dico*.

'Επιφθὰς, *præveniens*, a. 2. part. act. ex ἐπὶ et φθάνω, f. φθάσω, *prævenio*; p. ἔφθακα, a. 2. ἔφθην, qu. φθάμι.

'Επίφθονος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *invidiosus*.

* 'Επιζόνως, adv. *invidiosè*.

'Επιφθόνδουσι, Dor. pro ἐπιφθόνουσι, præs. part. f. g. ab ἐπιφθόνω, a. 1. ἐπέφθονα, *inspuo, veneficarum more*. Th. πτύω, *spuo*.

'Επιφλέγω, *splendeo, refulgeo*: id. quod φλέγω, *incendo*; sed Metaph. *illustro*.

'Επιφορὰ, ας, ἡ, *impetus, impressio*. Th. φέρω, *fero*.

'Επιφορέω, -ῶ, Ion. id. qu. ἐπιφέρω *infero*.

'Επιφορήματα, ων, τὰ, *bellaria*: à præced.

'Επίφορος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *commodus, prosus*; item *uterum ferens*. Th. φέρω, *fero*.

'Επιφραζόμαι, *intelligo, considero*: ab ἐπιφράζω, *indico, monco, dissero, declaro*. Th. φράζω, *dico*, a. 2. ἔφραδον.

'Επίφρονα, acc. sing. ab ἐπίφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *prudens*: ab ἐπὶ et φρὴν, *mens*.

'Επιφροσύνη, ας, ἡ, *prudentia*: ab eod.

'Επιφροσύνησι, ejusd. dat. pl. Ion. ejusd.

'Επίφυὰς, άδος, ἡ, *propago*: et in pl. ἐπιφυάδες, et

'Επιφύεθαι, *accrescat, adhæreat*; 3. sing. imperat. præs. ab

'Επιφύομαι, f. ύσομαι, *adnascor, accresco*. Th. φύω, *gigno*.

'Επιφὺς, ῦσα, ὺν, præs. part. act. ab ἐπιφύομαι, *adnascor*: ab eod.

'Επιφωνέω, *acclamo*, imperf. ἐπεφώνουν, -ων, -ως, ως, -ει, ει, f. ήσω, p. ἐπιπεφώνηκα, p. pass. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνὴ, *vox*.

'Επιφώνημα, ατ@, τὸ, *exclamatio*: à præced.

'Επιφώνησις, εως, ἡ, *acclamatio*; dat. ἐπιφωνήσει, ab eodem verbo.

'Επιχάσκω, *illucesco*, imperf. ἐπέχασκον, ες, ε. Th. φάω, *lucor*: undè φάος, et contractè, χάος, *lux*.

'Επιχαίρω, f. αρῶ, p. ἐπικεχάρηκα, *gaudeo*; item *insulto*. Th. χαίρω, *gaudeo*; f. χαρήσομαι, a. 2. pass. ἐχάρην.

'Επιχαλᾶν, *laxo*. Th. χαλάω, idem, f. άσω, p. κα.

'Επίχαλκ@, ου, ὁ ᾗ ἡ, *æreus, ærutus*. Th. χαλκὸς.

'Επιχαράττω, *inculpo*. Th. χαράττω, vel -σσω, idem, f. ξω, p. κεχάραχα.

'Επίχαρμα, ατ@, τὸ, *ludibrium, irrisio*: à χάρμα, *gaudium*. Th. χαίρω, *gaudeo*.

'Επιχείρει, pro -ρα, *aggredere*, præs. imperat. ab

'Επιχείρω, -ῶ, *aggredior*, imperf. ἐπιχείρουν, -ει, *conabar*; f. ήσω, p. ἐπικεχείρηκα, a. 1. ἐπεχείρησα. ex ἐπὶ et χεὶρ, *manus*.

'Επιχείρημα, ατ@, τὸ, *argumentum*; et

'Επιχείρησις, εως, ἡ, idem, et *aggressio, conatus, cœpisse*: ab eod. verbo et Th.

'Επιχειροτονία, *scisco, decerno, suffragia fero*; ex ἐπὶ et χειροτονία, idem, f. ήσω, p. κα, quod à χεὶρ, *manus*, et Th. τείνω, *tendo*; f. τενῶ, p. τέτακα.

'Επιχὲν, *infundo*: vide suprà ἐπιχέω.

'Επιχθόνιοι, *terrestres, in terris versantes*, gen. pl. ἐπιχθονίων, dat. pl. Ion. ἐπιχθονίοισι, et in f. g. ἐπιχθονίοις, pro ἐπιχθονίοις. ex ἐπὶ et χθὼν, *terra*.

'Επιχθολύτατος, η, ον, *amarissimus, a, um*: à χολὴ, *bilis*.

'Επιχωρέων, *suppedito, submitto*, f. ήσω, p. ἐπικεχώρηκα, a. 1. ἐπεχώρησα· ex ἐπὶ et χωρὸς, *dux chori*: quod ex χωρὸς, *cætus saltantium*, et ἄγω, *duco*.

'Επιχορηγία, ας, ἡ, *suppeditatio*: ab iisd.

'Επιχρέμω, *vehementi cum impetu adorior*: ex ἐπὶ et χρέμω, f. ήσω, p. κα. *commodo, invado furiosè*.

'Επιχρήμενος, Ion. pro ἐπιχρήσιος, *familiaris, necessarius*: ex ἐπὶ et χράομαι, *utor*. Th. χράω, idem.

'Επιχρὶν, *illino*, f. ίσω, p. ἐπιχέκρικα, a. 1. ἐπεχρίσα. ex ἐπὶ et χρίω, *ungo*.

'Επίχρυσ@, ου, ὁ ᾗ ἡ *inauratus*: Th. χρυσὸς.

'Επιχέω, *infundo*, f. ύσω, p. ἐπικέχυκα. Hinc

'Επιχυσις, εως, ἡ, *infusio, libatio.*

'Επιχωρέω, f. ήσω, p. ἐπικεχώρηκα, *cedo, concedo,* ἐὰν ἐπιχωρέῃ, *si concesserit.*

'Επιχώρησις, εως, ἡ, *permissio*: Esd. iii. 17.

'Επιχώριος, *familiaris*, nom. pl. ο, g. ab

'Επιχώριος, ου, ὁ ϛ ἡ, *indigena, patrius*: ab ἐπὶ et χῶρος, *locus.*

'Επψάλλω, *supersallo*, f. λῶ, p. ἐπιψάλλα. à ψάλλω, *cano.*

'Επιψαύω, præs. part. act. ab ἐπιψαύω, *contingo*, quod à ψαύω, idem quod ψάω, *tango.*

'Επιψεκάζω, f. άσω, p. κα, *irroro, instillo*: ex ἐπὶ et ψεκάζω, *ros, stillo*: quod à ψεκάς, ἀδος, idem quod ψακάς, ἡ, *ros.*

'Επιψηφίζω τινὶ, *alicui suffragari*: à ψῆφος. Th. ψῆφος, ου, ὁ, *calculus.*

° 'Επίψογος, ου, ὁ ϛ ἡ, *qui reprehensionem meretur.*

'Επίων, ὀντος, *instans, insequens*, a. 2. part. ab ἔπιμι, *aggredior.* Th. ἰών, ἐα.

'Επλάγην, *stupui*, de animi consternatione; sed de ictu corporis dicitur, ἐπλήγην, a. 2. ind. pass. verbi πλήσσω, vel -ττω, *ferio*; f. ξω, a. 2. ἔπλαγον.

'Επλαγχθην, *aberravi*: pro ἐπλάνήθην, ut quidam volunt, a. 1. ind. pass. verbi πλάζω, *errare facio*; f. πλάγξω, p. πεπλάγχθαι, a. 1. ἔπλαγξα.

'Επλαζετο, pro -άσετο, 3. sing. imperf. m. verbi πλανάομαι, *erro*: Th. πλάω, *error.*

'Επλασε, *finxit*, Dor. pro ἔπλασεν, 3. sing. a. 1. et

'Επλασ', pro ἔπλασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. et

'Επλάσθην, a. 1. ind. pass. verbi πλάσσω, vel -ττω, *fingo, formo*; f. πλάσω, p. πέπλασμαι.

'Επλει, *navigabat*, 3. sing. imperf. act. verbi πλέω, *navigo*; f. πλεύσω.

'Επλευ, per Sync. pro ἔπλευσε, 3. sing. imperf. verbi πλέω, *eum.*

'Επλευ, *eras*, 2. sing. imperf. m. ab ἐπλεύμην, ἐπλέω, Ion. ἐπλεο. et per Sync. ἔπλευ et ἔπλω, Dor. ἔπλαυ. à πλέομαι, *eum.* Th. πλέω.

'Επλεον, imperf. act. à πλέω, *nato.*

'Επλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πλεονάζω, *plus habeo, abundo*; f. άσω, p. κα. Th. πολὺς, *multus*: comp. πλείων et πλέων, *amplior.*

'Επλετ', pro ἔπλητο, et hoc per Syncop. pro ἐπίλητο, 3. sing. imperf. m. à πίλημαι, *eum.* Vide ἔπλησε.

'Επλεω, Dor. per Sync. pro ἐπίλα, ab eod.

'Επλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. *navigavimus*: à πλέω, *navigo*; f. πλεύσω.

'Επλήγην, *casus sum*, a. 2. pass. ind. verbi πλήσσω vel -ττω, *ferio*; f. ξω, a. 2. ἔπλαγον, vide ἔπλαγον.

'Επλήθην, a. 1. ind. pass. à πίμπλημι, *impleo*; f. πλήσω. p. pass. πίπλημαι. Th. πλῆ@ω, *plenus.*

'Επλήθυνθην, *crevi*, a. 1. ind. pass. à πληθύνω, *multiplico, cresco*; f. υνῶ, p. πεπλήθυγκα, a. 1. ἐπλήθυνα, p. pass. πεπλήθυσμαι, a. 1. opt. pass. πληθυνθείην. à πλῆθος, *impleo*: ab eod. Th.

'Επλητο, *impleverant*, pro ἐπίπλητο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi πίμπλημι, *impleo*, f. πλήσω. Alii malunt esse imp. pass. verbi πλῆμι, *impleo*, imperf. ἐπλήμην, σο, το, *implebat.* Th. πλῆ@ω, *plenus.*

'Επλῆξε, *stupefecit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à πλήττω, -σσω, f. ξω, a. 2. ἔπληγον, a. 1. ἔπληξα.

'Επλησθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πλήθω, *implèo*; et

'Επλησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi πλήθω, *impleo*; f. ήσω, p. πέπλησμαι, a. 1. ἔπλησα, ας, ε. Th. πλῆος, *plenus.*

'Επλήσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo et Th.

'Επλητο, *implebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi πλῆμι· vel plusq. p. per Sync. pro ἐπίπλητο, à πλήθω, *impleo.* Th. πλῆ@ω.

'Επλούτησα, ας, ε, *dives evasi*, a. 1. ind. act. à πλουτέω, f. ήσω, p. πεπλούτηκα. Th. πλοῦτ@ος, *divitiæ.*

'Επνευσα, *spiravi*, a. 1. ind. act. à πνέω, *spiro*; f. πνεύσω.

'Επνιγη, 3. sing. imperf. act. et

'Επνίγη, *suffocatus est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. à πνίγω, *suffoco*; f. ξω, p. πέπνιχα, a. 1. ἔπνιξα, a. 2. ἔπνιγον.

'Επνύθην, ης, η, a. 1. ind. pass. tanquam à πνύω, idem cum πνέω, *flo, spiro*; f. ύσω.

° 'Επογμώ@. f. ώσω, *sulcum duco*, ab ὄγμ@ος, *sulcus.*

° 'Επόγμι@. Δημήτης, *Ceres sulcum ducens.*

'Επόδια, ων, τὰ, Ion. pro ἐφόδια, *viaticum, commeatus*, et

'Εποδιάζει, Ion. pro ἐφοδιάζων, *viaticum alicui præbere*: ex ἐπὶ et ὁδὸς, *via.*

'Εποδύρομαι, *defleo*: ab ὀδύρομαι, f. ὔρομαι, *ploro.*

'Εποίζε, f. ήσω, vel ἡσω· ab ὀΐζω, *incozsra, cumpturescit*, Exod. vii.

'Επόθησα, ας, ε, *desideravi*; dicitur et ἐπόθεσα, ας, et

'Επόθησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à πόθω, *desidero, amo*; f. ήσω. Th. πόθος, *desiderium.*

'Εποίει, 3. sing. imperf. et

'Εποίεσκε, ας, ε, a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio*; f. ήσω.

'Εποικοδόμησε, *ædificavit*, *superstruxit*; f. ήσω, p. ἐποικοδόμηκα. et indè

'Εποικοδομηθέντες, *ædificati*, nom. pl. a. 1. part. pass. ab ἐπὶ et οἰκοδομέω, *ædifico*; f. ήσω, p. οἰκοδόμημαι, a. 1. pass. ᾠκοδομήθην. ab οἶκος, *domus*, et δέμω, *struo*; p. m. δέδομαι.

'Εποικος, ου, ὁ ϛ ἡ, *advena, domûs dominus.* Th. οἶκος, *domus.*

'Εποίμαινε, a. 1. ind. act. verbi ποιμαίνω, *pasco*: quod vide.

'Εποίσατ, *intulisse*, a. 1. inf. act. et

'Εποίσει, *inferet*, 3. sing. f. 1. ind. act. et

'Εποισθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. et

'Επτέον, verbale, *inferendum*: ab ἐπιφέρω, *infero*; f. ἐνέγκω, ab inus. ἐνείκω. Th. φέρω.

'Επτοίχιο, *accede*, Ion. pro ἐπτοίχου, præs. imperat. m. ab

'Επτοίχομαι, *eo adversum, adeo, irruo*, imperf. ἐπτοιχόμην, ευ, ετο, f. ήσομαι, p. ἐπτοίχημαι. ex ἐπὶ et οἴχομαι, *abeo.*

'Επτοιχόμενος, præs. part. pass. præced.

° 'Επτοίουν, pro imperf. ἐπτοίουν, *faciebant*, Job. i. 4.

'Επτοίλλω, *impingo, illido*, f. ἐπτοιλῶ, a. 1. ἐπτοίλιλα, p. ἐπτοίλιλα. ex ἐπὶ et τοίλλω, idem quod κίλλω, *appello, aplico.*

'Επτωκίατο, vide in πτωκίατο.

'Επτολιτεύοντο, 3. pl. imperf. pass. à πτολιτεύομαι, *administro*; f. εύσομαι. Th. πόλις, *urbs.*

'Επτομβρία, ας, ἡ, *imbrium copia.* Th. ὄμβρος.

'Επτομαι, *sequor*, f. ἵψομαι, imperf. vel a. 2. m. ἐπτάμην. Th. ἵπω, *sequor.*

'Επτόμενος, η, ον, præs. part. præced.

'Επτόμοσε, *jura*, præs. imperat. act. et

'Επτόμνυμι, *juro*, f. ὀμοῦμαι, p. ὀμώμοκα, a. 1. ὠμοσα· ex ἐπὶ et ὄμνυμι, seu ὀμόω, *juro*; f. ὀμόσω.

'Επτομόσαι, a. 1. inf. act. et

'Επτομόσῃ, Poët. pro ὀμόσῃς, *juraverit*, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ὀμόμνυμι, suprà.

'Επτομφάλιον, ου, τὸ, *umbo clypei*: ex ἐπὶ et ὀμφαλὸς, *umbilicus.*

'Επτόνησαν, Dor. pro ὠνήσαν, *elaborárunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. et

'Επτόνει, 3. sing. imperf. act. à πονέω, *laboro*; f. ήσω, p. πεπόνηκα, quod à πόνος, *labor.* Th. πένομαι, *laboro*, p. m. πέπονα.

'Επτονειδίζω, *probro afficio*, f. ίσω, p. ἐπτονείδικα· ex ἐπὶ et ὀνειδὸς, *probrum.*

'Επτονείδιος, ου, ὁ ϛ ἡ, *probrosus*: à præced.

'Επτονήθην, ης, η, *laboravi*, a. 1. ind. pass. à πονέω, *laboro*, f. ήσω. Th. πένομαι, *facio.*

'Επτονηρεύοντο, *malitiosè faciebant*, 3. pl. imperf. pass. verbi πονηρεύομαι, quod vide.

'Επτονομάζω, *cognomino, nuncupo*; *nominatim consecro*; f. σω, p. ἐπτονόμακα, præs. pass. ἐπτονομάζομαι, ῃ, σται, *cognominor*: ex ἐπὶ et ὄνυμα, *nomen.*

'Επτόνουν, pro -ουν, *laborabant*, 3. pl. imperf. act. verbi πονέω, -ῶ, *laboro*, f. ήσω.

'Επτονται, *sequuntur*, 3. pl. præs. ind. m. ἕπονται, *sequebantur.*

ἵστοντο, Ion. 3. pl. imperf. ab ἵστημι, *sequor*. Th. ἵστω.

'Επεξέτνω, f. ύσω, p. ἐπεξέτυκα, a. 1. ἐπέστυσα. quod ex ἐπὶ et ὕστημι, *video*, f. ὄψομαι, p. ὄμμαι.

'Επόπτης, ου, ὁ, *testis oculatus, inspector, præses*: ab eod. Th.

'Επίστημαι, *inspicio, viso*, f. ψομαι. Th. ὕστημι, *video*.

'Εποπᾶν, Ion. pro ἐφορᾶν, *inspicere*, præs. infin. act. ab ὁράω, *video*.

'Εποργίζομαι, *irascor ad, ob*. Th. ὀργὴ, *ira*.

'Επορθόομαι, *porrectâ manu capto*: porrigo, *extendo*, fut. ξω, perf. ώρθωκα. ex ἐπὶ et ὀρθόομαι, seu ὀρίγνυμι.

'Επορεξάμενος, *porrectus*, ejusd. a. 1. part. m.

'Επορεύετο, 3. sing. et ἐπορευόμεθα, 1. pl. imperf. verbi πορεύομαι, *proficiscor, incedo*, 3. pl. a. 1. pass. Th. πόρω, *transeo*, p. med. πέπορα· indè πορὼν *transitus*, &c.

'Επορεύοσαν, vide in ἐπορεύετο.

'Επορόων, imperf. act. verbi πορόω, *video*: imperf. ἐπορόων, ων, f. όσω, p. πεπόρωκα, quod à πόρω, *divuo*, f. πόρσω, a. 2. ἔπραδον, p. m. πέπορθα.

'Επορίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi πορίζω, *præbeo viam, aperio, paro*, f. ίσω. Th. πόρος.

'Επορμίειν, -είν, Ion. pro ἐφορμεῖν, *in statione stare*. Th. ὅρμος, *statio navium*.

'Επορούμενος, *irruens*, præs. part. ab ἐπόρουμαι ex ἐπὶ et ὄρνυμι, idem cum ὄρω, *excito*, f. ὄρῶ, p. ὄρμαι.

'Επόρουσα, *irruit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

'Επορούω, *irruo*, f. σω, p. ἐπορόωμαι. Th. ὄρω, *concito*, f. ὄρῶ, et Æol. ὄρσω.

'Επορσον, *incita*, a. 1. imperat. act. ab

'Επόρω, *concito adversus*. Th. ὄρω, *concito*, f. ὄρῶ. Æol. ὄρσω.

'Επορωρίχατο, vide ἐπωρωρίχατο.

'Επος, ους, τὸ, *verbum, carmen, oraculum*: ab ἔπω, *dico*.

'Επόταται, *volabat*, 3. sing. imperf. m. verbi ποτάομαι, à ποτὴ, ῆς, ἡ, *volatus*. Th. πέτομαι, *volo*, -*as*.

'Εποτίσατε, 2. pl. a. 1. act. verbi ποτίζω, *potum do, rigo*, f. ίσω, p. πεπότικα. a. 1. pass. ἐποτίσθην. Th. πίνω, *bibo*.

'Εποτρύνω, *instigo*: ab ἐπὶ et ὀρτύνω. *incito*, f. υνῶ, p. ὄρωρυκα.

'Επουράνιος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *cœlestis*. ἐπουράνια, ων, τὰ, scil. ὑφάντα, *cœlum*: ex ἐπὶ et οὐρανὸς, *cœlum*.

'Επουφίλω, *insuper debeo*, 1. pl. ἐπουφείλομεν· ex ἐπὶ et ὀφείλω, *debeo*, f. ὀφειλήσω.

* 'Εποχέομαι, f. ἐσομαι, *invehor*: ab ἔπος.

'Εποχὴ, ῆς, ἡ, *retentio, remora, EPOCHA, status cœli, positusque siderum*, apud Math. item *retentio animi*, apud Philos. ab ἐπίσχω, *inhibeo*. Th. ἔχω, *habeo*.

'Επόχημα, ατος, τὸ, *instratum equi*: ab ἔχος.

'Επόχημος, ου, ὁ, *compos, insidens equo*: ab eod.

* 'Εποχήσω, idem cum simplici ὀχήσω.

'Εποψ, τὸ, τῆ ὕποπος, *upupa*.

'Επόψιμος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *spectabilis*, et

'Επόψιος, ως, ὁ, *aspectus*: ab ὕστομαι, *video*, f. ὄψομαι.

'Επρήθειν, Ion. pro ἐπιπρήθειν, plusq. p. m. verbi πρήθω, *pedo*, f. 2. πρεθῶ, a. 2. ἔπραδον, f. 2. pass. πραφθήσομαι, p. med. πέπρηθα, *pepedi*.

'Επρήθην, *venditus sum*, a. 1. ind. pass. à πιπράσκω, *vendo*, factum à πράσσω, per Sync. pro πιπράω, f. πράσω, p. πέπρᾶμαι. p. pass. πέπρᾶμαι, a. 1. ἐπρήθην. Th. πιπράω, *vendo*.

'Επράθην, ης, ε, per Poët. Metath. pro ἐπράφην, *populatus sum*, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, *vasto*, f. 2. πραθῶ, p. m. πέπορθα, a. 2. m. ἐπραθόμην, pro ἐπραθόμην.

'Επρᾶξα, ας, ε. a. 1. ind. act. ἐπρᾶξάμην, a. 1. m. verbi πράσσω, vel πττω, *facio*.

'Επρασσον, ες, ε, a. 1. ind. act verbi πιπράσκω, *vendo*; vide ἐπράθην.

'Επρήχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à πράσσω, *facio*, f. ξω.

'Επρισι pro ἔπρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πρήθω, *incendo*, f. σω.

'Επρηξα, *feci*. a. 1. Ion. pro ἔπραξα, q. v.

'Επρησε, *incendit*, 3. sing a. 1. ind. act. verbi πρήθω, f. σω, *incendo*.

'Επρήσθην, *concrematus sum*, a. 1. pass. à πρήθω, *incendo*, f. πρήσω, p. πέπρησμαι, p. pass. πιπρήσκομαι.

'Επρησσόμην, *conficiebar*, Ion. pro ἐπρασσόμην, imperf. pass. verbi πράσσω, *facio*, f. ξω.

'Επρήχθην, Ion. pro ἐπράχθην, *factus sum*, aor. 1. indic. pass. ejusd.

'Επριάμην, *emi*, imperf. verbi πρίαμαι, *emo*, vel est aor. 1. med. ἐπριάμην. et per Sync. ἐπριάμην.

'Επρίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πρίω vel πρίζω, *disseco*, f. πρίσω, p. πέπρισμαι, a. 1. ἔπρισα. p. pass. πέπρισμαι, a. 1. pass. ἐπρίσθην.

'Επρίω, *emisti*, 2. sing. imperf. pro ἐπρίατο, Ion. ἐπρίω, et Crasi ἐπρίω, ab ἐπριάμην, q. v.

'Επρωσαν, pro ἐπιπράσκουσι, 3. sing. a. 1. ind. act. per Sync. ut πιπρασμένος, per Sync. pro πιπρασκαμένος, tanq. ex πρήθω pro πιμπράω, *finio, termino*. Th. πέρας, ατος, τὸ, *terminus*.

'ΕΠΤΑ', οἱ, αἱ, τὰ, *SEPTEM*.

'Επταβύα@, ης, ὁ ᾗ ὁ, *ex septem bubulis pellibus factus*: ex ἑπτὰ, *septem*, et βῦς, *bos*.

'Επτάγλωσσος, ὁ, ὁ ᾗ ὁ, *septilinguis*. Sic Pind. Apollinis citharam vocat, ob septem chordarum sonos: nam singulæ proprium edunt sonum: ab ἑπτὰ et γλῶσσα, *lingua*.

'Επταέτης, et -ετὴς, ους, ὁ ᾗ ὁ, *septennis* ἑπτάετης, adv. *septennium*: ab ἑπτὰ et ἔτος.

'Επτακαιδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *septendecim*.

'Επτακαιδέκατος, η, ὁ ᾗ ὁ, *septimus decimus*.

'Επτάκις, *septies*, adv. ab ἑπτὰ, *septem*.

'Επτακισχίλιοι, αι, α, adv. *septies mille*.

'Επτακόσιοι, αι, α, *septingenti*.

'Επτάκτυπ@, ου, ὁ ᾗ ὁ, *septimus*: Epith. citharæ septem sonos edentis: ab ἑπτὰ et κτύπος, *sonitus*. Th. τύπτω, *pulso*.

'Επτάμην, et in 3. sing. ἔπτατο, a. 2. m. verbi ἵπταμαι, *volo, -as*, f. πτήσομαι, a. 1. ἔπτην, a. 2. part. m. πτάμενος, a. 2. infin. πτᾶσθαι. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπτάμην, a. 1. m. Sunt qui velint esse imperf. pass. ἐπτάμην, verbi πτάω, quod à πτῶμι, a. 2. ἔπτην, undè a. 2. inf. πτῆναι, part. πτάς.

'Επτάμηνος, η, ὁ ᾗ ὁ, *septimestris*: τὸ ἑπτάμηνον, (sc. ἔμβρυον) *partus septimestris*. Th. μὴν, νὸς, *mensis*.

'Επτηξαν, Dor. pro ἔπτηξα, 3. pl. a. 1. ind. act. à πτήσσω, f. ξω. *præ metu trepido*. Th. πτόα, *terrefacio*.

'Επταπλάσιος, ου, et

'Επτάπλοος, ους, ὁ ᾗ ὁ, *septiplus*: et

'Επτακλασίως, adv. *septuplò*: ab ἑπτὰ, *septem*, et πλάσιος, terminatio numeralis.

'Επταπέδην, *septempedalem*, acc. sing. ab

'Επτάπους, ους. ὁ ᾗ ὁ, *septempedalis*: ex ἑπτὰ, *septem*, et πῦς, πὸς, *pes*.

'Επτάπορος, propr. nomen fluvii: q. *habens septem vias*: à πόρος, *transitus*, q. à πόρος.

'Επτάπυλος, ου, et Ion. ου, ὁ ᾗ ὁ, *septem portas habens*, Thebarum Epith. ex ἑπτὰ, *septem*, et πύλη, *porta*.

'Επτηρεν, a. 2. ind. act. verbi πτήσσω, f. πτῆξω, *sternuto*.

'Επτυξα, et -ιξὰ, adv. *septemplicitèr*. Th. ἑπτὰ, *septem*.

'Επτίμωμαι, ας, ε, perf. act. *supplantavi*: verbi πτίμπτω vel legend. ἐπτίμπτω, perf. à πτίμπτω, *supplanto*. Th. πτέρνη, *calx*, Gen. xxvi. 36.

'Επτιφόγγων, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi πτιφόσσομαι, f. ξομαι, *alis latera ferio*. Th. πτέρξ, ὸς, τὸ, *ala*.

'Επτην, ης, η, *volavi*, in 3. pl. ἔπτησαν, a. 2. ind. act. verbi πτάω, seu ἵπταμαι. Vide ἐπτάμην.

'Επτόηται, 3. sing. perf. pass. verbi πτοέω, Poët. pro πτοέω, *terrefacio, attonitum reddo*, item *animi specto attente*.

Ἐἰνάμην, quidam dici tradunt, pro ἐντάμην, a. 2. m. quod vide. Alii per Sync. dici volunt pro ἐντύναμην, imperf. verbi ἐντύναμαι. *vole, -as.*

* Ἔντιλεφος, *septem tectis vel cameris constans* : ab ἕπτα, *culmen.*

Ἔντυνεν, Ion. pro ἐντύνατο, perf. part. act. verbi ἐντύνω, *cado*, f. ντύσω, p. ἐντύτηκα, a. 2. ἔντυτον.

Ἐνυάλης, ου, ὁ ꝟ ἡ, Ion. pro Ἐνυάλιος, ndes. Th. ἔδω, *aqua.*

Ἐνυδάμην, υ, στο, et in 3. pl. ἐνύδαντο, a. 2. m. verbi ἐνυδάνομαι, *interrogo*, f. ἐνύσομαι, p. pass. ἐνύσπασμαι.

Ἐνυσθένευε, 3. sing. imperf. verbi ἐνυδάνομαι, *interrogo.*

Ἐνύσσωσας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐνύσσω, *turri munio*, f. ύσω. Th. σάγος, *turris.*

Ἔπω, *dico*, inus. in præs. (pro augmento post ε adsciscit ι, idemque per omnes modos servat) a. 1. εἶπα, ας, ε, a. 2. ἔειπον, ες, ε. Poët. Ind. aor. et ἔοπον, et in 3. pl. ἔσπορεν, Ruth. iv. 11. a. 1. imperat. εἶπον, ἅτω, et in 3. pl. ἐνπάτωσαν, a. 2. imperat. ἐπέ, a. 2. opt. ἔποιμι, οις, οι, a. 2. sub. ἔπον, ῃς, ῃ, a. 2. inf. εἶπεῖν, a. 2. part. ἐπὼν, οντος, et in. f. g. εἰπάσα, ης. Ἕπω, *simul eo* ; ἵπομαι, *sequor.* Hom. Il. δ. 202. indè ἐπίτης, ου, ὁ, *gubernator.*

Ἐπαΐζω, f. άσω, *incubo, ovis instar* ; ab ἔσω, *ovum*, hinc et

Ἐπαστρὶς, ου, ὁ, *incubatio.*

Ἐπαδὴ, ῆς, ἡ, et Poët. ἐπαοιδὴ, ἀς, *EPODA, incantamentum*, et

Ἐπᾶδμα, ου, τὸ, *quod oda accinitur, torticulus*, et

Ἐπαοιδὸς, ου, ὁ, Ion. ἐπαοιδὸς, *incantator.* Ab ἐπὶ et ᾠδὴ, *carmen* : quod à p. m. verbi ἀείδω, *cano.*

Ἐπάσαντο, *illiserunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἐπαύλλω. Th. πάλλω, *appello, mitto* ; ἐπάλλω, id.

Ἔπασσαν, pro -σον, *vendiderunt*, 3. pl. imperf. act. verbi πωλέω, *vendo*, f. ήσω.

Ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, *ea pars jugulorum, quæ cum scapulis opertis connectitur*, vicina humero : it. *chlamys.*

Ἐπαινόμενα, ας, ε, a. 1. ind. act. Vide αἰνόμενα.

Ἐπωνυμία, ας, ἡ, *cognomentum*, gen. pl. ἐπωνυμίων· ab ἐπὶ et ὄνομα, nomen.

Ἐπώρα, *inspiciebat*, Ion. pro ἐπᾶρα, 3. sing. imperf. verbi ἐποράω. Th. ὄπω, *video.*

Ἐπωφέλησαν, Ion. pro ἐπωφελήσαν, 3. pl. plusq. p. pass. facta ex tertiâ sing. ἐπωφέλητο, interto σ ante τθ, verbi ὀφέλω, *porrigo, extendo*, f. ξω, p. ὄρεχα, et Att. ὤφλημα.

Ἔραρεν, *concitavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. sic ἐπάρεναν, 3. pl. ab ἐπείρω. Th. ἴρω, *excito*, f. Mol. ἔρσω, a. 1. ἔρρα, p. ἄρμα.

* Ἐπαφυλὶς, ίδος, ἡ ꝟ ἡ, *profuturus.*

Ἐπαφύλιον, υ, *utile*, dat. pl. ἐπαφυλίοισι· ab ἐπὶ et ὠφελέω, *juvo, prosum.*

Ἐπάφατο· ab ἐπὶ et ἀφάω, *juvo, prosum.*

Ἐπάφατο, *inclusi erant*, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ἐπαφάτην, ἐπαφάμην, *facta* ex tertiâ sing. ἐπάφατο, inserto α ante τ, et tenui versâ in aspiratam, ab ἀφάω, *aperio* : fut. ξω, p. ἧφα, p. pass. ἧγμαι, plusq. p. ἧγμην, ξυ, ετο.

Ἐπαΐσσετο, 3. sing. imperf. Vel ut alii volunt, a. 2. m. verbi ἐπαΐσσομαι, *irruo, adeo.* Th. ἴσχομαι, *abeo*, f. οἰσχήσομαι, p. ἔϊχμαι.

Ἔπα, ας, ἡ, *TERRA*, et Angl. EARTH.

Ἔραζ' pro ἔραζε, adv. ad locum, *in terram, humi* ; in prosâ χαμαὶ. Th. ἴρω.

Ἐρασσάμην, Dor. pro ἐρασάμην, *optârim*, 1. sing. præs. opt. ab ἔραμαι, *amo*, q. v.

Ἐρεικόπη, 3. sing. a. 1. ind. pass. à ῥαίω, *profligo, corrumpo*, f. σω, p. ἐρέριμμαι.

Ἔραμαι, σαι, ται, *amo, cupio, gestio*, Poët. pro ἐράω, f. άσω.

Ἐρᾶν, pro ἐράειν, *amare*, præs. inf. ab ἐράω, -ᾶ, ᾷς, -ᾷς, *amo*, f. ἐράσω.

Ἐρανίζω, f. ισω, *stipem confero, ἐρανίζομαι*, med. *stipem peto, colligo, accipio.* Th. ἔρανος, *collecta.*

Ἐρανηΐς, *amæna*, gen. sing. f. g. ab

Ἐρασπὸς, ῆ, ὸν, *amabilis, jucundus* : ab ἐράω, *amo.*

Ἔρανος, υ, ὁ, *collecta, collatitia cæna* ; *collatio, beneficium, gratia.* Est vero etiam ἔρανος, *pecunia, quâ erogatâ, pauper amicus sublevatur.*

Ἔρασθε. Dor. pro ἔραζε. adv. qu. vid.

Ἐράσσω, *amatus sum*, pro ἐράσθην, Ion. a. 1. pass. ἐράσθαι, Ion. pro ἐρᾶσθαι· ab ἐράω, *amo* f. άσω.

Ἐρασιπλοκάμου, υ, ὁ ꝟ ἡ, *amans carminis, cantûs* : ab ἐράω, *amo*, et μολπὴ, *cantilena.* Th. μέλπω, *cano.*

Ἐράσιμος, υ, *amabilis* : ab ἐράω, *amo.*

Ἐρασιπλόκαμος, υ, ὁ ꝟ ἡ, *studiosus capillitii* ; ab ἐράω, *amo*, et πλόκαμος, *cincinni.* Th. πλέκω, *necto.*

Ἔρασσαι, *amas.* Poët. pro ἔρασαι, 2. sing. ab ἔραμαι, σαι, q. v.

Ἐράσσατο, *amavit*, 3. sing. a. 1. m. gem. σ, ut ἐρασσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐράω.

Ἐρασσῆ, ᾖ, ὁ, *amator*, ab eod. Th.

Ἐρασσὸς, ὴ, ὸν, nomen viri Gr. *amabilis.*

Ἐρασσὸς, ὴ, ὸν, *amabilis*, et

Ἐρασσόνδε, η, ον, *amabilis* : ab ἐράω, *amo.*

Ἐρατὴ, ῆς, *amata* : ab ἐρατὸς.

Ἐρατίζω, *amo, cupio*, f. ισω. Th. ἐράω.

Ἐρατὸς, η, ον, *amabilis* : ab eod. Th.

Ἐρατὼ, ὠ, -οῦς, ἡ, *ERATO*, nomen mulieris, vel musæ ; ab ἐράω.

Ἐρατῶδι, gen. pl. ab ἐρατὸς, *amabilis.*

Ἐρα'Ω, *amo, appeto*, f. άσω, p. κα. ἔρασμαι, Poët. idem. Est et ἐράω, *deplco, evacuo.*

Ἔργ' pro ἔργα, *opera*, nom. pl. ab ἔργον, υ, τὸ. *opus.*

Ἐργᾷ, Bœot. pro ἐργάσῃ, 2. sing. fut. m. nam sublato σ, ἐργάει, undè per Crasin ἐργᾷ, verbi ἐργάζομαι, q. v.

Ἐργάζω, Dor. pro ἐργάζω, præs. imperat. ab

Ἐργάζομαι, *operor, laboro, lucror* : ἐργάζετο, 3. sing. præs. opt. pass. imperf. ἐφιζάζομην, υ, στο, f. ἐργάσομαι, a. 1. m. ἐργασάμην, ω, ατο, (augetur enim recipiendo ι post γ) p. pass. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus.*

Ἐργαθὸν, Poët. pro εἴργαθον, imperf. act. Ion. ab ἐργάθω, id. quod εἴργω, *arceo.*

Ἐργαλεῖον, Ion. pro ἐργαλεῖον, υ, τὸ, *instrumentum* : ab ἔργον, *opus.*

Ἐργαξῆ, *operaberis* ; Dor. pro ἐργάσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. verbi ἐργάζομαι.

Ἐργάσαιο 2. sing. a. 1. opt. m. ejusd. verbi.

Ἐργάσθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ejusd.

Ἐργασία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *opera, operatio, cultura, lucrum, quæstus* : ab ἔργον, *opus.*

Ἐργάσιμος, υ, ὁ ꝟ ἡ, *confectus, elaboratus, cultus* : ab ἐργάζομαι, *operor.*

Ἐργασμαι, Ion. pro εἴργασμαι, perf. pass. Hinc ἐργασμίνος, Ion. pro εἰργασμένος, verbi ἐργάζομαι, q. v.

* Ἐργασηκὼς, η, ον, *operarius, sedulus* : ab

Ἐργαστήριον, υ, τὸ, *officina, fornix.* Th. ἔργον.

* Ἐργατώσαμι, *opus conficio* : ab

Ἐργάτης, υ, ὁ, *operarius*, acc. pl. ἐργάτας· ab eod.

Ἐργατίνης, υ, ὁ, Poët. pro ἐργάτης, q. v.

Ἐργάτις, ίδος, ἡ, *operatrix mercenaria* : ab ἔργον, *opus.*

Ἐργάω, -ᾶ, et -όωμαι, -ᾶμαι, id. quod ἐργάζομαι, *operor.* Th. ἔργον, *opus.*

Ἔργει, *arcet*, 3. sing. præs. ab ἔργω, Ion. idem quod εἴργω, *arceo, repello.*

Ἔργμασι, *operi, facinori* : dat. sing. per Metath. pro ῥέγμασι· sic in dat. pl. ἔργμασι, à ῥέζω, f. ξω, et per Metath. ἐρξω.

Ἐργοδοσήσω, -ᾶ, f. ήσω, *exigo opera* ; ἐργοδοσήσοντες, *operibus præfecti* : ab

Ἐργοδοσίης, ου, ὁ, *exactor operum* ex δόσις et ἔργον.

Ἐργολαβεῖν, præs. inf. act. ab

Ἐργολαβέω, f. ήσω, *opus faciendum suscipio, quæstum facio* : ab ἔργον, *opus*, et λαμβάνω.

Ἐργολάβος, ου, ὁ, *merces ex labore, manualis operatio, redemptio operis, conductio.*

Ἔργμασιν, *prohibitus* : Vide ἔργω.

Ἐργόμοκος, υ, ὁ, *illusor*, qui ἔργα μωκᾶται. Est et *adulator* : inde ἐργομωκία, *adulatio.*

Ἔργον, υ, τὸ, *opus* : πρᾶγμά τι, *quod operæ pretium est.*

Ἔρξω, Poët. εἴεργω, *includo*. Th. ἕργω, idem.

Ἔρδων, *facere*, præs. inf. act. ab ἔρδω, idem quod ῥίζω, *facio*.

Ἔρδισκε, *perpetrabit*: pro ἔρδει. Ion. addito σκω, 3. sing. Imperf. ab ἔρδω pro ῥίζω, *facio*.

Ἔρδον, Imperf. Ion. ἔρδοντες, *facientes*: acc. pl. m. g. part. præs. ἔρδοντι, dat. sing. ab ἔρδω, οντος, præs. part. act. ab

Ἔρδω, pro ῥίζω, *facio*.

Ἐρεβεννὴ νύξ, *obscura nox*: ab

Ἐρεβεννὸς, η, ον, *obscurus*. Th. ἐρεβος, ους, τὸ, *Erebus*.

Ἐρέβινθον pro ἐρέβινθον, gen. sing. per Paragog. Poët. ab Ἔρεβος, *Erebus*.

Ἐρεβινθος, ου, ὁ, *cicer*. Ion.

Ἔρεβος, ους, τὸ, *Erebus*. *orcus*, *infer*. q. ab ἔρω, quia subterraneus, vel ab ἐρέω, *tego*; ἠερεβέννη, ex *Erebo*: ἠερεβεννὴς, *obscurus*.

Ἐρείνω, *interrogo*, imperf. ἠρείνεον, ες, ε, quod ab ἐρέω, seu εἴρω, *dico*.

Ἐρείσσειν, *irritet*, 3. sing. præs. sub. act. per Parag. Ion. pro ἐρεθῇ ab ἐρείθω, *lacesso*, *irrito*.

Ἐρείθιζε, *irrita*; præs. imperat. act. ἐρείθιζον, Dor. pro ἐρεθίζειν, præs. inf. act. ἐρεθίζω, imperf. Ion. ab

Ἐρεθίζω, f. ίσω, idem quod ἐρείθω, *irrito*.

Ἐρεθιζόδιον, *irritare*, Dor. pro ἐρεθίζειν. Vide in ἐρεθίζε.

Ἐρεθισμὸς, ου, ὁ, et

Ἐρεθισμὸς, ου, ὁ, *provocatio*, *irritatio*: et

Ἐρεθιστὴς, ου, ὁ, *protervus irritator*: ab

Ἐρεθίω, *irrito*, *lacesso*: hinc ἐρεθίζω, idem: ἐρέθισμα, τὸ, *irritamentum*: q. ab ἔρις, *lis*.

Ἐρεῖ, *dicit*, 3. sing. præs. ind. ab ἐρέω, *dico*. Th. εἴρω, idem, et

Ἐρεῖ, *dicet*, 3. sing. f. ab εἴρω, f. ἐρῶ, *dico*.

Ἐρείδω, *figo*, *firmitèr fulcio*. *innitor*: et pro ἀντερείδω, *resisto*: f. ἐρείσω, p. ἐρήρεικα, a. 1. ἤρεισα, a. 1. part. ἐρείσας, ασα, αν, perf. pass. ἤρεισμαι, ἐρεισθὲς, ἐρειστὸς, et ἐρηρεδὲς, ὄ, *confractus*, vel *fissus*: ab

Ἐρείκω, (et ἐρίκω) *frango*, *contundo*: f. ξω.

Ἔρεω, *interroga*: præs. imperat. Ion. et Poët. pro ἔρει, et adscita ε, metri gratiâ, verbi ἔρομαι, imperf. ἐρέεσκον. Th. εἴρω.

Ἐρείομεν, *rogamus*, Poët. Ectasi pro ἐρέομεν, verbi ἐρέω. Th εἴρω, *dico*.

Ἐρεὶς, ὔ, Dor. pro ἐριτὶς, ις, ον, *contentiosus*. Th. ἔρις, *lis*.

Ἐρείνεον, ου, τὸ, *rudus*, in pl *ruderia*, πεφαττωμάτα τῶν οἴκων. ab ἐρείκω, *everto*.

Ἐρεμνοφόρος, gen. sing. præs. part. f. g. ab

Ἐρεμνὸς, η, ον, *obscurus*. Th. ἐρεβος, ους, τὸ, *Erebus*.

Ἐρέπτω, *everto*, *diruo*: f. ψω, p. φα, a. 2. ἤρεπον, hinc ἐρέπνη, ης, ἡ, *rupes*.

Ἐρεὶς, ἐρεῖ, 2. et 3. sing. f. 1. verbi εἴρω, *necto* et *dico*: f. ἐρῶ.

Ἐρείσατο, *hæsit*, 3. sing. a. 1. ind. m. ἔρεισα, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ἐρείδω, q. v.

Ἔρεισμα, ατος, τὸ, *firmamentum*, *fulcimentum*, *columen*: à p. pass. verbi ἐρείδω.

Ἐρείτω, *dicat*; 3. sing. imperat. præs. verbi ἐρέω, *dico*: p. εἴρηκα.

Ἐρεμνὸς, *obscurus*, *niger*: pro ἐρεβεννὸς. Th. Ἐρεβος, *Erebus*, *inferi*.

Ἔρεξε, ας, ε, *feci*, et in 3. pl. ἔρεξαν, a. 1. ind. act. verbi ῥίζω, *facio*: f. ξω, et per Metath. ἤρεξα, perf. ἐρήρεχα.

Ἐρέοντο, *interrogabant*, 3. pl. imperf. Ion. vel per Epenth. τὸ ε, pro ἤροντο, Poët. verbi ἔρομαι. Th. εἴρω, *dico*.

Ἐρέουσα, *dictura*: f. 1. part. act. f. g. ab ἐρέω, *dicam*. per Dialysin pro ἐρῶ. Th. εἴρω. *dico*. Alii dici volunt in præs. part. f. g. ab ἐρέω, *dico*.

Ἐρέπτω, *edo*: Poët. *tego*, *orno*, *corono*, f. ψω, p. φα. hinc ἐρέπτημενος, præs. part. m.

Ἐρέρικτο, *projectus erat*, 3. sing. plusq. p. pass. pro ἐρέριπτο, per reduplic. Att. verbi ῥίπτω, *projicio*, f. ψω, p. ἔριφα, Poët. ἐρέρικα, sic perf. pass. ἔρριμμαι. Poët ἔριμμαι, plusq. p. ἐρέριμμην, ψο. Sunt qui ἐρέρικτο dici volunt pro ἐρέριπτο, per redupl. etiam Att. verbi ἐρείπω, *everto*.

Ἐρεσσίμενε, *remigare*, Dor. pro ἐρέσσειν, præs. inf. ab

Ἐρέσσω, vel -ττω, *remigo*: et Metaph. *impello*: f. ξω, p. χα.

Ἐρεσκελέω, *cavillor*, *rixor*: f. ήσω, p. κα.

Ἐρέτης, ου, ὁ, *remex*, acc. pl. ἐρέτας, ab ἐρέσσω, *remigo*.

Ἐρετμοῖς, *remis*, dat. pl. ab

Ἐρετμὸς, ου, ὁ, et ἐρετμὸν, ου, τὸ, *REMUS*; ab

Ἐρέττω, *remigo*. idem cum ἐρέσσω.

Ἐρευγμὸς, et ἐρυγμὸς, ου, ὁ, *ructatio*: ab ἐρεύγω.

Ἐρεύγομαι, *eructo*, *dico*: f ἐρεύξομαι, p. ἐρεύγμαι. Th. ἐρεύγω, *ructo*.

Ἐρεύθω, *rubor*, et ἐρυθρὸς, ὁ, Idem.

Ἐρεύθω, f. ύσω, p. ἐρεύθα, *rubefacio*: à præced.

Ἐρεύνανον, per Sync. pro ἐρευνήσανον, vel potiùs pro ἐρευνῶμεν, ab ἐρεύνω, *investigo*: alii verò ἐρεύνανον dici volunt pro ἐρεύνων, Dor. ab εἶρω, seu ἐρέω, *dico*.

Ἔρευνα, ας, ἡ, *indagatio*, *scrutinium*: et

Ἐρεύνα, pro -η, *quare*, præs. imperat. act. ab

Ἐρεύνᾶ, Dor, pro ἐρευνῶ, q. pro ἐρευνάω, 3. sing. præs. ind. act. ab ἐρευνάω.

Ἐρεύνᾶε, pro -ασε, præs. part. act. ab ἐρευνάω, *investigo*, q. v.

Ἐρεύγω, *tego*: f. ψω, p. φα. hinc ἐρυφὴ, *contignatio*, *tectum*, et ἔρυφος, *tectum*.

Ἐρεχθεὺς, gen. Ion. ab Ἐρεχθέως, *ERECHTHEUS*.

Ἐρεχθισμὸς, *jactatus*, *inanis affectus*, præs. part. ab ἐρεχθίζω, quod ab ἐρέχθω, vel ἐρίσσω, *scindo*.

Ἐρέψα, *coronavi*, a. 1. ind. act. ab ἐρέφω, *corono*; f. ψω.

Ἔρεψις, εως, ἡ, *tectura*, *tectum*: f. perf. pass. verbi ἐρέπτω, *tego*.

Ἐρέω, *dico*, *interrogo*, *mutis*, præs. ind. vel per Dialysin pro ἐρῶ, *dicam*, &c. f verbi εἶρω, imperf. ἔρεον, (e post ε pro augmento recipiens) præs. m. ἐρέεσκε, *interrogabam*, f. 1. ἐρήσομαι, ab εἶρω, *necto*, vel ἐρῶ, *dico*.

Ἐρῇ, Dor. pro ἐρᾷ, q. pro ἐράσσαι; 3. sing. præs. ind. act. ἐράω, *amo*.

Ἐρημάζεσκον, imperf. Ion. pro ἐρημάζον. ab

Ἐρημάζω, f. άσω, *solitudine vagor*. Th. ἔρημος.

Ἐρημαίη, Poët. idem cum ἐρημία.

Ἐρημία, ας, ἡ, *desertum*, *solitudo*, *penuria*: ab ἔρημος, q. v.

Ἐρημάς, άδος, ἡ, idem ac. ἐρημάδες, ὁ, *deserta*, *solitaria*. Th. ἔρημος.

Ἐρημαῖος, α, ον, *solitarius*: et

Ἐρημάτης, ου, *solitarius*, BELLA-TA: hinc Angl. HERMITE, vulgò HERMIT: ab

Ἔρημος, Ion. et Att. ἔρημος, ου, ὁ ἡ ἡ, *desertus*, *solitarius*, *destitutus*: ἔρημος, ου, ὁ, sc. χῶρος, Lat. *MUS*, *desertum*, *solitudo*.

Ἐρημόεται, *vastatur*, 3. sing. pass. ab

Ἐρημόω, *vasto*, *desertum reddo*, *derelinquo*: f. ώσω, p. ἠρήμωκα, ἠρήμωμαι, præs. pass. ἐρημόομαι, et 3. pl. ἐρημόονται, perf. pass. ἠρήμωνται, p. part. pass. ἠρημωμένος, η, ον, vel pass. ἐρημούμενος, η, ον, a. 1. pass. ἠρημώθην, ἠρημώθη, ἠρημώθημεν, ἠρημώθητε, ἠρημώθησαν, ἠρημωθῆναι, ἠρημωθείς, ῆσα, ἐν, præs. inf. ἐρημοῦσθαι. Th. ἔρημος.

Ἐρήμωσις, εως, ἡ, *vastatio*, *desolatio*, *desitutio*: et

Ἐρημώτης, ου, ὁ, *vastator*, *desertor*, à p. pass. præced.

Ἐρηρέδαται, *nixi sunt*, Ion. pro ἐρηρεισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi ἐρείδω, *figo*: f. σω, p. ερήρεισμαι, et Att. redupl. ἐρήρεισμαι, p. m. ἐρηρεισθαι, et Att. ἐρηρεῖσθαι.

Ἐρήρεικα, *firmavi*: perf. act. Att. ἐρήρεισμαι, *fixus sum et obfirmatus*, perf. pass. ἐρηρεῖσθαι, perf. Att. ἐρηρεῖσθαι, *firmus*.

Ἐρηρεισμένος, *firmatus*; part. pass. ejusd verbi: vide ἐρήρεικα.

Ἔρηρεισο, 3. sing. plusq. p. pass. Att. Vide ἐρηρεῖσθαι.

Ἐρήρικα, *contendi*: perf. act. Att. per redupl. pro ἤρικα, verbi ἐρίζω, *contendo*: f. ίσω, perf. pass. ἐρήρισμαι. Th. ἔρις, *contentio*.

'Ερέγμαι, *dirutus sum*: perf. pass. Att. redupl. pro ἤρεμμαι, pluscq. perf. ἠρέγμην· ab ἐρείπω, *everto*.

'Ρέγνυμι, *diruo*: p. Att. pro ῥήξω. ab eod.

'Ερεσσόμενος, *interrogavi*: Att. redupl. pro ἠρόμενος, p. act. verbi ἐρωτάω, *interrogo*.

'Ερέσσω, *interrogabo*: f. 1. m. verbi ἔρομαι, seu ἐρέομαι. Th. εἶπα, *dico*.

'Ερητύσ' pro ἠρητύσατο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐρητύομαι, η, σται, *prohiberi*. Th. ἐρητύω, *inhibeo*.

'Ερήτυθι, *tenuerunt*, Βοιωτ. Sync. pro ἐρήτυσαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐρητύω. et

'Ερητύσατο, Ion. pro ἠρήτυσε, *inhibuit*; 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐρητύω.

'Ερητύσαι, *compescere*; 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐρητύσαι, ab

'ΕΡΗΤΕΙΩ, vel -ΤΤΩ, *inhibeo*: ἔρητε vel ἐρήσατε, a. 1. opt. Æol. ἐρητύσαιμι, ας, ε.

'ΕΡΙ, nihil per se significat, sed hæc particula augens significationem in compositione.

'Ερυ, τὸ, *lana*: ab ἔριον, ῳ, τὸ, idem quod ἔρος, εος, τὸ, *lana*.

'Ερυμάν, *cervicem elatam habens*: ab ἔρι et αὐχήν, ενος, ὁ, *cervix*.

'Ερύθιος, ῳ, ὁ, *clamosus*: ex ἔρι, *valdè*, et θοάω, *clamo*.

'Ερύθμοσδε, Dor. pro ἐρεθισμοσδε, ad. pl. ab

'Ερυθμός, ῳ, ὁ ☩ ἡ, *gravitèr tonans, grandifremus*: ex ἔρι et θρόος, *fremo*.

'Ερύθρεος, ᾱ, ὁ ☩ ἡ, idem, ab ilia.

'Ερύκακε, gen. Ion. pro ἐρεθίζου. pl. ab

'Ερύκακος, ᾱ, ὁ ☩ ἡ, *valdè mugiens*: ex ἔρι, *valdè*, et βρύχω, *strideo*: ἐρύκω.

'Ερύκανα, acc. sing. ab

'Ερύκανος, ου, ὁ ☩ ἡ, *valdè glaucus, fortilis*: ab ἔρι, *valdè*, et βάσσω, ῳ, ἡ, *gleba*.

'Ερύκολος, ᾱ, ὁ ☩ ἡ, idem, et ab ilicó.

'Ερυγάτω, gen. sing. Ion. ab

'Ερυγάτος, ᾱ, ὁ ☩ ἡ, Poët. pro ἐρυγατέος, (γ interposito) *valdè sonans*: ex ἔρι, *valdè*, et βάσσω, *sonitus*.

'Ερύγδην, vide ἠερύγδην.

'Ερύδανε, *contenditis*, dual. num. præs. ind. ab

'Ερύδανω, *certo, contendo*: f. ανῶ, a. 1. ἐρύδηνα. Th. ἔρις, *contentio*.

'Ερυδήσασθαι, a. 1. inf. m. ab

'Ερύδην, *contendo*, Poët. pro ἐρύδανω, quod ex f. 2. ἐρύδω, verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, *lis*.

'Ερύδην, *contendi*, a. 1. ind. act. verbi ἐρύδανω. Th. ἔρις, *lis*.

'Ερύδης, ὁ, ἤος, p. ᾱδέκην, idem ac ἐρίζων, *contendo*: ab eod.

'Ερυδήσασθαι, Poët. pro ἐρύδασθαι, ejusd. a. 1. inf. m.

'Ερυδί, dat. sing. ab ἔρις, *contentio*.

'Ερυδμαίνουτι, Dor. pro ἐρυδμαίνουσι.

'Ερυδμαίνω, Poët. Pleonasmo τὸ μ, pro ἐρυδαίνω, *contendo*, quod videas suâ serie. Th. ἔρις, *contentio*.

'Ερύζε, *certabat*, 3. sing. imperf. act. pro ἐρίζε· potest etiam esse præs. imperat. ab ἐρίζω, *certo*: f. ίσω, p. ἤρικα, ab eod. Th.

'Ερίζεμεν et ἐρίζεμεναι, *contendere*, præs. inf. Dor. pro ἐρίζειν verbi ἐρίζω. ab eod. Th. ἐρίζεσαι, nom. pl. præs. part. f. g.

'Ερίζουτι, *contendunt, certant*, Dor. pro ἐρίζουσι, 3. pl. præs. ind. ab

'Ερίζω, f. ίσω, p. ικα, *contendo, certo*: item *exaspero*. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *contentio*.

'Ερίηρες, Ion. pro ἐρίηρα. ab ἐρίηρος, *amabilis*. Hinc ἐριηρὲ, *peramabilis*: ab ἔρι et ἐράω, *amo*. Alii deducunt ab ἄρω, *adapto*.

'ΕΡΙΘΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *ERITHACE, cibus apum*, vel *glutes ad conficiendos favos*.

'Εριθαια, vel ἐριθεία, ας, ἡ, *contentio*: ab

'Εριθεύω, vel potiùs ἐριθεύομαι, f. εύσομαι, *litigo*, pro ἐριδεύω, quod ab ἔρις, ιδος, ἡ, *lis*: item *lanam tracto, labore, servio*: ab ἔριον, *lana*.

'Εριθήλιον, gen. pl. ab

'Εριθηλὴς, ὁος, ὁ ☩ ἡ, *valdè virens*, Ion. pro ἐριθαλὴς. ab ἔρι, *valdè*, et θάλλω, *germino*.

'Εριθος, ου, ὁ ☩ ἡ, *lanificus, textrix, ancilla*: ab ἔριον, ου, τὸ, *lana*. Est et ἔριθος, ου, ὁ, *agricola, messor*: q. ab ἔρω, *terra*, quam colit.

'Εριθάλαστος, ου, ὁ, Dor. et Poët. pro

'Εριθλαγκτὴς, ου, ὁ ☩ ἡ, *valdè strepens*: ex ἔρι et κλάγγω, *clamo*, f. γξω.

'Εριθτυπος, ου, ὁ ☩ ἡ, *valdè sonans*: ex ἔρι, *valdè*, et πτυπος pro τύπος, *sonus pulsu factus*. Th. τυπτω, *pulso*.

'Ερικύδης, ους, ὁ ☩ ἡ, *valdè illustris, admodum gloriosus*: ab ἔρι, *valdè*, et κύδος, ους, τὸ, *gloria*.

'Ερίμυκος, ου, ὁ ☩ ἡ, *valdè mugiens*: ab ἔρι, *valdè*, et μυκάω, *mugio*.

'ΕΡΙΝΕΟ'Σ, seu ἐρινὸς, οῦ, ὁ, *caprificus* arbor.

'ΕΡΙΝΝΥ'Σ, ύος, ἡ, *ERINNYS, furia, peccatorum ultrix*: in acc. pl. ἐρίννυας, contrac. ἐρινῦς. Aliquando ἐρινυς dicitur, *qui injuriam alicui illatum prosequitur*: *et qui facit*: hinc

'Ερινύειν, *indignari*: quasi ab ἔρις, ut litium auctor.

'Ερίον, ου, τὸ, *lana*: ab εἶρος, ους, τὸ idem, q. ab εἴρω, *necto*.

'Ερίουης, seu ἐριούνιος, ου, *valdè utilis*: Epithet. Mercurii, sic dicti, quasi ἔρι ὀνήσας· ab ὄνημι, *prosum*.

'Ερηρεγίη, *lanificium exercere*: ab ἔριον, *lana*, quod vide.

'Ερεκε pro ἠρεικε, *cecidit, interfectus est*: 3. sing. a. 2. Ion. pro ἤρειπε, ἠρείπην, a. 2. inf. act. ἠρεπὼν, ὄσα, ὼς, a. 2. part. act. ab ἐρείπω, *everto*, f. ψω.

'Ερέκυη, ης, ἡ, *cacumen*: ab ἔρι πτέσθαι, quia *valdè perflatur*.

'ΚΡΙΣ, ίδος, ἡ, *lis, contentio*: acc. sing. τὴν ἔριδα, ex ἔριν.

'Ερίσαντε, *contendentes*, num. dual. ab ἐρίσας, αντος. a. 1. part. act. ab ἐρίζω, f. ίσω, *contendo*. Th. ἔρις, *lis*.

'Ερίσθον, Dor. pro ἐρίζων. et

'Ερίσδων, Dor. pro ἐρίζων, præs. part. act. Vide ἐρίσαντε.

'Ερισθενὴς, ὲος, ὁ ☩ ἡ, *valdè potens*: ab ἔρι, *valdè*, et σθένος, ους, τὸ, *robur*. Th. σθένω.

'Ερισμα, ατος, τὸ, *contentio, certamen*: à p. pass. verbi ἐρίζω, quod vide.

'Ερισμάψυχος, gen. Ion. ab

'Ερισμάχαγος, ου, ὁ ☩ ἡ, *valdè tonans*: ab ἔρι et σμαραγέω, *magnus strepitus edo*.

'Ερισμάχαδοιο, gen. Ion. ab

'Ερισμάχαδος, ου, *grandifremus*. Th. ἀχαδὸς, *strepitus*, seu *cordis pulsus vehemens post exercitium*.

'Ερισκύφελος, ου, ὁ ☩ ἡ, *magnus ferens uvas*.

'Ερίσσης, ᾱ, ὁ, *litigator*: et

'Ερισταὶς, ὴ, ὄν, *contentiosus*: à 3. pers. p. pass. verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, *lis*.

'Ερίσχολος, ου, *promptus ad convitia*: ab ἔρις, *lis*, et χόλος, ους, τὸ, *labrum*.

'Ερίτιμος, ου, ὁ ☩ ἡ, *pretiosus, valdè honoratus*: ἐρίτιμοσυ, gen. Ion. ex ἔρι, *valdè*, et τιμὴ, *pretium*. Th. τίω, *honoro*.

'Ερίφιον, ου, τὸ, *parvus hædus*: dim. ab

'ΕΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, *hædus*: et ἐρίφους, acc. pl. Dor. pro ἐρίφους, q. ἔρι φαίνομενος, quod *vere nasci soleat*.

'Ερίχθονιος, ου, ὁ, *ERICTHONIUS*, filius Vulcani et Minervæ.

'Ερκεα, ου, τὸ, et

'Ερκος, ους, τὸ, *septum*: pl. τὰ ἕρκεα· ab εἴργω, *includo*.

'Ερκτὴ, ῆς, Ion. pro ἱερκτὴ, ῆς, *ὁ carcer*: ab ἔργω, Poët. pro εἴργω, *includo*.

'ΕΡΜΑ, ατος, τὸ, *fulcrum, stabilimentum, suburra, scopulus, inaurio*: q. ab εἴρω, *necto*: vel per Syncop. pro ἔρεισμα. ab ἐρείδω, *figo*.

'Ερμάγοραι, *HERMAGORAS*, nomen. propr.

'Ερμάζω, f. άσω, *fulcio, subuero*. Th. ἔρμα.

'Ερμαιον, ου, τὸ, *lucrum inseperatum*: ab

'Ερμαῖος, ᾱ, et ἔρμειος, *Mercurialis*. Th. 'Ερμῆς, ῆ, ὁ, *Mercurius*.

'Ερμᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri, Dor. pro 'Ερμῆς. Sed

'Ερμᾶς, *scopulus in mari occultus*: ab ἴερμα, idem.

'Ερμέων, ωνος, Poët. pro 'Ερμῆς, ῆ, ὁ. *Mercurius.*

'Ερμίας, et ἑρμῖας, ου, ὁ. Poët. pro 'Ερμῆς, ῆ, ὁ, *Mercurius*. Hinc

'Ερμίαν, acc. sing. Ion. pro 'Ερμέαν.

'Ερμῇ. dat. sing. ab 'Ερμῆς, ῆ, *Mercurius.*

'Ερμηνία, ας, ἡ, *interpretatio, elocutio*: ab

'ΕΡΜΗΝΕΥΣ, ῆος, et Att. -έως, ὁ, *interpres*; q. ab 'Ερμῆς.

'Ερμηνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἑρμηνεύω.

'Ερμηνεύς, ῆ, ὁ, *interpres*: ab

'Ερμηνεύω, *interpretor, explicor*: f. εύσω, p. ἡρμήνευκα. Th. ἑρμηνεύς, *interpres*

'ΕΡΜΗΣ, ῆ, ὁ, *Mercurius*: et Poët. ἑρμέας, et -είας, idem. Hinc ἕρμειος, seu -αῖος, et ἑρμαϊκός, *Mercurialis*, q. ab ἔρω, vel ἴειμι, *dico*; vel ab ΨΗΣ, *sermo, dixit.*

'Ερμὶς vel ἑρμίς, ῖνος, ὁ, *fulcrum steri*: ab ἴερμα, quod vide.

'Ερμογένης, ους, ὁ, nom. viri. Gr. ex *Mercurio genitus.*

'ΕΡΝΟΣ, ους, τὸ, *planta, germen, ramus.*

'Ερξαι, *facere*: a. 1. inf. act. et

'Ρξαν. *fecerunt*: Ion. pro ἔρξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ῥέζω, pro ῥίζω, *facio*: per Metath. f. ῥίξω, ως, αι, et per Metath ῆρξα, ῆρξαν, *fac*: a. 1. imperat. ῆρξας, αντος, a. 1. part. ῆρξας, 2. sing. a. 1. sub. ῆρξαι, pro ῥίξαι, a. 1. inf.

'Ερξαι, 3. sing. f. 1. act. ab eod.

'Ερξω, ις, ι, f. 1. ejusd.

'Ερραγμα, per Metath. pro ῆαγμα, p. m. ejusd.

'Ερασις, ὁσεσσι, ας, -ίοντος, *amabilis*: aq ἵερος. *amor*. Th. ἐράω, *amo.*

'Ερεῖνε, Att. pro ἐρεῖσαι, ut ποιεῖνε, pro ποιεῖσαι: ab ἐρέω, *dico, interrogo.* Th. ἔρω, *loquor.*

'Ερομαι, *interrogo*: a. 2. m. ἐρόμην, ab eod. verbo et Th.

'Ερον, acc. sing. ab

'Ερος, ου, ὁ, *amor*: Æol. pro ἔρως, ωτος, ὁ, idem. Th. ἐράω, *amo.*

'Ερύμαι, 1. pl. f. act. verbi εἴρω, *dico*: f. ἐρῶ.

'Ερέουν, *dicunt*: 3. pl. ab ἐρῶ, f. ejusd.

'Ερπετὸς, ὁ, *reptilis*: ἑρπετὰ, τὰ, *reptilia, serpentes*, &c. ab ἕρπω, *repo*: f. ἕρψω, a. 1. ἕρψα, ας, ι.

'Ερπην, *serpere*: Dor. pro ἕρπειν, ab eod.

'Ερπης, ητος, ὁ, *morbus*: à serpendo sic dictus, quod per corpus serpat, et

'Ερπητὴς, ῆ, ὁ, *reptator*: et

'Ερπητικὸς, ἡ, ὸν, *reptilis*: à 3. perf. pass. verbi ἕρπω.

'Ερπις, *visum*: Ægyptiorum linguâ, ab eod. repit enim vitis, nisi pedamentis religatur.

'Ερπύζω, idem quod ἕρπω.

'Ερπυλλος, υ, ὁ, seu ἑρπύλλον, υ, τὸ, *SERPYLLUM*: ab

'ΕΡΠΩ, f. ψω, *SERPO, REPO, vado*: imperf. εἷρπον, a. 1. ἕρψω, (nam ε loco augmenti post ρ adscicit) indè ἑρπετὸς, *reptilis.*

'Ερπυσμὸς, *casmus*: Dor. pro ἑρπυσμὸν, 1. pl. præs. sub. ind. verbi præced.

'Ρᾳβδίζεσθαι, ας, ῃ, a. 2. ind. pass. à ῥαβδίζω, *virgis cædo*: f. ίσω: Th. ῥάβδος, *virga.*

'Ρήγνυμι, *rupi*: et in 3. pl. ἐρήγνυσαν, a. 2. ind. pass. ab

'Ρῆξαν. *rupi*: a. 2. ind. act. à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango, rumpo*: f. ξω, p. ἔρρηχα: a. 1. ἔρηξα, a. 1. part. act. ῥήξας.

'Ρᾴδαται, *aspersi sunt*, 3. pl. Ion. p. pass. pro ἐρᾴδαται, 3. pl. plusq. p. pass. factum ex 3. sing. ἔρᾴσται, correptâ penultimâ, deinde ante ται et το inserto δα. Sunt qui ex p. m. ἔρᾴδα formant, adjecto ται et το, verbi ῥάζω, idem quod ῥαίνω, *perfundo, aspergo*: f. ανῶ.

'Ρᾴναμένος, *consutus*: p. part. pass. à ῥάπτω, *consuo*: f. ψω, p. φα, p. pass. ἔρᾴμμαι.

'Ρᾴσπισμένος, *conspersus*: p. part. pass. à ῥαντίζω, *aspergo*: f. ίσω. Th. ῥαίνω, *perfundo.*

'Ρᾴδας. ἐρᾴδας, et ἔρις, *ARIES.*

'Ρᾴπισαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ῥαπίζω, *bacillo cædo, percutio*: f. ίσω, p. ἐρᾴπικα. Th. ῥάπις, *virga.*

'Ρᾴσθην, *inspersus sum*: a. 1. ind. pass. verbi ῥάζω, *perfundo.*

'Ρᾴφαν, ας, ῃ, a. 2. ind. pass. et

'Ρᾴψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥάπτω, *suo*: f. ψω, p. ἔρᾴφα.

'Ρέμα. ἐρέμτω, *peri*: præs. imperat. act. verbi ἔρέω, *dolens eo*: f. σω.

'Ρέμαι, *fluebat*; 3. sing. imperf. à ῥέω, *fluo*: f. ῥύσω.

'Ρέθθην, sive ἐρέθθην, *dictus sum*: a. 1. ind. pass. verbi ῥέω, *dico*: perf. pass. ἔρρημαι, quod et ἐρρεμαι, a. 1. part. pass. ῥηθείς.

'Ρέξις. *facit, sacrificavit*: 3. sing. a. 1. act. verbi ῥίζω, *facio*: f. ῥέξω.

'Ρέπτω, *abeat in malam crucem*: præs. imperat. ab ἔρέπω. Vide ἔρέπ.

'Ρέπτην, Ion. et Dor. pro ἔρέπον, ex ἔρέπτον, *fluebant*, 3. pl. imperf. verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥυήσω.

'Ρέρυνσι, 3. sing. a. 1. act. à ῥέω, *fluo*: f. ῥύσω.

'Ρέθθη, *declaratus est*: 3. sing. a. 1. pass. Vide ἔρέθθην, à ῥέω, *dico.*

'Ρέθηξαν, *fregerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango*: f. ξω, a. 1. ἔρέηξα, ας, ῃ, a. 2. ἔρέηγον, p. m. ἔρέηγα.

'Ρέηγα. prær. m. verbi ῥήγνυμι, *horreo*: f. ήσω, p. ἐρέηγνια, a. 2. ἔρέηγον. Th. ῥίγος, ους, τὸ, *rigor, frigus.*

'Ρέθηγοι, Ion. Paragoge pro ἐρέηγη, 3. sing. præs. sub. act. et

'Ρέθηγοντι, *formidanti*: dat. sing. præs. part. act. ab

'Ρέθηγω, *horreo*, fact. ex præt. m. ἔρέηγα, verbi ῥήγω, *exhorreo*. Th. ῥίγος, ους, τὸ, *horror.*

'Ρέθίζωται, *radicatus sum*, præs. pass. ἐρεθιζώμενος, ου, ον, *stabilitus*, part. perf. pass. verbi ῥιζόω, *radico*: a. 1. pass. ἐρεθιζώθην. Th. ῥίζ, *radix.*

'Ρέθιμαι, *projectus sum*, perf. ind. pass. ἐρεθιμένος, perf. part verbi ῥίπτω, *projicio*: f. ψω, p. ἔρίφα, a. 2. ἔρέπον.

'Ρέθιον, ου, τὸ, *medicamentum pungando capiti naribus infusum*: à ῥὶν, *nasus.*

'Ρέθιπτον, *projiciebam*, imperf. act. verbi ῥίπτω.

'Ρέθιφθω, *projiciatur illi* duo 2. dual. perf. imperat. pass. ἐρίφθω, φθω, verbi ῥίπτω, f. ψω, *projicio.*

'Ρέθψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω, *abjicio*: f. ψω, a. 1. ἔρίψας, ας, ι, a. 1. part. ῥίψας, αντος a. 2. pass. ἐρέφην.

'Ρέθυκται, *fluxi*: perf. act. q. ῥέω, pro ῥέω, *fluo*: a. 2. pass. ἐρύην, undè inf. ῥυῆναι, part. ῥυείς, à Th. ῥέω, *fluo*, f. ῥύσω.

'Ρέθώγτω, a. 1. ind. act. verbi ῥωννύω, *sordidum reddo, maculo*, in *famem reddo.* Th. ῥύπος, *sordes.*

'Ρέθυσάμην, ω. αντο, *arripui*: a. 1. m. verbi ῥύω, *traho*: f. ῥύσω, p. ἔρύσμαι, a. 1. pass. ἐρύσθην.

'Ρέθύσθην. Vide in ἐρύσαμην.

'Ε'Ρ'Ρ'ΩΓΑ, f. ῥῶξω, *ægrè eo, doleo et afflictus eo, pereo*: dicuntque Æolicè dici pro εἶμι, idem quod φοίτω, pro quo et φοίτεμι, Æol. vel ut alii ab ῥῶμι, et ῥέω, ut sit, *ad iram fluo.*

'Ρέθωγα, ας, ε, Att. pro ἐρήγνυμι, *ruptus sum*, p. m. à ῥήγνυμι. vel ῥήσσω, *frango*: f. ξω, a. 2. ἔρέηγον.

'Ρέθωμαι, *confirmatus sum*, perf. pass. verbi ῥώννυμι, seu ῥωννύω, f. ώσω, p. ἔρέωσμαι.

'Ρέθωμαιτέρως, *fortiùs, robustiùs*, adv. ab ἐρέωμαιτέρος, *vehementior*, compar. ab

'Ρέθωμένος, *robustè*, adv. à perf. part. pass. ἐρέωμένος, *qui animo est forti*; item *validus*: comp. ἐρωμαιτέρος, superl. ἐρέωμαιτάτος. Th. ῥωννύω, seu ῥώννυμι, *corroboro*: f. ώσω, p. ἔρέωσμαι.

'Ρέθων, præs. part. act. verbi ἔρῶ, *ægrè eo.*

'Ρέθώοντο, *ruebant*, 3. pl. imperf. pass. à ῥώω, vel ῥώομαι. Th. ῥωννύω *roboro*: vel est 3. pl. plusq. p. pass. Poët. pro ἔρέωντο, ejusd. verbi ῥωννυμι, f. ῥώσω

'ΕΡ'Ρ'ΩΟΣ, ῆ, ὁ, *aper*, vel *aries*, q. ab ἔρι, *valdè*, et ῥώω, *roboro.*

'Ρέθώσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ῥώννυμι, *corroboro*: f. ῥώσω, a. 1. act. ἔρέωσα, tanquam à ῥώω.

'Ρέθώσθαι, perf. ind. pass. ἐρώσθαι, *convalui*, a. 1. ind. pass. ἔρ

ῥωνδε, 3. pl. perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

'Ερῶσο, ἀνδω, *vale* : et in 2. pl. ἐρῶσθε, *valete*, perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

'Ερσα, a. 1. act. Ion. ab ἔρδω, f. ερσ, ἀρῶ, vel *dolens eo* : quod vide.

'ΕΡΣΗ, seu ἴρση, ης, ἡ, *ros*, q. à ῥέω, *fluo* : Hinc ἐρσήεις, εσσα, et *ἐρσαλέος, η, ον, roscidus*.

'Ερσην, Ion. pro ἄρσην, *mas* : q. vide.

'Ερτο, f. 1. Æol. verbi ἴζω, *affligo*.

'Ερυγών, a. 2. vel fut. 2. inf. act. verbi ἐρεύγω, *ructo* : f. ξω, a. 2. ἤρυγον.

'Ερύγμαλος pro ἐρύγμαλος, *gravitèr ructans cibos* : vel *eructans cibos* : ab ἐρεύγω, *ructo*.

'Ερύεσθαι, *liberare*, præs. inf. ab ῥύομαι. Th. ἐρύω, *custodio*.

'Ερυθαίνετο, *rubebat*, 3. sing. imperf. pass. ab

'Ερυθαίνω, *rubefacio*, f. ανῶ, a. 1. ἠρύθηκα. Th. ἴρυθος, εος, τὸ, *rubor*.

'Ερύθεια, ας, et dat. Ion. ῃ, ἡ, *ERYTHEA*, insula : nomen propr. loci.

'Ερύθεμα, ατος, τὸ, *radix qua mulieres faciem pingunt* : ab ἐρυθαίνω.

'Ερυθήσας, a. 1. part. act. verbi ἐρυθαίνω, quod vide.

'Ερυθρόν, *rubefio*. Th. ἴρυθος, εος, τὸ, *rubor*.

'Ερυθρώσαν, *rubefactum*, ejusd. præs. part. acc. sing. f. g. Poët. pro ἐρυθώσαν, q. pro ἐρυθήσασαν ; à præced.

'Ερυθρώσω, *rubefacio*.

'Ερυθρώσας, ασα, ασαν, *ERYTHRÆUS, ruber* : ab ἐρυθρός.

'Ερυθρώσιν, gen. pl. ab ἐρυθρώσις, incolæ urbis, cui nomen ἐρυθρὼ, οῦς, ἡ. Fortè scribendum ἐρυθράσιν, gen Ion. pro ἐρυθρᾶν· ab ἐρυθραὶ.

'Ερυθρός, ρα, ρον, *RUBER* : ab ἔρευθος, *ruber*.

'Ερυκακέειν, *coercere*, præs. inf. ab

'Ερυκάκω, et ἐρυκάκω, idem quod Th. ἔρκω, *inhibeo* ; f. ξω.

'Ερυκάμεν, et ἐρυκάμεναι, Dor. pro ἔρκειν, præs. inf. et

'Ερύκει, 3. sing. præs. opt. act. ab

ΕΡΥ'ΚΩ, *inhibeo, contineo, impedio* : f. ξω, p. χα.

'Ερυμ', pro ἴρυμα, ατος, τὸ, *tutamen, præsidium, munitio* ; ab ἐρύω, *servo, traho*.

'Ερυμα, per Syncop. pro ἐρύεσθαι.

'Ερυμνὸς, ὴ, ὸν, *munitus, tutus*. Th. ἐρύω

'Ερυμνότης, τητος, ἡ, *munitio*.

'Ερύομαι *custodio, servo* : f. ὑσομαι, p ἐρῦμαι.

'Ερύσαι, a. 1. inf. act. ab ἐρύω, *custodio*.

'Ερύσαιτο, *eriperet*, pro ἐρύσατο, Ion. inserto, αι, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi ἐρύω, *traho*.

'Ερύσαιτο, 2. sing. a. 1. opt. m. ab eod.

'Ερύσαις, Æol. pro ἐρύσας, a. 1. part. act. m. g. ab ἐρύω, *traho*.

'Ερυσαν, Ion. pro ἔρυσαν, 3. pl. a. 1. act. sic et ἐρύσαντο, *traxerunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi ἐρύω.

'Ερυσσάρματας, per Metaplasm. pro ἐρυσαμάξας, *currum trahentes* : ab

'Ερυσσάρματος, *currum trahens* : ab ἐρύω, *traho*, et ἅρμα, ατος, τὸ, *currus*.

'Ερύσσαν, pro ἐρύσασα, a. 1. part. f. g. ab ἐρύω, *traho*.

'Ερύσσας, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

'Ερυσθαι pro ἐρύεσθαι. Vide ῥύομαι.

'Ερυσίβη, ης, ἡ, *rubigo* : item *vitium segetis*, quo spicæ fiunt marcidæ, et in fœtidum pulverem fribabiles. Th. ἴρυθος, εος, τὸ.

'Ερύσιμον, υ, τὸ, *herba et seminis genus* : ab ἐρύω, *traho*.

'Ερύσ'πτολις, ιος, ἡ ᾗ ἡ, *custos urbis* : ab ἐρύω, *custodio*, et πτόλις, *urbs*. Potest etiam exponi *qui urbes vastat*, nam ἐρύω, tam significat ἐλκύειν quam φυλάττειν.

'Ερυσσάμενος, *extrahens* : a. 1. part. m. gem. σ. sic ἔρυσσαν pro ἔρυσαν, *traxerunt*, 3. pl. a. 1. act. Ion. ab ἐρύω, *traho*.

'Ερύσσομεν, *trahemus* : 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ ; vel per Systol. pro ἐρύσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

'Ερυτ', pro ἴρυτο, *eripuit* : quod pro εἵρυτο, 3. sing. imperf. verbi ἔρυμαι, Poët. Sync. pro ἐρύεμαι, *custodio*. Th. ἐρύω, *traho*. Sunt qui velint esse a. 1. m. per Sync. pro ἐρύσατο, ejusd.

'ΕΡΥ'Ω, *traho, custodio, servo* : imperf. εἴρυον, (pro augmento ο post ε recipiens) f. ὑσω, a. 1. εἵρυσα, p. εἴρυκα, perf. pass. εἴρυμαι, a. 1 pass. εἰρύσθην, a. 1. m. εἰρυσάμην, inf. εἰρύσασθαι, Poët. pro ἐρύσασθαι.

'Ερφ', pro ἴρφει, *veni* : præs. imperat. ab ἔρπω, *serpo*.

'Ερφος, υ, ὁ, *pellis* : ab ἐρίφω, *tego*. Est etiam ῥίφος.

'Ερχαται, *compressi sunt* ; Ion. pro ἐρεγμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. Sic ἔρχατο pro ἐρεγμένος ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. Ion. verbi ἴργω, *arceo* : f. ξω, p. εἶργμαι, perf. pass. ἐίργμαι.

'Ερχατίοωντο, *prohibebantur* : 3. pl. imperf. pass. Ion. et Poët. pro ἠρχατῶντο, verbi ἐρχατάω, *obsepio, concludo* : quod ab ἔρχατος, *sepes, septum*. Th. ἴργω, *includo*.

'Ερχεο, Ion. pro ἔρχου, *accede* : in pl. ἔρχεσθε, et in dual. ἔρχεσθον, præs. imperat. verbi ἔρχομαι, *venio*, quod vide.

'Ερχευ, Dor. pro ἔρχου, præs. imperat. Vide ἔρχεο.

'Ερχομ', pro ἔρχομαι, quod vide.

'ΕΡΧΟΜΑΙ, *venio, eo* : sub. ἔρχομαι, imperf. ἠρχόμην, υ, ετο, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε, a. 2. imperat. ἐλθὲ, Att. pro ἔλθι, ίτω et άτω, &c. a pro ε accipiens apud LXXII. a. 2. sub. ἔλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. ἐλθεῖν, a. 2. part. ἐλθὼν, ὄντα, ὸν, p. m. ἐληλυθα, Att. ἐλήλυθα et εἰλήλυθα, ab inus. ἐλυθω, inf. ἐληλύθειναι, part. ἐληλυθὼς et εἰληλαθὼς, plusq. p. ἐληλύθειν, εις, ει. Hinc ἐπιέρχομαι, *advenio* : ἔπηλυς, υδος, ὁ ᾗ ἡ, *advena, extraneus* : περιέρχομαι, idem.

'Ερῳδιὸς, Dor. pro ἐρῳδιὸς, *ibis* : 1. pl. f. 1. ab ἴεμαι, *repo*.

'Ερῳῶ, Dor. pro ἐρῶ, f. 1. ejusd. verbi.

'Ερῶ, *dicam* : f. 1. vel 2. verbi εἶπα. hinc et εἰπὼν, contractè ἐρῶν.

'ΕΡΩΔΙΟ'Σ, ιὸς, et ἐρώδιος, ου, ὁ, *ARDEA*, avis species : q. ab ἴεμαι, *amor* : quia venerea avis.

'Ερώει, *quiesce* : præs. imperat. ab

'ΕΡΩΕ'Ω, f. ήσω, p. ηκα, *eo, fluo, impetu feror, cesso, retrocede, inhibeo, repello*.

'Ερωὴ, ῆς, ἡ, *impetus, remissio, cessatio* : à verbo præced.

'Ερωήσῃ, *fluat* : 3. sing. f. 1. act. ab eod.

'Ερωμανίῃσι, dat. pl. ἐρωμανίῃσιν, gen. pl. ab

'Ερωμανὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, *amatorius* : ab ἔρως, *amor*, quod ab ἐράω, *amo*, et μανία, ας, ἡ, *furor*. Th. μαίνομαι, *insanio* : p. m. μέμηνα.

'Ερῶν, ῶντος, et in pl. ἐρῶντες, præs. part. act. et

'Ερως, ωτος, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

'ΕΡΩΤΑ'Ω, *interrogo, ορω* : f. ήσω, p. ἠρώτηκα, a. 1. ἠρώτησα, perf. pass. ἠρώτημαι. Hinc

'Ερωτᾶν, *interrogare* : Ion. pro ἐρωτὰν : q. pro ἄειν, præs. inf. act. et

'Ερωτηθὶς, ῖντος, *interrogatus* : a. 1. part. pass. et in f. g. ἐρωτήθεν. Sic ἐρωτηθεὶς, αντος, a. 1. part. act. et

'Ερώτημα, ατος, τὸ, *interrogatio, quæstio* : et

'Ερωτηματικὸς, ὴ, ὸν, *interrogativus* : et indè

'Ερωτηματικὼς, *interrogativè* : adv. et

'Ερώτησις, εως, ἡ, idem quod ἐρώτημα, item *ipsa interrogandi actio* : omnia à perf. pass. verbi ἐρωτάω, *interrogo*.

'Ερωτιδεῖς, Anacreon vocat *parvos Amoris pullos* : ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor* : et

'Ερωτικὸς, ὴ, ὸν, *amatorius* : et

'Ερωτικὼς, adv. *amatoriè* : et

'Ερωτὶς, ίδος, ἡ, *amicula, scortillum* : ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

'Ερωτοτόκος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *amorem pariens* : ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor* (quod

Ἑσσίμεθ', pro *ἑσσόμεθα, consequimur* : 1. pl. præs. ind. Poët. ab

Ἕσσομαι, *sequor* : pro *ἵσσομαι*, in opt. *ἑσσίμην*, part. *ἑσσίμενος*. Th. *ἵσσω*, idem.

Ἔσσυε, σς, ε, *evulsi* : a. 2. verbi *σπάω, trahe* : hinc a. 2. inf. *σσυῖν*, part. *σπάς*. et in a. 2. m. *ἑσσύμην*, a. 2. inf. *σσυέσθαι*, part. *σσύμενος*.

Ἐσσυδά, p. m. à *σσύδα, festino* : quod vide.

Ἐσσυσίωσε, a. 1. act. verbi *σσυδάζω, studeo* : f. *άσω*, ab eod. Th.

Ἔσσυω, *loquor* : Poët. pro *ἴσσω*.

Ἑσχάμ, *i*, nomen viri indeclinabile. Hebr. interpret. *sagitta exultationis.*

Ἔσχε, *as*, *y*, *indui*, *sedere feci* : a. 1. Poët. pro *σέσχα*, ab *ἴω*, vel *ἴννυμι*, *induo*. Vel ab *ἴω* seu *ἵζω*, *sedere facio*.

Ἔσχεν pro *ἴσχω*, a. 1. inf. act. Poët. ab *ἴω*, vel *ἵζω*, *sedere facio* : vel 2. sing. perf. pro *σέσχα* ab *σίχω*. perf. pass. verbi *ἴω*, *induo* vel *sedeo*. Sunt qui velint *ἔσχεν* pro *ἕσχο*, *indutus es*, poni, quasi ab *ἔσχομαι*, perf. pass. ejusd. verbi.

Ἐσχαμένη, *involuta* : a. 1. part. f. g. pro *ἐσχαμένη*, Poët. verbi *ἴω* seu *ἴννυμι*, *induo*. *ἐσχάμενοι χρῶ χαλκῷ*, med. *cum vestmet ipsi armaveritis.*

Ἔσχαν, Poët. Systole pro *ἦσαν*, *erant*, 3. pl. imperf. verbi *εἰμί*, *sum*.

Ἔσχας, a. 1. part. act. Poët. pro *ἴσχας* et

Ἐσχασθαι, pro *ἴσχασθαι*. a. 1. inf. m. ab *ἴω*, *induo*, vel *sedeo*.

Ἔσχε, 3. sing. a. 1. ind. act. Vide **Ἔσχεν**.

Ἔσχεαι, *eris*, Ion. et Poët. pro *ἴσῃ*, 2. sing. fut. verbi *εἰμί*, *sum*.

Ἔσχεαι, *sedisti* seu *indutus es* : Poët. pro *σέσαι*, 2. pera. sing. perf. pass. *σέσμαι* ab *ἴω*, *sedeo*, *induo*.

Ἐσχεῖται, Poët. et Dor. pro *ἴσται*, 3. sing. fut. *ἴσχομαι*, verbi *εἰμί*, *sum*.

Ἔσχεται, *erit* : 3. sing. fut. pro *ἔσται*, ejusd.

Ἔσχυνα, Poët. pro *ἔσχισα*, a. 1. ind. act. in 3. pl. *ἔσχυναν* et

Ἐσχύσαντο, pro *ἐσχίσαντο*, 3. pl. a. 1. m. à *σχύω*, idem quod *σχίζω*, *agito*, *cieo*.

Ἐσχυσμαι, perf. pass. pro *ἔσχισμαι*, Ion. pro *σέσχισμαι* et

Ἐσχύσσαντο, *exciverunt* : pro *ἐσχίσσαντο*, 3. pl. imperf. à *σχίσσομαι*. Th. *σχίζω*, *agito*.

Ἔσχυτο, ηος, ὁ, *vex*, præcipuè apum, παρὰ τὸ *ἴσχω*, id est, *stabilire*, scil. subditos.

Ἔσχυτ, *es* : Poët. pro *σέσχυ* seu *σαι*, 2. sing. et

Ἔσχυ, *esto tu* : Poët. pro *ἴσθι*, præs. imperat. ab *εἰμί*, *sum*.

Ἔσχω, gem. σ, pro *ἴσχω*, quod Ion. pro *ἔσω*, 1 sing. plusq. p. pass. verbi *ἴω*, seu *ἴννυμι*, *induo* : fut. *ἔσω*, p. *ἔσμαι*, perf. pass. *εἶμαι*, plusq. p. *εἵμην*.

Ἐσώθην, *futura* : f. part. n. pl. ab

Ἐσώμενος, η, ον, *futurus*, *a*, *um* : pro *ἐσόμενος*, in dat. plur. Ion. *ἐσσομένοισι*. ab *εἰμί*, *sum*.

Ἔσσυο pro *ἔσυο*, *indue* : a. 1. imperat. act. verbi *ἴω*, *induo*.

Ἐσσύμενος, *vincor* : Ion. pro *ἡσσώμενος*. ab *ἡσσάομαι*, *-ῶμαι*. Th. *ἧσσων*, *minor*, *inferior*.

Ἔσσυν, Ion. pro *ἔσυν*, sed usitatiùs *ἐσύην*, præs. inf. ab eod. Th.

Ἔσσυνδον, *conparunt* : Bœot. et gem. σ, pro *ἐσύδησαν*, 3. pl. a. 1. ind. pass. ab *σύδω*, verbi *σύω*, vel *σείω*, *agito*. Th. *σείω*, idem.

Ἔσσυνται, *quæ*, *ται*. Poët. et per Metathes. pro *σίσυνται*, perf. pass. et

Ἔσσυμένος pro *σεσυμένος*, p. part. pass. ejusd.

Ἐσσυμένως, adv. *incitatè* : à præced.

Ἔσσυτ' pro *ἔσσυται*, et hoc pro *σίσυται*, *irruit* : 3. sing. perf. pass. et

Ἔσσυτο pro *σίσυτο*, 3. sing. plusq. perf. pass. à *σύω*, quod pro *σείω*, *agito*. Th. *σείω*, idem.

Ἔσσυ, Poët. pro *ἔσυ*, f. 1, act. verbi *ἴω*, *sedere facio* : a. 1. *σέσα*.

Ἔσσυμαι, Ion. pro *ἧσσημαι*, *victus sum* : perf. verbi *ἡσσάομαι*, Ion. pro *ἡσσώμαι*, *vincor*, *γυναικὶ ἡσσάμενος*, *ab uxore victus*. Eurip. Alcest. 697. Hecub. 1252. *δεξιᾷ*, *à dextro cornu victus*, Supplic. 208. Th. *ἧσσων*, *minor*.

Ἔσσων, ονος, ὁ ᾧ ἡ, Ion. pro *ἧσσων*, *inferior*.

Ἐς' pro *ἐσὶ*, *est* : 3. sing. ab *εἰμί sum*.

Ἑσᾶν, *steti* : Ion. Sync. pro *ἱσᾶσα*, perf. act. verbi *ἵσημι*, *sto*.

Ἑσᾶσιν, *steterunt* : Bœot. Sync. pro *ἑστᾶσιν*, 3. pl. seq.

Ἑσᾶτην, *statutus sum* . a. 1. ind. pass. ab *ἵσημι*, *sto*.

Ἑσπάζε, *stillabat* : 3. sing. imperf. act. verbi *σπάζω*, f. *ξω*, *stillo*.

Ἔσσι, *erit* : per Sync. pro *ἔσεται*, 3. sing. f. verbi *εἰμί sum*.

Ἐσσίην, præs. opt. act. verbi *ἵημι* pro *ἵσημι*, *sto* : undè imperat. *ἔσσο*, inf *ἔσσαι*, part. *ἐσσάς*.

Ἔστασα, *steti* : pro *ἔστησα*, perf. act. verbi *ἵστημι*, *sto* : a. 2. *ἔστην*.

Ἔσταντο, *stillabatur* : Ion. pro *ἔσταζε*. 3. sing. plusq. p. pass. *ἠστάγμην* à *σπάζω*, *stillo* : f. *ξω*, p. *ἔσταγμαι*.

Ἐσταλάδατο, Ion. Pleonasmo syllabæ *δα*, pro *ἐστάλατο*, quod pro *ἐσταλμένοι ἦσαν*, 3. pl. plusq. p. pass. verbi *στέλλω*, *ornо*, *instruo* : f. *λῶ*, a. 1. *ἔστειλα*, p. m. *ἔσταλμαι*.

Ἐστάλαν', *succincti erant* : pro *ἐστάλατσαν*, quod Ion. pro *ἐσταλμένοι εἰσὶ*, 3. pl. perf et

Ἐστάλαθ. Ion. pro *ἐσταλμένοι ἦσαν*, 3. pl. plusq. p. pass.

Ἔστάλην, *missus sum* ; a. 2. pass. ab *ἴστλον*, a. 2. act.

Ἔσταλκα, p. act. à *στέλλω*, *mitto*, *orno* ; f. 2. *στελῶ*, p. pass. *ἔσταλμαι*, 2. 1. pass. *ἐσταλθην*.

Ἔσταμαι, *stamus* ; Ion. pro *ἵσταμαι*, 1. pl. præs. verbi *ἵστημι*, Poët. pro *ἵσταμαι*, *fio* : undè et *ἔστατο*, *ἐστάτην*, *ἐστᾶσι*, infin. *ἐστάμεν*, opt. Sunt qui retinet *ἔστημαι* per Sync. dici pro *ἐστάμαι*, perf. act. verbi *ἵστημι*.

Ἐστάμεν, Ion. pro *ἐστάναι*, quod pro *ἐστάναι*, præs. inf. act. verbi ejusd.

Ἔστασι, *steterunt* ; Bœot. Sync. pro *ἔστησαν*, 3. pl. a. 2. act. *ἵστημι*, ab eod. verbo.

Ἐστάσι, *stetisse* ; per Sync. pro *ἐστάναι*, perf. inf. ab *ἵστημι*. Alii volunt esse præs. inf. ab *ἵστημι*, ut *ἐστάναι*, ex *ἵστημι*.

Ἔστάτ' pro *ἐστάτη*, acc. sing. vel *ἐστάτη*, *stantes* : nom. dual. à nom. *ἐστάς*, per Sync. pro *ἐστάδε*, imp. perf. part. act. verbi *ἵστημι*, *sto*.

Ἔστασαν, *steterunt* : et Dor. *ἐστᾶσαν*, 3. pl. a. 2. Poët. pro *ἔστησαν*, ab *ἵστημι*, a. 2. ejusdem verbi. Matæ spiritum in aoristis. Vel si aspiretur, *ἵστασαν*, per Sync. ponitur pro *ἐστάσασαν*. vel *ἐστάσασαν*, 3. pl. plusq. p. ab *ἵστημι*. Vel est 3. pl. imperf. act. pro *ἵστασαν*, ab *ἵστημι*, pro *ἵστημι*, *sto*.

Ἐστάσαντο, Dor. pro *ἐστήσαντο*, 3. pl. a. 1. ind. med. et

Ἐστάσατο, Dor. pro *ἐστήσατο*, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi *ἵστημι*, *sto*.

Ἔστασι, *stant* : 3. pl. præs ind. act. ab *ἵστημι*. Poët. pro *ἵστημι*, *sto*. Vel *ἐστάσι* per Sync. dicitur pro *ἐστάασι*, 3. pl. perf. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐστάτω, 3. sing. imperat. act. *ἐστάτω*, *-άτω*, ab eod. verbo.

Ἔστασ, contractè pro *ἐστασὸς*, perf. part. act. verbi præced.

Ἐστὲ, *estis* : 2. pl. præs. ind. ab *εἰμί*, *sum*. Sed

Ἔστε, *estote* : 2. pl. præs. imperat. *ἴστω*, *ἴστων*, ejusd. verbi. Est et

Ἔστε, *donec* : ab *ὃς* pro *ὅς* et *τε*.

Ἔστειλα, *misi* : a. 1. ind. act. verbi *στέλλω*, *mitto*, *orno* : f. *λῶ*, p. *ἔσταλκα*.

Ἐστελάμην, *ω*, *ατο*, a. 1. m. ejusd.

Ἐστιχόων, *ibant* : 3. pl. imperf. act. verbi *στείχω*, *ordina eo* : f. *ξω*, p. *ἔστιχα*.

Ἔστιον, 3. sing. imperf. act. verbi *σίνω*, *gemo* : f. *νω*. Th. *σινός*, *angustus*.

Ἐστιφώθησαν, *confirmati sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi *στιφόω*, *firmo* ; f. *ώσω*, a. 1. *ἐστιφώσα*, *ας*, *τ*. Th. *στιφρός*, *solidus*.

Ἐστίχημαι, *σαι*, *ται*, perf. ind. pass. verbi *στείχω*, *ordino* ; f. *σω*, a. 1. pass. *ἐστιχθην*, *α*. 1. inf. *στιχθῆναι*.

Ἐστιφάνωκα. Dor. pro *ἐστεφάνωσα*, a. 1. ind. act. verbi *στεφανόω*, fut. *ώσω* vel *ῶ*. Th. *στέφω*, *corono*.

Ἐστεφάνθτο, pro *-ώντο*, 3. sing. imperf. pass. et

Ἐστιφανώσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. et

'Εσεξάνται, *cinctum est*, 3. sing. perf. ind. pass. ἐσεξάνσμαι, σαι, ται à σεξάνω, *cingo* Th. σέω, idem

'Εσηε, 3. sing. imperf. act. ejusd. Th.

'Εστώς, ῶτες, per Epenth. Poët τῶ ι, pro ὑτὼς, *stans*: per Crasin pro ἑστὼς, p. part. act. verbi ἵστημι, *sto*; f. στήσω, p. ἕστακα, a. 2. ἔστην.

'Εστι, *stetit*, 3. sing. a. 2 ind. act. ejusd.

'Εστα', pro ἵστημα, ας, ε, perf. act. et

'Εστάσι, Dor. pro ἑστήκασι, 3. pl. perf. act. ab eod. verbo.

'Εστάκω, *sto*; præsens ortum à perf. ἕστακα, verbi ἵστημι, prætt. m. ἐστάμην, plusq. p. εἱστήκειν, et in 3. pl. ἑστάκεσαν, Att.

'Εστὼς, ότος, part. perf. ab eod. verbo.

'Εστο, a. 2. ind. act. Vide ἵστη.

'Εστῶτι, et ἑστῆσται, 3. sing. f. 1. ind. act. et m. verbi ἑστήκω, *sto*: facit more Syracusano ex perf. ἕστακα, verbi ἵστημι.

'Εστραμμένος, perf. part. et

'Εστῆται, 3. sing. perf. pass. à ἵστημι, *statuo*; f. ξω, p. κα, perf. pass. ἑστάγμαι, ξαι, plusq. p. ἐστάγμην, ξ, κτο.

'Εστως, ως, ε, a. 1. ind. act. et

'Εστώκειν, ω, ατο, a. 1. ind. m.

'Εστων, 3. pl. a. 2. ind. act. ἵστημι, ab ἵστημι, *sto*.

'Εστὼς, *qui stetit*; per Sync. pro ἑστὼς, ότος, perf. part. ejusd. verbi.

'Εστὶ, 3. sing. præs. εἰμὶ, *sum*.

'ΕΣΤΙ'Α, ας, ἡ, *focus, lar, domus*: idem *VESTA*.

'Εστίδεν, Ion. pro εἰστιάδην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἑστιάω, *domo accipio*: quod à præced.

'Εστίη, ἄδος, ἡ, *Vestalis*: ab ἑστία.

'Εστίης, ης, ἡ, *cæna*.

'Εστιῶσα, f. 1. part. act. verbi ἑστιάω, *convivio excipio*: ab ἑστία, *domus, lar*.

'Εστιατήρια, ας, ἡ, *epulatio*; et

'Εστιατήριον, ι, τὸ, *cœnaculum*; et

'Εστιάω, *convivio excipio*; f. ἀσω, perf. ἐστίακα. Sumit enim ε post ε ob augmenti: ab ἑστία, *lar*.

'Εστόν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi στέω, *calco*; f. ψω.

'Εστρέπτην, 3. dual. a. 2. ind. act. à στρέφω, *ordino eo*: f. ξω, a. 2. ἔστροφον.

'Εστρώοντο, *ordine ibant*: 3. pl. imperf. pass Poët pro ἐστρώτο, q. pro ἐστρώννυτο, verbi στρώω, ab eod Th.

'Εστο, *sedebat*, seu *indutus erat*; Poët. seu Ion. pro εἶτο. vel εἵτο, 3. sing. plusq. p. pass. εἵμην. verbi ἕω seu ννυμι, *sedeo, induo*; f. ἕσω, perf. pass. εἷμαι.

'Εσύλων, imperf. act. verbi συλάω, *maledico*: Æol. pro συλάω, Th. σάω, ῶ.

'Εσομώθην, *apertus sum*: a. 1. pass. verbi σομόω, f. ωσω, *adaperio*: ab eod. Th.

'Εσον, est 2. dual num. imperat. ἕσω, ἕσθω. Ponitur et pro ἕστον, 2. dual. num. imperf. ejusd.

'Εσονάχιζον, *suspirabat*, 3. sing. imperf. act. verbi σοναχίζω, fut. ίσω, p. ισονάχικα. Th. σινὸς, *angustus*.

'Εσορᾶν, *amavi*, perf. m. verbi σίορᾶω, f. ξω, *amo, acquiesco*.

'Εσορᾳγὼς, ότος, part. prætt. med. superioris verbi.

'Εστόρεσα, *stravi*, a. 1. ind. act. verbi σορέω, *sterno*; f. ἐσω et ήσω, a. 1. pass. ἐσορέσθην.

'Εστόρεται, *stratus est*: Dor. pro ἐστόρεσται, 3. sing. perf. pass. à σορέω, *sterno*. Alii volunt ἐστόρεται, Dor. dici pro ἔστρωται, 3. perf. à στρωνύω, f. στρώσω, id. q. σορέω.

'Εστραμμαι. ψαι, πται, *versus sum*: perf. pass. verbi στρέφω, *verto*; f. ψω.

'Εστρατοπέδευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi στρατοπεδεύω, *castra metor*: quod à στρατὸς, *exercitus*, et πέδον, *solum*.

'Εστρατώοντο, Poët. pro ἐστρατοῦντο, q. pro ἐσύοντο. 3. pl. imperf. verbi στρατόομαι, *castra pono*. Th. στρατὸς, *exercitus*.

'Εστρέφοντο, *aversi erant*, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ἐστραμμένοι ἦσαν, verbi στρέφω, *verto*; f. ψω, p. φα, perf. pass. ἔστραμμαι.

'Εστρέφην, a. 2. ind. pass. ejusd. verbi.

'Εστρέφθην, *versus sum*: a. 1. pass. et

'Εστρεφον, ες, ε, imperf. act. à στρέφω, *verto*; fut. ψω.

'Εσβρενίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi σβρενιάζω, *dissolutè vivo*; f. άσω, p. ἐσβρενίακα. Th. σλῆνος, *luxus*.

'Εσβρενιάζω, f. άσω, p. ἐσβρενίακα, *dissolutè vivo*. Th. σλῆνος.

'Εσβλοφα, *verti*; prætt. m. verbi σλέφω.

'Εστράφμαι, *constratus sum*, perf. pass. et

'Εσβλιμένος, perf. part. pass. verbi σλιμίνημι, f. σλιμόσω, idem quod σλοέω, *sterno*.

'Εσβλωσα, a. 1. act. et

'Εσβλωτο, 3. sing. plusq. perf. pass. ab eod.

'Εσθυγον, a. 2. ind. act. verbi σθύγω, vel inusitat. σθύγω, *odio prosequor*: f. σθύξω.

'Εσθυξάμην, *dispulit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à σθυξιλίζω, f. ξω, *durìter tracto*. Th. σθύφω, *adstringo*: f. ψω.

'Εσὸν, *ESTO*, 3. sing. imperat. verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εσπεμυλάμην, ω, αῖο, a. 1. m. verbi σπεμύλλω. idem quod σλαμυλίζω, *loquax sum*. Th. σλῆμα, *os*.

'Ἔστον. 3. dual. imperat. verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εστὸς, ορος, ὁ, *clavus temonis*: ab ἵω, *mitto*: melius ἵστωρ, ab ἴχω, quia continet.

'Εστὼς, ῶτος, *stans*: in f. g. ἑστῶσα, perf. part. act. pro ἑστηκὼς, per Sync. ἑστὰς, et per Crasin ἑστὼς, ῶτος, in gen. pl. ἑστώτων, ab ἵστημι, *sto*.

'Εστῶσαν, *sint*, 3. pl. imperat. præs ab εἰμὶ, *sum*.

'Εστῶτες, nom. pl. ab ἑστὼς, quod vide.

'Εσύθην, *commotus sum*, a. 1. pass. à σύω pro σύω, *moveo*. Th. σύω, *agito*.

'Εσύλα, *spoliabat*, 3. sing. imperf. verbi συλάω, f. ήσω. Th. σύλη, *præda*.

'Εσύλησαν, *prædati sunt*, imperf. act. verbi συλάω, *spolio*: ab eod. Th.

'Εσυνῆκα, ας, ε, *intellexi*; a. 1. ind. act. Att. pro συνῆκα, verbi συνίημι, *intelligo*; f. συνήσω· ex σὺν et ἵω, *mitto*, &c.

'Εσύστερον, *posteà*: ex ἐς et ὕστερος, *posterior*.

'Εσφάγην, ης, ἡ *jugulatus sum*, a. 2. ind. pass. ab ἔσφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάζω seu σφάω, f. ξω, *jugulo*; perf. pass. ἔσφαγμαι.

'Εσφαγμένος, ejusd. perf. part. pass.

'Εσφαζον, *mactabant*, 3. pl. imperf. act. verbi σφάζω, *macto*; f. ξω.

'Εσφαιρώθη, 3. sing. plusq. p. pass. verbi σφαιρόω, *in globi modum rotundum facio*; f. ώσω. Th. σφαῖρα, *globus*.

'Εσφάλην, ης, ἡ, *deceptus sum*, a. 2. ind. pass. ab ἔσφαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάλλω, *decipio*; f. αλῶ, p. ἔσφαλκα.

'Εσφαλμαι, perf. pass. ab ἔσφαλκα, perf. act. ejusd.

'Εσφαξαν, *trucidarunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi σφάζω, *jugulo*; f. άξω, p. m. ἔσφαγα.

'Εσφαράγιζον, *sonum excitabant*, imperf. verbi σφαραγίζω. Th. σφάραγος, *sonus*.

'Εσφηλα, *decepi*, a. 1. ind. act. verbi σφάλλω, f. αλῶ.

'Εσφιγγον, *stringebat*, 3. sing. imperf. act. et

'Εσφιγξα, *adstrinxit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σφίγγω, *stringo*; f. γξω.

'Εσφράγισαν, *obsignavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi σφραγίζω, *obsigno*; f. ίσω, p. ἐσφράγικα, a. 1. pass. ἐσφραγίσθην. Th. σφραγὶς, *sigillum*.

'Εσφραγίσθης, 2. pl. a. 1. ind. pass. et

'Εσφραγισμένος, perf. part. pass. ab eod verbo et Th.

'ΕΣΧΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *focus, ara, cruris ex adustione vulneri adhærens*: undè Angl. A SCAR.

'Εσχαρεὼν, ῶνος, ὁ. Poët idem.

'Εσχαρὶς, ίδος, ἡ, *focus, craticula*. Th. ἰσχάρα.

'Εσχατὰ, ᾶς, ἡ *extremitas*; et

'Εσχατία, ας, ἡ, Ion. pro eod. Theocr. in Hylus, xiii. 25. Angl THE DOWNS, *extremitas agri inculti or*.

'Εσχατογήρως, ω, ὁ, *decrepitus, defectus ætate*.

'Εσχατος, η, τὸ, *extremitas*; item adv. *ultimè*: ab

'ΕΣΧΑΤΟΣ, η, ον, *extremus, ultimus*: ἰσχάτη τῶν ἐπὶ ἡ μήτηρ ἐτελεύτησεν, *postfilius mortua est prior*. Maccab. vii. 41. subintellige ἀνὴρ, et

'Ισχατίωσα, pro ἰσχατιώσα, f. g ab ἰσχατιάς. *extremus*.

'Εσχάτως, adv. *extremè, ad extremum*, ἐσχάτως ἔχει, Marc v. 23. Diod. Sic. Exc de Virt. et Vit 554. ed. Wess. Non igitur barbaricè; ut Salm. de ling. Hellen. p. 109 Th ἴσχατος, *extremus*.

'Εσχε, 3. sing. a. 2. act. verbi ἔχω, *habeo*; f. ἕξω, p. ἴσχηκα, a. 2. ἴσχον, a. 2. sub. σχω, perf. pass. ἴσχημαι.

'Εσχίδην, ης, ἡ, a. 1. ind. pass. et

'Εσχίκην, perf. act. ab ἴστχω vide ἴσχω.

'Εσχηματίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi σχηματίζω. *effingo*: à σχῆμα, *habitus*. Th. ἴσχω. habeo.

'Εσχικα, perf. act. verbi σχίζω, *findo*; fut. ἰσω, perf. pass. ἔσχισμαι.

'Εσχίσθην, ης, ἡ, et in 3. pl. ἰσχισθέσαν, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

'Εσχίσμην, a. 2. m. et

'Εσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἴσχω, *habeo*: imperf. εἶχον. Vide ἴσχω.

'Εσω, f. 1. verbi ἵζω, *sedere facio*: vel ἴω, *induo*,

'Εσω ἐντρὸ, adv. cum gen. et

'Εσωθεν, *intrinsecus*: ab εἰς, *in*.

'Εσώθην, *servatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi σώζω. *servo*; f. σω, perf. pass. σέσωσμαι.

'Εσωσα, a. 1 act. ejusd. verbi.

'Εσωτερος, α, ον, *interior*, -*us*, *intimus*.

'Εσωφρονίσην, ης, ἡ, a. 1. pass. verbi σωφρονίζω. *sapere facio*; f. ἰσω, p. σεσωφρόνικα. à σώφρων, *temperans*: ex σάος, seu σάος. contractè σῶς, *sanus*, et φρὴν, *mens*.

'Ετ', pro ἔτι, *adhuc, etiam*.

'Ετάγην, *constitutus sum*, a. 2. ind. pass. à τάσσω, vel ττω, *ordino*; f. ξω, p. χα, a. 1. ἔταγον.

'Ετάζω, *examino, inquino, scrutor, castigo*, Sap. Salom. i. 9. vi. 3. xi. 10. f. ἀσω, et Dor. ξω, ab ἔτης, *verus*.

'Ετάθην, *extentus sum*, a. 1. ind. pass. verbi τείνω. *tendo*; f. τενῶ, p. τέτακα, perf. pass. τέταμαι.

'Εται, *familiares*, nom. pl. ab ἕτης, ου, ὁ, *socius*.

'Εταίρη, ας, ἡ, *amica, meretrix*; et

'Εταιρία, ας, ἡ, *societas*; et

'Εταιρίσω, *prostituo me*; f. ἰσω, ab ἑταῖρος.

'Εταιρήϊα, ας, ἡ, Ion. pro ἑταιρεία. *sodalitium*; et

'Εταιρήϊος, Ion. pro ἑταιρεῖος. Jovis Epith. *qui sodalitiis præest*: al eod. Th.

'Εταιρήσας, ας, ἡ, *impudicitia*: ab ἑταιρίω.

'Εταιρία, ας, ἡ, *sodalitium*; et

'Εταιρίζω, f. ἰσω, *sodalis fio, opitulor*; et

'Εταιρίης, ὁ, *sodalitius, meretricius*: ab

'ΕΤΑΙΡΟΣ, ου, ὁ, *sodalis*.

'Ετάκην, Dor. pro ἐτήκην, *tabescebam*; 2. sing. imperf. à τήκομαι, *liquesco*; et

'Ετάκην, *liquefactus sum*, a. 2. ind. pass. verbi τηκω, et Dor. τάκω, *liquefacio*; f. ξω, a. 2. ἔτακον.

'Ετακάνιζεν, 3. sing. imperf. act. verbi ταλανίζω. *miserum et erumnosum voco*; f. σω, à τάλας, ανος, *miser*. Th. ταλάω, f ἀσω, *sufferо*.

'Ετάμην, *scidi*, a. 2. act. verbi τέμνω, *scindo*; f 2. ταμῶ.

'Ετανύσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi τανύω, *tendo*. Th. τείνω, idem.

'Ετάξα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

'Ετάξαμην, ω, ατο, a. 1. m. à τάσσω, vel ττω, *ordino*; f. ξω, p. χα.

'Ετάραξα. ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ταράσσω, *conturbo*; f. ξω, p. τετάραχα, prætt. pass. τετάραγμαι, a. 1. pass. ἐταράχθην.

'Εταράχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. præced.

'Εταρίζω, Poët. pro ἑταιρίζω, quod vide.

'Εταρίσσαλο, 3. sing. a. 1. m. gen σ. Poët à præced.

'Εταρος, ω, ὁ, Poët. pro ἑταῖρος, *sodalis*: gen. pl. ἑτάρων.

'Ετασμος, ω, ὁ, *inquisitio, tormentum, flagra*; 2. Mac. vii. 37. ab ἑτάζω, *inquire*; f. ἀσω.

'Ετασσα, ττω, a. 1. imperat. verbi præced.

'Ετάφην, *sepultus sum*, a. 2. ind. pass. verbi θάπτω, *sepelio*; f. ψω.

'Ετάφθην, *stupui, admiratus sum*; a. 2. ind. act. et τέθηπα, p. m. idem, vel *stupeo, admiror*: ab eod. verbo, Vide ἐτέθηπα.

'Ετάχυνον, ες, ε, imperf. verbi ταχύνω, *accelero*. Th. ταχὺς. *celer*.

'Ετεα, nom. vel. acc. pl. ab ἔτος, ους, τὸ, *annus*.

'Ετεθήλει, 3. sing. plusq. p. m. verbi θάλλω, *vireo*; f. ἀλῶ, p. m. τέθηλα.

'Ετέθην, *positus sum*, a. 1. ind. pass. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 2. ἔθην.

'Ετέθησα, Ion. pro ἐτεθήκεσι, 3. sing. plusq. p. m. verbi θάπτω, *sepelio*. Alii à θήπω, *stupeo*, vel θέπω, f. ψω, p. τέθηφα, p. m. τέθηπα.

'Ετέθηκειν, *obieram*, 1. sing. plusq. p. ind. act. verbi θνήσκω, *morior*; f. 2. m. θανοῦμαι, p. τέθνηκα, a. 2. ἔθανον, p. m. τέθνακα. hinc inf. τεθνάναι.

'Ετέλεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act, verbi τέλλω, *perficio, facio*; a. 1. ἔτειλα.

'Ετένοντα, *extendi*, a. 1. act. verbi τείνω, *tendo*; f. τενῶ, p. τέτακα.

'Ετεος, εια, εον, *annuus*, ε, us. Th. ἔτος, τὸ, *annus*.

'Ετείρεον, *affligebat*, 3. sing. imp. act. vide.

'Ετείρεσο, *confectus erat*, 3. sing. imperf. pass. à τείρω, *affligo*, vexo: f. τέρω, p. τέτορκα, a. 1. ἔτορα.

'Ετεκ'. pro ἔτεκε, *peperit*, 3. sing. a. 2. ἔτεκον, ες, ε, verbi τίκτω, *pario*: fut. τέξομαι, p. m. τέτοκα.

'Ετεκνοποιήσαλο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi τεκνοποιέω, *liberos procreo*; ἐτεκνοποίεε, 3. sing. imperf. act. à τέκνον, *fœtus* (quod à τίκτω, *pario*) et ποιέω, *facio*.

'Ετέκνωθεν, Bœot. pro ἐτεκνώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à τεκνόω, *liberos procreo, gigno*.

'Ετελείοιο, *perficiebatur*: 3. sing. imperf. pass. Ion. et Poët. pro ἐτελεῖτο, per Pleonasm. τὸ ι, verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.

'Ετέλειον, *perfecerunt*: pro ἐτέλεσαν, 3. pl. imperf. act. ab eod. verbo, et Th.

'Ετελείωσα, ας, ε, *consummavi*: a. 1. ind. act. verbi τελειόω, *perficio*: f. ώσω, ejusd. Th.

'Ετέλεσα, ας, ε, *perfeci*: a. 1. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος, *finis*.

'Ετελέσθην, ης, ἡ, a. 1. ind. pass. ab eod. Th.

'Ετέλεσσα, ας, ε, Poët. pro ἐτέλεσα, q. v.

'Ετελεύτα, pro -ων, 3. sing. imperf. act. à τελευτάω, *ad finem perduco, desino*: f. ήσω, a. 1. ἐτελεύτησα, αι. Th. τέλος, *finis*.

'Ετέλλε, imperf. act. à τέλλω, *mando*: a. 1. ἔτειλα.

'Ετέμον, *incidi*: a. 2. act. verbi τέμνω, vel τάμνω, *seco*: f. τεμῶ et ταμῶ, p. τέτμηκα, a. 1. ἔτμαγον et ἔτμησα, p. m. τέτομα.

'Ετεόκλεσε Χάριτες, sic appellatæ ab Eteocle Cephisi filio, qui primus Gratus sacrificium fecisse fertur.

'Ετεὸν, adverbialiter, *verum*, τὸ ετὲ: n. g. ab

'Ετεὸς, ὁ, ον, Poët. idem quod ἐτὴς, ἡ, *verus*: undè etiam formatur per interposit. τὸ ε. Th. τὸ ὄν, *sum*.

'Ετεοκλεὴς, ἐος, ὁ ἡ ἑ, *dubius*, quasi *anceps robur*. Et sic dicitur *victoria*, quia alteri semper tribuit ἀλλήλοι. ab ἔτερος, *alter*, et ἀλὴ, *robur*.

'Ετερηφὶ, *alter*: Poët. adv. pro nomine ἕτερος. Th. ἔτερος, *alter*.

'Ετερόγλωσσος, ου, *qui diversa lingua est*: ab ἕτερος, *alter*, et γλῶσσα, ας, ἡ, *lingua*.

Ἑτεροδιδασκαλία, ας, *diversa doctrina* dicta, f. ἡσω. ab ἕτερος, *alius*, et διδάσκω, *doceo*.

Ἑτεροδοξέω, -ῶ, *alterius sum opinionis, orthodoxis non assentior*: et

Ἑτεροδοξία, ας, ἡ, *opinio diversa*, vel *prava*: et

Ἑτερόδοξος, ον, ὁ ἡ ξ, *qui alterius est opinionis*, vel *sectæ*: Angl. HETERODOX, omnia ab ἕτερος, *alter*, et δόξα, *opinio*: q. à δοκέω, *censeo*.

Ἑτεροζήλως, adv. *iniquè*: ab ἑτερόζηλος, *qui alio zelo ducitur*: ab ἕτερος, *alius*, et ζῆλος, *æmulatio*

Ἑτεροζυγέω, ῶ, *alteram jugi partem trahe*: et

Ἑτερόζυγος, *altera libræ pars*: ex ἕτερος, *alius*, et ζυγός, *jugum*. Th. ἑτερογαμέω. *jungo*.

Ἑτεροῖος, α, ον, *diversus à reliquis*; et indè

Ἑτεροΐως, ῶ, f. ώσω, p. ἡτεροώκα, *altero, immuto*: ἑτεροιόθην, a. 1. inf. pass. ab ἕτερος, *alter*.

Ἑτεροκλινής, ής, ὁ ἡ ές, *aliter declinatus*: sc. ὄνομα, *HETEROCLITON*. Th. κλίνω, *inflecto*.

Ἑτερομωφῶν, Syrach. xix. 27. Sed rectius opinor, ἐθελοκωφῶν, *qui surdum se simulat*.

Ἑτεροπλοέω, contr. ἑτεροπλῶ, ὁ ἡ ῖ, *ab altera parte navigationem prehendi*, ἑτεροπλοῦς δάνεισμα. *usuram periculi creditoris navi trans mare vehendi*.

ΕΤΕΡΟΣ, α, ον, *alter, alius*, μοῖος et ἀλλοῖος, *neuter*: ἐν ἑτέρῳ, κ. τίνι, *alibi*, ἑτέρᾳ λαβεῖν, *sinistra manu capere*, i. e. nullo negotio, sub. χειρί.

Ἑτερότης, ητος, ἡ, *diversitas*: et

Ἑτερόω, f. ώσω, *altero*: et

Ἑτέρωσις, εως, ἡ, *alteratio*: ab ἕτερος.

Ἕτερπεν, *delectabat*: 3. sing. imperf. act. à τέρπω, *delecto*: f. ψω.

Ἕτερσε, 2. sing. a. 1. act. Æol. à τέρσω, *aufligo, vexo*. Vel ut alii volunt à τείρω, *exsicco*: undè τερσαίνω, idem.

Ἑτέρῳ, dat. Vide ἕτερος.

Ἑτέρωθι et -θεν, adv. *ex alterâ parte* Th. ἕτερος, *alter*,

Ἑτέρως, adv. *aliter*: ab eod.

Ἐτέταμην, σο, τὸ, *jussus eram*: plusq. p. pass. verbi τέλλω, *mando*, perf. τέταλμαι, a. 1. ἔτειλα.

Ἐτεταπείνωτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ταπεινόω, *humilio*: f. ώσω, p. τεταπείνωμαι. Th. ταπεινός, *humilis*.

Ἐτεταχαδ, Ion. pro ἐτετάγμενοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. fit ex 3. sing. ἐτέτακτο, inserto α antè τ, et ε verso in aspirat. χ, verbi τάσσω, τάσσω: f. ξω, p. τέτακχα, perf. pass. τέταγμαι.

Ἐτετάχατο, Ion. pro ἐτετάγμενοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi τάσσω, *fabricor*: f. ξω, p. τέτυχα, p. pass. τέτυγμαι et τέτυγμαι.

Ἔτετμον, 3. sing. imperf. act. verbi τέτμω, *invenio*: quod derivatur à τέμνω, *seco, scindo*: f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔτμον, ες, ε. et hinc per Pleonasm. τὸ τ, ἔτετμον, ες, ε, ut quidam volunt.

Ἐτετμήκειν, ες, ει, plusq. p. verbi τρέχω, *asper et salebrosus sum*: f. ξω, p. τέτρηχα. Th. τραχύς, ἰος, *asper, scaber*.

Ἐτέτυκτο, *factus erat*: 3. sing. plusq. p. pass. ἐτετύγμην, ξο, κτο, verbi τύχω, *fabricor*, quod vide.

Ἐτετύχαμ, Ion. pro ἐτετύχειν, 1. sing. et ἐτετύχεσ. pro ἐτετύχεις, 3. sing. plusq. p. act. à τύπτω, *verbero*: f. ψω.

Ἐτετύχοντο, 3. pl a. 2. m. verbi τυγχάνω, *assequor*: f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον, a. 3. m. ἐτυχόμην, et per redupl. Ion. ἐτετυχόμην, ν. sfo.

Ἔτεχ' pro ἔτεκε, ob sequent. aspirat. 3. sing. a. 2. act. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι, a. 2 ἔτεκον.

Ἐτέχθην, *natus sum*: a. 1. ind. pass à τίκτω, *pario*.

Ἔτη, nom. et acc. pl. et contract. ab ἔτος, ους, τὸ *annus*.

Ἐτήκετο *liquescebat*, 3. sing. imperf. m. verbi τήκω, et Dor. τάκω, *liquefacio*: f. ξω, p. m. τέτηκα.

Ἐτήρεν, *servabam*, imperf. act. à τηρέω, *servo*: imperf. ἐτήρουν, ων, f. ήσω, p. τετήρηκα.

ΕΤΗΣ, ου, ὁ, *socius, amicus*: ὦ ἑτᾶν pro ὦ ἑταῖε, *O amice*, vel *amici*: q. ab ἅθ@, cum quo nobis vitæ consuetudo, vel ἔτ@, ut sit coætaneus, vel ἐτὸς, ut sit verus amicus.

Ἐτήσι@, ν, ὁ ἡ ά, *annuus, anniversarius*: ab ἔτ@, *annus*.

Ἑτοιμάζω, ἑτοιμάσω, ἡτοίμακα perf. Att. pro ἡτοίμακα, *præparavi*, verbi ἑτοιμάζω, *paro*. Th. ἕτοιμος, *promptus* et *paratus*.

Ἑτοιμ@, per Anadipl. seu Epenth. Poët. pro ἕτοιμ@, ν, ὁ ἡ ά, *verus*: ἕτοιμον et ἐτήτυμον, adv. *verè*.

ΕΤΙ, *adhuc, insuper, amplius, posthac*.

Ἐτίθει, *ponebat*, 3. sing. imperf. act. q. à τίθεω, imperf. ἐτίθεον, ων, εες, εε. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω, p. τέθεικα, a. 2. ἔθην, a. 2. opt. θείην, a. 2. ind. m. ὀθέμην, σο, τὸ, a. 2. inf. m. θέσθαι.

Ἐτιθέου, Dor. pro

Ἐτίθη, *ponebaris*, 2. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐτίθεσο ab ἐτίθεμαι, σο, imperf. ejusd.

Ἐτιλλόν, ες, ε, imperf. act. verbi τίλλω, *pario*, f. τέξομαι, a. 2. ἔτικον, a. 2. sub. τίκω, a. 1. pass. ἐτέχθην, p m. τέτοκα.

Ἐτίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐτιμησάμην. ω, ατο, et in 3. pl. ἐτιμήσαντο, a. 1. m. verbi τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem.

Ἐτιτύσκετο, *concutiebatur*: 3. sing. imperf. pass. à τιτύσκω, *quatio*: f. ξω, p. τέτικχα.

Ἐτίμεν, *honorabamus, solvebamus*: 1. pl. imperf. act. verbi τίω.

Ἔτιτα, ας, ε, *colui*: a. 1. ind. act. verbi τίω, *honoro, solvo*: f. σω, p. τέτικα.

Ἐτιτύσκετο, *extendebatur*: 3. sing. imperf. pass. à τιτύσκω, quod à τείνω, *tendo*.

Ἔτλην, ης, η, *sustinui*: a. 2. ind. act. ab τλάω, *tolero*: f. τλήσω, p. τέτληκα. Th. τολάω, idem: hinc per Sync. τλῶ et τλῆναι.

Ἔτμαγον, *dissecti sunt*: Bœot. Sync. pro ἐτμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. ἐτμάγην, verbi τμήγω. vel τμήσσω, f. 2. τμαγῶ, a. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, *seco*.

Ἔτμαγον, a. 2. ut et ἔτμαγον, ejusd.

Ἐτμήθη, *excisus sum*: a. 1. ind. pass. verbi τέμνω, *seco*: f. μῶ, p. τέτμημαι.

Ἔτμηξα, *scidi*: a. 1. ind. act. verbi τμήσσω, *seco*: f. ξω. Th. τέμνω, idem.

Ἑτνος, εος, τὸ, *pulс ex leguminibus*: q. ab ἴδω, *edo*.

Ἑτοῖμα, *parata*, nom. pl. n. g. Vide ἕτοιμος.

Ἑτοιμάζω, *paro*, f. άσω, p. ἡτοίμακα, a. 1. inf. act ἑτοιμάσαι, a. 1. imperat. act ἑτοίμασον, άτω, et in 2. pl. ἑτοιμάσατε, perf. pass. ἡτοίμασμαι, σαι, et ἐστὶ

Ἑτοιμασία, ας, ἡ, *præparatio*: ab

Ἕτοιμος, ον, ὁ ἡ ός, sive ἑτοῖμος, Att. *promptus, paratus*: hinc

Ἑτοίμως, *promptè*, adv.

Ἑτοίμως ἔχειν, *paratum esse*.

Ἐτόλμα, 3. sing. imperf. verbi τολμάω, *audeo*, imperf. ἐτόλμων, ων, ας, ας, ατ. α, f. ήσω, p. τετολμηκα, a. 1. ἐτόλμησα, Dor. ἐτόλμασα. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia*

Ἔτον, ἔτην, dual. a. 2. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν.

ΕΤΟΣ, εος, τὸ, *annus*,

Ἑτὸς, et ἐτὸς, ὴ, ον, *verus, bonus*: et

Ἐτὸς, adv. *frustrà, temerè*: ab εἰμὶ, *sum*.

Ἔτραγον, a. 2. ind. act. verbi τρώγω, *rodo*: f. τρώξομαι.

Ἔτραπ' pro ἔτραπε, *evertit*: 3. sing. ab ἔτραπον, a. 2. ind. act. verbi τρέπω, *verto*: f. ψω, p. φα, a. 2 pass. ἐτράπην, p. m. τέτροπα, a. 2. m. ἐτραπόμην, et in 3. pl. ἐτράποντο.

Ἐτράπετον, *uvas calcabant*: 3. pl. imperf. act. verbi τραπέω, factum ex fut. 2. τραπῶ, verbi τρέπω, *verto*.

Ἔτραπετ' pro ἐτράπετο, 3. sing. a. 2. ind. m. Vide ἔτραπ'.

Ἔτραπεν, ης, η, a. 2. pass. à τρέπω, *verto*: vide ἔτραπ'.

Ἐτραπόμην, ω, ετο, a. 2. m. ab ἔτραπον, a. 2. act. verbi τρέπω. Vide ἔτραπ'.

Ἐτράφην, *educatus sum*

pl. ἐτρέφησαν, a. 2. ind. pass. verbi τρέφω, *alo*: f. ψω, a. 2. ἔτραφον.

*Ἔτραφον, ες, ε, ejusd. a. 2. act. Vide ἐτράφην.

*Ἔτρεμε, *tremebat*: 3. sing. imperf. act. à τρέμω, *tremo*: quod à τρέω, idem.

*Ἔτρεσα, ας, ε, *tremui*, a. 1. ind. act. verbi τρέω, *tremo, trepido*: f. τρέσω.

*Ἐτρέφατ' pro ἐτρέφοτο, 3. sing. imperf. pass et

*Ἔτρεφον, ες, ε, imperf. act. verbi τρέφω, *alo*: f. θρέψω, p. τέτροφα, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα.

*Ἔτρηνε, *perf. cavit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi τιτραίνω seu τίτραμαι, *terebro*: f. τρήνω, tanq. à τράω.

*Ἐτρίγοον, a. 2. ind. act. verbi τρίζω, *strideo*: p. m. τέτριγα.

*Ἐτρίζομεν, *vindemiabant*: 3. pl. imperf. act. ἐτρύγομεν, verbi τρυγάω. Th. τρύγη, *vindemia*.

*Ἐτρύπα, Dor pro ἐτρύπα, et hoc Ion. pro ἐτρύπησα, 3. sing. imperf. act. verbi τρυπάω, *perforo*. Th. τρύπη, *foramen*.

*Ἐτρύφων, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi θρύπτω, *frango, frango luxu*: f. ψω, p. φα, perf. pass. τέθρυμμαι.

*Ἐτρυφήσατο, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi τρυφάω, *in deliciis vivo*: f. ήσω, p. τετρύφηκα. Th. θρύπτω, *frango luxu*.

*Ἔτρωσα, *vulneravi*: a. 1. ind. act. verbi τιτρώσκω, *vulnero, lædo*: f. ώσω, q. à τρόω.

*Ἐτύθην, *immolatus sum*, euphoniæ gratiâ, pro ἐτύθην, a. 1. ind. pass. à θύω, f. σω, *macto, sacrifico*.

*Ἐτυλίχθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi τυλίσσω, *involvo, perscrutor*: f. ξω. Th. τύλος, *callus*.

*Ἔτυμα, *vera*, nom. pl. n. g. ab ἔτυμος, *verus*.

*Ἐτυμολογία, ας, ἡ, *ETYMOLOGIA, originis verborum indicatio*: ab ἔτυμος, et λόγος, *sermo*, quod a λέγω, *dico*.

*Ἔτυμον, ου, τὸ, *ETYMUM, vera origo alicujus vocabuli, ejusque originis ratio*; item

*Ἔτυμον, necnon ἐτήτυμον, adverbial. *verè*: n. g. ab

*ΕΤΥΜΟΣ, η, ὁ ἡ ἡ, *verus*: dat. pl. Ion. ἐτύμοισιν, ἔτητυμος, η, ὁ ἡ ἡ, per Epenth. idem, ἐτύμως, *verè*: adv.

*Ἐτυμπανίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à τυμπανίζω, *distendo*, : f. ίσω, p. τυμπάνικα. à τύμπανον, seu τύμπανος, instrumentum, quo pulsato, sonus cietur.

*Ἐτύπην, Dor. pro ἐτύπην, *saucius sum*, a. 2. ind. pass. à τύπτω, pro ἐτύπτομαι, Bœot.

*Ἐτύφθην, Bœot. pro ἐτύφθησαν, 3. pl. a 1. ind. pass. à τύπτω, *verbero*.

*Ἔτυχα, 3. sing. a. 2. act. ἔτυχον, ες, ε, verbi τυγχάνω *nanciscor*: f. τεύξομαι, perf. pass τέτυγμαι.

*Ἐτύχθην, ης, η, a. 1. ind pass. pro ἐτύπην. à perf. pass. τέτυγμαι, pro τέτυγμαι, verbi τεύχω, *fabricor*.

*Ἔτυχον, ες, ε, vide ἔτυχα.

*Ἔτων, gen. pl. ab ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

*Ἐτώσια, *inania*, acc. pl. item adverbialiter, *frustrà*: ab ἐτώσιος, *iners, vanus*.

*Ἐτωσιήγορες, *qui incassùm laborat*: ab ἐτώσιος, *inane*: et ἔργον, *opus*.

*Ἐτώσιος, α, ὁ ἡ ἡ, *iners, vanus*: ab ἐτὸς, adv. *frustra*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Εὖ, *benè, bellè, felicitèr*, adv. in compos. plerumque, *facilè*: item *benè, felicitèr, valdè*. Th. ὗς, *bonus*.

Εὖ, Æol. et οὗ, Dor. pro οὗ, *sui*.

Εὗα, ας, ἡ, *EVA*, nom. primæ matris. Heb. interp. *vivificans*.

Εὐαγγελία, ας, ἡ, *nunciatio*. Vide εὐαγγέλιον.

Εὐαγγελίζω, *EVANGELIZO, læta annuncio*: f. ίσω, et Att. εὐαγγελῶ, p. εὐηγγέλικα, a. 1. εὐηγγέλισα. a. 1. inf. εὐαγγελίσαι, perf. pass. εὐηγγέλισμαι, a. 1. pass. εὐηγγελίσθην, ης, η, a. 1. part pass εὐαγγελισθείς, imperf. pass εὐηγγελιζόμην, η, ετο. f. 1. m εὐαγγελισθήσομαι. a. 1. m. εὐηγγελισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. εὐαγγελίσασθαι. ex εὖ et ἀγγέλλω, *nuncio*.

Εὐαγγελικὸς, ἡ, ὸν, *EVANGELICUS*: et

Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, *EVANGELIUM*: *faustus* ac *lætus nuncius*: ab εὖ et ἀγγελία, *nuncium*. Th. ἀγγέλλω, *nuncio*.

Εὐαγγελιστὴς, οῦ, ὁ, *EVANGELISTA, Evangelii præco*: à perf. pass. verbi εὐαγγελίζω. Hinc Angl. EVANGELIST.

Εὐάγγελος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui fausta nuncia*t : ab εὖ et ἄγγελος, *nuncius*.

Εὐαγίω, ῶ, *sanctè ago, purus sum* : ab

Εὐαγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *sanctus, purus*: ab ἄγω, *veneratio*; item *agilis*, prout

Εὐάγητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *mobilis*: ab ἄγω, *duco*.

Εὐαγὼς, ως, ἡ, nomen mulieris.

* Εὐαγρία, et εὐαγρησία, *prospera venatio*: ab εὖ et ἀγρὰ, *venatio*.

Εὐάγων τιμὰ, *honor qui sequitur aliquem ob certamina præclarè certata*: ex εὖ et ἄγων, ωνος, quod ab ἄγω, f. ἄξω. Alii rectiùs putant hoc εὐάγων esse gen. pl. qui cum ἀεθλων jungendus: et duct. ab εὐαγὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, pro *rectè institute in re aliquâ*: hinc

Εὐαγωγία, *recta educatio et institutio*; παρὰ τὸ εὖ ἄγειν, τὸ καλῶς παιδεύειν.

Εὐαδὲ, *placuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. pro ἤαδε. Pleonasm. Æol. τὸ υ, et mutato simul spiritu, ἤαδε verò per resolutionem Ion. pro ἔδε, a. 2. verbi ἀδάνω, vel ἄδω, *placeo*. Alii volunt esse præt. m. verbi ἄδω, *placeo*; p. med. ᾖδε, et solutione ἰαὶ· part. m. ἰαδὰς.

Εὐαδὲι, dat. sing. ab

Εὐαδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *salubriter spirans, qui benè à ventis perflatur*: ex εὖ, *benè*, et ἄω, vel ἄημι, *spiro*.

Εὐαιμονίδης, *EUÆMONIDES*, nomen propr.

Εὐαίνητος, η, ὁ ἡ ἡ, Poët *benè* vel *valdè laudatus*: ex εὖ, *benè*, et αἰνέω, *laudo*.

Εὐαίρετος, η, ὁ ἡ ἡ, *qui facilè capi potest*: ex εὖ et αἱρέω, *capio*.

Εὐαισθησία, ας, ἡ, *sensuum vigor*: ex εὖ, *benè*, et αἰσθάνομαι, *sentio*, p. ἠσθημαι.

Εὐαίων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, *beatus, felicis ævi*. *EUÆON*; accus. sing. Εὐαίονα.

Εὐαλκαλος, Dor. pro εὐμηκὴς, η, ὁ ἡ ἡ, *qui bonum* vel *pulchrum colum habet*: ex εὖ et ἠλακάτη, *colus*.

Εὐαλκατος, η, ὁ ἡ ἡ, *capu facili*: ab εὖ et ἁλίσκομαι, *capio*.

Εὐαμερία, ας, ἡ, Dor. pro εὐημερία, ας, ἡ, *dies bonitas et serenitas*; et pro *secundarum rerum statu et tranquilitate*: ex εὖ et ἡμέρα, *dies*.

Εὐάνεμος, Poët. et Dor. pro εὐήνεμος, η, ὁ ἡ ἡ, *accundus ventus*: ex εὖ et ἄνεμος, *ventus*.

Εὐανθίζω, *fio cautes*, nom. plur. ab εὐανθὴς, ἐος ὁ ἡ ἡ, pro εὐθαλὴς, *ferens*, et τὸ εὐανθὲς· ab εὖ et ἄνθος, τὸ, *flos*.

Εὐανθέμος, η, ὁ ἡ ἡ, *floridus*. Vide εὐανθὴς.

Εὐανορία, ας, ἡ, Dor. pro Ion. εὐηνορία, ας, ἡ, *strenuitas, fortitudo*, et

Εὐάνωρ, ορος, ὁ, Poët. et Dor. pro Ion. εὐήνωρ· ex εὖ, *benè*, et ἀνὴρ, *vir*.

Εὐαντάντητος, η, ὁ ἡ ἡ, *obvius, comis*.

Εὐαπάτητος, *qui facilè decipiuntur*: ex εὖ et ἀπατάω, f. ήσω, *decipio*.

Εὐαπήγητος, ὁ ἡ ἡ, Ion. pro εὐαφήγητος, *facilis narratu*: ex εὖ, ἀπὸ, et ἡγέομαι, *duco, narro*.

Εὐαρεσίω, ῶ, *placeo*, f. ήσω, perf. εὐηρέσηκα. a. 1. εὐηρέσησα. a. 1. infin. act. εὐαρεσῆσαι· præs. pass. εὐαρεσίομαι, *delector* : ab

Εὐάρεστος, η, ὁ ἡ ἡ, *acceptus*: ex εὖ, *benè*, et ἀρεστὸς, *placitus*. Th. ἀρέσκω, *placeo*.

Εὐαρέστως, adv. *ad placitum*: ab eodem.

Εὐάρματος, η, ὁ ἡ ἡ, *bonum habens currum*: ab ἅρμα, *currus*.

* Εὐαρχος, *qui mundinationis prima dat munera*.

Εὐαχὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, Poët. et Dor. pro εὐηχὴς, *qui bonum habet sonum, canorus*.

Εὐβοῖα ας, ἡ, *EUBOEA*, est nomen loci : ex εὖ et βοὸς, *pasco*.

Εὔβοτος, η, ὁ ἡ ἡ, *benè pastus*: ex iisd

* Εὐβουλεὺς, Jovis epitheton διὰ τὴν ἐν τῷ βουλεύεσθαι καλὴν σύνεσιν, *per præeximiam in bene consulendo prudentiam*.

Εὐβουλία, ας, ἡ, *bonum consilium*: ex εὖ, *benè*, et βουλὴ, *consilium*.

Εὔβουλ@ς, υ, ὁ ☩ ἡ, *consultus, prudens*; *qui benè consulit alteri*; item propr. nomen *EUBULUS*: ex iisd.

* Εὐβούλως, adv. *prudenter*.

Εἶγε, Lat. *EUGE*, laudantis et exultantis adv.

Εὐγένεια, et Ion. εὐγενίη, ας, ἡ, *nobilitas*, et

Εὐγενὴς, ἐος, ὁ ☩ ἡ, *nobili genere ortus, generosus*: ex εὖ, *bene*, et γένος, ους, τὸ, *genus*. Th. γένομαι, *nascor*.

Εὐγενὸς, ὁ, ὁ ☩ ἡ, Atticè, et Εὐγενὲς, ὁ, τὸ, pro εὐγενὴς, *fortilis*. Th. γη.

Εὔχομαι, p pass. ab εὔχομαι, *precor*, f. εὔξομαι.

Εὔγνωμων, ονος, ὁ ☩ ἡ, *equus, candidus*: ex εὖ et γνώμων, ονος, ὁ ☩ ἡ, *cognitor*, quod à γνώμη, *sententia*. Th. γνόω, *cognosco*.

Εὔγνωστος, ὁ, ὁ ☩ ἡ, *benè notus, nobilis, cognitu facilis*.

Εὐδαιμονίσασα, adverbialitèr, *felicissimè*, neut. g. ab

Εὐδαιμονίσαιος, *felicissimus*, superl. et

Εὐδαιμονίστερος, *felicior*, comp. ab εὐδαίμων, *felix*, q. v.

Εὐδαιμονῶ, *beatus sum, beatè vivo*, f. ήσω, et

Εὐδαιμονία, ας, ἡ, *felicitas*: ab εὐδαίμων.

Εὐδαιμονίζω, f. ίσω, *beatum judico*: ab εὐδαίμων, quod ex εὖ et δαίμων, *deus, fortuna*.

Εὐδαιμονικὸς, ἡ, ὸν, *ad felicitatem idoneus* vel *pertinens, beatus*, et

Εὐδαιμονικῶς, adv. *beatè*: ab iisd.

Εὐδαιμόνισμα, ατος, τὸ, *felicitas*. et

Εὐδαιμονισμὸς, οῦ, ὁ, *beatitudinis existimatio* vel *prædicatio*: à perf. pass. verbi εὐδαιμονίσω.

Εὐδαιμόνως, adv. *fortunatè, felicitèr*: ab

Εὐδαίμων, ονος, ὁ ☩ ἡ, *beatus*: ab εὖ et δαίμων, *deus, fortuna*.

Εὑδει, 3. sing. imperf. Ion. pro εὕδε, ες, ε· εὕδεσι, 3. sing. præs. ind. εὕδω, præs. int. ab εὕδω, f. εὐδήσω, *dormio*.

* Εὐδένδρεος, υ, ὁ ☩ ἡ, (*sylva*) *arboribus densa*.

Εὕδων, *cessat*, Ion. pro εὕδῃ, 3. sing. præs. sub. act. ab eod.

ΕΥ'ΔΙ'Α, ας, ἡ, *serenitas*: ex εὖ et Δία, quod *aërem* significat, à Ζεὺς, *Jupiter, aër*; genit. Διὸς.

Εὐδιανὸς, ἡ, ὸν, Dor. pro

Εὐδιανὸς, ἡ, ὸν, idem quod.

Εὔδιος, υ, ὁ ☩ ἡ, *serenus, tranquillus, tepidus*. Th. εὐδία, *serenitas*.

Εὐδμήλος, υ, ὁ, Dor. pro εὐδμῆλος, q. v.

Εὐδμῆλος, υ, ὁ ☩ ἡ, *benè ædificatus*: ex εὖ, *benè*, et δέμω, *struo*, f. μῶ, p. δέδμηκα.

Εὐδοκέω, ῶ, *acquiesco, aliquo objecto; benè alicui cupio, vado, benè existimationem sum*, f. ήσω, p. εὐδόκηκα· a. 1. εὐδόκησα, et Att. ηὐδόκησα. Th. δοκέω, *videor*, f. ήσω, et δόξω· hinc

* Εὐδόκησις, εως, ἡ, *approbatio*.

Εὐδόκητος, υ, ὁ ☩ ἡ, *placens, gratus*, et

Εὐδοκία, ας, ἡ, *benevolentia gratuita, favor, beneplacitum, decretum*: ab εὐδοκέω.

Εὐδοκιμάζω, *benè exploro*, fut. άσω· a. 1. part. εὐδοκιμάσας· ex εὖ et δοκιμάζω, *exploro*. Th. δοκέω, *videor*.

Εὐδοκιμέω, *benè audio, clarus sum*, f. ήσω, perf. ηκα· ex εὖ et δόκιμος, *probatus*: ab eod. Th.

Εὐδοκιμητέος, plur. num. perf. part. ct. εὐδοκιμήσωσι, a. 1. infin. act. ab εὐδοκιμέω, q. v.

Εὔδοκιμος, υ, ὁ ☩ ἡ, *probatus*, et *laudatus*: ab eod.

Εὕδοντ', pro εὕδοντα, *dormientem*, accus. sing. part. præs. ab εὕδω, *dormio*, f. ήσω.

Εὐδοξία, ας, ἡ, *celebritas*: ab εὖ et δόξα, *gloria*. Th. δοκέω, *videor*.

Εὐδυναμὶς, vel -νίς, ίδος, ἡ, *vis, potentia*: ex εὖ, *benè*, et δέμω, *facio*.

ΕΥ'ΔΩ, *dormio*, f. εὑδήσω, p. καθ· hinc καθεύδω, idem.

Εὐδὼς, ῆος, ἡ, nomen mulieris.

Εὐέλικος, ὁ, ὁ ☩ ἡ, *decenter velatus*: ex εὖ et ἕλικος, q. v.

Εὔει, *torret*, 3. sing. præs. indic. verbi εὔω, vel ὕω, *uro*, f. σω,

Εὐειδὴς, ἐος, ὁ ☩ ἡ, *speciosus*: ab εὖ et εἶδ@, ους, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, *video*.

Εὐειδότος, *benè scientis*, gen. sing. p. part. ab

Εὐειδὼς, ότος, per Crasin pro εὐειδόκως· ab εὖ et εἰδέω, *scio*, fut. ήσω.

Εὐεκτέω, ῶ, f. ήσω, *valeo, sanus sum, benè me habeo*: ab εὖ et ἔχω, *habeo*.

Εὐέλπις, ιδος, ὁ ☩ ἡ, et εὐέλπιος, *benè sperans*, et

Εὐελπιστία, ας, ἡ, *bona spes*: ab εὖ et ἐλπὶς, *spes*.

Εὐεξία, ας, ἡ, *bona corporis habitudo*: ab εὖ et ἕχω, *habeo*.

Εὐεπὴς, ἐος, ὁ ☩ ἡ, *facundus*, et

Εὐεπία, ας, ἡ, *facundia*: ab εὖ et ἔπ@, *verbum*, quod ἔπω, *dico*.

Εὐεπίην, *facundiam*, ejusd. accus. sing. Ion.

Εὐεργέτας, α, ὁ, Dor. pro εὐεργέτης, υ, q. v.

Εὐεργὲς, *fabrefactum*, neut. g. ab εὐεργὴς, q. v.

Εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia*: ab εὖ et ἔργον.

Εὐεργεσιάων, ejusd. gen. pl. Æol. pro εὐεργεσιῶν.

Εὐεργετέω, f. ήσω, p. εὐεργέτηκα, *benefacio*. Th. ἔργον.

Εὐεργετητὸς, ejusd. a. 1. part. pass. et εὐεργέτητος, 3. sing. præs. sub. pass.

Εὐεργέτημα, ατος, τὸ, *beneficium*, à perf. pass. verbi εὐεργετέω.

Εὐεργέτης, υ, ὁ, *beneficus*, gen. pl. εὐεργετέων, acc. pl. εὐεργέτας· ab εὖ et ἔργον, *opus*

Εὐεργετικὸς, ἡ, ὸν, *beneficus*.

Εὐεργὴς, ἐος, ὁ ☩ ἡ, *benè fabricatus*, et

Εὐεργὸς, υ, ὁ ☩ ἡ, Poët. pro εὖ εἰργασμένος, *benè factus*: ab iisd.

Εὐερίσσω, credo scribend. εὐνερίσσω, q. v.

Εὐερκὴς, ἐος, ὁ ☩ ἡ, *benè septus, benè munitus*: ab εὖ, *benè*, et ἕρκος, ους, τὸ, *septum*. Th. εἴργω, *cohibeo*.

Εὐέρροος, υ, ὁ ☩ ἡ, *aditu facilis*: ex εὖ et ῥόος.

Εὐζωὸς, ὄς, ὁ, Dor. pro εὐζωὴ, ἡ, *bona* et *beata vita*: ab εὖ et ζωὴ, *vita*. Th. ζάω.

Εὐζώνοιο, gen. Ion. ab

Εὐζώνος, υ, ὁ ☩ ἡ, *bene cinctus, formosus, expeditus*: ex εὖ et ζώνυμι. *cingo*, fut. ζωσω· hinc ζώνη, *zona*.

Εὐηγγέλην, *nunciatus sum*, a. 2. ind. pass. verbi εὐαγγέλλω· ex εὖ *benè*, et ἀγγέλλω, *nuntio*, fut. λῶ, a. 1. ἤγγειλα.

Εὐηγγελίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi εὐαγγελίζω, *lata nuncio*, q. v.

Εὐήγγελσάμην, ω, αῖο, a. 1. med. ejusd.

Εὐηγενὴς, ἐος, ὁ ☩ ἡ, per Pleonasm. τὸ η, pro εὐγενὴς, *generosus*: ex εὖ et γίνομαι, *nascor*.

Εὐήθεια, ας, ἡ, *innocentia, stultitia*, et

Εὐήθης, εος, ὁ ☩ ἡ, *bonis moribus præditus, simplex*; item *stultus*: ex εὖ et ἦθος, εος, τὸ.

Εὐήθως, *simplicitèr*, adv. ab eod.

Εὐήκης, εος, ὁ ☩ ἡ, *valdè acutus*: ex εὖ et ἀκὴ.

Εὐήκοος, υ, ὁ ☩ ἡ, *benè audiens, quod benè auditur*.

* Εὐηκοΐα, ας, ἡ, *facilitas audiendi*.

Εὐήκτων, imperf. act. verbi εὐήκτέω, *benè corporis habitudine sum*, ab εὐήκτης· ex εὖ et ἕκω.

Εὐηλιος, υ, ὁ ☩ ἡ, *apricus*: ex εὖ, *benè*, et ἥλι@, υ, ὁ, *Sol*.

Εὐημερέω, ῶ, f. ήσω, *felicitèr dego, plausus fero*. Th. ἡμέρα.

Εὐημέρημα, ατος, τὸ, *prosperitas diei*.

Εὐημερία, ας, ἡ, idem, *serenitas diei*.

Εὐηνίη, ης, ἡ, *Eueni filia*, nomen propr.

Εὔηνον, nomen fluvii.

Εὐηρέλος, υ, ὁ ☩ ἡ, Poët. *valdè amabilis*: ab εὖ, *benè*, et ἐράω, *amo*.

Εὐηρίσησα, a. 1. ind. act. verbi εὐαρεστέω, *libens acquiesco, placeo*: ex εὖ et ἀρεστὸς, *gratus*. Th. ἀρέσκω, f. έσω, *placeo*.

Εὔηχος, υ, ὁ ☩ ἡ, *benè sonans, canorus*.

Εὐθαλὴς, ἐος, ὁ ☩ ἡ, Poët.

θαλλω, *benè floreus, floridus.* Th. Θάλλω, *vireo.*

Εὐθανασία, ας, ἡ, *bona et facilis mors*: ex εὖ, *benè*, et θανάτος, *mors.* Th. θνήσκω, *morior.*

Εὐθαρσής, ἐος, ὁ ἧ ἤ, *confidens, audax.* Th. θάρσος, *audacia*: hinc et

Εὐθαρσῶς, adv. *confidenter.*

Εὐθεῖ, dat. sing Ion. f. g. ab εὐθείη, ας, *recta*: b εὐθύς, *rectus.*

Εὐθενέω. Vide τεθανία.

Εὐθεραπευτοί, *quibus facilè mederi licet*: ab εὖ et θεραπεύω.

Εὐθές, ἦν, *illud placebat.* Vide εὐθής.

Εὐθετέω, -ῶ, fut. ήσω, *aptus sum*, et idem quod

Εὐθετίζω, f. ίσω, *concinnè dispono*: ex εὖ et τίθημι, *pono.*

Εὐθετίσας, ανλος, ejusd. a. 1. part. act.

Εὔθετος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, *appositus aptus.* ex εὖ, *benè*, et θετός, *positus.* Th. τίθημι, *pono.*

* Εὐθηκτήλιος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ. *facilis spectatu.* Th. θεωρέω, *specto.*

Εὐθέως, adv. *statim.* Th. εὐθύς, *rectus.*

Εὐθήκασυνη, ης, ἡ, *concinna rerum dispositio*: ab

Εὐθήκων, ονος, ὁ ἧ ἤ, *concinnus, aptè dispositus*: quod à τίθημι, *pono.*

Εὐθηνέω, -ῶ, *prospero successu utor*: ab εὖ et θάν, idem qu. θίν, θωθς, *cumulus. acervus.*

Εὐθηνία, ας, ἡ, *prosper successus*: ab iisd.

Εὐθηνάντα, *affluentem*, acc. sing. m. g. part. præs. act. ab εὐθηνέω, q. v.

Εὐθής, ἐος, ὁ ἧ ἤ, *placens.*

Εὐθίκτεῖ, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, *tactu facilis*; item *facetus, dicax*: à θίγω, *tango*: hinc

Εὐθίκτως, *aptè, congruè*, adv.

Εὐθρεκτος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, *facilis contusu, friabilis*: ab εὖ, *benè*, et θρύπτω, *frango.*

Εὐθρονος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, *pulchrum thronum habens*: ex εὖ et θρόνος, *thronus.* Th. θρόνω, *sedeo*, f. θρόσω.

Εὐθύ, adv. *rectà*, vel pro εὐθύς, *statim*: ab εὐθύς, q. v.

Εὐθυγλωσσος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, Poët. *qui veritilicam linguam habet, veridicus, sincerus, probus*: ab εὐθύς et γλῶσσα, *lingua.*

Εὐθυδρόμεω, -ῶ, *rectum cursum teneo*, f. ήσω, p. εὐθυδρόμηκα· ab

Εὐθύδρομος, *qui recto curru pergit*: quod ex εὐ et δρόμος, *cursus.* Th. τρέχω, *curro*; a. 2. ἔδραμον· præt. m. δέδρομα.

Εὐθυμάχης, α, ὁ, Poët. et Dor. pro εὐθυμαχής, ᾱ, ὁ, *qui rectà ad prælium tendit, vir fortis*: ab εὐθύς et μάχομαι, *pugno.*

Εὐθυμέω, -ῶ, *bono animo sum.* fut. ήσω, p. εὐθυμήκα· a. 1. εὐθύμησα· ex εὐ et θυμός.

Εὐθυμία, ας, *lætitia. alacritas*, et εὐθυμοσύνη, ης, ἡ, idem, et

Εὔθυμος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, *qui est bono et hilari animo*, et

Εὐθύμως, adv. *alacritèr*; εὐθυμότερον. *alacrius*, comp. ab iisd.

Εὐθύνατε, 2. plur. a. 1. imperat. verbi εὐθύνω.

Εὐθύνη, ης, ἡ, *disquisitio, inquisitio, accusatio. pœna, crimen*, et

Εὐθύνομος ὁδός, *directa via*: et

Εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, *director, corrector*: omnia ab

Εὐθύνω, *complano, erigo, dirigo*; item *rectus sum*: εὐθύνων λαοῖσι δίκας, *rectè administrare jura populis*: f. υνῶ, p. εὐθύνωκα, a. 1. εὔθυνα, a. 1. imperat. εὐθύνον, άτω, a. 1. ind. pass. ηὐθύνθην, Att. pro εὐθύνθην. Th. εὐθύς, *rectus.*

Εὐθύπνοου Ζεφύροιο πνοιαῖ, *recta spirantis* seu *secundi Zephyri flatus*: ab εὐθύς, *rectus*, et πνέω, *spiro.*

Εὐθύπομπος, αἶαν, *rectè ducens æquum*: ab εὐθύς et πέμπω, *mitto.*

Εὐθυπορεῖν, Poët. pro εὐθύνειν, *dirigere*: hinc εὐθυπορεῖν ὁδὸν, *rectà viam ire.*

Εὐθὺ πορεύεσθαι, *rectà ire*: ab εὐθὺς et πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo.*

ΕΥΘΥΣ. εῖα, ὺ, -ίος, *rectus, a, um*: ἐπὶ εὐθύτερον, *ad rectam viam.*

Εὐθύς, etiam adv. *statim*, cum gen. οὐδὲ τὰ Διὸς, *recta ad Jovem*, Aristoph. in Pace 67.

Εὐθύτατος, *rectior*: compar. ab εὐθύς, q. v.

Εὐθύτης, ητος, ἡ, *rectitudo*: et Metaph. *ætas*: ab eod. Th.

Εὐθύτονος, ᾱ, Poët. *in rectitudinem extensus*: ab εὐθύς et τείνω, *tendo*: p. m. τέτονα.

Εὐθλατος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, *propitius*: ex εὖ, *benè*, et ἱλάω, *propitius sum.*

Εὐϊλατέω, *propitius sum.*: f. ήσω, p. κα· à præced.

* Εὐιχθὺς θάλασσα, *mare piscosum.*

Εὐκαιρία, *opportunitatem nanciscor, vacat mihi*: imperf. Att. ηὐκαίρουν, -ων, f. ήσω, p. ηὐκαίρηκα, a. 1. Att. ηὐκαίρησα. Th. καιρὸς, *occasio.*

Εὐκαιρία, ας, ἡ, *opportunitas*: et

Εὔκαιρος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, *opportunus*; et *

Εὐκαίρως, *opportunè*: adv. ex εὖ et καιρὸς, *temporis opportunitas.*

Εὐκάρδιος, et Poët. εὐκάρδιος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, *magnanimus, stomacho conveniens.* Th. καρδία.

Εὐκατάγωνιστος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, *expugnatu facilis.*

Εὐκαταφρόνητος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, *despiciendus, -φρονητότερος, contemptior*, compar.

Εὐκίνητος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, Poët. pro εὐκίνητος, *qui facilè scindi secarique potest*: ex εὖ et κινέω, *findo.* Th. κίνω, idem.

Εὐκηλήτειρα, ας, ἡ, *placatrix*: ex εὖ et κηλέω, *mulceo.*

Εὔκηλος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, Æolico Pleonasmo dicitur pro ἤκηλος, *quietus, mitis.*

* Εὐκινήτως, *facili motu*: ab

Εὐκίνητος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, *facilè mobilis, agilis.* Th. κινέω.

* Εὐκινησία, *facilis motus, mobilitas*: ab eod.

Εὐκλία, *inclytam*: acc. sing. per Sync. pro εὐκλεᾶ, dat. εὐκλεῖ, Poët. pro εὐκλεῖ· ab

Εὐκλεής, ἐος, ὁ ἧ ἤ, *gloriosus.* Th. κλείω, *celebro.*

Εὐκλειλ, *splendor nominis, gloria*: ex εὖ et κλέος seu κλεῖος, τὸ, *gloria*: ab eod. Th

Εὐκλεία, *splendor nominis, gloria*: ex εὖ et κλέος seu κλεῖος, τὸ, *gloria*: Th κλείω.

Εὐκλειξαι, a. 1 inf. act. Dor. pro κλείσαι. Vide κλείξαι.

* Εὐκλήρημα, ατος, τὸ, *prospera fortuna.* Th κλῆρος.

Εὔκνημις, ίδος, ὁ ἧ ἤ, *benè ocreatus*, vel *armatus*: ex εὖ, *benè*, et κνήμη, *tibia.*

Εὐκολία, ας, ἡ, *facilitas*: et

Εὔκολος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, *facilis, qui non est stomacho fastidioso, simplex*: ex εὖ et κόλον, *cibus.*

Εὐκόλως, adv. *expeditè*: ab εὐκολος, q. v.

Εὐκομίσασθαι, *benè recondere*: a 1. inf. m. ex εὖ et κομίζω, *curo.* Th. κομέω, idem.

Εὔκομος, Poët. εὐκόμης, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, *benè* vel *pulchrè comatus.* ex ω et κόμη, *coma.*

Εὐκοπίας, ας, ἡ, *facilitas*: et

Εὔκοπος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, *facilis*: ex εὖ et κόπος, *labor.* Th κόπτω, *scindo*: f. ψω, p. m. κέκοπα.

Εὐκοσμέω, -ῶ, *modestè me gero, officio fungor*: et

Εὐκοσμία, ας, ἡ, *decentia, modestia, mores compositi*: et

Εὔκοσμος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, *benè ordinatus, concinnus*: et

Εὐκοσμότατα, *ornatissimè*, superl. neut. pl. adv. loco sumitur: et

Εὐκόσμως, adv. *concinnè, rectè*: omnia ex εὖ et κόσμος, *ordo.*

Εὐκρασίος, gen. sing. ab

Εὐκρασής, ἐος, ὁ ἧ ἤ, *temperatus.* Th. κεράννυμι, f. άσω, *misceo*: vel εὐκρατὴς, per Sync. pro εὐκρατέος.

Εὐκράτη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐκρινὴς, nom. pl. sunt *venti Etesii*, q. d. puri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ: ab

Εὐκρινὴς, ίος, ὁ ἧ ἤ, *purus, liquidus, ordine collocatus.* Th. κρίνω, *discerno.*

* Εὐκταῖος, αῖα, αῖον, *optabilis*: et

Εὐκτὸς, ἡ, ὸν, *optativus*: ab εὔχομαι, *precor*: f. εὐξόμαι, p. εὖγμαι.

Εὐκτικῶς, *optativè*: adv. ab εὐκτικὸς.

Εὐκτιμένη, vel Poët. εὐκτίμενη, *benè ædificata*: perf. part. pass. f. g. pro εὐκτισμένη, detracto augmento Ion. et abjecto σ verbi εὐκτίζομαι. Alii scribunt εὐκτίμενος dici Æol.

pro ἐστιγμένος, vel per Syncop. pro στίζμενος; verbi στίζω, *fabricor* : f. -σω, p. κα.

Εὔστιτος, η, ον, *benè structus* : ex εὖ et στίζω. *condo.*

Εὐκτός, ή, όν, *optabilis, votivus* : ab εὔχομαι, *precor.*

Εὔκυκλος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *rotundus* : ex εὖ, *bene* et κύκλος, *circulus.*

Εὐλάβεια, ας, ἡ, *metus, reverentia, circumspectio* : ab εὐλαβὴς, ἐος ὁ ᾗ ἡ. *qui benè res capessit, circumspectus* : ab εὖ et λαμβάνω, *capio* : f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Εὐλαβέομαι -έσμαι, *vereor, caveo, cùr* : ηὐλαβέμην, *metuebar* : 3. sing imperf. Att. f. ἐσομαι, p. εὐλάβημαι. a. 1. pass. εὐλαβήθην, Att. ηὐλαβέσθην, κ ς, a. 1. part. εὐλαβηθὲς, ἤντος, *veritus*, Th. λαμβάνω.

Εὐλαβὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ. *circumspectus, timidus, religiosus, verecundus.* Vide εὐλάβεια.

Εὐλαβητέον, *cavendum est* : verbale ab εὐλαβέομαι, *vereor.*

Εὐλαβίης, *cauti nis* : gen. Ion. ab εὐλαβὴς, ες, ἡ Vide εὐλάβεια.

Εὐλαβὲ, præs. imperat. m. ab εὐλαβέομαι, q. v.

Εὐλαβῶς, adv. *timidè, cautè, religiosè* : ab εὐλαβὴς, qu. ab εὖ et λαμβάνω, *capio.*

Εὐλαβῶς ἔχω, *vereri* : ab εὐλαβὴς.

ΕΥ'ΛΑΙ[1], ῶν, αἱ, *vermes*, propriè qui in corpore nascuntur.

ΕΥ'ΛΑ'ΚΑ, ης, ἡ, *vomer, bidens, ligo* : qu. ab εὖ et λακαίνω, *fodio* : vel potiùs ab αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus.*

Εὔλαλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *benè loquens, facundus* : ab εὖ et λαλέω, *loquor.*

Εὐλαπτότατα, *facillimum captu, commodissimè* : neut. superl. pl. ab

Εὔλαπτος, *facilis captu.* Th. λαμβάνω.

ΕΥ'ΛΗΡΑ, ων, τὰ, *lora, habenæ.*

Εὐλιμένη, ης, ἡ, nom. mulieris, q. *benè portus.*

Εὐλογέω, *benedico* ; cum acc. *felicia precor, præsto* ; item *celebro, laudo, gratiæ ago* : f. ἐσω, p. εὐλόγηκα, a. 1. Att. ηὐλόγησα, perf. pass. εὐλόγημαι, part. perf. pass. εὐλογημένος, η, ον, *benedictus* : ex εὖ et λέγω, *sermo.* Th. λέγω, *dico* : f. ξω, p. m. λέλογα.

Εὐλογήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. pass. et

Εὐλόγημαι, p. pass. εὐλογημένος, p. part. et

Εὐλογητὸς, ὴ, ὸν, *benedictus, a, um* ; à. 3. pers. sing. perf. pass. verbi εὐλογέω.

Εὐλογία, ας, ἡ, *benedictio, gratiarum actio, laus* : ἐπ' εὐλογίαις, *benignè* : et

Εὐλογία, ν, *blandus sermo* ; item *rationabilis* : ab εὖ et λέγος, *sermo, ratio* ; à λέγω, præt. m. λέλογα.

* Εὔλογος, *honestum specie (respondere* :) à præced.

* Εὐλύτος, *nexu facile solubili* : à λύω, *solvo.*

Εὐμαθὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *docilis, ingeniosus* ; item *intellectu facilis* : ab εὖ et μανθάνω, *disco.*

Εὐμαθέως, *facilè discendo, cum docilitate.*

Εὐμακὴς, ἐος, ἑ ᾗ ἡ, Dor. pro εὐμηκὴς, *longus* . c. quod vide.

Εὔμηλ@ι, Dor. pro εὔμηλ@ι, ν, ὁ ᾗ ἡ, *pecorosus, bonas habens oves* : ex εὖ et μῆλα, *oves.* Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus* arbor.

Εὐμήκεια, seu -ίη, ης, ἡ, *facilitas* : et

Εὐμηκέως, et -έως, adv. *facilè* : ab

Εὐμηκὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *facilis* : ex εὖ et μῆκη, *manus*, q. *tractabilis.*

* Εὐμηκῶς, *facilè.*

Εὐμοίρη, pro secessu, quo itur, ut alvus exoneretur : q. d. *Commoditates.* Vide εὐμοιρὴς.

Εὐμουσόδης, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *ingens.* Th. μέγας.

Εὐμυδόδως, et εὐμυσοδικῶς, *compendiosè* : ex εὖ et μύσος, ν, ἡ, *via, compendium* : q. ex μετὰ et ὁδὸς, ὑ, ἡ, *via.*

Εὐμολπὴ, *musica quæ versatur in melodiâ.*

Εὐμολπὴς, ν, ὁ, Ion. pro εὐμολπὲς, ν, ὁ, *fraxini peritus*, i. e. fraxineæ hastæ. Th. μολὲς, *fraxinus.*

Εὐμένεια, ας, ἡ, *benevolentia.* Vide εὐμενέω.

Εὐμενεστέρως, *benignius* : adv. comp. ab εὐμενὴς.

Εὐμενέω, *benevolus sum* : εὐμενέοντ@ι, gen. sing. part. præs. ab εὖ et μένος, εος, τὸ, *animus.*

Εὐμενὴς, ἑ@ι, ὁ ᾗ ἡ, *benevolus, benignus* : comparat. εὐμενέστερος, ab iisd. Et hinc

Εὐμενῶς, adv. *benignè, benevolè.*

Εὐμετάβλητ@ι, ν, ὁ ᾗ ἡ, et

Εὐμεταβόλ@ι, ν, ὁ ᾗ ἡ, *facilè mutabilis* : ex εὖ, *benè*, et βάλλω, *jacio* : f. λῶ, p. m. βέβολα.

Εὐμετάδοτος, ν, ὁ ᾗ ἡ, ponitur pro μεταδοτικὸς, et vertitur, *facilis ad impertiendum* : ex εὖ et μεταδίδωμι, *impertior.* Th. δίδωμι, *do.*

Εὐμήκεις, nom. pl. ab

Εὐμήκης, ος, ὁ ᾗ ἡ, *benè longus* : ex εὖ et μῆκος, ος, τὸ, *longitudo.*

Εὔμηλ@ι, ν, ὁ ᾗ ἡ, *ovibus abundans, pecorosus* : à μῆλον, *ovis.*

Εὐμνημόνευτ@ι, *memoratu facilis* : adj. verbale ab εὖ et μνημονεύτης, *qui memorid tenetur* : quod à μνημονεύω, *memoria teneo.* Th. μνάομαι, *recordor* : f. μνήσομαι, p. μέμνημαι.

* Εὐμοιρία, ἡ, *bona sors.*

Εὔμολπ@ι, ν, ὁ, *EUMOLPUS* : nom. propr.

Εὐμορφία, ίας, ἡ, *elegans forma* : ab

Εὔμορφος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *formosus* : ab εὖ et μορφὴ, *forma.*

Εὐνάζω, præs. imperat. act. εὐνάζη, *cubitum ieris*, 3. sing. præs. sub. pass. ab

Εὐνάζω, *sopio, dormio* : f. άσω, p. εὐνάκα. Th. εὐνή, *cubile.*

Εὐναὶ, nom. pl. ab eod. Th.

Εὐνακύνου@ι, η, ον, *benè habitatus, a, um*, præs. part. pass. ab εὖ et ναίω, *habito.*

Εὐνάτειρα, ας, ἡ, Dor. pro εὐνήτειρα, ας, ἡ, *conjux* : ab εὐνὴ, ης, ἡ, *cubile.*

Εὐνάω, -ῶ, f. ήσω, p. εὐνήκα, *sopio* : ab eod. Th.

Εὐνίκη, ης, ἡ, nom. mulieris, *benè litigiosa.*

ΕΥ'ΝΗ', ης, ἡ, *cubile.*

Εὐνηδίσκα, *concumbens* : a. 1. part. pass. f. g. ab εὐνάω, *sopio* : f. ήσω. Th. εὐνὴ.

Εὐνήστερ@ι, Ion. pro εὐνέστερος, *benevolentior* : comp. Vide in εὐνέστατ@ι.

Εὐνίκη, ης, ἡ, et Dor. Εὐνίκα, nomen mul. Gr. *bona victoria.*

Εὖνις, ι@ι, ὁ ᾗ ἡ, *orbus, privatus* : acc. εὔνιν, ab ις, *unus.*

Εὐνοεῦ, *benevolus*, vel *benè affectus sum* : f. ήσω p. εὐνόηκα et

Εὔνοια, ας, ἡ, *benevolentia* : ab εὔνο@ι, ν, ὁ ᾗ ἡ, *benevolus* : ex εὖ et νό@ι, νὸς, ὁ, *mens.*

Εὐνοϊκὸς, ὴ, ὸν, *benevolus* : et

Εὐνοϊκῶς, adv, *benevolè* : compar. εὐνοϊκώτερως, superl. εὐνοϊκώτατα, ab iisd.

Εὐνομῶν, præs. inf. act. *bonis legibus instituere* : hinc

Εὐνομεῖσθαι, præs. inf. pass. *bonis legibus uti* : εὐνομήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. et

Εὔνομος, *qui bonis legibus utitur* : ex εὖ et νόμος, *lex.*

Εὐνομίην, acc. sing. ab εὐνομίη, ης, ἡ, nomen mulieris, *legitima* : ab iisd.

Εὔνους, et εὔνους, ε, ὁ ᾗ ἡ, *benevolus* : εὐνόστερος, compar. et εὐνόστατος, superl. et

Εὔνυος, *amicum* : acc. sing. ab εὔνους, -ως, *benevolus* : ab εὖ et νόος, *mens.*

Εὐνόστατος, η, ον, *benevolentissimus* : superl. ab εὔνους, *benevolus.*

Εὐνόστερος, α, ον, *benevolentior* : compar. ab eod.

Εὐνουχίσας, ν, ὁ, *spado* : et

Εὐνουχίζω, *castro* : f. ίσω, p. εὐνούχισμαι, p. pass. εὐνούχίσμαι, a. 1. pass. εὐνουχίσθην ab

Εὐνοῦχος, ν, ὁ, *EUNUCHUS* ; item *dynasta* : à gynæceis custodiendis sic dictus, ab εὐνὴ, *cubile, lectus*, et ἔχω, *habeo, servo.*

Εὖντα, Dor. et per Crasin. pro ἐόντα, sive ὄντα, acc. sing. part. præs. ab εἰμὶ, verbi εἰμὶ, *sum.*

Εὔξαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. verbi εὔχομαι, σ@ι : f. ξομαι, a. 1. m. ξάμην, ω, ατο.

Εὐξάμενος, η, ον, a. 1. part. m. ab eod. Th.

Εὔξενος, vel -ινος, ν, *hospitalis* : et

Εὐξείνως, adv. *hospitaliter, amicè* : ab εὖ et ξένος, *hospes.*

Εὔξεστος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *benè rasus, politus.* Th. ξέω, *rado.*

Εὔξῃ, *oraveris*: 2. sing. a. 1. m. sub. εὔχομαι, ῆμαι· ab εὔχομαι, *precor*.

Εὔξεον, *benè rasum, politum*: acc. sing. ab

Εὔξεος, idem quod ἰὼξεστος. Th. ξέω.

Εὐοδέω, f. ήσω, p. εὐωδήκα, *prosperè progredior*; et *prosperum iter præbeo*: et

Εὐοδία, ας, ἡ, *prosperum iter*; item propr. nom. mulieris. Gr. *prospera agens*: al. οὐ et ὁδός, *via*.

Εὐόδμος, ου, ὁ, Poët. Ion. et Dor. pro εὔοσμος, *odoratus*: ex εὖ et ὄζω *oleo*.

Εὔοδος, ου, ὁ ἡ, *pervius, prosperum* vel *expeditum habens iter*: ex εὖ et ὁδός, *via*.

Εὐοδόω, -ῶ *prosperum iter præbeo*: f. ώσω, p. εὐωδωκα, præs. pass. εὐοδόομαι, -οῦμαι, *prosperum iter habeo, prosperor*: perf. pass. εὐωδωμαι, a. 1. pass. εὐωδώθην, ης, ης, f. 1. pass. εὐοδωθήσομαι ab εὐόδος, ου, ὁ ἡ *iter expeditum habens*: ex εὖ et ὁδός, *via*.

Εὐόδωκα, ας, ε, ejusd. perf. act. Ion. pro εὐόδωκα.

Εὐόδων, adv. *prospero itinere*.

Εὐόδωσον, a. 1. imperat. act. præced. verbi.

ΕΥ'ΟΙ", *EVOE*, vox quâ Baccho acclamabatur: inde Εὐοῖος, ου, Bacchi cognomen.

* Εὐοιωνίσον, ου, τὸ, *bonum augurium, omen*.

Εὐοῖνιαι, *aseati*: præs. part. pass. verbi εὐόω, seu εὔω, f. σω, *uro*.

Εὔοπλος, ου, ὁ, *benè armatus*, seu *felix in armis*: hinc, superl. pl.

Εὐοπλότατοι, *armis instructissimi*. Th. ὅπλον.

Εὔοπτος, ου, ὁ, *conspicuus*. Th. ὄπτομαι.

Εὐορκία, *religiosè juro*, f. ήσω, p. εὐωρκήκα præs. inf. εὐορκεῖν. Vide εὔορκος.

Εὐορκία, ας, ἡ, *jurisjurandi fides*: ab

Εὔορκος, ου, ὁ, ἡ, *qui jusjurandum religiosè colit*: ab εὖ et ὅρκος, *jusjurandum*.

Εὔορμος, ου, ὁ ἡ, *tutus*: ab εὖ et ὅρμος, ου, ὁ, *statio navium*: qu. ab εἷμι, *figo*.

Εὐπαγής, ῆος, ὁ ἡ, *benè compactus*: ex εὖ et πήγνυμι, seu πήγνυω, *compingo*.

Εὐπάθεια, et -θία, ας, ἡ, pro quo Ion. -θίη, et -θίη, *natura quæ facilè affici potest, voluptas, beneficium*, et

Εὐπαθέω, -ῶ, f. ήσω, *indulgeo voluptatibus, facilè afficior*, seu *beneficio afficior*. Th. πασχω, *patior*. f. πίσομαι a. 2. ἔπαθον.

* Εὐπάθημα, ατος, τὸ, *majestas, spiritus*.

Εὐπαθής, ῆος, ὁ ἡ, *qui facilè afficitur, injuriæ obnoxius*: ab eodem Th.

Εὐπαιδία, ας, ἡ, *felicitas quam boni liberi adferunt*, et

Εὔπαις, αιδος, ὁ ἡ, *felix multâ prole*, seu *bonos habens liberos*. Th. παῖς, *puer*.

Εὔπαλπος, ου, ὁ ἡ, Dor. pro ὐπηκτος, q. v.

Εὐπαρακολούθητος, ου, ὁ ἡ, *intellectu facili*; item *perspicax*: ab εὖ et παρακολούθω, *assequor*. Th. ἀκόλουθος, *pedisequus*.

Εὐπάρφατος, ου, ὁ ἡ, Poët. et Dor. pro ὐπάρατος, ὁ ἡ, *habens pulchras genas*: ex εὖ et πάρηια, ἡ, *gena*.

Εὐπάρυφος, ου, ὁ ἡ, *eleganter textus*.

Εὐπατέριος, εια, ειον, *claro patre natus, generosus*: ab εὐπάτηρ, vel εὐπάτωρ, *nobilis*. Th. πατήρ, ῆρος, ὁ, *pater*.

ΕΥΠΑΤΟ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *EUPATORIUM*, herba quædam: ab εὐπάτωρ, vel potius ab ἡπάρ, dicitur enim et ἡπατήριον.

Εὐπαύειν, *obtemperare*, præs. inf. act. ab εὖ et πείθω.

* Εὐπατρίδης, ου, ὁ, *homo Rom. patricii generis, nobilis*.

Εὐπειθὴς, ῆος, ὁ ἡ, *obsequens*: ex εὖ et πείθω, *persuadeo*.

Εὐπειθὼς, *obsequiosè*. et

Εὐπιστος, ου, ὁ ἡ, *facilè credens, moriger*: ab iisd.

Εὐπλέκαμος, *qui nobilem socerum habet*. Th. πενθερὸς, ὁ, *socer*.

Εὔπαλος, seu εὐπέπλος, ου, ὁ ἡ, *pulchrum habens peplum*: ab εὖ et πέπλος, *peplum*.

Εὐπερίκλιτος, ου, ὁ ἡ, *ad circumcingendum proclivis*: ex εὖ et περίκλιμα, *circumsto, tango*, quod ex περὶ et κλίνω, *sto*.

Εὐπέτεια, ας, ἡ, et

Εὐπετὴς, ῆος, ὁ ἡ, Ion. *facilitas*, et

Εὐπετὴς, ῆος ὁ ἡ, *facilis*; comp. εὐπετέστερος, *facilius*, adv. ab εὐπετέσερος ex εὖ et πέπτω, *cado*.

Εὐπετῶς, et ίως, adv. *facilè*: ab eod. Th.

Εὔπηκτος, ου, ὁ ἡ, *benè ædificatus*: ex εὖ et πήγνυμι, *compingo, ædifico*. Εὐπλεκάνων, gen. pl. ab

Εὐπλεκὴς, ῆος, ὁ ἡ, *benè junctus, flexibilis, nexilis*: ex εὖ et πλέκω, *plecto, necto*, f. ξω.

Εὐπλοΐη, Ion. pro εὐπλοΐα, *uti prosperâ navigatione*. Th. πλέω, *navigo*.

Εὐπλοια, ας, ἡ, et

Εὐπλοίη, ης ἡ, *bona navigatio*: ex εὖ et πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.

Εὐπλοκαμὶς, ίδος, ἡ, et

Εὐπλόκαμος, ου, ὁ ἡ, *pulchros cincinnos* vel *cirros habens*; ex εὖ et πλόκαμος, *cincinni*, q. a. πλοκὴ, *implicatio*. Th. πλέκω, *plecto*, f. ξω· p. m. πέπλοκα.

Εὐπλυνὴς, ῆος, ὁ ἡ, *benè lotus, mundus*: ab εὖ et πλύνω, *lavo*.

Εὔπνους, et εὔπνοος, *benè spirans, perflabilis*. Th. πνέω, *spiro*.

Εὐποιεῖ, 3. sing. præs. indic. act. verbi εὐποιέω, *benefacio*. Th. ποιέω, *facio*.

Εὐποιία, -ᾶς, f. ήσω, p. εὐπεποίηκα, *benefacio*. et

Εὐποίητος, ου, ὁ ἡ, *benefactus, elegans*: ab eod.

Εὐπτοια, ας, ἡ, *beneficentia*: à præced.

Εὔπολ@, *EUPOLIS*, nomen proprium.

Εὐπ' μεν, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐπορέω, -ῶ, *abundè possum, est mihi facultas*; item simpl. *possum*, f. ήσω, p. εὐπόρηκα, et in 3. sing. imperf. pass. Att. ἠπορεῖτο· ex ω et πόρος, *transitus*. Th. πόρος, *transeo*; p. m. πέπορα.

Εὐπορία, ας, ἡ, *facultas, copia*, et

Εὔπορος, ου, ὁ ἡ, *expeditus*: ab eod. Th.

Εὐπραγία, ας, ἡ, idem quod εὐπραξία· à p. m. πέπραγα, verbi πράσσω, *facio*.

Εὐπραξία, ας, ἡ, *res secunda, prosperitas, pulchrum factum*. Th. πράττω, *facio*, f. ξω.

Εὐπρέπεια, ας, ἡ, *decor eximius, ornatus*: ab

Εὐπρεπὴς, ῆος, ὁ ἡ, *decor eximius, excellens*: ex εὖ et πρέπω, *decorum sum*.

Εὐπρεπῶς, adv. *decorè, elegantèr*: ab eod.

Εὐπρεπὼς, ῆς, ἡ, Ion. pro εὐπρεπὴς, q. v.

Εὐπροσδεκτος, ου, ὁ ἡ, *acceptus*: à προσδέχομαι, *suscipio, probo*, ex εὖ, πρὸς, et δέχομαι, *capio*, fut. δἐξομαι.

Εὐπρόσδετος, ου, ὁ ἡ, *aptè adhærescens*, et *assiduus in aliquo negotio*: ex εὖ et προσδέτος, *assiduè occupatus*; item *assessor*, quod ex πρὸς et ἕδος, ας, ἡ, *sella*. Th. ἵζομαι, f. ἵσομαι, *sedeo*.

Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, *affabilitas*: ex εὖ et προσηγορία, *compello*, qu. ex πρὸς et ἀγορεύω. Th. ἀγορὴ, *forum*.

Εὐπροσήγορος, ου, *affabilis*: ab iisd.

Εὐπροσίτευτα, *accessu facilis*: ab

Εὐπρόσιτος, ου, ὁ ἡ, *accessibilis*: ex εὖ, πρὸς, et εἶμι, *eo*.

Εὐπροσόδευτος, ου, ὁ ἡ, idem. Th. ὁδος, *via*.

* Εὐπροσόμιστος, ου, ον, *appulsu* et *aditu facilis*: ab εὖ et προσόμιζομαι, *pervenio*.

* Εὐπρόσφορος, ου, ὁ ἡ, *facundus in sermone*.

Εὐπροσωπέω, -ῶ, f. ήσω, *speciosus apparco*, et

Εὐπρόσωπος, ου, ὁ ἡ, *speciosus, pulcher*: ex εὖ et πρόσωπον, ου, τὸ, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*; p. m. ὤπα.

Εὐπροσώπων, ejusd. gen. pl.

Εὔπυγμος, ου, ὁ ἡ, *pulchram puppim habens*: ex εὖ et πύγμη, ης, ἡ, *puppis*. Th. πυγμὴ, *extremus*.

Εὐπυργος, ου, ὁ ἡ, *pulchros turres habens*. Th πυργ@, *turris*.

Εὔπωλος, ου, ὁ ἡ, *producens bonos equos*; ex εὖ et πῶλος, *pullus*.

Εὐρεῖ, ὲν, εἰ, *ferramenta aut in-*

fixa, adeo ut à rosâ non afferatur. Th. εὖρος, *latus*.

Εὗρον, *inveni*, per Sync. pro ἐγκύρω. ἕ. κτω, a 1. m. verbi. εὑρίσκω, *invenio*.

Εὐρὺξ, *ex obliquo*, posita re in εὐρύς, ος, i. e. *latitudinem*. Alii volunt Ion. dici pro πλαγίως per Aphær. à πλατὺς, ὕς, ὁ, *latus*, *costa*.

Εὑρὲ aor. 2. imperat act. Att. mutatum habens accentum pro εὗρε, ut εἶπε pro εἶπε, καθὲ pro κάθες. ab εὑρίσκω, *invenio*, q. v.

Εὗρε, *inventi tu*, aor 2. imperat. act. Vide præcel. vel *invenit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ab eod.

Εὐρία, Ion. pro εὐρεῖα, *late*. q. v.

Εὑρίσκω. *inventus sum*, a. 1. ind. pass. et

Εὑρίσκομαι, 3. pl. a. 1. sub. pass. et

Εὑρῶ, a. 2. inf. act. ab εὑρίσκω. q. v.

Εὑρὺ, *lata*. f. g. ab εὐρὺς, ἴος, q vide.

Εὕρημα, ατος, τὸ, *inventum*, et

Εὑρέτης, ου, ὁ, *inventio*, et

Εὑρέτης, ὁ. ὁ, *inventor*: ab εὑρίσκω, *invenio*.

* Εὑρετὶς, ἴος, *inventrix*: ab eod.

Εὑρῖτις, 3. sing. a 2. ind. m. et

* Εὑρίτις, ιος, ἡ, *inventrix*, et

Εὕρεσις, perf. act. εὑρηκέναι, perf. inf. act ab eod. i h.

Εὕρημα, ατος, τὸ *inventum*: ab eod. Th.

Εὑρὺν, Dor. pro εὐρὺν. q. v.

Εὐρεῖς, 2. sing. εὑρήσεις, 2. pl. f. t. ind. act. εὑρήσω ab εὑρίσκω, *invenio*, q. v.

Εὑρετὴς, ἰος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro εὑρετὴς, *verborum inventor*: ab εὕρημα, *invenio*, et ἔπος, τὸ, *verbum*, q. ὤπω, *dico*.

Εὕρετε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab εὑρίσκω, q. v.

Εὐρὺς, ὑ, ὁ ϗ ἡ, *bene radicatus*, Th. ῥίζα.

Εὐρὺς, ὑος, ὁ ϗ ἡ, *sagax*: ex εὖ, bene, et ῥὶς, *nasus*.

ΕΥ'ΡΙΠΟΣ, ου, ὁ, *EURIPUS*, *fretum reciprocum*, i. e. sæpè undas absorbens et revomens; quasi ab εὖ et ῥίπτω, quia facile projicitur: hinc

Εὐρίπης, ου, ὁ ϗ ἡ, proverbialiter ponitur, ut εὐριπος ἀνθρώπου, εὐριπος γυναικὸς, h inconstantiam.

ΕΥ'ΡΙΣΚΩ, *invenio*, *deprehendo*, f. εὑρήσω, p. εὕρηκα. a. 1. εὗρον. a. 2. pass. a. 2. opt. εὑροίμην, οις, οιτ. a. 2. imb. εὑροῦ, ῆς, ῆτ. a. 2. infin. εὑρεῖν, a. 2. part. εὑρὼν, οντος. perf. pass. εὕρημαι. a. 1. pass. εὑρέθην, ης, η. *inventus sum*; fut. 1. pass. εὑρεθήσομαι. a. 1. m. εὑράμην, ω, ατο, per Sync. pro ἐπριάμην, *acquisivi*; εὑρὶσκ ἐν γραφῇ ἔρχεται, Mat. i. 18. idem quod ἀπ. ἐστὶ, et Luc. xvii. 18. 1 Pet. ii. 22. Gal. ii. 17. absque Hebraismo, quem deprehendisse Olearius putavit, Obj. in Matt. p. 40. sic Jos. Ant. vii. 7. Eurip. Iphig. in Taur. 777. Hieroc. in Carm. Pyth. Antonin. l. ix. p. 249.

Εὖρος, ους, ὁ, *facilis fluxus*, Metaph *affluentia*, *prosperitas*. Th. ῥέω, *fluo*.

Εὑρὼν, *invenero*, a. 2. opt. m. et

Εὕροις, 2. sing. a. 2. opt. act. et

Εὑρεῖσα, ας, ἁ, Dor. pro εὑροῦσα, ης, ἡ, a. 2. part. act. fœm. g. ab εὑρίσκω, *invenio*, q. v.

Εὐρυκλύδων, ωνος, ὁ, *Euroclydon*, ventus quidam procellosus, Act. xxvii. 14 ex εὐρὺς, *latus*, et κλύδων, *fluctus* Th. κλυζω, *lavo*.

Εὕρομας, Dor. pro εὑρεῖν, 1. pl. a. 2. ind. act. εὑρίσκω, *invenio*, qu. vide.

Εὗρον, ες, ε, a. 2. ind. act. εὑρὼν, οντος, a. 2. part. ab eod.

* Εὕροσαν 3. plur. imp. act. pro εὗρον, Ps. cxvi. 3.

Εὔρος, ου, ὁ *EURUS*. Th ῥέω, *fluo*.

Ε ῥσα, a. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω, q v.

Εὐρυπόρης, ου, ὁ ϗ ἡ. *pulchrè fluens*: εὐρύπορος, gen. Æol. pro εὐρύπορος ex εὖ et πόρος. *fluo*.

Εὐρυχωρία, ας, ἡ, *latas vias habens*: ab εὐρὺς et χώρα, *via*.

Εὐρυκλὴς, ἡς, ἡ, *EURYALE*, nomen mulieris.

Εὐρυάλεος, ους, ὁ ϗ ἡ, *latus*, *amplus*: ex εὐρὺς et ἄλως, *area*.

Εὐρυβάτης, ου, ὁ, *EURYBATES*, nomen propr.

Εὐρυδίκη, Ion. pro εὐρυδίκης, ου, ὁ, *cujus vis se latè extendit*, *latè patens*: ex εὐρὺς, *latus*, et δίκη, *vis*.

Εὐρυδάμας, αντος, ὁ, *EURYDAMAS*, nomen propr.

Εὐρυθμὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *numerosus*, *concinnus*: ex εὖ et ῥυθμὸς, *rythmus*, *concinnitas*.

* Εὐρυθμὸς, *concinnè*.

Εὐρυκρεὼν, *latè dominans*: ex εὐρὺς *latus*, et κρεὶων, οντος, ὁ, *regnator*. Th. κρατέω.

Εὐρυλειμων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *qui lata prata habet*, *spatiosus*, *amplus*: ab εὐρὺς, *latus*, et λειμὼν, *pratum*.

Εὐρυμέτωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *latam frontem habens*: ab εὐρὺς, et μέτωπον. Th. ὄπτομαι, *video*.

Εὐρυνόμη, ης, ἡ, *EURYNOME*, nomen mulieris.

Εὔρυνον, 3. plur. a. 1. act. εὐρύνω, ας, ε, et

Εὐρυνοντι, *dilatant*, Dor. pro εὐρύνουσι, 3. pl. præs. ind. act. ab

Εὐρύνω, *dilato*, f. νῶ. Th. εὐρὺς, *latus*.

Εὐρυδίης, gen. Ion. ab εὐρυδίη, ης, ἡ, *spatiosa*, et

Εὐρυδίνης, ὁ ϗ ἡ, *habens latas vias*: ab εὐρὺς, *latus*, et ὁδὸς, ἡ, *via*.

Εὐρύοπα, voc. sing. ab εὐρύοψ, ωπος, ὁ, *latè sonans* vel *latè perspicuus*: ab εὐρὺς, *latus*, et ἦ. h. ὄψ, *vox*; vel ut alii volunt ab ὄσσ, *vultus*, quod ab ὄπτομαι, *video*. Tum etiam εὐρύοπα potest esse accus. casus ab εὐρύοψ, οπος, et ωπος, *latum oculum habens*: ab eod. ὄψ, *oculus*.

Εὐρύπυλος, ου, ὁ, *EURYPYLUS*, nomen propr.

ΕΥ'ΡΥΣ, ὑος, et in f. g. εὐρὺς, *latus*, *a*, *um*

Εὐρυσθενὴς, ὑος, ὁ ϗ ἡ, *potens*: ab εὐρὺς, *latus*, et σθένος, *robur*.

Εὐρυσθεὺς, ῆος. ὁ, *EURYSTHEUS*, Rex Mycænorum.

Εὐρυσθῆος, gen. præced. Att. pro ἕος.

Εὐρυσθὲα, Poët. pro εὐρυσθέα, acc sing. ejusd.

Εὐρύστερον, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui habet latum pectus*: ab εὐρὺς et στέρνον, *pectus*.

Εὐρυτίων, ωνος, ὁ, *EURYTION*, nomen propr.

Εὐρυχαίτας, α, ὁ. Dor. pro εὐρυχαίτης. ου, *latam comam habentes*, *laticomus*: ab εὐρὺς et χαίτη, *juba*, *coma*.

Εὐρυχορεία, *spatiosa*. gen. Ion. ab εὐρύχορος, ου, ὁ ϗ ἡ. *in quâ amplichori ducti pusunt*: ex εὐρὺς et χορὸς, *chorus*, *chorea*; vel Poët. ponitur pro εὐρύχωρος ab

Εὐρύχορος, α, ὁ ϗ ἡ *latus*, *amplus*: ab εὐρὺς, *latè*, et χωρέω, ου, *locus*.

Εὔρω. Vide in εὑρίσκω.

Εὐρώδης ους, ὁ ϗ ἡ, *putris*; item *situ obsitus*, et

Εὐρώδης, αντος, ωδεστ. ις, *putris*, *obscurus*; item *amplus*; accus. sing. εὐρώδεντα ab εὐρὺς.

Εὕρωμεν, *inveneremus*, 1. pl. a. 2. sub act. εὕρω, ῃς, ab εὑρίσκω, *invenio*, q. v.

Εὕρων, ουσα, ον, a. 2. part. act. ab eod.

Εὐρωπαῖος, ίος, ὁ et Εὐρωπαῖος, ου, ὁ, *EUROPÆUS*: ex Europâ.

Εὐρώπη, ης, ἡ, *EUROPA*, nomen mulieris.

ΕΥ'ΡΩΣ, ῶτος, ὁ, *situs*, *mucor*, *caries*.

Εὐρωστος, ου, ὁ, *robustus*, *sanus*: ab εὖ et ῥώννυμι.

Εὐρωστως, adv. *robustè*: ab iisd.

Εὐρωτας, ου, ὁ, *EUROTAS*, nomen propr. fluvii Laconiæ.

Εὐρωτιᾷν, fut. ιάσω, *cariem sentio*, *situ sum obsitus*: ab εὐρὼς.

ΕΥ'ΣΣ, ἴους, ὁ, *bonus*; dicitur et ἠΰς.

Εὖσα, ας, ε, et in 3. pl. εὖσαν, a. 1. ind. act. verbi εὔω. seu ἴθω, *uro*, *ustulo*. f. ἴσω at

Ἐὼν, ας. ἡ, Dor. et Æol. pro ἐοῦσα, vel ἔσα, ης. ἡ, *existens*. præs. part f. g. verbi εἰμὶ.

Εὐσεῖς, 2. sing. præs. imperat. vel 3. sing. imperf. ind act. ve. bi εὐσεῖω. ῶ, *colo*, f. σω, p. κα ex εὖ et σέω, *colo*

Εὐσέβεια, ας, ἡ, *pietas*, et

Εὐσεβίαι, ῶν, αἱ, *pietatis officia*, et

Εὐσεβὲς, ἐος, τὸ, *pietas*, et

Εὐσεβὲς, *colo*. cum acc. item *in pietate instituo*, *informo*, f. ήσω, p. εὐσέβηκα. a, 1. ησάμην. ab iisd.

Εὐσεβὼς *piè*, adv. et

Εὐσεβὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *pius*; et

Ἐυκλεΐης, ίδι, adv. contracte pro εὐκλεέως, ἐκ ἐσθ. Th.

Εὐκλεής, ής, ές ἐς ἐυκλεέστερος.

Εὐκλεής, ές, ὁ ἧς ἡ, bene ἀκούοντες: qui bene audiunt.

Εὐκλεια, ας, ἡ, ἐύκλεια integritas, robur; et

Εὐκλειδης, τὰ ἐύκλεια gelu: f. ἐυ p. καλεόμαι, et

Εὐκλεια, ἡς, ἡ, ἐύκλεια validus: ex εὖ et κλέος.

Εὐκνος, ος, ὁ, ἐύκνος, qui facile adumbratur. Th. σκιὰ.

Εὐκνημος, bene ocreatus, agilis: ex εὖ et κνήμη, saltus. Th. σκιὰ, salto

Εὐκοτος, ος, ὁ ἧς ἡ, per Dialysin, pro εὐκοτος, qui accipum perite aucupatur: prudens, opportunus: ex εὖ et σκοτέω, χάσκω. Th. σκίλοπας.

Εὐκος, ος, ὁ ἧς ἡ, bene salvus, sine noxâ; ex εὖ et σῶς, integer.

Εὐσπλάγχνος, ος, ὁ ἧς ἡ, misericors; ex εὖ et σπλάγχνα, viscus, cor.

Εὐστεγμα, ατος τὸ, Poët. pro εὐστεγος, bene tabulatus; ex εὖ et στέγη, τὸ, transtrum. Th. στέγη, spatium inter limen, vel inter tabulata navis.

Εὐστάθεια, ας, ἡ, constantia, columen; et

Εὐστάθιος, ος, ἧ, ον, constans, stabile; et

Εὐσταθὴς, ἐς, ὁ ἧς ἡ, stabilis; ab εὖ et ἵστημι.

* Εὐσταλὴς, facilè, primò (εὐστελλω): ab eod.

* Εὐσταλὴς, expeditus: ab εὖ et στέλλω.

* Εὐσταλὴς, expeditè (currere): ab eod.

* Εὐστεφανος, ος, ὁ ἧς ἡ, formosus, benè coronatus; ex εὖ et στέφανος, corona. Th. στέφω, corono; f. ψω.

Εὐστομος, ος, ὁ ἧς ἡ, qui pulchro ore est, disertus: ex εὖ et στόμα, τὸ, os.

Εὐστοχος, f. ἐυ, jaculandi peritus sumè solerter conjicio; et

Εὐστοχία, ας, ἡ, dexteritas in jaculando, solertia in conjiciendo: et

Εὐστοχος, ος, ὁ ἧς ἡ, felix in jaculando, solers: à Th. στοχάζομαι, collimo.

Εὐστόχως, adv. cautè.

Εὐστρεφὴς, ὁ ἧς ἡ, et Poët. ἐὐστρεπὴς, pulchrè tornus, flexilis: ex εὖ et στρέφω, flecto.

Εὐστροφία ας, ἡ, facilitas ad se vertendum.

Εὐσύμβλητος, ος, ὁ ἧς ἡ, quod per conjecturas facile cognosci potest: ex εὖ et συμβάλλω, conjicio. Th. βάλλω, jacio.

Εὐσυνος, ος, ὁ ἧς ἡ, cui est elegans pedum forma: ex εὖ et σφυρὸν, malleolus pedis, pes. Th. σφὺρα, malleus.

Εὐσφύρου, pro εὐσφύρου, gen. Dor. præced.

Εὐσχημόνως, decenter, adv. et

Εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, decor: ab

Εὐσχήμων, ων, ὁ ἧς ἡ, decens, spectabilis, honoratus: ex εὖ et σχῆμα, τὸ, gestus, habitus. Th. ἔχω, habeo.

Εὐσωρος, ος, ὁ ἧς ἡ, vel εὐσώρης, ους, ὁ ἧς ἡ, bene vasa curvatura big ens: ex εὖ et σώρος, ἄγγος cucumiferis vasa. Th. σωρὸς, cumulus.

Εὖτ' pro ὅτε, quando, adv.

Εὐτακτος, ordinem et disciplinam servans: et

Εὐτάκτως, ος, ὁ ἧς ἡ, ordinem servans: et

* Εὐτάκτως, decenti ordine: et

Εὐτάξια ας, ἡ, bene ordo; ex εὖ et τάσσω, ordino: f. ξω, p. χα.

ΕΥ'ΤΕ quando, quum, sicut, adv. ὅτε, Ion. et Poët. Dialysi, σὶκτ

Εὐτέκνια bene munitam: acc. sing ab εὐτέκνος, quod vide.

Εὐτέκνος, ος, ὁ ἧς ἡ, benè munitus: ab

Εὐτέκνος, ὁ, ὁ ἧς ἡ, id. ex εὖ et τέκνον.

Εὐτυκία, ας, ἡ felicitas sobolis: ex εὖ et τέκνον, filius, Th. τίκτω, pario

Εὔτυκος, ος, ὁ ἧς ἡ, prole felix, fecundus: ab iisd.

Εὐτλαδάλια, ων, τὰ, superl. grad. ab

Εὐτλὰς, ὁ, ὁ ἧς ἡ, frugalis: ab εὖ et τολμάω.

Εὐτέρπη, ης, ἡ, EUTERPE, nom. Musæ: et

Εὐτερπὴς, ὁ, ὁ ἧς ἡ, valde jucundus: ab εὖ et τέρπω, delecto

Εὔτευκτος, ος, ὁ ἧς ἡ, qui facilè colliquescit.

Εὔτμητος ος, ὁ ἧς ἡ, benè sectus et paratus: ex εὖ et τέμνω, seco.

Εὐτοκία, ας ἡ, facunditas: ab

Εὔτοκος, ος, ὁ ἧς ἡ, fœcundus: ab εὖ et τίκτω, pario: p. m. τέτοκα.

Εὐτολμία ας, ἡ animi præsentia: ex εὖ et τολμάω.

* Εὔτολμος, ος, audax.

Εὐτονία, ας, ἡ, firmitas teneris: et

Εὔτονος, ος, ὁ ἧς ἡ, validus, firmus, intensus: et

Εὐτόνως, adv. acriter, magnâ contentione: ex εὖ et τείνω, tendo.

* Εὐτρεπία, ας ἡ, scientia bene jaculandi arcu.

* Εὐτρεπιλύομαι, lepide jocor; et

Εὐτρεπιλία, ας, ἡ, urbanitas: item scurrilitas: ab

Εὐτρέπελος, ος, ὁ ἡ, lepidus, urbanus qui sua verba potest εὖ τρέπειν, scite vertere. Th. τρέπω, a. 2. ἔτραπον.

Εὐτρεκὴς, ος, ὁ ἧς ἡ, paratus, a quo: qui facilè ad aliquid τρέπεται, vertitur: et

Εὐτρεπίζω, paro: ab eod. Th.

Εὐτρητος, ος, ὁ ἧς ἡ, bene perforatus: Poët. ἰὐτρητος· accipitur et pro εὐρύτρητος, lato ore hians. Th. τιτράω, perforo: f. τρήσω.

Εὐτρίαιναν, acc. sing Dor. 1. decl. ab εὐτρίαινα, ης, ὁ, inclytus tridente: ex εὖ et τρίαινα, tridens. Th. τρὶς, tres.

Εὐτροχος, ος, ὁ ἧς ἡ, rotundè planus: et

Εὐτρόχος, ος, ὁ ἧς ἡ, Poët. ἰὐτροχος, bene curvus, volubilis, agilis: ex εὖ et τροχὸς, curvi: f. ἰχὸς, p. ἰκὸς, ἀπὸ τοῦ ἔτροχον.

Εὐτυκος, ος, ὁ ἧς ἡ, metri gratiâ pro

Εὐτευκτος, ος, ὁ ἧς ἡ, bene fabricatus: ab εὖ et τεύχω, fabricor; a. 2. ἔτυχον, p. pass. τέτυγμαι, ἐμ. στα.

Εὐτυχὴς, secundâ fortunâ usi, pers t. f. act. ab

Εὐτυχία, felix sum; f. ἰσω, p. εὐτύχηκα. Ex εὖ, bene et τυγχ. fortuna. Th. τυγχάνω, assequor.

Εὐτυχέω, Ion. et Poët. pro εὐτυχῶ, adv. prospere: ab iisd.

Εὐτύχησα, bene cessit mihi; p. act. ab εὐτυχέω.

Εὐτυχήματα ατος, τὰ, felicitas; ab eod. Th.

Εὐτυχὴς, ἐος, ὁ ἧς ἡ, fortunatus; ab εὖ, bene, et τυχὴ, fortuna. Th. τυγχάνω, assequor.

Εὐτυχήσας, Æol. pro εὐτυχέσας, a. 1. part. act. verbi εὐτυχέω, felix sum; sicut et

Εὐτυχία, ας, ἡ, secunda fortuna: ab εὐτυχὴς

Εὔτυχος, ος, ὁ, EUTYCHUS, nomen propr. q. à præced.

Εὐυδὴς, ὁ ἧς ἡ, aquâ abundans; ex εὖ et ὕδωρ, aqua.

Εὐφαμία, ας, ἡ, Dor. pro εὐφημία, fausta, vel læta acclamatio; et

Εὐφάμως, Dor. pro εὐφήμως, bona verba dicendo; vide εὐφημία.

Εὐφαρέτρας, ος, et Dor. ᾱ, ὁ, bene pollinis epith pulchram pharetram habens; ex εὖ et φαρέτρα, pharetra.

Εὐφαμέω, ῶ, ἰσω, ῆσ, celebro, laudo, gratulor; f. ἰσω. Ex εὖ et φήμη, fama, quod à φημὶ, dico. Th. φάω, idem.

Εὐφημήσαι, fausta precari. a. 1. inf act. præced.

Εὐφημία, ας, ἡ, bona fama, læta, bonum omen; et

Εὔφημος, ος, ὁ ἧ ἡ, boni nominis, boni ominis; ex

* Εὐφημίζω, votis excipio et acclamatione; vide εὐφημία

Εὐφημοσύνη, ης, ἡ, admonitio, mandatum; vide εὐφημία.

Εὐφθογγος, ος, ὁ ἧς ἡ, bene sonans; ex εὖ et φθόγγος, sonus. Th. φθέγγομαι, sono; f. ξομαι, p. ἔφθεγμαι, p. m ἔφθογγα.

Εὐφορὲω, exubero, fertilis sum; f. ἰσω, p. εὐφόρηκα, a. 1. εὐφόρησα ab

Εὔφορος, ος, ὁ ἧς ἡ, ferax, qui facile ferri tolerarique potest. Th. φέρω, fero; f. σω.

Εὐφραίνω, exhilaro, oblecto; f. ανῶ, p. εὐφράγκα, a. 1. εὐφρᾶνα, Att. ᾶνα, præs pass. εὐφραίνομαι, lætor, genio indulgeo; a. 1. pass. εὐφράνθην, ης, η, a. 1. imperat. ᾶνθι

εὐφρόνη, f. 1. pass. εὐφρανθήσομαι, *lætabor*; ex εὖ et φρήν, *mens*.

Εὐφρόνιος, Ion. pro εὐφρανθῶ, 2 sing. f. 1. m. εὐφρανοῦμαι. à præc.

Εὐφρόνιος, Ion. pro εὐφρανῶν, f. 1. inf. act. ab eod.

Εὐφρόνην, ης, ἡ, Att. ἐυφρόνη, Psal. xvi. 9. *a*. 1. pass. εὐφρανθῆτι, ἦτω, a. 1. imperat. εὐφρανθῆναι, a. 1. opt. in 3. pl. θέμενοι, εὐφρανθῆναι. a. 1. inf. pass. ab εὐφραίνω, *exhilaro*.

Εὔφρονα, acc. sing. ab εὔφρων, ονος, ὁ ἡ, *hilaris*. Th. φρὴν, *mens*

Εὐφρονῶν, ης, ἡ. et Dor. εὐφρονέων, ας, ὁ. *lætitia*: ab

Εὔφρων, ονος, ὁ ἡ, *hilaris*. Ex εὖ et φρὴν, *mens*.

Εὐφυὴς, ἐος, ὁ ἡ ἑς, *habilis, ingenitum*: acc. sing. εὐφυέα dual. εὐφυέε. Ex εὖ, *bene*, et φύω *nascor*.

Εὐφυΐα, ας, ἡ, *bona indoles, ingenii dexteritas*: et

Εὐφυῶς, adv. *ingeniosè, scitè*: ab φύω.

Εὐφωνος *bene sonans, canorus*: ex εὖ et φωνὴ.

* Εὐφωνία, ας, ἡ, *vocum (in scribendo) suavis compositio*.

* Εὐχαίτης, ου, ὁ ἡ ἑς, *bene* seu *pulchrè jubatus*.

Εὐχαριτῶ, ῶ. *gratias ago*, cum dat f. ἤσω, p. εὐχαρίτηκα, a. 1 εὐχαρίτησα. præs p. as εὐχαριτούμαι, ὄμαι. *gratiarum acti ne celebror*: a. 1. pass. εὐχαριτήθην. ης, ῆ, a. 1. sub. pass. εὐχαριτηθῶ, ῇς, ῇ. Th. χάρις, *gratia*.

Εὐχαριτία, ας, ἡ, *gratiarum actio*: et

Εὐχάριτος, ον, ὁ ἡ ἑς, *gratus*: et

Εὐχαρίτως, adv. *placidè*: ab eod. Th.

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ἄς, ἡ, *precatio*. Th. εὔχομαι, *precor*.

Εὔχει, 1 n. pro εὔχῃ, 2. sing. præs. sub. verbi εὔχομαι. *precor*: fut. εὔξομαι, p. εὔγμαι.

Εὐχερὴς, ἐος, ὁ ἡ ἑς, *manu præstans, fortis*: ab εὖ et χεὶρ, *manus*.

Εὐχερία, ας, ἡ, *artificium, dexteritas*: à præced.

Εὔχῃ, Ion. pro εὔχει, 2. sing. imperf. vel præs. imperat. verbi εὔχομαι, *precor*.

Εὐχίη, ας, ἡ, *facilitas*: et

Εὐχὴς, ἐος, ὁ ἡ ἑς, *facilis*: et

Εὐχὴς, *facile*: ex εὖ et χεὶρ, manus.

Εὐχίως, *precetur*: 3. sing. præs. imperat. verbi εὔχομαι.

Εὐχτάσθαι, Poët. pro εὐχίλεσθαι, præs. inf. ab

Εὐχτέοισι, *preces fundo*. Th. εὔχομαι, idem.

Εὐχτιόωμαι, Poët. pro εὐχτάομαι, præs. opt. pass. εὐχτιώμην, ῷμην, à præced.

Εὐχὴ, ης, ἡ, *votum*: ab εὔχομαι, *precor*.

Εὔχω, *dedicet*: 3. sing. perf. imperat. pass. εὔξω, εὔχθω ab

ΕΥ'ΧΟΜΑΙ, *glorior, dico, precor, opto*, imperf. Att. εὐχόμην, ὅ, ετο, pro εὐχίμην, f. εὐξόμαι, p. εὔγμαι, a. 1. m. εὐξάμην, ω, ατο, a. 1. opt. m. εὐξαίμην, αιο, αιτο.

Εὔχος, ους, τὸ, *gloria, honor, decus*: à præced.

Εὐχεσίδιμαι, *commodè tractor*: et

Εὔχεσσος, ᾱ, ὁ, ἡ ᾱ, *utilis, valde utilis*: ex εὖ et χρὴω, *commodo, utendum do*: f. χρήσω.

Εὐχροὸς, *bene coloratus*: ex εὖ et χρὼς, *color*.

Εὐχωλὴ, ης, ἡ, *votum*, Poët. pro εὐχὴ. Th. εὔχομαι, *precor*.

Εὐχωλαμείς. υ, ὁ, *qui vota facit, vel facta exequi cenatur*: à præc.

Εὐψυχία, f. ἤσω, p. εὐψύχηκα, *bono sum animo*: ab εὖ et ψυχὴ.

* Εὐψύχιος, *refrigeratio aëre*:

Εὐψυχία, ας, ἡ *lætitia, magnanimitas*: et

Εὐψύχως, ον, ὁ, *lætus, magnanimus*: et

Εὐψύχως. adv. *lætè, magnanimè*: ab εὖ et ψυχὴ.

ΕΥ'Ω, seu εὔω, f. εὔσω, p. εὔκα, aor. ἔυσα, *uro, ustulo*.

Εὐώδη, acc. sing. ab

Εὐώδης, ους, ὁ ἡ ἐς, *bene olens*: ab εὖ et ὀζω, *oleo*: f. ὀσω, et ὀσω, p. m. ὄδα, Att. ὤδα.

Εὐωδία, ας, ἡ, *fragrantia*: à præced.

Εὐωδιάζω, *sum boni odoris*: ab eod.

Εὐωνος, ου, ὁ ἡ ἑς, *vili pretio*. Th. ὠνέομαι. *emo*.

Εὐώνυμος, ου. ὁ ἡ ἑς, *fausti nominis ac ominis, clarus, sinister*: quod sinistra certis in rebus felicia habebantur: ex εὖ et ὄνομα, *nomen*.

Εὐῶπις, ιδος, ἡ, *quæ pulchrum vultum*, aut *oculos habet*: ab εὖ et ὄψ, *vultus, oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Εὐωχία, f. ήσω, p. εὐωχήκα, *convivio accipio*: et

Εὐωχίων, *convivans, lætus*; præs. part. act. præced. ab

ΕΥ'ΩΧΙ'Α, ας, ἡ, *convivium, epulum*. q. ab εὖ et ὀχὴ, *cibus*.

'Εφ', pro ἐπὶ, *in, super*. cum gen. et acc. Att.

'Εφ', *dixit*, pro ἔφη, a. 2. verbi φημὶ, *dico*.

'Εφα, *dixit*, Dor. pro ἔφη, a. 2. ejusd.

'Εφανόην, *apparui*, Poët. pro ἐφάνὴν. a. 1. ind. pass. verbi φαίνω, f. ανῶ. præt. pass πέφασμαι.

'Εφαδικὸς, Dor. pro ἐφηδικὸς, ἡ, ὸν, *puerilis*. Th. ἥβη, *pubes*.

'Εφαδὸς, Dor. pro ἔφηβος, ᾱ, ὁ, *adolescens*: ab. eod. Th.

'Εφαγον, ες, ε, et Dor. ἐφάγον, a. 2. verbi φάγω, *comedo*: pro quo in 3. pl. ἐφάγοσαν, Ps. lxxviii. 29. f. 2. m. φαγομαι, pro φαγόμαι, a. 2. inf. act. φαγεῖν.

'Εφαῖνε, pro ἔφατο, 3. sing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico*.

'Εφαίνὸ, *videreris*, 2. sing. imperf pass. Ion, pro ἐφαίνου, ab ἐφαίνομαι, verbi φαίνω, *appareo*: f. ανῶ, a. 1. ἔφανα. p. πέφασμαι, f. 2. pass. φανήσομαι.

'Εφανσον, *ostendebant*, 3. pl. imperf act. ejusd. pro quo ἐφαίνοσαν, 1. Mac. iv. 50

'Εφαλλόμαι, *insilio*. imperf. ἐφηλλόμην, ω, ατο, f. ἐσαλλόμαι a. 1. m. ἐφηλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, *salio*.

'Εφαλος, ᾱ, ὁ ἡ, *maritimus*: ab ἅλς et ἅλας.

'Εφάλὸν, Dor. pro ἐφάλων, q. pro λὸν, præs. part act. ab ἐφηλόω, *clavo affigo*: ex ἐπὶ et ἦλος, *clavus*.

'Εφάμαν. Dor. pro ἐφάμην, q. v.

'Εφαμαρτάνω, *ad peccandum induco*.

'Εφαμεν, 1. pl. imperf. verbi φημὶ. *dico*

'Εφαμέρις, ἰα, ον, Poët. et Dor. pro ἐφημέριος, *diurnus, temporarius*. Th. ἡμέρα, *dies*.

'Εφάμην, a. 2. m. verbi φημὶ, *dico*.

'Εφάμιλλος, ᾱ, ὁ ἡ, *par, æqualis. æmulus*. Th. ἅμιλλα, *certamen*.

'Εφαν, *dicebant*, Bæot. Sync. pro ἔφασαν. 3. pl. imperf. vel Dor. pro ἔφην, *dixi*, a. 2. vel imperf. à φημὶ, *dico*.

'Εφανη, *apparuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. et

'Εφάνην, ης, ᾱ, *emersi*, a, 2. ind. pass. à φαίνω, *appareo*, f. ανῶ, a. 2. ἔφανον, perf. pass. πέφασμαι. p. m. πέφαμαι.

'Εφάνθην, *apparui*, a. 2. ind. pass, ejusd.

'Εφανίσθησαν, *apparuerunt*, 3. pl. a. 1. pass. verbi φανίζω, f. ίσω, perf. pass πεφάνισμαι, a. 1. pass. ἐφανίσθην. Th. φαίνω.

'Εφάπαξ. *semel*, adv. ex ἐπὶ et ἅπαξ, idem.

'Εφάπτειν τοὶ πότμον, Poët. q. d, *alligare alicui mortem*, pro θάνατον τοὶ ἐπαφίειν, *mortem alicui inferre*. Th. ἅπτω, *tango*.

'Εφάπτομαι, *attingo, capesso*: ex ἐπὶ et ἅπτω, *tango*, f. ἥψω, p. ἧφα.

'Εφαρμογὴ, ῆς, ἡ, *convenientia, cohærentia*: ab

'Εφαρμόζω, *accommodo*, vel ἐφαρμόττω, q. v.

'Εφαρμοσθὸν, Dor. pro ἐφαρμόζον, *adaptare*: ab

'Εφαρμόττω, *accommodo, quadre*: ex ἐπὶ et ἁρμόζω. seu ἁρμοττω, f. σω, p. ἡρμόκα, *congruo*. Th, ἅρω, *apto*.

'Εφαρξαντο, *obstruebantur*, 3. pl. a. 1. m. verbi φράσσω, vel -ττω, *sepio, obstruo*, f. ξω, p. χα, a. 1. m. ἐφραξάμην, ω. ατο, et in 3. pl ἐφράξατο, et per Metath. ἐφαρξαντο.

'Εφασαν et ἐφάσκαν, *dixerunt*, Dor. pro ἔφησαν. 3. pl a. 2. ind verbi φημὶ, *dico*; vel ἔφασαν. est 3. pl imperf Dor. ἐφάσκαν.

'Εφαυλίσθη, ας, ὁ, a. 1. ind. act.

verbi φαύλω, *flacci facio*. Th. φαῦλος, *vilis*.

Ἐφαψαμένη ης, ἡ, *complexata*, a. 1. part. fem. f. g. h. ἐπιάπτομαι ex ἐπὶ et ἅπτω, *tango* f. ἅψω.

Ἐφάψατο, Dor. pro ἐφήψατο, 3 sing. a. 1. m. ab eod. verbo et Th.

Φεύξεται, 3. pl imperf verbi φεύδομαι, *timeo, effugio*. p. m. πεφόβα.

Ἐφεδρεύω, *insideo, insidior*, f. εύσω. p. ηκα. ab

Ἕφεδρος, ου, ὁ ἡ ῆ, *qui in sellâ sedet, assessor, adversarius*: ex ἐπὶ et ἕζομαι, *sedeo*. Th. ἕζομαι.

Ἐφέζετο, *insidebat*, 3. sing. imperf. et

Ἑφεζόμενος, *insidens*, præs. part ab ἐφέζομαι, qu. ab ἕζομαι, *sedeo*, f. 3. m. ἐδίφαι.

Ἐφέηκα, ας, ε. Poët. seu Ion. pro ἐφῆκα. ας, ε, *immisi*: ab ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἴω, *mitto*.

Ἐφεῖλε, a. 1. part. pass. ab ἐφίημι, *imitto*; ab eod. Th.

Ἐφείδετο, *parcebat*, 3. sing. imperf. pass. a φείδομαι, *parco*, f φείσομαι.

Ἐφεμάνος, *indutus*. p. part. pass. Poët, pro ἐνημένος, ab ἐνίννυμι. ex ἐπὶ et ἵω, *induo*. Sed.

Ἐφέμασος, *immissus*, est a. 2. part. m. ab ἐφίημι, *immitto*, assumpto σ. Th. ἵημι, vel ἴω, *mitto*.

Ἐφέναι, a. 2. inf act. ab ἐφίημι, *immitto*; ex ἐπὶ et ἵημι, f. ἥσω, a. 2. ἧκα.

Ἐφέρποτο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi φείδομαι, *parco*, f. σομαι, p. πέφεισμαι,

Ἐφείσθω. 3. sing. p. imperat. pass. ab φείδομαι.

Ἐφεσχεῖν, per Pleonasm. literæ ε, pro ἐπισχεῖν, plusq. p. verbi ἐφίστημι, *insto* q. v.

Ἐφέστω, *peperciste*, 2. sing. a. 1. ind. m. vide in ἐφίστημι.

Ἐφέω, Poët. pro ἐφῶ. a. 2. sub. act. ab ἐφίημι, *immitto*; vide ἐφῆκα.

Ἐφέλκομαι, *extrahor*: ex ἐπὶ et ἕλκω, *traho*, f. ὑσω.

Ἐφελκόμενος, dat. sing. part. præs. præced.

Ἐφέλκω, et ἐφέλκω, *attraho, elicio*.

Ἐφέμεν. Ion. pro ἐφῆναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, *immitto*. Th. ἵημι, vel ἴω, *mitto*, a. 2. ἧκα.

Ἐφεξῆς, adv. *deinceps*; ab ἔχω, idem.

Ἐφέξω, *prohibebo contineo*, f. 1. act. ab ἐπέχω, *cohibeo*. Th. ἔχω, *habeo*: f. ἕξω.

Ἐφέξων κράτεσιν ἔγχος, *tractare validam hastam*. Et pro *regere, gubernare*. Sed illud cum acc. hoc cum dat. Th. ἕπω, *sequor*.

Ἐφέπουσ, ας. ε, Ion. pro ἐφέπουσα, ας, ε, imperf. ab

Ἐφέπω, *persequor*. Th. ἕπω, *sequor*, a. 2. ἕσπον.

Ἐφέρβον, ες, ε, *ferebam*, imperf. verbi φέρω, *fero*, pro quo in 3. pl. ἐφέρεσαν, 1. Chr. xxii. 4. f. ἐνέγκω, a. 1. ἤνεγκα.

Ἔφερεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Æol verbi φέρω, *fero*, f. 1. Æol. φέρεσω.

Ἔφες, *immitte*, a. 2. imperat act verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἴω, *mitto*.

Ἔφεσις, εως, ἡ, *desiderium*, *appetitus*; item *provocatio* de judicio ad judicium, *appellatio*: ab

Ἔφεσος, ὁ, ἡ, *EPHESUS*, nomen urbis.

Ἐφέσπετο, *sequebatur*, 3. sing. imperf. Ion ab ἐφέπομαι, Poët. pro ἐφίπομαι Th. ἕπω. *sequor*

Ἐφέστασι, *colloca*, Poët. pro ἔστασι, a. 1 imperat m. verbi ἐφίστω vel ἐφίω, f. 1. ἐφέσω, a. 1. m ἐφῆστα μην, et Poët. ἐστάμην, indè ἐφεστάμενος· a. 1. part. m. Th. ἴω, *colloco*.

Ἐφέστασαι; *imponere*, gem. σ, pro ἐφίστασθαι, f. 1. inf. m. vide in ἐφίστημι.

Ἐφέστασαν, *instabunt*, 3 pl. imperf. act. ab ἐφίστημι pro ἐφίσταμαι, *insto*; alii volunt dici pro ἐφεστήκασιν, per Sync. 3. pl. plusq. p. ab ἵστημι, *sto*

Ἐφέστηκα. ας, ε, p. act, verbi ἐφίστημι, *insto*.

Ἐφέστιος, ν, ὁ ἡ ῆ, *domesticus, civis, indigena*; tum *qui domi est*, vel *qui domum redit*; ab ἐπὶ et ἑστία, *focus, domus*.

Ἐφεστρὶς ίδος ἡ, *sagum, chlamys, vestimentum*. Th. ἴω, vel ἵστημι, *induo*.

Ἐφεστῶτα, per Crasin, pro ἐφεστηκότα, acc. sing. perf. part. act. verb. ἐφίστημι, *insto*.

Ἐφεστώτων, *mandatorum*, gen. pl. Ion. pro ἐντολῶν, ab

Ἔφεστώς, ῶτος, ὁ, *mandatum*: ab ἐφίημι, *immitto*. Th. ἴω, *mitto*.

Ἐφευρετής, οῦ, ὁ, *inventor*: ab

Ἐφευρίσκω, *invenio*, vide in ἐφεύρω.

Ἐφεύροι, *inveniret*, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἐφευρίσκω. ex ἐπὶ et εὑρίσκω, *invenio*, f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 2. εὗρον.

Ἐφεψίοντο. Poët. pro ἐφεψῶντο, q. pro ἐφέποντο, 3. pl. imperf. verbi ἐφεψίομαι, *illudo*: ex ἐπὶ et ἑψίομαι, *colloquor, ludo*: q. ab ἑψία, *colloquium, lusus*, Th. ἕπω, *d c*.

Ἐφεωμεν, 3. sing. imperf act. verbi ἐφεάω, *invideo*: ex ἐπὶ et ὁράω, *video*. imperf. ἑώρων, ων, f. ὀψω, p ἑώρακα.

Ἐφη, *dixit*, 3. sing. a. 2. ind. act, verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφῆβη ἡκος, ἡ, *pubertas*, et

Ἐφηβεῖον, ου, τὸ, *pubes, puberum multitudo*: ab

Ἔφηβος, ὁ, ὁ, *EPHEBUS, puber, adolescens*. Th. ἥβη, ης, ἡ, *pubes, pubertas*.

Ἐφῆκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίημι, *immitto*, f. ἐφέω. Th. ἵημι *mitto*.

Ἐφήλατο, 3. sing. a. 1. ind. m verbi ἐφάλλομαι, *insilio*. Th. ἅλλομαι *salio*.

Ἔφηλος, ίδος ἡ, *fibula*: ab ἐπὶ et ἧλος. *clavus*.

Ἔφηλος, ίδος, et εως ἡ, *vitium faciei asperæ*: ex ἐπὶ flammatione vel ustione Solis: ab ἐπὶ et ἥλιος, *Sol*.

Ἔφηλος, ν, ὁ, *clavis affixus*: ab ἧλος. *clavus*; item *maculis solaribus affectus*; vel *Soli expositus*: ex iisd.

Ἐφήμενος. *insidens*, præs. part. ab ἐφήμαι. *insideo*: ex ἐπὶ et ἧμαι, *sedeo*

Ἐφημερεύειν τοῖς κινδύνοις, *totum diem periculis immorari, pericula sustinere*, et

Ἐφημερία, ας, ἡ, *series, classis*, et

Ἐφημερίαι, αἱ, *vices*: ab ἐφήμερος *unicum diem durans*: ex ἐπὶ et ἡμέρα, *dies*

Ἐφημέριον ἥροτοῦ, *unius diei hæsines qui* scil. *brevissimum vitæ tempus vivunt*: ab

Ἐφήμερος, ν, ὁ ἡ ῆ, idem quod ἐφημερεύω.

Ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, *EPHEMERIS*, libellus in quo acta quotidiana continentur, et

Ἐφήμερος, ν, ὁ ἡ ῆ, *quotidianus, diurnus* Th ἡμέρα, *dies*.

Ἐφημοσύνη. ης, ἡ, idem quod ἐφετμὴ, *mandatum*: ex ἐπὶ et ἵημι *mitto*.

Ἔφην, ης, ἡ, *dixi*, a. 2. vel imperf ind. act. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφηνάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi φαίνω, *ostendo*, f. ανῶ, p. πέφασμαι.

Ἔφην, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐφῆπται, 3. sing. perf. ind. pass. ἐφάπτομαι, ῇμαι, πται, ab ἐφάπτομαι, *attingo, assequor*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

Ἐφήρμοσα, *adaptavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἁρμόζω. quod ex ἐπὶ et ἁρμόζω, *adapto*. Th. ἅρω *apto*.

Ἔφησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφήσεις, *impelles*, 2. sing f. 1. ind. act. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι *mitto*.

Ἔφησθα, *dicebas*, Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. sing. imperf. act. verbi φημὶ. *dico*.

Ἐφήσθην, per Sync. pro ἐφεάσθην, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἐφέδομαι, *delector super aliquâ re*: ex ἐπὶ et ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἐφήσομαι, f. 1. m. verbi ἐφίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ω, idem. Vel etiam ab ἐφέδομαι, *delector, super aliquâ re*, quod ab ἥδομαι, *delector*. f. ἥσομαι. Th. ἡδὺς *suavis*,

Ἐφῆκα, *præcessi*, perf. act. verbi φθάνω, *prævenio*, f. φθάσω a. 2. ἔφθην, q. à φθάμι, idem.

'Εφίαξε, Dor. pro ἔφθασε, a. 1. act. ab eod.

'Εφίκεν, *perii*, a. 2. pass. verbi φύω, *corrumpo*, f. φθῶ, p, ἔφθακα, a. 1. ἐφθάμην.

'Εφθαρκα, *corrupi*. vide præced

'Εφθαρμένος, *interemptus*, part. pret. perf. pass. ἔφθαρμαι, ab eod. verbo.

'Εφθασα, ας, ε, *prævenī*, *pervenī*, a. 1. ind. act. à φθάνω, f. φθάσω, tanq. à φθάω.

'Εφθίγγοντο, 3. pl. imperf. verbi φθίγγομαι. *Ι-quor*, f. φθέγξομαι, p. ἔφθεγμαι. p m. ἐφθεγγόμην.

'Εφθίγξαν, Ion. pro ἐφθέγξατο, 2. sing. a. 1. m. et

'Εφθίγξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ejusd. verbi.

'Εφθην, *prævenī* a. 2. ind. act. verbi φθάνω, f. φθάσω, q. à φθάω.

'Εφθισθ', pro ἐφθίατο *corrupti erant*, 3 pl. plusq. p. pass ἐφθίμην, ευ, ντο. facto ex 3. sing inserto σ ante τὸ. à φθίομαι, *corrumpor*, f. φίσομαι. p ἔφθιμαι. Th. φθίω.

'Εφθόνεν, ες, ν. a. 1. ind pass. verbi φθόνω, *perpo*; perf. pass. ἐφθόνημαι. Th. φθόω.

'Εφθορε, *interierat*, 3. sing pluaq. p. pass. ἐφθόμην, σο, ντο à φθίομαι. ab eod. Th.

'Εφθορα, *corrupi*, p. m verbi φθίρω, *corrumpo*. Th. φθόω. idem.

'Εφθός, οῦ, ὁ, *cactus*, *ciixus*; ab ἴφω, *coqui*. f. ἰφθήσω.

'Εφιάλλω. seu ἐφιάλλω, f. λῶ, p. λκα, *emitto*: ab ἐνιεί ἴαλλω, *mitto*.

'Εφιάλτης, ου, ὁ, *EPHIALTES*, nom. proprium: item significat, *malum ubi aliquis nactus se grandi male opprimi*, *invadique ab alio credit*; *incubus*: ex ἐπὶ et ἅλλομαι, *salio*.

'Εφίει, 3. pl. præs. ind, act. verbi ἐφίημι, *immitto*. Th. ἵημι, seu ἰω, *mitto*.

'Εφιεμένος, præs. part. pass. verbi ἐφίεμαι, *attingo aesequor*: ex ἐπὶ et ἵεμαι, *venio*, f. ἕξομαι, p. ἧγμαι, a 2 m. ἐφικόμην.

'Εφίη, 3. sing. imperf. quasi ab ἰέω, pro ἐφίημι, *immitto*. Th. ἵω, *mitto*.

'ΕΦΙΕΛΤΣ, ίδος, ἡ, *coliculus*, vel *simile quid in corona*.

'Εφίεμαι, *desidero*, imperf. ἐφιέμην, præs. part. ἐφιέμενος ex ἐπὶ et ἵεμαι, pass. ab ἵημι, *mitto*, et

'Εφίεμαι et ἐφίεμαι, Dor. pro

'Εφίεται. præs. infin. verbi ἐφίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ἵω, idem.

'Εφίεσαν, *immittebant*, 3. pl. imperf. act. ejusd.

'Εφίζανε, *insideo*, *institue*: ex ἐπὶ et ἵζω, *sedeo*. Th. ἵζω, idem.

'Εφίζανε, ας, ἁ, Dor. pro ἐφίζουσα, ης, ἡ, *insidens*: ab eod. Th.

'Εφίημι, *immitto*, *remitto*, *permitto*, f. ἥσω, p. ἧκα. ab ἐπὶ et ἵημι, *mitto*. Th. ἵω, id.

'Εφίησι, 3. sing. præs. ind. act, et

'Εφίησι, 3. sing. præs. sub, pro ἐφίῃ. à præced. ἐφίημι.

'Εφίητι. Dor pro ἐφίησι, *permittit*. 3. sing. præs. ind. act. ab eod. Th.

'Εφικάνω, a. 2. infin. med. verbi ἐφικνέομαι, *pervenio*, f. ἐφίξομαι, p. 2. m. ἐφῖγμαι, ν, στο· ex ἐπὶ et ἱκάνομαι, *venio*.

'Εφίκετο, 3. sing. a. 2. ind m. ab

'Εφικνέομαι, ούμαι, *pervenio* Vide ἐφικάνω.

'Εφίκοντο. 3. pl. a. 2. ind. m. præced.

'Εφικτὸς, ἁ, ὁ, *quem assequi possumus*; ἔστιν ἐφικτὸν, vel ὡς ἐφικτὸν, *pro viribus*: ab ἐφικνέομαι. Vide in ἐφικάνω.

'Εφίλασσε, Dor. pro ἐφίλησε quod vide.

'Εφίλασσα, ας, ε, et in 3. pl. ἐφίλασσαν. a. 1 Dor. pro ἐφίλησα, ας, ε, et ἐφίλασαν à φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*

'Εφίλατο, 3. sing. a. 1. m. q. à φιλέω, *diligo*, a. 1. imperat. med. φίλαι, a 1 part. φιλάμενος Etiam potest esse imperf. pass à φίλημι, Vel per Sync potest dici à regulari a. 1. m. ἐφιλησάμην, ω, ατο. Sic φίλαι, a. 1. imperat. m. pro φίλησαι, φιλάω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

'Εφίλατο, *amabatur*, 3. sing. imperf. à φίλημι, pro φιλέω, *diligo*.

'Εφίλιον, Dor. pro ἐφίλουν, 3. pl. impert. act. verbi φιλέω. Th. φίλος.

'Εφίλλαν, Bœot. Sync. pro ἐφιλήσαμεν, 3. pl, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi et Th.

'Εφίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab iisd.

'Εφιλοσόφουν, pro ουν, 3. pl. imperf. act. verbi φιλοσοφέω, *rixor*, *c ntendo*, f. ήσω· ex φίλος, *amicus*, et σοφός, *sapiens*, ου, τὸ, *rixa*, *jurgium*.

'Εφιλοσόφουν, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφέω, *philosophor*: ex φίλος, et σοφός.

'Εφίμερον, id. q. simplex ἵμερον, *desidero*, f. ῶ, p. κα, a. 1. pass. ἱμέρθην, ης, η.

'Εφίμερος ν. ὁ � ή, *amabilis*: ab ἵμερος, *desiderium*: ab eod. Th.

'Εφίππιος, ν, ον, *equo insidens*, *eques*. Th. ἵππος, *equus*.

* 'Εφιππο-τοξόται, ων, οἱ, *equestres sagittarii*: à τόξον, *arcus*, et præced.

'Εφίπταμαι, *advolo*, *involo*: ab ἐπὶ et ἵπταμαι.

'Εφίσδει, *insidet*, *incubat*: Dor. pro ἐφίζει, 3. sing præs. ind. act. ab ἵζω, *sedeo*.

'Εφίῃη, 3. sing. imperf. act. Sunt qui velint dici pro ἐφίστα, *præficio*, præs. imperat. ab

'Εφίστημι, *insto*, *supervenio*, *sisto*, *præficio*, f. στήσω, p. ἐφίστηκα, perf. part. ἐφεστηκώς, ότος, et per Crasin ἐφιστώς, a. 2. ind. act. ἐπέστην, ης, η, *supervenī*: cum dat. a, 2. imperat. ἐπίστηθι, ήτω, a. 2. sub. ἐπστῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part ἐπιστὰς, ἀντος, et in f g. ἐπιστασα, ης. ex ἐπὶ et ἵστημι, *sto*.

'Εφίστων, 3. pl. præs. sub. act. Vide ἐφίημι.

'Εφλαδον, *obstrepui*, a. 2. ind. act. verbi φλάω, *insticiabile loquor*.

'Εφλαξε, ας. ε, *caussi*, a. 1. ind. verbi φλάσσω, ττω; f. ξω, p. χα, perf. pass. ἐφλάγμαι, a. 1. pass. ἐφλάχθην.

'Εφλάχθη, *ægravit*, 3. sing. a. 1 ind. pass. ejusd.

'Εφ' ὅπλιν, *territi fuerunt*. Bœot. Sync. pro ἐφοβήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐφοβήθην, ης, η, verbi φοβέω, *metum incutio*; f. ήσω, p. πεφόβηκα. Th. φίβομαι, *timeo*, p. m. πέφιβα.

'Εφόβησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Εφοδεύσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ab

'Εφοδεύω, *iter facio*, f. εύσω. ex ἐπὶ et ὁδός.

'Εφοδιάζω, f. άσω, *viaticum do*, *instruo*: ab

'Εφόδιον, ου, τὸ, *viaticum*: quod ab

'Εφοδος, ου, ἡ, ὁδία, seu *ratio*, *apparatus aditus*, *accessus*, *impetus*: ex ἐπὶ et ὁδός, *via*.

'Εφοιτων, pro ἐφοίτων, *ibat*, 3. sing. impert. act. φοιτάω, f. ήσω, *eo*.

'Εφοίτων, Dor. pro ἐφοίτα, quod vide, vel 3. sing. imperf. à φοιτάω.

'Εφονίσατο, *interfecit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φονεύω. Th. φόνος, *occido*: p. m. πέφαμαι.

'Εφοπλίζω, *armo*, *apparo*, f. σω, p. ἐφοπλικα. a. 1. ind. act. ἐφωπλισα, ας, ε, ν. 1. infin. act ἐφοπλίσαι, et

'Εφοπλισόμεθα, *præparabimus*, e-jusd. 1. pl. f. 1. ind. m. Poët. ex ἐπὶ et ὅπλον, *arma*.

'Εφορᾶν, f. ἐφορᾶσω, p. ἐφορακα, *intueor*, *observo*, *visito*: ex ἐπὶ et ὁράω, *video*.

'Εφορεία, ας, ἡ, *inspectio*, *ephororum magistratus*: ab eod. Th.

'Εφορεῖτ, *ferebat*: imperf. act, verbi φορέω, *gesto*. Th φέρω, *fero*.

'Εφόρεον, *ferebant*: Dor. pro ἐφόρουν, verbi φορέω, ab eod. Th.

'Εφορμάδης, ητος, Dor. pro ἐφορμάδις, a. 1. part. pass. ab

'Εφόρμαι, f. ήσω, p. ἐφορμῆκα, a, 1. inf. pass. ἐφορμῆσθαι, *ruo in*, *impetum facio*: ex ἐπὶ et ὄρμαι, *ruo*. Th. ὄρμη, *impetus*. Undè

'Εφορμήσασθαι, *aggredi*, ejusd. a. 1. infin. m.

'Εφορος, ου, ὁ, *inspector*, *patronus*: ἔφορος. *Ephori*, magistratus Lacedæm. ab ἐφοράω, *intueor*, *observo*: ex ἐπὶ et ὁράω, *video*.

'Εφοσον, pro ὅσ' ἐστὶν, *in quantum*, *quoad*.

'Εφραδον, *dixi*: a. 2. ind. act. verbi φράζω, *dico*: f. σω, 3. sing. a. 1. ind. m. ἐφρασάμην, pro ἐφράσατο.

'Εφρασθα, ης, ἡ, nomen urbis. Heb. *fructifera*.

Ἐφραΐμ, ὁ, nomen filii secundi *Josephi*. item nomen urbis indeclin. Hebr. et interpret. Lat. *sese propagans.*

Ἐφρέξα, ας, ε, et in 3. pl. ἔφραξαν, a. 1. ind. act. verbi φράσσω, vel -ττω, fut. ξω, *sepio, occludo.*

Ἐφρονεῦτ', pro ἐφρόνατο, *cogitavit:* 3. sing. a. 1. m. verbi φρένζω, *cogito:* f. σω, a. 2. ἔφρενδον,

Ἔφρασε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Ἐφράσσαντο. *consultaverunt:* 3. pl. a. 1. ind. m. Poët. gem. σ, ejusd. verbi.

Ἐφρύττετο, 3 sing. imperf. verbi ῥομέττομαι. *fremo.*

Ἐφρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φρύγω, vel φρύσσω, f. ξω, *torreo.*

Ἔφυ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φῦμι. Th. φύω. *nascor, sum*

Ἐφυβρίζω, *contumelia officio;* f. ίσω, p. ἐφύβρικα ex ἐπὶ et ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, εως, ἡ, *contumelia.*

Ἐφύβριστής, ου, ὁ ἡ ἡ, *contumeliosus, probrosus.*

Ἔφυγον, ας, ε, *fugi:* a. 2. ind. act. pro φυο in 3. pl. ἐφύγοσαν, Nehem. xiii. 10. verbi φύγω, *fugio:* f. ξω, p. m. πέφυγμαι, pro πέφευγμαι.

Ἐφύγοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. Dor. Epenth. pro ἔφυγον, verbi ejusd.

Ἐφύη, *erratus est:* 3. sing. a. 2. ind. pass. à φύω, vel φῦμι, *nascor.*

Ἐφύλαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω, vel -ττω, *custodio:* f. ξω, p. πεφύλαχα.

Ἐφυμνέω, *decanto, celebro:* ex ἐπὶ et ὑμνέω.

Ἔφυν, ας, ν, a. 2. et ἔφυν, per Sync. pro ἔφυσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi φύω, à φῦμι, *nascor.*

Ἐφύπερθε, et -θεν, *desuper*, quod ex ἐπὶ et ὕπερθε Th. ὑπὲρ, *super.*

Ἔφυρον, *rigabant*, 3. pl. imperf. act. verbi φύρω, *rigo;* f. ῥῶ, et Æol. φύσσω,

Ἔφυσα, pro ἔφυσας, 3. sing. imperf. act. verbi φυσάω. *suffio insfio.*

Ἐφυσιώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi φυσιόω, *inflo;* f. ώσω, p. πεφυσίωκα ab eod. Th.

Ἐφύσσα, Dor. pro ἐφύσησα, 3. sing. imperf. à φυσάω. pro quo et φυσάω. Vide in ἔφυσα.

Ἔφυτε, 2. pl. imperf. act. Vide φῦμι, *nascor.*

Ἐφύτευσ', pro ἐφύτευσα, *plantavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φυτεύω, *planto.* Th. φύω.

Ἐφφαθά, Syriacum verbum verlitur *aperitor*, Marc. vii. 34.

Ἐφωτοῦν, ες, ε, a. 1. ind. pass. verbi φωτίζω, *illumino:* f. ίσω. p. πεφώτισμαι, q. à φάος, φωτὸς, τὸ, *lumen.* Th φάω, *lucco.*

Ἔφωνεν, 3. sing. imperf. act. verbi φωνέω, *loquor.* Th. φωνὴ, *vox.*

Ἔχ', pro ἔχω, *contine*, præs. imperat. ab ἔχω, *habeo.*

Ἔχαδον, ας, ε, *hiavi*, a. 2. ind. act. verbi χάζω, f. χάσω. *hio.*

Ἔχαιεν, ας, ε, imperf. verbi χαίω, *gaudeo;* f. χαρῶ, p. κέχαρμαι, a. 1. m. ἐχαράμην.

Ἐχαλάσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi χαλάω, *dimitto;* f. άσω, p. κεχάλασμαι.

Ἐχαλίηνα, *difficilem me prabui*, a. 1. ind. act. verbi χαλιπαίνω, *irascor;* quod à χαλεπὸς, *difficilis, gravis.* Th. χαλίπτω, *lædo.*

Ἔχανον, *hiavi*, a. 2. ind. act. verbi χαίνω, *hisco;* f. ανῶ, a. 1. ἔχανα p. m. κέχανα.

Ἐχαράκου, pro ἐχαράκουν, 3. sing. imperf. act. verbi χαρακόω, *vallum circumduco:* quod ex χάραξ, ακος, ὁ, *vallum*, seu *agger quo castra munniri solent.* Th. χαράσσω, f. ξω, *sculpo*

Ἐχαρόνουν, *infrendebant*, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.

Ἐχάρην, ἐμὲ η, et in 3. pl. ἐχάρησαν. *gavisi sunt*, a. 2. ind. pass. verbi χαίρω, q. v.

Ἐχαρσύην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi χαρίζομαι, *gratificor:* f. ίσομαι. Th. χάρις.

Ἔχε, *præbe*, præs. imperat. act. ἔχων, imperf. Ion. pro εἶχον, 3. sing. imperf. act. verbi ἔχω, *habeo.*

Ἔχεα, *effudi*, pro ἔχευσα, a. 1. ind. act. verbi χέω, *fundo*, f. χέσω, a. 1. ἔχεσα. ἔχεια. et ἔχυα.

Ἐχέγχυος, ου, ὁ ἡ ἡ, *fide dignus*, ab ἔχω et ἐγγυή, *spondeo.*

Ἔχειν ἐπ' ἐγγυσιν, ἀμφὶ τὸ ξυλαίς, *habere se in operibus et circa concilia*, id est, *in factis et consiliis occupatum esse.* Et ἔχειν, pro εἶναι, *esse, versari.* Et pro διοικεῖν, *administrare.*

Ἐχειροτονήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi χειροτονέω, *per suffragia creo:* ex χείρ et τείνω.

Ἐχέμεν, Ion. et Dor. ἐχέμεναι pro ἔχειν, præs. infin. act. ab ἔχω, *habeo.*

Ἐχέμοιτ, acc. sing. ab Ἐχέμων, ονος, ὁ, nom. propr.

Ἔχεν, *habebat*, Ion. pro εἶχεν, 3. sing. imperf. act. vel Dor. pro ἔχειν, infin. verbi ἔχω.

Ἐχενηΐς, ίδος, ἡ, *ECHENEIS*, piscinulus, qui et *remora*, appellatur: ab ἔχω, *detineo*, et ναῦς, *navis.*

Ἔχες, præs. imperat. pass. Ion. pro ἔσχυ, ab eod. verbo.

Ἐχεστικής, ἔος, ὁ ἡ ἡ, et τὸ ἐχεστικὸς. *amarus, mortifer:* ab ἔχω et πικρὸς, ὰ, ὸν, *amaritudo picea:* quasi lacryma picea.

Ἔχευσα, Ion. vel Poët. pro εἶχα, 3. sing. imperf. verbi ἔχω.

Ἐχέχρονος, ου, ὁ ἡ ἡ *qui gemitus ac suspiria effert, pernicious:* quod ab ἔχω. *habeo.* et χρόνος, *gemitus:* quod à χέω, *gemo.* Th. χρονὸς.

Ἔχεχτ', pro εἶχετο, Ion. 3. sing. imperf. pass. verbi ἔχω, *temeo, habeo.* Vel ἐχεσ' pro εἶχε, et τε, enclit.

Ἐχθαν, *tenebant*, pro ἐχέτην, 3. dual. imperf. act. ἔχω, verbi ἔχω.

Ἐχθαρὸς, ὰ, ὸν, *dives:* ab ἔχω, *habeo.*

Ἐχθάλη, ης, ἡ, *stiva.* παρὰ τὸ ἐχθεσθαι, *quia marum tentur.* Th. ἔχω, *tenco.*

Ἔχθανος, ου, ὁ, nomen propr.

Ἔχθεα, *effudi.* et in 3 pl. ἔχθεσαν, a. 1. ind. act. verbi χέω, *fundo*, f. χέσω, a. 1. ἔχεσα, ἔχεια, et ἔχεα.

Ἐχθέατο, *effudit*, 2. sing. a. 1. ind. m. ab ἔχθεα, a. 1. act. quod vide.

Ἐχθίφρονες, nom. pl. οἱ ἔχθι φί, et

* Ἐχθιφρόνως, adv. *prudenter:* ab

Ἐχθίφρων, ονος, ὁ ἡ ἔχθι φρὴν, *cordatus:* ex ἔχω, *habeo*, et φρὴν, *mens.*

Ἔχθομαι, a. 1. ind. act. verbi χάω, *gaudeo*, f. χεῦ.

Ἔχθος, *habeat:* 2. sing. præs. sub. act. verbi ἔχω.

Ἐχθοῦ', pro ἔχθωμαι, *odio prosequere:* præs. imperat. act. ab ἐχθάνω. Th. ἔχθος, *odium.*

Ἐχθοῦσις. *oderit:* 3. sing. præs. sub. act. ejusd.

Ἐχθοίατο, Dor. pro ἐχθοίαντο, *odio prosequuntur*, 3. pl. præs. ind. act. ab

Ἐχθοίμι, f. ησῶ, a. 1. ἐχθησα, *odio prosequor.* Th. ἔχθος, *odium.*

Ἐχθοῖς, *oderit:* 3. sing. præs. ind. act. ab ἔχθω, *odio prosequor*, quod ab eod. Th.

Ἐχθὸς, idem quod χθὲς, *heri:* adv. q. ab ἔχομαι, *adhæreo.*

Ἐχθρήμεν, *inimicum sit:* 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐχθείη, verbi ἐχθαίρω.

Ἐχθρὴν, *odio habeam:* a. 1. sub. act. ejusd.

Ἐχθρόεσσα, *inimicus ero:* f. 1. m. verbi ἐχθαίρομαι. tanq. ab ἐχθόμαι. Th. ἔχθος.

Ἐχθρώτατος, ίστη, στον. *inimicissimus:* superlat. grad. ab ἐχθρὸς, *invisus*, comp ἐχθίων, superl. ἔχθιστος, ab eod. Th.

Ἐχθοδοκέω, ῶ, f. ήσω, *altercor, invisus fio, eum odio:* ab

Ἐχθοδοκὸς, ὸ, *odiosus, invisus:* quasi ἐχθοσοκὸς, Pleonasm. τὸ ὁ, ab ἔχθος, *odium*, et δέχ, ὁσὸς, ὴ, *visus*, seu *cox, quem aspicere aut colligi est nobis di sum.* Th. ἐσόμαι, *video.* Quid si ab ἔχθος et δοκέω, ut sit *odium reconans*, abiens in contrarium.

ΕΧΘΟΣ, ους, τὸ, *odium, inimicitia:* q. ab ἔχομαι, *adhæreo, desino:* ut amor ἑταιρίας mater, ita odium τῆ σχέσεως.

Ἐχθρη, ας, ἡ, *inimicitia:* et

Ἐχθραίνω, οδι, *odio prosequor, invisum reddo:* et

Ἐχθρόνιος, *inimicus sum:* et

Ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, *inimicus, a, um:* ab ἔχθος, ους, τὸ, *odium.*

Ἐχθρόστατος, η, ὸν, *inimicissimus* Poët. pro ἐχθίστης, superl. à præced.

Ἔχιδνα, ης, ἡ, *vipera, femina* : ὃδ ἴχις. Est et nomen mulieris.

Ἐχίδνιον, ου, τὸ, *viperula*, seu *catulus viperæ* : dimin. ab ἔχις.

ΕΧΙΝΟΣ, ου, ἡ, *ECHINUS*, qui terrestris est, et *erinaceus* etiam appellatur, et, marinus ; à spinas quas ἔχουσι. Est et *venter medius in animalibus ruminantibus*, ob asperitatem echino similem : item *alia genus*.

Ἐχιόβρωτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *morsus* (vel ictus) à *vipera* : ab ἔχις et βιβρώσκω, quod à 3. sing. perf. ind. pass. ver bi βέβρωμαι.

ΕΧΙΣ, ιος, vel ους, ὁ, *ANGUIS, vipera* mas, hinc ἐχιδνα, ης, ἡ, *vipera* femina ἐχιόνιον, ου, τὸ, *viperulus*.

Ἔχμα, ατος, τὸ, *retinaculum, junctura*, idem quod ἔχμωμα. Th. ἔχω. tenco.

Ἔχουν, 3. pl. præs. opt. act. verbi ἔχω, *habeo*, q. v.

Ἔχουσα, Dor. pro ἔχουσα, *habens*, præs. part. f. g. ab ἔχω.

Ἐχύλωσε, *ad iram commovit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χολόω. Th. χολὴ, *bilis*.

Ἔχωμεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ἔχω, *habeo*.

Ἐχωμὲν, ως, ἡ, *dies, perendinus*, q. d. *cras erit* crastino. Th. ἔχω, seu ἴκω.

Ἐχθαιρος, *hesternus, proximus*, contiguus, ἐχθαιρα παροικία, Marc. 1. 38. *vici vicini*. Hebraismus ex Ham. At sic Xenoph. ad fact. et dict. Socr. l. iii Exped. Cyri, l. 1 locor. de permutatione.

Ἔχω, pro εἶχον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ab ἔχω, *habeo*.

Ἔχων, pro ἔχοντα, acc. sing. m. g. part. præs. act. ejusd. verbi, ἔχοντι, Dor. pro ἔχουσι, *habent*.

Ἐχόντων, Att. pro ἐχόντωσαν, gen. pl. part. præs. act. pro 3. pl. præs. imperat. verbi ἔχω.

Ἐχρεπτόθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass verbi χορτάζω, *herbis pasco, saturo*, f. -άσω, p. κεχόρτασμαι. Th. χόρτος, *gramen*.

Ἔχρην, pro ἔχουσι, *habent*, 3. pl. præs. act. ab ἔχω.

Ἔχρυσα, a. 2. act. verbi χρύπτω, *lateo* : ut πάσω, ἔπαθον. Alii volunt esse imperf. à χράω, *pollo, commodo, vaticinor*. Vel per Tmesin, pro ἐξέχρυσον.

Ἔχρυφ, imperf. à χρή. *opertet*, impersonale, infin. χρῆναι.

Ἐχρυσάμεθα, 1. pl. a. 1. ind. m. ἐχρησάμην, ω, σπο, verbi χράομαι, uor, f, χρήσομαι, p. κέχρημαι. Th. χρὼ, *commodo*.

Ἐχρίσθησαν, ας, ε, et in 3. pl. ἐχρίσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi χρίω, *macula edo*.

Ἔχρητο, Ion. pro ἐχρᾶτο, 3. sing. imperf. verbi χράομαι. Vide ἐχρησάμεθα.

Ἔχρυσε, *unxit*, 3. sing. imperf. act, à χρίω, *unge*, f. ἴσω, p. κέχρικα.

Ἐχρίσθη, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐχρίσσατο, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi χρονίζω, *moror*, quod vide.

Ἐχρώοντο, Poët, pro ἐχρῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi χράομαι. -ῶμαι, *utor*. Th. χρὼ.

Ἐχύθη, 3. sing. a. 2 indic. pass. verbi χύω, vel χέω, *fundo*.

Ἐχύθην, ης, η, *effusus sum*, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἔχυμεν, et in 3. plur. ἐχύντο, 1. sing. et 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ἐκεχύμην, et ἐκέχυντο, ablato augmento, verbi χύω, f. χύσω, p. pass. κέχυμαι.

ΕΧΥΡΟΣ, ὰ, *munitus, firmus, tutus* ; ἐχυρὼς, ὰ, idem : qu. ab ἔχω, *firmitèr tenco*.

Ἐχυρώσω, -ῶ, *munio, firmo*, et

Ἐχυρῶς, adv. *tutò firmè* : ab ἐχυρὸς.

ΕΧΩ, *habeo* ; *possum* ; *ago* ; *impetro* ; *administro, guberno* ; *affectus sum* ; præs. opt. ἔχοιμι, et in 3. pl. ἔχοιεν· imperf. εἶχον, ες, ε· (i recipeus loco augmenti) f. ἕξω, et σχήσω, ab inus. σχέω· p. ἔσχηκα a. 2. ἔσχον, ες, ε· a. 2. imperat. σχὲς· a. 2. sub. σχῶ, ῇς, ῇ, cum adv. adject. vel participio pro verb. καλῶς ἔχειν, *gaudere* : τὸν δ' ἀτίμωσιν· ἔχει, *contumelia alterum affecit* : εἶχον ἡσυχῆς, *tacui*, Eurip. Supplic. 305. ἐχόμενα συντυχίας, Heb. vi. 1. *saluti vicina* ; σωφρονῶν ἔχων, Soph. Aj. 540. *adesse*. Hinc. διάδυχος, *facem habens*.

Ἔχωλι, Dor. pro ἔχωσι, *habeant*, 3. pl. præs. sub. ab ἔχω.

Ἔχωμεν, 3. sing. imperf. act. verbi χαφὼ, *capio, accedo, eo*.

Ἐχώσατο, *iratus est*, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi χώομαι, f, χώσομαι, a. 1. part. m. χωσάμενος, Th. χολὴ *bilis*.

Ἐχώσθην, ης, η, *aggestus fui*, a. 1. ind. pass. verbi χόω· undè χωνύω, vel χώννυμι, fut. χώσω. Th. χόω, *terrd aggesta extruo*.

Ἐψάλλατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ψαλλω, *tracto, contracto turpiter* : q. à ψάω, *tango*.

Ἐψάλλατας, Ion. pro ἐψαλμένοι, αι, 3. plur. perf ind. pass. verbi ψαλλω, *psallo, tango lenitèr*. f. -ῶ, p. ἔψαλμαι.

Ἔψατο, *tetigit*. 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἔπω, *tracto*.

Ἔψεαι, pro ἔψῃ, 2. sing. fut. 1. ind. m. verbi ἕπομαι, *sequor*. Th. ἕπω, idem.

Ἔψεν, et Ion. et Poët. ἧψεν, præs. inf. act. ab ἕψω, *coquo*.

Ἔψεται, 3. sing. f. 1. ind. med. et ἕψονται, f. 1. infin. med. verbi ἕπομαι, *sequor*.

Ἐψηύδετο, 3. sing. imperf. pass. à ψεύδομαι. Th. ψεύδω *fallo*.

Ἐψεύσαντες, 3. pl. a. 1. ind. pass. à ψεύδω, *fallo*, f. σω· a 1. ἔψευσα· hinc ἐψεύσω, 2. sing. a. 1. ind. m.

Ἐψηλάφησα, ας, ε, a. 1. verbi ψηλαφάω, *contrecto*, q. v.

Ἔψημα, ατος, τὸ, *pulmentum*, et

Ἔψησις, εως, ἡ, *coctio, elixatio* ;

Ἐψητὴς, οῦ, ὁ, *coctor*, et

Ἐψητὸς, ὴ, ὸν, *coctus* ; item subst. *pisciculus quidam* : omnia à p. pass. verbi ἕψω, *coquo*.

Ἔψις, ας, ἡ, *colloquium*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἐψιθύσθαι, Poët. Pleonasm. pro ἐψιθύρισαι, *dixisse*, verbi ψιθύω, quod formant ab ἔψω, fut. verbi ἔπω, *dico*.

Ἐψιθυρίσθουσιν, Dor. pro ἐψιθυρίζουσιν. 1. pl. imperf. act. verbi ψιθυρίζω, *susurro*. Th. ψιθυρὸς, *susurrus*.

Ἐψιθύροντο Poët. et Ion. pro ἐψιθύριζον, qu. pro ἐψιθύοντο 3. pl. imperf. verbi ἐψιθύομαι, *colloquor*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἐψυχαγώγει, 3. sing. imperf. act. verbi ψυχαγωγέω, *animum flecto* seu *allicio* : ex ψυχὴ, *anima*, et ἄγω, *duco*.

Ἔψυχον, imperf. act. à ψύχω, *refrigero*, f. ξω.

Ἕψυν, *coquo*, f. ἑψήσω, p. κα.

Ἕψω, fut ἵσω, *indue*, item *mitto, colloco* : undè ἀμφάνυμι, *circumduo*.

Ἑῶ, f. ἴσομαι, ισμ, εο.

Ἑᾶν, ῆς, *miserim*, a. 2. sub. Poët. pro ὦ, ῇς, ab ἵημι, *mitto*, f. ἥσω· a. 2. ἧν.

Ἕως, acc. sing. ab ἠὼς, *aurora*.

Ἑω, ῇς, ῇ, ῖμι, ῖα, ῖτι, Poët. pro ὦ, ᾖς, ᾖ, præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἑῷ, *suo*, dat. sing. ab ἑὸς, ἁ, ὸν, *suus, a, um*. Th. ὅς *qui*.

Ἑῶ, contractè pro ἰάω, *sino*, fut. ἰάσω, p. εἷκα.

Ἑῷγα, *aperui*, p. med. Att. pro ἄγνυμι, verbi ἀγω, *aperio*, f. ξω.

Ἑωμμαι, *patefactus sum*, perf. ind. pass. Att ἐωγμένος, perf. part. pass. ejusd.

Ἑωγυῖα, *aperta*, perf. part. m. f. g. ab ἔωγα, Att. pro ἔαγα, præt. med. verbi ἄγνυμι, p. m. part. Att. ἐωγὼς.

Ἑᾶν, Att. pro ἐᾷ, q. pro ἰάει, 3. sing. præs. opt. act. verbi ἰάω, -ῶ, ἵημι.

Ἑωθὼς, p. med. Æol. et Ion. pro εἰωθὼς, *solitus sum* ab ἔθω, *soleo* ; p. m. part. εἰωθὼς, υῖα, ὸς, et Ion. ἐωθὼς, υῖας, ὸτος. Th. ἔθος, *mos*.

Ἑωθὸν, adv. *manè, diluculò* : ab ἠὼς, *aurora*.

Ἑωθὸς, ἡ, ὸν, *matutinus*, ἐξ ἑωθινῆ, *à manè*.

Ἑώθουν, *pellebant*, imperf. act. Att. pro ἔθεον, -ες, verbi ἀθέω, f. ἀθήσω, et σω.

Ἑῴκειν, *similis eram*, plusq. p. m. Poët. ex Att. p. m. ἐῴκειν, verbi ἔοικα. p. m. εἶκα, et ἔοικα.

Ἑῷλος, ὰ, ὸ ᾗ ὴ, *hesternus, pridianus* : q. ex ἐώς, et ἅλλομαι, quod est *perdite* seu *præteritæ diei* : propriè dicitur de cibus relictis, per Metaph pro *marcido*, et *obsoleto*.

Ἑώλπειν, *speraveram*, plusq.

m. Poët. et Att. pro ἐλπίειν, verbi ἔλπω, *sperare facio*; p. m. ἔολπα.

Ἔλμαν. Poët. pro ἦμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ab εἶμι, pro ἴω, significante πλήθω, *implco*.

Ἔομι, *sinerem*, contractè pro ἰόομι, verbi ἰάω, *sino*, f. ἰάσω, p. ἴακα.

Ἐὸν, *qui est*, Poët. vel Ion. pro ὤν, præs. part. verbi εἰμί, *sum*.

Ἐὸν, contractè pro ἔεον, vel pro εἶον, Ion. *sinebam*, imperf. act. verbi ἰάω, *sino*; a. 1. ἴασα.

Ἐώνημαι, *emi*, perf. Att. pro ὠνήμαι: hinc ἐωνήθην, a. 1. indic. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*.

Ἐωνούμην, *emebam*, Att. pro ὠνούμην, et ἐωνούντο, 1 sing. et 3. plur. imperf. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*, f. ὠνήσομαι.

Ἐοινόχουν, *vinum fundebam*, Att. pro ἐοινοχόουν, imperf. act. verbi οἰνοχοέω, f. ήσω· ex οἶνος, *vinum*, et χέω, *fundo*, f. χεύσω.

Ἑῷος, α, ον, *EOUS, matutinus, orientalis*; ἑῷα, *orientia*: ab ἕως, *aurora*.

Ἔοιξα, *aperui*, Att. pro ἔῳξα, a. 1. act. verbi οἴγω, *aperio*.

Ἐοιχα, *intuebatur*, 3. sing. imperf. act. Att. pro ἑᾶτο, verbi ἐάω, *video*; sic ἐάσαμεν, pro ἐοίκαμεν, perf. Att. ἐοίκασιν, p. part. ἐοικώς, 1. pl. perf. ind. act.

Ἑόκει, ας, ἡ, pro αἰωρα, *suspendium*; *vas pensile*. Th. αἰωρία, *suspendo*

Ἐποίεσιν, *feceram*, plusq. p. med. Poët. et Att. à p. m. ἔοιγα, verbi ἔοικα, seu potiùs ῥέζω, *facio*, f. ῥέξω, et per Metath. ἔρξω· p. m. ἐόρξα, et per Metath. ἔοργα.

Ἑορτάζον, *celebrabam festum*, imperf. verbi ἑορτάζω. Th. ἑορτή, *festum*.

Ἐόρων, pro ἑώρων, *videbam*, imperf. Att. act. verbi ὁράω.

Ἕος, et Poët. ἕως, idem quod οὗ· ex quo factum est per Att. Pleonasm. τοῦ, *ut, dum, usque, interim*, cum genitivo; item sine casu, rarius cum subjunct. non addatur ἐν.

Ἕος, ου, ἡ, *aurora*; in acc. ἕω, apud oratores pro ἕω, et contractè οῦς, idem. Æolice αὔως.

Ἔοσσα, *repuli*, Att. pro ὦσα, a. 1. act. et

Ἔοσμαν, et in 3. plur. ἔωσαν, a. 1. ind. Att. verbi ὠθέω, *pello*, f. ὤσω.

Ἐόσθην, *rejectus sum*, a. 1. indic. pass. Att. pro ἐώσθην· ἔωσμαι, perf. Att. pro ὦσμαι, verbi ὠθέω, fut. ὤσω.

Ἔουσι, et ἴασι, Ion. pro ἠσι, *sint*, 3. pl. præs. sub. ab εἰμί, *sum*.

Ἔουσι, Att. pro ὦσι, 3. sing. p. pass. Vide ἐοσσα.

Ἕως, pro ὡς, *ut, ita ut*: ab ὅς; et τὸ.

Ἑωσφόρος, ου, *lucifer*: ab ἕως, pro ἠὼς αὐγὴ, et φέρω, f. οίσω.

Ἐωυτῇ, *sui ipsius*, Ion. pro ἑαυτῇ, vel pro σεαυτῇ *tui ipsius*, et

Ἑωυτῷ, pro ἑαυτῷ· sic ἑωυτῇ, Ion. pro ἑαυτῇ, *sibi*.

Z.

Ζ, sexta apud Græcos litera, in numeris est septenarius, quia in arithmetico alphabeto, inter ϛ et ζ, interponitur ϛ. pro senario. Septenarium millenarium denotat ͵ζ subscripto.

Ζ, Dor. in plerisque nominibus ac verbis, in σδ resolvitur; ut μελίσδομαι, pro μελίζομαι.

Ζα, in compos. ἐπίτασιν, significat. ut ἄγαν, *valdè, admodum*; Æolicè etiam ponitur pro διὰ, ut ζα ἄλλην, ζαδόλῳ, pro διαδόλλην et διάδολα. Est etiam ζᾶ, pro ζῆν. 3. sing. præs. act. à ζάω, *vivo*, q. v.

Ζαβερὸν, *repositorium*. Vide *Zaberia*, in Lat. Etymol.

Ζάβη, ης, ἡ, *lorica*: ex ζωβὸς, *annulus*. Vide *Zaba*, in Lat. Etymol.

Ζαβὶς, *curvus*, αἰκλος, στρεβλὸς.

Ζαβυλὼν, ὁ, nomen viri indecl. Heb. interpr. Lat. *cohabitatio*.

ΖΑ'ΓΚΛΗ, ης, ἡ, vel ζάγκλον, apud Siculos est *falx*, per Sync. dici volunt. q. ζάγκλον, à ζα et ἀγκύλος. Indè Angl. sickle.

Ζαὴς, præs. part. act. à ζάημι, Poët. idem ferè quod ἀείρω, *flo, spiro*. Th. ἄω, idem.

Ζαὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, *vehementer flans*: ab ἄω, ἀείρω, *flo, spiro*, et ζα, in composit. *valdè*.

Ζαθεὸς, gen. et dat. dual. Ion. vel Poët. à

Ζάθεος, ν, ὁ ἡ ἡ, *valdè divinus*; in acc. fœm. g. ζάθεον, plur. ζαθέους· ex ζα, particula intens. et θεὸς, *Deus*.

Ζαὶν, *vixisent*, per Sync. pro ζαήσαν, 3. plur. præs. opt. ζαίην, ης, ῃ· à ζάημι, pro ζάω, *vivo*; inf. ζαῆν, pro ζῆν.

Ζακύνθιος, *adscriptio dati in literis*, Suid. Vide *Saccunum*, in Lat. Etymol.

Ζακυνθίδες, vel ζακυνθίδες, *ropæ*, vel *cucurbitæ*; etiam ζακυνθίδες, ab insulâ Zacyntho.

Ζακότης, ους, ὁ ἡ ἡ, *furiosus, valdè iracundus*: ex ζα et κότος, *ira vetus*.

Ζαχαῖος, αίου ὁ ἡ ἡ, nomen viri, Syriac. *justus*.

Ζαχαρίας, ου, ὁ, nomen viri, Heb. interpr. Lat. *memoria Domini*.

Ζαχάριον, ου, τὸ, *guzophylacium*; an γαζοφυλάκιον, legend. vox ab Hebræis retenta?

ΖΑ'ΛΑ, ας, ἡ, *ZALLA, laurus Alexandrina*, an à ζάλλω.

Ζαλὼ, Dor. pro ζηλῶ, præs. imperat. pass. à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζηλόω, *æmulatio*.

ΖΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *turbo, procella*: à ζα et ἅλλομαι, vel à ζάω.

Ζάλος, ου, ὁ, *agitata æqua et fluctuans*: à præced.

Ζαλὸς, Dor. pro ζηλὸς, *æmulor, beatum prædico*. Th. ζῆλος.

Ζαλωτὸς, Dor. pro ζηλωτὸς, *æmulandus*, q. v.

Ζαμπέλαιον, ου, τὸ, *oleum è baccis olivarum*; an à σάμυς, qui nucleus olivarum?

Ζαμενὲς, f. ἐσω, *magnâ vi age, vires intende*: à

Ζαμενὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, *vehemens, validus*; ὁ μέγα μένος ἔχων, *magnanimus, valdè iracundus*: ex ζα et μένος, τὸ, *mens, robur*.

Ζαμένωσε, *vires intendit*. 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ζαμένω.

Ζὰν, ζανὸς, Dor. pro ζεὺς, quod pro Ζὰς, *Jupiter*, gen. Διὸς, quasi à ζάω, *vivo*, qui dat omnibus vitam.

Ζανὼ ους, -ῶς, ἡ, *JUNO*: à præced.

Ζαπλοῦς, ῆ, ὁ ἡ ἡ, *pradives*: à ζα et πλοῦτος, *divitiæ*.

Ζαρὰ, ὁ, nomen viri indecl. Heb. *ortus*.

Ζαργάνη. Vide σαργάνη.

Ζαρδεσταὶ, ῶν, ἡ, *machina quædam bellica*.

Ζαστέρνα, Dor. pro ζητέρνα, præt. part. act. f. g. verbi ζητέω, *quæro*, f. ήσω, p. ἐζήτηκα.

Ζατέω, *quæro*, Dor. pro ζητέω.

Ζατρεῦν, *in pistrino torquere*: ex ζα et τρέω, *timeo*, vel τίω, *tero*.

Ζατρεφὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, *saginatus, pinguis*: ex ζα Fpitat. et τρέφω, *nutrio*, f. ψω, a. 2. ἔτραφον.

Ζατρίκιον, ου, τὸ, *genus ludi*; ζατρικίοις, *ludere zatricium*; an ludos scacchorum qui tremendam militiam pingit? quod à ζα et τρίτιν.

ΖΑΦΕΛΗ'Σ, ὁ ἡ ἡ, *simplex*; *durus, agrestis, vehemens*; qu. ex ζα et ἁπλὸς, *simplex*

Ζαφελῶς, adv. *valdè simpliciter, iracundè*: à præced.

Ζαφλὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, *valde urens, ferens*: ex ζα, et φλέγω, *uro*.

Ζαχρεῖος, et ζαχρηὶς, ους, ὁ ἡ ἡ, *valde utilis, vehemens, acris*, gen. pl. ζαχρείων· ex ζα, *valdè*, et χρεὼ, *invado furiosè*; vel ut alii volunt à χρέος, *necessitas, utilitas*

Ζαχρὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, *qui est valdè egens*: ex ζα et χρεὼ, *necessitas*.

Ζαχρυσος, ου, ὁ ἡ ἡ, *dives auri*: à ζα et χρυσὸς, *aurum*.

Ζαὼ, *mare*, fortassè à fervore aquæ: à ζέω.

ΖΑ'Ω, *vivo, viges, revivisco, latus sum*; imperf. ζάουν· præs. part. ζάων, ζῶν, ζωοῦσα· ζώοντα, ζῶν, ζῶν· f. ζήσομαι, ης, ται· a. 1. ἔζησα, ας, ε· a. 1. sub. ζήσω, ῃς, ῃ· a. 1. part. ζήσας, ασα, αν.

ΖΕ'Α, vel ζειὰ, ᾶς, ἡ, *ZEA, far*.

frumenti species, spelta : fortasse à ζάω, quod indè sit victus.

Ζεβεδαῖος, ου, ὁ, nomen viri, Heb. יְבְדְיָה, *dos.*

Ζεγήριος, nomen Libyæ, quod Græcè sonat βοσκὸς, id est, *collis.* Sic autem apud Lybias quodlibet murium genus appellatur.

Ζείδωρος, ου, ὁ ἡ ὁ, *fertilis*, pro ζῶν ὢν, epitheton terræ, quia dat necessaria ad vitam : à ζῆν et ζῶ, unus.

Ζείειον, pro ζέσειον, Ion. vel Poët. præs. part. f. g. verbi ζέω, *ferveo*, f. εω· a. 1. part. ζεύσᾱς.

ΖΕΙΡΑ', ᾶς, et Ion. ζειρὴ, ἡ, *vestis pars, catena.*

Ζειρία, *aromata facio* : puto à χεὶρ.

Ζειρὸς, ποικίλος, *varius* ; an à ζεὶρ *necto* ? ut sit valdè nexus.

Ζείω, pro ζέω, *ferveo.* q. v.

Ζείλαι, *ubera*, Phrygib. q. à ζῶμι, quod indè sit victus.

Ζείλλω, *facio*, Hesych.

Ζέμα, ατος, τὸ, *decoctum* : à Ζεσίω, et ζέσσομαι, *fervefacio* : à ζέω, *ferveo.*

Ζέσι, Ion. pro ζέσει, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Ζεστὸς, ἡ, ὸν, *fervidus, a, um* : à ζέω, *ferveo.*

* Ζευγάσσαι, *bigæ, à quibus olim jugabatur* ; sive ζύγγη ποιλμιζῆς.

Ζευγίτης, ου, ὁ, *jugalis, jugo astrictus*, et

Ζεύγλη, ης, ἡ, *jugum* : à ζεύγ@ω. Th. ζευγόω, *jungo.*

Ζεύγμα, ατος, τὸ, *junctura, conjunctio* : item *ZEUGMA* figura apud Gram. *connexionem* plurium ad unum vocabulum significans : à 1. pers. p. pass. verbi ζευγνυμι, *jungo.*

Ζευγνύσι, Ion. pro ζευγνῦσι, 3. pl. præs. ind. act. et

Ζεύγνυμι, Dor. pro ζεύγνυσι, 3. sing. præs. ind. act. à ζεύγνυμι.

ΖΕΥΓΝΥ'Ω, vel ζεύγνυμι, *jungo, copulo*, fut. ζεύξω, perf. ἔζευχα· p. pass. ἐζεύγμαι· hinc compos. ὑπο-ζεύγνυμι, *subjugo* ; ὑπόζευξις, *subjunctio* ; ὑποζύγιος, *subjugis* ; ὄζυξ, γος, ὁ ἡ ὑ, *bijugis* : δίζυλος, υ, ὁ ἡ ὑ, idem.

Ζεύγ@ρ, ους, τὸ, *jugum, par, biga*, arbiculum. Th. ζευγόω, *jungo.*

Ζευκτηρία, ας, ἡ, *vinculum*, et

Ζευκτὸς, ὴ, ὸ ἡ ὸ, *conjugatus, junctus* : à perf. pass. verbi ζευγνύω, *jungo.*

Ζεῦξαι, ας. 1. inf. act. ζευξάμενος, *jungens*, a. 1. part. m. à ζεύγνυμι.

Ζεῦξις, εως, ἡ, *connexio* : à 2. pers. perf. pass. ejusd.

Ζεύξω, *jungam*, f. 1. act. à ζευγνύω, tanq. à ζεύγω.

Ζευξὼ, οῦς, ἡ, nomen mulieris, q. d. *conjugans* : à ζεύγνυμι.

Ζεύσομαι, Dor. pro ζεύξομαι, *gusto*, apud Hesych. Th. γεύω· sic ζεύσασθαι, pro γεύσασθαι,

ZEY'Σ, *Jupiter* ; *deus* ; gen. Διὸς, dat. Διὶ, acc. Δία, voc. Ζεῦ· poniter etiam pro *aëre* ; hinc δῖος, α, ον, *divinus.*

ΖΕ'ΦΥΡΟΣ, ου, et Ion. οῦ, ἑ, *ZEPHYRUS, Favonius* ; q. ζωφόρος, *vitam ferens*, aut *ea quæ ad vitam attinent* : hinc ζεφυρία νυσὶ, *Zephyrius flatus.*

ΖΕ'Ω, *ferveo, bullio, scatco*, fut. ξέσω, perf. ἔζεκα, scribunt fictitium à sono. Hinc Angl. *TO SEETHE.*

Ζῆ, *vive*, Dor. pro ζᾶ, contr. pro ζάε, præs. imperat. à ζάω, *vivo* ; vel ζῇ, *vivit*, Dor. pro ζᾷ, contr. pro ζάει, 3. sing. præs. ind. act. Alii volunt esse imperf. vel 3. sing. a. 2. pro ἔζη, à ζάμι.

Ζᾶθι *vive*, præs. imperat. vel a. 2. imperat. à ζάμι, ut στᾶθι, ab ἵστημι. Alii ex ζᾶε, ζᾶ, formant præs. imperat. ζᾶ, indeque ζᾶθι, adjectâ syllabâ θι, à ζάω, *vivo.*

Ζᾶλος, idem ac ζῦλος, quod videas.

Ζηλήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *invidus, zelotypus* : q. à ζηλάω, *æmulor.* Th. ζήλ@ω, *æmulatio.*

Ζηλοῖ, pro ζηλάει, 3. sing. præs. ind. act. à ζηλάω, *æmulor* : ab eod. Th.

ZH'ΛΟΣ, υ, ὁ, *æmulatio, invidia, ZELUS, amor cultus divini* : q. à ζέω, *fervco.* Est enim fervidus affectus. Hinc Angl. ZEAL, ZEALOUS.

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, *ZELOTYPIA, æmulatio* : a

Ζηλότυπος, ου, ὁ ἡ ὁ, *ZELOTYPUS, invidiâ percussus* : qu. ζηλᾶ τυπὸς, ex ζῆλ@ω et τύπτω, *percutio.*

Ζηλόω, *æmulor, ambio, probo, invideo* ; item *depereo*, cum acc. fut. ώσω, p. ἐζήλωκα. Th. ζῆλ@ω.

Ζήλωσις, εως, ἡ, *æmulatio, zelotypia* : à perf. pass. præced.

Ζηλώσουσι, 3. plur. f. 1. ind. act. verbi ζηλόω, *æmulor.* Th. ζῆλ@ω.

Ζηλωτέον, nomen verbale, à ζηλόω, *æmulor* : ab eod. Th.

Ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, *æmulator, accensus, zelo.* Angl. A ZEALOT : quod et

Ζηλωτὸς, ὴ, *æmulandus* ; in comp. ζηλωτότερος, (et in pl. f. g. ζηλωτότεραι), à perf. pass. verbi ζηλόω, *æmulor.*

ZHMI'A, ας, ἡ, *damnum, pœna, mulcta* : hinc

Ζημιόω, *damnum affero, mulcto*, f. ώσω, perf. ἐζημίωκα· a. 1. pass. ἐζημιώθην· à præced.

Ζημιωθῇς, 3. sing. a. 1. ind. pass. ejusd.

Ζημίωμα, ατος, τὸ, *mulcta, damnum*, et

Ζημίωσις, εως, ἡ, *mulctatio* : à p. pass. verbi ζημιόω.

Ζῆν, Dor. pro ζᾶν, contr. pro ζάειν, præs. inf. verbi ζάω, *vivo.*

Ζὴν, ζηνὸς, pro Ζεὺς, *Jupiter* ; acc. Ζῆν, pro Ζῆνα· item Ζὰν, Ζανὸς, et Dor. Δὰν, Δὰνα.

Ζηνὰς, ᾶ, ὁ, nomen Jurisperiti Gr. Lat. *Jovius.*

Ζῆς, Dor. pro Ζᾷς, contr. pro ζάεις, *vivis*, 2. sing. præs. ind. act. à ζάω· a. 1. inf. act. ζῆσαι.

Ζήσω. Vide in ζήσομαι.

Ζήσομαι, ῡ, σται, *vivam*, f. 1. m ejusd. verbi ζάω.

Ζήτας, ὁ, Dor. pro Ζήτης, nom proprium filii Boreæ.

Ζᾶτει, -άτω, *quære*, præs. imperat act. à ζητέω, *quæro.*

Ζητάεις. *quæras*, 2. sing. præs. sub. act. à

Ζητάω, *quæro*, Poët. pro ζητέω, q. v.

ΖΗΤΕ'Ω, -ῶ, *quæro, studeo, requiro* ; imperf. ἐζήτουν· f. ήσω, p. ἐζήτηκα· præs. pass. ζητέομαι, *quæror* ; imperf. ἐζητούμην, -όμην, -ῡ, -εῖτο, -ετο· hinc

Ζήτημα, ατος, τὸ, *quæstio, quæsitum*, et

Ζήτησις, εως, ἡ, *inquisitio, quæstio*, et

Ζητητικὸς, ὴ, *inquisitivus* : omnia à perf. pass. verbi ζητέω, *quæro.*

Ζητήσωμεν, *inquiramus*, 1. pl. a. 1. sub. act. et

Ζητοῦσι, *quærunt*, 3. plur. præs. ind. act. à ζητέω, q. v.

Ζητρεῖον, ου, τὸ, *locus in quo servi puniuntur* ; à ζᾶ et τρέω, *timeo.*

Ζήτω, Dor. pro ζάτω, *vivat*, præs. imperat. act. à ζάω, quod vide.

Ζητῶμεν, 1. pl. præs. sub. act. à ζητέω, *quæro.*

Ζιζάνιον, ου, ἡ, idem quod σιτάνη. Vide in Lat. Etym. *Sibyna.*

ΖΙΓΓΙ'ΒΕΡΙΣ, εως, ἡ, *ZINGIBERIS*, planta. Vide in Lat. Etymol. Angl. GINGER.

Ζίγος, ου, ὁ, *sonus apum* : à sono.

ZIZA'NION, υ, τὸ, *ZIZANIUM, lolium* ; corrupteia σίτου.

Ζῖω, *quæro.*

Ζὼς, ῆς, Ion. pro ζωὴ, ᾗς, *vita.*

Ζοαμάδος, ων, αἱ, Ion. pro δοκιμάδες, *capreæ.*

Ζοροβάβελ, ὁ, nomen principis, Hebr. interpret. Lat. *exulans in Babel.*

Ζόσθω, præs. imperat. pass. à ζόω, pro quo ζώννυμι, *cingo.*

Ζοφερεῖο, gen. Ion. à

Ζοφερὸς, ὰ, *caliginosus.* Th. ζόφος, *caligo.*

Ζοφώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, *tenebrosus*, Poëticum est à

ΖΟ'ΦΟΣ, υ, ὁ, *caligo, tenebræ, occasus* ; q. ζόνοφος· ex ζο et νέφος.

Ζοφῶσι, -ᾶ, fut. ώσω, *obtenebro* : à ζόφος.

Ζοφώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, et ζοφερὸς, ὰ, idem quod ζοφὼις· ab eod. Th.

Ζόφωσις, εως, ἡ, *obscuratio, tenebræ, obscuritas* : à perf. pass. τ ζοφόω.

Ζύγαστρον, ου, τὸ, et τὸ **ζυγάδεκτον**, *arca, cista*, Xenoph.

* **Ζυγαλάτης**, ου, ὁ, *qui agit boum jugum.*

Ζυγαντες, nom. plur. a. 2. part. pass. verbi **ζεύγνυμι**, fut. **ζεύξω**, *jungo.*

Ζυγίη, ης, ἡ, *conjugium:* ab eod. Th.

Ζύγιος, α, *jugalis* à

Ζυγὸς, ὁ, ὁ, et **ζυγὸν**, τὸ, *JUGUM:* in pl. **ζυγοὶ**, et **ζυγὰ**, *statera;* et ὑπὸ **ζυγὸν**, *nuptæ.* Th. **ζευγνύω**, *jungo.*

Ζυγὸω, -ῶ, f. **ώσω**, *jungo, subjungo, submitto, JUNGO:* à **ζυγὸς.**

Ζύγωμα, ατος, τὸ, *jugamentum*, à perf. pass. præced. verbi.

ΖΥ'ΘΟΣ, ου, ὁ, vel ους, τὸ, *ZYTHUS, potus ex hordeo; cerevisia:* quia fit **ζέοντι πίνει**, *fervore ignis* Est enim **ζῦθός, ζῖμα quoddam**, id est, *potus coctus.*

ΖΥ'ΜΗ, ης, ἡ, *fermentum:* qu. à **ζέω**, qui mussam *fervere* facit.

Ζυμόω, -ῶ, f. **ώσω**, p. **ἐζύμωκα**, *fermento:* à **ζύμη.**

Ζύμωμα, ατος, τὸ, *fermentum*, et

Ζύμωσις, εως, ἡ, *fermentatio:* à perf. pass. verbi **ζυμόω.**

Ζωαγρἑω, et **ζωαγρεύω**, *depingo:* à **ζῶον**, et **γράφω.**

Ζωαγρᾰψάμενος, a. 1. part. med. ejusd.

Ζωάγριον, ου, τὸ, *præmium pro vitâ servatâ:* à **ζωγρέω**, *vivum capio, à cæde conservo:* à **ζωὴ**, *vita*, (quod à **ζάω**, *vivo*), et **ἄγρα**, *captura.*

Ζωγρᾰφία, f. **ήσω**, *pingo*, et

Ζωγραφία, ας, ἡ, *pictura*, et

Ζωγρἀφος, ου, ὁ, *pictor;* propriè qui **ζῶα γράφει.**

Ζωγρει, -ει, *vivum capi*, præs. imperat. à

Ζωγρέω, -ῶ, quasi **ζωὸν ἀγρεύω**, *vivum capio, vitæ parco;* item *vivifico*, fut. **ήσω**, perf. **ἐζώγρηκα**· perf. pass. **ἐζώγρημαι**· quod ex **ζωὸς**, *vivus*, (quod à **ζάω**, *vivo*,) et **ἅλωα**, *captura.*

Ζωγρία, et **ία**, ας, ἡ, idem quod **ζωγρέω.**

Ζωγρίας, ου, ὁ, *vivus;* in acc. **ζωγρίαν**· et hinc

Ζωγρία, ας, ἡ, q. d. *viva captio;* ab iisd. Vide in **ζωγρέω.**

Ζωδιακὸς, ὄυ, ὁ, *ZODIACUS;* in quo **ζώδια**· ἃ

Ζῴδιον, ου, τὸ, *animalculum, signum cæleste*, in Zodiaco. Th. **ζάω**, *vivo.*

Ζῶε, *vivebat*, 3. sing. imperf. act. Ion. **ζάεν**, præs. infin. act. verbi **ζάω**, Poët. pro **ζάω**, *vivo.*

Ζάειν, Ion. et Poët. pro **ζῆν.**

Ζωέσκον, imperf. Ion. et Poët. pro **ἔζων**, verbi præced.

Ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita:* item *sumptus ad vitam sustentandam.* Th. **ζάω**, *vivo.*

Ζώη, *vivat*, 3. sing. præs. sub. act. à **ζάω.** Poët. pro **ζάω.**

Ζώην, *viverem*, præs. opt. Att. pro **ζῷμι**, contractè ex **ζάοιμι**, verbi **ζάω.**

Ζωΐεσσι, dat. pl. Ion. pro **ζωαῖς**, à **ζωὴ** *vita:* ab eod. Th.

Ζωϊκὰμπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *vividus, almus;* quia **ζωὴν θάλπει**, *vitam fovet.*

Ζωΐλα, ας, ἡ, pro **ζῶα**, ας, ἡ, *vita.*

Ζωϊκὸς, ὴ, *animalis:* à **ζῶον**, *animal.* Th. **ζάω.**

Ζῶμα, ατος, τὸ, *lorica, vestimentum quo cingimur;* idem quod **ζωστὴρ.** Th. **ζωννύω**, *cingo.*

Ζῶμεν, pro **ζάομεν**, *vivimus*, 1. pl. præs. ind. act. verbi **ζάω.**

Ζωμήριον, ου, ἡ, *trulla ad hauriendum jusculum:* ex **ζωμὸς**, *jus*, et **ἀρέω**, *hausio*

ΖΩΜΟ'Σ, ὄυ, ὁ, *jus, jus esculentum:* indè **ζωμίδιον**, *jusculum.*

Ζῶν, præs. part. neut. g. à **ζάω**, *vivo*, q. v.

Ζώνη, ης, *ZONA, cingulum, pero;* dat. plur. **ζώνησι**, pro **ζώνεσι**, Ion. Th. **ζωννύω**, *cingo.*

Ζωννυμι, idem quod **ζωννύω.**

Ζωνύσκετο, *cingebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro **ἐζώννυτο**, verbi **ζώννυμι**, *cingo.* Alii volunt esse imperf. à **ζωννύσκομαι.**

ΖΩΝΝΥ'Ω, **ζώννυμι**, et **ζωνύσκω**, *cingo;* iuperf. **ἐζώννυον**, ες, ε· fut. **ζώσω**, p. **ζωκα**· perf. pass. **ἔζωσμαι**· a. 1. med. **ἐζωσάμην**, ω, ατο· hinc **ζωστὴρ** et **ζώνη**, *zona, cingulum*· **περίζωμα**, *ventrale.*

Ζῶντα, *viventem*, acc. sing. **ζῶντος**, gen. sing. part. præs. act. verbi **ζάω.**

Ζώντιον, vel **ζάντιον**, ου, τὸ, *mola;* quia ibi esca ad **ζωὴν**, id est, *vitam* paratur: vel qu. **ζειάντιον**, à **ζεια**, *spelta.*

Ζωογονία, *vivifico*, f. **ήσω**, p. **ζωογόκημαι**· à

Ζωογόνος, ου, ὁ ἡ ὁ, *vitalis:* ex **ζωὴ**, *vita*, et **γόνος**, *generatio*, qu. à **γίνομαι**, *nascor.*

Ζωογράφος, ου, ὁ, idem quod **ζωγράφος**, q. adi.

Ζωόμαι, *vivam*, præs. opt. act. à **ζάω**, Poët pro **ζάω.**

Ζώοισι, *animalibus*, dat. plur. Ion.

Ζῷον, ου, τὸ, *animal:* qu. a **ζωὴ**, *vita.* Th. **ζάω**, *vivo.*

Ζώοντε, *vivos*, dual. num. Poët. pro **ζῶντε**· sic **ζώοντας**, in pl. pro. **ζῶντες**, præs. part. **ζώοντι**, Dor. pro **ζῶσει**, verbi ejusd.

Ζωοποιὰω, *vivifico*, f. **ήσω**, p. **ἐζωοποίηκα** a. 1. pass. **ἐζωοποιήθην**· a. 1. part. **ζωοποιηθὲς**, *vivificatus:* ex **ζωὸς**, *vivus*, (qu. à **ζάω**,) et **ποιέω**, *facio.*

Ζωοποίησις, εως, ἡ, *vivificatio.*

Ζωὸς, ὴ, ὸν, *vivus, a, um.* Th. **ζάω.**

Ζωοτοκἑω, -ῶ, *animal genero*, seu *pario*, et

Ζωοτοκία, ας, ἡ, *animalis generatio:* à

Ζωοτόκος, ου, ὁ ἡ ὁ, *vivipara:* ex **ζωὸς**, *vivus*, et **τίκτω**, *pario.*

Ζωΰφιον, τὸ, *quæ media sunt naturæ inter plantam et animal.* Th. **φύω**, *nascor.*

Ζωὸω, *vivum reddo:* à **ζωὸς**, *vivus*, quod à **ζάω**, *vivo.*

Ζωπυρέω, fut. **ήσω**, *ignem sopitum accendo, suscito, ad vigorem pristinum revoco, refocillo, inanimo:* à

Ζωπυρον, ου, τὸ, *reliquiæ ignis cinoribus sopiti:* **σπίνμα πυρὸς**, undè ex mortuo, quasi vivus fieri potest; à **ζῶν πῦρ**, 1. *ignis vivens*; 2. *suscitabulum*; 3. *suscitandi vim habens*, ut follis, fibellum.

ΖΩΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *merus, efficax*; ut **ζωρὸς οἶνος**. frequentiùs in compar. **ζωρότερος**, *meracior:* qu. à **ζῶ.**

Ζωρότερος. Vide **ζωρὸς.**

Ζὼς, *vivus*, pro **ζωὸς**· à **ζάω**, *vivo.*

Ζῶσαι, a. 1. inf. act. **ζώσασθαι**, a. 1. inf. med. à **ζώννυμι**, f. **ζώσω**, *cingo.* Potest et **ζώσαι** esse præs. part. act. fœm. g. pl. num. verbi præced.

Ζωσάμην, ω, ατο, a. 1. med. loci pro **ἐζωσάμην**· à **ζωννύω**, *cingo.*

Ζώσει, 3. sing. fut. 1. act. ejusd. verbi

Ζώσασθαι, fut. 1. inf. med. verbi præced.

Ζωσθεῖσα, a. 1. part. pass. fœm. g. à **ζώννυμι**, *cingo*, f. **ζωσθήσομαι**· perf. pass. **ἔζωσμαι**· a. 1. pass. **ἐζώσθην**, part. **ζωσθὲς.**

Ζωσθῆναι, *cinctum esse*, a. 1. infin. pass. ejusd.

Ζῶσι, *vivunt*, 3. plur. præs. ind. act. verbi **ζάω.**

Ζώσιμος, ὁ ἡ ἡ, *vitalis, qui vivere potest:* ab eod.

Ζώστις, εως, ἡ, *cinctura*, et

Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, *cingulum, balteus*· accus. sing. **ζωστῆρα**· à **ζώννυμι**, *cingo.*

Ζώσσον, ου, τὸ, *cinctus, vestis ad præcingendum idonea:* ab eod. Th.

Ζώσω, *cingam*, fut. 1. act. ejusd. verbi.

Ζωτικὸς, ὴ, ὸν ἡ ἡ, *vivificus, vitalis, vegetabilis.*

Ζών. Poët. pro **ζῶν**, *vivo*; vel **ζωῇ**, dat. sing. à **ζωὸς**, ὴ, *vivus*; ab eod. Th.

H.

H, Septima litera apud Græcos sonat è, et est in numeris octonarius. Declarat octo millia hoc modo. H. seu **η**.

Ἡ, *hæc*, artic. præpos. ὁ, **τὰ**, artic. postpos. **ᾗ**, *vel, an*, et Poët. **ἧς**. Tum **ἦ**, **ἦ**, *ha, ha*, vox desistere jubentis; item **ἦ**. *miserè*, 3. sing. a. 2. sub. act. ab **ἴημι**, *mitto*; et **ἦ**, dat. sing. ab **ἡ**. artic. postpos. ὁ, **τὸ**, 3. sing. sub. ab **εἰμὶ**, *sum*; **ἦν**, *dixit*, 3. sing. per Aphær. pro **ἔφη**, et hoc pro **ἔφη**. a. 2. ind. act. à **φημὶ**, *dico.* Tunc etiam **ἡ** est adv. *sanè, perfectè*; et **ἦ**, *erat*, 3. sing. impert. ab **εἰμὶ**, interrogat. Il. 1. 533. **ἡ** cum superl. *quam*; **ἐκάστῳ**,

quam maximè; ἦ, certè, profectò, Il. A. 233; interrog. utrum, an, Il. Δ. 333.

Ἦ, quid, quomodo, quâ ratione, quâ viâ, dât. sing. f. ab ὅς, ἥ, ὅ, quasi ἥ (ὁδῷ,) quâ viâ.

Ἦ, quàm, postpositur comparativis et adjectivis indè formatis, σεσηρώς, σφοτερώτερος, ut, τῷ ὑστεραίῳ ἢ τὰ ἑκάστοτε ἴδια, Plat. Symp. init. ἢ post comparativa nonnunquam subintelligitur: μείζονα ἀγάπην ταύτης οὐδεὶς ἔχει ἢν ἵνα,—Joan. xv. 13. 3. Joan 4. Mat. xviii. 8. subintelligitur aliquando ἅστε δύνασθαι; τὸ πάχος μεῖζον ἢ φέρειν, Sophoc. Oedip. 1316. Xenoph. Memorabilia. 1. ed. Wol. Subintelligitur μᾶλλον, ὁ χρεὼν ἦχεν, ἢ τὰς πόδας νίψασθαι, Joan. xiii. 10. non opus est ut pluimum pedes lavet. Βέλομ' ἐγὼ σὸν φρενὶ, ἢ κατὰθυμὸν, Il. A. 177. vel τὸ μὴ εἶφος ἐν ἐμοὶ δέδιγμα—ἢ μοῖς ἔσης ζωῆς, Act. xxiv. 20. In extrema parte propositionis nonnunquam ἢ ἐν τῇ ἀποκτείνῃ τινα ὅτῳ; δῆτα ἢ δεῖ αὐτῷ, ἢ γκε; Plat. Georg.

Ἦα, eram; imperf. Ion. pro ἦν, ubi ὦμι, sum; ἦν, Ion. ecτασι Poët. ἦσι.

Ἦα, ἴας, ὁ, ἰνί; perf. m. Att. ὦδα, ᾶς, ὁ, et solutione ἦα, verbi ᾶω, εω.

Ἦα, leguminum stipula: ab αὖω, ἠάω. Th. αὖω, sicco.

Ἦατο, Ion. pro ἧντο, 3. plur. imperf. verbi ἧμαι, sedeo: quod in 3. ἧται, et Ion. ἧνται. Th. ἧμι, ἧσο.

Ἦβα, ας, ἡ, Dor. pro ἥβη, quod vide.

Ἦβαῖος, parvus: à ἔαιδὲ, idem; Il.

Ἦβαῖδα, paululum: ἐδ' ἦβαῖδα, ne illum quidem. Pleonasm. τὸ

Ἦβάω, vel ἥβασκω, adolesco, pubesco; f. ἡβήσω, p. ἡβήκα. ab ἥβη, pubertas, juventa.

Ἦβη, ης, ἡ, PUBES, pubertatis, ἥβη, juventus: est etiam vigor mentis, in sene licet.

Ἠβηδὸν, adv. juvenilitèr; virim.

Ἠβητὴς, adultus; perf. part. act. verbi ἥβάω, pubesco; et

Ἠβόωντες, pubescentes: nom. dual. 1. part. act. et

Ἠβώοντα, annos pubertatis attigiw; 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro verbi; et

Ἠβητήριον, τὸ, locus exercitii juvenilii adolescentium. Somitur et pro loco amœno et conviviorum; mania ab ἥβη, pubes.

Ἠβούλήθην, volui: Att. pro ἠθέλησον, a. 1. ind. verbi βέλομαι, volo; βούλομαι. Sic in imperf. ἠβουλόμην, Att. pro ἠθελόμην.

Ἠβῶν, ῶντος, ὁ, pubescerem: Att. pro ἡβώμενος, -ὄμαι, præs. opt. act. verbi ἥβάω, pubesco.

Ἠβώοιμι, ἡβώοις, pubescerem, es, præs. opt. act. ab ἡβάω, Poët. pro ἡβάω, quod vide.

Ἠβώσα. Poët. pro ἡβῶσα. præs. part. f. g. ab ἡβάω

Ἦγ'. pro ἦγε, duxit; 3. sing. a. 2. vel imperf. act. verbi ἄγω, duco; f. ἄξω. p. ἦχα.

Ἠγάγετ', pro ἠγάγετο, duxit; 3. sing. a. 2. m. Att. pro. ἤγετο, verbi ἄγω.

Ἤγαγον, ες, ε, Att. redupl. pro ἤγον, a. 2. ind. act. pro quo ἠγάγοσαν, 3. Exr. i. 10. ejusdem verbi.

Ἠγαθέῃ, dat. sing. f. g. ab

Ἠγαθέης, ος, valdè divinus; Ion. pro ἀγάθεος, qu. d. ἄγαν θεῖος. Th. θεὸς, Deus.

Ἠγαλλέσατο, 3 sing. a. 1. m. verbi ἀγαλλιάω, exulto. Th. ἀγάλλω, ornò.

Ἠγάμην, admirabar; imperf. verbi ἄγαμαι, idem quod ἄγω vel ἀγάομαι, admiror.

Ἠγανάκτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω, indignor, doleo; f. ἠσω, p. κα.

Ἠγάπα, pro ἠγάπων, 3. sing. imperf. act. verbi ἀγαπάω.

Ἠγάπιον, Dor. et Æol. pro ἠγάπων, amabant; 3, pl. imperf. act. q. ab ἀγαπάω, pro ἀγαπάω, diligo.

Ἠγάπησε, dilexit; 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀγαπάω, diligo: f. ἠσω, p. ἠγάπηκα.

Ἠδάσατμην, ω, ατο, admiratus sum; a. 1. m. verbi ἀγάζομαι, f. ασομαι, p. ἠγασμαι. Th. ἄγαω, admiror.

Ἠγάσθην, a. 1. ind. pass. ejusdem verbi et Th.

Ἠγάσσαλο, 3. sing. a. 1. m. Poët. gem. σ, ἀγάζομαι, vide ἠγασάμην.

Ἠγγέλλαμεν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀγγέλλω. nuntio; f. ελῶ, p. ἤγγελκα, a. 1. ἤγγειλα.

Ἤγγειλα, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἠγγέλθην, a. 1. ind. pass. ἠγγέλην, a. 2. ind. pass. ἤγγελμαι. perf. pass. verbi ἀγγέλλω, nuntio; f. ελῶ, a. 2. ἤγγελον.

Ἠγγέλλετο, 3. sing. imperf. pass. ejusd.

Ἤγγεμα, ας, ε, perf. act. ἄγγεμα, a. 1. ind. act. verbi ἀγγίζω, appropinquo; f. ἰσω. Th. ἀγγὺς, propè.

Ἠγγυᾶτο, sponsores accipiebat; 3. sing. imperf. pass. verbi ἐγγυάομαι. Th. ἐγγύη, sponsio.

Ἤγε, abduxit; 3. sing. a. 2. ind. act. Att. ἤγαγε, verbi ἄγω, ἄξω, duco.

Ἤγειρα, excitavi, a. 1. ind. act. verbi ἐγείρω, f. ερῶ, perf. ἐγήγερκα, a. 1. pass. ἠγέρθην.

Ἠγείσθαι, cogitare, præs. inf. ab ἡγέομαι, duco, arbitror; f. ἡγήσομαι.

Ἠγεῖται, 3. sing. præs. ἠγεῖτο, ducebat, 3. sing. imperf. ejusd. verbi.

Ἠγεμονεύω, f. εύσω, p. κα, præco, sum dux; imperf. ἠγεμόνευον, ες, ε. et

Ἠγεμονῆα, ducem, acc. sing ab ἡγεμονεύς, dux; et

Ἠγεμονίης, ας, ἡ, imperium, et

Ἠγεμονίδης, ω, ὁ, dux, princeps; et

Ἠγεμονίη, Ion. pro ἡγεμονίης, idem; et

Ἠγεμονικὸς, ὴ, ὸν ἡ, imperatorius; et substant. τὸ.

Ἠγεμονικὸν, principatus animi; et

Ἡγεμών, όνος, ὁ ἡ, dux, præses, rector; gen. pl. ἡγεμόνων, dat. pl. ἡγέμοσι ab

Ἠ'ΓΕ'ΟΜΑΙ, -έμαι, duco, dux sum, existimo; imperf. ἡγεύμην, f. ἡσομαι, p. ημαι, q. ab ἄγω, duco.

Ἠγερέθοντο, coibant, 3. pl imperf. pass. ab ἀγερέθομαι, Poët. pro ἀγείρομαι, congregor: hinc imperf, ἠγερέτο. Th ἀγείρω, congrego; f. ερῶ, p. ἠγερκα.

Ἠθερίθην, convenerunt; Bœot. Sync. pro ἠγέρθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀγείρω, congrego; vel ut alii, ab ἠγείρω. excito.

Ἠγέρθην, sum excitatus; et in 3. pl. ἠγέρθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἠγείρω, sin vero collectus sum, ab ἀγείρω.

Ἠγερκα, collegi, perf. ind. act. ab ἀγείρω. sin excitavi; ab ἠγείρω.

Ἠγερὸν, 2. pl. imperf. vel a. 2. m. ἠγόμην, verbi ἄγω, duco: ἤγετο, 3. sing. a. 2. m.

Ἠγέτας, ω, ὁ, idem ac ἡγεμὼν, quod videas.

Ἤγετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἄγω.

Ἠγηγέρκειν, excitaveram: plusq. p. act. Att. verbi ἐγείρω, incito; f. ερῶ, p. ἠγερκα.

Ἠγηλάζων, f. άσω, duco, præco; ab ἄγειν et ἐλᾶν, ἀγηλᾶν. ex quo ἠγηλάζειν formari vult Eustath.

Ἠγημα, ατος, τὸ, consilium, voluntas.

Ἤγην, et Att. ἠάγην, a. 2. ind. pass. verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, frango; f. ἄξω, a. 1. ἦξα et ἐάξα.

Ἤδησαι, ἀσθω, a. 1. imperat. m. ab ἡγέομαι.

Ἠγησάμην, ω, ατο, præivi; a. 1. m. et

Ἠγησάτω, dux sit, 3. sing. a. 1. imperat. ejusd. verbi.

Ἤγησατ', pro ἠγήσατο, 3. sing. a. 1. m. ἠγησάμην, quod vide.

Ἡγησίης, ω, ὁ, HEGESIAS, nomen Philosophi.

Ἡγησις, εως, ἡ, principatus.

Ἤγητ', pro ἠγῆται, redeat; 3. sing. præs. sub. m. verbi ἡγέομαι, duco.

Ἠγητέον, putandum est.

Ἠγητὴς, ἠῆος, ὁ ductor. Th. ἡγέομαι.

Ἠγήτωρ, ορος, ὁ. idem in pl. ἠγήτορες.

Ἡγιασμένος, *sanctificatus*, perf. part. pass. ab ἁγιάζω, *sanctifico*; f. άσω. Th. ἁγιος.

Ἦγμαι, *actus sum*; perf. pass. verbi ἄγω, *ago*; f. ἄξω, perf. ἦχα, perf. part. pass. ηγμένος.

Ἡγνιάτις, nom. pl. ab

Ἡγνιώς, ῶτος, perf. part. act. et

Ἡγνισμένος, perf. part. pass. ab ἁγνίζω, *purifico, expio*; f. ίσω, perf. ἡγνικα. Th. ἁγνὸς, *castus*.

Ἡγνόηκα, *ignoravi*, perf. ind. act. ἀγνοήσω, a. 1. ind. act. verbi ἀγνοέω ex α priv. et νόος, *mens*.

Ἠγνόησεν, *ignoravit*: Poët. et Dor. pro ἠγνόησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἠγνόουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf act verbi ἀγνοέω, *ignoro*; f. ήσω, p ἠγνόηκα. ex α et νόος, *mens*.

Ἦγξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἀγξάμην ω, στο, a. 1. m. et ἦγχα. perf. act. ab ἄγχω, *strangulo, suffoco*.

Ἦγομεν, 1 pl. imperf. vel a. 2. act. ἦγον. Sed ἠγόμην est 1. sing. a. 2. med. verbi ἄγω, *duco*.

Ἦγον, *ducebam*, imperf. vel a. 2. act. ejusd.

Ἦγοντ', pro ἦγοντο, *ducebant*, 3. pl. imperf. vel a. 1. m. ejusd.

Ἠγόρασας, *emisti*; 2. sing. et ἠγόρασαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀγοράζω, *emo*; f. άσω, p. ἠγόρασα. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Ἠγοράσθη, 3. pl. a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἠγορασμένος, perf. part. pass. ejusd. verbi et Th.

Ἠγορεύθησαν, *renuntiati sunt*, 3. pl. a. 1. pass. verbi ἀγορεύω, *verba facio*: ab eod.

Ἠγορόωντο, *concionabantur*: Poët. pro ἠγορῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀγορόομαι: ab eod. Th.

Ἠγήσατος, ὁ, ἡ, *dux, imperator*; substantivè à præs. part. verbi ἡγέομαι, ῆσομαι, *duco*; in 3. pl. ἡγῆνται, f. ἡγήσομαι.

Ἦγον, adv. idem quod ἦτοι, *sive*, item *videlicet*; ab ἦ, *sive*.

Ἤγετο, Poët. Sync. pro ἠγείρετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐγείρω, *excito*.

Ἠγερθόν, a. 1. ind. pass. et

Ἤγερτα, perf. act. et ἠγρόμην, ας, ε, a. 1. act. ab ἀγείρω, f. ίσω, *capto, venor*. Th. ἄγρα, *captura*.

Ἤγερων, a. 1. vide in ἠγείρω.

Ἠγείρεαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἀγείρω, *effero, efferatum reddo*; f. ίσω, p. ἠγέρμαι, perf. pass. ἠγείρμαι, perf. inf. pass. ἠγερθῆναι. Th. ἀγρὸς, *rus, ager*.

Ἠγερθῆναι, perf. inf. pass. Vide ἠγείρω.

Ἠγερωχόμην, ω, στο, a. 1. m. verbi ἀγερωχέω, ab ἠγερωχος, *rusticus, qui in agro vivit*. Th. ἀγρὸς, τὰ, et οἶκος, *domus*.

Ἤγχα, ας, ε, *strangulavi, suffocavi*; præt. ind. act. verbi ἄγχω. 3. sing. imperf. pass. verbi ἀγωνίζομαι, *certo*; f. ίσομαι, perf. ἠγώνισμαι, perf. part. ἠγωνισμένος. Th. ἀγών.

Ἠγώνισμαι, *certavi*: vide ἠγωνίζετο.

Ἦδ'; pro ἦδη, *et*

Ἤδα et ἴδα, Att. seu Ion. præt. m. verbi ἀνοίδω, seu εἶδω, *placeo*.

Ἤδάφωται. 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἰδαφίω, f. ώσω, p. κα, quod ab ἰδαφίζω, *solo æquo*: quod ab ἴδαφος, *solum* Th. ἵζομαι, *sedeo*.

Ἤδε', Poët, *et*: at ἤδε, *hæc*.

Ἤδεα et ἤδη, *cognoveram*: Att. et Ion. pro ἤδειν seu ἴδειν, plusq. perf. act. verbi ἴδον, *scio*; perf. ἶδμαι, et per Syncop. ἶσμι, in plusq. perf. ἴδειν, Att. ἤδειν, et Ion. ἤδεα, -εας, -εα.

Ἤδέα, *suavitèr*, adv. ab ἡδὺς, qu. vide. et in acc. pl. n. g. ἡδέα, ab ἡδὺ.

Ἡδέας, ας, f. g. ab ἡδὺς, *suavis*: compar. ἡδίων, superl. ἥδιστος.

Ἤδειμεν, pro εἴδειμεν, 1. pl. plusq perf. act. Vide ἴδειν.

Ἤδειν, ης, ει, *noveram*; et εἴδειν, per Sync. pro εἰδήκειν, 1. sing. perf. act. et ἤδεεν, *noverat*, 3. sing. plusq. p. Arist. Vesp. 362. verbi εἴδω, *scio*; f. ἴσω, præt. med. οἶδα.

Ἤδειναν, ejusd. 3. pl. plusq. perf. act. Vide ἤδειν.

Ἤδεισθα, *noveras*; Æol. paragoge pro εἴδεις, 2. sing. plusq. p. act. Vide ἴδειν.

Ἤδεται, *comedi*, perf. act. Att. pro ἦται, verbi ἔδω. Alii ab εἶδα formari volunt, et in perf. Att. dici ἐδήδοται.

Ἡδέος, *jucundi*, gen. sing. ab ἡδὺς vel ἁδὺ, *suavis, e*.

Ἤδεσαν, *noverant*, 3. pl. plusq. perf. act. pro ἤδειναν. Attice correptâ penultimâ. Vide ἴδειν.

Ἤδεσθεν, *veritus sum*, a. 1. pass. verbi αἰδέομαι, *veneror*; f. ἐσομαι et ἔσομαι, perf. ἔδσμαι. Th. αἰδὼς, -οος, -ως, ἡ, *pudor*.

Ἤδεται, 3. sing. præs. ind. ἤδετο, 3. sing. imperf. verbi ἡδέομαι, *delector*. Th. ἡδὺς.

Ἤδιον, *libentiùs*, adv. ab ἡδὺς, *suavis*: comp. ἥδιον, superl. ἥδιστα, *libentissimè*.

Ἤδη, adv. *jam, mox, protinus*: ἤδη ἐν σταλῇ, *jamdudum*.

Ἤδη, *noram* et *noverat*: Att. pro ἤδειν, q. v. Aristoph. in Av. 511.

Ἠδίκησε, 3. sing. a. 1. ind. act, verbi ἀδικέω, *lædo, injuriâ afficio*; perf. part. pass. ἠδικημένος. Ex α priv. et δίκη, *jus*.

Ἥδιον, *libentius, jucundius*: compar. n. g. ab ἡδὺς.

Ἥδιστα, adv. *suavissimè, libentissimè*: ab

Ἥδιστος, η, *suavissimus*: superl. ab ἡδὺς, ὐος, *suavis*.

Ἥδιστον, ονος, *suavior, libentior*: compar. ab eod. Th.

Ἥδομαι, f. ἥσομαι, p. ἧσμαι, *delector, lator*: ab eod. Th.

Ἡδομένῳ ης, præs. part. f. g. Hinc ἡδομένοισι, dat. pl. præs. pas ab eod. Th.

Ἤδον, et Dor. ἄδον. imperf. a. 2. verbi ἔδω, contractè pro ἤδ *cano*: ἤδον, a. 2. verbi ἀνοίδω, *place* ἀδέσθην.

Ἡδονὴ, ῆς, ἡ, *voluptas, jucun tas*; ab ἥδω, *delecto*: et

Ἥδος, εος, τὸ, *suavitas*: sed *acetum*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἥδρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. bi ἱδρύζω, *stabilio*: f. ύσω, pe pass. ἵδρυσμαι. ab ἵζω, *sedeo*. T ἵζομαι, *sedeo*.

Ἡδρασθε, τος, *adultus*: perf. pas act. ab ἀδρέω. Th. ἀδρὸς. *multu magnus*.

Ἡδρύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ἀδρύνω, *crassum reddo*. Th. ἀδ *crassus*.

Ἥδῠ, *suavitèr*, adv. est et n. ab ἡδὺς, εῖα, ὺ, *suavis, e*: compa ἡδύτερον et ἥδιον, *suavius*.

Ἡδυεπὴς, *suaviloqua*, nom. pl. g. ab ἡδυεπὴς, *suaviloquus*: quod ἡδὺς et ἔπω, *dico*.

Ἡδυπνὰς, vide ἡδυπνόος.

Ἡδύπνοος. Ion. pro δύναμαι, 1. pl opt. Alii legendum censent ἠδ νάατο, pro ἠδύνατο, *poterant*, 3. pl imperf. à δύναμαι.

Ἠδυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἠδυ μην, *poteram*; imperf. m. verb δύναμαι, *possum*; f. δυνήσομαι, a. 1 pass. ἠδυνήθην, Att. ἠδυνάσθην, et ἠδυ ὁμαι, quasi à δυνάζω.

Ἠδυνήθην, *potui*; et in 3. pl. ἠδ νήσαν. a. 1. pass. Vide ἠδύναμαι.

Ἡδύνομαι, *jucundus sum*, f. 1. m ἡδυνάμαι.

Ἤδυντται, *edulcatus est*, 3. sing perf. pass. ab

Ἡδύνω, *suavè reddo*; f. νῶ, perf pass. ἥδυσμαι. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἡδυσμὸν, υ, τὸ, *mentа*: herb quia ejus ἥδεται ὀσμῇ, *suavis est*.

Ἤδυτ'Σ, ίος, ὁ, et in f. g. ίδος, Ion. ἰδίης, et in n. g. ἰδ, *SUAVIS jucundus, latus*: q. ab ἥδω, *delecto* compar. ἡδίων, superl. ἥδιστος, et ἰδ τιστος, ἰδύτατος· hinc

Ἥδυσμα, ατος, τὸ, *suavitas, condi mentum*.

Ἡδυσμὸς, ὁ, ἡ, idem; *dulcedo*.

Ἡδυφωνία, ας, ἡ, *vocis suavit* ab ἡδὺς, *suavis*, et φωνὴ, *vox*.

Ἥδω, f. ἥσω, a. 1. act. ἧσα, *de to*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἠδὼ, Hesych. ἠδὼ ἴσως ἡγεῖ τ Legitur ea vox Jobi xxxvi. 30. ἠδὼ, legend. *lux* enim res *hominis*. Quid si scriptum ἠ ὠδὶ, quæ est *aurora*: aut ὠδὸς, q est *oculus*, qui lumen.

Ἤει, Poët. pro ἦ, *quam, ant*.

Ἦει, *erat*, 3. sing. imperf. ἦμὶ, *sum*; imperf. ἦν, Ion. ἦα, tasi Poët. ἦσα, ας, ε.

Ἦει *ivit*, 3. sing. præt. m. pro εἶα, verbi εἶμι, *eo*.

Ἦεια, *iveram*: Ion. pro ἤειν, plq p. m. verbi ejusd.

Ἦει, 3. sing. plusq. p. m. ve ejusd.

'Ηείδεον, ως, ω, Pleonasmo τῦ η, pro εἶδον, pl. perf. ab εἰδέω vel Attica Epenth. pro ἴδω, quod pro εἰδέω. plusq. p. et per Crasin εἶδων, verbi εἰδέω.

'Ηείδην, pro εἶδως, plusq. p. m. Pleonasm. τῦ η, vel Att. Epenth. pro ἴδως, ab ἴδω, pl. perf. m. verbi supradict.

'Ηεν, ἧας, ἧα, plusq. p. m. verbi εἰμι, eo.

'Ηεπον, Pleonasmo τῦ η, pro ἔπον, a. 1. act. verbi εἶπω, necto: vel est a. 1. act. verbi ἀείρω, effero, attollo.

'Ηέλιος, υ, ὁ, Sol, Poët. pro ἥλιος, gen. Ion. ἠελίοιο, dat. ἠελίῳ.

'Ην, erat, pro ἦν vel ἦ, 3. sing. imperf. verbi εἰμί, sum. Vide ἦν.

'Ηεν, est 3. sing. perf. med. verbi εἰμί, eo: vide ἦν.

* 'Ηέξευ, pro ἠέξευ, crescebas, 2. sing. imperf. ab ἀέξομαι, Callim. Hymn. in Jovem.

'Ηέος, et per Metath. εἷος, pro gen. sing. ab εὖς, bonus, fortis; et per Poët. Ectasin ἑοῦ.

'Ηεπερ, quam; idem quod ἤπερ. Th. Poët. ἡέ.

'Ηέρα, nebulam, acc. sing. ab ἠήρ, Poët. pro ἀήρ, aër, caligo. Vide ἠέρι.

'Ηερθεντας, 3. pl. præs. ind. et ἠέρθεντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀείρομαι, attollor, suspensus sum: Reperitur et ἀερθέντες. Th. ἀείρω, attollo.

'Ηέρθεν, et in 3. pl. ἠέρθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.

'Ηέρι, dat. sing. Poët. pro ἀέρι, ab ἀήρ, ἀέρος, ὁ, aër: et in f. g. caligo: hinc ἠερίη, ἡ, matutina.

'Ηερίοια, ας, ἡ, nomen mulieris.

'Ηερτα, ας, ε, suscepi, præt. ind. act. et

'Ηέρται, ται, ται, sublatus sum; præt. pass. ἠέρμαι, σο, το, sublatus eram; plusq. perf. ind. pass. ab ἀείρω, attollo.

'Ηερτεδίῃ, obscuro, dat. sing. ab

'Ηερτεδής, ἐος, ὁ ᾗ ὀ, obscurus: ab ἠήρ ἠερος, Poët. pro ἀήρ, ἀέρ, caligo; et ἐδής, ους, τὸ, forma. Th. εἶδω, video.

'Ηερτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἀείρω, attollo.

'Ηερόεις, ντος, tenebrosus: ab ἠήρ, ἠερος, pro ἀήρ, ἀέρ.

'Ηερόφοιτις, per aërem meam, vaga, vel quæ ibi tenebris vagatur: ab

'Ηερόφοιτος, ὁ ᾗ ὀ, aëreus, vel aërea, quod ab ἠήρ, Poët. pro ἀήρ, ἀέρ, et φοιτάω, eo.

'Ηεσαν, ἴσορασις: Att. pro ἦσαν, 3. pl. plusq. p. ἦσα, verbi εἶμι, eo.

'Ηετίων, ωνος, ὁ, ETION, nom. propr.

'Ηζάνδην, ας, ἡ, a. 1. ind. pass. verbi ἀζάνω, idem quod ἄζω, sicco.

'Ην, erem, seu erat: Poët. ἔην, et Att. ἦν, imperf. verbi εἰμί, sum.

'Ηὴρ, ἠέρος, ὁ ᾗ ὀ, Poët. pro ἀήρ, aër, caligo.

'Ηθα, consuevi: Att. pro εἴωθα, seu εἰθα, p. m. verbi ἴθω, soleo.

'Ηθάδα, consuetam, acc. sing. ab ἠθάς, ἀδος, ὁ ᾗ ὰ, consuetus. Th. ἦθος, mos.

'Ηθαῖος, υ, ὁ, Poët. pro συνήθης, ους, ὁ, familiaris: ab eod. Th.

'Ηθεῖον, υ, τὸ, poculi quoddam genus,

'Ηθάς, ἀδος, ὁ ᾗ ὰ, familiaris, assuetus. Th. ἦθος, mos.

'Ηθέ', pro ἦθος, mores, sedes, domicilia: nom. vel acc. pl. ἤθεα, dat. pl. ab ἦθος, ους, τὸ, domicilium, indoles.

'Ηθέϊ, pro ἠθαῖῳ, venerande: vox junioris ad seniorem, vocat. usit. ab.

'Ηθεῖος, per Proth. pro Θεῖος, venerandus, colendus, patruus. Th. Θεός, Deus.

'Ηθεῖω, vide ἴθω.

'Ηθελε, 3. sing. imperf. verbi θέλω, vel ἠθέλων, volo.

'Ηθέλησα, ας, ε, volui: et in 3. pl. ἠθέλησαν, a. 1. Att. verbi θέλω, vel ἠθέλων, fut. θελήσω.

'Ηθέλησεν, ας, ε, imperf. ejusd. verbi.

'Ηθέω, f. ἠσω. Vide in ἴθω.

'Ηθη, ων, τὰ, mores, p. ab ἦθος.

'Ηθμησα, cubui: perf. act. ab ἴσθω, seu ἧθω, cubo: f. ἡθήσω, perf. part. pass. ἡθμήκως.

'Ηθικὸς, ἡ, ὸν, ETHICUS, moralis: ab ἦθος.

'Ηθμὸς, οῦ, ὁ, vinum colatum: ab ἧθω, cubo, -as.

'Ηθικῶς, adv. moraliter, honestè: ab ἠθικὸς, quod ab ἦθος.

'Ηθμὸς, ὁ, ὁ, colum, cribrum: ab ἧθω, cubo, -as.

'Ηθοποιία, -ῶ, mores formo, vel fingo: et

'Ηθοποιία, ας, ἡ, morum fictio, affectuum expressio, gen. pl. ἠθοποιιῶν. ab ἦθος, mos, et ποιέω, facio.

'Ηθοποιὸς, ὁ, ὁ, mores instituens, vel exprimens, ab iisdem.

'ΗΘΟΣ, ους, τὸ, domicilium, consuetæ sedes, indoles, ingenium, morum proprietas, mores. κατ' ἦθος, oppidatim. Hes. Opp. 137. benignitas, Plat. intens. p. 709.

'Ηθύνων, Att. pro ἰθύνων, contr. pro -εον, imperf. act. verbi θυμὸν, ad iram provoco. Th. θυμὸς, ira.

'ΗΘΩ, f. ἠσω, p. ἧκα, seu ἠθέω, f. ἡθήσω, cubo, per colum mitto: hinc ἠθμὸς, ὁ, colum.

'Ηϊ', pro ἦϊε, ivit, 3. sing. ab ἴημι, perf. med. Ion. et

'Ηϊαν, per solutionem pro ἦεν, plusq. p. m. ab εἰμι, eo.

'ΗΙΘΕΟΣ, υ, ὁ, adolescens, juvenis, cælebs: q. ab εἶθος, quia calidioris sanguinis: vel ab ἰάσσω, impetuosè ruo.

'Ηϊκτο, similis erat, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἴκω, similis sum; f. ἵξω, p. ἶγμαι, perf. pass. ἶγμαι, ἵξαι, et per solutionem, versoque ι in γ, ἴκται. Sic in plusq. perf. ἴγμην, ἶξο, ἴκτο. Alii volunt esse 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἰάσσω, ruo, f. ἰάξω.

'Ηιμεν, per solutionem diphthongi pro ἧμεν, q. per Sync. pro ἦσαν, 1. pl. plusq. p. m. ἦμι, verbi εἶμι, eo.

'Ηΐξε, irrui; et in 3. pl. ἠΐξεν, a. 1. ind. act. verbi ἀΐσσω, irruo; f. ξω, p. ἴχα.

'Ηΐξαι, similis factus es, 2. sing. perf. ind. pass. Vide ἴκτο.

'Ηΐονες, ντος. per Sync. pro ἠϊόνες, habens magnas ripas; in dat. ἠϊόντι. Th. ἠιών, ὄνος, ἡ, ripa, littus.

'Ηϊον, υ, τὸ, viaticum, esca; ab ἴον, seu εἶμι, eo: quia eundi fine datur.

'Ηΐον, imperf. vel a. 2. ab ἴον, vel ἴων, inusit. vado.

'Ηϊόν' pro ἠϊόνα, acc. sing. ab ἠιών, ἠϊόνος, ἡ, littus, ripa.

'Ηϊόνεσσι, dat. pl. Ion. ejusd. Th. 'Ηϊόνη, ης, ἡ, nom. mulieris.

'Ηϊονήσασα, per solutionem diphthongi Ion. vel Poët. pro αἰονήσασα, a. 1. inf. act. verbi αἰονάω, aspergo, perfundo.

'Ηΐος, υ, ὁ, jaculandi peritus: ab ἴημι, jacio: Epitheton Apollinis et Bacchi.

'Ηΐς, pro ἧς, et hoc pro ἧς, dat. pl. f. g. ab ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

'Ηίσαν, ἴσορασις; per Pleonasm. τῦ η, pro ἦσαν, 3. pl. imperf. εἰν, verbi εἰμι, eo. Alii formant ab a. 1. εἶσα, et in 3. pl. εἶσαν, per solutionem diphthongi et σ verso in η, quasi ab εἶω. Alii volunt esse 3. pl. plusq. perf. m. dempto σ pro ἴσαν, sed tunc ι deberet subscribi. Sunt qui velint esse 1. sing. imperf. ἴσην. Ion. ἴσαν, et Att. ἤσαν, et ι in η mutato, ἠίσαν, sciebam: ab ἴσκω, cognosco.

'Ηΐσκεν, assimilabat, 3. sing. imperf. verbi ἴσκω, assimilo. Th. εἶκω, similis sum.

'Ηίσσεν, ας, ε, everti, a. 1. ind. act. verbi ἀΐσσω, moriam alicujus aboleo, deleo: ab ἴσσης, υ, ὁ ᾗ ὀ, de quo nihil scire potes: ex α priv. et ἴδω, scio.

'Ηίχθην, ης, η, excurri, a. 1. ind. pass. verbi ἀΐσσω, irruo; f. ξω, p. ἶγμαι.

'Ηχι, ubi pro ἔνθι, quod vide.

'ΗΙΩ'N, ονος, ὁ, littus, ripa: q. ab αἰσσάω, aspergo. Alii ab ἀείω, audio, quod resonet fluctibus.

'Ηκ', pro ἧκε, misit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἧημι, mitto. Th. ἵω, idem.

'ΗΚΑ, et at alii etiam legunt, ἧκα, adv. leniter, quietè, sensim: quod ab ἀνίημι, quietè.

'Ηκε, perf. act. verbi ἴδω, comedo, pro quo etiam ἴδηκε dicitur, et verbi ἴδω, soleo: necnon verbi ἧδω, colo: ἧκε, perf. act. ab ἧδω, cano.

'Ηκε, a. 1. ind. act. verbi ἧημι,

mitto: et perf. ab ἵεμαι· f. ἥσω, *delecto*: necnon perf. m. ab ἧκω, *venio*.

Ἠκάζον, *assimilabam*; imperf. Att. η, pro ει, verbi εἰκάζω, *assimilo*. Th. εἴκω, *similis sum*.

Ἠκαλὸς; *quietus*. Th. ἦκα, *sensim, leniter*.

Ἤκαχον, a. 2. ind. act. Att. pro ἄχεον, verbi ἄχνυμι, vel ἀκαχίζω, *doleo*. Th. ἄχος, *dolor*.

Ἧκα, *immisit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*; f. ἥσω, p. εἷκα, a. 2. ἧν. Potest etiam esse 3. sing. imperf. vel a. 2. verbi ἥκω, *venio*.

Ἧκαν, ας, ε, plusq. p. pass. Att. pro εἷκαν. ab εἵκω, *similis sum*. Vel ut alii ab εἶμι, *eo*; perf. inus. ἧκα.

Ἤκεο vel ἧ κεν, adv. pro ἦ, *aut, an*: et

Ἤκεν, vel ἦ κεν, adv. *certè*.

Ἠκεσάμην. ω, ατο, *medicinam adhibui*: ἰατρεύσαντο, Hesych. a. 1. m. ab ἀκέομαι, *sano*; f. ἀκέσομαι.

Ἠκκόετο, *audiebam*, pro ἀκούετο, et in 3. pl. ἠκκόοντο, Att. pro ἠκούοντο, plusq. p. m. ab ἀκήκοα, perf. m. Att. verbi ἀκούω. *audio*; f. ὄσω, p. ἤκουκα, p. m. ἤκουσμαι, et Att. ἀκήκοα.

Ἠκτέοντο, ω, ατο, a. 1. m. verbi κτίζω, *contumelioσè tracto, pulso*; f. ισω. p. ἤκισμαι, perf. part. pass. ἠκτεόμενος. Th. κτίω, *verbera, pulsatio*.

Ἤκιστα, adv. *minimè*: ab

Ἤκιστος, η, ον, *minimus*. Th. ἦκα, *sensim*.

Ἠκολέθησαν, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκολουθέω, *sequor*; f. ἥσω, p. ἠκολούθηκα. Th. ἀκόλουθος, *pediseqnus*.

Ἤκομεν, 1. plur. præs. vel a. 2. vel imperf. act. verbi ἥκω, *venio*; f. ξω.

Ἠκόντισμαι, *sum acutus*, perf. pass. verbi ἀκοντίω, f. ἴσω, *acuo*. Th. ἀκόντη, *cos*.

Ἠκονημένος, η, ον, part. superioris perfecti.

Ἤκω, Ion. pro ἧκα, *certè*.

Ἤκουκα, perf. act. verbi ἀκούω, *audio*; f. σω. p. m. ἤκουα. Att. ἀκήκοα.

Ἤκουε, pro ἤκουεν, ας, ε, *audivi*; a. 1. act. ἀκούσαι, ας, ας, a. 1. pass. ejusd.

Ἠκριβωμένος, η, ον, *accuratus*; perf. part. pass. verbi ἀκριβόω, *planè cognosco*. Th. ἀκριβὴς, *diligens, accuratus*.

Ἠκριβωμένως, adv. idem cum ἀκριβῶς, *accuratè*: à præced.

Ἠκρίβωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκριβόω, f. ώσω, p. ἠκρίβωμαι, *exquiro*. Th. ἀκριβὴς, *exquisitus*.

Ἠκρεάσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἀκροάομαι, f. σομαι, idem quod ἀκούω, *audio*.

Ἠκροατηριασμένος, perf. part. pass. verbi ἀκροατηριάομαι, *audior*: ab eod.

Ἤκτο, 3. sing. plusq. p. pass. ἧκται, 3. sing. perf. pass. verbi ἄγω, *ago*; f. ἄξω. p. ἦχα, perf. pass. ἦγμαι.

Ἠκυρώσατο, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀκυρόω, *antiquo, irritum facio*: ex a priv. et κῦρος, ους, τὸ, *auctoritas*.

ΗΚΩ, *venio, pertineo, venio, adsum*, Eurip. Med. 932. Hecub. 1. imperf. ἧκον, ες, ε, ἧξε, p. m. ἧκα, ας, ε, a. 1. ἦξα, a. 1. sub. ἥξω, ης, η, et in 3. pl. ἥξωσι.

Ἡλέδην, *ejectus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλάσω.

Ἠλεύοματι, *stultesco, insanio*: ab ἤλεος.

Ἤλασα, *expuli*, perf. act. verbi ἐλαύνω, *agito*.

ΗΛΑΚΑΤΗ, ης, ἡ, *colus*, in pl. τὰ ἠλάκατα, *fusus, fila, stamina*, qu. ab ἦλακα, perf. verbi ἐλαύνω, *moveo*; vel ἠλάσιμα, *vagor, circumeo*.

Ἠλακάτην, ῆνος, ὁ, *piscis quidam*, à similitudine coli.

Ἠλάλαξα, ας, ε, et in 3. pl. ἠλάλαξαν, *clamarunt*, aor. 1. indic. act. verbi ἀλαλάζω, *clamo alala*. Th. ἀλαλὴ, *vox militum ante pugnam*.

Ἠλάμην, ω, ατο, *exilui*, et in 3. pl. ἤλαντο, a. 1. ind, med. verbi ἅλλομαι, *salio*.

Ἤλασ', pro ἤλασεν, *percussit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐλαύνω:

ΗΛΑΩΣΚΩ, et ἠλασκάζω, *vagor, erro, devito*: q. ab ἄλη, *error*, vel ἐλάω, *agito*.

Ἠλάσιον, -ων, imperf. act. verbi ἀλαίνω, *indignor, mœrore afficior*: ab ἄλαος, Dor. pro ἄλαους, *cujus memoria erit perpetua*: ex a priv. et λάθω, *lateo*.

Ἠλάσκεσκε, *agebat*, 3. sing. imperf. act. verbi ἐλαύνω, idem quod ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω.

Ἤλατο, *saltavit*. 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἅλλομαι, *salio*; f. m. ἁλέομαι.

Ἠλατίοωντο, 3. sing. imperf. pass. ab ἐλατίοω, *diminuo*. Th. ἐλαχὺς, *parvus*: comp. ἐλάττων, vel -σσων· superl. ἐλάχιστος.

Ἠλάτωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐλατόω, *minuo*, f. ώσω, perf. ἠλάτωκα ab eod. Th.

Ἤλγηκα, perf. act. verbi ἀλγέω, *doleo*, f. ήσω perf. part. ἀλγηκὼς. Th. ἄλγος, *dolor*.

Ἤλγυε, pro ἤλγουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. præced. verbi.

Ἠλιγξα, ας, ε, *argui, argumentis* vel *exemplis demonstravi*, a. 1. ind. act. verbi ἐλίγκω, *arguo*,, f. ξω.

Ἠλιμμαι, *tactus sum*, perf. pass. verbi ἁλίσκω, *capio*, f. ψω, p. φα. a. 2. ἑλόμην. 2. pl. ἁλώητε, ω, ατο.

Ἤλιτον, *peccavi*, perf. act. et

Ἤλιφα, ας, [illegible] 1. act. Vide ἤλιμμαι.

Ἠλικάτη, ης, [illegible] ἠλικάτη, q. v.

Ἠλίκτης, ου, ὁ, ἡ, *ELECTRUM*, nomen mulieris.

Ἠλικτρον, υ, ἡ, et τὸ ἤλικτρον, *ELECTRUM, succinum*, et μάγνης τι χρυσοῦ ἢ ἀργύρου· à λέκτρον, *lectus*; vel ab ἠλίκτωρ· *Sol*, quod referat fulgorem Solis. Th. λέγομαι, *cubo*.

Ἠλικτρίων, ωνος, ὁ, *ELECTRION*, nomen viri.

Ἠλικτρώνη, ης, ἡ, *ELECTRONE*, nomen mulieris.

Ἠλίκτωρ, ορος, ὁ, *Sol*, quia homines ἀλίκτορς facit, i. e. non sinit in lectis jacere, sed excitat ad opera; aut quia ipse est ἄλικτος, i. e. non cubat, sed in perpetuo motu est: à λέκτρον, *lectus*. Th. λέγω, *cubare facio*.

Ἠλίματος, ε, ὁ, *vanus*: ex ἤλη, *stultus*, et μάταιος, *vanus*.

Ἠλεός, ὰ, ὸν, *stultus, stolidus*; q. ab ἄλη, *error*.

Ἤλυσα, Poët. et Æol. pro ἤλυσσα, *effugi*, a. 1. ind. act. verbi ἀλύω, per Epenth. τὸ υ, pro ἀλῶ, *vito*: ἠλυσάμην, ω, ατο, a. 1. med. à præced.

Ἠλυσίωσα, ας, ε, *liberavi*, a. 1. ind. act. verbi ἐλευθερόω, *libero*, f. ώσω. Th. ἐλεύθερος.

Ἤλφανται, *transfixus est*, &c. pro ἐλήλασται, 3, sing. plusq. p. Att. in 3. pl. ἐλήλαντο· ab ἐλαύνω, *agito*, fut. ἐλάσω, perf. ἤλασα· p. pass. ἤλασμαι, et Att. ἐλήλαμαι, Poët. ἠλάλημαι, addito novo augmento. Alii volunt esse imperf. pass. pro ἤλατο simili redupl. ab ἄλημι, *erro, vagor*. Th. ἀλάομαι, -ῶμαι, idem.

Ἠλφίμην, pro ἀλαλίμην, plusq. p. pass. Att. redupl. et Syst. diphthongi: ab ἀλίφω, *ungo*, f. ψω, p. ἤλιφα, p. Att ἀλήλιφα.

Ἤλθ', pro ἦλθε, *venit*· 3. sing. ab

Ἦλθον, ες, ε, *veni*, per Sync. pro ἦλυθον, a. 2, ind. act. verbi ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι, p. m. ἐλήλυθα, Att. ἀλήλυθα.

Ἦλθοσαν, *venerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. Βοεοt. pro ἦλθον, Ex. xvi. 27. Ps. xlviii. 4.

Ἠλὶ, vox Hebraica, et interpret. Lat. *Deus mi*; item *ELI*, nomen viri indeclinabile, Hebraic. interp. Lat. *ascensus*.

Ἠλιάζομαι, *apricor*; item *in Heliad judico*: ab

Ἡλιαία, ας, ἡ, *HELIÆA*, forum Athenis in quo judicia in aprico exercebantur. Th. ἥλιος, *Sol*.

Ἠλίας, ου, ὁ, *ELIAS*, nomen Prophetæ, Hebr. interpr. Lat. *Deus meus*.

Ἠλίβατος, ε, et Ion. ἠλέβατος, ὁ ἡ ὸ *tam altus ut Soli uni sit pervius*: ab ἥλιος, *Sol*, Æol. ἅλιος, et βαίνω, *eo*. Alii formant ab ἀλιτεῖν, *aberrare*, et βαίνω.

Ἤλινυον, ες, ε, imperf. act. verbi ἀλινύω, *piscor*: ab ἁλιεύς, *piscator*. Th. ἅλς, *mare*.

Ἠλίθη, adv. *frustra, cupidè*, et

Ἠλιθίζε, *stulte age*: ab

ΗΛΙΘΙΟΣ, ε, ὁ ἡ ὸ, *stultus, vecors*.

'Ηλιθότης, ητος, ἡ, *soliditas*: à præced.

'ΗΛΙΚΙ'Α, ας, ἡ, *statura, ætas, adolescentia, vigor*: quod ab ἥλιος, *quantus*; ἐν ἡλικίᾳ τῇ σῇ, *in tuis temporibus*, Eurip. Suppl. p. 283.

'Ηλικιώτης, ου, ὁ. et Dor. ἁλικιώτας, *coætaneus*: à præced.

'ΗΛΊΚΟΣ, η, ον, *quantus*: sed ἥλιος, gen. sing. ab ἥλιξ, infra.

'Ηλιξθῆναι, perf. inf. pass. verbi ἀλιάω, idem quod ἀλίω, *volvo*.

'Ηλιξ, ικος, ὁ ᾗ ἡ, *coætaneus, æqualis*: ab ἡλικία, *statura*.

'ΗΛΙΟΣ, ου, ὁ, *Sol*: quod ab Ἰλη, *splendor*.

'Ηλιόσδαι, *Sole aduri* vel *illustrari*: à præcedente.

'Ηλίσσοντο, 3. plur. imperf. pass. ab ἁλίσσω, *capio*, f. ἁλίσσω, p. ἑάλισμαι, et Att. ἐάλωσμαι· a. 2. ἥλων, Att. ἐάλων.

'Ηλτηνν, *peccavit*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἁλτάω, vel ἁλτάνω, *pecco*; a. 2. ἥλτον.

'Ηλτόμηνος, et ἁλτόμηνος, ὁ ᾗ ἡ, *natus ante completos menses*: ab ἁλτάω, *aberro*. et μὴν, *mensis*.

'ΗΛΥ, ινος, ἡ, *calceus*: quod ab ἁλίσσω *ango* quia ex corio est, quod angi solet.

'Ηλιοῖς, ίντος, *Solo æstuosus*, a. 1. part. pass. ab

'Ηλιόω, a. 1. pass. verbi ἥλιος, *insolo*. Th. ἥλιος, *Sol*.

'Ηλόεσσα κόμαι, *aureæ et flavæ comæ*, nom. pl. part. præs. fœm. g. ab ἠλόεις, f. όσω, *colore radios Solis referre*: ab eod. Th.

'Ηλσον, Dor. pro εἷλκυσον, imperf. act. verbi ἕλκω, *traho*.

'Ηλωκέναι, perf. part. pass. ab ἁλίσκω, *exubero*, f. όσω. Th. ἥλως, *calcus*.

'Ηλλάγησαν, *mutati sunt*, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἀλλάσσω vel -ττω, f. ξω a. 2. ἠλλάγον· p. pass. ἠλλαγμαι· a. 1. pass. ἠλλάχθην· a. 2. ἠλλάγην.

'Ηλλαγμένος, p. part. pass. et

'Ηλλαξα, ας, ε, a. 1. act. et

'Ηλλάχθαι, perf. indic. pass. ab ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*. Vide ἠλλάγησαν.

'Ηλλοίωμαι, *mutatus sum*, perf. pass. verbi ἀλλοιόω, *abalieno*, fut. ώσω, petf. ἠλλοίωμαι. Th. ἄλλος, *alius*.

'Ηλλοτρίωνται, *alienati sunt*, 3. pl. perf. pass. ab ἀλλοτρόω, *abalieno*, f. ώσω, p ἠλλοτρίωμαι· ab ἀλλότριος, *alienus*. Th. ἄλλος.

'Ηλλοῦσθαι, *contusus esse*, a. 1. ind. pass. verbi ἀλλύω, *tritura, commino*, f. ύσω, et ήσω.

'Ηλωτεν, *amputavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀλωτάω, Poët. pro ἀλήθω, *tritura*, f. ήσω.

'Ηλὺς, ὑ, ὁν, per Sync. pro ἀλυὸς, *stolidus*, q. v.

'Ηλος, ου, ὁ, *clavus*: quod ab ἵημι, *mitto*, quia immittitur: indè fort. Ang¹. AN AWL.

'Ἦλτησα, p. ind. act. et

'Ἤλτησα, a. 1. indic. act. verbi ἁλτίζω, *spero*, fut. ίσω. Th. ἐλπὶς, *spes*.

'Ἤλτο, *saltavit*, per Sync. pro ἥλατο, 3. sing. a. 1. med. mutato etiam spiritu; ab ἄλλομαι, *salio*.

'Ἠλύγη, ης, vel ἠλυγὴ, ῆς, ἡ, *tenebræ, umbra*. Th. λύγη, idem.

'Ἠλυθ', pro ἦλυθε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἦλυθον, q. v.

'Ἤλυθα, ας, ε, in 1. pl. ἠλύθαμεν, perf. ind. m. verbi ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι· a. 2. ἦλθον.

'Ἤλυθον, ες, ε, et per Sync. ἦλθον, ες, ε, a. 2. ind. act, ejusd.

'Ἠλυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀλύσκω, *evito, effugio*, fut. ξω, tanq. ab ἀλύζω. Th. ἀλέω, *vito*.

'Ἤλφον, ες, ε, *inveni*, a. 2. ind. act. verbi ἀλφάνω, vel ἅλφω. Th. ἅλφα.

'Ἥλωκα, *captus sum*, Att. ἑάλωκα, p. ind. act. verbi ἁλίσκω, *capio*, f. ἁλώσω, tanq. ab ἅλέω, vel ἅλωμι· a. 2. ἥλων. et Att. ἐάλων.

'Ἠλώμην, *vagabar*, imperf. ind. m. verbi ἀλάομαι, *vagor, erro*.

'Ἦλων, Att. ἑάλων, a. 2. ind. act. et

'Ἤλωσαν, 3. plur. a. 1. indic. act. ἦλων. q. v. in ἥλωκα.

'Ἧμα, ατος, τὸ, *telum missile*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ἴω, idem.

'Ἡμάθυνν, Att. pro ἠμάθυνον, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀμαθαίνω, *in ignorantiâ versor*: ab ἀμαθὴς, *indoctus*, ex α priv. et μανθάνω, *disco*, fut. μαθήσω· aor. 2. ἔμαθον.

'Ημαθίων, ονος, *EMATHION*, nomen regis.

'Ημαθόεις, ὁεσσα, ὁεν, *arenosus*, Ion. pro ἀμαθώδης· ab ἤμαθος. pro ψάμαθος, idem quod Th. ψάμμος, *arena*.

'Ημαι, σαι, ται, *sedeo*, qu. ab ἧσαι, *colloco*.

'Ημαρ, ατος, τὸ, *dies*; in pl. ἡμέραι. Th. ἠώς, *dies*.

'Ημαρτες, 2. sing. a. 2. ind. act. ἥμαρτον, et

'Ημάρτηκα, perf. ind. act. et

'Ημαρτημαι, perf. ind. act. et

'Ημαρτησται, accus. sing. perf. part. ab ἁμαρτάνω, *pecco*, fut. ἁμαρτήσω.

'Ἥμαρτον, ες, ε, a. 2. indic. act. præced. pro quo in 3. pl. ἥμάρτοσαν, Deut. xxvi. 5.

'Ημάτιος, ια, ιον, *diurnus*: ab ἦμαρ, *dies*. Th. ἡμέρα, idem.

'Ημάτωμαι, *cruentatus sum*, perf. ind. pass. verbi αἱματόω, *cruento*, f. ώσω. Th. αἷμα, *sanguis*.

'Ημβλακον, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi Poët. ἀμβλακίσκω, fortè ἁμαρτάνω, *pecco*: quod à πλανάω, *error*. Th. πλάζω. *errare facio*, f. γξω.

'Ημβλώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀμβλόω, f. σω. Th. ἀμβλὺς, *obtusus*.

'Ημβροτον, ες, ε, *aberravi*, a. 2. ind. act. pro ἥμαρτον, Poët. tanq. ab ἀμαρτέω, pro ἁμαρτάνω, *pecco*.

'Ημε παρεμμεν, Dor. pro ἐγὼ με παρεῖναι, *ut ego præsem adesiem*.

Ημάνε, accus. plur. Ion. pro ἡμὰς· ab ἐγὼ· nom. pl. ἡμεῖς, pro ἡμεῖς.

* 'Ημεδαπὸς, ὴ, ὸν, *qui est è nostro solo, nostras*: ab ἡμεῖς et δάπεδον, *pavimentum, solum*.

'Ημεθα, *fuimus*, 1. plur. imperf. ind. m. ἦμην, ab εἰμὶ, *sum*.

'Ημείβετο, *respondit*, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀμείβω, *permuto*, f. ψω. p. ἤμειφα.

'Ημείδησε, ας, ε, perf. indic. act. et

'Ημειδησὼς, perf. part. act. ab ἀμεδάω· quod ex α priv. et μειδάω, *rideo*, f. ήσω.

'Ημεῖς, nos, nom. plur. ab ἐγὼ, *ego*.

'Ημέιων, *nostrûm*, Ion. pro ἡμῶν, gen. pl. ejusd.

'ΗΜΕΚΤΕ'Ω *agre fero, indignor*: fortè ab ἱμὰς, et ἴσχω, quasi vomitum et fastidium habeo.

'Ημέλησα, *neglexi, contempsi*, perf. ind. act. et

'Ημελημένος, *neglectus*, p. part. pass. ab ἀμελέω, *negligo*. Vide ἐμέλησε.

'Ημελλ', pro ἤμελλε, 3. sing. imperf. ind. act. Att. verbi μέλλω, *futurus sum*, f. μελλήσω.

'Ημέλων, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀμελέω, *negligo*, f. ήσω, perf. ἠμέλημα· qu. ex α priv. et μέλει, *curæ est*, impersonalè.

'ΗΜΕ'Ν, Poët. et conjunct. copulat. cui respondent ἠδὲ, Att. ἠμὲν, *tame, profectò*.

'Ημεν, *eramus*, 1. pl. imperf. ind. act. verbi εἰμὶ, *sum*; est et ἦμεν, præs. infin. Dor. pro ἔμεν, ejusd. verbi; est et ἦμεν, per Sync. pro ἦσαμεν, *iveramus*, 1. pl. imperf. ind. Att. verbi εἶμι, *eo*.

'Ημενος, η, ον, *sedens*, præs. part. ab ἧμαι, *sedeo*.

'ΗΜΕ'ΡΑ, ας, ἡ. et Ion. ἡμέη *dies, lux*; veteres ἡμέρην, ἡμέραν, vocabant, ab ἡμίερα, *appeto* quod appetibilis ob lucem: ἡμέρα κυριακὴ *dies dominicus*.

'Ημερόω, f. σω, *diem transigo*: à præced.

'Ημερόων, gen. pl. Ion. pro ἡμερῶν, ab ἡμέρα, *dies*.

'Ημερόωντες, ια, ιον, vel ἡμερόωντος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *unius diei*, et

'Ημερώνις, ή, ὸν, *diurnus*, et

'Ημέριος, α, ὁ ᾗ ἡ, idem: ab ἡμέρα, *dies*.

'Ημερὶς, ίδος, ἡ, *mansueta, cicur*. Th. ἥμερος, *mansuetus*: est et species *roboris*; item *vitis*.

'Ημερίδιος, ᾳ, ὁ ᾗ ἡ, *qui in diem vivit*, ut mendici omnes. peculiaritèr sic dictus est Diogenes, qui quotidiè victum mendicat; item insecti genus unicum diem vivens, ἐφήμερον etiam dict.

* 'Ημεροδανιστὴς, οῦ, ὁ. *fœnus diarium*, Diog. Laërt. vit. Menippi Cynici.

'Ημεροδρόμος, ου, ὁ, *diurnus cursor, tubellarius*: ab ἡμέρα, *dies*, et τρέχω, *curro*; p. ind. med. δέδρομαι.

'Ημερήσιος, α, ὁ ϛ ἡ, *qui totâ die dormit*: ab ἡμέρα, *dies*, et κεῖμαι, *lectus*.

'Ημερολογίω, ῶ, *dies numero*: ab ἡμέρα et λέγω, *lego, numero*.

'Ημερόομαι, ῶμαι, *cicuro, mansuefacio*: ab

'ΗΜΕΡΟΣ, α, ὁ ϛ ἡ, *mansuetus, cicur*: ab ἡμέρα, quia dies jucundus.

'Ημεροσκόπος, υ, ὁ, *speculator diurnus*: ab ἡμέρα et σκοπὸς, *specula tor*. Th. σκέπτομαι, *circumspicio*.

'Ημέω, f. ήσω, perf. ωκα, *mansuefacio*: abἥμερος, *cicur* quod vide.

'Ημες, præs. inf. Dor. pro εἶναι, *esse*, ab εἰμὶ, *sum*, vel *eramus*, Dor. pro ἦμεν, 1. pl. imperf. ind. act. ejusd.

'Ημίτριες, g. sing. Ion. f. g. ab

'Ημιτρίης, α, ον, *noster*: ab ἡμεῖς, *nos*. Th. ἐγὼ, *ego*.

'Ημιείνος, perf. part. pass. verbi ἀμάω, *meto, colligo*, f. ήσω.

'Ημὲν, adv. *certè*, Heb. vi. 14. Vide ἦ μὲν, *profectò, enim*.

'Ημὲν, ἦσο, *fueram*, vel *eram*, plusq. p. vel potiùs imperf. ind. m. verbi εἰμὶ, *sum*.

'Ημεν, *sedebam*, imperf. ind. verbi ἧμαι, *sedeo*.

'Ημεν, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi ἀμάω, *meto*, fut. ήσω, perf. ἤμηκα.

'Ημι, *loquor*, Att. Aphæresi pro φημὶ.

'Ημίανδρ@ος, υ, ὁ, *semivir*: ex ἥμισυς, *dimidius*, et ἀνὴρ, *vir*.

'Ημιθέριν, νος, ὁ ϛ ἡ, *semivir*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et θὴρ, *mas*.

'Ημίσαρκος, υ, ὁ ϛ ἡ, *semesus*: ex ἥμισυς, *dimidius*, et βρῶτὸς, *edulis*. Th. βρόσκω, *comedo*.

'Ημιγίνιος, υ, ὁ ϛ ἡ, *semibarbatus*: ex ἥμισυς, *dimidius*, et γένιον, *barba*.

• 'Ημίγυμνος, υ, ὁ ϛ ἡ, *seminudus*.

• 'Ημιολία, *usura fragum*, ita ut ad duos modios tertius usuræ nomine adjiciatur. Salm. de m. usur. p. 313. de fœn. trap. p. 43.

'Ημίφθος, υ, ὁ ϛ ἡ, *semicoctus*. Th. ἕψω.

'Ημιανὴς, ίος, ὁ ϛ ἡ, *seminex, semimortuus*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et θνάνω, a. 2. ind. act. verbi θνήσκω, *morior*.

'Ημίθνοι, *SEMIDEI*, et in gen. pl. ἡμίθεων· ab ἥμισυς, *dimidius*, et θεὸς, *Deus*.

'Ημίθνητος, υ, ὁ ϛ ἡ, *semimortalis*. Th. θνήσκω.

'Ημίνα, ας, ἡ. *HEMINA. dimidium sextarii*. Th. ἥμισυς, *dimidius*.

'Ημίονος, υ, ὁ ϛ ἡ, *mulus, -a*, quasi *semiasinus*, dat. pl. Ion. ἡμίονοισι· ab ἥμισυς, *dimidius*, et ὄνος, *asinus*.

'Ημιπέλεκκον, υ, τὸ, *securicula, dimidiata securis*: vb ἥμισυς, *dimidius*, et πέλεκυς, *securis*.

'Ημιπλήθριν, υ, τὸ, *dimidum jugeri*: ex ἥμισυς, *dimidius*, et πλέθριον, Poët. πλήθρον, *jugerum*.

'Ημιπλίνθιον, υ, τὸ, *dimidiatus later*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et πλίνθος, *later*.

'Ημίσεως, contr. ἡμίσους, υ, ὁ ϛ ἡ, *semivivus*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et ζάω, *spiro*.

'Ημίσεια, ίας, ἡ, *dimidia*, Ion. ἡμίσεα.

'Ημίσεσμα, ατος, τὸ, *dimidia pars*: ab ἥμισυς.

'Ημίση, τὰ, coneractè pro ἡμίσεα, nom. pl. n. g. et

'Ημίσεις, acc. contract. pro ἡμίσεας. ab ἡμίσεος.

'Ημίστιχον, υ, τὸ, *HEMISTICHIUM*, dimidium versûs. ex ἥμισυς, *dimidium*, et στίχος, *versus*. Th. στίχω, *eo*.

'ΗΜΙΣΥΣ, ἡμίσεια, ἥμισυ, *dimidius, a, um, SEMI* vel *SEMIS*.

'Ημιτάλαντον, υ, τὸ, *SEMITALENTUM*: ex ἥμισυς, et τάλαντον, *talentum*.

'Ημιτελὴς, ἐ@, ὁ ϛ ἡ, *imperfectus, semiperfectus*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et τελ@ὸς, *finis*.

'Ημίτομος, υ, τὸ, *dimidiata pars*: et

'Ημίτομ@, υ, ὁ ϛ ἡ, *dimidiatus*: ex ἥμισυς et τόμος, *seco*: p. ind. m. τέτομα.

'Ημιώριον, υ, τὸ, *SEMIHORA*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et ὥρα, *hora*.

'Ημωσι, *accensus sum*, p. pass. ind. et

'Ημώκεις, *incensus*, p. part. pass. verbi ἄπτομαι. Th. ἅπτω, *tango, accendo*.

'Ημοιβα, ας, ε. *commutavi, permutavi, vices reddidi*, p. ind. m. verbi ἀμοιβὸω, *commuto*.

'Ημορφωμὲς, perf. part. act. verbi ἀμορφόω, *exoro* et *expers sum*: ab ἄμορφος, *expers*, quod ex α priv. et μορφὴ, *forma*. Th. μόρφω, *partior*.

'ΗΜΟΣ, adv. *quando, cum*, sine interrogatione: cui respondet τὴμος, *tum*.

'Ημπισχόμην, *induebar*, cum duplici augmento scil. præter commune ε pro η, habens etiam α pro ε, pro ἀμπισχόμην, imperf. ind. pass. verbi ἀμπέχομαι vel ἀμπίχω. pro ἀμφίχω. f. ἀμφιέω, *circumdo, induo*, ex ἀμφὶ, *circum*, et ἴχω, *habeo*: t imperf. ind. εἶχον, a. 2. ind. ἔσχ.ν.

'Ημπισχόμην, itidem pro ἀμπισχόμην, a. 2. ind. m. verbi ἀμπίχω. Vide præced.

'Ημπισχύμην, *induebar*, imperf. ind. pass. verbi ἀμπίσχω. idem quod ἀμπίχω, vide ὑμπισχύμην.

'Ημπλήκετο, *vendidit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐμπολὰω, *vendo in aliquo loco*. Th. πολὰω, *vendo*.

'Ημὰν pro ἦμεν, *ultus est*, 3. sing. imperf. vel a. 1. vel a. 2. ind. act. verbi ἀμύνω. *auxilior*, item *ulciscor*, f. ὐνῶ, a. 1. ind. act. ἤμυνα.

'Ημύναντο, 3. sing. a. 1. ind. m. ejusd.

'Ημυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

'ΗΜΥ'Ω, *inclino, cado*: f. ύσω, p. ἤμυκα, Att. ἐμήκυκα.

'Ημφαγνόουν, imperf. ind. act. verbi ἀμφαγνόω. *ex parte ignoro*. ex ἀμφὶ et ἀγνόω, *ignoro*: ex α priv. et γνόος, νόος, *mens*.

'Ημφεσμένος, *indutus*, perf. part. pass. verbi ἀμφίνυμαι, f. ἀμφὶσω, vel ἀμφίω, perf. ind. pass ἠμφίεσμαι, utriuque assumpto augmento ε pro α, et ε pro ο. ex ἀμφὶ, *circum*, et ἵεμι, *induo*.

'Ημφιέλλετο, *dubitabam*, imperf. ind. act. extrinsecus assumpto augmento, verbi ἀμφιέλλω. Th. βάλλω, *jacio*, f. βαλῶ. p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

'Ημφίγνων pro ἀμφιγνόων, *dubitabam*, imperf. ind. act. foris etiam sumpto augmento, ab ἀμφιγνόω, *ex parte cognosco, dubito*, undè etiam a. 1. ind. act. ἀμφεγνόησα· ex ἀμφὶ, *circum*, et νόος, *cogito*. Th. νόος, νῦς, *mens*.

'Ημφωνίσμην, *indutus eram*, imperf. ind. pass. foris assumpto augmento, verbi ἀμφώνυμαι· ex ἀμφὶ et ὄνυμι seu ὔω, *induo*: f. ὔσω, Poët. ὖσσω, a. 1. ἔδυσα.

'Ημφίεσο, *vestivi*, pro ἀμφίεσο, a. 1. ind. act. ejusdem verbi, sumpto augmento ab initio.

'Ημφίσμαι, *indutus sum*, perf. pass. ind. ab ἀμφόνυμαι, f. ἀμφίσω. Th. ὄνυμι seu ὔω, *induo*.

'Ημφεσμένος, *indutus*, part. præced. perf. pass. Pro eo supra habuimus ἠμφεσμένος.

'Ημφισβήτουν, contractè pro ἠμφεσβήτεον, *contendebam*, imperf. ind. act. verbi ἀμφεσβητέω, f. ήσω, *contendo de re aliquâ*.

'Ημων, ονος, ὁ ϛ ἡ, *jaculator*: ab ἧμι seu ἴω, *mitto*. Sed

'Ημὼν, *nostrum*, gen. pl. ab ἐγὼ, *ego*.

'ΗΝ, *si*, cum. subj. ἢν μὴ. *nisi*.

'ΗΝ, *quam*, sec. f. g ab ὅς, ἥ, ὅ.

'Ην, *eram* vel *erat*, 1. vel 3. sing. imperf. ind. act. Ponitur etiam per Sync. pro ἦεσαν, *erant*, 3. pl. imperf. ejusdem ab εἰμὶ, *sum*; item pro ἐξῆν, *licebat*: at

'Ην, ἤς, ἦ. Att. pro φὴν, φῆς, φῆ, quod pro ἔφην, ας, ε, *dixi*, a. 2. ind. act. verbi φημὶ, *dico*. Sed

'Ην, ἧς, ἧ, *misi*: est a. 2. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*.

'Ηνάγκασα, ἄς, ε, a. 1. ind. act. et

'Ηναγκάσθην, a. 1. ind. pass. ab ἀναγκάζω, *cogo*, imperf. ind. act. ἠνάκαζον, f. άσω, p. pass. ἠνάκασμαι, p. part. pass. ἠναγκασμέν@. Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

'Ηναιδέστερος, nom pl. p. part. act. verbi ἀναιδὴς, *impudens sum*: ab ἀναιδὴς, *impudens*: ex α priv. et αἰδὼς, *pudor*.

'Ηνάλωσα, pro ἀνήλωσα, perf. ind. act. verbi ἀναλίσκω, *absumo*, quod ab ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλῶσω, p. ἑάλωκα, et Att. ἐάλωσα.

'Ηνάλωσα, *consumpsi*, a. 1. ind. act. pro ἀνήλωσα, à præced. q. v.

'Ηναντιώθην, *adversatus sum*: a. 1. ind. pass. et

'Ηναντίωμαι, perf. ind. pass. ibidè.

'Ηνυτισμένος, p. part. ab ἠνυτί-

ἐναντίος, *adversor*, quod ab ἐναντίος, *adversus, oppositus*. Th. ἀντὶ, *contra*.

Ἡνάξα, ας, ὁ, *imperavi* : a. 1. ind. act. verui ἀνάσσω, *regno* : f. ξω. p. κα. Th. ἄναξ, *rex*.

Ἔνηκα, *interfeci* : a. 1. ind. act. verbi ἀνείρω, *occido* : f. ἀρῶ.

Ἤνασσεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀνάσσω, *impero* : vide ἤναξα.

Ἠνδανον, ες, ε, *placebam* : imperf. ind. act. verbi ἀνδάνω, *placeo*.

Ἠνδρεῖ ἀδυείνει, perf. inf. act. verbi ἀνδρεΐζω, *viriliter ago* : ab ἀνδρεῖος, *vir*, et ἀγαθὸς, *bonus*.

Ἠνδρέθη, *ad virilem pervenit aetatem* : a. 1. ind. pass. verbi ἀνδρόω, *virilem reddo*. Th. ἀνὴρ, *vir*.

Ἤνεγκα, ας, ε, *tuli*, et in 3. pl. ἤνεγκαν, a. 1. ind. act. et

Ἠνεγκάμην, ω ατο, *tuli*, a. 1. ind. m. verbi φέρω, *fero* : f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, q. ab ἐνήνοχα, undè etiam

Ἤνεγκον, a. 2. ind. act. ἐνεγκάμην, a. 2. ind. m. et

Ἠνέγμην, perf. ind. pass. et

Ἠνεγμένος, perf. part. pass. à φέρω. Vide ἐνήνεγμαι.

Ἤνεῖκεν, *laudatus sum*, a. 1. ind. pass. ab αἰνέω, *laudo* : f. ἐσω et ἡσω, p. ἔνημαι, p. pass. ἤνημαι. Th. αἶν@ος, *laus*.

Ἔνεικα, ας, ε, *tuli*, et in 3. pl. ἤνεικαν, a. 1. ind. act. Ion. pro ἤνεγκα, a. 1. ind. act. verbi φέρω, f. οἴσω. et

Ἠνείκαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. pro ἐνήνεγντο, vide præced.

Ἤνεικεν, *edixit, vetuit* : 3. sing. a. 1. vel 2. pro εἶπεν, pro quo etiam αὐτίκα dicitur Poëtis, per Anadiplasismum. Th. ἔπω, *dico* : a. 1. ἔνεκα, ας, ε, a. 2. εἶπον.

Ἠνείχθη, ης, ε, a. 1. ind. pass. Ion. pro ἠνέχθην, quod vide.

Ἠνεχίησεν, *sustinebam*, pro ἤνειχον, 1. sing. imperf. ind. m. duplici augmento ; et

Ἠνείχοντο, 3. pl. ejusd. ab ἀνέχομαι, *tolero*. Th. ἴσχω, *habeo* : imperf. ind. act. εἶχον.

Ἠνεκὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐ, *porrectus, continuus, perennis*.

Ἠνεμόεις, εσσα, εν, *ventosus, ventis expositus* : ab ἄνεμος, Poët. pro ἄνεμος, *ventus*.

Ἤνεσα, *dixi, allocutus sum* : a. 1. vel imperf. ab ἐνίσσω, præpositione tamen augmentum : ex ἐν et ἔσω, dico.

Ἤνεσα, *laudavi* ; a. 1. verbi αἰνέω, f. ἐσω, vel ἤσω, p. ἤνεκα.

Ἠνεσχέθην, *sustinui*, a. 1. ind. pass. verbi ἀνέχω, *attollo* : f. ἀνέξω et ἀνασχήσω, tasq. à σχέω, a. 2. ἀνέσχον, p. ἀνέσχημα, perf. pass. ἀνέσχημαι, a. 1. ind. pass. ἀνεσχέθην, et aucta præpositione ἀνεσχέθην. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἠνεσχόμην, *sustinui* : itidem pro ἀνεσχόμην, a. 2. ind. m. verbi ejusd.

Ἠνεῦχθη, ης, ε, *delatus sum* : a. 1. ind. pass. verbi φέρω, *fero* : f. οἴσω, a. 1. ind. act. ἤνεγκα, qu. ab ἐνίγκω, perf. ind. pass. ἐνήνεγμαι.

Ἠνέῳγα, *aperui* : pro ἀνέῳγα, quod Att. pro ἀνοῴγω, p. ind. m. et

Ἠνέῳγμαι, perf. ind. pass. Att. et

Ἠνεῴχθην, a. 1. ind. pass. Att. ab ἀνοίγω, *aperio* ; f. ξω. Th. οἴγω, idem.

Ἠνεῴχθησαν, 3. pl. præced.

Ἠνήλωμαι, *consumptus sum* : cum duplici augmento, pro ἀνήλωμαι, perf. ind. pass. et

Ἠνηλωμένος, perf. part. pass. pro ἀνηλωμένος, in a. 1. ind. pass. ἠνηλώθην. pro ἀνηλώθην itidem in a. 1. act. ἠνήλωσα pro ἀνήλωσα, ab ἁλίσκω, *consumo*. Th. ἁλίσκω, *capio* : fut ἁλώσω, p. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα.

Ἠνηνέμην, ω, ατο, *renui* : a. 1. ind. m. et

Ἠνήνατο, 3. pl. a. 1. ind. med. ab ἀναίνομαι, *recuso*.

Ἤνθι seu ἠνθι, Dor. pro ξλθε· vide ἔξθην.

Ἠνίκαμέν@ο, *tinctus* : perf. part. pass. à φέρω. ἠνίκαμαι, verbi ἀνθίζω, *floridum reddo*. Th. ἀνθ@ος, *flos*.

Ἤνθων, ος, ε, Dor. pro ἤλθον, ες, ε, et in 1. pl. ἤνθομες pro ἤλθομεν, a. 2. ind act. verbi ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι.

Ἤνι', *ecce* : pro quo et ἰδοὺ.

Ἠνί'Κα, ας, ἡ, *habena* : ἀφ' ἡνίαν, *ad sinistram*, q. ab ἐνία, *colligo*.

Ἠνίκ', f. ον, *frumo* : à præced.

Ἠνιγμαι, *obscurè dixi* : perf. ind. pass. undè ἠνιγμέν@ος, perf. part. ἠνιξάμην, ω, ατο, a. 1. ind. med. verbi αἰνίττομαι, *obscure innuo* : f. ξομαι. Th. αἶν@ος, *apologus, dictum fabulosum*.

Ἤνιδε, *ecce* : pro ἰνὶ, idem.

Ἠνίοχαι, *mœrore confectus es* : 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀνιάω, f. ἡσω, p. ind. pass. ἠνίαμαι, σαι, ται. Th. ἀνία, *mœror*.

Ἤνις', per Apostrophen pro

Ἠνί'Κα, *quum, quando* ; 2. Cor. iii. 15, 16. adv. extra interrogationem : in interrogatione vero est -σνίκα, *quando* : ap. Atticos de horâ dici, *quâ horâ ?*

Ἡνίον, ν, τὸ, *habena* : ab ἡνία, idem.

Ἠνιοχεύω, *rego, moderor* : ab ἡνία, *habena*, et ποιέω, *facio*.

Ἠνιοχεία, ας, ἡ, *auriga*tio.

Ἠνιοχεῖ, *auriga, auriga sum* : ex ἡνία, *habena*, et ἔχω. *habeo*.

Ἠνιοχεὺς, ὁ, *auriga*. Vide ἡνιοχῆς.

Ἠνίοχη, ης, ἡ, *HENIOCHE*, nomen mulieris : q. *agitatrix*.

Ἠνιοχῆς, nom. pl. Ion. ab ἡνιοχεὺς, *auriga*, gen. ῆος, Att. et ῆος, Ion. ex ἡνία, *habena*, et ἔχω, *teneo*.

Ἠνίοχος, ε, ὁ, *auriga* : ab iisd.

Ἤνίσσατο, *dixit* : Pleonasm. Poët. pro

Ἤνισεν, 3. sing. perf. ind. m. vel a. 2. ind. act. verbi νίσσω, f. νίσω. idem quod ἰνίσσω, *dico minitabundus*. Th. ἔνω, *dico*.

Ἤνις, ιος, ἡ, *annicula* : ab ἔν@ος, *annus*.

Ἠνισσάμην, ω, ατο, *obscurè dixi* : pro ἠνίξάμην, a. 1. ind. m. verbi αἰνίσσω, f. ξω. p. ἤνιγμαι. Th. αἶνος, *apologus* : at

Ἠνισσάμην, *maledixi* : sine ι subscripto, est a. 1. ind. m. verbi ἰνίσσω, idem quod ἰνίπτω, *objurgo*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἠνίσσετο, *obscurè dicebat* : 3. sing. ab

Ἠνισσάμην, imperf. ind. m. verbi αἰνίσσομαι, *occultè innuo*. Th. αἶνος, *apologus*.

Ἠνίχθω, *anigmaticè dicta sint* : 3. sing. perf. imperat. pass. ἠνιξα, χθω· ab eod. verbo et Th.

Ἤνθεα, *floruì* : p. ind. m. interposito ε, pro ἤνθα, ab ἀνθέω, *floreo*. Th. ἄνθος, *flos*.

Ἠνοίγαν, ης, ε, *apertus sum* ; a. 2. ind. pass. cum augmento in initio more simplicium, vel pro ἀνοίγην ab ἀνοίγω, *aperio* : f. ξω. Th. οἴγω, idem.

Ἤνοιξα, ας, ε, *aperui* : a. 1. ind. act ejusd. quod vide.

Ἠνοίχαι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀναφέρω, vel ἐμφέρω, ab inusit. themate οἴω, aucto extrinsecus.

Ἤνυον, *perficiebam* : imperf. ind. act. verbi ἔνυω, Poët. pro ἀνύω, vel per Sync. pro ἤνυον, imperf. ind. act. verbi ἀνύω, f. ὕσω, *perficio*.

Ἠνορέη, ας, vel Ion. ἠνορέη, ης, ἡ, *virilitas, fortitudo*. Th. ἀνὴρ, *vir*.

Ἠνορέη, et Att. ἠνόρεχα, p. ind. m. verbi φέρω, *fero* : f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ἠνοψ, οπος, ὁ ἡ ἐ, *sonorus, vocalis* ; item *perspicuus*. Th. ὄψ, *vox*.

Ἧντο, 3. pl. præs. ind. verbi ἧμαι, *sedeo*.

Ἤντετον, imperf. ind. act. verbi ἀντάω, Ion. pro ἀντέω, *occurro, obvius fio*. Th. ἀντὶ, *contra*.

Ἤντετο, *occurrebat*, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἄντομαι pro ἀντᾶτο. *occurro*. Th. idem

Ἤντησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi præced.

Ἠντιβόλησ', *occurrebam*, imperf. ind. act. verbi ἀντιβολέω, *occurro, supplico* ; ab ἀντιβόλλω, *contrà jacio*. Th. βάλλω, *jacio* ; perf. ind. m. βέβολα.

Ἠντιδίκευν, *contradicebam*, imperf. ind. act. verbi ἀντιδικέω, quod ab ἀντίδικ@ος, *adversarius* : ex ἀντὶ, *contrà*, et δίκη, *jus*.

Ἤντιν', pro ἥντινα, *quam ?* acc. sing. ab ἥτις, ἥτινος, *quæ ?* Vid ὅστις. Th. ὅς, *qui*, et τίς, *quis ?*

Ἠντιόθην, ης, ε, *adversatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἀντιάομαι. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Ἧντο, *sedebant*, 3. pl. imperf. ind. verbi ἧμαι.

Ἠπέφην, ης, ε, *perfectus fui*, a. 1. ind. pass. et

'Ηνον, ης, ε, *perficiebam*, imperf. vel a. 2. ind. act. et

'Ηνυσα. a. 1. ind. act. ab ἀνύω, *perficio*, f. ὑσω, p. υκα.

'Ηνυστερον, ου, τὸ, *ventriculus secundus*.

'Ηνυγα, *mandavi*. p. ind. m. et

'Ηνύγον, ας, ει, *mandaveram*, plusq. p. ind. m; verbi ἀνάγω, *jubeo*, f. ξω, p. ἦνωχα.

'Ηνυγον, *jubebam*, imperf. ind. ejusd. verbi.

'Ηνυμαι, *unitus sum*, perf. ind. pass. verbi ἑνίω, *unio*. Th. ις, υνται, gen. ινος.

'Ηνυμένος, ὴ, ὸν, *continuus*: ab ἑνίω.

'Ηνυξα, ας, ε, *jussi*, a. 1. ind. act. verbi ἀνάγω, f. ξω.

'Ηνώχθην, *corrigebam*, imperf. ind. act. verbi ἀνορθόω, *corrigo*: ex ἀνὰ, et ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

'Ηνωθωσα, *emendavi*, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Ηνώχλουν, imperf. ind. act. cum duplici augmento. ab ἀνοχλέω, *turbo*; f. ἡσω, a. 1. ἠνώχλησα, p. ἠνώχληκα. ab ἐν et ὄχλος. *turba*.

'Ηξα, ας, ε, *veni*, a. 1. ind. act. verbi ἥκω, *venio*; f. ξω.

'Ηξα, ας, ε, *duxi*, a. 1. ind. act. verbi ἄγω, f. ξω, *duco*: et

'Ηξα, *fregi*: Att. ἔαξα, a. 1. ind. act. verbi ἄγνυ seu ἄγνυμι, *frango*; f. ξω. at

'Ηξα, *impetum feci*, a. 1. ind. act. verbi ἄσσω pro ἀίσσω, *ferio*.

'Ηξιε, 3. sing. imperf. ind. act. contract. ab ἀξιόω, *dignum censeo*. Th. ἄξιος, *dignus*.

'Ηξιώθην, a. 1. ind. pass. ab ἀξιόομαι, -ωμαι, *dignus habeor*: quod ab iisd.

'Ηξίωσα, a. 1. ind. act. verbi ἀξιόω, *dignum censeo*: ab eod. Th.

'Ηξίωται, *dignus habitus est*, 3. sing perf. ind. pass. a præced. verbo.

'Ηξον, *veniunt*, 3. pl. f. 1. ind. act. ab ἥκω *venio*: f. ἥξω.

'Ηξω, *venio*: Dor. pro ἥξω, à verbo præcedenti.

'Ηοῖ, *auroræ*, dat. sing. ab ἠώς, gen. ἠοῦς, contract. ἕως, dat. ἑῖ, contract. ῇ.

'Ηοιδα, *cecini*, perf. ind. m. verbi ἀείδω, f. σω, *cano*.

'Ηοῖος, εία, εῖον, *orientalis*, *matutinus*: ab ἠώς, *aurora*.

'Ηομαι, 1. pl. a. 2. ind. act. ἧν, ας, ε, Att. pro ἥμεν, ατε, εν vulgariter ἦν, ες, ε, ab ἔω, *eo*.

'Ηον, ας, ε, vide præced.

'Ηονα, acc. sing. ab ἠών, leg. ἠ, *ripa*: pro ἠόνα, ὄνα, ἠ, *littus*.

'Ηπεδανός, vide seq.

'Ηπεδάω, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἠπεδανός, *exsorgo pedibus*; fut. ήσω. perf. part. pass. ἠπεδημένος.

'Ηπ, gen. sing. ab ἦπαρ, ατος, et contracte ατος, τὸ, *hepar*.

'Ηπειλήσω, a. 1 ind. pass. ab ἠπειλέω, *minor*. Th. ἠπειλὴς, *minax*.

'Ηπειρος, ου, ἡ, *terra continens ac mediterranea*: quasi ἤπειρος ex α priv. et πέρας, *finis*; item *EPIRUS*, regio sic dicta, pars Græciæ.

'Ηπειρόθεν, adv. *ex Epiro*: à præced. quod vide.

'Ηπειρόθι, gen. pl. præcedentis nom.

'Ηπειτα, Poët. pro ἔπειτα, *deinde*: ex ἐπὶ et εἶτα, *postea*.

'Ηπερ, *an*, conj. disjunct. Th. ἤ, *an*

'Ηπεροπεύσας, *qui decepit*, a. 1. part. act. verbi ἠπεροπεύω.

'Ηπεροπευτὴς, ὁ, ἡ, *deceptor*: ab eodem.

'Ηπεροπεύω, f. σω, *decipio*, *fallo*. Th. ἦ, vox

'Ηπεροπεύσονται, *effutati fuerunt*, 3. pl. impers. f. ut. pass. pro ἠπεροπεύσουσι, ab ἠπεροπεύσομαι, *incautus sum*: ex ἀπὸ et ἐπὶ, *ultra*.

'Ηπεροπεύω, a. 1. ind. m. ab ἠπερος, ου, ὁ

'Ηπεύς, ῆ, ὁ, *sartor*: ab eod. Th.

'ΗΠΙ'ΑΛΟΣ, ου, ὁ, *EPIALUS*, *febris quotidiana species*: q. ἠῶος, per Antiphrasin.

'Ηπιάω, *mitigo*, *placo*; f. άσω, et ήσω. Th ἤπιος, *lenis*.

'Ηπίαον, ης, ε, a. 1. ind. pass. verbi præced.

'Ηπιόφρων, ου, ὁ ἡ, *lenis*, *qui mitia dat*: ex ἤπιος, *mitis*, et φρὴν, *donum*.

'ΗΠΙΟΣ, ία, ιον, *clemens*, *placidus*, *mitis sermone*: quasi ἀπὸ ἔπος, *verbum*.

'Ηπίως, adv. *leniter*; *æquanimo*, *humanissimè*.

'Ηπιότης, ητος, ἡ, *lenitas*: à præced.

'Ηπτασο, Ion. et Att. pro ἠπάτησο, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἠπάομαι, idem quod simplex ἠφάσκω.

'Ηπτασο, Ion. pro ἠπάτησο, 3. pl. ejusd. imperf.

'Ηπιστήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀπιστέω, *diffido*, *non credo*; f. ήσω, p. ἠπίστημα, a. 1. ἠπίστησα, et in 3. pl. ἠπίστησαν. ex a priv. et πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*; f. σω. a. 1. ἔπεισα. Sunt qui velint ἠπιστήθην. Att. dici pro ἠπιστάθην· ab ἐπίσταμαι, *scio*.

'Ηπίστησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀπιστέω. Vide ἠπιστήθην.

'Ηπίστουν, imperf. ind. act. ejusd. verbi.

'Ηπίστων, et ἠπίστουν, imperf. ind. m. verbi ἔπομαι, *sequor*. Th. ἑπω idem.

'Ηπιστεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. et

'Ηπιστεον, 1. sing. et 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀπιστέω, *dubito*: ab α priv. et πίστις, *transitus*. Th. πίστις, *transeo*, p. ind. m. πίστημι.

'Ηπυ, *avi*, *profecto*: ab ἤ, *an*, et πυ, *aliquid*: q. ab ὅς, *qui*, sed

'Ηπυ, *utrum ? an ? certè*: ab ἤ, idem. Th. ἤ, *vel*; vide præced.

'Ηπτεται, *tactus est*, 3. sing. perf. ind. pass. ἧπται, verbi ἅπτω, *tango*; f. ψω, p. ἧφα.

'Ηπυον, *clamabant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἠπύω vel ἠπύω, *sum*; fut. ύσω, quasi ab ἔπυ, *loquor*.

'Ηπύτα, vocat. sing. ab

'Ηπύτης, ου, ὁ, *vociferator*: ab

'Ηπύω, pro ἠπύω, *clamo*: vide ἠπυον.

'Ηρ', pro ἦρα, *numquid ? ecce ?*, *certè*, idem *an ?* et *ja*, enclit. particula, vel exglet.

'Ηρ, ἦρος, τὸ, *VER*: contract. ex Th. ἔαρ, idem.

'Ηρα, ας, et Ion. ἦρη, ης, ἡ, *Juno*: Quidam per Metath. ita dici volunt pro ἄρη. Vel q. ab ἠείρω, *amo*, *tollo*; f. ἀρῶ, p. ἦρκα. at

'Ηρα, sine ι subscripto est perf. ind. med. verbi ἔραμαι, *opto*: sed perf. ind. med. Att. ἤρημαι est imitatio.

'Ηρα, *amabat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἠράω, *amo*: f. ήσω.

'Ηρᾶτ', pro ἠράτο, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἀράομαι, *imprecor*, imperf. ἠρᾱμην. ἠρώμην. Th. ἀρὰ, *preces*, *imprecatio*.

'Ηρακλῆς, et contracte 'Ηρακλῆς, *HERCULES*: gen. -έους dat. -εῖ, acc. -έα, ab ἥρης et κλέος, qu. *heroum gloria*. vel ἥρης κλέος, quod à Junonis odio gloriam reportaret. Th. κλέα, *celebro*.

'Ηρακλείδης, ου, ὁ, *HERACLIDES*: nomen propr.

'Ηράκλεια, τὰ, *Herculis festa* vel *sacrificia*; et

'Ηράκλεια, ας, *Herculea*; et

'Ηράκλεῖ, *HERCLE*, *papæ*. adv. jurantis per Herculem.

'Ηρακλῆς, *HERCULES*: vide 'Ηρακλέης.

'Ηραμαι, *amatus sum*, perf. ind. pass. verbi ἠράω, *amo*.

'Ηείρω, ω, στο, *extuli*, a. 1. ind. m. verbi ἀείρω, *tollo*. Vide ἠορ.

'Ηεσν, 3. pl. a. 1. ind. act. ἧκα, ejusd. verbi.

'Ηεσσι, υ, ί, *vox*. Th. ἠδέω, *sano*.

'Ηέρμα, *accommodavi*, pro ἤρεμα, p. ind. m. Att. pro ἧκα, verbi ἄρω, *apto*. Vide ἠείρω.

'Ηέρομαι, κ, ι, *optaveram*, aor. 2. ind. act. Il. Δ. 110. quod alii falsò perfecto ascribunt. Clarke in loc.

'Ηεσ, *amabas*, 2. sing. imperf. ind. act. verbi ἠράω, *amo*.

'Ηεσάμην, *devovi*, a. 1. ind. m. verbi ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ἡ, *preces*. Alii volunt esse ab ἠράομαι, *amor*, vel ἠράμαι, idem à Th. præced.

'Ηέσδην, *adamatus sum*, a. 1. ind. pass. ab eod.

'Ηέσσατο, Ion. et Dor. pro ἠείσατο, *audiit*; 3. sing. a. 1. ind. m. verbi præced.

'Ηᾶτο, *execrabatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀράομαι, -ᾶσθαι. Th. ἀρὰ, ἡ, *imprecatio*.

'Ηᾶτο, imperf. ab ἠράω, vel ἤραμαι, *amo*; vel per Sync. pro ἠείρατο, 3. sing. a. 1. ind. m.

'Ηεσσε, 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἠείρω, *tollo*.

'Ηζῆνεν, ης, ε, a. 1. ind. pass. ab ἠεγκάνω, *albico*: f. ανῶ. Th. ἠεγκ, *albus*.

'Ηζᾰζόμην, Dor. pro ἠεγκάζόμην, imperf. pass. ab ἠεγκάζομαι, *operor*: quod vide.

'Ηϊγμαι, *orsus sum*, perf. ind. pass. a. part. ἠϊγμένος, ab ἠΐκω, *incipio*; f. ξω, p. ἧχμαι, a. 1. part. pass. ἠχθείς.

'Ηϊα, *interrogas*, 2. sing. Ion. pro ἤει, verbi ἴημαι: dicitur et ἠΐει, *interroge*. Th. εἰμι, *dico*.

'Ηϊδεν, *electus sum*, a. 1. ind. pass. verbi αἱρέω, *eligo*; f. ήσω, p. ἧρημαι, a. 2. ἑάλων. ἥρημαι, perf. indic. pass. *elegi*.

'Ηϊδον, 3. pl. imperf. ind. verbi ἴδω, *lacuso*.

'Ηϊε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi αἱρέω, *eligo*.

'Ηϊκτο, 3. sing. plusq. p. verbi ἰκνέομαι, *firmo*, *fulcio*; f. σω, p. ἵγμαι, et in part. ἰκτὸς, a. 1. part. m. ἰφιστάμενος.

'Ηϊσσεν, ες, ε, *proscindebam*, imperf. ind. act. verbi ἰσσάω, *frango*; f. ξω.

'Ηϊσατο, *sustinuit se*, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἰσόω, *fulcio*; f. σω.

'Ηείτο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi αἱρέομαι. Th. αἰσέω, *capio*, *eligo*; a. 1. ind. pass. ἑλέσθην.

'Ηείψαντο, *corripuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ἰφίστω, *everto*; f. ψω, a. 1. ἤφψα, a. 2. ἤφιον.

'Ηείμα, *tacitè*, *sensim*, *paulatim*, adv. ab ἤεμος.

'Ηεμάζω, f. άσω, *mareo*.

'Ηεμαίης, idem ac ἠέμα.

'Ηεμάων, ωσ, ἡ, ἤσω, *quiesco*; et

'Ηεμία, ας, ἡ, *quies*: ab

'ΗΡΕΜΟΣ, ἠμα, ημον, *quietus*, *mitis*, *placidus*: ab ἦμος, vel ἄμερος per Metath. vel q. ab ἤρος, *amabilis*: quod ab ἠράω.

'Ηεν, 3. sing. a. 1. vel 2. ind. act. verbi αἴρω, *tollo*. Vide ἦκα.

'Ηενον, *capiebam* imperf. ind. act. verbi αἱρέω, *capio*; a. 2. ind. act. εἷλον.

'Ηεντας, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἰφίσω, *tego*; f. ψω.

'Ηεσσα, ας, ε, *placui*, a. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω, f. ἀρέσω, *placo*, et *placeo*.

'Ηέτησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἠετάω, ω, στο, a. 1. ind. m. verbi αἰρετίζω, *eligo*; f. ίσω, p. ἠρέτικα. Th. αἱρέω, *capio*.

'Ηετο, 3. sing. imperf. ind. Att. verbi ἤομαι, *interrogo*; imperf. ind. Ion. ἠείμην, υ, στο. Sunt qui velint esse a. 2. ind. med. ἠόμην. Tum ἤείμην, ι subscripto, imperf. ind. pass. est verbi αἴρω, *tollo*.

'Ηεύν, *venabantur*, imp. ind. act. Dor. pro ἤθων, verbi ἠεύω, *venor*. Th. ἠλε, *fera*.

'Ηεύν, imperf. ind. act. Dor. pro ἤων. verbi αἰρέω, *capio*: f. ήσω, p. κα, a. 2. εἷλον.

'Ηείνυμαι, *scrutatus sum*, a. 1. ind. act, verbi ἠείνυμι, f. ήσω, *indago*, *scrutor*.

'Ηεν, Ion. pro 'Ηρη, ας, ἡ, *Juno*.

'Ηεμαι, Dem. Ol. 1. 56. *elegi* vel *electus sum*. Aristoph. Eccel. perf. ind. pass. ἠεμένος, *qui delegit*, ejusd. part. ab αἱρέω, *eligo*, *capio*; f. ήσω, p. ἧκα, et in 3. pl. ἧκαται.

'Ηεμεν, Varin. per Sync. dici tradit pro ἠείκαμεν. 1. pl. perf. ind. act. ἧκα, verbi præcedentis.

'Ηεμώδην, ης, ε, a. 1. ind. pass. verbi ἠεμόω, *vasto*; f. ώσω, perf. ἠέμωκα. Th. ἤεμος, *solitudo*.

'Ηεμωμένος, η, ον, perf. part. pass. ejusd. verbi

'Ηέκειν, *accommodaveram*, plusq. p. ind. med. Att. verbi ἄρω, *apto*; f. ἀρῶ, p. ἦρκα, p. m. ἦρ, Att. ἤρεμα, et cum adhuc novo augmento ἠρεμα. hinc. plusq. p. ἠρεμεειν.

'Ηέρατο, *inhæserat*; 3. sing. plusq. p. ind. pass. ἰερείσμην, σο, στο, verbi ἰρίδω, *figo*; f. σω, perf. pass. ἤρεισμαι, et Att. ἰρήρεισμαι, et cum novo augmento ἠρήρεισμαι.

'Ηέρσαντο, *optarunt*, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi αἴρω, *seligo*; f. ήσω, a. 1. ind. act. ἦρσα. inde a. 1. ind. m. ἠερσάμην.

'Ηέρσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. Ion. pro ἠέρσαντο, verbi ἀρέομαι, *precor*. Th. ἀρὰ, ἡ, *preces*.

'Ηέρθην, *sublatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi αἴρω, *tollo*; perf. ἦρκα.

'Ηέρσασας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀρέσσω, *formo*, *fingo*; f. άσω. Th. ἀρέσσω, *aptus*.

'Ηέι, *mane*, adv. vel *vere*: ab ἠώς, ἠοῦς, τὸ, *ver*: factum ex ἤϝας, ἦος.

'Ηερύνεια, ας, ἡ, *Aurora*: quia ἠὲρ γίνεται. i. e. *manè existit*, oriente Sole: et

'Ηερύνης, ου, ὁ ἡ, *vernus*, *matutinus*: ab ἦμαρ, et contractè ἦρ, ἦαρ, vel ἀήρ, pro ἀλέρ, *aer*, et γίνομαι, *sum*.

'Ηερίδανὸς, ὁ, et Ion. εῖο, ἡ, *ERIDANUS*: nomen fluvii.

'Ηερίζον, imperf. ind. act. verbi ἠερίζω, *contendo*; f. ίσω, p. ἤρικα. Th. ἔρις, *lis*.

'Ηερίθμηνται, nom. pl. perf. part. pass. f. g. verbi ἠερίθμέω, *numero*; f. ήσω, perf. ἠερίθμηκα, a. 1. ind. act. ἠερίθμησα, ας. ε, perf. part. pass. ἠερίθμημένος, η, ον. Th. ἀρὴθμὸς, *numerus*.

'Ηέκων, 3. sing. plusq. p. ind. act. verbi ἠερίζω, *contendo*, *litigo*: f. ίσω, p. ἤρικα. Th. ἔρις, *lis*.

'Ηέκον, ες, ε, *secui*, a 2. ind. act. verbi ἠείκω, *frange*; f. ξω.

'Ηερίος, α, ον, vel potiùs ἠέρινος, *laneus*: pro ἠέρινος. Th. ἠέρος, ου, τὸ, *lana*.

'Ηερὸς, ὁ, ἐν, per Crasin pro ἠαρινὸς, *vernus*. Th. ἦαρ, -ρος, τὸ, ὅσν, et contractè ἦρ.

'ΗΡΙ'ΟΝ, ὁ, τὸ, *monumentum*, *sepulchrum*: q. ab ἦρι, in terra enim humantur mortui.

'Ηείκεν, ες, ε, *cecidi*, *lapsus sum*; a. 2. ind. act. ἠερέκομεν, *dirutus sum*; a. 2. ind. m. verbi ἠείκω, *everto*; f. ψω.

'Ηερκόδην, ες, η, a. 1. ind. pass. verbi ἠερκάνω, ab eod. Th.

'Ηέρσω, ας, ε, *contendi*: a. 1. ind. act. verbi ἠερίζω, *contendo*. Th. ἔρις, *contentio*.

'Ηεκα, *tuli*: perf. ind. act. verbi αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ, a. 1. ἦκα.

'Ηεκεε, *sufficiebat*: 3. sing. imperf. act. ἠκέω. 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀρκέω, *auxilior*, *sufficio*.

'Ηέρεσα, ας, ε, *sufficì*: a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Ηέρατο, *incepit*: 3. sing. [illegible]

ind. pass. ἧγμαι, ξαι, verbi ἄγχομαι, *incipio*; seu ἄρχω, idem. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Ἠγερθείς, perf. part. act. verbi αἴρω, *tollo*: p. ἤρκα.

Ἤειρε, *sublatus sum*; perf. ind. pass. verbi αἴρω, *tollo*: a. 1. ind. pass. ἠέρθην, a. 1. part. pass ἀείρας.

Ἠεμόζε, 3. sing. imperf. ind. act. ἤεμοσα, ας, ε a. 1. ind. act. verbi ἠεμίζω. *apto*: f. ίσω. Th. ἄω, *apto*.

* Ἠεμοσύνως, *aptè, congruentèr*.

Ἠενίητο, 3. sing. imperf. ind. pass. ἠνιάομαι, ήμην, verbi ἀνιάομαι, *recuso*: f. ἀνιάσομαι, a. 1. m. ἀνιησάμην, ω, ατο.

Ἤεντο, 3. pl. imperf. ind. m. verbi ἄνυμαι, *capio, consequor*.

Ἠέξαμεν ω, ατο, a. 1. ind. m. et in 3. pl. ἠέξαντο, verbi ἄρχομαι, *incipio*: f. ἀρξόμαι. Th. ἀρχὴ, *initium*, *imperium*.

Ἤεξαντο et ἠέξατο. Vide in ἠέξαμεν.

Ἤεξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἄρχω, *incipio*, *impero*: f. ξω. Th. ἀρχὴ, *imperium*.

Ἡέροδοτος, ου, ὁ, *HERODOTUS*, nom. propr.

Ἠεσμαι, *aratro concissus sum*: perf. ind. pass. verbi ἀρόω, *aro*: f. ώσω. p. ἤρκα.

Ἠείμαν, *interrogavi*: imperf. vel a. 2. ind. m. verbi Poët. ἔομαι, *interrogo*.

Ἠείμαν, imperf. ind. pass. verbi αἴρω, *tollo*.

Ἠεος, α, ου, *amabilis, jucundus*: ἦα, τὰ, *grata*: ab ἠέω, *amo*: ἔπαινον habens τῷ ε.

Ἤεσσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀρόω, *aro*: f. ώσω, p. ἤρκα.

* Ἤεσσαν, 3. pl. a 2. ind. act. pro ἧσαν, *sustulerunt*: ab αἴρω, *tollo*, Josh. iii. 14.

Ἤεν, *interrogâsti*: 2. sing. imperf. vel a. 2. ind. m. verbi ἔομαι, *interrogo*.

Ἦεν, 2. sing. imperf. ind. pass. ἠέμην, ab αἴρω, *tollo*.

Ἦεν 2. sing. imperf. ind. pass. et

Ἤεντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ἠέμην, verbi αἴρω, *capio*.

Ἠέος, gen. sing. ab Ἠώς, gen. -όος, contract. -ους, ἡ, *Eos*, nom. propr. virginis.

Ἠέος, gen. sing. ab

Ἤεος, nomen proprium.

Ἠέρτο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀείρω, *aro*.

Ἤεσαιν, *rapuit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀρπάζω, *rapio*: f. σω et ξω, p. ἥρπακα, a. 2. pass. ἡρπάγην, p. m. ἡρπαγμαι.

Ἤεσα, a. 1. ind. act. Æol. verbi ἦρα, *apto, congruo*: f. ἄρῶ, et Æol. ἄρσω.

Ἤεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἄημι, *humecto*.

Ἤεται, 3. sing. perf. ἧμαι, verbi αἴρω, *tollo*.

Ἤεται, *appensus sum*: perf. ind. pass. verbi ἀείρω, *appendo*: f. ἀρῶ. hinc 3. sing. perf. imperat. pass. ἠείρθω.

Ἤετο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. ex ἧμαι, verbi αἴρω, *tollo*.

ΗΪΤΤΙΟΝ, ου, τὸ, *ERINGIUM. herba quadam aculeata*.

Ἠεγγος, *villus dependens ex mento hircorum aut caprorum*, quasi ab αἴειν. *lanugo*.

Ἤεγε, *eructavit*; 3. sing. a. 2. ind. act. ἤεγον, verbi ἀείγω, *ructo*; f. ξω.

Ἠείκαμε, *inhibuit*: 3. sing. imperf. act verbi ἀεικάκω, id. quod ἀεικω, *inhibeo*.

Ἤεικε, 3. sing. plusq. p. ind. act. verbi ἀείκω, *inhibeo*, *impedio*: f. ξω.

Ἤεον, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi ἀρόω, *haurio*: f. ώσω.

Ἤερτο, plusq. p. ind. pass. 3. sing. verbi ἀείρω, *traho*, *custodio*. An pro ἀείσατο, 3. sing. a. 1. ind. m.

Ἤεχ' pro ἤρχε, *incepit*; 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἄρχω, *incipio*.

Ἤεχατο, Ion. pro ἠγχίνετο ἦσαν, 3. pl. plusq. p. ind. pass. verbi ἄγχω, idem quod ἀγχω, *coerceo*. Vel ab ἄρχω, *incipio*, *impero*. Th. ἀρχὴ, *imperium initium*.

Ἤεχε, *præibat*; 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἄρχω, *incipio*.

Ἤεχθεν, ης, ης, a. 1. ind. pass. verbi ἄρχομαι, ab ἄρχω, *incipio*, *impero*. Th. ἀρχὴ.

Ἠεχθεν, ω, στο, imperf. ind. ab ἤεχομαι, *venio*.

Ἤεω, 2. sing. a. 1. ind. m. ἠεάμην ω, ατο, verbi αἴρω, *tollo*.

Ἤεω, contrac. pro ἤεσω. acc. sing. et ἤεα, dat. pro ἤεϊ, ab ἠώς, *heros*.

Ἠεώ, οῦς, contrac. -ᾶς, ἡ, *ERO*, nom. propr. virginis.

Ἤεωας, et ἤεως. acc. et nom. pl. ab ἠώς, ως, ὁ, *heros*.

Ἡεωΐδης, ου, ὁ, *HERODES*, nomen regis, qu. ab *heros* oriundus. Unde

Ἡεωΐδειοι, οἱ, *Herodis ministri*.

Ἡεωΐδιας, άδος, ἡ, *HERODIAS*, nomen Herodis concubinæ.

Ἠεωΐδων, ωνος, ὁ, nomen viri, qu. ab ἤεως et δίων, *heroas profligans*.

Ἤεωσεν, σας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀεικάω *fluo*.

Ἡεωϊκὸς, ἡ, όν, *HEROICUS*. Th. ἤεως.

Ἡεώϊος, ία, ον, et κατὰ συναλοιφὴν, ᾶος, ῶα, ῶον, idem.

Ἤεων, *amabam* imperf. ind. act. verbi ἠέω, *amo*; contrac. pro ἤεσκον.

ΗΡΩΣ, ωος, ὁ, *HEROS*: nom. pl. ἤεως, inde ἠεώϊνη, ης, ἡ, *heroina*.

Ἠεώτα, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἠρωτάω, *interrogo*: f. ήσω.

Ἠεώτων, 1. sing. et 3. pl. imperf. ind. act. verbi ejusd.

Ἤη, ιμαι, gen. ab ἦ, *sua*, quod ab ἦς

Ἤη, et ἧσι, pro οἷς, dat. pl. ion. ab ἥ. Th. ὅς, *suus*.

Ἤης, *erâs*; 2. sing. imperf. ind. et Dor, pro ἦ, 3. sing. Sed. ἧς, ἧν, 2. sing. sub. ab εἰμὶ.

Ἤθε, *dixisti*, 2. imperf. ind. act. ab ἠμὶ pro φημὶ. Vel per Aphær. pro φῆς, quod pro ἔφης, impef. vel a. 2. ind. act. verbi φημὶ, *dico*.

Ἤεν, et ἧσαν, 2. sing. et 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἥδω, contrac. pro ἀείδω, *cano*.

Ἤεσαι, 2. sing. præs. ind. ἧμαι, *sedeo*.

Ἡσαΐας, ου, ὁ, nom. prophetæ, Hebr. interpret. Lat. *salus à Domino*.

Ἤσαν, *erant*, 3. pl. imperf. ind. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἦσαν, Att. pro οἶσαν, *ferunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi οἴω, vel οἶμι, *eo*. Vel per Synær. pro ἧκαν, vel ἦσαν, 3. pl. imperf. ind. act. Potest etiam ἧσαν esse 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἥδω. *cano*. Sunt qui vellunt ἦσαν etiam dici pro ἤεισαν. 1. pl. plusq. p. ind. act. per Crasin pro εἰδείμεσαν, verbi εἴδω, *scio*: Eurip. Rhes. 884. f. ἴσω, p. εἶσμαι.

Ἤσας, 2. sing. a. 1. ind. act. ἧσα verbi ἥδω, *delecto*: f. ἥσω. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἤσατο, 3. sing a. 1. ind. m. verbi ἡδόμαι, *delector*.

Ἤσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἥδω, *cano*.

Ἡσαῦ, nomen viri indecl. Hebr. *factus*.

Ἡσθμαι, ας, ε, perf. ind. act. verbi ἀνδάω, *impiè ago*: f. ήσω, a. 1. ἠσθησα. ex α priv. et σάω, *cato*.

Ἤσει, *mittet*; 3. sing. f ind. act. verbi ἵημι, *mitto*, f. ἥσω, p. εἶκα. Potest etiam esse f. 1. verbi ἥδω, *delecto*.

Ἡσίλγμαι, *petulans fui*; perf. ind. pass. verbi ἀσελγαίνω, *petulanter ago*; f. ἀνῶ. Th. ἀσελγὴς, *petulans, insolens*.

Ἡσίλγνα, a. 1. ind. act. verbi ἀσελγαίνω, *petulanter ago*, id. qu. ἀσελγαίνω, q. v.

Ἤσυε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵω seu ΐζω, *sedeo*.

Ἤσυε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἥδω, *cano*.

Ἡσθα, *eras*, Paragoge Æol. τὸ ἦς pro ης. 2. sing. imperf. ind. sed. ἠσθα, *sis*, Æol. etiam pro ἦς. 2. sing. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum*. Sunt etiam qui ἦσθα per Syncop. poni credunt pro ἤδεισθα, *noveras*, et hoc pro ἤδεις, ἤδη Æol. Paragogè, quod est 2. sing. plusq. p. ind. act. ἤδειν pro εἰδήμεν, verbi εἴδω vel οἶδα, *scio*, f. ἴσω, p. m. οἶδα.

Ἤσθαι, *sedere*, præs. inf. ab ἧμαι, *sedeo*.

Ἡσθείη, a 1. opt. pass. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἡσθένησα, *ælanguî*, perf. ind. act. verbi ἀσθενέω, *sum infirmi virium*, fut. ήσω. ab ἀσθενὴς, *invalidus*, qu. ex α priv. et σθένος, *valet*.

Ἡσθίνω, *languebam*, imperf. ind. act. ejusd. verbi.

Ἡσθισις, *gavisi*, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδύς, *suavis*.

Ἥσθιτο, 3. sing. a. 2. ind. m. ἡσθάνομαι, *sentio*; f. αἰσθήσομαι, p. ἠσθημαι.

Ἡσία, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδύς, *suavis*.

Ἥσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ᾄδω, *cano*.

Ἡσθημαι, *sensi*, perf. pass. ind. hinc in 3. sing. plusq. p. ind. ἠσθήκει, et in perf inf. ἡσθῆσθαι, verbi αἰσθάνομαι, *sentio*, a. 2. ind. m, ἠσθόμην.

Ἥσθην, ης, η, *lætatus sum*: et in 3. pl. ἡσθησαν, a. 1. ind. pass. hinc ἡσθῆναι, a. 1. inf. verbi ἥδω, *delector*. Th. ἡδύς, *suavis*.

Ἡσθησάμην, ω, ατο, *sensi*, a. 1. ind. m. verbi αἰσθάνομαι. Vide ἠσθημαι.

Ἡσθήσιας, *sensisse*, perf. inf. pass. ejusd. verbi. Vide ἠσθημαι.

Ἡσθήσομαι, *lætabor*, f. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, *delector*, a. 1. ind. pass. ἡσθην. Th. ἡδύς, *suavis*.

Ἥσθητο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. verbi inusit. ἠσθήσμαι pro ἵνυμαι, *induor*, perf. pass. ind. ἠσθημαι, ab ἑσθής, ητος, ἡ, *vestis*. Th. ἕω seu ἵνυμι, *induo*.

Ἡσθίνετο, 3. sing. plusq. p, ind. pass. verbi αἰσθάνομαι, *sentio*. Vide ἠσθημαι.

Ἥσθιε, ες, ε, *devorabam*, imperf. ind. act. verbi ἔσθω, *edo*. f. ἔσω, p. ἐσθηκα. Th. ἔδω, idem.

Ἡσθμηνα, ας, ε, *anhelavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀσθμαίνω, *anhelo*: f. ανῶ, p. ἐσθμαγκα. Th. ἄσθμα, *flatus*.

Ἡσθόμην, et in 3. pl. ἡσθοντο, a. 2. ind. m. verbi αἰσθάνομαι, *sentio*: f. αἰσθήσομαι.

Ἧσι, *sit*, Ion. pro ᾖ 3. sing. sub. ab εἰμὶ.

Ἧσι, per Apoc. pro φησὶ, 3. sing. præs. ind. act. à φημὶ.

Ἧσιν, per Paragog. Poët. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab εἰμὶ, *sum*. Sed

Ἧσιν, σιν, dat. pl. Ion. pro ασι, σι, vel *quibus*; ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus*, α, ον; vel ab ὅς, ἥ, ὅ, *qui*, *quæ*, *quod*.

Ἡσίοδος, ε, ὁ, *HESIODUS*: nom. propr. Poëtæ, quæ ex ἥσις, *delectatio*: et ὁδὸς, *via*.

Ἧσις, εως, ἡ, *voluptas*, *delectatio*, ab ἥδω, *delecto*. Hinc. Angl. EASE.

Ἥσιτον, *inedii premebar*, imperf. ind. act. verbi ἄσιτος· quod ex α priv. et σῖτος, *frumentum*.

Ἥσκεον, Ion. vel ob sequentem vocalem, pro ἤσκουν, *exercebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀσκέω, *exerceo*, *elaboro*, *orno*: f. ἠσω, p. ἤσκημα, p. pass. ἠσκημαι, σαι, ται.

Ἡσκήθην, *exercitatus sum*, a. 1. ind. pass. et

Ἤσκημα, *exercui*, perf. ind. act. ejusd.

Ἤσκησαν, *exercuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Ἤσκων, *exercebam*, imperf. ind. act. ejusd. verbi ἀσκέω.

Ἡσμαι, *decantatus sum*, perf. ind. pass. verbi ᾄδω, *cano*.

Ἧσμαι, *lætatus sum*, perf. ind. pass. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδύς, *suavis*. Sunt qui ᾗσμαι, *sedi*, velint esse perf. ind. pass. verbi ἵζω, *sedeo*, perf. ᾕσμαι.

Ἧσμεν, *sciveramus*, per Syncop. pro ἤδειμεν, 1. pl. plusq. p. ind. act. οἶδα. Att. pro ᾔδειν, quod per Crasin pro εἰδήκειν, verbi εἶδω, vel ιδῶ, *scio*.

Ἧσο, *eras* vel *fueras*, 2. sing. imperf. ind. med. ἦσθα· verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἧσο, 2. sing. imperf. vel imperat. verbi ἧμαι, *sedeo*.

Ἡσπάζοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi ἀσπάζομαι, *amplector*, f. άσομαι, p. ἠσπασμαι.

Ἥσπαιρε, *tutatus sum*. perf. ind. act. hinc. part. ἡσπαικώς· verbi ἀσπίζω, *defendo*. Th. ἀσπὶς, *clypeus*.

Ἧσσα seu ἧττα, ης, ἡ, *inferiores partes*, *clades*: et

Ἡσσάομαι vel ἡττάομαι, contract. -ῶμαι, f. ήσομαι, *inferior evado*, *vincor*, *superor*, *succumbo*, *frangor*, ἠσσώμην, 3. plur. imperf. ind. Eurip. Th. ἧσσων, *minor*.

Ἥσσει, pro ᾔσει, *cecinit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ᾄδω, verbi ᾄδω, *cano*.

Ἡσσήθη, a. 1. ind. pass. verbi ἡσσάομαι, *superor*. Th. ἧσσων, *minor*.

Ἧσσον, *minus*, n. g. ab

Ἧσσων, ων, ον, ονος, ὁ ης, ἡ, *minor*, *inferior*, et in n. g. ἧσσον, vel ἧττον, *minus*, inde ἡσσάομαι, *superor*.

Ἧστ. 3. sing. perf. ab ἧμαι, *sedi*, quod vide.

Ἥστην, vide in ἦτε.

Ἡστάτην, imperf. ind. act. verbi ἀστατέω, *inflabilis sum*, *vacillo*: ex α priv, et ἵστημι, *sto*.

Ἥστι, *sciebatis*, per Sync. pro ᾔδειτε, 2. pl. plusq. p. ind. act. οἶδα, per Crasin pro εἰδήκειν, verbi εἰδέω. Sic ἧστε, pro ᾔδειτε, 3. pl. plusq. p. et

Ἧστε, *sciveramus*, 3. dual. plusq. p. ind. act. per Sync. pro ᾔδειτην, ejusd. verbi.

Ἧστην, *erant*, 3. dual. imperf. ind. Poët. pro ἦτην, et in 2. pl. ἦστε, pro ἦτε, verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἧστο pro ἧσθην, *sedebant*, 3. dual. imperf. ἧμην, verbi ἧμαι, *sedeo*.

Ἥστοσοῦν, ex particulâ expletivâ σοῦ et ὅστις, ἥτις, ὅτι· quod facit in gen. f. g. ἑστινος, *cujuscunque*, supple ποιότητος, *qualitatis*, vel aliquid simile.

Ἧστο, *sedebat*, Poët. pro ἦτο, 3. sing. imperf. ind. verbi ἧμαι, *sedeo*: vel est plusq. p. ind. pass. ab ἵζω.

Ἧστον, ἦστην, *eratis*, *erant*, Poët. pro ἦτον, ἦτην, dualis imperf. ind. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἡστράπτετο, *illuminabat*, 3. sing. imper. ind. act. verbi ἀστράπτω, *fulguro*: f. ψω, p. φα.

Ἡσυχήκασι, perf. ind. act. verbi ἀσυνδετέω, *non sto pactis*: quod ex α priv. et συντίθημι, *compono*. Th. τίθημι, *pono*.

Ἡσυχάζω, *quiesco*, *taceo*, f. άσω, p. ἡσύχακα· præs. part. f. g. ἡσυχάζουσα. Th. ἡσυχῶ, *quietus*.

Ἡσυχαῖος, ου, ὁ ος ὁ, idem quod Th. ἡσυχῶ.

Ἡσυχῇ, adv. *quietè*, *tacitè*: ab eod.

Ἡσυχία, ας, et Ion. ίη, ης, ἡ, *tranquillitas*, *otium*, *silentium*: ab eod. Th.

Ἡσύχιος, ου, ὁ ος ὁ, idem quod ΗΣΥΧΟΣ. ου, ὁ ος ὁ, *quietus*: qu. ἧσται ἔχων, Gall. *qui est a son aise*: ab ᾗμαι, *delecto*.

Ἡσύχως, adv. *quietè*.

Ἡσφαλίσαντο, *muniverunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ἀσφαλίζω, *firmo*, f. ίσω, q. κα, quod ab ἀσφαλὴς, *tutus*: hoc ex α priv. et σφάλλω, *everto*.

Ἡσχάλων, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀσχάλλω, *molesté fero*.

Ἡσχολήθησαν, *operam dederunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀσχολέω, *occupatus sum*; quod ab ἄσχολος, ου, ὁ ος ὁ, *cui otium non est*: quod ex α priv. et σχολὴ, *otium*.

Ἡσχύνετο, *erubescebat*, et in 3. pl. ἠσχύνοντο, imperf. ind. pass. verbi αἰσχύνομαι, perf. ἠσχυμμαι. Th. αἶσχος, *turpitudo*.

Ἧσω, *mittam*, f. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*; a. 2. ind. act. ἧν.

Ἥσω, *ibo*, f. 1. verbi εἶμι. ab ἔω, *ino*. *eo*.

Ἥτασεν, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi ἑτάζω, *examino*, f. άσω.

Ἧτ', pro ἥτι, *hæcque*, articulus præpos. habetque accentum ob sequentem dict. encliticam τε.

Ἧτε, *eratis*, 2. pl. imperf. ind. ἦν, verbi εἰμὶ, *sum*. Sed ἦτε est 2. pl. sub. ejusd. verbi.

Ἧτεε, et ἤτεον, sequente vocali et contractè ἦτει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi αἰτέω, *peto*, f. ἠσω, p. ἤτηκα.

Ἧτι κε, *certè*, *nimirùm*, adv.

Ἡτεκαίκησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀτεκνόω, a. 1. ind. act. ἀτεκνωσα, ας, ε, *sterilem efficio*: ex α priv. et τέκνον, *filius*. Th. τίκτω, *pario*.

Ἥτησα, ας, ε, *petii*, perf. ind. act. et

Ἠτήκειν, *accusaveram*, plusq. p. verbi αἰτέω, *peto*.

Ἦτην, *erant*, 3. dual. imperf. ind. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἠτήσασθε, 2. pl. ἠτήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. ab αἰτέω, f. ἠσω, a. 1. ἠτησα.

Ἧτι, *verè*, *certè*, adv. Th. ἧ.

Ἠτιᾶτο *objurgabat*, 3. sing. im-

perf. ind. m. ab ἁμάρτομαι, *accuso*. Th. ἁμάρτημα, *culpa*.

'Ημέρθην, ης, ην, a. 1. ind. pass. verbi ἀείρω. Vide seq.

'Ήιμαν', pro ἤιμεν, *inhonoravit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀτιμάω quod ex α priv. et τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

'Ηϊτοι, *sive, seu, vel, certè*. Th. ἤ, *aut*.

'Ηοίμαζι, 3. sing. imperf. ind. act. et

'Ητοίμασα, ας, α, et in 3. pl. ἠτοίμασεν, a. 1. ind. act. verbi ἑτοιμάζω, *paro*, f. άσω, p. ἡτοίμασα· perf. part. pass. ἡτοιμασμένος, η, ον. Th. ἕτοιμος, *paratus*.

'Ηοίμασε, 3. sing. perf. ind. pass. ἡτοίμασμαι, vide præced.

'Ήτον, *eratis*, 2. dual. imperf. ind. ab εἰμὶ, *sum*.

'Ητορ, ορος, τὸ, *cor, animus*. Sunt tamen qui indeclinabile esse dicant. Hinc μεγαλήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὃ, *magnanimus*.

'Ητύνω, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi αἴρω, *peto*, f. ἐσω, p. ἠτεμαι.

'ΗΤΡΙΟΝ, ου, τὸ, *stamen, textum*. Schol. Nicandri etiam ἧτρια affert pro *hepate*: An à texturâ venarum?

'ΗΤΡΟΝ, ου, τὸ, *imus venter, pars umbilico subjecta*: ubi scil. ἧτρον *intestinorum*; aut ab ἴδω, quia ibi vasa cibaria.

'Ηττα, vel ἧσσα, ης, ἡ, *clades*. Th. ἧττων, *minor*.

'Ηττάδαι, præs. inf. ab

'Ηττάομαι, contract. ῶμαι, vel ᾶσσάομαι, *superor, inferior evado*, perf. ind. pass. ἧττημαι· ἡττάσθαι τινι, *ab aliquo vinci*, 2. Pet. ii. 19. Rarior constructio; a. 1. ind. pass. ἡττήθην, ης, ε· a. 1. part. ἡττηθείς, ῆσα, έν: Th. ἧσσων, *minor*.

'Ηττάω, f. ήσω, *vinco, supero*.

'Ήττημα, ατος, τὸ, *diminutio, defectus, clades*: à 1. pers. sing. perf. ind. pass. superioris verbi: ab eod. Th.

'Ηττημένος, η, ον, *victus*, perf. part. pass. verbi ἡττάομαι, quod vide.

'Ήττον, ονος, τὸ, *minus*; item *damnum*: εἰς τὸ ἧττον, *cum detrimento*: ab ἧσσων, vel ἧττον, *minor*.

'Ήτυχε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀντυχίω, *adversâ fortunâ utor*: quod ex α priv. et τύχη, *fortuna*.

'Ἦτω, *sit* vel *esto*, pro ἔστω, 3. sing. imperat. ab εἰμὶ, *sum*: ab inus. ἔω, quod in imperat. ἴθι, ἴτω, et Crasi. ἔτω.

Ηὔγει, 3. sing. imperf. ind. act. pro αὐχέει· ab αὐχέω, pro αὐχέω, *glorior*.

Ηὐδα, et ηὔδα, 3. sing. imperf. ind. act. αὐδάω, *dicebam*, verbi αὐδάω, f. ήσω. Th. αὐδή, *vox*.

Ηὐδᾶσκον, Dor. pro ηὔδασκον, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi αὐδάζομαι, *loquor*, idem quod αὐδάω. Th. αὐδή, *vox*.

Ηὐδησε, *qui dixit*, perf. part. act. ab αὐδάω, f. ήσω, *vocem edo*: ab eod. Th.

Ηὐδήσατε. Att. pro εὐδήσατε, a. 1. ind. act. verbi εὐδάνω, *volo*.

Ηὕδον, *dormivi*. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi εὕδω, *dormio*, fut. εὑδήσω.

Ηὔηκα, *arefeci*, a. 1. ind. act. verbi αὑαίνω, *arefacio*. Th. αὖος, *siccus*.

Ηὐλίνεν, ες, ε, a. 1. ind. pass. verbi εὐλίνω, *dirigo*, f. ινῶ, p. γκα. Th. εὐθὺς, *rectus*.

Ηὐλίνον, imperf. ind. act. Att. pro εὐλείνον, -ων, verbi εὐλείνω, *vacat mihi*, f. ήσω· quod ex εὐ, *bene*, et λιμὴν, *occasio, tempus*.

Ηὐλυμπος, ε, ὁ ἧ ὃ, *habens pulchros crines*, Poët. Dicæsi pro εὐκομος· gen. Ion. ηὐλύμποιο· ex εὖ et κόμη, *coma*.

Ηὖλυε, pro ηὔλυε, 3. sing. imperf. ind. act. αὐλύω, -ων, verbi αὐλέω, *tibiâ cano*. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Ηὐλοκόμησαν, 1. plur. a. 1. ind. act. αὐλόκομα, verbi αὐλέω, *tibiâ cano*, f. ήσω, p. αὐλόκομα. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Ηὐλίσθη, ης, η, et in 3. pl. εὐλίσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi αὐλίζομαι, *stabulor, pernocto, excubo*, perf. εὐλόκομαι. Th. αὐλὴ, *aula*.

Ηὐλόγει, 3. sing imperf. ind. act. Att. verbi εὐλογέω, *benedico*, f. ήσω, p. εὐλόγηκα· ex εὖ et λέγω, *verbum*; quod à λόγος, *dico*: p. ind. m. λόγομαι.

Ηὖν, *bonum*, acc. sing. ab ἀύς, *bonus*. Th. ἰυς, ἰος, ὁ, idem.

Ηὔξανε, 3. sing. imperf. ind. verbi αὐξάνω, *augeo, invalesco*, f. αὐξήσω, p. αὔξηκα, a. 1. pass. ηὐξήθην. Th. ἀέξω, idem.

Ηὔξησε, 3. sing, a. 1. ind. m. Att. verbi αὐξάνω, *oro*.

Ηὔξει, *ingemuit*, a. 1. ind. act. verbi αὔω, ot per Dialysin, ἀύω, f. ἀύσω. Hinc præsens, geminato σ, ἀύσσω, f. ξω· a. 1. ἤυξα. Vel à comm. fut. αὐσω, Dor. ἀὐξω.

Ηὔξητο, 3. sing. imperf. ind. pass. ab αὐξάνομαι, pro αὐξάνομαι, *augeo*; f. 1. ind. m. αὐξήσομαι. Th. ἀέξω, idem.

Ηὐξήθην, *auctus sum*, a. 1. ind. pass. verbi αὐξάνω, f. ήσω· a. 1. ind. act. ηὔξησα· perf. pass. ηὔξημαι, et

Ηὔξησα, a. 1. ind. act. ejusd. Vide αὐξάνω. Th. ἀέξω.

Ηὐπορέιτο, 3. sing. imperf. ind. pass. Att. verbi εὐπορέω, *abundè possum, est mihi facultas*, f. ήσω, p. εὐπόρηκα· quod ab εὔπορος, *pervius*. Th. πείρω, *transeo*; p. ind. med. πεπορα.

'Ηυρέμεν, ε, ατο, *invenî*, per Syncop. Att. et Æol. pro εὑρεῖν, a. 1. ind. med. verbi εὑρίσκω, *invenio*, f. εὑρήσω, p. εὕρηκα· a. 2. εὗρον.

Ηὑρέθαι, perf. inf. pass. Att. ejusd.

Ηὗρε, 2. sing. a. 1. ind. med. ηὑράμην, q. v.

'Ηΰς, Poëticâ Ectasi pro ἐύς, *bonus, fortis*; gen. ῆος.

'Ηύσω, ας, α, *clamavi*, dissolut. diphthong. pro ἠυσα, a. 1. ind. act. verbi αὔω, *clamo*.

'Ήὺτ', pro ὡὐτε, *sicut, tanquam*; per Ectasin et Dialysin loc. pro ὥστε, adv.

Ηὔτεεννα, ας, ε, et in 3. pl. ηὔτεεννεν, a. 1. ind. act. Att. pro εὐτέω, et

Ηὐτεέλθην, ες, η, Att. pro εὐτρέπην, a. 1. ind. pass. ab εὐτρεπίω, *exhilaro*; quod ab εὖ et ἑρέπω, *meus*.

'Ηφα, perf. ind. act. ab ἅπτω, *necto*, f. ψω· a. 2. ἧφον· p. pass. ἧμμαι· a. 1 pass. ἡφθην.

'Ηφαίστω, ῶα, ῶσι, *Vulcanius*; τὸ 'Ηφαίστιον, scil. ἱερὸν, *Vulcani templum*, et τὰ 'Ηφαίστια, *Vulcanalia*: ab

'ΗΦΑΙΣΤΟΣ, ε, ὁ, *Vulcanus, ignis*: quod ab ἅπτω, *accendo*, et ἀστὺς, *destruo*.

'Ηφανίσθην, ης, η, *disapparui*, a. 1. ind. pass. et

'Ηφάνισμαι, σαι, σται, perf. ind. pass. ab ἀφανίζω, f. ίσω, *extinguo, obscuro*: ab ἀφανὴς, *obscurus*; quod ab α priv. et φαίνω, *apparco*.

'Ηφησα, *contrectavi*, a. 1. ind. act. verbi ἁφάω, *tracto*; quod ab ἁφὴ, *tactus*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

'Ηφειδήκεσαν, 3. plur. plusq. ἤ ind. act. ab ἀφειδέω, *non parco, contemno*; imperf. ἀφείδεον· perf. part. ἀφειδηκὼς. ab ἀφειδὴς, *qui non parcit*: ab α priv. et φείδομαι, *parco*.

'Ηφίεν, *concessi*, pro ἀφῆκα, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι, *demitto, permitto*: quod ex ἀπὸ et ἵημι, *mitto*. Th. ἵω, idem.

'Ηφιημένος, auctâ præpositione pro ἀφειμένος, perf. part. act. verbi ἀφιημίζω, *habenas detracto*: ex ἀπὸ et ἡνία, ας, ἡ, *habenæ*.

'Ηφθε, Dor. pro ἧξε, 3. sing. a. 1. ind. pass. et

'Ηφθαι, *attigisse*, perf. inf. pass. ab ἅπτω, *tango*, f. ψω, p. ἧφα· p. pass. ἧμμαι.

'Ηφι, *permisit*, a. 2. ind. act. verbi ἀφίω, seu ἀφίημι, *permitto*: cujus a. 2. ἄφιον, et cum augmento præpositionis ἧφιον, ες, ε. Vel potiùs dicendum esse a. 2. ind act. verbi ἀφίω, *dimitto*; f. 2. ἀφὶ· a. 2. ἧφιον, Marc. i. 34, xi. 15. Philo legat. ad Caium. Rarissimè in usu. Pro quo.

'Ηφιε, *emittebat*, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἧφιη, ut ἐτίθει, pro ἐτίθη, verbi ἀφίημι, vel ut alii volunt ἵημι. Th. ἵω, *mitto*.

'Ηφυσάμην, ω, ατο, *invenî*, per Syncop. Att. et Æol. pro εὑρόμην, a. 1. ind. med. verbi ἀφύσσω, vel ἀφύω, *haurio*, f. σω, p. ἧφυκα.

'Ηφορίσθαι, perf. infin. pass. Att. ab ἀφορίζω, *termino, definio*, f. ίσω, p. ἠφόρικα· quod ex ἀπὸ et ὅρος, *terminus, limes*.

'Ηχα, 3. sing. perf. ind. act. verbi ἄγω, *duco*, f. ξω, p. ἦχα· perf.

infra. pass. ἰχθῆναι· a. 1. pass. part. ἰχθείς.

Ἰχθεῖ, 3. sing. indic. pass. verbi ἰχθέω, sum, fut. ἰχθήσω. Th. ἰχθ@ω, sensum.

Ἰχίτης, pro ἰχθύτης, voc. sing. ab ἰχθύς, υ, ὁ, *senator, censorus*: ab eod. Th.

Ἰχίω, -ῶ, f. ἰχθύσω, *sano*: ab eod.

Ἰχχί, ἡ, idem quod ἰχθ@.

Ἰχχίης, et in fœm. g. ἰχχίσσα, *reginalis*, adj. ab ἰχχί, idem ac Th. ἰχθ@, *regius*.

Ἴχχισθον, *ægrè tuli*, a. 1. indic. pass. verbi ἴκχθομαι, *ægrè fero*, fut. ἰχθήσομαι, vel ἰσχήσομαι, quasi ab ἰκχίθομαι. Th. ἰχχίθ@, τ@, τὸ, *pondus*.

Ἴκχθομαι, *inimicus fui*, perf. ind. pass. verbi ἰχχίθομαι, quasi ab ἰχχίθω: f. 1. ind. med. ἰχχθήσομαι· a. 1. ind. m. ἰχχίθμην. Th. ἰχχίθ@ω, ἰχθ@, τὸ, *odium*. Sunt qui velint ab ἴκχθομαι, derivari. Tum Th. est ἰκχθ@, *onus*.

Ἴκχθω, ης, ἡ, *ductus sum*, a. 1. indic. pass. verbi ἄγω, *duco*, fut. ἴξω.

Ἴχχθε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἰχθάω, *odio prosequor*, f. ἀφῶ, p. ἰχθάφκα. Th. ἰχχίθ@ω, ἰχθ@, τὸ, *odium*.

Ἴχχθμην, *odio fui*, et in 3. plur. ἴχθντο, a. 1. ind. m. verbi ἰχχίθομαι, *odio sum*: qu. ab ἰχχίθμαι. Vide ἴχθομαι. Vel est imperf. ind. verbi ἴκχθομαι, *succenseo*, f. ἰσόμαι, vel ἰσσόμαι. Th. ἄκχθ@ω, ε@, τὸ, *pondus*.

Ἴχω, pro ἴ, *ubi*, adv. Th. ὅς, ἥ, ὅ, *qui, qua, quod*.

Ἴχχωτι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἰχχάω, *caligo*, f. ἰσω. Th. ἰκχώς, ῶος, ἡ, *tenebræ*.

Ἰχμαλωτώτας, 3. sing. p. ind. pass. verbi αἰχμαλωτόω, *captivum duco*: a. 1. act. ἠχμαλώτωτα, ας, ὁ. Vide in αἰχμαλωτ@.

Ἴχον, Dor. pro εἶχον, imperf. ind. act. ab ἴκχω, *habeo*, f. ἴξω.

Ἴ΄ΧΟΣ, υ, ὁ, *sonus, sonitus, clamor*: an ab ἴκχω, *frango*? an potiùs ab ἶς, *spiro*?

Ἴχχωσθον, et in 3. pl. ἰχχωσθόν, a. 1. ind. pass. verbi ἰκχόω, *inutilem reddo*, f. ωσω, p. ἰχχώσκα· ex a priv. et χρεία, ας, ἡ.

Ἴχὼ, ὼς, -ὸς, ἡ, *ECHO, sonus rejectus, vox repercussa*. Th. ἰχ@, *sonus*.

Ἴψάσθαι, ω, ατο, *attigi*, a. 1. ind. m. verbi ἴκτομαι, seu ἴπτω, *tango*, f. ψω, p. ἶφα.

Ἴψάρω, ας, ὁ, a. 1. ind. act. verbi ἴφω, *coquo*, f. ἰψήσω· indè ἴψημα, *pulmentum*.

Ἴπὸ, pro ἰὸ τε. Vide ἰὼς.

Ἴπὼς, *mane*: est et ἴωθεν, *diluculò*. Th. ἰὼς, *aurora*.

Ἴπὼ, adv. *in aurorâ*: ab ἰὼς, *aurora*.

Ἴπωται, 3. sing. plusq. p. ind. act. verbi αἴωμι, *æterno*, f. ἰσω, p. ἴωκα. Th. αἰὼν, *ævum*.

Ἰπὼς, ὼος, ὼν, *EOUS, matutinus*: *orientalis*: ab ἰὼς, *aurora*.

Ἴπωτο, 3. sing. imperf. indic. verbi αἰωρέομαι, *attollor, evehor*. Th. αἰωρέω, *sursum tollo*.

Ἰπωρέω, imperf. ind. act. verbi αἰωρέω, *in sublime attollo*, f. ἠσω, p. ἠώρηκα.

Ἴπὼ΄Σ, ὼος, -ὼς, ἡ, *aurora, diluculum, dies, Sol*; acc. ἠῶ, ἠὼ, et ἠώ΄, pro ἠὼ τὶ, vel ἠὼ τὶ, q. ab αὔω, *splendeo*.

Θ.

Θ, Octava apud Græcos littera, in numeris novem denotat. Θ, ϑ, cum puncto sivi lineolâ infra positâ novies mille: sonum habet τὸ τ, additâ aspiratione. Θ Ion. pro τ, ϑ in ϑ, ϑ in φ, Æol. ut φᾶϱ· interdum πλευϱάζει, ut Ϝαμὰ, pro ϑάμα.

Θ', pro τε, *et*, sequente aspiratione.

Θάασσεν, *sedebat*, 3. sing. imperf. indicat. act. Ion. verbi Ϝάασσω, idem quod Ϝαθέζω, *sedeo, celeriter moveor*. Th. Ϝαθὲς, ὰ, ὸν, *celer, velox*.

Θαγῆ, 2. sing. fut. 2. ind. med. ϑαγήσομαι, verbi Ϝάσσω, *propero*, pro Ϝάασσω. Vide Ϝάασσω.

Θαδδαῖ@, υ, ὁ, *THADDÆUS*, nomen Apostoli, Syr. interpret. Lat. *uber*.

Θαεῖτε, Dor. pro Ϝαεῖτε, et hoc Ion. pro ἐϑᾶτο, 3. sing. imperf. ind. verbi Ϝάομαι, et Ion. Ϝαέομαι, *ἅμαι, specto*.

Θάεο, Ion pro Ϝάω, *vide*, præs. imperat. pass. verbi Ϝάομαι, pro Ϝάαμαι, *specto*, f. Ϝάσομαι.

Θάημα, ατος, τὸ, Dor. pro Ϝάσμα, τὸ, *spectaculum*: ab eod. Th.

Θαητὸς, ὴ, ὸν, *mirus, admirandus, conspicuus*, Dor. pro Ϝαατὸς· ab eod. verbo.

Θαΐτω, *agito, impello*, Hesych. pro ἰλάσκω.

Θαιμὸς, οἰκία, σκήνος, Hesych. an corruptum à δῆμ@;

ΘΑΙΡΟ΄Σ, υ, ὁ, *cardo, axis*: à Ϝάομαι, *jamma*, Hesych.

Θαιτέω, f. ἠσω, *sedeo*, et

Θαιτύω, f. ύσω, idem: à

Θάκ@, υ, ὁ, *sedes*.

Θαλάμη, ης, ἡ, *cubile, piscium latibulum*. Th. Θάλαμ@, *cubile*.

Θαλαμῆϊς ὄβρα, *ligna thalamo struendo apta*: ab eod. Th.

Θαλαμηπόλ@, υ, ὁ ϗ ἡ, *cubicularius, circa cubiculum versans*: ex Θάλαμ@, *cubiculum*, et πολέω, *verso*.

Θαλαμὶς, ἄς, ἡ, Ion. Θαλαμίη, ῆς, *navis foramen, per quod remus in aquas exsertus exitat*. Th. Θάλαμ@, q. v.

Θαλάμοισι, dat. pl. Ion. à

ΘΑ΄ΛΑΜΟΣ, υ, ὁ, *THALAMUS, cubiculum, nidus*; *thesaurus, ubi reponuntur pecunia et alia pretiosa*; *pars sanctior templi*; *cavo capitis, in quibus oculi sunt*; *pars navis inferior*; *nuptiarum locus et dies*: qu. à Θάλλω, *pullulare*, sc. γί@ vel à Θάλπω, *foveo*; quoniam ibi θερμόν ϑ.

ΘΑ΄ΛΑΣΣΑ, seu -ττα, ης, ἡ, *mare*: quasi à Θάλλω, *vireo*, quod vitrei sit coloris.

Θαλάσσι@, ου, ὁ ϗ ἡ, *marinus*: à præced.

Θαλασσοκρατία, *maris imperium tenere, obtinere*, et

Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, *qui maris imperio potitur*: ex Θάλασσα, *mare*, et κρατέω, *fortiter impero*. Th. κρατ@, *robur*.

Θαλασσοπλέ@, ω, ὁ ϗ ἡ, *per mare iter faciens*: à Θάλασσα, *mare*, et πλέω, *transitus*. Th. πλέω, *transeo*.

Θαλάττι@, υ, ὁ ϗ ἡ, *marinus*: à Θάλαττα, ης, ἡ, *mare*.

Θαλαττοκρατέω, et Θαλαττοκράτης. Vide suprà Θάλασσα.

Θαλίει, 3. sing. præs. ind. act. verbi Θαλίω, Poët. pro Θάλλω, *floreo*.

Θαλιόωντες, *florentes*, præs. part. act. verbi Θαλιάω, idem quod Θάλλω, *floreo*.

Θάλεια, ας, ἡ, *THALIA*, nomen Musæ. Est et

Θαλία, sed pro Θαλίη, ας, ἡ, *epulum solenne, dies festus, omnium rerum affluentia*. Th. Θάλλω, *floreo*.

Θάλι@, εία, ον, *virens, floridus*. et

Θαλερὸς, ὰ, ὸν, *in flore existens, floridus*; *vehemens*; *magnus, de lachrimis, spiritu*, &c. ab eod. Th.

Θάλια, -ᾶ, f. ήσω, Poët. *floreo, vireo*; Metaph. *decoror, ornor*: ab eod. Th.

Θαλῆς, ῆ, ὁ, et Θάλης, ητος, *THALES*, nomen propr. Philosophi, civis Milesii.

Θάλπει, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi Θάλπω, q. v.

Θαλίη, ας, Ion. Θαλίη, ης, ἡ, *convivium*: vide Θαλίαι· item *frons oleagina*. Vide Θαλλὶς. Est etiam

Θαλίη, Ion. Θαλίη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Θαλίαι, ῶν, αἱ, *convivia, solemnitates*, et

Θαλίῃς, *convivis*, dat. sing. et

Θαλίῃσι, dat. pl. à Θαλίη, Ion. Θαλίη, *convivium*. Th. Θάλλω, *vireo*.

Θαλλὶς seu Θαλίη, ας, ἡ, *ramus virens, germen*: ab eod. Th.

Θάλλουσα, ης, Dor. pro Θάλλουσα, ας, ἡ, *florens*. præs. part. fœm: g. à Θάλλω.

Θαλλὸς, ὸ, ὁ, *olea terminus, omnis frons virens*.

Θάλλουσι, *florent*, 3. pl. præs. ind. act. à

ΘΑ΄ΛΛΩ, fut. λῶ, *vireo, pullulo, floreo*, perf. τέθαλκα.

Θάλ⊕ος, ους, τὸ, *germen, proles, filius*; et pro τιμὴ, δόξα, *honor, gloria, decus*: à præced

Θάλεται, Ion. et Dor. pro Θάλπῃ, *cremaris*, 2. sing. præs. sub. pass. à Θάλπω, *foveo*.

Θάλπι⊕ος, υ, ὁ, *THALPIUS*, nomen propr. quod ab eod. Th.

Θαλπίσκω, pro Θαλπίω, præs. part. Poët. à Θαλπιάω, *caleseo*. Th. Θάλπω, *foveo*, f. ψω.

Θαλπιόδ, Cantic. iv. 4. εἰς Θαλπιὸδ· ubi Aquila εἰς ἐπάλξεις. Hieron. *in propugnacula*; Junius, *in armaria*. Alii *turres præaltas* vertunt.

Θαλπιὸς, ὰ, ὸν, et Θαλπηρὸς, ὰ, ὸν, ἴτερος, ὑτατος. *calidus, fervidus*; item *splendidus*, et

Θάλπ⊕ος, ⊕ους, τὸ, *calor, æstus*: à

ΘΑ'ΛΠΩ, fut. ψω, *foveo, calefacio*.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, *fomentum*; item *solamen, spes*; quia calefacit; ut contra metus frigefacit: à præced.

Θαλσία, ίων, τὰ, *festum post comportatas fruges*; *primitiæ frugum*. Th. Θάλλω, *vireo*.

Θαλύσι⊕ος, α, ον, *ex novis fructibus factus*; ut panis Θαλύσι⊕ος. Vide præced.

Θαλῳθὶς, *calefactus*, a. 1. part. pass. et

Θαλῳθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi Θάλπω, f. ψω, *foveo*.

Θάλψις, ιος, ἡ, *calefactio, calor, tepor, fomentum*: ab eod. Th.

Θάλωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi Θάλλω, *floreo*.

ΘΑΜΑ' adv. *crebrò, frequentèr*: q. ab ἅμα.

Θάμαρ, ὴ, *THAMAR*, nomen mulieris indecl. Hebr. interpret. Lat. *palma*.

Θάμβει, *obstupuit*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à

Θαμβέω, ῶ, *obstupefacio, expavesco*, f. ήσω, p. τεθάμβηκα· præs. ind. pass. Θαμβέομαι, *expavesco, obstupefio*; imperf. ind. pass. ἐθαμβέόμην, -έοσο, et in 3. pl. ἐθαμβέοντο, ὑτο. a. 1. ind. pass. ἐθαμβήθην, ης, η. Th. Θάμβ⊕ος, *stupor*.

Θάμβησεν, *expavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐθάμβησεν, præced. verbi.

Θάμβησις, εως, ἡ, *pavor*: ab eod.

ΘΑ'ΜΒΟΣ, ους, τὸ, *stupor, attonita admiratio*.

Θαμὶς, et Θαμὶς, nom. et acc. pl. à Θαμὶς, q. v.

Θαμιὰ, ᾶς, ἡ, adj. f. g. à

Θαμιὸς, ὰ, ὸν, *frequens*: quod et

Θαμὸς, ὸς, ὁ ⊖ ἡ, *frequens, creber*; in nom. pl. Θαμέες· à Θαμὰ, *crebrò*.

Θαμίζω, *frequento, frequens sum*: ab eod. Th.

Θαμιμασάδας, Scythicè *Neptunus* appellatur.

Θαμινὰ, *frequentèr, crebrò*, Poët. adv. à

Θαμινὸς, ὰ, ὸν, *crebor, frequens*: à Θαμὰ, *crebrò*.

ΘΑ'ΜΝΟΣ, υ, ὁ, *DUMUS, frutex, fruticetum*, quasi *crebor ramis*: à Θαμινὸς, suprà.

Θαμνώδης, ους, ὁ ⊖ ἡ, *fruticosus*: à præced.

Θάμωες, *solennis cœtus*; qui Θαμὰ, id est, cum frequentiâ congregantur.

Θανάσιμ⊕ος, υ, ὁ ⊖ ἡ, *lethalis, mortifer*: à Θνήσκω, *morior*, quod vide.

Θανατηφόρ⊕ος, υ, ὁ ⊖ ἡ, *lethifer*: à Θάνατ⊕ος, *mors*; quod à Θνήσκω, *morior*, et φέρω, *fero*.

Θάνατ⊕ος, υ, ὁ, *mors*; gen. Ion. Θανάτοιο· à Θνήσκω, *morior*; Θανάτῳ νίφειν, *dare letho*.

Θανατῶν, præs. inf. act. à

Θανατόω, -ῶ, *occido*, f. ώσω, p. τεθανάτωκα· a. 1. ind. act. ἐθανάτωσα· a. 1. sub. act. Θανατώσω, ῃς, η. a. 1. infin. act. Θανατῶσαι· a. 1. ind. pass. ἐθανατώθην, ης, η· a. 1. part. pass. θανατωθείς, έντος· à Θάνατ⊕ος, *mors*, q. v.

Θανατώδης, ους, ὁ ⊖ ἡ, *lethalis*: ab eod.

Θανάτωσις, ιος, ἡ, *cædes, mors*: ab eod.

Θανατώσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi Θανατόω, q. v.

Θανεῖν, a. 2. inf. act. Ion. et

Θανέμεν, a. 2. inf. act. Ion. et Dor. pro

Θανεῖν, *mori*, a. 2. inf. act. verbi Θνήσκω. *morior*; f. 2. ind. m. Θανέομαι· p. ind. m. τέθνημαι· a. 2. ind. act. ἔθανον.

Θάνοιμι, a. 2 opt. act. ejusdem verbi.

Θανοίσας, *mortuæ*. gen. Dor. pro Θανούσης, a. 2. part. fœm. gen. à Θνήσκω, *morior*; a. 2. ἔθανον.

Θανὸν, a. 2. part. act. n. g. et

Θανόντ', pro Θανόντα, acc. sing. m. g. et

Θανόντων, gen. pl. a. 2. part. act. à Θανὼν, όντος, verbi Θνήσκω, quod vide.

Θανύμαι, f. 2. ind. m Θανέομαι, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Θανὼν, όντος, ὁ, m. g. a. 2. part. act. ab eod.

Θέοντα, Dor. pro Θέοντα. acc. sing. part. præsentis activi, verbi Θέω, pro Θεάομαι, *specto*.

Θέσπιν, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à

ΘΑ'ΠΤΩ, *igne, vel quovis modo cando, sepelio, admiror*, f. ψω, p. τέταφα· a. 1. ind. act. ἔθαψα, a. 1. inf. act. θάψαι. a. 2. ind. act. ἔταφον· a. 2. ind. pass. ἐτάφην, ης, η, *sepultus fui*; a. 2. inf. pass. ταφῆναι· fut. 2. ind. pass. ταφήσομαι, perf. ind. m. τέθαμμαι.

Θάρα, ὁ, *THARA*, nomen viri, indeclinabile. Hebr. *spirans*.

ΘΑΡΓΗΛΙ'Α, ων, ἡ, scil. ἱερὰ. Vel Θαργήλια, τὰ, scil. ἱερὰ, *sacra in honorem Apollinis et Dianæ*, cùm pro primitiis sacra facerent, q. à Θάλπω, *calefacio*, et γῆ, *terra*, sunt indè frugum maturitas.

Θαργηλιὼν, -ῶνος, ὁ, *audacius mensis Athenaiensium*; quia Θάλπει τὴν γῆν, i. e. terram calefacit; Aprili enim respondet.

Θαῤῥαλέ⊕ος, α, ον, idem quod Θαρσαλέ⊕ος, *fidens*. Th. Θάρσ⊕ος, *fiducia*: undè

Θαῤῥαλέως, *audacter, confidenter*, adv.

Θαῤῥεῖν, præs. inf. act. à

Θαῤῥέω, -ῶ, *confido, bono animo sum*. f. ήσω, p. τεθάῤῥηκα· a. 1. ind. act. ἐθάῤῥησα. à Θάρσ⊕ος, idem qu. Θάρσ⊕ος, *fiducia*. Hinc. Angl. TO DARE.

Θάῤῥ⊕ος, ⊕ους, τὸ, *audacia*. Vide Θάρσ⊕ος.

Θαῤῥαλέ⊕ος, α, ον, *fidens, audax*; compar. Θαῤῥαλεώτερ⊕ος, *audacior, animosior*. Th. Θάρσ⊕ος, *fiducia*.

Θαῤῥαλέως, *audacter*, adv. à præced.

Θάρσει, *confide*, præs. imperat. act. à Θαῤῥέω, *fiduciam habeo*; præs. part. act. Θαῤῥῶν, οῦσα· Θαῤῥήσας, ας· 1. part. act. τεθάῤῥηκα, perf. act. Th. supradict.

Θαρσεὺς, ῆος, ὁ, *Tharsensis*: à Θάρσος, υ, ἡ.

Θαρσεῦσα, ης, part. præs. fœm. gen. Dor. pro Θαῤῥοῦσα, ης, ἡ, *confidens*. Vide in Θάρσει, *confide*.

Θαρσέω, f. ήσω. p. ηκα, *confido, præditus sum fiducid, animum sumo*: ab eod. Th.

Θαρσήσας, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

ΘΑ'ΡΣΟΣ, ους, τὸ, et per Metathesin Θέρσ⊕ος, ους, τὸ, *fiducia, audacia*: quasi à Θέω, *calefacio*; *calidi enim audaces*.

Θέρσ⊕ος, υ, ὁ, *THARSUS*, nomen urbis, Apostoli Pauli patria, teste Jos. Ant. i. vi. 1. ut ab origine scriptum. Actor. ix. 11. xxi. 39. Ponitur et pro *Oceano*, 1 Reg. xxii. 48.

Θαρσυνέσκον, imperf. ἐθαρσυνέσκον, Poët. pro

Θαρσύνω, *fiduciam affero*, f. υνῶ. præs. part. act. f. g. Θαρσύνουσα. Th. Θάρσ⊕ος. *fiducia*.

Θαρσὺς, εῖα, ὺ, *audax*: à Θάρσ⊕ος, τὸ.

Θέασαι, Dor. pro Θεᾶσαι, Poët. vel Ion. a. 1. imperat. med. verbi Θάομαι, *aspecto*, pro quo Poëtæ Θέομαι.

Θασεὺς, ῆος, Dor. pro Θησεὺς, *Theseus*.

Θάσσομαι, *ponam*, Dor. pro Θήσομαι, f. 1. m. verbi τίθημι, *pono*.

Θασσόμ⊕ος, Dor. et per Crasin pro Θαυσιάζ⊕ος, fut. 1. med. part. à Θάομαι, *aspecto*. Vide præced.

ΘΑ'ΣΟΣ, υ, ἡ, *THASUS*, insula quædam maris Ægei.

Θάσσον, *celeriùs, citiùs*, compar. pro τάχιον· ex ταχὺς, *celer*.

Θάσσω, *sedeo*, contractè pro Θάεσω, id. q. Θάζω, *celeriter moveo*; item *sedeo*; propriè *celeriter insultile insilio*. Th. Θοὸς, *celer*.

Θάσσω, *celerior*: qu. à θάσσων, i θοός, *celer*; comparativus ex ταχύς, *celer*, ταχίων, θάσσων, vel θάττων.

Θάτερος, *alteruter*: à τὸς, pro ὁ, et ἕτερος, *alter*. Sic θατέρου, pro τοῦ ἑτέρου, et sic porrò θάτερα, Dor. pro τὰ ἕτερα· ἐπὶ θάτερα, *in diversum, in alteram partem*.

Θάττων, *celerior*. Vide θάσσων.

Θαῦμα, ατος, τὸ, *res mirè, admiratio, miraculum*, et

Θαυμάζομεν, 1. pl. præs. ind. act. θαυμάζομι, 1. pl. f. l. m. à

ΘΑΥΜΑ'ΖΩ, *miror, admiror, colo; observo cum approbatione*, Luc. ix. 43. *cum indignatione*, Joan. vii. 21. Mar. vi. 3. cum διὰ, Diod. Sic. iv. p. 193. et sic construend. Joan vii. 21. Strab. l. xvii. p. 1138. Ælian. v. H. xiii. c. 6. cum acc. παρὰ, Dem. Ol. π. ver. 4. ed. Monten. Imperf. ind. act. ἐθαύμαζον, ες, ε· f. ασα, ε. 1. ἐθαύμασα, ας, ε· a. 1. sub. act. θαυμάσω, ᾳς, ᾳ· perf. ind. pass. τεθαύμασμαι· a. 1. ind. pass. ἐθαυμάσθη, ης, ε· a. 1. inf. pass. θαυμασθῆναι, *admirationi esse*, f. 1. ind. med. θαυμάσομαι, ῃ, εται.

Θαυμάσω, *admiror*: à θαυμάζω· fut. 1. part. pl. num. θαυμάσοντες.

Θαυμαστῷ, gen. sing. à

Θαῦμας, αντος, ὁ, *THAUMAS*, nomen proprium.

Θαυμαστῶ, ᾶς, ᾶ, *admiratione dignus*, et

Θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, *admirabilis*; à θαυμάζω, *non est mirum*: à θαυμάζω.

Θαυμάτιον, ου, f. ώτιον, p. τεθαυμάσμαι· *mirificus*.

Θαυμαστῶς, adv. *sapienter*.

Θαφθὲς, ῆσι, ῖν, *sepultus, a, um*: à θάπτω, plur. θαφθῆσι, a. 1. part. pass. à θάπτω, *sepelio*, f. ψω· a. 2. ἔθαφον· a. 1. inf. pass. θαφθῆναι.

Θάψαι, a. 1. inf. ejusd. verbi.

Θάψια, ας, ἡ, *herba quædam ferulacea*: à Thapso insula sic dicta.

ΘΑ'ΨΟΣ, ου, ἡ, *lignum Scythium vel herba, ad tingendum apta*; quia ἔρυθρα rubefacit: à Thapso flumine ibi nascitur.

Θέα, *video*, scilicet, cum stupore, contrac. pro θέαω, idem quod θεάομαι, *specto*. Est et θέα, *nutrix*.

Θέα, ᾶς, ἡ, *DEA*; θεᾶν, gen. pl. Dor. et θεάων, Æol. pro θεῶν. Th. θεὸς, *Deus*.

Θέαμα, ατος, ἡ, *spectaculum, spectandi locus, quævis res jucunda spectata*; acc. sing. θέαν. Th. θεάομαι, *specto*. Potest θέα, etiam dici in præs. imperat. act. à θεάω, *specto*.

Θεαθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi θεάομαι, *specto*, q. v.

Θέαινα, idem quod θεὰ, *dea*.

Θέατρον, ατος, τὸ, *spectaculum*. Th. θεάομαι.

Θεανὼ, ους, οῦς, ἡ, *THEANO*.

ΘΕΑ'ΟΜΑΙ, *specto, contemplor*: f. 1. ind. m. ἄσομαι, perf. ind. pass. τεθέαμαι, a. 1. ind. pass. ἐθεάθην, a. 1. ind. in ἐθεασάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. θεάσασθαι, a. 1. part. m. θεασάμενος.

Θέαιρον, ου, τὸ, pro *loco sacro*, vel *templo*: vide in θεμένη.

Θεασάμενος, a. 1. part. m. et

Θεάσασθαι, a. 1. inf. m. à θεάομαι, q. v.

Θεατὴς, οῦ, *spectator*: acc. pl. θεατὰς, ab eod. Th.

Θεατὸς, ὴ, ὸν, *spectabilis, dignus spectatu*. Th. θεάομαι, *specto*.

Θεατρίζω, *in theatro ago fabulam, in theatrum omnibus spectandum produco*: f. ίσω, p. τεθεάτρικα, perf. ind. pass. τεθεάτρισμαι.

* Θεατροειδὴς, ὲος, ὁ ἡ ὺ, *theatri formam habens*.

Θέατρον, ου, τὸ, *THEATRUM, locus in quo spectantur ludi, spectaculum*. Th. θεάομαι, *specto*.

Θέι, *discurrebat*: pro θεῖτο, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi θέω, *curro*: f. θεύσομαι.

Θεὶ, legitur 1 Reg. xiv. 29. Ezech. iv. pro *thalamo*. Symmachus vertit οὐδὲς, Aquila κρεβάτιον.

Θεῖον, Poët. et Ion. pro θεῖον, ου, τὸ, *sulphur*: ἡ θεῖον τι, *divinum quid*. Th. θεὸς, *Deus*, inde θειόω, *sulphure fumigo*.

Θέιος, Poët. pro θεῖος, α, ον, *divinus*.

Θεύμενος, Ion. pro θεώμενος. præs. part. m. à θεάομαι, ῶμαι, *specto*.

Θεῖος Poët. pro θέιος, quod pro θεῖος, *divinus*. Th. θεὸς, *Deus*.

Θεῖος, *deabus*, Ion. pro θεαῖς, à θεὰ, *dea*: ab eod. Th.

Θεᾶσασθαι, *contemplari*: Ion. pro θεάσασθαι, a. 1. inf. m. et

Θεᾶσαι, Ion. pro θέᾱσαι, 2. sing. f. 1. ind m. verbi θεάομαι, *specto*: f. θεάσομαι, et Ion. θεήσομαι, ῃ.

Θεητὸς, ὴ, ὸν, Ion. pro θεατὸς, *cum admirationi spectandus*: à θεάω, verb. *cum admiratione specto*: ab eod. Th.

Θεῖα, ἡ, nom. mul. Sed θεῖαν, *divinam*, Ion. pro θεῖαν. à θεῖος, *divinus*. Th. θεὸς, *Deus*.

Θέιει, Ion. vel Poët. pro θεῖ, *currit*: 3. sing. præs. ind. act. à θέω, *curro*: f. θεύσομαι. Sic θέιον, pro θεῖν.

Θείην, ης, η, a. 2. opt. act. Sed θείη cum ι subscripto, *ponat*: est 3. sing. præs. sub. act. à θέω, *pono*: pro quo Poëtæ θείω vel est a. 2. sub. act. Poët. pro θῇ, à τίθημι, *pono*, a. 2. ind. act. ἔθην. Vide etiam in θεῖα,

Θειλοπίδιον, *in loco Solis calori exposito exsicco, insolo*: à

Θειλοπίδιον, ου, τὸ, fact. ex artic. τὸ et εἰλόπιδον, *locus Solis calori expositus, et apricus*: ex εἴλη, idem quod ἴλη, *calor solaris*, et πίδον, *solum*.

Θεῖναι, a. 2. inf. act. à τίθημι, *pono*: a. 2. ind act. ἔθην.

ΘΕΙ'ΝΩ, *ferio, percutio*: Pdct. f. θενῶ, præs. ind. pass. θείομαι, *percutior, vapulo*: præs. part. pass. θεινόμενος, η, ον, *verberatus, a, um*.

Θείος, gen. Ion. pro θεῖο, à θεῖος, *divinus*.

Θείομεν, *ponamus*: 1. pl. a. 2. sub. act. Poët. pro θῶμεν, verbi τίθημι, f. θήσω, a. 2. ind. act. ἔθην, a. 2. sub. act. θῶ, Poët. θέω, et θείω, in pl. θείομεν, et metrl gratiâ θείομεν, et Systole θείομεν

Θεῖον, ου, τὸ, *sulphur*; quod à Deo sit, tànquam πῦρ κεραύνιον, *ignis fulmineus*: et

Θεῖον, ου, τὸ, *divinitas, numen*: et

Θεῖος, εία, εῖον, *divinus, a, um*: Poët. θέιος· et

Θειοτέρως, et Systema, *divinitùs*, adv. compar. et

Θειότης, ητος, ἡ, *divinitas, divina majestas*: omnia à θεὸς, *Deus*.

Θεῖτε, per Sync. pro θείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 2. ind. act. ἔθην.

Θείω, Poët. pro θέω, *curro*: f. θεύσομαι, item Poët. pro θῶ, a. 2. sub. act. verbi τίθημι, *pono*. Vide θείομεν.

Θειώδης, ους, ὁ ἡ ὺ, *sulphureus*: à θεῖον, *sulphur*.

Θείωσα, *consecravi*: Ion. pro ἐθείωσα, a. 1. ind. act. verbi θειόω, *Deo consecro*. Th. θεὸς.

Θέλ', pro θέλω, præs. imperat. act. à θέλω, *volo*: f. θελήσω, a. 1. part act. θελήσας.

Θελγίν, ῖνος, ὁ, *veneficus*: à θέλγω, *decipio*.

Θελγομένη, *gestiens*: præs. part. pass. f. g. à

ΘΕ'ΛΓΩ, *mulceo, delinio, decipio*: f. ξω· qu. εἴς τὸ θέλειν ἄγω, *impello quocunque volim*.

Θέλεις, *vis*: 2. sing. præs. ind. act. à θέλω, *volo*.

Θέλεμνον, ου, τὸ, *fundamentum*: à θέω, *pono*. Th. θέμελον, idem.

Θέλεται, ῶν, ὁ, ἡ, *qui vult, qui libenter facit*: ab eod. Th.

Θελετὸς, ὴ, ὸν, *expetitus, cupitus*: ab eod Th.

Θελητὴρ, ῆρος, ὁ, *delinitor*: et

Θελητήριον, ου, τὸ, *illecebra*: à θέλγω, *mulceo*.

Θελξινόων, *permulcentium*: gen. pl. à θελξίνοος, *mentem demulcens*: à θέλγω, f. ξω, *mulceo*, et νόος, *mens*.

Θέλουσα, Dor. pro θέλωσα, *volens*: præs. part. fœm. gen. et

Θέλοντι, Dor. pro θέλοντι, *volunt*: 3. pl. præs. ind. act. et

Θελωσα, *volens*: præs. part. act. f. g. à θέλω, *volo*: f. θελήσω.

Θέμελον, ου, τὸ, *fundamentum*: q. à θέω, *pono*. Th. θέμελον, *fundamentum*.

Θέλω, seu ἐθέλω, *volo, delector, opto*; item *possum*; Att. imperf. ind. act. ἤθελον, ες, ε, f. θελήσω, perf. ind. act. τεθέληκα, a. 1. ἠθέλησα, ας, ε, et Atticè ἠθέλησα, a. 1. sub. act θελήσω, ῃς, ῃ. Vide ἐθέλω.

Θέμα, ατος, τὸ, *id quod ponitur, quæstio quæ pro fundamento dissertationis ponitur; legis provinciæ alicui impositæ: ipsa provincia, pecunia in mensam posita*, Cebes in tabula. Tobit. iv. 9. 40. et passim. à τίθημι, *pono*. Est et θέμα, *sidus natalitium*, et *horoscopum*. Hinc Angl. A THEME.

Θεματικὸς, ὴ, ὸν, potitivus, provincialis, primitivus apud Grammaticos, à τίθημι, *pono*.

Θεμέθλιος, dat. pl. à

Θέμελλον, ου, τὸ, idem quod θέμελον, q. v.

Θεμέλιον, Poët. pro θεμέλιον, ου, τὸ, *fundamentum*: ab eod. Th.

Θεμέλιος, ου, τὸ, *fundamentum*. Vide præcedent.

Θεμελιόω, *fundamentum jacio*: f. ώσω, p. τεθεμελίωκα, perf. pass. ind. τεθεμελίωμαι, plusq. p. ind. pass. ἐτεθεμελίωμην, ωσο, ωτο, Ion. τεθεμελίωτο, in 3. sing. à præced.

Θεμελίωσις, εως, ἡ, *fundamenti substructio*.

Θέμεν, Ion. et θέμεναι, Dor. pro θεῖναι, *ponere*; a. 2. inf. act. θέμεν σπίδαν ἀνανεῶ ἀμφὶ τοιχ σφετέροις, *ponere omne studium circa rem aliquam*. Th. τίθημι.

Θέμενος, ὴ, ὸν, a. 2. part. m. ab eod. verbo.

Θέμεος, ὰ, ὸν, *gravis, venerandus*. Th. θέμις, *jus*.

Θέμεσθλον, Poët. idem. quod θεμέλιον, ου, τὸ, *fundamentum*: quod à

ΘΕ'ΜΗΛΟΝ, ου, τὸ, *fundamentum*: ῃ, à θέω, *pono*: θεμέλιον, ου, τὸ, idem.

Θεμίζω, ομαι, Poët. *à Themide contextus*, ὁ ὑπὸ θέμιδος πλεκτὸς à πλέκω, *plico, necto*, et θέμις, quod vide.

Θέμις, ιστος, vel ιδος, ἡ, *jus, lex, institutum, vectigal*. Est et

θέμις, nomen Deæ.

Θεμιστεύω, σω τῆς, *juris studiosus, qui jura colit*, et *justitiam exercet*: ex θέμις, *jus*, et κίω, pro κεῖμαι, vel κεράννυμι, *misceo*.

Θεμιστοπόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. *juris inspector et præses*: à θέμις, *jus*, et πολίτημαι, *video*.

Θεμίστων, f. ιουμαι, a. 1. ind. m. ἐθεμιστώνάμην, Poët. *justè judico, guberno*: et

Θέμιστα *justitiam*: acc. sing. θέμιστες, nom. pl. *vectigalia, oracula*: et

Θεμιστὸς, ὴ, ὸν, *justus*: et

Θεμιστόω, f. ώσω, *de jure et legge, vaticinor*: et

Θεμιστῶν, gen. pl. Ion. a θεμιστὴ, ἧς, ἡ, quod à θεμιστὸς, *legibus consentaneus*: omnia à θέμις, *jus*.

Θεμιστοκλῆς, ῆς, ὁ, gen. -ῆος, ῆος, *THEMISTOCLES*, nomen proprium viri.

Θεμιστοκλίης, gen. sing. præced.

Θεμιστόνδε, ης, ἡ, nom. mul. qu. *quæ sapit ex legibus*.

Θεμιστὸς, ὴ, ὸν, *legibus consentaneus*: à θέμις, *lex*.

Θεμιστὼ, οῦς, -οῦς, ἡ, nomen mulieris.

Θεμιτὸν, οῦ, τὸ, *consentaneum* θέμι, *licitum*. Th. θέμις, quod vide.

Θεμὸς, *dispositio, monitio*. Th. τίθημι, *pono*.

Θεμόω, *appropinquare facio, accedere cogo*: qu. à θέω, *pono*; ut sit ponere in conspectu. Alii à θέμις, quatenus est δυναστὴν.

Θεν, particula aliquando redundans, aliquando motum à loco significans.

ΘΕ'ΝΑΡ, ατος, τὸ, *vola, cavum manûs et pedis*: qu. à θέω, quia in volam ponuntur, quæ dantur.

Θένω, *cædo, pulso, tundo*: ut θείνω. f. ενῶ, a. 2. ind. act. ἔθανον, Hinc θάνατος.

Θεοβλάβεια, ας, ἡ, *læsio deorum, impietas, dira stoliditas*: et

Θεοβλαβὴς, ἐος, ῆος, ὁ ἡ ἡ, *cui Deus mentem eripuit*: ex θεὸς et βλάπτω, *noceo*: f. ψω, a. 2. ἔβλαβον.

Θέσπις, ιος, ὁ, *THEOGNIS*, nom. propr. Poëtæ.

Θεοδίδακτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *à Deo doctus*: ex θεὸς, *Deus*, et διδάσκω, *doceo*.

Θεόδμητος, Dor. pro θεοδμήτος, ου, ὁ ἡ ἡ *divinitus ædificatus, tributus*. Sic θεοδμήτων. Dor. pro θεοδμήτον, *divinitùs conditam*· ex θεὸς, *Deus*, et δέμω, *struo*: perf. ind. pass. δέδμημαι, σαι, ται.

Θεόδωρος, ου, ὁ, *THEODORUS*, nomen proprium viri; Angl. THEODORE.

Θεόδοτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *divinitùs et à Deo datus*: idem ac θεόδωτος.

Θεοειδὴς, ἐος, ῆος, ὁ ἡ ἡ, *formâ Deum referens*: ex θεὸς et εἶδος, *forma*. Th. εἶδω, *video*.

Θεοείκελ', pro θεοείκελε, voc. sing. à

Θεοείκελος, ου, ὁ ἡ ἡ, *Deo similis*: ex θεὸς, *Deus*, et ἔοικελος, *similis*. Th. ἔοικα, *assimilo*.

Θεΐθεν, *divinitùs*, à *Deo*, adv. à θεὸς, *Deus*.

Θεῖε, gen. Ion. pro θεῦ, à θεὸς, *Deus*.

Θείομαι, Dor. pro θέομαι, ῃ, ῆται, *curreni*; præs. part. act. f. g. à θέω, *curro*.

Θείοτο, θεῖτο, 3. sing. a. ϗ. m. opt. Ion. à θέω, -οῖ, pro commun. θείμην, θεῖο, θεῖτο, à τίθημι, *pono*.

Θεολυτέω, f. ήσω, *Deum invoco*, sc. *ut preces meas audiat, Deum audio, Deo obedio*: à θεὸς, *Deus*, et κλύω, *audio*.

Θείκριτος, ου, ὁ ἡ ἡ. *divino judicio electus*; item *dearum judex*, Periphras. Paridis: à θεὸς et κρίνω, *judico*.

Θεολιτίης, ου, ὁ ἡ ἡ, *à Deo conditus*: à θεὸς et κτίζω, *condo, creo*,

Θεολογία, ας, ἡ, *THEOLOGIA, dissertatio de Deo*; à θεὸς et λέγω, *dico*. Angl. THEOLOGY.

Θεολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ. *THEOLOGUS, qui de Deo disserit*. Tribuitur Johanni Evangelistæ κατ' ἐξοχὴν: à θεὸς, *Deus*, et λέγω, *dico*: p. ind. m. λέλογμ. Angl. THEALOGUE.

Θεομαχέω, *Deo repugno*: f. ήσω, p. ind. act. τεθεομάχηκα· et

Θεομαχίω, ας, ἡ, *Deorum pugna*: et

Θεομάχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *Deo repugnans*: ex θεὸς et μάχομαι, *pugno*.

Θέομεν, Poët. pro θέωμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. à τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 2. ind. act. ἔθην.

Θεομήτης, ους, -ῆος, ὁ ἡ ἡ, *Deo inclinatus*: à θεὸς et μῆτις, τὸ, *odium*, *ut*

Θεομίσης ιος, -ῆος, ὁ ἡ ἡ, *qui Deum odit*: ab iisd.

Θεομοίρης, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët, ὁ θεὸς μοίραν ἔχων, *qui sortem divinitus adeptus* et hinc *præstantissimus*. Ex θεὸς, *Deus*, et μοῖρα, *fatum*. Th. μείρω, *divido, sortior*.

Θέοντος, gen. pl. part. præs. act. à θέω, *curro*: f. θεύσομαι· Ἴθεντο λαοὶ καὶ θέοντο, pro ἔθεον λαοὶ. Hom. in Scut. 146.

Θεόπνευστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *divinitùs inspiratus* ex θεὸς et πνέω, f. πνεύσω.

Θεόπομπος, ου, ὁ, *THEOPOMPUS*, nomen prop. viri.

Θεοπρεπὴς, ἐος, ῆος, ὁ ἡ ἡ. *Deo consentaneus, divinum quid præ se ferens*, ex θεὸς et πρέπω.

Θεοπρόπιω, *vaticinor*: f. ίσω, ἐθεοπρόπισα· et

Θεοπρόπος, ου, ὁ, *vaticinatio*: et

Θεοπρόπιον, ου, τὸ, *vaticinium*, et

Θεοπρόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *vates*: à θεὸς, *Deus*, et πρέπω. *qui loco dei loquitur*.

Θεοπρωτῶν, gen. pl. à

Θεοπρωτὸς, *Theoprote*.

Θέορτος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. *a Deo excitatus*: ex θεὸς et ἔρω, *excito*.

ΘΕΟ'Σ, ου, ὁ, *Deus*, et aliquando etiam f. g. pro *dea*: q. à θέω, *pono, facio*: hinc ἀθέατος, ατος, ὁ, *impius*.

Θεόσδοτος, *divinitùs data*: a. pl. à

Θεοδότος, ου, ὁ ἡ ἡ, *à Deo datus*: ex θεὸς et δίδωμι, *do*.

Θεοσέβεια, ας, ἡ, *cultus Dei*: et

Θεοσεβὴς, ἐος, ῆος, ὁ ἡ ἡ, *Dei cultor, religiosus*: ex θεὸς, *Deus*, et σέβω, *colo*

Θεοσεβῶς, adv. *piè*: à præced.

Θεοσυγὴς, ἐος, ῆος, ὁ ἡ ἡ, *Dei osor*: ex θεὸς et συγέω, *odi*.

Θεόταυρος, ου, ὁ, *deus taurus*. Epith. Jovis: ex θεὸς et ταῦρος, *taurus*.

Θεότης, ητος, ἡ, *Divinitas*. Th. θεὸς, *Deus*.

Θεότιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *THEOPINUS*

pom. peccr. Vel *divinitùs honoratus*: ex Θεὸς et τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Θεοφανία, ας, ἡ, Ion. *Dei apparitio*: ex Θεὸς et φαίνω, *apparco*.

Θεόφιλα, voc. à Θεόφιλος, *Theophilus*, nomen propr. id. ac

Θεοφιλὴς, ἐος, -ῆς, ὁ ἧ ἤ, *pius, amans deorum, Deo gratus*: à Θεὸς et φίλος, *amicus*.

Θέῳν, *divinitùs*, adv. interdum et dat. pl. pro Θεοῖς, à Θεὸς.

Θεόφραστος, ου, ὁ, *THEOPHRASTUS*, nom. propr. Angl. THEOPHRASTE.

Θεόφρων, ονος, ὁ ἧ ὦ, *divinâ mente præditus, vates, propheta*: ex φρὴν, mens, et Θεὸς.

Θεράπαινα, ης, ἡ ᾱ, *à Deo servatus, qui est in Dei tuteld*: à Θεὸς; et φύλαττω, *custodio*: f. ξω.

Θεραπαινα, ας, ἡ, *ancilla*: et

Θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, idem. Th. Θεράπων, οντος, ὁ, *servus*.

Θεραπεία, ας, ἡ, *sanatio, famulatus*: à Θεραπεύω, quod vide.

Θεραπεύθεσι, dat. sing. a. 1. part. pass. f g. et

Θεραπεύσαν, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. à Θεραπεύω, *servio*.

Θεραπευτὴς, ᾶ, ὁ, *minister, medicus*: et

Θεραπευτὴς, ὁ, ὠν, *obsequiosus, sanandi vim habens, ad gerendam curam alicujus rei aptus*, et

Θεράπευτος, ὁ ἧ ὸν, *sanabilis*: à

Θεραπεύω, *famulor, servio, curo*, pass. cam. acc. in imperf. ind. act. Θεράπευον, ες, ε, f. εύσω, p. τεθεράπευκα, a. 1. imperat. act. Θεράπευσον, pass. imperf. ind. pass. ἐθεραπευόμην, σο, το, p. ind. pass. τεθεράπευμαι, p. part. pass. τεθεραπευμένος, η, ον, a. 1. ind. pass. ἐθεραπεύθην, ης, η. Th. Θεράπων, *minister, servus*.

Θεραπεία, Ion. pro Θεραπεία, *ministerium, famulatus; sanatio*, à præced.

Θεράπνα, ης, ἡ, Dor. pro Θεράπναι, pl. ἡ, nomen urbis, de quâ consule Meursium, in Θεράπναι.

Θεράποντα, acc. sing. Θεράποντε, nom. dual. Θεράποντι, dat. pl. à

Θ ΕΡΑΠΩΝ, οντος, ὁ, *minister, famulus, servus*: q. à Θέρω, *curo*.

Θερσεῖφ, Hebr. *imagines, idola*: Angl. TERAPHIM.

Θερσὸς, ους, ἡ, Ion. pro Θέρμη, vel Θέρος, id. quod Θέρος, *æstas*.

Θέρσος, ους, ἡ, ους, *æstivus*.

Θερσότατα, per syncop. pro Θερμοτάτη, *fervidissima*, superl. f. g. præced. Th. Θέρος, *æstas*.

Θέρος, Dor. pro Θέρους, gen. sing. à Θέρη, ους, τὸ, *æstas*.

Θέρω, idem quod Θέρω, *calefacio*.

Θέρω, *æstatem traduco, meto*, non accusat. sæpè absolutè ponitur. f. ήσω. p. τεθέρηκα, a. 1. part. act. Θέρας, ασα, αν, perf. ind. pass. τεθέρημαι, a. 1. ind. pass. ἐθέρησθην, à Θέρος, *messis*.

Θερσὸς, ὴ, ὸν, *æstivus*: ab eod. Th.

Θερσόθεν, Dor. pro Θερίζων, præs. infin. act. à Θερίζω, *meto*.

Θερσωλὸς, ὸν, ὁ, *messis*: et

Θερσωλὸν, ὸ, τὸ, *falx messoria*: et

Θερσωτὴς, ᾶ, ὁ, *messor*: et

Θέρσων, seu Θερίσσων, ονος, τὸ, *vestis æstiva*. Th. Θέρος, *æstas*.

Θερμὸ, nom. pl. n. g. à Θερμὸς, *calidus*. Th. Θέρω, *calefacio*.

Θερμαὶ, ὧν. αἱ, *thermæ, balnea*, ab eod.

Θερμαίνω, *calefacio*, f. ανῶ, a. 1. ἐθέρμανα, p. τεθέρμαγκα, præs. pass. Θερμαίνομαι, *caleflo*, et *calefacio me*. imperf. ἐθερμαινόμην, ου, ετο, perf. ind. pass. τεθέρμασμαι, a. 1. ind. pass. ἐθερμάνθην. Th. Θέρω, *calefacio*.

Θέρμετο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. verbi Poët. Θέρομαι, pro Θερμαίνομαι, / *calefacio*, ejusd. Th.

Θέρμη, ης, ἡ, *calor, æstus*. Th. Θέρω, *calefacio*.

Θερμολάστιν, f. ήσω. *lavor calidâ, calidâ perfundor*: à Θερμὸς, *calidus*, et λούω, *lavo*.

Θερμοπύλαι, ων, αἱ, quasi dicas *calidæ portæ, THERMOPYLÆ*, locus quidam Græciæ sic dictus quod propre eas Græciæ fauces calidæ sint aquæ.

Θερμὸς, ὴ, ὸν, *calidus, a, um*, in superl. Θερμότατος, à Th. Θέρω, *calefacio*.

Θερμότης, ητος, ἡ, *calor*.

ΘΕ'ΡΟΣ, ους, τὸ, *messis, æstas*. q. à Θέρω, quia calida ejus temperies.

Θερσίτης, ου, ὁ, *THERSITES*, nom. propr.

Θέρσος, Æol. pro Θάρσος, ους, τὸ, *fiducia*.

Θέρσω, f. 1. ind. act. Æol. pro Θέρω et Θερίζω, f. 1. part. m. à

ΘΕ'ΡΩ, *calefacio, medeor, curo*: f. Θερῶ, et Æol. Θέρσω.

Θὶς, pro Θέτι, *pone*, a. 2. imperat. act. verbi τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην.

Θέσαν, *posuerunt*, Ion. pro ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἔθην, ejusd. verbi.

Θέσθαι, a. 2. infin. m. Θέσθε, 3. sing. a. 2. imperat. m. à τίθημι, *pono*.

Θέσις, εως, ἡ, *THESIS, positio, depositio, sors pecuniæ*, Dem. c. Apat. Θέσις ἐπῶν, *carminum compositio*. Th. τίθημι, *pono*.

Θέσκλος, ου, ὁ ᾱ ὴ, per Sync. pro Θεόκλεος· sic. in pl. n. g. Θέσκλα, *Divina, Deo similia*: ex Θεὸς, *Deus*, et κλῆος, *similio*, quod ab εἶκω, *similis sum*.

Θέσμιος, ία, ιον, *legitimus*: à Θεσμὸς, *lex*.

Θεσμοθέτης, ου, ὁ, *legislator*: à Θεσμὸς, *lex*, et τίθημι, *pono*.

ΘΕΣΜΟ'Σ, ου, ὁ, *lex, strues lignorum*.

Θεσμοφορεῖον, ου, τὸ, *sacrum Cereris*; et

Θεσμοφορία, *festa in Cereris honorem*: ex Θεσμὸς, *lex*, et φέρω, *fero*.

Θεσπεσία, ας, ἡ, et Ion. Θεσπεσίη, f. g à

Θεσπέσιος, ου, ὁ ᾱ ὴ, *divinus*, gen. Ion. Θεσπεσίοιο. Th. Θέσπις, εος, ὁ ᾱ ὴ, *vaticinus, divinus*.

Θεσπεσίως, ονος, ὁ ᾱ ὴ, *divinitùs ordens*: à Θέσπις, *divinus*, et ἔοικα, *uro*.

Θεσπίσασα, Dor. pro Θεσπίσασα, a. 1. par. act. f. g. à

Θεσπίζω, *vaticinor*; f. ίσω. à

ΘΕ'ΣΠΙΣ, ιος, ὁ ᾱ ὴ, *vates, divinus*: q. ex Θεὸς et ἔπω, *loquor*.

Θέσπισμα, ατος, τὸ, *oráculum*: à præced.

Θεσσαλονικὶς, ως, ὁ, *Thessalonicensis*: à

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, *THESSALONICA*, nom. urbis: sic dict. Gr. à *victorid Thessalis reportatâ per Philippum*.

Θέσσυο, Ion. et Poët. pro ἦσσον, 3. pl. a. 2. ind. act. à τίθημι, *pono*.

Θέσπις, ου, ὁ, *THESTIES*, nom. propr.

Θέστωρ, ορος, ὁ, *THESTOR*, Æneæ filius. hinc Θεστορίδης.

Θεστήρια, τὰ, *responsa divina*: à

Θεστὸς, ὴ, ὸν, *à Deo dictus; fatalis*: ex Θεὸς et φημὶ, *dico*.

Θέτέον, *ponendum*, nomen verbale: à τίθημι, *pono*.

Θετικὸς, ὴ, ὸν, *positivus, a, um*: in pl. n. g. Θετικὰ. ab eod. Th.

Θετικῶς, adv. *affirmativè*, cui opponitur ἀρνητικῶς, *negativè*: à præced.

Θέτις, ἡ, *THETIS*, nom. prop. Deæ

Θέτο, *reposuit*, Ion. pro ἔθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi τίθημι, *pono*: a. 2. ind. act. ἔθην, a. 2. ind. m. ἐθέμην.

Θετὸς, ὴ, ὸν, *positus, adoptivus*: ab eod. Th.

Θετταλία, ας, ἡ, *THESSALIA*, nomen regionis: hinc Θετταλὸς, οἱ, *Thessali*,

Θέτω, 3. sing. a. 2. imperat. act. Θὶς, à τίθημι, *pono*: a. 2. ind. act. ἔθην.

Θεῦ, Dor. pro Θεοῦ vel Θέου, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.

Θευγενὶς, ίδος, ἡ, per Crasin pro Θεογενὶς, *à Deo nata*.

Θεύγεσθαι, Cretensium dialecto, pro Θλίγεσθαι. Hesych.

Θευδὰς, ᾶ, ὁ, Dor. decl. *THEUDAS*: nomen pseudoprophetæ, Lat. *terrens*.

Θευμοῖᾶ, Dor. pro Θεομοῖεῖ quod Att. Θεμοιρῇ, dat. sing à Θεμοιρὶς, ίος, ὁ ᾱ ἡ, Att. pro Θεομοὶς, *divinus*: q. ὑπὸ Θεῦ μαιμορμένη, à Θεὸς, *Deus*, et μοῖζω, *partior*. Th. μοῖρα, *divido*.

Θεόμορος, ου, ὁ ᾱ ὴ. per Crasin et Dor. pro Θεμιμορος, *à Deo datus, seu per distributionem allectus à Deo fa-*

tus: ex θὴς et μίγω, *partior*, p. ind. m. μίμιγμαι, Poët. ἔμμιγμαι.

Θώσσεσθαι, Ion. pro **Σώσεσθαι**, 2. sing. f. 1. ind. m. et

Θώσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi **Θόω**, *curro*: f. **Σώσομαι**.

Θωσσόμενος, Dor. pro **Σωσόμενος**, f. 1. part. m. ejusd.

Θωχαρίλλα, Dor. pro **Σωχαρίλλα**, fœminæ nomen.

ΘΕ'Ω, f. **Σώσομαι**, *curro, curam contendo*. Sed **ΘΕ'Ω**, f. **Θήσω**, *pono*: undè **τίθημι**.

Θίομεν, pro **θῶμεν**, Ion. 1. pl. a. 2. sub. act. à **τίθημι**, *pono*.

Θιόντων, gen. pl. part. præs. act. contrac. pro **Σωόντων**, *spectantium*, **Σώω**, *specto*.

Θεωΐα, seu **ία**, **ας**, ἡ, *speculatio, contemplatio*. Th. **Θεωρὸς**, *spectator*.

Θεωεῖται, 3. sing. præs. ind. pass.

Θεωικὸς, ἡ, ὸν. *ad spectationem ludorum pertinens*.

Θεωΐω, *specto*: f. **ήσω**, p. **τεθεωϊκα**, a. 1. sub. act. **Θεωΐσω**, ῃς. ῃ. Th. **Θεωρὸς**. Undè et

Θεώρημα, ατος, τὸ, *quod contemplamur*; *præceptum*.

Θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, *contemplativus*.

Θεωρίζω, f. **ίσω**, *aspicio, specto*.

Θεωρὶς, ίδος, ἡ, *nomen navis publicæ, quâ Athenienses suos Θεωρὸς, et sacrorum publicos ministros, ad oraculum Deliacum consulendum mittebant*.

ΘΕΩΡΟ'Σ, ὁ, ἡ, *spectator, contemplator*: qu. à **Σώομαι**, *specto*: sig nif. etiam *qui rerum divinarum curam gerit*, à **Σεὸς** et **ὤρα**, *cura*.

Θῆβα, Dor. pro **Θήβη**, seu **ἰνταῦ Θῆβαι**, *Thebis*.

Θηβαγενὴς, ἰος, ὁ ᾗ ἡ, *ex urbe Thebanorum oriundus*: ex **Θῆβα** et **γαμάω**, *nascor*.

Θήβαζε, *Thebas*: adv. à **Θῆβα**.

Θηβαῖος, αία, αῖον, *Thebanus*; et in pl. **Θηβαῖοι**, οἱ, *Thebani*.

Θῆβη, ης, ἡ, *ThEBÆ*: nomen urbis: hinc

Θήβηθεν, *Thebis*: adv.

Θήγανον, ου. ἡ, *cos*. Th. **Θήγω**, *acuo*.

Θήγω, *acuit*, 3. sing. præs. ind. act. à

ΘΗ'ΤΩ. *acuo, incito, instigo*: f. **ξω**, p. ind. act. **τέθηχα**, a 1. **ἐθηξα**.

Θηιόσθαι, Ion. pro **Σιάσθαι**, præs. inf. med. et

Θηΐτο, *contemplabatur*, Ion. pro **ἐθηεῖτο**, et hoc pro **ἐθέατο**, 3. sing. imperf. ind. med. à

Θήομαι, Ion. pro **Σώομαι**, *specto*: q. v.

Θηόμενος, *spectans*; Ion. et Dor. pro **Σιώμενος**, præs. part. med. à **Σιάομαι**.

Θηΐωντο, Dor. pro **ἐθηοῦντο**, quod Ion. pro **ἐθέωντο**, *intuebantur*: 3. pl. imperf. ind. med. et

Θήσαντο, *contemplati sunt*; Ion. pro **ἐθέσαντο** 3. pl. a. 1. ind. m. verbi **Θείομαι**, Ion. pro **Σιάομαι**.

Θήσασθαι, Ion. pro **Σιάσασθαι**, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Θητὸς, ὴ, ὸν, *mirandus*, verbale: à **Θείομαι**, Ion. pro **Σιάομαι**, *specto*.

Θεῖον, Ion. pro **Σεῖον** τὸ, *sulphur*: q. v.

Θηκαῖος, α, ον, q. *thecæ destinatus ad aliquid condendum vel recipiendum*: à **Θήκη**.

Θηκάμενος, *promens*; a. 1. part. m. verbi **τίθημι**, *pono*: f. **Θήσω**, p. **τέθηκα**, a. 1. ind. act. **ἔθηκα**, a. 2. **ἔθην**.

Θῆκαν, Ion. pro **ἔθηκαν**, 3. pl. a. 1 ind. act. et

Θήκατο, 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. et

Θῆκε, *posuit*: Ion. pro **ἔθηκε**, 3. sing. a. 1. ind. act à **τίθημι**. *pono*; f. **Θήσω**, a. 1. **ἔθηκα**, p. **τέθηκα**.

Θήκη, ης, ἡ, *THECA, ubi aliquid reponitur, sepulchrum*: ab eod. Th.

Θηλάζω, *lacto, lac præbeo*; item *sugo*: f. **σω**, p. **τεθήλακα**. **Θηλάζων, ουσα, ον**, præs. part act. Th **Θηλὴ**, *papilla*.

Θηλαμὼν, ὁ ᾗ ἡ, *nutritor, nutrix*: à præced.

Θηλάτευε, ας, ε, *suxerim*; aor. Æol. opt. act. ab eod.

Θηλὶα et **Θηλίη**, Ion. pro **Θήλεια**, *fœmina*; à **Θῆλυς**.

Θηλία, Ion. pro **Σηλία**, id quod **Σαλλὸς**, *germino, pubesco*.

Θηλιὰς, gen. Att. à **Θῆλυς**, q. v.

ΘΗΛΗ', ῆς, ἡ, *papilla, mamma, uberis apex, ruma*: q. à **Σάλλω**, *pullulo*.

Θηλητὴς, συκῆς, apud. Hesych. fortè legen. **Σηρητὴς**, *venator*: à **Σήρ**, *fera*.

* **Θηλυγονία**, ας, *maternæ generatio stirpis*.

Θηλυδρίας, ου, ὁ, *mollis, effœminatus*: q. à **Θῆλυς** et **δρᾶω**, ut sit *fœminam ago*.

Θηλυκὸς, ὴ, ὸν, *femininus*.

Θηλυμανὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, *insaniens mulierum amore*: ex **Θῆλυς**, *fœmina*, et **μαίνω**.

Θηλύνω, *effœmino, fœminarum more lascivio*: hinc **Θηλύνεσθαι**, præs. inf. med.

* **Θηλυπρεπὴς**, ίος, ὁ ᾗ ἡ, *fœminis conveniens*: ex **Θῆλυς** et **πρέπω**.

ΘΗ'ΛΥΣ, υος, ὁ ᾗ ἡ, vel υς, εια, υ, *fœminæus, a. um*; vel *fœmina, vim habens fovendi*; **Θῆλυς· ὑγρὸν**, *res herbas vegetans*, Hes. Scut. Herc. ver. 395. **κοιλὸν Σάλλων**, vel à **Σάω**, *nutrio*.

Θηλυτεράων, *mulierum*: gen. pl. Æol. à **Θηλύτερος**, compar. f. g. à **Θηλύτριος**, *effœminatior, mollior*: à præced.

Θηλυτέκος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *fœminei sexûs partum edens, habilis fœminæ, procreandæ*: ex **Θῆλυς**, *fœmina*, et **τίκτω**, *pario*: p. m. **τετοκα**.

Θηλὼ, οος, contrac. ως, ἡ, Hesyc. τροφὸς, τέκη, *altrix, nutrix*: à **Θηλὴ**, *mamma*.

Θῆμων, ὠνος, ὁ, *acervus rerum ut maxime posiarum, cumulus*: à **τίθημι**, *pono*.

Θημωνία, ας, ἡ, *acervus, cumulus*.

Θὴν, νος, ὁ, *acervus*: idem quod **Σὶς**, Vet et

Θὴν, expletiva particula: et pro *quidem* sumitur, et *certè*.

Θήνεσε, *lac*: γάλα. Hesych. à **Σῆς**, *nutrio, lacto*.

Θῆξας, αντος, a. 1. part. act. à **Θήγω**, *acuo*: f. **ξω**.

Θησὶς, 2. sing. opt. præs. pass. à **Σιάομαι**. Ion. pro **Σιάομαι**, *spectо, tideo*.

Θήσσω, *stupeo, cum stupore admiror*: q. à **Σαῦμα**, *miror*.

ΘΗ'Ρ, ῥὸς, ὁ, Æol. ῥὴς, *FERA*, item *leo*, gen pl **Θηρῶν** dat pl. **Θηρσὶ**, qu à **Θέω**, *curro*, Hinc

Θήρα, ας, ἡ, *venatio*. item *præda venatu capta*. Est et

Θῆρα, ὁ, *THERA insula*.

* **Θηραγόντες**, οἱ, *bellatorum duces*.

Θήραιον ἔτος, *vaticinium in insula Thera redditum*. Th. **Θήρα**.

Θήραμα, ατος, τὸ, *venatio, capta ra*: à

Θηράω, præs. infin. à **Θηράω**, *venor*. Th. **Θήρ**.

Θηρεύσομαι, f. **εύσομαι**, *venor, capio*, et

Θηρευτὴς, ῆ, ὁ, *venator, spectator*, et

Θηρευτίκὸς, ὴ, ὸν, *venaticus*: à *fera*.

Θηρεύω, *venor, sector*. Th. **Θήρ**.

Θήρευον, πίσκου ποιῶν, Atticis, quit Hesych. q. à **Θήρ**, *bellua*: à **Θήρα**, *Thera insula*.

Θήρευε, præs. imperat. act. et

Θηρεύων, præs. infin. act. **Θηρεύω**, a. 1. infin. act. à **Θηρεύω**, *feror*. Th. **Θήρ**, *fera*.

Θηρεύμιν, *venari, aucupari*: præs. infin. act. Ion. pro **Θηρεύειν**.

Θήρευμα, ατος, τὸ, *venatio*: à **θηρεύω**

Θηρευτὴς, ῆ, ὁ, ac **Θηρευτὴς**, ῆτὸ, *venator*, et

Θηρευτικὸς, ὴ, ὸν, *venaticus*: **Θηρευτικὴ**, *venandi scientia*, *venatio* à

Θηρίον, *ferus venor, insidior servo, capto*, f. **ήσω**, p. **τεθήρευκα**. **Θήρ**, *fera*.

Θήρης, gen. sing. Ion. à **Θήρ**, ὸς ὴ, *fera capta*; ab eod.

Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, *venator*: idem **Θηρευτὴς**. à **Θηράω**, *venor*, quod à T præced.

Θηρίκτωρ, ορος, ὁ, *venator*: ab eo verbo et Th.

Θηρικὰ, τὰ, scil. **φάρμακα**, *medic menta, quibus venenatorum ani lium morsus sanantur*, et

Θηρικὴ, scil. **ἀντίδοτος**, *THERI CA, antidotus adversus venen* Th. **Θήρ**, *fera*.

Θηρίλλ@ω, υ, ὁ ᾗ ἡ, *a feris cu tus*: à **Θηρίον**, *fera*, et **ἄλεσκω**, *c pio*.

Θηρίλλεσ@ω, υ, ὁ ᾗ ἡ, *à feris c mestus*: à **Θηρίον** et **βρέστω**, *cons*

Θηριομαχέω, *cum bellua pugno*, f. ήσω, p. τεθηριομάχηκα· a. 1. ἐθηριομάχησα, ας, ε· à Θηριομάχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui cum feris pugnat*; compos. ex Θήρ, idem quod Θήρ, *fera*, et μάχομαι, *pugno*.

Θηριομάχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui cum feris pugnat*

Θηρίον, ου, τὸ, *fera, bestia*; apud medicos, *bestia venenata*. Th. Θήρ, idem.

Θήριος, α, ον ὁ ἡ ἡ, *ferinus*.

Θηρίος, *in naturam ferinam conversus, irritus*.

Θηριώδεσται, *feria refertissima*, n. gen. pl superl. à

Θηριώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *ferus, a, um; ferinus*. Th. Θήρ, *fera*.

Θηριωδῶς, adv. *ferino more*: à præced.

Θηροκτόνος, ου, ὁ, ἡ, *fericida*: ex Θήρ, *fera*, et φόνος, *occido*; p. med. τόνος.

Θηράμενος, præs. part. pass. à Θηράω, *venor*. Th. Θήρ, *fera*.

Θηρᾶν, *captans*, præs. part. act. ab eod. verbo et Th.

ΘΗ'Σ, τὸς, τὸ, *operarius servus, mercenarius*.

Θῆσαι, *lactasse*, a. 1. inf. act. verbi Θάω, *nutrio, lacto*, vel per Syncop. pro Θηλάσαι. Sic Θῆσαν *auxit*, à Θάω vel pro Θηλάσαντο. 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. à Θηλάζω, *lacto*. Th. Θηλή, *papilla*.

Θησαίατο, 3. pl. a. 1. opt. med. *contemplati sint*, Ion. pro Θησαίαντο, as in ν coalescentibus, et ν in σ verso: à Θήομαι, *specto*, f. ήσομαι· a. 1. ind. med. ἐθησάμην· a. 1. opt. med. θησαίμην.

Θησαυρίζω, *thesauros extruo, congero*, fut. ίσω, perf. τεθησαύρικα· perf. ind. pass. τεθησαύρισμαι· à Θησαυρός.

Θησαύρισμα, ατος, τὸ, *repositorium, thesaurus*: à præced.

ΘΗΣΑΥΡΟ'Σ, ὁ, ἡ, *THESAURUS*: à τίθημι εἰς σῶρον, *in crastinum repono*. Vel ab σὺν, *divus*, ut sit *divitiarum repositio*.

Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, *thesauri custos*.

Θησέα, acc. sing. à Θησεύς, ος, ὁ, *Theseus*, nomen propr.

Θῆσι, 3. sing. f. 1. ind. act. et

Θῆσιν, f. 1. inf. act. et

Θησίμην, Dor. pro præced. et

Θησιμόσυν, Dor. et Æol. pro Θησάμην, *ponemus*, 1 pl. f. 1. ind. med. verbi τίθημι, *pono*, f. θήσω· a. 2. ἔθην,

Θησεύς, ος, ὁ, *THESEUS*, nomen propr.

Θησέω, *lactare*, Ion. pro Θηλάω, quod contractè pro Θήσεθαι, præs. inf. pass. verbi Θάω. Sed alii per Syncop. dici volunt pro Θηλάζεσθαι, præs. inf. pass. à Θηλάζω, *lacto*. Th. Θηλή, *papilla*.

Θήσομαι, f 1. ind. med. Θάω, f. 1. ind. act. in pl. Θησόμεν, et

Θήσουσι, Dor. pro Θήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. à τίθημι, *pono*.

Θῆτα, ος, ἡ, et Θῆττα, ης, ἡ, *ancilla mercenaria*. Th. Θής, *servus mercenarius*.

Θήσω, (Dor. Θησῶ,) f. 1. ind. act. à τίθημι, *pono*.

Θῆτα, acc. sing. à Θής, *servus*; Θῆσσα, vel Θῆττα, ης, *ancilla*.

Θητεύω, *mercede servio*, f. εύσω· à Θής, *mercenarius*.

Θῆττα, ης, ἡ, *ancilla*. Vide Θῆτα

Θιασὼν, ονος, *panis qui Diis proponebatur*.

Θιάζω, *choros duco, tripudio*: à

ΘΙ'ΑΣΟΣ ου, ὁ, *cœtus et multitudo tripudiantium*; παρὰ τὸ Θεὸς ἄσαι, quod *divina canant*. Sunt qui legunt Διόνυσος, et si ad Bacchum respicias, Θιάζω, est *Bacchica orgia celebro*: à Θιάς, Cret. et Æol. pro Θεὸς· unde Lacon. Σιὰς.

Θιασῶται, ῶν, οἱ, *Sodales, qui simul choros exercent*; frequentius dicitur de iis *qui sacrificiorum et cultûs divini prætextu, veluti sodales, coibant festis diebus, epulisque indulgebant*: à præced.

ΘΙ'ΒΗ, ης, ἡ, *fiscella è vimine plexa in modum arcuiæ*.

ΘΙΒΡΟ'Σ, ὸ, ὸν, *tostus sub carbonibus*; item *tener, venerabilis*.

Θίδιν, a. 2. inf. act. et

Θῖμεν, Ion. pro Θεῖναι, præs. inf. à Θίω, *tango*.

Θίσσα, Dor. pro Θίσσα, *tangens*, præs. part. act. f. g. et

Θίσσι, *tange*, Dor. pro Θίς, a. 2. imperat. act. à

ΘΙ'ΓΩ, *TANGO, attingo*, f. ξω, p. τέθιγα· a. 1. ἔθιξα· a. 2. ἔθιγον. Hinc

Θῖξις, ιος, ἡ, *tactus*.

ΘΙ'Ν, aut Θὶς, Θινὸς, ὁ, vel ἡ, *acervus, cumulus*; item *littus*. Est et

Θῖν, acc. sing. pro Θῖνα· à Θὶν, *littus*.

Θιος, *Deus*; Cretens. à Θεὸς.

Θιτόζηλ@, *malus*, pro Δημόξηλ@, comestus a vermibus vel tineis, quod à Θέρις, pl. à δρὶξ et βρώσκω, *comedo*.

Θιστὸν, *conjicio*, Hesych. puto à Θίσσις, ut sit *vatis instar divinare*.

Θλαδίας, ου, ὁ, *eunuchus*; propriè *cui testes contusi*: à Θλάω, *frango*.

Θλασίας, ου, ὁ, pro eodem.

Θλάσμα, ατος, τὸ, *fractura, collisio*: à Θλάω.

Θλάσπι, ος, τὸ, *THLASPI*, herba. à Θλάω, quia semen habet quasi contusum.

Θλάσσι, 3. sing. a. 1. ind. act. Poët. pro Θλᾶσαι· à

ΘΛΑ'Ω, *elido, frango*, f. σω, p. κα.

Θλαδίας, idem ac Θλαδίας, *spado*: cui testes τεθλιμμένοι, seu *elisi*: à

ΘΛΙ'ΒΩ, *premo, elido, affligo*, f. ψω, p. φα· perf. ind. pass. τέθλιμμαι· part. p. pass. τεθλιμμένος, *pressus*, pro Θλῖβω, Æol. φλίβω· unde *FLIGO*.

Θλῖψις, ιος, ἡ, *afflictio, anxietas*: à præced.

Θνήσκω, Dor. pro Θνήσκω, *morior*, Θνήσκομαι, Dor. pro Θνήσκομαι, et Θνατὸς. Dor. pro Θνητὸς, *mortalis*. Th. Θνήσκω.

Θνητὰ μέλη, *mortalia membra*, nom. vel acc. pl. neut. gen. à Θνητὸς. Vide præced.

Θνήξιμαι, f. 1 ind. med. et

Θνησιμαῖος, αία, αῖον, *morticinus*. Hinc τὸ Θνησιμαῖον, ου, *cadaver*.

Θνῆτες, ους, ὁ, *mors*, et

Θνῆκον, *moriebantur*, pro Ἔθνησκον, 3. pl. imperf. ind. act. et

Θνήσκοντες, nom. pl. præs. part. act. omnia à

ΘΝΗ'ΣΚΩ, *morior*, f. Θνήξομαι, ῃ, στα· f. 2. ind. m. Θανοῦμαι· p. τέθνηκα· q. à Θνάω. plusq. p. ind. act. ἐτεθνήκειν, ις, ει· a. 2. ἔθανον, ες, ε, q. à Θάνω *percutio*; p. med. τέθνᾶσι· inf. p. med. τεθνᾶναι, contractè pro τεθνάναι. Hinc Θνητὸς, *mortalis*.

Θνητοτάμια, ας, ἡ, *nuptiæ mortalium*, vel à *dea* cum *mortali* contractæ: ita dic. nuptiæ deæ *Thetidos* cum *Peleo* mortali: à Θνητὸς et γάμ@.

Θνητοῖο, gen. Ion. à

Θνητὸς, ὴ, ὸν, *mortalis*; dat. pl. Θνητοῖσι.

Θνητῶν, gen. pl. à Θνητὸς. Vide Θνητὸς.

Θοάζω, f. άσω, *celeriter moveor; in sedem insilio; sedeo*: à Θοὸς, *celer*.

Θοῆσι, *velocibus*, dat. pl. fœm. g. Ion. pro Θοαῖς· à Θοὸς.

Θοίμιον, ου, τὸ, Att. pro τὸ ἱμάτιον, *vestis, pallium*. Th. Ἕω, *indue*.

Θοίμην, εῖο, οῖτο, a. 2. med. opt. Poët. pro Θείμην, εῖο, εῖτο· à τίθημι, *pono*.

Θοινάω, f. ήσω, p. κα, *convivor, epulor, vescor, devoro*: à

ΘΟΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *epulum, convivium*; item *cibus*: tanquam à Θόω, *epulor*: vel potiùs ab οἶ@, *vinum*: aut ex utroque.

Θοινητικὸς, ὴ, ὸν, *ad epulationem idoneus*, et

Θοινητὸς, ὴ, ὸν, Idem. et

Θοινίζω, Ion. *convivio excipio*: à Θοίνη.

Θοῖτο. Vide in Θέοιτο, et in Θοίμην.

Θολόω, f. ώσω, *turbo*.

Θολερὸς, ὰ, ὸν, *turbidus, sordidus*: à Θολὸς, *sordes*.

Θολερὸς, *turbidè*, adv. Θολερῶς περιδεῖναι, *titubanter incedere*: à præced.

Θόλος, ου, ἡ, *pileus fastigiatus, umbella*.

ΘΟΛΟ'Σ, ὸ, ὁ, *sordes, fæx, atramentum sepiæ*; et adjective Θολὸς, ὴ, ὸν, *turbidus*.

Θόλ@, ου, ὁ, vel ἡ, *tholus, testudo, camera fastigiata*: hinc Θόλος, *pileus acutus*.

Θολώσσα, acc. sing. part. præs. à Θολόω, f. ώσω, p. ωκα, *turbe cœno faculento excitato, turbo, perturbo animum*. Th. Θολὸς, *fæx*.

ΘΟΩ'Σ, ὰ ὸν, *celer, velox*: q. ἀ Σίω, *celeritèr eo.*

Θῆκε, *desilit*, 3. sing. a. 2. act. Ion. ἀ

Θοείω, vel Θίκω, *salio*, f, ήσω· a. 2. Ἔθορον. Hinc

Θορνυμι, et Θίρνημι, *libidine agitor, coitum appeto*; περὶ τὴν θορὴν ἐρέσσεσθαι, *ad genitale semen excernendum impetu quodam ferri.*

Θόρνον, Ion. pro Ἔθορον, imperf. indic. act. vel a. 2. indic. act. verbi Θορω.

Θορ@', ου, ὁ, et Θορὴ, ῆς, ἡ, *semen genitale.* Th. Θορω, *salio.*

Θορυβέουσιν, Dor. pro Θορυβοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. *tumultuantur*: ἀ

Θορυβέω, *tumultuor, perturbo*; *applaudo*, Dem Phil. ii. f. ήσω, p. τεθορύβηκα· imperf. ind. act. ἐθορύβεον, -εν. Th. Θορυβ@', *tumultus.*

Θορυβήσῃ, *obstrepat*, 3. sing. a. 1. sub. act. ἀ præced.

Θόρυβ@', υ, ὁ, *tumultus, turba*: ἀ Θορὸς, *tumultus*, et βοὴ, *clamor.* Hinc Θορυβέω, *tumultuor.*

Θορυβοῦντες, *tumultuantes*, præs. part. act. pl. num. masc. gen. ab eod. Th.

ΘΟ'ΡΝΥ, sive Θορέω, *salio*: q. ἀ Σίω ῥέω· præs. part. Θίρνων.

Θὺ ϛ Σίσω, Σισθω, a. 2. imperat. m. verbi τίθημι, *pono*; a. 2. ind. m. ἔθιμεν.

Θυκυδίδης, ου, ὁ, *THUCYDIDES*; in dat. Θουκυδίδῃ.

Θύμ@', *impetuosus*, gen. sing. ἀ Σθύω, ἡ. Th. Σθω, *salio.*

Θῦρος, ου, ὁ, *impetuosus*; in f. g. Σθύια· ab eod. Th.

Θῦρος, Συβαρίτης, *THURUS, Sybarita*, nomen viri.

Θώκις, Poët. pro Σῶκος, *sedile, solium*: ἀ Σοάζω, *sedeo.*

Θώκαν, acc. sing. ἀ Σίων, *Thoon*, nomen propr.

Θῶς, adv. *celeritèr*. Th. Σώς, *calor.*

Θρᾴκη, ης, ἡ, *THRACIA.*

Θρᾴκιος, *Thracum mos.* Th. Θρᾳξ, *Thrax.*

Θρέμις, *arietis*: Hesych. hinc veri simile per Aphær. Angl. RAM.

Θρόνος, υ, ὁ, *sella*, Th. Σρέω, *sedeo.*

ΘΡΑ'Ξ, ακὸς, et Poët. Θρῇξ, ᾳκὸς, ὁ, *THRAX.* Hinc

Θρήϊος, et Θρήϊκιος, Ion. Θρήϊκος, ἰη, ον, *Thracius.*

Θρηϊτὶη, ας, ἡ, f. gen. ἀ Θρασὺς, *audax.*

Θρασέως, adv. *audacter*: ἀ Θρασὺς.

Θράσος, ους, τὸ, *audacia*, per Metath. pro Σάρσος, idem.

Θράσσω, *perturbo, vellico*, Poët. pro ταράσσω, *turbo*, per Sync.

Θρασύκαρδος, υ, ὁ ϛ ἡ, Poët. *qui audacia habet membra*; ὁ Θρασεῖα ἔχων γνῖα.

Θρασυκάρδιος, ὁ ϛ ἡ, *audaci prædituscorde*: ἀ Θρασὺς, *audax*, et καρδία, *cor.*

Θρασυμαχᾶν, gen. pl. Dor. pro Θρασυμάχων· ἀ Θρασύμαχος, υ, ὁ ϛ ἡ, *audax in pugnd*, q. v.

Θρασυμάχους, υ, ὁ ϛ ἡ, Poët. et Dor. pro Θρασυμάχους, υ, ὁ ϛ ἡ, *audax machinator, qui consilium init audax*: ex Θρασὺς, *audax*, et μαχανὴ, *machina.*

Θρασύμαχος, et Θρασύμαχος, ου, ὁ, *audax in pugnd*; item *THRASYMACHUS*, nomen proprium; q. *audax in bello*: ex Θρασὺς et μάχη, *pugna.*

Θρασυμίμονα, acc. sing. ἀ

Θρασυμίμων, ονος, ὁ ϛ ἡ, *audax, qui audacter hostem irruentem sustinet*: ex Θρασὺς, *audax*, et μίνω, *maneo, expecto.*

Θρασυμηδῆ, acc. sing. ἀ

Θρασυμήδης, ους, ὁ, *THRASYMEDES*, nomen propr.

Θρασύνω, *audacem reddo.* Hinc Θρασύνομαι, *meipsum audacem reddo*, vel *audax fio*; item *audactèr loquor.* Th. Θρασὺς, *audax.*

Θρασύτονος, υ, ὁ ϛ ἡ, Poët. ὁ ἐν τοῖς νῶτος Θρασὺς, *qui labore audacter adit, et tolerat.*

Θρασυς, εῖα, ὺ, *audax.* Th. Θαρσὺς, *fiducia.*

Θρυπτὸς, ἡ, ὸν, *fragilis*: ἀ

ΘΡΑΥ'Ω, *frango, ferio*: q. ἀ Σλάω, mutato λ in ρ.

ΘΡΑ'Ω, *sedeo*, f. ήσω· a. 1. ind. med. ἐθρησάμην· a. 1. infin. med. Θρήσασθαι.

Θρήσσα, ας, ἡ, Dor. pro Θρῄσσα· legit et Θρέσσα, vel -σσα, *Threissa.*

Θρίμμα, ατος, τὸ, *pecus, omne quod alitur*, pro Θρέμμα· ἀ τρέφω, *alo*, fut. Θρέψω· perf. ind. pass. τέθραμμαι.

* Θρεμματοτροφίαν, *pecora alo* vel *habeo.*

Θρίξικκον, *cucurri*, vel *cucurrerunt*, 1. sing. vel 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. pro Ἔθρεξα, vel Ἔδραξαν, verbi τρέχω, *curro*, fut. Θρέξω, perf. ind. act. δεδράκαμεν· a. 2. ind. act. Ἔδραμον· p. med. δέδραμαι. Alii volunt esse imperf. ind. act. verbi Θρίξικκον, idem quod τρέχον, *curro.*

Θρίξω, fut. 1. ind. act. verbi τρέχω. Vide Θρίξικκον.

Θρασκάρδιος, υ, ὁ ϛ ἡ, Poët. *cui præ metu cor in pectore trepidat et salit*: ἀ Θρᾴω, et per Sync. Θρίω, *salio*, et καρδία, *cor.*

Θρίττα, τὰ, per Sync. pro Θρεπτήρια, d. v.

Θρεπτὸς, ἡ, ὸν, *altilis, nutritus.*

Θρέπτρια, ας, ἡ, *nutrix.*

Θρεπτήρια, τὰ, *educationis præmia.* Th. τρέφω, *alo*, f. Θρέψω.

Θρίφθη, 3. sing. a. 1. indic. pass. Ion. ab eod. Th.

Θρίψαι, a. 1. inf. act. Θρίψασα, 2. sing. a. 1. opt. m. ejusd. verbi.

Θρίψάμενος, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Θρίψασα, a. 1. part. act. f. g. ejusd.

Θρίψε, pro Ἔθρεψε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et

Θρίψων, *nutri*, a. 1. imperat. act. et

Θρέψω, *alam*, fut. 1. ind. act. ἀ τρέφω, *alo.*

ΘΡΕ'Ω, vel Θρέομαι, *tumultuando clamo* seu *loquor.* Hinc Θρέος, *clamor.*

Θρηϊκιος, ἰα, ον, *Thracius*: ἀ Θρῇξ, ᾳκὸς Ion. pro Σρᾳξ.

Θρῄξ, Ion. pro Θρᾳξ, quod pro Θρᾴξ, *Thrax.*

Θρῄκη, ης, ἡ, *THRACIA*, nomen regionis.

Θρῄκιδον, adv. *ex Thracid.*

Θρήνω, *lamentor, odas luctu camo*; imperf. ἐθρήνεον, -ουν· f. ήσω, perf. τεθρήνηκα· a. 1. imperat. act. Θρήνησον, άτω, *plange*: ἀ

ΘΡΗ'ΝΟΣ, υ, ὁ, *luctus, planctus*: q. ἀ Θρέω, *tumultuando clamo*, vel *loquor.* Alii παρὰ τὸ Θρᾴσω τὸ νῦν, quod luctus animum frangat.

Θρῳσκέουσι, 3. pl. præs. ind. act. ἀ Θρώσκω, q. v.

Θρῶσος, ους, ὁ, *scabellum pedum.* Th. Σρόω, *sedeo*, f. ήσω.

* Θρηνώδης, ους, ὁ ϛ ἡ, *ad lamentandum propensus, flebilis, querulus*: ex Θρῆνος et ᾠδὴ.

* Θρησκεία Θεοῦ, *cultus Dei præstandus*, Jos. Ant. iv 4, iv. 8, 44, i. 25, et passim, quod negant Sadducæi, Elsnerus, et Wolfius dici, gen. sine objecti.

Θρησκεία, ας, et Ion. -ιη, -ης, ἡ, *religiosus, superstitiosus cultus Deorum*: ἀ

ΘΡΗΣΚΕΥ'Ω, *superstitiosè Deos colo, veneror*, q. Σεῷ λατρεύειν. Hinc

Θρήσκος, υ, *religiosus*: ἀ præced.

Θρῆτταινον, υ, τὸ, *ea pars currûs cui onera imponuntur*: an ἀ Θρόνος, *sedere?*

Θριαὶ, αἱ, *calculi, quos sortilegi in urnam mittunt*: an ἀ Σρύω, *frango?* quia *fragmenta* lapidum.

Θριαμβεύω, *TRIUMPHO de aliquo, triumphare facio*: cum acc. f. σω· a. 1. part. act. Θριαμβεύσας, αντος, et

Θριαμβικὸς, ἡ, ὸν, *triumphalis*: ἀ

ΘΡΙΑ'ΜΒΟΣ, υ, ὁ, *TRIUMPHUS*: ex Θρίον, *folium*, et ἰαμβεῖον, *incede*; enim triumphantes solebant cum Θρίοις ἰαμβεῖον, cum *foliis*, seu *fusâ fronde incedere.*

ΘΡΙΓΚΟ'Σ, seu Θριγκὸς, ὁ, ἡ, *pinna seu corona murorum, vallum, septum, maceria, templum*: ἀ Σρῖξ, quia ut *capillus* muri.

ΘΡΙ'ΔΑΞ, ακος, ἡ, *lactuca*: herba nota.

Θριμμὸς, idem, ac γαλιγασμὸς, *murmur, fremitus*, Hesych. an ἀ τρίζω, *stride?*

Θρίναξ, ακος, ὁ, *vannus, vannulus.* Alii leg. τρίναξ.

ΘΡΙ'Ξ, τριχὸς, ἡ, *capillus, seta,*

villus; dat. pl. Θριξὶ· hinc τριχώδης, ης, ὁ ἡ, *pilosus*: τριχωτὸς, ἡ, ὸν, idem.

Θρίον, vel Θρῖον, ου, τὸ, *folium ficûs, frons ficulnea*: qu. à Θρίον, *senex*.

Θρίος, ου, ὁ, *extremus rudens*, qui laxatur primum in prorâ, vento favente: ab eod. Th.

Θρίξ, Θριτὸς, ἡ, *vermis, qui ligni inascitur*. Th. τρῖον, *tero*.

Θρύλλω, *turbo, tumultuando clamo*; item *loquor*. fut. ἥσω, perf. τεθρύλληκα· à Θρύλος, *clamor tumultuantium*, quod à perf. med. τέθρυλμαι, verbi Θρύλλω, vel Θρύλλομαι, *tumultuando clamo*.

Θρυπτῶσι· *turbatum esse*, a. 1. inf. pass. Θρυφθῆς, a. 1. part. pass. à Θρύλλω, *turbo*.

ΘΡΟ'ΜΒΟΣ, υ, ὁ, *grumus*, v. gr. *sanguinis concreti*.

Θρομβίομαι, *in grumos concresco*, infin. præs. med. Θρομβίεσθαι, a. 1. part. pass. Θρομβωθὶς, ῖσα, ὶν, *concretus*: à præced.

ΘΡΟ'ΝΟΝ, υ, τὸ, *flos, pigmentum, rosa*.

Θρόνος, υ, ὁ, *THRONUS, solium, regnum*: q. Θρῆνος· à Θρῆνῶ, *sedeo*.

Θρὶς, contr. Θρῆς, ῆ, ὁ, *tumultuarium clamor, rumor, fama, sonus*: à Θρέω, *clamo*, q. v.

ΘΡΙΑΛΙ'Σ, ἴδος, ἡ, *ellychnium, herba cujus folia sunt apta ad ellychnia*.

ΘΡΙΤΑΝΑ'Ω, *frico, scalpo*.

Θρυλὸς, idem quod Θρύλλος. Vide in Θρύλλος, *susurrus*.

Θρύλλημα, ατος, τὸ, *murmur*. à præc.

Θρυλλῶ, et Θρυλλίσσω, *susurro, murmuro*: à

ΘΡΥ'ΛΛΟΣ, υ, ὁ, *susurrus, murmur, tumultus*: qu. à Θρέω, *sono*. Hinc Θρυλλὸς et Θρυλλῶ, *susurro, murmuro*; πολυθρύλλητος, υ, ὁ ἡ, *carmen sermone celebratus*.

Θρύμμα, ατος, τὸ, *fragmentum*: à Θρύπτω, *frango*. Hinc Angl. THRUMS.

ΘΡΙ'ΟΝ, υ, τὸ, *juncus, herba palustris, ulva*: qu. à Θρύπτω, quia *fragilis*.

Θρυπτώσατος, *contritus*, præs. part. pass. à

ΘΡΙ'ΠΤΩ, *frango, comminuo, frio, frango luxu*, f. 1. ψω· f. 2. τρυφῶ, pro Θρυφῶ, ϕ in τ mutato Euphonix ergo: perf. ind. act. τέθρυφα· perf. indic. pass. τέθρυμμαι.

ΘΡΩ'ΣΚΩ, *salio, insilio*. Hinc Θρῶνὸς, ὁ, ὸ, *tumulus, locus eminens*: q. à Θρῶω, *salio*.

Θρωσμὸς, ὁ, ὸ, in præced.

Θύα, arbor quædam odora, *THYA* dicta, à Θύω, *suffio*

Θυάζω, *orgia celebro*. Th. Θύω, *sacrifico*.

Θυεῖ, ῶν, οἱ, *haruspices*, qui è sectis victimis divinant.

Θυέτης, αἰος, ὁ, *sacrilegus*: Hesych. legendam credo Συθέτης.

Θύϊον, *lilium*: Dioscor. an quod cum impetu nascitur, et veluti currit inter fruges? à Θύω, vel Θέω.

Θυὰς, ἄδος, ἡ, *quæ furore percita fertur*. Scribitur etiam Θυὰς et Θυὰς· qu. à Θύω· item

Θυᾶς, *solennis*: qu. à Θύω, *sacrifico*. at

Θύας, quod est Dan. ii. 27. τὸ μυστήριον ὃ ἐν σοφῶν γαζαρηνῶν. Symmachus vertit Θυῶν.

Θύασος. Sic alibi scriptum pro Θίασος.

Θυάτιρα, ων, τὰ, *THYATIRA*, nomen urbis. Gr. *victimas absumens*.

Θυάω, *subeo*: à Θύω.

ΘΥΓΑ'ΤΗΡ, *filia, nata*, gen. ίρος, per Syncop. τρὸς, acc. Θυγατέρα, στρα, voc. ὦ Θύγατερ, dat. plur. Θυγατράσι

Θυγατρίδιον, υ. τὸ, *filiola*, Dim. à Θυγάτηρ.

Θύε, *æstuabat*, 3. sing. imperf. indic. act. Ion. pro ἐθύε· à Θύω, *macto, impetu feror*, f. Θύσω, p. τέθυκα.

Θύεσσι, *suffimentis*, dat. pl. Poët. à Θύος, ους, τὸ· ab eod. Th.

Θύει, *insanit*, 3. sing. præs. ind. act. ab eod.

Θυΐα, ας, ἡ, *mortarium, pila, ὑγεῖα*. Puto a Θύω, *vehementèr moveo*: aut ab odore aromatum nam Θύος, τὸ, est *odoramentum*.

ΘΥ'ΕΛΛΑ, ης, ἡ, *procella*: qu. à Θύω et ἐλλῶ· vel ex Θύω et ἔλλω, *procella*; an à Θύω, *impetuosè ruo*?

Θυελλοφορέω, *pro impetu fero*: et hinc

Θυελλοφορέομαι, ind. præs. med. *cum procellâ ruo, feror*.

Θύεσσι, dat. pl. Poët. pro Θύεσι· à Θύος, Θύους, τὸ, *victima, suffimentum*: ab eod. Th.

Θύης, pro Θυέτης, *vox*. sing. à Θυέτης, υ. ὁ, *Thyestes*.

Θύϊτω, *sacrificet*, præs. imperat. act. à Θύω.

Θυήτις, ἥτεως, ἴν, ἰ, *redolens suffimentis*: à Θύος, ους, τὸ, *victima, suffimentum*; quod ab eod. Th.

Θυμιάω, υ, ὁ, *qui thura adolet, sacrificus*: à Θύος, ους, τὸ, *suffimentum* et ιάω, id est, καίω, uro.

Θυμλὰ, an potiùs Θυμλὴ, ῆς, ἡ, *libamenta, primitiæ sacrorum*? à Θύω, *sacrifico*.

Θυμλαῖς, dat. pl. à

Θυμλὴ, ῆς, ἡ, *aruspicium, libamenta, sacrificium*: à Θύος, ους, τὸ, *victima*. Th. Θύω, *sacrifico*.

Θυμπόλιω, f. ήσω, *sacrifico, macto*, et

Θυμπόλος, υ, ὁ ἡ, *qui circa sacra versatur, sacerdos, sacrificus*: ex Θύος, ους, τὸ, *victima*, et πολέω, *verser*

Θύϊνος, η, ον, *THYINUS*: à Θύα, *thya*, arbor quædam odora. Th. Θύω, *suffio*.

Θυίστρα, ας, ἡ, *thuribulum, mortariolum*: ab eod. Th.

Θύος, ους, ὁ, *vas, in quod conjiciuntur* Θύα, id est, *suffimenta*.

Θυλάκιον, υ, τὸ, et Θυλακίσκος, υ, ὁ, idem quod

ΘΥ'ΛΑΚΟΣ, υ, ὁ, vel Θύλαξ, ακος, ὁ, *saccus, siliqua, folliculus, vagina seminis*: qu. φύλακος.

Θυλακοφάγος, τρώγλος. ὁ, *mus*, vel *locusta*, qui saccos escarios τρώγει, id est, *rodit*, Vide præced.

Θύλαξ, ακος, ὁ. Vide Θύλακος.

Θύλαμα, ατος, τὸ, *farina quæ diis Θύεται*, irrorata vino et oleo.

Θύμα ατος, τὸ, *odoramentum, sacrificium, victima*: hinc deducitur Θυμάω, *suffio*: Θυμίαμα, *suffimentum*; Θυμιατήριον, *thuribulum*. Th. Θύω.

Θυμαίνω, *succenseo, irascor*. Vide in Θυμὸς.

Θυμαλγία, acc. sing. à Θυμαλγὴς, ίος, ὁ ἡ, *afferens dolorem animo*: ex Θυμὸς, *animus*, et ἄλγος, τὸ, *dolor*.

Θυμέλαφ, ωπος ὁ, *titio ambustus*: à τίθω, *incendo*, f. θήψω unde θήψις, *ustio*.

Θυμηδὴς, *gratam*, acc. sing. à Θυμηδὴς, ὶος, ὁ ἡ, *gratus, placidus*: hinc Θυμηδέω, *alicujus animo placeo*: ex Θυμὸς, *animus*, et ἥδω, *apto*

ΘΥ'ΜΒΡΑ, ας, ἡ, *THYMBRA*, herba odorata: fortè ἀπὸ τοῦ Θύειν, ob fragrantiam: hinc Θυμβραῖος, α, ὁ ἡ, *thymbrâ victans, parcus, frugalis*.

Θύμβρις, ιδος, Hesych. est nomen fluvii, nempe *Tiberis*. Hinc

Θυμβρὶς αὐδὴ, *Romana vox*.

Θυμέλη, ης, ἡ, *altare*, ubi Θύλαι specialitèr *ara Bacchi post orchestram*; tum *farina quæ in aræ offertur*; *scena, theatrum*.

Θυμελικὸς, ἡ, ὸν, *ad thymelen pertinens, in thymele versans, ludens, theatricus*. Isidor. 18. orig. cap. 44.

Θυμόομαι, f. ώσομαι, *irascor*. Th. Θυμὸς, *ira*.

Θυμολέω, *animum recollige*: qu. Θυμὸν λέγω.

Θυμοῦδία, ᾶ, f. ᾶσω, *animo sum læto et hilaro*: ex Θυμὸς, *animus*, et ᾠδέω, *delector*.

Θυμοῦδὴς, ὶος, ὁ ἡ, *animo gratus*: ex id.

Θύμωμα, ατος, τὸ, *ira*: à verbo Θυμόω.

Θυμόω, et in f. g. Θυμώσω. a. 1. part act. verbi Θυμαίνω, *irascor*, f. Θυμώσω· a. 1. act. ἐθύμωνα, à Θυμὸς *animus, ira*.

Θυμῆρες, et Θυμηρὲς, ὶος, ὁ ἡ ἑ, *animo conveniens, gratus*; qu. Θυμῷ ἥρω· ab ἄρω, *apto*.

Θυμιάζω, *suffitum facio, odores incendo*, f. άσω, p. ind. act. τεθυμίακα· perf. ind. pass. τεθυμίαμαι, σαι, ται. Th. Θυμίαμα, idem.

Θυμίαμα, ατος, τὸ, *suffitus*: ab eod. Th.

Θυμιατήριον, υ, τὸ, *thuribulum, acerra*; item *altare, ut*

ΘΥΜΙΑ'Ω, *suffio, odores incendo* : à Θύω.

Θυμιᾶτε, Ion. et Dor. pro θυμιᾶτον, 3. sing. præs. indic. pass. à præced.

Θυμοδρᾶς, άς, ὁ ἡ, *animum exedo tristitiâ* : ex θυμὸς, *animus, ira*, et ἔδρα, *pabulum*.

Θυμοδόρος, ος, ὁ ἡ, *animum torquens* : ex ἰδεῖν.

Θυμοδακὴς, ὴς, ὁ ἡ ἡ, *molestus, animum mordens* : ex θυμὸς, *animus* et δάκνω, *mordeo* : a. 2. ind. act. ἔδακον.

* Θυμολοβὴς, ὶος, ὁ ἡ ἡ, *iracundus*.

* Θυμοπαθὴς, *ferociter, (res gerere.)*

Θυμοπλῆγα, acc. sing. à

Θυμοπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ, *leonino animo præditus* : ex θυμὸς, *animus*, et πλήσσω, *leo*.

Θυμορραῖστα, *infenso animo bellum gero* ; cum dat. fut. σω, perf. ind. act. τεθυμορράϊκται ex θυμὸς, *ira*, et ῥαΐζω, *pugno*.

Θυμοτέρμων. Vide ἐξάλμη.

Θυμοφθορὴς, et Poët Dialysi θυμοφθαρὴς, ὴς, ὁ, *animum destruens* ; actribitur etiam θυμοτρηρὴς, ὴς ex θυμὸς et τρήω, *destruo*.

ΘΥΜΟΣ, οῦ ὁ, *animus, mens, ira, venenum*, Deut. xxii. 33. Job xx. 16, 21. Apoc. xiv. 8, ut exponi debet, de quo vide Jos. Med. Op. p. 910. qu. à θύω, *cum impetu fero*.

Θύμος, ὁ, sive θυμὸν, ὸ, τὸ, *THYMUS*, sive *THYMUM*, herba ; q. a θύω, *suffio*, quia odorata. Th. θυμὸς. Angl. THYME.

Θυμωτοῖς, dat. pl. præs. part. pass. à θυμόω, q. v.

Θυμοφθορὴς, ὴς, ὁ ἡ ἡ, *animum labefactans* : ex θυμὸς, *animus*, et φθείρω q. à φθίω, *corrumpo*.

Θυμόω, ῶ, *ad iram provoco, concito, incito*, fut ώσω, perf. ind. act. τεθύμωκα· præs. ind. pass. θυμόομαι, ώμαι, *excandesco* ; præs. part. pass θυμούμενος· perf. ind. pass. τεθύμωμαι· a. 1. ind. pass. ἐθυμώθην. Th. θυμὸς *ira, animus*.

Θυμώδης, ος, ὁ ἡ ἡ, *animosus*.

Θυμωθεὶς, a. 1. part. pass. et

Θυμωθὴ, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. à θυμόω, q. v.

Θυνεῖσθαι, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi.

Θύνω, Imperf. ind. act. Ion. pro θύνε, *currebat* : potest etiam esse præs. imperat. act. à θύνω, idem quod θύω. *cum impetu fero*.

ΘΥ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, *THYNNUS*, piscis, in Dor. gen. θύννα, et θυνᾶ, et θύννος, ᾶδος, et θύννα. ᾶς.

Θυννᾶδες ος, ὁ ἡ ἡ, *thynnum referens, crassus et inceptus* : à præced.

Θύοντ', pro θύοντα, acc. sing. præs. part. à

Θύω, *cum impetu fero, propero, festino*. Th. θύω, idem.

Θυόεις, ὁεσσα, εν, *odorus* : ab eod. Th.

Θύσσα, Dor. pro θύουσα, *ruens, furens*, præs. part. fœm gen à

Θύω, *sacrifico*. vel *sacrificor, macto* : ab eod. Th.

Θύων, *furens*, præs. part. neut. g. à Th. præced.

Θύοντι, Dor. pro θύουσι, *sacrificant*, 3. pl. præs. ind. act. verbi θύω.

Θύος, εος, τὸ, *sacrificium, suffimentum* : indè *THUS* : à θύω, *sacrifico*.

Θυοσκόος, ου, ὁ, *aruspex, qui intelligit ea quæ per ignita sacrificia significantur* : à θύος, τὸ, *sacrificium*, et κόος, Ion. pro νόος, *intelligo* ; vel ut alii à κέλω, *uro*.

ΘΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *janua, ostium* ; q. à θύω, *irruo*.

Θύρασι, adv. *foras*, et θύρηφι· à præced.

Θυρεὸν, Dor. pro θυρῶν, gen. pl. à θύρα.

Θυρέσσω, *extra fores ago* : ab eod. Th.

Θυρεωλὸς, f. ὸν, *excubo, ad fores pernocto*, et

Θυρεωλὶς, ίς, ἡ, *ante fores pernoctatio* : à θύρη, *janua*, et αὐλὴ, *atrium, stabulum*.

Θυρέων, gen. pl. Æol. pro θυρῶν· à θύρη, *janua*.

Θυρίτειν, Hesych. κρίνειν, *judico*.

Θυρεὸς, ὁ, ὁ, *scutum* : à similitudine januæ. Est et *saxum claudens speluncæ ingressum* : apud LXX. Psal. xxvi. 2. videtur poni pro *curru*. Th. θύρα. Hinc

Θυρεοφόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, *scutifer*.

Θυρέριον, ου, τὸ, *januæ* : Poët.

Θυρέσσω, *thorace munio, armo*.

Θύρηφι, adv. vel dat. adverbialiter positus, addita particulâ φι, Poët. *foris, extra*. Th. θύρα, *janua*.

Θύριον, ου, τὸ, et θυρὶς, ίδος, ἡ, *ostiolum* ; item *fenestra* : ab eodem Th.

Θυρίω, ῶ, f. ώσω, *januis munio*.

Θυρσὶς, ίδος, ἡ, *THYRSUS, hastula frondibus vestita, baculus Bacchicus* : à θύω, quia agitur à vento, à manibus ; in pl. θύρσα, Poët. pro θύρσοι· at

Θυρσὸς, οῦ, ὁ, *nuptialis corona*.

* Θυρσόω, *hastam hederâ cingo*, ut *thyrsus fiat*.

Θύρωμα, ατος, τὸ, *janua* ; item *tabula ad januas faciendas* : à θύρα.

Θυρωρὸς, ὸ, ὁ ἡ ἡ, *januæ custos, janitor*, pro θυρωρὸς· ex θύρα et ὀράω, *custos* : Dor. ω mutat in ω· vel ab ὄρμη, ας, ἡ, *cura*. et θύρα, *janua*.

Θυσαὶ, *sacrificare* : a. 1. infin. act. à θύω.

Θυσανίας, sive θυσσανίας, ίασα, ίαν, *fimbriatus* : à

ΘΥ'ΣΑΝΟΙ, οἱ, *fimbriæ, villi* seu *nodi*, à crumenis dependentes,

Θυσὼν, f. l. infin. act. à θύω, *macto*.

Θύελλα, ων, τὰ, *sacra liba, thyrsi* vel *rami* : à θύω.

Θυσία, ίας, ἡ, *victima, sacrificium*. Undè

Θυσιάζω, f. άσω, *sacrifico, immolo*.

Θυσίαστρα, ατος, τὸ, idem ac θυσιαστήριον.

Θυσιαστήριον, ου, τὸ, *altare* : ab eod.

Θυσίδεσσι, gen pl. Æol. pro θυσίαις, à θυσία, ας, ἡ, *sacrificium*. Th. θύω, *sacrifico*.

Θύτικος, ου, ὁ ἡ ἡ *qui sacrificare potest* aut *solet* : ab eod.

Θύτρα, ης, ἡ, *scapha* recipiens τὰ σπλάγχνα, quæ Diis offeruntur : sed θύκρα, *acerra, mortariolum*.

Θυσσανώσας, et in f. g. θυσσανώσατα, *fimbriatus*, ᾶ, ων. Th. θύσσανος, *fimbria*.

Θύσσω, *quatio, moveo* : à θύω.

Θυτὰς, άδος, ἡ, *sacrifica, sacrificalis* : et

Θύτας, ου, ὁ, *sacerdos, sacrificus* : et

Θυτικὸς, ὴ, όν, *sacrificus* : à

ΘΥ'Ω, *suffio, thura adoleo, odores accendo* ; *sacrificando celebro, macto, sacrifico* : At in med. *exta inspicio*, de Harusp. qu. à θύω, *facio* ; item *impetu feror, furo* ; *ferveo, æstuo* : qu. à θύω, *curro* : f. θύσω, p. τέθυκα. a. 1. imperat. act. θῦσον, ύτω, perf. ind. pass. τέθυμαι, a. 1. ind. pass. ἐθύην, ης, η. Hinc

Θύων, præs. part. act. à præced.

Θυώνα, ας, ἡ, Dor. pro θυώνη, ης, ἡ, eadem quæ *Semele*. Vide Suidam.

Θυωρὸς, ὸ, ὁ ἡ ἡ, ut τράπεζα θυωρὸς, *mensa, quæ sacris usibus dicatur* : quia θύρᾳ ἄγεται, id est, φυλάττεται.

ΘΩ'ΚΑ, contractum ex θέω, *pono, colloco* ; undè τέθωκα, item *curro*. Contractum ex θέω, significat *patrio, lacto* ; item *cæno, epulor*.

Θῶ, θῇς, θῇ, a. 2. sub. act. à τίθημι, *pono* ; a. 2. ind. act. ἔθην.

ΘΩ'Η, ῆς, ἡ, *mulcta, damnum*, alicui impositum : q. à θέω, *pono* : hinc δίθωξ, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *impunis*.

Θώκη, idem quod θᾶκος, ου, ὁ, *sedile, officina, taberna*. Hes. Op. 493.

Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, *THOMAS*, nom. pr. Apostoli. Hebr. *geminus*. Est et θωμᾶς, ᾶδος.

Θῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. θῶ, à τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 2. ἔθην.

Θωμιγξ, γγος, ὁ, *funiculus, tenuis* à

ΘΩΜΙ'ΖΩ. vel θωμίσσω, *funiculis ligo, flagris cædo*.

Θωμισσὼ, Hesych. idem ac μισθὸς, *merces, præmium laborum* : à

Θωμὸς, ὁ, ὁ, *acervus*.

Θώμων, Att. pro τὸ ἥμισυ, *dimidium* ; ut ὥστιον, pro τὸ ἄτιον.

Θωπεία, ας, ἡ, *assentatio* ; à θωπεύω, *assentor*.

Θωπευτὴς, nom. pl. præs. part. à

Θωπεύω, *adulor, assentor* : quod à

ΘΩ'ΠΤΩ, *assentor, colo* ; item *cavillor, irrideo*.

Θωρακίζω, *thorace munio, armo.*

Θωράκιον, ν, τὸ, *lorica, propugnaculum, pars mali nautici.*

Θωρακίτης, ου, ὁ, *miles thoracatus.*

ΘΩΡΑΞ, ακος, ὁ, *THORAX, pectus, vestis quâ tegitur pectus, lorica.*

Θωρηκτοφόρος, ου, ὁ ξ ᾱ. Ion. pro Θωρηκτοφόρος, *thoracem ferens:* ex Θώρηξ et φέρω, *fero.*

Θώρηξ. Ion. pro Θώραξ, *pectus:* acc. sing. Θώρηκα.

Θωρήξας, a. 1. part. act. à Θωρήσσω, f. ξω, *pectus lorica munio.* Th. Θώρηξ.

Θωρήσσετο, *armabatur,* 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. à

Θωρήσσω, *armo:* f. ξω, p. τεθώρηχα, a. 1. ind. pass. ἐθωρήχθην, ab eod. Th.

Θωρηχθείς, a. 1. part. pass. et

Θωρηχθῆναι, a. 1. inf. pass. à Θωρήσσω, quod vide.

Θώς, Θωός, ὁ, *animal lupo simile, lynx:* à Θέω, *curro:* vel à Θοός, *celer.*

Θώτερον, Dor. pro τὸ ὕστερον, *alterum.*

Θώμα, ατος, τὸ, *miraculum,* Ion. pro Θαῦμα. Hinc

Θωμάζω, *miror.*

Θωμάσιος, ία, ιον, pro Θαυμάσιος, α, ον, *admirandus.*

Θωμαστός, ὴ, ὸν. pro Θαυμαστός.

Θωμασιῶς, ᾶ, ᾶς, pro Θαυμάσιος, ᾱ, ον, *admirandus.*

ΘΩΥΣΣΩ, f. ξω, *clamo, vociferor, latro, impetu belluino feror:* q. ἀ Θόω, quod à Θέω, *impetu fero.*

Θωϋκτός, ὴ, ὸν, *mirabilis.* Ion. pro Θαυμαστός, ὴ, ὸν, à Θώϋμα pro Θαῦμα. Th. Θωμάζω, *miror.*

I.

IEST nona apud Græcos litera; in numeris valit *decem,* et cum lineolâ infrà additâ ι, *decem millia:* dicitur ἶῶτα et idem est ac minimum quid, velut punctum.

Ἰᾱ, vox · quasi ab *αὔω, clamo.*

Ἴᾱ, νὶς, ex Ἴος, *rubor.* Ἴᾱ, *sola,* ex ἰός, vide εἷς, et Ἴος. Tum ét Ἴᾱ ex μία, esse posse it abjecto μ. Est et Ἴᾱ, nomen Dei apud Hebræos, ut Hesych. alt. Heb. *Jah.*

Ἰαΐοῖ, ut αἰαῖ, dolentis interjectio.

Ἴαιρος, ου, ὁ, *JAIRUS,* nom. viri Heb. *illuminabit.*

Ἴάθην, κὶ, ᾱ, *sanatus fui:* a. 1. ind. pass. et

Ἰαθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. ind. pass. ab ἰάομαι, *sano.*

Ἴάϊται, *gaudet,* 3. sing. præs. ind. med. verbi seq.

ΙΑΙ'ΝΩ, *calefacio, liquefacio, perfundo lætitiâ, exhilaro, floreo;* item *ad iram concito.* Hesych.

Ἰακὲς, ὴ, ὲν, *Iconicus,* ab Ἴων.

Ἴακχος, ου, ὁ, *IACCHUS, BACCHUS:* ab ἴαχω, *clamo.* Hinc ἰακχάζων, *Bacchari.*

Ἰακὼβ, ὁ, *JACOB,* nom. viri indecl. Hebr. interpret. Lat. *plantam tenens.*

ΙΑ'ΛΕΜΟΣ, ου, ὁ, *IALEMUS, vir in carmine ineptus ac frigidus: carmen lugubre:* adj. *miser.*

Ἴαλλον, ες, ε, imperf. ind. act. ab

ΙΑ'ΛΛΩ, f. λῶ, *mitto, emitto, volo, -as, appeto.*

Ἴάλμων-ος, ου, ὁ, *IALMENUS,* nom. propr. viri.

Ἴαμα, ατος, τὸ, *sanatio, remedium, medicamentum:* ab ἰάομαι, *sano.*

Ἰαμβίζω, *proscindo, maledictis et convitiis insector:* ab

Ἴαμβος, ου, ὁ, *IAMBUS, pes metricus,* vel *carmen.*

Ἰαμβρῆς, ου, ὁ, alias Μαμβρῆς, *JAMBRES,* nomen Magi Ægyptii, q. *rebellans.*

Ἰαμυνὴ et ἴαμνος, idem quod ἰαμύνη *locus irriguus et herbosus; pratum, viretum.*

Ἰαμυδῶν, Ion. pro ἰαμιδῶν, gen. pl. ab

Ἰαμίδαι, ῶν, αἱ, *Iamidæ.*

Ἰανθὰς, ᾶος, ἡ, nom. mul. ab ἰάνω, *exhilaro.*

Ἰάνθην, ης. ἡ, *flurui:* a. 1. ind. pass. verbi ἰάνω, *floreo, exhilaro.*

Ἰάνιονος, ινη, νον, *violaceus.*

Ἴανθος, ου, τὸ, *flos quidam; color purpureus:* q. ab ἴον.

Ἰαννὰ, ὁ, nom. viri indecl. Luc iii. 24.

Ἰαννὴς, ῆ, ὁ, *JANNES,* nom. Magi Ægyptii: q. *respondens,* 2. Tim. iii. 8.

Ἰαολκὸς, οῦ, ἡ, et per Crasin. Ἰωλκὸς, *IOLCUS,* nom. urbis Thessalicæ.

ΙΑ'ΟΜΑΙ, ωμαι, f. ἰάσομαι, *medeor, sano, curo:* cum acc. imperf. ind. ἰᾶμην, ώμην, ω, -ῶ, ᾶτο, ᾶτο, p. ind. ἴαμαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἰάθην, ης, η, f. 1. ind. pass. ἰαθήσομαι, a. 1. ind. m. ἰασάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. ἰάσωμαι, ῃ, ηται. Hinc ἰάσιμος, ν, ὁ ᾗ ὴ, *sanabilis:* ἰατεύω, *medeor.*

Ἰαπετὸς, gen. 2. Ion. ab

Ἰαπετὸς, *IAPETUS,* nom. viri, Cœli et Terræ filii: ab ἰάπτω, *mitto, maledictis lacesso.* Hinc Ἰαπετιονίδης, ου, ὁ, *Iapeti filius:* voc. Ἰαπετιονίδη.

ΙΑ'ΠΤΩ, *mitto;* item *noceo.*

ΙΑ'ΠΥΞ, υγος, ὁ, *IAPYX, ventus ex Apulid flans,* cujus pars Iapygia.

Ἰαπύγιον ὄμφαλον, *Omphalis* periphrasis.

Ἰαρὶδ, nomen viri indeclin. Hebr. interpret. Lat. *dominabitur.*

Ἰασεσθαι, a. 1. inf. m. ἰάσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. ἰασάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. ab ἰάομαι, *medeor.*

Ἴασθαι, præs. infin. pass. ejusd.

Ἴασι, *eunt,* 3. pl. præs. ind. Ion. pro ἴᾱσι, verbi εἶμι, *eo.*

Ἴᾶσι, *mittunt.* Att. contractè pro ἰᾶσι, et hoc Ion. pro ἰᾶσι, 3. pl. ind. præs. act. verbi ἵημι, *mitto:* a. 2. ind. act. ἧν.

Ἰάσιμος, ου, ὁ ᾗ ὴ, *sanabilis:* ab ἰάομαι.

Ἴασις, ιος, ἡ, *sanatio:* ab ἰάομαι, *sano, medeor.*

Ἰασίῳ, dat. sing. ab Ἰάσιος, ου, ὁ, nomen viri: qu. ab ἰάομαι.

Ἰασίων, ονος, ὁ, nomen viri.

ΙΑΣΙΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *IASIONE, alus quoddam sylvestre.*

ΙΑΣΠΙΣ, ιδος, ἡ, *IASPIS, gemma.*

Ἰασὼ, ους, ᾶς, ἡ, Dea ἰάσεως, i. e. *sanationis.*

Ἰασων, ονος, ὁ, *JASON,* nomen viri. Gr. *sanaturus.*

Ἰατέον, *curandum,* adj. verbale: ab ἰάομαι, *sano.*

Ἰατὴρ, et Ion. Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, *medicus:* ab ἰάομαι, *sano.*

Ἰατεύω, f. εύσω, *medeor, curo.*

Ἰατεύομαι, *sum medicus.*

Ἰατρικὸς, ὴ, ὸν, *ad medicos,* vel *ad medicinam pertinens.* Hinc Ἰατρικὴ, ῆς, ἡ, ac. τέχνη, *ars medica, medicina:* ab

Ἰατρὸς, ᾶ, ὁ, *medicus.* Th. ἰάομαι, *sano.*

ΙΑΤΤΑΤΑΙ', *heu,* adv. et ἰαττηκαῖ, idem.

ΙΑΥ, interjectio indignantis.

Ἴαυον, *traduxi,* imperf. ind. act. ab

ΙΑΥ'Ω, *commoror, tempus tero, dormio:* f. σω.

Ἰαφέτης, ου, ὁ, *qui sagittas emittit:* ab ἰὸ, et ἀφίημι.

Ἰαφθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἴαπτω, *mitto:* f. ψω.

Ἰαχαῖοι, dat. pl. Ion. ab ἰαχὴ, ῆς, ἡ, *clamor.* Th. ἴαχω, *clamo.*

Ἴαχε, *resonabat,* 3. sing. imperf. ind. act. ἴαχον, verbi ἴαχω, *clamo:* p. ind. act. ἴαχα.

Ἰαχὴ, ῆς, ἡ, *clamor, fremitus:* ab eod.

Ἴάχημα, ατος, τὸ, *vociferatio, clamor.*

Ἰαχοὶ, οῖς, ι, imperf. ind. act. & χυσπ. præs. part. act. f. g. et

Ἰαχοῦσα, *resonans,* p. part. act. f. g. ab

ΙΑ'ΧΩ, f. ξω, p. χα, *vociferor, clamo:* qu. ab ἴα, *vox,* et χέω, *fundo.*

Ἰαχὼν, p. part. act præced.

Ἰαὼ, nomen Dei.

Ἰαωκλὴ, ἡ, ῆς, nomen urbis.

Ἴάων, ονος, ὁ, Poët. pro Ἴων, q. v.

Ἴβαίνω, *haurio:* ex ἰφάω, μ in ϛ commutando. Hinc Ἰβανοτὶς, *funis haustorius.*

ΙΒΑΗΣ, υ, ὁ, *clavus in fundo navis, quo eductu aqua effluit.*

ΙΒΗΡ, ηρος, ὁ, *IBERUS,* gentile. Iberia una Orientalis circam; altera Occidua qux

Ἰβηρὶς, ἡ, *IBERIS*, herba; quæ et καρδαμαντική.

Ἶβις, ιδος, seu ιος, ἡ, *IBIS*, avis Ægyptia serpentes devorans.

Ἰβίσκος, ου, ὁ, *HIBISCUS*, species malvæ sylvestris. *althæa*.

Ἰδά, Ion. adv. significans *multum* et *magnum*.

Ἴδδω, *verbero*, *clamo*: q. à præc.

Ἴγδα, ης, ἡ, *mortarium*, *pila*: an ab ἄγω, *frango*?

Ἰγμένος, *profectus*, p part. pass. ab ἰκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι, p. ἶγμαι.

Ἰγνύα, ας, ἡ, *INGUEN*, *poples*, quod ibi sit ἐν γόνῳ, *vis genu*: à γόνυ, *genu*.

Ἰδ', pqo ὅδε, idem quod ἠδέ, *et*, *atque*.

Ἴδα, ης, ἡ, *IDA*, *mons in Phrygid et Cretâ*. Hinc Ἴδαῖος, αία, αῖον, *IDÆUS*.

Ἰδαλιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *æstuosus*, *sudorificus*: à Th. ἵδρις, εως, τὸ, *sudor*.

Ἴδανὸς, ὸ, ὁ ἡ ἡ, *JUCUNDUS*, Hesych.

Ἴδε, et Att. ἶδι, *aspice*, item *ecce* adverbialitèr: a. 2. imperat. act. Est et ἴδε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi εἶδω, *video*: f. ἴσομαι, a. 2. εἶδον et ἶδον, ες, ε. Sed

Ἴδε, *et*, *atque*, ex ἠδέ. Illud Ion. hoc Att. ab ἡ, *vel*.

Ἰδέα, ας, ἡ, *visus*, *species*. *IDEA*, *forma*, *vultus*. Matt. xxviii. 3. quod non esse Græcè asserit Thom. magister, pro quo εἶμα vel εἶδος usurpant. Sic tamen Dem. de falsâ legat. *si δέ τίς ἐστιν ὑμῶν ἡλικίᾳ τὰν ἰδέαν ἀνὴρ βελτίων*, *Si quis vero adolescens aliis formâ præstantior*, in pl. ἰδέαι, ab εἶδω, *video*.

Ἴδεαν, Ion. pro ἰδεῖν, *videre*: ab a. 2. ind. act. ἶδον, verbi εἶδω, *video*. Vide ἴδε.

Ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi εἶδω, *video*. Vide ἴδε.

Ἰδέμεν, Ion. et Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. et

Ἰδέν, a. 2. inf. act. Dor. pro ἰδεῖν, q. v.

Ἰδέρως, ὁ ἥμερ τῷ ἑαυτὸν ἐρᾶν, *qui simul ac vidit*, *amat*. Suid.

Ἰδέσθαι, a. 2. inf. m. ab εἶδω, *video*, f. ἴσομαι, a. 2. εἶδον, et ἶδον, undè ἰδόμην, a. 2. ind. m.

Ἴδεται, Ion. Paragoge pro ἴδε, *vidit*: 3. sing. a. 2. ἶδον, Poët. pro εἶδον, verbi εἶδω, *video*.

Ἰδεχθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *deformis*, *fœdus*: ab ἰδέα et ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.

Ἴδέω, pro εἶδω, *video*. Sed Ἴδεω, gen. Ion. pro Ἴδεος, ab Ἴδης, ὁ, Ἰδα, nom. propr.

Ἴδη, Ion. pro Ἴδε, q. v.

Ἴδῃ, *videris*, 3. sing. a. 2. sub. act ab εἶδω, *video*, a. 2. ind. act. ἶδον.

Ἴδηαι, Ion. pro ἴδῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi εἶδω, *video*, a. 2. ind. act. ἶδον.

Ἴδην, Dor. et Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. qu. vid.

Ἴδῃς, *videris*, 2. sing. a. 2. sub. act. ab eod. verbo; sed

Ἴδης, gen. sing. ab Ἴδα, ης, ἡ, *mons Cretæ*.

Ἴδησθα, Dor. pro ἴδῃσθα, f. 1. ab εἶδω, *video*, q. v.

Ἴδητε, *videritis*, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi εἶδω, *video*, a. 2. ind. act. ἶδον.

Ἴδιη, adv, *privatim*, cui opponitur δημοσίᾳ. Th. ἴδιος, *proprius*.

Ἰδιάζω, f. σω, *sum seorsum ab aliis*, *in secessu dego*: ab eod. Th.

Ἰδίη, Ion. idem quod ἰδίᾳ, q. v.

Ἰδιοβουλέω, *meo consilio utor*: ab ἴδιος, *proprius*, et βουλὴ, *consilium*.

Ἴδιος, ὰ, ὸν, *proprius*, *a*, *um*, *privatus*, *suus*, *suæ speciei*: qu. ab εἶδος, *species*. κατ' ἴδιον, *privatim*. Sæpè ponitur pro ἑαυτοῦ, -ῆς, ου τὸ ἴδιον φορτίον, pro τὸ ἑαυτοῦ. sic ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, i. e. ἀφ' ἑαυτοῦ, *à se ipso*. οἱ ἴδιοι, *familiares*. Hinc

Ἰδιότης, ητος, ἡ, *proprietas*.

Ἰδιότητα, acc. sing. præc.

Ἰδίως, *SUDO*. Th. ἴδως, εος, τὸ, *sudor*.

Ἴδιωμα, ατος, τὸ, *IDIOMA proprietas linguæ*. Th. ἴδιος, *proprius*.

Ἰδίων, gen. pl. abì ἴδιος, *proprius*.

Ἰδίως, *propriè*, adv. ab eod.

Ἰδιωτεύοντων, gen. pl m. vel n. gen. præs. part. ab

Ἰδιωτεύω, f. σω, *privatam vitam ago*. Th. ἴδιος, *privatus*.

Ἰδιώτης, ου, ὁ, *IDIOTA*, *privatus*.

Ἰδιωτικὸς, ὴ, όν, *privatus*: et

Ἰδιωτικῶς, ὔ, ὁ, *loquendi genus à vulgo eumptum*: ab ἰδιώτης, *privatus*. Th. ἴδιος, idem.

Ἴδμεν, *scimus*, Dor. seu Æol. pro ἴσμεν, per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ἴσημι, *scio*. Hinc ἴδμων, *peritus*, et ἰδμοσύνη, *peritia*. Alii volunt ἴδμεν per Sync. etiam poni pro ἴδομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἶδον, verbi εἶδω. Tum etiam per Sync. dicitur pro ἰδεῖμεν, Ion. seu Dor pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi εἶδω.

Ἰδμήναι, *scire*, per Sync. pro ἰδεῖμεναι, Dor. et Att. ut ἰδμεν, Ion. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi εἶδω, *video*, f. ἴσομαι, a. 2. ind. act. ἶδον, et ἴδον.

Ἰδμοσύνη, ης, ἡ, *scientia*: et

Ἴδμων, *sciens*, vide ἴδμεν ab ἴσημι.

Ἰδνόω, f. ωσω, *incurvo*, *inflecto*, qu. ab ἴς, ἰνὸς, *nervus*. Vel ab ἴς, et νώω, nervorum enim virtute fit ut flectamur, nutamus, &c.

Ἰδώσατο, *visi fuissent*, 3. pl. a. 2. opt. m. Ion. pro ἴδωντο, ab εἶδω, *video*, a. 2. ἶδον.

Ἴδοιμι, ας, οι, a. 2. opt. act. ejusd.

Ἰδοῦσα, Dor. pro ἰδοῦσα, *quæ vidit*, a. 2. part. act. f. g. ab εἶδω, *video*, a. 2. ἶδον.

Ἴδομεν, a. 2. ind. m. ejusd.

Ἴδον, ες, ε, *vidi*, a. 2. ind. act et

Ἴδοντες, nom. pl. m. vel n. g. a. 2. part. act. ab εἶδω, *video*, a. 2. ἶδον, et ἴδον.

Ἴδοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. ejusd.

Ἴδος, ους, τὸ, *sudor*.

Ἴδωσιν, Boëot. pro ἴδωσι, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi εἶδω, *video*, Deut. vii. 19.

Ἴδὼ, *ecce*, adv. distinguitur accentu ab ἰδώ, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.

Ἰδωμαία, ας, ἡ, *IDUMÆA*, nomen regionis Syr. interpret. Lat. *rufa*.

Ἰδὼν, *intuita*; a. 2. part. f. g. ab εἶδω, *video*, f. ἴσομαι, a. 2. ind. act. ἶδον, et ἴδον, a. 2. part. ἴδων.

Ἰδρείη, et ἰδρείη, ης, ἡ, *peritia*: ab ἵστημι, *scio*.

Ἰδρεὶς, *periti*, nom. pl. ab ἴδρις, εως, ὁ ἡ ἡ, et

Ἰδρείη, ης, ἡ, Ion. pro ἰδρείη, vel ἰδρείη, *peritia*: ab ἵστημι, *scio*.

Ἰδρείς, εως, ὁ ἡ ἡ, *peritus*, *providus*: unde *formica* sic dicta, Hes. Op. 778. ab eod.

Ἰδρόω, Poët. ἱδρώω, f. ώσω, p. ωκα, *sudo*: ab ἱδρὼς, *sudor*. Th. ἴδρις, εος, τὸ, idem.

Ἴδρυμα, ατος, τὸ, *firmamentum*.

Ἱδρύμενος, *fundatus*, part. perf. pass. ab

Ἵδρυμι, seu ἱδρύω, id. quod ἵζω. q. v.

Ἱδρυνθεὶς, εῖσα, ὲν, *collocatus*, a. 1. part. pass. pro ἱδρυθεὶς. et

Ἱδρυνθῆναι, pro ἱδρυθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἱδρύω. Thuc. l. iv. Plut. in Rom. p. 18.

Ἵδρυσις, εως, ἡ, *constitutio*, *fundatio*.

ΙΑΡΤΩ, seu ἴημι, f. ἰσω, *sidere facio*, *statuo*, *colloco*, q. ab ἵζω.

Ἰδὼ, per Apoc. pro ἰδοὺ, vel ἰδοὺτα, dat. vel acc. ab

Ἰδὼς, ὼτος, ὁ, *sudor*: ab ἴδω, ις, τὸ, idem.

Ἰδώσω, f. ώσω, *sudo*. Poët. vel Att. pro ἱδρώω, ab ἱδρὼς, *sudor*. Th. ἴδρις, idem.

Ἰδυῖα, *docta*, *sciens*: p. m. part. f. g. ex p. ind. m. οἶδα, verbi εἶδω, *scio*. Alii formari posse credunt ex p. part. act. εἰδὼς, in f. g. εἰδυῖα, abjecto ε, εἰδὼς, εἰδυῖ' per Crasin pro εἰδόκαδος, υῖα, ος, ejusd. verbi. Est et Ἰδυῖα, ας, ἡ, nom. mul. q. εἰδυῖα, *gnara*.

Ἴδωμαι, a. 2. sub. m. ab εἶδω, *video*, a. 2. ἶδον.

Ἰδὼν, ὼσα, *intuens*: a. 2. part. act. ejusd. verbi.

Ἴδωσιν, 3. pl. a. 2. sub. act ab εἶδω, *video*, a. 2. ἶδον.

Ἴε, *vade*; a. 2. imperat. act. verbi εἶμι, *eo*; a. 2. ἶον, ες.

Ἰεζαβὰλ, ἡ, *JEZABEL*, nomen reginæ. indecl. Syr. *in immundâ habitans*, Lat.

Ἰεῖε, ἴετον, *mitte*, *mittat*; præs. imperat. act. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἴει, *mittebat*: 3. sing. imperf. ind. act. pro ἵη, tanq. ab ἴω, verbi ἵημι, *mitto*.

Ἴειν, ης, ι, *mittam*; præs. opt. act. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἴεις, ἴει, *mittebas*, *-bat*; 2. et 3. sing. imperf. ind. act. pro ἵεν, ἵη, verbi ἵημι, tanquam ab ἴω, *mitto*.

Ἱείς, ἱέντος, *mittens*; præs. part. act. et

Ἱέντες, *mittentes*: nom. pl. ejusd. f. g. ab ἵημι, *mitto*.

Ἱέν, et Ion. ἰέναν, 3. pl. præs. ind. act. ab eod. verbo.

Ἵεμαι, et ἵεμαι, *eo*: ab ἶα, idem: pro quo jam εἶμι.

Ἵεμαι, *mitto*, *cupio*: ab ἵημι, *mitto*.

Ἵεμαν, Ion. sed. ἱέμην, Att. et Dor. pro ἵεσαν, *mittere*: præs. inf. act. verbi ἵημι, *mitto*, præs. part. ἱέντες.

Ἵέμην et ἱέμαν, itidem Ion. et Dor. pro ἵεσαν, præs. inf. act. ab ἵημι, *eo*.

Ἵεν, *mittebant*: Bœot. pro ἵεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ἵημι, *mitto*: sed

Ἵει, 3. sing. a. 2. ἵεν, ἵες, ε, verbi ἵημι, *eo*: ν additur ob sequentem vocalem.

Ἱέναι, *mittere*; præs. inf. act. verbi ἵημι, *mitto*: at

Ἱέναι, *ire*: præs. inf. act. verbi ἔρχομαι, vel εἶμι, *eo*: διὰ λόγων, vel διὰ γλώσσης ἱέναι, *loqui*. Eurip. Troad. 916. Medea, 262.

Ἵενται, 3. pl. præs. ind. pass. et

Ἱέντες, pass. pl. præs. part. act. ab εἶμι, et

Ἵεντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ab ἵημι, *mitto*.

Ἱερὰ, τὰ, *sacra*: ab ἱερὸς, *sacer*. Est et

Ἱερὰ, ας, ἡ, *medicamenti compositio*, et *serpentis* nomen; item *major auchera, tutiorque, utpote extremam navis subsidium*; ἱερὰ νοῦσος, *epilepsia, mortus comitialis*.

Ἱερᾶν, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. ab ἱερὸς, *sacer*.

Ἱ'ΕΡΑΞ, ακος, ὁ, *accipiter*: quia ἱστὰς τὰ ἱερὰ βλέπων, id est, *furtur in aere velocitèr*, vel quia *alea* ἱερὸς.

Ἱερᾶσθαι, *sacerdos sum*. Vide in ἱερᾶται,

Ἱεράπολις, ιος, ἡ, *HIERAPOLIS*, nomen urbis. Gr. *sancta civitas*, Lat.

Ἱερᾶται, 3. sing. præs. ind. med. verbi ἱερᾶσθαι, -ᾶμαι, *sacerdotio fungor*. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Ἱερατία, ας, ἡ, *functio sacerdotalis sacerdotium*, ab eod. Th.

Ἱερατεύω, *sacerdotio fungor*, f. σω, p. ἱεράτευμαι, p. ind. pass. ἱερατεύομαι, unde

Ἱερατεύομα, ατος, τὸ, *sacerdotium*, ejusd Th.

Ἱερατικὸς, ἡ, ὸν, *sacerdotalis*.

Ἱερέα, Dor. pro ἱέρειαν, gen. pl. f. g. ab ἱερὸς, *sacer*.

Ἱέρεια, ας, ἡ, et Ion. ἱερείη, *sacerdos*, in pl. ἱέρειαι, ab eod.

Ἱερεῖον, ὰ, τὸ, *victima*: ab ἱερὸς, *sacer*.

Ἱερεμίας, ου, ὁ, *HIEREMIAS*, nomen Prophetæ. Hebr. *exaltans Dominum*.

Ἱερεὺς, έως, ὁ, *sacerdos*, *pontifex maximus*, 1 Mac. xv. 1. 2. Heb. v. 4. qui τὰ ἱερὰ curat, hinc et ἀρχιερεὺς, *pontifex maximus*, *summus sacerdos*: ab ἱερὸς, *sacer*.

Ἱερεύω, f. εύσω, *sacrifico*, *macto*, *dico*, *consecro*, ab eod.

Ἱερὴ, Ion. pro ἱερὰ, ας, ἡ, vide ἱερὸς.

Ἱερήϊον, ου, τὸ, *victima*: Ion. Dialysi pro ἱερεῖον. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Ἱερῆϊς, ἰδος, ἡ, *sacerdos*: ab eod. Th.

Ἱερηχὼ, *HIERICHO* nomen urbis.

Ἱερογλυφικὰ, τὰ, *sacra quædam monumenta apud Ægyptios, non literis, sed variis figuris animalium, aliarumque rerum exarata*: ex ἱερὸς, *sacer*, et γλύφω, *sculpo*.

Ἱεροδοῦλος, ου, ὁ ἧ ὁ, *sacris inserviens*, *sacer servus*.

Ἱεροῖσιν, dat. pl. Ion. ab ἱερὸς, *sacer*.

* Ἱεροκαυτόω, *adoleo*, pass. *holocausti et victimæ loco adolesor*. D. S.

Ἱερομηνία, ας, ἡ, *sacer festus*, *sacer mensis*. Vel *totus ille mensis in quo Nemea celebrabantur*: ex ἱερὸς, *sacer*, et μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*.

Ἱερὸν, ὸ, τὸ, scil. δῶμα, *sacra ædes*, *templum*. It. *sacrificium*, *victima*.

Ἱεροσύλης, ου, ὁ, *victor in sacris Græcorum*.

Ἱεροσυλία, ας, ἡ, *sacer festus*, *sacer mensis*. Vel *totus ille mensis in quo Nemea celebrabantur*: ex ἱερὸς, *sacer*, et μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*.

Ἱερὸν, ὸ, τὸ, scil. δῶμα, *sacra ædes*, *templum*. It. *sacrificium*, *victima*.

Ἱεροσύλης, ου, ὁ, *victor in sacris Græcorum*.

Ἱεροσυλία, ας, ἡ, *sacrilegium*: ab eod.

Ἱεροσυλικὸς, ἡ, ὸν, *sacrilegus*, *sacrilegii reus*.

Ἱεροσυλίω, *sacrilegium committo*: f. ήσω, p. ἱεροσύλημαι et

Ἱεροσυλῶ, ας, ἡ, *sacrilegium*: ab

Ἱεροσυλος, ου, ὁ ἧ ὁ, *sacrilegus*, *a*, *um*: ex ἱερὸν, *sacrum*, et συλάω, *spolio*.

Ἱερουργίω, *sacra celebro*, *celebror sacris*: cum accus. f. ήσω, p. ἱερούργημαι ex ἱερὸν, τὸ, *sacrum*, et ἔργον, *opus*.

* Ἱερουργία, ας, ἡ, *sacrificium*. ex ἱερὸς et ἔργον, *opus*.

Ἱεροφαντίω, f. ήσω, *sacrorum antistes sum*, *sacra doceo*: et

Ἱεροφαντὴς, ου, ὁ, *qui sacra et cæremoniæ docet*, *sacrorum antistes*: et

Ἱεροφαντικὸς, ἡ, ὸν, *sacerdotalis*: ab ἱερὸς, *sacer*, et φαίνω, *ostendo*.

Ἱεροψάλτης, ου, ὁ, *qui sacra canit*: ab ἱερὸς et ψάλλω, *cano*.

Ἱερόω, -ῶ, *sacro dedico*.

Ἱερωσύνη, ης, ἡ, *sacerdotium*. Th. ἱερὸς.

Ἵεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. ἵην, ex ἵημι, *mitto*: a. 2. ind. act. ἧν.

Ἵεσθην, 3. dual. ἵεσθος, 2. pl. imperf ind. pass. verbi ἵεμαι, *cupio*.

Ἱεσσὶ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *senex*.

Ἵετο, *cupiebat*: 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἵεμαι, *desidero*. Th. ἵημι, *mitto*,

Ἵέττα. *pater*, et *sylvestris caper*: q. ab ἄττα.

Ἵεϒ', *HUI*, adv. irridendi.

Ἱεφθὲς, ὁ, nomen viri. indecl. Hebr. interpret. *apertor*, Lat.

Ἱεχονίας, ου, ὁ, nomen viri, Hebr. *præparatus à Domino*, Lat.

Ἵη, *mitto*: ab ἵω. Sed ἵη et ἵημι, Ion. pro εἶμι, *eo*.

Ἵζανω, f. ήσω, q. ab ἵζω, idem quod ἵζω, *sedere facio*.

Ἵζω, *sede*: præs. imperat. act. et

Ἵζω, Ion. pro ἵζου, præs. imperat. pass. ab eod. Th.

Ἵζου, *sede*: Dor. pro ἵζου, præs. imperat. pass. ejusd. verbi.

Ἵζημα, ατος, τὸ, *sedile*, *vallis*.

Ἵζήσας, a. 1. part. act. verbi ἱζάνω, f. ήσω, *sedere facio*, *instituo*, *sedeo*.

Ἵζουσα, ης, ἡ, Dor. pro ἵζουσα, ης, ἡ, *sedens*: præs. part. f. g. et

Ἵζον, ες, ε, *sedebam*: imperf. ind. act. ab

Ἵζω, f. ἵσω, *sedere facio*, *sedeo*, *colloco*: q. ab ἷω, *colloco*. Hinc κωνίζω, idem.

ἸΗ°, adv. seu interjectio, in lætis acclamationibus adhiberi solita, ut ἰὴ παιὰν, &c. Est et ἰή, vox. Vide ἷω.

Ἰῆ, *æquali*: dat. sing. ab ἶος, qu. in gen. et dat circumflecti dicitur ab Aristarcho; sed fortasse Ion. ponitur pro μιῇ, à μία, μιᾶς, una. Vide ἶος.

Ἰήϊος, ου, ὁ, *Apollo*, qu. ab ἰάομαι, *sano*.

Ἰήκοσ@, ου, ὁ ἧ ὁ, *doloribus medens*: ab ἰάομαι, *medeor*, et κόπος, *labor*. Th. κόπτω, *seco*, *tundo*: f. ψω, p. m. κέκοπα.

Ἴηλα, *injeci*: a. 1. ind. act. verbi ἰάλλω, *mitto*: f. αλῶ.

Ἴημι, *mitto*: imperf. ind. act. ἵην, ης, ε, vel ἵεσαν, -ασαν, -ασες, ες, fut. ἥσω, perf. εἶκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν, ἧς, ἧ, præs. pass. ἵεμαι, *mittor*, *desidero*, imperf. ἱέμην, σο, το, perf. εἷμαι, a. 1. pass. ἵθην, a. 2. med. ἷμαν, ἷσο, ἷτο, a. 2. part. med. f. μένος. Th. ἷω, *mitto*. Sed

Ἴημι, *eo*, *vadeo*: ut εἶμι, ex ἷω, id.

Ἰήσασθαι, *curare*: Ion. pro ἰάσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἰάομαι, *curo*: f. άσομαι. Sic

Ἰήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion, ab eod. verbo.

Ἴησι, *mittit*: 3. sing. præs. ind. act. verbi ἵημι. Sed

Ἴησι, *vadit*: 3. sing. verbi ἴημι, *eo*, ab εἶμι seu ἷω, *eo*: at

Ἴησι, *eas*: Ion. Paragoge pro

ἴας, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi εἶμι, *eo*: a. 2. ind. act. ἴον, vel Ion. et Poët pro ἶς, *eat*: 3. sing. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Ἰάσονι, dat. sing. ab Ἰάσων, ὁ, nom. viri.

Ἰαστὸς, ή, ὁ, *JESUS*: nomen Salvatoris, Hebr. quod interpret. Lat. *Salvator*.

Ἴασιν, ων, οἱ. Sunt οἱ τὴν Ἶον νῆσον οἰκοῦντες.

Ἰατῆρ. Ion. pro ἰατὴρ, ὁ, *Medicus*: ab ἰάομαι, *sano*.

Ἰδιογενὴς, ἴος, ὁ ἧ, *originalis, indigena, rectè et legitimè natus*: ab ἴδιος, *recte* et γείνομαι, *nascor*.

Ἰθάκη, ης, ἡ, *ITHACA*: nomen insulæ, Ulyssis patriæ.

Ἴδῃς, *celeriter*: ab ἴδη, *statim*.

Ἴδία, Ion. pro ἰδία. Vide ἴδιος.

Ἰδίαι, αι, ἡ, *recta*: ἰδίην τίμαν, *jus reddere*. Hes. op. 224. sub. δίκην· nom. sing. f. g. et.

Ἴδιοι, nom. pl. f. g. ab ἴδιος, ία, ον, *rectus, a, um*, dat. pl. Ion. ἰδίοισιν ab ἴδιος, Ion. pro ἰδίοις.

Ἴδιος, Ion. pro ἰδίως, *celeriter*.

Ἴδι, *vade*: præs. imperat. ab εἶμι, *eo*.

Ἴδμαδ', pro ἴδμασι, dat. sing. ab ἴδμα, ατος, τὸ, *gressus, passus*; ab ἶα vel εἶμι, *vado*.

Ἴδοιος, *vox incitantis et adhortantis*: qu. ab ἴδε, *celeriter*, vel ἴθι, *vade*, et ὀρτὸν, *ruo* vel ὀρμὴ, *excito*.

Ἴδρις, *spado*: cui ἧς τιθηνῆσαι, *vis demissa est*. Th. ἵδρος, *æstus*.

Ἴδῑ, adv. *rectè, obviam, statim*, Th. ἰδῦς, *rectus*.

Ἰδυδίκασι, dat. pl. Ion. ab

Ἰδυδίκης, ης, ὁ, *cujus judicia sunt recta*: ab ἰδῦς, *rectus*, et δίκη, *jus*.

Ἰδύζειξ, ιχος, ὁ ἧ ἰ, *qui rectos capillos habet*: ab ἰδύς, *rectus*, et ζεῖξ· ἡ, *capillus*.

Ἰδυμαχίη, ης, ἡ, *legitima pugna, quæ aperto Marte fit*: ex ἰδῦς, *rectus* et μάχομαι, *pugno*.

ἸΘΥΜΒΟΙ, ων, οἱ, *genus carminis et saltationis ridicula. in honorem Liberi patris*: q. ab ἰδύειν ἰοὴν, *prorumpere clamore*.

Ἰδύνει, *dirigit*, 3. sing. præs. ind. act. ab ἰδύνω *dirigo*. Th. ἰδῦς, *rectus*.

Ἴδυνεν, *direxit*, 3. sing. imperf. ind. act. ab.

Ἰδύνει, *dirigo*, f. υνῶ· præs. indic. pass. ἰδύνομαι, *rego, dirigo*. Th. præced.

Ἰδυπτέων, ωνος, ὁ ἧ ἰ, *recta volans, qui recto cursu fertur*: ab ἰδῦς, *rectus*, et πέτομαι, *volo, as*.

ἸΘΥΣ, ἴθεια, ἴθυ, *rectus, non obliquus, verus*: sed.

Ἰθύς, υος, ἡ, *impetus*: ab ἰθύω, *recta fero*, q. à præced.

Ἰθύτερσι, *rectiores*, nom. pl. fœm. g. ab

Ἰθύτερος, comparat. ab ἰθύς, *rectus*.

Ἰθύω, *rectè fero, impetu fero*. Th. id.

Ἰΐω, *æruginosus reddor*: ab ἶς, *æruginem*.

Ἴκανε, vel Ἴκανεν, *pervenit*, 3. sing. imperf. et

Ἰκάνεν, 3. dual. imperf. ind. act. verbi ἱκάνω· imperf. Ἴκανον· opt. ἱκάνομαι, ος, ο. Th. ἵκω, *venio*.

Ἰκανόμενος, -όμεν, *idoneus et aptus*. f. 1. ώσομαι· perf. indic. pass. ἱκάνωμαι· ab.

ἸΚΑΝΟΣ, ἡ, ὸν, *idoneus, sufficiens, congruus*; λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰασονος, *cum accipissent Jasonis satisfactionem*, Act. xvii. 9. indè

Ἰκανότης, ητος, ἡ, *habilitas, sufficientia*: à præced

Ἰκανούσθω, *sufficiat, satis sit*. 3 sing. imperat. pass. ab

Ἰκανόω, *idoneum* vel *sufficientem reddo*, fut. ώσω, perf. ἰκάνωκα. Th. ἱκανὸς, *idoneus*.

Ἰκάνω, *convenio, adeo, assequor, supplico*, Hesych. Th. ἵκω, *venio*.

Ἱκανῶς, adv. *sufficienter, abundè, affatim, admodum, valdè*. Th. ἱκανὸς, *sufficiens*.

Ἰκανωτάλου, superl. ab ἱκανὸς.

Ἰκέλιος, ὁ, η, ελον, *similis*: ab ἴικω, *similis sum*.

Ἴκεν, *ibat*, imperf. ind. act. verbi ἴκω, *venio*, f. ἴξω· a. 1. ἶξα

Ἴκεο, *veni*, Ion. pro. ἵκου, præs. imperat. pass. verbi ἵκομαι, vel 2. sing. a. 2. ind. med. ἱκόμην, ο, et Ion. ευ, ετο, verbi ἱκνέομαι, f. ἵξομαι, *venio*.

Ἰκέσθαι, a. 2. infin. med. verbi ejusd.

Ἰκέσθην, 3. dual. a. 2. ind. med. verbi ejusd.

Ἱκεσία, ας, ἡ. *supplicatio, preces*: ab ἱκέτης, *supplex*.

Ἱκέσιος, ία, ιον, *supplex*; ἱκέσιος Ζεὺς, *supplicum præses Jupiter*; per Sync. pro ἱκετήσιος, idem: ab eod. Th.

Ἵκετ' pro ἵκετο, *pervenit*, 3. sing. a. 2. ind. med. ab. ἱκνέομαι, *venio*, q. v.

Ἱκέτας, α, ὁ, Dor. pro ἱκέτης, ου, ὁ, *supplex*, q. v.

Ἱκέτευε, 3. sing. imperf. ind. act. et

Ἱκέτευεν, ελος, τὸ, *supplicatio*, et

Ἱκέτευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab.

Ἱκετεύω, *supplico* fut. εύσω. Th. ἱκέτης.

Ἱκετηρία, ας, ἡ, *supplicatio*: ab

Ἱκέτης, ου, ὁ, *supplex*: à

Ἱκέτης, ου, ὁ, *supplex*: à ἵκω, vel ἱκνέομαι. Hinc.

Ἱκετήσιος, ία, ιον, *supplex*; Ἱκετήσιος Ζεὺς, *supplicum præses Jupiter*.

Ἴκηαι, *venias*, Ion. pro ἵκῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*; f. m. ἵξομαι· p. pass. ῎Ιγμαι· a. 2. n. ed. ἰκόμην, ο, στο. a. 2. sub. med. ἵκωμαι, ῃ, ηται.

Ἵκηται, *veniat*, 3. sing. a. 2. sub. med. eiusd. verbi.

Ἱκμάζω, *humecto*, et

Ἱκμαίος, *humidus*: à

ἸΚΜΑΣ, ος, vel ἰκμὰς, άδος, ἡ, *humor, vapor*: indè

Ἴκμενος, *flumen, secundùm de venti*, per Sync. pro ἰκόμενος. Euphoniæ causâ spiritu mutato. Sunt tamen qui ἵκμενος scribunt. Estque vel præs. part. verbi ἵκομαι, vel a. 2. part. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*, fut. ἵξομαι· a. 2. m. ἰκόμην. Sunt qui

Ἱκμενος, exp. *humidus*. Th. ἰκμὰς, *humor*.

ἸΚΝΕ'ΟΜΑΙ, -έομαι, *venio, advenio, supplico, pertineo, invado*; f. m. ἵξομαι, p. pass. ἶγμαι· a. 2. m. ἰκόμην, ο, στο.

Ἱκνεῖται, Ion. pro τὸ ἵκανον, *id quod sufficit et decorum est*, et

Ἱκνεομένως, sive ἱκνουμένως, *ritè, congruè*, adv. à verbo ἱκνέομαι *venio*.

Ἱκνουμένῳ χρόνῳ, *temporis progressu*, Ion. et Dor. pro ἱκνεμένῳ.

Ἱκνεῦνται, Ion. et Dor. pro ἱκνοῦνται, *veniunt*, 3. pl. præs. ind. med. verbi ἱκνέομαι.

Ἱκνούμενος, *veniens, congruens, justus*, ut ἱκνουμένου μέτρου, *justa magnitudo*, part. præs. m. ejusd.

Ἵκοι, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἱκνέομαι, *venio*.

Ἱκοίμην, Dor. pro ἱκοίμαν, a, 2. opt. m. verbi ejusd.

Ἱκομαι, *venio*: ab ἵκω, idem: quod usitatius.

Ἱκόμαν, ν, σο, *veni*, a. 2. ind. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*.

Ἱκόνιον, ου, τὸ, pro εἰκόνιον, *ICONIUM*, nomen urbis. Gr. *imagunecula*.

Ἱκονῦο, 3. pl. a. 2. ind. m. ἱκάνω, q. v.

Ἵκου, præs. imperat. med. verbi inus. ἵκομαι. Th. ἵκω, *venio*. Vel 3. sing. a. 2. ind. m. ἰκάνω, verbi ἱκνέομαι· sed

Ἱκοῦ, est. a. 2. imperat. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*; a. 2. ἰκάνω, ν, στο.

ἸΚΡΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *tabula, tabulatum*; quasi ἰκρίον, quod ὡς ἵκρα factum, vel ab ἱκνεῖσθαι, *ire*; super tabulatis enim itur. Eustath. scribit ἴκριον.

Ἱκριόω, nom. Poët. indecl. pro præced.

Ἵκτανε, adv. *propè, celerrimè*; ἀπὸ τοῦ ἱκνεῖσθαι.

Ἱκτερικὸς, ὴ, ὸν, *ICTERICUS*: ab

ἸΚΤΕΡΟΣ, ου, ὁ ἧ, *morbus regius, ICTERUS*, et pro ave *galbula*. Scribitur et ἰκτερὸς.

Ἱκτὴρ, ῆρος, ὁ ἧ, *supplex*: ab ἱκέτης, idem.

Ἱκτίδ@, per Aphær. κτίδ@, *à musteld confectus*: ab ἰκτὶς, *mustela*; per Aphær. κτις, ίδος, ἡ

ἸΚΤΙ'Ν, ῖνος, ὁ, *milvus*.

ἸΚΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, *mustela sylvestris*.

Ἵκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἱκνέομαι, *venio*, f. m. ἵξομαι· a. 2. m. ἰκόμην· p. pass. ῎Ιγμαι. Vel per Sync. dicitur pro ἵκατο, 3. sing. a. 2. ind. m. ejusd. verbi

ἸΚΩ, *venio*. fut. ἵξω· a. 1. ἶξα. Hinc. ἱκάνω, Poët. idem.

Ἵκωμαι, a. 2, sub. med. verbi ἱκνέομαι, *venio*; a. 2. ἰκόμην.

Ἵεσαν, Dor. pro ἧσαν, 3. pl. a. 2. sch. act. ab ἧμι. *venio.*

Ἰλαδόν, *turmatim*, adv. ab ἴλη, *agmen, turma*, quod et ἰλὰς. Th. ἰλάω, *congrego.*

Ἵλαος, *propitius esto*, præs. imperat. ab ἵλημι, unde et part. ἵλεως. Alii vero volunt ἵλαθι, per Sync. dici pro ἵλεσσαι, a. 1. imperat. pass. verbi ἱλάσκομαι, *propitium reddo*, f. m. ἀσομαι perf. pass. ἱλάσμαι, ται, σται. Th. ἱλάω, vel ἵλαχα, f. ἵξω, *propitius sum.*

Ἱλαρός, ά, όν, *HILARIS, lætus*, et

Ἱλαρότης, ητος, ἡ, *HILARITAS*: ab eod. Th.

Ἱλαρύνω, ῶ, f. ὑνω, *exhilaro.*

Ἱλαρύνω, f. υνῶ, p. act. ἱλάφυλμαι, *lætifico, exhilaro.*

Ἵλας Dor. et per Sync. pro Ἵλεως, ω, ό, *viri nomen.*

Ἵλατέτω, *propitius esto*, et per Sync. ἵλαθι, et Poët Ectasi ἵλαθι, a. 1 imperat. pass. verbi ἱλάσκομαι, *placo*; f. m. ἀσομαι perf. pass. ἵλασμαι a. 1. pass. ἱλάσθην, ᾱς, ᾱ. Th. ἱλάω *propitius sum.*

Ἱλάσκεσθαι, præs. inf. pass. ab ἱλάσκομαι, *placo*; ἱλάσκονδο, 3. pl. imperf. ind. fut. ἱλάσομαι præs. part. m. fem. g. ἱλασομένη ab eod. Th.

Ἱλάσκομαι, *propitius fio, exhilaro*; fut. med. ἱλάσομαι, reperitur et ἱλάξομαι perf. pass. ἵλασμαι, a. 1. imperat. ἱλάσθητι, cum dat.

Ἱλαστὴς, ῆ, ό, *propitiatio.*

Ἱλάσσομαι, *placabo*, f. 1. m. verbi ἱλάσκομαι, vel ἱλάσομαι a. 1. med. ἱλάσσατο.

Ἱλαστήριος, ᾱ, ό, a. 1. part m. gen. ου.

Ἱλάσσεται, *places.* Ion. pro ἱλάσσῃ, a. 1. sub. m. in 2. sing. ab ἱλάσκομαι, *placo.*

Ἱλασσόμεθα, *placemus*, gem. σ, 1. pl. a. 1. sub. m. ejusd verbi.

Ἱλαστήριον, ου, τὸ, *piaculum*; sic Christus est verè ἱλαστήριον quia sua oblatione nobis placavit Deum et

Ἱλαστήρις, ία, ιον. *piacularis*; habens vim τοῦ ἱλάσκεσθαι, et

Ἱλαστὴς, ὁ, ὁ, *placat, qui reconciliatur*: omnia ab

Ἵλαω, et ἵλημι, *propitius sum*, f. ἵλεω, p. κα· præs. imperat. ἵλαθι, et per Ectasin ἵλαθι.

Ἵλεός, οῦ, ὁ, *foramen ubi latet serpens*; aut *alicujus feræ cubile.* Est et ἱλεὸς, *ILEUS, convolvulus, morbus intestinorum*: ab εἱλέω, *verso, involvo.*

Ἵλεως, *placo, propitium reddo*: ab Ἵλεος, ω, ὁ ἡ ᾱ, Att. pro ἵλαος, *propitius.* Th. ἱλάω, *propitius sum.*

Ἵλη, pro ιλη, ης, ἡ, *agmen.* Th. ἱλάω, *congrego.*

Ἵληθι, pro ἵλαθι, q. v.

Ἱλήκησι Ion. Paragoge pro ἱλήκῃ, 3. sing. perf. subj. act. verbi ἵλημι, seu ἱλάω, *propitius sum.*

Ἱλιάδης, ου, ὁ. Dor. pro Ἰλειάδης, ου, ὁ, quod per Aphæresin pro Αἴας Ὀϊλῆος ἱλιάδης, ου, ὁ. *Ajax Oïlei filius*, ὁ τοῦ Ὀϊλέος υἱός.

Ἱλιὰς, άδος, ἡ, *ILIAS, Poema Homeri de rebus Iliacis*: item *turdi species*; et *congeries*, ut ἱλιὰς κακῶν, *ilias malorum.*

Ἱλιὰς μάχη, Poët. pro Ἰλιακὴ μάχη, *Iliacum prælium.*

Ἱλιγγιᾶν *vertigine laboro*: ab

Ἱλιγξ, γγος ἡ, *vortex*: quod ab ἱλίσσω, ω, ξ, *vortex.* Th. ἰλλὼ, *verso.*

Ἴλιον, *ILIUM, Troja*: ab Ἴλος, qui filius Trois Regis.

Ἰλιοπλάξ, ω, ὁ, *Ilii populator*: ab Ἴλιον et πλάω, *destruo*

Ἱλλὰς, άδος ἡ, *vinculum contortum*: ab ἵλλω, *volvo.*

Ἴλλος, ω, ὁ *oculus*: q. ab ἰλλὼ, *verso*; quia oculi volubiles: indè

Ἰλλὼ, *oculis connivco, volvo.*

Ἰλλυρικὸν, ὸ, τὸ, *ILLYRICUM*, nomen regionis: indè.

Ἰλλύριοι, ων, οἱ, *Ilyrii.*

Ἴλυς, ύος, ἡ, *limus, cænum*: qu. ab ἴλλω, *palus*, vel ἰλύω, pro ἰλλὼ, *involvo.*

Ἰλύω, *oblimo, limo, obduco*: à præced.

Ἰμάσιος, ία, ιον, *molaris*; hinc habemus Ἰμάσιον ἆσμα, ἡ ἐπιμύλιος ᾠδὴ, *molaris cantilena*, sive *quæ cani solebat ab iis qui molas vertebant, aut aquam è puteis hauriebant.* Eadem cantio et ἐπιστατίου dicta. Th. ἱμὰς, *locum, loreus funis.*

Ἰμαλία, *cumulata farinæ mensura*: ab eod.

Ἰμάλιος, ία, ον, *abundans, copiosus*: à præced.

Ἰμαλὶς, *Dea farinæ, Ceres.*

Ἴμασ', pro ἧμασι, *verberavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἱμάω, vel ἱμάσσω, *loris cædo, verbero*, f. ἱμάσω ab

Ἱμάς, άντος, ὁ, *lorum, funiculus ex loris bubulis*: inde ἱμὰς, f. ἱμὰς, *lorio funi extraho, haurio.*

Ἱμαστὰν, ᾶς, ἡ, *scutica, flagellum*: à præced.

Ἱμᾶσι, dat. pl. ab ἱμὰς, άντος, ὁ, *lorum*, q. v.

Ἱμάσσω, Poët. pro ἱμάσω, a. 1. part. act. ab

Ἱμάσσω, *loris cædo, verbero*, fut. ἱμάσω. Th. ἱμὰς, *lorum.*

Ἱματίζω, *vestio*, f. ἱσω, p. ἱμάτικα· perf. pass. ἱμάτισμαι, perf. part. pass. ἱματισμένος, η, ον, *vestitus*: ab ἱμὰτ' ατος, τὸ, *vestis.* Th. ἵω, seu ἵνυμι, *induo.*

Ἱμάτιον, ου, τὸ, *vestimentum*, pro ἱμάτιον· ab εἷμα. Vide ἱματίζω.

Ἱματοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ᾱ, *custos vestium.*

Ἱματισμένος, *vestitus, indutus.* Vide ἱματίζω.

Ἱματιστὴς, ῆ, *vestus, vestitus*: ab eod. Th.

Ἱμὰω, *loreo fune extraho, haurio*, f. ἱσω· ἱμαῖον μέλος, *cantilena quam canit ὁ ἱμῶν, ὁ ὑδατηγὸς.* Vide ἱμάσιος.

Ἱμείρομαι, idem quod

ΙΜΕΙΡΩ, *desidero, cupio*, cum gen. quod ab ἵμερος, *cupio*, et ἱμάω, *amo.*

Ἴμεν, ἴτε, *imus, itis*, 1. et 2. plur. præs. indic. εἶμι, *eo.* Dicitur et ἴμεν, in 1. pl. imperf. ejusd. verbi et

Ἴμεν, *ire*, Ion. sed Dor. ἴμεναι, pro ἰέναι, εἶναι, et ἴεναι, præs. infin. ab ἴημι, vel ἵημι, *eo.*

Ἰμέρα, ας, ἡ, fluvii nomen, ut et Ἰμέρας, ου, ὁ, *Siciliæ fluvius.*

Ἱμερόεις, εντος, ὁ, et in fœm. gen. ἱμερόεσσα, *desiderabilis*; in superl. ἱμερόεστατος· ab

Ἵμερος, ου, ὁ, *desiderium.* Th. ἱμείρω, *desidero.*

Ἱμερόφωνος, ου, ὁ ἡ, *qui vocem habet optabilem ac dulcem*: ab ἵμερος, *desiderio*, et φωνὴ.

Ἱμερτὸς, ἡ, όν, *desiderabilis*: ab ἱμείρω.

Ἵμπτω, *lædo, pungo, terreo*: ex ἵπτω. Tum ἵμπτω, *jungo*: q. ab ἵν, pro ἐν, et ἅπτω, *alligo.*

Ἴν, mensuræ nomen; item *fibra.* Vide ἶς. Tum ἶν, *ipsum*, vel *ipsam*, pro quo Poëtæ μῖν dicunt. Latinis olim etiam *im* et *em* pro *eum.* Ἶν *IN*, præpositio; etiam pro ἰν, et in compositione.

Ἶν, pro ἶνα, *fortitudinem*, acc. sing. ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, *nervus, fibra.*

Ἶν, pro ἶνα, *ut.*

* Ἶνα, *ut*, conjunct. causalis regit. subjunct. ἐν αὐτῇ εἶλε ἵνα τὰς Θερσιτίδου, Lysias 259 ed. Tayl. *in iisdem tabulis quibus*, &c. Cum gen. ut *ubi gentium* apud Latinos; ὁ βλέπεις ἵνα εἰ καὶῆ, Soph. Oed. Tyr. 421. *non vides quò mali es redactus*, Vide Mark. Kurip. Suppl. 1012. Regit indic. cum pro ὅπω usurpatur 3. Joan. 4. Cum indic. aliquando, præsertim in temporibus imperfectis et præteritis; Ἐξῆν, μὴ κεῖσθ' νέφ, ἵνα εἴδομεν ἅμφω, Il. A. 363. *dic, ne celes animo, ut actamus ambo*; ἵνα ἐτιμωρεῖτο, ἵνα ἐκόμων, &c. Lys. 1. 435. 1. ubi vide not. Marklandi; ἵνα ἑαυτὸν ἐκπίπτων ἐνίδυ, Xen. Cyrop. i. 73. 8vo. ed. Huch. *ut, illapsus in ea lepus ipse se in retia induceret*, 1 Cor. iv. 6. ix. 28. Apocal. xxii. 14. Pro ὥστε, *ita ut* Odyss. i. 136 Cum subjunctivo idem valet quod imperativus; ἵνα ἐλεύθεριος ἦς, Mar. v. 23. *veniens impone*; ἵνα στρατηγήσῃς, 1 Tim, i. 3. *fac ut præcipias.* Frequens cum ὅπως, quod loquendi genus haud facilè reperias cum ἵνα apud antiquos. Sæpe indicat quod fieri debet; ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα, Ep. v. 33. *revereri debet virum*; ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσι, 1. Joan. ii. 19. *et manifestari debebant.* Arrian Diss. Epict. l. 1. c. 20. Σωκράτης ἐν ἵνα τοῦτο τούτου ὑπ' Ἀθηναίων, *Socrates non debuit hæc pati ab Atheniensibus*;

ἤνα μή, *nisi*; ἤνα τί, vel ἵνατί, *ut quid, propter quid, quare?*

Ἴνᾱι, *ire*, præs. inf. verbi εἶμι, *eo*. Dicimus, et ἴμεναι, et *ἴιναι*.

Ἰνάω, idem quod ἰνάω, *inanio, vacuo, expurgo* Hesych.

Ἰνδάλλομαι, *similis videor, videor, apparco*; idem quod ἴδαλλομαι, inserto ν, quod pro ἰδάλλομαι, idem; ab εἶδος, *facies, forma*. Th. εἴδω, *video*.

Ἴνδαλμα, ατος, τὸ, *simulacrum, species*: à præced.

Ἰ'ΝΔΙΚΟ'Ν, ῳ, τὸ. *INDICUM piper*, vel *zingiber Indicum*.

Ἶνες. Vide in ἶς, ἡ, *fibra*.

Ἰνόω, *tendo*: Hesych. ab ἶς, in acc. ἶν, *nervus*, quia tendit organum.

Ἰ'ΝΕ'Ω, *vacuo, expurgo*.

Ἰνίον, ῳ. τὸ, *occipitium, posterior colli pars*: ab ἶς, ἰνὸς, *nervus*.

Ἰνιός, ος, ὁ ᾗ ἡ *filius*.

Ἴννη, *filia*, ut et Ἰννῶ, ῳ, ὁ, *filius*: ab ἶνις. Hesych. Vide præced.

Ἰννύμαι, *fleo*: ab ἰάω.

Ἰνδω, Poët. pro ἰνάω, *exhaurio, consumo, absorbeo*.

Ἰνὼ, ὁος, ἡ, *INO*, nomen mulieris, q. *valida*: ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur*.

Ἰξ, ἰκὸς, ὁ, *vermiculus vites arrodens*.

Ἰξαλος, ξ, ὁ ᾗ ἡ, *qui saltu progreditur, impetuosus, libidinosus*: Hesych. ab ἰξύς, *lumbus*, et ἅλλομαι, *salio*. capræ Epith.

Ἵξω, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi ἵκω, *venio*, f. ἵξομ' a. 1. ἵξα, ας, ε.

Ἵξεται *pervenies*, 2. sing. f. 1. ind. med. Ion. pro ἵξῃ, verbi ἱκάνομαι, *venio*; f. m. ἵξομαι· perf. pass. ἷγμαι· a. 2. m. ἐάγην, ν, στο.

Ἰξευτὴς, οῦ, ὁ, *qui visco aves captat, aucupat*: ab ἰξεύω.

Ἰξεύτικὸς, ἀς, ἡ, *qui visco aves captat*: ab eodem.

Ἰξεύω, *visco aves capio, aucupor*: ab ἰξὸς.

Ἰξία, ας, ἡ, idem quod ἰξὸς, q. v.

Ἰξώδης, ἐσσα, ἐν, *viscosus, lethalis*.

Ἴξις, εως, ἡ, *adventus*. Th. ἱκνέομαι, *venio*; f. m. ἵξομαι· p. pass. ἷγμαι.

Ἰξίων, ονος, ὁ, *IXION*: quis iste fuerit, et cur apud inferos rotæ feratur alligatus circumvolvi, docet Pindarus Pythior. Od. 2. p. 204, &c.

Ἵξομαι. f. 1. m. verbi ἱκνέομαι.

Ἶξον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. pro ἵκον, Bœot. solent enim κ in ξ mutare: vel a. 2. indic. act. verbi ἵκω, *venio*. f. ἵξω. Alii volunt esse imperf. verbi ἴξω, quod à fut. ἴξω, verbi ἴκω, formatum assernnt.

Ἰξὸν, *viscum*, acc. sing. ab

Ἰ'ΞΟΣ, ῳ, ὁ, Æol. βύσσος, *VISCUM, arundo aucupatoria, pedica passerum*; item *varix*: adj. *parcus, tenax*.

Ἰ'ΞΥ'Σ, ὑος, ἡ, *lumbus. dorsum*: q. ab ἰσχύς, quia in lumbis robur est.

Ἰξώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *viscosus, visci modo lentus et tenax*.

Ἰοβολος. ῳ, ὁ ᾗ ἡ, *qui sagittas jaculatur, venenum jaculans*.

Ἰοδνεφὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ. *purpureus*: ab ἴον, *viola*, et δνόφος, *tenebræ*.

Ἰοδοκος, ῳ, ὁ ᾗ ἡ, *sagittarum receptrix*, epithet. *pharetræ*. Dicitur enim ἰοδόκη, ἡ, substantivè, *pharetra, sagittarum receptaculum*: ab ἰὸς, *jaculum*, et δέχομαι. *capio*.

Ἰοειδὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *niger, rubiginosus*; ab ἰὸς, ῳ, ὁ, *telum, rubigo cujusque metalli*, vel cum sig. *purpureus, violacei coloris*: ab ἴον, *viola*, et εἶδος, *forma*.

* Ἰέεις, ἰεσσα, ἐεν, *rubigini obnoxius, accommodus ad sagittas conficiendas, niger, subfuscus*.

Ἶομι, ἴους, ἴοι, a. 2. opt. verbi εἶμι, *eo*; a. 2. ἰὸν.

Ἰοῖσα, Dor. pro ἰοῦσα, *profecta*, a. 2. part. f. g. ejusd. verbi.

Ἰολαος, ῳ, ὁ, quis fuerit *IOLAUS*, quando ex mortuis resurrexit, et cur. vide Pind. Pythior. Od. 9. p. 304, 305.

Ἴομεν, *eamus*, 1. pl. a. 2. ind. ἴον, verbi εἶμι, *eo*. Alii volunt per Systol. Ion. dici pro ἴομεν, 1. pl. a. 2. sub.

Ἰομμορος, ῳ, ὁ ᾗ ἡ, *pallida facie stultus*, Iliad. Δ. 242. ab ἰὼν, *viola*; item *jaculis mortem inferens, jaculator*: ex ἰὸς, *jaculum*, et μόρος, a μείρω.

Ἴον. ῳ, τὸ, *viola*; item *solum*. n. g. ab ἶος.

Ἴον, ες, ε, a. 2. ind. verbi εἶμι, *eo*.

Ἰόν', pro ἰόντα, acc. sing. a. 2. part. ἰὼν, verbi εἶμι, *eo*.

Ἰονὰς, ἀδος, ἡ, *lanuginosa, villosa, varie laborans*; exponitur et *velox*: ab

Ἰ'ΟΝΘΟΣ, ου, ὁ, *lanugo, primi pili*: qu. ab ἄνθῳ, quia flos juventæ; item *varus* in facie.

Ἰόντα, *euntem*, ob sequentem aspiratam ἱόντα, acc. sing. a. 2. part. verbi εἶμι, *eo*; ἴον, a. 2. part. ἰὼν, ὀντος, et in f. g. ἰοῦσα.

Ἰοπλοκαμὶς, ῳ, ὁ ᾗ ἡ, *violaceos vel nigros capillos habens*: ex ἴον, *viola*, et πλόκαμος, *cincinni*, à πλέκω, *necto*.

Ἰόππη, ας, ἡ, nomen urbis, *Joppa*. Hebr. *pulchritudo*.

Ἰορδάνης, ῳ, ὁ, nomen fluvii, *Jordanis* Hebr. orientis ex *Jor* et *Dan*, qui sunt duo fontes ad radices Libani.

Ἰ'ΟΡΚΟΣ, ου, οἱ, caprarum genus: q. δόρκος, à visûs acuminè, a δέρκω, *video*.

Ἰ'Ο'Σ, ὸ. ὁ, *missile, jaculum, sagitta*: qu. ab ἵημι, *mitto*; item *venenum, rubigo, ærugo*, ἰόω. *rubigine obduco*; ἰώδης, *rubiginosus*: sed

Ἰὸς, ἰοῦ, ἰόν, *solus, a, um*; item *unus*.

Ἰοστέφανος, ῳ, ὁ ᾗ ἡ, *coronam è violis gestans*: ab ἴον, *viola*, et στέφανος, *corona*, à στέφω, *corono*.

Ἴοτης, ητος, ἡ, *consilium, voluntas*: ab ἴω, vel ἵημι, *mitto*.

Ἴ'ΟΥ', adv. dolentis, *hei, HEU*: hinc ἰύζω, *lamentor*. Est et exultantis adv.

Ἰουδαΐζω, *JUDAIZO, fio Judæus, Judaicè vivo*, f. ίσω, p. ἰουδαΐκα· ab Ἰουδαῖος, *Judæus*. Th. Ἰούδας, ου, ὁ, *Judas*.

Ἰουδαϊκὸς, ἡ, ὸν, *JUDAICUS, a, um*: hinc

Ἰουδαϊκῶς, adv. *Judaicè*.

Ἰουδαῖος, ῳ, ὁ, *JUDÆUS*; item *Judaicus, a, um*, ut γῆ Ἰουδαία.

Ἰουδαϊσμὸς, ῳ, ὁ, *JADAISMUS*.

Ἰουδαϊστὶ, adv. *Judaicè, Judaico more*.

Ἰούδας, ου, ὁ, nomen viri, *Judas*, Hebr. interpret. Lat. *celebrationis filius*.

Ἰουλίας, ῳ, ὁ, nomen viri. Gr. *barbatulus*.

Ἰούλιος, ῳ, ὁ, *JULIUS*, nomen viri. Gr. *barbatulus*.

Ἴουλος, ῳ, ὁ, *lanugo*. quæ ἴσταται, ἴουλα, *exit mollis et crispa*. Th. οὐλὸς, *mollis, crispus*.

Ἴων, *mittebam*, imperf. contr. ex ἴεον, -ες, q. ab ἵω, Th. ἶα, vel ἵημι, *mitto*.

Ἰούσας, ης, ἡ, et in acc. pl. ἰούσας, *accedentes*, a. 2 part. f. g. ab ἶμι, quod ab εἶμι, *eo*; a. 2. indic. act. ἴον.

Ἰούστος, ῳ, ὁ, nomen viri. Lat. *JUSTUS*.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, *quæ fundit sagittas*, vel *quæ sagittis gaudet*: ex ἰὸς, *sagitta*, et χέω, *fundo*, vel χαίρω, *gaudeo*, Epithet. Dianæ.

* Ἰστὸς, vel ἱστῶς, ῳ, ὁ, *furnus, caminus, culina, sudatorium*; ἱστῶ· ἱλαστήριον, Aristoph. Plut. 816. *sella familiarica*. Angl. AN IVORY CLOSE-STOOL. Th. ἵστα.

Ἴσπος, ῳ, ὁ, *musculus*, quæ ἴσπει, id est *opprimit*, murem: sed ἴσπω, *pressura*: ab

Ἰσπὸν, *premo*, πιέζω· ut ἰσπάσεται συμφοραῖς, *premi calamitatibus*. Th. ἴσπω, *noceo*.

Ἱππαγωγὸς, ὸν, ὁ ᾗ ἡ, q. d. *equorum ductorius*, seu Epithet. *navis quæ equi projiciuntur*: ex ἵππος et ἄγω, *duco*.

Ἱππάζω, et ἱππάζομαι, *equito*: ab ἵππος, *equus*.

Ἱππασμὸς, ῳ, ὁ ᾗ ἡ, Poët. *qui hasta vel lanced ex equo pugnat*: ex ἵππος et αἴσσω, *cursito*.

Ἱππαλιὸς, ῳ, ὁ, Dor. pro ἱππαλὴς, idem quod ἵππιος, ίος, ὁ, *equus*.

Ἱππαρχέω fut. ήσω, *sum magister equitum, præsum equitatui*, et

Ἱππαρχία. ας, ἡ, *præfectura equitum*: ex ἵππος et ἀρχὴ, *imperium*.

Ἱππαρχικὸς, ἡ, ὸν, *ad magistratus equitum pertinens*: ex itaq.

Ἱππαρχος, ῳ, ὁ, *HIPPARCHUS*, nomen viri. Est et *Equitum præfectus, Magister equitum*; et sic

vocatur Neptunus: ex ἵππος et ἀρχή, *principatus*.

Ἱππεύς, έως, ὁ, Ion. pro ἱππικός, *equestris*: hinc

Ἱππεύσιμος, ν, ὁ ⸗ ἡ, *equitabilis equis idoneus*: ab ἵππος, *equus*.

Ἱππεύω, ω, ἡ, *equitatus, equitatio*.

Ἱππεύς, έως, *eques*, et in pl. ἱππῆς, ejusd. Th.

Ἱππευτής, ῆ. ὁ, *equestris* vel *equitandi peritus*: ab

Ἱππεύω, *equito*, f. εύσω, p. ἱππευκα. Th. ἵππος, *equus*.

Ἱππέφατι, dat. plur. Ion. pro ἱππεῦσι: ab ἱππεύς, *eques*.

Ἱππηλασία, acil. ᾠδή, *equestris* tia, quâ equi aguntur: ab

Ἱππηλάσιος, ία, ιον, *equestris, equitabilis, per quem equi agitantur*: ab ἵππος, *equus*, et ἐλαύνω, *impello*, f. ἐλάσω.

Ἱππηλάτα, voc. sing. ab

Ἱππηλάτης, ν, ὁ, *equitator, agitator equorum*: ex ἵππος et ἐλαύνω, *agito*.

Ἱππήλατος, ν, ὁ ⸗ ἡ, *equitabilis, per quem equi agi possunt, amplus, spatiosus*: ex iisd.

Ἱππικός, ἡ, τὸ, *equitatus*: ab

Ἱππικός, ἡ, ον, *equestris*. Th. ἵππος, *equus*.

Ἱππίδιτος, gen. Ion. ab

Ἱππίδιτος, ν, ὁ ⸗ ἡ, *equos nutriens*: ex ἵππος et δίδωμι, *pasco*.

Ἱππιδάμοιο, gen. Ion. ab

Ἱππιδάμος, ν, ὁ ⸗ ἡ, *equorum domitor*: ex ἵππος et δαμάω, *domo*; a 2. ind. act. ἴδαμον.

Ἱππίδμενος, ίδα, ν, *densus, instar equi hirsutus*: ex ἵππος et δασύς, *densus, pilosus*.

Ἱππιόωντας, ν, ὁ, Dor. pro ἱππιόντας, ν, ὁ, *equorum agitator, equos*: ex ἵππος, *equus*, et διώκω, *persequor*.

Ἱππιδρομία, ας, ἡ, *cursus equestris*, et

Ἱππιδρόμος Ποσειδῶν, *Neptunus equestrium certaminum præses*: ex ἵππος, *equus*, et δρόμος, *cursus*. Th. τέλος, *carro*; p. ind. m. δ.δρομα.

Ἱππίδρομος, ν, ὁ, *HIPPODROMUS, circus*: ex iisd.

Ἱππίνη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *celer instar equi, valdè celer*: ex ἵππος et δύω, *impetu feror*.

Ἱππίοιν, pro ἵπποιν, gen. dual. ἵπποιν, dat. plur. ton. ab ἵππος, *equus*.

Ἱπποκένταυρος, ν, ὁ ⸗ ἡ, *HIPPOCENTAURUS*: ex ἵππος, *equus*, et κένταυρος, *centaurus*, quod à κεντέω, *pungo*, et ταῦρος, *taurus*.

Ἱππιοχρύσης, ου, ὁ, *galeatus, equus bellicosus*: ex ἵππος, *equus*, et κορύσσω, *galeâ armo*. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*.

Ἱππιόχειλος, ν, ὁ ⸗ ἡ, *equis perstrepens*: ex ἵππος, *equus*, et κέλευθος, πους).

Ἱππολύτη, ης, ἡ, Poët. pro Ἱππολύτα, *Hippolyti filia*.

Ἱππομανές, οῦς, τὸ, *herba quædam equis lethalis, virus ex equarum inguinibus defluens, equina cupido coitûs*.

Ἱππομανία, -ῶ, *libidinis furore, equarum more, exstimulor*: ab

Ἱππομανής, ους, ὁ ⸗ ἡ, *equino more libidinis furiis exstimulatus, valdè insanus*: ex ἵππος et μαίνομαι, *insanio*.

Ἱππομαχία, ας, ἡ, *equestre prælium*: ex ἵππος et μάχομαι, *pugno*.

Ἱππόμαντις, ος, ὁ ⸗ ἡ, *rei equestris peritus*: ex ἵππος et μάντις, ος, ἡ, *consilium*.

Ἱππόνικος, ν, ὁ, *HIPPONICUS*, nomen viri: qu. ex ἵππος, *equus*, et νίκη, *victoria*.

Ἱππόνοη, ης, ἡ, nomen mulieris, Gr. *Valde intelligens*, Lat.

Ἱππονείφης, ν, ὁ, Poët. ὁ τὸ ἵππον καὶ τὴν ἱππικὴν σκιαν λαβὼν, καὶ τούτῳ ἔμπειρος, *qui equi ac artis equestris periculum fecit*.

Ἵππος, ν, ὁ vel ἡ, *equus*, in f. g. *equa et equitatus*; sed ἵππος, Dor. pro ἵππος· q. ab ἵσσω, ποσίν, *premit pedibus* admodum, undè *sinipes*. Hinc ἱππίσιον, ν, τὸ, *sella equina*. Sed

Ἵππος, ἡ, *substantia*, Gen. xiv. 21.

Ἱππόσια, ας, ἡ, *equoram agitatrix*, ἡ τοὺς ἵππους σώσα, τυτθὶ σώσα, ἢ συνίσα, quod ab ἵππος et σεύω, *agito*. Hinc et

Ἱππόσιος, ν, ὁ, Poët. et Dor. pro ἱππόσιος, ν, ὁ, *qui equos agitat*. Vide præced.

Ἱππόσυνα, κς, ἡ, *equitandi peritia*: gen. plur. Æol. ἱππόσυνάων· ab ἵππος, *equus*.

Ἱππότα, voc. sing. ab ἱππότης, ν, ὁ, *eques*: ab ἵππος, *equus*.

Ἱπποτοξότης, ν, ὁ, *eques sagittarius*: ex ἵππος et τόξον, *arcus*.

Ἱππολοφία, f. ήσω, *equos alo*, et

Ἱππολοφία, ας, ἡ, *equorum nutritio, sumptus in equis alendis factus*: ex ἵππος et τρέφω, *alo*.

Ἱππολόφος, ν, ὁ ⸗ ἡ, *qui equos alit*: ex iisd.

Ἱππομεδέα, q. *equi fons*, nomen fontis in Bœot. ex ἵππος et κρήνη, *fons*.

Ἱππουρις, ίδος, ἡ, Epith. *galeæ cristam ex setis equinis habentis*: ex ἵππος et οὐρά, *cauda*.

Ἱππορόβιον, ν, τὸ, *locus pascendis equis*: ex ἵππος et φέρβω, *pasco*; p. ind. med. πέφρεβα.

Ἱππορόβος, ν, ὁ, *equorum pastor*: ab iisd.

Ἱππορόμας, ν, ὁ, Dor. pro ἱππορόμης, ν, ὁ, *equis gaudens*: ab ἵππος et χαίρω, *gaudeo*.

Ἱππόσιος, *equos emo*: ex ἵππος et ὠνέομαι, *emo*.

Ἱππωνία, ας, ἡ, *equorum emptio*: à præced.

ἽππτΑΜΑΙ, *volo, as*, præs. infin. med. ἵπτασθαι, f. med. ἵπτάσομαι· q. à πτάω· a. 2. ind. m. ἐπτόμην, vel ἐπτάμην.

Ἱπτέσμαι, *volabe*, f. 1. ind. m. verbi ἵπτασμαι.

Ἵπτιο, contr. pro ἵπτασο, *volabas*, 2. sing. imperf. ind. ejusd. verbi.

ἹΠΤΩ, vel ἵπτω, *neco, lædo*: indè ἴψ, ἰπὸς, ὁ, *vermis cornua corrodens*; ἰπὸς, seu ἴπνος, ν, ὁ, *furnus*: ἴπος, ν, ὁ, *muscipula*.

Ἱρὰ, *sacra*: ab ἱρὸν, Ion. pro ἱερὸν, *sacrum, sacrificium*; at

Ἱρὸς, ος, ὁ, *concio*: quod ab εἴρω, *loquor*.

Ἱρᾶται, pro ἱερᾶται, 3. sing. præs. m. ἱερόομαι, *sacerdos sum*, inf. m. ἱερᾶσθαι. Sic ἱρᾶτο, pro ἱερᾶτο, 3. sing. imperat. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Ἱρεὺς, pro ἱερεὺς, Ion. *sacerdos*: ab eod. Th.

Ἱρέω, pro εἰρέω, *loquor*, Hesych.

Ἱρή, ῆς, ἡ, *HIRA*, nomen regionis.

Ἱρήϊαι, Ion. pro ἱέρειαι, *sacerdotes*, et

Ἱρήϊον, ν, τὸ, Ion. pro ἱερεῖον, *hostia, victima*. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Ἱρηΐς, Ion. pro ἱερηΐς, ιος, ὁ, *occiput*.

ἹΡΙΓΤΕΣ, ων, αἱ, *arteriæ*, Hippocrat.

ἹΡΙΣ, ίδος, ος, ως, ἡ, *arcus cœlestis, IRIS, Dea*; in acc ἶριν· q. ab εἴρω, *dico, prædico, nuntio*.

Ἱρόσυνα, pro ἱερὰ, dat. pl. ab ἱερὸς, q. v.

Ἱρὸς, Ion. pro ἱερὸς, *sacer*: sed

Ἱρὸς, ν, ὁ, *IRUS*. nomen propr. cujusdam mendici apud Hom.

Ἱρουργίαι, ῶν, αἱ, *sacra, ceremoniæ*: ex ἱερὸς, pro ἱερὸς, *sacer*, et ἔργον, *opus*.

Ἱροφάντης, ν, ὁ, Ion. pro ἱεροφάντης, qui et ἱεροφαλὴς aliàs vocatur; *sacerdos sacrorum antistes*: ex ἱερὸς, *sacer*, et φαίνω, *in lucem edo*.

Ἱρῶν, Ion. ἱερῶν, gen. pl. ab ἱερὸν, *sacrum*.

Ἱρωσύνη, ης, ἡ, Ion pro ἱερωσύνη, *sacerdotium*, q. v.

ἹΣ, ινὸς, ἡ, *fibra, robur, VIS*.

Ἴσ', pro ἴσα, *æquè*, adv. ab ἴσος, vel ἶσος. *æqualis*.

Ἰσαίας, ου, nomen viri. Hebr. *ridebit*.

Ἰσάγγελος, ν, ὁ ⸗ ἡ, qui est ἴσος τοῖς ἀγγέλοις, *par sanctis angelis*.

Ἰσάζω, *adæquo*. Th. ἶσος, *æqualis*.

Ἰσαίας. Vide suprà Ἠσαίας.

Ἰσαῖος, ν, ὁ, *ISÆUS*, nomen propr.

Ἴσαις, *paribus*, dat. plur. f. g. ab ἶσος, *par*.

ἸΣΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *vestis è pelle caprinâ*: rectiùs ἰξάλη, vel ἰξαλὴ. Vide ἴξαλος.

Ἴσαμι, *solo*, Dor. pro ἴσημι.

Ἴσαν, *ibant*. 3. pl. imperf. indic. verbi εἶμι, *eo*.

Ἴσαν, *sciebam*, per Sync. dicitur pro ἴσασαν· ab ἴσημι, imperf. ind. act. verbi ἴσημι, *scio*,

Ἴσαντι, Dor. pro ἴασι, *sciunt*, q. vide.

Ἰσάριθμος, ν, ὁ ⸗ ἡ, *par numero*:

ex ἴσος, *æqualis, par,* et ἀριθμὸς, *numerus.*

'Ἴασ', pro ἴασιν, 3. plur. indic. præs. at.

'Ἰατός, τοῦ, præs. part. verbi ἴσημι, *scio.*

'Ἰάομαι, pro quo et ἴομαι, 2. sing. præs. med. ἴσάμαι, *sano.*

'Ἴασιν, et ἴασαν. *sciunt,* 3. plur. præs. ind. act. verbi ἴσημι, *scio.*

'Ἰαλὴ, *scit,* Dor. pro ἴασιν, 3. sing. præs. ind. act. ejusdem.

'ΙΕΑ'ΤΙΣ, ἴδος, ἡ, herba *glastum.*

'Ισωδὴς, ής, ὁ ἡ ὁ cognominis : ex ἶσος, *æqualis,* et ᾠδὴ, *vox.*

'Ίσκη, *sciebat,* 3. sing. imperf. ind. ab ἴσημι, *scio:* sed

'Ίσῃ, *scis,* Att. pro ἴστασαι, 2. sing. ind. med.

'Ισηγορία, -ᾶ, et ἰσηγορίαομαι, -ήμαι, *æquè et liberè loquor* : ex ἶσος, *æqualis,* et ἀγορεύω, *loquor.*

'Ισηγορία, ας, ἡ, *æqua loquendi libertas, æqualitas* : à præced.

'Ισημερία, ας, ἡ, *æquinoctium* ; ἰσημερία μετοπωρινὴ, *Æquin. autumnale*; ἐαρινὴ, *vernum* : ex ἶσος, *æqualis,* et ἡμέρα, *dies* : q. d. *æquidiurnum.*

'Ισημερινὸς, νὴ, νὸν, *æquinoctialis* : q. d. *æquidialis* : ex iisd.

'ΙΣΗΜΙ, ἴσης, ἴσασιν. *scio.*

'Ἴσθμης, ους, ὁ ᾗ ὁ, *æqualis, par* : ab ἶσος, idem, et ἅμα, *apta.*

'Ἰσὶν, *scias,* per Sync. pro ἴστασι, præs. imperat. act. ab ἴσημι, *scio* : sed

'Ἰσὶ, *sis, esto,* præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum.*

'Ισθλὴ, corruptè pro ἰξάλη, *pellis capræ.*

'Ἰσθμὸς, τὸ, scilicet ἱερὰ, *sacra ISTHMIA in honorem Neptuni. ludi Isthmii.* Th. ἰσθμία, *isthmus.*

'Ἰσθμιακὸὶ ἀγῶνες, οἱ, *ludi ISTHMIACI,* et

'Ἰσθμιὰς, άδος, ἡ, in plur. 'Ἰσθμιάδες, ων, αἱ' *Isthmiaca* ; ut 'Ἰσθμιὰ, νίκη, *Isthmiaca victoria* : ab ἰσθμὸς, q. v.

'Ἰσθμὸν, ὁ, τὸ, *quod circa fauces est, colli ornamentum* : ab ἰσθμὸς, q vide.

'Ἰσθμὸς, ἰὸς, ιον, *in isthmo habitans, Isthmius,* Epith. *Neptuni.* 'Ἰσθμία, *sacra Isthmia in honorem Neptuni.*

'Ἰσθμοῖ, adv. *in Isthmo ; apud Isthmum.*

'ΙΣΘΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *ISTHMUS, terra angusta duplici mari interclusa* ; item aliquid isthmo simile ut *fauces, pars inter os et gulam ; collum clepsydræ, imbrex narium.*

'Ἴει, *eunt,* 3. plur. ind. præs. pro εἶσι, et Ion. ἴεισι ab εἶμι, *eo.*

'ΙΣΙΚΟΣ, ὁ, ἡ, ὸν, ὸν, τὸ, *lucanica* : edulii genus, è carne minutissimè incisâ.

'Ἶσις, ιδος, ἡ, *ISIS,* nomen propr. Deæ Ægyptiacæ.

'Ισιφέστης, ου, ὁ, cognomen Judæ preditoris. Syr. *quæstor ærarii.*

'Ἴσκον ος, ου, imperf. ab

'Ἴσκω, *scio, fingo, assimilo, comparo,* pro ἴσκομι, idem. Th. ἐἰδω, *scio, video* ; vel εἰκω, *similis sum.*

'Ἴσμεν, *scimus,* per Sync. pro ἴσαμεν, 1. plur. indic. præs. ab ἴσημι, *scio.*

'Ἰσμήνιον μαντεῖον, *ISMENIUM oraculum.*

'Ἰσόειος, ν, ὁ ᾗ ὁ, *Deo similis* : ab ἶσος, *similis,* et θεὸς, *Deus.*

'Ισοκρατὴς, ους, ὁ ᾗ ὁ, *pari potestate prædius* : ex ἶσος, *æqualis,* et κράτος, *robur* ; item.

'Ισοκράτης, ους, -εῦς, ὁ, *ISOCRATES,* nomen propr. Hinc.

'Ισοκρατία, ας, ἡ, Ion. pro -ίη, -ιος, *æqualis potentia.*

* 'Ισολιγία, ας, ἡ, *humoris æqualitas.*

'Ισομάτωρ, ορος, ὁ ᾗ ὁ, Dor. pro ἰσομήτωρ, *æqualis matri* : ex ἶσος et μήτηρ, *mater.*

* 'Ισομίλητον ἱμάτιον, *vestis Milesia par,* id est, *mollis et delicata.*

'Ἰσομοιρέω, fut ήσω, *æquam portionem capio* : ex ἶσος, *par,* et μοῖρα, *portio.* Th. μέρω, *partior.*

'Ἰσόμοιρος, ν, ὁ ᾗ ὁ *æqualem partem habens, qui idem juris habet.*

'Ἰσον, adv. *æqualitèr* : ab ἶσος, *par.*

'Ἴσοντες, *ibunt,* Poët pro ἴξοντες, 3. pl. fut. 1. med. verbi ἰκνέομαι, *venio,* f. ἵξομαι.

'Ισοπαλὴς, ους, ὁ καὶ ἡ, Ion. et ἰσοπαλὸς, ὸ, ὁ καὶ ἡ, *in luctâ, seu pugnâ, æqualis* : ex ἶσος et πάλη, *luctu.*

'Ισόπεδος, ν, τὸ, *planities* : ab

'Ισόπλευρος, ν, ὁ ᾗ ὁ, *planus* : ex ἶσος, *æqualis,* et πλεῦρον, *latus.*

* 'Ισόπτερος, ν, ον, *durus.*

* 'Ισοπλευρὴς, ν, ὁ ᾗ ὁ, *equilaterus.*

* 'Ισοπλήθης, ους, ὁ ᾗ ὁ, *æquè plenus.*

* 'Ισόπρεσβυς, ὁ, *pari ætate.*

'Ισορρόπια, ας ἡ, *æquilibrium,* et

'Ισόρροπος, ν, ὁ ᾗ ὁ, *par, æquilibris* : ex ἶσος, *par,* et ῥέπω, *propensus sum.*

'ΙΣΟΣ, vel ἴστος, η, ον, *æqualis, par* : q. ab ἴδω, *assimilo.* Hinc. τὸ ἴσον, ν, *æqualitas, æqualis portio* ; ἴσα ᾗ *pedestre ac* ; ἴσοις, *totidem.*

'Ισότης, ητος, ἡ, *par conditio, æqualitas* : a præced.

'Ισότιμος, ν, ὁ ᾗ ὁ, *æquè pretiosus* : ex ἶσος, *par,* et τιμὴ, *pretium.*

'Ισόω, pro ἰσώσω, præs. inf. m. vel pass. ab ἰσόω, *æquo.* Th. ἶσος, *par.*

'Ισοφαρίζω, *adæquo, æquiparo* : qu. ἰσοφορίζω ab ἶσος, *æqualis,* et φέρω, *fero* : hinc ἰσοφόρια, *boves æquali ferendo oneri apti* : vel ἰσοφορίζω, *induta sum paribus indumentis* : à φάρος, ους, τὸ, *pallium*

'Ισοφαρίζων, Dor. pro ἰσοφορίζων, inf. act. præced.

* 'Ισόψηφος, ν, ὁ ᾗ ὁ, *qui par est in suffragiis ferendis, parem auctoritatem habens.* Versus ἰσόψηφοι dicuntur, in quibus omnes literæ pro numeris acceptæ eandem numerum efficiunt. Quale epigr. Leonidæ Alexandrini in Antho. epigr. l. vi. p. 13. et. 563. quod fefellit H. Stephanum in Thes.

'Ισοψυχος, ν, ὁ ᾗ ὁ, *unanimis. eadem* vel *pari animo præditus* : ex ἶσος, *par,* et ψυχὴ, *anima.*

'Ἰσόω, *adæquo,* f. ώσω hinc ἰσωσόμαι, a. 1. inf. m. Th. ἶσος, *par.*

'Ἴσπαν, *dico,* tempora sumit ab ἴσκω, idem.

'Ἰσραὴλ, ὁ, nomen Jacobi Patriarchæ, indecl. Hebr. *princeps Dei.* Lat. Hinc.

'Ἰσραηλίτης, ου, ὁ, *Israelita,* et

'Ἰσραηλῖτις, fœm. g. *Israelitis* : à præced.

'Ἰσσάχαρ, *Issachar,* nomen viri, Hebr. *est merces,* Lat.

'Ἴστη, *stetit,* 3. sing. præs. imperat. act. verbi ἵστημι, Att. contract pro ἱστάτω, vel pro ἱστω, verbi ἰστάω. Vel 3. sing. imperf. ind. act. ἵστην, -ης, -ης, -ης, ᾱ, -η, verbi ἵστημι, seu ἵστάω. *sto* : sed

'Ἰστῇ, est 3. sing. præs. sub. ab ἵστημι, *sto.*

'Ἱστάμαι, στᾶ, ται, sæpe pro ἴσταμαι, *scio* : in composit. ut ἐπίσταμαι, idem. Th. ἵστημι, *scio.*

* 'Ἱστάμενος, η, ον, *stans* ; gen. Ion. ἱστάμενου. Τὰ μὲν φοίτης, μενὸς, τὸ δ' ἑστάμενον, Od. ε. 162. *Hoc quidem exeunte mense, istud autem ineunte* ἱστάμενος μὴν, ad primam solum decadem mensis porrigebatur posteris oribus temporibus ; ut Hesiod ævo ad diem vigesimum, ut Op. 797. ab ἵστημι, in pass ἵσταμαι, *sto.*

'Ἱστάνη, Dor. pro ἱστᾶσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi ἵστημι, *sto.*

'Ἱστάν, Ion. pro ἵστασαν, *stabulati,* 3. sing. imperf. ind. pass. ἵστημι, verbi ἵσταμαι.

'Ἱστάσο, 2. sing. præs. imperat. pass. verbi ἵστημι, *sto.*

'Ἵστατο, 3. sing. imperf. ind. pass. ejusd.

'Ἵστε, *scitis,* per Sync. pro ἴσατε, 2. plur. præs. indic. act. ab ἴσημι, *scio.* Et per Sync. dici potest in imperativo ἴστε, ἴστω, et in pl. ἴστων ab εἶδω, *scio* ; p. pass. ἴσταμαι, ἴστασο, εἶστο.

'Ἵστε, *sistite,* pro ἵστατε, Att. imperat. fit. 3. sing. imperf. Invenitur quoque Dor. pro ἵστα, 3. sing. imperf. ab ἵστάω, pro ἵστημι, *sto.* Vel cum ι subscripto est. 2. sing. præs. pass. Att. pro ἵστασο sed

'Ἱστῇ, dicitur pro ἵστᾳ, 3. sing. præs. sub. act. ab

"ΙΣΤΗΜΙ, *statuo, erigo, collocо, cohibeo, SISTO ; appendo* ; (*fenero,* idem quod δανείζω, Hesych. Salm. de usur c. 15. &c.) q. a στάω, fut. στήσω, perf. ἵστακα* perf. pass. ἵσταμαι, et per Sync. ἵσταμαι, per Crasin ἵστᾶς. Sic. perf. inf. ἵστάναι; pro ἵστακέναι, (sed ἵστα-

ναι est præs. inf. ab ἵστημι, pro ἑστάναι) a. 2. ἔστην, ῆς, ῆ· perf. pass. ἕστημαι. a. 1. pass. ἐστάθην, ῆς, ῆ· a. 1. inf. pass. σταθῆναι· a. 1. part. pass. σταθείς· f. 1. pass. σταθήσομαι, ῇ, ται.

Ἵστιν, Ion. pro ἐστίαν, acc. sing. ab ἑστία, *Vesta, focus, domus.*

Ἱστιοκάλυμ, υ, τὸ, Ion. pro ἱστιοκάλυμμα, *cenaculum*: ab eod. Th.

Ἱστίον, υ, τὸ, *navis velum*; in plur. τὰ ἱστία· ab ἱστὸς, *malus navis*. Th. ἵστημι, στῶ.

Ἱστοδόκη, *teneri*, dat. sing. Att. ab ἱστοδόκος, ου, ὁ, *tsmo, stivo*, Hes. Op. 611. ab ἵστος, [quod ab ἵστημι, *sto*) et δέχ, *bas.*

Ἱστοδόκον, ος, ἡ, *receptaculum mali*: ab ἱστὸς, *malus navis*, et δέχομαι, *capio.*

Ἵστορα, acc. sing. ab ἱστωρ, ορος, ὁ *idem.*

Ἱστορέω, fut. ήσω. perf. ηκα. *inquiro, scisciter, lustro, memoriæ trado*: à præced.

Ἱστορίη, ας, ἡ, *cognoscendi studium. lustratio locorum, inquisitio, rerum gestarum expositio, HISTORIA.*

Ἱστορικὸς, ἡ, ὸν, *HISTORICUS*: à Th. ἵστωρ, ορος, ὁ ᾗ ἡ *sciens.*

Ἵστορον. 3. plur. præs. ind. act. verbi ἱστορέω, *cognosco, memoriæ trado*: perf. ἱστόρηκα· præs. part. pass. ἱστορούμενος, η, ον, Th. ἵστωρ.

Ἱστὸς, ὁ, ἡ, *malus navis*: [* *instrumentum textorium*, è quo stamina deducuntur, Hes. Op. 779.] ab ἵστημι, quia *erigitur.* Th. ἵστημι, στῶ.

Ἵστρον, acc. sing. ab Ἴστρος, ου, ὁ nomen fluvii Germanici, *Danubius, Ister.*

Ἵστω, *scito illa*, per Sync pro ἰστάτω, præs. imperat. sic ἵστων, pro ἰστάτων, ibid. Th. ἵστημι, *scio*: sed

Ἵστω, contr. pro ἵστωμι, quod Ion. pro ἵστημι, 2. sing. imperf. ind. pass. vel præs. imperat. pass. verbi ἵστημι, *sto.*

Ἵστων, *stabam*, imperf. indic. act. ab ἵστημι, *sto.*

Ἵστων, per Sync. pro ἰστάτων, vel pro ἰστάτωσαν.

Ἵστωρ, ορος, ὁ ᾗ ἡ, *sciens, peritus, testis, arbiter*: q. à ἵστημι, *scio.*

Ἴσχ', pro ἴσχει, vel præs. imperat. vel 3. sing. imperf. verbi ἴσχω, pro ἴζω, *habeo.*

Ἰσχαδοκεῖ, Poët. pro ἰσχανδᾷ, *cupit*, 3. sing. præs. ind. act. an.

Ἰσχαδόν, *appeto, detineo*: ab ἴσχω, idem. Th. ἴζω, *habeo.*

Ἰσχάνει, *detinet*, 3. sing. præs. verbi ἰσχάνω, idem quod ἴσχω, *cohibeo, reprimo*: quod ab ἴζω, *habeo.*

Ἰσχανόωσι, pro ἰσχανδῶσι, præs. part. act. fœm. g. verbi ἰσχανάω, *cohibeo*, quod ab ἴσχω, idem. Th. ἴζω, *habeo.*

Ἰσχανόωσιν, Poët. pro ἰσχανδῶσιν, *reprimunt*, 3. plur. præs. sub. act. ejusd.

Ἰσχάνω, *comprimo, cohibeo.* Vide in ἰσχάνει.

Ἰσχὰς, άδος, ἡ, *carica*: quia ἰσχνὴ, siccando *gracilis* facta. Th. ἰσχνὸς.

Ἴσχει, *cohibet*, 3. sing. ind. et

Ἴσχειν, præs. inf. act. verbi ἴσχω, pro ἴζω, *cohibeo.*

Ἰσχίμων, et ἰσχίμπων, Ion. et Dor. pro præceed.

Ἰσχίον, Ion. pro ἴσχιον, *coxa, coxendix*; τὰ ἰσχία *clunes*: ab

Ἰσχὶς, ος. ἡ, *lumbus*: q. ab ἰσχὸς, in lumbis enim est *robur.* Vel lumbis nos ἰσχύομεν, *sustinemus.*

Ἰσχνὸς, ἡ, ὸν, *macer, gracilis*, proprièt et metaphoricè.

Ἰσχνότης, ητος, ἡ, *macies, gracilitas*: à præced.

Ἰσχνόφωνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui gracilem et exilem vocem habet*: ex φωνὴ, *vox* et ἰσχνὸς, *gracilis.*

Ἴσχουσι, *cohibent*, 3. plur præs. indic. med. verbi ἴσχω, pro ἴζω, *contineo.*

Ἰσχυρίζομαι, fut. ίσομαι, *contendo viribus, nitor*; item *assevero, affirmo*: ab

Ἰσχυρὸς, ὰ. ὸν, *robustus, a, um*; in compar. ἰσχυρότερος· superl. ἰσχυρότατος. Th. ἰσχὺς, *robur.*

Ἰσχυρόω. ῶ, *firmo, corroboro*, fut. ώσω, p. ἰσχύρωκα· imperf. ind. act. ἰσχυρόων, ῶν, -ῶσ, -ῶσι, -ῶτ, -ῶτ.

Ἰσχυρῶς, adv. *valide, vehementèr, enixè*: à præced.

Ἰσχὺ Σ, ύος, ἡ, *robur, vires*, dat. ἰσχύϊ, acc. ἰσχύν.

Ἴσχυσα, 3. sing. f. 1. act. ab

Ἴσχυσα, *posuum*. f. ύσω, p. ἴσχυκα. Th. ἰσχὺς.

Ἴσχω, ως, ει, *retineo, occupo, detineo*. Th. ἴζω, *habeo, contineo.*

Ἴσχωσι, pro ἴσχωσι, 3. pl. præs. sub. act. à præced.

Ἰσόνομος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui idem nomen habet, cognominis*: ab ἴσος, *par, æqualis*, et ὄνομα, *nomen.*

Ἴσουσι, *norunt*, 3. plur. a. 1. sub. act. ab εἶδω, *scio*, f. εἴσω, vel ἴσω· nisi sit pro ἴσωσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ἵστημι, *scio.*

Ἰταλία, ας, ἡ, *ITALIA.*

Ἰταλικὸς, ἡ, ον, *Italicus, Latinus.*

Ἰταλιώτης, ου, ὁ, *Italus.*

Ἰταλιώτις, ίδος, ἡ, *Itala.*

Ἰταλὸς, υ, ὁ. *Italus.*

Ἰταλὸς, υ ὁ, *taurus, bos*: qu. ab ἵτης, quia *animosus.*

Ἰταμία, ίας, ἡ, *temeritas, imprudentia.*

Ἰταμὸς, ἡ, όν, *temerarius, audax, animosus, magnanimus.* Th. ἵτης, υ, ὁ, idem

Ἴτε, *accedite*, 2. plur. præs. imperat, ἴθι, ἴτω· ab εἶμι, *eo.*

Ἰτέ Α, ας, ἡ ἰτέη, ης, ἡ, *salix, hasta saligna*: q. ab ἴτυς, quia celeritèr in altum excrescit.

Ἰτέα, *eundum.* verbale ab εἶμι, *vado.*

Ἴτην, *iverunt*, 3. dual. imperf. ind. verbi εἶμι, *eo.*

Ἰ ΤΗΣ, ητος, ὁ, ᾗ ἡ, *temerarius, audax, animosus*; ἰταμὸς, idem.

Ἴτον, dual. præs. et. 2. dual imperf. ind. verbi εἶμι, *eo.*

Ἰτουραία, ας, ἡ, nomen regionis *Iturea*, Syr. interpret. Lat. *montosa.*

Ἰτέον, υ, τὸ, à quo ἴτεα, ων, τὰ, *ima pars ventris, inmen, bellaria.*

Ἴτερον, *iterum* Lat. Gr. barbar.

Ἰτὲς, *virus*, Gl. Cyr. Leg. ἰτύς.

Ἰτίλλω, apud Aristoph. pro ἴτω, *sciat*, q. v.

Ἴτον, acc. sing ab

Ἴ ΤΥΣ, υος, ἡ, *circumferentia et curvatura rotæ.* Homerus ἴτυν vocat, quæ ἀψὶς. Tum ἴτυς est *omnis extremitas rotundæ rei.* Est item *umbo.*

Ἴτω, *ito illa*, 3. sing. præs. imperat. ἴθι, ἴτω, verbi εἶμι, *eo.*

Ἰύγὴ, ῆς, ἡ, *sibilus, clamor*, et

Ἰυγμὸς, ὺ, ὁ, *clamor*: ab ἰΐζω, *sibilum edo, clamo.*

Ἰύγξ, ιγος, ἡ, *motacilla, avicula in veneficiis usu, illecebræ amoris, illecebra quævis.*

Ἰΐζω, *sibilum edo*; item *fistulâ cano, clamo.* Th. ἰὰ, adv. *exultantis.*

Ἰϋκτὰ, pro

Ἰϋκτὴς, ὰ, ὁ, *sibilator*: ab ἰϋζω, *clamo.*

Ἰφα. *læsi*, perf. ind act. verbi ἴπλω, seu ἴπτω, unco. f. ψω.

Ἰφθιμος, υ, ὁ ᾗ ἡ. *robustus, animosus*: ab ἴφι *fortiter.* Th. ἴς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur.* Alii componi malunt ab ἴφι, *fortiter*, et θυμὸς, *animus.*

Ἰφι, *fortiter*, adv. ab ἴς, ινος, ἡ, *fibra, robur.*

Ἰφιον, *pingue*: hinc ἰφια μᾶλα, Ilii d E. ver. 889. item *magnum, speciosum.*

Ἰφιάνασσα, ης, ἡ, *IPHIANASSA*, nomen mulieris.

Ἰφιάλδης, ου, ὁ, nomen viri.

Ἰφικλίης, Ἰφικλῆς, ου, ὁ, nomen viri, q. d. *valdè honoratus.*

Ἰφις, ὁ, *IPHIS*, nomen propr. mulieris.

Ἰχθυόεσσις, *piscibus inhiantes*, nom. pl. part. præs. act. ab

Ἰχθυάω, *piscor.* Th. ἰχθὺς, *piscis.*

Ἰχθύδιον, ου, τὸ, *pisciculus*: Dim. ab ἰχθὺς.

Ἰχθυηρὸς, ὰ, ὸν, *aptus ad pisces captandos, piscarius.*

Ἰχθυοικὸς, ἡ, ὸν, ut ἰχθυϊκὴ πύλη, *piscaria porta.*

Ἰχθυόεις, όεσσα, όεν, *piscosus*: ab ἰχθὺς.

Ἰχθυὸς, id. q. ἰχθυηρὸς· ab

Ἰ ΧΘΥΣ, ύος, ὁ, *piscis*; [* *locus ubi pisces venumt*, Aristoph. in Vesp. Vide plura in Græv. ad Hes. Scut. Herc. ver. 312.]

Ἴχνεσσι, dat. pl. ab ἴχνος, ους, τὸ, q. v

Ἰχνεύων, *ICHNEUMON:* qui et ἰχνευτὴς tanq. *vestigator* crocodili, et

Ἰχνεύτης, ου, ὁ, *indagator:* ab

Ἰχνεύω, f. σω, *vestigo, per vestigia sequor* & ab ἴχνος.

Ἰχνέω, ῶ. *eo, accedo:* ab eod.

Ἴχνη, nom. pl. ab ἴχνος, ους, τὸ, q. v.

Ἰχνηλατέω, f. ήσω, *indago, investigo:* ex ἴχνος, *vestigium*, et ἐλαύνω, *persequor.*

Ἴχνιον, ου, τὸ, *vestigium:* ab

ΙΧΝΟΣ, ους, τὸ, *vestigium, ima pedis pars, gressus.*

ΙΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, *sanguis crudus, sanies, tabum.* Sumitur et pro *sero*, et pro *humore qui ex Deorum cute vulnerata effluit.*

Ἴψ, ῖπος, *vermis quæ ligna* vel *cornua corrodit.* Th. ἴπτω *noceo.*

Ἴψαο, *lavisti*, Ion. pro ἴψω, 2. sing. a. 1. ind. m. ἴψασθαι, verbi ἴπτω, seu ἴπω, *no. eo.*

ΙΨΟΣ, *suber*, arbor, ἰψὸς, verò *hedera.*

ΙΩ', *heu, eheu*, adv. dolentis et exclamantis: sed

Ἰῷ, dat. sing. ab ἰός, οῦ, ὁ, *sagitta;* item adject. *unus;* ut ἰῷ ἅμαλ, *uni die.* Vide ἰός at

Ἰᾶ, ᾶς, *mittam, -as*, præs. sub. act. verbi ἵημι, *mitto*, et

Ἰὰ, pro ἰγὼ, Scholiast. Aristoph.

Ἰαάδαμ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *à Deo perfectus.*

Ἰαασιὴλ, nomen viri, indecl. Heb. q. d. Lat. *Dominus excitabit ipsum.*

Ἰαὼν, nomen viri, indecl. Alii Ἰωνὰν.

Ἰαδνα, ας, ἡ, Hebr. *gratiosa.*

Ἰαδνιὴλ, ου, ὁ, idem. Vel Ἰαδνιὴ est indecl.

Ἰαδινὴς, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *gratiosus.*

Ἰαὸς, nomen viri, indecl. Hebr. *ejulans.*

Ἰαῦα, Poët. pro ἰγὼ, *ego.*

ΙΩΓΗ', ῆς, ἡ, *tegmen, diversorium, littus, clamor.*

Ἰωγμὸς, per Aphær. τὸ δ, pro διωγμὸς, *persecutio, tumultus bellicus.* Th. διωκω, *persequor.*

ΙΩΗ', ῆς, ἡ, *clamor, vox, flatus*, q. ab ἵημι *mitto.*

Ἰαὴλ, ἡ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. *acquiescit.*

Ἰαηὰς, acc. pl. ab

Ἰαὴ, per Aphær. pro διωκὴ, id. quod διωξις, *persecutio.* Th. διωκω, *persequor.*

Ἰαλκὸς, ὁ, ἡ, *urbs Thessaliæ.*

Ἴαμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi εἶμι, *eo.*

ΙΩΝ, ωνος, ὁ, *ION*, à quo Iones dicti: sed

Ἰὰν, *eho, heus:* ex ἰὼ. Est et

Ἰὼν, ἰοῦσα, *profectus, -a, prodiens. iturus*, part. verbi εἶμι, *eo.*

Ἰὼν, Bœot. pro ἰγὼν.

Ἰωνὰς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Hebr. *columbus.*

Ἰωνία, *violetum*, ubi ea nascuntur Th. ἴον, *viola:* sed

Ἰωνία, ας, ἡ, *IONIA, regio.* Th. Ἴων. *Ion.*

Ἰώνιος, ὁ, ἡ, ὸν *IONICUS, Ionum proprius:* ab eod. Th.

Ἰωνικῶς adv. *Ionicè;* item *mollitèr et delicatè:* à præced.

Ἰὼξ, ικὸς, ὁ. apud Homer. idem quod ἰκτὶς, q. v.

Ἰωρὰμ, ὁ, nomen regis, indecl. Hebr. interpret. Lat *ex Domino excelsus.*

Ἰωρεὶμ, ὁ, nomen viri, indecl.

Ἰωσαφὰτ, ὁ, nomen pii regis, indecl. Hebr. interpret. Lat *Dominus judicabit.*

Ἰωσῆ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *senex.*

Ἰωσὴφ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *addat.*

Ἰωσίας, ου, ὁ, nomen viri, Hebr. qu. interpret. Lat. *qui est à Domino.*

Ἰῶτα, τὸ, nomen minimæ literæ apud Græcos, indecl.

Ἰωχμὸς, ου, ὁ, *persecutio;* idem quod ἰαλμὸς. Th. διώκω.

Ἴωψ, ῶπος, ὁ, piscis nomen.

K.

Κ, DECIMÆ literæ Græcæ signum, *viginti* in numeris valet, et cum lineolâ infrà positâ (,) *viginti millia.*

ΚΑΒΑ'ΛΛΗΣ, ου, ὁ, *CABALLUS, equus clitellarius.*

Κάβαλ', et κάβαλλε, *prostravit*, Dor. seu Poët. pro κατέβαλε, 3. sing. a. 2. ind. act. Sic

Καββαλεῖν, pro καταβαλεῖν, a. 2. inf. act. et

Καββάλετ', 3 sing. a. 2. ind. m. pro κατεβάλετο· à καταβάλλω, *dejicio.* Th. βάλλω, *jacio*, fut. λῶ, perf. βέβληκα a. 2. ἔβαλον p m. βέβλημαι.

Καββὰς, αντος, ὁ, *descendens*, Poët. Sync. pro καταβὰς, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, q. v.

Κάβη, ης, ἡ, *cibus:* qu. à κάπτω, *edo:* à

ΚΑ'ΒΟΣ, ου, ὁ, *frumentaceæ mensuræ genus.*

Κάβυτος, pro κατα γένυ.

ΚΑ'ΓΚΑΜΟΝ, ου, τὸ, *lacryma Arabici ligni.*

Κάγχανος, seu κάγχνος, *aridus, siccus:* à καγχαίνω, *calefacio.*

ΚΑΓΚΑ'ΖΩ, fut. άσω, perf. ακα, *CACHINNOR, convitior:* indè καγχασμὸς, *cachinnus.*

ΚΑΓΧΑΙ'ΝΩ, *calefacio, arefacio.*

Καίχαλάω, *cachinnor, rideo, exulto, gaudio:* à καλάζω.

Καίχαλόωσι, Poët. pro καγχαλῶσι, 3. plur. præs. sub. act. præced.

Καίχαλλε, f. άσω, *tristor, laboro, infeliciter ago.*

Κάγὼ, pro καὶ ἐγὼ, *et ego.*

Καδδ', pro κατὰ δὲ, καδδ' ἄρα, Dor. pro κατὰ δ' ἄρα.

Καδδ' ἴζαλε, pro καθῖζαλε ἡ. Sic καδδ' ἔζαρε, pro καθῆρε ἡ.

Καδδὰ. Poët. pro κατὰ ἡ.

Καδδέκετο. Poët. pro καθεῖτο ἴ. 3. sing. a. 2. ind. à κατακεῖσθαι.

Καδδεδάσσατο, Dor. et Æol. pro κατεδεδάσσατο, 3 dual. a. 2. ind. act. verbi καταδαίνυμι, seu καδδαίνω, *domuio.* Th. δαίνυμι, idem; a. 2. ind. act. ἔδασσα, et per Metath. ἔδαξα, f. med δάξασθαι.

Καδδάμασεν, pro κάδα δάμασεν, *pro viriili.*

Καδδύσεται, pro καταδύσει, a. 1. fin. act. verbi καταδύω, *subeo, penitus ingredior.* Th. δύω, et δύνω idem.

Καδίον, ου, τὸ, *pera, parvus cadus.*

Καδμεῖος, εία, εῖον, *CADMÆUS:* à κάδμος.

Καδμήονας, acc. pl. à Καδμήονες, ου, ὁ, *Cadmiensis*, et

Καδμείων ἀπὸ Θηβῶν, Dor. pro Καδμείων ἀπὸ Θηβῶν, *Cadmæi à Thebis*, et

Καδμεὶς, ίδος, ἡ, *Cadmea:* à

Κάδμος, ου, ὁ, *CADMUS*, nomen viri.

Κᾶδος, ους, τὸ, Poët. pro κῆδος, ους, τὸ, *funus et ipsa cadaverin elatio funerisque pompa, affinitas;* ac

ΚΑ'ΔΟΣ, vel κάδος, ου, ὁ, *CADUS, vas vinarium;* et *situla suffragiis colligendis.*

ΚΑΔΥ'ΤΑΣ, ου, ὁ, herbula quædam Syriaca.

Καεὶς, *denatus, crematus*, a. 2. part. pass. à καίω, *uro*, f. καύσω, 2. ind. pass. ἐκάην.

ΚΑ'ΖΩ, *cremo*, fut. σω p. pass. κέκασμαι· hinc ἐκάετο, 3. sing. plusq. p. pass.

Καή, 3. sing. a. 2. sub. pass. et

Καῆναι, a. 2. inf. pass. à κάω, *uro*, fut. καύσω· a. 2. ἔκαον· a. 2. pass. ἐκάην, et Ion. κάην.

Καήσομαι, *ardebo*, f. 2. ind. pass. verbi καίω, *uro.* Vide præced.

Καθὰ, adv. *sicut:* ex κατὰ et ἅ, *secundum quæ.*

Καθαγύζω, *consecro;* item *solvo justa, perago exequias, addo, cremo:* ex κατὰ et ἀγύζω, *consecro.* Th. ἄγω, τὸ, *veneratio;* item *purificatio, lustratio.*

Καθαγισμὸς, ου, ὁ, *consecratio;* item *parentalia:* à præced.

Καθαιρεσις, εως, ἡ, *destructio, eversio;* *cædes:* à

Καθαιρέω *detraho, everto, destruo* [* *de imperio dejicio:* vid. Spart. ad Julian. p. 212. Freinsh ad Curtium iii. 1. 20.] f. ήσω· f. 2. καθεῖλον, p. καθῄρηκα· a. 2. καθεῖλον, εἷς· part. act. καθελὼν, οντος comp. κατὰ et αἱρέω, *eligo*; a. 2. εἷλον· ῖλον, inus. [* Voce media non peritur, inquit Budæus, sed occ

rit passive *destrui*, Act. xix. 27. et cum. acc. Eurip. Supplic. 748]

ΚΑΘΑΙΡΩ, *purgo, mundo, lustro, ægris, cædo*, f. καθαρῶ, p. κεκάθαρκα· p. pass. κεκάθαρμαι· perf. part. pass. κεκαθαρμένος, η, ον. Hinc καθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum*; καθαρὸς, ὸν, *purus*: καθάριος, ια, ὁ ᾱ c. idem.

Κάθαλλαι, *desilio*. Th. ἅλλομαι, *talii*, f. ὀμαι.

Κάθαπαξ, *omnino*, adv. ex κατὰ et ἅπαξ, *semel*.

Κάθαπερ, *sicut*: ex κατὰ et ἅπαξ, quod ab ὅπαξ, ἅπαξ, ὅπαξ.

Καθαπλῶς, ὴ, ὸν, *invectivus, mordax*.

Κάθαπτομαι, fut. ψομαι, *attingo, tango, lacesso, incesso, mordeo, manu injicio, invado*; καθαπτόμενος, pres. part. ex κατὰ, et ἅπτομαι, *tango*, f. ψομαι.

Καθαρὲω, *opto, annecto, alligo*, f. ήσω, κατήρα· a. 1. καθῆρα· ex κατὰ et ἀείρω, *tango*.

Καθάριος, seu καθάρσιος, η, ὁ ᾱ ἡ, *mundus*. Th. καθαίρω, *purgo*.

Καθαρὸς, *purgo, purus sum*: ab eod.

Καθαρσία, *purum factum esse*, Ion. pro καθαρσία, perf. infin. pass. et

Καθαρθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi καθαίρω, *purgo*, f. αρῶ· p. ind. pass. καθάρμαι.

Καθαρὸω, *purgo*, f. ώσω· a. 1. ind. ἐκάθηρα· a. 1. imperat. καθάρσατω, ον· a. 1. sub. καθαρσάτω, ῃς, ῃ· a. 1. καθαρσάτω· perf. act. κεκαθάρκατε· perf. pass. κεκαθάρμαι· a. 1. pass. ἐκαθάρθην· a. 1. imperat. pass. καθαρθήτω. [* ἀκάθαρτός αὐτὸ ἡ λέπρα, Matth. viii. 3. *expurgata est ejus lepra*, de Hom. xv. 2. quod damnat Heumannus in Com. imnferitò. Vide Hom. Od. Z. 93.] Th. καθαίρω, *purgo*.

Καθαρμὸς, οῦ, ὁ, *purgatio*: ab eod.

Κάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum*: hinc

Καθάρματα, τὰ, *dicuntur homines viles et abjecti*; item *sacri* vel *piaculares*, scil. quia ad avertendam deorum iram mactabantur. Th. καθαίρω, *purgo*.

* Καθαρμὸς, ὃ, ὁ, *purgatio, vibex*; ut καθαίρω, *flagris cædo*.

Καθαρὸς, ὰ, ὸν, *purus, nitidus, sincerus, candidus, simplex, qui se non contaminavit scelere, expeditus, præstans*: à καθαίρω, *purgo*.

Καθαρότης, ητος, ἡ, *puritas*: ab eod.

Καθάρσιον, ν, τὸ, *purgatio, expiatio*: à

Καθάρσιος, ν, ὁ ᾱ ἡ, *purificus*; καθάρσιον ὕδωρ, *aqua lustralis*. Th. καθαίρω, *purgo*.

Καθαρσις, εως, ἡ, *purgatio, expiatio*: ab eod.

Καθαρὼ, Dor. pro καθαρῶ, gen. à καθαρὸς, *purus*; item f. 1. ind. act. verbi καθαίρω, *purgo*.

Καθαρῶς, adv. *pure*: à καθαρὸς.

Καθεδοῦτρος, *purior*, comparat. à καθαρὸς.

Καθέδμαι, ᾗ, ῶται, *sedebo*, f. 2. ind. med. verbi καθίζομαι, *sedeo*. Th. ἵζω, seu ἷω, *colloco*.

Καθέδρα, ας, ἡ, *suggestum, CATHEDRA, sella, sessio*: à

Καθέζομαι, *sedeo*, præs. part. m. καθεζόμενος, imperf. m. ἐκαθεζόμην, f. 2. m. καθεδοῦμαι· ex κατὰ et ἵζω, *colloco*.

Καθέζω, *sedere facio*.

Καθεικάνω, perf. infin. act. à καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι, seu ἷω, *mitto*, perf. εἶκα.

* Καθείλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, *destruo*.

Καθειμένος, *demissus*, perf. part. pass. verbi καθίημι, *demitto*. Th. ἵω, *mitto*.

Καθεῖναι, a. 2. inf. act. à καθίημι, *demitto*. q. v.

Καθεῖντο, 3. pl. plusq. p. pass. à καθίημι, *demitto*, perf. pass. καθεῖμαι· ex κατὰ et ἵημι, *mitto*, f. ἥσω. a. 1. ἧκα p. εἶκα.

Καθειρύω, idem quod καθαίρω. Vide in sequente.

Καθείρω, *concludo, coercio*: quod ex κατὰ et εἴργω, *includo*, f. ξω.

Καθείρκλαι, et καθέρκλο, 3. sing. perf. et. plusq. p. pass. præced.

Καθεὶς, a. 2. part. act. à καθίημι, *demitto*; a. 2. ind. act. κάθην. Th. ἵημι, *mitto*; sed

Καθὲς, *unusquisque sigillatim, unus post alium*: ex κατὰ et ἑὶς, *unus*.

Καθέσσον, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καθίζω, *sedere facio*: ex κατὰ et ἵζω· a. 1. ἵσσα.

Καθεσσάμεσθον, 3. plur. plusq. p. indic. act. verbi καθίημι, *constituo*.

Καθέστο, 3. sing. plusq. p. indic. pass. à καθίημι. Vide καθέσσο.

Καθέκαστος, η, ον, *unusquisque*: ex κατὰ, et ἕκαστος, *quisque*: hinc καθ' ἑκάστην, scil. ἡμέραν, *quotidie, indies*; et καθ' ἕκαστον, *in unoquoque loco, singulatim*.

Καθεκούσιος, ν, ὁ ᾱ ἡ, *voluntarius*: ex κατὰ, et ἑκούσιος, idem quod ἑκὼν, *voluntarius*.

Καθετὸς, ὴ, ὸν, *qui detineri potest, qui potest ferri*: à κατέχω, *detineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Καθέλης, 2. sing. a. 2. sub. act. à καθαιρέω, q. v.

Καθέλκω, f. υσω. *detraho*.

Καθέλκω, f. ξω, idem.

Καθελῶ, οῖς, οῖ, fut. 2. indict. act. verbi καθαιρέω, *destruo*.

Κάθεμα, ατος, τὸ, *monile* ex variis gemmis in pectora mulierum *descendens, ornamentum collare*, Isa. iii. 18. Ezech. xvi. 11. à καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι, seu ἷω, *mitto*.

Καθέμενος, a. 2. part. med. verbi καθίημι· *demitto*. Th. ἵημι, seu ἷω, *mitto*; a. 2. med. ἵμην, ἷσο, ἷτο.

Καθέξῆς, adv. *ordinè, deinceps*: ex κατὰ, et ἑξῆς, idem.

Καθέξω, f. 1. act. verbi κατέχω, *detineo, retineo*. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω.

Κάθεο, *demittito*, Ion. pro κάθου, vel κάθε, a. 2. imperat. m. verbi καθίημι. Th. ἵημι, *mitto*; a. 1. ἧν· a. 2. ind. m. ἵμην.

Κάθες, *demitte*, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

Καθέσσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. κάθην, verbi καθίημι, *demitto*.

Καθέσσαντο, Ion. et Poët. pro καθέσσατο, *collocârunt*, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi καθίζω, *colloco*: ex κατὰ et ἵζω· a. 1. ἵσσα.

Καθεσταμένος, p. part. pass. verbi καθίστημι, *constituo, statuo*; p. ind. pass. καθέσταμαι· ex κατὰ et ἵστημι, *sto*.

Καθέστηκα, ας, ε, perf. indic. act. in. 3. pl. καθεστήκασι· et ἥπιc

Καθεστηὼς, perf. part. à καθίστημι, *constituo*. q. v.

Καθετὸς, per Sync. pro καθεστηὼς, p. part. ejusd verbi.

Κάθετος ὁ, ἡ, *perpendiculum, linea perpendicularis*: à καθίημι, quia *deorsum mittitur*.

Κάθευδε, *dormivit*, pro ἐκάθευδε, 3. sing. imperf. ind. Ion. vel præs. imperat. act. verbi καθεύδω.

Καθεύδω, *dormio*. Th. εὕδω, *dormio*.

Καθεύρεμα, vel -ρημα, ατος, τὸ, *lucrum, inventum*: ex κατὰ et εὑρίσκω, *invenio*.

Καθεψία, *decoquo, mollio, frange*. Th. ἕπτω.

Καθεψήσις, εως, ἡ, *decoctio*: à præced.

Καθήμην, *despiciebant*, 3. pl. imperf. Att. à καθοράω, est et 1. sing. Th. ἐμὶν, *video*.

Κάθη, *sedes*, Att. pro κάθησαι, et Ion. κάθηαι, 2. sing. præs. verbi κάθημαι. idem quod ἧσαι, *sedeo*.

Καθηγεμὼν, όνος, ὁ ᾱ ἡ, *dux viâ, suasor, præceptor*: à

Καθηγέομαι, -ήσομαι, *dux sum viæ, duco, præeo*; ex κατὰ et ἡγέομαι, *duco*.

Καθηγητὴς, ᾶ, ὁ, *dux viæ*; item *institutor, præceptor*: à præced.

Καθηδυπαθέω, -ῶ, fut. ήσω, *per luxum et voluptatem absumo*: ex κατὰ, et ἡδὺς, *suavis*, et πάσχω, *patior*.

Καθῆκα, ας, ε, a. 1. indic. act. verbi καθίημι, *demitto*.

Καθῆκεν, οντος, τὸ, *decorum, officium, quod decet vel convenit alicui*.

Καθῆκω, *convenio, pertineo*; καθήκει, *convenit, officii est*, cum dat. Hinc

Καθήκων, ουσα, ῆκον, *conveniens, decens*.

Καθηλῶ, *clavo defigo* vel *configo*: ab ἦλος, *clavus*.

Καθήλωσις, εως, ἡ, *confixio*.

Καθῆμαι, *sedeo*, imperat. κάθησο· imperf. ἐκαθήμην, σο, το. Th. ἧμαι idem.

Καθήμενος, η, ον, *insidens*, præs. part. à præced. [ἡ ἔσω καθημένου, Act. ii. 1. *ubi commorabantur*. In-

ter Hebraismos recenseat Vorstius et Heumannus ad Luc xxiv. 49. At sic Xenoph. l. iv. p. 74. ed Basil. et l. i. p. 177. ubi cum διατρίβων jungitur.]

Καθημέραν, *quotidiè*; ponitur adverbialiter, et sæpè præponitur τὴ, et

Καθημερινὸς, ἡ, ὸν, *quotidianus*: ex κατὰ et ἡμέρα *dies*.

Κάθημι, *abstergit*. Ion. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καθαίρω, *purgo*, f. αῶ.

Καθηρέθην, per Systolen pro καθῃρέθην, a. 1. indic. pass. verbi καθαιρέω, *destruo*, q. v.

Καθῆστο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. ejusd.

Καθέσθαι, *sedisse*, præs. infin. à κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Καθεῦδε, *sede*, præs. imperat. ejusdem.

Καθέσομαι, *sedebo*, f. 1. ind. m. à κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Καθῆστο, *sedebat*, pœt pro καθῆτο, penultimâ circumflexâ. Ion. pro ἐκάθητο, 3. sing. imperf. verbi κάθημαι. Alii volunt esse 3. sing. plusq. ind. pass. ab Ἵζω p. pass. ἵσμαι plusq. p. ἵσμην, ἵστο, ἧστο.

Κάθῆψεν, *annexuit*, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi καθάπτω. Th. ἅπτω, *necto*, f. ψω, p. ᾕφα.

Καθηφὸς, ὐ, ὁ ᾗ, *lassus et fessus ad sud. rem usque*: ex κατὰ et ἰάφω, *sudo*.

Καθηφυσίνης, nom. plur. a. 1. part. pass. à

Καθιδρύω, pro καθιδρύω *sedeo*, *colloco*. Th. ἵδρυμι, *sedare facio*.

Καθιδρύω, f. ὑσω, p. υκα, *colloco*, *construo*: ab eod. Th.

Κάθιε, *dimittebat*, 3. sing imperf. indic. act. quod à καθίημι, verbi καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι, seu ἵω, *mitto*.

Καθιερῶν, -ῶ, f. ώσω, *consecro*, *dedico*, *demoveo*. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Καθίεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. καθίην à καθίημι q. v.

Καθίζανε, *sedeo*, *insideo*: ex κατὰ et ἵζανω, idem quod ἵζω, *sedere facio*. *sedeo*

Καθίζε, *sede*, Dor. pro καθίζη, præs. imperat. m. à καθίζω.

Καθίζοσαν, acc. sing. præs. part. fœm. g. à

Καθίζω, εις, ει, *sedeo*, *colloco*, fut. ίσω a. 1. ἐκάθισα. Hinc. a. 1. imperat. κάθισον, ίσω, et in plur. καθίσατε· ν. 1 part. act. καθίσας a. 1. sub. καθίσω, ῃς, ῃ· a. 1. inf. καθίσαι perf. act. κεκάθικα· præs. m. καθίζομαι· a. 1. m. ἐκαθισάμην, ω, στο· a. 1. sub. m. καθίσωμαι ῃ, ηται, et in 2. plur. καθίσωσθε [· elegantur cum participio vel adjectivo *efficio*; ut κλαίοντα καθίζειν, *efficere ut aliquis fleat*. Plato in Ione. Is. Casaub. Lect. Theoc. l. ver. 80.] ex κατὰ et ἵζω, *sedere facio*.

Κάθιημι, *demitto*, [*per. Metaph. *exploro*; γνώμας, καθιεὶς τὰς ψήφους, Aristoph. Concion. *sententiam civitatis tentare et explorare*, ut nautæ demissa bulide, maris altitudinem tentant.] f. ἥσω, p. καθεῖκα· a. 1. κάθην præs. pass. καθίεμαι, *demitter*; præs. part. pass. καθιέμενος, η, ον· ex κατὰ et ἵημι. *mitto*.

Καθίημι, Ion. pro καθίω, 2. sing. a 2. med. verbi καθικνέομαι, *contingo*, *pervenio*, *assequor*: ex κατὰ et ἱκνέομαι, νεμαι, f. ἵξεμαι· a. 2. m. ἱκόμην. ν, στο.

Καθικέτευε, 3. sing. imperf. ind. act à

Καθικετεύω, fut. εύσω, perf. ευκα, idem quod ἱκετεύω, *supplico*. Th. ἱκέτης, *supplex*.

Καθικνέομαι, *contingo*, *assequor*: ab ἱκνέομαι, *venio*, fut. ἵξομαι· a. 2. m. ἱκόμην.

Καθίξας, a. 1. part. act. Dor. pro καθίσας· à καθίζω, f. ίσω, *sedeo*.

Καθίξῃ, forte scribendum καθίζῃ, Dor. pro καθίσῃ, 3. sing. a. 1. sub act. verbi καθίζω, *sedeo*, vel legend. καθίξει, 3. sing. f. 1. Dor. καθίξᾳ, ᾳς, ᾳ, pro καθίσει, ῃς, ῃ.

Καθίξε, Dor. pro καθίσαι, fut. 1. verbi καθίζω, q. v.

Καθίξομαι, *sedebo*, Att. pro καθίσομαι, f. 1. ind. m. ejusd. verbi.

* **Καθιππάζω**, *obsequito*: ex κατὰ et ἱππάζω.

Καθίπλαμαι, *devolo*, f. m. πτήσομαι a. 2. sub. κατάπτω, *devolaverim*; a. 2. part. καλαπτὰς, *devolans*; a. 2. m. καλαπτάμην.

Καθίσας, a. 1. part. act. et

Καθίσασα, *considete*, 2. plur. a. 1. imperat. act. et

Καθίσει, 3. sing. f. 1. act. et

Καθίσεσθε, 2. pl. f. 1. m. et

Καθίσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καθίζω.

Καθίσις, εως ἡ, *sessio*, et

Καθισμα, ατος, τὸ, *sessio*, *sedile*: à καθίζω.

Καθίσῃ, *appone*, per Apocopen pro καθίσῃθι, præs. imperat. act. verbi καθίσημι.

Καθίσημι, *constituo*: item *instituo*, et pass. *constituor*, *collocor*, *componer*; item *venio*, *sum*, *fio*. Th. ἵστημι, *statuo*, *sisto*.

Καθισήναι, præs. inf. act. verbi καθίσημι.

Καθίση, 3. sing. imperf. act. à

Καθίσημι, vel καθίσκω, *constituo*, f. κατασήσω, p. καθίσηκα· plusq. p. καθισήκειν· a. 1. κατέσησα· a. 2. ind. act. κατέσην, ης, η· præs. pass. καθίσταμαι, ασαι, ται· a. 1. ind. pass. κατεστάθην, ης, η· [· καθίσταμαι, ψλλαμαι, voc. Med. rara locutione. pro *instituo* vel *committo bellum*, Eurip. Suppl. 823.] ex κατὰ et ἵστημι, *statuo*.

Καθίστει, 3. sing. præs. ind. act. à præcedente verbo.

Καθίστων, Att. pro καθίστουν, præs. part fœm g. q. à καθίστω, ab eodem verbo

Καθὸ, *sicut*, *quòd*, *in quantum*, *in hoc*, adv. ex κατὰ et ὅ, *quod*.

Καθοδήγω, -ῶ, *in viam reduco*, f. ήσω, p. καθοδήγηκα· ex κατὰ et ὁδηγέω, *dux viæ sum*.

Κάθοδος, ου, ὁ, *reditus*, *regressus*. Th. ὁδὸς.

Καθολικὸς, ὴ, όν, *generalis*: ex κατὰ et ὅλος, *universalis*. Th. ὅλος, *totus*.

Καθόλου, adv. *prorsùs*, *in universum*, *in summâ*, *in genere*. ab eod. Th.

Καθολοκλίζω, fut. ίσω, *complane*, et Metaph. *à fundo in man scitissimum redige*. Th. ὁμαλὸς, *planus*.

Καθομολογῶ, *confiteor*; item *paciscor*, *despondeo*; præs. pass. καθομολογοῦμαι. *despondeo*; item pass. *despondeor*, *promittor*: ex κατὰ et ὁμολογέω.

Καθοπλίζω, fut. ίσω, *armo*; præs. pass. καθοπλίζομαι, *armor*; pœt. infin. καθοπλίζεσθαι· perf. pass. καθώπλισμαι· perf. part. καθωπλισμένος, η, ον· ex κατὰ et ὁπλίζω, *armo*. Th. ὅπλον, *arma*.

Καθορᾷ, *intuetur*, 3. sing. ind. act. seq.

Καθορᾶτε, f. ὄψω, p. καθόρακα, Att. καθωμμαι. Th. ὁράω, *video*.

Καθορμίζω, f. ίσω, *stationem vadis*, *in portum appello*. Th. ὅρμος, *statio*, *navium*.

Καθόρμιον, ου, τὸ, *merula*, Hes. li 13. ex κατὰ et ὅρμος, ideod.

Καθοσιῶν, f. ώσω, *sanctum reddo*, *expio*, *dico*, *devoveo*, *despondeo*: ex κατὰ et ὅσιος.

Καθότου, et καθ' ὅσον, *quantum*, *quemadmodum*, pro καθὼς, Heb. ix. 27. ex κατὰ et ὅσος, *quantus*.

Καθότι, *eo quòd*: ex κατὰ et ὅτι

Κάθυ, *demitte*, a. 2. imperat. m. κάθυσο, κάθυο, et κάθυ, verbi καθίημι· item

Κάθυ, *sede*, pro κάθησο, undè κάθεο, et per Systol. καθοῦ, sublato σ, et Crasi factâ κάθυ· à κάθημαι, *sedeo*: quod ex κατὰ et ἥμαι idem.

Καθυβρίζω, fut. ίσω, *insolenter officio injuriis*, *injuriâ lacesso*, *dedecore officio*: ex κατὰ et ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, *injuria*.

Καθυγρὸς, ὰ, ὸν ᾗ, *aquosus*; ex κατὰ et ὑγρὸς, *humidus*.

Καθυμνῶ, -ῶ, *hymnum cano*, *laudo*, f. ήσω.

Καθύπερθεν, *in summo loco*, *supra* adv. ex κατὰ et ὕπερθεν, *supra*. Th. ὑπὲρ, *super*.

Καθυπνῶ, -ῶ, *obdormio*: ex ὑπνος, *dormito*

* **Καθυποκρίνομαι**, *assimulo*, Diod. Sic ex κατὰ et ὑποκρίνομαι.

Καθυστερῶ, -ῶ, f. ήσω, p. καθυστέρηκα, *sum posterior*, *tardiùs advenio*: ex κατὰ et ὑστερέω.

Καθυφαίνω, f. φανῶ, p. καθύφαγκα, *contexo*: ex κατὰ et ὑφαίνω.

Καθυφαίρω, a. 2. part. act. verbi καθυφαίρημι, *subtraho*: hinc

Καθυφαίρεσις, ἡ, a. 2. inf. m. ejusd. verbi.

Καθυφίημι, *submitto*, *cedo*, *præda*, *causam adversariis*, *prævaricor*, *subtraho*: ex κατὰ et ὑφίημι.

Καδώς, *sicut quum*: et κατὰ et ὡς, idem.

ΚΑΙ[1], *et, etiam, æque, nam, igitur*, unt. conj copul. καίπερ, *quamvis*: [2]cum, ἤδετ καὶ παραβολὴν, Luc. xix 43. Grot. ad Matt. xv. 25. et Beza ad Mar. xv. 38. Hebraismum fugunt. Sic tamen Hom. Odyss. E. 262, Τίτλαρτον ἦμαρ ἦεν, καὶ τῷ τελείῳ ἴκελον, *quartus dies erat, cum illi omnia absoluta sunt*; id. καὶ ὁ τέλειος τοῖς τελείοις, 1 Cor. v. 10. καὶ αὐ' ἔμεναι δῶρ ποιεῖν, Joan. viii. 28. ὃ ἐ μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα, Matt. xv. 5 *redundat*, et Matt. xxviii. 9. Mar. xiii. 54. Act xiv. 28. Rom. v. 22. Jac ii. iv; *etsi*, καὶ μάλα δὴν, *etsi multum dederit*, Hes. Op 375. καὶ τον σμίκρον ἔσν. *etsi sit exiguum*, ibid. 360; exponendi vim habet, *hoc est*, κακῶς ἴσχατον καὶ πάνυ ἦν, *malè egit, hoc est, pauper erat*, Arist. Plut. v. Græv. ad Hes. Op. 328.]

ΚΑΙΑ'ΔΑΣ, ου, ὁ, *carcer subterraneus, in quem sontes conjiciebant Spartani; barathrum seu fossa, in quam cadavera eorum, qui publico supplicio fuerant affecti, projicie bantur*, Lacon. vox. Aliter καιάτας, Hesych.

Καΐαφας, α, ὁ, nomen pontificis, Hebr q. d. *circuitor* vel *blasphemans*.

Καΐε, *et quidem*: ex καὶ, *et*, et γε.

Καΐε, pro ἔκαιε, *adolebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi καίω, unde f. κάιον· a. 2. ind. act. ἔκαιον

ΚΑΙΚΙ'ΑΣ, α, ὁ, *CÆCIAS, ventus ab ortu æstivo spirans*: à Caico, fl. Mysiæ, sic dictus.

Καΐν, *Kain*, vel *Cain*, nomen primi fratricidæ, indecl. Hebr. *acquisitus*.

Καΐνᾶς, ὁ, nomen viri, indecl. Heb. *possessor*.

Καΐνὰς, acc. sing. à

Καΐνις, ιος, ὁ, nomen propr. regis.

Καΐνὸς. Vide in κάινω.

ΚΑΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *novus, a, um*; quasi à καὶ νῦν· compar. καινότερος, α, ον· superl. καινότατος.

Καινοτέρους, *novis*, dat. pl. fœm. g. compar. grad. à præced. quod vide.

Καινότης, ητος, ἡ, *novitas*. Th. καινὸς, novus.

Καινοτομέω, fut. ήσω, *innovo, res novas molior*: ex καινὸς, novus, et τέμνω, *seco*; perf. ind. m. τέτομα.

[3]Καινοτομία, ας, ἡ, *novitas*.

Καινοτομίαν, *rebus novis studeo, res novas molior*: ex καινὸς et τέμνω, *tpm*.

Καινοφωνία, ας, ἡ, *novitas vocum*: ex καινὸς, novus, et φωνὴ, vox.

Καίνυμι, *vinco*: undè καινύσι, ας, ἡ, *victoria*, Hesych. à

ΚΑΙ'ΝΩ, *perimo, occido*: qu. à κάω, *fundo*, vel à κνάω, *seco*: indè κασις, ἴδος, ἡ, *mors*.

Καιρῆσιν, *incensis*, dat. plur. Ion. fœm. g. præs. part. pass. à καίω, *uro*.

Καίοντο, *incendebantur*, Ion. pro ἐκαίοντο. 3. plur. imperf. ind. pass. ejusd. verbi.

Καίπερ, *etsi, quamvis*: ex καὶ et περ

Καίριος, α, ὁ ἡ, *tempestivus, opportunus, lethalis*: à καιρὸς.

Καιρὸς, ἡ, ὸν, *benè textus*: à καίρος.

ΚΑΙΡΟ'Σ, ου, ὁ, *occasio, opportunitas temporis, loci, quæcunque opportunitas* (in primis *vitæ tuendæ*, undè) *victus*; ut καιρὸς ἔσιν, *pro gramine, tempus, status rerum, calamitas*; εἰς καιρὸν, εἰ καιρῷ, *in tempore, opportunè*: qu· à κυρέω, *accidere*; at

ΚΑΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *licium*: qu. à καίρω, *tendeo*: hinc καιρὸν, *stamen connecto*.

[4]Καιροτηρέω, fut. ήσω, *temporis opportunitatem observo*, D. S.

Καιρῶσιν, gen. pl. fœm. g. per Metath. pro καιροσσῶν· à καιρὸς, *benè textus*

Καίρω, -ῶ, *stamen connecto*.

Καίσαρ, αρος, ὁ, *CÆSAR*, nomen primi imperatoris inter Romanos. Latinè *à cædendo*.

Καισάρεια, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. *CÆSAREA*.

[5]Καίτοι *imo vero*, H. Steph. ad Philoct. Soph. ver. 1280.

Καίτοιγε, *quamquam*, conjunc. cum ind. ex καὶ, τοι, et γε.

ΚΑΙ'Ω, *uro, accendo, cremo*, pass. *urcr*; item *amo*; cum genetivo; f. κάυσω. perf. κέκαυκα· perf. pass. κέκαυμαι· a. 1. ind. pass. ἐκαύθην· a. 2. pass. ἐκάην· f. 1. pass. καυθήσομαι· a. 1 sub. pass. καυθῶμαι, ῇ, ῆται, 1 Cor. xii. 3.

Καϊ', pro κακὰ, nom. vel accus. pl. n. g. et κακὰ. ᾶς, ἁ, Dor. pro κακὴ, ῆς, ἡ, *improba*: à κακὸς, *malus*.

Καϊάγγελος, ου, ὁ ἡ, *malus nuntius, mala nuntians*: ex κακὸς et ἄγγελος. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Καϊαγορία, ας, ἡ, Dor. pro κακηγορία, idem *maledicentia*. Vide in κακηγορέω. Sic et κακάγορος, Dor. pro κακήγορος.

Καϊανίσω, *excito, acuo*, Lacon. vox ab ἐκανέω, idem.

Καϊεῖ, *et illic*: ex καὶ et ἐκεῖ. Th. ἐκεῖνος, *ille*.

Καϊείθεν, *et illinc*: ex καὶ et ἐκεῖθεν· ab eod. Th.

Καϊείνος, *et ille*: ex καὶ et ἐκεῖνος.

Καϊεῖσι, ex καὶ et ἐκεῖσε, *illuc*, εὸ: ab eod. Th.

Καϊΐφατος, ου, ὁ ἡ, *de quo* κακῶς φασὶν, *ingloriosus, ignobilis*; τὸ καϊΐφατον, apud Hesych. est figura, quæ cum junctura vocum insuavitèr sonat, quod et καϊμάφατον.

Καϊηγορέω, *maledico*: hinc καϊηγορος, ου, ὁ ἡ, *maledicus*; καϊηγορία, ας, ἡ, *maledicentia*: ex κακὸς, *malus*, et ἀγορεύω, *dico*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Καϊπεπλίαι, *malè affectus sum, malè valeo*, κακὸς εἶλω.

Καϊὰς, dat. plur. fœm. g. Ion. pro καϊαῖς· à καϊὸς, ὴ, ὸν, *malus, a, um*.

Καϊία, ας, ἡ, *malitia, vitium, ignavia, molestia*. Th. καϊὸς, *malus*.

Καϊίζω. Vide in καϊίσω.

Καϊὸν, *pejus*, neut. g. et καϊίων, *pejor*, ὁ ἡ, comparat. à καϊὸς. *malus*.

Καϊίσω, a. 1. inf. act. verbi καϊίζω, *vituparo, labefacto, improbo*; præs. pass. καϊίζομαι, *vituperor*; item *ignavè me gero, ignavus fio*; præs. part. pass. καϊιζόμενος. Th. καϊὸς.

Καϊίστος, *pessimus*, superlat. ab eod.

Καϊίων, ονος, ὁ ἡ, *deterior*.

ΚΑΚΚΑ'ΒΑ, ας, ἡ *perdix*; καϊκαβίς, ίδος, ἡ, idem: à *sono*.

ΚΑΚΚΑ'ΒΗ, ης, ἡ, *CACABUS, olla testacea*.

Καϊκάσω, præs. infin. act. Æol. Sync. pro καϊκαθέμεν, *dormitare*, et

Καϊκάσοντες, pro καϊκαθόντες, præs. part. à καϊκάθω, *dormito*: quod ex κατὰ et κάω, *cubare cupio*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Κάϊκεφάλης, pro καὶ ἐκ κεφαλῆς, *et ex capite*.

Καϊκῆσαι, a. 1. inf. act. per Sync. pro καϊκάθαι, seu καϊκαθέσαι, nam καίω. *uro*, facit a. 1. ἔκαυσα et ἔκηα.

Καϊκόγδα, pro κατὰ κόγδα, *in galeam*: à κόγης, υδος, ἡ, *galea*; in acc. κόρυδα et κόρυν.

Καϊκοκρύφιον, id est, κατὰ κορυφὴν, *in vertice*.

Καϊκομύσσων, pro καϊκαμύσσων, præs. part. act. verbi καϊκαμύσσω, *occulto, dissimulo*. Th. κεύθω, *abscondo*, fut. κρύψω· a. 2. act. ἔκρυφον.

Καϊοδοξέω, ῶ, *sum pravæ opinionis*; item *infamiâ laboro*, et

Καϊοδοξος, ου, ὁ ἡ, *ignobilis*: à καϊὸς, *malus*, et δόξα, *opinio, fama*. Th. δοκέω, *videor*.

Καϊοεργὸς, ὸν, ὁ ἡ, *maleficus*: ex καϊὸς et ἔργον, *opus*.

Καϊοζηλία, ας, ἡ, *mala et infelix æmulatio*.

Καϊόζηλος, ου, ὁ ἡ, *malus et infelix æmulator*.

Καϊοζωΐα, ας, ἡ, *misera vita*.

Καϊοήθεια, ας, ἡ, *prava consuetudo, malignitas*: à

Καϊοήθης, εος, ὁ ἡ, *malignus, a, um*: ex καϊὸς, *malus*, et ἦθος, τὸ, *mos, consuetudo*.

Καϊοθημοσύνη, ης, ἡ, *ignavia, propriè cum res malè geruntur et disponuntur*: à

Καϊόθημων, ονος, ὁ ἡ, *ignavus*: ex καϊὸς et θήμων, ονος, ὁ, *acervus rerum simul congestarum*.

Καϊοίλιον, *infelix Ilium*: ex καϊὸς; et Ἴλιον.

Καϊοῖο, gen. Ion. et καϊοῦ, dat. pl. Vide καϊὸς.

Καϊοκίδεια, ας, ἡ, *turpis quæstus*

à κακὸς, *malus*, et εἶδος, τὸ, *lucrum*.

Κακοειδέσιν, Ion. et Poët. pro κακοειδέσι, dat. pl. præced.

Κακοκαδμος. Dor. pro κακόκηπος, ὁ, ἡ ὁ ἡ, *qui crura habet exilia*: ex κακὸς et κνήμη, *tibia*.

Κακολογέω, ῶ, *maledico*, cum acc. à κακολόγος, ὁ, ἡ ὁ ἡ, *maledicus*; fut. ήσω, perf. κακολογηκα· a. 1. ἐκακολόγησα· a. 1. inf. act. κακολογῆσαι· ex κακὸς, *malus*, et λόγος. Th. λέγω, *dico*; p. ind. m. λέλεγμαι. unde λογὸς.

Κακομήχανος, ου, ὁ ἡ ὁ, *malorum machinator*: ex κακὸς et μηχανὴ, *machina*.

* Κακομιξία, ας, ἡ, *mala conversatio*, Diod. Sic.

Κακὸν, ου, τὸ, *detrimentum, malum*.

Κακόνομος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui malis legibus utitur*: à νόμος, *lex*.

Κακοπάθεια, ας, ἡ, *vexatio, molestia*: à κακοπαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *aruminosus*, quod ex κακὸς et πάθος, τὸ, *passio*. Th. πάσχω, *patior*; a. 2. ἔπαθον· unde παθος.

Κακοπατρίδης, *patior mala, ager sum animo, tolero adversa*, f. ήσω. perf. κεκακοπάθηκα· a. 1. ἐκακοπάθησα· a. 1. imperat. κακοπάθησον, ατω· ex iisd.

Κακοπάτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, *malo patre ortus, qui obscuris est natalibus, cui mala est patria*; in acc. κακόπατορ· ex κακὸς et πατὴρ, *pater*, vel πατρὰ, *familia*, vel πατρὶς, *patria*.

Κακοποιὰ, ας, ἡ, *maleficium*: ex κακοποιὸς.

Κακοποιέω, *malefacio*, f. ήσω, p. κεκακοποίηκα· a. 1. ἐκακοποίησα· a. 1. inf. act. κακοποιῆσαι· ab eod.

Κακοποίησις, εως, ἡ, *maleficium*.

Κακοποιὸς, ὁ, ἡ ὁ ἡ, *maleficus, a, um*: ex κακὸς et ποιέω.

Κακόπους, οδος, ὁ ἡ ὁ, *qui infirmis est pedibus*: ex κακὸς et πὼς, *pes*.

Κακοπραγέω, ῶ. *conflictor malis, infelix sum*: ex κακὸς et πράσσω, *facio*, f. ξω. p. m. πεπραγα.

Κακοπραγία, ας, ἡ, *jactura, infelicitas*.

Κακοπράγμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *malè res agens, improbè vivens*: ex iisd. Th.

Κακοφραδία, ας, ἡ, *malorum machinatio, intidiæ*: ex κακὸς et φαίνω, *consuo*, f. ψω, p. act. πέφαφα· a. 2. pass. ἐφάφθη.

ΚΑΚΟΣ, ὴ, ὸν, *malus, pernicious, infestus, pauper, improbus, ignobilis, imperitus, ignavus, timidus*.

Κακὸς, ους, ἡ, Dor. pro κακότης, ητος, ἡ, *calamitas, malum*, a præced.

Κακοτεχνία, *malis artibus uter ei maleficio, malis artibus depravo*, et

Κακοτεχνία, ας, ἡ, *mala ars, maleficium*: à

Κακότεχνος, ου, ὁ ἡ ὁ, *malis artibus deditus, malignus*: ex κακὸς et τέχνη, *ars*.

Κακότατι, dat. sing. κακότητα, acc. sing. à

Κακότης, ητος, ἡ, *improbitas, malitia, vitium*. Th. κακὸς, *malus*.

Κακουργέω, ῶ, *maleficus sum et fraudulentus, damno officio*, et

Κακουργία ας, ἡ, *improbitas*: à

Κακοῦργος, ου, ὁ ἡ ὁ, contractè pro κακοεργὸς, *maleficus, improbus*: ex κακὸς, *malus*, et ἔργον, *opus*.

Κακοῦχέω, ῶ, *male tracto, malè habeo, aliquem*, f. σω, p κεκακοῦχηκα· ex κακὸς et ἔχω, *habeo*: hinc κακοῦχημα, *malè vexor*.

Κακοφραδὴς, ες, ὁ ἡ ὁ, *malum cogitans aut machinans*: ex κακὸς et φράζω, *dico, meditor*; a. 2. ἔφραδον· Κακοφροσύνη, ης, ἡ, *mala cogitatio, insania*.

Κακόφρων, φρονος, ὁ ἡ ὁ, *malevolus, insanus*: ex κακὸς et φρὴν.

Κακόχαρλος, ου, ὁ ἡ ὁ, *alienis malis gaudens*: ex κακὸν, *malum*, et χαίρω, *gaudeo*.

Κακοχρεσμὸν, ους, ὁ ἡ ὁ, *improbus*: ex κακὸς et χράομαι, *utor*.

Κακοχυμία, ας, ἡ, *redundantia vitiosorum humorum*: ex κακὸς et χυμὸς, *succus*.

Κακόψογος, ου, ὁ ἡ ὁ, *maledicus*: ex κακὸς et ψέγω, f. ξω, *reprehendo, vitupero*; p. m. ψόγωκα.

Κακόψυχος, ου, ὁ ἡ ὁ, *pusillanimis, qui animo est malo sive demisso*.

Κακῶ, ῶ, *affligo, vexo*, propriè; *vitiosum reddo, malo seu damno afficio infesto, vasto malè tracto*: [* καὶ ἐπέγραψεν, καὶ ἐκάκωσεν, κατὰ τὸν ἀδελφὸν, Act. xiv. 2.—*male affectos reddiderunt animos contra fratres*; ὅπαξ λεγόμενον, inquit Beza, ἐκάκωτε δὲ κατὰ τάχος ἐπίτασιν, Jos. Antiq. xvi. 1, 2. *exasperabuntur,—omnibus credebant*. At κακὸν τινὰ κατὰ τινὸς forsan non reperitur, et accus. Act. xiv. 2. cum remotiori verbo ἐπέγραψεν in constructione fortè jungendum.]

Κακῶμαι, *occidere*, Dor. pro κατακτάνομαι, et hoc pro κατακτείνω, a. 1. inf. act. à κατακτᾶμι, pro κατακλίνω, *occido*. Th. κλείω, idem, f. κλεῶ, p. ἕκτονκα· a. 2. ἔκταον.

Κάκτανε, Sync. Dor. pro κατάκτανε, a. 2. imperat. act. vel pro κατάκτανε, 3. sing. a. 2. ind. act. à κατακτείνω. Vide præced.

Κάκτανε, per Sync. pro κατάκτανε, 3. sing. imperf. vel a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

ΚΑ'ΚΤΟΣ, ου, ἡ, *spinosa quædam planta, carduus*.

Κακτῶτι, Dor. pro καὶ τὰ τότε, scil. χρεὼ, *ex hu tempore*.

Κακχεῦσαι, *effudisse*, per Sync. Æol. pro κατακχεῦσαι, a. 1. infin. act. verbi καλχέω. Th. χέω, *fundo*, f. χεύσω.

Κακῶς, *malè, improbè, perperam*, [* *infeliciter*, κακῶς πράσσοντες, Eurip. Orest. 1891, *qui sunt in rebus adversis*. At κακῶς ποιεῖν τινα, Dem. Phil. 1, 8. *aliquem malè afficere*; κακῶς εἰδότες ὡς, Isoc. Panath. *ignari quod*. Angl. ILL AWARE THAT.] adv. à κακὸς, *malus*.

* Κακοσκελὴς, ὴς, ἡ, *cladi*.

Κακοῦσιν, 3. pl. fut. 1. ind. act. verbi κακέω.

Κακωτέρος, Poët. pro κακίων, *pejor*.

Κακωτὸς, ὴ, ὸν, *infestus, noxius*: à κακὸς.

Κάλα, *ligna*: à nom. τὸ κᾶλον, ου, *lignum*: sed

Κάλὰ *opportune*. adv. à καλὸς, *pulcher*.

Καλαβὸς, ἐτ καλαβώτης, ου, ἡ, *piscis lacerto similis*.

Καλαβρίζω, *Calabros imitor*, Hesych.

ΚΑ'ΛΑΘΟΣ, ου, ἡ, *CALATHUS, quasillum*: q. à καλὸν et θεῖν, quod in ejus structurâ *ligna* in orbem *currant*.

ΚΑ'ΛΑΙΣ, ὁ, nomen *lapidis cujusdam*; item *velum*. Hesych. qa. à κάλως, *funis nauticus*, eo enim et velum tenditur.

Καλαμὰς, ὰ, ἡ, alii καλαμὶς, ὶδος, τὸ, *cicada minima*: ἀπὸ τῆς καλάμης, quia inter *calamos* stipulasque versatur.

Καλαμάσσω, *stipulas lego*; item *spicas colligo post messem*; item *rucemo*, inus. et Metath. *spilio post alium*. Th. κάλαμος, *arundo*.

Καλαμεντὴς, ὴ, ὁ, Dor. pro

Καλαμιντὴς, ὴ, ὁ, *messor*: à

Καλαμίνω, f. σω, *meto*: à κάλαμος.

Καλάμη, ας, et Dor. καλάμα, ας, ἡ *stipula*; item Metaph. *corpus nectare confectum, et quasi arescens*: expon. etiam *cadaver hominis interempti*: ab eod.

Καλαμίνθη, ης, ἡ, *CALAMINTHA, nepta*: similis menthæ agresti. Th. μίνθα, *mentha*.

Καλαμίνθος, *nomen ranæ*: à καλαμίνθη q. v. vel à κάλαμος.

Καλαμίνος, η, ον, *arundineus*.

Καλαμὶς, ἴδος, ἡ, *arundo piscatoria*; item *calamaria theca*.

Καλαμίσκος, ου, ὁ, *parva arundo*.

ΚΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, *CALAMUS, CULMUS, arundo, virga geometrica*: hinc

Καλαμοειδὲς, gen. pl. à

Καλαμοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, *calamis circumdatus*: ex κάλαμος et εἶδος, *cernuo*.

Καλαμότης, ου, ὁ, *stellio*.

ΚΑΛΑ'ΣΙΡΙΣ, ιος, ἡ, *vestis linea ad tales demissa*, Ægyptiis et Persis in usu: qu. à χαλὰν, *demitto*: aut à καλὸς et σειρὰ, quod *elegans syrmata*, est enim fimbriata.

ΚΑΛΑΥΡΙΤΤΙΣ, *spuma argenti*: à Calauria sive Calabriâ.

Καλαῦροψ, οπος, ἡ, *pedum in summo repandum*; quasi κάλον ὄμματος.

Καλέεσκον, ες, ε, Ion. Epenth. τὸ ἔσκον, pro ἐκάλεσε, ες, ε, imperf. ind. act. verbi καλέω, *voco*.

Καλέομαι, *vocare*, inf. Poët. pro καλεῖσθαι, quod Ion. pro καλεῖν, *vocare*, præs. inf. act. à καλέω, quod vide.

Καλεόμην, præs. opt. pass. et Καλέσκον, Dor. pro καλέσον, *vocaui*; 3. pl. præs. ind. act. ab eod. Th.

Κάλεσσε, Ion. pro ἐκάλεσσε, imperf. ind. act. ejusd. verbi.

Καλέουσι, ουτων, οἱ, *recta, ligna quæ telos sustinent, telæ jugum.*

Καλέουτι, Dor. pro καλέουσι, -ουσιν, *vocant*, 3. pl. præs. ind. act. et Καλέσαντο, *vocârunt*: Ion. pro ἐκαλέσαντο, 3. pl. a. 1. ind m. et Καλέσασ', pro καλέσασα, a. 1. part. act. fœm. gen. et Καλέσσατο, *vocavit*, 3. sing. a. 1. m. gem. σ, et Ion. pro ἐκαλέσατο. Sic καλεσσάμενος, a. 1. part. m. gem. σ. et Καλέσσαι, *dicuntur*: Dor. pro καλέσται, 3. pl. præs. pass. et Καλέστο, Dor. pro ἐκαλέοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi καλέω. Sic καλέσθαι, Dor. pro καλεῖσθαι; καλέσθα, Dor. pro καλεῖσθα. à

ΚΑΛΕΩ, *voco, accerso, imploro, nomino*; f. ἐσω et ήσω, p. κέκληκα, a. 1. ἐκάλεσα, a. 1. imperat. κάλεσον, ατω, a. 1. inf. καλέσαι, a. 1. part. καλέσας, perf. pass. κέκλημαι, a. 1. pass. κληθήσομαι, f. 1. pass. κληθησόμενος, στας. Hinc, fort. Angl. TO CALL.

Καλήμεναι, Dor. et Poët. pro καλεῖναι, præs. inf. act. quod à κάλημι, idem quod καλέω, *voco*.

Καλήμενος, Æol. pro καλούμενος, q. est. præs. part. pass. à καλέω, vel præs part. pass. à κάλημι.

Καλήτης, ωος, ὁ, *vocalis, canorus*: Epithet. præconis, à Th. eod.

Καλιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus*; acc. Ion. καλιὴν, hinc καλιαὶ, *horrea*. Th. κάλιον, *ligum*.

Καλίς, ίδος, ἡ, *tugurium, domuncula, cucellum*: à præced.

Καλὴς, gen. sing. Ion. καλῆς, acc. sing. à κάλος, *nidus*: quod vide.

Καλεῖν, *volvo, verso*: à κυλίω, idem.

Κάλλιον, τὸ, *barba galli gallinacei*. Hesych.

Κάλλιος, nom. pl. à κάλλος, ους, τὸ, *pulchritudo*. Th. καλὸς *pulcher*.

Καλλίπω, Poët. pro καταλείπω, *relinquo*; fut. καλλείψω, pro καταλείψω ex κατὰ et λείπω, *linquo*; f. ψω.

Καλλίας, ᾶς, ὁ, nom propr.

Καλλίβλεπτος, ὁ, ἡ, *qui pulchram et nitidam vitem habet*, ὁ, καλὴν βλέπην, τὴν φυτὸν ἔχων· ex καλὸς, *pulcher*, et βλέπη, *vox*.

Καλλιγυναῖκα, acc. sing. à Καλλιγυναῖξ, αικος, ὁ ἡ ή, *pulchris mulieribus abundans*: ex καλὸς, *pulcher*, et γύνη, *mulier*.

Καλλικάρης, ου, ὁ, *frugifera olea*: q. καλὴ ἐλαία, *pulchra olea*. Ei opponitur ἀγριέλαιος, *oleaster*.

Καλλικτὸν, f. ἴσω, *ornatè et elegantèr dico*: ex κάλλος, τὸ, *pulchritudo*, vel καλὸς, *pulcher*, et τέκω, *dico*.

* Καλλιεργία, f. ἴσω, *pulchrè fabricor*: ex καλὸς et ἔργον, *opus*.

Καλλιεῖν, *lito*, qu. *felici eventu sacrifico*, καλῶς ἱερεύω. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Καλλιθύμβολος, ου, ὁ ἡ ή, *pulchrè fundatus*: ex καλὸς, *pulcher*, et θύμβλον, idem quod θέμελον, ου, τὸ, *fundamentum*.

Καλλίθριξ, καλλιτρίχος, *habens pulchros capillos*: ex καλὸς et θρὶξ, τριχὸς.

Καλλίκαρπος, ου, ὁ ἡ ή, *fructuosus, bonum fructum ferens*: ex καλὸς et καρπὸς.

Καλλικολώνη, ης, ἡ, *locus quidam amœnissimus*, propriè *pulcher collis* aut *tumulus*: ex καλὸς et κολωνὸς, *tumulus*.

Καλλικόμης, ου, ὁ ἡ ή, *pulchram, comam habens*; ex καλὸς, *pulcher*, et κόμη, *coma*.

Καλλικομος, ὁ, ὁ ἡ ή, apud Poët. pro καλὸς, *pulcher*.

Καλλίνικον, ου, τὸ, Poët. *præclara victoria*. ἡ, καλὴ νίκη. Et inter *saltationum* genera ponit Pollux: item *carminis genus, quod ob victoriæ præstantiam cani solebat*: ex καλὸς et νικάω, *vinco*.

Καλλίνικος, ου, ὁ ἡ ή, *victor egregius*: ex iisd.

Κάλλιον, *melius*: compar. n. g. vel adv. à κάλος, *pulcher*.

Καλλιόπη, ης, et Dor. Καλλιόπα, ας, ἡ, *CALLIOPE*, nomen Musæ: ex κάλλος, τὸ, *pulchritudo*, quod à καλὸς, *pulcher*, et ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.

Καλλιὸν, -ῶ. f. ώσω, *venusto, pulchrum facio* vel *reddo*.

Καλλιπάρηος; Æol. pro καλλιπάρειος, *pulchras genas habens*: ex καλὸς, *pulcher*, et παρειὰ, Æol. παρηὰ, ᾶς, ἡ, *mala, gena*.

Καλλίπεπλος, ου, ὁ ἡ ή, *qui pulchrum peplum* vel *vestem habet*: ὁ ἔχων καλὸν πέπλον. Th. πέπλος.

Καλλιπλόκαμος, ου, ὁ ἡ ή, *pulchricomus, pulchras comas* vel *cincinnos habens*: ex καλὸς et πλόκαμος, *cincinnus*. Th. πλέω, *necto*.

Καλλίπλουτος, ου, ὁ ἡ ή, *qui præclaras opes habet*: ex καλὸς et πλοῦτος, *divitiæ*.

Κάλλιπτον, Æol. Sync. pro κατέλιπον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, *relinquo*. Th. λείπω, *linquo*, fut. ψω· a. 2. ἔλιπον.

Καλλίπωλος, ου, ὁ ἡ ή, *qui pulchros equos habet*: ex καλὸς et πῶλος, *pullus equinus*.

Καλλιρεῖθρον, *pulchrè fluens*: ex καλὸς, *pulcher*, et ῥέθρον, Poët. *fluentum*. q. à ῥέω *fluo*, f. ῥύσω, p. ἐρρύηκα.

Καλλιρόη, ης, ἡ, *CALLIRHOE*, nomen mulieris.

Καλλιρρόης, ου, ὁ ἡ ή, Epith. *fontis, liquidus, pulchrè fluens*.

Καλλίρροος, et καλλίρρους, ου, ὁ ἡ ῥ. idem.: ex καλὸς, *pulcher*, et ῥέω *fluo*.

Καλλίρρα, ας, ἁ, Dor. pro καλλίχη, *pulcherrima*: sed κάλλιστα, adv. superl. *pulcherrimè, optimè*; καλλίστη νῆσος, sic dicta *Thera* insula: à καλὸς, *pulcher*, et καλλίων, κάλλιστος.

Καλλιστόω, f. ώσω, *pulchritudine excello*: *fortissimè rem gero*, idem quod ἀριστεύω. Th. καλὸς.

† Καλλίστρωμα, ατος, τὸ, *præmium pulchritudinis*, Eurip. Orest. 1677.

Κάλλιος, ου, ον, superl. à καλὸς, *pulcher*; compar. καλλίων.

Καλλίσφυρος, ου, ὁ ἡ ή, *pulchros tales habens*: ex καλὸς et σφυρὸν, *malleolus pedis*. Th. σφῦρα, *malleus*.

Καλλίτριχος, *pulchricomas*, acc. plur. à καλλίθριξ, τριχὸς, *pulchros crines habens*: ex καλὸς et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.

Κάλλοφ', ob sequentem aspiratam, pro κάλλιστ, Æol. Sync. pro κατέλιπτε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καλλιλάκω, *relinquo*. Th. λάκω, *linquo*, f. ψω· a. 2. ἔλιπον· p. m. λέλοιπα.

Καλλίχορος, ου ὁ ἡ ή, Poët. pro καλλίχοος, *qui pulchram regionem aut locum habet*: ὁ καλὴν χώρην ἔχων.

Καλλονὴ, ῆς, ἡ, Ecclus. xxii. 22, 23. idem quod.

Κάλλος, εος, τὸ, et contractè κάλλης, τὸ, *pulchritudo*. Th. καλὸς, *pulcher*.

Κάλλυντρον, ου, τὸ. *id quo aliquid ornatur*; *scopæ*: à

Καλλύνω, f. υνῶ, *pulchrum reddo, como, orno*; item *verro*: præs. pass. καλλυνομαι, *ornor, pulcher reddor*: item *eleganter me habeo, glorior, mihique ipsi placeo*: à κάλλος, τὸ, *pulchritudo*. Th. καλὸς, *pulcher*.

Καλλωπίζω, *decoro*; propriè *pulchros oculos facio*; præs. pass. καλλωπίζομαι, *efferor*: à καλὸς, *pulcher*, et ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

* Καλλώπισμα, ατος, τὸ, *ornamentum*.

Καλλωπιστὴς, ᾶ, ὁ, *nimis pulchritudini et elegantiæ addictus*: ex iisd.

Καλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *honestatis magister, honesta docens*: ex καλὸς, *pulcher*, et διδάσκαλος, *magister*: quod à διδάσκω, *doceo*.

Καλοκαγαθία, ας, ἡ, *probitas, integritas et honestas*: à voce sequente.

Καλοκἀγαθὸς, ου, ὁ ἡ ή, *probus, integer*: καλὸς ἡ ἀγαθός.

ΚΑ'ΛΟΝ, ου, τὸ, *ligum*. Sed Κάλον, à καλὸς, quod vide.

Καλοπέδιλον, ου, τὸ, et in pl. τὰ, *ligneæ compedes*: τὰ ἐκ κάλων, τουτέστι ξύλων, πέδιλα. Th. πέδιλον, τὸ, *calceus*.

Καλοποιέω, ῶ, f. ήσω, *benefacio*: ex καλὸς et ποιέω, *facio*.

Καλὸπους, οδος ὁ ἡ ή, *pulchros pe-*

des habens, pulcher : ἀ κάλος· et πούς, ποδός, *pes* ; item *lignum pedem habens* ; *ipse pes lignens* : ἀ κάλον, *lignum*. Est et nomen animalis Indici.

Κάλος, ου, ὁ, *funis, rudens.*

ΚΑΛΟ'Σ, ή, ὸν, *pulcher, honestus, bonus, decens, probus, strenuus, jucundus, suavis*, compar. καλλίων, superl. κάλλιστος, Sed τὸ καλὸν, substantivè, *decus, commodum, honestas.* [* Pro πρέπει, eleganter. Theocr. Idyll. xxvii. 7. Gal. iv. 18.]

Καλῆται, præs. ind. pass. καλοῦμαι, η, ου, præs. part. pass. καλούμενος, η, ον, præs. part. pass. καλούμεν, 1. pl. præs. act καλοῦσι, 3. pl. præs. act. verbi καλέω, *voco.*

Καλπάζω, *equum in gressum exultantem urgeo, summis pedibus et molliter incedo*, Vide κάλπις.

ΚΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, *urna, situla, hydria* : q. ἀ κάλπτω, quod sit *sinuosa* : aut ἀ καλύπτω, quod *occultet liquorem.*

Κάλπις, ιδος, et ιος, ἡ, *urna* : ἀ præced. item *equus e lutariis, tolutim currens, cursor, cursus species.* Hesych. hinc καλπάζειν, *equum ad gressum exultantem urgere.* Hinc fort. Angl. TO GALLOP.

Καλύβη, ης, ἡ, *tugurium* : ἀ καλύπτω, *abscondo.*

Καλυδών, ῶνος, ἡ, *CALYDON*, nomen urbis.

Καλύκων, gen. pl. ἀ κάλυξ, υκος, ἡ, *theca.*

Κάλυμμα, ατος, τὸ *velamen* : ἀ καλύπτω.

Κάλυξ, υκος, ἡ, *CALYX, flos rosæ nondum aperius, id quo aliquid includitur*, ut *folliculus, putamen*, &c. numeratur etiam in *mundo muliebri.*

Καλυπτῆς, ῆεος, ὁ, *tegmen, operculum* : ab eod.

Καλυπτήριον, ν, τὸ, *operimentum.*

Καλύπτρα-ος, ἡ, *tegmen capitis muliebre.*

Καλύπτρην, acc. Ion. ἀ καλύπτρα, ας, ἡ, *tegmen capitis muliebre* : ἀ

ΚΑΛΥ'ΠΤΩ, *tego, velo, operior*, f. ψω, a. 1. ἐκάλυψα, a. 1. imperat. κάλυψον, ὑτω, et in. 2. pl. καλύψατε, perf. act. κεκάλυφα, a. 2. ἐκάλυβον, p. pass. κεκάλυμμαι, ψαι, πται, perf. part. pass. κεκαλυμμένος, η, ον.

Καλύψαι, a. 1. inf. act. καλύψας, *tegens*, a. 1. part. act. καλυψάμενος, a. 1. part. m. καλύψῃ, 3 sing. a. 1. sub. act. ἀ καλύπτω, *tego.*

Καλυψοῖ, dat. sing. ἀ.

Καλυψὼ, οῦς, -ῶς, ἡ, *CALYPSO*, Dea, quæ καλύπτει τὸ διανούμενον.

Κάλχας, αντος, ὁ, nomen vatis proprium ἀ

Καλχαίνω, *purpureo colore tingo, altè mente cogito*, quod ἀ

ΚΑ'ΛΧΗ, ης, ἡ, *flos* vel *animal, quo tingitur purpura.*

Καλῶ, *vocabo*, f. 1. Att. pro καλέσω, verbi καλέω, *voco.*

Καλώδιον, ν, τὸ, *funiculus nauticus* : ἀ

ΚΑ'ΛΩΣ, -ῶ, vel -εως, ὁ, *rudens, funis nauticus.*

Καλῶς, adv. *pulchrè, rectè* : ἀ κάλος.

ΚΑ'ΜΑΞ, ακος, ἡ, *vitis pedamentum, palus, pertica, lignum hastæ.*

ΚΑΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *CAMERA, fornix, testudo, vehiculum, navis, pars auris juxta foramen.*

ΚΑΜΑΣΙΓΝΕΣ, οἱ *pisces quidam marini.* Alii καμασῆνες

Καμάσσα, *movet.* Hesych.

Καμάτηρὸς, ἡ, ὸν, *laboriosus, defessus, æruminarum plenus.* Th. κάμνω, *lassesco.*

Κάματος, ου, ὁ, *labor* : κάμάτες, pro κάμάτὸς, acc. pl. Th. κάμνω.

Καματαδὴς, ος, ὁ ☩ ἡ, *gravis, laboriosus.*

Καμβαίνω, Æol. pro καταβαίνω, *descendo.*

Κάμβαλον, *deposui*, pro κατέβαλον, a. 2. ind. Ion. verbi καταβάλλω, ex κατὰ, ἐν, et βάλλω, *jacio* ; f. λῶ, p. βέβληκα, a. 1. ἔβαλον.

Καμβάζω, *testator sum* : Æol. sync pro καταβάζω. Hesych.

Καμβύσης, ου, ὁ, *CAMBYSES*, nomen proprium.

Κάμε, vel κάμεν, *elaboravit, afflictabatur*, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. verbi κάμνω, *fatigor* ; f. καμῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον.

Καμεῖται, 3. sing. f. 2. m. καμεῖται· καμεῖσθε, 2. pl. ejusd. temporis : ab eod.

Καμηλαύκιον, vel καμηλαύκιον, ν, τὸ, *pileus*, quia καῦμα ἀλαύνει, *æstum abigit.*

Καμηλίτης, ου, ὁ, *cameli agitator*, vel *curator* : ἀ κάμηλος, *camelus.*

Καμηλοπέρδαλις, ιος, ὁ, *CAMELOPARDALIS*, animal de genere Camelorum : ἀ κάμηλος et πάρδαλις. Th. παρδὸς.

ΚΑ'ΜΗΛΟΣ, ου, ὁ ἡ, *CAMELUS*, Angl. CAMEL : παρὰ τὸ κάμπτω, quod sit animal ferendis *laboribus* idoneum.

Καμὴτι, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi κάμνω, quod vide.

Κάμιλος, ου, ὁ, *funis crassus.*

Καμινάϊος, αία, αιον, *ad caminum pertinens* ; et

Καμινατὴς, ου, ὁ, *in camino excoquens, ad fornacem laborans.*

Καμινατὴρ, ῆρος, idem à seq.

Καμινεύω, f. ευσω, *in camino excoquo* : ἀ

ΚΑ'ΜΙΝΟΣ, ου, ὁ ☩ ἡ, *CAMINUS, fornax, ignis, flamma, ardor* : q. καυμινος, ab inusit. καύω, pro καίω, *uro.*

Καμνὰ, ὃς, ἡ, ut γερὺς, καμνὼ, *unus, camini fuligine oppletus* : ἀ præced.

Καμνάψαι, per Sync. pro κατακάψαι. Hesych.

Καμνὶν, pro κατὰ μὴν, *utique.*

Καμνίσιν, præs. inf. act. pro καταμίσιν.

Καμοὶς, Æol. pro ἡμῖν, vel ἡμᾶς.

Καμονὰ, Ion. per Sync. pro καταμονὰ, *perseverantia, victoria* : ἀ καταμένω, *constanter permaneo* Th. μένω, *maneo.*

Κάμορος, ου, ὁ ☩ ἡ, *infelix* : Poët. pro κακόμορος, cui κακὴ μόρος, *malum fatum.*

Καμπὼ, per Sync. pro κατάπτω, *connivet, claudit oculos* ; f. ψω, a. 1. ἐκάμπυσα p κεκάμπυκα, pro κατεκάμυκα Ex κατὰ et μύω, *claudo* ; f. σω, p. μέμυκα.

Κάμυε, *elaborabat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion à

ΚΑ'ΜΝΩ, *lassesco, fatigor, deficio, laboro, ægroto* ; f. καμῶ, vel καμοῦμαι, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον, a. 1. sub. κάμω, ης, η.

Κάμον, Ion. pro ἔκαμον, a. 2. ind. act. et

Καμόντες, *mortui*, nom. pl. a. 2. part. à κάμνω, *ægroto.*

Καμοντα, a. 2. part. f. g. ejusd. verbi.

Καμπανὸς, *statera*, Gl. Cyr.

Καμπὴ, ῆς, ἡ, *flexura* : item *articulus* : ἀ κάμπτω, *flecto.* Sed

Κάμπη, ης, ἡ, *eruca.* Gl. Cyr. Sub. eod. Th

Καμπτὸς, ὴ, ὸν ☩ ἡ, *flexibilis, flexilis* ; et

Κάμπτρα, ας, ἡ, *capsa*, quæ fiebat ex lignis flexis : ἀ

ΚΑ'ΜΠΤΩ, *flecto, inflecto* : f. ψω, p. κέκαμμα [* κάμψω τινα *declinare malis.* Eurip. Suppl. 748.] Hinc, fort. Angl. HAMMOCK.

Καμπύλος, ὐλη, ὐλον, *curvus, inflexus.* Th. κάμπτω.

Καμφιεσμένην, Dor. pro ☩ ἀμφιεσμένην, *superindutæ.* Th. ἐπίλλω, *erno.*

Κάμψα, ας, ἡ, *theca, CAPSA* : καμψάκης, ου, ὁ, *vas olearium.* Th. κάμπτω.

Καμὼν, οῦσα, ὸν, *fatigatus, a, um, mortuus* ; a. 2. part. act. à κάμνω, *fatigor* ; f. μῶ, a. 2. ἔκαμον.

Κᾶν, ἐττὶ, *quamvis.* [* *sollertiam non ac si.* Anacr. vii. 3. pro ☩ ἀν.]

* Κὲν, *sine accentu*, pro ☩ ἐν.

Κανὰ, ἡ. nomen urbis. indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *possessio* ; at

Κανὰ, *canistra.* Gen. xl. 16. pro κάνια. κάνιον.

ΚΑ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, *lignum tenue, cui pictores ceram vel limum circumlinunt* : q. ἀ κάνω, *arundo.* Κάνναβις el, *funes rivo multiplici sparsi.*

Κάνάβεον, ου, τὸ, *currus ex stereis* : ἀ κάνη, *stereis.*

Κανανίτης, ου, ὁ, *Cananita*, nomen gentile. Hebr. q. interpret. Lat. *æmulator.*

Κάνεγεον, ου, τὸ, *CANISTRUM* ; scribitur et κάνιστρον. Th. κάνη, idem.

Κανεφόρος, Dor. pro κανηφόρος.

Κανηχὲω, f. ἠσω, *resono, strepitum, seu crepitum edo* : ἀ seq.

Κπεχμὸς, ῆς, ἡ, *crepitatio, sonitus*: ab ἤχος. *sonus.*

Κπεχμῶς et κπεχμδὸν, adv. *cum strepitu*: à præced.

Κπέχμζ, *substrepebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à

Κπεχίζω, f. ίσω, idem quod κπεχμίζω, *resono*. Th. ἦχος, *sonus.*

ΚΑΝΔΑ'ΥΗ, ης, ἡ, *nomen commune omnibus Æthiopum reginis.*

Κπνδαύλης, ου, ὁ, *CANDAULES*, nomen propr.

ΚΑ'ΝΔΥΛΟΣ, υ, ὁ, *edulii genus, ex amylo, caseo, lacte, melle.*

ΚΑ'ΝΑΥΣ, υος, ὁ, *indumentum Pelicium.*

Κπεῖν, a. 2. inf. act. à κπίνω, *perimo*; a. 2. part. κπνὼν.

Κπείσιο, gen. Ion. pro κπνίου, à κπίω, contractè κπνοῦν, τὸ, *canistrum.* Th. κάνης, ητος, ὁ, idem.

Κπεον, -οῦν, τὸ, *canistrum*, ejusd. Th.

Κπεῦ, Dor. et Æol. pro κπνεῖν, a. 2. inf. act. verbi κπίνω, *perimo*; f. κπῶ, a. 2. ἔκπνον.

ΚΑ'ΝΗΣ, ητος, ὁ, *CANISTRUM, talathus*, q. ex κάννη, *canna*, ex quâ plectitur. Vide κάνεῦν.

ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ, υ, ὁ, *scarabæus.* Est et κάνθηρος, *poculum*, *CANTHARUS*: item *navigii* cujusdam genus.

Κπνθίλλη, *clitellæ*: à seq.

Κπνθίλλος, υ, ὁ, *asinus*; à κάνθος.

ΚΑΝΘΟ'Σ, υ, ὁ, *oculi angulus, διήρωσις. CANTHUS, ferrum quo rota vinciuntur.*

ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, *asinus*, κανθήλιος, ὁ, idem. κανθήλιον, ου, τὸ, *clitellæ.*

ΚΑ'ΝΝΑ, seu κάννη, ης, ἡ, *florea*, *CANNA.* Hinc Angl. A CANE, A CAN.

Κπνάβινος, ίνη, ινον, *ex cannabe factus*: à

ΚΑ'ΝΝΑΒΙΣ, εως, ἡ, et κάνναβος, *CANNABIS.*

Κπνεῶσις, pro κπτανεώσας, *annuas*, a. 1. part. act. verbi κπτανέω, vide κάννω.

Κπνηφος, ου, ὁ ἡ ἡ, per Crasin pro ξ ἴσηρος, quod vide.

Κπνικὸς, ἡ, ὸν, *regularis*: à κπνὼν.

Κπνίον, vide κανοῦν.

Κπνίω, f. ώσω, *fumo denigro.* Eurip. Suppl. 497. Troad. 585.

Κπνοδόπτης, ου, ὁ ξ ἡ, Dor. pro ξ κπνοδόκης, ου, ὁ ξ ἡ, *discalceatus, et nudis pedibus*: ex α priv. et κπνοδέω, *subligo.*

ΚΑ'ΝΩΝ, ονος, ὁ, *CANON, regula*, in librâ, mensurâ et aliis. qu. à κάννω.

ΚΑ'ΚΩΠΟΝ, υ, τὸ, *sambuci flos.*

Κξέ, Dor. et per Crasin pro ξ ἐξέ.

Κξέγειρε, *excitavit quoque*, Dor. et Att. per Crasin pro ξ ἐξήγειρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξεγείρω. Th. ἐγείρω, *excito.*

Κπτανὲξ, *nomen partis in curru*: à

Κπτάνη, ης, ἡ, *præsepe, rheda, pars quædam currûs, galea è pilis*: à κάπτω.

Κπτειτα, pro ξ ἔπειτα, *et deinde.*

Κπτιερνεῦμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *vicus consolationis.*

Κπτος, υ, ὁ, *fossa*, per Aphæresin pro σκάπτος· à σκάπτω, *fodio.*

* Κβνταῦθα, pro ξ ἐνταῦθα, *et hic quoque.*

Κάπη, ης, ἡ, *præsepe*; item *pabulum equis in præsepi appositum*: à κάπτω, *avidè comedo.*

* Κπηλεία, ας, ἡ, *ars cauponaria, omnis negotiatio, quæ non navigat, ars institoria.*

Κπηλεύω, f. σω, *caupono, cauponariam exerceo*; sæpè etiam ponitur Metaph. 2 Cor. ii. 17. κπηλεύοντες, i. e. *calidè, avarè, fraudulenter tractantes*: à κάπηλος· [* *Moras nectere.* Æschyl. de Parthenopæo. Vid. Sal. de usur. c. vii. p. 346.]

Κπηλεῖον, ου, τὸ, *caupona.*

ΚΑ'ΠΗΛΟΣ, υ, ὁ, *CAUPO, institor, cujusque rei propola.*

Κβπὶ, pro ξ ἐπὶ.

Κάπνη, ης, ἡ, *caminus, fumarium*; et

Κπνία, ας, ἡ, *fuligo*: à κπνὸς.

Κπνιζόμενος, *fumans*, præs. part. pass. à

Κπνίζω, f. σω, *fumo denigro, fumum excito.* Apud. Hom. *ignem succendo* convitii gratiâ. Th. κπνὸς, *fumus.*

Κπνοδόχη, ης, ἡ, vel κπνοδόκη, Ion. *fumarium, caminus*: παρὰ τὸ κπνὸν δέχεσθαι.

ΚΑΠΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fumus*, et pro *igne*, Poët. q. à κάπτω, *spiro.*

Κπνοτρόχος, υ, ὁ, *tubulus, per quem fumus exit*: à κπνὸν τρέχειν.

Κπνώδης, εως, ὁ ξ ἡ, *fumosus, fumidus.*

Κάπος, υ, ὁ, Dor. pro κῆπος, υ, *hortus.*

Καππαδοκία, ας, ἡ, nomen regionis ab amne Cappadoce.

ΚΑ'ΠΠΑΡΙΣ. εως, ἡ, *CAPPARIS, frutex spinosus.*

Καππαύω, per Sync. pro κατακαύω, *sedat.* Vide κατακαύω.

Καππάδιον, pro κατὰ πόδιον, *per campum.* Th. πέδον, *solum, terra.*

Κάππτωσι, *decidit*, Sync. pro κατίπτωσι, 3. sing. a. 2. ind. act. in 3. dual. καππτώτην, et

Κάππτωσον, pro κατίπτωσον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi κατακίπτω. Th. πίπτω, *cado*; f. πτ. πτώσομαι, perf. πέπτωκα, a. 2. ἔπτωσον.

Καππτοφόρος, ου, ὁ ξ ἡ, Lucian. equi Epith. *ferens* [illegible] *literam insitam vel quocun*[illegible] *modo impressam.* quæ erat nota generosi equi. Th. φέρω.

Κπτυρίσσω, Dor. et Poët. pro καταπυρίσσω, a. 1. part. act. f. g. à καταπυρίζω, *inflammo*; f. σω, a. 1. κατεπύρισα. Ex κατὰ et πυρίζω, à πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis.*

Κάπρειος, ου, ὁ ξ ἡ, *aprugnus*; item *qui apri instar rostrum habet*; et pro *navi rostratâ*: à

ΚΑ'ΠΡΟΣ. υ, ὁ, *APER, verres*: qu. à

ΚΑ'ΠΤΩ, *comedo avidè, spiro, flo*; f. ψω, p. φα.

Καπυρίζω, *clarè et sonorè rideo, gulæ indulgeo et ventri servio*: à

Καπυρὸς, ὰ, ὸν, *torridus, adustus, efflans, exspirans*: à

Καπύω, *flo, expiro*; fut. σω, a. 1. ἐκάπυσα, ας, ε. Th. κάπτω, idem.

Καπφάλαι', pro κατὰ φάλαρα, Æol. et Poët. Sync. quæ sunt *ornamenta equorum.* Th. φαλὸς, *splendidus.*

Κάπω, *spiro*, pro κάπτω.

Κάπων, ωνος. ὁ, *capo, gallus castratus.*

ΚΑ'Ρ, *CAR*, gentile nomen, *homo nihili.* Nam Cares serviles et barbari: at

Κὰρ, pro κάρη, τὸ, per Apoc. id. q. κάρηνον, *caput.* Sumitur etiam pro κὴρ, *mori.*

Κάρα, τὸ, et κάρη, *caput, vertex*: q. à κείρω, *tondeo*; vel à κρίνω, *impero*, quia est *princeps* pars corporis. Th. κάρηνον, idem: hinc Angl. GARRET.

ΚΑ'ΡΑΒΟΣ, υ, ἰ, *CARABUS, animal marinum è cancrorum genere.* Hinc Angl. CRAB.

Καρηδοκία, ᾶς, ἡ, ῶσω, p. ηκα, *expecto*; q. capite exserto ad videndum: à κάρη et δοκέω, *video.*

Καρηκάλλιον, *cucullus.*

* Καρητομία, -ᾶς, f. ήσω, *caput amputo*, Eur. Rhes. 585.

ΚΑΡΒΑΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *vile et rusticum calceamentum.*

ΚΑ'ΡΔΑΜΟΝ, υ, τὸ. *nasturtium.* Angl. CRESSES.

Καρδαμύλη, ης, ἡ, nom. mulieris.

Καρδαμύσσω, pro σκαρδαμύσσω, Etymol.

Καρδάμωμον, υ, τὸ, *CARDAMOMUM*: ex καρδάμου et ἄμωμον, quia utrique simile.

ΚΑΡΔΙ'Α, ας, ἡ, *cor, animus, os ventriculi*: qu. à κίνω· inde

Καρδιακὸς, ὴ, ὸν, *ad cor pertinens, cardiacus.*

Καρδιογνώστης, υ, ὁ, *cordium cognitor*: ex καρδία et γνώστης, *cognitor.* Th. γινώσκω, *cognosco.*

Καρδιελκέω. f. ήσω, *cor evello*: ex καρδία et ἕλκω, *traho.*

Καρδίδω, *cordis dolorem sensio, vulnero.* Th. καρδία.

ΚΑ'ΡΔΟΠΟΣ, υ, ἡ, *mactra, alveus, in quo farina subigitur.*

Κάρη, τὸ, indecl. *caput*: per Apoc. pro Th. κάρηνον et κάρηνα, ατος, τὸ, per Sync. κάρητος, idem.

Καρῆ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à

κείρω, fut. κερῶ, *tondeo*: a. 2. act. ἔκαρον, a. 2 pass. ἐκάρην.

Κεφάτι, dat. sing. à κέφαλε, *caput*. Vide κάρη.

Κεχυκομώοντες, *comati*: Poët. pro κεχυκομῶντες, nom. pl. præs. part. à

Κεχυκομάω, ῶ, *caput comatum habeo*; f. ήσω. ex κάρη vel κέρνον, *caput*, et κόμη, *coma*.

Κεῖσθαι, *detonsum esse*: a. 2. inf. pass. verbi κείρω, *tondeo*: a. 2. ἔκαρον, f. 2. κερῶ, a. 2. pass. ἐκάρην.

ΚΑ'ΡΗΝΟΝ, ου, τὸ, *caput, vertex*. κάρη, τὸ, indecl. item κράνιον, ου, τὸ, *cranium*, sedes cerebri: ἡμικράνιον, ου, τὸ, *dimidia capitis pars*.

Κάρητος, per Sync. pro καρήατος, gen. sing. à κάρηνον, ατος, τὸ, *caput*: idem quod κάρηνον.

Καρικοὶ, *Carici*, nom. pl. à

Καρικὸς, ὴ, ὸν, *CARICUS*. Th. Κάρ, *Car*, gentile nomen.

Καρίναι, αἱ, *præfica*: à κλέ, *mors*, vel quod è Caria esse solent.

Καρῖς, ίδος. ἡ, *squilla*, piscis genus: q. à κάρα, quia maxima pars corporis ejus *caput* est. Th. κάρηνον, *caput*.

ΚΑΡΚΑΙ'ΡΩ, *resono, tremo*.

ΚΑΡΚΙ'ΝΟΣ, seu καρκῖνος, ου, ὁ, *CANCER*: piscis, signum cœleste, et morbus.

Καρκινόω, *cancro assimilo, obliquè moveo*: καρκινοῦσθαι, dicuntur plantarum radices, quæ cancri instar *divaricatis, et in latera dispersis fibris, terram apprehendunt*: à Th. præced.

Καρκίνωμα, ατος, τὸ, *CARCINOMA, cancer morbus*. Th. καρκίνος, idem.

Καρμήιον, ου, τὸ, *mons Carmelus*.

Κάρνος, ους, τὸ, *pediculus, ovis, pecus*. Hesych.

ΚΑ'ΡΟΣ, ους, ὁ, *sapor cum gravedine, marcor*.

Κάρς, Dor. pro καρδὲς, gen. à κλέ, *parca, mors*; vel καρῆς, ὁ, Dor. pro καρῆς, ῆ, ὁ, *cera*.

Καρύκιον, ου, τὸ, *rheda*. Angl. CAROCHE.

Καρῶ, ῶ, f. ώσω, p. κεκάρωκα, *soporem cum gravedine adfero*, et in pass. -ῶμαι, *gravedine soporis adgravor*. Th. καρῆς.

ΚΑΡΠΑΙ', ῶν, αἱ, *vermes, qui oleæ insascuntur*.

ΚΑΡΠΑΙ'Α, ας, ἡ, *saltationis quoddam genus*: ὀρχηστὶ ἐν τοῖς ὅπλοις.

Καρπάλιμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *celer*: quasi ἁρπάλιμος. Hinc

Καρπαλίμως, *cito, raptim*: qu. ἁρπαλίμως. adv. Th. ἁρπάζω, *rapio*,

Καρπάσινος, η, ον, *carbasinus*.

ΚΑ'ΡΠΑΣΟΣ, ου, ἡ, *venenatum quoddam medicamentum, carbasus*.

ΚΑΡΠΗ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, *CARPESIUM*, festuca tenuis: q. à κάρφος, *festuca*.

* Καρσίζομαι, *in libertatem asse-*

ro: à κάρφος, *virgula*. Salm. de modo usur. c. ult. p. 880.

Καρπίζω, *fructum decerpo*: à καρπὸς, *fructus*.

Καρπὶς, ίδος, ἡ, *vindicta, assertio*.

Καρπιστὴς, οῦ, ὁ, *assertor, vindex*.

Καρπισία, *assertio in libertatem*: quòd manùs brachiale caperetur; quod *carpus* dicitur, apud Gellium lib. xx. cap. 9.

Κάρπιμος, ίμη, ιμον, *ferax frugum, ad fructus edendos aptus*. Th. καρπὸς, *fructus*.

Καρπόβρωτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *fructum esum habens*: ex καρπὸς et βρώσκω, *comedo*.

Καρπόϊσιν, dat. pl. Ion. à καρπὸς.

Καρπόομαι, -όωμαι, *fructum percipio, fruor, consequor*; item *exhaurio, consumo*.

ΚΑΡΠΟ'Σ, ὰ, ὁ, *fructus, semen, fœtus, utilitas*: καρπὸς φρενῶν, *fructus mentis*, i. e. *prudentia*. Est et *pars manûs ubi pulsum explorant*, *CARPUS*. Hinc ἄκαρπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *infructuosus*; εὔκαρπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *fructibus abundans*. Est et

Καρπὸς, ου, ὁ, nomen viri.

Καρποφορέω, *fructum fero*, f. ήσω, p. κεκαρποφόρηκα, a. 1. ἐκαρποφόρησα. à

Καρποφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *frugifer, a*: ex καρπὸς et φέρω, *fero*.

Καρπόω, *fructum colligo*, *CARPO* ad fruendum, *sacrifico*; a. 1. ἐκάρπωσα. Th. καρπὸς.

Κάρπωμα, ατος, τὸ, *fructus, quæstus*; item *victima, oblatio, hostia*; et

Κάρπωσις, ιος, ἡ, *fruitio, usus rei fructuosus*: à præced.

Καρπωτὸς, ὴ, ὸν, q. *fructibus affectus*, vel *variorum fructuum figuras habens intextas*; vel ut H. Steph. exponit, *manuleatus*: Epith. vestis: ab eod. Th.

Κάρρα, *Carrha*, urbs Arabiæ.

Καρρίζω, Æol. Sync. pro καταῤῥίζω, præs. inf. et

Καρῤῥίζων, *demulcens*, præs. part. f. g. pro καταῤῥίζων· ex κατὰ et ῥίζω.

Κάρρον, ου, τὸ, *rheda, carrus*. Angl. A CAR or CART.

Κάρρων, Dor. pro κρείσσων, *fortior, melior*: q. κάρτων, à κάρτος, pro κράτος, *robur*.

Κάρτιστος, η, ον, quis iste fuerit, docent Græca Scholia Pyth. Od. 5. 271. 5.

ΚΑ'ΡΤΕΙΟΣ, ία, ιον, *obliquus*; un dè ἐκάρσιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem.

Κάρτα, *valdè*: à κάρτος· pro κράτος, *robur*: ἢ κάρτα, *maximè*, affirmandi modus.

Καρτάλιον, *parvus*.

ΚΑ'ΡΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, *cophinus*, seu *corbis in angustum desinens*: Ducamus à καρτὸς, *textum*, *scissus*: quia ex *scissis* virgulis contexi solet.

Καρτὸς, dat. sing. è κάρτ@, ος, τὸ, pro κράτ@, *robur*.

Καρτεραίχμας, ου, ὁ, Poët. et Dor. pro

Καρτερομάχης, ου, ὁ, *bellator fortis, qui bellicis armis est potens*: ex καρτερὸς, *robustus*, q. v. et ἀκμὴ, *cuspis*.

Καρτερέω, -ῶ, *forti animo tum, persevero, tolero, patienter fero, dare*, fut. ήσω, perf. κεκαρτέρηκα· a. 1. ἐκαρτέρησα· a. 1. opt. Æol. καρτερήσαις, ας, ε· à καρτερὸς, *validus*, quod à κάρτος, per Metath. pro κράτος, ους, τὸ, *robur*.

Καρτερία, ας, ἡ, *tolerantia, patientia*, et

Καρτερικὸς, ὴ, όν, *qui patientiâ præditus est*: à καρτερὸς, q. v.

Καρτερόθυμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *pertinax, qui toleranti animo est*: ex κῆρ, per Metath. pro κράτος, ους, τὸ, *robur*, et θυμὸς, *animus*.

Καρτερὸν εἶναι τινὸς, pro κρατεῖν τινὸς, *vincere aliquem*: à καρτερὸς.

Καρτερὸν, pro καρτερῶς, *fortiter*.

Καρτερόπαλξ, ῆγος, ὁ ᾗ ἡ, *validus ictus inferens*.

Καρτερὸς, ὰ, ὸν, *robustus, potens, vehemens, qui re aliquâ potiri vel illam retinere potest, tolerans, magnanimus*: à κάρτος, quod per Metath. pro κράτος, ους, τὸ, *robur*.

Καρτερόφρων, acc. sing. à

Καρτερόφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *præfectus, magnanimus*: à καρτερὸς, q. v. et φρὴν, *mens*.

Κάρτιστος, *præstantissimus*, per Metath. pro κράτιστος, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus*; compar. κρείσσων. Th. κράτος, *robur*.

Κάρτος, ους, τὸ, per Metath. pro κράτος, τὸ, *vires, robur*.

Καρτῦναι, per Metath. pro κρατῦναι, a. 1. inf. act. à

Καρτύνω, pro κρατύνω, *firmum reddo, corroboro*. Th. κράτος, *robur*.

ΚΑΡΤ'Α, ας, ἡ, *nux juglans*; *arbor*; κάρυον, ου, τὸ, *nux juglans, fructus*: quod à κάρα, quia est fructus rotundus, instar capitis.

Καρυΐνος, ίνη, ινον, *nuceus, ex nucibus factus*: à præced.

Καρυΐσκος, *species nucis* vel *amygdalæ referens*; et subst. ου, ὁ, *scyphus in nucis modum factus*.

ΚΑΡΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *intritum quoddam seu condimentum Lydorum*.

Κάρυξ, υκος, ὁ, Dor. pro κῆρυξ, *præco*.

Καρύξασθαι, Æol. pro κηρύξασθαι, *quum præconio promulgâsset*, a. 1. part. act. fœm. g. verbi κηρύσσω, *prædico*. Th. κῆρυξ, *præco*.

Καρύξαι, Dor. pro κήρυξε, qu. Ion. pro ἐκήρυξε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Κάρυον, ου, τὸ, *nux juglans*, fructus. Vide καρύα.

Καρύσσω, Dor. pro κηρύσσω, q. v.

Καρωλὰ, Exod. xxxviii. plur. à

Καρωτὸν, ου, τὸ, *scyphus in nucis modum factus*: à κάρυον.

Καρφαλέος, έα, έον, *siccus, aridus*. Th. κάρφω, *sicco*.

Κάφος, ους, τὸ, *palea, festuca, surculus, tabella, tessera, nidus è festucis, &c.* à

ΚΑ'Φω, *sicco, arefacio*, f. ψω, p. κέκαφα· hinc. κάφος, τὸ, *palea.*

Καχλάζω, apud Homerum pro καχαλάω, q. v.

Καχραίνοντα, *dentibus asperum*, acc. sing. à.

Καχραίνω, Dor. pro καχαίνω, q. v.

Καχράω, *asper*, et ὀδὼς, ὀνῆος, ὁ, *dens.*

Καχράω, ῶ, ὁ ἧ ἡ, *asper.* Th. καράσσω, *sculpo.*

Καχρήδνιος, Dor. pro καχρήνιος, q. v.

Καχρηδόνιος, *Carthaginiensis* : à

Καχρηδών, όνος, *CARTHAGO.*

ΚΑΡΧΗ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, *CARCHESIUM, summa pars mali nautici*; κανὶς; *poculum quoddam oblongum.*

Καρῆ, Dor. pro καρῇ, dat. sing. à καρὸς, ου, ὁ, *cera.*

ΚΑΣΑ'ΔΗ, ης, ἡ, et κασαλίς, ίδος, ἡ, *meretrix, scortum.*

ΚΑ'ΣΑΣ, ου, ὁ, *tapes utrâque parte villosus.*

Κατάρα, et κατηρή, ἡ ὄψις, Hesych. ex κάπτω et ὄρα, *cura.*

Κάτθαινον, *et in bonis*, dat. plur. Ion. à κάτθλος, pro καὶ ἔσθλος, *et bonus.*

Κασία, ας, ἡ, *CASIA*, frutex lauro similis.

Κασία μάκαινα, *casia fistularis.*

Κασίγνητος, ου, et Ion. ωο, ὁ, *frater*, et

Κασιγνήτη, ης, ἡ, *soror*: ex κάσις, ως, ἡ, ἧ ἡ, *frater, soror*, et γένομαι, *nascor.*

ΚΑ'ΣΙΣ, ιος, ὁ ἧ ἡ, *frater* vel *soror, etate equalis*; qu. γάσις· à γάω, *gemo.*

ΚΑ'ΣΣΑ, ης, ἡ, *meretrix* : quæ se illecebrosè κάζει, id est, *ornat et fucat.*

ΚΑΣΣΙ'Α, ας, ἡ, *CASSIA*, frutex aromaticus. Vide κασία.

ΚΑΣΣΙ'ΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, et Att. κασσίτερος, *stannum* : qu. à κάσσω, *meretrix*, videtur enim argentum nec est.

ΚΑΣΣΙ'Ω, et Att. κατΐνω, fut. ώσω, *appingo, consuo*; ut ea, quæ subtus suuntur, usu conterenda : unde κάττυμα, *solea.*

ΚΑΣΤΑ'ΝΑ, ης, ἡ, *CASTANA*, arbor Thessaliæ et Ponti : undè et

Καστανοκάκκυμον, *nux castanea*, Angl. CASTAN-NUT, or CHESTNUT ; quæ et

Κάσυνον, ου, τὸ, *CASTANEA* : à præcedente.

Καστορομίλιον, καστόρειος ὕμνος. Vide Pindar. Isthmior. Od. i. p. 437. δ. erat cantilena, quâ utebantur in prœliis Spartani, ut fortiter agerent, mortemque contemnerent.

ΚΑ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, *CASTOR*, fiber, animal ventriculosum : ideo ducant à γαστὴρ, *venter.*

Κασχάν, *detinebat*, 3. sing. imperf. indic. act. Æol. Sync. pro κατεῖχεν, verbi κατασχέθω, pro κατέχω, *inhibeo.* Sic et

Κάσχετο, pro κατίσχετο, 3. sing. a. 2. med. verbi κατασχέω, vel κατέχω. *contineo.* Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, a. 2. ἔσχον.

ΚΑΤΑ', [* Præp. cum genitivo, *adversus, si ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τὶς καθ' ἡμῶν*, Rom. viii. 31 *si Deus est pro nobis, quis contra nos. De ; ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ*, 1. Cor. xv. 15, *quoniam de Deo testificati eumus. Super ; κατέχυαν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς*, Marc. xiv. 3. *effudit super caput ejus. Per ; ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ*, Matt. xxvi. 63, *adjuro te per Deum. In, ἐν ᾗ κατὰ βάθος πτωχεία*, 2. Cor. viii. 2, *profunda paupertas. In, οὐκ οἶδας ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ*, Joan. xix. 11, *non haberes potestatem in me.*

Κατὰ, cum accusativo, *secundum*; κατ' εἰκόνα ἡμῶν, Gen. i. 26, *secundum imaginem nostri. In ; κατ' ὄναρ*, Matt. i. 20. *in somnio* : κατὰ τὸν χῶρα ἐκεῖνον, Luc. xv. 14, *in illa regione. Ad ; ἦλθε κατ' αὐτον*, Luc. x. 33. *venit ad eum. Versus ; κατὰ τὴν Βιθυνίαν παρέσταθ*, Act. xvi. 7, *Bithyniam versus proficisci, Juxta ; κατ' Ἄργος*, Eurip. Supplic. 366, *circa Argos sita*, Beza ad Act. Apost. xxvii. 4. *Ob, ὀς' κατ' ὀφθαλμὸς ᾠμογράφη*, Gal. iii. 3. *quibus ob oculos prius fuerat depictus. Cum ; κατὰ σεαυτὸν ἴχε*, Rom. xiv. 22, *tecum habe. Inter ; τὰς κατὰ τὰ ἔθνη φάντας*, Act. xxi. 21, *omnes qui sunt inter gentes. Apud ; φάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίος ἐθῶν*. Act. xxvi. 3, *omnium qui apud Judæos sunt rituum. Ex*, vel *propter ; κατὰ πᾶσαν αἰτίαν*, Matt. xix. 3. *quavis ex causa ; κατὰ χάριν*, Rom. iv. 4, *ex gratiâ. Usque ad ; ἕτερα ἐὰν γεάφηται καθ' ἕν*, Joan. xxi. 25, *quæ si scribantur usque ad unum ; hoc est singula. Distributivum ; ὑμεῖς καθ' ἕνα*, Eph. v. 33, *vos singuli.*

Inservit Periphrasi Nominum; οἱ κατὰ πόλιν, Luc. viii. 4., *civitatum incolæ*, κατὰ λόγον, Act. xix. 14, *quatenus æquum est ; κατὰ κράτ@ος*, ver. 20, *fortiter ; ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς, qui nostra ætate vel memoria vixerunt ; ὁ καθ' ἡμᾶς λόγ@ος, nostra doctrina aut secta.* Κατὰ per ellipsin omittitur, καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν παρεισενέγκαντες, 2. Pet. i. 5, *in hoc omni studio incumbite.* Eurip. in Androm. 906. τὰ αὐτὰ καὶ πεσόντων, *hac ipsa in re languemus.* Et cum gen. κατὰ πίτρων σπείρειν, *seminare super petras ; κατέχεαν αὐτοῦ κατὰ κεφαλῆς, effudit super caput ejus*, Marc. xiv. 3 ; ὁμοίως κατ' ἐξωλείας, *cum devotione capitis sui jurare*, Dem. Mid. δ. 20.]

In compositione notat, (α) oppositum τῷ ἀνὰ, *de*, vel *deorsum*, ut κατεβαίνω, *deorsum scando, descendo* ; (β) *contra*, ut κατασυγχλᾶσθαι, *contra gloriari* : (γ) *valde*, cum intendit significationem, ut κατείδωλος, *refertus idolis* ; vel (δ) retinet significationem *simplicis*, ut κατεθνήκω, *morior.*

Κατάβα, *descende*, per. Apoc. pro κατάβηθι, vel καταβαθί, a. 2. imperat. act. Att. à

Καταβαίνω, *descendo* ; imperf. κατέβαινον· f. m. καταβήσομαι· p. καταβέβηκα· a. 2. κατέβην, ης, η· a. 2. imperat. κατάβηθι, et καταβαθί, 3. sing. άτω, et per Apoc. κατάβα· a. 2. sub. act. καταβῶ, ῇς, ῇ· a. 2. inf. καταβῆναι· a. 2. part. καταβάς, άντος· ex κατὰ in compos. *deorsum*, et βαίνω, *eo.*

Καταβάλλω, *dejicio, everto, conjicio, prosterno*, f. αλῶ, perf. κατέβληκα· præs. m. καταβάλλομαι, *fundamentum jacio* ; perf. pass. κατεβλήμαι· a. 1. pass. κατεβλήθην· perf. med. καταβέβλημαι. Th. βάλλω, *jacio.*

Καταβαπτίζομαι, *immergor*· f. m. ισομαι· p. pass. καταβεβάπτισμαι· a. 1. pass. κατεβαπτίσθην. Th. βάπτω, *intingo.*

Καταβαρέω, *degravo, onero*, f. ήσω, p. καταβεβάρηκα· a. 1. κατεβάρησα· Th. βάρος, τὸ, *pondus.*

Καταβάρυνω, idem. et ab eod.

Καταβᾶς, άντος, et in fœm. g. κατασᾶσα, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, *descendo*, q. v.

Καταβάσιος, ου, ὁ ᾱ ἡ, *descendens.*

Καταβάσις, εως, ἡ, *descensus* : ab eod. verbo.

Καταβάτω, *descendat*, 3. sing. a. 2. imperat. act. κατέβαν· ab eod. Th.

Καταβαυκαλέω, *jucundè cantillatione sopio*, ut solent nutrices, idem quod βαυκαλέω· à βαυκὸς, *jucundus*, vel βαυβάω, *dormio.*

Καταβεβαιόομαι, -όμαι, *affirmo, asseverо.* Th. βέβαιος, *firmus, stabilis.*

Καταβελημίνας, acc. plur. perf. part. pass. fœm. g. à καταβάλλω, q. v.

Καταβεβήδασι, *onusta sunt*, 3. pl. perf. ind. med. verbi καταβήδω, *onero, gravis sum*, f. σω, p. κα.

Καταβῇ, *descenderit*, 3. sing. a. 2. sub. act. à καταβαίνω, quod vide.

Κατάβηθι, a. 2. imperat. act ejusd.

Καταβήσεο, *descende*, Ion. pro καταβήσου, præs. imperat. verbi καταβήσομαι, formatum à fut. 1. m. verbi καταβαίνω, *descendo.* Th. βαίνω, *eo.*

Καταβήσεται, 3. sing. fut. 1. ind. m. verbi. ejusd. et ab eod. Th.

Καταβιάζομαι, *superor, urgeor, opprimor* ; fut. med. σομαι· p. pass. βίασμαι· a. 1. pass. κατεβιάσθην.

Καταβιβάζω, *facio descendere, deturbo, dejicio, deprimo*, f. άσω· a. 1. act. κατεβίβασα· a. 1. pass. κατεβιβάσθην· f. 1. pass. καταβιβασθήσομαι, ῇ, εται· ex κατὰ et βιβάζω.

Καταβιβρώσκω, *comedo* ; præs. inf. pass. καταβεβρώσκεσθαι· ex κατὰ et βιβρώσκω, idem. ᾳ. βεβρώκω, *comedi*, f. βρόσω.

Καταβίω, *vive*, præs. imperat. et
Καταβιώτω, *vivit defunctus*, a. 1. part. à.
Καταβιόω, f. ώσω, *vitam transigo, finio* Th. βιος, *vita.*
Καταβίωσις, εως, ἡ, *vita, vitæ finis.*
Καταβλάπτω, *despicio*, q. d. *deorsum aspicio*, f. ψω, p. βέβλεφα.
Καταβλυχόομαι, -ωμαι, *balo.* Th. βλυχάομαι, idem.
Καταβοάω, -ῶ, f. ήσω, *vociferor, reclamo, clamore persequor*; καταβοάσθαι, præs. inf. med. *magnis clamoribus invehi in aliquem.* Th. βοάω, *clamo.*
Καταβόησις, εως, ἡ, *clamor, vociferatio.*
Καταβολὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro
Καταβλὰ, ῆς, ἡ, *fundamentum*: à καταβάλλω.
Καταβόσκω, et καταβόσκομαι, *depasco.* Th. βόσκω, *pasco.*
Καταβοσκομένων, *depascentium*, gen. pl. Æol. pro καταβοσκομένων, præs. part. pass. præced.
Καταβρέχω, *debito, præmio, privo, imperiosè ago*, fut. ήσω· a. 1. καταβρέξασα· ex κατὰ et βραβεύω, *præmium do.* Th. βραβεὺς, εως, ὁ, *qui dat præmium certaminis.*
Καταβραχὺ, adv. *paulatim, non longè post.*
Καταβρέχω, *perfundo, irrigo, mergo*; Metaph. *laudo*; καταβρέχειν σιγῇ, *rigare silentio*, pro *silentio præmere, tegere.* Th. βρέχω, *irrigo.*
Καταβρίθω, fut. ἴσω, *onero, onustus sum, copid supero.* Th. βρίθω, *gravis sum.*
Καταβροχὴ, ῆς, ἡ, *irrigatio, madefactio.*
Καταβρομὰ, ατος, τὸ, *cæca, cibus.*
Καταβρώξας, Dor. pro καταβρώσας, a. 1. part. act. à καταβρώσκω, *devoro*, Th. βρόσκω, *comedo.*
Κατάβρωσις, εως, ἡ, *cibatio, derosio*: à
Καταβρώσκω, *devoro.* Th. βρώσκω.
Καταβυθίζω, *demergo*, f. ίσω, perf. καταβεβύθικα· ex βυθίζω.
Καταβώσομαι, Ion. pro καταβόσομαι, f. 1. ind. med. κατάβωσθαί τινος, *magnis clamoribus in aliquem invehi.* Th. βοάω.
Καταγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. Att. à κατάγω, *deduco*, q. v.
Κατάγαιος, α, ὁ ᾗ ὴ et καταγάϊος, α, ον, *subterraneus.* Th. γαῖα, *terra.*
Καταγγελεύς, ἱος, ὁ, *annuntiator*: à
Καταγγέλλω, *annuntio, celebro*, fut. ελῶ, perf. κατήγγελκα· a. 1. κατήγγειλα· aor. 2. κατήγγελον· hinc. a. 2. pass. κατηγγέλην, ῃς, ῃ· p. m. κατήγγελμαι. Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*
Κατάγειν, *deducere*, præs. inf. à κατάγω, q. v.
Καταγελασθήσῃ, *irrideberis*, 2. sing. f. 1. ind. pass. verbi καταγελάω.
Καταγέλαστος, ος, ὁ ᾗ ὴ, *ridiculus*, adj. verbale à
Καταγελάω, -ῶ, *derideo*, cum. gen. imperf. ind. act. κατηγέλων, -ων, -ως, -ᾶς, ας, -ᾶ· f. άσω, p. καταγεγέλακα· a. 1. κατηγέλασα. Th. γελάω.
Κατάγελως, ωτος, ὁ, *irrisio, risio*: à præcedente.
Καταγηράσκει, 3. pl. præs. ind. à
Καταγηράσκω, *senesco*, fut. άσω. Th. γῆρας, ατος, τὸ, *senectus.*
Καταγίζω, *consecro*, Ion. pro καθαγίζω· ab ἁγίζω, idem. Th. ἅγω, ος, τὸ, *veneratio.*
Καταγινίειν, Ion. pro κατάγειν, *deducere, reducere.*
Καταδιανεῦσαι, *decerno adversus aliquem, condemno*; f. m. καταγνώσομαι· p. κατέγνωκα· a. 2. κατέγνων, ῶς, ω· perf. pass. κατέγνωσμαι· perf. part. pass. κατεγνωσμένος, *damnandus.* Th. γινώσκω, *nosco.*
Καλαγνάπτω, ψω, *carmino, lanam carminatam repono, recondo, repono*; μήτης τὰς μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶσω καλαγνάψῃ βίᾳ, Eurip. Iroad. 1252, γνάπτω vero rarlùs in compositione occurrit.
Καταγνοίην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi καταγνώσσω, *damno*, q. v. a. 2. sub. καταγνῶ· a. 2. imperat. κατάγνωθι.
Καταγνύω, *frango.* Vide κατάγω.
Καταγνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. καταγνώσω, a. 2. inf. verbi καταγνώσκω.
Κατάγνωσις, εως, ἡ, *damnatio.*
Καταγογύζω, *obmurmuro*, f. ύσω, p. καταγεγύζυκα.
Καταγνησιεύω, *præstigiis decipio.* Th. γόης.
Καταγοραιμὸς, ῦ, ὁ, *emptio*: καλλιγορεισμὸς τῦ σίτυ, *coemptio frumenti*, D. S.
Καταγορεύω, fut. εύσω, *accuso*, vel *expono.* Th. ἀγορὰ, *forum.*
Καταγόρευσις, εως, ἡ, *expositio*: à præced.
Καταγράφω, *describo, delineo.* Th. γράφω, *scribo*, f. ψω.
Κατάγω, κατάγνυμι, vel καταγνύω, *confrango*, fut. κατάξω, legitur etiam Att. κατεάξω· a. 1. Att. κατέαξα· præs. pass. κατάγνυμαι, *confringor*; a. 2. pass. κατέαγην, ης, η· a. 2. sub. pass. καταγῶ ῇς, ῇ, et in 3. plur. καταγῶσιν· ex κατὰ, et ἄγω, seu ἄγνυμι, *frango.*
Κατάγω, *deduco*, [* *restituo*, τὸν υἱὸν, Isoc. Panath. *filium in regnum restituere*, ἀναγεσθαι dicuntur nautæ, quando *oram solvunt*; κατάγεσθαι, *quando portum subeunt*, Act. xxvii. 2, 3.] κατάγομαι, *deducor, divertor, hospitor*; f. κατάξω, p. Att. καταγηχα· Att. a. 2. κατέγαγον· Att. a. 2. sub. act. καταγάγω, ῃς, ῃ· a. 2. inf. Att. καταγαγεῖν· a. 2. part. act. καταγαγὼν, οῦσα, ὸν· perf. act. κατῆχα· perf. pass. κατῆγμαι, ῆξαι, ῆκται· a. 1. pass. κατάχθην, ης, η, *devectus fui*· ex κατὰ, *deorsum*, et ἄγω, *duco.*
Καταγωγὴ, ῆς, ἡ, et καταγώγιον, ὰ, τὸ, *diversorium*: à κατάγομαι *diversor.* Th. ἄγω, *duco.*
Καταγωνίζομαι, *debello*; f. med. ίσομαι. perf. pass. κατηγώνισμαι· a. 1. med. κατηγωνισάμην, ω, απ· ex κατὰ et ἀγωνίζομαι, *certo.* Th. ἀγὼν, *certamen.*
Καταδαίομαι, *devoro, comedo*: à δαίω, *epulum præbeo.*
Καταδάκνω, *mordeo*: ex κατὰ et δάκνω, idem; f. m. δᾰξομαι· a. 2. ἔδακον.
Καταδαμάζω, *domo, perdomo*, fut. άσω, perf. δεδάμακα· perf. pass. δεδάμασμαι.
Καταδαπανάω, -ῶ, *consumo.* Th. δαπανάω.
Καταδάπτω, fut. ψω, *dilanio, lacero*: ex κατὰ et δάπτω, *voro, dilanio.*
Καταδειλέστερος, α, ον, *minor, inferior*, compar. à
Καταδεὴς, ἐος, ὁ ᾗ ὴ, *cui aliquid deest, non expletus omnibus numeris, imperfectus.* Th. δεὸς, vel δεῖμαι, *egeo.*
Καταδεῖν, pro δεῖ, *indiget*: ab eod. Th.
Καταδέκνυμι, -νῦω, *ostendo, demonstro.*
* Καταδειλιάω, -ῶ, f. ήσω, *expavesco.*
Καταδείξαι, Ion. pro καταδεῖξαι, *ostendere*, a. 1. infin. verbi κατα-δείκνυμι. Th. δείκνυμι, *ostendo*, f. δείξω.
Καταδέομαι, *deprecor*; fut. m. ήσομαι· p. ind. pass. δέδεημαι· a. 1. pass. κατεδεήθην. Th. δέομαι.
Καταδεσμεύω, *alligo*, f. εύσω, p. κατεδεδεσμεύκα.
Καταδεσμὰ, ῆς, ἡ, *fasciculus*: ex δέσμη.
Καταδεύῃ, scil. ὁ ἱστὸς, apud Hes. 3. sing. præs. sub. act. à
Καταδεύω, *madefacio.* Th. δεύω, *rigo.*
Καταδέχομαι, *recipio*; item *patior.*
Καταδέω, *deligo, devincio, prohibeo*, f. ήσω· a. 1. κατέδησα· p. κατα-δέδεκα, et -ηκα. Th. δέω, *ligo.*
Καταδήλος, ος, ὁ ᾗ ὴ, *valde manifestus*: ex κατὰ et δῆλος, *manifestus.*
Καταδημαγωγέω, f. ήσω, *blandè et popularitèr loquor, populum demulceo*: ex κατὰ et δημαγωγὸς, idem: quod ex δῆμος, *populus*, et ἄγω, *duco.*
Καταδημοῦσθαι, *populum devorare*, quæ *sunt reipublicæ devorare*: ex δῆμος et βορὰ, *esca.*
Καταδιαιρίω, -ῶ, *divido*, fut. ιῶ· p. καταδιῄρηκα· a. 2. κατεδιῆλον. Th. αἱρέω.
Καταδικάσαι, *condemno.* Th. δίκαι, *vivendi mos.*
Καταδιδὴν, Ion. pro καταδιδόναι, *influere*, præs. inf. à
Καταδίδωμι, f. καταδώσω, *distribuo*; item *influo.* Th. δίδωμι, *do.*
Καταδικάζω, *judico contra aliquem, condemno*, f. άσω· a. 1. pass. κατε-

ἰκέσθην· f. 1. pass. καταδικασθήσομαι, ῃ, ται· ex κατὰ et δικάζω, *judico*. Th. δίκη, *jus*.

Καταδίκη, ης, ἡ, *mulcta, condemnatio*.

Καταδιώκω, *prosequor*, f. ξω· a. 1. κατεδίωξα. Th. διώκω, idem.

Καταδοκέω, ῶ, fut. ήσω, *arbitror existimo*. Th. δοκέω, *video*.

Καταδολογχίζω, -ῶ, f. ίσω, *rugor, deblatero*.

Κατᾴδομαι, *cantu aures meæ ferianter et personant*: ab ᾄδω, *cano*. Th. ἀοιδή, idem.

Καταδουλόω, *in servitutem redigo*, f. ώσω, p. καταδεδούλωκα· a. 1. m. κατεδουλωσάμην, ω, ατο· a. 1. sub. m. καταδουλώσωμαι, ῳ, ηται, et in 3. pl. καταδουλώσωνται· præs. part. pass. κατα δουλούμενος· ex κατὰ et δοῦλος, ὁ δοῦλ@ς, *servus*.

Καταδρᾶναι, et -δῦναι, *defugio, decurro*, f. καταδράσομαι, vel καταδύσομαι.

Καταδρέπω, idem quod δρέπω, *decerpo*.

Καταδρομή, ῆς, ἡ, *incursio*, vel *incursus, decursus*: ἀ κατατρέχω, *curro*, quod à τρέχω, *curro*; a. 2. ἔδραμον.

Καταδρύπτω, f. ψω, *dilanio*. Th. δρύπτω, *lanio*.

Καταδύομαι, *ingredi*, a. 2. inf. act. verbi καταδύνω, vel καταδύμι, *demergo*.

Καταδυναστία, ας, ἡ, *oppressio*.

Καταδυναστεύω, *sub potestatem redigo, tyrannidem in aliquem exerceo*, fut. εύσω, perf. καταδεδυνάστευκα· ex κατὰ et δυναστεύω, *tum princeps*. Th. δύναμαι, *possum*.

Καταδῦναι, præs. inf. act. verbi καταδύω, vel -ύμι.

Καταδύντα, *occidentem*, acc. sing. a. 2. part. act. à καταδύς, ύντος, à καταδύμι· a. 2. κατέδυν.

Καταδύω, vel καταδύμι, *subeo in penitiorem locum, abdo me, verecundor, demergo, occido, induo*. Th. δύω, *subeo*.

Καταδύς, ύντος, a. 2. part. Vide præced.

Καταδύσα, Ion. pro καταδύσα, præs. imperat. pass. à καταδύσομαι, *submergor, abdo me*, quod ex futuro in præsens abiit: ex κατὰ et δύσομαι, *mergor*. Th. δύω, *subeo*.

Καταδύσις, ιος, ἡ, q. *demersio, latibulum, specus*: à

Καταδύω, idem ac καταδύνω, fut. ύσω· a. 2. κατέδυν, υς, υ.

Καταείδω, vel καϊδω, *occino, cantu obstrepo, incanto*. Th. ἀείδω, *cano*.

Κατειμένος, *tectus, densus*, Poët. pro κεκαλυμμένος; perf. part. pass. verbi κατέννυμι, seu καέω· quod ex κατὰ et ἕω, *induo*; a. 1. εἷσα· perf. pass. ἕμαι.

Κατείνυον, *tegebant*, 3. pl. imperf. act. ex

Κατεννύω, vel κατανύω, *induo, vestio*: qu. ex κατὰ et ἐνύω, idem quod ἕω, *induo*.

Καταιάλλω, 3. sing. a. 1. m. verbi κατάειμι, pro κάτειμι, *descendo, proficiscor*. Th. εἶμι, seu ἴω, *eo*.

Καταθαμβέω, vel καταθαμβέομαι, *demiror cum stupore*: ex κατὰ et θαμβέω, *admiratione attonitus stupeo*. Th. θάμβ@ς, τὸ, *stupor*.

* Καταθάπτω, *sepelio, inhumo*.

Καταθεσπίω, -ῶ, fut. ήσω, *confido*. Th. θεσπίω.

Καταθέσθαι, *deponere, persolvere*, a. 2. inf. act. et

Καταθεῖν, *ponere*, 2. sing. a. 2. med. opt. à καττίθημι. Th. τίθημι, *pono*, f. θήσω· a. 2. med. ἔθέμην· a. 2. opt. med. θείμην. θεῖο.

* [Καταθεματίζω, fut. ίσω. *mihi anathema imprecor*, Matt. xxvi. 74. Iren. i. 13. 2. Just. M. et Oecumen. ad Act. xxiii. 12. In Matt. apud quosdam codd. malè legitur, καταναθεματίζειν, quæ vox nusquam aliàs occurit. Beng. in Gnom.

Καταθεῖσθαι, *reponere*, a. 2. inf. m. et

Καθέσθην, *reconde*, Poët. κάτθεο, a. 2. imperat. med. verbi καττίθημι.

Καταθῆαι, *deposueris*, Ion. pro καταθῇς, 2. sing. a. 2. sub. med. à καττίθημι· a. 2. κατέθην.

Καταθέσιν, f. 1. ind. act. καταθήσω, *repones*, 2. sing. f. 1. med. ejusd. verbi.

Καταθλάω, -ῶ, f. άσω, *confringo*. Th. θλάω, *frango*.

Καταθλεύω, f. ήσω, *athleticis exercitationibus operam do*; item *vinco*: ex κατὰ et ἀθλεύω, *certo*. Th. ἆθλ@ς, *certamen*.

Καταθνητός, ἡ, όν, *mortalis*; dat. pl. καταθνητοῖς· ex κατὰ et θνητός, quod à θνήσκω, *morior*.

Καταθραύσας, αντος, a. 1. part. act. à

Καταθραύω, *effringo*. Th. θραύω *frango*, f. σω.

* Καταθρηνέω, *multis lacrymis deploro*, D. S.

Καταθύμιον, ου, τὸ, *desiderium*, et

Καταθύμιος, ος, ον, *gratus, a, um*: ex κατὰ et θυμὸς, *animus*.

Καταθυμοβορέω, *animi affectibus devoreo*, 2. sing. a. 1. sub ex κατὰ et θυμοβορέω, *animum exedo tristitia*, quod à θυμὸς, *animus*, et βορὰ, *pabulum, esca*.

Καταθύσαι, a. 1. inf. act. à

Καταθύω, *sacrifico, immolo, occido*. Th. θύω, *macto*, f. θύσω.

Καταθώμεθα, *deponamus*, 1. plur. a. 2. sub. m. à καττίθημι. Th. τίθημι, *pono*; a. 2. ἔθην· a. 2. med. ἐθέμην.

Καταιγίζομαι, *tumultuor, eum impetuosus*; f. med. ίσομαι· p. καταγέγισμαι.

Καταιγὶς, ίδος, ἡ, *procella*: ex κατὰ et αἰγὶς, idem, quod ab ἀΐσσω, *ruo*.

Καταιδέω, -ῶ, *pudore perfundo*; καταιδέομαι, -οῦμαι, *revereor*: ab αἰδέομαι, idem. Th. αἰδὼς, ἡ, *pudor*.

Καταίθω, Poët. *cum splendore emitto*: ab αἴθω, *splendeo*. Th. αἴθω, *uro, fulgeo*.

Καταίθω, Poët. *comburo*. Th. αἴθω, *accendo*.

Καταΐνω, -ῶ, fut. ίσω, *comprobo, allaudo*; *annue*: ab αἰνέω, *laudo*. Th. αἶν@ς, *laus*.

Καταιρίδδην, *everea*, a. 1. part. pass. et

Καταιρεδμένος, Ion. pro καθαιρεθμένος, præs. part. pass. à

Καταίρω, Ion. pro καθαιρέω, *everto, feliciter conficio*. Th. αἴρω, *capio*.

Καταίρω, (de navigantibus) *appello, applico, deferor, descendo, advenio*. Th. ἄρω, *tollo*, f. ἀρῶ, p. ἦρα.

Καταΐσσω, *cum impetu delabor, deferor, irruo*: ex κατὰ et ἀΐσσω, *ruo*.

Καταισχύνω, a. 1. inf. act. à

Καταισχύνω, *pudefacio, dedecoro*, f. καταισχυνῶ, p. κατήσχυγκα· a. 1. κατῄσχυνα· præs. pass. καταισχύνομαι, *pudefio, erubesco*; imperf. κατῃσχύνόμην, ω, ετο· a. 1. ind. pass. κατῃσχύνθην, ης, η· a. 1. imperat. pass. καταισχυνθητι· a. 1. opt. pass. καταισχυνθείην· a. 1. sub. pass. καταισχυφθῶ, ῇς, ῇ· f. 1. pass. καταισχυνθήσομαι, ῃ, ται· ex κατὰ et αἰσχύνω, *pudefacio*. Th. αἶσχ@ς, τὸ, *turpitudo*.

Καταιτιᾷ, 3. sing. præs. à

Καταιτιάω, f. άσω, *accuso, crimino*. Th. αἰτία, *crimen, causa*.

ΚΑΤΑΪΤΥΞ, υγος, ἡ, *cassis, galea sine cristâ*, et *depressa*, παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι.

Καταιωρέομαι, -οῦμαι, *dependeo, vagor huc illuc sublimis, fluctuo*. Th. αἰωρέω, f. ήσω, *in sublime tollo*.

Κατακαείς, εῖσα, έν, a. 2. part. pass. et

Κατακαήσομαι, ῃ, ται, f. 2. pass. à κατακαίω, *exuro*, q. v.

* Κατακαλέω, *occido, perimo*.

Κατακαλέριος, ος, ὁ ξ ἡ, *lethalis, lethifer*: à κακὸς, *occasio*.

Κατακαίω, *exuro*; imperf. κατέκαιον· fut. κατακαύσω· a. 1. κατέκαυσα· a. 1. inf. κατακαῦσαι· a. 2. κατέκαον· perf. κατακέκαυκα· a. 1. ind. pass. κατεκαύθην, *exustus fui*; fut. 1. pass. κατακαυθήσομαι· a. 2. ind. pass. κατέκάην, ης, η· fut. 2. pass. κατακαήσομαι· ex κατὰ et καίω, *uro*.

Κατακαλέω, f. ώσω, et ίσω, *advoco, accerso, exquiro, invoco, imploro*; κατακαλέομαι, -οῦμαι, idem. Th. καλέω, -ῶ, *voco*.

Κατακάλυμμα, ατος, τὸ, *velamen*: à

Κατακαλύπτω, *obtego*, f. ψω, p. κατακεκάλυφα· a. 2. κατεκάλυφον. Th. καλύπτω, *tego*.

Κατακάμπτω, *deflecto, detorqueo*.

* Κατακεδής, ες, ὁ ξ ἡ, *in cor adactis (vulneribus.)* Th. καδία.

Κατακεκρὸς, ου, ὁ ξ ἡ, *dives*. Th. κεκρὸς.

Κατάκαυμα, ατος, τὸ, *adustio*, et

Κατακαύσις, *exuret*, f. 1. ind. act. verbi κατακαίω, q. v.

manu deorsum commotâ silentium præcipio, signum do manu, fut. ίσω, perf. κατασσείκα· a. 1. ind. act. κατέσεισα, ας, ε· a. 1. part. act. κατασείσας, ασθις· ex κατὰ et σείω, *quatio.*

Κατασημαίνω, *annoto, observo*; item *obsigno sigillo*: ex κατὰ et σημαίνω, fut. ανῶ, *significo.* Th. σῆμα, τὸ, *signum.*

Κατασηγάω, -ῶ, *conticesco*, f. ήσω, perf. σεσήγηκα· ex σηγάω, *sileo*, et κατὰ.

* Καθασιδηρέω, *ferro abduco*, D. S.

Κατασιωπᾶτε, 2. plur. præs. ind. vel imperat. act. à

Κατασιωπάω, *conticesco.* Th. σιωπάω, *sileo.*

Κατασκαμμένα, τὰ, plur. *ruinæ.* Th. σκάπτω.

Κατασκάπτω, *diruo*, fut. ψω· a. 1. κατέσκαψα· p. κατέσκαφα· perf. pass. κατέσκαμμαι· perf. part. pass. κατεσκαμμένος· *dirutus.* Th. σκάπτω, *fodio.*

Κατασκαφὰς, acc. pl. à

Καθασκαφὴ, ῆς, ἡ, *eversio*: à καθασκάπτω.

Κατασκεδάζω, fut. άσω, *dispergo, dissipo*: à σκεδάζω, idem.

Κατασκληρύνω, *exsicco*: pass. -ύνομαι, *aridus sum.*

Κατασκολάω, idem. Th. σκολάω.

Κατασκίνημαι, fut. ψομαι, *speculor, provideo.* Th. σκίντομαι, *video.*

Κατασκευάζω, *præparo, armis instruo, exædifico, probo argumentis, melior, efficio, fabricor, immitto ut exploratorem*, fut. άσω, perf. κατεσκεύακα a. 1. act. κατεσκεύασα, ας, ε· a. 1. inf. acs. κατασκεύασαι· a. 1. part. κατασκευάσας, αντος· perf. pass. κατεσκεύασμαι· perf. part. pass. κατεσκευασμένος· a. 1. ind. pass. κατεσκευάσθην, ης, η· ex κατὰ et σκευάζω. Th. σκευος, τὸ, *vas.*

Κατασκευὴς, dat. plur. à κατασκευὴ, ῆς, ἡ, *extructio, apparatus*: à præced. verbo.

Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, *præparatio.* ab eod.

Κατασκευαστὰ, τὰ *ad assertionem facientia*, nom. pl. n. g. à

Κατασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, *affirmandi vim habens, aptus ad confirmandum*, et

Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, *exstructio, apparatus, descriptio*; gen. plur. κατασκευῶν· à κατασκευάζω, q. v.

Κατασκήνω. *nidulor, nidum struo, habito*, f. ήσω· a. 1 κατεσκήνωσα.

Κατασκήνωσις, ως, ἡ, *nidus*: à præced. Th. σκηνὴ, *tabernaculum.*

Κατασκίπτω, f. ψω, *ingruo, impetuosè irruo, invado.* Th. σκάπτω, *fodio*, f. ψω.

Κατασκιάζω, *obumbro*, f. άσω, p. κατεσκίακα· hinc.

Κατάσκιος, ος, ὁ ἡ ἡ, *opacus, obumbratus.* Th. σκιὰ.

Κατασκιόω, -ῶ, et καθασκιόω, ex- f. ώσω, p. κατεσκίωκα· a. 1. inf. act, κατασκιῶσαι· ex κατὰ et σκιόω.

Κατάσκοπος, ου, ὁ ἡ ἡ *explorator*: à κατασκοπέω.

* Κατασκορπίζω, *dissipo, disjicio*, D. S.

Κατασκώπτω, *cavillor*: ex κατὰ et σκώπτω.

Κατασμικρύνω, *imminuo, deprimo*, fut. υνῶ, perf. κατεσμίκρυγκα· ex σμικρύνω.

Κατασμύξει, Iliad. 1. ver. 649. 3. sing. a. 1. opt. act. vel. a. 1. inf. à

Κατασμύχω, *comburo*, f. ξω. Th. σμύχω, *paulatim rem consumo, ut ignis latens*, et *sine flammâ.*

Κατασοφίζω, *sophismatis* et *argutis fallaciis utor adversus aliquem*, fut. ίσω, p. κατασεσόφισμαι· præs. part. pass. κατασοφιζόμενος· a. 1. med. κατεσοφισάμην, ω, ατο, a. 1. part. med. κατασοφισάμενος· ex κατὰ et σοφίζω, à σοφὸς, *sapiens.*

Κατασπατιλάω, -ῶ, *delicior, delicate vivo*, f. άσω, p. κα.

Κατασπάω, -ω, *distrahe, divello*, f. άσω, p. κατέσπακα· ex κατὰ et σπάω, *traho.*

Κατασπείρω, *sparge*: ex κατὰ et σπείρω.

Κατασπεύδω, *accelero, urgeo.* Th. σπεύδω.

Κατάσπευσις, εως, ἡ, *festinatio, acceleratio.*

Κατασπουδάζω, f. άσω, *rebus seriis operam do*: à σπουδάζω, *sedulò ago*, ab eod. Th.

Κατασταλάω, *distillo, instillo.* Th. στάζω, f ξω.

Καταστὰς, a. 1. part. pass. et

Καταστάθημαι, fut. 1. ind. pass. verbi κάθίημι, *constitue*, quod vide.

Καταστένος, gen. sing. à

Κατασὸς, a. 2. part. f. g. καταστᾶσα· neut. g. -ὰν, à κάθίημι, *constituo*, fut. καταστήσω. a. 1. inf. act. καθίστησα· a. 2. inf. act. καθεστῆναι. Th. ἵστημι, *sto.*

Καταστασιάζω, fut. άσω, *seditione opprimo* et *affligo, seditione circumvenio*· præs. pass. καταστασιάζομαι, *factione vincor, seditionibus premor*; à στασιάζω, quod à στάσις, *factio*, quod autem ab ἵστημι, *sto.*

Κατάστασις, acc. sing. à

Κατάστασις, εως, ἡ, *constitutio*: à κάθίημι.

Καταστεγάζω, idem qu. Th. στέγω, *tego*

Καταστέλλω, a. 1. inf. act. et

Καταστέλλω, *quum repressisset*, a. 1. part. act. à

Καταστέλλω, *reprimo, sedeo, compono, vestio, amicio, orno*, cum acc. f. 1. κατασελῶ· f. 2. κατασταλῶ· a. 1. κατέστειλα· a. 1. part. κατασταλὰς· p. κατέσταλκα· perf. pass. κατέσταλμαι· perf. part. pass. καθεσταλμένος, *sedatus*; p. m. κατέσταλμαι, *demissi, ornavi.* Th. στέλλω.

Καταστενάζω, *ingemisco*, f. άξω, p. στέναχα· ex κατὰ et στενάζω, idem.

Κατάστημα, ατος, τὸ, *habitus, status, constitutio*: à κάθίημι, *constituo*, q vide.

Καταστέω, *evadere, exitum habere, fieri*, a. 2. inf. act. καταστῆναι, a. 1. inf act. ejusd. verbi.

Καταστηρίζω, *confirmo*, fut. ίξω, p. κατεστήρικα· ex κατὰ et στηρίζω, *firmo.*

Καταστολὰ, ῆς, ἡ, *vestitus, amictus*, proprie verò *actus* τὰ καταστέλλειν, id est, *demittendi, sedandi, cohibendi.* Tum *modestia in vestitu*: à καταστέλλω, vel καταστέλλομαι, *amicio*: perf. m. κατέσταλκα.

* Καθαστολίζω, ας, ω *vestio, induo*: ex κατὰ et στολίζω, *vestito.*

Καταστρώω, *sterno humi*; item *affirmo*; a. 1. κατεστρώσα. Th. στρώω, *sterno*, f. ώσω et ώσω.

Καταστραγίζω, *distillare facio, guttatim perfundo*, fut. ίσω, perf. κα· ex κατὰ et στραγίζω.

Καταστρατηγέω, fut. ήσω, *strategemate utor, bellicâ astutiâ decipio*: ex κατὰ, στρατὸς, *exercitus*, et ἄγω, *duco.*

Καταστρατοπεδεύομαι, vel -εύω, *castra meto*; a. 1. m. κατεστρατοπεδευσάμην, ω, ατο· ex στρατοπεδεύω.

Καταστρέφω, *subverto*, f. ψω, perf. κατέστροφα· a. 1. κατέστρεψα· p. m. κατέστραμμαι. Th. στρέφω, *verto.*

Καταστρεψάμενος, a. 1. part. med. et

Καταστρέψασθαι, a. 1. inf. med. à καταστρέφω.

Καταστρέψουτες, Dor. pro καταστρέψαντες, 3. pl. f. 1. ejusd. verbi.

Καταστρωτιάζω, *lascivio*, fut. άσω, perf. κατεστρωτίακα· a. 1. sub. act. κατεστρωτίασα, ης, η. Th. στρῶμα, τὸ, *lux*, *delicia*: indè στρωτὸς, *luxurior.*

Καταστροφὴ, ῆς, ἡ, *CATASTROPHE, subversio*: à καταστρέφω, q vide.

Καταστρώνυμι, *prosterno*, fut, στρώσω, perf. κατέστρωκα· a. 1. pass. κατεστρώθην, ης, η. Th. στρόω, *sterno.*

Καταστυγέω, *averser, odio prosequor*; a. 2. κατέστυγον. Th. στυγέω, *odi*, f. ξω, q. à στύγω.

Καταστύφολος, ὁ ἡ ἡ, *valdè durus*: à ὑφολὸς, *durus, asper.* Th. στύφω, *adstringo*, f. ψω.

Κατασύρω, *portraho*, f. συρῶ, perf. κατασέσυρκα Th. σύρω, *traho.*

Καταστφαλίζω, *munio, roboro*, fut. ίσω, perf. κατεστφάλικα· p. pass. -φάλισμαι, part. -εσφαλισμένος.

Κατασφάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à

Κατασφάττω, *jugulo*, fut. ξω. a. 1. κατέσφαξα· a. 1. imperat. act. κατάσφαξον, άτω. Th. σφάζω, seu σφάττω, *jugulo, macto.*

Κατασφραγίζω, *obsigno*, f. ίσω, p. κατεσφράγικα· perf. pass. κατεσφράγισμαι· perf. part. pass κατεσφραγισμένος, *obsignatus.* Th. σφραγὶς, ίδος, ἡ, *sigillum.*

Κατασχεθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. verbi κατέχω, quod vide.

Κατασχεῖν, *occupare, appellare*, a 2. inf. verbi κατέχω, q. v. Th. ἴσχω, *habeo*.

Κατάσχεσις, εως, ἡ, *possessio, occupatio* : ab eod.

Κατάσχῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. κατάσχω. ης, η, et

Κατασχήσει, ας, Dor. pro κατασχήσει, ης, *qui cohibuit et retinuit*, a. 2. part. act. f. g. et

Κατασχήσεν, a. 2. part. m. et

Κατάσχησαν, 1. plur. a. 2. sub. act. et

Κατασχὼν, a. 2. part. act. omnia à κατέχω.

Κατατηξίες, Dor. pro καθατήξεις, *extabefacies*. 2. sing. fut. 1. act. verbi κατατήκω. Th. τήκω, *liquefacio*.

Κατατείνω, *in ordinem refero, colloco, deligo, comparo, instruo*. Th. τείνω, *ordino*, fut. ξω. aor. 2. ἔτεινον.

Κατατείνω, *extendo*. Th. τείνω, *tendo*, f. νῶ.

Κατατίμησε, *concido, seco*. Th. τέμνω, idem.

Κατατίρσεσω, *gaudio afficio*.

Κατατίρσω, fut. ξω. *colliquefacio, emacio. extabefacio*.

Κατατίτθεται κλέος, *gloriam adipisci*, Herodot. à

Κατατίθημι, *depono, repono, constituo, comparo, consequor, suscipio, (inimicitias) ineo (gratiam) tribuo*, fut. θήσω, perf. κατατέθεικα· a. 1. κατέθηκα· a. 2. m. κατεθέμην, σο, το· a. 2. inf. m. κατατεθέσθαι. Th. τίθημι, *pono*; a. 2. ἔθην.

Καταυλιάω, -ῶ, *audeo, aggredior*, f. ήσω, p. τετύλιαμαι.

Κατατομὴ, ἧς, ἡ, *concisio* ; à p. m. κατατέτμημαι, verbi κατατέμνω, *occido*. Th. τέμνω, *seco*.

Κατατοξεύω, *sagittâ trajicio, telo, configo*, f. εύσω, p. κατατετόξευκα· f. 1. pass. κατατοξευθήσομαι. Th. τόξον, *arcus*

Κατατρέχω, *incurro, insector* ; a. 2. κατέδραμον. Th. τρέχω, *curro*, f. ξομαι, perf. δεδράμημαι· p. med. δίδρομαι.

Κατατρῶ, *tero, attero, consumo*. Th. τρύω, *tero*, f. ψω, p. φα.

Καταφείῃς, 2. sing. fut. 1. act. verbi præced.

Καταφέρχω, *exhaurio, affligo*. Th. τέρχω, idem quod. τρύω, *tero, attero*.

Καταυλία, f. ήσω. *tibiâ modulor* : ex κατὰ et αὐλὸς, idem. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Καταυτίκα, pro αὐτίκα, *statim*.

Καταφάγω, *devoro* ; f. 2. med. καταφάγομαι, pro καταφαγοῦμαι· a. 2. act. κατέφαγον· a. 2. part. act. καταφαγὼν, ὼσα. Th. φάγω, *comedo*.

Καταφαίνομαι, ῃ, εται, *videor esse* ; καταφανὴ, 3. sing. a. 2. sub. pass. Th. φαίνω, *ostendo*.

Καταφαμίζω, et καταφαμίδω, Dor. pro καταφημίζω, *divulgo, celebro*, fut. ίσω. et ίξω. Vide in φημίζω.

Καταφανὲ, acc. sing. à καταφανὴς, *conspicuus*, vel ι subscripto, est 3. sing. a. 2. sub. pass. à καταφαίνομαι, q. v.

Καταφανὴς, ους, ὁ ἡ, *conspicuus, apertus*, in nom. pl. καταφανεῖς· ex κατὰ et φαίνω.

Καταφερὴς, ους, ὁ ἡ, *proclivis, declivis* : à

Καταφέρω, fut. 1. κατοίσω· a. 1. κατήνεγκα, *tuli* ; præs. pass. καταφέρομαι, *deorsum feror, mergor* ; a. 1. indic. pass. κατηνέχθην· a. 1. part. pass. καταενεχθεὶς. Th. φέρω, *fero*.

Καταφεύγω, *perfugio, aufugio, perfugium habeo ad aliquem* ; f. m. φεύξομαι· a. 2. act. κατέφυγον, ες, ε. a. 2. part. act. καταφυγὼν, όντος. Th. φεύγω, *fugio*.

Καταφευξις, εως, ἡ, *perfugium* : à præced.

Καταφθάνω, *prævenio*, f. φθάσω, p. κατέφθακα· ex φθάω.

Καταφθαρέντα, 3. pl. f. 2. pass. à seq.

Καταφθείρω, *corrumpo, depravo*, f. καταφθερῶ, perf. κατέφθαρκα· a. 2. κατέφθορον· perf. pass. κατέφθαρμαι· a. 2. pass. κατεφθάρην· f. 1. pass. καταφθαρήσομαι, ῃ, εται, *corrumpar* ; καταφθῖσι, a. 1. inf. act. compos. ex κατὰ et φθίνω, *corrumpo*.

Καταφθιμένοισι, *mortuis*, dat. pl. perf. part. pass. Ion. verbi

Καταφθίνω, f. ίσω, *perdo, interficio* : à φθίω, *corrumpo*, fut. σω, perf. ἔφθικα· perf. pass. ἔφθιμαι· hinc perf. part. φθίμενος, pro ἐφθιμένος, vel per Sync. dicitur in præs. part. pass. pro φθίμενος· sic φθίσθαι, perf. inf. pass. pro ἐφθίσθαι, Ion. vel. per Sync. pro φθίσθαι· à φθίω, ab eod. Th.

Καταφθορὰ, ᾶς, ἡ, *corruptio* : ex καταφθείρω· p. m. κατέφθορα.

Καταφιλέω, *deosculor* ; imperf. καταφίλεον, -ες, ες· εἰς· præs. part. καταφιλέων, -ὼν, ἐουσα, -ουσα· f. καλαφιλήσω· a. 1. ind. act. κατεφίλησα, perf. act. κατατεφίληκα· quod à φιλέω, idem. Th. φίλος, *amicus*.

Καταφλέγω, f. ξω, p. εχα, *comburo* : ex κατὰ et φλέγω, *uro*.

Καταφλέξει, *combusserit*, 3. sing. a. 1. opt. act. et

Καταφλεξις, εως, ἡ, *conflagratio* : à perf. pass. ejusd. Th.

Καταφλογίζω, f. ίσω, a. 1. κατεφλόγισα, *comburo* : à φλογίζω, *uro*. Th. φλέγω.

Καταφόβος, ου, ὁ ἡ, *timidus, formidolosus*. Th. φόβος.

Καταφοιτάω, ῶ, f. ήσω, *venio, discedo* : ex κατὰ et φοιτάω.

Καταφοιτίων, ίων, Ion. pro καταφοιτῶν, præs. inf. præced.

Καταφονεύω, *trucido* ; idem cum φονεύω. Th. φόνος, *occido*.

Καταφορὰ, ᾶς, ἡ, *lapsus, ictus, gravis somnolentia* ; *invectiva* : ex κατὰ et φέρω.

Καταφορεῖν, Ion. pro καταφέρειν, *deferre* : q. v.

Καταφράζεσθε, 2. pl. præs. imperat. pass. à

Καταφράζομαι, *considero*. Th. φράζω, *dico* : f. σω, p. πέφρασμαι, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

* Κατάφρακτος, ου ὁ ἡ, *cataphractus*.

Καταφρήσω, vel -ττω, *munio, tego, operior* ; f. ξω, p. πέφραγμαι, p. pass. πέφραγμαι, ξαι, κται.

Καταφρονέω, propriè, *sentio contra aliquem* ; item *despicio, sperno* : [* *insidias struo*, Gen. xxvii. 12. *dolosè affecto*, Herodot de Pisistrato] cum. gen. præs. imperat. καταφρόνει, ει, et in 3. pl. εἰτωσαν, εἰτωσαν, f. ήσω. a. I. act. καταφρόνησα, a. 1. sub. καταφρονήσῃ, ῃς, ῃ, ᾶ, 1. inf. καταφρονῆσαι, perf. act. κατατεφρόνηκα. Th. φρὴν, *mens*.

Καταφρόνησις, εως, ἡ, *contemptus* ; et

Καταφρονητὴς, οῦ, ὁ, *contemptor* ; et

Καταφρονίστρια, acc. pl. præs. part. act. à καταφρονέω, quod vide.

Καταφυγὴ, ῆς, ἡ *refugium*. Th. φεύγω, *fugio*.

Καταφυγόσαν, acc. sing. f. g. part. a. 2. act. verbi καταφεύγω, *perfugio* : quod vide.

Καταφυλλορροέω, vel καταφυλλοῤῥοέω, f. ήσω, propriè, *de arboribus quarum folia humi fluunt*, i. e. *cadunt*, et delapsa marcescunt : ex κατὰ et φύλλον, *folium*, et ῥέω, *fluo*.

Καταχυτάω, *planto*, f. ύσω, p. -πεφύτευκα.

Καταχαίνω, *hisco, derideo*. Th. χαίνω.

Καταχαλέζω, idem quod

Καταχαλάω, f. άσω, *demitto per funem*. Th. χαλάω, *laxo*.

Κατάχαλκος, ου, ὁ ἡ, *aratus* ; et

Καταχαλκεῖν, *are vel ferro tegere* ; præs. inf. verbi

* Καταχαλκόω, ώσω, *are obduco* : ex κατὰ et χαλκὸς, ός.

Κατάχαρμα, ατος, τὸ, *ludibrium* : à χάρμα, *gaudium*, Th. χαίρω, *gaudeo*.

Κατεχεύ', pro κατεχύθη, 3. sing. imperf. Ion. à

Καταχεύομαι, *effundo*. Th. χέω, *fundo*.

Καταχέω, *effundo* ; f. εύσω, a. 1. act. κατέχεα, ας, ε, ab eod. Th.

Καταχέω, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καταχαίνω, *hisco, derideo*.

Καταχὴς· ἰος, ὁ ἡ, *resonans* : ex κατὰ et ἠχὴς, *sonus*.

Καταχθόμαι, *rei alicujus molestiâ afficior* : quod ab ἄχθομαι, *ægrè fero*. Th. ἄχθος, *pondus*.

Καταχθόνιος, ου, ὁ ἡ, *subterraneus, infernus* : à χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra*.

Καταχρεδύω, *rescindo, lanio*. Th. χρεὰ, *intestinum, chorda*.

Καταχὼν, præs. inf. καταχῶσαι, a. 1. inf. *humo congestâ tegere* : verbi

Καταχώννυμι, vel καταχώνυω, f. καταχώσω, ab inus. καταχὼ, *aggerem duco, terrâ obruo*.

Καταχρὴν, *satis esse alicui*. Vide ἀποχρῆν.

Κατασχήσομαι, -σομαι, *abstor*; f. ήσομαι, a. 1. m. κατεσχησάμην, ω, στο, a. 1. inf. m. κατασχήσασθαι, *abstinere*, cum dat. Th. χήσομαι seu χράω, *commodo*.

Κατασχήσθαι, *interficere*, præs. inf. med. contract. pro κατασχέσθαι. hic κατασχήσασθαι, *interficiens*; a. 1. inf. m. à κατασχήσομαι, q. v. κατασχησθήναι. a. 1. infin. pass.

Κατάσχεσις, εως, ἡ. *abusio*, *abusus*; item *CATACHRESIS*, figura: et

Κατασχετικὸς, ἡ, ὸν, *abusivus*; et

Κατασχετικῶς, adv. *abusivè*: à κατασχέσομαι, quod vide.

Κατάσχεσις, εως, ἡ, *inunctio*; et

Κατάσχεσμα, ατος, τὸ, *unguentum*.

Κατάσχεστος, ὁ, ἡ, ὸ, *inunctus*; et

Κατασχίω, *innuge*, *illino*. Th. χέω, *ungo*.

Κατάσχυστος, ὁ, ἡ, ὸ, *inauratus*; et

Κατασχυστὶω, ῶ, *inauro*, *auro obduco* vel *tego*: à χρυσὸς, *aurum*.

Κατάσχυσις, εως, ἡ, *effusio*, *diffusio*.

Κατασχωρίζω, *divido*, *dispono*.

Κάτασχωσαι. Vide in χώσαι.

Κατασψᾶν, f. ήσω, *tergendo siccandove demulceo*. Th. ψάω, *lenitèr tango*.

Κατασψεύδομαι, ῦμαι, στεῖσαι, *mentior*; f. σομαι, p. pass. κατέψευσμαι. Th. ψεύδω, *fallo*.

Κατασψευσμὸς, ὁ, ὁ, *mendacium*.

Κατασψηφίζομαι, f. m. ίσομαι, p. pass. ισμαι, *damno*, *censeo*, *sententiam fero negativam*: ex κατὰ et ψηφίζομαι. Th. ψῆφος, *lapillus*.

Κατασψύξη, 3. sing. a. 1. sub. act. κατασψύξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à

Κατασψύχω, *refrigero*; f. ξω, p. κατέψυχα, a. 1. κατέψυξα, a. 1. sub. κατασψύξω, ης, ῃ. Th. ψύχω, *refrigero*.

Κατασωθὲς, a. 2. part. pass. et

Κατασωθῆναι, perf. ind. m. à κατάγνυμι, *frango*. Th. ἄγνυμι vel ἄσσω, idem. f. ἄξω, p. m. ᾶγα, et per solut. ἔαγα. Sic a. 1. ἑξα et ἔαξα, a. 2. pass. ἤγην et ἐάγην. Hinc κατασωτὴς, part.

Κατασωὸς, ὐῖα, ὸν, -ότος, *fractus*: part. perf. m. ejusd. verbi.

Κατάσωξα, ας, ε, a. 1. ind. et

Κατάσωκα, ις, ε, f. 1. ind. act. Att. solut. pro κατάξε, à κατάγω, quod vide; vel in κατασσώσαι.

Κατάται, *sedent*: Ion. pro καθηνται, 3. pl. à καθημαι, *sedeo*.

Κατάτα, Dor. pro κατάθη, 3. sing. a. 2. act. verbi κατατίθημι, *descendo*, quod vide.

Κατατάλλω, Dor. pro κατιτάλλω, *conjiciebaris*; 2. sing. imperf. pass. à βάλλω, *jacio*, quod vide.

Κατάτην, ης, ῃ, *descendi*, a. 2. ind. act. verbi κατατίθημι, *descendo*; f. m. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. imperat. κατάβηθι, a. 2. part. act. κατὰς, άσα, ὰν, ex κατὰ, *deorsum*. et βαίνω, *eo*.

Κατατείνετο, 3. sing. a. 1. m. verbi βαίζω.

Κατατλίφην, ης, ῃ, a. 1. ind. pass. verbi κατατίλλω, *dejicio*; f. αλῶ, p. βέβλημαι, p. m. βεβλὸς. Th. βάλλω, *jacio*.

Κατατυγάω, ῶ, f. ήσω, *vadimonio*, vel *sponsione*, vel *satisdatione obstringo*, [* *Quidvis in manus tradi, τὴν νεῦν κατατυγῶδ ἐς τὰς χεῖρας*, Dem. c. Aparturium, *pueros tradidi ut tenderentur*. malè in edd. *sponsione obstrinxi*. Salm. de m. usur. p. 719.] Th. ἐγγύη, *sponsio*.

Κατατύλωτ, præs. part. imperf. act. κατετίλλετον, -ων, -ους, -ας. à κατατυλάω, *derideo*, f. ήσω, quod vide.

Κατατύγησαν, 3. pl. a. 2. act. et

Κατατυγέσθην, ης, ῃ, *damnatus sum*, a. 1. ind. pass. κατατυγέσθαι, perf. inf. pass. à κατατυγέσκω, *condemno*. Th. γνόω, *cognosco*; f. m. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνων, perf. pass. ἔγνωσμαι.

Κατεδάην, ης, ῃ, a. 2. ind. pass. verbi καταδαίω, *divido*, *disco*.

Κατεδαίσατο, 3. sing. a. 1. m. à καταδαίομαι, quod vide.

Κατέδαρδον, ες, ε, a. 2. act. verbi καταδαρθάνω, *obdormio*. Th. δαρθάνω, *dormio*.

Κατέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à καταδεικνύμι, *ostendo*; f. δείξω, p. δέδειχα.

Κατέδινασ, *irrigasti*. 2. sing. a. 1. ind. act. verbi καταδίνω. Th. δίνω, *rigo*; f. δινήσω.

Κατεδήδοκα, ας, ε, Att. pro κατήδηκα, perf. act. à κατέδομαι.

Κατεδηδικὼς, ὸτ@, part. act. et

Κατεδηδομένος, part. pass. ejusd. Th. ἔδω, *edo*.

Κατεδιώκετο, 3. sing. imperf. pass. à καταδιώκομαι, idem quod διώκω, *persequor*.

Κατεδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi

Καδεδίωκα, *persequor*, ab eod. Th.

Κατεδίωκον, imperf. verbi καταδιώκω, *video*.

Κατέδομαι, *comedo*, *consumo*, f. m. ήδομαι, p. κατῆκα vel κατέδηκα, et per Epenth. κατεδήδοκα.

Κατεδυλίετο, 3. sing. imperf. pass. à καταδυλόω, idem quod δυλόω, *in servitutem redigo*. Th. δῦλ@, *servus*.

Κατέδρακες, 2. sing. a. 2. act. per Metath. pro κατέδαρθες. Vide κατέδαρδον.

Κατέδραμον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi κατατρέχω, *decurro*: quod vide.

Κατέδυ, *occidit*, 3. sing. a. 2. act. κατέδυνεν, 3. sing. imperf. ind. verbi καταδύνω, δύμι vel δύω, *subeo*; f. δύσω, a. 2. ἔδυν, ες, ν.

Κατεαγὸς, ότος, *fractus*: Ion. pro κατεαγὼς, perf. part. m. Vide in κατεαγῶσι.

Καταβαρίω, *fidenti animo sum*; f. ήσω. Th. θάρσος, ους, τὸ, *fiducia*.

Κατεβέβρεσθεν, 3. sing. a. 1. act. verbi præced.

Κατέβητο, 3. sing. a. 2. m. verbi καταβήσομαι, *depono*, quod vide.

Κατεβόσκετο, ῃ, ῃ, *abeumo*, *comedo*. Th. βόσκω, *epulum*.

Κατεβρῶ, Æol. et Ion. pro κατεβρῶ, *effundo*. Th. λείβω, *libo*, *fundo*; f. ψω.

Κατεβρὸ, *vidit*, 3. sing. a. 2. ind. act. à

Κατεβρῶ, *video*: ab ἰδῶ, f. m. ὄψομαι, a. 2. εἶδον et ἴδον.

Κατεβρῶλος, ε, ὁ, ἡ, *idolis refertus*: ab εἴδωλον, *idolum*. quod ab εἶδος, ους, τὸ, *species*. Th. ἴδω, *video*.

Κατεβρῶν, *descendebat*, 3. sing. perf. m. κατεῖα, ας, ε' à κάτειμι, quod ex κατὰ pro κάτω, *deorsum*, et εἶμι, ες; a. 2. ἴον, p. m. εἶα.

Κατεβρῶω, idem quod εἰλέω, *conjecturis assequor*. Th. εἶα, *similitudo*.

Κατεβρῶω, idem ferè quod εἰλέω, *involvo*.

Κατειλημμένος, ῃ, ον, *deprehensus*, perf. part. Att. à καταλαμβάνω, *deprehendo*; f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον, p. εἴληφα. indè κατειλήφεσι, perf. infin. act.

Κατειλίσσω, Ion. et Æol. pro κελλίσσω, *involvo*: ab εἰλίσσω, vel στω, idem ac εἰλέω.

Κατειλίχατο, Ion. pro κεκλίχατο. Vide in εἰλίχατο.

Κατείλοχε, *recensuit*: Att. pro καταλέλοχε, 3. sing. perf. act. verbi καταλέγω.

Κάτειμι, *descendo*, *revertor*. Th. εἶμι, *eo*.

Κατεῖναι, *demittere*: Ion. pro κατδῦναι, a. 2. infin. verbi καδύομαι, quod vide.

Κατεῖπαι, *accusare*; à. 1. inf. κατεῖπον, *denuntiare*; a. 2. infin. verbi κατέπω, *contra aliquem loquor*.

Κατειπὼν, ὀντος, ὁ, *qui refragatur*. Hesych.

Κατειργέσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κατεργάζομαι, *operor*; f. m. άσομαι, a. 1. ind. pass. κατειργάσθη, perf. pass. κατείργασμαι. Th. ἔργω, *opus*.

Κατειργῦναι, *coercere*, *concludere*, præs. inf. verbi

Κατείργνυμι, *concludo*. Th. ἔργω, *arceo*.

Κατείρικον, *rescindebant*, imperf. verbi

Κατερείκω, f. ξω, *frango*, *scindo*. Th. ἐρείκω, *frango*.

Κατείρυσε, *deduxit*, a. 1. ind. et

Κατείρυσαι, *deduci*: à κατέρυω, *deduco*. Th. ἑρύω, *traho*.

* Κατειρυσσάμην, σάμεσθα, *deludo*, cum gen. κατειρυσσάσθαι τοῦ χειρὸς, Jos. B. Jud. ii. 3. vid. et ii. 12. vii. 30. &c.

Κάτιωσι, 3. sing. vel pl. ind. præs. à κάτειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*.

Κατακάω, ήσ, ή, *exustus fui*; a. 2. pass. verbi κατακαίω, *exuro*. Th. καίω, *uro*.

Κατίκαμε, 3. sing. a. 2. act. verbi κατακαίνω, idem quod κτείνω, *perimo, occido*.

Κατίκαυσε, ας, ε. *exussi*; a. 1. ind. act. verbi κατακαίω, *exuro*. Th. καίω, *uro*.

Κατεκείμην, *jacebam*: imperf. ex κατακείμαι, *jaceo*.

Κατίκεε, 3. sing. a. 1. act. à κατακαίω, *exuro*. Th. καίω, *uro*; f. καύσω, a. 1. ἔκαυσα.

Κατικμᾶ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατακμάλλω, idem quod κνάω, *mulceo*; f. ξω.

Κατικλάσατο, *conclusit*: Dor. pro κατεκλείσατο, a. 1. m. et

Κατικλάσθης, Dor. pro κατεκλείσθης, 2. sing. a. 1. pass. et

Κατικλασθῆς, Dor. pro κατακλισθῆς, *inclusus eras*; 2. sing. a. 1. sub. pass. à κατακλείομαι. Th. κλείω, *claudo*.

Κατοκόπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. et

Κατέτοψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κατατέμνω, *amputo, concido*. Th. τέμνω.

Κατωφίγης, ες, ή, a. 1. ind. pass. verbi κατακρίνω, *condemno*. Th. κρίνω, *judico*.

Κατίκρυσε, ας, ε, a. 1. act. ejusd. verbi.

Κατικρύβαν, ης, ή, *abscondita est*; a. 2. pass. à κατακρύπτω. Th. κρύπτω, *abscondo*; a. 2. ἔκρυβον.

Κατίκτα, 3. sing. a. 2. act. Dor. pro κατέκτη, verbi κατάκτημι, seu κατακτείνω, *interficio*; à κτῆμι, a. 2. ἔκτην, ης, ή. Dor. ἔκταν, ας, ά, a. 2. m. ἐκτάμην, part. κτάμενος. Th. κτείνω, *interficio*. Alii dicunt per Apoc. dici pro κατέκτην, 3. sing. a. 2. ejusd. verbi.

Κατίκταδεν, Iliad. E. ver. 558. *interfecti sunt*: Ion. seu Bœot. pro κατεκτάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi κατακτείνω. Th. κτείνω, *occido*; f. κτενῶ, p. ἔκτακα, et Poët. ἔκτονα, a. 2. ἔκτατο.

Κατίκτασθεν, Bœot. Sync. pro κατεκτάνθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. ex κατὰ et κτείνω, *occido*; a. 1 pass. ἐκτάνθην.

Κατίκτανον, ες, ε, a. 2. ind. act. ejusd.

Κατέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταλαμβάνω, *deprehendo*. Th. λαμβάνω, *capio*; f. m. λήψομαι, p. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Κατιλάλας, 3. sing. imperf. act. ἀ καταλαλέω, *obloquor*; imperf. -ουν, -ες, &c. Th. λαλέω, *loquor*.

Κατελάσσατο, *depello. comminuo*. Th. ἐλάσσω, f. άσω, *agito*.

Κατιλεγχίτω, *redarguat*, 3. sing. imperat. act. à

Κατιλέγχω, *redarguo, convinco*. Th. ἐλέγχω, *arguo*; f. ξω.

* Κατιλάω, ήσω, *miseretur*.

Κατιλᾶν, *demoliri*: Ion. pro καθελεῖν, a. 2. infin. verbi καθαιρέω. Th. αἱρέω, *capio*: a. 2. εἷλον.

Κατιλείφθην, ης, ή, *relictus sum*: a. 1. ind. pass. verbi καταλείπω. Th. λείπω, *linquo*.

Κατέλικτο, Ion. pro κατελίλικτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi καταλίγομαι. Th. λέγω.

Κατιλίλιπτο, 3. sing. plusq p. pass. verbi καταλείπω, *relinquo*. Th. λείπω, *linquo*. f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

Κατιλιξάμην, ω, ατο, *cubui*; a. 1. m. à καταλίγομαι, κατίλεξας, 2. sing. a. 1. act. Th. λέγω, *dico*.

Κατίλεξα, *recensuit*; 3. sing. a. 1. act. à καταλέγω ab eod. Th.

Κατελήφθην, ης, ή, a. 1. ind. pass. à καταλαμβάνω, *deprehendo*: quod vide.

Κάτιλθι, *descende*: a. 2. imperat. et

Κατελθέμεν, *descendere*: a. 2. inf. Ion. pro κατελθεῖν, verbi κατέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον, ες, ε.

Κατίλθωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. et

Κατελθών, a. 2. part. act. ejusd. verbi.

Κατίλιπε, 3. sing. a. 2. act. [* κατελίπεσαν pro κατέλιπον, 3. pl. a. 2. [Exod. xvi. 24.] verbi καταλείπω, *relinquo*: f. ψω. Th. λείπω, *linquo*: a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Κατελίπσαν, idem quod κατελίπεσαν, quod vide.

Κατελλόμενος, Ion. pro καθελόμενος, *qui detraxit*: a. 2. part. m. verbi καθαιρέω. Th. αἱρέω, *capio*: a. 2. εἷλον.

Κατελᾶσι, Ion. pro καθελεῖσι, dat. pl. aor. 2. part. ejusd. verbi.

Κατελπίζω, id. q. ἐλπίζω, *spero*: q. v.

Κατίλυεν, 3. sing. imperf. κατέλυσε, *dissolvit*: 3. sing. a. 1. act. verbi καταλύω. Th. λύω, *solvo*.

Κατελόθησαν, *corruerunt*: 3. pl. a. 1. pass. ejusd. verbi.

Κατεμάνθανον, ες, ε, imperf. act. à καταμανθάνω, *disco*.

Κατίμαρτε, *cepit*: 3. sing. imperf. κατέμαρψε, 3. sing. a. 1. ind. à καταμάρπτω, *capio*: f. ψω, a. 2. ἔμαρπτον.

Κατεμήσατο, *excogitavit*: 3. sing. a. 1. med. verbi καταμήδομαι, fut. m. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*. Alii exponunt pro *accumulabat*: et volunt esse a. 1. m. verbi καταμάομαι, *accumulo*. Th. ἀμάω, fut. ήσω, *meto*.

Κατεμμανίω, *manum immitto in guttur, vomitus ciendi causâ*: tanquam ab ἐμέω, *vomo*.

Κατίναντι, κατεναντία, κατεναντίος, vel κατ' ἐναντίον, adv. cum gen. *ex adverso, è regione, coram, in conspectu, adversus*: ex κατὰ, ἐν, et ἀντὶ, necnon ab ἐναντίος. pro ἀντίος, *oppositus*. Th. ἀντὶ, *pro*.

Κατίνασσι, 3. sing. a. 1. ind. act. pro κατίνασε, ab inusit. verbo κατανάω, *habitandum do*. Th. νάω, *habito*.

Κατίοισε, *detulit*: 3. sing. aorist. 1. activ. Poët. et Ion. pro κατήνεγκε, ας. ε, verbi κατοφέρω. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, ας, ε.

Κατίνευσε, *annuit*: 3. sing. a. 1. ind. act. à κατανεύω. Th. νεύω, *innuo*: f. νεύσω.

Κατινεχθείς, έντος, a. 1. part. pass. verbi κατοφέρω.

Κατειήνεκται, 3. sing perf. pass. per Att. reduplicationem pro κατήνεκται· ab eodem.

Κατηνύσθην, *constraveram*: 3. sing. perf. med. à κατανύω, quod ab ἐνύω, per Metath. pro ἀνύω, perf. med. ἤνυσθαι, et per redupl. Att. ἠνύσθην.

Κατενήεντο, 3. sing. a. 1. m. verbi κατανήφω, idem quod ἀνάφω, f. ψῶ, *occido*.

Κατινθεῖν, Dor. pro κατελθεῖν, *descendere*: a. 2. infin. à κατέρχομαι.

Κατηντιατὴς, ὅ, ὁ, *obloquutor, accusator*.

Κατανύγην, ης, ή, *compunctus sum*: et in pl.

Κατεύγησαν, 3. pl. a. 2. pass. verbi κατανύσσω, *compungo*: fut. ξω. Th. νύσσω, *pungo*: a. 2. ἔνυγον.

Κατινῶπα, vel κατίνωπα, per Syncop. pro κατενώπιον· à

Κατινώπιον, idem quod ἐνώπιον, *in conspectu, coram*: ex κατὰ, ἐν, et ὄψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Κατεξουσιάζω, cum gen. *potestatem exerceo in aliquem*: quod ab ἐξουσία, *potestas*: hoc ab ἔξεσι, *licet*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Κατεπαγγέλλομαι, *promitto*: ex κατὰ, ἐπὶ, et ἀγγέλλω, *nuntio*: f. λῶ, p. ἤγγελκα.

Κατεπαίρομαι, *insurgo, extollor*, a. 1. m. -επάρην, p. pass. -επῆρμαι, a. 1. pass. επήρθην, ex ἐπαίρω. Th. αἴρω.

Κατεπάλμενος, *insiliens*: ex κατὰ et ἐπάλμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, quod ab ἐπὶ et ἄλλομαι, *salio*.

Κατεπατήθην, ης, ή, *conculcatus sum*: a. 1. pass. et

Κατεπάτησεν, 3. sing. a. 1. act. verbi καταπατέω, *conculco*: f. ήσω, Th. πατέω, *calco*.

Κατέπαυσεν, *diremit, sedavit*: 3. sing. a. 1. act. verbi καταπαύω. Th. παύω, *cesso*, f. σω, a. 2. ἔπαυον.

Κατεπείγοντα, τὰ, *negotia urgentia*: et

Κατεπείγοντος, gen. sing. part. præs. à

Κατεπείγω, f. ξω, *urgeo, incito, festino*. Th. ἐπείγω, *urgeo*.

Κατέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταπίπτω, *decido*. Th. πίπτω, *cado*: fut. 2. med. πεσοῦμαι.

Κατεπίξασαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi κατεφίσσομαι, *insurgo*: ex κατὰ,

ἐπὶ, et ἵστημι, *sto*: fut. στήσω, a. 2. ἔστην.

Κατέπεφνε, *occidit*: per Syncop. pro κατεπέφονε, 3. sing. a. 2. ind. act. ex κατὰ et ἐπιφονεύω. Alii formant à φάω, *occido*, fit φένω, per reduplic. πεφένω, et per Sync. πέφνω, inde a. 2. ἔπεφνον. Vel à φένω, est aor. 2. ἔφενον, et per Syncop. ἔφνον, per Anadiplasiasm. ἔπεφνον. Vel est imperf. à πέφνω, idem quod φένω.

Κατεπήδησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταπήδαω, *salio*.

Κατέπηξεν, *defixit*: 3. sing. a. 1. act. verbi καταπήγνυμι. f. ξω, p. m. πέπηγα. Th. πάγνυμι, seu πηνύω, *compingo, struo*.

Κατεπιάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταπιαίνω, id. quod πιαίνω, *pinguefacio*: f. ανθω. Th. πίων, ονος, *pinguis*.

Κατεπίθυμος, ε, ὁ ᾗ ὑ, *concupiscens*: ex κατὰ et ἐπιθυμία.

Κατεπιλαμβάνω, *accipio*: a. 2. κατεπέλαβον· ex λαμβάνω, *capio*.

* Κατεπιφύρω, *confugio*. D. S.

Κατέπλυσα, ας, ε, et ire 3. pl. κατεπλυσαν, a. 1. ind. act. verbi καταπλύνω, *navigo*: f. πλύσω. Th. πλύω, *idem*.

Κατεπλήγη, *perculsus est*: Iliad. Γ. ver. 31.

Κατεπόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταπίνω, *deglutio*: perf. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. Th πίνω, *bibo*.

Κατεπράϋνα, a. 1. ind. act. verbi καταπραΰνω, *demulceo*. Th. πρᾶος, *mitis*.

* Κατέπω, *contra aliquem loquor, detego*.

Κατερέσαι, *defundere*: ab ἐρέω, *depleo*. Th. ἔρα, *terra*.

Κατεργάζομαι, *efficio, operor, confero, interficio*: f. άσομαι, a. 1. m. κατειργασάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. κατειργάσασθαι, a. 1. part. m. κατειργασάμενος, qui *confecit, superavit*; a. 1. ind. pass. κατειργάσθην, ης, η. ex κατὰ et ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

Κατεργασία, ας, η, *confectio, opificium, cultura, concoctio*: à præced. verbo.

Κατειργασμένος, η, ον, Ion. pro κατειργασμένος, *confectus, paratus*: perf. part. pass. verbi κατεργάζομαι, quod vide.

Κατέργειν Ion. pro καθείργειν, *coercere, concludere*. Th. εἴργω, *includo*.

Κάτεργον, ου, τὸ, *opus effectum*: et

Κατεργος, ου, ὁ ᾗ ὑ, *exultus*: ab ἔργον, *opus*.

* Κατερεικίω, ώσω, *everto, diruo*. D. S.

* Κατερείκω, *diruo*.

Κατέρεξεν, Iliad. Α. ver 361. *demulcebat*: a. 1. ind. act. verbi καταρέζω, fut. ξω. Th. ῥέζω, *facio*, perf. ἔρεχα.

Κατερέω, idem quod Th. ἐρέω, *tero*: f. ήσω.

Κατερέω, ῶ, *obliquor, accuso, dico*: ab ἐρέω, quod ab εἴρω, *necto, dico*.

Κατερήτυον, 3. pl. imperf. à

Κατειρητύω, *detineo*. Th. ἐρητύω, *inhibeo*.

Κατερύω, pro κατειρύω, *detraho*. Th. ἐρύω, *traho*, f. ύσω.

Κατερρωγώς, ῶτος, *raptus*: part. perf. med. à καταρρήγνυμι, *confringo*: p. m. κατέρρωγα. Th. ῥήσσω, *frango*.

Κατέρυκε, 3. sing. imperf. act. Ion. vel præs. imperat. act. ex κατειρύω, *inhibeo, contineo*: f. ξω.

Κατέρχομαι, *descendo*: f. m. κατελεύσομαι, a. 2. κατῆλθον, ες, ε, a. 2. inf. κατελθεῖν. Th ἔρχομαι, *venio*.

Κατέσβη, 3. sing. a. 2. act. verbi κατασβέννυμι, *extinguo*. Th. σβέννυμι, idem f. σβήσω, a. 2. ἔσβην, tanq. à σβῆμι.

Κατέσεισα, 3. sing. imperf. act. verbi κατασείω, *decutio*. Th. σείω, *moveo*.

Κατεσθίω, *devoro*: imperf. κατήσθιον, ες, ε. hinc κατεσθίοντα, acc. sing. præs. part. Th. ἐσθίω, *edo*.

Κατεσκαμμένα, *ruinæ*: perf. part. pass. neut. gen. pl. et

Κατέσκαψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κατασκάπτω, f. ψω, *diruo*. Th. σκάπτω, *fodio*.

Κατεσκύμνει, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Κατεσκυμνεμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi κατασκυάζω, *instruo*; f. άσω, p. κατεσκύακα. Th. σκυῦς, ους, τὸ, *vas*.

Κατέσχεθεν, *oppositi sunt*, pro κατεσχέθησαν, Æol. 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καθίστημι, *constituo*. Th. ἵστημι, *sto*; f. στήσω, a. 2. ἔστην, a. 1. ind. pass. ἐστάθην.

Κατεσχέθησαν, vid. in κατέστησαν.

Κατέστασαν, Ion. pro κατέστησαν, 3. pl. a. 2. ind act. vide κατέστην.

Κατεστὰς, ῶτος, Ion. pro καθεστὼς, *qui constitit*: perf. part. act. verbi καθίστημι, q. v.

Κατεστέκει, Ion. pro καθεστήκει, *institutus est*, 3. sing, plusq. perf. act. et

Κατεστεκέμεν, Ion. pro καθεστηκέναι, *constituisse*: perf. inf. et

Κατέστην, ης, η, et in 3. pl. κατέστησαν, a. 2. ind. act verbi καθίστημι, *constituo*. Th. ἵστημι.

Κατεστόρεσσαν, Iliad. Ω. ver. 798. *straverunt*: 3. pl. a. 1. act. à καταστορέω.

Κατεστρέφατο, Ion. pro κατεστραμμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi καταστρέφω, *subigo*. Th. στρέφω, *verto*.

Κατεστρέφετο, 3. sing. imperf. pass. ejusd. verb. et ab eod. Th.

Κατεστρέψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Κατεστρώθησαν, *prostrati fuerunt*: 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καταστρώννυμι, *prosterno*: f. ώσω, p. κατέστρωκα, a. 1. pass. κατεστρώθην, ης, η. ex κατὰ et στρώννυμι, *sterno*. Th. στορέω.

Κατέσυγε, Iliad. P. ver. 694. 3. sing. a. 2. act. verbi καταστυγέω, idem quod στυγέω, *horresco, odio prosequor*: f, ήσω et ξω, tanq. à στύγω.

Κατεσχίδη, *tenebat*; 3. sing. imperf. ind. act. verbi κατεσχίδω, pro κατέχω, q. v. et

Κάτεσχον, 3. sing. a. 2. act. verbi κατέχω, *retineo*. Th. ἔχω, *teneo*: f. ξω, a. 2. ἔσχον, ες, ε.

* Κατέσχοσαν pro κατέσχον, 3. pl. a. 2. ind. med. *se retinuerunt*, Nehem. iii. 5.

Κατετάκετο, *contabescebat*: Dor. pro κατετήκετο, 3. sing. imperf. ind. med. à κατατήκω. Th. τήκω, *liquefacio*.

Κατετέξευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κατατοξεύω, *sagitta trajicio*: f. εύσω, p. κατατέτοξευκα. Th. τείνω, *arcus*.

Κατετέρεον, *atterebant*: 3. pl. imperf. act. verbi κατατρέω. Th. τρέω, *tero*: fut. ψω, p. τέτριφα.

Κατέτριζε, *stridebat*: 3. sing. imperf. à καττρίζω. Th. τρίζω, *stridéo*.

Κατέτρωξαν, *comederunt*: 3. pl. a. 1. act. à τρώγω, *comedo*: f. med. ξομαι, a. 2. act. ἔτραγον.

Κατετρώσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi καττιτρώσκω, *vulnero*. Th. τιτρώσκω, idem. fut. τρώσω.

* Κατευδοκιμέω, f. ήσω, *præclarè rem administro*. D. S.

Κατευθετίω, ῶ, *certo ictu vulnus infero*.

Κατευθύ, vel κατ' εὐθύ, adv. *recta*.

Κατευθύνω, *dirigo, rego, constituo, mulcto*: f. νῶ, a. 1. κατεύθυνα, a. 1. opt. act. κατευθύναιμι, a. 1. inf. act. κατευθῦναι· ex κατὰ et εὐθύνω, *dirigo, corrigo*. Th. εὐθύς, *rectus*.

Κατευλογέω, ῶ, *prædico, extollo*: f. ήσω, p. -ηκα. p. pass. -ημαι. Ex εὐλογέω.

Κατευοδοῖ, *prosperè succedat*: 3. sing. præs. opt. act. à

Κατευοδόομαι, -ώσομαι, *prosperor*: ex κατὰ et εὐοδάομαι, quod ab εὐ et ὁδάω. Th. ὁδός, *via*.

* Κατευπορίω, ήσω, *copiâ abundo*. D. S.

Κατευτειχίζω, *compono*: ex κατὰ et εὐτειχίζω.

* Κατευτυχίω, ήσω, *feliciter expedio*. D. S.

Κατεύχομαι, *imprecor, precor, opto, glorior, me jacto*. Th. εὔχομαι, q. v.

Κατευωχιάσθαι, *epulari*: præs. inf. m. à κατευωχίομαι. Th. ωχία, *convivium*.

Κατέφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταφάγω, *devoro*, q. v.

Κατεφάνισεν, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi καταφάνομαι, *video*: a. 2. ind. pass. κατεφάνην, ης, η. ex κατὰ et φαίνω, *ostendo*.

Κατηφήξω, Dor. pro κατηφήσω, 3. sing. a. 1. act. verbi κατηφῶ, q. v.

Κατηφόομαι, ῶμαι, ἡ, a. 2. ind. pass. Vide κατηφαίνω.

Κατηφθαρμένος, perf. part. pass. à κατηφθείρω, *corrumpo*: f. φθῶ, p. κατήφθαρκα, a. 2. κατήφθαρον, perf. pass. κατήφθαρμαι· ex κατὰ et φθείρω. Th. φθω, *corrumpo*.

Κατήφθορα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab eod.

Κατηφίστημι, *insurgo*: f. κατηφιστήσω, p. κατηφίστηκα, a. 2. act. κατηφίστην, ης, ε. ex κατὰ, ἐπὶ, et ἵστημι, ιτι.

Κατηφώσει, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κατηφονῶ, *trucido*: f. ώσω, p. κατηφόνωκα. Th. φένω, *occido*.

Κατίφυγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταφεύγω, *perfugio*: f. ξομαι, a. 2. part. καταφυγὼν, όντος. Th. φεύγω, *fugio*.

Κάτιχε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi κατέχω, *detineo*. hinc κάτιχε, 3. sing. præs. sub. act. Th. ἔχω, *habeo*.

Κατίχυτο, 3. sing. a. 1. ind. act. κατίχυμαι, verbi καταχέω, *effundo*. Th. χέω, *fundo*: fut. χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχυκα, et ἐχύθη.

Κατίχυτο, ας, ε, a. 1. act. Vide super.

Κατίχυσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Κατοχήσω, præs. part. pass. à

Κατέχω, *detineo*, *retineo*, *teneo*, *occupo*, *possideo*, *sustineo* (*impetum*), *contineo*, *cohibeo*, *accedo*; cum subst. varias accipit significationes, ut *fama* κατέχει dic. *quæ pervulgata est*; imperf. κατεῖχον, f. καθξω, p. κατέσχηκα, a. 2. act. κατέσχον, ες, ε, a. 2. sub κατάσχω, et in 1. pl. κατεσχόμεν, imperf. pass. κατεσχόμην, ο, ετο. Th. ἔχω, *habeo*.

Κατέγαγον, a. 2. ind. act. Att. verbi κατάγω, *reduco*. Th. ἄγω, *duco*; f. ξω, a. 2. ἤγαγον, et Att. ἠγαγόμην.

Κατηγεμὼν, όνος, ὁ ᾗ ἡ, *dux viæ*, *auctor*, *præceptor*: Ion. pro καθηγεμὼν. à

Κατηγέομαι, Ion. pro καθηγέομαι, *vie dux sum*, *narro*. Th. ἡγέομαι, *duco*.

Κατηγορέω, præs. inf. act. κατηγορεῖτε, 3. sing. imperf. pass. à

Κατηγορέω, -ῶ, *accuso*, *reprehendo*; cum gen. item *indico*, *arguo*, *dico*, vel *prædico*; f. ήσω, perf. κατηγόρηκα, imperf. act. κατηγόρεον, ον, a. 1. inf. κατηγορῆσαι· ex κατὰ, contrà, et ἀγορεύω, seu ἀγορεύω, *loquor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Κατηγορήσω, a. 1. part. pass. n. g. ab eod. verbo

Κατηγόρημα, ατος, τὸ, *accusatio*, *prædicatum*: à. 1. pers. perf. pass. ejusd. verbi.

Κατηγορία, ας, ἡ *accusatio*, *prædicamentum*: gen. pl. κατηγοριῶν. ab eod. verbo.

Κατηγορικὸς, ὴ, ὸν, *accusatorius*; item *delator*: et

Κατήγορ@ρ, ορος, ὁ ᾗ ἡ, *accusator*: à κατηγορέω.

Κατηγορίμενος, præs. part. pass. ejusd.

Κατηϊσσάσατο, 3. pl. a. 1. m. verbi καταγωνίζομαι, *debello*; f. m. ίσομαι, quod ab ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, ῶνος, ὁ, *certamen*.

Κατήϊσθαι, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταδέω, *erubescere facio*: ex κατὰ et αἰδὼς, *pudor*.

Κατήϊσκυμένη, perf. part. pass. f. g. à κατααίθαλόω, idem. quod. αἰθαλόω, *uro*; fut. ώσω, Th. αἴθω, *incendo*.

Κατήϊε, *descendit*, 3. sing. perf. med. Att. pro κατεῖμι, ab εἶμι, *eo*; p. m. εἶα, ας, ε.

Κατήκει, Ion. pro καθήκει, *convenit*: à καθήκω, *pertineo*; et

Κατήκεσ, οντος, Ion. pro καθῆκον, *id quod ad nos pertinet*.

Κατήκιζον, imperf. act. verbi κατακίζω, *contumeliosè fædo*. Th. αἶσα, *indigna verbera*, *injuria*.

Κατήκοος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *moriger*, *attentus*; *explorator*; *subditus*: ex κατὰ et ἀκούω, *audio*; p. m. ἄκοα.

Κατήκω, *pertineo*: Ion, pro καθήκω· ab ἧκω.

Κατήλασεν, *subegi*, *percussi*; a. 1. ind. act. verbi καταλαύνω, f. άσω. Th. ἐλαύνω, *agito*.

Κατήλθον, ες, ε, a. 2. act. verbi κατέρχομαι, *descendo*. Th. ἔρχομαι, *venio*; f. m. ἐλεύσομαι.

ΚΑΤΗ'ΛΙΨ, ιπος, vel φος, ἡ, *tabulatum*, *trabs scalæ*.

Κατηλλάγην, ης, ε, a. 2. ind. pass. verbi καταλλάσσω, *recuscilio*; f. ξω, a. 1. κατηλλάχθη, a. 1. part. act. κατηλλάξας, αντος. ex κατὰ et ἀλλάσσω, seu -ττω, *muto*.

Κατηλόγεον, *contemno*, *nihili facio*: in compos. ω in η vertitur, ut in κατηγορέω. ex κατὰ et ὀλεγω *contemno*.

Κατηλοίπεον, f. ίσω, idem quod ἀλοιπίζω, seu αὐλοιπίζω, *sulco*. Th. αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus*.

Κατηλοίπεσται, 3. sing. perf. pass. præced. verbi.

Κατηλοιπύα, Ion. pro καθηλοιπύα, perf. part. act. f. g. à κάθηλμαι, quod ex κατὰ et ἅλισκω, *capio*; f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, a. 2. ἧλον, qu. ab ἅλλομαι.

Κατημύχθη, 3. sing. a. 1. pass. verbi κατημύσσω, *lacero*. Th. μύσσω, f. ξω, *emungo*.

* Κατηναγκασμένως, adv. *coactè*, *fatali quadam necessitate*. D. S.

Κατηπειλημένα, perf. part. pass. n. g. pl. à κατααναλίσκω, *absumo*: ex κατὰ et ἀναλίσκω, idem. f. ἀναλώσω, p. ἀνήλωκα et ἠνάλωκα. hinc. perf. pass. ἠνάλωμαι, σαι, ται. Th. ἁλίσκω, *capio*; f. ἁλώσω.

Κατήνεμε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κατανεύω, idem quod ἀνεύω, *interficio*; f. ἀνεῦσω, a. 1. ἤνευσα.

Κατήνεγκα, ας, ε, *detuli*; a. 1. ind. act. verbi καταφέρω. Th. φέρω, *fero*; f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, perf. m. Att. ἐνήνοχα.

Κατήνοχα, perf. m. verbi καταφέρω. Vide præced.

Κατήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à καντυντάω, *pervenio*; f. ήσω. ex κατὰ et ἀντάω, *obviam venio*. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Κατηξιώθησαν, *digni sunt habiti*; 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καταξίω, f. ώσω, p. κατηξίωκα. Th. ἄξιος, *dignus*.

Κατηόνων, imperf. act. verbi καταινάω, idem quod Th. αἰονάω, *aspergo*, *perfundo*.

Κατηπιάω, *mitigo*, *placo*; f. ήσω, vel ἡσω. Th. ἤπιος, ια, ιον ᾗ ος, *clemens*, *mitis*.

Κατηπιώοντο, 3. pl. imperf. ejusd. verbi Poët. pro κατηπιώντο.

Κατηρεσάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi καταράομαι, quod ab ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *preces*. *diræ*.

Κατηρᾶτο, *imprecatus est*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi καταράομαι.

Κατήργασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταργέω, *inanem reddo*, *aboleo*; f. ήσω, p. κατήργακα· ab ἀργὸς, idem quod ἀεργὸς, *otiosus*. Th. ἔργον, *opus*.

Κατῆρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταίρω, *appello*, *advenio*. Th. αἴρω, *tollo*; f. ῶ, p. ἦρκα.

Κατήρεε. Ionicè pro καθῆρει, 3. sing. imperf. ind. verbi καθαιρέω, *dejicio*, *everto*. Th. αἱρέω, *capio*; f. ήσω, perf. ᾕρεκα, aorist. 2. εἷλον.

Κατηρίθιτο, 3. sing. imperf. pass. verbi κατιρίθω. Th. ἰρίζω, *irrito*, *lacesso*.

Κατηρσί', pro κατηρσία, acc. sing. κατηρσίαντι, dat. pl. Ion. à

Κατηρσὼς, ῶ, ὁ ᾗ ἡ, *tectus*. Th. ἐρέφω, fut ψω, *tego*.

* Κατήρυς, *suspensus*, *instructus*; ex κατὰ et ἤρω, *apto*, vel ἐρίσσω, *remigo*. Eurip. in Suppl. ver. 119. ed. Markl.

Κατήρτι, *diruit*, 3. sing. a. 2. verbi καταρείκω. Th. ἐρείπω, *everto*; f. ψω.

Κατήρψαν. *compulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi καταρέμπομαι, *impetuosè dejicio*; f. ξω.

Κατηρτισάμην, ω, ατο, a. 1. m. et

Κατηρτίσθαι, perf. inf. pass. verbi καταρτίζω, *luxata membra in suum locum repono*, *perficio*; f. ίσω, perf. pass. κατήρτισμαι. Th. ἄρτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *par*: proprièdè numero.

Κατηρτισμένος, η, ον, part. perf. pass. et

Κατηρτίσω, 2. sing. aor. 1. m. verbi καταρτίζω, *luxata membra in suum locum repono*, *perficio*; f. ίσω, perf. pass. κατήρτισμαι. Th. ἄρτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *par*: proprièdè numero.

Κατήρτισμένος, η, ον, part. perf. pass. et

Κατήρτισω, 2. sing. aor. 1. m. verbi καταρτίζω, *luxata membra in suum locum repono*, *perficio*; f. ίσω, perf. pass. κατήρτισμαι. Th. ἄρτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *par*: proprièdè numero.

Κατήσθιον, ες, ε, imperf. act. verbi κατεσθίω, *comedo*. Th. ἔσθω, *edo*. hinc ἐσθίω, idem; fut. ἔσω.

Κατησχύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταισχύνω, *pudefacio*; f. υνῶ, p. κατήσχυμμαι. Th. αἶσχος, ους, τὸ, *turpitudo*

Κατήσχυνον, ες, ε, imperf. act. ejusd. verbi.

Κατηφία, ας, ἡ. et Ion. κατηφίη, *vultus demissus* seu *pudor cum mœrore*: ἀ

Κατηφίη, *cum vultu demisso præ pudore*: ἀ

Κατηφὴς, ἰος, ὁ ἧ ἑ, *subtristis, qui est vultu demisso ex pudore*; ἀπὸ τῆ κάτω τὰ φάη βάλλειν. Th. φάω, *luceo*.

Κατηφόνες, Iliad. X. ver. 293. *mœsti*, a. 1. part. act. ἀ κατηφίη, *cum vultu demisso*.

Κατηφόνες, *infames*, Iliad. Ω. ver. 253. a verbo κατηφάω, *increpo, taxo*.

Κατηχέω, *sono, insono, vivâ voce doceo aliquem*; item *doceo*, simpl. *doceo prima artis alicujus rudimenta, instituo, doceo prima elementa Christianismi*, fut. ἠσω, perf. κατήχηκα· perf. pass. κατήχημαι, σαι, ται, cum accusativo: ex κατὰ et ἠχέω, *sonus*. [*Apud profanos vox rara; occurrit in Plut. de fluminibus.]

Κατηχέων, -ῶν, ἐοντος, -ὄντος, *qui tradit elementa religioni*; κατηχεύμενος, -ὄμενος, *qui ea discit, CATECHUMENUS*, part. præs. superioris verbi

Κατήχησις, εως, ἡ, *CATECHESIS, institutio, quâ prima rudimenta alicujus scientiæ traduntur*: ἀ. 2. pers. perf. pass. verbi κατηχέω, *instituo*.

Κατήχθην, ης, η, et in 1. plur. κατήχθημεν, a. 1. ind. pass. verbi κατάγω, *deduco*, f. ξω, p. κατήχθα. a. 2. ind. act. κατήγαγον· a. 2. inf. καταγαγεῖν, perf. pass. κατῆγμαι, ξαι, κται. Th. ἄγω, *duco*.

Κατηχίζω, idem quod κατηχέω, et ab iisdem, fut. ίσω· perf. pass. κατήχισμαι. Angl. TO CATECHISE.

Κατηχισμὸς, ὐ, ὁ, *CATECHISMUS*, idem qu. κατήχησις, Angl. CATECHISM.

Κατηχίστης, ὐ, ὁ, *CATECHISTA*, idem quod κατηχίζων· a perf. pass. verbi κατηχίζω.

Κατηχούμενος, ὐ, ὁ *qui prima elementa discit*.

Κατημωρύοντο, *suspensi erant*, 3. pl. imperf. pass. Dor. pro. καθημώρυντο, verbi κατημωρέομαι, *dependeo*: ex κατὰ et αἰωρέω, *in sublime tollo*, f. ήσω.

Κάτθαν, et κάτθανε, *mortuus est*. per Sync. Æol. pro κατέθανε, 3. sing. a. 2. indic. act. verbi κατθνήσκω. Th. θνήσκω, *morior*; fut. 2. m. θανοῦμαι· perf. act. τέθνηκα· a. 2. ἔθανον.

Κατίθην, per Æol. Sync. pro κατεθέμην, a. 2. inf. act. Ion. pro κατθεῖναι, verbi κατατίθημι, *depono*. Th. τίθημι, *pono*, fut. θήσω, perf. τέθεικα· a. 2. ἔθην· a. 2. m. ἐθέμην.

Κάτθω, *depono*, itidem pro κατάθω, Ion. pro κατάθεω, vel κατάθυ, a. 2. imperat. med. ejusdem verbi.

Κατίασι, *descendunt*, 3. plur. ind. præs. verbi. κάτειμι. Th. εἶμι, *eo*, at καθιᾶσι, *dimittunt*, 3. pl. ind. ἀ ημι· ab ἵημι, *mitto*. Th. ἴω.

ιδεῖν, a. 2. inf. act. ἀ καθίδω, *perspicio*. Th. εἶδω, *scio*; f. m. εἴσομαι· a. 2. εἶδον, et ἴδον.

Κατιδόντος, nom. plur. a. 2. part. κατιδὼν, όντος, ab eod. verbo.

Κατιέναι, *redire*, præs. infin. ex κατὰ et ἴημι, pro εἶμι, *eo*.

Κατίζειν, Ion. pro καθίζειν, *collocare*. Th. ἵζω, *sedere facio*: hinc κάτισεν, *collocavit*, a. 1. ind. act. Ion.

Κατιθὺ, *rectâ, à regione*. Th. ἰθὺς, *rectus*, qu. ab. εὐθὺς, εῖα, ὺ, idem.

Κατίθυνε, *dirige*: ex κατὰ et ἰθύνω· ab eod. Th.

Κατιστεύω, Ion. pro καθιστεύω, idem quod ἱστεύω, *supplico*. Th. ἱκέτης, *supplex*.

Κατιφαίνω, *humecto, mollio*, pro καθιφαίνω· ex κατὰ et ἰφαίνω, idem.

* Κατιλλώπτω, *contortis oculis intueor*, Comicus ap. Clem. Alex. Pæd. iii. c. xi.

Κατίονται, acc. sing. vel pl. neut. g. part. a. 1. act. ab εἶμι, *eo*; a. 2. ἰών.

Κατιόω, *rubigine vitio et consumo*, f. ώσω, perf. κατίωκα· perf. pass. κατίωμαι, σαι, ται. Th. ἰός, ὁ, *rubigo*.

Κατιππάζονται, Ion. pro καθιππάζονται, *perequitare*. Th. ἵππος, *equus*.

Κατιρᾶν, Ion. pro καθιερᾶν, *consecrare*: ab ἱερὸν, idem. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Κατίσωσαν, Ion. pro καθίσησαν, *constitutus esse*. Th. ἵστημι, *statuo*.

Κατίσησαν, Ion. pro καθίσησαν, 3. plur. imperf. pass. verbi καθίσημι.

Κατίσχειν, Ion. pro κατασχεῖν, *appellare*, q. v.

Κατισχύουσι, 3. pl. f. I. act. ἀ

Κατισχύω, *invalesco, prævaleo*. [*opprimo, Sapien. Sol. x. 11.] imperf. κατίσχυον, ες, ε, fut. ύσω, perf. κατίσχυκα. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur*.

Κατιὼν, όντος, *descendens, revertens*, part. a. 2. act. verbi κάτειμι, *descendo, redeo, reverto*: ab εἶμι, *eo*, a. 2. ἰών.

Κατίωται, 3. sing. præs. pass. verbi κατιόω, q. v.

Κάτοδος, ὐ, ἡ, Ion. pro κάθοδος, *reditus*. Th. ὁδὸς, ἡ, *via*.

Κατοικία, ίας, ἡ, *habitatio*; ex

Κατοικέω, *habito, commoror*, fut. ήσω, p. κατώκηκα· a. 1. κατῴκησα· a. 1. inf. act. κατοικῆσαι, cum acc. vel seq. ἐν, ἐπὶ· κατοικησάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. ab. οἰκέω. Th. οἶκος, *domus*.

Κατοικῆν, Dor. pro κατοικεῖν, *incolere*, ejusd. præs. inf.

Κατοίκησις, εως, ἡ, *domicilium*: ἀ κατοικέω κατοικητήριον, ὐ, τὸ, idem, et

Κατοικία, ας, ἡ, *habitatio*: ab eodem.

Κατοικίδιος, ία, ιον, vel ὐ, ἡ ἑ, *domesticus*: ab eod.

Κατοικίζω, f. ίσω, *in domo colloco, habitatum mitto, condo, ædifico, incolis frequento*: ab οἰκίζω, idem. Th. οἶκος, *domus*.

Κάτοικος, ὐ, ἡ ἑ, *habitator, incola*: ab eod.

Κατοικτίρεμι, idem quod οἰκτίρω, *misereor*. Th. οἶκτος, *misericordia*.

Κατοικτίζω, et κατοικτίρομαι, *commiseror, conditionem meam amarâ deflo*: ex κατὰ et οἰκτίζω.

Κατοίκτισις, ως, ἡ, *misericordia*.

Κατοίομαι, *arrogantèr de me statio*. Th. οἶος.

Κατοίχομαι, *morior*. Th. οἴχομαι, *abeo*; f. m. οἰχήσομαι· p. pass. ᾠχημαι.

Κατοιχόμενος, *mortuus*, ejusdem præs. part. med.

Κατοίσει, præs. imperat. act. ἀ

Κατοκνίω, *piget me, timeo, non possum*. Th. ὄκνος, *pigritia*.

Κατόμνυμι, *dejuro, jurejurando confirmo*. Th. ὄμνυμι, *juro*.

Κατομπάζω, *à tergo premo, perquor, expello*, [* *vinco*, Hes. Op. 324.] ab ὀπάζω, *persequor*, f. σω.

Κατόπιν, adv. *in posterum, à tergo, post*. Th. ὀπίσω, *retrorsum*.

Κατόπισθεν, et -σθε, *à tergo, post*: ab eod. Th.

Κατοπτεύω, *aspicio, animadverto*, et

Κατόπτης, υ, ὁ, *speculator, explorator*: ab ἔσοπτρον, *video*.

Κάτοπτος υ, ὁ ἧ ἑ, *conspicuus*: ab eod. Th. sed *pertortus*, ab ἐστὸς, *asena*, cujus Th. ἐστάω, *torqueo*.

Κατοπτρίζω, *imagines*, seu *reflectiones, facio in modum speculi*, f. ίσω, p. κατώπτρικα· præs. m. κατοπτρίζομαι, *intueor, tanquam in speculo*, cum acc. [* 2. Cor. 3. 18.] et

Κατοπτρικὸς, ὴ, ὸν, *specularis*; κατοπτρικὴ, (scil. τέχνη,) *CATOPTRICA*, pars opticæ, quæ reflectiones deprehendit: ἀ

Κάτοπτρον, υ, τὸ, *speculum*. Th. ἔσοπτρον, *video*.

Κατοῤῥώοντα, acc. sing. f. g. part. præs. act. κατοῤῥώω, præs. inf. act. κατοῤῥώειν, 3. pl. præs. ind. act. ἀ

Κατορθόω, *erigo, cum virum aliquid gero, bene constituo, ordino*, v. gr. *civitatem corrigo*; f. ώσω, p. κατώρθωκα. Th. ὀρθὸς.

Κατόρθωμα, ατος, τὸ, *officium præclarum aliquod factumve, κατορθώματα, fortia facta, res feliciter gestæ, status rerum* (impr. *bellicarum*) *prosper, victoria*.

Κατόρθωσις, ίως, ἡ, *rei felix gestio, prosper successus, recta effectio, correctio*: ἀ p. pass. verbi κατορθόω.

Κατοῤῥωδέω, *vehementer timeo*: ab ὀῤῥωδέω, *metuo*.

Κατοῤῥύττω, *perfodio, defodio*, fut. *rd obruo*. Th. ὀρύσσω, *fodio*, f. ξω, p. ὄρυχα, et Att. ὀρώρυχα, a. 2. ὤρυγον.

Κατορχήσθαι, ejusd. p. inf. pass. Att.

Κατοχέω, *fanaticus sum, numini sum afflatus*, f. ήσω, p. ὄχημα.

Κατοχὴ, ῆς, ἡ, *detentio, afflatus numinis*: ἀ κατίσχω.

Κατίγμας, ᾱ, ὁ ξ ᾱ, *numine afflatus.*

Κάτεχος, ᾱ, ὁ ξ ᾱ, id. *retentus.*

Καττίτερος, ᾱ, ὁ, Att. pro κασσίτερος, *stannum*: à κάσσα, *meretrix*, argentum enim videtur et non est.

Κατὶ πτοῦσθαι, *plangere, et præmorsu corpus percutere*, Poët. per Synec. pro κατατύπτεσθαι, Th. τύπτειν, *verbero, pulso.*

Κατὰ, Dor. pro κατὰ τὰ, *contrà*, &c.

Κατύπερθε, Ion. pro καθύπερθε, *super, supra*, quod vide. hinc κατυπέρτερος, Ion. pro καθυπέρτερος, *superior.*

Κατευδόειν, *obdormiviere*, a. 1. inf. verbi κατευδόω, Ion. pro καθευδεῖν. Th. ὕπνος.

ΚΑ'ΤΩ, adv. *infra, deorsum, inferè*: cum articulo per nomen exponitur, ut ὁ κάτω, *inferior*: compar. κατωτέρω, *inferiùs.*

Κατοδύνω, -ῶ, *dolore*, vel *tristitiâ, afficio*, f. ήσω.

Κατοδυνος, ᾱ, ὁ ξ ᾱ, *dolore affectus, tristis.* Th. ὀδύνη, *dolor.*

Κάτοθεν, *ab imo.* Th. κάτω.

Κατοικάδα, adv. *in caput.*

Κατόχω, 3. sing. imperf. κατεῖχεν, 3. sing. a. 1. ind. act. κατέσχον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi κατοικέω, *habito*, quod vide et

Καὶκατόπιν, Bœot. Sync. pro κατοικέουσιν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κατοικίζω, *condo*, f. σω, p. φκικά. Th. οἶκος, *domus.*

Κατοικοδομήσαις, dat. pl. fœm. g. perf. part. pass. verbi κατοικοδομέω, vide οἰκοδομέω.

Κάτοπτρον, Iliad. O. ver. 252. adv. *hesternè.* q. κατὰ τὸν ὦμον· ab ὄμος, *humerus.*

Κατόμνυσθαι, vel κατόμνυσθαι, *deierare*: à κατόμνυμι, *juro.*

Κατορούσι, ὁ, *jusjurandum*: ab eod.

Κατωνάκη, ης, ἡ, vel κατωνάκης, ου, ὁ, *vestis servilis, cui assutus erat limbus, è pelle ovillâ*: à κάτω et νάκος, *villa pellis.*

Κατωνεῦτο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi κατωνέω, *vitupero, carpo.* Th. ὄνος, *vitupero.* &c. q. v.

Κατόπτευε, *aspiciebat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro καθόρᾱ, verbi ὁράω, *video.*

Κατώρυξε, 3. sing. a. 1. act. verbi κατορύσσω, *terrâ obruo*; f. ξω, p. κα. Th. ὀρύσσω, *fodio.*

Κατορχῆντο, *saltabant*, 3. pl. imperf. ind. med. verbi ὀρχέομαι, *salto.*

Κατώτατος, *infimus*: superl. à

Κατώτερος, *inferior*; et

Κατωτέρω, adv. *inferiùs*, comparat. à κάτω, quod vide

Κάνᾱξ, vel κανῆξ, *larix.* Est et εἶδος.

Κατάξεις, *confregeris.* 2. sing. a. 1. opt. act. pro κατάξαις, sublato τ, et adjecto ν, Æol. (ut in αὐχὴ pro αὐχὴν) verbi κατάγνυμι, f. ἄξω. Th. ἄγνυμι, vel ἄγνυμι, *frango.* Alii à καυλίζω, *centero*, formant.

Καυθήσομαι, ῆ, εται, f. 1. pass. verbi καίω, ωτο, f. καύσω, perf. pass. κέκαυμαι, a. 1. pass. ἐκαύθην, a. 2. pass. ἐκάην, f. 1. pass. καυθήσομαι.

Καυκάλιον, *vas quoddam*: q. à καυλίον.

ΚΑΥΚΑΛΙ'Σ, ἴδος, ἡ, *CAUCALIS*, herba quædam, *daucus sylvestris.* An ergò quasi δαυκαλὶς ;

Καυκίον, ου, τὸ, *calix.*

ΚΑΥΚΙ'Σ, ἴδος, ἡ, *calceamenti genus.* aliter βαυκὶς.

ΚΑΥΛΟ'Σ, ου, ὁ, *CAULIS, scapus in herbâ: hastæ extremitas, quæ cuspidi immittitur*, Iliad. N. ver. 162. et *ensis pars quæ manubrio inditur*; item *penis*, et *ostium uteri muliebris.*

Καῦμα, ατος, τὸ, *æstus, incendium*: à καίω, f. καύσω, *uro.*

Καυματίζω, *torrefacio*, f. ίσω, a. 1. ἐκαυμάτισα, a. 1. inf. act. καυματίσαι, a. 1. ind. pass. ἐκαυματίσθην, ης, η, *torrefactus sum.* Th. καίω, *uro.*

Καυνάκη, ης, ἡ, *vestis stragula*, vel *vestimentum ab alterâ parte villosum.* Alii leg. καυδάκη. Th. νάκος, *pellis cum suo villo.*

ΚΑΥ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *ager*: κλῆρος· sed

Καυνὸς, *malus*: q. à κένος, *vanus.*

Καυσὸς, ᾱ, ὁ, *malus*: q. à καυνὸς.

Καυσία, ας, ἡ, *CAUSIA*, pileus latos margines habens ad prohibendum solis æstum : et

Καῦσις, εως, ἡ, *exustio.* Th. καίω, *uro*, f. καύσω.

Καῦσος, ου, ὁ, *æstus, febris ardens* : et indè

Καυσόω, -ῶ, *inflammo*; f. ώσω, perf. κεκαύσωκα, præs. part. καυσούμαι, -ώμαι. Th. καίω, *uro.*

Καύσης, et Dor. καύσας, ου, ὁ, *combustor*, ab eodem Th.

Καυστηρὸς, *ardens, fervens*: ab eod. Iliad. Δ. ver. 342,

Καυστικὸς, ἡ, όν, *urendi vim habens. CAUSTICUS*, Plin. et.

Καυστὸς, ἡ, όν, *cremabilis, crematus*: ab eod.

Καύσω, *incendam*, f. 1. act. à καίω, *uro.*

Καύσων, ωνος, ὁ, *æstus*: ab eod.

Καυτὴρ, ῆρος, ὁ *CAUTER, crematorium*: ab eod.

Καυτηριάζω, *cauterio amputo, resecо*; f. άσω, p. κεκαυτηρίακα, p. pass. κεκαυτηρίασμαι, perf. part. pass. κεκαυτηριασμένος, *cauterio resectus*: à

Καυτήριον, ου, τὸ, *CAUTERIUM*, quod urendi vim habet. Th. καίω, f. καύσω, *uro.*

Κᾠτὸς, pro ξ αὐτὸς, *et ipse.*

Καύχα, ας, ἡ, Dor. pro καύχη, ης, ἡ, *jactantia, gloriatio.* Th. καυχάομαι.

Καυχᾶσαι, ᾶσαι, *gloriaris*, pro καυχᾷ, καυχᾷ, 2. sing. præs. pass. seq.

ΚΑΥΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, *glorior, me jacto, exulto, jactanter prædico*: καυχήσω, 2. sing. præs. ad formam ἵστημι, σαι, f. 1. med. καυχήσομαι, 2. 1. m. ἐκαυχησάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. καυχήσωμαι, ῃ, ηται.

Καυχᾶσαι, *gloriaris*, 2. sing. præs. med. præced.

Καυχίομαι, Dor. pro καυχάομαι.

Κᾠχίνα, *cervicem*, acc. sing. pro. καὶ αὐχένα· ab αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix.*

Καύχημα, ατος, τὸ, *gloriatio*; item *id de quo gloriatur quispiam*; et

Καύχησις, εως, ἡ, *gloriatio, ostentatio*: a perf. pass. verbi καυχάομαι.

Καφίω, *spiro, anhelo, exspiro*; f. ήσω. à κάπτω, *flo*; f. ψω, p. κέκαφα, indè καφίω, perf. part. κεκαφηκὼς, et per Crasin κεκαφὼς, ότος, *spirans*, Iliad. E. ver. 698. Indè Angl. TO GAPE.

Καφάσιος, ᾱ, ὁ, Dor. pro Καφήσιος, ὁ, *CEPHESIUS*: à Καφισὸς, τῆς Ὀχομενῆς ποταμὸς.

Καφισὸς, ᾱ, ὁ, Dor. pro Καφισὸς, ου, ὁ, *Bœotiæ fluvius.*

Κάφυρα, ας, ἡ, *CAPHURA*: quæ vulgò *camfora.* ab Heb. כפר idem.

Καχάζω, f. άσω, et Dor. ξω, *CACHINNOR*: idem quod καγχάζω, extrito γ, per onomatopœam factum.

Καχαξῶ, Dor. pro καγχάζω, *cachinnos edam*; f. 1. ejusd.

Καχεκτίαν, *malæ corporis habitus, labor*; et

Καχέκτης, ου, ὁ, et κάχεκτος, ου, ὁ ξ ᾱ, *malè habitus, tabidus*; et

Καχεξία, ας, ἡ, *mala corporis habitudo*: à κακὸς, *malus*, et ἕξις, *habitus*, cujus Th. ἴσχω, *habeo.*

Καχετικεία, ας, ἡ, *malum consortium*: ex κακὸς, *malus*, et ἑταιρία, *sodalitas.* Th. ἑταῖρος, *sodalis.*

Καχετικείης, ejusd. sing. gen. Ion.

Καχλάζουσα, ας, ἡ, Dor. pro καχλάζουσα, ἡ, *bullienti.* præs. part. f. g. à

Καχλάζω, *strepito, resono, tumeo, effervio, ebullio*: undè Angl. TO CACKLE : à

ΚΑ'ΧΛΗΣ, ηος, ὁ, *lapillus, calculus.*

ΚΑ'ΧΡΥΣ, seu κάγχρυς, υος, ὁ, *hordeum in furno tostum*; item *roris marini semen*: quasi ex κάω et χρεὼ, *ob ustum colorum.* Est et κάγχρυς, *quiddam*, quod *pilulæ ferè formâ, in quibusdam nascitur arboribus*, ut robore, nuce, abiete, &c.

Κάψα, ης, ἡ, *capsa*, quod Græci posteriores à Latinis acceperunt : q. κάμψα, à κάμπτω, quod ex lignis flexis fiat.

Καψάκη, ης, ἡ, idem.

Κάω, (undè a. 1. ἔκηα, et a. 2. pass. ἐκάην, et f. 2. καήσομαι) idem quod καίω, *uro.*

ΚΕ', et sequente conson. κὶν, in carmine idem valet quod in prosâ ἂν, potentiale

Κεάζω, *findo*; f. άσω. hinc κέασσα, 3. sing. a. 1. Ion. et Poët. pro ἔκεασα. Th. κέω, *findo*.

ΚΕΑ'ΝΘΟΣ, *spina quædam*.

ΚΕ'ΑΡ, ατ@ος, τὸ, *cor, animus*: contractè κῆρ, quasi ἀ κεάω, quia cor fons caloris.

Κέασσι, Iliad. Π. ver. 347. Ion. pro ἔκεασι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κεάζω, *findo*: hinc κεάσσας, a. 1. part. act. gem. σ. Th. κέω, idem.

Κέαται, seu κείαται, *jacent*: Ion. pro κεῖνται, 3. pl. præs. verbi κεῖμαι, undè κέατο, pro ἔκειντο. 3. pl. imperf.

Κέατο, *jacebant, erant*, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. à κεῖμαι, *jaceo*: sic κέαται, Ion. pro κεῖται, *jacet*; 3. sing. præs.

Κέδλη, ης, ἡ, *caput*: Maced. pro κεφαλή.

ΚΕΒΡΙΟ'ΝΗΣ, ου, ὁ, avis nomen. Est et nomen gigantis.

Κεγχεαὶ, ῶν, αἱ, nomen portûs Corinthiaci, Gr. κέγχρος, *milium*.

ΚΕ'ΓΧΡΟΣ, ου, ὁ, *milium, serpens, quiddam adamantis genus, ornamentum vestis*: dat. pl. Ion. κέγχροισι. κεγχρώδης, ες, ὁ ἡ, *milio similis*: q. à κέγχρος.

Κεδασθέντες, a. 1. part. pass. à κεδάζω, vel κεδάω, pro σκεδάω, *dispergo*.

Κεδάω, pro σκεδάω, quod vide

ΚΕ'ΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, *diuturnâ ex defluxione affectus*.

Κεδνῇ, *castæ, prudenti*. dat. sing. à κεδνὸς, ἡ, ὸν, *dignus, cujus cura habeatur*. Th. κῆδος, τὸ, *cura*.

Κεδνὸς, ἡ, ὸν, *venerandus, prudens, probus, pudicus, temperans, inclytus*: superl. κεδνότατος, Iliad. 1. ver. 582. Th. κῆδος.

Κέδρινος, ίνη, ινον, *CEDRINUS*; à

ΚΕ'ΔΡΟΣ, ου, ἡ, *CEDRUS*: masc. *fructus cedri*: qu. à κέω, *uro*, et ὄδωρ, *sudor*: quod inter urendum sudet.

Κέδρων, ὁ, nomen torrentis, indecl. Heb. Lat. *opacus*.

Κέδρωστις, εως, ἡ, *vitis alba*, quæ *bryonia*.

Κέεται, Ion. pro κεῖται, *jacet*.

Κέηται, 3. sing. præs. sub. κέωμαι, κῃ, à κέομαι, inus. pro quo κεῖμαι, *jaceo*.

Κείαντες, a. 1. part. act. pro κείραντες; quidam dici volunt; ut et κειάμενος, pro κειράμενος, a. 1. part. m. à κείω, *uro*.

Κείαται, Ion. pro κεῖνται, 3. pl. ind. præs. κέατο, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. verbi κεῖμαι, *jaceo*.

Κεῖα, Dor. pro κὰ εἶα.

Κεῖθι, Ion. pro ἐκεῖθεν, *illinc*.

Κεῖθι, Iliad. Γ. ver. 402. *illic*, et κεῖσε, *illuc*, adv. Th. ἐκεῖνος.

ΚΕΙ'ΜΑΙ, σαι, ται, *jaceo, positus sum, sepultus sum, pendeo, desideo, nihil ago, dicitur etiam de rebus deo sacratis*: [* pro ὑπείκειμαι, *pigneri obligari*, Dem. c. Æuergum ap. Salm. de mod. us. p. 501. κεῖται ἔχων, Eurip. Suppl. *est habens*, i. e. *habet*: nam verba gestûs sæpe nihil volunt præter *esse* vel *existere*.] f. m. κείσομαι, imperf. m. ἐκείμην, σο, το, præs. part. κείμεν@ος, η, ον.

Κείμενος, η, ον, præs. part κείμενον, τὸ, pl. n. g. à præced.

Κειμηλήεσσαν, α, τὸ, *locus in quo res pretiosæ reconduntur*: à

Κειμήλιον, ου, τὸ, Iliad. Z. ver 47. *suppellex depesita, pretiosa supellex*. Th. κεῖμαι.

Κεῖνη. Poët. adv. *illo modo*, pro ἐκείνη, *illic*.

Κεῖνος, contract. Ion. pro ἐκεῖνος, *ille*, in dat. pl. κείνοισι. Sic. κείνῃ pro ἐκείνῳ, dat. sing.

Κενὸς, Poët. pro κενὸς, *vacuus*.

Κεῖνον, *illi*, pro ἐκείνῳ, dat. sing. à κεῖνος.

Κεῖνος, Ion. pro ἐκεῖνος, *illo modo*.

Κειράδας, acc. pl. ex κειρὰς, *tonsus*.

Κειράμενοι, *detonsæ*, nom. pl. f. g. a. 1. part. med. à κείρω, *tondeo*; f. ρῶ, p. κέκαρμαι, a. 1. ἔκειρα.

Κειρὰς, άδος, Jerem. xlviii. 36. ed. Cant. *ἀνδρώπους κειράδας, viros tonsos*.

Κείρε, *tonde*, præs. imperat. act. κείρειν, Dor. pro κείρειν, *tondere*, præs. inf. κείρεται, 3. sing. præs. pass. à κείρω, *tondeo*.

Κειρία, ας, ἡ, *fascia, quâ mortuus involvitur; fascia sepulchralis*. Est et κηρία, à κὴρ, *mora, fatum*.

ΚΕΙ'ΡΩ, *tondeo, abscindo, vasto, diripio, insatiabili edacitate voro*. præs. part. κείρων, *tondens, tonsor*; f. κερῶ a. 1. ἔκειρα, hinc. a. 1. inf. act. κείραι, a. 1. m. ἐκειράμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. κείραι, άσθω, a. 1. inf. m. κείρασθαι, *tondere*: κεκάρθαι, perf. inf. pass.

Κεῖς, Dor. pro ξ ὶς.

Κεῖσε, *illuc*, adv. pro ἐκεῖσε. Th. ἐκεῖνος.

Κεισόμαι, præs. inf. à κείμαι, *jaceo*.

Κεκεδασμένοι, et κεχυσμένοι, Dor. pro κεχύσομαι, f. 1. verbi κεῖραι.

Κεῖτ' et κεῖτο, pro ἔκειτο, 3. sing. imperf. κεῖται, *jacet*; 3. sing. præs. ejusd.

Κεῖω, *jacere*, seu *cubare cupio*; ex κέω, undè κείομαι. Iliad. Ε. ver. 340.

Κεκαδήσομαι, et in 1. pl. κεκαδησόμεθα, Iliad. Θ. ver. 353. f. 2. pass. Ion. et Poët. pro καδήσομαι, pro χαδήσομαι, à χάζω, *concedo, capio, anxiè solicitus sum*: f. σω, a. 2. ἔχαδον, Poët. κέχαδον, et Ion. κέκαδον, *privavi*, a. 2. part. κεκαδὼν, *privans*, Iliad. Α. ver. 334. a. 2. m. κεκαδόμην. Alii dici volunt: κεκαδήσομαι pro κεκηδήσομαι, *curabo*, paulo post. fut. verbi κήδομαι, *curo*. Sunt qui per reduplicat. pro κηδήσομαι positam dicunt et correptâ primâ syllabâ κεκαδήσομαι, q. à καδέω, verbo facto ex ἔκαδον, a. 2. verbi χάζω.

Κεκαδμένον, *exornatum*, Dor. pro κεκασμένον, part. perf. pass. à κάζω *orno*: f. σω.

Κέκαδον, *privavi*, a. 2. Ion. pro ἔχαδον· et

Κεκάδοντο, pro ἐχάδοντο, 3. pl. Ion. a. 2. m. verbi χάζω, *recedo*, Iliad. Δ. ver. 497.

Κεκαθαρσμέν@ος, η, ον, part. perf. pass. à καθαρίζω, *purgo*: et

Κεκαθαρσμέν@ος, part. perf. pass. à Th. καθαίρω, *purgo*.

Κεκάδοκα, perf. act. verbi κάζω, *collocо*. quod vide. Th. ἵζω, *sedere facio*.

Κεκάλυμμαι, *tectus sum*, perf. pass. ind. et κεκαλυμμέν@ος, η, ον, ejusd. perf. part. pass. verbi. καλύπτω, *operio, tego*: f. ψω, p. κεκάλυφα, a. 2. ἐκάλυβον.

Κεκάμω, *laboraverim*, Iliad. Δ. ver. 168. per. redupl. pro κάμω, a. 2. sub. act. verbi κάμνω, f. μοῦμαι, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον.

Κεκάρσω, perf. inf. pass à κείρω *tondeo*.

Κέκαρται, *totondi*, p. act. κείρω, Ion. pro ἐκεκάρκει, 3. sing. plusq. p. a κείρω, f. ρῶ, p. pass. κέκαρμαι.

Κεκαρμένων, gen. pl. perf. part. pass. verbi καίρω, *veterum inducta* f. σσω. Th. κὴρ@ος, *sopor profundus*.

Κεκάσθαι, Iliad. Ω. ver. 646. perf. inf. pass. à κάζω, *orno*: f. σω, perf. pass. κέκασμαι, perf. part. pass. κεκασμέν@ος.

Κεκασμένος, vide in κεκάσθαι.

Κεκαῦσαι, perf. inf. pass. verbi καίω, *uro*: f. κάύσω, p. κέκαυμαι, a. 2. ἔκαυσα.

Κεκαυμένα, dat. sing. perf. part. pass. ejusd.

Κεκαφηότ, ότος, Iliad. Ε. ver. 698. *qui expiravit*, Ion. pro κεκαφηότος, perf. part. act. à καφέω. Th. κάπτω, *spiro*: f. ψω. p. κέκαφα.

Κεκίεμαι, *miscui*: perf. act. et

Κεκιρνημένος, *mixtus*: part. perf. pass. à κεράννυμι, *misceo*.

Κέκλετο, ας, ι, Iliad. Χ. ver. 111. *texi*, perf. m. Sic κεκεύθω, *occulto, abscondo*, 3. sing. plusq. m. Ion. verbi κεύθω, *occulto*, f. σω, perf. κέκευθα. Sunt qui κέκλυθι, a. 2. esse velint pro ἔκλυθι, Ion. redupl.

Κέκλημαι, *accendi*, p. m. verbi καίω, *uro*, f. καύσω, a. 2. ἔκαυσα.

Κεκλήρωται, 3. sing. perf. pass. verbi κληρόω, *prædico*, f. ῶ, p. ῶκα. Th. κλῆρος, υ@ος, ὁ.

Κεκινδυνευμένον πρᾶγμα, *factum cum periculo*, perf. part. pass. à κινδυνεύω. Th. κίνδυν@ος, ου, ὁ, *periculum*.

Κεκίνηται, *moti sunt*, Ion. pro κεκίνηνται, 3. pl. perf. pass. verbi κινέω, *moveo*, f. ήσω, p. κεκίνημαι.

Κεκλάγξω, Poët. reduplicat. pro κλάγξω, f. 1. verbi κλάζω, *clamo*, a. 2. ἔκλαγον. p. m. κέκληγα.

Κέκλεμμαι, *furto sum ablatus*, pro κέκλεμμαι, verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω, p. φα.

Κεκλεμμένων, Varin. affert pro κε-

κεφίσων, gen. pl. perf. part. pass. verbi κάω, *frango*.

Κέκλασο, *fracti erant*, Ion. pro ἐκέκλασο, 3. sing. plusq. p. ejusd.

Κεκλασμένος, *clausus*, pro κεκλεισμένος, perf. part. pass. verbi κλείω, *laudo*, f. σω, p. κα, perf. pass. κέκλασμαι et κέκλασμαι.

Κεκλημένον, *furto ablatum*, perf. art. pass. n. g. verbi κλέπτω.

Κέκλιο, Ion. pro κέκλη, præs. imperat. verbi κέκλομαι, idem quod ὄρνυμαι, *hortor*.

Κεκλίατο et κεκλέατο, Ion. pro κέκλιτο, et κέκλιντο, quorum illud 3. pl. perf. pass. hoc 3. pl. plusq. p. verbi κεκλέω, *voco*, p. κέκλημαι, p. pass. κέκλημαι.

Κέκλιγα, *clanxi*, p. m. verbi κλάζω, *clango*, f. γξω, a. 2. ἔκλαγον. Hinc κεκλιγυῖα, perf. part. m. f.

Κεκληγότες, *clamantes*. Sunt qui elint. Æol. poni pro κεκληγότες, nom. pl. part. p. m. verbi κλάζω, *clano*. Alii verò statuunt esse ex. part. act. à

Κεκλήγω, *clamo*, *clango*, *fremo*, a perf. m. κέκλαγα, verbi κλάζω, *clano*. Sed κεκληγώς, ότος, *vociferans*, part. perf. m. à κέκληα.

Κέκληκα, *vocavi*, perf. act. κεκλήκω, perf. part. act. κέκλημαι, perf. pass. et hinc

Κεκλημένος, η, ον, *vocatus*, perf. part. pass. et

Κεκλῆσθαι, *vocari*, inf. perf. pass. ἐκλέω.

Κεκλίμεθα, paulo post fut. ind. ejusd. verbi.

Κεκλίαται, *inclinati sunt*, Ion. pro κέκλινται, 3. pl. perf. pass. verbi κλίνω, *inclino*. Sic κεκλίατο, Ion. pro κέκλιντο, 3. pl. plusq. p. pass. ejusd. verbi. Vel κεκλίαται, *inclusi sunt*, per Systol. pro κεκλείαται, idque Ion. pro κεκλεῖνται, 3. pl. perf. pass. verbi κλείω, *claudo*. Sic et κεκλιμένος, pro κεκλεισμένος, perf. part.

Κεκλιμένη, perf. p. pass. f. g. à κλίνω, *inclino*, f. νῶ, p. κέκλικα.

Κέκλυμαι, idem quod κέκλομαι, *jubeo*, *hortor*, *invoco*, indè κεκλύμενος, perf. part.

Κεκλῦσθαι, *furatus sum* (undè κεκλυσμένος, part. *furatus*:) Att. pro κέκλυσμαι, perf. act. verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω, perf. pass. κέκλεμμαι, p. m. κέκλοφα.

Κεκλύοι, Dor. vel Poët. pro κλύοι, *audi*, præs. imperat. act. à κλύω, seu κλέω, *audio*. Sunt qui velint perf. imperat esse pro κέκλυτι.

Κεκλυσμένος, *collatus*, *oblitus*, perf. pass. part. à κλύζω, *eluo*.

Κέκλυτι, *audite*, Poët. redupl. pro κλῦτε, 2. pl. præs. imperat. κλῦθι, verbi κλύω, seu κλέω, *audio*.

Κεκλῶσται, *fato destinatus*, perf. pass. verbi κλώθω, *neo*, f. σω.

Κεκμηκώς, Dor. pro κεκμηκὼς, *defessus*, *defunctus*, perf. part. act. verbi κάμνω, *laboro*, *ægroto*, f. καμοῦ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον.

Κεκμηῶτι, *lasso*, Poët. metri gratiâ pro κεκμηότι, dat. sing. Ion. perf. part. κεκμηκὼς; et sublato κ. Ion. κεκμηῶς, ότος, verbi κάμνω, *laboro*.

Κέκνυσται, *excitatus sum*, perf. pass. verbi κνάω, idem quod κνάω, *scindo*.

Κεκοῖμηται, 3. sing. perf. pass. verbi κοιμάω, *sopio*; f. ήσω, p. κεκοίμημαι.

Κεκολάσθαι, perf. inf. pass. verbi κολαζω, *punio*, f. άσω, p. κέκολασμαι.

Κέκομμαι, perf. pass. verbi κόπτω, *scindo*, f. ψω, p. κέκοφα, p. m. κέκοπα.

Κέκονα, *occidi*, Poët. pro ἔκτονα, perf. m. sublato primùm τ, et præposito κ, à κτείνω, *occido*, f. κτενῶ, p. m. ἔκτονα, ἔκονα, et κέκονα.

Κεκονιαμένος, η, ον, *dealbatus*, perf. part. pass. à κονιάω, *dealbo*, f. άσω, à κονία, *calx*. Th. κόνις, εως, ἡ, *pulvis*.

Κεκονιμένος, *pulverulentus*, Att. pro κεκονισμένος, perf. part. pass. à κονίζω, *pulvere impleo*: ab eod. Th.

Κεκονισμένος, perf. part. pass. à κονίζω, *pulvere impleo*. Th. κόνις, *pulvis*.

Κεκοπακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπάζω, *quiesco*.

Κεκοπωκέναι, *tusus*, part. perf. pass. Vide κοπανίζω.

Κεκοπίακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπιάω, *laboro*, f. άσω. Th. κόπτω, *scindo*.

Κεκοπὼς, perf. part. m. verbi κόπτω, *tundo*, *scindo*, f. ψω, p. κέκοφα, perf. m. κέκοπα.

Κεκορεσμένος, perf. part. pass. à κορέννυμι, *satio*, f. ἐσω et ήσω. Th. κορέω, idem.

Κεκορημένος, *satiatus*, perf. part. pass. à κορέω, *satio*, f. έσω, et ήσω, p. κεκόρημαι.

Κεκορηὼς, Ion. pro κεκορηκὼς, perf. part. act. ejusd.

Κεκορυθμένος, *galed armatus*, per Sync. pro κεκορυθημένος, verbi κορυθόω. Th. κόρυς, υθος ἡ, *galea*. Vel pro κεκορυσμένος, perf. part. verbi κορύσσω, ab eod. Th.

Κεκοτηότα, *iratum*, acc. sing. perf. part. act. Ion. verbi κοτέω, *irascor*, f. ήσω, p. κεκότηκα. hinc p. part. κεκοτηὼς, ότος, et Ion. κεκοτηκὼς. Th. κότος, *simultas*, *ira vetus*.

Κεκόφθω, *sciosum esse*, perf. inf. pass. à κόπτω, *scindo*, f. ψω, p. pass. κέκομμαι.

Κεκράαντο, *absoluti fuerunt*, Poët. et Ion. pro ἐκέκραντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi κραίνω, *efficio*, f. ανῶ, p. κέκρακα, perf. pass. κέκραμαι.

Κέκραγα, ας, ε, *clamavi*, perf. m. verbi κράζω, f. ξω, *clamo*.

Κεκράγω, *clamo*. f. ξω, a. 1. ἐκέκραξα. quod formant à κέκραγα, p. m. verbi κράζω.

Κέκρακα, *miscui*, per Sync. pro κεκέρακα, perf. act. verbi κεράννυμι, *misceo*, f. κερέσω, et per Sync. κράσω, p. pass. κέκραμαι, perf. part. pass. κεκραμένος, a. 1. part. pass. κρασθείς.

Κεκράξομαι, *mox clamabo*, paulo post fut. verbi κράζω, *clamo*, f. ξω p. m. κέκραγα.

Κεκράχατα, Ion. pro κεκραγμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ejusd.

Κέκραχθι, *clamato*, 2. sing. perf. imperat. pro κέκραγε, verbi κράζω.

Κέκρηγα, pro κέκραγα, perf. m, verbi κράζω, *clamo*.

Κέκρητο, Ion. pro ἐκέκρατο, 3. sing. plusq. p. verbi κεράω, *misceo*, f. κερέσω, p. κέκρακα.

Κεκρηγύτες, *incertè loquentes*, nom. pl. perf. part. m. à κρίζω, *strido*, f. ξω, p. m. κέκρηγα, hiuc κεκρηγυῖαι, p. m. part. pl. nu n. f. g. et in a. 2. act. ἔκρεκον pro ἔκρεγον.

Κεκριμένην, *diveram* acc. sing. perf. part. pass. f. g. à κρίνω, *secerno*, f. νῶ, p. κέκρικα.

Κέκρεται, *judicatum est*, 3. sing. perf. pass. ejusd.

Κρεκτομένος, Dor. pro κρεστομένος, p. part. pass. verbi κρούω, *pulso*, f. ήσω. Th. κρότος, *pulsus*.

Κέκροψ, οπος, ὁ, *impostor*; aut *simia*, per Metaph. à κέκρωψ, quod vide.

Κέκρυβα, p. m. verbi κρύπτω, *occulto*: f. ψω, p. κέκρυφα, a. 2. ἔκρυβον.

Κεκρυμμένος, η, ον, *occultus*, perf. part. pass. ejusd.

Κεκρύφαλος, ε, ὁ, *reticulum*, quo mulieres crines revinciunt, aut simile quid, à κρύπτω, cujus perf. κέκρυφα.

Κεκρύφασι, *latent*, Ion. pro κεκρυμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi κρύπτω, *abscondo*.

Κέκρωψ, οπος, ὁ, *impostor*.

Κέκτημαι, *possedi*, perf. pass. κέκτῆσθαι, perf. inf. pass. et

Κεκτήμενος, perf. part. pass. à κτάομαι, *acquiro*: f. ήσομαι, a. 1. m ἐκτησάμην.

Κεκτῆσθαι, vide in κέκτημαι,

Κεκύδωσι, Ion. et Poët. reduplic. pro κύδωσι, 3. pl. a. 2. sub. verbi κεύθω, *occulto*, f. σω.

Κελαδινός, ἡ, όν, *obstreperus*, *tumultuosus*. Th. κέλαδος, *strepitus*.

Κελαδινος, *canorus*, *clarus*: Poët. pro præced. Hinc. gen. pl. κελαδινῶν, Dor. pro κελαδινῶν.

Κελαδίοντι, *resonant*, Dor. pro κελαδίουσι, 3. pl. præs. act. à

Κελαδίω, ῶ, f. ήσω, *strepo*, *tumultuor*, *sono*, *insono*, *resono*; et pro ὑμνέω, *celebro*. Th. κέλαδος, *strepitus*.

Κελαδῆτις, ήτιδος, ἡ, *quæ celebrat*. à præced.

Κελάδοιο, gen. Ion. pro κελάδου, à

ΚΕΛΑΔΟΣ, ου, ὁ, *strepitus*, *tumultus*, *clamor*, *sonus musicus*: q. à κελάω, vel κέλω ἄδην.

Κελάδων, ωντος, Poët. idem ac κε-

κελαίνω, præs. particip. à κελαδέω, *strepo*: quod à præced.

Κελαινεόχλαις, ίος, ὁ ἡ ὦ, *qui nigram ac funestam hastam habet*: Ex κελαινεός, *niger*, idem quon μέλας, et ὄγκος, τὸ, *hasta*.

Κελαινεοῖ, dat. sing. à

Κελαινεφὴς, έος, ὁ ἡ ὦ, *nubes atras reddens*, vel *cogens*: ex κελαινός, *niger*, idem quod μέλας, et νέφος, τὸ, *nubes*.

Κελαινῇ, *nigræ*, dat. sing. f. g. à

Κελαινὸς, ὴ, ὸν, *niger*: qu. μελανὸς, ὴ, ὸν. Th. μέλας, *niger*.

Κελαινότης, ητος, ἡ, *nigredo*: à præced.

Κέλαινοψ, ωπος, ὁ, *qui nigrum vultum* vel *corpus habet*, vel *formidabilem aspectum*. Ex κελαινὸς, *niger*, et ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΚΕΛΑΡΥ'ΖΩ. *cum strepitu fluo, murmuro, strepito*, f. σω, p. κα, q. à κέλαδος, *strepitus*, et ῥέω, seu ῥέζω, *fluo*: hinc

Κελάρυξις, ιος, ἡ, *murmur, strepitatio*.

Κελαρύσδειν, Dor. pro κελαρύζειν, *murmurare*, præs. inf. à κελαρύζω.

Κέλευ, *jubes*, Ion. pro κέλῃ, 2. sing. præs. ind. med. à κέλομαι, *hortor*, f. ήσομαι.

Κελίδη, ης, ἡ, et Dor. κέλαδα, *pocalum*.

ΚΕΛΕΟ'Σ, υ, ὁ, *avis pernicissima, galgulus*: quod à κέλλω, *celeriter curro*.

Κέλεσθε, *jubete*, 2. plur. præs. imperat. m. verbi κέλομαι.

Κέλευ', pro κέλευε, *jube*, 2. sing. præs. imperat. act. vel 3. sing. imperf. Ion. verbi κελεύω, q. v.

Κέλευθα, in pl. pro κέλευθοι, *viæ*, Poët. per Metaplasm. à

ΚΕ'ΛΕΥΘΟΣ, ὁ, ἡ, *via*: qu. ab ω ὁδῶ.

Κέλευσι, 3. sing. a. 1. act. Ion. à κελεύω.

Κέλευσμα, ατος, τὸ, *CELEUSMA, clamor adhortatorius nautarum, mandatum*, et

Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, *mandatum*: à κελεύω, q. v.

Κελευστὴς, οῦ, ὁ, *hortator*, peculiariter *qui κέλευσμα canit, porticulus ad cujus ictus fit remigatio*: ab eod. verbo.

Κελευτίθω, Poët. pro κελευτίζω, idem quod.

Κελεύω, *jubeo, hortor*, f. εύσω, p. κεκέλευκα· a, 1. ἐκέλευσα· a. 1. imperat. κέλευσον, ὅτω· a. 1. part. act. κελεύσας, αντος. Th. κέλλω, *hortor*.

ΚΕ'ΛΗΣ, ητος, ὁ, (scil. ἵππος,) *CELES, equus desultorius*: est et *navis minoris generis* quam *CELOCEM* vocant: utrumque qu. à κέλλω, *celeriter moveo*.

Κελήσατο, Ion. pro ἐκελήσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi inus. κελήομαι, idem quod κέλομαι.

Κελήτης, ου, ὁ, *equitator*, f. ήσω, p. κεκελήτηκα, a. 1. ἐκελήτησα, *equito, celere equo vehor, equum desultorium ago*. Th. κέλλω, ητος, ὁ.

ΚΕ'ΛΛΩ, f. λῶ, Æol σω, *moveo, celeriter curro, appello, pervenio ad portum*; a. 1. ἔκελσα, Æol. pro ἔκελλα· sic in a. 1. inf. Æol. κέλσαι, pro κέλλαι.

Κελόμην, *hortarer*, præs. opt. m. et

Κελόμην, imperf. med. Ion. pro ἐκελόμην. à κέλομαι, *hortor*.

Κέλονθ', pro ἐκέλοντο, 3. pl. imperf. m. ejusd. verbi.

Κέλσαι, *appulisse*, a. 1. infin. act. Æol. verbi κέλλω, q. v.

Κελύφη, τὸ, nom. pl. à

Κέλυφος, ους, τὸ, *putamen, cortex*. Th. καλύπτω, *tego*.

ΚΕ'ΛΩ, seu κέλομαι, *jubeo, hortor*; fut. med. κελήσομαι· ab inus. κελόμαι.

Κεμὰς, άδος, ὁ, *hinnulus cervi*: qu. ἀπὸ τοῦ κοιμᾶσθαι, *quòd adhuc in spelunca dormiat*.

ΚΕ'ΝΔΥΑΣ, ης, ἡ, *incurva securis ad naves fabricandas*: qu. à κέντω, *secare*.

Κενεαυχὴς, ὴος, ὁ ἡ ὦ, *vana jactans*; ex κενὸς, *vacuus*, et αὐχέω, *glorior*.

Κενεὴν, Poët. pro κενὴν, acc. sing. f. g. à

Κενὸς, Poët. et Dor. pro κενὸς, *inanis*: κενεὰ πνοιὴ, *inania spirare*; id est, *inanem et gloriâ vacuam vitam degere*.

Κενεόφρονι, dat. sing. à

Κενεόφρων, ονος, ὁ ἡ ὦ, *stultus*: ex κενὸς, *inanis*, et φρὴν, *mens*.

Κενεὼν, ῶνος, ὁ, *venter*. Th. κενὸς, *vacuus*.

Κενεώτερον, *vaniùs*, compar. à κενὸς, *vanus*.

Κενεοδοξία, ας, ἡ, *vana gloria*: et

Κενεόδοξος, ὁ, ἡ ὦ ἡ, *inanis gloriæ cupidus*: ex κενὸς, *inanis*, et δόξα, *gloria*. Th. δοκέω.

Κενολογέω, ῶ, *garrio, inaniter loquor*, f. ήσω, p. κεκενολόγηκα.

ΚΕΝΟ'Σ, λὴ, ὸν, *vacuus, inanis*: τὸ κενὸν, *fructus*.

Κενοτάφιον, υ, τὸ, *CENOTAPHIUM, inane* sive *honorarium sepulchrum*: expon. etiam *simulachrum* seu *imago*, 1 Reg. xix. 13. Ex κενὸς, *inanis*, et τάφος, *sepulcrum*. Th. θάπτω, *sepelio*; f. ψω, a. 2. ἔταφον.

Κενότης, ητος, ἡ, *inanitas, vanitas*: à κενὸς.

Κενόφρων, ονος, ὁ ἡ ὦ, Poët. *vana cogitans*: ὁ κενὰ φρονῶν. Th. φρὴν, *mens*.

Κενοφωνία, ας, ἡ, *clamor de rebus inanibus*: ex κενὸς, *vanus*, et φωνὴ, *vox*.

Κενόω, ῶ, *exinanio, evacuo, deprimo, ad humilitatem redigo, inutilem reddo, exhaurio, consumo*, f. ώσω, a. 1. ἐκένωσα, perf. pass. κεκένωμαι, a. 1. pass. ἐκενώθην, ης, η, a. 1. sub. pass. κενωθῶ, ῃς, ῇ. Th. κενὸς, *inanis*.

Κέντρα, *stimula*, per Syncop. pro κέντετρα, a. 1. imperat. m. verbi κεντέω. Sic et κέντρα, *stimulare*, eodem modo pro κεντήσαι, a. 1. inf. act. Sunt qui velint pro κεντῆσαι poni, a. 1. imperat. m. à κεντίζω, idem quod κεντέω.

Κέντρασι, Dor. et Ion. pro κέντρασι, *punxit*. Th. κεντέω, *pungo*, f. ήσω.

Κέντρασος, ὁ, ὁ ἡ, *CENTAURUS*, item *signum cœleste*: ex κεντέω, *pungo*, et ταῦρος, *taurus*.

KENTE'Ω, *pungo, stimulo*: f. ήσω, p. κεκέντηκα. Dicitur et κεντέω q. à κέω, *findo*, et ἐντὸς, *intus*.

Κέντρες, *stimulatores*: à κέντρης, ητος, ὁ, à præced.

Κεντρευτικὸς, acc. pl. à

Κεντρευτικὸς ὁς, ὁ ἡ ὸν, *stimulitegitatus*: ex κέντρον, *stimulus*, quod à κεντέω, *pungo*, et τεύχω, *cudo*.

Κέντρον, υ, τὸ, *stimulus, calcar*, item *CENTRUM*. Th. κεντέω, *pungo*.

Κέντρων, ωνος, ὁ, *CENTO*, vestis *variis panniculis ac diversis coloribus* confarcinata: ab eod Th.

Κεντρώνων, ωνος, ἡ, *centunio*, vel origine Lat. à *centum* ducta.

Κεντῶν, *pungens*, præs. part. act. à κεντέω.

Κένωμα, ατος, τὸ, *evacuatio, exinanitio*: à κενόω.

Κέονται, *jacent*, Ion. vel Poët. pro κεῖνται, 3. pl. præs. Sic κέατο, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. et κέσται, 3. sing. opt. quasi à κέω, pro κείμαι, *jaceo*.

ΚΕ'ΠΦΟΣ, υ, ὁ, *avis quædam marina levissima, quæ à quovis ventu facilè circumagitur*; item *homo levis, stolidus*

Κεπφοῦμαι, *leviter efferi et circumagi in modum*, τὸ κέπφω, undè κεπφούμενος, a. 1. part. pass. *elatus, agitatus, incitatus*.

Κεράατα, τὰ, Ion. pro κέρατα, *cornua*. Th. κέρας, ατος, τὸ, *cornu*.

Κεράεσσιν, *cornibus*, dat. pl. Ion. pro κέρασι. à κέρας.

Κεραὶη, ας, ἡ, *cornu, antenna*: item *virgula inflexa*: tum praecipuè *virgula quæ supra literam*: κεραὶαι etiam sunt *apices eminentes in aliqua re*. Th. κέρας, *cornu*.

Κεραΐζετον, *scindebant*, 2. dual. imperf. Ion. à

Κεραΐζω, f. ίσω, *cornibus dissipo*; item *vasto; excindo, deleo*. Th. κέρας, quod vide.

Κεραὸς *misce*, præs. imperat. à

Κεράω, idem quod κεράννυμι, quod vide

Κερεΐς, ΐδος, ἡ, *vastatrix*: peculiariter vero *vermis cornua infantans*: à κερεΐζω.

Κερεμαὶ, dat. sing. à κερεμαὶς, quod vide.

Κερεμαὶς, ας, ἡ, subintell. τέχνη, *ars figuli, figlina*. Th. κεράμιον, quod vide

Κερεμεῖον, υ, τὸ, *figuli officina*, et

Κεράμι@ν, ίου, μου, *figulinus* : et

Κεραμεύς, έως, et Att. έως, ὁ, *figulus*. Th. κέραμος.

Κεραμεύω, f. εύσω, *fingo, figulinam exerceo*, ab eod.

Κεραμίδιος, Ion. pro κεράμι@ν, *figulinus* : ab eod.

Κεραμικός, ἡ, όν, *fictilis, e* : et

Κεράμιον, ου, τὸ, *amphora, urceus fictilis* : et

Κεραμίς, ίδος, ἡ, *tegula* : à

KE'PAMOΣ, ου, ὁ, *terra figularis; testa, tegula ; vas fictile vel aliud; crater lapideus* : qu. à κίω, *uro*, et ἔρα, *terra*.

Κεράμῳ, dat. sing. à præced.

KEPA'NNYMI, seu κερανύω et κρέω, *misceo* : f. άσω, præs. part. κεραννύς, ύντος, p. κεκίρασμαι, a. 1. ἐκράσθην, a. 1. imperat. act. κίρνασον, άτω, p. pass. κεκίρασμαι, per Sync. κέκρασαι, a. 1. pass. ἐκράσθην et ἐκρήσθην, f. 1. pass. κεκρασθήσομαι, et κρεσθήσομαι. Hinc ἄκρατος, ου, ὁ ☩ ἡ, *purus, impermixtus* : σύκρασία, ας, ἡ, *bona temperies*. Rust. à κίρνας derivat.

Κερασοὶ, *cornuti*, et æ, nom. pl. à

Κεράς, ᾶ, ὁ ☩ ἡ, *cornutus* : à

KE'PAΣ, ατος, τὸ, *cornu* : qu. à κάρα, *caput*, cujus est ornamentum. Hinc βούκερως, -ω, ὁ ☩ ἡ, -ατος, ὁ ☩ ἡ, *bubulis cornibus præditus*.

Κίρνημι, ατος, τὸ, *mixtura*. Th. κεράννυμι, *misceo*.

KE'PAΣOΣ, ου, ὁ, *CERASUS, arbor*, à Cerasunte urbe : τὸ κεράσιον, *fructus cerasi*. Hinc. Angl. CHERRIES.

Κεράστης, ου, ὁ, *CERASTES, serpentis* genus : à *cornibus* dictum : item *vermiculus ficos infestans*. Th. κέρας, *cornu*.

* Κερατοφόρος, ου, ὁ ☩ ἡ, *corniger*, ex κέρας, *cornu*, et φέρω, *fero*.

Κεράω, *miscebo*, et per Sync. κρέω, f. 1. act. verbi κεράννυμι, *misceo*.

Κερατίζω, *cornu peto*, f. ίσω, p. κεκέρατικα.

Κερατίνη, ης, ἡ, *buccina*.

Κεράτιον, ου, τὸ, *siliqua, corniculum* : à κέρας, quia est *corniculata*. Sic κεράτια, ων, τὰ, *siliquæ*, seu *folliculi fabarum*, &c.

Κεράτινος, η, ὁ ☩ ἡ, *corneus, ex cornu factus*.

Κερατίσμιον, Att. pro κερατίσμιον, 1. pl. f. 1. act. verbi κερατίζω, *cornu peto* : f. ίσω. Th. κέρας, *cornu*.

Κερατίτης, ου, ὁ ☩ ἡ, *cornutus*.

Κεράτιον, gen. pl. à κέρας, ατος, τὸ, *cornu*.

* Κερατώνιος, ου, ὁ ☩ ἡ, *fulmineus*, à κεραυνὸς, *fulmen*.

* Κερανίας, ου, ὁ, *fulmine ictus*. Hes. et ut legi debet Sap. Salom. xix. 13. τῇ βίᾳ τῶν κερανιῶν.

Κερανόβλητ@ν, ου, ὁ ☩ ἡ, *fulmine ictus* : ex κεραυνὸς, *fulmen*, et βλητὸς, quod à βάλλω.

KEPAYNO'Σ, ῦ, ὁ, *fulmen* : q. à κείρειν ☩ κᾶσιν, quia *vastat* et *urit*.

Κερανόω, f. ώσω, *fulmino*.

Κερανοβλητ@ν, gen. sing. ejusd. a. 1. part. pass.

* Κερανοσκοπία, ίας, ἡ, *fulminum consideratio*. D. S.

Κερ@ῶ, *misceo*, Poët. vide κεράννυμι.

Κέρβερος, ου, ὁ, *CERBERUS canis infernus* ; q. κρεοβόρος, ex κρέας, *caro*, et βορὸς, *vorax*.

Κερδαίνω, *lucror, quæstum facio, lucrifacio*, [* *to* SAVE *a loss*, Act. xxvii. 21. i. e. *evitare*.] præs. part. κερδαίνων, οντος, f. κερδανῶ et κερδήσομαι, perf. κεκέρδηκα, a. 1. ἐκέρδησα, a. 1. inf. act. κερδῆσαι, a. 1. ind. pass. ἐκερδήθην, ης, η, f. 1. pass. κερδηθήσομαι. [* Perquam insolenti significatu, Jos. Ant. vii. 8. 1. ἐξ ἧς ὄνειδος ☩ κακοδοξίαν ὁ οἶκ@ ἐμὸν κερδανεῖ, *ex quâ opprobrium et infamia in nostram familiam redundabit*.] Th. κέρδος, τὸ, *lucrum*.

Κερδαλίη, ης, contract. ῆ, ῆς, ἡ, *vulpina pellis* : à κερδὼ, *vulpes*, quod vide.

Κερδαλίος, ία, ίον, *lucrosus, quæstuosus, utilis, astutus*. Th. κέρδος, τὸ, *lucrum*.

Κερδαλόφρων, ονος, ὁ ☩ ἡ, *vulpinâ mente præditus* : à κερδαλίος, *astutus*, et φρὴν. Vel à κερδὼ, ῦς, ἡ, *vulpes*, et λίων, *leo*, et φρὴν, *mens*.

Κερδαλώτερον, *quæstuosius, utilius*, compar. à κερδαλίος.

Κερδανίομεν Ion. pro κερδανοῦμεν, *quæstum faciemus*, 1. pl. f. 1. verbi κερδαίνω, *lucror* ; f. κερδανῶ. Th. κέρδος, τὸ, *lucrum*.

Κερδῆσαι, a. 1. inf. act. et

Κερδήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi κερδαίνω, *lucror*, quod vide.

Κέρδιον, *utilius* : à

Κερδίων, ονος, ὁ ☩ ἡ. *quæstuosior, utilior* ; item *versutior* : et

Κέρδιστος, superlat. *utilissimus* ; item *versutissimus* : à

KE'PΔOΣ, ους, τὸ, *lucrum, quæstus, utilitas* : q. κίνδος ἤδει, *cor oblectat* ; item *astutia, versutia*.

Κερδοσύνη, ης, ἡ, *astutia, calliditas, dolus* : et

Κερδὼ, οῦς, ἡ, *vulpes* : à κέρδος, *astutia*.

Κέρεα, Ion. pro κέρατα vel κέρεσι, *cornua* : et

Κέρεος, Ion. pro κέρατος vel κέρεσι, gen. à κέρας, ατος, -έος, -ως, τὸ, *cornu*.

Κερθείς, έντος, a. 1. part. pass. à κείρω, *tondeo* : f. κερῶ. a. 1. ἔκειρα.

Κερκηΐς, nomen mulieris.

KEPKI'Σ, ίδος, ἡ, *radius textorius*, vel *tela* ; quia ad *pulsandum* idonea : q. à κίρκος.

Κερκοπίθηκος, ου, ὁ, *CERCOPITHECUS, simia caudata* : πίθηκος κέρκον ἔχων, *caudam habens simia* : a clunibus tritis sic dicta.

KE'PKOΣ, ου, ἡ, *cauda* ; it. *membrum virile*.

Κερκυραῖος, αια, αῖον, *CORCYRÆUS*.

Κέρκυρος, υ, ὁ, *genus navigii brevioris* ; dicti ἀπὸ τῆς Κερκύρας, à *Corcyrâ* insulâ : vel pro κέρκυρος, ut potiùs scribitur : q. d. *caudata navis* : ex κέρκος, et οὐρὰ, *cauda*.

Κέρκω, idem quod κείρω.

Κερκωπὸς, ὁ, *fera, ingentem caudam habens, homo versutus* et *fraudulentus*. Th. κέρκος, *cauda*.

Κέρμα, ατος, τὸ, *segmentum æris, nummulus* : à κείρω, *seco*.

* Κερματιστὴς, ῆ, ὁ, *nummularius, cellybista* : à præced.

Κέρνος, *vas fictile* : multos cotyliscos in se continens, quos festo die fructibus omne genus implebant, et ex religionis avitæ ritibus ad sacra deferebant : quosque ob id *cernophoros* vocabant. Ergo κέρνος, dici potuit à κερνύω, quod varia in eo *miscerentur*.

Κερόεις, εσσα, ὁ, *antennæ extremitas, antennæ cornu* : ex κέρας, *cornu*, et οἶαξ, *temo navis*.

Κερόεις, ῆσσα, ἡ, *cornigera* ; ἡ κέρατα ἔχουσα.

Κερόχως, et κεράυχος, ὁ ☩ ἡ, *cornua habens, corniger*.

Κερόωντο, *miscebant*, Ion. et Poët. pro ἐκεράοντο, 3. pl. imperf. verbi κεράω, seu κεράννυμι, *misceo* : f. έσω.

Κέρσαι, *totondisse* : a. 1. inf. Æol. à κείρω, *tondeo* : f. κερῶ, et Æol. κέρσω, a. 1. ἔκερσα, et Æol. ἔκερσα, p. κέκαρκα.

Κέρσε, 3. sing. a. 1. Ion. pro ἔκειρε. Vide præced.

Κέρτομα, *convitia*, nom. pl. n. g. à κέρτομος, ου, ὁ ☩ ἡ, *mordax, cavillatorius* : et

Κερτομέω, f. ήσω, *convitior* : ex κείρω, *tondeo*, vel potiùs κίνω, *cor*, et τέμνω, *scindo* : p. m. τέτομα.

Κερτομίοισι, dat. pl. Ion. à

Κερτόμιος, ου, ὁ ☩ ἡ, *cor scindens, mordax, cavillatorius, jocularis* : vide κερτομέω.

Κέρχνος, ου, ὁ, *asperitas quædam gutturis, quæ instar granorum milii sentitur* : item apud Ion. *milium* : vide κέγχρος. At

Κερχνὶς, ἡ, ὄν, *durus, asper* : q. à

KE'PXΩ, *exaspero* : κερχόμαι, *exasperor, et quidam ita ut vocem seu sonum edam raucum*.

Κερῶ, *tondebo* : f. verbi κείρω· unde inf. Poët. κερέειν. pro κερεῖν. Vide κέρσαι.

Κέστο, Ion. et Poët. pro ἔκειτο, 3. sing. imperf. à κείσομαι, pro κεῖμαι, *jaceo*.

Κεστὸς, *acu pictus* : à κεντέω, *pungo*.

KE'ΣTPA, ας, ἡ, *genus teli militaris, sudes* : qu. à κέω, *uro* ; item *sudes* piscis. Sunt qui exponunt *malleum*.

Κεστεὺς, *mugil* : à κέστρα.

KE'ΣTPON, ου, τὸ, *herba quædam, betonica*.

Κεστρὸν ξύλον, *lignum undè acuminatum sine ferred cuspide*. Th. κέστρα, *teli genus*.

Κευθάνω, idem quod κεύθω, *occulto, tego:* in imperf. ἐκεύθανον.

Κεῦθι, præs. imperat. κεύθει, 3. sing. ῥητ. ἐς. à κεύθω, *occulto.*

Κεύθεσι, acc. pl. κεύθεσσι, dat. pl. à κεῦθος, εος, τὸ, *caverna profunda, penetrale:* ab eod.

Κεύθῃς, 2. sing. præs. sub. à κεύθω, *occulto.*

Κεύθμασι, *latebris*, dat. pl. à

Κεύθμα, ατος, τὸ, ejusd. Th.

Κευθμὸς, ὁ, Iliad. N. ver. 28. *latebra, latibulum.*

Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, *locus qui occultat; latibulum, latibula, penetrale, recessus:* et

Κεύθος, τὸ, *latebra, latibulum:* à ΚΕΤ'ΘΩ, *occulto, abscondo:* f. σω, p. κέκευθα; quod à κέω, *jaceo.*

Κεφάλαιον, ν, τὸ, *caput.* [* *summa in re arithmetica.* Theoph. Charact. c. xiv. 2. *Summa pecuniæ creditæ, sors,* 3. *Qualibet summa pecuniæ* πολλοῦ κεφαλαίου, Act. xxii. 28. Num. v. 7. &c. Novè, inquit Beza. At sic Lysias, Or. xviii. p. 310. ed Hanov. 8. Dem. in Euerg. p. 617. ed Wolf. 4. *Summa libri seu sermonis,* κεφάλαιον ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, Heb. viii. 1.] Th. κεφαλὴ, *caput.*

Κεφαλαίου, ῶ, *in summas redigo, summatim repeto* vel *attingo;* item *capui ferio, vulnero:* f. σω, p. κεκεφαλαίωκα, a. 1. ἐκεφαλαίωσα.

Κεφαλαιώδης, ους, ὁ ἡ, *summarius, capitalis.*

Κεφαλαιωδῶς, *summatim.*

Κεφαλαίωμα, ατος, τὸ, *summa:* à κεφαλαίου.

ΚΕΦΑΛΗ', ῆς, ἡ, *caput, homo, princeps, quæ primas tenet, in aliqua re principium;* item *summa et conclusio:* gen. pl. Ion. κεφαλίων, dat. pl. κεφαλῆσι. Hinc Βυκέφαλος, ου, ὁ, *equus Alexandri Magni.*

* Κεφαλικῶς, adv. *capitaliter.*

Κεφαλὶς, ίδος, idem quod εἰλημα, ατος, τὸ, *volumen:* à præced.

Κέφαλος, ου, ὁ, *CEPHALUS,* piscis, à capitis magnitudine. Th. κεφαλὴ, *caput.*

Κεφαλῇ, dat. sing. à κέφαλος, ου, ὁ, nom. viri.

Κέχαδε, ας, ε, p. m. verbi χάζω, *recedo;* item *hio, capax sum:* a. 2. ἔχαδον, f. 2. χαδῶ.

Κεχάδοντο, Ion. Diaplasias. pro ἐχάδοντο, 3. pl. a. 2. m. ejusd.

Κεχανδότα, *hiantem, capientem,* acc. sing. perf. part. med. Poët. Pleonasm. à κέχανδα, p. m. pro κέχαδα· p. m. part. κεχανδὼς, pro κεχαδὼς, verbi χάζω, q. v.

Κέχαφα, *gavisi sum,* perf. med. verbi χαίρω, *gaudeo,* f. χαρῶ, p. κέχαρκα· a. 2. ἔχαρον.

Κεχαφυγμένος, *insculptus,* perf. part. pass. à χαράσσω, *sculpo,* fut. ξω, p. χα.

Κεχάρηκα, *gavisus sum,* perf. act. nam à χαίρω, f. χαρῶ, fit præsens χαίω, f. ἴσω, perf. part. pass. κεχαρημένος, *latus.*

Κεχαρήοτα, *gavisum,* quod à χαρέω, f. ἤσω, p. κεχάρηκα· undè fit part. κεχαρηὼς, et per Crasin Ion. κεχαρὼς, ότος, refertur ad χαίρω.

Κεχαρησίμην, Ion. Diplasiasm. pro χαρείσιον, fut. 1. inf. act. à χαρέω, pro χαίρω, *gaudeo.*

Κεχάρητο, *lætatus est,* 3. sing. plusq. p. Ion. ab ἐκεχαρήμην, σο, το· ab eod.

Κεχαρηὼς, ότος, *gavisus.* Vide κεχαρότα.

Κεχαρισμένως, ω, perf. part. pass. undè κεχαρισμένη, *charissime,* voc. sing. à χαρίζομαι, *gratificor;* f. m. ίσομαι· perf. pass. κεχάρισμαι. Th. χάρις, *gratia.*

Κεχαρισμένως, adv. *gratè, acceptò, jucundè,* vel *ad gratiam,* vel *ad voluptatem:* a præced.

Κεχάρισται, 3. sing. perf. pass. Vide κεχαρισμένος.

Κεχαριτωμένος, η, ον, *gratiâ donatus, gratiâ ornatus:* à χαριτόομαι, *gratiâ afficior, gratiam accipio.* Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia.*

Κεχαρόαται, *gavisi fuissent,* 3. pl. a. 2. opt. med. Ion. pro χάροντο. Tum Poëtæ etiam perfecti augmentum aoristie secundis precipuè tribuunt, et formant Iones 3. pl. à 3. sing. ante το. vel ται, α inserentes, estque à χαίρω, *gaudeo,* f. χαρῶ· a. 2. ἔχαρον· a. 2. m. ἐχαρόμην.

Κεχαρόμην, *gavisus sum,* a. 2. m. Ion. pro ἐχαρόμην. Vide præced.

Κεχείμανται, *fluctuat,* 3. sing. perf. pass. verbi χειμαίνω, *fluctibus agito, jacto,* f. ανῶ, p. κεχείμακα· perf. pass. κεχειμασμαι, σται, νται.

Κέχηνα, *hiavi,* perf. med. ind. et hinc

Κεχηνὼς, ότος, part. perf. med. *hians, hiscens, os aperiens,* in nom. pl. κεχηνότες, *hiantes,* sive *stulti,* qui frequentèr *hiare* solent: à χαίνω, *hisco,* q. v.

Κέχλαδα, perf. m. et

Κεχλαδὼν, ότος, a. 2. part. act. à χλάζω, *sibilo,* f. σω· a. 2. ἔχλαδον, ᾗ ἐνπλεκτικῶς, κέχλαδον.

Κεχλίγκα, perf. ind. act. verbi χλιαίνω, *tepefacio,* f. ανῶ.

Κεχλιδὼς, ότος, *deliciis abundans,* perf. part. m. verbi χλιδάω, *luxui deditus sum.* Th. χλίω, *deliciis frango.* Angl. TO CLOY.

Κεχολωμένος, *iratus,* perf. part. pass. Vide κεχολώσεται.

Κεχολώσεαι, *mox succensebis,* Ion. pro κεχολώσῃ, 2. sing. paulò post fut. et

Κεχολώσεται, *mox succensebit,* 3. sing. paulò post fut. verbi χολόω, *irascor,* f. ώσω, p. κεχόλωκα· perf. pass. κεχόλωμαι, σαι. Th. χολὴ, *bilis.*

Κεχολῶσθαι, perf. inf. pass. ejusd.

* Κέχρηκα, perf. act. *utendum dedi,* à χράω, *do utendum.*

* Κέχρημαι, pass. κεχρημένος, part. ejusd. *indigens,* á χρῄζω, *egeo,* non à χράω, quæ distinctio multos fefellit, ut notat Salm. de modo usur. p. 191. at

Κέχρημαι, σαι, ται, *mutuatus sum,* perf. ind. pass. χράομαι.

Κεχρηματισμένος, η, ον, *divinitùs promissus,* p. part. pass. à χρηματίζω, *Dei nomine loquor, divinitùs admoneo,* f. ίσω· a. 1. ἐχρημάτισα, ας, ε, *nominatus fui;* a. 1. inf. act. χρηματίσαι· perf. pass. κεχρημάτισμαι, σαι, ται· a. 1. ind. pass. ἐχρηματίσθην, ης, η· a. 1 part. pass. χρηματισθὲις, έντος. Th. χρῆμα, τὸ, *res, negotium, oraculum.*

Κεχρημένος, perf. part. pass. *ab oraculo prædictus; egens:* à χράομαι, -ῶμαι, f. m. χρήσομαι, *utor, oraculum consulo.* Th. χράω, *commodo, oraculum edo.*

Κεχρήσεται, 3. sing. paulò post fut. à χρῄζω, *indigeo,* f. σω, perf. pass κέχρημαι, σαι. Th. χρεὼ, *indigentia.*

Κέχρησθε, 2. pl. perf. pass. verbi ejusd.

Κέχρισμαι, perf. pass. à χρίω, unge, f. ίσω, p. κέχριμαι.

Κέχυνται, 1. sing. et κέχυνται, con*funduntur,* 3. pl. perf. pass. κέχυνται, Ion. pro ἐκέχυντο, 3. pl. plusq. p. pass. κεχυμένος, *effusus,* perf. part. pass. à χύνω, vel χώω, *fundo.* Th. χύω, idem.

Κέχυτ', pro ἐκέχυτο, 3. sing. plusq. p. pass. vel pro

Κέχυται, 3. sing. perf. pass. Vide κέχυνται.

Κεχωφήκασιν, *ceserant,* Att. pro ἐκεχωρήκεσαν, 3. pl. plusq. p. act. verbi χωρέω. *cedo, eo,* f. ήσω, perf. κεχώρηκα.

Κεχωρίδατα, *sejuncti sunt,* Ion. pro κεχωρισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. à κεχώρισμαι, verbi χωρίζω, *separo.* Th. χωρὶς, *seorsum.*

Κεχωρισμένος, η, ον, *separatus, dittans,* perf. part. pass. ejusd. verbi.

Κεχωσμένος, η, ον, *aggestus, defossus,* part. perf. pass. verbi χώννυμι.

ΚΕ'Ω, Thema inus. et per Epenth. κείω, *findo, jacio, cupio;* undè et κείομαι, *jacio;* est et εἴω, *uro.* Vide κείω.

Κῆ, Ion. pro κῇ, *quo.*

Κῆαι, *accendisse,* a. 1. inf. act. ab a. 1. ἔκηα, verbi καίω, *uro,* quod vide.

Κήαντο, 3. pl. a. 1. m. κήω, a. 1. part. act. κηάμενος, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

ΚΗ'ΓΟΣ, ου, ὁ, animal è simiarum genere.

Κηγὼν, ut et κηγὰν, Dor. pro ἡ ἐγὼ.

Κηδὰρ, locus in Arabiâ deserta, ubi *Cedar* Ismaëlis filius habitavit.

Κήδε, pro ἔκηδε, *torquebat,* 3. sing. imperf. Ion. verbi κήδω, q. v.

Κῆδε, pro κήδεα, κήδη, nom. pl. à κῆδος, *cura.*

Κηδὲν, *ladit,* 3. sing. præs. act. à κήδω, *ango;* præs. inf. κήδειν. Th. κῆδος, τὸ, *cura.*

Κηδεία, ας, ἡ, *funeratio, sepultura; affinitas:* ἀ κηδεύω.

Κήδιος, *cujus curam gerimus, charus, amicus:* ab eod. Th.

Κηδεμόνας, acc. pl. ἀ

Κηδεμών, ονος, ὁ, *curator, solicitus:* ab eod.

Κηδίς, idem quod κήδιος, quod vide.

Κήδεσθε, 2. pl. præs. med. ἀ κήδομαι, *cure geram;* κήδετο, pro ἐκήδετο, 3. sing. imperf. m. ejusd.

Κήδεϊ, dat. pl. ἀ κῆδος, εος, τὸ, *cura.*

Κηδεστὴς, et κηδευτὴς, ου, ὁ, *qui curam alicujus gerit;* item *gener, socer, frater uxoris:* ab eod.

Κηδόω, f. ώσω, *curo, funero, affinitatem contraho, affinis sum,* et

Κήδω, *curam gero,* [* *solicito,* Hes. Op. 364] f. ήσω. Th. κῆδος, *cura, exequiæ.*

Κήδιστος, η, *familiarissimus,* superl. ab eod.

Κήδομαι, f. m. ήσομαι, *curo, solicitus sum de aliquâ re, satago;* item *mæreo, molestiâ afficior;* item *exequias alicujus curo:* ἀ κῆδος.

Κηδομένη, *curans,* præs. part. m. f. g. verbi præced.

ΚΗ᾽ΔΟΣ, εος, τὸ, *cura, solicitudo, mœror, luctus, ærumna, damnum, exequiæ, funus, affinitas, nuptiæ:* hinc superl. κήδιστος, ίστη, ίστον, *charissimus.*

Κήδω, *mœrore afficio, angeo, lædo.* indè κήδων, præs. part. ἀ præced.

Κήδωσι᾽, *et dedit:* pro ᾧ ἔδωκε.

Κηλωλὸς, ὴ, όν, *solicitus, anxius.*

Κήδων, *affligens;* præs. part. ἀ κήδω.

ΚΗ᾽ΘΙΟΝ αὐ κηθάριον, ου, τὸ, *vasculum in quod suffragia seu sortes conjiciebantur:* Ion. pro χάτιον, ἀ χύτος, sic. κιθὸν, Herodot. pro χιτὼν, &c. Est ergo ἀ χέω, *capio.*

Κήν᾽, Dor. pro ᾗ ἐν.

Κῆπα, μὰ τὸν δ᾽ἄπολλον, Dor. pro ᾗ καῖπα μὰ τὸν δ᾽ἄπολλον, *etsi non moriar.*

Κήπι, Poët. Anadiplasiasmo, pro κίπα, et hoc pro ἵκω, verbi κίω, vel κίω, a. 2. ἔκιον, ες, ε. Alii volunt esse imperf. Ion. ἀ κηκίω, *salio.*

Κηκὶς, ίδος, ἡ, *nidor,* in altum velut saliens; item *galla,* quæ ἐ quercu subitò κηκίεται, i. e. *prosilit;* ab eod. Th.

Κηκίω, f. ήσω, *cum impetu erumpo, saltu cursum ferox:* ἀ κίω, *eo, vado.*

Κῆλα, nom. pl. ἀ κῆλον, ου, τὸ, *telum:* Ion. pro κᾶλον, *lignum.*

Κηλὰς, *hyberna dies, nubes, capra, vulpes.*

ΚΗ᾽ΛΑΣΤΟΣ, *arbor, ex iis quæ tardissimè suos fructus perficiunt,* ut *juniperus, ilex,* &c. κηλάστρια, *arbores quædam agrestes;* item *vasa pastoralia.*

Κήλεος, et κήλεως, *urens, splendens:* q. ἀ καίω.

ΚΗΛΕ᾽Ω, *mulcio, decipio:* f. ήσω. Sed.

Κηλέω, dat. sing. ἀ κήλεος.

ΚΗ᾽ΑΙΝ, ῆτος, ὁ, *tumor in quâcunque parte corporis, tumor scroti, ramex.*

Κηλιδόω, ῶ, f. ώσω, *maculo, conspurco.* ἀ

ΚΗΛΙ᾽Σ, ίδος, ἡ, *macula, nævus, ulcus, probrum, ignominia:* quasi *ustione facta macula,* ἀ καίω, *uro.*

Κῆλον, ου, τὸ, *jaculum è ligno:* Ion. pro κᾶλον.

Κηλὸς, ὴ, όν, *siccus, aridus, tostus;* ἀ κίω, *uro.*

Κηλόω, ῶ, f. ώσω, *comburo, decipio. precor;* puto Poëticum esse pro κηλίω, ut sit Deum *nuleere precibus.*

Κηλώντων, ὄν, τὸ, *instrumentum quo aqua è puteis hauritur.*

Κῆμαστὸν, Doricè ponitur pro ᾧ ἐμαυτὸν, *et meipsum.*

Κῆμὲ, Dor. pro ᾧ ἐμὲ

ΚΗΜΟ᾽Σ, οῦ, ὁ, *CAMUS, fræni genus, fiscella è viminibus plexa.* Haud malè ἀ κάμπτω, quia est *flexilis.*

Κὴν, Dor. pro ᾧ ἐν. [* Sed κ᾽ ἠν, Dor. pro ᾧ ἤν, *etsi.*]

Κήνσις, ις, ἡ, *census,* hoc est *æstimatio honorum;* vox origine Lat.

ΚΗ᾽ΝΕ vel κήνξε, *avis quædam, larus:* quidam κίκφον exponunt.

Κῆξαπίνης, Ion. et Dor. ex ᾧ ἐξαπίνης, pro ἐξαίφνης, *repentè.*

Κῆπι, Dor. pro καὶ, εἶτα.

Κῆπει, Dor. pro καὶ ἐπεὶ, *et postquam.*

Κῆπειτα, Dor. pro καὶ ἔπειτα, *et postea.*

* Κηπεύματα, idem quod κῆπος, *horti, fructus hortensis,* D. S.

ΚΗ᾽ΠΟΣ, ου, *hortus, pecten, pubes muliebris;* est et *animal simile simiæ:* hinc.

Κηπεῖον, ου, ἡσω, *hortum colo,* et

Κηπευικὸς, ὴ, όν, *ad hortulanum pertinens.*

Κηπουρὸς, *hortulanus:* ex οὖρος, *custos,* et κῆπος, *hortus.*

ΚΗ᾽Ρ, ρὸς, ἡ, *sors, fatum, mors fatalis,* at

Κῆρ, contractè pro κέαρ, ατος, τὸ, *COR.*

Κῆρα, acc. sing. ἀ

Κῆρας, acc. pl. ἀ κὴρ, *sors.*

Κηρεία, ας, ἡ, *fascia,* propriè *sepulchralis,* quæ et κειρία, et κερεία. Th. κὴρ, *mors.*

Κηρεσσιφορῆος, ου, ὁ ᾧ ἡ, *fatis agitatus* vel *advectus:* ἀ φορέω, *agito, fero,* et κὴρ, *sors.*

Κήρινος, ίνη, ινον, *cereus,* et

Κηρίον, ου, τὸ, *favus:* ἀ κηρὸς, *cera.*

Κηριτροφίων, gen. pl. ἀ

Κηριτροφὴς, ἐος, ὁ ᾧ ἡ, *morti obnoxius:* q. d. *fato nutritus:* ἀ κὴρ, *fatum,* et τρέφω, *alo.*

Κηρόδετος, ου, ὁ ᾧ ἡ, *cerâ ligatus* et *compactus:* ex κηρὸς, *cera,* et δέω, *ligo.*

Κηροδομέω, *cellas cereas struo:* ex κηρὸς, *cera,* et δομέω, idem quod Th. δέμω, *struo.*

Κηρόθι, *ex corde,* adv. ἀ κῆρ, contractè κᾶρ.

ΚΗΡΟ᾽Σ, ᾶ, ὁ, *CERA:* hinc

Κηρόω, *cerâ obduco.*

ΚΗΡΥΒΙ᾽Α, ων, τὰ, *folliculi fabarum.*

Κήρυγμα, ατος, τὸ, *præconium, hoc est, actio præconis, et id quod per præconem pronunciatur, edicitur: in sacris est doctrina, institutio:* ἀ. 1. pers. perf. pass. verbi κηρύσσω. Th. κήρυξ, *præco.*

Κήρυκα, nom. dual. κηρυκέσσι dat. pl. Ion. et

Κηρύκειος, είη, ειον, *ad præconem pertinens.* Th. κήρυξ, *præco.*

Κηρυκηΐη, ἡ, Ion. pro κηρυκείη, ἡ, *præconis munus:* ἀ præced.

Κήρυνθ@ι, *CERYNTHUS,* homen propr.

Κῆρυς. Vide Markl. Eurip. Mul. 398, et

ΚΗ᾽ΡΥΣ, υκος, ὁ, *præco,* nomen ministri sacrorum, apud Athenienses, quos Diodorus comparat Ægyptiorum pastophoris; in Lib. Sacris *Doctor religionis Christianæ:* quod ἀ κράζω, *clamo,* vel ἀ γῆρυς, *vox:* hinc

Κηρύσσω, *prædico, publico, celebro,* in Lib. Sacris, *doceo;* imperf. ἐκήρυσσον, ες, ε᾽ f. ύξω, p. κεκήρυχα᾽ a. 1. ἐκήρυξα᾽ perf. pass. κεκήρυγμαι, ξαι, κται᾽ a. 1. pass. ἐκηρύχθην᾽ a. 1. part. pass. κηρυχθείς, έντος, f. 1. pass. κηρυχθήσομαι, ῆ, εται. Th. κήρυξ.

Κηρυχθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. et

Κηρυχθῆναι, a. 1. infin. pass. ἀ κηρύσσω, q. v.

Κηρῶ, gen. Dor. pro κηρᾶ᾽ ἀ κηρὸς, ὁ, *cera.*

Κηρωτὸς, ὴ, όν, *ceratus.*

Κήτειος, εία, ειον, *cetaceus:* exponitur et *magnus:* qu. ἀ

ΚΗ᾽ΤΟΣ, εος, τὸ, *CETUS, balæna;* κητεῖα, *locus ubi tales pisces capiebantur.*

Κητὼ, ους, ἡ, nomen mulieris.

Κητώδης, ους, ὁ ᾧ ἡ, *cetaceus, è cetorum genere:* ἀ κῆτος.

Κητώεις, ωσσα, ωεν, idem quod præced. κητώσσα, Lacedæmonis Epith. ob magnitudinem, Hom. Il. B. 581.

Κῆυ, Dor. pro καὶ εὖ, *et benè.*

Κήυκα, acc. sing. ἀ

Κήυξ, υκος, ὁ, nomen regis.

Κῆφ᾽ ὅτι, Dor. pro καὶ εἶφ᾽ ὅτι, et εἶφ᾽, pro εἶπε *dixit.*

Κῆφα, Dor. pro καὶ ἦφα.

Κηφᾶς, ὁ, nomen Apostoli. Syr. *Petrus.*

ΚΗΦΗ᾽Ν, ῆνος, ὁ, *fucus:* ex apum genere dat. plur. κηφήνεσσι, pro κηφῆσι.

Κῆφόν, Dor. Ion. et Æol. pro καὶ ἤδη, *accensa est,* 3. sing. a. 1. pass. verbi ἅπτω, *accendo,* quod vide.

Κηφισσίδι, dat. sing. ἀ Κηφισσὶς, ίδος, ἡ, *Cephisis,* lacus.

Κῆχος, Dor. pro σῆχος᾽ ἀ σῆ, *quo?*

Κηώδης, εος, ὁ ᾧ ἡ, et

Κηώεις, ώσσα, ώεν, *benè olens, fragrans:* ἀ κάω, *uro.*

ΚΙ᾽ΒΔΗΛΟΣ, ου, ὁ ᾧ ἡ, *cui scoria immixta est,* Metaph. *non sin*

ſucatus: q. à κίσσος, q. v. superl. κισσόλιβατος· ἀκίσσηλος, *u*, ὁ ἡ ἡ, *purus, sincerus.*

Κίσσος, *lutum*, nempe *metallorum ſcoria*; item *improbus.*

KI'BIΣIΣ, ιος, ἡ, *pera, ſacculus.*

KIBΩ'PION, *u*, τὸ, *fructus fabæ Ægyptiacæ*, et *genus poculi*, quod ex illo fructu fieri ſolitum.

KIBΩTO'Σ, ὁ, ἡ. *arca, ciſta, capſa.*

Κιγκλίζω, 2. ſing. imperf. med. Dor. pro ἐκιγκλίζῃ, *movebaris*: à

Κιγκλίζω, *imitor κίγκλον, crebro motu agito, muto ſæpe, de inconſtantia*, Dor. pro κινέω· à κίγκλος.

Κιγκλὶς, ίδος, ἡ, *cancelli*, vel *ſtramen per quod immittitur clavis.* Th. κλεὶς, *claudo.*

KI'TKAOΣ, *u*, ὁ, *avis quædam*, quæ et κίγκλος, quia crebrò caudam κινεῖ, *movet.*

KI'ΔAPIΣ, ιος, ἡ, *pileus regius*; [* propriè *faſcia*, quâ tiara cingebatur, undè *tiara* sive *pileus*;] scribitur et κίτταρις.

KIΔA'ΘH, ης, ἡ. *vulpes*; alitèr κίδαξ, et κίναδος.

Κίε, Ion. pro ἴεμεν, imperf. vel a. 2. verbi κίω, *eo, accurro*, per Metath. pro ἴκω.

KIΘA'PA, ας, ἡ, *CITHARA*; κιθάρις, ιος, ἡ idem, *lyra*; κιθαρίζω, *citharâ ludo*; κιθαριστὴς, *u*, ὁ, *citharista*, et hinc Angl. GITTERN et CITTERN.

Κιθαρίζω, 3. ſing. imperf. Ion, à Κιθαρίζω, *citharâ cano*, f. ίσω· a. 1. imperat. κιθάρισον. Th. κιθάρα, *cithara.*

Κίθαρις. Vide in κιθάρα.

Κιθαριστὴς, ὁ, ὁ, *CITHARISTA*, in pl. οἱ κιθαρισταὶ, et

Κιθαριστὴς, ὁ, ὁ, *ara pulſandi citharam*: à κιθαρίζω.

Κίθαρος, *u*, ὁ, *piscis citharis*, Apollini ſacer: à κιθάρα, quod vide.

Κιθαρῳδὸς, *u*, ὁ, *CITHAROEDUS*: quod ex κιθάρα, et ᾠδὸς, *cantor.* Th. ἀείδω, *cano.*

Κιθάρα, *citharædum facio*: comicè ficta vox: à κιθάρα.

Κίθων, ῶνος, ὁ, Ion. pro χιτὼν, ῶνος, q. v.

KI'KI, τὸ, *CICI*, plantæ nomen. Lat. *ricinus.*

KI'KINNOΣ, *u*, ὁ, *CINCINNUS*, *cirrus.*

KIKKABAY', *vox nocturnarum.*

Κικκάβη, κίκκης, *noctua*, *CICUMA*: à præced.

Κικκὶς, ἴδος, ἡ, *gallus*: videtur à ſono ita dici, et Angl. CHICK.

Κικλήσκω, pro κικλήσκουσα, *vocans*, præs. part. f. g. à

Κικλήσκω, Poët pro καλέω, *voco.*

KI'KYΣ. ύος, ἡ, *vires, robur*: qu. à κίω, *moveo.*

Κιλικία, ας, ἡ, nomen regionis, à *Cilice*, filio Phœnicis.

Κιλίκιον, *u*, τὸ, *CILICIUM*, *veſtis ex hircis Ciliciæ villoſioribus*: à

KI'ΛIΞ, ικος, ὁ, ἡ ἡ, *Cilicid oriundus.*

Κίλλα, ας, ἡ, nomen proprium regionis.

KIΛΛIBA'NTEΣ, ων, οἱ, *ligna tribus ſuffulta cruribus, quibus clypei imponebantur ab iis, qui quieſcere volebant à belli laboribus*; *tripodes.*

KIΛΛO'Σ, *u*, ὁ, *asinus*, apud Dores.

Κίλυφος, ους, τὸ, *cortex.*

KIMBE'PINON, *u*. τὸ, vel ut alii κιμβερικὸν, et κιμβερικὸν, *veſtimenti pretioſi genus*; an à *Cimbrid*, vel *Cimmerio*, oppido Asiæ?

KI'MBHΞ, ſeu κίμβιξ, ικος, ὁ, *animalculum è veſparum* vel *apum genere*: item *parcus, ſordidus.*

KIMΩΛI'A, ας, ἡ, *CIMOLIA*, *terra*, ex insulâ Cimolo.

KINA'BPA, ας, ἡ, *canum cibus*; item *fator quem caprarum alæ reddunt*, et generalitèr *fator.*

Κινάβρεω, *oleo, fœteo*: à præced.

KI'NAΔOΣ, ους, τὸ, et *u* ὁ, *vulpes*, apud Siculos, *home vufer et verſutus*; est et κίνδαξ, *vulpes*, et κιδάφη, et κιδάξ.

Κινάμωμον, *u*, τὸ, *cinnamomum.* Vide κιννάμωμον.

KI'NΔAΛOΣ, *u*, ὁ, *clavus, paxillus.*

Κίνδαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, *agilis, mobilis*: à κινέω, *moveo.*

Κινδύνευμα, ατος, τὸ, *periculum, facinus audax*: à perf. pass. ſeq.

Κεκινδύνευμαι, *in periculum conjicio, periclitor capite, reus ſum, parum abeſum quin*, fut. ευσω, perf. κεκινδύνευκα· à

KI'NΔYNOΣ, *u*, ὁ, *periculum*: quod à κινῶ et δίος, *movet* enim *metum*, vel ἀπὸ τῦ κινῆν τὰς ὀδύνας, *dolores*, scil. *excitans.*

Κινδυνώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *periculoſus.*

Κινέσθω, *moveatur*, 3. ſing. præs. imperat. pass. et

Κινεῦ, Dor. et Æol. pro κινῶ, *move*, præs. imperat. pass. à

KINE'Ω, *moveo*, f. ήσω, p. κεκίνηκα· a. 1. ἐκίνησα· a. 1. pass. ἐκινήθην, ης, η· hinc.

Κινέων, ὄσα, ὸν, *movens*, præs. part. et

Κινηθέντος, gen. ſing. a. 1. part. pass.

Κινηθμὸς, ῦ, ὁ, *motus*, Poët. pro κίνησις· ab eod. Th.

Κίνημα, ατος, τὸ, *motus.* Th. κινέω.

Κινήσας, αντος, a. 1. part. act. ejusd.

Κίνησις, εως, ἡ, *motus*: à κινέω.

Κινητὴρ, ῆρος, ὁ, *motor*: κινητὴρ γᾶς, *quaſſator terræ*, Periphrasis Neptuni.

Κινητὴς, ῆ, ὁ, *motor*: à κινέω, undè et

Κινητικὸς, ἡ, ὸν, *movendi vi prædituſ.*

Κινητικώτατα, pl. num. neut. g. ſuperl. grad. à κινητικὸς. Th. κινέω.

KI'NNA, ης, ἡ, *genus graminis in Cilicid.*

KINNA'BAPI, εως, τὸ, *CINNABARI*: item *coloris genus*, vulgò κόκκινον, *rubia.*

KI'NNABOΣ, *u*, ὁ, *exemplar quod plaſtes ſibi proponit, proplasma recens editum.*

KINNA'MΩMON, *u*, τὸ, *CINNAMOMUM.*

Κινδύνης, gen. ſing. fœm. g. præs. part. à κινέω.

Κίνημι, idem quod κινέω, *moveo, agito*, in præs. pass. κίνημαι, *moveor*: undè κίνυντο, in. 3. plur. imperf. med. Ion.

KINY'PA ας, ἡ, *inſtrumentum muſicum Phœnicium et Syrium*, seu *queruli*: hinc

Κινύρομαι, *voce queruld lamentor, lugubri voce queror*, et

Κινυρὸς, ὰ, ὸν, *lamentabilis, querulus, funeſtus.*

Κίνυτο, *irent*, 3. dual opt. à κίνυμαι.

Κίον, pro κίονα, acc. ſing. et

Κίονσιν, *columnis*, dat. plur. à κίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *columna.*

Κιόντες, *euntes*, nom. plur. præs. part. fœm. g. à κίω, *eo.* Sunt qui a. 2. esse velint pro ἰὼν, ἴοντες, ab ἶμι, *eo.*

KIPKAI'A, ας, ἡ, herbæ nomen.

Κίρκη, ης, ἡ, et Dor. Κίρκα, *CIRCE*, nomen sagæ.

KI'PKOΣ, *u*, ὁ, *CIRCUS, CIRCULUS, locus in orbem redens*; est et *ſpecies accipitrum.*

Κίρνα, Ion. pro ἐκίρνα, 3. ſing. imperf. à

Κιρνάω, *miſceo*, f. ήσω. Th. κίρνημι, seu κεράω, idem.

Κίρνη, pro ἐκίρνη, 3. ſing. imperf. à κίρνημι, quanquam nonnulli Doricum esse malint pro ἐκίρνα, verbi præced.

Κίρνων, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. verbi κιρνάω, q. v.

Κιρρᾶσιν, ιν, τῆς Κιρρᾶς, *è Cirrhâ.*

Κίρρος, *ſpecies accipitris et piscis*: à Κιρρὸς, *color.*

KI'PP'O'Σ, *fulvus* seu *gilvus*: qu. à κάω, *uro.*

KIPΣO'Σ, *u*, ὁ, *varix*, cùm vena à multo ſanguine dilatatur: qu. à κιρρὸς, *color*; dicitur et κιρσὸς.

KI'Σ, ιος, ὁ, *vermis, qui in ligni frumentive naſcitur*: hinc ἄκιος, *ſit corrosus à vermibus*; est et

Κὶς, ὁ, nomen viri indecl. Heb. *durus.*

KI'ΣΣA, et Att. κίττα, ης, ἡ, *pica, avis garrula, gulosa, &c.* et sumitur pro *faſtidio ciborum et appetitu absurdorum*, et pro *malacia.*

Κισσάω, f. ήσω, *picâ laboro, cupio, libidinosus ſum*: à præced.

Κισσίζεις, *hederâ redimitus.*

Κίσσηρις, ιος, ἡ, *pumex*, lapis tamquam à verme perrosus. Th. κὶς, *vermis*: hinc

Κισσηρώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *pumicosus, pumici ſimilis.*

Κισσήρεος, ὰ, ὸν, *hederaceus, hedera vinctus*, velut à κισσὸς, pro κισσινος.

KIΣΣO'Σ, et Att. κίττος, ὁ, ἡ, *hedera.*

Κισσοχαίτης, ου, ὁ ἡ ὑ, *qui capite gestat hederam.*

Κισσόω, et κιττόω, -ῶ, *hederâ ornо, hederâ coronо.*

Κισσύβιον, υ, τὸ, *poculum è ligno hederaceo*: ab eod. Th.

ΚΙΣΤΗ, ης, ἡ, *CISTA, capsa ex cimine* propriè.

ΚΙΣΤΟΣ, υ, ὁ, vel, κίστη@, *frutícis genus.*

ΚΙΤΡΙ'Α, ας, ἡ, *CITRIA arbor,* seu *malus Medica.*

Κίτριον, scil. μῆλον, *pomum citrium*: à præced.

Κιττός, *hedera.* Vide κισσὸς. at

Κιττὸς, ὁ, ἡ, ὸν, *bonus, a, um,* Laconicè.

Κιττῶν, acc. sing. Dor. pro χιτῶνα, q. v.

Κιχάνω, idem quod κιχάω, *invenio assequor.*

Κιχάω, *deprehendat,* 3. sing. præv. opt. à κίχημι, ut τεθείη, à τίθημι. undè et κιχῆι. Sunt qui velint esse 3. sing. sub. à κιχάω, Poët. pro κιχάω, *deprehendo,* sed tum ι deberet subscribi.

Κιχείην, εἶτε, εἶεν, in plur. præs. opt. per Sync. Att. pro κιχοίμην, οιτο, οιμεν, verbi κίχημι, *assequor.*

ΚΙΧΕ'Ω, κιχήσω, et κίχημι, *invenio, assequor, comprehendo*: q. à χέ, *caplo,* et κίω, *eo,* f. ἴσω, perf. ακα· a. 2. ἔκιχον· a. 2. inf. κιχεῖν· hinc

Κιχῆι, *apprehendat,* 3. sing. a. 2. sub. ejusd.

Κιχήμεναι, a. 2. inf. Dor. pro κιχεῖν, verbi κιχάνω, vel κιχάω, *invenio,* f. ήσω· a. 2. ἔκιχον· a. 2. inf. κιχεῖν, Dor. κιχήμεναι, et Ectasi Poët. ἀκιχήμεναι.

Κιχήμενος, η, ον, præs. part. pass. verbi κίχημι, idem quod κιχάω.

Κιχήτω, *assecutus,* a. 1. part. act. et

Κιχήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi κιχάω, *assequor.*

Κιχήσομαι, *assequar, deprehendam,* f. 1. m. à κιχάω.

Κιχήτην, per Sync. et Ion. pro κιχήσατην, 3. dual. aor. 1. act. verbi κιχάω.

ΚΙ'ΧΛΗ, ης, ἡ, *turdus, avis,* Dor. κίχλα.

Κιχλίζω, *pinguibus* κίχλαις seu *turdis vescor*: hinc *delicior, immoderatè rideo*: affine est καχλάζω.

Κιχρᾶναι, et κιχρῆναι, *commodo, utendum do*: à χράω, idem.

Κιχρὸς, *assecutus, nactus,* a. 2. part. act. à κιχάω, *assequor, deprehendo*; a. 2. ἔκιχρον.

ΚΙΧΩ'ΡΗ, ας, ἡ, vel

Κιχώρεως, ω, τὸ, *intubum, CICHORIUM*: qu. à κίω et χωρέω, quod *per agros serpit.*

ΚΙ'ΩΙ, *vado, eo*: qu. ab ἴω, quod ex ἴω, seu ἴμι, *eo,*

ΚΙ'ΩΝ, ονος, ἡ ὁ ἡ, *columna, columella*; dict. quod in altum κίει at

Κιὼν, ὄντος, *vadens,* dicitur præs. part. licèt in ultimâ accuatur: à κίω, vel aor. 2. pro ἰων, ab οἶμι, *eo.*

Κλαγγάνει, Dor. et Æol. pro κλαγγάνει, 3. plur. præs. quod à κλάγγω, -άω. Th. κλάζω, *clamo,* f. κλάγξω.

Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, *CLANGOR*: ab eod. Th.

Κλάγξω, f. 1. ejusd. verbi.

Κλάδα, et Æol. κλάδδα, *CLAVA.*

Κλαδὰς, Dor. pro κλειδὰς.

Κλαδὶ, per Metaplasmum pro κλάδῳ, dat. sing. à

ΚΛΑ'ΔΟΣ, υ, ὁ, *ramus tener, progenies,* Poët. qu. à κλάω, *frango.*

Κλάειν, Att. et Dor. pro κλαίειν, à κλαίω, *ploro,* f. κλαύσω.

Κλάζουσι, dual. num. præs. part. à

ΚΛΑ'ΖΩ, *CLAMO, clango,* de anseribus, gruibus, &c. f. κλάγξω· a. 2. ἔκλαγον, p. m. κέκλαγα· hinc κλαγγὴ, ἡ, *clangor*; dicitur et

Κλάζω, pro κλάω, *frango,* et

Κλᾴζω, *claudo,* Dor. pro κλῄζω· à κλείς; id est, κλεῖς, *clavis.*

Κλαῖ', pro κλαῖε, quod Ion. pro ἔκλαιε, 3. sing. imperf. et

Κλαίουσα, 3. sing imperf. Ion. pro ἔκλαιε, verbi κλαίω, *ploro,* f. κλαύσω, p. κέκλαυκα.

Κλαϊονίδα, Æol. Paragoge pro κλαίοις, 2. sing. præs. opt. act. ejusd. verbi.

Κλαίοισ'α, *flentem,* acc. sing. præs. part. act. et

Κλαίουσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi κλαίω.

Κλαὶς, ίδος, ἡ, Dor. pro κλεὶς, *CLAVIS,* nam hinc Ion. κληῖς· undè κλαΐς.

Κλαῖστρον, υ, τὸ, Dor. et Æol. pro κλεῖστρον, υ, τὸ, *CLAUSTRUM.* Th. κλείω, *claudo.*

ΚΛΑΙ'Ω, *lachrymor, ploro, fleo, ità panas, vapulo, pœnitentiâ facti ducor*; imperf. ἔκλαιον· f. κλαύσω, p. κέκλαυκα· qu. à κλάω, *frango*; lucu enim et lacrymis *frangitur* animus, [" ἔκλασεν ἐπ' αὐτῇ τινα, cum acc. Luc. xxiii. 28. Num. xi. 13. Jud. xi. 37, 38. xiv. 7. Josh. vii. 87. ceteri verò rarò posteriori constructione.]

ΚΛΑΜΒΟ'Σ, ὴ, ὸν, *mutilatus*: q. à κλάω.

Κλάϊον, υ, τὸ, *armilla.*

Κλαῖς, ιδος, ἡ, *clavis,* vox Dorica à κλείω.

Κλᾴξω, vel ut alii κλᾴσω, fut. 1. Dor. pro κλείσω, ex κλῄξω, *claudo,* f. κλείσω, et Dor. κλᾴξω, ῃ verso in ᾳ· hinc a. 1. ἔκλᾳξα· sic κλᾴξον, Dor. pro κλεῖσον, a. 1. imperat.

Κλάοντα, Dor. pro κλαίοντα, [illegible] part. f. g. verbi κλαίω, *fl[illegible]*

Κλαυτὸς, ἰντος, a. 2. [illegible] verbi κλαίντω, *furor,* f. [illegible] ωσω.

Κλαφονόμους, acc. plur. Dor. pro κληρονόμους, *hæredes.*

Κλᾶρ@, Dor. pro κλῆρ@, ου, ὁ, *sors, hæreditas.*

Κλάφσαι, *concíliavit,* Ion. et Dor. pro ἐκλήρωσε, a. 1. verbi κλαφόω, pro κληρόω. Th. κλῆρ@, *sors.*

Κλάσας, αντος, a. 1. part. act. et κλάσσαι, a. 1. inf. ef

Κλασθείσας, gen. sing. a. 1. part. pass. f. g. à κλάω, *frango,* f. ἄσω· a. 1. pass. ἐκλάσθην.

Κλάσις, εως, ἡ, *fractio,* et

Κλάσμα, ατος, τὸ, *fragmentum, frustum defractum*: à perf. pass. verbi κλάω, *frango.*

Κλασσᾶ, *claudam,* Dor. pro κλείσω, f. 1. à κλείω, *claudo.*

Κλαυδὴν, ης, ἡ, nomen insulæ, Græcè *vox fracta.*

Κλαυδία, ας, ἡ, nomen mulieris, Latinè quasi *claudа.*

Κλαυθμὸς, ὁ, ὁ, *fletus, ploratus*: à κλαίω, *flеo,* f. κλαύσω.

Κλαυθμυρίζω, f. ίσω, *fleo, vagio,* et *in fletum adduco*: ab eodem. Th.

Κλαυθμυρισμὸς, ὁ, ὁ, *ejulatus*: à præced.

Κλαυθμὼν, ῶνος, ὁ, *fletus, locus fletuum.* Th. κλαίω, *flеo,* fut. κλαύσω.

Κλαυσεῖται, 3. sing. fut. 1. med. Dor. verbi κλαίω, *fleo,* f. κλαύσω, Dor. κλαυσῶ· f. 1. m. κλαυσοῦμαι, Dor. pro κλαύσομαι.

Κλαύσητε, 2. plur. f. 1. ind. ἄτε verbi præced.

Κλαυσῶ, f. 1. Dor. pro κλαύσω. Vide κλαυσεῖται.

ΚΛΑ'Ω, *frango, mutilo,* fut. 1. κλάσω, p. κέκλασα· a. 1. ἔκλασα· a. 1. inf. κλάσαι· a. 1. part. κλάσας, αντος· perf. pass. κέκλασμαι· a. 1. pass. ἐκλάσθην· præs. part. pass. κλώμενος, η, ον.

Κλάφεια, voc. sing. à

Κλάφειος, ου, ὁ, nomen proprium.

Κλεεννὸς, pro κλεινὸς, *inclytus, celeber.* Th. κλέω, *celebro.*

Κλεηδὼν, όνος, ἡ. Vide in κληδὼν.

Κλεηθήσεται, 3. sing. fut. 1. pass. per Sync. pro κλεηθήσεται, à κλέω.

Κλεῖα, *res præclarè gestæ,* nom. plur. κλέος. et contr. κλῆ· à κλέ@, ους, τὸ, *gloria.* Th. κλέω, *celebro.*

Κλειδῶσαι, *CLAUDO, obsero*: à κλεὶς, ίδος, ἡ, *clavis.* Th. κλείω, *claudo.*

Κλείετε, *celebrate,* 2. plur. præs. imperat. act. verbi κλείω, *celebro.*

Κλειθρεῖαι, ας, ἡ, *rima,* et

Κλεῖθρον, υ, τὸ, *claustrum, sera*; *CLATHRUM*: à κλείω, *[illegible]*

Κλειτὸς, ὴ, ὸν, *cel[illegible]*: à κλείω, *[illegible]*

[illegible] Ion. pro κλείονα, a. 1. inf. [illegible] κλείω, *celebro.*

[illegible] *celebres,* nom. pl. part. præs. fœm. g. à κλείω, *celebro.*

Κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, *CLAVIS,* acc. plur. κλειδὰς, et per Sync. κλεῖς. Th. κλείω, *claudo.*

Κλεῖσαι, a. 1. inf. ἄτε, et

Κλειστῶ, ᾷς, ᾖ, a. 1. sub. pass. à κλείω.

Κλειστὸς, ὴ, ὸν, *clausus, qui claudi solet.*

Κλειτὰς, acc. plur. κλειτὰν, acc. sing. fœm. g. à κλειτὸς, *celebris.*

Κλειτορὶς, ίδος, ἡ, *myrtus* in natura muliebri: à κλείω, *claudo.*

Κλειτὸς, ὴ, ὸν, *celebris, inclytus:* à

ΚΛΕΙΏ, *claudo;* item *celebro, memoro,* fut. σω, perf. κέκλεικα· a. 1. ἔκλεισα· a. 1. sub. κλείσω, ῃς, ῃ· a. 1. inf. κλεῖσαι· perf. pass. κέκλεισμαι, et κέκλημαι· perf. part. pass. κεκλεισμένος, η, ον· a. 1. pass. ἐκλείσθην, ῃς, ῃ· a. 1. sub. pass. κλεισθῶ, ῇς, ῇ.

Κλειὼ, οῦς, contr. οῖς, οῖ, *Clio,* una musarum: à κλείος.

Κλέμμα, ατος, τὸ, *furtum, stratagema:* à κλέπτω, *furor,* perf. pass. κέκλεμμαι.

Κλεμμὸς, χελώνη, *testudo,* quia se sub testâ veluti κλέπτει, id est, *occultat.*

Κλέοβις, nomen propr. acc. sing. Κλέοβιν.

Κλέομαι, Poët. pro κλείομαι, *celebror.* Th. κλείω, idem.

Κλέοπας, ου, ὁ, *CLEOPAS,* nomen viri, Gr. qu. interpret. *omnis gloria.*

Κλεοπάτρᾳ, dat. sing. Ion. à

Κλεοπάτρη, ας, ἡ, nomen muliebris.

Κλέος, et κλεῖος, ους, τὸ, *gloria, celebritas; fama, rumor.* Th. κλείω, *celebro.*

Κλέπτης, ου, ὁ, Dor. pro κλέπτης, ου, ὁ, *fur.*

Κλέπτε, *falle,* præs. imperat. et

Κλέπτειν, præs. inf. à κλέπτω, q. v.

Κλέπτης, ου, ὁ, *fur:* ab eodem Th.

Κλεπτικὴ, ῆς, ἡ, scil. τέχνη, *ars furandi:* à

Κλεπτικὸς, ὴ, ὸν, *furax, furtis deditus:* à κλέπτω.

Κλέπτουσα, Dor. pro κλέπτουσα, *celans, occultans,* præs. part. fœm. g. ab eod.

Κλεπτόμυσος, præs. part. pass. à κλέπτω.

Κλεπτρὸς, ος, ὁ, *fur.* Th. κλέπτω.

ΚΛΕΎΠΤΩ, *furor, CLEPO, occulo, clam facio aut dico, fallo, decipio,* f. ψω, p. κέκλεφα· a. 1. ἔκλεψα· a. 1. sub. κλέψω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. κλέψωσι· a. 2. ἔκλεπον· perf. pass. κέκλεμμαι, κέκλεψαι· med. κέκλοπα· quidam à κλοπεύω, κλέπτω, dict. volunt. Hinc Angl. TO CLIP, id est, *amplexando circumdare, quidpiam præcludendo suffurari.*

Κλέπτος, τὸ, *rupes:* quod à κλέπτω, *furor,* quia scil. asclivis.

Κλεπτὸς, Dor. pro κλεπτὸς· ex κλέπτω, *furor,* et κλέος, *gloria,* et νίκη, *victoria.*

Κλέψας, *furatus,* a. 1. part. act. et

Κλέψῃς, 2. sing. f. 1. κλέψω, 3. plur. a. 1. sub. verbi κλέπτω, *furor,* q. v.

Κλεψύδρα, ας, ἡ, *CLEPSYDRA,* instrumentum horologicum; *fons quidam Athenis:* ex κλέπτω, *furor,* et ὕδωρ, *aqua.*

Κλέων, ωνος, ὁ, *CLEON,* nomen propr.

ΚΛΕΩΝΙ'Α, ας, ἡ, *helenium,* herba.

Κλήδην, *nominatim,* adv. à καλέω, *voco.*

Κληδονίζομαι, *vaticinor, vates consulo;* f. med. ίσομαι· peculiariter κληδονίζεσθαι, *de augurio* dicitur, *hariolari:* hinc

Κληδονισμὸς, ὁ, ἡ, *vaticinium.*

Κλῆθος, εος, τὸ, *sepes:* à κλείω.

Κληδὼν, όνος, ἡ, *fama bona, gloria; omen bonum,* Poët. κληδὼν· ex κληδίζω. Th. κλείω, *celebro;* at

Κληδὼν, 2 Reg. i. 10, exponitur *armilla;* sed pro τὴν κληδόνα, rectiùs legitur χλιδῶνα.

Κλήειν, præs. inf. Ion. pro κλείειν, *claudere.*

Κλήζω, pro κληΐζω, *claudo.*

Κληΐστος, gen. sing. a. 1. part. pass. et

Κληϊσθέντος, ῃ, στου, fut. 1. pass. et

Κληϊσθῆτε, 2. pl. a. 1. sub. pass. à κλείω, *voco.*

Κλῆθρα, ῃς, ἡ, *almus:* quod à κλάω, *frango.*

Κλῆθρον, ου, τὸ, *claustrum, sera, repagulum:* à κλείω, *claudo.*

Κλῆθρος, ου, ὁ, *almus:* q. à κλάω, *frango.*

Κλῆθῶ, ῇς, ῇ, aor. 1. sub. pass. verbi κκλέω, *voco.*

Κλῆίζω, fut. ίσω, *claudo;* item *celebro.* Th. κλείω, idem.

Κλῆις, ίδος, ἡ, *clavis,* ut κλεὶς, vel *aliquid clavi simile, sedes nautica, transtrum:* ab eod. Th.

Κλῆισαι, α. 1. infin. act. verbi κλῄζω, vel

Κλῆίσαι, pro κλεῖσαι, *claudo, celebro.*

ΚΛΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, *palmes, virga vitea,* quia fragilis: à κλάω, *frango·* et κλῆμα est ὑπόδημα, Hesych. hinc

Κλημάτις, ίδος, ἡ, et

Κλημάτιον, τὸ, *viticula, parvum sarmentum,* dim. à præced.

Κληματόομαι, *pampinis* et *sarmentis opacor* et *sylvesco.*

Κλήμης, ητος, ὁ, nomen viri. Lat. *clemens.*

Κληοδοσία, ας, ἡ, *hæreditatis divisio:* à

Κληοδοτέω, f. ήσω, *sorte divido, hæreasm scribo.*

Κληοδότης, ου, ὁ, *testator, qui per* à præced.

Κληονομέω, ῶ, *hæreditatem adeo, jure obtineo, possideo,* fut. ήσω· a. 1. ἐκληονόμησα· a. 1. sub. act. κληονομήσω, ῃς, ῃ· a. 1. infin. act. κληονομῆσαι· ex κλῆρος, *sors,* et νέμω, *tribuo.*

Κληονομήσατο, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi κληρονομέω, quod vide.

Κληονομία, ας, ἡ, *hæreditas:* actio κληρονόμου· ab eod.

Κληονόμος, ου, ὁ, *hæres,* qui κλῆρον νέμει, *dividit.*

ΚΛΗ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *sors, patrimonium, sortitio, portio agri colono data:* [* quia olim hæreditas sorte dividebatur: mox omnia bona quæcunque ratione parta, φύσιν τοῦ λαχεῖν τὸν κλῆρον. Herodot. Melpomene, *Syrorum agros vastans.* Sic et Hes. Op. 341. vid. ibi Græv.] Est et κλῆρος, *vermiculus qui in fœno nascitur.* Plin. lib. ii. 11. 16.

Κληρουχία, *hæreditatis aditio:* à

Κληροῦχος, ου, ὁ ἧ ᾗ, qui κλῆρον ἴσχει, *qui aliquid sorte sibi attributum tenet.*

Κληρόω, *sorte lego, sorte deligo:* f. ώσω, p. κεκλήρωκα, præs. pass. κληροῦμαι, ῶμαι, *in sortem adscisco;* a. 1. pass. ἐκληρώθην, *in sortem adscitus sum.* Th. κλῆρος, *sors.*

Κληρόομαι, *sortior;* f. 1. m. præced.

Κληρωτὶ, *sortitò, in sorte,* adverb. Th. κλῆρος, *sors.*

Κλῆσις, εως, ἡ, *vocatio,* officium. Th. καλέω, *voco.*

Κλήσσω pro κλήσσω, a. 1. imperat. act. verbi κλῄζω, *claudo, celebro.* Th. κλείω, idem. At

Κλῆσσον, sine ι subscripto, pro Sync. pro κέλεσον, a. 1. imperat. act. verbi κελεύω, *voco;* a. 1. inf. κλῆσαι.

Κλητέος, α, ον, adj. verbal. *vocandus:* à 3. sing. perf. pass. verbi ejusd.

Κλητέον, *in jus voco testimonii dicendi causâ, sum* κλητὴρ. ab eod.

Κλητὴρ, ῆρος, ὁ, *apparitor, qui in jus vocat:* ab eod.

Κλητικὸς, gen. sing. f. g. à

Κλητικὸς, ὴ, ὸν, *appellativus, a, um;* à καλέω.

Κλητὸς, ὴ, ὸν, *vocatus, a, um:* ab eod. Th.

Κλήτωρ, ορος, ὁ, *vocator, accersitor, præco, nuncius, minister magistratûs jus dicentis, testis:* à καλέω.

ΚΛΙ'ΒΑ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, *herba genus.*

ΚΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, *CLIBANUS;* qui et κρίβανος, in quo hordeum coquitur: ex κρίθη, *hordeum,* et βαίνω, *furnax.*

Κλίμα, ατος, τὸ, *regio, plaga, tractus, CLIMA, declivitas, inclinatio:* à κλίνω, *clino.*

Κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, *scala gradus unius scansilis:* à

ΚΛΙ'ΜΑΞ, ακος, ἡ, *scala, gradus, CLIMAX:* qu. à κλίνω. Hinc Angl. TO CLIMB.

Κλιματὶς, ίδος, ἡ, *vitis.* Th. κλῆμα.

Κλίνη, ης, ἡ, et Dor. κλίνα, *lectus:* à κλίνω, *reclino.*

Κλινθῆτε, Ion. pro κλιθῆτε, 3.

dual. a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, quod vide.

Κλινίδιον, ου, τὸ, *lectulus*: ab eod. Th.

Κλινικὸς, ἡ, ὸν, *CLINICUS, in lecto decumbens, ægrotus, lecto affixus*: à κλίνη.

Κλίνομεν, 1. pl. præs. ind. act. et

Κλινόμενος, *inclinans*, præs. part. pass. à κλίνω.

Κλινοστρὼς, ὼ, ὁ ϛ ἡ, *lectorum faber*; à κλίνη, *lectus*.

Κλινῶμεν, 1. pl. f. 2. ind. act. à κλίνω.

Κλιντὴρ, ῆρος, ὁ, *lectus, lectica, cyrtus clausus*: à

ΚΛΙ'ΝΩ, *inclino, reclino, reflecto, averto*; fut. νῶ, perf. κέκλικα, aor. 1. ἔκλινα, perf. pass. κέκλιμαι, σαι, ται: undè est κλίμα, ατος, τὸ, *regio, cæli inclinatio, tractus*: perf. med. κέκλινμαι, unde κλίνη, ης, ἡ, *lectus*.

Κλινία, ας, ἡ, locus ubi *discumbitur, discubitus, tabernaculum, tentorium, casa*; et

Κλινίαλος, αἱ, *januæ biferæ*. Th. κλίνω.

Κλινὶς, ἴδος, ἡ, Ion. pro κλινία, quod vide et

Κλινίσιον, *ex tentorio*; adv. de loco: κλινίοθεν, *ad tentoriam*: à præced.

Κλίνιον, ου, τὸ, idem quod κλινία, pel *culle, caula, stabulum*. Th. κλίνω, *reclino*.

Κλίνις, ιος, ἡ, *flexio*; acc. κλίνιν. Suid.

Κλινοδὴς, ὴ, ὁ, *torus discubitorius, tella recubitoria*, dat. pl. Ion. κλινοδήϊσι, et

Κλίνος, ους, τὸ, *devexitas*; locus in quo res aliqua κλίνεται. Th. κλίνω, quod vide.

Κλίνος, ους, ἡ, *vallis, montis declivitas*: a præced. Th.

Κλινὶς, ὶδος, ὁ, *collare, vinculum*, quo collum κλίνεται. Th. κλίνω, *claudo*.

Κλονέονται, *turbabantur*, 3. pl. imperf. med. Ion. à

Κλονέω, ῶ, f. ήσω, *commoveo, concutio, turbulentum reddo*: à κλόνος. Undè

Κλόνησις, εως, ἡ, *motus, agitatio*.

Κλόνιον, *spina dorsi, coxendix*, q. v.

Κλόνος, ους, ἡ, *venter*.

Κλονῆϊς, *gladiolus ad femora suspensus*; à præced.

ΚΛΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *tumultus, strepitus, perturbatio*. Hinc Angl. A CLOWN.

* Κλονύω, f. ύσω, *furor*.

Κλονὶς, ῖδος, ἡ, *furtum*: à p. m. κέκλοπα, verbi κλέπτω, *furor*.

Κλόνιος, α, ον, *furtivus, a, um, furto ablatus*: ab eod. Th.

Κλονίως, adv. *furtim*: à præced.

Κλονύσσω, f. ύσω, *verba do, decipio, latenter furor et subduco tempus, subterfugio, tergiversor*.

Κλεῖσον, *sigillum*. Hinc σφραγιδοκλείζω.

Κλίκαπις, *herba quæ* et ἐλξίνη, Latinis *parietaria* dicitur.

Κλύδων, ωνος, ὁ, *fluctus, unda, æstus*. Th. κλύζω, *abluo*.

Κλυδωνίζομαι, *fluctibus agitor, fluctuo*; f. m. ισομαι. a. 1. pass. ἐκλυδωνίσθην, ης, ῃ: ab eod.

Κλύω, *audivit*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à κλύω, *audio*.

Κλύζεσκεν, *abluebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔκλυζε.

Κλυζόμενον, *inundanti*, dat. sing. præs. part. pass. à

ΚΛΥ'ΖΩ, *abluo, eluo, clystere perluo, purgo, inundo, sonum. ut fluctus. edo*: hinc κατακλυσμὸς, ου, ὁ, *diluvium, inundatio*.

Κλῦθι, *audi*, præs. imperat. à κλύω, vel ut alii volunt, pro κλύε, à κλύω.

Κλυμένη, ης, ἡ, nomen mulieris: à

Κλύμενος, *clarus*.

Κλύομι, *audirem*, præs. opt. à κλύω, q. v.

Κλύον, Ion. pro ἔκλυον, *audiverunt*, 3. pl. imperf. ejusd. verbi.

Κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, *CLYSTER, id quo alvus eluitur*; item *ipsum instrumentum quo medicamentum injicitur*. Th. κλύζω, *abluo*.

Κλυτὸς, nom. pl. n. g. à κλυτὸς, *inclytus*. Th. κλύω, *audio*.

Κλυταιμνήστρη, ης, ἡ, *CLYTÆMNESTRA*, nomen mulieris.

Κλυτόκαρπος, ος, ὁ ϛ ἡ, *qui fert inclytum fructum*: ex κλυτὸς, *inclytus*, et καρπὸς, *fructus*.

Κλυτόπωλος, ος, ὁ ϛ ἡ, *inclytus equis*: à κλυτὸς, *inclytus*, et πῶλος, *pullus equinus*.

Κλυτὸς, ὴ, ὸν, vel κλυτὸς, ὸς, ὁ ϛ ἡ, *vocalis, cujus vox audiri potest, strepitum edens, inclytus, clarus*; κλυτὸ, *alma*: à κλύω, *audio*.

Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, *inclytus artifex*: ex κλυτὸς, *inclytus*, et τέχνη, *artificium*.

Κλυτότοξος, ος, ὁ ϛ ἡ, *arcu et jaculis insignis*.

ΚΛΥ'Ω, *audio, morem gero, percipio, sentio*.

ΚΛΟΒΟ'Σ, ὁ, ἡ, *cavea avium*.

ΚΛΩ'ΖΩ, f. ξω, *clamo more graculorum*; item *explodo è theatro, sibilo*. Hinc Angl. TO CLUCK, sive CLOCK, gallinarum vox.

ΚΛΩ'ΘΩ, fut. ώσω, *neo, torqueo, glomero*; et *fatalitèr destino*: undè κεκλωσμένον dicuntur *fato destinata*. Hinc Angl. TO CLOTHE *&c.*

Κλωθὼ, οῦς, ἡ, *CLOTHO*, una Parcarum.

Κλωμακώδης, ωσσα, ωδες, *asper, clivosus*, locus in quo sunt κλωμακες, à κλωμαξ, ακος, ὁ, *asperitas*, quæ à κλίμαξ. quasi κλιμακώδης, *scalâ egens, ascensu difficilis*: vel ut alii à κλάω, *frango*.

ΚΛΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *ramus*, vel *surculus*, qui deputari solet: accus. singul. κλῶνα, accus. plur. κλῶνας. Hinc

Κλωνίον, ου, τὸ, *ramulus*: qu. à κλάω, *frango*.

Κλωνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri contract. ex Κλεώνας, *gloria patrii*.

Κλῶπες, *fures*, nom. pl. à κλωψ, πὸς, ὁ, *fur*. Th. κλέπτω, *furor*.

Κλωπεύω, f. εύσω, *furor*, ab eod.

Κλωποτάτης, ου, ὁ, *ex fure patre natus*: ex κλωψ, *fur*, et πατὴρ, *pater*.

Κλῶστρα, ατος, τὸ, *filum*: à κλώθω, *neo*.

Κλωστὴρ, ῆρος, ὁ, *fusus*: ab eod.

Κλωστὴς, ὴ, ὁ, *qui fila deducit*: ab eod.

Κλωψ, πὸς, ὁ, *fur*: vide κλῶπες.

Κοιλάδρα, τὰ, *trabes*: al δοκοὶ.

Κμητὸς, ὴ, ὸν, *elaboratus, factus*: à κάμνω, *laboro, facio*.

Κναίω, *scindo*: vide κνάω.

Κναυὸς Dor. pro κνηφὸς, *flavus, albus*. Th. κνῆκος, ου, ἡ, *species seminis*.

Κνάπτω, *caper*: à colore κναφὸς.

Κνάμα, ας, ἡ, Dor. pro κνήμη, ης, ἡ, *crus*.

Κνάμπτω, *flecto, robore vinco*; κνάμπτομαι, *malis frangor, succumbo*: à κάμπτω, *flecto*.

Κνημὼς, acc. pl. Dor. pro κνημοὺς, *colles*: vide κνημὸς.

ΚΝΑ'ΠΤΩ seu γνάπτω, f. ψω, p. φα, *carmino, carpo*, ut fullones, *pecto, polio*: undè Angl. THE NAP OF CLOTH, et TO KNAP.

Κνᾶσαι, Dor. pro κνῆσαι, aor.* 1. inf. act. verbi κνάω, *scindo, rado*.

Κναφεὺς, ῆος, ὁ, *fullo*: à κνάπτω.

Κνάφος, ου, ὁ, *cardnus fullonicus*: ab eod.

Κναφήϊον, ου, τὸ, Ion. pro κναφεῖον, *officina fullonica*.

ΚΝΑ'Ω, κναίω, κνάω, item κνήμι, *scindo, rado, scalpo, pruritum excito*. Hinc Angl. GNAW et GNASH.

Κνεφαῖος, αία, αῖον, *tenebrosus, obscurus*: à

ΚΝΕ'ΦΑΣ, ατος, τὸ, *caligo, tenebræ, crepusculum*.

Κνέωρον, herba quædam, quæ et κνήκεον, dicitur Plin. lib. 13. 21. qu. à κνάω, *rado*: quòd linguam mordet.

Κνῇ, *scalpit*, Ion. pro ἔκνη, 3. sing. aor. 2. vel imperf. verbi κνῆμι. Th. κνάω, *scindo*.

Κνήθω, *scalpo, frico, titillo, uro, pruritum moveo, irrito, ad iram provoco*; f. κνήσω, p. κέκνηκα, præs. pass. κνήθομαι, *prurio*: [* κνήθομαι τὴν ἀκοὴν, 2. Tim. iv. 3. *auribus pruritientibus*.] Th. κνάω, *scindo*.

Κνημίας, ου, ὁ, *lupus*: à κνημὸς, *flexus*: quia tali colore sunt lupi.

Κνημὶς, ίδος, ἡ, *parva nubecula*: quia κνημὸς, vide κνημὸς.

ΚΝΗ'ΚΟΣ, ου, ἡ, *species quædam seminis*, vel *herbæ croco similis*. Hinc

Κνηκὸς, ὁ, ἡ, *flavus, inclinans in candidum.*

Κνῆμα, ατος, τὸ, *ramentum*; item *pruritus.* Th. κνάω, *rado.*

Κνημαγρης, ου, ὁ ἧ ἡ, *cruribus albis praditus*: ex κνήμη, *tibia*, et ἀγρὸς, *albus.*

ΚΝΗ'ΜΗ, ης, ἡ, *tibia, crus.* Hinc Angl. KNEE. Ejus prior pars ἀντανάκλωμενον, posterior γναμπτομένων. Et *rotæ radius.*

Κνήμῃσι, dat. plur. Ion. pro κνήμαις, à κνήμη, *tibia.*

Κνήμια, ας, ἡ, *radius rotæ.* Th. κνήμη.

Κνημῖδας, acc. plur. à κνημὶς, ῖδος, ἡ, *ocrea*: ab eod. Th.

Κνημιδοφόρος, ου, ὁ ἧ ἡ, *ocreis armatus*: ex κνημὶς, ῖδος, ἡ, *ocrea*, et φέρω, *fero.*

Κνημὶς, ῖδος, ἡ, *tibiale, ocrea*: à κνήμη.

Κνημὸς, οῦ, ὁ, *pars montis, quæ a pede ipsius ascendit*: ab eod.

Κνηστὸν, ας, ἡ, *pumice rarus, per quem aliquid colatur*, et qu. radatur: à κνάω, *rado.*

Κνησθῆναι, a. 1. opt. pass. verbi κνήθω, *scalpo, frico*; f. σθ, p. ss. Th. κνάω, *scindo.*

Κνηστὴς, ῆρος, ὁ, *qui radit, occisor*; *radula*: ab eod. Th.

Κνηστήριον et κνήστρον, *instrumentum quo raditur, radula*, ab eod.

Κνηστὶς, ίδος, ἡ, *lancinula, fistula, acus*: ab eod.

Κνήστις, ιος, ἡ, *culter*, ab eod.

Κνήστος, ὴ, ὸν, *rasus, sectus, concisus*: ab eod.

Κνήφη, ης, ἡ, *pruritus*, item *urtica*: quia: κνῆ. Vide κνίδη.

Κνίδιος κόκκος, *granum CNIDIUM*: fructus thymelææ, Theophrast. l. 9. c. 23. Th. κνίδιον, ου, τὸ, idem.

Κνίδη, ης, ἡ, *urtica*: quia κνίζει *cum pruritu*, qu. *mordet.* Th. κνάω.

ΚΝΙ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, *grani species.*

Κνίδος, *quædam regio in Doride*, et nomen fluvii.

Κνιζόμενα, ας, ὰ, part. præs. pass. f. g. Dor. pro κνιζομένη, ἡ, *puncta, dolore affecta*: à

*Κνίζω, *seco, rado, pruritum excito, urticæ in modum pungo* vel *uro, molestus sum, pudo.* Th. κνάω, *rado.*

Κνιτολίζει, avis quæ κνίσας λέγει, id est, *collegit et edit vermes qui ligna erodunt.* Alii scribunt κνιτολίχος, quod *iis insidiatur*: à λοχάω, *insidiari.*

Κνιτὸς, *parcus*: qui de necessariis quoque aliquid κνᾶται, et

Κνιτώντες, ητος, ἡ, *parsimonia*: à κνάω.

Κνὶς, κνιδὸς, *urtica*, à κνίζω.

Κνισᾶντι, Dor. per crasin κνιᾷντι, pro κνισῶσι, à κνισῶ, ῶτος, *nidore plenus.*

Κνίσδων, Doricè pro κνίζων, *pungere*: vide κνίζω.

Κνῖσμὸς, ὁ, ὁ, *pruritus, prurigo*: à κνίζω, *pruritum excito.* Th. κνάω, idem.

ΚΝΙ'ΣΣΑ, seu κνίσα, ης, ἡ, *nidor, pinguedinis incensæ fumus*: quia narес, κνίζει, i. e. *pruritum excitat.*

Κνίσσει, *pupugisse*: Poët. pro κνίσαι, a. 1. inf. act. verbi κνίζω, fut, ίσω. Th. κνάω, *scindo.*

Κνισσάω, f. ήσω, *nidore inficio*, seu *replco*; item *vaporo, suffio*, de sacrificantibus; *fumo corrumpo.* Th. κνίσσα, *nidor.*

Κνισσήεις, vel κνισσήις, ήεσσα, ῆον, *nidore plenus, nidorem referens.*

Κνισσοδώκτης, ὰ, ὁ, *qui nidorem sectatur, parasitus*: ex κνίσσα, *nidor*, et δώκω, *persequor.*

Κνισσὺς, ὰ, ὁ, *catillo*, qui κνίσσαν, sectatur.

Κνὶψ, ιπος, ὁ, *culex, vermiculus ex iis qui lignum vorant*, quia illud κνᾷ.

Κνοῦς, contractè pro κνόος, ὁ, *gemiti e axis in rotâ*: quum scil. κνᾶται.

Κνόζος, idem quod γνόφος et κνέφας, quæ vid.

Κνὸς, *res minima*: q. κενὸν τι.

Κνύζα, ης, ἡ, *scabies, prurigo*: à κνύζω, idem q. κνάω, *scabo, scalpo, rado.*

Κνυζώμενοι, ώμενοι, *gannio*: à κνύω, idem quod. Th. κνάω, *rado.*

Κνυζῶντες, Dor. pro κνυζῶντες, 3. plur. præs. pass. à

Κνυζῶ et κνυζέω, *gannio*: f. ήσω, dict. de canibus. Th. κνάω, *scindo.*

Κνύζω, et κνύω, *rado, scalpo*: ab eod. Th.

ΚΝΩ'ΔΑΛΟΝ, ου, τὸ, *bestia, animans*: Pind. Pyth. X.

* **Κνωδὰξ**, ακος, *fibula ferrea capitibus axium affixa.*

Κνώδων, vel κνοδὼν, οντος, ὁ, *mucro*, seu *acies gladii, dentale in vomere quod hominem ab apro tuetur.* Th. ὀδούς, *dens.*

Κνώσσω, *profundè dormio, sterto*: qu. à κνοὶ et σσω, *quum vocui sunt oculi, nec occupati de videndo*: derivatur ex δύσομαι pro δύσομαι, *video.*

Κοᾶχι, *cæcus*: qu. κενὸς ὄπτι, *vacuus visu*: ponitur per Pleonasm. τοῦ κ, pro νᾶξ, quod ex νὴ particula negativa, et ἄψ, *oculus.* Th. δύσομαι, *video.*

ΚΟΑ'ΛΕΜΟΣ, *stolidus, amens.*

ΚΟ'ΑΞ, *rana*: à sono κοᾶξ, *quæ vox ranæ.*

Κοάω, *audio*: quod ex ἀκούω aut à κόαι, quod vide.

ΚΟ'ΒΑΛΟΣ, ου, ὁ, *vafer, maledicus, loquax, adulator*: qu. à κακόβουλος.

Κόβειος, *ridiculus.*

ΚΟ'ΒΥΑΙΣ, ως, ἡ, *radula, quâ calceus radiatur.*

ΚΟΓΧΗ, ης, ἡ, *CONCHA*, γόγχος, ου, ὁ ἧ ἡ, idem. κογχύλιον, ου, τὸ, idem, κογχύλη, ης, ἡ, *ostreum, purpura.*

Κογχίτης, ου, ὁ, *lapis albus et mollis*, in quo κόγχοι, à præced.

Κόγχος, ου, ὁ ἧ ἡ, *concha*, propriè *turbinata*; item *quod κόγχῳ similе sit*; ut *umbo clypei, cavitas oculi*, &c.

Κογχύλη, ης, ἡ, *ostreum, purpura*; et

Κογχύλιον, ου, τὸ, *CONCHYLIUM, conchylii cruor, qui expeditur ad infecturas*: et *ipsa lana aut vestis eo cruore infecta.* Th. κόγχη.

Κέδαλον, *piscis, mugil*, ιερὸν.

ΚΟΔΟΜΕΥ'Ω, *hordeum frigo*, seu *torreo*: qu. à κοδὸς, *uro.*

Κοδρωντὴς, à *quadrante* Latino factum est, *quarta pars assis.*

Κοέω, *intelligo, sentio*, pro κοῶ, aut ex κοάω, pro κοῶ. quod vide.

ΚΟ'ΘΟΡΝΟΣ, ου, ὁ, *COTHURNUS, calceus utrique pedi et utrique sexui aptus*; inde *homo incensitus*, &c.

Κοδοῦρες, *vulpes*: et

Κοδῆρος, ου, ὁ ἧ ἡ, *caudam abscindens*, et hinc *fucus*, quia aculeum non exerit; inde *iners, fur*: ex κοῖδω et ἔρω.

ΚΟΙ', κοῖ, *vox porcellorum.*

Κοῖ, Ion. pro ποῖ, scil. ἔῃς, *quo vid, quâ ratione?* Sic et κοῖος, ου, Ion. pro ποῖος, *qualis?*

Κοιλόλλαν, *circumspicio*, ut sit κοιλὰ βλέπειν.

Κοιλάδες, gen. sing. à κοιλὰς, quod vide.

Κοιλαίνω, f. ανῶ, *cavo, excavari, detraho*, a. 1. ἐκοίλανα. Th. κοῖλος, *cavus.*

Κοιλὰς, άδος, ἡ, *vallis, cavernæ*; item *mare*: ab eod. Th.

Κοῖλα, ης, ἡ, *concavum, pars navis*; ab eod. Hinc Angl. A KEEL.

Κοιλαίνοντα, acc. sing. a. 1. part. act. verbi κοιλαίνω, *cavo.*

Κοίλης et κοίλιος, dat. pl. Ion. pro κοίλαις. à κοῖλος, *cavus*.

ΚΟΙΛΙ'Α, ας, ἡ, *venter, alvus*: qu. à κοῖλος, *cavus.* Tum et *cavitis, per quem aqua ducitur.*

Κοιλιακὰς, ὰ, ὰν, *laborans morbo fluidæ κοιλίας*, *COELIACUS*: à præced.

Κοιλοδαίμων, ονος, ὁ ἧ ἡ, *parasitus*, qui κοιλίᾳ servit, ut δαίμονι, cujus *venter Deus* est.

Κοιλόδουρος, ου, ὁ, ἡ, *ventrale*: qu. *vinculum ventris*; quod supra κοιλίαν διῆκει.

Κοιλόπτερος, ου, ὁ ἧ ἡ, Epitheton loci qui *cavam planitiem habet*: ὁ κοῖλον πέδον ἔχων.

ΚΟΙ'ΛΟΣ, κοίλη, κοῖλον, *cavus, concavus, depressus*: κοῖλος ἄργυρος, *argentum vivum*, quia tangenti se aperit et *cavum* exhibet: nisi potiùs sit *argentum excavatum sive cælatum*: κοῖλον, νοῦλα, *cavum pedis*; τὰ κοῖλα, ων, *ilia, cava lateris.* Hinc *COELUM*, apud Lat. à concavitate: et hinc Angl. TO COIL UP, i. e. ita convolvere, ut in medio relinquatur κοιλότης. id quod

in funibus nauticis et anguibus convolutis videre est.

Καλοκτύπιον, *facio καλὸς τύπτω*: *fornico, camero*: f. ἤσω, a. 1. ἐκαλοκτύπησα, ας, ε: à

Καλυκτὸς, ή, ὁ ᾗ ἡ, *cava habens stabula, laquearus, contignatus*: Ex κάλυξ, *cavus*, et στέγος, *stabulum*.

Καλοχρὼς, ας, ὁ, *vitium illud quo cor in ore quasi in specu obscuratur, et velut in recessu auditur*, Quint *l.* 1. c. 9. à

Καλόχροος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui quasi caro ore loquitur*; ex κάλλος, *cavum*, et χρὼς, τὸ, *os*.

Καλυσσρία, ας, ἡ, *COELOSTRIA*, regio sic dicta, Syriæ pars.

Καλύτης, ητος, ἡ, *cavum*: à κεῖλος.

Κάλων, f. ὤσω, *cavo*: à κοῖλος.

Κάλυμμα, ατος, τὸ, *cavum, ulcus in corneâ tunicâ oculi, mare*; Item *alveus fluminis*; à præced.

Κεμάθ', pro ἐκοιμᾶτο, *dormiebat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

ΚΟΙΜΑ'Ω, -ῶ, f. ήσω. p. κεκα, *sopio, in lecto colloco*: præs. pass. κοιμάομαι, ῶμαι, *dormio, obdormio*, κοίτον ἐ præs. part. κοιμαίμενος, -ώμενος, perf. pass. κεκοίμημαι, perf. part. pass. κεκοιμημένος, η, ον, *mortuus*: a. 1. pass. ἐκοιμήθην, ης, η, f. 1. pass. κοιμήθημαι. Hinc

Κεμηθὶς, εῖσα, ἐν, *scitus*, a. 1. part. pass. et

Κεμηθῆναι, a. 1. inf, pass. et

Κεμηθῆτω, a. 1. imperat. pass. verbi κεμάω.

Κεμήσατο, 3. pl. Ion. a. 1. m. et

Κεμήσαθε, *cubate*, 2. pl. a. 1. imperat. m. ejusd.

Κεμὸς, ου, ἡ, *somnus, mors*: et

Κεμητήριον, ου, τὸ, *COEMETERIUM, locus in quo dormitur* vel *sepelitur*: à κεμάω.

Κεμίζω, idem quod κεμάω, q. v.

Κεκόμημαι, -ῶμαι, Pind. pro κεκόσμημαι. Th. κοινὸς, *communis*.

* Κοινὰ Ἀσίας, *certamina communitèr Asiæ* proconsularia, urbium impensis et communi earum concursu celebrata, modo Smyrnæ, Ephesi, Pergami, &c. habitæ. Quæ inter regiones Iouiam, Lydiam, Cariam, Phrygiam, Mysiam, Æoliam, continebatur, iis præsidebat Asiarcha, et victores civicâ coronabantur, ut ex eorum superstitibus nummis patet. Vid. Vaill. de Num. Græcis, p. 337. Spanh. de Præst. Num. Diss. ix. el. iv. p. 610. Ed. fol.

* Κοινὸν Ἀσίας, *communis Asiæ*, sic dictum corpus fœderatum civitatum, quæ supradictam societatem inibant. V. Reines. Insc. v. 22.

Κοινάοντες, Dor. pro κοινώσαντες, vel pro κοινῶντες, ut alii: nom. pl. a. 1. part. act. verbi κοινάω, vel κοινόω, *communico*: f. ώσω, ab eod. Th.

Κοινᾷ, *communiter*: adv. à κοινὸς.

Κοινεῖ, dicitur in 3. sing. præs. ind. act. contract. pro κοινόει: et in 3. sing. præs. sub. act. contr. pro κοινῇ: et in 3. sing. præs. opt. act. contr. pro κοινοῖ. Et in 2. sing. præs. ind. et sub. med. et pass. contr. pro κοινῇ: à κοινόω, quod vide.

Κοινολογέμαι, vel κοινολογίομαι, *aliquid cum aliquo communico*: ex κοινὸς et λέγω, *dico*.

Κοινολογία, ας, ἡ, *collocutio, consultatio*: expon. et *conjuratio*; ex Iisd.

Κοινολογίζομαι, *colloquor*.

* Κοινόμια, ας, ἡ, *cœnomyia*, Hieron. *omne genus muscarum*. Exod. viii. 21. in lxx. Ps. lxxviii. 45. Idem quod κταμυιὰ apud Aquilam, ex κοινὸς, et μυῖα. Rectius tamen forsan ut in Editt. legitur κυνόμυια.

ΚΟΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *communis, publicus, vulgaris, societate gaudens; profanus, impurus, immundus*, per Hebr. *facilis, comis*, ut Lat. *communis*; *æquus, justus*, de judice. Hinc τὰ κοινὸν, vel τὰ κοινὰ *respublica, commune commodum*.

Κοινότης, ητος, ἡ, *communitas, consortium, societas, lenitas, facilitas*: à præced.

Κοινόω, -ῶ, *communico, commune reddo, impertio, confero cum aliquo*; item *polluo, inquino, pro impuro habeo*, f. ώσω, perf. κεκοίνωκα· a. 1. ἐκοινώσα· a. 1. inf. act. κοινῶσαι· ab eod. Th.

Κοινῷ, dat. sing. à κοινὸς.

Κοινὼν, ῶνος, ὁ, Poët. pro κοινωνὸς, *socius*, q. v.

Κοινωνέω, -ῶ, *communico, impertio, participe sum*, f. ήσω, perf. κεκοινώνηκα· a. 1. ἐκοινώνησα. Th. κοινὸς, *communis*.

Κοινωνήσαν, dat. plur. a. 1. part. act. κοινωνήσας, αντος, verbi præced.

Κοινωνία, ας, ἡ, *communio; beneficentia; eleemosyna*. Th. κοινὸς.

Κοινωνὶς, ή, ὸν, *sociabilis, non difficilis, non fastuosus, qui est facilis convictûs*: à

Κοινωνὸς, ὁ, ἡ ᾗ ἡ, *socius, particeps*, in dat. pl. κοινωνοῖς. Th. κοινὸς.

Κοινωσάτην, 3. pl. præs. ind. verbi κοινωνέω.

Κοινῶς, adv. *communitèr, uno animo*.

Κοινώτερος, comparat. grad. à κοινὸς.

* Κοινωφέλεια, ας, ἡ, *publica utilitas*: ex κοινὸς et ὠφέλεια, *prosum*. D. S.

ΚΟΊ'Η, ης, ἡ, *palma arboris quædam species*.

Κοίλλης, *sacerdos*, qui et κοῖος.

Κοῖος, *qualis*, Æol. pro ποῖος· est et

Κοῖος, ου, ὁ, nomen viri.

Κοισήσεις, *gravida*, quia κοῖος, id est πόσις φέρει.

Κοισανίοντι, acc. sing. part. ptæs. verbi κοισανίω.

Κοισανίουτι, Dor. pro κοισανίουσι, *regunt, gubernant*, à

Κοισανίω, *impero, princeps sum*, f. ήσω, p. κεκοισάνηκα· à

ΚΟΙ'ΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, *princeps, dominus*: quod à κύρω, *auctoritas*, quam dominator in habet in subditos: hinc κοισανίω, *dominor, impero*; est et

Κοίρανος, ου, ὁ, nomen propr.

ΚΟΙΣΤ'ΡΑ, *uxor Alcmæonis Atheniensis, nobilis et opulenta, sed luxuriosa*.

Κοιτώς, ώδος, ὁ, *qui it cubitum, qui lectum petit*; κοιτώδιον γίνεσθαι, *cubare, noctu jacere*. Th. κοίτη, *lectus*.

Κοιτάζω, et κοιτάω, *in lecto colloco*; et præs. med. κοιτάζομαι, *jaceo, in lecto cubo*: à κοίτη.

Κοιτάξατο, Dor. pro ἐκοιτάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κοιτάω, vel κοιτάζω, *dormio*, f. ώσω, et ξω· hinc a. 1. ἐκοίταξα.

ΚΟΙ'ΤΗ, ης, ἡ, *cubile, lectus*; κοίτας, ᾶν, αι, *libidines*: qu. à κεῖμαι, *cubo*: hinc

Κοιτίον, ου, τὸ, *dormitorium, cubiculum*.

Κοιτὶς, ίδος, ἡ, *parva κοίτη, lectulus*, specialitèr *capsula in quâ mundus muliebris servatur*: à præced.

Κοίτον, acc. sing. à

Κοῖτος, ου, ὁ, *cubile*; *somnus in cubili*. Th. κοίτη· item

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, *cubiculum*, et

Κοιτωνίτης, ου, ὁ, *cubicularius*: ab eod.

Κόκκαλον, *os*; corona pretiosa κόκκαλα ὀρίτα.

Κόκκινος, η, ον, *COCCINUS, cocco tinctus*: à

ΚΟ'ΚΚΟΣ, ου, ὁ, *granum, bacca, COCCUS, color* ex cocco factus *puniceus*, undè etiam pro *purpura* sumitur.

ΚΟΚΚΥ'ΖΙ, et κοκκύσι, ῶν, οἱ ᾗ αἱ, *avi, majores*.

Κακκύζει, *canit*, 3. sing. præs. ind. à

Κοκκύζω, *COCCUZO*; *canto ut cuculus* vel *gallus*: à κόκκυξ, quod vide.

Κοκκύμηλον, *prunum præcox, malum quod coccygis vocant*: ex κόκκυξ, q. v. et μῆλον, *malum*. Th. μηλία, *malus* arbor.

ΚΟ'ΚΚΥΞ, υγος, ὁ, *CUCULUS*. à sono, Angl. CUCKOO; *piscis quidam, grossus, galea, herba quædam, os in imo sacri ossis*.

Κοκκύσδων, Dor. pro κοκκύζων.

Κοκυ, *celeritèr*, Att. undè fortasse Angl. QUICK.

Κόλα, ή, *venter*; Suid. sive quia κῖλον, id est, *secum* capit, sive quia κοίλη.

Κόλαβος, *effula, buccæ parva*: à κῖλον, *cibus*.

Κολαβίζω, Græcis σκιρτάω, *lascivè salto*: indè genus saltationis petulantis et lascivæ κολαβισμὸς est

dictus. Sic Job. v. 4. κολοβωθήσονται, vertitur κατακλασθήσονται, à Sym. ταπεινωθήσονται.

Κόλαβος, ου, ὁ, *porcellus, obscena cantio.*

ΚΟΛΑ'ΖΩ. *punio, castigo,* [* *reprimo*; ἔκρυψε τὸ ἅρματος ᾧ κολάζει τοὺς τῶν ἵππων ὁρμούς, *currum regit, et impetum reprimit equorum,*] f. σω, perf. κεκόλακα, præs. pass. κολάζομαι. *punior, pœnas do*; a. 1. med. ἐκολασάμην, ω, ατο. a. 1., sub. m. κολάσασθαι, ῳ, ηται· p. pass. κεκόλασμαι, σαι, σται.

Κόλακας, acc. pl. à κόλαξ, ακος, ὁ, *adulator.*

Κολακεία, ας, ἡ, *adulatio, assentatio* : à κολακεύω, *adulor.* Th. κόλαξ.

Κολακεύω, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi κολακεύω.

Κολακευτέος, ία, έον, *cui blandiendum est,* adj. verb le : à

Κολακεύω, *adulor, assentor,* f. εύσω, p. κεκολάκευκα· a. 1. ἐκολάκευσα. Th. κόλαξ.

Κολακίς, ίδος, ἡ, *assentatrix.*

Κολακίστρα, vel κολακεύτρια, et κωλακέτρια, *civilium pecuniarum quæstores.*

ΚΟ'ΛΑΞ, ακος, ὁ, *adulator, parasitus* : à κόλον, *cibus,* quem quærit.

ΚΟ'ΛΑΠΤΩ, f. ψω, *tundo, tundendo excavo, scalpo, sculpo* : quod à κοῖλος, *cavus.*

ΚΟ'ΛΑΡΙΣ, ιος, ὁ, *animal ululæ inimicum.*

Κόλασις, εως, ἡ. *supplicium, cruciatus, punitio,* [* *amputatio arborum luxuriantium, obstaculum,* 1 Joan. iv. 18, ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, *timor habet obstaculum,* ubi Grot. legi vult κάλυσιν, Male, Ὁ δὲ Ἀπιστος ἀδημονῶν ἐπὶ τῇ παρ' ἐλπίδας τῆς κολάσεως, Halic. Ant. l. xi. p 497. *Applus inspera tò ito obstaculo perturbatus.* Sylburgius contra fidem Cvdd. legi vult κολάσεως, V. Bos. Exerc. Phil.] à κολάζω, *punio.*

Κόλασμα, ατος, τὸ, *animadversio, cruciatus, pœna,* et

Κολασμός, ῦ, ὁ, *pœna, punitio,* et

Κολαστήριον, ου, τὸ, *carcer, locus supplicii, tormentum* : à κολάζω, *punio.*

Κολάσουσι, 3. pl. a. 1. sub. m. verbi κολάζω, *punio.*

Κολαφίζω, *alapam alicui infrin go, colaphum infligo,* f. ίσω, p. κεκολάφικα· hinc præs. pass. κολαφίζομαι, *colaphis cædor* : à seq. Th. κολαφτω, *tundo.*

Κόλαφος, ου, ὁ, *COLAPHUS, alapa.* Th. κολάπτω, q. v.

Κολεόν, gen. dual. Poët. pro κολεοῖν, à κολεός, ῦ, ὁ, *vagina.*

Κολεόν, gen. Ion. à

ΚΟΛΕΟ'Σ, et Ion. κολεός, ῦ, ὁ, *vagina, CULEUS* : qu. κοιλεός, à κοῖλος, *cavus.*

ΚΟΛΕΡΟ'Σ, ὰ, ον, *glaber* : hinc

Καλεκὰ βῦς, *sues glabræ* seu *brevem lanam habentes,* apud Aristot. Hist. An.

ΚΟΛΕΤΡΑ'Ω, *proculco.*

Κολία, *saltatio quædam.*

ΚΟΛΙ'ΑΣ, ου, ὁ, *piscis quidam.*

Κολιάω, *salto,* Hesych.

ΚΟ'ΛΛΑ, et κόλλα, ης, ἡ, *gluten* : quasi à κλείω, *claudo.*

Κόλλαβος, ου, ὁ, *epitonium chordarum; verticillus citharæ, lyræ, &c.* à κόλλοψ· est et

Κόλλαβος, ου, ὁ, *panis genus.* Th. idem.

Κολλάω, *glutino* : f. ήσω, p. κεκόλλημαι, præs. pass. κολλάομαι, -ῶμαι, *agglutinor, adhæreo,* cum dat. a. 1. pass. ἐκολλήθην, ης, η, a. 1. part. pass. κολληθείς, έντος. Th. κόλλα, *gluten.*

Κολλίγης, qui κόλλαν ἥψει, *glutinum coquit.*

Κόλλα, ης, ἡ, *gluten.* Vide κόλλαι.

Κόλλεος, έσσα, ον, *glutinatus.* Th. κόλλα, *gluten.*

Κολλήσαντι, *adjunge,* a. 1. imperat. pass. verbi κολλάω, quod vide.

Κόλλησις, εως, ἡ, *glutinatio, concinnatura, applicatio cucurbitulæ, Figura Rhetorica.* à κόλλα.

Κόλλης, *panis Ægyptius.*

Κολλητής, οῦ, ὁ, *glutinator,* et

Κολλητός, ὴ, όν, *conglutinatus, bene compactus* : à κολλάω, *glutino.*

Κόλλιξ, quod et κόλιξ, *panis rotundus, pastillus* : à κόλον, *esca.*

Κολλούριον, ου, τὸ, *collyrium,* idem quod κολλύριον.

ΚΟ'ΛΛΟΨ, οπος, ὁ, *corium durius in cervicibus et dorsis bourn* &c. in pl. κόλλοπες, dicuntur *verticilli citharæ,* quibus cordæ in enduntur. Hinc Anglicè forsan COLLOPS.

Κολλυβιστής, οῦ, ὁ, *nummularius, trapezita* : à

ΚΟ'ΛΛΥΒΟΣ, ου, ὁ, *COLLYBUS; species numismatis;* bos in numismate parvo sculptus quasi κολλύμενος βοῦς. Sumitur et pro *permutatione* : hinc vox præced.

ΚΟΛΛΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *panis parvus, crustum, COLLYRA.*

Κολλυρίζω, f. ίσω, *opus pistorium facio, placentas paro.* à præced.

ΚΟΛΛΥ'ΡΙΟΝ sive κολλούριον, ου, τὸ, *COLLYRIUM, genus medicamenti oculorum, quodvis medicamentum oculorum: quod adhibebatur ad resignandas literas, ne frans sentiretur.*

ΚΟΛΛΥΡΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, *avis nomen.*

Κολόβιον, ου, τὸ, *COLOBIUM, subucula;* quia κολοβὸν, *sine manicis.*

Κολοβόκερκος, ου, ὁ ἡ ὁ, *caudâ truncatus* : ex κολοβὸς, *mutilus,* et κέρκος, ου, ἡ, *cauda.*

Κολοβὸς, ὰ, ὁ ἡ ὁ, *mutilus truncus* : Th. κόλον, *amputo.* Hinc

Κολοβόω, ῶ, *decurto, mutilo, truncо, contrahо* ; f. ώσω, p. κεκολόβωκα, a. 1. pass. ἐκολοβώθην, ης, η, f. 1. pass. κολοβωθήσομαι, ῃ, σται.

Κολοβωθέντων, 3. pl. f. 1. pass. verbi præced.

Κολοβῶν, *graculorum modo vocem edo* : à

ΚΟΛΟΙΟ'Σ, ου, ὁ, *graculus, monedula.*

ΚΟΛΟΚΑΣΙ'Α, ας, ἡ, et

Κολοκάσιον, ου, τὸ, *fabæ Ægyptiæ radix.*

ΚΟΛΟΚΥ'ΝΘΗ, sive κολοκύντη, ης, ἡ, *cucurbita.*

Κολοκυνθίς, ίδος, ἡ, *cucurbita caprina,* vel *Alexandrina,* vel *cucumer amarus* : à præced.

Κολοκύντη, ης, idem quod κολοκύνθη.

ΚΟ'ΛΟΝ, ου, τὸ, *cibus, intestinum,* pro κῶλον.

Κόλος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *mutilus, truncatus* : à κολόω, *amputo.*

Κολοσσαὶ, ῶν, αἱ, *Colossa,* urbs Asiæ minoris.

* Κολοσσαῖος, αία, αῖον, *Colossi magnitudine æqualis.* D. S. à

ΚΟΛΟΣΣΟ'Σ, ὁ, *COLOSSUS, statua immensæ magnitudinis.*

Κολοστρὸς, ὁ, ὁ, *strepitus carnificum quum per terram trahuntur, strepitus, turba, tumultus* : ex κόλον, *traho,* et κολὸς, antiq. *strepitus.*

Κόλουροι, οἱ, *COLURI,* sic in sphericâ doctrinâ vocantur *duo circuli majores, quorum alter transit puncta Æquinoctiorum, alter Solstitiorum, mutuò se secantes in polis mundi ad angulos rectos sphericos* : ita dicti quod semper altera eorum pars sub horizonte lateat : à

Κόλουρος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *caudâ mutilus, truncus* ; qu. κόλος οὐρὰν.

ΚΟΛΟΥΤΕ'Α, ας, ἡ, *COLUTEA arbor* ; si quis eam *mutilet,* ipsa moritur : ergo à

ΚΟΛΟΥ'Ω, *amputo, decurto, imminuo, debilito.* f. σω, p. κε· hinc κόλως, ου, ὁ ᾗ ὁ, *mutilus* ; κολοῦσι, ὁ ᾗ ὁ, idem : κολοῦσα, *mutilo* ; κολοῦσαν, ου, τὸ, *tunica.*

ΚΟΛΟΦΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *fastigium, summa manus, finis* : hinc

Κολοφῶνα ἐπιθεῖναι, *COLOPHONEM,* seu *ultimam manum imponere.*

ΚΟ'ΛΠΟΣ, ου, ὁ, *sinus, gremium* : à κοῖλος, quia *cavus.* Hinc Angl. GULF, de maris *sinu.*

Κολπόω, -ῶ, f. ώσω, *in sinus contraho, sinum efficio* : à præced.

Κόλπωμα, ατος, τὸ, *loculus sinuosus, vestis sinuosa* : à præced. verbo.

* Κόλπωσις, εως, ἡ, *sinuatio* : ab eod.

ΚΟΛΥΜΒΑ'Ω, -ῶ, *nato, aquas subeo,* f. ήσω, p. κεκολύμβηκα· qu. κολυμπάω, à κολὸς, *mutilus,* et εἰμι, *appareo* ; nantes enim *mutili* apparent: hinc

Κολυμβήθρα, ας, ἡ, *piscina, locus ubi natare possumus* : à præced.

ΚΟΛΥΤΤΑ, ας, ἡ, *arbor quædam Idæa,* diversa à κολυτία, de quâ suprà.

ΚΟΛΧΙΚΟ'Ν, ὸ, τὸ, *COLCHICUM, herba quædam venenata,* à regione *Colchorum.*

Κολχοί, οῦ, οἱ, *Colchi*, Asiæ populi.

Κομανία, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. *Colonia.*

* Κολωνία, ας, ἡ, *colonia*, Act. xvi. 12. quâ voce et Ptolemæus utitur.

Κολώνη, ης, ἡ, idem quod

ΚΟΛΩΝΟΣ, ου, ὁ, *tumultus, collis*: qu. κολωνὸς; à κολάω, qui celerem progressum itinerantium *impedit.*

Κολωὸς, ὁ, *strepitus, tumultus*: à κολάω; *graculus.*

ΚΟΜΑΡΟΣ, υ, ὁ ᾗ ἡ, *arbutus*; est et κόμαρος, vel κόμαρος, pro κόμαρος, *picis.*

Κομέσαι, Dor. pro κομέσσαι, *comam ferat*, 3. sing. aor. 1. opt. act. à

Κομάω, -ῶ, *comatus sum, comam alo*, f. ήσω, p. κεκόμακα· hinc κομᾶν τὴν τυραννίδα, *tyrannidem affectare*, Herod. Th. κόμη.

Κομβέω, *sonum edo*, puto crepitu malarum.

ΚΟΜΒΟΣ, υ, ὁ, *nodus* in culmis et arundine, in vestitu *ad ornatum*, *margarum*, *crumena*: hinc

Κομβόω, -ῶ, f. ώσω, *nodum necto*: à præced.

Κομεῖν, præs. inf. verbi κομέω.

Κομείτην, Ion. pro ἐκομείτην, 3. dual. imperf. act. à

ΚΟΜΕΩ, -ῶ, f. ήσω, *curam gero, nutrio, alo*; κομίσσω, *curabat*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐκόμει, ἐκόμει.

ΚΟΜΗ, ης, et Dor. κάμα, ἡ, *COMA, cæsaries culta*: quod à κόπτω, *seco*, ut *cæsaries* dicitur à *cædendo*; vel à κομέω, *curam gero, alo, orno*: [* κόμη τριχῶν, *coma capilli*, Epicharm. de Monachis crinitis, et Num. vi. 5. ut debuit legi, non τρίφω κόμην τρίχα, Salm. de Cæsarie, p. 243.] Ainc Angl. A COMB, TO COMB, &c.

Κόμης, *comes, præfectus*: à Lat. *comes.*

Κομήτης, υ, ὁ, *comatus, crinitus*; dicitur κομήτης, subst. ἀστὴρ, *stella crinita*, *COMETA.* Th. κόμη, *coma.*

* Κομιδῇ, *admodùm, vehementèr.*

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, *actio* τῶ κομίζοντος, *cura, diligentia, advectio*; *receptio*: à κομίζω, q. v.

Κομιζόμενδα, Ion. et Dor. pro κομιούμενα, 1. plur. fut. 1. med. Att. verbi

Κομίζω, *curo, fero, porto, adporto, adveho, duco, affero sepeliendi causâ*; præs. imperat. κόμιζε· fut. ίσω, p. κεκόμικα· a. 1. ἐκόμισα· præs. med. κομίζομαι, *accipio, recipio, revertor, proficiscor*; imperf. ind. pass. ἐκομίζετο, ου, -ετο, *ferebar, -aris, -atur*: f. 1. m. κομισθήσομαι, et Att. κομιοῦμαι, a. 1. m. ἐκομισάμην, ω, ατο, *obtinui*: a. 1. m. imperat. κόμισσαι. Th. κομέω, *curo.*

Κομίζω, Dor. pro κομίσσω, *reducere*: a. 1. inf. act. et

Κομίζως, ωτος, Dor. pro κομίσας, a. 1. part. act. à κομίζω.

Κόμμβρα, ης, ἡ, ατος, f. 1. m. Att. pro κομβέωμαι, et κομῶ, f. 1. act. pro κομέσω, verbi ejusd.

Κόμμασι. κομμάσω, a. 1. imperat. m. in 3. pl. κομμάσάντων· et

Κομίσαντο, 3. pl. Ion. a. 1. m. et

Κομίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi κομίζω, q. v.

Κομίσηται, 3. sing. a. 1. sub. m. ejusd.

Κομισθήναι, a. 1. inf. pass. ab eod.

Κομιστὴν, a. 1. inf. pass. ab eod.

Κομιῶ, Att. pro κομίσω, f. 1. act. ejusd.

Κόμμα, ατος, τὸ, *segmen, pars minima*, et *orationis fragmentum*; accipitur et pro *moneta*: à κόπτομαι, perf. pass. verbi κόπτω, *scindo.*

ΚΟ'MMI, τὸ, *GUMMI, lacryma arborum quarumdam siccata.*

ΚΟΜΜΟ'Σ, ὐ, ὁ, *ornatus nimis accuratus et supervacaneus, nitor fucatus, fucus*: q. à κομέω.

Κομμὸς, οῦ, ὁ, *planctus*: sed κόμμος, *dens molaris*: utrumque à κόπτω.

Κομμόω, ῶ, f. ώσω, *fuco*, propriè et tropicè. Th. κομμὸς.

Κόμμωτὴς, οῦ, ὁ, *comptor, manzo.*

Κομόωσι, *comam habent*: Dor. pro κομῶσι, 3. pl. præs. verbi κομάω.

Κομπάζω, *crepito, glorior, jacto*: et

Κομπασμὸς, ῦ, ὁ, *jactantia*: et

Κομπαστὴς, οῦ, ὁ, *jactator*, à κομπάζω· et

Κομπέω, *crepito, glorior, jacto*: à

ΚΟ'MΠΟΣ, υ, ὁ, *crepitus*, propriè *apri dantes acuentis, sonitus, jactantia.*

Κόμψυσμα, ατος, τὸ, *acitamentum, speciosus sermo*: à

Κομψεύω, seu potiùs κομψεύομαι, *scitè dico* aut *facio, scitè cavillor*: à

ΚΟΜΨΟ'Σ, ὴ, ὸν, *scitus*; *elegans; bellus, facetus, loquaculus*; *vafer*: compar. κομψότερος, α, ον, *elegantior.* [* Hinc Lat. COMIS, quæ vox ab origine fuit. COMS. Markl. Q. Gram. p. 134. ed. 2.]

Κομψότης, ητος, ἡ, *elegantia*: à præced.

Κονάβίσω, ᾶ, f. ήσω, et κονάβίζω, f. ίσω, *resono, sonum edo.* Th. κόναβος, *sonitus.*

Κονάβησε, *edidit fragorem*: a. 1. ind. act. Ion. verbi κονάβέω, *resono.*

ΚΟ'ΝΑΒΟΣ, υ, ὁ, *sonitus, strepitus.*

Κονδὸς, *curtus, parvus.* Gl. Cyr.

ΚΟ'ΝΔΥ, τὸ, *poculum Persicum*, vel *Asiaticum.*

Κονδύλη, ης, ἡ, *tuber, vibex, ictus.*

Κονδυλίζω, *cædo pugno*, vel *modo digiti percutio.* Th. κόνδυλος.

Κονδυλισμὸς, οῦ, ὁ, *plaga pugno incussa*: à κονδυλίζομαι, perf. pass. verbi κονδυλίζω.

ΚΟ'ΝΔΥΛΟΣ, υ, ὁ, *digiti articulus et junctura, pugnus, ictus qui fit pugno*

Κονδύλω, *cædo.*

ΚΟΝΕ'Ω, *festino, curro*; *minister, famulor*: q. à κόνις, *pulverem*, sc. *excitans currendo.*

Κονία, ας, ἡ, *pulvis, arena, cinis, calx*: à κόνις.

Κονιαλὸς, ὴ, ὸν, *pulverulentus*: ab eod.

Κονιάω, ῶ, *dealbo, pulvere impleo* vel *aspergo*: f. άσω, p. κεκονίακα, p. pass. κεκονιάμαι, p. part. pass. κεκονιαμένος, η, ον, *dealbatus.* Th. κόνις, *pulvis.*

Κονίσι, dat. pl. Ion. pro κονίαις, à κονία.

Κονίζω, seu κονίω, f. σω, *pulvere impleo, respergo, fædo*: ab eod.

ΚΟΝΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *CUNILA herba, thymbra.*

Κονίοντες, *pulverem excitantes*: præs. part. act. à κονίω. Th. κόνις.

Κονιπὸς, οδος, ὁ ᾗ ἡ, *calceamentum multifidum*: quod totum pedem non tegit, sed a pulvere aspergitur. ex κόνις, et πούς.

Κονιστὸς, οῦ, ὁ, *pulvis excitatus et in aërem elevatus, pulvis, homo squallidus*: ex κόνις, idem, et ἴστημι, *excito.*

Κονιστρώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, *pulverulentus.* à præced.

Κονίτης, idem quod κονιὸτης.

ΚΟ'ΝΙΣ, εως, ἡ, *pulvis, cinis*: sed

Κόνις, ῶος, ἡ, *lens, ovum pediculorum.*

Κονισμὸς, υ, ὁ, *pulvis motus*: κόνις σαλευομένη· vel ab ἄλλομαι, *salio.*

* Κονίσρα, ας, ἡ, *arena in quâ exercebant athlæta, exercitium in pulvere*, Æl. de Animal. l. vi. c. 14.

Κονίω, *pulvere impleo, pulvere fædo, pulverem moveo* vel *excito.* Th. κόνις, *pulvis.* Undè et

Κονιώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, *pulverulentus.*

ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, υ, ὁ, *arbor apud Alexandrinos.* Athen. l. 14. c. 16.

Κόννις, ὁ, *CONNIS*, nomen viri.

ΚΟ'ΝΝΟΣ, υ, ὁ, *barba*: hinc

Κοννεῶν, qui *villosam barbam gerit.* Sic

Κοννόω, *qui barbâ tenus sapiens est, stolidus, vanus.*

ΚΟΝΤΟ'Σ, ὸ, ὁ, *CONTUS, nautica hasta longa et robusta*: qu. à κεντέω, *pungo.* [* Hinc si diminutivæ formæ κόντος, indè Lat. *codex*, postea *codex*, propriè idem quod *truncus rami* vel *arboris*; dein translatum ad librum sive volumen instar rami. Salm. ad Vopisci Firmum, c. 3. inter Hist. August. Script. vol. ii.]

Κόνυζα et κόνυζη, ης, ἡ, *herba quædam ceremaria.* Plin. lib. 21. cap. 9. 10.

Κόνων, ωνος, ὁ, *CONON*, Athenien-sis.

Κοπίζω, *desino, quiesco*: f. ίσω, p. κεκόπικα· à κόπος, *labor, lassitudo*. Th. κόπτω, *scindo*, &c. f. ψω, p. m. κέκοπα.

Κοπανίζω, *tundo*, f. ίσω, p. pass. κεκοπάνισμαι, part. -σμένος, *tusus*.

Κόπανον, ου, τό, *pistillum*, quo aliquid κόπτομεν, id est, *tundimus* in mortario. Th. κόπτω, *pulso*.

Κοπεῖν, a. 2. inf. act. à κόπτω, *scindo*: f. ψω, a. 2. ἔκοπον, a. 2. part. pass. κοπείς, *cæsus*: p. m. κέκοπα.

Κόπιον vel κόπιον, ου, τό, *frustum ab aliquo integro desectum*: et

Κοπιτὸς, οῦ, ὁ, *planctus*: à κόπτομαι, *plango*: et

Κοπὶς, ίδος, ὁ, *cælum, quo lapides*, &c. *cælamus*: et

Κοπὴ, ῆς, ἡ, *sectio, incisio, cædes, strages*: à p. m. κέκοπα, à κόπτω, *cædo*.

Κοπῶσι, a. 2. inf. pass. verbi κόπτω, q. v.

Κοπιάω, *labore, fatigor, moleste fero, fastidio*: f. άσω, p. κεκοπίακα, perf. part. κεκοπιακὼς, ότος, *defatigatus*: à κόπος, *labor*: ab eod. Th.

Κοπὶς, ίδος, ἡ, *gladius*, seu *culter aptus ad cædendum*; item *securis*, ab eod.

Κοπιῶντες, præs. part. act. pl. num. κοπιῶντων, in gen. pl. ex κοπίω.

Κόπος, ου, ὁ, *labor, negotium, molestia, lassitudo*. Th. κόπτω.

Κοπόω, ῶ, f. ώσω, *lasso, fatigo*.

Κοπρίω, *stercoro*: hinc *pluuto*, quia id fit *lætamine* adhibito.

Κοπρία, ας, ἡ, *stercus*. Th. κόπρος, ὁ, idem.

Κοπρίζω, f. ίσω, *stercoro, stercore saturo*.

Κοπρικὸς, ἡ, όν, *stercoreus*.

Κόπριος, ία, ον, *stercoreus, vilis*; undè κόπριος ἀνὴρ, *plebeius homo*.

Κόπρισις, εως, ἡ, et

Κοπρισμὸς, οῦ, ὁ, *stercoratio*.

Κοπρίων, ωνος, ὁ, ἡ, *stercorosus*.

Κοπρίων, ωνος, ὁ, *scarabæus quidam*: ita dictus quia stercoreus pilas provolvit. à

ΚΟ'ΠΡΟΣ, ου, ἡ, *stercus, fimus, lutum, cœnum*, hinc

Κοπρόω, ώσω, et κοπρίζω, *stercoro*.

Κοπρών, ῶνος, ὁ, *sterquilinium*.

Κοπρώνης, ου, ὁ, ἡ, *plebeius, ultimæ sortis*, qu. *sterquilinarius*.

Κοπτὰ, ᾶς, ἡ, *COPTA*, *placenta*, tundendo facta. et

Κόπτουσα, Dor. pro κόπτουσα, *cædens, tundens*, part. f. g. et

Κοπτομένη, *excitata*: præs. part. pass. f. g. à

ΚΟ'ΠΤΩ, *cædo, scindo, vulnero; pulso, tundo*, imperf. ἔκοπτον, ες, ε, f. κόψω, p. κέκοφα, præs. m. κόπτομαι, *plango, cædor*, &c. a. 1. m. ἐκοψάμην, ω, ατο, p. m. κέκομμαι. hinc Angl. A COPSE, id est, *sylva cædua*.

Κόπωσις, εως, ἡ, *lassitudo, defatigatio*: à κοπόω.

Κόρα, ας, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, *puella*.

Κορέσσωσι, dat. pl. Ion. pro κόρακι, à κόραξ, ακος, ὁ, *corvus*.

Κόρακα, dat. sing. ab eod.

ΚΟΡΑ'ΛΛΙΟΝ, seu κοράλλιον, τὸ, *CORALLIUM* seu *CURALIUM*, lapis marinus rubens.

Κορδάμη, ης, ἡ, *brassica*.

ΚΟ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, *CORVUS*: dat. plur. κόρακι, et Ion. κορέσσωσι. Hinc Angl. A CROW, TO CROAK, &c. item *signum cœleste, machina bellica. malleus quo fures pulsantur, rostrum gallinaceum, repagulum*.

Κορθάζει, *effigitasse*: a. 1. inf. act. verbi

Κορύσσω, vel -ττω, *precibus insto*: f. ξω. à κόρυξ, *malleus*.

Κορύσσιον, ου, τὸ, *puella*: à κόρη, *juvenculus*, ἓν Matt. ix. 24. vocem non bonæ notæ damnant Phrynicus, et Tho. Magister, et Jul. Pollux. l. ii. p. 83. Τὸ κορύσσιον occurrit apud Luc. in Asino. et Diog. Laert. l. vi. c. 2. τὸ κορυσσίδιον ap. Arrian. Diss. Epist. series.] Th. κορέω, *verro, purgo*.

Κορβὰν, Hebraicè, *oblatio, donum*. Syriacè κορβανᾶν.

ΚΟ'ΡΔΑΞ, ακος, ὁ, *saltatio quædam ridicula*, q. à χορὸς, *salio*.

ΚΟΡΥΣ'ΑΗ, ης, ἡ, *clavæ caput*, quæ crassior pars, *ipsa clava*, et quicquid simile, *tuber*: κορύνιος, *piscis* nomen.

Κορὸς, ὁ, nomen viri ἁλιτ. Hebr. *Calvus*.

Κορὶς, 3. sing. f. 1. pro κορέσει, per Sync. à κορέω.

Κορίννυμι, f. κορέσω, *saturo*: idem quod κορέω. *satio*.

Κορισσᾶσαι, a. 1. inf. m. à præcedente verbo.

Κορέσαν, *saturaverit*: 3. sing. a. 1. opt. Æol. ab eod.

Κορεσθεὶς, *satiatus*: a. 1. part. pass. et

Κορεσθῆναι, a. 1. inf. pass. ab a. 1. indic. pass. ἐχορεσθην. à

ΚΟΡΕ'Ω, κορέννυμι, κορέννυμι. f. ἐσω, et ἡσω, *satio, saturo*.

Κορέω, f. έσω, *verro, purgo*, et hinc *orno*.

Κόρη, ης, ἡ, *pupa, pupilla oculi, puella, pulchra mulier*.

Κορήσω, ν, τὸ, *scopæ*: à κορέω.

Κορύσσεται, *attollitur*: 3. sing. med. verbi κορύσσω, *in acervum colligo*.

Κορύσσει, *collegit*: 3. pers. sing. imperf. act. Ion. à

Κορύσσω, vel κορύσσω, *coacervo, colligo*: à

ΚΟ'ΡΥΣ, υος, ἡ, *acervus, agger, tumulus*.

Κορύσσω, *accumulo, elevo*, vide κορύσσω.

Κορίαννον, ου, τὸ, *CORIANDRUM*. Idem et κόριαννον et κόριον. Th. κορὶς, *cimex*.

Κορίζομαι, f. ισομαι, *blandior, blandè appello* κόριν aut κόρην.

Κόρκασμος, ου, ὁ *clanculario concubitu conceptus*: ex eo scilicet quæ κόρη seu *virgo* esse putabatur.

Κορίνθιος, ία, ον, *CORINTHIUS*: à

Κόρινθος, ου, ἡ, *CORINTHUS*; urbs Achaiæ.

Κόριον, ου, τὸ, *parva* κόρη, *puellula*: item *sacrificium* pro κόρης, *pueris*: et

Κόριον, ου, τὸ, est *Coriandrum*. Vide κορίαννον.

ΚΟ'ΡΙΣ, ος, ὁ, vel ἡ, *cimex*, herbæ seu fruticis nomen: q. à κόρις, *scindo*.

Κορμὸς, οῦ, ὁ, *truncus*: κορμὸς ξύλου, *caudex*. ab eod. Th.

Κορνήλιος, ου, ὁ, nomen viri. Latinè à *cornu* dictus.

Κόρσιος, ου, ὁ, *stultus*: à quodam *Corœbo, stulto* viro.

Κόρσιον, *satietatis*: gen. Ion. à κόρος, quod vide.

Κορυπλάσσης, ου, ὁ ἡ ἁ, *qui pupas effingit*: ex κόρος, et πλάσσω, *fingo*.

Κόρος, ου, ὁ, ἑ idem quod κόρις, *infans nondum editus*, Callim. Hymn. in Del. ver. 212. et 214. atque ita forsan intelligendus, Hom. Il. vi. 59.] *puer, pullus: scopæ, satietas*, et *insolentia* et *petulantia*, quæ à satietate: item *CORUS, mensura aridorum*. Th. κορέω, *purgo, cure* et *satio*.

Κόρρη, et κόρρα, ας, Dor. pro

Κόρση, et Att. κόρρη, ης, ἡ, *crinis*; item *caput, tempus*, pars capitis, *maxilla, gena*. Th. κάρη, *tendo*.

Κορυβαντιᾶν, ῶ, f. άσω, *insani more Corybantum*: à κορύσσω.

Κορυβαντισμὸς, οῦ, ὁ, *Corybantum sacris initio*; ab eod. Hinc

Κορυβαντιστὴς, οῦ, ὁ, *Lustratio*, seu *expiatio, quæ fit à Corybante ære canoro*: *insanus furor*.

ΚΟΡΥ'ΒΑΣ, ανθος, ὁ, *CORYBAS, sacerdos Rheæ seu Vestæ*: ἀπὸ τοῦ κορύπτοντας ἐμαίνετο ὀρχήσεσιν.

Κορυδάλλις, ίδος, ἡ, *herba, fumaria bulbosa*; *alauda*: et

Κορυδάλλος, κορυδαλλὶς, ὁ, ἡ, *alauda*. à

Κορυδὸς, οῦ, ὁ, *alauda*, avis *galerita, cassita*: à κόρυς, *galea*; item *galerita*.

ΚΟ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, *gravedo, humor à capite fluens*; ἓ *superbia, fastus*, Luc. Dial. Menip. et Æschinus: qu. ex κάρα, et ζέω, quia volut e *capite ebullit*.

Κορυθαὶξ, ικος, ὁ, *qui* κόρυθα ἴσσει, *galeam movet*: *bellator*.

Κορυθαιόλος, ου, ὁ ἡ ἁ, *qui habet galeam variegatam*: lege κορυθάολος, ex κόρυς, υθος, ἡ, *galea*, et ἀλλάσσω, *variis*.

Κόρυθος, gen. sing. à κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. Est et

Κόρυθος, *frustum massæ*: qu. à κόρυμι, *satiare*.

Κορυνὴς, οῦ, ὁ, vide in κόρυνος.

ΚΟ'ΡΥΜΒΟΣ, ου, ὁ, et κόρυμβον, ου, τὸ, *vertex, cacumen, cincinnus, rostrum, caulis, racemus, ramus*. CORYMBUS, *bacca, rostra*.

ΚΟΡΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *clava*, quia *capitatus* fustis: à κάρα, *caput*.

Κορυνήτης, ου, ὁ, *qui clavâ pugnat*; à præcedente.

Κορυνηφόρος, ου, ὁ ἡ, *satelles clavam gestans*: ex κορύνη, et φέρω, *fero*.

Κορυτίλη, ης, *cornupeta*: à

Κόρυττε, *caput jacto, cornu ferio*. Th. κείρω.

ΚΟ'ΡΥΣ, υθος, ἡ, *galea, cassis*; acc. sing. κόρυθα et κόρυν, quod à κάρα quia *capiti* tuendo imponitur. Est et

Κόρυς, *clauda galerita*.

Κορύσσων, Ion. et Dor. pro κορύσσω, præs. inf. à

Κορύσσω, *galeâ armo*; *armo, orno, erigo, augeo*. Th. κόρυς, *galea*.

Κορυστής, οῦ, ὁ, *armiger*.

Κορυστὸς, ἡ, όν, *auctus*, à κορύσσω, *augeo*.

Κορυφαῖος, αία, αῖον, *verticalis, supremus, præcipuus, CORYPHÆUS*.

ΚΟΡΥΦΗ', ῆς, ἡ, *vertex, summum in quâvis re*; hinc

Κορύφου, οῦ, f. ώσω, *erigo, attollo, celsissimo*.

ΚΟ'ΡΧΟΡΟΣ, ου, ὁ, *olus quoddam sylvestre vile*: Scribitur et κόρκορος.

ΚΟΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *CORNIX*: Angl. A CROW; item *malleus ferreus quo fores pulsantur*, vel *annulus quo fores attrahuntur*: item *summitas in curvamine arcûs*, et generaliter quævis *summitas, corona*. Hinc

Κορωνᾶω, ῶ, *cervicem* vel *cornua effero, incurvus et lunatus sum*.

Κορωνίζω, *cornicis stipem colligo*.

Κορωνὶς, ίδος, ἡ, *navis rostrata*: dat. pl. κορωνίσι· item *fastigium, summitas et apex in re aliquâ, finis*.

Κορώνης, οῦ, ὁ ἡ, *herba*: quæ et κορακίνης, *cornicis pede* sic dicta. Th. ποῦς, *pes*.

Κορυφὸς, ὴ, *altus, cervicem attollens, elatus*. Th. κορυφὴ, *summitas*.

Κοτυλη, ης, ἡ, est μετάληξις, seu *finis, numeri post centum usque ad mille*: ut διακόσιοι, αι, α, i. e. δὶς ἑκατόν, &c. et videtur κόσιοι dici, quasi ἑκατόσιοι.

Κοσκινομάντις, εως, ὁ ἡ, *vates qui cribro utitur ad vaticinandum*. Ex κόσκινον, *cribrum*, et μάντις, εως, *vates*.

ΚΟ'ΣΚΙΝΟΝ, ου, τὸ, *cribrum*.

Κοσκινοῦς, οῦ, ὁ ἡ, *cribrarius*.

ΚΟΣΚΙΝΟΜΑ'ΤΙΑ, τὰ, *corii minuta prægnina*, quæ abjiciuntur. An à κόης, *pellis*, et κολούω, *mutilo*?

Κοσμέω, ήσω, *ordino, compono, instruo, fungor magistratu*. f. ήσω, p. κεκόσμηκα, a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε, et Ion. ησάμην, ω, ο, a. 1. part. κοσμήσας, αντος, perf. pass. κεκόσμημαι, a. 1. pass. ἐκοσμήθην. Th. κόσμος, *ordo*.

Κόσμηνται, *ornati sunt*: Bœot. per Sync. pro ἐκοσμήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi præced.

Κόσμημα, ατος, τὸ, *ornamentum, insigne*: à κοσμέω.

Κοσμῆν. præs. inf. act. Dor. pro κοσμεῖν, *ornare, instruere*: vide κοσμέω.

Κοσμήσας, Æol. pro κοσμήσας, αντος, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Κοσμήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. et

Κόσμησαι, 2. sing. a. 1. Ion. ejusd. verbi.

Κοσμήτειρα, ας, ἡ, *ornatrix*: à seq.

Κοσμητὴρ, οῦ, ὁ, *ornator, moderator, ordinator*: à κοσμέω.

Κοσμητικὸς, ἡ, όν, *ornandi peritus*: ab eod.

Κοσμητὸς, ὰ, ὸν, *ornatus, excultus*: ab eod.

Κοσμήτορε, *principes duo*, nom. dual. à

Κοσμήτωρ, ορος, ὁ, *dux, princeps, qui aciem instruit*: ab eod.

Κοσμικὸς, ἡ, όν, *mundanus, a, um*, ab eod.

Κόσμιος, ία, ιον, vel κόσμιος, ου, ὁ ἡ, *benè compositus, moderatus, modestus*: undè κόσμιον, ου, τὸ, *dignitas, æquitas, modestia*, et κόσμιοι, οἱ, *magistratus quidam* apud Cretenses.

Κοσμιότης, ητος, ἡ, *moderatio, modestia, venustas*. Th. κόσμος, *ordo, ornatus*.

Κοσμίως, adv. *compositè, decenter, rite*; *modestè*: à κόσμιος, *ornatus*. Th. κόσμος, *ornamentum*.

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, *princeps mundi*, pro Satana. item *rex, magistratus*. Ex κόσμος, *mundus*, et κρατέω, *imperium obtineo*.

Κόσμων, *jumentum*, Græcis barbaris.

ΚΟ'ΣΜΟΣ, ου, ὁ, *ordo, ornatus, disciplina, decus, laus, magistratus quidam apud Cretenses*; item *tota compages rerum omnium*, ob ordinis pulchritudinem; unde et Latini vocavere, *mundum*; *homines universi, homines impii*; [* *imperium Romanum*; terra Judaica, licet non uni subjecta. Matt. iv. 8. populus Judaicus, Coloss. ii. 20. Gal. iv. 3.]

Κόσμῳ ζῆιν τι, Poët. loquendi genus pro κοσμίως, ἢ μετρίως ζῆιν τι, *aliquid moderate ferre*.

Κόσος, *quamvis*, pro πόσος, Ionicè.

ΚΟ'ΣΣΥΦΟΣ, et Att. κόττυφος, ου, ὁ, *merula*.

Κόσσος, ὁμόκλη, *hordeum*.

ΚΟ'ΣΤΟΣ, ου, ὁ, *COSTUS, planta aromatica*, cujus radix eximio odore.

Κόσυμβος, ου, ὁ, *nodus*: qu. à κόμβος. Legitur et κοσύμβη et κοσύμβη.

Κοσυμβωτὸς, ὴ, *fimbriatus, nodatus*.

Κοτὲ, Ion. pro ποτὲ, *quondam, interdum*: κότερα, Ion. pro πότερα.

Κοτίει, 3. sing. præs. à κοτέω, -σῶ, *irascor*. Th. κότος, *ira vetus*.

Κοτίεσται, *irascetur*, f. 1. m. gem. σ. à

Κοτίω, *irascor, simultates exerceo*; item *invideo*: f. ήσω et ἰσω, p. κεκότηκα, et -ικα. Th. κότος, *ira vetus*.

Κοτήεις, ήεσσα, ῆεν, *iratus*: ab eod. Th.

Κοτινηφόρος, ου, ὁ ἡ, *qui fert oleastros*: ex κότινος, et φέρω, *fero*.

ΚΟ'ΤΙΝΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, *oleaster*: et *corona ex oleastro*.

Κοτὶς, ίδος, ἡ, *occiput, vertex capitis*: à κόττη, *caput*. at κοτὶς, apud Hes. *ira*: à κότος.

ΚΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, et κέτος, τὸ, *vetus ira, simultas, invidia*, qu. à κεῖμαι, *jacio*.

Κοττάβισις, εως, ἡ, *lusus cottabi, actio ludendi cottabe*: à

ΚΟ'ΤΤΑΒΟΣ, et κόσσαβος, ου, ὁ, *genus lusûs convivalis*, reliquiarum sc. vini elegans cum sonitu effusio: à κοττίειν, quod vide.

Κοττίειν, *vehementèr verberare*, pro κόπτειν.

ΚΟ'ΤΤΗ, ης, ἡ, *caput*.

Κοττίζω, *aleâ ludo*. Hinc

Κοττιστὴς, οῦ, ὁ, *aleator*: à

Κόττος, ου, ὁ, *alea*, fortè à κοττίειν, *jacere*. Est et κόττος, *gallus*; item *nomen viri* seu *gigantis*.

ΚΟΤΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *cavum; cavum coxæ, in quo femoris cavum vertitur; vola* sive *cavum manûs* vel *pedis; hemina, acetabulum, cyathus*.

Κοτυληδὼν, όνος, ἡ, idem quod κοτύλη· hinc κοτυληδώφιν, idem: indeclinab.

Κοτυληφόρος, ου, ὁ ἡ, *in poculum fluens*: ex κοτύλη, *poculum*, et ῥέω, *fluo*.

Κότυλος, ου, ὁ, *poculum capiens quantum* κοτύλη, mensura unciarum quatuor.

Κότος, ους, ἡ, *COTYS, dæmon, turpitudinis præses*. Hinc *sacra turpia*, κοτύττια.

Κοῦ, Ion. pro ποῦ.

Κούαρτος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Quartus*. Sic κουαίστωρ, ορος, ὁ, *quæstor*.

Κυβαρὶς, *asellus, qui sub aquariis vasis stabulatur, cutio*: animalculi genus.

Κοὐκ pro ὁ οὐκ, *et non*.

Κοὐκέθ' pro ὁ οὐκέτι, *nec jam*.

Κοῦκι, τὸ, *Cuci*, arbor; *fructus* seu *pomum arboris Cuci*.

Κολεὸς, *vagina*, Ion. pro κολεὸς, quod vide

Κοῦμι, est verbum Hebræum. Marc. v. 41. *surge*.

Κουρὰ, ᾶς, ἡ, *tonsura*: q. à κείρω, *tondeo*. Hinc

Κουρεὺς, ῆος, ὁ, *tonsor*: et

Κουρευτρὶς, ίδος, ἡ, *tonstrix*: et

Κουρεύω, f. εύσω *tondeo*.

Κούρη, ης, ἡ, *puella*, Ion. pro κόρη.

Κυρῆτες, ων, οἱ, *CURETES, Corybantes*: dat. pl. Ion. κουρήσι.

Κουρίας, ου, ὁ, *tonsus*. Th. κείρω, *tondeo*.

Κουρίδια, ας, ἡ, *quæ virum duxit*, seu *quæ virgo nupsit* : à κόρος pro κόρος, *juvenculus*.

Κουρίδιος, ου, ὁ, *qui juvenili ætate uxorem duxit* : ab eod.

Κουρίζουσιν, *à teneris educant*, 3. pl. præs. act. à

Κουρίζω, *juvenilem ætatem ago, juvenilia sapio* ; item *à puerili ætate educo* : à κούρος, quod vide.

Κουρικὸς, ἡ, ὸν, *tonsorius, ad tonsorum pertinens*. à κουρὰ.

Κουρὶξ, adv. *per comam, comâ*. ab eod.

Κούριον, ου, τὸ, *constrina* : ab eod.

ΚΟΥ̓ΡΜΙ, *CURMI, patinis genus*, ut et *cerevisia*. Ducimus à κίρνα, *misceo*.

Κοῦρος, Ion. pro κόρος, *juvenculus* : ut et κούρη pro κόρη, *juvencula*.

Κουρότερος, *junior* : à κοῦρος pro κόρος, *juvenculus*.

Κουροτρόφος, ου, ὁ ἡ, *juvenculorum nutrior* : ex κοῦρος pro κόρη, *juvenculus*, et τρέφω, *alo*.

Κουρσοδία, ας, ἡ, *custodia* : vox origine Latina.

Κούφα pro κούφως, *levitèr*, adv. à κούφος, *levis*.

Κουφίζουσαν, acc. sing. f. g. præs. part. act. à

Κουφίζω, *levo, allevo, sublevo, adjuvo, erigo afflictum et consolor, levis sum* : imperf. ἐκούφιζον, f. ίσω, p. κεκούφικα, a. 1. ἐκούφισα. à

ΚΟΥ̓ΦΟΣ, η, ον, *levis, exiguus, ventosus, inconstans, vacuus, facilis*.

Κουφότερος, compar. *levior*.

* Κουφότης, ητος, ἡ, *levitas*.

Κουφόω, et κουφίζω, *levo, sublevo*.

Κούφως, *levitèr* ; adv.

ΚΟΥ̓ΦΙΝΟΣ, ου, ὁ, *COPHINUS, corbis, qualus, mensura* apud Bœotos cum liquidorum tum aridorum. Hinc fortè Angl. COFFIN.

ΚὈΧΛΑΞ, ακος, ὁ, *calculus, lapillus*.

Κοχλιάριον, ου, τὸ, *COCHLEARE* : à κόχλος.

Κοχλίας, ου, ὁ, *COCHLEA*, ab eod. Th.

Κόχλος, ου, ὁ, *concha*. hinc Angl. A COCKLE. à

ΚὈΧΛΩ, *gyro, roto, torqueo*.

ΚὈΧΟΣ, ου, ὁ, *humor abundè fluens*.

Κοχώδεσιν, Ion. pro ἰκοχώδεσιν, imperf. verbi.

Κοχώδων, *magnâ copiâ abundè fluo* : à κοχὼ, idem.

Κοχωνεῖον, *stillabat* : 3. sing. Imperf. Ion. pro ἐκίχωνε, per Paragog. τοῦ σιγμᾶ. à

Κοχὼ, *magnâ cum copiâ defluo*. Th. κιχὼ, quod vide.

ΚΟΧὨΝΗ, ης, ἡ, et

Κοχώνη, ης, τὸ, *coxendicis commissura cum femore aut pedice* ; item *femoris spatium*.

Κράξας, αντος, a. 1. part. et

Κράξον, Ion. pro ἔκραξον, 3. sing. a. 1. act. à κράσσω, *scindo* : f. ξω.

ΚΡἈΜΒΗ, ης, ἡ, *brassica, caulis. CRAMBE*, gen. pl. κραμβῶν, q. à κάρη, quia *capitata*, vel per Sync. pro κεκαμμένα, vel κεκαμένα, quod vide.

Κράμβος, η, ον, *aridus, torridus* ; et Subst. *vitium in uvis ex ablatione*.

Κραμβοσάγος, η, ὁ ἡ ς, nom. ranæ : ex κράμβη, *brassica*, et σαγ. *comedo*.

Κράνα, ας, Dor. pro κράη, ης, ἡ, *fons* : hinc κρανιάδες, ων, αἱ, Dor. pro κρηνιάδες, ων, αἱ, *fontium Ihe*, quæ et *Naiades*, et *Nymphæ* vocantur ; etiam κρανίδες, dictæ pro κρηνίδες.

Κρανὰς, ὰ, ὸν, *asper, sterilis, mutilus* : à κάρηνον, *vertex, caput*.

Κρανίσσαις, pro κρηνίσσαις, verbi κράνω, *perficio* ; f. κρανῶ, f. 2. m. κρανοῦμαι, f. 2. inf. m. κρανίσθαι, et Dialysi Poët. seu Ion. κρανίεσθαι.

ΚΡΑΝΕἸΑ, ας, ἡ. *CORNUS, arbor* : à κράνον, quia *capitatum* fructum ferr.

Κρανιάδων, Dor. pro κρηνιάδων, gen. pl. à

Κρανιάδος, ων, αἱ, *fontium Dee* ; à κράνα, *fons* : vide κράνα.

Κράνιον, ου, τὸ, *galea* : à κάρη, quia *capitis* tegumentum.

Κρανίον, ου, τὸ, *CRANIUM, calvaria, caput*, item *peculi genus*. Th. κάρηνον, *caput*.

Κράνον, ου, τὸ, *caput* : et

Κράνος, ους, τὸ, *galea* : ab eod. Th.

Κρανώνης, ητος, ὁ, *effector* : et

Κράντωρ, ορος, ὁ, *rex, princeps*. Th. κρανίον.

Κράξας, αντος, a. 1. part. act. à κράζω, *clamo* : f. κράξω, a. 1. ἔκραξα.

Κρὰς, κρατὸς, vel κράνος, κράατος, τὸ, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

Κρᾶς, ᾶτος, τὸ, contract. pro κράτος, *caro*.

Κράσις, εως, ἡ, *CRASIS, mixtura, temperamentum*. Th. κεράννυμι, *misceo*.

Κράσπεδον, ου, τὸ, *fimbria, marginis, margo litteris, mentis radius, vestis sacerdotis* : qu. à κράω κρῶ, quia *miscetur* velut *solo*, deorsum pendens : vel à κρέμαμαι *pendeo*, et τὸ πέδον, *solum*. Hinc ducamus Angl. TO GRASP, i. e. circuire ut *fimbria* : à præced.

ΚΡἈΣΤΙΣ, εως, ἡ, *gramen, fenum* : idem quod γρᾶστις. Hinc Angl. GRASS.

ΚΡἈΤΑΙΓΟΣ, οῦ, ὁ, seu κραταιγόνη, ης, ἡ, ὁ ἡ, *arboris species*.

Κραταιγύαλος, η, ὁ ἡ, *firmi fortis* : ex κραταιὸς, *fortis*, et γυάλη, *cavum, vola*.

Κραταιὸς, ὰ, ὸν, *potens, fortis, robustus*. Th. κράτος, τὸ, *robur*.

Κραταιότης, ητος, ἡ, τὸ, *robur, fortitudo* ; à præced.

Κραταιῶ, ῶ, *corroboro* : f. ώσω, perf. κεκραταίωκα, imperf. pass. ἐκραταιούμην, ούμην, ούσο, ούτο, ούντο,

πρες. imperat. pass. 2. pl. κρατεῖσθε, *fortes estote* : a. 1. ind. pass. ἐκρατήθην, inf. ejusdem κρατηθῆναι. Th. κράτος, *robur*.

Κρατερόπεδες, ων, οἱ, *qui pedes robustos habent*, nom. pl. à

Κρατερός, οῦ, ὁ ἡ ή, Epithet. *fauri*, qui *valides* et *firmos pedes habet* : ex κρατὺς, *validus*, et πούς, *pes*.

Κρατερώμα, ατος, τὸ, *robur* : à κρατερὸω.

Κρατερῶς, adv. *potenter*, *fortiter*.

Κρατέωσις, εως, ἡ, *corroboratio*.

Κρατέω, *dominatur* : 3. sing. præs. ind. verbi κρατὺω, quod vide.

Κράτεϊ, *imperio* : dat. sing. à κράτος, ους, τὸ, *robur*.

Κράτει, 2. sing. præs. imperat. Sed

Κρατεῖ, 2. sing. præs. ind. verbi κρατέω.

Κρατερὸν, pro κρατερῶν, gen. pl. Æol. f. g. à

Κρατερὸς, ὰ, ὸν, *fortis*, *validus*, *acer*. Th. κράτος, *robur*.

Κρατερόφρων, dat. vel acc. sing. à

Κρατερόφρων, ονος, ὁ ἡ ή, *invictus animo*, *magnanimus* : ex κρατερὸς, *validus*, et φρὴν, *animus*.

Κρατερώνυξ, υχος, ὁ ἡ ή, *solidos*, *firmos et robustos ungues habens*, *solidas ungulas habens*. Ex κρατερὸς, *fortis*, et ὄνυξ, *unguis*.

Κρατερῶς, adv. *validè*, *fortiter*, *strenuè*, *totis viribus* : à κρατερὸς, *validus*.

Κρατευτὴ, ῶν, αἱ, *verutum fulcra* : ab eod.

Κρατευτῶν, gen. pl. Æol. præced. pro κρατευτῶν.

Κρατέω, ῶ, *imperium obtineo*, *impero*, *possideo*, *potior*, *vinco*, *præsto*, *invaleco*, *contineo*, *retineo*, *memoriâ teneo*, *apprehendo* : f. ήσω. a. 1. ἐκράτησα, a. 1. imperat. κράτησον, ατω, a. 1. sub. κρατήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. κρατῆσαι, a. 1. part. κρατήσας, ασα, perf. act. κεκράτηκα, perf. inf. act. κεκρατηκέναι, imperf. pass. ἐκρατούμην, ὑμην, 3. pl ουντο, ὑντο, perf. pass. κεκράτημαι, et in 3. plur. κεκράτηνται. Th. κράτος, *robur*.

Κρατηθὶς a. 1. part. pass. præced.

Κρατὴρ, et Ion. κρητὴρ, ῆρος, ὁ (*RATER* : à κεράννυμι, *misceo*.

Κρατὶς, κρατῖ, 2. et 3. sing. præs. sub. verbi κρατέω, q. v.

Κράτησα, a. 1. inf. act. κράτησαι, a. 1. imperat, &c. Vide in κρατέω.

Κρατησίμαχος, ου, ὁ ἡ ή, *qui victoriam in prælio obtinet* : ex κράτὸς, et μάχομαι, *pugno*.

Κρατησίνους, οῦδος ὁ ἡ ή, *qui pedibus currisque pedum vicit* : ὁ τοῖς ταχέσι κρατήσας.

Κρατησιστὴς, ου, ὁ ἡ ή, *qui vicit equis* : ὁ τοῖς ἵπποις κρατήσας.

Κράτησις, εως, ἡ, *potentia*, *retentio*, vox Alexandrina, quæ occurrit in Ægyptiis seu Alexandrinis nummis Galbæ et Othonis, ut notat Spanhem. de Usu Num. Diss. III. p. 146. ed. fol. quo interprete significatur VIRTUS : sed Moyleus post Harduinum interpretatur IMPERIUM, ut Chron. Alex. ὁ Κόμμοδος ἐπὶ τῆς αὐτοῦ κρατήσεως, πάλιν τὸν διάγμον, *Commodus imperium adeptus*, *persecutioni finem imposuit*. Vid. Moyl. Op. vol. ii. p. 204.] à κρατὺω.

Κρατὶ, *capiti*, dat. sing. à κρὰς, κρατὸς, τὸ. Th. κάρηνον, idem.

Κράτιστα, adv. *optimè* : à

Κράτιστος, η, ον, *validissimus*, *a*, *um*, *præstantissimus*, superl. grad. Th. κράτος, ους, τὸ, *robur*.

ΚΡΑ'ΤΟΣ, ους, τὸ, *robur*, *potentia*, *imperium*, *victoria* ; *CARPUS*, in quâ manûs robur.

Κρατὸς, *capitis*, gen. sing. à κρὰς, κρατὸς, τὸ, *caput*.

Κρατοῦντας, nom. pl. præs. part. v. Κρατέω. [= Absque articulo Iphig. Taur. 1301. quod rarum. Usitatiùs cum articulo, ut Cic. ad Attic. ii. 25. Τὰς τῶν κρατούντων, ex Phœniss. 406. *qui rerum potiuntur*, non *victores*, prout vertitur. vid. Markl. ad Eurip. Supplic. Mul. 18. Κρατοῦντος τὴν παρόδοιν τῶν πρεσβυτέρων. Marc. vii. 3. *memorid tenentes*. Ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο, Luc. xxiv. 16. *oculi eorum cohibiti sunt*, par Hebraismum, ut censet Heumannus. Sic tamen Eurip. in Helena, 1403. ἐσχημόνει μοι, καὶ σε πρόσπολμεν ὧν ἐδύνω, κρατεῖν τε τὰ σῖγητος, *tacendum est mihi*, *et te etiam præsumimus benevolum os cohibiturum esse*.] Th. κράτος.

Κρατύνω, *confirmo*, *munio*, *impero* : à

Κρατὺς, εῖα, ὺ, *fortis* : à κράτος, *robur*.

Κρανυγάζω, *vociferor* ; *vagio* ; f. άσω, p. κεκράγασμαι. à κραυγὴ, *clamor*. Th. κράζω, *clamo* : f. ξω.

Κραυγάνω, idem.

Κραυγαστὴς, ου, ὁ, nom. ranæ . à

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, *clamor*. Th κράζω, perf. m. κέκραγα· undè per Epenth. τὸ υ sit κραυγὴ.

ΚΡΑΥ'ΡΟΣ, ρα, ρον, *aridus*, *siccus* ; et subst. *struma*, *morbus boum* : qu. κρούσαρος, à κάω. uro.

Κρέα, nom. vel acc. pl. contract. pro κρέατα· à κρέας.

Κρεάγρα, ας, ἡ, *fascina*, *harpago* : ex κρέας et ἄγρα, *captura*.

Κρεανομέω, ῶ, *carnes distribuo*, *aliorum carnes disseco*, *coquo ac voro* : f. ήσω. ex νέμω et κρέας.

ΚΡΕ'ΑΣ, ατος, (Ion. κρέως, et Att. κρέως.) τὸ, *CARO* : in pl. κρέατα, κρέα, κρέα. gen. pl. κρεάτων et κρεῶν.

Κρέουσα, Dor. pro κρέουσα, *regina*, præs. part. à κρέω, *impero* : Poët. κρέω.

Κρεῖον, ου, τὸ, *vas carnarium*, *ahenum* : à κρέας, *caro*. Est et κρεῖον, acc. sing. à

Κρεῖος, ου, ὁ, pom. viri.

Κρείοντα, acc. sing. à κρέων, οντος, ὁ.

Κρείσσουσα, nom. pl. n. g. κρείσσους, nom. pl. m. et f. g. et

Κρείσσοσιν, et κρείττοσιν, *præstantioribus*, dat. pl. à

Κρείσσων, vel -ττων, gen. ονος, ὁ ἡ ή, *præstantior*, *potentior*, *melior*, *invictus ab aliquâ re*, et τὸ κρεῖσσον, comparat. ab ἀγαθὸς, *bonus*. [" Καὶ" ἐξοχὴν, in pl. *Dii*, ἰδιαζόντως ὧν τιμητῶν κρειττόνων, *Deorum quempiam exceperunt*, Luc. Epist. Saturnal. et passim Ælian. V. H. iii. 1.] Th. κράτος, ους, τὸ, *robur*.

Κρείω, Poët. pro κρέω, *impero* : hinc

Κρείων, οντος, *regnator*. Est et

Κρέων, οντος, ὁ, nom. propr.

Κρειῶν, Poët. pro κρεῶν, gen. pl. à κρέας, ατος, τὸ, *caro*.

ΚΡΕ'ΚΩ, *pectine seu radio pulso* ; *pulso* ; item *strepitum*, seu *stridulum edo sonum* : f. ξω, p. χα, qu. à κρέω, *pulso* : vel à sono factum. κρέκειν ἰσὸν, *texere telum* ; hinc Angl. TO CREAK, SCREAK, et A CREEK ; ibi quippe aquæ strepitum faciunt.

Κρεμάσσασθαι, a. 1. inf. m. à κρεμάω. Th. κρεμάω, *suspendo* : a. 1. part. κρεμάσας, ασσα.

Κρεμαστὴς, ῆτος, a. 1. part. pass. κρεμασθὲ, 3. sing. a. 1. sub. pass. κρεμασθῆναι, a. 1. inf. pas. à κρεμάω.

Κρεμαστὴς, ῆος, ὁ, *qui suspendit* : ab eod. Hinc

Κρεμαστήιος, ου, ὁ ἡ ή, *pensilis*.

Κρεμαστὸς, ὴ, ὸν, idem : à seq.

ΚΡΕΜΑ'Ω, ῶ, κρεμάσω et κρεμάνυμι, *suspendo* : f. άσω, a. 1. ἐκρέμασα, præs. pass. κρέμαμαι, σαι, ται, *pendeo*, *suspendor* : part. ejusd. κρεμάμενος, *pendens* : a. 1. pass. ἐκρεμάσθην, a. 1. sub. pass· κρεμασθῶ, a. 1. part. pass. κρεμασθὲς.

ΚΡΕ'ΜΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, *CREMBALUM*, *crepitaculum*.

ΚΡΕ'ΜΙΣ, υος, ὁ, quidam piscis . vide Athen. lib. vii. cap. 18.

Κρὶξ, κος, ἡ, *CREX*, *avis pugnax*, *rostrum acutum ac serratum habens*, *nuptiisque inauspicata*, quæ et κρίκος, à κρίκω, *sono* : Est et κρὶξ, *capillus*.

Κρίσσα, ας, ἁ, Dor. pro κρίσσα, ης, ἡ, Nymphæ nomen proprium : *CREUSA* vel *Regina*.

Κρεωγέω, *lanius sum*, *carnes lanii more concido* : à κρεωγὸς, *lanius*.

Κρεωγαδὸν, adv. *in parva frusta dissecando*.

Κρεωγὸς, ου, ὁ ἡ ή, *lanius*, *lanio* : ex κρέας, et ἔργον, *opus*.

Κρέσσονες, *præstantiores*, nom. pl. à

Κρέσσων, Dor. vel Ion. pro κρείσσων, *præstantior*. Th. κράτος, *robur*.

Κρέω, *impero*, *regno* ; Poët. κρείω.

* Κρεωβορέω, ῶσω, *carnibus vescor*. D. S.

Κρέων, οντος, ὁ, *Rex*: à κρέω. *impero*, hinc κρέωσα, *Regina*.

Κρεωπώλης, ου, ὁ, *lanio, macellarius*: et

Κρεωπώλιον, ου, τὸ, *macellum, laniena*: ex κρέας, *caro*, et πωλέω, *vendo*.

Κρεωφάγος, ου, ὁ ᾗ ὑ, *qui carnes edit*: ex κρέας, *caro*, et φάγω, *edo*.

ΚΡΗΤΤΟΣ, υον, *bonus, placidus, jucundus*: q. κηδὲ ἤδυ, *cordi jucundum*, undè κηδέδυος, et per Sync. κρήδυος, et ὃ in γ mutato κρήγυος.

ΚΡΗ'ΔΕΜΝΟΝ, υ, τὸ *capitis ligamentum, vitta*; item *pinnæ murorum*; item *vasis operculum*; qu. κεκήδεμνον· ex κήδω, *caput*, et δέω, *ligo*.

Κρήγατε, *perficite*, 2. pl. et

Κρήηον, *perfice*; 2. sing. a. 1. imperat. act. κρῆναι, a. 1. inf. act. verbi κραίνω, *perficio*, f. κρανῶ, a. 1. ἔκρηνα, à quo a. 1. imperat. κρήηον, Poët. Pleonasm. tanq. à κρημαίνω.

Κρηθίδας, υ. ὁ, Dor. pro κρηδίδης, υ, ὁ, τῦ Κρηθίος παῖς, *Æsonis, Crethei filius Æson*.

Κρῆθεν, adv. *à capite*: ex κρᾶς, ατος, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

ΚΡΗ'ΘΜΟΝ, υ, τὸ, *herbæ genus*,

Κρῆθων, ὁ, *CRE'THON*, nomen propr.

Κρήϊον, υ, τὸ, *placenta quæ carnes immistas habet*: à κρέας vel κρᾶς.

Κρημνάω vel κρήμνημι, *præcipito*: κρημνάμαι, *pendeo, suspensus sum*: præs. inf. act. κρεμνάναι· part. præs. act. κρημνὰς, αντος. Th. κρημνὸς, *præcipitium*.

Κρήμνη, *præcipita*, per Apoc. pro κρήμνησι, præs. imperat. præced. At imperf. ἐκρήμνην, ης, ε, ita ut κρήμνη, possit esse imperf. Ion.

Κρημνίζω, *præcipito*: à

ΚΡΗΜΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *præcipitium, omne excelsum et prominens*, ut *altaripa*, et Metaph. *labrum ulceris*; quasi κρεμάμενος, id est, *pendens locus*, à κρημάω, *suspendo*.

Κρημνύτης, υ, ὁ, *funis*.

Κρημνώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *præruptus, arduus*: à κρημνὸς.

Κρῆναι, a. 1. inf. act. κρῆνον, *perfice*, a. 1. imperat. act. verbi κραίνω, q. v.

Κρηνάων, gen. pl. Æol. pro κρηνῶν· à

ΚΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *fons, vas aquarium*.

Κρηπιδᾶν, ῶ, propriè *crepidas* seu *calceos induo*; item *fundo*, f. ήσω. Hinc

Κρηπίδωμα, ώδος, τὸ, propriè *crepidarum indutus*; item *fundamentum*. Th.

ΚΡΗΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *CREPIDA, basis, fundamentum*, qu. à κρεμῶ et πούς, ut sit pes, qui aliquid sustinet suprà se pendens.

Κρῆς, Dor. pro κρέας, ατος, τὸ, *caro*.

Κρὴς, πτὸς, *CRES, Cretensis*, οἱ Κρῆτες, *Cretenses*: et

Κρῆσσα, ης, ἡ, *Cretensis fœm.*

ΚΡΗΣΈ'ΡΑ, ας, ἡ, *cribrum* seu *pannus rarus per quem aliquid colatur*.

Κρήσιος, ου, ὁ, nom. viri, Lat. *Crescens*.

Κρησφύγετον, υ, τὸ, *asylum, refugium*; qu. à Κρὴς, *Cretensis*, sc. Minois, et φεύγω.

Κρήτη, ης, *CRETA*, nomen insulæ. Indè Κρήτες.

Κρητὴρ, Ion. pro κρατὴρ, ῆρος, ὁ, *crater*. Th. κεράννυμι, f. άσω, *misceo*.

Κρητίζω, *cretisso, Cretenses imitor*.

Κρὶ, τὸ, *hordeum*; contract. ex κριθὴ, ῆς, ἡ, idem, per Apoc.

Κρηδέω, *RIDEO*, Hesych. qu. κρηὶ ἅδειν, *cordi placere*.

Κρίγω, Ion. pro ῥίγω, 3. sing. a. 2. verbi κρίζω, *stridco*.

Κρῖγμὸς, ὁ, ὁ, et κρίγη, ης, ἡ, *stridor*: à

ΚΡΙ'ΖΩ, *stridèo, stridorem edo*: f. ξω, p. χα, p. m. κέκριγα, à sono factum.

Κρῖθι, Bœot. Syncop. pro ἐκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κρίνω, q. v.

ΚΡΙΘΗ', ῆς, ἡ, *hordeum*.

Κρῖθῆναι, a. 1. inf. pass. κριθήσομαι, f. 1. ind. pass. à κρίνω.

Κρίθινος, ίνη, ινον, *hordeaceus*: à κρῖθὴ, *hordeum*.

Κρίθωδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, idem, et ab eod. Th.

Κρῖῖσι, gen. pl. à κρὶ, q. v.

Κρίκον, *resonuit, stridebat*, est 3. sing. vel perf. Ion. pro κέκρικε, vel a. 2. Ion. et Poët. pro ἔκραγε, verbi κράζω, *strideo*. Si cum sensu conveniret, posset etiam esse 3. sing. perf. Ion. verbi κρίνω, q. v.

Κρίκος, ου, ὁ, idem quod κίρκος, *circulus, annulus*.

Κρῖμα vel κρῖμμα, ατος, τὸ, *judicium, pœna, damnatio, vindicta, decretum*: τὰ κρίματα. *lites*; indè Lat. *CRIMEN*, et Angl. A CRIME: quia ob crimen aliquis judicatur et damnatur. Th. κρίνω, *judico*.

ΚΡΙ'ΜΝΟΝ, υ, τὸ, *farina crassior, mica*.

Κρῖναι, a. 1. inf. κρῖνας, a. 1. part. act. à κρίνω.

Κρῖνάμενος, *qui delegit*, a. 1. part. m. κρίνατο, 3. pl. a. 1. m. Ion.

Κρῖνε, 3. sing. imperf. Ion. pro ἔκρινε· κρίνειτι, 2 pl. imperat. præs. ejusd. verbi.

Κρῖνέουσι, Poët. pro κρίνουσι, 3. pl. præs. sub. verbi κρίνω.

ΚΡΙ'ΝΟΝ, υ, τὸ, *lilium, cucurbita, pauper, genus saltationis*. Dicitur et κρίνος, εος, τὸ, *lilium*. Est et

Κρῖνον, *judicavi*, imperf. vel a. 2. Ion. κρίνω, a. 1. imperat. act verbi κρίνω, *judico*.

ΚΡΙ'ΝΩ, *CERNO, secerno, discerno, seligo, discepto, judico, adjudico, æstimo, sentio, accuso, culpo, condemno, exploro*. [* κρίνομαι τιμῶν, *certare de honoribus*, sub ὕπνῳ, Theogon. 882.] f. κρινῶ, a. 1. ἔκρινα [* ἐκρίνομεν, 3. pl. a. 2. pro ἔκριναν. Exod. xviii. 26.] a. 1. imperat. κρῖνον, άτω, a. 1. inf. act. κρῖναι, a. 1. part. κρῖνας, αντος, perf. act κέκρικα, præs. pass. κρίνομαι, *in judicium vocor*. perf. pass κέκριμαι, a. 1. pass. ἐκρίθην, a. 1. sub. pass. κριθῶ, ῇς, ῇ, f. 1. pass. κριθήσομαι.

ΚΡΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *aries*, q. à κίρας, quia *cornutus*.

Κριοπρόσωπος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *arietis vultu præditus*.

Κριστὴ, ἡ, nomen mulieris.

* Κρίσιμος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *judicabilis*, dies sic dictus, in quo judicatur de ægro vel de morbo, Salm. de annis clim. p. 7. 8.

Κρίσις, εως, ἡ, *judicatio, sententia, æstimatio alicujus rei, damnatio, accusatio, disceptatio, judicium, eventus belli, morbi* in meliùs deteriùsve: à κρίνω.

Κρίσκωνα, ων, τὰ, *regis scrinia*, Ctesias.

Κρίσπος, υ, ὁ, nomen viri, Lat. origine *Crispus*.

Κριτήριον, υ, τὸ, *vis et instrumentum judicandi; tribunal, controversia, judices ipsi*: *nota ex qua judicium facimus*: à κρίνω, *judico*.

Κριτὴς, οῦ, ὁ, *judex*: et

Κριτικὸς, ὴ, ὸν, *CRITICUS, idoneus ad judicandum*; item *qui judicat*, hinc Angl. CRITIC: *decretorius*.

Κριτὸς, ὴ, ὸν, *selectus, delectus, eximius*: à 3. sing. perf. pass. verbi κρίνω, *seligo*.

Κρίω, ῆ, nomen mulieris.

Κροαίνω, f. ανῶ, p. αγκα, *pulso pedibus, cum strepitu cano*. q. κρούω. Th. κρούω, *pulso*.

Κρόβυλος, idem quod κρύβυλος.

Κροῖσ@ς, υ, ὁ, *CROESUS*, Lydorum rex.

Κρόκα, *tramam*, per Syncop. pro κροκίδα, acc. sing. à κρωκὶς, ίδος, ἡ. Th. κρόκη, ης, ἡ, *trama*.

ΚΡΟ'ΚΗ, ης, ἡ, *trama, subtegmen, id quod stamini inseritur* τῷ κρόκην *pulsando*. Est et κρόκη, *littus*, quod κρόκαι vel κροκαὶ, *fluctibus*.

Κροκὶς, ίδος, ἡ, id. q. κρόκη, *trama*.

ΚΡΟ'ΚΟΔΕΙΛΟΣ, ου, ὁ, *CROCODILUS*, qui κρόκην δειλὸς, *crocum metuit*. Vel quia est animal timidum, δειλὸν, et colore κρόκῳ imitatur. Hinc Angl. CROCODILE.

Κροκόεις, εσσα, όεν, *croceus*, a, um: à κρόκος.

Κροκοπαπλ@ς, υ, ὁ ᾗ ἡ, *crocco peplo velatus*: ex κρόκον, υ, ὁ, *crocus*, et πέπλος, ου, τὸ, *vestis muliebris*.

ΚΡΟ'ΚΟΣ, ου, ὁ, et κρόκον, υ, τὸ, *CROCUS* vel *CROCUM*.

Κρόμμυον et Poët. κρόμμυ, ου, τὸ, *cepa*: à κάρα, *caput*.

Κρονίδης, ου, ὁ, filius τοῦ κρόνου, seu *Saturni, Jupiter*, gen. Ion. κρονίδεω, voc. ὦ κρονίδη.

Κρονικὸς, ὴ, ὸν, *Saturnius, præmio delirus*: et

Κρόνιος, ία, ιον, idem: à Κρόνος.

Κρονίων, ωνος, idem quod Κρονίδης. ἀ

ΚΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *Saturnus, senex morosus et maleficus.*

Κροσσαὶ, αἱ, *sunt pinnæ murorum et turrium.* Alii pro *scalis* accipiunt. Th. κροσσὸς, *fimbria.*

ΚΡΟΣΣΟ'Σ, ου, ὁ, *extrema vestis era, fimbria, limbus, villus.*

Κροσσωτὸς, οῦ, (sub. χιτὼν) *tunica fimbriata,* seu *villis prætexta:* à præced.

ΚΡΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, *cuspis ferrea, pilum:* vide γεισσφες.

Κροτακίζω, f. ίσω, *pulso, crepitare facio:* à κρόταλον, quod à κροτέω, *pulso.* Th. κρότος, *pulsus.*

Κρόταλον, ου, τὸ *CROTALUM, crepitaculum,* quod et

Κρόταλος, ου, ὁ, *homo garrulus:* ab eod.

ΚΡΟ'ΤΑΦΟΣ, ου, ὁ, *tempus, pars capitis, παρὰ τὸ κροτεῖν τὴν ἀφὴν, quod ibi evidens sit venarum pulsus.* dat. pl. κροτάφοισιν, κροτάφους, acc. pl. Dor.

Κροτέω, *pulso, verbero, plaudo,* f. ήσω, p. κεκρ. à seq.

ΚΡΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *pulsus, plausus:* q. à κρούω.

ΚΡΟ ΤΩΝ, ωνος, ὁ, *ricinus, musca canina.*

ΚΡΟΤΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *vitium in oleæ arbore.* tanq. κρότων.

Κρούμα, ατος, τὸ, *sonitus ex pulsatione instrumentorum.* Th. κρούω.

Κρουπεδὸν, *instar scatebræ, ad modum fontis salientis ;* à

ΚΡΟΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *scatebra, saliens fons,* qu. à κρήνη.

Κρύσταλλος, ου, τὸ, *lignei calcei,* quasi à κρούω et πάλλω, quòd *vibrent* quæ illis *pulsantur* calcata. Eadem ac κρούπεζαι, ῶν, αἱ, et κρήπις, ῖδος, τὸ, ex κρόω et πίζω.

Κρουσας, a. 1. part. act. à κρούω, *pulso.*

Κρουτὸς, τοῦ, ἡ, *pulsatio.* à 2. pers. perf. pass. seq.

ΚΡΟΥ'Ω, *pulso, ferio, collido:* f. κρόσω, p. κέκρουκα, a. 1. ἔκρουσα.

Κρύβδα et κρύβδην, et Dor. κρύβδαν, *clàm,* adv. à κρύπτω, *occulto.*

Κρύβις, ίνος, *absconditus,* a. 2. part. pass. κρυβῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κρύπτω, *abscondo,* f. ψω, a. 2. ἐκρύβον, f. 2. pass. κρυβήσομαι, a. 2. pass. ἐκρύβην.

Κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, et Ion. κρυεροῖος, ὴ, οῖον, *frigidus.* Th. κρύος, ους, τὸ, *frigus.*

Κρυμὸς, ῦ, ὁ, *frigus, glacies, rigor hiemis.* Th. κρύος.

Κρυόεις, ὁεσσα, ὁεν, *frigidus:* à

ΚΡΥ'ΟΣ, ους, τὸ, *frigus, gelu.*

Κρυπτάδιος, ία, ιον, apud Poëtas idem quod κρυπτὸς, *occultus:* à κρύπτω, *abscondo.*

* Κρυπτάζω, -σω, *cooperio, occulto,* D. S.

Κρυπτόω, *cooperio:* à κρύπτω, idem.

Κρύπτω, 3. sing. imperf. Ion. vel 2. sing. præs. imperat. verbi κρύπτω, *abscondo.*

Κρυπτὸς, ὴ, ὸν, *CRYPTICUS, celandi peritus:* et

Κρυπτὸς, ὴ, ὸν, *occultus, abditus.* Th. κρύπτω.

Κρύπτω' pro κρύπτωσι, *occultant,* 3. pl. ind. præs. verbi κρύπτω.

ΚΡΥ'ΠΤΩ, *abscondo ; occulto, tego ; celo ;* q. à καλύπτω. [* semper cum duplici accusativo. Vid. Markl. Eurip. Supplic. 296.] f. ψω, a. 1. ἔκρυψα, hinc κρύψις, 2. sing. a. 1. sub. κρύψας, a. 1. part. act. p. κίκρυφα, a. 2. ἔκρυφον, perf. pass. κίκρυμμαι, a. 1. pass. ἐκρύφθην, a. 2. pass. ἐκρύβην, a. 2. inf. pass. κρυβῆναι, a. 2. part. pass. κρυβείς. Hinc

Κρυπτῶς, adv. *occultè, clam, abditè.*

Κρυσταλλίζω, *instar crystalli splendeo :* à κρύσταλλος.

Κρυσταλλινὸς, ίνη, ινον, *CRYSTALLINUS:* à

ΚΡΥ'ΣΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, *glacies, gelu :* item *CRYSTALLUS, lapis pellucidus.*

Κρυφᾷ, *latenter, clam :* Dor. pro κρύβδα.

Κρυφαῖος, αία, αῖον, idem ac κρύφιος, -ία, -ιον, *occultus, a, um,* à κρύπτω.

Κρυφῇ, *occultè,* adv. à κρύφιος, *occultus.*

Κρυφηδὸν, idem, et ab eod.

Κρύφιος, ία, ιον, et κρύφειος, ου, ὁ ἢ ἡ, *occultus :* dat. pl. Ion. κρυφίοισι· κρύφιον, κρυφίως, *occultè, clàm.* Th. κρύπτω, *abscondo :* f. ψω.

Κρύφος, ου, ὁ, *latebra :* ab eod.

Κρύψαι, *celare :* a. 1. inf. act. κρύψας, αντος, et in. f. g. κρύψασα, a. 1. part. act. et

Κρύψα, 3. sing. a. 1. act. Ion. pro ἔκρυψε, κρύψας, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. act. sub. verbi κρύπτω, *occulto.*

Κρύψις, εως, ἡ, *occultatio :* à 2. pers. perf. pass. verbi ejusd.

ΚΡΩ'ΒΥΛΟΣ, ου, ὁ, *crinis retortus, cincinni puerorum.* Scribitur et κρόβυλος.

Κρωγμὸς, οῦ, ὁ, *crocitatio :* à

ΚΡΩΖΩ, *crocito, garrio :* κρώζῃ, 3. sing præs. sub. qu. à κράζω, vel à sono corvi factum ; ut plerumque aliarum aviu.n propriâ.

ΚΡΩ'ΜΑΞ, ακος, ὁ, *acervus lapidum :* alitèr κλώμαξ.

ΚΡΩ'ΠΙΟΝ, ου, τὸ, *falx.*

ΚΡΩΣΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *hydria, urceus.*

Κτὰ, Ion. pro ἔκτα, quod per Apoc. pro ἕκτανε. Alii verò formant ab a. 2. ἔκτην, τρεπὴ τοῦ η, (ut ἔδα pro ἔδη) verbi κτείνω, *occido,* vel κτήμι.

Κτάμεν, Ion. et Dor. κτάμεναι pro κτεῖναι, a. 1. inf. act. à κτείνω, *occido:* vel κτάμεν, Ion. et Dor. κτάμεναι pro κτῆναι, à κτῆμι, idem cum κτείνω.

Κταμένοιο, gen. Ion. à

Κταμενος, *qui interemit, aut interemptus est :* a. 2. part. m. verbi κτῆμι, idem quod κτείνω, *interficio :* a. 2. ἔκτην, a. 2. m. ἑκτάμην. Alii volunt κτάμενος, diei pro κτειάμενος ; sic ἑκτάμην, pro ἑκτειάμην, verbi κτείνω.

Κτὰν, *possederunt :* 3. pl. a. 2. ind. act. verbi κτῆμι, *possideo :* a. 2. ἔκτην, et in 3. pl. ἔκτησαν, et per Sync. ἔκταν, et deposito augmento, κτὰν. Th. κτάομαι· Porset etiam eodem modo derivari à κτῆμι, pro κτείνω, *occido :* a. 2. ἔκτην.

Κτὰνε, Ion. pro ἔκτασι, *interfeciset :* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κτείνω. f. κτενῶ, p. ἔκτακα, a. 1. ἔκτεινα, a. 2. ἔκτανον.

Κτανιοῦσι, per Dialysin pro κτανίσσουσι, f. 2. inf. m. verbi κτείνω, *interficio,* f. 2. m. κτανέομαι.

Κτανίουντες, Ion. Dialysi pro κτανοῦντες, nom. pl. fut. 2. part. act. ejusd.

Κτανίουσι, pro κτανοῦσι, 3. pl. f. 2. act. ejusd. verbi.

Κτάνδεν, Pœot. Syncop. et simul Ion. pro ἐκτάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi κτείνω, *interficio.*

Κτάντας, ας, ὁ, Dor pro κτάντες, ες, ὁ, *interfector.* Th. κτείνω.

ΚΤΑ'ΟΜΑΙ, -ῶμαι, *acquiro, comparo, possideo.* [* *gigno* Soph. Oedip. Tyr. 1513.] fut. med. κτήσομαι, perf. pass. κέκτημαι, (pro quo et ἔκτημαι) part. κεκτημένος, *possessor, dominus ;* et -μένη, *domina ;* a. 1. pass. ἐκτήθην, ης, η, a. 1. m. ἐκτησάμην, ω, ατο. Hinc

Κτᾶσθαι, præs. inf. med. verbi præced. At

Κτάσθαι, a. 2. inf. m. verbi κτῆμι pro κτείνω, *interficio :* a. 2. ἔκτην, a. 2. m. ἑκτάμην.

Κτᾶτο, Ion. pro ἐκτᾶτο, 3. sing. imperf. med. verbi κτάομαι, *possideo :* sed

Κτάτο, Ion. pro ἐκτάτο, 3. sing. a. 2. m. ἑκτάμην, verbi κτῆμι, pro κτείνω, *interficio.*

Κτὰ, *cædo, occido :* sic et κτᾶμι pro κτάομαι, *possideo.*

Κτήνεον, ου, τὸ, *possessio, facultates, opes ;* idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, et ab eod.

Κτίαρ, ατος, τὸ, item, et ab eod.

Κτεάτεσσι, *possessionibus :* dat. pl. Ion. et Poët. pro κτέασιν pro κτέασι, à κτεὰρ, ατος, τὸ, idem quod κτῆμα. Th. κτάομαι, *possideo.*

Κτεατίζω, *acquiro, possideo :* fut. ίσω. Poëticum : à κτέατος, genit. à κτέαρ ab eod. Th.

Κτεάτεσσι, Ion. et Poët. pro ἐκτέατσι, 3. sing. a. 1. act. ejusd.

Κτείνας, ασα, αν, -ασῖς, et in acc. m. g. κτείνοντα, a. 1. part. act. verbi κτείνω, *occido :* f. κτενῶ, a. 1. ἔκτεινα, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτανον.

Κτείνε, præs. imperat. act. κτεινέμεναι, Dor. pro κτείνειν, præs. inf. κτεινόσθαι, præs. inf. pass. ejusd.

Κτεινόμενος *qui occiditur.* præs. part. pass. ejusd. verbi.

ΚΤΕΙ'ΝΩ. *interficio, occido :* f. κτενῶ, p. ἔκτακα, a. 1. ἔκτεινα, a. 2. ἔκτανον, p. pass. ἔκταμαι, a. 1 pass.

ὶ κτώσω, f. 1, pass. κτανθήσομαι, perf. med. ἔκτονα. Legitur et κτείνω, κτενῶ, κτίννυμι.

ΚΤΕΙΣ, κτενός, ὁ, *pecten*, hinc

Κτενίζω, *pecto*: f. ίσω.

Κτενῶ, f. 1. act. verbi κτείνω.

Κτέρεα, ων@, τὸ, *res possessa, dotium*. Th. κτάομαι, *possideo*.

ΚΤΕΡΑ, ατος τὸ, *exsequiæ, infeviæ, justa*; q. à κτάω, *occido*, hinc

Κτερίζω et κτερίζω, *exsequias, justa facio*.

Κτερίσειαν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. præced.

Κτερίσσαι, pro κτερίσσαι, Att. 3. pl. f. 1. ejusdem verbi κτερίζω, quod vide.

Κτία, idem quod κτάω.

Κτίαμεν, *possideamus*: Ion. pro κτῶμεν, 1. plur. a. 2 sub. act. verbi κτάομαι, vel κτάω. Alii volunt deduci à κτίημι pro κτείνω, *occido*, eodem tempore et modo.

Κτεῖς, ένος, ὁ, propriè *pecten*, deinde *quicquid simile pectini*, ut, *venarum cursus in arboribus, filamenta et fibræ tunicarum in corpore humano*. Th. κτείς, *pecten*.

Κτῆμα, ατος, τὸ, *possessio, fundus*. Et in pl.

Κτήματα, ων, τὰ, *bona, facultates, opes*. Th. κτάομαι, *possideo*.

Κτῆμι, *occido*: inus. cujus fut. κτήσω, perf. ἔκτηκα, a. 2. ἔκτην, a. 2. part. κτάς. Th. κτίω, vel κτάω, idem.

Κτήν, κτηνῶν, nom. et gen. pl. à

ΚΤΗΝΟΣ, εος, τὸ. *jumentum, pecus*: qu. possessio, à κτάομαι· hinc κτηνώδης, *pecudum more*, adv. et Angl. NEAT. de *pecore*.

Κτηνοτρόφος, ου, ὁ ἡ, *jumentorum pastor*: ex κτῆνος, et τρέφω, *alo*.

Κτηνώδης, ες@, ὁ ἡ, *jumentarius, belluinus, brutus, stolidus*: ex εἶδος, *species*, et κτῆν@.

Κτήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. κτησόμεθα, a. 1. inf. med. κτήσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. med. sed κτήσασθε, 2. pl. a. 1. sub. med. verbi κτάομαι.

Κτησίας, ου, ὁ, *CTESIAS*, nom. propr.

Κτῆσις, εως, ἡ, *possessio, res quæ possidetur, facultates, opes*: [* κατ' ἐξοχὴν κτῆσιν, *pro rerum naturâ, prout sa res habet*, Soph. Trach. 824.]

Κτήσομαι, ῳ, σται, f. 1. m. verbi κτάομαι.

Κτητὸς, n. g. nom. pl. à κτητός, *acquisibilis*.

Κτητὴ, ῆς, ἡ, *famula empta*: à κτητός, ab eod. Th.

Κτητικὸς, ἡ, όν, *acquirendi peritus; possessivus*. Hinc κτητικὴ, ῆς, scil. τέχνη, *ars quæstuaria*: et

Κτητὸς, ὴ, όν, *acquisitibilis, acquisitus, emptus*: et

Κτητὴρ, ορος, ὁ, *possessor*: à 3. pers. perf. pass. verbi κτάομαι.

Κτιδόω, f. per. Aphær. pro ἐκτιδόω, *viverræ sylvestris pelle cenzire*: κτὶς, ίδος, ἡ, *mustela*.

ΚΤΙΖΩ, *condo, creo, fabricor*: f. κτίσω, a. 1. ἔκτισα, a. 1. imperat. κτίσον, άτω, a. 1. inf. κτίσαι, a. 1. part. κτίσας, αντ@, p. ἔκτικα. perf. pass. ἔκτισμαι, a. 1. pass. ἐκτίσθην, et part. κτισθὶς, αντ@, *conditus*.

ΚΤΙΛΟΣ, ου, ὁ, *aries, dux ovium*: [* *quivis dux, princeps*: ἰερεὺς κτίλων Ἀφροδίτης *principem sacerdotem Veneris*: Pind. Od. ii. ver. 211.] adj. *cicur, mansuetus*.

Κτιλόω, *mansuefacio, domulceo*: à præced.

Κτίμενος Poët. pro ἐκτισμένος, perf. part. pass. à κτίζω, *condo, creo*.

Κτὶς, idem quod ἐκτὶς, *viverra*; quæ est è mustelis sylvestribus.

Κτισσάτην, Dor. et Ion. pro ἐκτισάσθην, dual. num. a. 1. m. verbi κτίζω, *condo*: f. ίσω.

Κτίσις εως, ἡ, *creatio, fabrica, regeneratio, res condita, creata, rerum creaturum universitas, totum genus humanum; magistratus*: et

Κτίσμα, ατος, τὸ, *creatura, opus, structura*: a. perf. pass. verbi κτίζω, *condo*.

Κτίσσαν, *creat* a. 1. imperat. ejusd. verbi

Κτιστὴς, οῦ, ὁ, *creator*: [* *incola*, Eurip. Orest. 1659.] et κτίστης, ου, ὁ, idem, extrito σ, et retracto accentu: quod et

Κτιστὸς, ὴ, όν, *creatus, conditus*: et

Κτιτὸς, ὸς, ἡ, *ædificatio*: à 3. pers. perf. pass. verbi κτίζω, *creo*.

Κτυπίω, *strepo, strepito*. [* *tundo*, cum gem. accus. κτύπησε κρᾶτα μάλαν πελέκει, Eurip. Orest. 1486. *inflixit capiti tristem plagam*.] f. ήσω. Th. τύπτω, *pulso*.

Κτύπημα, ατος, τὸ, et

Κτύπος, ου, ὁ, *sonitus, strepitus*: à κτυπέω, cujus Th. τύπτω.

ΚΥ'ΑΘΟΣ, *CYATHUS, cotula*: quod à χύω, *fundo*.

Κυαμίστης, ὴ, ὁ, *qui fabis eligit; sortilegus*, et

Κυαμιστὴς, ὴ, ὸν, *fabis* vel *sorte electus*: à perf. pass. seq.

Κυαμίω, *fabis eligo, sortior*: à Th. κυαμος.

Κυαμοδικάζω, *judex*: à

ΚΥ'ΑΜΟΣ, ου, ὁ, *faba; calculus, sors, quæ alicui obtingit*: hinc

Κυαμοτοκὸς, ὁ, *fabarum venator, qui in suffragiis ferendis quæstui faciendo studet*: ex κύαμος et τρέω, *edo*.

Κυανοπὶς, ίδος, ἡ, Poët. *nigram ac formidabilem ægidem gestans*: ex κυανὸς *cæruleus*, et ὠπὶς.

Κυανὸν, Dor. pro κυανοῦν, scil. νῆσον, *CYANEÆ insulæ*.

Κυανὸς, ὸς, ὴ. *nigra*; dat. pl. Ion. κυανέῃσι· gen. pl. Æol. κυανέων· à

Κυανὸς, ἡ, ὸν, et ἰὸς, ἰὸν, idem (exempto ι) quod

Κυάνεος, ἡα, εον, *CYANEUS, cæruleus, niger*. Th. κύανος, seu κυάνεος, *color cæruleus*,

Κυανοκὶς, ίχος, ὁ, ἡ ἰὸς, *cæruleos habens pilos*: ex κύανος et ὄρνις.

Κυανόπεζα, de mensâ: et κυανόπεζος, *nigros pedes habens*: ex κύανος, *niger*, et πούς, *pes*.

Κυανόπεπλος, ου, ὁ ἡ ἰὸς, *cæruleo pepli usu*: ex κύανος, *cæruleus*, et πέπλος, *peplum*.

Κυανόπρωρος, ου, ὁ ἡ ἰὸς, *cæruleam habens proram*: ex κύανος et πρῶρα, ας, ἡ, *anterior pars navis*.

ΚΥ'ΑΝΟΣ, ου, et κυάνεος, ου, ὁ, ἰὸς, *color cæruleus*: hinc

Κυανοφρὺς, ος, ὁ ἡ ἰὸς, *nigrum habens supercilium*: ex κύανος et ὀφρὺς, ύος, ἡ, *supercilium*.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, *qui est nigris setis, cujus crines κύανον referunt*: ex κύανος et χαίτη, *coma*.

Κυανώπιδα, *nigroculum*, acc. sing. à

Κυανῶπις, ιδος, ἡ, *cæruleo aspectu*: ex κύανος et ὤψ, ὠπὸς, ἡ, oculus. Th. ὄπτομαι, *video*; p. m. ὄπα.

ΚΥ'ΑΡ, ατος, τὸ, *foramen auris*; item *pars auris interna*.

Κύβδα, *poculum, CUPPA*, quia κυφὸν. Hinc Angl. CUP.

Κύβδα, *inclinato capite*: à κύπτω.

Κυβεία, ας, ἡ, *lusus aleæ*; item *astutia* et *fraus*: à κύβ@, *tessera*.

Κυβέλη, ης, ἡ, *CYBELE*, mater Deûm.

Κυβερνασις, ἡ, Dores legunt pro κυβέρνησις.

Κυβερνάσσας, Dor. pro κυβερνήτας.

Κυβερνατὴρ ἥρος, ὁ, Dor. pro κυβερνήτης.

ΚΥΒΕΡΝΑ'Ω, ῶ, ήσω, ᾶς, ᾶσθ, ᾶν, *GUBERNO*; propriè *navem rego*, f. ησω, quasi ἀρω ἰθυνὰ, *fluctus scrutor*, vel à כבר, *prævalere, gubernare*. Hinc Angl. TO GOVERN.

Κυβέρνησις, εως, ἡ, *gubernatio*. Th. κυβερνάω.

Κυβερνήτειρα, ας, ἡ, *gubernatrix*, et

Κυβερνητὶς, ίδος, ὁ, Poët. idem ac

Κυβερνήτης, ου, ὁ, *gubernator*.

Κυβερνητικὸς, ἡ, όν, *ad gubernatorem pertinens*: κυβερνητικὴ, (sub. τέχνη,) *gubernandi facultas*: à præced.

Κυβερνησμὸς, ὁ, *gubernatio*.

Κυβευτὴς, ου, ὁ, *aleator*, et

Κυβευτικὸς, ἡ, όν, *aleatorius, peritus aleæ*: à præced.

Κυβιὸν, f. εῖον, *aled* seu *tesseris ludo, periclitor*. Th. κύβος, *tessera*.

ΚΥ'ΒΗ, ης, ἡ, *caput*, quia κυφὴ, *curva*: à κύπτω.

Κυβήβη, ης, ἡ, *Cybele*, quæ suos ministros facit κυβήβας, id. est, κίναιδον, vel κυβίστην.

Κυβιάτιον, *securi percutio*: à

ΚΥ'ΒΙΑΣ, ιδος, ἡ, *securis, bipennis*.

Κυβικὸς, ἡ, όν, *CUBICUS*: è κύβ@.

Κυβίσμα, f. ίσω, *in caput me conjicio, in caput salto*: à κύβη, *caput*.

Κυΐσμα, ατος, τὸ, et κυΐσησις, εως, ἡ, *saltatio in caput*, et

Κυϊστὴρ, ῆρος, ὁ, *saltator, qui se in caput dejicit* : à κυΐσκω.

ΚΥ'ΒΙΤΟΝ, ου, τὸ, *CUBITUS, nodus brachii* : à κύπτω, *inclino*.

ΚΥ'ΒΟΣ, ου, ὁ, *CUBUS, tessera*; vel *aliquid habens figuram quadratam*.

ΚΥΓΧΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, *crater magnus*. Martinius ex Galeno probat esse *parvum calicem et doliolum medicum*.

ΚΥ'ΝΑΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, *CYNCHRAMUS, dux coturnicum*.

Κυΐσκω, f. ήσω, *convitior, maledico* : à κύδ@ω, ὁ, *convitium*.

Κυδαίνω, *celebro, decoro, laudo*, fut. ανῶ. Th. κυδ@ω, εος, τὸ, *gloria, decus*.

Κυδάλιμος, ος, ὁ ϗ ἡ, *gloriosus* : ab eod. Th.

Κυδαρὶς, *CYDARIS, corona*.

Κυδάω, -ῶ, *glorior, veneror* : à κῦδ@ος.

Κυδάνεμος, ὑσσα, ῆεν, *gloriosus*.

Κυδαῖνται, *decoratum est*, a. 1. inf. pass. ab ἐκυδάϊνω, a. 1. indic. pass. verbi κυδάω.

Κυδαιτερὸς, ὰ, ὸν, *honestans viros, claros viros continens* : ex κυδ@ος et κτερ, *vir*

Κυδάϊσε, *glorior, jactito*. Th. κῦδ@ος, *gloria*.

Κυδιάνειρα, ης, ἡ ϗ ἡ, *gloriosus* : ab eod.

Κυδιόων, *exultans*, Poët. pro κυδίων, præs. part. à κυδιάω, quod vide.

Κύδιστος, η, ον, *gloriosissimus, a, um*, superl. et

Κυδίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, κυδίτερος, ρὰ, ρὸν, *gloriosior*, comparat. à κυδ@ος, *gloria*.

Κυδνὸς, ὴ, ὸν, *inclytus*. [* *vox nihili* : lege κυδὸς, ubique Græv. ad Hes. Op. 257.]

Κυδοιδοπάω, -ῶ, *tumultuor*: qu. ex κυδοιμὸς et δοπέω.

Κυδοιμάω, -ῶ, *turbas excito* : à

ΚΥΔΟΙΜΟ'Σ, ὸ, ὁ, *turba, tumultus*.

ΚΥ'ΔΟΣ, εος, τὸ, *gloria, decus*. At

Κυδὸς, ὸ, ὁ, *convitium, probrum*.

Κυδρὸς, ὰ, ὸν, *gloriosus*: [* Hom. Il. Σ. 134. Od. Α. 579. Hes. Op. 257.] à κυδ@ος, τὸ.

ΚΥΔΩ'Ν, ωνος, ἡ, *CYDON*, urbs Cretæ.

ΚΥΔΩ'ΝΙΟΣ μηλέα νυδωνία μηλέα, ας, ἡ, *cotonea malus*; κυδώνιον μῆλον, ου, τὸ, *cotoneum* seu *CYDONEUM malum* : a Κύδων, unde istius modi mala.

Κύε, *in utero fert*, 3. sing. præs. verbi κύω.

Κυὴς, *conceptus*, a. 2. part. pass. ab ἐκύην, a. 2. ind. pass. verbi κύω, f. σω, *in utero gesto*.

Κύημα, idem quod κύος, quod vide.

Κύημα, ατος, τὸ *quod in utero geritur, fœtus*, et

Κύησις, εως, ἡ, *graviditas, prægnatio, conceptus* : à perf. pass. verbi κύω, idem quod κύω, *in utero gesto*.

Κυθέρεια, *CYTHEREA, Venus* : ab insula Cytherâ.

Κυθήρη, urbs Cypri.

ΚΥ'ΙΞ, κος, ἡ, *CYIX, bulbosa quædam planta*. Theophrast. lib. vii. 13.

ΚΥ'ΚΑΣ, *Æthiopicæ palmæ genus*. Theophrast. lib. ii. 8.

ΚΥΚΑ'Ω, -ῶ, f. ήσω, *misceo* ; propriè de liquoribus ; *perturbo* : hinc

Κυκεὼν, ῶνος, ὁ, *miscellanea potio*. Th κυκάω.

Κυκηθήτην, Ion. pro ἐκυκήθητον, 3. dual. a. 1. ind. pass. verbi κυκάω, *misceo*.

Κύκλα, per Metaplasm. pro κύκλοι, *rotæ* : à κυκλ@ος, quod vide.

Κυκλὰς, άδος, ἡ, *CYCLAS*, vestis genus ; item adj. *orbiculata*. Th. κύκλ@ος.

Κυκλάω, idem quod κυκλόω.

Κυκλέω, *verso, roto, agito, in omnes partes pello* : à κύκλ@ος, *circulus*.

Κυκληδὸν, adv. *instar circuli* ; *undequaque*, et

Κυκλικὸς, ὴ, ὸν, et κύκλιος, ία, ιον, idem, ac

Κυκλίσιος, ίσσα, ίον, *circularis, orbiculatus, rotundus*, et

Κυκλοῖσιν, adv. *in circuitu* : omnia à

ΚΥ'ΚΛΟΣ, ου, ὁ, *circulus, orbis*; item *corona hominum* ; *argumentatio circularis* ; *locus, ubi vendebantur homines, ambitus verborum* seu *periodus* ; *mœnia urbis* ; κύκλοι τροχῶν, *malæ* hominis ; κύκλοι, *orbes rotarum, rotæ ipsæ* ; κύκλῳ, pro ἐν κύκλῳ, *circa, undique*.

Κυκλόσε, adv. *circulatim* : à præced.

Κυκλοτερὴς, ὶος, ὁ ϗ ἡ, *tornando rotundus factus* : ex κύκλ@ος, *circulus*, et τερέω, *torno*.

Κυκλόω, *cingo, circumdo* ; *in orbem ago*, fut. ώσω, perf. κεκυκλωκα· a. 1. pass. ἐκυκλώθην, ης, ῆ. Th. κύκλ@ος.

Κυκλῳ, pro ἐν κύκλῳ, *circa, in orbem, in circuitu, undique*.

Κυκλωτὶς, ὴ, ὶν, *rotundus* : à κυκλόω.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ, et οἱ Κύκλωπες, *CYCLOPES* : ex κύκλ@ος, *orbis, circuitus*, et ὤψ. Th. ὀπτομαι, *video*.

ΚΥ'ΚΝΟΣ, ου, ὁ, *CYCNUS, olor* ; est et nomen propr.

Κυκεσκετὶ, Poët. pro κυκᾶντι, *miscenti*, dat. sing. part. præs. à κυκάω, f. ήσω, *misceo*.

ΚΥ'ΛΑ, ων, τὰ, *cava oculorum*.

Κυλίκων, gen. pl. à κύλιξ, ικος, ἡ, *calix*. Th. κυλίω, *volvo*.

Κυλίνδεται, 3. sing. præs. pass. κυλίνδετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à κυλίνδω, idem quod κυλίω, *volvo*.

Κύλινδ@ος, ου, ὁ, *CYLINDRUS* ; *corpus quodlibet teres* : à

Κυλίνδω, idem ac Th. κυλίω, *volvo*.

Κύλιξ, ικος, ἡ, *CALIX* : ab eod. Th.

Κύλισις, εως, ἡ, *volutatio*, et

Κύλισμα, ατος, τὸ, *volutabrum* : à perf. pass. verbi κυλίω.

Κυλισμὸς, ὔ, ὁ, *volutatio* : à κυλίω.

Κυλιστὸς, ὴ, ὸν, *volutatus* : ab eod.

Κυλίχνια, ων, *caliculi*, seu *parva vasa potoria oris compressioris* ; item *cucurbitulæ*, pl. à

Κυλίχνη, ης, ἡ, *poculum, pyxis* : à κύλιξ.

Κυλίχνιον, ου, τὸ, idem : Dim. à præced.

Κυλίχν@ος, ου, ὁ, idem quod κυλίχνη.

ΚΥΛΙ'Ω, *volvo, voluto*, f. ίσω. Hinc κυλίνδω, κυλινδέω, et καλυδέω, idem.

Κυλλοσοδίνων, ωσος, ὁ ϗ ἡ, *qui distortis pedibus est, loripes* ; Vulcani Epith. ex κυλλὸς, *claudus*, et ὠθέω.

ΚΥΛΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, *claudus* ; *curvus* ; *mancus* : quod à κολὸς, *mutilus*.

Κυλοιδήσω, -ῶ, *sum oculis tumentibus* : ex κύλον, pro κοῖλον, *cavum oculi*, et οἰδάω, *tumeo*.

Κυλοιδιῶντες, nom. pl. part. præs. à κυλοιδιάω, q. v.

Κύλων, ωνος, *CYLO*.

Κυλώνιον, *CYLONIUM*.

ΚΥ'ΜΑ, ατος, τὸ, *fluctus, unda* ; Metaph. magna multitudo malarum rerum, ut *magna lues* : qu. κύημα, à κυέω. Est et κῦμα, pro κύημα, τὸ, *fœtus uteri* : à κύω, *in utero gesto*.

Κυμαινονῖος, gen. sing. part. præs. act. κυμαίνων, et in f. g. κυμαινουσα† à

Κυμαίνω, *fluctuo, æstuo, ferveo, turgeo*, f. ανῶ, p. γκα. Th. κῦμα.

Κυματίη, ης, ἡ, *tempestas*.

Κυματίης, ω, Ion. κυματίης, ου, ὁ, *ciens fluctus, impetuosus* : ab eod. Th.

Κυματίζω, fut. ίσω, *undis agito, fluctuare facio*. Th. præced.

Κυμάτιον, ου, τὸ, *parvus fluctus* ; *pars columnæ, cymatium* : Dim. à κῦμα.

Κυμαΐδω, -ῶ, idem ac κυμαίζω.

Κυμαντοκλύζ, ήγος, ὁ ϗ ἡ, *undis* seu *fluctibus pulsatus, jactatus* : ex κῦμα et κλύζω, *frango*.

Κυμαλία, ης, ἡ, et legitur κυμαντηλὴ, ης, *littus* ; ad quod undæ feruntur ac franguntur : ex κῦμα et ἅλις, seu ἅλυμι, *frango*.

Κυμαντηδὴς, ος, ὁ ϗ ἡ, *fluctuosus* : ab eod. Th.

Κυμαϊδυίσας, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. à κυμαΐζω. Th. κῦμα, ατος, τὸ, *fluctus*.

Κυμβαλίζω, fut. ίσω, *cymbalum pulso* : à

Κύμβαλον, ου, τὸ, *CYMBALUM*: à κύμβ@.

Κέμβαχ@, ου, ὁ ϗ ἡ, *pronus in caput*: à

Κύμβη, ης, ἡ, *CYMBA*; item *poculi genus*, et *caput*: à κύμβ@.

Κυμβίον, ου, τὸ, et

Κύμβιον, ου, τὸ, *acetabulum*: à

ΚΥ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *cavus, recessus*; item *olla fundum*: quod à κυρτὸς, *curvus*.

Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis.

ΚΥ'ΜΙΝΔΙΣ, εως, vel ἴδος, ἡ, *avis quædam nocturna*.

ΚΥ'ΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, *CYMINUM*, herba et semen.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κυμοδόη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κυμοπόλεια, ας, ἡ, nomen mulieris.

Κυμὼ, nomen mulieris.

Κυναγέτας, Dor. pro κυνηγέτης, q. v.

Κυνάγχη, ης, ἡ, qu. κυνὸς ἄγχος, *canum suffocatio*; *angina*. Hinc

Κυναγχικὸς, ὴ, ὸν, *anginâ laborans*.

Κυναγχικὸν πάθος, ipsum est κύναγχον, vel κυνάγχη, morbi inflammantis species, de quo vide Steph. in Thes. D. S.

Κυναγὸς, Dor. pro κυνηγὸς, οῦ, *venator*: ex κύων, *canis*, et ἄγω, *duco*.

Κυνέδες, ων, αἱ, *canum pili*: quasi à κύων, *canis*.

Κυνέμυια. Vide κυνόμυια.

Κυνέρυθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *versipellis, impudens*, qu. canis: ex κύων, *canis*, et ἐρυθρὸς@.

Κυνάριον, ου, τὸ, *catellus*: Dim. à κύων.

Κύνας, acc. pl. κύνος, nom. pl. à præced. Th.

Κυνῆ, ῆς, contr. κυνέη, ης, ἡ, *pelli canina, galea, pileus*: ab eodem Th.

Κύνειος, εία, ειον, vel κύνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *caninus*: ab eod. Th.

Κύνεος, εία, εον, idem, et ab eod.

Κυνέων, Ion. et Poët. Epenth. τοῦ ου, pro κυνῶν, imperf. act. verbi κυνέω, idem quod κύω, *osculor*.

Κύνες, nom. pl. κύνεσσιν, *canibus*, dat. plur. Ion. pro κυσὶν· à κύων, κυνὸς, *canis*.

Κυνέω, *osculor*, *blandior*, *adoro*; προσκυνέω, idem. Th. κύνω.

Κυνηγέσιον, ου, τὸ, *canes venatorios*, et *instrumenta venationis*: à κυνηγὸς.

Κυνηγέτης, ου, ὁ, *venator*: à

Κυνηγέω, *venor*, f. ήσω· à

Κυνηγὸς, οῦ, ὁ, *venator*: ex κύων et ἄγω.

Κυνίδιον, ου, τὸ, *catellus*. Th. κύων, κυνὸς, ὁ ϗ ἡ, *canis*.

Κυνικὸς, ὴ, ὸν, *caninus*, *CYNICUS*: ab eod. Th.

Κυνίδες, οντος, ὁ, *dens caninus*: ex κύων, κυνὸς, *canis* et ὀδοὺς, *dens*.

Κυνοθαρσὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, et κυνοδαρσὴς, ἐος, ὁ, ἡ, *impudens*: ex κύων, *canis*, et θάρσος, *fiducia*.

Κυνόμυια, ας, ἡ, *musca canina*, [* Exod. viii. 21. Psal. lxxvii. 45. et Philo Vit. Mos. i. p. 401. ed. Mang. qui disertè ducit ex μυῖα καὶ κυνὸς. Hinc de imprudente dicitur, Athen. Deipnos. iii. 37. et, ut scribi debet, iv. 14.] Alii legunt κυνάμυια.

Κυνοσφόρτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui canina facis est*: ex κύων, *canis*, et σφόρτωτον, *vultus*.

Κυνόσουρα, *CYNOSURA*: quod κυνὸς οὐρὰ, *cauda canis*, pro *astro* sumitur.

Κύντιρος, ου, *impudentior*; superl. κύνιστος. Th. κύων, *canis*.

Κυνῶπα, voc. sing. à

Κυνώπης, ου, ὁ, *habens canis vultum*; item *impudens*: quod ex κύων, *canis*, et ὤψ, *vultus*. Th. ἐπὶ-μαι, *video*.

Κυνώπιδος, gen. sing. à

Κυνῶπις, ιδος, ἡ, *invercunda*: à κυνώπης.

Κύος, εος, τὸ, *fœtus*. Th. κύω, *in utero gesto*.

Κύοντα, nom. plur. n. g. part. præs. pass. à κυέω, idem quod κύω, q. v.

Κυοφορέω, fut. ήσω, *in utero fero*, *prægnans sum*: à κύ@, *fœtus*, et φορέω, idem quod φέρω, *fero*.

Κυπαρίσσινος, vel κυπαρίττινος, ίνη, ινον, *cypressinus*, *è cupresso factus*: à

ΚΥΠΑ'ΡΙΣΣΟΣ, κυπαρίττος, ου, ἡ, *CYPRESSUS*, arbor.

ΚΥ'ΠΑΡΟΣ, ου, ὁ, *vas magnum concavum et capax*.

ΚΥΠΑ'Σ, άδος, et κυπασσὶς, ίδος, ἡ, *pallium* et *lecti stragulum*; [* *vestis* φοδήρης, quam delicatiores tum viri, tum fœminæ gestabant. Anthol. Reiskii, p. 22. V. Todp. ii. p. 121.]

ΚΥ'ΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *Cyperus*, herba è juncorum genere.

ΚΥ'ΠΕΛΛΟΝ, ου, τὸ, *poculi genus*: deflexum à κύφελλον, quia *cavum*.

Κυπριάρχης, ου, ὁ, *CYPRI præfectus*.

Κύπριδα, acc. sing. à Κύπρις, *Venus*.

Κυπρίζω, *germino*, *venustè flureo*. Th. Κύπρος.

Κύπρινον, ου, τὸ, *unguentum Cyprinum*, et

Κυπρῖνος, *CYPRINUS*, et

Κύπρι@, ου, *CYPRIUS*: ab eod. Th.

Κύπρις, ιδος, ἡ, *Venus*; accus. Κύπριδα, et Κύπριν. Th. Κύπρ@, *Cyprus*.

Κυπρισμὸς, οῦ, ὁ, *germinatio*: à κυπρίζω.

Κυπρογένεια, ας, ἡ, Epith. *Veneris*, quæ *nata* dicitur in insulâ *Cypro*. Dicitur et

Κυπρογενὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, idem: ex Κυπρ@, et γένομαι, *nascor*.

ΚΥ'ΠΡΟΣ, *CYPRUS*, arbor et insula.

Κυπτάζω, fut. άσω, *pronus specto*, *immoror*, *cunctor*, *tempus tero*: à κύπτω.

Κυπτὸς, ὴ, ὸν, *inclinatus*; *supplex*. Th.

ΚΥ'ΠΤΩ, *pronus sum*, *incurvo* et *ad videndum*, f. ψω· a. 1. ἔκυψα· a. 1. part. κύψας, ασα, αν.

Κυρέω, ας, Dor. pro Κυρήνη, ης, ἡ, *CYRENE*. Vide Pindar. Pythior. Od. 9. ver. 298, &c.

Κυρβασίεος, αία, αῖον, *sublimis*, *e*: à κίρβις, q. v.

ΚΥΡΒΑΣΙ'Α, ας, ἡ, *crista gallinacei*; *tiara*: ex κίρη et βαίτη.

ΚΥ'ΡΒΙΣ, εως, ἡ, *tabula triangula, cui leges inscribebantur*.

Κύρε, Ion. pro ἔκυρε, imperf. verbi κύρω, *incido*, *nanciscor*.

Κυρεία, ας, ἡ, (per Sync. pro κυρείη,) *dominatio*. Th. κύρ@.

Κυρέω, f. ήσω, *incido*, *assequor*, *evenio*, *sum*. Th. κύρω, idem.

Κύρη, ἡ, *Ceres*; sic dicta, quia κυρεῖ τὴν ζωὴν, *domina vitæ*.

ΚΥΡΗΒΑ'Ω, *cornibus pugno*, fut. άσω· qu. à κίρας, *cornu*.

ΚΥΡΗ'ΒΙΑ, ων, τὰ, *acera* et *glumæ hordei*. Vide κιρβίδια.

Κύρημα, ατος, ἐτ Sync. κύρμα, ατος, τὸ, *id in quod aliquis incidit*, *præda*. Th. κύρω, *incido*.

Κυρήνη, ἡ, *CYRENE*, urbs Africæ.

Κυρήνιος, ου, ὁ, *Quirinus*, nomen viri.

Κυρῆσαι, a. 1. inf. et

Κυρήσας, ασα, αν, a. 1. part. act. à κυρέω, idem quod κύρω, *incido*.

Κυρίδιος, *adeptus*, a. 1. part. pass. verbi κύρω· a. 1. indic. pass. ἐκυρήθην.

Κυρία, ας, ἡ, *domina*, et

Κυριακὸς, ὴ, ὸν, *dominicus*, *a*, *um*. Th. κύρ@, τὸ, *auctoritas*.

Κυριεύω, *dominor*, *potior*, *in potestatem redigo*, cum gen. κυριεύω σὺ, *dominor tibi*; τὸ, *dominum te facio*; fut. εύσω, perf. κεκυρίευκα. à κύριος, *dominus*. Th. κύρ@.

Κυρίζω, vel κυρίσσω, *cornibus peto*: qu. à κίρας, *cornu*.

Κύρι@, ου, ὁ, *dominus*, *herus*; adj. κύριος, ία, ον, *qui auctoritate valet*, *præstans*, *præcipuus*; item *primus*. Th. κύρ@, *auctoritas*.

Κυρίτης, ητος, ἡ, *dominatio*: à κύρ@.

Κυρίσσω. Vide κυρίζω.

Κυρκανὼν, *miscero*: qu. à κιρκὸς, interjecto.

Κύρμα, ατος, τὸ, per Sync. pro κύρημα, *id in quod aliquis incidit*, *præda*: à κυρέω, vel κύρω, quod vide.

Κύρν', pro κύρνε, vocat. à

Κύρν@, ου, ὁ, *CYRNUS*, nomen propr.

ΚΥ'ΡΟΣ, ους, τὸ, *auctoritas*, *edictum*, *cardo rei*. Est et

Κύρ@, ου, ὁ, *CYRUS*, Persarum rex.

Κυρῶν, præs. inf. act. et

Κυρώσω, præs. part. f. g. à

Κυρόω, ῶ, *sancio*, *auctoritatem do*, *ratum facio*, f. ώσω, p. κεκύρωμαι perf. pass. κεκύρωμαι. Th. κύρ@.

ους, τὸ, *auctoritas*.

Κύρσαι, *incidere*, a. 1. inf. et

Κύρτα, a. 1. part. act. à κύρω, *incido*. f. Æol. κύρσω.

Κύρσω, *adipiscar*. Vide in præced.

ΚΥΡΤΟ'Σ, ὴ, ὸν, Æol. κύρσος, *CURVUS, gibbosus, convexus*; at

Κυρτὸς, ὁ, ἡ, *sagena, massa*; dicitur et κύρτη, et κύρτις, quia cava seu *gibbosa*. Th. præced.

Κυρτόω, ῶ, *curvo, incurvum reddo*. Th. κυρτὸς.

Κύρτωμα, ατος, τὸ, *quod est incurvatum, gibbus*; item *tumor omnis præter naturam*. Th. κυρτὸς, *curvus*.

ΚΥ'ΡΩ, *incido, consequor, impingo*, tum, f. 1. Æol. κύρσω, κύρσα, idem quod κύρω.

Κύσας, αντος, *osculatus*, a. 1. part. act. à κύω, *osculor*.

Κύσι, seu κύσιν, Ion. pro ἴσχουσιν, 3. sing. a. 1. act. κύσον, a. I. imperat. 2. ejusd. verbi, inf. κύσαι. Undè Angl. TO KISS.

ΚΥ'ΣΘΟΣ, et κύσος, ου, ὁ, et κυσὸς, οῦ, ἡ, *nates, podex*; item *pro muliebri pudendo*.

Κυσὶ, dat. pl. à κύων, *canis*, quod vide.

Κυσσαίνω, a. 1. part. med. f. g. pro κυσαίνη, *quæ concepit*, verbi ..., q. v.

Κύσσι, Ion. et Poët. pro ἴσχουσι, 3. sing. a. 1. ejusd. verbi.

ΚΥ'ΣΤΙΣ, ιος, ἡ, *vesica*; accus. ...ν.

ΚΥ'ΤΙΝΟΙ, ων, οἱ, *flores mali Punici*.

ΚΥ'ΤΙΣΟΣ, ου, ὁ, *CYTISUS*, nomen herbæ.

ΚΥ'ΤΟΣ, ους, τὸ, *cavum, sinus*; ubi aliquid κύπτει *corpus*.

Κύτεων, Dor. pro χυτρῶν, accus. sing. à χύτρα, *olla*; idem quod χυτρὸς q. v.

Κύτιδος, ἡ, ὁ, *loculamentum apum et vesparum*: à κύτος, *cavum*.

Κυτλάδα, ων, τὰ, *nubes*, et *omnia cava*: q. à κυτὸς, *incurvus*.

ΚΥ'φι, *suffimenti genus*.

Κυφὸς, ἡ, ὸν, *incurvus, gibbosus*: q. à κύπτω, *flecto*.

Κύφος, ου, τὸ, *gibbus*. Th. κύπτω.

Κύχαν, ανος, ὁ, *locus testudinatus, baculus incurvus, stiva*; item *instrumentum quo vinciebantur nocentes* aut *torquebantur*: *catasta, nuvella*: à κυφὸς, *curvus*. Th. κύπτω, *pronus sum*.

Κύχων', pro κύφωνα, accus. sing. præced.

Κυ'ωντες, nom. plur. a. 1. part. act. à κύπτω, f. ψω, *incurvo me*; κύσαι, a. 1. inf.

ΚΥΨΕ'ΛΗ, ης, ἡ, *alveare apum*: hinc κυψελὶς, ῖδος, ἡ, *alveus*. Est et κυψέλη, *auris foramen, ejusque sordes*.

Κυψέλλων, nomen propr.

Κυψελὸς, οῦ, ὁ, *CYPSELUS*, hirundinum species, sic dicta ἀπὸ τῶν κυψελῶν, *ab alveolis*, quos è luto sibi construit. Item nomen propr.

Κύτιονις filii ἀπὸ τῆς κυψέλης, in quâ latens ex periculo mortis evaserat.

ΚΥ'Ω, *in utero gesto, osculor*, f. σω, p. κα. Κυέω, idem.

ΚΥ'ΩΝ, κυνὸς, ὁ vel ἡ, *CANIS*; acc. κύνα· dat. pl. κυσὶ.

Κώας, ου, et κῶας, τὸ, *pellis ovina*. Vide κῶς.

ΚΩΒΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *GOBIUS*, seu *GOBIO*, piscis. Et Angl. GUDGEON.

ΚΩ'ΔΕΙΑ, ετ κωδία, ας, ἡ, *caput papaveris, globulus*; κώδη, *fructus papaveris*.

Κώδιον, ου, τὸ, *CORIUM, ovium vellus*, contr. pro κωδίιον. Th. κώς, τὸ, *pellis ovina villosa*.

ΚΩ'ΔΩΝ, ωνος, ὁ, *tintinnabulum, nola, tuba*; Metaph. *homo garrulus*.

Κώεα, nom. plur. à κώς, ος, τὸ, *pellis agnina, stragulum*.

ΚΩ'ΘΩΝ, ωνος, ὁ, *poculum quoddam*; *computatio largior*.

Κωθωνίζω, f. ίσω, *largius poto, compoto*: à præced.

Κωθωνιστήριον, ου, τὸ, verbale τῆ κωθωνίζουσι, quod exstat 3. Esdr. iv. 63. *locus compotationibus destinatus*, D. S.

ΚΩΚΑ'ΛΙΑ, ων, τὰ, *animalia quædam testis tecta*. Antiq. κολόκαλα.

Κωκαλὸς, ὁ, ὁ, Rex Sicanorum.

ΚΩΚΥ'Ω, f. ύσω, *flco, ploro*: hinc κώκυμα, ατος, τὸ, et κωκυτὸς, οῦ, ὁ, *fletus, ululatus*.

ΚΩΛΑΚΡΕ'ΤΑΙ, οἱ, qui τὰ κάλλα, *quæ ex sacrificiis supererant, sacerdotibus distribuebant*; *quæstores*.

Κωλὰς, άδος, ἡ, *fasciculus*; item *perna*.

Κωλεὸς, idem quod κάλον, quod vide.

Κωλὴ, ῆτος, ἡ, *talus, sura*. Th. κάλον.

Κωλικὸς, ἡ, ὸν, *COLICUS, ad colici dolorem pertinens*: à

ΚΩ'ΛΟΝ, ου, τὸ, *membrum, periodi pars*; *intestinum crassum, COLON*, seu *COLUM*.

Κωλύετον, *castiget*, 3. sing. imperat. act. à κωλύω, q. v.

Κώλυμα, ατος, τὸ, [* et κωλύμη, ης, ἡ,] *impedimentum, prohibitio*, et

Κώλυσις, εως, ἡ, idem, et

Κωλυτὴρ, ῆρος, ὁ, *qui impedit*, et

ΚΩΛΥ'Ω, *prohibeo, impedio*; *veto, inhibeo*, fut. ύσω, perf. κεκώλυκα· a. 1. inf. act. κωλῦσαι· a. 1. pass. κωλύθην.

ΚΩΛΩ'ΤΗΣ, ου, ὁ, *stellio*.

ΚΩ'ΜΑ, ατος, τὸ, *somnus profundus*; *veternus*.

Κώμαζον, imperf. Ion. et

Κωμάζουσα, acc. sing. part. præs. à

Κωμάζω, *COMISSOR, hymnis celebro*; item *salto, choreas ago*; κωμάζειν τίς τινα, *hymnum in aliquius laudem canere*. Th. κῶμος, *comissatio*.

ΚΩΜΑΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, *fructus quidam aromaticus*.

Κωμαξ, ακος, ὁ, *petulans nugator*: à κῶμος.

Κωμάξατι, Dor. pro κωμάσατε, *hymno celebrate*, a. 1. imperat. act. à κωμάζω, q. v.

Κωμάρχας, ου, ὁ, *pagi* vel *vici præfectus*: ex κώμη et ἄρχω.

Κωμασάτω, Dor. pro κωμαζέτω, *commissari*, inf. verbi κωμάζω.

Κωμασία, ας, ἡ, à κῶμος, *commissatio*.

ΚΩ'ΜΗ, ης, ἡ, *pagus, vicus*. Hinc Κωμηδὸν, *vicatim*.

Κωμήτης, ου, ὁ, *paganus*; κωμῆται, *vicini*.

Κωμόπολις, εως, ἡ, *oppidulum*: ex κώμη et πόλις, *urbs*. [* Mar. i. 38. nusquam alibi reperta.]

ΚΩ'ΜΟΣ, ου, ὁ, *COMMISSATIO, lascivum convivium, lascivia*; qu. *luxuria soporifera*: à κῶμα, *somnus*; item *Geniui, comessationum præses*; [* *cœtus Bacchominis trantium, cœtus virorum qualiscunque*, sed in isto sensu rarò Eurip. Hippol. 44. et Ion. 1196.] κῶμα διανύτης appellatur is, *in cujus laudem hymnus est ab aliquo scriptus*.

ΚΩ'ΜΥΣ, υδος, ἡ, *laurus quæ ante fores statuitur*; *fasciculus fœni*.

Κώμυ, dat. sing. à κῶμος.

Κωμῳδία, *COMOEDIA*, Satira; à

* Κωμῳδιογράφος, ου, ὁ, *Comœdiarum scriptor*: ex κωμῳδία et γράφω, *scribo*, D. S.

Κωμῳδὸς, οῦ, ὁ, *COMOEDUS*, qui διὰ τὰς κώμας ᾄδει, *per vicos canit*: ex κώμη, *pagus*, et ἀείδω, *cano*.

Κώνειον, ου, τὸ, *cicuta*.

ΚΩ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *CONUS, turbo, nux pini piceæque, involucrum quorundam fructuum, apex galeæ*.

Κωνωπεῖον, ου, ὁ, *CONOPEUM, velamen ad culices arcendos, velum tentorii militaris*. Th. κώνωψ, *culex*, vel κῶνος, ob similitudinem figuræ. Angl. CANOPY.

Κώνωπες, nom. pl. à

ΚΩ'ΝΩΨ, ωπος, ὁ vel ἡ, *culex*.

Κῶος, ους, τὸ, *vellus, stragulum* è *pelle villosâ*: q. à κίω, *jaceo*. Vide κῶς.

Κωπὶς, ίδος, ἡ, *remiges*, nom. pl. à

Κωπεὺς, έως, ὁ, *remex*: à

ΚΩ'ΠΗ, ης, ἡ, *remus, manubrium*: qu. à κόπτω, quia *tundit* aquam. Hinc

Κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, *scalmus, cui alligantur remi*.

Κωπίον, ου, τὸ, *parvus remus*: Dim. à κώπη.

Κώρη, ας, ἡ, Dor. pro κώπη, ης, ἡ, sive κόρη, *puella, oculi pupilla*.

Κωρεύω, Dor. pro κουρεύω, q. v.

Κωρεύτια, ας, Dor. pro κωρεύσις, εως, ἡ, *pueritia*: à κόρη.

Κωρύκιον, ου, τὸ, *crumena, sacculus, folliculus*: Dim. à

ΚΩ'ΡΥΚΟΣ, ου, ὁ, *pera, saccus coriaceus*.

ΚΩ'Σ, οὐς, τὸ, *ovium pelli: villosa, stragulum.*

Κῶς, ῶ, ἡ, *COS*, nomen insulæ.

Κῶς, *quomodo*, Ion. pro πῶς.

Κωτὰμ, ὁ, nomen viri. Hebr. *divinans.*

Κώτιλις, hodiè κοτύλη, *tudicula, cochleare majus.* An à κοΐλη, quia *cava?*

ΚΩΤΙ'ΛΩ, fut. ιῶ, perf. ικα, *fabulor, garrio, blandis et fallacibus verbis decipio:* hinc κωτίλλουσα, acc. sing. part. præs. κωτίλλοντα, præs. part. f. g.

Κώτιλος, ίλη, ιλον, *loquax, garrulus, blandus, fallax, astutus:* à κωτίλλω.

Κωφεύω, (pro κωφόω,) *allevo;* item *quiesco.*

ΚΩΦΟ'Σ, ή, ὸν, *hebes, obtusus*, proprie; atque hinc, *sensu aliquo captus* impr. *auditu; surdus, tacitus, stolidus, iners, invalidus, irritus, obscurus* de oratione: [° κωφὸν βέλος, *telum obtusum.* κωφὸν κῦμα, *fluctus qui non exauditur.*] hinc

Κωφόω, -ῶσω. et ώσω, *exsurdo, surdum reddo, surdesco.*

Κώχαδ', pro ᾠχετο, *et abiit*, 3. sing. imperf. ab ὀίχομαι, *abeo.*

Κωχεύω, *attollo, sustineo:* Hesych.

Λ.

Λ, UNDECIMA litera Græcorum, in numeris *triginta* designat; et cum lineolâ infrà positâ. (Λ,) *triginta millia.*

Λα, *particula*, augens significationem vocum cum quibus componitur.

ΛΑ'ΑΣ, λάαος, ὁ. *LAPIS, saxum;* qu. ex λα et ἄω, *sicco: λᾶς, λαὸς*, idem quod λᾶας.

Λάβα, Dor. pro Λάϐη, gen. à Λάϐας, pro Λαϐὴς, viri nomen.

Λάβε, Ion. pro ἔλαϐε, 3. sing. a. 2. ind. act. At

Λαϐὲ, *cape*, et in pl. λάϐετε, est a. 2. imperat. act. verbi λαμϐάνω, *capio:* f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαϐον, a. 2. inf. λαϐεῖν, perf. εἰληφα, Att. εἴληφα, a. 2. inf. m. λαϐέσθαι.

Λαϐεν, Dor. pro λαϐεῖν, vide in præced.

Λάϐη, ης, ἡ, *prehensio, ansa, manubrium, occasio, pratextus.* Th. λαμϐάνω, *capio.*

Λαϐὼν, Dor. pro λαϐεῖν, a. 2. inf. act. vide in λαϐὲ.

Λάϐῃς, 2. sing. et λάϐοις, Ion. Paragoge pro λάϐῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. à λαμϐάνω, *capio:* a. 2. ἔλαϐον.

Λάϐρη, *furca.* Hesych.

Λαϐὶς, ίδος, ἡ, *ansa, manubrium, forceps, fibula:* à λαϐὲ.

Λάϐωμεν, *ceperimus*, 1. pl. a. 2. opt. act. λάϐοιμι, οις, οι, verbi λαμϐάνω, a. 2. ἔλαϐον.

Λαϐοῦσα, Dor. pro λαϐοῦσα, a. 2. part. f. g. ab eod. verbo.

Λαϐόμην, Ion. pro ἐλαϐόμην, ό, στο, a. 2. m. λαϐόμενος, a. 2. part. m. à λαμϐάνω, *capio:* a. 2. ἔλαϐον.

Λάϐον, Dor. pro λαϐὲ, a. 2. imperat. act. et

Λαϐοῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Λάβρα, *lupus piscis:* à λάϐρος, q. v.

Λάβρακίζομαι, *procacitèr loquax; ex* λάβρος, *vorax*, et ἀγορεύω, *loquor.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Λαβρολογέομαι, *præceps sum in loquendo;* à

ΛΑ'ΒΡΟΣ, ρα, ρον, *valdè vorax, avidus:* q. ex λα vel λία, et ϐόρος, *vorax.* Hinc

Λαϐρότης, ητος, ἡ, *voracitas.*

Λαϐρώνιον, ου, τὸ, *poculum quoddam latum:* q. à λάϐρος.

ΛΑΒΥ'ΡΙΝΘΟΣ, ου, ὁ. *LABYRINTHUS, locus multis viarum ambagibus inflexus,*

Λαϐυρινθώδης, ους, ὁ ᾗ ὡ, *labyrintheus, tortuosus, flexuosus:* à præced.

ΛΑ'ΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, *LAGANUM, placentæ genus.*

Λαγαρὸς, ὰ, ὸν, *laxus, non distentus, non plenus;* in quo sc. est λαγὼν seu κοιλία: hinc λαγαρὴ, *homines graciles, non ventricosi.*

Λαγγάνω, *fugio:* πεφεύγω.

Λαγγία, *pigror* ex fatigatione. Hinc Latinè *LANGUEO*, Angl. TO LAG, OR TIRE.

Λαγέτας, Dor. pro

Λαγέτης, ου, ὁ, *dux, ductor populi:* q. λαὸν ἀγέτης.

ΛΑ'ΓΗΝΟΣ, ου, ἡ, *LAGENA*, poculi genus. *sextarius*, genus mensuræ. Scribitur et λάγυνος.

Λαγίδης, ου, ὁ, *fatus leporinus, cuniculus:* à λαγωὸς.

Λαγνεία, ας, Ion. ης, ἡ, *salacitas.* Th. λάγνος, *libidinosus.*

ΛΑ'ΓΝΗΣ, sive λάγνος, ου, ὁ. *homo libidinosus, lascivus:* superl. λαγνιστατος; quasi λάγνυσ@ς, *valdè mulierosus;* ex λα, et γυνὴ vel à λάγυς, *cubo.*

Λαγόνεσσιν, *ilibus*, dat. pl. Ion. à λαγὼν, ονος, *ilia.*

Λάγ@ς, ὼ, ὁ, *LAGUS*, nom. propr.

Λαγὼς, ὼ, ὁ, Ion. pro λαγωὸς: à λαγαὸς, ὁ, ὁ, *lepus*, Atticè λαγὼς, ῶ. Ex λα et οὖς, *auris.*

ΛΑΓΧΑ'ΝΩ, *sortior, sorte accipio, consequor, tribuo actionem, litem intendo;* cum gen. et acc. f. m. λάξομαι, p. εἴληχα, pro λέλαχα, part. λαχὼν et λαχὰς, a. 2. ἔλαχον, a. 2. sub. λάχω, ῃς, ῃ, a. 2. part. λαχὼν, όντος, p. m. λελογχὼς, a. 1. med. inf. λάξασθαι, p. pass. εἴλαγμαι, part. εἰλαγμένος.

Λαγὼς, *leporem*, acc. sing. à λαγὼς.

ΛΑΓΩ'Ν, ῶνος, ἡ, *ilia, lateris cavum laxius et exei.* Hinc λαγαρὸς, *laxus.*

ΛΑΓΩΟ'Σ, ῶ, Att. λαγὼς, ῶ, Ion. λαγὸς, ὁ, ὁ, *lepus.* ex λα et ὠὸς, *ovi.*: alii ex λα et γόνος, *multum gemere.*

Λαγῶος, ὰ, ὸν, *leporinus:* à præced.

Λαγὼς, ῶ, ὁ, *lepus*, vide λαγὸς.

Λάδων, ωνος, ὁ, *pater Daphnes:* acc. Λάδωνα. Est et nom. fluvii.

Λαέρτης, ου, ὁ, *LAERTES*, pater Ulyssis.

Λαερτιάδης, ου, ὁ, *LAERTIADES*, nomen proprium, filius vel nepos Laërtis.

Λᾶας, ου, οἱ, *lapides:* à λᾶς, λᾶος, idem quod λᾶος, ὁ, *lapis.*

Λάζαρος, ου, ὁ, per Aphær. pro Ἐλάζαρος.

Λάζεο, Ion. et λαζοῦ, Dor. pro λάζου, præs. imperat. pass. λάζεο, 2. sing. imperf. Ion. verbi λάζομαι, *capio.*

Λαζοῦ, Dor. pro λάζου, vide λαζεο.

Λαζοίατο, Ion. pro λάζοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. ejusd.

ΛΑ'ΖΟΜΑΙ, *capio, prehendo:* q. à λαϐὲ per λαϐέζομαι. Dicitur et λαζομαι.

Λαθὼν, abjecto α, pro ἐλαθὼν, *mendax, vanus, superbus.*

Λαθύρεσι, Dor. pro λάθυ. Hesych. exponit φθόγγεσι. Sic λαθ, Ion. pro ἔλαθ verbi λάθω, quod tamen et alias habet significationes.

Λάθα, ας, Dor. pro λάθη, ης, ὁ, *oblivio.*

Λαθιγ@ν, ν, ὁ ᾗ ὁ, *clam malum mordens, clandestinus:* ex præced. et ἀγχω.

Λάθι, 2. sing. a. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. Ion. λάθοι, 2. pl. a. 2. imp. m. verbi λανθάνω, *obliviscor*, seu λήθω, f. m. λήσω, a. 2 ἔλαθον, a. 2. inf. λαθεῖν, pctf. pass. λέλασμαι, p. m. λελάθω.

Λαθίμην, Ion. et Dor. pro λάθου, a. 2. inf. act. verbi λανθάνω.

Λάθοιο, 3. sing. a. 2. m. Ion. ejusd.

Λαθικηδὴς, ους, ὁ, *immemor juventæ, senex:* ex λήθω, cujus a. 2. ἔλαθον, et ἥβη, *juventus.*

Λάθητε, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi λήθω seu λανθάνω, *obliviscor*, a. 2. ἔλαθον.

Λαθικηδὴς, ους, ὁ ᾗ ὁ, *curas obliviscens tegens:* ex λήθω, et κῆδος, ους, τὸ, *cura.*

Λαθιφθέγγου, gen. Ion. ὁ

Λαθιφθόγγ@ν, ν, ὁ ᾗ ὁ, *vocis oblitus inducens:* ex λήθω, λαθὼν, et φθόγγ@ς, *sonus.* Th. φθέγγομαι, *loquor.*

Λαθώμεθα, *obliviscimur*, Dor. pro λησόμεθα, 1. pl. præs. à λήθομαι, Dor. pro λήθομαι, quod à λήθω, *lateo.*

Λάθος, ους, Dor. pro λήθος, ους, τὸ, idem quod λήθη, *oblivia.*

Λάθρα, adv. *clam, latenter:* et

Λαθραίος, αία, αῖον, *clandestinus:* a præced. et

Λαθραίως, *clam*, adv. à præced. à Th. λήθω, Dor. λάθω, *lateo.*

Λάθρα, Ion. pro λάθρα, *clam*, quod vide.

Λαθρείοισιν, dat. pl. Ion. à

Λαθρίδιος, ία, ιον, *occultus*. Th. λάθω, *lateo*.

Λάθρ@ιος, ία, ιον, *occultus* : ab eod.

Λαθρίς, *herba è genere tithymallorum*. Plin. 27. 11.

ΛΑΘΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *cicercula*, genus leguminis.

Λαθὼν, *qui latuit*, a. 2. part. act. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo, obliviscor*, f. m. λήσομαι, a. 2. ἔλαθον.

Λαιὰ, ᾶς, ἡ, *LÆVA* : à λαιὸς, quod vide.

Λάϊγξ, ἴγγος, ἡ, *lapillus, calculus* : à λᾶς, *lapis*.

ΛΑΙΔΡΟ'Σ, ᾱ, ᾱν, *sinister, impudens, procax*.

Λαιάζω, f. άσω, *decipio, scortor* : ex λᾶ et ἀΐζω, *orno*.

Λαϊκανίη, ῆς, f. ἡσω, et λαϊλαπάζω, *per procellam aufero* : ex

ΛΑΪ'ΛΑΨ, απος, ἡ, *LÆLAPS, turbo, ventus procellosus*, ex λαὶ, vel λᾶ, et λάπτω, *lambendo bibo*.

Λαίμαργος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *gulosus, vorax, insatiabilis* : ex λαὶ et μάργος.

Λαιμάστου, ἀμάρκως ἐκεῖνο, Suidas. à λαιμὸς.

ΛΑΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *guttur, gula, jugulum*.

Λαιμοτμὴν, ῆνος, f. ἡσω, *jugulo, jugulum incido* seu *seco*. à λαιμὸς, *jugulum*, et τέμνω, *scindo*.

Λαιμάργιον, ου, τὸ, præmium ob λαιμὸν ἐγχέω, *merces athletici homicidii*.

Λαΐνος, ία, ινον, et λάϊνος, ίνη, ινον, *lapideus*. Th. λᾶς, *lapis*.

Λαὶς, ῦος, τὸ, *seges*, quâ frui possumus, à λαύω, sic *fruges*, à fruendo. Vide λεῖον et λεῖος.

ΛΑΙΟ'Σ, ὰ, όν, *LÆVUS, sinister*.

Λαισήϊον, ου, τὸ, *seges, vel* ἐκ τοῦ λαίω, ου, τὸ, *seges*, et τέμνω, *seco*.

Λαΐτης, *salax, impudicus*. An ex λαὶ et ἔτης.

Λαισίον, ου, τὸ, *breve scutum, parmula* : à λάσιος, *hirsutus*, quia ex crudo corio : vel à λαιὸς, *sinister*, quia in sinistrâ gestabatur.

ΛΑΪ'ΣΘΗ, ης, ἡ, *turpitudo*.

Λαιὸ, *onerosum, molestum* : an à λᾶ et ὀΐω, quòd in eo ferendo valdè laborandum ?

Λαῖτμα, ατος, τὸ, *trajectus, latitudo, æquor*, Poëticum ex λᾶ et ἴτμαι, *quid in amplum eat* seu *extendatur*.

ΛΑΪ'ΦΟΣ, ους, τὸ, *vestis, velum*. Dicitur et λαίφη, q. λαΐον ὕφος.

Λαιψηρόπλοϊ@ι, ων, ὁ ᾗ ἡ, *velox, rapidus* : ex λαιψηρὸς et πλοῦς, ὁ, ἡ, *via*.

Λαιψηρὸς, ὴ, ὸν, *valde mobilis, admodum velox* : ex λᾶ et αἴψηρὸς, *celer, rapidus, velox*. Th. αἶψα, *statim*.

ΛΑΚΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *LACATHA, arbor campestris*.

Λάκαινα, *LACÆNA*, nomen propr.

ΛΑ'ΚΑΘΟΝ, ου, τὸ, *species quædam aromatis*.

Λάκα, *crepitabat*, 3. sing. a. 2. act. Ion. pro ἤλακε, verbi λακέω, *crepitum cieo*, a. 2. ἤλακον, p. m. λί-λακα.

Λακεδαίμων, ονος, ὁ, *LACEDÆMON*, urbs Peloponnesi. Hinc

Λακεδαιμόνιος, ου, οἱ, *LACEDÆMONII*.

ΛΑΚΕ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, *loquax, garrula, maledica* : hinc

Λακερίζομαι, *garrio, convitior* : q. ex λᾶ et κερίζω, *clamo*.

Λακέω, [* apud Tragicos, Eurip. Orest. 162. ἀλλ' ᾗ πιτ' ἀᾳ' ἔλακον.] vide in λακέω, *LIQUOR*.

Λακίζω, *discindo, lacero* : à

Λακὶς, ίδος, ἡ, *fissura*, propriè cum crepitu facta : à λακέω, *crepo*.

ΛΑ'ΚΚΟΣ, ου, ὁ, *fossa, fovea, cisterna, puteus*, *LACUS*.

Λακτιζόντα. Dor. pro λακτίζοντα, præs. part. f. g. à

Λακτίζω, *calcitro*, f. ίσω, p. λελάκτικα, præs. pass. λακτίζομαι, *calcibus petor*. Th. λάξ, adv. *calce* : hinc

Λακτιστὴς, οῦ, ὁ, *calcitro*.

ΛΑ'ΚΩΝ, *LACO, incola Lacedæmonis*, seu *agri Spartani*.

Λακωνίζω, f. ίσω, *Lacedæmonice imitor, brevis sum in loquendo*, ut quondam Lacones.

Λακωνικὴ, ῆς, ἡ, sc. κώμη, *regio Peloponnesi* : à

Λακωνικὸς, ὴ, όν, *LACONICUS* : à Λάκων.

Λακωνικῶς, adv. *Laconicè, brevitèr*, à præced.

Λακωνισμὸς, ου, ὁ, *LACONISMUS, brevilequentia* : à λακωνίζω.

Λάλα, *LALA*, undè *lallare* dicuntur infantes, quos nutrix carmine sopit.

Λαλαγοῦντες, *conentes*, Dor. pro λαλαγοῦντες. Sic λελαγοῦντι pro λελαγῶτι, *garriunt*, 3. pl. præs. à

Λαλαγέω, *resono, vociferor, canto, tumultuor verbis* : à λάλαξ, αγος. Th. λαλέω. Hinc

Λαλαγὴ, ῆς, ἡ, *clamor, garritus*.

Λαλάζω, *vociferor* : à λαλέω.

Λάλαξ, αγος, *clamor, sonitus*, λαλαγὴ. Th. λαλέω.

Λαλέοντι, Dor. pro λαλοῦσι, *loquuntur* : à λαλέω.

Λαλεῦμες, Dor. pro λαλοῦμεν, 1. pl. ab eod.

Λαλεῦντι, Dor. pro λαλοῦσι, 3. pl. præs. ab eod.

ΛΑΛΕ'Ω, ῶ, *sonum edo, loquor, garrio*. f. ήσω, p. λελάληκα, a. 1 ἐλάλησα, a. 1. sub. act. λαλήσω, perf. pass. λελάλημαι, *dictus fui*. aor. 1. pass. ἐλαλήθην, f. 1. pass. λαληθήσομαι.

Λάλημα, ατος, τὸ, *sermo, loquacitas* : à 1. pers. perf. pass. præced.

Λάλησον, a. 1. imperat. act. verbi λαλέω, quod vide.

Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, *loquela, sermo, rumor, fama, sermo de re aliquâ, colloquium*. Th. λαλέω.

Λαλίστερ@ι, compar. *loquacior* : à λάλος.

Λαλίστατος, *loquacissimus*, superl. à

Λάλ@ι, ων, ὁ ᾗ ἡ, *loquax, verbosus, argutus* : à λαλέω.

Λᾶμα, adv. interrogandi. Hebr. vertitur Græcè ἵνατί. Lat. *quare ?*

ΛΑΜΒΑ'ΝΩ, *accipio, capio, consequor, capesso, emo, prendo, convinco, concipio*, de fœm. *accipio aliquid in bonam malamve partem*, cum πρὸς, vel ἐπὶ : in med. sæpe *activè* dicitur, et cum *gen.* pro *apprehendere, pervenire ad locum, nancisci* : et pass. *capior, corripior, prehendor* : f. m. λήψομαι, perf. λέληφα, Att. εἴληφα, cujus inf. εἰληφέναι, et part. perf. λελημμένος, νία, ος, et Att. εἰληφὼς, υῖα, ὸς, a. 2. ind. ἔλαβον, aor. 2. imperat. λάβε, et Att. λαβὲ, et in 2. pl. λάβετε, a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι, a. 2. sub. λάβω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. λαβεῖν, a. 2. part. λαβὼν, οντος, perf. pass. Att. εἴλημμαι, ψαι, πται, et part. εἰλημμένος, apud Poët. λελαμμένος, a. 1. pass. ἐλήφθην, ῆς, ῆ, inf. ληφθῆναι, et part. ληφθεὶς. (* ἐλαμβάνοσαν pro ἐλάμβανον, *acceperunt*, 3. pl. imperf. Ezek. xxii. 12. ἐλάβοσαν pro ἔλαβον, 3. pl. a. 2. Deut. i. 25. λαμβάνειν μεταμέλειαν, *pœnitere*, Eurip. Iphig. in Taur. 366. ἀιδῶ, *vereri*, Soph. Aj. 348.] κακὸν, *pati* ; χ' ὁδὸν, *emere* ; λαμβάνεσθαι νίκην, *corripi*.

Λάμαχ, ὁ, nom. viri. indecl. Hebr. *pauper*.

ΛΑ'ΜΑΙ, seu λαμία, ας, ἡ, *piscis quidam galeorum maximus* : dictus à λαιμὸς, id est *gulæ amplitudine* ; *LAMIA, bestia quædam* ; *monstrum* ; *Lamiæ, sagæ incantrices* ; significat et *dæmonium alios vorare existimatum*.

Λάμια, *lamella* : ex Lat. *lamina*.

Λαμιὰς, άδ@ι, Dor. pro Λημνιὰς, ἡ, *Lemniaca*. Λαμνιάδιον, Dor. pro Λημνιάδιον, ex *Lemno*.

Λαμπαδηφορία, ας, et Ion. ίη, ίης, ἡ, *lampadum gestatio* : ex λαμπὰς, *fax*, (quod à λάμπω, *luceo*) et φέρω, *fero*.

Λαμπάδιον, ου, τὸ, *facula, instrumentum* seu *vinculum* quo in vulnere curando utuntur ; *taxia, fascia, lacinia quæque* ; dimin. à

Λαμπὰς, άδος, ἡ, *LAMPAS, fax* : à λάμπω, *luceo*, Angl. A LAMP.

Λάμπεν, *collucebat*, imperf. Ion. act. λάμπετο. 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi λάμπω, *luceo*.

Λαμπετάων, ῶν, idem quod Th. λάμπω, *luceo*.

Λαμπετόωντα, *fulgentia*, pro λαμπετῶντα, Poët. acc. sing. præs. part. Sic λαμπετόωντι. Poët. pro λαμπετῶντι, dat. sing. part. verbi præced.

Λαμπὴν, ῆνος, ἡ, *vehiculi genus regium* et περιφανὴς, qu. à λάμπω, *splendeo*.

Λαμπηνὸς, *ad currum* aut *lecticam pertinens*.

Λαμπήσιος, dat. pl. Ion. part. præs. pass. à λάμπω, *luceo*.

Λαμπηϊάδι, gen. Dor. à Λαμπηϊάδης, ου, ὁ, nom. propr.

Λαμπρός, ά, όν, *splendidus, clarus*, de *magno vento* dicitur, *benignus, perspicuus*: compar. λαμπρότερος, superl. λαμπρότατος. Th. λάμπω.

Λαμπρότης, ητος, ἡ, *splendor*. ab eod.

Λαμπρύνω, f. υνῶ, *clarum reddo*. à λαμπρός.

Λαμπρῶς, *splendidè, clarè*, adv. ab eod.

Λαμπτῆρ, ῆρος, ὁ, *fax fulgens*: à 3. pers. perf. pass. verbi

ΛΑ'ΜΠΩ, *luceo, splendeo, niteo, mico*; item *splendeo, splendesco*, Metaph. q. à λάω φῶ, fut. λάμψω, p. φα, a. 1. ἔλαμψα, a. 1. imperat. λάμψον, άτω, a. 1. inf. λάμψαι.

Λαμυρία, ας, ἡ, *facundia, lepos; loquacitas, impudentia; limpiditas*: à

ΛΑΜΥΡΟ'Σ, vel λάμυρος, *disertus, facetus, scurrilis*.

Λαμυρίπτης, ου, ὁ, a. 1. opt. pass. Ion. pro λαφύσσω. Sic λαμφθῆναι, pro λαφθῆναι, a. 1. inf. pass. λαμφθείς pro λαφθείς, a. 1. part. pass. Ion. à λαμβάνω, *capio*, f. m. λήψομαι.

Λάμψαι, a. 1. inf. act. λαμψατο, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi λάμπω, *luceo*.

Λάμψακον, *LAMPSACUM*, nom. urbis.

Λάμψις, εως, ἡ, *splendor*: à 2. pers. perf. pass. verbi λάμπω, *luceo*.

Λάμψομαι, ῃ, εται, Ion. et Dor. λαμψοῦμαι, pro λήψομαι, f. 1. m. à λαμβάνω, *capio*.

Λανθάνουσι ὥρα, *anni tempestas tranquilla, quâ latet siletque ventus*. Ex seq. et ἀνεμ@, *ventus*.

Λανθάνω, *LATEO, delitesco, ignotus sum*: [* cum participio junctum redditur *imprudenter insciusque*; participium autem convertendum in suum verbum ejusdem temporis et modi, cujus est λανθάνω, ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους, Heb. xiii. 22. *inscii quidam angelos hospitio exceperunt*, et Aristoph. Nub. 137.] λανθάνομαι, *obliviscor*: sumit tempora à λήθω, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, perfecto activ. caret: sed format. pass. λέλησμαι, a. 1. pass. ἐλησθην et ἐλήσθην, p. m. λελησμένος videas. Th. λήθω.

Λανὶς, ίδος, ἡ, Doricè pro λανὶς, ὶς, ὁ, *lanista*.

ΛΑ'Ξ, adv. *calce* seu *calcibus*. Hinc Lat. *CALX*.

Λάξασθαι, Dor. pro λακτίσασθαι, a. 1. inf. m. ab inusit. λάκτω pro quo λακτίζω, *scirtor*, a. 2. ἔλακτον, p. m. λέλακτα.

Λαξευτήριον, ου, τὸ, *ascia, cælum*.

Λαξευτὸς, ἡ, όν, *lapicida*: et

Λαξευτὸς, ἡ, όν, *in saxo incisus*: à

Λαξεύω, *lapides polio*: ex λᾶς, λᾶος, *lapis*, et ξέω *polio, sculpo*.

* Λαξίσις, εως, ἡ, *lapidis poliendi ars*. D. S.

Λάξις, εως, ἡ, *sors, portio*, pro λῆξις, vel à λάζομαι, per. Sync. λάξις; vide in λαγχάνω, *sortior*.

Λαοδίκεια, ας, ἡ, *LAODICEA*, nomen urbis Gr. *jus populi*. Hinc

Λαοδικεὺς, έως, ὁ, *Laodicensis*: à præced.

Λαοδίκη, ης, ἡ, *Laodice*, nomen virginis.

Λαοὶ, nom. pl. à λαὸς, quod vide.

Λαοκατάρατ@, *maledictus à populo, invisus populo*.

Λαομέδων, nom. propr. mulieris.

Λαομεδοντιάδης, ου, ὁ, *filius Laomedontis*.

Λαομέδων, οντ@, ὁ, *LAOMEDON*, nomen propr.

ΛΑΟ'Σ, οῦ, ὁ, Att. λεὼς, ῶ, ὁ, *populus, turba*.

Λαοστόλος, ου, ὁ ἡ ὁ, *à populo cultus*: ex λαὸς, *populus*, et στέλλομαι, *colo*.

Λαοσσόος, ου, ὁ ἡ ὁ, *populum servans, populorum defensor* vel *servator*: ex λαὸς, *populus*, et σάω, *servo*. Item *qui populum agitat, seu concitat*: ex λαὸς et σεύω, *moveo*.

Λαοτρόφ@, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui populum alit*: et

Λαοτρόφος, ου, ὁ ἡ ὁ, *à populo nutritus*: ex λαὸς et τρέφω, *alo*: f. ψω, p. m. τέτροφα.

Λαοφθόρ@, ου, ὁ ἡ ὁ, *populum corrumpens*: ex λαὸς, *populus*, et φθείρω, *corrumpo*, p. m. ἔφθορα.

Λαοφόν@, ου, ὁ ἡ ὁ, *populum occidens*: ex λαὸς et φένω, *occido*.

ΛΑΠΑ'ΖΩ, f. λαπάσω, sive -άξω, f. ξω, *evacuo, mollio, perdo*: hinc

Λάπαθ@, ου, ἡ, et λάπαθον, ου, τὸ, *fossa terræ, sulcus*: item *LAPATHUM* herba, à præced.

Λάπαρα, ὰ, et λάπαρον, ου, τὸ, *para infra costas*, quia λαπαρὰ, i. e. *curet coetis; abdomen, ilia*: à

Λάπαρος, ὸν, ὁν, *vacuus, inanis*. Th. λαπάζω, *evacuo*.

ΛΑ'ΠΗ, ης, ἡ, *pituita*: quæ λαπάζοντα ἐ corpore.

Λαπῆναι, a. 2. inf. pass. à λάπτω, f. ψω, *lambendo bibo*.

ΛΑΠΙ'ΖΩ, f. ίσω, *insolentiùs me effero, jacto me*, q. ex λα et ἴαπος.

Λαπίθαων, gen. pl. Dor. pro Λαπιθῶν, à

Λαπίθης, ου, ὁ, *LAPITHA*: qui cum Centauris congressus est.

Λάπισμα, ατος, τὸ, *jactantia*: à 1. pers. perf. pass. verbi λαπίζω.

Λαπιστὴς, ὴ, ὸν, *temerarius, mendax, voluptuosus*; *jactatur, nugax*: à λαπίζω.

ΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, p. φα, *lambendo bibo, more canum bibo, exhaurio, consumo*: undè per Apocopen fit Angl. TO LAP.

Λάρδος, *lardus*.

ΛΑΡΙΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *aseginatus, pinguis*.

ΛΑΡΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, *corbis è vimine plexus*.

Λαρναξεύτικε, ες, ἡ, quid significet, et ut Pani tribuatur vide notas in Theocr.

ΛΑ'ΡΝΑΞ, ακος, ἡ, *capsa, locellus*, in qua λαρνὰ seu *pinguia* reponuntur.

ΛΑ'ΡΟΣ, ου, ἡ, *LARUS*, avis rapax, qu. à λάω, *appeto*. Sed

Λαρὸς, ὰ, όν, *hilaris, jucundus, gratus*, compar. λαροτέρος, superl. λαρώτατος. παρὰ τὸ λάπτω.

Λαρυγγίζω, f. ίσω, et Att. ῶ, *accendo dilato, clamito*: à

ΛΑ'ΡΥΓΞ, γγος, ὁ, *guttur, gula*.

Λαρύζω, *clamo*: à λάρυγξ.

Λᾶς, λᾶος, ὁ, *lapis*, contract. à λάαος.

Λασιὰς, άς, ἡ, nom. urbis Gr. *hirsuta, herbida*.

Λασάμιος, Dor. pro λεσάμιος, ὁ, ον, *oblitus, a, um*, a. 1. part. m. verbi λήθω, seu λανθάνω, *latet*. f. λήσω.

ΛΑ'ΣΑΝΟΝ, ου, τὸ, *LASANUM, vasculum, olla*; item *cloaca*, vide *familiaria*.

Λάσβιο, *accipe*, Dor. pro λάβε, præs. imperat. λάσβομαι, Dor. pro λάζομαι, *capio*, quod. vide.

Λασιόμ@, Dor. pro λησιόμ@, f. 1. m. pl. verbi λανθάνω, f. 1. m. λήσομαι, et Dor. λασβοῦμαι, et λασιοῦμαι, ῇ, εται.

Λασθῆμεν, a. 1. inf. pass. Dor. pro λασθῆναι, verbi λήθω, et Dor. λάθω, *lateo*: p. pass. λέλασμαι, Dor. λέλασμαι, a. 1. pass. ἐλάσθην.

ΛΑ'ΣΘΗ, ης, ἡ, *sanna, contumelia*.

Λασιήκαρφος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui instar hirsutid, κακῶς διὰ τὸ λάσιον*.

ΛΑ'ΣΙΟΣ, ου, ὁ ἡ ὁ, *hirsutus, hispidus, pilosus, setosus, villosus, herbidus*.

ΛΑ'ΣΚΩ, *loquer*; q. à λαλέω.

Λάσκωσες, ου, ὁ, *hirsutus* in parte virili: cujus τριχες est λάσιος.

Λασσᾶ, Dor. pro λήσω, f. 1. à λάθω, *lateo*.

ΛΑ'ΤΑΞ, αγος, ἡ, *humor excidens è poculo, et strepitus ille*. Est et *nomen animalis quadrupedis*.

Λατῖνος, ὁ, *LATINUS*, nomen viri.

Λατοΐδης, ου, ὁ, Dor. Λατοΐδας, *LATOIDES, Apollo, Latonæ filius*, à Λητώ.

Λατομία, *taxa cædo, excindo, cido*, cum acc. f. ήσω. a. 1. ἐλατόμησα, perf. λελατόμηκα, perf. pass. λελατόμημαι, perf. pass. λελατόμησμαι, ὁ, ον, à λατομέω.

* Λατόμημα, *lapis excisus*. à Plac. D. S.

Λατομητὸς, ὴ, όν, *incisus in lapide, excisus, excavatus è lapide*: et eod.

Λατόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, *lapicida*: à λᾶς, λᾶος, ὁ, *lapis*, et τέμνω, *incido*.

ΛΑ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *LATUS*, nom. *fiscis delicati*.

Λατρεία, ας, ἡ, *servitus, cultus*, item *cultus religiosus*. Et pro λατρεύω, *servio*. à λάτρις. Th. λάτρις.

Λατρευτής, ῆ, ὁ, *cultor*; ἀ 3. pers. perf. pass. seq.

Λατρεύω, *servio, famulor, religiosè colo, sacrifico*, cum dat. f. σω, p. λελάτρευκα, a. 1. ἐλάτρευσα, ἀ λάτρις· alii ἀ λα partic. intens. et τρέω, *tremo*.

Λάτρευμα, acc. sing. λάτρευσι, dat. pl. ἀ λατρις, ιος, *servus*.

Λάτρις, ι, ον, *famularis*. Th.

ΛΑ'ΤΡΙΣ, ιος, ὁ ᾗ ἡ, *servus, famulus*. [* quos uxor secum afferebat, cum in viri sui potestatem se dedit. Vox ἀ λαός, *populus, plebs inferior*. Hinc nata distinctio inter *cultum*, cultum ministerialem; et *latrium*, cultum divinum.]

Λάτρον, ου, τὸ, *merces*, quæ servienti datur ἀ λάτρις.

Λάτμων, ωνος, ὁ, nomen montis.

ΛΑΥΚΑΝΙ'Α, vel λαυκανίς, ίδος, ἡ, *guttur, gula*: q. ἀ λαύω, *fruor*.

Λαῦρα, ας, ἡ, *platea lata, vicus*: q. λαύρα ὁδός. ἀ

ΛΑΥ'ΡΟΣ, ρα, ρον, *LARGUS, latus, uberis, copiosus*: q. ex λα et ραρις, *latus*.

Λαύρως, adv. *latè, abundè*: a præced.

Λαύω, *fruor*: undè usitatum ἀπολαύω: vid. λάω, *volo*.

Λάφυρα, τὰ, *spolia quæ vivis detrahuntur*. Th. λαφύσσω.

Λαφύσσω, -ττω, f. ξω, *spolio*.

ΛΑΦΥ'ΣΣΩ, vel λαφύττω, f. ξω, *avidè deglutio, hallurr, evacuo*: qu. ἀλλαττω.

ΛΑΧΑΙ'ΝΩ, *fodio*: f. ανῶ, p. αγκα. ἀ

Λαχανία, ας, ἡ, *olerum collectio*: ἀ

Λαχανιάω, ῶμαι, f. m. ήσομαι, *olera produco*: ἀ

Λάχανον, ου, τὸ, *olus*: ἀ λαχαίνω.

Λάχμη, ης, ἡ, *fossa facilis*: it. nomen insulæ: ἀ λαχαίνω, *fodio*.

Λαχνᾶν, *sortiri*, a. 2. inf. act. λάχε, a. 2. imperat. act. verbi λαγχάνω, *sortior*: f. λήξω, p. λέλαχα, et Att. εἴληχα, a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα. λαχεῖν ἄλδαν, *mori*. Pindar.

Λάχεσις, εως, ἡ, *LACHESIS*: nom. Parcæ. ἀ λαγχάνω, *sortior*.

Λάχη, ης, ἡ, idem quod λάχος. ους, τὸ, *sors*: ex eod.

Λαχήσας, a. 1. part. act. ἀ λάχαίνω, *fodio*: f. ανῶ, a. 1. ἐλάχανα et Att. ἐλάχησα.

ΛΑ'ΧΜΗΣ, ου, ὁ, *pilorum densitas*.

Λαχμὸς, οῦ, ὁ, *micatio, sors*: ἀ λαγχάνω, *sortior, mico digitis*.

Λαχνήεις, εντος, Dor. pro λαχνήις, *villosus, hispidus*: ἀ

ΛΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, *lanugo*: ex λα et χνέω. hinc

Λαχνήεις, ήεσσα, ῆεν, *pilosus*: ἀ præced.

Λαχοίαν, ας, ἁ, *sortiar*, Att. pro λάχωμαι, ως, ου, a. 2. opt. act. ἀ λαγχάνω, *sortior*: a. 2. ἔλαχον.

Λάχος, ους, τὸ, *sors*: ἀ λαγχάνω, *sortior*: a. 2. ἔλαχον.

Λαχόω, *sortita*, a. 2. part. act. f. g. ἀ

Λαχὼν, ὼσα, ὸν, *sortitus, sortita participeps*: a. 2. part. verbi λαγχάνω, *sortior*, quod vide a. 2. ἔλαχον.

Λαψάνη, ης, ἡ, *LAPSANA*, sylvestris brassicæ genus; ἀ λάπτω.

Λαψόμαι, seu λαψήσομαι, ῆ, σται, Dor. pro λήψομαι, ῃ, σται, f. 1. m. verbi λαμβάνω, *capio*: f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Λαψῦ, *sumes*, Dor. pro λήψῃ, 2. sing. f. 1. m. vide λαψόμαι.

Λαψόμαι, vide in λαψόμαι.

ΛΑ'Ω, *video, volo, fruor*, [* ᾶ, Doricè, Markl. Eurip. Supl. 221.] Hinc λαύω. Epenth. τὲ υ, unde usitatum ἀπολαύω, idem; quod vide.

Λαὸς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, *popularis*: ἀ λαός, *populus*.

Λᾶς, ᾶος, ὁ, *lapis, quem textor stamini inter texendum appendit*: ἀ λᾶς, contractè pro λᾶος, ὁ, *lapis*.

Λάσια, ας, ἡ, *LEÆNA*: ἀ λάσιος, *leo*.

Λασίνω, idem quod λασαίνω, *lævigo*; item *comminuo*: f. ανῶ, a. 1. ἐλάσινα. Th. λᾶς, *lævis, non asper*.

Λάσιος, a. 1. inf. act. præced. verbi.

Λασιόεις, ν, ὁ, *LEANDER*, nomen proprium.

Λάσκαιος, ν, ὁ, nom. Apostoli. Hebr. *cordatus*.

ΛΕΒΗΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *exuviæ, pellis deposita*; qu. ἀ λάπτω, *exuo*.

ΛΕ'ΒΗΣ, ητος, ὁ, *LEBES, pelvis*: qu. ἀ λείβω, *fundo, libo*.

Λεβηνὰ, nom. oppidi. *Jud.* xxi. 19.

Λέγειν, præs. inf. ἀ λέγω, *dico*:

Λεγέων, ὥνος, ὁ, *legio*: à Latinis sumpta vox.

ΛΕ'ΓΝΟΝ, ν, τὸ, seu λέγνη, ης ἡ, *fimbria, quæ assuitur extremæ vestis oræ*.

Λεγόμεδιν, *dicimur*, Æol. pro λεγόμεδα, 1. pl. præs. pass. verbi λέγω, *dico*.

Λέγομες, Dor. pro λέγομεν, *dicimus*, 1. pl. præs. et

Λέγοντι, *dicunt*, Dor. pro λέγουσι, 3. pl. ejusd. à

ΛΕ'ΓΩ, *LEGO, colligo*: *numero; dico, loquor; cubare facio, jaceo, dormio*. [* λέγειν τὴν ἰσὴν χάριν, Eurip. Orest. 1847. *dicere in meam gratiam*, sub. σὺ· ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν, Joan. vi. 17. *loquebatur de Juda*. Sic Theocr. Idyl. xv.] f. λέξω, p. λέλεχα, a. 1. ἔλεξα, a. 2. ἔλεγον, perf. pass. λέλεγμαι, p. m. λέλογμαι.

Λεηλασία, ας, ἡ, *prædatio*: actio ejus qui λεηλατεῖ, id est, *prædam agit*, qu. λείαν ἐλαύνω· item, *præda*.

Λεηλατέω, ῶ, f. ήσω, *prædam ago, depopulor, prædor*: ex λεία et ἐλαύνω.

ΛΕΙ'Α, ας, ἡ, *præda*: sed λεία, *lævis*. Vide in λεῖος.

Λεαγέρη, ας, ἡ, nomen proprium mulieris: *suaviloqua*, ex λεῖος, *lævis*, et ἀγορέομαι, *concionor*. Th.

Λεγδὰ, *FERUM*.

Λεαίνω, *LINO, lævigo, polio*, f. ανῶ. a. 1. ἐλείηνα. Th. λεῖος, *lævis*.

Λείβεται, *stillat*, 3. sing. præs. pass. ab

ΛΕΙ'ΒΩ, *LIBO, fundo*, f. ψω, p. λέλειφα. Dicitur et πίνω, Ion. et Æol.

Λειβόμαι, Dor. pro λείπομαι, præs. pass. verbi λείπω, *lævigo*.

Λείγων, *explandrunt*, pro ἐλείαναν, 3. pl. Att. et Ion. a. 1. act. verbi λειαίνω, q. v.

Λείκνον, vel λίκνον, ου, τὸ, *ventilabrum*: hinc λικνίζω, *vanno*.

Λείμμα, ατος, τὸ, *reservatio, reliquiæ*, idem quod λείψανον, ου, τὸ. Th. λείπω, *linquo*.

ΛΕΙΜΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *pratum*; quasi ἀ λείβω, quia *rigatur*: hinc

Λειμώνιος, ία, ιον, *pratensis*, et

Λειμωνίδες, *ex prato*: ἀ λειμών.

Λειογνώτις, ι, ὁ ᾗ ἡ, *lævæ malas habens*: ex λεῖος, *lævis*, et γνάθος, *mentum*.

Λειόγλωσσος, *lævis lingua, subdolè, blandiens*: ex λεῖος, *lævis*, et γλῶσσα, *lingua*.

ΛΕΙ'ΟΣ, εία, εῖον, *LÆVIS, non asper*; item *planus, lubricus; lenis, perfectus*. Duci possit à λά et εἶσος, *æqualis*: hinc

Λειότης, ητος, ἡ, *lævitas*: à præced.

Λειόω, f. ώσω, *lævigo*. Th. λεῖος.

Λείοσιν, *leonibus*, pro λέουσιν, per Ectasin. Poët. dat. pl. à λέων, οντος, ὁ, *leo*.

Λείπε, præs. imperat. verbi λείπω, vel Ion. pro ἔλιπε, 3. sing. imperf. ejusd.

Λείπετο, Ion. pro ἐλείπετο, 3. sing. imperf. pass. ejusd.

* Λειποθυμία, ας, ἡ, *animi deliquium repentè supervenions*.

Λείπομαι, ῃ, σται, præs. ind. pass. λειπόμενος, part. ejusd. à λείπω.

Λειποστρατία, ας, ἡ, vel ιον, ου, τὸ, *militiæ desertio*: à seq.

Λειποστράτιος, ν. ὁ ᾗ ἡ, *qui militiam deserit*: ex λείπω et στρατὸς, *exercitus*.

Λειποψυχία, *animæ linquor*, f. ήσω· ex λείπω et ψυχὴ, ἡ, *anima*.

Λειποψυχοῦντα, acc. sing. part. præs. præced. verbi.

ΛΕΙ'ΠΩ, *LINQUO, relinquo; desum, deficio*, f. ψω, p. λέλειφα· a. 1. ἔλειψα· a. 2. ἔλιπον· perf. pass. λέλειμμαι· perf. med. λέλοιπα. Hinc Angl. TO LEAVE. [* Cum genitivo significat *minùs quam*; ut ἔτη ἑξακὸς λείποντα τῶν μυρίων καὶ ὀκτακισχιλίων, Diod. Sic. l. i. *anni paullo minùs quàm* xviii *millia*. Defectus si exprimitur, ponitur in dativo; ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα λοιπὰ λείποντα τριακοσίοις καὶ τριακοντα, Diod. Sic. l. i. p. 4. *duobus minùs quàm* cccxxx *annis*; οὐκ ἐλάττους

τὴν πόλιν αἱ ἐπὶ δίκαις ἰοῦσαι τῆς Πίσης, Philostr. l. viii. c. 15. *tamen non seciùs adventabant quàm civitates quæ propinquæ sunt Pisæ.*]

Λείσσομαι, Dor. pro λίσσομαι, præs. part. fœm. g. à λίσσω, *linquo.*

Λείσσω, ἐομαι, σσον. Dor. pro λίσσω, 3. pl. a. 1. act. verbi λείσω, *linquo*, f. ψω.

Λείψανα, ων, τὰ, *reliquiæ*, nom. pl. à

Λείψανον, ου, τὸ, *reliquiæ.* Th. λείπω, *linquo.*

Λείψω, f. 1. act. ejusd.

Λείων, Poët. pro λέων, οντος, ὁ, *leo.*

Λείως, ως, ὁ, *lævigatio*: à 2. pers. perf. pass. verbi λεύω. Th. λεῖος, *lævis.*

ΛΕΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *pelvis, catinus, patina*; quasi λακάνη· ex λα et χαίνω, quod pateat.

Λεκάνιον, ου, τὸ, *parva pelvis*: dim. à præced.

ΛΕ'ΚΙΘΟΣ, ου, ὁ, *vitellus, ovi luteum*; at fœm. g. *pisum.*

Λεκὰς, ου, ὁ, vel λεκὸς, ους, τὸ, *scutella*: indè λεκὶς, et dim. λεκίσκος.

Λεκτέον, *legendum*, adj. verbalè: à λέγω, *lego.*

Λεκτικὸς, ἡ, ὸν, *eloquens*: undè Λεκτικώτερος, superl.

Λέλᾱς, Poët. pro λέλακεν, Ion. pro ἐλέλακε, 3. sing. plusq. p. pass. verbi λάω.

Λελεκὼς, ὼσα, ὸς, ejusd. perf. part.

Λελεγμένος, ejusd. perf. part.

Λελεγμένως, adv. *electè*: à præced.

Λελειμμένος, ejusd. perf. part.

Λελειμμένως, adv. *relictè*: à præced.

Λελειμμένως ἔχειν, *se habere relictè*, i. e. *parùm bonè.*

Λελειμμένως ἔχειν πρός τινα, *parùm benè se habere erga aliquem.*

Λελειμμένως ἔχειν τινός, *parùm benè se habere ad aliquid.*

Λελειμμένως ἔχειν τινί, *parùm benè se habere cum aliquo.*

Λελειμμένως ἔχειν τινὸς, *parùm benè se habere ab aliquo.*

Λελειμμένως ἔχειν τινὶ, *parùm benè se habere cum aliquo.*

Λελειμμένως ἔχειν τινὸς πρός τινα, *parùm benè se habere ab aliquo erga aliquem.*

Λελειμμένως ἔχειν τινὸς πρός τινα, *parùm benè se habere cum aliquo erga aliquem

tio, sermo, stilus, verbum; acc. λέξιν. Th. λέγω, *dico*.

Λεξόντι, *dicunt*, Dor. pro λέξωσι, 3. pl. f. 1. act. ejusd.

Λέοντα, acc. sing. à λέων, οντος, ὁ, *leo*; in pl. λέοντας· dat. pl. λέουσι.

Λεοντίη, et contr. λεοντῆ, ῆς, ἡ, *pellis leonis*: à λέων.

Λέοντος, εια, εον, vel -ος, ου, ὁ ἧ ἡ, *leoninus*: ab eod.

Λεοντηδόν, adv. *leonum more*.

Λέοσσον, ου, τὸ, *lorum latum ju mentarium, capistrum*; in plur. τὰ λέοσσα. Th. λέπω, *decortico*.

Λεπαργος, ου, ὁ ἧ ἡ, *albus*, Eustath. q. ex λεπὶς et ἄργὸς, *albus*.

Λέπας, τὸ, *rupes, promontorium*. Th. λέπω.

Λέπας, αδος, ἡ, *LEPAS, concha petræ adhærens*: à præced. quod vide.

Λεπαστὴ, ῆς, ἡ, *LEPISTA, genus calicis instar conchæ*: à præced.

Λεπάδιον, ου, τὸ, parva λέπις.

Λεπίζω, f. ίσω, *decortico*: à λέπω, *cortex*. Th. λέπω.

Λεπὶς, ίδος, ἡ, *squama, cortex*, et Λέπυρα, ατος, τὸ, idem; et *decorticatio*, ος, τὸ, *cortex, squama*. Th. λέπω, *decortico*.

Λέπρα, ας, ἡ, *LEPRA, vitiligo*. Th. λεπρὸς, *scaber*.

Λεπρὰς, άδος, ἡ, *aspera*; petræ Epith. et

Λεπρὰς, acc. pl. f. g. ab λεπρὸς, *scaber*,

Λεπρὰω, -ῶ, fut. ήσω, *scaber*, seu *leprosus fio*: ab eod.

Λεπρὸν, ὁ, τὸ, *lepra*.

Λεπρόομαι, -όωμαι, *leprosus sum*.

ΛΕΠΡΟΣ, ὰ, όν, *scaber*; item *leprosus*.

Λεπτάλεος, εα, εον, idem quod λεπτὸς, *tenuis, subtilis*.

Λεπτὴ, dat. sing. f. g. à λεπτὸς.

Λεπτολογία, ας, ἡ, *tenuis et inanis sermo*: ex λεπτὸς, *tenuis*, et λόγ@ς.

Λεπτὸν, ὁ, τὸ, *minutum quoddam nummi genus*, neut. g. à

ΛΕΠΤΟΣ, ὴ, όν, *tenuis, subtilis, gracilis, rarus, acutus, ingenuosus*.

Λεπτότης, ητος, ἡ, *tenuitas*: à λεπτὸς.

Λεπτύνω, f. υνῶ, *atenuo, extenuo*: à λεπτὸς.

Λεπύριον, *parvus cortex, squamula*: dim. à seq.

Λέπυρὸν, ὁ, τὸ, *cortex, putamen ovi, testa*. Th. λέπω.

Λεπυρὸς, ὰ, όν, *corticosus, squamâ tectus*.

ΛΕΠΩ, f. ψω, *decortico, exuo*.

Λερία, *LERIA*, insula: cujus incolæ Λέριοι, ii male audiebant ob malitiam.

Λερναία, ας, ἡ, nomen *hydræ*: à Λέρνη, *palude*, in quâ versata fuerat.

ΛΕΡΝΗ, ης, ἡ, *palus Argivorum*, ubi sordium confluges: hinc

Λέρνη κακῶν, *LERNA malorum*.

Λεσβίδας, acc. pl. à Λεσβὶς, ίδος, ὁ, *Lesbis*.

Λεσβίζω, et Λεσβιάζω, *Lesbios imitor*, obscœnis moribus, et

Λεσβὶς, ίδος, ἡ, *Lesbia fœmina*, et

Λεσβίδην, adv. *è Lesbo*: à

ΛΕΣΒΟΣ, *LESBUS*, insula.

Λεσχάζουσιν, *garrientes*, nom. pl. præs. part. verbi

Λεσχάζω, f. άσω, *garrio*: à seq.

ΛΕΣΧΗ, ης, ἡ, *sermocinatio, crebra confabulatio*: hinc

Λεσχηνεύσω, fut. εύσω, *sermocinor, confabulor*.

Λευγαλίης, dat. pl. Ion. f. g. pro λευγαλέας, et

Λευγαλίσιον, dat. pl. Ion. masc. g. pro λευγαλέοις· à

Λευγαλέος, έα, έον, *perniciosus, gravis, tristis*; *invalidus*; *tenuis*; quod λευγαλέος· à Th. λοιγὸς, *pernicies*.

Λευὶ, et Λευΐς, ὁ, *Levi*, nomen viri, gen. τὸ Λευΐ, acc. Λευΐν. Heb. *additus*.

Λευίτης, ου, ὁ, *Levita*, et

Λευϊτικὸς, ὴ, όν, *Leviticus*: à Λευΐ.

Λεύκ', pro λευκὴ, *alba*: à Λευκὸς.

Λευκαίνω, *dealbo*, fut. ανῶ· a. 1. Att. ἐλεύκηνα· a. 1. inf. λευκάναι. a. 1. indic. pass. ἐλευκάνθην. Th. λευκὸς, *albus*.

Λευκάναι, a. 1. inf. act. et

Λευκάνας, a. 1. part. à λευκαίνω, *de albo*, q. v.

Λευκανθεὶς, a. 1. part. pass. à λευκαίνω, q. v.

Λευκανθὶς, ίδος, ὁ ἧ ἡ, *florem album habens*: ex λευκὸς et ἄνθος, *flos*.

Λευκανσίζω, *albico, cundidus sum*. Th. λευκὸς, *albus*.

Λεύκη, ης, ἡ, *populus alba*; item *vitiligo alba*: ab eod. Th.

Λεύκιππος, ου, ὁ ἧ ἡ, *qui candidos equos habet*; qu. λεύκιππος· ex λευκὸς, *albus*, et ἵππ@ς, *equus*.

Λευκίτης, ου, ὁ, *candidus*, apud Theocr. *hircus* dicitur λευκίτας; Dor. à *colore*: à λευκὸς.

Λευκίτη, *creta*, ejusd. Th.

Λευκόγαιος, ου, vel Att. λευκόγαιος, ου, ὁ ἧ ἡ, *cretosus, cujus terra alba est*: ex λευκὸς, *albus*, et γᾶ, *terra*.

Λευκοΐδιον, *LEUCOTHEA, Albunea mater, Matuta*: q. λευκὴ θεὰ, lux enim est alba.

Λευκόϊον, *calcha, viola*: q. λευκὸν ἰον, *viola alba*. Angl. SNOW DROP.

Λευκοῖσιν, dat. pl. Ion. à λευκὸς, *albus*.

Λευκόλινον, ου, τὸ, *album linum*: ex λευκὸς et λίνον, *linum*.

Λευκομέτωπος, ου, ὁ ἧ ἡ, *candidus, habens frontem album*: ex λευκὸς et μέτωπον, *frons*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Λευκοπάχεως, ου, ὁ ἧ ἡ, *candidas habens genas*: ex λευκὸς, *albus*, et παρειὰ, Æol. πάρεια, ας, ἡ, *gena*.

Λευκόπωλος, ου, ὁ ἧ ἡ, *qui albis equis utitur et vehitur*: ex λευκὸς, *albus*, et πῶλος, *pullus equinus*.

ΛΕΥΚΟΣ, ὴ, όν, *albus, candidus, serenus, purus, integer*.

Λευκότης, ητος, ἡ, *albor*: à præced.

Λευκότερος, έρα, ον, *candidior*, compar. à λευκὸς, *albus*.

Λεύκωμα, ατος, τὸ, *tabula albo colore inducta, album*. Th. λευκὸς.

Λευρὸς, ὰ, ὸν, *lævis, equus, planus de loco*: à λεῖος.

Λεύσσεις, *videtis*, 2. pl. præs. ind. act. à

ΛΕΥΣΣΩ, *video, aspicio*.

Λευτὴρ, ῆρος, ὁ, *lapidator, dignus, qui lapidibus obruatur*: [° λευτῆρα δῆμος μόρου, Æsch. i. 78. *more ex lapidatione illata*.] à λεύω, *lapido*, q. v.

Λευχειμονέω, -ῶ, fut. ήσω, *albis induor*: a

Λευχείμων, ονος, ὁ ἧ ἡ, *candidatus*; qui λευκὴν τήβεννα gestat.

Λεύω, fut. εύσω, *lapido*: à λᾶς, *lapis*.

Λεχίεσσιν, dat. pl. Ion. à λέχ@ς, εος, τὸ, *lectus*, q. v.

Λεχωΐδες, ων, ὁ, *ferens herbas lectis idoneas*: ex λέχη, Ion. λοίη, *herba*, et μέχ@ς, εος, τὸ, *lectus*. Th. λέχος, *cubo*.

Λεχὼν, *dictum*, a. 1. part. pass. neut. g. à λέγω, *dico*, fut. ξω, a. 1. pass. ἐλέχθην.

Λέχ@ς, εος, τὸ, *lectus, cubile*; *nuptiæ, uxor*, Poët. Th. λέχω, vel λέγομαι, *cubo, cubare facio*.

ΛΕΧΡΙΟΣ, ία, ον, *obliquus*.

Λεχὼ, ους, contr. ὦς, ἡ, *puerpera*: à λέχ@ς, εος, τὸ, *lectus*; quo decumbit. Th. λέχω, *cubare facio*.

Λέχω, vel λέχομαι, *pario*. Vide præced.

Λεώδαμας, αντος, ὁ, *LEODAMAS*, nomen Philosophi.

Λῆμι, *velleni*, præs. opt. act. contr. pro λήοιμι, à λήω, pro λάω.

ΛΕΊΩΝ, οντος, ὁ, *LEO*; λέαινα, ης, ἡ, *LEÆNA*: q. à λάω, quia *visu valet*.

Λειοπέτρα, vel λειοπέτρη, et λειοπετρία, ας, ἡ, *lævis*, seu *plana petra*.

Λεσχυτὴς, οῦ, *hominum fabricator*; *audax, temerarius*: ex λαὸς et ἔργον.

Λεωφόρος, ου, ὁ ἧ ἡ, *quem suæ civitatis jure donant, civemque faciunt*: ex λαὸς, Att. λεὼς, ὁ, *populus*, et φόρος, *suus*, à φερὶς.

Λεωφόρος, ου, ὁ ἧ ἡ, ους, *via pu*

lica : ex λαὸς, pro λαὸς, *populus*, et ϝίημι, *fero*.

Λῇ, *velit*, Dor. pro θέλῃ, 3. sing. præs. sub. θέλω, ῃς, ῃ, Dores dicunt λῶ, λῇς, λῇ. Alii malunt à λάω deducere ; in sub. λάω, λάῃς, λάῃ, Crasin. λᾷ, λᾷς, λᾷ, et Dor. λῶ, λῇς, λῇ, *velim, -is, -it*.

Λήω, inusit. pro quo λαμβάνω, *capio* ; f. m. λήψομαι.

Λῆγ', pro λαγε, *quiesce*, præs. imperat. et

Ληγέμεναι, Dor. pro λῆξαι, præs. inf. verbi λήγω, *cesso*.

Λήγομαι, 1. pl. præs. opt. à

ΛΗΓΩ, ιῖς, ιι, *ceaso, desino, quiesco*.

ΛΗ'ΔΟΝ, ου, τὸ, *frutex*, cisti species.

ΛΗ'ΔΟΣ, ους, τὸ, *vestis ex panno raro ac detrito*.

Ληδάσεις, λίαν κάτω, et λήδασις, ἡ, ἄσιν, *LETHÆUS, oblivionem inducens*. adj. à λήθη, *oblivio*. Th. λήθω, *lateo*.

Λήθαργος, ου, ὁ, *LETHARGUS, veternus morbus, marcor* ; sed adj. ὁ ϗ ἡ, *oblivionis* : ex λήθη, *oblivio*, et ἄργος, *ignavus*. Th. ἰργάζομαι, *operor*.

Λήθεσκ, *obliviscebaris*, Ion. pro λήθῃς, 2. sing. præs. med. verbi λήθω.

Λήθει, *latet*, 3. sing. præs. act. ejusdem verbi.

Λήθετ', et λήθετο, *oblitus est*, 3. sing. imperf. m. Ion. pro ἐλήθετο, ejusd. verbi.

Λήθη, ης, ἡ, *oblivio* : hinc Lat. *LETHUM*. Th. λήθω, *lateo*.

Λήθουσα, præs. part. f. g. à

ΛΗ'ΘΩ, Dor. λάθω, *LATEO*, f. λάθσω· a. 2. ἔλαθον· p. m. λελάθηκα, [* Med. λήθομαι, *lateo meipsum, obliviscor*.]

Λαὶδ', pro λαῖδα, accus. sing. à λαὶς, ΐδος, ἡ, *pecus*. Th. λεία, *præda*.

Λαΐζετ', pro λαΐζετο, 3. sing. imperf. med. Ion. verbi λαΐζω.

Λαΐζω, *prædor, eripio, sortior, nanciscor*, f. ἰσω· p. pass. λελάϊσμαι. Th. λεία.

Λαΐη, ης, ἡ, Ion. Dialysi pro λεία, *præda*.

ΛΗΊΟΝ, ου, τὸ, *seges* ; in plur. τὰ λήϊα,

Λαΐς, ΐδος, ἡ, *præda, magna pecoris copia* : à λεία.

Λαΐσσετο, Poët. et Ion. pro ἐλαΐετο, 3. sing. a. 1. m. et

Λαΐσσασκε, 3. sing. f. 1. m. verbi λαΐζω, *nanciscor*, f. ἰσσω.

Λαΐτης, ὁ, ὑν, *prædando captus* : à λαΐζω. Th. λεία, ας, ἡ, *præda*.

Λαΐτωρ, ορος, ὁ, *prædator, prædo furtivus, prædatorius* : ab eodem verbo et Th.

Λαΐτις, *prædatrix*, Epith. Minervæ : à præced. Th.

Λαΐτος, *publicus*, Ion. Dialysi pro λάϊτος· hinc λαΐτον, ου, τὸ, *curia*.

ΛΗΚΕ'Ω, vel Dor. λαχέω, *sono, crepo, LACERO, LOQUOR*, fut. ήσω· a. 1. ἐλάκησα· a. 2. ἔλακον, ης, ε· p. med. λέλακα, et λέλαγμαι· hinc λακάς, άδος, ἡ, *fissura* seu *sciasura cum crepitu* : λακίζω, *lacero*.

ΛΗ'ΚΥΘΟΣ, ου, ἡ, *LECYTHUS, ampulla olearia*.

Λήλαντος, ου, ὁ, nomen propr.

ΛΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, *propositum animi, virilis fortisque animus* : qu. à λάω, *volo*.

Λημάλεος, ία, εον, *gramiosus, lippus*. Th. λήμη, *gramia*.

Λημάω, -ῶ, *lippio, gramiosos oculos habeo* : à

ΛΗ'ΜΗ, ης, ἡ, *gramia, lippientes occuli, sordes oculorum* ; idem quod γλήμη· quod à λη et μάω. *claudo*.

Λήμμα, ατος, τὸ, *res quæ accipitur* ; item *munus quo aliquis corrumpitur, lucrum, reditus, sumptio, assumptio, argumentum*. Th. λαμβάνω, *sumo*.

Λήμνιος, ια, ιον, *Lemnius* : à Λῆμνος.

ΛΗΜΝΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, *LEMNISCUS, fasciculo è coronis dependens*.

Λῆμνος, ου, ἡ, ϗ, *LEMNUS*, insula Vulcano sacra.

Λῆναι, ῶν, αἱ, *Bacchæ, mulieres bacchantes*. Alii scribunt Λάναι, quas dicunt esse *Nymphas torcularium præsides*. Vide λάνος.

Ληναῖος, ου, *LENÆUS*, cognomen *Bacchi* : ab eod. Th.

Λῆναιον, acc. sing. à

Λήναιος, ώνος, ὁ, *Januarius* ; quo Ethnici vina libabant Baccho. Th. λάνος, *lacus torcularii prelo*.

ΛΗΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *lacus prelo torcularii*, ubi uvæ prelo exprimuntur qu. à λείνω, *comminuo* ; sed

Λῆνος, εος, τὸ, *luna*, quia λεῖος, i. e. *mollis*.

Λῆξαι, Ion. pro ἔληξαι, 3. pl. a. 1. act. λῆξαι, a. 1. inf. λήξασθαι, a. 1. inf. m. et

Λῆξαι, ῆς, ε, a. 1. opt. act. Æol. verbi λήγω, *cesso*, f. ξω.

Λῆξις, εως, ἡ, *cessatio*. Th. λήθω.

Λῆξις, εως, ἡ, *sortitio, sors, conditio, hæreditas* : a λαγχάνω pro quo λαγχάνω, *sortior*.

Λῆσαι, *nuge* : quod à λη et βέω.

ΛΗ'ΡΟΣ, ου, ὁ, vel λῆρος, ου, οἱ, *nugæ, ineptiæ, tricæ* : hinc

Ληρώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, *nugax*.

Λῆς, Dor. pro θέλῃς, *velis*. Vide in λῆ.

Λῆσις, 2. sing. f. 1. act. et

Λήσεις, 2. plur. fut. 1. m. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo*, f. λήσω· a. 2. ἔλαθον.

Λησιπλείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui ludi oblivionem inducit*, Epith. *Bacchi* : ex λῆσις, *lateo*, et πλείμων. Sunt qui legunt λυσιπλείμων· ex λύω, *solvo*, et τὸ πλείμα, *ludus*.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblicio*, et

Λήσομαι, *obliviscar*, f. 1. m. et

Λήσομαι, 1. pl. f. act. à λήθω, seu λανθάνω, *lateo*, f. λήσω.

Λητρεύω, fut. ύσω. *latrocinor* : à λῃστής.

Λῃστήριον, ου, τὸ, *agmen latronum, latrocinium* : à præced.

Λῃστής, οῦ, ὁ, pro λῃστῆς, *latro*. Th. λεία, ας, ἡ, *præda*.

Λῃστικός, ἡ, όν, et

Λῃστρικός, ἡ, όν, *prædatorius, à prædd vivens*.

Λῃστρίς, ίδος, ἡ, *prædatrix*.

Λῃστρον, *latrina* ; ubi scil. latet λῃστής.

Λητῶ, Dor. pro λήτω, fut. 1. act. à λάω, -ῶ, *volo*, vel à λήθω, *lateo*.

Λητῶος, ου, ὁ, *Latonæ filius* : à

ΛΗΤΩ', οῦς, -οῦς, ἡ, *LATONA*, mater Apollinis, acc. Λητῶ, -ῶ.

Λαβάς, ἄσα, ὰν, *captus*, a. 1. part. pass. λαβέσθαι, acc. sing. masc. ϗ et

Λαβέσθαι, a. 1. inf. pass. à λαμβάνω, *capio* ; f. m. λήψομαι· a. 2. ἔλαβον· a. 1. ind. pass. ἐλάβην· a. 2. inf. m. λαβέσθαι.

Λαβέτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. ab eod. verbo.

Λάγχα, inusit. pro quo jam λαγχάνω, *sortior*.

Λαβής, ους, ἡ, *acceptum, accepiti* : à λαμβάνω.

Λήψομαι, ϗ. στει, et in 1. plur. λαβώμεθα· fut. 1. med. verbi λαμβάνω, quod vide ; f. 1. med. inf. λαβέσθαι.

Λία, pro λεία, *præda*, Gl. Cyr.

ΛΙΑ'ΖΩ, *agito, jacto, turbo, grapero* ; λιάζομαι, *separo me, accedo, obeo, eo, demitto me, claudo*, fut. σω, perf. κα· q. à λίαν.

ΛΙ'ΑΝ, adv. *valdè, admodum*.

Λιαρός, ἡ, όν, *trepidus*, pro χλιαρός.

ΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, *LIBANUS*, nomen montis in Syriâ ; *thus*.

Λιβανωτίς, ίδος, ἡ, ὁ, ϗ τὸ, *thus, thuris bulum* : à præced.

Λιβάς, άδος, ἡ, *gutta*. Th. λίβω, *fundo*.

Λιβερτῖνος, ου, ὁ, *Libertinus*, nomen sectæ.

Λιβόνοτος, ου, ὁ, *LIBONOTUS*, ventus qui spirat inter Africum et Austrum : ex λίψ, βός, ὁ, *libs*, et νότος, *notus*.

Λιβύαθεν, adv. ἀπὸ τῆς Λιβύης, Dor. pro λιβύηθεν.

Λιβύη, ης, ἡ, *LIBYA*.

Λίβυρνος, ου, τὸ, *Liburnum*, species *navigioli* : à *Liburnis*, Illyridis populo.

Λίβυς, υος, ὁ ἀνὴρ, *vir è Lybiâ, Afer, Pœnus*.

Λιβύσσα, *LIBYSSA*.

Λιγμα, *stridulæ, argutè*, pro λιγμός. Hesych.

Λιγαίνω, *oblecto* ; propriè argute sono, *vocis acutum edo sonum*. Th. λιγύς.

ΛΙΓΩ, *strideo, stridorem edo*, f. ξω.

Λίγδα, *cos* ; *pulvis* : quod à λίγδην *glaber*.

ΛΙΓΔΗΝ, *strictim, leviter*.

ΛΙΓΔΟΣ, ου, ὁ, *pila, mortarium* ; item *fornacula, in quâ conflantur metalla*.

Λιγύς, acc. pl. neut. g. à λιγύς, ύς.

Λιγιῶν, Dor. pro λιγυιῶν, gen. pl. et
Λιγύη, *canora*, dat. sing. fœm. g. à λιγυς, *stridulus*.
Λιγύς, *stridulè*, adv. ab eod.
ΑΙΓΝΤΣ, ύος, ἡ, *fuligo, fumus, flamma*.
ΑΙΓΝΩΤΟΣ, ὴ, ὸ, *pingui similis*.
Λίγξε, *sonuit*, pro ἔλιγξε, 3. sing. a. 1. act. verbi λίγω, *strideo*, fut. ξω.
Λίγυϊ, pro λιγυεῖ, *suavi*, dat. sing. f. g. et
Λιγυρῇ, dat. pl. fœm. g. Ion. à λιγυρός.
Λιγύφιον, et λίγυφον, υ, τὸ, *lapis figuris aut lyncurius*.
Λιγυρός, ὰ, ὸν, idem quod λιγὺς, *stridulus*.
ΑΙΓΥΣ, υος, ὁ ᾗ ἡ, *Ligur, qui è Liguriâ sed*.
Λιγὺς, εῖα, ὺ, *stridulus, sonorus, canorus, suavis*. Th. λίγω, *strideo*.
Λιγυστὶς, ἡ, ὸν, *Ligusticus*: à λίγυς, *Ligur*.
Λιγυφθόγγος, *sonorâ voce præditus*, dat. pl. Ion. à
Λιγυφθόγγος, ὁ ᾗ ἡ, *stridulam* vel *suavem vocem habens, argutus*: ex λιγυς, *stridulus*, (quod ex λίγω, *strideo*) et φθόγγος, *sonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*; p. m. ἴφθεγξα.
Λιγύφωνος, ὁ, ὁ ᾗ ἡ, *argutus*: ex λιγυς et φωνὴ, *vox*.
Λὶν, Ion. pro λίαν, *valdè*, adv.
Λιθάζω, cum acc. *lapido*, f. ἀσω: a. 1. ἐλίθασα: a. 1. sub. λιθάσω, q. v. inf. λιθάσαι: perf. act. λελίθακα: perf. pass. λελίθασμαι: a. 1. pass. ἐλιθάσθην. Th. λίθος, *lapis*.
Λίθαξ, ακος, ὁ vel ἡ, *lapillus, petra aspera*; item adj. *lapidosus*.
Λίθας, άδος, ἡ, *lapillus, lapis*. Th. λίθος.
Λιθάσας, αντος, a. 1. part. act. ut
Λιθάσαντα, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi λιθάζω, q. v.
Λιθάσουσι, 3. plur. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.
Λίθια, vel λιθία, *copia lapidum, massa auri*, et
Λιθία, *luxus, luxuries, ubertas*: à λὶν et θὶς, *acervus*.
Λίθινος, η, ον, *lapideus, a, um*. Th. λίθος, *lapis*.
Λιθόβολον, *lapido*, cum acc. impers. ἐλιθόβολησεν, ησ᾽ f. ήσω: a. 1. ἐλιθόβολησα: a. 1. inf. λιθοβολῆσαι: a. 1. part. act. λιθοβολήσας, perf. act. λελιθόβολημαι: f. 1. pass. λιθοβολήθησομαι: a. λιθόβολος.
Λιθοβολία, ας, ἡ, *lapidum jactus*. D. S.
Λιθόβολος, ὁ, ὁ ᾗ ἡ, *lapidibus jaculans*: ex λίθος et βάλλω, *jacio*.
Λιθόβυστος, ὁ, ὁ ᾗ ἡ, *lapidibus obstructus*: à
Λιθοβύω, *lapido*. Th. λίθος, *lapis*.
Λιθοξὸς, ὁ, ὁ, *lapicida, statuarius, qui lapides politi*: ex λίθος et ξέω, *polio*.
Λίθος, ὁ vel ἡ, *lapis, saxum*: dat. pl. Ion. λίθοισι.
Λιθόστρωτος, ὁ, ὁ ᾗ ἡ, *lapidibus stratus*: ex λίθος, *lapis*, et στρωτὸς, *stratus*: quod à στρώννυμι. Th. στρῶμι, *sterno*.
Λιθοτομίαι, αἱ, *lapicidinæ*: ex λίθος, et τέμνω, *seco*; p. m. τέτομα.
Λιθοτρίζω, f. ίσω, *lapidem scindo, incido*.
Λιθόω, ῶ, f. -όσω, *in lapidem verto*: à λίθος.
Λιθώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *lapideus*.
Λιθωμότης, ὴ, ὸ, *qui ad lapidem jurat*: ex λίθος, et ὄμνυμι, seu ὀμόω, *juro*.
Λίθωσις, εως, ἡ, *mutatio in naturam saxeam*. à λιθόω, *in lapidem verto*. Th. λίθος.
Λικμίζω, *saltu immodestè* ἡ ex λίαν et σκιρτῶ.
ΛΙΚΙΤΣ, *minima et exilissima avis vox*: q. à λίγυς, *strideo*.
Λικμάω, *ventilo, dissipo*; f. ήσω, p. λελίκμηκα. Th. λικμὸς, *ventilabrum*.
Λικμήσει, 3. sing. f. 1. verbi præced.
Λικμητὴρ ῆρος, ὁ, ἐκ λικμητὴς, ῆ, ὸ, *ventilator*: ab eod.
ΛΙΚΜΟΣ, ὸ, ὸ, *ventilabrum, vannus*.
Λικμῶντων, gen. pl. præs. part. act. verbi λικμάω, quod vide.
Λίκνον, ὸ, τὸ, idem quod λικμὸς, *vannus*: qu. λίαν κανὸν, *planè corbis*: vel à λίαν κινῶ, *quia valdè agitatur*.
Λικριφὶς, adv. *obliquè*: à λίχριος, *obliquus*.
Λικροὶ, οἱ, *rami cervinorum cornuum*: qu. ex λὶξ et κέρας.
Λίκτας, ὸ, ὸ, *qui lingit*: e qu. λείχω, *lingo*.
ΛΙΛΑΙ'ΟΜΑΙ, Poët. *cupio, appeto, desidero*, λιλαομαι, Ion. pro λιλαίομαι.
Λιλαία, ῶ, *volo*, f. ήσω, perf. ἥκα.
Λιμαγχόνω, ῶ, et λιμαγχονάω, ῶ, *fame neco, ango et affligo fame*: ex λιμὸς, *fames*, et ἀγχονάω. Th. ἄγχω, *strangulo*.
Λιμαίνω, f. ανῶ, *fame laboro*. Th. λιμὸς, *fames*.
ΛΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *portus*; acc. λιμένα, quasi à λίαν μένει, quod ibi naves tutæ *conquiescant*: hinc λιμενίσκω, υ, ὁ, *portitor, qui portui præest*.
Λιμενὶς, ὲς, ὲν, *famelicus*. Th. λιμὸς, *fames*.
Λιμνὰς, άδος, ἡ, et λιμνήτις, ίδος, ἡ, *lacustris, palustris*. Th. λίμνη, *palus*.
Λιμνᾶτις, Dor. pro λιμνῆτις, vide præced.
ΛΙ'ΜΝΗ, ης, ἡ, *stagnum, palus*: qu. à λίαν μένει, scil. τὸ ὕδωρ, ubi aqua *manet*, et non movetur.
Λιμνήσιος, ὴ, ὸ, nomen ranæ: à λίμνη, *lacus*.
Λιμνόχαρις, nomen ranæ: ex λίμνη et χαίρω, *gaudeo*.
Λιμοκλάων, ῶ, *fame neco*: ex λιμὸς, *occido*, et scil.

ΛΙΜΟ'Σ, ὴ, ὸ; *fames*; *homo sordidus*: q. à λείπω, *deficio*: hinc ἐλιμος, υ, ὸ, et βολιμὸς, ὰς, ἡ, *ingens fames*.
Λιμπάνω, *linquo*: à λείπω, idem.
Λιμφόω, f. ώσω, *decipio*: à
ΛΙΜΦΟ'Σ, υ, ὸ, *sycophanta*.
Λιμώττω, f. ξω, p. κκα, *esurio*. Th. λιμὸς.
Λιμώττων, οντος, præs. part. præced.
Λίνεος, ᾶς, λινέη, ᾗ, λίνεον, ου, *LINEUS*.
Λινοθώρηξ, ηκος, ὁ ᾗ ἡ, *thoracem habens lineum*: ex λίνον et θώρηξ, Ion. pro θώραξ.
Λινοκαλάμη, *lini stipula*, λίνου καλάμη, Jos. ii. 6.
ΛΙ'ΝΟΝ, υ, τὸ, *LINUM, filum lineum, chorda, rete, linea piscatoria, linteum velum*: hinc Angl. LINE et LINEN.
Λίνος, υ, ὸ, *LINUS*, nomen viri.
Λὶξ, *obliquus*; Hesych. à λίγω.
Λίπα, indeclinabile, *pingue*. Th. λίπος, *adeps*.
Λίπ᾽, pro λίπα, 3. sing. a. 2. ind. Ion. vel 2. sing. a. 2. imperat. verbi λείπω, *linquo*; a. 2. ἔλιπον.
Λιπαίνω, f. ανῶ, *pinguefacio*; a. 1. ἐλίπηνα, et apud LXX. ἐλίπανα, ας, ε. Th. λιπος, *pinguedo*.
Λιπαρόμιτρ, υκος, ὁ ᾗ ἡ, *qui splendidis vittis est ornatus*: qu. à λιπαρὸς ἄμπυκι κεκοσμημένος.
Λιπαρὰς, acc. pl. f. g. ab λιπαρὴς, ὰ, ὸν, quod vide.
Λιπαρέω, f. ήσω, *assiduus sum, præsto, persevero*; item *assiduè et instantèr rogo*: à λιπαρὴς.
Λιπαρίαι, et contract. -ῆς, *assidue, jugiter*: ab eod.
Λιπαρῇ, Ion. pro λιπαρᾷ, λιπαρᾷσι, dat. pl. Ion. à λιπαρὴς, quod vide.
ΛΙΠΑΡΗ'Σ, ὶος, ὁ ᾗ ἡ, *assiduus, sedulus*.
Λιπαρία, ας, ἡ, *assiduitas*, à præced. q. à λίαν πιαρεῖναι, *valdè adesse*.
Λιπαρία, ας, ἡ, *pinguedo*: à λιπαρὴς.
Λιπαροκρήδεμνος, ὁ, ὁ ᾗ ἡ, *pulchram habens vittam*: ex λιπαρὸς, *splendidus*, et κρήδεμνον, *vitta*.
Λιπαρὸς, ὰ, ὸν, *pinguis, obesus, nitidus, pulcher, beatus*. Th. λίπος, τὸ, *pinguedo*.
Λιπαρόχροος, -ως, -ουν, -οῦς, ὁ ᾗ ἡ, *nitido corpore præditus*. Λιπαρόχροον, acc. Dor. à λιπαρόχροος pro λιπαρόχρως, quod ex λιπαρὸς, *pinguis*, et χρὼς, *corpus*. Th. χρὼς, *color*.
Λίπασμα, ατος, τὸ, *pinguefactio, saginatio*; à λιπαίνω.
Λιπαὼν, *pinguis sum*. Th. λίπος.
Λίπε pro ἔλιπε, 3. sing. a. 2. ind. act. vel 2. sing. a. 2. imperat. ver. bi λείπω, *linquo*; f. λείψω, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.
Λιπεῖν, Dialysi Pœt. pro λιπεῖν, a. 2. inf. act. ejusd. verbi.
Λιπετὴς, ὴος, ὁ ᾗ ἡ, *qui e in urbem fugit*; ὁ λιπὼν τὰ ἑ

Λιπεάνωρ, ορος, ὁ, *maritum deserens*: ex λείπω et ἀνὴρ. Stesichorus, τὰς μογάμους παῖδας, τὰς λιπούσας τὰς ἑαυτῶν ἀνδρας, id est, *puellas recens nuptas, quæ suos maritos deseruerant*, λιπεσανόρας vocat.

Λιπίσσω, a. 2. inf. m. verbi λείπω, *linquo*; f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

Λίποι, 3. sing. a. 2. opt. act. λιπέμην, a. 2. opt. m. λιποίατο, Dor. pro λίποθε, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Λίποισι, 3. pl. a. 2. opt. act. λίποιμι, ejusd. verbi.

Λίπον, pro ἔλιπον, a. 2. act. Ion. ab eod. verbo.

Λιποναύτας, Dor. pro λιποναύτης, ὁ, ὁ, *navis desertor*: ex λιπεῖν, *linquo*, et ναῦς, *navis*.

ΑΙ'ΠΟΣ, ους, τὸ, *pinguedo, adeps*.

Λιποφυγία, acc. sing. à

Λιποφυγής, ὁς, ὁ ἡ ἡ, *linquens lucem*: ex λείπω, et φῦγος, τὸ, *lumen*.

Λιπόων, Poët. pro λιπῶν, præs. part. verbi λίπτω, *pinguis sum*. Th. λίπος, ους, τὸ, *pinguedo*.

Λιπὼν, ῶσα, ὸν, a. 2. part. act. verbi λείπω, f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

ΑΙ'ΠΤΩ, *cupio, desidero*. Th. λάω, *volo*.

ΑΙ'ΡΟΣ, seu λιρὸς, ὁ, *impudens, audax*: qu. à λίαν ἐρᾶν, *valdè videre*.

ΛΙ'Σ, λιτὸς, ὁ, *tenue et subtile linteum*. Est etiam

Λῖς, *leo*. Poët. cujus acc. λῖν. Th. λέων, *leo*. Est et

Λῖς, per Apoc. pro λισσὸς, *lævis*.

Λίσαι, *precare*; a. 1. imperat. m. verbi λίσσομαι, *supplico*; f. m. λίσσομαι.

ΑΙ'ΣΣΗ, ης, ἡ, *animalculum quoddam gracile*: qu. à λὶς pro λισσὸς.

Λίσσος, ὸς, ὁ. λίσσα, ης, *attritus usu, gracilis*. Th. λίσσω.

Λίσσισθαι, præs. inf. m. et

Λισσίσκετο, *supplicabant*, 3. sing. imperf. m. Ion. pro ἐλίσσετο. et

Λισσίσκεσθαι, præs. iufin. m. verbi λίσσομαι, q. v.

Λίσσομ', pro λίσσομαι, *precor*; præs. ind. m. vel f. 1. m. Poët. pro λίσσομαι.

ΑΙ'ΣΣΟΜΑΙ, *supplico, precor, oro*; part. m. λισσόμενος. Dicitur etiam λίτομαι.

ΑΙΣΣΟΣ, ὴ, ὸν, *lævis, glaber*: qu. à λίαν ἴσος.

* Λισφάνω, *complano, fodio*, à λίστεον.

* Λιστέον, f. ήσω, idem. Odyss. Ω. 231.

ΑΙ'ΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, *scaphula seu ventilabrum ferreum ad complanandum solum*.

Λιτὰ, acc. sing. à λίτη, λιτῆς, ἡ, *tenue linteum*.

Λιταὶ, αἱ, *preces*. Dea præsides supplicationum. Th. λίτομαι, *precor*.

Λιτοῖσι, *frugalibus*; dat. pl. f. g. à λιτὸς, *vilis, tenuis*.

Λιτανεία ας, ἡ, *supplicatio, supplices preces; preces*: à λίτομαι pro λίσσομαι, *precor*. Hinc Angl. LITANY.

Λιτάνευε, 3. sing. imperf. Ion. et

Λιτάνευεν, 3. sing. a. 1. ind. act.

Λιτανεύω, f. εύσω, idem quod λίσσομαι, *precor, oro*.

Λιτῶν, *precum*; gen. pl. Æol. pro λιτῶν· à

Λιτὴ, ῆς, ἡ, *preces*. Hinc λιταὶ. à λίτομαι.

Λιτοίμην, 1. sing. opt. præs. med. à

Λίτομαι, idem quod λίσσομαι, *oro*.

ΛΙΤΟ'Σ, ὴ, ὸν, *simplex, nudus, vilis, tenuis, incultus*; et

Λιτὸς, ὴ, ὸν, *supplex*: qu. à λίσσομαι, *supplico*.

ΛΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, *LIBRA, mensuræ et ponderis nomen*: [* numismatis Siculi genus, exigui pretii, æstimatum vulgo obolo Æginetico, decima pars Δικαλίτου, sive Denarii. Vid. Salm. de m. usur. c. vi. p. 245.]

* Λιτρώμης, ap. Epiphan. *pondus centenarium mercatorium*.

Λιτρον, pro λίτρον, Att.

ΛΙΧΑΝΟ'Σ, ὸ, ὁ, *index digitus*: qu. à λίαν χαίνειν, nam inter hunc et pollicem *magnus* est *hiatus*, sive intervallum: vel à λίσσω, *lingo*: hinc λιχὰς, mensura interstitii inter pollicem et indicem distentos.

Λίχμαζον, imperf. Ion. à

Λιχμάζω, *lingo, lambo*. Th. λείχω, idem; f. ξω.

Λιχμάομαι, ώμαι, *lingo*: ab eod. Th.

Λιχνεία, ας, ἡ, *liguritio*. Th. λείχω.

Λίθ, λιθὸς, ἡ, *petra*, undè aqua stillat: à λιθέω, *stillo*. Est et *venti* nomen, masc. gen. *LIBS*.

Λίω, *præmptus sum, cupio*.

ΛΟΒΟ'Σ, ὸ, ὁ, *ima auris pars*, quæ *prehendi potest*: qu. à λάβω pro λαβιδάνω.

Λογάδες, άδων, ὁ ὴ ἡ, *electus*: οἱ λογάδες, *delecti*: à λέγω, *eligo*. Est et *album in oculo*.

Λογεῖον, ου, τὸ, *oraculum*: à λόγος.

Λογία, ας, ἡ, *collectio, collecta*: [* 1 Cor. xvi. 1. 2. nova vox.] à λέγω, *colligo*: p. m. λέλογα.

Λογίζεσθαι, præs. inf. med. à

Λογίζομαι, *colligo, statuo, cogito*; imperf. m. ἐλογιζόμην, fut. m. ἰσσομαι, p. pass. λελόγισμαι, a. 1. pass. ἐλογίσθην, f. 1. pass. λογισθήσομαι. Th. λέγω, *dico*.

Λογικὸς, ὴ, ὸν, *rationalis, verbalis, eloquens, doctus*. Hinc τὸ λογικὸν, *ratio*, et ἡ λογικὴ, sc. τέχνη, *logica*: ab eod. Th.

Λόγιμος, ιμη, ιμον, vel λογιμὸς, ὴ, ὸ ὴ ἡ, idem quod λογικὸς.

Λόγιοι, *scriptores historici*; et

Λόγιον, ου, τὸ, *oraculum, responsum divinum*. τὰ λόγια, *eloquia*: à

Λόγιος, ία, ιον, *disertus, facundus, eloquens*, et *orationis solutæ scriptor*; item *vates*: à λόγος, q. v.

Λόγισαι, a. 1. imperat. m. verbi λογίζομαι.

Λογομαχίαι, ῶν, ὁ, *ratiocinatio, cogitatio, ipsa ratio et mens, Syllogismus*: ab eod. verb. et Th.

Λογογραφῶν, f. ήσω, *scribo orationes seu furenses, scribo historiam*: ex λόγος et γράφω.

Λογογράφος, ὁ, ὁ ἡ, *qui orationes conscribit, orator*; item *rabula*: et iisd.

Λόγοισι, dat. pl. Ion. à λόγος, *verbum*, q. v.

Λογομαχῶν, *verbis pugno*; f. ήσω. p. λελογομάχηκα· ex λόγος, verbum (quod à λέγω), et μάχομαι, *pugno*.

Λογομαχία, ας, ἡ, *verborum pugna* à

Λογομάχος, ὸ, ὁ ἡ ἡ, *qui verbis pugnat*: ex iisd.

Λογοποιῶν, f. ήσω, *fabulas fingo* seu *scribo, perhibeo, dicere*: à

Λογοποιὸς, ὸ, ὁ ἡ ἡ, *fabularum et historiarum conditor*; ex λόγος et ποιῶ, *facio*.

Λογ@, ου, ὁ, *verbum, sermo, oratio, rumor; opinio; liber; dignitio; ratio; proportio; cogitatio; fabula; verbum essentiale Dei, sive Christus*: λόγοι, *studia artium liberalium*. [* *species*, λόγου ἕχοντα ἐφίας, Col. ii. 23. *habentia speciem sapientiæ*: *causa*, ἐκ τῶν λόγων, Act. *quam ob causam*: quod non satis Græcum esse asserit Heumannus. At sic Eurip. Androm. 548. ἐκ τῶνδε λόγων νοστεῖ δόμους, *quam ob causam laborat domus*. Idem in Iphig. in Taur. 1358. ἐκ τῶνδε λόγων πεφύκασι θαλάσσης *quam ob causam mare trajecisti*.] κατὰ λόγον, *quantum æquum est*, à p. m. λέλογα, verbi λέγω, *dico*.

Λόγχαισι, dat. pl. Ion. à

Λόγχη, ης, ἡ, *sors, LANCEA*: à λαγχάνω, *sortior, et assequor*; aor. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα.

Λογχίη, *cuspide munio*: qu. à λόγχη.

Λογχητὸς, ὴ, ὸν, *mucronatus*: à præced.

Λόγχη, Dor. pro λόγχη, gen. sing.

Λελογχήμενος, η, ον, *fodius*; a. 1. part. m. Poët. pro λελογχευμένος, qu. à λεύω pro λάω, Dialysi υ in ευ. Hinc λέλογχευται, a. 1. ind. act. Ion. abjecto augmento, et Poët. gem. σ. a. 1. inf. act. λελογχεῦσαι, et sic porrò.

Λουτρὸν, pro λοετρὸν, ὸ, τὸ, *lavacrum*; *balneum*: à λάω, *lavo*.

Λουτροχόος, ὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *aptus ad lavacrum*: ex præced. et χέω, *fundo*.

Λοΐω, Poët. pro λάω, *lavo*.

Λοιβὴν, *libationi*. dat. sing. à

Λοιβὴ, ῆς, ἡ, *libatio*. Th. λείβω, *libo, stillo*.

Λοιγήιος, ιστα, ιν, idem ac λοίγιος, et ab eod.

Λοίγια, nom. pl. n. g. à

Λοίγιος, ία, ιον, *exitialis, pernicies*: quod à

ΛΟΙΓΟ'Σ, ὸ, ὁ, *pernicies, exitium*.

Λοιδόρω, -ῶ, *convitior, maledico*; f. ήσω, p. λελοιδόρημαι, præs. inf. pass. λοιδορεῖσθαι, aor. 1. part. pass. λοιδορηθείς, præs. part. pass. λοιδορούμενος. Th. λοίδορος, *convitiator.*

Λοιδόρημα, ατος, τὸ, *probrum, convitium*: à præced.

Λοιδόρησις, εως, ἡ, idem.

Λοιδορία, ας, ἡ, *convitium*: à

ΛΟΙ'ΔΟΡΟΣ, ν, ὁ, *convitiator, maledicus.*

Λοιμώδη, gen. Ion. à

ΛΟΙΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *pestis, contagium*; per Metaph. de re aut homine pestilente et exitiali dicitur.

Λοιμόττω, *peste laboro, peste infector*: à præced.

Λοιπός, ή, όν, *reliquus, a, um*, τὸ, λοιπόν, *quod superest.* λοιπὸν, *aliquin.* τὸ λοιπὸ, *de cætero.* Th. λείπω, *linquo*; p. m. λέλοιπα.

ΛΟΙΣΘΙΟΣ, ία, ιον, et λοίσθιος, ή, ον, *ultimus, postremus*: quasi à λοιπὸς, *reliquus.* Hinc λοισθία, *præcipua quæ ultimò dantur.* τὰ λοίσθια, *postremò, tandem.*

Λοισθίαν, *postremam*, acc. sing. f. g. superl. ab λοίσθιος, *postremus.*

Λοκροί, *LOCRI*, nom. nationis.

Λοξὸς, *obliquè*, adv. à Λοξὸς.

Λοξὸς, Ion. pro Λοξίας, ου, ὁ, *APOLLO*: ab eod. Th.

Λοξόστασι, *obliquè ingredientes*; Hom. pl. à

Λοξόστης, ου, ὁ, *obliquè incidens*: à λοξὸς, *obliquus*, et βαίνω, *eo.*

ΛΟΞΟ'Σ, ὴ, ὸν, *obliquus, ambiguus, dubius.*

Λοξότης, ητος, ἡ, *obliquitas*: à præced.

Λοπὰς, ἄδος, ἡ, *patella, patina*: à λέπω.

Λέπασις, ή, σν, qui potest λέπεσθαι, id est, *decorticari.*

Λοπὸς, ὁ, ἡ, *cortex*: à λέπω, *decortico.*

ΛΟΡΔΟ'Σ, ὸ, *curvus, cernuus.* [Hinc vox ludicra, A LORD.]

Λορὸς, *curvus*, Celtis.

Λοτοτρίφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *lanista*: qu. λοτὸν τρίβων, *ludum alens.*

Λουκᾶς, ᾶ, *LUCAS*, nomen viri, et

Λούκιος, ου, ὁ, *Lucius*, nomen Prophetæ, a luce sic dictum.

Λοῦμαι, Att. Sync. pro λόομαι, *lavor*; imperf. ἐλοῦμην pro ἐλοόμην, præs. pass. λοῦσθαι pro λόεσθαι. Th. λόω.

Λουτὸς, ἡ, ὸν, *splendidus, a, um.* Hesych.

Λοῦνω, pro ἔλουνον, 3. sing. a. 1. Ion. verbi λόω, *lavo*, f. σῶ.

ΛΟΥ'ΣΣΟΝ, *LUSSUM, album quiddam in abiete nascens.*

Λουσῶ, *lavabo*: Dor. pro λόσω, fut. 1. à λόω.

Λουτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis, vas ad lavandum*: ab eod. Th.

Λουτρὸν, ὰ, τὸ, *balneum, lavacrum* sed

Λοῦτρον, ὰ, τὸ, *aqua sordida, quâ nos lavimus*: à præced. Th. λόω, λούω.

Λουτρῷ, dat. sing. à λουτρὸν, *balneum.*

Λουτρὸν, ῶνος, ὁ, *balneum*: à

ΛΟΥ'Ω, *LAVO*; f. σω, p. λέλουκα, a. 1. ἔλουσα, a. 1. part. act. λούσας, perf. part. pass. λελουμένος, ή, ον, a. 1. m. ἐλούσάμην, ω, ατο.

Λοφιὰ, ᾶς, ἡ, *cervix, dorsum, juba, seta, summitas, cacumen.* Th. λόφος, idem.

Λοφιὰς, ᾶς, ἡ, et λοφιὴς, ῆος, ἡ, *fax*; tanq. sit *fax ex arboreo cacumine*: ab

ΛΟ'ΦΟΣ, ν, ὁ, *cervix in jumentis, cellum*; item *crista galeæ*; item λόφοι, *colles, tumuli*; *quicquid editum*: hinc Angl. LOFT.

Λόφωμα, ων, τὰ, *animalia, quæ habent setas in cervice erectas in modum cristæ*: ex λόφος et ὠμὰ, *cauda.*

Λόφωρος, *crista insignis, superbus.* Th. λόφος.

Λοχαγὸς, ῦ, ὁ, *ductor* λόχου, i. e. *turmæ.* Th. ἄγω, *duco.*

Λοχᾶμαι, -ῶ, f. ήσω, *insidior, insidias pono*: à λόχος, ὁ, *insidiæ.*

Λοχαῖος, gen. Ion. a

Λοχὰς, ᾶ, ὁ, idem quod λόχος, *insidiæ.*

Λοχεύω, *parturio*; λοχεύομαι, *partu edor.* Th. λοχὸς, ἡ, *gravida.*

Λοχηγέτιν, -ῶ, pro λοχαγέω, -ῶ, f. ήσω, *cohortem duco*; ex λόχος, *cohors*, et ἄγω, *duco.*

Λοχήσομαι, f. 1. m. verbi λοχάω.

Λοχίζω, f. ίσω, *in cohortes dispono*; *insidias pono*: à λόχος.

* Λόχμη, ης, *locus virgultis plenus*; (*aptus ad insidias.*)

ΛΟ'ΧΟΣ, ν, ὁ, *cohors, agmen*; item *insidiæ*: qu. à λέγομαι, *cubo, insideo.* hinc λοχάω et λοχάζω, *insidior.*

Λοχὸς, ὔ, ἡ, *puerpera, gravida*: à λέγω, Th.

Λόω, Dor. vel λύω, ῳς, ἡ, *seditio, pugna, LUES*: à λύω, *solvo.*

Λυγαῖος, αία, αῖον, *tenebrosus, obscurus*: à λύγη.

Λυγγάνω, *singultio*: à λύζω.

Λυγγὸς, gen. Ion. ab λυγγυὸς, ὸς, ὁ, nomen gentis.

Λύγδινος, ίνη, ινον, *lævis, politus, candidusque marmoris Parii instar*: à

ΛΥ'ΓΔΟΣ, ν, ἡ, lapidis genus, candoris eximii; *Parium marmor.*

ΛΥ'ΓΗ, ης, ἡ, *obscuritas tenebræ.*

Λυγίζω, f. ίσω, Dor. ξω, *flecto, torqueo, vieo*; in med. *in omnes partes me flecto, elabi conor.* Th. λύγος.

Λυγκεὺς, έως, ὁ, *LYNCEUS.* Hic fertur acutissimâ oculorum acie præditus fuisse: à

ΛΥ'ΓΞ, λυγγὸς, ὁ vel ἡ, *LYNX, acutissimi visûs.* Sed

Λύγξ, λυγγὸς, ἡ, *singultus*: λυγμὸς, ὁ, ὁ, idem: à λύζω.

ΛΥ'ΓΟΣ, ν, ἡ, *vitex, virga, bacillus.* Hinc λυγίνη et λυγίζω, *flecto.*

Λυγὸς, ν, ὁ, *prelum quoddam*: quia λυγίζεσθαι, seu *torqueri* potest.

Λυγρὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro λύγρὰ, *tristis, odiosa*: à

ΛΥΓΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *gravis, difficilis, funestus.*

Λυγρῶς, adv. *gravitèr*: à præced.

Λύδδα, ης, ἡ, nomen urbis in Judæâ.

Λυδία, ας, ἡ, nomen mulieris è Lydiâ regione. Λυδία μίτρα, *præclarus hymnus*, quo quis ut aureo diademate caput ornatum habet.

Λυδιστὶ, ὶς, ὁ ἡ ἡ, *qui Lydorum more deliciis et voluptatibus indulget.*

Λυδὸς, ν, ὁ, *LYDUS*, pl. Λυδοὶ.

Λύειν, *solvere*, præs. inf. à λύω.

ΛΥ'ΖΩ, *singultio*; f. ξω, hinc λυγμὸς, *singultus*, et λύγξ, γγὸς, ἡ, idem.

Λύθεν, *soluti sunt*: Bœot. Sync. et Ion. pro ἐλύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi λύω, *solvo*; f. λύσω, a. 1. pass. ἐλύθην.

Λύθη, Ion. pro ἐλύθη, 3. sing. a. 1. pass. Vide λύθεν.

ΛΥ'ΘΡΟΝ, ν, τὸ, *cruor, sanguis pulvere mixtus*: quasi à λύω, quia indiget purgatione.

Λυθρόω, f. ώσω, p. ωμαι, *cruento, sanguine cum pulvere permisto fædo*: à præced.

Λυθρώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *sanniosus.*

ΛΥΚΑ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *annus*: ex λύκος, id est, *solis*, et βάσις, id est, *progressus.*

Λυκαῖος Διὸς βωμὸς, *LYCÆI Jovis ara.*

Λυκαονία, ας, ἡ, nom. regionis in Asia. Lat. interpret. *lupina.*

Λυκαυγὲς, ους, τὸ, *crepusculum matutinum.* Th. αὐγὴ, *splendor.*

Λυκάων, ονος, ὁ, *LYCAON*, nom. propr.

Λύκειος, εία, ειον, vel λύκιος, ν, ὁ ἡ ἡ, *lupinus.* Est et Epith. Apollinis: à λύκος.

Λύκη, ης, ἡ, *LUX*, quia *lux*, λεύκη, id est, *alba.*

Λυκιδεῖς, οἱ, *luporum catuli.* Th. λύκος, *lupus.*

Λυκιεγενὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, *in Lycid factus*: ex Λυκία et γέγονα.

Λυκιήθεν, adv. *è Lycid*: à Λυκία, *Lycia.*

Λύκοι, *LYCII*, acc. pl. Λυκίους: ab eod. Th.

Λυκομήδης, εως, ὁ, *LYCOMEDES*, nomen viri.

ΛΥ'ΚΟΣ, ν, ὁ, *LUPUS*, est et λύκος, acc. pl. Dor. Est et λύκος, *Sol*, à λύκη, *lux.*

Λυκοῦργος, ν, ὁ, *LYCURGUS*, nomen viri.

Λυκόφρων, ονος, ὁ, *qui est lupini animi*: ex λύκος, *lupus*, et φρὴν, *animus.*

Λυκόφως, τὸ, *crepusculum*: à λύκη.

Λύκτος, ν, ἡ, nomen urbis in Cretâ.

ΑΥ̓ΜΑ, ατος, τὸ, *purgamentum, sordes.*

Λυμαίνω, *purgo*: ἀ λῦμα: item *perniciem affero, vasto, corrumpo*; f. ανῶ, a. 1. ἐλύμηνα, præs. pass. λυμαίνομαι, f. pass. λυμανθήσομαι, a. 1. m. ἐλυμηνάμην, ω, ατο, cum acc. Th. λύμη, ης, ἡ, *exitium.*

ΑΥ̓ΜΗ, ης, ἡ, *lues, noxa, exitium.*

Λῦμαι, λῦσ, λῦτο, *redimerer*: Poët. pro λελυμένος εἴην, plusq. p. opt. pass. ἀ λύω. Alii volunt esse a. 2. opt. m. ἀ λῦμι.

Λυμηνάμενος, a. 1. part. m. verbi λυμαίνω, *purgo, vasto*, q. v.

Λῦντο, Ion. et Poët. pro ἐλύοντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi λύω, *solvo.*

Λύομαι, *solvor*, præs. pass. ἀ λύω.

Λυπέω, *tristem reddo, dolore afficio*, f. ήσω, p. λελύπηκα, a. 1. ἐλύπησα, præs. pass. λυπέομαι, *tristor*; a. 1. pass. ἐλυπήθην, ης, η, a. 1. sub. pass. λυπηθῶ, ῇς. ῇ, a. 1. inf. λυπηθῆναι, a. 1. part. pass. λυπηθείς, έντος. Th. λύπη, *dolor.*

ΑΥ̓ΠΗ, ης, ἡ, *dolor, ægritudo.*

Λυπῆν, Dor. pro λυπεῖν.

Λυπηρὲς, έώ, έν, *molestus, tristis*: compar. λυπηρέστερος, et superl. λυπηρέστατος· et inde

Λυπηρῶς, adv. *molestè*: ἀ λύπη.

Λύπῃς, *molestus sis*, 2. sing. præs. sub. act. verbi λυπέω, q. v. f. λυπήσω, ῇς, ει.

Λυσε, *luge*, præs. imperat. pass. λυπώμενος, dat. pl. præs. part. pass. verbi λυπέω. Th. λύπη, *dolor.*

Λυπρὲς, λῦ ἐν, idem ac λυπηρὸς, (ex quo per Sync. fit) *molestus. a, um.* Est et *gracilis, jejunus, tenuis*, opp. *copioso et sufficienti*: ab eod. Th.

ΑΥ̓ΡΑ, ας, et Ion. ης, ἡ, *LYRA*, indè

Λυρίζω, f. ίσω, *lyrâ cano* et *ludo.*

Λυρικὸς, ἡ, ὸν, *LYRICUS*: ἀ λύρα.

Λυρικὸς, ὁ, ὁ, *qui lyrâ canit*: ἀ λυρίζω.

Λυροκτυπὴς, ου, ὁ, *Lyricus, qui lyram pulsat.* λυροκτύπος, ὁ ἡ ὁ, usitatius. Est ex λύρα, *lyra*, et κτύπτω, *pulso.*

Λῦσαι, a. 1. inf. act. λῦσαι', pro λῦσαντα, a. 1. part. act. f. g. λύσαν, pro ἔλυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. λύσωντι, 2. pl. a. 1. opt. act. λύσατε, 3. sing. aor. 1. m. Ion. verbi λύω, *solvo*, unde fortè Angl. TO LOOSK.

Λύσαις, Æol. pro λύσας, *qui solvit, liberavit*; a. 1. part. act. m. g. ab eod. Th.

Λυσανίη, ης, ὁ, *qui solvit dolores*: ex λύω, et ἀνίη, ας, ἡ, *meror.* Est et nomen Præfecti Romani.

Λῦσε, pro ἔλυσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. λύσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi λύω.

Λύσει, dat. sing. ἀ λύσις, q. v.

Λυσίγναθος, ου, ἡ, nomen mulieris.

Λυσίας, ου, ὁ, *LYSIAS*, nom. viri, vàr. *dissolvens*: ἀ λύω.

Λυσίζωνος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui* vel *quæ solvit zonam*: ex λύω, *solvo*, et ζώνη, *zona.*

Λυσιτελὴς, ὁ, ὁ ἡ ὁ, *solutor malorum*: ex λύω, *solvo*, et τελὲω, *malum.*

Λυσιμελὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, *solvens membra*, somni Epith. est. Hinc Λυσιμέλεια, palus in Ciliciâ: ex λύω, *solvo*, et μέλος, ους, τὸ, *membrum.*

Λύσιν, *solutionem*; acc. sing. ἀ λύσις, εως, ἡ.

Λύσιος, ία, ιον, vel ου, ὁ ἡ ὁ, *solvendi vim habens*; Epith. Bacchi qui solvit curas: ἀ λύω.

* Λυσιπαίγμων, ονος, ου, *jocos tribuens*, [Epith. Bacchi, apud Anacreontem.] Vox corrupta est et contra analogiam, ex quâ est *finiens ludos*: ex λύω et παιγμὸς.

Λυσίπονος, ου, ὁ ἡ ὁ, *solvens labores.* Λυσίπονοι θεράποντες, *famuli, qui labores à minorum abeolvunt, hisque dominos liberant*: ex λύω et πόνος, *labor*; quod à πίνομαι, *laboro*; p. m. πεπονα.

Λύσις, εως, ἡ, *solutio, dissolutio*; acc. λύσιν. Th. λύω, *solvo.*

Λυσιτέλεια, ας, *utilitas.*

Λυσιτέλειν, f. ήσω, *utilis sum, prosum*; cum dat. hinc λυσιτελεῖ, *expedit*: ὰ seq.

Λυσιτελὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ. *utilis, frugifer*; in compar. λυσιτελέστερος, superlat. λυσιτελέστατος· ex λύω, *solvo*, et τέλος, *vectigal.*

* Λυσιτελῶς, adv. *utiliter.*

Λῦσον, έτω, aor. 1. imperat. act. λύσοντες, 3. pl. fut. 1. m. λυσόμενος, fut. 1. part. med. verbi λύω.

ΛΥ̓ΣΣΑ, sive λύττα, ης, ἡ, *rabies*, propriè canum: qu. à λύω. Hinc

Λυσσάω, seu ττάω, *furo*; λυσσῶν, Poët. *in rabiem ago*: ἀ λύσσα.

Λυσσῶν, Dor. pro λυσσᾶν, præs. inf. act. verbi λυσσάω, *furo*: ab eod. Th.

Λυσσητὴρ ῆρος, ὁ, *rabidus, rabiosus*: à præced. Th.

Λυσσῶν, Poët. vel Ion. pro λυσσῶν, præs. part. act. verbi λυσσάω, q. v.

Λυσσώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, *rabidus, rabiosus.* Th. λύσσα.

Λυσσώδιος, *rabiosus, fax*; 2. sing. a. 1. opt. pass. verbi λυσσάω, q. v. in λυσσάω.

Λυσσῶσι, 3. pl. præs. ind. vel sub. act. verbi λυσσάω, *furo.* Th. λύσσα.

Λύσσα, ας, ἡ, *LYSSA*, nomen urbis.

Λυσσᾶ, ων, τὰ, idem. Hinc

Λύσσιος, *Lystrensis.*

Λυτήριον, ου, τὸ, *remedium, quod aliquo malo nos liberat*: n. g. à

Λυτήριος, ου, ὁ ἡ ὁ, *solvendi seu liberandi vim habens, expiatorius*: à λύω, *solvo.*

Λύτο, Ion. et Poët. pro ἐλύετο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ejusd.

Λυτὸν, *justitium*: quum λύεται, dictio juris.

Λυτρὸν, ου, τὸ, *redemptionis seu re. lutionis pretium.* Angl. RANSOM, Th. λύω.

Λυτρόω, *redimo*; f. ώσω, p. λελύτρωκα, p. pass. λελύτρωμαι, ωμαι, a. 1. pass. ἐλυτρώθην, ῇς, ῇ, a. 1. m. λυτρωσάμην, ω, ατο, a. 1. sub. λυτρώσομαι, ῳ, ῳται· ab eod. Th.

Λυτρωδὸς, vide λυτρώδης, *ransom.*

Λύτρωσις, εως, ἡ, *redemptio*, et

Λύτρωτὴς, οῦ, ὁ, *redemptor*: à pass. verbi λυτρόω.

Λυττάω, vide λυσσάω.

Λυχνεῖον, ου, τὸ, et λύχνιον, idem.

Λυχνία, ας, ἡ, *candelabrum*: à λύχνος.

Λυχνίδιον, ου, τὸ, *lucernula*: à λυχνὶς, ίδος, ἡ, idem f. ab eod. Th.

Λυχνοκαΐα, ας, ἡ, *dies festus, quo noctu lampades accenduntur*: ex λύχνος et καίω, *uro.*

ΛΥ̓ΧΝΟΣ, ου, ὁ, *LYCHNUS, lucerna*: q. à λεύω νύχις, *silvere nocte.* Hinc Angl. A LINK.

ΛΥ̓Ω, *SOLVO*, [* *dimitto*, pass. *dimittor.* Med. *redimo.* ὁ λυτρούμενος ἡ γεφυρὰ, Joan. *non pelet tributa reddi Scriptura.* Hesychius ait nusquam alibi hoc sensu reperiri, at sic Eurip. Iphig. in Aulide, 1268. Σίσυφε' οἱ λύσω θεὰς, *si ejus cula Deæ falsa deprehendi effecero.* λύειν νόμον, *abrogare legem.* λύειν, Matt. v. 19. *violare legem*; at non apud exteros. λύειν pro ἐνιαύειν, Jos. Ant. viii. 6. *explicare difficultates*, αἴνιγμα, *ænigma, χρησμὸν oraculum*, Plut. Symp.] imperf. ἔλυον, ες, ε, f. λύσω, p. λέλυκα, a. 1. ἔλυσα, a. 1. sub. λύσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. λῦσαι, imperf. pass. ἐλυόμην, ου, ετο, p. pass. λέλυμαι· a. 1. pass. ἐλύθην, ης, η· f. 1. pass. λυθήσομαι.

ΛὨ, λῇς, λῇ vel λᾷς, λᾷ, *volo, vis, vult*, Dor, pro ἐθέλω· hinc λώων, *melior*, quem magis volumus; λώϊστος et λῷστος, *optimus.* Indè forsan Angl. I LIST.

Λωβάομαι, *injuriam infero, contumeliâ afficio, mutilo*; f. m. λωβήσομαι· indè λωβήσητὴρ, Dor. pro λωβήσητὴς, 2. pl. a. 1. sub. m. λωβήσησθε, a. 1. pass. Th. λώβη, *injuria.*

Λωβεύω, f. εύσω, idem, et ab eod. Th.

ΛὨΒΗ, ης, ἡ, *injuria, contumelia, dedecus, jactura, mutilatio.*

Λωβητὸς, *læsus*, a. 1. part. pass. verbi λωβάομαι, q. v.

Λωβήσαιο, 2. sing. a. 1. opt. med. λωβάω, a. 1. imperat. act. verbi λωβάω, vel λωβάομαι, *injuriam offero.* Th. λώβη.

Λωβητὴς, οῦ, ὁ, et λωβήτωρ, ῆρος, ὁ, λωβήτειρα, ης, ἡ, *contumeliosus*, et

Λωβητὸς, ἡ, ὸν, *injurià* seu *contumeliâ affectus*; *mancus, mutilatus*: à 3. pers. perf. pass. ejusd. verbi, et ab eod. Th.

Λωΐς, ίδος, ἡ, nomen piæ matronæ, quæ fuit Timothei avia. Gr. *melior.*

Λώϊος, et contractè λῷος, *optimus*, Vide in λωίων.

Λωϊτίς, idem ac λωίων, et ab eod. Th.

Λωίων, contr. λῴων, ονος, ὁ ϛ ἡ, *melior, quem magis volunius*, comp. et λωΐτερος, vel λῴτερος, superl. pos. ἀγαθὸς, *bonus*. Th. λᾶ, *volo*.

Λωλὸς, *stultus*, Græcis barbarus.

ΛΩΜΑ, ατος, τὸ, *fimbria, instilis*.

Λώνυ, Dor. pro λῶσι, 3. pl. præs. ind. verbi λάω, idem quod θέλω, *volo*; præs. part. f. g. λώσα.

Λῶσα, acc. pl. à λῶων, contractè pro λάους, q. v.

ΛΩΟΣ, vel λῷος, ου, ὁ, *Lous*, mensis apud Macedonas, cujus primo die solstitium æstivum incidit.

Λωσόνυλα, fut. ήσω, *vestimenta furor, veste exuo*: quod ex λῶσος et ὕω, *induo*.

Λωτάδνης, ου, ὁ, *fur vestium, gras sator*: à præced.

Λῶτος, ους, τὸ, et λώπη, ης, ἡ, et λωπὸς, ἐδος, ἡ, *vestimentum tenue*: à λοπὸς, *cortex*, quod per Ectasin factum vult Eustath. Th. λέπω, *decortico*.

Λῷστα, *optima*, superl. neut. g. pl. num. Vide in λωίων.

Λὼτ, ὁ, nomen viri, indecl. *abconditus*.

Λωτὸεντα, πεδία, *campi, loto abundantes*, Iliad. Μ. 283. Dor. pro λωτόεντα, Att. λωτοῦντα, à λωτόεις, ἐσσα, ον, *loto abundans*. Th. λωτὸς, *lotus*.

Λωτίζω, *lotum carpo, decerpo*: à

ΛΩΤΟΣ, ὁ, *LOTUS*, arbor, cujus fructus adeò dulcis, ut externi eo degustato patriæ suæ oblivisc antur; undè proverb. λωτὸν ϕαγὼν, de iis dicitur *qui regionem externam præponunt suæ*. Est etiam herbæ genus, *trifolium*.

Λώπεϛ, λωπήματ, ατος, τὸ, *laxamentum*: à

ΛΩΦΑΩ, ῶ, *respiro, interquiesco, cesso*; item transitivè *sedeo*, f. ήσω· qu. à λώπος, *collum*, propriè de jumentis, è quorum collo jugum deponitur.

Λώφησις, εως, ἡ, *quies, respiratio*: à perf. pass. supèr verbi.

Λῴων, ονος, ὁ ϛ ἡ, contractè pro λωίων, *melior*.

M.

M, EST duodecima litera, μῦ dicta. In numeris *quadraginta*, et cum lineolâ subjectâ (M,) *quadraginta millia*, denotat.

MÀ, *jurandi*. adv. ferè negare solet; nonnunquam affirmat: undè ναὶ et οὐ, adv. jungitur.

Μαάλ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *vacillans*.

Μάγαδις, ἡ, et μάγαδος, ου, ὁ, *instrumentum musicum quoddam*: à

ΜΑΓΑ'Σ, άδος, ἡ, *tabulatum, cithara* vel *testudinis chordas sustinens*: hinc μαγάζω, *fides pulso*.

Μαίγωνία, ας, ἡ, *veneficium, præstigiæ*: à

Μάγωνος, ὁ, *præstigiis utor*: à

MA'ΓΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, *machinamentum, pessulus, sera vectis*; *venenum*, quo quis mortem machinatur: à μηχανὴ, vel μάγος, quatenus veneficius.

Μαγδαλὰ, nomen loci. Hebr. *turris*.

Μαγδαλιηνὴ, ῆς, ἡ, nomen mulieris. Syr. *magnifica*.

Μαγδαληνὸς, ὴ, όν, ὁ *Magdalâ, Magdalensis*.

Μαγεία, ας, ἡ, *MAGIA, ars magica; incantatrix*; à μάγος.

Μαγειεῖον, ου, τὸ, *culina*: à μάγειρος, q. v.

Μαγειεύω, *coquo, artem coquinariam exerceo*, f. εύσω.

Μαγειήσιμα, ης, ἡ, *coqua*.

MA'ΓΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, *cuquus*, qui cibos parat. [* *lanius*. Vide Davis et Marc. ad Max. Tyr. xxv. 2.]

Μαγεύω, *artem magicam exerceo, sum magus*, f. εύσω, p. μεμάγευκα. Th. μάγος.

Μαγικὸς, ὴ, όν, *MAGICUS; veneficus*: ab eod. Th.

Μαγὶς, ίδος, ἡ, *vas subigendæ farinæ*; *lanx*: à μάσσω, *subigo*.

MA'ΓΝΗΣ, ητος, ἡ, *MAGNES*. Est et *Magnes, Magnesiæ habitator*, quæ est urbs Asiæ ad Mæandrum. Hinc

Μαγνησία, ας, ἡ, *Magnesia*.

Μάγνητας, acc. plur. à μάγνης, q. v.

MA'ΓΟΣ, ου, ὁ, *Magus, sapiens, præstigiator*, vocabulum Persicum.

ΜΑΓΥ'ΔΑΡΙΣ, ιος, ἡ, *radix lasarpitii*.

Μαγὼν, ὡ, nomen proprium. Hebr. *munimentum*.

Μαδαρόω, ῶ, *glabrum et calvum facio*, f. ώσω, p. ωκα.

Μαδάω, ῶ, *depilem reddo, glaber sum*, f. ήσω.

Μαδίαν, ὴ, nomen regionis, indecl. Hebr. *judicium*.

Μαδίζω, *glabrum reddo, vello*, f. ίσω.

Μαδμαίρης, *ad desertum*, Jos. xviii. 12. Alii legunt Μαΐβειρὴς.

ΜΑΔΟ'Σ, ὴ, όν, *lævis, glaber*; μαδαρὸς, ᾶ, ῶν, idem: hinc μαδάω, et μαδίζω, *depilem reddo*.

Μαελεὶ, *instrumentum pneumaticum*, Psal. lii. 1.

MA'ΖΑ, vel μάζα, ης, ἡ, *MAZA, libum*: [* *polenta farina conspersa, et subacta aquâ vel oleo*, Hes. Op. 590.] quod à μάσσω, *subigo*: hinc Lat. *massa*.

ΜΑΖΟ'Σ, ὗ, ὁ, *mamma, nutrix*.

Μαζουὼδ, *signa cœlestia*, Job xxxviii. 32.

Μάθι, ίτω, 2. sing. a. 2. imperat. act. μαθεῖν, a. 2. infin. verbi μανθάνω, *disco*; f. m. μαθήσομαι· a. 2. ἔμαθον.

Μαθεῖμαι, f. 2. m. Dor. pro μαθήσομαι, verbi μανθάνω.

Μάθημα, ατος, τὸ, *disciplina, documentum*; τὰ μαθήματα, *doctrinæ, mathematicorum theoremata*, et

Μαθηματικὸς, ὴ, όν, *ad disciplinas pertinens* seu *aptus*; *MATHEMATICUS*; item

Μάθησις, εως, ἡ, ipsa *discendi actio, cognitio, disciplina*: à perf. pass. verbi μανθάνω, *disco*.

Μαθήσεαι, *disces*, Ion. pro μαθήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi μανθάνω· f. 1. m. μαθήσομαι.

Μαθητεύω, *doceo*, cum acc. *sum discipulus*, f. εύσω, p. μεμαθήτευκα· a. 1. part. pass. μαθητευθεὶς, έντος· à

Μαθητὴς, οῦ, ὁ, *discipulus*. Th. μανθάνω, *disco*.

Μαθητάω, ῶ, *discipulus esse, discere cupio*: à præced.

Μαθόντα, Dor. pro μαθοῦσα, *quæ didicit*, a. 2. part. act. verbi μανθάνω· a. 2. ἔμαθον.

Μαθυσάλα, ὁ, nomen filii Enochi, indecl. Hebr. *mortem pellens*.

Μάθυια, ας, ἡ, *maxilla*, Hesych. μάθυιαι, legendum censet pro μάτυιαι, Psal. iii. sub finem.

Μαθὼν, όντος, et in nom. plur. μαθόντες, a. 2. part. act. verbi μανθάνω, *disco*; a. 2. ἔμαθον· [* τὶ μαθὼν, pro simplici τὶ, ut notat Casaub. ad Athen. xiii. 9.]

MAI'A, ας, ἡ, *obstetrix, nutrix, avia*: hinc μαιόω, *obstetricem ago*; μαιόομαι, idem.

MAI'ΑΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, *MÆANDER*, vel *MÆANDRUS, Phrygiæ fluvius sinuosus*; *flexus*.

Μαὶη, Ion. pro Μαΐα, quod vide. Est et *aster Atlantis*.

Μαιμάζω, *palpito, salio, fluctuor*, f. άσω· à μάω.

Μαιμάσσω, *pinso, abstergo*, fut. ξω. p. κα. à μάσσω.

Μαιμάω, *vehementer cupio*, f. ήσω, pro quo Poët. μαιμάω. Th. μάω, idem.

Μαίμησε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ejusd. verbi.

Μαιμώσα, *prompta*, præs. part. act. f. g. verbi μαιμάω, Poët. pro μαιμῶσα, q. v.

Μαινὰν, nomen viri, indecl. Heb. *præparatus*.

Μαινὰς, άδος, ἡ, *furiosa, insana*, vel *quæ facit alios insanire*. Th. μαίνομαι.

Μαιόλης, qu. ὁ μαιόμενος ὀλῶ, *qui totus insanit ac furit*.

MAI'NOMAI, *insanio, furo*; f. m. μανοῦμαι· præs. part. med. μαινόμενος, ου· perf. med. μέμηνα· hinc μανία, ας, ἡ, *furor*; ἱππομανὴς, ους, τὸ, *equina cupido coïtûs*.

Μαίομαι, *cupio, quæro*; præs. part. μαιόμενος, *inquirens*: à μάω, idem.

Μαῖρα, *canicula, sidus*; *æstus, intensissimus*: à

Μλέω, *luceo*: unde μεμλημένος.

MA'KAP, αρος, ὁ, ἡ, τὸ, et μάκαιρα, ἡ, Poët. *beatus, felix*; in nom. pl. μάκαρες, οἱ ἢ αἱ dat. pl. μάκαρσι, et Ion. μακάρεσσι.

Μακαρίζω, *beatum prædico*, fut. ίσω, et Att. μακαριῶ, perf. μεμακάρικα· perf. pass. μεμακάρισμαι· unde μακαρισμὸς, *beatitudo*. Th. μάκαρ.

Μακάριος, ια, ιον, *beatus, a, um*: hinc μακαρία, ας, ἡ, *locus beatorum post mortem*; comp. μακαριώτερος. Th. μάκαρ, *beatus*.

Μακαριότης, ητος, ἡ, *beatitudo*; à præced.

Μακαρισμὸς, οῦ, ὁ, *beatitudo*: à μακαρίζω.

Μακαρίτης, ὁ, ἡ, *beatus*: à perf. pass. verbi μακαρίζω. Th. μάκαρ.

Μακαρίτης, ου, ὁ, et ἡ μακαρῖτις, *felix*, de vitâ functis, qu. beatis: ab eod.

Μακαρίω, Att. pro μακαρίσω, f. 1. act. verbi μακαρίζω, *beatum prædico*. Th. μάκαρ, *beatus*.

Μακεδλάτη, ης, ἡ, *felicissima*, f. g. à

Μακάδλατος, *beatissimus*, superl. à μάκαρ, *felix*; comp. μακαριώτερος, et μακάρτερος.

Μακεδονία, ας, ἡ, nomen regionis, *Macedonia*.

Μακεδονικὸς, ὴ, ὸν, *MACEDONICUS*: à

Μακεδὼν, όνος, ὁ, *MACEDO*; in plur. Μακεδόνες· q. ex μακος, Dor. μᾶκος μάκος, εος, τὸ, *longitudo*, et ἕδος, εος, -ους, τὸ, *sedes*, quod regio illa fuerit oblonga.

Μακίλη, ης, ἡ, *ligo*, Poët. et Ion. pro μάκιλλα, seu μάκιλλα, quod vide.

Μακίλλα, ης, ἡ, *ligo*: ex μάκ, et κίλλω, *moveo*.

Μάκιλλον, ου, τὸ, *macellum*; vox Lat. Græcè κεκαπηλευμένη, ου, τὸ.

MA'KEP, *cortex, qui ex Indicâ advehitur*.

MAKKOA'N, *desipere, fatuè et stulte se gerere*; q. μὴ κατὰ νοῦν *non sapere*.

Μακος, Dor. pro μῆκος· adverbialiter positum, pro *in longitudinem, longè, procul*.

Μακρᾶλοία, Dor. pro μακροηλοία, ας, ἔ, *prolixitas orationis*: ex μακρὸς, *longus*, (quod à μακος, *longitudo*,) et ἀγορὰ, *forum, concio*.

Μακρὰν, adv. *longè, procul*: à μακρὸς. Th. μακος, εος, τὸ, *longitudo*.

* Μακρηγορία, -ῶ, f. ήσω, *multis verbis uti*: ex μακρὸς, *longus*, et ἀγορεύω *dico*.

Μακρὴν, acc. Ion. pro μακρὸν· μακρῇσι, dat. pl. Ion. pro μακρᾶις· à μακρὸς.

Μακρόβιος, ὁ, ἡ ἢ ὁ, ἡ, *longævus, vivax*: ex μακρὸς, *longus*, et βίος, *vita*.

Μακροβιότης, ητος, ἡ, *vivacitas, longævitas, vita longa*.

* Μακροβιωσις, εως, ἡ, *vitæ longevitas*, Baruc. iii. 14.

Μακροημέρευσις, εως, ἡ, *diei prolongatio*: à ἡμερεύομαι, *diem duco*.

Μακρόθεν, adv. *eminùs, procul*: à μακρὸς, cujus Th. μῆκος, ἀπὸ μακρόθεν, è *longinquo*, Apoc. xviii. 17, et apud LXX. Psal. xxxvii. 12, vel xxxviii. 11. Ita vix reperiatur apud profanos antiquiores, præterquam Constantini Porphyrogen. Tacticis, p. 3. 4. 6. bis. 16. 17.

Μακροθυμέω, -ῶ, *iram differo, patientèr fero*, f. ήσω, p. μεμακροθύμηκα· a. 1. ἐμακροθύμησα· a. 1. imperat. act. μακροθύμησον, et

Μακροθυμία, ας, ἡ, *lenitas*: à

Μακρόθυμος, ου, ὁ ἢ ὁ, ἡ, *longanimis, lenis, patiens*: à μακρὸς, *longus*, et θυμὸς, *animus*.

Μακροθύμως, adv. *patientèr*: à præced.

Μακρολογία, f. ήσω, *prolixè loquor*: hinc μακρολογῶμεν, 1. plur. præs. sub. et

Μακρολογία, ας, ἡ, *sermonis prolixitas*: à

Μακρολόγος, ου, ὁ ἢ ὁ, ἡ, *prolixus in sermonibus*: ex μακρὸς, q. v. et λέγω, *dico*.

Μακροστόλεμος, ου, ὁ ἢ ὁ, ἡ, *è longinquo pugnans*; item idem ac Τηλέμαχος, ου, ὁ, *Telemachus*, Ulyssis filius.

Μακρὸς, ὰ, ὸν, *longus, a, um*; sed μακρὸν, et μακρᾶ, dat. et μακρᾷ, neut. g. pl. num. sæpè sumuntur adverbialiter pro *longè, multo*; comp. μακρότερος, α, ον. [* ὰ διὰ μακρᾶ, *brevi, cito*, subint. χρόνῳ, Polyæn. i. 17.] Th. μῆκος, Dor. μᾶκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Μακρονίζω, maximè *inveterasco, in longum tempus differo*.

Μακρόπνους, ητος, τὸ, *longitudo*.

Μακροχρόνιος, ου, ὁ ἢ ὁ, ἡ, *longævus*: ex μακρὸς, *longus*, et χρόνος, *tempus*.

Μακρύνσις, ατος, τὸ, *elongatio*: à

Μακρύνω, f. νῶ, p. κα, *longe summoveo, in longum differo, extendo, porrigo*: à μακρὸς, *longus*.

Μακρὸν, *longè*. Vide in μακρὸς.

Μακρὸν, adv. *longè, prolixè*: à μακρὸς, q. v.

Μακρὸν, Dor. pro μηκύνω, *produco*: à μακος, q. v.

Μακὸν, *in longum protensus, vecciferatus*. a. 2. part. act. à μηκάω, vel μηκίω. Th. μακος, Dor. μᾶκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Μάκων, ωνος, Dor. pro μήκων, ὁ, *papaver*.

MA'LA, adv. *valdè, multùm, admodùm*; compar. μᾶλλον· superl. μάλιστα.

Μαλαγμα, ατος. Vide in μαλάσσω.

Μαλακάπους, οδος, ὁ ἢ ὁ, ἡ, *molles et teneros pedes habens*. Metri causâ pro μαλακόπους· ex μαλακὸς, *mollis*, et πούς, *pes*.

Μαλακὰ, dat. sing. μαλακῇ, dat. pl. Ion. f. g. à μαλακὸς, ὴ, ὸν, *mollis*.

Μαλακία, ας, ἡ, *mollities, languor corporis*. Sumitur et pro κίττα, ας, ἡ, *pica*, stomachi ignavia: à μαλακὸς.

Μαλακίζω, f. ίσω, *mollio*, et med. *langueo, ægroto*: ab eod.

Μαλακισθῆναι, a. 1. inf. pass. præced.

Μαλακὸς, ὴ, ὸν, *MOLLIS, effeminatus, languidus, remissus, tranquillus*, comp. μαλακώτερος, α, ον. Th. μαλάσσω, *mollio*.

Μαλακότης, ητος, ἡ, *mollities*: ab eod.

Μαλακόχειρ, ειρος, ὁ ἢ ἡ, Poët. *qui mollem habet, vel admovet manum*: ex μαλακὸς, *mollis*, et χεὶρ, ἡ, *manus*.

Μαλακύνω, *emollio, molle facio*; f. υνῶ.

Μαλακῶ, gen. Dor. pro μαλακοῦ.

Μαλακῶς, adv. *mollitèr, lenitèr, placidè, effeminatè, remissè*.

Μάλαντος, adv. *quantumlibet*. Th. μάλα, *valdè*.

ΜΑΛΑ'ΣΣΩ, seu μαλάττω, *mollio, placo, lenio*; f. άξω, p. χα, perf. pass. μεμάλαγμαι. hinc μάλαγμα, ατος, τὸ, *quod ad molliendum adhibetur*, μαλακὸς, *mollis*, μαλακία, *mollities*; et

Μαλάχη, ης, ἡ, *MALVA*, quia alvum mollit, gen. pl. μαλαχῶν. Th. μαλάσσω.

Μαλαχίας, ὁ, nomen viri. Hebr. *laudans Deum*.

Μαλερὸς, ρὰ, ρὸν, *ustivus, comburens*; *ignis* Epith. Th. μαλὸς, *tener*: id. quod ἁμαλὸς.

MA'LH, ης, ἡ, *ala, axilla*: vide μασχάλη.

Μάλθα, ης, ἡ, *cera emollita*. Th. μαλάσσω.

Μαλθακὸς, ὴ, ὸν, *mollis, lentus, effeminatus*: à μαλθάσσω, idem quod μαλάσσω.

Μαλθακόφωνος, ου, ὁ ἢ ὁ, *qui mollem et suavem habet vocem*: ex μαλθακὸς et φωνὴ, *vox*.

Μαλθάσσω, f. ξω, idem quod μαλάσσω.

Μάλιμον, ου, τὸ, proprium loci nomen videtur: vel Siciliæ mons a pomis refertus. Sed Portus legendum censet, ῥομάλιμον· ex ῥόμα et λίμνη.

MA'LIS, ίδος, ἡ, et μαλὶς, ἡ, ὁ *morbus jumentorum*.

Μαλὶς, ίδος, Dor. pro μηλὶς, ίδος, ἡ, quod et μηλία, ας, *MALUS, arbor*. Est et

Μαλὶς, ίδος, ἡ, Nymphæ nomen.

Μάλιστα, *maximè*; adv. superl. grad. à μᾶλλον, *valdè*: comp. μᾶλλον. [* ἐν τοῖς μάλιστα, *cum primis, maximè*; νόμος ἐν τοῖς μάλιστα ἐγκαττήσασθαι, Ælian. V. H. ii. 38. *apud Romanos hæc lex maximè valebat*. μάλιστα τρία τάλαντα, Dem. i. c. Aphobum. *tria talenta et quod excurrit*. τὸ δὲ ὕψος ἐστὶν μάλιστα ὀκταόδους, ἢ δεκαπέντε, Thuc. l. i. *Ea altitudine* [maris] *quæ duplò major esset quam ille in animo habuerat*. ἅμιλλα τὰ μάλιστα, Herodot. passim, pro ἐν τοῖς μάλιστα. ἀνὴρ δόκιμος ὅμοια τὰ μάλιστα, *vir quam maximè probatus*, l. vii. 118. et 141.

Μελλίω, -ῶ, et μελλύω, Ion. et Poët. *frigore contrahor* : à

MA'ΛΚΗ, ης, ἡ, *manuum pedumve contractio et torpor ex frigore.*

Μαλλοῖς, *velleribus*, dat. pl. à μαλλός, *vellus.*

Μαλλον, *magis*, comp. à μάλα, valdè ; superl. μάλιστα. [° μᾶλλον ἢ μᾶλλον, Phil. i. 9. Eurip. Iphig. in Taur. 1406.]

ΜΑΛΛΟ'Σ, ὁ, ἡ, ὁ, *vellus, lana promissa.*

Μαλλωτὸς, ἡ, ὸν, *villosus* : à præced.

Μᾶλον, ου, Dor. pro μῆλον, ου, τὸ, *ovis* ; et

Μᾶλον, Dor. pro μῆλον, ου, τὸ, *MALUM, pomum.*

Μαλοπάρῃος, ου, ὁ ἢ ἡ, *teneras ac molliculas genas habens* : ex μαλὸς, ὁ, *tener*, et παρειὰ, *gena.* Vel derivat. ex μᾶλον, pro μῆλον, τὸ, *pomum*, et παρειὰ, *gena*, quod de rotunditate et de colore pomorum intelligendum.

ΜΑΛΟ'Σ, ὰ, ὸν, *tener*, q. ἁμαλὸς, et pro μαλλωτὸς, *villosus.*

Μαλοφορέω, Dor. pro μηλοφορέω, *poma fero* : ex μῆλον, *malum*, et φέρω, *fero.*

Μάλχος, ου, ὁ, nom. servi. Hebr. *regius.*

ΜΑΜΗΡΑ', seu μαμιὰ, ᾶς, ἡ, aut μαμιὰς, *medicamenti genus.*

Μαμὶν, ᾶς, ἡ, *mater et avia* : à

MA'MMA et μάμμη, ης, ἡ, et μαμμία, ας, ἡ, *voces puerulorum ad matrem ; avia.*

Μαμμάκυδος, ου, ὁ ἢ ἡ, *stultus* : q. à μάμμη, *avia*, et κεύθω, *occulto.*

MAMMA'N, vox est pueruli, significans *panem* : hinc μαμμάω, *panem peto.*

Μαμμῶνα, *Mammona*, τὸ, indecl. vox Syr. *substantiæ, divitiæ.*

Μὶν, Dor. pro μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis* ; et

Μὶν, Dor. pro μὴν, *tamen, certè* ; et ἀλλὰ μὶν, &c.

Μανὴν, ὁ, nom. viri indecl. Syr.

Μανασσῆς, filius primogenitus Josephi. Hebr. *faciens oblivisci.*

ΜΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *corium pellis.*

ΜΑΝΔΑΛΩΤΟ'Ν, οῦ, τὸ, *oculi genus immodestum.*

ΜΑΝ'ΔΡΑ, ας, ἡ, *stabulum, caula.*

ΜΑΝΔΡΑΓΟ'ΡΑΣ, ου, ὁ, *plumba, cui inest vis somnifica.*

Μανδύας, ου, ὁ, aut μανδύη, ης, ἡ, *vestimenti militaris genus apud Persas.*

Μανίαν, *furore percita*, a. 2. part. pass. f. g. verbi μαίνομαι, *insanio* ; f. m. μανῆναι, a. 2. pass. ἐμάνην. Hinc μανὶς.

ΜΑΝΘΑ'ΝΩ, *disco, intelligo, animadverto, cognosco, doceo* ; f. m. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον, a. 2. imperat. μάθε, στω, et 2. pl. μάθετε, a. 2. part. act. μαθὼν, όντος. Att. τὰ μαθόντα ; *quare ?* perf. ind. act. μεμάθηκα, perf. pass. μεμάθημαι, indè μέμαθμαι, *disciplina* : μαθητὴς, *discipulus* : μάθησις, *cognitio, discendi actio.*

Μανὰ, ᾶς, et Ion. μανὴ, ῆς, ἡ, *furor.* Th. μαίνομαι, *insanio.*

Μανιάκης, ου, ὁ, *torques.* Gl. Cyr. μανιὰξ, *circulus*, Dan. v. 7. 29. qu. à μάνη, *Luna*, Dor. μάνα.

Μᾶνις, ιδος, Dor. pro μῆνις, ιδος, ἡ, *ira permanens et diuturna.*

MA'NNA, τὸ, *manna*, indecl. vox Hebr. q. d. *cibus paratus.*

MA'ΝΝΟΣ, seu μάννος, ου, ὁ, *ornamentum colli vel manuum* : q. à μάνη, Dor. μάνα, *Luna.*

ΜΑΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *rarus, laxus, fungosus, mollis.*

Μανότης, ητος, ἡ, *raritas, laxitas* : à præced.

Μανῦμαι, f. 1. med. verbi μαίνομαι, *insanio.*

Μαντεία, ας, ἡ, *divinatio, vaticinium* : à μαντεύομαι.

Μαντεῖον, ου, τὸ, *vaticinium ; locus ubi editur oraculum* : à

Μαντεῖος, εία, εῖον, *ad vaticinationem pertinens, fatidicus* : à Th. μάντις, *vates.*

Μάντευσι, *vatibus*, dat. pl. à μαντις, εως, ὁ.

Μαντεύομαι, *vaticinor, auguror ; conjicio ; oraculum consulo* : præs. inf. m. μαντεύεσθαι, f. med. μαντεύσομαι, a. 1. m. ἐμαντευσάμην, ω, ασθαι. Th. μάντις, *vates.*

Μαντεῖον, ου, τὸ, Ion. pro μαντεῖον, τὸ, *oraculum.* Sic μαντεῖος, pro μαντεῖος. Th. μάντις.

Μαντικὴ, ῆς, ἡ, (sub. τέχνη) *ars divinandi* : ab eod. Th.

MA'NTIΣ, εως, ὁ, *vates, hariolus*, q. à μαίνομαι. [° vel fortè à μανύειν, i. e. μηνύειν, *interpretari.* Is. Vos.]

Μαντοσύνη, ης, ἡ, *vaticinium.* Th. μάντις.

Μάνυε, Ion. et Dor. pro ἐμήνυε, 3. sing. imperf. sic μανῦσι, Dor. pro μηνύουσι, 3. sing. præs. verb μηνύω, *indico.*

Μάνυσον, Dor. pro μήνυσον, a. 1. imperat. act. ejusdem verbi.

Μαντὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μαντὴς, ῆ, ὁ, *index, qui rem aliquem indicat.* Th. μανύω, *indico.*

Μαπτῖσιν, *apprehendere*, per Syncop. του ρ, pro μαρπτῖσιν, et hoc Poët. et Ion. pro μαρπεῖν, a. 2. inf. act. verbi μάρπτω, *capio.*

Μὰ 'πτεάνω, pro μὴ ἀπτεάνω, præstaret scribere μ' ἀπτεάνω.

MA'ΡΑΙΔΟΣ, ου, ὁ, *gemma*, quæ et σμάραγδος, appellatur.

MA'ΡΑΓΝΑ, ης, ἡ, *flagellum, scutica.*

MA'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, *MARATHRUM, feniculum.*

Μαραθὼν, ῶνος, nomen propr. Μαραθὼν λοιπὰ, *MARATHON opulenta.*

ΜΑΡΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, *marcescere facio, flaccidum reddo* ; p. αμμαι, μαραίνομαι, *marcesco.* perf. pass. μεμάρασμαι, σται, στω, Att. μεμάρανσαι, a. 1. pass. ἐμαράνθην, f. 1. pass. μαρανθήσομαι.

Μαρὰν ἀθὰ, hæc sunt Syriaca. Suidas vertit, ὁ Κύριος ἐλεύσεται, *Dominus veniet* ad judicium.

Μαρανθήναι, *tabefactum esse*, a. 1. inf. pass. μαραίνω, ῃ, ασθαι, f. 1. ind. pass. verbi μαραίνω, quod vide.

Μάρκωσις, εως, ἡ, *mercor, tabes* ; et

Μαρσιπὺς, ῦ, ὁ, idem : à μαραίνω. Angl. MUIRAIN.

Μαργαίνω, f. ανῶ, *insanio.* Th. μάργος, *insanus.*

Μαργαρίτης, ου, ὁ, *MARGARITA, unio* : à

MA'ΡΓΑΡΟΝ, ου, τὸ, *unio* ; pl. τὰ μάργαρα.

Μαργύλλη, *coralium*, species anagallidis, *tapis corallium.*

MA'ΡΓΟΣ, η, ον, vel μάργος, ου, ὁ ἢ ἡ, *insanus, stolidus, vecors* : q. ab ἄργος, *otiosus.*

Μαρίσσιον, ης, ἡ, *insania, petulantia, procacitas* : à præced.

Μαρδόνιος, ου, ὁ, *Mardonius, Persa.*

Μαρδοχμικὴ ἡμέρα, *dies Mardochæi.*

MA'ΡΗ, ης, ἡ, vel pl. μάραι, antiquâ voce *manus* : quibus dividimus et componimus : q. à μείρω· hinc δυσμαχὴς, ὁος, ὁ ἢ ἡ, *difficilis*, εὐμαχὴς, ὁος, ὁ ἢ ἡ, *facilis.*

Μάρθα, ης, ἡ, nomen mulieris. Hebr. *magistra.*

Μαρία, ας, ἡ, *MARIA*, B. V. nomen ; et

Μαριὰμ, ἡ, nomen indecl. Hebr. *amara.*

Μαρικαῦδοι, *mancipia*, à gente subactâ.

ΜΑΡΙ'ΛΑ, seu μαρίλη, ης, ἡ, *pulvis carbonum, favilla* : qu. à μαραίνω.

MA'ΡΙΣ, ιδος, ὁ, *MARIS, mensura quædam cotylarum sex capax.*

Μάρκος, ου, ὁ, nomen viri.

ΜΑΡΜΑΙ'ΡΩ, f. αρῶ, *rutilo, splendeo, vibranti splendore cornusco.* à μαίρω.

Μαρμάρεος, εία, εον, necnon μαρμάρινος, ίνη, ινον, et μαρμαρυγὸς, ύγεσσα, ύγεν, idem à μάρμαρος.

Μάρμαρον, ου, το, vide seq.

Μάρμαρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *albus, candidus* : et substantivè pro μαρμαρολίθος, *MARMOR.* à μαρμαίρω.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, *splendor* : ejusd. Th.

MA'ΡΝΑΜΑΙ, *pugno, prælio decerno*, de eventu belli, qu. a μάρνα, *manus*, quia manu fit pugna.

Μαρναμένων, *depugnantium*, Ion. pro μαρναμένων, gen. dual. part. præs. med. μαρνάμενος, verbi μαρνάμαι.

Μάρναντό', Ion. pro ἐμάρναντο, 3. pl. imperf. med. μάρνασθαι, pro inf. ejusd.

Μαρνάμεθ', seu μαρνάμεσθα, Ion. pro μαρνάμεθα, 1. pl. præs. sub. med. verbi μάρναμαι, *pugno*.

Μάρον, *MARUM*, herba: ab Hebr. ϖρ. *amarus*.

Μαρπίλιον, Ion. resol. pro μάρπτιν, a. 2. inf. act. verbi μάρπτω, *prehendo*.

Μαρσίσση, ης, ἡ, nomen mulieris

ΜΑΡΠΤΩ, *capio, prehendo, assequor, attingo scopum*, f. ψω, p. ϛα· a. 2. ἔμαρπον· p. med. μέμαρπα, q. μάρη ἅπτομαι, *manu tango*; μάρπτην εἶδος, *vires assumere*.

Μαρσιπίον, ου, τὸ, et

ΜΑ'ΡΣΙΠΟΣ, μάρσιπος, ου μάρσυπος, ου, ὁ, item μαρσίπιον, et ὑπιον, ου, τὸ. *MARSUPIUM, crumena*; q. μάρης σπυρίς, *manus arcula*.

Μαρτιχίδης, nomen Indicum, animal esse ex Ctesiâ videtur.

ΜΑ'ΡΤΥΡ, υρος, ὁ ϔ ἡ, *testis, MARTYR*.

Μάρτυρα, præcedentis acc. sing.

Μαρτυρέω, ῶ, *testor, prohibeo, significo, declaro, laudo, probo*; imperf. ἐμαρτύρεον, ων, f. ησω, p. μεμαρτύρημαι· perf. pass. μεμαρτύρημαι. Th. μάρτυς, *testis*.

Μαρτυρία, ας, ἡ, *testimonium*: ejusd. Th.

Μαρτυρίοισι, dat. pl. Ion. pro μαρτυρίαις, à μαρτυρία; et Ion. μαρτυρίη, ης, ἡ, *testimonium*.

Μαρτύριον, ου, τὸ, *testimonium, MARTYRIUM*. Th. μάρτυρ.

Μαρτύρομαι, *testor, obtestor*, ejusd. Th.

Μάρτυρες, ων, ὁ, idem ac Th. μάρτυρ, *testis*.

Μάρτυς, υος, ὁ vel ἡ, idem cum præced. (ex quo per Sync. fit) acc. μάρτυν, dat. pl. μάρτυσι.

Μαρύεται, Dor. pro μαίεται, 3. sing. præs. pass. verbi μαίομαι.

Μαρυκᾶται, *ruminat*, Dor. pro μηρυκᾶται, 3. sing. à μαρυκάομαι. Vide μηρύκω.

Μάρψας, *corripiens*, a. 1. part. act. pro μάψας, verbi μάρπτω, quod vide.

Μάρψε, *corripueris*: 2. sing. a. 1. sub. act. verbi μάρπτω, quod vide.

ΜΑΣΑ'ΟΜΑΙ seu μασάομαι, -ᾶσαι, *mando, manduco*: imperf. ἐμασᾶσθην, -ᾶσθαν, et in 3. pl. -ῶντο, -ῶντο, q. à μάσσω, *subigo*.

Μάσδα, ας, ἡ, Dor. pro μάζα, ἡ, *placenta*.

Μαστὸς, ὁ, Dor. pro μαζὸς, ὁ, ὁ, *mamma, sinus*.

ΜΑ'ΣΘΛΗ, ης, ἡ, et μάσθλης, ητος, ὁ, *lorum emolitum, pellis*: q. à μάσσω, *subigo*.

ΜΑ'ΣΙΗΕΤΑ, ων, τὰ, *prima silphii folia*.

Μασσαγέται. *Massagetis*, nom. propr.

ΜΑ'ΣΣΩ, vel μάττω, f. ξω, p. γα, *pinso, subigo, abstergo*; item *tango, quaro*, in quâ signif. format. f. ἰτ σω.

Μάσσων, ονος, ὁ ϛ ἡ, idem ac μείζων, *longior, maior*: (et μάσσον, *plus*, Hesych.) q. à μακρὸς, *longus*, compar. μακρότερος, μακίων et μάσσων, superl. μακρότατος et μάκιστος, hinc μήκιστος. Th. μῆκος, ους, τὸ, *longitudo*.

Μάσσαν', pro μάσσακα, *escam*, acc. sing. à

Μάσσξ, ακος, ἡ, *mandibula, os; esca, cibus*. Th. μασσόμαι, *mando*.

Μαστήτωρ, *inquisitor*: à

ΜΑΣΤΕΥ'Ω. f. ύσω, *quæro, indago, vestigo, desidero, cupio*: à μάω.

Μαστὲς, ἐος, et μάστης, ητος, ὁ, idem ac μαστιστὴς.

Μαστιγίων, Ion. pro μαστιγῶν, præs. inf. verbi μαστιγόω.

Μαστιγὼς, ίος, ὁ, *flagellator*: à μάστιξ.

Μαστιγία, ας, ἡ, ὁ, *MASTIGIA, flagrio*. Th. μάστιξ.

Μαστιγοῦσι, *flagellatur*, 3. sing. præs. imperat. pass. à

Μαστιγόω, *flagello*, f. ώσω, p μεμαστίγωκα, a. 1. ἐμαστίγωσα. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ.

Μαστίγων, *flagellaverunt*, 3. dual imperf. vel a. 2. act. Ion. verbi μαστίω, Poët. pro μαστιγόω, *flagello*: hinc μαστίουν, per Sync. pro μαστιγόουν. Th. μάστιξ, *flagellum*.

Μαστίζω, *flagello*: f. ξω, p. μεμάστυχα hinc μαστίζοντες, nom. pl. part. præs. à

ΜΑ'ΣΤΙΞ, ιγος, ἡ, *flagrum, flagellum, scutica*, et per Metaph. *pœna divina*, item *morbus*: hinc μαστιγίας, *flagrio*: μαστιγὼς, ίος, ὁ, *flagellator*. Ὁμηρομάστιξ, *sic dictus fuit* Zoilus, *quod Homeri carmina reprehenderet*.

Μάστιξεν, *flagellavit*: 3. sing. a. 1. ind. acc. Ion. verbi μαστίζω, f. ξω, quod vide.

Μαστίουσιν, Dor. pro μαστίζουσι.

Μαστίουσιν, Dor. pro μαστίζουσι, 3. pl. præs. opt. ejusd. verbi.

ΜΑΣΤΙ'ΧΗ, ης, ἡ, *MASTICHE*, lentiscina resina.

Μασιχόωντι, *mandenti*, Poët. pro μασιχώντι, dat. sing. part. præs. verbi μασιχάω, -ῶ, [vox monères, ap. Hesiod. in Scuto, 387.]

Μαστὸς, οῦ, ὁ, *uber, mamma, ruma, tumulus*. Th. μαζὸς, ὁ, ὁ, *mamma*.

Μαστροπεῖα, ας, ἡ, *lenocinium*: à

Μαστροπεύω, seu -εύομαι f. εύσω, *lenocinor, prostituo*: à

ΜΑΣΤΡΩΠΗ'Σ, ου, ὁ, seu μαστροπὸς, οῦ, ὁ ϛ ἡ, *leno, lena*, q. μαστὸς ὤνιος, habens blandiendo. Inde fortasse per Metath. Angl. STRUMPET.

ΜΑΣΧΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *ala, axilla*.

Μασχάλιος, ου, ὁ, idem.

Ματαῖα, ταία, ὰ μάταιος, q. v.

Ματαιολόγιον, ου, τὸ, *inane convivium*: ex μάταιος, ταία, et ὀλλὴ, *convivium*.

Ματαιολογία, ας, ἡ, *vaniloquentia*: à

Ματαιολόγος, ου, ὁ ϛ ἡ, *vaniloquus*: ex μάταιος, ταία, (quod à μάτην, *frustra*) et λέγω, *dico*: p. m. λάλαγος.

Μάταιος, αία, αιον, et μάτιος, ια, ὁ ϛ ἡ, *qui frustrà sit, vanus, inanis, ineptus, mendax*. Th. μάτην.

Ματαιότατα, ἡ, *vanissima*, superl. à μάταιος, ταία, ον. compar. μαλλονέστερος, superl. ματαίτατος.

Ματαιότης, ητος, ἡ, *vanitas*: ab eod.

Ματαιόω, *vanum, irritum reddo*; f. ώσω, p. μεματαίωκα, præs. pass. ματαιόομαι, -ούμαι, *inepto et stulto ago, vanus fio*: a. 1. pass. ἐματαιώθην, ab eod. Th. μάτην, *frustrà*.

Μάτεω, Dor. pro μάτην, *frustrà*.

Ματέω, *torpesco, vanè tempus tero*: f. ματήσω. Th. μάτην.

Ματεύω, f. εύσω, *quæro, indago*: per Ellipsin pro ματεύω, idem.

ΜΑ'ΤΗΝ, adv, *frustrà, incassum, temerè, nequicquam*.

Μάτηρ, ἔρος, Dor. pro μήτηρ, *mater*.

Ματῆς, Æol. et Dor. pro ματὶς, 2. sing. præs. verbi ματέω, unde Poët, inserto υ, ματύω, et inserto σ, μαστύω, *quæro, investigo*: quod vide.

Ματήσοντον, 3. dual. f. 1. verbi ματάω, quod vide.

Ματθαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli, Hebr. quod interpret. Lat. *à Dei datus*.

Ματθὰς, ὰ, nomen viri, indecl. Hebr. *donum*.

Ματθίας, ου, ὁ, nomen Apostoli, Hebr. quod interpret. Lat. *donum Dei*.

Ματία, ας, ἡ, *vanitas*. Th. μάτην.

Μάτος, *inquisitio*. Th. μάω, *quæro*.

Ματραδελφὸς, ὁ, ὁ, Poët. et Dor. pro μητραδελφὸς, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφὸς, *matris frater, avunculus*.

Ματροδόκος, ου, ὁ, et ἡ, Poët. et Dor. pro μητροδόκος, pro *femina quod mater à viro in matricem recipit*. Vel *qui matrem suam recipit ac fovet*: ex μήτηρ, et δέχομαι, *accipio*.

Ματρομάτωρ, ορος, Dor. pro μητρομήτωρ, ἡ, μητρὸς μήτηρ, *mater matris avia*.

Ματρόπολις, ιος, Dor. pro μητρόπολις, *Matropolis*, i. e. *mater urbi*. Th. πόλις. *urbs*.

Ματροπόλος, ου, Dor. pro μητροπόλος.

ΜΑΤΡΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *lena*, quæ se *matrem* fingit: à μάτηρ, hinc ματρυλλεῖον, *lupanar*, et Angl. per Aphær. TRULL.

Μάτρωες, ων, οἱ, Dor. pro μητρωοὶ *matris fratres, avunculi*: item *majores*: nom. pl. à

Ματρὼς, ωος, ὁ, Dor. pro μητρὸς *maternus avunculus, materni majores*.

Μάτταδος, ὁ, *stultus, fatuus*: ex ματτ. et βαζ, *inanitèr clamare.*

Ματταΐδ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *donum Dei.*

Ματταθίας, ου, ὁ, idem.

Ματτύα, ας, vel -ης, ης, ἡ, *lautitiæ.* Th. μάσσω, *pinso.*

Μάττω, *pinso, subigo*: id. q. μάσσω, q. v.

ΜΑΥΛΙ'Α, *gladius.*

Μαυλίζω, *mercedè prostituo.* à seq.

Μαυλὸς, ίδος, ὁ, *cultor*: q. à μαύλη, item *quæ mercedè aliquid facit.*

Μαυρώσει, *obscuramè*, 3. pl. præs. ind. act. per Aphæres. pro ἀμαυρώσει. Sic μαυρόεσθαι, præs. inf. ab ἀμαυρὸς, *obscuro.* Th. ἀμαυρὸς, *obscurus.*

Μάχαι, pl. num. à μάχη, ης, ἡ, *pugna.* Th. μάχομαι.

Μάχαιρα, ας, ἡ, *MACHÆRA, gladius, sica, cultor.* et

Μαχαιρίδιον, ου, τὸ, *gladiolus*: Dim. à

Μαχαιρὶς, ίδος, ἡ, *novacula, cultor tonsorius*; ab eod, Th.

Μαχανὰ, ᾶς, Dor. pro μηχανὴ, ἡ. *MACHINA, moliminis; res, opus; facultas, vires.*

Μαχητὴς, ὰ, Dor. pro μαχητὴς, ὁ, *pugnax, bellicosus.* Th. μάχομαι.

Μαχίμους, ους, præs. part. med. verbi

Μαχόμαι, Poët. Epenthesi pro μάχομαι, idem quod μάχομαι, *pugno.*

Μαχοῖτο, præs. opt. med. in 3. pl. μαχοίατο, verbi μαχέομαι, Poët. pro μάχοιτο, *pugno.*

* Μαχέμεναι τινί, *pugno alicui*, i. e. *adversus aliquem.* Aristoph. in Ranis, 348.

Μαχεσσάμην, a. 1. opt. m. et

Μαχησσάμην, a. 1. inf. m. verbi μάχομαι seu μαχέομαι, f. 1. med. μαχήσομαι et ἐσσομαι.

Μαχέσθαι, præs. inf. med. μαχέσθον, 3. dual. imperf. med. Ion. μάχεσθε, 2. pl. præs. imperat. med. verbi μάχομαι, *pugno.*

Μαχέσομαι, et σσομαι, f. 1. m. ejusdem.

Μαχέσσασθαι, *pugnare*: a. 1. inf. m. gem. σ. Sic μαχεσσάμενον, nom. dual. a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Μάχη, ης, ἡ, *pugna*; item *lis, rixa, jurgium*: in pl. μάχαι. Th. μάχομαι, *pugno*, indè fortè Angl. MATCH.

Μαχήμων, ονος, ὁ ἢ ὡ, *pugnax*: à præced.

Μαχήσομαι, fut. 1. m. verbi μάχομαι.

Μαχησόμενος, fut. 1. part. m. verbi μάχομαι, *pugno*: f. m. μαχησόμενος vel ησόμενος, tanquam ex μαχήσομαι.

Μαχητὴς, ὰ, ὁ, *pugnator, bellator.* Th. μάχομαι.

Μαχητὸς, ἡ, ὸν, *pugnax, ad pugnam aptus, furtis*: et

Μαχητὸς, ἡ, ὸν, *expugnabilis*: et

Μάχιμος, ίμη, ιμον, vel μάχιμος, ὁ, ἡ ἡ, idem ac μάχητικος: ab eod.

ΜΑ'ΧΛΟΣ, ὁ ἢ ἡ, *libidinosus.*

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, *lascivia*: à præced.

Μαχλάτατα, nom. pl. f. g. superl. à μάχλος.

Μάχοιτο. 3. sing. præs. opt. med. à

ΜΑ'ΧΟΜΑΙ, *pugno, rixor, litigo*: f. 1. med. μαχέσομαι et ἐσσομαι, f. 2. m. μαχεῖμαι, imperf. med. ἐμαχεσάμην, ου, στο, perf. pass. μεμάχημαι, a. 1. m. ἐμαχησάμην, ω, στο.

Μαχίμην pro ἐμαχόμην, imperf. med. Ion. μαχίμουν, Poët. pro μαχόμην, 1. pl. præs. ind. med. verbi præced.

Μάχος, ους, τὸ, Dor. pro μάχης.

Μαχχάμαι, f. 2. m. verbi μάχομαι.

MA'Ψ, *frustra, incassùm.*

Μαψαύρα, ου, αἱ, *leves venti, aura leves*: ex μαψὸς, et αὔρα, *aura.* Hes. Theogon. 872.

Μαψίδιος, ία, ον, *inanis, vanus*; et hinc

Μαψιδίως, *incassùm, vanè, temerè.* Th. μαψ.

Μαψιλάκας, seu μαψυλάκας, Dor. pro μαψυλάκης, ου, ὁ, *garrulus, qui nugas effutit, qui frustrà garrit*: ex μαψὸς, et λακέω, Dor. pro λαλέω, *sono, crepo.*

MA'Ω, ῶ, *vehementèr cupio, quæro*: perf. μέμαα, pro μέμαπα; in part. ejusdem temporis, μεμαὼς, pro μεμαὸς; μεμαυῖα, pro μεμαυῖα, in fœm.

Μ, acc. ab ἐγὼ, *ego.*

Μέγα, vel n. g. à μέγας, *magnus*: vel Ion. adv. *valdè, vehementèr, magnoperè, multùm*, pro μεγάλως.

Μεγαθαρσὴς, ὲος, ὁ ἢ ἐς, *magnâ fiducià præditus, magnanimus*: ex μέγας, et θάρσος, ους, τὸ, *fiducia.*

Μεγάθεις, Ion. pro μεγάλοι, *magni.*

Μέγαθος, Ion. pro μέγεθος, q. v.

Μεγάθυμος, ου, ὁ ἢ ὑ, *magnanimus*: ex μέγας, et θυμὸς, *animus.*

Μέγαιρα, ας, ἡ, *MEGÆRA*, una ex Furiis. à

ΜΕΓΑΙ'ΡΩ, *invideo*; item *curo, respecto*: quasi παρὰ τὸ μέγα, quia magnis invideri solet.

Μεγακήτης, ους, ὁ ἢ ἡ, *magnus instar ceti*, acc. sing. μεγακήτεα: ex μέγας, et κῆτος, τὸ, *cetus* vel *cete.*

Μεγάλα, adverbialitèr, *abundè, valdè*: vel *magna*, nom. pl. n. g. à μέγας, μέγαλη, μέγα.

Μεγάλαν, Dor. pro μεγάλων. ab eod.

Μεγαλανορίη, ας, Dor. pro μεγαλανδρίη, *superbia.* et

Μεγαλάνωρ, ορος, ὁ, Dor. pro μεγαλήνωρ, *magnâ fortitudine præditus, arrogans*: ex μέγας, *magnus*, et ἀνὴρ, *vir.*

Μεγαλαυχίω, -ῶ, *magnificè me efferò, jactito me*: à

Μεγαλαυχὴς, ὶος, ὁ ἢ ἰ, vel μεγάλαυχος, ου, ὁ ἢ ὐ. *qui* [illegible] *tur*; *ostentator*: ex μέ[illegible] γαυμα, et αὐχέω, *glorior.*

Μεγαλεῖα, τὰ, *magnifica, gloria, laudes*: n. g. pl. à

Μεγαλεῖος, εία, εῖον, *magnificus.* à μέγας.

Μεγαλειότης, ητος, ἡ, *majestas, magnifica Dei virtus*: à præced.

Μεγαλείωμα, ατος, τὸ, *magnificentia*: ab eod. Th.

* Μεγαλεπίβολος, ου, ὁ ἢ ὁ, *qui magna molitur*, ut Hercules, ex μέγας, et ἐπιβολὴ, *impetus.* D. S.

* Μεγαλεργοέω, ῶ, f. ήσω, *magnificis operibus extollo*: et

Μεγαλεργία, ας, ἡ, Ion. μεγαλεργίη, ης. ἡ, *magniloquentia*: à seq.

Μεγαλήγορος, ου, ὁ ἢ ὁ, *grandiloquus, jactabundus*: ex μέγας, et ἀγορεύω.

Μεγαλήτορα, acc. sing. à

Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ ἢ ὡ, *magnanimus, superbus*: ex μέγας, et ἦτος, *cor, animus.*

Μεγαλίζω, pro -ω, præs. imperat. pass. Ion. verbi.

Μεγαλίζω, f. ίσω, *magnificè effero.* Th. μέγας, *magnus.*

Μεγαλόδοξος, ου, ὁ ἢ ὁ, *magnam habens vel afferens gloriam*: ex μέγας, et δόξα, *gloria.*

Μεγαλοδωρέη, ας, ἡ, *magnifica donatio, largitio*: à seq.

Μεγαλόδωρος, ου, ὁ ἢ ὡ, *qui magna donat, munificus*: ex μέγας, et δῶρον.

Μεγαλόθυμος, οῦ, ὁ ἢ ὑ, *magnanimus*: ex μέγας, et θυμὸς, *animus.*

Μεγάλοιτος, ου, ὁ ἢ ὶ, *valdè miser, infelix*: ex μέγας, et οἶτος, *erumna.*

Μεγαλοκυδὴς, ίος, ὁ ἢ ἰ, *qui magna penetralia seu latibula habet*: ex μέγας, et κεῦθος, τὸ, *latibulum.*

Μεγαλόμισθος, ου, ὁ ἢ ὁ, *magnâ conductus mercede*: ex μέγας, et μισθὸς, *merces.*

Μεγαλόμματος, ου, ὁ ἢ ὁ, *magnos oculos habens*: ex μέγας, et ὄμμα, *oculus.*

Μεγαλόνοια, ας, ἡ, *mentis præstantia, magnitudo animi, superbia*: ex μέγας, et νόος, νοῦς, *animus.*

Μεγαλώνυμος, ου, ὁ ἢ ὁ, *celebris, magni nominis*: ex μέγας, et ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, *nomen.*

Μεγαλοποιέω, ῶ, *magnifico, magni facio*: f. ήσω, p. μεμεγαλοποίηκα.

Μεγαλοπόλις Συράκοισι, *grandiurbes Syracusæ*: ex μέγας, et πόλις, *urbs.*

Μεγαλοπρεπὴς, ίος, ὁ ἢ ἰ, *magnificus.* hinc.

Μεγαλοπρέπεια, *magnificentia*: ex μέγας, et πρέπω, *convenio.*

Μεγαλοπρεπῶς, adv. *magnificè.*

Μεγαλοστόμους, ου, ὁ ἢ ὁ, *magnis alis præditus*: ex μέγας, et πτέρυξ.

Μεγαλορήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *magniloquus*: ex μέγας, et ῥέω, *loquor.*

Μεγαλορημοσύνω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *magna loquor, jacto.*

Μεγαλόσαρκος, ος, ὁ ᾗ ὁ, *corpulentus, carnosus*: ex μέγας, et σάρξ.

Μεγάλως, acc. pl. m. g. à μέγας, *magnus*

Μεγαλοφύτως, adv. *fortiter, magnanimiter*: et

Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, *animi magnitudo*: à seq.

Μεγαλόψυχος, ος, ὁ ᾗ ὁ, *magnanimus*: ex μέγας, et ψυχή, *mens*.

Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, *magnanimitas*: à seq.

Μεγαλόψυχος, ος, ὁ ᾗ ὁ, *magnanimus*: ex μέγας, et ψυχή, *anima*,

Μεγαλύνω, vide in seq.

Μεγαλύνω, *prædico, verbis extollo, magnifico*: imperf. ἐμεγάλυνον, ες, ε, f. μεγαλυνῶ, a. 1. ἐμεγάλυνα, p. μεμεγάλυγκα, p. pass. μεμεγάλυσμαι, a. 1. pass. ἐμεγαλύνθην, et imperat. μεγαλύνθητι, ήτω, f. 1. pass. μεγαλυνθήσομαι. Th. μέγας.

Μεγάλως, *magnoperè*: adv. et

Μεγαλωστί, Ion. pro μεγάλως, *valdè*: ab eod. Th.

Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, *majestas*: ab eod.

Μεγάνωρ, ορος, ὁ, *superbus*: ex μέγας, et ἀνήρ, *vir*.

Μεγάρωσι pro Μεγάροιν, dat. pl. à

Μέγαρα, ων, τὰ, *Megara* urbs.

Μεγαρεῖς, pl. Μεγαρεῖς, *Megarenses*.

Μεγάροιν, *domibus*: dat. pl. à

Μέγαρον, ου, τὸ, *domus, domicilium, ædificium magnum*, tanquam *invidiæ* obnoxium: à μεγαίρω, vel μέγας, *magnus*.

ΜΕΓΑΣ. μεγάλα, μέγα, *MAGNUS, grandis, vehemens*: gen. μεγάλου, μεγάλης, μεγάλα, acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα. in compar. μείζων, et μέσσων, *major*: in superl. μέγιστος, *maximus*; [* *natu grandiusculus*, Odyss. ii. 313, μέγας πνέων, *vehementer spirans*, Eurip. fab. Rhesi, 323.]

Μεγασθενής, ἐος, ὁ ᾗ ἐς, *qui magnam potentiam habet, præpotens*: ex μέγας, et σθένος, τὸ, *robur, potentia*.

Μεγαυχενία seu μεγαλοχενία. *magnificè de me sentio*: ex μέγας, et σχέω, *meus*.

Μέγεθος, εος, ους, τὸ, *magnitudo, magnitudo animi, vehementia, majestas, dignitas*. Th. μέγας.

Μεγίη, ας, ἡ, Æol. pro Μεγάρη, *Megara*, Creontis filia.

Μεγίστας, ω, ὁ ᾗ ὁ, *perquam amabilis*. ex μέγα, *valdè*, et ἐράω, *amo*. Sunt qui legunt μεγίστατος.

Μέγης, *MEGES*, nomen proprium.

Μεγιστᾶνες, ων, οἱ, *proceres*: dat. pl. μεγίστασι. à μέγιστος, quod vide.

Μεγιστόπολις, εως, ὁ ᾗ ἡ, *quæ reddit urbes maximas*.

Μέγιστος, η, ον, *maximus, a, um*: superl. ex μέγας, quod vide.

Μέδεσθαι, præs. part. *s.* g. verbi μέδω, à μέδω, *impero*.

Μεδίσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi μέδω, *curam gero, impero*.

Μέδιμι, *vego, curo*: à μέδω.

Μεδίσσομαι, *curabo*; f. 1. m. verbi præced.

ΜΕ'ΔΙΜΝΟΣ, ου, ὁ, *MEDIMNUS*, mensuræ genus.

Μεδίστο, Ion. pro

Μέδιντο, *curarent*; 3. pl. præs. opt. m. verbi μέδω, *curo, impero*.

Μέδουσα, ας, Dor. pro Μέδουσα, ης, ἡ, *Medusa*.

Μέδοντες, *principes*; pl. part. præs. act. à μέδω, *impero*.

Μέδουσα, ης, ἡ, *MEDUSA*, nomen mulieris; ab eod. Th.

ΜΕ'ΔΩ, *impero, curam gero*: μέδω, idem.

Μέζεα, ων, τὰ, *genitalia in bestiis*: à μέσσος, quia in *medio* corpore.

Μέζονες, *prudixiis, majorem in modum*: à

Μέζων, Ion. pro μείζων, *major*: quod vide.

Μεθ' sequente aspiratâ, et μετ', sequente leni pro μετὰ, *trans, cum, post*.

Μεθαίρεω, ῶ, *accipio*: ex μετὰ, et αἱρέω.

Μεθαρμόζω vel μεθερμόττω, f. σω, *commuto, apto, accommodo, transfero*; item *emendo*: ex μετὰ et ἁρμόζω vel -ττω, *apto*. Th. ἄρω, *apto*.

Μεθέηκεν, Ion. pro μεθῆκεν, 3. sing. a. 1. verbi μεθίημι, *dimitto*.

Μεθεῖλε, 3. sing. a. 2. act. verbi μεθαιρέω.

Μεθεμένος, perf. part. pass. verbi μεθίημι, *dimitto*: perf. pass. μεθεῖμαι. Th. ἵημι seu ἴω, *mitto*.

Μεθέντα, a. 2. inf. act. et

Μεθείς, a. 2. part. act. verbi μεθίημι.

Μεθέντι, per Sync. pro μεθέητι, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Μεθέω, Ion. vel Poët. pro μεθῶ, a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Μεθῆκεν, a. 1. inf. act. verbi μεθαίρεω, quod ex μετὰ, et αἱρέω, *capio*: a. à, ἦκεν.

Μεθῆμι, a. 2. inf. act. Ion. pro μεθέναι, Dor. μεθέμεναι, verbi μεθίημι.

Μεθίξομαι, *partem capiam*: f. 1. m. verbi μετίχω, *participo eum*: f. μεθίξω. Th. ἴσχω, *habeo*.

Μέθιστα, *investigabat*: 3. sing. imperf. Ion. pro μέθιστο. à

Μεθίστω, *sequi facio, investigo*: ex μετὰ, et ἵστω, seu ἵστημι, *sequor*.

Μεθερμηνέω, *interpretor*; f. ήσω, p. μεθερμήνευκα: ex μετὰ, et ἑρμηνεύω.

Μέθες, et in 2. pl. μέθετε, a. 2. imperat. act. verbi μεθίημι.

Μεθέτεσαν, per Sync. pro μεθέτεταν, perf. inf. act. verbi μεθίημι.

Μεθέωκα, perf. ind. act. et

Μεθεωκώς, per Crasin μεθηκώς, perf. part. act. ejusdem verbi.

Μέθη, ης, ἡ, *vinolentia*. Th. μέθυ, τὸ, *vinum*.

Μεθῆκα, *dimisi*: a. 1. ind. act. verbi μεθίημι, f. μεθήσω.

Μεθημερινός, ὴ, όν, *diurnus*: ex μετὰ, et ἡμέρα, *dies*.

Μεθημοσύνη, ης, ἡ, *remissio, negligentia*: à

Μεθήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *remissus, negligens*: à μεθίημι.

Μεθημόνων, gen. pl. Dor. pro μεθημόνων: à μεθήμων pro μεθημονές.

Μεθής, 2. sing. a. 2. sub. act. μεθέω, ῃς, ῃ, *dimittam*: f. 1. ind. act. verbi μεθίημι.

Μεθήσομεν, Ion. pro μεθήσω, f. 1. inf. act. ejusd verbi.

Μεθίει, pro μεθίη, 3. sing. imperf. (q. à μεθίημι.) verbi μεθίημι, quod vide.

Μεθίεμεναι, Dor. pro μεθίειν, præs. inf. act. ejusd. verbi.

Μεθίεν, Hæot. Sync. pro μεθίεσαν, 3. pl. imperf. μεθίημι. à

Μεθίημι, *dimitto, depono, negligo, permitto, remitto, cedo*: f. μεθήσω ex μετὰ, et ἵημι seu ἴω, *mitto*: p. μεθεῖκα, a. 2. ἧν.

Μεθίστημι, *transfero, loco moveo, traduco*: f. μεταστήσω, p. μεθέστηκα, a. 1. μετέστησα, a. 1. pass. μετάσταθι, ης, ῆ, a. 1. sub. pass. μεταστάθω, ῇς, ῇ, ῶσι, idem quod ἵστημι, *sto*.

Μεθίστημι, *statuo aliud pro alio, muto, transfero, submoveo, expello, migrare cogo, in exilium mitto*: μεθίστασθαι, *mutor, degenero, migro, decedo, morior, dedo me*: f. μεταστήσω, p. μεθέστηκα, a. 1. μετέστησα, a. 2. μετέστην, a. 1. ind. pass. μεταστάθω, ῇς, ῇ, ῶσι, et ἵστημι, *sto*.

Μεθόδεια, ας, ἡ, *fraudulenta circumventio, insidiæ*: à

Μεθοδεύω, *machinor, circumvenio*: f. ύσω, p. μεθοδεύκα. Hinc μεθόδευτος, 3. pl. præs. opt. pass. deriv. à

Μέθοδος, ου, ἡ, *METHODUS, via, compendium, ratio et via docendi et discendi, ratio tractandi de re aliquâ*: ex μετὰ, et ὁδός, ἡ, *via*.

Μεθομίλεον, ὄν, *conversabar*: imperf. act. Ion. à

Μεθομιλέω, f. ήσω, *conversor, commercium habeo cum*: ex μετὰ, et ὁμιλέω, *turba*.

Μεθόριος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *conterminus, qui duas res, velut terminus, dirimit*: μεθόριον, ου, τὸ, *confinium*: et in pl. μεθόρια, ων, τὰ. *confinia*: ex μετὰ et ὅρος, *terminus*.

ΜΕ'ΘΥ, τὸ, *vinum*. hinc μέθη, ης, ἡ, *ebrietas*: μεθύω, *ebrius sum*: μεθύσκω, *ebrium reddo, inebrio*.

Μεθύστας, α, Dor. pro μεθύστης, ου, ὁ, *vini dator*: Bacchi Epithet Ex μέθυ, τὸ, *vinum*, et δίδωμι, *do*.

Μεθύοντα, acc. sing. part. præs. et

Μεθύουσι, 3. pl. præs. ind. vel dat. pl. part. præs. verbi μεθύω, *ebrius sum*. Th. μέθυ, *vinum*.

Μεθυσθείς, a. 1. part. pass. à

Μέθυσις, εως, ἡ, *inebriatio*: à seq.

Μεθύσκω, vel μεθύω, *ebrium reddo*: f. ύσω, a. 1. ἐμέθυσα, præs. pass. μεθύσκομαι, *inebrior*: a. 1. pass. ἐμεθύσθην.

ᾰδην, a. 1. sub. pass. μεθυσθῆ, ῇς, f. 1. pass. μεθυσθήσομαι. Th. μέθη, ης, ἡ, *vinum*.

Μέθυσος, ου, ὁ ☩ ἡ, *ebrius*: [° Attici dicunt, ἡ μέθυσος. vel ἡ μεθύσα. barbari verò de viro etiam utuntur μεθύστης, V. Græv. not. in Luc. ὀλοκε. c. xvii.]

Μεθύων, *ebrius eum*? à μέθυ.

ΜΕΙΔΑ'Ω seu *μειδίω*, *rideo*, *subrideo*: ἐφ-ω, a. 1. ἐμείδησα, p. μεμείδηκα· hinc μειδίαμα seu *μειδίσμα*, Poët. lem.

Μείδημα, ατος, τὸ, et in pl. *μειδήματα*, *risus*. Th. *μειδάω*.

Μείδησε, ας, ε, et in 3ª pl. μείδησαν, a. 1. ind. act. Ion. et

Μειδήσας, in f. g. *μειδήσασα*, a. 1. part. act. verbi *μειδάω*, *rideo*.

Μειδάω, -ῶ, f. *άσω* seu *μειδίω*, *μειδίσω*, Poët. *rideo*, *subrideo*. Th. *μειδάω*.

Μείζων, n. g. à *μείζων*, *major*, quod vide.

Μειζότερος, έρα, ον, idem quod *μείζων*. 3. Ep. Joh. 4.

Μείζω, nom. vel acc. pl. n. g. *μείζων*, *μείζονα*.

Μείζων, ονος, ὁ ☩ ἡ, et τὸ μεῖζον, *MAJOR* et *majus*: comparat. à positivo *μέγας*, *magnus*: superl. *μέγιστος*.

Μειλάνιων, ωνος, ὁ, nomen proprium.

Μείλιγμα, ατος, τὸ, *lenimentum*, *blandimentum*. Th. *μειλίσσω*, *verbis lenire*.

Μείλινος, η, ον, *fraxineus*, Poët. pro μέλινος· à μελία, *fraxinus*.

Μειλισσέμεν, præs. inf. Ion. pro μειλίσσειν, et

Μειλίσσειν, præs. imperat. pass. Ion. pro *μειλίσσου*. à

ΜΕΙΛΙΣΣΩ, f. ξω, *verbis factoque demulceo* seu *delinio*, *concilio mihi*, *placo* aliquem. ex μέλι, *mel*.

Μειλιχίοισι, dat. pl. Ion. à

Μειλίχιος, ος, ὁ ☩ ἡ, idem cum μείλιχος, ος, ὁ ☩ ἡ, *blandus*, *mellifluus*, *suavis*, *jucundus*. à verbo præced.

Μείναι, a. 1. inf. act. et

Μείνας, αντος, in pl. μείναντες, a. 1. part. act. verbi *μένω*, *maneo*: f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμεινα.

Μείνατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. et

Μεινάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. à *μένω*, *maneo*: f. νῶ. a. 1. ἔμεινα.

Μείνῃς, ῃ, *maneas*, *-eat*: 2. et 3. sing. a. 1. subj. act. verbi ejusd.

Μείων, acc. à *μείων*, ονος, ὁ ☩ ἡ, *minor*: et τὸ μεῖον, comparat. irregularis à *μικρός*, *parvus*.

Μειωτέον, ῶ, f. ἑον, *minui habeo*, *deteriore sum conditione*, *inferior sum*: qu. ex *μείων* et ἔχω, *habeo*.

Μειωτίη, ης, ἡ, *diminutio*, *deterior conditio*, *contemptus*, *injuria*.

Μείω, pro μείονες, aut μείονας, pl. à μείων, *minor*.

Μειώθην, *minus fieri*, inf. pass. seq.

Μειῶ, -ῶ, *minuo*: f. ώσω, p. κα, perf. pass. μεμείωμαι. Th. *μείων*.

Μελάδιον, υ, τὸ, *adolescens*: à

ΜΕΙ'ΡΑΞ, ακος, ὁ ☩ ἡ, *puella*, *juvencula*: in masc. exoletus, nisi ubi de *molli* et *effeminato* sermo est.

Μείρεο, *sortire*, *accipe*: præs. imperat. med. Ion. pro μείρου, verbi μείρω.

Μείρεται, 3. sing. præs. med. verbi μείρω, dicitur et

Μείρεται, *desideratur*: per Aphær. pro ἐμείρεται, 3. sing. præs. med. verbi ἐμείρω, *desidero*.

Μειρόμενοι, pl. num. fœm. gen. part præs. pass. à

ΜΕΙ'ΡΩ, *divido*, *partior*; μείρομαι, *sortior*, in imperat. perf. pass. μέμορμαι, et Att. εἵμαρμαι, perf. med. ἔμμορα.

Μείς, μηνὸς, ὁ, *mensis*: Æol. pro μήν, idem.

ΜΕΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ☩ ἡ, *MINOR*, comparat. irregularis à *μικρὸς*, *parvus*. Hinc Angl. MEAN.

Μείωσις, ωσις, ἡ, *imminutio*, *extenuatio*: ab eod. Th.

Μελάγγαιος, μελάγγειος, et μελάγγεως, ὁ ☩ ἡ, *cujus solum nigrum est*: ex μέλας, *niger*, et γαῖα seu γῆ, *terra*.

Μελαγχίτωνι, dcç. sing. à

Μελαγχίτων, ωνος, ὁ ☩ ἡ, *nigram casariem habens*: ex μέλας, *niger*, -*gra*, et χίτων, *juba*, *casaries*.

Μελαγχολία, ας, ἡ, *MELANCHOLIA*. *furor*, *seu desipientia ex atra bilis abundantiâ*; ex μέλας, *niger*, et χολὴ, *bilis*.

Μελάγχροος, ως, ου, ω, ὁ ☩ ἡ, *qui nigri coloris est*: ex μέλας, et χρὼς, *color*.

ΜΕ'ΛΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, *domus*, Poët. et *medium tecti lignum*.

Μέλαινα, ης, ἡ, *nigra*; gen. pl. Æol. μελαινάων. dat. pl. μελαίνῃσι, Ion. in m. g. μέλασι, quod vide.

Μελαίνετο, 3. sing. imperf. med. Ion. verbi seq.

Μελαίνω, f. ανῶ, *nigrum reddo*: μελαίνομαι, *nigrasco*. Th. μέλας, *niger*.

Μέλαν, τὸ, n. g. à μέλας, *niger*, et sumitur pro *atramento*.

Μελαμπος, οδος, ὁ, Poët. pro Μελάμπους, οδος, ὁ, nom. propr. viri.

° Μελαμφανῆ, ής, ὁ ☩ ἡ, *atri et fœdi aspectûs*. D. S.

Μελάμφυλλος, ου, ὁ ☩ ἡ, *qui nigra folia habet*: ex μέλας, et φύλλον, *folium*.

Μελάνδετον, ου, τὸ, *vaginâ inclusum nigrd*: ex μέλας, et δέω, *ligo*.

Μελάνδησαν, *nigrescebant*: 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi μελαίνω, f. ανῶ.

Μελάνδιον, ου, τὸ, *papaver nigrum*: ex μέλας, *niger*, et ὄνθος, *flos*.

Μελανόχροος, ατος, vel μελανοχρὼς, ῶτος, ὁ ☩ ἡ, *nigrum habens corpus*, vel potius *fusco colore præditus*; *niger*: ex μέλας, et χρὼς, ὁ, *corpus*. Th. χρὼς, *color*.

Μελανύτης, ητος, ἡ, *nigredo*: et

Μελανύω, ῶ, *infusco*: à μέλας.

Μελαντριχὴς, ὴος, ὁ ☩ ἡ, *qui nigrum murum habet*: ex μέλας, et τρίχος, τὸ, *murus*.

Μελανύδρος, ου, ὁ ☩ ἡ, *profundus*: ex μέλας, et ὕδωρ, τὸ, *aqua*.

ΜΕ'ΛΑΣ, αινα, αν, ὁ, *niger*, *ater*; Metaph. *MALUS*: fu f. g. μέλαινα, n. g. μέλαν.

Μελασθῆναι, *tabescere*: præs. part. pass. à

ΜΕ'ΛΔΩ, *liquefacio*, *macero*, *elixo*, *coqu*: unde Angl. TO MELT.

Μελὰ, ὁ, nomen viri indecl. interpret. Lat. *planus*.

ΜΕΛΕΑΓΡΙ'ΔΕΣ, *MELEAGRIDES*, *gallinorum Africanorum genus*.

Μελίαγρος, ου, ὁ, *MELEAGER*, nomen propr. viri.

ΜΕΛΕΑΙΝΩ, εις, ει, *curo*, *desidero*: Undè

Μελέδημα, ατος, τὸ, *cura*: et

Μελεδὼν, όνος, ὁ, *curator*, *rex*, *præfectus*: et

Μελεδώνη, ης, ἡ, *cura*, *meditatio*, *solicitudo*.

Μελείοισιν, et μέλεσσιν, *membris*: dat. pl. Ion. et Poët. à μέλος, ους, τὸ, *membrum*.

ΜΕ'ΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, *pedica*, *funis*: an à superiori Th.

ΜΕ'ΛΕΙ, (imperson.) *curæ est*: imperf. ἔμελε, Att. ἤμελε, præs. imperat. μελέτω, f. μελήσει, perf. act. μεμέληκα, perf. m. μέμηλα.

Μελεῖν, *membratim*: adv. à μέλος, τὸ, *membrum*.

ΜΕ'ΛΕΟΣ, έα, εον, *inanis*, *stultus nihil efficiens*, *infelix*.

Μέλεται, idem est quod μέλει, à μέλομαι, *curo*. Th. μέλει, *curæ est*.

Μελετᾷς, 2. sing. præs. ind. à

Μελετάω, *curo*, *meditor*, *exerceo me*, *declamo*: præs. imperat. μελέτα, α, p. μεμελέτηκα, a. 1. ἐμελέτησα, à

Μελέτη, ης, ἡ, *meditatio*, *cura*: à μέλει.

Μελέτημα, ατος, τὸ, *exercitatio*, *opus elaboratum curâ*: à μελετάω.

Μελετητὴς, οῦ, ὁ, *meditationis studiosus*.

Μελέτω, 3. sing. præs. imperat. verbi μέλει, *cura est*.

Μελετῶσι, *curantes*, nom. pl. fœm. præs. part. à μελετάω.

Μέλημα, ατος, τὸ, *cura*, *solicitudo*: à Th. μέλει.

Μελήσει, *curæ erit*: f. 1. impers. ab eod.

Μελήσουσι, f. 1. m. μελήσει, *curæ erunt*, 3. pl. f. 1. act. ejusd.

Μελησίμβροτος, ου, ὁ ☩ ἡ, *qui curæ est mortalibus*: à f. μελήσει, verbi μέλει, *curæ est*, et βροτὸς, *mortalis*, quod vide.

Μέλεται, *curæ est*, Poët pro μέλει, vel est 3. sub. med. verbi μέλομαι.

ΜΕ'ΛΙ, ιτος, τὸ, *MEL*, *saccharum veteribus*: Strabo.

ΜΕΛΙ'Α, ας, ἡ, *fraxinus*; *hasta*

fraxineæ: hinc Μελίαι, pro Nymphis in tales arbores conversis.

Μελιαδλς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, Dor. pro μελιηδὴς, q. v.

Μελιᾶν, Dor. pro μελιῶν, gen. pl. à μελία, ας, ἡ, *fraxinus*.

Μελίγηρυς, υος, ὁ ᾗ ἡ, Poët. et Dor. *qui mellis instar vocem fundit*: ex μέλι, *mel*, et γῆρυς, υος, ἡ, *vox*: Dor. γᾶρυς. Hinc μελιγήρυος ὕμνοι, *suaviloqui hymni*.

Μελίγδουπος, υ, ἡ ᾗ ἡ, *suaviter sonans*: ex μέλι, *mel*, et δοῦπος, *strepitus*.

Μελίλογος, υος, ὁ ᾗ ἡ, *suaviloquus*: vide μελίγηρυς.

Μελιδὼν, όνος, ὁ, Poët. pro μελιδὼν, q. v.

Μελίζομαι, Ion. et Dor. pro μελίζω, *modulari* præs. inf. seq.

Μελίζω, *modulor*, f. ίσω, p. μεμέλικα. Th. μέλ@· τὸ, *carmen*.

Μελιηδὴς, *dulcem*, acc. sing. et Μελιηδεῖ, dat sing. à

Μελιηδὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, *dulcis instar mellis*: ex μέλι, *mel*, et ἡδὺς, *suavis*.

Μελίηρος, υ, τὸ, *favus*: ex μέλι, *mel*, et ἠρὸς, *cera*.

Μελίμορος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *qui mellis instar suavem vocem habet*, vel *qui voce mellis instar dulci gloriatur*: ex μέλι, τὸ, *mel*, et μόρος, *crepitus*, *jactantia*.

Μελῳδὸς, ὁ, *qui cantilenas scribit*. Epith. Poët. præsertim Lyrici. Th. μέλ@ος, τὸ, *carmen*.

Μελῳτὰς, ᾶ. ὁ, Dor. pro

Μελῳτὴς, ᾶ, ὁ, *suavis cantor*. Th. μέλ@ος, τὸ, *carmen*.

Μελίνη, ης, ἡ, *panicum*: à μέλι, *mel*.

Μελίνδομαι, -ος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *suaviter spirans*: ex μέλι, *mel*, et ἀνέω, *spiro*.

Μελίνδω, 2. sing. præs. ind. Dor. pro μελίζεις· μελίνδει, 2. sing. imperf. Dor. et Ion. pro ἐμελίζε· μελίνδετο, *modulatur*, pro μελίζεται, à μελίζω, *modulor*.

Μελίομα, ατος, τὸ, *cantus*: à μελίζω.

ΜΕ'ΛΙΣΣΑ, seu μέλιττα, ης, ἡ, *apis*, gen. plur. μελισσάων, Æol. μελισσᾶν, Dor. pro μελισσῶν. quod à μέλι, cujus effectrix.

Μελισσεὺς, έως, ὁ, *apiarus*.

Μελίσσιος, α, ον, *ab apibus factus*.

Μελιστὴς ᾶ, ὁ, Poët. *Cantor*, vel *Lyricus Poëta*: à μελίζω, *modulor*.

Μέλιτα, ης, ἡ, nomen insulæ et mulieris. Lat. interpr. *mellifera*.

Μελιτεὼς, ῶσα, ῶν, *melleus*, *mellitus*; *serenus*, *placidus*: à μέλι.

Μέλιτος, gen. sing. à μέλι, τὸ, *mel*.

Μελιτουργεῖον ᾶ, τὸ, *alveare*: ex ἔργον et μέλι, *mel*.

Μελιτουργὸς, ὰ, ὁ ᾗ ἡ, *mellarius*: ex lisd.

Μελιτώδης, ους, ἑ ᾗ ἡ, *mellis instar dulcis*, *melleus*: à μέλι.

Μελίτωμα, ατος, τὸ, *dulciarium*. Th. μέλι.

Μελιφθόγγος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *suaves sonos edens*, *dulcia verba fundens*: ex μέλι, *mel*, et φθόγγος, *sonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*.

Μελίφρονα, *dulcem*, acc. sing. à

Μελίφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *qui mulcet dulcedine animum perfundit*: ex μέλι, *mel*, et φρὴν, *animus*.

Μελίχλωρος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *flavus instar mellis*: ex μέλι et χλωρὸς, *viridis*, *in pallorem vergens*.

Μελιχρὴς, ὰ, ὸν, *mellis instar flavus*: ex μέλι, *mel*, et χρὼς, *color*.

Μίλκω, *lac*: q. ab ἀμέλγω, *mulgeo*, Hinc fortassè Angl. MILK.

Μίλλησα, a. 1. indic. Ion. pro ἐμέλλησα, à μελλάω, pro quo μέλλω.

* Μίλλωσις, ους, ἡ, *mora*.

Μιλλήσω, f 1. act. verbi μέλλω.

Μιλλίγαμος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *qui* vel *quæ brevi nuptias contrahet*: ex μέλλω et γαμὼ, *uxorem duco*.

Μίλλοντα. Vide in μέλλω.

ΜΕ'ΛΛΩ, *futurus sum*, *cunctor*; imperf. ἔμελλον· f. μελλήσω, vel σομαι· præs. part. μέλλων, ουσα, ον· τὸ μέλλοντα, *futura*: [* post μέλλω, sæpè subintelligendum verbum quod præcesserat; ὃν τὸς μὲν ἀνέχεσθαι, τὸς δὲ ἐμέλλησαν, Julian. Orat. i. *quorum nonnullos occidit, nonnullos interfecturus erat*; σπανίως ἐφίσσουσι, ἐμέλλησε δὲ καὶ ἡμᾶς, scil. φονεῦσαι Luc. Dial. Ajacis et Agamemn. ubi frustra emendat Gesn.]

Μίλομαι, *curo*. Th. μέλει.

Μέλοιντο, *cura sint*, Att. pro μέλοιτο, 3. pl. præs. imperat. verbi μέλει, *curæ est*.

ΜΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *membrum*; item *MELOS*, *carmen modulatum*.

Μέλουσι, *curæ sunt*, 3. pl. præs. ind. verbi μέλει.

Μιλτηΐχιον, υ, τὸ, *ludibrium*: à μέλπω, *ludo*, *tripudio*.

Μελπομένη, ης, ἡ, nomen musæ: hinc Μελπομενῆιον, Dor. pro Μελπομενῶν, gen. pl. à μέλπομαι *cano*.

Μέλπει, dat. sing. part. præs. à μέλπω, *canto*: sed et

Μέλπειτι, Dor. pro μέλπουσι, *canunt*, præs. ind. act.

ΜΕ'ΛΠΩ, *canto*, *cantu celebro*; μέλπομαι, *canto*, *ludo*, *tripudio*, fut. ψω, perf. φα· p. med. μέλπομαι· q. μέλ@· ὕμνον, *carmen dico*.

Μελῴδιον, υ, τὸ, dimin. à μέλ@ος, *carmen*.

Μέλχι, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret Lat. *rex meus*.

Μελχισεδὲκ, ὁ, nomen proprium, indecl. Hebr. q. interpr. Lat. *rex justitiæ*.

Μελῳδέω, -ῶ, fut. ήσω, *modulor*, *cano*: à μελῳδὸς.

Μελῳδία, ας, ἡ, *MELODIA*, *harmonia*, *modulatio*. Angl. MELODY: à seq.

Μελῳδὸς, ὁ, ἡ ᾗ ἡ, *modulator*: ex μέλ@ος et ᾠδὴ.

Μίμνα, perf. act. Ion. et per Sync. pro μίμνημα. Sic μέμαμεν, pro μεμάκαμεν, 1. plur. perf. act. et in 3. plur. μεμάασι, verbi μάω, *cupio*.

Μεμάθηκα, *didici*, perf. act. verbi μανθάνω, *disco*, fut. μαθήσομαι a. 2. ἔμαθον.

Μεμαικοῖν, Dor. pro μεμακυῖα, part. perf. med. f. g. à μεμάομαι. Vide μίμνημα.

Μεμαλὸς, Dor. pro μεμηλὸς, quod vide. Sic μέμαλα, Dor. pro μεμηλα.

Μέμαμεν, *cupimus*, 1. plur. perf. act. per Sync. pro μεμάκαμεν, verbi μάω, *cupio*.

Μεμάνημαι, perf. pass. à μαίνω, *insanio*; f. m. ησομαι. Th. μάνημι, idem.

Μεμάονται, *corripiuissent*, 3. pl. a. 2. opt act. Poët. redupl. pro μάσσαιντο, et hoc pro μάσσαιντο, verbi μάσσω, *upprehendo*, fut. ξω a. 1. ἔμαξαιντο.

Μεμάχημαι, et Att. ἐμάχημαι, perf. pass. verbi μάχω, *divido*.

Μεμαχυῖαι, Ion. pro ἐμαχεῖσαι, a. 1. act. et

Μεμαχυῖὼς, υῖᾶ, ὸς, p. med. part. verbi μάχομαι, *corripio*.

Μέμασσαν, per Sync. et Ion. pro ἐμεμάκεσαν, 3. plur. pluq. p. act. verbi μάω, *cupio*. Vide μέμαα.

Μεμαυῖ°, pro μεμαυῖα, ας, ἡ, et in m. g μεμαὼς, ὼτος, et ὼτος, perf. part. act. Ion. pro μεμακὼς, ὼτος, verbi μάω. Vide et μέμαα.

Μεμαὼς, ὼτος, contr. ὼς, et in dual. μεμαῶτε. Vide in præced.

Μέμαωτον, per Sync. pro μεμακότον, dual. perf. act. μέμακα, verbi μάω.

Μέμβλεται, pro μεμέλητα, et

Μέμβλετο, pro μεμέλητο, per Sync. et Pleonasm, τὸ β, aut ex μέμβλομαι, idem quod μέλομαι, *curo*.

Μεμβλωκα, ας, ι, per Sync. et Euph. pro μεμέλακα, νενι, *cecini*, perf. act. à μέλω, vel pro μεμέλημαι, *curavi*, à μέλω, idem quod μέλω *curam gero*.

Μεμβρέων, ας, ἡ, *membrana*: ex Lat.

Μεμβρὴς, άδος, ἡ, *apuæ species* quædam.

Μεμέλακα, *curæ fuit*, 3. sing. perf. act. à μέλει, *curæ est*· qu. à μέλω, inus.

Μεμένηκα, *mansi*, perf. act. et

Μεμενήκεισαν, 3. pl. pluq. p. Ion. verbi μένω, *maneo*, fut. μενῶ a. 1. ἔμεινα.

Μεμεστωμένοι, *pleni sunt*, perf. part. pass. verbi μεστόω, *impleo*. Th. μεστὸς, *plenus*.

Μεμετῖμένος, υ, Ion. pro μεμετιμένος *dimissus*, à μετίημαι, Ion. pro μεμεμαι, *dimittor*, à μεθίημι, *dimitto*.

Μεμετρήκατε, *mensi estis*, 3. plur perf. pass. Ion. pro μεμέτρησθε, verbi μετρέω, f. ήσω, p. μεμέτρημαι. Th. μέτρον, *mensura*.

Μέμηκα, ας, ι, perf. m. verbi μηκάομαι, *balo*, perf. part. m. μεμηκὼς et μεμακὼς.

Μέμηλε vel μέμηλεν, *curæ fuit*

perf. act. per Sync. pro μεμέλκει. Alii volunt esse perf. m· μεμελκώς, ότος, acc. μεμελκότα; pro μεμελκώς. part. ejusdem temporis: à μέλκει, *curæ est.*

Μεμέλη, *curæ fuerit*, 3. sing. perf. sub. act. ab eod.

Μεμελκώς, ότος, per Sync. pro μεμελκώς. Vide μέμελκα.

Μέμαα, ας, ε, perf. m. verbi μαίνομαι, *insanio*

Μεμαχανημένος, η, ον, perf. part. pass. verbi μηχανάω, *molior, struo.* f. ήσω. Th. μηχανή, *artificium.*

Μεμίασται, *conspurcatus sum*, perf. pass. verbi μιαίνω, *conspurco, fædo.* f. ανῶ, perf. part. pass. μεμιασμένος.

Μέμιγμαι, *mixtus sum.* perf. ind. pass. et

Μεμιγμένος, η, perf. part. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. χα.

Μεμιγμένος, *effectus sum*, perf. part. pass. verbi μεμίσθαι, *imitor*, f. m. ήσομαι, p. pass. μεμίμημαι.

Μεμίξεται, 3. sing. paulo post f. verbi μίγνυμι, *misceo*, f. ξω, p. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται.

Μεμίσθωται, perf. ind. pass. verbi μισθόω, *mercede loco.* hinc μεμισθωμένος, perf. part. pass. Th. μισθός, *merces.*

Μεμισημένος, *invisus, exosus*: perf. part. pass. à μισέω, *odi*, f. ήσω.

Μεμίχθαι, perf. ind. pass. à μίγνυμι, *misceo*, f. ξω, p. χα.

Μέμναμαι, Dor. pro μέμνημαι, perf. pass. à μνάομαι, *recordor* f. m. μνήσομαι, perf. pass. μέμνημαι.

Μεμναμένος, *memor* Dor. pro μεμνημένος, part. præced. perf. pass. μεμνάομαι, gen. Dor.

Μέμνανται, *meminerunt*, Dor. pro μέμνηνται, 3. pl. perf. pass. Vide μέμναμαι.

Μέμνασαι, Dor. pro μέμνησαι, 2. sing. perf. pass. ejusd.

Μεμνῆσθαι, *memor esset*, pro μεμνῆτο, per Ectasin: hoc autem per Dialysin pro μεμνῆτο, quod pro μεμνῆτο, 3. sing. perf. opt. pass. pro quo etiam legitur μεμνῷτο, et Dor. μεμνᾶτο, verbi μνάομαι, *recordor*, f. m. μνήσομαι, p. pass. μέμνημαι hinc perf. opt. μεμνῆμαι, μεμνῆο, μεμνῆτο.

Μέμνῃ, *meministi*, a. sing. perf. pass. Att. pro μέμνησαι, et Ion. μέμνεαι et μέμνηαι, à μνάομαι, *recordor*, f. m. μνήσομαι, p. pass. μέμνημαι, a. 1. pass. ιμνήσθην.

Μέμνηκα, *mansi*, per Sync. pro μεμίνηκα, perf. act. verbi μίνω, *maneo*, f. μενῶ.

Μέμνημαι, σαι, ται, perf. pass. hinc μέμνησο, perf. imperat. pass. μεμνημένος, perf. part. pass. verbi μνάομαι.

Μεμνῆο, ῆτο, *memor esses, esset*: 2. et 3. sing. p. opt. pass. μεμνῆμην, verbi ejusd.

Μέμνεο, *recordare*. perf. imperat. pass. verbi μνάομαι, perf. inf. pass. μεμνῆσθαι.

Μεμνημένος, perf. part. pass. f. g. dat. cas. à μνηστεύω, quod vide.

Μέμονα, acc. sing. à Μέμων, nomen viri. Est et μέμων, *almus*, q. à μίμνω, *maneo.*

Μέμονες, *aves quædam, circa Memnonis sepulchrum quotannis in Troade videri solitæ.*

Μέμονε, Ion. pro μέμνησε, q. v.

Μέμων, vide in Μέμονα.

Μεμῶπτο, Att. pro μεμνῆτο, *memor esset*, perf. opt. pass. vide μεμνῆσθαι.

Μεμοίρωται, 3. sing. perf. pass. verbi μοιράομαι, *sortiti partem capio.* hinc perf. part. pass. μεμοιρωμένος· à μοῖρα, *portio.* Th. μείρω, *divido.*

Μέμορ' pro μέμονα, *mansi*, p. m. verbi μίνω, *maneo*, f. μενῶ, p. μεμίνηκα, a. 1. ἔμεινα.

Μέμορα, *partitus sum*, p. m. verbi μείρω, *divido*, f. ρῶ.

Μέμορται, σαι, ται, Æol. pro μέμαρται, σαι, ται, *sortitus sum*, perf. ind. pass. verbi μείρω, *partior*, f. ρῶ.

Μεμπτός, ή, όν, *incusandus, reprehendendus*: pl. μεμπτοί. Th. μέμφομαι, *accuso*, f. m. ψομαι, p. pass. μέμεμμαι, ψαι, πται.

Μεμυδολογήκασιν, 3. pl. perf. act. verbi μυδολογέω, *fabulor*, f. ήσω· ex μῦδος, *fabula*, et λέγω, *dico.*

Μέμυκα, ως, ε, *mugii*, p. m. verbi μυκάω, ῶ, *mugio*: a. 2. ἔμυκον.

Μέμφεαι, *accusas*, 2. sing. Ion. pro μέμφῃ, verbi seq.

ΜΕ'ΜΦΟΜΑΙ, *conqueror, expostulo, incuso, vitupero*, cum dat. f. m. μέμψομαι, perf. pass. μέμεμμαι, ψαι, πται, a. 1. m. ἐμεμψάμην, ω, ατο.

Μεμῳλή, ῆς, ἡ, *questus, querela*: à præced.

Μεμωάμενος, η, ον, a. 1. part. m. et

Μέμψω, 2. sing. a. 1. sub. m. verbi μέμφομαι.

Μεμψιμοιρείω, ῶ. f. ήσω, *conqueror de sorte mea, conqueror*: à seq.

Μεμψίμοιρος, ν, ὁ ἡ ὁ, *qui de sorte sua queritur, querulus.* Ex

Μέμψις, εως, ἡ, *querela*, et μοῖρα, *sors.*

Μεμὼς, per Sync. pro μεμακὼς, et Ion. μεμὼς. perf. part. act. verbi μάω, *promptus sum.*

ΜΕ'Ν, conj. cnm ὅ sequente facit orationem *adversativam, distributivam, vel copulativam*: sine δέ, ponitur pro δή, *sane, profecto, quidem.*

Μένανδρος, ν, ὁ, *MENANDER*, nomen Poëtæ.

Μένγε, *enim*: Ex μέν, *quidem*, et γέ, *enim.*

ΜΕ'ΝΔΗΣ, *hircus*, seu *caper*, Ægyptiorum linguâ. Et *capripes Pan.*

Μενεαίνειν, Ion. pro μενοινᾶν, præs. inf. à

Μενεαίνω, *cupio, animi quodam impetu incitor, iratus sum*: f. ανῶ, a. 1. ἐμενέηνα. Th. μένος, τό, *animus.*

Μενεδήϊος, ν, ὁ ἡ ὁ, *audax, bellicosus*: q. μένος ἐν τῇ δηΐδι, *in pugna perseverans.* Vel ex μένος, εος, τό, *animus*, et δῆϊς, *pugna.*

Μενίηκα, et In 1. pl. μενίηκαμεν, a. 1. ind. act. Ion. verbi μενεαίνω, q. v.

Μένει, 3. sing. ind. præs. μένειν, præs. inf. μένῃ, 3. sing. præs. sub. verbi μένω, *maneo*: f. μενῶ, a. 1. ἔμεινα.

Μενέλαε, ω, Dor. pro Μενέλαος, ν, ὁ, *Menelaus.*

Μενέμεν, Ion. pro μένειν, præs. inf. verbi μένω.

Μένος, gen. sing. à μένος, τό, *animus, ira.*

Μενεπτόλεμος, ν, ὁ ἡ ὁ, *constans in bello, fortis*: ex μένος, εος, τό, *animus*, et πόλεμος, *bellum.*

Μενέσθην acc. sing. à

Μενεσθεύς, ῆος, ὁ, nom. propr.

Μενεσθώ, οῦς, ἡ, nom. mulieris.

Μενεχάρμαι, *pugnaces*, nom. pl. à

Μενεχάρμης, ν, ὁ, et μενέχαρμος, ν, ὁ ἡ ὁ, *promptus in bello.* Ex μένος, εος, τό, *animus*, et χαίρω, *gaudeo*: f. χαρῶ, perf. pass. κέχαρμαι, undè χάρμα, *gaudium.*

Μενέω, Ion. Dialysi pro μενῶ, f. verbi μένω, *maneo.*

Μενέωνα, ης, ἡ, nomen mulieris.

Μενοεικέα, acc. sing. à

Μενοεικής, ές, ὁ ἡ ὁ, *animo gratus*: ex μένος, εος, τό, *animus*, et εἴκω, *cedo.*

Μενοινάω, -ῶ, -άεις, -ᾷς, -άει, -ᾷ, *impetu quodam animi concitatus cupio*, f. ήσω; μενοίνα, præs. imperat. act. Dicitur et μενοινέω, ῶ, f. ήσω, et -όω, ῶ, f. ώσω. à

Μενοινή, ῆς, ἡ, *impetus animi, alacritas.* Th. μένος, εος, τό, *animus.*

Μενοιτιάδης, ν, ὁ, *MENOETIADES*: à

Μενοίτιος, ν, ὁ, nom. propr.

Μένοντε, nom. dual. part. præs. à μένω, *maneo*: præs. part. μένων, οντος.

Μένοντι, Dor. pro μένων, 3. pl. præs. ind. act. vel dat. sing. part. præs. verbi μένω.

Μενοντόλεμος, ν, ὁ, nom. propr. Est et ὁ ἡ ὁ, *bellicosus, constans in bello*: ex μένος, et πόλεμος, *bellum.*

ΜΕ'ΝΟΣ, εος, τό, *animus, ardor animi, ira*; item *vis, robur*: periphrasi servit, ut μένος πνοιῆς, *ignis.*

Μενοῦν, ἀπὸ, verò [° *ceterum, certe quidem*:]° ex μὲν, *quidem*, et οὖν, *igitur.*

Μενοῦνγε, ἀπὸ, verò: ex iisd. et γε.

Μένουσα, præs. part. f. g. à μένω, *maneo*: in 3. pl. præs. ind. μένουσι.

Μέντοι, *certè quidem, tamen.*

ΜΕ'ΝΩ, *MANEO, permaneo, expecto*, [° *superstes sum*; ἐλθὼν δ' αὖτε μένειν ἔας, ἔρχομαι, Joan. xxi. 22. D

Meinsim Syriaciasmum voci inesse censet. At Sophoc. in Triclin. *εἰ μὲ χρὴ μίσειν, πάντων ἤκιστ' ἐμοὶ ἐχθρῶν, εἰ μὲ χρὴ φιλεῖν, τάχιστ' ἐμοὶ φίλων*, si me oporteat superstitem esse, omnium prætantissimo viro orbatum, et Xenoph. Cyrop. 1. viii.] imperf. ἐμίσουν, ους, ους, f. μισῶ, p. μεμίσηκα, plusq. p. ἐμεμισήκειν, et in 3. pl. Ion. μεμισήκεσαν, 2. 1. ἐμίσησα, ας, ε, 2. 1. imperat μίσησον, ήσατω, a. 1. sub. μίσησ, ης, ε, 2. 1. inf. μισῆσαι, a. 1. part. μισήσας, ασα, αν, p. m. μισήσων. Μισθάρχης, ου, ὁ, *qui parti imperat*: μίσος ἄρχω: *præfectus*, seu *dux*, μισαρχίας.

Μισαρχία, ας, ἡ, *agmen militum constans ex bis mille et quadraginta octo viris*, Æl.

ΜΕΊΡΩ, f. σω, *privo*, *noceo*; item *intuor*, *video*.

Μισῆς, acc. sing. ἀ μισὶς, quod vide.

Μισθάρχης, αγος, ὁ ξ ἡ, nomen maris; ex μισὶς, ἴδος, ἡ, *pars*, *farculum*, et ἄρπαξ, *rapax*,

Μισθάρχης, ου, ὁ, qui particeps est principatus: ex μισὶς, ἴδος, ἡ, *pars*, et ἄρχω, *imperium*.

Μισθαρχία, ας, ἡ, *societas principatûs*, *præfectura*, *provincia*: à præced.

Μισίζων, Dor. pro μισίζων; at μισίζω, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐμίσιζον: à

Μισίζω, *partior*, *divido*, f. ίσω, p. μεμίσικα, a. 1. ἐμίσησα, præs. pass. μισίζομαι, *disideo*, *dissentio*, perf. pass. μεμίσισμαι, a. 1. pass. ἐμισίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. μισισθείς, εισα, ἐν, a. 1. m. ἐμισιτάμην, ω, ατο. Th. μίσω, *divido*.

ΜΕΡΙΜΝΑ, ης, ἡ, *cura*, *solicitudo*: quasi à μισίζω, quia μισίζει νοῦν, gen. pl. Æol. μεμισιάνων.

Μισιμνάω, *curo*, *solicitè cogito*, *solicitus sum*: f. ήσω, p. μεμισίμνηκα, a. 1. ἐμισίμνησα, ας, ε, a. 1. sub. μεμισιμνήσω, ῆς, ῆ, à præced.

Μισιμνήτης, 2. pl. a. 1. sub. act verbi μεμισιμνάω.

Μισίς, ίδος, ἡ, *pars*, *parti.ula*, *farculum*, Th. μίσω, *divido*.

Μισισθῆσαι, a. 1. inf. m. verbi μισίζω, *divido*, quod vide.

Μισισμὸς, ὁ, *divisio*, *distributio*, *portio*, *pars*, *Figura rhetorica*. à μισίζω, f. ίσω, perf. pass. μεμίσισμαι.

Μισιτὴς, οῦ, ὁ, *partitor*: ab eod. verbo.

ΜΕΡΜΑΊΡΩ, μεμίμνα et μεμισίζα, *anxiè cogito*, *curo*.

Μέμαρμα, *quæ solicitum reddunt*, acc. pl. ἀ

Μεμαρὸς, *curiosus*, *difficilis et arduus*, *anxiùs percontatur*. Th. μεμίμνω, *curo*.

Μεμάρη, ἡ, *solicitudo*, *cura solicita et anxia*; it. *somnus levis* qui occupat hominem sub Aurorum: Schol. Aristoph.

Μεμαρὸν, κοπ. pl. Æol. pro μεμαρὸν, ἀ μεμάρη, ης, ἡ, *cura*. Th. μεμίμνω.

Μεμαρίζω, f. ξω, *anxiè cogito*. ab eod.

Μεμάρικεν. *cogitavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi præced.

ΜΕ'ΡΜΙΣ, ιδος, ἡ, *fumi*, *funiculus*, *filum*.

Μεμίσφασιν, dat. pl. Ion. pro μέρψι, ἀ μέρψ, ος, *divisam vocem habens*: gen. pl. μερόπων. ex μέρος, *pars*, et ὄψ, *vox*: Hominum Epith. *homines*.

Μεμίσφων, vide in præced.

Μέρος, ους, τὸ, *pars*, *adjumentum*. [* pro κατὰ μέρος, *partim*. Eurip. Iphig. in Taur. 1299. Suppl. Mul. 1077. ubi vide Markl. ἐν μέρει, *vicissim*, BY TURNS. Gronov. ad Arrian. l. iii. 36. Ὅσων ἐν μέρει ἐκάστῳ τὸ σὸν μέρος, *quantum in te est*. Th. μείρω, *divido*.

Μέρψ, ος, ὁ, *homo*: à μείρω, *divido*: et ὄψ, *vox*, quia vocem habet in diversos articulatos et significantes sonos *divisam*.

Μεσαῦλος, ου, τὸ, [* *lorum quo boves alligantur temoni*:] dat. sing. μεσαύλῳ ex μέσος, *medius*, et βοῦς, *bos*.

* Μεσίζω, f. ίσω, *sum in medio*.

Μεσαιπόλιος, ου, ὁ ξ ἡ, *semicanus*, *qui medium ætatis attigit*: ex μέσος, *medius*, et πολιὸς, *canus*.

Μεσάτατος, η, ον, *maximè medius*, superl. pro inusitato μεσότατος. Th. μέσος.

Μεσαμβρίνος, Dor. pro μεσημβρινὸς, q. v.

Μεσαμβρίος, α, ον, Dor. pro μεσημβρίας, et hoc pro μεσημβρινὸς, *meridianus*: quod vide.

Μεσάγειον, ου, τὸ, *mæcenterium*: à μέση, *media*, et ἀγκὼς, *venter*.

Μέσατος, η, ον, Poët. per Sync. pro μεσότατος, superl. à μέσος, *medius*.

Μεσαυλὸς, ου, ὁ, vel μεσαύλιον, ου, τὸ, *locus in medio stabulo* vel *cauli*, *locus in medii cavi*: *janua media inter duas aulas*: ex μέσος, et αὐλὴ, *aula*, *stabulum*.

Μεσεγγυάομαι, -ώσομαι, *apud sequestrem pecuniam deponendam stipulor*, *vel contendo*: item pass. *apud sequestrem deponor*: ex μέσος, et ἐγγύη, *sponsio*.

Μεσεγγυὴς, et μεσεγγὺς, adv. *in medio*, *inter*, *interea*, *medio spatio vel tempore*: à μέσος, *medius*.

Μέσσιος, ἤσσα, ἤιον, *mediocris*: ab eod. Th.

Μεσημβρία, ας, ἡ, *meridies*: q. medius dies, ex μέσος, et ἡμέρα: item ἄκμη, ut *ætatis*, *gloriæ*.

Μεσημβρινὸς, η, ὸν, *meridianus*: à præced.

Μεσιτεύω, *sum mediator*, *intervenio*, *sequestro*: f. εύσω, p. μεμεσίτευκα, a

Μεσίτης, ου, ὁ, *mediator*, *internuntius*. Th. μέσος, *medius*.

Μεσόγαια, ας, ἡ, *loca mediterranea*: ex μέσος, et γαῖα, *terra*.

Μεσόγειος, ος, ον, *mediterraneus*, *a*, *um*: *mediterranea maris*: 2 Mac. viii. 55. mendosè legitur μεσόλιμνοι: ex iisdem cum præcedente.

Μεσόδμη, ης, ἡ, *trabs per mediam domum trajecta*: accipitur etiam pro *foramine in medii arci*, *cui malus inseritur*, aut potiùs *trabs transversa pertusa*, *per quam demittitur*, *et à quâ retinetur*: ex μέσος, et δόμος, *domus*, quod à δέμω, *struo*.

Μεσόμφαλος, ου, ὁ ξ ἡ, *umbilicus in medio habens*, *in medio umbilici situs*: ex μέσος, *medius*, et ὀμφὴ, *umbilicus*.

Μεσονύκτιον, ου, τὸ, *media nox*: q. d. μέση νύξ.

Μεσοπέδιον, ου, τὸ, *medium interstitium*: ex μέσος, *medius*, et πέδον, *planities*.

Μεσοπορεία, ας, ἡ, MESOPOTAMIA, nomen regionis. Gr. inter amnes.

ΜΕ'ΣΟΣ, η, ον, *MEDIUS*, præsens: τὰ ἐν μέσῳ, *intermedia*, *præsentia*, *impedimenta*: compar. μεσαίτερος; superl. μεσαίτατος.

Μεσότης, ητος, ἡ, *medietas*, *medium interjectum*, *modus*, *qualitas*.

Μεσοτοιχία, ας, ἡ, *interparietis pars*: ex μέσος, *medius*, et τοῖχος, *paries*.

Μεσουράνιος, ος, ον, f. ίσω, *sum in medio cœlo*: ex μέσος, et οὐρανὸς, *cœlum*.

Μεσοφόρημα, ατος, τὸ, *medium cæli*.

Μεσόω, gen. sing. præs. part. f. g. ᾶ

Μεσῶ, ῶ, f. ώσω, *sum in medio*: præs. part. μεσῶν, ῶν, ῶσα, ῶσα, ῶν, ῶν. Th. μέσος.

ΜΕΣΠΊΛΗ, ης, ἡ, *MESPILUS*, *arbor*,

Μεσπίλον, ου, τὸ, *MESPILUM*, *fructus mespili*: à præced.

Μεσσάνιος, ου, ὁ, Dor. pro Μεσσήνιος, ου, ὁ, *Messenius*.

Μέσσατος, pro μέσατος, Poët. idem quod μέσος, *medius*.

Μεσσαγὺς, vel μεσσηγὺς, *inter*. Th. μέσος.

Μεσσίας, ου, ὁ, *Messias*: vox Hebr. qu. interpret. Lat. *unctus*. Gr. Χριστὸς. Angl. CHRIST.

Μέσσοισιν, dat. pl. Ion. et Poët. à

Μέσσος, Poët. pro μέσος, η, *medius*: dat. μέσσῳ pro μέσῳ.

Μεσῇ, dat. sing. f. g. à

ΜΕΣΤΟ'Σ, ὴ, όν, *plenus*, *refertus*, cum gen.

Μεστόω, -ῶ, *replco*, *refercio*: f. ώσω, p. μεμέστωκα, præs. pass. μεστοῦμαι, -οῦμαι, *plenus sum*, *impleor*: p. pass. μεμέστωμαι, perf. part. pass. μεμεστωμένος. Th. μεστὸς, *plenus*.

ΜΕ'ΣΦΑ, *dum*, *donec*, *usque ad*.

Μέσως, adv. *mediocritèr*, *intra modum*. Th. μέσος, *medius*.

Μετ' pro μετὰ, quod vide,

ΜΕΤΑ', præpositio, cum gen. *una, una cum*, cum. cum dat. *cum, in, per*: cum accus. *post, trans, in, inter, ad, adversus, propter*. In compositione, *cum, post, trans, inter*, in quâ ramen nonnunquam etiam *abundat*, sed sæpius *mutationem* infert. Periphrasi servit, ut οἱ μετ' ἐκεῖνον, *socii ejus*, οἱ μεθ' ὑμᾶς, *posteri*.

Μετὰ, retracto accentu, est μετ', *simul est*.

Μεταβαίνω, *transeo, migro, digredior*: f. med. μεταβήσομαι, perf. μεταβέβηκα, a. 2. μετέβην, ης, η, a. 2. imperat. μετάβηθι, a. 2. sub. μεταβῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. μεταβὰς, ex μετὰ, et βαίνω, eo.

Μεταβαλεῖν, a. 2. inf. act. à

Μεταβάλλω, *muto, inverto, migro, transeo; concoquo, corrumpo; perdo, amitto*: in med. *muto, transfero, transeo, perfuga eum; degenero; pœnitet me*; *vendo*, et *permuto*. f. μεταβαλῶ, p. μεταβέβληκα, a. 2. μετέβαλον, p. m. μεταβέβολα.

Μεταβὰς, a. 2. part. act. verbi μεταβαίνω, quod vide.

Μεταβέσσω, Dor. pro μεταβῆσω, a. 1. inf. act. verbi μεταβαίνω.

Μεταβεβήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi μεταβαίνω.

Μεταβῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. et

Μετάβηθι, a. 2. imperat. act. verbi μεταβαίνω.

Μεταβήσεται, 3. sing. f. 1. m. ejusd.

Μεταβλαβὴς, ἐος, ὁ ἡ ἓν, *damnosus*: à βλάπτω, *nocco*: f. ψω.

Μεταβλάβεν, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi μεταβάλλω, quod vide.

Μεταβολὴ, ῆς, ἡ, *mutatio*: à μεταβάλλω, *muto*: p. m. μεταβέβολα. Th. βάλλω, *jacio*.

Μεταβολὴν, ως, ἡ, *trajectio, permutatio*, et

Μεταβολὸς, ὁ ἡ ὁν, *mutabilis*; ὁ, *negotiator, propola*. ab eod.

Μεταβουλεύομαι, *consilium* vel *sententiam muto*: ex μετὰ, et βουλεύω, *consulto*. Th. βουλὴ.

Μεταγγελλος, ὁ, ὁ ἡ ἓν, *intermuntius, nuntius*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Μεταγειτνιὼν, ὄνος, ὁ, *mensis secundus Athenienscium*, in quo Apollini μεταγειτνίοις sacrificabant. γειτνία est *vicinitas*.

Μεταγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐν, *posterior*; à

Μεταγίγνομαι, *posterior sum*: ex μετὰ, et γίγνομαι.

Μεταγινώσκω, *pœnitet me*: et *sententiam muto*: ex μετὰ, et γινώσκω, *cognosco*: f. m. γνωσομαι, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνων.

Μετάγνωσις, εως, ἡ, *pœnitentia*: à præced.

Μεταγράφω, *muto scriptum*; *describo, transcribo*: ex μετὰ, et γράφω, *scribo*, f. ψω, p. φα.

Μετάγω, *transfero, circumago*: f. μετάξω, præs. pass. μεταγοῦμαι, ῇ, στοι. Th. ἄγω, *duco*.

Μεταδήμιος, ᾱ, ὁ ἡ ὐ, *qui in populo versatur, præsens in populo*. Th. δῆμος, *populus*.

Μεταδίδωμι, *impertio*: f. μεταδώσω, p. μεταδέδωκα, a. 2. μετέδων, ως, ω, a. 2. imperat. μετάδος, ότω, a. 2. sub. act. μεταδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. inf. μεταδοῦναι, a. 2. part. μεταδὰς, όντος, præs. inf. μεταδιδόναι, præs. part. act. μεταδιδοὺς, όντος. Th. δίδωμι, *do*.

Μεταδοίην, ης, ῃ, a. 2. opt. act. præced. verbi.

Μεταδοκίω, *sententiam mutare*. Th. δοκέω, *censeo*.

Μεταδοῦν pro μεταδόντα, *participem facere*: a. 1. inf. act. verbi μεταδίδωμι, quod vide.

Μετάδυτος, ᾱ, ὁ ἡ ὐ, *intercidens*, i. e. inter alios medios cadens, *intermedius, incertus*: ex μετὰ, et δύω, *sonus*.

Μεταδρομάδην, *cursim*, adv. et

Μεταδρομὶ, ῆς, ἡ, *discursio, transcursus*: ἡ μεταδρόμιον, *transcurro*. Th. τρέχω, *curro*: f. δράξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m, δέδρομα.

Μεταδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. verbi μεταδίδωμι, quod vide.

Μεταείσσεσθαι, Poët. pro μετείσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi μίτειμι, *interesum*, quod vide.

Μεταΐσσειν, *currere post*, inf. à μεταΐσσω.

Μεταθεῖναι, a. 2. inf. act. μεταθεὶς, a. 2. part. verbi μετατίθημι, *transfero*, quod vide.

Μετάθεσις, εως, ἡ, *mutatio, translatio, amotio, METATHESIS*, seu *transpositio*, Figura Gram. cum literæ transponuntur: ab eod.

Μεταθέω, ῶ, *transcurro, curam insequor*.

Μεταΐξας, a. 1. part. act. à μετάισσω.

Μεταίρω, *solvo, navi proficiscor*: f. μεταρῶ, a. 1. act. μετῆρα, ας, ε, ex μετὰ. et ἄειρω, *tollo*.

Μετάισσω, fut. ξω, *irruo*: ex μετὰ, et ἴαίσσω, *ruo*.

Μεταιτέω, a. fut. ἥσω, *partem rei peto, stipem peto, mendico*: ex μετὰ, et αἰτέω, *peto*.

Μεταίτιος, ᾱ, ὁ ἡ ὐ, *ejusdem causæ, culpæve particeps*, vel *actor*: ex μετὰ, et αἰτία, *causa*.

Μεταίχμιον, ᾱ, τὸ, *campus*, seu *spatium inter duas acies*. Th. αἰχμὴ, *cuspis, bellum*.

Μεταιωλίομαι, -οῦμαι, *accerso*: cum acc. f. 1. m. -ωλιόσομαι, ῇ, στοι, a. 1. m. μετηωλιόμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. μεταιώλεσαι, *accerse*: ex μετὰ, et αἰωλέω, *voco*.

Μεταΐων, *abeo inde ad, transeo*: imperf. μετήϊα, ας, ε. ex μετὰ, et εἶμι, *eo*.

Μεταλνίω, *dimoveo*: f. ἥσω, p. μετηλνίωκα, a. 1. μετηλνίησα. ex μετὰ, et κινέω, *moveo*.

Μετακίνησις, εως, ἡ, *dimotio, transpositio*.

Μετακιρνάομαι, -ῶμαι, *mixtione temperor*.

Μετακλαίω, *lacrymis et fletu prosequor*: f. 1. inf. m. μετακλαύσεσθαι. Th. κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω.

Μετακλαύσεσθαι, vide in præced.

Μετακομίζω, f. ίσω, *trajicio, transfero*: ex μετὰ, et κομίζω.

Μετακυλινδέω, ῶ, f. ήσω, *de loco in locum volvo*: ex μετὰ, et κυλινδέω. Th. κυλίω, *volvo*.

Μετακυλίσειν, a. 2. inf. act. μετακυλίσῃς, 3. sing. a. 2. sub. act. seq.

Μεταλαμβάνω, *capio, percipio, particeps sum, commuto*, med. imperf. μετελάμβανον, ες, ε, f. 1. m. μεταλήψομαι, *interpretor verbum*, a. 2. μετέλαβον, ες, ε, ex μετὰ, et λαμβάνω, *capio*.

Μεταλήγω, fut. ξω, *desino, desisto, cesso*: ex μετὰ, et λήγω, *cesso*.

Μεταλήξαντι, *cessanti*, dat. sing. a. 1. part. act. verbi præced.

Μετάληψις, εως, ἡ, *participatio, commutatio, sumptio*; item *METALEPSIS* Figura: à μεταλαμβάνω, quod vide.

Μετάλλαν, *perscrutare*, præs. imperat. act. verbi μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλαγὴ, ῆς, ἡ, et

Μετάλλαξις, εως, ἡ, *mutatio, immutatio*: à μεταλλάττω, q. v.

Μεταλλάσσοντας, Dor. pro μεταλλάττοντας acc. pl. f. 1. part. act. verbi μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλαστὴς, Dor. pro μεταλλατὴς, *qui indagari potest*: à μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλάττω, *transmuto, inverso ordine quid facio*: f. ξω, p. μετήλλαχα, a. 1. μετήλλαξα, ας, ε, ex μετὰ, et ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*: f. ξω.

Μεταλλάω, ῶ, *scrutor, diligenter inquiro*: f. ήσω. μετάλλησαν. 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. Th. μέταλλον.

Μεταλλευτικὸς, ἡ, ὸν, *metallicus*: Hinc μεταλλευτικὴ, scil. τέχνη, *ars metallica*: ab eod.

Μεταλλίδω, f. ώσω, *metalla erno*: et per Metaph. *scrutor*: item *cuniculus ago*, in obsidione: ab eod.

Μεταλλικὸς, ἡ, όν, *METALLICUS*: à

ΜΕ'ΤΑΛΛΟΝ, ου, τὸ, *METALLUM*: *fodina*: item *cuniculi ad evertendas urbes*: ex μετὰ, et ἄλλο, *qui aliud post aliud eruitur*.

Μετάλμενος, *transiliens*, per Syncop. pro μεθάλλομενος, præs. part. m. ex μετὰ et ἅλλομαι, *salio*.

Μεταμάζιος, ᾱ, ὁ ἡ ὐ, *medius inter mamillas*: ex μετὰ, *inter*, et μαζὸς, ὁ, *mamilla*.

Μεταμείσασθαι. Vide simplex μαίομαι, *quæro, vestigo*.

Μεταμανθάνω, *addisco*, vel *relicto priore aliud disco*; præs. part. μεταμανθάνων, ουτος. ex μετὰ, et μανθάνω, *disco*: f. μαθήσω, p. μεμάθηκα. 2. ἔμαθον.

Μεταμέλει, *penitet*, imperf. ἐ μέλει, *curæ est*.

Μεταμέλεια, ας, ἡ, *penitentia, mutatio consilii* : ἀ præced.

Μεταμελητέος, έα, όν, *penitendus* ductus, a. 1. part. pass. μεταμεληθέντα, a. 1. inf. act. ἀ μεταμέλομαι, q. v.

Μεταμελία, Ion. pro μεταμέλεια, *penitentia*.

Μεταμέλομαι et -έομαι, -εῦμαι, *penitentia ducor, penitet me* ; imperf. m. μετεμελόμην, et -έμην, -εύμην, perf. pass. μεταμεμέλημαι, a. 1. pass. μεταμελήθην, a. 1. part. pass. μεταμεληθείς, f. 1. pass. μεταμεληθήσομαι, ῃ, εται, *penitebit me* : ex μετὰ, *post*, et μέλομαι, *curo*. Th. μέλει, *curæ est*.

Μεταμελος, ος, ὁ, *penitens* ; item *penitentia*.

Μεταμορφόω, *transformo* : f. ώσω, p. μεταμεμόρφωκα, a. 1. pass. μετεμορφώθην, ῃς, ῃ. Ex μετὰ, *trans*, et μορφὴ, *forma*.

Μεταμόρφωσις, ίως, ἡ, *METAMORPHOSIS, transformatio* : à 2. pers. p. pass. præced.

Μεταμφιέννυμι, f. med. μεταμφιέσομαι, *vestem muto* : ex μετὰ, et ἀμφιέννυμι.

Μεταμώλιος, ος, ὁ ᾗ ὁ, Att. pro Ματαμάσιος, ος, ὁ ᾗ ὁ, *vanus, irritus* : q. ab Ἔνιμος, *ventus* : vel à μετὰ, μὴ, et ἰόω, *juvo*.

Μεταναίτης, acc. pl. à Μεταναίτης, ης, ὁ, *colonus* : et idem quod μετανάστης· ex μετὰ, et ναίτης.

Μεταναστεύω, f. εύσω, *migro, migrare facio* : à Μετανάστης, ης, ὁ, quod et μεταναίστος, ος, ὁ ᾗ ὁ, *pulsus patrid, exul, peregrinus* : ex μετὰ, et νάω, seu ναίω, *habito*.

Μετανίσσομαι, *mutato loco vado, transeo* : ex μετὰ, νίσσομαι seu νίσσομαι, idem quod νίομαι, *eo, redeo*.

Μετανίομαι, *adeo, accedo* : ex μετὰ, et νίομαι, seu νέω, *eo, redeo*.

Μετανίσσομενος, Dor. pro μετανιόμενος, *accedens* : præs. part. m. verbi præced.

Μετανίστασαι, Ion. pro μετανίστης, *adi's, persequeris*, 2. sing. præs. ind. med. à Μετανίστομαι, idem quod μετανίσσομαι.

Μετανίστημι, *sedibus pello, migrare facio* : ex μετὰ, ἀνὰ, et ἵστημι.

Μετανοέω, *post factum sapio, resipisco* : f. ήσω, p. μετανενόηκα, a. 1. μετενόησα, ας, ε, a. 1. imperat. act. μετανόησον, ατω, a. 1. sub. μετανοήσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. μετανόησωσι, ex μετὰ, et νόεω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Μετάνοια, ας, ἡ, *resipiscentia, pœnitentia* : à præced.

Μετανοῦντας, acc. pl. part. act. verbi μετανοέω, quod vide.

METAXA, ας, ἡ, *sericum*. Voc. barbarum.

Μεταξύ, adv. *inter, in medio* ; *interim, interea* : interpret. interdum, *postea*, sed ea sig. dubia est : cum ὁ, ἡ, τὸ, *medius, intermedius, a, um* : à μετὰ.

Μεταξυλογέω, ῶ, f. ήσω, *inter dicendum multa interpono* : ex μεταξὺ, et λέγω.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, *interlocutio* ; à præced.

Μεταπείθω, *traduco in aliam sententiam* : μεταπείθομαι, *in diversam sententiam traducor*. ex μετὰ, et πείθω, *persuadeo* : f. med. πείσομαι, a. 2. ἐπιθόμην, p. pass. πέπεισμαι, p. m. πεπιθέσθω.

Μεταπέμπομαι, *accerso* : cum acc. f. m. ψομαι, a. 1. m. μετεπεμψάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. μετάπεμψαι, a. 1. sub. m. μεταπέμψωμαι, ῃ, ηται, a. 1. inf. m. μεταπέμψασθαι, a. 1. ind. pass. μετεπέμφθην, a. 1. part. pass. μεταπεμφθείς, *accersitus* : ex μετὰ, et πέμπω, *mitto*.

Μεταπεμπτὸς, ὸς, ὁ ᾗ ὸν, *accersitus* : à μεταπέμπομαι.

Μεταπηδάω, ῶ, f. ήσω, *transilio* : ex μετὰ, et πηδάω, *salio*.

Μεταπίπτω, *recido ; dilabor ; transeo*. ex μετὰ, et πίπτω, f. m. πεσοῦμαι, *cado*.

Μεταπλασμὸς, ὁ, *transformatio, METAPLASMUS*, Figura gram. à 1. pers. perf. pass. seq.

Μεταπλάσσω, *transformo* : præs. part. μεταπλάσσων, ουσος. ex μετὰ, et πλάσσω, seu πλάττω, *fingo* : f. ξω, p. χα.

Μεπρέπει, *eminet* : 3. sing. præs. à Μεπρέπω, *decorus sum inter, præ aliis excello* : μετέπρεπον, imperf. ex μετὰ, et πρέπω, *decorus sum*.

Μεταρρυθμίζω, f. ίσω, *apto, corrigo, commuto, immuto* : ex μετὰ, et ῥυθμίζω.

Μετάρσιος, ος, ὁ ᾗ ὁ, *sublimis, altus* ; *superbus* : à μέτωρος : et hinc Μετάρσιον, *in altum tollo* ; à præced.

Μέτωρος, ους, ἡ, *translatio, mutatio, elevatio* : à μετάρσιον.

Μεταστενάζω, *transmuto*, f. άσω, p. μετεστέναχα ex μετὰ, et στενάζω.

* Μεταστενὴ, ῆς, ἡ, *transformatio ; orationis ornatus*. Dionys. de structurâ orat. § ix. à præced.

* Μεταστενὸν, *tabernacula alio transfero*. D. S. ex μετὰ, et σκηνὸω.

Μετάστασις, εως, ἡ, *transmutatio, migratio, exilium, mors*. Fig. rhetorica : à μετίστημι.

Μεταστέω, f. νῶ, *ingemisco* : ex μετὰ, et στένω, *gemo*.

Μεταστένω, a. 2. inf. act. μεταστῆναι, a. 1. inf. act. μεταστήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μεθίστημι, *amoveo* : f. μεταστήσω.

Μεταστενυχίζετο, *ingemiscebat*, 3. sing. imperf. m. Ion. à Μεταστενυχίζω, idem quod μεταστένω, *ingemisco*. ex μετὰ, et συνυχίζω.

Μεταστρεπτὸς, *reversus*, a. 2. part. pass. verbi Μεταστρέφω, *reverto, converto, muto* : f. ψω, p. μετέστροφα, a. 1. μετέστρεψα, a. 2. pass. μετεστρόφην, a. 2. imperat. pass. μετεστράφητι, ήτω, f. 2. pass. μεταστραφήσομαι. Ex μετὰ, et στρέφω, *verto*, Undè

Μεταστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio, mutatio*.

Μεταστυχὼν, a. 2. inf. act. verbi μετύγχω, *participo eum* ; f. μεθίξω, a. 2. μετέτυχον.

Μετασχηματίζω, *transfiguro* : f. ίσω, a. 1. μετεσχημάτισα, p. μετεσχημάτικα. Ex μετὰ, et σχηματίζω, *effingo*, quod à σχῆμα, ατος, τὸ, *figura*.

Μετασχηματισμὸς, ὁ, ἡ, *transfiguratio* : à præced.

Μετατίθημι, *transpono, transfero* : præs. part. μετατιθεὶς, ουσης, f. 1. μετα θήσω, p. μετατέθεικα, a. 1. μετέθηκα, a. 1. pass. μετετέθην, ης, ὴ, *translatus fui*. Th. τίθημι.

Μετατρέπω, εται, *commovetur*, 3. et 3. sing. præs. pass. à Μετατρέπω, *converto* : μετατρέπομαι, *convertor, curam habeo* : ex μετὰ, et τρέπω, *verto*.

Μετατροπαλίζω, *converto* : ex μετὰ, et τροπαλίζω, *verto*.

Μετατροπὶς, ος, ὁ ᾗ ὸν, *qui potest converti, mutabilis* : hinc μετάτροπα ἔργα τελοῦσι, *res in integrum restituunt*. à μετατρέπω, *converto*.

Μετευδάω, f. ήσω, *interloquor, alloquor* : ex μετὰ, et εὐδάω, *loquor*.

Μετέπειτα, adv. *porrò, deinde*. ex μετὰ, et ἔπειτα, *cras*.

Μετεπίσω, idem quod ὀπίσω, *etiam ; post*. ex μετὰ, et ὀπίσω.

Μετεῦτε, Ion. pro μετὰ τοῦτο, *deinde*.

Μετεφερίμενος, *transpositus*. præt. part. m. vel pass. à Μετεφέρω, τις, τι, *transfero* : *transduco* : f. μετοίσω, a. 1. μετήνεγκα. ex μετὰ, et φέρω, *fero*.

Μεταφορὰ, ᾶς, ἡ, *translatio, METAPHORA*, tropus Rhetor. à præced.

Μεταφορικὸς, ἡ, ὸν, *METAPHORICUS, translatitius* : à præced.

Μεταφορικῶς, adv. *METAPHORICE* : à præced.

Μεταφράζω, f. άσω, *transfero, interpretor* : μεταφράζομαι, *post dico* : ex μετὰ, et φράζω, *dico*.

Μετάφρασις, εως, ἡ, *METAPHRASIS, translatio, interpretatio* : à 1. pers. perf. pass. præced.

Μεταφρασμένος, Dor. pro μεταφρασθείς, 1. pl. f. 1. m. verbi μεταφράζω.

Μεταφραστὴς, ῆ, ὁ, *interpres* : à 3. pers. p. pass. verbi μεταφράζω.

Μεταφραστικὸς, ὴ, όν, *qui habet metaphrasin* : à præced.

Μετάφρενον, ου, τὸ, *tergum, interstitium quod est inter lumbos et scapulas*. Ex μετὰ, *post*, et φρὴν, *præcordia*.

Μεταφυτία, f. εύσω, *transplanto*. ex μετὰ, et φυτεύω.

Μεταφωνίω, interloquor, compello : ex μετὰ, et φωνέω, *loquor*.

Μεταχειρίζω, et μεταχειρίζομαι, f. μεσω, p. pass. ισμαι, *administro, gero, rego* : ex μετὰ, et χειρίζω, *tracto*. Th. χεὶρ, *manus*.

Μεταχρόνιος, in cælo degentes, nom. pl. f. g. ὰ

Μεταχρόνιος, ία. ιον, *sublimis, in cælo degens* ; apud Script. Eccles. *immortalis cogitans* : ex μετὰ, *trans*, ex χρόνος, *tempus*.

Μετάψαλον, ας, ί, a. 2. ind. act. verbi μεταψάλλω, *muto* : f. μεταψαλῶ, p. μεταψάλμαι.

Μετᾶβη, ης- η, a. 2. ind. act. verbi μεταβαίνω, *digredior*.

Μετέειπε, Poët. pro μετεῖπον *interloquitus est*, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi μετέπω. Ex μετὰ, *inter*, et ἔπω, *dico* : a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.

Μετέην, Ion. et Poët. pro μετῆν, *interfuerit*, Poët. Paragoge pro μετῆ, 3. sing. præs. sub. verbi μέτειμι.

Μετέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μετατίθημι, *transpono*.

Μετείην, ης, η, *interessem*, præs. vel imperf. opt. verbi μέτειμι. Th. ἐὼν, *ens*.

Μετείλεφα, accepi, perf. verbi μεταλαμβάνω.

Μέτειμι, eo post ; persequor ; sector ; transeo ; vedeo : ex μετὰ, et εἶμι, *eo*.

Μέτειμι, intersum : ex μετὰ, et εἰμὶ, *sum*.

Μετέῖναι, interesse, præs. inf. μέτειμι, *adest*. 3. sing. verbi præced.

Μετείς, Ion. pro μεθεὶς, a. 2. part. à μεθίημι.

Μετέῖχες, adeptus es, 2. sing. imperf. act. verbi μετέχω, q. v.

Μετεῖσιδον, adibat, 3. sing. imperf. verbi μετεισιδω. Ex μετὰ, et εἶδον, *vado*.

Μετελάμβανον, 3. sing. imperf. act. verbi μεταλαμβάνω, *particeps eram* ; f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον. Th. λαμβάνω, *capio*.

Μετελᾶς, persequeris, a. 2. impers. act. μετελᾶν, a. 2. part. verbi μετέρχομαι, *accedo*. Th. ἔρχομαι, ἦκω : f. med. ελεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Μετεμελήθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. μεταμέλομαι, verbi μεταμέλομαι, seu ομαι. *panitet me*, imperf. med. μετεμέλομην : quod ex μετὰ, et μέλομαι, *curo*.

Μετέπρεπον, Ion. et Dor. pro μετέκριναν, præs. inf. à μέτειμι, *intersum*.

Μετεπύρωσεν, 3. sing. a. 1. act. verbi μεταμορφόω, *transformo* : f. ώσω.

Μετεμψύχωσε, f. ώσω, *animam ex uno corpore in aliud traduco* : ex μετὰ, ἐν, et ψυχὴ, *anima*. Th. ψυχὴ.

Μετεμψύχωσις, εως, ἡ, *anima ex uno corpore in aliud transmigratio* : a præced.

Μετενήνοχα, ας, ε, perf. m. verbi μετοφέρω, *traduco*.

Μετεξίτηροι, αι, α, *nonnulli* : ex μετὰ, ἐξ, et ἕτερος, *alter*.

Μετέον, Ion. pro μετὸν, οντος, τὸ, præs. part. n. g. verbi μέτειμι.

Μετέπειτ', et *μετέπειτα, postea*, adv. ex μετὰ, ἐπὶ, et εἶτα, *deinde*.

Μετέρχεο, præs. imperat. med. Ion. pro μετέρχου· à

Μετέρχομαι, adeo : transeo ; inseguor, quæro, investigo ; obscuro, alloquor ; ulciscor ; consector. ex μετὰ, et ἔρχομαι. *venio* : f. med. ελεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Μετεστώσης, conversa, Ion. pro μεθεστώσης, gen. sing. p. part. act. f. g. à μεθίστημι.

Μέτεστι, adest ; μέτεστι μοι τόνε, participe hujus sum : 3. sing. à μέτειμι.

Μετέσχηκα, ας, ε, perf. act. verbi μετέχω, f. μεθέξω, a. 2. μετέσχον, ες, ε.

Μετετίθην, ης, η, et in 3. pl. μετετίθησαν, a. 1. ind. pass. verbi μετατίθημι, *transfero*. Th. τίθημι, *pono* : f. θήσω, p. τέθεικα, a. 2. ἔθην.

Μετετίθει, 3. sing. imperf. qu. à τίθεω, pro μετετίθη, verbi μετατίθημι, *transfero*.

Μετέφην, ης, η, a. 2. vel imperf. verbi μετέφημι, *interloquor* : ex μετὰ et φημὶ, *dico*.

Μετεφώνεον, allocutus est, 3. sing. imperf. act. verbi μετοφωνέω.

Μέτεχε, præs. imperat. μετέχω, præs. inf. à

Μετέχω, particeps sum, cum genitivo, f. μεθέξω, p. μετέσχηκα· a. 2. μετέσχον, ες, ε· ex μετὰ et ἔχω, *habeo*.

Μετέωρα, ων, τὰ, *METEORA, quæ in aëre fiunt* : à μετέωρος.

Μετεωρίζω, f. ίσω, *in sublime tollo, attollo, in spem erigo, animum addo*. [* μετεωρίζομαι, *animi tumore efferor*, Luc. xii. 29. nusquam alibi in sacris literis.] Th. μετέωρος, *sublimis*.

Μετεωρισμὸς, οῦ, ὁ, *elevatio in altum, animorum elatio* : à 1. pers. p. pass. præced.

ΜΕΤΕ'ΩΡΟΣ, ος, ὁ ἡ, *sublimis, excelsus, pendulus, vagus, fluctuans in alto mari* : quod ex μετὰ et ἀείρω, *tollo* ; q. d. εἰς ἀέρα ἀειρόμενος, *in aërem tollo*.

Μετήϊσαν, Ion. pro μετῆσαν, *pro secuti sunt*, 3. plur. a. 1. act. ex μέτειμι, *eo* ; a. 1. ἦσα, Att. ἧσα, Ion. ἔϊσα.

Μετῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. verbi μετέρχομαι.

Μετήλλαξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μεταλλάσσω, *transmuto*.

Μετήλυδον, adivit, 3. sing. a. 2. verbi μετέρχομαι, *adeo* ; fut. med. ελεύσομαι· a. 1. ἐλεύσω, et per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Μετήορος, Poët. pro μετεώρος, idem quod μετέωρος.

Μετῆρεν, 3. sing. a. 1. act. verbi μεταίρω, *solvo, navi proficiscor*, fut. μετῶ ex μετὰ et αἴρω, *tollo*.

Μετήτασθαι, Ion. pro μεθίστασθαι, f. 1. inf. m. à μεθίημι, *dimitto*.

Μετηύδα, 3. sing. imperf. verbi μεταυδάω.

Μετίειν, Ion. pro μεθίειν, et hoc pro μεθιέναι, *remittere, emittere, relinquere*, præs. inf. à μεθίημι.

Μετιέναι, Ion. pro μεθιέναι, præs. inf. act. ut et

Μετίεσθαι, pro μεθίεσθαι, præs. inf. med. à

Μετίημι, pro μεθίημι, *dimitto, permitto ; emitto* : ex μεθὰ et ἵημι, *mitto*.

Μετίοι, præs. imperat. à μέτειμι, *persequor, transeo* : quod ex μετὰ et εἶμι, *eo*, præs. imperat. ἴθι, ἴτω.

Μετίσχειν, pro μετέχειν, q. v.

Μετοικεσία, ας, ἡ, *deportatio, transmigratio*. [* vox biblica, Jud. xviii. 30. 1. Par. v. 22. Mat. i. 17.] à seq.

Μετοικέω, -ῶ, f. ήσω, *migro, transmigro, incola sum et inquilinus* : ex μετὰ et οἰκέω, *habito*.

Μετοίκησις, εως, ἡ, *migratio, incolatus* : à p. pass. præced.

Μετοικία, ας, ἡ, *colonia* : à μέτοικος.

Μετοικίζω, transfero incolas, fut. ίσω, et Att. μετοικιῶ· a. 1. ind. μετῴκισα· p. μετῴκισμαι· ex μετὰ et οἰκίζω, *coloniam in aliquem locum mitto*.

Μέτοικος, ου, ὁ ἡ, *inquilinus, advena* ; item μέτοικος, *qui pœnæ causâ in aliam civitatem deportantur* : ex μετὰ et οἶκος.

Μετοκλάζω, flexis genibus succumbo : ex μετὰ et κολάζω, *in genua procumbo*.

Μετονομάζω, nomen alicujus muto ; μετονομάζομαι, mutato nomine priori, alio nomine nominor : ex μετὰ et ονομάζω, ab ὄνομα, *nomen*.

Μέτοπις, ιδος, ἡ, idem quod ὄπις, *ultio*.

*Μετόπισθ*ε, et -σθεν, *postea, deinde, post*, adv. ex μετὰ et ὀπίσω, *retrorsum*.

Μετοπωρινὸν, adv. *in autumno* : à seq.

Μετοπωρινὸς, ὴ, ὸν, *autumnalis* : à seq.

Μετόπωρον, ου, τὸ, *ultima pars autumni* : ex μετὰ et ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*.

Μετουσία, communicatio, consortium : à μέτειμι.

Μετοχετεύω, derivo, per canales deduco : ex μετὰ et ὀχετεύω.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, *communio, consortium* ; et *participium*, apud Grammat. à μέτοχος, *particeps*.

Μετοχλίζω, vecte transmoveo, transmoveo, transfero : ex μετὰ et ὀχλίζω.

Μέτοχος, ου, ὁ ἡ, *socius, consors* : à μετέχω, *participes sum*, q. v.

Μέτρα, τὰ, nom. pl. à μέτρον.

Μετρεῖ, 3. sing. præs. ind. act.

Μετρεῖσθαι, præs. inf. pass. à

Μετρέω, -ῶ, *METIOR, emetior ; μετροῦμαι, -ῶμαι, dimensum accipio* ; f. ήσω, p. μεμέτρημα· a. 1. ἐμέτρησα· a. 1. imperat. act. μέτρησον, -άτω· perf. pass. μεμέτρημαι· a. 1. par

Μιαίφονέω, *cæde me polluo* : f. ήσω, à

Μιαιφόνος, ου, ὁ ξ ἡ, *homicida* : qui cæde se polluit : in voc, ὦ μιαίφονε· ex μιαίνω, *polluo*, et φόνος, *cædes*. Th. φένω, *occido*, p. m. πέφονα.

Μιάνθην, Poët. pro ἐμιάνθην, Bœot. pro ἐμιάνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Vel per Sync. pro μιάνθητον, 3. dual. a. 1. pass. verbi μιαίνω, *pollueo* : hinc a. 1. sub. pass. μιανθῶ. et in 3. pl. μιανθῶσι.

Μίανσις, εως, ἡ, *pollutio* : à μιαίνω.

Μιανῶ, f. 1. act. ejusd. verbi.

Μιαρὸς, ρὰ, ρὸν, *pollutus, scelestus, dirus, flagitiosus, obscenus* : ab eod. Th.

Μίασμα, ατος, τὸ, *inquinamentum, contagium, piaculum, stuprum* : et

Μιασμὸς, οῦ, ὁ, idem. et

Μιάστωρ, ορος, ὁ, *contaminator, cæde vel alio scelere contaminatus* : à p. pass. verbi μιαίνω.

Μίγας, άδος, ὁ ξ ἡ, *mistus, promiscuus* : a μίγνυμι.

Μίγδα, adv. *mistim, promiscuè* : à præced.

Μίγδην, idem. ab eod.

Μιγείην, ης, η, a. 2. opt. pass. et μιγείς, έντος, in fœm. gen. μιγείσα, a. 2. part. pass. ab ἐμίγην, a. 2. pass. verbi μίγνυμι, *misceo* : f. μίξω.

Μίγεν, Bœot. Sync. pro ἐμίγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ejusd.

Μιγήσει, per Ectasin. Ion. pro μιγῶσι, 3. pl. a. 2. sub. pass. et

Μίγη, pro ἐμίγη, 3. sing. a. 2. pass. Ion. et

Μιγήμεναι, Att. et Dor. pro μιγῆναι, a. 2. inf. pass. et

Μιγήσεσθαι, f. 2. pass. et

Μιγμα, ατος, τὸ, *mistura, farrago* : à 1. pers. perf. pass. omnia à

MI'ΓNYMI, seu μίνυω, *misceo, permisceo* : pass. *propè accedo, consuesco* : de concubitu : f. ξω, p. μίμιγμαι, a. 1. ἔμιξα, perf. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται, p. part. μεμιγμένος, η, ον, a. 2. pass. ἐμίγην, a. 2. inf. pass. μιγῆναι, Dor. μιγήμεναι, a. 1. pass. ἐμίχθην, paulò post f. μιχθήσομαι.

Μιγνῦναι, præs. inf. act. à præced.

Μίδας, *bestiola, quæ fabas peredit* : q. à μίω, *edo* : Est et *jactus tesserarii*. Fuit et rex Phrygiæ ditissimus, istius nominis.

Μιζεκάδη, *crater*, Jer. lii. 19. μισμεκάδ, legend. ex nonnullis editionibus.

Μιθριδάτης, ου, ὁ, *MITHRIDATES*, Ponti et Bithyniæ rex : à quo excogitatum est, nomenque traxit ἀντίδοτον, quod dicitur MITHRIDATE.

Μικκὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro μικρὸς, ὰ, ὸν. hinc μακκάλος, diminut. à μικκὸς, *parvulus*.

Μικρᾶς. gen. Ion. f. g. à μακρὸς.

Μικροψυμία, ᾶς, ἡ, f. ήσω, *animo cum pusillo* ? à μικρόψυμος.

Μικροψυμία, ᾶς, ἡ, *pusillanimitas* : ab eod.

Μικρόψυμος, ου, ὁ ξ ἡ, *pusillanimus* : ex μικρὸς, et ψυμὸς, *animus*.

Μικρολογία, ίας, ἡ, *oratio tenuis omnique sententiarum dignitate destituta* ; *cura, quæ impenditur rebus parvis ac vilibus, tanquam magnis* ; *sordes, avaritia* : à seq.

Μικρολόγος, ου, ὁ ξ ἡ. *qui rerum exiguarum ac vilium rationem habet* ; *sordidus, præparcus* : ex μικρὸς, et λόγος, *verbum, ratio*.

MIKPO'Σ, ὰ, ὸν, et Att. σμικρὸς, *parvus, qui parvi pretii est, paucus* : compar. μικρότερος, superlat. μικρότατος ; vel irreg. ἐλάσσων, ἐλάχιστος· unde μικρὸν, *paulò post* : μικρὸν, *parùm* : μικρὰ, *fere* : μικρὰ δεῖν, *paulò minus, penè*.

Μικρότης vel σμικρότης, ητος, ἡ, *paritas* : à præced.

Μικρόψυχος, ου, ὁ ξ ἡ, *pusillanimus*. Ex μικρὸς, et ψυχὴ.

Μικρῷς, adv. *parùm*. à μικρὸς.

Μίκτο. Ion. vel Poët. pro ἐμίκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*.

Μικτὸς, ὴ, ὸν, *mistus* : ab eod. verbo.

Μίλτον, ου, τὸ, et -ος, ὁ, nomen urbis. interp. Lat. *coccinea* : à μίλτος, *minium*.

MI'ΛΗΔΟΣ, ου, ὁ, *instrumentum quoddam artis plasticæ*.

Μίλιον, ου, τὸ, *milliare* ; spatium mille passuum : vox Lat. Matt. v. 42.

Μιλτηλιφὴς, ίες, ὁ ξ ἡ, *minio illitus*, vel *tectus, miniatus* : ex μίλτος, ου, ὁ, *minium*, et ἀλείφω, *ungo*.

Μιλτοπάρῃος, ου, ὁ ξ ἡ, *rubras habens genas*, vel *proras* : ex μίλτος, *minium*, et παρειὰ pro παρειὰς, ᾶς, ἡ, *gena*. Poët. *prora navis*.

MI'ΛΤΟΣ, ου, ἡ, *minium* ; *rubrica, rubigo segetum*.

Μιλτόω, -ῶ, f. ώσω, *minio inficio* : à præced.

MI'ΛΦΑΙ, ῶν, αἱ, et μίλφωσις, *defluvium pilorum palpebræ*.

Μίλων, Dor. per Apocopen pro Μίλωνι, *Miloni*.

ΜΙΜΑΙ'ΚΥΛΟΝ, ου, τὸ, *fructus arbuti*.

Μίμαντα, acc. sing. à Μίμας, αντος, ὁ, nomen viri.

MI'ΜΑΡΚΙΣ, ιος, ἡ, vel μίμαρκυς, υος, ἡ. *farciminis genus*.

ΜΙΜΕ'ΟΜΑΙ, -ημαι, *imitor* : cum acc. præs. inf. pass. μιμεῖσθαι, f. med. μιμήσομαι, p. pass. μεμίμημαι, σαι, ται.

Μιμέσαντο, *imitentur* : 3. pl. a. 1. opt. m. μιμήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi præced.

Μίμημα, ατος, τὸ, *imitamentum* : et

Μίμησις, εως, ἡ, *imitatio* : et

Μιμητὴς, οῦ, ὁ, *imitator* : à perf. pas. μεμίμημαι.

Μιμητικὸς, ὴ, ὸν, *imitandi peritus* : à præced.

Μιμητὸς, ὴ, ὸν, *imitabilis* : à p. pass. verbi μιμέομαι.

Μιμνάζω, *permaneo, præstolor, exspecto* : à μίμνω.

Μιμνήσκεσθε, Dor. et Ion. pro ἐμνήσθητε, *recordabatur* : 3. sing. imperf. pass. verbi μιμνήσκω, quod vide.

Μίμνει, *manet* : 3. sing. præs. ind. μίμνω, Poët. pro μένω, *maneo*.

Μιμνήσκω, *facio recordari*, *monco*. præs. imperat. μίμνησκε : mutatur sua tempora à Th. μάομαι, f. μήσω, p. μέμνημαι, præs. med. μιμνήσκομαι, *recordor, memini* : perf. pass. μέμνημαι, *memini* : a. 1. pass. ἐμνήσθην, et in 1. pl. ἐμνήσθημεν, a. 1. m. ἐμνησάμην, ω, σω.

Μίμνουν, *manebant* : 3. pl. imperf. act. Ion. μίμνουσι, Dor. pro μίμνον, 3. pl. præs. verbi μίμνω, idem quod μένω, *maneo* : præs. part. μίμνων.

Μιμνουσίοισι, dat. pl. Poët. et Ion. pro μίμνουσι· præs. part. μίμνων, ουσα, ον, à

Μίμνω, *maneo, permaneo, exspecto, sustineo* : à μένω.

Μῖμος, ου, ὁ, *MIMUS, imitator, histrio*. Th. μιμέομαι, *imitor*. Appellatur MIMIC.

Μιμὼ, οῦς, contract. ῶς, ἡ, *simia* : quia μιμεῖται actiones hominum.

MI'N, *ipsum, ipsam* : alicubi et *ipsos, ipsas* ; quasi ab ἡ : inusit. rectus accus. ἵν, ν Ionicè præpos. vel facit ; μ antem Dor. μίν.

MI'NΘA, seu μίνθη, ης, ἡ, *MENTHA*, herba.

Μίνθος, ου, ὁ, *stercus*.

Μινυᾶν, gen. Dor. pro Μινυῶν. ἡ Μινύα, nom. propr. *urbis Thessaliæ*. Et *Minya* Argonautæ dicuntur.

Μινύαια, ας, ἡ, eadem quæ et Μινύαι· vide præced.

Μινύθει, *minuit* : 3. sing. ind. præs. et

Μινύθη, 3. sing. sub. præs. à

Μινύθω, *minuo, marcesco*. Th. μινυδς, *parvus* : Angl. TO MINCE.

Μινυθάδιος, ου, ὁ ξ ἡ, *brevi tempore durans* : à

ΜΙΝΤΟ'Σ, ὰ, ὸν, Eustath. Att. dici vult pro μικρὸς, *parvus, exilis*.

Μινύριζε, præs. imperat. act. à

Μινυρίζω, *exili voce lamentor* : à μινυρὸς, idem quod Th. μινυς, *parvus*.

Μινύρομαι, *querula voce loquor* vel *cantillo* : ab eod.

Μινυωρὶς, ὶδος, ὁ ξ ἡ, *qui brevi est temporis, fluxus* ? ex μινυθ, et ὥρα, *tempus*.

Μίνως, ωος, ὁ, *MINOS*, nomen viri.

Μῖξις, εως, ἡ, *mistio, temperatura, concubitus*. Th. μίγνυμι, *misceo*.

* Μιξοβάρβαρος, ου, ὁ ξ ἡ, *semibarbarus*.

Μιξονέοσσος, ου, ὁ ξ ἡ, *naturam habens virginis et animalis* : à μίγνυμι, *misceo*, et παρθένος, ἡ *virgo*.

Μίξω, *miscebo* : f. 1. act. verbi μίγνυμι, q. v.

Μισάνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *osor hominum, inhumanus* : ex μισέω, *odi*, et ἄνθρωπος, *homo*.

* Μισαργυρία, ας, ἡ, *odium atque contemptus pecuniæ*.

Μισάγκεια, ας, ἡ, *locus in convalle, in quo fit mistio aquarum ex montibus confluentium* : ex μίσγω, seu μίγνυμι, et ἄγκος, ους, τὸ, *vallis*.

Μίσγει, Ion. pro μίσγῃ, 2. sing. præs. sub. pass. verbi μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo*.

Μίσγειν, præs. inf. à μίσγω, *tempero*.

Μίσγετο, *miscebatur* : 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi ejusdem.

Μίσγουσαι, Dor. pro μίσγουσαι, *miscentes* : præs. part. pl. f. g. à μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo*.

Μισγόμενος, η, ον, præs. part. pass. ejusd. verbi.

Μίσγω, *misceo, tempero* : f. ξω, p. μέμιχα. (tanquam à μίγω.) μίσγομαι, σεῦο, *concumbo, congredior*.

Μίσει, 3. sing. præs. act. Sed

Μισεῖ, præs. imperat. act à

Μισέω, -ῶ, *odi, minus amo* : imperf. ἐμίσουν, ουν, f. ήσω, p. μεμίσηκα, a. 1. act. ἐμίσησα, a. 1. sub. μισήσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. μισήσωσι, præs. pass. μισέομαι, *odio habeor* : perf. pass. μεμίσημαι, perf. part. μεμισημένος, η, ον, *exosus, a, um*. Th. μίσος, ους, τὸ, *odium*.

Μισηθείς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. pass. præced.

Μισήσῃ, *oderit* : 3. sing. a. 1. sub. act. ejusdem.

Μισητής, οῦ, ὁ, *osor* : ab eod.

Μισητὸς, ἡ, ὸν, *odiosus, invisus* : à μισέω.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, *mercedis persolutio, præmii retributio, pœna*, et

Μισθαποδότης, ου, ὁ, *qui mercedem persolvit, præmiorum largitor*. ex μισθὸς, *merces*, et ἀποδίδωμι, *reddo*. Th. δίδωμι, *do*.

Μισθαρνίω, -ῶ, *quæstum facio* : ex μισθὸς, et ἔρνυμαι, *capio*.

Μίσθιος, ία, ιον, vel μίσθειος, ου, ὁ, καὶ, ἡ, *mercenarius*. Th. μισθὸς.

Μισθοδότης, ου, ὁ, Dor. pro

Μισθοδοτὴν, ὦ, f. ήσω, *do mercedem* ; à

Μισθοδότης, ου, ὁ, *mercedis dator* : ex μισθὸς, et δίδωμι, *do*. à

ΜΙΣΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *merces, præmium laborum, salarium, stipendium militum* : [* *pœna*, Callim. Vicissim, τίνη pro μισθὸς, Salm. de usur. c. ii. p. 23.]

Μισθοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui mercede aliquid facit, miles* : ex μισθὸς, et φέρω, *fero*.

Μισθὼν, ῶ, f. ώσω, *mercede loco*. Med. μισθώσομαι, ωμαι, *mercede conduco*. Pass. *mercede conducor*.] Th. μισθὸς, *merces*.

Μίσθωμα, ατος, τὸ, *merces, sumptus, quæstus* : à μισθόω.

Μισθωτὸς, ἡ, ὸν, *mercede conductus, mercenarius* : ab eod.

Μίσκελος, ου, ὁ, sc. οἶνος, *vile* et *nigrum vinum* : et

Μίσκελος, *sordidus, præparcus, qui frusta etiam rejecta colligit* : à

ΜΙ'ΣΚΟΙ, ων, οἱ, *frusta et rejectamenta cænarum, quæ everri solent*.

Μισολογία, *bonas literas odi, imperitus sum* : et

Μισολογία, ας, ἡ, *odium literarum* : à seq.

Μισολόγος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *bonarum literarum osor* : per conseq. *indoctus, imperitus* : ex μίσος, τὸ, *odium*, et λόγος, in pl. λόγοι, *studia literarum*.

Μισοξενία, ίας, ἡ, *inhospitalitas* : à

Μισόξενος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *inhospitalis* : ex μῖσος, et ξένος.

Μισοπολέω, -ῶ, *inimica seu hostilia facio ; quæ alius odit facio* : ex μῖσος, et πολέω.

Μισοπολὸς, οῦ, ὁ, *inimicus, infestus, hostilia faciens* : ex iisdem.

Μισοπονηρία, ᾶ, *malos odi et detestor*, f. ήσω, et

Μισοπονηρία, ίας, ἡ, *odium in sceleratos* : à

Μισοπόνηρος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *malorum osor* : ex μῖσος, et πονηρὸς.

ΜΙ'ΣΟΣ, ους, ους, τὸ, *odium*.

Μίστυλλον, ες, ὁ, imperf. Ion. à

ΜΙΣΤΥ'ΛΛΩ, *in partes secco*.

ΜΙ'ΣΥ, *succus in metallis concretus*.

ΜΙ'ΣΧΟΣ, ου, ὁ, *pediculus, cui fructus et folia plantæ appenduntur* : qu. ab ἴσχω, *teneo*.

ΜΙ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *licium, filum, quod stamini implicatur*.

ΜΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, *MITRA, cingulum, balteus* : acc. Ion. μίτρην.

Μιτροχίτων, ωνος, ὁ, καὶ ἡ *mitra tunicam cingens* : ex μίτρα, et χίτων, *tunica*.

ΜΙ'ΤΥΛΟΣ et μύτιλος, λη, λον, *MUTILUS, cornibus carens*.

Μιτυλήνη, ης, ἡ, nomen insulæ. Gr. μύτυλος, *mutilus*.

ΜΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, *purgamentum ceræ* : vox rei apiariæ.

Μιχαὴλ, nomen proprium angeli, indecl. item viri.

Μιχθείς, a. 1. part. pass. à μίγνυμι, *misceo* : qu. vide.

ΜΝΑ", ᾶς, ἡ, *MINA, libra* : varii ponderis, apud diversos.

Μνᾶς, *spondeo* : Poët Pleonasm. τὸ α, pro μνᾷ, 2. perf. sing. ind. m. verbi μνάομαι, *memoro, recordor*.

Μνᾶμεῖον, ου, τὸ, Dor. pro μνημεῖον, quod vide.

Μνᾶμοσύνθημεν, Dor. pro ἐμνημονεύθημεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. verbi μνημονεύω, *memini*. Th. μνάομαι.

Μνᾶμοσύνα, ας, Dor. pro μνημοσύνη, ης, ἡ, quod vide.

Μνάομαι, ᾶμαι, *memoro, mentionem facio, recordor, memor sum* ; item *curo, operam do* ; et *nuptias ambio* : f. 1. med. μνήσομαι, a. 1. med. ἐμνησάμην, ω, ατο, perf. pass. μέμνημαι, a. 1. pass. ἐμνησθην, ης, ῃ. Hinc. μεμνήσομαι, *recordor* : ἀναμεμνήσκομαι, idem : à μνάω.

Μνάσειεν, *in memoriam reduceret* : 3. sing. a. 1. opt. Æol. et Dor. pro μνήσειεν, et hoc pro μνήσαι, 3, sing. a. 1. opt. act. verbi μιμνήσκω seu μνάομαι, *recordor*.

Μνάσῃς, *memores* : 2. sing. a. 1. sub. Dor. pro. μνήσῃς. à μεμνήσκω, f. μνήσω.

Μνᾶσθαι, præs. inf. med. contract. pro. μνᾶσθαι : à μνάομαι.

Μνάστειρα, ας, Dor. pro μνήστειρα, ἡ, *pronuba* : à μνηστὴρ, *monitor*. Th. μνάομαι.

Μνᾶστίω, Dor. pro μνήστιω, quod pro μνηστεύω, quod vide.

Μνᾶστήσας, ασα, αν, a. 1. part. Dor. pro μνηστήσας· à μνηστεύω.

Μνᾶστις, ιος, Dor. pro μνῆστις, quod pro μνήμη, *memoria*.

Μνάσων, ωνος, ὁ, nomen virl.

ΜΝΑ'Ω, *aliquid menti suggero* : *aliquid menti revoco* ; vide μνάομαι.

Μνάσθαι, Ion. pro μνᾶσθαι, *commemorare* : μνώμενος, *ambiens* : præs. part. m. Ion. ab eod. verbo.

Μνεία, ας, ἡ, *mentio, memoria* : à μνάω.

Μνῆμα, ατος, τὸ, *monumentum, sepulchrum* : à perf. pass. ejusd. verbi.

Μνημεῖον, ου, τὸ, idem quod μνῆμα : à

Μνήμη, ης, ἡ, *memoria, mentio* : à perf. pass. μνάω.

Μνημονεύω, *memorid teneo, memini, memore* : f. εύσω, μνημονεύομαι, *memoror, celebror* : et

Μνημονικὸς, ἡ, ὸν, *memorid valens* : it. *ad memoriam pertinens, memorabilis* : à μνήμων.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, *memoria*. Est et nom. Deae mater Musarum : et

Μνημοσύνου, υ, τὸ, *quod nobis alicujus rei memoriam renovat, monumentum, memoria* : à seq.

Μνήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *memor* ; item *bonâ memorid præditus* : à μνάω.

Μνησαίατο, Ion. pro μνήσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. m. et

Μνήσασθ, *recordata* : a. 1. part. act. f. g. et

Μνησάσκετο, Ion. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. 1. m. à μνάω.

Μνήσεαι, *memineris* : Ion. pro μνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ejusdem.

Μνηστὸς, a. 1. part. pass. ab ἐμνήσθην, verbi ejusdem.

Μνησθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. μνησθῆτε, et in 2. pl. μνησθῆτε, a. 1. imperat. pass. μνησθῆναι, a. 1. inf. μνησθήσομαι, f. 1. pass. verbi ejusd.

Μνησικάκεια, *mali* vel *injuriarum acceptarum memor sum* : et.

Μνησικακία, ας, ἡ, *injuriarum memoria* : à

Μνησίκακος, ου, ὁ, καὶ, ἡ, *injuriæ acceptæ memor* : ex μνῆσις, et κακὸς, *malus*.

Μνήσομαι, *memor ero* : f. 1. m. et Μνησόμαὶ', pro μνησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi *μνάομαι*.

Μνηστεύω, nuptias ambio, sum procus, concilio, compare : f. εύσω, p. μεμνήστευκα, præs. pass. μνηστεύομαι, *despondeor*, quod est mulieris, cum dat. perf. pass. *μεμνήστευμαι*, perf. part. f. g. *μεμνηστευμένη*, ης, ἡ, *desponsata*, a. 1. pass. ἐμνηστεύθην, a. 1. part. pass. *μνηστευθείς*, εῖσα, εν. à μνηστὸς, *sponsus*.

Μνηστέω, ῶ, f. ήσω, idem ac. præced.

Μνηστὴ, ῆς, ἡ, *sponsa, nupta* : à μνηστὸς.

Μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, *procus, candidatus, qui aliquid ambit* : à *μνάομαι*.

Μνῆστις, εως, et ιος, ἡ, *memoria, recordatio, mentio* : ab eod.

Μνηστὸς, ὴ, όν, *desponsatus* : ab eod.

Μνηστὺς, ύος, ἡ, *conciliatio seu petitio uxoris* : ab eod.

* Μνίακος, ὲὰ, ὲὸν, *muscosus, μυώδης τάπητος, tapetis muci instar mollis*. Epig. ap Suid. à

MNI'ON, ου, τὸ, *muscus, alga*.

Μνίον, vel *μύον, edo*.

ΜΝΟΥ̃Σ, *μυῦς*, ὁ, *prima lanugo, pilus tener* : à μνίον, quia est ut *muscus*.

Μνώου, Ion. pro *μνώω*, præs. imperat. pass. à

Μνώομαι, Poët. pro *μνῶμαι, recordor, mulieris nuptias ambio*.

Μνώοντο, 3. pl. imperf. verbi præced. Ion. et Poët. pro ἐμνῶντο.

ΜΟΓΟΣ, ου, *qui obtusi est vocis*.

Μογεὸς, ὲὰ, ὲὸν, *laboriosus, arumnosus*.

Μογεῦμες, Dor. pro *μογοῦμεν, laboramus* : 1. pl. præs. à

Μογέω, ῶ, *ærumnas patior, labore, iabore fessus sum, defeo* : fut ήσω, Th. *μόγος, labor*.

Μογήσας, αντος, a. 1. part. act. præced. verbi.

Μογιλαλία, ας, ἡ, *hæsitantia, in verbis difficultas loquendi* : à

Μογιλάλος, ος, ὁ, ἡ, *difficulter loquens, hæsitans, cui est lingua impedita* : ex μόγις, *agrè*, et λαλέω, *loquor*.

Μόγις, adv. *vix, agrè* : à

ΜΟ'ΓΟΣ, ου, ὁ, *labor, ærumna* Poët.

Μογοστόκος, ος, ὁ καὶ, ἡ, *partûs laborem suscipiens, circa partum laborans*: Epith. Lucinæ, circa τόκος μογοῦσα, *ut quæ parturientibus adsit* : ex μόγος, et τίκτω, *pario*.

ΜΟ'ΔΙΟΣ, α, ὁ *MODIUS*: mensura aridorum : Migravit vox à Græcia in Latium.

ΜΟ'ΘΑΞ, ακος, ὁ, *verna*.

ΜΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *labor* ; item *bellum, pugna, tumultus, terror*.

Μόθων, ωνος, ὁ, *verna* ; *vilis* ; *nugator, garrulus* ; *superbus*, à μόθος.

Μόθωνος, ὴ, όν, *insolens, superbus* : à præced.

Μοι, *mihi* : dat. sing. ab ἐγὼ, *ego*.

Μοκάω, et *μοκάζω, contrudo labra* : à μύω.

Μοῖρα, ας, ἡ, *pars, portio* : *gradus, seu pars circuli in cælo* ; certa militum portio, velut *decuria, cohors, manipulus* ; *sors, conditio* ; *officium, munus* ; *honor* ; *pretium* ; *oraculum, aut alius monitus divinus* ; *fatum, secundum æquè ac adversum* ; *fatum, lethum* : Μοῖραι, *Parcæ*. Th. *μείρω, divido, sortior* : p. m. *μέμοιρα*.

Μοιρέω, fut. ήσω, *distribuo, partior* : à præced.

Μοιρηγενὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, *felici fato natus* : ex μοῖρα, *fatum secundum*, et γίνομαι, *nascor*.

Μοιρίδιος, ία, ιον, Poët. *fatalis* : à μοῖρα.

Μοῖσα, ας, Dor. pro μοῦσα, ης, ἡ, *Musa*.

Μοισῶν, gen. pl. Dor. pro Μουσῶν.

Μοισαῖος, αία, αῖον, Poët. et Dor. pro Μουσαῖος, *à Musis factus et paratus*.

Μοιχάγρια, ων, τὰ, *quæ persolvit qui in adulterio comprehensus est*, vel *quæ in comprehensione mœchorum persolvuntur* : ex μοιχὸς, et ἄγρα, *captura*.

Μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, *adultera, adulterium*. Th. μοιχὸς.

Μοιχάομαι, ᾶμαι, *sum adulter, adulterium committo* : [* μοιχᾶται ἐπ' αὐτὴν, Mar. x. 11. *adulterium committit in illam*, ut J. C. Latini loquuntur.] f. med. ήσομαι, p. pass. μεμοίχημαι, ab eod. Th.

Μοιχὰς, άδος, ἡ, *adultera* : à μοιχὸς.

Μοιχεία, ας, ἡ, *adulterium* : à μοιχεύω.

Μοιχευθὶς, εῖσα, ἐν, *adulteratus* : a. 1. part. pass. à seq.

Μοιχεύω, *stupro, vitior, adulter sum, mœchor* : f. εύσω, p. μεμοίχευκα, a. 1. ἐμοίχευσα. à μοιχὸς.

Μοιχίδιος, ία, ιον, *ex adulterio procreatus, adulterinus*. et

Μοιχικὸς, ὴ, όν, *adulterinus in adulteriam promus* : à

ΜΟΙΧΟ'Σ, ου, ὁ, *MOECHUS, adultor* : q. à μὴ, et ἴσκω.

ΜΟΛΓΟ'Σ, ὸ, ὁ, Æol. βόλγος, *saccus coriaceus, culeus* ; item *depeculator*.

ΜΟΛΕ'Ω, seu μέλω, *venio, vado, curro* : hinc μολὼν, a. 2. part. act.

Μολίβδαινα seu μολίβδαινα, ης, ἡ, *pila*, seu *massa plumbea*.

Μολίβδινος, ίνη, ινον, contract. μολιβδῆς, ῆ, ῆν, et μολίβδινος seu μολίβδινος, ίνη, ινον, *plumbeus* : à

ΜΟ'ΛΙΒΔΟΣ, seu μόλυβδος, υ, ὁ, *plumbum*, q. à μολεῖν εἰς ᾅδου. Μόλυβος, seu λόλυβος, υ, ὁ, idem quod μόλιβδος ; Hom. Il. Λ, 237.

Μόλις, adv. *vix* : idem quod μόγις. Th. μόλος, *labor*.

ΜΟΛΟΒΡΟ'Σ, έα, έον, *vorax, gulosus* : qu. μολὼν ἐπὶ βρῶσιν.

ΜΟΛΟ'ΘΟΥΡΟΣ, herbæ nomen.

Μολοσσὶς, *profecta* : Dor. pro μολοῦσα, a. 2. part. f. g. à μολέω, quod vide.

ΜΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *labor, pugna, fremitus*.

ΜΟΛΟ'ΣΣΟΣ, ου, *MOLOSSUS* : pes metricus, tribus syllabis longis constans : *incola Molossidis*, regionis Epiri.

Μολὸχ, ὁ, nomen Idoli, indecl. Hebr. *regnans*.

Μολπὴ, ῆς, ἡ, *cantilena* : dat. sing. μολπῇ, à μέλπω, *cano* : p. m. μέμολπα.

Μολυβδαινα et μολυβδος, vide in μολίβδαινα.

ΜΟΛΥ'ΝΩ, *iniquino, contamino, pollue*, dicitur et de coloribus, *inficio, tinge* : f. υνῶ, a. 1. ἐμόλυνα, p. μεμόλυγκα, p. pass. μεμόλυσμαι, et Att. μεμόλυσμαι, a. 1. pass. ἐμολύνθη, ης, ἡ.

Μόλυσις, ἑως, et

Μολυσμὸς, ὁ, ὁ, *contaminatio* : à μολύνω.

Μόλω, *venio*, à μ-λέω.

Μολὼν, a. 2. part. act. præced.

Μομφὰ, ᾶς, Dor. pro

Μομφὴ, ῆς, ἡ, *querela, reprehensio* : à p. m. μέμομφα, verbi μέμφομαι, *incuso*.

Μονᾳμπυκίς, ος, ἡ, Poët. *ars desultoria, ius agitatio equorum qua fit uno fræno* : ex μόνος, *solus*, et ἅμπυξ, υκος.

Μοναρχία, ας, ἡ, *monarchiam obtinco, regno* : et

Μονάρχης, ου, ὁ, *monarcha, rex*, à μοναρχὸς.

Μονάρχια, ας, ἡ, *MONARCHIA, unius dominatus* : à μοναρχὸν.

Μοναρχικὸς, ὴ, όν, *ad monarchiam seu monarchiam pertinens, monarchiæ fauens* : à præced.

Μοναρχὸς, ὸ, ὁ ἡ, *qui solus imperat* : ex μόνος, *solus*, et ἄρχω, *imperium*.

Μόνας, αδος, ἡ, *unitas* : à μόνος.

Μοναστήριον, ου, τὸ, *monasterium* : Angl. MONASTERY.

Μοναχὸς, ὴ, όν, *solitarius unicus* : *MONACHUS* : Angl. contracte MONK. Th. μόνος, *solus*.

Μονὴ, ῆς, ἡ, Dor. μόνα, *mansio, habitatio*. Th. μένω. Sed

Μονὰ, ᾶς, ἡ, *sola* : à μόνος.

Μόνιμος, ος, ὁ καὶ, ἡ, *stabilis* : à μένω, *manio* : p. m. μέμονα.

Μονὸς, οῦ, *solitarius, solitudini captans* : et sumitur pro *porco agresti*. Th. μόνος, *solus*.

Μονοβάμων, ονος, Dor. pro μονοβάμων, ὁ καὶ ἡ, *qui singularem habet incessum* : ex μόνος, et βαίνω, *eo*.

Μονογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *unigenitus* : ex μόνος, *solus*, et γίνος, *progenies*. Th. γένομαι, *nascor*.

Μονόδενδρον φυτὸν, *planta unicum habens truncum* : et ἐρίπω, *decerpo*.

Μονοειδὴς, ὲος, ὁ καὶ ἡ, *uniformis, uniusmodi* : ex μόνος, et εἶδος, *species*, τὸ, *forma*. Th. εἶδω, *video*.

Μονόζωνος, ος, ὁ καὶ ἡ, *unam zonam habens, excellens bello, turmarius*.

Μονόημερος, ος, ὁ καὶ ἡ, *qui unius est diei* : ex μόνος, et ἡμέρα, *dies*.

Μονοκέρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, *unicornis, animal unius cornu.*

Μονοκρηπὶς, ίδος, ὁ καὶ ἡ, *qui unicam crepidam seu calceum habet:* ὁ μίαν κρηπῖδα ἔχων, ex μόνος, et κρηπὶς, ἡ, *basis, pes,* &c.

Μονομαχέω, fut. ήσω, *singulari certamine pugno:* à μονομάχος.

Μονομαχία, ας, ἡ, *singulare certamen, duellum, gladiatoris cum gladiatore congressus,* à μονομαχέω.

Μονομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *singulari certamine pugnans, gladiator:* ex μόνος, et μάχη.

Μόνον, adv. [* antè verbum *attamen:*] *solùm, solummodo.* à

ΜΟ'ΝΟΣ, η, ον, *solus, unus, desertus, separatus, cælebs, viduus.*

Μονότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *unius modi, solitarius, cælebs, austerus, contumax;* ex μόνος, et τρόπος.

Μονόφθαλμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *luscus, altero oculo captus:* ex μόνος, et ὀφθαλμὸς, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

* Μονοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, *unam tunicam habens.* D. S. ex μόνος, et χιτὼν.

Μονόψηφος, Dor. pro. μονόψηφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui solus suum suffragium cum aliorum suffragiis consentiens non habet.* Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus, suffragium.*

Μονῶ, *solum relinquo, destituo, ad unum redigo:* f. ώσω, p. μεμόνωκα, perf. part. pass. f. g. μεμονωμένη, *sola relicta,* a. 1. pass. ἐμονώθην. Th. μόνος.

Μονωθείς, είσα, έν, *solus relictus:* a. 1. part. pass. et

Μονωθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi μονῶ.

Μονώνυξ, sive μόνυξ, χος, ὁ καὶ ἡ, *solidas habens ungulas:* ex μόνος, *solus,* et ὄνυξ, *unguis, ungula.*

Μονώτατος, η, ον, *maximè solus:* superlat. à μόνος, *solus.*

ΜΟΡΕ'Α, ας, ἡ, *MORUS, arbor.*

Μορῶ, f. ήσω, Poët, pro *interficio:* à μόρος, *mors,* quod vide.

Μόρμος, idem quod μόρσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fatalis,* quod vide.

Μόρσιον, ου, τὸ, *particula, portiuncula;* item *membrum genitale;* seu *pars quæpiam corporis:* Dim. à μόρος, *portio.*

Μορμολύκειον, vel -εῖον, ου, τὸ, *larva.* Th. μορμὼ, οῦς, ἡ, *malier horrenda.*

Μορμολύττομαι, *terreo:* à μορμὼ.

Μορμὼ, *terrificus, terror inanis,* Hes.

Μορμύροντα, *fervescentem:* acc. sing. part. præs. à

ΜΟΡΜΥ'ΡΩ, *MURMURO, inunde:* qu. à μόρος, *fluo.*

ΜΟΡΜΩ', ῶς, ἡ, *strix, mulier horrendâ facie, larva.* Est etiam.

Μορμὼ, adv. pro φεῦ.

Μόρξαι, a. 1. inf. act. et.

Μόρξω, *abstergam:* f. I. act. verbi μορύσσω seu μορύττω, pro ἀμόρξω, *abstergo.*

Μορσίμη, ίσιμον, ων, *fatalis, exitiosus.* à μόρος.

Μόρσιμον, ου, ὁ, *morsum, fructus quidam.*

Μόρος, ου, ὁ, *portio, fatum, MORS.* Th. μείρω, *divido, sortior;* p. m. μέμορα. Μόρον διδόναι τινὶ *necem alicui inferre.*

ΜΟ'ΡΟΧΘΟΣ, ου, ὁ, *lapis quidam Ægyptius ad vestes dealbandas.*

Μόρσιμος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *fatalis:* legitur et μόρσιμος: à μόρος, *fatum.* Th. μείρω, *sortior.*

ΜΟΡΤΥ'ΣΣΩ, *inquino, fœdo:* f. ξω. p. χα.

Μορφὰ, ᾶς, Dor. pro μορφὴ. et

Μορφάεις, Dor. pro μορφήεις, εντος, *formosus.*

ΜΟΡΦΗ, ῆς, ἡ, et Dor. μορφὰ, ᾶς. *FORMA, species, statura corporis.*

Μορφνοῦ, gen. Ion. à

Μορφνος, ὁ, ὸν, idem quod δρφνὸς, *obscurus, tenebrosus; flavus, fulvus.* Th. ὄρφνη, *tenebræ, obscuritas.*

Μορφόω, -ῶ, *FORMO:* fut. ώσω, perf. μεμόρφωκα, perf. pass. μεμόρφωμαι, a. 1. pass. ἐμορφώθην, a. 1. sub. pass. μορφωθῶ, ῆς, ῆ. Th. μορφὴ.

Μόρφωμα, ατος, τὸ, *forma, species, somnium, spectrum*

Μόρφωσις, εως, ἡ, *formatio, figuratio, species:* à p. pass. verbi μορφόω.

ΜΟ'ΣΣΥΝ, υνος, ὁ, *turris, propugnaculum.*

Μοσχάριον, ου, τὸ, *vitulus:* et

Μόσχειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vitulinus:* à μόσχος.

Μόσχευμα, ατος, τὸ, *surculus, qui ex arbore demptus plantatur, tenella planta,* à p. pass. seq.

Μοσχεύω, f. εύσω, *surculis ex arbore demptis planto:* à μόσχος.

Μοσχίον, ου, τὸ, diminut. à μόσχος, *vitulus.*

Μοσχοποιέω, -ῶ, *vitulum facio, consto:* f. ήσω, p. μεμοσχοποίηκα, a. 1. ἐμοσχοποίησα. ex μόσχος, et ποιέω, *facio.*

ΜΟ'ΣΧΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *vitulus:* item *ramus novellus;* item *MOSCHUS,* vel *MUSCUS,* odoramenti genus. μόσχυ, Dor. pro μόσχου, et μίσχως, Dor. pro μόσχος, Est et

Μίσχος, ου, ὁ, *MOSCHUS,* nom. propr.

ΜΟΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *linteum quod vulneribus inditur.*

Μοτὸν, *immitto linamentum in vulnera:* à præced.

Μότωσις, εως, ἡ, *linamentorum in vulnera impositio:* à præced. p. pass.

Μουνῆ, adv. *seorsùm, singulatim, solùm:* à μούνος pro μόνος, *solus.*

Μούναρχος pro μόναρχος, *qui solus imperat:*

Μουναρχία, et Ion. -ή, pro μοναρχία, *monarchia.*

Μουνογενὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, *unicus, unigenitus:* pro μονογενὴς.

Μῦνόκλεον εἶκημα, *domus unius contignationis:* ex μοῦνος, et κῶλον, *membrum.*

Μυλοειδὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ, *ex unico saxo factus,* vel *ex lapide solùm constans:* ex μόνος, et λίθος, *lapis.*

Μονομαχέω, *singulari prælio dimico:* idem ac μονομαχίζω.

Μοῦνος, Poët. pro μόνος, *solus:* nom. pl. μοῦνοι.

Μονοφυὴς, ἐος, -οῦς, ὁ καὶ ἡ, *qui unius est naturæ, simplex:* ex μοῦνος, quod vide, et φύω, *nascor.*

Μουσα, -ῶ, f. ώσω, pro μοιόω.

Μουνυχία'Α, ας, ἡ, *MUNYCHIA: portus Atheniensium:* à Munychiâ, quod Dianæ cognomen.

Μουνυχιὼν, ῶνος, ὁ, *mensis primus vernus Atheniensibus;* quia in eo sacra fiebant Dianæ: à præced.

ΜΟΥ'ΣΑ, ης, ἡ, *MUSA:* μουσῶν, gen. pl. Æol. et μουσὰν, Dor. pro μουσῶν. Hinc.

Μουσεῖον, ου, τὸ, *MUSÆUM, locus Musis et studiis destinatus:* à præced.

Μουσίζω, *cantu contendo:* ab eod.

Μουσικὴ, ῆς, ἡ, *MUSICA,* sc. τέχνη, *ars:* à

Μουσικὸς, ὴ, ὸν, *MUSICUS.* Th. μοῦσα.

Μουσικῶς, *musicè, eleganter:* à præced.

Μουσιδίων, Poët. et Dor. pro μουσίζων, *canere.*

Μόστιν, Attici dicunt pro μοῦ ἐστὶν.

Μοχθοῦντας, Dor. pro μοχθοῦντας, acc. pl. part. præs. à

Μοχθέω, -ῶ, *laboro:* f. ήσω, præs. inf. μοχθεῖν, Th. μόχθος, *labor.*

Μοχθηρὸ. pl. num. n. g. à μοχθηρὸς.

Μοχθηρία, ας, ἡ, *malitia, improbitas:* à μοχθηρὸς.

Μοχθηρεύομαι, εύσομαι, *laboro;* ab eod.

Μοχθηρὸς, ὴ, ὸν, *laboriosus, calamitosus, malus, improbus:* à μόχθος.

Μοχθήσαντι, dat. sing. a. 1. part. act. verbi μοχθέω, *labore.*

Μοχθίζοντι, *laborant:* Dor. pro μοχθίζουσι, 3. pl. præs. ind. à

Μοχθίζω, idem quod μοχθέω, *laboro:* à

ΜΟ'ΧΘΟΣ, ου, ὁ, *labor, molestia.*

Μοχλὸν, μοχλοῦν et -εῖν, *vecto avello,* vel *moveo:* à

Μοχλὸς, οῦ, ὁ, *vectis:* idem, quod ὀχλεύς, Th. ὀχλοῦν, *moveo.*

Μῦθος, ου, ὁ, nomen viri.

ΜΥ', *flebilis vocula.*

Μύκης, ακος, *mytilus:* à μύω.

Μύες, acc. pl. à μῦς.

Μυγαλῆι, vel μυγαλῇ, vel μυγαλῆ, ἡ, *mus araneus:* qui ex μυὸς καὶ γαλῆς γίνεται. Th. γαλὴ, vel γαλῆ, *felis,* item *mustela.*

Μυγμὸς, ου, ὁ, *sonus qui labris occlusis è naribus emittitur.* Th. μύζω.

ΜΥΔΑ'ΖΟΜΑΙ, *averseor, abhorreo;* qu. claudendo oculos: à μύω.

Μυδαλέος, έα, έον, *madidus, nimiè madore vitiatus:* à

ΜΥΔΑ'Ω, *MADEO, nimiùm dore et uligine vitior, putre*

ὑσω, p. κα. Hinc per Apocopen fit Angl. MUD.

Μύδησις, εως, ἡ, *putrefactio ex nimio humore.* à præced.

Μύδος, *MUTUS*: à μύω, *labra claudo.*

Μύδος, ου, ὁ, *virus, virosus humor.*

Μυδόωσαν, Poët. pro μυδῶσαν, acc. sing. part. præs. f. g. verbi μυδάω, q. v.

ΜΥΔΡΙ'ΑΣΙΣ, εως, ἡ, *oculi vitium*: ducamus à μυδάν.

ΜΥ'ΔΡΟΣ, υ, ὁ, *ferrum ignitum.*

ΜΥΔΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *caro fungosa in ulcere fistuloso*: à μυδᾶν. *putrescere*: Sed

Μύδων, ωνος, ὁ, *MYDON*, nomen propr. acc. Μύδωνα.

ΜΥΕΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *MEDULLA*: hinc

Μυελώδης, ὁ ἡσσων, ἐστ, *medullosus.*

Μυελόω, -ῶ, f. ὡσω, *medullâ impleo.*

Μύες, nom. pl. à μῦς, -ὸς, ὁ, *mus*; voc. ὦ μύ, gen. pl. μυῶν, dat. pl. μύεσσιν.

ΜΥΕ'Ω, *instituo in sacris, initio, doceo quæ ad sacra pertinent*: f. ἡσω, p. κα.

Μυζίω et μυζίζω, *sugo, exprimo*: à μύζω.

ΜΥ'ΖΩ, f. ὑξω, propriè *premo. compressum teneo, MUSSO, clausis labris sensum à naribus emitto*: item *suge.*

Μύθεαι, Ion. pro μύθῃ, 2. sing. præs. sub. med. verbi μύθομαι pro μυθέομαι, *dico.* Th. μῦθος, *verbum.*

Μυθιεῦσι, 2. pl. μυθεῖται, 3. sing. præs. m. μυθιεύσαι, præs. inf. a.

Μυθίομαι, *dico, loquor, narro, confabulor.* Th. μῦθος, *sermo.*

Μυθεύω, f. εὑσω, *fabulosè narro, fingo*; ab eod. Th.

Μυθήσαίμην, *dixero*; à 1. opt. m. et

Μυθήσασθαι, à 1. inf. m. et

Μυθήσατο, 3. sing. a. 1. med. Ion. ab ἰμυθησάμην, ω, ατο, verbi μυθέομαι, *loquor.*

Μυθίζουσα, Dor. pro μυθίζουσα, *dicens*: præs. part. f. g. à

Μυθίζω, *dico*; item *mussito.* Th. μῦθος, *verbum.*

Μυθικὸς, ἡ, ὸν, *fabulosus, a, um*: ab eod. Th.

Μυθήγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fabulæ auctor*: ex μῦθος, et γράφω, *scribo.*

Μυθολογέω, f. ὑσω, *fabulor, loquor*: et

Μυθολογίω, f. ἡσω, *fabulas narro, fabulosè narro, fabulosè celebro.* Ex μῦθος, *fabula*, et λέγω, quod à λίγω, *dico.*

Μυθολογία, ας, ἡ, *fabularum narratio, fabulosa narratio*: à præced. Hinc Angl. MYTHOLOGY.

Μυθοποιὸς, ὁ ἡ ἡ, *fabulæ conditor*: ex μῦθος, *fabula*, et ποιέω, *facio*, ΜΥ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *verbum, oratio, sermo*: *fabula.*

Μυθωδέστατος, superl. à

Μυθώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *fabulosus*: à μῦθος.

ΜΥΙ'Α, ας, ἡ, *MUSCA*: qu. à μύζω, *murmuro*; gen. pl. μυιάων, Dor. pro μυιῶν.

ΜΥΚΑ'ΩΜΑΙ, *MUGIO*, βομ: f. ὑσω et ἡσω, a. 2. ἐμυκον, et Ion. μύκον a sono boum factum, qui est μῦ.

Μύκι pro ἔμυκα, Ion. 3. sing. a. 2. præced.

Μύκημα, ατος, τὸ, *mugitus*: à μυκάω, *mugio.*

Μυκηναῖος, adv. *ex Mycenis*: Μυκηνίδες, *mugitus*; à μυκάω.

Μύκησις, vel μύκηθρος, ου, ὁ, *amygdala.*

ΜΥ'ΚΗΣ, ητος, vel ους, ὁ, *fungus*; item *summa gladii pars, quæ est in ipso manubrio.*

Μυκητὸς, ἡ, *mugitus*; à μυκάω.

Μυκητὼν, *mugientium*; gen. pl. Dor. pro μυκητῶν: à

Μυκητὴς, ους, ὁ, *mugiens*; à μυκάω.

ΜΥ'ΚΛΑΙ, ῶν, αἱ, seu μύκλοι, οἱ, *lineæ nigræ, quæ in asinorum collis et pedibus sunt.*

Μύκων, Ion. pro ἔμυκον, *crepuerunt*, 3. pl. a. 2. act. verbi μυκάω.

ΜΥΚΤΗ'Ρ, ῆρος, ἡ, *naris, nasus, proboscis*; q. à μύσσω, *emungo.*

Μυκτηρισμὸς, οῦ, ὁ, *subsannatio, irrisio*: à μυκτηρίζω.

Μυκτηριστὴς, οῦ, ὁ, *subsannator, irrisor*: ab eod.

Μυκτηρίζω, *naso suspendo, irrideo, contemno*; f. ἰσω, p. μεμυκτήρικα. a. 1. ἐμυκτήρισα. Th. μυκτὴρ, *nasus.*

Μύλαξ, ακος, ὁ, *lapis molaris.* Th. μύλη.

ΜΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *MOLA*; hinc Angl. MILL.

Μυλάω, *dentes concutio præ frigore, strido dentibus*; à præced.

Μυλικὸς, ἡ, ὸν, *molaris, -e.* Th. μύλη, *mola.*

Μυλιόωντας, Poët. pro μυλιῶντας, nom. pl. præs. part. act. verbi μυλιάω, q. v.

Μυλλὰς, άδος, ἡ, *meretrix*; qu. à μύλλω, *permolo.*

ΜΥΛΛΟ'Σ, ὸν, *curvus, tortuosus*; qu. à κυλλὸς. Est verò

Μύλλος, ου, ὁ, *MULLUS*, piscis, qui et τρίγλη.

Μύλλω, *ore aliquid significo* et velut *innuo*: et Poët. pro *molo* et *subagito* sumitur. Th. μύλη.

Μυλοειδὴς, ὁος, ὁ ἡ ἡ, *similis lapidi molari*; ex μύλος vel μύλη, *mola*, et εἶδος, τὸ, *species.* Th. εἶδω, *video.*

Μύλος, ου, ὁ, idem quod μύλη, *mola*; in pl. μυλοὶ, *dentes molares.*

Μύλων, ωνος, et μυλὼν, ῶνος, ὁ, *pistrinum.* Th. μύλη.

Μύμαρ, ατος, τὸ, *edulium ex carnibus et sanguine.*

Μῦν, *murem*, acc. sing. à μῦς, μυὸς, ὁ, *mus.*

Μυνδὸς, ἡ, ὸν, *mutus*; ὁ μὴ κλύων. Etym. malim à μύω.

Μύνη, ης, ἡ, *præfatio, excusatio, prætextus, mora*; à

ΜΥ'ΝΟΜΑΙ, *prætexto, prætendo.*

ΜΥ'ΞΑ, ης, ἡ, *MUSCUS, MUCOR*; quia μύσσεται, è naribus.

Μυξωτὴρ, ῆρος, ὁ, *nasus.*

Μυοκτόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *murium occisor*; ex μῦς, *mus.* et κτείνω, *interficio.*

Μύρα, ων, τὰ, oppidi nomen. Gr. *fundens*; à μύρω, *stillo, fundo.*

Μύραινα, ης, ἡ, *MURÆNA*, piscis. Th. μύρος, q. v.

Μύρετο, *lugebat*; 3. sing. imperf. Ion. verbi μύρομαι, *lugeo.* Th. μῦω.

Μυρεψικὸς, ἡ, ὸν, *unguentarius, ad unguentarios pertinens*; à

Μυρεψὸς, οῦ, ὁ, *unguentorum coctor*; ex μύρον, et ἕψω, *coquo.*

Μυρί' pro μυρία, neut. vel acc. pl. n. g. à μυρίος, *innumerus, infinitus.*

Μυριάδες, nom. pl. à

Μυριὰς, άδος, ἡ, *decum millium numerus.* à μύριοι.

Μυριάκις, *sæpius.* Th. μυρίος.

Μυρίζω, *ungo*, f. ἰσω, p. μεμύρικα, a. 1. ἐμύρισα, a. 1. inf. μυρίσαι, Th. μύρον.

ΜΥΡΙ'ΚΗ, ης, ἡ, *MYRICA*, arbor.

Μυρίκινος, ίνη, ινον, *MYRICINUS*; à præced.

Μυριοπλάσιος, α, ὁ ἡ ἡ, *infinitè multiplicatus.*

Μυρίος, ία, ἱον, *infinitus, innumerus, summus, extremus, maximus*; μυρίοι, αι. ία, *infiniti, innumeri*, ut Lat. *sexcenti, sexcenta.* At μύριοι, αι, α, *decies mille*, vel *decem millia.* Unde et *composita* cum μυρίος vel μύριοι, reddenda sunt vel per *infinitus* sive *innumerus*, vel per *decies mille*, prout quis illa vel ex *hoc*, vel ex *illo* composita existimat; nihilque prohibet, quo minus Synecdochicè etiam τὸ μύριοι, per *multos* vel *plurimos* reddatur.

Μυριότης, ητος, ἡ, *infinitus numerus.* Th. μυρίος.

Μυρισμὸς, οῦ, ὁ, *aspersio unguentum, unguentorum illitus*; à μύρω.

Μύρμηξ, Dor. Æol. βύρμαξ, pro

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, idem cum μύρμος.

Μυρμιδόνεσσιν, dat. pl. Ion. et Poët. à

Μυρμιδών, όνος, ὁ, undè plur. Μυρμιδόνες, *MYRMIDONES*, nomen propr. militum Achill. gen. pl. Μυρμιδόνων.

ΜΥ'ΡΜΗΞ, ηκος, ὁ, et μύρμης, ητος, ὁ, *formica*; μυρμήκων, όνος, ὁ, *formicarum contubernium.*

Μύρον, Ion. pro ἔμυρον, 3. pl. imperf. verbi μύρω, *fluo, stillo.*

ΜΥ'ΡΟΝ, υ, τὸ, *unguentum*; q. à μύρω, *fluo.*

ΜΥ'ΡΟΣ, υ, ὁ, piscis similis *murænæ.*

Μύρρα, ας, ἡ, *MYRRHA.* Th. μύρον, *unguentum.*

Μυρσίνη, ης, ἡ, idem quod.

ΜΥ῾ΡΤΟΣ, ὁ, ἡ, *MYRTUS.*

ΜΥ῾ΡΩ, *fluo, stillo, fundo;* μύρομαι, *fleo, ploro.*

ΜΥ῾Σ, μυός, ὁ, *MUS, sorex, musculus.*

Μύσαν, *clauserunt,* Ion. pro ἔμυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μύω, *laudp.*

* Μυσαχθής, ές, ὁ, ἡ, *detestabilis, infectus;* 2. Macchab. v. 24. Ex μυσαχθής, et ἄχθομαι.

Μυσαρός, ά, ὸν, *scelestus, detestandus;* et

Μυσάττομαι, *abominor, averor:* fut. m. ξομαι, p. pass. μεμύσαγμαι: a μυσός.

Μυσία, ας, ἡ, nomen regionis, Syriæ.

Μυσσω, -ττω, Att. *MUNGO,* mungo.

Μυστακός, ὁ, ἡ, *superius labrum, ubi in eo nati pili.* Angl. MUSTACHES, a μύω.

Μυστήριον, ου, τὸ, *MYSTERIUM, res arcana:* a

Μύστης, ου, ὁ, *sacris initiatus, MYSTA* Th. μύω, *instituo in sacris.*

Μυστικός, ἡ, όν, *mysticus, cui subest mysterium.*

ΜΥΣΤΙ῾ΔΗ, ης, ἡ, *buccea panis excavata quæ pulmentum aut jus hauritur; cochlear.*

Μυστύλλω, *in parva seco:* qu. μῦς, στύλλω, vide μυστύλλων.

Μύστων, ωνος, τὸ, *cochlear:* a μυστύλλω.

ΜΥ῾ΤΙΣ, ίδος, ἡ, *mazus,* propriè de magnis piscibus.

Μυτός, ή, quod et μύτης, *mutus:* q. a μύω, quia *os ei clausum.*

Μυττω, idem quod μύσσω.

Μυττωτὸν, ου, τὸ, *edulium quoddam ex acribus condimentis, alliatum.*

Μύχατος, ἡ, ον, Poët, idem quod μύχιος, *abstrusus.* Th. μυχὸς, *penetrale.*

Μυχόω, *suspiro, ingemisco, irrideo:* a μύζω.

Μύχιος, ία, ιον, *intimus, abstrusus:* a

ΜΥΧΟ῾Σ, οῦ, ὁ, *penetrale, locus intimus, recessus, sinus maris, adytum.*

ΜΥ῾Ω, propriè *premo, comprimendo claudo, teneo, occludo;* hinc *nubes, oculos claudo, labia comprimo;* f. σω, a. 1. ἔμυσα.

Μῦς, ὸς, ὁ, *musculus;* item *pars quæ præcipuè habet musculos.* Th. μῦς, mus.

Μυσσάζω, f. άσω, *nihil procul cerno:* a

Μύσσω, ττος, ὁ καὶ ἡ, *connivens:* q. d. μύων ὄσσας, *claudens oculos, luscitiosus.*

Μυσάομαι et ῶμαι, *irrideo, illudo.* Th. μῦσος.

Μυσσω, -ττω, f. ξω, et μυσσίζω, f. ίσω, idem: à

ΜΩ῾ΚΟΣ, ου, ὁ, *fatuus, irrisor:* a μῶ, *quæro,* quod in aliena semper *inquirat.* Hinc Angl. MOCK.

Μωλύω, ῶ, *pugno:* à

ΜΩ῾ΛΟΣ, ου, ὁ, *bellum, pugna, tumultus: ædificium in fluctibus extructum, portus manu factus.*

ΜΩ῾ΛΥ, υος, τὸ, *MOLY,* herbæ nomen.

ΜΩ῾ΛΥΖΑ, ης, ἡ, *caput allii, genus allii.*

ΜΩ῾ΛΥΣ, υος, seu μώλυξ, υκος, *indoctus, ignavus, tardus, remissus, hebes.*

Μωλύω, seu μωλύνω, *hebeto:* à μώλυς.

ΜΩ῾ΛΩΨ, ωπος, ὁ, *vibex,* verberum in cute vestigium.

Μωμάσατο, Dor. et Ion. pro ἐμωμήσατο, 3. sing. a. 1. m. seq.

Μωμάομαι, vel μωμέομαι, *vitupero, reprehendo, laudo:* f. m. ήσομαι, a. 1. m. ἐμωμησάμην, a. 1. inf. m. μωμήσασθαι. a. 1. pass. ἐμωμήθην a. 1. sub. pass. μωμηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. m. μωμήσωμαι, ῃ, ηται. Th. μῶμος, *dedecus.*

Μωμύμονος, præs. par. pass. Dor. pro μωμένος. Sic μωμεῦνται, Dor. pro μωμῶνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi μωμέομαι, q. v.

Μωμύω, f. ύσω, *carpo, reprehendo:* idem cum μωμάομαι, et ab eod. Th.

Μώμφομαι, ατος, τὸ, *dictum, quo aliquem reprehendimus* seu *irridemus; reprehensio, irrisio:* à 1. pers. perf. pass. verbi μωμάομαι.

Μωμήσατο, 3. sing. a. 1. opt. m. μωμήσασθαι, a. 1. inf. m. μωμήσωμαι, ῃ, ηται, a. 1. sub. m. ejusd. verbi

Μωμητὴς, οῦ, ὁ, *vituperator, reprehensor, irrisor:* et

Μωμητὸς, ὴ, ὸν, *vituperabilis:* à 3. pers. perf. pass. ejusd.

ΜΩ῾ΜΟΣ, ου, ὁ, *dedecus, probrum, macula, labes, infamia.* Item *MOMUS,* deus quidam, reliquorum deorum irrisor: et hinc *irrisor, vituperator.*

ΜΩ῾Ν, *num, nunquid, an, utrum,* et sequente μὴ vel οὐ, *nonne, annon.*

Μῶνος, α, ον, Dor. pro μόνος, η, ον, *solus.*

Μώνυξ, υχος, per Sync. pro μονώνυξ, *solidas ungulas habens:* ex μόνος, *solus,* et ὄνυξ, υχος, ὁ, *ungula.*

Μώνυχος, ejusd. acc. pl.

Μωραίνω, *infatuo, stultè ago:* f. μωρανῶ. a. 1. act. ἐμώρανα, Att. ἠμώρανα, p. μεμώρανχα, præs. pass. μωραίνομαι, *infatuor, stultus fio;* p. pass. μεμώραμμαι, a. 1. pass. ἐμωράνθην, ης, η, et in sub. μωρανθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. part. pass. μωρανθείς. à μωρὸς.

Μωρανθείς, a. 1. part. pass. μωρανθῆ, 3. sing. a. 1. sub pass. præced.

* Μωρὲ, Mat. v. 22. *contumax,* vox Syriaca.

Μωρία, ας, ἡ, *stultitia.* Th. μωρὸς, *stultus.*

Μωρολογία, ας, ἡ, *stultiloquium:* a

Μωρολόγος, ου, ὁ ᾗ, *stultiloquus:* ex μωρὸς, et λόγος, à λέγω, *dico.*

Μωρὸν, τὸ, substantivè, *stultitia:* à

ΜΩΡΟ῾Σ, ὰ, ὸν, vel μῶρος, Att. *stultus, fatuus:* q. μὴ ὁρῶν *nihil videns.*

Μωρῶς, adv. *stulte:* à μωρὸς.

Μῶσα, ης, Dor. pro Μοῦσα, ης, ἡ, *Musa.*

Μωσῆς, ῆ, ὁ, et Μωσῆς, έως, ὁ, nom. Prophetæ.

Μῶσθαι, per Sync. pro μώσασθαι, dicitur esse Laconicum pro ζητεῖν· à μῶμαι, *quæro.*

Μῶϋ, τὸ ὕδωρ, *aqua,* Hesych.

Μωϋσῆς, ῆ, et Μωσεὺς, έως, ὁ, idem quod Μωσῆς, *Moses,* nomen Prophetæ.

N.

N, LITERA decima tertia apud Græcos, in numeris est *quinquaginta,* et cum lineolâ infrà posità (ν,) *quinquaginta millia.*

Ναασσὼν, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *illustrans.*

Ναδὶν, *cubiculum, thalamus:* indecl.

NA'BAA, ων, τὰ, *NABLIA,* instrumenta musica.

Ναῦλη, ης, ἡ, *navis.*

Ναγγαὶ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *illustrans.*

Νᾶες, Dor. et Ion. pro νῆες, nom. pl. à ναῦς, νεὸς, ἡ, *navis.*

Ναίτης, seu ναείτης, ου, ὁ, *incola.* Th. ναίω, *habito.*

Ναζαρηνὸς, ίου, ίον, et Ναζαρηνὸς, ὴ, ὸν, *NAZARENUS:* item Ναζωραῖος, ου, Act. xxvi. 9.

Ναζωραῖος, vel Ναζωρὶτ, ὁ, nomen urbis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *surculus.*

Ναζωραῖος, ία, ῖον, *NAZARÆUS.*

Ναθὰν, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. quod. interpret. Lat. *dedit.*

Ναθαναὴλ, ὁ, nomen viri. indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *Deus dedit.*

ΝΑΙ', adv. *NÆ, præfectò, imò, etiam:* ναὶ μὰ τὸν, &c. *certè per,* &c.

Ναῖω, pro ναίω, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, *habito.*

Ναῖτι, *incolit,* 3. sing. ind. præs. verbi ναίω, quod vide.

Ναίεσκε, *habitabat,* Poët. vel Ion. Epenth. τὸ σκε, pro ἔναιε, 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, *habito.*

Ναιετάασκον, ες, ε, per Epenth. Ion. pro ναιήτασκον, ες, ε, verbi ναιετάω, idem quod ναίω, *habito.*

Ναιετάοντα, præs. part. f. g. ejusd. verbi. Sic ναιετάουσ' pro ναιετάουσι, 3. pl. ind. præs. act.

Ναιετάω, idem quod ναίω, *habito, incolo.*

Ναιετάουσι, Poët. vel Ion. pro ναιετῶσι, 3. pl. præs. ind. vel ut alii Dor. pro ναιετάοντι, ejusd. verbi.

Ναίν, ἡ, nomen urbis, indecl. Syr. *amani*, sc. *agri*.

Ναίοντα, Dor. pro ναίουσα, *habitans*, præs. part. f. g. à ναίω· ναίουσι, Dor. et Æol. pro ναίουσι, *habitant*, 3. pl. præs.

Ναῖον, Ion. pro ἔναιον, *habitabant*, 3. pl. imperf. act. verbi ναίω.

ΝΑΪ'ΡΟΝ, ου, τὸ, *odoramentum quoddam*, quod immiscent unguentes.

ΝΑΙ'Ω, *habito*, *incolo*, ναιετάω, ῶ, idem

Νάκη, ης, ἡ, idem cum

ΝΑ'ΚΟΣ, ους, τὸ, *pellis cum suo ville*, *vellus*: qu. à νάσσω, quia est aliquid νασ̃τον, id est, *densè compactum*.

Νᾶμα, ατος, τὸ, *fluentum*, *latex*: dat. pl. νάμασι· à νάω, *fluo*.

Νᾶν, Dor. pro ναῦν, *navem*.

ΝΑ'ΝΝΗ, ης, ἡ, *patris matriste soror*. Angl. NAUNT pro AUNT.

ΝΑΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *NANUS*, *pumilio*: hinc

Ναννώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, *pumilionis formam habens*: à præced.

Ναοὶ, nom. pl. à ναὸς, οῦ, ὁ, *templum*.

ΝΑΟ'Σ, οῦ, ὁ, et Att. νεὼς, ὁ, prò priè *domicilium*; *templum*: q. à ναίω, *habito*: hinc πρόναος, ῳ, ὁ, *templi vestibulum*.

Ναῦδμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *verbum majestatis*.

ΝΑ'ΠΟΣ, ους, τὸ, seu νάπη, ης, ἡ, *saltus*, *clivus montis*, *locus cavernosus*, *vallis nemorosa*: q. ex νὴ et φέος, quòd *locus tenebricosus sit*. Vel à νάω, *fluo*.

ΝΑ'ΠΥ, υος, τὸ, *sinapi*.

ΝΑ'ΡΔΟΣ, ου, ἡ, *NARDUS*, frutex.

Ναρθήκιον, ου, τὸ, *NARTHECIUM*, *liber medicamentarius*, *vas medicamentarium*: à νάρθηξ.

Ναρθηκοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ferulam ferens*: ex φέρω, et seq.

ΝΑ'ΡΘΗΞ, ηκος, ἡ, *arbor quædam*, *ferula*.

ΝΑ'ΡΚΑΘΟΝ, ου, τὸ, *odoramenti genus*, q. ex νάρδος, et κάω.

Ναρκάω, et -έω, ῶ, ἠσω, *torpeo*, *obtorpesco*: à

ΝΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, *torpedo*, piscis genus, item *torpor*, *veternus*.

Νάρκημα, ατος, τὸ, et

Νάρκησις, εως, ἡ, *torpor*: à p. pass. verbi ναρκάω, quod videas.

Νάρκισσος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *NARCISSUS*: et in. f. g. pro *flore* sumitur: à νάρκη, i. e. *torpore* quem suo odore affert.

Ναρκόω, f. ώσω, *torpere officio*, Th. νάρκη, *torpor*.

Ναρκώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *torpidus*: ab eod.

Νάρκωσις, εως, ἡ, *torpefactio*: et

Ναρκωτικὸς, ἡ, ὁν, *torpefaciendi vim habens*: à p. pass. verbi ναρκόω, quod vide

ΝΑ'ΡΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, *vasis genus*.

ΝΑ'ΡΤΗ, ης, ἡ, *NARTA*, *planta odorata*: an à νάρδη?

Νάσατο, Ion. et νάσσατο, Poët. 3. sing. a. 1 m. pro ἐνάσατο, verbi νάω, *habito*, a. 1. infin. m. νάσασθαι, Th. ναίω, idem.

Νάσσην, ης, ἡ, Ion. pro ἔναασσην, &c. a. 1. ind. pass. verbi νάω, pro ναίω, *habito*.

Νασιώτης, ου, ὁ, Dor. pro νησιώτης, ου, ὁ, *insulanus*, *insulæ incola*, Th. νῆσος, ου, ἡ, *insula*.

Νᾶσος, Dor. pro νῆσος, ου, ἡ, *insula*.

Νάσσα, Ion. et Poët. pro ἔνασσα, a. 1. ind. act. verbi νάω pro ναίω, *habito*.

Νάσσατο, vide in νάσατο.

ΝΑ'ΣΣΩ, f. νάσσω, et νάξω, *premo*, *comprimo*, *farcio*: νενασμένος, *refertus*, *plenus*.

Ναστὸς, ἡ, ὸν, *confertus*, *densus*; *firmus*, ut turris, à præced.

Ναυαγέω, q. d. τὴν ναῦν ἄγω, *navem frango*, *naufragium facio*: f. ήσω, p. ναυάγηκα, a. 1. ἐναυάγησα.

Ναυαγήσασι, dat. pl. a. 1. part. act. ναυαγήσας, αντος, verbi ναυαγέω.

Ναυαγία, ας, ἡ, *naufragium*: et

Ναυάγιον, ου, τὸ, idem, et *fragmentum navis*, *tabulæ ex naufragio*: à

Ναυαγὸς, ὁ, ὁ, *naufragus*: ex ναῦς, *navis*, et ἄγνυμι, *frango*.

Ναυαρχεῖα, ῶν, f. ήσω, *classi præsum*: à ναύαρχος.

Ναυαρχία, ας, ἡ, *prafectura classis*: ab eod.

Ναύαρχος, ου, ὁ, *NAVARCHUS*: ex ναῦς, et ἄρχω.

Ναυάτης, ου, ὁ, *NAVITA*, corruptè legit. pro

Ναυβάτης, ου, ὁ, *qui navem scandit*, *nauta*: ex ναῦς, et βαίνω, *scando*.

Ναυηγὸς, Ion. pro ναυαγὸς, et

Ναυηγία, Ion. pro ναυαγία, *naufragium*, *calamitas*: et

Ναυήγιον, Ion. pro ναυάγιον, et

Ναυηγὸς, Ion. pro ναυαγὸς, *naufragus*.

* Ναυκληρία, ας, ἡ, *navicularia*, sive *navis locatio ad merces vehendas*. Vide Salm. de usur. c. 17. p. 516. *navium gubernatio*, *nautica vita*: à seq.

Ναύκληρος, ου, ὁ, *NAUCLERUS*: *navis dominus*: ex ναῦς, *navis*, et κλῆρος, *sors*, *hæreditas*.

Ναύκληροι, ων, οἱ, *magistratus quidam Athenienses*, *Reipub. principes magistratus*.

Ναυκράτης, ους, ὁ ἡ ἡ, *qui*, scil. *classe pollens*, *maris imperium obtinet*, *qui classis præsidio locum aliquem tenet*, *vel occupat*: ex ναῦς, et κρατέω.

Ναυκράτωρ, ορος, ὁ, *qui navibus præest*, *gubernator*: ex iisdem.

Ναῦλα, idem quod ναῦλον.*

Ναῦλον, ου, τὸ, *NAULUM*, *merces quæ* pro *navigatione persolvitur*. Th. ναῦς.

Ναυλοχέω, f. ήσω, *in portu maneo*: à

Ναύλοχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *naves continens*: subst. *statio navium*, *portus*, ex ναῦς, *navis*, et λέχος, *lectus*; vel λόχος, *insidiæ*.

Ναυμαχέω, *navale prælium committo*: à ναυμάχος.

Ναυμαχία, ας, ἡ, *navale prælium*: ab eod.

Ναύμαχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *navali prælio aptus*: ex ναῦς, et μάχομαι, *pugno*.

Ναυμάχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *navale prælium committens*: ex iisdem.

Ναῦν, *navem*, acc. sing. et Poët. νᾶῦν, νᾶα, vel νᾶα, à ναῦς, *navis*.

Ναύπακτος, ου, ἡ, *NAUPACTUS*, urbis nomen.

Ναυπηγοῦσσαι, Dor. pro ναυπηγοῦσαι, pl. æs. part. pass. à

Ναυπηγία, f. ήσω, *naves fabricor*: à ναυπηγὸς.

Ναυπηγήσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *fabricandis navibus aptus*: ab eod.

Ναυπηγία, ας, ἡ, *navium fabricatio*: à ναυπηγὸς.

Ναυπηγικὸς, ἡ, ὸν, *ad navium fabricationem pertinens*: à præced.

Ναυπήγιον, ου, τὸ, *locus*, *ubi naves compinguntur*: ab eod.

Ναυπηγὸς, ου, ὁ, *navium fabricator*: ex ναῦς, *navis*, et πήγνυμι, *compingo*, p. m. πέπηγα.

ΝΑΥ'Σ, νεὸς, ἡ, *NAVIS*, Ion. νηῦς, νεὸς, dat. νηΐ, q. à νάω, *fluo*.

Ναυσίδοτος, ου, ὁ, nom. viri, q. qui *navi currit*: ex ναῦς, et δίω, *curro*.

Ναυσίνοος, ου, ὁ, nomen viri, q. *cujus animus est in navibus*: ex ναῦς, *navis*, et νόος, *mens*.

Ναυσίπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, *navibus pervius*, *navigabilis*; ex ναῦς, et πόρος.

Ναυσίφονος ὄδμὴ, *igneminis qui propter cladem acceptam classi primum et luctum adfert*: ex ναῦς, *navis*, et φόνος, *gemitus*.

Ναυσιφέρτατος, ου, ὁ ἡ ἡ, Pind. pro *navibus vehitur*: ex ναῦς, et φέρω, *fero*.

Ναύσκαμμον, ου, τὸ, necnon

Ναύσκαμος, ου, ὁ, *navium statio*, *navale*; *navales copiæ*; ex ναῦς, *navis*, et σκάμμα, *statio*, quod ab ἵστημι *statuo*.

Ναυστολέω, ῶ, f. ήσω, *navem mitto*, *duco*, *rego*, *guberno*, *navi veho*, *permeo*, *proficiscor*: ex ναῦς, et στέλλω *mitto*.

Ναύτης, ου, ὁ, *NAUTA*; pro quo Poëtæ, præsertim Tragici, ναύκληρος, ου, ὁ, *NAVITA*. Th. ναῦς, ὁ ναύτης.

Ναυτία, et Ion. ναυσία, ας, ἡ, *NAUSEA*: ναυτίησις et ναυσίασις, εως, ἡ, idem. Th. ναῦς, *navis*.

Ναυτιάω, et ναυτάω, et -έω, *NAUSEO*, metaph. *respuo*, *quasi nauseans*, à ναυτία.

Ναυτικὸς, ἡ, ὸν, *NAUTICUS*: *ad nauticæ peritus*: τὸ ναυτικὸν, *res nautica*, *copiæ navales*, *classis*: à ναῦς, *navis*.

Ναυτιλία, ας, et Ion. ης, ἡ, *navigatio*: et

Ναυτίλλομαι, *navigo*, à seq.

Ναυτίλος, ου, ὁ, idem quod ναύτης

ης, ὁ, ἡ, *nauticus* vel *nauta*; item *NAUTILUS*, piscis. Th. ναῦς, *navis*.

Ναυτιάδης, ου, ὁ ᾗ ἡ, *nauseam faciens, fastidiosus*. Th. ναῦς.

ΝΑΦΘΑ, ης, ἡ, *NAPHTHA, oleum Medeæ, bitumen*.

Νάω, *habitare facio*; a. 1. ἔνασα, et Poët. ἤνασσα, *habitare feci, collocavi*; a. 1. pass. ἐνάσθην, a. 1. m. ἐνασάμην, *habitavi*.

Νάω, *fluo*; *mano, ecaturio*.

Ναῶν μάχη, ἡ, Poët. pro ναυμαχία, ἡ, *navalis pugna*.

Νη, in compositione negat. *NE* brevis Lat.

Νὶς, et νῆς, Ion. et Poët. pro ναῦς, acc. sing. ἀ νῆν, ναῦς, ἡ, *navis*. Est etiam

Νὶς, f. g. à νίος, quod vide.

Νἰζω, *juvenis est*, 3. sing. ind. præs. à

Νἰζω, f. ἰσω, *juvenesco*. Th. νίος, *novus, juvenis*.

Νἰκη, ἠος, ὁ: item

Νεανίας, ου, ὁ, *adolescens, audax, validus*. Th. νίος, *novus, juvenis*.

Νεανικὸς, ἡ, ὸν, *juvenilis; strenuus; audax; vehemens*: comp. -ώτερος, superl. -ώτατος· à præced.

Νεανικῶς, adv. *juveniliter; strenuè*: à præced.

Νεανιεύομαι, *juvenesco*: à νεανίας.

Νεανὶς, seu νεᾶνις, ἀδος, ἡ, *juvencula*: et

Νεανίσκος, ου, ὁ, *juvenis, adolescentulus*: à νεᾶν.

Νεάπολις, εως, ἡ, nom. urbis; Gr. quod interpret. Lat. *nova urbs*.

Νεαρὸς, ᾶ, ὸν, *novus, recens, juvenilis, juvenilis*. Th. νίος, *novus*.

Νέας, ναῦας, pro νῆας, accusativ. pl. Ion. à ναῦς.

Νέασις, εως, ἡ, *novatio, renovatio*: à νέαω.

Νέατοι, *habitantur, structa sunt*, detracto augmento pro ἐνέατοι, Ion. pro ἐνάσθησαν, 3. pl. perf. pass. verbi νάω, *struo*: vel à νέω, Ion. pro νάω vel ναίω, *habito*.

Νέατος, Ion. Sync. pro νεώτατος, *novissimus*. Th. νίος, *novus*.

Νεᾶτος, ὴ, ὸν, *novatus, novalis*, subst. *tempus renovandi agrum*: à teq.

Νέαω, ῶ, *nevo*, in primis *agrum*: à νέος.

Νέβελ, *uter, amphora*. Vox Hebræa, retenta à LXX. 1 Sam. i. 24.

Νεβρὶς, ἴδος, ἡ, *NEBRIS, hinnuli aut cervi pellis*: et indè

Νέβρωψ, serpentis genus à maculis sic dictum: à præced. Th.

Νεβρὸς, ὁ, ἡ, *hinnulus, pullus cervi*: νεβρὰ, Dor. pro νεβρὶς, et νεβρὸς, pro νεβρός.

Νεϊλοῦσθαι, *exulta, læta est*: vox Hebr. Job. xxxix. 13.

Νειμὰν, nomen viri, indecl. Syriac. q. interpret. Lat. *amœnus*.

Νίσσεσθαι, *redire*, præs. inf. à νίσσομαι vel νίω, *eo, redeo*.

Νίσσι, Ion. pro νίη, εαι, 2. sing. præs. sub. m. verbi νίσσομαι vel νίω, *eo, redeo*.

Νίσσοισι, dat. pl. Poët. à

Νίσσος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *recentèr acutus*: ex νίος, *novus*. et ἀκὴ, *cuspis*.

Νίτλας, ου, ὁ, *qui nuper advenit*: ex νίος, *novus*, et ἐλεύω, pro quo in præs. ἴσχομαι, *venio*: f. med. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον.

Νιφετὸς, Ion. pro ναετὸς, *juvenis*, et

Νῆνις, Ion. pro ναῖνις, ιδος, ἡ, *juvencula*.

Νῆϊ, *nat*: 3. sing. ind. præs. verbi νέω, *neo*: f. ἠσω.

Νηκύη, ης, Ion. pro νηκύια, ας, ἡ, *pars ima ventris*.

Νήμερος vel νημερὸς, *novus, ultimus*, Th. νίος, idem.

Νήατος, *infimus, ultimus*: per Syncopen pro νεάτατος, superl. à νεῖος pro νέος, *novus, recens*.

Νήεσσι, ut et νέεσσι, acc. pl. à νῆες, ος, τὸ, *rixa*.

Νήεϊ, *contendit*: 3. sing. præs. ind. à νηείω. Th. νείκος.

Νηείσειαν, Ion. Epenth. τῆ σεν, Paragogeque τῆ ν pro ἐνήεισε, 3. sing. imperf. act. verbi νηείω, Poët. pro νείκω, *rixor*: ab eod. Th.

Νηείῃ, et Ion. Paragoge τῆ σι νηείῃσι, *vincat, probris affecerit*: 3. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.

Νηεχὴς, ῆος, ὁ, *objurgator, convitiator*: à 3. pers. perf. pass. verbi

Νηείω, et Poët. νηείω, *rixor, objurgo*: f. ήσω et ἰσω. Th. νείκος.

Νήϊσσον, et νήϊσσον, Ion. pro ἐνήϊσσον, ἐνήϊσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi præced.

ΝΕΪ'ΚΟΣ, ους, τὸ, *rixa, jurgium, contentio; bellum*: q. à νὴ, et ἀέκων.

* Νειλομίτρου, ου, τὸ, Strabo, et Νειλοσκοπεῖον, ου, τὸ, *Nili specula, eum in finem propre Memphim extructa, ut incrementa et decrementa fluvii observentur, incolisque matura significentur*. D. S.

Νεῖλος, ου, ὁ, *NILUS*, Ægypti fluvius.

Νεῖμας, αντος, *qui tribuit*: a. 1. part. act. σιμασα, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi νέμω, *tribuo*: a. 1. ἔνεμον.

Νεῖμαν vel νεῖμα, *tribuit*: 3. sing. a. 1. Ion. pro ἔνειμα, ejusd. verbi.

Νειόθεν, per Sync. pro νεωστὶθεν, adv. *ex imo*: et

Νειόθι, adv. per Sync. pro νεωστὶ θι, *in imo fundo*: à νεῖος· et

Νειὸν, ου, τὸ, Ion. pro νέον, ᾶ, τὸ, *novale*; item adv. pro *nuper*: et

Νειὸς, οῦ, ὁ, idem quod νεὸς, *ager renovatus, novalis, novale*: à

Νείος, idem ac νέος, *recens, novellus*: superl. νεώτατος, *novissimus, infimus*.

Νείσσεαι, Ion. pro νέεσαι, 2. sing. præs. sub. med. νείσσεται, Ion. pro νέεται, præs. imperat. med. à

Νείσσομαι, *eo, proficisco*: à νέω, *eo*.

Νείσσονται, 3. pl. præs. ind. med. præced. verbi.

Νεῖται, *redit*: 3. sing. præs. med. verbi νίσσομαι, à νέω, *eo, redeo*.

Νείφω, *ningo*, perf. med. νένιφα. à νίφω

Νεκχὴς, a. 1. part. pass. à νείσσομαι, *redeo*.

Νεκάδεσσιν, *mortuis*, dat. pl. Ion. à

Νεκὰς, άδος, ἡ, *cadaverum acervus*: νεκάδες, *mortui*, Th. νεκρὸς, *mortuus*.

Νεκρηὶς, ὰ, ὸν, *funebris*: ab eodem.

Νεκρομαντεία, ας, ἡ, *vaticinatio quæ fit evocatis mortuis, NECROMANTIA*, barbarè *nigromantia*, quo vocabulo nos perindè ac cæteræ gentes decepti, itidem appellamus BLACK ART. ex νεκρὸς, *mortuus*, et μάντις, *vates*.

Νεκρομαντεῖον, ου, τὸ, *vaticinium ex evocatis mortuis*: ex iisd.

ΝΕΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *mortuus, cadaver ipsum*.

Νεκρὸω, *occido, interimo*: f. ώσω, p. νενέκρωμαι, a. 1. ἐνέκρωσα, a. 1. imperat. act. νέκρωσον, άτω, p. pass. νενέκρωμαι, perf. part. pass. νενεκρωμένος, η, ον, Th. νεκρὸς.

Νεκρωθὶς, ίντος, *neci datus*: a. 1. part. pass. ab ἐνεκρώθην, a. 1. pass. verbi præced.

Νέκρωσις, εως, ἡ, *occisio*: à 2. pers. perf. pass. verbi ejusd.

ΝΕ'ΚΤΑΡ, αρος, τὸ, *NECTAR, potus Deorum*.

Νεκτάρεος, είη, Ion. έη, εον, *NECTAREUS, nectaris suavitatem referens*: à præced.

ΝΕΚΤ'ΔΑΛΟΣ, *insectum quoddam*.

Νέκυας, *defuncti, manes*: νεκύεσσι, dat. pl. Ion. νεκύων, gen. pl. à νέκυς, υος, idem cum νεκρὸς, *mortuus*.

Νεκυομαντεία, ας, ἡ, id. ac νεκρομαντεία, et

Νεκυομαντεῖον, ου, τὸ, et

Νεκυομαντήϊον, ου, τὸ, Ion. pro νεκρομαντεῖον, idem ac νεκρομαντεῖον, *oraculum, in quo mortui de re aliquâ consuluntur*: ex νέκυς, et μάντις, *vates*.

Νέκυς, υος, ὁ, *defunctus*; *cadaver*: gen. pl. νεκύων. Th. νεκρὸς.

Νεμαὶς, άδος, ἡ, Poët. pro Νεμεία, *NEMEÆA*.

Νέμει, *tribuit*: 3. sing. præs. νέμω, præs. inf. à νέμω, quod vide.

Νεμειὸς, εία, εῖον, *NEMÆUS*: à Νεμεία, ας, ἡ, nomen regionis.

Νεμείη, ης, ἡ, Ion. pro Νεμεία, ἡ, nomen regionis: à νέμος, εος, τὸ, *nemus*.

Νέμεον ἄγαλμα, *Nemæum ornamentum*.

Νεμεσάσσω, Dor. pro νεμεσήσω, 3. sing. aor. 1. opt. act. à

ΝΕΜΕΣΑ'Ω, ῶ, *indigner, irascer*:

invideo; *indignationem formido, timeo*; *irritum facio hostis consilium, spem*: f. ἵστω, p. νενεμίσημαι, a. 1. ind. pass. ἐνεμισήθην.

Νεμεσητικὸς, ἡ, ὸν, *ad indignationem propensus*: et

Νεμεσητὸς, ἡ, ὸν, *reprehensibilis*, Poët. νεμεσητὸς; a νεμεσάω, *irascor*.

Νεμεσσᾶται, præs. inf. pass. à νέμω, *pasco*.

Νεμεσσᾷ, 2. sing. præs. subj. pass. à

Νεμεσίζω vel -σσάομαι, *reprehendo, indignor, revereor*. Th. νεμεσάω.

Νέμεσις, εως, ἡ, *indignatio*; *reprehensio*; *cum quddam invidid indignatio*; *indignatio ob sceleratum factnus*; *ultio Divina, vindicta*: item *NEMESIS*, nomen Deæ insolentiam hominum reprimentis. Th. præced.

Νεμεσσῇ, Poët. pro νεμεσᾷ *indignè fert*: 3. sing. præs. ind. verbi νεμεσάω, *indignor*.

Νεμεσσητὴς, Dor. pro νεμεσσητὸς, quod vide.

Νεμέσσηθεν, pro νεμεσήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Sic νεμεσσήθη, Ion. pro ἐνεμεσήθην, a. 1. pass. verbi νεμεσάω, *indignor*.

Νεμεσσητὸς, ἡ, ὸν, Poët. pro νεμεσητὸς, ἡ, ὸν, *reprehendendus, a, um*: ab eod.

Νεμηδὸν, *tributus*: a. 1. part. pass. verbi νέμω, *tribuo*: f. νεμῶ, perf. pass. νενέμημαι, a. 1. pass. ἐνεμήθην.

Νέμονται, *fruuntur*: 3. pl. præs. ind. pass. νέμομαι, verbi νέμω.

Νέμος, εος, τὸ, *NEMUS, locus arboribus densus*: à

NE'MΩ, *tribuo, distribuo*: νέμομαι, *tribuor, dividor*, interdum *divido, partior*: νέμω et frequentius νέμομαι, *possideo, habeo, colo*; νέμω, *pasco*; νέμομαι, *pascor*; νέμω, *administro, gubernо*: dicitur ut Lat. *tribuo*, pro *concedo, largior*: f. νεμῶ, p. νενέμηκα, a. 1. ἔνειμα, p. m. νενεμημαι.

Νεμοῦσι, Dor. pro νέμουσι, perf. ind. pass. verbi νέμω, *scaturio*.

Νεμόωνται, Ion. pro νένεμνται, 3. pl. perf. ind pass. verbi νέμω vel νάω.

Νεμῶμεν, *distribui*; perf. act. verbi νέμω, quod vide.

Νένεμα, *nevi*: perf. act. verbi νήθω, νῶ; f. νεύσω, perf. pass. νένημαι et νένεμμαι, p. part. pass. νενημένος et νενεμημένος. Th. νέω, *neo*.

ΝΕ'ΝΙΗΑΟΣ, *cæcus, attonitus*, *vecors*.

Νενεμέαται, Dor. pro νενέμηνται, 3. pl. perf. pass. verbi νέμω, νέμομαι.

Νενεμημαι, part. pass. νενεμημένος, perf. part. pass. ejusd. verbi.

ΝΕ ΝΝΟΣ, υ, ὁ, *patruus*, *avunculus*.

Νενόβη, ἡ, ὲν, *stelidus*; quasi ex νέ, et νόος, *mens*

Νενόημαι, perf. ind. pass. et

Νενοημένος, ε, ω, perf. part. pass. verbi νομίζω, *puto, moribus instituo*. Th. νόμος, *lex*.

Νενοσσυμένα, legendum νενοσσευμένα, perf. part. pass. à νοσσεύω, *nidifico*. Th. νοσσὸς, *pullus*.

Νένοται, per Sync. pro νενόηται, *excogitatum est*: 3. sing. perf. pass. verbi νοέω, *cogito*.

Νένοφα, perf. m. verbi inus. νίφω, pro quo νείφω.

Νενόμβα. per Synæresin Ion. pro νενόημαι. et νένοται, pro νενόηται, 1. pl. et 3. singul. perf. pass. verbi νοέω, *cogito*.

Νεογεδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐς, *nuper irrigatus*; ex νέος, *novus*, et ἄρδω, *irrigo*; f. σω.

Νεόγαμος, ε, ὁ ἡ ἐς, *qui recens uxorem duxit*, vel *recens nupta*. ex νέος, et γαμέω, *uxorem duco*.

Νεογενὴς, εος, ὁ ἡ ἐς. *nuper natus*; ex νέος, et γίνομαι, *nascor*.

Νεογνὸς, ὸς, ὁ ἡ ἐς, *infans modo natus*; à præced.

Νεογνὸς, ὴ, ὸν, idem, et ab eod.

Νεόγραπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, *nuper pictus*. ex νέος, et γράφω, *scribo*.

Νεόγυος, ε, ὁ ἡ ἐς, *qui juvenilia membra habet, juvenis*; ex νέος, *juvenis*, et γυῖον, ε, τὸ, *membrum*.

Νεόδμητος, ε, ὁ, Dor. pro

Νεόδμητος, ε, ὁ ἡ ἐς, *recens exstructus*; item *nuper domitus, recens nupta*, i. e. νεοδάμητος· ex νέος, *novus*, et δάμω, *struo*; vel δαμάω, *domo*.

Νεόδροπτος, ε, ὁ ἡ ἐς, *recens decerptus*: ex νέος, et δρέπω, *decerpo*: f. ψω.

Νεοθαλὴς et νεοθαλὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐς, *nuper virens et pullulans*; item *recens*: ex νέος, et θάλλω, *floreo*.

Νεοίη, ης, ἡ, *juvenilis ætas*: à νέος, *juvenis*.

Νεόκτιος, ε, ὁ ἡ ἐς, *recens conditus et habitatus*; item, *qui recens alicubi ædes habere cæpit*; *in novâ urbe domum habens*: ex νέος, et κτίσις, *domus*.

Νεοκηδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐς, *recentem dolorem habens*; dat. sing. νεοκηδεῖ. ex νέος, *novus*, et κῆδος, ους, τὸ, *cura*.

Νεόκλωστος, ε, ὁ ἡ ἐς, *recens contextus*; ex νέος, et κλώθω, *neo*.

Νεόκτιτος, ε, ὁ ἡ ἐς, *recens conditus*: ex νέος, et κτίζω, *condo, creo*.

Νεόκτιτος, ε, ὁ ἡ ἐς, Poët. *recens interfectus*; ex νέος, *novus*, et κτείνω, *interficio*: perf. med. ἔκτονα.

Νεολαία, ας, ἡ, *juvenum cœtus, juventus*. Th. νέος, *juvenis*.

Νέομαι, *meo, mate, vado*. Th. νέω, idem.

Νεομηνία, et contractè νουμηνία, ας, ἡ, *nova luna*, vel *novus mensis*, aut *prima dies mensis, calenda*; ex νέος, *novus*, et μήνη, *luna*; item à μὴν, *mensis*.

Νέον, *nuper*, adv. ab νέος, Att. idem. Th. νέος, *novus*.

Νεόπηκτος, ε, ὁ ἡ ἐς, *nuper compactus*; ex νέος, et πήγνυμι, *compingo*.

Νεοπλουτὸς et νεόπλουτος, ε, ὁ ἡ ἐς, *recens locuples*; ex νέος, *novus*, et πλοῦτος, *lucus*.

ΝΕ'ΟΣ, νέα, νέον, *NOVUS, novellus, recens, juvenis*; qu. à νέω, *neo*; comp. νεώτερος, α, ον, *junior*; pl. num. οἱ νεώτεροι, *juvenculæ, minores natu*.

Νεοσίμαλλος, ε, ὁ, *propter novitatem et excellentiam admirandus*; adeò ut eum audienti sileatium præ admiratione pariat. Homerus talem στιγαλόεντα appellaret. Ex νέος, et στιγάω, *sileo*.

Νεόσμηκτος, ε, ὁ ἡ ἐς, *nuper tersus* vel *politus*; ex νέος, et σμάω vel σμήχω, *abstergo, purgo*.

Νεοσσεύω, et Att. νεοττεύω, *nidulor, nidifico*. Th. νεοσσὸς, ὁ, ὁ, *pullus*.

Νεοσσιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus avium*; à νεοσσὸς.

Νεοσσίον, ε, τὸ, *parvus pullus*; dimin. à

ΝΕΟΣΣΟ'Σ, et Att. νεοττὸς, ὁ, ὁ, *pullus, avicula, vitellus*; *nidus*.

Νεοσσὸς, Dor. pro νεοττὸς.

Νεόστας, ατος, Dor. leg. pro νέστις, q. v.

Νεοστευχὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐς, *nuper factus*; ex νέος, et τεύχω, *fabrico*.

Νεόστης, ητος, ἡ, *juventus*. Th. νέος, *juvenis*.

Νεοστήσιος, ε, ὁ ἡ ἐς, *juvenilis*; ab eod. Th.

Νεόστητος, ε, ὁ ἡ ἐς, *recens sectus*; ex νέος, et τέμνω, *seco*; perf. pass. τέτμημαι.

Νεοτρεφὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐς, *recens tritus*; ex νέος, et τρέφω, *tero*.

Νεοττία, ας, ἡ, Att. pro νεοσσιὰ.

Νεοττίον, ε, τὸ, id quod νεοσσίον, q. v.

Νεοτυλοποιέομαι, ῶμαι; *pullos figo*; f. med. ήσομαι. Hinc a. 1. part. med. νεοττυλοποιήμενος. ex νεοσσὸς et τυλὸς, ὁ, *pullus*, et ποιέω, *facio*.

Νεοττὸς, ὁ, ὁ, Att. pro νεοσσὸς, *pullus*.

Νεοφεὲς, *secundo vento utor*; ex νέος, et ὄρος, *ventus secundus*.

Νεόφυτος, ε, ὁ ἡ ἐς, *recens culturatus*; ex νέος, et φύω, f. ύσω, *colnero*.

Νεόφυτος, ε, ὁ ἡ ἐς, *nuper consitus* seu *plantatus*; apud Script. Eccl. νεόφυτος de eo dicitur, *qui nuper ad fidem Christianam accessit*; ex νέος, et φύω.

Νεοχμὰω, -ῶ, *res novas molior*; à seq.

Νεοχμὸς, ὴ, *novus, qui integris est viribus*. à νέος.

* Νεόχριστος ὄλκος *domus nuper incrustata, nuper calce arenâque parcita*; ex νέος, et χρίω, *ungo*. D. S.

Νέω, -ῶ, fut. νήσω *novo, innovo*; à νέος.

NE'ΩΝΕΣ, ων, οἱ, *filii, progenies, NEPOTES*.

Νεωσσὸς, ὰ, ὰ, *carentes pelibus, carnes ut pisces, pisces*; ex νη et τεύχω, *pro*.

Νεῦε et νεῦσε, per Aphær. pro ἐνεῦσε, *infra*, adv. et hinc

Νίζτερος, ίρα, ερον, *inferior*; pro κάτερος.

Νίφεα, acc. sing. à Νίφα.

Νεστορίδης, ου, ὁ, *NESTORIDES*: patronym. à

Νέστωρ, ορος, ὁ, *NESTOR*, nom. propr.

Νεῦμα, ατος, τὸ, *nutus*; à νεύω, innuo.

Νεῦμαι. Dor. pro νέομαι, -βμαι, vel Ion. pro fut. m. νεύσομαι.

Νεύμεθα, Dor. pro νεόμεθα, quod per Enallagen pro fut. νευσόμεθα, *redibimus*; à νέω, *redeo*.

Νεύουσι, *nutabunt, vergent*; 3. pl. opt. præs. à νεύω, *innuo*; præs. part. νεύων, ουσα, ον.

Νευρὰ, ᾶς, ἡ, et Ion. ῆς, *nervus arcûs*. Th. νεῦρον, ου, τὸ, *nervus*.

Νευρὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro præced.

Νευρῆς, gen. Ion. ab eodem.

Νευρὶς, ίδος, ἡ, idem cum νεῦρον, *nervus*.

Νευροκοπέω, -ῶ, *enervo, nervis præcido*; ex νεῦρον, et κόπτω, *scindo*.

ΝΕΥ΄ΡΟΝ, ου, τὸ, *NERVUS in corpore animalium; chorda in arcu*; νεῦρα, *nervi*; *vires*; *fides*.

Νευρόσπαστος, ου, ὁ ☿ ἡ, *qui nervorum artificialium tractu movetur*; ex νεῦρον, *nervus*, et σπάω, *traho*.

Νεύω, et νεύσω, Ion pro ἴνευσα, *annuit*; 3. sing. a. 1. act. verbi νεύω, *innuo*; f. σω, p. νένευκα, a. 1. part. νεύσας, αντος.

Νεύσις, ως, ἡ, *nutus*; à 2. pers. perf. pass. verbi præced.

Νευσῶ, fut. ἤσω, *nuto, caput concutio*; ab eodem. Th.

Νευστὰς, ἀδ' ὁν, idem cum

Νευτὸς, ἡ, ὸν, *natans*. Th. νέω, f. εύσω, *nato*.

ΝΕΥ΄Ω, *NUO, innuo, annuo; promitto*; *vergo*; f. σω, p. κα.

Νέφεα, nom. pl. νεφέεσσι, dat. pl. Ion. à νέφος, εος, τὸ, *nubes*.

Νεφέλη, ης, ἡ, et Dor. νεφέλα, *NEBULA, nubes*; ab eod. Th.

Νεφελαγερέτας, gen. Æol. à

Νεφελαγερέτης, ου, ὁ, *nubes excitans, vel cogens*; Jovis Epithet. voc. ὦ νεφελαγερέτα· ex νέφος, et ἀγείρω, *excito*, vel ἀγείρω, *colligo*.

Νεφέλιον, ου, τὸ, *nubecula*; dimin. à νεφέλη. Th. νέφος.

Νεφέλεσσιν, dat. pl. Ion. à νεφέλη, *nubes*.

Νεφθαλίμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *lucta*.

ΝΕ΄ΦΟΣ, εος, τὸ, *NUBES, nebula*; per Metaph. *magna multitudo*.

Νεφρῖτις, ίδος, ἡ, *morbus* seu *affectus renum*; à sequente.

ΝΕΦΡΟ΄Σ, ου, ἡ, *ren*; *vota et sensa animi* in Sacris.

ΝΕ΄Ω, *eo, redeo*, usitatim νέομαι, f. m. νεύμαι, *redibo*; inf. med. νεῖσθαι, *redire*.

ΝΕ΄Ω, f. νήσω, *nato*.

ΝΕ΄Ω, νῆς, νεῖ, *neo, filum duco* seu *torqueo*: inf. νεῖν, *nere*; f. νήσω.

ΝΕ΄Ω, *glomero, acervo, cumulo*. Ab hujus f. νήσω, habemus a. 1. ἔνησα, 3. pl. ἔνησαν, *cumularunt*, inf. νῆσαι, *cumulare*, perf. part. pass. νενημένος, *cumulatus*.

Νηάδες, ων, ὁ, *ædituus*; ex ναὸς, ὰ, ὁ, Att. pro ναὸς, *templum*, et κεῖρω, *scopis purgo*.

Νεώμεθ pro νεώμεθα, *redeamus*; 1. pl. sub. pass. νεώμαι, seu νέω, *redeo*.

Νεωμένη, præs. part. pass. f. g. à νεάω, *renovo*. Th. νέος, *novus*.

Νέως, adv. *nuper*; ab eod. Th.

Νεὼς, ὰ, ὁ, Att. pro. ναὸς, ὦ, ὁ, *templum*; hinc νεῶν, gen. pl. pro ναῶν.

Νεώσσοικοι, οἱ, *navalia*, q. d. *navium ædes*; ex ναῦς, *navis*, gen. Ion. νηὸς. Att. ναὸς, et οἶκος, ου, *domus*.

Νεωστὶ, adv. *nuper*. Th. νέος, *novus*.

Νεωτερίζεσθαι, præs. inf. pass. à

Νεωτερίζω, *res novas molior*; *immuto*; *novam rationem ineo*; *juniorum mores sequor*. Th. νέος.

Νεωτερικὸς, ὴ, ὸν, *juvenilis*: à seq.

Νεώτερος, ου, *junior, minor natu*; superl. νεώτατος, à νέος.

ΝΗ΄, *per*: adv. affirmandi et jurandi, cum acc. νὴ Δία, *per Jovem*. in compos. *priv.* interdum *intendit*.

Νὴ΄, pro νῆα, acc. Poët. pro ναῦν, *navem*: à nom. ναῦς, Ion. νηῦς, νηὸς, dat. pl. νήεσσι.

Νήαιδος, ου, ὁ, *NEÆTHUS*: nom. fluvii.

ΝΗΓΑ΄ΤΕΟΣ, ου, ὁ ☿ ἡ, *novus, nuper factus*.

Νήγερτος, ου, ὁ, *ex quo quis excitari nequit*: ex νὴ, et ἐγείρω, *excito*.

Νηδύϊα, τὰ, *intestina*: à νηδὺς, ύος, ἡ, *venter*.

Νήδυμος, ου, ὁ, *suavis*: per Pleonasm. τὸ ν, pro ἥδυμος. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Νηδυφὲν, Poët. adv. *ex utero*. Th. νηδὺς, ύος, ἡ, *venter*.

ΝΗΔΥ΄Σ, ύος, ἡ, *venter, uterus*.

Νήεσσ', pro νήεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. à ναῦς, et Ion. νηῦς, *navis*.

Νηέω, ῶ, f. ήσω, *glomero, acervo, cumulo*.

Νήησα, a. 1. part. act. νηήσασθαι, a. 1. inf. med. νηήσάσθω, a. 1. imperat. med. verbi νηέω.

Νήθω, *neo, filum è colu duco*; f. νήσω, p. νένηθα, perf. pass. νένησμαι. Th. νέω, *neo*.

Νῆϊ, dat. sing. à ναῦς, Ion. νηῦς, *navis*.

Νήϊα, τὰ, *navalia*: à

Νήϊος, ία, ον, vel νήϊος, ὰ, ὸν ☿ ἡ, *navalis*; à ναῦς.

Νήϊος, ίδος, ὁ ☿ ἡ, *inscius, rudis, timidus*; ex νὴ, priv. et εἶδω, *scio*.

* Ναΐς, *Nais una Nympharum Naïdum*; Κυλλήνην Ναΐδα νύμφην, Dion. Hal. Ant. i. 13. Vid. Drakenb. ad Sil. Ital. v. 21.

Νήμερον, *insanabilitèr*; adv. ex νὴ, negandi particulâ, et ἀκέομαι, *sano*.

Νημερτέω, ῶ, f. ήσω, *non audio*; ex νὴ, et ἀκούω, *audio*.

Νημερτὴς, ὴς, ὲς, *natans*; à νέω, *nato*.

Νηλεγὴς, ὲος, ὁ ☿ ἡ, *sævus*: q. ex νὴ, et ἀλέγω, *curo*.

Νηλεὴς, ὲος, ὁ ☿ ἡ, et τὸ νηλεὲς, *crudeli-, ie, sævus, immisericors*. Dicitur et νηλειὴς, et νηλὴς, ὲος· dat. singul. νηλεῖ, ex νὴ, priv. et ἔλεος.

Νηλεΐ, dat. sing. à νηλὴς, ὲος, ὁ ☿ ἡ, *immitis*; vel per Sync. pro νηλείῃ, dat. à νηλὴς, quod vide.

Νηλειὴς, idem quod νηλὴς, quod vide.

Νηλειπόνος, ου, ὁ ☿ ἡ, *crudeli supplicio puniens*; ex νηλὴς, *inimitis*, et ποινὴ, ης, ἡ, *pœna*.

Νηλεὸς, ὰ, ὁ ☿ ἡ, pro νήλεμος, *invisibilitèr*; ex νὴ, et λεύσσω, *video*.

Νηλήϊος, possessivum à Νηλεὺς. Vide Πηλήϊδης.

Νηλὴς, ὲος, ὁ ☿ ἡ, pro νηλεὴς, quod vide.

Νήλιτος, ου, ὁ ☿ ἡ, *discalceatus*: ex νὴ, et ἄλυξ, *calceus*.

Νηλλὴς, ὲος, ὁ ☿ ἡ, *peccati expers*; ex νὴ, et ἁλτέω, *pecco*.

Νῆμα, ατος, τὸ, *filum*; à νέω, *neo*.

Νημερτὴς, ὲος, ὁ ☿ ἡ, *verus*; ex νὴ, et ἀμερτάνω, *pecco*; f. ήσω, a. 2. ἥμαρτον. Est et

Νημερτὴς, nomen propr. mulieris.

Νηνεμίη, ας, ἡ, *tranquillitas ventorum*; à

Νήνεμος, ου, ὁ ☿ ἡ, *venti vacuus, serenus, tranquillus*: ex νὴ, et ἄνεμος, *ventus*.

Νήξει, dat. sing. νήξις, acc. pl. à

Νήξις, ως, ἡ, *natatio*: à νήχω, *nato*.

Νήξομαι, *navigabo*: f. 1. m. verbi νήχω.

Νηοῖς, *templis*. Ion. pro ναοῖς, à ναὸς, ὰ, ὁ, *templum*. Sic νηὸν, pro ναὸν.

Νηοπόλος, ου, ὁ, *ædituus, qui circa templum versatur*: ex ναὸς pro ναὸς, et πολέω, *versor*.

Νῆες, *navis*: gen. Ion. pro ναὸς, à ναῦς, ἡ, dat. pl. νηυσὶ, et

Νῆες, Ion. pro ναὸς, ὁ, *templum*.

Νηπιδωνὲς, ὴ, ὺν, *firmus*: ex νὴ, et πιδανὸς, *debilis, infirmus*: q. ἀπιδανὸς· ex α priv. et πίδαν, υ, τὸ, *solum, terra*.

* Νηπουθὴς, ὲος, ὁ ☿ ἡ, *non acisciandus*, Orpheus apud Macrob. Saturn. i. 18. ex νὴ, et πεύθομαι, *scisciter*.

Νηπιάω, ῶ, ἡ, *infantia, stultitia*: et

Νηπιάζω, *pueriliter ago, infans sum*: f. άσω, p. νενηπίακα, a. 1. ἐνηπίασα. Th. νήπιος, *infans*.

Νηπιαχεύω, *pueriliter me gero, instar vagientis doleo*: ex νήπιος, et ἀχεύω, *doleo*. Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor*.

Νηπίαχος, ου, ὁ, idem quod νήπιος, *infans*.

Νήπιε, voc. sing. à νήπιος.

Νηπιὴν, ης, ἡ, *infantia*: dat. sing. νηπιῇ, et

Νήπιον, ου, τὸ, *infans, infantia*: à

ΝΗ΄ΠΙΟΣ, ία, ὸν, *infans*, per Metaph. *imprudens, stultus*: ex νὴ, priv. et ἔπος, *verbum*.

Νηπίοτης, ητος, ἡ, *infantia*; à præced.

Νήπλωτος, ος, ὁ ξ ἡ, *incomptus, inornatus*: ex νὴ, et πλωτὸς, *nexus*.

Νήποινος, ος, ὁ ξ ἡ, *impunitus*: ex νὴ, et ποινὴ, *pœna*.

Νηπύτιος, ία, ον, *stultus, infans*. Th. νήπιος, idem.

Νηρεὺς, ῆος et ῆος, ὁ, nomen viri. Gr. νηρὸς, *humidus*.

Νηρὶ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *lucerna*.

Νήρῑθμος, ος, ὁ ξ ἡ, *innumerabilis*: ex νὴ, et ἠρίθμος, ος, ὁ, *numerus*.

NH'PION, ου, τὸ, *fruticis species*: circa amnes nascens, q. à νηρὸς, *humidus*.

Νηρίτης, ὁ, *NERITA, concha quædam natans*: à νέω, *no*. Vid. Ἀνηρίτης.

Νήριτος, vel νήριος, ου, ὁ ξ ἡ, *de quo non est contentio*: quod ex νὴ, et ἐρίζω, *contendo*. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *lis*.

NHPO'Σ, ὰ, ὸν, *humidus, cavus*. Est et

Νηρὸς, pro νεαρὸς, *recens*: à νέος, *novus*.

Νήσσω, *cumulare*: a. l. inf. act. νήσσυτο, 3. pl. a. l. m. Ion. verbi νέω, *glomero*.

Νησαία, ας, ἡ, nomen mulieris: à νῆσος, *insula*.

Νησίον, ου, τὸ, *parva insula*: ab eod.

NH'ΣΟΣ, ου, ἡ, *insula*: q. à νέω, *no*.

* Νησοφύλαξ, *insulæ custos*, ex νῆσος, et φύλαξ, *custos*. D. S.

NH'ΣΣΑ, seu νῆττα, ας, ἡ, *ANAS*: q. à νέω; *quia* natare amat.

Νηστία, ας, ἡ, *jejunium, inedia*; à seq.

Νηστεύω, *jejuno*: f. εύσω, p. νενήστευκα, aor. 1. ἐνήστευσα, a. 1. part. νηστεύσας, ασα, αν. Th. νῆστις.

NH'ΣΤΙΣ, ιδος, ὁ ξ ἡ, *jejunus*: qu. ex νὴ, priv. et ἔσθω, *edo*.

Νηστὼ, ἡ, nomen mulieris.

Νήτως, adv. *frustrà, inutiliter*.

Νητος, *ultimus*: contractè à νέατος, η, *novissimus*. Th. νέος, *novus*.

Νητρικὸς, ἡ, ὸν, *verus, certus*: ex νὴ, *valdè*, et ἀτρεκὴς, *verus*.

Νηῦν, acc. sing. Ion. pro ναῦν, *navem*, à ναῦς, ἡ, *navis*.

Νηυσὶ, dat. pl. Ion. ab eod.

Νήτμος, ου, ὁ ξ ἡ, *halitus et spiritus expers*: ex νὴ, priv. et ἀτμὸς.

Νηφάλιος, *sobrius* sxm. Th. νήφω.

Νηφάλεος, et νηφαλέος, ου, ὁ ξ ἡ, *sobrius, vigilans*. Th. νήφω.

Νηφαλιστὴς, ητος, ὁ, *sobrietas*, à præced.

Νήφουσι, dat. pl. part. præs. act. vel 3. pl. præs. Ind à

NH'ΦΩ, *sobrius sum, vigilo*: f. ψω, p. νένηφα, a. 1. ἔνηψα, a. 1. imperat. νῆψον, άτω, et in 2. pl. νήψατε, q. ex νὴ, et πίνω, *non bibo*.

Νήχετο, *natabat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi νήχω.

Νήχυτος, ος, ὁ ξ ἡ, *latè fluens, effusus*: ex νὴ, *intendente*, et χέω, seu χύω, *fundo*.

Νήχω, f. νήξω, usitatius νήχομαι, *no, nato*: à νέω.

Νῆψ, *accumulo*. Th. νέω, idem.

Νηὸς, Dor. et Ion. νεὼς, pro ναὸς, acc. pl. à ναὸς, *templum*.

Νίγηε, ὁ, cognomen Prophetæ. Lat. *niger*.

ΝΙΓΛΑΡΟ'Σ, *musici modulaminis genus*.

Νίζω, Tarentinorum linguâ pro νίπτω, *lavo*, propriè de manibus.

Νικᾷ, 3. sing. præs. Sed.

Νίκα, *vince*, præs. imperat. act. à νικάω, *vinco*.

Νικᾶν, præs. inf. ab eod

Νικάνωρ, ορος, ὁ, nomen Diaconi. Gr. *vir victoriæ*.

Νικᾰξω, εις, ει, Dor. pro νικήσω, et hoc pro νικήσω, *vincam*, f. 1. à νικάω, *vinco*

Νικᾶσαι, Dor. pro νικῆσαι, a. 1. inf. act. et

Νικάσας, Æol. pro. νικήσας, a. 1. part. act. *qui vicit, victor*. Sic et

Νικήσας, Dor. pro νικήσας, αντος, a. 1. part. à νικάω, *vinco*.

Νικασσὶν, f. 1. inf. Dor. pro νικᾶσαι, verbi ejusd.

Νικάτω, *vincat*, 3. sing. præs. imperat. act. ejusdem.

Νικαφορία, ας, Dor. pro νικηφορία, ας, ἡ, *victoriæ adeptio*. Sic.

Νικαφόρος, Dor. pro νικηφόρος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui victoriam reportat*. Ex νίκη, et φέρω, *fero*.

ΝΙΚΑ'Ω, ῶ, *VINCO, supero, antecello*: q. ex νὴ, et ἴκω, *cedo*: f. ήσω, p. νενίκηκα, a. 1. ἐνίκησα, a. 1. sub. νικήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. νικῆσαι.

Νίκη, ης, ἡ, *victoria*: à præced.

Νικᾷ, Dor. pro νικᾷ, *vincit*: 3. sing. præs. act. verbi νικάω.

Νικηθὶς, ίσα, ὶν, *victus*, a. 1. part. pass. ejusd.

Νίκημα, ατος, τὸ, *victoria*; à νικάω.

Νίκημα, pro νικάω, *vinco*.

Νικήσας, νικήσασα, *superans*, a. 1. part. act. m. et f. g. à νικάω.

Νικητήριον, ου, τὸ, *victoriæ præmium, palma*: à

Νικητήριος, ία, ον, *ad victoriam pertinens*: à

Νικητὴς, ῆ, ἰ, *victor*: à νικάω.

Νικητικὸς, ἡ, όν, *vincendi peritus; cui sæpè contingit vincere; qui magni est ad victoriam momenti* à præced.

Νικηφόρος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui victoriam reportat*: ex νίκη, et φέρω, *fero*.

Νικίτιος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *populi domitor*.

Νικλαὶς, ους, ὁ, nom. propr.

Νικολαΐτης, ου, ὁ, *NICOLAÏTA*, secta Nicolai: a

Νικόλαος, ου, ὁ vel Att. Νικόλεως, ω, ὁ, nomen viri. Gr. *populi victor*.

Νικοποιέω, -ῶ, *victoriam facio*: ex νίκη, et ποιέω.

Νικοποιὸς, ὸς, ὁ ξ ἡ, *victoriam faciens*: ex iisdem.

Νικόπολις, εως, ἡ, nomen urbis Gr. *civitas victrix*: ex νίκη, et πόλις.

Νῖκος, ους, τὸ, *victoria*: *finis* LXX. εἰς νῖκος, *in perpetuum*. Th. νέω, *vinco*.

Νικᾷω, Att. Contract. pro νικάω, 3. pl. præs. opt. à νικάω, *vinco*.

Νίνε, *ipsum, am, um*; vide αὐτ.

Νινευὶ, ἡ, *Ninive*, nom. urbis, indecl. Hebr. *amœna habitatio*.

Νινευΐτης, ου, ὁ, et in pl. Νινευῖται, ῶν, *Ninevitæ*: à præced.

Νιόβη, ης, ἡ, *NIOBE*, nom. mul.

Νισσὰς, άδος, ἡ, *pelvis, malluvium*: à

NI'ΠΤΩ, act. *lavo, abluo*: propriè *de manibus*, f. ψω, p. νένιφα, a. 1. ἔνιψα, a. 1. sub. νίψω, ῃς, ῃ, præs. m. νίπτομαι, *abluo*, f. 1. m. νίψομαι, a. 1. m. ἐνιψάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. νίψαι, ασθω, a. 1. sub. m. νίψωμαι, ῃ, ηται, a. 1. inf. med. νίψασθαι a. 1. part. m. νιψάμενος, *qui se lavit, lotus*.

Νίσσομαι, vel νίσσωμαι, ει, *vado, redeo*. Th. νέω, *eo*.

Νισσομένης, gen. sing. part. præs. m. f. g. à præced.

Νίσσονθ', pro νίσσονται, *revertebantur*, 3. pl. imperf. Ion. verb. νίσσομαι, quod vide.

NI'TPON, ου, τὸ, *NITRUM*, sali simile.

Νίφα, per Apocopen pro νιφάδα, acc. sing. et

Νιφάδεσσι, dat. pl. Ion. pro νιφάσι, à

Νιφὰς, άδος, ἡ, *nix confertim et cum vehementi impetu decidens*: Metaph. *multitudo*. [* ab obsoleto νίφω, νίφος, undè Lat. *nix*, et *ningo*, Græv. ad Hes. Op. 535.]

Νιφετὸς, οῦ, ὁ, idem quod præced.

Νιφόεις, όεσσα, όεν, *nivosus*: à

NI'ΦΩ, et νιφόω, *NINGO, nivi facio*: νίφομαι, *nive conspergor*.

Νίψαι, a. 1. imperat. m. à νίπτω, *lavo*: f. ψω.

Νυφάμωνος, *lotus*, a. 1. part. m. ejusd. verbi

Νίψατωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi νίπτω, *lavo*.

Νοάω, νοῶ, *sapit*, 3. sing. præs. sub. à νόος, *cogito*. Th. νέω.

Νόει, *cogita*, præs. imperat. act. à νοέω.

Νοεὶς, præs. part. pro νοῶν, Æolicè retracto accentu à νόημι, pro νέω, *cogito*.

Νοέοντο, Dor. pro νοέονται, *cogitant*; vide νοέω.

Νοεῦσ', pro νοέουσι, 3. pl. præs. ind. act. à νοέω, *cogito*.

Νοεῦσι, dat. sing. part. præs. f. g. à νοέω, *cogito*, præs. part. νοῶν, οῦσα, οῦν.

Νοερὸς, ὰ, ὸν, *intelligens, rationis capax*.

Νοῦντες, Dor. pro νοῦντες, *cogitantes*, nom. pl. præs. part. act.

Νοῦω, *intelligo, cogito; scio; sapio; video, cerno*; præs. imperat. act. νόει; νοείτω, νοείτων, f. νοήσω, p. νενόηκα, a. 1. ἐνόησα, a. 1. sub. νοήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. νοῆσαι, p. pass. νενόημαι. Th. νόος, νόῦς, ὁ, *mens*.

Νοηθέν, ἔντες, τὰ, a. 1. part. pass. v. g. à præced.

Νόημα, ατος, τὸ, *intellectus; cogitatio; consilium, inventum, machinatio; mens, ingenium*; à νοέω.

Νοήμων, ονος, ὁ ἧ ὄν, *mentis compos, prudens*; item nom. propr.

Νοήσας, αντος, a. 1. part. act. νοῆσαι, a. 1. inf. à νοέω.

Νόησεν, Ion. pro ἐνόησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Νοέσει, 3. sing. a. 1. sub. act. à νοέω, f. ἤσω.

Νόησις, εως, ἡ, *ipsa actio cogitandi; cogitatio; intelligentia*. à νοέω.

Νοητικὸς, ἡ, ὸν, *intelligendi facultate*, seu *vi, prædituς*; à seq.

Νοητὸς, ἡ, ὸν, *intelligibilis: qui mente percipitur, nec sub sensum cadit*; à νοέω.

Νοητῶς, adv. *prudenter*: à præced.

Νοθεία, ας, ἡ, qu. dic. *spuritas, degeneratio*; à

Νοθεύω, *adultero, corrumpo, alieno, decipio*; à

ΝΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *NOTHUS, non legitimus*.

Νομαῖος, ὰ, ὸν, *pascuis vivens, pastoralis*. Th. νέμω, *pasco*.

Νόμαιον, ου, τὸ, à νόμος, *mos, ritus, institutum*.

Νομαῖος, αία, αῖον, *in pascuis degens; veniens ab armento*; à νομὸς.

Νομαρχία, ας, ἡ, *provincia præfectura*; ex νομὸς, *præfectura*, et ἀρχὴ.

Νομάδες, *Nomades, populi Scythiæ et Libyæ, Numidæ*.

Νομὰς, άδος, ὁ ἧ ἁ, *in pascuis degens*. à νέμω.

Νομὰς, άδος, αἱ, pro *navium costæ*; Herodot.

Νομάσμαι, ασμαι, *dilanio*.

Νομεὺς, ἑος, ὁ, *pastor*; *dator: tributor*. Th. νέμω, p. m. νένομα, *pasco, tribuo*.

Νομεύω, f. εύσω, *pasco*. Th. νέμω.

Νομέω, *possideo, acquiro*. ab eod

Νομὴ, ῆς, ἡ, *distributio; possessio; pabulum, pastus*; à νέμω.

Νομίζω, *lego sancio*; item *existimo*; [* *habeo in usu*;] *justa facio*; imperf. ἐνόμιζον, ες, ε, f. ίσω, perf. νενόμικα, a. 1. ἐνόμισα, a. 1. sub. νομίσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. act. νομίσας: νομίζομαι, *soleo*: à νόμος.

Νομικὸς, ἡ, ὸν, *ad leges pertinens; jurisperitus, jurisconsultus*; et

Νόμιμος, η, ον, *consuetum jus*; à

Νόμιμος, ιμη, ιμον, vel ὁ ἧ ἁ, *legitimus, ad leges pertinens; æquus; peritus*, de Historicis et Philosophis. à νόμος, lex.

Νομίμως, adv. *legitimè*: à præced.

Νομοθμὸν, 1. pl. f. 1. ind. act. Att. Vide νομεῖν.

Νομίσαι, a. 1. inf. act. et

Νομίσας, αντος, a. 1. part. et

Νομίσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi *νομίζω, existimo*, quod vide.

Νόμισμα, ατος, τὸ, *NUMISMA, nummus legitimus*, cujus *pretium νενόμισται*, hoc est, *legè sanctus est*. [* *νόμισμα, ἐν τοῖς μέτροις, recepta ad usitatam mensuram*, τὸ νομιζόμενον μέτρον. Salm. de usur. c. xv. p. 437. Sub imperatoribus Byzantinis, *solidus aureus*; si de nummo argenteo dicitur, addunt ἀργυροῦν. Gul. Clarke de Nummis, p. 180.] *mos receptus, consuetudo*. à *νομίζω*. Th. νόμος, *lex*.

Νομιστέος, *existimandus*, verb. à *νομίζω, puto*.

Νομιστὶ, f. Att. pro *νομίσει*, verbi *νομίζω*.

Νομογραφεῖν, *leges scribo*: à νομογράφος.

Νομογραφία, ας, ἡ, *legum scriptio*: ab eod.

Νομογράφος, ου, ὁ ἧ ἁ, *legum scriptor, legislator*; ex νόμος, et γράφω.

Νομοδιδασκαλος, ου, ὁ, *legis doctor, professor juris*; ex νόμος, et διδάσκαλος.

Νομοθεσία, ας, ἡ, *legis constitutio; legislatio; sanctio*; ex νόμος, et θεσις, *positio*.

Νομοθετέω, *legem fero, sancio, promulgo*; f. ήσω, p. νενομοθέτηκα, a. 1. ἐνομοθέτησα, perf. pass. νενομοθέτημαι, *sanctus fui*; plusq. p. ind. pass. ἐνενομοθέτημην, σο, το. à seq.

Νομοθέτης, ου, ὁ, *legislator*; ex νόμος, et τίθημι, *pono*.

Νομοθετήσαι, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi *νομοθετέω, leges sancio*, quod vide.

ΝΟ'ΜΟΣ, ου, ὁ, *lex*, quia suum cuique *νέμει*; *consuetudo, mos, institutum; cantilena*; at

Νομὸς, ου, ὁ, idem quod *νομὴ, pabulum; sedes, quam quis incolit; regio, præfectura, provincia*.

Νομοφύλαξ, ακος, ὁ ἧ ἁ, *legum custos*; in pl. νομοφύλακες, *legum custodes*, seu *præsides*; ex νόμος, *lex*, et φύλαξ, *custos*.

ΝΟ'ΟΣ, νου, ὁ, *mens; cogitatio: prudentia*: gen. νοῦ, νοῦ, dat. νόῳ, νῷ, acc. νόον, νοῦν, voc. νόος, νοῦ.

Νοσέουτι, *laborant, ægrotant*, Dor. pro *νοσοῦσι*, 3. pl. à *νοσέω*.

Νοσηρὸς, ὰ, ὸν, *morbidus, morbosus*. Th. νόσος.

Νοσέω, *ægroto, insanio*: præs. inf. νοσεῖν, f. ήσω, p. νενόσηκα, a. 1. part. νοσήσας: à νόσος.

Νοσηλεία, ας, ἡ, *cura ægri*: et

Νοσηλεῖα, ων, τὰ, *officia et remedia quæ ægroto præstantur*: à seq.

Νοσηλεύω, f. εύσω, *ægrotantem curo*: à νόσος, *morbus*.

Νόσημα, ατος, τὸ, *ægritudo*: à νοσέω.

Νοσημάτικὸς, ἡ, ὸν, *valetudinarius, morbosus*: à præced.

Νοσοκομεῖον, ου, τὸ, *locus in quo ægroti curantur*: à seq.

Νοσοκόμος, ου, ὁ ἧ ἁ, *qui vel quæ ægrotos curat*: ex νόσος, et κομέω.

ΝΟ'ΣΟΣ, ου, ἡ, *morbus, vitium, pestis*: qu. νή, et σῶς, *sanus*.

Νοσσάδας ὄρνις, pro νοσσιάδας ὄρνιθας. Vide νοσσὸς, *pullus*.

Νοσσεύω, f. εύσω, *nidulor*.

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus*. Th. νοσσὸς, *pullus*.

Νοσσίον, ου, τὸ, *pullus*: à νοσσὸς, *pullus*.

Νοσσοποιέω, ῶ, f. ήσω, *nidum struo*: ex νοσσὸς, et ποιέω.

Νοσσὸς, pro νοσσὸς, *pullus*.

ΝΟΣΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, *redeo, eo, proficiscor*.

Νοστήσω, *redibo*, f. 1. à νοστέω, *redeo*. hinc νοστήσας, a. 1. part. act.

Νόστιμος, ου, ὁ ἧ ὄν, *rediturus*, vel *qui redire potest: suavis, dulcis*. [* νοστιμώτερον ὕδωρ, *aqua dulcior*. Jos. B. J.] νόστιμον ἦμαρ, *dies reditûs*.

Νόστος, ου, ὁ, *reditus*; item *dulcedo*: ab eod. Th. [* νόστος πάλιν, *retrorsum reditus*, Eurip. Supplic. 1209.]

ΝΟ'ΣΦΙ, *seorsùm, sinè*; νόσφι θεὸν *exceptis Diis*.

Νοσφίζομαι, *subduco; depeculor; prævaricor*: f. med. ίσομαι, a. 1. m. ἐνοσφισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. νοσφίσασθαι, à

Νοσφίζω, *separo, segrego*: à νόσφι.

Νοσφισθεὶς, είσα, ὲν, *separatus*, a. 1. part. pass. præcedentis.

Νοσῶν, *ægrotans*, præs. part. act. à νοσέω.

Νοτερὸς, ὰ, ὸν, *humidus*: à νοτὶς.

Νοτὶη, ας, ἡ, idem quod νοτὶς, ίδος.

Νοτίζω, *humecto*, item *humore madeo*: à νοτὶς, *humor*.

Νοτιὸς, *humidus*: à νοτὶς, *humiditas*; item *australis, austrinus*: à νότος, *auster*.

ΝΟΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, *humor, humiditas*.

Νότιος, gen. Ion. à

ΝΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *NOTUS, auster*.

Νουθετικὸς, ἡ, ὸν, *prudens, mentis plenus*: vox jocularis: ex νοῦς, *mens*, et βίζω seu βίω, *impleo*.

Νουθεσία, ας, ἡ, *admonitio*: ex νουθετέω, *mens*, et θέσις, *positio*.

Νουθετὲω, *admoneo, castigo*: f. ήσω, p. νενουθέτηκα, a. 1. ἐνουθέτησα, a. 1. inf. act. νουθετῆσαι. ex νοῦς, et τίθημι.

Νουθέτημα, ατος, τὸ, *admonitio, commonitio*: à præced.

Νουθετητὸς, ἡ, ὸν, *admonitionem pertinens*: à νουθετέω.

Νουμηνία, ας, ἡ, *nova luna*, qu. νεομηνία. Ex νέος, *novus*, et μὴν, *luna*.

Νοῦμμος, ου, ὁ, *nummus*: à νόμος.

Νουνεχὴς, ἐος, ὁ ἧ ἐν, *cordatus, intelligens*: ex νοῦς, et ἔχω.

Νουνεχῶς, adv. *cordatè, [illegible]* νουνεχόντως, idem; à pr

Νεῦς, vide νόος.

Νεῦσος, Poët, pro νόσος, ου, ἡ, *morbus, pestis.*

Νύ, expletiva particula Poët.

Νυγείς, a. 2. part. pass. verbi νύσσω, *pungo*: f. ξω, a. 1. ἴνυξα, a. 2. pass. ἰνύγην.

Νυγμή, ῆς, ἡ, et

Νυγμός, οῦ, ὁ, *punctus; stimulus.*

Νύκτ' pro νύκτα, *noctem*, acc. sing. à νύξ, νυκτὸς, ἡ, *nox.*

Νυκτερινὸς, ἡ, ὸν, *nocturnus*: à νύξ.

Νυκτερὶς, ίδος, ἡ, *vespertilio.* ab eod.

Νύκτιος, α, ὁ ᾗ ὅν, *nocturnus*: à νύξ.

Νυκτικόραξ, ακος, ὁ, *nycticorax, corvus nocturnus.*

Νυκτιλαμπὴς, ίος, ὁ ᾗ ές, *qui noctu lucet*: ex νύξ, *nox*, et λάμπω, *luceo.*

Νυκτίνομος et νυκτιβόμος, ου, ὁ ᾗ ὅν, *qui noctu pascitur*: ex νύξ, et νέμος, à νέμω, *pasco.*

Νυκτομαχία, ας, ἡ, *prælium nocturnum*: ex νύξ, et μάχομαι, *pugno.*

Νύκτωρ, adv. *noctu.* Th. νύξ.

Νυμφαγωγὸς, ὁ, ὁ ᾗ ὅν, *dux sponsæ*: ex νύμφη, *sponsa*, et ἄγω, *duco*

Νυμφαῖος, αία, αῖον, *ad nymphas pertinens.*

Νυμφὰς, ᾶδ, ὁ, nom. viri. Gr. *sponsus.*

Νυμφεῖος, α, ὁ ᾗ ὅν, *nuptialis, ad sponsam pertinens.* Th. νύμφη.

Νύμφευσις, εως, ἡ, *elocatio puellæ*: à seq.

Νυμφεύω, f. εύσω, *nuptum*, seu *nuptui do*: à seq.

ΝΥ'ΜΦΗ, ης, ἡ, *sponsa, nova nupta, NYMPHA*; gen. pl. νυμφῶν, Ion. pro νυμφῶν.

Νυμφίδιος, ία, ιον, Poët. *ad sponsam pertinens, nuptialis*: à præced.

Νυμφικὸς, ἡ, όν, idem: ab eod.

Νύμφιος, ου, ὁ ᾗ ὅν, *qui nuptui datur.* ab eod.

Νυμφίος, ου, ὁ, *sponsus, maritus*: ab eod.

Νυμφοκόμος, gen. Ion. à

Νυμφοκόμος, ου, ὁ ᾗ ὅν, *sponsam ornans*: ex νύμφη, *sponsa*, et κομέω, *orno, curam gero.*

Νυμφόληπτος, ον, ὁ ᾗ ὅν, *lymphatus, nympharum spiritu correptus, fanaticus*: qu. qui speciem nymphæ in fonte viderit: ex νύμφη, et λαμβάνω, *capio*; f. m. λήψομαι.

Νυμφοστόλος, ου, ὁ ᾗ ὅν, *sponsam ornans*: ex νύμφη, *sponsa*, et στέλλω, *orno.*

Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, *thalamus, cubile sponsi.* Th. νύμφη.

ΝΥ'Ν, vel Att. νυνὶ, *NUNC*: ὁ, ἡ, τὸ, νῦν, sc. ὄν, οὖσα, ὄν, *præsens*: ἀχρὶ τοῦ νῦν, sc. καιροῦ, *ad hoc usque tempus*: ἀπὸ τοῦ νῦν, sc. χρόνου, *ab hoc tempore, post hac tempus.* at

Νῦν, *igitur*, enclit. idem quod νυ.

ΝΥ'Ξ, νυκτὸς, ἡ, *NOX*: acc. νύκτα. Et Metaph. pro *tempore ignorantiæ.* Aliquando pro *morte* ap. Hom. at

Νύξ, pro νύξις, Ion. pro ἴνυξ, 3. sing. a. 1. act. verbi νύσσω, *pungo, vulnero*, f. ξω, p. νένυχα, a. 1. inf. νύξαι, part. νύξας.

Νύξω, *pungam*, f. 1. act. ejusd.

ΝΥΌΣ, οῦ, ἡ, *NURUS, sponsa*: à νίος, qu. *nova filia.*

Νύσος, *claudus*, χωλὸς, Syracus.

Νύσσα, ης, ἡ, *meta*, ad quam νύσσουσι equi.

Νύσσοντες, nom. pl. præs. part. act. à

ΝΥ'ΣΣΩ, seu -ττω, *pungo, fodico, punctim cædo, vulnero*: f. ξω, p. νένυχα, a. 1. ἴνυξα, perf. pass. νένυγμαι.

Νύσσγμα, ατος, τὸ, et

Νυσγμὸς, οῦ, ὁ, *dormitatio*; à

ΝΥΣΤΑ'ΖΩ, *dormito, præ somno capite nuto*: f. ξω, p. νενύσταχα, a. 1. ἐνύσταξα. Dicitur νυσσάζω, pro νυσσάζω, et νύσσω, à νίσσω, *nuo.*

Νύττω, vide in νύσσω, *pungo.*

Νύχα, adv. *noctu.* Th. νύξ.

Νυχεία, ας, ἡ, Nymphæ nomen.

Νυχθήμερον, *spatium* 24 *horarum, ex die et nocte*: ex νύξ, *nox*, et ἡμέρα, *dies*: ιτ mutantur in χθ, ob sequentem aspirationem.

Νύχιος, ία, ιον, [° et νύχιος, Callim.] *nocturnus, a, um.* Th. νύξ.

Νύχος, εος, τὸ, *nox, tenebræ.* Th. νύξ.

ΝΩ'ΤΑΑ, ων, τὰ, *edulia, suavia et delicata*: qu. νέον γάλα.

Νώδυς, ὁ, ὑν, *edentulus*: ex νὴ, et ὀδοὺς, *dens.*

Νώδυνος, ου, ὁ ᾗ ὅν, *expers doloris*; ex νὴ, et ὀδύνη, *dolor.* Hinc νωδυνία, *vacuitas doloris.*

Νῶι, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. *requiescere.*

Νῶϊ' pro νῶτα, ob seq. aspirat. nom. pl. à νῶτος, ου, ὁ, *dorsum*; in pl. τὰ νῶτα.

Νωθεία, ας, ἡ, et Ion. νωθίη, *tarditas, segnities*: à

ΝΩΘΗ'Σ, ές, ὁ ᾗ ές, *tardus, piger; stupidus*: q. ex νὴ, part. priv. et θέω, *curro.*

Νώθητι, Synæresi Ion. pro νωθέητι, a. 1. imperat. pass. à νόέω, *cogito.*

Νωθροκάρδιος, ου, ὁ ᾗ ὅν, *excors, stupidus*: ex νωθρὸς, et καρδία, *cor.*

Νωθρὸς, ὴ, ὸν, *tardus, piger.* Th. νωθὴς.

Νωθρότης, ητος, ἡ, *pigritia, tarditas, segnities*: à præced.

Νωΐ, νῶι, *NOS*: et νῶιν, νῷν, nom. et dat. dual. ab ἐγὼ, *ego.*

Νῶκαρ, ος, τὸ, *torpor*, adj. *admodum piger*: ex νὴ pro νὴ, et σκάπτω, *salio.*

Νωλαμὲως, *indesinenter*, adv. à

ΝΩΛΕΜΗ'Σ, ἰος, ὁ ᾗ ές, et τὸ νωλεμὲς, *indesinens, assiduus*: qu. ex νὴ et λείπω, p. pass. λέλειμμαι.

Νωμᾶν, præs. inf. act. à νωμάω. Hinc

Νωμᾶτας, Dor. pro νωμήσας, a. 1. part. act. et

Νωμήσουσιν, Dor. pro νωμήσουσι, 3. pl. f. 2. act. verbi ejusd.

Νωμάω, *distribuo, moveo, volvo: observo, considero*, Th. νέμω, *divido, pasco.*

Νώμησαν, *distribuerant*, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. et

Νωμήσας, *vibrans*, a. 1. part. act. à νωμάω, quod vide.

Νωμῶ, Dor. pro νέμω.

Νώνυμος et νώνυμνος, Poët. pro ἀνώνυμος, ου, ὁ ᾗ ὅν, *obscurus, ignobilis, nomine carens*: ex νὴ, et ὄνομα, Æol. pro ὄνυμα, ατος, τὸ, *nomen.*

Νόφελν, ους, ὁ ᾗ ὅν, *splendidus*: quòd *obscuret visum.* ex νὴ pro ν, et ὄψις, εως, *visus.* hoc ab ἔστημι, *video.*

Νῶσαι, Synæresi Ion. pro νόησαι, a. 1. inf. act. et

Νώσατο, *excogitavit* pro νόησατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. Sic νοήσασθαι, pro νοησάσθαι, a. 1. inf. m. et sic in aliis: a νόος, *cogito.*

Νῶτ' pro νῶτα, nom. pl. à νῶτος, ου, ὁ, *dorsum.*

Νωτάκμονες, nom. pl. à

Νωτάκμων, ονος, ὁ ᾗ ὅν, *incudem ferens in tergo*: ex νῶτος, *tergum*, et ἄκμων, ονος, ὁ, *incus.*

Νωτοκοπέω, ῶ, *terga ferio, cervicem amputo*: ex seq. et κόπτω.

ΝΩ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *dorsum, tergum*: *superficies*, ut νῶτα θαλάσσης, in pl. τὰ νῶτα, dat. pl. νώτοισι, gen. pl. νώτων.

° Νωτοφορέω, *onera dorso ferre* dicitur de camelis. D. S. ex præced. et φορέω.

Νωτοφόρος, ου, ὁ ᾗ ὅν, *humeris* seu *tergo gerens*: ex νῶτος, et φέρω, *porto.*

Νωχελεύομαι, *piger et tardus sum in opere*: à

Νωχελὴς, ές, ὁ ᾗ ές, *tardus, segnis, invalidus; inutilis*: ex νὴ, et ἀχέλλω, *moveo, curro.*

Νωχελία, ας, ἡ, *segnities, socordia, tarditas*: à præced.

Ξ.

Ξ DECIMA quarta litera apud Græcos; in numeris *sexaginta*, et cum lineolâ infrà additâ (ξ) *sexaginta millia*, denotat. ξ pro c, Dor. in fut. et a. 1.

ΞΑ'ΙΝΩ, *carmino; carpo; cædo, percutio*: f. ξανῶ, p. ἔξαγκα.

Ξάνθη, ης, ἡ, nom. mul.

Ξανθῆσιν, dat. pl. Ion. f. g. pro ξανθαῖς, à ξανθὸς, *flavus.*

Ξανθίζω, f. ίσω, *flavum reddo*, seu *fulvum*: item *flaveo, flavus sum.* Th. ξανθὸς, *flavus.*

Ξανθόθριξ, ιχος, ὁ ᾗ ὁ, *flaves pilos habens*: ex ξανθὸς, et θρὶξ, τριχὸς, ὁ *capillus.*

Ξαυθοκομᾶν, gen. pl. Dor. à

Ξανθόκομος, ε, ὁ, *flavam comam habens.*

Ξανθοκόμης, ε, ὁ ἡ, idem: ex ξανθὸς, et κόμη, *coma.*

ΞΑΝΘΟΣ, ὴ, ὸν, *flavus, fulvus, rubens, ruber.* Est et

Ξάνθος, ε, ὁ, nom. prop. fluvii.

Ξανθόχροος, ε, ὁ ἡ, *qui flavam cutem habet*: ex ξανθὸς, et χρόος, *cutis.*

Ξανθὸς, gen. Dor. pro ξανθοῦ, à ξανθὸς.

Ξανῶ, f. 1. act. verbi ξαίνω, quod vide.

Ξαπόξια, *hospitalitè*: nom. pl. à

Ξεστίον vel ξένιον, Poët. pro ξένιον, τὸ, *munus quod datur hospiti.* Th. ξένος, *hospes.*

Ξενίζω, *hospitem excipio*; à ξένος, Poët. pro ξένος, *hospes.*

Ξενικὸς, ὴ, ὸν, *peregrinus*; Ion. pro ξενικὸς, ab eod. Th.

Ξένιος, pro ξένιος, ία, ιον, *hospitalis, ad hospites pertinens*: ab eod. Th.

Ξενοδόκος, et ξενοδόχος, ε, ὁ ἡ, *hospitium præbens*; at

Ξενοδόχος, ε, ὁ ἡ, *cui hospitium præbetur*: ex ξένος pro ξένος, *hospes*, et δέχομαι, *accipio.*

Ξενοκτονέω, Ion. pro ξενοκτονίω, *peregrinos interficio, hospitem, vel hospites, occido*: ex ξένος, et κτείνω, *interficio.*

Ξένος, ὴ, ον, Ion. pro ξένος, *hospes.*

Ξεναγέτης, ε, ὁ, *qui est hospitum dux et acceptor*; à seq.

Ξεναγέω, f. ήσω, *duco hospites ad ea quæ visenda sunt*; *hospitio excipio*; *peregrinos moribus patriis instituo*: *milites mercenarios alo, duco*: ex ξένος, et ἄγω, *duco.*

Ξεναγωγέω, -ῶ, idem quod præced. et ex iisdem.

Ξεναπάτης, ε, ὁ, Dor. pro

Ξεναπάτης, ε, ὁ, *hospitum deceptor*; à ξένος, et ἀπατάω, *decipio.*

Ξενεκὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἡ, *hospitibus aptus.* Sic vocatur ἡ δίκη, ἡ τοὺς ξένους ἀρχὰς καὶ βοηθοῦσα, καὶ πᾶσαν ἐκ' αὐτῶν ἀπωθοῦσα, id est, *justitia, quæ peregrinis et hospitibus opem fert*, &c.

Ξενία, ας, et Ion. ης, ἡ, *hospitium.* Th. ξένος, *hospes.*

Ξενίζω, *hospitio accipio*; *peregrina sapio, et loquor*; *item novitate quasi peregrinâ turbo*; hinc part. pres. pl. neut. τὰ ξενίζοντα, *peregrina*, à *vulgi sententiâ abhorrentia*: -ίσω, p. ιξένικα, a. 1. ιξένισα, præs. pass. ξενίζομαι, ῃ, εται, *diversor*; item *peregrinâ parcellor*; a. 1. pass. ξενίσθην, a. 1. sub. pass. ξενισθῶ. à præced. Th.

Ξένιος, ὴ, ὸν, *peregrinus, externus*: item *hospitalis*; ab eod. Th.

Ξένιον, ε, τὸ, *munus quod hospiti datur, xenium*: *quodlibet munus.*

Ξένιος, ία, ιον, *hospitalis, hospitio excipiens.*

Ξενισθὶς, *hospitio exceptus*: a. 1. part. pass. et

Ξενισθῆναι, 1. pl. a. 1. sub. pass à ξενίζω.

Ξενισμὸς, ε, ὁ, *hospitum susceptio*; *mutatio, quæ fit rerum novitate*: à ξενίζω.

Ξενιτεία, ας, ἡ, *peregrinatio, hospitium*; à

Ξενιτεύω, f. εύσω, *peregrè dego, peregrinor*: præs. med. ξενιτεύομαι, idem: exponitur et *in aliene solo mercede milito.* Th. ξένος, *hospes.*

Ξενοδοχέω, -ῶ, *hospitalis eum: hospitium alios accipio*; ex ξένος, et δέχομαι, *recipio*: p. med. δέδοχα.

Ξενολογέω, -ῶ, *externos milites cogo*, seu *conscribo*; f. ήσω, p. ιξενολόγηκα: à

Ξενόλογος, ε, ὁ ἡ, *qui milites externos colligit*; item *Xenologus*; nom. propr. ex ξένος, et λέγω.

ΞΕ'ΝΟΣ, et Poët. ξεῖνος, ε, *hospes, peregrinus.*

Ξενοτροφέω, -ῶ, f. ήσω, *peregrinos et hospites alo*: ex ξένος, et τρέφω, *nutrio.*

Ξενόομαι, et Ξενοῦμαι, *hospitio sive hospitii necessitudine jungor*; à ξένος.

Ξενοφῶν, ῶντος, ὁ, *XENOPHON.*

Ξενόω, ῶ, f. ώσω, id. ac ξενίζω, q. v.

Ξένως, adv. *peregrinè, peregrinorum more*; à ξένος, *peregrinus.*

Ξέρξης, *Xerxes*; Persicum est nomen Gr. Ἀρῆϊος, *Martius.*

Ξεσθὶς, *rasus*; a. 1. part. pass. à ξέω, *rado*, quod vide.

Ξέσις, εως, ἡ, *rasura, sculptura*; à ξέω.

Ξέστης, ε, ὁ, *sextarius*, nomen mensuræ: gen. pl. ξεστᾶν: ex Latinâ voce *sextus.*

Ξεστὸς, ὴ, ὸν, *rasus, scalptus, dolando politus*; à ξέω.

* Ξεσγεγία, ας, ἡ, *sculptura.* D. S.

ΞΕ'Ω, *rado, polio, scalpo, dolo*; f. ξέσω, p. pass. ἔξεσμαι, a. 1. pass. ἐξέσθην.

Ξηρὰ, ᾶς, ἡ, *terra continens*; item *terra*: à ξηρὸς, *aridus.*

Ξηραίνω, *arefacio, sicco*; f. ανῶ, p. ἐξήραγκα, a. 1. ἐξήρανα, perf. pass. ἐξήραμμαι, perf. part. pass. ἐξηραμμένος, η, ον, a. 1. pass. ἐξηράνθην, ης, η, f. 1. pass. ξηρανθήσομαι. Th. ξηρὸς, *aridus.*

Ξηρανθὶς, *siccatus*; a. 1. part. pass. et

Ξηρανθῆ, a. 1. sub. pass. à ξηραίνω, quod vide.

Ξηρασία, ας, ἡ, *ariditas, siccitas*: à

Ξήρασις, εως, ἡ, idem. à ξηραίνω.

ΞΗΡΟΣ, ά, όν, *aridus, siccus*: *inanis, vacuus*, scil. *cibo, potu*; *pallidus, exanimis.*

Ξηρότης, ητος, ἡ, *siccitas*: à præced.

ΞΙ'ΡΙΣ, seu ξύρις, *herba quædam.*

* Ξιφηφορέω, *gladium gero*; ex ξίφος, et φορέω.

* Ξιφηφόρος, ε, ὁ ἡ, *gladium gestans*; ex ξίφος, et φέρω.

Ξιφίας, ου, ὁ, piscis nomen: THE SWORD FISH: à ξίφος, *gladius.*

Ξιφίδιον, ε, τὸ, *gladiolus, pugio*; dimin. à ξίφος.

Ξιφιστὴς, ῆρος, ὁ, *balteus*; item *vagina*; à

ΞΙ'ΦΟΣ, ους, τὸ, *ensis, gladius*; dat. τῷ ξίφει, hinc Angl. KNIFE.

Ξουθὸς, ὴ, ὸν, *flavus, albus, rufus, celer, suavis*; à ξανθὸς.

Συγκατθανεῖν, Poët. Sync. pro συγκατθανεῖν, 3. sing. a. 2. ind. act. ex συν, κατὰ, et θνήσκω, *morior*: a. 2. ἔθανον, ες, ε.

Σαλήνη, ης, ἡ, *dolabra, radula.* à ξέω.

Σάλη, τὰ, *ligna*: pl. à ξύλον.

Συλάριον, ε, τὸ, *surculus, parvum lignum.*

* Συλεία, ας, ἡ, *lignatio*; à

Συλεύομαι, *lignor, ligna convecho*; à

Συλεὺς, εως, ὁ, *lignator*; à ξύλον.

Σύλινος, ίνη, ινον, *ligneus, a, um*; ab eod.

* Συλίφαν, ε, τὸ, *parvum lignum, tabella.* D. S.

Συλλαμβάνω, *corripio*; item *opem fero*; pro συλλαμβάνω.

Συλοκόπος, ε, ὁ, *lignarius*, et *lignator*; ex κόπτω, *scindo*, et

ΞΥ'ΛΟΝ, ου, τὸ, *lignum, fustis*; de variis rebus dicitur è ligno factis, ut *de mensâ, furcâ, cruce, materiâ ligneâ ædificantium, arbore*, per Hebr.

Συλουργέω, *faber lignarius sum*; ex ξύλον, et ἔργον, *opus.*

Συλουργικὸς, ὴ, ὸν, *ad fabrum lignarium pertinens*: à præced.

Συλοφωλὲς, ὸς, *lignum habens nudum*: τὸ ξυλοφωλὲς, *est locus ædificii, ubi lignea materia non est tecta calce*: ex ξύλον, et φαίνομαι. D. S.

Συλοφορέω, -ῶ, f. ήσω, *ligna fero*: ex ξύλον, et φορέω.

Συλοφορία, ας, ἡ, *portatio ligni*: à seq.

Συλοφόρος, ου, ὁ ἡ, *qui ligna fert, calo*: ex ξύλον, *lignum*, et φέρω, *porto.*

Συλοχίζομαι, et Dor. -ίσδομαι, idem ferè quod ξυλίσομαι. *ligna seco et findo, vel colligo*, &c. à

Σύλοχος, ου, ὁ ἡ, *ligna habens*; subst. *locus arboribus consitus, sylva*; ex ξύλον, *lignum, materia*, et ἔχω, *habeo.*

Συμβαίη, *contingat*; Att. vel Dor. pro συμβαίνη, a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω. Th. βαίνω, *eo.*

Συμβάλλειν, *obviam ire*: præs. inf. Att. pro συμβάλλειν.

Σύμβλητο, Ion. et Att. pro συνίβλητο, *occurrebat*: 3. sing. pluq. perf. pass. verbi συμβάλλω, *conjicio, committo.*

Σύμπαντες, *universos*; plur. masc. gen. Att. et

Σύμπαντα, f. g. Att. à σύμ-

Ξύν, Att. et Ion. pro σύν, *cum* : præposit. regens. dat.

Ξύναγον, *coegerunt* : 3. pl. a. 2. vel imperf. Ion. et Att. à

Συνάγω, *congrego, committo, inco* : Att. pro συναγω, ξυνάγοντες, nom pl. part. præs.

Συνδιδῶ, præs. imperat. act. Att. à συνδίδωμι.

Συνὰν πανηγυρίσιν, Dor. pro ξυνὰν πανηγυρίσιν.

Συνδέων, ονος, ὁ ☧ ἡ, Poët. q. d. ξυνδὼν, οντος, *qui cum aliquo est et versatur, socius alicujus, participes.*

Συνδέδιατο, Ion. et Att. pro συνδέδοντο, 3. pl. pl. sq. p. pass. verbi συνδέω, *colligo.*

Συνδῆσαι, *colligare* : a. 1. inf. Att. ejusdem verbi.

Συνείκοσι, *simul viginti* : ex ξὺν pro σὺν, Att et εἴκοσι, Poët. per Pleonasm. pro εἴκοσι, *viginti.*

Συνίκμα, ας, ὁ, Ion. dissolutione et Att. pro συνήκμα, ας, ὁ, aor. 1. ind. act. verbi συνίκμι, *committo, intelligo.*

Σύνιεγεν, *contrahebat* : 3. sing. imperf. Ion. et Att. pro συνίεγεν, verbi συνίεγω· ex σὺν, et ἴεγω, *includo* : f. ξω.

Σύνες, *intellige* : a. 2. imperat. act. Att. verbi συνίημι. ξύνετε, 3. sing. a. 2. m. Att.

Συνετὸν, acc. pl. n. g. à

Συνετὸς, *intelligibilis* : Att. pro συνετὸς.

Συνεύνα, ης, ἡ, σὺν τῇ εὐνᾷ μίγνυμι, *quæ cum aliquo dormit.* ἡ συνευνέτις, ιδος, ἡ ἑταιρὶς, ἑλκχος, *ejusdem cubilis et lecti consors, uxor.*

Συνήϊος, ν, ὁ ☧ ἡ, *communis* ; et

Συνήων, ονος, ὁ ☧ ἡ, *particeps.* à ξυνὸς, *communis.*

Συνίασι, 3. pl. præs. ind. à ξύνιμι, Att. *convenio, congredior* : ex συν, et ἴαμι, *eo.*

Σύνιον pro ξυνίον. quod pro ξυνίησαν, pro συνίεσαν, 3. pl. imperf. Att. verbi συνίω, vel συνίημι, *intelligo.*

Συνιόντων, gen. pl. a. 2. part. act. à ξυνίημι, vel ξύνιμι, *congredior* : ex σὺν et ἴημι vel ἴαμι, *eo.*

Συνισποφύσιν, acc. sing. perf. part. act. f. g. Att. al. med. f. g. pro συνεσφυσιν : à συνσφύω.

Συνοίσις, pro συνοίσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi συμφέρω, *simul fero, confero* : ex σὺν, et φέρω, *fero*, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Συνομήλικι, *æquali* : dat. sing. à

Συνομήλιξ, ικος, ὁ ☧ ἡ, Att. pro συνομήλιξ.

ΣΥΝΟΣ, ὴ, ὸν, *communis.*

* **Συνοίφιον**, pro συνοτάφιον, ν, τὸ, *commune sepulchrum*, ut legi debet pro ξυνοτάφιον : ap. Suid. voce Πολυάνδριον. Toup.

Συνοχὴ, ῆς, ἡ, Att. pro συνοχὴ, *coarctatio, in angustiam contractio* : à συνέχω, *constringo.*

Συνῶω, -ῶ, *conjungo, consocio* : à ξυνὸς.

Συνὼν, præs. part. act. pro συνὰν, ὄντος, à σύνιμι, *sum cum alio.* Th. εἰμὶ, ἴαμι.

Συνωμὶς, Att. pro συνωμὶς, ἴδος, ἡ, *biga* ; [* *par, gemini,* ξυνωμὶς τέκνων, *par filiorum*, Soph. Oed. Col. 443.] à συνίημι, *connecto.*

Συομένη, ης, ἡ, præs. part. pass. f. g. à ξύω, idem quod ξέω, *rado, scalpo.*

Συράω, seu ίω, *radeo, tondeo ad cutem* : præs. pass. ξυράομαι, -ᾶσαι, *tondeor* : præs. inf. m. ξυρᾶσθαι, perf. pass. ἐξύρημαι· undè perf. part. ἐξυρημένος, η, ον, τοτυς, α, υμ, a. 1. m. ἐξυρησάμην, ω, ατο, a. 1. m. sub. ξυρήσασθαι, ῃ, ηται, et in 3. pl. ξυρήσωνται. à ξυρὶς, *novacula*, qu. à ξύω, *rado.*

Σύρεως, εως, ἡ, *rasura, tenura* : à 2. sing. p. pass. præced. abjecto ς, et -ει in -ις mutato.

Σύρομαι, *rador*, vel *me rado* : propriè *novaculâ* : à

Συρὸν, ῦ, τὸ, idem quod

Συρὶς, ῖδ, ὁ, *novacula* : à ξύω.

Συρὸς, ὰ, ὸν, *acutus, a, um.* Substantivè pro *novacula* : à Th. præced.

Συσὸς, *rasus* : a. 1. part. pass. verbi ξύω, *rado novaculâ.*

Συστὸς, ὴ, ὸν, *rasus, politus.* ξυστὰ, τὰ, *hastilia radendo polita.* est et

Συστὸς, ῦ, ὁ, seu ξυστὸν, ῦ, τὸ, *locus ubi athletæ exercentur* : à ξύω, quia *rasus et planus.*

Σύσσειον, vel

Συσσὸν, *pala ferrea ad radendum* : qu. à

Σύω, idem quod ξέω, *rado, scalpo, radendo polio* : f. ίσω. p. ῖξυκα, p. pass. ἴξυσμαι.

O.

O, DECIMA quinta apud Græcos litera, in numeris est *septuaginta*, et cum lineolâ infernè appositâ (ϙ,) *septuaginta millia.* Veteres autem ϖ pro ο dicebant. Dorice vertitur in ϖ, Æolice in υ, ut Ἀχίλλων pro Ἀχίλλων, ὄνυμα pro ὄνομα.

Ὁ, ἡ, τὸ, Articulus præpositivus; (α) notat *certum quid* et *notum, cujusque jam facta mentio* : (β) cum genit. positus, *omissum* παῖς. υἱὸς, μήτης, aut *simile quidpiam* inuit, ut Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, *Alexander Philippi*, scil. *filius* : (γ) cum *Adverbio* pro *Adjectivo* ponitur, ut ὁ σήμερον, subiq. ὢν, *hodiernus* : (δ) cum *Participio* idem est quod *qui* relativus cum *Verbo* ut, ὁ λέγων, pro ὃς λέγει, *qui legit* : (ε) cum μὲν et δὲ adhibitur in *divisionibus*, ut ὁ μὲν γελᾷ, ὁ δὲ κλαίει, HIC *quidem ridet*, ILLE *vero plorat* : (ϛ) pro ὅς, *qui* usurpatur ; (ζ) cum *præpositionibus* periphrasi inservit, ut οἱ περὶ Κῦρον, *Cyrus cum sociis* : (η) in genere neutro cum infinitivo. *Gerund.* vel *Sup.* apud Lat. refert, ut τὸ παιδεύειν τὸ μάχεσθαι, *tempus pugnandi*, ἔξεστι πρὸς τὸ μάχεσθαι, ἔχω χρήσιμον : (θ) τῷ, aliquando τίνος, cujus? quandoque τινὸς, *alicujus*, redditur: (ι) τῇ exponitur *hunc, illum, illos, illas, ratione, ad partes, eo loco, ubi.*

Ὄα, ας, ἡ, *pellis ovilla* : ab ἶς, *ovis.* Est et

Ὄα, ας, ἡ, *scrobis* : q. ab ἴσω, *liquo*, quod ob insuavitatem relinquitur.

ὈΑΡ, αρος, ἡ, *uxor* : in pl. ἴαρες, et contract. ἄρες, gen. pl. ἴάρων, dat. pl. ὠρεσσι, Poët. pro ἀρσι. Dicitur ὅσας, q ὁμόσας, ab ὁμοῦ ἔχειν, quod conveniat viro. Hinc

Ὀαρίζω, *colloquor familiariter, sicuti cum conjuge.*

Ὀαριστὴς, *confabulator, familiaris.*

Ὀαριστὸς, ἡ, *confabulatio, commercium.*

Ὀαριστὺς, εῦ, ὁ, *confabulatio, colloquium* : ab eodem.

Ὀάρος, ν, ἡ, *confabulatio.*

Ὀβελίζω, *obelo noto.* Th. ἰδὼν.

Ὀβελίσκος, ν, ὁ, *OBELISCUS, lapis pyramidis formâ*, veruculum. Th. ὀβελὸς.

Ὀβελοῖσιν, dat. p 1.Ion. ab

ὈΒΕΛΟΣ, οῦ, *verus* ; item *nitis, certis scriptorum locis appositi* nota : q. βέλος, *telum.*

ὈΒΟΛΟΣ, οῦ, ὁ, *OBOLUS, nitis, pars drachmæ.* hinc τριώβολον, ν, τὸ, *tres oboli.*

* **Ὀβολοστάτιον**, ῦ, *fenebre.* ex ὀβολὸς, et ἵστημι.

* **Ὀβολοστάτης**, ν, ὁ, *fenerator.* à præced.

* **Ὀβολοστατικὴ**, ῆς, ἡ, *ars fenebris*, quia nummus non signatus rependi solebat : à præced.

Ὄβρια et ὀβρίκαλα, *leonum, luporum*, &c. *catuli* : fort. quia ὄβριμος nata, i. e. *fortibus.*

Ὀβριμοεργὸς, ν, ὁ ☧ ἡ, *fortium facinorum patrator, arduæ patrator* : ex ὄβριμος, *robustus, potens*, et ἔργον, *opus.*

Ὀβριμόθυμος, ν, ὁ ☧ ἡ, *fortis animi præditus* : ex ὄβριμος, *fortis*, et θυμὸς, *animus.*

Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, *fortis patre nata* : ex ὄβριμος, *fortis*, et πατὴρ, *pater.*

Ὀβριμος, ν, ὁ ☧ ἡ, *fortis, potens.* Th. βριάω, *robustum reddo.*

ὈΒΡΥΖΟΝ χρυσίον, ν, τὸ, *aurum OBRYZUM, purum.*

Ὀγδοὰς, άδ☉, ἡ, *numerus octonarius.* Th. ὀκτὼ, *octo.*

Ὀγδοάτη, dat. sing. f. g. ab

Ὀγδοᾶτος, ᾶτη, ᾶτον, Poët. pro ὄγδοος, Dictum ὅσας, q ὀμόσας, ab ὁμοῦ ἔχειν, quod conveniat viro. Hinc

Ὀγδοήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *octoginta* : et

Ὀγδηκοστὸς, ὴ, ὸν, *octogesimus* : et

Ὀγδοηκοντα, Ion. pro ὀγδοήκοντα, **OCTOGINTA**, οἱ, αἱ, τὰ, indecl. *omnia ab* ὀγδοή☉

Ὄγι, ἥγε, τόγε, *hic, hæc, hoc.*

ᾼΓΚΑ'ΟΜΑΙ, *rudo:* propriè de asinis. ὀγκωμένου, gen. sing. præs. part. m. Hinc

ᾼγκωδής, ες, ὁ, *ruditus.*

ᾼγκωδὲς, ἐὰ, ἐὸν, *tumidus:* ab ᾼγκ@.

* ᾼγκωτὸς, ὸς, ἡ, idem quod ὀγκωδὲς, Ælian. de Animal v. 61.

Ὄγκιον, ὄγκιον, ὀ, τὸ, *vas in quo aliqua ponuntur,* ab

ᾼΓΚΟΣ, ὀ, ὁ, *tumor, fastus;* item *gravitas, pondus, moles, eminentia.* Hinc

ᾼγκόω, *tumidum reddo:* f. ώσω, p. ώγκωμαι.

* ᾼγκόω, f. ώσω, *sulcum duco,* et per Metaph. *ordine procedo.* ὀλίγον ὠπρὸ, *ante ipsum ordine procedebant,* Xenoph. Cyropæd. Soph. Philoct. ab

ᾼΓΜΟ'Σ, ὁ, ὁ, *sulcus; via.*

ᾼγχιεύς, ἱὰ, ιον, nomen adject. à Substantivo ᾼγχιὸς, οῦ, ὁ, *Orchesti urbis incola.* Apud. Pindar. Isthm. Od. 1. 439. 3. vitiosè legitur Ὀρχήσιος pro ᾼγχησίου.

ᾼΓΧΗ vel ὄχνη, *pyrus,* et *pyrum.*

Ὄδ' pro ὅδε, *hic,* q. v.

Ὀδαγ@, ω, ὁ, *morsus tenax,* ab ὀδάζω.

Ὠδαῖος, αία, αῖον, *venalis;* item *ad iter conficiendum idoneus.* Th. ὁδὸς, *via.*

Ὀδαῖς, adv. *mordicùs.* Th. ὀδοὺς, *dens.*

* Ὀδαξάσθαι, et

* Ὀδαξίσασθαι, vid. ὀδαξάω.

* Ὀδαξάω, ᾶ, et ὀδαξάζω, ᾰ, *dolco ex more dentium.*

* Ὀδάω, seu ὀδέω, *viatico instruo:* à ὁδὸς.

Ὀδεῖ, ᾖσι, τάδε; *hic, hæc, hoc:* ex ὁ, et δε.

Ὀδελλὸς, Dor. pro ὀβελὸς.

Ὀδεύω, *iter facio, eo:* præs. part. ὀδεύων, οντος, fut. εύσω, p. ὠδέυκα. Th. ὁδὸς, *via.*

Ὀδήγει, *in viam duc:* præs. imperat. act. ab

Ὁδηγέω, *sum dux itineris; duco, dirigo:* f. ήσω. p. ὡδήγηκα· ab ὁδηγὸς.

* Ὁδηγητὴς, ὸς, idem quod Ὁδηγὸς, Inscript. Jovis Urii.

Ὁδηγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *dux viæ:* ex ὁδὸς, *via,* et ἄγω, *duco.*

Ὀδίας, ου, ὁ, nomen propr. viri.

Ὀδίτης, ου, ὁ, Dor. pro

Ὁδίτης, ου, ὁ, *viator.* Th. ὁδὸς.

Ὀδμὴ, ῆς, ἡ, *odor.* Th. ὄζω, *oleo.*

Ὁδοιπορία, ᾶ, *iter facio, viam emetior:* à ὁδοιπόρος.

Ὁδοιπορία, ας, ἡ, *iter:* ab eod

* Ὁδοιπορεῖον, τὸ, *itinerarium (vestimentum,)*

Ὁδοιπόρος, ου, ὁ, ἡ, *viator:* ex ὁδὸς, et πορέω.

Ὀδόντα, *dentem:* acc. sing. ab ὀδοὺς, οντ@, ὁ, *dens.*

Ὁδοποιία, ᾶ, ἡσω, *viam facio* seu *munio; viam* seu *aditum patefacio.* Item *ad methodum redigo:* ex ὁδὸς, et ποιέω.

Ὁδοποιὸς, οῦ, ὁ, *qui facit viam:* ex iisd.

ᾼΟ'Σ, οῦ, ἡ, *via; auxilium; insidiæ.*

Ὀδοῦν, *viam ostendere, ducere;* præs. inf. verbi ὁδόω. Th. ὁδὸς.

ᾼΟΟΥ'Σ, οντος, ὁ, *DENS,* accus. sing. ὀδόντα, dat. pl. ὀδοῦσι.

Ὀδοφύλαξ ακ@, ὁ, ἡ, vel ὁδοφύλακ@, υ, ὁ, ἡ, *viarum custos:* ex ὁδὸς, et φυλάξ, *custos.*

Ὀδυνάομαι, ᾶμαι, *crucior.* Th. ὀδύνη.

Ὀδυνηρὸς, pro ὀδυνηρὸς.

Ὀδυνίσαι, *cruciaris:* contractum pro ὀδυνάσαι. ad formam verborum in μι. Regulariter dicetur ὀδυνᾷ, 2. pers. sing. ind. pass. verbi ὀδυνάομαι, *crucior.*

Ὀδυνάων, gen. pl. Æol. pro ὀδυνῶν, ab

ᾼΟΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *dolor:* gen. pl. Æol. ὀδυνάων, dat. pl. Ion. ὀδύνῃσιν.

Ὀδυνηρὸς, ὸν, ὸν, *dolorem afferens:* à præced.

Ὀδυνήφατ@, ᾶ, ὁ, ἡ, *dolorem mitigans:* in pl. n. g. τὰ ὀδυνήφατα, ex ὀδύνη, *dolor,* et φάω, *occido.*

Ὀδύρεο, *luge:* Ion. pro ὀδύρου, præs. imperat. ab ὀδύρομαι.

Ὀδυρμὸς, οῦ, ὁ, *ejulatus, lamentatio:* et

Ὀδυρμὸς, ου, τὸ, *luctus, lamentum:* Angl. A DIRGE, et

Ὀδυρμὸς, οῦ, ὁ, *ejulatus, lamentatio:* ab

ᾼΟΔΥ'ΡΟΜΑΙ, *lamentor, ploro:* ὀδύρωνται, 3. pl. præs. sub. ὀδυρόμεν@, præs. part. med. f. med. ὀδυρεῦμαι, p. pass. ὀδύρμαι.

Ὀδυσῆϊ, dat. sing. Ion. ab Ὀδυσσεύς, ῆος, ὁ, *Ulysses*

Ὀδυσσάμεν@, *iratus:* a. 1. part. med. et

Ὀδύσσατο, *iratus fuit:* 3. sing. a. 1. m. verbi ὀδύσσω, *irascor.*

Ὀδυσσεία, ας, ἡ, *ODYSSEA:* ab

Ὀδυσσεὺς, ῆος, ὁ, et Æol. Ὀδύσσης, *ULYSSES,* acc. sing. Ὀδυσσῆα vel -ῆα.

ᾼΟΔΥ'ΣΣΟ, f. ὀδύσσω, *irascor, succenseo:* qu. ab ὀδύνη, *dolor.*

Ὀδωδὰ, Att. pro ὄδα, *olui:* perf. m. verbi ὄζω *oleo:* f. ὀζήσω, p. m. inf. ὀδωδήναι, perf. part. m. ὀδωδὼς.

Ὀδωδὴ, *oluerat:* Att. et Ion. pro ὠδώδει, 3. sing. plusq. p. m. verbi ejusd.

Ὀδώδυσαι, Att[illegible] pro ὄδυσαι, 3. sing. perf. pas[illegible] verbi ὀδύσσω, *irascor:* f. ύσω.

Ὀδοντι, Ion. et Æol. pro ὄϊσι, ab ὄϊς, contractè οἷς, *ovis:* gen. οἷος, vel ὄϊ@.

Ὀζειν, *olere:* præs. inf. ab ὄζω.

Ὀζὴ, ης, ἡ, *fœtor pedis.*

Ὀζήσω, *oleo:* f. 1. verbi ὄζω.

Ὀζίας, υ, ὁ, nomen viri Hebr. quod interpret. Lat. *robur à Domino.*

Ὄζος, υ, ὁ, *nodus arboris, ramus.* Metaph. *homo bellicosus.*

Ὄζω, *OLEO:* f. ὀζήσω, et -όσω, p. ὄζηκα, p. m. ὄδα, et Att. ὀδώδα, hinc.

Ὀζώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, *olidus, fœtidus: ramosus, nodosus:* ab ὄζω, vel ὄζ@.

Ὅϊ' pro ὅτι, *quando, quum.*

Ὅθεν, *unde; ex quâ causâ:* pro ὅτου, *ubi* adverb ab ὅς, *qui.*

* Ὅθ' ἐνεκα, *eo quod,* Eurip. Alcest. 806. Soph. Elect. 86.

Ὅθιτ', pro ὄθιτο, *curabat:* 3. sing. imperf. m. Ion. verbi ὄθομαι, ab

Ὀθὴ, ης, ἡ, *cura, ratio:* q. cura consueta: ab ὄθω, *consuevi.*

Ὅθι, *ubi;* adv. ab ὅς.

Ὀθνεί@, είᾳ, είον, *alienigena, peregrinus;* quasi per Metath. pro νοθεί@, à νόθ@.

Ὄθομαι, *curo, moveor.* Th. ὄθη, *cura.*

ᾼΘΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *linteum:* item *velum nauticum.*

Ὀθόνιον, υ, τὸ, *linteolum;* diminutiv. à præcedente.

Ὀθόννα, ης, ἡ, *herba quædam, et succus, oculis conveniens.*

Ὀθρεῖς, θτριχ@, ὁ, ἡ, ὁ, per Sync. pro ὁμοιόθριξ, *qui est ejusdem capilli:* ex ὁμὸς, *similis,* et θρὶξ.

Ὀθρυος, ύ@, ἡ, nomen montis.

Ὀθω, *moveo:* vide ὀθέω.

ᾼΙ, *hei, heu,* lamentandi vocula. hinc οἰμώζω. f. ξω, *ploro, ejulo.*

Οἱ, *hi;* artic. præposit. Vide ὁ. At.

Οἵ, *qui:* vide in ὅς.

Οἱ, adv. *qui, ubi:* ab eod. Th.

Οἷ, pronomen, dat. cas. Vide οὗ, *sui:* οἷ pro ἑαυτῷ.

Οἷ, pro οἷα, *qualia:* ab οἷ@, *qualis:* et οἷα, adv. *ceu, tanquam:* ab eod.

Οἰακίζω, f. ίσω, *guberno, rego,* proprièt *navem:* ab

Οἴαξ, ακ@, ὁ, *gubernaculum, clavus navis:* q. ab οἷα, *fero.*

Οἴγει, *aperi:* præs. imperat. act. ab οἴγω, quod vide.

Οἰγήσομαι, *aperiar:* f. 2. pass. ab

Οἴγνυμι vel οἰγνύω, et οἴγω, *aperio:* f. οἴξω, p. ᾠχα et ἀνέῳγμαι, p. m. ἀνέῳγα.

Οἶδ' pro οἶδα, vel ὤδε, vide seq.

Οἶδα, ας, ε, *novi:* et in pl. οἴδαμεν, -δατε, -δασι, p. m. verbi εἴδω, *scio.*

Οἰδάνω, seu οἰδάνω et οἰδαίνω, *tumefacio:* præs. pass. οἰδάνομαι, ῃ, ατει, *tumefio.* Th. οἰδέω.

Οἶδαντα, *nosti:* Æol. Paragoge τι δα, pro οἶδας, 2. sing. p. m. verbi εἴδω. vel εἰδάμι, *scio.*

ᾼΟΙΔΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, *tumeo, turgeo:* perf. οἴδηκα; perf. part. φοιδηκὼς, *tumidus, inflatus.*

Οἴδημα, ατ@, τὸ, *tumor:* et

Οἰδησις, εως, ἡ, *tumor, inflatio:* à præced.

Οἰδιπόδας, α, ὁ, Dor. pro

Οἰδιπόδης, υ, ὁ, *OEDIPUS, Thebarum rex.* Dicimus et Οἰδίπους, οδ@, ὁ, et Οἰδίπους, υ, ὁ, idem.

Οἰδίσκω, *tumefacio, intumesco:* ab οἰδέω.

Οἴδμα, ατος, τὸ per Sync. pro οἴδημα.

μα, ατος, τὸ, *tumor*. Th. οἰδέω, *tumeo*.

Οἰάω, Ion. pro οἶμι, *putas*: 2. sing. præs. m. verbi οἴομαι, *puto*; f. med. οἰήσομαι, p. pass. ᾠήμαι. Th. οἶμι seu οἴω, *puto*.

Οἴει, *putas*: Att. pro οἴῃ, 2. sing. præs. ind. med. et

Οἰέσθαι, præs. inf. m. verbi ejusd.

Οἵοισι, dat. pl. Ion. ab οἷος, οἵη, οἷον, vel ὅς, ἥ, ὅ, *evis*.

Οἰότης, ητος, ἡ ᾗ ᾖ, *ejusdem ætatis*: pro ἡμοιότης, ex ὅμοιος, *similis*, et ὅτος, *annus*.

Οἰκτος, ου, ὁ ᾗ ᾖ, *miser, calamitosus*, ab οἴζος.

Οἰκτρῳ, dat. sing. Ion. f. g. ab

Οἰκτρός, ὰ, ὸν, *calamitosus*: ab

ΟΙΖΥΣ, ύος, ἡ, *ærumna, miseria*: acc. sing. οἶζὺν, q. ab οἶ, *hei*.

Οἰζύω, f. ύσω, *ærumnas et miserias perpetior*: à præced.

Οἷη, *soli*: dat. sing. fœm. gen. ab οἷος, *solus*.

Οἰηθῆναι, *putdese*: a. 1. inf. pass. ab οἶα seu οἴομαι, *puto*: f. med. οἰήσομαι, perf. pass. ᾠημαι, a. 1. pass. ᾠήθην.

Οἰήϊον, ου, τὸ, *gubernaculum, clavus navis*: pro οἰήιον, οἰήιον, Dim. ab οἰήξ, idem.

Οἰήιος, vide οἰήξ.

Οἰηιζειν, Ion. pro οἰηκίζειν, *regere gubernaculum, regere*: ab

Οἰήξ, Ion. pro οἰηξ, ικος, ὁ, *gubernaculum*: οἰήιος, etiam dicuntur *annuli, per quos habenæ mulos regentes trajiciuntur*.

Οἴησις, εως, ἡ, *opinio*: ab οἴομαι.

Οἰήσομαι, *putabo*: f. 1. m. verbi οἴομαι seu οἶμι. Th. οἶω, *puto*.

Οἶδα, acc. sing. ab οἶς, ιδος, ἡ, vel οἶϊς, οἴδος, *ovicula*. Th. οἶς, *ovis*.

Οἶδα, perf. m. verbi ἰδω, *cedo*; *similis sum*: sed frequentiùs pro eo usurpatur εἴκω.

Οἰκαδ' pro οἰκαδε, et Dor. οἰκάδε, *domum*: adv. ad locum: ab οἶκος, ου, ὁ, *domus*.

Οἰκασι, et Atticè ἐοίκασι, *videntur*: 3. pl. perf. m. Sic οἴκασι, Att. ἐοίκασι, verbi εἴκω, *similis sum*.

Οἶκε, et Att. ᾤκει, *videbatur*, 3. sing. perf. m. ejusd. verbi.

Οἰκεῖν, *vivere*: præs. inf. act. verbi οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος.

Οἰκεῖος, εία, εῖον, *domesticus, a, um*: item *proprius*: οἱ οἰκεῖοι, *domestici*: in superl. οἰκειότατος, *familiarissimus*: ab eod. Th.

Οἰκειότης, ητος, ἡ, *domesticus usus et consuetudo; familiaritas, amicitia*; item *propinquitas, cognatio*. à præced.

Οἰκειοφώνος, *suâ voce*: ex οἰκεῖος, *proprius*, et φωνὴ, *vox*.

Οἰκείω, *familiarem reddo*: *concilio*: *mihi vindico*. ab οἰκεῖος.

Οἰκείτωσαν, 3. pl. præs. imperat. act. verbi οἰκέω, *habito*.

Οἰκέων, *habitans*: Poët. pro οἰκέων, præs. part. act. verbi ejusd.

Οἰκέως, adv. *domesticè, propriè*: ab οἰκεῖος.

Οἰκέων, *habitant*: Æol. pro οἰκεῖσι, 3. pl. præs. verbi οἴκημι, ab οἶκος, *habito*.

Οἰκέοντι, Dor. et. Æol. pro οἰκέουσι, *habitant*: 3. pl. præs. ind. act. ab eod. verbo.

Οἰκέσατο, Ion. pro οἰκεῖτο, 3. sing. præs. opt. pass. ejusd. verbi.

Οἰκέτης, ου, ὁ, *domesticus*: item *servus*: gen. pl. οἰκετῶν, in nom. pl. οἰκέται, et

Οἰκέτις, ιδος, ἡ, *domestica*. Th. οἶκος, *domus*.

Οἰκέοντες, *habitantes*: Dor. pro οἰκοῦντες, præs. part. verbi οἰκέω.

Οἰκεύς, εος, ὁ, *domesticus servus*: acc. pl. Ion. οἰκῆας. Th. οἶκος, *domus*.

Οἰκέω, ῶ, *habito*: [* *administro*, absolutè, ὑφηγοῦμαι οἰκεῖν, *securè regere*, Dem. in Aristoc. p. 223. ed Taylor. Eurip. Sup. 1231.] f. ήσω, perf. ᾤκηκα, a. 1. ᾤκησα, præs. pass. οἰκέομαι, -ῶμαι, *incolor*: præs. part. pass. οἰκέομενος, -ώμενος: in f. g. οἰκεομένη, -εμένη, sc. γῆ, *terra quæ incolitur*: subst. *orbis terrarum*; *Rom. imperium*; *terra Judæa*. 1 h. οἶκος.

Οἰκῆας, acc. pl. ab. οἰκεύς, quod vide.

Οἰκήϊα, τὰ, *res domesticæ*: ab οἰκήϊος.

Οἰκήϊος, Ion. pro οἰκεῖος, *domesticus*. Th. οἶκος.

Οἰκηϊσσάω, Ion. pro οἰκειοῦσθαι, *suum facere*: ab οἰκεῖος, q. v.

Οἴκημα, ατος, τὸ, *habitatio; carcer; quicquid structum*: ab οἰκέω.

Οἰκημένες, Ion. pro ᾠκημένοι, ὰ, perf. part. pass. et

Οἰκήσαι, *habitâsse*: a. 1. inf. act. οἴκησον, a. 1. imperat. verbi οἰκέω, f. ήσω, a. 1. ᾤκησα. et

Οἰκήσεις, εως, ἡ, *sedes, habitatio*: ab οἰκέω, *habito*: quod et

Οἰκητήριον, ου, τὸ, *domicilium*: et Οἰκητὸς, ὴ, ὸν, *habitabilis*: et

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, *habitator*: omnia ab οἰκέω.

Οἰκία, ας, ἡ, *domus*: ab οἶκος.

Οἰκιακὸς, ὴ, όν, *domesticus, a, um*; à præced. Th.

Οἰκίδιον, ου, τὸ, *ædicula*: ab eod.

Οἰκίζω, f. ίσω, *ædifico; in ædibus colloco; coloniam in locum mitto*; ab οἶκος.

Οἰκίλιον, ου, τὸ, *domicilium*, Dim. ab οἶκος.

Οἰκίσαι, a. 1. inf. act. verbi οἰκίζω.

Οἰκίσκος, ου, ὁ, *parva domus, cellula, ovium cavea*.

Οἰκῖσαι, nom. pl. ab οἰκῖσις, quod vide

Οἰκίσῃς, ῇσος, ὁ, Poët. idem ac

Οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, *ædificator, conditor; coloniæ deductor*. ab οἰκίζω.

Οἰκιστῆς, nom. vel acc. pl. ab

Οἰκιστὴς, ῆος, ὁ ᾗ ᾖ, *domi natus; vernaculus*: ex οἶκος, *domus*, et γείνομαι, *nascor*.

Οἰκοδεσποτέω, *domum administro*: f. ήσω. p. ᾠκοδεσπότηκα: ab

Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, *herus, paterfamilias*: ex οἶκος, et δεσπότης, *dominus*. οἰκοδεσποινα, ης, ἡ, *hera, materfamilias*. ex οἶκος, et δέσποινα.

Οἰκοδομέω, -ῶ, *ædifico*; *decoro, emendo*; f. ήσω, p. ᾠκοδόμηκα, a. 1. ᾠκοδόμησα, perf. pass. ᾠκοδόμημαι, plusq. p. pass. ᾠκοδομήμην, σο, το, a. 1. pass. ᾠκοδομήθην, ης, η, f. 1. pass. οἰκοδομηθήσομαι, ab οἰκοδομὸς.

Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, *ædificium, structura*; item *emendatio*: ab eod.

Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, idem: ab οἰκοδομέω.

Οἰκοδομία, ας, ἡ, *ædificatio*; *incrementum in cognitione Dei*: à seq.

Οἰκοδόμος, ου, ὁ, *ædificator*: ex οἶκος, et δέμω.

Οἰκοθεν, εἰκαδὸς, *de domo, in domum*: et

Οἰκοῖ, *domi*: οἶκοι, idem. Th. οἶκος.

Οἴκοισιν, dat. pl. Ion. ab οἶκος, ου, ὁ, *domus*.

Οἰκόνδε, *domum*, adv. ab οἶκος.

Οἰκονομέω, *rem dispensator, rem familiarem administro; regi, gubernо*: f. ήσω, p. ᾠκονόμηκα, : ab οἰκονόμος.

Οἰκονομητικὸς, ὴ, όν, *ad privatam administrationem pertinens, œconomiæ peritus*: à præced.

Οἰκονομητικώτερος, τέρα, τερον, Xenoph. p. 38. 40. *ad privatam administrationem magis idoneus*: comparat. ab οἰκονομητικὸς,

Οἰκονομία, ας, ἡ, *dispensatio rei familiaris; administratio*: ab

Οἰκονόμος, ου, ὁ, *dispensator rei familiaris, administrator*: ex οἶκος, et νέμω, *tribuo, rego*.

ΟΊΚΟΣ, ου, ὁ, *domus, familia; bona seu facultates*.

Οἰκουντὸς, ὴ, ὸν ᾗ ᾖ, *qui rem cibo recipit*, et *ex suis facultatibus vivit*; ex οἶκος, *domus*, et ουτος, *frumentum*.

Οἰκουρεῖος, ου, ὁ, *verna, vernaculus, diu domi nostræ versatus, aut ex parentibus servis natus*: ex οἶκος, et τρέφω, *tero*.

Οἰκουμένη, ης, ἡ, scil. γῆ, *terra habitabilis*. Vid. οἰκέω.

Οἰκουρέω, f. ήσω, *domum custodio, domi me contineo*; item *domi lateo, vel desideo*: ex οἶκος, *domus*, et οὐρὸς, *custos*.

Οἰκουρῶν, gen. pl. pro οἰκουρέων, ab

Οἰκούρεις, ιος, ιον, ὁ, ἡ τοῦ οἶκον οὖρος ᾗ φύλαξ, *domûs custos; domesticus*.

Οἰκουρὸς, ὸν, ὁ ᾗ ᾖ, *domi manens, domûs custos*: q. d. οὖρος τοῦ οἴκου.

Οἰκοφθορέω, ῶ, f. ήσω, *rem familiarem perdo*: ex οἶκος, et φθείρω, *corrumpo*.

Οἰκοφυλακίον, *domum custodio*: ex οἶκος, et φυλάσσω, *custodio*: f. ξω.

Οἰκτίρας, αντος, ὁ, *misericordia*. à 1. part. act. ab οἰκτείρω, *miseror*, quod vide.

Οἰκτίρμα, ατος, τὸ, *miseratio, commiseratio*. à 1. sing. perf. pass. ejusd. abject. augment. et

Οἰκτιρέω, f. 1. ind. act. ab
Οἰκτίρω, *miseror, commiseror*: f. οἰκτιρῶ, et οἰκτιρήσω, a. 1. ᾠκτιρα, a. 1. imperat. act. οἴκτιρον. *misereri*. Th. οἶκτος, *misericordia*.

Οἰκτίζω, *miserationem excito, lamenter*.

Οἰκτισμός, ῦ, ὁ, *commiseratio*: ab οἰκτίρω.

Οἰκτίσμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *misericors*: ab eod.

Οἰκτισμῶν, gen. pl. ab οἰκτισμὸς, οῦ.

Οἰκτιστος, ίστη, ιστον, superl. *valdè miserabilis, miserrimus*. Vide οἰκτρὸς.

Οἰκτιστὶ, f. 1. Att. pro οἰκτίστω, verbi οἰκτίζω.

Ο'ΙΚΤΟΣ, ου, ὁ, *misericordia, commiseratio*.

Οἰκτίστερος, Ion. pro οἰκτρότερος, *miserabilior*, compar. ab

Οἰκτρὸς, ρὸν, ρὸν, *miserabilis*: in superl.

Οἰκτρότατος et οἴκτιστος. Th. οἰκτος.

Οἰκῶ, præs. ind. contractè pro οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Οἰκὰς, άτος, et Att. οἰκὼς, *similis*: perf. part. m. ab εἴκω.

Οἰκοφελὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, *qui domum et rem domesticam juvat*: ex οἶκος, *domus*, et ὠφελέω, *juvo*.

Οἰκοφελία, ας, ἡ, Ion. οἰκοφελίη, *frugalitas, toti familiæ utilitatem afferens*: à præced.

Οἶμα, ατος, τὸ, *impetus*: per Sync. pro οἴμημα. ab οἴμάω, *impetu ferar*. Th. οἶμος, *via*.

Οἶμαι, *puto*, contract. ex οἴομαι, f. m. οἰήσομαι, p. φήμενος.

Οἰμάω, f. ήσω, *impetum do, irruo*, propriè *rectâ vid*. Th. οἶμη, *via*.

Οἰμεῖν, Ion. *venire*.

Οἴ'ΜΗ, ης, ἡ, *via, semita; cantus, vox*: q. ab οἶμι, *fero*: quia via *fert* euntes.

Οἴμοι, et ᾤμοι, *heu mihi*, adv. doloris.

Οἶμος, ου, ὁ vel ἡ, *semita; virga; rectus; circulus, tibia vel radius rotæ*. Th. οἶμη.

Οἴμωγὴ, ῆς, ἡ, *ejulatus*; ab

Οἰμώζω, *ploro, ejulo*: f. ξω. Th. οἴ, *hei, heu*, adv. ægrè ferentium.

Οἰμώζων, *plorans*, a. 1. part. act. à præcedente.

Οἰμωξάντων, όντ@ω, a. 1. part. pass. ab eod. verbo.

Οἰ, *ovem*, acc. sing. ab οἶς, ὁ, ἡ, *ovis*.

Οἰνάνθη, ης, ἡ, *vitis florens; uva terminans: enantha herba; avis quædam*: ex οἶν@ω, et ἄνθ@ος, *flos*.

Οἰνάρεον, ου, τὸ, idem ac οἰνάρεος, pro quo et οἰναρὴς, ἰδ@ος, ἡ, *vitis, pampinus*: Th. οἶν@ος.

Οἰνάρε@ος, ὰα, εον, *pampineus*: ab eod.

Οἰνείδαο, gen. Ion. pro Οἰνείδου, ab

Οἰνείδης, ου, ὁ, nomen propr. Patronymic. ab

Οἰνεὺς, ῆος, ὁ, *Oeneus*.

Οἰνέων, gen. pl. Ion. pro οἰνῶν. ab

Οἶνη, ης, ἡ, *vitis*. Th. οἶν@ος, *vinum*.

Οἰνηρὸς, ρὰ, ρὸν, *vinosus, vinarius*: ab eod.

Οἰνήϊος, ου, ὁ, ἡ, *vasculum quo vinum hauritur*: ex οἶν@ος, et ἀέω, *haurio*.

Οἰνηΐδαι, ῶν, οἱ, *Oenidæ*: τυτὲς οἱ τὰ Οἰνέως παιδὸς. Ab Οἰνεὺς, fit Οἰνείδης, et inserto ι, Οἰνιάδης, ου, ὁ.

Οἰνίζω, *vinum emo*, vel *vinosum saporem refero*: ab οἶν@ος, *vinum*.

Οἰνοβαρὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, *vino gravis*, in vocat. sing. οἰνοβαρὲς: ex οἶν@ος, *vinum*, et βαρὺς, *gravis*.

Οἰνοβόκος, ε, ὁ ἡ ἡ, *vinum capiens*; Ion. pro οἰνοδόχ@ος, παρὰ τὸ τὸν οἶνον δέχεσθαι.

Οἰνοδότας, α, ὁ, Dor. pro

Οἰνοδότης, ε, ὁ, *vini dator*. Bacchi Epithet. ex οἶν@ος, *vinum*, et δίδωμι, *do*.

Οἰνόμαος, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Οἴνοπα, acc. sing. οἶνοψ, dat. sing. ab οἰνοψ, quod vide.

Οἰνοπέδοιο, gen. Ion. ab

Οἰνοπέδος, ε, ὁ ἡ ἡ, *vini ferax*: ex οἶν@ος, et πέδον, *solum, terra*.

Οἰνοπίδης, ου, ὁ, nom. propr.

Οἰνοπλήθης, ες, ὁ ἡ ἡ, *vino plenus; vini ferax*: ex οἶν@ος, et πλήθω, *impleo*.

* Οἰνοποιέω, *vinum facio*: ab οἰνοποιὸς.

* Οἰνοποίη, ας, ἡ, *vini confectio*: ab eod.

* Οἰνοποιὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui vinum conficit*: ex οἶν@ος, et ποιέω.

* Οἰνοποσία, ας, ἡ, *vini potio*: ex οἶν@ος, et πόσις.

Οἰνοποτάζω, idem quod

Οἰνοποτέω, *vinum bibo*; ex οἶνος, *vinum*, et πίνω, *bibo*.

Οἰνοπότης, ε, ὁ, *vini potor*: ex οἶνος, et πότης.

Οἴ'ΝΟΣ, ε, ὁ, *VINUM*: q. ab ὀνέω, *juvo*.

Οἰνοφλυγέω, ῶ, *vinosum sum, vino me ingurgito, inebrior*: ab οἰνοφλυξ.

Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, *vinolentia, compotatio*, à seq.

Οἰνόφλυξ, υγος, ὁ ἡ ἡ, *vinosus*: qu. οἶνῳ φλύζει, *vino fervet*.

Οἰνοφόρ@ος, ε, ὁ ἡ ἡ, *vinum ferens*, vel *vino ferendo aptus*: ex οἶνος, et φέρω.

Οἰνοχοεύω, [redacted] seu οἰνοχόω, ῶ, f. ήσω, *infundo vinum, potum ministro, eum pincerna*: et

Οἰνοχόη, ης, ἡ, *vas, ex quo vinum in pocula infunditur*: ab οἰνοχόος.

Οἰνοχόος, ε, ὁ, *pincerna, pocillator*: ex οἶν@ος, *vinum*, et χέω, *fundo*.

Οἰνοχοῶν, όντ@ος, ὁ, *pocillator, pincerna*.

Οἰνοψ, οπ@ος, ὁ ἡ ἡ, *niger, vinei coloris*. dat. pl. οἰνοψ-σι ex οἶν@ος, *vinum*, et ὄψις, *visus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Οἰνῶν, -ῶ, *ebrio, inebrio*; ab οἶνος.

Οἰνώνη, ης, ἡ, ἡ Αἴγινα πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο.

Οἴξασα, a. 1. part. act. f. g. verbi οἴγω, *aperio*, f. ξω.

Οἰόθεν, adv. *seorsum*, οἰόθεν εἶσι, *cum solo solus*. Th. οἶος, *solus*.

Οἴομαι vel οἶμαι, *opinor existimo*: præs. imperat. med. εῦ, οἰέσθω. f. med. οἰήσομαι, p. pass. φήσομαι, a. 1. pass. φάθην, q. ab οἴομαι. Th. οἶα, *puto*.

Οἶον, adv. *solum*: vide in οἷ@ος.

Οἷον, adv. *sicut, forme*: ab οἷ@ος.

Οἰονόμ@ος, ε, ὁ ἡ ἡ, Poët. ὁ οἷος ἡ μόν@ος νεμόμεν@ος *qui solus pascitur*. Vel ὁ τὰς ἴδιας νέμων, τυτέστιν ὁ ποιμὴν, id est, *qui oves pascit*.

Οἷον τε, cum infinitivo idem quod δυνατὸν, *possibile*: ab οἷ@ος, quod vide.

Οἰοπόλ@ος, ε, ὁ ἡ ἡ, Poët. ὁ οἷ@ος, ἡ μόνος πολῶν, αὐτὸ πολέμιος ὢν τινὶ τόπ@, *qui solus vagatur, et in aliquo loco versatur*; item *qui circa oves versatur*; ab οἷς, *ovis*. Th. πολέω, *verso*.

Ο'ΙΟΣ, α, *solus*, in f. g. οἴη, neut. οἷον, *solum*, quod et adverbialiter sumitur.

Ο'ΙΟΣ, οἵα, οἷον, *qualis: promptus, paratus, expeditus; idoneus, valens. Qui potest; cupit, studet*.

Οἷς, vel οἴ@ος, gen. sing. ab οἷς vel οἶς, ἡ, *ovis*.

Οἰοχίτων, ων@ος, ὁ ἡ ἡ, *indutus unicâ tunicâ*, vel *qui tunicam ex ovis laná gestat*; ex οἷ@ος, *solus*, vel οἷς, οἰὸς, ἡ, et χιτὼν, *tunica*.

Οἷον, *desolo, vasto; solum facio*. Th. οἷος, *solus*.

Ο'ΙΣ, οἰὸς, vel οἶς, οἰ@ος, ἡ, *OVIS*, vel ὁ, *aries*.

Οἶς, ιδ@ος, ἡ, *ovicula*: à præced.

Οἴσατο et ὄισατο, *putavit*: 3. sing. a. 1. m. Poët. pro ᾠήσατο, factâ Syncope et rejecto augmento, verbi οἶμαι vel οἴομαι, *puto*, f. med. οἰήσομαι, a. 1. m. φησάμην, ω, ατο.

Οἶσε, *ferto*, præs. imperat. verbi οἴσω, factum ex f. verbi οἶω, pro quo in præs. φέρω, *fero*, f. οἴσω.

Οἰσεύσαι, f. 1. inf. m. ab inus. οἶσυς vide φέρω, *fero*.

* Οἰσπάτης, ης, ὁ, *sordes ovium*, ut legend. ap. Dion. Cassium, c. xlvi. p. 337.

Οἴσυμεν, *feremus*, Dor. et Æol. pro οἴσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi φέρω, *fero*, f. οἴσω.

Οἰσὺς, Dor. pro οἶσυς, 2. sing. f. 1. m. verbi φέρω, *fero*, f. οἴσομαι.

Οἴσὺς, τῆστι, per Sync. pro οἰδσασθα, 2. sing. perf. m. Æol. pro οἶδας, verbi οἶδα, *scio*, p. m. οἰδσασθα, ας, ε.

Οἰσθεὶς, a. 1. part. pass. verbi οἴομαι, ᾶ, 1. pass. ωσθην.

Οἶσυς, ὁ, ἡ, *salix*: q. ab ὄα, *eo*, quia *it* celeriter crescendo.

Οἴσυμαι, et Dor. οἴσυμαι, f. 1. m. verbi φέρω, *fero*, f. οἴσω. [* undè οἰσθήσομαι, ἡ ὑπ@ὸ οἰσθήσεται, *feretur*. In Comp. ἐξοισθήσεται,

tur, Eurip. Supplic. 561.] a. 1. ζνεγκα.

Οἰσθαδε, 1. pl. f. 1. m. Vide οἶσθα.

Οἶσον, ν, τὸ, *funis*, q. ab οἶω. quæ fit ad *ferendum* aliquid.

Οἴσουσι, 3. plur. f. 1. act. verbi φέρω.

Οἰσταμενος, *ratus*: a. 1. part. m. et

Οἴσατο, 3. sing. a. 1. m. gem. σ, Poët. verbi οἶομαι, *puto*, f. οἰσομαι, per dialysin format. ab οἴομαι.

Οἰστέον, *ferendum*: verbale à φέρω, *fero*, f. οἴσω.

Οἰστεύω, *sagitta peto*: ab

Οἰστὸς, ὁ, ἰ, *sagitta*: in pl. δίχοι, οἱ: ab οἶω, *fero*, f. οἴσω.

Οἰστρᾶω et -ἰω, ῶ, f. ήσω, *æstro agito*: ab οἶστρος.

Οἰστρήεις, *furens*, *æstro incitatus*: a. 1. part. pass. à verbo οἰστρέω, f. ήσω, *æstro agito*.

Οἶστρημα, ατος, τὸ, *stimulus*: ab eod.

Οἰστρήεις, ήεσσα, ῆεν, *furiosus*, *æstro percitus*: ab

ΟἶΣΤΡΟΣ, υ, ὁ, *OESTRUS*, *tabanus*; *stimulus*; *furor*, *insania*; *cupiditas vehemens*.

Οἰ'ΙΣΥ'Α, ας, ἡ, *salix*. vide οἰκία, hinc Angl. OSIER.

Οἴσυν@ος, υ, ἰ, *sordes ovium*: q. ex οἶς, *ovis* et σήπω, *putrefacio*.

Οἴσω, *feram*, f. 1. act. verbi φέρω, *fero*, a. 1. ἤνεγκα.

Οἰσῶ, *feram*, Dor. pro præced.

Οἰσῶν, Dor. pro οἴσων, *allaturus* [* *alteri*: οἰσόμεν@ς, *sibi relaturus*.] f. 1. part. verbi φέρω.

Οἴτ' pro οἵτε, *qui*, nom. pl. ab ὅς et τε.

Οἴτη, ης, ἡ, *OETA*, *mons Thessaliæ*.

Οἵτινες, *quicunque*, nom. pl. ab ὅστις, genit. οἵτιν@ος, et in f. g. ήτις, neut. ὅ, τι.

ΟἶΤΤΟΣ, υ, ὁ, *arumna*, *calamitas*: q. ab οἴ.

Οἰτόνυ@ος, Scythicè vocatur *Apollo*.

Οἰ'ΙΦΕ'Ω seu -έω, *cœdo*.

Οἰχὶ, *Ephi mensura*.

Οἰχήτοι, Dor. pro οἰχήσει, ῆσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi οἰχέω, *veho*, *fero*: pro usitat. ὀχέω.

Οἰχνούσι, *abire*: præs. inf. m. ab οἴχομαι.

Οἴχνυται, Ion. pro ἔχνυται, 3. pl. p. pass. et

Οἰχήσομαι, *abibo*, f. 1. m. verbi οἴχομαι

Οἰχθὶς, *apertus*. a. 1. part. pass. verbi οἴγω, *aperio*, f. ξω, a. 1. pass. ἤχθην.

Οἴχνισκον, Ion. inserto σκ pro ἔχνευον, imperf. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo*. Alii ab οἰχνίσκω pro οἰχνέω derivari malunt.

Οἰχνῶσι, Dor. pro οἰχνῶσι, 3. pl. præs. ind. ab

Οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo*.

Οἰχοίατο, Ion. pro οἴχοιμαι, 3. pl. præs. opt. med. ab

Οἴ'ΙΧΟΜΑΙ, ῳ, ατεαι, *abeo*, *discedo*, *proficiscor*: *pereo*, *disperior*: f. med. οἰχήσομαι, p pass. ἤχθαι, a. 1. pass. ᾠχήθην, præs. part. med. οἰχόμεν@ος.

Οἴχομα, detracto augmento pro ἤχμαι. Attic. pro ἤχθαι, perf. act. verbi οἴχομαι, *abeo*.

Οἰχόμαι, *ivit*. Ion. Dialysi et Att. pro ᾠχόμαι, 3. sing. pluscq. p. act. et

Οἰχωκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. Attic. verbi οἴχομαι, *abeo*: vide οἴχομαι.

Οἴ'ΙΩ seu ὀΐω, *puto*, *existimo*: f. οἴσω. Sic οἴεται et οἰόμαι, *puto*.

* Οἶα, *fero alteri*: οἴσομαι, med. *affero mihi*. Il. N. 168.

Οἶον, *ovium*, gen. pl. ab οὖς, ὄϊος, ὑ, *ovis*.

Οἰωνίζομαι, *auguror*, f. med. ἰσομαι, a. 1. med. ᾠωνισάμην. Th. οἰωνὸς, *avis*.

Οἰωνισαίμην, a. 1. opt. m. verbi οἰωνίζομαι.

Οἰώνισμα, ατ@ος, τὸ, *augurium*, et Οἰωνισμὸς, υ, ὁ, *auspicium*, et Οἰωνιστὴς, ῦ, ὁ, *augur*: ab οἰωνίζω.

Οἰωνόπλας, υ, ὁ ἡ, *vates per cantum avium*: ex οἰωνὸς, *avis*, et πολέω, *versor*.

ΟΙΩΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *avis*, *volucris*; propriè *vultur*, vel *avis carnivora*; item *augurium*, *omen*.

Οἴως, adv. *quemadmodum*, *quomodo*. Th. οἰ@ος, *qualis*.

Ὅκα, Dor. pro ὅτε, *quando*.

Ὀκείλοντες, *appellantes*, nom. pl. a. 1. part. act. ab

Ὀκείλλω, *appello*, *accedo*, f. ελῶ, a. 1. ὤκειλα. Th. κέλλω, idem.

Ὅκκα, Dor. pro ὅτε, *quando*, et Ὅκκα, pro ὁκόταν, Dor.

Ὄκκ@ος, *OCULUS*, Dor. ab ὄσσομαι.

ΟΚΛΑ'ΖΩ, *in genua succumbo*: *labasco*, *deficio*: q. à κλάω, genua *frango*.

Ὀκναλέως, *pigre*, adv. ab ὄκν@ος, *pigritia*.

Ὀκνεῖν, idem quod ὀκνέω.

Ὀκνέω, *piger et segnis sum*, *cunctor*, *non audeo*, *timeo*, *tergiversor*: f. ήσω, p. ὤκνηκα, a. 1. ὤκνησα, a. 1. inf. ὀκνῆσαι, f. 1. inf. ὀκνήσειν. Th. ὄκν@ος.

Ὀκνηρίη, ας, ἡ, *pigritia*: à seq.

Ὀκνηρὸς, ὴ, ὸν, *segnis*, *piger*, *timidus*; *cujus ali[illegible]iget*: ab

ΟΚΝΟΣ, υ, ὁ, [illegible], *metus*, *ignavia*: q. ab οὐ [illegible] *non movere*.

Ὀκνοῦσιν, 3. plur. præs. indic. et

Ὀκνοῦσιν, 3. pl. præs. sub. verbi ὀκνέω, quod vide.

Ὁκοῖα, Dor. pro ὁποῖα, *qualia*; vide ὁποῖ@ος.

Ὄκρηας, *summa cacumina*: acc. plur. à nom. ὄκρεις, quod vide.

ΟΚΡΙ'ΒΑΣ, ατ@ος, ὁ, *pulpitum*, *scala*: q. ex ὄκρυον, et βάω.

Ὀκρυόεις, οεσσα, οεν, *longas prominentias habens*: ab

Ὄκρις, ιος, ἡ, idem quod ὄκρεις, *summum montis cacumen*. Th. ὄκρ@ος, *summus*.

Ὀκρυδνὸς, δεσσα, δεν, *horrendus*, *dirus*: pro κρυδνὸς, Poët. idem quod κρυερὸς *frigidus*, *horrendus*. Th. κρύ@ος, εος, τὸ, *frigus*.

Ὀκρυόεσσης, gen. sing. f. g. ab adject. præced.

Ὀκτάβλωμος, υ, ὁ ἡ, *qui octo tis buccellarum*. ex ὀκτὼ, *octo*, et βλωμὸς, *buccella*.

Ὀκταήμε@ος, υ, ὁ ἡ, *octo dies natus*; *qui sit octavo die*: ex ὀκτὼ, et ἡμέρα, *dies*.

Ὀκτάκις, *octies*, adv. ab ὀκτὼ, *octo*.

Ὀκτακισχίλιοι, λιαι, λια, *octo millia*: ex ὀκτάκις et χίλιοι.

Ὀκτάκτινος, υ, ὁ ἡ, *octo radios habens*, proprium rotæ: ex ὀκτὼ, et κτὶς, *radius rotæ*.

Ὀκταπέσσει, σσω, σαι, *octingenti*.

* Ὀκταμηνοῦ@ος, αία, αῖον, *octavum mensem agens*: ex ὀκτὼ, et μὴν.

Ὀκτάπηχυς, υος, ὁ ἡ, *qui octo cubitorum est*: ex ὀκτὼ, et πῆχυς, *cubitus*.

Ὀκταπόδην, acc. sing. ab

Ὀκταπόδης, υ, ὁ, *octipes*; ex ὀκτὼ, *octo*, et πους, *pes*.

Ὀκτάπους, οδ@ος, ὁ ἡ, *octo pedes habens*: ex iisd.

Ὀ'ΚΤΩ', *OCTO*, οἱ, αἱ, τὰ, indecl.

Ὀκτωκαιδέκατος, αι, αὶ, τὰ, *octodecim*. ex ὀκτὼ, ς, et δέκα.

Ὀκτωκαιδέκατ@ος, άτη, ατον, *decimus octavus*: à præced.

Ὄκχ, ὡ, Dor. pro ὅτε, ὁ, quem, &c. ὄκχ' pro ὅκκα, quod vide.

Ὄκχ@ος, ου, ἡ, Poët. metri gratia pro ὄχ@ος, *vehiculum*, *currus*.

Ὅκως, *ut*, *postquam*, pro ὅπως, Dor.

Ὀλβιοδαίμων, ον@ος, ὁ ἡ, *felix*: ex ὄλβι@ος, *felix*, *dives*, et δαίμων.

Ὄλβιος, υ, ὁ ἡ, *beatus*, *dives*, *locuples*: ab

Ὄ'ΛΒΟΣ, υ, ὁ, *felicitas*, *opes*.

Ὀλίσσκον, pro ὄλεσκον, Pleonasmo τοῦ σ, imperf. act. verbi ὀλέσω, idem cum ὀλλύω, *perdo*. Th. ὄλλυμι, idem.

Ὀλίθρι@ος, υ, ὁ ἡ, *exitialis*, *pernicious*, *lethalis*: ab ὄλεθρ@ος.

* Ὀλοθρίως, *pernicioså*: à præced.

Ὄλοθρ@ος, υ, ὁ, *pernicies*, *interitus*, *pestis*, *mors*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Ὀλεῖται, *peribit*: 3. sing. f. 2. m. verbi ὄλλυμι, f. 2. m. ὀλοῦμαι, ὀλῇ, ὀλεῖται.

Ὄλεσον, *peribam*, imperf. act. Ion. et

Ὀλέσσοντας, acc. pl. part. præs. act. et

Ὀλέσσετε, 3. pl. imperf. pass. Ion. ab

Ὀλέσω, idem quod ὄλλυμι, *perdo*.

Ὀλέσῃσι, *perdat*, 3. sing. a. 1. opt. Æol. verbi ὄλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω.

Ὀλεσήνορας, acc. pl. ab

Ὀλεσήνωρ, ορος, ὁ ᾗ ἡ, *viros perdens*: ex ὄλλυμι, *perdo*, et ἀνήρ, *vir*.

Ὀλέσσ, *perdas*. 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ὄλλυμι. f. ὀλέσω.

Ὀλέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ejusd.

Ὄλεσσα, ας, ε, *perdidi*, a. 1. ind. act. Ion. et Poët. pro ὄλεσα· et

Ὀλέσσαι, a. 1. inf. Poët. et

Ὀλέσσας, αντος, *qui destruxit*: a. 1. part. act. Poet. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω.

Ὀλέσσῃ, *perdat*, Poët. pro ὀλέσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

Ὀλέσσα, f. 1. ind. act. vel a. 1. sub. Poët. ab ὄλλυμι.

Ὀλέσσειρα, ας, ἡ, *perditrix*: et

Ὀλεσσίης, ἠος, ὁ, *perditor, interfector*: ab ὄλλυμι, *perdo*.

Ὄλεσσαι, *pereas*, Ion. pro ὄλῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω, a. 2. m. ὠλόμην, p. m. ὄλμαι.

Ὀλέσσε, pl. n. g. et

Ὀλέσσι, αἱ, pl. f. g. ab ὀλίγος, *paucus*.

Ὀλεσσανδρίη, ας, ἡ, *paucitas, raritasque hominum, hominum infrequentia*: ab

Ὀλεσσάνδρεος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *paucos homines habens, non frequens hominibus*: ex ὀλίγος, *paucus*, et ἀνδρεῖος.

Ὀλεσσαρχίη, ῃ, undè ὀλεσσαρχέοντες, *pauci dominatum obtinentes*, ὀλεσσαρχέεσθαι, *dominatu paucorum regi*: ὀλεσσαρχέμενος, μένη, μενον, *paucorum dominatui subditus*. Ex ὀλίγος, *paucus*, et ἀρχή, *imperium*.

Ὀλεσσαρχίη, ας, ἡ, *OLIGARCHIA, paucorum potentia*: gen. pl. ὀλεσσαρχιῶν ex ὀλίγος, *paucus*, et ἀρχή, *imperium*.

Ὀλεσσαρχούμενος, μένη, μενον, vide ὀλεσσαρχίη.

Ὀλεσσαχόθεν, adv. *ex paucis locis*; ex ὀλίγος, et ὄθεν.

Ὀλεσσήλιξ, idem quod ὀλεσσηλίης, quod vide.

Ὀλεσσηλίη, ης, ἡ, *virium defectu, imbecilitas*, Poët. pro ὀλιγοπλία· ex ὀλίγος, *parvus*, et πίλνω, *sum*.

Ὀλίγιστος, η, ον, *paucissimus*, superl. ab ὀλίγος, *paucus*.

Ὀλιγίβοος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *parumper vivens, minùs durabilis*: ex ὀλίγος, et βίος.

Ὀλιγίγονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui parùm est fecundus*: ex ὀλίγος, *paucus*, et γόνος, *soboles*. Th. γείνομαι, *nascor*. p. m. γέγονα.

Ὀλιγοδέω, *langueo*: ab

Ὀλιγοδεής, ος, ὁ ᾗ ἡ, *faciendi facultate destitutus, infirmus, imbecillis*. Ex ὀλίγος, et δέω, *facio*.

Ὀλίγον, adv. *parum, propemodum*. Th. ὀλίγος.

Ὀλιγοπλίη or ὀλιγηπλίη, *parva rei sum; infirmus sum et ferè mortuus*: ex ὀλίγος, et πίλνω, *sum*.

Ὀλιγπίστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *exigua fide traditus*: ex ὀλίγος, et πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Ὀλιγοστόω, -ῶ, *ad paucitatem redigo*: ex στόμα, et

Ὀλί'τος, ίγη, ίγον, *paucus, parvus*: Hinc οἱ ὀλίγοι, ων, *optimates, pauci illi penes quos imperium est*: ὀλίγον, *paulùm, parùm, modicum*: ὀλίγον χρόνον, *paulisper*: ὀλίγῳ δεῖν, *penè, fermè*: ἐπ ὀλίγῳ, ἐξ ὀλίγου, *brevi temporis spatio, subitò, ex propinquo*: ἐπ ὀλίγων, *paucis*, scil. *verbis*: κατ' ὀλίγον, παρ' ὀλίγον, *sensim, paulatim*: ου ὀλιγῳ, *leviter*.

Ὀλιγότης, ητος, ἡ, *paucitas, parvitas*. Th. ὀλιγος.

Ὀλίγως, adverbialitèr, *ferè, propemodum*: ab eod. Th.

Ὀλιγοχρόνιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *brevis temporis, exigue temporis spatio durans*: ex ὀλίγος, et χρόνος, *tempus*.

Ὀλιγοψυχίω, -ῶ, f. ήσω, *pusillanimus sum*: ab ὀλιγόψυχος.

Ὀλιγοψυχία, ας ἡ, *pusillanimitas*: à seq.

Ὀλιγόψυχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *pusillanimus*: ex ὀλίγος, *exiguus*, et ψυχὴ, *anima*.

Ὀλιγωρέω, *parvi pendo, negligo*: cum. gen. præs. inf. ὀλιγωρεῖν· ab

Ὀλίγωρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *negligens*: ab ὀλίγη ἄρη, id est, *parva cura*.

Ὀλιγώρως, adv. *negligentèr, contemptim*: à præced.

Ὀλλζων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *minor*: ab ὀλίγος.

Ὀλισβος, ε, ὁ, *penis coriaceus*.

Ὀλισθάνω, *delabitur*, 3. sing. præs. ind. act. ab

Ὀλισθαίνω vel -άνω, *labor, prolabor, cado*. Th. ὄλισθος, *lapsus*.

Ὀλισθέω, -ῶ, f. ήσω, *cado, labor*. Hinc ὀλισθεῖν, præs. inf. act. vel ut quidam volunt, a. 2. inf. ab ὄλισθον, et Ion. ὄλισθον, ος, ε, a. 2. ind. act. Th. ὄλισθος, *lapsus, casus*.

Ὀλισθημα, ίος, τὸ, *casus, lapsus*: à præced.

Ὀλισθηρὸς, gen. sing. f. g. ab

Ὀλισθηρὸς, ὰ, ὸν, *proclivis, lubricus*: ab eod. Th.

Ὀλισθήσας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi ὀλισθέω, quod vide.

Ὄλισθος, ε, ὁ, *lapsus in lubrico, casus*.

Ὄλκας, άδος, ἡ, *navis oneraria*: hinc, Angl. HULK. ab

Ὀλκὴ, ῆς, ἡ, *tractus; inclinatio; pondus*: item *drachma* Th. ἕλκω, *traho*.

Ὄλκιον, ε, τὸ, *pelvis, vas æneum*.

Ὀλκοὶ, οἱ, *instrumenta, quibus naves in terram ex mari subducuntur, et ex terrâ in mare deducuntur*: ab ἕλκω, traho.

Ὁλκὸς, οῦ, ὁ, *tractus, SULCUS: fluctus*, omninoque *aqua maris: aquæductus; moles, pondus; syrma serpentium, vestium*, &c. *totum corpus*. ab eod. Th.

Ὄλμος, Ion. et ἕλμος, Ion. et Poët. pro ὁλμ, a. 2. sub. m. ab ἕλλυμι, quod vide.

Ὀλλυμένου, *pereuntis*: gen. sing. Ion. part. præs. pass. ab.

Ὄλλυμι, seu ὀλλύω, *perdo; perimo*; f. ὀλέσω, p. ὄλεκα, f. 2. ὀλῶ, p. m. ὄλμι, et Att. ὄλωλα, a. 2. m. ὠλόμην, a. 2. inf. m. ὀλέσθαι.

Ὁλμιὰς, ὕ, ὁ, *fluvius in Helicone Bœotiæ*: ab *Holmeis* Sisyphi filio sic dictus.

Ὄλμος, ου, ὁ, *mortarium*: *stipus*: *truncus corporis*: Metaph. *stupidus*.

Ὁλογραφέω, f. ήσω, *integrum scribo*: ex ὅλος, et γράφω, *scribo*.

Ὀλοὰ, ᾶς, ἡ, *perniciosa*: dat. pl. Ion. ὀλοῇσι, ab ὀλοὸς, ὰ, ὸν.

Ὀλοθούριον, ου, τὸ, *species marinorum piscium*.

Ὀλοθρευσις, εως, ἡ, *exterminatio*: et

Ὀλοθρευτὴς, οῦ, ὁ, *exterminator*; ab

Ὀλοθρεύω pro ὀλεθρεύω, ab ὄλεθρος, quod vide: f. εύσω, *exitium affero, vasto, perdo*: p. ωλόθρευκα, perf. pass. ὠλόθρευμαι, σαι, ται, Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Ὀλοίατο, *pereant*: Ion. pro ὄλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω, a. 2. m. ὠλόμην, a. 2. opt. m. ὀλοίμην, οιο, οιτο, p. m. ὄλμαι, et Att. ὄλωλα.

Ὀλοιτροχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *omni ex parte rotundus*; ex ὅλος, et τροχὸς, *rota*. Th. τρέχω, *curro*.

Ὁλοκαίω, -ῶ, *totum adoleo*: ex ὅλος, et καίω. Hinc

Ὁλοκάρπωμα, ατος, τὸ, *sacrificium, holocaustum*: à præced.

Ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ, *holocaustum*: ab eod.

Ὁλόκαυστον, ε, τὸ, *holocaustum*, genus sacrificii ubi tota victima cremabatur: ex ὅλος, et καυστὸν, à καίω. Hinc.

Ὁλόκαυτος pro ὁλόκαυστος, *totus combustus*, seu sacrificii genus quo tota victima cremabatur: et

Ὁλοκαυτόω pro ὁλοκαυστόω, -ῶ, *totum comburo, cremo*: f. ώσω, p. ὡλοκαύτωκα, perf. pass. ὡλοκαύτωμαι· undè

Ὁλοκαύτωμα, ατος, τὸ, *victima* seu *hostia quæ tota comburebatur, holocaustum*: à præced.

Ὁλοκαύτωσις, εως, ἡ, *sacrificium, in quo victima tota crematur*: ab eod.

Ὁλοκληρία, ας, ἡ, *integritas omnium partium alicujus rei*: ab

Ὁλόκληρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, propriè *hæres ex asse, qui omnia possidet, quæ sortitò ei obtigerunt*; item *integer, totus*: ex ὅλος, *totus*, et κλῆρος, *sors, sortitio*.

Ὁλοκωνίτις, ίδος, ἡ, *olus quoddam sylvestre*.

Ὁλολυγὴ, ῆς, *ejulatus*. et

Ὁλολυγμὸς, ε, ὁ, idem. ab

Ὀλολύζω, *ululo, ejulo, ploro*: f. ξω, a. 1. ὠλόλυξα, a. 1. imperat. ὀλόλυξον, -άτω, perf. ὠλόλυγμαι, p. pass. ὠλόλυγμαι.

Ὁλομελὴς, ες, ὁ ᾗ ἡ, *qui membris est integris*: ex ὅλος, et μέλος.

Ὄλοντο, *perierunt*: 3. pl. a. 2. m. Ion. pro ὤλοντο, verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω, p. ὄλεκα, a. 2. m. ὠλόμην.

Ὁλοπέτροχος, Poët. pro ὁλοτρόχος, *omni ex parte rotundus*: ex ὅλ

tem mensâ: ex ὁμὸς, et τράπεζα, *mensa*.

Ὁμότεκνος, ν. ὁ ϟ ἡ, *similis*, tam de *ingenio*, quàm *moribus*; item *consentaneus*: ex ὁμὸς, et τέκνον, *proles*, *mores*, *ingenium*. Th. τίκτω, *pario*.

Ὁμοῦ, unà, *simul*, *pariter*; *in eundem locum*; *in eodem loco*; *propè*; *ferè*, *circitèr*: ab ὁμὸς.

Ὄμοσμαι, *juravi*: f. 2. m. verbi ὄμνυμι, *juro*: f. ὀμόσω.

Ὁμοῖος, *finitimus sum*: ab ὅμορος, Ion. pro ὅμορος, *finitimus*, quod vide.

Ὁμόφοιτος, ν, ὁ ϟ ἡ, *comes*, *qui cum aliquo it*: ex ὁμὸς, et φοιτάω, *eo*.

Ὁμόφρονα ἐμέ, *φρονα*, acc. sing. et pl. ab ὁμόφρων, quod vide.

Ὁμοφρονέω, *consentio*, *concors*, *sum*: ab

Ὁμόφρων, ονος, ὁ ϟ ἡ, *unanimis*, *idem sentiens*, *concors*: ex ὁμὸς, et φρὴν, *mens*, *animus*.

Ὁμόφυλος, ν, ὁ ϟ ἡ, Xen. *ejusdem speciei*, *ejusdem generis*, *ex eâdem tribu*: ex ὁμὸς, et φυλὴ, *tribus*.

Ὁμοφωνέω, *eâdem voce* vel *lingua utor*: ex ὁμὸς, et φωνὴ.

Ὁμόφωνος, ν, ὁ ϟ ἡ, *qui eâdem lingua utitur*; *cujus eadem vox est* seu *idem sonus*; *consonus*, *consentiens*: ex ὁμὸς, et φωνὴ, *vox*.

Ὁμοχροΐη, Ion. pro ὁμόχροια, *coloris similitudo*: ex ὁμὸς, et χρὼς, *color*.

Ὁμόψηφος, ν, ὁ ϟ ἡ, *cujus idem suffragium est*; *eandem fovens sententiam*; *idem jus suffragii ferendi habens*: ex ὁμὸς, et ψῆφος, *calculus*.

Ὁμὸν, *in unum redigo*, *coire facio*: ab ὁμὸς, *similis*, *par*: sed

Ὄμὸν, idem quod ἔμνυμι, *juro*.

Ὄμφακες, nom. pl. ab ὄμφαξ, quod vide.

Ὀμφακίας, ν, ὁ, *acerbus*, *acerbitate sud uvas immaturas referens*, seu *ex uvis immaturis confectus*: ab ὄμφαξ.

Ὀμφακίζω, *sum acerbus*, f. ίσω, p. ώμφάκισμαι. ab eod.

Ὀμφάκιον, ν, τὸ, *omphacium*, *succus uvæ acerbæ*.

Ὀμφαλὸς, ἰσσαι, ἴον, *umbilicatus*, *a*, *um*. Epith. *acuti*: ab

ΟΜΦΑΛΟΣ, ὁ, ὁ, *UMBILICUS*, *umbo*; *media pars arminis*: q. ab ἀμφιλίσσω, *circumvolvo*.

ΟΜΦΑΞ, ακος, ἡ, *uva acerba*, *necdum matura*, [* vel *quivis fructus immaturus*,] quia ὠμὸς ἐς τὸ φαγεῖν, *crudus ad vescendum*.

ΟΜΦΗ, ῆς, ἡ, *vox divina*, *responsum à Deo datum*

Ὁμοΐωμαι, *similem factum esse* vel *unitum*: a. 1. inf. pass. ab ὁμὸς. Alii volunt per Sync. dici pro ὁμοιώθηναι, a. 1. inf. pass. ab ὁμοιόω, *similem facio*: quod ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, *similis*.

Ὀμόκλα, Att. pro ὤμοκα, *juravi*: perf. act. verbi ὄμνυμι, *juro*.

Ὁμώνυμος, ν, ὁ ϟ ἡ, *idem nomen habens*, *cognominis*: ex ὁμὸς, et ὄνομα, *nomen*.

Ὅμως, *tamen*: conjunct. discret. ὅμως μὲν τὸ, *veruntamen*: *sed*

Ὁμῶς, *similiter*, *æquè*, *pariter*, *simul*, *una*: Poët. pro ὡς, vel ὁμοίως. Th. ὁμὸς, *similis*.

Ὅν, ὄντος, *quem*: acc. sing. ab ὅς, *qui*.

Ὤν, præs. part. neut. g. ab ἔω, ἔσω, ἐν. ab εἰμὶ, *sum*.

Ὀναγρος, ν, ὁ ϟ ἡ, ονος ἄγρος, *ONAGER*. Th. ἀγρὸς, *ager*.

Ὀνάμην, μὴν, ατο, *adjutus fuerim*; per Sync. pro ὀνησάμην, a. 1. opt. m. verbi ὄνημι, *juvo*, *prosum*: f. ὀνήσω, a. 1. med. ὠνησάμην.

Ὄνασμαι, *fruor*; item *vitupero*. Vide ὄνημι.

Ὀνάμενος, ν, *qui fructum percepit*; per Sync. pro ὀνησάμενος, a. 1. part. m. verbi ὄνημι, *juvo*. Alii volunt esse præs. part. ab ὄναμαι, præced.

ὈΝΑΡ, τὸ, *somnium*: indecl. κατ' ὄναρ, *in somnio*: [* Matt. i. 20. Attici omittunt præpositionem, uti notat Phrynicus.]

Ὀνάριον, ν, τὸ, *asellus*, dimin. ab ὄνος, *asinus*.

Ὄνασσι, *juvabit*: Dor. seu. Æol. pro ὀνήσει, ab Æol. f. ὀάνσω· deinde ὀνασσῶ, verbi ὄναμαι, *prosum*.

Ὀνασσάμεν, *frui*; præs. inf. ab ὄναμαι, quod vide: vel a. 1. inf. m. per Sync. pro ὀνήσασθαι, verbi ὄνημι, *juvo*.

Ὄνασσις, ος, ἡ, Dor. pro ὄνησις, *usus*, *utilitas*; ab eod.

Ὀνάσσῃς, Dor. pro ὀνήσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ab ὄνημι.

Ὀνάσσῳ quod pro ὀνήσατο, τὰ, *cibaria*, *commoda*: ab

Ὄνασις, ατος, τὸ, *utilitas*, *emolumentum*: ab ὄνημι.

Ὀνείδεα, et contractè ὀνείδη, nom. pl. ab ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum*.

Ὀνειδειος, vel ὀνείδιος, ία, ιον, *probrosus*, *c ntumeliosus*: ab ὄνειδος.

Ὀνειδίζω, *exprobro*, *vitupero*, *reprehendo*, *accuso*, imperf. ὠνείδιζον, f. 1. ίσω, p. ὠνείδικα. a. 1. ὠνείδισα, a. 1. sub. ὀνειδίσω, ῃς, ῃ. præs. pass. ὀνειδίζομαι, *convitiis laceror*; perf. pass. ὠνείδισμαι. ab ὄνειδος.

Ὀνειδίσας, αντος, a. 1. part. act. At

Ὀνείδισας, 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. ὀνείδισον, a. 1. imperat. act. ab ὀνειδίζω, quod vide.

Ὀνείδισες, 2. sing. f. 1. act. ejusd. verbi.

Ὀνείδισμα, ατος, τὸ, *contumelia*, *probrum*: et

Ὀνειδισμὸς, ὁ, *convicium*; ab ὀνειδίζω, *exprobro*.

Ὀνειδίσαι, 3. pl. a. 1. sub. act. et

Ὀνείδῃ, f. 1. Att. pro ὀνειδίσω, verbi ὀνειδίζω, *exprobro*: f. ίσω. ab

ὈΝΕΙΔΟΣ, εος, τὸ, *probrum*, *dedecus*; item *gloria*, *laus*, *decus*.

Ὀνειος, εία, ειον, *utilis*: ab ὄνημι.

Ὀνείρατα, ων, τὰ, in prosâ pro ὄνειρα, ab ὄνειρον, idem quod ὄναρ, *somnium*.

Ὀνειρώσσω, εία, ειον, ut ὀνειρώσσω, *somni* vel *insomniorum plenus*; ab ὄνειρος, quod vide.

Ὀνειροκρίτης, ου, ὁ, Dor. pro Ὀνειροκρίτης, ου, ὁ, *somniorum interpres*: ex ὄνειρος, *somnium*, et κρίνω, *judico*.

Ὀνειροπόλος, ν, ὁ ϟ ἡ, *somniorum interpres*: ex ὄνειρος, *somnus*, et πολέω, *versor*.

Ὄνειρος, ν, ὁ, *somnium*. Th. ὄναρ, idem.

Ὀνίεν, dat. sing. ὀνίεντ, gen. pl. præced.

Ὀνήθησαι, a. 1. inf. pass. verbi

Ὄνημαι, idem quod ὄναμαι.

Ὀνημένος, ν, præs. part. pass. ab ὄνημαι, quod ab

ὈΝΗΜΙ, et ὀνίνημι, *juvo*, *prosum*; f. ὀνήσω, ab ὀνίνω, a. 1. ὄνησα, p. ὄνημα, præs. pass. ὄνημαι, ὀνᾶσαι, et ὀνίναμαι, *utilitatem et fructum percipio*, *fruor*; f. 1. med. ὀνήσομαι, a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο, a. 1. m. opt. ὀνησαίμην, αιο, αιτο, et contract. ὀνήμην. Item

Ὄνημι, *vitupero*: ὄνημαι, *vitupero*.

Ὀνησα, Ion. pro ὄνησα, a. 1. ind. act. et

Ὀνήσω, *fruere*, a. 1. imperat. m. verbi ὄνημι.

Ὀνήσεαι, *juvaberis*, Ion. pro ὀνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. ὀνήσομαι, verbi ejusdem.

Ὀνίεσι, *erit emolumento*, 3. sing. f. 1. act. ὀνήμι.

Ὀνήσιμος, ν, ὁ ϟ ἡ, *utilis*; item, prop. nom. ab ὄνημι.

Ὀνησις, εως, ἡ, *fructus*, *utilitas*. Th. ὄνημι, *juvo*.

Ὀνησιφόρος, ν, ὁ ϟ ἡ, *utilitatem asferens*; item nomen propr. *ferax opem*, *opitulator*.

Ὀνησο, præs. imp. pass. ab ὄνημι, *fruor*.

Ὀνητὸς, ἡ, ὸν, *utilis*; *vituperabilis*: ab ὄνημι.

Ὀνήτωρ, ορος, ὁ, *utilis*; item ὈΝΕΤΟΡ, nom. propr.

Ὀνήφλυσον, et ὀνόβολον, *stercore bovino inquino*; *fimo jumentorum aspergo agrum*; et inde *cibos condio exquisite*, quia ut *fimo agri fecundiores*, sic *cibi condimentis delicatiores* fiunt: ab

ὈΝΘΟΣ, ν, ὁ, *stercus*, seu *fimus jumentorum*.

Ὀνικὸς, ἡ, ὸν, *asininus*, *a*, *um*: ab ὄνος, *asinus*.

Ὀνίνησιν, *juvat*: 3. sing. præs. ind. verbi ὀνίνημι, idem quod ὄνησι, f. ὀνήσω.

Ὄνοιτο, 3. sing. præs. opt. verb. ὄναμαι, quod vide: vel ut alii volunt a. 2. opt. m. verbi ὀνέομαι, *vitupero*, *carpo*. Th. ὄνημι, *vitupero*.

Ὀνοκένταυρος, ν, ὁ, *onocentaurus*.

Ὄνομ', pro ὄνομα, quod vide.

ὈΝΟΜΑ, Poët. οὔνομα, Æol. ὄννυμα, ατος, τὸ, *NOMEN*; *fama*, *celebritas*; *præsertim*; κατ' ὄνομα, *nominatim*, adv.

Ὀνόμαζε, *nominabat*, Ion. pro ὠνόμαζε, 3. sing. imperf. act. ab

'Ονομάζω, *nomino, appello; celebro, decanto*: 3. sing. præs. opt. ὀνομάζοι, præs. inf. ὀνομάζειν, f. άσω, p. ασμαι, præs. pass. ὀνομάζομαι, *nominor*, p. pass. ὠνόμασμαι, a. 1. pass. ασμάσθην, ης, η, præs. part. pass. ὀνομαζόμενος. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.

'Ονομαι, *reprehendo, carpo, vitupero*: f. m. ὀνόσομαι, a. 1. m. ἀνοσάμην, ab ὄνος, idem.

Ονομαίνω, *nomino, nomine voco, nominatim recenseo*: f. ανῶ, a. 1. ανόμηνα, a. 1. sub. act. ὀνομήνω. Th. ὄνομα, *nomen*.

'Ονομάκριτος, υ, ὁ, nomen propr.

'Ονόμαστος, Æol. et Bœot. pro ωνομάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ab ονομάζω, quod vide.

'Ονόμασι, dat. pl. ab ὄνομα, quod vide.

'Ονομασία, ιας, ἡ, *nominatio, appellatio*: ab ὀνομάζω.

'Ονομαστὶ, adv. *nominatim*.

'Ονομαστικὸς, ἡ, ὸν, *nominativus*: et

'Ονομαστὸς, ἡ, ὸν, *celebris, clarus*: in pl. ὀνομαστοὶ. ab ὀνομάζω.

'Ονόμηνα, ας, ε, a. I. ind. act. Ion. et

'Ονομήνω, a. 1. sub. act. verbi ὀνομαίνω, quod vide.

'ΟΝΟΣ, υ, ὁ, vel ἡ, *asinus, a*: q. ab ὀνημι, juvo: item bestiola multipes, dicta *multipeda, porcellio*: item *superior, molæ lapis; axis; furca*.

'Ονοσσᾶται, *vituperabit*, 3. sing. f. 1. med. gem. σ, verbi ὀνόω, idem quod ὀνημι, *vitupero*.

'Ονοτὸς, ἡ, ὸν, *vituperandus*: in pl. n. g. ὀνοτὰ, ab ὄνομαι, *vitupero*.

'Ονοτάζω, *carpo, incuso*; ab ὀνόω, idem quod ὀνημι, *vitupero*.

'Ονοτὸς, ἡ, ὸν, Poët. *vituperabilis*. ab eod.

'Ονοφορβὸς, ὁ, ἡ, *qui asinos pascit ac nutrit*: ex ὄνος, et φέρβω, *pasco*: p. m. πέφορβα.

'Ονὼν, f. ὀσω, usitatius ὄνομαι, idem quod ὀνημι, *vitupero*.

'Ὀντα, *existentem*, acc. sing. part. præs. m. g. ὤν, ὄντος· ab εἰμὶ, *sum*.

'Ὄντινα, *quemcunque*, acc. sing. ab ὅστις.

'Ὄντως, *verè*, adv. ab ὤν, ὄντος, præs. part. verbi εἰμὶ, *sum*.

* 'Ὄντων, 3. pl. imperf. Atticè pro ἦσαν, ab εἰμὶ. δικαιοῖ τὸ ὄντων, Plat. ix. de leg. pro quo Ionicè dicitur, ἐόντων, Herodot. p. 364. 67.

'Ὄνυμα, ατος, τὸ, Æol. pro ὄνομα, *nomen*.

'Ονύπαξα, ας, ε, Æol. et Poët. pro ωνόμασα, a. 1. ind. act. verbi ὀνομάζω, *nomino*, quod vide.

'Ονυμάξομαι, f. 1. m. Æol. vide præced.

'ΟΝΥΞ, υχος, ὁ, *UNGUIS; unci: ONYX* gemma; in dat. pl. ὄνυξι. Hinc

'Ονυχὸς, *ungues*, nom. pl. et

'Ονυχσιν, dat. pl. Ion. ab ὄνυξ, υχὸς, ὁ, *unguis*.

'Ονυχίζω, *ungues facio; divido ungulam penitùs; ungues reseco; ad unguem exigo*: f. ίσω, p. ώνύχικα· ab ὄνυξ, *unguis*.

'Ονύχιον, υ, τὸ, *unguiculus*: item pro *lapide onychite*. Th. ὄνυξ.

'Ονυχισμὸς, ὁ, *unguium resectio; diligens et acerba rei examinatio*: ab ὀνυχίζω.

'ΟΝΩΝΙΣ, ίδος, ἡ, *herbæ genus*.

'Ὀξάλμη, ης, ἡ, *muria acida*, ὀξοῦσα ἅλμη.

'Ὀξεῖα, ας, ἡ, *acuta*, nom. f. g. ab ὀξὺς. At

'Ὀξίᾳ, exponitur per *acutè*, in pl. n. g. pro ὀξέα, metri gratiâ, quod pro ὀξέως, ab eod.

'Ὀξίδι, dat. sing. ab ὀξὶς, ίος, ὁ, *acutus*.

'Ὀξιᾶν, gen. pl. f. g. Dor. pro ὀξεῶν· et

'Ὀξιῆσιν, dat. pl. Ion. pro ὀξίαις, ab ὀξεῖα, f. g. ab ὀξὺς, *acutus*.

'Ὀξίως, adv. *acutè; celeritèr; velocitèr*: ab eod.

'Ὄξος, εος, τὸ, *acetum*: et pro *vino iracundo*. Th. ὀξὺς, *acutus*.

'Ὀξὺ, substantivè *acumen; mucro, acies*; item *celeritas*: adv. etiam *acutè; celeritèr*. Th. ὀξύς.

* 'Ὀξυδολικὸς, *adjectivum nominis* ὀξυδολὴς, *acutum habens, vel emittens celeriter, jaculum*. ab ὀξὺς, et βόλος. D. S.

'Ὀξυδολὴς, ίος, ὁ, ἡ, *acutam cuspidem habens; qui celeritèr jaculum emittit*: ex ὀξὺς, *acutus*, et βόλος, τὸ, *telum*.

'Ὀξύγαρον, υ, τὸ, *garum aceto conditum*: ex ὀξὺς, et γάρον.

'Ὀξύγγιον, υ, τὸ, *axungia, arvina*, Græc. à Lat.

'Ὀξυγεάφος, υ, ὁ, ἡ, *celeritèr scribens*: ex ὀξὺς, et γεάφω, *scribo*.

'Ὀξυηκοία, ας, ἡ, *auditûs acumen*: ex ὀξὺς, *acutus*, et ἀκοὴ, *auditus*. Th. ἀκούω, *audio*.

'Ὀξύθυμος, υ, ὁ, ἡ, *qui acerbo est animo, iracundus*. Hinc ὀξυθυμία, *animi acerbitas; sordes*: ex ὀξὺς, et θυμὸς, *animus*.

'Ὀξυκίνητος, υ, ὁ, ἡ, *ad motum subitus et præceps, qui subito vel celeriter movetur*; item ὀξύκινος, *qui subitò ird commovetur*: ex ὀξὺς, et κινέω, *moveo*.

'Ὀξυντὴς, ῆος. ὁ, *scalprum*: ab

'Ὀξύνω, *acuo*; item *acidum reddo*: f. υνῶ, p. ὄξυγκα, a. 1. ὄξυνα. Th. ὀξὺς.

'Ὀξυόεις, όεσσα, όεν, *acutus; spinosus*. Th. ὀξὺς.

'Ὀξυῤῥοπὴς, ίος, ὁ, ἡ, vel ὀξυῤῥοπὸς, et

'Ὀξύῤῥοπος, υ, ὁ, ἡ, *qui celeritèr repit ac movetur: celer, velox*: ex ὀξὺς, *velox*, et ῥέπω, *repo, vergo*.

'ΟΞΥ'Σ, εῖα, ὺ, *acutus; acidus; velox; expeditus ad aliquid aggrediendum*.

'Ὀξόσχοινος, υ, ὁ, ἡ, *acutus juncus*: ex ὀξὺς, *acutus*, et σχοῖνος, υ, ὁ, ἡ, *juncus*.

'Ὀξύτερος, υ, et in f. g. Ion. ὀξυτέρη, *acutior*. comparat. ab ὀξὺς, *acutus*.

'Ὀξύτης, ητος, ἡ, *acumen, acies; acrimonia*; item *celeritas*. Th. ὀξὺς.

'Ὀξύτομος, υ, ὁ, ἡ, *acutè secans, acutus*: ex ὀξὺς, et τέμνω, *seco*: p. m. τέτομα.

'Ὀυ, Poët. pro ἑ, *cujus*: ab ὅς, *quis*.

'Ὀπ', pro ἔπα, *vocem, sonum*: acc. sing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.

'Ὅπα, Dor. pro ὅπη, vel ἔπας, *ubi*, quod vide.

'Ὀπαδίω, pro quo Hom. ὀπηδέω, *sequor; adsum, procedo, epitulor*: ab seq.

'Ὀπαδὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *asiecla, comes*; quod et ὀπηδὸς: ab ὀπάζω.

'Ὀπαζόμενος, υ, præs. part. pass. ab

'ΟΠΑ'ΖΩ, f. άσω, *persequor, sequi jubeo, comitem do; præbeo*: ὀπάζομαι, med. *comitem accipio; à persequente premor*.

'Ὀπαῖον, υ, τὸ, *foramen ollæ*; item *foramen per quod fumus è furno aut camino exit*. Th. ὀπὴ, *foramen*.

'Ὀπανίκα, Dor. pro ὁπηνίκα, q. v.

'Ὄπασα, ας, ε, Ion. pro ὤπασα, a. 1. ind. act. et

'Ὀπάσσω, a. 1. inf. act. et

'Ὀπάσσας, Æol. pro ὀπάσας, a. 1. part. ab ὀπάζω.

'Ὀπάσσαις, *præbeas*, a. 1. opt. act. gem. σ, sic ὀπάσσει, 3. sing. f. 1. act. ὀπάσσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi ὀπάζω.

'Ὀπατῆος, υ, ὁ, ἡ, per Syncop. pro ὠπατῆος, *eodem patre genitus*: ex ὁμὸς, *idem*, et πατὴρ.

'Ὀπάων, ονος, ὁ, ἡ, *minister, comes*. Th. ὀπάζω, *sequi jubeo*. Alii ὀπάων legunt qu. ab ἵπω, *sequor*.

'Ὅπαρ, *quod*: ex ὅ, et πάρ.

'Ὀπάων, ωνος, ὁ, Ion. pro ὀπαών, quod vide.

'ΟΠΗ', ῆος, ἡ, *foramen*, per quod *videri* potest: q. ab ὄπτομαι, *video*.

'ΟΠΗ, *ubi; quo; quà, quâ vid; quâ ratione, quo modo*: q. ab ὅς, *qui*.

'Ὀπηδὸς, *comitor, comes sum, assector*. Th. ὀπάζω, *comitem do*.

'Ὁπηνίκα, *quando*: ex ὅπη, et ἡνίκα, *quum, quando*.

'Ὀπήτιον, υ, τὸ, *fabula*. Th. ἐπὴ.

'Ὀπὶ, *voci*, dat. sing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.

'Ὀπιδνὸς, ἡ, ὸν, *reverendus, cavendus*. Th. ὄπις.

'Ὀπίζετο, *curabit*: 3. sing. imperf. Ion. ab

'Ὀπίζομαι, *curo, revereor*; item *caveo; rependo, ulciscor*. Hinc

'Ὀπιζόμενος, præs. part. med. Th. ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio, cura*.

'Ὀπίσσω, *retrò, post, à tergo*, Ion. et Dor. pro ὀπισθεν. Th. ὀπίσω, *retrorsum*.

'Ὄπιν, acc. sing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio*.

'Ὄπιον, υ, τὸ, *OPIUM, succus lac-*

teus qui papaveris scapo inciso emanat. Th. ὀπὸς, *succus.*

'Οπτεύουτ' pro ὀπτεύοντα, *spectantem*, acc. sing. part. præs. ab

'Οπτεύω, *inspicio, circumspicio*, per reduplic. ab inusitat. ὀπτέω. Th. ὄπτομαι, *video.*

'ΟΠΙΣ, ιδος, ἡ, *ultio, vindicta divina; cura, respectus*: q. ab ἕπομαι, *sequor.*

'Οπισαμβὰ, *itio retrograda*: ab ὀπίσω ἀμβαίνειν, id est, ἀναβαίνειν.

'Οπισθεν, *ponè, à tergo*: adv. Th. ὀπίσω, *retrò.*

'Οπισθιος, ία, ιον, *posterior, à tergo sequens.*

'Οπισθίως, adv. *post, retrorsùm.*

'Οπισθόδετος, ος, ὁ ἡ ἡ, *à tergo revinctus*: ex ὄπισθεν, et δέω, *ligo.*

'Οπισθόμβροτον κῦχμα δόξης, *retrò mortales sequens gloriatio laudis.* Post mortem nihil remanet præter famam, quæ circumfertur apud posteros.

'Οπισθονέμει βόας, *boves præcesterè pascentes*: ex ὄπισθεν, et νέμω, *pasco.*

'Οπισθότονος, ος, ὁ ἡ ἡ, *in aversum tendens, aut tentus*; subst. *vinculum quo manus post tergum religantur*: ex ὀπισθεν, et τείνω.

'Οπισθοφανὲς, *retrorsùm*, adv. ex ὀπισθεν, et φαίνω.

'Οπίσσω, Poët. pro ὀπίσω, *retrò.*

'Οπίσσιος, *posterior*; ὀπίσσιος, *postremus*: ab

'ΟΠΙ'ΣΩ, *retrorsùm, retrò, pòst.* adv. cum gen. item sine casu τὰ ὀπίσω, scil. ὄντα, *quæ retrò sunt.*

'Οπλα, τὰ, *instrumenta*: ab ὅπλον, ου, τὸ. *arma.*

'Οπλία, acc. sing. ab 'Οπλεὺς, ῆος, ὁ, nomen propr. viri.

'Οπλεύθω, præs. inf. ab ὅπλομαι, *armior.* Th. ὅπλον, *arma.*

'Οπλίω, vide ὑπλίζω, q. idem est.

'Οπλίων, Ion. pro ὁπλῶν, gen. pl. ab

'Οπλὴ, ῆς, ἡ, *ungula.* Th. ὅπλον.

'Οπλίζω, *armo*: f. ίσω, p. ἤπλικα, præs. pass. ὁπλίζομαι, *armor*; item activè *instruo, paro*: præs. inf. ὁπλίζιεσθαι, a. 1. m. ὡπλισάμην, ω, ατο, a. 1. imperativ. m. ἕπλισαι, άσθω, et in 2. plur. ὁπλίσασθε. Th. ὅπλον.

'Οπλισμα, ατος, τὸ, *armatura*: et

'Οπλισμὸς, ὁ, ὁ, id. ab ὁπλίζω.

'Οπλισθήσεται, *armabimur*, 1. pl. f. 1. m. Poët. à præced.

'Οπλιστὴς, ὁ, ὁ, *armator*: à 3. sing. perf. pass. verbi ὁπλίζω.

'Οπλιτεύω, f. εύσω, *sum miles gratis armaturæ*; *armatis præsum*: ab

'Οπλίτης, ου, ὁ, *armatus, miles armaturæ gravis*: ab ὅπλον.

'Οπλιτικὸς, ἡ, ὸν, *ad milites gravis armaturæ pertinens*; τὸ ὁπλιτικὸν, *gravis armaturæ milites*: à præced.

'Οπλοδοτέω, ῶ, *arma distribuo*: ex ὅπλον, et δίδωμι.

'Οπλοθήκη, ης, ἡ, *armamentarium*: ex ὅπλον, *arma*, et θήκη, *loculus.*

'Οπλολογία, -ῶ, *arma lego, colligo.*

'Οπλομαχέω, f. ήσω, *armis decerto* vel *pugno*: et

'Οπλομαχία, ας, ἡ, *pugna* seu *certamen quo arma decertatur*: ab

'Οπλομάχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui armis pugnat*: ex ὅπλον, et μάχομαι, *pugno.*

'ΟΠΛΟΝ, ου, τὸ, *telum; scutum; instrumentum*: τὰ ὅπλα, *arma*; *instrumenta quævis.*

'Οπλοτιμέων, *juvenum*, gen. plur. f. g. Æol. pro ὁπλοτίμων.

'Οπλότερος, έρα, ερον, *junior, unus è posteris*: ὁπλότατος, *minimus natu.* Dicitur de iis qui *arma* ferre possunt. Th. ὅπλον, *arma.*

'Οπλοφορία, *arma gesto*; item *armatus stipo alicujus latus*: in pass. ὁπλοφορέομαι, *ab armatis stipor*: à

'Οπλοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui arma gestat, armiger*: ex ὅπλον, et φέρω.

'Οποδαπὸς, ἡ, *cujas, ex quâ regione*: ex ὅπου, *ubi*, et δαπὸς, *solum.*

'Οπόθεν, et Poët. ὁπαπόθεν, *unde*: à πόθεν, idem. Th. ὅς, *qui.*

'Οπου, *ubi, quo*: vide που.

'Οποῖος, οία, οῖον, *qualis, è*; idem quod οἷος, citra interrogationem.

'ΟΠΟ'Σ, οῦ, ὁ, *succus, humor; coagulum*: qu. ab ὀπὴ, unde fluit. Est autem ὀπὸς, *succus sponte manans*: χυλὸς, *expressus succus.*

'Οπόσεν, acc. sing. f. g. ὁπόσα, plur. n. g. ab ὁπόσος.

'Οπόσονὖν, adverb. *aliquantulum, quantumcunque*: ex ὁπόσος, et οὖν.

'Οπόσος, et Poët. ὁπαπόσος, ὅση, ὅσον, *quantus*: à πόσος, et hoc ab ὅσος, *quantus.*

'Οπόταν, adv. *quàm, ubi*: conj. *quandoquidem*: pro ὁπότε, et ἄν.

'Οπότε, et Poët. ὁπαπότε, *aliquando, olim, donec*: à ποτὲ.

'Οπότερος, έρα, ερον, *uter, utervis, alteruter*: à πότερος, *uter.*

'Οπου, *ubi*, indefinitè, idem quod που, *ubi, quo, quum.*

'Οππα, Dor pro ὅπηπ, et hoc pro ὁπόθεν, *unde.* Th. ὅτε, *quando.*

'Οππη, Poët. pro ὅπη ἡ ὅπου, *quo.* Vide præced.

'Οππόκα, Dor. pro ὁππότε, *quando*, quod vide.

'Οππόπτ, adv. *quocunque.*

'Οππότ', pro ὁππότε, vide ὁπότε.

'Οππότερον, *utram*, acc. sing. f. g. Ion. et

'Οπποτέρεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. ab

'Οππότερος, *uter*; Poët. pro ὁπότερος.

'Οπτάζομαι, *videor*: à seq.

'Οπτάω, *video*: ab ὄπτομαι.

'Οπταλίος, ία, ιον, *assus, tostus*: ab ὀπτάω, *asso.*

'Οπτανίμενος, *visus, videans in conspectu*, part. præs. pass. ab

'Οπτάνω, *video*: ex ὄπτομαι, idem.

'Οπτασία, ας, ἡ, *apparitio, visio*; ab ὀπτάζω.

'ΟΠΤΑ'Ω, *torreo, asso*: f. ήσω, p. ὄπτημαι, p. pass. ὀπτήμην, σαι.

'Οπτεύμενος, Dor. pro ὀπτώμενος, q. ab ὀπτόομαι pro ὀπτάομαι, præs. part. m. ab ὀπτάω, *torreo.*

'Οπτὴ, Dor. pro ὀπτὲ, 3. sing. præs. ind. act. ab ὀπτάω, *torreo.*

'Οπτηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ab ὀπτάω, *torreo.*

'Οπτὴρ, ῆρος, ὁ, *speculator, explorator.* Th. ὄπτομαι.

'Οπτὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ, *ipse torrendi actio*: ab ὀπτάω.

'Οπτήσαμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. verbi ὀπτάω, quod vide.

'Οπτικὸς, ἡ, ὸν, *visorius.* Th. ὄπτομαι. Hinc ἡ ὀπτικὴ, scil. τέχνη, *Optica*, Angl. OPTICKS.

'Οπτὶλ@ος, ου, ὁ, *oculus*: ab

'ΟΠΤΟΜΑΙ, *video*: f. med. ὄψομαι, p. pass. ὄμμαι, ψαι, πται, a. 1. pass. ὤφθην, ης, η, f. 1. pass. ὀφθήσομαι, a. 1. m. ὠψάμην, a. 1. sub. m. ὀψωμαι.

'Οπτὸς, ἡ, φν, *assus, a, um*; *tostus.* Th. ὀπτάω, *asso.*

'Οπτὼ, Dor. pro ὀπτοῦ, gen. sing. ab ὀπτὸς.

'ΟΠΥΙ'Ω, *inco, coëo*; *uxorem habeo, nubo.* imperfect. ὄπυιον, ες, ε, præs. pass. ὀπυίομαι, *in matrimonio habeor.*

'Οπωπα, *vidi*, p. m. Att. pro ὄσα, Hinc ὀπώπειν, ας, α, plusq. p. m. ab ὄπτομαι, *video.*

'Οπώπεα, Ion. pro ὀπώπειν, 3. sing. plusq. p. m. Vide præced.

'Οπώπεσαν, Ion. pro ὀπώπεσαν, 3. pl. plusq. p. m. ὀπώπειν. Vide in ὄπωπα.

'Οπωπὴ, ῆς, ἡ, *conspectus, aspectus, visus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

'Οπωπητὴρ, ῆρος, ὁ, *speculator*: à præced. quod vide.

'ΟΠΩ'PA, ας, ἡ, *autumnus; fructus arborei; poma; ætas maturior.*

'Οπωρινὸς, Att. pro ὀπωρίσιος, 3. sing. f. 1. ab ὀπωρίζω.

'Οπωρώντος, Dor. seu Æol. pro ὀπωριούντος, quod Atticum est pro ὀπωρίσοντος, nom. pl. f. 1. part. act. ejusd. verbi.

'Οπωρίζω, f. ίσω, et Att. ῶ, *fructus autumnalis*, seu *poma decerpo et colligo*; *pomis vescor* seu *fructibus autumnalibus.* Th. ὀπώρα, *fructus autumnalis*; *autumnus.*

'Οπωρινὸς, ἡ, ὸν, *autumnalis*: ab ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus.*

'Οπως, *ut, quomodo*; conjunct. ex themate πῶς, adv. *quomodo?*

* 'Οπως, ἄν, *ut, adeò ut*, Mat. vi. 5. Luc. ii. 35. ὅπως ἀλλὰ, *non solùm, non sed, tantum abest ut.*

'Οπωσοῦν, *quomodocunque*: à præced.

'Οῤῥε, *videt*, 3. sing. præs. ab ὁράω. Sed

'Οῤῥω, præs. imperat. act. ὁρᾶν, præs. infin. ὁῤῥᾶσθαι, præs. infin. pass. ab eod.

'Οῤῥμα, ατος, τὸ, *visio, visus*: quæ fieri solet κατ' ὄψιν: *spectaculum*: ab ὁράω, *video.*

Ὄρμος, *frons*, *RAMUS*: qu. contractè pro ὀρέθαμνος. Th. ῥάμνος, ου, ὁ, *spinosus frutex*.

Ὄρξε ἀλκὴν, Dor. pro ἔρξε ἀλκὴν, ἔργον βλίπτων ἀνδρείαν, *spectare fortitudinem*. Pro quo in prosâ diceretur περίσκοπον ἀνδρείον ἔχειν, *bellicum robur aspectu præ se ferre, oculis vultuque Martem spirare*.

Ὀρανὸς, οῦ, ὁ, Æol. pro οὐρανὸς, οῦ, ὁ, *cælum*.

Ὄρᾶται, *spectat*, 3. sing. præs. m. et

Ὄρᾶτο, 3. sing. imperf. m. Ion. pro ὁρᾶτο, verbi ὁράω, *video*.

Ὀρατὴς, οῦ, ὁ, *spectator*: et

Ὁρατικὸς, ἡ, ὸν, *videndi potentiâ præditus*: et

Ὁρατὸς, ἡ, ὸν, *visibilis, e*, ab

ΟΡΑ'Ω, *video, cerno; intelligo*, præs. imperat. ὅρα, ὅρω, imperf. Att. ἑώρων, ἑώρων, f. ὄσω, p. ἑόρακα, et Att. ἑώρακα, perf. inf. ἑωρακέναι, plusq. p. ind. act. ἑωράκειν, εις, ει, perf. pass. ἑώραμαι, σαι, ται.

Ὀργὰ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro ἐργὴ, quod vide.

Ὀργάζω, vide in ἐργάω.

Ὀργάνη, ης, ἡ, *Minerva*, quæ et ἐργάνη, ab ἔργον, *opus*, quia *textrix*.

Ὀργανικὸς, ἡ, ὸν, *instrumentalis* ab

ΟΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, *instrumentum*, vel *opus*, *ORGANUM*: qu. ἔργανον, ab ἔργον, *opus*, seu ab ἴοργα, p. m. verbi ῥέζω, *facio*. Hinc Angl. ORGAN.

ΟΡΓΑ'Σ, άδος, ἡ, *terra pinguis*; *locus*, vel *lucus Deo sacer*.

ΟΡΓΑ'Ω, *appeto impatientiùs*; f. ὄσω, qu. ab ὀργὴ, *impetus*. Hinc ὀργάζω, *instigo, incito*; item *subigo, in illo*.

ΟΡΓΗ', ῆς, ἡ, *ira*; *animi inclinatio, studium*; *impetus et ardor vehementior*; qu. ab ὄρω, *incito*, et ἄγω, *impello*, quia est *impulsus* quidam animi: vel ab ὀρίγω.

Ὀργὴ, etiam Ionibus significat *picem*.

ΟΡΓΙΑ, ων, τὰ, *sacra Liberi*, et *cujusvis Dei*, *ORGIA*, qu. ab ὀργὴ, *impetus*.

Ὀργιάζω, *orgia celebro*: à præced.

Ὀργίζομαι, pass. ab

Ὀργίζω, *ad iram incito, lacesso, facio irasci*: f. ίσω, p. ὠργικα, præs. pass. ὀργίζομαι, *irascor*, cum dat. præs. inf. ὀργίζεσθαι, a. 1. pass. ὠργίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. ὀργισθεὶς, έντος, f. 1. pass. ὀργισθήσομαι. Th. ὀργὴ, *ira*.

Ὀργίλλομεν, 1. pl. præs. sub. pass. à præced.

Ὀργίλος, ίλη, ιλον, *iracundus*, ab ὀργὴ.

Ὀργιλότης, ητος, ἡ, *iracundia*: à præced.

Ὀρίσθῃς, *iratus fueris*; 2. sing. a. 1. sub. pass. ab ὀργίζομαι, *irascor*: p. pass. ὄρίσμαι. ab eod. Th.

Ὀρκὰς, άς, ἡ, *mensura sex pedum, passus, alna*. Est etiam *extensorum pedum mensura*: qu. ex ὀρίγω, perf. med. ὄρκα, *extendo*, et γύιον, *pes*.

Ὀρίλλεσθαι, præs. inf. pass. ὀργιλλόμενος, præs. part. pass. ab ὀρίλλω, *extendo*.

Ὄρεμμα, ατος, τὸ, *quod porrigitur aut extenditur*; item *passus*: ab eod.

Ὀρεμὸς, ὄντος, *porrigens*: præs. part. act. ab ὀρίνυμι, *porrigo*.

Ὀρεκτὸν, seu ὀρέγνυμι, vel *pedes* vel *manus extendo*; *porrigo, extendo*: f. ξω, p. ὄρεγμαι, a. 1. ὄρεξα, præs. m. ὀρέγνυμαι. *appeto*, cum gen. f. 1. m. ὀρέξομαι, a. 1. pass. ὠρέχθην, ης, η, a. 1. m. ὠρεξάμην, ω, ατο. Hinc Angl. TO REACH, STRETCH.

Ὄρεσιν, Dor. pro ὀρέσιν, gen. pl. ab ὄρος, *montanus*: ab ὄρος, ους, τὸ, *mons*.

Ὀρεσκάτεν, *montes ascendi*, vel *pererro*. ab

Ὀρεσίβατος, ου, ὁ, *montes scandens*: ex ὄρος, ους, τὸ, *mons*, et βαίνω, *eo*.

ΟΡΕΙ'ΤΑΝΟΝ, seu ὀρίγανον, ου, τὸ, *ORIGANUM*, herbæ nomen. quod ex ὄρος, *mons*, et γάνος, *gaudium*.

Ὀρεωνὸς, ἡ, ὸν, *montanus*, *montosus*: hinc ὀρεωνὶς, ἄς, ἡ, sc. χώρα, *montana regio*. Th. ὄρος, ους, τὸ, *mons*.

Ὄρειος, ου, ὁ ἡ, vel ὄρνιος, εία, ειον, idem quod ὀρεωνὸς, et ab eod.

Ὀρεῖτας, 3. sing. f. 2. m. ὀρεῖμαι, ῇ, εῖται· ab ὄρω, *excito*: f. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.

Ὀρειτχάλκοιο, gen. Ion. ab

Ὀρειχάλκος, ου, ὁ, *ORICHALCUM*, *æs montanum*: interdum adjectivè significat, ὁ ἡ ἡ, *confectus ex orichalco*; q. ex ὄρειος, et χάλκος, *æs*.

Ὀρεκτὸς, ἡ, ὸν, *porrectus in longum*; *qui appetitur seu appeti solet*: ab ὀρίγω.

Ὀρέξαι, *porrigere*: a. 1. inf. act. et

Ὀρέξασθαι, a. 1. inf. m. ὀρεξάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. et

Ὀρέξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. omnia ab ὀρίγω, *porrigo*.

Ὄρεξις, ως, ἡ, *libido, appetentia, appetitus*. *OREXIS*. Th. ὀρίσμαι, seu ὀρίγω, quod vide.

Ὀρίοντο, *ruebant*, Ion. et Poët. Pleonasm. τοῦ ο, pro ὄρουτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ὄρω, *excito*.

Ὀρεοπολίω, -ῶ, *in montibus versor* vel *erro*: ex ὄρος, ους, τὸ, *mons*, et πολέω, *verso*.

Ὀρεος, gen. sing. ab ὄρος.

Ὀρεσιφοίτοις, *montanis*: dat. pl. Poët. ab

Ὀρεσίφορος, ου, ὁ ἡ ἡ, *in montibus degens*: ex ὄρος, et κέω, seu κεῖμαι, *jaceo*.

Ὀρεσσιν, *montibus*: dat. pl. Poët. ab ὄρος, ους, τὸ, *mons*.

Ὀρεσσινόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *in montibus pascens, monticola*: ex ὄρος, ους, τὸ, *mons*, et νέμω, *pasco*: p. m. νένομα.

Ὀρέστης, ου, ὁ, *ORESTES*: nom. propr. acc. sing. Ὀρέστην.

Ὀρεστιὰς, άδος, ἡ, *montana, monticola*. Th. ὄρος, *mons*.

Ὀρεὺς, Ion. ὀρεὺς, ῆος, ὁ ἡ ἡ, *mulus, mula*: ab ὄρος, *mons*, quòd ad opera montana sit idoneus. Sed

Ὄρευς, Dor. pro ὄρος, gen. sing. ab ὄρος, *mons*.

Ὀρεχθέω, ῶ, f. ήσω, *cupio, commoveor*. Aristoph. Nub. *ad littus allido*, Theocr. xi. 43. *extendor*, ll. Υ. 23.

Ὀρέω, Ion. pro ὁράω, *video*: sic ὀρέω pro ὁρᾷς, 3. sing. ind. præs.

Ὄρη, Dor. pro ὄρει, *vide*: præs. imperat. ab ὁράω.

Ὀρηαι, *moveris*: Ion. pro ὄρει, 2. sing. præs. sub. pass. verbi ὄρομαι, in sub. ᾗς ομαι, ῃ. Th. ὄρω, *excito*.

Ὀρῆς, Dor. pro ὁρᾷς, sic ὁρᾶτε, pro ὁρᾶτε. 2. pers. sing. et pl. præs. ind. act. verbi ὁράω, *video*.

Ὀρῆται, *orta fuerit*: 3. sing. sub. pass. vel ut alii a. 2. sub. m. verbi ὄρομαι. Th. ὄρω, *excito*.

Ὀρῆτε, *videtis*: Dor. pro ὁρᾶτε, 2. pl. præs. ind. verbi ὁράω, *video*.

Ὀρθαι, *motum esse*: per Systolen Ion. pro ὄρθαι, perf. inf. pass. verbi ὄρω, *excito*: f. ὀρῶ, p. pass. ὄρμαι, σαι, ται. At

Ὀρθαὶ, nom. pl. f. g. ab ὀρθὸς, ὴ, ὸν, *rectus, a, um*.

Ὀρθεύω, Dor. seu Æol. pro ὀρθοῦν, præs. act. verbi ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

Ὀρθίων, Dor. pro ὀρθίων, gen. pl. ab

Ὀρθιος, ία, ιον, vel ὄρθιος, ια, ον ὁ ἡ ἡ, *recta in altum tendens, arduus*: hinc ὀρθιον φωνεῖν, *altum clamare*. Th. ὀρθὸς.

Ὀρθόβουλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui rectum consilium suppeditat*: ex ὀρθὸς, et βουλὴ, *consilium*.

Ὀρθογραφέω, -ῶ, *recte scribo*. et

Ὀρθογραφία, ας, ἡ, *ORTHOGRAPHIA*, *recta scriptura*, seu *rectè scribendi scientia*: ex ὀρθὸς, et γράφω, *scribo*.

Ὀρθογώνιος, *rectangulus*: ex ὀρθὸς, et γωνία.

Ὀρθόδικος, ου, ὁ, Dor. pro

Ὀρθοδίκης, ου, ὁ, *recta judicia dans, veridicus*: ex ὀρθὸς, et δίκη, *jus*.

Ὀρθόθριξ, ὁ ἡ ἡ, gen ὀρθότριχος, *qui erectos habet crines*: ex ὀρθὸς, et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.

Ὀρθοκνημίδων, gen. pl. fœm. gen. Dor. ab

Ὀρθόκρανος, νία, νον, *caput erectum habens, cornua erecta habens*: ex ὀρθὸς, *rectus*, et κρανία, ας, ἡ, *caput, antenna, cornu*.

Ὀρθολογία, ᾶ, *rectè loquor et propriè*: ex ὀρθὸς, et λέγω.

Ὀρθόμαντις, εως, ὁ ἡ ἡ, *qui vera vaticinatur, veridicus vates*: ex ὀρθὸς, et μάντις, *vates*.

Ὀρθοπόδια, ῶ, *recto pede incedo, non claudico*: ab ὀρθόπους.

Ὀρθόπολις, εος, ὁ ἡ ἡ, *erigens urbes*, vel *erectas incolumes conser-*

vans: Epithet. boni Principis, *quia sud sapientiâ servat civitates*: ex ὀρθός, et πόλις, *civitas*.

Ὀρθόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, *recto pede progradiens*: ex ὀρθός, et ποῦς, *pes*.

ΟΡΘΟΣ, ὴ, ὸν, *rectus, erectus, porrectus; sincerus, æquus*.

Ὀρθοτομέω, ῶ, *rectè seco, divido, distribuo*: f. ήσω, p. ὠρθοτόμηκα. ab

Ὀρθοτόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *rectè secans*: ex ὀρθός, et τέμνω, *seco*: p. m. τέτομα.

Ὀρθοτριχέω, -ῶ, *crines erectos habeo*: et

Ὀρθοτριχία, ας, ἡ, *affectio quâ quis erectos habet crines*: ex ὀρθός, et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

Ὀρθοῦν ὕμνον, *erigere hymnum*: pro carmen in alicujus laudem componere, quòd altâ voce canatur.

Ὀρθόω, f. ώσω, *erigo, dirigo; rectum facio*: ὀρθόομαι, ώμαι, *erigor; dirigo; benè rem gero, prospero successu utor*. Th. ὀρθός.

Ὀρθρεύω, *mane surgo*: ab ὄρθρος, *diluculum*: ὀρθρευσίης, Dor. pro ὀρθρευσίης, *mane vigilanti*: dat. sing. part. præs. f. g.

Ὀρθρίζω, *diluculo venio, vigilo*: imperf. ὠρθριζον, f. ίσω, p. ὤρθρικα, a. 1. ὥρθρισα, a. 1. imperat. ὀρθρισον, *surge manè*. Th. ὀρθρος.

Ὀρθρινὸς, ἡ, ὸν, *matutinus, a, um*. Th. ὄρθρος.

Ὀρθριος, ία, ιον, *matutinus, summo manè veniens*: ab eod

Ὀρθρίσαντες, a. 1. part. verbi ὀρθρίζω, quod vide

Ὀρθρίω, *vigilabo*: Att. pro ὀρθρίσω, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ὀρθρογόοι, ης, ἡ, *mane garriens*: de hirundine: ex ὄρθριος, *tempus matutinum*, et γοάω, f. ήσω, *gemo*.

ΟΡΘΡΟΣ, ου, ὁ, *tempus matutinum, diluculum*: ὄρθρου, *ante lucem*.

Ὄρθων, dat. sing. ab Ὀρθῶ, ους, ὁ, nomen viri.

Ὀρθωθῇ, *felicitèr succedat*: 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ὀρθόω, quod vide

Ὀρθῶς, adv. *rectè, ut par est et decet*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

Ὀρθώσιος, Æol. pro

Ὀρθώσας, αντα, a. 1. part. act. verbi ὀρθόω, *erigo*. Th. præced.

Ὀρθωτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. *erector*: qui jacentem erigit: ab ὀρθόω, *erigo*, ejusd. Th.

Ὀρίγνυμαι, ῦμαι, idem quod ὀρίγνυμι, *desidero*; item *pugno, decerto*. Th. ὀρίγω, *porrigo*.

Ὀρίζω, *termino, definio; constituo, instituo, censeo, cerno*: præs. pass. ὁρίζομαι, p. pass. ὥρισμαι, perf. part. pass. ὡρισμένος, η, ον, *definitus, decretus*; a. 1. pass. ὡρίσθην, a. 1. part. pass. ὁρισθὶς, ίντος, *statutus*. Th. ὅρος, *terminus*.

Ὀρίκτιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, pro ὀρεόκτιτος, *in monte constructus*; sive ὁ ἐν ὄρεσι τεθραμμένος, *in montibus enutritus*: ex ὄρος, ους, τὸ, *mons*, et κτίζω, *condo*.

Ὀρικλίδις, ων, αἱ, *montana poma*. ex ὄρος, et μῆλα, Dor. pro μῆλα, *poma*. Th. μηλία, *malus*.

Ὀρίνω, *moveres*: 2. sing. a. 1. opt. act. et

Ὀρίνων, *commovent*: dual. præs. ind. act. ab

Ὀρίνω, *excito, commoveo*: f. νῶ, præs. inf. ὀρίνειν· Th. ὄρω, *excito*: f. ὀρῶ, et ὄρσω, Æol.

Ὅρινων, ου, τὸ, *finis, terminus*: in pl. τὰ ὅρινα, ων, *fines*. Th. ὅρος, *terminus*.

Ὅρινος, η. *terminalis*: ab eod. Th.

Ὀρίσσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. act. verbi ὁρίζω, quod vide.

Ὁρισμὸς, ὁ, ὁ, *finitio, definitio*: et

Ὁριστὴς, ὁ, ὁ, *finitor; constitutor juris et arbiter conditionum*; ab ὁρίζω, *termino, definio*. Th. ὅρος.

Ὀριχόμαι, *appeto*: ab ὀρίγνυμι.

Ὁρίων, *definiam*: Att. pro ὁρίσω, f. 1. verbi ὁρίζω; quod vide.

Ὁρίων, gen. pl. ab ὅριον, *finis*, quod vide.

Ὀρκανη, ης, ἡ, idem quod ἑρκάνη, *septum*: ab ἴργω, *includo*.

Ὄρκη, ης, ἡ, *vas olearium*: ab eod.

Ὀρκίζω, *jurejurando obstringo, adjuro*: f. ίσω, p. ὥρκικα, a. 1. ὥρκισα. Th. ὅρκος, *juramentum*.

Ὅρκιον, ου, τὸ, *fœdus juramento sanctum*: ab ὅρκος.

Ὁρκωμὸς, ὁ, ὁ, *juramentum*: ab ὁρκίζω.

ΟΡΚΟΣ, ου, ὁ, *jusjurandum*: [* *Deus inferorum perjurii vindex*, Hes. Op. 804. Theogon. 231. *sepulchrum*, Menand. ap. Varronem Græv. ad Hes. Op. 804.] ab ἴργω, *cerceo*.

Ὀρκόω, f. ώσω, p. ωκα, *ad jusjurandum adigo, jusjurandum exigo*. Th. ὅρκος.

Ὁρκωμοσία, ας, ἡ, *jusjurandum*: qu. ὅρκου ὄμοσις, *juramenti, juratio*: ex ὅρκος, et ὄμνυμι, *juro*.

Ὁρκωμότης, ου, ὁ, *jurejurando adstrictus*: vide præced.

Ὁρκωτὴς, ὁ, ὁ, *qui jurejurando alium adstringit*: ἑρκωτὼ, dicebantur *leguli qui ad exigendum jusjurandum missi sunt*: ab ὅρκος.

ΟΡΜΑΘΟΣ, ου, ὁ, *ordo, series, catena; latibulum*: ab ἁρμὸς, *apto*.

Ὁρμαίνω, *impetu feror, ruo, prorumpo; in animo verso, cogito*. f. ανῶ, p. ὥρμαγκα. Th. ἁρμὴ, *impetus*.

Ὁρμᾶν ποτὶ πολιὸν κλέος, Θεοῦ σὺν κελεύθῳ, *evehere ad ingens decus, Dei cum auxilio*. Pindari loqueudi genus.

Ὀρμάσκει, idem ferè quod ὁρμάω, et significat *proficiscor*.

Ὁρμασται, *adaptatum est*: 3. sing. p. pass. per Metath. pro ἥρμοσται, Ion. pro ἥρμοκται, verbi ἁρμόζω, f. σω, *quadro, convenio, apto*: perf. ἥρμοκα, p. pass. ἥρμοσμαι, σαι, σται. Th. ἅρω, *apto*.

Ὀρμάω, ῶ, *incito, concito; ruo, irruo, impetu feror, prorumpo*: f. ήσω, p. ὥρμηκα, a. 1. ὥρμησα, p. pass. ὥρμημαι. Th. ἁρμὴ.

Ὁρμάσσατο, Ion. pro ὥρμησατο, 3. p. plusq. p. pass. verbi ὁρμάω, q. v.

Ὁρμενίδαο, gen. Æol. pro -ου, ab

Ὁρμενίδης, ου, ὁ, nomen viri.

Ὄρμενος, per Sync. pro ὁρμηνος, *qui citato impetu fertur, concitatus*: præs. part. pass. verbi ὄρω, *excito*.

Ὁρμενος, ου, *asparagus silvestris*.

Ὁρμέω, -ῶ, *stationem habeo*; item *appello*, scil. *navem ad terram*. Th. ὅρμος.

Ὁρμώμενος, *ruens*, Ion. pro ὁρμώμενος; præs. part. pass. ab ὁρμάω.

ΟΡΜΗ, ης, ἡ, *impetus, appetitus animi*: qu. ab ὄρνυμι, *cum impetu fero*.

Ὁρμηδὸν, ίντος, a. 1. part. pass. ὁρμηθῆναι, dual. a. 1. ind. pass. Ion. verbi ὁρμάω.

Ὁρμηθῆναι, a. 1. inf. pass. præced. verbi

Ὁρμημα, ατος, τὸ, *impetus*: ab ὁρμάω.

Ὁρμήσασκε, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ὁρμάω, *impetu feror*; f. ήσω, a. 1. ὥρμησα.

Ὁρμητήριον, ου, τὸ, *incitamentum, suscitabulum*; item *locus à quo primùm ad bellum inferendum et quem pro perfugio habemus, sedes belli*; ab ὁρμάω.

ΟΡΜΙΑ, ας, ἡ, *tenuis funiculus, linum, hamus, arundo piscatoria*.

Ὁρμίζω, *naves in stationem adduco*: ab ὁρμὸς *statio navium*; et

ΟΡΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, *herba persi similis*.

Ὁρμισις, εως, ἡ, *quies in portu*. Vide in ὁρμίζω.

Ὁρμίσκος, ου, ὁ, *parvum monile*: ab

ΟΡΜΟΣ, ου, ὁ, *monile, colli ornamentum*; item *statio navium*: qu. ἀπὸ ὤρμου, *necto*, vel ab ὄρνυμι, *stabilimentum*.

Ὄρνιαν, ου, τὸ, *volucris, avicula*, dimin. ab ὄρνις, ιθος, ὁ vel ἡ.

• Ὀρνιθάριον, ου, τὸ, *avicula*.

Ὀρνιθᾶς, acc. pl. ab ὄρνις, ιθος, ὁ vel ἡ, *avis*; acc. sing. ὀρνιθα.

Ὀρνιθιον, ου, τὸ, *avicula*.

Ὀρνιθοθήρα, ας, ἡ, *aucupium, venatio avium*: ex ὄρνις, et θήρα, *venatio*. Th. θὴρ, *fera*.

Ὀρνιθοσκοπέω, -ῶ, *ex avibus auguror*; f. ήσω, p. ὠρνιθοσκόπηκα: ex ὄρνις, et σκοπέω.

Ὄρνιξ, ιχος, ὁ vel ἡ, Dor. pro

ΟΡΝΙΣ, ιθος, ὁ, vel ἡ, *avis, ales, gallina*; item *augurium*.

Ὄρνυσι, dat. pl. à super.

Ὄρνυσα, Dor. pro ὄρνιθα, acc. sing. ab ὄρνις, q. v.

Ὀρνυχολόχος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. et Dor. pro ὀρνιθολόχος, *qui avibus insidias struit*. ὁ ταῖς ὄρνισι λίνα ζων. ex ὄρνις, et λόχος, *insidiæ*.

Ὄρνυμαι, *excitor, surgo*: ab ὄρνυω vel ὄρνυμι, id. quod ὄρω, *excito*.

Ὀρνύων et ὀρνύουσι, *movet*: Dor. pro ὀρνύω, præs. inf. act. et

'Ορνυμένου pro -ου, gen. Ion. part. præs. pass. et
'Ορνυσὶ, concitamini; 2. pl. præs. imperat. pass. ὄρνυσο, verbi
'Ορόω et ὄρνυμι, moveo, incito, impello: idem quod ὄρω.
'ΟΡΟΒΟΣ, υ, ὁ, ERVUM, leguminis genus; q. ab ἐρίπτω, edo.
'Ορόγδην, quæ porrexit; perf. part. m. f. g. verbi ὀρέγω, porrigo; perf. med. ὄρεγμαι, perf. part. med. ὀρεγόμενος, ου, et per Systol. Ion. ὀρεγμένος.
'Ορεδαμνὶς, ίδος, idem quod ὀρεόδμης.
'Ορεοδαμνάδες, nymphæ, et apes: quia ἐν, ἔχει δίμνον habent: aut ab ὀρεδάμνης.
'ΟΡΟ'ΔΑΜΝΟΣ, υ, ὁ, surculus, frunsculus.
'Ορέθεια, ας, ἡ, terminus positus: q. d. Ὅρος τοῦ ἔχειν, positio termini.
'Ορεόϊνον, idem quod ὄρεια.
'Ορεσσιλίδες, Dor. pro ὀρειαι μέλαι.
'ΟΡΟ'ΝΤΙΟΝ, υ, τὸ, herbæ nomen, an quod amet ὄρη, montes?
'ΟΡΟΣ, ους, τὸ, mons: ab ὄρω, exito, erigo: est enim erecta in tuborem terra. At
'ΟΡΟΣ, υ, ὁ, terminus, limes, meta, titulus: ab ὁράω, video. Termini enim signari solent, ut sint ὁρώμενοι.
'Ορὸς, οῦ, ὁ, serum lactis.
'Ορσοκόμαι, Persarum linguâ vocatur homines de rege bene meriti.
'Ορσαν, irruerunt; 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ὄρουσαν. Sed ὀρσὰ, præcipitans, pro ὀρθοῦσα, a. 1. part. act. f. g. ab
'Ορόω, IRRUO, gradu concitato feror: f. ὄσω, p. ὦρμαι. Th. ὄρω, incito.
'Ορόφη, ης, ἡ, fastigium, culmen, sumitas, contignatio, tectum. Hinc Angl. ROOF. ab ὀρέφω.
'Ορόφος, υ, ὁ, tectum. Th. ὀρέφω, ego. f. ὄψω.
'Ορόφου, οῦ, concamero, tego; f. ὄσω, p. ὦσμαι.
'Ορέφωμα, ατος, τὸ, tectum: à præced.
'Ορέουσι, Poët. pro ὀρῶσι, et in pl. ὀρῶντες pro ὀρῶντες, præs. part. act. verbi ὁράω, video; f. ὄσω, p. ὦμμαι, et Att. ὀψόμαι.
'Ορέοντι, Dor. pro ὀρέουσι seu ὀρῶσι, videunt; 3. pl. præs. ind. act. ejusd. verbi.
'Ορόοιτε, videretis; Poët. pro ὀρᾶτε, 2. pl. præs. opt. act. præced. verbi.
'Ορόπτρον, υ, τὸ, idem ac ὄρεκτον, stimulus.
'Ορόπτρα, stimulum; acc. sing. ab
'ΟΡΟΠΤΡΗΞ, ηκος, Dor. ὀρόπτραξ, ὁ, stolo, ramus, surculus ex radice arboris natus; jaculum à ramo tereti excisum: qu. ab ὀρέπω, quia ex arbore irrumpit.
'Ορόω, Poët. pro ὁ ὁράω αὐτὸν.
'Ορπακίον, vel ὀρπάκιον, vel ὀρπάκιον, ου, τὸ, ultima pars spinæ: ex ὄρπη, q. v. et ἀκωκή, nates.
'Ορ

'ΟΡΧΟΣ, ου, ὁ, *plantarum series, vitium ordo, antes; hortus.* Angl. ORCHARD.

'ΟΡΩ, *excito, concito,* et in pass. *excitor; surgo; cum impetu ruo:* f. ὀρῶ, et ὄρσω, p. ὄρκα, p. m. Att. ἐόρ-κα.

'Ορῶ, contract. ex ὁράω, *video.*

'Ορέωτο, Ion. pro ὀρέοντο, 3. pl. opt. m. ab ὀρέομαι, *video.*

'Ορέων, -ώης, ώη, *videam:* præs. opt. Att. pro ὁρέοιμι, -οίμι, verbi ὁράω, quod vide.

'Ορῶμαι, contractè ab ὁράομαι: sic in pl. ὁρῶμεθα, præs. ind. pass. ὁρῶνται, pl. part. præs. act.

'Ορῶμεν, 1. pers. pl. ind. act. verbi ὁράω, *video.*

'Ορῶν, gen. pl. ab ὄρος, ους, τὸ, *mons.* Sed

'Ορῶν, præs. part. ab ὁράω.

'Ορωρα, Att. pro ὄρμαι, p. m. verbi ὄρνυ, *excito;* plusq. p. m. ὀρώρειν, et ὠρώρειν, εις, ει.

'Ορωρίχατο, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro

'Ορωρυγμένοι ἦσαν, ab ὀρύγω, *porrigo, extendo:* f. ξω, p. ὄρυχα, et Att. ὀρώρυχα.

'Ορώρυγ, *moveatur:* 3. sing. perf. sub. m. vide ὄρωρα.

'Ορώρηκα, perf. act. Att. redupl. pro ὄρωκα, verbi ὀρύω, -ῶ, f. ὀρύσω, undè p. pass. ὀρώρυγμαι.

'Ορωρου, *extuli:* Att. pro ὄρορ, a. 2. vel imperf. act. verbi ὄρνυ.

'Ορώρυχα, *fodi:* Att. pro ὄρυχα, perf. act. verbi ὀρύσσω, *fodio:* f. ξω.

'Ορῶσαι, *videntes,* præs. part. f. g. pl. n. contract. verbi ὁράω, *video.*

'Ος, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod:* Artic. postpos. variis partic. jungitur, ut ὅσδε, ὅσπερ, ὅστις, ὅτου, interdum usurpatur pro τίς, *quis?* et pro τις, *aliquis:* item pro οὗτος, vel ἐκεῖνος, *hic* vel *ille.*

'Οσα, *quanta:* nom. pl. n. g. ab ὅσος, *quantus,* adverbialiter *quantum.*

'Οσάκις, et ὁσάκι, *quoties:* adv. citra interrog. Th. ὅσος.

'Οσαπλάσιος, ία, ιον, et ὁσαπλασίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *quotuplex,* (indefin.) ab eod.

'Οσαχοῦ, adv. *ubicunque:* à præced. Th.

'Οσγε, ἥγε, ὅγε, *qui quidem, quæ quidem,* &c. ab ὅς, *qui,* et γε.

'Οσδοντι, *olent:* Dor. pro ὀζουσι, 3. pl. præs. ind. verbi ὀσδω pro ὀζω, *oleo, spiro odorem.*

'Οσημέρα, *quotidie:* pro ὅσαι ἡμέραι.

'Οσια, ων, τὰ, *justa, parentalia:* item *beneficentiæ:* et

'Οσία, ας, Ion. ὁσίη, ης, ἡ, *fas, expiatio, justa funebria:* et

'Οσίην, acc. sing. Ion. f. g. ab

'ΟΣΙΟΣ, ία, ιον, *sanctus, justus, pius:* τὸ ὅσιον, *u, quicquid legibus divinis et humanis, sed maximè illis, convenit:* hinc

'Οσιότης, ητος, ἡ, *sanctitas, pietas:* et

'Οσίως, -ῶ, f. ὁσιῶ, *sanctum reddo:* item *pio, expio:* ab ὅσιος, *sanctus.*

'Οσίως, adv. *sanctè:* ab eod. Th.

'Οσιων, *quicunque:* Poët. pro ὅς, ὅν.

'Οσμή, ῆς, ἡ, *odor:* ab ὀζω, Dor. ὀσδω, *oleo.*

'Οσον, adverbialitèr, *quantum, quatenus:* [* ὅσον μὴ, *tantum non, ὅσον οὐδέπω, et ὅσον οὐκ ἤδη, parum est.* οὐδ' ὅσον, et μηδ' ὅσον, *ne minimum quidem.* μικρὸν ὅσον ὅσον, *brevi tempore,* Heb. x. 37. Esa. xxvi. 20.]

'Οσοσπερ, idem ac ὁσοντιπερ, *circitèr, fermè;* quod et

'Οσονών, Ion. pro ὁσονδὸν, *tantum non, ferè, fermè:* ab

'ΟΣΟΣ, η, ον, et Poët. ὅσσος, *quantus, a, um,* citrà interrog. pl. ὅσοι, ὅσαι, ὅσα. *quicunque,* &c. ἐφ' ὅσον, *quamdiu,* καθ' ὅσον, *quatenus.*

'Οσπερ, ἥπερ, ὅπερ, *qui, quæ, quod.* Th. ὅς.

'ΟΣΠΡΙΟΝ, ου, τὸ, *legumen:* quod à σπείρω, *semino.*

'Οσσε', *oculos:* dual. num. pro ὄσσω vel ὄσσα, ab ὄσσος, ους, τὸ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

'Οσσ' pro ὅσσα, *quæcunque:* ab ὅσσος, et Poët. ὅσσος, *quantus.*

'ΟΣΣΑ, ης, ἡ, *vox, fama, rumor, omen:* qu. ab ὄψ, *vox.*

'Οσσα, Poët. pro ὁσάκις, *quoties,* et

'Οσσαι, Poët. pro ὅσαι, *quotquot:* pl. num. f. g. ab ὅσος, et Poët. ὅσσος, *quantus.*

'Οσσαυτιον, pro ὅσον, *quantum.*

'Οσσε, τὸ, *oculos,* dual. num. pro ὄσσω, per Apocopen τοῦ ω, vel per metaplasm. pro ὄσσα, ab ὄσσος, η, ὁ, *oculus:* ab ὄσσομαι, quod pro ὄπτομαι, *video.*

'Οσσετο, *prævidebat,* S. sing. imperf. Ion. verbi ὄσσομαι, *video,* Æol. pro ὄπτομαι, f. med. ὄψομαι, p. pass. ὦμμαι.

'Οσση, ης, ἡ, *OSSA,* mons Thessaliæ.

'Οσσίχου, Dor. pro ὅσον, *quantum.*

'Οσσοι, Poët. pro ὅσοι, *quicunque:* ab ὅσος.

'Οσσομαι, *video,* Æol. pro ὄπτομαι, hinc ὀσσόμενος, præs. part. med. Est et ὄσσομαι, *prædico, auguror, vaticinor:* ab ὄσσα, *omen.*

'Οσσον et ὄσσοντα pro ὅσον, *quantum.*

'Οσσος, η, ὁ, et ὅσσος, ους, τὸ, *oculus:* in dual. τὰ ὄσσε, per Apoc. pro ὄσσος, vel per Metaplasm. pro ὅσσω, in dat. pl. ὄσσοις, ab ὄσσομαι, Æol. pro ὄπτομαι, *video.*

'Οστὰ, pl. ab ὀστὸν, οῦ, τὸ, *testa.* Sed ὀστᾶ, contractè pro ὀστέα, *ossa,* pl. num. ab ὀστέον, -οῦν, *os.*

'Οστακὸς, idem quod ἀστακὸς, quod vide.

'Οστέα, -ᾶ, *OSSA,* pl. num. ab ὀστέον, *os, ossis.*

'Οστέινος, ίνη, ινον, et ὅστινος, η, ινον, *osseus, a, um:* ab

'ΟΣΤΕ'ΟΝ, -οῦ, gen. -ου, -ῳ, τὸ, *os, ossis; costa.*

'Οστις, ἥτις, ὅτι. gen. ὅτου, ὅτου, &c. *quis, quisnam, quicunque;* [* Matt. xxv. 1. pro ἥτις, Joan. viii. 53. Act. xiii. 43. et passim.] et ὅτι, *qui,* et τις.

'ΟΣΤΑΪ'ΞΕ, γος, ἡ, *scintilla;* item *cirrus. cincinnus.*

* 'Οστολογία, *ossium inventio vel collectio:* ex ὀστοῦν, et λέγω.

'Οστὸν, ου, τὸ, *testa.*

'Οστοῦν, ᾶ, τὸ, *os, ossis.*

'Οστραΐς, nom. vel acc. pl. ab

'Οστρακὴς, ἐος, ὁ ἡ ἑ, *osseus natus:* ex ὀστέον, -οῦν, τὸ, *os,* et φύτις, *natus.* Th. φύω, *nascor.*

'Οστρακίζω, inf. ab

'Οστρακίζω, *testulis in urnam conjectis damno, relego:* ab ὄστρακον.

'Οστράκινος, ίνη, ινον, *testaceus, a, um:* ab ὄστρακον, ου, τὸ, *testa.*

'Οστρακισμὸς, ου, ὁ, *OSTRACISMUS, relegatio per testulas in urnam missas:* ab eod. Th.

'Οστρακόδερμος, ου, ὁ, *tectus testa, cui testa loco cutis seu pellis est:* ex ὄστρακον, ου, τὸ, *testa,* et δέρμα, ατος, τὸ, *pellis,* quod à δέρω, *excoria.*

'ΟΣΤΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, *testa, concha, ea, quæ de pisce dicitur: testula in suffragiis ferendis adhiberi solita.*

'ΟΣΤΡΕΟΝ seu ὄστρεον, ου, τὸ, *OSTREUM;* et *OSTRUM* color purpurinus: qu. ab ὀστέον, *os.*

'ΟΣΤΡΥΣ, υος, vel ὀστρύς, υὸς, ἡ, *OSTRYA* vel *OSTRYS,* arbor.

'ΟΣΦΡΑΙ'ΝΟΜΑΙ, f. med. σφήσομαι, *odorer, olfacio,* ὀσφάομαι, ὀσφᾶμαι, f. m. ὀσφήσαμαι, perf. pass. ὀσφέσθαι, ὀσφῆσθαι, ὀσφᾶσθαι, &c.

'Οσφραντὶς, ἄος, ἡ, *odor:* et

'Οσφρητὸς, ὸς, ἡ, *odoratus:* à præced. ὀσφραίνομαι.

'Οσφρόμενος, *qui odoratur,* pro Syncop. pro ὀσφραινόμενος, præs. part. med. ab ὀσφραίνομαι, quod vide.

'ΟΣΦΥ'Σ, ύος, ἡ, *lumbus, ilia:* coxendix. Alii ὀσφῦς, ὀσφύη.

'Οσχος, ου, et ὄσχας, ου, ὁ, et ὄσχον, ου, τὸ, item ὀσχία, ας, ἡ neutr. ὄσχη, ης, ἡ, *ramus, novellus, palmes:* et pro *scroto* sumitur. Th. μόσχος, *vitulus, ramulus.*

'Ότ' aut ὅθ' pro ὅτε, *quando.*

'Οτὰν seu ὅτ', ἐὰν, *quum,* [* ὅταν αὐτὸν ἐδώκεμεν, Marc. iii. 11. cum indicativo, vix alibi repertum.] item *quamdiu;* ὅταν ἕκαστον, *cum primum:* ex ὅτε, et ἄν.

'ΟΤΕ, *quando, quum; quandoquidem, quoniam.* Poët. ὅττι, Dor. ὅκκα.

'Οτεο, Ion. et Dor. pro ὅτου pro ὅτευ, quod vide.

'Οτεω τρόπῳ, Ion. pro ὅτεῳ τρόπῳ, *quo modo.*

'Οτεῦθι, Ion. pro ὁπουδὶ, *cuicunque.* Sed ὅτεων pro ὅτου τινος, *cujusquam.*

'ΟΤΙ, et Poët. ὅττι, conj. *quod, quia, eo quod, propterea quod, quam,*

cum superlat. ut ὅτι πλεῖστοι, quam plurimi.

Ὅ, τι, quod : ὅ, τι ἔν, quodquod, quidquid ; ab ὅστις.

Ὁτιοῦν quidlibet, quidvis, quodvis : ex ὅ, τι, et ἴον.

Ὀτλέω, f. ἥσω, et ὀτλάω, f. ἄσω, strumas fero ; sustineo : à seq. ὀτλος. Indè nonnulli Angl. TOIL extum ducunt.

Ὄτλος, ου, ὁ, strumus ; à τλάω, per Pleonasm. τοῦ ο, quod à τωλάω, suffero : ex quo per Syncop. fit τλάω.

Ὀτοβέω, et ὀτοτοβέω, ῶ, strepito ; ab

Ὀ'ΤΟΒΟΣ. et ὄττοβος, ου, τὸ, strepitus, tumultus, sonitus ; qu. ab ὄω, moveo, et βοή, clamor.

Ὅτου, Att. pro οὗτινος, gen. sing. ab ὅτις, qui ; quod ex ὅς, et τις.

Ὀτρηλίως, celeriter, acriter : adv. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, incito.

Ὀτρηρός, ἠλ, ἠον, celer, citatus, impiger, diligens ; in nom. dual. ὀτρηρὼ : ab ὀτρύνω, incito, hortor.

Ὀτρηχὸς pro ἐμὸν τρηχὸς, ejusdem pilii : à ἐμὸς, ἐξ.

Ὀτρύνομεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ὀτρύνω, quod v. ide.

Ὀτρυντὴς, ῆος, ὁ, hortatio, instigatio. Th. ὀτρύνω.

Ὀ'ΤΡΥ'ΝΩ, incito, instigo, adhortor ; fut. υνῶ, et Ion. ὀτρυνέω, in pass. ὀτρύνομαι, incitor.

Ὅττα, vide ὅσσα.

Ὅττι, quia, quoniam, Poët. pro ὅτι,

Ὀττιμον, Poët. pro ὅ, τι et ποτε, quicunque.

Ὀττοῖος, vide in Ὅττοιος.

Ὀττοτοῖ, hei ! hem ! ah ! hinc

Ὀττοτύζω, dico ὀττοτοῖ ; fleo.

Ὅτῳ, Att. pro ὅτ τῳ, cui ; ab ὅστις, quicunque.

Ὅτ, adv. seqq. consonon. οὐκ, seq. vocali tenui, et οὐχ, seq. vocal. aspirat. Att. οὐχὶ, non. Duplex negatio apud Græcos fortiùs negat, et vertitur nequaquam. οὐχ ὅτι, οὐχ ὅσον, non solum.

Οὗ, adv. ubi, quo : ἐγὼ οὗ, est alicubi.

Οὗ, sui, gen. ab ὅς, ὅ, HE, Anglicè. [* οὗ, οἷ, οἱ, sui, sibi, se ; aliquando, sed rariùs idli, illum.

Οἱ, misisti, pro ἧκε vel ἷε, contract. οἷ, 2. sing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. ab ἵημι, mitto ; f. ἧκα, a. 2. ἧν.

Οὐὰ, vah ! interject. iridentis. Marc. xv. 29.

Οὐαὶ, VÆ, interj. dolentis, imprecantis, comminantis. cum dat. ἡ οὐαὶ, miseria.

ΟΥ'ΑΣ, ατος, τὸ, auris : dat. pl. οὔασιν.

Οὔατα, aures ; vasorum ansæ : nom. pl. ab οὖας, οὔατος, τὸ, auris.

Οὐγγία vel οὐγκία, UNCIA, pars una assis ; vox Latina.

Οὐδαμῆ, et Dor. οὐδαμᾶ, nusquam, nullatenus : adv. ab οὐδαμὸς.

Οὐδαῖος, αία, αῖον, humilis, terrestris : ab οὖδας, solum.

Οὐδαμὸς, ὴ, ὸν, qui nullis est pretii, contemptibilis : ab

Οὐδαμὸς, ὴ, ὸν, nullus : quod ex οὐδὲ, nequo, et ἀμὸς, unus, aliquis ; q. d. οὐδ' ἀμὸς, ne unus quidem.

Οὐδαμῶς, nequaquam. adv. à præced.

Οὖδας, ατος, τὸ, pavimentum, humus, terra, idem quod οὖδος, ους, τὸ, solum.

Οὐδὲ, nequo, conjunct. ex οὐ, non, et δὲ, verò.

Οὐδεὶς, ουδὸς, ὁ, nullus. οὐδαμὶς, ας, ἡ, nulla, οὐδὲν, ουδὸς, τὸ, nullum ; ex οὐδὲ, nequo, et εἷς, unus.

Οὐδίκοτε, Ion. pro οὐδέποτε.

Οὐδμεῖ, dat. sing. ab οὐδμὶς. Vide οὐδεὶς.

Οὐδὸν, ουδὸς, τὸ, nullum, nihil ; οὐδὲν ἧττον, nihilominus ; οὐδὲν μᾶλλον, nihilo magis. Vide οὐδεὶς.

Οὐδουσαῖος, ου, ὁ ☿ ἡ, nulli curæ dignus, contemnendus ; ex οὐδεὶς, et ἄομαι, cura. Vel qui ne quidem momento durat ; ex eod. et ἄημι, tempus.

Οὐδέποτ' pro οὐδέποτε, nunquam, adv. ex οὐδὲ, nequo, et ποτὲ, aliquando.

Οὐδέπω, nondum, nunquam, adv.

Οὐδέτερος, ἑρα, ερον, neuter, ex οὐδὲ, et ἕτερος, alter.

Οὐδετέρωθεν, adv. neutrâ ex parte : et

Οὐδετέρωσε, neutram in partem ; ab

Οὐδετέρως, neutro modo ; quod ab οὐδέτερος, pro οὐδὲ ἕτερος, neuter, neque alter.

Οὐδέτι, neque nullum ; ex οὐ, non, et τὶ, quid.

ΟΥ'ΔΟΣ, ους, τὸ, solum, pavimentum, humus, terra : q. ab ὄδος, ἡ, via. Sed

Οὐδὸς, ὁ, limen. Est et

Οὐδὸς, ὅ, ἡ, Ion. pro ὁδὸς, iter.

Οὐδοτοῦν, adv. nihil quidquam, nequaquam : ex οὐδεὶς, nullus, et οὖν, igitur.

ΟΥ'ΘΑΡ, ατος, τὸ, UBER, mamma ; abundantia, ubertas ; hinc Angl. UDDER.

Οὐθείς, οὐθεμία, οὐθὲν, nullus, a, um ; ex οὔτε, et εἷς, unus.

Οὔθην, non quidem. Th. ὠ, non.

Οὐκ, non, sequente tenui. Vide ὠ.

Οὐκέτι, non amplius ; ex οὐκ, non, et ἔτι, adhuc.

Οὐκί, Poët. pro οὐχὶ, hoc autem pro οὔκ.

Οὐκοῦν, nonne igitur ; atqui ; profecto ; itaque, igitur ; ex οὐκ, et οὖν, ergo.

Οὔκω, Ion. pro οὔπω, nondum ; οὔκων, Ion. pro οὐκ vel οὔκουν, non igitur.

Οὔκως, Ion. pro οὔπως, nullo modo.

Οὐλαὶ, ῶν, αἱ, hordeum ; [* undè Islandicum OL, GEOD, et YULE, convivium ex cerevisia et melle salsis. Gul. Bowyer, Præf. ad Conject. in Nov. Test. p. xliv. Ed. 1773.]

Οὐλαμὸς, οῦ, ὁ, confertus agmen, cohors ; q. ab ὅλος, integer ; vel ex ἁμὸς et οὐλεῖσθαι, simul cogi.

Οὐλαμὸς, mortuus ; ex ὅλλυμι, seu ὀλόω, et ἀφὴ, q. dic. quem res mortifera tetigit.

Οὐλὴ, ῆς, ἡ, cicatrix. Th. ὅλος, integer.

Οὖλος, ία, ιον, ὅλμος, ίμη, ιμον, et οὐλόος, η, ὁ ☿ ἡ, idem quod ὀλοὸς, pernicialus. Th. ὅλλυμι, perdo.

Οὐλίης, ω, ὁ, Dor. pro Οὐλίας, ου, ὁ, nomen viri proprium.

Οὐλόδετος, ου, ὁ, merges, fasciculus hordei collecti ; ex ὅλος, et δέω, ligo : vel ab οὐλαὶ, hordea. Hinc

Οὐλόδετον, ου, τὸ, fœnis, quo οὖλος δεῖται, id est, fasciculus colligatur.

Οὐλόθριξ, τριχος, ὁ ☿ ἡ, qui crispos habet capillos ; ex ὅλος, crispus, et θρὶξ, capillus.

Οὐλοθυτία, immolo, q. ὀλὰς θύω.

Οὐλοκάρηνος, η, ὁ ☿ ἡ, crispo capite ; ex ὅλος, contortus, (q. ab εἴλω, contorqueo) et κάρηνον, caput.

Οὐλομένη, ης, perniciosa, Poët. pro ὀλομένη, a. 2. part. m. f. g. ὀλ

Οὐλομένου, gen. Ion. m. g. ejusd. part. verbi ὄλλυμι, perdo : f. ὀλέσω, p. m. Att. ὤλεσα, a. 2. m. ὠλόμην. hinc a. 2. part. m. ὀλόμενος, η, ον,

Οὖλον, ου, τὸ, gingiva : ab ὅλος, tener.

Οὐλόπους, integer podibus : ab ὅλος, integer, et πῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

ΟΥ'ΛΟΣ, η, ον, integer, sanus, perfectus : mollis, tener : crispus : item subst. ου, ὁ, manipulorum collectorum fascis. Tum etiam ὅλος pro ὀλοὸς, perniciosus. Ab ὅλος, tener, est ὅλον, gingiva. ὅλος, prima lanugo ex puberum genis efflorescens : ὅλος per Epenth. Ion. τῆ υ, pro ὅλος, undè Angl. WHOLE, pro integro et sano mandare videatur.

Οὐλοχύτας, acc. pl. ab

Οὐλοχύτης, ου, ὁ, mola, canistrum, à quo olim mola adfundebantur : [* Il. A. 449.] ex ὅλος, et χέω, seu χύω, fundo.

Οὐλόφωνος, υ, Poët. pro ὀλέφωνος, OLYMPUS : cælestis. à seq.

Οὔλυμπος, υ, et gen. Ion. οὐλύμπιος, ὁ, Poët. pro ὄλυμπος, OLYMPUS, q. ὀλόλαμπος, totus lucens. Οὐλυμπόνδε, ad Olympum, qu. εἰς οὔλυμπον.

Οὔλω, VALEO, sum sanus. Th. οὖλος, integer. Indè Angl. TO AVAIL.

* Οὔμενοι, nihil equidem, verumtamen.

* Οὐ μὲν ἀλλὰ, verùm, Isoc. Panath.

Οὐμὸς, per Synæresin pro ὁ ἐμὸς, meus. Sic τ' μὲν pro τὸ ἐμὸν.

ΟΥ'ΝΝ, conj. igitur, itaque, ergo.

Οὖνεκα et ἕνεκ' ὁ ἕνεκα, cujus rei gratiâ, propter, quoniam. Sic τέτεκα, pro τῆ ἕνεκα.

Οὐνόβη, Poët. pro ὀνοσθῆ, e nimir. ind. pass. verbi ὀνόω, vitupero. Th.

Οὔνομα, ατος, το, Poët. pro **ὄνομα**, *nomen* : et

Οὐνομάζω pro **ὀνομάζω**, itidem.

Οὐνομαίνειν, Ion. pro **ὀνομαίνειν**, *nominare.*

Οὐνομάκλυτος, υ, Poët., τῷ **ὀνόματι κλυτὸς**, *nomine clarus, inclytus.*

Οὐνομάρχης, ου, ὁ, *provinciæ præfectus*; Ion. pro ὁ **νομάρχης**· ex **νόμος** (à **νέμω**, *regio*.) et **ἀρχὴ**, *imperium.*

Οὐνομαστὸς, *celebris*, Ion. pro **ὀνομαστὸς**, q. v.

Οὖξ, Dor. pro ὁ **ἶξ**.

Οὗπερ, gen. sing. ab **ὅστις**, **ἥτις**, **ὅτι**, *qui, quæ, quod.*

Οὔποτε, *nunquam* : ex **οὔ**, et **πότε**, et hoc ab **ὅτε**, *quando.*

Οὔπω, *nondum* ; ex **οὐ**, et **πω**, (enclit.) *quodammodo* : hoc ab **ὅς**.

ΟΥ'ΡΑ, ᾶς, ἡ, *cauda* ; *extremum agmen* ; *puppis* : q. ab **ὄρος**, *terminus.*

Οὐραγία, ας ἡ, *extremum agmen* ; ab

Οὐραγὸς, οῦ, ὁ, *extremi agminis dux* ; ex **ἀρὰ**, et **ἄγω**, *duco.*

Οὐραῖος, αία, αῖον, *caudatus, ad caudam pertinens* ; *postremus* : ab **ἀρὰ**.

Οὐρέθρη, ης, ἡ, et **ἠρέθρα**, ας, ἡ, *meatus, per quem urina defertur è renibus in vesicam* ; ab **οὖρον**, *urina.*

Οὐρανία, ας, ἡ, et Ion. **ἠρανίη**, ης, ἡ, *URANIA*, una ex Musis : ab **οὐρανὸς**.

Οὐρανίδας, ου, ὁ, Dor. pro **Οὐρανίδης**, ου, ὁ, ὁ τῆ **ἠρανῆ παῖς**, *Cœli filius.*

Οὐρανίδης, ου, ὁ, *cœlestis, cœliccla* ; in nom. pl. **ἠρανίδαι**. Th. **ἠρανὸς**, *cœlum.*

Οὐράνιος, ία, ιον, vel **ἠράνιος**, ου, ὁ ἡ ὁ, *cœlestis, sublimis, magnus* ; ab eod.

Οὐρανίων, ονος, ὁ, *cœlicola, cœlestis* ; in nom. pl. **ἠρανίωνες**, gen. pl. **ἠρανίωνων**. Th **ἠρανὸς**, υ, ὁ, *cœlum.*

Οὐρανόθεν, adv. *è cœlo, cœlitus* ; et

Οὐρανόθι, adv. *in cœlo.* Th. **ἠρανὸς**, *cœlum.*

Οὐρανομήκης, εος, ὁ ἡ ἡ, *cœlum altitudine tangens altissimus* ; ex **ἠρανὸς**, *cœlum*, et **μῆκος**, ους, τὸ, *longitudo.*

ΟΥ'ΡΑΝΟΣ, ὁ, et Dor. **ὠρανὸς**, ὁ, ὁ *cœlum*, *cœlum usque ad nubes* : *palatum* ; q. ab **ὅρος**, *terminus*, vel **ὁράω**, *video.*

Οὐραντοῦ, *in cœlum*, adv. à præced. Th.

Οὐρανοσκόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *cœli contemplator* ; item piscis sic dictus ab oculo in capite, quem dum natat, sursum tollit. Ex **ἠρανὸς**, et **σκοπὸς**, quod à p. m. verbi **σκίπτομαι**.

Οὐρανῶ, gen. Dor. et Æol. pro **ἠρανοῦ**, ὁ **ἠρανὸς**, *cœlum.*

Οὐρας, acc. pl. ab **ἠρὰ**, ᾶς, ἡ, *cauda.*

Οὐρᾶνος, ὁ, *Urbanus*, nomen viri Lat.

Οὐρεα, Ion. pro **ὄρεα**, vide **ὄρεος**.

Οὐρεῖν, præs. inf. ab **ἀρέω**, *urinam reddo.* Th. **ὄρον**, *urina.*

Οὔρειος, Poët. pro **ὄρειος**, *montis.* gen. sing. Sic **οὔρεα** pro **ὄρεα**, nom. pl. **οὔρεσι**, dat. pl. ab **ὄρος**, εος, *mons.*

Οὐρεὺς, ῆος, ὁ, Ion pro **ὀρεὺς**, *mulus.* q. ab **ὄρος**, εος, τὸ, *mons.* Est et

Οὐρεὺς, *custos*, ab **οὖρος**.

Οὐρέω, f. **ἠσω**, *urinam reddo, meio.* Th. **οὖρον**, *urina.*

Οὐρῆ, Ion. pro **οὐρᾷ**, dat. sing. ab **οὐρὰ**, ας, ἡ, *cauda.*

Οὐρήας, *mulas*, acc. pl. Ion. ab **οὐρεὺς**, ῆος, et Ion. **ἠὸς**, ὁ, *mulus.*

Οὐρήθρη, vide in **οὐρέθρη**

Οὔρημα, ατος, τὸ, *urina* ; a. 1. pers. perf. pass. verbi **οὐρέω**, *meio.*

Οὐρῆν, acc. sing. Ion. pro **οὐρᾶν**, ab **οὐρὰ**, ᾶς, ἡ, *cauda.*

Οὐρήσης, *meias*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi **οὐρέω**, *meio*, f. **ἠσω**. Th. **οὖρον**, *urina.*

Οὔρησις, εως, ἡ, *mingendi actus* ; *urina* : et

Οὐρητὴρ, ῆρος, ὁ, *URETER*, *meatus urinarius.* Hinc Angl. URETER. et

Οὐρητικὸς, ἡ, όν, *urinarius, urinam ciens* ; *meiendi facultatem habens* ; omnia à perf. pass. verbi **οὐρέω**, *meio.*

Οὐρίας, υ, ὁ, nomen viri Hebr. *lux Domini.*

Οὐρίζω, Ion. pro **ὁρίζω**, *contermi nus sum, finio.* Sic **οὐρίσμα**, Ion pro **ὅρισμα**.

Οὐρίη, f. g. ab **οὖρος**.

Οὔριος, ία, ιον, vel **οὔριος**, υ, ὁ ἡ ἡ, *secundus, prosper* ; ab **οὖρος**.

Οὔριος, υ, ὁ, nomen propr. viri.

ΟΥ'ΡΟΝ, υ, τὸ, *URINA*, quia **ὀρύει** ex vesicâ.

ΟΥ'ΡΟΣ, υ, ὁ, *ventus secundus* ; *prosper successus* ; item *custos, inspector* : q. ab **ὄρω**, *incito*, vel **ὁράω**, *video.*

Ὄρος, Ion. pro **ὄρος**, *finis, terminus.*

Ὄρος, ους, τὸ, Ion. pro **ὄρος**, *mons.*

Οὐρὸς, ὁ, ὁ, *alveus* seu *fossa per quam deduciter navis in mare* : à præced. Est et

Οὐρὸς, *serum lactis* et *sanguinis* : ab **ὀρύσσω**.

Οὖς, **ὦτος**, τὸ, *auris*, in pl τὰ **ὦτα**, *aures.* Th. **οὐας**, ατος, τὸ, idem.

Οὗς, *quos*, acc pl. ab **ὅς**, ἥ, ὅ. At **οὓς** est et *suos*, ab **ὅς**, ἥ, ὅν.

Οὖσαν, acc. sing. ab **οὖσα**, ης, præs. part. f. g. ab **εἰμὶ**, *sum.*

Οὐσία, ας, ἡ, *essentia, natura, substantia* ; *facultates* : ab **ὤν**, **οὖσα**, **ὄν**, præs. part. ab **εἰμὶ**, *sum.*

Οὐσιωδῶς, adv. *substantialiter, essentialiter* : à præced.

Οὔτ' ἄρ pro **οὔτε ἄρα**, *neque.*

Οὔτα, *vulneravit*, per Apoc. pro **οὐτησε**, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi **οὐτάζω**, *vulnero*, f. **ἀσω**. Alii volunt esse 3. sing. imperf. act. verbi **οὐτάω**, imperf. **οὔτασκε**, **-ες**, **-ες**, **-ε**, **-ε**.

Οὐτάζω, f. **ἀσω**, idem cum Th. **οὐτάω**, *vulnero.*

Οὐτάμην, Ion. pro **οὐτάμαι**, Dor. **οὐτάμαν**, præs. inf. act. verbi **οὐτάομαι**, idem quod **οὐτάω**, *vulnero.*

Οὐτάμενος, *vulneratus*, præs. part. pass. ab **οὐτάομαι**, quod ab **οὐτάω** pro **οὐτάσσω**, vel per Sync. pro **οὐτασσάνος**, a. 1. part. m. ab **οὐτάζω**, idem cum **οὐτάω**.

Οὔτασ' pro **οὔτασε**, *vulneravit*, 3. sing. a. 1. ind. act verbi **οὐτάζω**, Th. **οὐτάω**, *vulnero.*

ΟΥ'ΤΑ'Ω, *vulnero*, *vulnus infligo* : f. **ἠσω**, p. **ἀκα**. Hinc **οὐτάζω**, **οὐτάσσω**, et **οὐτάμαι**, idem.

Οὔτε et **οὔτ'**, ut et **οὔθ'**, *neque*; ex **οὔ**, et **τέ**, *que.* [* **οὔτε τὶ**, *non minino*, Il. A. 115.]

Οὔτερος, Ion. pro ὁ **ἕτερος**, *alter.*

Οὐτητὸς, ἡ, ὁ, *vulneratio* : à 2. pers. perf. pass. verbi **οὐτάω**.

* **Οὔτιγε**, *minimè, nedum.*

Οὐτιδανὸς, ὴ, ὸν, *vilis, homo nullius prætii* : q. ab **οὐτινος**, gen. ab **οὔτις**, per Pleonasm. **δε**, vel ab **οὔτις**, *nullus*, et **δᾶνος**, εος, τὸ, *nummus.*

Οὔτιν' pro **οὔτινα**, acc sing. ab **τις**, *nullus* : gen. **οὔτινος**, ex **οὐ**, *non*, et **τις**, *aliquis.*

Οὔτινος, gen. sing. ab **ὅστις**, *quicunque* : pro **οὐτινος**, Attici dicunt **ὅτου**, Ion. **ὅτεο**, Dor. **ὅτευ**. Pro **ὅτου**, Atticè **ὅτῳ**, Ion. **ὅτεῳ**. Pro **ὅτουν**, Atticè **ὅτων**, Ion. **ὅτεων**. Pro **οἷσι** Atticè **ἕτοις**, Ion. **ὅτεοις** et **ὁτέοισι**.

Οὔτιπω, *nullo modo, nondum* : ex **οὔτι**, et **πω**.

Οὔτις, *nullus*, gen. **οὔτινος**, acc. **ὅτινα**· ex **οὐ**, *non*, et **τις**, *aliquis.*

Οὗτος, αὕτη τοῦτο, *hic, hæc, hx*, gen. **τούτου, τουτοῦ**, nom. pl. **οὗτοι, αἱ, ταῦτα**, gen. **τούτων**· qu. ex **ὁ** et **αὐτός**. Sic **οὗτος**, in voc. casu pro *heus tu*, [* **τοῦτο μὲν,— τοῦτο δὲ**, Heb. x. 33. *partim vero, partim autem.* —**τοῦτο μὲν πᾶσαν ἐπόλιμει, τοῦτο δὲ πᾶσαν τὴν χώραν κάλλεργε**, Diod. Sic. Ecl. i. I. 36. *partim urbes obsidium cingebat ; partim totam regionem vastabat.* Ei **τοῦτο**, et *quod magis est*, formula quæ auget conditionem. Jamblich. v. p. 13. pro **κἀπὶ τοσούτοις, ἢ τοῦτο, παρὰ Ἀμάσιδι ὤν**, Xenoph. Anab. ii. p. 147. 8vo. ed. Hutch. *Memnonem non quærebat, quanquam ab Arias missum.*]

Οὕτω et **οὕτως**, seq. vocali, Att. **οὕτωσι**, adv. *ita, sic, perinde* ; *negligenter, ut erat* ; *tum demum* : à præced.

Οὐχ, ante asperum ; **οὐκ**, ante vocalem ; **οὐ**, anté consonantem, *non.*

Οὐχὶ, *nonne?* adv. interrogandi : item Atticè, *non*; adv. negandi. Th. **οὐ**.

Ὀφειλήης, ου, ὁ, *debitor*, acc. pl. **ὀφειλήας** ab **ὀφείλω**, *debeo.*

Ὀφειλή, ῆς, ἡ, et

Ὀφείλημα, ατος, τὸ, *debitum* ; ab

Ὀφείλ'ΩΩ, *debeo, mulctor, oportet me* ; [* *fateor*, **οὗ' ὀφείλετε**, ὃ

ὀφείλετε με, Jer. xv. 10. *non fenerati, non feneravit me quisquam.*] imperf. ὤφειλον, f. ὀφειλήσω, p. ᾠφείληκα, a. 2. ὄφελον, ὤφελον, et ὀφελον, *debebam*; item *utinam*, scil. (subintellig. εἴθε) *O si debuerim.* præs. pass. ὀφείλομαι, præs. part. pass. ὀφειλόμενος, μένη, μενον, *debitus, a, um*, perf. pass. ᾠφείλημαι.

Ὄφελας, vide in ὄφελον, *utinam.*

Ὀφέλλαν, Poët. pro ὄφελον, quod Ion. pro ὄφελλον, 3. sing. a. 2. verbi ὀφείλω, *debeo.*

ΟΦΕ'ΛΛΩ, ις, σι, *augeo, adjuvo* (usurpatur et pro ὀφείλω, *debeo*), f. ὀφελῶ, p. ὠφέληκα, a. 2. ὄφελον.

Ὀφέλλουσιν, *augeant.* 3. pl. præs. sub. verbi ὀφέλλω, *augeo.*

Ὄφελον, ες, ε, a. 2. verbi ὀφείλω, *debeo.* Et usurpatur ut adverb. optandi *utinam*, in primâ, secundâ, et tertiâ personâ. Vide ὀφείλω.

Ὄφελος, ους, τὸ, *utilitas, usus*: ab ὀφέλλω, *juvo.*

Ὄφεως, gen. Ion. vel Att. ab ὄφις, εως, ὁ, *anguis.*

Ὀφθαλμία, ας, ἡ, *oculorum morbus*: et indè

Ὀφθαλμίαω, *oculorum morbo laboro*: ab ὀφθαλμὸς, quod vide

Ὀφθαλμοφλυκτίνης ἔνθραξι, *inoculatos carbunculis*, Suid. voce ᾠφθαλμιτίδες.

Ὀφθαλμοδουλία, ας, ἡ, *obsequium* (vel *servitus*) *ad oculos heri præsentis exhibitum*, ab

Ὀφθαλμοδοῦλος, ου, ὁ ἡ ὁ, *servus, qui inspectante hero se gnavum præstat.* ex ὀφθαλμὸς, *oculus*, et δοῦλος, *servus.*

Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, *oculus*, per Metaph. *vir illustris.* vel *qui res futuras ind prudentiâ prævidere potest*: dat. pl. Ion. ὀφθαλμοῖσιν, ὀφθαλμοὺς. Dor. pro ὀφθαλμοὺς. Th. ὄπτασαι, *video.*

Ὀφθαλμοφανὴς, adv. *ad oculum, liquidò.*

Ὀφθὶς, ιτος, *visus*, a. 1. part. pass. ὀφθῆναι, a. 1. inf. pass. ὀφθήσω, 3. sing. f. 1. pass. verbi ὄπτομαι, *video.*

Ὀφθῆναι, ὀφθὶς, vide in præced.

Ὄφιν, acc. sing. ab ὄφις.

Ὀφιόδακτος, ου, ὁ ἡ ὁ, *à serpente mortuus*; ex ὄφις, et δακτὸς, quod à 3. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω.

Ὀφιομάχης, ου, ὁ, *qui cum anguibus dimicat, lacerta, locusta species*: ex μάχομαι, *pugno*, et ὄφις, *serpens.*

Ὄφιος, gen. sing. ab ὄφις, ὁ, *serpens*: acc. ὄφιν.

Ὄφιρ, indecl. *Ophir*, nomen regionis.

Ὄφις, ιος, et εως, ὁ, *serpens, coluber, sideris nomen, ornamentum brachii.*

Ὀφιώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, *anguinus, anguibus abundans.* à præced.

Ὀφλαῖν, a. 2. inf. act. per Syncop. pro ὀφελεῖν, verbi ὀφείλω, *debeo*, et per Syncop. ὀφλω, f. ὀφειλήσω, et per Syncop. ὀφλήσω, p. ὄφλημι, a. 2. ὄφλον.

Ὄφλημα, ατος, τὸ, *mulcta imposita*; *debitum.*

Ὀφλησις, εως ἡ, *debitum, quod publico ærario debetur.*

Ὀφλήσω, per Syncop. pro ὀφειλήσω, f. 1. act. vide ὀφλεῖν.

Ὀφλω, f. ήσω, idem quod ὀφείλω, (ex quo per Syncop. fit) *debeo, mulctor, damnor*: *crimini obnoxius sum.*

ΟΦΡΑ, *ut, quò, donec, quamdiu, interea, dum*: ei respondet τόφρα.

Ὀφρὺν, id quod ὀφρὺς.

Ὀφρυόεις, οῦσα, et in f. g. ὀφρυόεσσα, ης, *excelsus, supercilliosus*: à seq. Th.

Ὀφρῦς, ύος, ἡ, *supercilium*; *fastus*; *tumulus.* dat. pl. ὀφρύσι. [* ὀφρυν συνάγειν, *contrahere supercilia.*]

Ὄχ' pro ὄχα, *valdè, præ cæteris, longè*, ponitur pro superl ab ἴσχω, *habeo.* usitatius est ἔξοχον et ἔξοχα, ab ἐξέχω, *emineo.*

Ὀχάνη, ης, ἡ, et

Ὄχμονον, ου, τὸ, *ansa clypei*, quâ ille tenetur: ab ἴσχω, *teneo.*

Ὄχεια, ας, ἡ, *coitus*; *admissio*: ab ὀχεύω.

Ὀχειστον, Ion. pro ὄχιον, imperf. act. verbi ὀχέω, *veho, porto*, f. ήσω.

Ὀχεσφιν, *curribus*, dat. pl. Ion. pro ὀχεσιν; dicitur et ὀχέσσι, dat. pl. Ion. ab ὄχος, εος, τὸ, *currus.*

Ὀχετηγὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, *rivos ducens*; ex ὀχετὸς, et ἄγω.

Ὀχετεύω, f. εύσω, *rivos duco*; *quatio*; *loco moveo*: ab

Ὀχετὸς, ὁ, ὁ, *canalis, aquæ ductus, rivus*: item *cloaca*: q. ab ὄχέω, *veho.* ὀχετὸς ἅλις, *canalis calamitatis*, pro *perpetuâ calamitate.*

Ὀχεύς, ῆος, ὁ, *retinaculum*; *vectis*: in pl. ὀχῆες. ab ἴσχω, *teneo.*

Ὀχεύω, *admissarium admitto*; *coëo*: f. εύσω, p. ὠχευκα.

Ὀχέω, f. ήσω, *veho, porto, sustineo, suffero*: ὀχέομαι, ὑμαι, *vehor, equito*; item *equitor, currui subdor*: ab ἔχος, *currus.*

Ὀχὴ, ῆς, ἡ, *cibus*; ab ἴσχω.

Ὄχημα, ατος, τὸ, *vehiculum*: à 1. pers. perf. pass. verbi ὀχέω, *veho.*

Ὀχήσιος, ου, ὁ, *OCHESIUS*, nom. propr.

Ὀχθάσας, *ingemo*: Hesych.

Ὄχθας, acc. pl. ab ὄχθη, ης, ἡ, *ripa*: dat. pl. ὄχθῃς, et Ion. ὀχθῃσιν. et ὀχθῃσι, Poët.

Ὀχθέω, fut. ήσω, *indignor, graviter feror.*

Ὄχθη, ης, ἡ, *ripa*: intra quam ἴσχεται, seu ὀχίζεται, *aqua.*

Ὀχθήσας, αντος, a. 1. part. act. ab ὀχθέω, *graviter feror.*

Ὀχθήσαι, dat. pl. Ion. et cum ν pro ὄχθαις, ab ὄχθη.

Ὀχθοσύς, υ. ὁ, *limbus, fimbria*: Suidæ est ὀχθοῦσος. υ, ab

Ὄχθος, *ripa*; *locus editus*; *labra ulcerum prætumida*: ab ὄχθη.

Ὀχλαγωγίω, ῶ, *turbam* seu *plebem duco*, f. ήσω, perf. ὠχλαγώγηκα: ex ὄχλος et ἄγω.

Ὀχλάζονται, *turbantur*; Dor. pro ὀχλοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi ὀχλίω, *turbo.* Th. ὄχλος, *turba.*

Ὄχλας, ίος, ὁ, *vectis*; *cardo*; *vinculum*: ab

ΟΧΑΕΥ'Ω, *moveo*: f. ύσω.

Ὀχλίω, *turbo, commoveo*: *molestiâ afficio*: fut. ήσω, p. ὄχληκα præs. pass. ὀχλίομαι, οῦμαι, *vexor.*

Ὀχλησία, ας, ἡ, *molestia, turbulentia*: ab

Ὀχλητὸς, ὰ, ὸν, *turbulentus, molestus*: et

Ὀχλησις, εως, ἡ, *molestia, perturbatio*: ab ὀχλέω.

Ὀχλικὸς, ὴ, ὸν, *popularis, turbulentus*: ab eod

Ὀχλοποιέω, ῶ, *cogo, turbam*: f. ήσω, p. ὠχλοποίηκα, a 1. ὠχλοποίησα. ex ὄχλος, et ποιέω, *facio*

ΟΧΛΟΣ, υ, ὁ, *turba, motus, multitudo, populus*: *molestia.* [* Æol. Βόλχος, literis trajectis et Digamma præposito, aliàs φολγὸς, VULGUS; Cretenses, Ιωλχὸς. Anglicè FOLK. ut notant Salm. de linguâ Hellen. p. 66. et Chishull. Antiq. Asiat. p. 127.]

Ὄχμα, ατος, τὸ, *retinaculum*, ab ἴσχω, *retineo.* hinc

Ὀχμάζω, *inhibeo*: f. άσω. à præced.

Ὄχμος, *series, ordo*: ubi una res ἴσχεται ἄλλης, id est, *adhæret alii.*

Ὀχοῦσα, ας, Poët et Dor. pro ὀχοῦσσα. ἡ, *vehens, ferens*: præs. part. f. g. ab ὀχέω, *veho, sustineo.*

ΟΧΟΣ, ου, ὁ, et ους, τὸ, *currus, vehiculum*; item *fluxus aquæ*: ab ἴσχω, *contineo*, vel ἄγω, *impello.*

Ὀχυρὸς, ὰ, ὸν. idem quod ἰσχυρὸς, *munitus, firmus.*

Ὀχυρόω, f. ώσω, *munio, firmum reddo, fulcio*: ab ὀχυρὸς, *munitus.*

Ὀχύρωμα, ατος, τὸ, *munitio, castellum, arx, præsidium.* à. 1. pers. p. pass. verbi præced.

Ὀχυρωμάτιον, ου, τὸ, *parvum munimentum*: Dim. à præced.

Ὀχύρωσις, εως, ἡ, *munitio*: ab ὀχυρόω.

Ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox, cantus*; ab ὄπτομαι, *loquor.* Sed ὄψ, *oculus*, ab ὄπτομαι, *video.*

Ὀψαμάτης, ου, ὁ, *qui serò metit*: ex ὀψὲ, *sero*, et ἀμάω, *meto.*

Ὀψώνιον, *obsonium comedo, vescor cum pane*: ab ὄψον. q. v.

Ὀψάριον, ου, τὸ, *pisciculus.* Th. ὄψον, ου, τὸ, *quicquid cum pane comeditur*, per Synecdoch. generis, *piscis.*

Ὀψαρότης, ου, ὁ, *qui serò arat*: ex ὀψὲ, *serò*, et ἀρόω, *aro.*

ΟΨΕ', *sero*; *vesperi, post*: [* Matt. xxviii. 1. ὀψὲ τῶν Σαββάτων, *post bellum Trojanum*, Philostrat.] ab ὀπίσω, *post*: in compositione ι in ε mutatur.

Ὄψει, *videbis*: Ion. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1 m. verbi ὄπτομαι, *video*, f. m. ὄψομαι, perf. pass. ὄμμαι, a. 1. pass. ὤφθην.

Ὀψει, *videbit*: Atticè pro ὄψῃ, 3 sing. fut. 1. m. med. ejusdem ve

Est et ὄψις, dat. sing. ab ὄψ, ος, ἡ, vultus. Th. ὑποπτεύω, *video*.

Ὀψάσω, *videre cupio, desidero*: ab eod. Th.

Ὄψεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi ejusd.

Ὄψομαι, *videbis*, Ion. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ὑποπτεύω, *video*, f. m. ὀψόμαι, perf. pass. ὄψμαι, a. 1. pass. ὤφθην.

Ὀψία. ας, ἡ, *vespera, serum diei*. Them. ὀψὲ.

Ὀψίγονος, ου, *serò natus*, ὀψίγονοι, *posteri*; ex ὀψὲ, et γίνομαι, *nascor*: p. m. γέγονα.

Ὀψίζω, f. ίσω, *sero aliquid facio*, vel *sub vesperam facio*. Th. ὀψὲ.

Ὀψιμαθῆ, acc. sing. ab

Ὀψιμαθὴς, ους, ὁ ☩ ἡ, *sero doctus*: ex ὀψὲ, et μανθάνω, *disco*.

Ὀψιμος, ου, ὁ ☩ ἡ, *seretinus, serus*. Th. ὀψὲ.

Ὀψίνους, ου, ὁ ☩ ἡ, *qui serò sapit*: ex ὀψὲ, et νοῦς, *mens*.

Ὄψις, εως, ἡ, *vultus, facies, species, visus*: à 2. pers. sing. perf. pass. ὄψαι, verbi ὑποπτεύω, *video*.

Ὀψίσιγ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ὀψίζω. Th. ὀψὲ.

Ὀψιτέλεστος, ου, ὁ ☩ ἡ, *sero perficiendus, imperfectus*: ex ὀψὲ, et τελέω, *perficio*.

Ὀψομαι, ῳ, στω, fut. 1. m. verbi ὑποπτεύω, *video*, quod vide

Ὄ☩ΟΝ, ου, τὸ, *obsonium, quicquid cum pane comedimus, piscis*. Alii ducunt ab ἴψω, *coquo*, ut *sit coctum quid cum pane*. Alii ab ὑποπτεύω, *asso*, Alii ab ὀψὲ, *sero* quod non mane sed vesperi ea alimenta sumerent.

* Ὀψοπωλὴς, οῦ, ὁ ☩ ἡ, *obsonium apparans*: ex ὄψον, et πωλέω.

Ὀψοφάγος, ου, *gulosus, edax*: ex ὄψον, et φάγω, *comedo*.

Ὀψωνης, ου, ὁ, *obsonator*; ex ὄψον, ου, τὸ, *quicquid cum pane comeditur*, et ὠνέομαι, ὤμαι, *emo*.

Ὀψώνιον, ου, τὸ, *OBSONIUM, stipendium*: ab ὀψώνης.

Π.

Π, SEU π, decima sexta Græcorum litera, *octoginta*, et cum lineolâ appositâ (π,) *octoginta millia*, denotat.

Πα, nullo accentu notata, Enclitica est.

Πᾷ, Dor. pro πῇ, *quà*; *quem in locum*.

Παγὰν, Dor. pro παγὼν, acc. sing. sed παγᾶν, gen. pl. Dor. pro παγῶν· à πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons*; παγαῖος, Dor. dat. pl.

Πάγασα, gen. sing. Dor. pro Πήγασου· à

Πάγασος, Dor. pro Πήγασος, ου, ὁ, *PEGASUS, alatus Persei equus*.

Παγγλωσσία, ας, ἡ, *nimia loquacitas*, παρὰ τὸ πᾶν ☩ τὴν γλῶσσαν-

Παγὶς ίντος, *concretus*: a. 2. part. pass. πήγνυμι a. 2. opt. pass. à πήγνυμι seu πηγνύω, *compingo, concrescere facio*: f. ξω, p. πέπηχα. a. 2. pass. ἐπάγην, f. 2. pass. παγήσομαι, perf. m. πέπηγα.

Πάγην, Ion. pro ἔπαγην, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι, *compingo*.

Παγετὸς, οῦ, ὁ, *glacies*, compacta aqua. Th. πηγνύω, *compingo*.

Πάγη, *defixum est*: Ion. pro ἐπάγη. 3. sing. a. 2. ind. pass. hinc παγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi præced.

Πάγη, ης, ἡ, *laqueus, decipulum*: ab eodem Th.

Παγιδεύω, *illaqueo, irretio*: f. εύσω, p. πεπαγίδευκα· à παγὶς, q. v.

Πάγιος, ία, ον, *fixus, firmus, stabilis*: à πηγνύω, *compingo*.

Παγὶς, ίδος, ἡ, *laqueus in terram depactus, decipulum*: acc. sing. παγίδα. ab eod.

Πάγκακος, ου, ὁ ☩ ἡ, *omnino malus, infantissimus*: ex πᾶς, πᾶσα, παν, *omnis, a, et* κακὸς, *malus*.

Πάγκαλος, ου, ὁ ☩ ἡ, *perpulcher, honestissimus*: ex πᾶς, et καλὸς, *bonus, pulcher*.

Παγκάλως, adv. *pulchrè, honestissimè*: à præced.

Πάγκαρπος, ου, ὁ ☩ ἡ, *qui fructuum omne genus fert*: ex πᾶς, et καρπὸς, *fructus*.

Πάγκοινος, ου, ὁ ☩ ἡ, *omnibus communis*: ex πᾶς, et κοινὸς, *communis*.

Παγκρατὴς, ίος, ὁ ☩ ἡ, *omnipotens*: ut παγκρατὴς σῦφ, *ignis omnia vincens et absumens*: ex πᾶς, et κρατέω, *vinco*. Th. κράτος, τὸ, *robur*.

Παγκράτιον, ου, τὸ, *athletici certaminis genus*, ad quod πᾶν κράτος, adhibendum erat: *pugilatus et luctatio*.

Πάγος, ου, ὁ, *tumulus, collis*: *glacies*; *sal*. Th. πηγνύω.

Παγχάλκεος, ου, ὁ ☩ ἡ, *totus, æreus, ex solido ære*: ex πᾶς, et χαλκὸς, *æs*.

Παγχρύσεος, ου, ὁ ☩ ἡ, *totus aureus*: ex πᾶς, et χρυσὸς, *aurum*.

Πάγχυ, *penitus*; adv. Poët. pro πάνυ· à πᾶς, *omnis*.

Παδῆτε, *saltatis*; Dor. pro πηδᾶτε, 2 pl. præs. verbi πηδάω, *salio*.

Πάθα, ας, Dor. pro πάθη, ης, ἡ, *casus, clades*: à πάθος, τὸ, *passio*. Th. πάσχω, *patior*.

Παθαίνομαι, *afficior vehementèr, et concitor*; item *afficior morbis animi*: à πάθος, q. v.

Πάθε, a. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. Ion. pro ἔπαθε, et

Παθέειν, Ion. resolut. pro παθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πάσχω, *patior*, f. med. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

Πάθει, dat. sing. à πάθος, ους, τὸ, *affectus, passio*.

Παθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πάσχω· vide παθέειν.

Πάθεσι, dat. pl. à πάθος, ους, τὸ, *affectus*.

Πάθη, ης, ἡ, *calamitas, clades, casus, cædes, morbus*: à πάσχω.

Παθὴ, *passiones*; nom. pl. à πάθος, ους.

Πάθῃ, 2. sing. a. 2 sub. med. vel 3. sing. a. 2. sub. act. verbi πάσχω, *patior*: a. 2. ἔπαθον.

Παθητὰ, ῆς, τὸ, *quod quis passus est, seu patitur, afflictio, vitiosus affectus*: in pl. τὰ παθήματα, *passiones*: et

Παθητὸς, ὴ, όν, *passivus, passioni obnoxius*: *animi affectus commovens*: à πάθος. Th. πάσχω, *patior*. Angl PATHETIC.

Παθητὸς, ὴ, όν, *passibilis, qui pati potest*: ab eod. Th.

Πάθοντο, 2. pl. a. 2. opt. et

Πάθον, *passus sum*: Ion. pro ἔπαθον, a. 2. ind. act et

Παθόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi πάσχω, *patior*. [° τί πάθοντι, Attica loquendi formula, *quæ*, idem quod τί simplex, ut notat Casaub. ad Athen. xiii. c. 6. Bos Anim. c. xxv.]

Παθοποιΐα, ας, ἡ, *commotio affectuum*: ex πάθος, ους, τὸ, *affectus*, q. v. et ποιέω, *facio*.

Πάθος, ους, τὸ, *affectus, passio*; *morbus, clades*: dat. pl. πάθεσι· à πάσχω, *patior*; a 2. ἔπαθον.

Παθὼν, a. 2. part. act. f. g. à

Παθὼν, όντος, nor. 2. part. act. à πάσχω.

Παῖ, voc. sing. à παῖς, *puer*.

ΠΑΙΑ'Ν, ᾶνος, ὁ, *PÆAN, hymnus in laudem Apollinis, vel cujuslibet Dei*: *pes metricus*: *Apollo* ipse, sic dictus à πατέω, quia mala sedat; vel à παίω, *ferio*. Hinc

Παιανιὰς δᾶος, *Paaniensis populus*.

Παιανίζω, fut. ίσω, *paanem seu paanas cano*: à παιὰν.

Παιδάριον, gen. pl. à παιδὰρ, q. v.

Παιγμονὴ, ῆς, ἡ, *lusus, oblectatio*. Th παίζω, *ludo*.

Παιγνιήμων, ονος, ὁ ☩ ἡ, *vir qui jocis delectatur, jocosus*: et

Παίγνιον, ου, τὸ, et παιγνία, ας, ἡ, Ionicè gen. pl παιγνίων, *ludi, res ludicræ*: à παίζω, *ludo*.

Παιδ' pro παιδὶ, acc. sing. à παῖς, παιδὸς, *puer*.

Παιδαγωγεῖον, ου, τὸ, *schola, ludus literarius*: et

Παιδαγωγὸν, f. ήσω, *instituo pueros*, vel *tanquam puerum*; *moderor, rego*. à

Παιδαγωγὸς, ὁ, ἡ, *PÆDAGOGUS, puerorum custos et informator*: ex παῖς, et ἀγωγὸς *dux*. Angl. PEDAGOGUE.

Παιδάριον, ου, τὸ, *puerulus*: dim. à παῖς, *puer*.

Παιδαριώδης, ους, ὁ ☩ ἡ, *puerilis, puerum decens*: à præced.

Παιδεία, ας, ἡ, *institutio, doctrina, eruditio, disciplina, vita ratio*: à παιδεύω, *erudio*.

Παίδειος ὕμνος, *hymnus pueris cu-*

ruiens, vel *qui inter pueros castitur* : ab eod.

Παιδεραστής, ου, ὁ, *amator puerorum* : ex παῖς, et ἐράω.

Παιδίσκος, ου, ὁ, ἄκανθος, *acanthus sativus* : q. παιδῶν ἴσος.

Παιδόομαι, 2. pl. præs. ind. act. verbi παιδόω, q. v.

Παίδευμα, ατος, τὸ, *quod docetur, disciplina* : et

Παίδευσις, εως, ἡ, *institutio, disciplina, ipsa actio docendi* : et

Παιδευτής, οῦ, ὁ, *eruditor, præceptor, magister, castigator* : à

Παιδεύω, *erudio, doceo ; admoneo, reprehendo, castigo* : imperf. ἐπαίδευον, f. εύσω, perf. πεπαίδευκα, a. 1. ἐπαίδευσα, p. pass. πεπαίδευμαι, hinc p. part. πεπαιδευμένος, *institutus*, a. 1. pass. ἐπαιδεύθην, ης, ῆ, a. 1. sub. pass. παιδευθῶ, ῇς, ῇ, Th. παῖς,

Παιδιά, ᾶς, ἡ, *lusus* ; item *jocus*, Dicitur *de rebus quae contemnimus*. Th. παίζω, *ludo*. At

Παιδία, ας, ἡ, *puerilia, puerilis ætas*. Th. παῖς.

Παιδιακὸς, ἡ, ὸν, *puerilis* : à παιδία.

Παιδιόθεν, adv. *ab incunabulis, ab incunte ætate*, vel *à pueritid* : ab eod. Th.

Παιδίον, ου, τὸ, *infans, puerulus* : diminut. à παιδία.

Παιδίσκη, ης, ἡ, *puella, ancilla*. [* Matth. xxvi. 69. Damnat Phrynicus ut non satis Atticum. At ita Lysias Orat. 1. et Orat. II. c. Agorat.] à

Παιδίσκος, ου, ὁ, *puellus* : diminut. à παῖς.

* Παιδοίνια, ας, ᾶ, *liberorum procreatio* : à

Παιδογόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *liberorum procreator* : ex παῖς, et γίνομαι, *gignor*.

Παιδόθεν, adv. ἀπὸ τῦ, vel ἐκ παιδὸς, *à puero, à puerilid*. Th. παῖς.

Παιδοποιέω, *liberos procreo*. hinc παιδοποιητέον, verbale, ex παῖς, et ποιέω, *facio*.

Παιδοποιία, ας, ἡ, *liberorum procreatio* : ex iisd. Th.

Παιδοποιὸς, ὸ, ὁ ἡ ἡ, *liberos procreans* : vide παιδοποιέω.

Παιδὸς, gen. sing. à παῖς, *puer* ; dat. pl. παισὶ.

Παιδοτρίβω, *pueros exerceo*, vel *instituo* : à

Παιδοτρίβης, ου, ὁ, *qui pueros exercet, ludimagister* : ex παῖς, et τρίβω, *tero*.

Παιδῶν, Dor. pro παίδων, gen. pl. παῖς, παιδὸς.

Παίζω, contractè pro παιδίζω, *more puerorum lusito, ludo ; joco ; saltо* ; [* Odyss. Υ. 147. Hes. Scut. Herc. 277.] f. ξω, et σω, p. πέπαιχα, a. 1. ἔπαιξα.

Παίηονα, *hymnum* : acc. sing. à

Παίηων, ονος, ὁ, idem cum παιὼν, ῶνος, ὁ, q. v.

Παίονες, οἱ, *Macedones*.

ΠΑΪΠΑΛΑ, ων, τὰ, *loca præcipita et salebrosa* ; ab παιπάλλω, i. e. *pulverem in rupibus*.

Παιπάλη, ης, ἡ, *farina tenuissima* : *pulvis* : p. à παιπάλλω, *concutio*. Th. πάλη, ης, ἡ, idem.

Παιπάλημα, ατος, τὸ, idem ; à seq.

Παιπάλλω, fut. αλῶ, *quatio* ; idem quod τίω, q. v.

Παιπαλόεις, εσσα, εν, in f. g. παιπαλέεσσα, *præruptus, salebrosus, asper* ; à παίπαλα, τὰ, q. v. expon. et *pulverulentus* ; à παιπάλη, *pulvis, flos farinæ*.

Παιπαλοέσσης, dat. pl. Ion. f. g. pro παιπαλοέσσαις, à præced.

ΠΑΪ'Σ, παιδὸς, ὁ ἡ ἡ, *puer*, vel *puella* ; *servus* ; *filius*. [* et sensu inhonesto, Aristoph. Plut. 154. et puro. Eurip. Supplic. 1088. Παίδων ἱμερτὴς, pro τέκνων, *cupiens liberos, et* pro *inscientis*, Bentleius in Phal. p. 420.] pro παῖς, Cret. et Lacon. legunt πᾶς, unde *PUER*.

Παίσας, αντος, a. 1. part. act. παίσης, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi παίω, *percutio* ; f. παίσω, p. πέπαικα.

Παίσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi παίζω, *ludo* ; fut. ξω, et σω, a. 1. ἔπαισα Th. παῖς, *puer*.

Παίσδω, Dor. pro παίδω, accus. sing. ejusd. Th.

Παίσδη, Dor. pro παίζῃς, 3. sing. præs. sub. act. verbi

Παίσδω, pro παίζω, *ludo*.

Παίσης, vide in παίσας.

Παῖσος, ου, ὁ, dat. Παίσῳ, nomen proprium regionis.

Παιφάσσω, *oculos circumfero* ; *impetum facio* ; *declaro, illustro* ; qu. à παίω φάω, *quatio seu vibro oculos*.

Παιχθὶς, ῖντος, *illusus*, a. 1. part. pass. παίζω, *ludo* ; fut. ξω, p. pass. πέπαιγμαι, a. 1. pass. ἐπαίχθην.

ΠΑΪ'Ω, f. αίσω. ocurrit et παίσω, p. αἶκα, *percutio, ferio, pulso* ; item *raptim comedo*. Hinc Angl. TO PAY, id est, *ferire*.

Παιὼν, ῶνος, ὁ, *Deus medicinæ*, i. e. *Apollo* ; *medicus* ; *hymnus*. Th. παιὼν, ῶνος, ὁ, *hymnus*.

Πακτὶ, ίδος, Dor. pro πηκτὶς, ἡ, *pecten* ; musicum instrumentum : à πήγνυμι.

Πακτὸς, Dor. pro πηκτὸς, *compactus* ; ab eod. Th.

Πακτόω, ῶ, f. ώσω, *compingo* ; *obsero, claudo* : à πακτὸς.

ΠΑΛΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *massa ficorum aut caricarum*.

ΠΑ'ΛΑΙ, adv. *olim, quondam, pridem*.

Παλαγενὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, *senex, annosus, vetulus, olim genitus* ; gen. pl. παλαγενέων· ex παλαι, et γίνομαι, *nascor*.

Παλαίγονος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem ac παλαγενὴς· in pl. παλαίγονοι, *majores*. At παλαιγόνος, *qui olim genuit*. Παλαιγόνος ergo accipe pro eo, *qui aliquem olim genuit et procreavit*. Παλαίγονος verò pro eo *qui olim est genitus, et qui est antiquus* ; ex πάλαι, et γίνομαι, *nascor*.

Παλαίει, *luctatur* : 3. sing. præs. ind. act. à παλαίω, *luctor*. Sic παλαίων φόνῳ, *cum cæde luctari*. Th. πάλη, *lucta*.

Παλαιμονίν, Poët. pro παλαίειν, *luctari, certare* ; vide præced.

Παλαίμων, *PALÆMON, Portumnus*.

Παλαιπωλέω, *veterator, verbero*.

Παλαιὸς, ὰ, ὸν, *antiquus, vetus, priscus* ; in compar.

Παλαιότερος, έρα, έρον, *antiquior*. Th. πάλαι, *olim*, adv.

Παλαιότης, ητος, ἡ, *vetustas, antiquitas* ; à παλαιὸς, *antiquus*.

Παλαιόω, ῶ, *antiquo, aboleo* ; f. ώσω, p. πεπαλαίωκα, præs. pass. παλαιόομαι, -ῶμαι, *veterasco* ; fut. 1. pass. παλαιωθήσομαι, ῇ, σται, ab eod. Th.

Πάλασμα, ατος, τὸ, *lucta ; callidum consilium, artificium*. Th. πάλη, *lucta*.

Παλασμάτιστι, Ion. pro παλαίσμασι, dat. pl. à præced.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, idem quod πάλη, *lucta*.

ΠΑΛΑΙΣΤΗ, ῆς, ἡ, *palmus, mensura quatuor digitorum*.

Παλαιστὴς, οῦ, ὁ, *luctator* ; à παλαίω.

Παλαιστιαῖος, αία, αῖον, *unius palmi longitudinem*, vel *crassitiem habens* ; à παλαιστὴ.

Παλαίστρα, ας, ἡ, *PALÆSTRA, lucta, luctæ locus* : à παλαίω.

Παλαίτερος, Ion. et Att. pro παλαιότερος, *antiquior* ; vide παλαιὸς. [* nusquam παλαιότερος, Toup. in Suid. I. p. 106.]

Παλαίφατον, Poët. pro παλαιφάτως, *secundùm priscam famam* ; à seq.

Παλαίφατος, ου, ὁ ἡ ἡ, *olim celebratus, priscus, antiquus* ; nomen propr. *PALÆPHATUS, Peripateticus*. Ex πάλαι, *olim*, et φάτος, ἀ ρων, seu φημὶ, *dico*.

Παλαιὸς, ᾶ, ὸν, *luctor* ; à πάλη, *lucta*.

Παλαίσμα, ατος, τὸ, et

Παλαίσματος, εως, ἡ, *vetustas* ; à παλαιὸω.

Παλάμαις, *manibus*, dat. pl. παλάμαιν, gen. pl. Æol. pro. παλαμῶν· à παλάμη.

Παλαμάομαι, -ῶμαι, f. m. ήσομαι, *manu tracto ; struo, molior* ; à

ΠΑΛΑ'ΜΗ, ης, ἡ, et Dor. παλάμα, *manus, PALMA ; ars* ; quia palmâ *exercetur* ; q. à πάλλω, *vibro, agito*. παλάμησι. dat. pl. Ion. pro παλάμαις.

Παλαμήδης, ου, ὁ, *PALAMEDES*, filius Nauplii.

Παλαξέμεν, Ion. seu. Æol. pro παλάξειν, f. 1. inf. ει

Παλάσσαι, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Παλάσσω, *sortior* ; item *inquino, fado, contamino* ; *contundo* ; f. ξω, p. πεπάλαχα, a. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, *vibro, quatio*.

ΠΑΛΕΥ'Ω, *allicio, fallo, pertraho in retia* ; f. σω.

ΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *lucta*, quæ fit πάλλων, item *POLLEN*.

Παλάσσω, 3. sing. a. 1. opt. Æol. à verbo inusit. si non planè mendoso **παλίω**, *luctor*.

Πάλι, pro **πάλιν**, adv. *rursus*.

Παλία. *secundus nuptiarum dies, repotia*; qu. à **πάλιν ἴεναι**, quod tunc *redeant* ad convivium.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, quasi *secundi ortus, instauratio, reditus ad vitam, regeneratio*; ex **πάλιν**, et **γένεσις**, *generatio*.

Παλίγγλωσσος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *diversâ lingua utens*, **παλίγγλωσσος πόλις**, *urbs quæ lingua contraria utitur*; ex **πάλιν**, *rursus, e diverso, è contrario*, et **γλῶσσα**, *lingua*.

Παλίγκοτος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *qui vicissim alicui irascitur, iracundus*; ex **πάλιν**, *iterùm*, et **κότος**, *ira vetus*.

Παλιγκότως, adv. *animo vicissim irato, iracundè*; à præced.

Παλιλλοΐσι, *idem iterum dico*; à seq.

Παλίλλογος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *ruraùs numeratus*, vel *collectus*; ex **πάλιν**, et **λέγω**.

Παλίμβαμος, ν, ὁ ᾗ ἡ, Dor. pro **παλίμβαμος**, *retrogradus, reciprocus*. ἐδὺς **παλίμβαμος**, ἡ **πάλιν βαίνουσα**, ᾗ **στρεψιόμενη**. Est et *situs reditusque manuum et textorii instrumenti quo mulieres in texendis telis utuntur*: ex **πάλιν**, et **βάω**, *eo*.

Παλιμπετής, adv. *retro*: à seq.

Παλιμπετής, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *relapsus*; ex **πάλιν**, et **πίπτω**, *cado*.

Παλιμπήγος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *iterum compactus*; ex **πάλιν**, et **πήγνυμι**.

Παλιμπλαγχθείς, ἴντος, *errans*; a. 1. part. pass. à

Παλιμπλάζομαι, *aberro, vagis erroribus retro agor*; ex **πάλιν**, et **πλάζω**, *errare facio, seduco*, f. **πλάξω**.

ΠΑ'ΛΙΝ, adv. *iterum, rursùs, denuo*; *vice versâ, è contrario*; *retro, seu retrorsum*. [* **πάλιν αὖθις**, *rursus*, passim.]

Παλινάγειτος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *rursus congregatus, rursus congregans*; ex **πάλιν**, et **ἀγείρω**, *congrego*.

* **Παλινδικία**, ας, *defendendi iterum potestas*.

Παλινδρομῶ, *recurrere*; ex **πάλιν**, *rursùs*, et **τρέχω**, *curro*; f. **δραμοῦμαι**, perf. med. **δεδράμημαι**.

Παλίνορσος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *retrogradus, resiliens*; ex **πάλιν**, *rursus*, et **ὄρνυμι**, *excito*; fut. **ὀρῶ**, et Æol. **ἴορσω**.

Παλίντιτος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *qui rependitur, retributus*; ex **πάλιν**, et **τίω**, *punio*.

Παλίντονος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *reflexus*: ex **πάλιν**, et **τείνω**, *tendo*.

Παλινῳδέω, -ῶ, *recanto, retexo orationem, muto sententiam*; et

Παλινῳδία, ας, ἡ, *retractatio, recantatio, PALINODIA*; ex **πάλιν**, et **ᾠδή**, *cantus*.

Πάλιον, ν, τὸ, Dor. pro **Πήλιον**, *Thessaliæ mons*.

Παλιῤῥοῦσιος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *refluentes seu reciprocantes habens fluctus*; *resiliens*. **Κῦμα παλιῤῥοῦσιον**, *unda reflua*; ex **πάλιν**, *rursùs, vicissim*, et **ῥοῦς**, *undarum strepitus*.

Παλίρρους, *PALIURUS*, *frutex spinosus*.

* **Παλισσυτέω**, *retrogradus feror*.

Παλίσσυξις, legitur pro **παλιδίωξις**, εως, ἡ, *insecutio*; ex **πάλιν**, *rursùs*, et **δίωκω**, *persequor*.

Πάλλα, *PILA*, idem quod **σφαῖρα**. Hinc fort. Angl. A BALL.

Παλλάδ' pro **Παλλάδα**, acc. sing. à **Παλλάς**, **άδ@ος**, ἡ, *Pallas, Minerva*.

Παλλάδη, idem quod **παλλάδη**, quod vide.

Παλλακεύομαι, *sum concubina; pellicem habeo*; à

Παλλακή, ῆς, ἡ, *PELLEX, puella, concubina*. Th. **πάλλαξ**, quod vide.

Παλλακίδεσι, dat. pl. Ion. à

Παλλάκιον, ν, τὸ, *adolescentulus*; Dim. à **πάλλαξ**.

Παλλακίς, ίδος, ἡ, idem quod **παλλακή**.

ΠΑ'ΛΛΑΞ, ακος, ὁ, *juvenis, adolescens*: q. jam idoneus ad **τὸ πάλλειν** hastam. Hinc **παλλακή**, ῆς, ἡ, vel **παλλακίς**, ίδος, ἡ, *puella, pellex, concubina*.

Παλλάς, άδος, ἡ, *PALLAS*, *sapientiæ Dea*, quæ et *Minerva* dicitur: à **πάλλω**, quòd scil. hastam *vibret* ut bellicosa.

Πάλλε, *jactabat*; Ion. pro **ἴπαλλε**, 3. sing. impert. act. et

Πάλλατ', pro **ἰπάλλετο**, 3. sing. imperfect. pass. Ion. verbi **πάλλω**, *vibro*.

Παλλήνη, ης, ἡ, *PALLENE*, nomen propr.

Παλλομένων, gen. pl. part. præs. pass. à **πάλλομαι**, *sortior, moveo sortes*; quod à

ΠΑ'ΛΛΩ, *vibro, agito, quatio, PELLO; PALPITO, sortior*: f. **πάλῶ**, p. **πέπαλμαι**, perf. pass. **πέπαλμαι, σαι, ται**. Hinc fort. Angl. TO PEL'T.

Πάλμα, ατος, τὸ, *vibratio, agitatio*: à præced.

Παλμώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, *palpitationibus obnoxius*: à præced.

Πάλος, *concussio*; *sors*: à **πάλλω**, *sortior*.

Πάλτον, οῦ, τὸ, *telum*, quod **πάλλεται**.

Πάλτο, *impactus fuerat*: 3. sing. plusq. perf. pass. **ἰπεπάλμην, στο, το**, et Ion. sublato utroque augmento **πάλτο**, verbi **πάλλω**, *agito*: f. **πάλῶ**, p. **πέπαλμαι**, perf. pass. **πέπαλμαι**.

Πολυντῆ, et Æol. **πολυντᾶ**, ῆς, ἡ, *POLENTA*: à

Πόλυνω, *aspergo, albefacio*: propriè de *farina*: à **πάλη**, *tenuissima farina*.

Παμβασιλεύς, ῆος, ὁ, *omnium rex*: ex **πᾶς**, *omnis*, et **βασιλεύς**, *rex*.

Παμβίης, ν, ὁ, Poët. *qui vim adversus omnia habet, adversus omnia violentus*. Ex **πᾶς**, *omnis*, et **βία**, *vis*.

Παμβότανον τοῦ ἀγροῦ, expon. *herba agri*: ex **πᾶς**, et **βοτάνη**, *herba*. Th. **βόω**, *pasco*.

Πάμμα, ατος, τὸ, *possessio*: à **πάομαι**, *possideo*.

Παμμεγέθης, ους, ὁ ᾗ ἡ, *omnium magnus*; in pl. n. g. **παμμεγέθεα**, ex **πᾶς**, *omnis*, et **μέγεθος**, ους, τὸ, *magnitudo*. Th. **μέγας**, **μεγάλα**, *magnus*.

Παμμιγὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *mixtus, ex omnibus compositus*. ex **πᾶς**, et **μίγνυμι**, *misceo*.

* **Παμμοῖα**, ᾶς, ἡ, Exod. viii. 21. *omne genus muscarum* ex **πᾶς**, et **μοῖα**, Aquilæ versio Exod. viii. 21. Ps. lxxviii 47.

Πάμπαν, adv. *prorsus*: q. d. **πᾶς πᾶς**. Th. **πᾶς**, *omnis*, gen. **παντός**.

Παμπείθης, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *qui omnes persuadet*. Ex **πᾶς**, *omnis*, et **πείθω**, *persuadeo*.

Παμπήδην, *funditùs, omnino, prorsus, ut nihil fiat reliqui*: Poët. adv. et

Παμπησία, ας, ἡ, *universa pernicies*. Ex **πᾶς**, *omnis*, et **πέσω**, *ruo*, vel **πάομαι**, *possideo*: perf. **πέπᾶμαι**.

Πάμπλειος, (*numerus*) *quàm plurimus*.

Παμπληθεί adv. quod fit *a toto populo*: à seq.

Παμπληθίς, vel **πάμπληθις**, *ista multitudine*: ex **πᾶς**, *omnis*, et **πλῆθος**, τὸ, *multitudo*.

Παμπληθής, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *permixtus, confertus, quàm plurimus*: ex **πᾶς**, et **πλῆθος**.

Παμποίκιλος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *variè pictus*: ex **πᾶς**, *omnis*, et **ποικίλος**, *varius*.

Πάμπολλα, pl. n. g. et

Πάμπολλοι, pl. m. g. **πάμπολλαι**, gen. pl. à

Πάμπολυς, gen. **πάμπολλα**, *omnino multus, permultus*; ex **πᾶς**, *omnis*, et **πολύς**, *multus*.

Παμπόρφυρος, ν, ὁ ᾗ ἡ, Poët. **πάντας πορφύρους**, *omnino purpureus*; ex **πᾶς**, *omnis*, et **πορφύρα**, *purpura*.

Πάμπρωτος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *omnium primus*; ex **πᾶς**, *omnis*, et **πρῶτος**, *primus*.

Παμφαίνει, *totus splendeat*, 3. sing. præs. sub. act. Ion. à

Παμφαίνω, id quod seq.

Παμφαάω, *undecunque apparet, totus luceo*; hinc **παμφαάουσα**, pro **παμφαάοντα**, pl. n. g. præs. part. act. ut et **παμφάουσαν**, pro **παμφάουσα**, acc. sing. part. præs. f. g. Ex **πᾶς**, *omnis*, et **φάω**, *appareo*; f. **φαάω**, p. **πέφαγκα**, a. 2. **ἔφαον**.

Παμφανόωντα, et **παμφαάουσαν**, vide in præced.

Παμφάρμακος, ν, ὁ ᾗ ἡ, **πάντων φαρμάκων ἔμπειρος**, *omnium veneficum peritus*. Ex **πᾶς**, et **φάρμακον**, *venenum*.

Παμφόρος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *omnia rapiens* ac *trahens*; ex **πᾶς**, *omnis*, et **φέρω**, *fero*.

Παμφυλία, ας, ἡ, nomen regionis. Gr. *societas omnium gentium et nationum*: à seq.

Πάμφυλος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *omnis generis mites habens*: ex πᾶς, et φῦλον, ᾱ, *natio*.

ΠΑ'Ν, Ηανὸς, ὁ, *PAN, Pasterum rus.* q. à πάω, *pasco*. At Πᾶν, *omne*; n. g. à πᾶς, πᾶσα, q. et τὸ πᾶν, *vulgus*.

Πανάγριος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *ferox*: ex πᾶν, *omnis*, quod à πᾶς, *omnis*, et ἄγριος. *ferus*. Th. ἀγρὸς, *rus*.

Πάναγρον, ᾱ, τὸ, *rete*, quod *omnia capiat*: ex πᾶς, *omnis*, et ἄγρα, *æda*.

Πανάγυιος, ος, Dor. pro πανήγυιος, v.

Πανάθλιος, ᾱ, *omnino miser, miserrimus*; ex πᾶς, *omnis*, et ἄθλιος, *miser*. Th. ἆθλος, *certamen*.

Πάναθος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *totus lucidus, splendidus*; ex πᾶς, *omnis*, et αὐω, *uro*.

Πανάϊλος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *omnino varius*: ex πᾶς, et αἰόλος, *varius*.

Πανάκεια, ας, ἡ, *omnium morborum curatio*; item *PANACEA*, nomen filiæ Æsculapii; *herba quædam*, sic dicta qu. *omnia sanans*: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et ἀκέομαι, *sano*.

Πανάκης, ίος, ὁ ἡ ἡ, *omnia sanans, omnibus morbis medens*; ex iisd.

Πανάπαλος, *totus tener*; ex πᾶς, n. g. πᾶν, et ἁπαλὸς, *tener*.

Πανάπτημον, ονος, ὁ ἡ ἡ, *prorsus intestatus*; ex πᾶς, et ἀπήμων, *illæsus*. Th. πῆμα, τὸ, *damnum*.

Πανάπτιμος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *miserrimus*; ex πᾶς, *omnis*, et ἄπτιμος, *miser*; quod ex ᾱ, et πτῖμος, *sors, fatum*.

Πανάριστος, ᾱ, *longè præstantissimus*; ex πᾶς, et ἄριστος, *optimus*, superl. ab ἀλαθὸς, *bonus*. Th. Ἄρης, *Mars*.

Πανασάλυξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, *qui caret æqualibus et suetis*; ex πᾶν, et ἀσάλικος.

Πανάωρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *omnino intempestivus*; *qui immaturâ morte moritur est*: ex πᾶς, et ἀώρος, idem quod ἄωρος, *intempestivus, præcox*; quod ex ᾱ priv. et ὥρα, *tempus*.

Πανδαισία, ας, ἡ, *lautum convivium*; ex πᾶς, et δαὶς, ἡ, *epulum*. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, *omnia domans*: ex πᾶς, et δαμάω, *domo*.

Πάνδαρ@., ᾱ, ὁ, *PANDARUS*, nomen propr.

Πάνδεινος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *omnino sive omnibus modis gravis, gravissimus*: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et δεινὸς, *gravis*.

ΠΑΝΔΕΛΕ'ΤΕΙΟΣ, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *improbus, veteratorius*: à Pandeleto deceptore quodam.

Πανδημὶ, adv. *cum omni populi tetius frequentiâ*: à πάνδημ@.

Πάνδημος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *popularis, publicus*: ex πᾶς, *omnis*, et δῆμος, *populus, plebs*.

Πάνδημος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *ad universum populum pertinens, publicus*: ex iisd.

Πάνδια, ων, τὰ, *Jovialia*, festum Athenienſium in honorem Jovis: ex πᾶς, et Διὸς.

Πανδοκεύω, *caupono*: q. d. *omnes excipio*: à πανδοκεὺς, Ion. pro πανδοχεὺς, *caupo*: et

Πανδόκος, seu πανδόκιος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, Poët. ὁ πάντας δεχόμενος, *omnes excipiens*: ex πᾶς, et δέχομαι, *capio*.

ΠΑΝΔΟΥ'ΡΑ, ας, ἡ, seu πανδηὶς, ίδος, ἡ, *PANDURA*, musicum instrumentum. Hinc Angl. A BANDORE.

Πανδοχεῖον, ᾱ, τὸ, *diversorium, publicum suspitium*: ex πᾶς, *omnis*, et δέχομαι, *excipio*: perf. m. ὀδέδοχα: (quod tamen inusitat.) undè δοχεῖον, *receptaculum*.

Πανδοχεὺς, ίος, ὁ, *publicus hospes*: ex iisd.

Πανδώρα, ας, ἡ, nomen mulieris; videtur etiam Epitheton telluris: *quæ omnia generis fruges profert*: ex πᾶν, et δῶρον.

Πανέλληνες, ων, οἱ, Dor. Πανέλλανες, *omnes Græci*: ex πᾶς, et Ἕλλην, ηνος, ὁ, *Græcus*.

Πανελλήνεσσι, *omnibus ad unum Græcis*, dat. pl. Ion. à præced.

Πανεπίσκοπος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *omnia oculis suis lustrans*: ex πᾶς, et ἐπισκόπος.

Πανέργος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *cùm tota domo* seu *familiâ*: ex πᾶς, et ἔργα, *fucus*.

Πάντες, Poët. adv. idem ac τὸ πᾶν ἔτος, κατὰ πᾶν ἔτος, *per totum annum*.

Πανευδαίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *omni ex parte beatus, felicissimus*: ex πᾶς, n. g. πᾶν, et εὐδαίμων, *felix*. Th. δαίμων, *Deus*.

Πανήφορος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *omni ex parte coctus*. [* πάνεφθος κασσίτερος, *plumbum bene purgatum*. Herodot. ex πᾶς, et ἕψω, *coquo, elixo*.

Πανηγυρίω, -ῶ, *exulto, celebro*.

Πανηγυρίζω, f. ίσω, *festum πανήγυριν agito, festum ludosve panegyrica celebro, ferior*; *panegyrica oratione laudo, in celebri cœtu prædico*: à πανήγυρις.

Πανηγυρικὸς, ὴ, ὸν, *PANEGYRICUS, celebris, festus*: et indè

Πανηγυρικῶς, adv. *panegyricè, pomposè, splendidè*: à

Πανήγυρις, ιος, ἡ, *conventus universalis; solemnitas; cœtus*: ex πᾶς, et ἄγυρις, *cœtus*.

Πανηγυρισμὸς, ὁ, *festi panegyrici celebratio; panegyrica pompa*: à πανηγυρίζω.

Πανήμαρ, *tota die*. Vide seq.

Πανημέριος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *per totam diem, toto die*: ex πᾶς, et ἡμέρα, *dies*.

Πανημερὶς, seu πανήμερον. idem quod πανήμαρ, et ex iisdem.

Πανθὴρ, ῆρος, ὁ, *panthera*.

Πανιδεῖται, Dor. pro πανίζονται, *congregat*, 3. sing. fut. 1. m. verbi πανίζω. Th. πάνις, seu πάνη, *tela*.

Πανίδιον, τὸ, *locus erat, in quem omnes Iones communiter de rebus communibus consultaturi convenibant, PANIONIUM*. Fanum erat à 12 Ioniæ civitat. exstructum et denominatum: ex πᾶς, et Ἴων, nomen propr. viri, à quo Ἰωνες, dicti.

Πανυχίζω, f. ίσω, *pernocto, pervigilio, lucubro*: à πανυχὶς.

Πανυχίδ@., ία, ιον, et πάννυχ@., ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *per totam noctem*; *pernox*: et

Πανυχὶς, ίδος, ἡ, *festum quod per totam noctem celebratur*; *vigiliæ*; ex πᾶς, *omnis*, et νυξ, *nox*.

Πανυχὶ, adv. q. d. σὺν παντὶ οἴκῳ, *cum totâ domo*. Scribitur et παννυχὶ.

Πανοικία, ας, ἡ, *tota familia, tota domus*.

* Πανοίκι@., adjectivum à πανοικία, *cum omni familia, omni familiâ comitatus*.

Πανόλβιος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *ex omni parte beatus*: ex πᾶς, *omnis*, et ὄλβιος, *beatus*. Th. ὄλβος, *beatitudo*.

Πανόλεθρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *prorsus exitialis*: ex πᾶς, et ὄλεθρ@.

Πανομφαί@., ᾱ, ὁ, *PANOMPHÆUS*, epithet. Jovis: ex πᾶς, *omnis*, et ὀμφὴ, *divina vox, responsum à Deo datum*: vel sic dictus, quod *omni voce* et linguâ colatur.

Πανόπη, ης, ἡ, nomen mulieris. q. d. *pro omnibus loquens*.

Πανοπλία, ας, ἡ, *armatura totum corpus tegens*: à seq.

Πάνοπλ@., ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *omni ex parte armatus*: ex πᾶν, *omne*, et ὅπλα, *arma*.

Πανὸς, *PANIS*, Messapiis: qu. à πάω, *pasco*. Est et

Πανὸς, οῦ, ὁ, *lucerna*, pro φανὸς, à φαίνω· et

Πάνος, *FAUNUS*, pro Πὰν, Æol.

Πανύεργημα, ατος, τὸ, *calliditas*: à

Πανυεργόομαι, f. med. ώσομαι, *dolose sum, callidè ago*: et

Πανυεργόω, -ῶ, *callidè ago*; à πανοῦργος.

Πανύεργημα, ατ@., τὸ, *vafrum factum*: à præced.

Πανυεργία, ας, ἡ, *calliditas*: à

Πανοῦργος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *callidus, vafer, astutus*: q. d. πανύεργ@., per Sync. τὸ τ, πανύεργος, ex πᾶν, *omne*, et ἔργον, *opus*.

Πανοῦργος, adv. *versutè, dolosè, callidè*: à præced.

Πανόψιος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *qui omnium oculis cernitur*: ex πᾶς et ὄψις, *aspectus* Th. ὄπτομαι, *video*.

Πανσέληνος, ᾱ, ὁ, sub. σελήνη· q. d. *plenilunis luna, cum est in plenilunio*: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et σελήνη, *luna*.

Πανσπερμία, ας, ἡ, *omnifaria seminum mixtio, semina omnis generis permixta*: ex πᾶς, n. g. πᾶν, et σπέρμα, *semen*.

Πανστρατὶ, adv. *toto exercitu, omnibus copiis*: et

Πανστρατιῇ, Ion. et πανστρατείῃ, idem: ex πᾶς, *omnis*, et στρατὸς, *exercitus*.

Παννυδὶ, et παννυδὶ, adv. idem παννυδίη. quasi ἀ πανυδία, omni impetu, festinantissimè; vel cum toto exercitu: ex πᾶν, et σεῦμα, celeritas.

Παντ', pro παντα, acc. sing. m. g. ...ς, ἀ πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, omne: genit. παντὸς.

Παντ... pro παντῇ, in omnes partes, ubique. Th. πᾶς, omnis.

Παντα... Ion. pro πανταχῇ. adv. ubique quoquoversus. Th. πᾶς.

* Παντανωσι, omnino, plane: ἀ πᾶς.

Παντανωσιν, dat. pl ἀ πάντανος, universus. Th. πᾶς, omnis.

Παντα χῇ. adv. ubique.

Παντα χόθεν, adv. undique, ex omnibus partibus: et

Παντα χοσε, adv. quoquoversus: et

Παντα χοῦ, ubique, ubivis terrarum, adv. Th. πᾶς, omnis.

Παντελὲς, ἰος, ὁ ἡ ἡ, ad finem perductus; plenus, universus. εἰς τὸ παντελὲς, in perpetuum, prorsus: q. d. πᾶς τέλος ἔχων, omnem adeptus finem.

Παντελῶς, et παντελίως, Ion. omnino, prorsus: adv. à præced.

Πάντεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro πᾶσι, ἀ πᾶς, omnis, gen. παντὸς.

Πάντη, adv. prorsùs, semper: ἀ πᾶς, omnis: At

Παντῇ, ubique: ab eod.

Παντοδαπὸ, ἡ, omnis generis, nom. sing. fœm. gen. et

Παντοδαποῖσι, omnigenis, dat. pl. m. g. à

Παντοδαπὸς, ὴ, ὸν, quod est ex omni solo, omnigenus: ex πᾶς, et δᾶπεδον, solum.

Παντοδαπῶς, adv. omnifariàm: à præced.

Παντοδύναμος, ὁ ἡ ἡ, omnipotens: ex πᾶς, et δύναμαι.

Πάντοθεν, ubique, undiquaque, adv. à πᾶς, omnis.

Παντοῖαν, acc. sing. f. g. Ion. à

Παντοῖος, οἵα, οἷον, omnigenus, varius. Th. πᾶς, omnis.

* Παντοίως, Adv. omnibus modis: à præced.

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, omnipotens: ex πᾶς, omnis, et κράτος, τὸ, robur, potentia.

Παντοφίατης, ου, ὁ, Poët. ὁ πάντων ἐφιέμενος, omnium appetens, qui res omnes concupiscit: ex πᾶς, omnis, et ὀρέγω, porrigo.

Παντὸς, παντὶ, gen. et dat. à πᾶς, omnis.

Πάντοσ' pro πάντοσε, undique, adv. et

Πάντοτε, adv. semper. [* Luc. xviii. 1. Nusquam apud LXX. rarissimè apud Profanos occurrit. Occurrit tamen apud Achil. Tat. l. i. Dion. Hal. Ant. xi. Diog. Laert. l. iv. c. 3. 84. Jos. Bel. Jud. l. viii. c. 2.] Th. πᾶς, omnis.

Παντοτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, omnium nutritor: ex πᾶς, et τρέφω.

Παντῶν, Dor. pro πάντων, gen. pl. à πᾶς, omnis.

Πάντως, adv. omninò: et

Πάντ, adv. omninò, prorsùs, valdè; ὁ πάνυ, celebris ille, illustris ille: à πᾶς.

Πάνυνα, nutrix, Hesych. Puto à πάνυ, pasco.

Παπαῖσος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, omninò dolorem adferens: ex πᾶν, et ἄϊσος, dolor.

Παπαλέθριον, ου, ἡ, internecio, exitium, quo res aliqua prorsùs perit; à

Παπαλέθρος, ου, ὁ ἡ ἡ, planè perditus, prorsùs exitialis et perniciosus: ex πᾶν, et ὄλεθρος, exitium.

Παπαλέθρως, adv. omninò, prorsùs: q. dicas: penitùs cum pernicie; à præced.

Παπάλης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui prorsùs periit, omninò perniciosus: ex πᾶν, et ὄλλυμι, perdo.

Παπαπτὸς, ὁ, παπαφάνσιμος, ἡ, omnibus conspicuus: ex πᾶν, et ὄψ, oculus.

Πάπαρος, ου, ὁ ἡ ἡ, omni tempore crescens: ex πᾶν, et ὥρα, tempus.

Πᾶξ, mirantis et interpellantis adv.

Πᾶξαι, Dor. pro πῆξαι, a. 1. inf. Sic. πάξαιμι, pro πήξαιμι, a. 1. opt. act. πάξις, Dor. et Ion. pro ἔπηξε, 3. sing. a. 1. ind. act. πάξας, Dor. pro πήξας, a. 1. part. act. πάξομεν, Dor. pro πήξομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi πήγνυμι, figo: f. ξω.

Πάξατο, Dor. pro πήξατο, 3. sing. a. 1. opt. m. Vide præced.

Πάορμαι, seu πάω, possideo; gusto; vescor.

Πάος, οῦ, ὁ, affinis, acquisitus affinitate: à πάορμαι, acquiro.

Παπαῖ, PAPÆ, atat! an à πάππος.

Παπαῖος, Scythicè Jupiter appellatur.

Πάπαχ' ἕλως, pro πάποκα ἅλως, Dor. pro πήποτε ἅλως, unquam omninò.

Παπάζουσι, patrem appellant, 3. pl. præs. ind. à

Παπάζω, adblandior patri vocando pappam. Th. πάππας, ου, ὁ, pater.

ΠΑ'ΠΠΑΞ, vox imitans crepitantem alvum.

ΠΑ'ΠΠΑΣ, ου, ὁ, PAPPA, pater; vox liberorum.

Πάππος, ου, ὁ, avus; item flos lanuginosus: à præced.

Παπποφόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, avi interfector: ex πάππος avus, quod vide, et φόνος, cædes. Th. φένω, occido.

Παππῷος, φα, ῷον, avitus: à πάππος, avus. Th. πάππας, pater.

Παπταίνεται, Dor. pro παπταίνονται, præs. part. f. g. à

ΠΑΠΤΑΙ'ΝΩ, circumspicio, oculis lustro: f. ανῶ, a. 1. ἐπάπτηνα, a. 1. part. act. παπτήνας.

ΠΑ'ΠΥΡΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, PAPYRUS, charta, res et vox Ægyptiaca.

Παρ', vel πάρ, per Apoc. Poët. pro παρὰ. alicubi pro πάρεστι, adest.

ΠΑΡΑ', præposit. cum gen. à, ab: cum. dat. apud, juxta, penes: cum. acc. præter, contra, supra, juxta. In compositione valet trans, præter, apud. Sæpeque depravationem significat, et peccatum seu errorem et vertitur perperam, vitiosè, malè: [* οἱ παρὰ αὐτὸ, Matt. iii. 21. qui ipsius propinqui. Polyb. v. 85.]

Πάρα, pro πάρεστι vel πάρεσαν, adest, vel adsunt: à πάρειμι Th. εἰμὶ, sum.

Παραβαίνω, transgredior, transcendo, præterco; prævaricor: Metaph. violo leges, aut jusjurandum, præs. part. act. παραβαίνων, ουσα, f. m. παραβαίνομαι, p. παραβέβημαι, a. 2. παρέβην. perf. pass. παραβέβαμαι, σαι, ται. Ex παρὰ, et βαίνω, eo.

Παραβάλλει, 3. sing. f. 1. act. verbi παραβάλλω, quod vide.

Παραβαλλόμενος, præs. part. pass. à

Παραβάλλω, objicio, projicio, trado; appello navem; trajicio; accedo; assimilo, confero, compari; flecto, detorqueo, ut oculos; depono apud aliquem, f. παραβαλῶ, p. παραβέβλημαι, a. 2. παρέβαλον, a. 2. sub. παραβάλω, ῃς, ῃ. p. m. παραβέβλημαι. Ex παρὰ, et βάλλω, jacio.

Παραβαλόμενος, ου, a. 2. part. m. à præcedente.

Παράβασις, εως, ἡ, transgressio: à παραβαίνω, q. v.

Παραβάσσω, pugno ex curru, pro παραβάτης εἰμὶ. Ex παρὰ, et βάσσω, idem quod βαίνω, eo.

Παραβάτης, ου, ὁ, transgressor, violator legis; item qui è curru pugnat: pro quo legitur et παραβάτης. A παραβαίνω, quod vide.

Παραβᾶς, transilias, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Παραβιάζομαι, adigo, cogo: f. med. άσομαι, a. 1. m. παρεβιασάμην, ω, ατο. Ex παρὰ, et βιάζω, vim affero. Th. βία, vis.

Παραβλέζε, f. ασω, abire facit: aufero.

Παραβλέπω, limis oculis intueor, straborum more; item negligenter aspicio: ex παρὰ, et βλέπω, video.

Παραβλήδην, adv. per comparationem; simulatè; dolosè; situ parallelo, à παραβάλλω, compare, quod vide.

Παράβλημα, ατος, τὸ, quod comedendumo bjicitur, pabulum: ab eod. verbo.

Παραβλῳ, ῶπος, ὁ ἡ ἡ, strabus: in. pl. παραβλῶπες: à παραβλέπω, oculis obliquis aspicio. Th. βλέπω, video.

Παραβολίομαι, a. 1. inf. med. παραβολίσασθαι, periculo me exponere, periculo adire: à παράβολος.

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, PARABOLA, obscura sententia, typus, exemplar, adagium; similitudo. Hinc Angl. PARABLE.

Παράβολος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui temeri cui vis periculo caput objicit, præceps, incautus: à παραβάλλω, q. v.

Παραβολίομαι, perperam censeo: a. 1. part. m. παραβολισάμενος, non

habitâ ratione : ex παρὰ, et βουλεύω, *delibero.* Th. βουλὴ, *consilium.*

Παρεδρεύω, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui apud aram est, qui à latere aræ est :* ex παρὰ, et ἕεδρα, *ara.*

Παρεγκυκλέω, *producere,* a. 2. inf. Att. et

Παρεγκυκλῶσα, Att. a. 2. part. f. g. à

Παρεγκυκλῶν, ῶντος, a. 2. part. Att. verbi παρέγκυκλέω, quod vide.

Παρεγγελία, ας, ἡ, *mandatum ; ambitus ; denunciatio, interdictio ;* à

Παρεγγέλλω, *præcipio, denuncio, nuncio ; invito ; veto, interdico :* imperf. παρεγγέλλον, f. παρεγγελῶ, p. παρέγγελκα, a. 1. ind. act. παρεγγείλα, a. 1. part. παρεγγείλας, αντος : ex παρὰ, et ἐγγέλλω, *nuntio.*

Παράγγελμα, ατος, τὸ, *præceptum :* à præced.

Παρεγγελτὴς, οῦ, ἡ, *præceptum, mandatum, præceptio :* ab eod.

Παρεγείνομαι, αι, ο, p. m. verbi παρεγίνομαι, quod vide.

Παρέγνυ, 3. sing. præs. ind. verbi παρέαγα, quod vide.

Παρεγνωκὼς, υῖα, ὸς, a. 2. part. m. et

Παρεγνώκω, ῆς, ῆκα, ῆκας, p. 2. sub. m. verbi παρεγνώκω, quod vide.

Παρεγεύω, *gustam præbeo, obiter gustare facio :* ex παρὰ, et γεύω, *gustum præbeo.*

Παρεγκέρμα, ατος, τὸ, *silicernium, delirium :* à seq.

Παρεγκεράω, *deliro præ senectute ;* ex παρὰ, et γῆρας, ατος, τὸ, *senectus.*

Παρεγίνομαι, ῃ, ῆται, *advenio, pergo, adsum :* imperf. m. παρεγινόμην, ου, ετο, f. 1. pass. παρεγενήσομαι, a. 2. m. παρεγενόμην, ου, ετο, a. 2. m. sub. παρεγένωμαι, ῃ, ηται, a. 2. part. m. παρεγενόμενος, ου, ον, ex παρὰ et γίνομαι, *sum, fio.* Th. γείνομαι, *nascor.*

Παρεγνώσθαι, *præter jus et æquum statuo, perperam judico :* ex παρὰ, et γινώσκω, *cognosco.*

Παρεγκαμψέω, *hamum addo :* παρεγκεκαμένος, *hamatus :* ab ἄγκιστρον.

Παρέγκοπα, ας, Dor. pro παράγκοπα, ας, præs. part. f. g. à παράγκω, quod vide.

Παρεγκορεῖτο, Dor. pro παρεγκορεῖτο, *consulabatur,* 3. sing. imperf. pass. verbi παρεγκορέω, quod vide.

* Παρεγκορὴ, ῆς, ἡ, *exceptio litis,* Isocr. c. Callimach. *adscriptio in margine : præscriptio :* à seq.

Παρεγκράω, f. ψω, *adscribo, juxtà scribo ; perperam scribo ; circumscribo,* scil. ut tollatur è libro, &c. unde *tollo de lectione ; exceptione actionis non rectè instituta* submoveo ; hinc *induco, et abrogo ; tollo, libero, præscribo :* ex παρὰ, et γράω, *scribo.*

Παρεγυμνόω, ῶ, f. ώσω, *denudo, patefacio :* ex παρὰ, et γυμνόω.

Παρεγω, *produco profero, in medium adduco ; provoco, traduco ; deduco ;* item *disserendo fallo, à præposito subdolâ oratione abduco, perverto ; transeo ; naviæ dicuntur παρεγειν cum non rectâ sed per ambages navigant, cedentes ventis ; produco in concionem :* f. παρεξω, p. παρηχα, a. 2. act. παρηγον, ες, ε, et Att. παρεγαγον, cujus part. παραγαγὼν, ουσα ex παρὰ, et ἀγω, *duco.*

Παρεγωνίζω, *desino in angulum :* ex παρὰ, et γωνία, *angulus.*

Παρεδαρθάνω, *juxta dormio :* ex παρὰ, et δαρθάνω, *dormio :* a. 2. ἔδαρθον, pro quo ἔδραθον· undè fut. 2. δραθοῦ, per Metathes. lit. qu. à δραθέω.

Παρεδεδόκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. et

Παρεδέδωμι, perf. sub. pass. à παραδίδωμι, *trado,* quod vide.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, *exemplar, documentum :* in dat. pl. παραδείγμασι : à παραδείκνυμι.

Παραδειγματίζω, *publicæ ignominiæ expono ; in triumpho duco :* f. ίσω, p. παραδεδειγμάτικα, à præced.

Παραδείκνυμι, *manifesto, ostendo ; attribuo ; efficio :* ex παρὰ, et δείκνυμι, *ostendo,* f. ξω, p. χα.

ΠΑΡΑ'ΔΕΙΣΟΣ. υ, ὁ, *hortus, viridarium ; PARADISUS : locus beatorum :* à פַּרְדֵּס *pomarium, hortus irriguus.* Angl. PARADISE.

Παρεδίκομαι, *excipio, recipio,* [* *comprobo,* Justin. M. Apol. 1. i.] f. med. παραδέξομαι, p. pass. παραδέδεγμαι· ex παρὰ, et δέχομαι, *capio.*

Παρεδιατριβὴ, ῆς, ἡ, *præposterum studium, exercitatio et litigium,* in quibus tempus *præposterè teritur ; inanis disputatio :* ex παρὰ, *perperam,* et διατριβὴ, *opera, quæ alicui rei impenditur ;* à διατρίβω, *versor.* Th. τρίβω, *tero.*

Παραδίδοσθαι, præs. inf. pass. et

Παραδιδὰς, άντος, præs. part. act. à *

Παραδίδωμι, *trado ; dedo, alicui in potestatem prodo : relinquo liberis, posteris ;* dicitur de accusatore : imperf. παραδίδων, tanq. à παραδίδω, f. παραδώσω, f. 1. part. act. παραδώσων, a. 1. ind. act. παρέδωκα, a, 2. παρέδων, ως, ω, a. 2. sub. act. παραδῶ, ᾷς, ᾷ, a 2. inf. παραδῶναι, a. 2. part. παραδοὺς, ύντος, perf. act. παραδέδωκα, a. 1. pass. παρεδόθην, ης, η, f. 1. pass. παραδοθήσομαι.

Παραδόντα, acc. sing. a. 2. part. act. παραδὸς, όντος, verbi præced.

Παραδοξάζω, fut. άσω, *honore privo, infumo ;* item contr. sensu, *valdè honoro, illustro, mirabile reddo ; falsam opinionem concipio, seu teneo.*

Παραδοξολογία, παραδοξολογέω *loquor.*

Παράδοξος, υ, ὁ ἡ ἡ, quod est παρὰ δόξαν, *præter, seu contra omnem opinionem, inopinatus ;* item *admirabilis, incredibilis.* ex παρὰ, et δόξα.

Παραδόσις, εως, ἡ, *deditio, traditio, doctrina quæ ere traditur ; quod a majoribus institutum, traditum est.* à παραδίδωμι.

Παραδόω, a. 2. inf. act. et

Παραδὰς, άντος, a. 2. part. act. verbi παραδίδωμι.

Παραδρέπω, *administro ;* ex παρὰ, et δρέπω, *famulor.*

Παραδύω, et παραδύομαι, *irrepo, obrepo :* ex παρὰ, et δύω, *subeo.*

Παραδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. et

Παραδῶσω, f. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, quod vide.

Παραείδω, *cano propè* vel *apud aliquem.* ex παρὰ, et ἀείδω, *cano.*

* Παραζάω, ᾷ, *vivo secus quam licet.* Ὅστις πίνης ὧν ζῇ, παρὰ ζὴν βλάπτει. Menand. Reliq. 293. *quicunque in egestate vivit, vitâ abuti ad res malas vult.*

Παραζεύγνυμι, *adjungo, adnecto :* ex παρὰ, et ζεύγνυμι.

Παραζηλόω, ῶ, *ad æmulationem provoco :* f. ώσω, p. παραζήλωκα. ex παρὰ, et ζηλόω.

Παραζήλωσις, εως, ἡ, *æmulatio :* à præced.

Παραζωνη, ης, ἡ, *balteus :* ex παρὰ, et ζωνη, *cingulum*

Παραθαλάσσιος, υ, ὁ ἡ ἡ, *maritimus,* et ἡ παραθαλασσία· ex παρὰ, et θάλασσα, vel -ττα, *mare.*

Παραθαρρύνω et παραθαρσύνω, *fiduciam addo, confirmo :* ex παρὰ, et θαρρύνω, vel θαρσύνω, *animum addo.* Th. θάρσος, τὸ, *fiducia.*

Παραθείναι, a. 2. inf. act. verbi παρατίθημι, *appono* Th. τίθημι, *pono.*

Παράθεμα, ατος, τὸ, *depositorium, repositorium :* à παρατίθημι, *appono.*

Παραθέρμων, ων, μον, a. 2. part. m. à παρατίθημι.

Παραθερμαίνω, *calefacio,* f. ανῶ, p. παρατεθέρμακα.

Παραθεῖσαι, a. 2. inf. m. verbi παρατίθημι, *appono.* Th. τίθημι.

Παράθεσις, εως, ἡ, *appositio, conjunctio ; depositio ; commendatio ; compositio, collatio ; apparatus thesauri, copia rerum, auxilium ; citatio locorum è scriptoribus ; præceptio :* et

Παραθέτης, υ, ὁ, *structor, qui dapes apponit :* à παρατίθημι.

Παράθεω, *juxta curro, comitûs sequor ;* item *prætercurro :* ex παρὰ, et θέω, *curro.*

Παραθεωρέω, ῶ, *juxta specto, comparo, despicio :* fut. ήσω, perf. παρατεθεώρηκα, imperf. pass. παρεθεωρούμην, -οῦμην· ex παρὰ, et θεωρέω, *specto.*

Παραθήγω, f. ξω, *acuo, exacuo, instigo :* ex παρὰ, et θήγω, *instigo.*

Παραθήκη, ης, ἡ, *depositum, additamentum :* à παρατίθημι, *appono.*

Παραθὴσει, 3. sing f. 1 act. et

Παραθησόμαι, f. 1. m. et

Παραθησόμενος, υ, f. 1. part. m. à παρατίθημι, *appono,* quod vide.

Παραθλίβω, *premo, opprimo,* f. ψω, p. τέθλιφα.

* Παραθχσύνω, *adhæreo, fiduci-*

mâ et abscritatem addo: vide πα ἐπιμίγνυμι.

Παραβύρα, ας, ἡ, *pesticum*, qu. *falsa θύρα, janua*; ita ut παρὰ notet *perversionem*.

Παρᾶμ, per Ectasin Poët. pro πα βᾶ, quod vide.

Παραβάσιος, α, ὁ, ἡ, *delictum, transgressio*: idem quod παράβασις· ἀ παραβαίνω, *transgredior*. Th. ἔκνιμι, εὐ.

Παραβάτης, ου, ὁ, pro παραβάτις, *transgressor legis*. Tum *qui è curru pugnat*: in pl. παραβάται· ab cod.

Παραβάτις, ιδος, ἡ, *curulis, pugnatrix*: item *mulier mercede conducta*: ab eod.

Παραβύσσω, *incendo, excito, moveo*; *prorumpo*: ex παρὰ, et βύσσω, *moveo, quasso*. Th. βύω, κτο.

Παραίνεσις, εως, ἡ, *adhortatio, admonitio*; *consolatio*: et

Παραινετικὸς, ἡ, ὸν, *monitorius, adhortativus, suasorius*: à

Παραίνω, ῶ, *admoneo*: imperf. παῄνουν, ων, ως, ως, f. ἐσω, p. παῄνημαι, a. i. παῄνησα, ex παρὰ, et αἰνέω, *laudo*. Th αἶνος, *laus*.

Παραινοῦντος, gen. sing. παραινοῦντας, acc. pl part. præs. verbi præced.

Παραιρεῖσθαι, præs. inf. pass. à

Παραίρω, ῶ, *adimo, aufero, diruo*: ex παρὰ, et ἀείρω, *capio*: f. ἄρω, p. ἦρκα, a. 2. ἦλον.

Παραισθάνομαι, *in sensu fallor, non sum satis compos exacti sensûs*; item *percipio*: ex παρὰ, *perperam*, et αἰσθάνομαι, *sentio*.

Παραίσιος, α, ὁ ἡ ἡ, *dirus, a, um, infaustus*: ex παρὰ, et αἶσα.

Παραίσω, *prætereo, præripio me raptim*: ex παρὰ, et ἄσσω, *ruo*: f. ξω, p. ἦχα.

Παραιτεῖσθαι, præs. inf. m. à

Παραιτέομαι, ῆμαι, *deprecor, evito, recuso, excuso*; item *precor, rogo*: f. med. ήσομαι, a. 1. m. παρητησάμην, ω, ατο, a. 1. pass. m. παρητήσαμενος, perf. pass. πεπάρτημαι undè part. πεπρτημένος· ex παρὰ, et αἰτέομαι seu αἴτέω, *peto*.

Παραίτησις, εως, ἡ, *deprecatio, venia petitio, venia, excusatio*; à præced.

Παραιτητέον, *fugiendum*: verbale ab eod.

Παραιτητὸς, ὴ, ὸν, *qui ex parte in causâ est*: ex παρὰ, et αἰτιος.

Παραιτησάμεθα, 1. pl. præs. ind. m. verbi παραιτέομαι, quod vide.

Παρακάλαμος, παρακέλευσις, *admonen., appellans*: a. 2 part. med. per Epenth. Poët. à παρέχομι, *hortor*. Th. ἔκνιμι seu ἔνιμι, *dico*.

Παράκλησις, εως, ἡ, *adhortatio, consilium, adhortatio, consolatio*: ab eod verbo et Th.

Παραπορῶν, ῶ, *exanimatus sum, vel metu, vel vulneris dolore*: idem quod παρατρόπιν.

Παρακρεμάμενος, Ion. pro παρακρεμάμενος, ου, *juxta pendens*: præs. part. med. à

Παρακρέμαμι, *juxta pendeo*: ex παρὰ, et κρεμάω, *suspendo tollo*.

Παρακαθεύδω, *dormio apud, accubo*.

Παρακαθίζω, *sedeo, assideo*: præs. part. παρακαθίζων, ουσα, ον, f. ίσω, p. παρακάκιζμαι. ex παρὰ, et καθίζω, *sedere facio*: q. ex κατὰ, et ἵζω, idem, f. ίσω.

Παρακαθίζομαι, *juxtà colloco; alterinsecus colloco*: ex παρὰ, et καθίζομαι, quod ex κατὰ, et ἵζομαι, *colloco*.

Παρακαιρίως, seu παρακαίρως, ου, ὁ ἡ ἡ, *intempestivus*: ex παρὰ, et καιρὸς, *opportunitas temporis, occasio*.

Παρακαίρως, adv. *intempestivè*: à præced.

Παρακαλέω, ῶ, *advoco, evoco*; *rogo, precor*; *hortor, consulor*; [* παρακαλεῖ μὲ, φόβον. Eurip Orest. 1621. *incutis mihi terrorem*.] imperf. παρεκάλουν, ουν, ους, ους, ει, ουν· f. ίσω, p. παρακέκλημαι, a. 1. ind. act. παρεκάλεσα, præs. pass. παρακαλέομαι, ῶμαι, *consolatione erigor, fruor*, a. 1. pass. παρεκλήθην, a. 1. inf. pass. παρακληθῆναι· f. 1. pass. παρακληθήσομαι, ῆ, ται· ex παρὰ, et καλέω, *voco*.

Παρακαλυμμα, ατος, τὸ, *quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam*; *velum, aulæum*; item Metaph. *obtentus, prætextus*: à

Παρακαλύπτω, *velo, occulto*: f. ψω, p. παρακεκάλυφα, p. pass. παρακαλύμμαι, ψαι, πται· ex παρὰ, et καλύπτω, idem.

Παρακατάβαινω, *descendo*, v. gr. in acie *ex equo, de navi*: ex παρὰ, et καταβαίνω.

Παρακατάθεμα, ατος, ἡ, *depositum*: à παρακατατίθημι.

Παρακατακλίνομαι, *cubo apud, ad latus alicujus accubo*: ex παρὰ, κατὰ, et κλίνομαι *cubo*.

Παρακατατίθημι, *depono apud, fidei alicujus committo, custodiendum trado*; *depono tanquam apud sequestrem*: ex παρὰ, κατὰ, et τίθημι, ῥω.

Παρακεκλίδομαι, *committamur*. 1. pl. præs. sub. pass. verbi præced.

Παρακατέκλιτο, 3. sing. plusq. p. pass. per Sync. pro παρακατεκλίθητο, verbi παρακατακλίνομαι. quod vide

* Παρακατέχω, *retineo, complector; cocrceo, moror*: ex παρὰ, et κατέχω.

Παρακείμαι, σαι, ται, *adjaceo*: f. med. ήσομαι: ex παρὰ, et κείμαι, *jaceo*.

Παρακέκλημαι, σαι, ται, p. pass. verbi παρακαλέω, *hortor*, q. v.

Παρακεκριμένος, p. part. pass. verbi παρακρίνω, *comparo*; item *perperam judico*: ex παρὰ, et κρίνω, *judico*.

Παρακεκρίσται, *insaniverunt*: 3. pl. p. pass. Ion. pro παρακεκρίμαι ισι, verbi παρακρίνω.

Παρακέλευσις, εως, ἡ, *adhortatio*: acc. sing. παρακέλευσιν· à

Παρακελεύω, *adhortor*: f. ευσω, παρακελεύομαι, idem. ex παρὰ, et κελεύω, *jubeo, hortor*. Th. κέλομαι, idem.

Παρακεχειμακότι, dat. sing. p. part. act. verbi παρακεχειμάζω, idem quod χειμάζω, *hiberno*; f. άσω. Th. χεῖμα. ατος, τὸ, *hiems*.

Παρακεχειμάκαμεν, 1. pl. præs. sub. verbi παρακάθημαι, *adjacio, accubo*: ex παρὰ, et κάθημαι, pro κεῖμαι, *jaceo*.

Παρακλαυσίθυρῳ, dat. sing. part. præs. à

Παρακλαίω, *sine causâ fleo, frustra fleo*: ex παρὰ, et κλαίω, *ploro*.

Παρακλαίω, *includo*: item *excludo*, f. ίσω, p. κέκλεικα. ex παρὰ, et κλείω, *claudo*.

Παρακλείω, *excludere*: Ion. pro παρακλαίω, præs. inf. verbi præced.

Παρακλεῖσθαι, ῶς, ὡς, a. 1. opt. pass. à παρακαλέω.

Παράκλησις, εως, ἡ, *consolatio, exhortatio*: à παρακαλέω, quod vide.

Παρακλητικὸς, ἡ, ὸν, *consolatorius, adhortatorius*: et

Παράκλητος, ου, ὁ ἡ *accersitus, ut faveat in judicio aut consilium det in re dubiâ*; *advocatus*; item *consolator*: sic vocatur *Christus* et *Spiritus Sanctus*: et

Παρακλήτωρ, ορος, ὁ, *exhortator, deprecator, consolator*: ab eod.

Παρακλῶν, præs. part. act. verbi παρακλάω, *confringo*: ex παρὰ, et κλάω, *frango*.

Παρακμάζω, *senesco, florere desino*; f. άσω, p. πεπάρκμακα· ex παρὰ, et ἀκμάζω *floreo*.

Παρακοή, ῆς, ἡ, *contemptus inobedientia*: à παρακούω, quod vide.

Παρακοίτης, ου, ὁ, *maritus*: et

Παρακοίτις, ιδος, ἡ, *uxor*: ex παρὰ *juxta*, et κοίτη, *cubile, lectus*.

Παρακολουθέω, ῶ, ήσω, ῆκα, ημαι, *comitor*: cum dat. fut. ήσω, perf. πεπαρακολούθηκα, ας, ε, *sectatus sum, persecutatus sum*: ex παρὰ, et ἀκολουθέω, *sequor*: Th. ἀκολουθὸς, *discipulus, comes*.

Παρακολουθηκότι, *assecuto*, dat. p. part. p. æced. detract. aug.

Παρακομίζω, *prætereho, transmitto; importo; deduco, comitor*; *induco*: f. ίσω, p. παρακεκόμικα· ex παρὰ, et κομίζω, *fero*.

Παρακούω, ῶ, f. ήσω, *acuo*; *incito; permulceo*: ex παρὰ, et ἀκούω, idem. Th. ἄκμη, *cos*.

Παρακούσας, ασῦσ, a 1. part. act. à

Παρακούω, *perperam audio; excitantèr* seu *negligenter audio, quæ non audierim*; item *dicto audiens non sum*; et *clam audio*: f. ήσω, p. πεπάκοα, a. 1. παήκουσα, a. 1. sub. act. παρακούσω, ῇς, ῃ, p. m. παρακεκοὼς ex παρὰ, et ἀκούω, *audio*.

Παρακρούω, *repello, rejicio, repudio; decipio; præcipitem, defraudo*: item *erro, deliro*: f. ούσω, p. πεπάκρουκα: ex παρὰ, et κρόω.

Παρακτήσομαι, ῶμαι, *insuper acquiro, possideo*; *in propinquo prædia habeo*: ex παρὰ, et κτάομαι, *possideo*.

Παρακύψας, *incurvo me ut videam accuratè, diligenter inspicio*: *lector aliquid attingo, tracto*: f ύψω, p. παρακέκυφα, a. 1. παρέκυψα, a. 1.

inf. act. παρακύψαι, a. 1. part. act. παρακύψας, αντος· ex παρὰ, et κύπτω, *promus sum, inclino me.*

Παρακύψας, αντος, a. 1. part. à παρακύπτω, quod vide.

Παρελάβε, a. 2. imperat. act. παρελαβεῖν a. 2. inf. act. verbi παραλαμβάνω, *assumo*, quod vide.

Παρελαβὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi παραλαμβάνω. *accipio, assumo,* [* *jure hereditario possideo.* Plat. Pol. B. I.] *adduco*: f. m. παραλήψομαι, p. παρείληφα, a. 2. παρέλαβον, ες, ε, *accepi*: a. 2. part. act. παρελαβὼν, όντος, a. 1. ind. pass. παρελήφθην, f. 1. pass. παραληφθήσομαι: ex παρὰ, et λαμβάνω, *capio.*

* Παρελαύνω, *lateo.*

Παρελίγεσθαι, præs. inf. med. verbi

Παρελίγομαι, *cubo ad latus alicujus*; *lego littus*: imperf. m. παρελιγόμην, ω, ου· ex παρὰ, et λίγω, *lego, colligo.*

Παρελίπω, *prætermitto, omitto, silentio prætereo*: cum acc. Hinc τὰ παρειλιπόμενα, *prætermissa*: ex παρὰ, et λείπω, *linquo*: f. ψω, p. λέλοιφα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Παρελλιμμένος, μένη, μένον, p. part. pass. παρελέλειπται, 3. sing. perf. ind. pass. παρελελείφθαι, p. inf. pass. verbi sup.

Παρελὶς, ίδος, ἡ, *regio maritima*: à

Παράλιος, α, ὁ ἡ, *marinus, mari adjacens*: ex παρὰ, *apud*, et ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare.*

Παρελιπὼν, a. 2. inf. act. παρελιπεῖν, 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi παρελείπω, q. v.

Παρελλαγὴ, ῆς, ἡ, *mutatio, transmutatio*: et

Παρελλαξὶς, *vicissim, alternatim*: et

Παρέλλαξις, εως, ἡ, *differentia, mutatio, alternatio*: à

Παρελλάττω, f. ξω, *transmuto; differo; prætereo; declino, fugio; averro*; *vinco, supero*, p. med. παρέλλαγα· ex παρὰ, et ἀλλάττω, *mutio.*

Παρέλληλα, *inter se ex adverso posita*; n. g. pl. num. à

Παρέλληλος, α, ὁ ἡ, *mutuus, æquidistans*: ex παρὰ, et ἄλλήλων, *invicem.* Th. ἅλλος, *alius.*

Παρελογίζομαι, *argumentando subdoli suppulatione fallo*: fut. med. ίσομαι, aor. 1. med. παρελογισάμην, ω, ατο, perf. pass. παρελλόγισμαι· ex παρὰ, *perperam*, et λογίζομαι. Th. λέγω, *dico*: p. m. λέλογα.

Παραλογισμὸς, ὁ, *falsa ratiocinatio*: et

Παρελογιστὴς, ὁ, *fallax ratiocinator, deceptor*: à perf. pass. verbi παρελογίζομαι.

Παρελογιστικὸς, ἡ, ὸν, *fallacibus rationibus decipiendi peritus, captiosus*: à præced.

Παρέλογος, ος, ὁ ἡ, *inopinatus, inexpectatus, absurdus*: ex παρὰ, et λόγος. Th. λέγω, p. m λέλογα.

Πάρελοι, οἱ, *qui maritimam incolunt oram*: à

Πάρελος, α, ὁ ἡ, *marinus, maritimus*: ex παρὰ, et ἅλς, *mare.*

Παρέλυσις, εως, ἡ. *resolutio; laxatio; PARALYSIS,* seu *resolutio nervorum*: et

Παρελυσὶς, ἡ, ὸν, *PARALYTICUS*: à p. pass. v. παρελύω. Hinc Angl. PARALYTIC.

Παρέλυτος, α, ὁ ἡ, *fractus, debilis, imbellis*: à seq.

Παρελύω, *resolvo; dissuo; debilito; libero*: f. ύσω, p. παρελέλυκα, β. pass. παρελέλυμαι, undè p. part. pass. παρελελυμένος, η, ον, propriè *resolutus*; item *laborans paralysi*: ex παρὰ, et λύω.

Παρεμβαίνει, *prætereat*: 3. sing. præs. sub. pass. à

Παρεμβαίνω, *permuto; prætereo, transeo, prætervolo*: ex παρὰ, et ἀμείβω, f. ψω, *commuto.*

Παρεμβήσεται, *transierit*: 3. sing. f. 1. m. præced. verbi.

Παρεμβλὲς, *negligo, contemno*: ex παρὰ, et ἀμελὲς, *curæ non habeo*: quod ex α priv. et μέλει, *curæ est.*

Παρεμβλημένη, vide in μίγνυμι.

Παραμένω, *permaneo*: [* παραμένειν ἀγωνιζομένων, *adsidere dimicantibus, ita ut præsto sint suis laborantibus succurrere*, Herodot l. 1. § 33] fut. -μενῶ, perf. -μεμένηκα, a. 1. παρέμεινα· ex παρὰ, et μένω, *maneo.*

Παρέμβιος, α, ὁ, Dor. pro παρέμφιος, *quotidianus*; ut τὰ παρέμβια πρόσφαλα, *res quæ singulis diebus geruntur*: ex παρὰ, et ἡμέρα, *dies.*

Παρεμύθιμαι, Poët. *prætereo, supero.* ex παρὰ, et ἀμύω, *vado, vinco.*

Παρεμέχρι, *propemodùm, fere*: ex παρὰ, et μέχρι.

Παρεμυθήμην, *consolor, hortor; verbis*, vel *quâcunque re mulceo et sedo, medeor*; *compenso, sarcio*: f. med. ήσομαι, a. 1. m. παρεμυθησάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. παρεμυθήσωμαι, ῃ, ηται; et in 3. pl. παρεμυθήσωνται· ex παρὰ, et μυθέομαι, *dico.* Th. μῦθος, *verbum.*

Παρεμυθησάμην, *consolatus fuero*: a. 1. opt. m. παρεμυθήσασθαι, aor. 1. infin. med. à παρεμυθέομαι, *consolor.*

Παρεμυθητικὸς, ἡ, ὸν, *consolationem adferens*: à παρεμυθέομαι, quod vide.

Παρεμυθία, ας, ἡ, *consolatio, exhortatio*: ab eod.

Παρεμύθιον, ου, τὸ, *consolatio, solamen*: ab eod.

Παρεμυθούμενος, dat. pl. part. præs. pass. παρεμυθεῖται, 3. pl. præs. ind. m. verbi παρεμυθέομαι, quod vide.

Παρενανλίνω, *reclinare facio ad, inclino*: ex παρὰ, et ἀνακλίνω.

Παρενανλίσκω, *obiter impendo, perperam consumo*; item *consumo* simpliciter: f. -πλάσω, p. -πέπλακα. Th. ἀπλίσκω.

Παρενομέω, -ῶ, *contra leges*, ἴση *contra jus et æquum facio; legem legibus contrariam fero*: f. ήσω, p. παρενενόμηκα· ex παρὰ, et νόμος, *lex.*

Παρενομία, ας, ἡ, *transgressio*: à

Παρένομος, α, ὁ ἡ, *contra leges faciens; violator legis*: ex παρὰ *contra*, et νόμος, *lex.*

Παρενόμως, adv. *contra leges, præter jus et æquum*: à præced.

Παρενοχλέω, *obturbo, molestiam adhibeo.*

Παρένυμφος, ου, ὁ, *pronubus.*

Παρεξὶς, ίδος, ἡ, *pugio, sica.*

Παρεπειράω, ῶ, vel -άομαι, *periculum alicujus rei leniter facio, exploro aliquid.* Th. πείρω, *conatus, experientia.*

Παρεπίμπω, f. ψω, *prætermitto; transmitto; deduco; comiter; imorto; sperno*: ex παρὰ, et πίμπω, *mitto.*

Παρεπεπήγασι, 3. pl. perf. ind. act. verbi παρεπήγνυμι.

Παρεπισύλας, acc. pl. aor. 2. part. act. verbi παρεπίσυλαι, *prolabor*, quod vide.

Παρεπίσυρμα, ατος, τὸ, proprie, *tabula affixa columnæ*, &c. ut *legum*; *tabula, in quâ descripta erat cœli ratio, et siderum orientium, occidentiumque, tempestatumque significatio*, &c. *tabula cujuscunque disciplinæ præcepta brevia continens*: à seq.

Παρεπίσυρμι, *configo, præcipio*; f. ξω. ex παρὰ, et πίσυρνυμι, *figo.*

Παρεπικραίνω, *exacerbo*: fut. ανῶ, a. 1. παρεπίκρανα· ex παρὰ, et πικραίνω, *amarum reddo, exacerbo.* Th. πικρὸς, *amarus.*

Παρεπικρασμὸς, ὁ, *exacerbatio*: à 1. pers. perf. pass. sup. verbi.

Παρεπίπλω, *prolabor; incido; accido; pecco*; fut. παρεπλύσω, perf. παρεπίπλωκα, a. 2. παρέπεσον, a. 2. part. παρεπεσὼν, όντος, *prolapsus*: ex παρὰ, et πίπτω, *cado.*

Παρεπλάνα, *seduco*: hinc a. 1. part. act. παρεπλάξας, in 3. sing. opt. præs. pass. παρεπλάζοιτο· ex παρὰ, et πλάζω, *errare facio*: f. πλάγξω.

Παρεπλάσθη, et in acc. pl. παρεπλάκτους, præs. part. act. verbi

Παραπλέω, *prætervavigo*: f. πλεύσω, a. 1 παρέπλευσα, a. 1. inf. act. παρεπλεύσαι. ex παρὰ, et πλέω, *navigo*: f. πλεύσω

Παρέπληκτος, α, ὁ ἡ, *vecors, stupidus, insanus.*

Παρεπληξία, ας, ἡ, *insania.*

Παρεπλήσιον, adverbialiter, *proximè, tantundem*: à seq.

Παρεπλησιος, α, ὁ ἡ, *proximè ad aliquem accedens, affinis, similis*: in pl. n. g. παρεπλήσια, *similia*: ex παρὰ, et πλησίος, *propinquus.* Th. πλάσ, *prope.*

Παρεπλησίως, adv. *similiter*: à præced.

Παρεπόω, *falso assimulo, adulterо*: ex παρὰ, et ποιέω

Παρατομπά, ῆς, ἡ, *impertatic, advectio, pompa.*

Παράτρεμμαι, *transeo, praetereo, ad latus incedo*: imperf. m. παρετρεμύμην, ῦ, εἶο, f. m. εὑσομαι: ex παρὰ, et πορεύομαι, *eo, proficiscor.* Th. παῖρω, *transeo*: p. m. πίπορα.

* Παραπίερυγες, *purpuratus.* D. S.

Παρεπιστάλη, ας, ἡ, *malè gesta legatio*; à seq.

Παρεπιστέλλω, et -ιδομαι, *legationem malè fido gero*: ex παρὰ, *perperam*, et πρεσβεύω· quod à πρεσβεύω.

Παρεπισκιασις, εως, ἡ, *dissimilatio*; à 2. pers. perf. pass. verbi

Παρεπισκιασμαι, *dissimulo, cohibeo*: ex παρὰ, πρὸς, et σκιάω, *facio.*

Παράπτωμα, ἀτος, τὸ, *lapsus, offensio, desictum*: à παραπίπτω, *offendo*, quod vide.

Παρασυλον, ου, τὸ, *portella*: q. portula juxtà portam. à πύλη, *porta.*

* Παρεκβαινῶν τὰς φυλακὰς, *excubias negligenter agere.* D. S.

Παρεξις, εως, ὁ ἡ, *qui non est mentis compos; inutilis*; ex παρὰ, quæ et vim privationis habet, et ἔχω, *habeo.*

Παρεξιόντος, gen. sing. præs. part. act. à

Παρεξίω, *praterfluo*: ex παρὰ, et ῥέω, *fluo*: fut. ῥεύσω, p. ἐρρύηκα.

Παρεξιὼς, ῆ, ὸν, *qui verbis flecti potest, adulatorius*; ex παρὰ, et ῥέω, *fluo*: fut. ῥεύσω, perf. ἐρρύηκα.

Παρεόρω vel παρεράω, *praterfluo, praterco*: a. 2. act. παρεῖρον, et hinc a. 2. pass. παρειρόην, ης, η, a. 2. sub. pass. παρειρώ, ῇς, ῇ: et in 1. pl. παρειρώμεν: ex παρὰ, et ῥέω. Th. *fluo, fluo.*

Παρήκω, ἡ, f. ἥσω, *suspendo e cingulo, vel succingo ut ensem*: ex παρὰ, et ἵκω, *suspendo*, vel ἀφίημι, *paro.*

Παρήκημα, ἄτος, τὸ, *quicquid è cingulo suspensum gestatur, quicquid ab asse dependet, appendix quælibet*: à præced.

Παρημα, ἄτος, τὸ, *funis.*

ΠΑΡΑΣΑΓΓΑΣ seu παρασάγγης, ου, ὁ, *PARASANGA, apud Persas mensura est viarum, triginta stadia continens.*

Παρατείνω, f. τενῶ, *quatio, manus expando ac moveo, ut cursus adjuvem.*

Παρασφαλίσω, fut. ισω, *falsum signum imprimo, obsigno, admoto, adscribo*: ex παρὰ, et σφραγίζω.

Παρασφραγὶς, ῖδος, ἡ, *insigniter notatus*: ex παρὰ, et σφρὰ, ἄτος, τὸ, *signum.*

Παράτιλλος, ου, ὁ, ἡ, *PARASITUS.* Th. σῖτος, *frumentum.* Angl. PARASITE.

Παρατετάφω, fut. ψω, *reticeo*: ex παρὰ, et σιωπάω, *sileo.*

Παρασιωπησις, εως, ἡ, *reticentia*: à 2. pers. perf. pass. verbi præced.

Παρασκευάζω, *præparo, apparo, compono*: f. άσω, perf. παρεσκεύακα, p. pass. παρεσκεύασμαι, *paratus sum*: f. 1. m. παρασκευάσομαι: ex παρὰ, et σκευάζω, *paro.* Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas.*

* Παρασκεύασις pro παρασκευὴ, *apparatus.* D. S. à præced.

Παρασκευὴ, ῆς, ἡ, *præparatio, PARASCEVE*: ab eod. Th.

Παρασπονδία, *fœdus frango*: fut. ήσω, perf. παρεσπόνδηκα. ex παρὰ, *contra*, et σπονδαὶ, *fœdera.* Th. σπένδω, *libo*: fut. σπείσω, p. pass. ἴσπεισμαι, a. 1. pass. ισπείσθην, perf. med. ἔσπονδα.

Παρασπονδήσασιν, dat. pl. a. 1. part. pass. παρασπονδηθὲις, nom. pl. part. præs. act. verbi super.

Παρεστὼς, *adstando à latere*; verbale à παρέστημι, *sisto prope*; quod ex παρὰ, et ἵστημι, *sto.*

Παρεσταλισμένος, *perpendo, præpondero*; quod ex παρὰ, et στατὸς, ὰ, ὸν, *statera, libra.* Th. ἵστημι, *appendo, sto.*

Παρασὸς, ἀδος, ἡ, *portio, porticus*; et

Παράστασις, εως, ἡ, *representatio; animi præsentia; extium et fuga*, extorris; *sententia, opinio, sensus aut indicium mentis de re aliquâ perfectioni oblatâ*; à παρίστημι, quod ex παρὰ, et ἵστημι, *statuo.*

Παράσταλος, f. ησω, *adsisto, adsum, auxilior*; à

Παραστάτης, ου, ὁ, *qui à latere stat, auxiliarius*; *opitulator, socius*: ex iisd.

* Παράστημα, ἄτος, τὸ, *animi præsentia, prastantia*; *auxilium, subsidium*; *documentum*; à παρίστημι.

Παρασίημι, *adesse, opem ferre, se dedere*; a. 2. inf. à παρίστημι.

Παρασὰς, a. 1. inf. act. et

Παρασὰσαμενος, a. 1. part. m. et

Παρεστὼς, 3. sing. f. 1. m. verbi παρίστημι, *adsto*; quod vide.

Παρασυρασθαι, *adsture, opitulari, adstipulari*: a. 1. inf. m. à παρίστημι, quod vide.

Παρασὰς, 2. pl. a. 2. sub. act. παρεστῶ, ῆς, ῆ, ejusdem verbi.

Παρατρέφω, *distorqueo, depravo*; παρατρέψαι ἱμάτιον, *vestem ex parte invertere, inflectere, eam quasi de integro rejicere*; f. ψω. Ex παρὰ, et τρέπω, *verto*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔτραπον.

Παρασυμβάλλω, *assimilo, comparo.*

Παρασύνθετον, (sc. ὄνομα) ου, τὸ, *verbum ductum à composito*; item, *compositum quod à Verbo ducitur*; ex παρὰ, σὺν, et τίθημι.

Παρατρέω, f. τρεύσω, *præpostere tracto*; *distorqueo*; *perverto, corrumpo*: ex παρὰ, et τρέω, *traho.*

Παρατηρέω, *munio, confirmo*: f. ήσω, p. πεπαρηφλικα.

Παρασφάλλω, *errare facio, divertere*: ex παρὰ, et σφάλλω, *everto, supplanto*; f. αλῶ, p. ἐσφαλκα.

Παρεσχεδιάζω, *præsigno*; *adulterino signo noto*: ex παρὰ, et σχεδία, ἴδος, ἡ, *signum.*

Παρεσχὶν, *effecisse, præstitisse, exhibuisse, præbuisse*; a. 2. inf. à παρέχω. παρέσχον, imperf. act. ex παρὰ, et ἴσχω, *habeo*, f. ἴξω, a. 2. ἔσχον.

Παρέσχεις, *præbueris*, 2. sing. a. 2. opt. act. παρέσχω, *exhibe*, a. 2. imperat. m. ab eod. verbo.

Παρέσχω, vide in παρέχω.

Παρεσχὼν, όντος, *qui præbuit*, vel *præstitit*, part. a. 2. verbi παρέχω, quod vide.

Παράτάξις, εως, ἡ, *instructio acici; instructa acies; prælium*; *concertatio*: à παρατάσσω, *aciem instruo.*

Παράτασις, εως, ἡ, *extensio, productio*; à παρατείνω, *protendo.* Th. τείνω, *tendo*, f. τενῶ, p. τέτακα, a. 1. ἔτεινα.

Παρατατικὸς, ἡ, ὸν, *extendendi vim habens*: παρατατικὸς, sc. χρόνος, *imperfectum tempus*, quod adhuc παρατείνεται, *protenditur* in futurum. Th. τείνω, *tendo.*

Παρατατικῶς, dv. *extensivè*; *laxè*; *solutè*; à præced.

Παρατάττω vel -ττω, *in acie colloco, aciem instruo*: ex παρὰ, et τάττω vel -τω, *ordino.*

Παρατείνω, *protendo, extendo*; *prorogo*; *detineo*; *conficio, emeo*: f. τενῶ, p. παρτέτακα, a. 1. παρέτεινα, Th. τείνω, *tendo.*

Παρατηρέω, -ῶ, *observo*, imperf. παρετήρουν, -ουν, f. ήσω, p. παρατετήρηκα, a. 1. παρετήρησα, a. 1. part. act. παρατηρήσας, αντος, et in f. g. παρατηρήσασα, præs. m. παρατηρέομαι, idem. Ex παρὰ, et τηρέω, *servo.*

Παρατηρήσασα, a. 1. part. f. g. vide in παρατηρέω.

Παρατήρησις, εως, ἡ, *observatio*: ab eodem verbo.

* Παρατηρητὴς, ου, ὁ, *observator*: ab eod.

Παρατίθημι, *oppono*; *præbeo*; *confero, comparo*; *propono*; *commendo*; f. παρθήσω, a. 1. παρέθηκα, a. 2. act. παρέθην, ης, η, a. 2. sub. παρῶ, ῇς, ῇ, a. 2. inf. παρεῖναι, perf. παρατέθεικα, præs. pass. παρατίθεμαι *apponor*; item in mediâ formâ, *appono* (*cibum*); *depono aliquid apud aliquem*; *commendo*; *adhibeo in auxilium*; *cito aliàs testimonium*; *periculis offero me*; *recondo in futuri usus meos*: f. 1. m. παρεθέμην, a. 2. m. παρεθέμαν, ο, τ: ex παρὰ, et τίθημι. *pono.*

Παρατίλλω, *depilo, vulsellâ pilos extrahe.*

Παρατίλλις, ιδος, ἡ, *ancilla, quæ vulsellis glabrat*: à præced.

Παρατραγῳδὸς, ου, ὁ ἡ, *tragicus*; ex παρὰ, et τραγῳδὸς, quod idem significat.

Παρατρέπω, *diverto, deflecto*. ex παρὰ, et τρέπω, f. ψω, *verto.*

Παρατρέχω, *à latere curro*; *prætercurro*; *prætereo, præterlabor*. ex παρὰ, et τρέχω, *curro*, a. 2. ἔδραμον.

Παρατρίβω, *tero, attero*; παρατρίμμαι, *infensus eum alicui, rixor*: ἐκ παρά, et τρίβω, *tero*, f. ψω, p. τέτριφα, perf. pass. τέτριμμαι.

Παρατροπή, ῆς, ἡ, *deflexio*: et

Παράτροπος, ου, ὁ ᾗ ἡ. *deflexus, aversus*; *alienus à recto*; *avertendi vim habens*: à παρατρέπω, *diverto*.

Παρατρωπάω, *diverto, deflecto*: ex παρά, et τραπάω, quod à τρέπω, *verto*.

Παρατρωπῶσ' pro παρατρωπῶσι, *convertunt*, 3. pl. præs. ind. vel sub. superior. verbi.

Παρατυγχάνω, *obvius fio*; *adsum, intervenio*: f. med. παρατύξομαι, a. 2. παρέτυχον, a. 2. part. act. παρατυχών, ὄντες, ex παρά, et τυγχάνω, *sum*.

Παρατυχὲν, n. g. part. a. 2. act. præced. verbi.

Παρατυχόντα, acc. sing. m. g. a. part. act. à παρατυγχάνω, *obvius fio*, quod vide.

Παραυλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *malè sonans ad tibiam*: ex παρά, *malè*, et αὐλὸς, *tibia*.

Παραυτίκα, adv. *confestim, in præsentia*: ex παρά, et αὐτίκα, *statim*.

Παραφέρω, *profero*; *huc illuc fero, abripio, supero*: f. παροίσω, a. 2. παρήνεγκον, a. 2. imperat. act. παρένεγκε, a. 2. inf. παρενεγκεῖν. [* σημαίνει δὲ τὰς ἄρας· παραινέσαντα τῆς θυσίας, Dem. c. Midiam. l. 12. *oraculum significat sacrum non tempore esse factum*] ex παρὰ, et φέρω, *fero*.

Παραθέσθαι, *persuadeo, hortor*. ex παρὰ, et θημὶ seu τίθημι, *dico*.

Παραθήσουσι, *superet, prævertat*, 3. sing. a. 2. opt. act. per Paragogen, σι, pro παραθῆναι. à

Παραθέω, παραθεῦμαι, et παράθημι, *præcurro, prævenio*; f. θεύσω, a. 2. ἔθευν, q. à θέω. Th. τίθημι, *prævenio*.

* Παραθθίγγομαι, *sono*.

Παραπομπὴ, ἄς, ἡ, *translatio; fraus, error*.

Παραφορέω, ῶ, f. ήσω, *affero, colligo*: à παραφέρω.

Παραφθέγμα, *loquor juxta, i. e. loquor juxta ea, quæ alius dicit, et velut orationis ejus vestigiis insisto*: quod ex παρὰ, et φθέγγω, *dico*, f. ξω, p. πέφθεγμαι, a. 2. ἔφθεγδον, p. m. πεφθεγδὼς.

Παράφρασις, εως, ἡ, *PARAPHRASIS, circumlocutio, interpretatio, quâ aliquis eodem sermone utens aliud latiùs eloquitur*. Angl. PARAPHRASE: à verbo præced.

Παραφραστὴς, οῦ, ὁ, *PARAPHRASTES: interpres*: ab eod.

Παραφραστικὸς, ἡ, ὸν, *expositorius*: à præced.

* Παραφρέττω, *obsepio*: ex παρὰ, et φράττω.

Παραφροῦμαι, -οῦμαι, *demens sum, deficio*: f. ήσω, p. πεφρόνημαι. Ex παρὰ, *contrà*, et φρονέω.

Παραφροσύνη, ης, ἡ, *dementia*. à

Παράφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *amens*; q. d. παρὰ τὴν φρένα, *contra mentem*.

Παραφυὰς, άδος, ἡ, *propago, stirps*: nom. pl. παραφυάδες: παραφύω. Th. φύω.

Παραφυλακτέον, *cavendum*: verbale à

Παραφυλάττω, idem quod Th. φυλάσσω, *custodio, observo*: f. ξω, p. χα.

* Παραχαὶ, *tumultus, turba*. D. S.

Παραχειμάζω, *hiberno*; f. άσω, p. παρακεχείμακα, a. 1. παρεχείμασα, a. 1. inf. act. παραχειμάσαι. Th. χεῖμα, ατος, τὸ, *hiems*.

Παραχειμασία, ας, ἡ, *hibernatio, hiematio*: à παραχειμάζω, q. v.

Παραχορδὴς, Att. pro παρηχορδὴς, 2. sing. f. 1. act. à seq.

Παραχορδίζω, *à chordâ aberro, pecco, discrepo*. Th. χορδὴ, ῆς, ἡ, *chorda, fides*.

Παραχρῆμα, adv. *extempore, illico*. q. d. *in ipsâ re*: ex παρὰ, et χρῆμα, ατος, τὸ, *res*.

Παραχρῆσαι, ῶμαι, f. m. ήσομαι, *abuto, contemno*: cum dat. gen. et acc. ex παρὰ, et χράω vel χράομαι, *utor*.

Παραχύτης, ου, ὁ, *perfusor*. Hic est servus in balneis, qui aquâ aut oleo lavantes perfundit. à χέω *fundo*.

Παραχωρέω, f. ήσω, *cedo, concedo*. ex παρὰ, et χωρέω, *eo*.

* Παραχώρησις, ἡ, *cessio*: à præced

Παραψυχόομαι, ώμαι, *consolor*. Th. ψυχὴ, *anima*.

ΠΑΡΔΑΚΟ'Σ, ὴ, ὸν, *humidus, uvidus*: q. ab ἄρδω. *irrigo*, aut potiùs ex παρὰ, et δύω.

Παρδαλίη, ῆ, ῆς, ἡ. scil. δορὰ, *pantherina pellis*. à

Παρδάλιος, quod et παρδάλεος, έα, εον, *pantherinus*: à πάρδαλις, *pardalis* seu *panthera*. Th. πάρδος, *pardus*, fera.

Παρδαλις, vide in πάρδ@.

ΠΑ'ΡΔΟΣ, ου, ὁ, *PARDUS*, fera. Sed πάρδαλις, ιος, ἡ, *PARDALIS*, fœmina πανθὴρ, *PANTHERA*.

Πάρεισι, *adsunt*, Ion. pro πάρεισι, 3. plur. præs. ind. verbi πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Παρεἰκάλομαι, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi παρεβάλλω, *confero, adjicio*. Th. βάλλω, *jacio*, f. αλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Παρείκασκον, ες, ε, imperf. verbi παρεκάσκω, *transgredior*; ex παρὰ, et ἔσκω, Poët. pro βαίνω, *eo*.

Παρείην, *transgressus sum*, a. 2. ind. act. verbi παρεβαίνω, *transgredior*. f. med. ήσομαι. Th. βαίνω, *eo*; a. 2. ἔβην.

Παρεἰσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi παρεδιάζομαι, *vi adigo*. f. med. άσομαι. Ex παρὰ, et διάζω, *vim adfero*. Th. βία, *vis*.

Παρέγγεγραπται, ν, ὁ ᾗ ἡ, *falsò inscriptus vel adscriptus, adscriptitius*: à seq.

Παρεγγεγράφθαι, f. ψω, *falsò inscribo, vel adscribo*: ex παρὰ, et ἐγγράφω.

Παρεγγυάω, ῶ, f. ήσω, *per manus trado; adhortor; jubeo; nuntio*: ex παρὰ, et ἐγγυάω, *in manus trado*, Th. ἐγγύη, *sponsio*

* Παρεγκλίνω, *aliquâ ex parte inclino*

Παρεδόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. et

Παρεδόσαν, 3. pl. p. a. 2. ind. act. verbi παραδίδωμι, *trado*, q. v.

Παρεδρεύσαν, ας, ε, a. 2. act. à παρεδρεύω, *præteres*. quod vide.

Παρεδρεύω, εις, ει, *assideo, assiduus sum in aliquâ re*: à πάρεδρος.

Παρέδρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *assessor*: ex παρὰ, et ἕδρα, *sedes*. Th. ἵζομαι, *sedeo*: f. 2. med. ἵδομαι.

Παρεδώκαμεν, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, *trado*: a. 2. παρέδων. Th. δίδωμι, *do*: f. δώσω.

Παρεζόσθαι, *sedere*, præs. inf. m. et

Παρεζὸς, *assidè*, Ion. pro παρέζω, præs. imperat. m. et

Παρέζου, 3. sing. imperf. m. à seq.

Παρέζομαι, *assideo*: ex παρὰ, et ἵζομαι, *sedeo*: f. 2. med. ἵδομαι.

Παρεζόμενος, præs. part. med. ejusd. verbi.

Παρεθέμεν, σα, το, et in 3. pl. παρέθεσαν, a. 2. intl. m. verbi παρατίθημι, *appono*; quod vide.

Παρεθλίς, ίτος, a. 1. part. pass. à παρεθίω seu παρεθίνω, a. 1. pass. verbi πάρειμι. Th. ἵημι seu ἴω, *mitto*.

Παρεθωεύντο, *despiciebantur*, 3. pl. imperf. m. à παρεθωεύομαι, -ύμαι, *despicio*: quod ex παρὰ, et θωέομαι, *specto*. Th. θωέω, *spectatur*.

Παρείην, vel a. 2. ind. act. à παρατίθημι, *appono*: vel a. 1. pass. à πάρειμι. Vide in πάρειμι.

Παρεῖσαν, per Sync. pro παρεἰσέσαν, 3. pl. a. 1. ind. act verbi παρεἰσάω, *demeto, amputo*: ex παρὰ, et σάω.

Παρεἰς, *adsis*, præs. imperat. Est et πάρει, 2. sing. præs. et 3. sing. imperf. verbi πάρειμι.

ΠΑΡΕΙΑ', et Æol. παρεἰὰ, ᾶς, ἡ, *gena, maxilla*: gen. pl. παρειῶν.

Παρεἵατο, *assidebant*, Ion. pro παρεἵντο, 3. pl. plusq. p. ex perf. πάρεἰμαι. Th. ἵω, *sedeo, induo*: perf. pass. εἷμαι.

Παρεἰδὼν, *negligo*: qu. *videndo prætereo*.

Παρεἰδὼν, ης, η, *dimissus sum*: a. 1. ind. pass. à πάρειμι, quod vide in πάρεἰμι.

Παρεἶκα, *dimisi*, perf. act. verbi πάρειμι. Th. ἵημι seu ἴω, *mitto*.

Παρεἶκαν, *cedo, concedo*: ab εἶκω, *cedo*.

Παρεἶλον, ες, ε, a. 2. act. et

Παρεἵλατο, 3. sing. a. 2. m. verbi παραιρέω, *diruo, adimo*. Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω, a. 2. εἷλον, p. ἥρημαι.

Παρειλήφατε, 2. pl. perf. act. verbi παραλαμβάνω, id. quod λαμβάνω.

Παρήλθοτον, Bœot. pro παρῆλθον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρέρχομαι, *prætereo*: quod vide.

Παρῆλιξ, ικος, ὁ, *sol geminatus, gemini soles*. Th. ἥλιος, *sol*.

* Παρηλλαγμένως, *insolenter, inusitato more*. D. S. *aliter*, cum dat.

Παρῆμαι, *assideo*: ex παρὰ, et ἧμαι, *sedeo*.

Παρημέλησα, Ion. pro παρημέλησα, *neglexit*: 3. sing. plusq. perf. act. verbi παρημέλω, quod vide.

Παρῆμεν, Dor. pro παρῆσαν, *adesse*: præs. inf. à πάρειμι, *adsum*.

Παρήμενος, *assidens*; præs. part. m. v. πάρημαι.

Παρήνι, 3. sing. imperf. act. verbi παραινέω, *admoneo*: p. ἠνεκα, f. ήσω, et ἐσω. Th. αἶνος, ου, ὁ, *laus*.

Παρηορίς, ίδος, ἡ, *lorum exterius*: παρηορίαι, *habenæ*. à

Παρήορος, ου, ὁ ☩ ἡ, *extensus*; *ad jugum detinctus*: ex παρὰ, et ἀείρω, *ligo*, vel ἀείρω, *attollo*. Item *stolidus*: ex παρὰ, *male*, et ἄρω, *congruo*.

Παρήπαφε, a. 2. ind. act. à παραπάφω, *decipio*: ex παρὰ, et ἀπαφίσκω, Poët. idem quod ἀπατάω.

Παρηρεμίνα, nom. pl. perf. part. pass. neut. g. verbi παρείρω, *admoveo, infero*. Th. ἀείρω, *capio*.

Παρηρτητο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἀρτάω, *suspendo*; vel ἀρτίζω, *apparo*.

Παρῆσαν, 3. pl. imperf. verbi πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμί.

Παρήσθου, *sensisti*, Dor. pro παρέζω, 2. sing. a. 2. m. ex παρὰ, et αἰσθάνομαι, *sentio*: f. m. αἰσθήσομαι, a. 2. m. ἀπόσθομεν, ν, etc.

Παρήσονται, 3. pl. fut. 1. m. verbi πάρειμι, *omitto*. Alii legunt παρέσονται, *aderunt*: à πάρειμι, *adsum*.

Παρῆσσι, si codex mendo caret, est 3. pl. a. 1. sub. verbi πάρημι, *permitto* ut intrent: f. πάρεσω. Fortè legendum παρέσσι, 3. pl. fut. ejusd.

Παρητημένος, *excusatus*: p. part. pass. à παραιτέομαι, οῦμαι, *excuso*: quod à Th. αἴτιος, *peto*.

Παρῆτμενος, *appetens*: Poët. seu Ion. Sync. pro παρατίμενος, a. 2. part. m. verbi παρατίθημι, *appono*: f. παραθήσω, a. 2. παρέθην. Th. τίθημι, *pono*.

Παρθενία, ας, ἡ, *virginitas*: à παρθένος.

Παρθενίᾶ, τὰ, *status virginitatis*: à

Παρθένιος, ου, ὁ ☩ ἡ, *virgineus*: à παρθένος.

Παρθενιῶμαι, παρθενιούμαι, *in virginitate dego, virginitatem custodio*: ab eod.

Παρθενῶν, ῶνος, ὁ, Ion. pro παρθεών, *conclave virginum*: et

Παρθένια, τὰ, *signa virginitatis*: et

Παρθενία, ας, ἡ, *virginitas*; à παρθένος, ου, ἡ, *virgo*.

Παρθενικάων, gen. pl. Æol. pro παρθενικῶν, dat. pl. f. g. Ion. παρθενικῇσι, à

Παρθενικὴς, ἡ, ὸν, *virgineus, a, um*. Th. παρθένος, ου, ἡ, *virgo*.

Παρθενῶν, ῶν☩ν, vel παρθενεών, Ion. pro παρθεών, ῶνος, ὁ, *conclave virginum*: ab eod. Th.

Παρθενοπίκης, ου, ὁ, *virginum nimis avidus inspectator*, aut *observator*: ex παρθένος, ου, ἡ, *virgo*, et ὀπτάνω, quod ab inusit. ὀπτέω, *inspicio, observo*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΠΑΡΘΕ'ΝΟΣ, ου, ἡ, *virgo*: interdum adject. ☩ ἡ.

Παρθενών, ῶνος, ὁ vide παρθεών.

Παρθος, ου, ὁ, *Parthus*: nomen gentile.

Παρίαύων, *juxta dormiens*: præs. part. à παρίαυω. Th. ἰαύω, *commoror, diverso*r

Παρίναι, *transire, introire, permittere, expergisci*: præs. inf. ex παρὰ, et ἶμι, *eo*: vel ἵημι, *mitto*.

Παρίσαν, *præteribant*: 3. pl. imperf. à παρίημι, quod ab ἶμι, pro εἶμι, *eo*: imperf. ἴων, ας, α.

Παρίζω, f. ίσω, *juxta colloco, assidere facio, assideo*: ex παρὰ, et ἵζω, *sedere facio*.

Παρίημι, *omitto, prætermitto; admitto, permitto; dimitto, remitto, laxo; languidum reddo*: f. παρήσω, p. παρεικα, prær. pass. παρίεμαι, *remissus fio*: ☩* ed. med. *obsecro*. Plat. Apol. Socr. τοῦτο μὲν ἴσως ☩ παρείμαι, *hoc oro et obtestor*, et Id. i. de Rep.] perf. pass. παρεῖμαι, σαι, ται, p. part. παρειμένος, η, ον, *remissus*: ex παρὰ, et ἵημι, seu ἶω, *mitto*.

Πάρινος, id, quod

ΠΑ'ΡΙΟΣ, ία, ιον, *PARIUS, lapis*: à *Paro* insulâ.

* Παρίππευε, *præter equito*. D. S.

Πάρις Σιμιχίδας, *PARIS, Simichi filius*.

Παρισόω, *adæquo, equiparo*: ex παρὰ, et ἰσόω, *æquo*. Th. ἶσος, *par, æqualis*.

Παρίστάνω, seu παρίσταμι, *sisto*: f. παρεσήσω. Th. ἵστημι, *sto*.

Παρίστας, άντος, præs. part. act et

Παρίστασο, præs. imperat. pass. et

Παρίστατο, 3. sing. imperf. pass. à

Παρίστημι, *sisto; in medium produco, exhibeo; demonstro, doceo; confero res inter se; concito, admoneo*: fut. παρεσήσω, p. παρέστηκα, perf. part. act παρεστηκὼς, ότος, et contractè παρεστὼς, ῶσα, *adstans*: plusq. perf. ind. act. παρειστήκειν, a 1. act. παρέστησα, στῆ; a. 1. imperat. act. παρεύησον, στε in 2. pl. παρεσήσατε, *sistite*; a. 1. inf. act. παρεσήσαι, *probare*; a. 1. παρίστην, ας, α, *adstiti*; f. 1. m. παρεσήσομαι, *sistar*: ex παρὰ, et ἵστημι, *sto*.

Παρίσχειν, præs. inf. pro παρέχειν, et

Παρίσχομεν, 1. pl. præs. ind. à παρίσχω, *præbeo*: idem quod παρέχω, q. ex παρὰ, et ἴσχω, *habeo*.

Παρῖσῶν, όντος, et in acc. pl. παρίσντας; a. 2. part. verbi πάρειμι, *præsto, pervenio*: ex παρὰ, et εἶμι, *eo*; a. 2. ἴθι, ἴτω, ἴτε, a. 2. part. ἰών.

Παρκατέλεκτο, *accubabat*, 3. sing. plusq. perf. pass. per. Sync. pro παρεκατελέλεκτο, verbi παρεκκατακλίνω qu. ex παρὰ, κατὰ, et λέγω, seu λέχω, *cubare facio*.

Παρκείμενος, per Sync. Poet. pro παρακείμενος, *adjacens, vicinus*; vide παρέκκειμαι.

Παρκλίνει, *deflectunt*: per Sync. pro παρεκλίνουσι, 3. pl. præs. ind. verbi παρεκκλίνω. Th. κλίνω, *reclino*, f. νῶ, p. κα.

Παρκύπτουσα, *procumbens*: Dor. et Poët. pro παρακύπτουσα, præs. part. f. g. à παρακύπτω, Th. κύπτω, *incurvo me*.

Παρμώλησε, Æol. per Sync. pro παρεμμέλησε, *curavit, advenit, cessitit*: 3. sing. perf. act. ex παρ, et μέλλω, factum ex μεμολκα, 3. sing. perf, per Sync. τα ω, et epenthesi ε, phoniæ gratiâ inserto ὁ, et α vertente in ω. à Th. μολεῖν, *venire, advenire*. f. ήσω, p. μεμόλημαι, ας, ε.

Παρμονίας, ου, ὁ, nomen Diaconi apud Paul.

Παρμονώτερος, α, Poët. Sync. pro παραμονώτερος, *durabilior et constantior*: quod à positivo παρμονώτος deductum: hoc à παραμένω, *persevero, constans sum*. Th. μένω, *maneo*.

Παρνήσσοιο, gen. Ion. et Poët. à

Παρνησσός, ὁ, nomen montis Delphis.

ΠΑ'ΡΝΟΠΕΣ, ων, οἱ, *genus lusciarum*

Παροδεύσω, fut. εύσω, *præteres, pertergredior*: a

Παροδος, ου, ἡ, *aditus, ingressus, transitus*: ὡς ἐν παροδῷ εἰπεῖν, *transitu*: proverb ex παρὰ, et ὁδὸς, ου, ἡ, *via*.

Πάροιθε et πάροιθεν, *ante, coram*: cum. gen. Th. παρὰ, Poët. *ante*.

Παροικασία, ας, ἡ, *incolatus*: à

Παροικέω, ῶ, *habito, incolo ut peregrè adveni aliquem in locum habitandi causâ*: f. ήσω, p. παρῴκηκα, a. 1. παῴκησα, a. 1. inf. act. παροικῆσαι: ex παρὰ, et οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Παροικία, ας, ἡ, *commoratio, habitatio temporaria in aliqua loco*: à præced.

Παροικίᾶ, *habitationis causâ*, neutro: f. ήσω, p. ώκηκα: à seq.

Πάροικος, ου, ὁ ☩ ἡ, *accola, advena*: ex παρὰ, et οἶκος.

Παροιμία, ας, ἡ, *proverbium*: ex παρὰ, et οἶμος, seu ὁδὸς, ου, ὁ ☩ ἡ, *via*.

Παροιμιάζω, *proverbio utor*: f. άσω, p. ηκα: à præced.

Παροιμιώδης, ους, ὁ ☩ ἡ, *proverbialis*: ab eod.

Παρονίνω, *obrius ago dicove quæ dedecunt; pecco per vinolentiam*: à πάροινος.

Πάροινος, ου, ὁ, *abusus vini, pollutio quæ abusum vini comitatur*: ab eod.

Πάρνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *vinosus, ebrius, petulans è temulentiâ* : ex παρὰ, et οἶνος, *vinum.*

Παρνούμενος, η, prætr. part. pass. à παρνοῦμαι.

Παρνωθέντι, dat. sing. a. 1. part. pass. verbi παρατίθεμι, *transfero* : fut. 1. παρεῖσω. Th. εἶσω, inus. *fero.*

Παροιστρέω, *insanio, erro*, f. ήσω, a. 1. παρῴστρησα, p. -ώστρηκα. Th. οἶστρος, *stimulus.*

Παρόιστρος, ίφα, ιον, *prior*, ratione *temporis* vel *loci* : à πάρος, *ante.*

Παροίχομαι, *prætereo* : imperf. m. παῴχόμην, ου, ετο, f. m. παροιχήσομαι, p. pass. παρῴχημαι, *præteriri* : p. part. pass. παρῳχημένος, η, ον, *præteritus* : ex παρὰ, *præter*, et οἴχομαι, *eo, abeo* : f. m. οἰχήσομαι.

Παροιχόμενοισι, *præteritis* : dat. pl. part. præs. et

Παροιχώκεα, Ion. et Poët. pro παῳχώκει, *præterierat* : 3. sing. plusq. perf. act. verbi παροίχομαι, quod vide.

Παρολισθαίνω, *prolabor, lubricè labor* : ex παρὰ, et ὀλισθαίνω, *labor.* Th. ὄλεσθος, *lapsus.*

Παρομαρτέω, *comitor, assequor* : ex παρὰ, et ὁμαρτέω, μετὰ *eo cum, sequor.* Th. ὁμαρτῇ, adv. *simul.*

Παρομοκτέοντα, acc. sing. part. præs. à præced.

Παρομοιάζω, *similis sum, assimilo*; f. άσω, p. παρῳμοίακα. à

Παρομοίος, α, ὁ ᾗ ἡ, *similis* ; ex παρὰ, et ὅμοιος, *similis.* Th. ὁμὸς, idem.

Παροξύναι, a. 1. inf. act. et

Παροξυνθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. à

Παροξύνω, υς, υι, *acuo* : *ad iram concito, exacerbo* : f. υνῶ, a. 1. παῳξυνα, p. παρῳξυγκα, imperf. pass. παροξύνομην, η, ετο, p. pass. παρῳξυμμαι, et Att. παρῴξυσμαι· ex παρὰ, et ὀξύνω, *acuo*, Th. ὀξυς, *acutus.*

Παροξυσμὸς, ὁ, ὁ, *exacerbatio, incitamentum* : à præced.

* Παροστάω, ασις, ασω, *torreo.* D. S.

Παρόψασις, εως, ἡ, *aspectus obliquus* ; *contemptus* : à verbo.

Παρόψομαι, *limis oculis aspicio, transversùm intueor* ; item *videre me dissimulo* ; *negligo, contemno* ; *perperam video* : ex παρὰ, *perperam*, et ὄψομαι, *video* : perf. act. Att. ἑωρακα.

Παροργίζω, *ad iram provoco* : f. ίσω, et Att. ιῶ, p. παρῳργικα, p. pass. παροργισμαι· ex παρὰ, et ὀργίζω, *ad iram incito.*

Παρόργισμα, ατος, τὸ, et

Παροργισμὸς, ὁ, ὁ, *concitatio ad iram, iracundia* : à παροργίζω, quod vide.

* Παροτρύνω, *vehementer adhorter.*

ΠΑ'ΡΟΣ, *ante, priusquam, antequam* : adv. cum gen. Hinc πάροιθε et πρόπαροιθε, idem.

Παρστρύνω, *acuro, incito, stimulo* : f. υνῶ, p. παρώτρυγκα, a. 1. παρώτρυνα· ex παρὰ, et ὀτρύνω, *instigo, incito.*

Παρουσης, gen. sing. à παρεοῦσα, præs. part. f. g. à πάρειμι, *adsum* : q. ex παρὰ, et εἰμὶ, *sum* : præs. part. ὤν, οὖσα, ὄν.

Παρούσι vel παρεῖσιν, *præsentibus* : dat. pl. præs. part. παρὼν, όντος, ejusd. verbi.

Παρουσία, ας, ἡ, *adventus præsentia* : à πάρειμι, *adsum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Παροχετεύω, *per alios canales deduco, mutatis canalibus derivo* : ex παρὰ, et ὀχετεύω, *derivo.* Th. ὀχετὸς, *canalis.*

Παροχ@, ας, ὁ, *præbitor* : à παρέχω : vel *qui à latere alicujus vehitur*, seu *in curru alteri assidet* : ex παρὰ, et ὄχος.

Παροψὶς, ίδος, ἡ, *PAROPSIS, patina* in quâ *opsonia ponuntur* : ex παρὰ, et ὄψον, *opsonium.*

Παρπιπτίδιν, et παρπιπτίδων, per Syn. pro παρπιπτισὶν et παρπιπτισὼν, quæ Anadiplasiasmo Ion. dicuntur pro παρπιπτὶν, et παρπιπτὼν, a. 2. inf. et part. verbi παρπίπτω, *persuadeo, arte pellicio, fallo.* Th. πίπτω, *persuadeo* : f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Παρπίτιος, ία, ον, vel ίη, ὁ ᾗ ἡ, *ante pedes existens* : ex παρὰ, et πὺς, *pes.*

Παρρησία, ας, ἡ, *libertas, loquendi fiducia* : hinc παρρησίᾳ, *apertè, palam* : ἐν παρρησίᾳ εἶναι, *celeber esse, et in omnium ore versari* : q. d. πανηγσία, vel πᾶσα ῥῆσις. Th. ῥέω *dico.*

Παρρησιάζομαι, *liberè loquor, palam et liberè ago* : imperf. m. ἐπαῤῥησιαζόμην, ου, ετο, f. m. ἀσομαι, f. inf. m. παῤῥησιάσεσθαι, a. 1. m. ἐπαῤῥησιασάμην, ω, ατο, à præced.

* Παῤῥησιαστὴς, οῦ, ὁ, *qui liberè loquitur.*

Παρτιθεῖ, *apponit* : Sync. Æol. pro παρτιτίθει, 3. sing. præs. qu. à παρτιτίθω pro παρατίθημι, *appono.* Th. τίθημι.

Παρτιτίτω, Æol. Sync. pro παρατιθέτω, 3. sing. præs. imperat. verbi ejusd.

Παρυφαίνω, *attexo* : ex παρὰ, et ὑφαίνω, *texo*, Th. ὑφὼ, idem.

Παρυφὰν, *attexo* : ex παρὰ, et ὑφὰν, *texo.*

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, *præclava, prætexta* : à præcedente.

Παρφάμεν, Æol. Sync. pro παραφάμεν, quod Ion. pro παραφῆναι, a. 2. inf. act. et

Παρφάμενος, pro παραφάμενος, a. 2. part. m. παραφάμενα, Dor. pro παραφάμενη. et

Παρφάσθαι, a. 2. inf. m. à παράφημι, *suadeo, hortor* : ex παρὰ, et φὴμι, *dico* ; a. 2. act. ἔφην, a. 2. m. ἐφάμην.

Παρφασις, ιος, ἡ, Sync. pro παραίφασις, *oratio qua quis decipitur, impostura, fraus*, ab eod. verbo.

Πάρχυτον, υ, τὸ, Poët. Sync. pro παραφύσιτον, *quod vitari potest* : ex παρὰ, et φεύγω, *fugio.*

* Παρφδίω, ῶ, f. ήσω, *canticum ad alterius imitationem compono.* ex παρὰ, et φδὴ, ab ἄειδω.

Παρωθέω, *expello, ejicio, domo expello* ; item *rejicio, aspernor, negligo* : *procrastino* : ex παρὰ, et ὠθέω, *pello.*

* Παρωκεανίτης, ιδος, ἡ, *ora Oceani.*

Παρώκησα, ας, α, a. 1. ind. act. verbi παροικέω *commoror* : fut. ήσω, perf. παρώκηκα· ex παρὰ, et οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος, *domus.*

Παρῴκισμαι, p. ind. pass. verbi παροικίζω, *juxta habitare facio* : f. ίσω. ex παρὰ, et οἰκίζω, *condo, loco* ; ab eod. Th.

Παρῳκοδόμηται, 3. pl. perf. ind. pass. verbi παροικοδομέω, *ædifico, juxta* : ex παρὰ, et οἰκοδομέω, *ædifico* : fut. ήσω, perf. ᾠκοδόμηκα. ex οἶκος, *domus*, et δίμω, *struo* : p. med. δίδομα.

Παρωνυμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *denominativus, ab alio denominationem habens* : ex παρὰ, et ὄνυμα, pro ὄνομα.

Πάρως, υ, ὁ ᾗ ἡ, *præditus colore inter cinereum et rufum medio* : qu. à πυρὸς, *rufus.* Th. πῦρ, *ignis.*

Παρῶπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi παρόπτομαι, *negligo.* Th. ὄπτομαι, *video* : f. m. ὄψομαι, p. pass. ὦμμαι.

Παρωτὶς, ίδος, ἡ, *tumor glandularum sub auribus* : quia παρὰ ὠσὶ.

Παρώτρυνεν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παρτρύνω, *excitimulo* : f. υνῶ, p παρώτρυγκα. ex παρὰ, et ὀτρύνω, *instigo.*

Παρῴχηκε, *præteriit* : p. ind. act. et

Παρῳχηκὼς, ότος, *præteritus* : part. perf. act. et

Παρῳχημένος, η, ον, p. part. pass. verbi παροίχομαι, *præteeo* : f. 1. m. παροιχήσομαι. Th. οἴχομαι, *eo* ; p. act. ᾠχκμαι.

ΠΑ'Σ, πᾶσα, πᾶν, gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, *omnis* ; *quivis* : *totus* : dicitur de maximâ parte, *plerique, reliqui omnes* ; in N. T. *summus, maximus*, ut πᾶσα χαρὰ, *summum gaudium* : [* *morus, nil nisi*, τὸ πᾶν λίθος, *è puella tota saxea.* Theocr. Idyl. xv. 20. Sophocl. Philoct. 631.] in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, gen. pl. f. gen. Ion. πασίων, Dor. πασῶν, dat. pl. πᾶσι, et Ion. πάντεσσιν, et in f. g. Ion. πλησιον, pro πάσαις. Est et

Πᾶς, *pater* : vocula infantum : qu. à πάω, *pasco.*

Πασῶν, Dor. pro πασῶν, *omnium* : gen. pl f. g. à πᾶς, πᾶσα.

Πάσασθαι, *gustâsse* : a. 1. inf. m. à πάω, vel πάομαι, *edo, gusto* : hinc πασσάμενος, a. 1. part. m. Poët.

Πασιθὴη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Πασιθόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *quæ ad omnes currit.*

Πάσσαλα, acc. sing. à π

ἀσ, ἵριο; f. med. λήψομαι, perf. Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Παρειλιγμένως, ὕτος, part. perf. act. ejusdem verbi.

Παρεῖμαι, perf, pass. à παρίημι, f. med. παρείσομαι. Th. ἵημι, mitto.

Παρειμένος, ἡ, ον, remissus, dimissus: perf. part. pass. Hinc παρειμένας, acc. pl. f. g. ejusd. temporis, verbi παρίημι, quod vide.

Παρειμι, adsum, πάρει, πάρεστι, πάρεσμεν, πάρεστε, πάρεισι, præs. inf. παρεῖναι, part. παρών, ὄντος, præsens: imp. rf. παρῆν, aderam: f. med. παρεσόμαι, ῃ, σται, et πάρεσμαι. Ex πάρὰ, et εἰμι, sum.

Παρειμι, advenio, prodeo, pregredior: in 2. et 3. sing. πάρεισι, παρεῖσι: ex πάρὰ, et εἶμι, vado, eo.

Παρεῖναι, præs. inf. à πάρειμι, adsum; quod vide.

Παρείπω, persuadeat, seducat: 3. sing. a. 2. vel a. 1. sub. act. à παρέπω, mineo, seduco. Th. ἔπω, dico; quod videas.

Παρεῖς, ἐντος, a. 2. part. act. verbi παρίημι, omittè; quod vide

* Παρεῖς, a. 2. part. à πάρειμι, prajicio. κατὰ λύσιν παρεὶς ἑαυτὸν, Dion. Hal. Ant. i. § 87. præ mœrore humi se projiciens.

Παρεισάγω, introduco: f. -ξω, p. παρεισῆχα, perf. pass. παρεισῆγμαι, ξαι, κται. Ex πάρὰ, εἰς, et ἄγω, duco.

Παρεισαγωγή, ῆς, ἡ, introductio: à παρεισάγω, quod vide.

Παρείσει, 3. sing. perf. ind. pass. verbi παρίημι, quod vide.

Παρεισάκτος, ου, ὁ ἧ ἡ, clam se insinuans, adventitius: à παρεισάγω, quod vide.

Παρεισδύω, subrepo: f. ύσω, a. 1. παρεισέδυσα. Ex πάρὰ, εἰς, et δύνω, vel δύω, subeo; f. δύσω.

Παρεισιόντων, conferentes: a. 1. part. à παρεισφέρω, quod vide.

Παρεισέρχομαι, irrepo, prætereo, introëo: f. med. παρεισελεύσομαι, a. 2. παρεισῆλθον, ες, ε. Ex πάρὰ, εἰς, et ἔρχομαι, venio.

Παρείσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. πάρεισο, σθω, verbi παρίημι, omitto; quod vide.

Παρείσι, 3. sing. à πάρειμι, adsumio; quod ab εἶμι, eo: et. 3 plur. à πάρειμι, adsum; quod ab εἶμι, sum.

* Παρεισπίπτω, irrumpo; ex πάρὰ, et εἰσπίπτω, ingruo.

Παρεισποιούμαι, clanculùm ingredior.

Παρεισφέρω, confero: f. παρεισοίσω, a. 1. ind. act. παρεισήνεγκα, a. 1. part act. παρεισενείγκας, αντος: ex πάρὰ, εἰς, et φέρω, fero: f. ἴσω.

* Παρεισφθείρομαι, perniciosè obrepo, Jos. B. J. iv. c. 8. vid. Taylor ad Lycurg. § ii. p. 329. Bos. Animadv. c. xxiii.

Παρείχω, 3. sing. imperf. act. verbi Παρέχω, exhibeo. Th. ἔχω, habeo: imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον, f. ἕξω, et σχήσω.

Παρὲκ vel παρέξ, extrà, foris: ex et ἐκ vel ἐξ regit gen. vel acc.

Παρεκάθητο, 3. pl. imperf. med. verbi παρεκάθημαι, assideo: ex πάρὰ, et κάθημαι, sedeo. Th. ἧμαι, idem.

Παρεκάλουν, ες, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακαλέω, hortor, consolor: f. ήσω, p. κέκληκα. Th. καλέω, voco.

Παρεκάλων, contractè pro παρεκάλουν, imperf. verbi ejusd.

Παρεκδαίνουσι, 3. plur. præs. ind. à

Παρεκδαίνω, digredior, transgredior; unde et violo: ex πάρὰ, ἐκ vel ἐξ, et ἔκβαίνω, eo: f. med. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην.

Παρέκδασις, εως, ἡ, digressio, transgressio: dat. plural. παρεκβάσεσι. à præced.

Παρεκελεύετο, admonebat, 3. sing. imperf. m. Ex πάρὰ, et κελεύω, jubeo. Th. κέλω, idem.

Παρεκλείπω, deficio. Th. λείπω.

Παρεκάλεσε, ης, ε, a. 1. ind. pass. verbi παρακαλέω, rogo, hortor, consolor. Th. καλέω, voco: f. έσω, p. κέκληκα, perf. pass. κέκλημαι, a. 1. pass. ἐκλήθην.

Παρεκέλευσαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi παρακελεύω, disceruo.

Παρεκερσάτο, 3. sing. a. 1. m. verbi Παρακερσόω, decipio.

Παρεκτείνω, extendo, produco: f. -κτενῶ, p. -τέτακα, a. 1. παρεξετεινα. ex πάρὰ, ἐκ, et τείνω.

Παρεκτέον, exhibendum, prætendum, verbale: à παρέχω.

Παρεκτικὸς, ἡ, ὸν, suppeditans, adj. verbale: à παρέχω, præbeo: quod ex πάρὰ, et ἔχω, habeo.

Παρέκτοπος, devius; ex πάρὰ, ἐκ, et τόπος, locus.

Παρεκτὸς, extra, extrinsecus, præter, præterquam: cum genit. ex πάρὰ, et ἐκτὸς, extra. Th. ἐκ vel ἐξ.

Παρέκυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακύπτω, incurvo me. Th. κύπτω, pronus sum, incline me: f. ψω, p. κέκυφα.

* Παρεκχέω, effundo, stagno. D. S

Παρέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω, assumo. Th. λαμβάνω, capio: f. med. λήψομαι, p. Att. εἴληφα.

Παρελαύνω, aveho, prætervehor. Ex πάρὰ, et ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω, p. ἐλήλακα.

Παρελογίσω, -ῶ, arguo, probo, argumentor: f. -ίσω, p. -λογίσμαι. ex πάρὰ. et ἐλέγχω, arguo.

Παρελίξατο, concubuit, 3. sing. a. 1. m. à παρελίσσομαι, cubo.

Παρελιόντας, prætereibis, Ion. resolut. pro παρελεύσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi παρέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio: f. m. ἐλεύσομαι.

Παρελκυνδίναι, infin. perf. m. et

Παρελκυνδὼς, ὥτος, et in n. g. παρελκυνδὲς, perf. part. m. Att. Hinc παρελκυνδότα, accus. singul. m. g. ejusd. temporis, verbi παρέρχομαι, prætereo.

Παρελθεῖν, a. 2. infin. act. et

Παρελθέτω, a. 2. imperat. ejusd. verbi.

Παρελθόντας, acc. pl. m. g. a. 2. part. act. παρελθόντων, accus. singul. f. g. ejusdem temp. à

Παρελθὼν, ὥτος, part. a. 2. à παρέρχομαι, transeo. Th. ἔρχομαι, venio: f. m ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον, et per Syncop. ἐλθὼν.

Παρελθοντι, 3. plur. a. 2. sub. act. ab eodem verbo.

Παρέλκοντα, acc. sing. part. præt. à παρέλκω, attraho. Th. ἕλκω, trahe: f. ὕσω.

Παρέλκυσις, εως, ἡ, protractio: et

Παρελκυστὴς, οῦ, ὁ, procrastinator: et in f. g παρελκύστρια. à

Παρελκύω, idem quod

Παρέλκω, protrahe, prorogo, differo, remoror; et freq. abundo, inpervacuneus sum, vaco: ex πάρὰ, et ἕλκω, f. ὕσω, traho.

Παρελογίσω, 2. sing. a. 1. m. verbi παραλογίζομαι, quod vide.

Παρεμβάλλω, immitto, clàm immisceo; ordine vel in acie colloco: castra loco. perf. παρεμβέβλημα, a. 2. παρεμβέβλοκα, p. m. παρεμβέβλημαι. Ex πάρὰ. ἐν, et βάλλω, jacio: p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Παρεμβάλλωμεν, 1. pl. præs. sub. verbi præced.

Παρεμβολάκιδιον, acc. sing. f. g. perf. part. act. ejusdem verbi.

Παρεμβάσεις, εως, ἡ, et

Παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, interjectio; castra; item exercitus: à παρεμβάλλω, quod vide.

Παρεμπίπτω, intercido, interlabor: f. 1. m. παρεμπεσοῦμαι. Th. πίπτω.

Παρενέκλιν, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παρεκκλίνω, quod vide.

Παρένεγκε, a. 2. imperat. et

Παρενεγκεῖν, a. 2. infin. à παρενείκω, transfero. Th. φέρω, f. οἴσω. a. 2. ἤνεγκον.

Παρενθεῖν, Dor. pro παρελθεῖν, a. 2. infin. et παρέλθῃς, Dor. pro παρέλθῃς, prætereas, a. 2. sub. act. à παρέρχομαι.

Παρεσύσης, εως, ἡ, insertio: PARENTHESIS: et

Παρεσύρησα, ας, ἡ, interjectio: additamentum; à παρεντίθημι. ex πάρὰ, ἐν, et τίθημι, pono.

Παρεσχόλιε, turbo, obstrepe: cum dat. f. ήσω, p. παρεσκύκληκα. Ex πάρὰ. ἐν, et ἰσχάλω, turbo. Th. ἴσχλος, turba.

Παρεντίθημι, intersero, interpono: ex πάρὰ, ἐν, et τίθημι.

Παρεξ vel παρὲκ, extrà, foris, præter: ex πάρὰ, et ἐξ vel ἐκ.

* Παρέξει, Luc. vii. 4. ut censent Beza, Pasor, Castel. Vulg. Lat. Markl. Quæst. Gram. Jur. 1. med. Attic. pro πάρξει, præstabit.

Παρέξειμι, f. 1. inf. act. à παρέχω, præbeo: f. ξω.

Παρεξιέναι, ultra progredior; prætereo; in aciem progredior, in hostem impetum facio: ex πάρὰ, ἐκ vel ἐξ. et ἰέναι.

Παρεξιλάκεις, Ion. Att. παρεξελάκεις, pro παρεξήλακας, 3. sing. plusq. p. act verbi præced.

Παρεξῆν, 3. sing. perf. m. Ion.

verbi παρίξιμι, *prætereo*. Th. εἶμι, *eo*.

Παρέζετο, *supersedit* : 3. sing. perf. vel a. 1. verbi παρεζίζομαι, quod ex παρὲ, ἑζ. et ἵζω, *mitto*.

Παρέϊσαι, *prætĕrire* : præs. infin. verbi παρίειμι, *eo*.

Παρείσιμι, *de statu suo dimoveo ; degenero, corrumpo, immuto* ; f. παρήσω, a. 2. παρέϊσιγν, p. ἀξήκα.

Παρείσομεν, *dabimus*, 1. pl. f. 1 act. verbi παρέχω.

Παρείσσα, Dor. pro παρεοῦσα, Ion. pro παρέϊσα, *præsens*, præs. part. f. g. à πάρειμι.

Παρέϊστα, acc. sing. part. præs. à παρὲϊς, ἐντος, Ion. pro παρὼν, verbi πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Παρέϊσι, *præsentibus*, dat. pl. part præs. pro παροῦσι, Ion. à παρεὼν. Vide παρέϊστα

Παρέϊσυεν, *persuasit*, 3. sing. a 1. ind. act. verbi παραπείθω. idem quod πείθω, *persuadeo* : f. σω, p. κα, a. 2. ἔπιθον

* Παρεκβοηθία, *auxilium fero, opitulor*. D. S. ex παρὲ, ἐπὶ, et βοηθία.

Παρεκδείκνυμι, *ostendo, demonstro* : f. ξω, p παρεκδέδειχα : ex παρὲ, ἐπὶ, et δείκνυμι, idem.

Παρεκδήμος, ου, ὁ ἡ ἠ, *advena, hospes* : ex παρὲ, ἐπ ἐδήμ.ος. ου, ὁ ἡ ἠ, *versans in populo* : quod ex ἐπὶ, et δήμος, *populus*

Παρεκέρασα, a. 1. ind. act. verbi παρακεράννυμι, *exacerbo* : f. ασω. Ex παρὲ. et πικραίνω, idem quod πικρὸν ἐκαεrbo, *amarum reddo*. Th. πικρὸς, *amarus*.

* Παρεκτεύω, *nova excogito*. ex παρὲ, ἐκ, et τεύω. D. S.

Παρέκλαξαν, Dor. pro παρέκλιξαν, *in errorem impulerunt*, 3. pl. a. 1 act. verbi παρεκλίττω, f. ξω. Vide κλίττω, *percutio*.

* Παρέκομαι, *consequor, assequor*. ex παρὲ, et ἵπομαι.

Παρέκτην, ης, ην, a. 2. act. verbi παρίστημι, *prætervolo* ; ex παρὲ. et ἵστημι, *volo* : f. m. πτήσομαι, a. 2. m. ἐπτάμην.

* Παρεκτικὸς λέγων, qui præter æquum. (*ministerium* suum) etiam oratoriam et facundiam in παρίργῳ, *exercet*, Eurip. Suppl. 420. et Markl. ibid.

Παρέκτυθ, υ, τὸ, *accessio, appendix* ; *perfunctorie functum* : à seq.

Παρεκτός, η, ὁ ἡ ἠ, *qui est præter suscepium opus, ad susceptum opus accedens* : ex παρὲ, et ἕκτον, υ, τὸ, ὄγμα.

Παρεκτύζομαι, *malè irritor, ad initium accendor* : ab act.

Παρεκτύζω, *irrito, lacesso* : ex παρὲ, et ἐκτύζω.

Παρέκτυμι, *dolosè subire*. Th. ἔκτυμι, *serpo*.

Παρέκτυμα, ας, ε, perf. ind. act. à seq.

Παρεκτύω, *præterfluo* : ex παρὲ, et ἐκτύω, *fluo* ; f. εὐσω, p. ἔκτυκα.

Παρέκτυμαι, *prætereo, prædeo* ; *prægredior* : f. m. παρέλευσομαι, a. 2. παρῆλθον, a. 2. imperat. πάρελθι, a. 2. sub. παρέλθω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. παρέλθωσι, a. 2. infin. act. παρελθεῖν, a. 2. part. παρελθὼν, ὄντος, *adveniens* : perf. m. παρελήλυθα. Hinc παρελήλυθὼς χρόνος, *tempus prætĕrlapsum*.

Πάρεις, *remitte, dimitte, permitte* : a. 2. imperat à παρίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Παρεσημειωσάμεθα, 1. pl. a. 1. m. verbi παρασημειόομαι, *annoto* : ex παρὲ, et σημείον, *noto* : f. ώσω. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum, nota*.

Πάρεσις, ιος, ἡ, *remissio* : à παρίημι, *prætermitto* : ex παρὲ, et ἵημι seu ἵω, *mitto*.

Παρεσιώπα, 3. sing. imperf. act. verbi παρασιωπάω. Th. σιωπάω, *sileo*.

Παρεσκευάδατο, Ion. pro παρεσκευάσατο, 3. pl. plusq. p. pass. et

Παρεσκευάζοντο, 3. pl. imperf. pass. à παρασκευάζω, *præparo* : f. άσω, a. 1. παρεσκεύασα ας, ε.

Παρεσσιάδεϊν, ης, ην, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo.

Παρέσσαρσι, 3. sing. perf. pass. à παρασπείρω, *semino juxta*. Th. σπείρω, *sero, semino* : f. ρῶ, a. 1. ἔσπειρα. p. ἔσπαρκα, p. m. ἔσπαρμαι.

Παρέσσης, *aderis*, Poët. pro παρεῖ, 2 sing. f. 1. m. Sic παρέσσεται pro παρεσται, verbi πάρειμι. Ex παρὲ, et εἰμὶ, *sum* : f. m. ἔσομαι, ῃ, εται, et per Sync. ἔσται.

Παρέσται, *aderit*, 3. sing. f. m ejusd. verbi.

Παρεστάμεν, *adesse, adstare*, Ion. pro παρεστάναι, præs. infin. act. à παρίστημι pro παρίσταμι. Ex παρὲ, et ἵστημι se ἵσταμι, f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Παρέστασν, *adstiterunt*, Poët. Sync. pro παρέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act verbi παρίστημι, *adsto*. Th. ἵστημι, *sto*.

Παρέστην, ης, ην, a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, *sisto*, quod vide.

Παρεστήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd.

Πάρεστν, *adest* ; et cum. infin. *licet*, 3. sing. à πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Παρεστὰς, ῶτος, *adstans, qui præsto est*, part. perf. act. contractè pro παρεστηκὼς, ότος, verbi παρίστημι, quod vide.

Παρεστῶτας, *adstantes*, ejusd. nom. pl.

Παρέσχε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi παρέχω, *obtineo*.

Παρέσχεθεν, *apposuit* ; 3. sing. imperf. act. à παραχέζω, idem quod παρέχω, *præbeo*. Th. ἔχω, *habeo* : imperf. εἶχον.

Παρετάξαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi παρατάσσω, *aciem instruo*. Th. τάσσω, *ordino*.

Παρέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρατείνω, *produco* : f. ενῶ, p. παρατέτακα. Th. τείνω, *tendo*.

Παρέτεκτε, *deflexit*, 3. sing. a. 2. ind. act. à παρατρέπω, *diverto* : f. ψω, p. φα, a. 2. ἔτραπον, p. med. τέτροφα. Th. τρέπω, *verto*.

Παρέτρεσσαν, *trepiddrunt* : 3. pl. a. 1. Poët. gem. σ, verbi παρατρέω. Th. τρέω, *tremo*. fut. τρέσω.

Παρευρέσκω, *reperio, excogito* : ex παρὲ, et εὑρίσκω, *invento*.

Παρεύσας, Dor. pro παρέσας, gen. sing. præs. part f. g. à πάρειμι, *adsum*.

Παρεχάλκευσε, 3. sing. a. 1. act. verbi παραχαλκεύω, *sum faber ferrarius, cudo* : quod à χαλκεύς, *ærariam artem exerceo*. Th. χαλκὸς, *æs*.

Παρεχέμεν, Ion. pro παρέχειν, præs. inf. verbi παρέχω, *exhibeo*, quod vide.

Παρέχοντι, Dor. pro παρέχουσι, *permittunt, præbent* : 3. pl. præs. verbi ejusd.

Παρέχω, *præbe* : præs. imperat. pass. à verbo sequenti.

Παρέχω, *exhibeo, præbeo* : imperf. παρεῖχον, f. παρέξω, p. παρέσχηκα, a. 2 παρέσχον, a. 2. part. act. παρασχὼν, ὄντος, præs. m. παρέχομαι, *præbeo* : imperf. m. παρειχόμην, ω, ετο. ex παρὲ, et ἔχω, *habeo*.

Παρέων, *præsens* : Poët. vel Ion. pro παρὼν, præs. part. à πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Παρῆ, 3. sing. præs. sub. ab eodem verbo et Th.

Παρήγγειλα, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραγγέλλω, *præcipio* : fut. ελῶ. perf. παρήγγελκα, a. 1. παρήγγειλα, ας, ε, a. 2. παρήγγελον, ες, ε, p. m. παρήγγελμαι ex παρὲ, et ἀγγέλλω, *nuntio*.

Παρηγορέσκετο, *conciliabat*, 3. sing. imperf. Ion. pro παρηγόρει. à

Παρηγορέω, *consolor ; hortor ; lenio* ; præs. part. παρηγορέων, παρηγορέωμεν, 1. pl. præs. ind. παρηγορέοιτο, Ion. pro παρηγόρητο, 3 sing. plusq. p. pass. Ex παρὲ, et ἀγορέω, f. ήσω, idem cum ἀγορεύω, *verba facio pro concione*. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum*.

Παρηγορίη, ας, ἡ, *solatium* : et

Παρήγορος, ου, ὁ ἡ ἠ, *consolator, consolatorius* : à παρηγορέω.

Παρηέρθη, *suspensum est* : 3. sing. a. 1. ind. pass. à παραείρομαι, ex παρὲ et ἀείρω, *attollo* : f. ἀερῶ, p. ἤερκα, a. 1. pass. ἠέρθην, a. 1. sub. pass. ἀερθῶ.

Παρῆξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παρήσσω, *prætereo*. Th. ἄσσω, *ruo* : fut. ξω.

Παρήϊον, ου, τὸ, *gena* : à παρειὰ, ᾶς, ἡ, idem : et

Παρήϊον, ου, τὸ, *ornamentum equorum, maxillis apponi solitum* : à

Παρήϊος, ου, ὁ ἡ ἠ, *ad genam pertinens* : à præcedente. Th.

Παρῆκα, a. 1. ind. act. verbi παρίημι. *emitto*, quod vide.

Παρηκολούθηκα, ας, ε, *sectatus sum* : perf. ind. act. verbi παρακολουθέω, f. ήσω, *sequor*. Th. ἀκόλουθος, *pedisequus*.

Παρῆκε, f. ήξω, p. ἧκα, *pertineo, pertransĕo, pervenio*. Th. ἥκω, *venio*.

Παρῆλθον, a. 2. verbi παρέρχομαι, quod vide, et

Παρῆλθοτον, Bœot. pro παρῆλθον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρέρχομαι, *praetereo*: quod vide.

Παρῆλιος, ου, ὁ, *sol geminatus, gemini soles*. Th. ἥλιος, *sol*.

* Παρηλλαγμένως, *insolenter, inusitato more*. D. S. *aliter*, cum dat.

Παρῆμαι, *assideo*: ex παρὰ, et ἧμαι, *sedeo*.

Παρημέλησε, Ion. pro παρημέλησε, *neglexit*: 3. sing. plusq. perf. act. verbi παρημελέω, quod vide.

Παρῆμην, Dor. pro παρεῖναι, *adesse*: præs. inf. à πάρειμι, *adsum*.

Παρήμενος, *assidens*; præs. part. m. v. πάρημαι.

Παρήνει, 3. sing. imperf. act. verbi παραινέω, *admoneo*: p. ἠνεσα, f. ἠσω, et ἐσω. Th. αἶνος, ου, ὁ, *laus*.

Παρηορίαι, ας, ἡ, *lorum exterius*: παρηορίαι, *habenæ*. à

Παρήορος, ου, ὁ ἡ ἡ, *extensus*; *ad jugum devinctus*: ex παρὰ, et ἱέω, *ligo*, vel ἀείρω, *attollo*. Item *stolidus*: ex παρὰ, *malè*, et ἤρω, *congruo*.

Παρήπαφε, a. 2. ind. act. à παραφάω, *decipio*: ex παρὰ, et ἄπαφον, Poët. idem quod ἄπατεων.

Παρηρεμίνοι, nom. pl. perf. part. pass. neut. g. verbi παρηρείδω, *admoneo, sufero*. Ih. ἀείρω, *capio*.

Παρηρέτητο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἀρτάω, *suspendo*; vel ἀρτίομαι, *apparo*.

Παρῆτην, 3. pl. imperf. verbi πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ.

Παρήσθιν, *sensisti*, Dor. pro παρέσθιν, 2. sing. a. 2. m. ex παρὰ, et αἰσθάνομαι, *sentio*: f. m. αἰσθήσομαι, a. 2. m. ἀσθόμην, ν, ατο.

Παρήσονται, 3. pl. fut. 1. m. verbi παρίημι, *omitto*. Alii legunt παρίσονται, *aderunt*: à πάρειμι, *adsum*.

Παρήσσει, si codex mendo caret, est 3. pl. a. 1. sub. verbi παρίημι, *permitto* ut intrent: f. παρήσω. Forte legendum παρέσσει, 3. pl. fut. ejusd.

Παρητημένος, *excusatus*: p. part. pass. à παραιτέομαι, οῦμαι, *excuso*: quod à Th. αἴτιος, *peto*.

Παρθένιος, *appinens*: Poët. seu Ion. Sync. pro παραθήμενος, a. 2. part. m. verbi παραθέομαι, *appono*: f. παραθήσω, a. 2. παρέθην. Th. τίθημι, *pono*.

Παρθενία, ας, ἡ, *virginitas*: à παρθένος.

Παρθενεῖα, τὰ, *statua virginitatis*: à

Παρθένειος, ου, ὁ ἡ ἡ, *virgineus*: à παρθένος.

Παρθενεύω, παρθενεύομαι, *in virginitate dego, virginitatem custodio*: ab eod.

Παρθενεών, ῶνος, ὁ, Ion. pro παρθενών, *conclave virginum*: et

Παρθένια, τὰ, *signa virginitatis*: et

Παρθενία, ας, ἡ, *virginitas*; à παρθένος, ου, ὁ, ἡ, *virgo*.

Παρθενικάων, gen. pl. Æol. pro παρθενικῶν, dat. pl. f. g. Ion. παρθενικῇσι.

Παρθενικὴς, ἡ, ὁν, *virgineus, a, um*. Th. παρθένος, ου, ἡ, *virgo*.

Παρθενικὸν, ῶνος, vel παρθενικὸν, Ion. pro παρθενὼν, ῶνος, ὁ, *conclave virginum*: ab eod. Th.

Παρθενοσκέπης, ου, ὁ, *virginum nimis avidus inspectator*, aut *observator*: ex παρθένος, ου, ἡ, *virgo*, et ὀπτεύω, quod ab inusit. ὀπτέω, *inspicio, observo*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΠΑΡΘΕ'ΝΟΣ, ου, ἡ, *virgo*: interdum adject. ὁ ἡ ἡ.

Παρθενὼν, ῶνος, ὁ vide παρθενῶν.

Πάρθος, ου, ὁ, *Parthus*: nomen gentile.

Παρίαύων, *juxta dormiens*: præs. part. à παρεύω. Th. εὐω, *commoror, diversor*

Παρίεναι, *transire, introire, permittere, exporrigere*: præs. inf. ex παρὰ, et ἴημι, *eo*: vel ἴημι, *mitto*.

Παρίεσαν, *præteribant*: 3. pl. imperf. à παρείμι, quod ab ἴημι, pro εἶμι, *eo*: imperf. ἴην, ης, η.

Παρίζω, f. ίσω, *juxta colloco, assidere facio, assideo*: ex παρὰ, et ἵζω, *sedere facio*.

Παρίημι, *omitto, prætermitto; admitto, permitto; dimitto, remitto, laxo; languidum reddo*: f. παρήσω, p. παρεῖκα, præs. pass. παρίεμαι, *remissus fio*: ☞ et med. *obsecro*. Plat. Apol. Socr. τοῦτο μόνον ἀξίωσε καὶ παρίεμαι, *hoc ero et obtestor*, et Id. i. de Rep.] perf. pass. παρεῖμαι, σαι, ται, p. part. παρειμένος, η, ον, *remissus*: ex παρὰ, et ἵημι, seu ἵω, *mitto*.

Πάριος, id, quod

ΠΑ'ΡΙΟΣ, ία, ιον, *PARIUS, lapis*: à *Paro* insulâ.

* Παρίππιον, *præter equito*. D. S.

Πάρις Σιμιχίδας, *PARIS, Simichi filius*.

Παρισόω, *adæquo, equiparo*: ex παρὰ, et ἰσόω, *æquo*. Th. ἶσος, *par, æqualis*.

Παρίστάω, seu παρίστημι, *sisto*: f. παραστήσω. Th. ἵστημι, *sto*.

Παρίστας, άντος, præs. part. act et

Παρίστασο, præs. imperat. pass. et

Παρίστατο, 3. sing. imperf. pass. à

Παρίστημι, *sisto; in medium produco, exhibeo; demonstro, doceo; confero res inter se; conjicio, admoneo*: fut. παρστήσω, p. παρέστηκα, perf. part. act παρεστηκὼς, ότος, et contractè παρεστὼς, ῶτος, *adstans*: plusq. perf. ind. act. παρειστήκειν, a. 1. act. παρέστησα, *stiti*; a. 1. imperat. act. παράστησον, et in 2. pl. παραστήσατε, *sistite*; a. 1. inf. act. παραστῆσαι, *probare*; a. 1. παρίστην, ας, ην, *adstiti*; f. 1. m. παραστήσομαι, *sistar*: ex παρὰ, et ἵστημι, *sto*.

Παρίσχειν, præs. inf. pro παρέχειν, et

Παρίσχομεν, 1. pl. præs. ind. à παρέχω, *præbeo*: idem quod παρέχω, q. ex παρὰ, et ἴσχω, *habeo*.

Παρῆσι, ὄντες, et in acc. pl. παρέντας, a. 2. part. verbi πάρειμι, *præsto, pervenio*: ex παρὰ, et εἶμι, *eo*; a. 2. ἦσι, ες, ε, a. 2. part. ἰὼν.

Παρκατέλαπτε, *accubabat*, 3. sing. plusq. perf. pass. per Sync. pro παρακατελέλαπτο, verbi παρακατελαύνω qu. ex παρὰ, κατὰ, et λάγνω, seu λάγω, *cubare facio*.

Παρκείμενος, per Sync. Poët. pro παρακείμενος, *adjacens, vicinus*; vide παράκειμαι.

Παρκλίνει, *deflectunt*: per Sync. pro παρακλίνει, 3. pl. præs. ind. verbi παρακλίνω. Th. κλίνω, *reclino*: f. νῶ, p. κα.

Παρκύπτουσα, *procumbens*: Dor. et Poët. pro παρακύπτουσα, præs. part. f. g. à παρακύπτω, Th. κύπτω, *incurvo me*.

Παρμόλλαται, Æol. per Sync. pro παραμέμβλωκε, *curavit, advenit, adstitit*: 3. sing. perf. act. ex παρα- et μέμβλωκε, factum ex μεμόλωκε, 3. sing. perf. per Sync. τὸ ε, et euphoniæ gratiâ inserto ὸ, et α vertit in ω. à Th. μολεῖν, *venio, advenio*: f. ήσω, p. μεμόλληκα, ας, ε.

Παρμονᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Diaconi apud Paul.

Παρμονέστερος, α, Poët. Sync. pro παρακαμπτέστερος, *durabilior et constantior*: quod à positivo παρμονὸς deductum: hoc à παραμένω, *persevero, constans sum*. Th. μένω, *maneo*.

Παρνήσσους, gen. Ion. et Poët. à

Παρνησσός, ὁ, nomen montis in Delphis.

ΠΑ'ΡΟΙΘΕ, ων, οἱ, *genus lusorum*.

Παροδεύω, fut. εύσω, *præteriens, pertergredior*: a

Πάροδος, ου, ἡ, *aditus, ingressus, transitus*: ὡς ἐν παρόδῳ, *obiter*: proverb ex παρὰ, et ὁδὸς, ου, ἡ, *via*.

Πάροιθε et πάροιθεν, *ante, antea, coram*: cum. gen. Th. πάρος, Poët. *ante*.

Παροικάσιν, ας, ἡ, *incolatus*: à

Παροικέω, ῶ, *habito, incola esse, peregrè adveni aliquem in locum habitandi causâ*: f. ήσω, p. παρῴκηκα, a. 1. παρῴκησα, a. 1. inf. act. παροικήσαι: ex παρὰ, et οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Παροικία, ας, ἡ, *commoratio, habitatio temporaria in aliquo loco*: à præced.

Παροικίδιον, *habitationis causâ migro*: f. ήσω, p. ώκικα: à seq.

Πάροικος, ου, ὁ ἡ ἡ, *accola, advena*: ex παρὰ, et οἶκος.

Παροιμία, ας, ἡ, *proverbium*: ex παρὰ, et οἶμη, seu ὁδὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, *via*.

Παροιμιάζω, *proverbio utor*: f. άσω, p. ιμίακα: à præced.

Παροιμιώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *proverbialis*: ab eod.

Παροινία, *ebrius ago dicere quæ dedecent; pecco per vinolentiam*: à

Παροινος, ου, ὁ, *abuens vini, petulantia quæ abuntur vini comitatur*: ab eod.

Πάρονος, ν, ὁ ἧ ἡ, *vinosus, ebrius, petulans à temulentiâ* : ex παρὰ, et οἶνος *vinum.*

Παρονόμενος, ν, præs. part. pass. à παροινία.

Παροτρῦναι, dat. sing. a. 1. part. pass. verbi παροτρύω, *transfero* : fut. 1. παρσίσω. Th. οἴω, inus. *fero.*

Παροτρύσιον, *insanio, erro*, f. ήσω, a. 1. παρόρσησα, p. -ώρμηκα. Th. ὀρόω, *stimulus.*

Παροτρύτερος, ἰέρα, ἔρον, *prior*, ratione *temporis* vel *loci* : à παρὰ, *ante.*

Παροίχομαι, *prætereo* : imperf. m. παρῴχόμην, ν, στο, f. m. παροιχήσομαι, p. pass. παρῴχημαι, *præterivi* : p. part. pass. παροιχημένος, η, ον, *præteritus* : ex παρὰ, *prater*, et οἴχομαι, *abeo* : f. m. οἰχήσομαι.

Παροιχόμενοισι, *præteritis* : dat. pl. part. præs. et

Παροίχομαι, Ion. et Poët. pro παρεῖχον, *præterierat* : 3. sing. plusq. perf. act. verbi παροίχομαι, quod vide.

Παρολισθαίνω, *prolabor, lubricè defero* : ex παρὰ, et ὀλισθαίνω, *labor.* Th. ὄλεθος, *lapsus.*

Παρομαρῶ, *comitor, assequor* : ex παρὰ, et ὁμαρέω, ὑπὸ *eo cum, sequor.* Th. ὁμαρτὴ, adv. *simul.*

Παρομαρτάντα, acc. sing. part. præs. à præced.

Παρομοιάζω, *similis sum, assimilo*; f. άσω, p. -ώμοιακα. à

Παρόμοιος, α, ὁ ἧ ἡ, *similis* ; ex παρὰ, et ὅμοιος, *similis.* Th. ἶμις, idem.

Παροξῦναι, a. 1. inf. act. et

Παροξυνθείην, ας, η, a. 1. opt. pass. à

Παροξύνω, ῖς, ι, *acuo* : *ad iram concito, exacerbo* : f. υνῶ, a. 1. παρώξυνα, p. παροξυγκα, imperf. pass. παροξυνόμην, ν, στο, p. pass. παροξυμμαι, et Att. παρώξυσμαι ex παρὰ, et ὀξύνω, *acuo*, Th. ὀξὺς, *acutus.*

Παροξυσμὸς, ὁ, ὁ, *exacerbatio, incitamentum* : à præced.

* Παροστάω, ασο, *torreo.* D. S.

Παροφασις, εως, ἡ, *aspectus obliqui* ; *contemptus* : à verbo.

Παροφᾶν, *limis oculis aspicio, transversùm intueor* ; item *videre me dissimulo* ; *negligo, contemno* ; *perperam video* : ex παρὰ, *perperam*, et ὁράω, *video* : perf. act. Att. ἑώρακα.

Παροργίζω, *ad iram provoco* : f. ίσω, et Att. ιῶ, p. παρώργικα, p. pass. παροργισμαι ex παρὰ, et ὀργίζω, *ad iram incito.*

Παρόργισμα, ατος, τὸ, et

Παροργισμὸς, ὁ, ὁ, *concitatio ad iram, iracundia* : à παροργίζω, quod vide.

* Παροτρύω, *vehementer adhorter.*

ΠΑ'ΡΟΣ, *ante, priusquam, antequam* : adv. cum gen. Hinc πάροιθε et πρόπαροιθε, idem.

Παρτατέμεν, *acerbo, incito, stimulo* : f. νῶ, p. παρώτρυγκα, a. 1. παρετρυνα' ex παρὰ, et ὀτρύνω, *instigo, incito.*

Παρουσης, gen. sing. à παρεῦσα, præs. part. f. g. à πάρειμι, *adsum* : q. ex παρὰ, et εἰμὶ, *sum* : præs. part. ὤν, οὖσα, ὄν.

Παρεῦσι vel παρεῖσιν, *præsentibus* : dat. pl. præs. part. παρὼν, όντος, ejusd. verbi.

Παρουσία, ας, ἡ, *adventus præsentia* : à πάρειμι, *adsum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Παροχετεύω, *per alios canales deduco, mutatis canalibus derivo* : ex παρὰ, et ὀχετεύω, *derivo.* Th. ὀχετὸς, *canalis.*

Πάροχος, ν, ὁ, *præbitor* : à παρέχω : vel *qui à latere alicujus vehitur*, seu *in curru alteri assidet* : ex παρὰ, et ὄχος.

Παροψὶς, ίδος, ἡ, *PAROPSIS, patina* in quâ *opsonia ponuntur* : ex παρὰ, et ὄψον, *opsonium.*

Παρπαπεῖν, et παρπαπεῖν, per Syn. pro παρπαπεῖν et παρπαπεῖν, quæ Anadiplasiasmo Ion. dicuntur pro παρπεῖν, et παρπεῖν, a. 2. inf. et part. verbi παρπείθω, *persuadeo, arte pellicio, fallo.* Th. πείθω, *persuadeo* : f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Παρπείθιος, ία, ον, vel ίη, ὁ ἧ ἡ, *ante pedes existens* : ex παρὰ, et πούς, *pes.*

Παρρησία, ας, ἡ, *libertas, loquendi fiducia* : hinc παρρησίᾳ, *apertè, palam* : ἐν παρρησίᾳ εἶναι, *celeber esse, et in omnium ore versari* : q. d. πανηγυσία, vel πᾶσα ῥῆσις. Th. ῥέω *dico.*

Παρρησιάζομαι, *liberè loquor, palam et liberè ago* : imperf. m. ἐπαρρησιαζόμην, ν, στο, f. m. ἐσομαι, f. inf. m. παρρησιάσεσθαι, a. 1. m. ἐπαρρησιασάμην, ω, ατο, à præced.

* Παρρησιαστὴς, οῦ, ὁ, *qui liberè loquitur.*

Παρτιθεῖ, *apponit* : Sync. Æol. pro παρετιθεῖ, 3. sing. præs. qu. à παρατίθεμι pro παρατίθημι, *appono.* Th. τίθημι.

Παρτιθέτω, Æol. Sync. pro παρατιθέτω, 3. sing. præs. imperat. verbi ejusd.

Παρυφαίνω, *attexo* : ex παρὰ, et ὑφαίνω, *texo*, Th. ὑφάω, idem.

Παρυφάω, *attexo* : ex παρὰ, et ὑφάω, *texo.*

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, *præclava, prætexta* : à præcedente.

Παρχάμεν, Æol. Sync. pro παρεχάμεν, quod Ion. pro παρκέφαλαι, a. 2. inf. act. et

Παρχάμενος, pro παρκεφάμενος, a. 2. part. m. παρχάμενα, Dor. pro παρκεφαμένη. et

Παρχᾶσθαι, a. 2. inf. m. à παρκέχημαι, *suadeo, hortor* : ex παρὰ, et χῆμι, *disco* ; a. 2. act. ἔχην, a. 2. m. ἐχάμην.

Παρχωσις, εως, ἡ, Sync. pro παρείκασις, *oratio quâ quis decipitur, impostura, fraus*, ab eod. verbo.

Πάσσυτος, ν, τὸ, Poët. Sync. pro παμφάσιτον, *quod vitari potest* : ex παρὰ, et φεύγω, *fugio.*

* Παρῳδίω, ῶ, f. ήσω, *canticum ad alterius imitationem compono.* ex παρὰ, et ᾠδὴ, ab ἄειδω.

Παρωθῶ, *expello, ejicio, domo expello* ; item *rejicio, aspernor, negligo* : *procrastino* : ex παρὰ, et ὠθέω, *pello.*

* Παρωκεανῖτις, ίδος, ἡ, *ora Oceani.*

Παρώκησα, ας, ν, a. 1. ind. act. verbi παροικέω, *commoror* : fut. ήσω, perf. παρώκηκα ex παρὰ, et οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος, *domus.*

Παρῴκισμαι, p. ind. pass. verbi παροικίζω, *juxta habitare facio* : f. ίσω. ex παρὰ, et οἰκίζω, *condo, loco* ; ab eod. Th.

Παρῳκοδόμηται, 3. pl. perf. ind. pass. verbi παροικοδομέω, *ædifico, juxta* : ex παρὰ, et οἰκοδομέω, *ædifico* : fut. ήσω, perf. ῳκοδόμημαι. ex οἶκος, *domus*, et δέμω, *struo* : p. med. δέδομα.

Παρωνυμος, ν, ὁ ἧ ἡ, *denominativus, ab alio denominationem habens* : ex παρὰ, et ὄνυμα, pro ὄνομα.

Πάρως, ν, ὁ ἧ ἡ, *præditus colore inter cinereum et rufum medio* : qu. à πυρῆς, *rufus.* Th. πῦρ, *ignis.*

Παρῶπτο, 3. sing plusq. p. pass. verbi παροπτομαι, *neglige.* Th. ὄπτομαι, *video* : f. m. ὄψομαι, p. pass. ὄμμαι.

Παρωτὶς, ίδος, ἡ, *tumor glandularum sub auribus* : quia παρὰ οὖσ.

Παρτρῦναν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παροτρύνω, *excitimulo* : f. υνῶ, p παρώτρυγκα. ex παρὰ, et ὀτρύνω, *instigo.*

Παρῴχηκε, *præteriit* : p. ind. act. et

Παρῳχηκὼς, ότος, *præteritus* : part. perf. act. et

Παρῳχημένος, η, ον, p. part. pass. verbi παροίχομαι, *præterco* : f. 1. m. παροιχήσομαι. Th. οἴχομαι, *eo* ; p. act. ᾠχηκα.

ΠΑ'Σ, πᾶσα, πᾶν, gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, *omnis* ; *quivis* : *totus* : dicitur de maximâ parte, *plerique, reliqui omnes* ; in N. T. *summus, maximus*, ut πᾶσα χαρὰ, *summum gaudium* : [* *merus, nil nisi*, τὸ πᾶν λίθος, *è puella tota saxea.* Theocr. Idyl. xv. 20. Sophocl. Philoct. 631.] in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, gen. pl. f. gen. Ion. πασίων, pro πασῶν, dat. pl. πᾶσιν, et Ion. πάντεσσιν, et in f. g. Ion. πάσῃσιν, pro πάσαις. Est et

Πᾶς, *pater* : vocula infantum : qu. à πάω, *pasco.*

Πασῶν, Dor. pro πασῶν, *omnium* : gen. pl. f. g. à πᾶς, πᾶσα.

Πασσασθαι, *gustdsse* : a. 1. inf. m. à πάω, vel πάομαι, *edo, gusto* : hinc πασσάμενος, a. 1. part. m. Poët.

Πασιθέη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Πασιθόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *quæ ad omnes currit.*

Πάστακα, acc. sing. à πάστας.

Παξιλλάριος, ου, ὁ, *paxillus*: Dim. & seq

ΠΑ'ΣΣΑΛΟΣ, et Att. παττᾶλος, ου, ὁ, *PESSULUS, clavus ligneus, PAXILLUS*: à Dor. πάσσω, pro πήσσω, *figo, infigo.*

Παστάμενος, ου, *adeptus*: a. 1. part. m. gem σ, à πάομαι, *possideo*: perf. pass. πίπαμαι. Ἐπ᾽ πᾶσ.

Πάσσαξ, ακος, ὁ, *paxillus*: idem quod παξιλλάριος.

Πάσσει, Ion. pro ἔπασσεν, *conspergebat*: 3. sing. imperf act. verbi πάσσω est et pres. imperat.

Πασσυδίη, idem quod πασσυδίη, *omni impetu, catervatim*: adv. invenitur et πασσυδεί, *omnibus copiis, funditus*: ex πᾶς, *omnis*. et σύομαι, inus. idem quod. Th. σεύω, *quatio.*

ΠΑ'ΣΣΩ, vel στω, *inspergo, conspergo*; *superinjicio*; item *variego*; f. άσω, p. ακα. Dicitur et

Πάσσω, pro πήσσω, Dor. *infigo.*

Πάστας, άδος, ἡ, *thalamus*: à πάσσω, *variego* quia *variegatus*, et artificiosè factus: exponitur etiam *porticus, atrium, locus convivii*, qu. à πάομαι, *edo.*

Παστὸς, ὴ, όν, *conspersus*; item subst. *thalamus*: Psal. xix. 6. à πάσσω, *conspergo.*

Παστοφόριον, ὃ, τὸ, *locus ubi est thalamus*: ex παστὸς, et φέρω.

Πάσχα, τὸ, indecl. *pascha*: vox origine Hebræa, Lat. *transitus.*

Πασχίμων, Ion. pro πάσχων, præs. inf. à

ΠΑ'ΣΧΩ, ως, οἱ, *PATIOR, afficior*: Att *facio*: [* vel addito οἶ, vel absque οὖ, ὅσα πάσχοντες ἐξ αὐτῶ, Jos. Ant iii. 13. *quantis bonis ab ipso ascitis*: et sic forte intelligendus Gal. iii. 4.] f. m. πίσομαι, a. 2 ἔπαθον, a. 2. inf. παθεῖν, a. 2. part. παθὼν, p. act. πεπάθημα, p. m. πάσσω, hinc πάθημα, ατος, τὸ, *casus, afflictio.* πάθος εος, τὸ, *animi perturbatio, affectus concitatus.* ἀντιπάθεια, ας, ἡ. *repugnantia, contraria affectio.* συμπάθεια, ας, ἡ, *convenientia affectuum*; item *commiseratio.*

Πατα, Scythicè quod Græcè κτεῖναι, *interficere.*

Πατάγέω, ῶ, f. ήσω, *strepo, strepito, fragorem edo*: à

Πάταγος, ου, ὁ, *stridor, fragor*: à πατάσσω, quod vide.

Πατάκαι, *simulacra Deorum in puppibus navium Phœnicum.*

Πατάνη, ης, ἡ, *PATINA, patella*: à πατέω, *pando, aperio.*

Πατάξαι, a. 1. inf. act. et

Πατάξας, αντες, *percutiens*: aor. 1. part. act. et

Πατάξεις, 2. sing. fut. 1. act. verbi πατάσσω, *percutio*: πατάξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act.

Πάταρα, ων, τὰ, *nomen urbis Lyciæ in Asia*: à *Patare* conditore sic nominata.

ΠΑΤΑ'ΣΣΩ, *cum strepitu palpito*: f. ξω, p. πεπάταχα, a. 1. ἐπάταξα· hinc πάταγος, *fragor, strepitus.*

Πατέσθαι, idem quod πάσασθαι, *gustdsse.* Herodot. à πάομαι, *gusto.*

Πατίονται, Dor. pro πατίωσι, *calcant*, 3. pl. præs. ind. à πατέω.

Πάτιε, vocat sing. sed

Πατίε', pro πατέρα. acc. sing. à πατὴρ, quod vide.

ΠΑΤΕ'Ω, *calco, conculco, protego*: f. ήσω, p. πεπάτημα, a. 1. pass. ἐπατήθην.

ΠΑΤΗ'Ρ, έρος, et per Syncop. πατὴς, ὁ, *PATER, genitor, auctor*, qu. à πάω.

Πατήσας, αντος, a. 1. part. act. et

Πατησεῖς. Dor. pro πατήσεις, 2. sing. fut. 1. à πατέω, *calco.*

Πάτμος, ου, ἡ, nomen insulæ in Ægeo mari.

Πάτος, ου, ὁ, *calcata* seu *trita via, callis.* Angl. A PATH. à πατέω, *calco.*

Πάτρα, ας, et Ion. πάτρη, ης, ἡ, *familia*, idem quod πατρὶς, *patria.* Th. πατὴρ, *pater.*

Πατραδελφεὸς, ὁ, ὁ, Poët. pro,

Πατραδελφὲς, ὲ, ὁ, *patris frater, patruus*: ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφὸς.

Πάτρασι, *ex familid*: ἐκ τῆς πάτρας. Vide πάτρα.

Πατραλοίας, ου, ὁ, vel

Πατραλόης, ου, ὁ, *patris percussor, parricida*: ex πατὴρ, et ἀλοάω, seu ἀλοιάω, ῶ, *trituro, multis ictibus contundo, verbero.*

Πατρᾶσι, dat. pl. à πατὴρ.

Πάτρεια, ας, ἡ, *familia, tribus, progenies, gentis origo.* Th. πατὴρ.

Πατριάρχας, ου, ὁ, *PATRIARCHA*: q. τῆς πατρικῆς ἄρχων, *familiæ princeps.* Hinc Angl. PATRIARCH.

Πατρικὸς, ὴ, όν, *paternus, a, um*: et

Πάτριος, ου, ὁ ᾳ ἡ, *PATRIUS, hereditarius, à patre vel patribus traditus.* Th. πατὴρ, *pater.*

Πατρὶς, ίδος, ἡ, *PATRIA*: in acc. πατρίδα· [* Poëtice usurpatur pro πόλις, sive *urbs patria*, Pind. Od. v. 112 et alibi.] ab eod. Th.

Πατριώτης, ου, ὁ, *qui ejusdem est patriæ, conterraneus, popularis.* Hinc Angl. PATRIOT. et

Πατριώτις, in f. gen. idem, à πατρὶς, *patria.*

Πατροβίης, ου, ὁ, nomen viri.

Πατροκασίγνητος, ου, ὁ, *patruus*: ex πατὴρ, et κασίγνητος, *frater*: quod ex κάσις. idem, et γείνομαι, *nascor.*

Πατροκλέης, -ῆος, gen. ίους, ίος, ῆς, dat. εῖ, ῖ εῖ, accus. έα, ία, ῆ, voc. εες, ες. Dicitur et

Πάτροκλος, ου, ὁ, *PATROCLUS*: ex πατὴρ, et κλέος, εος, τὸ, *gloria*: quod à κλείω, *celebro.*

Πατροκτόνος, ου, ὁ ᾳ ἡ, *parricida, patris interfector*: ex πατὴρ, et κτείνω, *neco.*

Πατροπαράδοτος, ου, ὁ ᾳ ἡ, *à parentibus traditus*: ex πατὴρ, *pater*, παρὰ, et δίδωμι, *do.*

Πατροφόντης, ου, ὁ, ὁ, *qui patrem verberat*: ex πατὴρ, et τύπτω, *verbero.*

Πατρῷχος, ου, ὁ ᾳ ἡ, *patris bona putidens*: ut παρθένος παρθένιος, *virgo pupilla, ad quam eadem patris hereditas pertinet*: ex πατὴρ, et ἴχω, *habeo.*

Πατροφονεὺς, έος, ὁ, *parricida*: item *qui alterius patrem occidit*: ex πατὴρ, et φονεὺς, *homicida.* Th. φόνος, *interficio.*

Πατρῷα, ας, ἡ, *paterna.* Th. πατρῷος.

* Πατρῴζω, *paternis vestigiis insisto.*

Πατρῷος, ου, ὁ ᾳ ἡ, seu

Πατρῴος, ου, ὁ, *patrius, a, um.* Th. πατὴρ, *pater.*

Πατταλος, ου, ὁ, vide in πάσσαλος.

Πάττω, Atticè pro πάσσω, *infigo.*

Παῦε, *cessa, desiste*: præs. imperat. act. et

Παύει, *remisit*: 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἐπαύθη, verbi παύω, *cesso*: quod vide

Παῦλος, ου, ὁ, nomen propr. Apostoli Gentilium, et interpret. Lat. *pusillus.*

Παυείδιος, ου, *pauxillus, pauculus*; et

Παῦρον, adv. *PARUM*: et

Παυροντας, *PARUMPER*: à

Πάυρος, ου, Poët. *paucus, non multus, PARVUS*; In compar. παυρότερος, Th. παύω, *cesso.*

Παύσαι, a. 1. inf. act. et

Παυσάμενος, a. 1. part. m. πάσασθαι, a. 1. inf. m. πάσασθαι, 2. pl. a. 1. imperat. m. et

Παύσασαι, a. 1. part. act. f. g. pl. à παύω, *cesso*: f. σω.

Παύσειαν, *sedaret*: 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd. verbi

Παύσις, εως, ἡ, *cessatio, quies*: à παύω.

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, *cessatio*: et

Παυσωμεσθα, Poët. pro πασώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. à

ΠΑΥ'Ω, *facio cessare, finio*: *cesso, sedo*; *cesso*: Angl. TO PAUSE, fut. σω, p. πέπαυκα, a. 1. ἔπαυσα. a. 1. imperat. πάσον, στω, a. 2. πάθον, a. 2. pass. ἐπάην, pres. med. πάομαι, *cesso, desisto, quiesco*. imperf. m. ἐπαυόμην, ω, στο, et in 3. pl. ἐπαύοντο, a. 1. med. ἐπασάμην, ω, ατο, p. pass. πέπαυμαι.

Παφλαγὼν, όνος, ὁ, *Paphlagon*: nom. prop. gent. Παφλαγόνων, gen. pl.

Παφλάζει, *fervebat*; 3. pers. sing. imperf. Ion. et

Παφλάζοιτο, 3. sing. opt. à

Παφλάζω, *ferveo, æstuo*: à Th. φλάζω, *ferveo.*

Πάφος, ου, ἡ, nomen urbis Gr. vocata à *Papho* conditore.

Πάχεια, ας, ἡ, *densa*: nom. sing. f. g. et

Παχείη, dat. f. g. Ion. ἀ πάχυς, *crassus.*

Παχῆι, Dor. pro πηχθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à πήγνυμι, *compinge*, quod vide.

ΠΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, *pruina, ros glaciatus.*

Παχνώδης, ἥεσσα, ῆεν, *pruinosus.* Th. πάχνη.

Πάχνος, ους. τὸ, *crassities, pinguedo.*

Παχνόω, *congelo, gelu constringo,* ἐκπον. et *contristo.*

Παχύδερμος, ν, ὁ ἡ ἡ, *crassam pellem,* seu *cutem habens*; item *fatuus, rudis:* ex πάχυς, *crassus,* et δέρμα, *cutis.* Th. δέρας, ατος, τὸ, *pellis.*

Παχυπηδὴς, ἐντος, *pinguefactus:* a. 1. part. pass. à

Παχύνω, *crassum reddo, pinguefacio:* f. υνῶ, p. πεπάχυσμαι, p. pass. πεπάχυμμαι, a. 1 pass. ἐπαχύνθην, *pinguefactus sum:* à

ΠΑΧΥ'Σ, ἰος, ὁ, *crassus, epissus, densus*; *PINGUIS*; *stupidus, hebes, tardus, rudis, vilis,* de veste et supellectili; *dives, gravis, robustus:* in f. g. παχείη, ας, ἡ, et in n. g. πάχεϊ: quasi à πήσσω, *compingo.*

Παχύτης, ητος, ἡ, *crassities:* à præced.

ΠΑ'Ω, vel πάομαι, *gustare facio, vescor, PASCO:* item *possideo, acquiro:* f. m. ἀσσομαι, p. pass. πέπασμαι.

Πάϑ, præpos. Æol. pro μετὰ, *post:* acc. regit. qu. à πούς.

Πάϑαι, Ion. Pleonasmo. pro πιάϑῃ, 3. sing. præs. ind. act. et

Πιάϑαι pro πιάϑην, inf. act. Ion. verbi πιάω, *irretio, compedibus, adstringo.* Th. πέδη, *pedica.*

Πάϑεσκον, *impediebant:* Ion. pro ἐπέδουν, -ῶν, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.

Παϑάγγετος. ν, ὁ ἡ ἡ, *reprehensus ex fuga,* à persequentibus: qu. ex πάϑα, q. v. pro μετὰ, et ἀγγέλω, *veneor,* vel ἀγείρω, *congrego.*

Παϑάρω, *è solo in sublime tollo:* à πάϑα, Æol. pro μετὰ, et αἴρω, *tollo.*

Παϑαμείβω, Æol. pro μεταμείβω ex πάϑα, pro μετὰ, et ἀμείβω, *mutare.*

Παθανὸς, ἀ, ὸν, *firmus, humilis.* Th. πάθος. *solum, terra.*

Παθάρσιος, ν, ὁ ἡ ἡ, Poët. pro μετάρσιος, *sublimis,* quod vide: sc. Æol. πάϑα, pro μετὰ

Πάϑας acc. pl. à πέδη ης, ἡ, *pedica.*

Πεδάασι, Dor. pro πεδήσωσι, a. 1. inf. act. et

Πέδασον, Dor. pro πέδησον, a. 1. imperat. act. à πεδάω, *impedio, vincio pedicis.* Th. πέδη, *pedica.*

Πεδάορον, ονος, ὁ ἡ ἡ, *mentem victam habens, mente captus, stultus:* ex πέδη, *pedica,* et φρὴν, *mens.*

Πεδάω, *pedicis vincio, illigo, irretio.* Th. πέδη, *pedica.*

Πεδίεχομαι, Æol. pro μετιέχομαι ex πέδα, Æol. pro μετὰ, et ἵεχομαι, *accedo.*

Πεδίε, -ῶ, *pedicis vincio:* f. ήσω, p. πεπέδηκα: à

ΠΕ'ΔΗ. ης, ἡ, *pedica, compes:* quasi à πέζ, *pes.*

Πέδησον, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi πεδάω, vel πεδέω.

ΠΕ'ΔΙΛΟΝ, ν, τὸ, *calceus, talare:* qu. ex ποῦς, et εἰλέω, quia circa *pedem volvitur.*

Πεδινὸς, ἡ, ὸν, *campestris, planus.* Th. πέδον, *solum, terra.*

Πεδίον, ν, τὸ, *campus, planities*; gen. Ion. πεδίοιο. Th. præced. Sed.

Πέδιον, ν, τὸ, *parvum vinculum.* Th. πέδη, *pedica.*

Πεδόϑεν, adv. *ex fundo, è terrâ:* à

ΠΕ'ΔΟΝ, ν, τὸ, *solum, terra, humus:* qu. à πέζ, quia *pede* calcatur.

ΠΕ'ΖΑ, ης, ἡ, *malleolus,* seu *planta pedis*: *fimbria*; aliarum rerum *extremitas,* ut *ripa, littus,* &c.

Πεζεύω, *pedibus iter facio*; f. εύσω, p. πεπέζευκα. Th. πέζα.

Πεζῇ, *pedibus*: πεζῇ, sc. ὁδῷ, *pedestri itinere:* ab eod. Th.

Πεζικὸν, ῆ, τὸν, *peditatus, exercitus terrestris:* à

Πεζικὸς, ἡ, ὸν, *pedestris,* πεζικὴ δύναμις, *peditatus, pedestris exercitus.* Th. πέζα, *planta pedis.*

Πεζοβάτης, ν, ὁ, *qui pedestrem pugnum committit*; *pedes*; Poët. ex πέζης, *pedestris,* et βοὴ, *clamor, bellum.*

Πεζομάχας, α, ὁ, Dor. pro πεζομάχης, ν, ὁ, et πεζομάχος, ν, ὁ ἡ ἡ, *qui pedestre prælium committit:* ex πέζα, *planta pedis,* et μάχομαι, *pugno.*

Πεζομαχέω, *pedestre prælium committo*; à præced.

Πεζομαχία, ας, ἡ, *pedestre prælium:* ab eod.

Πεζὸς, ὸ, ὁ, *pes:* item adjectivè *pedestris,* vel *pedibus iter faciens.* Th. πέζα, *planta pedis.*

Πεῖ, Dor. pro πῆ, *ubi.*

Πεῖϑ' pro ἔπειϑε, *persuasit,* 3. sing. imperf. act. Ion. verbi πείϑω, *persuadeo.*

Πειϑαρχέω, *principi obedio, obtempero, pareo:* f. ήσω, p. πεπειϑάρχηκα, a. 1. ἐπειϑάρχησα, q. d. πείϑομαι ἀρχοντι.

Πειϑαρχία, ας, ἡ, *obtemperatio magistratui:* à præced.

Πειϑάω, *persuadere,* Ion. et Dor. pro πείϑω, præs. inf. act. verbi πείϑω, quod vide.

Πείϑεο, *obtempera,* Ion. pro πείϑου, præs. imperat. m. et pass. et

Πείϑεσθαι, præs. inf. pass. πείϑεται, 3. sing. præs. sub. m. et pass. à πείϑω, *persuadeo.*

Πειϑέω, -ῶ, Poët. et Att. pro quo et πείϑω, pro πείϑω, q. v.

* Πειϑήμιος, ὁ ἡ ἡ, *obsequens,* ex πείϑομαι, et ἠνία.

Πειϑόμαι, *pareo, morem gero:* præs. m. et pass.

Πειϑόμενος, ν, præs. part. pass. à πείϑω.

Πείϑοντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. à πείϑω, *persuadeo.*

Πειϑὸς, ἡ, ὸν, pro πειϑανὸς, *persuasorius:* [* πειϑὸς λόγος, 1 Cor. ii. 4. quæ vox nusquam alias occurrit adjectivè sumpta.] Th. πείϑω, *persuadeo.*

Πείϑω, præs. imperat. m. et pass. à πείϑω.

Πειϑὼς, *persuasionis,* gen. sing. à

Πειϑὼ, ὁος, -ὼς, ἡ, *suada, suadela*: *oratio ad persuadendum composita*; *persuasio*; *obedientia*: à

ΠΕΙ'ΘΩ, *primitiva significatio* verbi (secundum Ern. qui ad probandam sententiam πείσω, et πεῖσμα, adducit) est *vincio, ac vinco ad aliquid,* et sic *fune religatum, quo volo, duco*; hinc *persuadeo, orationis flecto, impello ad rem aliquam faciendam*: *placo aliquem,* inpr. *concilio mihi*; unde et pro *corrumpo* dicitur, cum scil. *aliquis aliquem sibi etiam malis artibus conciliare conetur*: imperf. ἔπειϑον, f. πείσω, a. 1. ἔπεισα, a. 2. ἔπιϑον. perf. πέπεικα, præs. m. πείϑομαι, *assentior*: it. cum. dat. *obedio, pareo, credo.* imperf. m. ἐπειϑόμην, ν, ετο, perf. pass. πέπεισμαι, perf part. pass. πεπεισμένος, η, ον, a. 1. pass. ἐπείσθην, ης, η f. 1. pass. πεισθήσομαι, p. m. πέποιϑα, p. inf. m. πεποιϑέναι, perf. part. m. πεποιϑὼς, ότος. *fretus*, plusq. p. m. ἐπεποίϑειν, εις, ει.

Πείϑωμεϑα, *pareamus,* 1. pl. præs. sub. m. à πείϑω.

ΠΕΙ'ΚΩ, vel πίκω, *PECTO, carmino, carpo*: f ξω, p. πέπεχα, a. 1. pass. ἐπέχθην, p. m. πέπεγμαι.

ΠΕΙ'ΝΑ, et Ion. πείνη, ης, ἡ, *fames, esuritio,* q. à πίνομαι, *pauper sum.* Hinc Angl. TO PINE.

Πεινάλεος, ία, έον, *famelicus, qui esurit.* Th. πείνα.

Πεινάοντι, *esurienti,* Dor. pro πεινῶντι, dat. sing. part præs. et

Πεινάσαι, a. 1. inf. act. à

Πεινάω, ῶ, f. ήσω, *esurio, fame premor*; *appeto, desidero*: à πείνα.

Πεινίω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

Πεινῶν, Dor. pro πεινῶσι, inf. à πεινάω, *esurio*; et πεινήμενος, Dor. et Æol. pro πεινῶν, vel ut alii volunt pro πεινῆναι, qu. à πείνημι, idem quod πεινάω, quod vide.

ΠΕΙ'ΡΑ, ας, ἡ, *conatus, inceptum, tentatio, experientia, dolus*: qu. à πείρω, *transeo,* vel

ΠΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, *cuspis* vel *acies gladii.*

Πειράζω, *tento, exploro,* f. άσω, p. πεπείρακα, a. 1. ἐπείρασα, a. 1. inf. πειράσαι, præs. pass πειράζομαι, *tentor, ad peccandum solicitor,* perf. pass. πεπείρασμαι, a. 1. pass. ἐπειράσθην, a. 1. sub. pass. πειρασθῶ, a. 1. infin. pass. πειρασθῆναι, *tentari.* Th. πεῖρα.

Πειρασίῃσι, ης, ι, a. 1. opt. pass. et

Πειρασϑε, in 3. pl. πειρασθεῖεν, a. 1. sub. pass. verbi πειράω, quod vide.

Πιεμίνω, *finio, necto* : à πιεμίνω.

Πίεσις, seu πίεσις, ιος, τὸ, *finis*. Th. πίεμις, ιος, τὸ, idem.

Πιέσις, ιντος, a. 1. part. act. à πίεμι, *transadigo, transfigo* : f. πιέσω, a. 1. ἔπιεσα.

Πιεῖσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. et

Πιέσαι, a. 1. inf. act. et

Πίεσαι, a. 1. imperat. m. verbi πιέζω, *tento*. Th. πίεμι.

Πιεσθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi.

Πείρασις, εως, ἡ, *tentatio, solicitatio* : et

Πιεσμὸς, ὁ, *tentatio* : à πιεζάζω, quod vide.

Πιεστὴς, οῦ, ὁ, *tentator* : ab eod.

Πιεστικὸς, ἡ, ὸν, *tentandi peritus* : item *qui inani conatu utitur* : à πιεζάζω.

Πίεμα[τ] pro πίεσμα, nom. plur. à πίεμ[ατος] pro πίεσμα, ατος, τὸ, *terminus, finis*.

Πιεστέον, *tentandum*, nomen verbale à πιέζω, *conor*. Th. πίεμι.

Πιρατεύω, f. εύσω, *piraticum exerceo* ; *naves in mari capio, vasto, prædo* : Gen. xlix. expon. *apprehendo* : à πιρατὴς, q. v.

Πιρατήϊον, ου, τὸ, *sedes piratarum, locus piratis infestus* : à

Πιρατὴς, ου, ὁ, *prædo marinus*. *PIRATA* : Angl. PIRATE, dat. pl. πιρατηΐοις, à πιρόω.

Πιρόω, *tentet*, 3. singul. præs. imperativ. act. à

Πιρόω, -ῶ, *conor, nitor, periculum facio* ; item *tento* ; f. ώσω, vel ήσω, p. πεπίρακα. imperf. m. ἐπιρώμην, -ώμην, -ᾶσο, -ῶ, -ᾶτο, -ῶτο, 3. pl. -ῶντο, -ῶντο. Th. πίρα, *experientia, conatus*.

Πιρῆσθαι, *periculum fecisse*, a. 1. inf. pass. et

Πίρασαι, *experire*, a. 1. imperat. m. verbi πιράω, quod vide

Πιρατίζω, *experior, periculum facio* : à πιράω, idem. Th. πίρα.

Πιρίθους, ου, ὁ, nomen viri.

ΠΕΙ'ΡΙΝΣ, ινδος, ἡ, *crates*, vel *alveus ex viminibus in curru*.

ΠΕΙ'ΡΩ, *transadigo, transfodio, infigo, adfigo* ; item *transeo*, f. ερῶ, p. κα, a. 1. ἔπιρα, a. 2. ἔπαρον, perf. pass. πέπαρμαι, a. 1. pass. ἐπάρθην, p. m. παρὼν.

Πιρᾶ, *tenta*, præs. imperat. pass. πιράω, -ῶ, et

Πιράατο, Ion. pro πιρῶντο, 3. pl. opt. pass. à πιράω, *conor*. Th. πίρα, *conatus*.

Πιρώμεθα, *experimur* : 1. plur. præs. indic. m. et

Πιρώμενος, præs. part. m. vel pass. verbi πιράω, *conor, periculum facio*.

Πίσσα, ας, ἡ, *funis anchoralis* : à πίσσω.

Πίσσαι, pro πίσαι, *irrigare*, a. 1. inf. act à πίω, *potum do*, inusit.

Πίσσας, Æol. pro πίσας, αντος, et Æol pro πίσασα, ης, ἡ, a. à πείθω.

Πίσσας, αντος, *persuadens*, a. 1. part. act à πείθω, *persuadeo* : f. σω.

Πισσαχάλινος, ου, ὁ ἡ, *frenis obediens* : πισσαχάλινα ἅρματα, *currus habenis obedientes* : τὰ τοῖς χαλινοῖς πιθόμενα. Virg. *Fertur equis auriga, neque audit currus habenas* : ex πείθω, et χαλινὸς, οῦ, ὁ, *frænum*.

Πίσσαι, *obedies*, Ion. pro πείσῃ, 2. sing. f. 1. m. et

Πίσσεις, 2. sing. f. 1. act. et

Πισσίμαν, *persuasurum esse*. Ion. pro πείσειν, f. 1. inf. act. à πείθω, f. σω, *persuadeo*.

Πίσσεσθαι, f. 1. inf. m. et

Πίσσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. vel 2. sing. f. 1. m. à πείθω, *persuadeo* : f. σω.

Πισθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass. à πεισθεὶς, ῆντος, ἔντι, ab eod. verbo.

Πισθῆναι, a. 1. infin. pass. et

Πισθήσομαι, f. 1. ind. pass. à πείθω, quod vide.

Πίσμα, ατος, τὸ, *fiducia aggrediendi aliquid, persuasio* ; *funis nauticus, quo navis religatur, ut pateat gubernatori* ; *retinaculum* : à πείθω.

Πισμονὴ, ῆς, ἡ, *persuasio*. [* Gal. v. 8. et Eustath. ad Od. x. xvi. alibi.] ab eod. Th.

Πίσομαι, *patiar*, vel *parebo* : f. 1. m. a. πάσχω, *patior*, vel πείθω, *pareo*.

Πῖσος, vel πῖσυς, εος, τὸ, *locus humectus, hortus, pratum* : qu. qui possit πίσαι, i. e. *potum præbere* : à πίσσω, *potum præbeo*.

Πίσυς, ῆος, ὁ, *obediens, suasor* ; à πείθω.

Πίτνω, idem quod πίλνω, quod vide.

Πιλάγισσιν, dat. pl. Ion. à πίλαγος.

Πιλαγίζω, *inundo, restagno* : à

ΠΕ'ΛΑΓΟΣ, εος, τὸ, *PELAGUS, mare*, in nom. plur. πιλάγη, qu. πλοῖα ἄγων, *naves ducens*.

Πιλάγων, *Pelagon*, nomen viri.

Πελάζω, *appropinquo, accedo* : item *appropinquare facio, admoveo, pertingo* : f. άσω, p. κα, præs. infin. πιλάζειν. Πιλάζειν κράτει, *admovere victoriæ, dare victoriam*. Sic κράτει πίλασσεν, *victoriam mihi largire*, a. 1. imperat. act. Poët. Th. πίλας, *prope*.

ΠΕ'ΛΑΝΟΣ, ου, ὁ, *libum*[*] *polline farinæ*. q. à πέλα, *farina tenuis*, vel πιλόω, *misceo*.

ΠΕΛΑΡΓΟ'Σ, ά, ὁ, *ciconia* : q. ex πελὸς, et ἀργὸς, quia *nigris* et *albis* pennis.

ΠΕ'ΛΑΣ, adv. *prope*, q. à πέλω, *appropinquare facio* : comp. πελάσσιον ; superlat. πελάσσατος. Hinc ὁ πέλας, *vicinus, propinquus, alius*.

Πίλασαν, *applicarunt*, Ion. pro ἐπίλασαν, 3. pl. a. 1. act. et

Πελάσας, αντος, *accidens*, a. 1. part. act. πέλασαι, a. 1. infin. à πελάζω, *admoveo*, f. σω, p. πεπέλακα. Th. πέλας, *prope*.

* Πελασγοὶ, Iones dicti sunt *Pelasgi Ægialenses*, Πελασγοὶ Αἰγιαλῆς, antequam Danaus et Xuthus in Peloponnesum transierunt. Herodot. vii. 94. sic dicti ab Ægialeo rege.

Πελασθὶς, ίντος, *accedens*, a. 1. part. pass. et

Πελάσθη, *infixa est*, Ion. pro ἐπελάσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab eod. verbo et Th.

Πελάσσας, Æol. pro πελάσας, a. 1. part. act. Poët. gem. σ, verbi πελάζω, quod vide.

Πελάτης, ου, ὁ, *qui appropinquat* ; *item incola, cliens* : [* *vicinus, mercenarius*, qui δῆς Atticis, πέλοτες Thessalis, πελάτης reliquis Græcis, Salm. de m. usur. p. 871.] à πελάω.

Πελάτις, ιδος, ἡ, *cliens, famula*. à præced.

Πελάω, idem quod πελάζω, quod vide

Πέλεθος, vide in σπέλεθος.

Πέλεθρον, pro πλέθρον, ου, τὸ, *jugerum*.

Πέλει, *est*, *contigit*, [* ab inusit. πέλω, *sum*. In Stobæo vox poetica habetur : sed sæpe ea utuntur Tragici in Iambis Markl. in Eurip. Suppl. 178.]

Πέλεια, ας, ἡ, et

Πελειὰς, άδος, ἡ, *columbarum quædam species, columba* : à πελὸς, *niger*, quia *nigro* erant colore.

Πελείσιν, *columbis*, dat. pl. à πελειὰς.

Πελεκὰν, *PELICANUS*, Gl. V. πελεκάνος, *marina avis, fulica*. Dicitur πελεκὰν, ᾶνος, et -ᾶντος, et πελεκὰς, ὰ πελεκάω, *seco*, quòd rostrum habeat magnum et latum, *dolandi* aptum. Th. πέλεκυς, *securis*.

Πελεκάω, ῶ, f. ήσω, *seco, securi incido* : à πέλεκυς.

Πελέκημα, ατος, τὸ, *fomes, id quod inter dolandum excidit, scobs, segmentum*, quod pro fomite esse potest. à præced.

Πελεκίζω, *securi ferio* : f. ίσω, p. πεπέλεκικα, perf. pass. πεπέλεκισμαι, perf. part. pass. πεπελεκισμένος, η, ον, *securi percussus*. Th. πέλεκυς, *securis*.

Πελεκῖνος, ου, ὁ, *securidaca*, herba, cujus semen est ut πέλεκυς, *securis*.

Πελέκησιν, Ion. et Poët. pro πελέκεσι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πελεκάω, *seco*, quod vide.

Πέλεκκον, ου, τὸ, *mamburium* seu *capulus bipennis, bipennis ipsa* : à

ΠΕ'ΛΕΚΥΣ, εως, ὁ, *securis, bipennis* : in acc. πέλεκυν.

Πελεμίζετ', Ion. pro ἐπελεμίζετο, *contremuit, quassatus fuit* : 3. sing. imperfect. pass. à

ΠΕΛΕΜΙ'ΖΩ, *moveo, commoveo, quasso* : f. ξω, p. πεπελέμιχα, perf. pass. πεπελέμιγμαι, a. 1. pass. ἐπελεμίχθην, ης, η.

Πελεμίχθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. præced.

Πέλεν, Ion. pro ἔπελεν, *exstabat*, 3. singul. imperf. et

Πέλεται, Ion. pro ἵπταται, 3. sing. imperf. verbi Poët. πέλω, *sum*.

Πέλιν, Dor. pro πάλιν, præs. imperat. verbi πέλομαι, idem quod πέλω, *sum*.

Πελιδνὸς, ἡ, ὸν, *nigrorem plumbeum habens, sanguine suffusus, lividus*: à Th. πελὸς, *niger*.

Πελιδνόω, -ῶ, *lividum reddo, sugillo*. à præced.

Πέλιος, ία, ιον, *niger, lividus*: à πελὸς.

Πέλοντο, *erant*, 3. pl. imperf. Ion. verbi πέλομαι, *sum*: à πέλω, idem.

ΠΕ'ΛΛΑ, Ion. πέλλη, ης, ἡ, *mulcta*, πελλὶς, ίδος, ἡ, idem. q. à πέλος, *plenus*, quòd sæpè lacte *implori* soleat. Indè Angl. A PAIL. i. e. inulcrale. Item *vas potarium*.

Πέλλη, ης, ἡ, *PELLA*, urbs Macedoniæ: unde Alexander Magnus, *Pellæus* dictus.

Πέλλης, ητ, ον, sive πελλὸς, ὴ, ὸν, idem quod πελὸς, *niger*.

ΠΕ'ΛΜΑ, ατος, τὸ, *planta pedis*: item *solea*, qu. à πελὸς, quia *nigra*; aut à πελὸς, *lutum*, quod eâ calcamus.

Πέλομαι, *sum*: idem quod πέλω.

Πελοπιδᾶν, Dor. pro πελοπιδᾶσθαι, 1. plur. præs. ind. m. præced. verbi

Πελοπίδᾶς, Ion. Dor. et Poët. pro Πελοπίδης, οῦ nom. pl. à

Πελοπίδης, ου, ὁ, *Pelopis filius*: à Πέλοψ, οπος, nom. propr.

Πελοποννησιακὸς, ἡ, ὸν, *Peloponnesiacus*: et

Πελοποννησιακὶ, adv. *Peloponnesiace*: à

Πελοπόννησος, ου, ἡ, *Peloponnesus*, regio Græciæ, infra mare Ionium et Ægæum.

Πέλοπος, gen. sing. à Πέλοψ, οπος, ὁ, *Pelops*, nom. propr.

ΠΕΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, *colorem nigricantem et subfuscum habens*: item *niger, fuscus*.

Πελτασὴς, οῦ, ὁ, *PELTA'STA, peltatus, cetratus*: et

Πελτασὸς, ὴ, ὸν, *ad peltastam pertinens*; item *qui peltâ se tueri in pugnâ novit*: à

ΠΕ'ΛΤΗ, ης, ἡ, *PELTA, scutum breve*: q. πελτὸν, quod *vibrari* possit.

Πελὺξ, υκος, ὁ, vel πέλυς, εως, ἡ, *securis*; *PELVIS*, propriè *lignea*; facta τῷ πελύειν.

ΠΕ'ΛΩ, et πέλομαι, *sum*; *venio*; *tero*; *admoveo*, *appropinquare facio*.

ΠΕ'ΛΩΡ, ωρος, τὸ, *monstrum*.

Πελώρη, *vasta*, f. g. Ion. à πέλωρος.

Πελώριος, ν, ὁ ᾗ, *monstrosus*; item *admirandus, suspiciendus, mirus*; et *immanis, ingens*. Th. πέλωρ.

Πέλωρος, ὠρα, ωρον, *monstrosus, portentosus*; item *ingens, immanis*: ab eod.

Πέμμα, ατος, τὸ, *coctum aliquid*, peculiariter *genus quoddam placentæ*: à πέσσω, *coquo*.

Πεμπάδεχος, *quincurio*; idem quod πεντάδεχος.

Πεμπάζω, seu πεμπάζομαι, f. άσω, et m. άσομαι, perf. πεπεμπάκα, *per digitos numero*, præsertim *quinos numero*; *cogito*: à

Πεμπὰς, άδος, idem quod πεντὰς, άδος, *numerus quinarius, quinquè*: à

Πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque*. Est. et

Πέμπε, pro ἔπεμπε, Ion. 3. sing. imperf. verbi πέμπω, *mitto*.

Πέμπελος, ν, ὁ ᾗ, *senex*; q. jam *mittendus* in sepulchrum: à πέμπω.

Πέμπωσι, ας, ὰ, Dor. pro πέμπει σι, ης, ἡ, *mittens*, præs. part. f. g. à πέμπω, *mitto*, f. ψω.

Πέμπων, Ion. pro ἔπεμπον, ες, ε, imperf. Ion. ejusd. verbi.

Πεμπταῖος, αία, αῖον, *quintanus, quinque dies natus, quod quinto die fit, venit, redit*, &c. à πέμπτος, *quintus*. Th. πέντε, *quinque*.

Πεμπτάμερος, ν, ὸ ᾗ, Ion. et Dor. pro πεμφθήμερος, vel πενθήμερος, *quinque dies durans*, seu *à quinque diebus*: ex πέμπτος, ν, *quintus*, et ἡμέρα, *dies*.

Πέμπτης, ν, gen. et dat. sing. f. g. à

Πέμπτος, η, ον, *quintus, a, um*, dat. plural. πέμπτοισι: à πέμπτε, Æol. pro πέντε, *quinque*.

Πεμπτὸς, ὴ, ὸν, *miesus, a, um*: à

ΠΕ'ΜΠΩ, *mitto, dimitto, emitto, immitto, procul amando; veho, trajicio; mitto legatos*; [* πέμπειν μαντεῖα, σημὰ, Eurip. in Phœniss. 223; *mittere ad oraculum venerandum*.] f. ψω, p. πέπεμφα, a. 1. ἔπεμψα, a. 1. imperat. act. πέμψον, άτω, a. 1. sub. πέμψω, ῃς, ῃ, a. 1. infin. πέμψαι, a. 1. part. πέμψας, αντος, præs. pass. πέμπομαι, *mittor*. a. 1. pass. ἐπεμφθὴν, f. 1. pass. πεμφθήσομαι, p. m. πέπομφα. [* πέμπομαι, med. *curo aliquem deducendum*. Eurip. Hecub. 372. Orest. 107. 111.]

Πεμπόβολον, ου, τὸ, *veru cum quinque cuspidibus*: ex πέμπε, Æpl. pro πέντε, *quinque*, et ὀβελὸς, *veru*.

ΠΕ'ΜΦΙΞ, ιγος, ἡ, *flatus*: item *gutta, nubes, bulla*: qu. à πέμπω, ut sit quod *emittitur* è re aliquâ.

ΠΕΜΦΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *insectum è vesparum genere*.

Πέμψαν, Ion. pro ἔπεμψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. et

Πέμψας, αντος, a. 1. part. act. verbi πέμπω, *mitto*: f. ψω.

Πέμψει, S. sing. et

Πέμψεν, 3. pl. f. 1. act. ejusd. verbi

Πεμψῶ, Dor. pro πέμψω, fut. 1. verbi πέμπω, quod vide.

Πέμψωμεν, *mittamus*, 1. plur. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Πένεσθαι, præs. infin. m. à πένομαι, *labore, ago*, quod vide.

Πενίης, ευ, ὁ, *servus, famulus*: à πένομαι, *laboro*. [* idem qui θὴς Atticorum.]

Πένηαι, Ion. pro πένῃ, 2. sing. sub. m. verbi πένομαι, *laboro, pauper sum*.

Πένης, ητος, ὁ ᾗ, *qui labore victum quærit, pauper, egens*; dat. pl. πένησι; à πένομαι, *laboro, egeo*.

Πένθει, *luge*, præs. imperat. à πενθέω, *lugeo*: Sed

Πένθεϊ, dat. sing. à πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

ΠΕΝΘΕΡΟ'Σ, ὴ, ὸ, *socer, uxoris pater*: πενθερὰ, ᾶς, ἡ, *socrus, uxoris mater*: ut ἑκυρὸς, et -ρὰ, *socer* et *socrus*, mariti pater et mater.

Πενθέω, -ῶ, *lugeo*: f. ήσω, p. πεπένθηκα, a. 1. ἐπένθησα, a. 1. infin. πενθῆσαι. Th. πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

Πενθήμεναι, Dor. pro πενθῆναι, præs. infin. à πένθημι, pro πενθέω. Alii pro πενθεῖν, præs. infin. verbi πενθέω, *lugeo*. Th. πένθος.

Πένθιμος, ν, ὁ ᾗ, et πένθιμος, ίμη, ιμον, *lugubris*: à

ΠΕ'ΝΘΟΣ, εος, τὸ, *luctus, mœror*; item *funus*: q. πόνθος, à p. m. πεπονθὼ, verbi πάσχω, *patior*. Hinc. πενθέω, *lugeo*.

Πενία, ας, ἡ, at Ion. -ιη, ης, *paupertas*: à πένης, *pauper*. Th. πένομαι, *labore, inopia tum*.

Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, *pauper, pauperculus, inops*: à

ΠΕ'ΝΟΜΑΙ, *facio, efficio, ago, paro, curo, struo*; *pauper sum*: πενόμενος, præs. part. m. πένομαι, p. m.

Πέπυστο, Ion. pro ἐπύνθοντο, 3. pl. imperf. m. verbi præced.

Πεντάδεχος, ν ὁ, *qui quinque viris præest*: ex πέντε, *quinque*, et ἄρχω, *principium*.

Πεντάθλον, ν, τὸ, *quinquertium*: et

Πενταέθλος, ν, ὁ, *quinquertio*: ex πέντε, *quinque*, et ἆθλος, *certamen*.

Πενταετηρικὸς, ἡ, ὸν, *quinquennalis; lustralis*: à

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, *quinquennium, lustrum*. Sed Att. πενταετηρὶς ponitur pro adjectivo, πενταετηρικὴ. A.

Πενταέτηρος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *quinquennis, quinquennalis*: à

Πενταέτης sive πενταετὴς, ους, ὁ ᾗ ὑ, idem: ex πέντε, *quinque*, et ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Πέντάθλον, ν, τὸ, *quinquertium, quinque certamina*: et

Πέντάθλος, ν, ὁ, *quinquertio, qui quinque certaminibus victor evasit*: ex πέντε, *quinque*, et ἆθλος, *certamen*. Th. ἆθλος, idem.

Πεντάκις, *quinquies*, adv. à πέντε.

Πεντακισχίλιοι, αι, α, *quinquies mille*: ex præced. et χίλιοι.

Πεντακόσιοι, αι, α, *quinquenti, æ, a*; ex πέντε, *quinque*, et κόσιοι.

Πεντάπηχυς, υος, ὁ ᾗ ὑ, *qui est quinque cubitorum*: ex πέντε, et πῆχυς.

Πεντάπλάσιος, ία, ιον, Ion. πεντεπλάσιος, *quinquies major*. Th. πέντε, *quinque*.

Πεντάπλασίως, adv. *quintuplicater, quinque modis*: à præced.

Πεντάπλους, ους, ὁ ᾗ ὑ, et πενταπλέος, έα, πλέη, ῆ, πλέον, ῶν, *quintuplex*: à πέντε.

Πέντε, et πεντακά, *quinquefariàm, quinque modis* : à

ΠΕ'ΝΤΕ, οἱ, αἱ, τὰ, *quinque.*

Πεντεκαίδεκα, *quindecim.*

Πεντεκαιδέκατος, άτη, ατον, *decimus quintus* : ex πέντε, et δέκατος, *decimus.*

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *quinquaginta* : à πέντε, *quinque.*

Πεντηκονταετὴς, ἐος, ὁ, *quinquaginta annos habens;* ex πεντήκοντα, *quinquaginta*, et ἔτος, ους, τὸ, *annus.*

Πεντηκονταετία, ας, ἡ, *quinquaginta anni* ; à præced.

* Πεντηκοντάλιτρον, υ, τὸ, *quinquaginta libræ ; nummus Siculus,* ita à pondere dictus, quia scil. quinquaginta libras valebat. D. S.

Πεντηκοντάρχης, υ, ὁ, *qui quinquaginta militibus præest.*

Πεντηκόντερος, ὁ, *navis, quæ quinquaginta remis agitur ;* πεντηκοντόρους, ὁ, idem.

Πεντηκοντόζυγος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *qui quinquaginta jugerum est* : ex πεντήκοντα, quod vide, et ζυγὸν, seu γύα, *arvum, juger.*

Πεντηκοντοκάρηνος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *qui habet quinquaginta capita* : ex πεντήκοντα, quod vide, et κάρηνον, υ, τὸ, *caput.*

Πεντηκοστὸς, ὴ, ὸν, *quinquagesimus, a, um.* Hinc πεντηκοστὴ, scil. ἡμέρα, *dies quinquagesimus,* à resurrectione Domini. Angl. PENTECOST. Th. πέντε.

Πεντόζυγος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *qui in quinos ramos dispergitur.* Sic vocatur etiam manus : ex πέντε, et ζυγὸς, *ramus.* Digiti sunt veluti *quinque* ramusculi.

Πέξωντ' pro πέξωντο, *tondeatur* : 3. sing. a. 1. opt. med. verbi πέκω, seu πεκέω, *pecto*, f. ξω.

Πεξῶ, Dor. pro πέξω, f. 1. verbi ejusd.

ΠΕ'ΟΣ, ους, τὸ, *penis.*

Πεπάγασι, Dor. pro πεπήγασι, 3. plural. perf. m. verbi πήγνυμι, *compingo* : f. ξω, a. 2. ἔπαγον, p. m. πέπαγα.

Πεπαδυῖα, *passa* ; per Sync. pro πεπαθηυῖα, p. part. act. f. g. verbi πάσχω, f. πείσω, pro πάσχω, *patior* ; a. 2. ἔπαθον.

Πεπαίδευται, 3. pl. p. pass. et

Πεπαίδυται, 3. sing. Vide παιδεύω.

Πεπαίνω, *excoquo, et ad maturitatem perduco ; maturo ; mitigo, lenio ;* à πέπων.

Πεπαισμένος, p. part. pass. à παίζω, *ludo, illudo ;* vel à παίω, *percutio* ; fut. αίσω, p. pass. πέπαισμαι. Sunt quæ πεπαίνω, derivari dicunt.

Πεπαίτερος, ίρα, ίρον, *maturior, mitior ;* compar. Est πέπων, *maturus,* quod vide.

Πεπαλαγμένος, *pollutus ;* perf. part. pass. à παλάσσω, *inquino, fœdo* ; f. ξω, p. πεπάλαχα, a. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, *vibro* ; f. αλῶ. Alii δς, *lutum.*

Πεπάλακτο, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. ab eod.

Πεπάλαχθε, 2. pl. perf. imperat. pass. à πάλλω, *sortior ;* quod à πάλος, *sors* ; item *agitatio.* Th. πάλλω, *agito.*

Πεπαλὼν, *qui vibravit ;* Ion. redupl. pro παλὼν, a. 2. part. ct. verbi πάλλω, *vibro* ; f. αλῶ, a. 2. ἔπαλον.

Πέπαμαι, perf. verbi πάομαι, f. m. ἄσομαι, *possideo.*

Πεπάνω, a. 2. infin. act. verbi πέπαιν, *coquo* ; a. 1. part. pass. πεπανθείς, είσα, ἐν, *coctus :* nom. pl. πεπανθέντες.

Πεπασεῖν, per Anadiplas. pro πασεῖν, a. 2. infin. verbi πάσσω, *transeo* ; f. πεῶ. a. 2. ἔπασον. Portus legendum credit πεπασεῖν, a. 2. infin. pro πορεῖν, verbi πορῶ, vel πορέω, *do, præbeo.*

Πεπάσθαι, perf. infin. pass. à

Πέπασμαι, perf. ind. pass. et

Πεπασμένος, η, ον, *trajectus, confixus ;* p. part. pass. verbi πάσσω, *transadigo* ; f. πάσω, p. πέπασμαι, p. m. πέπασα.

Πεπαφήκειν, p. act. Att. pro πεφήκειν. et

Πεπαφυῖα, p. part. pass. Att. pro πεφυῖα, verbi πεφυκέω, vel πεφύω, *do, præbeo.*

Πεπέδηται, 3. sing. p. pass. verbi πέδομαι, *possideo* ; f. m. ἄσομαι, p. pass. πέπασμαι.

Πέπεισμαι, *persuasi sum ;* Ion. pro πεπεισμένος εἰμὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi πείθω, *persuadeo* ; fut. σω, a. 2. ἔπεισθον, perf. pass. πέπεισμαι.

Πεπείθοντο, *paruerunt ;* Ion. redupl. pro ἐπείθοντο, 3. pl. imperf. pass. ejusd. verbi.

Πεπείρημαι, *expertus sum ;* Dor. pro πεπείραμαι, p. ind. pass. a. 1. pass. ἐπειράσθην, à πειράω, *tento* ; f. άσω et ήσω. Th. πείρω, *conatus, experientia.*

Πέπειρος, ον, ὁ ᾗ ὁ, *maturus, mitis ;* à Th. πέπτω.

Πεπείσθω, *persuasum habeat* ; 3. sing. perf. imperat. pass. et

Πέπεισται, 3. pl. pass. ejusd. verbi.

Πεπείσομαι, p. ind. pass. verbi πείθω, *persuadeo* ; f. σω.

Πεπελεκισμένος, υ, *decollatus, securi percussus ;* p. part. pass. verbi πελεκίζω, *securi ferio.* Th. πέλεκυς, *securis.*

Πεπερχαίνω, p. infin. act. verbi περαίνω, f. ανῶ, p. πεπέρανκα, idem quod περατόω, *finio.* Th. πέρας, τὸ, *finis.*

Πεπερκμένος, υ, *advectus et vendi-tus ;* à πέράω, *vendo* ; f. άσω et ήσω, p. πεπέρασμαι, p. pass. πεπέρασμαι.

ΠΕ'ΠΕΡΙ, ως, vel εως, τὸ, *Pl. PER* ; Angl. PEPPER. à πέπτω, quòd calore suo *coctionem* juvet.

Πέπηγα, ας, ε, p. m. et

Πεπηγὼς, ὼτος, p. part. m. verbi πήγνυμι, seu πάγω, *compingo.*

Πεπηδήκειν, perf. infin. act. verbi πηδάω, *salto.*

Πεπιεσμένος, η, ον, *pressus ;* p. part. pass. verbi πιέζω, *premo* ; f. εσω, p. κα, p. pass. πεπίεσμαι.

Πεπιθεῖν, *inducere* ; Ion. redupl. pro πεῖσαι, a. 2. infin. verbi πείθω, *persuadeo* ; f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πεπιθμένος, η, ον, p. part. pass. et

Πεπίθω, *persuadebo* ; Ion. redupl. pro πείθω, f. 1. verbi πείθω, pro πείσω, *persuadeo* ; a. 2. ἔπιθον, unde πέπιθμαι.

Πέπιθμαι, per Sync. pro πεπείσμαι, Ion. redupl. pro ἐπείσθην, 1. pl. a. 2. act. verbi πείθω.

Πεπίθοιμαι, et in 3. pl. πεπίθοιτο, Ion. redupl. pro πεισαίμην, et πεισαι, a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Πέπιθον, Ion. redupl. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. et

Πεπιθὼν, a. 2. part. act. Ion. pro πείθων, οντος, verbi πείθω, *persuadeo* ; a. 2. ἔπιθον.

Πεπιστεύκαμεν, 1. pl. p. ind. act. verbi πιστεύω, *credo* ; f. εύσω : à πίστις, ις, ἡ, *fides.*

Πεπιστεύκεσαν, *crediderant* ; 3. pl. plusq. p. Att. pro ἐπεπιστεύκεσαν, ab eod. verbo.

Πεπιστευμένην, acc. sing. f. g. part. p. pass. verbi πιστεύω : vide in πιστεύσαμεν.

Πεπλανημένως, adv. *vagabundè* : à πλανάομαι, *erro.* Th. πλάνη, *error.*

Πέπλαγξαι, 3. sing. perf. pass. πεπλάχθαι, p. inf. pass. πεπλαγμένος, ον, perf. part. pass. verbi πλάσσω, *fingo* ; f. σω, p. κα.

Πεπλάτυνται, 3. sing. p. pass. verbi πλατύνω, *dilato* ; f. υνῶ, πεπλάτυγκα. Th. πλατὺς, ἰος, *latus, amplus.*

Πέπληγα, *percussi* ; p. m. verbi πλήσσω, f. ξω, a. 2. ἔπληγον.

Πεπληγήμεν, et πεπληγήμεναι, Ion. et Dor. pro πεπλαγεῖν, verbi πεπλαγὼν, *percutio* ; quod à p. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, in præsens abiit : undè et imperf. πέπληγον, Ion. pro ἐπέπληγον, nisi malis esse a. 2. act. verbi πλήσσω, a. 2. πέπληγον, Anadiplas. Ion. pro ἔπληγον.

Πέπληγον, *percussi* ; vide in præced.

Πεπλήθοντας, 3. sing. p. pass. verbi πλήθω, quod vide.

Πεπλησμένος, ον, ὁ ᾗ ὁ, *plenus, a, um* ; perf. part. m. verbi πλήθω, *impleo* : f. πλήσω, p. m. πέπλησμαι.

Πέπλητο, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. verbi πίμπλημι, idem quod πίμπλω, *impleo* : f. πλήσω, p. pass. πέπλησμαι.

Πεπλησμένων, *eorum quæ implenta sunt*: gen. pl. perf. part. pass. à πιμπλημι.

Πεπλήσμαι, et in 3. pl. πεπλήαται, p. ind. pass. verbi πλήθω, *impleo*: f. ήσω, p. πεπλήσμαι. Th. πλίω, *plenus*.

Πεπλησιασμένος, η, ον, p. part. act. verbi πλησιάζω, *appropinquo, accedo, accedo familiariter ad aliquem*: f. άσω, p. κα. à πλησίον, *prope*. Th. πίλας, idem.

ΠΕ'ΠΛΟΣ, ου, et Ion. πέπλος, ὁ, et πέπλον, ου, τὸ, *PEPLUS, -UM*, vestis muliebris.

Πεπλύδαι, Poët. p. infin. pass. verbi inus. πλύω, *lavo*: f. ύσω, p. pass. πέπλυμαι. Th. πλύνω, idem.

Πέπλως, vide in ἐπέπλων, ως, ω, et

Πέπλως, acc. pl. Dor pro πέπλους. Th. πέπλος.

Πεπνυμένος, η, ον, *prudens, sapiens*: perf. part. pass. et in dual. πεπνυμένω, à perf. ind. πέπνυμαι, verbi πνέω, seu πνίω, f. σω, *spiro*: in pass. πνύμαι, *sapio*. Th. πνέω, *spiro*.

Πέπνυσο, *sapito*: p. imperat. pass. verbi πνύμαι, *sapio*: à πνῦμι vel πνέω, id quod præced. Th. πνέω, *spiro*.

Πεπόησα, ας, ε, et in 3. pl. πεποίησι, Dor. pro πεποίηκασι, p. ind. act. et

Πεπόημαι, et in 3. pl. πεποίηνται, p. ind. pass. πεποιῆσθαι, p. inf. pass. et

Πεποιημένος, η, ον, p. part. pass. verbi ποέω, f. ήσω, *facio*.

Πέποιθ' pro πέποιθα, *confidit*: 3. sing. p. m. πεποιθώς, ός, ε. hinc πεποίθης, 2. sing. p. m. sub. et

Πεποίθησι, p. inf. m. πεποιθώς, ότος, in pl. πεποιθότες, p. part. m. verbi πείθω, *persuadeo*: f. σω, a. 2. ἔπεισα. πεποίθει, 3. sing. plusq. p. m. Ion.

Πεποίθησις, ως, ἡ, *persuasio, fiducia*: à p. m. πέποιθα, verbi πείθω.

Πεποίθατε, 1. pl. præs. ind. verbi πείθω, qu. Siculo more factum à p. m. πέποιθα, verbi πείθω.

Πεποιθότως, adv. *confidenter, cum fiducia*. à

Πεποιθώς, ότος, *fretus, confisus*: vide in πεποίθασι.

Πεποικιλμένος, η, ον, *variegatus, a, um*: perf part. pass. verbi ποικίλλω, f. λω, *variego*. Th. ποικίλος, *varii coloris*.

Πέπρωμαι, *misi*: p. ind. med. verbi πέμπω, *mitto*: f. ψω.

Πέπων, *mollis, ignave*, voc. à nom. πέπων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *mitis, maturus*.

Πέπονα, p. m. à πένομαι, *laboro*.

Πεπονημένος, Dor. pro πεπονημένος, *elaboratus*; quod vide.

Πέπονες, ὀνων. οἱ ἡ αἱ, *pepones*, nom. pl. à πέπων.

Πεπονημένος, η, ον, *elaboratus*: p. part. pass. verbi πονέω, *excolo, instruo*.

Πεπτεγμένος, p. part. pass. verbi πυκνόω, *improbus sum, improbè ago*: à πυκνός, *malus*.

Πέπονθα, *passus sum*: p. m. ind. et

Πεπονθώς, υῖα, ός, p. m. part. verbi πάσχω, *patior*: f. m. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον.

Πέποφα, *pepedi*: p. med. verbi πέδω, *pedo*.

Πεπορεῖν, Ion. Anadiplas. pro πορεῖν, a. 2. inf. act. verbi πέρω, fut. πρᾶ, Poët. idem quod πορίζω, *præbeo*. Th. πείρω, *transadigo*; p. m. πέπορα.

Πεπόρουσο, præs. imperat. pass. verbi πορύνομαι, *eo*.

Πεπόσθαι, p. infin. pass. à πίνω, *bibo*; f. πόσω, p. πέπωκα, p. pass. πέπομαι, a. 1. pass. ἐπόθην, a. 1. part. ποθείς.

Πέποσθε, *laborastis*; per Sync. pro πεπόνησθε, 2. pl. p. ind. pass. verbi πονέω, *laboro*; f. ήσω, p. πεπόνημαι, p. pass. πεπόνημαι. Sunt qui velint per Sync. dici pro πεπόνησθε, Pleonasm. inserto σ, p. m. verbi πάσχω, *patior*; fut. m. πείσομαι.

Πεπυθέται, *valdrunt*; Ion. pro

Πεπύθηται, 3. pl. p. pass. verbi πυνθάνομαι, *volo*; f. m. ήσομαι, p. πεπύσμαι. Th. πίτομαι vel πευθόμαι, idem.

Πεπύτηλο, *volabat*: 3. sing. plusq. p. pass. Ion. ab eod.

Πεπραγμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πράσσω, vide πέπρακα.

Πέπρακα *terminavi*: per Sync. pro πεπέρακα, p. ind. act. verbi περάω, *transeo*: f. άσω, et ήσω. Alii à πράσσω formant quod vide. Est et

Πέπρακα, perf. verbi πιπράσκω, *vendo*: fut πράσω.

Πεπρᾶσθαι, p. inf. pass. verbi πιπράσκω, *vendo*: f. πράσω, f. 1. pass. πεπράσομαι, a. 1. pass. ἐπρᾶσθην, ης, ην. Th. πράω, *vendo*.

Πέπρακα, perf. ind. act. verbi πράσσω, *facio*: fut. ξω, perf. inf. act. πεπραχέναι, perf. ind. pass. πέπραγμαι, a. 1. pass. ἐπράχθην.

Πεπραχέναι, vide in præced.

Πεπρᾶσθαι, Ion. pro πιπρᾶσθαι, quod vide.

Πεπρησμένος, η, ον, *incensus*: perf. part. pass. verbi πρήθω, *incendo*: perf. pass. πέπρησμαι.

Πέπρωμαι, *fato destinatus sum*: per Sync. pro πεπεράτωμαι, p. ind. pass. et

Πεπρωμένος, η, ον, p. part. pass. verbi πεπρώσω, per Sync. πρέω, et πρόω, *destino* Th. πέρας, ατος, τὸ, *terminus, finis*.

Πέπρωται, per Sync. pro πεπεράτωται, 3. sing. p. pass. et

Πέπρωτο, per Sync. pro πεπεράτο, 3. sing. plusq. p. Ion. Vide πέπρωμαι.

Πέπταμαι, per Sync. pro πετάτασμαι, sic in 3. pl. πέπτανται, *expansa sunt*: pro πετάτανται, p. pass. verbi πετάζω, vel πετάω, *expando*.

Πέπτασθα, *lapsum*: acc. sing. p. part. act. à πίπτω, quod Pleonasm. τῦ σ, pro πέπτως, et hoc per Sync. pro πέπτωκὼς, gen. -ότος vel -ύτος, p. part. act. à πίπτω, *cado*: f. πτώσω, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Πεπτηὼς, ότος, p. part. act. verbi πτήσσω, *metu consterno, attonitum reddo*: f. ξω. p. πέπτηχα, et sublato χ, Ion. πέπτηα. Hinc part. πεπτηὼς, et in acc. πεπτηῶτα· quod tamen per Ectasin dici pro πεπτεῶτα, quidam credunt, quod vide.

ΠΕ'ΠΤΩ, *coquo, maturo, pinso*: f. ψω, p. πέπεφα, Æol. πέσσω, Att. πέπτω.

Πέπτακα, *cecidi*: p. act. et

Πεπτακὼς, ότος, perf. part. act. verbi πίπτω. *cado*: fut. πτώσω, a. 2. ἔπεσον, f. 2. m. πεσέομαι.

Πεπτᾶτε, per Sync. pro πεπτατόητε, acc. sing. perf. part. act. verbi ejusd. Vide πεπτεῶτα.

Πεπύθοιτο, *audiat, intelligat*: 3. sing. a. 2. opt. m. pro πύθοιτο, Poët. et

Πεπύθοντες, Ion. Anadiplas. pro πύθοντες, 3. pl. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*: fut. m. πείσομαι, perf. pass. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πεπυκασμένος, η, ον, perf. p. pass. verbi πυκάζω, *denso*. [* πεπυκασμένος νόον, *animo sapiens*, eâdem ratione quâ Latinis *callidus*, cujus animus rerum usu occaluit. Græv. in Hes. Op. 793.] Th. πύκα, adv. *densè*.

Πεπυρωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πυρόω, *inflammo*: f. ώσω, p. πεπύρωκα. Th. πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*.

Πεπύσθην, Ion. pro ἐπεύσθην, 3. dual. plusq. perf. pass. verbi πυνθάνομαι. Vide πεπύθοντες.

Πέπυσμαι, *interrogavi*: p. pass. et

Πέπυσο, Ion. pro ἐπεύσο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ejusd.

Πέπωκα, *bibi*: p. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω, a. 2. ἔπιον.

Πέπων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *coctus à sole, maturus*, de *fructibus* dicitur; item *PEPO*: et *mollis, ignavus*: à πέπτω, *coquo*.

ΠΕ'Ρ, particula expletiva, quæ aliis orationis partibus annecti solet; et plerumque significat *quamquam, tametsi*: interdum respondet particulæ *cunque*. Sæpe etiam vacat. Æolibus πὲρ est περὶ.

ΠΕ'ΡΑ, *ultrà, ultra modum, ultra quam, supra, prater*.

Περάαν, *penetrare*: Ion. pro περᾶν, præs. inf. verbi περάω.

Περαίη, ης, ἡ, Ion. pro πέραια, scil. γῆ vel χώρα, *terra quæ est ultra aliquem locum, ultra mare; orientes et occidentes* à περαῖος.

Περαίνω, f. ανῶ, p. ήνηα, *finio, perficio, efficio*, item *ex concessis aliquid efficio*, i. e. *infero*, vel *concludo syllogisticè; prædico*. Th. πέρας, *finis*.

Περαῖος, αία, αῖον, *ulterior, in ulteriore parte situs*: à πέρα.

Περαίω, ῶ, f. ώσω, *in ulteriorem partem transveho, trajicio, transeo; finio; perficio*: à præced.

Περαίτερος, έρα, ερον, *ulterior*: à πέρα.

Περαιτέρω et περαίτερον, *ulterius, amplius*: à præced.

Πέραν, adv. *trans*: cum gen. item *cis, secus*: idem quod πέρα, *ultrà*. Sed

Περᾶν, præs. inf. à περάω, *transeo*.

ΠΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, et πεῖρας, τὸ, *finis, terminus*; item, adv. *denique*.

Περάσιος, Æol. pro

Περάσιος, αντος, a. 1. part. act. verbi περάω, *transeo*.

Πέρασις, εως, ἡ, et

Περασμός, ὁ, *transitus*: à περάω.

Πέρατα, τα, *fines*: nom. vel acc. pl. à πέρας, ατος, τὸ, *finis*. [* ἐκ περάτων τῆς γῆς, Matt. xii. 42. pro *è regione longè remotâ*. Vorstius, c. xxiii. hic Hebraismum quærit. Sic tamen Themistius, xiii. Jos. I. vi. c. 1. l. iv. 8. Philo. Legat. ad Caium.]

Περάτη, ης, ἡ, *finis*; expon. etiam *extremitas horizontis orientem versus*. Th. πέρας.

Περατὸς, ἡ, ὸν, *per quem transitus patet*: à περάω.

Περατόω, *finio termino*: f. ώσω, p. κα, præs. pass. περατόομαι, *finior, terminor*: p. ind. πεπεράτωμαι, per Sync. πέπερμαι, *fato destinatus sum*: cujus part. πεπερμένος, η, ον, *fatalis, fato destinatus*: à præced.

ΠΕΡΑ'Ω, *transeo, supero, transporto, vendo*: f. άσω, et ήσω.

Περγαμία, ας, ἡ, Poët. pro

Πέργαμος, ου, ἡ, *urbs Asiæ insignis; Troja*, ita dicta, quod *edita in rupe* sit sita. *Pergama* enim omnia *loco editiora* olim appellabantur.

Περγασίδης, *Pergasidem*, accus. sing. nom. patronym.

Πέργη, ης, ἡ, *Perga*: nomen metropoleos Pamphyliæ. Hebr. *velum*.

ΠΕ'ΡΔΙΞ, ικος, ὁ ἡ, *PERDIX*, avis, Metaph. *astutus, libidinosus*: quod à περιδῶ, *circumedo*.

ΠΕ'ΡΔΩ, *PEDO, crepitum ventris edo*: f. σω, p. κα, a. 2. ἔπαρδον, p. med. πέπορδα.

Πέρην, Ion. pro πέραν, *ultrà*: idem quod πέρα.

Περήσω, a. 1. inf. act. et

Περήσις, 2. sing. f. 1. act. verbi περάω, f. ήσω vel άσω, *transeo*.

Περητὴς, Ion. pro περατὴς, ὁ, *qui transiri potest*: ab eod. verbo.

Πέρθαι, Ion. pro περᾶσθαι, p. inf. pass. à

ΠΕ'ΡΘΩ, *privo, vasto, perimo; PERDO, trucido*: f. σω, p. κα, a. 2. ἔπραθον, p. med. πέπορθα.

ΠΕΡΙ', præpos. cum gen. *de, pro, propter, præ, ultra*. Cum dat. *circum*, *circa*. Cum acc. *circa, circiter, ergà*. Inservit sæpe Periphrasi (α) *personæ*, ut οἱ περὶ Σωκράτην, *Socratici*: οἱ περὶ Κῦρον, *Cyrus cum suis*: (β) *rei*, ut τὰ περὶ τὸν ἐπιθυμίαν, *cupiditas*: (γ) *Genitivi*, ἡ περὶ αὐτὸν ἀρετὴ, *virtus ejus. Intendit*, ut περίλυπος, *pertristis*: interdum *nihil* vel *paululum* significationi addit.

Περὶ δείματι φύγεν, Poet. pro ἀπὸ φόβου φύγων. *præ metu fugere*.

Πέρι pro περίεστι, sicut ἔνι pro ἔνεστι. Vide περιεῖναι.

Περιάγω, *circumeo, circumago, circumduco*: in 3. pl. sub. περιάγωσιν, imperf. act. περιῆγον, f. περιάξω, a. 2. περιήγαγον, Att. pro περιῆγον· ex περὶ, *circum*, et ἄγω, *duco*.

Περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, *circumactus, circumductio, conversio*: à præced.

Περιαιρέω, ῶ, *aufero, amputo, circumcido*: f. ήσω, p. περιῄρηκα, a. 2. περιεῖλον, ες, ε, a. 2. inf. περιελεῖν, præs. pass. περιαιρέομαι, ῶμαι, *tollor*: imperf. περιῃρεόμην,' -ώμην, -εῖν, -ώ, -είτο, -εῖτο. Th. μέω, *capio*.

Περᾶν, præs. part. f. g. verbi præcedentis.

Περαλλος, η, ὁ ἡ, ὸ, *aliis præstans, eximius*: περίαλλα vel περιάλλως, *eximiè, supra modum*: ex περὶ, *suprà*, et ἄλλος, *alius*.

Περάπτω, f. ἅψω, *adnecto, appendo, pro amuleto appendo*; item *comparo, acquiro; impungo, injungo*: ex περὶ, et ἅπτω, *necto*.

Περάργυρος, η, ὁ ἡ, *argento obductus, argenteus*: ex περὶ, et ἄργυρος, *argentum*. hinc

Περαργυρόω, ῶ, *argento obduco*: f. ώσω, p. -ηργύρωκα.

Περαστράπτω, *circumfulgeo, splendore circumdo*: f. ψω, p. περιέστραφα, a. 1. περιήστραψα: ex περὶ, *circum*, et ἀστράπτω, *fulguro*.

Περαυγὴς, ὴς, ὁ ἡ, ὲς, *splendens, pellucidus*. Th. αὐγὴ, *splendor*.

Περαυγὴς, ὲς, ὁ ἡ, *undequaque splendidus*: ab eod. Th.

Περαυτολογία, ῶ, *de me ipso loquor jactabundus, ostento me*: ex περὶ, αὐτὸς, et λέγω, *dico*: p. m. λίλογα.

Περαυτολογία, ας, ἡ, *sui ipsius prædicatio, ostentatio*: à præced.

Περαίνω, *pernocto*. Th. ἰαύω, *commoror*: f. σω.

Περαύων, *dormiens*: præs. part. act. à præcedente.

Περαχὴς, *insonuit*: 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περιαχέω, Dor. περιαχίω, *circumsono*: f. ήσω. Th. ἠχὼ, *sonus*.

Περιβαίνω, *circumeo*; item *circumcundo protego, defendo*; f. m. βήσομαι, a. 2. βᾶν, a. 2. inf. act. βῆναι· ex περὶ, et βαίνω, *eo*.

Περιβάλλω, a. 2. inf. m. a

Περιβάλλω, *circumdo, cingo, amicio; amicio, amplector; ajuncio*: f. βαλῶ, a. 2. -έβαλον, *amicui*: perf. βέβληκα, præs. pass. περιβάλλομαι, *vestior*, perf. pass. βέβλημαι, perf. part. pass. βεβλημένος, η, ον, *amictus, a, um*; fut. 2. med. βαλοῦμαι, a. 2. m. βαλόμην, ὑ, στο, *vestitus fui*; a. 2. imperat. m. βάλλ, ἰσθω, p. m. βέβλησο, ex περὶ, *circum*, et βάλλω, *jacio*.

Περιβᾶσα, *genus calcamenti*. Suid. περιβάλλια, an à περιβάλλω, quod pedi *circumjiciatur*?

Περιβᾶσαι, *protegere*: a. 2. infin. act. verbi περιβαίνω, quod vide.

Περιβίδιω, *supervivo, superstes sum*: f. σιω, p. -βεβίωκα.

Περιβλεπτος, η, ὁ ἡ, ὸ, *conspicuus, spectabilis, illustris, admirabilis*: à περιβλέπω.

* Περιβλέπτως ἀγωνίζεσθαι, *ita pugnare, ut omnibus sit spectaculo*, id est, *egregiè pugnare*. D. S.

Περιβλέπω, *circumspicio*; item *affecto admiror*: f. ψω, p. -βλέψα, præs. m. περιβλέπομαι, idem imperf. m. -εβλεπόμην, ου, στο, a. 1. m. -ιβλεψάμην, ω, στο, a. 1. part. m. βλεψάμενος, η, ον. ex περὶ, et Th. βλέπω, *video*.

Περιβλημα, ατος, τὸ, *pallium*: à περιβάλλω.

Περιβόητος, η, ὁ ἡ, ὸ, *clarus, celebris*: à βοάω, *clamo*.

Περιβόλαιον, υ, τὸ, *amictus, velamen*: et

Περιβολὴ, ῆς, ἡ, *vestitus, amplexus, ambitus, periodus orationis*; à p. π. περιβόλαια, verbi περιβόλλω, *circumdo*: amicio.

Περιβραχιόνιον, υ, τὸ, *armilla*: ex περὶ, et βραχίων, ονος.

Περιβώμιον, υ, τὸ, *simulacrum, statua*: ex περὶ, et βωμὸς, *ara*.

Περιβωτος, *celebris, famosus*: pro περιβόητος, quod vide.

Περιγίγνομαι, vel περιγίνομαι, *superum: supero, vinco, salvus redo; contingo; potior, adipiscor*: præs. part. m. vel pass. περιγιγνόμενος, η, *superstes*: a. 2. m. περιγενόμην, a. 2. part. m. -γενόμενος, a. 2. infin. -γενέσθαι: ex περὶ, et γίγνομαι, *sum, fio, nascor*.

Περιγλαγὴς, ὲος, ὁ ἡ, ὲς, *lacte plenus, lacte abundans*: ex περὶ, et γάλα, ακτος, τὸ, *lac*.

Περιγλαυκόομαι, ῶμαι, *oculorum pupillis lustro, circumspicio*. Th. γλαυκὴ, *pupilla oculi*.

Περιγλαυκώσας, *circumspiciens*: à præced.

Περιγλώσσος, η, ὁ ἡ, ὸ, ὁ πολὺς τὴν γλῶσσαν, *qui lingua est eximius, disertus, eloquens*.

Περιγρύζω, f. ίσω, *obmurmuro*: ex περὶ, et γρύζω, *murmuro*.

Περιγρυζόων, *murmurans*: 3. pl. præs. sub. verbi præced.

Περίγυα, ων, ἡ, *circinus*, quo rotarum περιγωνίαι, id est *circumferentia* perficitur.

Περιγράφω, f. ψω, *circumscribo; definio; finio*, seu *claudo* ut liber; *orationem; leviter, non exacte describo; deleo, aufero è numero; circumcido*: ex περὶ, et γράφω.

Περιδέδρομεν, *verita*: Extasi Poët. pro περιδέδρομα, a. 1. part. act. f. g. verbi περιδρέμω.

Περιδεὴς, ὲος, ὁ ἡ, ὲς, *meticulosus*: ex περὶ, et δέος, εος, τὸ, *metus*.

Περιδείδια, p. m. à
Περιδείδω, *undiquaque metuo, pertimesco*: ex περί, et δείδω, *timeo*: f. ίσω. a. 1. ἐδείσα, a. 1. part. δείσας, δείσασα, p. m δείδια.
Περιδέξια, τὰ, *dextralia, armillæ*: à
Περιδέξιος, ος, ὁ ἡ ἡ, *ambidexter*: ex περί, et δέξιος, *dexter*. Th. δεξιὰ, ᾶς, ἡ, *dextra*.
Περιδεπνέω, -ῶ, ήσω, *epulum funebre celebro*: à
Περίδειπνον, ν, τὸ, *epulum funebre, parentalia*: ex περί, et δεῖπνον, *convivium*
Περιδέραιον, ν, τὸ, *collare, armilla*; frequentiùs verò pro *ornatu collari* seu *monili*: à
Περιδέραιος, ν, ὁ ἡ ἡ, *collaris*: ex περί, *circum*, et δέραιον, *collare*. Th. δέρη, *cervix, collum*.
Περιδίνω, *circumligo*: fut. ίσω, p. περιδέδικα, præs. pass. περιδέδομαι, p. pass. -δέδεμαι, plusq. p. pass -δεδέμην, σο, το: ex περί, *circum*, et δέω, *ligo*.
Περιδινέω, *circumligo*: fut. ήσω, p. περιδέδεκα, præs. pass. περιδέδομαι, p. pass. -δέδεμαι, plusq. p. pass -δεδέμην, σο, το: ex περί, *circum*, et δέω, *ligo*.
Περιδινήσας, nom. pl. a. 2. part. act. à περιδίνω, *circumcurro, percurro*: f. δινήσω, a. 2. -έδρᾶμον, ες, ν, a. 2. part. act. περιδραμὼν, οντος, p. ind. act. περιδεδράμηκα. ex περί, et τρέχω, *curro*.
Περιδρομὴ, ῆς, ἡ, *circuitus, ambitus*: à
Περίδρομος, ν, ὁ ἡ ἡ, *circumcurrens; rotundus, velox*. à περιτρέχω.
Περιδύω, *circumvestio*. Apud Hom. περιδῦσαι exponitur *spoliavit*; pro ἐνδῦσαι. Th. δύνω vel δύω, *subeo, induco*.
Περιδύομαι, f. ι. m. verbi περιδίδωμι, *depono*, seu *deposito pignore certo, paciscor*: ex περί, et δίδωμι, *do*.
Περιδώλατε, 2. pl. a. 2. ind. act. et
Περιδῶλτε, 3. sing. a. 2. m. verbi περιβάλλω, *amicio*, q. v.
Περιεγίνετο, 3. sing. a. 2. m. verbi περιγίνομαι.
Περιέζωμος, ες, ὁ, vide in περιδεδρομὼς.
Περιεζωσμένος, η, ον, *præcinctus*, perf. part. pass. verbi περιζώννυμι, *præcingo*, quod vide.
Περιέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi περιτίθημι, *circumpono*: f. -θήσω, a. 2. περιέθην. Th. τίθημι, *pono*.
Περιείδε, *circumspicio, speculor; probè novi*; *negligo, sino*. Th. εἶδα.
Περιειλίσσω, *circumplico, circumvolvo*: ex περί, et εἰλέω.
Περιειλυμένος, η, ον, *involutus, indutus*: a. 1. part. pass. à præced.
Περιείλυσις, εως, ἡ, *circumvolutio*: ab eod.
Περιεμάξατο, 3. μ1. perf. act. Att. verbi περιλαμβάνω, *complector*: quod ex περί, et λαμβάνω, *capio*: f. m. -ξομαι, perf. Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.
Περιελίξαντες, *circumvolventes*: nom. pl. a. 1. part. act. ex περί, et ἑλίσσω vel -ττω, *volvo*. Th. εἰλέω, idem.
Περιείμι, *superior sum, supero, antecello*. [* τὰς γονεῖς ἔχοντες περιόντας, Zosim. l. ii. *qui ambos parentes habent eminentiores*. Male Leuncl. *superstites*.] item *supersum, abundo, resto*: ex περί, et εἰμὶ, *sum*.
Περιεῖναι, præs. infin. à præced.
Περιείξατο, 3. sing. imperf. pass. à περιέχω, quod vide.
Περιέκρυβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περικρύπτω, *occulto*: f ψω, p. περικέκρυφα. Th. κρύπτω, *abscondo*.
Περιέλασις, εως, ἡ, *circumactio*. Th. ἐλάσσω, *agito*: f. άσω.
Περιέλικχα, 3. sing. imperf. act. verbi περιλείχω, *circumlingo*. Th. λείχω, *lambo*.
Περιελθὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi περιέρχομαι, *circumeo*. Th ἔρχομαι, *venio*: f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.
Περιέλοις, 3. sing. a. 2. opt. act. περιελεῖν, a. 2. infin. act. et
Περιελὼντες, nom. pl. a. 2. part. act. περιελὼν, όντος, in f. g. περιελάσω, verbi περιαιρέω. Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω, p. ἠρηκα, a. 2. εἷλον.
Περιέπησον, ες, a. 2. ind. act. verbi περιπήσσω, *incido*, cum. dat. f. περιπτύσσω, p. περιπέπτυκα· ex περί, et πίπτω, *cado*, a. 2. ἔπεσον.
Περιέπλακεν, 3. sing. imperf. act. verbi περιπλέκω, f. ξω, *circumplector*; item *senaum animi verbis obumbro* vel *contego*: ex περί, et πλέκω, *necto*.
Περιέπω, περιέπομαι, *observantiâ prosequor, curo; colo; ambio; tracto*: ab ἕπω, *tracto, sequor*.
Περιεργάζομαι, *curiosè agor, inaniter satago, et laboro*: f. m. άσομαι, a. 1. m περιεργασάμην, ω, ατο. Ex περί, et ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.
Περιεργία, ας, ἡ, *curiositas, nimis accurata diligentia*: à
Περίεργος, ν, ὁ ἡ ἡ, *curiosus*; item *nimis exquisitus, supervacaneus*: Th. ἔργον, *opus*.
Περιέρχομαι, *circumeo, lustro, oberro, obambulo; circumvenio*, i. e. *decipio; vomio; ulciscor, punio*: f. m. περιελεύσομαι, a. 2. περιῆλθον. Th. ἔρχομαι, *venio*.
Περιέσπασα, ας, ε, *distraxi*, p. ind. act. et
Περιέσπατο, 3. sing. imperf. pass. verbi περισπάω, -ῶ, *distraho*, q. v.
Περίεσσι, 3. sing. a. 2. Ion. verbi περισσάω, *avello, distraho*, a. 2. περύσσων, Th. σπάω, *traho*. Alii à περιέω, *obeo, prosequor*, deductum volunt: quod ex περί, et ἴσω, *sequor*: a. 2. ἔσσον, ες, ε. Poët.
Περίεσσόμαι, a. 1. infin. m. gem. σ, verbi περιέννυμι, *circumindo*. Th. ἕω, *indue*. f. ἵσω, a. 1. εἶσα, a. 1. m. ἰσσάμην, Ion. et Poët. pro εἰσάμην.
Περιεσταλμένος, η, ον, *obvolutus, circumcirca indutus*: part p. pass. verbi περιείλλω. Th. εἴλλω, *orno*, f. λῶ, p. ἔγκλικα, perf. pass. ἔγκλιμαι.
Περίεστη, ε. sing. a. 2. ind. act. verbi περιέστημι, *circumsto*. Th ἵστημι, *sto*: f. στήσω, p. ἕστηκα, a. 2. ἔστην.
Περιέστησαν, 3. pl. a. 2. ind act. περιέστην, ης, η, vel, ut alii volunt, a. 1. verbi περιέστημι. quod vide.
Περιέσχον, 3. sing. præs. ind. verbi περίειμι, *superior sum, abundo*. Th. εἰμὶ, *sum*.
Περιέσχεψεν pro περίσκεψεν, *circumfulsit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi περισκέπτω, Th. ὀκέπτω, *fulguro*.
Περιεσῶτα, acc. sing. perf. part. act περισῴζω, ῶτος, contractè pro περισωσμένος, verbi περίειμι, *circumsto*, quod vide.
Περίσχατος, άτη, ατον, *extremus*. Th. ἔσχατος, idem.
Περίσχυον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περίσχω.
Περίτεμον, ες, ε, vel περίτεμνον, a. 2. ind. act. verbi περιτέμνω, *circumcido*, f. περιτεμῶ, p. περιτέτμηκα, perf. m. περιτέτομαι. Th. τέμνω, *seco*.
Περιτέτμητο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ejusd.
Περίτυχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιτυγχάνω, *adipiscor*. Th. τυγχάνω, *sum*, f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.
Περιφθησαν, Ion. pro περιφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi περίειμι, *prosequor*. Th. ἕπω, *sequor*.
Περίσχω, et in med. *comprehendo, occupo; contineo*; *circumdo, cingo, obsideo*, unde *premo, affligo*; *superior, major sum*; *consortis manibus retineo*: hinc *complector, foveo, amo, curo, defendo*: a. 2. περίσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo*.
Περιωρέα, 3. sing. imperf. act. verbi περιοράω, *circumspicio*. Th. ὁράω, *video*, imperf. Att. ἑώρων· et perf ἑώρακα.
Περίζωμα, ατος, τὸ, *fascia, cingulum, ventrale, lumbare*.
Περιζώννυμι, *præcingo*, f. περιζώσω, p. περιέζωκα, a. 1. περιέζωσα, perf. pass. περιέζωσμαι, perf part. pass. περιεζωσμένος, *præcinctus*; a. 1. m. περιεζωσάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. περίζωσαι, άσθω, a. 1. part. m. περιζωσάμενος. Ex περί, et ζώννυμι, vel ζώννυμι, *cingo*, f ζώσω.
Περίζωσαι, *præcingere*, a. 1. imperat. m. verbi præced.
Περιηγέομαι, -έομαι, *circumduco; enarro*; ex περὶ *circum*, et ἡγέομαι, *duco*, f. m. ήσομαι.
Περιηγματικὸς, ὴ, ὸν, *circumductus*, adject. verbale, à præced.
* Περιηγὴς, *in orbem jacens*, κυκλάδας περιηγεῖς, Callim. Hymn. in Del. 198. *cyclades in orbem jacentes*, ut legi debet.

Περίαγωγος, ους, ἡ, *circumductio*; item *expositio vel commemoratio rei alicujus quæ sit sigillatim et quasi per singula ducendo*: ἀ περιαγόμαι.

Περίαγω, ες, ε, imperf. vel a. 2. verbi περιάγω, *circumduco*. Th. ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἦχα, a. 2. ἤγαγον, et Att. ἠγαγόμην.

Περιέβαν, ας. α, plusq. p. m. verbi περίειμι, *accedo*. Th. εἶμι, εο, p. m. εἶο, plusq. p. ἤειν, in pl. ἤειμεν, et Att. ἤεσαν: vel est imperf. ind. Att. ejusdem verbi. Nam, ut ab ἔω, fit εἶμι, ita, per eandem analogiam, ab antiquiore ἴω, fiet ἴειμι: et in imperfecto, ut ab εἶμι fit εἶν, ita ab ἴειμι fiet ἴειν; et cum Att. augmento ἤειν. Vid. Moor Elem. Ling. Græc. 114. 115.

Περίαμμι, de illis dicitur, *qui ob virtutes suas ad summum laudis gradum pervenerunt*. Th. ἤκω, *venio*.

Περιῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιέρχομαι, *circumeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*, f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, et per Syncopen ἦλθον.

Περιηλυτεύω. *circumeo*: hinc 2. pl. præs. imperat. m. περιηλυτεύσατε, *circuite*: ex περί, et ἐλεύθω pro ἔρχομαι, *venio*.

Περιμανίης, *iniquo animo fero*. Th. ἠμανίην, idem.

Περίη, 3. sing. imperf. verbi περίειμι, *adsum*. Th. εἰμί, *sum*.

Περιθύσκα, *circumtuli*, Ion. pro περιήνεγκα, a. 1. ind. act. verbi περιφέρω, quod vide.

Περιηγυσμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi περιαργυρόω, *argento obduco*: ex περί et ἀργυρόω.

Περιηρείτο, 3. sing. imperf pass. verbi περιαιρέομαι, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*. f. ἑσω, p. ἦρμαι, a. 2. εἱλον.

Περιήστραψα, ας. ε, perf. ind. act. verbi περιαστράπτω, *circumfulgeo*. Th. ἀστράπτω. *fulguro*. f. ψω, p. ἤστραφα.

Περιθάλπω, *circumfoveo*; ex περί, et θάλπω, *foveo, calefacio*, f. ψω.

Περιθείς, έντος, a. 2. part. act. verbi περιτίθημι, *circumpono*. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω, p. τέθεικα, a. 1. ἔθηκα.

Περίθημα, ατος, τὸ, *quod circumponitur, tectorium*: ἀ περιτίθημι.

Περίθησις, εως, ἡ, *circumpositio*: ἀ περιτίθημι, *circumpono*. Th. τίθημι, *pono*.

* **Περίθω**, *in orbem curro*. ex περί, et θέω, *curro*.

Περιθρῳώσμαι, ἄμαι, *lamentis circumsono*: ex περί, et θρηνέω, *lugeo*. Th. θρῆνος, ε, ὁ, *luctus*.

Περιθρυλέω, ῶ, *circummunio loricâ aut septo*: ex περί, et θρυλέω, *loricâ aut septo munio, aut vallo*. Th. θρυλός, *pinna murorum*.

Περιθυμος, ε, ὁ ἡ, *iratus valdè accensus*. Th. θυμός, *ira*.

Περιθώμενος, et per Syncop. περιθ- (Dor. et Att. pro περιθέτην, a. 2. inf. verbi περιτίθω) *circumspicere; scire probè*: item *contemnere, negligere*.

Περιθών, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi περιθέω.

Περιΐσκω, *circumire, devenire*, præs. inf. et

Περιϊώσω, a. 2. part. f. g. verbi περίειμι, *accedo*. Th. εἶμι, εο, a. 2. ἶον, a. 2. part. ἰὼν, ἰοῦσα.

Περιϊξάμενος, μένη, μενον, præs. part. pass. à

Περίϊγμαι, *circumsisto, circumpono, circumdo, cingo; redigo; muto in contrarium*: f. περιϊστήσω, p. περίϊστημαι, a. 1. περίϊστησα, perf. part. act. περιεστηκὼς, ότος, et contractè περιστὼς, ῶσης, *circumstans*. præs. pass. περίϊσταμαι, *cohibeo*, [* med. *fugio, vito*, 2 Tim. ii. 16. Tit. iii. 9. Lucian. in fine Hermotimi. Græv. not. in Luc. Solæc. § xxv. Gat. ad Antonin. l. iii. 4. 92.] περίϊσσω, *obsiste, cohibe, fuge*, præs. imperat. pass. cum. acc. ex περί, et ἵστημι, *sto*, f. στήσω, a. 2. ἔστην, a. 2. inf. act. στῆναι, part. στὰς.

Περικαθαίρω, f. ᾶρῶ, *circumquaque purgo, perpurgo*; exponitur etiam *circumcido*: ex περί, et καθαίρω, *purgo*.

Περικαθαιρί, 3. sing. f. ῖ. à

Περικαθαρίζω, f. ίσω, et Att. -ῶ, *circumcirca purifico*: ex περί, et καθαρίζω, *purifico*. Th. καθαίρω, *purgo*.

Περικάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum, sordes undique collectæ*; à περικαθαίρω. quod vide.

Περικάθημαι, ατος, τὸ, *obsessio*: à

Περικάθημαι, *obsideo*; ex περί, et κάθημαι.

Περικαθίζω, *hostilitèr circumsideo, obsideo*: ex περί, et καθίζω, *colluco, sedeo*. Th. ἵζω, idem, f. ἵσω.

Περικαλλὲα, acc. sing. à

Περικαλλὴς, ίος, ὁ ἡ ἠ, *perpulcher*, in nom. pl. περικαλλέες. Ex περί, et καλὸς, *pulcher*.

Περικαλύπτω, *obvolvo, circumtego*. f. ψω, a. 1. περικάλυψα. p. περικεκάλυφα, perf. pass περικεκάλυμμαι, perf. part. pass. περικεκαλυμμένος, η, ον, *circumtectus, a, um*: ex περί, et καλύπτω, *abscondo*.

Περικαπνισμὸς, οῦ, ὁ, q. d. *festucatio, quum gallina ovo edito se festucâ aliquâ purificat; purificatio*: ex περί, et κάρφος, ους, τὸ, *festuca, palea*. Th. κάρφω, *siccp*.

Περικατάλητος, ε, ὁ ἡ ἠ, *comprehensus, occupatus*. Th. καμπάνω.

Περικατάρρηγνυμι, *dilacero*; ex περί, et καταρρήγνυμι. Th. ῥήσσω.

Περικατέρρηξατο, 3. sing. a. 1. m. præced.

Περικάτησθαι, Ion. pro περικάθησθαι, præs. infin. m. Sic περικατημένῳ Ion. pro περικαθημένῳ dat. sing. part. præs. m. verbi περικάθημαι, *sedeo circàm, obsideo*.

Περίκειμαι, *circumjaceo, circumpono, circumdor; cinctus sum amictu, malis*, &c. περίκειται, 3, sing. m. *superest, restat*. imperf. m. περικείμην, εο, το. Th. κεῖμαι, *jaceo*, f. m. ἐσόμαι.

Περικεντέω, -ῶ, f. ήσω, *pungo, stimulo*: ex περί, et κεντέω.

Περικεφαλαία, ας, ἡ, *galea*, qu. περὶ τὴν κεφαλὴν κειμένη.

Περικήδου, Ion. pro περικήδε, præs. imperat. pass. à

Περικήδομαι, idem quod κήδομαι, *curam gero*. Th. κῆδος, ους, τὸ, *cura*.

Περίκηλος, ε, ὁ ἡ ἠ, *valdè aridus, combustus*; item *circumquaque fusus*: ex περί, et κήλος, *calidus*. Th. καίω, *uro*.

* **Περίκηπος**, *hortus vicinus*. D. S.

Περικλαυσθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. περικλαυστὸς, à

Περικλάω, *undique frango*. Th. κλάω, *frango*.

Περικλειόμενος, η, *circumclusus*, præs. part. pass. à

Περικλείω, *circumcludo*. Th. κλείω, *claudo*.

Περικλέων, Ion. pro περικλεὴς, infin. præced.

Περικλῆς, ίος, ὁ, *PERICLES*, nomen proprium.

Περικλύζω, f. ύσω, *circumluo*, undique alluo: ex περί, et κλύζω.

Περικλυτὸς, ὸν, ὸ ἡ ἠ, *valdè inclytus, celebris*: ex περί, et κλυτὸς. Th. κλύω, *audio*.

Περικνημὶς, ῖδος, ἡ, *ocrea, tibialia*: ex περί, et κνήμη, *tibia*.

Περικνίδιος, ον, *asper, multis et parvis aculeis*, ut *folia urticæ, thymi*, &c. à

Περικνίζω, f. ίσω, *scalpo, pungo, rado*: ex περί, et κνίζω, idem quod. Th. κνάω, *rado*.

Περικομπέω, -ῶ, f. ήσω, *increpo, circumstrepo*: ex περί, et κομπέω, *strepo*.

Περικοπὴ, ῆς, ἡ, *circumcisio, circumcisura*; item quævis *mutilatio*; et *lineamentum*, seu *corporis descriptio*; *apparatus, ornatus*; *facultates, opes*: à

Περικόπτω, *circumcido*; item Metaph. *accido*, i. e. *vires alicujus et potentiam imminuo*: ex περί, *circum*, et κόπτω, f, ψω, *seco*.

Περικοσμέω, -ῶ, f. ήσω, *exorno*.

Περικρατὴς, ὲος, ὁ ἡ ἐς, *compos*, cum gen. item *superior*. Ex περί et κρατέω, *teneo*. Th. κρατὸς, εος, τὸ, *robur*.

Περικρύπτω, *occulto*, f. ψω, p. περικέκρυφα, a. 2. περικέκρυβον, ες, ε. Th. κρύπτω, *abscondo*.

Περικτίονες, vide in περικτίονας.

Περικτίτης, ε, ὁ, *circumvicinus, finitimus*. in plur. περικτίται. Ex περί, et κτίζω, *ædifico, struo*.

Περικτίων, ίονος, ὁ, *finitimus habitator*, vide in seq.

Περικτίοτες, ων, οἱ, pro περικτίονες, à περικτίων, ίονος, *qui circum aliquem locum ædificia exstruit*: ex περί, *circum*, et κτίζω, *ædifico*.

Περικυκλέω, -ῶ, *circumdo, cingo*: f. έσω, perf. περικεκύκλωκα, a. 1.

περιέλασσα. Th. κύκλος, *circulus.*

Περιέκλω, adv. *circùm, circumcirca.*

Περιεννύω, *circumcirca illino*, propriè *pice*: ex περὶ. et κώνος, *conus*; *turbo*; nux *pini piceaque.*

Περιεμβάλλω, *complector, comprehendo*; item *patior*; item *cogor*: ex περὶ. et λαμβάνω, *capio*; f. m. λήψομαι.

Περιλάμπω, *circumfulgeo, undique illustro*: f. ψω, a. 1. περιέλαμψα, a. 1. part. act. περιλάμψας, αντος. Th. λάμπω, *luceo.*

Περιλείπω, *relinquo, reliquum facio*, f. ψω, perf. περιλέλειφα, præs. pass. περιλείπομαι, *reliquus sum, supersum.* perf. part. pass. περιλελειμμένος, η, ον, *relictus, residuus, a, um.* Ex περὶ, et λείπω, *linquo*; a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Περιλείχω, *circumlambo, circumcirca lingo*: ex περὶ, *circum*, et λείχω, *lingo*, f. ξω.

Περιλέπω, f. ψω, *delibero, decortico.* Th. λέπω, *decortico.*

Περιλεσχηνεύτης, ου, ὁ ☩ ἡ, *celebris*: ex περὶ, et λεσχηνεύω, *sermocinor.* Th. λέσχη, *sermocinatio.*

Περιλημμα, ατος, τὸ, *captio, res capta*: à περιλαμβάνω.

Περιλαπτὸς, ὴ, ὸν, *qui comprehendi potest*; *qui percipi potest*: à περιλαμβάνω, *comprehendo.* Th. λαμβάνω, *capio.*

Περιλιχμάζω et περιλιχμάω vel -άομαι, idem quod περιλείχω, quod vide.

Περίλοιπος, ου, ὁ ☩ ἡ, *relictus, residuus.*

Περιλούω, f. ὑσω, *abluo.*

Περίλυπος, ου, ὁ ☩ ἡ, *valdè tristis*, Th. λύπη, dolor.

Περιμαίομαι, *valdè furo*: ex περὶ, et μαίνομαι, *furo, insanio*: f. m. μανοῦμαι.

Περιμένω, 3. sing. præs. sub. à

Περιμίνω, *præstolor, expecto, moror*: cum acc. f. περιμενῶ, perf. περιμεμένηκα, a. 1. περιέμεινα, aç, ε. Th. μένω, *maneo.*

* Περίμπλως, ω, *valdè plenus, refertus*: Plut. in Cæs. 7. 709. D.

Περίμετρον, ου, τὸ, *ambitus, circumferentia*: à

Περίμετρος, ου, ὁ ☩ ἡ, *orbicularis, rotundus*: ἡ περίμετρος, sc. γραμμὴ, *linea, quâ in orbem ductâ aliquid metimur, PERIMETER.* Th. μέτρον, *mensura.*

Περιμήδαν, acc. sing. à

Περιμήδης, εος, ὁ, nomen viri.

Περιμήκης, nom. pl. à

Περιμήκης, εος, ὁ ☩ ἡ, *prælongus*: ex περὶ, intens. et μῆκος, εος, τὸ, *longitudo.*

Περιναιετάασι, *circum habitant*, 3. pl. præs. sub. verbi περιναιετάω, *accolo*: ex περὶ. et ναιετάω, idem quod Th. νάω, *habito.*

* Περίνεαντος, ἀπὸ τῦ περὶ et νεωτὸς, *nauseabundus, nausea plenus.*

Περίνεως vel περίνεων, ω, τὸ, *PERINÆUM*, pars inter πρωκτὸν ☩ αἰδοῖον, puto, quod humore soleat, qu. περιννεῖν. id est, *circumnatare.*

Περίνηυς, ος, ὁ, *superfluus in navi vector*: ex περὶ, *suprà*, et νῆυς, *navis.*

Περινίσσομαι, *circumeo*: ex περὶ, et νίσσομαι, idem quod Th. νέω, εω, *redeo.*

Περινοστομανέω, gen. pl. Æol. part. præs. m. à præced.

Περινοέω, -ῶ, *maximè cognosco; mente complector et concipio, excogito*: f. ήσω, p. -νενόηκα.

Περιοχέω, ῶ, f. ήσω, *circumeo, peragro, lustro*: ex περὶ, et ὀχέω.

Περιοχήσας, περιοχήσασα, a. 1. part. act. m. et f. g. à præced.

Περίξ, *circumcirca.* Th. περὶ, *circum.*

Περιξέω, et περιξύω, f. ὕσω, *circumquaque rado, vel polio.*

Περιοδεύω, *circumeo, lustro, periodum facio*, f. -εύσω, p. -δευκα: à

Περίοδος, ου, ἡ, *circuitus, ambitus, PERIODUS*: ex περὶ, et ὁδὸς, ἡ, *via.*

Περιοικίω, -ῶ, *accola sum*: f. ήσω, perf. περῳκηκα. Ex περὶ, et οἰκίω, *habito.* Th. οἶκος, *domus.*

Περιοικὶς, ίδος, ἡ, *circa urbem sita, vicina*: à περίοικος.

Περιοικοδομέω, -ῶ, *in orbem struo, domi includo*, f. ήσω, p. -ωκοδόμηκα.

Περίοικος, ος, ὁ ☩ ἡ, *accola, qui circa nos habitat, qui nobis est vicinus*: ex περὶ, et οἶκος.

Περιοπτέος, ία, ον, *despiciendus, negligendus*, adj. verbale: à

Περιόπτομαι, *circumspicio*; item *contemno.* Th. ὄπτομαι, *video.*

* Περίοπτος, ος, ὁ ☩ ἡ, *conspicuus, negligens*; à περιόπτομαι.

Περιορᾶν, præs. inf. act. à

Περιοράω, *circumspicio*; *negligo.* Th. ὁράω, *video.*

* Περιόρθριον, ου, τὸ, *diluculum*: à

* Περιόρθριος, ου, τὸ, idem: ex περὶ, et ὄρθριος.

Περιορίζω, f. ίσω, *suis finibus limitibusque circumscribo*; item *extermino*: ex περὶ, et ὁρίζω, *termino.* Th. ὅρος, *terminus.*

Περιορισμὸς, ὃ, ὁ, *circumscriptio quæ fit limitibus*; item *ipsi limites agrorum*: et *exilium*: à præced.

Περιουσία, ας, ἡ, *abundantia, præstantia*: à περίειμι, *abundo.* Th. εἰμὶ, *sum*: part. ὤν, οὖσα.

Περιουσίζω, f. άσω, *suppetunt mihi opes et copiæ*: à præced.

Περιουσιασμὸς, ὃ, ὁ, *possessio opum*; *peculium*: qu. actus τῦ περιουσιάζοντος: à præced.

Περιούσιος, ος, ὁ ☩ ἡ *peculiaris, abundans, eximius*: à περιὼν, οὖσα, verbi περίειμι, *excello.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Περιοχὴ, ῆς, ἡ, *argumentum, complexio*: à περιέχω, *contineo.* Th. ἔχω, *habeo.*

Περιπαχθὲις, a. 2. inf. pass. περιπαχθεὶς, ἐντος; *trajectus*, a. 2. part. pass. verbi περιπήγνυμι, *circumcirca transfigo*: ex περὶ, *circum*, et πήγνυμι, *transfigo*: f. ξω, aor. 1. ἔπηξα, a. 2. pass. ἐπάγην.

Περιπατέω, *ebambulo, deambulo.* Metaph. *vitam dego, vivo*: f. ήσω, p. περιπεπάτηκα. Ex περὶ, *circum*, et πατέω, *calco.*

Περιπατητικὸς, ὴ, ὸν, *ambulator*: hinc περιπατητικὴ, ἡ, ὁ, *PERIPATECUS*, qui profitetur sectam Aristotelis: Hinc Angl. PERIPATETIC: à præced.

Περιπατοῖην, Attic. pro περιπατοῖμι, præs. opt. act. à περιπατέω, quod vide.

Περίπατος, ου, ὁ, *ambulatio, deambulatio, locus in quo ambulamus*; it. *disputatio Philosophica quæ fit inter deambulandum*, seu *disputatio ambulatoria*; item *locus in quo Philosophi ambulantes disputabant*, peculiariter *schola*, seu *secta Aristotelis*: à περιπατέω, quod vide.

Περιπέλιος, ία, ον, *terræ propinquus*: Hinc ἡ περιπελίζω, ως, *humilitas*: ex περὶ, et πέλω.

Περιπήγνυμι, *transfigo*: f. περιπήξω, a. 1. περιέπηξα, ας, ε, in pass. περιπήγνυμαι, ῃ, νται, *transfigor*: ex περὶ, et πήγνυμι, *transfigo.*

Περιπίπτωμαι, vide πίπτωμαι.

Περιπίπτωκα, p. inf. act. verbi περιπίπτω, *incido, cado super*: ex περὶ, et πίπτω, *cado*, f. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Περιπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. περιπεσεῖν, a. 2. infin. περιπέσητε, 2. plur. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Περιπτὰς, ὰος, ὁ ☩ ἡ, *qui incidit.* Res verò περιπτοῖς dicuntur, *quæ in contrarium statum sunt lapsa*: ex περὶ, et πίπτω, inus. pro quo fit πίπτω, *cado.*

Περιπυφλομάνων, gen. pl. perf. part. pass. ☩ περιφλύω, pro περιφλέω, *amburo*, quod à φλέω, *ferveo.* Th. φλέω, *mugor*, &c.

Περιπέπτωκα, *incido*, cum dat. f. περιπεσοῦμαι, p. περιπέπτωκα, a. 2. περιέπεσον, a. 2. inf. περιπεσεῖν. ex περὶ, et πίπτω, *cado.*

Περίπλακτος, ου, ὁ ☩ ἡ, *implicitus, connexus*; verbale à

Περιπλάω, *circumligo, complector*; item *involvo orationem verbis, et sensum obumbro*: ex περὶ, et πλάω, f. ξω, *necto.*

Περιπλόμενος, per Syncop. pro περιπελόμενος, *circumvolutus.* in gen. pl. περιπλομένων. hinc περιπλόμενος ἐνιαυτὸς, *vertens annus*: à περιπέλω, *circumverto.* Th. πέλω, *sum*, et *verto.*

Περίπλους, -ὅς, -ὁυ, -ῦ, ὶ, *circumvectio, circum aliquem locum navigatio*; item adject. *qui circum navigari potest*; ex περὶ, *circum*, et πλέω, *navigo*, undè πλόος, -οῦς, ὁ, *navigatio.*

Περιπνιγὴς, ῆος, ὁ ☩ ἡ, *suffocatus*: ex περὶ, et πνίγω.

Περιποιέω, *tueor, servo*; *gigno, affero*: in med. *acquiro, comparo*;

vindice mihi : f. ἴσω, p. περιπεπίσμαι, προς. m περιποίσμαι, -οῦμαι, a. 1. m περιεποιησάμην, ω, ατο. hinc περιποίησις, εως, ἡ, *tutatio, acquisitio, vindicatio* : à præced.

Περιπολέω, *in orbem ago* seu *versor, obeo, circumeo* : ex περί, *circum.* et πολέω, *versor.*

Περιπόλια, ων, τὰ, *civitates vicinæ.*

Περιπόρφυρον, ου, τὸ, *prætexta, vestis purpurea.*

Περιπρὸ, *ultrà*, qu. *circum et antè* : ex περὶ, et πρὸ.

* Περιπτάσσω, *incido.* cum Dat. ἀλίθρῳ, Tryph. 383. Vid. not. Merric.

Περίπτερος, ου, ὁ ξ ἡ. *undique pinnatus*, vel *tectus* : ex περὶ, et πτερὸν.

Περιπτύσσω, *complexa* ; a. 1. part. f. g ἀ

Περιπτύσσω, *complector*: f. ξω. Ex περὶ, *circum*, et πτύσσω, *plico.*

Περίπτωμα, ατος, τὸ, *casus, prolapsus* ; à περιπίπτω.

Περίπυος, ου, ὁ ξ ἡ, *celebris, famâ notus* : ex περὶ, et πυνθάνομαι, *audio, cognosco.* f. m. πύσομαι, perf. pass. πέπυσμαι

Περιῤῥαίνω, *circum aspergo* ; f. ρανῶ, p. περιέῤῥαγκα. ex περὶ, et ῥαίνω, *aspergo.*

Περιῤῥαντήριον, ου, τὸ, *aspergillum, instrumentum ad aspergendum* ; *vas aquarium* : à περιῤῥαίνω, *circum aspergo* : ex περὶ, et ῥαίνω, *aspergo.*

Περιῤῥαντίζω, idem quod περιῤῥαίνω, q. v. f. ἰσω, p. περιῤῥάντικα.

Περιῤῥάπτω, idem quod ῥάπτω, *suo*: f. ψω, p ἐῤῥαφα.

Περιῤῥέω, *circumfluo, alluo* ; ex περὶ, *circum*, et ῥέω, f. ῥύσω, *fluo.*

Περιῤῥήγνυμι, *dirumpo* ; f. περιῤῥήξω, perf. περιέῤῥηχα, a. 1. περιέῤῥηξα, a. 1. part. act. περιῤῥήξας, αντος. Ex περὶ, et ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango.*

Περιῤῥοος, ου, ὁ ξ ἡ, *circumfluus* ; et

Περιῤῥύτος, ου, ὁ ξ ἡ, *circumfluus* ; à περιῤῥέω, quod vide.

Περισκιάω, -ῶ, *variego* ; *includo*, f. ώσω, p. περισκιάκα.

* Περισίδηρος, ον, *ferro obductus.* D. S.

Περισκελὴς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *perdurus, pertinax, præfractus, asper, molestus* ; ex περὶ, et σκέλλω, *exsicco.*

Περισκελὴς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *crura ambiens* ; ex περὶ, et σκέλος, *crus* ; hinc

Περισκελὶς, ἴδος, ἡ, *feminale, caliga, bracca.*

Περίσκιπτος, ον, ὁ ξ ἡ, *excelsus, altus* ; à περισκίπτομαι, *circumspiciu.* Th. σκέπτομαι. *video* ; f. m. ψομαι.

Περισκυλακίζω, *lustro* per σκύλακα. Veteres se lustrare et expiare solebant, *catulo* circa corpus ducto : quam lustrationem vocabant περισκύλισμον. à σκύλαξ, ακος, ὁ ξ ἡ, *catulus.* Th. ὑλάω, *latro.*

Περισπαστὴς, οῦ, ὁ, *distractio, circumactio* ; *contentio, bellum* ; *circumflexio*, Vox Gram. à

Περισπάω, -ῶ, *detraho, distraho* ; f. άσω, p. περίσπασμα, imperf. pass περισπάμην, -άμην, -άμεν, -ῶ, -άσο, -ᾶτο. Th. σπάω, *traho*, f. άσω, p. ἔσπακα.

Περισπίζω, et Att. vel Ion. περισπεύδω. *studiosè propero, graviter fero*, vel *infensius eum.* Th. σπίζω. *urgeo.*

Περισπίδιον, ου, τὸ, *suburbium.*

Περισπουδαστὸς, ου, ὁ ξ ἡ, *studiosè expetitus* : ex περὶ, et σπουδάζω, *sedulò ago, enitor.* Th. σπουδὴ, *festinatio.*

Περισπωμένη, ης, (sc. προσῳδία,) *circumflexus* accentus, part. præs. m. f. g. à περισπάω. -ῶ, quod vide suprà.

Περισσὰ, *eximia*, nom. pl. n. g. vel pro περισσῶς, à περισσὸς, quod vide.

Περισσεία, ας, ἡ, *abundantia* : à περισσεύω, scil. ύω in ία mutato

Περίσσευμα, ατος, τὸ, *abundantia, reliquiæ* ; à

Περισσεύω, vel περισσεύω, *abundo, supersum* ; *excello* : f. εύσω, a. 1. ἐπερίσσευσα, *feci exuberare.* [* 2 Cor. ix. 8. 12. Eph. i. 8. 1 Thess. iii. 12.] περισσεύσαιμι, a. 1: opt. act. περισσεύσω, ωτος, τὸ, *quod superest, reliquiæ* præs. part. n. g. Sic τὸ περισσεύσαν, αυτος, a. 1. part. act. n. g. à περισσὸς, *eximius.* Th. περὶ, *supra.*

Περισσὸν, οῦ, τὸ, substantiv. *præstantia, excellentia, copia* ; n. g. sequentis.

Περισσὸς, et Att. περιττὸς, ἡ, ὸν, *excellens* ; item *nimius, redundans* ; q. d. περὶ ἄλλων ὤν, *aliis præstans* : ἐκ πεντεκαίδεκα περιττὰ, *viginti et amplius.* Th. περὶ. *supra.*

Περισσότερος, α, *præstantior*, compar. à περισσὸς.

Περισσοτέρως, adv. *vehementiùs, magis*, à præced.

Περισσῶς, adv. *copiosè, eximiè, valdè, abundè* : à περισσὸς.

Περισταδὸν, adv. *circumstando, circumcirca* : à περιστὰς.

Περισταίην, ης, η, ε. 2. opt. act. verbi περίστημι, *circumsto.* et

Περιστάντας, acc. pl. à

Περιστὰς, αντος, *circumstans* : part. aor. 2. ejusd. verbi quod ex περὶ, et ἵστημι, *sto* : f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Περίστασις, εως, ἡ, *statio* ; *circumstantia* : *circumstantium corona* ; *necessitas* ; *vicissitudo* ; *occasio* ; *apparatus, instrumentum* ; *magna rerum agendarum turba circumstans et urgens* : acc. περίστασιν. à περίστημι.

Περίστατος, ου, ὁ ξ ἡ, *corondi circum stantium cinctus* : item Subst. ὁ, *locus altus* : ab eod.

Περίστειμι, *circumstent* : Poët. pro περίστωσι, et hoc Ion. pro περίστᾶσι, 3. plur a. 2. sub. act. verbi περίστημι, *circumsto* Th. ἵστημι, *sto* : f. στήσω, a. 2. ἔστην, a. 2. opt. σταίην

Περιστίλλω, f. ελῶ. p. ελκα. *prælego; diligenter observo* ; ὕπνου περιστείλαι ἀοιδὰν, *carmen concinnare et componere.* Th στέλλω, στείλω.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ\', ας, ἡ, *columba* : q. à περίστους τρέφω. Sæpiùs enim parit anno : ideo Veneri sacrabant eam. Vel à περιστὸς τρέω, est enim *pernix valdè.*

Περιστερεὼν, ῶνος, ὁ, *columbarium* ; item herba sic dicta : à super.

Περιστερίδιον, ου, τὸ, dimin. *pullus columbinus.*

Περιστεροειδὴς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *columbino speciei.*

Περιστεφανόω, *corondi cingo* : vide στεφανόω

Περιστέφεται, *coronatur* : 3. sing. præs. ind. pass. à

Περιστέφω, *corondi cingo.* Th. στέω, *corono* : f. ψω.

Περιστήθιον, ου, τὸ, *pectorale* : ex περὶ, et στῆθος, *pectus.*

Περιστόμιον, ου, τὸ, *linguæ locus in gutture. pinguedo* ; *ora seu limbus* ; item *puteal.* Th. στόμα, *os.*

Περιστοιχίζω, *circumquaque immiscebat* : 3. sing. imperf act. Ion. à

Περιστοιχίζω, idem quod περιστέφω, *circumcirca gemo.* Th. στοιχ, ὁ, ἡ *angustus.*

Περιστράπτω, pro περιαστράπτω, *circumfulgeo*, Th. ἀστράπτω, *fulgur.*

Περιστρέψαντα, acc. sing. præs. part. act. verbi

Περιστρέφω, *circumago, in orbem verto.* Th. στρέφω, *verto* ; fut. ψω.

Περιστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio, rotatio* à præced.

Περιστρωμα, ατος, τὸ, *tapes, aulæum* ; qu. *circumstratum* : ex

Περιστρώννυμι, *prosterno* : f. στρώσω, p. περιέστρωκα.

Περιστρωφᾶσθαι, Ion. pro περιστρέφεσθαι.

Περιστύλιον, ου, τὸ, et περίστυλα, et

Περίστυλος, ου, ὁ ξ ἡ, *locus columnis cinctus.* Th. στύλος *columna.*

Περισύρω, *circumcirca trahe, distraho, divelle* ; *vexo, diripio, prædis lædo.* Th. σύρω, f. σύρω, *traho.*

Περισφύριον, ου, τὸ, *fimbria, talaria. fascia circa talos* : ex περὶ et σφύρα, *malleus.*

Περίσχυμα, *auxiliare* : Ion. pro περίσχυσα, a. 2. imp. m. ex περὶ et ἴσχω *habeo* : f. ἴξω, et σχήσω, a. 2. ἔσχον, a. 2. m. ἰσχόμην.

Περισχίζω, *circumcido* ; *dirimo* : ex περὶ, et σχίζω. *findo.*

Περιτάμνειν, *incidere* : Ion. pro περιτέμνειν, præs. infin. act. à

Περιτάμνω, Ion. pro περιτέμνω, *circumcido.* Th. τέμνω, *seco* : f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔτμαγον, p. m. τέτμημαι, hinc perf. infin. med. περιτετμῆσθαι.

Περιτείνω, ις, ι, perf. ind. act.

verbi περιεθηκα, *attribuo*. Th. τίθημι, *pono*: fut θήσω, a. 2. ἔθην.

Περιτειχίζω, *circumvallo*, *muro includo*: f. ίσω. Th. τεῖχος, *murus*.

Περιτειχισμός, ου, ὁ, item

Περιτείχισμα, ατος, τὸ, et

Περιτειχισμός, ῦ, ὁ, *circumvallatio*: à περιτειχίζω *murum struo*. Th. τεῖχος, ους. τὸ, *murus*, et

Περιτέλλομαι, Poët. pro ἀνατέλλω, *orior*. *exorior*: med à

Περιτέλλω, f. τελῶ, *circumvolvo*, *perficio*: ex περὶ, et τέλλω.

Περιτεμεῖν, a. 2. infin. act. à

Περιτέμνω, *circumcido*, *ampu o*: f. τεμῶ, p. περιτέτμηκα, a. 2. περιέτμην et ἔταμον, a. 2. inf. act. περιτεμεῖν, p. pass. περιτέτμημαι, p. part pass. περιτετμημένος, a. 1. pass. περιετμήθην, p. m. περιτέτομαι: ex περὶ, et τέμνω, *seco*.

Περιτέτμηνται, 3. pl. p. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτίθημι, *circumpono*, *appono*, ut *personam*; *addo*, ut *formam*, *cestum*, &c. 3. pl. περιτιθέισιν. Ion. pro περιτιθῶσι, f. περιθήσω, p. περιτέθεικα, a. 1. περιέθηκα, a. 2. περιέθην, ς, ῦ, a. 2. part. act. περιθεὶς, ἐντος. Th. τίθημι, *pono*.

Περιτμηθῆναι, a. 1. infin. pass. et

Περιτμηθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περίτμητος, *circumcisus*. unde ὁ περίτμητος, ου, ὁ ἧ, ἡ, *incircumcisus*; à 3. pers. perf. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτομὴ, ῆς, ἡ, *circumcisio*: à p. m. verbi ejusd.

Περιτραπέσης, gen. sing. f. g. aor. 2. part. pass. verbi

Περιτρέπω, *circumago*, *converto*, *redigo*, *impello*: f. ψω, p. περιτέτροφα, a. 1. περιέτρεψα, a. 2. περιέτραπον: ex περὶ, et τρέπω, *verto*, f. ψω, p. m. τέτροπα.

Περιτρέχω, *circumcurro*, *percurro*: f. περιδρέξω, a. 2. περιέδραμον, ας, ε, aor. 2. part. act. περιδραμὼν, όντος, p. περιδεδρομὼς· quasi à δρεκμὸν. Th. τρέχω, *curro*.

Περιτροπέων, *reversens*: Ion. pro περιτρεπτέων. à περιτρεπόω, *circumeo*. Th. τρέπω, *verto*.

Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, *vicissitudo*, *qua aliquid per vices fit*, et *in orbem*: ab eod. Th.

Περιττεύω, vide in περισσεύω.

Περιττὸς, ὴ, &c. vide in περισσὸς

Περιτυγχάνω, *incido*, *fortè reperio*. Th. τυγχάνω, *sum*, f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον,

Περιτυχὼν, οντος, et in f. g. περιτυχόντα, a. 2. part. act. verbi præced.

Περφαίνομαι, *undique conspicuus sum*. Th. φαίνω, *in lucem profero*, *ostendo*: fut. ανῶ, p. πέφασμαι, a. 2. ἔφανον.

Περιφάνεια, ας, ἡ, *prospectus*, *evidentia*, *splendor*: à

Περιφανὴς, ὲς, ὁ ἧ, ἡ, *conspicuus*, *splendidus*. Th. φαίνω.

Περιφανῆ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à περιφαίνομαι, quod vide.

Περιφανῶς, adv. *apertè*, *evidenter*, *clarè*, *splendidè*: à περιφανὴς.

Περίφαντα, acc. sing. à Περίφας, αντος, ὁ, *PERIPHAS*, nom. proprium.

Περιφέρεια, ας, ἡ, *circumferentia*, *rotunditas*, *convexitas*: et περιφέρεια θαλλάσσης, *margo*: à

Περιφερὴς, ὲς, ὁ ἧ, ἡ, *rotundus*, *teres*, à

Περιφέρω, *circumfero*; *in comitatu meo fero*, *redigo in* vel *ad*; *perturbo*; *in errorem induco*: f. περιοίσω a. 2. περιήνεγκον, præs. pass. περιφέρομαι, *circumferor*, *vagor*: præs. part. pass. περιφερόμενος, μένη, μενον, *circumactus*. Th. φέρω, *fero*; fut. οἴσω, a. 1 ἤνεγκα.

Περιφθὰς, a. 2. part. act. à περιφθάνω, pro quo usurpatur περιφθάνω. Th. φθάνω, *prævenio*, *antèverto*: fut. φθάσω, aor. 2. ἔφθην, tanquam à φθάω.

Περιφορὰ, ᾶς, ἡ, *circumlatio*, *circumactio*; *ferculorum missus*; *conturbatio*, *error*, *vagatio*; à περιφέρω, quod vide.

Περιφορητὸς, ὴ, ὸν, *vagus*, *clarus*, *sapiens*: à περιφέρω, quod vide.

Περίφραγμα, ατος, τὸ, *septum*, *quo quid circumdatur*; *sepes*, *murus*, *vallum*, &c. à περιφράσσω.

Περιφραδὲως, adv. *accuratè*, *peritè*: à

Περιφραδὴς, ὲος, ὁ ἧ, ἡ, *sciens*, *peritus*; à

Περιφράζω, *circumloquor*, *consido ro*. Th. φράζω, *dico*: fut. σω, a. 2. ἐφραδον, p. med. πέφραδμαι.

Περίφραστος, ὴ, ὸν ἧ, ἡ, *circummunitus*.

Περίφρασις, εως, ἡ, *circumlocutio*, *PERIPHRASIS*, Figura. Th. φράζω, *dico*.

Περιφράσσω, -ττω, *circumsepio*, *circumvallo*, f. άξω, p. πέφραχα, perf. pass. πέφραγμαι à φράσσω.

Περιφρονέω, *despicio*; *accuratè cogito*: f. ήσω, p περιπεφρόνηκα: quod à περιφρων, ονος ὁ ἧ, ἡ, *valdè prudens*; *superbus contemptor*; ex περὶ, et φρὴν, *mens*.

Περιφρονος, gen. sing. à

Περίφρων, ονος, vide in περιφρονέω.

Περιχεύομαι, *admiscor*, *adhæreo*: f. m. εύσομαι, p. pass. περικέχυμαι.

Περιχαίρω, *summoperè lætor*. Th. χαίρω, *lætor*: f. χαρῶ et χαιρήσω, a. 2. ἔχαρον, perf. pass. κεχάρημαι.

Περιχαλάω, -ῶ, f. άσω, *are obduco*.

Περιχαράσσω, -ῶ, *vallo*, *circummunio*: f. ώσω, p. περικεχάρακωκα. Th. χάραξ. *sulcus*.

Περιχαρὴς, ὲος, ὁ ἧ, ἡ, *supra modum lætus*: à περιχαίρω.

Περίχωρος, ου, ὁ ἧ, ἡ, *circumjacens regio*: ex περὶ, et χώρα, ας, ἡ, *regio*. Th. χώρος, ου, ὁ. *locus*.

Περιψάω, *circumquaque abstergo*, *defrico*: ex περὶ, et ψάω, *tergo*: f. ψήσω, p. ἔψηκα.

Περίψημα, ατος, τὸ, *sordes*: à 1. pers. perf. pass. præced. verbi.

* Περίψησις, τὸ μέλι, *molæ contritio*. Suid.

Περιψιλόω, *circumcirca nudo*, *spolio*; ex περὶ, et ψιλόω, *nudo*. Th. ψιλὸς, ὴ, *nudus*.

Περιψύω, -ῶ, *indignè trudo*, *pulso*, aut *vexo*. Th. ὠθέω, f. ήσω, et ώσω, *trudo*.

Περισκοπὴ, ῆς, ἡ, *specula*; *ipsa circumspiciendi actio*: ex περὶ, et σκοπὴ, *oculus*. Th. ἔσκοπον, *video*.

Περισσῶσαι, adv. *magnoperè*, *supra modum*, *supra cætera*: à

Περισσεύω, ὁ ἧ, *admodum sanctus*; *eximius*; *numerosus*; ex περὶ, et ὅσιος, *sanctus*. Vel quasi περισώσος, *qui facilè exaudiri potest*: quod à περισώσω, *admodùm clamo*.

Περσάζω, *nigresco*, *vario*, f. άσω, p. πεπέρακα. Th. πέρας.

ΠΕ'ΡΚΟΣ, seu περκὸς, ὴ, ὸν, *niger*, *nigris maculis variegatus*.

Περμησσὸς, ὴ, et Ion. οῦς, ὁ, *fluvius Bœtiæ ex Helicone*, Phœbo et Musis sacer.

Πέρνα, ης, ἡ, *PERNA*, πτέρνα, ης, ἡ, *calx*; ex quo per ejectionem τ fit πέρνα.

Πέρνω, præs. part. act. à πέρημι, *vendo*.

Περνάσιμος, πτερνάω, πέρνημι, *vendo*: à περάω, idem.

Πεσσὸμα, ατος, τὸ. Dor. pro πτέσσημα. *opus*; sed propriè *opus ex factum à* πτεσσόω.

Πεσσονηρὶς, ίδος, ἡ, *peplum*, *vestis quæ fibulâ succingebatur*. Th. πτέσσω.

Πεσσόω, fut. ώσω, *fibulâ subnecto*, *fibulo*: à seq.

ΠΕΡΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *fibula*, *sura*, *acicula*: q. à πτέσσω, *transadigo*, *figo*.

Περπερεύομαι, *perperàm ago*, *temerè ago*, *præceps sum*; f. m. εύσομαι. Th. πέρπερος.

Περπερία, ας, ἡ, *temeritas*: à

ΠΕ'ΡΠΕΡΟΣ, ὴ, *PERPERUS*, *levis*, *vanus*, *temerarius*: qu. περφέρος, ἀπὸ τῦ περιφέρεσθαι, *circumferri*.

Περρἰβήκατο, metri gratiâ pro περιεβήκατο, 3. sing. a. 1. m. verbi περιβαίνω, *circumpono*. Th. τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 2. ἔθην, a. 2. βην.

Περρίχιον, pro περιέχιον: hinc verbale περίοχος, et per Sync. Poët. πέρροχος.

Περρίοχος, ὴ, ὸν, *excellens*, *eminens*: vide præced.

Πέρσαι, a. 1. infin. act. verbi πέρθω, vasto: f. σω. Est et Πέρσαι, nom. plur. à Πέρσης, ου, ὁ, *PERSA*.

Περσεὺς, ῆος, vel ῆως, ὁ, *PERSEUS*, nomen viri

Περσεφόνεια, ας, ἡ, seu Περσέφη, ης, ἡ, *PROSERPINA*, filia *Jovis* et *Cereris*; à πέρθω, *vasto*; et φόνος.

Περσήϊος, ῃ, Poët. pro Περσεῖος, *PERSEIUS*, *ex Perseo natus*: quod à Περσεὺς, ῆος, ὁ, *Perseus*.

Περσηὶς, ίδος, ἡ, nomen mulieris.

ΠΕ'ΡΣΗΣ, ου, ὁ, *PERSA*: nom.

pl. οἱ *Πέρσαι*. Fuit et frater Hesiodi ita appellatus.

Πέρσις, ίδος, ἡ, nomen fœminæ. Heb. q. d. *ungula*.

ΠΕ'ΡΥΣΙ, *anno præterito ; ante hoc tempus* : quod à *πέρω*, *transeo*.

Περυσινός, ἡ, όν, *qui est anni superioris* : à præced.

Πέρω, f. verbi *πείρω*, *transfigo* : p. *πέπαρκα*, a. 1. *ἔπηρα*, a. 2. *ἔπαρον*, p. m. *πέπορα*, hinc *πόρος*, *meatus*.

Πέρων, *transiens* : præs. part. act. à *πέρω*, *transeo* : f. *ὥσω* et *ήσω*.

Πέσε, seu *πέσον*, *cecidit* : Ion. pro *ἔπεσε*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *πίπτω*, *cado* : f. m. *πεσοῦμαι*, p. *πέπτωκα*, a. 2. *ἔπεσον*, hinc a. 2. inf. *πεσεῖν*, a. 2. part. act. *πεσών*, *ὄντα*, *όν*, et in accus. m. g. *πεσόντα*.

Πεσίεσθαι, *casurum* : diphthongi dissolut. pro *πεσεῖσθαι*, f. 2. inf m. verbi *πίπτω*, *cado* : vide *πέσε*.

Πεσεῖν, a. 2. inf. act. et

Πεσεῖται, 3. sing. f. 2. m. *πεσεῖσθαι*, f. 2. infin. m. ejusd. verbi.

Πεσέειν, Ion. pro *πεσεῖν*, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

Πεσέεσσαν, *decidant* : 3. pl. a. 2. imperat. act. verbi *πίπτω*, *cado* ; a. 2. *ἔπεσον*, a. 2. imperat. act. *πέσε*, *έτω*.

Πεσέομαι, *cadam* : Dor. pro *πεσοῦμαι*, f. 2. m. verbi ejusd.

Πέσῃσι, Ion. Paragoge pro *πέσῃ*, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi præced.

Πέσσος, ου, τὸ, idem quod *πέλεκυς*, *pellis tondenda*, *vellus* : à *πέκω*, *tondeo*.

Πέσον, Ion. pro *ἔπεσον*, a. 2. ind. act. *πεσόντα*, acc. sing. *πεσόντες*, nom. pl. part. a. 2. verbi *πίπτω*, *cado*.

Πέσος, ους, τὸ, *cadaver*. à *πίπτω*.

Πεσοῦμαι, f. 2. m. in 3. pl. *πεσοῦνται*, verbi ejusd.

Πεσσήμας, Ion. pro *πεσσεῖσθαι*, præs. inf. act. à *πέσσω*, Æol. pro *πέπτω*, *concoquo*, *digero*.

ΠΕΣΚΟ'Σ, seu *πεστὸς*, ὄ, ἡ, *calculus*, vel *scrupus lusorius* ; *ipse ludus*. Est et

Πεσσὸς, *medicamentum molli lanâ compositum*, *quod fœminis subjicitur inter naturalia* : an à *πέσσω*, *mollio* ? an à *πέσσος*, *pellis lanata* ?

Πέσσω, Æol. pro *πέπτω*, *coquo* ? hinc præs. part. *πέσσων*, *demulcans*.

Πεσὼν, όντος, *qui cecidit* : a. 2. part. act. verbi *πίπτω*, *cado* : f. m. *πεσοῦμαι*, p. *πέπτωκα*, a. 2. *ἔπεσον*.

Πετάζω, *extendo*, *explico* : idem quod *πετάω*.

Πέτᾱ' pro *πέταλα*, *folia* : nom. pl. à *πέταλον*, quod vide.

* **Πεταλισμὸς**, ὁ, *ostracismus per folia*.

Πέταλα, *vituli* ; qui cornua habent instar *πετάλων*, id est, *foliorum* seu *ramorum*.

Πέταλον, et Ion. *πέτηλον*, ου, τὸ, *folium* : item *lamina*, *bractea* : dat. pl. Ion. *πετάλοισι*. Tib. *πτάω*, *extendo*, *explico* : unde *πέτασος*, ὁ, *petasus*, *pileus*, *latior galerus* : à *πετάω*, *expando*.

Πετάσσω, *extendam*, f. 1. ind. act. verbi *πετάννυμι*, vel *πετάω*, *explico*.

Πετασσῶν, *PETASO*, *coxa cum coxis* : à *πετάω*, *extendo*.

ΠΕ'ΤΑΥΡΟΝ, *pertica*, *in quâ gallinæ dormiunt*, *gallinarium* ; *genus laquei* ; *profunditas* : παρὰ τὸ *ἐν αὐγαῖς πετάσθαι*.

Πέταχνον, vel *πέδαχνον*, ου, τὸ, *peculum amplum in modum folii expressum* : à

ΠΕΤΑ'Ω, *πετάννυμι*, *-όω*, *pando*, *explico* ; *aperio* : f. *άσω*.

Πετεηνοῖς, *volucribus* : per Epenth. Poët. pro *πετεινοῖς*, dat. pl. à *πετεινὸς*, ὁ, ἡ, *volucris*. et

Πετεηνὸς, etiam dicitur pro *πετεινὸς*, *volatilis* : nam Poëtæ sæpissimè *ει* in duplex *ει* mutant, quorum unum in *η* vertunt. Th. *πέτομαι*, *volo*, *-as*.

Πετεὸν, ὄ, τὸ, *volatile*, *avis* : *πετεινὸν*, τὰ, *volucres* : ab eod.

Πετεὸς, ὁ, ἡ, ὸν, *volucer* : ab eod. Th.

Πετέσθην, *volabant* : Ion. pro *ἐπετέσθην*, 2. dual. imperf. m. verbi *πέτομαι*, *volo*, *-as*.

Πέτευ, Dor. pro *πέτου*, præs. imperat. m. ab eod.

Πέτευον, ου, τὸ, *trabs*, *lignum* ; *scandula* ; *locus ubi gallinæ aut aliæ aves*, *dormire solent* : Dictum quasi *πέτασδον*, παρὰ τὸ τὰ *πετεινὰ ἐν αὐτῷ ὠδίειν*, *ς*, *ubi* volucres in eo dormiant. Pro eodem dicitur et *πέτευρον*, q. v.

Πέτηλα, Ion. pro *πέταλα*, nom. pl. à *πέταλον*, quod vide.

Πέτηται, 3. sing. præs. sub. m. verbi

ΠΕ'ΤΟΜΑΙ, *-ᾶμαι*, et *πετάομαι*, *volo*, *-as* : q. à *πετάω* ; volatus enim fit expansis alis : præs. part. med. *πετάομενος*, *-ώμενος*, a. 1. pass. *ἐπετάσθην*, ᾱς, ᾱ, *volavi*.

Πετέσσεσσιν, Ion. et Poët. pro *πτεροῖς*, dat. pl. part. præs. act. vel, ut alii, a. 2. verbi *πίτνω*, pro *πίπτω*, *cado*.

Πετεῦν, præs. inf. act. idem valet ac *ἐκπετάσσειν*, *ἐκπετυγχάνειν*, *incidere in aliquid*, *nancisci* : à verbo

Πετῦν, f. *ύσω*, *incido in aliquid*, *nanciscor* : à *πίτνω*, inus. pro quo *πίπτω*, *cado*.

Πέτρα, ας, ἡ, *PETRA*, *saxum grande*, *rupes*. [* *antrum in rupe*. Il. B. et passim. Vid. Grav. ad Hesiod. Op. 589] Th. *πέτρος*, ου, ὁ, *lapis*, *saxum*.

Πετρήεσσα, ας, ἡ, Dor. pro *πετρήεις*, ας, ἡ, *saxosa* vide *πετρήεις*.

Πετρήεις, εἰς, εἶν, *saxatilis*, *inter petras seu saxa versans* ; *in petrosis et saxosis locis nascens*. Th. *πέτρος*, *lapis*. item.

Πετρήϊος, Ποσειδῶν. Cur et apud quos Neptunus *PETRÆUS* vocaretur et coleretur, consule Græca Scholia in Pindar. Pythior. Od. iv. 248. 12.

Πετρήκης, ὁ, gemma quædam, à *πέτρα*.

Πέτρῃ, ῃς, ἡ, Ion. pro *πέτρα*, dat. pl. Ion. *πέτρῃσι*.

Πετρήεις, εντος, *saxosus*, *petrosus*, *lapidosus* : f. g. *πετρήεσσα*, et in n. g. *πετρήεν*. Th. *πέτρος*.

Πετρήεντ, dat. sing. f. g. præced.

* **Πετρηκτάω**, ῶ, f. *ήσω*, *petras scando* : ex *βαίνω*, et

ΠΕ'ΤΡΟΣ, ου, ὁ, *lapis*, *saxum*, unde *PETRUS*, nomen Apostoli : hinc etiam

Πετροφυὲς, ὁος, ὁ ἡ ὁ, *saxis adhærens* : ex *πέτρος*, et *φύω*.

Πετρῶν, ῶ, *ῶσω*, *in saxum verto*, *lapido*.

Πετρώδης, εος, ὁ ἡ ὁ, *petrosus*, *lapidosus* : à *πέτρος*, *lapis*.

Πέττε, *calculus* : vide in *πεττὸς*.

Πεττώσσας, ου, contract. à *πεττάσσας*, verbi *πεττάσσω*, seu *πέτομαι*, *volo*, *-as*.

Πέττω, *cado* : inus. pro quo *πίπτω*, idem, qu. à *πέδον*, *solum* ; est enim *ad solum moveor*.

Πεύθετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi *πεύθομαι*, quod vide.

Πευθοίατο, *audirent* : Ion. pro *πύθοιντο*, 3. pl. opt. præs. m. à

Πεύθομαι, idem ac *πυνθάνομαι*, *audio*, *intelligo* : f. m. *πεύσομαι*, a. 1. m. *ἐπυθόμην*.

Πευκάλιμος, ίμη, ιμον, *amarus* : *prudens*, *cautus*. Th. *πεύκη*, ης, ἡ, *picea*, vel *larix* arbor. Vel qu. à *πεύκη*, nam et *πευκὸς* est *σοφὸς*.

Πευκεδανὸς, ἡ, όν, *amarus*. Th. *πεύκη*, ης, ἡ, *picea* ; cujus lacryma amara.

Πευκείδης, acc. sing. à **Πευκεύς**, έως, ὁ, nomen gentile.

ΠΕΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *pinus*, *picea*, *larix* ; *quicquid ex ligno tali fit*, ut *tæda*, *fax*, &c. *lignum ex Ophir allatum*, sic Joseph.

Πεύκινος, ίνη, ινον, *pineus* : à præced.

Πευσεῦσθε, *audietis* : Dor. pro *πεύσεσθε*, 2. pl. f. 1. m. verbi *πεύθομαι*, seu *πυνθάνομαι*, *audio*.

Πευσόμενος, part. f. m. verbi ejusd.

Πέφαμαι, *interii* : p. pass. pro *πέφαμαι* à *φημι*, *occido*. Alii volunt esse præs. pass. verbi *πέφημι*, idem quod *φάω*. Hinc 3. sing. perf. *πέφαται*, et in 3. pl. *πεφάανται*, infin. *πεφάανθαι*, paulo post f. *πεφήσομαι*.

Πέφαρμαι, *apparui*: et in 3. pl. πέφανται, p. pass. verbi φαίνω, *apparere*: f. φανῶ, p. πέφαγκα.

Παφαρμένος, *obstructus*; per Metathesin pro πεφραγμένος, perf. part. pass. verbi φράγνυμι, idem quod φράσσω, *sepio*: f. ξω, p. γμαι.

Πέφασμαι, *apparui*: perf. Att. pro πέφαμαι, quod vide.

Πεφείδεται, *parcet*: Ion. pro πεφείσεται. 2. sing. paulo post f. verbi φείδομαι, *parco, remitto pœnam*: f. m. φείσομαι et φειδέσομαι, p. pass. πεφείσομαι.

Πεφείσεται, 3. sing. paulo post f. verbi ejusdem.

Πεφυσμένος, perf. part. pass. ab eod. verbo.

Πεφυγάσι, p. infin. m. à φύγω, *fugio*: f. ξω, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφυγα.

Πεφυγοίην, Att. Metaplasm. pro πεφύγοιμι, perf. opt. m. verbi ejusd.

Πέφυκα, *visus sum*: p. m. verbi φύω, *existendo*: f. φυῶ, p. πέφυγκα.

Πεφήσει, Ion. pro πεφᾶσῃ, 2. sing. paulo post f. verbi φάω, *occido*: f. φήσω, paulo post f. πεφήσομαι.

Πεφήσεται, *apparebit*: 3. sing. paulo post f. verbi φάω, quod est idem cum φαίνω, *appareo*.

Πεφιδέσθαι, Ion. per Anadiplasiasm. pro φείδεσθαι, a. 2. infin. m. verbi φείδομαι, *parco*.

Πεφιδήσεται, *parcet*: 3. sing. paulo post f. verbi φείδω. f. ήσω, perf. pass. πεφείδημαι, σται. Vel est f. med. verbi πεφιδέω, factum ex p. med. πεφιδόμενος, quod à præced. verbo.

Πεφίδοιτο, *parcat*: Ion. Anadiplas. pro φείσοιτο, 3. sing. a. 2. opt. m. verbi φείδω vel φείδομαι, *parco*: a. 2. ἐφιδόν, et Ion. Anadiplas. πεφιδέσθαι.

Πεφιλημένος, Dor. pro πεφιλημένος, η, ον, *amatus*: perf. part. pass. verbi φιλέω, quod vide.

Πεφίμωσο, ώσθω, *obmutesce*; perf. imperat. pass. verbi φιμόω, *os occludo, ad silentium adigo*; f. ώσω, p. πεφίμωμαι. Th. φιμός, ὁ, vel φίμος, ου, ὁ, *camus, fiscella*.

Πέφνε, *interemit*, 3. sing. imperf. vel a. 2. Ion. à

Πέφνω, *occido, interficio*; à φίνω.

Πεφοβέατο, *territi erant*; Ectasi Poët. pro πεφοβέατο, quod Ion. dicitur pro ἐπεφοβέοντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi φοβέω, *terreo*; f. ήσω, p. πεφόβημαι. plusq. p. pass. ἐπεφοβήμην, ῃς, ῃ. Th. φόβομαι, *timeo*: p. m. πέφοβα.

Πεφέρητο, *ferebatur*; 3. sing. plusq. p. pass. Ion. verbi φορέω, *fero*; f. ήσω. p. πεφόρημαι. Th. φέρω, *fero*; f. οίσω.

Πεφορτισμένος, η, ον, *oneratus sum*; p. part. pass. verbi φορτίζω, *onero*; f. ίσω, p. πεφόρτισμαι. ab eod. Th.

Πέφραδε, p. m. verbi φράζω, *loquor*; f. σω, p. πέφρακα, a. 2. ἔφραδον, perf. pass. πέφρασμαι.

Πεφράδαται, *locuti sunt*; Ion. pro πεφραδατόνται, 3. pl. perf. pass. verbi φράζω, *loquor*.

Πεφραδόατο, itidem Ion. pro πεφραδατο, ῶντο, 3. pl. plusq. perf. pass. ejusd. verbi.

Πέφραδε, Ion. Anadiplasiasmo pro ἔφραδε. 3. sing. a. 2. act. Hinc

Πεφραδέμεν, a. 2. infin. act. pro πεφραδεῖν, per Anadiplasm. pro φραδεῖν; à φράζω.

Πεφραδέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. pro ἐφραδέτην· ab eod.

Πέφρασμαι, Dor. pro πέφρασμαι, p. pass. verbi φράζω, *loquor*; f. σω, p. πέφρακα.

Πεφρεδώ, οος, ἡ, nomen mulieris: à πέφρεδαι, p. m. verbi præced.

Πέφρικα, *horrui*; perf. act. Ion. pro -χα, vel perf. med. verbi φρίσσω, vel -ττω, f. ξω, p. χα. Hinc

Πέφρικον, Chalcidicè dici volunt pro πεφρίκασι, 3. pl. perf. act. Th. φρίξ, κός, ἡ, *fluctuum fremitus*.

Πεφρίκων, ους, præs. part. à πεφρίκω, *horreo*. Quod præs. à perf. formatum, ut et alia multa verba. Vide πέφρικα.

* Πεφροντισμένως, *prudenter, diligenter, accuratè*: à φρονέω. D. S.

Πέφυα, *natus sum*: p. m. verbi φύω, *nascor*; a. 2. ἔφυον, vel ἔφυν vel perf. act. dicitur pro πέφυκα. Poët.

Πεφύασι pro πεφύκασι, 3. pl. perf. act. ejusd. verbi.

Πεφυγμένος, *qui fugit*: perf. part. pass. à φεύγω.

Πεφύλο. *fugio*, præs. à p. m. πέφυκα, factum more Syracusano. Aliquin est p. med. sub. verbi φεύγω, idem.

Πέφυγα, Ion. pro πέφευγα, p. m. et πεφεύγεις, itidem pro πεφευγὼς: πεφυζόντες, *fugitivi*, pro πεφυγότες, p. part. m. verbi φεύγω, *fugio*. Alii tamen malunt per Sync. dici pro πεφυζημότες, ut et πέφυζα, pro πεφύζηκα, verbi φυζίω, -ῶ, f. ήσω, à φύζα factum.

Πέφυκα, ας, ε, *extiti, natura comparatus sum*: et in 3. pl. πεφύκασι, perf. act. verbi φύω, *sum, nascor*: f. φύσω.

Πεφύκει, *natus erat*: 3. sing. plusq. p. act. Ion. ab eod. verbo.

Πέφυκεν, 3. sing. p. act. πεφυκέναι, p. infin. act. ejusd. verbi.

Πεφυκώς, *innatus*: p. part. act. verbi ejusd.

Πεφυλαγμένος, *observans*: p. part. pass. verbi φυλάσσω, vel -ττω, f. ξω, *custodio, servo*: p. πεφύλαχα.

Πεφύλαξο, χθω, perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Πεφωρακώς, ότες, p. part. act. verbi φωράω, *in furto deprehendo*: f. άσω. Th. φώρ, φωρός, ὁ, *fur*.

Πεφώρημαι, perf. pass. et

Πεφωρημένος, p. part. pass. à φωράω, *in furto deprehendo*: f. άσω, p. πεφώρακα, et Ion. πεφώρημαι.

Πεφωτισμένος, p. part. pass. à φωτίζω, *illumino*: f. ίσω, p. πεφώτικα· à φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*. Th. φάω, *luceo*.

Πήγις, εως, ἡ, *coctio*: à πέσσω.

Πη, sine accentu, encliticum est pro πως, ἀ πη, *sicubi*. δὲ πη, *utique igitur*: at

Πῆ, extrà interrog. *aliquatenus, quodammodo*: πῆ; interrog. *qui ratione? quonam modo?* ab inusit. pron. interrog. πός, πή, πό;

Πηγάζω. f. άσω, *scaturio*. Th. πηγὴ, *fons*.

Πηγαὶ, pl. num. ejusd. Th.

Πηγαῖος, αία, αῖον, *fontanus*: ab eod. Th.

Πηγανίζω, f. ίσω, *rutam imitor* vel *refero*: à

Πήγανον, υ, τὸ, *ruta* herba, quia σπέρμα πηγάνου suo calore et siccitate. Ideò castitatis herba. Th. πηγνύω, *compingo, concrescere facio*.

Πηγὰς, άδος, ἡ, *glacies*; quia concreta aqua: acc. pl. πηγάδας. Th. πηγνύω.

Πήγασος, υ, ὁ, *PEGASUS*, equus Persei alatus. Th. πηγὴ.

Πηγοτρίμαλλος, ου, ὁ ᾗ ὁ, ἡ, *villosus*; vel *habens vellus densum*, vel *nigrum*, vel *album*: à πηγὸς, *compactus, albus, niger*, et μαλλὸς, *vellus*.

ΠΗΓΗ, ᾶς, ἡ, *fons, scatebra*: quia πηδᾷ ἐκ γῆς.

Πῆγμα, ατος, τὸ, *aliquid compactum, PEGMA*: à

ΠΗΓΝΥ'Ω. -υμι, et πήσσω, seu ττω, *compingo, cogo, concrescere facio, figo*. f. ξω.

Πηγὸς, ὴ, ὸν, *benè compactus, immobilis*; *niger*; *albus*, seu *niveus, qualis est glaciei color*: à præced.

Πηγρέω, -ῶ, *sylvestre reddo, exaspero*, f. ώσω, p. πεπηγρίωκα.

Πηδιὰς, ίδος, ἡ, *glacialis, glacies*: ex p. m. πέπηγα, *compactum est*. Th. πηγνύω.

Πήδασος, υ, ὁ, *PEDÆUS*: nomen propr.

Πηδάλιον, υ, ὁ, *gubernaculum, clavus navis*. Th. πηδὸν, ὸς, τὸ, *remus*: vel πηδὸς, υ, ὁ, *ligni species*.

Πήδασος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *uliginosus, et fonticulus scatens*, unde aqua πηδὸς· item *PEDASUS*, nomen propr. regionis; est et equus Achillis sic dictus.

ΠΗΔΑ'Ω, *salio, salto, scaturio*: f. ήσω, p. πεπήδημα.

Πήδημα, ατος, τὸ, *saltus*: à præced.

Πηδήσας, αντος, a. 1. part. act. et Πηδήσασα, 3. pl. a. 1. sub. verbi πηδάω, *salto*.

ΠΗ'ΔΟΣ, υ, ὁ, vel πηδὸν, ὸς, τὸ, *ligni species*: πηδὸν vertitur etiam *palmula remi ex eo ligno*; item *remus*, præsertim ex eo ligno.

Πήδωσι, f. ώσω, *aquis scatere, aquas salire facio*. πηδυλὶς, πίτξει, ἐξ ἧς, ὦδε ῥέει, apud Hesych.

Πήδω, inusit. *patior*.

Πηκτὶς, exponitur (α) *gelu factitium*: à πήγνυ. *compingo*: (ὅ) *culter ad scindendas carnes*; qu. à πήκω. *vello, carpo*: (γ) *instrumentum musicum, magadis*, quia ἐ lignis πηκτὸν.

Πιστίδης, αί, *fides, ium* : vel aliud musicum instrumentum.

Πιστὸς, ἡ, ὸν, *compactus, concretus, congelatus*. Th. πηγνύω, *compingo*.

Πιλλαίζω, f. ίσω, proprie *luto conspurgo ; probro afficio* : à πηλὸς, ὕ, ὁ, *lutum*.

Πιλλακισμὸς, ὅ, ὁ, *contumeliosa injuria* : à præced.

Πέλλαμις, ίδος, ἡ, *PELAMIS*, genus piscis : quia in πηλῷ μίσι. Th. πηλὸς, *lutum*.

Πέλλας, *qui vibravit*, a. 1. part. act. et

Πῆλλα, *vibravit*, Ion. pro ἔπηλα, a. 1. ind. verbi πάλλω, *vibro* : f. πηλῶ, a. 1. infin. πῆλαι.

Πηλεῖ, dat. sing. à Πηλεὺς, ῆος, ὁ, *PELEUS*, nomen viri.

Πηλείων, ονος, ὁ, *Pelida*, nom. propr. Est et ranæ nomen, à luto sic dicta.

Πηλείδεω, gen. Ion. per dissolut. εἵ, pro ευ, et εω pro ω, et insert. α, pro Πηλείδε, à Πηλείδης.

Πηλείδης, υ, Ion. ω, pro Πηλείδης, pro Πηλείδης, patronymicum à Πηλεὺς, ῆος. et Ionicè ῆος, ὁ, *Peleus*.

ΠΗ'ΑΗΣ, ητος, ἡ, *galea, cassis* : q. à πάλλεσθαι, id est κινεῖσθαι, quòd *vibrari* soleat.

Πηλίκος, η, ον, *quantus, a, um ?* Th. ἡλίκος, *quantus*, citra interrogationem. Idem fit in ὅσος, τόσος, οἷος, ποῖος, *qualis ? ὅτε, πότε, quando ? οὗ, ποῦ, ubi ? ὅθεν, πόθεν, unde ? ὅς, πῶς, quomodo ?* &c.

Πηλικότης, ητος, ἡ, *quantitas* : à præced.

Πήλινος, ίνη, ινον, *luteus* : è *luto factus* : à πηλὸς.

Πήλιον, υ, τὸ, *PELION*, mons Thraciæ.

Πηλοβάτης, υ, ὁ, nomen ranæ : ex πηλὸς, *lutum*, et βαίνω, *eo*.

Πῆλον, *vibravi*, a. 2. ind. act. Ion. pro ἔπηλον, verbi πάλλω, *vibro*.

ΠΗΛΟ'Σ, ὕ, ὁ, *lutum, cænum* ; item *mortarium*. Est et

Πηλὸς, *vinum*, Ion. propriè *faculentum*, vel *vinum rubrum*, quod turbidum videtur.

Πηλότης, υ, ὁ, nomen ranæ : à πηλὸς, *lutum*.

ΠΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, *damnum, exitium, clades*. Hinc ἀπήμων, ονος, ὁ ἧ ὄν, *illæsus* : et

Πημαίνω, *noceo, lædo, pecco* : f. ανῶ, a. 1. ἐπήμανα, Att. ἐπῆμηνα, a. 1. pass. ἐπημάνθην, a. 1. infin. pass. πημανθῆναι. Th. πῆμα.

Πημανθῆναι, a. 1. infin. pass. verbi πημαίνω, quod vide.

Πημήνειαι, ας, ε, a. 1. opt. Æol. pro πημήναιμι, verbi ejusd.

Πήμος, Dor. pro ἡνίκα, *quando ?* ab ἧμος, *quando ?*

Πῆνα, pro ἀράχνη, *rheda*.

Πηνεὺς, ῆος, ὁ nomen viri, vel fluvius *PENEUS*.

Πηνελόπη, ης, ἡ, *PENELOPE*, uxor



Πῆνη, ης, ἡ, *tela* : vide in πῆνος.

Πηνίκη, vel πηνίκα, *fucus* : à φοινίκη

Πηνίκα, *quando ?* ab ἡνίκα, idem.

* Πηνικαῦτα, idem ac πηνίκα τότε, *quando igitur*. Sic enim legend. ap. Aristoph. Av. 1513. Toup. in Suid Par. ii. p. 52.

Πηνὸν, υ, τὸ, *radius*, vel *fusus, cui filum involvitur, stamen, seu filum quod è colu deducitur ; tela ipsa* ; item *insectum ex eruncarum genere*. Th. πῆνος, *tela*.

ΠΗ'ΝΟΣ, υ, ὁ, et πήνη, ης, ἡ, *tela, textum* : qu. à πένομαι, *operor*.

Πηξήμενος, η, *qui compegit*, a. 1. part. m. verbi πηγνύω, vel πήσσω, f. πήξω, a. 1. ἔπηξα, a. 1. part. act. πήξας, a 1. infin. m. πήξασθαι.

Πῆξεν, *infixit*, 3. sing. a. 1. ind act. Ion. pro ἔπηξεν, verbi ejusd.

Πῆξις, εως, ἡ, *coagmentatio, congelatio* : à πηγνύω, *compingo*.

Πῆξον, *figam*, f. 1. act. verbi πήγνύω, vel ὄμι, *compingo*.

Πηὸς, ὕ, Ion. pro πατὸς, ὕ, *affinis, cognatus* : in pl. πηοὶ. Th. πάω, vel πάομαι, *possideo*.

ΠΗ'ΡΑ, ας, vel πήρη, ης, ἡ, Ion. *PERA, saccus* : qu. à φέρω, *fero*. Malim à πάω, *pasco*, ut sit escaria pera.

Πηρίδιον, υ, τὸ, *perula*, dim. præced.

Πηρὶν, ῖνος, *testiculus* : quia ὄσχεον, est, ceu πῆρη.

ΠΗΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *mutilus, mancus, mutus, cæcus*.

Πηρὸω, f. ώσω, *mutilo* : à præced.

Πηρώσις, εως, ἡ, *mutilatio* : à perf. pass. præced verbi.

Πηρώσομαι, η, ει, *patsurus* : à πήρω, f. πήσω, *patior* : a. 2. ἔπαθον, pro quo magis usitat. πάσχω.

Πήσσω, vel πέσσω, idem quod πηγνύω, *cogo, coagulo, gelo*.

Πητύα, ας, ἡ, *coagulum* : à præced.

Πήχυς, *lacerti* nom. dual. à πῆχυς, ύος, ὁ, *cubitus*.

Πηχθὲν, Bœot. Sync. et Ion. pro ἐπηχθησαν, *fixi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πηγνύω, vel ὄμι, f. πήξω, p. πέπηχα, perf. pass. πέπηγμαι, a. 1. pass. ἐπήχθην.

Πηχυαῖος, αία, αῖον, et πηχύϊος, α, ον, *cubitalis, qui unius cubiti est* : à

ΠΗ'ΧΥΣ, ύος, ὁ, *cubitus, ulna, mensura à cubito usque ad summum medii digiti* : *norma fabrilis* ; *testudinis manubria, quæ transtrillo conjunguntur* ; *pars areûs media* : gen. pl. πηχέων, ἐων.

Πήξαι, *capi, prehendo* ; f. ήσω, p. πέπηχα, a. 1. ἐπήξα, et in 2. pl. ἐπήξατε, a. 2. sub. πήξω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act πῆξαι, a. 1. part πήξας, αντος, a. 1. ind. pass. ἐπήχθην, ης, η, *captus fui* ; f. 1. pass. πεφήξομαι, *capiar*.

Πήνω, *pinguefacio* : f. ανῶ, a. 1. ἐπήνα, a. 1. sub. πήνω, ῃς, ῃ. Hinc πηανὸν πλοῦτον, pro τὸν πλοῦτον αὔξων, *opes suas augere*. Th. πίων, ονος, ὁ ἡ, *pinguis*.

Πήνων, 3. sing. a. 1. imperat. act. πηάνω, άτω, præced. verbi πηαίνω, *pinguefacio*.

Πηὸς, Dor. pro πήσος, a. 1. part. act. verbi πήζω, quod vide.

Πῆος, ους, τὸ, *pinguedo*. Th. πίων, ονος, ὁ ἡ, *pinguis*.

Πήσαι, a. 1. inf. act. et

Πήσας, αντος, part. a. 1. act. et

Πησάμην, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi πήζω, quod vide.

Πηχίσκος, *pecillator*. Gl. Cyr.

* Πίδακα, ης, τὸ, *f.us*. à πίδαξ. idem. Suidas. vid. Toup. in voce.

Πιδακίης, ιεσσ., ίων, *aquis salientibus scatens* : à seq.

ΠΙ'ΔΑΞ, ακος, ὁ, vel ἡ, *fons, scaturigo*.

Πιδήεσσα, *scatebris abundantis* : gen. sing. à πιδήεσσα, ης, f. g. à

Πιδήεις, ήεσσα, ήεν, *aquis salientibus scatens* ; per Syncop. à πιδάκεις. Th. πίδαξ, ακος, ὁ, *fons*.

Πίε, *bibe*, a. 2. imperat. ut et πῖθι : à πίνω, *bibo*, f. πίομαι. p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. Hinc πίεν, pro ἔπιον, 3. sing. Ion.

Πίεσαν, *bibere*. Ion. Dialysi pro πιεῖν, a. 2. infin. verbi ejusd.

Πιέζεσκον, *premebant*, Ion. seu Dor. pro ἐπίεζον, 3. pl. imperf. act. verbi πιέζω, idem quod πιέζω, *premo*.

ΠΙΕ'ΖΩ, *prehendo, premo* ; item *crucio* ; ὄρκῳ quid, v. gr. *in demonstrando*, &c. fut. ίσω, p. πέπιεκα, perf. pass. πεπίεσμαι. Dicitur et πιέζω, pro πιέζω.

Πίειν, a. 2. infin. act. verbi πίνω, *bibo* : f. πίομαι, a. 2. ἔπιον.

Πίειρες, ῃ, ὁ, et ἡ πίειρα, *pinguis, opulentus*. Th. πίων, idem.

Πιερία, ας, et Ion. Πιερίη, ης, ἡ, *PIERIA*, regio Macedoniæ : quæ credita fuit Musarum sedes : hinc

Πιερίηθεν, *ex Pieria*, adv. è loco : et

Πιερὶς, ίδος, ἡ, et in pl. Πιερίδες, *PIERIDES*, Musæ. à Πιερία.

Πίεσαι, pro πίῃ, *bibes*, Luc. xvii. 8. 2. sing. f. 1. m. à πίνω, quod adi.

Πίετε, 2. pl. a. 2. imperat. πίε, *bibe*, verbi πίνω, quod vide.

Πίῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusdem.

Πίησθα, Æol. Paragoge pro πῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi πίνω, *bibo* : f. πίομαι, a. 2. ἔπιον.

Πιθάνη, ης, ἡ, *delicium*, et *poculum* instar dolii. Th. πίθος, ὁ, ἡ, *dolium*.

Πιθανολογίαι, ῶ, f. ήσω, *dico ad persuadendum idonea* : ex πιθανὸς, *persuasorius*, (quod à πείθω, *persuadeo*) et λόγος, *sermo*. Th. λέγω, *dico*.

Πιθανολογία, ας, ἡ, *oratio ad persuadendum apta* : à præced.

Πιθανὸς, ἡ, ὸν, *persuasorius ; probabilis, verisimilis ; gratus, acceptus, elegans*, impr. *de oratore, qui placet, populari*, item *de eo qui spe-*

cis probabili utitur; speciosus; aptus ad aliquid: qui naturam et formam rei ipsius aptè imitatur et exprimit; in compar. πιθανώτερος, superl. πιθανότατος· et hinc

Πιθανότης, ητος, ἡ, *probabilitas, persuasio.* Th. πείθω, *persuadeo*: f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πίθεσθ' pro πείθεσθε, *persuadeamini*, 2. pl. a. 2. imperat. m. πείθω, verbi πείθω, fut. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πιθέσθω, *obediant*, 3. dual. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Πιθέω, f. ήσω, *confido, obsequor.* Th. πείθω.

* Πιθνάτη, ὄνος, ὁ, *cella vinaria.* D. S. à πίθος.

Πίθῃσι, *persuasus sis*, Ion. pro πίθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. à πείθω.

Πίθηξ, ηκος, ὁ, idem quod πίθηξ, ηκος, ὁ.

Πιθηκοφαγέω, *simiis vescor*: ex πίθηξ, *simia*, et φάγω, *edo.*

Πίθηξ, ηκος, ὁ, et πίθηκος, ου, ὁ, *simia*; item *pumilio.*

Πίθησις, *fretus*, a. 1. part. act. verbi πείθω. Th. πείθω, *persuadeo*: f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πίθηται, *paruerit*, 3. sing. a. 2. sub. m. πείθομαι, ῃ, ηται, verbi ejusd.

Πίθι, *bibe*, pro πίε, ex quo fit per adjectionem syllabæ θι, undè πίθι, et per Crasin πῖθι, a. 2. imperat. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πόσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Πιθήσετο, *credant*, Ion. pro πιθοίντο, 3. pl. a. 2. opt. m. πείθομαι, οιο, οιτο. Th. πείθω, *persuadeo.*

Πίθοι, Ion. pro πίθου, gen. sing. à πίθος, ος, ὁ, *dolium.*

Πιθέσθαι, *obedivi*, a. 2. ind. m. Ion. pro ἐπείσθην, verbi πείθω.

Πίθοι, Ion. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. verbi πείθω, *persuadeo.*

Πίθος, ου, ὁ, *dolium*: qu. ubi τὸ οἶον δίος. Hinc πιθοῖον, *torcular, cella vinaria.*

Πίθυ, Dor. pro πίθου, gen. sing. à πίθος, ος, ὁ, *dolium.*

Πίθων, ωνος, ὁ, Poët. idem ac πίθηξ, *simia.*

Πιθὼν, part. a. 2. à πείθω, a. 2. ἔπιθον.

ΠΙΚΕ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *butyrum.*

Πικάζω, *amarore afficio*: à πικρός.

Πικαίνομαι, *exacerbo, sum amarulentus*: a. 1. pass. ἐπικράνθην, κ, ν. à

Πικαίνω, *amarum reddo, exacerbo*: f. ανῶ, a. 1 ἐπίκηνα, a. 1. infin. πικῆναι. Th. πικρός, *amarus.*

Πικρὸν, acc. sing. f. g. à πικρός, *amarus.*

Πικρασμὸς, ῆ, ὁ, *amaritudo, simultas, odium*: à πικραίνω.

Πικρία, ας, ἡ, *amaritudo, acredo.* Th. πικρός.

ΠΙΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *amarus, acerbus; tristis, severus.*

Πικρότης, ητος, ἡ, *amaritudo*: à præced.

Πικρόω, ῶ, f. ώσω, *amarum reddo, exacerbo.* Th. πικρός.

Πικρῶς, adv. *amarè, acerbè*; *prosè*; *inimicè*: à πικρός.

Πιλάστης, ου, ὁ, nomen præsidis Romani: interpret. Lat. *telo armatus.* Angl. PILATE.

Πιλέω, -ῶ, et πιλόω, -ῶ, *lanam cogo*: *cogo, coarcto, consipo.* Th. πῖλος. Hinc Angl. TO PILE.

Πίλημα, ατος, τὸ, *lana coacta*; *quævis res constipata in modum lanæ coactæ*: à præced.

Πιλνᾷ, 3. sing. præs. ind. act. verbi πιλνάω, idem quod πιλέω, *appropinquo.*

Πίλνημαι, pass. à πίλνημι, *appropinquo*, idem quod πιλνάω.

Πίλνατο, Ion. pro ἐπίλνατο, 3. sing. imperf. pass. à πίλνημαι, quod vide.

Πιλνάω, -ῶ, idem quod πιλέω seu πιλάζω, *admoveo, appropinquo.* Th. πίλας, *propè.*

Πίλνημι, idem.

ΠΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, [* *fasciæ pedum ex lanâ confectæ*, Hes. Op. 542. PILEUS seu *pileum*, indumentum capitis: *tegumentum ex lanâ coactum*, sub quibus hyeme habitabant Scythæ. Justin. Herodot. iv. 23.] *PILA*, strues: Angl. A PILE.

Πιλόω, -ῶ, f. ώσω, et πιλέω, *lanas cogo*; *coarcto, constipo*: à præced.

ΠΙΜΕΛΗ', ῆς, ἡ, *pinguedo*: et hinc

Πιμελὴς, ἰος, ὁ ᾗ ἡ, *pinguis, obesus.*

Πιμπλάνται, *impletur*, 3. sing. præs. pass. verbi πιμπλάνω, perf. pass. πέπλησμαι, a. 1. pass. ἐπλήσθην.

Πίμπλαντ', *plena erant*, Ion. pro ἐπιμπλαντο, 3. pl. imperf. pass. verbi πιμπλάνω, f. πλήσω.

Πιμπλάω, πιμπλάνω, et πίμπλημι, f. πλήσω, *impleo*: à πλήθω. Th. πλίος.

Πιμπλόσαι, *replentes*, Æol. pro πιμπλᾶσαι, nom. pl. part. præs. f. g. verbi πίμπλαμαι, f. πλήσω, idem cum πλήθω, *impleo.* Th. πλίος, *plenus.*

Πίμπλη, *imple*, Att. pro πίμπλαθι, præs. imperat. à

Πίμπλαμαι, idem quod πλήθω, *impleo.* Vide πιμπλάω.

Πιμπρὰς, ᾶσα, ὰν, præs. part. act. à πίμπρημι, idem quod πρήθω, *incendo.*

Πιμπράω, πίμπρημι, πιπράω, et πίπρημι, *incendo*; *uro, insto*: f. πρήσω, p. πέπρηκα, a. 1. ἔπρησα, pass. πίμπρημαι, *incendor*; *intumesco*: præs. infin. pass. πίμπρασθαι. Th. πρήθω.

Πιμπρήσω, *incendam*, fut. 1. à πίμπρημι, quod vide.

Πίν' pro πίνε, præs. imperat. à πίνω, *bibo.*

Πινακίδιον, ου, τὸ, *tabella.* Th. πίναξ.

Πινάκιον, ου, τὸ, *tabella*: et

Πινακὶς, ίδος, ἡ, idem à seq.

ΠΙ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, *tabula, asser*: *libellus, index.* Est et πίναξ, *discus, quadra.*

Πινὰθ' pro πίνεται, ob seq. aspirat. 3. sing. præs. pass. verbi πίνω, *bibo*: præs. imperat. act. πίνε, *bibe.*

Πινάμεν, Ion. et πινάμενον, Dor. pro πίνειν, præs. infin. verbi πίνω, *bibo*: f. πόσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Πίνεται, *bibebatur*, Ion. pro ἐπίνετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ejusd.

ΠΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *PINNA*, genus conchæ. Scribitur et πίνα. Hinc

Πίννον, *marinum*, propriè ad πίνα pertinens.

Πίνον, ου, τὸ, *vinum hordeaceum*: à πίνω.

Πίνοντ' pro πίνονται, *bibentem*, acc. sing. part. præs. verbi πίνω.

ΠΙ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *sordes.* Sed

Πίνος, ου, ἡ, *pinus*: qu. à πίων, *pinguis*, quia abundat resinâ.

Πίνυσ' pro πίνυσι, *bibunt*, 3. pl. præs. ind. act. verbi πίνω, f. πώσω.

Πινύσκω seu πινύσσω, *moneo, sapere facio*: à πνύμαι, *sapio*: quod à πνέω, *spiro.*

Πινυτὴ, ῆς, ἡ, *sapientia, prudentia*: à πινυτὸς, *prudens.*

Πινυτὸς, ὴ, ὸν, *sapiens, prudens*; πινύω, vel πινύσσω, *moneo, et ad sanam mentem reduco*: quod à πνῦμαι, *sapio.*

Πινυτοτὴς, ῆτος, ἡ, *sapientia, prudentia*: à præced.

Πινυτῶς, adv. *prudenter*: ab eod.

ΠΙ'ΝΩ, *bibo*: imperf. ἔπινον, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον, a. 2. imperat. πῖθι, et πίε, a. 2. sub. πίω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. πιεῖν, a. 2. part. πιὼν, ὄσα, ὸν, f. 2. m. πίομαι, ῃαι, pro πιέομαι, ῆ, εῖται.

Πίνωσι, 3. pl. præs. sub. verbi præced.

Πίνωσις, ιος, ἡ, *potio.*

Πίομαι, *bibam*, f. 1. vel 2. m. pro πιέομαι. Sunt qui velint esse præsens à πίω, f. πίσω, pro πίνω, *bibo.*

Πίονος, gen. sing. à πίων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *pinguis*; acc. πίονα, *pinguem*: hinc compar. πιότερος, superl. πιότατος.

Πῖος, ους, τὸ, *pinguedo.* Th. πίων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *pinguis.*

Πιότερος et πιότατος, compar. et superl. à πίων, *pinguis.*

Πίπτης, ητος, ἡ, *pinguedo.* Th. πίων.

Πίσσα, a. 2. part. act. f. g. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω, a. 2. ἔπιον, a. 2. part. πιὼν, ὄσα, ὸν.

Πίσιται, *potum præbeo*: à πίω, pro πίνω, *bibo.*

Πίτνημι et πίμπλημι, *impleo*, idem quod πλήθω. Th. πλίος, *plenus.*

Πίτυς, υ, ὁ, *PIPUS, avis marina*: qu. à πίω, quod frequentiùs *bibat.*

Πιπίζω, f. ίσω, *pipio, avium pullos voce imitor*: à

Πίππος, υ, ὁ, *pullus avis, pipio*: à πίπος.

Πιπράσκω, *vendo, venundo*: imperf. ἐπίπρασκον, ες, ε, f. πράσω, (qu. à πράω pro πιάω) p. πέπρακα, perf. pass. πέπραμαι, perf. part. πεπραμένος, *venditus*: a. 1. pass. ἐπράθην, a. 1. inf. pass. πραθῆναι, a. 1. part.

πρᾱθῆς, ῖσα, ὲν, f. 1. pass. *πεπρᾱσμαι, vendor.* Th. *πιρέω, vendo.*

Πίπρημι. f. *πρήσω*, vide *πίμπρημι.*

Πίπτι, *cadebat*, imperf. Ion. verbi *πίπτω.*

Πίπτουσι, *incidentes*, pl num. f. g. part præs seq. verbi.

ΠΙ'ΠΤΩ, *cado, ruo; incido*: f. *πέσω* et Dor. *πεσῶ*, f. m. *πεσοῦμαι*, Dor. pro *πέσουμαι*, p. act. *πέπτωκα*, a. 1. *ἔπεσα*, a 2 *ἔπεσον*, a. 2. impe rat. act. *πέσε, ἐτω*, et in 2. pl. *πέσετε*, a. 2. sub. *πέσω, ῃς, ῃ*, a. 2. inf. *πεσεῖν*, a. 2. part. *πεσὼν ὖσα, ὸν*

Πίπτωσι, 3. pl. præs. sub. à *πίπτω.*

Πίσαγας, ὁ. nomen Persicum quod *leprosum* significat.

Πίσαι, a. 1. inf. act. verbi *πίσσω*, f. *πισω*, quod à *πίω* pro *πίνω, bibo.*

Πισιδία, ας, ἡ, *PISIDIA*, nomen regionis.

Πίσσυ, υ, τὸ, *PISUM*: à *πτίσσω, tundo*

Πίσσος, et *πίσσος*, ους, τὸ, *locus humectus, hortus, pratum*: qu. à *πίσαι, irrigare*, quod vide.

ΠΙ'ΣΣΑ seu *πίττα*, ης, ἡ, *PIX*: Angl. PITCH. qu. à *πίτυς, pinus.*

Πισσόω seu *πιττόω, -ῶ, pice oblino*: à præced.

Πιστὰ, *pignora, beneficentiæ*, nom. pl. n. g. à *πιστὸς, ὴ, όν, fidus, a, um*: quod à *πίστις, fides.* Th. *πείθω, persuadeo.*

ΠΙΣΤΑ'ΚΙΑ, ων, τὰ, *PISTACIA, nuculæ pineis nucibus similes.*

Πίστεις, nom. pl. à *πίστις, ιος, ἡ, fides.* Th. *πείθω, persuadeo.*

Πιστωθέντας, nom. pl. a. 1. part. pass. à seq.

Πιστῶ, *credo; fido; committo*: fut. *ώσω*, p. *πεπίστευκα*. plusq. p. Att. *πεπιστεύκειν*, pro *ἐπεπιστεύκειν*, part. p. act. *πεπιστευκὼς, υῖα, ὸς*, a. 1. ind. act. *ἐπίστευσα*, a. 1. imperat. *πίστευσον, άτω*, et in 2 pl. *πιστεύσατε*, a 1. aub. *πιστεύσω, ῃς, ῃ*, a. 1. inf. *πιστεῦσαι*, a. 1. part. *πιστεύσᾱς, σᾱ, σᾱν*, præs. pass. *πιστεύομαι, credor*, perf. pass. *πεπίστευμαι*, a. 1. pass. *ἐπιστεύθην, ῃς, ῃ.* à *πίστις, ιος, ἡ, fides.* Th. *πείθω, persuadeo.*

Πίστὸς, ἡ, ὸν, *fidelis, probabilis*: à *πίστις, fides.* Est et

Πίστὸς, ἡ, ὸν, *potabilis*: à *πίνω, poto.*

Πίστὸς pro *ἀπίστὸς*, per Aphær. τὸ ο, ab Ὄσις, ισος, ἡ, nomen urbis propè Babylonem, undè optima nardus

Πίστις, ιος, ἡ. *fides*, vario sensu ut Latina vox: *assensio: fiducia in fide alicujus; argumentum*, quod fidem facit; *testimonium; promissio; opinio insignis de aliquo*: à *πείθω.*

Πιστὸν, τὸ, *pignus*, τὰ *πιστὰ, pignora, fœdus*: adv. *fideliter*: à

Πιστὸς, ἡ, ὸν, *fidelis*; *fidus*; *fide dignus.* Est et

Πιστὸς, *Christianus, credens in Christum*: οἱ *πιστοὶ, credentes*: à *πείθω.* At

Πιστὸς, ἡ, ὸν, *potui aptus, potabilis*: à *πίω, poto.* Th. *πίνω, bibo.*

Πιστότερος, compar. et *πιστότατος*, superl. à *πιστὸς, fidelis.*

Πιστοῦται, 3. sing. pass. verbi

Πιστὸω, *fidem facio*, et *exigo, confirmo, stabilio*: f. *ώσω*, p. *πεπίστωμαι*, p. pass *πεπίσωμαι*, a. 1. pass *ἐπιστώθην* à *πίστις, fidelis.* Th. *πείθω, persuadeo.*

Πιστωθεὶς, ἐντος, *cui fides habita est; πιστωθέντων*, a. 1. part. pass. dual. num *πιστώθητι*, a. 1. imperat. pass. verbi *πιστὸω, fidem facio.*

Πιστῶς adv. *fideliter*: à *πιστὸς.*

ΠΙ'ΣΤΤΟΣ, υ, ὁ, *sutor, cerdo.* Referimus ad *πίσσα ὑγρὰ, quia picem humidam* tractat.

Πίσυνος, *fretus, fidens.* Th. *πείθω, persuadeo*: f. *σω*, p. *κα*, a. 2. *ἔπιθον.*

Πίσυες et *πίσσυες*, Æol. pro *τίσσαρες, quatuor.*

Πίσω, *potabo*: f. 1. verbi *πίω.* Vide *πίσσω.*

ΠΙ'ΤΑΝΑ, ας, ἡ, *turma, cohors*: *tribus quædam*: ab urbe Ælolidis Πιτάνη indè

Πιτανάτης λόχος, *cohors Pitanates.*

Πίτνα, *cadebat*: imperf. Ion. pro *ἔπιτνα*, verbi *πιτνάω*, vel à *πίτνημι*, τροπῇ τοῦ η εἰς α, ut ἴδα pro ἴδη· hinc *πιτνὰς*, præs. part. Th. *πίπτω, cado.*

Πιτναν, 3. pl. imperf. act. pro *ἐπίτνασαν.* à *πίτνημι.*

Πιτνάω, seu *πίτνημι, expando, extendo*: *concutio, projicio*: à *πίπτω.*

Πιτνὰς, vel *πίτνημι, cado, laboro.* Th. *πίπτω.*

Πιττάκιον, υ, τὸ, *tabula, pugillares*; *PITTACIUM.* Th. *πίττα*, vel *πίσσα, pix.*

Πιττακὸς Μιτυληναῖος, ὁ, *PITTACUS MITYLENÆUS*; unus è septem Græciæ sapientibus.

Πιττὸν, vide in *πισσὸν.*

Πιτύϊνος, ίνη, ινον, *pinsus*: à *πίτυς.*

ΠΙ'ΤΥΑΟΣ, υ, ὁ, *strepitus aquæ remo percussæ, remigium.*

Πιτυόεις, όεσσα, όεν, *pinis abundans*: à *πίτυς.*

ΠΙ'ΤΥΡΟΝ, υ, τὸ, *furfur*: q. à *πίτνω.* Est enim id quod *πίτνει*, id est, excidit à frumento cum molitur.

ΠΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, *picea, PINUS*: qu. à *πίσσ*, quia pingui abundat.

Πιτυώδης, ίος, ὁ ἡ ὸ, *piceis abundans, piceus*: à *πίτυς.*

Πιφάσκει, Ion. pro *πιφάσκη, loquerie*: 2. sing. præs. sub. m. à

Πιφάσκομαι, et *πιφάσκω, dico, commemoro, jactito.* Th. *φημὶ* vel *φημὶ, dico.*

Πιφαύσκω, Ion. pro *πιφάσκω*, præs. imperat pass. à

Πιφάσκω, inserto υ, pro *πιφάσκω*, qu. per redupl. pro *φασκω*, idem quod *φημὶ, dico, loquor.* Th. *φάω*, idem. Est etiam *πιφαύσκω, in lucem profero*; à *φάω*, idem.

Πίω, *inusit.* pro *πίνω, BIBO.* Est et a. 2. sub. act. à *πίνω*, f. *πιοῦμαι*, a. 2. *ἔπιον.*

Πίωμεν, 1. plur. aor. 2. sub. act. verbi ejusdem.

ΠΙΩΝ, ωνος, ὁ ὁ ἡ, *pinguis, adeps, opimus.*

Πίων, *qui bibit*: a. 2. part. act. verbi *πίνω, bibo*: f. *πίσσω*, a. 2. *ἔπιον.*

Πλαγὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro *πλαγὴ, ἧς, ἡ, PLAGA.* quod vide.

Πλαγγὼν, όνος, ὁ, *icuncula ceres, quasillus*: à *πλάσσω, fingo* Sunt qui *πλαγγὼν* exponunt *vagus*, voluntque esse a. 2. part. verbi *πλάζω*, f. 2. *πλαγῶ*, a. 2. *ἔπλαγον*, et Pleonasmo τὸ γ, *ἔπλαγγον*, undè a. 2. part. *πλαγγὼν, όντος*, ὁ. Verùm contrà morem participiorum flectitur per ους, ut apud Hesych. *πλαγγὼς, κανέφαλοι, reticula muliebria.*

Πλαγιάζω, *obliquo, decipio, obliquè nuntio*: f. *άσω*, p. *πεπλαγίακα*; à *πλάγιος.*

Πλαγιάριος, υ, ὁ, *plagiarius, fraudator.* Gloss. Cyr.

Πλαγίαυλος, υ, ὁ, *obliqua tibia*: ex *πλάγιος, obliquus*, et *αὐλὸς, ὁ, tibia.*

Πλάγιον, adv. *obliquè*: à

ΠΛΑ'ΓΙΟΣ, υ, ὁ ἡ, et *πλάγιος, ία, ιον, obliquus, transversus; ambiguus; timidus*: *dolosus*: q. à *πλάζομαι, erro.*

* Πλαγιοφύλαξ, ακος, ὁ, *qui obliqua*, seu *latera aciei, custodit*: et præced. et φύλαξ.

* Πλαγίως, adv. *obliquè*; *obscurè*: *dolosè*: à *πλάγιος.*

Πλαγχθέντες, *errantes*: nom. pl. a. 1. part. pass. ab a. 1. ind. pass. *ἐπλάχθην*, euphoniæ gratiâ interposito γ, *ἐπλάγχθην, ης, η. ἔπταγχθ* verbi *πλάζω, errare facio*: f. *πλάξω.*

Πλάγχθην, ης, η, Ion. pro *ἐπλάγχθην*, a. 1. ind. pass. Vide *πλαγχθέντες.*

Πλαδαρὸς, ὰ, όν, *præhumidus, ætidus, flaccidus*: et

Πλαδάω, ῶ, et *-έω, -ῶ, humore nimio abundo*: à

ΠΛΑ'ΔΟΝ, υ, τὸ, et *πλάδος*, ους, τὸ, *humor superfluus.*

Πλάζομαι, *vagabundus jacter, erro*: part. præs. m. *πλαζόμενος*: à

ΠΛΑ'ΖΩ, *errare facio; amitto; disturbo*: fut. *πλάξω*, a. 1. *ἔπλαξα*, p. *χα*, a. 1. pass. *ἐπλάγχθην, ης, η.* Ponitur et *πλάζω*, per Sync. pro *πελάζω, appropinquo, accedo.*

Πλαθεὶς, ῶν, αἱ, *statuæ*: à *πλάσσω.*

Πλάθανον, seu *πλαθανὸν, οῦ, τὸ, arbis super quo panes formantur*: ab eod.

Πλάθω, f, *άσω, appropinquo, admoveo*: à *πελάω.* Th. *πέλας, prope.*

Πλαίσιον, υ, τὸ, *lateris forma*, vel *forma in qua latores formantur*: à *πλάσσω, formo.*

Πλάκα, acc. sing. à *πλὰξ* ἡ, *tabula lata*, &c. quod vide.

Πλεκτὸς, *involutus*: a. 2. part. pass. ἀ πλέκω, *plecto, necto*; f. ξω, a. 2. pass. ἐπλάκην, a. 2. inf. pass. πλακῆναι.

Πλεκτὸς, ἡ, ὸν, *latus* et *tenuis*: ἀ πλέξ.

Πλακὰξ, ᾶκος, ὁ, *PLACENTA*: contract. ἀ πλακώδης, οντος, ὁ, *pannis latus* et *tenuis crustæ speciem referens*

Πλάκτρον, ου, τὸ, Dor. pro πλῆκτρον, *plectrum, instrumentum quo citharæ fides pulsantur*: ἀ πλήσσω, *percutio*.

Πλακῶ, aor. 2. sub. pass. verbi πλέκω, *plecto*; quod vide.

Πλὴν, Dor pro πλὰν, *nisi, præterquam quod*; item *prætor, seorsum*.

Πλανάω, *facio errare, fallo, seduco*: f. ήσω, p. πεπλάνημαι, a. 1. ἐπλάνησα, præs. pass. πλανάομαι, *seducor, erro*: perf. pass. πεπλάνημαι, perf. part. πεπλανημένος, η, ον, *seductus, a, um*; a. 1. pass. ἐπλανήθην, ης, η, *seductus fui*: ἀ

ΠΛΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *error, vagatio*: πλάνη, *ambages*.

Πλάνης, ητος, ὁ, *erro, vagabundus*: ἡ præcedente.

Πλανήσας, αντος, *decipiens*: a. 1. part. act. ἀ πλανάω, quod vide.

Πλανήτης, ου, ὁ, *erro, -onis, erraticus*; et subaudito ἀστὴρ, *stella erratica, PLANETA*: Angl. A PLANET. ἀ πλανάω.

Πλανητικὸς, ἡ, ὸν, *erraticus, vagabundus*: ἀ præcedente.

Πλανῆτις, ιδος, ἡ, *vagabunda, erratica*: ab eod.

Πλάνος, ου, ὁ, *seductor, impostor*; item *error*: Sed

Πλάνος, η, ον, *fallax, fraudulentus, BLANDUS*. Th. πλάνη, *error*.

Πλάξ, ακὸς, ἡ, *tabula lata*; *æquor*; *planities*; *crusta*. Th. πλατὺς, ἰος, ὁ *latus*, (seu ἀ πλάσσω, Ern.)

Πλᾶξεν, Dor. et Ion. pro ἔπλαξεν, *percussit*: 3. sing. a. 1. verbi πλήττω vel πλάσσω, *percutio*: f. ξω.

Πλᾶξιππος, ου, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro Πλήξιππος, *equorum agitator*: παρὰ τὸ πλήττειν τοὺς ἵππους.

Πλάσαντι, dat. sing. à

Πλάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. à πλάσσω, *fingo*: f. σω.

Πλάσις, εως, ἡ, *fictio*, ἀ πλάσσω, ἄρω.

Πλάσμα, ατος, τὸ, *figmentum*: ab eadem Th.

Πλασματίας, ου, ὁ, *fictus, fictitius*; item *fictor, fabulator*: ἀ præced.

Πλάσσει, *finxit*: Ion. et Poët. pro πλάσει, 3. sing. a. 1. ind. act. ἀ

ΠΛΑ'ΣΣΩ, et Att. -ττω, *fingo*; *reminiscor, simulo*: f. πλάσω, p. πέπλασμαι, p. pass. πέπλασμαι, hinc

Πλάστης, ου, ὁ, *formator, fictor*.

Πλαστὴ, ἡ, ὸν, *fictus, fictitius*; item *ficter, fabulator*: ἀ præced.

Πλάστιγξ, ιγγος, ἡ, *lanx* ἀ *jugo suspensa, cui pondus imponitur*; tum *statera, in quâ cottabis ludebatur*. Th. πλατὺς, ἰος, ὁ, *latus*. Est et

Πλάστιγξ, Dor. pro πλῆστιγξ, ιγγος, *ferula, flagellum*: ἀ πλήσσω, *percutio*.

Πλαστὴ, sub. τέχνη, *fingendi*, seu *fictorum ars*, *PLASTICE*. ἀ

Πλαστικὸς, ἡ, ὸν, *ad fingendi artem aptus*; item *fingendi artis valens*, Th. πλάσσω. *fingo*.

Πλαστὸς, ἡ, ὸν, *fictus, a, um*: ab eod.

Πλατταγίω, ῶ, f. ήσω, *crepito, crepitaculo sonitum edo, manu pulsum edo*: ἀ

Πλαταγὴ, ῆς, ἡ, *crepitaculum*; *fremitus maris*; item *homo garrulus*: ἀ πλατάσσω.

Πλατάγημα, ατος, τὸ, *strepitus, sonus*: ἀ πλαταγίω, quod vide.

Πλαταγίζω, idem quod πλαταγίω, quod vide.

Πλαταιαὶ, ῶν, αἱ, *PLATÆÆ*: hinc

Πλαταιὺς, ίως, ὁ, *Platæensis*: dat. plur. Πλαταιῦσι.

Πλαταίνης, ου, ὁ, idem quod.

Πλάτανος ου, ὁ, *PLATANUS* arbor, quia *latè diffusa ramis*. Th. πλατὺς, *latus*.

Πλατάσσω, *ex ictu et collisione sonum edo*. Th. πλατὺς.

Πλατὶ' pro πλατέα, acc. sing. m. et nom. vel acc. pl. n. g. πλατὺς, gen. plur. ab eodem Th.

Πλατεῖα, ας, ἡ, subaud. ὁδὸς, *PLATEA*: ab eod.

Πάτη, ης, ἡ, *palmula*, extrema et latior pars remi, vel ipse *remus* [* *ipsa navigatio* ὑφ' πλάτη κατηγόμην, Soph. Philoct. 358. *Sigeum cursu secundo appuli*.] Th πλατὺς.

Πλατίον, Dor. leg. pro πλησίον, *propè*, quod vide.

Πλάτος, ους, τὸ, *latitudo*. Th. πλατὺς.

Πλάττω, *fingo*, Att. pro πλάσσω, idem; quod vide.

Πλατυώδοισι, Dor. pro πλατυόζουσι, *ore diducto pronuntiantes*: nom. pl. part. præs. fœm. gen. ἀ πλατυάζω. Alii πλατιαδοῖσι legunt, ἀ πλατιάσδω. Dor. pro πλατιάζω, *ore in latum diducto loquor*. Th. πλατὺς, *latus*.

Πλάτυγξ, sive potiùs πλάτιγξ, γγος, ἡ, *summa et lata pars remi, quâ percutitur aqua*. Th. præced.

Πλατύπεως. ωτος, ὁ ἡ ἡ, *qui latis cornibus est*: nom. propr. *animalis, quod cervorum generi annumeratur*. Gall. *Chamois*. Ex πλατὺς, et κέρας, τὸ, *cornu*.

Πλατυνθήσομαι, f. 1. pass. ἀ

Πλατύνω, *dilato, amplum et spatiosum reddo*: f. υνῶ, p. πεπλάτυγκα, a. 1. ἐπλάτυνα, p. pass. πεπλάτυσμαι, aor. 1. pass. ἐπλατύνθην, a. 1. imperat. pass. πλατυνθήτι, ήτω. Th. πλατὺς, *latus*.

Πλατύνοστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *latum dorsum habens*: quod ex πλατὺς, *latus*, et νῶτος, ου, ὁ, *tergum*.

ΠΛΑΤΥ'Σ, ύος, ὁ, *LATUS, amplus*: in f. g. πλατεῖα, ας, ἡ: in n. g. πλατὺ. Hinc Angl. PLATE, PLAT, PLATTER.

Πλατυσμὸς, ὁ, ὁ, *latitudo*; *ostentatio, jactantia*: ἀ πλατύνω.

Πλατύψυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *lato animo, insatiabilis, avarus*.

Πλάτων, ωνος, ὁ, *PLATO*, magister Aristotelis.

Πλάω, per Sync. pro πελάω, *appropinquo*

Πλάις. per Sync. pro πλείονες, acc. pl. et sic πλεῖς, pro πλείους, nom. pl. compar. ἀ πολὺς, *multus*: compar. πλείων et πλέων, superlat. πλεῖστος.

Πλέγμα ατος, τὸ, *omne id quod nexum seu contextum est*; *opus vitile, calathus, canistrum*; *textura*: πλέγματα, *crates*; item *cincinni*. Th. πλέκω. *necto*.

Πλέθρα, τὰ, *humida et herbosa loca*: an quia πλεδαρὰ

Πλεθριαῖος, αία, αιον, *plethrum* seu *jugerum æquans*. ἀ

ΠΛΕ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ, [* *plethrum*, teste Suida, *spatium centum pedum*; *jugerum*. 240 pedum. Vid. Hutch. in Xen. Cyri Inst. l. vii.] apud Poët πέλεθρον.

Πλεῖ, *navigat*: pro πλεῖ, præs. imperat act. vel 3. sing præs ind. à πλέω, *navigo*: fut πλεύσω.

Πλειὰς, άδος, ἡ, *PLEIAS*, Sidus pluribus stellis constans, qu. à πλέω, *navigo*, quia' urllis *navigantibus*: vel à πλείονες, quòd *plures* stellas habet.

Πλείειν, Ion. seu Poët. Epenthesi pro πλεῖειν. præs. inf. verbi πλέω, *navigo*: fut. πλεύσω.

Πλειῖδι, per Pleonasmum syllabæ ῖδι, pro πλεῖ, vel πλεῖ, præs. imperat. act. ejusd. verbi.

Πλείη, Ion. pro πλεία, ας, ἡ, *plena*: à masculino πλέος, *plenus*: Poët. πλεῖος, Att. πλέως.

Πλεῖν, præs. infin. à πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Πλείον, vel πλέον, *plus*: compar. n. g. gen. sing. πλείονος: gen. pl. πλείονων: nom. vel acc. pl. n. g. πλείονα, πλείοα, πλέοα, *plura*. Th. πολὺς, *multus*: comp. πλείων et πλέων. sup. πλεῖστος.

Πλείος, Poët. pro πλέος, *plenus*.

Πλείους, *plures*, acc. pl. m. g. pro πλείονες, compar. à πολὺς.

Πλεῖστα, adv. Vid. πλεῖστον.

Πλείστη, *plurima*: nom. sing. f. g. et πλείστης, dat. pl. f. g. à πλεῖστος, quod vide.

Πλειστηριάζω, *pluris liceor, quàm cæteri*: à πλεῖστος, superl. à πολὺς, *multus*.

Πλειστηριασμὸς, ὁ, ὁ, *licitatio ejus qui pluris licitatur quàm cæteri*: à præced.

Πλειστηριάστος ἑορτὴ, *celebritas, ad quem plurimi mortales convenient*: παρὰ ἣν πλείστοι βροτοὶ συνίερχονται.

Πλεῖστον et πλεῖστα, adv. *plurimùm, maximè, longissimè*. τὸ πλεῖστον, *maximâ ex parte, ad summum, et plurimum*. à

Πλεῖστος, ίστη, ίστον, *plurimus, a, um*: superl. à πολὺς, *multus*. comp. πλείων et πλέων.

Πλείω, acc. sing. m. g. vel. nom. pl. n. g. Att. et Ion. pro πλείονα:

alicubi adverbii more usurpari videtur. [* Παρεγγυωμένων δικαστῶν πλείω τῶν τεττεράκοντα. D. Sic. l. 92.] Adverbialiter pro πλέον. Ῥώμη ἔσυν φρονέοντος πλείω τῆς ἴσχοντος; Ἄλλως. Isocr. Parænes. *Robur sine prudentiâ ipsis possidentibus magis*, vel *plerumque*, *nocuit*.

Πλείων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *major*, *amplior* : n. g. πλεῖον, *plus*. compar. à πολὺς, πολλὴ, πολὺ, *multus*, *a*, *um*.

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, *annus* : sic dictus quasi à πλέος, Poët. πλεῖος, quòd eo *compleantur tempora*.

Πλείω, *implicor*, *ceïo* : à πλέκω.

Πλεκτάνη, ης, ἡ, *plexus*; *cirrus*; *rete*, *laqueus*; *undosus flammarum vortex*.

Πλεκτοῖσιν, *plicatis* : dat. pl. Ion. à

Πλεκτὸς, ἡ, ὸν, *PLEXUS* : à

ΠΛΕΚ'Ω, *PLICO*, *PLECTO* ; *necto*, *texo* ; Metaph. *struo* : f. ξω, p. πέπλεχα, p. pass. πέπλεγμαι, a. 1. pass. ἐπλέχθην, p. m. πέπλεγμαι.

Πλέννα, seu βλέννα, *mucus*.

Πλέξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πλέκω, quod vide.

Πλέξῃς, 2. sing. aor. 1. sub. act. verbi ejusdem.

Πλέον, ονος, τὸ, Poët. pro πλεῖον, *PLUS* : [* Πλέον πλεῖν et πλέον εἶναι, *proficere* : Τί δὴ πλεῖς πλέον ; ὦλλον. *Quid autem proficis* (lacrymando ?) *Nihil*. Menan. CCLXXIV.] et

Πλέονα pro πλείονα, vide πλείων.

Πλεονάζον, *abundans* : præs. part. n. g. et

Πλεονάζουσι, 3. pl. præs. ind. à

Πλεονάζω, *copiosior aut major sum*, *quàm necesse est* ; *plus habeo*, *abundo* ; item *facio abundare*, *augeo* : fut. σω, a. 1. ἐπλεόνασα. Hinc a. 1. opt. πλεονάσαιμι, αις, αι, Th. πολὺς, quod vide.

Πλεονάκις, adverb. *sæpiùs* : à πλέον, quod vide.

Πλεονάσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel. a. 1. infin. à πλεονάζω, quod vide.

Πλεονασμὸς, ὁ, *abundatio*, *cumulatio* ; *Figura sermonis* ; *latiùs rei explicatio* : à πλεονάζω.

Πλεονεκτίαι, -ῶ, *quæstui*, vel *plus habeo* ; *superior sum* ; *plus appeto*, *quàm par*, *aut satis est* : fut. ήσω, a. 1. ἐπλεονέκτησα, perf. πεπλεονέκτηκα, aor. 1. pass. ἐπλεονεκτήθην, aor. 1. sub. pass. πλεονεκτηθῶ, ῇς, ῇ, et in 1. pl. πλεονεκτηθῶμεν, *superemur* : ex πλέον, pro πλεῖον, *plus*, et ἔχω, *habeo* : [* qui ex alicujus injuriâ, aut ad alicujus injuriam πλέον ἔχει, tum πλεονεκτεῖν ἐκείνου dicitur ; at si simpliciter sine cujusquam damno superior sum illo, tum πλεονεκτεῖν ἐκείνου dicor. Qui aliquem circumvenit, ut ei sua auferat, πλεονεκτεῖν ἐκείνου, non ἐκείνου ὑπὲρ μὴ πλεονεκτηθῶμεν ἀπὸ τῦ Σατανᾶ, *ut non circumveniamur à diabolo*, non verò, *ut expugnemur violenter à Satand*. Salm. de Trapezit. fœnore, p. 168. et seq.]

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ, *melior conditio* ; *partes superiores*, *major potentia*, *gloria*, &c. *victoria* ; *id quo circumvenitur aliquis* : à præced.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, *avarus*, *fraudator* ; ab eod.

Πλεονεξίαι, ας, ἡ, *avaritia* ; omninoque *inexhausta cujuscunque rei aviditas*, v. gr. *voluptatis*, *laudis*, &c. Ex πλέον, et ἔχω, f. ἕξω, *habeo*.

Πλείονες, *plures* : nom. pl. et

Πλείονσι' pro πλείοσι, *pluribus* : dat. pl. Ion. à πλέων, Poët. pro πλείων, *major* : compar. m. gen. à πολὺς, *multus*, superlat. πλεῖστος, *plurimus*.

ΠΛΕ'ΟΣ, ία, ίον, *PLENUS* : Poët. πλεῖος, et Att. πλέως.

Πλεύσας, *navigantes* : acc. pl. part. præs. act. f. g. verbi πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.

Πλέτο, Ion. pro ἔπλετο, quod per Syncopen pro ἐπλέατο, 3. sing. imperf. m. verbi πίλομαι, *sum*.

Πλεῦν, Dor. pro πλέον, *plus*, et

Πλεῦνα pro πλείονα, acc. sing. m. g. et

Πλεῦνας, pro πλείονας, acc. pl. m. et

Πλεῦνες, οἱ pro πλείονες, *plures*. et

Πλεύνων, pro πλειόνων, et

Πλεύνως pro πλείονως, *plus*, *admodùm*, *valdè*, *præter modum* : hæc omnia à πλέων pro πλείων, q. v.

ΠΛΕΥΡΑ', ᾶς, ἡ, *membrana succingens costas* : *latus*, *costa*.

Πλευρίτις, ιδος, ἡ, *morbus lateris*, *PLEURITIS*. Angl. PLEURISY. à præced.

Πλευρὸν, τὸ, idem quod πλευρὰ.

Πλεύσεαι, Ion. pro

Πλεύσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi πλέω, *navigo* : f. πλεύσω.

Πλευσθῆναι, ῆ, εἶναι, Dor. pro πλευσθῆναι, f. 1. m. ejusd. verbi.

Πλεύσω, *navigabo* : f. 1. act. à

ΠΛΕΩ, *navigo* : f. πλεύσω, p. πέπλευκα.

Πλέω, *plura* : per Sync. et Crasin pro πλείονα, ω, nom. vel acc. pl. n. g. Poët. pro πλείονα, compar. à πολὺς, *multus*. compar. πλείων, et Poët. πλέων, in neut. gen. πλέον, ονος, τὸ.

Πλέω, *pleno* : dat. singul. à πλέος, *plenus* : est et

Πλέω, Att. pro. πλοῖ, nom. pl. m. à πλέως, quod vide.

Πλέων, Poët. pro πλείων. q. v.

Πλέως, Att. pro πλέος, *plenus*.

Πληγεὶς, ἐντος, *percussus* : et in fœm. gen. πληγείσης, a. 2. part. pass. à πλήσσω, vel -τω, *percutio* : fut. ξω, a. 2. ἔπληγον, et ἔπλαγον.

Πληγὴ, ῆς, ἡ, et Dor. πλαγὰ, *PLAGA*, *ictus*, *vulnus* : à p. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, *percutio*.

Πληγῆναι, *percussum esse* : a. 2. inf. pass. verbi ejusd.

Πληγῶν, gen. pl. à πληγὴ, quod vide.

Πλήθει, dat. sing. à πλῆθος, ους, τὸ, quod vide.

Πλῆθον, *impleti erant* : Bœot. per Sync. pro ἐπλήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐπλήθην, ης, η, à verbo πίμπλημι, *impleo* : f. πλήσω, ab Inusit. πλάω.

Πλήθοντι, dat. sing. part. præs. act. à πλήθω, quod vide.

Πλήθοντος ἔχλα ἐν ἀγορᾷ, *cùm frequens esset turba in foro*. Quod aliàs dicitur πλεθούσης ἀγορᾶς.

Πλῆθος, ους, τὸ, *multitudo*, *vulgus*, *PLEBS*. à πλήθω.

Πλήθουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi πλήθω, quod vide.

Πληθὺν, *multitudinem* : acc. sing. à πληθὺς, quod vide.

Πληθυνθῆναι, ης, ῃ, a. 1. opt. pass. et

Πληθυνθῆναι, a. 1. inf. pass. à

Πληθύνω, *multiplico*, *cresco* : f. υνῶ, p. πεπλήθυγκα, præs. pass. πληθύνομαι, *crescor* : p. pass. πεπλήθυσμαι, ντμαι, a. 1. ἐπληθύνθην, à πλῆθος, Th. πλέος, *plenus*.

Πληθὺς, ύος, ἡ, *multitudo* : accus. πληθὺν idem quod. πλῆθος, ους, τὸ, ab eodem Th.

Πλήθων, *plenus sum*, *abundo*, *frequens sum* : præs. pass. πλήθομαι, idem : à præced.

Πλήσαι, *impleo*, *inundo* : f. πλήσω, a. 1. ἔπλησα, p. act. πέπληκα, a. 1. pass. ἐπλήσθην, ῆς, ῆ, *impletus fui* ; a. 1. sub. pass. πλησθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. part. pass. πλησθεὶς, εῖσα, εν : à πλέος. (A πλάω, vel πλήμι. Ern.]

Πλησθέμεν, ας, ἡ, et Ion. πλησθέμεναι *copia*, *redundantia*, *satietas à copiâ hominum frequentia* : apud medicos, *salubrium humorum redundantia* : à præced.

Πλήσθοσι, 3. pers. pl. præs. sub. act. verbi πλήθω.

Πληϊάδες, Poët. pro πλειάδες *vergilia* ; *sidus in dorso tauri* : à πλεῖος, quod vide.

Πλήκτης, ου, ὁ, *percussor* ; item *pugnax* : à perf pass. πέπλεγμαι, ξαι, ται, verbi πλήσσω, *percutio*.

Πλημτίζομαι, *pugno usque ad plagas*, *digladior* ; *ad misericordiam induco*, *scil. plangendo* : à præced.

Πλητικὸς, ἡ, ὸν, *qui percutiendi* vel *pungendi vim habet* ; ab eod.

Πλῆκτρον, ου, τὸ, *PLECTRUM*, *scutica*, *flagellum quo fides pulsantur* ; item *calcar galli gallinacei* : à πλήσσω.

Πλῆμα, ης, ἡ, vel πλῆμμα, *astus maris accedens* : à πλήθω, *impleo*, Th. πλέος, *plenus*.

Πλῆμι, *appropinquo* ; *impleo* : à πλέω, per Sync. pro πλάω, idem. Th. πλέος, *propè*.

Πλημμέλεια, ας, ἡ, *vitiositas*, *improbitas*, *peccatum*, *erratum*.

Πλημμελίαι, -ῶ, *incompositè*, *immoderatè me gero*, sive *improbè delinquo*.

Πλημμέλημα ατος, τὸ, *peccatum*, *delictum*. item *quod pro peccato patiuntur*. à præced.

Πλημμελὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *incompositus*, *immoderatus*, *vitiosus* ; ex πλὲ, et μέλος, qu. *sine modulatione* : aut à πλέον μέλος, *cùm membrum abundat*.

Πλημμελήσας, ασα, ἡ, *delictum*.

Πλημμύρα, ας, ἡ, *maris æstuantis accessus*, *inundatio* : à πλήμι, vel

πλήμη, *æstus maris*, quod vide, et πίμπλημι, *fluo*: cui opponitur ἔμπαστις, ιος, ὁ, *maris æstuantis recessus*; pro ἄμπαστις; ab ἀνάπαστις, quod ab ἀναστίνω, *resorbeo*.

Πλημμοεῖς, ίδος, ἡ, idem quod præced.

ΠΛΗ'ΜΝΗ, ης, ἡ, *modiolus rotæ*: πλῆμναι sunt *fistulæ*, quibus axis inseritur.

Πλημνόδετον, ου, τὸ, *ferramentum rotæ, quo radii modiolo colligantur*: ex πλήμνη, præced. et δέω, *ligo*.

Πλημοχόη, ης, ἡ, *vas quoddam*: ex πλήθω, *impleo*, et χέω, *fundo*.

ΠΛΗ'Ν, adv. *præterquam, præter*, cum gen. *sed, sed tantùm, tamen, quinetiam, cæterùm, itaque, tantùm, maximè*. [* πλὴν τῶν ἀποστόλων. Act. viii. 1. *præter apostolos*.]

Πλῆντο, *implebantur*: 3. pl. imperf. pass. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλῆξ', Ion. pro ἔπληξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πλήσσω, *percutio*: f. ξω.

Πλῆξας, αντος, et in nominat. dual. πλῆξαντε, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Πληξαύχη, ης, ἡ, nomen mulieris, Gr. *quæ multiloquio aërem verberat*.

Πλῆξαν, *deterruit*, Ion. pro ἔπληξεν, 3. sing. a. 1. act. verbi πλήσσω.

Πλήξιππος, ου, ὁ ♀ ἡ, *equorum domitor*, et *stimulator*: ex πλήσσω, f. ξω, *percutio*, et ἵππος, *equus*.

Πλῆξις, εως, ἡ, *percussio, consternatio*: à πλήσσω.

Πλῆος, n. g. à πλέως. q. v.

Πλέα, acc. sing. à

Πλέως, ως, ὁ ♀ ἡ, et πλέος, τὸ, *plenus*, cum gen. *perfectus* seu *integer*. Th. πλέος.

Πλῇσι, 3. sing. præs. ind. et opt. act. verbi πλήσω, *impleo*.

Πλῆσθε, 2. pl. imperat. pass. à

Πλήσομαι, ῦμαι, *impleor*: vide πλήθω.

Πληστηρίαι, -ῶν, *justum pondus, justam mensuram do; certiorem facio; satisfacio, dando, argumentis, testimoniis; planè probo*: f. ήσω, p. πεπλησφόρημαι, a. 1. ἐπλησφόρησα, a. 1. imperat. πλησφόρησον: præs. med. πλησφορέομαι, -ῦμαι, *justum pondus, &c. accipio: certior fio; persuasum habeo, certò scio*. p pass. πεπλησφόρημαι, p. part. pass. πεπλησφορημένος, η, ον, a. 1. ind. pass. ἐπλησφορήθην, ης, η, a. 1. part. pass. πλησφορηθείς. ex πλέως, *plenus*, et φορέω, seu φέρω, *fero*.

Πλησφορία, ας, ἡ, *plena assensio, plena persuasio, certa fides*: à præced.

Πλήσω, -ῶ, *impleo; instruo; pregnantem reddo; suppleo*; item *absolvo, finio*; *satio*, propriè et tropicè: *solvo quod debeo*: f. σω, p. πεπλήσμαι, a. 1. ἐπλήσθην, a. 1. opt. act. πλησείσαμι, ως, ω, a. 1. sub. act. πλησθῶ, ῆς, ῆ, p. pass. πεπλήσμαι, aor. 1. pass. ἐπλησθην, ης, η, a. 1. sub. pass. πλησθῶ, ῆς, ῆ, p. part. pass. πεπλησμένος, *impletus, consummatus*: à πλέως, idem quod Th. πλέος, *plenus*.

Πλησθῶσι, 3. plur. aor. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Πλήσμα, ατος, τὸ, *supplementum, plenitudo, impletio*. [* πλησμάτων, *classiarii, remiges et milites navales*. Ælian.] à præced. verbo.

Πλησμός, ου, ὁ, aor. 1. part. act. ejusdem verbi.

Πλήσμος, εως, ἡ, *repletio cujuslibet rei, et quàcunque in parte; plenitudo; perfectio et absolutio; solutio ejus quod debeas*: à præced. πλήσω.

Πλησμένος, *cùm implevisset*: a. 1. part. m. et

Πλήσος, αντος, in pl. πλήσαντες, a. 1. part. act. verbi πλήθω, *impleo*: f. σω, a. 1. ἔπλησα.

Πλησσόμενος, ίεσα, ιν, a. 1. part. pass. ejusd. verbi et Th.

Πλησίαζε, præs. imperat. act. à

Πλησιάζω, *appropinquo; familiariter utor; sector*: [* οἱ πλησιάζοντες, *discipuli alicujus*, Isocr.] f. άσω, acc pl. part. præs. πλησιάζοντας· à πλησίον, quod vide.

Πλησιαίτερος, *propinquior, propior*: à πλησίος, q. v.

Πλησιαιτέρω, Ion. adv. *ἐγγύτερον, propius*: à præced.

Πλησιάτερος, idem quod πλησιαίτερος, quod vide.

Πλησίον, adv. *propè*: sed ὁ πλησίον, *propinquus*. [* quod et absque articulo Luc. x. 29. 36. Vix usquam alibi, ut notat Markl. Eurip. Suppl ver. 110.]

Πλησίος, ία, ίον, *propinquus, proximus, vicinus*. Th. πέλας, *propè*.

Πλησιόχωρος, ου, ὁ ♀ ἡ, *alicujus agro vicinus*: ex πλησίος, et χώρος, *ager, locus*.

Πλησίπλους, ου, ὁ ♀ ἡ, *velum implens*; item *qui prospero cursu navigat, vento implente velum*: ex πλήθω, et πίπλημι, *impleo*, et πλοῦς, ου, τὸ, *velum*. Th. ἵστημι, *statuo*.

Πλήσμιος, ία, ιον, *implens, replens*, de cibo dicitur; item *delicatus, fastidiosus*. τὸ πλησμιον, *fastidium, satietas*: à πλήθω, f. σω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, *satietas; intemperantia in cibo; plenitudo*: acc. pl πλησμονὰς, ab eod. Th.

ΠΛΗ'ΣΣΩ, seu -ττω, *percutio, frango, parcello, terreo*: f. ξω, p. πέπληχα, a. 1. ἔπληξα, a. 1. part. πλήξας, αντος, a. 2. ἔπλαγον, quod ad ictum corporis pertinet; et ἔπλαγον, quod ad consternationem animi: sic et in a. 2. pass. ἐπλάγην et ἐπλήγην, perf. pass. πέπληγμαι, ξαι, κται.

Πλᾶτο, *implebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, *impleo*, f. ήσω. Sunt qui velint esse plusq. p. pass. et Poët. seu Ion. poni pro ἐπέπλητο. Th. πλέος, *plenus*.

Πλῆττε, 3. sing. præs. ind. act. et

Πλῆττετε, 2. pl. præs. ind. vel imperat. à πλήττω, idem quod πλήσσω, quod vide.

Πλῆων, ονες, ὁ ♀ ἡ, Dor. et Æol. pro πλείων, quod vide.

Πλινθίον, ου, ἡ, *laterum fictio; lateritium opus*; item *agmen militare sic dispositum ut ex omnibus lateribus quadrati formam repræsentet*. à πλινθεύω, Th. πλίνθος.

Πλινθεύσαμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. à

Πλινθεύω, f. εύσω, *latores fingo*; item *ex lateribus ædifico*: à πλίνθος.

Πλίνθινος, ίνη, ινον, *lateritius*: à πλίνθος.

Πλινθίον, ου, τὸ, *laterculus*, dimin. à

ΠΛΙ'ΝΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *later, imbrex*.

Πλινθοργία, ας, ἡ, *confectio laterum*.

Πλίξ, *gradus, gressus, passus*; item *spatium inter pollicem et medium digitum*: à

ΠΛΙ'ΣΣΩ, seu σσομαι, *volutim incedo, gressus glomero, gradior*: taaq. terram πλήσσω, pedibus.

Πλιχὰς, άδος, ἡ, *cutis quæ pudendis subest, inter utrumque femur*; à præced.

Πλοιάριον, τὸ, *naviculæ, cymba*: dim. à

Πλοῖον, ου, τὸ, *navis*, impr. *oneraria*: à perf. m. inus. πέπλοα, verbi πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.

Πλοκαμὶς, ίδος, ἡ, *crines plexi, cincinni, coma*: et

Πλόκαμος, ου, ὁ, *cincinni*, vel *cirri, crines plexi et intorti*; *complicatio, connectio*: à πλοκὴ, quod vide.

Πλοκεῖος, εία, εῖον, *textilis*. Th. πλέκω, *plico*.

Πλοκὴ, ῆς, ἡ, *nexus, implicatio, contextus, compositio*; item *dolus*: et

Πλόκιον, ου, τὸ, *cirrus, coma plexilis*; *genus quoddam monilis collaris*: à

Πλόκιος, ία, ιον, *nexilis, texilis*; item *perplexus, intricatus*: à seq.

Πλόκος, ου, ὁ, Poët. *cirrus, flexus capillus, coma plexilis*: à πλέκω, *necto*.

Πλόος, ου, ὁ, gen. οῦ, ὁ, *navigatio, cursus navis*. Item πλοῦς, πλοῦς, πλοῖ. Th. πλέω, *navigo*, f. πλεύσω, a. 2. ἔπλοον, p. m. πέπλοα.

Πλοῦ, gen. contract. à πλόος, πλοῦς, q. v.

Πλουμάκιον, ου, τὸ, *plumacium*. Gloss. Est. *cervical*, a pluma.

Πλουτίζω, ίσω, *ditesco, locupleto*. πλουτίσω πόλις, *urbe opulenta*. in comparat. πλουτίστερος, ία, ον. Th. πλοῦτος, *divitiæ*, quod vide.

Πλοῦτε, voc sing. à πλοῦτος, ου, ὁ, *Plutus*, Deus divitiarum præses.

Πλουτεῖν, præs. inf. act à πλουτέω, q. v.

Πλουτοῦντα, Dor. pro πλουτοῦντα, acc. sing. præs. part. act. à

Πλουτέω, -ῶ, *dives sum, divitias possideo*: f. ήσω, p. πεπλούτηκα, a. 1. ἐπλούτησα. Th. πλοῦτος.

Πλουτίζω, *dito, locupleto, divitem reddo*. f. ίσω, p. πεπλούτικα, a. 1. ἐπλούτισα, a. 1. pass. ἐπλουτίσθην. ab eod. Th.

Πλουτοδότειρα, ας, ἡ, *divitiarum datrix*: ex πλοῦτος, et δότειρα, *datrix*: et

Πλουτοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, *divitiarum dator*: ex πλοῦτος, *divitia*, et δοτὴρ, *dator*. Th. δίδωμι.

Πλούτου, gen. Ion. pro πλούτου, à

ΠΛΟΥ^ΤΟΣ, υ, ὁ, *divitia, PLUTUS*; qu. à πολὺ et ὄνυμι, undè ἐπὸν. Ergo πλοῦτος sunt πολλὰ ἐτὰ, et πλόσιος, cui πολλὴ οὐσία.

Πλουτοῦντι, dat. sing. præs. part. act. et

Πλουτοῦσι, dat. pl. part. præs. vel 3. plur. ind. præs. verbi πλουτίω, *divos sum*, q. v.

Πλουτὼ, οὖς, ἡ, nomen mulieris, q. d. *opulenta*. Th. πλοῦτος.

Πλούτων, ωνος, ὁ, *PLUTO*. Th. πλοῦτος, *divitia*.

Πλοχμὸς, ὁ, ὁ, *crinis plenus, et intortus*, per Syncop. pro πλόκαμος, *crines plexi*. Th. πλέκω, *necto*.

Πλυδὶς, ίδος, ὁν, *lotus*, a. t. part. pass. verbi πλύνω, *lavo*; perf. pass. πέπλυμαι.

Πλύνεται, *lavabat*, Ion. pro ἔπλυνε, 3. sing. imperf. act. verbi πλύνω, *lavo*.

Πλυνὸς, ὁ, ὁ, *labrum, ubi lavatur*: πλυνὸν πολλῶν τινὰ, *omnibus conviciis prosecindere aliquem*. Th. πλύνω, *lavo*.

Πλύντης, ου, ὁ, *qui vestimenta lavat, fullo*: à

ΠΛΥ^ΝΩ, *lavo*, propriè *vestimenta*; ut λύω, *corpus*; νίπτω, *manus et pedes*. Significat et *maledictis prosecindo, objurgo*; f. πλυνῶ, a. 1. ἔπλυνα, a. 1. imperat. πλύνον, άτω, p. πέπλυγκα. Quidni hinc Angl. TO PLUNGE? Gall. *plonger*?

Πλὼς, *navigabat*: 3. sing. imperf. act. Ion. Sic πλώσκω, 3. sing. imperf. Ion. et

Πλώσκω, præs. inf. act. verbi πλώω, Poët. pro πλέω, *navigo*.

Πλωσόσας pro πλωούσας acc. pl. f. g. part. præs. Ion. pro πλώσας, à πλώω pro πλέω, *navigo*.

Πλωΐζεσκε, 3. sing. imperf. Ion. vel Poët. pro ἐπλωΐζε. à

Πλωΐζω, *navigo*. Th. πλέω, idem.

Πλῶμι seu πλώω, Poët. pro πλέω, *navigo*: f. πλώσω.

Πλώσσα, *natans*, præs. part. f. g. à πλώω. Vide præced.

Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πλώτης, ορος, ὁ, *natator, navigator*: à πλώω, Poët. idem quod πλέω, *navigo*.

Πλωτικὸς, ὴ, ὸν, *navigationi* vel *natationi aptus*; *qui nauticæ rei dat operam*; item *mercator*: et

Πλωτὸς, ὴ, ὸν, *navigabilis, natatilis, natans in aquis*; à πλῶμι, quod vide.

Πλώτης, ορος, ὁ, vide in πλωτὴρ.

Πλώω, vide in πλῶμι.

Πνείοντες, *anhelantes*, nom. pl. part. præs. act. à

Πνέω, Poët. pro πνέω, *spiro*, fut. πνεύσω.

Πνέουσα, ας, ὰ, Dor. pro

Πνέουσα, ας, ἡ, *spirans*, præs. part. f. g. à πνέω, *spiro*, quod vide.

Πνεῦμα, ατος, τὸ, *spiritus, flatus, flamen*; *nota aspirationis*. In Script. S. *Spiritus Sanctus*; *spiritus propheticus*; *divina natura Christi*; *sanctitas animi, et studium pietatis*; *religio Christiana*; *omnia effecta virtutis divinæ*, ut miracula, &c. *Mens humana*; *sensus animi*: à πνέω, *spiro*.

Πνευματικὸς, ὴ, ὸν, *spiritualis*; *ventosus*; *inflatus*; *inflans*: in Scrip. S. *divinus, sanctus, purus, vi et efficacid præditus*; item *quod S. S. continet, quod cum ea convenit*. Hinc Angl. PNEUMATIC. et

Πνευματικῶς, adv. *spiritualitèr*, &c. à præced.

Πνευματοφορέομαι, -οῦμαι, *spiritu portor, ducor*: p. pass. πεπνευματοφόρημαι. a

Πνευματοφόρος, υ, ὁ, *spiritu ductus, afflatus*.

Πνεύμων, ονος, ὁ, Att. πλεύμων, *PULMO*, respirationis instrumentum: à πνεῦμα.

Πνεῦσαι, a. 1. inf. act. verbi πνέω, *spiro*; f. πνεύσω, a. 1. ἔπνευσα, a. 1. part. πνεύσας.

Πνεύσειν, *spiraret*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd. verbi.

Πνεύσω, *spirabo*: f. 1. act. à

ΠΝΕ'Ω, *flo, spiro, anhelo*; *odorem spiro*: f. πνεύσω, p. πέπνευκα, perf pass. πέπνευμαι.

Πνιγεῖς, εῖσα, ἐν, *suffocatus*: a. 2. part. pass. ex

Πνιγήσομαι, *suffocabor*: f. 2. pass. à πνίγω.

Πνιγμὸς, οῦ, ὁ, *suffocatio*: et

Πνιγος, ους, τὸ, idem: à

ΠΝΙ'ΓΩ, *suffoco, ango, neco*; *coquo, vel asso in aheno contecto, ne quid vaporis exeat*: f. ξω, imperf. ἔπνιγον, perf. πέπνιγκα. a. 1. ἔπνιξα, a. 2. ἔπνιγον, imperf. pass. ἐπνιγόμην, ην, ετο, perf. pass. πέπνιγμαι, ξαι, κται, a. 2. ind. pass. ἐπνίγην, f. 2. pass. πνιγήσομαι.

* Πνιγωδὴς, ους, ὁ ᾗ ὁ, *æstu suffocans, æstu molestus, fervens*; *suffocans*.

Πνικτὸς, ὴ, ὸν, *suffocatus, a, um*: à Th. πνίγω.

Πνίξαντες, *suffocantes*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πνίγω, quod vide.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus, spiritus, aura*: à πνέω, *spiro*: p. m. πέπνοα.

Πνοιὰς, *flatus*: acc. plur. à

Πνοὴ, ῆς, ἡ, per Epenthes. τοῦ ι, Dor. pro πνοὴ, quod vide.

Πνῦμι, εt πνύμαι, *spiro, vivo*; *sapio, intelligo*: perf. πέπνυμαι. Th. πνέω, *spiro*: f. πνύσω.

Πνὺξ, υκὸς, ὁ, *locus Atheniis, ubi concio habebatur*.

Πνύτο. *spirabat*; *intelligebat*; 3. sing. imperf. Ion. verbi πνῦμι, quod vide.

ΠΟ'Α, ας, ἡ, Ion. ποία, *herba, pabulum*: q. à πάω vel πάομαι, *gusto, edo*.

Πόδα, acc. sing. πόδας, acc. pl. à ποὺς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ποδαβρὸς, οῦ, *pedibus mollibus præditus*: ex ποὺς, *pes*. et ἁβρὸς, *mollis*.

Ποδάγρα, ας, ἡ, *pedicula, tendicula*; item *articularis morbus*, PO*DAGRA*, q. d. ποδὸς ἀγρεύοντα, *pedes capiuntur*. Ex ποὺς, ποδὸς, ὁ, *pes*, et ἄγρα, ας, ἡ, *captura*.

Ποδαγρικὸς, ὴ, ὸν, vel ποδαγρὸς, PO*DAGER, qui podagrâ tentatur*, PO*DAGRICUS*: τὰ ποδαγρικὰ, subintel. πάθη, *podagrici dolores*: à præced.

Ποδάνιπτῆρ, ῆρος, ὁ, *pelvis*: ex ποὺς *pes*. et νίπτω, *lavo*.

Ποδάνιπτρον, υ, τὸ, vel ποδάνιπτρα, *aqua, quâ pedes abluuntur*: ex iisd. Th.

Ποδανὸς, ὴ, ὸν, *cujus, ex quâ regione?* q. πωὶ δυσπέδε;

Ποδάργος, voc. sing. à

Ποδάργος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *albos* vel *celeres pedes habens*: ex ποὺς, *pes*, et ἀργὸς, οῦ, *albus, celer*.

Ποδάρκειν. Poët. τοῖς ποσὶν ἀκεῖν, *pedibus valere, pedum velocitate præditum esse*. Vide ποδάρκης.

Ποδάρκης, εος, ὁ ᾗ ὁ, *pedibus celer*: ex ποὺς, *pes*, et ἀρκέω, *sufficio, par sum*.

Ποδαπτάγων, υ, τὸ, *podale*: in quo πόδες ἐκμάσσονται, *pedes abstergunter*. Th. μάσσω, *abstergo*.

Πόδες, nom. pl. et

Πόδεσσι, dat. pl. Ion. pro ποσὶ, à ποὺς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ποδὴν, ῶνος, ὁ, *in utribus vectur pediculus, à pellibus dependens*: et accipitur pro *rei alicujus figurâ in angustum desinente, idque ad humani pedis similitudinem*; necnon *calceamenti rustici genus*. Th. ποὺς, *pes*.

Ποδήνεος, ίος, ὁ ᾗ ὁ, *usque ad pedes dependens*: ex ποὺς, *pes*, et ἐνεὼς, ίος, ὁ ᾗ ὁ, *porrectus in longitudinem*; item *perpetuus*.

Ποδήνεμος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *pedibus velox, ventipes*: ex ποὺς, *pes*, et ἄνεμος, *ventus*.

Ποδήρης, ίος, ὁ ᾗ ὁ, (scil. ἱστὸς) *vestis talaris*, sive *ad pedes usque dependens*: ex πὺς, ποδὸς, ὁ, *pes*, et ἄειρω, *apto*.

Ποδίζω, vide in ποδέω.

Ποδίσκος, υ, ὁ, μικρὸς πὺς, *pediculus, parvus pes*.

Ποδισκάζεις, expon. *lebetes, cacabi*. Th. πὺς.

Ποδιὼ, *compede vinciam*: Att. pro πεδίσω, f. 1. ind. act. verbi πεδίζω, *metior pede*: item *pede ligo*,

pedicis obligo; f. ἴσω. Th. πέδις, ποδῆς, ἡ, *pes*.

Ποδοῖν, Ion. pro

Ποδοῖν, gen. et dat. dual. à πούς, ποδός, ὁ, *pes*.

Ποδόκολον, ου, τὸ, *vola pedis*, ποδὸς κόλον.

Ποδάρτιον, ου, τὸ, *vestis ad pedes demissa*. Ex πούς, et ἄρω, vel ἐρίζω, vel ἄρω.

Ποδῶν, gen. sing. ποδῶν, gen. plur. à πούς, *pes*.

Ποδορράβη, ης, ἡ, *instrumentum torterium*, quo torquetur aliquis manibus ligatis et pedibus. Item *instrumentum medicum, quo luxati artus reponuntur*; et *tendicula, quâ cervi capiuntur*. Ex πούς, et ῥάπτω.

Ποδύλιον, *pediculum*. Gl. Cyr. puto, ποδῶν ψύλλιον, *pediculo*.

Ποδύψοφοι, sunt *qui pede strepitum excitant*, ποδὶ ψοφοῦσι.

Ποδώκεα, acc. sing. à

Ποδώκης, ους, ὁ ἡ ὁ, *pedibus celer*: ex πούς, ποδός, *pes*, et ὠκύς, *celer*.

Ποδῶμα, *pulpitum*, tanquam res *pedata*, pedibus fulta. qu. à πούς, ποδός.

Ποει, Att. pro ποιεῖ, præs. imperat. act. à

Ποιῶ, Att. pro ποιέω, *facio*.

Ποθ', sequente aspirat. pro ποτὲ, *aliquando*.

Ποθέεσκε, *desiderabat*, Ion. pro ἐπόθει, ει, 3. sing. imperf. verbi ποθέω, *desidero*. Th. πόθος, *desiderium*.

Ποθεινὸς, ὴ, ὸν, *desiderabilis*. Th. πόθος, *desiderium*.

Ποῖον, *unde?* interrogativum ab ὅστις, *undè*. indefinit. Th. ὅς, *qui*

Ποθέομαι, Dor. pro ποθέωμαι, *desiderantes*; nom. pl. part. præs. f. g. et

Ποθέοντι, *desiderantes*, nominativ. dual. præs. part. à ποθέω, *desidero*; præs. part. ποθέων, ωσα. Th. πόθος, *desiderium*; ποθέοντι, Dor. pro ποθέει, 3 pl. præs. ind. act. ejusd. verbi.

Ποθέρπω, Dor. pro προσέρπω, *serpendo accedo*: ex πρός, et ἕρπω, *serpo*.

Ποθέσαν, Ion. pro ἐπόθεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ποθέω, *desidero*; quod vide.

Ποθέσπερα, *vesper*, Dor. pro πρεσπερία. Th. ἕσπερος, *vesper*.

Ποθέωντες, *amantes*, Dor. pro ποθέοντες, nom. pl. part. præs. et

Ποθέωντι, Dor. pro ποθέοντι, 3. pl. præs. ind.

Ποθέω, *desidero, expeto, amo*: f. ήσω, et ἴσω, a. 1. ἐπόθησα. Th. πόθος, ου, ὁ, *desiderium*.

Ποθὴ, ῆς, ἡ, *desiderium*: ab eod. Th.

Ποθήμενοι, per Ectasin. pro ποθέμενοι, *desiderare*; Dor. seu Ion. pro ποθεῖν, præs. inf. à ποθέω, quod vide.

Ποθι, *ubi? quo?* sed

Ποθὶ, *alicubi, aliquandò*: ab ὁθι, *ubi*, ipdefin. Th. ὅς, *qui*.

Ποθορεῦσα, Dor. pro προσορεῦσα, *aspiciens*; præs. part. f. g. et

Ποθορᾷ, Dor. pro προσορᾷ, *aspicit*: 3. sing. præs. ind. verbi ποθοράω, Dor. pro προσοράω, *aspicio*: ex ποτὶ pro πρὸς, et ὁράω, *video*.

Ποθόρημι. Dor. pro προσόρημι, Poët. pro προσορῶ, *aspicio*.

Ποθορῆσθε, Dor. et Æol. pro προσορᾶς, *aspicis*; 2. sing. præs. ind. act. verbi ποθοράω, quod vide in ποθορᾷ.

Ποθορῶσα, ας, ὡ, Dor pro προσορῶσα, ης, ἡ, *aspiciens*: præs. part. f. g. ejusd. verbi.

ΠΟΘΟΣ, ου, ὁ, *desiderium*: q. à πόθω, *desidero*, inusit. alii à p. m. πίποιθα, verbi πείθω, *persuadeo*.

Ποθῶμαν, *desideramus*: 1. pl. præs. ind. verbi ποθέω, q. v.

Ποῖ, *quo? quorsùm? ubi? quousque? quamdiu?* ab indefinit. οὗ *quo*.

Ποὶ, *aliquo; alicubi; quodammodo*: ab eod.

Ποῖα, ας, ἡ, *qualis*: in m. g. ποῖος, quod vide.

Ποιάεις, άεσσα, άεν, *herboeus, a, um*; Dor. pro ποιήεις, quod vide.

Ποιεῖ, *facit*: 3. sing. præs. ind. sed

Ποίει, 3. sing. imperat. præs. act. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιεῖν, *fac*, Dor. pro ποιεῖ, præs. imperat. pass. ποιεῦντι, *facienti*; Dor. pro ποιέντι, dat. sing. part. præs. act. ποιεῦντα, Dor. pro ποιοῦντα, acc. sing. part. præs. act. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιεύμην, Dor. et Ion. pro ἐποιούμην, 1. sing. imperf. pass. sic ποιεῦμαι, Dor. et Ion. pro ἐποίμαν, 1. pl. imperf. act. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιεῦντι, vide in ποιεῦ.

ΠΟΙΕ'Ω, *facio, efficio, fabricor*; *carmina compono*; f. ήσω, p. πεποίηκα, perf. part. πεποιηκὼς, a. 1. ἐποίησα, a. 1. part. ποιήσας; præs. pass. ποιέομαι, ῆμαι, *fio*; *statuo*, ut *pœnam; simulo*; perf. pass. πεποίημαι, a. 1. pass. ἐποιήθην, a. 1. m. ἐποιησάμην, ω, ασο. Ποιεῖν τὸν νόμον, *servare legem*; θυσίας, *sacrificare*; ἑορτὴν, *diem festum celebrare*; πρὸς τὶ, *valere ad aliquid*; λίγοντα, *inducere loquentem*; cum ἵνα, *colloco, pono*, &c. Ποιεῖν ἐκκλησίαν, *cogere*; χρόνον, *commorari*; ἀργυρίου τινὶ, *acquirere*; τινὰ κακῶς, *affligere*; ἔξω, *emittere*. Ποιεῖσθαι νόμον, *legem sancire*; λόγον, *dicere*; ἀρχὴν, *incipere*; πάιδα, *adoptare*; περὶ πολλοῦ, *magnificare*; περὶ πλείονος, *pluris facere*; περὶ ὀλίγου, *contemnere*; ὑφ' vel ὑρ' ἑαυτὸν, *redigere*; ἐν θαύματι, *admirari*, &c.

Ποίη, ης, Ion. pro πόα, ας, ἡ, *herba*.

Ποιήεις, ήεσσα, ῆεν, *herboeus*: à præced.

Ποιήεσσα, ας, ἡ, vide præced.

Ποιηθεὶς, είσα, ὲν, a. 1. part. pass. verbi ποιέω, *facio*.

Ποίημα, άτος, τὸ, *opus*; *POEMA*, opus Poëtæ; ποιήματα, ων, *res conditæ*. à ποιέω, *facio, versus facio*.

Ποιήμενος, Ion. pro πεποιημένος, η, ον, *factus*; perf. part. pass. à ποιέω, *facio*.

Ποίησ' pro ποίησε, quod vide.

Ποιήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. et

Ποίησε, *fecit*; Ion. pro ἐποίησε, 3. sing. a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio*.

Ποιήσι, Ion. Paragoge pro ποιεῖ, 3. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.

Ποίησις, ιος, ἡ, *factura, instructio, modus rei agendæ*; item *POESIS*; Angl. POESY: à ποιέω, *facio*; *carmina compono*.

Ποιήσομ', *faciam*, pro ποιήσωμαι, f. 1. m. à ποιέω.

Ποιησῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro ποιήσω, ως, ει, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ποιητέον, *faciendum*, nom. verbale: à ποιέω.

Ποιητὴς, ῆ, ὁ, *POETA*: item *effector, conditor, factor*: dat. pl. ποιηταῖς: fit à 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητικὴ, scil. τέχνη, *ars faciendi carmina, POETICA*.

Ποιητικὸς, ὴ, όν, *faciendi vim habens*; *POETICUS*; Angl. POETIC. in pl. n. g. ποιητικὰ, à 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητὸς, ὴ, όν, *factus*; *factitius*; *adscititius*; adject. verbal. à ποιέω.

Ποιήτρια, ας, ἡ, *POETRIA*; Angl. POETRY. ab eod. verbo.

Ποιηφαγέω, ῶ, *herbas comedo*: ex ποίη seu πόα, *herba*, et φάγω, *edo*.

Ποικιλάνιος, ω, Dor. pro

Ποικιλάνιος, α, ὁ ἡ ὁ, *qui variegatas habenas habet*; ὁ ποικίλος ἡνίας, ἔχων.

Ποικιλία, ας, ἡ, *varietas*: à ποικίλος, *varius*.

Ποικίλλω, *variego, variè distinguo*; *vafrè fingo*: f. λῶ, præs. infin. ποικίλλειν, præs. part. ποικίλλων. Th. ποικίλος, *varius*.

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, *ornatus versicolor*: à præced.

Ποικιλόβουλος, υ, ὁ ἡ ὁ, *versutus, qui animo suo agitat varia consilia*: ex ποικίλος, *varius*, et βουλὴ, *consilium*.

Ποικιλόγηρυς, υος, ὁ ἡ ὁ, Dor. pro

Ποικιλόγηρυς, υος, ὁ ἡ ὁ, *variam vocem sonumque habens*; ὁ ποικίλην γῆρυν ἡ φωνὴν ἔχων.

Ποικιλόδειρ@, ος, ὁ ἡ ὁ, *varium habens collum*; *versicolor*; expon. et *canorus, varians vocem*: ex ποικίλος, *varius*, et δειρὴ, idem quod δέρη, ης, ἡ, *collum*, et per Metonym. causæ. *vox*.

Ποικιλομήτης, ου, ὁ, ἡ, et

Ποικιλομήτις, ιος, ὁ ἡ ὁ, *varia et multiplicia habens consilia*; *versipellis*: ex ποικίλος, *varius*, et μῆτις, *consilium*.

Ποικιλόνωτος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui tergum variis maculis distinctum habet*: ex ποικίλος, *varius*, et νῶτος, *dorsum*.

Πιστίδης, οῦ, *fides, ium*: vel aliud musicum instrumentum.

Πικτὸς, ὴ, ὸν, *compactus, conertus, congelatus*. Th. *πηγνύω, compingo*.

Πιλακίζω, f. *ίσω*, proprie *luto conspergo; probro afficio*: à πηλὸς, ὕ, ὁ, *lutum*.

Πιλακισμὸς, ὕ, ὁ, *contumeliosa injuria*: à præced.

Πίλαμὶς, ίδος, ἡ, *PELAMIS*, genus piscis: quia ἐν πηλῷ μένει. Th. πηλὸς, *lutum*.

Πίλας, *qui vibravit*, a. 1. part. act. et

Πῖλα, *vibravit*, Ion. pro ἴπηλα, a. 1. ind. verbi πάλλω, *vibro*: f. πιλῶ, a. 1. infin. πῖλαι.

Πιλεῖ, dat. sing. à Πηλεὺς, ῆος, ὁ, *PELEUS*, nomen viri.

Πηλείων, ονος, ὁ, *Pelida*, nom. propr. Est et ranæ nomen, à luto sic dicta.

Πηλιήδδω, gen. Ion. per dissolut. ιῐ, pro ει, et εω pro ω, et insert. α, pro Πηλείδε, à Πηλείδης.

Πηλιήδδης, ω, Ion. εω, pro Πηλείδης, pro Πηλείδης, patronymicum à Πηλεὺς, ῆος. et Ionicè ᾱος, ὁ, *Peleus*.

ΠΗ'ΛΗΞ, ηκος, ἡ, *galea, cassis*: q. à πάλλεσθαι, id est κινεῖσθαι, quòd *vibrari* soleat.

Πηλίκος, η, ον, *quantus, a, um?* Th. ἡλίκος, *quantus*, citra interrogationem. Idem fit in ὅσος, πόσος, οἷος, ποῖος, *qualis? ὅτε, πότε, quando? οὗ, ποῦ, ubi? ὅθεν, πόθεν, unde? ὡς, πῶς, quomodo?* &c.

Πηλικότης, ητος, ἡ, *quantitas*: à præced.

Πήλινος, ίνη, ινον, *luteus è luto factus*: à πηλὸς.

Πήλιον, ου, τὸ, *PELION*, mons Thraciæ.

Πηλοξένης, ου, ὁ, nomen ranæ: ex πηλὸς, *lutum*, et βαίνω, εο.

Πῆλον, *vibravi*, a. 2. ind. act. Ion. pro ἴπηλον, verbi πάλλω, *vibro*.

ΠΗΛΟ'Σ, ὕ, ὁ, *lutum, cœnum*; item *mortarium*. Est et

Πηλὸς, *vinum*, Ion. proprie *fæculentum*, vel *vinum rubrum*, quod turbidum videtur.

Πηλόστιος, ου, ὁ, nomen ranæ: à πηλὸς, *lutum*.

ΠΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, *damnum, exitium, clades*. Hinc ἀπήμων, ονος, ὁ ἡ ὦ, *illæsus*: et

Πημαίνω, *noceo, lædo, pecco*: f. ανῶ, a. 1. ἐπήμανα, Att. ἐπήμηνα, a. 1. pass. ἐπημάνθην, a. 2. infin. pass. πημανθῆναι. Th. πῆμα.

Πημανθῆναι, a. 1. infin. pass. verbi πημαίνω, quod vide.

Πημήνειαν, ας, ε, a. 1. opt. Æol. pro πημήναιμι, verbi ejusd.

Πήμος, Dor. pro πηνίκα, *quando?* ab ἧμος, *quando?*

Πῆν, pro ἀπήνη, *rheda*.

Πηνειὸς, ὰ, ὁ nomen viri, vel fluvius *PENEUS*.

Πηνελόπη, ης, ἡ, *PENELOPE*, uxor Ulyssis.

Πήνη, ης, ἡ, *tela*: vide in πήνος.

Πηνίκη, vel πηνίκα, *fucus*: à φοινὸς.

Πηνίκα, *quando?* ab ἡνίκα, idem.

* Πηνικαῦτα, idem ac πηνίκα τὸν, *quando igitur*. Sic enim legend. ap. Aristoph. Av. 1513. Toup. in Suid. Par. ii. p. 82.

Πήνιον, υ, τὸ, *radius*, vel *fusus, cui filum involvitur, stamen*, seu *filum quod è colu deducitur*; *tela ipsa*; item *insectum ex erucarum genere*. Th. πῆνος, *tela*.

ΠΗ'ΝΟΣ, υ, ὁ, ἡ πήνη, ης, ἡ, *tela, textum*: qu. à πένομαι, *operor*.

Πηξάμενος, υ, *qui compegit*, a. 1. part. m. verbi πηγνύω, vel πήσσω, f. πήξω, a. 1. ἔπηξα, a. 1. part. act. πήξας, a 1. infin. m. πήξασθαι.

Πῆξιν, *infixit*, 3. sing. a. 1. ind act. Ion. pro ἔπηξεν, verbi ejusd.

Πηξις, εως, ἡ, *coagmentatio, congelatio*: à πηγνύω, *compingo*.

Πῆξω, *figam*, f. 1. act. verbi πηγνύω, vel ὑμὶ, *compingo*.

Πηὸς, ὸῦ, Ion. pro πατὸς, ὸῦ, *affinis, cognatus*: in pl. πηοὶ. Th. πάω, vel πάομαι, *potideo*.

ΠΗ'ΡΑ, ας, vel πήρη, ης, ἡ, Ion. *PERA, saccus*: qu. à φέρω, *fero*. Malim à πάω, *pasco*, ut sit escaria pera.

Πηρίδιον, υ, τὸ, *perula*, dim. præced.

Πηρὸν, ὑνος, *testiculus*: quia ὀσχεον, est, ceu πῆρα.

ΠΗΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *mutilus, mancus, mutus, cæcus*.

Πηρόω, f. ώσω, *mutilo*: à præced.

Πηρωσις, εως, ἡ, *mutilatio*: à perf. pass. præced verbi.

Πησάμενος, η, ον, *passurus*: à πάσχω, f. πήσω, *patior*: a. 2. ἔπαθον, pro quo magis usitat. πάσχω.

Πήσσω, vel πτω, idem quod πηλόω, *cogo. coagulo, gelo*.

Πητύη, ας, ἡ, *coagulum*: à præced.

Πήχεα, *lacerti* nom. dual. à πῆχυς, ίως, ὁ, *cubitus*.

Πηχῦν, Bœot. Sync. et Ion. pro ἐπηχύθησαν, *fixi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πηγνύω, vel υμι, f. πήξω, p. πέπηχα, perf. pass. πέπηγμαι, a. 1. pass. ἐπάχθην.

Πηχυαῖος, αία, αῖον, et πηχυῖος, α, ον, *cubitalis, qui unius cubiti est*: à

ΠΗ'ΧΥΣ, ίως, ὁ, *cubitus, ulna, mensura à cubito usque ad summum medii digiti*: *norma fabrilis*; *testudinis manubria, quæ transtillo conjunguntur*; *pars areûs media*: gen. pl. πηχίων, ῶν.

Πιάζω, *capio, prehendo*; f. άσω, p. πεπίακα, a. 1. ἐπίασα, et in 2. pl. ἐπιάσατε, a. 2. sub. πίασω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act πιάσαι, a. 1. part πιάσας, αντος, a. 1. ind. pass. ἐπιάσθην, ης, η, *captus fui*; f. 1. pass. πιασθήσομαι, *capiar*.

Πιαίνω, *pinguefacio*: f. ανῶ, a. 1. ἐπίηνα, a. 1. sub. πιάνω, ῃς, η. Hinc πιαίνειν πλοῦτον, pro τὸν πλοῦτον αὔξειν, *opes suas augere*. Th. πίων, ονος, ὁ ἡ ὦ, *pinguis*.

Πιανεῖτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. πιάνον, άτω, præced. verbi πιαίνω, *pinguefacio*.

Πιάξας, Dor. pro πιάσας, a. 1. part. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πιαρὲ, ρος, τὸ, *pinguedo*. Th. πίων, ονος, ὁ ἡ ὦ, *pinguis*.

Πιάσαι, a. 1. inf. act. et

Πιάσας, αντος, part. a. 1. act. et

Πιάσασκον, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πιγκίζηης, *pocillator*. Gl. Cyr.

* Πιδακὼν, ῶνος, τὸ, *f. m.* ὁ πιδάκης, idem. Suidas. vid. Toup. in voce.

Πιδακίδες, ων, ας, *aquis salientibus scatens*: à seq.

ΠΙ'ΔΑΞ, ακος, ὁ, vel ἡ, *fons, scaturigo*.

Πιδήεσσα, *scatebris abundans*: gen. sing. à πιδήεσσα, ης, f. g. à

Πιδήεις, ήεσσα, ῆεν, *aquis salientibus scatens*; per Syncop. à πιδάκης. Th. πιδάξ, ακος, ὁ, *fons*.

Πίθι, *bibe*, a. 2. imperat. ut et πῖθι: à πίνω, *bibo*, f. πίομαι, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. Hinc πῖθι, pro ἴπιθι, 3. sing. Ion.

Πίθιον, *bibero*, Ion. Dialysi pro πιεῖν, a. 2. infin. verbi ejusd.

Πίθξιον, *premebant*, Ion. seu Dor. pro πίεζον, 3. pl. imperf. act. verbi πιέζω, idem quod πιέζω, *premo*.

ΠΙΕ'ΖΩ, *premendo, premo*; item *crucio*; *urgeo quid*, v. gr. *in domo terrando*, &c. fut. ίσω, p. πέπιεκα, perf. pass. πεπίεσμαι. Dicitur et πιέζω, pro πιέζω.

Πιεῖν, a. 2. infin. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πίομαι, a. 2. ἔπιον,

Πιέριος, α, ὁ, et ἡ πιέρια, *pinguis, opulentus*. Th. πίων, idem.

Πιερὶς, ίδος, ἡ, Ion. Πιερίη, ης, ἡ, Pl. *PIERIA*, regio Macedoniæ: quæ credita fuit Musarum sedes: hinc

Πιερίηθεν, *ex Pieria*, adv. è loco: et

Πιερὶς, ίδες, ἡ, et in pl. Πιερίδες, *PIERIDES*, Musæ. à Πιερὶς.

Πίεσαι, pro πίῃ, *bibes*, Luc. xvii, 8, 2. sing. f. 1. m. à πίνω, quod adi.

Πίετε, 2. pl. a. 2. imperat. πέ, *bibe*, verbi πίνω, quod vide.

Πίῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusdem.

Πίησθε, Æol. Paragoge pro πῇς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πίομαι, a. 2. ἔπιον.

Πίθακνη, ης, ἡ, *doliolum*, et *pactum* instar dolii. Th. πίθος, υ, ὁ, *dolium*.

Πιθανολογίαι, ῶν, f. ίσω, *dico ad persuadendum idonea*: ex πιθανὸς, *persuasorius*, (quod à πείθω, *persuadeo*) et λόγος, *sermo*. Th. λέγω, *dico*.

Πιθανολογίσω, ας, ὁ, *gratia ad persuadendum apta*: à præced.

Πιθανὸς, ὴ, ὸν, *persuaserim*; *probabilis, verisimilis*; *gratus, acceptus, elegans*, impr. *de oratore, qui placet, populari*, item *de eo qui ap-*

cia probabili utitur; speciosus; aptus ad aliquid: qui naturam et formam rei ipsius aptè imitatur et exprimit; in compar. πιθανότερος, superl. πιθανότατος· et hinc

Πιθανότης, ητος, ἡ, *probabilitas, persuasio*. Th. πείθω, *persuadeo*: f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πίθεσθ' pro πείθεσθε, *persuadeamini*, 2. pl. a. 2. imperat. m. πείθω, verbi πείθω, fut. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πιθέσθων, *obediant*, 3. dual. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Πιθοῖ, f. ήσω, *confido, obsequor*. Th. πείθω.

* Πίθιον, ου, ὁ, *cella vinaria*. D. S. à πίθος.

Πίθμαι, *persuasus sis*, Ion. pro πίθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. à πείθω.

Πίθμης, ου, ὁ, idem quod πίθηξ, μος, ὁ.

Πιθηκοφαγέω, *similis vescor*: ex πίθηξ, *simia*, et φάγω, *edo*.

Πίθηξ, ηκος, ὁ, et πίθηκος, ου, ὁ, ἡ, *simia*; item *pumilio*.

Πίθησις, *fretus*, a. 1. part. act. verbi πείθω. Th. πείθω, *persuadeo*: f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πίθητ, *paruerit*, 3. sing. a. 2. sub. m. πείθομαι, ῃ, ηται, verbi ejusd.

Πίθι, *bibe*, pro πίε, ex quo fit per adjectionem syllabæ θι, undè πίθι, et per Crasin πῖθι, a. 2. imperat. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πίσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Πιθόμην, *credam*, Ion. pro πεισθείην, 3. pl. a. 2. opt. m. πεισθείμην, οιο, οιτο. Th. πείθω, *persuadeo*.

Πίθου, Ion. pro πίθου, gen. sing. à πίθος, ου, ὁ, *dolium*.

Πιθώμαι, *obedivi*, a. 2. ind. m. Ion. pro ἐπιθόμην, verbi πείθω.

Πίθων, Ion. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. verbi πείθω, *persuadeo*.

Πί'θος, ου, ὁ, *dolium*: qu. ubi τὸ οἶνος δίεις. Hinc πιθεών, *torcular, cella vinaria*.

Πίθυ, Dor. pro πίθου, gen. sing. à πίθος, ου, ὁ, *dolium*.

Πίθων, ωνος, ὁ, Poët. idem ac πίθηξ, *simia*.

Πίθων, part. a. 2. à πείθω, a. 2. ἔπιθον.

ΠΙΚΕ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *butyrum*.

Πικάζω, *amarore afficio*: à πικρὸς.

Πικαίνομαι, *exacerbo, sum amarulentus*: v. l. pass. ἐπικράνθην, ης, ν. à Πικράινω, *amarum reddo, exacerbo*: f. ανῶ, a. 1 ἐπίκρανα, a. 1. infin. πικρᾶναι. Th. πικρὸς, *amarus*.

Πικρὸν, acc. sing. f. g. à πικρὸς, *amarus*.

Πικρωρία, ῆ, ἡ, *amaritudo, simultas, odium*: à πικραίνω.

Πικρία, ας, ἡ, *amaritudo, acredo*. Th. πικρὸς.

ΠΙΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *amarus, acerbus; divisi, severus*.

Πικρότης, ητος, ἡ, *amaritudo*: à πικρὸς.

Πικρόω, ῶ, f. ώσω, *amarum reddo, exacerbo*. Th. πικρὸς.

Πικρῶς, adv. *amarè, acerbè*; *prisce*; *inimicè*: à πικρὸς.

Πιλάστης, ου, ὁ, nomen præsidis Romani: interpret. Lat. *telo armatus*. Angl. PILATE.

Πιλέω, -ῶ, et πιλόω, -ῶ, *lanam cogo: cogo, coarcto, constipo*. Th. πῖλος. Hinc Angl. TO PILE.

Πίλημα, ατος, τὸ, *lana coacta; quævis res constipata in modum lanæ coactæ*: à præced.

Πιλνᾷ, 3. sing. præs. ind. act. verbi πιλνάω, idem quod πιλέω, *appropinquo*.

Πίλνημαι, pass. à πίλνημι, *appropinquo*, idem quod πιλνάω.

Πίλνατο, Ion. pro ἐπίλνατο, 3. sing. imperf. pass. à πίλνημαι, quod vide.

Πιλνάω, -ῶ, idem quod πιλέω seu πιλέζω, *admoveo, appropinquo*. Th. πίλας, *propè*.

Πίλνημι, idem.

ΠΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, [* *fasciæ pedum ex lana confectæ*, Hes. Op. 542. PILEUS seu *pileum*, indumentum capitis: *tegumentum ex lana coactum*, sub quibus hyeme habitabant Scythæ. Justin. Herodot. iv. 23.] *PILA*, strues: Angl. A PILE.

Πιλῶ, -ᾶ, f. ώσω, et πιλέω, *lanas cogo; coarcto, constipo*: à πῖλος.

ΠΙΜΕΛΗ', ῆς, ἡ; *pinguedo*: et hinc

Πιμελής, ίος, ὁ ᾗ ἡ, *pinguis, obesus*.

Πιμπλάνται, *impletur*, 3. sing. præs. pass. verbi πιμπλάω, perf. pass. πέπλημαι, a. 1. pass. ἐπλήθην.

Πίμπλαντ', *plena erant*, Ion. pro ἐπίμπλαντο, 3. pl. imperf. pass. verbi πιμπλάω, f. πλήσω.

Πιμπλάω, πιμπλάνω, et πίμπλημι, f. πλήσω, *impleo*: à πλήθω. Th. πλῆος.

Πιμπλεῖσαι, *replentes*, Æol. pro πιμπλᾶσαι, nom. pl. part. præs. f. g. verbi πίμπλημι, f. πλήσω, idem cum πλήθω, *impleo*. Th. πλῆος, *plenus*.

Πίμπλη, *imple*, Att. pro πίμπλαθι, præs. imperat. à

Πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo*. Vide πιμπλάω.

Πιμπρᾶς, ᾶσα, ᾶν, præs. part. act. à πίμπρημι, idem quod πρήθω, *incendo*.

Πιμπρέω, πίμπρημι, πιπρέω, et πίπρημι, *incendo*; *uro, insto*: f. πρήσω, p. πέπρηκα, a. 1. ἔπρησα, præs. pass. πίμπρεμαι, *incendor*; *intumesco*: præs. infin. pass. πίμπρασθαι. Th. πρήθω.

Πιμπρέσω, *incendam*, fut. 1. à πίμπρημι, quod vide.

Πίν' pro πίνε, præs. imperat. à πίνω, *bibo*.

Πινακίδιον, ου, τὸ, *tabella*. Th. πίναξ.

Πινάκιον, ου, τὸ, *tabella*: et

Πινακὶς, ίδος, ἡ, idem à seq.

ΠΙ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, *tabula, asser*: *libellus, index*. Est et πίνακ, *discus, quadra*.

Πινέω' pro πίνεται, ob seq. aspirat. 3. sing. præs. pass. verbi πίνω, *bibo*: præs. imperat. act. πίνε, *bibe*.

Πινέμεν, Ion. et πινέμεναι, Dor. pro πίνειν, præs. infin. verbi πίνω, *bibo*: f. πίσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Πίνετο, *bibebatur*, Ion. pro ἐπίνετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ejusd.

ΠΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *PINNA*, genus conchæ. Scribitur et πίννα. Hinc

Πίννινον, *marinum*, propriè ad πίννα pertinens.

Πίνον, υ, τὸ, *vinum hordeaceum*: à πίνω.

Πίνοντ' pro πίνονται, *bibentem*, acc. sing. part. præs. verbi πίνω.

ΠΙ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *sordes*. Sed

Πίνος, υ, ἡ, *pinus*: qu. à πίων, *pinguis*, quia abundat resinâ.

Πίνυ' pro πίνυσι, *bibunt*, 3. pl. præs. ind. act. verbi πίνω, f. πίσω.

Πινύσσω seu πινύσσω, *moneo, sapere facio*: à πινῦμι, *sapio*: quod à πτίνω, *spiro*.

Πινυτὴ, ῆς, ἡ, *sapientia, prudentia*: à πινυτὸς, *prudens*.

Πινυτὸς, ὴ, ὸν, *sapiens, prudens*; πινύω, vel πινύσσω, *moneo, et ad sanam mentem reduco*: quod à πινῦμι, *sapio*.

Πινυτοσύνη, ης, ἡ, *sapientia, prudentia*: à præced.

Πινυτῶς, adv. *prudenter*: ab eod.

ΠΙ'ΝΩ, *bibo*: imperf. ἔπινον, f. πίσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον, a. 2. imperat. πίε, et πῖθι, a. 2. sub. πίω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. πιεῖν, a. 2. part. πιὼν, ὄσα, ὸν, f. 2. m. πίομαι, ῃ, ται, pro πίσομαι, ῃ, εται.

Πίνωσιν, 3. pl. præs. sub. verbi præced.

Πίνωσις, εως, ἡ, *potio*.

Πίομαι, *bibam*, f. 1. vel 2. m. pro πίσομαι. Sunt qui velint esse præsens à πίω, f. πίσω, pro πίνω, *bibo*.

Πίονος, gen. sing. à πίων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *pinguis*; acc. πίονα, *pinguem*: hinc compar. πιότερος, superl. πιότατος.

Πίος, εος, τὸ, *pinguedo*. Th. πίων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *pinguis*.

Πιότερος et πιότατος, compar. et superl. à πίων, *pinguis*.

Πιότης, ητος, ἡ, *pinguedo*. Th. πίων.

Πίσσα, a. 2. part. act. f. g. verbi πίνω, *bibo*: f. πίσω, a. 2. ἔπιον, a. 2. part. πιὼν, ὄσα, ὸν.

Πίσσεται, *potum præbeo*: à πίω, pro πίνω, *bibo*.

Πίσυλλαι et πίσυλλαι, *impleo*, idem quod πλήθω. Th. πλῆος, *plenus*.

Πίτυς, υ, ὁ, *PIPUS, avis marina*: qu. à πίω, quod frequentiùs *bibat*.

Πιτύζω, f. ίσω, *pipio, avium pullos voce imitor*: à

Πίττυς, υ, ὁ, *pullus avis, pipio*: à πίνος.

Πιπάσκω, *vendo, venundo*: imperf. ἐπίπασκον, ες, ε, f. πάσω, (qu. à πράω pro πιπάω) p. πέπρακα, perf. pass. πέπρασμαι, perf. part. πεπρασμένος, *venditus*: a. 1. pass. ἐπράθην, a. 1. inf. pass. πρασθῆναι, a. 1. part.

πραθὶς, ίσα, ὶν, f. 1. pass. πεπρᾶσθαι, vendor. Th. πρέω, vendo.

Πιπρημι, f. πρήσω, vide πίμπρημι.

Πίπτει, cadebat, imperf. Ion. verbi πίπτω.

Πίπτουσαι, incidentes, pl num. f. g. part præs seq. verbi.

ΠΙΠΤΩ, cado, ruo; incido: f. πίσω et Dor πίσσω, f. m. πεπτηκα, Dor. pro πέσημαι, p. act. πέπτωκα, a. 1. ἔπεσα, a. 2 ἔπεσον, a. 2. imperat. act. πέσε, έτω, et in 2. pl. πέσετε, a. 2. sub. πέσω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. πεσεῖν, a. 2. part. πεσὼν οσα, όν

Πίπτουσι, 3. pl. præs. συω. à πίπτω.

Πίσσυρας, ὁ. nomen Persicum quod leprosum significat.

Πίσσω, a. 1. inf. act. verbi πίσσα, f. πίσω, quod à πίω pro πίνω, bibo.

Πισιδία, ας, ἡ, PISIDIA, nomen regionis.

Πίσσον, υ, τὸ. PISUM: à πτίσσω, tundo

Πίσος, et πίσσος, ους, τὸ, locus humectus, hortus, pratum: qu. à πίσα, irrigare, quod vide.

ΠΙ'ΣΣΑ seu πίττα, ης, ἡ, PIX: Angl. PITCH. qu. à πίτυς, pinus.

Πισσίνω seu πιττόω, ῶ, pice oblino: à præced.

Πιστὰ, pignora, beneficentiæ, nom. pl. n. g. à πιστὸς, ὴ, όν, fidus, a, um: quod à πίσις, fides. Th. πείθω, persuadeo.

ΠΙΣΤΑ'ΚΙΑ, ων, τὰ, PISTACIA, nuculæ pineis nucibus similes.

Πίστεις, nom pl. à πίστις, ιος, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Πιστεύοντες, nom. pl. a. 1. part. pass. à seq.

Πιστεύω, credo; fido; committo: fut ευσω, p. πεπίστευκα. plusq. p Att. πεπιστεύκειν, pro επεπιστεύκειν, part. p. act. πεπιστευκὼς, υῖα, ὸς, a. 1. ind. act. ἐπίστευσα, a. 1. imperat. πίστευσον, άτω, et in 2 pl. πιστεύσατε, a 1. sub. πιστεύσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. πιστεύσαι, a. 1. part. πιστεύσας, ασα, αν, præs. pass. πιστεύομαι, credor, perf. pass. πεπίστευμαι, a. 1. pass. ἐπιστεύθην, ῃς, ῃ. à πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Πιστὸς, ὴ, όν, fidelis, probabilis: à πίστις, fides. Est et

Πιστὸς, ὴ, όν, potabilis: à πίσσω, pro πίνω, bibo.

Πιστὸς pro ὁπιστὸς, per Aphær τὸ ο, ab Ὄπις, ιος, ἡ, nomen urbis propè Babylonem, undè optima nardus

Πίστις, εως, ἡ. fides, vario sensu ut Latina vox: assensio: fiducia in fide alicujus; argumentum, quod fidem facit; testimonium; promissio; opinio insignis de aliquo: à πείθω.

Πιστὸν, τὸ, pignus, τὰ πιστὰ, pignora, fœdus: adv. fideliter: à

Πιστὸς, ὴ, όν, fidelis; fidus; fide dignus. Est et

Πιστὸς, Christianus, credens in Christum: οἱ πιστοὶ, credentes: à πείθω. At

Πιστὸς, ὴ, όν, potui aptus, potabilis: à πίνω, poto. Th. πίνω, bibo.

Πιστότερος, comparat. et πιστότατος, superl. à πιστὸς, fidelis.

Πιστόω, 3. sing. pass. verbi

Πιστὸω, fidem facio, et exigo, confirmo, stabilio: f. ώσω, p. πεπίστωκα, p. pass πεπίστωμαι, a. 1. pass ἐπιστώθην à πίστις, fidelis. Th. πείθω, persuadeo.

Πιστωθὶς, ίντος, cui fides habita est; πεπιστωμένος, a. 1. part. pass. dual. num πεπιστώσθητι, a. 1. imperat. pass. verbi πιστόω, fidem facio.

Πιστῶς adv. fideliter: à πιστὸς.

ΠΙ'ΤΥΓΟΣ, υ, ὁ, autor cardo. Refer imus ad πίσσα ὑγρὰ, quia picem humidam tractat.

Πίσυνος, fretus, fidens. Th. πείθω, persuadeo: f. σω, p. κα, a. 2. ἔπιθον.

Πίσυρες et πίσσαρες, Æol. pro τέσσαρες, quatuor.

Πίσω, potabo: f. 1. verbi πίνω. Vide πίσσω.

ΠΙ'ΤΑΝΑ, ης, ἡ, turma, cohors: tribus quædam: ab urbe Æolidis Πιτάνη· indè

Πιτανάτης λόχος, cohors Pitanetes.

Πίττα, cadebat: imperf. Ion. pro ἐπίπτετον, à πίπτω.

Πιττὸν, seu πίτνημι, expando, extendo: concutio, projicio: à πίπτω.

Πιτνὼ, vel πίτνημι, cado, laboro. Th. πίπτω.

Πιττάκιον, υ, τὸ, tabula, pugillares; PITTACIUM. Th. πίττα, vel πίσσα, pix.

Πιττακὸς Μιτυληναῖος, ὁ, PITTACUS MITYLENÆUS; unus è septem Græciæ sapientibus.

Πιττὸν, vide in πίσσα.

Πιτύεις, ίνη, ίνον, pinens: à πίτυς.

ΠΙ'ΤΥΑΟΣ, υ, ὁ, strepitus aquæ remo percussæ, remigium.

Πιτυόεις, όεσσα, όεν, pinis abundans: à πίτυς.

ΠΙ'ΤΥΡΟΝ, υ, τὸ, furfur: q. à πίτνω. Est enim id quod πίτνει, id est, excidit à frumento cum molitur.

ΠΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, picea, PINUS: qu à πίσσα, quia pingui abundat.

Πιτυώδης, ίος, ὁ ἡ ὸ, piceis abundans, piceus: à πίτυς.

Πιφάσκει, Ion. pro πιφάσκη, loqueris: 2. sing. præs. sub. m. à

Πιφάσκομαι, et πιφάσσω, dico, commemoro, jactito. Th. φάω vel φημὶ, dico.

Πιφάσκω, Ion. pro πιφάσσω, præs. imperat pass. à

Πιφάσσω, inserto ν, pro πιφάσω, qu. per redupl. pro φάσκω, idem quod φημὶ, dico, loquor. Th. φάω, idem. Est etiam πιφάσκω, in lucem profero; à φάω, idem.

Πίω, inusit. pro πίνω, BIBO. Est et a. 2. sub. act. à πίνω, f. πίσσω, a. 2. ἔπιον.

Πίωμεν, 1. plur. aor. 2. sub. act. verbi ejusdem.

ΠΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ἡ ὸ pinguis, obesus, opimus.

Πίων, qui bibit: a. 2. part. act. verbi πίνω, bibo: f. πίσσω, a. 2. ἔπιον.

Πλαγὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro πληγὴ, ῆς, ἡ, PLAGA. quod vide.

Πλαγγὼν, όνος, ὁ, iconcula cervæ, quasillus: à πλάσσω, fingo Sunt qui πλαγγὼν exponunt vagus, voluntque esse a. 2. part. verbi πλάζω, f. 2. πλαγῶ, a. 2. ἔπλαγον, et Pleonasmo τὸ γ, ἔπλαγγον. undè a. 2. part. πλαγγὼν, όντος, ὁ. Verùm contrà morem participorum flectitur per ους, ut apud Hesych. πλαγγόνες· ταρσοὶ, reticula muliebria.

Πλαγιάζω, obliquo, decipio, aliquè nuntio: f. άσω, p. πεπλαγίακα. à πλάγιος.

Πλαγιάριος, α, ὁ, plagiarius, fraga. Gloss. Cyr.

Πλαγίαυλος, ω, ὁ, obliqua tibia ex πλαγιος, obliquus, et αὐλὸς, ὁ, tibia.

Πλάγιον, adv. obliquè: à

ΠΛΑ'ΓΙΟΣ, α, ὁ ἡ ὸ, et πλάγιος, ία, ιον, obliquus, transversus; ambiguus; timidus: dolosus: q. à πλάζομαι, erro.

* Πλαγιοφύλαξ, ακος, ὁ, qui obliqua, seu latera aciei, custodit: à præced. et φύλαξ.

* Πλαγίως, adv. obliquè; obscurè, dolosè: à πλάγιος.

Πλαγχθέντες, errantes: nom. pl. a. 1. part. pass. ab a. 1. ind. pass. ἐπλάγχθην, euphoniæ gratiâ interposito γ, ἐπλάγχθην, ης, η, ἐπλάγχθη· verbi πλάζω, errare facio: f. πλάξω.

Πλάγχθη, ης, η, Ion. pro ἐπλάγχθην, a. 1. ind. pass. Vide πλανάσσω.

Πλαδαρὸς, ὰ, όν, prahumidus, madidus, flaccidus: et

Πλαδάω, ῶ, et -όω, -ῶ, humore mio abundo: à

ΠΛΑ'ΔΟΝ, ο, τὸ, et πλάδος, ους, ἡ, humor superfluus.

Πλάζομαι, vagabundus jactor, erro: part. præs. m. πλαζόμενος: à

ΠΛΑ'ΖΩ, errare facio; amoveo, disturbo: fut. πλάγξω, a. 1. ἔπλαγξα, p. χα, a. 1. pass. ἐπλάγχθην, ην. Ponitur et πλάζω, per Sync. πλάζω, appropinquo, accedo.

Πλαθάνι, ου, τὸ, statua: à πλάσσω.

Πλάθανον, seu πλαθάνιον, ου, τὸ, tabis super quo panes formantur: à eod.

Πλάθω, f, άσω. appropinquo, admoveo: à πελάω. Th. πέλας, prope.

Πλαίσιον, ου, τὸ, lateris forma, forma in qua latores formantur: à πλάσσω, formo.

Πλάκα, acc. sing. à πλὰξ ὁ tabula lata, &c. quod vide.

Πλεκτὸς, *involutus*: a. 2. part. pass. ἀ πλέκω, *plecto, necto*; f. ξω, a. 2. pass. ἐπλάκην, a. 2. inf. pass. πλακῆναι.

Πλεκτὸς, ἡ, ὸν, *latus* et *tenuis*: ἀ πλέξ.

Πλακὴς, ἄντος, ὁ, *PLACENTA*: contract. ἀ πλακόεις, εντος, ὁ, *pansa latus et tenuis crustæ speciem referens*

Πλῆκτρον, ὑ, τὸ, Dor. pro πλῆκτρον, *plectrum, instrumentum quo citharæ fides pulsantur*: ἀ πλήσσω, *percutio*.

Πλᾶκὲ, aor. 2. sub. pass. verbi πλήσσω, *plecto*; quod vide.

Πλὴν, Dor pro πλὰν, *nisi, præterquam quod*; item *præter, seorsum*.

Πλανάω, *facio errare, fallo, seduco*: f. ήσω, p. πεπλάνηκα, a. 1. ἐπλάνησα, præs. pass. πλανάομαι, *seducor, erro*: perf. pass. πεπλάνημαι, perf. part. πεπλανημένος, ἡ, ον, *seductus, a, um*; a. 1. pass. ἐπλανήθην, ης, ἡ, *seductus fui*: ἀ

ΠΛΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *error, vagatio*: πλάνη, *ambages*.

Πλάνης, ητος, ὁ, *erro, vagabundus*: præcedente.

Πλανόεις, αντος, *decipiens*: a. 1. act. ἀ πλανάω, quod vide.

Πλάνης, ητος, ὁ, *erro, -onis, erratus*; et subaudito ἀστὴρ, *stella erratica, PLANETA*: Angl. A PLANET. ἀ πλανάω.

Πλανητικὸς, ἡ, ὸν, *erraticus, vagabundus*: ἀ præcedente.

Πλανήτης, ἰδος, ἡ, *vagabunda, erratica*: ab eod.

Πλάνος, ὁ, ἡ, *seductor, impostor*; *an error*: Sed

Πλάνος, ὁ, ἡ, ον, *fallax, fraudulentus, BLANDUS*. Th. πλάνη, *error*.

Πλάξ, πλακὸς, ἡ. *tabula luta*; *æquor*; *latitudines*; *crusta*. Th. πλατὺς, ἴος, *latus*, (seu ἀ πλάσσω, Ern.)

Πλάξιν, Dor. et Ion. pro ἐπλήξιν, *percussit*: 3. sing. a. 1. verbi πλήσσω vel πλάσσω, *percutio*: f. ξω.

Πλάξιππος, ω, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro Πλήξιππος, *aquorum agitator*: παρὰ τὸ ἵππων τοὺς ἴππους.

Πλασταὶ, dat. sing. ἀ

Πλάσας, αντος, ἀ. 1. part. act. ἀ πλάσσω, *fingo*: f. σω.

Πλάσης, ωσς, ἡ, *fictio*, ἀ πλάσσω, ιῶ.

Πλάσμα, ατος, τὸ, *figmentum*: ab idem Th.

Πλασματίας, ου, ὁ, *fictus, fictitius*; an *fictor, fabulator*: ἀ præced.

Πλάσσω, *finxit*: Ion. et Poët. pro ἔπλασα, 3. sing. a. 1. ind. act. ἀ

ΠΛΑ'ΣΣΩ, et Att. -ττω, *fingo*; *amimiscor, simulo*: f. πλάσω, p. πέπλασμαι, a. 1. pass. ἐπλάσθην, p. pass. πέπλασμαι, hinc

Πλάστης, ου, ὁ, *formator, fictor*.

Πλαστὴξ, ἴγγος, ἡ, *lanx è jugo suspensa, cui pondus imponitur*; tum *bula, in quâ cottabis ludebatur*. ἡ πλατὺς, ἴος, ἑ, *latus*. Est et

Πλάστιγξ, Dor. pro πλάστιγξ, ιγγος, *ferula, flagellum*: ἀ πλάσσω, *pertio*.

Πλαστικὴ, sub. τέχνη, *fingendi*, seu *fictorum ars, PLASTICE*. ἀ

Πλαστικὸς, ἡ, ὸν, *ad fingendi artem aptus*; item *fingendi arte valens*, Th. πλάσσω. *fingo*.

Πλαστὸς, ἡ, ὸν, *fictus, a, um*: ab eod.

Πλαταγίω, ῶ, f. ήσω, *crepito, crepitaculo sonitum edo, manu pulsum edo*: ἀ

Πλαταγὴ, ῆς, ἡ, *crepitaculum*; *fremitus maris*; item *homo garrulus*: ἀ πλατάσσω.

Πλαταγμὸς, ὁ, ἡ, *strepitus, sonus*: ἀ πλαταγίω, quod vide.

Πλαταγίζω, idem quod πλαταγίω, quod vide.

Πλαταιαὶ, ῶν, αἱ, *PLATÆÆ*: hinc

Πλαταιὺς, ἱος, ὁ, *Platæensis*: dat. plur. Πλαταιῦσιν.

Πλατάνιστος, ου, ἡ, idem quod.

Πλάτανος, ου, ἡ, *PLATANUS* arbor, quia *latè diffusa ramis*. Th. πλατὺς, *latus*.

Πλατάσσω, *ex ictu et collisione sonum edo*. Th. πλατὺς.

Πλατὶ' pro πλατία, acc. sing. m. et nom. vel acc. pl. n. g. πλατίων, gen. plur. ab eodem Th.

Πλατεῖα, ας, ἡ, subaud. ὁδὸς, *PLATEA*: ab eod.

Πλάτη, ης, ἡ, *palmula*, extrema et latior pars remi, vel ipse *remus* [* *ipsa navigatio* ὑφ' πλάτῃ κατηγόμην, Soph. Philocl. 358. *Sigeum cursu secundo appuli*.] Th πλατὺς.

Πλατίον, Dor. leg. pro πλησίον, *propè*, quod vide.

Πλάττω, *fingo*, Att. pro πλάσσω, idem; quod vide.

Πλατυάδοισι, Dor. pro πλατυάζουσι, *ore deducto pronuntiantes*: nom. pl. part. præs. fœm. gen. ἀ πλατυάζω. Alii πλατιάδδοισι legunt, ἀ πλατιάδδω, Dor. pro πλατιάζω, *ore in latum deducto loquor*. Th. πλατὺς, *latus*.

Πλάτυγξ, sive potiùs πλάτυγξ, γγος, ἡ, *summa et lata pars remi, quâ percutitur aqua*. Th. præced.

Πλατύκερως. ωτος, ὁ ἡ ἡ, *qui latis cornibus est*: nom. propr. *animalis, quod cervorum generi* annumeratur. Gall. *Chamois*. Ex πλατὺς, et κέρας, τὸ, *cornu*.

Πλατυνθήσομαι, f. 1. pass. ἀ

Πλατύνω, *dilato, amplum et spatiosum reddo*: f. υνῶ, p. πεπλάτυγκα, a. 1. ἐπλάτυνα, p. pass. πεπλάτυσμαι, aor. 1. pass. ἐπλατύνθην, a. 1. imperat. pass. πλατυνθήτι, ήτω. Th. πλατὺς, *latus*.

Πλατύνωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *latum dorsum habens*: quod ex πλατὺς, *latus*, et νῶτος, ου, ὁ, *tergum*.

ΠΛΑΤΥ'Σ, ἴος, ὁ, *LATUS, amplus*: in f. g. πλατεῖα, ας, ἡ: in n. g. πλατὺ. Hinc Angl. PLATE, PLAT, PLATTER.

Πλατυσμὸς, ὁ, ἡ, *latitudo*; *ostentatio, jactantia*: ἀ πλατύνω.

Πλατύψυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *lato animo, insatiabilis, avarus*.

Πλάτων, ωνος, ὁ, *PLATO*, magister Aristotelis.

Πλάω, per Sync. pro πελάω, *appropinquo*

Πλάσας. per Sync. pro πλάσιος, acc. pl. et sic πλάς, pro πλάσιος, nom. pl. compar. ἀ πολὺς, *multus*: compar. πλέων et πλείων, superlat. πλεῖστος.

Πλέγμα ατος, τὸ, *omne id quod nexum seu contextum est*; *opus vitile, calathus, canistrum*; *textura*: πλέγματα, *crates*; item *cincinni*. Th. πλέκω. *necto*.

Πλέθρα, τὰ, *humida et herbosa loca*: an quia πλεῖθρα

Πλεθριαῖος, αία, αῖον, *plethrum* seu *jugerum æquans*. ἀ

ΠΛΕ'ΘΡΟΝ, υ, τὸ, [* *plethrum*, teste Suida, *spatium centum pedum*; *jugerum*, 240 pedum. Vid. Hutch. in Xen. Cyri Inst. l. vii.] apud Poët πλέθρον.

Πλεῖ, *naviga*: pro πλεῖς, præs. imperat act. vel 3. sing. præs ind. ἀ πλέω, *navigo*: fut. πλεύσω.

Πλειὰς, άδος, ἡ, *PLEIAS*, Sidus pluribus stellis constans, qu. ἀ πλέω, *navigo*, quia utilis *navigantibus*: vel ἀ πλείονες, quòd *plures* stellas habet.

Πλεῖον, Ion. seu Poët. Epenthesi pro πλεῖν. præs. inf. verbi πλέω, *navigo*: fut. πλεύσω.

Πλεῖσι, per Pleonasmum syllabæ σι, pro πλεῖ, vel πλεῖς, præs. imperat. act. ejusd. verbi.

Πλείη, Ion. pro πλεία, ας, ἡ, *plena*: à masculino πλέος, *plenus*: Poët. πλεῖος, Att. πλέως.

Πλεῖν, præs. infin. ἀ πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Πλείον, vel πλέον, *plus*: compar. n. g. gen. sing. πλείονος: gen. pl. πλείονων: nom. vel acc. pl. n. g. πλείονα, πλείοα, πλείω, *plura*. Th. πολὺς, *multus*: comp. πλείων et πλέων. sup. πλεῖστος.

Πλειὸς, Poët. pro πλέος, *plenus*.

Πλείας, *plures*, acc. pl. m. g. pro πλείονας, compar. ἀ πολὺς.

Πλεῖσ, adv. Vid. πλεῖσον.

Πλείσ, *plurima*: nom. sing. f. g. et πλείσας, dat. pl. f. g. ἀ πλεῖσος, quod vide.

Πλειστηριάζω, *pluris liceor, quàm cæteri*: ἀ πλεῖστος, superl. ἀ πολὺς, *multus*.

Πλειστηριασμὸς, ὁ, ὁ, *licitatio ejus qui pluris licitatur quàm cæteri*: ἀ præced.

Πλειστηριστὴς ἱστὴ, *celebritas, ad quem plurimi mortales conveniunt*: περὶ ἣν πλεῖστοι θεατοὶ συνέρχονται.

Πλεῖστον et πλεῖστα. adv. *plurimùm, maximè, longissimè*. τὸ πλεῖστον, *maximè ex parte, ad summum, et plerumque*. ἀ

Πλεῖστος, αίστη, αῖστον, *plurimus, a, um*: superl. ἀ πολὺς, *multus*. comp. πλείων et πλέων.

Πλείω, acc. sing. m. g. vel. nom. pl. n. g. Att. et Ion. pro πλείονα:

alicubi adverbii more usurpari videtur. [* Παραγιγνόμενον δικαστὴν πλείω τῶν τεττεράκοντα. D. Sic. i. 92.] Adverbialiter pro πλέον. Ῥώμη ἔσυ φρονέουσι πλείω τῆς ἴσχυτας ἔπλαψε. Isocr. Parænes. *Robur sine prudentiâ ipsis possidentibus magis*, vel *plerumque, nocuit.*

Πλείων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *major, amplior*: n. g. πλεῖον, *plus*. compar. à πολύς, πολλὴ, πολὺ, *multus, a, um.*

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, *annus*: sic dictus quasi à πλέος, Poët. πλεῖος, quòd eo *compleantur tempora.*

Πλείω, *implicor, coëo*: à πλέκω.

Πλειτάνη, ης, ἡ, *plexus; cirrus; rete, laqueus; undosus flammarum vortex.*

Πλεκτοῖσιν, *plicatis*: dat. pl. Ion. à

Πλεκτὸς, ὴ, όν, *PLEXUS*: à

ΠΛΕΚ'Ω, *PLICO, PLECTO; necto, texo*; Metaph. *struo*: f. ξω, p. πέπλεχα, p. pass. πέπλεγμαι, a. 1. pass. ἐπλέχθην, p. m. πέπλεγμαι.

Πλέννα, seu βλέννα, *mucus.*

Πλέξωντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πλέκω, quod vide.

Πλέξης, 2. sing. aor. 1. sub. act. verbi ejusdem.

Πλέον, ονος, τὸ, Poët. pro πλεῖον, *PLUS*: [* Πλέον πλεῖν et πλέον εἶναι, *proficere*: Τί δὴ σοωῖς πλέον; ὄδυν. *Quid autem proficis* (lacrymando?) *Nihil.* Menan. CCLXXIV.] et

Πλέονα pro πλείονα, vide πλείον.

Πλεονάζον, *abundans*: præs. part. n. g. et

Πλεονάζουσι, 3. pl. præs. ind. à

Πλεονάζω, *copiosior aut major sum, quàm necesse est; plus habeo, abundo*; item *facio abundare, augeo*: fut. σω, a. 1. ἐπλεόνασα. Hinc a. 1. opt. πλεονάσαιμι, αις, αι, Th. πολὺς, quod vide.

Πλεονάκις, adverb. *sapiùs*: à πλέον, quod vide.

Πλεονάσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel. a. 1. infin. à πλεονάζω, quod vide.

Πλεονασμὸς, ὁ, *abundantio, cumulatio*; *Figura sermonis*; *latior rei explicatio*: à πλεονάζω.

Πλεονεκτῖν, -ῶ, *quæstui*, vel *plus habeo*; *superior sum*; *plus appeto, quàm par, aut satis est*: fut. ήσω, a. 1. ἐπλεονέκτησα, perf. πεπλεονέκτηκα, aor. 1. pass. ἐπλεονεκτήθην, aor. 1. sub. pass. πλεονεκτηθῶ, ῆς, ῆ, et in 1. pl. πλεονεκτηθῶμεν, *superemur*: ex πλέον, pro πλείων, *plus*, et ἔχω, *habeo*: [* qui ex alicujus injuriâ, aut ad alicujus injuriam πλέον ἔχει, tum πλεονεκτεῖν ἐκείνου dicitur; at si simpliciter sine cujusquam damno superior sum illo, tum πλεονεκτεῖν ἐκείνου dicor. Qui aliquem circumvenit, ut ei sua auferat, πλεονεκτεῖν ἐκείνου, non ἐκείνου· ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, *ut non circumveniamur à diabolo*, non verò, *ne expugnemur violenter à Satand*. Salm. de Trapezit. fœnore, p. 168. et seq.]

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ, *melior conditio, partes superiores, major potentia, gloria*, &c. *victoria*; *id quo circumvenitur aliquis*: à præced.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, *avarus, fraudator*; ab eod.

Πλεονεξία, ας, ἡ, *avaritia*; omninoque *inexhausta cujuscunque rei aviditas*, v. gr. *voluptatis, laudis*, &c. Ex πλέον, et ἔχω, f. ξω, *habeo.*

Πλέονες, *plures*: nom. pl. et

Πλείονσι' pro πλείοσσι, *pluribus*: dat. pl. Ion. à πλείων, Poët. pro πλείων, *major*: compar. m. gen. à πολὺς, *multus*, superlat. πλεῖστος, *plurimus.*

ΠΛΕ'ΟΣ, ία, ίον, *PLENUS*: Poët. πλεῖος, et Att. πλέως.

Πλεούσας, *navigantes*: acc. pl. part. præs. act. f. g. verbi πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.

Πλέτο, Ion. pro ἔπλετο, quod per Syncopen pro ἐπλέτο, 3. sing. imperf. m. verbi πίμπλαμαι, *sum.*

Πλεῦν, Dor. pro πλέον, *plus*, et

Πλεῦνα pro πλέονα, acc. sing. m. g. et

Πλεῦνας, pro πλείονας, acc. pl. m. et

Πλεῦνες, οἱ pro πλείονες, *plures*. et

Πλεύνων, pro πλειόνων. et

Πλεύνως pro πλείονες, *plus, admodùm, valdè, præter modum*: hæc omnia à πλέω pro πλείων, q. v.

ΠΛΕΥΡΑ', ᾶς, ἡ, *membrana succingens costas*: *latus, costa.*

Πλευρῖτις, ίδος, ἡ, *morbus lateris, PLEURITIS.* Angl. PLEURISY. à præced.

Πλευρὸν, τὸ, idem quod πλευρὰ.

Πλεύσαι, Ion. pro

Πλεύσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Πλευσοῦμαι, ῇ, εται, Dor. pro πλεύσομαι, f. 1. m. ejusd. verbi.

Πλεύσω, *navigabo*: f. 1. act. à

ΠΛΕΩ, *navigo*: f. πλεύσω, p. πέπλευκα.

Πλέω, *plura*: per Sync. et Crasin pro πλείονα, ων, nom. vel acc. pl. n. g. Poët. pro πλείονα, compar. à πολὺς, *multus*, compar. πλείων, et Poët. πλέων, in neut. gen. πλέον, ονος, τὸ.

Πλέῳ, *pleno*: dat. singul. à πλέος, *plenus*: est et

Πλέῳ, Att. pro. πλέοι, nom. pl. m. à πλέως, quod vide.

Πλέων, Poët. pro πλείων, q. v.

Πλέως, Att. pro πλέος, *plenus.*

Πλαγὶς, ίος, *percussus*: et in fœm. gen. πλαγίσσα, a. 2. part. pass. à πλήσσω, vel -ττω, *percutio*: fut. ξω, a. 2. ἔπλαγον, et ἐπλάγομν.

Πλαγὴ, ῆς, ἡ, et Dor. πλαγὰ, *PLAGA, ictus, vulnus*: à p. m. πεπλάγα, verbi πλήσσω, *percutio.*

Πλαγήσαι, *percussum esse*: a. 2. inf. pass. verbi ejusd.

Πλαγῶν, gen. pl. à πλαγὴ, quod vide.

Πλῆθι, dat. sing. à πλῆθος, ος, τὸ, quod vide.

Πλῆσαν, *impleti erant*: Bœot. per Sync. pro ἐπλήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐπλήθην, ης, η, à verbo πίμπλαμι, *impleo*: f. πλήσω, ab Inusit. πλάω.

Πλήθυσι, dat. sing. part. præs. act. à πλήθω, quod vide.

Πλήθοντος ὄχλου ἐν ἀγορᾷ, *cùm frequens esset turba in foro.* Quod aliàs dicitur πλήθοντος ἀγορᾶς.

Πλῆθος, ος, τὸ, *multitudo, vulgus, PLEBS.* à πλήθω.

Πλήθουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi πλήθω, quod vide.

Πλῆθὺν, *multitudinem*: acc. sing. à πλῆθυς, quod vide.

Πληθυσθῆναι, ης, ῃ, a. 1. opt. pass. et

Πληθυσθῆναι, a. 1. inf. pass. à

Πληθύω, *multiplico, cresco*: f. υνῶ, p. πεπλήθυγκα, præs. pass. πλήθυσμαι, *cresco*: p. pass. πεπλήθυσμαι, ενσαι, ενται, a. 1. ἐπληθύνθην, à πλῆθος. Th. πλέος, *plenus.*

Πλῆθὺς, ύος, ἡ, *multitudo*: accus. πλῆθὺν· idem quod. πλῆθος, ους, τὸ, ab eodem Th.

Πλήθω, *plenus sum, abundo, frequens sum*: præs. pass. πλήθομαι, idem: à præced.

Πλήθω, *impleo, inundo*: f. πλήσω, a. 1. ἔπλησα, p. act. πέπληκα, a. 1. pass. ἐπλήσθην, ῆς, ῆ, *impletus fui*: a. 1. sub. pass. πλησθῶ, ῆς, ῆ, a. 1. part. pass. πλησθεὶς, εῖσα, ἐν: à πλήθω. (A πλάω, vel πλάμι. Ern.]

Πλῆθώρη, ας, ἡ, et Ion. πλῆθύη, *copia, redundantia, satietas è copiâ hominum frequentia*: apud medicos, *salubrium humorum redundantia*: à præced.

Πλήθωσι, 3. pers. pl. præs. ind. act. verbi πλήθω.

Πληϊάδες, Poët. pro πλειάδες, *filiæ*; *sidus in dorso tauri*: à πλεῖος, ἁδος, quod vide.

Πλήκτης, ου, ὁ, *percussor*; item *pugnax*: à perf pass. πέπληγμαι, ξαι, ται, verbi πλήσσω, *percutio.*

Πληκτίζομαι, *pugno usque ad plagas, digladior*; *ad miserationem induco*, scil *plangendo*: à præced.

Πλητικὸς, ὴ, όν, *qui percutiendi* vel *pungendi vim habet*; ab eod.

Πλῆκτρον, ου, τὸ, *PLECTRUM scutica, flagellum quo fides pulsatur*; item *calcar galli gallinacei*: à πλήσσω.

Πλάμη, ης, ἡ, vel πλάμμη, *maris accedens*: à πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus.*

Πλῆμι, *appropinquo*; *impleo*: à πλάω, per Sync. pro πελάω, idem. Th. πέλας, *propè.*

Πλημμέλεια, ας, ἡ, *vitiositas, improbitas, peccatum, erratum.* et

Πλημμελέω, -ῶ, *incompositè, inordinatè me gero*, sive *improbè delinquo.*

Πλημμέλημα ατος, τὸ, *peccatum, delictum*. item *quod pro peccato punitur*. à præced.

Πλημμελὴς, ὲς, ὁ ἡ ἐς, *incomptus, inmoderatus, vitiosus*; ex πλὴν, *sine*, μέλος, qu. *sine modulatione*: aut à πλέος μέλος, *cùm membrum abundat.*

Πλημμέλησις, ως, ἡ, *delictum.*

Πλημμύρα, ας, ἡ, *maris æstuantis accessus, inundatio*: à πλήμη, vel

πλήμη, *æstus maris*, quod vide, et μέρη, *fluc*: cui opponitur ξμπωτις, ιος, ὁ, *maris æstuantis recessus*; pro ἔμπωτις, ab ἀνάπωτις, quod ab ἀναπίνω, *resorbeo*.

Πλημμυρίς, ίδος, ἡ, idem quod præced.

ΠΛΗ'ΜΝΗ, ης, ἡ, *modiolus rotæ*: πλήμναι sunt *fistulæ, quibus axis inseritur*.

Πλημνόδετον, ου, τὸ, *ferramentum rotæ, quo radii modiolo colligantur*: ex πλήμνη, præced. et δέω, *ligo*.

Πλημοχόη, ης, ἡ, *vas quoddam*: ex πλήθω, *impleo*, et χέω, *fundo*.

ΠΛΗ'Ν, adv. *præterquam, præter*, cum gen. *sed, sed tantùm, tamen, quinetiam, cæterùm, itaque, tantùm, maximè*. [* πλὴν τῶν ἀποστόλων. Act. viii. 1. *præter apostolos*.]

Πλῆντο, *implebantur*: 3. pl. imperf. pass. Ion. verbi πλήμι, idem quod πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλῆξ', Ion. pro ἔπληξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πλήσσω, *percutio*: f. ξω.

Πλήξας, αντος, et in nominat. dual. πλήξαντε, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Πληξαύχην, ης, ἡ, nomen mulieris, Gr. *quæ multiloquio ærem verberat*.

Πλῆξιν, *deterruit*, Ion. pro ἔπληξεν, 3. sing. a. 1. act. verbi πλήσσω.

Πλήκτης, ου, ὁ ☞ ἡ, *equorum domitor*, et *stimulator*: ex πλήσσω, f. ξω, *percutio*, et ἵππος, *equus*.

Πλῆξις, εως, ἡ, *percussio, consternatio*: à πλήσσω.

Πλῆος, n. g. à πλέως. q. v.

Πλῆρα, acc. sing. à

Πλήρης, ους, ὁ ☞ ἡ, et πλέως, τὸ, *plenus*, cum gen. *perfectus* seu *integer*. Th. πλέος.

Πλησεῖ, 3. sing. præs. ind. et opt. act. verbi πλήθω, *impleo*.

Πλησθῆτε, 2. pl. imperat. pass. à

Πλήθομαι, ῶμαι, *impleor*: vide πλήθω.

Πληθοφορεῖω, -ῶ, *justum pondus, justam mensuram do; certiorem facio; satisfacio, dando, argumentis, testimoniis; planè probo*: f. ήσω, p. πεπληροφόρηκα, a. 1. ἐπληροφόρησα, a. 1. imperat. πληροφόρησον: præs. med. πληροφορέομαι, -οῦμαι, *justum pondus, &c. accipio*: *certior fio; persuasum habeo, certò scio*. p pass. πεπληροφόρημαι, p. part. pass. πεπληροφορημένος, η, ον, a. 1. ind. pass. ἐπληροφορήθην, ης, η, a. 1. part. pass. πληροφορηθείς. ex πλήρης, *plenus*, et φορέω, seu φέρω, *fero*.

Πληροφορία, ας, ἡ. *plena assensio, plena persuasio, certa fides*: à præced.

Πληρόω. -ῶ, *impleo; instruo; pregnantem reddo; suppleo*; item *absolvo, finio*: *satio*, propriè et tropicè: *solvo quod debeo*: f. ώσω, p. πεπλήρωκα, a. 1. ἐπλήρωσα, a. 1. opt. act. πληρώσαιμι, ως, ω, a. 1. sub. act. πληρώσω, ῃς, ῃ, p. pass. πεπλήρωμαι, aor. 1. pass. ἐπληρώθην, ης, η, a. 1. sub. pass. πληρωθῶ, ῇς, ῇ, p. part. pass. πεπληρωμένος, *impletus, consummatus*: à πλήρης, idem quod Th. πλέος, *plenus*.

Πληρώσει, 3. plur. aor. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Πλήρωμα, ατος, τὸ, *supplementum, plenitudo, impletio*. [* πληρώματα, *classiarii, remiges et milites navales*. Ælian.] à præced. verbo.

Πληρώσας, αντος, aor. 1. part. act. ejusdem verbi.

Πλήρωσις, εως, ἡ, *repletio cujuslibet rei, et quàcunque in parte; plenitudo; perfectio et absolutio; solutio ejus quod debeas*: à præced. πλήρόω.

Πλησάμενος, *cùm implevisset*: a. 1. part. m. et

Πλήσας, αντος, in pl. πλήσαντες, a. 1. part. act. verbi πλήθω, *impleo*: f. σω, a. 1. ἔπλησα.

Πλησθεὶς, εισα, ἐν, a. 1. part. pass. ejusd. verbi et Th.

Πλησίαζε, præs. imperat. act. à

Πλησιάζω, *appropinquo; familiariter utor; sector*: [* οἱ πλησιάζοντες, *discipuli alicujus*, Isocr.] f. άσω, acc pl. part. præs. πλησιάζοντας· à πλησίον, quod vide.

Πλησιαίτερος, *propinquior, propior*: à πλησίος, q. v.

Πλησιαστίως, Ion. adv. ἐγγύτερον, *propius*: à præced.

Πλησιέστερος, idem quod πλησιαίτερος, quod vide.

Πλησίον, adv. *propè*: sed ὁ πλησίον, *propinquus*. [* quod et absque articulo Luc. x. 29. 36. Vix usquam alibi, ut notat Markl. Eurip. Suppl ver. 110.]

Πλησίος, ία, ίον, *propinquus, proximus, vicinus*. Th. πέλας, *propè*.

Πλησιόχωρος, ου, ὁ ☞ ἡ, *alicujus agro vicinus*: ex πλησίος, et χώρος, *ager, locus*.

Πλησίριος, ια, ον, ὁ ☞ ἡ, *velum implens*; item *qui prospero cursu navigat, vento implente velum*: ex πλήθω, et ἱστίον, ου, τὸ, *velum*. Th. ἵστημι, *statuo*.

Πλήσμιος, ία, ον, *implens, replens*, de cibo dicitur; item *delicatus, fastidiosus*. τὸ πλησμιον, *fastidium, satietas*: à πλήθω, f. σω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, *satietas; intemperantia in cibo; plenitudo*: acc. pl πλησμονὰς, ab eod. Th.

ΠΛΗ'ΣΣΩ, seu -ττω, *percutio, frango, parcello, terreo*: f. ξω, p. πέπληχα, a. 1. ἔπληξα, a. 1. part. πλήξας, αντος, a. 2. ἔπλαγον, quod ad ictum corporis pertinet; et ἐπλάγχθην et ἐπλάγην, perf. pass. πέπληγμαι, ξαι, κται.

Πλᾶτο, *implebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi πλήμι. idem quod πλήθω, *impleo*, f. ήσω. Sunt qui velint esse plusq. p. pass. et Poët. seu Ion. poni pro ἐπέπλητο. Th. πλεῖος, *plenus*.

Πλῆττω, 3. sing. præs. ind. act. et

Πλήττεις, 2. pl. præs. ind. vel imperat. à πλήττω, idem quod πλήσσω, quod vide.

Πλῆων, ονος, ὁ ☞ ἡ, Dor. et Æol. pro πλείων, quod vide.

Πλινθεία, ας, ἡ, *laterum fictio; lateritium opus*; item *agmen militare sic dispositum ut ex omnibus lateribus quadrati formam repræsentet*. à πλινθεύω, Th. πλίνθος.

Πλινθεύσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. à

Πλινθεύω, f. εύσω, *latere fingo*; item *ex lateribus ædifico*: à πλίνθος.

Πλίνθινος, ίνη, ινον, *lateritius*: à πλίνθος.

Πλινθίον, ου, τὸ, *laterculus*, dimin. à

ΠΛΙ'ΝΘΟΣ, ου, ἡ, *later, imbrex*.

Πλινθουργία, ας, ἡ, *confectio laterum*.

Πλίξ, *gradus, gressus, passus*; item *spatium inter pollicem et medium digitum*: à

ΠΛΙ'ΣΣΩ, seu σσομαι, *volutim incedo, gressus glomero, gradior*: tamq. terram πλήσσω, pedibus.

Πλοκὰς, άδος, ἡ, *cutis quæ pudendis subest, inter utrumque femur*; à præced.

Πλοιάριον, τὸ, *navicula, cimba*: dim. à

Πλοῖον, ου, τὸ, *navis*, impr. *oneraria*: à perf. m. inus. πίπλοα, verbi πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.

Πλοκαμὶς, ίδος, ἡ, *crines plexi, cincinni, coma*: et

Πλόκαμος, ου, ὁ, *cincinni*, vel *cirri, crines plexi et intorti*; *complicatio, connectio*: à πλοκὴ, quod vide.

Πλοκὴς, ὴ, ὸν, *textilis*. Th. πλέκω, *plico*.

Πλοκὴ, ῆς, ἡ, *nexus, implicatio, contextus, compositio*; item *dolus*: et

Πλόκιον, ου, τὸ, *cirrus, coma plexilis*; *genus quoddam monilis collaris*: à

Πλόκιος, ία, ιον, *nexilis, texilis*; item *perplexus, intricatus*: à seq.

Πλόκος, ου, ὁ, Poët. *cirrus, flexus capillus, coma plexilis*: à πλέκω, *necto*.

Πλόος, ου, ὁ, gen. όυ, ῦ, *navigatio, cursus navis*. Item πλους, πλοῦς, πλοι. Th. πλέω, *navigo*, f. πλεύσω, a. 2. ἔπλοον, p. m. πέπλοα.

Πλοῦ, gen. contract. à πλόος, πλους, q. v.

Πλυμάκιον, ου, τὸ, *plumacium*. Gloss. Est. *cervical*, a pluma.

Πλουτίζω, idem ac πλουτίζω, q. v.

Πλούσιος, ία, ιον, *dives, locuples, πλούσια πόλις, urbs opulenta*. in comparat. πλουσιώτερος, ία, ον. Th. πλοῦτος, *divitiæ*, quod vide.

Πλοῦτε, voc sing. à πλοῦτος, ου, ὁ, *Plutus*, Deus divitiarum præses.

Πλουτεῖν, præs. inf. act à πλουτέω, q. v.

Πλουτοῦντα, Dor. pro πλουτοῦντα, acc. sing. præs. part. act. à

Πλουτέω, -ῶ, *divus sum, divitias possideo*: f. ήσω, p. πεπλούτηκα, a. 1. ἐπλούτησα. Th. πλοῦτος.

Πλουτίζω, *dito, locupleto, divitem reddo*. f. ίσω, p. πεπλούτικα, a. 1. ἐπλούτισα, a. 1. pass. ἐπλουτίσθην. ab eod. Th.

Πλουτοδότειρα, ας, ἡ, *divitiarum datrix*: ex πλοῦτος, et δότειρα, *datrix*: et

Πλουτοδοτήρ, ῆρος, ὁ, *divitiarum dator*: ex πλοῦτος, *divitiæ*, et δοτήρ, *dator*. Th. δίδωμι.

Πλούτου, gen. Ion. pro πλούτι, à

ΠΛΟΥ ΤΟΣ, ου, ὁ, *divitiæ, PLUTUS*; qu. à πολύ et πίνω, undè ἐπὶν. Ergo πλοῦτος sunt πολλὰ ἐπὶ, et πλήσιος, cui πολλὴ οὐσία.

Πλουτοῦσι, dat. sing. præs. part. act. et

Πλουτοῦσι, dat. pl. part. præs. vel 3. plur. ind. præs. verbi πλουτίω, *divus sum*, q. v.

Πλουτὼ, οῦς, ἡ, nomen mulieris, q. d. *opulenta*. Th. πλοῦτος.

Πλούτων, ωνος, ὁ, *PLUTO*. Th. πλοῦτος, *divitiæ*.

Πλοκμὸς, ὁ, *crinis plenus, et intortus*, per Syncop. pro πλόκαμος, *crines plexi*. Th. πλέκω, *necto*.

Πλυτὸς, ἠῖα, ὐν, *lotus*, a. 1. part. pass. verbi πλύνω, *lavo*; perf. pass. πέπλυμαι.

Πλύεσκε, *lavabat*, Ion. pro ἔπλυνε, 3. sing. imperf. act. verbi πλύνω, *lavo*.

Πλυνὸς, οῦ, ὁ, *labrum, ubi lavatur*: πλυνὸν ποιεῖν τινὰ, *omnibus convicitis prosecindere aliquem*. Th. πλύνω, *lavo*.

Πλύντης, ου, ὁ, *qui vestimenta lavat, fullo*: à

ΠΛΥ'ΝΩ, *lavo*, propriè *vestimenta*; ut λούω, *corpus*; νίπτω, *manus et pedes*. Significat et *maledictis proscindo, objurgo*; f. πλυνῶ, a. 1. ἔπλυνα, a. 1. imperat. πλύνον, άτω, p. πέπλυγκα. Quidni hinc Angl. TO PLUNGE? Gall. *plonger?*

Πλῶε, *navigabat*: 3. sing. imperf. act. Ion. Sic πλώουσα, 3. sing. imperf. Ion. et

Πλωεῖν, præs. inf. act. verbi πλώω, Poët. pro πλεῖν, *navigare*.

Πλωΐσας pro πλώουσας acc. pl. f. g. part. præs. Ion. pro πλώσας. à πλώω pro πλέω, *navigo*.

Πλωΐζεσκε, 3. sing. imperf. Ion. vel Poët. pro ἐπλωΐζε. à

Πλωΐζω, *navigo*. Th. πλέω, idem.

Πλῶμι seu πλώω, Poët. pro πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Πλώουσα, *natans*, præs. part. f. g. à πλώω. Vide præced.

Πλωτῆρ, ῆρος, ὁ, idem quod πλώτωρ, ορος, ὁ, *natator, navigator*: à πλώω, Poët. idem quod πλέω, *navigo*.

Πλωτικὸς, ἡ, ὸν, *navigationi* vel *natationi aptus*; *qui nauticæ rei dat operam*; item *mercator*: et

Πλωτὸς, ἡ, ὸν, *navigabilis, natatilis, natans in aquis*; à πλέω, quod vide.

Πλώτωρ, ορος, ὁ, vide in πλωτὴρ.

Πλώω, vide in πλέω.

Πνείοντες, *anhelantes*, nom. pl. part. præs. act. à

Πνέω, Poët. pro πνέω, *spiro*, fut. πνεύσω.

Πνέουσα, ας, ἁ, Dor. pro

Πνέουσα, ας, ἡ, *spirans*, præs. part. f. g. à πνέω, *spiro*, quod vide.

Πνεῦμα, ατος, τὸ, *spiritus, flatus, flamen; nota aspirationis*. In Scrip. S. *Spiritus Sanctus*; *spiritus propheticus*; *divina natura Christi*; *sanctitas animi, et studium pietatis*; *religio Christiana*; *omnia effecta virtutis divinæ*, ut miracula, &c. *Mens humana*; *sensus animi*: à πνέω, *spiro*.

Πνευματικὸς, ἡ, ὸν, *spiritualis*; *ventosus*; *inflatus*; *inflans*: in Scrip. S. *divinus, sanctus, purus, vi et efficacià præditus*; item *quod S. S. continet, quod cum ea convenit*. Hinc Angl. PNEUMATIC. et

Πνευματικῶς, adv. *spiritualiter*, &c. à præced.

Πνευματοφορέομαι, -έωμαι, *spiritu portor, ducor*: p. pass. πνευματοφόρημαι. a

Πνευματοφόρος, ου, ὁ, *spiritu ductus, afflatus*.

Πνεύμων, ονος, ὁ, Att. πλεύμων, *PULMO*, respirationis instrumentum: à πνεύμα.

Πνεῦσαι, a. 1. inf. act. verbi πνέω, *spiro*; f. πνεύσω, a. 1. ἔπνευσα, a. 1. part. πνεύσας.

Πνεύσειε, *spiraret*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd. verbi.

Πνεύσω, *spirabo*: f. 1. act. à

ΠΝΕ'Ω, *flo, spiro, anhelo; odorem spiro*: f. πνεύσω, p. πέπνευκα, perf pass. πέπνευμαι.

Πνιγεῖς, εῖσα, ὲν, *suffocatus*: a. 2. part. pass. et

Πνιγήσομαι, *suffocabor*: f. 2. pass. à πνίγω.

Πνιγμὸς, οῦ, ὁ, *suffocatio*: et

Πνίγος, εος, τὸ, idem: à

ΠΝΙΓΩ, *suffoco, ango, neco; coquo, vel asso in aheno contecto, ne quid vaporis exeat*: f. ξω, imperf. ἔπνιγον, perf. πέπνιγμα. a. 1. ἔπνιξα, a. 2. ἔπνιγον, imperf. pass. ἐπνιγόμην, ν, ετο, perf. pass. πέπνιγμαι, ξαι, κται, a. 2. ind. pass. ἐπνίγην, f. 2. pass. πνιγήσομαι.

* Πνιγώδης, εος, ὁ ☿ ἡ, *æstu suffocans, æstu molestus, fervens; suffocans*.

Πνικτὸς, ἡ, ὸν, *suffocatus, a, um*: à Th. πνίγω.

Πνίξαντες, *suffocantes*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πνίγω, quod vide.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus, spiritus, aura*: à πνέω, *spiro*: p. m. πέπνοα.

Πνοιὰς, *flatus*: acc. plur. à

Πνοὴ, ῆος, ἡ, per Epenthes. τοῦ ι, Dor. pro πνοὰ, quod vide.

Πνῦμι, et πνύμαι, *spiro, vivo*; *sapio, intelligo*: perf. πέπνυμαι. Th. πνέω, *spiro*: f. πνεύσω.

Πνύξ, υκὸς, ἡ, *locus Athenis, ubi concio habebatur*.

Πνύτο, *spirabat*; *intelligebat*; 3. sing. imperf. Ion. verbi πνέω, quod vide.

ΠΟ'Α, ας, ἡ, Ion. ποία, *herba, pabulum*: q. à πάω vel πάομαι, *gusto, edo*.

Πόδα, acc. sing. πόδας, acc. pl. à ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ποδαρκὺς, οῦ, *pedibus mollibus præditus*: ex ποῦς, *pes*. et ἁρκὴς, *mollis*.

Ποδάγρα, ας, ἡ, *pedicula, tenacula*; item *articularis morbus*, PODAGRA, q. d. πόδας ἀγρεύουσα, *pedes capiuntur*. Ex ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*, et ἄγρα, ας, ἡ, *captura*.

Ποδαγρικὸς, ἡ, ὸν, vel ποδάγρης, PODAGER, *qui podagrâ tentatur*, PODAGRICUS: τὰ ποδαγρικὰ, subintel. πάθη, *podagrici dolores*: à præced

Πόδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis*: ex ποῦς *pes*. et νίπτω, *lavo*.

Ποδάνιπτρον, ου, τὸ, vel ποδανίπτηρ, *aqua quâ pedes abluuntur*: ex iisd. Th.

Πόδανος, ἡ, ὸν, *cujas, ex quâ regione?* q. ποῖ δανὸς;

Ποδαργὸς, voc. sing. à

Ποδάργους, ου, ὁ ☿ ἡ, *albus* vel *celeres pedes habens*: ex ποῦς, *pes*, et ἀργὸς, ὸς, *albus, celer*.

Ποδαρκεῖν, Poët. τοῖς ποσὶν ἁρκεῖν, *pedibus valere, pedum velocitate præditum esse*. Vide πόδαρκες.

Ποδάρκης, εος, ὁ ☿ ἡ, *pedibus celer*: ex ποῦς, *pes*, et ἀρκέω, *sufficio, par sum*.

Ποδαπάγιον, ου, τὸ, *pedale*: in quo πόδες ἐκμάσσονται, *pedes abstergentur*. Th. μάσσω, *abstergo*.

Πόδες, nom. pl. et

Πόδεσσι, dat. pl. Ion. pro ποσὶ, à ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ποδιὰν, ᾶνος, ὁ, *in utribus vocatur pediculus, à pellibus dependens*: et accipitur pro *rei alicujus figurâ in angustum desinente, idque ad humani pedis similitudinem*; necnon *calceamenti rustici genus*. Th. ποῦς, *pes*.

Ποδήνεκες, ἑος, ὁ ☿ ἡ, *usque ad pedes dependens*: ex ποῦς, *pes*, et ἐνεγκεῖν, ἑος, ὁ ☿ ἡ, *porrectus in longitudinem*; item *perpetuus*.

Ποδήνεμος, ου, ὁ ☿ ἡ, *pedibus velox, ventipes*: ex ποῦς, *pes*, et ἄνεμος, *ventus*.

Ποδῆρες, ἑος, ὁ ☿ ἡ, (scil. ἱμάτιον) *vestis talaris, sive ad pedes usque dependens*: ex ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*, et ἄρω, *apto*.

Πόδιζε, vide in ποδίω.

Ποδίσκος, ου, ὁ, μικρὸς πούς, *pediculus, parvus pes*.

Ποδίσκης, expon. *lebetes, cacabi*. Th. πούς.

Ποδίω, *compedem vinciam*: Att. pro πεδίσω, f. 1. ind. act. verbi πεδίζω, *metior pede*: item *pede ligo*,

pedicis obligo; f. ἴσω. Th. πέδη, ποδάγρα, ὁ, *pes*.

Ποδίον, Ion. pro

Ποδοῖν, gen. et dat. dual. à πούς, ποδός, ὁ, *pes*.

Ποδίσκιον, ν, τὸ, *vola pedis*, ποδὸς κάλυξ.

Ποδύτιον, ν, τὸ, *vestis ad pedes demissa*. Ex πούς, et ἄω, vel ἑέζω, vel ἵημι.

Ποδῶν, gen. sing. ποδῶν, gen. plur. à πούς, *pes*.

Ποδωρέκη, ης, ἡ, *instrumentum torterium*, quo torquetur aliquis manibus ligatis et pedibus. Item *instrumentum medicum, quo luxati artus reponuntur*; et *tendicula, quâ cervi capiuntur*. Ex πούς, et τείφω.

Ποδώκιον. *pediculum*. Gl. Cyr. puto, ποδῶν ψύλλιον, *pediculo*.

Ποδώγφοι, sunt *qui pede strepitum excitant*, ποδὶ ψοφῶσι.

Ποδώκια, acc. sing. à

Ποδώκης, ους, ὁ ᾗ ἡ. *pedibus celer*: ex πούς, ποδός, *pes*, et ὠκύς, *celer*.

Πόδωμα, *pulpitum*, tanquam res *pedata*, pedibus fulta. qu. à πούς, ποδός.

Ποεῖ, Att. pro ποιεῖ, præs. imperat. act. à

Ποέω, Att. pro ποιέω, *facio*.

Ποθ', sequente aspirat. pro ποτέ, *aliquando*.

Ποθέεσκε, *desiderabat*, Ion. pro ἐπόθει, ει, 3. sing. imperf. verbi ποθέω, *desidero*. Th. πόθος, *desiderium*.

Ποθεινὸς, ὴ, ὸν, *desiderabilis*. Th. πόθος, *desiderium*.

Ποθὲν, *unde?* interrogativum ab ὅθεν, *undè*. indefinit. Th. ὅς, *qui*

Ποθέονται, Dor. pro ποθέουσι, *desiderantes*; nom. pl. part. præs. f. g. et

Ποθέοντα, *desiderantes*, nominativ. dual. præs. part. à ποθέω, *desidero*; præs. part. ποθέων, ουσα. Th. πόθος, *desiderium*; ποθέοντα, Dor. pro ποθέουσι, 3 pl. præs. ind. act. ejusd. verbi.

Ποθέρπω, Dor. pro προσέρπω, *serpendo accedo*: ex πρός, et ἕρπω, *serpo*.

Πόθεσαν, Ion. pro ἐπόθεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ποθέω, *desidero*; quod vide.

Ποθέσπερα, *vesper*, Dor. pro πρόσπερα. Th. ἕσπερος, *vesper*.

Ποθεύντες, *amantes*, Dor. pro ποθοῦντες, nom. pl. part. præs. et

Ποθεῦντι, Dor. pro ποθοῦσι, 3. pl. præs. ind.

Ποθέω, *desidero, expeto, amo*: f. ήσω, et ἐσω, a. 1. ἐπόθησα. Th. πόθος, *desiderium*.

Ποθή, ῆς, ἡ, *desiderium*: ab eod. Th.

Ποθήμεναι, per Ectasin. pro ποθέμεναι, *desiderare*; Dor. seu Ion. pro ποθεῖν, præs. inf. à ποθέω, quod vide.

Πόθι, *ubi? quo?* sed

Ποθὶ, *alicubi, aliquandò*: ab ὅθι, *ubi*, indefin. Th. ὅς, *qui*.

Ποθορεύσα, Dor. pro προσορεῦσα, *aspiciens*; præs. part. f. g. et

Ποθορῇ, Dor. pro προσορᾷ, *aspicit*: 3. sing præs. ind. verbi ποθορέω, Dor. pro προσορόω, *aspicio*: ex ποτὶ pro πρὸς, et ὁράω, *video*.

Ποθέχημα. Dor. pro προσίεμαι, Poët. pro προσορῶ, *aspicio*.

Ποθορήσθα, Dor. et Æol. pro προσορᾷς, *aspicis*; 2. sing. præs. ind. act. verbi ποθορέω, quod vide in ποθορῇ.

Ποθορῆσα, ας, ἁ, Dor. pro προσορῶσα, ης, ἡ, *aspiciens*: præs. part. f. g. ejusd. verbi.

ΠΟΊΘΟΣ, υ, ὁ, *desiderium*: q. à πόθω, *desidero*, inusit. alii à p. m. πέποιθα, verbi πείθω, *persuadeo*.

Ποθῶμεν, *desideramus*: 1. pl. præs. ind. verbi ποθέω, q. v.

Ποῖ, *quo? quorsùm? ubi? quousque? quamdiu?* ab indefinit. οἷ *quo*.

Ποὶ, *aliquo; alicubi; quodammodo*: ab eod.

Ποῖα, ας, ἁ, *qualis*: in m. g. ποῖος, quod vide.

Ποιάεις, ᾶσσα, ᾶεν, *herbosus, a, um*; Dor. pro ποιήεις, quod vide.

Ποιεῖ, *facit*: 3. sing. præs. ind. sed

Ποίει, 3. sing. imperat. præs. act. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιεῦ, *fac*, Dor. pro ποιεῖ, præs. imperat. pass. ποιεῦντι, *facienti*; Dor. pro ποιοῦντι, dat. sing. part. præs. act. ποιεῦντα, Dor. pro ποιοῦντα. acc. sing. part. præs. act. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιεύμην, Dor. et Ion. pro ἐποιούμην, 1. sing. imperf. pass. sic ποιεύμεν, Dor. et Ion. pro ἐποιούμεν, 1. pl. imperf. act. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιεῦντι, vide in ποιεῦ.

ΠΟΙΕ'Ω, *facio, efficio, fabricor*; *carmina compono*; f. ήσω, p. πεποίηκα, perf. part. πεποιηώς, a. 1. ἐποίησα, a. 1. part. ποιήσας, præs. pass. ποιέομαι, ῆμαι, *fio*; *statuo*, ut *pœnam; simulo*; perf. pass. πεποίημαι, a. 1. pass. ἐποιήθην, a. 1. m. ἐποιησάμην, ω, ατο. Ποιεῖν τὸν νόμον, *servare legem*; θυσίας, *sacrificare*; ἑορτὴν, *diem festum celebrare*; πρὸς τὶ, *valere ad aliquid*; λίγοντα, *inducere loquentem*; cum ἐπὶ, *colloco, pono*, &c. Ποιεῖν ἐκκλησίαν, *cogere*; χρόνον, *commorari*; ἀργυρίου τινὶ, *acquirere*; τινὰ κακῶς, *affligere*; ὄξος, *emittere*. Ποιεῖσθαι νόμον, *legem sancire*; λόγον, *dicere*; ἀρχὴν, *incipere*; παῖδα, *adeptare*; πρὶ πολλοῦ, *magnifacere*; πρὶ πλείονος, *pluris facere*; πρὶ ὀλίγου, *contemnere*; ὑφ' vel ὑπ' ἐπιτὸν, *redigere*; ἐν θαύματι, *admirari*, &c.

Ποίη, ης, Ion. pro πόα, ας, ἡ, *herba*.

Ποιήεις, ήεσσα, ήεν, *herbosus*: à præced.

Ποιήεσσα, ας, ἡ, vide præced.

Ποιηθεὶς, είσα, έν, a. 1. part. pass. verbi ποιέω, *facio*.

Ποίημα, ατος, τὸ, *opus*; *POEMA*, *opus Poëtæ*; ποιήματα, ων, *res conditæ*. à ποιέω, *facio, versus facio*.

Ποιήμενος, Ion. pro ποιησάμενος, η, ον, *factus*; perf. part. pass. à ποιέω, *facio*.

Ποίησ' pro ποίησι, quod vide.

Ποιήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. et

Ποίησατο, *facit*; Ion. pro ἐποίησε, 3. sing. a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio*.

Ποιήσει, Ion. Paragoge pro ποιῇ, 3. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.

Ποίησις, εως, ἡ, *factura, instructio, modus rei agendæ*; item *POESIS*; Angl. POESY: à ποιέω, *facio*; *carmina compono*.

Ποίησόμ', *faciam*, pro ποιήσωμαι, f. 1. m. à ποιέω.

Ποιήσω, εἷς, εἵ, Dor. pro ποιήσω, ως, ει, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ποιητέον, *faciendum*, nom. verbale: à ποιέω.

Ποιητὴς, οῦ, ὁ, *POETA*: item *effector, conditor, factor*: dat. pl. ποιηταῖς: fit à 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητικὴ, scil. τέχνη, *ars faciendi carmina, POETICA*.

Ποιητικὸς, ὴ, ὸν, *faciendi vim habens*; *POETICUS*; Angl. POETIC. in pl. n. g. ποιητικὰ, à 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητὸς, ὴ, ὸν, *factus*; *factitius*; *adscititius*; adject. verbal. à ποιέω.

Ποιήτρια. ας, ἡ, *POETRIA*; Angl. POETRY. ab eod. verbo.

Ποιηφαγίων, ῶ, *herbas comedo*: ex ποίη seu πόα, *herba*, et φάγω, *edo*.

Ποικιλάειος, α, Dor. pro

Ποικιλήνιος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *qui variegatas habenas habet*; ὁ ποικίλας ἡνίας, ἔχων.

Ποικιλία, ας, ἡ, *varietas*: à ποικίλος, *varius*.

Ποικίλλω, *variego, variè distinguo*; *vafrè fingo*: f. λῶ, præs. infin. ποικίλλειν, præs. part. ποικίλλων. Th. ποικίλος, *varius*.

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, *ornatus versicolor*: a præced.

Ποικιλόβουλος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *versutus, qui animo suo agitat varia consilia*: ex ποικίλος, *varius*, et βουλὴ, *consilium*.

Ποικιλόγηρυς, υος, ὁ ᾗ ἡ, Dor. pro

Ποικιλόγηρυς, υος, ὁ ᾗ ἡ, *variam vocem sonumque habens*; ὁ ποικίλην γῆρυν ἢ φωνὴν ἔχων.

Ποικιλόδειρος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *varium habens collum*; *versicolor*; expon. et *canorus, varians vocem*: ex ποικίλος, *varius*, et δειρὴ, idem quod δέρη, ης, ἡ, *collum*, et per Metonym. causæ. *vox*.

Ποικιλομήτης, ν, ὁ, et

Ποικιλόμητις, ιος, ὁ ᾗ ἡ, *varia et multiplicia habens consilia*; *versipellis*: ex ποικίλος, *varius*, et μῆτις, *consilium*.

Ποικιλόνωτος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *qui tergum variis maculis distinctum habet*: ex ποικίλος, *varius*, et νῶτος, *dorsum*.

ΠΟΙΚΙ'ΛΟΣ, η, ον, *varius, maculosus.* Item *qui variæ artes callet, versutus*: qu. à *πίνω λίνω, valdè prudentèr.*

Ποικιλοφράμιγξ, γγος, ὁ ᾖ, Epith. carminis *quod varie citharæ sono canitur*: ex ποικίλος, *varius*, et φόρμιγξ, γγος, ἡ, *cithara.*

Ποικιλτὴς, οῦ, ὁ, *qui variat, qui versicolore ornatu vestimenta elaborat*; à ποικίλλω, quod vide.

Ποικίλος, *varià, multis modis.* à ποικίλλω.

Ποιμαίνουθ', pro ποιμαίνοντα, acc. sing. part. præs. act. et

Ποιμαίνουτι, Dor. pro ποιμαίνουσι, *pascunt*: 3. pl. præs. ind. à

Ποιμαίνω, *pasco*; *rego*; *curo*; *dirigo*; f. ανῶ, a. 1. ἐποίμανα, a. 1. imperat. ποίμανον, ὄντω, et in 2. pl. ποιμάνατε. Th. ποιμήν, ένος, ὁ, *pastor.*

Ποιμὰν, Dor. pro ποιμὴν, quod vide.

Ποιμάνοντε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ποιμαίνω, *pasco*; quod vide.

Ποιμαντέον, *pascendum*, verbale à ποιμαίνω.

Ποιμαντικὸς, ἡ, ὸν, *pastorius*; à ποιμαίνω.

Ποιμανῶ, *pascam*; f. 1. verbi ποιμαίνω.

Ποιμένι, dat. sing. à ποιμὴν.

Ποιμενικὸς, ἡ, ὸν, *pastoralis*: à

ΠΟΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *pastor; rector, ductor*: q. à πάω, *pasco*, vel qu. in ποΐᾳ μένων, *in herbâ manens.* Hinc

Ποίμνη, ης, ἡ, *grex*; Dor. πώμνα· et

Ποιμνήϊος, ία, ῖον, *ad ovium gregem pertinens.*

Ποίμνιον, ου, τὸ, *grex*; dimin. à ποίμνη, quod vide.

Ποινάω, -ῶ, *PUNIO, pœnas exigo*: à

ΠΟΙΝΗ', ῆς, ἡ, Dor. ποινὰ, *POENA, ultio.* Et pro *præmio* etiam accipitur; tum pro *liberatione* et *solutione* qu. à πόνος, *molestia*, [* *pretium*, δῶρ', ὅσος ποινὴν Γανυμήδεος, Il. R, 266. *dedit* [equos] *pretium Ganymedis.* Ab Antiq. ποῖνος fit Lat. POENUS. Salm. de usur. p. 23.]

Ποινὴν, ης, ν, Att. vel Æol. pro

Ποινῆς, οῦς, οῖ, præs, opt. acc. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιολογέουσι, Dor. pro ποιολογοῦσι, 3. pl. præs. part. f. g. à

Ποιολογέω, -ῶ, *spicas lego*: ex ποιὴ, *herba*, pro σῖτος, Ion. et λίγ ω, *colligo.*

Ποῖος, οία, οῖον, *qualis, -e.* [* semper interrogativum, ὁποῖος, nunquam.] Th. οἷος, *qualis*, citra interrog.

Ποιότητα, *qualitatem*, acc. sing. à

Ποιότης, ητος, ἡ, *qualitas*; à ποῖος, quod vide.

Ποιοῦ, præs. imperat. pass. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιῶμες, Dor. pro ποιῶμεν, 1. pl. præs. act. ejusdem verbi.

Ποιῶντων, *faciant*, Att. pro ποιούντων. Nam imperativi tertiam pluralem Attici faciunt similem genitivo pl. part. ejusd. temporis. Th. ποιέω, *facio.*

Ποιπνὸς, ὴ, ὸν, *sedulus minister*: à

Ποιπνύω, seu ποιπνόω, *aliquid sedulò ago, satago, exputo, ministro*: ὑπὸ τῦ πονῖν et πνεῖν, seu πνίειν, *spirare.* nam qui *satagit*, et properantèr opus *facit*, *anhelat.*

Ποιὸν, ῖνος, ὁ, *scrotum, mentula.* Etym. à σπίω. Vide πηῖν.

Ποίτνος, ου, ὁ ᾖ, Poët. *remunerator, qui gratiam refert*; per Syncop. ἐκ τῦ ποινήτινος. Ex ποινὴ et τίνω.

Ποιῶν, Att. pro ποιοῦμι, præs. opt. act. verbi ποιέω, *facio.*

Πόκα, Dor. pro ποτὶ, *quando*; quod vide.

Πολίζω, vide in seq.

Πολίζατο, Dor. et Ion. pro ἐπολίσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi πολίζω, *vello, tondeo*: f. ίσω. à

Πόκος, ου, ὁ, *vellus.* Th. πώκω, vel πίκω, *tondeo.*

Πόκος, Dor. pro πίκος, acc. pl. à πίκος.

Πολλὰς, Poët. pro πολλὰς, acc. pl. m. g. à πολὺς, *multus*: sed

Πόλεις, *urbes*, acc. pl à πόλις, ιος, ἡ, *urbs.*

Πολὶς, Ion. seu Poët. pro πολλοὶ, et

Πολίσσ', pro πολίσσι, dat. pl. Poët. et Ion. pro πολλοῖς· à πολὺς, *multus*, quod vide.

Πόλει, dat. sing. à πόλις, ιος, ἡ, *urbs.*

Πολεῖν, præs. infin. act. à πολέω, *verto.*

Πολίμαρχος, ου, ὁ, *dux belli*: ex πόλεμος, *bellum*, et ἄρχος, *dux.* Th. ἄρχω, *principium*, item *principatus.*

Πολεμίω, -ῶ, *bello, prælior*; f. ήσω, p. πεπολέμηκα, a. 1. ἐπολέμησα, a. 1. infin. act. πολεμῆσαι. Th. πόλεμος, *bellum.*

Πολεμήϊος, Ion. Dialysi pro πολέμιος, ου, ὁ ᾖ ἡ, *bellicus*; ab eod.

Πολεμήσει, *præliabitur*: 3. sing. f. 1. act. verbi πολεμίω, quod vide.

Πολεμία, ας, ἡ, (sc. χώρα) *solum hostile* seu *hosticum*: à πολέμιος.

Πολεμιζέμεν, et πολεμιζέμεναι, *pugnare*: præs. inf. Ion. et Dor. pro πολεμίζειν, verbi πολεμίζω, quod vide.

Πολίμιζον, Ion. pro ἐπολέμιζον, 1. sing. vel. 3. pl. imperf. act. à

Πολεμίζω, *pugno, belligero*: f. ίσω, perf. πεπολέμικα. Th. πόλεμος, *bellum.*

Πολεμικὸς, ἡ, ὸν, *bellicus, militaris, belliculosus.* Hinc ἡ, πολεμικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη, *ars militaris*; et τὸ πολεμικὸν, ῦ, *classicum bellum*; et Angl. POLEMIC. Th. πόλεμος.

Πολεμικῶς, adv. *belliculosè*; à præced.

Πολίμιος, ία, ιον, *hostis, inimicus, infestus*; item *militaris*: à πόλεμος.

Πολεμιστὴς, οῦ, ὁ, *bellicosus, bellator*; acc. sing. πολεμιστὴν· à πολεμίζω.

Πολεμοδόκος, ου, ὁ ᾖ ἡ, Poët. *bellum excipiens*; ὁ πόλεμον δεχόμενος.

Πολεμοῖεν, dat. pl. Ion. à πόλεμος, *bellum.*

Πολεμόκλονος, ου, ὁ ᾖ ἡ, *tumultuosus*: ex πόλεμος, et κλόνος, *tumultus.*

ΠΟ'ΛΕΜΟΣ, ου, et Ion. ου, ὁ, *bellum, prælium*: q. πολέμαιμος· ex πολὺ, et αἷμα, *sanguis.* Vel qu. πολέμιος, ex πολὺς, et ἅλυμι, *perdo.* Vel qu. πόλις μιῶν, *civitates minuens*, Alii à πολέω, *everto.*

Πολεμοτρόφιε, -ὲ, *belligero, bellum nutrio* seu *foveo*: ex præced. et τρέφω.

Πολεμόω, -ῶ, *ad bellum excito*: à πόλεμος.

Πολίος, gen. sing. Poët. pro πολλοῦ. sic in gen. pl. πολέων pro πολλῶν· à πολὺς, *multus*; quod vide.

Πολίσσατο, Ion. pro ἐπολίσατο, -σσε, 3. sing. imperf. pass. verbi πολίω, *verto.* Nisi ex πολέσσω derivare malis, idem quod πολέω.

Πόλεος, gen. sing. Dor. pro πόλεως, à πόλις, ἡ, *urbs.*

ΠΟΛΕ'Ω, *verto, verso*; *versor*; *aro*; *pasco*: f. ήσω, p. πεπόλημαι· undè forte Angl. TO PLOW.

Πόλεος, et Poët. πόληος, gen. sing. à πόλις, ἡ, *urbs.*

Πολέων, gen. pl. Ion. pro πόλεων, *urbium*: ab eod.

Πολεωποιὸς, -ῶ, f. ήσω, *præfectus urbis sum*: à

Πολεωποιὸς, ου, ὁ. *ædilis, præfectus urbis*: ex πόλις, et ὠέομαι, *rego.*

Πολιάρχω, ῶ, ὁ ᾖ ἡ. et per Crasin. πολῶρχος, *urbium conservator*, vel *præses.* παρὰ τὸ τὰς πόλεις ἔχειν ᾖ φυλάσσειν.

Πολιάρχω, ου, ὁ, *patriæ princeps.* τῆς πόλεως ἀρχὸς, ἤτοι ἔχων καὶ ἄγων.

Πολιὰς, άδος, ἡ, *urbana*: Palladis Epithet. quæ urbis præses tutatrixque credebatur. Th. πόλις, *urbs.*

Πολιητὰν, Dor. pro πολιητῶν, gen. pl. à πολίτης, quod vide.

Πολίζω, *urbem condo, urbem statuo*: f. ίσω, perf. πεπόλικα, a. 1. ἐπόλισα. Th. πόλις, *urbs.*

Πολιὸς, ἁ, ὸν, *canus, a, um.*

Πολίτηις, dat. pl. πολιήτῶν, gen. pl. à

Πολίτης, ου, ὁ, Poët. pro πολίτης, *civis*: à πόλις.

Πολιοκρότα ᾖ, ου, ὁ ᾖ ἡ, *cana habens tempora*: ex πολιὸς, et κρόταφος, *tempus*

Πολιορκέω, *urbem obsideo*, et *cingo obsidione, machinis et tormentis urbem oppugno*: πολιορκεῖ, *vastat*: *bello petit*, de regione: *vexat, affligit*: pass. part. pass. πολιορκέομαι· ex πόλις, et ἕρκος, ους, τὸ, *septum.* Th. εἴργω, fut. ξω, *includo.*

Πολιορκητὴς, οῦ, ὁ, *urbium obsessor*; à præced.

Πολιορκία, ας, ἡ, *obsessio, obsidio*: ab eod.

ΠΟΛΙΟ'Σ, ὰ, όν, *canus, albus*: qu. à πολιὸς, *vetusta* enim solent esse *cana.*

Πολιοῦχος, ου, ὁ ᾖ ἡ, vide πολιάρχος.

ΠΟ'ΛΙΣ, εως, ἡ, *urbs civitas*: ubi

omines πολῖται, id est, *versantur*, el potiùs à πόλος, quòd sint πολλοὶ certis legibus juncti.

Πόλισμα, ατος, τὸ, *urbs* : à πολίζω.

Πολισμάτιον, ν, τὸ, *oppidulum* : dim. à præced.

Πολίσσω, Ion. et Poët. pro ἱστάω, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi πολίζω, quod vide.

Πολιτάρχης, ν, ὁ, *gubernator civium, urbis præfectus* : ex πολίτης, et ἄρχω, *principatus*.

Πολιτεία, ας, ἡ, et Ion. πολιτηΐη, *vitas, respubl. jus civitatis ; reipublicæ status et administratio ; vitæ institutum et ratio* : Angl. POLITY. à πολιτεύω. Th. πόλις, *urbs*.

Πολιτεύεσθαι, præs. infin. pass. à πολιτεύω, quod vide.

Πολίτευμα, ατος, τὸ, *vita civilis* ; eem idem ac πολιτεία· in pl. τὰ πολιτεύματα. et

Πολιτευτὴς, οῦ, ὁ, *magistratus* : à

Πολιτεύω, *rempubl. administro* : f. εύσω, p. πεπολίτευκα, præs. m. πολιτεύομαι, idem, item *me gero* : p. pass. πεπολίτευμαι, *servivi* : cum dat. à

Πολίτης, ν, ὁ, *civis* : in nom. pl. πολῖται, in gen. pl. πολιτῶν. Th. πόλις, *urbs*.

Πολιτὴς, ἡ, ὸν, *POLITICUS, civilis ; qui in administratione reip. versatur : comis, urbanus, elegans ; popularis, ad sensum populi accommodatus*. Hinc ἡ πολιτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *ratio seu ars bene instruendæ vel administrandæ reip.* et Angl. POLITIC.

Πολιτικώτερος, ίφτ, ερον, et superlat. πολιτικώτατος, ν, à præcedente πολιτικὸς.

Πολίτις, ιδος, ἡ, *civis* fœmina : à πολίτης, quod vide.

* Πολίσσαρχος, *novus civium census* : ex πόλις, et γράφω, *scribo*. D. S.

Πολίχνη, ης, ἡ, *oppidulum*. Th. πόλις.

Πολλὰ, nom. vel acc. pl. n. g. vel adv. pro πολὺ, *multùm* : aliquando pro πολλάκις, *sæpe*. Th. πολὺς, *multus*.

Πολλάει, Poët. pro

Πολλάις, adv. *sæpe, frequenter* : et

Πολλαπλάσιος, ονος, ὁ ἡ ὁ, *multiplex* ; item *multo copiosior*. ab eod. Th.

Πολλαχῆ, Adv. *multis in locis, passim, sæpe* : ab eod. Th.

Πολλαχῇ, Adv. *multis in locis* : ab eod.

Πολλαχῶς, adv. *multifariàm* : ab eod.

Πολλὴ, ῆς, ἡ, *multa* : f. g. ejusd. Th.

Πολλαπλάσιος, Ion. pro πολλαπλάσιος, quod vide.

Πολλὸν, Poët. pro πολὺ, *multùm, largè* : à

ΠΟΛΛΟ'Σ, ν. Poët. pro πολὺς, *multus*, quod vide : *fortis, vehemens, magnus*.

Πολλοστημόριον, ν, τὸ, *pars multesima ; minima pars* : à

Πολλοστημόριος, ν, ὁ ἡ ὁ, *multesimus, unum ex multis partibus habens* ; item *minimus* : ex πολλοστὸς, quod vide, et μόριον, *particula*. Th. μοῖρα, *divido*.

Πολλοστὸς, ὴ, ὸν, *multesimus, unus è multis* Th. πολὺς, *multus*.

Πολλοῦ, πολλῷ. gen. et dat. sing. πολλοῖς. dat. pl. ejusd. Th.

Πόλ@ος, ν, ὁ, *POLUS, vertex seu cardo mundi, cælum*, Angl. POLE. à πολέω, *verto*.

ΠΟ'ΛΤΟΣ, ν, ὁ, *PULS, pulmentum*. Angl. PULSE.

Πολὺ, *multùm* : n. g. adverbial. sumitur et vertitur *valdè*. ἐπὶ πολὺ, *diu*. Sic in pl. τὰ πολλὰ, *multùm, valdè* : à πολὺς.

Πολυαικί@η, gen. sing. à πολυαικίᾱξ, quod vide.

Πολύαν' pro πολύανιε. voc. à

Πολύαν@ος, ν, ὁ ἡ ὁ, *multùm laudatus, laudatissimus* : ex πολὺς, et αἶν@ος, *laus*. et et nomen propr.

Πολυαικίᾱξ, κ@ος, ὁ ἡ ὁ, *impetuosus* : ex πολὺς, et ἴσσω, *ruo, cum impetu feror*.

Πολυάνδρειον, ν, τὸ, *cæmeterium*, quod *multos viros* capiat : ex πολὺς, et ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, *vir*.

Πολυανθέμ@ος, ν, ὁ ἡ ὁ, Poët. idem ac

Πολυανθὴς, ὴος, ὁ ἡ ὁ, *multos habens flores, floribus abundans* ; ex πολὺς, et ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

Πολυάνθρωπος, ν, ὁ ἡ ὁ, *frequens hominibus* : ex πολὺ, et ἄνθρωπος.

Πολυάρητος, ν, ὁ ἡ ὁ, *multis votis exoptatus* ; ex πολὺ, et ἀρητὸς, *precibus expetitus*. Th. ἀρὰ, *preces*.

* Πολυάριθμος, ν, ὁ ἡ ὁ, *infinitus, innumerabilis*. D. S.

Πολυαρκέστατος, *copiosissimus, longè sufficientissimus* : superl. à

Πολυαρκὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, *ad multa sufficiens*, vel *multum sufficiens* : item *diu durans* : ex πολὺς, et ἀρκέω, *sufficio*.

Πολύαρν@ος, ν, ὁ ἡ ὁ, *multos agnos habens*. et per conseq. *dives* : ex πολὺς, et ἀρὴν, ἀρνὸς, ὁ vel ἡ, *agnus* vel *agna*.

Πολύαρχος, ν, ὁ, *multorum princeps, ὁ πολλῶν ἀρχὸς* Alii leg. πολλαρχὸς. quod vide.

Πολυβαθὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, *valdè profundus* ex πολὺ, et βάθος, εος, τὸ, quod à βαθὺς, ίος, τὸ, *profunditas*.

Πολύβοσκος, ν, ὁ ἡ ὁ, Epith. telluris, *quæ multos pascit* : ex πολὺς, et βόσκω *pasco*. Th. βόσις idem.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, et Poët. πολυβότειρα, *multorum altrix quæ multos, pascit* : ex πολὺς, et βόσις, *pascio*.

Πολύβοτος, ν, ὁ ἡ ὁ, *multas habens uvas* : ex πολὺς, et βότρυς, *uva*.

Πολύβουλος, ν, ὁ ἡ ὁ, *valdè prudens* ; ex πολὺς, et βουλὴ, *consilium*.

Πολυβώται, nom. pl. à

Πολυβώτης, ν, ὁ, *multos boves habens* : ex πολὺς, et βοῦς, *bos*.

Πολυβώτα, Dor. pro πολυβότου, à præced.

Πολυγαθὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, Dor. pro

Πολυγηθὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, *multum lætitiæ afferens* : ex πολὺ, et γηθέω, *lætor*.

Πολύγναμπτος, ν, ὁ ἡ ὁ, *qui variis modis flectitur, qui multos habet flexus* : ex πολὺς, et γναμπτὸς, *inflexus* : quod à γνάμπτω pro κάμπτω, *flecto*.

Πολύγνωτος, ν, ὁ ἡ ὁ, *valdè notus, celeberrimus* : ex πολὺ, et γνωτὸς, *cognitus*. Th. γινώσκω, *cognosco*.

Πολυγόμφος, ν, ὁ ἡ ὁ, *multos clavos habens* : ex πολὺς, et γόμφ@ος, *cuneus, clavus*.

Πολύγον@ος, ν, ὁ ἡ ὁ, *abundans fœtu, fœcundus* : ex πολὺ, et γονὸς, *proles*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Πολυδαίδαλος, ν, ὁ ἡ ὁ, *multo artificio elaboratus* : ex πολὺς, et Δαίδαλ@ος, *Dædalus*, ingeniosus ille artifex

Πολύδακρυς, υ@ος ὁ ἡ ὁ, *multùm lacrymans, lacrymosus* : acc. sing. πολύδακρυν· ex πολὺς, et δάκρυ, υ@ος, τὸ, *lacryma*.

* Πολυδαπάνως, *sumptuosissimè, multis impensis*. D. S.

Πολυδειρὰς, άδ@ος, ὁ ἡ ὁ, *cacuminosus* : ex πολὺς, et δειρὰς, άδ@ος, ἡ, *jugum montis*. Th. δέρη, et διερὴ, *cervix, jugum montis*.

Πολυδένδρεος, ν, ὁ ἡ ὁ, *qui multas arbores habet* : ex πολὺς, et δένδρεον, *arbor*.

Πολυδερκὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, *multa cernens* : ex πολὺς, et δέρκω, *video*.

Πολυδεύκης, *POLLUX* : nomen propr.

Πολυδίψιος, ν, ὁ ἡ ὁ, *multùm siticulosus* : expon. et *multùm desideratus* : ex πολὺς, et δίψος, *sitis*.

Πολυδώρη, ης, ἡ, nomen mulier.

Πολύδωρ@ος, ν, ὁ ἡ ὁ, *multa donans* et *qui ingentum dotem attulit* : ex πολὺ, et δῶρον, *donum*. Est et

Πολύδωρ@ος, ν, ὁ, nomen propr.

Πολυειδὴς, ί@ος, ὁ ἡ ὁ, *multiplex ; diversas habens species* ; ex πολὺ, et εἶδ@ος, εος, τὸ, *species*.

Πολύειδος, ν, ὁ, nom. propr.

Πολυέλεος, ν, ὁ ἡ ὁ, *valdè misericors*.

* Πολυέρατος, ότη, ατον, *valdè amabilis*.

Πολυεργὸς, vel πολύεργος, ν, ὁ ἡ ὁ, *multi operis homo, operosus* : ex πολὺ, et ἔργον, *opus*.

Πολυέτὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, *annosus*. Ex πολὺ, et ἔτος, *annus*.

Πολύευκτος, *multis votis expetitus* : ex πολὺ, et εὔχομαι, *opto*.

Πολύζυγος, ν, ὁ ἡ ὁ, *habens multa transtra* : ex πολὺς, et ζυγὸς, *jugum* : in pl. ζυγὰ, *transtra*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Πολυήμερος, ν, ὁ ἡ ὁ, *multos dies habens* : ex πολὺ, et ἡμέρα, *dies*.

Πολυήρατος, ν, ὁ ἡ ὁ, *optabilis* : ex πολὺ, et ἐράω, -ῶ, *amo* : f. ήσω.

Πολυηχὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, *multisonus* : acc. sing. πολυηχέα· ex πολὺς, et ἠχὸς, *sonus*.

Πολυθρύλητος, ν, ὁ ἡ ὁ, *multùm celebratus*. Th. θρύλλος, *susurrus*,

Πολύδυτος, ν, ὁ ᾗ ὑ, Epith. quod et cohibitio tribuitur et epulo, *multis victimis mactatis instructo*: ex πολὺς, et δύω, *macto*.

Πολύδειν, *multa scientem*: acc. sing. à

Πολυΐδης, ους, ὁ ᾗ ὑ, *multa sciens*: ex πολὺ, et ἴδος, ους, ὁ ᾗ ὑ, *sciens*. Th. ἴσημι, *scio*.

Πολυΐσης, ους, ὁ ᾗ ὑ, *multiplici doctrinâ præditus*.

Πολυαγχὴς, ίος, ὁ ᾗ ὑ, *multùm aridus*: ex πολὺ, et ἀγχὴς. Th. ἀγχαίνω, *arefacio*.

* Πολυκάλαμος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *multicalamus*.

Πολυκέφαλος, Dor. pro πολυκέφαλος, ν, ὁ, *multiceps, qui multa capita habet*: ex πολυ. et κέφαλον, ν, τὸ, *caput*.

Πολύκαρπος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *fructuosus*. et

Πολυκαρπότατος, ν, *fructibus abundantissimus*: ex πολὺς, et καρπὸς, *fructus*.

Πολυκερδὴς, ἐς, ὁ ᾗ ὑ, *quæstuosus; astutus* Th. κέρδος, *lucrum*.

Πολύκοιος, ν, *multâmacu pictus et ornatus*: ex πολὺ, et κοῖος, *acu pictus*. Th. κοτέω. *pungo*.

Πολυκράτης, εος, ὁ ᾗ ὑ, *magnis piscibus abundans*: ex πολυ, et κῆτος, εος, τὸ, *cete, balæna*.

Πολυκλαύτειο, gen. Ion. à

Πολύκλαυτος, seu πολύκλαυστος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *multùm deflotus*: ex πολὺ, et κλαίω, *fleo*; fut. κλαύσω.

Πολύκλειστος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *benè clausus*: ex πολυ, et κλείω, *claudo*.

Πολυκληΐδα, acc. sing. à

Πολυκληΐς, ΐδος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *multis tramitis instructus; multâ compage junctus*; ex πολὺ, et κληῖς, *sedes nautica*: vel à κλὴξ pro κλεὶς, δος, *clavis*.

Πολύκλητος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *è multis locis convocatus, multis vocatus*: ex πολὺ, et καλέω, *voco*.

Πολύκλυστος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *multùm ablutus; undis agitatus*: ex πολὺ, et κλύζω, *abluo*: f. σω.

Πολύκμητος, ν, *multùm elaboratus*: ex πολὺ, et κάμνω, *labor*. Th. κάμω, *laboro*.

Πολύκνημος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *multos habens calles, saltuosus*: ex πολὺ, et κνημὸς, *pars montis*, &c. Th. κνήμη, *tibia*.

Πολυκοιρανία, ας, ἡ. et Ion. ίη, ης, ἡ, *multorum imperium*: à

Πολυκοίρανος, ν *multorum dominus et rex*: ex πολὺς, et κοίρανος, ν, ὁ, *rex, princeps*.

Πολυκτέανος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *multarum possessionum dominus*: in gen. pl. πολυκτέανων ex πολὺ, et κτέανον, ν, τὸ, Poëtis idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, *res, possessio*. et

Πολυκτήμων, ονος, ὁ ᾗ ὑ. *dives*: ex πολυ, et κτέομαι, *possideo*: fut. med. κτήσομαι, p. pass. κέκτημαι.

Πολυκωκυτος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *luctuosus*: ex πολυ, *multùm*, et κωκυτὸς, *fletus*. Th. κωκύω, *fleo*.

Πολύλαρος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *garrulus, multiloquus, loquax*: ex πολυ, et λαλέω, -ῶ, *loquor*.

Πολυλήϊος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *habens multas segetes; locuples*: ex πολὺ, et λήϊον, ν, τὸ, *campus, seges*.

Πολυλογία, ας, ἡ, *multiloquium, loquacitas*: à

Πολυλόγος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *multiloquus*: ex πολυς, et λόγος, *sermo*. Th. λέγω, *dico*: p. med. λέλογμαι.

Πολυμαθὴς, ἐος, ὁ ᾗ ὑ, *qui multa didicit, multarium, eruditus*: ex πολὺ, et μανθάνω, *disco*; fut. med. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Πολυμερὴς, ἐος, ὁ ᾗ ὑ, *multis partibus constans, multifarius*: ex πολὺ, et μέρος, εος, τὸ, *pars*. Th. μέρω, *divido*.

Πολυμερὲς, adv. *multifariàm; variè*: à præced.

Πολυμήλ@, ν, ὁ ᾗ ὑ, *multas oves habens; pomifer*: ex πολὺ, et μῆλον.

Πολυμήτις, ιος, ὁ ᾗ ὑ, *valdè prudens vel sapiens*: ex πολὺ, et μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*.

Πολυμήχαν', pro πολυμήχανε, voc. à

Πολυμήχανος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *multis artibus ac dolis instructus, industrius, astutus*: ex πολὺ, et μηχανὴ, ῆς, ἡ, *artificium*.

Πολυμόρφος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *multiformis, qui multarum formarum est*: ex πολὺ, et μορφὴ.

Πολύμοχθος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *laboriosus, strenuus*: πολυμόχθω, gen. Dor. pro -ῳ ex πολὺ, et μόχθος, ν, ὁ, *labor*.

Πολυνεφέλας, α, ὁ, Dor. pro πολυνεφέλης, ου, ὁ, *qui multus habet nubes*: ὁ πολλὰς ἔχων νεφέλας.

Πολύξενος, vel -ειν@ν, ου, ὁ ᾗ ὑ, *multorum hospes*: ex πολὺς, et ξένος, Poët. pro ξένος, *hospes*.

Πολυξίνα, ας, ἁ, Dor. pro πολυξένη, ης, ἡ, pro quo dicitur aliàs πολύξενος, *qui multos habet hospites*: ex πολὺς, multus, et ξένος, *hospes*.

Πολυοδία, ας, ἡ, *multa itinera*: ex πολὺ, et ὁδὸς, *via*.

Πολύολβος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *perbeatus*: ex πολὺς, et ὄλβος, *beatitudo*.

Πολύορκος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *multum jurans*. Th. ὅρκος, *juramentum*.

Πολυοχλία, ας, ἡ, *multitudo turbulenta, multa turba*: ex πολὺ, et ὄχλος, *turba*.

Πολυπαίδης, ν, ὁ, *POLIPÆDA*, nomen proprium.

Πολυπάμμων, ονος, ὁ ᾗ ὑ, *dives*: ex πολὺ, et πάομαι, ατος, τὸ, *possessio*. Th. πάω, *possideo*.

Πολυπειρία, ας, ἡ, *multa experientia*: à

Πολύπειρος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *multa expertus*: ex πολυ, et πεῖρα, *experientia*.

Πολυπενθὴς, ἐος, ὁ ᾗ ὑ, *luctuosus*: ex πολυ, et πένθος, ους, τὸ, *luctus*.

Πολυπήμων, ονος, ὁ ᾗ ὑ, *qui multa mala et damna dat, qui multas clades infert, ὁ πολλὰ πήματα ῥέζων*. Th. πῆμα, ατ@, τὸ, *damnum*.

Πολυπιδὰξ, ακος, *fontibus scatens*: ex πολὺς, *multus*, et πίδαξ ακ@, ὁ, vel ἡ, *fons, scatebra*.

Πολυπλαγκτος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *multivagus*: gen. pl. πολυπλάγκτων ex πολὺ, et πλάζω, fut. πλάγξω, *errare facio*.

Πολυπλανίων, gen. pl. à πολυπλανὴς.

Πολυπλάνητος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *qui multùm vagatur*: et

Πολυπλανὴς, ἐος, ὁ ᾗ ὑ, *multivagus, plenus erroris*: ex πολὺ, et πλανάω.

Πολυπλασιάζω, *multiplico*, f. άσω, p. πεπολυπλασίακα: à

Πολυπλάσιος, ν, ὁ ᾗ ὑ, idem quod

Πολυπλάσιων, ονος, ὁ ᾗ ὑ, *multiplex*.

Πολύπλεθρος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *qui multorum jugerum est*: ex πολὺς, et πλέθρον, *jugerum*.

Πολυπλήθω -ῶ, *multus numerosum, creseo numero*. à

Πολυπληθὴς, ἐος, ὁ ᾗ ὑ, *multus numero*: ex πολὺς, et πλῆθος, *multitudo*.

Πολυπλήθεια, et πολυπλησία, ας, ἡ, *magna multitudo, frequentia*; item *copia*; à præced.

Πολυπλήθυνω, *summoperè multiplico*: ex πολὺς, et πλήθω, *multiplico*.

Πολυπλήθω, f. πλήσω, *largiter impleo*.

Πολυπλοκία, ας, ἡ, *versutia*. à

Πολύπλοκος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *implicitus; in quo multæ sunt πλοκαὶ, seu nexus; vafer*: ex πολὺς, et πλέκω, *necto*.

Πολυποίκιλος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *multiformis*: ex πολὺς, et ποικίλος, *varius*.

Πολύπους, ὁδος, *multipes*; item *POLYPUS* piscis, à multitudine pedum dictus: ex πολὺς, et πὰς, ὁδὸς, *pes*.

Πολυπραγμοσύνη, *multis negotiis nihil ad se pertinentibus, se implicè; curiosè perscrutor*; habet et significationem *appetendæ rei alienæ*, impr. *imperii*: præs. inf. πολυπραγμονεῖν: à πολυπράγμων.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, *curiositas, solicitudo inanis*; tribuitur *privatis res publicas curantibus*; *accurata rei tractatio, cognitio*; *studia literarum*, impr. *historiæ*: à

Πολυπράγμων, ονος, ὁ ᾗ ὑ, *negotiosus, curiosus*: *variarum doctrinarum studiosus*: ex πολὺς, et πρᾶγμα, ατος, τὸ, *res*: quod à πράσσω, seu πράττω, *facio*: f. ξω, p. pass. πέπραγμαι.

Πολυπρόσατος, ν, ὁ ᾗ ὑ. *pecoris abundans*: ex πολὺ, et πρόσατον, ν, τὸ, *pecus*.

* Πολυπρόσωπος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *multiformis*. πολυπρόσωπος γονὴ, Jos. B. J. l. 17. *numerosa progenies*.

Πολύπτυχος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *multiplicitèr duplicatus*: ex πολὺ, et πτύσσω, *duplico*: f. ξω.

* Πολυπτολὶς, ιος, ἡ, *multarum urbium potens*, Call. Hymn. in Delum. 166.

Πολύπτωτον, ν, τὸ, *POLYPTOTON*, Figura Rhetorica: à

Πολύπτωτος, ν, ὁ ᾗ ὑ, *multis casibus*

ζεύς: ex πολὺς, et πτωτὸς, quod à πίπτω, inus. idem ac Th. πίπτω, *cado*.

Πολυῤῥήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *multiloquus, loquax*; ex πολυ, et ῥῆμα.

Πολύῤῥηνος, nom. pl. à

Πολύῤῥην, ηνος, ὁ ἡ ἡ, *multos agnos habens, dives*; ex πολὺ, et ἀρὴν, ἀρνὸς, ὁ vel ἡ, *agnus* vel *agna*.

ΠΟΛΥΣ, πολλὴ, πολὺ, *multus, frequens*; *amplus*; *præstans, vehemens*. Hinc ἡ πολλὴ τῆς γῆς, Att. pro πολλὴ γῆ: τί μοι πολὺ; *quid mihi prodest?* In pl. οἱ πολλοὶ, *pleriique, bona pars, multitudo, plebs*; in Scrip. S. interdum pro πάντες: interdum de *perpauci*: reperitur: gen. πολλοῦ, ῆς, ῆ, acc. πολὺν, πολλὴν, πολὺ, hinc in comparat. πλείων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *amplior, copiosior*; superlat. πλείστος, η, *plurimus*

Πολύσκαρθμος, ν, ὁ ἡ ἡ, *multùm agilis in saltu*: ex πολυ, *multùm*, et σκαίρω, *salio*.

Πολυσπερὴς, *dispersæ*, nom. pl. à

Πολυσπερὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *multum sparsus*. Th. σκαίρω, *dissemino*.

Πολύσπλαγχνος, ν, ὁ ἡ ἡ, *intimâ misericordiâ abundans*: ex πολὺ, et σπλάγχνον.

Πολυσπόρχω, ὁ, *POLYSPERCHON*, nomen proprium.

Πολυσταφυλος, ν, ὁ ἡ ἡ, *uvis abundans*: ex πολὺ, et σταφυλὴ, ῆς, ἡ, *uva*. Th. σαφὴς, ἰδος, ἡ, *uva passa*.

Πολύστονος, ν, ὁ ἡ ἡ, *multùm gemens*; item *luctuosus*: ex πολὺ, et στόνος, *gemo*.

Πολυστροφάλιγξ, γγος, ὁ ἡ ἡ, *verticosus, multùm volutatus*: ex πολὺ, et στροφάλιγξ, ιγγος, ἡ, *conversio, vortex*. Th. στρέφω, *verto*.

Πολυσύνδετον, figura apud Grammat. (ἀσυνδέτῳ contraria) quæ fit per conjunctionum multiplicationem: ex πολὺς, et σύνδετος, *colligatus*: quod ex σὺν, et δέω, *ligo*.

Πολυτεκνία, ας, ἡ, *fœcunditas pulborum*, vel *liberorum*: ex πολὺ, et τέκνον, *fœtus, proles*. Th. τίκτω, *pario*: f. τέξω, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα.

Πολυτέλεια, ας, ἡ, *magnificentia*: πολυτελείων, gen. pl. à

Πολυτελὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *sumptuosus*; *pretiosus*; *exquisitus*; ex πολὺ, *multùm*, et τέλος, ους, τὸ, *impensa, sumptus*.

Πολυτελῶς, adv. *sumptuosè, magnificè, abundè*: à præced.

Πολυτίμητος, ν, ὁ ἡ ἡ, *multo honore dignus*; *pretiosus*: et

Πολύτιμος, ν, ὁ ἡ ἡ, *valdè pretiosus*; *multo honore dignus*: ex πολὺ, et τιμὴ, ῆς, ἡ, *pretium, honor*. Th. τίω, *æstimo, honoro*.

Πολύτλας, αντος, ὁ ἡ ἡ, *multa passus*; *nobilis*: ex πολὺ, et τλάω, seu τολμάω, *tolero*.

Πολυτλήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *multùm patiens*; *multùm miser*: ex iisd. Th.

Πολυτόκος, ν, ὁ ἡ ἡ, *partu fœcundus*. Th. τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

Πολυτρήρων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, *columbis abundans*: ex πολὺ, et τρήρων, ωνος, ἡ, *columba*. Th. τρέω, *tremo*.

Πολυτροπία, ας, ἡ, pro quo

Πολυτροπίη, ης, ἡ, Ion. *varietas*; *versutia*; à

Πολύτροπος, ν, ὁ ἡ ἡ, *varius, cujus sunt multi modi*; *versutus*: ex πολὺς, et τρόπος, *modus*. Th. τρέπω, *verto*, f. ψω, p. m. τέτροπα.

Πολυτρόπως, adv. *multis modis*: à præced.

Πολυθύμητος, ν, ὁ ἡ ἡ, *valdè celebratus*. Ex πολὺς, *multus*, et θυμὸς, ὁ, *hymnus, carmen*.

Πολυμνία, ας, ἡ, *POLYHYMNIA, POLYMNIA*, nomen Musæ: ex πολὺς, et ὕμνος, *hymnus, cantus*.

Πολυφάρμακος, ν, ὁ ἡ ἡ, *multorum venenorum peritus*. Ex πολὺ, et φάρμακον.

Πολύφημος, ν, ὁ ἡ ἡ, *celebris*: ex πολὺ, *multùm*, et φημὶ, seu φάω, *dico*: et

Πολύφημος, ν, ὁ, nomen proprium.

Πολύφθορος, ν, ὁ ἡ ἡ, *qui multos perdit, et auctor est multorum interitorum*: ὁ πολλὰς φθορὰς ποιῶν.

Πολύφιλος, ν, ὁ ἡ ἡ, *multos habens amicos*. Th. φίλος.

Πολυφίλητος, ν, ὁ ἡ ἡ, *valdè amans*: ex πολὺς, et φίλτρον, ν, τὸ, *amoris illecebra*. Th φίλος, *amicus*.

Πολυφλοίσβοιο, gen. Ion. pro -ου, à

Πολύφλοισβος, ν, ὁ ἡ ἡ, *multo strepitu resonans, magnum strepitum faciens*: ex πολὺς, et φλοῖσβος, *fremitus undarum*.

Πολύφοιτος, ν, ὁ ἡ ἡ, *profusus, vagus*: ex πολὺ, et φοιτάω, *venio, vento*.

Πολυφόρβη, ης, *multos pascens*: f. g. à

Πολύφορβος, ν, ὁ ἡ ἡ, et πολυφόρβειος, η, ον, *multos nutriens*: ex πολὺς, et φόρβη, *pasco*: f. ψω. p. m. πέφορβα.

Πολύχροτος, ν, ὁ ἡ ἡ, *qui multas habet sarcinas*; *onustus*: ex πολὺς, et φόρτος, ν, ὁ, *onus*.

Πολυφραδίῃσι, *astutis*, dat. pl. à

Πολυφραδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *valdè consultus*, Th. φράζω, *dico*: a. 2. ἔφραδον.

Πολυφρέντης, ιδος, ὁ ἡ ἡ, *multis curis plenus*: ex πολὺς, et φρενῖτις, ἰδος, ἡ, *cura*.

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, *multiplex peritia, prudentia*: in dat. pl. πολυφροσύνῃς. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*.

Πολύφωνος, ν, nomen ranæ, à multo clamore sic dictæ.

Πολύχαλκος, *multum habens æris*; *dives æris*; *firmus, validus*. Ex πολὺς, et χαλκὸς, ὁ, *æs*.

Πολυχορδία, ας, ἡ, *in fidibus chordarum multitudo*. à

Πολύχορδος, ν, ὁ ἡ ἡ, *multas habens chordas*: ex πολὺς, et χορδὴ, ἡ, *chorda, fides*.

Πολυχρόνιος, ν, ὁ ἡ ἡ, *diuturnus, antiquus*: ex πολὺς, et χρόνος, *tempus*.

Πολυχρονιώτερος, ἡρα, ἱερον, *diuturnior, -us*: comparat. et πολυχρονιώτατος, superlat. à præced

Πολύχρυσος, ν, ὁ ἡ ἡ, *affluens auro*: ex πολὺ, et χρυσὸς, *aurum*.

Πολυψηφὶς, ἰδος, ὁ ἡ ἡ, *multis calculis* seu *lapillis abundans*: ex πολὺ, et ψῆφος, ν, ἡ, *lapillus*.

Πολυώδυνος, ν, ὁ ἡ ἡ, *qui multos dolores affert*: ex πολὺ, et ὀδύνη, *dolor*.

Πολυώνυμος, ν, ὁ ἡ ἡ, *multa habens nomina, celebris*. Ex πολὺ, et ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.

Πολυωπέω, ῶ, f. ήσω, *magnam curam gero*; *honoro*; *laute et accuratè accipio*; ex πολὺ, *multum*, et ὠπὴ, *curo*, quod ab ὄψις, *cura*.

Πῶμα, ατος, τὸ, *potus*. Th. πίνω, *bibo*.

Πομπαῖος ἔρις, *ventus secundus, qui naves deducit, quò nautæ pervenire cupiunt*. Th πέμπω, *mitto*.

Πομπεύω, ῶ, ἡ, *pompa*; à πομπεύω.

Πομπεύσειν, Dor. pro πομπεύσιν, *in pompâ duci*; quod à πομπὴ, *pompa*. Th. πέμπω, *mitto*.

Πομπεὺς *dux*, in pl. πομπῆες, *pomparum ductores*: et

Πομπεύω, f. εύσω, *transmitto, transveho*; *cum pompâ incedo, pompam duco*; *superbio, contumelia afficio*; à seq.

Πομπὴ, ῆς, ἡ, *missio*; *POMPA*; *impulsus ac afflatus divinus*; *solenne spectaculum in modum triumphi*. Th. πέμπω, *mitto*.

Πομπικὸς, ἡ, ὸν, *pompis convenientes*; *ad pompas pertinens*; *magnificus*; *ad ostentandum ingenium*, &c. *aptus*, et *factus*; à præced.

Πομπὸς, ὁ, ὁ, *comes, dux viæ*; à πέμπω.

Πομφόλυξ, γος, ἡ, *bulla*; *favilla æris*: à πομφὸς, quod videas.

Πομφολυσσω, f. ξω, *bullarum instar eo, manu*. Hinc πομφολύξω, 3. pl. a. 1 act. Ion. Vide πομφὸς.

Πομφὸς, ὁ, ὁ, *eminentia cutis tùmida, et simul humore abundans*; qu. emissum aliquid. à πέμπω, aut à πίμπλημι, *flatus*. hinc et πομφόλυξ, *bulla*.

Ποναῦμαι, Dor. pro πονεῦμαι, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi πονέω, *laboro*.

Πονεῖν, præs. inf. act. à πονέω, *laboro*; *vexo, fatigo*; f. ήσω.

Πονεῖτο, *laborabat*; Ion. pro ἐπονεῖτο, 3. sing. imperf. m. verbi πονέω.

Πονέοντο, Ion. pro ἐπονέοντο, *laborabant*, 3. pl. imperf. m. ejusd. verbi.

Πονεύμενος, Dor. pro πονούμενος, præs. part. pass. ejusd. verbi.

Πονεύμες, *laboramus*, Dor. pro πονοῦμεν, 1. pl. à πονέω. quod vide.

Πονεῦντας, Dor pro πονοῦντας, acc. pl. part. præs. act. à seq.

Πονέω, ῶ, *labore*; *facio*; *tolero, fatigo, lassesco*; *ægroto*, [*dolere facio, si τὸ κάντρον Πονεῖ τὰς μελίττας, Anacr. XL. 14. *Apis si acumen tantum facit dolorem*;] f. ήσω.

cum ad *animum* refertur; et ἰσω, cùm ad *corpus*, ut volunt nonnulli. à πόνος, quod à Th. πίνομαι, *facio*, p. m. πέπονα.

Πονηρεύομαι, ῳ, ευσι, præs. ind. m. πονηρεύομαι, præs. sub. m. à

Πονηρεύω, *improbè ago*; f. εύσω, à πονηρὸς, *improbus*, quod à πόν@ος, *labor*.

Πονηρία, ας, ἡ, *misera et laboriosa vitæ conditio*; *nequitia, malitia, vitium*.

Πονηρὸς, ὰ, ὸν, *de industrid malus, malignus, improbus, scelestus, vitiosus, malus*, i. e. malè se habens: πονηρὸς, ὁ, *diabolus*, κατ' ἐξοχὴν: in compar. πονηρότερος, έρα, ερον, superl. πονηρότατος. à πονέω, *laboro*, quod à πόν@ος. Th. πίνομαι, *efficio*; p. m. πέπονα.

Πονηρ@ὸς, ὰ, ὸν, *laboriosus, miser, infelix*: ab eod.

Πονηρότατος, superl. à πονηρὸς, ὴ, *malignus, scelestus*.

Πονηρῶς, adv. *improbè, scelestè*; à πονηρὸς. et

Πονήρως, adv. *miserè*; à πόνηρος, quod videas.

Πονήσας, Æol. pro πονήσας; a. 1. part. act. verbi πονέω, *laboro*.

Πονησάμενος, *laborans*; a. 1. part. m. et

Πονήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. pro ἐπονήσατο, verbi πονέω, *laboro*; f. ήσω.

Πονητέον, *laborandum est*, verbale: et

Πονητὴς, ῆ, ὸν, *laboriosus*; ab eod. verbo.

Πόνοιο, gen. Ion. pro πόνου, à seq.

Πόνος, ου, ὁ, *labor*; *dolor, molestia*. [* *injustitia, iniquitas*, LXX. Ps. X. §. 14. CXXXIX. 24. iv. 10. &c.] gen. pl. πόνων, à p. m. πέπονα, verbi πίνομαι, *laboro*.

Πονταπορεύω, *mare trajicio*; f. εύσω, p. πεποντοπόρευκα.

Ποντιᾶν, Dor. gen. pl. f. g. à πόντιος, ία, ον, *marinus*: ut ποντιᾶν Νηρεΐδων Th. πόντος.

Ποντὶς, ίδ@ος, ἡ, Poët. pro πόντία, *marina*. Th. πόντ@ος, *mare*.

Ποντικὸς, ὴ, ὸν, *marinus*; item *PONTICUS*, incola Ponti: ab eod.

Πόντιος, ία, ον, *marinus*; item prænomen prætoris Romani, qui Πιλάτος dictus: ab eod.

Ποντόθεν, *ex mari*: adv. è loco: à πόντ@ος.

Ποντομέδων, οντος, ὁ, Epithet. Neptuni, *qui maris est rex*, seu *dominator*. Ex πόντος, *mare*, et μέδω, *impero*.

Ποντοπορέω, *per pontum gradior, mare pervado*, seu *pererro*; et

Ποντοπορέω, idem: à ποντοπόρος, quod vide.

Ποντοπόρου, gen. Ion. à

Ποντοπόρος, ου, ὁ ἡ, *mare seu pontum trajiciens*; ex πόντος, *mare*, et πόρος, *iter*. Th. πόρω, *transeo*, p. m. πέπορα.

ΠΟ'ΝΤΟΣ, ου, ὁ, *PONTUS, mare*. Est et

Πόντος, nomen regionis, Asiæ minoris.

Πόντων. ου, τὸ, *POPANUM. placenta lata, tenuis et rotunda*: à πέπτω, *coquo*. Gl. Cyr. πόπανα, *liba*.

Πόπλιος, ου, ὁ, Lat. *Publicus*.

ΠΟ'ΠΟΙ, *proh Dii*! Dryopum enim linguâ, *Dii* dicebantur πέπωι, quasi πάντα ὀπτόντες. Est et vox *admirantis*, vel *indignantis*.

ΠΟΠΤΥ'ΖΩ. f. ύσω, *sibilo*; *blandè attrecto*; à sono.

Παπυλιάσδειν, Dor. pro ποππυλιάζειν, quod pro ποππύζειν, *sibilare*.

Ποππύσδειν, Dor. pro ποππύζειν.

Ποππυσμὸς, ου, τὸ, *sibilus*; *palpum, adulatio, blanditiæ*; et

Ποππυσμὸς, ὁ, ὁ, idem. à ποππυ-ζω.

Πόρδαλις, idem quod πάρδαλις, ιος, ἡ, *pardalis*. à πάρδος, ὁ, *pardus*.

Πόρε, *præbuit*, à. sing. a. 2. act. Ion. pro ἔπορε, et

Πόρε, *dic*, a. 2. imperat. act. verbi πόρω, Poët. pro πόρε, *suppedito*: et πόρεν pro ἔπορον, et πορεῖ, 3. sing. a. 2 opt. act. ejusd. verbi: πόρεν ὄνειαν, *dare morti*: Th. πίρα, *transadigo*; f. πίρσω, p. m. πέπορα.

Πορεῖα, ας, ἡ, *profectio, iter, gressus, agmen*: à πορεύω, *trajicio*. Th. πόρω, *transeo*; p. m. πέπορα.

Πορεῖον, ου, τὸ, *cujus ope iter facimus*; *quod legatis datur pro libertate commeandi*. ab eod.

Πορευθῆναι, a. 1. inf pass. et

Πορευθὲς, a. 1. sub. seq. verbi πορεύομαι.

Πορεύομαι, *eo, proficiscor*. [* de iis dicitur qui *equo* vel *curru* vehuntur, Act. viii. 36. 39. πάντες, ὡσὰν πορεύσθαι, *equo vehi*, Xen. Cyrop. p. 7. *navigatione* opponitur, Exp. Cyri, v. p. 273.] item in sacrâ paginâ *versor*. imperf. m. ἐπορευόμην, ου, ετο, præs. inf. m. πορεύεσθαι, fut. m. πορεύσομαι, perf. pass. πεπόρευμαι, a. 1. pass. ἐπορεύθην, ης, η, *abivi*; a. 1. imperat. pass. πορεύθητι, a. 1. subj. πορευθῶ: med. à πορεύω, quod à πόρος, *transitus*.

Πορεύω, *ibis*, 2. sing. f. 1. m. verbi præced.

Πορευτὸς, ὴ, ὸν, *qui transiri potest, permeabilis*: à

Πορεύω, *trajicio, traduco, ire jubeo*; *facio ire*; *mitto*: ὐσω, p. πεπόρευκα: à πόρος, *transitus*. Th. πίρω, *transeo*, p. m. πέπορα.

Πορία, seu πόρος, *do, præbeo*, Poët. pro πορίζω, *aditum facio, comparo*; item *do*. Th. πόρω.

Πορθεῖν, *vasto, depopulor*: imperf. ἐπόρθουν, -ων, f. ήσω, p. πεπόρθηκα, a. 1. ἐπορθήσα, a. 1. part act. πορθήσας, αντος. Th. πέρθω, *diruo, depopulor*: f. σω, a. 2 ἔπραθον, p. m. πέπορθα.

Πορθήσειν, f. 1. inf. act. verbi πορθέω, quod vide.

Πορθήσις, εως, ἡ, *vastatio, depopulatio*: à 2. pers. sing. perf. pass. verbi πορθέω, quod vide.

Πορθμεῖον, ου, τὸ, *fretum*, et *ratis quâ fretum trajicitur*: à πορθμὸς.

Πορθμεὺς, έως, ὁ, *portitor, qui aliquem lintre per fretum transportat*: et

Πορθμεύω, f. εύσω, *transfreto, trajicio fretum*; *navigo, fero*: à πορθμὸς, quod vide.

Πορθμήιον, Ion. pro πορθμεῖον.

Πορθμὸς, ὁ, ὁ, *fretum, trajectus*: à πείρω, *trancco*.

Πορθοῦντα, ης, ἡ, *devastata*: præs. part. pass. f. g. verbi πορθέω, quod vide.

Πορίζεσθαι, præs. inf. pass. à seq.

Πορίζω, *transitum patefacio*; *venio*; *paro, suppedito*: f. ίσω, p. πεπόρικα, perf. pass. πεπόρισμαι: à πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*. p. m. πέπορα.

Πόρκα, *porcia*, nom. pl. n. g. à

Πόρκος, ου, ὁ ἡ, *porcius*; *transiens*; *abundans, quæstuosus*; à πόρος, *transitus*. Th. πείρω.

ΠΟ'ΡΚΙΣ, ιος, ὁ ἡ, *vitulus*, vide πόρτις.

Πόρισμα, ατος, τὸ, *quæstus*; *emolumentum, theorema à demonstrando obiter resultans*; item

Πορισμὸς, ου, ὁ, *suppeditatio, reditus*: et

Πορισὴς, οῦ, ὁ, *suppeditator, quæstor*: omnia à perf. pass. verbi πορίζω, quod vide.

ΠΟ'ΡΚΗΣ. ου, ἡ, *annulus*, seu *fibula, cujus complexu hasta ferrea cum ligno coërcetur*.

Πορκεὺς, ῆ, ὁ, nomen viri, Gr. *piscator*.

ΠΟ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, *rete piscatorium*; *circulus quivis*.

Πορνεία, ας, ἡ, *scortatio*: [* *adulterium*, Matt. xix. 9. *incestus*, 1 Cor. v. 1.] à seq.

Πορνεύω, *scortor*, f. εύσω, a. 1. ἐπόρνευσα, p. πεπόρνευκα. à seq.

Πόρνη, ης, ἡ, *meretrix*, quæ corpus suum πορνῇ, id est, *vendit*, *prostituit*, quod à πέρνημι seu πίπρημι, *vendo*, p. m. πέπρακα. Th. πίπρημι idem.

Πορνικὸς, ὴ, ὸν, *meretricius*: à πόρνη.

Πορνοκάπης, ου, ὁ, *lenocinator, scortarius*.

Πόρνος, ου, ὁ, *scortator*. [* *propriè virile scortum*, publicè se prostituens, *fornicarius*, 1 Cor. v. 9. 10.] Vide πέρνη.

Πόρος, ου, ὁ, *transitus, meatus, via*; *ora maritima ubi sc. est trajectus*; *vectigal, quæstus*; *via et ratio aliquid efficiendi*. undè πορίζω, *acquiro*. Th. πείρω, *transadigo*. p. m. πέπορα. [* Hinc fortè Angl. A FORE.]

Πόρπαξ, ακος, ὁ, idem ac ejus Th. πόρπη.

Πορπάω, vel -έω, *fibulis astringo*; à

ΠΟ'ΡΠΗ, ης, ἡ, *fibula*, annulus *clypei*.

Πόρρω, adv. *PORRO, procul, longè, antè, in anteriorem partem*. Th

τρὸ, *antè*. Est autem idem πρόσω, πρόσσω, et his opponitur ὀπίσω, πρίσω ξένως, *antè et retrò*. Hinc comparat. πρόσσωτερος, superl. πρόσσωτατος.

Πρόσσω, adv. *eminus, procul* : à πρόσω, quod vide.

Προσώτατος, superl. *longissimè distans, maximè procul dissitus* : et

Προσωτάτω, adv. superl. *longissimè* : et

Προσώτερον, adv. *longius* : et

Προσώτερος, *longius dissitus, magis procul remotus* : et

Προσωτέρω, adv. compar. *longius* : à πρόσω, quod vide.

Προσσώνω vel προσσούω, *præbeo ; paro ; cura ; melior*, &c. à πρόσω, f. πρόσσω, Poët. idem quod προφέρω, *præbeo*. Th. πρόσω, p. m. πέπροσα.

Πρόσσιον, Poët. adv. pro προφερέστερον, *longius, remotius*. Quod à πρόσσω, adv. *longè*, &c. et per Metath. litt. πρόσσω, hinc comparat. πρόσσιον, et superl. πρόσσιστα, *longissimè*. Th. πρὸ, *antè*.

Πρόσσιστα. vide in præced.

Προσσυνίσσω, Ion. pro προσσυνέσσω, fut. part. f. g. verbi προσούνω.

Προσσύνω, *præbeo ; paro ; ago, administro : colo, in pretio habeo, honoro ; delector* : à πρόσω.

Πρόσσω, *longè* compar. πρόσσιον, *longius*. Vide πρόσω.

Πρόσσω, ους, ὁ ξ ἡ, idem quod seq. ejus Th.

ΠΟΡΤΙΣ, ιος, ὁ ξ ἡ, *vitulus, juvencus*, aut *vitula, juvenca* : idem et πόρις.

ΠΟΡΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *PURPURA, genus conchæ nobilis* ; item *pannus purpurâ liquore tinctus, vestis purpurea*.

Πορφύρεος, ἑα, εον, contract. πορφυροῦς, ᾶ, οῦν, *PURPUREUS, splendidus, venustus ; niger ; versicolor*. Th. πορφύρα.

* Πορφυρὶς βασίλειος, *purpura imperatoria*.

Πορφυρίων, ωνος, ὁ, *Porphyrio*, nomen avis aquaticæ, sic dictæ à colore rostri et pedum.

Πορφυρίσσω, ττω, ττ, idem ac πορφύρω.

Πορφυρόπωλις, ιδος, ἡ, *quæ purpuram vendit* : ex πορφύρα, et πωλέω, *vendo*.

Πορφύρω, f. ρῶ, *purpureo colore perfundo, rubeo*. Et *mare fluctuans* πορφύρων dicitur. Hinc et *animus* dicitur πορφύρων, *cum æstuat, sed leniter*. Th. πορφύρα.

Πόρω, f. πόρσω, *suppedito, præbeo, do*. Poët. idem quod προφέρω. Th. πρὸ, *antè*.

Πορ' pro ποσὶ, *pedibus*, sic et ποσσ' pro ποσσὶ, Poët. dat. pl. à πούς, *pes*.

Ποσάκις, *quoties* : adv. interrogandi, quod à πόσος, *quantus ?* Th. ἔτος, *quantus*, citra interrog.

Ποσαπλασίων, ίων, ον, et ποσαπλάσιος, ία, ον, ὁ ξ ἡ, *quotuplex ?* et

Ποσαπλᾶ, adv. *quot modis* : à πόσος.

Ποσαχῶς, adv. *quotnam modis* : ab eod.

Πόσε, *quò ? quem in locum ?* à πόσος.

Πόσει, dat. sing. à πόσις, εως, ὁ, *maritus*.

Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, Dor. pro ποσειδῶν, *Neptunus*. Hinc

Ποσειδάνιος, ία, ιον, Dor. pro Ποσειδώνιος, *Neptunius, a, um* : et

Ποσειδάων, άωνος, et ώνος, ὁ, pro Ποσειδῶν, ὁ, accus. Ποσειδάωνα ; in vocat. Ποσειδᾶον.

ΠΟΣΕΙΔΩ'Ν, gen. ῶνος, et Ion. Ποσειδέων, ὁ, *Neptunus, Deus maris*.

Ποσειδώνιον, ου, τὸ, *Neptuni templum* : à Ποσειδῶν, *Neptunus*.

Πόσιος, gen. sing. à ποσις, ἡ, *potus* ; idem quod πόμα. Th. πίνω, *bibo*.

ΠΟ'ΣΘΗ, ης, ἡ, *pellis, quâ glans virilis tegitur*, qu. πρόσθη, à προτίθεσθαι. [* Hinc Lat. *PRÆPUTIUM*, quasi πρόσθεσθιον, extrito σ.]

Πόσις, εως, ἡ, *potus*, idem quod πόμα, ατος, τὸ. Th. πίνω, *bibo*.

Πόσις, ιος, vel εως, ὁ, *maritus*.

Πόσος, η, ον, *quantus, a, um ? quotus ?* πόσου, *quanti ?* πόσοι, *quot ?* Th. ὅσος, *quantus*, citra interrog.

Ποσός, ή, όν, *aliquantus ; quidam* ; τὸ ποσὸν, *quantitas* : et

Ποσότης, ητος, ἡ, *quantitas* : ab eod. Th.

Ποσσίπορος, ου, ὁ ξ ἡ, *Terræ* Epithet. quod *pedibus pulsatur* : ex ποῦς, *pes*, et πόρος, *pulsus*.

Ποσσὶν, *pedibus* ; dat. plur. Poët. pro ποσὶν, à πούς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Πόσσα, Dor. pro πόσσον, *quanti pretii ?* à πόσος, et gen. σ, πόσσος.

Ποσσός, ή, όν, *quotus ? quantus ?* qu. πόσατος. A πόσος. Th. ὅσος, *quantus*.

Ποσῶς, *aliquantulum* ; à præced.

Ποτ' et ποσ' pro ποτὶ, *aliquando*. [* τίσι ποτὲ λόγοις ἔπεισεν, Xen. Apoll. Socr. l. 1. *quibus tandem argumentis persuaserit.*]

Πόταγε, *admove*, Dores dicunt pro πρόσαγε, *age* : præs. imperat. act. à Dorico verbo ποτάγω, pro προσάγω. Th. ἄγω, *duco*.

Ποτάγχομεν, *appropinquamus*, Dor. pro προσάγχομεν, 1. pl. præs. indic. verbi προσάγχομαι, ex πρὸς, pro quo Dores ποτὶ dicunt, et ἄγχομαι. Th. ἄγχι, adv. *propè, juxtà*.

Ποταίθω, *accino*, Dor. pro προσαίδω, f. m. ποτᾳσόμαι.

Ποταίνιος, ία, ιον, *recens, novus ; peregrinus ; primus, antiquus* : à Dor. ποτὶ, *ad, propè*. Th. πρὸς.

Ποτανός, ή, όν, idem : ab eod.

Ποταμείβεσθαι, Dor. pro προσαμείβεσθαι, *respondere*.

Ποταμίλλομαι, ῃ, ηται, Dor. pro προσαμίλλομαι, f. 1. med. verbi ἀμίλλω, *nitor*.

Ποτάμιος, ίη, ιον ; et

Ποτάμιος, ία, ιον, *fluvialis*. Th. ποταμὸς.

Ποτάμιος, gen. Ion. pro ποταμίου, à

ΠΟΤΑΜΟ'Σ, ὁ, ἡ, *fluvius* ; q. à πότος, quia potulentam aquam continet, non salsam, ut mare.

Ποταμοφόρητος, ος, ὁ ξ ἡ, *qui* vel *quæ à flumine auferitur sive rapitur* : ex ποταμὸς, *fluvius*. et φορητὸς, *qui gestari potest* ; quod à φορέω, idem quod φέρω, f. οίσω. [* Apoc. xii. 15. nusquam alibi, nisi apud Hesychium.]

* Ποταμόχμος, ου, ὁ ξ ἡ, *limo arenâve à fluvio devectâ opertus*.

Ποτανὸς, *volucer, qui volat, volatilis*, Dor. pro ποτηνὸς, ὴ, ὸν, à ποτάομαι, *volo* ; quod vide.

Ποτάομαι, *volo*, f. m. ποτήσομαι, p. pass. πεπότημαι, hinc 3. pl. Ion. πεποτήαται, pro πεπότηνται. Th. πίτνημι, *volo, -as*.

Ποταπὸς, ὴ, ὸν, *qualis, -e ?* à Th. δάπεδον, ὸν, τὸ, *solum, pavimentum* ; hinc enim πεδαπὸς, *cujas ?* undè ποταπὸς, mutato δ in τ.

Ποταυγάζειν, Dor. pro προσαυγάζειν, ταγίζει προσορᾷν, *aspicere, intuere*. ex Dor. præposit. ποτὶ pro πρὸς, et αὐγάζομαι, *video*. Th. αὐγὴ, ἡ, *splendor, lux*.

Ποτάυλει, *accinebat*, Dor. pro προσαύλει, 3. sing. imperf. act. verbi αὐλέω, *tibiâ cano*. Th. αὐλὸς, ὁ, *tibia*.

Ποτᾶῶος, Dor. pro πρωϊαῖος, *orientalis*. Th. ἠώς.

Πότε, *quando ?* adv. interrogandi ἔως πότε, *quousque ?* Sed

Πότε, *aliquando*, est dictio enclitica, quæ participulis δὴ, μὰ, μέν, τοι δὲ, &c. annectitur, ut οὐδέποτε, μηδέποτε, *nunquam*. Th. ὅτε, *quando*, citra interrog.

Ποτέδρεμε. Dor. pro προσέδρεμε, 3. sing. a. 2. à τρέχω, *curro*.

Ποτεκλαπτέμεν, Doricè pro προσεκλαπτόμην. imperf. pass. verbi προσκλάπτομαι, *furtim ad aliquem ducor*. Th. κλέπτω, *furor*.

Ποτεμάξατο, Dor. pro προσεμάξατο, a. 1. m. à προσμάττομαι.

Ποτέομαι, f. m. πετήσομαι, idem quod πίτνημι, *volo, -as*.

Ποτέοντο, *volebant*, 3. pl. imperf. m. Ion. præced. verbi.

Ποτερείσθην, Dor. pro προσερείσαι, *cum aliquâ certare*. Ex ποτὶ pro πρὸς, et ἔρις, ιδος, ἡ, *iis*.

Ποτέρεται, dat. pl. à πάτερ ὁ, quod vide.

Πότερον et ποτέρα, adv. *utrum, an* : à

ΠΟ'ΤΕΡΟΣ, ποτέρα, πότερον, *uter, utra, utrum*, et interrogativè, *ut* πότος.

Ποτέρχεαι, Dor. et Æol. pro προσέρχεαι, *accede*, præs. imperat. m. ab ἔρχομαι, *venio*.

Ποτεσύετο, *cohærebat*, Dor. pro προσεσύετο, 3. sing. imperf. m. verbi ποτισύομαι, pro προσσύομαι. Th. σύω, *nascor*.

Πότεσσ' et ποτέσχε, *adhibe*, Dor. pro πρόσσχε, præs. imperat. act. à προσέχω, quod vide.

Πότημα, ατος, τὸ, *petitus*.

Ποτάμεν, Dor. pro **προσιέναι**, præs. infin. verbi **πρόσειμι**.

Ποτανός, ἡ, ὸν, *volucris, alatus* : à **ποτάομαι**.

Ποτᾶς, ᾶος, ὁ, *poculum* : à 3. pers. perf. pass. verbi **πίνω**, *bibo*.

* **Ποτηδίδιον**, ου, τὸ, *pocillum* : à

Ποτήριον, ου, τὸ, *poculum, calix* : à **ποτᾶς**.

* **Ποτηροθήκη**, ης, ἡ, *caliclarium, abacus*.

* **Ποτηροπλύτης**, ου, ὁ, *crater* : ex **ποτήριον**, et **πλύνω**, *lavo*.

Πότης, ου, ὁ, *potor, bibax* : et

Ποτὴς, ῆτος, ἡ, *potus, potio* : à **πίνω**.

* **Ποτητὸς**, ἡ, ὸν, *volucris* : à **ποτάομαι**.

Ποτὶ, et **ποτίν**, Dor. pro **πρὸς**, *ad*.

* **Ποτιάπτω**, *alligo*.

Ποτίβλασιν, Dor pro **προσβλάκιον**, *aspicere*, præs. infin. Th. **βλάπτω**.

Ποτιδαία, ας, ἡ, *POTIDÆA*, urbs Græciæ.

Ποτίδγμενοι, Dor. pro **προσδεχόμενοι**, nom. pl. præs. part. pass. vel **ποτιδὺν** pro **προσδύνομεν**, nom. pl. perf. part. pass. fœm. gen. verbi **προσδέχομαι**, *expecto* : ex **πρὸς**, *ad*, et **δέχομαι**, *capio* : f. m. δέγμαι, p. pass. **δέδεγμαι**. et

Ποτιδὺγμενος, Dor. pro **προσδεχόμενος**, vel **προσδεδεγμένος**.

Ποτιδὼν, Dor. pro **προσιδὼν**, *adspexisse* : a. 2. infin. ab **εἶδω**.

Ποτιδέκεται, Dor. pro **προσδέκεται**, 3. sing. præs. ind. verbi **προσδέκομαι**, *aspicio*. Th. **δέκομαι**, *video*.

Ποτιδέομαι, *indigeo* : Dor. pro **προσδέομαι**.

Ποτίδει, Dor. pro **προσιδεῖν**, 3. sing. a. 2. opt. ab **εἶδα**, *video*.

Ποτιδέρκομαι, ου, ὁ ξ ἡ, *ad cænam utilis* : Dor. pro **προσδέρκομαι**. Th **δέρκομαι**, *cæna*.

Ποτίδω, Dor. pro **προσίδω**, a. 2. sub. act. verbi **προσείδω**. Th. **εἶδω**, *video*.

Ποτίζω, *do potum* : *duco aquatum* ; *rigo* : imperf. act. **ἐποτιζον**, ες, ε, f. **ίσω**, et Att. **-ιῶ**, p. **πεποτικα**, a. 1. **ἐπότισα**. a. 1. sub. act. **ποτίσω**, ῃς, ῃ, a. 2. ind. act. **ἐπότιδον**, præs. pass. **ποτίζομαι**, à. 1. ind. pass. **ἐποτίσθην**, ης, η, **ποτιζομὴν**, *irrigua*. Th. **πίνω**, *bibo*.

Ποτίθει, Dor. per Sync. pro **ποτιτίθει**, pro Attico **προτίθει**, *appone* : et hoc pro **προτίθετι**, præs. imperat. à **προτίθημι**.

Ποτικάρδιος, Dor. pro **περικάρδιος**, *qui est in corde*. Th. **καρδία**.

Ποτικεκλιμένος, Dor. pro **περικεκλιμένος**, υ, ὁ, *inclinatus* : quod ex **πρὸς**, et **κλίνω**, *inclino*.

* **Ποτικὸς**, ἡ, ὸν, *bibax* : à **πότος**.

Ποτικράνιον, Dor. *pulvinar* : ex **ποτὶ** pro **πρὸς**, et **κάρηνον**, *caput*.

Ποτιλέγειν, Dor. pro **προσλέγειν**, *alloqui* : hinc

Ποτιλέξατο pro **προσελέξατο**, 3. pers. sing. a. 1. m.

Ποτιμέξατο, Dor. et Ion. pro **προσμέξατο**, 3. sing. a. 1. m. verbi **προσμάττω**, *attingo* : ex **πρὸς**, et **μάσσω**, *tango* : f. ξω.

Ποτιπὸς, υ, ὁ ξ ἡ, *potabilis*. Th. **πίνω**, *bibo*.

Ποτιμυθίσεσθαι, *alloqui* : Dor. pro **προσμυθίσεσθαι**. Th. **μυθος**, *verbum*.

Ποτινίσσομαι, ῃ ται, *accedo, advehor* : Dor. pro **προσνίσσομαι**, *advenio* : præs. ind. ex **ποτὶ**, Dor. pro **πρὸς**, et **νίσσομαι**, *eo, venio*. Th. **νίω**, *eo*.

Ποτίολοι, ων. οἱ, nomen urbis. Latin. *puteus*. hod. *Puteoli*.

Ποτίσσεται, *adspicit* : 3. sing. præs Dor. pro **προσίσσεται**, quod ab **ἴσσομαι**, *video* : Æol. pro **ὄψομαι**, perf. pass. **ὤμμαι**, p. m. **ὦπα**, Att. **ὄπωπα**

Ποτισφίγειν, Dor. et Att. pro **προσφίγγειν**, *projicere*. Th. **βίπτω**. idem.

* **Πότις**, ιδος, ἡ, *potrix* : à **πότης**.

Ποτισδιν Dor. pro **ποτίζειν**, *potum præbere* : à **ποτίζω**.

Ποτίσῃ, *bibendum dederit* : 3. sing. a. 1. sub. act. et in 1. pl. **ποτίσωμεν πότιστον**, a. 1. imperat. act. verbi **ποτίζω**, quod vide.

* **Ποτισις**, *adaquatio*.

Ποτισμὸς, ῦ, ὁ, *potio* : à **ποτίζω**.

Ποτιστίζω, Dor. pro **προστίζω**, *adstillo, instillo* : ex **ποτὶ**, Dor. pro **πρὸς**, *ad*, et **στάζω**, *stillo* : f. ξω.

Ποτιστέριον, ου, τὸ, *canalis* : à 3. pers. perf. pass. verbi **ποτίζω**, quod vide

* **Ποτίστα**, ας, ἡ, *ubi animalia aquantur*.

Ποτιτροφὸς, υ, ὁ, Dor. pro **πρόσφορος**, *accommodatus, conveniens, aptus*.

Ποτοὺ, fut. 1. Att. et in 1. pl. **ποτοῦμεν**, verbi **ποτίζω**, quod vide.

ΠΟ'ΤΜΟΣ, ου, ὁ, *sors, fatum ; mors* ; quod à **πίνω**, *cado*. **πότμος**. Doricè genit. pro **πότμου**.

Πότνα, ας, Dor. pro **πότνια**, quod vide. Sic **πότνος** pro **πότνιος**.

Πότνι', pro

Πότνια, ας, ἡ, et contractè **πότνα**, *veneranda* : à **πότνιος**, quod vide.

Ποτνιάνακτος, υ, ὁ ξ ἡ, *dominatu venerandus* : ex **πότνιος**, et **ἄναξ**, *rex*.

ΠΟ'ΤΝΙΟΣ, ία, ιον, *venerandus, honorandus* : qu. à **πίνω**, *cado* : quod coram iis, quibus veneratio debetur, soleat procidere.

Ποτνίο, gen. Ion. à

Ποτὸν, υ, τὸ, *potio, potus* : *quod bibitur* : quod et

Ποτὸς, ου, ὁ, *potatio, compotatio* ; *POTUS* : à

Ποτὸς, ὴ, ὸν, *potulentus* : à **πίνω**, *bibo*.

Ποτόσδον, præs. part. n. g. à **ποτόζω**, quod vide.

Ποτόσδω, Dor. pro **προσόζω**, idem quod simplex **ὄζω**, *oleo* : f. **ὀδήσω**, et **-ίσω**, p. **ὀώδηκα**, p. m. **ὀδὼς**, et **ὀδμὼς**, Att.

Ποτὺ, gen. sing. à **ποτὺν**, quod vide.

Ποτὺν, vel **ποτ' τὺν**, pro **ποτὶ τὸν**, Dor pro **πρὸς τὸν**. Sic **ποττὸν**, Dor. pro **ποτὶ τὸν**, et hoc pro **πρὸς τὸν**.

Ποττὸς, Dor. pro **ποτὶ τὸς**, vel **ποτ' τὸς**. et hoc pro **πρὸς τὸς**.

Πῦ, adv. *ubi ? quo in loc* : **τῖ τῇ** : *ubi est ?* ab ὃ. Th. **ὅς**, *qui*.

* **Πυ**, adv. *alicubi, aliquam, aliquo modo* ; *fere, circiter*, ἐκατονταέτης **πυ ὑπερβαίνω**. Rom. iv. 19 *centagenarius fere novem annis*. ἐτῶν **πυ ὀλίγον δεῖν** ὀγδοήκοντα, *viginti circiter annis*, Plut. in Numa.

Πυγγὰ. **πυγγίον**, *sacculus*.

Πυγγίν. τὸ, vincula ex sericis filis contexta, quæ ad superstitionem usurpantur.

Πυδὰς, αντος, ὁ. nomen viri, quod interpret. Lat. *pudens*.

Πυλαιμένης, ους, ὁ, *multorum alumnus* : Epith. terræ : ex **πυλὴ**, Poet. pro **πολὺς** et **βόσκω**, *pasco*. Th. **ἔω**, idem.

Πυλὺς, Poët. pro **πολὺς**, *multus* : quod vid. acc. **πυλὺν**.

ΠΥ'ΞΙΣ, ιδος, ὁ, *PES* ; *mensura* ; *radix seu ima pars montis* ; *pars tricus* ; *finis nauticus*, **πυξὶς**, *pedis*, *quibus extremi anguli veli teretis puppim adducuntur* ; *clavus*, tens. 'Ανὰ **πυξὶς**, *retrò* ; ἐκ **πυξὶς**, *e vestigio* ; ἐν **ποσὶ**, *præsentia, obvia, vulgaria* ; ἐπὶ **πυξὶς**, *cessim pede referendo* ; κατὰ **πυξὶς**, idem quod ἐκ **πυξὶς**, item *cursu* ; περὶ **πυξὶς**, *apte*.

Πυξ' ἢ, Dor. pro **ποτὲ ἢ**.

Πύον, inusit. *bibo*.

Πρᾶγμα, ατος, τὸ, *negotium, res ; administratio reipubl. ὁ ἐν πράγματι, magistratus, principes reip. status, conditio hominis* : à **πίπρημι**, p. pass. verbi **πράσσω**, vel **-ττω**, *facio* : f. ξω.

Πραγματεία, ας, ἡ, *studium, intentio animi ; tractatus ; negotiatio, mercatura* : à seq.

Πραγματεύομαι, ῃ, ται, *negotior, studeo, laboro, quæro* : f. m. **-ευσομαι**, a. 1. m. **ἐπραγματευσάμην**, ου, ατο, a. 1. imperat. m. **πραγματεύσαι**, **-ασθω**, et in plur. **πραγματεύσασθε**, ὰ **πράξασθω**. Th. **πράσσω**, *facio*.

Πραγματικὸς, ὴ, όν, *strenuus, solers in rebus tractandis*. Hinc Angl. PRAGMATIC. ab eod.

Πρᾶϊσι, dat. pl. à **πρᾷος**, ία, idem qu **πρᾷος**, *lenis, mitis, mansuetus*.

Πρᾶκλον, Ion. pro **πρᾶξαι**, *tare* : a. 2. inf. act. verbi **πράω**, *vasto*, f. **πρήσω**, f. 2. **πρᾶξω**. et per Metath. **πρᾱκλω**. hinc a. 2. **ἔπρᾱκλον**.

Πρᾱκλὸς, ὴ, όν, *venditus* : a. 1. part. pass. et

Πρᾱκλόω, a. 1. inf. pass. verbi **πιπράσκω**. *vendo* : f. **πρήσω**. Ex **πρᾱ**, per Sync. pro **πιπρᾱ**.

Πρᾱτὸν, ες ὁ, Ion. pro **πρᾶξαι**, a. 2. ind. act. verbi **πράω**, *vasto* : fut. **σω**, aor. 2. **ἔπρᾱτον**. et per Metath. **ἔπρακον**, p. med. **πέπρᾱγα**.

Πραιτώριον, ου, τὸ, *prætorium* : [* *castrense* ; *ubi tendebat prætoria cohors* ; *ædes habitationi præsidum in provinciis destinata*. Mar. Regum aulæ à provincialibus imperio Romano subjectis, Act. xxiii. 35. Villa voluptati Cæsaris destinata, prætorium Palatinum, seu Cæsareum, Suet. Tib. 59. coll. cum. Tacit. Annal. iv. 59. *Cohors prætoria in*

wife, Phil. i. 13. Perizon.] à nomine Latino *prætor*, sic dictus quasi *præitor* : à præeundo.

Πρατέω, verbalè à πέρνημι, *facio*.

Πρατὴρ, ῆρος, ὁ, et Ion. πρητὴρ, *actor* ; *mercator* : *coactor tributorum* : ab eod.

Πρατικὸς, ἡ, ὸν, *aptus ad agendum* ; *efficax*, *strenuus*, *expeditus de milite* ; *qui consequitur*, *quod petet* : ab eod.

Πρατὴρ, τῆρος, ὁ, *perpetrator* ; *exactor* : ab eod.

Πρεμιὸς, seu πρέμνιος οἶνος, *vini genus* : sic dictum à Pramniâ rupe vel vite.

Πρὶν, Dor. pro πρῖν, *super* : quod vide.

Πρεμνὸς, ὁ, ἡ, idem quod Th. πρωὶς, *pronus*.

Πρεμνίζω, a. 1. part. pass. verbi πρεμνίσ, Dor. pro πρημνίζω, *præcipito* : quod à præced. Th.

Πρᾶξαι, a. 1. inf. act. verbi πράσσω, quod vide.

Πράξαντας, &cc. plur. a. 1. part. act. πρᾶξας, αντος, et in n. g. πρᾶξαν. ab eod.

Πρᾶξις, εως, ἡ, *factum*, *actio* : *successus rerum* ; pl. *res gestæ*, *historia* : acc. sing. πρᾶξιν, nom. pl. πρᾶξις, dat. pl. πρᾶξισι, ab eod.

Πρᾶξαι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi πράσσω.

Πρᾶον, adv. *lenitèr*, *mansuetè* ; item *lene*, *mansuetum* : n. g. à

ΠΡΑΟ̈Σ, ΟΥ, ΟΝ πρᾶος, ᾶ, ῆ, *lenis*, *mitis*, *mansuetus* : comparat. πρᾳότερος, *mitior*, superl. πρᾳότατος, *mitissimus*.

Πρᾳότης, ητος, ἡ, *lenitas*, et *mansuetudo* : à præced.

ΠΡΑΠΙ'ΔΕΣ, ων, αἱ, *præcordiæ* : dat. pl. πρᾳπίδεσι.

ΠΡΑΣΙΑ', ᾶς, ἡ, *areola in horto*. Fortè primò sic dicta est, areola porrorum, quasi à πράσον.

Πράσσος, ου, ὁ ἡ, *porraceus*, *viridis* : à πράσον, ου, τὸ, *porrum*.

Πράσσω, ἡ, *vendidio* : à πιπράσκω, *vendo*. Th. πιπράω, idem.

ΠΡΑ'ΣΟΝ, ου, τὸ, *porrum* : Angl. LEEK.

Πρασσαῖος, ου, ὁ, nomen ranæ ; à πράσσω, *porrum*, in quo versatur.

Πράσσομας, Dor. pro πράσσομαι, 1. plur. præs. et

Πράσσοντι, Dor. pro πράσσουσι, *exigunt* : 3. pl. præs. ind. act. verbi πράσσω.

Πρασσοφάγος, ου, ὁ ἡ, nomen ranæ : ex πράσσον, *porrum*, et φάγω, *comedo*.

ΠΡΑ'ΣΣΩ, et -ττω, *facio*, *ago* ; *administro*, *tracto*, *curo* ; *vitam ago*, &c. *patior*, ut contrà πάσχω, *facio* ; *exigo* ; *operam do* ; *prodo* ; *per clandestinas consultationes aliquid facio* : πράττομαι, *pacisco*, *stipulor*, *exigo* : f. ξω, p. χα, perf. pass. πέπραγμαι. πράττειν καλὸς, *gloriam sibi parare*.

Πράσσω, *vendo* : quod et πιπράσκω, à πέρνημι, *transeo*, seu *circumeo*, vendendi aut emendi causâ. Hinc πράτης, *venditor*.

Πράσω, *vendam* : f. 1. verbi πιπράσκω.

Πρατὴρ, ῆρος, ὁ, *venditor* : et

Πράτης, ου, ὁ, idem.

Πρατήριον, ου, τὸ, *locus in quo venalia exponuntur* : à πρατὴρ.

Πρᾶτος, ου, ὁ. Dor. pro πρῶτος, *primus* ; superl. à πρᾶτος.

Πρᾶτος, ου, ον, Dor. pro πρῶτος, *primus*. Th. πρᾶ. Sed

Πρᾳτὸς, ὴ, ὸν, *vendendus*, *vendibilis*.

Πράττω, *facio* ; vide πράσσω.

Πραΰθυμος, ου, ὁ ἡ, *mitis*, *lenis animo* ; ex πραΰς, et θυμὸς, *animus*.

Πραΰμητις, ιος, ὁ ἡ, *qui mite consilium habet*, *mitis* ; ex πραΰς, idem quod πρᾷος, *lenis*, et μῆτις, ιδος, ἡ, *consilium*.

Πραΰνω, *mitigo*, *lenio*, f. υνῶ, p. πεπράϋγκα. à

Πραΰς, εῖα, ὺ, idem quod Th. πρᾷος, *mitis* ; gen. πραΰος.

Πραΰτης, ητος, ἡ, *lenitas* : à præced.

Πρέα, inusit. *vendo* : vide πιπράσκω. Th. πράω, *vendo*.

Πρέως, *lenitèr* ; adv. à. πρᾷος, *lenis*

ΠΡΕ'ΠΝΟΝ, ου, τὸ, *stipes*, *sturps*.

Πρέπει, *decet* ; cum dat. imperf. ἔπρεπε, part. præs. n. g. τὸ πρέπον. *decorum* ; præs. inf. πρέπειν. à πρέπω.

Πρεπίμην, Ion. pro πρέπην, præs. infin. à πρέπω, vel πρέπει, *decet*.

Πρέπει, 3. sing. opt. præs. πρέποιτο, 3. pl. præs. ind. πρεπόντων, gen. sing. part. præs. à πρέπω.

Πρέπον, τὸ, *quod decet et convenit*, *decorum*, et Att adv. *decenter* ; part. præs. n. g. à πρέπω.

Πρεπόντως, adv. *convenienter*, *ut decet* ; à præced.

ΠΡΕ'ΠΩ, *decus sum*, *conspicuus sum* ; *excello*.

Πρέσβα, *antiqua venaranda* ; per Sync. pro πρέσβεια, f. g. à πρέσβυς, *senex* : et in n. g. πρέσβυ.

Πρεσβεία, ας, ἡ, *legatio* : *postulatio* : *honos augustior* ; à πρεσβεύω.

Πρεσβεῖον, ου, τὸ, vide in πρεσβεῖον.

Πρέσβεις, nom. et acc. pl. contract à πρέσβυς, εος.

Πρεσβεύς, έως, ὁ, idem ac Th. πρέσβυς, quod vide.

Πρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, *legatus*, *orator* ; à πρεσβεύω.

Πρεσβευτικὸς, ἡ, ὸν, *ad legatum vel legationem pertinens* ; à præced.

Πρεσβεῖον, *legatione fungor* ; item *senior sum* ; *in honore ut senex sum* ; *honore officio ut grandævum* ; f. εύσω, p. πεπρεσβευκα, a. 1. ἐπρέσβευσα ; à πρέσβυς, *senex*, *legatus*.

Πρεσβῆες, *seniores* ; nom. pl. Ion. à πρεσβεύς, ιος. ὁ, idem quod πρέσβυς.

Πρεσβεῖον, Ion pro πρεσβεῖον, ου, τὸ, *honorarium* ; *quod meretur is qui maximus est natu* ; vel in genere, *quo aliquis honoratur*, *veluti major natu*. Th. πρέσβος, ους, vel Att. -ους, ὁ, *legatus*. *senex*.

Πρεσβηΐς, ίδος, ἡ, *antiqua* ; acc. sing. πρεσβηΐδα. Th. πρέσβυς,

Πρέσβος, ους, ὁ, *legatus* ; à πρέσβυς, *senex*.

Πρεσβύτερος, et πρεσβύτατος, superl. à πρέσβυς, *senex* ; compar. πρεσβύτερος.

Πρεσβυγενὴς, Ion. pro πρεσβυγενὶς, *primogenitura* ; à

Πρεσβυγενὴς, ἐος, ὁ ἡ, *maximus natu* ; ex πρέσβυς, et γένομαι, *nascor*.

Πρέσβυς, acc. sing. m. g. à

ΠΡΕ'ΣΒΥΣ, εως, υ, gen. υος, et Att. ως, &c. *senex* ; item *legatus* ; Æol. dicitur πρεσγὺς, *PRISCUS* ; quasi, quia πρὲς βίω, *terminum vitæ*, attigit.

Πρεσβύτατος, άτη, ατον, *maximus natu*, *antiquissimus* : superl. à πρέσβυς, *senex* ; comp. πρεσβύτερος.

Πρεσβυτίη, ας, ἡ, *natu grandior* ; f. g. à πρεσβύτερος.

Πρεσβυτήριον, ου, τὸ, *Senatus Judaicus* : *presbyterium* ; *senatus ecclesiasticus* : à

Πρεσβύτερος, έρα, ερον, *natu grandior*, *PRESBYTER*. Hinc Angl. PRESBYTER : *senior* ; *antiquior* ; οἱ πρεσβύτεροι, *seniores*, specialiter, *qui Ecclesiæ præsunt* ; item *legati* ; compar. à πρέσβυς.

Πρεσβύτης, ου, ὁ, *senex* ; à Th. πρέσβυς. idem.

Πρεσβυτικὸς, ἡ, ὸν, *senilis* ; *antiquus* ; à præced.

Πρεσβυτιν, acc. sing. à

Πρεσβύτις, ιδος, ἡ, *anus* : acc. sing. πρεσβύτιδα, et -ύτιν. Th. πρέσβυς, *senex*.

Πρεϋμενὴς, ους, ὁ ἡ, *placidus* ; à πρᾷος, et εὐμενὴς, *benevolus*.

Πρέψως, ωντος, *qui convenit* ; a. 1. part. act. verbi πρέπω, f. ψω, *decorus sum*.

Πρῆγμ' pro πρῆγμα, Ion. pro πρᾶγμα, ατος, τὸ, *res*, *negotium*, *pretium*. πρήγματ ἔχειν, *molestias habere*, dat. plur. πρήγμασι. Th. πράσσω, *facio*, f. ξω.

Πρηγορῶν, pro πρωγορῶν, *gula*, *guttur*.

Πρηθῆναι, Ion. pro πρωθῆναι, *venditum fuisse* : vide πρωθὴς.

ΠΡΗ'ΘΩ, *incendo inflammo*, *inflo* ; f. σω, p. πέπρηκα.

Πρηκτῆρα, acc. sing. à πρηκτὴρ, ῆρος, ὁ, Ion. pro πρακτὴρ, *actor*. Th. πράσσω, *facio*.

Πρημαίνω, *furenti impetu spiro* ; ex πρηὺς, *spiro*, et μαίνομαι, *furo*.

Πρηνηδὸν, adv. *deorsum* ; à

ΠΡΗΝΗ'Σ, ίος, ὁ ἡ, *PRONUS*, *præceps*.

Πρῆξαι, *egisse* ; a. 1. inf. act. verbi πράσσω, Ion. pro πρᾶσαι, *facio* ; f. ξω.

Πρῆξις, *facies* ; 2. sing. f. 1. ind. act. πρᾶξις, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi πράσσω, Ion. pro πράσσω.

Πρῆξιν, nom pl. à πρᾶξις, Ion. pro πρᾶξις, εως, ἡ, acc. sing. πρῆξιν.

Πρῆσαι, *incendisse* : a. 1. inf. act. verbi πρήθω, *incendo*, f. σω.

Πρῆσε, *incendit* : Ion. pro ἔπρησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Πρῆσις, *venditio* : Ion. pro πρᾶσις, quod vide. Est et

Ποτάομαι, Dor. pro πρόσειμι, præs. infin. verbi πρόσειμι.

Ποτανὸς, ἡ, ὸν, *volucris, alatus* : à ποτάομαι.

Ποτὰρ, ἦρ@ρ, ὁ, *poculum* : à 3. pers. perf. pass. verbi πίνω, *bibo*.

* Ποτηρίδιον, ω, τὸ, *pocillum* : à Ποτήριον, ω, τὸ, *poculum, calix* : à ποτὰρ.

* Ποτηροδίκης, ης, ὁ, *caliclarium, abacus*.

* Ποτηροπλύτης, ω, ὁ, *cratera* : ex ποτήριον, et πλύνω *lavo*.

Πότης, ω, ὁ, *potor, bibax* : et Ποτὴς, ἦτ@ρ, ὁ, *potus, potio* : à πίνω.

* Ποτητὸς, ἡ, ὸν, *volucris* : à ποτάομαι.

Ποτὶ, et ποτὶν, Dor. pro πρὸς, *ad*.

* Ποτιάντω, *alligo*.

Ποτίβλεπτον, Dor pro προσβλέπειν, *aspicere*, præs. infin. Th. βλέπω.

Ποτιδαία, ας, ἡ, *POTIDÆA*, urbs Græciæ.

Ποτιδέγμενοι, Dor. pro προσδεχόμενοι, nom. pl. præs. part. pass. vel potiùs pro προσδεδεγμένοι, nom. pl. perf. part. pass. fœm. gen. verbi προσδέχομαι, *expecto* : ex πρὸς, *ad*, et δέχομαι, *capio* : f. m. δέξομαι, p. pass. δέδεγμαι. et

Ποτιδέγμεν@ι, Dor. pro προσδεχόμεν@ι, vel προσδεδεγμέν@ι.

Ποτιδεῖν, Dor. pro προσιδεῖν, *adspexisse* : a. 2. infin. ab εἶδω.

Ποτιδέκεται, Dor. pro προσδέκεται 3. sing. præs. ind. verbi προσδέκομαι, *aspicio*. Th. δέκομαι, *video*.

Ποτιδέομαι, *indigeo* : Dor. pro προσδέομαι.

Ποτίδες, Dor. pro προσίδες, 3. sing. a. 2. opt. ab εἶδω, *video*.

Ποτιδόρκι@ι, ω, ὁ ξ ἡ, *ad cœnam utilis* : Dor. pro προσδορκι@ι. Th δόρκον, *cœna*.

Ποτίδω, Dor. pro προσίδω, a. 2. sub act. verbi προσείδω. Th. εἶδω, *video*.

Ποτίζω, *do potum* : *duco aquatum* ; *rigo* : imperf. act. ἐπότιζον, ες, ε, f. ίσω, et Att. ττω, p. πεπότικα, a. 1. ἐπότισα a. 1. sub. act. ποτίσω, ῃς, ῃ, a. 2. ind. act. ἐπότιδον, præs. pass. ποτίζομαι, à. 1. ind. pass. ἐποτίσθ@ν, ης, η, ποτιζομένη, *irrigua*. Th. πίνω, *bibo*.

Ποτίθει, Dor. per Sync. pro ποτιτίθει, pro Attico προσίθει, *appone* : et hoc pro προσίθετι, præs. imperat. à προσίθημι.

Ποτικάρδι@ι, Dor. pro προσκαρδίω@ι, *qui est in corde*. Th. καρδία.

Ποτικεκλιμένω@ι, Dor. pro προσκεκλιμένω@ι, ω, ὁ, *inclinatus* : quod ex πρὸς, et κλίνω, *inclino*.

* Ποτικὴς, ἡ, ὸν, *bibax* : à πότος.

Ποτίκρανον, Dor. *pulvinar* : ex ποτὶ pro πρὸς, et κάρηνον, *caput*.

Ποτιλέγειν, Dor. pro προσλέγειν, *alloqui* : hinc

Ποτιλέξατο pro προσελέξατο, 3. pers. sing. a. 1. m.

Ποτιμάξατο, Dor. et. Ion. pro προμάξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προσμάττω, *attingo* : ex πρὸς, et μάσσω, *tango* : f ξω.

Ποτὶμ@ρ, ω, ὁ ξ ἡ, *potabilis*. Th. πίνω, *bibo*.

Ποτιμυθήσασθαι, *alloqui* : Dor. pro προσμυθήσασθαι. Th. μῦθ@ς, *verbum*.

Ποτινίσσομαι, ῃ. ισται, *accedo, advehor* : Dor. pro προσνίσσομαι, *advenio* : præs. ind. ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, et νίσσομαι, *eo, venio*. Th. νέομαι, *eo*.

Ποτίολοι, ων, οἱ, nomen urbis. Latin. *puteus*. hod. *Puteoli*.

Ποτίσσσται, *aspicit* : 3. sing. præs Dor. pro προσίσσεται, quod ab ὄσσομαι, *video* : Æol. pro ὄψεται, perf. pass ὤμμαι, p. m. ὦπα, Att. ὄπωπα

Ποτιφίπτειν, Dor. et Att. pro προσφίπτειν, *projicere*. Th. ῥίπτω. idem.

* Πότνι, ιδ@ρ, ἡ, *potrix* : à πότης.

Ποτιοδιν Dor. pro ποτίζειν, *potum præbere* : à ποτίζω.

Ποτίσῃ, *bibendum dederit* : 3. sing. a. 1. sub. act. et in 1. pl. ποτίσωμεν πότισον, a. 1. imperat. act. verbi ποτίζω. quod vide.

* Ποτιστὸς, *adæquatio*.

Ποτισμὸς, ὁ, ὁ, *potio* : à ποτίζω.

Ποτιστάζω, Dor. pro προστάζω, *adstillo, instillo* : ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, *ad*, et στάζω, *stillo* : f. ξω.

Ποτιστέριον, ω, τὸ, *canalis* : à 3. pers. perf. pass. verbi ποτίζω, quod vide

* Ποτίστρα, ας, ἡ, *ubi animalia aquantur*.

Ποτίτροφ@ρ, ω, ὁ, Dor. pro πρόσφορ@ρ, *accommodatus, convenions, aptus*.

Ποτοῦ, fut. 1. Att. et in 1. pl. ποτοῦμαι, verbi ποτίζω, quod vide.

ΠΟΤΜΟΣ, ω, ὁ, *sors, fatum* ; *mors* ; quod à πίτνω, *cado*. πότμος. Doricè genit pro πότμου.

Πότνα, ας, Dor. pro πότνια, quod vide. Sic πότνος pro πότνιος.

Ποτνι', pro

Πότνια, ας, ἡ, et contractè πότνα *venerandus* : à πότνιος, quod vide.

Ποτνιάνακτος, ω, ὁ ξ ἡ, *dominus venerandus* : ex πότνι@ρ, et ἄναξ *rex*.

ΠΟΤΝΙΟΣ, ία, ιον, *venerandus, honorandus* : qu. à πίτνω, *cado* : coram iis, quibus veneratio tur, soleat procidere.

Ποτοῖο, gen. Ion. à Ποτὸν, ω, τὸ, *potio, potus bibitur* : quod et Ποτ@ρ, ω, ὁ, *potatio, co POTUS* : à

Ποτὸς, ἡ, ὸν, *potulentus bo*.

Ποτόσδον, præs. part. ον, quod vide.

Ποτόσδω, Dor. pro quod simplex ὄζω, ο ωσω, p. ὤζηκα, p. m Att.

Ποτοῦ, gen. sing. de.

Ποτὸν, vel ποτ' Dor pro πρὸς pro ποτὶ τὸν, et h

Ποττὸ, Dor. pro τὸ. et hoc pro

Πῦ, adv. *ubi? quo in* ; ποῦ : *ubi est?* ab ὅς. Th. ὅς.

* Πῇ, adv. *alicubi, qu tum ; ferè, circiter, exa ginti circiter annis, Pl* Πυγάλ. πυγάριον, sac

Πυγίλ. τὰ, vinc filis contexta, quæ nem usurpantur.

Πυδὰς, αντ@ρ, ὁ, nom interpret. Lat. *pud*

Πυλοῦντόφι, ας, ἡ *na* : Epith. terræ pro πόλις et βέσ idem

Πυλὼς, Poët. p quod vid. acc.

ΠΟΥΣ, ποδὸς *radix seu in tricus ; fumi quibus extre puppim addu* Ἀνὰ πόδα, *gio ; in pa garia ; ex rendo ; ex* δὸς, item Πεζ' Πέω. Πεύ *admini* τι, *tus*, *p. ci* τὶ *m*

ωρκε, Phil. i. 13. Perison.] à nomine Latino *prætor*, sic dictus quasi *præiter* · à præeundo.

Πρατέον, verbalè à *πράσσω*, *facio*.

Πρακτὴρ, ῆρος, ὁ, et Ion. *πρηκτὴρ*, *actor*; *mercator*: *coactor tributorum*: ab eod.

Πρακτικὸς, ἡ, ὸν, *aptus ad agendum*; *efficax*, *strenuus*, *expeditus de milite*; *qui consequitur*, *quod petet*: ab eod.

Πρακτὼρ, ορος, ὁ, *perpetrator*; *exactor*: ab eod.

Πρεσβύτης, seu *πρέσβυος* ὄους, *vini genus*: sic dictum à Prammiâ rupe vel vite.

Πρὲν, Dor. pro *πρὶν*, *nuper*: quod vide.

Πρεπὴς, ἰος, ὁ ☿ ἡ, idem quod Th. *πρωὶς*, *primus*.

Πρεσβεύεις, a. 1. part. pass. verbi *πρεσβεύω*, Dor. pro *πρεσβίζω*, *præcipito*: quod à præced. Th.

Πρεσβεῦσαι, a. 1. inf. act. verbi *πρέσβω*, quod vide.

Πρεσβεύσαντες, acc. plur. a. 1. part. act. *πρέσβω*, *αντος*, et in n. g. *πρέσβον*, ab eod.

Πρέσβις, εως, ἡ, *factum*, *actio*: *successus rerum*; pl. *res gestæ*, *historia*: acc. sing. *πρέσβιν*, nom. pl. *πρέσβις*, dat. pl. *πρέσβεσι*, ab eod.

Πρέσβον, 3. pl. a. 1. indic. *πρέσβω*, vel à *πρέσσω*.

Πρέσυ, adv. *leniter*, *mansuete*, *bene*, *lene*, *mansuetum*: n. g. à

ΠΡΗΞ, et *πρῆος*, *ος*, *leniter*, *mitis*, *mansuetus*: comparat. *πρηΰτερος*, *mitior*, superl. *πρηΰτατος*, *mitissimus*.

Πρήνεια, ας, ἡ, *lenitas*, *mansuetudo*: à præced.

ΠΡΗΝΗΣ, ος, *præceps*, *præcipitis*, *præcipitatus*, pl. *præcipites*.

ΠΡΗΝΙΑ, ας, ἡ, *arvum*, *ager*, *terra prima*; sic dicta *ἀπὸ τοῦ πρώτου πίνειν*, quasi à *πρωτίνια*.

Πρήνων, ωνος, ὁ ☿ ἡ, *porcus*, *porcilis*: à *πρῆος*, *mansuetus*.

Πρήνωνες, ὧν, ἡ, *porcile*, *porcilia*, *stabulum porcorum*, *porcile*. Th. *πρῆνες*, *πρῆνος*.

ΠΡΗΣΣΩ, ω, vel *πρήσσω*, angl. *blow*.

Πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, *incendium*; *incendium ignis*; *ignis*, Dor. pro *πρηστὴρ*, *ignis*, *ac*.

Πρήσσων, Dor. pro *πράσσων*, *agens*, *actor*.

Πρηΰνω, Dor. pro *πρᾶος*, *mansuetus*, *mitis*, *ac*.

Πρηΰτερος, pl. *πρηΰτεροι*, pro *πρηΰτατος*, *mitissimus*, *mansuetissimus*, act.

Πρηΰτης, ητος, ἡ, *mansuetudo*, *mitis*, *mitigatio*, *mansuetus*.

Πρηΰτητος, ητος, ἡ, *mansuetudo*, *mitis*, *mitigatio*, *mansuetus*.

ΠΡΗΥΤΟΣ, η, ον, *mansuetus*, *mitis*, *mitigatus

Πρῆσις, ιος, ἡ, *inflatio*: apud Hippocr. ἀ πρήθω.

Πρῆτον, præs. imperat. act. Ion. ἀ πρήσσω, pro πράσσω, *facio*: f. ξω.

Πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio*: fut. ξω. Est et

Πρήσσω, *transeo*; Odyss. O. 447. ἀ πρήθω.

Πρηστῆρ, ῆρος, ὁ, in gen. plur. πρηστήρων, et acc. πρηστῆρας, *qui incendit et inflammat*; *serpens quidam, ab ardore* dictus: *turbo igneus à nubibus prorumpens*; *exterior pars gutturis faucibus subjecta*: ἀ πίπρημι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi πρήθω, f. σω, *incendo*.

Πρήσω, f. 1. act. ejusd. verbi.

Πρήτηρ, *agnus*, vel *hædus, agniculus*.

Πρητήριον, ου, τὸ, Ion. pro πρατήριον.

Πρήθυνε, *mitigat*: Ion. pro πρηΰνει, 3. sing. præs. ind. verbi πρηΰνω, Th. πρᾶος, vel πρῆος, *lenis, mitis*.

ΠΡΙΗ'Ν, ῖνος, ὁ, *cacumen montis*, Dicimus et πρὴν et πρῆνν ex πρὸ, et εἰμὶ.

Πρίαιτο, 3. sing. præs. opt. pass. ἀ πρίαμαι, *emo*.

ΠΡΙ'ΑΜΑΙ, *emo, redimo*; seu *opus faciendum conduco*: qu. ἀ πρίω. hinc

Πριάμενος, præs. part. m. πρίασθαι, præs. inf. ejusdem.

Πριαμίδης, ου, ὁ, *PRIAMIDES*: à

Πρίαμος, ου, ὁ, *PRIAMUS*: nomen proprium.

ΠΡΙ'ΑΠΟΣ, ου, ὁ, et Ion. πρίηπος, *PRIAPUS, hortorum custos, idolum hortorum*; item *membrum virile*.

Πρίατο, Ion. pro ἐπρίατο, 3. sing. imperf. med. ἀ πρίαμαι, quod vide.

Πρίζω, idem quod πρίω, *serrâ seco*: quod vide.

ΠΡΙ'Ν, *priusquàm*: et pro πρὸ, cum gen. *ante*, adv. regit. inf. et ind. ut πρὶν φοιβάσαι, pro πρὸ τοῦ φοιβάσαι, *antequàm cecinerit*. Elegantèr postponitur ἢ, ut πρὶν ἢ κατοικεῖν, *antequam habitaret*. Cum aliis etiam articulis, ὅν, ὅτι, γὰ, μὰ, jungitur. Interdum præponitur articulus, ut ὁ πρὶν, *pristinus, anteactus*.

Πρὶν ἢ, *priusquam*: pro quo sæpius πρὶν ἤ.

Πρίνινον, *ilignum*: n. g. ἀ

Πρίνινος, ίνη, ινον, *iligneus*; *robustus*: ἀ

ΠΡΙ'ΝΟΣ, ου, ἡ, *ilex* arbor.

Πρίσσατις, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πρίω, vel πρίζω, *serrâ seco*: f. σω, p. πίπρικα, p. pass. πίπρισμαι.

Πρισθὶς, ίσσα, ἴν, *sectus*; a. 1. part. pass. ab ἐπρίσθην, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Πρίσκος, ὁ, nomen viri origine Latinum q. d. *Priscus*.

Πρίσκιλλα, ης, ἡ, nomen mulieris Latinum, q. d. *Prisca*.

Πριστηροειδὴς, ἐος, ὁ ἡ, *habens formam serræ simile*: ex πριστὴρ, et εἶδος.

Πριστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod seq. item *serra*.

Πρίστις, ιος, ὁ, *qui serrâ aliquid secat et findit*; item *PRISTIS* piscis: et *genus poculi* et *navigii*: et

Πριστὸς, ὴ, ὸν, *serrâ dissectus*: à 3. sing. perf. pass. ἀ

ΠΡΙ'Ω, seu πρίζω, *serro, serrâ seco*; *stringo*; *frendeo*; *emo*: f. σω, p. πίπρικα, perf. pass πίπρισμαι, σαι, σται, a. 1. pass. ἐπρίσθην. Est et

Πρίω, Att. et Ion. pro ἐπρίαμην, 2. sing. imperf. vel est πρίη, *eme*: præs. imperat. ut ἴστω, pro ἴσασο, verbi πρίαμαι, *emo*.

Πρίων, ονος, ὁ, *serra*: à πρίω, *serro*.

ΠΡΟ', *ante, coram, PRO, præ, propter*: gen. regit. In compositis *præ*, modò *tempus* notans, modò *ordinem*; item *pro, ante, ex, ad*, et *augmentum*: interdum pro παρὰ ponitur.

Προάγῃ, 3. sing. præs. sub. act. à προάγω, quod vide.

Προάγγελα, *prænuntia*: nom. pl. n. g. à προάγγελος, *prænuntius*: ex πρὸ, et ἄγγελος, *nuntius*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

* Προαγόρευσις, εως, ἡ, *prædictio, denunciatio, qualis illa quæ arcebat finibus Atticæ homicidii reos*. Salm. de m. usur. p. 771. à

Προαγορεύω, f. εύσω, *prædico, prænuntio*; *præcipio, denuntio*; *testor*: ex πρὸ, et ἀγορεύω, *concionor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Προάγω, *præeo, præcedo, præcello*; *deduco, impello, educo*; *adeo, vado*; *perduco*; *ad honores provehi*: f. ξω, a. 2. part. προαγὼν, ὄντος, ex πρὸ, et ἄγω, *duco*.

Προαγωγὸς, *prostituas*: 2, sing. a. 1. sub act. verbi

Προαγωγὸς, propriè *produco*; *prostituo*: à προάγω, *producor*.

Προαγωγὴ, ῆς, ἡ, *promotio, institutio*: à προάγω.

Προαγωγὸς, ὁ, ἡ, *productor*; *leno, prostitutor*: ab eod.

* Προαγωνίζομαι, *ante aliam pugno, pugno*.

Προαδικέω, -ῶ, *injuriâ lacesso*: f. ήσω, p. προηδίκημα.

Προαδιζόμαι, -ίζομαι, *lacesso*: p. part. pass. προηδιασμένος, *lacessitus*.

Προαιδεῖσθαι τινὸς, *alicui reverentiam ante alios debere*; ab αἰδέομαι, *revereor*. Th. αἰδὼς, *pudor*.

Προαιρέομαι, -έομαι, *præfero, constituo, consulo*: f. med. ήσομαι, a. 2. m. προειλόμην, ου, ετο, perf. pass. προῄρημαι, σαι, ται. Th. αἱρέω, *eligo*: f. ήσω, a. 2. εἷλον.

Προαίρεσις, εως, ἡ, *propositum, institutum, voluntas, consilium*; *benevolentia*; *factio, partes in rep.* ἐκ προαιρέσεως, *consultò*. et

Προαιρετικὸς, ἡ, ὸν, *qui certo animi proposito ad rem aliquam fertur*: in neut. *quod eligitur, liberum, arbitrarium*. à seq.

Προαιρετὸς, ὴ, ὸν, *arbitrarius*: à perf. pass. verbi προαιρέομαι.

Προαιρούμενος, dat. pl. part. præs. pass. ejusdem verbi.

Προαιτιάομαι, -άσμαι, *antè crimino*; fut. med. άσομαι, a. 1. med. προαιτιασάμην, ω, ατο, *antè evici et demonstravi*: ab αἰτίαμαι, verbum forense, id est, *causor*. Th. αἰτία, ας, ἡ, *causa*.

Προαναπεπόθη, perf. part. m. f. g. ἀ

Προακούω, *prior audio, antè audio*: f. ούσω, p. προάκουκα, a. 1. προήκουσα, p. m. προήκουσμαι, et Att. προακήκοα: hinc perf. part. m. προακηκοὼς, υῖα. Th. ἄκω, *audio*.

Προαλὴς, ἐος, ὁ ἡ, *promptus, declivis*: à προάλλομαι, *prosilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*.

Προαμαρτάνω, *antè pecco*: f. προαμαρτήσω, p. προπεπόμαρτηκα, perf. part. act. προαμαρτηκὼς, υῖα, ὸς. Th. ἁμαρτάνω, *pecco*, fut. ήσω, a. 2. ἥμαρτον.

* Προαναλίσκω, *consumo*.

Προανακλίνω, *præcino, antè canto*: f. ψω, p. προπεπάκλιγα. Th. κλίνω. *canto*.

* Προανακρίσις, *prius concultio*. D. S.

Προανατάττω, *præiento*. Th. τάττω.

Προανατέλλω, *prius orior*. Th. τέλλω, *orior*.

Προαξω, f. 1. ind. act. verbi πρόαγω, quod vide.

Προαπαγγέλλω, *prænuntio, palàm nuntio*. Ex πρὸ, ἀπὸ, et ἀγγέλλω.

Προαπαλθεῖν, a. 2. infin. act. verbi.

Προαπειέναμαι, *prior abeo seu discedo*: ex πρὸ, ἀπὸ, et ἔρχομαι, venio, fut m. ελεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, ad per Sync. ἤλθον, aor. 2. infin. ἐλθεῖν.

Προαπῆλθον, a. 2. act. præced.

Προαποδείκνυμι, *prius demonstro*: ex πρὸ, ἀπὸ, et δείκνυμι, *ostendo*: f. ξω, p. δέδειχα, perf. pass. δέδειγμαι, aor. 1. pass. ἐδείχθην, a. 1. part. pass. δειχθεὶς, είσα, έν.

Προαποδιδόντων, gen. pl. a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

* Προαπόλλυμι, *prius perdo*.

* Προαπτίζω, *clypeo objecto prælego, propugno*.

Προαστίον, ου, τὸ, vel ut alii leg. προάστειον, *suburbium*: ex πρὸ, et ἄστυ, τὸ, ιδος.

Προαύλιον, et πρόαυλον, ου, τὸ, *aulæ vestibulum*. πρὸ τῆς αὐλῆς, *ante aulam*. Th. αὐλὴ, *aula*. et

Προαύλιον, ου, τὸ, *præludium tibiarum canit*. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Πρόβα, *progredere*: a. 2. imperat. à προβαίνω. ex πρὸ, et βαίνω, a. 2. βῆν, a. 2. imperat. βῆθι, pro quo ἔβη, et βάθι.

Προβαθὲν, adv. *in progrediendo*: à προβαίνω, *progredior*.

Πρόβασαι, *progredere*: præs. imperat. act. à

Προβαίνω, *progredior*; *præcedo, præsum*: *antegredior*, seu *antecedo*; *succedo feliciter*: f. m. προβήσομαι, p. προβέβηκα, p. part. act. προβεβηκὼς, υῖα, ὸς, a. 2. ind. act. προέβην.

ος, ή, ά. 2. part. προβὰς, ὰντος. Th. βάινω, eo: f. m. βήσομαι,

Προβάλλω, projicio; emitto, profero, propello; propono, promitto; προβάλλομαι, produco, v. gr. testes; projicis clypeum, vel scutum defendendi causâ, unde, munio me aliquâ re; defendo; prætendo; publici criminis accuso; averror; honores peto, unde in pass. creor, designor; commemoro; supero; interrogo: f. προβαλῶ, p. προβέβλημα, aor. 2. προβαλεῖν, a. 2. sub. act. προβάλω, ῇς, ῇ, et in 3. pl. προβάλωσι, præs. part. pass. προβαλλόμενος, p. m. προβέβλημαι. Th. βάλλω, mitto, jacio.

Προβάλλουσι, proponat: 3. sing. a. 2. opt. m. verbi super.

Προβάλοντο, Ion. pro προεβάλοντο, projecerunt: 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejusd.

Προβάλωσι, 3. pl. aor. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Προβὰς, ὰσα, ὰν, a. 2. part. act. verbi προβαίνω, quod vide.

Προβασις, εως, ἡ, progressio, actio τὸ προβαίνοντος· tum ipsa res quæ προβαίνει, ut pecus. provenius ex pecudibus: à προβαίνω, quod vide.

Προβατὸς, ὴ, ὸν, ad ovse seu pecudes pertinens: à seq.

ΠΡΟΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, ovis, pecus; in plur. πρόβατα, dat. pl. προβάτοις; à προβαίνω, quia προβαίνουν, procedere, solet pascendo.

Προβέβηκα, antistat; 3. sing. ind. perf. act. et hinc

Προβεβηκὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi προβαίνω, antèo, supero, quod vide.

Προβεβλημένος, η, ον, p. part. pass. verbi προβάλλω, quod vide.

Προβέβλημαι, pratuli, malui: perf. med. verbi προβάλλομαι, inusit. à βέβλημαι, volo: f. m. βεβλήσομαι.

Προβέβηται, progreditur: 3. sing. f. 1. m. verbi προβαίνω, quod vide.

Προβεβλῆσθαι, produco; item prius educo, admoneo, persuadeo; provoco, adjuvo, proficio; f. ήσω, a. 1. προβεβλήκα, aor. 1. ind. pass. προβεβλήσθην, a. 1. part. pass. προβεβλησθεὶς, ῆσα, ὲν. Th. βάλλω, eo.

* Προβιόομαι, antè vivo.

Προβλέπομαι, provideo; f. m. ψομαι, a. 1. m. προβλεψάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. προβλεψάμενος, ου. à

Προβλέπω, provideo, prospicio. Th. βλέπω, video: f. ψω, p. φα.

Προβλεψάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. verbi προβλέπομαι, quod vide.

Πρόβλημα, ατος, τὸ, propositio, PROBLEMA, unde Angl. PROBLEM; propugnaculum; quicquid prominet, eminet: à προβάλλω, propono, f. λῶ, perf. pass. προβέβλημαι.

Προβλὴς, ῆτος, ὁ ἡ ἡ, projectus, prominens: dat. sing. προβλῆτι ab eod. verbo.

Προβλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem: ab eodem.

Προβοηθεῖν, prius opem ferre; à βοηθὸς, auxiliar.

Προβόλαιον, υ, τὸ, seu προβόλιος, ου, ὁ, propugnaculum, vel scopulus eminens qui æstum maris frangit, à

Προβόλιος, α, ον, vel ος, ὁ ἡ ὴ, objectus, exporrectus: à προβάλλω.

Προβολὴ, ῆς, ἡ, objectus, actio quæ intenditur; propugnaculum, tutela; prætextus; pergula; emissio jaculi: impr. et propriè προβολὴ, dicitur projectio scuti, defendendi sui causâ: unde milites dicuntur esse ἐν προβολῇ, cum scutis protentis magno gradu vim hostium excipiunt: ab eod.

Πρόβολος, vide προβόλιον.

Πρόβουκος, ου, ὁ, qu. d. vicarius pastoris; à βόσκω, pasco, q. v.

Προβούλευμα, ατος, τὸ, senatûs consultum: à p. pass. verbi

Προβουλεύω, f. εύσω, consulo, prospicio, provideo; deliberatione populum præmonio, qu. dic. prædelibero: ex πρὸ, et βουλεύω, consulto. Th. βουλὴ, consilium.

Πρόβουλος, ου, ὁ, senator, princeps: ab eod. Th.

Προγεγυμνάσμενος, η, ον, p. part. pass. verbi προγυμνάζω, antegenero; à γυμνὸς, f. ήσω, genero. Th. γύνομαι, nascor.

Προγεγυμνώτων, gen. pl. à

Προγεγυιωὼς, υῖα, ὸς, p. part. m. verbi προγίνομαι, antecedo, quod vide.

Προγένειος, ος, ον, major natu, antiquior: comp. à προγενὴς quod à προγίγνομαι, sum antè, præcedo. Th. γίνομαι, nascor.

Προγενομένων, gen. pl. a. 2. part. m. verbi προγίνομαι, quod vide.

Προγένοντ', pro προγίνοντο, procedebant: Ion. pro προγίνοντο, 3. pl. a. 2. m. verbi

Προγίνομαι, antecedo, sum ante; f. m. προγενήσομαι, p. pass. προγεγένημαι, a. 2. m. προγενόμην, a. 2. part. m. προγενόμενος, p. m. προγέγονα. Th. γίνομαι, nascor, quod vide.

Προδείκνυμι, præcio; antè decerno: f. m. προδείξω, p. προδέδειγμαι, a. 2. προέδειξα, ας, α, perf. pass. προδέδειγμαι, p. part. pass. προδεδειγμένος. Th. γιγνώσκω, cognosco: fut. m. γνώσομαι.

Πρόδειγμα, ατος, τὸ, præscientia; decretum. à præced.

Προδεδειγμένος, η, ον, futurorum præscius, vates. à 3. sing. p. pass. verbi προδείκνυμι, quod vide.

Προδεδειγμένως, ἠ, ὸν, præscius: τὸ προδεδειγμένον, ὸ, PROGNOSTICUM, rei futuræ signum; undè Angl. PROGNOSTIC; à præced.

Προδεδομένως, ἠ, ὸν, avitus, primitivus: et seq.

Προδεδομένοι, ων, οἱ, majores, οἱ πρὸ ἡμῶν γενόμενοι· οἱ ἔπειτα ὄντες, posteri.

Προδεδομένος, η, ὸν, antè genitus, progenitor, auctor; item adject. avitus. Est et προγονος, privignus, quod sit loco filii, ubi πρὸ usurpatur pro ἀντὶ. Ex πρὸ, et γόνος, υ, ὁ, generatio, à p. m. γέγονα. Th. γίνομαι, nascor.

Πρόγραμμα, ατος, τὸ, PROGRAMMA, scriptum publicè propositum; edictum: à p. pass. verbi

Προγράφω, antè scribo, prascribo; præscribo; publicè scriptum propono; scribo: f. ψω, p. προγέγραφα, a. 1. προέγραψα, a. 2. pass. προγεγράφην, ης, η. p. pass. προγεγράμμαι, p. part. pass. προγεγραμμένος, η, ον, prius descriptus, prædecretus. Th. γράφω, scribo, decerno.

Προγύμνασμα, ατος, τὸ, præparatio, præexercitatio: dat. pl. προγυμνάσμασι. à γυμνάζω, exerceo. Th. γυμνὸς, nudus.

Προδεδῶκει, vide in

Προδείδια, 3. sing. p. m. verbi προδείδια, prænosco. Ex πρὸ, et δείδια, disco: f. m. δαήσομαι, a. 2. ἔδαην, indè δαῆναι, et δαάμεναι, p. m. δίδαα, pro δίδηα. novi.

Προδιδομένος, η, ον, p. part. pass. et

Προδεδόσθαι, p. inf. act. et

Προδιδοὺς, οῦσα, οὺς, p. part. act. verbi προδίδωμι, prior do, quod vide.

Προδιάλοι, ante vesperam. Th. διάλη, pomeridianum tempus.

Προδίκτωρ, ορος, ὁ, protector, patronus. Th. δίκομαι, capio.

Προδυλόομαι, antè lædo, auctor sum cladis.

Πρόδηλος, υ, ὁ ἡ ὴ, idem quod δῆλος, manifestus, perspicuus. πρὸ, augmentum significans.

Προδήλως, adv. perspicuè: à præced.

* Προδικάζω, antè criminor.

Προδίδωμι, προδώσω, δῶν, δὺν, præs. part. act. et

Προδιδοὺς, produnt, 3. plur. præs. ind. à

Προδίδωμι, do prior; prodo, desero, deficio; ædo, ut urbem: f. δώσω, p. προδέδωκα, a. 1. προέδωκα, a. 2. προδὸν, ους, ουν. Th. δίδωμι, do.

Προδικασὼς, ᾶσ, ὁ, qui vel ante, vel loco alterius judicat. Th. δίκη, ης, ἡ, jus.

Προδοκάζω, f. άσω, expecto, observo: et hinc

Προδοκὴ, ῆς, ἡ, locus insidiis aptus, insidiæ. Th. δοκάζω, observo.

Πρόδομος, υ, ὁ, vestibulum, anterior domûs pars. ex πρὸ, et δόμος, domus. Th. δόμω, struo.

Προδοσία, ας, ἡ, proditio: à προδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do.

Προδοτης, ου, ἡ, proditor: dat. προδότῃ, accus. pl. προδότας, ab eod. verbo et Th.

Προδόωσι, a. 2. infin. act. à προδίδωμι, quod vide.

Προδραμὼν, ὼ, ὸ, procurro, præcurro: f. ήσω, p. προδεδράμηκα.

Πρόδρομος, ου. ὁ ἡ ἡ, præcursor à anteambulo; excursor; præcox: subst. processio: ex πρὸ. et τρέχω, curro: f. δραμοῦμαι, p. m. δέδρομα.

Πεδυντὲς ἠλίυ, *ante Solis occasum.* Sed credo legendum πρὸ δύντος, gen. sing. a. 2. part. à δύνω, *subeo*; a. 2. ἔδυν.

* Πεκῖγκειμαι, *antepositus sum alicubi.*

Πεκίγνω, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Πεκιγνασμένος, η, ον, *prædecretus*, perf. part. pass. verbi πεκιγνώσκω, quod vide.

Πεκιγράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi πεκιγράφω, *antescribo*, quod vide.

Πεκίγραψμι, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Πεκίδραμον, a. 2. ind. act. verbi πεκτρέχω, *præcurro*. Th. τρέχω, *curro*: f. δρέξω, p. δεδράμηκα, p. m. δίδρομα.

Πεκεδρία, ας, ἡ, et

Πεκεδρίη, ης, ἡ, Ion. *prior vel principalis sedes*: à seq.

Πεκίεδρος, ο, ὁ, *qui sedet in primâ sede, præses, præsul, antistes*: apud Athen. *qui præest senatui quingentorum, seu concionibus populi*: ex πρὸ, et ἕδρα.

Πεκίημι, *præmisit*, 3. sing. a. 1. Att. pro πεκῆκα, verbi πεκίημι, *præmitto*. Th. ἵημι, *mitto*: f. ἥσω, p. εἶκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν.

Πεκισίσιμι, *præsensisse*, perf. infin. act. per Sync. pro πεκεπεδάκεναι, verbi εἰδέω, *scio*, f. ἰδήσω. Th. εἶδα, *scio*, *video*.

Πεκιδῶ, *prospicio, provideo, præscio*: f. m. ἐσόμαι, a. 2. πεκίδον, ες, ε, a. 2 part. πεκιδὼν, ὄσα, ὄν, Th. ἰδεῖν, *scio*.

Πεκιλέγω, ω, στο, a. 2. ind. m. verbi πεκιλέγομαι, *præopto*. Th. λέγω, *capio*; f. ἕξω, p. εἴλεγμαι, a. 2. εἶλον, a. 2. infin. act. ἑλεῖν.

Πείειμι, *procedo, proficiscor*. Th. εἶμι, *eo*.

Πεκῖπτω, ες, ε, a. 1. ind. act. et

Πεκιπτῖν, a. 2. infin. et

Πεκίσσω, ες, ε, et in 1. pl. πεκισσόμιν, a. 2. ind. act. verbi πεκοίσω, *prædico*, quod vide.

Πεκιέηκα, ας, ε, *prædixi*, perf. act. Sic in perf. pass. πεκιέημαι, σαι, ται, perf part. pass. πεκιειμένος, η, ον, *prædictus, a, um*, verbi πεκιέρω, f. ρῶ, p. πεκίειρηκα, et Att. πεκιέρηκα. Th. ῥέω, *dico*.

Πεκιειμένος, η, ον, perf. part. pass. ἐκ πεκιέρω, ῶ, *prædico*; vide præced.

Πείειτον, 3. pl. præs. verbi πείειμι, *progredior*. Th. εἶμι, *eo*.

Πεκισπάμιος, a. 1. part. act. à

Πεκισπάμπω, *præmitto*. Th. πέμπω.

Πεκοίχον, ες, ε, imperf. verbi πεκοίχω, *prætendo, prætexto, promineo, præsto*. Th. ἴσχω, *habeo*; f. ἴξω, et σχήσω, imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον.

Πεκοκβάλλω, *prius emitto, antè ejicio*: ex πρὸ, et ἐκβάλλω, *jacio*.

Πεκπαμάδιανο, *antè edisco*. Ex πρὸ, ἐκ, et μανθάνω, *disco*: f. m. μαθήσομαι, aor. 2. ἔμαθον.

Πεκπεπτμκα, *prius emitto*.

Πεκπεκρίνω, *antè excerno*. Th. κρίνω, *secerno, judico*; f. νῶ, p. κέκρικα.

Πεκπροφέρω, *antè profero*; f. πεκοίσω. Th. φέρω, *fero*.

Πεκίλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi πεκολαμβάνω, quod vide.

Πεκολήλατο, *processisset*, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. et Att. à πεκελαύνω, f. άσω, p. πεκέλακα, et Att. πεκελήλακα, et in perf. pass. πεκελήλαμαι. Th. ἐλαύνω, *agito*,

Πεκολέλυσμαι, f. l. et

Πεκολέλυσν, 3. sing. p. m. ind. Att. et

Πεκολθῖν, a. 2. infin. et

Πεκολθ, 3. sing. a. 2. sub. verbi πεκοιχομαι, *prævenio*. Th. ἔρχομαι, *venio*; f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, et per Syncop. ἦλθον, p. m. ἐλήλυθα, et Atticè εἰλήλυθα.

Πεκολῶν, οῦσα, ὄν, *prodiens, progressus*, part. a. 2. præced. verbi.

Πεκολομῦμεν, 1. pl. a. 2. opt. m. verbi πεκομείρομαι, *præfero, constitue*. Th. αἴρω, *capio*, f. ἄρσω, a. 2. ἆλον, a. 2. inf. ἑλεῖν.

Πεκολπίζω, *prior spero, antè spero*: f. ίσω, p. πεκέλπικα. Ex πρὸ, et ἐλπίζω, *spero*. Th. ἐλπίς, ίδος, ἡ, *spes*,

Πεκομανθάνω, 2. sing. imperf. ind. med. Ion. et Att. verbi πεκομαντεύομαι, *antè vaticinor*, quod à μαντεύομαι, *vaticinor*, Th. μάντις, εως, ὁ, *vates*.

Πεκόμεν, *promisisse*, Ion. seu Dor. pro πεκεῖναι, a. 2. infin. act. verbi πρόκειμι. Th. εἶμι, *mitto*, a. 2. ἦν.

* Πεκόμπτω, *antè incido, antè occurro, seu obvius fio.*

Πεκοπάρχομαι, *antè incipio*; f. m. ξομαι, p. l. m. πεκοπηξέμην, ω, στο: ex πρὸ, ἐν, et ἄρχομαι, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Πεκοπυγκλίν, a. 2. infin. act. verbi πεκοπίμω, *propono, exhibeo*. Th. φέω, *fero*, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, a. 2. ἤνεγκον, perf. pass. ἐνήνεγμαι, a. 1. pass. ἠνέχθην, a. 1. part. pass. ἐνεχθείς.

Πεκοπυγκών, part. a. 2. ejusd. verbi.

Πεκοπνίχομαι, *jam antè implicatum teneor*: ex πρὸ, et ἐνίχομαι. Th. ἴχω, *habeo*.

Πεκπξίσσω, *prorue*. Ex πρὸ, ἐξ, et ἰθύσσω, *ruo*.

Πεκπξίδρα, ας, ἡ, *sedes prominens*. Th. ἵδρα, *sella*.

Πεκπξαίσσμαι, *ante alios surgo*; item *citius justo exsurgo*, v. gr. *ex insidiis*: ex πρὸ, ἐξ, et ἴσσμαι, *sto*.

* Πεκιοτάζω, *prius festum celebro.*

Πεκοπαγγίλλομαι, *antè promitto*, aor. 1. m. πεκοπηγγειλάμην, ω, στο, ex πρὸ, ἐπὶ, et ἀγγέλλω, *nuntio*.

Πεκόπω, *ante dico*.

Πεκοείω, ῶ, *prædico* vel *prænuntio*: ab ἐρέω, idem ac Th. εἶπον, f. ἐρῶ, *dico*.

Πεκοεύσων, *deduxit*, Ion. et Poët. gem. σ. pro πεκοίσω, 3. sing. a. 1. act. verbi πεκοείω, *traho*. Th. ἑλκύω, *traho*.

Πεκοέσσω, *deduxero*, a. 1. sub. act. Poët. gem. σ, ab eod. verbo et Th.

Πεκοίχομαι, *prævenio, prægredior, præco, præcurro*, cum gen. imperf. m. πεκοειχόμην. ω, εἶο, f. med. πεκοσομαι, *præcadam*, a. 2. πεκέπεσον, ες, ε, a. 2. sub. πεκπέσω, ῃς, ῃ, a. 2. part. πεκπεσὼν, οῦσα, ὄν. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Πρεσ, ίτω, *præmitte*, a. 2. imperat. act. verbi πεκμαι, *præmitto*. Th. ἵημι, *mitto*: f. ἥσω, p. εἶκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν, et in 3. pl. ἕσαν.

Πρέσσαν, *præmiserunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi πρέσμαι. Vide πρὸ.

Πεκπτάκοντο, Ion pro πεκπείκατ, 3. pl. a. 1. m. verbi πεκπτίνω, *prius importo*. Th. ἄγω, f. ξω, *duco*.

* Πεκίσθαι, a. 2. inf. med. à πρέσμαι, *projicio*, frequentèr ap. Demosth.

Πεκπξάμαι, *præsse*, præs. infin. à πρόεμαι pro πρόεσμαι.

Πεκπξάτε, *præstis*, per Syncop. Ion. pro πεκπξάκατε, 2. plur. perfect. activ. Vide πεκπξάτο.

Πεκπξώς, ῶτος, *præses*, part. perf. per Sync. pro πεκπεκώς· et

Πεκπξῶτας, *præfecti*, ejusd. nom. pl. perf. part. Att. pro πεκπτώτες, verbi πρόεμαι, *præsum*. Th. ἵστημι, *statuo, sisto*, f. στήσω, p. ἵστακα, a. 2. ἔστην.

Πρέστχον, ες, ε, a. 2. verbi πρέχω, *antecello*. Th. ἴσχω, *habeo*.

Πεκπτομάζω, *antè præparo*: f. άσω, a. 1. πεκοπτοίμασα: ab ἑτοιμάζω, *paro*. Th. ἕτοιμος, *promptus, paratus*.

Πεκπυμθλίζομαι, *doctrinam Christianam propono; antè promitto rem lætam pronuncio*; a. 1. m. πεκπυγγελισάμην, ω, στο: ex πρὸ, ἐν, et ἀγγέλλω, *nuntio*.

Πεκοφήτιον, ες, ε, imperf. πεκοφήτευον, ως, ε, a. 1. ind. act. verbi πεκοφητεύω, *vaticinor*: *prophetas expono*, quod à πεκοφήτης. Th. φημὶ sc. φάω, *dico*.

Πεκίφθασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πεκοφθάνω, *prævenio*: f. πεκφθάσω, p. πεκίφθακα, Th. φθάω, *prævenio*; a. 2. ἔφθην.

Πεκίχω, ις, ι, et in 3. pl. πεκέχουσι, *ante me teneo seu habeo, præstare, præcello, præsto*: f. πεκίξω. Th. ἴσχω, *habeo*: f. ἴξω, a. 2. ἔσχον.

Πεκχωρήσαν, *pervenerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πεκχωρίω, *procedo*. Th. χωρέω, *eo, accedo*, f. ήσω.

Πεκόγαγον, a. 2. ind. act. verbi πεκόγω, *præcedo, produco*, f. ξω, a. 2. πεκόγον. Th. ἄγω, *duco*.

Πεκόγαν, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi πεκόγω, quod vide.

Πεκογγόμαι, ώμαι, *præco, præcipersum*; cum accus. in 3. sing. m. πεκογγείται, f. m. πεκογγήσομαι, p. pass. πεκόγγημαι. Th. ἀγορεύω, *duco*.

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩ'Ν, ῶσης, ἡ, *pars vesica eminentior in avibus, quæ* πρόεσχα πρόεσται, id est, *præcellit, præstat*.

Πρόγ-ος, ου, ὁ, *qui primus consti-*

ιcit, patremur: à προγεγάω, prædisco, quod ab ἀγεύω, concieror. Th. γεὼ, forum.

Προγήμασας, μένη, μενον, antecedens: part. præs. m. verbi προγέομαι. γεγαμία (sc. αἰτία) causa interna, προγαμιαία (sc. αἰτία) externa dicitur. ndè.

Προγεγαμένους, adv. ex antecedente; ιcipe; ex professo.

Προδεδοκότας, acc. pl. a. 1. part. ass. verbi

Προδέδωκα, delecto antè; quod ex δὼ, et ἥδομαι, lætitiâ afficio, Th. ἥδ, ἰος. suavis.

Πρόειμι, ῃς, ῃσι, progrediebar, plusq. . m. vel. imperf. Att. à πρόειμι. Th. εἶμι, eo: perf. m. εἶα, plusq. p. ι. ἤειν.

Προέκτατο, 3. pl. a. 1. ind act. et

Προέκτατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ρείμαι, præmitto.

Προέρχομαι, procedo, progredior, ancello: πρόειμι, part. provectus. Th. ω, fut. ξω, venio.

Προέβλεν, 3. sing. a. 2. ind. act. erbi προβλώσκω, prævenio. Th. ἔρχομαι, venio: f. m. ἐλεύσομαι, & 2. λεῦσον, ας, ε, et per Sync. ἔλθον, ες, p. m. ἐλθὲ, et Att. ἐλήλυθα.

Προλιπόντας, acc. pl. m. g. perf. art. act. verbi προλείπω, prior spes, f. ίσω, p. προλέλοιπα, quod ab ἐλπίς, spero. Th. ἐλπὶς, spes.

Πρόσμαχ, pro πρὸ ἡμέρας, antè diem.

Προκεκτησθαι, dat. pl. perf. part. ct. verbi πρόκαμμαι. Th. ἄμαρτάνω, f. ήσω, pecco.

Πρόεσσι, 2. a. 2. ind. verbi ειμι. Th. ἵημι seu ἴω, mitto.

Προέκυρσε, ας, ε, excellui, a. 1. ind. ct. verbi προέχω, excello. Th. φέρω, fero; fut. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Προηρέτο, 3. sing. imperf. pass. erbi προαιρέομαι, præfero, constituo. Th. αἱρέω, capio, eligo, f. ήσω, p. ἥρημαι, a. 2. ἕλον.

Προερέσσης, ἰα, σσι, arationem præ tdens. Unde προηροσία Δημήτης, Ceres ante arationem invocata: ex ρὸ, et ἀρόω, aro.

Προέκυτο, 3. sing. imperf. m. verbi προίσχομαι, prævenio, cum. gen. mperf. m. προεχέμην, ν, στο. Th. χομαι, venio.

Προπτάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi πρόπτασμαι, antè exerceo. Th. ἀσκέω, xerceo: f. ήσω.

Προίσσομαι, ῃ, ται, profundam, f. . m. verbi πρόειμι, projicio: Th. ω seu ἴω, mitto: f. ήσω.

Προπτισάμενος, aor. 1. ind. m. erbi πρόπτασμαι, antè criminor; f. ι. σσομαι. Th. αἰτία, ας, ἡ, causa.

Προάγεται, ης, η, adducta sum, præeri, a. 1. pass. verbi πρόαγω. Th. γω, duco.

Προῤῥιζηνα, funditùs, radicitus, dv. à

Προῤῥιζόμενος, ου, ὁ ϟ ἡ, radice eruus, qui radicitus extirpatur. Ex ρὸ, et ῥίζωμα, τὸ, fundamentum.

Προῤῥότα, acc. sing. m. g. a. 2. part. verbi προῤῥήγνυμι, propono. Th. ῥήγνυμι, pono, f. ῥήξω, a. 2. ἔῤῥηγν, a. 2. part. ῥηξ, ῥῆξα, ῥηγ.

Προδίδωσιν, permittunt, 3. pl. ind. præs. verbi προδίδωμι.

Προθέσις, εως, ἡ, propositum, propositio: à προτίθημι. Th. τίθημι.

Προθεσμία, ας, ἡ, scil. ὥρα, tempus præstitutum: ab adject. seq.

Προθέσμιος, ία, ον, præstitutus, antè constitutus: à προτίθημι, antè constituo.

Προθέω, propono, permitto, concedo: vide τίθημι. Sed

Προθέω, procurro, accuro: à θέω.

Προθέμιη, ης, η, propositio, res proposita. ab eod. verbo.

Προθορὼν, prosiliens, a. 2. part. act. verbi προθορέω. Th. θρῶ, seu θορέω, salio, insilio.

Προθυμέομαι, -θύμεω, alacri sum animo, promptus sum; studeo, magno studio enitor: à πρόθυμος.

Προθυμοδήσεται, 3. sing. f. 1. pass. à præced.

Προθυμία, ας, ἡ, alacritas, animi prompitudo. à seq.

Πρόθυμ@ος, ν, ὁ ϟ ἡ, animum alacrem habens, promptus. Th. θυμὸς.

Προθύμως, adv. promptè, alacri animo, impigrè, enixè: à præced.

Πρόθυρον, ν, τὸ, idem quod προθύρετον, vestibulum quod est ante januam. Th. θυρα, ας, ἡ, janua, ostium.

Προΐαπτε, præmitto, procul mitto: f. ψω, a. 1. προΐαψα, ας, ε, a. 1. infin. προϊάψιν. Th. ἵαπτω, mitto, f. ψω, undè.

Προΐαψε, 3. sing. a. 1. verbi προΐάπτω.

Προϊδεῖν, a. 2. infin. act. et

Προϊδέσθαι, aor. 2. infin. m. verbi προείδω, prævideo. Th. εἶδω, video: f. m. ὄψομαι, a. 2. εἶδον et ἴδον,

Προϊδὼν, ὄσα, ὸν, a. 2. part. act. verbi προείδω.

Προεῖν, contract. ex προέιν, 3. sing. imperf. act. inus. verbi προΐημι, idem quod προίημι, præmitto.

Προείμην, Ion. et προΐμην, Dor. pro προεῖνται, præs. inf. act. verbi προίημι, præmitto, negligo. Th. ἵημι seu ἴω, mitto.

Προϊέμενος, emittens: præs. part. pass. προΐεται, 3. sing. præs. ind. med. verbi ejusd.

Προεῖναι, projicere, dejicere; permittere, sinere; præs. inf. à προΐημι.

Προΐζεσθαι, antè alios sedere: ex πρὸ, et ἵζομαι. Th. ἵζω, sedere facio.

Προεῖλε, permisit, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προΐλλω. Th. ἴαλλω, mitto, fut. ιλῶ.

Προΐημι, dimitto; immitto; projicio, abjicio: negligo, prætereo, prætermitto: [* concedo arbitrio alicujus. τίνδε Θεῷ προΐες, Il. A. 127. hanc Deo permitte. i. e. Dei arbitrio trade.] et interdum ut. Th. ἵημι, mitto.

Προΐντι, Dor. pro προΐσι, 3. sing. præs. ind. à προΐημι. Th. ἵημι, mitto.

Προΐκα, adv. gratis, sine mercede. Th. πρὸϊξ, donum.

Προϊκτὴς, ου, ἡ, mendicus: ex πρὸϊξ et ἰκτὴς vel quia προΐκα petit.

ΠΡΟΪ'Ξ, et πρὸϊξ, κὸς, ἡ, donum; dos; gratia: acc. πρῖκα. sed adverbialiter etiam usurpatur pro gratis, sine mercede, [* πρικὸς δίκη, actio quâ dos repetitur, Dem c. Nextam.] qu. à πρὸ, et ἵκω, venio, quia est donum quo quis alium prævenit ultrò. Aut. à πρίασκ, largitio, quod à πρίαμαι, effundo largior.

Προϊξόσθαι, f. 1. inf. m. verbi προϊκνέομαι, advenio, quod ex πρὸ, et ἱκνέομαι, venio, f. ἵξομαι.

Προϊππεύω, equito antè: ex πρὸ, et ἱππεύω, equito. Th. ἵππ@ος, equus.

* Προϊσσόμενοι, stipem peto, manum scil. extendendo. Archilocus ap. Suidam, voc. Κατατρέξιται. Th. ἴσσομαι, venio.

Προϊστημι, f. προστήσω, antepono, propono; πρόϊσταμαι, στη, ται, præpono; prætendo, prætexo; præficio; prosttuo; operam do alicui rei: At in a. 2. et perf. act. et in pass. est antisto, excello, item præsum; defsndo, tueor; prosto; magistratum gero. Th. ἵστημι, sto.

Προϊσχω, et προϊσχόμαι, protendo, porrigo, prætendo. Th. ἴσχω, vel ἔχω, habeo.

Προϊσὼν, όντος, in f. g. πρὸϊσσω, aor. 2. part. verbi πρόειμι, præcedo. Th. εἶμι, eo, a. 2. ἴον.

Προΐσσεις, εως, ἡ, persecutio, per Sync. pro πρόδιξις, à πρόϊσσομαι. Th. διώκω, persequor: f. ξω, p. χα.

ΠΡΟ'ΚΑ, adv. subitò, statim: ut puto, more πρώϊος, i. e. hinnuli, qui velox.

Προκαθιερωσίας, gen. sing. f. g. perf. part. act. à προκαθίερμαι, antè constituo.

Προκαθήγημαι, ducem me præbeo, ducatum præsto, f. ήσομαι, p. pass. προκαθήγημαι. Th. ἡγέομαι, ουμαι, dux sum.

Προκάθηται, præsideo, antè sedeo; imperf. med. προεκαθήμην ex πρὸ, et κάθημαι, sedeo.

* Προκαθίζω, præsideo, considco.

Προκαθίστημι, antè constituo: ex πρὸ, κατὰ, et ἵστημι, statuo: f. στήσω, p. ἵστακα, seu ἵστηκα. a. 2. ἔστη.

Προκαλέομαι, evoco, provoco, lacesso; in jus voco; item hortor. Th. καλέω, voco.

Προκαλίζετο, 3. sing. imperf. m. Ion. à

Προκαλίζομαι, provoco, lacesso. Th. καλέω, voco.

Προκαμὼν, όντος, a. 2. part. act. à προκάμνω, laboro. Th. κάμνω, laboro: fut. καμῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον.

Προκάρηνος, ου, ὁ ϟ ἡ, præceps. Th. κάρηνον, caput.

Προκατηγγέλλω, prænuncio, antè denuncio: f. ελῶ, p. προκατήγγελκα. a. 1. προκατήγγειλα. perf. part. pass. προκατηγγελμένος. Ex. πρὸ, κατὰ, et ἀγγέλλω, nuntio.

Προκατελαβεῖν, a. 2. infin. act. à

Προκατελαμβάνω, præoccupo, anti-

cipio, anteverto: ex πρὸ, κατὰ, et λαμβάνω, *capio:* f. med. λήψομαι, p. λέληφα, et Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον, perf. pass. εἴλημμαι.

Προκαταλύω, *antè dissolvo, antè everto, antè finio:* ex πρὸ, κατὰ, et λύω, *solvo.*

Προκατηρκτικὸς, ἡ, ὸν, *principalis, primarius:* ex πρὸ, κατὰ, et ἄρχομαι, *incipio.* Th. ἀρχὴ, *initium.*

Προκατηρτίζω, *prius absolvo:* f. ίσω, a. 1. προκατήρτισα, a 1. sub. act. προκατηρτίσω. ῃς, ῃ, et in 3. pl. προκατηρτίσωσι. Ex πρὸ, κατὰ, et ἀρτίζω, *perficio.* Th. ἄρτιος, *perfectus.*

Προκατασκευάζω, *præparo:* ex πρὸ, et κατασκευάζω, *struo, paro.*

Προκατειλημμένη, ης, ῃ, perf. part. pass. f. g. verbi προκατειλημβάνω, quod vide.

* Προκατίέρχομαι, *prior descendo; præcedo, prius eò seu venio.*

Προκατήγγειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Προκατήγγελκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προκατηγγέλλω, quod vide.

Προκατήμενος, Ion. pro προκαθήμενος, *antè sedens,* præs. part. med. verbi προκάθημαι, quod à καθῆμαι, *sedeo;* quod vide.

Προκατίζων, Ion. pro προκαθίζων.

Προκατοψόμενοι, νῆες, *naves quæ exploraturæ promittuntur,* f. 1. part. m. pl. num. f. g. Th. ὄπτομαι, *video.*

Προκείμαι, σαι, ται, *propono; expono; projicior:* Hinc part. præs. προκείμενος, η, ον, *propositus:* f. m. προκείσομαι, præs. inf. m. προκεῖσθαι. Ex πρὸ, et κεῖμαι, *jaceo.* [* πρόκειται, dicitur vel de versione quæ originali adjacet; idem quod παράκειται, Hesych. vel de libro quæ omnibus oculis exponitur. Is. Vos. adi, et P. S. Obs resp. p. 364.]

Προκεκηρυγμένον, *prænuntiatum,* perf. part. pass. à προκηρύσσω, quod vide.

* Προκενδω, *ante exhaurio.*

Προκεχειροτονημένης, *prius designatis,* dat. pl perf. part. pass. à προχειροτονέω, quod ex πρὸ, et χειροτονέω, *decerno, creo,* elatis *manibus;* ex χεὶρ, et τείνω, *tendo.*

Προκηρύσσω, vel Att. ττω, *antè prædico,* f. ξω, a. 1. προεκήρυξα, perf. προκεκήρυχα, perf. pass. προκεκήρυγμαι· ex πρὸ, et κηρύσσω, *prædico.* Th. κήρυξ, *præco.*

Προκινδυνεύω, f. εύσω, *periclitor pro; propugno periclitando:* ex πρὸ et κινδυνεύω, *periclitor.* Th. κίνδυνος, *periculum.*

Προκλῆς, έους, ὁ, *PROCLES,* nom. propr.

Προκλῆσις, εως, ἡ, *prælatio; præjudicatio.*

Προκλίσιες νῆες, dicuntur *naves aliæ post alias,* seu *super alias in continuâ serie:* à κλισὶς, ἴδος, ἡ, *fimbria;* vel κλίσιαι, *scalæ.* Vide Eustath. et Suidam.

Προκναφῶ, -ᾷ, *antè sancio:* f. ώσω, perf. προκεκύφωκα, perf. part. pass. προκεκνωμένος, η, ον, *prius sancitus:* ex πρὸ, et κνφόω, *ratum habeo, auctoritatem do.* Th. κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas.*

Προκύων, *PROCYON,* sive *Antecanis;* sidus quod *ante* majorem *canem* oritur: ex πρὸ, et κύων, *canis.*

* Προκωμῴδω, *profero.*

Προκώμιον, ου, τὸ, Pinuar pro προοίμιον, τὸ πρὸ τῦ κώμου γενόμενον, quod ante κῶμον, hymnumque scribitur aut canitur. *hymni proœmium.*

Πρόκωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *remex, qui est ad remum.* Th. κώπη, *remus.*

* Προλαλία, *garrio,* Epigr. Stratonicis ap D'Orville ad Chariton. p. 348.

Προλαμβάνω, *occupo, anteverto:* f. προλήψομαι, p. προείληφα, a. 2. προέλαβον, ες, ε, *præoccupavi.* Th. λαμβάνω, *capio.*

Προλέγω, *antè dico prædico;* item *antè deligo:* imperf. προέλεγον. Th. λέγω, *dico:* f. ξω, p. χα.

Πολείπω, *relinquo.* Vide in προλοιπότες.

Προλελειμμένος, η, ον, *antè delectus,* perf. part. pass. verbi. προλείγω, quod vide.

Προλελοίκοτες, *relicti,* nom. pl. part. p. m. verbi προλείπω, *relinquo:* f. ψω, a. 2. προέλιπον, a. 2. m. προελιπόμην, p. m. προλέλοιπα. Th. λείπω, *linquo.*

Προλοισχνεύω. Vide λοισχνάω.

Προλοφίου, ου, τὸ, *antetorcular:* πρὸ, et λοιὸς, *torcular.*

Πρόλῆψις, εως, ἡ, *anticipatio; occupatio; anticipata opinio; suspicio, præsumptio:* à προλαμβάνω, q. v.

Προλιπόν' et προλοιπόν' pro προλιπόντα, acc. sing. vel pro προλιπόντι nom. deal. a. 2. part. act. verbi. προλείπω, *relinquo;* quod vide in προλελοιπότες.

Προλοιπὼν, *relinquens;* in f. g. προλιποῦσα, a. 2. part. act. verbi ejusd.

Πρόλοχος, ου, ὁ, nomen viri, qu. d. *primus insidiator.*

Προμάθια, ας, ἁ, Dor. pro προμάθεια, quod vide.

Προμαθῆσ, *prædidicisse,* a. 2. inf. act. verbi προμανθάνω, quod vide.

Προμάθης, εως, ὁ, Dor. pro Προμηθεὺς, quod vide.

Προμάσσω, *proficio, incrementum capio; procedo:* imperf. προέσσον, f. ψω, perf. act. προέικα, perf. m. προέικμαι· undè προμαστὴ, ῆς, ἡ, *profectus.* Th. κόπτω, *scindo.*

Πρόκριμα, ατος, τὸ, propriè *prælatio,* quâ alii alium *anteponimus:* à Προκρίνω, εις, ει, *antefero, antepono;* præs. inf. προκρίνειν. Ex πρὸ, *antè,* et κρίνω, *judico.*

* Πρόκρισις, εως, ἡ, *prælatio; præjudicatio.*

Πρόκροσσαι νῆες, dicuntur *naves aliæ post alias,* seu *super alias in continuâ serie:* à κροσσὸς, ὁ, ἡ, *fimbria;* vel κροσσαὶ, *scalæ.* Vide Eustath. et Suidam.

Προκυφῶ, -ᾷ, *antè sancio:* f. ώσω, perf. προκεκύφωκα, perf. part. pass. προκεκυφωμένος, η, ον, *prius sancitus:* ex πρὸ, et κυρόω, *ratum habeo, auctoritatem do.* Th. κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas.*

Προκύων, *PROCYON,* sive *Antecanis;* sidus quod *ante* majorem *canem* oritur: ex πρὸ, et κύων, *canis.*

* Προκωμῴδω, *profero.*

Προκώμιον, ου, τὸ, Pinuar pro προοίμιον, τὸ πρὸ τῦ κώμου γενόμενον, quod ante κῶμον, hymnumque scribitur aut canitur. *hymni proœmium.*

Πρόκωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *remex, qui est ad remum.* Th. κώπη, *remus.*

* Προλαλία, *garrio,* Epigr. Stratonicis ap D'Orville ad Chariton. p. 348.

Προλαμβάνω, *occupo, anteverto:* f. προλήψομαι, p. προείληφα, a. 2. προέλαβον, ες, ε, *præoccupavi.* Th. λαμβάνω, *capio.*

Προλέγω, *antè dico prædico;* item *antè deligo:* imperf. προέλεγον. Th. λέγω, *dico:* f. ξω, p. χα.

Πολείπω, *relinquo.* Vide in προλοιπότες.

Προλελειμμένος, η, ον, *antè delectus,* perf. part. pass. verbi. προλείγω, quod vide.

Προλελοίκοτες, *relicti,* nom. pl. part. p. m. verbi προλείπω, *relinquo:* f. ψω, a. 2. προέλιπον, a. 2. m. προελιπόμην, p. m. προλέλοιπα. Th. λείπω, *linquo.*

Προλοισχνεύω. Vide λοισχνάω.

Προλοφίου, ου, τὸ, *antetorcular:* πρὸ, et λοιὸς, *torcular.*

Πρόλῆψις, εως, ἡ, *anticipatio; occupatio; anticipata opinio; suspicio, præsumptio:* à προλαμβάνω, q. v.

Προλιπόν' et προλοιπόν' pro προλιπόντα, acc. sing. vel pro προλιπόντι nom. deal. a. 2. part. act. verbi. προλείπω, *relinquo;* quod vide in προλελοιπότες.

Προλοιπὼν, *relinquens;* in f. g. προλιποῦσα, a. 2. part. act. verbi ejusd.

Πρόλοχος, ου, ὁ, nomen viri, qu. d. *primus insidiator.*

Προμάθια, ας, ἁ, Dor. pro προμάθεια, quod vide.

Προμαθῆσ, *prædidicisse,* a. 2. inf. act. verbi προμανθάνω, quod vide.

Προμάθης, εως, ὁ, Dor. pro Προμηθεὺς, quod vide.

Προμάσσω, *proficio, incrementum capio; procedo:* imperf. προέσσον, f. ψω, perf. act. προέικα, perf. m. προέικμαι· undè προμαστὴ, ῆς, ἡ, *profectus.* Th. κόπτω, *scindo.*

Πρόκριμα, ατος, τὸ, propriè *prælatio,* quâ alii alium *anteponimus:* à Προκρίνω, εις, ει, *antefero, antepono;* præs. inf. προκρίνειν. Ex πρὸ, *antè,* et κρίνω, *judico.*

* Πρόκρισις, εως, ἡ, *prælatio; præjudicatio.*

Πρόκροσσαι νῆες, dicuntur *naves aliæ post alias,* seu *super alias in continuâ serie:* à κροσσὸς, ὁ, ἡ, *fimbria;* vel κροσσαὶ, *scalæ.* Vide Eustath. et Suidam.

Προκυφῶ, -ᾷ, *antè sancio:* f. ώσω, perf. προκεκύφωκα, perf. part. pass. προκεκυφωμένος, η, ον, *prius sancitus:* ex πρὸ, et κυρόω, *ratum habeo, auctoritatem do.* Th. κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas.*

Πρόκυων, *PROCYON,* sive *Antecanis;* sidus quod *ante* majorem *canem* oritur: ex πρὸ, et κύων, *canis.*

* Προκωμῴδω, *profero.*

Πρόκωμιον, ου, τὸ, Pinuar pro προοίμιον, τὸ πρὸ τῦ κώμου γενόμενον, quod ante κῶμον, hymnumque scribitur aut canitur. *hymni proœmium.*

Πρόκωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *remex, qui est ad remum.* Th. κώπη, *remus.*

* Προλαλία, *garrio,* Epigr. Stratonicis ap D'Orville ad Chariton. p. 348.

Προλαμβάνω, *occupo, anteverto:* f. προλήψομαι, p. προείληφα, a. 2. προέλαβον, ες, ε, *præoccupavi.* Th. λαμβάνω, *capio.*

Προλέγω, *antè dico prædico;* item *antè deligo:* imperf. προέλεγον. Th. λέγω, *dico:* f. ξω, p. χα.

Πολείπω, *relinquo.* Vide in προλοιπότες.

Προλελειμμένος, η, ον, *antè delectus,* perf. part. pass. verbi. προλείγω, quod vide.

Προλελοίκοτες, *relicti,* nom. pl. part. p. m. verbi προλείπω, *relinquo:* f. ψω, a. 2. προέλιπον, a. 2. m. προελιπόμην, p. m. προλέλοιπα. Th. λείπω, *linquo.*

Προλοισχνεύω. Vide λοισχνάω.

Προλοφίου, ου, τὸ, *antetorcular:* πρὸ, et λοιὸς, *torcular.*

Πρόλῆψις, εως, ἡ, *anticipatio; occupatio; anticipata opinio; suspicio, præsumptio:* à προλαμβάνω, q. v.

Προλιπόν' et προλοιπόν' pro προλιπόντα, acc. sing. vel pro προλιπόντι nom. deal. a. 2. part. act. verbi. προλείπω, *relinquo;* quod vide in προλελοιπότες.

Προλοιπὼν, *relinquens;* in f. g. προλιποῦσα, a. 2. part. act. verbi ejusd.

Πρόλοχος, ου, ὁ, nomen viri, qu. d. *primus insidiator.*

Προμάθια, ας, ἁ, Dor. pro προμάθεια, quod vide.

Προμαθῆσ, *prædidicisse,* a. 2. inf. act. verbi προμανθάνω, quod vide.

Προμάθης, εως, ὁ, Dor. pro Προμηθεὺς, quod vide.

Προμάσσω, *proficio, incrementum capio; procedo:* imperf. προέσσον, f. ψω, perf. act. προέικα, perf. m. προέικμαι· undè προμαστὴ, ῆς, ἡ, *profectus.* Th. κόπτω, *scindo.*

Πρόκριμα, ατος, τὸ, propriè *prælatio,* quâ alii alium *anteponimus:* à Προκρίνω, εις, ει, *antefero, antepono;* præs. inf. προκρίνειν. Ex πρὸ, *antè,* et κρίνω, *judico.*

* Πρόκρισις, εως, ἡ, *prælatio; præjudicatio.*

Πρόκροσσαι νῆες, dicuntur *naves aliæ post alias,* seu *super alias in continuâ serie:* à κροσσὸς, ὁ, ἡ, *fimbria;* vel κροσσαὶ, *scalæ.* Vide Eustath. et Suidam.

Προκυφῶ, -ᾷ, *antè sancio:* f. ώσω, perf. προκεκύφωκα, perf. part. pass. προκεκυφωμένος, η, ον, *prius sancitus:* ex πρὸ, et κυρόω, *ratum habeo, auctoritatem do.* Th. κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas.*

Πρόκυων, *PROCYON,* sive *Antecanis;* sidus quod *ante* majorem *canem* oritur: ex πρὸ, et κύων, *canis.*

* Προκωμῴδω, *profero.*

Πρόκωμιον, ου, τὸ, Pinuar pro προοίμιον, τὸ πρὸ τῦ κώμου γενόμενον, quod ante κῶμον, hymnumque scribitur aut canitur. *hymni proœmium.*

Πρόκωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *remex, qui est ad remum.* Th. κώπη, *remus.*

* Προλαλία, *garrio,* Epigr. Stratonicis ap D'Orville ad Chariton. p. 348.

Προλαμβάνω, *occupo, anteverto:* f. προλήψομαι, p. προείληφα, a. 2. προέλαβον, ες, ε, *præoccupavi.* Th. λαμβάνω, *capio.*

Προλέγω, *antè dico prædico;* item *antè deligo:* imperf. προέλεγον. Th. λέγω, *dico:* f. ξω, p. χα.

Πολείπω, *relinquo.* Vide in προλοιπότες.

Προλελειμμένος, η, ον, *antè delectus,* perf. part. pass. verbi. προλείγω, quod vide.

Προλελοίκοτες, *relicti,* nom. pl. part. p. m. verbi προλείπω, *relinquo:* f. ψω, a. 2. προέλιπον, a. 2. m. προελιπόμην, p. m. προλέλοιπα. Th. λείπω, *linquo.*

Προλοισχνεύω. Vide λοισχνάω.

Προλοφίου, ου, τὸ, *antetorcular:* πρὸ, et λοιὸς, *torcular.*

Πρόλῆψις, εως, ἡ, *anticipatio; occupatio; anticipata opinio; suspicio, præsumptio:* à προλαμβάνω, q. v.

Προλιπόν' et προλοιπόν' pro προλιπόντα, acc. sing. vel pro προλιπόντι nom. deal. a. 2. part. act. verbi. προλείπω, *relinquo;* quod vide in προλελοιπότες.

Προλοιπὼν, *relinquens;* in f. g. προλιποῦσα, a. 2. part. act. verbi ejusd.

Πρόλοχος, ου, ὁ, nomen viri, qu. d. *primus insidiator.*

Προμάθια, ας, ἁ, Dor. pro προμάθεια, quod vide.

Προμαθῆσ, *prædidicisse,* a. 2. inf. act. verbi προμανθάνω, quod vide.

Προμάθης, εως, ὁ, Dor. pro Προμηθεὺς, quod vide.

Πρωτόμυα, seu πρωτόγονα, *tribus*; *progredior*, propriè *pascendo*. Th. νέμω, idem.

Προνοέω, ῶ, et ὁμαι, ήσομαι, *ante mente percipio*; *provideo*; *procuro*: f. ήσω, perf. προνενόηκα, præs. inf. act. προνοεῖν, præs. inf. pass. προνοεῖσθαι. a νόος, *cogito*. Th. νόΘ-ος, ου, *mens*.

Προνοή, ῆς, ἡ, nomen mulieris.

Προνοήσας, ασα, αν, a. 1. part. act. à προνοέω, quod vide.

Προνοητικὸς, ἡ, ὸν, *providendi solertiam habens*, *providus*; ab eod.

Πρόνοια, ας, ἡ, et Ion. προνοίη, *cura*, *prudentia*; ab eod.

Προνομεύω, f. εύσω, *pabulatum egredior*; *prædationibus infesto*, *captivum abduco*: præs. pass. προνομεύομαι, *captivus abducor ab iis qui pabulatum egressi sunt*: à

Προνομὴ, ῆς, ἡ, *pabulatio*; item *direptio*; et *præda ipsa*: à νέμω, *pastus*. Th. νέμω, *distribuo*, *pasco*.

Προνομεῦσι, 3. pl. præs. ind. προνομεύω, gen. sing. part. præs. verbi προνέω, quod vide.

Προνυμφίας, ας, ἡ, *dies præcedens nuncupationem*.

Προνυξ, Poët. adv. idem valet ac πρὸ νυκτὸς, *ante noctem*.

ΠΡΟΌΣ, προσὸς, ὁ, vel ἡ, *hinnulus*, *dama*.

Προξενέω, ῶ, *sum hospes publicus*, *hospitio excipio nomine civitatis*; *sum interpres et conciliator versurarum*, *alterumque contractuum*: à πρόξενος.

Προξενητὴς, οῦ, ὁ, *proxeneta*, *paranimphus*, *conciliator*: à præced. verbo.

Πρόξενος, ου, ὁ ἡ, *hospes publicus civitatis*; *privatus quocum civitas aliqua publicè hospitium fecit*; *qui aliquid civitatis nomine procurat*, seu *procuravit alicui*; *conciliator*, v. gr. *nuptiarum*; *socius*, Lys. Th. ξένος, *hospes*.

Προοδηγὸς, ου, ὁ ἡ, *dux viæ*: ex πρὸ, et ὁδηγὸς, idem, quod vide.

Προοδοποιῶ, *viam præstruo*, *viam patefacio*, *præparo*; item *auctor et adjutor sum*, *exemplum præbeo*: ex πρὸ, ὁδὸς, οῦ, ἡ, νία, et ποιέω.

* Πρόοδος, *progressus*, *incrementum*.

Προοιμιάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi προοιμιάζομαι, *exordior*; f. m. άσομαι, præs. part. m. προοιμιαζόμενος, μένη, μενον: à

Προοίμιον, ου, τὸ, *exordium*, *PROOEMIUM*. Th. ἔρμι, *via*, *semita*.

Προοπτέον, *prospiciendum*: et

Πρόοπτος, ου, ὁ ἡ, *prævisus*, *manifestus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Προοράω, ῶ, *ante me video*, *prospicio*: imperf. m. προεώρων, ῶμην, p. act. προώρακα, p. part. act. προορακὼς, υῖα, ὸς, *qui anteà vidit*. Th. ὁράω, *video*.

Προορίζω, *prius definio*: f. ίσω, p. προώρικα, a. 1. προωρισα, *prædestinavi*, *decrevi*, a. 1. part. act. προορίσας, ασα, αν, *qui prædestinavit*: ex πρὸ, et ὁρίζω, *definio*. Th. ὅρος, *terminus*

Πρὸς, *projice*: a. 2. imperat. m. πρὸσ-το, πρὸσ-τω, πρὸσ-τω, verbi πρόἠμι. Th. ἵημι, seu ἵω, *mitto*.

Προοφειλόμενος, μένη, μενον, *antè debitus*, præs. part. pass. à

Προοφείλω, *prior debeo*; item *debeo*. Th. ὀφείλω, *debeo*.

Πρόπαν, n. g. et πρόπασα, m. g. *universum*, *us*. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, -*e*.

* Προπαπαπτος, *proavus*.

Πρόπαξ, per Apoc. pro

Προπαροιθὲ, *antè*, *è regione*. à πάροιθε, idem quod Th. πάρος, *antè*, adv.

Προπάσχω, *antè patior*, a. 2. προπαθὸν, a. 2. part. act. προπαθὼν, ὸῦσα, ὸν. Th. πάσχω, *patior*: f. m. πείσομαι, p. m. πέπονθα, a. 2. m. ἐπαθόμην.

Προπάτωρ, ορος, ὁ, *secundus auctor*, qui *vice patris seu auctoris est*: propriè *avus*, *progenitor*, *generis auctor*: ex πρὸ, et πατὴρ, *pater*.

Πρόπειρα, ας, ἡ, *periculum*; *quod de re aliquâ fit*, *antequam aliquid aggrediamur*: ex πρὸ, *antè*, et Th. πειρα, *conatus*.

Προπέμπω, *mitto ante*; item *deduco*, *prosequor*, *comitor*: f. ψω. a. 1. προέπεμψα, a. 1. imperat. act. πρόπεμψον, άτω, a. 1. sub. act. προπέμψω, ῃς, ῃ, *prosequar*: a. 1. pass. προπεμφθῆν, ῆς, ῆ, a. 1. inf. pass. προπεμφθῆναι, a. 1. part. pass. προπεμφθεὶς, εῖσα, ὲν: ex πρὸ, et Th. πέμπω, *mitto*.

Προπεπυσμένος, vel προπεπυσμένος, η, ον, *qui ante aliquid intellexit*: p. part. pass. verbi προπυνθάνομαι, quod à πυνθάνομαι, *audio*: f. m. πύσομαι.

Προπεπωκὼς, υῖα, ὸς, *qui propinavit*: p. part. act. verbi πρόπινω, quod vide.

Προπεσόντα, acc. sing. a. 2. part. act. à προπίπτω, *procido*. Th. πίπτω, *cado*: f. med. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Προπετεῖαι, ας, ἡ, *petulantia*, *præcipitantia*, *temeritas*, *protervia*: item *proclivitas*, *propensio*: à προπετὴς, quod vide.

Προπετῆ, acc. sing. à

Προπετὴς, ὲς, ὁ ἡ, *præceps*, *pronus*; *petulans*, *protervus*, *procax*, προπετὲς, *præcipitanter*, adverbialiter. Ex πρὸ, et πίπτω, pro quo in usu est πίπτω, *cado*.

Προπετῶς, adv. *præcipitanter*, *temerè*: à præced.

Προπεφραδμένα, [* *per præcones indicata*, *prædicta*. Hes. Opt. 655.] Dor. pro προπεφρασμένα, nom. vel. acc. pl. n. g. perf. pass. verbi προφράζομαι, *prædicor*, *pronuntior*. Th. φράζω, *dico*: f. σω, a. 2. ἔφραδον, p. pass. πέφρασμαι, p. m. πεφράδμην.

* Προπηδὼν, *exilio*, *prosilio*.

Προπηλακίζω, vide in seq.

Προπηλακισθὲὶς, ίσθη, ὶν, a. 1. part. pass. verbi προπηλακίζω, propriè *luto*, seu *fuligine inquino*; *probro et ignominiâ afficio*; *stupro per vim et licentiam*: ex πρὸ, et πηλακίζω, *contumelia afficio*; propriè per aspersionem *luti*: à Th. πηλὸς, *lutum*.

Προπίνω, *PROPINO*; item *pocula provoco*; per Metaph. *in gratiam alicujus alium frodo*, *concedo*, *largior*: ex πρὸ, et πίνω, *bibo*: f. πίσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Προπίπτοντες, *incidentes*: nom. pl. præs. part. à

Προπίπτω, *procido*: f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα. à πίπτω.

Προπορεύομαι, *procedo*, *progredior*: à πορεύω, *gradior*: f. εύσω. Th. πεῖς, πόδος, ὁ, *pes*.

Προποιῶ, *antè vel priùs facio*: ex πρὸ, et ποιέω.

Προπόλος, ου, ὁ ἡ, *qui circa dominum suum versatur*, *minister*, *servus*. Th. πολέω.

* Προπομπεύω, f. εύσω, *procedo*, *in solenni pompâ præeo*, *vel præfero*.

Προπομπὴ, ῆς, ἡ, *præmissio*, *deductio*: et

Προπομπὸς, ὸ, ὁ ἡ, *antecambulo*, *previus*, *deductor*: à προπέμπω, quod vide.

Προπορεύομαι, *præcedo*, *præeo*; f. m. εύσομαι, p. pass. προπεπόρευμαι: ex πρὸ, et πορεύομαι.

Προποιέω, *antè facio*: ex πρὸ, et ποιέω.

Προπρεὼν, ῶνος, ὁ, *promptus*, *benevolus*: qu. πρόθυμος. Videtur compos. ex πρὸ, et πρὼν, *cacumen montis*: et per Systol. πρὼν, idemque valet ac

Προπρηνὴς, ὲς, ὁ ἡ, *præceps*, *pronus*, *proclivis*; *paratus*, *propensus*. Th. πρανὴς, idem.

Προπροκυλίνδομαι, majoris emphaseos gratiâ pro πρακυλίνδομαι, *provolvor ad pedes alicujus more supplicis*: à κυλίνδω, idem quod Th. κυλίω, *volvo*.

Προπτύω, *antè exspuo*: ex πρὸ, et πτύω, *exspuo*.

Πρόπτωσις, ως, ἡ, *procidentia*, *prolapsio*: à πρόπτωτος.

Προπύλαιον, et πρόπυλον, ου, τὸ, *vestibulum*. Th. πύλη, *porta*.

Προπώλης, ου, ὁ, *PROPOLA*: *venditor primarius*. Th. πωλέω, *vendo*.

Πρόρριζ, *profluit*: 3. sing. præs. ind. et

Προρρέουσι, *profluenti*: dat. sing. præs. part. à

Προρρέω, vel προρρέω, *profluo*; ex πρὸ, et ῥέω, *fluo*, f. ῥύσω, p. ἔρρυκα. at

Προρρίω, *prædico*: f. ίσω, p. προρρίηκα, et Att πεῤῥίηκα. Th. ῥέω, *dico*. Hesych.

Προρρήσεις, ως, ἡ, *vaticinium*, [* *oraculi septum*. Luc. de Sacrif. p. 368.] dat. pl. προρρήσεσι: à præced.

Προρρίζικος, ου, ὁ ἡ, vel προρρίζιος, *una cum radice*, *radicitus*. Th. ῥίζα, ης, ἡ, *radix*.

ΠΡΟΌΣ, præp. cum gen. *à*, *ab*, *ex*, *orga*, *cum*: cum dat. *ad*, *apud*, *usque*; cum acc. *in*, *apud*, *inter*; *ad*, *contra*, *propter*, *juxta*, *circiter*: [* *de*, πρὸς ἀγγέλης λέγει, Heb. i. 7. λέγειν πρὸς Θεὸς πρὸς ἀνθρ. Ælian. V. H. xii. 64. *Deos declarare de ipsi*

Πρῆσις, ιος, ἡ, *inflatio*: apud Hippocr. ἀ πρήθω.

Πρῆτον, præs. imperat. act. Ion. ἀ πρήσσω, pro πράσσω, *facio*: f. ξω.

Πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio*: fut. ξω. Est et

Πρήσσω, *transeo*; Odyss. O. 47. ἀ πρήθω.

Πρηστῆρ, ῆρος, ὁ, in gen. plur. πρηστήρων, et acc. πρηστῆρας, *qui incendit et inflammat*; *serpens quidam, ab ardore dictus*: *turbo ignaus à nubibus prorumpens*; *exterior pars gutturis faucibus subjecta*: à πίπρημι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi πρήθω, f. σω, *incendo*.

Πρήσω, f. 1. act. ejusd. verbi.

Πρῆτην, *agnus*, vel *hædus*, *agniculus*.

Πρητήριον, υ, τὸ, Ion. pro πρατήριον.

Πρᾴδυνε, *mitigat*: Ion. pro πραΰνει, 3. sing. præs. ind. verbi πραΰνω. Th. πρᾳός, vel πραΰς, *lenis*, *mitis*.

ΠΡΙΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *cacumen montis*, Dicimus et πρὸ et πρόμον ex πρὸ, et ἠμί.

Πρίαντο, 3. sing. præs. opt. pass. ἀ πρίαμαι, *emo*.

ΠΡΙ'ΑΜΑΙ, *emo*, *redimo*; seu *opus faciendum conduco*: qu. ἀ πρίω, hinc

Πριάμενος, præs. part. m. πρίασθαι, præs. inf. ejusdem.

Πριαμίδης, υ, ὁ, *PRIAMIDES*: ἀ

Πρίαμος, υ, ὁ, *PRIAMUS*: nomen proprium.

ΠΡΙ'ΑΠΟΣ, υ, ὁ. et Ion. πρίηπος, *PRIAPUS*, *hortorum custos*, *idolum hortorum*; item *membrum virile*.

Πρίατο, Ion. pro ἐπρίατο, 3. sing. imperf. med. ἀ πρίαμαι, quod vide.

Πρίζω, idem quod πρίω, *serrâ seco*: quod vide.

ΠΡΙ'Ν, *priusquàm*: et pro πρὸ, cum gen. *ante*, adv. regit. inf. et ind. ut πρὶν φανῆσαι, pro πρὸ τοῦ φανῆναι, *antequàm cecinerit*. Elegantèr postponitur ἤ, ut πρὶν ἢ κατοικῆσαι, *antequam habitaret*. Cum aliis etiam articulis, ὃν, δ., γὰ, μὴ, jungitur. Interdum præponitur articulus, ut ὁ πρὶν, *pristinus*, *anteactus*.

Πρὶν, *priusquam*: pro quo sæpius πρὶν ἤ.

Πρίνινον, *iligneum*: n. g. ἀ

Πρίνινος, ίνη, ινον, *iligneus*; *robustus*: ἀ

ΠΡΙ'ΝΟΣ, υ, ἡ, *ilex* arbor.

Πρίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πρίω, vel πρίζω, *serrâ seco*: f. σω, p. πίπρικα, p. pass. πίπρισμαι.

Πρισθεὶς, σῖσα, ἐν, *secius*; a. 1. part. pass. ab ἐπρίσθην, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Πρίσκας, ὁ, nomen viri origine Latinum q. d. *Priscus*.

Πρίσκιλλα, ης, ἡ, nomen mulieris Latinum, q. d. *Prisca*.

Πρισματοειδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, *habens formam serræ similem*: ex πρίσμα, et

Πρίστης, ου, ὁ, idem quod seq. Th.

Πρίστις, ιος, ἡ, *qui serrâ aliquid secat et findit*; item *PRISTIS* piscis: et *genus poculi* et *navigii*: et

Πριστὸς, ἡ, ὸν, *serrâ dissectus*: à 3. sing. perf. pass. ἀ

ΠΡΙ'Ω, seu πρίζω, *serro*, *serrâ seco*; *stringo*; *frendeo*; *emo*: f. σω, p. πίπρικα, perf. pass πίπρισμαι, σαι, σται, a. 1. pass. ἐπρίσθην. Est et

Πρίω, Att. et Ion. pro ἐπρίαμαι, 2. sing. imperf. vel est πρίη, *eme*: præs. imperat. ut ἴστω, pro ἴσασθι, verbi πρίαμαι, *emo*.

Πρίων, ονος, ὁ, *serra*: à πρίω, *serro*.

ΠΡΟ', *ante*, *coram*, *PRO*, *præ*, *propter*: gen. regit. In compositis *præ*, modò *tempus* notans, modò *ordinem*; item *pro*, *ante*, *ex*, *ad*, et *augmentum*: interdum pro πρὸ positur.

Προάγω, 3. sing. præs. sub. act. à πρόαγω, quod vide.

Προάγγελμα, *prænuntia*: nom. pl. n. g. à πρόαγγελος, *prænuntius*: ex πρὸ, et ἄγγελος, *nuntius*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

* Προαγόρευσις, εως, ἡ, *prædictio*, *denunciatio*, *qualis illa quæ arcebat finibus Atticæ homicidii reos*. Salm. de in. usur. p. 771. à

Προαγορεύω, f. εύσω, *prædico*, *prænuntio*; *præcipio*, *denuntio*; *testor*: ex πρὸ, et ἀγορεύω, *concionor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Προάγω, *præeo*, *præcedo*, *præcello*; *deduco*, *impello*, *educo*; *adeo*, *vado*; *perduco*; *ad honores provehi*: f. ξω, a. 2. part. προαγὼν, ὄντος, ex πρὸ, et ἀγω, *duco*.

Προαγωγίδιον, *prostitutæ*: 2, sing. a. 1. sub act. verbi

Προαγωγεύω, proprièpræeo *produco*; *prostituo*: à προαγωγὸς, *productor*.

Προαγωγὴ, ῆς, ἡ, *promotio*, *institutio*: à προάγω.

Προαγωγὸς, ὁ, ἡ, *productor*; *leno*, *prostitutor*: ab eod.

* Προαγωνίζομαι, *ante aliam pugno*, *pugno*.

Προαδικέω, ῶ, *injuriâ lacesso*: f. ήσω, p. πεπροάδικα.

Προαδικοῦμαι, οῦμαι, *lacessor*: p. part. pass. πεπροδικαμένος, *lacessitus*.

Προαιδεῖσθαι τινὸς, *alicui reverentiam ante alios debere*; ab αἰδέομαι, *revereor*. Th. αἰδὼς, *pudor*.

Προαιρέω, ῶμαι, *præfero*, *constituo*, *consulo*: f. med. ήσομαι, a. 2. m. προειλόμην, υ, ετο, perf. pass. πεπροήρημαι, σαι, ται. Th. αἱρέω, *eligo*: f. ἑλῶ, a. 2. εἷλον.

Προαίρεσις, εως, ἡ, *propositum*, *institutum*, *voluntas*, *consilium*; *benevolentia*; *factio*, *partes in rep.* ἐκ προαιρέσεως, *consultò*. et

Προαιρετικὸς, ἡ, ὸν, *qui ex animi proposito ad rem aliquam fertur*: in neut. *quod eligitur*, *liberum*, *arbitrarium*. à seq.

Προαιρετὸς, ἡ, ὸν, *arbitrarius*: à perf. pass. verbi πεπροαίρημαι.

Προαιρούμενος, dat. pl. part. præs. pass. ejusdem verbi.

Προαιτιάομαι, ῶμαι, *antè crimino*; fut. med. ἀσομαι, a. 1. med. προητιασάμην, ω, ατο, *antè evici et demonstravi*: ab αἰτιάομαι, verbum forense, id est, *causor*. Th. αἰτία, ας, ἡ, *causa*.

Προακηκοὼς, perf. part. m. f. g. à

Προακούω, *prior audio*, *antè audio*: f. ούσω, p. πεπρόακουκα, a. 1. προήκουσα, p. m. πεπρόακα, et Att. πεπροήκουκα: hinc perf. part. m. πεπροακουὼς, ὼσα. Th. ἄκουω, *audio*.

Προαλὴς, ὲς, ὁ ἢ ἡ, *promptus*, *declivis*: à προάλλομαι, *prosilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*.

Προαμαρτάνω, *antè pecco*: f. προαμαρτήσω, p. πεπροήμαρτηκα, perf. part. act. προαμαρτηκὼς, υῖα, ὸς. 2. Th. ἁμαρτάνω, *pecco*, fut. ήσω, a. 2. ἥμαρτον.

* Προαναλίσκω, *consumo*.

Προανακράζω, *præcino*, *antè decanto*: f. ψω, p. πεπροανακέκραγα. Th. κράζω, *cano*.

* Προανακρούω, *prius concutio*. D. S.

Προανατάττω, *præsecto*. Th. τάττω.

Προανατέλλω, *prius orior*. Th. τέλλω, *orior*.

Προαγορεύω, f. 1. ind. act. verbi πρόαγω, quod vide.

Προαπαγγέλλω, *prænuntio*, *palam nuntio*. Ex πρὸ, ἀπὸ, et ἀγγέλλω.

Προαπαλλεῖν, a. 2. infin. act. verbi.

Προαπειέναι, *prior abeo seu discedo*: ex πρὸ, ἀπὸ, et ἴεμαι, venio, fut m. ἰλεύσομαι, a. 2. ἐλεύσω, et per Sync. ἦλθον, aor. 2. infin. ἐλεῖν.

Προαπῆλθον, a. 2. act. præced.

Προαποδείκνυμι, *prius demonstro*: ex πρὸ, ἀπὸ, et δείκνυμι, *ostendo*: f. ξω, p. δέδειχα, perf. pass. δέδειγμαι, aor. 1. pass. ἐδείχθην, a. 1. partic. pass. δειχθεὶς, εῖσα, ἐν.

Προαποδειχθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

* Προαπόλλυμι, *prius perdo*.

* Προαποστέλλω, *cloppo objecto prælego*, *propugno*.

Προάστιον, υ, τὸ, vel ut alii leg. προάστειον, *suburbium*: ex πρὸ, et ἄστυ, τὸ, *urbs*.

Προαύλιον, et προαύλειον, υ, τὸ, *ante vestibulum*, πρὸ τῆς αὐλῆς, *ante atrium*. Th. αὐλὴ, *aula*, et

Προαύλιον, υ, τὸ, *præludium tibiarium carmin*. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Προβάδα, *progredere*: a. 2. imperat. à προβαίνω, ex πρὸ, et βαίνω, a. 2. βην, a. 2. imperat. βῆθι, pro quo ἔβα, et βᾶθι.

Προβαδὰ, adv. *in progrediendo*: à προβαίνω, *progredior*.

Προβαίνω, *progredare*: præs. imp. rat. act. à

Προβαίνω, *progredior*; *præcedo*, *præsum*: *antegredior*, seu *antecello*; *succedo feliciter*: f. m. προβήσομαι, p. πεπροβήκα, p. part. act. προβηκὼς, υῖα, ὸς, a. 2. ind. act. πρόβην.

ς, ή, 2. 2. part. προβὰς, άντος. Th. βαίνω, εο: f. m. βήσομαι,

Προβάλλω, projicio; emitto, profero, propello; propono, promitto; προβάλλομαι, produco, v. gr. testes; projicis clypeum, vel scutum defendendi causâ, unde, munio me aliquâ re; defendo; prætendo; publici criminis accuso; aversor; honores peto, unde in pass. creor, designor; commemoro; supero; interrogo: f. προβαλῶ, p. προβέβληκα, aor. 2. προβαλὼν, 2. 2. sub. act. προβάλω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. προβάλωσι, præs. part. pass. προβαλλόμενος, p. m. προβέβλημαι. Th. βάλλω, mitto, jacio.

Προβάλοιτο, proponat: 3. sing. a. 2. opt. m. verbi super.

Προβάλοντο, Ion. pro προβάλοντο, projecerunt: 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejusd.

Προβάλωσι, 3. pl. aor. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Προβὰς, άσα, άν, a. 2. part. act. verbi προβαίνω, quod vide.

Προβάσεις, εως, ἡ, progressio, actio τὸ προβαίνοντος· tum ipsa res quæ προβαίνει, ut pecus. proventus ex pecudibus: à προβαίνω, quod vide.

Προβατὰς, ὰ, ὸν, ad oves seu pecudes pertinens: à seq.

ΠΡΟΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, ovis, pecus; in plur. πρόβατα, dat. pl. προβάτοις; à προβαίνω, quia προβαίνουν, procedere, ut pascendo.

Προβέβηκα, antistat; 3. sing. ind. perf. act. et hinc

Προβεβηκὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi προβαίνω, antèo, supero, quod vide.

Προβεβλημένος, η, ον, p. part. pass. verbi προβάλλω, quod vide.

Προβέβλημαι, prætuli, malui: perf. med. verbi προβάλλομαι, inusit. à οὐλλω, volo: f. m. βεβλήσομαι.

Προβέβηται, progreditur: 3. sing. f. 1. m. verbi προβαίνω, quod vide.

Προβιβάζω, produco; item prius adsuco, admoneo, persuadeo; provoco, adjuvo, proficio; f. άσω, a. 1. προβίβασα, aor. 1. ind. pass. προβιβάσθην, a. 1. part. pass. προβιβασθεὶς, ῖσα, ἐν. Th. βαίνω, eo.

* Προβιόωμαι, antè vivo.

Προβλέπομαι, provideo; f. m. ψομαι, a. 1. m. προβλεψάμην, ω, στο, a. 1. part. m. προβλεψάμενος, ου, ὰ

Προβλέπω, provideo, prospicio. Th. βλέπω, video: f. ψω, p. φα.

Προβλεψάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. verbi προβλέπομαι, quod vide.

Πρόβλημα, ατος, τὸ, propositio, PROBLEMA, unde Angl. PROBLEM; propugnaculum; quicquid prominet, eminet; à προβάλλω, propono, f. λῶ, perf. pass. προβέβλημαι.

Προβλὴς, ῆτος, ὁ ἡ ὴ, projectus, prominens: dat. sing. προβλῆτι· ab eod. verbo.

Προβλῆτος, ου, ὁ ἡ ὴ, idem: ab eodem.

Προβοηθεῖν, prius opem ferre; à βοηθέω, auxiliar.

Προβόλιον, ου, τὸ, seu πρόβολος, ου, ὁ, propugnaculum, vel scopulus eminens qui æstum maris frangit, à

Προβόλιος, α, ον, vel ου, ὁ ἡ ὴ, objectus, exporrectus: à προβάλλω.

Προβολὴ, ῆς, ἡ, objectus, actio quæ intenditur; propugnaculum, tutela; prætextus; pergula; emissio jaculi: impr. et propriè προβολὴ, dicitur projectio scuti, defendendi sui causâ: unde millites dicuntur esse ἐν προβολῇ, cum scutis protentis magno gradu vim hostium excipiunt: ab eod.

Πρόβολος, vide πρόβολιον.

Πρόβουκος, ου, ὁ, qu. d. vicarius pastoris; à βόσκω, pasco, q. v.

Προβούλευμα, ατος, τὸ, senatûs consultum: à p. pass. verbi

Προβουλεύω, f. εύσω, consulo, prospicio, provideo; deliberatione populum præmunio, qu. dic. prædelibero: ex πρὸ, et βουλεύω, consulto. Th. βουλὴ, consilium.

Πρόβουλος, ου, ὁ, senator, princeps: ab eod. Th.

Προγεγωνυίνος, η, ον, p. part. pass. verbi προγεγωνάω, antegenero; à γωνέω, f. ήσω, genero. Th. γίνομαι, nascor.

Προγεγωνότων, gen. pl. à

Προγεγωὼς, υῖα, ὸς, p. part. m. verbi προγίνομαι, antecedo, quod vide.

Προγένιος, α, qui barbam habet promissam: à γένιον, ου, τὸ, mentum, barba, quod vide.

Προγενίτερος, έρα, έρον, major natu, antiquior: comp. à προγενὴς; quod à προγίνομαι, sum antè, præcedo. Th. γίνομαι, nascor.

Προγενομένων, gen. pl. a. 2. part. m. verbi προγίνομαι, quod vide.

Προγένοντ', pro προγένοντο, procedebant: Ion. pro προγένοντο, 3. pl. a. 2. m. verbi

Προγίνομαι, antecedo, sum ante; f. m. προγενήσομαι, p. pass. προγεγένημαι, a. 2. m. προγενόμην, a. 2. part. m. προγενόμενος, p. m. προγέγονα. Th. γίνομαι, nascor, quod vide.

Προγινώσκω, præscio; antè decerno: f. m. προγνώσομαι, p. προέγνωκα, a. 2. προέγνων, ως, ω, perf. pass. προέγνωσμαι, p. part. pass. προγνωσμένος. Th. γινώσκω, cognosco: fut. m. γνώσομαι.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, præscientia; decretum. à præced.

Προγνωστὴς, ῆ, ὸ, futurorum præscius, vates. à 3. sing. p. pass. verbi προγινώσκω, quod vide.

Προγνωστικὸς, ὴ, όν, præscius: τὸ προγνωστικὸν, ῦ, PROGNOSTICUM, rei futuræ signum; undè Angl. PROGNOSTIC; à præced.

Προγονικὸς, ὴ, όν, avitus, primitivus: et seq.

Πρόγονοι, ων, οἱ, majores, οἱ πρὸ ἡμῶν γενόμενοι· οἱ ἔκγονοι, posteri.

Πρόγονος, ου, ὁ, antè genitus, progenitor, auctor; item adject. avitus. Est et πρόγονος, privignus, quod sit loco filii, ubi πρὸ usurpatur pro ἀντὶ. Ex πρὸ, et γόνος, ου, ὁ, generatio, à p. m. γίγνομαι. Th. γίνομαι, nascor.

Πρόγραμμα, ατος, τὸ, PROGRAMMA, scriptum publicè propositum; edictum: à p. pass. verbi

Προγράφω, antè scribo, proscribo; præscribo; publicè scriptum propono; scribo: f. ψω, p. προγέγραφα, a. 1. προέγραψα, a. 2. pass. προγράφομαι, ῃς, ῃ. p. pass. προγέγραμμαι, p. part. pass. προγεγραμμένος, η, ον, prius descriptus, prædecretus. Th. γράφω, scribo, decerno.

Προγύμνασμα, ατος, τὸ, præparatio, præexercitatio: dat. pl. προγυμνάσμασι. à γυμνάζω, exerceo. Th. γυμνὸς nudus.

Προδαῆναι, vide in

Προδίδωμι, 3. sing. p. m. verbi προδίδω, prænosco. Ex πρὸ, et δαίω, disco: f. m. δαήσομαι, a. 2. ἔδαην, indè δαῆναι, et δαμῆναι, p. m. δέδαα, pro δέδηα. novi.

Προδιδομένος, η, ον, p. part. pass. et

Προδιδόμενος, p. inf. act. et

Προδιδοὺς, οῦσα, όν, p. part. act. verbi προδίδωμι, prior do, quod vide.

Προδιὰλος, ante vesperam. Th. διὰλη, pomeridianum tempus.

Προδίκτωρ, ορος, ὁ, protector, patronus. Th. δίκομαι, capio.

Προδιλόομαι, antè lædo, auctor sum cladis.

Πρόδηλος, η, ὸ ἡ, idem quod δῆλος, manifestus, perspicuus. πρὸ, augmentum significans.

Προδήλως, adv. perspicue: à præced.

* Προδιαβάλλω, antè criminor.

Προδίδῳ, ῷσω, ὦν, præs. part. act. et

Προδιδῶσι, produnt, 3. plur. præs. ind. à

Προδίδωμι, do prior; prodo, desero, deficio; ædo, ut urbem: f. δώσω, p. προδέδωκα, a. 1. προέδωκα, a. 2. προδὼν, ῶς, οῦσα. Th. δίδωμι, do.

Προδικαστὴς, ῆ, ὸ, qui vel ante, vel loco alterius judicat. Th. δίκη, ης, ἡ, jus.

Προδοκάζω, f. άσω, expecto, observo: et hinc

Προδοκὴ, ῆς, ἡ, locus insidiis aptus, insidiæ. Th. δοκάζω, observo.

Πρόδομος, ου, ὁ, vestibulum, anterior domûs pars. ex πρὸ, et δόμος, domus. Th. δέμω, struo.

Προδοσία, ας, ἡ, proditio: à προδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do.

Προδότης, ου, ὁ, proditor: dat. προδότῃ, accus. pl. προδότας, ab eod. verbo et Th.

Προδοῦναι, a. 2. infin. act. à προδίδωμι, quod vide.

Προδρομέω, ῶ, procurro, præcurro: f. ήσω, p. προδεδράμηκα.

Προδρομὸς, ου, ὁ ἡ ὴ, præcursor; antesambulo; excursor; præcox: subst. processio: ex πρὸ, et τρέχω, curro: f. δράμω, a. 2. δρόμων, p. m. δεδρόμηκα.

Πεδδυντὸς ἡλίε, *ante Solis occasum.* Sed credo legendum πρὸ δύντος, gen. sing. a. 2. part. à δύω, *subeo* ; a. 2. ἔδυν.

* Πεδίγκιμαι, *antepositus sum alicubi.*

Πεδίγω, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Πεδιγνωσμένος, η, ον, *prædecretus*, perf. part. pass. verbi πεδιγνώσκω, quod vide.

Πεδιγράφην, κς, η, a. 2. ind. pass. verbi πεδιγράφω, *antescribo*, quod vide.

Πεδίγραψα, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Πεδίδραμον, a. 2. ind. act. verbi πεδτρέχω, *præcurro*. Th. τρέχω, *curro* : f. δρέξω, p. δεδράμηκα, p. m. δίδρομα.

Πεδδείας, ας, ἡ, et

Πεδδείης, ης, ἡ, Ion. *prior vel principalis sedes* : à seq.

Πεδδὸς, ου, ὁ, *qui sedet in prima sede, præses, præsul, antistes* : apud Athen. *qui præest senatui quinquentorum, seu concionibus populi* : ex πεδ, et ἕδρα.

Πεδίπεμψε, *præmisit*, 3. sing. a. 1. Att. pro πεδίπεμπε, verbi πεδίημι, *præmitto*. Th. ἵημι, *mitto* : f. ἥσω, p. εἶκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἦν.

Πεδιδίσιμι, *præsensisse*, perf. infin. act. per Sync. pro πεδοιδέναι, verbi οἶδα, *scio*, f. ἴσω. Th. εἶδω, *scio*, *video*.

Πεδοίδω, *prospicio, provideo, præscio* : f. m. ἴσομαι, a. 2. πεδοῖδον, ες, ε, a. 2 part. πεδοῖδον, ὄσα, ὀν, Th. εἶδω, *scio*.

Πεδοιλόμαι, ῃ, ιτο, a. 2. ind. m. verbi πεδοιέομαι, *præopto*. Th. αἱρέω, *capio* ; f. ἥσω, p. ᾕρημαι, a. 2. εἱλον, a. 2. infin. act. ἑλεῖν.

Πεδοιμι, *procedo, proficiscor*. Th. εἶμι, *eo*.

Πεδοῖπα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Πεδοιπεῖν, a. 2. infin. et

Πεδοίπην, ες, ε, et in 1. pl. πεδοίπεμεν, a. 2. ind. act. verbi πεδοίπω, *prædico*, quod vide.

Πεδιέηκα, κς, ε, *prædixi*, perf. act. Sic in perf. pass. πεδιείρημαι, σαι, ται, perf part. pass. πεδιειρημένος, η, ον, *prædictus, a, um*, verbi πεδιείρω, f. ρῶ. Th. πεδιέρηκα, et Att. πεδοίηκα. Th. ρέω, *dico*.

Πεδιειρημένος, η, ον, perf. part. pass. à πεδιείρω, -ῶ, *prædico* ; vide præced.

Πεδίεισιν, 3. pl. præs. verbi πεδίειμι, *progredior*. Th. εἶμι, *eo*.

Πεδιεισπέμψας, a. 1. part. act. à

Πεδιεισπέμπω, *præmitto*. Th. πέμπω.

Πεδιέχων, ες, ε, imperf. verbi πεδιέχω, *prætendo, prætexto, promineo præsto*. Th. ἔχω, *habeo* ; f. ἕξω, et σχήσω, imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον.

Πεδικβάλλω, *prius emitto, anteejicio* : ex πεδ, et ἐκβάλλω, *jacio*.

Πεδικμανθάνω, *antè edisco*. Ex πεδ, ἐκ. et μανθάνω, *disco* : f. m. μαθήσομαι, aor. 2. ἐμαθόν.

Πεδικπέμπω, *prius emitto*.

Πεδικκρίνω, *antè excerno*. Th. κρίνω, *secerno, judico* ; f. νῶ, p. κέκρικα.

Πεδικφέρω, *antè profero* ; f. πεδικοίσω. Th. φέρω, *fero*.

Πεδίλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi πεδιλαμβάνω, quod vide.

Πεδιλάλατο, *processisset*, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. et Att. à πεδιλαύνω, f. ἀσω, p. πεδιλήλακα, et Att. πεδιλήλακκα, et in perf. pass. πεδιλήλαμαι. Th. ἐλαύνω, *agito*,

Πεδιλαίσομαι, f. 1. et

Πεδιλήλυθεν, 3. sing. p. m. ind. Att. et

Πεδιλθεῖν, a. 2. infin. et

Πεδιλθὼν, a. 2. sub. verbi πεδιέρχομαι, *prævenio*. Th. ἔρχομαι, *venio* ; f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, et per Syncop. ἦλθον, p. m. ἐλήλυθα, et Atticè εἰλήλυθα.

Πεδιλὼν, ὄσα, ὀν, *prudiens, progressus*, part. a. 2. præced. verbi.

Πεδιλοίμεθα, 1. pl. a. 2. opt. m. verbi πεδοιέομαι, *præfero, constituo*. Th. αἱρέω, *capio*, f. ἥσω, a. 2. εἷλον, a. 2. inf. ἑλεῖν.

Πεδιλπίζω, *prior spero, antè spero* : f. ἴσω, p. πεδιλήπικα. Ex πρὸ, et ἐλπίζω, *spero*. Th. ἐλπίς, ίδος, ἡ, *spes*,

Πεδιμανίων, 2. sing. imperf. ind. med. Ion. et Att. verbi πεδιμαντεύομαι, *antè vaticinor*, quod à μαντεύομαι, *vaticinor*, Th. μάντις, ιος, ὁ, *vates*.

Πεδίμιν, *promisisse*, Ion. seu Dor. pro πεδιεῖναι, a. 2. infin. act. verbi πεδίημι, Th. ἵημι, *mitto*, a. 2. εἶν.

* Πεδιπάπτω, *antè incido, antè occurro, seu obvius fio*.

Πεδιπέχομαι, *antè incipio* ; f. m. ξομαι, ᾳ. 1. m. πεδιηρξάμην, ω, ατο : ex πρὸ, ἐν, et ἔρχομαι, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Πεδιπεφαίνω, a. 2. infin. act. verbi πεδοφαίνω, *propono, exhibeo*. Th. φάω, *fero*, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, a. 2. ἤνεγκον, perf. pass. ἠνεγμαι, a. 1. pass. ηνέχθην, a. 1. part. pass. ἐνεχθείς.

Πεδιπεφὼν, part. a. 2. ejusd. verbi.

Πεδιπέφυκμαι, *jam antè implicatum teneor* : ex πρὸ, et ἐνέχομαι. Th. ἔχω, *habeo*.

Πεδιπέχισον, *prorue*. Ex πρὸ, ἐξ, et ἀίσσω, *ruo*.

Πεδιπέδιον, ας, ἡ, *sedes prominens*. Th. ἕδρα, *sella*.

Πεδιπεξίσταμαι, *ante alios surgo* ; item *citius justo exsurgo*, v. gr. *ex insidiis* : ex πρὸ, ἐξ, et ἵσταμι, *sto*.

* Πεδιπορτάζω, *prius festum celebro*.

Πεδιπτεγγίλλομαι, *antè promitto*, aor. 1. m. πεδιπτγγειλάμην, ω, ατο, ex πρὸ, ἐπὶ, et ἀγγέλλω, *nuntio*.

Πεδίπτω, *ante dico*.

Πεδιρέω, ῶ, *prædico* vel *prænuntio* : ab ἰέω, idem ac Th. εἶπω, f. ἐρῶ, *dico*.

Πεδιρέωσεν, *deduxit*, Ion. et Poët. gem. σ. pro πεδοίεωσε, 3. sing. a. 1. act. verbi πεδιτρέω, *traho*. Th. ἰφύω, *traho*.

Πεδιρύσσω, *deduxero*, a. 1. sub. act. Poët. gem. σ, ab eod. verbo et Th.

Πεδοίχομαι, *prævenio, progredior, præco, præcurro*, cum gen. imperf. m. πεδοειχόμην, ω, εἴμην, f. med. πεδιέσομαι, *præcedam*, a. 2. πεδιῆλθον, ες, ε, a. 2. sub. πεδιέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. part. πεδιελθὼν, οὖσα, ὄν. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Πεδιες, ίτω, *præmitte*, a. 2. imperat. act. verbi πεδίημι, *præmitto*. Th. ἵημι, *mitto* : f. ἥσω, p. εἶκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἦν, et in 3. pl. ἔτω.

Πεδιεσαν, *præmiserunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πεδίημι. Vide πεδιες.

Πεδιεσάμενος, Ion pro πεδιεσάμην, 3. pl. a. 1. m. verbi πεδιέημι, *prius imperto*, Th. ἵημι, f. ἥσω, duco.

* Πεδίεσθαι, a. 2. inf. med. à πεδίεμαι, *projicio*, frequentèr ap. Demosth.

Πεδιεσίσω, *præsis*, præs. infin. à πεδίεμαι pro πεδίεσαι.

Πεδιέστε, *præsitis*, per Syncop. Ion. pro πεδιείσατε, 2. plur. perfect. activ. Vide πεδιεσὸς.

Πεδιεσὸς, ὁτος, *præses*, part. perf. per Sync. pro πεδιεσεὼς et

Πεδιεσὼς, *præfecti*, ejusd. num. pl. perf. part. Att. pro πεδιεσεῶτες, verbi πεδιεσημι, *præsum*. Th. ἵστημι, *statuo, sisto*, f. στήσω, p. ἕστηκα, a. 2. ἔστην.

Πεδίεχον, ες, ε, a. 2. verbi πεδίεχω, *antecello*. Th. ἔχω, *habeo*.

Πεδιετοιμάζω, *antè præparo* : f. ἀσω, a. 1. πεδιετοίμασα : ab ἑτοιμάζω, *paro*. Th. ἕτοιμος, *promptus, paratus*.

Πεδιεωλλάγκμαι, *doctrinam Christianam propono ; antè promitto rem lætam pronuncio* ; a. 1. m. πεδιευηγγελισάμην, ω, ατο : ex πρὸ, εὖ, et ἀγγέλλω, *nuntio*.

Πεδιεφήτιον, ας, ε, imperf. πεδιεφήτευον, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πεδοφητεύω, *vaticinor* : *prophetas expono*, quod à πεδόφητης. Th. φημὶ seu φάω, *dico*.

Πεδίεφθεγξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πεδιεφθέγγομαι, *prævenio* : f. ξομαι, p. πεδιέφθεγμαι, Th. φθέγγομαι, *prævenio* ; a. 2. ἐφθὸν.

Πεδίεχε, ες, ε, et in 3. pl. πεδίεχον, *ante me teneo seu habeo, prætulit, præcello, præsto* : f. πεδιέξω. Th. ἔχω, *habeo* : f. ἕξω, a. 2. ἔσχον.

Πεδιεχωρησαν, *pervenerunt*, 3. pl. 1. ind. act. verbi πεδιχωρέω, *præcedo*. Th. χωρέω, *eo, accedo*, f. ἥσω.

Πεδιήγαγον, a. 2. ind. act. verbi πεδιάγω, *præcedo, produco*, f. ξω, a. 2. πεδιῆγον. Th. ἄγω, *duco*.

Πεδίηγον, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi πεδιάγω, quod vide.

Πεδιηγόμαι, ώμην, *præco, præcipio sum* ; cum accus. in 3. sing. πεδιηγεῖται, f. m. πεδιήγήσομαι, p. pass. πεδιήγημαι. Th. ἡγέομαι, *duco*.

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩ'N, ὥνος, ἡ, *vesica eminentior in avibus, quæ* πεδιηγορεῖται, id est, *præcellit, tur.*

Πεδίηγες, ου, ὁ, *qui primus cas-*

dicit, patronus : à πρεσβεύω, prædico, quod ab ἀγορεύω, concionor. Th. ἀγορὰ, forum.

Προηγμένος, μένη, μενον, antecedens: part. præs. m. verbi προηγέομαι. προηγμένη (sc. αἰτία) causa interna, ut πρόφασις ἀπρόπτη, externa dicitur. undè.

Προηγουμένως, adv. ex antecedente; præcipuè; ex professo.

Προηδυκότας, acc. pl. a. 1. part. pass. verbi

Προήδυνα, delecto antè; quod ex πρὸ, et ἡδύνω, lætitiâ afficio, Th. ἡδὺς, ἰος, suavis.

Προῆειν, ιες, ι, progrediebar, plusq. p. m. vel. imperf. Att. à πρόειμι, Th. εἶμι, eo: perf. m. εἶα, plusq. p. m. ἤειν.

Προῆκαν, 3. pl. a. 1. ind act. et

Προΐκτο, 3. sing. a. 1. m. verbi πρόειμι, præmitto.

Προΐσσω, procedo, progredior, ancello: πρόειμι, part. provectus. Th. εἶμι, fut. ξω, venio.

Προῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πρόειμι, prævenio. Th. ἔρχομαι, venio: f. m. ἐλεύσομαι, ἀπ. 2. ἤλυθον, ες, ε, et per Sync. ἦλθον, ες, ε, p. m. ἐλήλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Προῆλθόντες, acc. pl. m. g. perf. part. act. verbi προαλίσκω, prior spe, f. ίσω, p. προάλωκα, quod ab ἐλπίς, spero. Th. ἐλπὶς, spes.

Προῆμαρ, pro πρὸ ἡμέρας, antè di.

Προημαρτηκόσι, dat. pl. perf. part. ct. verbi προαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάω, f. ήσω, pecco.

Προῆσε, processi, a. 2. ind. verbi ρέομαι. Th. ἵημι seu ἴω, mitto.

Προήρκα, ας, ε, excellui, a. 1. ind. ct. verbi προφέρω, excello. Th. φέρω, fero; fut. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Προηρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προαιρέομαι, præfero, constituo. Th. αἱρέω, capio, eligo, f. ήσω, p. ᾕρεκα, a. 2. εἷλον.

Προηρέσιος, ία, ον, orationem præ dens. Unde προηρεσία Δημήτης, Ce a ante orationem invocata: ex ρέω, et ἀρόω, aro.

Προήρχετο, 3. sing. imperf. m. verπροέρχομαι, prævenio, cum. gen. perf. m. προερχέμην, ν, ετο. Th. ἔρχομαι, venio.

Προησπάσατο, 3. sing. a. 1. m. verπροασπάω, antè exerceo. Th. ἀσπάω, erceo: f. ήσω.

Προήσωσαι, ῃ, σται, profundam, f. m. verbi προέημι, projicio: Th. ω seu ἴω, mitto: f. ήσω.

Προηχτεμάσθη, aor. 1. ind. m. rbi προαπτέομαι, antè criminor; f. σομαι. Th. αἰτία, ας, ἡ, causa.

Προήχω, ης, η, adductus sum, prosi, a. 1. pass. verbi πρόαγω. Th. ω, duco.

Προθέλυμνα, funditùs, radicitus, v. à

Προθέλυμνος, υ, ὁ ἡ ἡ, radice eru, qui radicitus extirpatur. Ex ρὸ et θέλυμνον, τὸ, fundamentum.

Προθέντα, acc. sing. m. g. a. 2. part. verbi προτίθημι, propono. Th. τίθημι, pono, f. θήσω, a. 2. ἔθην, a. 2. part. θεὶς, εἶσα, ἐν.

Προθέσιν, permittunt, 3. pl. ind. præs. verbi πρόεμι.

Πρόθεσις, εως, ἡ, propositum, propositio: à προτίθημι. Th. τίθημι.

Προθεσμία, ας, ἡ, scil. ὥρα, tempus præstitutum: ab adject. seq.

Προθέσμιος, ία, ον, præstitutus, antè constitutus: à προτίθημι, antè constituo.

Προθέω, propono, permitto, concedo: vide τίθημι. Sed

Προθέω, procurro, accuro: à θέω.

Προθέμιν, ης, η, propositio, res proposita. ab eod. verbo.

Προθορὼν, prosiliens, a. 2. part. act. verbi πρόθορον. Th. θέρω, seu θορέω, salio, insilio.

Προθυμέομαι, -έμην, alacri sum animo, promptus sum; studeo, magno studio enitor: à πρόθυμος.

Προθυμηθέντα, 3. sing. f. 1. pass. à præced.

Προθυμίη, ας, ἡ, alacritas, animi promptitudo. à seq.

Πρόθυμος, υ, ὁ ἡ ἡ, animum alacrem habens, promptus. Th. θυμὸς.

Προθύμως, adv. promptè, alacri animo, impigrè, enixè: à præced.

Πρόθυρον, ου, τὸ, idem quod προθύρεον, vestibulum quod est ante januam. Th. θύρα, ας, ἡ, janua, ostium.

Προΐαπτον, præmitto, procul mitto: f. ψω, a. 1. προέψα, ας, ε, a. 1. infin. προέψαι. Th. ἵαπτω, mitto, f. ψω, undè.

Προΐαψε, 3. sing. a. 1. verbi προΐάπτω.

Προϊδεῖν, a. 2. infin. act. et

Προϊδέσθαι, aor. 2. infin. m. verbi προείδω, prævideo. Th. εἶδω, video: f. m. ὄψομαι, a. 2. εἶδον et ἴδον,

Προϊδὼν, ὖσα, ὸν, a. 2. part. act. verbi προείδω.

Προΐει, contract. ex προΐει, 3. sing. imperf. act. inus. verbi προΐω, idem quod πρόειμι, præmitto.

Προΐεμαι, Ion. et προΐεμαι, Dor. pro πρεῖναι, præs. inf. act. verbi πρόειμι, præmitto, negligo. Th. ἵημι seu ἴω, mitto.

Προΐεμενος, emittens: præs. part. pass. πρώτεται, 3. sing. præs. ind. med. verbi ejusd.

Προΐεναι, projicere, dejicere; permittere, sinere; præs. inf. à προΐημι.

Προΐζεσθαι, antè alios sedere: ex πρὸ, et ἵζομαι. Th. ἵζω, sedere facio.

Προΐηλα, permisit, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προΐέλλω. Th. ἴαλλω, mitto, fut. ιλῶ.

Προΐημι, dimitto; immitto; projicio, abjicio: negligo, prætereo, prætermitto: ζ° concedo arbitrio alicujus. τήνδε Θεῷ προΐης, Il. A. 127. hanc Deo permitte, i. e. Dei arbitrio trade.] et interdum ut. Th. ἵημι, mitto.

Προΐητι, Dor. pro προΐησι, 3. sing. præs. ind. à προΐημι. Th. ἵημι, mitto.

Προΐκα, adv. gratis, sine mercede. Th. προὶξ, donum.

Προΐκτης, ου, ὁ, mendicus: ex πρὸ et ἱκέτης vel quia προΐκα petit.

ΠΡΟΙ^Ξ, et προὶξ, κὸς, ἡ, donum; dos; gratia: acc. προΐκα. sed id verbialitèr etiam usurpatur pro gratis, sine mercede, [* προικὸς δίκη, actio qud dos repetitur, Dem c. Neæram.] qu. à πρὸ, et ἵημι, venio, quia est donum quo quis alium prævenit ultrò. Aut. à πρόιημι, largitio, quod à προιμαι, effundo largior.

Προϊξεσθαι, f. 1. inf. m. verbi προϊκίζομαι, advenio, quod ex πρὸ, et ἱκνέομαι, venio, f. ἵξομαι.

Προϊππεύσ, equito antè: ex πρὸ, et ἱππεύω, equito. Th. ἵππος, equus.

* Προϊσσομαι, stipem peto, manum scil. extendendo. Archilocus ap. Suidam, voc. Κατατρεῖξιται. Th. ἵκομαι, venio.

Προϊσχομαι, f. προσχήσω, antepono, propono; προέσχημαι, σαι, ται, propono; prætendo, prætexo; præficio; prostituo; operam do alicui rei: At in a. 2. et perf. act. et in pass. est antisto, excello, item præsum; defundo, tueor; prosto; magistratum gero. Th. ἴσχω, sto.

Προΐσχω, et προϊσχομαι, protendo, porrigo, prætendo. Th. ἴσχω, vel ἔχω, habeo.

Προϊὼν, όντος, in f. g. πρόειμι, aor. 2. part. verbi πρόειμι, præcedo. Th. εἶμι, eo, a. 2. ἴον.

Προΐωξις, εως, ἡ, persecutio, per Sync. pro προδίωξις, à προδίωκω. Th. διώκω, persequor: f. ξω, p. κα.

ΠΡΟ'ΚΑ, adv. subitò, statim: ut puto, more πρωΐως. i. e. hinnuli, qui velox.

Προκαθιζημοῦς, gen. sing. f. g. perf. part. act. à προκαθίζημι, antè constituo.

Προκαθήγαμαι, ducem me præbeo, ducatum præsto, f. m. ήσομαι, p. pass. πεκαθήγημαι. Th. ἡγέομαι, ούμαι, dux sum.

Προκάθημαι, præsideo, antè sedeo; imperf. med. προεκαθήμην ex πρὸ, et κάθημαι, sedeo.

* Προκαθίζω, præsideo, consideo.

Προκαθίζημι, antè constituo: ex πρὸ, κατὰ, et ἵστημι, statuo: f. ήσω, p. ἵστηκα, seu ἑστηκα. a. 2. ἔστην.

Προκαλέομαι, evoco, provoco, lacesso; in jus voco; item hortor. Th. καλέω, voco.

Προκαλίζετο, 3. sing. imperf. m. Ion. à

Προκαλίζομαι, provoco, lacesso. Th. καλέω, voco.

Προκαμὼν, όντος, a. 2. part. act. à προκάμνω, laboro. Th. κάμνω, laboro: fut. καμῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκμηνον.

Προκάρηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, præceps. Th. κάρηνον, caput.

Προκατηγγύλλω, prænuncio, antè denuncio: f. ελῶ, p. προκατήγγελκα, a. 1. προκατηγγειλα. perf. part. pass. προκατηγγελμένος. Ex. πρὸ, κατὰ, ἀγγέλλω, nuntio.

Προκατακλείσθ', a. 2. infin. a

Προκατακλείσαι, præoccup

cipo, anteverto: ex πρὸ, κατὰ, et λαμβάνω, *capio:* f. med. λήψομαι, p. λέλαφα, et Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον, perf. pass. εἴλημμαι.

Προκαταλύω, *antè dissolvo, antè everto, antè finio:* ex πρὸ, κατὰ, et λύω, *solvo.*

Προκαταρκτικὸς, ἡ, ὸν, *principalis, primarius:* ex πρὸ, κατὰ, et ἄρχομαι, *incipio.* Th. ἀρχὴ, *initium.*

Προκαταρτίζω, *prius absolvo:* f. ίσω, a. 1. προκατήρτισα, a 1. sub. act. προκαταρτίσω. ῃς, ῃ, et in 3. pl. προκαταρτίσωσι. Ex πρὸ, κατὰ, et ἀρτίζω, *perficio.* Th. ἄρτιος, *perfectus.*

Προκατασκευάζω, *præpare:* ex πρὸ, et κατασκευάζω, *struo, paro.*

Προκατειλημμένη, ης, ης, perf. part. pass. f. g. verbi προκαταλαμβάνω, quod vide.

* Προκατέρχομαι, *prior descendo; præcedo, prius eò seu venio.*

Προκατέχυλα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Προκατήγγελκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προκαταγγέλλω, quod vide.

Προκατήμενος, Ion. pro προκαθήμενος, *antè sedens,* præs. part. med. verbi προκάθημαι, quod à καθῆμαι, *sedeo;* quod vide.

Προκατίζειν, Ion. pro προκαθίζειν.

Προκατοφθέντας, ντες, *naves quæ exploratum præmittuntur,* f. 1. part. m. pl. num. f. g. Th. ὄντημι, *video.*

Προκείμαι, σαι, ται, *propono; exponor; projicior:* Hinc part. præs. προκείμενος, η, ον, *propositus:* f. m. προκείσομαι, præs. inf. m. προκεῖσθαι. Ex πρὸ, et κεῖμαι, *jaceo.* [* πρόκειται, dicitur vel de versione quæ originali adjacet; idem quod παράκειται, Hesych. vel de libro quæ omnibus oculis exponitur. Is. Vos. adi, et P. S. Obs resp. p. 354.]

Προκήρυγμα, ατος, τὸ, *præmuntiatum,* perf. part. pass. à προκηρύσσω, quod vide.

* Προκιάδω, *ante exhaurio.*

Προκεχειροτονημένος, *prius designatis,* dat. pl perf. part. pass. à προχειροτονία, quod ex πρὸ, et χειροτονία, *decerno, creo,* elatis *manibus;* ex χεὶρ, et τείνω, *tendo.*

Προκηρύσσω, vel Att. ττω, *antè prædico,* f. ξω, a. 1. προεκήρυξα, perf. προκεκήρυχα, perf. pass. προκεκήρυγμαι· ex πρὸ, et κηρύσσω, *prædico.* Th. κηρυξ, *præco.*

Προκλυτεύω, f. εύσω, *periclitor pro; propugno periclitando:* ex πρὸ et κινδυνεύω, *periclitor.* Th. κίνδυνος, *periculum.*

Προκλῆς, έος, ὁ, *PROCLES,* nom. propr.

Προκλιθεὶς, είσα, έν, aor. 1. part. pass. à προκλίνω.

Πρόκλησις, εως, ἡ, *provocatio;* item *conditio lata:* ab eod. verbo.

Προκλυτὸς, ὸν, ὁ ἡ, *præauditus, præcognitus, dudum notus, antiquus.* Th. κλύω, *audio.*

Πρόοδος, ου, ἡ, *processus, progressus; profectus, incrementum; protentus:* à seq.

Προόιστω, *proficio, incrementum capio; procedo:* imperf. προὄισσον, f. ψω, perf. act. προοίκοφα, perf. m. προοίκισται· undè προοιστὴ, ῆς, ἡ, *profectus.* Th. ὄιστω, *cœlndo.*

Πρόοιμα, ατος, τὸ, propriè *prælatio,* quâ alii alium *antepomimus:* à Προοίμιον, ου, ου, *antefero, antepono;* præs. inf. προοίμιον. Ex πρὸ, *antè,* et οἴμιον, *judico.*

* Πρόοιμος, ου, ὁ ἡ, *prælatio; præjudicatio.*

Πρόοροι νῆες, dicuntur *naves aliæ post alias,* seu *super alias in continud serie:* à προορὸς, ὸ, ἡ, *fimbria;* vel προορὰι, *scalæ.* Vide Eustath. et Suidam.

Προπυρῶω, ῶ, *antè sancio:* f. ώσω, perf. προπεπύρωκα, perf. part. pass. προπεπυρωμένος, η, ον, *prius sancitus:* ex πρὸ, et πυρὸω, *ratum habeo, auctoritatem do.* Th. πῦρος, ου, τὸ, *auctoritas.*

Προπύων, *PROCYON,* sive *Antecanis;* sidus quod *ante* majorem *canem* oritur: ex πρὸ, et κύων, *canis.*

* Προπωμίζω, *profero.*

Προπώμιον, ου, τὸ, Pinoar pro προοίμιον, τὸ πρὸ τῦ κώμε γεγραμμένον, quod ante κῶμον, hymnumque scribitur aut canitur. *hymni proœmium.*

Πρόπωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *remex, qui est ad remum.* Th. πώτη, *remus.*

* Προπωλὶς, *garrio,* Epigr. Stratonicis ap D'Orville ad Chariton. p. 348.

Προπολαμβάνω, *occupo, anteverto:* f. προλήψομαι, p. προείλημμαι, a. 2. προέλαβον, ες, ε, *præoccupavi.* Th. λαμβάνω, *capio.*

Προπολέγω, *antè dico prædico;* item *antè deligo:* imperf. προπολεγον. Th. λέγω, *dico:* f. ξω, p. χα.

Πολοίπω, *relinquo.* Vide in προλοιπότης.

Προλελοίπατος, *relicti,* nom. pl. part. p. m. verbi προλείπω, *relinquo:* f. ψω, a. 2. προέλιπον, a. 2. m. προλελοίπαμεν, p. m. προλέλοιπα. Th. λείπω, *linquo.*

Προλοσχεύω. Vide λοσχήνω.

Προλύχνιον, ου, τὸ, *antetorcular:* πρὸ, et λύχνος, *torcular.*

Πρόληψις, εως, ἡ, *anticipatio; occupatio; anticipata opinio; suspicio, præsumptio:* à προλαμβάνω, q. v.

Προλοιπόν' et προλοιπὸν' pro προλοιπότε, acc. sing. vel pro προλοιπότες, nom. dual. a. 2. part. act. verbi. προλείπω, *relinquo;* quod vide in προλελοιπότης.

Προλοιπὼν, *relinquens;* in f. g. προλιπὼν, a. 2. part. act. verbi ejusd.

Πρόλοχος, ου, ὁ, nomen viri, qu. d. *primus insidiator.*

Προμάθεια, ας, ἡ, Dor. pro προμήθεια, quod vide.

Προμαθὴς, ῆος, ὁ, Dor. pro Προμηθὴς, quod vide.

Πρόμαλος, ου, ἡ, *planta species, ut tex; myrica.* Th. μαλὴ, idem quod ἰμαλὴς, *tener.*

Προμανθάνω, *antè disco:* ex πρὸ, et μανθάνω, *disco;* f. m. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Προμαρτύρομαι, *antè testor, præstatio;* f. m. ήσομαι, a. 1. m. προμαρτυρήσαμην, -ω, -ατο· à μαρτύρομαι, *testor.* Th. μάρτυς, *testis.*

Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, *propugnum,* f. ῶσω, p. προμέμαχηκα.

Προμαχεὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro προμαχὼν, q. v.

Προμαχίζω, *in primâ acie pugno:* f. ίσω. Th. μάχομαι, *pugno:* f. μαχέσομαι.

Προμάχιος, et Ion. προμάχιος, *propugnatoribus,* dat. pl. à πρόμαχος.

† Προμάχομαι, *in primâ acie pugno, propugno.*

Πρόμαχος, ου, ὁ ἡ ὁ, ἡ, *qui pugnat in primâ acie, antesignanus, propugnator:* contract. πρόμος. Th. μάχομαι, *pugno.*

Προμάχων, gen. pl. præced. et Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, *propugnaculum.* Th. μάχομαι, *pugno.*

Προμελετάω, *antè meditor:* f. ήσω, perf. προμεμελέτηκα, a. 1. προμελέτησα· ex πρὸ, et μελετάω, *curo, meditor.* Th. μέλει, *cura est.*

Προμεριμνάω, ῶ, *prius sum solicitus:* f. ήσω, p. προμεμέριμνα; ex πρὸ et μεριμνάω, *anxiè cogito.* Th. μέρος, ους, ἡ, *cura.*

Προμετώπιδιον, ου, τὸ, *frontale:* ex πρὸ, et μέτωπον, *frons.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Προμήθεια, ας, ἡ, vel προμηθία, *providentia, prudentia, cura, respectus:* à προμηθὴς, quod vide.

Προμηθείη et -ίη, Ion. pro præced.

Προμηθίζομαι, *provideo, curam alicujus gero, rationem habeo:* à προμηθὴς.

Προμηθὴς, έος, ὁ, *PROMETHEUS,* nomen viri, qu. à

Προμηθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, *providus, circumspectus:* ex πρὸ, *antè,* et μέδω, ὁράω, τὸ, *cura.*

Προμίσγω, *antè significo, indico:* f. ώσω, p. προμέμιχα· ex πρὸ, et μίσγω.

Προμιγῆναι, *miscerî,* a. 2. inf. pass. verbi.

Προμίσγω, *prius misceo.* Th. μίγνυμι, *misceo:* f. ξω, p. χα, a. 1. pass. ἐμίχθην, a. 2. pass. ἐμίγην.

Προμολὼν, *progredior:* ex πρὸ, et μολὼν, seu μόλω, *venio, eo.*

Προμολὴ, ῆς, ἡ, *vestibulum:* qui προμολέσθαι, id est *prodimus per* lud.

Πρόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, ἡ, *antesignanus:* contract. ex πρόμαχος. Th. μάχομαι, *pugno.* Nisi ex πρὸ, et μάω, ut sit *qui antè ruit* in hostem.

Προναυμαχέω, *ante aliquem prælio navali dimico:* ex πρὸ, et ναυμαχέω, *prælium ineo:* ex ναῦς, μάχομαι, *pugno.*

Πρόναος, ου, τὸ, *templi vestibulum.* Th. ναὸς, *templum.*

Προνέμω, seu προνείμω, *tribuo*; *progredior*, propriè *pascendo*. Th. νέμω, idem.

Προνοέω, ῶ, et ἰόμαι, ῆμαι, *ante mente percipio*; *provideo*; *procure*: f. ήσω, perf. προνένοημα, præs. inf. act. προνοεῖν, præs. inf. pass. προνοεῖσθαι. à νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, *mens*.

Προνοή, ῆς, ἡ, nomen mulieris.

Προνοήσας, ασα, αν, a. 1. part. act. à προνοέω, quod vide.

Προνοητικὸς, ἡ, ὸν, *providendi solertiam habens*, *providus*; ab eod.

Πρόνοια, ας, ἡ, et Ion. προνοίη, *cura*, *prudentia*; ab eod.

Προνομεύω, f. εύσω, *pabulatum egredior*; *prædationibus infesto*, *captivum abduco*: præs. pass. προνομεύομαι, *captivus abducor ab iis qui pabulatum egressi sunt*: à

Προνομὴ, ῆς, ἡ, *pabulatio*; item *direptio*; et *præda ipsa*: à νέμω, *pastus*. Th. νέμω, *distribuo*, *pasco*.

Προνοοῦσι, 3. pl. præs. ind. προνοοῦντες, gen. sing. part. præs. verbi προνοέω, quod vide.

Προνυμνίας, ας, ὁ, *dies præcedens neomeniam*.

Προνὺξ, Poët. adv. idem valet ac πρὸ νυκτὸς, *ante noctem*.

ΠΡΟΞ, προκὸς, ὁ, vel ἡ, *hinnulus*, *dama*.

Προξενέω, ῶ, *sum hospes publicus*, *hospitio excipio nomine civitatis*; *sum interpres et conciliator versurarum*, *aliorumque contractuum*: à πρόξενος.

Προξενητὴς, ῆ, ὁ, *proxeneta*, *pararius*, *conciliator*: à præced. verbo.

Πρόξενος, ν, ὁ ☩ ἡ, *hospes publicus civitatis*; *privatus quocum civitas aliqua publicè hospitium fecit*; *qui aliquid civitatis nomine procurat*, seu *procuravit alicui*; *conciliator*, v. gr. *nuptiarum*; *socius*. Lys. Th. ξένος, *hospes*.

Προοδηγὸς, ν, ὁ ☩ ἡ, *dux viæ*: ex πρὸ, et ὁδηγὸς, idem, quod vide.

Προοδοποιέω, *viam præstruo*, *viam patefacio*, *præparo*; item *auctor et adjutor sum*, *exemplum præbeo*: ex πρὸ, ὁδὸς, ὗ, ἡ, *via*, et ποιέω.

* Πρόοδος, *progressus*, *incrementum*.

Προοιμιάσομαι, 2. sing. f. 1. m. verbi προοιμιάζομαι, *exordior*; f. m. άσομαι, præs. part. m. προοιμιαζόμενος, μένη, μενον· à

Προοίμιον, ν, τὸ, *exordium*, *PROOEMIUM*. Th. οἶμη, *via*, *semita*.

Προοπτέον, *prospiciendum*: et

Πρόοπτος, ν, ὁ ☩ ἡ, *prævisus*, *manifestus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Προορέω, ῶ, *ante me video*, *prospicio*: imperf. m. προορεώμην, ώμην, p. act. προώρεκα, p. part. act. προορεκὼς, υῖα, ὸς, *qui anteà vidit*. Th. ὁράω, *video*.

Προορίζω, *prius definio*: f. ίσω, p. προώρικα, a. 1. προωρισα, *prædestinavi*, *decrevi*, a. 1. part. act. προορίσας, ασα, αν, *qui prædestinavit*: ex πρὸ, et ὁρίζω, *definio*. Th. ὅρος, *terminus*

Πρόὸς, *projice*: a. 2. imperat. m. πρόὲς, πρόὲσ, πρόὲν, verbi προΐημι. Th. ἵημι, seu ἵω, *mitto*.

Προοφειλόμενος, μένη, μενον, *antè debitus*, præs. part. pass. à

Προοφείλω, *prior debeo*; item *debeo*. Th. ὀφείλω, *debeo*.

Πρόπαν, n. g. et πρόπας, m. g. *universum*, *us*. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, *-e*.

* Πρόπαππος, *proavus*.

Πρόπαρ, per Apoc. pro

Προπάροιθε, *antè*, *è regione*. à πάροιθε, idem quod Th. πάρος, *antè*, adv.

Προπάσχω, *antè patior*, a. 2. προέπαθον, a. 2. part. act. προπαθὼν, οῦσα, ὸν. Th. πάσχω, *patior*: f. m. πείσομαι, p. m. πέπονθα, a. 2. m. ἐπαθόμην.

Προπάτωρ, ορος, ὁ, *secundus auctor*, qui *vice patris* seu *auctoris* est: propriè *avus*, *progenitor*, *generis auctor*: ex πρὸ, et πατὴρ, *pater*.

Πρόπειρα, ας, ἡ, *periculum*; *quod de re aliquâ fit*, *antequam aliquid aggrediamur*: ex πρὸ, *antè*, et Th. πεῖρα, *conatus*.

Προπέμπω, *mitto ante*; item *deduco*, *prosequor*, *comitor*: f. ψω. a. 1. προέπεμψα, a. 1. imperat. act. πρόπεμψον, άτω, a. 1. sub. act. προπέμψω, ῃς, ῃ, *prosequar*: a. 1. pass. προπεμφθῆναι, ῆς, ῆ, a. 1. inf. pass. προπεμφθῆναι, a. 1. part. pass. προπεμφθεὶς, εῖσα, ὲν: ex πρὸ, et Th. πέμπω, *mitto*.

Προπεπυσμένος, vel προπεπυσμένος, η, ον, *qui ante aliquid intellexit*: p. part. pass. verbi προπυνθάνομαι, quod à πυνθάνομαι, *audio*: f. m. πύσομαι.

Προπετὴς, ὲς, ὲς, *qui propinavit*: p. part. act. verbi προπίνω, quod vide.

Προπεσόντα, acc. sing. a. 2. part. act. à προπίπτω, *procido*. Th. πίπτω, *cado*: f. med. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Προπετεία, ας, ἡ, *petulantia*, *præcipitantia*, *temeritas*, *protervia*: item *proclivitas*, *propensio*: à προπετὴς, quod vide.

Προπετῆ, acc. sing. à

Προπετὴς, ὲς, ὲς ☩ ἡ, *præceps*, *pronus*; *petulans*, *protervus*, *procax*, προπετὴς, *præcipitanter*, adverbialiter. Ex πρὸ, et πίτνω, pro quo in usu est πίπτω, *cado*.

Προπετῶς, adv. *præcipitanter*, *temerè*: à præced.

Προπεφραδμένα, [* *per præcones indicata*, *prædicta*. Hes. Opt. 655.] Dor. pro προπεφασμένα, nom. vel. acc. pl. n. g. perf. pass. verbi προφράζομαι, *prædicor*, *prænuntior*. Th. φράζω, *dico*: f. σω, a. 2. ἔφραδον, p. pass. πέφασμαι, p. m. πεφράδω.

* Προπηδαν, *exilio*, *prosilio*.

Προπηλακίζω, vide in seq.

Προπηλακισθεὶς, ίσθη, ὶν, a. 1. part. pass. verbi προπηλακίζω, propriè *luto*, seu *fuligine inquino*; *probro et ignominiâ afficio*; *stupro per vim et licentiam*: ex πρὸ, et πηλακίζω, *contumeliâ afficio*; propriè per aspersionem *luti*: à Th. πηλὸς, *lutum*.

Προπίνω, *PROPINO*; item *poculo provoco*; per Metaph. *in gratiam alicujus alium prodo*, *concedo*, *largior*: ex πρὸ, et πίνω, *bibo*: f. πίσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Προπίπτοντες, *incidentes*: nom. pl. præs. part. à

Προπίπτω, *procido*: f. πτώσω, p. πέπτωκα. à πίπτω.

Προποδίζω, *procedo*, *progredior*: à πούδίζω, *gradior*: f. ίσω. Th. πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Προποιέω, *antè vel priùs facio*: ex πρὸ, et ποιέω.

Προπόλος, υ, ὁ ☩ ἡ, *qui circa dominum suum versatur*, *minister*, *servus*. Th. πολέω.

* Προπομπεύω, f. εύσω, *procedo*, *in solenni pompâ præeo*, *vel præfero*.

Προπομπὴ, ῆς, ἡ, *præmissio*, *deductio*: et

Προπομπὸς, ὸ, ὁ ☩ ἡ, *antecambulo*, *prævius*, *deductor*: à προπέμπω, quod vide.

Προπορεύομαι, *præcedo*, *præeo*; f. m. εύσομαι, p. pass. προπόρευμαι· ex πρὸ, et πορεύομαι.

Προπρήσσω, *antè facio*: ex πρὸ, et πράττω.

Προπρηὼν, ῶνος, ὁ, *promptus*, *benevolus*: qu. πρόθυμος. Videtur compos. ex πρὸ, et πρηὼν, ὁ *cacumen montis*: et per Systol. πρὼν, idemque valet ac

Προπρηνὴς, ὲς, ὁ ☩ ἡ, *præceps*, *pronus*, *proclivis*; *paratus*, *propensus*. Th. πρηνὴς, idem.

Προπροκυλίνδομαι, majoris emphaseos gratiâ pro προκυλίνδομαι, *provolvor ad pedes alicujus more supplicis*: à κυλίνδω, idem quod Th. κυλίω, *volvo*.

Προπτύω, *antè exspuo*: ex πρὸ, et πτύω, *exspuo*.

Προπτωσις, ως, ἡ, *procidentia*, *prolapsio*: à πρόπτω.

Προπύλαιον, et πρόπυλον, ν, τὸ, *vestibulum*. Th. πύλη, *porta*.

Προπώλης, υ, ὁ, *PROPOLA*: *venditor primarius*. Th. πωλέω, *vendo*.

Πρός, *profluit*: 3. sing. præs. ind. et

Προρέοντι, *profluenti*: dat. sing. præs. part. à

Προρέω, vel προρρέω, *profluo*; ex πρὸ, et ῥέω, *fluo*, f. ῥύσω, p. ἔρρυκα. at

Προρρέω, *prædico*: f. ήσω, p. πρόρρηκα. et Att πρόρρεκα. Th. ῥέω, *dico*. Hesych.

Προρρήσις, ιος, ἡ, *vaticinium*, [* *oraculi septum*. Luc. de Sacrif. p. 368.] dat. pl. προρρήσισι· à præced.

Προρρίζιος, ν, ὁ ☩ ἡ, vel προρρίζος, *una cum radice*, *radicitus*. Th. ῥίζα, ης, ἡ, *radix*.

ΠΡΟΣ, præp. cum gen. ὰ, *ab*, *ex*, *erga*, *cum*: cum dat. *ad*, *apud*, *usque*; cum acc. *in*, *apud*, *inter*; *ad*, *contra*, *propter*, *juxta*, *circiter*: [* *de*, πρὸς ἀγγέλης λέγει, Heb. i. 7. λέγει πὼς Θεὸς πρὸς ἀντὸν. Ælian. V. H. xii. 64. *Deos declarare de ista*

(Alexandro); ubi vid. Perizon.] Absolutè προς, est προσίτι, *praterea*. πρὸς δὲ, *ad hæc verò*.

Προσάββατον, ε, τὸ, *dies qui sabbatum antecedit*.

Προσάγαγε, a. 2. imperat. act. et

Προσαγάγω, ης, η, a. 2. sub. act. verbi προσαγω, *adduco*, quod vide.

Προσαγγέλλω, *annuntio*, f. γελῶ, p. προσήγγελκα. Th. ἀγγέλλω, idem.

Προσαγορευτέος, ὰ, ον, *salutaturiens* : à

Προσαγορεύω, *compello, saluto, cognomino* : f. εύσω, p. προσηγόρευκα, præs. pass. προσαγορεύομαι, ῃ, εται, *cognominor* : a. 1. ind. pass. προσηγορεύθην, ης, ν. ab ἀγορεύω, *verba facio pro concione*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Προσάγω, *adduco* ; item *accedo, appropinquo*. In med. *ad me adduco, allicio, concilio ; in potestatem redigo ; cogo, vel manere in partibus, vel redire ad partes ; accedo ; sumo*, v. gr. *cibum* : f. ξω, p. προσήχα, a. 2. προσήγαγον, a. 2. sub. προσαγάγω, ης, η, a. 2. part. προσαγαγὼν. Th. ἄγω, *duco*.

Προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, *aditus, accessus ; deductio* : à præced.

Προσαιτέω, -ῶ, *mendico* : f. ήσω, p. προσήτηκα. Th. αἰτέω, *peto*.

Προσαίτης, ου, ὁ, *mendicus*. Vide præced.

Προσακτέον, *adducendum* : verbale à προσάγω.

Προσαλείφω, *allino, illino* : ex πρὸς, et ἀλείφω, *ungo*.

Προσαμύνει, *tutatur* : 3. sing. præs. ind. act. verbi

Προσαμύνω, *insuper auxilior*. Th. ἀμύνω, *auxilior*, f. υνῶ, p. ἠμυνκα, a. 1. ἤμυνα.

Προσαναβαίνω, *ascendo* : a. 2. προσανέβην, ης, η, a. 2. imperat. προσαναβήθι, et Atticè προσαναβᾶθι, per Apoc. προσανάβα. Ex πρὸς, ἀνὰ, et βαίνω, *eo, vado*, f. m. βήσομαι, p. βέβηκα.

Προσαναβάσις, εως, ἡ, *ascensio*.

* Προσαναίρω, *contrucido ; tollo ; insuper suscipio*.

Προσαναλίσκομαι, *præterea consumor*.

Προσαναλίσκω, *impendo* : fut. προσαναλώσω, perf. προσανήλωκα, a. 1. act. προσανήλωσα, a. 1. part. act. προσανηλώσας, ασα, αν· ex πρὸς, et ἀναλίσκω, *consumo*. Th. ἁλίσκω, *capio* : f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα, a. 2 ἥλαν.

Προσαναπίομαι, *acquiesco, requiesco* ; f. m. -πίσομαι, p. pass. -πέπισμαι.

* Προσαναπίμπλαμι, *repleo, refercio*.

Προσαναπληρόω, -ῶ, *suppleo* : f. ώσω, a. 1. ind. act. προσανεπλήρωσα· ex πρὸς, ἀνὰ, et πληρόω, *impleo*. Th. πλήρης, *plenus*.

Προσανατίθημι, *confero*, præs. ind. med. προσανατίθεμαι, σῃ, ται, a. 2. ind. m. ex πρὸς, ἀνὰ, et τίθημι, *pono*.

Προσανατρέπω, *præterea subverto*.

Προσαναφέρω, *offero ; refero*.

Προσανοίγω, *adrepo, irrepo, perrepo* : ex πρὸς, ἀνὰ, et ἕρπω, *serpo*.

Προσανασπάσθησαν, *convulsi fuerunt* : 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi προσαναστάω· ex πρὸς, ἀνὰ, et σπάω, *traho* : f. άσω, perf. pass. ἔσπασμαι.

Προσανῆς, ἐος, ὁ ῆ ές, Dor. pro προσηνὴς, qu. vide dat. προσανεῖ.

Προσανοίγω, *adaperio* : ex πρὸς, et ἀνοίγω.

Προσανοικοδομία, -ᾶ, *in adversum ædificio* : ex πρὸς, ἀνὰ, et οἰκοδομία.

Προσάντης, ὁ ῆ ες, *acclivis, declivis*. ab ἄντα, *coram*. Th. ἀντὶ, *pro*.

Προσαπαξ, *semel, duntaxat*. Th. ἅπαξ *semel, omninò*.

Προσαπειλέομαι, -ῶμαι, *addo minas* : f. m. ήσομαι, a. 1. m. προσηπειλησάμην, ω, ατο, *addidi minas*, aor. 1. part. m. προσαπειλησάμενος. Th. ἀπειλέω, *minor, minitor*.

Προσαπέκτανα, *interfeci*, a. 1. verbi προσαποκτείνω.

Προσαποθνήσκω, *præterea morior, etiam morior*. Th. θνήσκω.

Προσαποκτείνω, *occido, interficio* : ex πρὸς, ἀπὸ, et κτείνω, idem.

Προσαπολοῦνται, nom. pl. f. 2. part. verbi

Προσαπόλλυμι, *præterea vel simul pereo*, vel *perdo* : ex πρὸς, ἀπὸ, et ὄλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω, qu. ab ὀλέω, p. ὄλεκα, et Att. ὀλώλεκα, f. 2. ὀλῶ, inde f. 2. part. act. ὀλῶν, ῶσα, ὸν.

Προσαποτίλλω, *præterea ablego*.

Προσάπτω, *alligo, appendo, affligo, attribuo*. Th. ἅπτω, *necto*, f. ψω.

* Προσαράττω, *impingo*.

Προσαρήρετκα, *adjungit, aptat* : 3. sing. præs. ind. m. ἁ

Προσαρήρομαι, *adjungo, apto*. A præterito medio formatur præsens, significans idem quod primitivum. Sic ab ἄρω, *apto, congruo* : f. ἄρῶ, p. m. ἄρα, et Att. ἄρᾶμαι, undè præsens ἀρᾶομαι.

Προσαρμοῖντα, nom. pl. n. g. vel acc. sing. m. g. p. part. à προσάρω, *apto*. Th. ἄρω, *apto* : fut. ἀρῶ p. m. ἄρα, et Att. redupl. ἄρηρα, unde p. m. part. ἀρηρὼς, ότος.

Προσαρμόζω, *adapto, accommodo* : ab ἁρμόζω, *congruo*. Th. ἅρω, *apto*.

Προσαρτάω, *appendo*. Th. ἀρτάω, fut. ήσω, idem.

Προσαρῶμαι, *adapto* : vide in προσαρήρομαι.

Προσαυδάω, -ῶ, *allaquor, compellor* : ex πρὸς, et αὐδάω, *loquor*. Th. αὐδὴ, *vox*.

Προσαφεδίου, *alvi profluvium rejicio*.

Προβαίνω, *ascendo, concedo* : item *accedo*. Th βαίνω, *eo*, fut. m. βήσομαι, perf. βέβηκα, a. 2. ἔβην.

Προσβαλλόντων, gen. pl. præs. part. act. à

Προσβάλλω, *adjicio*. Th. βάλλω, *jacio, mitto*, quod vide.

Προσβᾶς, *adiens* : a. 2. part. act. verbi προσβαίνω, quod vide.

Προσβασις, εως, ἡ, *accessus* : à προβαίνω.

Προσβάζω, *premovere, impello* : f. άσω, p. βέβακα· ex πρὸς, et βάζω.

Προσβλίπω, *obtueor, intueor* : ex πρὸς, et βλέπω, fut. ψω, idem.

Προσβολὴ, ῆς, ἡ, *adjectus ; impetus, concursus in prælio, oppugnatio*, v. gr. *urbis ; appulsus navium ad terram ; aditus*, cum ad locum aliquem acceditur : à προσβάλλω, *adjicio* : p. m. βέβλημαι.

Προσβόλιος, ως, ἡ, *impetus*, vii.

Προσγελάω, *arrideo* : ex πρὸς, et γελάω, *rideo*.

Προσγίνομαι, vel προσγίγνομαι, *accedo ad aliquem ; adnascor* : ex πρὸς, et γίνομαι, *sum* : f. μ. γενήσομαι, a. 2. ἐγενόμην. Th. γίνομαι, *nascor*.

Προσδαπανάω, -ῶ, *insuper insumo* : f. ήσω, a. 1. προσεδαπάνησα, a. 1. sub. act. προσδαπανήσω, ῃς, ῃ· ex πρὸς, et δαπανάω, *consumo*.

Πρόσδεγμα, ατος, τὸ, *susceptio* : à προσδέχομαι.

Προσδεὴς, ἐος, ὁ ῆ ές, *qui insuper egeat, indigus* : à προσδέομαι.

Προσδεῖ, *insuper opus est* : ex πρὸς, et δεῖ, *opus est*.

Προσδείκνυμι, *insuper ostendo* : f. δείξω, p. δέδειχα· ex πρὸς, et δείκνυμι.

Προσδέδεγμαι, Ion. pro προσδέχομαι, quod vide.

Προσδεκτὸς, ὴ, ὸν, *acceptus, gratus* : à προσδέχομαι.

Προσδέχεσθαι, a. 1. inf. m. verbi προσδέχομαι, quod vide.

Προσδέομαι, *egeo*, cum gen. -δέεσθαι, præs. int. m. δέεσθαι, præs. part. m. vide προσδεὴς.

Προσδέχομαι, *admitto ; expecto ; excipio, suitineo impetum* : προσδέξομαι, ώσῃ, ώσῃ, et in pl. προσδέξόμεθα, a. 1. med. part. προσδεξάμενος· ex πρὸς, et Th. δέχομαι, *capio*.

Προσδίδημι, *addo, impertio* : f. δώσω, a. 1. ἔδωκα· ex πρὸς, et δίδωμι, *do*.

Προσδοκάω, -ῶ, *expecto* : imp. προσδόκασον, -ῶν, fut. ήσω, a. 1. προσεδόκησα· ex πρὸς, et δοκάω, idem quod Th. δοκέω, *observo, expecto*.

Προσδοκίη, Ion. pro præced.

Προσδοκία, ας, ἡ, *expectatio* : et

Προσδόκιμος, ὁ ῆ, ον, *qui expectatur* : à προσδοκάω, quod vide.

Προσδοκώμενος, η, præs. part. pass. ab eod.

Προσδοσία, ας, ἡ, *proditio* : à προσδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.

Προσδραμὼν, *accurro*, f. ῶσω, a. 1. -έδραμον, p. προσδεδράμηκα.

Προσδραμὼν, ὄντος, a. 2. part. act. verbi προστρέχω, *accurro* : ex πρὸς, et Th. τρέχω, *curro* : fut. δραμοῦμαι, perf. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Προεσσεν, -ῶ, *permitto* : f. ήσω, aor.

ξ, προσίκω. Th. ἵκω, *sino, permitto*: f. ἴξω, p. ἷκα.

Προσιζήσατο, *accessit*: 3. sing. a. 1. m. verbi προσδύνω, quod vide.

Προσιγγλάσιν, 3. pl. præs. act. verbi προσιγγλάω, *arrideo*: quod ex πρός, ἐν, et γλάω, fut. άσω, *rideo*.

Προσιγγίζω, *appropinquo*: fut. ίσω, p. προσήγγικα, aor. 1. προσήγγισα, aor. 1. inf. act. προσιγγίσαι· ex πρός, et ἰγγίζω, *appropinquo*. Th. ἰγγύς, *prope*.

Προσιλίχμαδα, 1. pl. imperf. med. verbi προσιλίχομαι.

Προσιδόκησα, a. 1. ind. act. verbi προσδόκιμον, quod vide.

Προσιδόκων, imperf. act. προσιδόκαον, -ων, verbi ejusd.

Προσίδραμον, ες, ε, a. 2. ind. verbi προστρέχω, quod vide.

Προσιδρεύω, *assideo, curo*; *obsideo*: f. ύσω. ἀ

Πρόσιδρος, υ, ὁ ἧ ἡ, *assessor, assiduus in aliquâ re*: ab ἵδρα, ας, ἡ, *sella*. Th. ἵζομαι, *sedeo*.

Προσίημι, *alloquebatur*: Att. vel Poët. Pleonasmo pro προσίει, 3. sing. a. 1. vel 2. vel etiam imperf. verbi προσείπω. Th. ἴπω, *dico*, quod vide.

Προσίημι, ες, ε, *admovi*; a. 1. ind. act. προσεδέμην, σο, το, a. 2. ind. m. ἀ προσίθημι, *appono*.

Προσιθίζω, *assuefacio*: ex πρός, et ἐθίζω, idem.

Προσίθω, 2. sing. a. 2. ind. m. ἀ προσίθημι, *appono*. Th. τίθημι, *pono*; f. θήσω, a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἔθεμην, ἔθεσο, Ion. ἔθευ, et per Crasin Att. ἐσθ̃ν.

Προσίδω, *video, aspicio*; f. 1. m. προσίσομαι, vide εἶδω, idem.

Προσικάζω, *assimilo, comparo*: ex πρός, et εἰκάζω, f. σω, idem. Th. εἶκω, *similis sum*.

Προσίκελος, ου, ὁ ἧ ἡ, *assimilis*: ex πρός, et εἴκελος, *similis*, Poët. ab eod. Th.

Προσίκω, *assimilis sum, videor*: ex πρός, et εἴκω.

Προσιλθοι, 3. sing. plusq. p. act. Att. verbi προσελαμδάνω, *assumo*. Th. λαμδάνω, *capio*: f. λήψομαι, p. εἴλημα, et Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαδον.

Προσίλαι, 2. sing. a. 2. m. verbi προσαιρέομαι, -έομαι, *allego*. Th. αἱρέω, *capio*; f. ἑσω, p. ᾕρεκα, a. 2. εἷλον, a. 2. m. εἱλάμην, ὃ, ατο.

Πρόσιμι, *accedo*: ab εἶμι, *eo*; item *insum, adsum*: ab εἰμὶ, *sum*. Th. ἴω.

Προσίναι, *adesse, juvare*: præs. inf. à πρόσειμι, vide præced.

Προσιπεῖν, *alloqui, affari*: a. 2. inf. act. verbi προσέπω. Th. ἔπω, *dico*; a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.

Πρόσιστι, 3. sing. præs. ind. à πρόσειμι, *adeo*. Th. εἶμι, *eo*.

Προσίσχειν, ες, ε, imperf. act. verbi προσέχω. *animum adverto, caveo*: f. προσέξω. Th. ἴσχω, *habeo*; a. 2. ἔσχον.

Προσιτάσσετο, Ion. pro προσετάσσετο, 3. pl. imperf. m. et

Προσίστατο, *instabat*; 3. sing. imperf. m. verbi πρίσταμαι, Th. ἵσταμαι, *jaceo*.

Προσιτκαίω, *accendo, insuper exuro*; fut. -καύσω, a. 1. -έξεκαυσα, p. -εκέκαυκα. Vide ἐκκαίω.

Προσιτκλάδην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi προσκολλάω, *agglutino*: f. ήσω, p. προσκεκόλλημαι. Th. κόλλα, ης, ἡ, *gluten*.

Προσίκνψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. à προσκόπτω, *offendo, impingo*; f. ψω, p. προσκέκοφα, a. 1. sub. προσκόψω, ψς, ψι, p. pass. προσκόπημαι. Th. κόπτω, *scindo*.

Προσίκτήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προσκτάομαι, *acquiro*. Th. κτάομαι, *possideo*; f. m. κτήσομαι, p. pass. κέκτημαι.

Προσικυλίσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσκυλίω, *advolvo*. Th. κυλίω, *volvo*; fut. ίσω, p. κεκύλικα.

Προσικύνει, 3. sing. imperf. act. verbi προσκυνέω, *osculer*; *adoro*; f. ήσω, p. προσκεκύνηκα, a. 1. προσεκύνησα· ex πρός, et κυνέω, id. quod κύω, *osculor*.

Προσίκυρσεν, *appulit*; 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. verbi προσκύρω, *appropinquo*. Th. κύρω, *incido*; f. Æol. κύρσω.

Προσικχίω, *effundo, insuper effundo*; f. -ύσω, a. 1. -έξεχυσα, p. -εκέχυκα· ex πρός, ἐκ, et Th. χέω, *fundo*.

Προσιλαύνω, *advehor*: ex πρός, et Th. ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλάσω.

* Προσιλαίνω, *contumelid afficere*. προσελάσαμεν, *injurid afficimus*.

Προσίλκετο, 3. sing. plusq. p. pass. Poët. pro προσειλκετο, verbi προσέλκω. Th. λέγω, *dico*; f. ξω, p. χα.

Προσιλίξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd.

Προσιλίσσεται, 3. sing. f. 1. m. et Προσελίλυθα, 1. sing. p. m. et

Προσελθὼν, a. 2. part. act. verbi προσέρχομαι, *accedo*. Th. ἔρχομαι, *venio*; f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, per Sync. ἔλθω, p. m. ἦλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Προσιλόμενος, μένη, μενον, *attrahens*; præs. part. m. verbi προσέλκω, *attrahо, illicio*, scil. *in fraudem*: ex πρός, et Th. ἕλκω, *traho*; f. ξω.

Προσιμδαίνω, *ingredior*; *insulto*: ex πρός, ἐν, et βαίνω, *eo, vado*: f. m. βήσομαι, a. 2. ἔδην.

Προσιμδρίμασθαι, -άομαι, *præterea infremo in aliquem*: ex πρός, ἐν, et βριμάομαι.

Πρόσιμιον, imperf. act. verbi προσμένω, *permaneo*. Th. μένω, *maneo*: fut. μενῶ, a. 1. ἔμεινα.

Προσίμυξε, *admiscuit*: 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προσμυγνύω, quod vide.

Προσιμπικραίνομαι, *insuper acerbor in aliquâ re*: ex πρός, ἐν, et πικραίνω, *exacerbo*. Th. πικρὸς, *amarus*.

Προσιμπρήθω, *insuper incendo, præterea accendo*: ex πρός, ἐν, et πρήθω.

Προσιμφιεὶς, ίος, ὁ ἧ ὑ, id. quod ἀμφιεὶς, *similis*. Th. φίω, *fero*.

Προσίνυχε, Dor. pro προσήνυχε, 3. sing. imperf. à προσνύχω, *adnato*; f. ξω· ex πρός, et νύχω, idem quod Th. νέω, *nato*.

Προσινυκάτω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. προσνύκαον, ατω, προσνύκας, a. 1. part. act. et

Προσινυχθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. à προσφέρω, *affero, effero*. Th. φέρω, *fero*; f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, a. 2. ἤνεγκον.

Προσινύκοχε, ας, ε, p. m. Att. verbi προσφέρω· vide præced.

Προσινυθμίσατο, 3. sing. præs. ind. pass. à

Προσινυθμίω, *intelligo*: f. ήσω, p. προσεντέθυμημαι· ex πρός, ἐν, et θυμὸς, *animus*.

Προσιντείνω, *magis intendo; magis cado*: ex πρός, ἐν, et τείνω, *tendo*, quod vide.

Προσιξαπορίλλω, *præterea dimitto, exire jubeo*: ex πρός, ἐξ, ἀπὸ, et ἵλλω, *mitto*.

Προσιξηγέομαι, *præterea narro*: ex πρός, ἐξ, et Th. ἡγέομαι.

Προσοίλαι, *assimilis sum, videor*, p. m. à προσοίκω.

Προσοικότα, acc. sing. à

Προσοικὼς, νῖα, ὸς, *assimilis, decens*: p. part. med. verbi προσοίκω.

Προσοίκωσεν, Att. pro προσοίκωξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσοικάζω, *jacor*. Th. παίζω, *ludo, jacor*: f. ξω et σω.

Προσοίκοσσε, a. 2. ind. act. verbi προσοίκτω, *accido ad pedes*: f. προσοικτέσω, p. προσοίκτωκα, a. 2. προσέοικτσν, ες, ε, a. 2. part. act. προσοικτὼν, ὸσα, ὸν. Th. οἴκτω, *cado*; f. 2. m. πεσοῦμαι.

Προσοικτιδίξαμι, a. 1. opt. act. verbi προσοικτιδίκνυμι, *insuper ostendo*: ex πρός, οἰκτὶ, et δείκνυμι, seu δικνύω, *ostendo*, fut. ξω, perf. δέδιχα.

Προσοικτιστερίω, *ultra justum subindè admetior, ad cumulum addo, largior*: ex πρὸς, οἰκτὶ, et μιλέω, *metior*. Th. μέτρον, *mensura*.

Προσοικτίτομαι, *insuper increpo, increpo*: ex πρὸς, οἰκτὶ, et τιμάω.

Προσοικφύομαι, *insuper adnascor*: ex πρὸς, οἰκτὶ, et φύομαι. Vide οἰκφύμι.

Προσοικλάκη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi προσκλίνω, *annecto*. Th. κλίνω, *necto*: f. ξω, a. 2. ἔκλακον.

Προσοικτοπότο, 3. sing. imperf. pass. verbi προσοικτόομαι, *fingo, simulo*. Th. ποιέω, *facio*.

Προσοίκτωτο, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσκτάομαι.

Προσοίκτυκτο, 3. sing. plusq. p. pass. à προσκτύσσομαι, *applicor, circumplicor*; item *amicè saluto*: f. ξομαι, p. pass. προσοίκτυγμαι, ξαι, κται, *circumvolutus*, vel *adplicitus fui*: ex πρὸς, et κτύσσω, *plico*.

* Προσοίκω, *saluto*.

Προσοιρεγέζομαι, *aliquid operis addo, præterea efficio, lucrifacio*: f. m. ἐροίσομαι, a. 1. m. προσοιρ κάμην, ας

στο· ex πρὸς, et ἐργάζομαι, *operor*: p. pass. εἴργασμαι, Th. ἔργον, *opus*.

Προσγεῖ, 3. sing. præs. ind. verbi προσγείω, *alloquor*: quod ab ἔφημι, *dico*. Th. εἶπον, idem.

Προσγηΐδω, f. ίσω, *affigo, alligo; obsideo*: med. *adnitor, confido; studiosè rem consector*. Th. ἰφιδὼν, *figo, firmo*.

Προσεσθίω, *cum ructu adsto*; de mari, *fluctus aspergo*: ex πρὸς, et Th. ἐσθίω, *ructo*: f. ἔσ, a. 2. ἤσθον.

Προσιζήσομαι, *adeo, accedo*: *propinquitate conjunctus sum cum aliquo*: imperf. m. προσηζήμην, υ, στο, f. m. προσκαθίσομαι, a. 2. προσκάθου, ες, ο, aor. 2. imperat. πρόσκαθ, aor. 2. part. act. προσκαθὼν, ὥσα, ὸν, p. m. προσκάθημαι. Ex πρὸς, et Th. ἵζομαι, *venio*.

Προσίδοι, 2. pl. a. 2. ind. vel imperat. m. verbi προσείμι, *admitto*; qu. ab ἔμι, *mitto*: f. ἴσω, a. 1. ἔσα, a. 2. ἦν, a. 2. m. ἴμην. Th. ἶω, *mitto*.

Πρόσιτι, *adest, additur, accedit*: 3. sing. præs. verbi πρόσειμι· ab εἰμὶ, *sum*.

Προσίσχημι, ας, ε, p. ind. act. verbi προσίσχω, *adhibeo*; quod vide.

Προσιτιαιζῆσθαι, ἑαυτῷ τινὰ, *aliquem sibi socium adjungere*: præs. infin. m. à

Προσιταιρίζομαι, *sodalem adscisco*: ex πρὸς, et ἑταιρίζω, fut. ίσω. Th. ἑταῖρος, *sodalis*.

Προσίταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προστάσσω, vel ττω, *mando, præcipio, ordino*: f. ξω, p. προστέταχα, perf. pass. προστέταγμαι, p. part. pass. προστεταγμένος, η, ον. Th. τάσσω, *ordino*.

Προσιτίθην, ης, ἡ, imperf. ind. verbi προσίθημι, *appono*, quod vide.

Προσίτι, adv. *adhuc, insuper, præterea*. Th. ἔτι, idem.

Προσιτίδει, 3. sing. imperf. act. à προστίθημι, pro προσίθημι, *appono*. Th. τίθημι, *pono*.

Προσιτίθετο, 3. sing. imperf. pass. verbi προσίθημι, quod vide.

Προσιτύχομαι, f. 1. m. verbi προσεύχομαι, quod vide.

Προσευχὴ, ῆς, ἡ, *precatio, petitio*; item *locus precationis*, extra urbem: *Synagoga*, intra.

Προσεύχομαι *precor*: imperf. m. Att. προσευχόμην, υ, στο, fut. m. προσεύξομαι, a. 1. m. προσηυξάμην, ω, στο, a. 1. imperat. m. πρόσευξαι, ασθω, a. 1. sub. m. προσεύξωμαι, ῃ, ηται, a. 1. infin. m. προσεύξασθαι. Ex πρὸς, et Th. εὔχομαι, *precor*.

Προσέφερεν, 3. sing. imperf. act. verbi προσφέρω, *affero*. Th. φέρω, *fero*: f. ὀίσω, a. 1. ἤνεγκα.

Προσέφην, ης, ἡ, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi πρόσφημι, *alloquor*. Th. φημὶ, seu φάω, *dico*.

Προσεφώνουν, *alloquebantur*: 3. pl. imperf. act. à προσφωνέω. Th. φωνὴ, *vox*.

Προσήκων, ίος, ὁ ἡ, *attentus*; item *contiguus, cohærens, proximus, vicinus*: à προσήκω, quod vide.

Προσήκοντος, gen. sing. præs. part. act. verbi προσήκω, quod vide.

Προσηκόντως, adv. *attentè*: à

Προσήκω, *adhibeo*: scil. τὸν νὸν, *animum adverto, caveo*; item *auscultо, obtempero; applico, appello; permanео, adhæreo*: imperf. προσήκον, ες, ε, præs. infin. προσήκειν, f. προσήξω, p. προσήκηκα, a. 1. sub. act. προσήξω, ῃς, ῃ. [* μὴ οἶσιν πολλῷ προσήκοντας, 1 Tim. iii. 8. *non nimis vino deditos*, quæ significatio rarior.] Ex πρὸς, et Th. ἴκω, *habeo*.

Προσιὰνὶς, gen. part. præs. verbi προσιάω, *permitto*. Th. ἰάω, *sino*; fut. άσω, p. εἴακα, a. 1. εἴασα.

Προσίιξα, ας, ε, a. 1. ind. act. Att. verbi προσίσσω. Th. ὄσσω, *aperio*.

Προσιῇ, 3. sing. sub. verbi πρόειμι.

Προσίγγισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσαγγίζω, quod vide.

Προσιᾶγε, *accersivit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προσάγω, *adduco*, quod vide.

Προσηγόρευκα, ας, ε, perf. ind. act. et προσηγόρευσα, a. 1. ind. act. προσαγορεύθην, a. 1. ind. pass. verbi προσαγορεύω, *cognomino*, quod vide.

Προσηγορία, ας, ἡ, *allocutio, appellatio*: ab eod. verbo.

Προσήικται, *similis est*, 3. sing. perf. pass. Ion. dialysi pro προσεῖκται, verbi προσοίκω, *similis sum*: in perf. pass. προσεῖμαι, ξαι, κται, et soluta diphthongo, mutatoque augmenti gratiâ ε in η, προσήγμαι, ῆξαι, κται. Th. εἴκω, *similis sum*, p. m. ἴοικα.

Προσήκατο, *admisit*: 3. sing. a. 1. m. verbi προσείμι. Th. ἵημι, seu ἴω, *mitto*.

Προσήκει, *pertinet decet*: 3. sing. præs. vel impersonale. à

Προσήκων, *pertinax, convenio, cognatus, seu conjunctus sum*: f. ήξω, p. m. προσήκημαι. Th. ἥκω, *venio*.

Προσηκων, ουτος, et τὸ προσῆκον *pertinens*: κατὰ τὸ προσῆκον, *ut decet*: τὰ προσήκοντα, pl. n. g. à præced.

Προσήλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προσέρχομαι, *accedo*, quod vide.

Προσήλος, υ, ὁ ἡ ή, *soli expositus, apricus*: ex πρὸς, et ἥλιος.

* Προσηλῶ, ὁ ἡ ή, idem: et ex iis Them.

Προσήλω, ῶ, *clavis affigo*: f. ωσω, p. προσήλωκα, a. 1. προσήλωσα. ex πρὸς, et ἥλος, *clavis affigo*. Th. ἥλος, *clavus*.

Προσηλύτευσις, εως, ἡ, *habitatio ingente cui insitus sis*: à

Προσηλυτεύω, *ingente cui insitus sum habito, sum advena*: à

Προσήλυτος, υ, ὁ ἡ ή, *advena*; *PROSELYTUS*, Angl. PROSELYTE: [* sic dictus adventitius ad religionem Judaicam, quique distinguitur à Judæo nato; nam proselyti, quasi dicantur *accessorii*.] à προσέρχομαι, *accedo*, p. m. προσηλύθα.

Προσημαίνω, *antè significo*: vide σημαίνω.

Πρόσιμι, imperf. act. verbi πρόειμι, *adsum*, ab εἰμὶ, *sum*.

Προσηνδραποδίσθην. perf. infin. pass. verbi προσανδραποδίζομαι, *insuper in servitutem redigo*: vide ἀνδραποδίσθαι.

Προσήνεγκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσφέρω, *affero*, quod vide.

Προσήνεσα, vide simplex ἐνεσω, *dixi*.

Προσηνίχθην, ης, ἡ, a. 1. ind. pass. verbi προσφέρω, *affero*. Th. φέρω, *fero*: f. ὀίσω, perf. pass. ἐνήνεγμαι.

Προσηνὴς, ἐος, ἡ ὁ ἡ, *benignus*: ex πρὸς, et ἠὺς, *benus*. Th. εὐὴς, idem.

Προσηρτήμην, ος, ο, ου, *appensus*, perf. part. pass. verbi προσαρτάω. Th. ἀρτάω, *appendo*.

Προσηύδα, *alloquebatur*: 3. sing. imperf. act. verbi προσαυδάω, f. ήσω. ab αὐδάω, *loquor*, imperf. ηὔδων, ων, ασες, ας, ασε, α. Th. αὐδὴ, vox.

Προσηυξάμην, ω, ατο, a. 1. m. Att. verbi προσεύχομαι, *precor*, quod vide.

Προσῆχα, ας, ε. perf. ind. act. verbi προσέχω, *adduco*. Th. ἄγω, f. ξω, p. ἦχα, a. 1. ἤξα.

Πρόσθε, *antè*: à πρὸ. πρόσθε ἄλλων, *superans*.

Προσθεῖναι, a. 2. infin. act. et

Προσθεὶς, ασα, ὲν, a. 2 part. act. et

Προσθέσης, gen. sing. f. g. a. 1. part. act. verbi προσθήκω, *addo*, quod vide.

Πρόσθεμα, ατος, τὸ, *additamentum, id quod apponitur*; *penis*; *clavis*: ab eod.

Προσθέμενος, a. 2. part. m. verbi ejusd.

Πρόσθεν, *antea*, et Poët. πρόσθε. Th. πρὸ, *ante*.

Προσθήκη, ης, ἡ, *appositio, additio, additamentum, augmentum*: à προσθήκω, quod vide.

Προσθητὸς, ἡ, ὸν, et πρόσθετος, η, ὁ ἡ ή, *appositittius, additittius*; *addictus et deditus sud sponte in servitutem*: ab eod. verbo.

Προσθήκη, ης, ἡ, *additamentum*: à προσθήκω, *addo*. Th. τίθημι, *pono*.

Προσθήκωμεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ejusd.

Προσθλίβω, *opprimo, attero*; f. ψω, p. τέθλιφα. ex πρὸς, et Th. θλίβω.

Προσιέναι, præs. infin. act. à

Προσίημι, *aggredior admitto*; ex πρὸς, et ἵημι. εο, seu ἴημι, *mitto*. Th. ἶω, ao, seu ἰω, *mitto*.

Προσίησαν, per Ectasin Poët. pro προσίεσαν, 3. pl. imperf. verbi προσίημι, *accedo*: qu. ab ἵημι, εο. Th. ἶω.

Προσίοντι, dat. sing. à προσιὼν, ὸντος, ὸν, a. 2. part. verbi προσέρχομαι, *accedo*, a. 2. προσῆλθον, ες, ε, *adii*: ab εἶμι, εο, a. 2 ἶον, Th. ἶω, *eo*.

Προσίσχομαι, *adsum, adsto, obversor, proximus sum*; *obsisto, adversor*; *offendo*: à

Προσίστημι, *sisto, appono*; item *appendo, pendeo*: ex πρὸς, et Th. ἵστημι, *sisto*: f. στήσω.

Προσίσχω, *adhibeo, adverto; appello aliquid*; *attendo*: ex πρὸς, et Th. ἴσχω, vel ἴχω, *habeo*.

Πρόσων, οντος, *accedens*: vide πρόσειμι.

Προσκαθάπτω, *pertineo*: *adcenio*: f. ψω, a. 1. -κάθαξα, p. -κεκάθαχα· ex πρός, κατά, et ἥκω, *venio*.

Πρόσκαιρος, ος, ὁ ᾗ ὁ, *temporarius*: i. q. *ad tempus durans*. Th. καιρός; *opportunitas*.

* Προσκαιρῶς, *ad tempus*: à præced.

Προσκαίω, *aduro*, f. καύσω, p. -κέκαυκα. Th. καίω.

Προσκαλεσάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. verbi προσκαλέομαι, ῶμαι, *adsco*: f. m. έσομαι, a. 1. m. προσεκαλεσάμην, a. 1. imperat. m. προσκάλεσαι, έσθω, a. 1. sub. m. προσεκαλεσάμεθα, ᾱ, ατο, perf. pass. προσκέκλημαι. Hæc. à

Προσκαλέω, -ῶ, *advoco*, *accerso*, *adduco in auxilium*; item *in jus voco*. Th. καλέω, *voco*, f. έσω, p. κέκληκα.

Προσκαρτερεῖν, -ῶ, cum. dat. *semper eum præsto*, *perduro*: f. ήσω, a. 1. προσεκαρτέρησα à καρτερέω, *tolero*: hoc à κρατὺς, idem quod κράτος, ους, τὸ, *robur*.

Προσκαρτέρησις, εως, ἡ, *perseverantia*: à precedente.

Προσκαταλείπω, *dimitto*, *desero*: f. λείψω, p. λέλοιπα. Th. λείπω, *linquo*.

Πρόσκαυμα, ατος, τὸ, *adustio*: à προσκαίω.

Προσκέεται, Ion. pro πρόσκειται· à προσκείμαι, *adjaceo*; *addor*, *adsto*; *addictus sum alicui*, *faveo*; *insto*, *urgeo*; *incumbo*: præs. part. m. προσκείμενος, ος, ον. ex πρός, et Th. κείμαι, *jaceo*.

Προσκεκλεσάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. à

Προσκέλλομαι, *adhortor*. Th. κέλλω, seu κέλομαι, *jubeo*, *hortor*: f. m. κελήσομαι.

Προσκεφάλαιον, ου, τὸ, *cervical*, *pulvinar*: ex πρός, et κεφάλαιον, *caput*. Th. κεφαλή, idem.

Προσκεφαλή, ῆς, ἡ, idem.

Προσκήδης, ους, ὁ ᾗ ὁ, *curam gerens*; *qui est affinis alicui*: ex πρός, et κήδος, ους, τὸ, *affinitas*; *cura*.

Προσκήνιον, ου, τὸ, *PROSCENIUM*, *tentibulum et aulæum scenæ*: ex πρὸ, et σκήνη.

* Προσκηρύττω, *edico*: ex πρὸς, et κηρύττω.

Προσκλῆσαι, -ῶ, *sorte allego*, seu *sorte lectum adjungo*; *adjungo*, *consocio*; f. έσω, p. προσκεκλήκασα. Th. κλῆρος, *sors*.

* Πρόσκλησις, *citatio*, in jus vocatio: à προσκαλέω, *in jus voco*.

Πρόσκλισις, εως, ἡ, *inclinatio in alteram partem*, *favor*, *benevolentia*. Metaph. à librâ. Ex πρὸς, et κλίσις.

Προσκολλάω, -ῶ, *agglutino*: f. ήσω, p. προσκεκόλλημα, a. 1. pass. προσεκολλήθην, ης, η: f. 1. pass. προσκολληθήσομαι, *adhærebo*. Ex πρὸς, et κολλάω, *glutino*. Th. κόλλα, *gluten*.

Προσκομίζω, *apporto*, *affero*, *adveho*: ex πρὸς, et κομίζω, *porto*: f. ίσω.

Πρόσκομμα, ατος, τὸ, *obstaculum in via*, *offendiculum*; *vulnus*, *tuber in pedibus ex offensione*; *damnum*: à προσκόπτω, *offendo*, quod vide.

Προσκοπέω, -ῶ, *provideo*, *prospicio*.

Προσκοπή, ῆς, ἡ, *offensio*: à p. m. verbi προσκόπτω.

Προσκόπησις, εως, ἡ, *contemplatio*, *prospectio*: à verbo προσκοπέω.

Προσκόπτω, *offendo*, *impingo*; cum dat. vel seq. πρὸς, cum acc. f. ψω, p. προσκέκοφα, a. 1. προσέκοψα, p. m. προσκόψομαι, perf. pass. προσκέκομμαι, p. m. προσκέκοπα: ex πρὸς, et Th. κόπτω, *scindo*; *ferio*.

Προσκρούσας, gen. sing. f. g. a. 1. part. act. à προσκρούω.

Πρόσκρουσις, εως, ἡ, *offensio*, *offensa*: à seq.

Προσκρούω, *impingo*, *offendo*; [* *infensus sum alicui*, Dem. c. Mid. § 13. j ex πρὸς, et Th. κρούω, *pulso*, f. σω, a. 1. ἔκρουσα.

Προσκτήσομαι, *acquiro*, *adjungo*: ex πρὸς, et κτάομαι, *possideo*: f. m. κτήσομαι, p. pass. κέκτημαι.

* Προσκτητός, ὸς, ὁ ᾗ ὁ, *acquisitus*. D. S.

Προσκυλίσας, ασα, αν, a. 1. part. act. à

Προσκυλίω, *advolvo*: f. ίσω, p. προσκεκύλικα, a. 1. προσεκύλισα· ex πρὸς, et Th. κυλίω, *volvo*.

Προσκυνέω, propriè *osculor*; *adoro*, *veneror*: cum. acc. et sæpè dat. f. ήσω, a. 1. προσεκύνησα, p. προσκεκύνηκα. Ex πρὸς, et κυνέω, idem quod Th. κύω, *osculor*.

Προσκύνημα, ατος, τὸ, et

Προσκύνησις, εως, ἡ, *adoratio*, *osculatio*: et

Προσκυνητὴς, οῦ, ὁ, *adorator*: à præced.

Προσκύπτω, *inclino me ad aliquid*: ex πρὸς, et Th. κύπτω, f. ψω, *incline me*.

Πρόσκωπος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *qui est ad remum*, *remex*: ex πρὸς, et Th. κώπη, *remus*.

Προσλαβόμενος, μένη, μενον, a. 2. part. m. et

Προσλαβὼν, οῦσα, ὸν, *addens*, a. 2. part. act. verbi προσλαμβάνω, quod vide.

Προσλαλέω, *alloquor*, cum dat. f. ήσω, p. προσλελάληκα, a. 1. προσελάλησα, a. 1. infin. act. προσλαλῆσαι· ex πρὸς, et λαλέω, *loquor*.

Προσλαμβάνω, *accipio præterea*, *assumo*, *adscisco*, *adjungo mihi*: cum acc. f. m. προσλήψομαι, a. 2. προσέλαβον, a. 2. infin. act. προσλαβεῖν, a. 2. m. προσελαβόμην, ου, ετο, a. 2. imperat. m. προσλαβὲ, ἔσθω, *recipe*; a. 2. part. m. προσλαβόμενος. Th. λαμβάνω, *capio*.

Προσλέγω, *insuper dico*: f. ξω, præs. med. προσλέγομαι, *alloquor*, [* *animo verso*, *cogito*. Hes. Opp.] Th. λέγω, *dico*.

Προσλῆψις, εως, ἡ, *assumptio*: à προσλαμβάνω.

Προσλογίζομαι, *adnumero*, *computo*, *recenseo*: f. m. ίσομαι, p. pass. -λελόγισμαι, σαι, σται. ex πρὸς, et λογίζω.

Προσλογισίος, ία, ίον, *adnumerandus*. à præced.

Προσμένω, a. 1. infin. et

Προσμείνας, ασα, αν, a. 1. part. act. et

Προσμενέτω, *expectet*, 3. sing. imperat. præs. act. à

Προσμίνω, *permanso*, *sustineo*, *persevero*; *expecto*: cum dat. f. προσμενῶ, a. 1. ind. act. προσέμεινα. ex πρὸς, et Th. μένω, *maneo*.

Προσμιγνύω, vel προσμίγνυμι, *admisceo in*; *appello*; *adeo quem*; *conflige*: a. 1. infin. προσμῖξαι, *appellere aliquò προσμιῶντι τινὰ κράτει*, *aliquem victoriæ compotem efficere*: præs. infin. act. ex πρὸς, et Th. μίγνυμι.

Προστίμα, *tribuo*, *attribuo*; προσνίμω ἐμαυτὸν, *permitto me*, *adjungo me*, cum dat. præs. pass. προσνίμομαι, *tribuor*, *attribuor*; item *adscribor*. Th. νίμω, *tribuo*: f. μῶ, p. νενίμημαι.

Πρόσοδοι, *supplicationes ad Deorum templa*: n. pl. à

Πρόσοδος, ου, ὁ, vel ἡ, *accessus*, *aditus*; *proventus*; *fructus ex re quadis*, *premium*; *cestus*: ex πρὸς, et Th. ὁδὸς, ἡ, *via*.

Προσοδύρομαι, *lamentor ob aliquid*: cum dat. ex πρὸς, et ὀδύρομαι, *lugeo*.

Προσόζω, *oleo*: Theocrit. προσώδω. Th. ὄζω, idem.

Προσοίγω, *adaperio*, f. οἴξω, p. προσέωχα, Atticè.

Προσοίσειν, f. 1. infin. act. verbi προσφέρω, *adfero*. Th. φέρω, *fero*; f. οἴσω, aor. 1. ἤνεγκα.

Προσοίσετε, 2. pl. aor. 1. sub. m. verbi ejusd.

Προσοίχομαι, *accedo*, *adeo*. Th. οἴχομαι, *abeo*: f. m. οἰχήσομαι.

Προστάλλω, *appello*, *applico*; it. *impinge*, cum dat. ab ἀκάλλω, idem quod κάλλω, *appello*.

Προσομαρτέω, *comitor*: ex πρὸς, et ὁμαρτέω, f. ήσω, *sequor*. Th. ὁμαρτὴ, idem quod ὁμοῦ, *simul*.

Προσομαρτῇ, *comitetur*, 3. sing. præs sub. act. verbi præced.

Προσομίλει, *converse*: præs. imperat. act. à

Προσομιλέω, f. ήσω, *conversor*. Th. ὅμιλος, *turba*.

Προσομολογέω, *insuper fateor*, vel *spondeo*; *fateor*. ab ὁμολογέω, *consentio*, *spondeo*. Th. λέγω, *dico*.

Προσόμοιος, ος, ὁ ᾗ ὁ, *vicinus*, *confinis*: ex πρὸς, ὁμὸς, et ὄψος, Ion. pro ὄρος, *terminus*.

Πρόσοπος, ου, τὸ, *quod superest*; præs. part. n. g. verbi πρόσειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Προσονομάζω *cognomino*, f. άσω, p. -ωνόμακα· ex πρὸς, et ὀνομάζω, *nomino*.

Προσορμίζομαι, *appello*, vel *pervenio in portum*: f. m. ίσομαι, p. pass. προσώρμισμαι, a. 1. pass. προσωρμίσθην, ης, η: ex πρὸς, et ὁρμίζω, *navem in stationem subduco*. Th. ὅρμος, *statio navium*.

Πρόσω pro πρόσωσον, *admitte*. a. 2. imperat. m. verbi προσίημι. Th.

seu ῶ, *mitto*; f. ψω, a. 2. ξν, a. 2 imperat. m. ὅσο, ὅο et οὗ.

Προσοδίζω, *hume allido*. Th. οὐδος, ους, τὸ, *solum*.

Πρόσορος, ου, ὁ ᾗ ὴ, *vicinus*: ab ὅρος, Ion. pro ὅρος, *terminus*.

Προσσεῖσαν, acc. sing. part. præs. f. g. à πρόσειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*; præs. part. ὤν, οὖσα, ὄν.

Προσοφείλω, *insuper debeo*: f. ἥσω, p. προσωφείληκα. Th. ὀφείλω, *debeo*; f. ἥσω.

Προσοχὴ, ῆς, ἡ, *attentio, consideratio*; *prudentia*.

Προσοχθίω, idem quod seq.

Προσοχθίζω, *infensus sum*; cum dat. f. ίσω, p. προσοχθίκα, a. 1. προσώχθισα, ας, ε, ex πρὸς, et ὀχθίζω, idem cum Th. ὀχθέω, *indignor*.

Προσόχθισμα, ατος, τὸ, et

Προσοχθισμὸς, οῦ, ὁ, *offendiculum, offensio*: à præced. verbo.

Προσοχυρόω, -ῶ, *insuper vel amplius munio*.

Προσοψὶς, ιος, ἡ, *facies*; *vultus*; item *color*, *species*; ex πρὸς, et ὄψις, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Προσπαίζω, ut προσπαίζω σοὶ, *jocor tecum*. Th. παίζω, *jocor*, *ludo*, f. ξω et σω.

ΠΡΟΣΠΑΙΟΣ, ου, ὁ ᾗ ὰ, *recens*, *subitus*

Προσπαρακαλέω, -ῶ, *adhortor*, f. έσω, p. -κέκλημαι. Th. καλέω, *voco*.

Προσπασσαλεύω, *paxillis affigo*. Th. πάσσαλος, *paxillus*, *clavus ligneus*.

Προσπάσσω, *inspergo*, *adsperge*, f. άσω, p. προσπέπασμαι. Th. πάσσω vel -ττω.

Πρόσπαυος, ου, ὁ ᾗ ὰ, *qui valdè cunctatur*, *fumelicus*: à πανῶ, πς, ἡ, *fames*.

* Προσπελάζω, *appropinquo*, *succedo*, *appello*.

Προσπέμπω, *insuper mitto*, f. ψω, p. προσπέπεμφα, perf. pass. προσπέπεμμαι.

Προσπεριβάλλομαι, *circumdo*, *circumplector*; *ita ulnis medium amplector*: ex πρὸς, περὶ, et βάλλω, *jaceo*.

* Προσπερονάω, *fibulâ adnecto*. Xen. Cyrop.

Προσπεσὼν, acc. sing. f. g. à

Προσπεσὼν, ουσα, ὸν, *qui irruit*, *adortus*; a. 2. part. à προσπίπτω, quod vide.

Προσπήγνυμι, *affigo*; f. ξω, p. προσπέπηχα, a. 1. προσέπηξα, a. 1. part. act. προσπήξας. ex πρὸς, et Th. πήγνυω seu πήγνυμι, *comprimo*; f. ξω.

Προσπήξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi præced

Προσπίλνασαι, *appelli re*, *admoveor*. à πιλάω, vel πίλνημι, *admoveo*. Th. πέλας, *prope*, adv.

Προσπίπτουσι, 3. pl. ind. præs. à

Προσπίπτω, *accido*: *accido ad pedes*, unde *supplex fio*, item *adulor*: *adorior*; *occurro*; *incido*, cum dat imperf. προσέπιπτον, ες, ε f. προπεσοῦμαι, p. προσπέπτωκα, a. 2. προσέπεσον, ες, ε, a. 2. part. act. προπεσὼν, ὄσα, *cado*.

Προσπλάζω, per Sync. pro προσπελάζω, id. quod simplex πλάζω, per Sync. pro πελάζω, *appropinquo*, *accedo*. Th. πέλας.

Προσπλωτὸς, ὴ, ὸν, *navigabilis*, -*e*. à πλέω, idem ac πλέω, *navigo*.

Προσποιέομαι, -οῦμαι, *vindico mihi*; *acquiro*, *in potestatem redigo*; *simulo*: imperf. m. προσποιεόμην, -έμην, -ου, -εῖ, -είτο, εῖτο: med. à

Προσποιέω, ῶ, idem: item *addo*, *adjungo*: ex πρὸς, et Th. ποέω,

Προσποίη, ης, sing. præs. ind. vel sub. m. vel pass. verbi præced.

Προσποίησις, ιος, ἡ, *vindicatio*: *acquisitio*; *simulatio*: à verbo præced.

Προσποίητος, ου, ὁ ᾗ ὴ, et προσποιητὸς, ὴ, ὸν, *simulatus*: ab eod.

Πρόσπολος, ου, ὁ ᾗ ὴ, *famulus*, -*a*. Th. πολέω, *verso*.

Προσπορεύομαι, *proficiscor ad*, *accedo*, *adveniо*: cum dat. f. m. εύσομαι, p. pass. προσπεπόρευμαι. ex πρὸς, et πορεύομαι, *eo*, *proficiscor*; hoc à πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*; f. ρω, p. κα, p. m. πέπορα.

Προσπταίω, f. σω, idem quod Th. πτάω, *offendo*

Προσπτῆσαι, a. 1. inf. act. verbi προσπέτομαι, *advolo*, quod ab ἵπταμαι, *volo*, *as*; f. πτήσω, a. 2. ἔπτην, a. 2 m. ἐπτάμην et ἐπτόμην.

Προσπτύσσω, f. ξω, *applico*; item *complector*. in med. προσπτυσσομαι, *applicor*, *circumplicor*; item *amicè saluto*, *blandè compello*, *amicè excipio et amplector*. Th. πτύσσω, *plico*.

Προσπυρόω, -ῶ, *magis accendo*: ex πρὸς, et πυρόω.

Προσραίνω, *adspergo*, *inspergo*, *adjicio*. f. ρανῶ. a. 1. ἔρρανα, p. προσρέρραγκα· ex πρὸς, et ῥαίνω.

Προσρέω, *affluo*. Th. ῥέω, *fluo*. Est et

Προσρέω, *alloquor*. Th. ῥέω, *dico*, *loquor*.

Προσρήγνυμι, *allido*, *illido*, f. ξω, p. προσέρρηγα, a. 1. προσέρρηξα, ας, ε. ex πρὸς, et Ih. ῥήσσω seu ῥήγνυμι, *frango*.

Προσσω, adv. *ante se*, *in anteriorem partem*. Poët. gem. σ, pro πρόσω. Th. πρὸ, *antè*.

Πρόσσυγμα, ατος, τὸ. *præceptum*, *mandatum* à προσσύσσω, quod vide.

Προσσάξαι, a. 1. infin. act. et

Προσσάξω, 3. sing. a. 1. sub. act. vel 2. sing. a. 1. sub. m. verbi προσσάσσω, quod vide.

Προσσάξεως, ιος, ἡ, *ordinatio*, *mandatum* ab eod verbo.

Προσσάξουσι, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi προσσάσσω, quod vide.

Προσσαράττω, *præterea turbo*. Th. ταράσσω, vel -ττω.

Προσσὰς, άδος, ἡ, *porticus*, *postes ostii*, *antes*: et

Προσσασία, ας, ἡ, *præfectura dignitas*; item *cura*, *tutela*, *patrocinium*, *auxilium*; et *cultus externus*, *comitatus*; à πρόσσημι.

Προσσάσσω, vel -ττω, *mando*, *præci-pio*; f. ξω, p. προσέτακχα, a. 1. προσέταξα. ας, ε, perf. pass. προσέταγμαι, perf. part. pass. προσταγμένος, η, ον, in pl. m. g. τὰ προσεταγμένα, *quæ præcepta sunt*. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino*.

Προσσασία, ας, ἡ, *præfectura*, *procuratio*; item *patrocinium*, *defensio*: à

Προσσατέω, f. ήσω, vel

Προσσατίω, f. ήσω, *præsum*, *præsideo*; item *patrocinor*, *defendo*: à

Προσσάτης, ου, ὁ, *patronus*, *dux*, *quicunque est in aliquo genere primus*: in acc. sing. προσάτην, à πρόσημι, *præpono*, *præficio*.

Προσσάτις, ίδος, ἡ, *patrona*, *hospita*: sic vocatur *Phœbe* Rom. xvi. 1. quæ Christianos hospitio excipere solita fuit. à præced.

Προσσατῶντι, dat. sing. part. præs. προσατέω, *præsum*, quod vide.

Προσσάττω, vide προσσάσσω.

Προσσεδὴς, εῦσα, ὸν, ος, ε. 1. part. pas. et

Προσσεδωθόμαι, ῆ, σται, *appenar*, fut. 1. ind. pass. verbi προσσίδημι, quod vide.

Προσσεσταμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi προσσάσσω, *mando*, quod vide.

Προσσέχω, f. ξω, *liquefactum effundo*. hinc Metaph. *adhæreo*, *insido*. Th. ἔχω, *liquefacio*.

Προσσῆναι. a. 2. infin. act. à πρόσειμι, *præpono*, *præficio*. Th. ἴημι, *mitto*; f. ήσω, a. 2. ἧκα.

Προσσὼς, οῦσα, ὸν, præs. part. act. προσεῖδηναι, præs. infin. act. et

Προσσῶσι, 1. pl. præs. ind. act. et

Προσσῶμος, μένη, μον. præs part. pass. à

Προσσίδημι, *appono*, *addo*, *adjicio*; *adjungo*; *adaugeo*; *addigo*: (* *prepono*.] imperf. act προσσίδουν. et in 3. sing. προσσίδη, et προσσίδει, quam à προσείδω, f. προσίδω, p. προσέδωκα, a. 1. προσέδωμα. a. 2. προσῶν, ης, η, a. 2. imperat. act. πρόσσς, a. 2. inf. προσδῶναι, a. 2. part. act. προσδὼς, δοῦσα. ὸν. Προσίδημι, *addor*, *adjungo me*, *asscrior*, *favor*: imperf. med. προσσιδόμην, σο, το, a. 1. ind. pass. προσεδώθην, θς, θη, f. 1. pass. προσεδωθήσομαι, ῆ, σται, a. 2. m. προσδόμην, σο, τὸ: ex πρὸς, et Th. τίθημι, *pono*.

Προσσιμόω, -ῶ, f. ώσω, *mulcto*. Unde

Προσσίμωμα, ατος, τὸ, et

Προσσίμωσις, -ε, τὸ, *mulcta*, *pœna*.

Προσσκαπτὼν, οῦσα, ὸν, *qui evertit aliquid*, *et in suam potestatem redigit*, a. 2. part. act.

Προσσκίπτω, *oro*, *obsecro*, *ad genua provolutus precor*; expon. et *evorto*. Th. πρίπω, *verto*, a. 2. ἔπρατα, p. m. τέτροπα.

Προσσκίπτω, *accurro*; *gratiam capto alicujus*: in 3. pl. προσέκιπτον, f. σκίψω, perf. προσδέδρομα, a. 2. προσέδραμον, ες, ε, a. 2. part. act. προσδεδρομὼς, ὸσα, ὸν, p. m. προσδέδρομα. Th. τρέχω, *curro*.

Προσρῖσω, *attero, affrico, infrico*: præs. pass. προσρίσομαι, *mihi affricatur* vel *infricatur*; item *affrico, incutio, infligo, impingo*; item *cupidine adjungo me alteri*. Th. τρίω, *tero*, f. ψω.

Προσυγχάνοντες, nom. pl. præs. part. à

Προσυγχάνω, *occurro, offero me; consequor aliquid; alicui rei deditus sum*: ex πρός, et συγχάνω.

Προσυποδείξαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. à

Προσυποδείκνυμι, *ostendo*: ex πρός, ὑπό, et δείκνυμι, *monstro*.

Προσυπομιμνήσκω, *præterea in memoriam revoco; admonео*, ex πρός, ὑπό, et μιμνήσκω.

Προσυψῶ, -ῶ, *attollor, insuper extollo*. f. -υψώσω· ex πρός, et ὑψόω.

Προσφάγκωρ, ωρ, τό, (idem quod τὸ ὕψον) *quicquid cum pane comeditur*: ex πρός, et φάγω, *edo*.

Προσφάτος, ος, ὁ ἡ ὑ, propriè *recens dictus*, vel *occisus*, et in genere *recens*, πρόσφατον, adv. pro πωγὶ, *modò, nuper*. Th. φάω, *loquor*, vel *occido*; p. pass. πέφαμαι, σαι, ται.

Προσφάτως, adv. *nuper*, à præced.

Προσφερὴς, ὲος, ὁ ἡ ὑ, *similis*: à

Προσφέρω, *affero, offero, apporto, adhibeo*. Προσφέρομαι, *afferor*, &c. *irrue*: in med. *sumo*, v. gr. *cibum*: *tracto aliquem; manus censeo; adjungo me alicui, assentior*: præs. imperat. act. πρόσφερε, ἐτω, imperf. προσέφερον, f. προσοίσω, a. 1. προσήνεγκα, a. 2. προσήνεγκον, a. 1. pass. προσηνέχθην, ης, ης, p. med. προσηνέοχμαι, ας, ο. Att. pro προσήνεγκα: ex πρός, et Th. φέω, *fero*.

Προσφεύγω, *fugio ad, confugio, transfugio*. Th. φεύγω, *fugio*, f. m. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον.

* Προσφθίμενοι et προσφθίσομαι, *adrepo*. à φθίς, *serpens*, Taylor ad Lycurg § ii. p. 329.

Προσφιλὴς, ἐῶν, ὁ ἡ ὑ, *amabilis, gratus, amicus*: ex πρός, et Th. φίλω, *amicus*.

Προσφιλῶς, adv. *amicè, benevolè*: à præced.

Προσφορὰ, ᾶς, ἡ, *oblatio, sumptio cibi, cibus ipse; exprobatio, crimen*: et

Πρόσφορος, ου, ὁ ἡ ὑ, pro participio προσφερόμενος, *allatus, advectus*; item *accommodatus, aptus, conveniens*: à προσφέρω.

Προσφυὲ, acc. sing à

Πρόσφυης, ίος, ὁ ἡ ὑ, *ingenitus, innatus; naturâ accommodatus; adhærens*. à προσφύω.

Προσφυλακὴ, ῆς, ἡ, *cautio, excubiæ, munitio*.

* Πρόσφυξ, γος, ὁ ἡ ὑ, *qui confugit ad aliquem cujus patrocinium expetit; cliens; perfuga*. Th. φεύγω.

Προσφὺς, ὖσα, *adhærens*, a. 2. part. act. verbi πρόσφυμι, quod à

Προσφύω, *agnasci facio*, f. σω, p. προσπέφυκα, *agnatus sum*; item *annexus sum, adhæreo*. Th. φύω, *nascor*, a. 2. ἔφυν, a. 2. part. φὺς, ab inusit. φύμι.

Προσφωνῶ, -ῶ, *acclamo, allequor*; f. ήσω, p. προσπεφώνηκα, a. 1. ind. act. προσεφώνησα. ex πρὸς, et φωνὴ, *vocem emitto* Th. φωνὴ, *vox*.

Προσχάσκομαι, *prætendo*, idem quod προάσκομαι. Th. ἴσχω, *habeo*.

Πρόσχειρος, ου, ὁ ἡ ὑ, *ad manum situs*: ex πρὸς, *ad*, et χεὶρ, χειρὸς, *manus*.

Προσχέω, *affundo, perfundo*. Th. χέω, *fundo*, f. χεύσω.

Πρόσχημα, ατος, τὸ, *prætextus, color, species; dignitas, decus: status rei*; ex πρὸς, et σχῆμα, ατος, τὸ, *habitus, forma*. Th. ἴσχω.

Πρόσχυσις, εως, ἡ, *affusio*: à

Προσχύω, *affundo*, f. ύσω, p. προσπέχυκα, perf. pass. προσπέχυμαι, σαι, ται· ex πρὸς, et χύω, idem quod χέω, *fundo*.

Πρόσχωμα, ατος, τὸ, *agger; terra et limus à fluvio aggestus*: à προσχύω.

Προσχωρέω, *concedo*, sive *me confero; vicinus sum*; item *dedo me, venio in fidem*; et *attribuo*. Th. χωρέω, f. ήσω, *accedo*.

Πρόσχωρος, ου, ὁ ἡ ὑ, *vicinus, finitimus*. Th. χῶρος, *locus*.

Προσψαύω, *attingo*, cum dat. f. αύσω, p. προσπέψαυκα· ex πρὸς, et ψαύω, idem quod ψάω, *contingo*.

Πρόσω, adv. *in anteriorem partem; ultrà, longè, procùl*. Th. πρὸ, *antè*.

Προσώδης, ος, ὁ ἡ ὑ, *fœtidus*: ab ὄζω, *oleo*, f. ὀζήσω, p. m. ὄδα. Sed

Προσώδης, ος, ὁ ἡ ὑ, *inflatus*: ab οἰδέω, *tumeo*.

Προσῳδία, ας, ἡ, *accentus, PROSODIA*: hinc Angl. PROSODY; ex πρὸς, et ᾠδὴ, *cantus*. Th. ἀείδω, *cano*.

Προσῳδέω, *impello*: f. ήσω, p. -ώθηκα, a. 1. -ωθησα. ab ὠθέω, *pello*.

Προσώπασι, per Metaplasm. pro προσωπεῖς, dat. pl. à πρόσωπον, τὸ, *vultus*, quod vide.

* Προσωπεῖον, ου, τὸ, *larva, persona; præ exius*: à προσωπὸν.

Προσωπολαμπτία, -ῶ, *faciem respicio, personæ rationem habeo*; f. ήσω. et

Προσωπολήπτης, ου, ὁ, *qui accipit faciem*, id est movetur rebus externis, *qui respectum habet personarum*. ex πρόσωπον, et λαμβάνω, *capio*, f. λήψομαι.

Προσωπολαψία, ας, ἡ, *faciei acceptio, personæ respectus*. Vide προσωπολήπτης.

Πρόσωπον, ου, τὸ, *facies*, q. d. quod est circa oculos; item *persona*. Hinc βλέπειν εἰς πρόσωπον, λαμβάνειν πρόσωπον, *respicere faciem*: πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, 1 Cor. xiii. 12. *à facie ad faciem*, hoc est, *coram*: ἐνώπιον πολλῶν προσώπων, 2 Cor. i. 11. *à multis personis*, i. e. *hominibus*: πρὸ προσώπου τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, Act. xiii. 24 *ante faciem ingressûs ejus*, i. e. *ante ingressum ejus*. Et sumitur pro *ædificii fronte*. Ex πρὸς, et ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Προσωποποδα. ας, ἡ, *fictio personæ, PROSOPOPEIA*, Figura, ex πρόσωπον, *persona, facies*, quod vide, et ποιέω, *facio*.

Προσωμοίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi προσομοίζομαι, *appello in portum*; f. m. ίσομαι, p. pass. προσώμισμαι, a. 1. pass. προσωμοίσθην, ης, η. ex πρὸς, et ὁμιλῶ, *navem in stationem subduco*. Th. ὅμιλος, *statio navium*.

Προσώτατα, adverbialiter, *longissimè*. superl. et

Προσώτατος, ατη, ατον, *longissimè progressus*: superl. à πρόσω, *ante us*. Th. πρὸ, *antè*.

Προσωτάτω, adv. *longissimè*, vide præced.

Προσώτερος, ίρα, ερον, *qui longiùs antè est*: comp. à πρόσω, *ante us*, *longè*. Th. πρὸ, *antè*.

Προσωτέρω, adv. *longius antè, alterius*: à præced.

Προσωχθισα. ας, ι, a. 1. ind. act. verbi προσοχθίζω, *infensus sum*: f. ίσω, p. προσώχθικα. Th. ὀχθίζω, *indignor*.

Πρυτάμοιμεν, a. 2. opt. m. verbi πρυτίμνω, *præcindo*. Th. τέμνω, *seco, scindo*, f. 2. ταμῶ, a 1. ἔταμον, p. m. τέτομα.

Πρυτομὼν, *præcidens*, a. 2. part. act. ejusd.

Πρύτανις, ιος, ἡ, *propositio, initium dramatis*. à πρυτείνω, *prætendo, præpono*. Th. τείνω, *tendo*.

Πρυτάσσω, vel -ττω, *præstituo*: f. ξω, p. πρυτέτακα, p. pass. πρυτέτα-γμαι, p. part. pass. πρυτεταγμένος, η, ον: ex πρὸ, et Th. τάσσω, *ordino*: f. ξω.

Πρυτεθεὶς, είσα, έν, a. 1. part. pass. verbi πρυτίθημι, *propono*. πρυτίθεμα pro πρυτίθεται, p. act. Th. τίθημι, *pono*.

Πρυτείνω, *protendo, distendo, propono*: [* τοὶς ἱμάσι, Act. xxii. 25. *astringo loris*, idem quod πρυδέλλω.] f. νῶ, a. 1. πρύτεινα, a. 1. part. πρυτείνας, ασα, αν, p. πρυτέτακα. Th. τείνω, *tendo*.

Πρυτιχίζω, *muro præmunio*; f. ίσω, p. pass. πρυτετιχισμαι.

Πρυτίχισμα, ατος, τὸ, *antemurale, propugnaculum, præmunitio*: à perf. pass. verbi præced.

* Πρυτελευτάω, *prius morior*.

Πρυτίμνω, *præcindo*; *ut sulco agrum reseco*: ex πρὸ, et τέμνω.

Πρυτίην, (sc. ἡμέρην) *pridiè*; à πρὸ τιος.

Πρυτεραίτερος, αία, αῖον, *prior*.

Περτερῆι, 3. sing. præs. ind. à
Περτερέω, *loco, tempore, dignitate, prior sum*: à πρότερος.
Περτέρημα, ατος, τὸ, *priores partes: privilegium, prærogativa: victoria*: à præced.
Περτέρῳσιν, dat. pl. Ion. à πρότερος.
Περτέρων, adv. *priùs, potius*: à
Πρότερος, ίρα, ερον, *prior, superior*: dat. pl. Ion. πρωτέρῳσι. Th. πρὸ, *antè*.
Προτέρω, -ως, et -ωσι, adv. *antè, pliùs*: a præced.
Πρότι, idem quod πρὸς, Dor.
Προτιάπτω, Dor. pro προσάπτω, *alligo, appello, affigo*; item *attribuo*: ex πρὸς, et ἄπτω, *necto*.
Προτιβάλλομαι, Dor. et Ion. pro προσβάλλω, 2. sing. præs. sub. pass. verbi προσβάλλω, *aggredior, coërceo*; quod ex πρὸς, et βάλλω, *jacio*: f. αλῶ, p. βέβλημαι, a. 2. ἔβαλον, p. m. βλεὶς.
Προτιδίγμενος, Dor. et Æol. pro προσδεδεγμένος, p. part. pass. verbi προσδέχομαι, *admitto, excipio*; *expecto*. Th. δέχομαι, *capio*; f. m. ξομαι, Vide et simplex δίγμενος.
Προτιδέειν, Dor. pro προσιδεῖν, *aspicere*; præs. inf. act. à προσείδω.
Προτιειλεῖν, præs. inf. Dor. verbi προτιειλέω pro προσειλέω. Th. εἰλέω, *verso*.
Προτιελεῖν, eodem modo pro προσελεῖν, a. 2. inf. verbi προσαείρω. Th. αἴρω, *capio*; f. ἀρῶ, p. ἦρμαι, a. 2. ἆρον.
Προτίθημι, *propono; objicio; suadeo; indico*: in med. *statuo; constituo, decreto vel edicto*; *cibum appono; spectandum propono; prætextu utor*; item *destino*: f. προθήσω, p. προτέθεικα, a. 2. m. προτέθημην, σο, το. Th. τίθημι, *pono*.
Προτιμάσσω, Dor. pro προσμάσσω, *attingo*. Th. μάσσω vel -ττω, *pinso, subigo*; *tango*; f. ξω.
Προτιμάω, -ῶ, f. ήσω, *pluris facio, præfero*; *curo*. Th. τίω, *honoro*.
Προτιμᾶν, præs. part. act. verbi præced.
Προτίομαι, *antè honoror*: à πρότιος, *antè honore*; qu. à τίω.
Προτιόσσομαι, *aspicio, præsagio*; Dor. pro προσόσσομαι, quod Æol. esse ferunt pro προσόπτομαι. Th. ὄπτομαι, *video*: f. m. ὄψομαι. Alii volunt derivari ab ἴσσομαι, *augurer*. Th. ἴσσω, ις, ἡ, *vox, omen*.
Προτμησις, εως, ἡ, *ipsa actio præscindendi; id quod præscinditur*: undè et *umbilicus*: quoniam ab ipso statim partu umbilicus infantibus præscindi solet: à προτέμνω.
Προτολμάω, -ῶ. f. ήσω, *prius audeo*: ex πρὸ, et τολμάω.
Προτομή, ῆς, ἡ, *effigies animalis*, ut canis, &c. *species, persona, imago*; *effigie solida hominem usque ad umbilicum exhibens*: à προτέμνω.
Προτίνεσι, dat. pl. à
Πρότο Ⓢ, ου, ὁ, vel -ων, τὸ, *funis ille qui deducitur à malo ad proram*. Th. τάνυ, *tendo*; p. m. τέτοα, undè τόν@, *tensio*.
Πρότυ, *prius, antè*; q. d. πρὸ τότυ τῷ χρόνῳ.
Προτρέποντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. à προτρέπω.
Προτρεπτικὸς, ἡ, όν, *adhortatorius*: à
Προτρέπω, *antè verto; subsistentem et cunctantem urgeo; adhortor*; f. ψω, p. -τέτροφα, a. 1. m. -τρεψάμην, ω, ατο. ex πρὸ, et τρέπω, *verto*.
Προτρέχω, *præcurro*; f. m. -δραμοῦμαι, f. 2. m. -δράμουμαι, a. 2. -έδραμον, p. act. -δεδράμηκα, p. m. -δεδράμημαι. Th. τρέχω, *curro*; f. δρέξω.
Προτροπάδην φοβέονται dicuntur, *qui cum maximè celeritate fugiunt, hostibus terga vertentes*: à προτρέπω, q. v.
Προτροπὴ, ῆς, ἡ, *exhortatio*: à προτρέπω, *adhortor*. Th. τρέπω, *verto, verso*, p. m. τέτραμμαι.
Προτυχὸν, ὄντος, τὸ, pro παρατυχὸν, *quicquid se nobis fortuitò offert*, vel *obvium est*. Th. τυγχάνω.
Προὔβαλεν, Atticâ Synæresi pro προέβαλεν, 3. sing. a. 2. act. verbi προβάλλω. Th. βάλλω, *jacio*; f. βαλῶ, p. βέβλημαι, a. 2. ἔβαλον.
Προΐδη, itidem pro προεῖδη, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi προβαίνω, *progredior*. Th. βαίνω, *eo*; f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.
Προΐσχεσε, Att. Synær. pro προείχεσε, 3. sing. imperf. act. verbi προέχω, *antè scribo*. Th. γράφω, *scribo*; f. ψω.
Προιδιδάξατο, pro προεδιδάξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προδιδάσκω, *prius doceo*. Th. διδάσκω, *doceo*; f. ξω.
Προΐδοκας, itidem pro προεῖδοκας, 2. sing. a. 1. ind. act. à προδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.
Προΐδοτο, itidem pro προέδοτο, 3. sing. a. 2. m. verbi προτίθημι. Vide in
Προΐδωκεν, itidem pro προέδωκεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προτίθημι, *propono*. Th. τίθημι, *pono*: f. δώσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην.
Προΐκειτο, *propositus erat*; Att. pro προέκειτο, 3. sing. imperf. m. à πρόκειμαι: ex πρὸ, et κεῖμαι, *jaceo*, f. m. κείσομαι.
Προικεχωρήκεισαν, Att. pro προεκεχωρήκεισαν, 3. pl. plusq. p. verbi προχωρέω, *abeo*.
Προικινδύνευεν, itidem pro προεκινδύνευεν, 3. sing. imperf. verbi προκινδυνεύω, *periculis me objicio pro aliquo*. Th κίνδυνος, *periculum*.
ΠΡΟΪ'ΝΙΙ, ης, ἡ, *PRUNUS* arbor.
Προΐνιος, ου, ὁ, *mercenarius; homo turbulentus*: ex πρὸ, et ἴνιλος, *feror*; vel à νίκη, *rixa*.
Προιξίνσεν, Att. pro προεξίνσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προξενέω, *eum hospes publicus*, &c. Th. ξένος, *peregrinus, hospes*.
Προϊσχεξις, εως, ἡ, *præexistentia*: à
Προϋπάρχω, *antè existo*; item *liberalitate prævenio*; item *principio*: imperf. act. προϋπῆρχον, ες, ε, f. ξω, p. προϋπάρχα. ex πρὸ, et ὑπάρχω, *sum, existo*; quod ex ὑπὸ, et ἄρχω, *incipio*. Th. ἄρχω *initium*.
Προωνιλήφεσαν, 3. pl. perf. ind. Att. ex πρὸ, ὠνὶ, et λαμβάνω, *capio*: f. m. λήψομαι, p. Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.
Πρόψιμψεν, Att. Synæres. pro προεπιμψεν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προπέμπω, *mitto antè, deduco*. Th. πέμπω, *mitto*.
Προὐπεργάμινα, τὰ, *beneficia in quempiam priùs collata*; n. g. p. part. pass. et
Προὐπηργασμένα, 3. sing. p. ind. pass. et
Προὐπάρχουν, ους, ε, imperf. act. verbi προϋπάρχω, q. v.
Πρόσπορος, ν, ὁ ᾗ ὴ, *ante oculos positus; manifestus*: ex πρὸ, et ὀπὴ, *vide*.
Προφελίτερον, *melius, utilius, exiguius*: à πρόφερω, pro πρὸ ἔχω, *quod operæ pretium est*. Th. ἔχω, ις, τὸ, *opus*.
Πρόφερω, vide præced.
Προφέρω, Att. pro προτείνω, 3. sing. imperf. act. verbi προτείνω, *propono*, pro προτίθημι, imperf. ἐτίθην, ης, η. Th. τίθημι, *pono*.
Προτρέπεται, Att. Synæres. pro προτρέπεται, 3. sing. imperf. pass. verbi προτρέπω, *impello, adhortor*, Th τρέπω, *verto*.
Πρότυψαν, Att. itidem pro πρότυπον, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πρότυπτω. Th. τύπτω, *verbero*; f. ψω.
Πρόφυλας, Att. pro προφύλακας, *decubas*; Ion. pro προφύλαξ, 2. sing. imperf. à προφυλάσσω, *debeo*; f. ξω.
Προϋφίσταμαι, idem ac
Προϋπίσταμαι, *antecedo, prior sum*; f. προϋποστήσω. ex πρὸ, ὑπὸ, et ἵστημι.
Πρόχων, itidem pro πρόχωμι, præs. infin. verbi πρόχω, *emineo*. Th. ἔχω, *habeo*.
Πρόχοντο, similitèr pro πρόσχοντο à
Πρόχω, contractè pro πρόσχω, *precello*, Th. ἔχω, *habeo*.
Προφαγεῖν, *præcomedere*: ex πρὸ, et φαγεῖν, *edere*.
Προφαίνω, *præluceo, præmanifestum esto*. Th. φαίνω, *appareo*; f. ανῶ, a. 1. ἔφανα.
Πρόφανῆ, 3. pers. sing. a. 2. sub. pass. præced.
Προφανὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἐὶ, *perspicuus*: ἐς τὸ πρόφανὲς, *manifestè*: à πρόφαμι, *perspicuus*.
Πρόφατον, ν, τὸ, *oraculum*; à
Πρόφατος, ν, ὁ ᾗ ὴ, idem quod πρόφανὴς, *manifestus, præmunitus, prædictus*: à πρόφαμι, *ostendo*.
Προφανῶς, adv. *apertè, perspicuè*: à πρόφανὴς.
Προφασίζομαι, *fingo causas, causa*

loco affero, pretendo, excuso: f. m. ἰσθμαι, à

Προφασίζω, *causas fingo, capio occasionem*: à

Πρόφασις, εως, ἡ, *pretextus, occasio*: à πρόφημι.

Προφασιστὴς, ἡ, ὸν, *ad excusandum, excogitatus, dictus*, &c. à præced.

Προφάτης, ου, Dor. pro Προφήτης, ου, ὁ, *Propheta*.

Πρόφερε, præs. imperat. προφέρει, *promovet*: 3. sing. præs. ind. act. verbi προφέρω, q. v.

Προφερὴς, ἐ@ς, ὁ ϛ ἡ, *qui est provectâ ætate*: *præstans*: in compar. προφερέστερ@ς, in superl. προφερέστα@ς, à προφέρω, *præsto*.

Προφέρησι, *adferat*: 3. pers. sing. præs. sub. act. pro προφέρῃ, per Paragogen τὰσι, quod à

Προφέρω, *PROFERO, promo, exhibeo, propono*: *objicio, exprobro*: *enuncio*: *præsto, antevŏ*: *promoveo*: [" *mando, impero*. Herodot, p. 269. 301. 587.] ex πρὸ, et Th. φέρω, *fero*: fut. σ@, a. 1. ἤνεγκα.

Πρόφημι, *prædico, -cis*: a 2. πρόφην. ex πρὸ, et φημὶ, *dico*.

Προφητεία, ας, ἡ, *prædictio futurorum, vaticinium*: *munus prophetæ*: à

Προφητεύω, *futura prædico, vaticinor*; in N. T. *interpretor vaticinia, et alta S. dicta*: imperf. προεφήτευον, ες, ε, f. εύσω, a. 1. προεφήτευσα, ας, ε, a. 1. imperat. act. προφήτευσον, ατω: à

Προφήτης, ου, ὁ, *PROPHETA*: Angl. PROPHET: in N. T. etiam de *Poëtâ*: *doctor divinitùs missus et afflatus*: ex πρὸ, *antè*, et Th. φημὶ vel φάω, *dico*.

Προφητικὸς, ἡ, ὸν, *PROPHETICUS*; Angl. PROPHETIC: à præced.

Προφήτις, ιδ@ς, ἡ, *qua futura prædicit*: ab eod.

Προφάσις, *pravenio*; f. προφάσω, perf. πεφάφασκα, a. 1. προέφθασα, *prævenī*. Th. φθάνω, *prævenio*; fut. φθάσω, a. 2. ἔφθην.

Προφορὰ, ᾶς, ἡ, *prolatio*; *vox, verbum*; *exprobratio*: à προφέρω, *profero*, q. v.

Προφορικὸς, ὴ, ὸν, *enunciativus*: à præced.

Προφράζω, *prædico*. Th. φράζω, *dico*.

Πρόφρασσα, ης, ἡ, *propensa, benevolens*: à πρόφρων, *propensus*. Th. φρὴν, ενος, ἡ, *mens*.

Προφρόνως, *animo prompto, lubenter*: ab eod.

Πρόφρων, ονος, ὁ ϛ ἡ, *prudens*; *propensus, promptus*.

Προφυγεῖν, a. 2. inf. act. verbi πρόφύγω, *effugio*. Th. φύγω, *fugio*: f. φεύξω, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφυγα.

Προφύγοις, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Προφύλαξ, ακος, ὁ, *qui antè excubat, prævidit, prædicit*: à

Προφυλάσσω vel -ττω, *ante aliquem locum excubias ago, custodio, præservo*; f. ξω, p. πεπροφύλαχα· ex πρὸ, et φυλάττω, *custodio*.

Προχεῖν, *infundere*; præs. inf. act. à προχέω, *infundo*. Th. χέω, *fundo*; f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα et ἐχεα.

Προχειρίζομαι, propriè *manum admoveo operi antequam fiat, sumo ad aliquid faciendum, destino*; *instituo, paro, inchoo*: *promo*; *omnibus notum facio*: in pass. *deligor*; f. m. ἰσομαι, a. 1. m. προεχειρισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. προχειρίσασθαι· ex πρὸ, et χειρίζω, *manu tracto*.

Πρόχειρος, ου, ὁ ϛ ἡ, *qui est in promptu, expeditus*.

Προχειροτονέω, *prius designo, præcæteris designo*; fut. ήσω, p. προχειροτόνηκα, perf. pass. προκεχειροτόνημαι, perf. part. pass. προκεχειροτονήμενος. η, ον, *prius designatus, a, um*: ex πρὸ, et χειροτονέω, *manum protendo*: hoc ex χεὶρ, *manus*, et τείνω, *tendo*; f. τενῶ, p. τέτακα, p. m. τέταμαι.

Προχείρως, adv. *promptè*: à πρόχειρος.

Προχεῖσαι, Dor. pro προχέῃσι, *profundunt*; 3. pl. præs. ind. act. Th. χέω, *fundo*; f. χεύσω.

Πρόχυσις, εως, ἡ, *profusio*. Th. χέω, *fundo*.

Προχέω, f. εύσω, *profundo, effundo*.

Πρόχυτο, *in genua*; *funditus*: adv. ex πρὸ, et Th. γύνυ, γόνατος, τὸ, *genu*.

Προχοὴ, ῆς, ἡ, *fluxus aquæ*; *diluvium, inundatio, gurges*; *ostium, quo fluvius in mare effunditur*: à πρόχυσις, fut. χεύσω, *fundo*.

Πρόχυσ@ς, ου, ἡ, *aqualis, vas quo aqua manibus datur*: ab eod.

Προχωρέω, f. ήσω, *procedo, succedo*; sæpè etiam impersonalitèr usurpatur. Th. χωρέω. Hinc

Προχώρημα, ατος, τὸ, *stercus*.

Πρόωμαι, vel πρόωμαι, *deseram, remittam*; et in 1. pl. προύμεθα, a. 2. sub. m. verbi πρόημι. Th. ἵημι, seu ἴω, *mitto*.

Προωρίσθην, ης, ου, *prædestinavi, decrevi*; a. 1. ind. act. verbi προορίζω, *prius definio*; f. ίσω, p. προώρικα, perf. pass. προώρισμαι, a. 1. pass. προωρίσθην.

Προωρῶμεν, imperf. m. verbi προοράω, -ῶ, *prospicio*; imperf. m. προωρώμην, -ώμην. Th. ὁράω, *video*.

ΠΡΥΛΑΞΙΣ, ων, οἱ, *propugnatores, pedites*; *multitudo in unum congregata*.

Πρύλις, ιος, ἡ, *saltatio, armati quam peditis saltant*. Th. πρυλίς.

Πρύμνα, Ion. -η, ης, ἡ, *puppis, posterior pars navis*. Th. πρυμνὸς, *extremus*.

Πρυμνήσι' pro πρυμνήσια, *retinacula*, nom. pl. n. g. à

Πρυμνήσιον, ου, τὸ, *funis, quo navis religatur ad terram*: à

Πρυμνήσιος, ία, ιον, ad πρύμναν, *pertinens*: à πρύμνα, ης, ἡ, *puppis*. Th. πρυμνὸς, *extremus*.

ΠΡΥΜΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *extremus, ultimus*: qu. à πίρας, *finis, extremitas*. Estque quod ad πίρας *finis*.

Πρυμνὰς, ὰος, ἡ, nom. mulier, qu. *ultima*.

Πρυμνότατα, ας, ἡ, *extrema pars montis*: ex πρυμνὸς, *extremus*, et ὄρ@ς, ὀ@ς, τὸ, *mons*.

Πρυτανεῖα, τὰ, *pecunia quam actor et reus disceptaturi reponebant*: à

Πρυτανεῖον, ου, τὸ, *locus Athenis in quo Prytanes judicia exercebant, et in quo alabastur publicè bene de republ. meriti*; item *ampla et magnifica domus*: à

ΠΡΥΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, *Athenis senator ex numero 500, quorum decima pars decimâ anni parte rebus præerat*; *præfectus, administrator*; *princeps in aliquâ re, custos*: in nom. pl. πρυτάνεις, acc. sing. πρύτανιν· et est nom. propr. qu. πρυτάτως, ut sit propriè *frumentorum præfectus*; vel à πρῶτος.

Πρώ, Dor. pro πρωΐ, q. v.

Πρώην, adv. *paulò antè, nuper, quondam*: à πρωΐ, *manè*.

Πρωθήβης, ου, ὁ, et Πρώθηβ@ς, ου, ὁ ϛ ἡ, *qui primos pubertatis annos agit*; *puber*: ex πρῶτος, et ἥβη, *puber*.

Πρωθύστερος, ου, *præposterus*, et πρωθύστερον ῥῆτορος, figura, quæ ὑστέρησιν, sive ὕστερον πρότερον appellatur.

ΠΡΩΙ', *manè*, adv. temporis, cui opponitur ὀψὲ, *vesperi*. ἅμα πρωΐ, *summo diluculo*; *tempestivè*; *ante tempus*.

Πρωΐα, ας, ἡ, subaudi ὥρα, *matutinum tempus*. Th. πρωΐ, *manè*.

Πρωΐζα, vel πρωΐζα, *non ita dudum*; *præmaturè*: adv. à πρωΐ.

Πρωΐζον, vel πρωΐζον, idem; *nudius tertius*.

Πρωΐθεν, adv. *de manè*: ab eod.

Πρωΐμ@ς, ου, ὁ ϛ ἡ, *matutinus, a, um*. Th. πρωΐ.

Πρωϊνὸς, ὴ, ὸν, *matutinus, a, um*: ab eod.

Πρώϊος, ία, ιον, *matutinus, a, um*: Th. πρωΐ.

ΠΡΩΚΤΟ'Σ, ὸ, ὁ, *podex, nates*.

Πρῶν, ωνὸς, et πρώων, ων@ς, ὁ, pro πρωὼν, ὼν@ς, ὁ, *cacumen montis*.

Πρώονες, οἱ, *montium vertices*: à πρώων. Vide præced.

Πρῶξ, κὸς, ὁ, *gutta*, propriè *roris*. Th. πρωΐ.

ΠΡΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *PRORA, frons navis*: qu. ex πρὸ, et ῥέω, *fluo*; vel, ut alii volunt, ab ἰφάω, *video*.

Πρώρόθεν, adv. è *prorâ*. Th. πρώρα, *prora*.

Πρωρατεύω, *proreta sum*: à

Πρωράτης, ου, ὁ, et πρωρεὺς, ἰως, ὁ, *PRORETA*. Th. πρώρα.

Πρῶτα, *primum*, adv. à πρῶτ@ς, *primus*. Th. πρὸ.

* Πρῶτα, vulgo Græcis dictæ, quæ Romanis metropoles, seu Gentis Capita. Sic ΕΦΕΣΙΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑCIAC in nummo Gallieni

et el Spanh. Τὰ πρῶτα pro ὁ πρῶτος, Ἡσιόδου τὰ πρῶτα γεγονότας, Hellodor. l. i. p. 24. εὐγενείας τὰ πρῶτα ὄντες, Idem. viii. 350.

Πρωταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *qui primas partes agit.*

Πρώταρχος, ου, ὁ, *militiæ princeps*: ex πρῶτ@, et ἀρχὴ.

Πρωΐλιον, ου, τὸ, *principatus, primatus.* τὸ πρωτεῖα, i. e. πρῶτα, *primæ partes*: à πρῶτ@, *primus.* Th. πρὸ, *antè.*

Πρωτισίλας, ου, ὁ, Dor. pro Πρωτεσίλα@, ου, ὁ, *PROTESILAUS.*

Πρωτεὺς, έω@, ὁ, *PROTEUS, deus marinus.*

Πρωτεύω, *primas teneo, sum primus*: f. εύσω, p. πεπρωτευκα. à πρῶτ@, *primus.*

Πρώτη, ης, ἡ, *prima*, f. g. à πρῶτ@, q. v.

Πρωτηδότῃ, dat. sing. à

Πρωΐαρετης, ου, ὁ, *qui primus arat*: ex πρῶτ@, *qui primus*, et ἀρόω, *aro*; f. όσω.

Πρώτισ' pro πρώτισι, quod et πρώτιστον, *primùm, in primis*, adv. superl. à πρῶτος. Sic

Πρωτίστος, ίστη, ίστον, superl. à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *antè.*

Πρωτοσεβάσιμ, -ῶ, *in primis subselliis, aut in subselliis primum collocos*: fut. ήσω, a. 1. ἐπρωτοσέβασεν, p. πεπρωτοσέβασμαι, imperf. ἐπρωτοσεβάσμην, -ην. ex πρῶτος, et βάσιμ.

Πρωτοβολίσ, -ῶ, *primus emitto*: f. ήσω, a. 1. ἐπρωτοβόλησα, p. πεπρωτοβόληκα.

Πρωτογένης, ους, ους, ὁ, *PROTOGENES.* nom. propr. Sed

Πρωΐολινὴς, ίους, ὁ ᾗ ἡ, *primigenius.*

Πρωτογενήματος, τὸ, *quod primum enatum est*: ex πρῶτος, et γενήμα.

Πρωτόγονος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *primogenitus*: Sed

Πρωτογόνος, *primùm parions*: ex πρῶτος, *primus*, et γείνομαι, *nascor*, p. m. γέγονα.

Πρωτογόνων, gen. pl. à πρωτογόνος, vide præced.

Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, *primus consessus*, q. d. ἡ πρώτη καθέδρα, qu. ab ἕδρα, *sella.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*

Πρωτοκλισία, ας, ἡ, *primus accubitus*: ex πρώτη, et κλισία, ας, *locus in quo accumbitur.* Th. κλίνω, *recline.*

Πρωτοκουρία, ας, ἡ, *prima tonsura*, quâ sacrorum ordinum Candidati primò initiantur, et vocantur *Clerici* more Romano.

Πρωτολογία, ας, ἡ, *primus sermo, primæ partes dicendi*: ex πρῶτ@, et λόγος, *sermo.*

Πρωτοτόκεια, ας, ἡ, nomen mulieris, *quæ prior curat.*

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, adv. *primùm.* Th. πρὸ, *antè.*

Πρωτοπαγεῖς, nom. pl. à

Πρωτοπαγὴς, ίος, ῆος, ὁ ᾗ ἡ, *recens compactus*, ex πρῶτος, et πηγνύω, *compingo*, f. ξω.

Πρωτόπειρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui rei alicujus primus periculum facit.*

Πρωτόπλαστος, ου, ὁ, *primus fictor*: et

Πρωτόπλαστος, ου, ὁ, *qui primus formatus est*, ut Adam: ex πρῶτος, et πλάσσω seu -ττω, *fingo.*

Πρῶτος, πρώτη, πρῶτον, *primus*; item pro comp. *prior, superior*; *primus*, i. e. *primum locum obtinens.* πρῶτοι, *primates.* τὴν πρώτην, *primàm.* contractè ex πρώτατος pro πρώτιστος, superl. à πρὸ, *antè.*

Πρωτοσπονία, ας, ἡ, *principatus*: ex πρῶτος, et σφὼς, *statio.*

Πρωτοστάτης, ου, ὁ, *qui primus stat in acie*; item *princeps, dux*: ex πρῶτος, *primus*, et ἵστημι, *sto.*

Πρωτοτοκεύω, *primogenitum edo*; *primogenitura jura tribuo*: f. εύσω, p. πεπρωτοτόκευκα. à πρωτότοκος.

Πρωτοτοκίω ῶ, *primum pario*: f. ήσω, p. πεπρωτοτόκηκα. ab eodem.

Πρωτοτόκια, ων, τὰ, *jura primogeniti.*

Πρωΐολόκος, ου, ἡ, *primipara.* Sed

Πρωτότοκος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *primogenitus*: q. d. πρῶτον τίκος, *prima proles*: à τίκτω, *pario*; f. m. τίξομαι, p. m. τέτοκα, *peperi.*

Πρωτὰ, ὁος, ἡ, nomen mulieris, ἡ πρωτεύουσα.

Πρωτος, adv. *primò, primariè*: à πρῶτος. Th. πρὸ, *antè*

Πτάίνω, *volem*; a. 2. opt. act. verbi πτῆμι, *volo, -as*; a. 2. ἔπτην. Th. ἵστημι, idem.

Πτάίσμα, *offendens*; Dor. pro πτάισμα. præs. part. f. g. à πτάίω.

ΠΤΑΙ'ΡΩ et πτάρω, *sternuto*; a. 2. ἔπταρον. Est *aliquid cadere facio, sterno*: ut possit esse à πτόω.

Πτάίστω, f. 1. inf. act. πτάίσατε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi πτάίω, *impingo.*

Πτάισμα, ατος, τὸ, *offensio, lapsus*: à p. pass. seq.

ΠΤΑΙ'Ω, *impingo, offendo, titubo, labor*; *pecco, erro*; *cladem accipio*: (q. à πίτω, *cado.*) f. πτάίσω, a. 1. ἔπτάισα, a. 1. sub. act. πτάίσω, ῃς, ῃ.

Πτάμενος, μένη, μενον, *volans*: præs. part. med. verbi πτῆμι, et in pass. πτάμαι. Alii malunt esse, a. 2. part. m. verbi ἵστημι, *volo*; f. m. πτήσομαι, a. 1. m. ἐπτάμην.

Πταμὸς, ὁ, ὁ, *sternutamentum*: à πτάίρω, *sternuto.*

Πτάτο, *volabat*: Ion. pro ἵπτατο, 3. sing. imperf med. verbi πτάμαι, vel a. 2. m. ut dict. in πτάμενος.

Πτὶ, particula Poët. à πτὸ.

ΠΤΕΛΕ'Α, ας, ἡ, *ulmus*; qu. πτελέα, à πίτελον. *folium.* Est ab imo ramosa et foliosa.

Πτερὰ, nom. vel acc. pl. à πτερὸν, ὸ, τὸ, *ala*, πτερὰ νίκης, *alæ victoriæ*, id est, *victoria, quam quis celeriter adipiscitur.*

Πτέρις, ίδος ἡ, *filix*, Angl. FERN, *or* BRAKES: à πτερὸν, *ala*, quia folia habet incisa et explicata.

ΠΤΕ'ΡΝΑ, ης, ἡ, *calx*; *cujusvis rei extremitas.* Hinc

Πτερνίζω, f. ίσω, *calce peto, calcitro, ferio, supplanto.* à præced.

Πτέρνις, ίδος, ἡ, *calx pedis*; item *fundum et basis pelvis*: à πτέρνη, *calx.*

Πτερνιστὴς, οῦ, ὁ, *calcitratis*; *talus*: à πτερνίζω.

Πτερογλύφης, ου, ὁ, nomen muris; ex πτέρνα, et γλύφω, *scalpo.* Th. γλάφω, *cavo.*

Πτεροτρώτης, gen. sing. à πτερωτρώτης, ου, ὁ, nomen muris: ex πτέρνα, et τρώγω. *rodo, comedo.*

Πτερονόφαγος, ου, ὁ, nomen muris: ex πτέρνα, et φάγω, *comedo*: a. 2. ἔφαγον.

Πτερὸς, ὸεσσα, ὸν, *alatus, celer*: acc. sing. πτερόεντα, *velocem.* Aliquando *sagittis* tribuitur: aliquando etiam *verbis*, quòd emissa ex ore revocari nequeant: à

ΠΤΕΡΟ'Ν, ου, τὸ, *ala*; item *penna, pinna*: qu. per Sync. pro πτερὸν, à πέτομαι, *volo.*

Πτεροφόνα, *alas gigno.*

Πτερόω, -ῶ, f. ώσω, *alatum facio, alas addo*: à πτερὸν, ου. τὸ, *ala.*

Πτερύγεσσι, dat. pl. Ion. pro πτέρυξι, à πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala*: dat. sing. πτέρυγι.

Πτερύγιον, ου, τὸ, *alula, pinna*, in piscibus: et *pinna* ædificii; *summa auricula*; *extremitas*: dim. à πτέρυξ, υγος, *ala.*

Πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala*; item *pinna*: sive *penna*: à πτέρνη.

Πτεύσσομαι, *alarum plausu lætra ferio*; ut galli gallinacei ante cantum; item *gestio*: f. m. ὄξομαι: à πτέρυξ.

Πτερωτὸς, ὴ, ὸν, *alatus, pennatus*: à πτερὸν.

Πτίσθαι, *volasse*: pro πτάσθαι, a. 2. inf. m. à πτέω pro quo ἔπτασο, *volo, -as*: f. m. πτήσομαι, a. 2. act. ἔπτην, a. 2. med. ἐπτάμην, a. 2. inf. m. πτάσθαι.

Πτῆμα, ατος, τὸ, *volatus.*

Πτῆμι, (pro πτέω) *volo*, f. πτήσω, a. 2. ἔπτην, p. πέπτημαι.

Πτηνὰ, ῶν, τὰ, *aves.*

Πτῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵστημι, *volo, -as*, quod vide.

Πτηνὸν, ου, τὸ, *volatile, avis*: à

Πτηνὸς, ὴ, ὸν, *volucris*: à πτῆν.

Πτῆξαι, *consternare*: a. 2. inf. act. à

Πτήσσω, *metu contrahor, expavesco*; *fugio*; *me abscondo*; item activè *perterrefacio.* Th. πτέω, *terrefacio.*

Πτήσω, *volabo*, f. 1. act. verbi πτῆμι seu ἵστημι, *volo, -as.*

Πτίλον, ου, τὸ, *penna mollis, pinna, lanugo*; à seq.

ΠΤΙ'ΛΟΣ. ου, ὁ, *cui ex cilliis pili pericre*; *calvus.*

ΠΤΙ'ΣΣΩ, seu -ττω, f. ίσω, *Pl. SO, PINSO*; *tundo*; *decortico*; convenit cum πατάσσω, *percutio.*

ΠΤΟΕ'Ω, *terrefacio, terreo*; item *obstupefacio*; *amore, vel aliqua cupiditate vehementi incendo*: f. ήσω, p. ἐπτόηκα, a. 1. pass. ἐπτοήθην, a. 1. sub. pass. πτοηθῶ, ῇς, ῇ, et in 2. pl. πτοηθῆτε, a. 1. part. pass. πτοηθεὶς, εῖσα, έν, *consternatus, attonitus.*

Πτηχθῆτε, 2. plur. a. 1. sub. pass. verbi πτήσσω.

Πτηχθείς, attonitus, admirans, Ion. pro ἐπτηχθείς, perf. part. pass. ejusd.

Πτίσεις, εως, ἡ, consternatio. ab eod.

Πτίσῃμι, οἶω, οἴσω, volem, es, et, pro πτείσω εἶω, εἴσω, a. 2. opt. m. verbi ἵστημι, volo; f. m. πλήσομαι, a. 2. ἔπτην.

Πτοᾶμαι, consternor, paveo, præs. pass. à πτοέω, Poët. pro πτοέω, exterreo.

Πτολεμαὶς, ίδος, ἡ, nomen urbis. Gr. bellatrix.

Πτολεμίζειν, Poët. pro πολεμίζειν, præs. inf. à πτολεμίζω, bello, belligero. Th. πόλεμος, bellum.

Πτόλεμος, ου, ὁ, Poët. pro πόλεμος, bellum.

Πτολίεθρον, ου, τὸ, oppidulum, dimin. à πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, urbs.

Πτολίεσσιν, dat. pl. Ion. et Poët. à πτόλις, εως, ἡ, urbs, Poët. pro πόλις, idem.

Πτολιπόρθιος, ου πτολιπόρθος, ου, ὁ, urbium eversor: ex πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, urbs, et πέρθω, vasto: p m. πτοιρθος.

Πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, urbs.

Πτόρθου, gen. Ion. à

Πτόρθος, ου, ὁ, ramus. Th. ὀρθός, rectus.

Πτύγμ' pro πτύγμα, ατος, τὸ, plicatura, sinus: à, 1. pers. perf. pass. verbi πτύσσω, plico, f. ξω.

ΠΤΥΓΞ, γγος, ὁ, avis genus. Eadem cenetur quæ ὕρξις.

Πτύαλον, ου, τὸ, saliva. à πτύω, spuo.

Πτυκτὸς, ὴ, ὸν, plicatus, complicatus: à πτύσσω, complico, f. ξω.

Πτυξ ὑχὸς, ἡ, plica; valva; cacumen montis. [* lamina.] Th. πλίσσω.

Πτύξας, a. 1. part. act. à πτύσσω, complico: f. ξω.

Πτύξις, εως, ἡ, plica, plicatura: ab eod.

Πτύον, ου, ὸ, ventilabrum. quo sordes à frumentis veluti πτύονται, seu διάλλονται. Th. πτύω, expuo.

Πτύοφι, ventilabro: Poët. à πτύον, ventilabrum, quod vide.

Πτύρω, terreo: f. πτυρῶ, p. ἔπτυρκα, præs. pass. πτύρομαι, trepido. Th. τρέω, terreo.

Πτύσμα, ατος, τὸ, sputum: à πτύω, spuo

ΠΤΥΣΣΩ, complico, plico: in rugas et sinus contraho: f. ξω, p. πέπτυχα, a. 1. ἔπτυξα.

Πτύχες, plicæ; januæ valvæ: nom. pl. à πτύξ, πτυχὸς, ἡ, plica. Th. πτύσσω, plico, f. ξω.

Πτυχὴ, ῆς, ἡ, plica; pl. vestes: ab eod.

Πτυχθὶς, ίσσα, ὶν, plicatus, a. 1. part. pass. verbi πτύσσω, plico: f. ξω, a. 1. pass. ἐπτύχθην.

ΠΤΥΩ, f. ύσω, SPUO, expuo; contemno.

Πτωάζειν, Ion. scu Dor. pro πτωσσάζειν, præs. inf. act. verbi

Πτωάζω, idem cum πτώσσω, trepido. à πτῶξ.

Πτῶμα, ατος, τὸ, casus, lapsus; clades; delictum; cadaver: à πίπτω, cado: f. πτώσω.

Πτῶξ, κὸς, ὁ ἡ, timidus; item substantivè pro lepore: à πτώσσω, trepido. Th. πτόα, terrefacio.

Πτῶσις, εως, ἡ, casus, ruina, plaga: à πίπτω, cado: f. πτώσω, quasi à πτόω, f. 2. m. πεπτῶμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπτωσον.

Πτώσσῃς, 2. sing. præs. sub. à πτώσσω, præs. inf. πτώσσειν.

Πτωσσουσι, Dor. pro πτώσσουσι, trepidant, formidant, 3. pl. præs. act. à

Πτώσσω, trepido, trepidè oberto mendicans; fut. ξω. Th. πτόα, terrefacio.

Πτώσω, f. 1. act. verbi πίπτω, cado, qu. à πτόω.

Πτωχεία, ας, ἡ, mendicitas, inopia: à

Πτωχεύω, pauper sum, mendico: f. εύσω, p. πεπτώχευκα, a. 1. ἐπτωχεύσα, et

Πτωχίζει, pauperem facio, depaupero, f. ίσω, p. πεπτώχικα. à

Πτωχὸς, ὴ, ὸν, propriè timidus; mendicus, pauper. à πτώσσω, trepido.

Πυανέψια, ων, τὰ, festum quoddam Athenis: ex seq. et ἕψω.

Πύανον, ου, τὸ, faba: aliter πύαμος, et πύαμον.

ΠΥ'ΑΡ, coagulum, fortè quia est crassum ut πύον.

Πυγαία, τὰ, dicuntur clunes. Th. πυγὴ, ῆς, ἡ. nates, clunes.

ΠΥΓΗ', ῆς, ἡ, et πυξ, πυγὸς, ἡ, nates, clunes, qu. à πύκα, quia densa ibi caro

Πυγίζειν, ad execrandam Venerem quidam referunt: alii, ut sit ferire nates alicujus. hinc

Πύγισμα, ατος, τὸ, pro præposterâ Venere. Vel pro plagis, quas quis natibus alicujus infligit. Th. πύγη, clunes.

Πυγμαῖος, ου, ὁ. PYGMÆUS: Anglic. PIGMY. à πυγμὴ, mensura, spatium continens quod est à cubito ad digitos clausos.

Πύγματος, ὄσχατος, Hesych. pro πύγματος.

Πυγμαχία, ῶν, pugilatu decerto: et

Πυγμαχία, ας, ἡ, pugilatus, pugilum certamen: à

Πυγμάχος, ὰ, ὸ, pugil, luctator. ex πυγμὴ, pugnus, et μάχομαι, pugno.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus, manus in pugnum contracta; pugilatus, πλατύσιον πυγμὴ, pugno percutere. πυγμὴ, adverbialiter, crebrò; enixè. Sumitur et pro mensura à cubito ad pugnum; undè dicti sunt Pygmæi, πυγμαῖοι, q. d. cubitales. Th. πυξ, adv. pugno.

Πυγοστόλος, ου, ὁ ἡ, qui vel quæ natee vestibus ornat: ex πυγὴ, nates, et στέλλω, orno, p. m. ἔστολκα.

Πυγὼν, ὼνος, ἡ, mensura à cubito ad extremam partem manûs, digitis inflexis. Th. πυξ, adv. pugno.

Πυδαρίζω, salio, resilio, calcitro; qu. à πηδάω, salio.

ΠΥ'ΕΛΟΣ, υ, ὁ, vel ἡ, solium balneorum, seu sella; alveus: qu. ex πύς, et λοῦω, lavo. Dicitur et πύελος.

Πυθαγόρας, ὁ, PYTHAGORAS, philosophus.

Πυθαγόρειος, ου, ὁ ἡ ὸν, PYTHAGOREUS. et

Πυθαγορικὸς, ὴ, ὸν, PYTHAGORICUS. et

Πυθαγορικὸς, ὴ, ὸ, Dor. pro Πυθαγορειὸς, ὴ, ὸ, Pythagoricus.

Πυθέδων, όνος, ἡ, putredo: à πύθω.

Πυθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi πυθάνομαι, interrogo, quæro, f. m. πύσομαι, a. 2. m. ἐπυθόμην, perf. pass. πέπυσμαι,

Πύθεται. 3. sing. præs. ind. m. verbi πύθομαι, putresco. Th. πύθω, f. πύσω, putrefacio.

Πύθι, Dor. pro πύθε, a. 2. imperat. med. verbi πυνθάνομαι. Vide πυθέσθαι.

Πύθῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi πύθω, putrefacio. Est et 2. sing. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι.

Πύθηαι, Ion. pro πύθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, audio, intellige, quæro: f. m. πύσομαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πυθία, ων, PYTHIA, orum, i. e. Pythii ludi, vel tempus ipsum τῶν Πυθίων· à Πύθιος.

Πυθιὰς, άδος, ἡ, Poët. idem. et sacerdos Pythia.

Πυθικὸς, ὴ, ὸν, PYTHICUS: à Πύθος.

Πυθιονίκας, α, ὁ, Dor. pro

Πυθιονίκης, ου, ὁ, in ludis Pythiis victor: ὁ ἐν τοῖς Πυθίοις νικήσας· et

Πυθιόνικος, ου, ὁ, idem. Hinc Πυθιονίκου ὕμνον ὑφανεῖν vocat. Pind. thesaurum hymnorum de victoriâ Pythicâ, i. e. copiam amplam carminum in laudem victoris Pythici; a

Πύθιος, ία, ιον, PYTHIUS; cognomen Apollinis, à serpente Pythone ei impositum, quem jaculis suis interemisse fertur.

ΠΥΘΜΗ'Ν, ένος, ὁ, fundum, ima pars: [* propago, palmes, vimen, ramus: dat. sing. πυθμένι, acc. πυθμένα.

Πυθόθεν, ex Pythone.

Πυθοῖ, in Pytho, dat. sing. à Πυθὼ, οῦς, ἡ, nomen urbis. Πυθοῖσι, Pythum versus. Hic ſit postponitur dativo; postponi quoque solet accusativo, ut οἰκόνδε, &c.

Πυθοίατο, regaviesent, Ion. pro πύθοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi πυνθάνομαι, quæro; audio, f. m πύσομαι, a. 2. m. ἐπυθόμην, a. 2. opt. m. πυθοίμην, et in 1. pl. πυθοίμεθα.

Πυθόμενος, a. 2. part. m. verbi πυνθάνομαι, quæro.

Πύθοντο, audiverunt, Ion. pro ἐπύθοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejusd.

Πυθὼ, ὁ, ἡ, *PYTHO*, urbs Phocidis.

ΠΥ'ΘΩ, *putrefacio* : f. πύσω, qu. in πύον, *pus*, redigo : hinc πύθομαι, *putresco*.

Πύθων, ωνος, ἡ, idem ac Πυθὼ ; at

Πύθων, ωνος, ὁ, *PYTHO*, *draco*, vel *serpens quem Apollo interemit, unde Pythius cognominatus fuit* : à πύθω, *putrefacio*, quia ex *terrâ putredine* ortus credebatur.

Πυθωνόθεν, *ex Pythone*.

ΠΥ'ΚΑ, *densè, spissè ; accuratè, prudenter*. qu. à πήγω, *compingo, cogo*.

Πυκάζω, *denso, stipo ; tego, orno* : f. ύσω. Th. πύκη, *densè*.

Πυκάσσω, a. 1. inf. act. verbi πυκάζω.

Πυκάσσον, Dor. pro πυκάζων, *ornare*. Sic πυκάσδῆ, Dor. pro πυκάζῃ, *ornaris*.

Πυκνῆς, gen. sing. f. g. à seq.

Πυκνὸς, ἡ, ὸν, idem quod πυκνὸς, *creber, densus, spissus ; prudens, elegans* : à Th. πύκη, *densè*, adv.

Πυκνὰ, *crebro ; prudenter*. et

Πυκνὶν, adverbialiter, idem, à seq.

Πυκνὶς, ἡ, ὰν, per Sync. pro πυκινὶς.

* Πυκνότης, *densitas, crebritas ; prudentia* : à præced.

Πυκνῶς, adv. *densè, crebro*, in compar. πυκνότερον, ab eod.

Πύκτας, ὰ, ὁ, Dor. pro πύκτης, quod vide.

Πυκτεύω, *pugil sum, pugilem ago*. f. εύσω, p. πεπύκτευκα. à

Πύκτης, ὰ, ὁ, *pugil, qui pugno certat*. Th. πύξ, adv. *pugno*.

Πυκτὶς, ἡ, ὶν, *plicatus* ; pro πτυκτὶς : à πτύσσω.

Πυλαγόραι, et Πυλαγορεῖ, ων, οἱ, dicebantur *legati*, qui à singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, et de redupl. acturi, mittebantur. ex πύλη, *porta*, in pl. πύλαι, quod vide, et ἀγορὰ, *forum, cœtus*. Vide πυλαία, apud Suidam et alios.

Πύλαι, αἱ, nom. pl. *portæ* ; item πύλαι sive πύλαι Κιλίκιαι, vel Θερμοπύλαι, *PYLÆ* ; locus in Tauri montis parte, sic dict. quòd ibi *portæ*, et fauces essent è Ciliciâ Syriam petentibus : gen. pl. Æol. πυλάων pro πυλῶν, à πύλη, ης, ἡ, *porta*.

Πυλαία, Ion. pro πυλαία, ας, ἡ, *Amphictyonum concilium, quod ad Pylas*, sive *Thermopylas, haberi solebat*. vide præced.

Πυλάρτης, ου, ὁ, *habens portas validas vel benè compactas* : ex πύλη, *porta*, et ἄρω, *apto*.

Πυλαωρὸς, vide πυλωρὸς.

Πυλέων, gen. pl. Ion. pro πυλῶν. a

ΠΥ'ΛΗ, ης, ἡ, vel πύλις, ίδος, ἡ, *porta*, qu. πέλη, à πέλας, quam claudit ; vel à πολέω.

Πύλησι pro πύλῃσι, dat. pl. Ion. à præced.

Πύλιγγες, *pili qui in sede corporis nascuntur*, ubi πύλη περιτιμᾶται.

Πυλίων, gen. pl. à Πύλιος, ου, ὁ, *PYLIUS*, nom. propr. à

Πύλος, ου, ὁ, *PYLUS*, nomen oppidi in Peloponneso. Est et

Πύλος, ου, ὁ, idem quod πύλη, *porta*.

Πυλαωρὸς, πυλαωρὸς, et πυλαορὸς, ὁ, ὁ ἡ, *custos, urbis portarum custodiæ præfectus* ; ex πύλη, *porta*, et ὄρος, *custos*, vel ὤρα, *cura*.

Πυλὼν, ῶνος, ὁ, *atrium, vestibulum* ; item *ipsa porta, janua*. Th. πύλη, *porta*.

Πυλωρὸς, ου, ὁ ἡ, *janitor*. Vide πυλαωρὸς.

Πυμάτῃ, *ultimæ* : dat. sing. f. g. à

Πύμαλος, άτη, αλον, Poët. *extremus, ultimus*. à πύσμαν, ινος, ὁ, *fundum*.

ΠΥ'ΝΔΑΞ, ακος, ὁ, *fundum, manubrium gladii*.

ΠΥΝΘΑΝΟΜΑΙ, seu πύθομαι, *audio, intelligo, cognosco ; percontor, quæro*, præs. part. m. πυνθανόμενος, ου, f. m. πυθόμαι, perf. pass. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην, ὰ, στο, a. 2. inf. m. πυθέσθαι, a. 2. part. m. πυθόμενος.

ΠΥ'Ξ, adv. *pugno* vel *pugnis*. Est et

Πὺξ, *assiduè, frequentèr*, qu. contractè à πύκα.

Πύξινος, ίνη, ινον, *buxeus*, et

Πύξινον, ου, τὸ, *tabella scriptoria*, quæ olim *è buxo* fuit ; item *parva pyxis*, dim. à

Πυξὶς, ίδος, ἡ, *PYXIS, vasculum è buxo*, aut etiam *è quovis materiâ* : à

ΠΥ'ΞΟΣ, ου, ἡ, *BUXUS*, Angl. BOX.

Πύον, ου, τὸ, *pus, sanguis corruptus*. Th. πύθω, *putrefacio*.

Πύος, ου, ὁ, et πυὸς, οῦ, ὁ, *colostrum*. Sed

Πύος, εος, τὸ, *PUS*, ab eod

ΠΥ'ΠΑΞ, *vox poppysmatis*.

ΠΥ'Ρ, πυρὸς, τὸ, *ignis ; febris* : qu. à πρήθω, inusit. *uro*, vel πρίθω, *incendo*.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, *rogus, PYRA*, à præced.

Πυράγρα, ας, ἡ, *forceps*, quo πῦς ἀγειόμενον ab ἄγρεύω, *capto*. Th. ἄγρα, *captura*.

Πυραθέσας, præs. part. f. g. à

Πυραθέω, *ignem facio* : ex πῦρ et τίθημι, *uro*.

Πυράκνις, ιδος, ἡ, ον, *rufus*, idem quod πυρράκνις, quod vide. ex πῦρ, *ignis*, et ἄκνη.

Πυρακτέον ἐσὶ, *in ignem verto, candefacio* : ex πῦρ, et ἄγω.

Πυρᾶμις, ης, ἡ, *falx*, quâ πυρὸς demetitur : ex πυρὸς, *triticum*, et ἄμη, *falx*.

Πυραμὶς, ίδος, ἡ, *PYRAMIS, figura in conum, velut flamma ignis, attenuata*. Angl. A PYRAMID. Th. πῦρ, *ignis*.

Πύρεθρον, ου, τὸ, *igniarium*, vas quo prunæ ardentes in mensam inferuntur : ex πῦρ, et ἔδω, *accendo*.

Πυργηδὸν, *in modum turris* : à πύργος.

Πυργόδασος, ους, ἡ, *turris munita, propugnaculum* : ex πυργὸς, et δασὺς, *domus turrita*.

ΠΥ'ΡΓΟΣ, ου, ὁ, *turris, arx, mœnia quæ ferè turribus extructa ; et* indè *urbs munita, seu cum arce ; propugnaculum ; acies quadrata, phalanx ; fritillus*, Ern.

Πυργόω, *turris instar erigo, turri instruo et munio* : à præced.

Πυρεία, ας, ἡ, *fornax, caminus*.

Πυρείον, ου, τὸ, *igniarium, thuribulum* : quia in id πῦρ imponitur. Ion πυρήιον.

Πυρέσσω, vel εττω, *febricito, febri laboro* : præs. part. πυρέσσων, f. ουσα, p. πεπύρεχα, a. 1. ἐπύρεξα. à

Πυρετὸς, οῦ, ὁ, *febris, ignicus calor*. Th. πῦρ, *ignis*.

ΠΥΡΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *nucleus*.

Πυρηφόρος, pro πυροφόρος, ου, ὁ ἡ, *ferens triticum* : ex πυρὸς, et φέρω, *fero*.

Πυρία, ας, ἡ, *sudatio sicca*, quia πυρὶ, elicitur : tum *ipsum vas in quo πυρία peragitur, caldarium*. et

Πυριατήριον, ου, τὸ, *locus in quo ædes dantes foventur, hypocaustum*. Th. πῦρ, *ignis*.

Πυριάτης, et πυρίατος, ου, ὁ ἡ, *igni coctus* : ex πῦρ, et ἅπτω, *coquo*.

Πυρινὸς, ἡ, ὸν, *igneus, a, um*. Th. πῦρ, *ignis*. At

Πύρινος, η, *triticeus, a, um*. Th. πυρὸς.

* Πύρινον, ου, τὸ, *fax, tæda*, Æl. de Anim. xii. c. 43.

Πυριπνέοντας, *ignitas* : acc. pl. part. præs. act. à

Πυριπνέω, metri gratiâ pro πυρπνέω, *ignem spiro* : ex πῦρ, et πνέω, *flo*.

Πυρισθόεσσι, dat. pl. à

Πυρίσθοος, ὁ, ἡ ὁ ἡ, *ardens* : ex iisd.

Πυροστόμαγος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui ignè instar cum quodam strepitu locrat et absumit* : ex πῦρ, *ignis*, et στόμαγος, *sonus*.

Πυρίτης, ου, ὁ, *lapis ignem emittens, silex*.

* Πυροτρεφὴς, ὲος, ὁ ἡ ὁ, *igni nutritus* : ex πῦρ, et τρέφω.

* Πυροφόλυγξ, ὶος, ὁ ἡ ὁ, *igni fulgens* : ex πῦρ, et φέγγος.

* Πυροφλεγέθων, οος, ὁ ἡ ὁ, *igne ardore afflictus* : ex πῦρ, et φλέγω.

Πυροφλεγέθων, οντος, ὁ, *igne ardens, fluvius infernalis, igne ardens* : ex iisd.

Πυρκαϊὰ, ᾶς, ἡ, *rogus* : ex πῦρ, et καίω, *incendo*.

Πυρνὸς, ὰ, ὸν, *maturus, edulis* : à

Πύρνος, η, ον, per Sync. pro πύρινος, *triticeus* ; item subst. *fragmentum panis*. ab eod.

* Πυρσώδης, ὶος, ὁ ἡ ὁ, *igni similis*.

Πυρίκης, ἐισσα, ὲν, *igneus, ignitus*: à πῦρ.

Πυρίπνοος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ignem spirans*: ex πῦρ, et πνέω.

Πυρός, gen. Ion. pro πυροῦ, à

ΠΥΡΟΥ̃Σ, ου, ὁ, *triticum fragmentum*: qu. σπυρός, pro σπορός. à σπείρω, *semino*: p. m. ὔσπορος.

Πυρσόλεγής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *igne ardens*, vel *ustus*: ex πῦρ, et φλέγω, *uro*.

Πυροφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ignem ferens*: pro quo et πυροφόρος· ex πῦρ, et φέρω.

Πυροφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *triticum ferens*: ex πυρὸς, *triticum*, et φέρω.

Πυρόω, -ῶ, *accendo, cremo*: fut. ώσω, p. πεπύρωκα, præs. pass. πυρόομαι, ῦμαι, *uror*: præs. inf. pass. πυροῦσθαι, ὐσθαι, perf. pass. πεπύρωμαι, perf. part. pass. πεπυρωμένος, η, ον, *ignitus, a, um*; item *igni exploratus*. Th. πῦρ, *ignis*.

Πυρπάλαμον βίλ@, *fulmen* à Pindaro dicitur, quòd Jovis *manu* tractetur: à

Πυρπάλαμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ignem protrudens*; ex πῦρ, et Th. πάλλω, *manu*.

Πυρπολέω, et ἐυσθαι, *circa ignem versari*; *incendere, flammis vastare*: ex πῦρ, et πολέω.

Πυρράζω, *rubeo*: f. άσω, p. πεπυρακα· à πυρρὸς, *rufus*.

Πυρράκης, ου, ὁ, *rufus*: idem quod πυρρὸς.

Πυρρίχη, sub. ὄρχησις, *PYRRHICA, saltatio in armis*: à Πύρρος, *Pyrrhus*, hujus saltationis auctor.

Πυρρίχιος, *Pyrrhicam saltu*, seu *armatus salto*.

Πυρρίχιος, ου, *Pyrrhichius, pes duabus syllabis brevibus constans*: à πυρρίχη.

Πυρριχιστὴς, ου, ὁ, *Pyrrhicæ saltator*: à πυρρίχιζω.

Πυρρὸς@, Dor. idem quod πυρρὸς, *rufus*.

Πυρρόομαι, -ῶμαι, *rufesco*: ex

Πυρρὸς, ὰ, ὸν, *rufus, a, um*: colorem τὸ πυρρὸς, *habens*. Sed

Πυρρὸς, ου, ὁ, *PYRRHUS*, fuit rex Epirotarum.

Πυρσόκομος, ου, ὁ ἡ ἡ, *rufis capillis preditus*: ex πυρρὸς, *rufus* (Th. πῦρ, *ignis*), et ϑρίξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.

Πύρρου, gen. Dor. pro Πύρρου. à Πύρρος, *Pyrrhus*.

Πυρσόω, *face accensâ signum do*: f. ώσω, p. πεπύρσωκα: à seq.

Πυρσὸς, ου, ὁ, *fax*. Th. πῦρ, *ignis*.

Πυρφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui ignem fert, sacrificulus*: ex πῦρ, et φέρω.

Πυρώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *igneus, ignitus*: à πῦρ.

Πυρωθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi πυρόω, *incendo*, quod vide.

Πύρωσις, εως, ἡ, *coctio ad ignem*; *vasa ignaria*; *probatio per ignem*; *incendium*; *uredo*: ab eod.

Πυρωτὴς, ου, ὁ, *qui igne excoquit et purgat*: ab eod.

Πύσει, 3. sing. f. 1. act. verbi πύϑω, *putrefacio*: f. πύσω, a. 1. pass. ἐπύσθην.

Πυσθὴς, έσα, ὲν, *putrefactus*: a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Πύσμα, ατος, τὸ, *quæsitio, exciscitatio*: et

Πυσματὼς, ὴ, ὲν, *interrogativus, rationalis*: à πύσμαι, seu πυνθάνομαι, *quæro, interrogo*: f. m. πύσομαι.

Πύσω, *putrefaciam*: f. 1. act. à verbo πύϑω.

ΠΥΤΙ΄ΝΗ, ης, ἡ, *lagena vimine obducta*; *vas vinarium*, seu πίθος, quidam.

Πῆ, *quomodo?* Dor. pro πῶ, *ubi?* et

Πω, enclit. *quodammodò, alicundè*. Th. ὅς, *qui*.

Πῶ, *bibe*: præs. imperat. verbi πάω: in imperat. πώθι, et per Ectasin πῶθι. hinc per Apoc. πῶ. Th. πίνω, *bibo*.

ΠΩ΄ΓΩΝ, ωνος, ὁ, *barba*.

Πωγωνίας, ου, ὁ, *barbatus*: à præced.

Πωγωνοτροφία, -ῶ, *barbam nutrio*, seu *alo*: ex πώγων, et τρέφω, *alo*.

Πώεα, acc. pl. à πῶυ, ος@, τὸ, *grex*, quod vide.

Πώλαει, Ion. pro πωλῇ, 2. sing. præs. sub. pass.

Πωλίσκω, Ion. pro ἐπώλει, 3. sing. imperf. act. verbi πωλέω, *vendo*.

Πωλίσκετο, *versabatur*, 3. sing. imperf. med. Ion. pro ἐπωλεῖτο, ο verso in ω; quod à πολέω, *verser, dego*: nam πωλέω, cum ω, est *vendo*. Vel est imperf. med. verbi πωλίσκομαι, idem quod πωλέω, Poët. pro πολέω, *verso*.

Πωλούμην, Ion. et Dor. pro ἐπωλούμην, imperf. pass. à

ΠΩΛΕ΄Ω, *vendo*: imperf. ἐπώλεον, -ουν, f. ήσω, p. πεπώληκα.

Πωλήσαι, a. 1. inf. act. et

Πωλήσας, ασα, αν, a. 1. part. act. πώλησον, άτω, a. 1. imperat. act. et

Πωλήσαι, Ion. pro πωλήσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi πωλέομαι, *vendor*. Th. πωλέω, *vendo*.

Πωλικὸς, ὴ, ὸν, *pullinus*: à

ΠΩ΄ΛΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, *PULLUS*, plerumque *equinus*.

Πώλυψ, υπος, ὁ, *polypus*: ex πολὺς, et πῶς.

Πῶπ', pro

ΠΩ΄ΜΑ, ατος, τὸ, *operculum*; at

Πῶμα, ατος, τὸ, *potus, poculum*: à πίνω, seu πόω, *bibo*.

Πωμαλυ, *haudquaquam*: ex πῶ, et μαλυ.

Πωμενικὸς, ὴ, ὸν, Dor. pro ποιμενικὸς, ὴ, ὸν, *pastoralis*. Th. ποιμὴν, *pastor*.

Πώποτε, pro πὸτε, *unquam*. adv. ab ὅτε, *quando*.

ΠΩ΄ΡΟΣ, ου, ὁ, *luctus*; *callus*; *tophus*. seu *PORUS*: At

ΠΩΡΟΥ̃Σ, ᾶ, οῦν, *cæcus*.

Πωρόω, *facio occalescere, callum induco*; *sensum adimo*: f. ώσω, p. πεπώρωκα, *obduravi*: præs. pass. πωρόομαι, ῦμαι, *occalesco*; p. pass. πεπώρωμαι, a. 1. pass. ἐπωρώθην, ης, ης, *ex callo obduruì, occalui*. Th. πῶρος, *callus*.

Πώρωσις, εως, ἡ, *obduratio*; à præced.

ΠΩ΄Σ, adv. *quo modo? quo pacto? qui? quâ ratione? quàm?* Hinc πῶς, ποτὲ; *quonam tandem modo? cur nam? πῶς δὴ τὸτο; qui fieri istud potest?* πῶς γὰρ, ap. Dem. *nullo modo, quì potest fieri?* πῶς γὰρ ὺ; *quidni?*

Πως, extra interrog. enclitic, *quodammodo, aliquo modo*; cum particulis αι, μὴ, ut εἴπως, *si fortè*, μήπως, *ne fortè*.

Πώσω, *bibam*; f. 1. act. verbi πίνω, *bibo*: a. 2. ἔπιον, p. πέπωκα. à πίω.

Πωτάομαι, Poët. pro ποτάομαι, *volo, -as, volito*; quod à πέτομαι, idem.

Πωτήσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi præced.

Πωτῶ, Dor. pro πέτω.

Πῶϋ, ος, τὸ, *grex*; in nom. pl. πώεα. Th. πέω, vel πάομαι, *possideo*.

ΠΩ΄ΤΙΣ, γος, ἡ, *mergus, fulica*. Scribitur et πῶϋξ.

P.

P LITERA decima septima apud Græcos in numerorum notis *centum*, et cum lineolâ infernè additâ (ϱ.) *centum millia*, designat. Attici communitèr ϱσ efferunt per duplex ϱ: v. gr. pro ᾤϱσαν, legunt λέῤῥαν, &c.

'Ρ' pro ῥά, vide

'Ρα, (enclitica Partic. sicut ἄϱ, ex quâ facta est per Metathesin) *certè, utique, omnino*. Sed ῥὰ, *quidem*.

'Ρὰ, vel potiùs ῥᾳ̃, pro ῥᾴδιον, *facilè*.

'ΡΑ΄, τὸ, apud Medicos usit. *genus radicis, RHA*.

'Ραάκ, vel 'Ραχάκ. nomen hospitæ, indecl. Hebr. *latitudo*.

'Ραδάντω, *ursum* ac *deorsum curro*: an ex ῥὰ, et βαίνω.

'Ραδδί, vox Syriaca, ex Hebræo ַרַב *rab, multus*; item *magister*; sic dictus à *multiplici* eruditione quâ præditus esse debet: ῥαββουνὶ, et ῥαββουνὶ, eodem sensu dicuntur.

'Ραβδίζω, *virgis cædo*; f. ίσω, p. ἐῤῥάβδικα, a. 1. ἐῤῥάβδισα, perf. pass. ἐῤῥάβδισμαι, a. 1. pass. ἐῤῥαβδίσθην, ης, η· à

'ΡΑ΄ΒΔΟΣ, ου, ἡ, *virga, bacillus, sceptrum, hastile, fasces*: *vena metallica*; hinc Lat. *RUDIS, RADIUS*, et Angl. A ROD.

'Ραβδοῦχία, ᾶς, *virgas gesto* seu *fasces*; *anteëo gestans fasces*; exp. *anteëo*; et

Ραβδιχία, ας, ἡ, munus gestandi fasces; à

'Ραβδίχος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, *qui virgas gestat*, aut *fasces*; *lictor, viator.* παρὰ τὸ ἔχειν ῥάβδον, *quod gestaret baculum*; iis magistratus utebatur vocandi et nuntiandi causâ.

'Ραβδοῦχος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, *lictor, viator*: ex ῥάβδος, *virga, fasces*, et ἔχω, *fero*.

'Ράγα, ας, ἡ, σῖγον, *vis, impetus*; q. à ῥαίω.

'Ραγάδιος, αία, αῖον, *impetuosus, vi perrumpens*; à

'Ράγδην, adv. *abruptè*: à ῥήγνυμι.

'Ραγτὸς, ἤ, ὸν, *ruptus*; a. 2. part. pass. verbi ῥήγνυμι vel ῥηγνύω, *frango*: f. ξω, a. 2. ἔρραγον, a. 2. pass. ἐρράγην, fut. 2. pass. ῥαγήσομαι.

'Ραγησόμενος, *rupturum esse*; f. 2. inf. pass. ejusd.

'Ραγίζω, ατῶ *grana*, vel *uvas, colligo*. Th. ῥάξ, ῥαγὸς, ὁ, *acinus*.

'Ραδαλὸς, ἡ, ὸν, *tener, mollis, delicatus*; à ῥᾴδιος, *facilis*.

'Ραδάμανθος, ου, ὁ, *RHADAMANTHUS*. judex inferorum: in acc. Dor. 'Ραδαμάνθυν, pro -νθον.

'Ραδαμὸς, ὁ, ὁ, *germen, ramus tener*.

'Ραδίαι, *calcei quidam*, quòd ῥᾳδίως, *indubitanter, sandalia*.

'Ραδινάσιν, οἱ Ἰλλυριοὶ καλέουσι τὸν ὄνακον.

'Ραδινὸς, *agilibus*; dat. pl. Ion. f. g. pro ῥαδαλοῖς; à

'Ραδαὸς, ἡ, ὸν, *gracilis, tenuis: agilis, mobilis*: qu. ἐπὶ τὸ ῥᾴδιον δινούμενος, à δινέομαι, *verser, circumagor*. Th. δῖνος, *vortex*.

'ΡΑ'ΔΙΞ, ικος, ἡ, *ramus*. Hinc Lat. *RADIX*.

'ΡΑ'ΔΙΟΣ, ία, ιον, et ῥᾴδιος, ὁ ἡ ὁ, *facilis*; in comparat. et superl. κάλλιον, ῥᾴιστος, vel, subscripto ι, ῥᾷον, ᾷστος: ῥᾳδίως, apud Poëtas idem quod ῥᾴδιος. Hinc Angl. READY.

'Ραδιουργία, ῶ, *facile ad scelus perpetrandum prurumpo*; *malâ fide ago, negligenter ago*; f. ήσω, p. ἠρᾳδιούργηκα. a ῥᾳδιουργὸς.

'Ραδιούργημα, ατος, τὸ, *verteratorium facinus*; *otium, mollities, incuria*; *fallacia*: à præced.

'Ραδιουργία, ας, ἡ, *scelus, maleficentia*: à

'Ραδιουργὸς, ὁ, ὁ ἡ, *maleficus, fallacius, cui non est religio turpe quid patrare*; ex ῥᾴδιος, et ἔργον, *opus*.

'Ραδίως, adv. *facile*; à ῥᾴδιος.

'Ράζω, idem quod ῥαίνω, *adspergo*. Est et

'Ράζω, *latro*; puto *fractâ voce*: qu. à ῥήσσω, *frango*.

'ΡΑΘΑΓΟΣ, ου, ὁ, *strepitus*, propriè *ex aquâ concussâ, unitus, tumultus*: q. ex ῥέω, et ἄγω.

'ΡΑΘΑΜΙΞ, γος, ὁ, Poët. *guita*: in pl. ῥαθάμιγγες, qu. à ῥάω.

'Ῥᾳθυμέω, ῶ, *remisso animo, desco sum*; item *quiesco, otio et quieti me trado*: et

'Ῥᾳθυμία, ας, ἡ, *remissio animi, desidia, negligentia*: à

'Ῥᾴθυμος, ου, ὁ ἡ ὁ, *remissus, piger, negligens*: cujus ὀπαδὸς τὸ ῥᾳδιουργὸν consectatur: *piger* enim *difficilia fugit*.

'Ῥαθυμῶντας, *segniter agentes*: nom. pl. præs. part. à ῥᾳθυμέω.

'Ῥᾳθύμως, adv. *segniter*: à ῥᾴθυμος, quod vide.

'Ῥαῖα, ας, ἡ, *sanitas*: à ῥάω, *roboro*.

'ΡΑΙΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, *incurvus, intortus*: qu. ex ῥαίων ῥάσω, *corrumpere gressum*.

'Ῥαιβὸν, ας, ἡ, *flagellum*: à ῥαίω, *disperdo*.

'ΡΑΙ'ΝΩ, *perfundo, aspergo*: f. ανῶ, p. ἔρρᾶγκα. 'Ῥαίνων τοὺς ὕμνους, Poët. *conspergere aliquem hymno*, pro *laudare*. Sic et ῥαίνειν τὰ ἐγκώμια τινὸς, *laudibus ornare*. Hinc Angl. TO RAIN.

'Ῥαῖσι, idem ac ῥᾷστα, *facillimè*, quod vide.

'Ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ, *malleus*: à ῥαίω, *destruo*.

'Ῥαίτερον, Poët. pro ῥᾴον, *facilius*: comp à ῥᾴδιος, *facilis*.

'ΡΑΙ'Ω, *profligo, corrumpo, destruo, disperdo*: fut. σω, p. κα. Hinc Angl. TO RASE.

'ΡΑΚΑ', vox convitii, Syr. sed Lat. *vanus, cerebro vacuus, stultus*.

'Ῥακὶς, ίδος, ἡ, *surculus, ramus*, quia facilè ἀγνυται.

'Ῥακὶς, ισσα, ιν, *pannosus, a, um*: à

'Ῥάκος, ους, τὸ, *lacera vestis, panniculus, linteolum*: item *ruga oris senilis*. Hinc Angl. RAG. Th. ῥήσσω, *frango*, f. ξω.

'Ῥάκτης, ου, ὁ, *vallis, petra*: *præcipitium*; *collis*: ab eod. Th. Sic *rupes*, à *ruptura*.

'Ῥακτὸς, ὸς, ὁ ἡ, *fractus, attritus*.

'Ῥαμὰ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. *celsa*.

'Ῥάμμα, ατος, τὸ, *sutura*, à ῥάπτω, *suo*: f. ψω, perfect. ἔρραφα, perfect. pass. ἔρραμμαι.

'ΡΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, *spina alba*: spinosus frutex.

'Ῥαμνουσία, ας, ἡ, *RAMNUSIA, Nemesis*: à Rhamnunte, vico Atticæ, ubi sepulchrum habuit.

'ΡΑ'ΜΦΟΣ, ους, τὸ, *rostrum*, propriè *avium*.

'Ῥανδὶς, ίδα, ιν, *rigatus*: a. 1. part. pass. verbi ῥαίνω, *perfundo*, quod vide.

'Ῥανδὶς, ἡ, *aspersus*: et

'Ῥανὶς, ίδος, ἡ, *stilla, gutta*. Angl. RAIN: à ῥαίνω.

'Ῥαντίζω, *aspergo*: f. ίσω, et Att. ῶ, ιῶ, ιῶ, p. ἐρράντικα, a. 1. ἐρράντισα, p. pass. ἐρράντισμαι, p. part. pass. ἐρραντισμένος, *conspersus*: à ῥαντὸς, *aspersus*.

'Ῥαντισμὸς, ὁ, ὁ, *aspersio*: à præced.

'Ῥαντὸς, ἡ, ὸν, *aspersus*: à Th. ῥαίνω, *perfundo*.

'ΡΑ'Ξ, ῥηγὸς, ἡ, *acinus*: qu. à ῥήσσω.

'Ῥᾴον, adv. *facilius*: à ῥᾴων, comparat. à ῥᾴδιος.

'Ῥᾳστάκωλος, ου, ὁ ἡ ὁ, et ῥαστακώλης, vel ῥαστακόλης, ου, ὁ, *calamum vel ῥάβδον compingens* aut *infans*: c. ῥάπτω, *suo*, et κῶλος, *tibia*.

'Ῥαπίζω, *virgâ cæde*, seu *percutio, aut etiam fuste*; *alapam ingero*; [" *palmis cædo*.] Hinc Angl. TO RAP: f. ίσω, p. ἐρράπικα, a. 1. ἐρράπισα, perf. pass. ἐρράπισμαι: à

'ΡΑΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *virga*: idem quod ῥάβδος.

'Ῥαπίσας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi ῥαπίζω.

'Ῥάπισμα, ατος, τὸ, *alapa*, et *ictus virgâ incutitur*: ab eod.

'Ῥαπτὴς, ἡ, ὸν, *alapâ percutiens*: ab eod.

'Ῥάπτας, ου, ὁ, *sutor, consutor*: et

'Ῥαπτὸς, ἡ, ὸν, *sutus, consutus*: à

'ΡΑ'ΠΤΩ, *suo, consuo, sarcio, machinor*: f. ψω, p. ἔρραφα.

'Ῥαπυς, et ῥάφυς, υος, ἡ, *RAPA*, Angl. RAPE inter radices.

'Ῥαφὶς, ίδος, ἡ, *Ceres*: quia alimonia *roborat* mortales: à ῥάω.

'Ῥάφιον, τὸ, *infans*, cui solus *tetter* adhuc curatur: à

'ΡΑ'ΦΟΣ, ους, ὁ, *venter*; *rabuitus*: à ῥάω.

'Ῥάσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ῥάζω pro ῥαίνω, *aspergo*, quod vide.

'Ῥασὶα, *Rhasim*: vox Hebræa quæ interpretatur Lat. *curiosi, satellites*.

'ΡΑ'ΣΣΩ, *allido, dejicio*; idem quod ῥάσσω, f. ξω, p. κα. Angl. TO RASE.

'Ῥᾷστα, adv. *facillimè*: vel nom. pl. neut. g. et superl. gr. à ῥᾴδιος, *facilis*: compar. n. g. ῥᾴων.

'Ῥᾳστώνη, ης, ἡ, *facilitas*; *res secundæ*; *desidia*: à ῥᾴστος, *facillimus*. Th. ῥᾴδιος.

'Ῥάσσω, *poculum, crater*: à ῥάω, *irrigo*.

'ΡΑ'ΦΑΝΟΣ, ου, ὁ, *radix, seu radicula, RAPHANUS*: dicitur et ῥαφανὶς, ῖδος, ἡ, et ῥαφὶς, ῖδος, ἡ, qu. à ῥάπτω, *seu* ῥάσσω.

'Ῥαφὴ, ῆς, ἡ, *sutura*. Th. ῥάπτω, *suo*, f. ψω, p. φα.

'Ῥαφιδεὺς, *sutor*: et

'Ῥαφιδευτὴς, οῦ, ὁ, idem: et

'Ῥαφιδευτὸς, ἡ, ὸν, *sutus, consutus*: item *acu pictus*: à

'Ῥαφὶς, ίδος, ἡ, *acus, subula*: à ῥάπτω, *suo, consuo*: f. ψω, p. ἔρραφα.

'Ῥαχαὶ, *flagella in vitibus*, qui fragilia: à ῥήσσω, *frango*.

'Ῥαχὴλ, ἡ, nomen mulieris, indecl. Hebr. *ovis*, qu. quæ instar oviculæ tenella.

'Ῥαχθὶς, a. 1. part. pass. verbi ῥάσσω, *allido, dejicio*, f. ξω.

'Ῥαχὶς, ίος, ἡ, *rupes, in mare procurrens*. Angl. A CRAG quia ib fluctus ῥήσσονται: *crepide litteris pe-*

ρσία, littus petrosum ; restagnatio naris in oceani littore ; strepitus.

'Ραχίζω, disseco per spinam dorsi, disseco : à

'Ράχις, ιος, ἡ, spina dorsi, lumbus; dorsum montis : acc. ῥάχιν, à ῥήσσω, rango ; qu. rupta multis vertebris.

* 'Ραχίτης, quod et ῥαχιστὴς, οῦ, ὁ, dissector ; jactator ; à ῥαχίζω.

'Ραψῳδέω, ῶ, versus contexto, carminibus decanto, rhapsodias recito : t

'Ραψῳδία, ας, ἡ, contexturæ carminum, præsertim heroicorum. ingl. RHAPSODY : à

'Ραψῳδός, οῦ, ὁ ☩ ἡ, carminum contextor, et quasi canentor ; rhapsodiarum recitator : ex ῥάπτω, texto, t ᾠδὴ, canticum. Th. ἀείδω, cano.

'Ρᾴων, facilior ; compar. à ῥᾴδιος, acilis.

'Ρὰκ, facilè : qu. ῥᾴδιᾶ, à 'ρίζω, ut facilè à facio.

'Ῥαὰκκα, ἡ, nomen mulieris indeel. Hebr. quod interpret. Lat. sagitata, crassa.

'ΡΕΤΧΩ, vel ῥίγκω, sterto : f. ω.

'ΡΕ'ΘΗ, ης, ἡ, RHEDA, [* quam ocem apud neminem qui Græcè ate Joannem scripserit, reperias.]

'Ρὶδω, facio : à ἐίζω, idem.

'Ρὶε, et ῥίων, fluebat : 3. sing. imerf. Ion. pro ἴεμεν, verbi ῥίω, fluo: ῥίσσω.

'Ρὶζεα, fluenta : nom. pl. à.

'Ρὶεζεον, ου, τὸ, fluentum : à præed. verb. Dicitur et ῥιτὸν.

'Ρὶει, ῥεῖ, 3. sing. præs. ind. ejusd. Th.

'Ρἰζωσα, sacrificabat : Ion pro ἴερίξει, 3. sing. imperf. act. et

'Ρἰζωων, facientem : acc. sing. præs. part. act. f. g. à

'ΡΕ'ΖΩ, facio ; sacrifico : in 3. l. ῥίζωσι, fut. ῥίξω, et ἴεξω, p. κα. inc pass. ῥίζομαι, fio : p. m. ἴεογμ. t per Metath. ἴοεγμ. Dicitur et ῥω pro ῥίζω.

'Ριη, ης, ἡ, Rhea, nom. propr. acc. Ῥίην.

'Ρὶεσσιμελίδαι, qui delicatâ sunt cute : quibus ῥίεσσι μελλὰ.

'ΡΕ'ΘΟΣ, εος, το, membrum, quævis corporis pars, facies.

'Ρίη, Poët. pro ῥία, facile ; q. v.

'Ρίη, ας, ἡ, Rhea, nom. mulier. vide 'Ρία.

'Ρὴῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi ῥέω, Poët. pro ῥέῃ, fluo.

'Ρἰξεον, ου, τὸ, alveus, flumen, fluentum : à ῥέω.

'Ρικτὴς, ῆος, ὁ, efficax in agendo, strenuus : à ῥίζω, facio : f. ξω.

'Ριπέζω, f. έσω, vagor mente, seu animo sum districto : à ῥίπτω,

'Ριπασμὸς, ὁ, circumagitatio, inconstantia : à præced.

'Ριπτέω, circumdo, fluctuo, vagor: f. τέσω. p. ἐῤῥίπτευκα.

'ΡΕ'ΜΒΩ, in gyrum circumago ; circumago ; vagor.

'Ριπτάδης, ους, ὁ ☩ ἡ, vagus ; animo districto.

'Ρεμφὰν, ὁ, nomen Idoli, indecl. qu. interpret. Lat. Saturnus. Gr. Κρόνος.

'Ρὶξ', pro ῥίξι, quod Ion. pro ἴεῤῥίξει, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥίζω, f. ξω.

'Ρίξαι, a. 1. inf. act. et

'Ρίξας, ασα, αν, a. 1. part. act. et

'Ρίξειε, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ῥίζω, facio ; f. ξω.

'Ρίξεν, f. 1. verbi ejusd.

'Ρίον, pro ἰερίον, 2. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ῥίω, fluo ; f. ίσσω, præs. part. ῥέων.

'Ρίοντι, fluentes, dual. num. præs. part. act. et *

'Ρίοντι, Dor. pro ῥίουσι, 3. pl. præs. ind. verbi ῥίω. Vide ῥίον.

'Ριόωνσι, fluentes : nom. pl. præs. part. m. ejusd. verbi.

'ΡΕ'ΠΩ, f. ψω, vergo, propendo ; Metaph. inclino, propensus sum ; benevolus sum.

'Ρίῤῥιφα, pro ἴεῤῥιφα, perf. act. ῥίπτω, projectus sum, pro ἴεῤῥιμμαι, perf. pass. verbi ῥίπτω, projicio ; f. ψω.

'Ριῦμα, ατος, τὸ, fluentum, fluctus : expon. et fluvius, fluvii impetus : apud Medic. fluxio, fluxus : Angl. RHEUM : in dat. pl. ῥιύμασιν. à Th. ῥέω, fluo.

'Ρύσεται, fluet : 3. sing. f. 1. m. verbi ῥέω, fluo : f. ῥύσω.

'Ρύσης, diffluas : 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

'Ρύσω, fluam, in 3. pl. ῥύσωσι, f. 1. ind. act. verbi ῥέω, fluo.

'Ρᾳξθὲν, ῥᾳχθέντος, τὸ, a. 1. part. pass. n. g. verbi ῥήγνυμι, facio ; f. ξω, a. 1. ind. pass. ἐῤῥάγην, a. 1. part. pass. ῥᾳγεὶς, εῖσα, ὲν.

'ΡΕ'Ω, fluo, mano ; decido, de fructibus, &c. Metaph. evanesco, intereo, solvor, labor, defluo : [* manare facio. Eurip. Hecub. 528.] f. ῥύσω, a. 1. ἔῤῥυσα, p. ἐῤῥυκα perf. pass. ἐῤῥυμαι. Est. et

'Ρὶω, dico : ab ἰφὶω· nisi à ῥέω, fluo; quòd sermo sit veluti fluentum è pulmonibus per os. f. ῥήσω, p. ἐῤῥηκα, et Att. εἴρηκα, perf. part. act. εἰρηκὼς, υῖᾶ, ὸς, plusq. p. ind. act. εἰρήκειν ις, ει, perf. pass. εἴρημαι, σαι, ται, perf. part. pass. εἰρημένος, η, ον· κατὰ τὸ εἰρημένον, secundum quod dictum erat ; a. 1. ind. pass. ἐῤῥήθην, ης, ἡ, scribitur et ἐῤῥήθη, sed rariùs ; a. 1. part. pass. ῥηθὲὶς, εῖσα, ὲν, nunquam 'ρηθεὶς f. 1. ind. pass. ῥηθήσομαι, dicar.

'Ραγῆναι, pro ῥαγῆνται, ruptum esse ; a. 2. inf. pass. verbi ῥήσσω seu ῥήγνυμι, frango ; f. ξω, a. 2. ind. pass. ἐῤῥάγην.

'Ρῆγιον, ου, τὸ, nomen urbis terræ motu ab Italiâ avulsæ. Gr. ruptura.

'Ρῆγμα, ατος, τὸ, ruptio, rima : à ῥήγνυμι.

'Ραγμὶν, ῖνος, scissura ; littus, quia ibi unda ῥήσσεται. Th. ῥήσσω, f. ξω, frango.

'Ρήγνυνται, refringuntur ; 3. pl. ind. pass. à

'Ρηγνὺω, ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango, rumpo, scindo : f. ῥήξω, a. 1. ἔῤῥηξα, a. 1. imperat. act. ῥηξὲν, άτω, a. 1. sub. act. ῥήξω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. ῥήξωσιν, a. 2. ind. act. ἔῤῥαγον, p. m. ἐῤῥᾶγμαι, præs. pass. ῥήγνυμαι, σαι, ται, et in 3. pl. ῥήγνυνται, perf. pass. ἔῤῥηγμαι, ξαι, κται. Vid ῥήσσω.

'Ρῆγ☩, ☩ον, τὸ, culcitra, stragulum : à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango.

'Ρηδία, pro ῥηιδία, facilis : f. g. à ῥηΐδ☩ος, q. v.

'Ρηθὶς, ίσσα, ὶν, dictus, a, um : a 1. part. pass. verbi ῥέω, dico, q. v.

'Ρηθὶον, dicendum, verbale, à ῥέω, dico.

'Ρηΐδιὸς ας, ἡ, facilis ; f. g. à

'Ρηΐδιος, ία, ον, Poët. pro ῥᾴδιος, facilis.

'Ρηΐδιως, facilè : à præced.

'Ρήϊτερος, υ, facillimus, in seq.

'Ρήϊτερος, υ, facilior, ῥήϊστος, facillimus. compar. et superl. à ῥηΐδιος, q. v.

'Ρῆμα, ατος, τὸ, verbum, carmen, mandatum, sermo ; res, factum. Th. ῥέω, dico.

'Ρήμασι, dat. pl. à præced.

'ΡΗ'ΜΟΣ, υ, ὁ, instrumentum, quo panes in furnum immittuntur, pala.

'Ρὴν, ηνὸς, ὁ, ovis : ab ἀερὸς, ἀρνὸς, agnus.

'Ρῆξαι, a. 1. inf. act. et

'Ρήξας, αντος, in f. g. ῥήξασα, a. 1. part. act. et

'Ρῆξατο, 3. sing. a. 1. imperat. act verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, frango, f. ξω, p. ἔῤῥηγμαι, a. 1. ἔῤῥηξα.

'Ρήξει, rupit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἴεῤῥηξε, ejusd.

'Ρηξήνορα, acc. sing. à ῥηξήνωρ, q. vide.

'Ρηξηνορίη, ας, ἡ, et Ion. ῥηξηνορίη, fortitudo in perrumpendis hostium copiis : à

'Ρηξήνωρ, ορος, ὁ, qui viros frangere potest ; strennus, bellicosus ; ex ῥήσσω, frango, f. ξω, et ἀνὴρ, vir.

'Ρήξω, rumpam, f. 1. ind. act. et

'Ρήξωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ῥήσσω, f. ξω. a. 1. ἔῤῥηξα, a. 1. part. ῥήξας, ασα, αν.

'ΡΗΠΑΙ', ων, αἱ, sublicæ, tigilla ad substructiones apta.

'Ρησὰ, ὁ, nomen viri, indecl. Syr. quod interpret. Lat. aspersus.

'Ρησαντο, dixerunt ; Ion. pro ἐῤῥήσαντο. 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ῥέω, dico ; f. ῥήσω, p. ἔῤῥηκα, Att. εἴρηκα

'Ρησιδίου, υ, τὸ, idem ac

'Ρησίδιον, υ, τὸ, βραχὺς λόγος, breve dictum : à

'Ρῆσις, ιος, ἡ, dictum, sententia, oratio, dictio ; locus certus in libro: à 'ρέω, dico.

'Ρῆσος, υ, nomen fluvii.

'ΡΗ'ΣΣΩ, 'ρηγνύω, seu 'ρήγνυμι, frango, rumpo ; erumpo : vehementer ferio ; proclamo : f. ξω, p. ἔῤῥωγα, a. 1. ἔῤῥαξα, a. 2. ἔῤῥαγον.

'Ρητὴ', pro 'ρητὰ, acc. sing. à

'Ρητὴρ, ῆρος, ὁ, *RHETOR, orator*: ἀπὸ τοῦ 'ρέω, *dico*.

'Ρητίνη, ης, ἡ, *resina*: ἀπὸ τοῦ 'ρέω.

'Ρητοὶ, *clari*: ἢ ἐ'ρητοὶ, *ignobiles*: ἀπὸ τοῦ 'ρέω, *dico*.

'Ρητορεία, ας, ἡ, *actio dicendi; amplificatio oratoria*: ἀπὸ τοῦ seq.

'Ρητορεύω, *rhetoricam exerceo; oratione habeo; oratorum modo extollo, augeo; garrio*: f. εὔσω. ἀπὸ τοῦ 'ρήτωρ.

'Ρητορικὸς, ἡ, ὸν, *ad rhetorem seu artem oratoriam pertinens; eloquens*. Hinc. ἡ, 'ρητορικὴ, ῆς, (scil. τέχνη, *ars*) *RHETORICA*: ab eod.

'Ρητορες, dat. pl. ejusd. Th.

'Ρητὸς, ἡ, ὸν, *dictus, certus, ratus; celebris*: ἀπὸ τοῦ 'ρέω, *dico*.

'Ρήτωρ, ορος, ὁ, *RHETOR, orator*: ἀπὸ τοῦ 'ρέω, *dico*.

*'Ρητῶς, adv. *certis verbis, expressè, planè*: ἀπὸ τοῦ 'ρητὸς.

'Ρηχὸς, ἡ, ὁ, *aspes, vallum*. Th. 'ρήσσω, *frango*.

'Ρηχώδης, ἡ, ὸν, *horribilis, quem omnes exhorrent*. Th. 'ρῖγος, εος, τὸ, *rigor*.

'Ρῖγέω, *RIGEO, FRIGEO, horreo, obstupesco*. (* ad animum refertur ut 'ριγόω, *frigeo*, ad corpus. Eustath. ad Il. Γ.] ab eod.

'Ρῖγηλὸς, ἡ, ὸν. *horrendus, horrificus*: ab eod.

'Ρῖγηρὸς, ἡ, ὸν. *horrendus, horrificus*: ab eod.

'Ρῖγιστον, f, 1. inf. act. verbi 'ριγόω, q. v.

'Ρίγιον, vide in

'Ρίγιστα, *maximè horrenda*: superl. n. g. pl. compar. 'ρίγιον, *magis horrendum, acerbius, deterius, durius*: ἀπὸ

'ΡΙΓΟΣ, ους, τὸ, *RIGOR, FRIGUS vehemens*.

'Ριγόω, -ῶ, *rigeo, frigeo*: ἀπὸ præc.

'ΡΙΖΑ, ης, ἡ, *radix, surculus*.

'Ριζοῦ, Ion. pro 'ριζοῦς, dat. pl. a præced.

'Ριζόω, -ῶ, *radico, radicibus munio; stabilio*: f. ώσω, perf. ἐρρίζωκα, ω. 1. ἐρίζωσα, præs. pass. 'ριζοῦμαι, -ώμαι, p. pass. ἐρριζώμαι, σαι, ται, φ. part. pass. ἐρριζωμένος, η, ον. Hinc.

'Ρίζωμα, ατος, τὸ, *radix*.

'Ριπὴ, *decipio*; quod fit inanitate propositâ pro veritate.

'Ριπίζομαι, *distrahor et omnibus modis distorqueor; indecenter me flecto*: ἀπὸ seq.

'ΡΙΠΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *rugosus, curvus; tenuis*.

'Ριπίσσαι, Ion. pro

'Ριπίσσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi 'ριπίζομαι.

'Ρίπτως, adv. *celeritèr, facilè*. Th. 'ρίπτω, *projicio*.

'Ριπτάμματος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui celeritèr curru fertur*; ex 'ρίπτω, *celeritèr*, q. v. et ἅρμα, ατος, τὸ, *currus*.

'ΡΙ'Ν, et 'ρὶς, 'ρινὸς, ἡ, *nasus*; in pl. *nares*: qu. ἀπὸ τοῦ 'ρέω, quia per eum *fluit* humor è capite. Hinc fortè Angl. TO GRIN.

'Ρινάω, *decipio*, propriè *nares*, ut cùm canes falluntur *olfactu*. [* *limo*, τὴν ἴχνησιν· Ælian H. Anim. vi. 3. *habitum corporis extenuat*.] ἀπὸ præced.

'Ρινάω, *limâ polio*: ἀπὸ

'ΡΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *lima*. Est et 'ρίνη, *squatina piscis*: squatinæ enim cutis pro *limâ* esse potest.

* 'Ρίνημα, ατος, τὸ, *ramentum*: ἀπὸ τοῦ 'ρινάω.

'Ρινοτύλη, ης, ἡ, *portula, posticum*; q. ex 'ρινὸς, et πύλη, *ostiolum*.

'ΡΙΝΟ'Σ, ὸ, ὁ vel ἡ, *pellis, cutis; scutum*.

'Ρινοτόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *scuta perforans*; item *aciem dirumpens*. Est Martis Epithet. ex 'ρινὸς, ὸ, ὁ vel ἡ, *pellis*, et per Synecd. *clypeus*, et τορέω, *perforo, terebro*.

'Ρίνων, *narium*: gen. pl. à 'ρὶν, 'ρινὸς, ἡ, *nasus*.

'ΡΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *mentis cacumen, promontorium*.

'Ριπὴ, ῆς, ἡ, *impetus ejus quod projicitur; impetus venti; ictus, vel jactus teli missi sicut fulminis*; *incitamentum*. Th. 'ρίπτω, *projicio*.

'Ριπίζω, *flabello, ventilo*: ἀπὸ

'Ριπίς, ίδος, ἡ, *flabellum*: ἀπὸ 'ρίπτω.

'Ριπιστὴς, ἡ, ὸν, *qui ventilari potest, aut qui ventilatur; perflabilis et vento expositus*: ἀπὸ 'ρυπίζω.

'Ρῖπος, ους, τὸ, et ὁ, *crates*; id quod 'ρίπη.

'Ριπτάζω, *jacto, projicio, præcipitem do*; f. άσω. Th. 'ρίπτω, *projicio*.

'Ρίπτει, 3. sing. præs. verbi 'ρίπτω. At

'Ριπτεῖ, 3. sing. præs. verbi 'ρίπτω.

'Ριπτέομαι, Atticè pro 'ρίπτομαι, vel à præced.

'ΡΙ'ΠΤΩ, fut. ψω, et 'ριπτέω, fut. ήσω, *jacio, dejicio, projicio, præcipito*.

'ΡΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, *RISCUS, cista pelle contecta*.

'Ριφθεὶς, ἐντος, aor. 1. part. pass. verbi 'ρίπτω, *projicio*; f. ψω, p. ἔρριφα, a. 2. ἔρριφον, a. 1. pass. ἐρρίφθην.

'ΡΙ'Φ, 'ριπὸς, ὁ, *vimen flexile, ramus salignus, crates viminea*: ἐπὶ 'ριπὸς πλεῖν, *magno se periculo committere*.

'Ρίψαι, a. 1. inf. act. et

'Ρίψαις, Æol. pro

'Ρίψας, a. 1. part. act. à 'ρίπτω, *projicio*, f. ψω.

'Ρίψι, Ion. pro ἔρριψε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

'Ριψοκίνδυνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui se in periculum præcipitat, seu ad audendum projectus*: ex 'ρίπτω, *præcipito*, et κίνδυνος, *periculum*.

'Ριψοκινδύνως, adv. *more eorum qui se in periculum præcipitant, projectâ quâdam audaciâ, audacter*: ἀπὸ præced.

'Ρίψω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. act. verbi 'ρίπτω.

'ΡΟΑ', vel 'ροὰ, ᾶς, ἡ, *malus Punica*, vel *malum Punicum*.

'Ροαῖσι, dat. pl. et

'Ροὰς, acc. pl. à 'ροὴ, ῆς, ἡ, *fluctus*. Th. 'ρέω, *fluo*.

'Ροβοὰμ, ὁ, nomen filii Salomonis, indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *angustus*.

'Ρόγχος, ου, ὁ, *ronchus*. Th. ῥέγκω.

'Ρόδα, *rosæ*; nom. pl. à 'ρόδον, q. v.

'Ρόδαμνος, *germen*. Vide 'ράδαμνος.

'ΡΟΔΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *trama, subtemen*.

'ΡΟΔΑΝΟ'Σ, ὰ, ὸν, *valde rapidus*, subst. *RHODANUS*, fluvius in Galliâ, sic dictus ob velocitatem motûs. Quum *rosæus* notat, est à 'ρόδον.

'Ροδαῖος, ὰ, ὸν, *roseus*: *bonum colorem habens*. Th. 'ρόδον, *rosa*.

'Ρόδη, ης, ἡ, nomen puellæ. Gr. *rosa*.

'Ρόδιος, ου, ὁ, nomen fluvii, à 'ρόδον, *rosa*.

'Ροδοδάκτυλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *habens roseos digitos*: ex 'ρόδον, et δάκτυλος *digitus*.

'Ροδοδάφνη, ης, ἡ, *arborescens stirps, quam Apuleius rosam lauream* appellat.

'Ροδοειδὴς, ἴος, ὁ ᾗ ἡ, *roseus*: ex 'ρόδον, *rosa*, et εἶδος, ους, τὸ, *forma*. Th. ἴδω, *video*.

'Ροδοειὸς, ᾶσσα, οῦν, *roseaceus*. Th. 'ρόδον, *rosa*.

'Ροδόμηλον, Dor. pro

'Ροδόμηλον, ου, τὸ, *rosea gena*; item *confectio ex rosis et malis cotoneis* ex 'ρόδον, et μῆλον, *malum*, in pl. *genæ*.

'ΡΟ'ΔΟΝ, ου, τὸ, *rosa*. Angl. A ROSE.

'Ροδοπήχυς, Dor. pro

'Ροδόπηχυς, εος, ὁ ᾗ ἡ, *qui, vel qua habet roseos cubitos*; ex 'ρόδον, *rosa*, et πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

'Ρόδος, ου, ἡ, *RHODUS*, nomen Nymphæ, et Insulæ; olim dicta videtur Τυδὼς, ου, ἡ, ab undarum *strepitu*.

'Ροδόχαλκος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *rosei coloris*, ex 'ρόδον, τὸ, *rosa*, et χαλκὸς, ὁ, *color*.

'Ροδόχαλκος, ατος, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.

'Ρόζω, *latro; sterto*: potiùs ῥοίζω, à ῥοῖζος, *stridor*.

'Ροὴ, ῆς, ἡ, *fluentum, fluctus*: ἀπὸ τοῦ 'ρέω, *fluo*.

'Ρόθιον, ου, τὸ, *impetus undarum*: ἀπὸ

'ΡΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *undarum strepitus, tumultus, impetus*: [* *asperæ semitæ*, τῆς δίκης ῥόθος. Hes. Op. 219. *asperitiæ asperæ semitæ*, ut interpr. Schol.]

'Ροιὰ, ᾶς, ἡ, vide ῥοιὰ.

'Ροίζασχ' pro ἐῤῥίζασαν, *stridebant*, ob seq. aspirat. 3. plur. imperf. act. verbi ῥοίζω, *strideo*: imperf. ἐῤῥόιζον, et Poët. ἐῤῥοίζεσκον, et pro ου, ω.

'Ροιζέω, ῶ, *stridorem edo, stridens latro; sibilo*: ἀπὸ ῥοῖζος.

'Ροιζηδὸν, adv. *cum stridore*: ἀπὸ τοῦ

'ΡΟΙ'ΖΟΣ, ου, ὁ, *stridor, impetus*: ἀπὸ τοῦ ῥέω, quia propriè aquæ *fluentis*.

'Ροῖν, ης, ἡ, Ion. pro ῥοιὰ, *malum granatum*.

Ῥοδίς, ή, ὁν, *incurvus* : ἀ ῥυτός. item, *qui flexione laborat ; fluidus, fluentus* ἀ ῥέω.

Ῥοίσκος, qu. parva ῥοὰ. figura referens *malum Punicum*.

Ῥομφαία, ας, ἡ, *hasta*.

Ῥόμβος, υ, ὁ, *RHOMBUS ; turbo, linie ; impetus* : ἀ ῥόμβω, *circumago*.

Ῥοπαῖ, υπος, ὁ, *vermis ligna corrodens*.

Ῥομφαία, ας, ἡ, *ROMPHÆA, gladius ; framea* : ἀ ῥόμβω, *in gyrum circumago*.

Ῥοφεῖς, ῶν, οἱ, *lora*, quibus consuuntur calcei : an quia ῥόμβουται.

Ῥόυ, acc. sing. ἀ

Ῥύς, ὑς, ὁ, *fluxus* : ἀ p. m. ἔῤῥυα, verbi ῥέω, *fluo*, f. ῥύσω.

Ῥοπαία, id. ac ῥομφαία, q. v.

Ῥόπαλον, υ, τὸ, *clava ; sceptrum : virga, baculus* : ἀ ῥέπω, *flecto*.

* Ῥοπαλωτὸς, ὴ, ὸν, *in clavæ speciem formatus ;* Epith. *poculi*. Dion. C. ἀ præced.

Ῥοπὴ, ῆς, ἡ, *libramentum, inclinatio lancis, momentum* : ἀ ῥέπω.

Ῥοὼβ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *filius visionis*.

Ῥοὺ, ἡ, nomen pjæ mulieris, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *tremor*.

Ῥόσεος, color, qualis est rubricæ Sinopicæ. *Russus* Lat. est : aut à ῥόδον, cujus granum rubet.

Ῥυδὸς, ὸ, ὁ, nomen viri. Lat. *Rufus*.

ΡΟΦΕΩ, et -έω, *sorbeo, haurio* : f. ἤσω, p. ἐῤῥόφηκα.

Ῥοχθέω, *sonum edo* : f. ἤσω.

Ῥόχθος, υ, ὁ, *fluctuum strepitus, fractus* : quasi ex seq. et ἀχθος, *ripa*.

Ῥόω, *moveo, ruo* : ἀ ῥέω.

Ῥύαξ, ακος, ὁ, *rivus, fluctus ;* ἀ ῥέω, *fluo*.

ΡΥΤΧΟΣ, ους, τὸ, *rostrum, rictus*.

Ῥυδὴν, adv. *fusè, affatim, abundè ; impetuosè* ἀ ῥόω, idem quod ῥέω, *fluo*.

Ῥυεῖς, *qui fluit* ; a. 2. part. pass. verbi ejusd.

Ῥύη, *libera*, Ionicè pro ῥύ, est præs. imperant. et

Ῥύηαι, 3. sing. præs. ind. verbi ῥυομαι,

Ῥύην, -ῶ, *fluo* : f. ἤσω, p. ἐῤῥύηκα.

Ῥύδην, adv. *fluentèr, affluentèr*.

Ῥύθι, a. 2. imperat. pass. à verbo præced.

Ῥύηθομαι, ῆ, ᾶται, *fluam* : fut. 2. pass. ejusd.

Ῥυῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ῥυομαι, *libero*.

Ῥυθμίζω, *concinno, ad numeros aptos redigo ; tempero, moderor* : f. ίσω, p. ἐῤῥύθμικα. ἀ

ΡΙΘΜΟΣ, υ, ὁ, *RYTHMUS*, Angl. RIME seu RHYTHM ; *concinnitos ; quicquid certo modo et ratione fit*.

Ῥύμα, ατος, τὸ, *fluentum* : pro ῥύαμα. Th. ῥέω. Est et

Ῥῦμα, ἄλος, τὸ, *tractus ; tutamen, munimentum, defensio* : ἀ ῥύω, *traho*.

Ῥῦμαι, *liberavi* : Ion. dempto augmento pro ἐῤῥυσάμην, p. ind. pass. verbi ῥυομαι *libero*.

Ῥύμακτα, nom. pl. à ῥῦμα, quod vide.

Ῥύμβος, *retula ; turbo, impetus, vertigo* : ἀ ῥέμβω, *circumago*.

Ῥύμη, ης, ἡ, *impetus ; vicus, tractus in urbe* : ἀ ῥύω, *traho*.

Ῥυμνὸς, ὁ, 2 Macc. xi. 5. ὁ ῥυμνῶ χωρίω, al. et rect. ἐρυμνῷ, i. e. *forti, munito* : vet. interp. *anguste* : qu. ad ῥύμην, *plateam*, retulerit.

Ῥυμὸς, ὸ, ὁ, *temo currûs, lignum inter equos, quo currus ῥύεται*, i. e. *trahitur*. Th. ῥύω, *traho*.

Ῥύομαι, *libero, eripio* : fut. m. ῥύσομαι, in 1. pl. ῥυσόμεθα. Th. ῥύω.

Ῥύονται, *tuentur* : 3. pl. ind. præs. m. verbi præced.

Ῥύοντο, *servabant*, Ion. pro ἐῤῥύοντο. 3. pl. imperf. m. ejusd. verbi.

Ῥυπαπαῖ, *nautica acclamatio*.

Ῥυπαρευθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. à

Ῥυπαρεύω, *sum sordidus* : f. εύσω. Th. ῥύπος, *sordes*.

Ῥυπαρία, ας, ἡ, *sordes, illuvies*. et

Ῥυπαρὸς, ὰ, ὸν, *sordidus, squalidus ; avarus* : à

ΡΥΠΟΣ, υ, ὁ, *sordes* : et per Metaph. *avaritia*.

Ῥυπόω, -ῶ, *sordeo* : præs. part. ῥυπόων, -ῶν, f. ώσω. p. ἐῤῥύπωκα, a. 1. ἐῤῥύπωσα. a. 1. imperat. act. ῥυπωσον, άτω. Th. ῥύπος,

Ῥύπτω, *sordes eluo, purgo*. Th. ῥύπος.

Ῥυσὰ, ἡ, γήρεις, *senectus* ; quum quis fit *rugosus* ob *senectam*, ἀ ῥύσις, vel ῥυσσὸς, *rugosus* ; cùm cutis veluti in sulcos ῥύεται, id est, *trahitur*. *Ruga* enim est cutis in plicas contractio. Th. ῥύω, *traho*.

Ῥυσὰ, nom. pl. à ῥυσὰ, quod vide.

Ῥύσαι, ἄσθω, a. 1. imperat. m. et

Ῥυσαίτο, 3. sing. a. 1. opt. m. et

Ῥύσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ῥύομαι, *libero* : f. m. ῥύσομαι, a. 1. m. ἐῤῥυσάμην, ω, ατο.

Ῥυσάσθω, 3. sing. a. 1. imperat. m. verbi ejusd.

Ῥύσθαι, Ion. pro ἔῤῥυσθαι, perf. inf. pass. verbi ῥύομαι, *libero*. Vel, ut alii volunt, ῥῦσθαι, per Sync. vel Sinæresin dici pro ῥύεσθαι, præs. inf. m. verbi ῥύομαι.

Ῥυσθῶ, *liberer*, et in 1. pl. ῥυσθῶμεν, a. 1. sub. pass. verbi ejusd.

Ῥυσίῤῥοος, ου, ὁ ᾗ ᾶ, Epithet. aurigæ, *qui trahit, ac trahendo, currum regit* : ex ῥύω, *traho*, et ῥέω, *currus*.

Ῥύσιον, υ, τὸ, *ruta* ; quod à venenis ῥύεται, *liberet*. Vide ῥυτὰ.

Ῥύσιος, ου, τὸ, *quod pro ῥύσει, liberatione*, datur ; item *pignus, spolium*. [* *sacrificium* ut quidam exponunt, Il. Λ. 673. ap. Masson. Hist. Crit. tom. i. p. 212.] Th. ῥύω, *traho*.

Ῥύσις, εως, ἡ, *liberatio, redemptio*. Th. ῥύω, vel ῥυομαι, *libero*. Est et

Ῥύσις, εως, ἡ, *fluxio, fluxus* ; à ῥέω, pro Th. ῥυω ; f. ῥύσω.

Ῥύσκω, seu ῥύσκομαι, *custodio, tueor* : et idem quod ῥύω.

Ῥυσμὸς, ὁ, ὁ, Poët. *rerum aliquarum serica, tractus*. Th. ῥύω, *traho*.

Ῥυσὸς, vel ῥυσσὸς, ὴ, ὸν, *rugosus* : à Th. ῥύω, *traho*.

Ῥυσότης, ητος, ἡ, *rugositas* : à præced.

Ῥυφάζω, f. ξω, *trahendo rapto, traho*. Th. ῥύω, *traho*.

Ῥύσης, ου, ὁ, *liberator* : à ῥύω, *libero*.

Ῥυτὰ, τὰ, *fræna* : à ῥύω, *traho*.

Ῥυτιάω, *convitior, detraho* : ab eod.

Ῥυτὴ, ῆς, ἡ, *RUTA* : Angl. RUE : scrib. et ῥύτη· à ῥύω, *conservo ; quia valetudinem contra venena, &c. conservat*.

Ῥυτίνη, ὴ, *resina*. Genes. xxxvii. 25.

Ῥυτὴρ, ῆρος, ὁ, *custos*, [* *habena* : σπεῦδειν ἀπὸ ῥυτῆρος, *effusis habenis currere*. Oedip. Col. 893. al. 955.] à ῥύομαι, *custodio*. Est et *tracter*, à ῥύω, *traho*.

Ῥυτιδόω, f. ώσω, *corrugo, in rugas contraho* : præs. pass. ῥυτιδόομαι, *in rugas contrahor* : à

Ῥυτὶς, ίδος, ἡ, *RUGA* : à ῥύω, *traho*. Vide ῥυσὰ.

Ῥύτο, Ion. seu Poët. pro ἔῤῥυτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ῥύομαι, *libero, tueor*, vel ῥύω, *traho*.

Ῥυτὸν, ὔ, τὸ, *poculi genus*, è quo potus tenuissimè fluit, et velut *trahendo* bibitur. Est et ῥυτὸν, *habena*, quia eâ equus ῥύεται, *trahitur*.

Ῥυτὸς, ὴ, ὸν, *tractus*. Th. ῥύω, *traho*.

Ῥυτὸς, ὴ, ὸν, *incurvus* ; Æol. à ῥέπω, *inclino, curvo*.

ΡΥΩ, vel potiùs ῥύομαι, *traho ; libero, tueor* : ut ἐῤῥύσ. Est et

Ῥύω, *fluo* : à ῥέω, idem.

Ῥωβικώτερος, υ, ὁ ᾗ ὸν, *qui vix literam ῥῶ, pronunciare potest*.

Ῥωγαλέος, έα, έον, *fissus, fractus* : et

Ῥωγὰς, ᾶς, ἡ, *fissura* : à ῥᾴξ. Th. ῥήσσω, *frango*.

Ῥωγμὴ, ῆς, ἡ, *rima* : ab eod.

ΡΩΘΩΝ, ωνος, ὁ, *navis*. frequentiùs plur. ῥῶθωνες, *nares* : quasi à ῥὶς, vel ῥέω, *fluo*.

Ῥωμαῖος, αία, αῖον, *Romanus, a, um* : à Ῥώμη, *Roma*.

Ῥωμαλέος, έα, έον, *fortis, robustus* : à ῥώμη.

Ῥωμαλέως, adv. *fortitèr* : à præced.

Ῥώμη, ης, ἡ, *robur, vires* : à ῥωννύω. Est et

Ῥώμη, ης, ἡ, *ROMA*, Gr. *robur*.

Ῥώννυσι, 3. sing. præs. ind. à

ΡΩΝΝΥΩ, seu ῥώνυμι, *confirmo, roboro ;* f. ῥώσω, qu. à ῥόω, p. ἐῤῥωκα, a. 1. ἐῤῥωσα, præs. pass. ῥώννυμαι, σαι, ται, *corroboror ; valesco ;* perf. pass. ἐῤῥώμαι, σαι, ται, *valeo* : perf. part. pass. ἐῤῥωμένος, *corroboratus ; qui animo est fortis ; robustus, validus ;* plusq. p. ἐῤῥώμην, σο, το, *valebam* ; perf. imperat. pass. ἐῤῥόσο, ώσθω, *vale* ; et in 2. pl. ἐῤῥώσθε, *valete*.

'Ῥωξ, ωγός, ἡ, vel ὁ, *RUPES; fissura; scala; acinus, bacca*: pro ῥᾶξ· à ῥήσσω, *frango*. f. ξω. Hinc Angl. A ROCK.

'Ῥώοντ', pro ἐῤῥώοντο, 3. pl. imperf. m. vel pass. Ion. ab inusit. ῥώομαι, *agitor, cum impetu feror*: a ῥώω, *roboro*.

'Ῥωπήιον, ου, τὸ, *locus virgultis plenus*: à ῥᾶψ, *virgultum*. Th. ῥέπω, *tergeo, propendeo*.

'Ῥῶπος, ου, ὁ, et ῥῶπον, ου, τὸ, *merx parvi momenti; sarcina omnifaria*: à ῥᾶψ.

'Ῥωποπώλης, ου, ὁ, *venditor rerum minutarum*: qu. dicas, ῥῶπον πωλῶν, *viles et minutas merces vendens*.

'Ῥωστὶς, ῆ, ὁν, *vehemens*: à ῥώω, seu ῥώννυμι, *roboro*.

'Ρὼς, *caput, vertex*, 2 Sam. xvi. 16.

'Ῥωσθεὶς, vide in ῥώσω.

'Ῥώσω, *roborabo*: f. 1. act. verbi ῥωννύω, a. 1. pass. ἐῤῥώσθην, a. 1. part. pass. ῥωσθείς, εῖσα, ἐν.

'Ῥωτάζω, *literam ῥ sæpè itero*.

'Ῥωχμὸς, οῦ, ὁ *scissura, rima, hiatus*: à ῥαγὴ, *fissura*; quod à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*.

'ΡΩ'ΧΩ, *dentibus fremo*: qu. eos inter se ῥήσσων.

'Ρὼψ, ωπὸς, ὁ, *merx non magni momenti; virgultum*: à ῥίπτω, *tergeo, propendeo*.

'ΡΩΩ, *ROBORO*; sed pro eo usurpatur ῥωννύω, vel ῥώννυμι, *roboro*. q. v. ῥώομαι, *agitor*: et med. *ruo, irruo, festino*.

Σ.

Σ' DECIMA OCTAVA Græcorum litera, in numeris denotat *ducenta*, et cum lineolâ infrà apposità (σ,) *ducenta millia*. Multarum vocum initio impunè σ adest, etiam abest; ut σμικρὸς, μικρὸς, &c. Attici interdum pro eo habens ξ, item τ: et Dor. et Æol. in δ mutant.

Σὰ, *tua*; à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus*. Th. σύ· Sed.

Σᾶ, *salva*, contract. ex σάα, qu. à σάος, idem quod σῶς, *salvus*.

Σαΐζω, *bacchari; motu indecoro persulto*: à σαῦλος.

Σαΐλιος, ου, ὁ, *Bacchus*: à σαΐζω.

ΣΑΒΑ'ΝΟΝ, ου, τὸ, *panus asperior siccandis corporibus aptus*.

Σαβαχθάνι, Syr. ἐγκατέλιπές, με, *dereliquisti me*.

Σαβαὼθ, *exercitus*. Legitur et Σαβαώθ.

Σαββατίζω, *septimo die requiesco, Sabbatum servo*: f. ίσω, et Att. ῶ, a. 1. ἐσαββάτισα· à σαββάτου.

Σαββατικὸς, ὴ, ὸν, *SABBATICUS*: à præced.

Σαββάτου, ου, τὸ, *SABBATUM, quies*. Synecd. *hebdomada*, in pl. n. est quintæ declin. simplicium, σάββατα, ων, σαββάτων.

Σαββαῦθ, idem quod Σαβαὼθ.

ΣΑΒΟΙ", *vox Bacchantium*. Est et

Σαβοὶ, οῦν, οἱ, *Baccho initiati; Bacchi sacerdotes; loca Baccho consecrata*: à præced.

ΣΑΓΑΡΙΣ, ιος, ἡ, *securis Amazonum; gladius Persicus; securis*.

Σαγγάριος, ου, ὁ, nomen viri.

Σάγη, ης, ἡ, *tegmen, stratum; vestis militaris, vel quivis habitus externus*: à σάττω.

Σαγηνεύω, *capio, diripio*: à

Σαγήνη, ης, ἡ, *SAGENA, verriculum*, genus retis piscatorii: qu. à σάττω, *onero*.

Σάγμα, ατος, τὸ, *onus jumenti sarcinarii*. Th. σάττω, *onero*.

Σάγος, ους, τὸ, vel ου, ὁ, *SAGUM*. vox Lat.

Σαδδουκαῖος, ου, ὁ, *SADDUCÆUS*: sic dictus, à sectæ illius auctore, *Zadoko*.

Σαδινὸν, *campestria*, 4 Reg. xxiii. 4.

Σαδὼκ, nomen viri, indecl. Heb. *justus*.

ΣΑΘΗ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *animal quadrupes, ex mari victum quærens*.

ΣΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *pudendum virile*.

Σαθρὸς, ὰ, ὸν, idem quod σαπρὸς, *flaccidus, marcidus, putris*; item *debilis, futilis*: à σήπω, *putrefacio*.

Σαθρόω, f. ώσω, *debilito, marcidum* seu *flaccidum reddo*; à præced.

Σαὶν, acc. sing. à Σαΐς, ΐος, ἡ, *Sais*, urbs Ægypti.

Σαίνει, *adulatur*; 3. sing. præs. ind. à σαίνω.

Σαίνιμος, ου, ὁ ἡ, ὁ, *caudâ blandiens*: ex σαίνω, et ὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

Σαίνω, idem quod σείω, proprie *moveo, quatio*: *blandior*, proprie *de canibus, qui caudam movent blandientes*: f. σανῶ, a. 1. ἔσηνα, præs. pass. σαίνομαι, *commoveor*.

ΣΑΙ'ΡΩ, *scopis purgo, verro*; *ore sum hianti*; f. αρῶ, p. σέσαρκα, p. pass. σέσαρμαι.

Σαλίσπαλος, ου, ὁ ἡ, ὁ, *scuti vibrator*: ex σάκος, εος, τὸ, *scutum*, (qu. à σάττω, *onero*) et πάλλω, *vibro*.

Σακεσφόρος, *scutifer*: ex σάκος, et φέρω.

Σακίτων, *stabularium*; acc. sing. à σακίτης, ου, ὁ, Dor. pro σηκίτης, ου, ὁ. Th. σηκὸς, ὐ, ὁ, *stabulum*.

Σακκίζω, f. ίσω, idem quod

Σακκύω, vel

Σακκίω, vel

Σακκίζω, f. ίσω, *per saccum transmitto, colo*: à

Σάκκος, ου, ὁ, *SACCUS, cilicium; colum*: ab Hebr. שק, quod à nobis Anglis A SACK etiam appellatur.

Σάκος, εος, τὸ, *scutum, clypeus*. σάκιος, Dor. pro σάκης, ex σάκιος. Dores enim mutant gen. ι in ου. Th. σάττω, *onero*, f. ξω. Sed

Σακὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro σηκὸς, q. v.

ΣΑ'ΚΧΑΡ, αρος, vel σάκχαρι, ος, τὸ, *SACCHARUM*.

Σακῶν, gen. pl. à Σάκαι, *Sacæ*; Scythiæ populi.

Σαλὰ, ὁ, nom. viri, indecl. Heb. *jaculum*.

Σαλαθιὴλ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *petivi à Deo*.

Σαλαίζω, *lamentor*: à σάλαος.

ΣΑΛΑ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, *pauper qui opulentiam simulat, jactabundus*: qu. à σαλεύω, *jacto*.

ΣΑΛΑΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *animal, lacerti figurâ*.

Σαλάμβη, foramen per quod σίλλος βαίνει, Hesych.

Σαλαμὶς, ῖνος, ἡ, nomen insulæ, σάλαι ἀκὶς, *matula sicli*.

Σαλάσσω, vel ττω, f. ξω, *moveo, concutio*, ut modium; *impleo largiter*, ut diffluat: a σαλεύω.

Σαλάω, ῶ. idem.

Σαλεὶμ, τὸ, nomen loci, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *pupillus*.

Σαλεύω, *agito, fluctuo*: proprie de mari, ventorum vi agitato: per Synecd. *concutio, commoveo, concito*; dicitur et *neutraliter*, ut *belle periculo jactari*: f. εύσω, p. σεσάλευκα, a. 1. ἐσάλευσα, a. 1. inf act. σαλεῦσαι, præs. part. pass. σαλεύομενος, *qui agitatur*; τὰ σαλευόμενα, *res instabiles*. p. pass. σεσάλευμαι, perf. part. pass. σεσαλευμένος, *agitatus*; a. 1. pass. ἐσαλεύθην, ης, η, *concussus fui*: a. 1. inf. pass. σαλευθῆναι, f. 1. ind. pass. σαλευθήσομαι, ῃ, εται, Th. σάλος, ου, ὁ, *salum*.

Σαλὴμ, ἡ, nom. urbis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *pax*.

Σαλμὼν, ὁ, nomen abavi Davidis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *pacificus*.

Σαλμώνη, ης, ἡ, nom. mulieris, Hebr. quod interpret. Lat. *perfecta, pacifica*.

ΣΑ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *SALUM, maris profundus locus*; item *jactatio ejus qui navigat, fluctuatio*: Metaph. *cura, dubitatio*, &c. quasi ab ἅλς, ἁλὸς, ὁ, *mare*.

ΣΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, *SALPA*, piscis: qu. ex σίλλος, *splendor*, et φάω, *appareo*.

Σαλπίγγιον, f. ξω, *tubâ cano, buccino, resono*: à σάλπιγξ.

Σαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, *tubicen, buccinator*: à præced.

ΣΑ'ΛΠΙΓΞ, ιγγος, ἡ, *tuba, buccina*: acc. pl. σαλπίγγας.

Σαλπίζω, *tubâ cano, buccino*, f. ίσω, et Att. ῶ, a. 1. ἐσάλπισα, a. 1. sub. act. σαλπίσω, ης, η, a. 1. part. σαλπίσας. Th. σάλπιγξ.

Σαλπίσας, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi σαλπίζω. Th. σάλπιγξ.

Σαλπιστὴς, οῦ, ὁ, *tubicen*: à σαλπίζω.

Σᾶμα, ατος, τὸ, Dor. pro σῆμα, *signum, monumentum*, quod vide: etiam pro σῶμα, *corpus*.

Σαμαίνεται, Dor. pro σημαίνεται, S.

sing. præs. pass. verbi σημαίνω, *significo*. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Σαμάρεια, ας, ἡ, nom. urbis, montis, et regionis. A viro *Schemer*, Lat. *fax*. Hinc.

Σαμαρείτης, ου, ὁ, *Samaritanus*: à Σαμάρεια.

Σαμαρῖτις, ιδος, ἡ, *Samaritana*; à præced.

Σάνδαλον, ου, τὸ, idem quod σάνδαλον· inde ὑποσάνδαλος, *qui sandalis caret*.

ΣΑΜΒΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *SAMBUCA*, instrumentum musicum; item *machina bellica*.

Σήμερον, Dor. pro σήμερον, *hodie*. Att. τήμερον. Vide σήμερον.

Σάμη, ης, ἡ, insula sic dicta.

Σαμοθρᾴκη, ης, ἡ, nomen insulæ, sic dictæ à *Samiis*, tractum illum occupantibus.

Σάμος, urbis et insulæ nomen.

Σαμουὴλ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *exauditus à Deo*.

Σαμῦσάμης, qui σὰν σίγμα, id est, literam sigma, ut equus cui impressum erat Σ.

ΣΑΜΨΥ'ΧΟΝ, ου, τὸ, *SAMPSUCHUS*. Angl. MARJORAM. vel *amaracus*.

Σαμψών, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *Sol*.

Σάν, nom. lit. σ, ex Phœnicio, *schin*, factum.

ΣΑΝΔΑ'ΛΙΟΝ, ου, τὸ, *SANDALIUM, calceamentum muliebre*; dicitur et σάνδαλον.

ΣΑΝΔΑΡΑ'ΧΗ, ης, ἡ, *succus concretus, SANDARACHA*.

ΣΑ'ΝΔΥΞ, υκος, ἡ, *cerusa usta et rufa, SANDYX*.

Σανίδες, αἱ, *tabulæ, in quibus leges et similia inscribebantur*: item *valvæ*: et

Σανίδιον, ου, τὸ, *tabella*: et

Σανιδωτὸς, ὴ, ὸν, *asseribus tectus*: à

ΣΑΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, *tabula, asser*. quasi τανὶς, à τείνω, *extendo*.

Σάπφος, vel σάννος, ου, ὁ, *fatuus*.

Σάνταλον, ου, τὸ, *SANTALUM*, arbor.

Σάου, *servet*, 3. sing. præs. opt. act. verbi σάω, Poët. pro σῴζω, *servo*. Th. σάος, *salvus*.

Σάος, *SANUS*, idem quod σῶος, *salvus*; et contract. σῶς, compar. σαώτερος.

Σαοὺλ, ὁ, nomen regis, item Apostoli, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *petitus*. Flectitur etiam Græce Σαῦλος, ου, ὁ, Act. viii.

Σαόφρονσιν, *prudentibus*, dat. pl. à σαόφρων, quod vide.

Σαόφρων, et σώφρων, ονος, ὁ ἡ, *cui mens salva est*; item *prudens*; et σῴζω, seu σῶς, *salvus*, et φρὴν, *mens*.

Σάπτξ, *tinea*, quia σήπει vestes. Th. σήπω, *putrefacio*.

Σαπίσης, *putrefactæ*, gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. verbi σήπω, *putrefacio*, f. ψῃ, a. 2. ἔσαπον.

Σαπὶς, ῖσα, ὶν, *putrefactus*, a. 2. part. pass. præc. verbi.

ΣΑΠΕ'ΡΔΗΣ, ου, ὁ, *SAPERDA*, piscis; accipitur etiam pro *homine sapienti et astuto*. Varro *Saperdam* pro *sapiente* ponit; sed Lipsius *scurram* exponit.

Σαπρὶς, ὶς, ἡ, *caries, putredo*; et

Σαπρίζω, *putresco*, f. ίσω, p. σεσάπρικα: à

Σαπρὸς, ὰ, ὸν, *putris, rancidus; fœdus, obscœnus*: *nugax*: à σήπω, *putrefacio*.

Σάπφειρα, ας, ἡ, nom. mulieris. Gr. *Sapphirus*, gemma.

ΣΑ'ΠΦΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *SAPPHIRUS*, gemma.

Σαπφικὸς, ὴ, όν, *SAPPHICUS*: à

Σάπφω, οῦς, ἡ, *poetria lyrica*.

Σαπφὼ, *pelvis, limen*. Jerem. legend. puto ασπὼ.

Σαπὼν, οῦσα, όν, *qui putrefecit*, a. 2. part. act. verbi σήπω, *putrefacio*: a. 2 ἔσαπον. Sed Σάπων, ονος, ὁ, *SAPO*.

Σαράβαρα, *SARABARA, bracca*.

ΣΑ'ΡΑΒΟΣ, αἰδείων γυναικείον. *generatio, familia*.

ΣΑΡΙ'ΑΝΗ, ης, ἡ, *sporta, cista; vinculum*: idem quod σπυρὶς, ίδος, ἡ.

ΣΑ'ΡΓΟΣ, *SARGUS, piscis à mugilum genere*.

Σάρδις, αἱ, *Sardes*, urbs Lydiæ princeps: pl. num. tantùm. Syr. *clypei*.

Σαρδίν@, υ, ὁ, et σαρδί@, υ, ὁ, subaudi λί@, *SARDUS*, nomen *gemmæ*, sic dictæ à Sardinia insulâ, ubi laudatissimæ nascitur. Rabbini *rubinum*. F. J. *pyropum* vocat.

Σαρδίον, υ, τὸ, et

Σαρδί@, υ, ὁ, idem ac. σαρδίν@.

Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, *SARDONYX*, nomen gemmæ. compos. ex σαρδί@, υ, ὁ, *sardius*, et ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis*: quòd colore suo unguem humanum referat.

ΣΑΡΔΩ', et Σαρδὼν, όνος, ἡ, *Sardinia*, insula.

Σαρεῖ, *verret*, 3. sing. f. 1. act. verbi σαίρω, *verro, scopis purgo*: f. αρῶ. Sed σαρεῖ, est 3. sing. præs. optat. pass. verbi σαρόω, idem quod σαίρω, *verro*.

Σαρεπτα, nom. urbis Hebr. *officina aurifabri*. Vel est pl. n. g. indecl. vel sing. f. ὴ.

ΣΑ'ΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, *SARISSA, Macedonica hasta*.

Σαρκάζω, *carnes detraho*; it. *diducto rictu irrideo*: à σάρξ.

Σαρκασμὸς, ὁ, *SARCASMUS, irrisio, amarulenta*: Hinc Angl. SARCASM: à p. pass. præced.

Σαρκίζειν, seu σαρκάζειν. inf. à σαρκάζω, quod vide, *carnes carpere ac vellere*; *irrideo*. Th. σάρξ, *caro*.

Σαρκικὸς, ὴ, όν, *carnalis, carneus, corporeus*. In S. S. *imperfectus, debilis*: *corruptus, pravus, impius*: ab eod.

Σάρκινος, ίνη, ινον, *carneus, qui est crasso corpore*: ab eod. Th.

Σαρκοφάγος, υ, ὁ ἡ, *carnivorus*; it. subst. *sepulchrum*: inde

Σαρκοφαγία, ας, ἡ, *carnium esus*: ex σάρξ et φάγω.

Σαρκόω, f. ώσω, *carneum reddo, incarno*: indè

Σάρκωσις, εως, ὁ, *carnis generatio*: à præced. Th. σάρξ, *caro*.

Σάρμα, ατος, τὸ, *hiatus*; *sordes purgendo collectæ*.

ΣΑ'ΡΞ, κὸς, ἡ, *caro, pulpa*; [* In S. S. *homo*. ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, Joan. i. 14. Mat. xxiv. 22. Joan. xvii. 2. Rom. iii. 20. 1 Pet. i. 24.] *ejus imperfectio, imbecillitas, corruptio*, &c. item *lex Mosis*.

Σαρὼχ, ὁ, nom. viri, indecl. Heb. *palmes*.

Σαρπηδὼν, *SARPEDON*, nomen propr. viri.

Σαρὸς, ὰ, ὸν, *scopæ*; *res, homo nullius pretii*; à σαίρω.

ΣΑ'ΡΠΟΣ, υ, ὁ, *arca, domus lignea*.

Σαρὼν, *verro*: f. ώσω, p. part. pass. σεσαρωμένος· à σαρὸς.

Σάρρα, ας, ἡ, nomen mulieris, uxoris Abrahami. Hebr. *princeps*.

Σάρωθρον, υ, ὁ, *scopæ*; à σαρόω.

Σάρων, ωνος, ὁ, nomen regionis, Hebr. *lorica*. Est et

Σάρων, *natura muliebris*; it. *rete, et deus nauticus*.

Σαρωνὶς, ίδος, ἡ, *quercus cava*; quia σίσηρος.

Σὰς, *tuas*: acc. pl. f. g. à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um*. Th. σὺ, *tu*.

Σατὰν, ὁ, nom. principis malorum Angelorum, indecl. Hebr. *adversarius*.

Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, idem, 2 Cor. xi. 14.

Σατὶς, ης, ἡ, et σάτινον, υ, τὸ, *plaustrum, vehiculum*: à σάττω, *onero*.

Σάτον, υ, τὸ, *frumenti mensura tertia pars ephæ, et respondet seequimodio*: Et *sesquimodius* continet 6 cabos, *cabus* verò 24 ova. Vox Syr.

Σατραπεία, ας, et Ion. ίη, ίης, ἡ, *Satrapiæ principatus*. à

ΣΑΤΡΑ'ΠΗΣ, ου, ὁ, *SATRAPA, provinciæ præses*, vox Persica.

ΣΑ'ΤΤΩ, *onero, onus impono, refercio, constipo, subigo*: f. ξω, p. σέσαχα, p. pass. *σέσαγμαι*.

* Σατυρικὸν, *Satyricum*, scil. subintelligitur, δρᾶμα, Æl. ii. 8.

Σατυρικὸς, ὴ, όν, *SATYRICUS; dicax, mordax*: et

Σατύριον, υ, τὸ, *herba ad Venerem incitans*: à

ΣΑ'ΤΥΡΟΣ, υ, ὁ, *SATYRUS*: qu. à σαίω, [* σατυρεῖ, *fabula Satyrica*. Athen. x. p. 420. Λυκόφρων γράψας Σατυρεῖς, Μανίδημον, *qui scripsit fabulam, cui tit. Menedemum*.]

Σαυκὸς, ὴ, όν, *siccus, aridus*.

Σαυλὰ, adverbialitèr, *tardè*. à

ΣΑΥΛΟ'Σ, ὴ, όν, *delicatus, mollis*: *fluxus, levis, tardus, quietus*. Est et

Σαῦλος, υ, ὁ, nom. propr.

Σαυνίζω, *saunio percutio*: à

Σανίον, υ, τὸ, *hasta* : à σαίνω, *quatio*.

Σανδὺς, ἁπαλὸς, *mollis, tener* ; fortasse pro σανλὸς.

ΣΑΥ΄ΡΑ, vel σαύρα, ας, ἡ, *lacerta*.

Σαῦρος, υ, ὁ, *lacertus*. Est et nom. piscis.

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *cuspis in imâ hastâ transversa* : seu *ferramentum concavum, macronatum, cui extrema hastæ pars inserta, efficit ut erigatur, et solo infigatur* : qu. σαυρωτὴρ, à σαυρόω.

ΣΑΥΣΑΡΙΣΜΟ΄Σ, ῦ, ὁ, *linguæ hæsitatio*.

Σαυσαρὸς, ᾶ, ὁ, *SUSURRUS* : Vox fictitia.

Σαυτῆς, per Crasin pro σεαυτῆς: sic σαυτὸ pro σεαυτὸ, et σαυτὸν, pro σεαυτὸν, *te ipsum* : ex σύ, et αὐτὸς, *ipse*.

Σάφα, adv. *perspicuè, certò, verè* : à σαφὴς, ἰος, ὁ ἡ ἡ, *manifestus*.

Σαφανὶς, ίος, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro σαφηνὴς, *perspicuus, clarus, certus*.

Σαφὲς, Poët. n. g. loco adv. σαφῶς, *apertè, perspicuè*, quod vide.

Σαφέστατος, superl. et

Σαφέστερος, ἐμὶ, ον, comp. à σαφὴς, *manifestus*.

Σαφὴμι, vide σαφηνίζω.

Σαφὴς, et σαφανὴς, Ion. pro σαφῶς, *apertè, palam*, quod vide.

Σαφὴ, acc. sing. à σαφὴς, q. v.

Σαφήνεια, ας, ἡ, *perspicuitas* ; ab eod.

Σαφηνίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, *explano, exprimo, declaro*. Th. σαφὴς, *manifestus*.

Σαφηνῶ, Att. pro σαφηνίσω, f. 1. verbi præced.

Σαφηνὴς, idem quod σαφῶς, q. vide.

ΣΑΦΗ΄Σ, ίος, ὁ ἡ ἡ, *manifestus, apertus, perspicuus, certus*.

Σαφῶς, adv. *manifestè, perspicuè* à præced.

Σαχὼτις, ίδος, ἡ, *constipatus* : a. 1. part. pass. à σάττω, *onero* ; f. ξω, a. 1. pass. ἐσάχθην.

Σάω, ους, -ᾶς, ἡ, nom. mulier. *salva*.

Σάω, *servavit, servabat* : pro ἐσάωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. rejecto augmento et Apocope Poët. σῶσ. Sumitur et pro σώσον, *serva* : a. 1. imperat. act. per eand. Apoc. Alii volant esse 3. sing. imperf. pro ἐσάωζε. vel præs. imperat. pro σάωζε, verbi σάωζω. Sunt qui σάω, Doricè dici docent pro σᾶς, verbi

Σάω, vel σαόω, *servo*, propriè (secund. Ern.) *eiripiendo è periculo vi alterius* : à σάος, Poët. pro σῶος, *salvus*.

Σαώζω, Poët. pro σώζω, *servo*. ab eod. Th.

Σάωσε, *servavit* ; Ion. pro ἐσάωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σαώζω, Poët. pro σωζω, *servo*, ab eod. Th.

Σαώσει, *servabit* ; 3. sing. f. 1. e- ει et Th.

Σαώσειν, *servaturum esse* ; Ion. pro σωσέειν, f. 1. infin. verbi σαώζω, vid. σάωσε.

Σαώσετον, dual. f. 1. act. verbi ejusd.

Σαώσομεν, 1. pl. f. 1. ind. verbi ejusd.

Σαωτικὸς, *magicè salvus* : comp. à σάος, idem quod σῶος, *salvus*.

Σβεννυμένων, Æol. pro σβεννυμένων, gen. pl. part. præs. pass. verbi

ΣΒΕ΄ΝΝΥΜΙ, sive σβεννύω, *extinguo, restinguo* : *comprimo* : præs. imperat. σβέννυθι, ύτω, et in 2. pl. σβέννυτε, ύντων, ab inus. σβίω, a. 1. ἔσβεσα, a. 1. inf. act. σβέσαι, p. ἐσβεκα et -κα, præs. pass. σβέννυμαι, σαι, ται, et in 3. pl. σβεννύονται, perf. pass. ἔσβεσμαι, a. 1. pass. ἐσβέσθην, et in infin. σβεσθῆναι, f. 1. pass. σβεσθήσομαι, ῃ, εται, f. 2. pass. σβήσομαι.

Σβέσα, ας, ε, Ion. pro ἔσβεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi super.

Σβέστις, εως, ἡ, *extinctio* : à 2. pers. p. pass. ejusdem.

Σβέσσαι, gem. σ, Poët. pro σβέσαι, a. 1. infin. act. verbi σβέννυμι.

Σβεστὸς, ὴ, ὸν, *habens vim extinguendi* : à σβέννυμι.

Σβέσω, ας, ει, *extinguam* ; f. 1. act. ejusd.

Σὲ, *te* : acc. sing. à σὺ, *tu*. σὲ ϑείνας, Att. pro σὺ ϑείνας, vel potius pro κατὰ ϑείνας, per Synecd.

Σεαυτὸ, ῆς, ὸ, et contractè σαυτὸ, ῆς, ὸ, *tui ipsius*, caret nom. compositum ex σὺ pro σὺ, *tui*, et αὐτὸ.

Σεβάζομαι, idem quod σέβομαι, *colo, veneror* : item *vereor*, f. m. άσομαι, p. pass. σεσέβασμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἐσεβάσθην, Th. σέβω, *colo*.

Σέβας, τὸ, indecl. *reverentia, veneratio, pudor* : *res sacra* : ab eod. Th.

Σεβάσθησαν, Ion. pro ἐσεβάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à σεβάζομαι, quod vide.

Σέβασμα, ατος, τὸ, *veneratio, signum dei* : σεβάσματα, ων, τὰ, *sacra* : ab eod.

Σεβασμὸς, ὁ, ὁ, *veneratio* ; *cultus* ; *religio* : ab eod.

Σεβάσμιος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, vel σεβάσμιος, ία, ιον, id. quod σεβαστὸς, ab eod.

Σεβάσσατο, Ion. et Poët. gem. σ pro ισεβάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi σεβάζομαι.

Σεβαστὸς, ὴ, ὸν, *venerandus, colendus, adorandus* : *Augustus*, q. d. *veneratione dignus*, cognomen Rom. Imperatorum. Σεβαστὴ, ῆς, ἡ, *Augusta*, *Cæsaris* uxor. à p. pass. verbi σεβάζομαι, idem ac Th. σέβω, *colo*.

Σέβι, *cole* : præs. imperat. act. à σέβω.

ΣΕΒΕ΄ΝΙΟΝ, υ, τὸ, *palmæ invocatio*. *lucrum*.

Σεβίζω, Poët. idem quod σεβάζομαι, *colo, veneror*.

Σέβομαι, *colo, veneror*, cum acc. item pass. *color* : est et *pudet me, revereor* : præs. imperat. m. σέβου, præs. infin. m. σέβεσθαι, part. præs. m. σεβόμενος, μένη, μενον, Th. σέβω, *colo*.

Σέβοντι, Dor. pro σέβει, 3. pl. præs. act. à

ΣΕ΄ΒΩ, *veneror, adoro, colo*.

Σέϑεν, per Sync. pro σέϑεν, Poët. Dor. seu Ion. pro σοῦ, gen. sing. σὺ, *tu*.

Σείο, et σέο, Ion. pro σοῦ, gen. sing. à σὺ, *tu*.

Σείομαι, ει, præs. part. pass. σέων, *moveo, rue*, f. σω, p. σεσεισμαι.

Σείοντες, nom. pl. præs. part. act. ejusd.

Σείος, Laconicè pro Σεὺς, *divus*. Th. Θεὸς, *Deus*.

Σειρ, ῆρος, ὁ, *Sol*. à σείω, *desicco*.

ΣΕΙΡΑ΄, ας, ἡ, *catena, funis*, h. *nexa, SERA et obex*. σειραὶ quoque *bulborum et aliorum fasciculi* : à σείω, *necto*.

Σειρὴν, ῆνος, ἡ, *SIREN*, monstri mariui genus ; item *insectum ei haud dissimile*. [* *Scarabæus*, genus crabronum vivens in eremo. Arist. et LXX. Vid. Voss. de Sibyllis, p. 262.] Alii ab σείω, *necto* : alii à σύρω, *traho*. Alii autem à σιρὸς, quòd audientes Sirenum voce capti, ab ea tanquam tune penderent, et velut alligati traherentur.

Σειρὸν, f. ήσω, *fulgure* ; *inflammatione capitis laboro* : à σείω, *desicco*.

Σείριον, υ, τὸ, *astrum* : et

Σείριος, υ, τὸ, *SIRIUS*, nomen stellæ, quæ etiam *canicula* dicitur : à σείω, *hio* : vel, ut alii, à præced. Th.

Σειρομάστης, ου, ὁ, *hasta*, Il. Reg.

Σειρὸν, ῶν, *evacuo, inanio*, f. ώσω. p. σεσείρωκα.

ΣΕΙ΄ΡΩ, *desicco* : hinc σείρ, *sol*.

* Σειτάγεται, *onerant alicui*, Diog. Laert. in Solone ex σῖτος, et ἄγω.

Σειτανίνας, Dor. pro σειτανῆς, à 1. part. m. f. g. à σῖτος.

Σειστὸς, *commotus* : a. 1. part. pass. verbi σείω, *moveo* ; f. σέσω, a. 1. pass. ἐσείσθην, ης, ε, et in 3. pl. ἐσείσθησαν.

Σεισμὸς, ὁ, ὁ, *agitatio, concussio* : *terræ motus* : à 1. pers. p. pass. verbi

ΣΕΙ΄Ω, *quatio, moveo, cibro, agito* ; *calumnior, criminor* ; item *vexo* ; fut. σείσω, p. σέσεικα, a. 1. ἔσεισα, p. pass. σεσεισμαι.

Σεκόνδος, ου, ὁ, nom. viri, Lat. *Secundus*.

Σέλα, dat. sing. à σέλας, ατος, τὸ : dat. σέλατι, ejecto τ, σέλαι, contract.

Σελαγίνω, f. ήσω, *splendeo, fulgeo* : qu. σέλας ἄγω. Th. σέλας.

Σέλαγος, ους, ὁ, nomen proprium.

Σελαναία, ας, Doricè et σελαναῖς, ᾶς, ἡ, Ion. *Luna*.

Σελάνναν, Dor. pro σελήνην, acc. sing. à σελήνη, *Luna*.

ΣΕ΄ΛΑΣ, ατος, τὸ, *fulgur, lumen, jubar, fulgur* : qu. ex σείω, et λάω, *splendor*.

ΣΕ΄ΛΑΧΟΣ, ους, τὸ, *genus piscium cartilaginosum*, an à σέλας, cutis scil. splendore ?

Σιλβέστα, ας, ἡ, nomen urbis à *Sylvestre Nicanore* sic dictæ.

ΣΙΛΕΥΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *poculi, navis, et vestis quoddam genus.*

Σιληνάϊος, αία, αῖον, *lunaris*: Hinc subst. ἡ Σιληναία, *luna*: à

Σιλήνη, ης, ἡ, *luna*; q. d. σέλας νέον, *lumen novum*. Sic dictum quòd subinde novas accipiat phases. à σέλας.

Σιληνιάζομαι, σιληνιασθῆναι, *lunaticus sum*; *conflictor morbo per certa lunæ intervalla redeunte*, f. m. ἀσθήσομαι, a. 1. m. ἐσιληνιασάμην, ῶμαι, ασται, ῶσθαι, part. m. σιληνιαζόμενος, μένη, μενον, *lunaticus, a, um*. à præced.

Σιληνιακὸς, ἡ, ὸν, *lunaris*; *lunaticus, morbo comitiali laborans*. à σιλήνη.

ΣΕ'ΛΙΝΟΝ, ου, τὸ, *apium*, herba. Angl. PARSLY.

ΣΕΛΙ'Σ, ἴδος, ἡ, *spatium inter lineas, pagina.*

Σίλλα, *sella*: Vox Lat.

Σιλλιστέριον, *sellisternium*; Gl. Cyr. σιλλιστέρνιον.

ΣΙΛΛΟ'Σ, ου, ὁ, *SILLUS, pauper qui dives haberi volebat.* Hinc *jactator.*

Σίλλυς, *spatium inter tabulata navis, transitrum*: à σιλλὶς.

Σιμά, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *citmitus.*

Σεμέλη, ης, ἡ, *SEMELE*, mater Liberi, Cadmi filia. Ducunt ex σίλας, et μέλειν, quòd Jove voluit jungi cum fulgure et tonitru.

Σιμίθιος, *exiguus lacertus*, apud Italos *tarantula*: veteribus *Chalcidica lacerta* dicta.

ΣΕΜΙ'ΔΑΛΙΣ, εως, ἡ, *SIMILA, similago, flos farinæ triticeæ.*

Σεμίραμις, ἡ, *Semiramis.* Nini uxor.

Σιμιολογέω, -ῶ, f. ήσω, *speciosè et gravitèr loquor, glorior, jactito*: à

Σιμιολόγος, *qui gravitèr* de re quâpiam *disserit, ostentator*: ex σιμὸς, et λόγος, qu. à λέγω, *dico*, p. m. λέξω.

ΣΕΜΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *venerandus, castus*; *augustus, honestus, gravis*: qu. à σέβω, *veneror.* Hinc compar.

Σεμνότερος, *præstantior.*

Σεμύνω, *illustro, exorno, magnifico prædico*: à σεμνὸς.

Σεμνότης, ητος, ἡ, *gravitas, majestas*: *reverentia, honestas*; [* *pudicitia*] à Th. σεμνὸς.

Σεμνόομαι, *gravitatem præ me fero, jactito me*: à

Σεμνόω, fut. ώσω, *venerandum et augustum reddo, orno, extollo.* à σεμνὸς.

Σεμνῶς, adv. *honestè, decentèr, gravitèr.* ab eod.

Σένα, *sena*: planta inter purgantes maximè excellens.

Σέο, Ion. pro σοῦ, gen. sing. à σὺ, *tu.*

Σεοὶ, *Dii*: Dor.

Σεπτὸς, ὴ, ὸν, *venerabilis*; à σέβω, *colo.*

ΣΕΡΑΠΙΑ'Σ, άδος, ἡ, herbæ nomen.

Σεραφὶμ, *Seraphim*, indecl.

Σέργιος, ου, ὁ, nomen civis Romani.

ΣΕ'ΡΙΣ, εως, ἡ, *cichorii genus*: Angl. ENDIVE.

ΣΕΡΙ'ΦΙΟΝ, vel σέριφον, ου, τὸ, *absinthium marinum.*

ΣΕ'ΡΙΦΟΣ, γεως, ἡ, *anus, quæ in virginitate consenuit.*

ΣΕ'ΡΦΟΣ, ου, ὁ, insecti genus, *culex.*

Σέσαγμαι, p. pass. verbi σάττω, *onero*; ἧ, ξαι, p. σέσαχα, p. pass. infin. σεσάχθαι, p. part. σεσαγμένος.

Σεσαρὼς, *ridens, dentes stridens*: f. g. à σεσηρὼς, p. part. m. verbi σαίρω, *sum ore hiante* seu *diducto*, prout illi faciunt qui cachinnantur, unè pro *ridente* accipitur. f. αρῶ, perf. σέσαρκα, p. m. σεσηρὼς et σέσαρως.

Σεσῖσθαι, perf. infin. pass. verbi σείω, *quatio, moveo.*

ΣΕ'ΣΕΛΙ, εως, τὸ, et σέσελις, ἡ, herbæ nomen.

Σέσηπα, *putrefactus sum*: p. m. verbi σήπω, *putrefacio*: f. ψω.

Σεσηὼς, *sum ore aperto*: p. m. à σαίρω.

Σεσηὼς, ῶτος, ὸς, ejusd. part.

Σέσθιεν, et σέθιεν, Poët. pro σοῦ, gen. sing. vel acc. sing. à σὺ, *tu.*

Σεσιγημένος, Dor. pro σεσιγημένος, perf. part. pass. à σιγάω, *sileo*: f. ήσω.

Σεσιωπημένος, η, ον, *tacitus, qui silentio premitur*: Dor. pro σεσιωπημένος, p. part. pass. verbi σιωπάω, *sileo.*

Σεσοφισμένος, η, ον, *peritus*: p. part. pass. verbi σοφίζω, *reddo sapientem*: f. ίσω, p. σεσόφικα. Th. σοφὸς, *sapiens.*

Σεσοφισμένως, adv. *scitè, callidè*; à præced.

Σεῦ. Dor. pro σοῦ, gen. à σὺ, *tu.*

Σεύω, *fu*, *vi*: a. 1. Ion. pro ἔσευα, verbi σεύω, *cieo, agito.* Th. σείω, *quatio.*

Σεύατο, Ion. pro ἐσεύατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd. [* σευάμενος, *ruens.* Il. X. 22.]

Σεύθω, *concitetur*: per Sync. pro σευέσθω, 3. sing. a. 1. imperat. m. σεύσαι, ἀσθω, verbi ejusd.

Σευτλίον, ου, ὁ, nomen ranæ, à

Σεύτλιον vel, τεύτλιον, *beta* in quâ versatur.

Σεύω, f. εύσω, *agito, concito, persequor, fugo*: σεύομαι, *concitor, prorumpo, ruo.* Th. σείω, *quatio.*

Σεφήνει, a. 1. infin. pass. verbi σέβω, *veneror, colo.*

Σέψασθαι, a. 1. infin. m. ejusd.

Σεωυτῦ, Ion. pro σεαυτοῦ, *tui ipsius.*

Σήθ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *repositus.*

Σήθω, *excutio, cribro*; à σείω, *moveo.*

Σηκάζω, f. άσω, *stabulo, includo.* Th. σηκὸς, *stabulum.*

Σήκεσθεν, Bœot. Sync. pro ἐσηκάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. præced. verbi.

Σηκὸς, ἴβος, ἡ, *ancilla*: à

ΣΗΚΟ'Σ, ου, ὁ, propriè *septum*; undè *stabulum*; *templum, fanum*; *loculi avium*; *domus cujusque*; *sacra olea*, ap. Ath. Est etiam *pondus* vel *statera*: undè

Σηκόω, -ῶ, *pondero*: à præced. Th.

Σήκωμα, ατος, τὸ, *libramentum*; item *libratio jaculi, ut momentum accipiat*: à σηκόω. Th. σηκὸς.

Σὴμ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. ὀνομαστὸς.

Σῆμ, pro σῆμα, quod vide.

ΣΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, *signum, nota*; *vexillum, insigne* nobilitatis; *portentum, augurium*; *monumentum, sepulchrum*; σημεῖον, ου, τὸ, idem. Hinc

Σημαία, ας, ἡ, *vexillum, cohors*; *simulacrum*; *insigne* familiæ.

Σῆμαιν' pro σήμαινε, præs. imperar. à σημαίνω, quod vide.

Σημαίνουσα, Dor. pro σημαίνουσα, *significans*: præs. part. f. g. ejusd. verbi.

Σημαίνω, *signo, signum do, significo, præcipio, nuntio, portendo*; *impero, præsum*; f. ανῶ, a. 1. ἐσήμανα et ἐσήμηνα, a. 1. infin. act. σημᾶναι, p. σεσήμαγκα, præs. pass. σημαίνομαι, perf. pass. σεσήμασμαι, et Att. σεσήμασμαι, p. part. pass. σεσήμασμένος, η, ον. à Th. σῆμα, *signum.*

Σημᾶναι, a. 1. infin. act. verbi præced.

Σημανέω, Ion. pro σημανῶ, f. 1. ind. act. verbi ejusdem.

Σημαντέον, *significandum*: verbalo à σημαίνω.

Σημαντικὸς, ἡ, ὸν, *significandi vim habens*: ab eod.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, *qui aliquid significat*; *præfectus, dux, qui signum dat classicum canendo*: ab eod.

Σημασία, ας, ἡ, *significatio, signi datio*: à σῆμα.

Σήματα, *literæ*: n. pl. à σῆμα, ατος, τὸ, *signum.*

Σημεῖον, ου, τὸ, *nota*; *punctum* apud Mathem. *signum quodlibet militare, vexillum*; *miraculum*; *argumentum*: ab eod.

Σημειόομαι, -όμαι, *noto, signo*; præs. imperat. m. σημείου, -ὸ. -οῦσθω, -ούσθω, et in 2. pl. -οῦσθε, -ούσθη, f. m. ώσομαι, perf. pass. σεσημείωμαι: à

Σημείου, -ῶ, *noto, signo*: à σημεῖον. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum.*

Σημείωσις, εως, ἡ, *notatio, designatio, observatio*: à 2. pers. perf. pass. præced.

Σημερινὸς, *hodiernus*: à

Σήμερον, et Att. τήμερον, *hodiè*: adv. qu. dicatur ἡμέρᾳ, *hac die*, ἡ σήμερον, scil. ἡμέρα, *hodiernus dies.*

Σημεῖον pro σημεῖον, ου, τὸ, *signum*, quod vide.

Σημήνῃ, *significaverit*: 3. sing. a. 1. sub. act. verbi σημαίνω, *significe*: f. ανῶ, a. 1. ἐσήμανα et ἐσήμηνα. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum.*

Σημιήϊον et σημιήϊον, ου, τὸ, sunt Lat. origine, *semicinctium* quod et *succinctorium* aut *si*

culum dicitur. Græcè πυξίδιον, ου, τὸ.

Σὰν, *tuam*, acc. sing. f. g. ἀ σὸς, ἡ, ὸν. Th. σὸν, *tu*.

Σαπεδὼν, όνος, ἡ, *marcedo, putredo, caries* : à σήπω, *putrefacio*.

Σαπία, ας, ἡ, *SEPIA*, nomen piscis, atrum liquorem emittentis; accipitur et pro *atramento*. Athen. lib. 7. Th. σήπω, *putrefacio*.

Σαπτὸν, ὸν, τὸ, *unguentum putrefaciens* : à

Σαπτὸς, ὴ, ὸν, *putrefaciens*: quod et

Σαπτὸς, ὴ, ὸν, idem ; it. *putridus* : à sequente.

ΣΗ'ΠΩ, *putrefacio* : f. ψω, p. act. σέσηφα, p. m. σέσηπα, et Dor. σεσάπα σέσηπμαι, *putrefio, putresco ; marceo* : a. 2. pass ἐσάπην, ης, η.

Σήραγξ, γγος, ἡ, *rima et fissura terræ, antrum, caverna, specus* : à σειρὰ, ας. verbi σαίρω.

ΣΗ'ΡΕΣ, ωος, οἱ, *SERES*. populus: sing. est σὴρ, ῆρὸς, ὁ, quòd est etiam *bombyx, vermiculus qui net sericum*. Seres quippe arbores habent undè sericum conficiunt?

Σηρικὸς, ὴ, ὸν, *SERICUS, a, um* ; à σὴρ, ῆρὸς, ὁ, *bombyx*.

Σὴς, τῆς, ὁ, *tinea* : à σήπω, *putrefacio* : nascitur enim ex putredine.

Σῆς et σῆσι, Ion pro σοῖς, dat. pl. Vid. σὸν.

ΣΗΣΑ'ΜΗ, ης, ἡ, seu σήσαμος, ου, τὸ, *SESAMA*, vel *SESAMUM*, frumenti Indici genus.

Σησὰς, άδος, ἡ, *Sesta puella* : à

Σησὲς, ὁ, nomen insulæ.

ΣΗ'ΤΕΣ, adv. *hoc anno* : Att. τῆτες, quasi τῷ ἔτει τούτῳ. [* Sed, inquit Dup. in Theophr. Charact. c. iii. p. 249. exemplum desidero ubi σῆτες, hoc sensu legatur.] Hinc

Σητὶς, ὶς, ὁ, ἡ, *tinea* : à

Σητ-ζομαι, ου, ὁ ᾗ ὦ, *à tineis consumptus* : ex σὴς, *tinea*, et βρωτὸς, *voratus*. Th. ζρωσκω, *comedo*.

Σητόκοπος, *à tineis cæsus*, seu *pertusus* : quòd ex σὴς, τῆς, ὁ, *tinea*, et κόπτω, *scindo* : p. m. κέκοπα.

Σὴψ, πὸς, ὁ ᾗ ὦ, serpentis nomen, à putrefaciendo sic dicti. Th. σήπω.

Σηψὶς, ισος, ἡ, *putrefactio, putredo* : ab eod.

Σθένος, ους, ἡ, nom. mulieris, *robusta*, qu. à σθένος, *rubur*.

Σθενερὸς, ἐὰ, ἐὸν. *robustus, validus* : à σθένος.

Σθενελαΐδης, *Sthenelaides* : à

Σθένελας, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Σθένος, ους, τὸ, *robur, vis, potentia* : à Th. σθένω.

Σθενόω, -ῶ, *roboro, confirmo* : f. ώσω, p. ἐσθένωκα, a. 1. ἐσθένωσα, a. 1. opt. act. σθενωσαίμι, αις, αι. à præced.

ΣΘΕΊΝΩ, *valeo, possum*.

Σιαγόνιον, ου, τὸ, *pars maxillæ* : à

ΣΙΑΓΩ'Ν, ὼνος, ὁ, vel ἡ, *mala, maxilla*.

Σιαίνομαι, *tedio, afficior*, Gloss.

ΣΙ'ΑΛΟΝ, ου, τὸ, seu σίαλος, ου, ὁ, *SALIVA*. Dicitur et σίαλον, quasi à σίω, quia in ore movetur.

Σίαλος, ου, ὁ, est etiam *porcus saginatus*, gen. Ion. σιάλεος, qu. ex σιάεος, et ἄλις, quia admodum pastus.

ΣΙ'ΒΥΛΛΑ, ης, η, *SIBYLLA, vaticinatrix*. q. d. σιὸς βολὴ. σιὸς pro διὸς, Æol. vel Dor.

Σιβύνη, ης, ἡ, *venabulum*, propriè quo sues figuntur. Dicitur et σιβάνη. à σῦς, *sus*.

Σίγα, adv. *tacitè*, ut σιγᾷ· vide σιγὰ· At

Σίγᾶ, *tace*, præs. imperat. à σιγάω.

Σιγαλὸς, ὴ, όν, *tacitus* : à σιγάω, *sileo*.

Σιγαλόεις, όεσσα, όεν, *qui pulchritudine sui admirationem et silentium inducit, splendidus, elegans* : in acc. sing. σιγαλόεντα. Th. σιγάω, *sileo*.

Σιγαλὸς, ὰ, όν, Dor. pro σιγαλὸς.

Σιγᾶν, *tacere*. præs. infin. act. à σιγάω, quod vide.

ΣΙΓΑ'Ω, -ᾶ, *taceo, sileo*, f. ήσω, p. σεσίγηκα.

* Σιγεὺς, έως, *Sigeensis*. Dion. Hal. i. p. 58. ed. Sylb.

Σιγὴ, ῆς, ἡ, *silentium, taciturnitas*, σιγῇ, dat. *tacitè, clam* : adverbialiter sumitur. Th. σιγάω, *sileo*.

Σίγηθις, ισα, ιν, a. 1. part. pass. verbi σιγάω, *sileo*, a. 1. pass. ἐσιγήθην.

Σιγηλὸς, ὴ, όν, *silentium, taciturnus*. Th. σιγάω, *taceo*.

Σιγὴν, Dor. pro σιγῶν, *silere*, præs. infin. ejusd. verbi.

ΣΙ'ΤΑΛΙ, *imanes*. Sed

Σιγλαὶ, ῶν, αἱ, *cifræ, notæ compendiariæ in scribendi* ; quod per eas aliquid σιγᾶται.

Σιγνοφέρος, ου, ὁ ᾗ ὦ, *manipularius, signifer*, Ex σίγνον, *signum*, quod Lat. et φέρω, *fero*.

Σιγύνη, ης, ἡ, *jaculum è ferro* : ut σιβύνη, Oppian. l.

Σιγῶντι, Dor. pro σιγῶσι, *silent*, 3. pl. præs. à σιγάω.

Σιδάρεος, Dor. pro σιδήρεος.

Σιδαρίδιτος, ου, ὁ, Dor. pro σιδηρίδιτος.

Σίδαρος, Dor. pro σίδηρος, *ferrum*.

Σιδαροχάρμας, ὰ, ὁ, Dor. *qui ferro*, vel *ferreis armis gaudet, bellicosus*. ὁ σιδήρῳ χαίρων. σιδαροχαρμὰν, Dor. gen. pl. Ex σίδηρος, *ferrum*, et χαίρω, *gaudeo*.

ΣΙ'ΔΗ, ης, ἡ, *malus Punica*, et *fructus* : à Sida Bœotiæ oppido.

Σιδήρεος, -ᾶος, -ᾶη, -ᾶον, (et Dor. -ᾶα, -ᾶ) ἑον, -ῦν, *ferreus, a, um*. Th. σίδηρος, *ferrum*.

* Σιδηρεὺς, ὴ, ὸν, idem.

Σιδηρόω, f. ώσω, *ferrum tracto* : et

Σιδήριον, ου, τὸ, *ferrum ferramentum* : à σίδηρος.

Σιδηρίτας, et σιδηρίτης, ου, ὁ, Dor. pro

Σιδηρίτης, ου, ὁ, *ferrarius* ; it. *magnes* : et

Σιδηρίτις, ίδος, ἡ, *febrilis* ; γῆ σιδηρῖτις, *ubi ferrum effoditur* ; λίθος σιδηρῖτις, *magnes* ; item herba sic dicta.

Σιδηρόλιτος, *ferro ligatus* ; ex σίδηρος, *ferrum*, et λίθος, *ligo*.

ΣΙ'ΔΗΡΟΣ, ὁ, *ferrum* ; *ex ferro confectum*, ut *ensis, telum, thorax ferreus*.

Σιδήρω, -ῶ, *ferro abduco, præfiri, ferro munio*. Th. σίδηρος, *ferrum*.

Σιδὼν ῶνος, ἡ, nomen urbis Phœniciæ, *SIDON*. Hebr. *venatio*. Hinc

Σιδώνιος, *SIDONIUS*.

Σίελον, ου, τὸ, et σιάλος, ου, ὁ, *saliva* : vide σίαλος.

ΣΙ'ΖΩ, f. σίσω, vel σίξω, *strido, sibilo* : dicitur de ferro candente, quum in aqua restinguitur, à ἦχος.

Σικανοὶ, ῶν, οἱ, *SICANI*, gens.

Σικάριος, ου, ὁ, *sicarius*, vox origine Lat. à *sica*, qu. *secs*, à secundo, Gr. δίλλω, σεσ, ὁ, *pugio*.

Σικελία, ας, ἡ, *Sicilia*, regio.

Σικελὸς, ὴ, ὸν, *Siculus, a, um* ; in pl. Σικελοὶ.

Σίκερα, τὸ, *SICERA*, indecl. et sumitur pro quolibet potu inebriante, præter vinum ; ut *cervisia*, &c.

Σίκιμα, ων, τὰ, *Sichem*, urbs et regio urbis circumvicina.

ΣΙ'ΚΙΝΝΙΣ, *saltatio quædam militaris* : ex σείω, et κίνημι. Exercent eam σείοντες ᾗ κινοῦντες.

Σίκλος, *SICLUS, didrachmum*.

Σικύα, ας, ἡ, *cucurbita*, κολοκύνθη qui similis est τῷ σικυῷ. Th. σίκυος, *cucumis*.

Σικυήρατον, ου, τὸ, *cucumerarium*. Aliter σικυάλατον, quod ibi σικύα ἐλαύνεται. Vel σικυήρατον, quod σίκυα κρεμᾶται.

ΣΙ'ΚΥΟΣ, ου, vel σικύς, ὑος, ὁ, ἡ, et veteres Græci κικύς, *CUCUMIS*. Hinc σικύα, ας, ἡ, *cucurbita*.

Σικυωνόθεν, adv. pro ἐκ τῆς Σικυῶνος, *ex urbe Sycione*.

Σικχαίνω, *fastidio* ; f. ανῶ, p. σεσικχάγκα, præs. med. σικχαίνομαι, *tædet me* : et

Σικχασία, ας, ἡ, *tædium* : à

ΣΙΚΧΟΣ, ὴ, ὸν, *injucundus, molestus, derisor* ; *imbecillus, fastidiosus*. Hinc Angl. SICK.

Σίλας, ου, ὁ, nom. viri, Lat. *taciturnus*.

ΣΙ'ΛΙΓΝΙΣ, ιος, ἡ, *silico*. Gr. et Lat.

Σιλλικύφιον, ου, τὸ, *planta quædam*.

Σίλλος, ου, οἱ, *dicacitates, cavillationes* : qu. à σιάω ὕλλω, *movere malos*, Hesych. σιλλὸς, χλευασμὸς, μῶμος, κακολογία. Est et σιλλὸς, ἀκαλανθίστος, id est. *recalvaster*.

Σίλλυρον, ἀκάνθιον τι ἄβατον ᾗ ἄβοτον, Dioscor. l. iv. *Est spina alba, foliis chamæleontis*. Est et

Σίλλυρος, τῶν ἐκδύτων τὸ ὄφεως qu. à συλλαμβάνειν, quia pellis, in qu liber compingitur, aut involvitur, comprehendit illum.

Σιλουανὸς, ὁ, ἰ, *Silvanus*, mons viri, Lat.

Σίλουρος, ου, ὁ, *SILURUS*, quia σιάει τὴν ὕδραν.

Σΐ'ΑΘΗ, ης, ἡ, *blatta.*

Σΐ'ΑΦΙΟΝ, ου, τὸ, *lasarpitium*, frutex.

Σιαῖνα, ὁ, nom. piscinæ, indecl. Hebr. *missus.*

Σίμαι, *citharæ partes summæ*, et in quibus quædam ponuntur continenda. Sed

Σίμαί sunt *apes* : qu. ἀ σιμὸς.

Σΐ'ΜΒΑΟΝ, ου, τὸ, vel σίμβλος, ου, ὁ, et σίμβλη, ης, ἡ, *alveare* ; qu. σιμὸβλιον· nempè ubi σιμαὶ βάλλουσι μέλι.

Σίμων, vel Σιμεὼν, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *exauditus.*

Σιμὴ, ῆς, ἡ, et in nom. pl. σιμοὶ, οἱ, *apes.*

Σιμπίνδου, vide σιμπίνδου.

Σιμόεις, εντος, *SIMOIS*, nomen fluv. et viri.

ΣΙΜΟ'Σ, ὴ, ὸν, *SIMUS, qui depressis est naribus.* Est et σιμὸς, *arduus, acclivis.* Hinc τὰ σιμὰ, ῶν, *loca ardua et acclivia.*

Σιμότης, ητος, ἡ, *simitas* : à præced.

Σιμῶντα, pro Σιμόεντα, acc. sing. à Σιμόεις, εντος, ὁ, nomen viri vel fluv.

Σίμων, ωνος, ὁ, nom. propr.

Σιμωνίδης, -ου, ὁ, *Simonides.*

Σινὰ, τὸ, nom. montis, indecl. Hebr. *robur.*

Σινᾶσθαι, *noceo, vasto* ; *subigo fœminam*, Aristoph. Nub. à

Σινάμορος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *cui quasi in fatis est nocere aliis, ad alios lædendos natus* : ex σίνω, et μόρος, *fatum.*

Σινατίζω, *vultum adduco*, ut qui sinapi edunt.

Σίναπι, vide in σίνηπι, *sinapi.*

Σινερὸς, ᾱ, ὸν, *noxius, lasus* : à σίνω.

ΣΙΝΔΩ'Ν, ὀνος, ἡ, *SINDON, amictus ex lino, linteum tenue.*

Σίνται, 3. sing. præs. ind. verbi σίνομαι, *lædo, noceo.*

Σΐ'ΝΗΠΙ, et σίνηπι, εως, τὸ, *SINAPI.*

Σινίζω, *ventilo, vanno, cribro, concutio*, [* vox rara apud auctores Græcos : Ia. Cas.] f. ἴσω, p. σεσινίκα, a. 1. ἐσινίσθην, a. 1. inf. act. σινίσαι.

Σΐ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *cribrum* : à σίνω.

Σινίστη, ης, ἡ, *urbs quædam Ponti.*

Σίνος, ους, τὸ, *noxa, damnum, clades* : à σίνω, *noceo.*

Σίντης, ου, ὁ, *noxius.*

Σΐ'ΝΩ, et σίνομαι, propriè *movendo agito*, deinde *noceo, lædo.*

Σινοτίζειν, *lascivire mos scorti* : à *Sinope*, impudica mulier.

Σΐ'ΟΝ, ου, τὸ, *SIUM*, seu *laver*, herba aquatica.

Σὶς, *Deus*, Dor. quia omnia σώει, vel à σὸς.

Σΐ'ΦΛΟΣ, *deformis, impurus.*

Σιφλόχροα, nom. Indicum fluvii.

ΣΙΠΠ'Η, ης, ἡ, *arca*, propriè *panarium.* Suidæ quasi σιτόκυμ, quia in eam σιτία ἐμβάλλονται. Respicit, opinor, ad σῖτος, et βύω, *implco.*

Σιφὸ, vide σιφὸ, et in Lat. Etymol. *siro.*

Σΐ'ΦΑΙΟΝ, ου, τὸ, *defrutum, sapa.*

Σιφὸς, vel σιφὸς, οῦ, ὁ, *SIRUS, fovea in usum granarii cavata* : qu. σωφὸς.

Σησαμὶς, ίδος, ἡ, *sesamum*, species frugum. Vide σησάμη.

Σΐ'ΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, *SISER*, olus.

ΣΙΣΟ'Η, ης, ἡ, Suid. [* *cincinnus in vertice intonsus relictus.*] *tonsuræ genus.*

Σΐ'ΣΥΒΟΣ, *fimbria.*

ΣΙΣΥ'ΜΒΡΙΟΝ, ου, τὸ, *serpyllum sylvestre, SISYMBRIUM.*

ΣΙΣΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *sagum pelliceum, vestis è pellibus caprinis, penula.*

Σίσυς βοὸς, *pellis capræ, vile vestimentum* : à σίνομαι.

Σίσυφος, ου, ὁ, *SISYPHUS*, nom. propr.

Σΐ'ΣΩΝ, vel σίσων, ωνος, ὁ, *semen exiguum, apio simile.*

Σιτᾶδων, Dor. et Ion. pro ἐσιτάδην, *comedi* ; a. 1. pass. à σιτίω. Th. σῖτος, *frumentum.*

Σιτανίας, ου, ὁ, species σίτα.

Σιτίδομαι, οῦμαι, *comedo, vescor* : med. à σιτίω.

Σιτιστὸς, ὴ, ὸν, *saginatus, a, um* : à

Σιτίω, *frugibus sagino*, f. ίσω. p. σεσίτικα. Th. σῖτος, *frumentum.*

Σιτὶω, -ῶ, *alo, nutrio, pasco, sagino* : à σῖτος.

Σιτωνὸς, ὁ ᾗ ἡ, *frumentarius* : ex σῖτος, et ἄγω.

Σιτωρέσιον, ου, τὸ, *annonæ demensum, frumentum quod militibus pro stipendio in singulos menses datur* ; *frumentatio, frumentum, stipendium, commeatus, annona* : ex σῖτος, *frumentum*, et αἴρω, *aufero.*

Σιτΐζω, *nutrio, pinguefacio* : f. ίσω, p. σεσίτικα, p. pass. σεσίτισμαι, σαι, σται. Th. σῖτος.

Σιτίον, ου, τὸ, *cibus* : à Th. σῖτος.

Σίτισις, εως, ἡ, id. quòd

Σιτισμὸς, οῦ, ὁ, *ipsa actio præbendi cibum* : à 1. pers. perf. pass. verbi σιτίζω, *nutrio.*

Σιτιστὸς, ὴ, ὸν, *saginatus, altilis* : à σιτίζω.

Σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ, *horreum* : ex σῖτος, et βάλλω, *jacio.*

Σιτοβολῶνες, *horrea*, acc. pl. præced.

Σιτοδία, ας, Ion. σιτοδίη, ης, ἡ, *annonæ caritas* : ex σῖτος, et δίομαι, *indigeo.*

Σιτοδοσία, ας, ἡ, *frumenti datio* ; ex σῖτος, et δίδωμι.

Σιτομετρέω, -ῶ, *frumentum metior*, f. ήσω, p. σεσιτομέτρηκα. ex σῖτος, et μετρέω, *metior.*

* Σιτομετρία, ας, ἡ, *frumenti dimensio*, D. S. p. 89. A. ed Rhodom.

Σιτομέτριον, ου, τὸ, vel σιτόμετρον, *cibarium, demensum*, q. d. μέτρον τῦ σίτου, mensura cibi.

Σῖτος, ου, τὸ, *panis ex frumento.* Th. σῖτος.

Σιτοσιτεῖσθαι, infin. m. verbi

Σιτοποιέω, *panem conficio, ad panificium utor* ; *alo, cibum subministro* : et σιτοποιοῦμαι, *in panificio occupatus sum* ; *frumentum mihi comparo, frumentatum eo* ; *vescor, pro cibo utor* : ex σῖτος, et ποιέω.

Σιτοποιὸς, ὁ, *pistor* : ex σῖτος, et ποιέω, *facio.*

Σιτοπώλης, ου, ὁ, *frumenti venditor* : ex σῖτος, et πωλέω, *vendo.*

ΣΙ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *frumentum, panis, annona, commeatus* ; *cœna seu actus edendi.* [* δίκη σίτου, actio de alimentis, scil. ut si dotem vir non redderet cum uxorem dimitteret, alimenta præstaret.]

Σιτοφάγος, ου, ὁ, nomen muris : ex σῖτος, et φάγω, *comedo.*

Σιτοφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui frumentum portat* : ex σῖτος, et φέρω.

ΣΙ'ΤΤΑ, *vox pastorum, ut festinet grex.*

Σιττύδη, ης, ἡ, *vestis pellicea.*

ΣΙΤΤΥ'ΒΟΣ, ου, ὁ, *genus vasis* : an quod in eo σῖτος ponitur ?

Σιτώνης, qui σῖτον ωνεῖται, *frumenti emptor* : ex σῖτος, et ὠνέομαι.

Σιφλὸς, ὴ, ὸν, *deformis, debilis*, per Sync. ex σιφελὸς, ω in φ mutato : hinc

Σιφλόω, f. ώσω, *deformem reddo, ignominiam affero, debilito* : à præcedente.

ΣΙΦΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *vacuus.*

ΣΙ'ΦΩΝ, ωνος, ὁ, *SIPHON, tubus, canalis.*

Σιὰν, τὸ, nomen montis, indecl. Hebr. *ariditas.*

Σιώπα, præs. imperat. à σιωπάω.

ΣΙΩΠΑ'Ω, *sileo, taceo, silentio prætereo* : imperf. ἐσιώπων, -ων, -ας, -ας, -ει, -α, præs. imperat. act. σιώπα, -ᾶ, f. ήσω, p. σεσιώπηκα, a. 1. ἐσιώπησα, a. 1. sub. act. σιωπήσω, ῃς, ῃ. hinc

Σιωπὴ, ῆς, ἡ, *silentium, taciturnitas* : σιωπῇ, dat. adverbialiter usurpatur, *silentio, tacitè* : à σιωπάω.

Σιωπηρὸς, ὰ, ὸν, *silentium* : à 3. pers. perf. pass. verbi σιωπάω.

ΣΚΑ'ΖΩ, *claudico*, f. άσω, p. ἔσκακα.

Σκαιὰς πύλας, *Scæas portas*, quod in sinistra parte urbis : acc. pl. Vide σκαιὸς.

Σκαιῇ, dat. sing. Ion. à

Σκαιὸς, ὰ, ὸν, *sinister, SCÆVUS* ; *vanus, stupidus, durus, rusticus, inhumanus, pravus* : à Th. σκάζω, *claudico.*

Σκαιοσύνη, ης, ἡ, et

Σκαιότης, ητος, ἡ, *ineptum et stupidum ingenium, rusticitas* : à σκαιὸς.

ΣΚΑΙ'ΡΩ, *salio, tripudio*, f. ήσω.

Σκαιῶς, adv. *sinistrè* : à σκαιὸς.

Σκαλαβώτης, ου, ὁ, *stellio.* Vide σκαλάβιος.

Σκαλεῖν, f. εύσω, *fodio* : à Th. σκάλλω, *fodio.*

Σκαληνὸς, ὴ, ὸν, *obliquus et inæqualis* ; *inæqualia crura habens* ; *impar, de numero* : à σκάζω.

Σκαλίζω, f. ίσω, idem quod σκαλεύω, et ab eod.

Σκαλὶς, ίδος, ἡ, et σκαλισήριον, ου, τὸ, *instrumentum* τῦ σκάλλειν, *sarculum*.

ΣΚΑ'ΛΛΩ, *fodio, sarrio, findo; scrutor*, LXX. Hinc σκαλεύω, et σκαλίζω, idem.

Σκαλμὸς, ῦ, ὁ, *SCALMUS, paxillus, ad quem alligatur remus, ordo remigum*. Accipitur etiam pro *navi*. A σκάλλω.

Σκάλοψ, οπος, ὁ, *talpa*: ab eod.

Σκαμανδρεύς, έως, ὁ, à seq.

Σκαμάνδριος, ου, ὁ, *SCAMANDER, fluv.*

Σκαμβὸς, ῦ, *qui obliquus in latus procedit; incurvus, distortus*: à σκάζω.

ΣΚΑΜΜΩ'ΝΙΑ, ας, ἡ, vel -ον, ου, τὸ, *SCAMMONIUM*, herba.

Σκανὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro σκηνὴ, ῆς, ἡ, *taberna, tentorium*.

Σκανδαλίζω, *offendere vel impingere facio; sum scandalo, scandalum præbeo*: [* Vox non extra Biblia occurrens.] f. ίσω, a. 1. ἐσκανδάλισα, a. 1. sub. σκανδαλίσω, ῆς, ῆ, et in 1. pl. -ωμεν, perf. act. ἐσκανδάλικα, a. 1. ind. pass. ἐσκανδαλίσθην, ῆς, ῆ, a. 1. sub. pass. σκανδαλισθῶ, ῆς, ῆ, et in 2. pl. σκανδαλισθῆτε, f. 1. pass. σκανδαλισθήσομαι, ῆ, ται, à

Σκανδαλον, ου, τὸ, *SCANDALUM, offendiculum*, in via positum. Th. σκάζω, *claudico*.

ΣΚΑ'ΝΔΙΞ, ικος, ὁ, *genus oleris silvestris*.

Σκανδαρίζω, vel potiùs, σκινδαρίζω, *medio digito nasum ferio*: σκαρίζω, pro eodem apud Hesych.

Σκάνδης, κρόκοτον, *grabbatum*. Vide ἀσκάνδης.

Σκανὴς, κίτις, κώλυμα, Hesych. *culpa, impedimentum*: tanquam aliquid σκαίὸς factum.

Σκανὴν, ἐτ Dor. -ὰν, ἡ, *fossio; ligo*: à σκάπτω, *fodio*.

Σκαπάδεια, *ludi genus*, Poll. l. ix. c. 7.

Σκάπετος, ου, ὁ, *fossa*. Th. σκάπτω, *fodio*.

Σκαπεὺς, ῆος, ὁ, *fossor*: à σκάπτω.

Σκαπὴνσλα, ης, ἡ, urbs Thraciæ.

Σκαπτοιτο, 3. sing. opt. pass. verbi σκαπτω.

Σκαπτὸν, ου, τὸ, Dor. pro comm. σκῆπτρον, ου, τὸ, *sceptrum*. Th σκήπτω, *innitor*.

ΣΚΑ'ΠΤΩ, *fodio, excavo*,' f. ψω, a. 1. ἔσκαψα, a. 1. sub. act. σκάψω, ῆς, ῆ, perf. ἔσκαφα.

Σκαρδάμισσε, σκαρδάμιττε, *oculi salientibus crebrò connivco*: ex σκαίρω, *salio*, et μυω, *connivco*.

Σκαρδμὸς, ὁ, ὁ, *saltus*: à σκαίρω, *salio*.

Σκαρίζω, *salio, palpito, bullio*: à σκαίρω.

Σκαρὶς, ίδος, ἡ, idem ac σκάρος, q. v.

Σκαρὶσσω, *leviter delineo; SCARIFICO*. Angl. TO SCARIFY: à

ΣΚΑ'ΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, *stylus, penicillus*; item *stipula, festuca*: qu. à κάρος, *festuca*.

Σκάρος, ου, ὁ, *SCARUS, piscis*. Th. σκαίρω, *salio*.

Σκαῦρος, *SCAURUS*, quia difficulter σκαίρει, i. e. *salit*; *qui talos tumentes ac porrectos habet*.

Σκαφίσω, a. 2. part. pass. f. g. verbi σκάπτω, *fodio*.

Σκάφη, ης, ἡ, *SCALPA, vas oblongum*; et *species navium*, act. Angl. SKIFF: à σκάπτω, quia *excavatum* lignum: Sed

Σκαφὴ, ῆς, ἡ, *fossa*. Th. σκάπτω.

Σκαφθῆναι, *effossum esse*; a. 1. inf. pass. verbi σκάπτω, *fodio*, f. ψω, a. 1. pass. ἐσκάφθην, a. 2. pass. ἐσκάφην.

Σκαφίον, ου, τὸ, *scaphula; vas*, impr. *in quod aqua distillat; ligo*, quo σκάπτεται; *genus tonsuræ; ventilabrum; caput*, Aristoph. à σκάφη.

Σκαφὶς, ίδος, ἡ, *scaphula; alveus; mulctra; vas mulli servando destinatum*. Th. σκάπτω.

Σκαφος, ους, τὸ, *fossa, fossio*. Th. idem.

Σκαΐζ, *diesipabis*, Bœot. pro σκιδάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi σκιδάω, seu -ὰω, f. 1. m. σκιδάσω, σκιδάσῃ, et sublato σ, σκιδᾷ, undè per Crasin σκιδᾶ.

Σκιδάζω, vide in σκιδάω, *dissipo*.

Σκιδάσις, 2. sing f. 1. act. à

ΣΚΕΔΑ'Ω, -ὰω, et σκιδάνυμι, *dissipo, dispergo*; f. ἀσω, p. ἐσκίδακα. Hinc fortè Angl. TO SCATTER.

ΣΚΕΙΘΡΟΣ, ἁ, -είν, *exactus, exquisitus*.

ΣΚΕΙΡΩΝ, ονος, ὁ, *Caurus*, ventus è Scironiis saxis spirans, à *Scirone* latrone habitatis.

Σκίκατον, τὸ, scil. σῶμα, *cadaver aridum*. Angl. SKELETON: à

Σκιλτὸς, ὴ, ὸν, *exsiccatus, aridus*: à Th. σκίλλω, *exsicco*.

Σκιλὶω, idem quod σκίλλω, q. v.

Σκίλια, nom. pl. a σκίλος, ους, τὸ, *crus*.

Σκιλιαγὸς, *cruris fractio*: ex σκίλος, et ἄγνυμι, *frango*.

Σκιλίζω, *debilito, subverto, varico*; f. ίσω, p. ἐσκίλικα· à σκίλος, *crus*.

Σκιλὶς, ίδος, ἡ, *perna*: ab eod. Th.

Σκιλλὸς, ὴ, ὸν, *aridus*; item *distortus*: à

ΣΚΕ'ΛΛΩ, *exsicco, arefacio, attenuo*: hinc σκιλατὸς, *exsiccatus*; item *defunctus*.

ΣΚΕ'ΛΟΣ, ους, τὸ, *crus, pes*.

Σκῆνα, *tecta*: acc. pl. per Apoc. pro σκηνώματα. Vide σκήνωμα.

Σκηπάζω, *tego, operio, protego, obnubo, velo*; f. ἀσω. Th. σκέπω.

ΣΚΕ'ΠΑΡΝΟΝ, ου, τὸ, *ascia, dolabra*.

Σκηπάσας, a. 1. part. act. verbi σκηπάζω.

Σκήπασις, εως, ἡ, *protectio, operimentum*: et

Σκήπασμα, ατος, τὸ, *tegumentum, velamen*: ab eod.

Σκηπαστὴς, οῦ, ὁ, *qui tegit, protector*: et

Σκηπαστὸς, ὴ, ὸν, *tectus*: et

Σκήπαστρον, ου, τὸ, *tegmen*: à σκηπάζω.

Σκηπάω, idem cum σκηπάζω, q. v. de.

Σκήπη, ης, ἡ, *tegmen, prætextus*: à σκήπω, *tego*.

Σκηπτὸς, ὴ, ὸν, *munitus, tutus*: à σκήπω.

Σκήπτειο, Ion. pro σκήπτε, præs. imper. m. verbi σκήπτομαι, *considero*; f. m. σκεψόμενε.

Σκεπτέον, *considerandum*: adject. verbale, à σκήπτομαι.

ΣΚΕ'ΠΤΟΜΑΙ, *circumspicio; invise, viso; speculor; delibero*; præs. part. m. σκεπτόμενος, f. m. -μένη. p. pass. ἔσκεμμαι, ψαι, πται, p. m. ἔσκεπται.

ΣΚΕ'ΠΩ, *tego, velo, operio*.

Σκεράλεος, α, ὁ ἡ ὃ, *convicialis*: qu. ex κακὸς, et βάλλω, ut sit cor pro *petens verbis*.

Σκευαγωγία, -ῶ, *vasa et utensilia castrensia bajulo, sarcinas et impedimenta veho*: à

Σκευαγωγὸς, ὃς, ὁ ἡ ὃ, *vasa seu instrumenta vehens, qui vasa castrensia bajulat; lixa, calo*: ex σκεῦος, τὸ, et ἄγω.

Σκευάζω, f. άσω, *instruo, paro, amino, molior, struo*: à σκεῦος.

Σκευὶς, ὶς, ὁ, nomen pontificis, Hebr. *æquator*.

Σκευασία, ας, ἡ, *apparatus, compositio, conditura*: et

Σκεύασμα, ατος, τὸ, *id quod confictum seu compositum est*: et

Σκευαστὸς, ὴ, ὸν, *paratus, factus, confectus, factitius*: à σκευάζω.

Σκευὴ, ῆς, ἡ, *apparatus, omnis pretaminum genera, supellex, arma, ornatus*: à

ΣΚΕΥΟΣ, ους, τὸ, *vas, vasis; utensile, instrumentum*: [* Veins, rarius, Act. xxvii. 17.] σκεύη, *vasa, sarcinæ, impedimenta*.

Σκευοφορέω, -ῶ, *vasa et instrumenta fero*, seu *bajulo*; à

Σκευοφορὸς, ὃς, ὁ ἡ ὃ, *qui sarcinas fert, lixa, calo*; ex σκεῦος, et φορὸς.

Σκευοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὃ, *armarii* seu *vasorum custos*: ex σκεῦος, et φύλαξ, *custos*.

Σκευωρέω, sive σκευοφέω, *vasa et utensilia custodio; sirus, malior, capto, insidior; satago, perscrutor*: à

Σκευωρὸς, ὃς, ὁ ἡ ὃ, *vasorum custos*: ex σκεῦος, et ὁράω.

Σκήψασθαι, a. 1. infin. m. σκήψασθος, f. 1. part. m. verbi σκήπτομαι.

Σκήψις, εως, ἡ, *contemplatio, inspectio; consideratio et cognitio*, qualis est Scepticorum; *tractatio deliberatio, consilium, meditatio*: à σκήπτομαι.

Σκῆλε, *arefecerit*: 3. sing. a. 1. sub. verbi σκίλλω, *arefacio*; vel σκάλλω, *fodio, findo*; f. σκελῶ, a. 1. ἔσκηλα, et ἔσκελα. Hinc a. 1. opt. Æol. σκήλαις, ας, ε, a. 1. sub. ἐσ-

σκίλω, ῶ, ῦ, *arefecerim*, a. 1. inf. σκιλαι.

Σκινάω, -ῶ, *tentorium figo, habito*; à σκηνή.

Σκηνία, idem quod præced. et ab eod.

Σκηνίτης, ου, ὁ, *in tentoriis habitans*: à præced.

ΣΚΗΝΗ, ης, ἡ, *SCENA*: Angl. A SCENE: *tabernaculum, tentorium; compotatio; actio scenica.*

Σκηνικός, ή, *SCENICUS*: à σκηνή.

Σκηνίτης, idem quod σκηνοπέζης, qu. σκήνης ἔπτυσε, id est, *corpus lædere*: σκήνης, *corpus* est, in quo σκηνεῖ anima.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, *tentoriorum fixio*: sic vocatur *festum apud Hebræos à pigendis tentoriis dictum*; quod ab ipsis agebatur in memoriam pristinæ vitæ, quam in tabernaculis egerant. Zech xiv. 16. Joh. vii. 2. Dicitur et σκηνοπήγια, τὰ. Ex σκηνή, *tentorium*, et πήγνυμι, *figo, compingo.*

* Σκηνοποιός, *tabernacula conficio*: ex σκηνή, et ποιέω.

Σκηνοποιός, οῦ, ὁ ♀ ἡ, *tabernaculorum confector*: ex eod.

Σκῆνος, ους, τὸ, *tabernaculum, tentorium; corpus* in S. S. à Th. σκηνή.

Σκηνόω, *tentorium figo, habito, commoror*: f. ώσω, ους, ώ, p. ἐσκήνωκα, a. 1. ἐσκήνωσα, *habitavi*: ab eodem.

Σκήνωμα, ατος, τὸ, *tabernaculum*; Metaph. pro *corpore humano*, 2 Pet. i. 13. 14. à 1. pers. perf. pass. σκηνωμαι, q. v.

Σκηπάνιον, ου, τὸ, et Ion. σκηπάνιον, et Dor. σκαπάνιον, *scipio, sceptrum*: à σκήπτω, *innitor.*

Σκήπτομαι, *fulcio me, fulcior; fingo, simulo*: med. à Th. σκήπτω.

Σκηπτός, οῦ, ὁ, *fulmen; procella.* Th. σκήπτω.

Σκηπτοφόρος, ου, ὁ ♀ ἡ, *sceptrifer*: ex σκῆπτρον, et φέρω, *ferro, habeo.*

Σκῆπτρον, ου, τὸ, *SCEPTRUM*: Angl. A SCEPTRE: propriè *scipio, baculus*: super quo quis σκήπτεται, à

ΣΚΗΠΤΩ, propriè *immitto cum impetu; innitor, incumbo; cado, ruo.*

Σκήπων, ωνος, ὁ, *scipio*: à præced.

Σκῆπτων, *fulcio*: ab eod.

Σκῆψις, εως, ἡ, *speciosa causa, prætextus*: *impetus*: à Th. σκήπτω.

ΣΚΙΑ', ᾶς, ἡ, *umbra*; item *socius, convivæ*: dict. qu. κία, à κίω, quia nos *comitatur.*

Σκιαγραφέω, *adumbro*: ex σκιὰ, et γράφω, *scribo.*

Σκιαγραφία, ας, ἡ, *delineatio, adumbratio*: à præced.

Σκιάδιον, ου, τὸ, *umbella, umbraculum.*

Σκιάζω, *obumbro, umbrâ tego*; f. άσω, p. ἐσκίακα· à σκιὰ.

Σκιαμαχέω, -ῶ, *pugno cum umbrâ*, per conseq. *inaniter laboro*: ex σκιὰ, et μάχομαι, *pugno.*

Σκιαμαχία, ας, ἡ, *dimicatio cum umbrâ*, sive *non repugnante adversario*: à præced.

Σκιερὸν πλῆθος, Dor. pro σκιερῶν πλήθων, *umbrosorum fontium*: vide seq.

Σκιερὸς, et σκιαερὸς, ά, ὸν, *umbrosus, opacus*: à Th. σκιὰ.

Σκιὰς, άδος, ἡ, *umbraculum fornicatum, tabernaculum, tentorium.*

Σκιατροφία, *in umbrâ nutrio, in umbrâ vitam dego*: ex σκιὰ, et τρέφω, *alo.*

Σκιάω, f. άσω, *obumbro, umbrâ opacâ obtego*: à Th. σκιὰ, *umbra.*

ΣΚΙ'ΓΓΟΣ, vel σκίγξ, γγος, ὁ, *crocodilus terrestris, SCINCUS.*

Σκιδναμένη, *dispersa*; præs. part. pass. f. g. à

Σκίδνημι, et σκιδνῶ, *dispergo, dissipo*; in med. σκιδνάμαι, item *dissentio*, sed de pluribus, in 3. pl. imperf. pass. ἐσκίδναντο. Th. σκιδάω, *dissipo.*

Σκιερὸς, vide in σκιαερὸς.

Σκιῆ, dat. Ion. à σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra.*

Σκιητροφίη, Ion. pro σκιατροφία.

ΣΚΙ'ΛΛΑ, ης, ἡ, *SQUILLA*, herba bulbum insignem *habens*: Angl. SQUILL.

ΣΚΙΜΑΛΙ'ΖΩ, *digitum ostendo, contemptùs et ignominiæ causâ*; propriè (ut putetur) *digite pertento an gallina ovum conceperit.*

Σκιμπόδης, ὁ, ὲς, *claudus*; qui σκίμπτει in fulcro: vel à σκιμπόδης.

* Σκιμποδίον, ου, τὸ, *lectulus discubitorius.*

* Σκίμπους, οδος, ὁ, idem: ex σκίμπτω, et πούς.

Σκίμπτω, et σκίμπτω, *nitor, incumbo*; *ingruo, irruo*; *ferio*; *vicinus sum.* Hinc σκίμφη, *fixa est*, Ion. Th. σκήπτω, *innitor.*

Σκίμφδη, Ion. pro ἐσκίμφθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. præced.

Σκίναξ, ακος, ὁ, ἡ, τὸ, *agilis ad subsiliendum*; qu. à κινῶ.

Σκίνος, ους, τὸ, *fetus*; qu. à σκιερὸς.

Σκιδδαλμὸς, ὁ, ὁ, *assula, scindula, festuca*: in pl. *subtiles nugæ*: vide σχιδαλμὸς.

ΣΚΙΝΔΑΨΟΣ, ου, ὁ, *planta quædam hederæ similis*; item *musicum instrumentum.**

ΣΚΙΝΘΟΣ, ὁ, ὲν, *naufragus*; subst. ὁ, *urinator.*

Σκίοις, ίεσσα, ίεν, *umbrosus*: in acc. σκίεντα. Th. σκιὰ, *umbra.*

Σκίουρος, *SCIURUS*, animalculum caudâ sibi umbram faciens: Angl. SQUIRREL: ex σκιὰ, *umbra*, et οὐρὰ, *cauda.*

Σκιογράφος, ου, ὁ ♀ ἡ, *umbræ pictor.*

Σκίοιστο, Ion. et Poët. pro ἐσκίωτο, 3. pl. imperf. pass. verbi σκιάω, *obumbro*, f. άσω. Th. σκιὰ.

Σκιπτικὸς, ἡ, όν, *tardus, lentus, qui baculo innitens incedit.* Th. σκήπτω, *innitor.*

Σκίρον, ου, τὸ, *umbraculum*: à σκιὰ. Sed σκίρα, τὰ, *festum* quoddam *Athenis*; unde σκιροφοριών.

ΣΚΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *marmoris fragmentum*; *cæmentum*; *gypsus*: puto à σκίω, pro ξίω, *scalpo*: et hinc

Σκίρρος, ου, ὁ, *SHIRRUS, tumor quidam durus*: ut in hepate, liene, quia similis σκίρῳ, vide præced.

Σκιρτασῆτι, *saltetis*: an legendum σκιρτάσητε, 2. pl. a. 1. imperat. Dor. pro σκιρτήσατε. à

Σκιρτάω, *salio, saltu lascivio*: f. ήσω, p. ἐσκίρτηκα, a. 1. imperat. σκίρτησον, άτω, et in 2. pl. σκιρτήσατε. Th. σκαίρω, *salio.*

Σκιρτήσαι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Σκιρτοσυίλω, -ῶ, *exultare facio*: ex

Σκιρτάω, -ῶ, idem, et σκαίω.

Σκιρτάσαν, 3. pl. præs. ind. act. verbi σκιρτάω.

ΣΚΙ'ΤΑΛΟΙ, ων, οἱ, *homines viles et improbi*: à Scitone quodam ob improbitatem celebrato.

Σκιόδης, ους, ὁ ♀ ἡ, *umbrosus, opacus, obscurus.* Th. σκιὰ, *umbra.*

Σκλᾶν. et σκλᾶμι, *durus sum ex nimiâ ariditate*: per Syncop. pro σκιλῶ. Th. σκίλλω, *exsicco.*

Σκλᾶναι, a. 2. inf. verbi σκλᾶμι, (quod à σκλῶ, q. v.) p. ἔσκλακα, a. 2. ἔσκλαν. Th. σκίλλω, *arefacio.*

Σκληραγωγίω, -ῶ, *durè tracto, minimè indulgenter educo*: ex σκληρὸς, q. v. et ἄγω, *duco.*

Σκληρία, ας, ἡ, *durities, rigor*: à σκληρὸς.

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, *duritia cordis*: quasi dicas σκληρὰ καρδία, *durum cor*, Math. xix. 8.

Σκληροκάρδιος, ου, ὁ ♀ ἡ, *qui duro est corde.*

Σκληροπρόσωπος, ου, ὁ ♀ ἡ, *qui durâ est facie, impudens*: ex πρόσωπον, *facies*, et

Σκληρὸς, ὰ, ὸν, *durus, a, um.* Th. σκίλλω, *exsicco.*

Σκληρότης, ητος, ἡ, *durities*: à præced.

Σκληροτράχηλος, ου, ὁ ♀ ἡ, *durâ cervicis homo, pertinax*: est Metaph. ab equo indomito: ex σκληρὸς, *durus*, q. v. et τράχηλος, ου, ὁ, *collum.*

Σκληρύνω, *induro*, f. υνῶ, a. 1. ἐσκλήρυνα, a. 1. sub. act. σκληρύνω, ῃς, ῃ, imperf. pass. ἐσκληρυνόμην, ου, ατο, a. 1. ind. pass. ἐσκληρύνθην, ης, η, a. 1. sub. pass. σκληρυνθῶ, ῇς, ῇ. à σκληρὸς. Th. σκίλλω, *arefacio.*

Σκληρῶ, Dor. pro σκληρὸ, gen. à σκληρὸς, ή. v.

Σκληρῶς, adv. *duriter*: à σκληρὸς.

Σκνιπος, ὴ, ὸν, *parcus, a, um*: qu. à σκνίψ, *culex*, quia μικρόβορος, *parvi cibi*, est.

Σκνιφὸς, ὴ, ὸν, *hebes visu.* Att. est σκότος; nempè κώφως.

Σκνὶψ, idem quod κνὶψ.

Σκολὸς, ὰ, ὸν, *denius, umbrosus.*

Σκολιάζω, *obliquo, ago perversè*, et *tortuosè*: a σκολιὸς.

Σκολιῆες, dat. pl. Ion. f. g. pro σκολιαῖς, quod à

ΣΚΟΛΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, *tortuosus, a, um, obliquus*, et per Metaph, *pravus, versutus.*

Σκολιότης, ητος, ἡ, *tortuositas, obliquitas ; inæqualitas ; pravitas.*

Σκολιόω, *tortuosum reddo, perverto* : a σκολιὸς.

Σκολιῶς, adv. *tortuosè, obliquè,*

Σκίλλος, ὁ, *villus ;* quia σκολιὸς, *intortus.*

ΣΚΟΛΟ'ΠΑΣ, ακος, ὁ, *gallinago avis ;* vel *piscis quidam,* à rostro extenso, instar σκάλοπος.

Σκάλοπας, *palus,* acc. pl. à σκάλοψ, οπος, ὁ.

ΣΚΟΛΟΡΕ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *SCOLOPENDRA,* animal ex genere multipedum.

Σκίλος, *spinæ species* : quia σκύλλει, id est, *effendit.*

ΣΚΟ'ΛΟΨ, οπος, ὁ, *palus præacutus, vellus, palus ; crux ; veru.*

Σκίλυβρος, ὁ, *humilis, parcus* : an à σκολλὸς *aridus ?* quia *parci* se *aridos* gerunt.

ΣΚΟ'ΛΥΜΟΣ, ὁ, ἡ, *SCOLYMUS, cardui species* : qu. à σκίλος, aut à

ΣΚΟΛΥ'ΠΤΩ, *lacero, evello.*

Σκίλοφρος, *tetricus* : qu. σκολιὸν φέφρον.

ΣΚΟ'ΜΒΡΟΣ, ὁ, ἰ, *SCOMBRUS,* piscis marinus.

Σκομβὶς, vel potius σκωμβὶς, ὁ, ἡ, *marus.*

Σκόπει, 3. sing. præs. ind. et

Σκόπει, præs. imperat. et

Σκοπεῖν, præs. inf. verbi σκοπέω, q. v.

Σκόπελον, ὁ, τὸ, *scopulus, statua, signum.*

Σκόπελος, ὁ, ἰ, *SCOPULUS, locus altus* : undè σκοπεῖν, licet. Th. σκέπτεσθαι, *circumspicio.*

Σκοπεύω, f. εύσω, *speculor, contemplor* : à

Σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, *specula, speculatio* : et

Σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, idem : ab eodem verbo.

Σκοπιμείμαν, Ion. seu Dor. pro σκοπιάζων, præs. inf. act. à

Σκοπιάζω, *speculor* : à σκοπιὰ, q. vide.

Σκοπῇ, ῆς, dat. et gen. Ion. à σκοπιὰ.

Σκοπὸς, ὁ, ὁ ἧ ὅ, *speculator, inspector ; præfectus ; præses* : qui σκοπεῖ, seu σκέπτεται. Est et

Σκοπὸς, ὁ, ὁ, *SCOPUS, finis* : id quod acturus σκοπεῖ. Angl. SCOPE. Th. σκέπτομαι, q. v.

Σκοπιὰν, acc. sing. m. g. et

Σκοπιὸν, nom. pl. præs. part. verbi σκοπιὸν, q. v.

Σκοράζω, *ad corvos abire jubeo* : à κόραξ. tum *maledictis persequor, contumeliosè repello.* Undè

Σκορακισμὸς, ὁ, ὁ, *contumelia.*

ΣΚΟΡΔΙΝΑ'ΟΜΑΙ, *pandiculor ;* quod est *extendere membra cum oscitatione* ut faciunt qui à somno surgunt. An à κόρις, et ὀνίνημι : accedit enim ille *motus ex ætietate* et fastidio.

Σκόρδιον, *SCORDIUM* : herba quæ *allii* odorem *exhalat,* in malignis morbis efficax : à σκόροδον.

Σκοροδίζω, *allii pasce* : à

ΣΚΟ'ΡΟΔΟΝ, ου, τὸ, *allium* : qu. σκὼρ ὄζειν, quod *fœde oleat.* Hinc

Σκοροδὼν, ῶνος, ὁ, *plantarium allii.*

Σκορπίδιον, ου, τὸ, *parvus scorpio ; machina bellica.*

ΣΚΟΡΠΙ'ΖΩ, *dissipo, aspergo ;* f. ίσω, p. ισκέρπισμαι, a. 1. pass. ισκορπίσθην, a. 1. sub. pass. σκορπισθῶ, ῇς, ῇ, qu. à σκιέω.

ΣΚΟΡΠΙ'ΟΣ, ου, ὁ, *SCORPIUS, serpens.* Angl. SCORPION : παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰὸν, *à spargendo venene.*

Σκορπίσθητι, 2. pl. aor. 1. sub. pass. verbi σκορπίζω.

Σκοτάζω, *obscuro,* f. άσω, p. ισκότακα. et

Σκοτεινὸς, ὴ, ὸν, *tenebrosus, a, um* : nom. pl. n. g. σκοτεινα. Th. σκότος, εος, τὸ, *caligo.*

Σκοτίζω, *tenebras obduco, obscuro ;* fut. ίσω, perf. ισκότικα, perf. pass. ισκότισμαι, perf. part. pass. ισκοτισμένος, η, ον, aor. 1. pass. ισκοτίσθην, ῆς, ῆ, a. 1. imperat. pass. σκοτίσθητι, ήτω, et in 3. pl. σκοτισθήτωσαν, a. 1. sub. pass. σκοτισθῶ, ῇς, ῇ, fut. 1. pass. σκοτισθήσομαι. Th. σκότος, *tenebræ.*

Σκότιος, ία, ιον, *tenebrosus, tenebricosus ;* item *obscuris natalibus ortus, spurius* : ab eod. Th.

Σκοτοδινιάσας, a. 1. inf. act. à

Σκοτοδινιῶν, *tenebricosâ vertigine laboro* : ex σκότος, et δίνη, *vortex.*

Σκοτεινὸς, ὁσσα, ὸν, *tenebrosus, tenebricosus.* Th. σκότος, *tenebræ.*

Σκοτομένη, ης, ἡ, *tenebrosa* vel *illunis nox* : et

Σκοτομηνία, ας, ἡ, idem : et

Σκοτομήνιος, ὁ, ἡ ἧ, *illunis* : Epith. noctis : ex σκότος, et μὴν, *luna.*

ΣΚΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, vel ους, το, *tenebræ, caligo* : quasi à σκιὰ, *umbra.*

Σκοτόω, *obscuro, tenebras induco* : fut. ώσω, p. ισκότωκα, præs. pass. σκοτοῦμαι, ῶμαι, *tenebrosus fio, vertigine occupor ;* p. pass. ισκότωμαι, p. part. pass. ισκοτωμένος, η, ον. à præced.

Σκότωμα, ατος, τὸ, *vertigo* : à σκοτόω.

Σκυτάριον, *cetra,* Gl. Cyr. ex Lat. qu. *parvum scutum.*

Σκυβαλίζω, *rejicio, vilipendo,* f. ίσω, p. ισκυβάλικα, præs. pass. σκυβαλίζομαι, *contemnor ;* a. 1. m. ισκυβαλισάμην, à σκύβαλον.

Σκυβάλισμα, ατος, τὸ, *res, quæ rejicitur* : à præced.

ΣΚΥ'ΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, *stercus, fimus, quisquiliæ* : qu. τοῖς κυσὶ βαλλόμενον.

Σκυβαίνω, *iracor, tristi vultu sum* : à σκύζω, *ad iram concito.*

Σκυζάω, *catulio* : de canibus appetentibus catellos : ab eod.

Σκυζόμενος, *irate* : dat. sing. pres. part. pass. verbi seq.

Σκύζω, *placidè admurmuro* ; ut canis ; item *irrito* : præs. pass. σκύζομαι, *placidè admurmuro* ; item *ad iram provocor, iracor* : à κύων.

Σκύθα, voc. sing. et

Σκύθαι, nom. pl. à

ΣΚΥ'ΘΗΣ, ου, ὁ, *SCYTHA, qui est è Scythiâ.* Accipitur et pro *fure.* Hinc

Σκυθικὸς, ὴ, ὸν, *Scythicus.*

Σκυθιστὶ, adv. *Scythicè* : à σκύθης, q. v.

Σκυθοπολίται, ων, οἱ, *cives urbis Scythopolis.*

Σκυθρὸς, ὰ, ὸν, *vultus præferens iratum et tetricum.* Th. σκυθρώπασε, *irascor.*

Σκυθρωπάζω, fut. άσω, *vultu tetrico sum, contristor, mœstus sum* : à

Σκυθρωπὸς, ὸ, ὁ ἧ ὅ, vel ὴ, ὸν, q. d. *est vultu tetrico, mœsto, tristo* : et σκυθρὸς, et ὦψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus.*

Σκύλακας, acc. pl. et

Σκυλάκεσσιν, dat. pl. Ion. à σκύλαξ, q. v.

Σκυλάκιον, ου, τὸ, *catellus,* diminut. à

Σκύλαξ, ακος, ὁ ἧ ὅ, *catulus,* proprièt *canis.* Th. ὑλὰω, *latro.*

Σκυλεύω, *spolio* : legitur pro σκυλάω, q. v.

Σκυλεύσας, ας, ἡ, *prædatio* : à σκυλεύω

Σκυλευτὴς, ὁ, ἡ, *spoliator, prædator* : à

Σκυλεύω, idem cum σκυλάω, vel σκυλάω, *spolio,* f. ήσω. Th. σκύλον, ου, τὸ, *spolium.*

Σκυλῆναι, a. 2. inf. pass. et

Σκυλῆν, præs. imperat. pass. à

ΣΚΥ'ΛΛΩ, *fatigo, vexo, jacto* ; fut. υλῶ, præs. pass. σκυλλᾶμαι, *vexor, jactor.*

Σκυλμαινῆς, 2. sing. f. 1. act. verbi σκυλμαίνω, *irascor* ; f. ανῶ, idem quod σκυθμαίνω.

Σκῦλον, ου, τὸ, *præda,* SPOLIUM. Angl. SPOIL. Est idem quod σκύλευμα, ου, τὸ. Th. σύλη, idem.

Σκύμνος, ου, ὁ, *catulus leonis* : item *catulus* in genere. Th. κύων, canis.

Σκύμνους, accus. pl. Dor. pro κύνας, à præced.

ΣΚΥ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *summa palpebra, cilium.*

Σκῦρον, *SCYRUM,* nomen urbis.

Σκυρωτὴ, οῦς, quæ nam fuerit sic apud Pindar. Pythior. Odys. ver. 277. 9. in Græcis Scholiis.

Σκυτάλα, ης, ἡ, et Dor. ᾶ, et Poet. σκύταλον, τὸ, *scutica ; fustis ; clava* apud Lacedæmon. *genus secretæ epistolæ,* σκυτάλαι, vocantur etiam vectes, seu *phalangæ.* Th. σκύτος, *corium.*

Σκυτάλις, ίδος, ἡ, idem.

Σκυτεὺς, ῆος, ἧος, ἑῶς, ἑος, ὁ, *cerdo, qui artem sutoriam exercet,* accus. plur. τῆας : à Th. præced.

Σκῦλμα, f. ύσω, *artem coriariam*, seu *sutoriam exerceo*; *cerdo sum*: ab eod. Th.

Σκύτινος, ίνη, ινον, ὁ *corio factus*: à seq.

ΣΚΥ'ΤΟΣ, ίου, τὸ, *corium, pellis, CUTIS, SCTUICA*: qu. à ξέω, quod olim scribebant σκόω.

Σκυτοτόμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui coria in usum aptum scindit ad lora, calceos*, &c. *sutor*: ex σκύτος, et τέμνω, *scindo, seco*: p. med. τιτόμαι.

ΣΚΥ'ΦΟΣ, ου, ὁ, et εος, τὸ, *SCYPHUS*, quia κυοῖν, aut à σκάπτω, quia excavatum.

Σκωληκόφρωτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *à vermibus exesus seu erosus*: ex σκώληξ, et βρωτὸς, quod à βρώσκω, *comedo*.

ΣΚΩ'ΛΗΞ, ηκος, ὁ, *vermis*.

Σκῶλον, ου, τὸ, *offendiculum*. An à σκάζω quia claudicare facit? Vide seq.

ΣΚΩ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *spinæ genus*; *palus præacutus et præustus*.

Σκωλόπτω, pro σκωλύπτω, Poët. *lacero*.

Σκῶμμα, ατος, τὸ, *cavillum, sales, dicterium*. Th. σκώπτω, quod vide.

Σκώπτης, ου, ὁ, *cavillator*: à

ΣΚΩ'ΠΤΩ, *cavillor, contumelioso gestu subsanno*: qu. σκαιῶς ὄπτω, vel ὀπτάνω. Angl. TO SCOFF: fut. σκώψω, perf. ἔσκωφα, perf. pass. ἔσκωμμαι.

ΣΚΩ'Ρ, gen. σκατὸς, τὸ, *stercus, fletum*.

Σκωρία, ας, ἡ, *SCORIA, fax*, seu *sordes metalli, starcus*: à præced.

Σκώψ, σκωπὸς, ὁ, *ulula, bubo*: ex σκάλλω, et ὄψ.

Σμάαις, αος, τὸ, Dor. pro σμήνος, quod vide.

Σμαραγδίνος, ίνη, ινον, *smaragdinus*, a, um: et

Σμαραγδίτης, ου, ὁ, *lapis smaragdinus*: à

Σμάραγδος, ου, ὁ, *SMARAGDUS*, gemma, idem quod μάραγδος.

ΣΜΑΡΑΓΕ'ΩΤ, *resono, strepo*, f. ήσω.

Σμαραγίζω, f. ίσω, *resono*: à præced.

Σμαράγνα, quæ et μαράγνα, *flagellum*.

Σμαράσσω, quod et μαράσσω, *splendeo*; à μαίρω, *luceo*.

ΣΜΑΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *piscis quidam albellus, mœna candida*. qu. à μαίρω, *splendeo*.

ΣΜΑ'Ω, et σμάω, *abstergo, detergo, purgo*.

Σμηδαλέος, et έον, adv. *truculenter*: à

Σμηδαλίος, ία, ίον, *terribilis visu*: idem cum σμερδνὸς, quod à σμ ρδνω, *stupeo*. Th. μίρδω, *intueor*.

Σμερδνὸς, ὴ, ὸν, *terribilis*. Vide in præced.

Σμῆγμα, ατὸς, τὸ, *SMEGMA*, quo i abstergendo aliquid utimur. à σμήχω, idem quod. Th. σμάω, *abstergo*.

Σμήνεσι et σμήνεσσι, dat. plur. Ion. Poët. à

ΣΜΗ'ΝΟΣ, ους, τὸ, *examen apum*; *alveare*; *sermonis suavitas*.

Σμῆξις, εως, ἡ, *abstersio*: à

Σμήχω, idem quod σμάω, *abstergo*.

Σμικρὸς, ὰ, ὸν, *parvus, a, um*: Att. pro μικρὸς.

Σμικρύνω, (pro μικρόω) *imminuo*, f. υνῶ. p. ὐσμίκευγκα· à præced.

ΣΜΙ'ΛΑΞ, ακος, ἡ, *taxus*; *frutex hortensis*; *herba quædam*.

Σμιλεύω, *scalpello reseco*: à

ΣΜΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *scalprum*.

Σμίλιον, ου, τὸ, *scalpellum*: Dim. à præced.

Σμίνθα, *mus domesticus*, quia vasa escaria σμᾷ.

Σμινθεύς, έως, ὁ, voc. sing. à

Σμινθεὺς, *Apollo*, sic dictus, *quia cùm Smintham urbem mures infestarent, ista animalia infesta confecit*; *cujus memores beneficii, templum et simulachrum Apollini Smintheo posuerunt, et figuram muris ad statuæ pedes expressum*. à σμίνθα.

Σμυγερὸς, ὰ, ὸν, *exustus*: a. 2. part. pass. verbi σμύχω, fut. ξω, perf. ὔσμυγμαι, a. 2. pass. ὐσμύγην.

Σμυγερὸς, ὴ, ὸν, *aruminosus*: qui σμύχεται, *atteritur* malis. Th. σμύχω.

Σμύξω, *incendere*: a. 1. inf. act. ejusd. verbi.

ΣΜΥ'ΡΙΣ, et σμίρις, *SMYRIS, lapis quo annularii gemmas ad expoliendas utuntur*.

Σμύρνα, ης, ἡ, *myrrha*. Est et nomen urbis, sic dicta à *Smyrnâ* Amazone.

Σμυρνίζω, *myrrha imbuo*; f. ίσω, p. ὐσμύρνικα, perf. pass. ὐσμύρνισμαι, perf. part. pass. ὐσμυρνισμένος, *myrrhâ imbutus*: à præced.

ΣΜΥ'ΧΩ, propriè *de igne latente sine flammâ et paulatim rem consumente, attero, consumo, inflammo*: f. ξω. Hinc fortè Angl. TO SMOKE.

ΣΜΩ'ΔΙΞ, ικος, ἡ, σμώδιγξ, γγος, ἡ, *obex, livor ex percussione*.

ΣΜΩ'ΧΩ, *mando, -ere*, et *convitior*: Ion. et *percutio*: à σμάω.

Σοβαρὸς, Poët. pro σοβερὸς.

Σοβερὸς, ὰ, ὸν, *severus, tetricus, concitatus, petulans*: à σοβέω.

Σοβαρῶς, adv. *concitatè, magno impetu; insolentèr, superbè*; a σοβερὸς.

Σόβας, άδος, ἡ, *insolens*, ut meretrix; à

ΣΟΒΕ'Ω, *abigo, expello, ago*; *insolenter incedo*: f. ήσω, p. σεσόβηκα. [* σοβέονται πάρεξ Τιβερίνιδα γαῖαν, Apoll. Rhod. *acti sunt præter Tiberinida terram*.]

Σόβη, ης, ἡ, *muscarium*.

ΣΟ'ΤΧΟΣ, ου, ὁ, *cucurbita, lactuca leporina*.

Σόδεμα, ατος, τὸ, nomen urbis; Hebr. qu. interpret. Lat. *secretum*.

Σόης, σόῃς, σόει, σοῖ, 2. et 3. sing. præs. ind. act. verbi σόω. Poët. pro σώζω, *servo*. Th. σός, *salvus*.

Σόῃ, σοῖ, 3. sing. præs. sub. verbi ejusd.

Σοὶ, *tibi*: dat. sing. à σὺ, *tu*.

Σοῖο, gen. Ion. pro σοῦ, vel à σὸς, *tuus*, vel σὺ, *tu*.

Σοῖσι, dat. pl. Ion. pro σοῖς, *tuis*; à σὸς, *tuus*. Th. σὺ, *tu*.

Σολοικίζω, f. ίσω, *refero Solæcos in loquendo, non loquor ut probatus loquendi mos fert*. à Σόλοικος, quod vide.

Σολοικισμὸς, οῦ, ὁ, *SOLOECISMUS*; Angl. A SOLECISM: *quicquid non recte, sed perperam fit*: à præced.

Σόλοικοι, οἱ, *qui Solis (Ciliciæ urbe) habitabrunt*; peculiariter sic appellati sunt ii, *qui, cùm Attici essent, Solis tamen habitantes, aliquantùm ab elegantiâ et venustate sermonis Attici discesserant, et linguam ex Atticâ et Solicâ mixtam loquebantur*: generaliter *barbari omnes*, i. e. *barbarè et vitiosè loquentes*. Th. οἶκος, *domus*.

Σολομὼν, ῶντος, ὁ, nom. regis, Hebr. qu. interpret. Lat. *pacificus*.

ΣΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *massa ferri scissi, quævis massa*; *discus*.

ΣΟΜΦΟ'Σ, ὴ, ὸν, *inanis, fungosus, spongiosus*.

Σόος, *servet*: 2. sing. præs. opt. act, verbi σάω.

Σόομαι, σῶμαι, med. à σάω.

ΣΟ'Ω, *salvus, incolumis, perfectus*; *salutaris*. Sed

Σόος, σοῦς, est *motus corporum, quæ suriâm feruntur*, Aristot. l. iv. de Cœlo, cap. ult. à σείω.

Σοραισμὸς, οῦ, ὁ, *solæcismus in Græco sermone*. An à Lat. *sordes*?

ΣΟΡΟ'Σ, ου, ὁ, *loculus, sepulchrum, capulum, arca funebris*.

Σὸς, σὴ, σὸ, *tuus, a, um*: à σὺ, *tu*, Σοῦ, gen. sing. à σὺ, *tu*. Est et

Σεῦ, contract. ex σέο, præs. imperat. pass. à σίομαι, vel σάω, *servo*. Est et vox abigentis aves, *curre*. à σάω, *in fugam conjicio*.

Σοῦβλον, *subula*. Gl. Cyr.

Σοῦβος, *animal terrestre marinis infestum*. Oppian. lib. ii. Cyneg.

Σουδάριον, ου, τὸ, *sudarium*: nomen origine Lat. à *sudor*, qu. à Gr. ὐδρος.

Σουσάννα, ης, ἡ, *Susanna*: nomen fœm. Hebr. interpret. Lat. *lilium*.

Σπεῦδε, et σύσπευ, *vadat; ruite, ite*: 3. sing. et 2. pl. præs. imperat. pass. verbi σάω, *vado, irruo*.

ΣΟΥ'ΣΟΝ, ου, τὸ, *lilium*: linguâ Phœnicum.

Σαυτοῦ pro σεαυτοῦ, *sui ipsius*: ex σὺ, et αὐτὸς, *ipse*.

Σοφία, ας, et Ion. ης, ἡ, *sapientia*. Th. σαόω, *sapiens*.

Σοφιζομένῳ, dat. sing. part. præs. pass. à

Σοφίζω, *sapientem reddo, docco sapientiam*: fut. ίσω, p. σεσόφικα, a. 1. ἐσόφισα, præs. pass. σοφίζομαι, ῇ, ιται, *doceor sapientiam, percipio sapientiam*; *doceor*, i. e. *intelligo*: item *argutè aliquid comminiscor vel confficio*; *artem in aliquâ re exprimo*; *dolosè et fraudulenter dico*; *cavillor*; in malam partem *vafrè comminiscor*: perf. pass. σεσόφισμαι.

perf. part. pass. σεσοφισμένος. Th. σοφὸς, *sapiens*.

Σοφίσαι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Σοφίσμα, ατος, τὸ, *inventum quodcunque*, etiam in bonam partem: sed maximè *inventum callidum; consilium, aut facinus astutum; commentum*: à σοφίζω. Hinc Angl. SOPHISM.

Σοφιστὴς, οῦ, ὁ. *SOPHISTA, doctus et peritus artifex*, impr. *in dicendo*: unde *Orator; doctus et sapiens: qui tantùm ostentationis causâ philosophatur, vel dicit; deceptor, qui verbis dolosis circumvenit*: Angl. SOPHIST. gen. pl. σοφιστῶν. ab eod. verbo.

Σοφιστὶ, dat. sing. à

Σοφοκλὴς, έους, ὁ, *SOPHOCLES*: nomen proprium.

ΣΟΦΟΣ, ὴ, ὸν, *sapiens*, cui est σόος φάος, scil. mentis; *peritus alicujus rei vel artis; prudens, callidus, eruditus*. Hinc

Σοφὸω, ῶ, *sapientem reddo*; it. *illumino*: f. ώσω, p. σεσόφωκα. et

Σοφῶς, *sapienter*: adv.

Σοφώτερος, *sapientiori*: dat. sing. à σοφώτατος, compar. à σοφὸς, ὴ, *sapiens*: in superlat. σοφώτατος.

Σόω, ap. Poët. pro σώζω, σῶω, vel σάω, *servo*, f. σώσω, in 3. pl. sub. σόωσι. à σόος, *salvus*. Sed

Σόω, *moveo, incito*; *in fugam conjicio*: σόομαι, *in fugam vertor, fugio, incitato cursu feror, curro, ruo, irruo*: à σόος, vel σείω.

Σπαδίζω, *detrahe*; f. ίσω, Dor. ίξω. Th. σπάω, *traho*.

Σπαδὼν, ὼνος, et όντος, ὁ, *SPADO, cui nervus, quo genitalis membrum erigitur, avulsus est*. Th. σπάω, *traho, evello*.

• Σπαδωνίζω, ίσω, *castro*. Dionys. Hal.

Σπαδῶλὸν, quod à σπαδόω, *prodigo*, quod vide.

Σπαδωσιακὸς, Gen. cap. xxviii. 14. Ἑβραίων Scholiastes exponit. Puto qu. textum σπάδω.

Σπαδόω, *licium inculco*, τὴ σπάθη, vel simp. *texo*. exp. et *prodigo licia tela addo*. Hinc per Metaph. *profusè consumo, prodigo, luxuriors*: à

ΣΠΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *rudis* seu *rudicula*, *SPATHA, gladius, instrumentum texendi, palma*.

Σπαθίζει, *dissipant*: 3. pl. præs. ind. act. verbi σπαθίω, quod vide.

ΣΠΑΙ'ΡΩ, *palpito, vibro, tremo*. Idem et ἰσπαίρω. Est et σπαίρω, ἰκτίνος, *SPLIO*, nempe *exspiro animam*, ut faciunt palpitantia animalia, cum morte luctantia.

Σπάλαξ, ακος, ὁ. *TALPA*, quæ et ἀσπάλαξ. Th. σπάω, *traho*.

Σπαλὶς, Æol. pro σπολὶς, a. 2. part. pass. à σπλλω, *mitto*: f. 2 σπαλῶ.

Σπαλύσσομαι. *lacerer, turbor*: qu. à σπαράσσω, *turbo*.

Σπανία, ας, ἡ, idem quod σπανότης, ητος, ἡ, *raritas, penuria*: à σπανὸς, *rarus*.

Σπανία, ας, ἡ, *Hispania*.

Σπανίζω, *penurid laboro*: f. ίσω, p. ἐσπάνικα, p. pass. ἐσπάνισμαι, a. 1. pass. ἐσπανίσθην. à σπανὸς.

Σπάνιος, ία, ον, *rarus*: à

Σπάνις, ιος, ἡ, *raritas, penuria*. Th. σπανὸς, *rarus*.

Σπανιστῆναι, a. 1. inf. pass. verbi σπανίζω.

• Σπανίως, *rarò*; adv. à σπάνις.

ΣΠΑΝΟ'Σ, *rarus, infrequens*: qu. à πένω, *laboro*.

ΣΠΑ'Ξ, σπακὸς, ὁ ξ ἡ, *canis*. Vox Pers.

Σπάραγμα, ατος, τὸ, *frustum rei dilaceratæ*: et

Σπαραγμὸς, ὁ, ἡ, *laceratio*: à

ΣΠΑΡΑ'ΣΣΩ, vel τλω, *lacero, lanio, vellico*: (qu. ex σπάω, *traho*, et ῥάσσω, *secc*) f. ξω, p. χα, a. 1. ἐσπάραξα, a. 1. part. σπαράξας, ἄσα, αν, perf. pass. ἐσπάραγμαι.

Σπαργανίζει, *fasciis involvo*; f. ίσω, p. ἐσπαργάνικα. à σπάργανον.

Σπαργανίσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi σπαργανίζω.

ΣΠΑ'ΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, *fascia, quâ infans involvitur, pannus oblongus*.

Σπαργανοῦν, *fasciis involvo*, f. ώσω, p. ἐσπαργάνωκα, a. 1. ἐσπαργάνωσα, perf. pass. ἐσπαργάνωμαι, perf. part. pass. ἐσπαργανωμένος, *fasciis involutus*. Th. σπάργανον.

ΣΠΑΡΓΑ'Ω, *tunico, distentus sum*: ut quum ubera lactis plena sunt. Hinc

Σπάργη, *libido*, propriè *exonerandi lac mamillas distendens*.

Σπαρείρας, ας, ὁ. *Sparedra*, Amogi Sacorum regis uxor.

Σπαρτὸς, *satus*, a. 2. part. pass. verbi σπείρω, *semino, sero*, f. 2. σπαρῶ, p. ἔσπαρκα, a. 2. pass. ἐσπάρην.

Σπαρίζω, *palpito*: à σπαίρω.

Σπανὸς, ὴ, ὸν, *infrequens, rarus, paucus*; à σπανὸς.

Σπάρος, ίχθυος, *cammarus, SPARUS*, Gl. Cyr.

Σπάρτη, ης, ἡ, *SPARTA*, Laconiæ urbs primaria.

Σπαρτὸν, vel σπάρτιον, ου, τὸ, *funiculus sparteus, funiculus*; à

Σπάρτος, ου, τὸ, *SPARTUM, vitile, funis sparteus*. Etiam ὁ σπάρτος. à σπάω, quia *flecti* et *trahi* potest, vel potiùs à σπείρω.

Σπαρτολλὶς, ὴ, ὁ ξ ἡ, *incanus, semicanus, cui sparsi sunt per tempora cani*: ex σπαρτὸς, *seminatus*, et πολιὸς, *canus*.

Σπαρτὸς, ὴ, ὸν, *seminatus, sparsus; satu editus*.

Σπαρτῶν γένος, *Satorum genus, Thebani* sic dicti, quod ex draconis dentibus à Cadmo *satis* nati credantur. Th. σπείρω, *semino*.

Σπασάμενος, a. 1. part. m. à σπάω, *traho*.

Σπάσιν, *traxit*, Ion. pro ἔσπασεν, sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Σπάσμα, ατος, τὸ, *acies nuda gladii*: in corpore humano, *quod convulsum est, distensio, contusio*, *SPASMA*. Th. σπάω, *traho*, Σπασμὸς Σαλάσσης, *maris æstus*.

Σπασμὸς, ὁ, ἡ, *SPASMUS*, idem quod præced.

ΣΠΑ'ΤΑΓΟΣ, ου, ὁ, *SPATAGUS, echinorum species*.

Σπατάλᾶ, ᾶς, ἡ, *luxus, delicia*; à σπατάλη, *prodigo*. Th. σπάω.

Σπάτιος, ία, ιον, *pelliceus*: et

Σπατίλη, ης, ἡ, *stercus humidum*. Alii expon. *corium segmina*: à

ΣΠΑ'ΤΟΣ, ου, τὸ, *corium*. Hœut. à σπάω, quia *contrahi* potest vel quia detrahitur. Hinc

Σπατόω, *opus ex corio facio*.

ΣΠΑ'Ω, *trahe, extraho, vello*; *rapio, bibo*: f. σπάσω, perf. ἔσπακα, præs. m. σπάομαι, *strinpo*; a. 1. ἐσπασάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. σπασάμενος.

Σπεῖο, *sequere*, per Ectasin Poët. pro σπεῦ, quod Ion. pro σπῦ, præs. imperat. m. verbi σπεύομαι, Poët. σπέυμαι, *sequor*. Th. ἕπω, *sequor*.

Σπεῖος, Poët. pro σπέος, ους, τὸ, *specus*.

ΣΠΕΙ'ΡΑ, ας, ἡ, *SPIRA*. *fascia*: item *cohors, legio*. Hinc Angl. SPIRE.

Σπείρεον, ου, τὸ, *fascia, vestis lorea*; *σπεῖρα, pannus, velum nauticum*; *funis nauticus in orbem convolutus*: à σπείρω.

ΣΠΕΙ'ΡΩ, *SERO, semino, SPARGO*; f. 1. σπερῶ, f. 2. σπαρῶ, perf. ἔσπαρκα, a. 1. ἔσπειρα, a. 1. inf. act. σπεῖραι, a. 1. part. act. σπείρᾶς, ᾶσα, αν, a. 2. ind. act. ἔσπαρον, ες, ε, pass. σπείρομαι, perf. pass. ἔσπαρμαι, σαι, ται, perf. part. pass. ἐσπαρμένος, η, ον, a. 2. ind. pass. ἐσπάρην, ης, η, a. 2. sub. pass. σπαρῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. pass. σπαρεὶς. p. m. ἐσπαρεὶς.

Σπείσαι, a. 1. inf. act. σπείσω, σπείσας, a. 1. part. act. σπεισάμενος, a. 1. inf. m. σπεισάμενος, a. 1. part. m. verbi σπένδω, *libo*; f. σπείσω.

Σπείσαντ', *libaverunt*: Ion. pro ἔσπεισαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ejusd.

Σπείσασκε, Poët. pro ἔσπεισα, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi σπένδω, *libo*; f. σπείσω.

Σπείσω, *libabo*. Vide præced.

Σπεὸς, ους, ἡ, *SPEO*, nomen cellier. q. d. *specu latitans*.

Σπέλλον, *speculum*. Gloss. Cyr. ex Lat.

Σπεκλάτορες, *speculatores*.

Σπεκουλάτωρ, ορος, ὁ, *speculator*, ex Lat. Alii tamen *spiculatorem*, dictum volunt; sed ea ratione per i scribi debet. à spiculo quod gestabat δορυφόρος, seu διῤῥαβδοῦχος, *satellites*.

ΣΠΕ'ΛΕΘΟΣ, et σπίλεθος, ου, ὁ, *succus, excrementum*.

Σπέλιεται, *libabat*, Ion. pro

, 3. sing. imperf. act. verbi σπίν-, quod vide.

Σπιλούμενος, præs. part. pass. à ΣΠΙΛ'ΝΩ, *guttatim defundo, li-; σπίνδω* et *σπένδομαι, paciscor, fœ-is inco ; σπίνδομαι, mactor, immo-r, sacrificor* : f. σπείσω, a. 1. ἔσπει-, p. m. ἴσπονδα. Hinc Angl. TO PEND.

ΣΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, *SPECUS, spelun-*, Poët. σπείος. Ion. σπῆος, dat. pl. ῆσι, Poët. et Ion. *σπέεσσι*.

Σπέιραδος, ους, τὸ, *semen* : à *σπείρω, mino.*

Σπέιρμα, ατος, τὸ, *semen, SPER-A* : In S. S. *genus, posteri, filius:* plur. *σπέιρματα*, dat. pl. *σπέιρμασι*. h. *σπείρω, semino.*

Σπειρμόνω, idem quod *σπείρω, se-ino.*

Σπειρμολίζω, *semanto, semen sero* : t

Σπειρματικὸς, ἡ, ὸν, *seminalis, geni-alis* : à *σπέιρμα*. Hinc Angl. SPER-ATIC.

Σπειρμολόγος, ου, ὁ ☩ ἡ, *qui semina olligit, ut aves ; garrulus, nuga-r, blaterator*. ex *σπέιρμα*, ατος, τὸ, *emen*, et λέγω.

Σπιεχθείς, εῖσα, ὲν, *irritatus* : a. 1. art. pass. verbi *σπίεχω, urgeo*, a. pass. ἐσπιέχθην.

Σπιεχθὴς, ἡ, ὲν, *celer, festinus ; um impetu ruens ; assiduus* : à eq.

ΣΠΕ'ΡΧΩ, *vehementer cupio ; ur-eo, propello ; festino* : *σπίεχομαι, fugor, ird concitor, irascor*, a. 1. pass. ἐσπιέχθην.

Σπιῶ, f. 1. act. verbi *σπίεω, se-mino*, quod vide.

Σπὶς, *dic*, pro *σπὶ*, a. 2. imperat. act. ad formam verborum in *μι*. à *σπίω*, vel *σπῶ, dico* : f. *σπέσω*, a. 2. ἔσπον. Quod *σπίω*, ponitur pro ἔσπω. Poët. pro ἔπω, *dico*.

Σπίσθαι, *sequi* præs. inf. m. verbi Poëtici *σπέμαι* pro ἵσπαμαι.

Σπίτε, 2. pl. a. 2. imperat. *σπὶς*, quod vide.

Σπεύδει, *festinat*, 3. sing. præs. ind. verbi *σπεύδω, festino*.

Σπεύδοι, 3. sing. præs. opt. act. ejusd. verbi.

Σπεύδοντ' pro *σπεύδοντα*, acc. sing. et

Σπεύδοντι, nom. pl. part. præs.

Σπεύδοντι, Dor. pro *σπεύδουσι, properant*, 3. pl. præs. à

ΣΠΕΥ'ΔΩ, *studio, valdè cupio ; festino* : *σπεύδειν βίον ἀδόκητον, im-ortalem vitam affectare* : præs. imperat. *σπευδὲ, ἐτω*, imperf. ἐσπευ-ὲιν, f. *σπεύσω*, a. 1. ἔσπευσα, a. 1. im-perat. *σπεῦσον, ἄτω*, a. 1. part. act. *σπεύσας*, p. m. ἔσπευδα.

Σπεύδωμεν, *properemus* : Dor. pro *σπεύδωμεν*, 1. pl. præs. sub. et

Σπεύσας, a. 1. part. act. verbi *σπεύ-δω*, f. *σω*, *festino*.

Σπεῦσον, a. 1. imperat. ejusd. ver-bi.

Σπεῖ, alii legunt *σπεῖ*, dat. sing. à *σπεῖος*, pro *σπέος*, ους, τὸ, *antrum*, Ion. *σπῆος*.

Σπήλαιον, ου, τὸ, *spelunca, SPELÆ-UM*. Th. *σπέος*, ους, τὸ, *specus, an-trum*.

Σπήλυγξ, υγγος, ἡ, *SPELUNCA* : ab eod. Th.

Σπήλυνος, *lapides prægrandes in itineribus projecti pontis loco* : à *σπιλὰς, saxum*.

Σπιδὴς, ους, ὁ ☩ ἡ, *amplus, spiesus*. à *σπίζω, extendo*.

Σπιδνὸς, ἡ, ὸν, *densus, SPISSUS* : ab eod. Th.

Σπίζα, ης, ἡ, *avis*, sono similis est *passeri*, à *σπίζω, pipio*.

ΣΠΙ'ΖΩ, *extendo, expando*, qu. à *σπάω, traho* ; etiam *pipio*, sonus quarundam avium.

Σπιθαμιαῖος, αία, αῖον, vide *σπιθα-μώδης*, quod idem significat.

ΣΠΙΘΑΜΗ', ῆς, ἡ, *SPITHAMA, spatium inter pollicem et minimum digitum expansos ; palmus major, dodrans* ; dicta vox παρὰ τὸ θαμὰ σπίζεσθαι τοὺς δακτύλους, *à digitis ex-tensis*.

Σπιθαμιαῖος, αία, αῖον, idem ac

Σπιθαμώδης, ους, ὁ ☩ ἡ, *spithamæ* seu *dodrantis longitudinem æquans, dodrantalis*.

Σπιλλίδιον, *procellis*, dat. pl. Ion. à

Σπιλὰς, άδος, ἡ, *rupes, scopulus ma-ris*. Est et *σπιλὰς, procella* : à

ΣΠΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *macula, labes : vi-tiligo* ; item *saxum* ; undè

Σπιλόω, *maculo* ; f. ώσω, p. ἐσπι-λωκα· et

Σπίλωμα, ατος, τὸ, *macula, labes*.

ΣΠΙ'ΝΔΑΣΣ, ους, ἡ, *avis peregri-na, avis incendiaria*. Plin. an à *σπινθὴρ* ? q. v.

Σπινθαρίδες, *scintillæ*. Th. *σπιν-θὴρ*.

ΣΠΙΝΘΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, *scintilla*.

Σπινθήρωσις, ωσι, οἱ, *flammæ*.

Σπίνος, *fringilla*, avis à *σπίζω*.

Σπλαγχίζω, *sacrificor ; σπλαγχνί-ζομαι, misericordiâ* (ex ipso corde profectâ) *moveor* : a. 1. pass. ἐσπλαγχνίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. *σπλαγχνισθὶς, ἰσθεὶς* · à *σπλάγχνον*.

Σπλαγχνισμὸς, ὁ, *sacrificium ; misericordia, commisseratio* : à præ-ced.

ΣΠΛΑΤΧΝΟΝ, ου, τὸ, *viscus*. τὸ *σπλάγχνα, viscera, cor, jecur, pul-mones ; affectus maternus, commise-ratio*. *Σπλάγχνον* frequenter de cor-de dicitur, ut liquet etiam in com-positis : ἀσπλαγχνος, *non habens cor*, et εὐσπλαγχνος, *animosus, mise-ricors*. Eustath. ducit à Dor. *σπλὰν* pro *σπλὴν, splen*, unum ex visceri-bus.

Σπλαγχνοφάγος, ου, ὁ ☩ ἡ, *viscera edens* : ex *σπλάγχνον*, et φάγω.

Σπλανὸς, ὁ, ἡ, *cinis* : à *σποδὸς*, ὁ, ἡ, idem.

ΣΠΛΗ'Ν, *σπληνὸς*, ὁ, *SPLEN, lien*. Angl. SPLEEN.

Σπογγία, ας, ἡ, *SPONGIA* : Angl. A SPONGE : à

ΣΠΟ'ΓΓΟΣ, ου, ὁ, *spongia* : qu. *σπᾷ ὑγρὰ*. Hinc

Σπογγωδὴς, ους, ὁ ☩ ἡ, *spongiosus*.

Σποδούνας, ου, ὁ, Dor. pro *σποδύνης, υ, ὁ, qui in cinere jacet ac dormit*. Ex *σποδὸς*, et *εὐνὴ*, ἡ, *cubile*.

Σποδὶν, *ferventi cinere obruo ; percutio ; purgo* : item *subagito*. Th. *σποδὸς*, ὁ, ἡ, *cinis*.

Σποδὶη, ας, ἡ, *cinis* : à

Σποδίζω, f. ίσω, *sub cinere coquo ; comburo velut in cinere ; in cinere-um colorem vergo ; coëo*. Th. *σπο-δὸς*.

Σποδοειδὴς, ους, ὁ ☩ ἡ, *cinereus* : ex *σποδὸς*, ὁ, ἡ, *cinis*, et εἶδος, *species*.

ΣΠΟΔΟ'Σ, ὁ, ἡ, *cinis* : qu. σβιδὸς, à σβίω, quia extinctis et consump-tis lignis remanet.

Σποδόω, ῶ, *cinere obruo, in cine-rem redigo* ; f. ώσω, p. ἐσπόδωκα : à præced.

ΣΠΟΛΑ'Σ, άδος, ἡ, *vestis coriа-cea*.

Σπολὴ, *stola*. Hesychius pro στολὴ, Dor.

Σπόλια, τὰ, *lanæ*, quæ ex ovium cruribus evelluntur : à *σπάω, tra-ho, evello*.

Σπόμενος pro ἐσπόμενος, sic σπομένη, pro ἑσπομένη, ης, ἡ. Vide in σπέω.

Σπονδὰς, acc. pl. à *σπονδὴ*, quod vide.

Σπονδεῖον, υ, τὸ, *calix, crater, vas ad libandum vinum* : à

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, *libatio, libamen* : *σπονδῇσι*, dat. pl. Ion. pro *σπονδαῖς*. Peculiariter *σπονδαὶ* dicuntur *liba-tiones quæ in sanciendis fœderibus adhibentur* : et sæpè etiam *ipsa fœ-dera* : à *σπένδω, libo*, f. *σπείσω*, p. m. ἔσπονδα.

Σπονδοφόρος, υ, ὁ ☩ ἡ, *qui libatio-nes fert, sacerdos*. Ex *σπονδὴ, liba-tio*, et φέρω, *fero*, p. med. *σπόφορα*.

ΣΠΟ'ΝΔΥΛΟΣ, υ, ὁ, *SPONDY-LUS, vertebra spinæ dorsi*.

Σπορὰ, ᾶς, ἡ, *semen, satio ; genus, proles, fœtus, semen genitale* : à p. m. ἔσπορα, verbi *σπείρω, semino*.

Σπορὰς, άδος, ὁ ☩ ἡ, *sparsus, dis-persus* : et

Σπορεὺς, ῆος, ὁ, *sator, seminator* : ab eod.

Σπόρειμος, υ, ὁ ☩ ἡ, *qui seminari potest. σπόρειμα, ων, τὰ, sata* : ab eod. Th.

Σπόρεος, υ, ὁ, *satio, semen* : ab eod.

Σπόρεα, gen. Dor. prò *σπόρου*.

Σπρὶ, pro quo et *σπτὶ*, Ion. et Po-et. præs. imperat. m. verbi *σπέμαι*, Poët. pro ἵσπαμαι, *sequor*. Vide in *σπτὶο*. Et

Σπρὶ, Sythicè *oculum* significat.

Σπουδάζω, *festino, propero ; studeo, operam do, affecto ; serio ago, lo-quor*. Cum præp. *περὶ*, significat studium pertinens ad utilitatem *nostram*, cum *πρὸς* ad *alienam*. Σπου-δάζομαι, *color, æstimor, diligor* : fut. άσω, perf. ἐσπούδακα, à σπουδὴ.

Σπουδαῖος, αία, αῖον, *diligens, pro-bus, honestus, serius* : comp. σπου-δαίτερος, et Att. σπουδαίτερος, *ma-*

fori studio utens: à σπουδὴ, *studium.*

Σπουδαιότατος, nom. plur. superlat. grad. à σπουδαῖος, quod vide.

Σπουδαιότερος, et σπουδαίτερον, *diligentius*, adv. compar. grad. à σπουδαῖος, *studiosus.*

Σπουδαίως, adv. *studiosè, diligentèr, sedulò* : à σπουδαῖος, quod vide.

Σπουδὴ, ῆς, ἡ, et Dor. σπουδὰ, proprièt *festinatio*, deinde per Metaph. *animi intentio, sedulitas, ardor, STUDIUM, instantia, industria, studium partium, factio.* Th. σπουδὴν, *festine* ; p. m. ἔσπουδα.

Σπουδῇ, dat. præced. adverbialiter, *festinanter* ; *studiosè, summâ diligentiâ, enixè, magno labore* ; *acrè, vix, serò.*

ΣΠΥΡΑΘΙ'Α, ας, ἡ, et σπύραθος, ου, ὁ vel ἡ : tum σπυρὰς, άδος, ἡ, *caprarum stercus.*

ΣΠΥΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *SPORTA, corbis, fiscella*, seu *vas vimineum* aut *junceum*

Σταγὼν, ὄνος, ἡ, *stilla, gutta* : à στάζω.

Σταγὼν, ὠ, τὸ, *nota senarii* ς', Σταγὰν, ᾶνος, ἡ, *stilla, gutta* : à στάζω.

Σταδιοδρομέω, *cursu contendo* : f. ήσω· à

Σταδιοδρόμος, *qui in stadio cursu certat* : quod ex στάδιος, seu -ον, *stadium*, (quod ab ἵστημι, *sto*) et δρόμος, *cursus.*

Στάδιον, *STADIUM, curriculum.* Æol. σπάδιον, *SPATIUM* : à στάδιος.

Σταδιος, α, ον, idem. Et

Στάδιος, ία, ιον, *stabilis, firmus ; bene compactus ; longus et rectus* : ab ἵστημι, *sto.*

Στάζοντα, *stillantem*, acc. sing. præs. part. à στάζω, *stillo.*

ΣΤΑ'ΖΩ, *stillo* : f. ξω.

Σταθὶς, ἴντος, *status, positus* : a. 1. part. pass. verbi ἵστημι, *sto* : f. σταθήσω, aor. 1. pass. ἐστάθην.

Στᾶθι, Bœot. Sync. pro ἵστασθι, *steterunt*, 3. pl. a. 1. pass. verbi ἵστημι, *sto.*

Σταθμὸς, ὰ, ὁν, *stabilis, firmus, constans* : de die est *meridianus* : à στάω, seu ἵστημι, *sto.*

Σταθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass.

Σταθῆναι, a. 1. infin. pass. et

Σταθησόμαι, ῇ, σται, f. 1. pass. verbi ἵστημι.

Σ-ᾶσι, Dor. pro σᾶθι, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

Στάθμα, ατος, ὁ. Dor. pro στάθμη, ἡ, *meta*, quod vide.

Σταθμάω, et usitatiùs σταθμάομαι, ῶμαι, *ad amussim exigo, pondero, æstimo* ; *conjecturam facio, pensito, expendo* : à στάθμη, *amussis.*

Σταθμάμενος, Dor. pro σταθμώμενος, *conjiciens* : à σταθμάομαι, pro σταθμόομαι.

Στάθμη, ης, ἡ, *amussis, regula ad quam aliquid exæquatur* ; *meta* ; *perpendiculum* : ab ἵστημι.

Σταθμόω, *pondero, appen-*
-o, trutino : à præ-

Στάθμων, ωνος, ὁ, *statera, libra, pondus* : à

Σταθμὸς, ὰ, ὁ, *stabulum* ; *statio ; postis ; statera, libra, pondus* : dicitur et de *magnis locorum intervallis* : dat. sing. σταθμῷ, dat. pl. Ion. σταθμοῖσι· ab eod. Th.

Στάθος, ους, τὸ, Dor. pro στῆθος, ους, τὸ, *pectus.*

Σταὶμου, σαῖτε, σαῖεν, Att. Sync. pro σταίημεν, ητε, ησαν, pl. a. 2. opt. act. verbi ἵστημι.

ΣΤΑΙ'Σ, et σαὶς, αιτὸς, τὸ, *farina tritica aquâ subacta* ; *adeps.*

Σταικτὴ, ῆς, ἡ, *gutta, lixivia, aloë* : à

Σταικτὸς, ὴ, ὸν, *stillatitius.* Th. στάζω, fut. ξω, *stillo.*

Σταλὰς, άος, ἡ, Dor. pro στάλη, ἡ, *columna.*

Σταλαγμὸς, ὃ, ὁ, *distillatio.*

Σταλάζω, fut. ξω, *STILLO.* Th. στάζω, idem.

Σταλᾶσι, idem ac præced.

Σταλᾶναι, *missum esse*, a. 2. infin. pass. verbi στέλλω, *mitto* ; a. 2. pass. ἐστάλην.

Στάλιξ, ικος, *varrus, paxillus*, qui facit imposita στέγην.

Στάμεν, Poët. pro στῆναι, a. 2. infin. act. verbi ἵστημι.

Σταμὶν, ῖνος, ἡ, *lignum in navi erectum* : à στάω, seu ἵστημι, quia stat.

ΣΤΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, *urna, hydria, amphora* ; ut puto, à στάω, quòd erecta stet.

Στὰν, Ion. pro ἔστην, hoc verò Bœot. Sync. pro ἔστησαν, *steterunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, *sto*, f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στάξομες, Dor. et Æol. pro στάξομεν, *stillabimus*, 1. pl. f. 1. et

Στάξοῖσι, Æol. et Dor. pro στάξωσι, 3. pers. pl. f. 1. verbi στάζω, *stillo* : f. ξω.

Σταὶντα, Ion. pro. ἑστῶτα, n. g. pl. num. perf. part. act. ab ἵστημι, *sto*, perf. part. ἑστηκὼς, ότος, et Ion. Crasi ἑστὼς, ῶτος, et per Aphæresin στὼς, &c.

Στὰς, *qui stetit*, a. 2. part. act. Sed στὰς pro στὰσα. a. 2. part. f. g. ab ἵστημι, *sto.*

Στάσις, *consistas*, 2. sing. a. 1. sub. m. Dor. pro στήσῃς, ab ἵστημι, *sto.*

Σταστιάζω, f. άσω, *seditionem excito, dissideo, contendo, insurgo* ; vide in στάσις.

Σταστιασμὸς, ὃ, ὁ, *seditio, seditionis concitatio* : à præced.

Στάσιμος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, *stativus, stabilis, constans, firmus, quietus* : Gl. Cyr. [*Ἀργύριον σταστμον οἶνου, Leg. Solon. ap. Lysiam, *pecuniam fœnori dari licere.*] à seq.

Στάσις, ως, ἡ, *status, statio, ipse standi actus, quies* ; *factio, seditio ; ventus vehementior ; agger* ; ab ἵστημι.

Στασιώδης, ους, et σταστώτης, ου, ὁ, *seditiosus.* Th. ἵστημι, *sto, erigo* ; cum multitudo se erigit adversus præstites.

Στάσκον, Ion. et Poët. pro ἔστη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, *sto.*

Στάσομαι, Dor. pro στήσομαι, fut. f. med. verbi ejusd.

Στάσω, Dor. pro στήσω, f. 1. ejusd.

Στατὴρ, ῆρος, ὁ, *STATER*, [° nummus quatuor drachmas valens, Mat. xxvii. 27.] Sub Atheniensium republicâ nummus aureus uncize ponderis : sub Byzantinis imperatoribus nummus sexta pars unciæ. *Debitor qui pecuniam mutuatur.* σταλὰ σταῖῆρες, ὠκοδοντῆρες ὃ' ὐδ' ὅς, Epicharmus : *multi sunt qui pecunias fœnore accipiunt, ne unus quidem qui reddat.*]

Στατὸς, ὴ, ὸν, *stans, qui stat* ; *stabilis, firmus, constans* : ab ἵστημι.

ΣΤΑΥΡΟ'Σ, ὃ, ὁ, *vallus, palus ligneus, crux.*

Σταυρόω, -ῶ, *palum seu vallum figo, palo seu cruci adfigo* ; per Metaph. *impetum carnis, ne in ea regnet, frango* ; *virtute* scil. *Spiritûs S. precibus*, &c. f. ώσω, p. ἐσταύρωκα, a. 1. ἐσταύρωσα, aor. 1. imperat. act. σταύρωσον, ατω, et in 1. pl. σταυρώσωμεν, a. 1. sub. act. σταυρώσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. σταυρώσωσι, a. 1. infin. act. σταυρῶσαι, a. 1. part. act. σταυρώσας, ασα, αν, perf. pass. ἐσταύρωμαι, σαι, ται, *eum contemptui et horori* : p. part. pass. ἐσταυρωμένος, η, ον, *crucifixus* : a. 1. pass. ἐσταυρώθην, ῃς, ῃ, aor. 1. imperat. pass. σταυρώθητι, ήτω, a. 1. sub. pass. σταυρωθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. infin. pass. σταυρωθῆναι. Th. σταυρὸς, *crux.*

Σταυρώσιμος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, *ad crucifixionem pertinens* : à seq.

Σταύρωσις, εως, ἡ, *crucifixio* : f. 2. pers. sing. perf. pass. verbi σταυρόω.

ΣΤΑΦΙ'Σ, ίδος, ἡ, *uva passa.* Hinc σταφυλὴ, ῆς, ἡ, *uva* ; qu. à στάζω, qui stillat liquorem : hinc et σταφυλὴ apud Θεόφρ. *columella, uva* : sed σταφυλὴ, est *perpendiculum* ; *funiculus rubricâ illitus, quo fabri utuntur ad lineam rectam in ligno exprimendam.*

Σταφυλὰ, et σταφύλη, vide in σταφυλὴ, dat. pl. Ion. à σταφυλὴ, uva.

Σταχὴν, ης, ἡ, *trutina*, Dor. ab ἵστημι, *pondero.*

ΣΤΑ'ΧΥΣ, υος, ὁ, *spica* ; in num. pl. στάχυες, qu. à στῆς, *ordo* ; quia certos habet ordines granorum ; item *stella* quæ *spica* virginis dicitur : et *herba*, marrubio similis. Et et

Στάχυς, υος, ὁ, nomen viri.

Στάω, σῶ, *STO, maneo* ; ab hoc insultat. est ἵστημι, *statuo.*

ΣΤΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, *sebum* seu *adeps* ; item *farina aquâ subacta.*

Στεατίτιδες, ίδων, *pinguitiæ, pinguefio* ; f. 1. m. ώσομαι : à præced.

Στεγάζω, *tego, sustineo, fulcio*, f. άσω, p. ἐστέγακα : à στέγη.

Στεγανὸς, et per Sync. στεγνὸς, ὴ, ὸν, *tectus, opertus* ; *qui secreta in pectore retinet* ; *densus, firmus* ; à στέγω, *tego, sustineo.*

Στεγαστρίδες, *ad aliquid tegendum ita.* Th. *στέγω, tego.*

Στέγη, ης, ἡ, *tectum, ædificium, ædificatio;* undè Angl. STAGE. Th. *στέγω.*

Στέγος, vel *στέγος, εος,* τὸ, idem, et *ceed.* Th.

ΣΤΕΓΩ, *ΣΤΕGO, operio;* item *tego, custodio, impedio.* [* *contineo;* *δὲ δυσείμων μὴ στέγοντα σωμάτων, ripp.* ap. Plut. de Garrul. p. 504. *plere te nequeo continentem mi.*] f. ξω, p. ἔστεχα, p. m. ἔστεγα.

ΣΤΕΊΒΩ, *ΣΤΙΡΟ, calco;* qu. ex *ω,* et *βάω,* quod enim calcat, *stat, it,* quodammodo; quia stando ovet pedes.

Στειλάμενοι, *collegerunt,* Ion. pro *ιλάμενοι.* 3. pl. a. 1. ind. m. verbi *ιλλω, mitto, contraho,* quod vide.

Στειλειὰ, ᾶς, ἡ, *foramen securis, quod στέλλεται,* id est, *immittitur* gnum: et

Στειλεὸν, et Poët. *στειλεών,* ῶ, τὸ, et *λὸς,* vel *στελεὸς,* ῦ, ὁ, *securis manuium;* quod *στελεᾷ* immittitur.

Στειλομένη, Ion. pro *στειλαμένη,* præs. ırt. pass. f. g. verbi *στέλλω, gemo.* h. *στενὸς, angustus, arctus;* Ion. *ὸς,* idem.

Στένοντο, Ion. pro *ἐστένοντο,* 3. pl. nperf. à *στένω.*

Στενὸς, Ion. idem quòd *στενὸς, anstus;* sed.

Στεῖνος, εος, τὸ, *via angusta; anxtas.* Th. *στενὸς.*

Στεινόω, Ion. pro *στενόω* et

Στείνω, Ion. pro *στένω.* Th. *στενὸς.*

Στειωπὸς, Ion. pro *στενωπὸς,* hoc au-m Poët. pro *στενωπὸς, arcta,* seu ngusta *via:* ex *στενὸς, angustus,* et *τὴ, foramen.*

Στείομεν, *steterimus,* Ion. pro *στῶμεν,* 1. pl. a. 2. sub. act. *ω* in *οι* reoluto, *στοίμεν,* et Ectasi Poët. *στείομεν,* erbi *ἵστημι, sto:* f. *στήσω,* a. 2. *ἔστην,* . 2. sub. *στῶ.*

Στεῖρα, ας, et Ion. *στείρη, ης, ἡ, ca-ina navis,* quasi *στερρὰ, firma:* à *τερὸς, solidus,* pro *στερεὸς,* idem; *quòd arina sit solidissima asserum, quippe in quam, tanquam fundamenum quoddam, ædificantur cæteræ partes navis.* Est etiam

Στεῖρα, ας, ἡ, *sterilis:* à

Στεῖρος, ᾱ, ὁ, *sterilis vir.* *στεῖρα, ας, ἡ, sterilis fœmina:* tamen et *στέρος,* de fœminâ. Th. *στερέω, privo.*

Στειρόω, ῶ, *sterilem reddo:* m. *sterilis sum,* f. *ώσω,* p. *ἐστείρωκα.*

Στείχον, Ion. pro *ἔστιχον, incedebani,* 3. pl. imperf. act. verbi *στείχω, eo, vado.*

ΣΤΕΊΧΩ, *vado, ordine incedo,* [* *στίχων πόδων, χθόνα,* &c. *superambulo* ap. Poët. Græc. frequenter. v. Salm. d. m. usur. p. 518.] f. ξω, p. *ἔστιχα,* a. 2. *ἔστιχον.*

Στελγὶς, ίδος, ἡ, et

Στιλγὶς, ἡ, *strigilis;* item *coronamenti genus, lamina:* à *στίλλειν γνία, ornare membra.* Vide *σλεγγὶς.*

Στιλὰν, et *-ὸς,* vide in *στιλὰν.*

ΣΤΕ'ΛΕΧΟΣ, ους, τὸ, *truncus, caudex:* qui qu. ex radice *στίλλειν.*

ΣΤΕΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *viscum, quod arbori innascitur.*

Στίλλειν, *ornare,* Dor. pro *στέλλειν,* præs. inf. act. Vide *στίλλω.*

ΣΤΕ'ΛΛΩ, *mitto; instruo, apparo, orno, amicio;* [* *contraho,*] *reprimo, inhibeo, sisto:* *στίλλομαι, contendo, timeo. caveo; expeditionem suscipio; latee, fallo, minuo verbis:* f. *στελῶ,* f. 2. *στάλῶ,* p. *ἔσταλκα,* a. 1. *ἔστειλα,* p. m. *ἔστολα.*

Στελμονίαι, *fascia quibus canum latera præmuniuntur;* à *στίλλω, instruo.*

Στελῶ, *mittam,* f. 1. verbi *στέλλω, mitto.*

ΣΤΕ'ΜΒΩ, *contumelid,* seu *injurid afficio.* Est et

Στέμβω, *assiduè moveo;* vide *στίμφω.*

Στέμμα, ατος, τὸ, *sertum, corona; vitta; lana:* *ΣΤΕΜΜΑ* nobilitatis: à 1. pers. perf. pass. verbi *στέφω, corono:* f. ψω, p. *ἔστεφα,* perf. pass. *ἔστεμμαι.* Angl. A STEM.

Στέμφυλα, τὰ, *vinacea, fraces.* Sunt folliculi γαφυλῆς.

Στέμφω, f. ψω, *moveo:* undè *ἀστεμφὴς, et ἀστεμφὲς, immotus.* Martin. refert. ad *στίβω, calco.*

Στένα γμα, ατος, τὸ, et

Στενα γμὸς, ου, ὁ, *suspirium, gemitus:* à *στενάζω, ingemisco.* Th. *στενὸς, angustus.*

Στενάζω, *gemo, ingemisco, suspiro:* præs. imperat. act. *στενάζε, ἔτω,* et in 1. pl. *στενάζετε,* f. *άξω.* a. 1. *ἐστέναξα, ingemui:* à *στένω, gemo.* Th. *στενὸς, angustus, gemitus enim fit angusto corde.*

Στενακτὸς, ἡ, ὸν, *gemebundus, lamentabilis:* à præced.

Στενάχιζε, *ingemiscebat,* 3. sing. imperf. Ion. à

Στενάχίζω, f. *ίσω, gemo:* Poët. à *Στενάχω,* f. ξω, Poët. et *στενάχίω,* idem ac *στενάζω,* et ab eod.

Στενάχιστ, *ἀσσα, ὸν, gemebundus.* Th. *στενὸς, arctus.*

Στενάχοντα, à præced. acc. sing. m. g. vel pl. n. g.

Στενολεσχίαι, *de rebus frivolis et subtilibus garrio;* ex *στενὸς, anxius,* et *λέσχη, sermocinatio.*

ΣΤΕΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *angustus, arctus.*

Στενόσημον, ου, τὸ, *angusticlavium:* ex *στενὸς, angustus,* et *σῆμα, ατος, τὸ, signum;* ita *πλατύσημον, laticlavium.*

Στενότης, ητος, ἡ, *angustia:* à *στενὸς.*

Στενοχωρίω, ῶ, *arcto, angusto:* f. ήσω, p. *ἐστενοχώρηκα,* præs. pass. *στενοχωρέομαι, -οῦμαι, coarctor;* ex *στενὸς,* et *χωρέω.*

Στενοχωρία, ας, ἡ, *angustus locus; angor; inopia pecuniæ:* ex *στενὸς,* et *χῶρος.*

Στενόω, f. ώσω, *angusto, coarcto; in angustias redigo.* Th. *στενὸς, angustus.*

Στέντωρ, ορος, ὁ, *STENTOR,* præco, qui tantum vociferabatur, quantum alii quinquaginta: dat. sing. *Στέντορι.*

Στένω, f. *στῶ, gemo, suspiro; deploro, lugeo:* ex angusto corde. Th. *στενὸς, angustus.*

Στεπτὸς, Poët. pro *στενωπὸς, angustus, in quo vicus contrahitur, arcta* seu *angusta via:* ex *στενὸς, angustus,* et *ὁδὸς, foramen.*

Στενῶς, adv. *contractè, angustè:* à *στενὸς.*

Στένωσις, εως, ἡ, *angustia, coarctatio:* à *στενὸς.*

Στέομεν, *stetissemus,* Ion. pro *στῶμεν,* 1. pl. a. 2. sub. act. verbi *ἵστημι, sto.*

Στέργουσα, Dor. pro *στέργουσα,* præs. part. f. g. à *στέργω, diligo.*

ΣΤΕ'ΡΓΩ, *naturali charitate complector;* item *acquiesco, sum contentus; oro, desidero:* f. ξω, p. *ἔστεργα,* p. m. *ἔστοργα.*

Στέργωσιν, 3. pl. præs. sub. verbi præced.

Στερεοδίσσαι, nom. pl. f. g. a. 1. part. pass. à *στερίω,* pro *στερηθῆσαι.*

Στερεοκάρδιος, ᾱ, ὁ ᾗ, ὃν, *firmus et constans animo, duro corde:* ex *καρδία, cor:* et

ΣΤΕΡΕΟ'Σ, ὰ, ὸν, *solidus, rigidus, durus, firmus: sterilis ob duritiem:* (qu. à *στέω,*) *firmitèr stans.* Hinc

Στερεόω, -ῶ, *confirmo, solidum reddo, corroboro;* f. ώσω, p. *ἐστερέωκα,* imperf. pass. *ἐστερεόμην, -ώμην,* et in 3. pl. *ἐστερέοντο, -ώντο,* p. pass. *ἐστερέωμαι,* a. 1. pass. *ἐστερεώθην, ῆς, ῆ.* Th. *στερεὸς.*

Στερέσαι, pro *στερῆσαι,* a. 1. infin. act. verbi *στερέω, privo.*

Στέρεται, *privatur,* 3. sing. præs. pass. à *στέρομαι,* idem ac *στερέομαι, -οῦμαι.*

ΣΤΕΡΕ'Ω, *privo, orbo:* f. ήσω, perf. *ηκα,* a. 1. pass. *ἐστερήθην.*

Στερέωμα ατος, τὸ, *firmamentum, robur:* à *στερεὸς, solido.* Th. *στερεὸς, solidus.*

Στερεῶς, adv. *solidè, firmitèr, constantèr:* à *στερεὸς,* quod vide.

Στερέωσις, εως, ἡ, *firmatio, solidatio:* a. 2. sing. perf. pass. verbi *στερέω.*

Στερήσας, αντος, a. 1. part. act. *στερέω, privo.*

Στέρησις, εως, ἡ, *privatio, fraus, orbitas:* apud Philos. quum *quid de re aliquâ negatur:* [* *commissio* vel *amissio mercimonii.* Aristot. Oecon. l. ii. v. Salm. de m. usur. p. 616.] et

Στερητικὸς, ἡ, ὸν, *privativus:* à perf. pass. verbi *στερέω, privo.*

Στερῆσθαι, *privatum esse,* per Sync. pro *στερηθῆναι,* seu *στερεῖσθαι,* Ion. et Dor. pro *στερηθῆναι,* a. 1. inf. pass. verbi *στερέω, privo:* f. ήσω, a. 1. pass. *ἐστερήθην.*

Στερίσκονται, *privantur:* 3. pl. ind. pass. à

Στερίσκω, idem quod *στερέω, privo.*

Στέρνον, ου, τὸ, *pectus,* quia *στερέον, solidum.* Et *στέρνον, ου, ὁ, ὁ,*

sterilis; *firmus*: vide στερεός, *solidus*.

ΣΤΕ'ΡΝΟΝ, ν, τὸ, *pectus*, quia στερεὸν, ossibus firmitèr munitum.

• Στερεόχως, υ, ὁ ᾗ ὑ, *pectore suo continens, cavus*. Epith. terræ. Ex præced. et ἔχω.

Στέρξει, *amavisse*, a. 1. infin. act. verbi στέργω, *naturali charitate complecter*: f. ξω, a. 1. ind. pass. ἐστέρχθην.

Στέρομαι, Att. idem ac στερίσκομαι, -ῆσαι, *privo*.

Στερπή, ῆς, ἡ, *fulgor, splendor, fulgur*: per Aphæresin pro ἀστερπή, Poët. pro ἀστραπή, ab ἀστράπτω, *fulguro*, f. ψω.

Στερόπης, nomen proprium Cyclopis.

Στεροπηγερέτα, voc. sing. à

Στεροπηγερέτης, ου, ὁ, *qui fulgur suscitat*, Jovis Epithet. ex στερόπη, et ἠγείρω, *excito*.

Στερός, οῦ, ὁ, idem quod στερεός.

Στερτὸς, ὰ, ὸν. idem ac στερεὸς, *solidus*: et

Στερτύπους, ποδος, ὁ, idem quod στερεόπους.

Στέρνος, ου, τὸ, *pellis*: à στέρω, *tego*, per Pleonasm. τὸ ε. Dicitur etiam ὕστερος, et Dor. στέρος, qu. à τέρω.

Στερκτὸς, τὴ, ὸν, *dilectus*, a. 1. part. pass. verbi στέργω, f. ξω. Vide in στέρξει.

Στευμαι, *promitto, firmo, præ me fero*.

Στεῦτ', vide in

Στεῦται, *firmatur*, per Sync. pro στεύεται, 3. sing. præs. m. verbi στευμαι: sic στεῦτ', pro στευτε, *firmabatur*, Ion. et per Sync. pro ἐστεύετο, 3. sing. imperf. m. ejusd.

Στεφάνη, ης, ὁ, nomen viri, Gr. *sertum*.

Στεφανὶ, ης, ἡ, *cujusque rei fastigium, aut circuitus*; *corona*; *orbis*; *cribri ambitus*; *montis culmen*; *galeæ species*; *ungula*. Th. στέφω, *corono*.

Στεφανηφορέω, ῶ, *coronam fero*, f. ήσω, p. ἐστεφανηφόρηκα· à

Στεφανηφόρος, υ, ὁ ᾗ ὑ, *coronam gestans*; στεφανηφόρος ἄγων, *certamen, in quo victori corona datur ferenda*. [• Στεφανηφόρος, υ, ὁ, fuit is qui eligebatur quolibet anno à sacerdotibus, ut curam haberet sacrorum, quæ ad Deos spectabant; tanquam summi pontifices in aliis urbibus. Apud Athenæum, Stephanephorus Tarsi tunicam purpuream indutus, albo distinctam, coronam lauream ferebat, quam Plato de Legg. semper gerere ait, cum alii sacerdotes non nisi inter sacra illam portarent. *Vetill. de Num. Græc.* p. 318.] Ex στέφανὶ, quod à στέφω, *corono*, et φέρω, *fero*.

Στεφανίζω, f. ξω, *corono*; à στέφανος, quod à στέφω.

Στέφανος, υ, ὁ, *corona*: Metaph. *decus, honos*: στέφανοῦ. Dor. pro στέφανος. Th. στέφω.

Στεφανόωντας, 3. pl. præs. ind. pass. verbi στεφανόω, quod vide.

Στεφανοφορία, ας, ἡ, *coronæ gestatio*: à

Στεφανοφόρος, υ, ὁ ᾗ ὑ, *coronatus, coronam gestans*. Ex στέφανος, *corona*, et φέρω, *fero*.

Στεφανόω, ῶ, *corono*; item *honoro, orno, decoro*: f. ώσω, p. ἐστεφάνωκα, præs. pass. στεφανόομαι, -ώμαι, -οῦμαι, -οῖμι, -όωμαι, -όοιμι, -όου, -οῖσο, -όωσο, -όοισο, -όεσθαι, -όωσθαι, p. pass. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται, perf. part. pass. ἐστεφανωμένος, *coronatus*: à στέφανος.

Στεφάνωμα, ατος, τὸ, *corona*, et Metaph. pro *ornamento*: à 1. perf. sing. p. pass. præced.

Στέφων, *coronârunt*, Ion. pro ἔστεφον, 3. pl. imperf. verbi στέφω.

Στέφος, ους, τὸ, *corona* seu *corolla*: à stq.

ΣΤΕ'ΦΩ, *corono, redimio, orno*; *cingo, circumdo, tego*; *impleo*, de poculis: f. ψω, p. φα, perf. pass. ἔστεμμαι.

Στέφων, ωνος, ὁ, *qui coronavit*, aor. 1. part. act. verbi præced.

Στέωμεν, Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, *sto*: a. 2. ἔστην.

Στῆ, *stetit*, Ion. pro ἔστη, 3. sing. aor. 2. ind. act. et

Στῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, *sto*: f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Στέῃ, vel στῇ, et στῇς, Poët. pro στῇς, et hoc pro στῇ, quod Ion. pro στῇ, 3. sing. a. 2. sub. Vel στῇ, Pleonasmo τοῦ η. pro στῇ, 3. sing. Ion. a. 2. ἔστην: ab eod. verbo.

Στήθεσσιν, dat. pl. Ion. pro στήθεσι, à στῆθος, ους, τὸ, *pectus*.

Στήθεσφιν, dat. plur. ejusd.

Στῆθι, *sta*, a. 2. imperat. act. verbi ἵστημι, *sto*, f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Στηθοδεσμὶς, ίδος, ἡ, *fascia pectoralis*: et

Στηθόδεσμον, υ, τὸ, *pectorale*: ex δέω, *ligo*, et

ΣΤΗ'ΘΟΣ, εος, τὸ, *pectus*; τὰ στήθη, *aggeres arenæ, vel saxa in mari latentia*.

Στήκατε, 2. pl. præs. à

Στήκω, (ab ἵστημι) *firmiter sto*. legitur vero in præsenti solo, dicitur vero στήκω pro ἵστάμαι, per Aphæresin. f. ξω, *perito, constanter sto*. Formatur à præt. ἕστακα, verbi ἵστημι.

ΣΤΗ'ΛΗ, ης, ἡ, *lapis è terrâ extans, munitionis vel signi gratiâ*, sæpe pro *cippo*, vel *columnâ*, qu. ab ἵστημι, *statuo*.

Στηλίδιον, υ, τὸ, et

Στηλὶ, ίδος, ἡ, *parvus cippus*, seu *columella*; acc. pl. στηλίδας. Th. στήλη.

Στηλίτης, υ, ὁ, *in cippum inscriptus*; *ob crimina notatus*; *columnaris*: ab eod. Th.

Στηλογραφία, ας, ἡ, *tituli inscriptio*: ex γράφω, *scribo*, et στήλη, *titulus*.

Στηλών, f. ώσω, *erigo ut cippum*; et *stabilio ut cippum, statuo*. Th. στήλη, *cippus*.

Στήλωμα, ατος, τὸ, *columna, cippus*.

Στῆμα, ατος, τὸ, *stamen*, impr. *in herbis*: ab ἵστημι.

Στήμονα, acc. sing. à

Στήμων, ονος, ὁ, *stamen*, dat. στήμονι. Th. ἵστημι, *sto*.

Στῆναι, *posuisse*, a. 2. inf. act. ab eod. Th.

ΣΤΗΝΙ'Α, ας, ἡ, *festum erat Athenis, quo se mutuò dicteriis pungebant*.

ΣΤΗ'ΝΙΟΝ, υ, τὸ, *pectus*: à στένω, *firmum stare*.

Στηνόω, unde στηνώσεται, *concilii incessere*: à στήνη.

Στήριγμα, ατος, τὸ, *fulcrum, stabilimentum*; item *temo*, vel *furcæ currûs*: et

Στηριγμὸς, οῦ, ὁ, *ipsa actio stabiliendi, firmitas*; à. 1. pers. pass. seq.

ΣΤΗΡΙ'ΖΩ, *firmiter figo, stabilio, confirmo, stabilio, figo, sto, consisto, tuo*, f. ξω, a. 1. ἐστήριξα, a. 1. imperat. act. στήριξον, ἀτω, a. 1. opt. στηρίξαιμι, αις, αι, p. ἐστήριχα, p. pass. ἐστήριγμαι, ξαι, ται, perf. part. pass. ἐστηριγμένος, η, ον, *stabilitus*, a. 1. pass. ἐστηρίχθην, aor. 1. infin. στηριχθῆναι, *confirmari*.

Στήριξε, *firmiter fixit*: Ion. pro ἐστήριξε, 3. sing. a. 1. act. verbi præced.

Στῆς, 2. sing. a. 2. sub. act. à ἵστημι, *sto*.

Στῆσαι, *statuisse*, a. 1. infin. act. et

Στήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi ἵστημι, f. στήσω.

Στήσαντ' pro στήσαντο, *erexerunt*, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἐστήσαντο, verbi ejusd.

Στήσας, et in f. g. στήσασα, a. 1. part. act. et

Στήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. et

Στήσομεν, *constituemus*, 1. pl. f. 1. act. verbi ἵστημι, quod vide.

Στήτε, στήτωσαν, 2. et 3. pl. a. 2. imperat. act. στῆθι, στήτω, verbi ejusd.

ΣΤΗ'ΤΗ, vel στῆτα, ας, ἡ, *femina, mulier*, qu. à στῆθη, *mamma*.

Στήτην, Ion. pro ἵστην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι.

Στήσων, *steterint*, 3. pl. a. 2. subj. act. Poët. pro στῶσι, verbi ἵστημι, a. 2. sub. τῶ, et Pleonasmo τίω, dein de Ectasi στίω, et Att. η pro ι, στῆω, et in 3. pl. στήωσι.

ΣΤΙ'Α, ας, et στία, ας, ἡ, et στία, ης, ἡ, ου, τὸ, *lapillus, calculus*.

Στιβαδὸς, ἑα, ἑον, *densus, crassus, firmus; ponderosus*, dat. pl. Ion. στιβαδέσσι· à στίβη, *calco, denso*.

Στιβαδῶς, adv. *densè, firmiter*; à præced.

Στιβὰς, άδος, ἡ, *stratum calcatum, ex herbis* aut *foliis humi straticis*. Στοιβὰς, idem, et ab eod. Th.

Στίβεια, *vestigo, indago*; Gl. Cyr. propriè est *calco*: à στίβω.

Στίβη, ης, ἡ, *pruina*: à στίβω, *calco, denso*.

Στίβος, ου, ὁ, *iter tritum*, *trames* ab eod.

Στίγμα, ατος, τὸ, *STIGMA, signum alicui inustum*, aut *impressum*: pl. τὰ στίγματα, etiam *macula*: et hinc

Στιγματίας, ου, ὁ, *stigmate notatus*: et

Στιγμή, ῆς, ἡ, *punctum, στιγμὴ χρόνου, punctum temporis; momentum.* à 1. pers. p. pass. verbi

ΣΤΙ'ΖΩ, *pungo, notis distinguo, stigmate inuro*, Metaph. *incesso, infamo*, f. ξω, p. ἔστιχα, perf. pass. ἔστιγμαι: hinc

Στικτὸς, ἡ, ὸν, *signatus, punctus, punctis signatus* vel *distinctus*: à 3. pers. p. pass. præced.

Στιλβη, ης, ἡ, *nitor, splendor*: et

Στιλβὸς, ἡ, ὸν, *fulgidus, lucidus*: et indè

Στιλβόω, -ῶ, f. ώσω, *splendidum reddo*: à

ΣΤΙ'ΛΒΩ, *splendeo, luceo, coruscо, illustro*, f. στιλψω, p. ἔστιλφα.

Στίλβωσις, εως, ἡ, *nitor, splendor*: à στιλβόω.

ΣΤΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *nummulus minimi pretii, minimum quid*, qu. *punctum.*

Στιλπνὸς, ἡ, ὸν, *lucens*: à στίλβω, *splendeo.*

ΣΤΙ'ΜΜΙ, τὸ, *stibium.*

* Στίμμωμα, ατος, τὸ, *pigmentum.*

Στὶξ, στιχὸς, ἡ, *ordo; versus; agmen*: in pl. αἱ στίχες, acc. pl. στίχας. Th. *στίχω, ordine eo, vado.*

* Στίξις, εως, ἡ, *compunctio.*

* Στίον, ου, τὸ, *lupillus.*

Στιππίνος, *è stuppâ confectus*: à

Στίππινον, ου, τὸ, *stuppa*, id. quod στυππίον.

Στῖφος, ους, τὸ, *turma, globus militum*: à στείβω, *denso.*

Στιφρὸς, ἡ, ὸν, *densus, firmus, rigidus, aridus, contractus*, qu. calcatus, à στείβω, *condenso.*

* Στιχοιδὴς, ὁ, ἡ, *poëta*: ex στὶξ, et ἀοιδὴς.

* Στιχάριον, ου, τὸ, *tunica, vestis episcoporum undulata.*

Στίχος, acc. pl. ὰ στὶξ, στιχὸς, ἡ, *ordo, turma.* Th. *στίχω, ordine eo*: sed

Στιχὸς, ἄδος, ἡ, herbæ nomen: ab eod.

Στιχάω, et -άομαι, *ordine eo, vado.* Th. *στίχω, eo, vado*: a. 2. ἔστιχον.

Στίχε, *discede*, a. 2. imperat. act. à στίχω.

* Στιχηλὸς, ἡ, ὸν, *per versus scriptus*: et

* Στιχηλὸς, ὲὰ, ὲὶν, idem. à *στίχος, ordo; versus.*

Στιχθὶς, ἴσα, ὶν, *notatus*, a. 1. part. pass. verbi *στίζω, pungo*, f. ξω, a. 1. pass. ἐστίχθην.

Στίχος, ου, ὁ, *versus, ordo*, idem quod στὶξ. Th. *στίχω, eo, vado.*

* Στιβδὴς, ες, ὁ, ἡ, *durus, asper*: à στία.

ΣΤΑΕΓΓΙ'Σ, ίδος, ἡ, *strigil*, idem quod στλεγγὶς, et στελγὶς. *Balnearis strigilis* erat incurvo cum manubrio. Tum ab ejus similitudine στλεγγὶς, *pellis deaurata, capiti aptari solita, fasciola quadam* ταινιῶδες, *lamina, quâ pro coronâ utebantur.* Hinc

Στλαγγίζω, f. ίσω, *destringo, strigili rado.*

ΣΤΟΑ', ᾶς, ἡ, *porticus*: στοαὶ, *loca, in quibus frumenta reponuntur.*

Στόβος, *convitium*: à στόμβω, *contumelià afficio.*

Στοιβάζω, *stipo, compono, struo*: à στοιβὴ.

Στοιβάσιμος, ἡ, ὸν ἡ ὴ, *stipabilis.*

Στοιβαστὴς, ου, ὁ, *stipator*: à 3. sing. perf. pass. verbi στοιβάζω.

Στοιβὰς, άδος, ἡ, *frena, -dis*, idem quod ὠμὸν, ου, τὸ.

Στοιβὴ, ῆς, ἡ, *stipatio; compositio; acervus; res exigua quæ ad explendum aliquid adhibitur; herba quædam*: à στείβω, *calco*, f. ψω, p. ἔστιφα, p. m. ἔστοιβα.

Στοιχεῖον, ου, τὸ, [* (α) *Elementum*, ex quo aliquid componitur, aut in quod resolvitur; definiente Zenone apud Laertium, l. vii. § 136. (β) Στοιχεῖα, *literæ ex quibus sermo componitur.* vid. Dionys. de collocat. verborum. Priscian. de accentibus, p. 832. (γ) *Prima disciplinarum rudimenta*, Gal. iv. 3. Heb. v. 12. (δ) *De partibus mundi, astris*, &c. dicitur Στοιχεῖα, *imagines signorum Zodiaci* lapidulis annulisque insculptæ ad averruncanda quæ nocitura essent, ut docet Salmas. de Annis climactericis, (ε) *Umbra Solarii* ex qua signum capiebatur temporis ad cœnam eundi, testante Jul. Polluce Onomast. l. vi. c. 8. (ζ) *Signa Zodiaci*, ut occurrit apud Epiphanium et Eusebium, notante Menagio ad Laertii Menedemum. l. vi. § 102.] à στοῖχος, *ordo.* Th. *στίχω, ordine eo*, f. ξω, p. ἔστιχα, p. m. ἔστοιχα.

Στοιχειόω, *rudimenta artis trado*: à præced.

Στοιχείωσις, εως, ἡ, *elementorum traditio*: à præced.

Στοιχίω, -ῶ, *incedo, ordine procedo; in versus rectos porrigor*: fut. ήσω, p. ἐστοίχηκα· à στοῖχος.

Στοιχηδὸν, adv. *ordine, ordinatim*: ab eod. Th.

* Στοίχημα, ατος, τὸ, *conventio, pactum, conventum.* Artemid. Oneir. c. xxxii.

Στοῖχος, ου, ὁ, *ordo, versus.* Th. *στίχω.*

Στολὴ, ῆς, ἡ, *STOLA, vestis, amictus, ornatus.* Th. *στέλλω, orno, amicio.*

Στολιστὴς, οῦ, ὁ, *vestiarius, vestiarii præses*, 2. Reg. x.

Στολίζω. f. ίσω, *vestio, appare*: à στολὴ, quod vide.

Στολίσεως, aor. 1. part. act. στόλισσον, *orno*, a. 1. imperat. act. Poët. verbi στολίζω.

Στολισμὸς, οῦ, ὁ, *vestitus, ornamentum*: à στολίζω.

Στολιστὴς, οῦ, ὁ, *vestiarius*: à 3. pers. sing. perf. pass. verbi ejusd.

Στόλος, ου, ὁ, *militaris expeditio, classis, copiæ quæ aliquò mittuntur; profectio, iter; amictus, apparatus*: à στέλλω, *mitto.*

ΣΤΟ'ΜΑ, ατος, τὸ, *os, ὄρια; sermo; acies gladii.* στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, *loqui cum præsentibus.*

Στόμαχος, ου, ὁ, *rabula.* Gl. Cyr.

Στόμασιν, dat. pl. Ion. et Poët. à στόμα, ατος, τὸ, *os, oris.*

ΣΤΟ'ΜΑΧΟΣ, ου, ὁ, *STOMACHUS, ventriculus.* à στόμα. Hinc Angl. STOMACH.

Στόμβος, *qui ore dilatato sonum edit convicium faciens*: à στόμβω.

Στόμος, *garrulitas, convicium*: à στόμα.

Στομόω, στόμα ἔχειν ποιῶ, *ore affĭcio, os facio, ferrum acuo et induro; disertum reddo*; item *os claudo; frontes in exercitu instruo*, Th. στόμα, ος, ὀρὶς.

Στόμωμα, ατος, τὸ, *chalybs*; item *vis, robur*: et

Στόμωσις, εως, ἡ, *actio indurandi ferrum*; item *acies, acumen, robur*: à perf. pass. verbi στομόω.

Στομφάζω, f. άσω, *utor grandibus verbis*: à στόμφος.

Στοναχοῦντι, Dor. et Æol. pro στοναχοῦσι, 3. pl. ind. præs. vel Dor. pro στοναχοῦντι, dat. sing. part. præs. à

Στοναχίω, f. ήσω, *gemo, cum gemitu requiro*: à

Στοναχὴ, ῆς, ἡ, *gemitus, suspirium*: à στένω, *gemo.* Th. στενὸς, *angustus.*

Στοναχίζετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Στοναχίζω, seu -ομαι, f. m. σομαι, idem quod στένω, *gemo, ingemisco*: à στοναχὴ. Th. στενὸς, *angustus.*

Στονόεις, ἐντος, ὁ, et in f. g. στονόεσσα, ης, ἡ, *gemebundus, -a*; à στόνος, *gemitus.* Th. στενὸς, *arctus.*

Στόνυξ, pro ὄνυξ, *unguis.* Oppian.

Στοργὴ, actus τῦ στέργοντος, *amor ingenitus; affectus naturalis*, quo Parentes et Liberi se mutuo prosequuntur. Th. *στέργω, amo.*

Στορέννυμι. Vide in στορέω, *sterno.*

Στορέσαι, *sternere*: a. 1. inf. act. στόρεσσαι, Ion. pro ἐστόρεσται, 3. pl. a. 1. ind. act. στορέσας, στορέσασα, a. 1. part. act. verbi στορέω, *sterno*, f. έσω.

Στορεσιούντι, Dor. et Æol. pro στορέσουσι, *sternent*: 3. pl. f. 1. act. à

ΣΤΟΡΕ'Ω, f. έσω, et hinc στορεννύω, seu στορέννυμι, et στρωννύω, seu στρώννυμι, *STERNO.*

ΣΤΟ'ΡΘΙΓΞ, γὶγος, ἡ, *cuspis hastæ.*

ΣΤΟΧΑ'ΖΟΜΑΙ, *collineo, ad scopum tendo, conjecturam facio; satisfacio alicui*, seu *facio quæ aliquis velle videtur; studeo alicui rei vel personæ.* et hinc, *misereor, parco, consulo*: f. m. άσομαι, p. pass. ἐστόχασμαι.

Στοχασάμενος, a. 1. part. m. verbi præced.

Στοχασμὸς, οῦ, ὁ, *collineatio ad scopum, conjectura*: et

Στοχαστὴς, οῦ, ὁ, *conjector, qui rectè ad scopum tendit*: à p. pass. verbi στοχάζομαι.

Στοχαστικὸς, ἡ, ὸν, *conjecturalis; ad scopum tendens:* ἀ πραεϊ.

Στοχαστικῶς, *conjectando:* adv. ἀ στοχαστικὸς.

Στρέβλος, *qui est tereti corpore; tortuosus:* qu. ἀ

Στρεβὸς, ἡ, ὸν, *qui est oculis distortis, luscus:* ἀ στρεβλὸς, *tortus.* Th. στρέφω, *verto, distorqueo.*

Στραγγάλη, ης, ἡ, *laqueus; strangulatio:* et

Στραγγαλὰ, ᾶς, ἡ, idem quod

Στραγγαλὶς, ίδος, ἡ, *tortuosus laqueus; dolosum consilium.* Th. στραγγὸς, *tortus.*

Στραγγαλιώδης, ους, ὁ ἧ ἡ, *tortuosus:* ἀ στραγγαλὰ.

Στραγγαλόω, -ῶ, f. ώσω, *STRANGULO, torqueo, stringo.* Angl. TO STRANGLE.

Στραγγόομαι, *cunctor, tempus tero:* m. ἀ

Στραγγόω, *torqueo, STRINGO:* ἀ στραγγὸς; item *guttatim exprimo.* Metaph. *premo:* ἀ στράγξ, ῆ, *gutta, stilla.*

Στραγγίας, *species tritici:* an ἀ rotunditate guttæ?

Στραγγίζω, *guttatim exprimo, colo, torqueo:* ἀ

ΣΤΡΑΓΓΟΣ, ἡ, ὸν, *tortuosus, obliquus; impudens:* qu. ἀ στρέφω, *verto.*

Στράγγουρία, ας, ἡ, *urinæ stillicidium.* Angl. THE STRANGURY, ex στράγξ, γίος, ἡ, *gutta,* et οὖρον, ου, τὸ, *urina.*

ΣΤΡΑΓΞ, γὸς, ἡ, *gutta, stilla:* quasi ἀ στάζω, *stillo;* f. στάξω, unde Epenth. τὸ γ et ῥ fit στράγξ.

Στράπτω, pro ἀστράπτω, *splendeo; fulguro.*

Στρατόομαι, *exercitum colloco, castra pono:* hinc στρατώσατο, Ion. et Poët. pro ἐστρατώσατο, 3. pl. imperf. m. Th. στρατὸς, *exercitus.*

Στρατάρχης, ου, ὁ, idem quod στρατηγὸς, *dux:* ex στρατὸς, et ἄρχω.

Στράταρχος, ου, ὁ, Poët. idem ac στρατάρχης, *exercitûs dux, imperator:* ex Iisdem.

Στρατεία, ας, ἡ, *militia, expeditio; stipendium; copiæ et agmen:* [* ἐποιοῦντο τὴν στρατείαν. Isocr. Archid. *expeditionem susceperunt.*] ἀ στρατεύω.

Στράτευμα, ατος, τὸ, *exercitus:* ἀ στρατεύω. Th. idem.

Στρατεύω, *milito; exercitum in expeditionem educo, bello invado:* f. εύσω, p. ἐστράτευκα, a. 1. ἐστράτευσα, præs. m. στρατεύομαι, idem. Th. στρατὸς.

Στρατηγέω, *præsum exercitui; stratagemate vinco:* ex στρατὸς, *exercitus,* et ἄγω, *duco.*

Στρατήγημα, ατος, τὸ, *STRATAGEMA, gestum militare, consilium militare.* Angl. STRATAGEM. ἀ στρατηγέω.

Στρατηγία, ας, ἡ, *imperium rei militaris, peritia ducendi exercitum:* ἀ στρατηγὸς.

Στρατηγικὸς, ἡ, ὸν, *rei militaris peritus:* οἱ στρατηγικοὶ, [* *milites prætoriani, δωρεὰν ὑπέσχετο τοῖς αὐλικοῖς ἧ στρατηγικοῖς πρασπεμφυομένοις.* Plut. in Galba. *Donativum promisit militibus aulicis, qui Prætorii appellantur.* Vid. plura ap. Perizonium de Prætorio, p. 124. 125. &c.] ἀ

* Στρατήλιον, ου, τὸ, *prætorium; cohors prætoria,* in urbe sub Augusto, Dio, l. iii. vix alibi repertum, nisi apud Suidam. Vid. Perizon. de Prætorio. p. 234. &c. 624. 628.

* Στρατηγὶς, ίδος, ἡ, *imperatoria, prætoria,* App. V. B. Civ. p. 672. στρατηγίδα στείλαι, *cohortem prætoriam* dicit idem Ap. l. iv. p. 656.

Στρατηγὸς, ὁ, *præfectus militiæ, dux, prætor:* [* στρατηγὸς ὑπὸ τῶν ὅπλων, *præfectus armorum,* Marm. Oxon. xxv. στρατηγοὶ τῇ ἱερᾷ, Luc. xxii. 52, &c. ὕπατος στρατηγὸς, conjunctim, *duumviri in provinciis,* sic dicti, Reines. Insc. cl. l. LXX. p. 430.] ex στρατὸς, *exercitus,* et ἄγω, *duco.*

Στρατιὰ, Ion. pro στρατία, ἡ, *militaris expeditio.*

Στρατηλασία, ἡ, *eductio exercitûs, expeditio:* ex Th. στρατὸς, et ἐλαύνω.

Στρατηλατέω, idem quod στρατηγέω, quod vide.

Στρατιὰ, ᾶς, ἡ, idem ac Th. στρατὸς, *exercitus.*

Στρατιώτης, ου, ὁ, et Dor. στρατιώτας; *miles.*

Στρατιωτικὸς, ἡ, ὸν, *militaris; militiæ peritus; τὰ στρατιωτικὰ, res militares:* ἀ præced.

Στρατιωτικῶς, adv. *militariter:* ἀ præced.

Στρατοκάπηλος, ου, ὁ, *belli præco:* qu. d. στρατὸν κάπηλος, *exercitûs præco.*

Στρατολογέω, -ῶ, *delectum ago:* et

Στρατολογία, ας, ἡ, *delectus exercitûs:* ἀ

Στρατολόγος, *qui exercitum colligit:* ex στρατὸς, et λέγω.

Στρατοπεδάρχης, ου, ὁ ἧ ἡ, *qui castris præest, exercituum præfectus, imperator belli;* qu. d. ἄρχων τῶν στρατοπέδων, *princeps castrorum:* ex ἀρχὴ, *imperium,* et στρατόπεδον, q. v.

Στρατοπεδεία, ας, ἡ, *castrametatio, castra ipsa, dispositio exercitûs:* ἀ seq.

Στρατοπεδεύω, f. εύσω, p. ἐστρατοπέδευκα, *castra meto:* ἀ

Στρατόπεδον, ου, τὸ, [* *prætoria,* Herodot. iv. 4.] propriè *castra,* hoc est, *locus,* ubi imperator cum suo exercitu commoratur; tum per Metonym. *exercitus:* ex στρατὸς, et πέδον, *solum, campus.*

ΣΤΡΑΤΟΣ, ου, ὁ, *exercitus, copiæ militares,* sive *terrestres,* sive *navales.*

Στρατώσατο, Ion. et Poët. pro ἐστρατώσατο, 3. pl. imperf. m. verbi στρατόομαι, quod vide.

Στραφθὶς, ἴντος, et στραφεὶς, *conversus:* a. 1. part. pass. ἀ στρέφω, *verto.*

Στραφθὼν, a. 2. inf. pass. verbi στρέφω, *verto,* f. ψω, a. 2. ἔστραφον.

Στρέβλωμα, ατος, τὸ, *tormentum: clavus navis.*

Στρέβλη, ης, ἡ, *tormentum, prælum.*

Στρεβλοκάρδιος, *cordis perversi homo:* ex καρδία, *cor,* et

Στρεβλὸς, ἡ, ὸν, *tortuosus; callidus, perversus.* Th. στρέφω, *verto.*

Στρεβλόω, -ῶ, *detorqueo, perverto,* f. ώσω, p. ἐστρέβλωκα. ἀ præced.

Στρέμμα, ατος, τὸ, *tortum; luxatum; opus pistorium,* ἀ perf. pass. verbi στρέφω.

Στρεπτὸν, ὸ, τὸ, *torques:* et

Στρεπτὸς, gen. Ion. ἀ στρεπτὸς, ὁ, *torques:* ἀ

Στρεπτὸς, ὴ, ὸν, *flexibilis, versatilis; tortus.* Est et

Στρεπτὸς, ὸ, ἡ, substant. *torques:* ἀ στρέφω, *verto.*

Στρεπτοφόρος, ου, ὁ ἧ ἡ, *torquatus:* ex φέρω, et στρεπτὸς, *torques.*

Στρέφω, *dolore afficio, tardo, cesso.* στρέφομαι, *paulatim deficio, tabesco:* qu. στραγγόομαι. Th. στράγξ, γος, ἡ, *gutta.*

Στροφάδιον, *in gyrum verto:* ex στρέφω. et δίνη, *circumago.* Th. δῖνη, ης, ἡ, *vortex.*

Στροφθὶς, ἴντος, ἁ. 1. part. pass. n. g. Vide

Στροφθὶντο, nom. dual. στροφθίντε, dat. sing. ἀ στροφθὶς, a. 1. part pass. verbi στρέφω, *verto,* f. ψω, a. 1. pass. ἐστρέφθην.

ΣΤΡΕΦΩ, *verto, flecto; torqueo; verso, cogito; revertor;* f. στρέψω, p. ἔστροφα, a. 1. imperat. act. στρέψον, άτω, a. 2. ἔστραφον, præs. m. στρέφομαι, *convertor, converto me, mutor; contorqueor; contorquendo luxor; versor, occupatus sum,* perf. pass. ἐστράμμαι, a. 1. pass. ἐστρέφθην, a. 2. pass. ἐστράφην, ης, η, ας, a. 2. sub. pass. στραφῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. pass. στραφεὶς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. pass. στρεφθὶς, εῖσα, ἐν, p. m. ἐστρέφα.

Στρεψὶς, adv. *asperè, horribiliter:* ἀ στρεπτὸς, *asper.*

ΣΤΡΗΝΗΣ, ους, ὁ ἧ ἡ, *asper; indomitus moribus.*

Στρηνάω, *luxuriosè vivo, lascivio:* f. άσω, p. ἐστρηνίακα. Th. στρῆνος, ους, τὸ, *luxus.*

ΣΤΡΗΝΟΣ, ους, τὸ, *luxus, deliciæ; asperitas morum, fastus;* quasi ἀ στρεπτὸς, *asper.*

ΣΤΡΙΒΟΣ, *exilis et tenuis vox avis:* ἀ στρίζω pro τρίζω, *stridea.*

Στρίγμὸς, ὁ, ὁ, *stridor quidam:* ἀ στρίζω pro τρίζω.

Στρίγγες, *strigosus.* Gloss. Cyr.

Στρίγξ, *columnarum canaliculus, STRIX.*

Στριφνὸς, ἡ, ὸν, *strigosus:* ἀ στρέφω, *stringo.*

Στρόβιλος, *instrumentum quoddam fullonicum.*

Στροβέω, f. ήσω, *circumago, torqueo, perturbo.* Th. στρέφω, *verto.*

Στρόβιλος, *vortex, procella, turbo,*

rochus; genus saltationis flexuosum; pinus; item *cochlea et murex marinus.*

Στρόβος, ου, ὁ, *vortex, vertigo, gyrus:* à στρέφω.

ΣΤΡΟΓΓΥ'ΛΟΣ, η, ον, *rotundus, globosus, teres instar cylindri:* qu. ex στρεγγός, *tortuosus,* et γογγύλος, idem quòd στρογγύλος.

Στρογγυλόω, -ῶ, *rotundo,* f. ώσω, p. στρογγύλωμαι.

Στρογγύλωσις, εως, ἡ, *rotundatio,* item *acies exercitûs.*

Στρομβιχίδης, *Strombichides,* nom. propr.

Στρόμβος, ου, ὁ, *turbo,* idem quod στρέβλιος· à στρέφω, *torqueo.* Th. στρέφω, *verto.*

Στρυζίζω, f. ίσω, *strideo.*

Στρυζίον, ου, τὸ, *passerculus,* diminut. à στρουθός, quod vide.

ΣΤΡΟΥΘΟ'Σ, ου, ὁ, *passer, parva avis, STRUTHIO: herba quædam.*

Στρουθός, *passer.* Hesych. contractum ex στερεόθος.

Στροφάλιγξ, ἡ, *conversio, vertigo, gyrus; rotula, orbis; caseus:* à

Στροφαλίζω, idem quod στρέφω, *verto, verso.*

Στροφάω, -ῶ, *verso:* Ion. hinc στροφόωμαι, *versantes.* à στρέφω, *verto.*

Στροφεύς, έως, ὁ, *cardo ostii:* ab eod.

Στροφὴ, ῆς, ἡ, *versio, flexus, STROPHA: callida tergiversatio:* undè Angl. STRIFE. à p. m. ἔστροφα, verbi στρέφω.

Στρόφιγξ, γγος, ὁ, *vertebra, cardo; versura, flexio, versio:* ab eod.

Στροφίων, gen. Ion. à Στρόφιος, ου, ὁ, nomen propr.

Στρόφος, ου, ὁ, *aliquid tortum et torquens; funis, fascia.* Est et *tormen* morbus. Hinc Angl. A ROPE. à στρέφω, *verto:* p. m. ἔστροφα.

Στροφωτὸς, ὴ, ὸν, *versatilis.*

Στρυμάεργος, *furiosè libidinosus.* Refer ad στρεφὸς, quia ὀχυτικὸς.

Στρυμόνα, acc. sing. à

Στρυμὼν, ονος, ὁ, nomen fluvii Amphipolis Thraciæ.

Στρυφνὸς, ὴ, ὸν, *acerbus:* idem quod στυφνὸς, undè et factum ainunt interpositio ρ. Alii referunt ad στρέφω, *constringo.*

ΣΤΡΥΧΝΟ'Σ, ου, ὁ, *solanum* herba.

Στρῶμα, ατος, τὸ, *stratum, stragulum:* à στρώννυμι, *sterno,* quod vide ab inus. στρέω.

Στρωματεύς, έως, ὁ, *pulvinar, vestis aliqua sutilis.* Th. στρέω, *sterno.*

Στρωμὴ, ῆς, ἡ, idem. à

Στρώννυμι, vel στρωνύω, *sterno:* imperf. ἐστρώννυον, f. στρώσω, a. 1. ἔστρωσα. a. 1. imperat. act. στρῶσον, άτω, p. ἔστρωκα, p. pass. ἔστρωμαι, σαι, ται, p. part. pass. ἐστρωμένος, η, ον, *stratus.* hinc Angl. TO STROW. Th. στρέω, idem.

Στρῶσις, εως, ἡ, *stratio, stratura;* item *lecti structura:* à 2. pers. sing. p. pass. præced. verbi.

Στρῶσον, *sterne:* a. 1. imperat. act. et

Στρώσω, *sternam:* f. 1. act. verbi στρώννυμι, *sterno.*

Στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *strator; trabs parva, asser, crates.*

Στρωτὸς, ὴ, ὸν, *stratus:* à 3. sing. p. pass. verbi στρώννυμι.

Στρωφᾶσθαι, præs. inf. pass. à

Στρωφάω, -ῶ, idem quod στρεφάω, *verso, circumago:* f. 1. m. στρωφήσομαι. à στρεφὴ, *versio, flexus.* Th. στρέφω, *verto.*

Στρωφώμενος, præs. part. pass. verbi στρωφάω, quod vide.

Στρώω, inusit. à στρέω, *sterno.*

Στυγέει, *odit:* 3. sing. ind. præs. στυγήσ, *timeat:* 3. sing. præs. sub. verbi στυγέω, *odio persequor,* q. v.

Στυγερὸι, Ion. pro στυγεροὶ, αἱ, ὰ, *horribilis, odiosa:* dat. pl. στυγεραῖς. à

Στυγερὸς, ὰ, όν, *terribilis, tristis, gravis.* Th. στυγέω.

Στυγερώπης, ος, ὁ ἡ, *invisus:* ex στυγερὸς, *horribilis,* et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Στυγερῶς, adv. *horribiliter:* à στυγερὸς.

ΣΤΥΓΕ'Ω, *odio persequor, reformido:* fut. ήσω, et στύξω, ab inusit. στύγω, a. 1. ἔστυξα, a. 2. ἔστυγον.

Στύγημα, ατος, τὸ, *odium,* et

Στυγητὸς, ὴ, ὸν, *odiosus, a, um:* à perf. pass. Th. στυγέω.

Στυγνάζω, *tristis sum, contristor:* f. άσω, a. 1. ἐστύγνασα, a. 1. part. act, στυγνάσας, à στυγνὸς, quod vide.

Στυγνώσας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi super.

Στυγνὸς, ὴ, ὸν, *odiosus, invisus, tristis:* à

Στύγος, ους, τὸ, *odium.* Th. στυγέω, *odio persequor.*

ΣΤΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *columna;* item *graphium,* *STYLUS:* Angl. STYLE.

Στὺξ, γὸς, ἡ, *STYX:* nomen fluvii infernalis: à στυγέω, *exhorresco.*

Στύξιμι, *odiosem:* a. 1. opt. act. verbi στυγέω.

Στυππίον, ου, τὸ, et στυππεῖον, et στυππίον, *linum, stupa:* à

ΣΤΥ'ΠΗ, et στύπη, ης, ἡ, *STUPA.* Est et

Στύπη, *stipis, truncus;* quasi à στύφω, quia eâ utimur ad stipandum.

Στύπινος, η, ον, *stupis confectus:* à στύπη.

Στύπος, ους, τὸ, idem quod præced.

Στύπη. Vide στύπη.

Στυπτηρία, ας, ἡ, *alumen:* quia valdè στύει, id est, *adstringit.*

Στυπτικὸς, ὴ, ὸν, *adstringendi vim habens.* Hinc Angl. STYPTIC. Th. στύφω.

Στυφελίνη, *populea.* Gen. xxx.

ΣΤΥΡΑ'Ξ, ακος, ἡ, *STYRAX* arbor. In mas. g. ὁ, *lignum jaculi, hastile;* item *jaculum ipsum.*

Στυφελίζω, *asperè tracto, everto, quatio:* f. ξω.

Στυφελίξαι, *quatere:* a. 1. inf. act. verbi στυφελίζω. Th. στύφω, *adstringo.*

Στυφελὸς, ὴ, ὸν, *durus, asper:* et Στυφνὸς, *adstringendi vim habens.* Th. στύφω.

Στυφερὸς, ὰ, ὸν, *durus, rigidus:* qu. ab eod. Th.

ΣΤΥ'ΦΩ, *adstringo,* de iis quæ gustantur; *spisso;* f. ψω. Hinc

Στύψις, εως, ἡ, *adstrictio; spissatio.*

ΣΤΥ'Ω, f. ύσω, *adstringo, durum reddo, denso; tristitiâ afficio:* In med. *tentigine laboro.*

Στωϊκὸς, ὴ, ὸν, *STOICUS, a, um.* Angl. STOIC. ἀπὸ τῆς στοᾶς, à porticu sic dicti, ubi disputabant.

Στωμύλλω, -ῶ, *loquax sum, garrio.* Th. στόμα.

Στωμυλία, ας, ἡ, *loquacitas, nugæ.* à στωμύλλω.

Στωμύλλω, idem ac στωμυλίω.

Στώμυλμα, ατος, τὸ, *loquacitas, nugæ:* à præced.

Στωμύλος, ου, ὁ ἡ, *garrulus, lepidus, dicax.* Th. στόμα, os, *oris.*

ΣΥ', et Dor. τὺ, *TU,* in genit. σοῦ, &c. hinc σὸς, ὴ, ὸν, *tuus.*

Σώγερος, ου, ὁ, *aper:* σὸς ἄγειος.

ΣΥ'ΒΑΡΙΣ, ιδος, ἡ, ιος, ἡ, *SYBARIS, urbs magnæ Græciæ,* et, ut alii volunt, *Italiæ;* item *luxus.*

Συβαρίτης, ου, ὁ, *SYBARITA, qui est è Sybari.* et

Συβαριτικὸς, ὴ, ὸν, *SYBARITICUS, mollis.* Th. Σύβαρις.

Συβαρίτις, ίτιδος, ἡ, *mulier Sybaritica.*

Συβήνη, vel συβίνη, ης, ἡ, *theca ex corio,* propriè *suillo;* etiam *venabulum:* à σῦς.

Συβίσιον, ου, τὸ, *grex suum qui pascuntur:* ex σῦς, et βόσις, ἡ, *pastus.* Th. βόω, *pasco.*

Συβώτης, ου, ὁ, *subulcus:* qui σῦας βόει, *pascit.*

Συγγεγεφότες, ων, οἱ, nom. pl. à

Συγγεγεφὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi συγγράφω, *conscribo.* Th. γράφω, *scribo;* f. ψω, p. γέγραφα.

Συγγελάω, -ῶ, *una rideo.*

Συγγένεια, ας, ἡ, *cognatio, generis et sanguinis communio:* à συγγενὴς.

Συγγενίσθαι, a. 2. inf. m. verbi συγγίνομαι, *simul sum, conversor.*

Συγγενίσιν, *cognatis:* dat. pl. à

Συγγενὴς, ίος, ὁ ἡ, *consanguineus:* ex σὺν, et γένος, ους, τὸ, *genus.* Th. γίνομαι, *nascor, sum:* a. 2. m. ἐγενόμην.

Συγγενώμωσι, 1. pl. a. 2. sub. m. à συγγίνομαι.

Συγγηράσκω, ις, ι, *consenesco:* ex σὺν, et γηράσκω, f. άσω, *senesco.* Th. γῆρας, ατος, τὸ, *senectus.*

Συγγίνεσθαι, præs. infin. m. à

Συγγίνομαι, *simul sum, conversor;*

convenio, coëo; adsum, auxilior; simul gignor: ex σύν, et γίγνομαι.

Συγγινώσκω, *cognosco, mihi conscius sum; agnosco; consentio; ignosco*: ex σύν, et Th. γινώσκω, *cognosco*: f. m. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνων, ως, ω, a. 2. imperat. γνῶθι.

Συγγνώμη, ης, ἡ, *ignoscentia, venia, permissio*: ex σύν, et γνώμη.

Συγγνωμονικῆς, ὴ, ὸν, *proclivis ad ignoscendum, indulgens*; *venid dignus*: à

Συγγνώμων, ονος, ὁ ἧ ὄν, *facilis in dandâ venid, mitis; consentiens*: à συγγνώμη.

Συγγνωσθῆναι, *veniam consequi*: a. 1. infin. pass. verbi συγγινώσκω, *ignosco*: f. m. συγγνωσθήσομαι, a. 2. συνέγνων.

Συγγνωστὸς, ὴ, ὸν, *ignoscendus, cui danda venia esset.*

Σύγγονος, ου, ὁ ἧ ὄν, *cognatus*: Poët. idem quod συγγενὴς, quod vide.

Συγγράμμα, ατος, τὸ, *scriptum, liber, opus*: dat. pl. συγγράμμασι. à συγγράφω.

Συγγραφεὺς, ἑως, ὁ, *scriptor, auctor*: ab eod.

Συγγραφὴ, ἧς, ἡ, *scriptio, historia; scriptum*; *SYNGRAPHA*: ab eod.

Συγγράφω, *conscribo, scriptis mando*; *stipulor*: f. ψω. hinc συγγράψεως, a. 1. inf. act. ex σύν, et γράφω.

Συγγυμνασία, ας, ἡ, *exercitatio communis*: ex σύν, *cum*, et γυμνασία, *exercitatio.*

Συγκαθιείω, -ῶ, *unà everto, tolenti onus auxilior, juvo*: ex σύν, et καθιείω, quod ex κατὰ, et ἰείω, *capio.*

* Συγκαθίεγω, *unà cum alio concludo*: ex σὺν, et καθίεγω.

* Συγκαθίλκω, Συγκαθίλκύω, *deorsum traho*: ex σὺν, et καθίλκω.

* Συγκαθεύδω, ους, ἡ, *concubitus*: à

* Συγκαθεύδω, *simul dormio, concumbo*: ex σὺν, et καθεύδω.

* Συγκαθέψω, -ῶ, *simul decoquo.*

Συγκάθημαι, *consideo*: ex σὺν, et κάθημαι, *sedeo.* Th. ἧμαι, idem.

Συγκάθιζω, *una colloco*; item *unà sedeo*; a. 1. ind. act. συνεκάθισα, a. 1. part. act. συγκαθίσας. ex σὺν, et καθίζω, *sedere facio.* Th. ἵζω, idem.

Συγκαθυφαίνω, *unà intexo.*

Συγκαίω, *aduro, comburo*, f. καύσω, p. κεκάυκα; ex σὺν, et Th. καίω, ερυ.

Συγκακοπαθῶ, -ῶ, *eum particeps afflictionum, unà patior*: f. ήσω, p. συγκακοπάθηκα· ex σὺν, et κακοπαθῶ, *malis afflictor.* quod ex κακὸς, *malus*, et πάσχω, *patior*: a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

Συγκακυχίω, -ῶ, *unà malis vexo*, f. ίσω, p. συγκακυκύκηκα, præs. pass. συγκακυχίομαι, -ίωμαι, *unà malè vexor, conflictor*: ex σὺν, et κακυχίω, *malè tracto.* hoc ex κακὸς, et ἴχω, *habeo*: f. ἴξω, a. 2. ἴσχον.

Συγκαλέω, -ῶ, seu -έομαι, -έωμαι, *convoco*: f. έσω, perf. act. συγκέκληκα, a. 1. συνεκάλεσα, a. 1. m. συνεκαλεσάμην, ω, &c. ex σὺν, et Th. καλέω, *voco.*

Συγκάλυμμα, ατος, τὸ, *operimentum, tegumen, operculum*: à p. pass. verbi seq.

Συγκαλύπτω, *cooperio, occulto, obruo*: f. ψω, p. συγκεκάλυφα, p. pass. συγκεκάλυμμαι, a. 1. pass. συνεκαλύφθην, a. 2. pass. συνεκαλύφην, perf. part. pass. συγκεκαλυμμένος, η, ον, *opertus, tectus*: ex σὺν, et Th. καλύπτω, *occulto, tego*: f. ψω, a. 2. inús. λυφον.

Συγκαλύφειον, 3. sing. a. 1. opt. Æol. verbi συγκαλύπτω, quod vide.

Συγκάμπτω, *incurvo*: f. ψω, p. συγκέκαμφα, a. 1. συνέκαμψα. a. 1. imperat. act. σύγκαμψον, άτω, *incurva*: ex σὺν, et κάμπτω, *flecto*: f. ψω.

Συγκατα̃βαίνω, *unà descendo*: *descendo*; *ad alterius captum me accommodo, seu conditionem probo*: a. 2. ind. act. συγκατέβην, ας, η, a. 2. part. act. συγκατα̃βὰς. ex σὺν, κατὰ, et βαίνω, *eo*: f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Συγκατα̃βάντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi præced.

Συγκαταγηράω, -ῶ, *unà consenesco*: ex σὺν, κατὰ, et γηράω.

Συγκατάγω, *unà reduco, in reducendo adjuvo*: ex σὺν, κατὰ, et ἄγω, *duco.*

Συγκατα̃ζεύγνυμι, *conjungo.* Th. ζεύγνυμι.

Συγκατα̃θέσθαι, a. 2. infin. m. verbi συγκατα̃τίθημι, *unà depono.*

Συγκατάθεσις, εως, ἡ, *consensio, comprobatio, suffragium*: ab eod. verbo.

Συγκατακαλύπτω, *una tego*, à καλύπτω.

Συγκατακληρονομέω, -ῶ, *simul possideo*: à κληρονομέω.

Συγκαταμίγνυμι, *commisceo*: ex σὺν, κατὰ, et μίγνυμι.

* Συγκατασήπω, *putrefacio*: à σήπω.

* Συγκατασκάπτης, ου, ὁ, *vastator*: à

* Συγκατασκάπτω, *diruo, pendo*: à σκάπτω.

Συγκατασκευάζω, f. άσω, *una instruo et adorno.* ex σὺν, κατὰ, et σκευάζω, *instruo, paro.* Th. σκεῦος, ους, τὸ, *vas.*

Συγκατασκευάσας, ασα, αν, a. 1. part. act. præced. verbi

Συγκατασκηνόω, *in eodem tabernaculo versor*; f. ώσω· ex σὺν, κατὰ, et σκηνόω.

Συγκατασπάω, *convello*; f. άσω: ex σὺν, κατὰ, et σπάω.

Συγκατατρεφομένων, gen. pl. a. 1. part. m. verbi

Συγκατατρέφω, *simul everto*: ex σὺν, κατὰ, et στρέφω.

Συγκατατίθημι, *una depono*; συγκατατίθεμαι, *assentior, consentio, comprobo*, [* subaudi ψῆφον, ut apud Lat. post *concedo*. Bos de Ellipsi. voce ψῆφος.] p. pass. συγκατατέθειμαι, p. part. pass. συγκατατεθειμένος, *assensus fuerat*: ex σὺν, κατὰ, et τίθημι, *pono.*

Συγκατα̃φάγοντα, acc. sing. a. 1. part. act. à

Συγκατα̃φάγω, *una comedo*: ex σὺν, κατὰ, et φάγω, *edo*: a. 2. ἔφαγον, a. 1. infin. φαγεῖν.

* Συγκατα̃φλέγω, *comburo.*

Συγκατα̃ψηφίζω, *una damne*; item *una eligo*; f. ίσω, p. συγκατέψηφα, præs. pass. συγκατα̃ψηφίζομαι, *communibus calculis allegor*: a. 1. pass. συγκατεψηφίσθην. ης, η, *communibus calculis allectus fui*: ex σὺν, κατὰ, et ψηφίζω, *calculis compute*; item *decerno, statuo.* Th. ψῆφος, ου, ὁ, *calculus.*

Συγκατέλθωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi συγκατέρχομαι, *infra accedo.* ex σὺν, et κατέρχομαι, *descendi*: hoc ex κατὰ, et ἔρχομαι, *venio*: f. m. ελεύσομαι, a. 1. ἦλθον.

Συγκατεργάζομαι, *una conficio, aliquem in aliquâ re conficiendâ adjuvo*: ab ἐργάζομαι. Th. ἔργον.

Συγκατορύξαι, a. 1. infin. act. à

Συγκατορύσσω, vel -ττω, *confodio una*: ex σὺν, κατὰ, et ὀρύσσω, vel -ττω, *fodio*; f. ξω, p. χα.

Σύγκειμαι, *simul positus sum*, *compositus sum*: dicitur de rebus *confictis de quibus inter aliquos convenit*: Unde

Συγκείμενον, ου, τὸ, *pactum.* Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Σύγκειται, *certum est, constat.* Vide præced.

Συγκεκομμένος, p. part. pass. verbi συγκόπτω, quod vide.

Συγκεντέω, *compungo, confucio*: à κεντέω.

Συγκεράννυμι, *tempero, commiscis*: f. συγκεράσω, a. 1. συνεκέρασα, ω, &c. p. συγκέκρακα, p. pass. per Syn. συγκέκρασμαι, p. part. pass. συγκεκραμένος, η, ον, *temperatus, una permixtus*: ex σὺν, et κεράννυμι, *misceo*: f. κεράσω.

Συγκεντέω, -τέομαι, *cornibus confligo cum aliquo.*

Συγκεφαλαίω, *summatim recenseo*: et -ίομαι, -ίωμαι, *in summam colligo* vel *colligor, consummo*: ex σὺν, et κεφαλαίω. Th. κεφαλὴ, *caput.*

Συγκεχυμένος, η, ον, *confusus, a, um*: p. part. pass. verbi συγχέω. vel -έω, f. ύσω, *confundo*, quod vide.

Συγκεχώρηνται, 3. sing. plusq. p. imperat. pass. verbi συγχωρέω, *concedo, indulgeo*: quod à χωρέω, *eo, accedo*; *capio*: f. ήσω, p. κεχώρηκα.

Συγκεχωσμένα, *humo congestâ tecta*: p. part. pass. à συγχόω, quod vide.

Συγκινέω, -ῶ, *commoveo*: f. ήσω, p. συγκεκίνηκα, a. 1. συνεκίνησα, ας, &c. Th. κινέω, *moveo.*

Συγκίνησις, εως, ἡ, *commotio*: à præced.

Συγκλασις, εως, ἡ, *confractio*: et

Συγκλασμὸς, ὁ, ἡ, idem. à verbo

Συγκλάω, *confringo*: f. άσω. Vide κλάω.

Σύγκλισις, εως, ἡ, et

Συγκλισμὸς, ὁ, ἡ, *conclusio*; à p. pass. seq.

Συγκλείω, *concludo*: f. είσω, p. συγ-

ικα, a. 1. συνέκλεισα, p. pass. συγ-ι:σμαι, σαι, σται, p. part. pass. -κλεισμένος, η, ον. Th. κλείω, *claudo*. f. σω.

συγκληρονομέω, -ῶ, *cohæres sum* ; f. p. συγκληρονομήσομαι. à

συγκληρονόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *cohæres* : σου, et κληρονόμος, *hæres* : hoc ex ος, ου, ὁ, *sors*, et νέμω, *tribuo*, ίδεο : f. νεμῶ, a. 1. ἔνειμα, p. -νένεμημαι, p. m. νενόμημαι.

συγκλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *convocatus* ; ictus : Subst. ἡ, scil. βουλὴ, *senatus* impr. *Romanus* : à συγκαλέω.

συγκλύζω, *inundo*, f. ύσω, p. -υσμαι : ύζω.

σύγκλυτος, *collectitius, convectus* à præced.

συγκοιμάομαι, -ῶμαι, *una dormio, cubo* : f. m. ήσομαι ex σὺν et κοι-

συγκοινόω, *una sum participe, communico, commercium habeo* : n dat. Nom. pl. part. præs. συγ-νοοῦντες, f. ήσω, p. συγκεκοινώνημαι, a. -νωνήθην, a. 1. part. act. συγ-νήσας, ασα, αν : ex σὺν, et κοινόω, *participes sum* : hoc à κοινὸς, ὴ, ὸν, *communis*.

συγκοινωνὸς, ὁ, ἡ ὃ ἢ, *particeps, socius* : ex σὺν, et κοινωνὸς.

συγκοπτω, *conglutino* : f. ψω, συγκολλάω. Th. κολλάω.

συγκαλυφάσκω, 3. sing. f. 1. act. -κεκαλυμμένα, *simul nato*. f. ψω. -νεφὲς, *nato* : f. ήσω.

* συγκομιδὴ, *(historiæ) collectio* :

συγκομίζω, *una affero* : f. ίσω, p. -κεκόμισμαι, a. 1. συνεκόμισα ; ex σὺν, -κομίζω, *fero*. Th. κομέω, *curo*.

συγκοπὴ, ῆς, ἡ, *præceps lapsus animum facultatum* seu *virium in corpore humano* ; item *SYNCOPE*, fig. ram. à

συγκόπτω, f. ψω, *concido* ; *contun-* : *contrahe* : ex σὺν, et κόπτω, indo.

συγκορέω, -ῶ, *simul orno*, f. ήσω, 1. infin. συγκεκορήσειν ex σὺν, et -κορέω.

σύγκρασις, εως, ἡ, *commixtio*. Th. κράω.

σύγκραμα, ατος, τὸ, *coagmentum, mentum* ; *interpretatio*, LXX. *dictum* : à συγκράω.

συγκράω, a. 1. infin. act, et συγκρῆσαι, ασα, αν, a. 1. part. act.

συγκρίνω, *commisceo, coagmento* ; *compāro* ; *contendo, concerto* : *interpretor* LXX. f. νῶ, a. 1. συνέκρινα, a. 1. infin. act. συγκρῖναι. Th. κρίνω, *judico*.

σύγκρισις, εως, ἡ, *concretio, congressio* : *comparatio*, [* *ritus*, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν, Num. xxix. *ritè, juxta ritum*.] à præced.

συγκροτέω, *complodo, collido* ; *compono, apparo, colligo* ; *incito* : ex σὺν, et κροτέω, *pulso*. Th. κρότος, *pulsus*.

συγκρουσμὸς, ὁ, *collisio* : à

συγκρούω, *collido, committo* ; *vi aut arte efficio ut aliquis confiteatur ea quæ celabat*. Th. κρόω, *pulso*.

συγκρύπτω, idem ferè quòd κρύπτω, *celo, absconde* : f. ψω, p. κέκρυφα, a. 2. ἔκρυβον.

συγκρὺψαι, a. 1. infin. act. verbi præced.

συκτίζω, *simul condo, concreo* ; *coloniam deduco*, f. ίσω, p. συνέκτικα ; à κτίζω.

συγκύπτω, *deorsum aspicio, simul inclinor* ; *consentio* : f. ψω, p. συγ-κέκυφα, a. 1. συνέκυψα. Th. κύπτω, *pronus sum, demitto oculos, incurvo me deorsùm*.

συγκυρέω, *invenio, contingo, occurro alicui*.

συγκυρία, ας, ἡ, *casus*, [* κατὰ συγ-κυρίαν, *fortè, fortunâ*.] à

συγκύρω, *concido, accido, evenio* ; ex σὺν, et κύρω, *incido* : f. κύρσω, a. 1. ἔκυρσα. vel à συγκυρία.

συγκύπτω, *contraho*.

συγκωμάζειν, Dor. pro συγκωμάζειν, *choream una instituite*, 2. pl. a. 1. imperat. verbi

συγκωμάζω, (quod ex σὺν, et κωμάζω) *una comissor*, f. άσω. Th. κῶμος, *hymnus, commissatio*.

συγχαίρω, *una gaudeo* : cum dat. imperf. συνέχαιρον, ες, ε, a. 2. pass. συνεχάρην, ης, η, *gratulatus sum*, a. 2. imperat. pass. συγχάρηθι, ήτω, et in pl. συγχάητε. Th. χαίρω, *gaudeo* ; f. χαῦσω, p. κέχαρκα.

συγχαρεῖται, 3. sing. f. 2. m. et συγχάρητε, 2. pl. a. 2. imperat. pass. verbi συγχαίρω, *gratulor*.

σύγχει, *turba*, præs. imperat. act. à

συγχέω, *confundo, consterno* ; item *concito turbam*, ubi omnis generis homines promiscuè *confluunt* ; f. συγχύσω, a. 1. συνέχυσα, a. 2. συνέχυον, ες, ε, Th. χέω, et χύω, *fundo* : f. χέσω, χύσω, et χώσω, a. 1. ἔχυσα, -χυσα et ἔχεα.

* συγχορεύω, f. εύσω, *una salto*, Anacr. v. 11.

συγχύω, *humo congestâ tego*, f. ύσω à χέω, *aggerem duco*. Th. χύω.

· συγχράομαι, -ῶμαι, *commercium habeo cum aliquo* ; cum dat. [* cum præp. *commodato accipio*, συγχρᾶσθαι παρὰ Λάκεσι τριήρεις, Polyb. l. 20. à *Lucris triremes commodato accipientes*.] f. m. ήσομαι, p. pass. συγκέχρημαι. Th. χράω, *commodo*.

συγχρονίζω, *æqualis ætate sum* ; item *commoror* ; f. ίσω, p. συγκεχρό-νικα : ex σὺν, et χρονίζω. Th. χρόνος, *tempus*.

συγχύνω, et συγχύω, *confundo* ; f. ύσω, p. συγκέχυκα, a. 2. vel. imperf. συνέχυνον, ες, ε, *disputando pudefeci, superavi* : p. pass. συγκέχυμαι, σαι, ται, *conturbatus fui* : p. part. pass. συγκεχυμένος, η, ον, *confusus, a, um* :

2. 1. pass. συνεχύθην, ης, η. Ex σὺν, et χύω, vel χέω, *fundo*. Th. χία, idem.

σύγχυσις, εως, ἡ, *confusio* : à præced.

Συγχύω, vide συγχύνω.

* Συγχωνεύω, *conflo*.

* Συγχώννυμι, vel συχωνόω, *aggere communio* ; *terrâ aggestâ obruo*.

Σύγχωρα, ας, ἡ, *ejusdem regionis* : ex σὺν, et χῶρα, *locus*. Th. χῶρος, idem.

Συγχωρέω, *concedo, assentior* ; *indulgeo* ; *condo, ignosco* ; *do venium* : f. ήσω, præs. part. pass. συγχωρούμενος. Ex σὺν, et χωρέω, *eo, accedo*.

Συγχωρητέον, *concedendum est*, adj. verbale à præced.

Συγχώσαι, a. 1. infin. verbi συγ-χώω.

Σύδην, adv. *celeriter, impetuosè* : à σύω, *concito*. Th. σύω, *agito*.

Σύες, *sues*, nom. pl. à σύς, σύ@ς, ὁ ἡ ἡ, *sus*, pro quo usitatiùs ὗς, ὑός, ὁ ἡ ἡ.

Σύεται, *concitatus est*, 3. sing. imperf. vel a. 2. m. Ion. pro ἰσύεται, verbi σύομαι, vel σιύομαι, *concito*, Th. σύω, *agito*.

Συζάω, -ῶ, *una vivo* ; præs. inf. συζῆν, pro συζᾶν, Dor. f. συζήσω, p. συνέζηκα. ex σὺν, et ζάω, *vivo*.

Συζευγνύω, vel συζεύγνυμι, *conjungo* ; f. συζεύξω, a. 1. συνέζευξα, perf. συνέζευχα, p. pass. συνέζευγμαι, p. part. pass. συνεζευγμένος, η, ον, ex σὺν, et ζευγνύω, *jungo*.

Συζῆν, Dor. pro συζᾶν, à συζάω, q. v.

Συζητέω, -ῶ, *mutuò quæro, disceptо, disputo* ; imperf. συνεζήτουν, -ουν, -ους, -ουε, ου, ου, f. ήσω, p. συνεζήτηκα, a. 1. συνεζήτησα. ex σὺν, et ζητέω, *quæro*.

Συζήτησις, εως, ἡ, *disputatio, disceptatio* : et

Συζητητὴς, οῦ, ὁ, *disputator, philosophus, doctus* : à συζητέω.

Συζυγία, ας, ἡ, *conjunctio, copulatio* ; *conjugium* ; in Gramm. *conjugatio* : à

Σύζυγος, ου, ὁ ἡ ἡ, *conjunctus, copulatus* ; *conjux* : à ζυγὸς, *jugum*. Th. ζυγόω, *jungo*.

Συζώς, ῶσα, præs. part. act. à συζάω, *una vivo*, q. v.

Συζωννύω, *una cingo*.

Συζωοποιέω, *una vitam reddo, una ad vitam revoco* : f. ήσω, p. συνεζωοποίηκα, a. 1. συνεζωοποίησα. ex σὺν, et ζωὸς, *vivus*, (quod à ζάω, Poët. pro ζάω, ζήνω), et ποιέω, *facio*.

Συηδὸς, ὴ, ὸν, *qui porcinis est moribus, stupidus, insulsus* : hinc συηδία, *porcini mores*. Th. σὺς, *sus*.

Συθὶς, *concitatus*, a. 1. part. pass. verbi σύω, vel σύω, *concito* ; perf. pass. σίσυμαι, et ἴσυμαι, per Epenthes. a. 1. pass. ἰσύθην. Th. σύω, *agito*.

Σύθην, *impetum fecerunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. et Bœot. Sync. pro ἰσύθησαν, verbi ejusd.

Σύθι, per Sync. pro σύθητι, *festina*, a. 1. imperat. pass. verbi σύω,

vide συδαῖς. Vel est præsens, vel a. 2. imperat. act. verbi σύω, pro σύνω concito. Th. σεύω.

Συκαλίς, ΐδος, ἡ, *ficedula*; quia *ficu* pinguescit. Th. συκῆ.

Συκάμινος, ου, ὁ, *SYCAMINUS, sycomorus* nomen arboris. Pro fructu est συκάμινον, volunt dici quòd fructum ferat σύκοις ἀμείνονα, *qui ficubus melius sapit.*

ΣΥΚΕ'Η, -ῆς, ἡ, *ficus*, arbor. σῦκον, ου. τὸ, *ficus*, fructus.

Σύκινος, ίνη, ινον, *ficulnus*; *imbecillus, fragilis, inutilis*, ut lignum ficulnum: à præced.

Συκομορέα, ας ἡ, *ficus Ægyptia*, arbor *sycomorus*: ex συκον, *ficus*, et μορέα, ας, ἡ, *morus*.

Συκόμορος, *SYCOMORUS*: Angl. SYCAMORE: ex iisd.

Σῦκον, ου, τὸ, *ficus*. Vide συκῆ.

Συκοφαντία, -ᾶς, propriè, *indico illos, qui ficus Athenis alio exportabant absque vectigali expenso*: per Synec. speciei. *calumnior*; f. ἤσω, p. σεσυκοφάντηκα, a. 1. ἐσυκοφάντησα. à

Συκοφάντης, ου, ὁ, *SYCOPHANTA, calumniosus delator*: Angl. SYCOPHANT. ex σῦκον, ου, τὸ, *ficus*, (Th. συκῆ) et φαίνω, *in lucem profero, indico.*

Συκοφαντία, *calumnia, calumniosa delatio*: et

Συκοφαντικὸς, ἡ, ὸν. *ad sycophantam pertinens, calumniosus*: à præced.

Συκχοι, *calceamenta Phrygia.*

Συκῶν, ῶνος, ὁ, *ficetum.*

Συλαγωγέω, -ῶ, *præ...as ago et abduco, deprædor*: ex σῦλα, *præda*, et ἄγω *duco.*

Συλαθεὶς, ἀντος Dor pro συληθεὶς, quod vide

Σύλασα, τὸ *spoliabat*, 3. sing. imperf. act. Ion, pro ἐσύλα. à

Συλάω, vel -έω, *spolio, adimo, eripio*; f. ήσω, p. σεσύληκα, a. 1. ἐσύλησα. Th. σῦλη, *præda.*

Συλήμενος, ω, Dor. pro συλήμενος, ου, *prædans*: præs. part. m. verbi συλάω Th. σῦλη, *præda.*

Συλεύω, *spolio, deprædor*: à

ΣΥ'ΛΗ. ης, ἡ, *præda, spolium*: *prædatio, direptio.*

Συληθεὶς, είσα, έν, a. 1. part. pass. et

Συλήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi συλάω, *deprædor*, q. v.

Συλλαβεῖν, a. 2. inf. act. et

Συλλαβέσθαι, a. 2. inf. m. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, q. v.

Συλλαβὴ, ἧς, ἡ, *SYLLABA*, qu. quæ literas *comprehendit*: Angl. SYLLABLE: à συλλαμβάνω, *comprehendo*, a. 2. συνέλαβον.

Συλλαβόντα, a. 2. part. act. f. g. verbi συλλαμβάνω.

Συλλαλῶ, -ῶ, *colloquor*: cum. dat. f. ήσω, p. συλλελάληκα, a. 1. ind. act συνελάλησα. a. 1. part. συλλαλήσας, ασα, αν. ex σύν, et λαλῶ, *loquor.*

Συλλαμβάνω, *complector, prehendo*; *incipio*; item *concipio*, *concipio*, e fœminâ: *adjuvo*: f. μ. συλλήψομαι, p. Att. συνείληφα, perf. part. act. συνειληφὼς, υῖα, ὸς, a. 2. ind. act. συνέλαβον, præs. m. συλλαμβάνομαι, *conjicio*; *opitulor, auxilior*, cum. dat. a. 1. pass. συνελήφθην, a. 2. m. συνελαβόμην, ου, στο. Th. λαμβάνω, *capio.*

Συλλέγω, *colligo*; f. συλλέξω, p. συλλέλεγμαι, a. 1. συνέλεξα, a. 1. imperat. act. σύλλεξον, άτω, a. 1. sub συλλέξω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. συλλέξωσι, præs. pass. συλλέγομαι, *colligor*, [° *convenio.*] ex σύν, et Th. λέγω, *lego*; f. ξω.

Συλλέξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. præced.

Συλλέξειν, *comprehensim, summatim*: adv. à συλλαμβάνω.

Συλληφθεὶς, a. 1. part. pass. συλληφθῆναι, a. 1. imperat. pass. συλληφθήτω, a. 1. inf. pass. verbi συλλαμβάνω.

Συλλήψῃ, *concipies*, 2. sing. f. 1. m. ejusd.

Σύλλῃψις, εως, ἡ, *comprehensio*; *auxilium*; *conceptio*; *Syllepsis*, fig. Gram. ab eod.

Συλλογίζω, *delectum habeo*: συλλογίζομαι, *ratiocinor*; *ratiocinando colligo*; *computo*; f. 1. m. ίσομαι, et Att. ιῶμαι, a. 1. m. συνελογισάμην, ω, ατο, perf. pass. συλλελόγισμαι. Ex σύν, et λογίζομαι, quod à λόγος, *ratio.* Th. λέγω, *dico*: f. ξω, p. m. λέλογμαι.

Συλλογισμὸς, ου, ὁ, *computatio, collectio quæ ratiocinando fit. SYLLOGISMUS*: Angl. SYLLOGISM: à præced.

Συλλογὸς, ου, ὁ, *concio, conventio, cœtus, concilium, collegium*: à συλλέγω, quod vide.

Συλλοιδορέω, -ῶ, καὶ *convicior*, f. ήσω, p. συλλελοιδόρηκα· ex σύν, et λοιδορέω.

Συλλοχάω, -ῶ, *copias congrego.*

Συλλοχίτης, ου, ὁ, *ejusdem cohortis socius.* Th. λόχος, *cohors.*

Συλλυπέομαι, -οῦμαι, *condoleo, condolesco*: ex σύν, et λυπέω, *dolore afficio, contristo.* Th. λύπη, *dolor.*

Συλλύω, *lites dirimo, consentio, reconcilio*, f ύσω, a. 1. pass. συνελύθην. ex σύν, et λύω.

Συλλύμενος, præs. part. pass. verbi συλλύω, idem quod συλλαω.

Συλλῶν, præs. part. act. verbi συλλάω, vel -έω, *spolio*; præs. part. pass. συλλώμενος

Συμβαλὴ, *eveniat*, 3. sing. a. 2. opt. act. à

Συμβαίνω, ος, σι, *evenio, contingo*; *transigo*; *paciscor, fœdus ineo*; *consentio*: imperf. act. συνέβαινον, f. m. συμβήσομαι, p. συμβέβηκα, perf. part. act. συμβεβηκὼς, υῖα, ὸς, a. 2. ind. act. συνέβην, ης, η, a. 2. sub. συμβῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. act. συμβὰς, ᾶσα, ὰν: ex σύν, et Th. βαίνω, *eo.*

Συμβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi συμβάλλω.

Συμβαλλόμενος, *conjiciens*, Ion. et Att. pro συμβαλλόμενος, præs. part. m. Sic συμβαλλόμενος, pro συμβαλόμενος, a. 2. part. m. ejusd. verbi

Συμβάλλετον, 2. dual. imperf. act. Ion. pro συνεβάλλετον· à

Συμβάλλω, *confero, congero*; *comparo*; *colligo conjecturâ*; *congredior cum aliquo*; *paciscor*; *pactum unum do*; *contexo*, ut mendacia. Συμβάλλομαι, *conjecturâ assequor*; *rationem ineo, supputo*; *confero aliquid de meo*; unde, *largior*; *adjuvo, prosum in aliquâ re comparandâ*, &c. f. συμβαλῶ, a. 2. συνέβαλον, 2. inf. act. συμβαλεῖν, *conferre*; perf. συμβέβληκα, a. 2. m. συνέβλην, ου, στο, p. m. συμβέβλημαι. ex σύν, et Th. βάλλω, *jaceo.*

Συμβάντα, Dor. pro συμβὰν, a. 2. inf. act. verbi συμβαίνω, quod vide.

Συμβάντα, acc. sing. m. g. l.

Συμβὰς, ᾶσα, ὰν, a. 2. part. act. verbi συμβαίνω.

Συμβασιλεὺς, ησσὶ *regnat*; f. ευσω, p. συμβεβασίλευκα, a. 1. συνεβασίλευσα, a. 1. sub. συμβασιλεύσω, ῃς, ῃ. Ex σύν, et βασιλεὺς, *regnat.* Th. βασιλὴς, ῆος.

Συμβάσεις, εως, ἡ, *conventio, compositio, fœdus, pactum*: à συμβαίνω, quod vide.

Συμβασίζω, f. άσω, *confero*, *comparo*: ex σύν, et βασίζω.

Συμβάσκανε, Ion. pro συμβάσκων, p. infin. act. et

Συμβάσκων, ων, ουσα, ον, perf. ind. act. et

Συμβᾷ, 3. sing. a. 2. sub. act. et

Συμβήσομαι, f. 1. m. verbi συμβαίνω, *evenio*, quod vide.

Συμβιβάζω, *concilio*; *cognosco*; *accommodo*; *doceo, instruo*, *collatâ scripturâ locis probo*: f. άσω, ις, a. 1. ind. act. συνεβίβασα, a. 1. ind. pass. συνεβιβάσθην, ης, η. a. 1. part. pass. συμβιβασθεὶς, είσα, έν, *compertus*: ex σύν, et βιβάζω, *facio ascendere.* Th. βαίνω, *scando, eo.*

Συμβιβασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi præced.

Συμβίβλου, *instruam*, contract pro -οῦω, Att. pro συμβιβάσω, f. 1. verbi συμβιβάζω, quod vide.

Συμβιῶσα, f. ώσα, *convivo*: ex σύν, et βιόω, *vivo.* Th. βίος, *vita.*

Συμβίωσις, εως, ἡ, *convictus*: et

Συμβιωτὴς, ὴ, ἐ, *convictor, contubernalis*: à præced.

Συμβόλαια, ατῶν, τὰ, *commissura*: à συμβάλλω.

Σύμβλωσις, εως, ἡ, *commissio, compago*: ab eod.

Συμβλητὸς, ὴ, ὸν, *conferendus, comparabilis*: verbale ab eod.

Συμβοηθὸς, ὸς, ὸ, ὁ, *qui ad suppetias ferendas una cum aliis convenit, auxiliaris*: ex σύν, et βοηθὸς idem.

• Συμβολαιεύω, idem quod συμβάλλω, *contrahe.*

Συμβόλαιον, ου, τὸ, *pactum, contractum*; *syngrapha*; *as alienum*; *pecunia credita*; *negotium quodcunque pecuniarium*; *necessitudo*, &c. Lys. et

Συμβολὰ, ᾶς, ἡ, *conjectura, congressus, conflictus, commissura*: à συμβάλλω, quod vide.

Συμβολικὸς, ἡ, ὸν, *conjecturalis*; *ænigmaticus*: à συμβάλλω, *jacio.*

Συμβλακῶς, adv. *conjecturaliter*; à præced.

Συμβολεσσύνω, -ῶ, *symbolas do in convivia, frequento commissationes*: ex σύμβολον, et κόπος, *labor*.

Σύμβολον, υ, τὸ. *signum, tessera militaris, SYMBOLUM, pactum*: à συμβάλλω.

Συμβουλεντὴς, οῦ, ὁ, *senator, consiliarius*: à συμβουλεύω. Hinc

Συμβουλεντικὸς, ἡ, ὸν, idem; *suasorius*.

Συμβουλεύω, *consulo, consulto, suadeo, consilium do*; f. εὐσω, p. συμβεβούλευκα, a. 1. σύνεβούλευσα, ας, ε, a. 1. part. act. σύμβουλεύσας, a. 1 m. συνεβουλεύσαμεν, ω, απο. Ex συν, et βουλεύω, *consulto*. Th. βουλὴ, *consilium*.

Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, *consilium, consultatio, suasio*: et

Συμβουλὰ, ᾶς, et Ion. ῆς, ἡ, idem: et

Συμβούλιον, υ, τὸ, *consilium*. Th. βουλὴ, *consilium*.

Συμβουλὸς, υ, ὁ ϛ ἡ, *qui est à consiliis, consiliarius*. [* σύμβουλος ἤδιμι, *rhetor qui populo quid faciendum sit suadet*. Fragm. Menandri ut notat Ros, Anim. c. iii. quod malè intellexit Bentl. p. 34.]

Συμβοσκέω, *una operor, adjuvo*.

Συμβοσκέζομαι, *una trudor, pellor*.

Συμμαθητὴς, οῦ, ὁ, *condiscipulus*: à

Συμμανθάνω, *unà disco*. Th. μανθάνω, *disco*, f. m. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Συμμαρτυρέω, -ῶ, *unà testimonium reddo, unà testor*, f. ήσω, p. συμμεμαρτύρηκα, a. 1. συνεμαρτύρησα. Ex σὺν, et μαρτυρέω, *testor*. Th. μάρτυς, *testis*.

Συμμαχίω, -ῶ, *in bello sum socius, cum socius pugnæ; sto à partibus alicujus, defendo, tueor*: ex σὺν, et μάχομαι, *pugno*.

Συμμαχία, ας, et Ion. ης, ἡ, *societas in bello, auxilium*: à præced.

Συμμαχλία, acc. sing. à συμμαχὶς.

Συμμαχικὸς, ἡ, ὸν, *socialis, auxiliaris*: à σύμμαχος.

Σύμμαχὶς, ίδος, ἡ, *socia*: à σύμμαχος.

Συμμάχομαι, *simul pugno*: à

Σύμμαχος, υ, ὁ ϛ ἡ, *commilito, socius pugnæ*. Th. μάχομαι, *pugno*.

Συμπάγω, *consisto, permaneo, duro*. Th. πάγω, *maneo*.

Συμπαρίζομαι, *unà partem capio, participor*: cum dat. Ex συν, et παρίζω, *partior, distribuo*: f. ίσω, p. pass. μεμέρισμαι. Th. μείρω, *divido*.

Συμπαραχαρακτίζω, *transfiguro*. Hinc præs. part. m. συμπαραχαρακτίζωνος· ex σὺν, et παραχαρακτίζω, *transformo*. Hoc ex παρὰ, *trans*, et χάραξ, ακος, τὸ, *habitus*. Th. ἴχω, *habeo*, f. ἴξω, et σχήσω, p. pass. ἴσχημαι.

Συμπατίχουν, ως, ε, imperf. act. à

Συμπατίχω, *unà participes sum*: ex σὺν, et μετέχω, *participes sum*; f. μεθέξω. Hoc ex μετὰ, et ἴχω, *habeo*, imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον.

Συμπάτορες, υ. ὁ ϛ ἡ, *consors, unà participes*: à præced.

Συμμετρία, *apta compositio membrorum, modus, seu proportio; moderatio*: Angl. SYMMETRY. à

Σύμμετρος, υ, ὁ ϛ ἡ, quasi dic. *commensus, qui est ejusdem vel paris mensuræ; qui justæ magnitudinis est; modicus; accommodatus, aptus*: ex σὺν, et μέτρον.

Συμμίτως, adv. *moderatè, modicè, satis, congruenter*: à præced.

Συμμιχανδάσθω, præs. infin. m. verbi

Συμμιχανάομαι, -ῶμαι, *simul excogito, comminiscor*; ex σὺν, et μιχανάομαι.

Σύμμιγα, *promiscuè, unà cum*: à

Συμμίγνυμι, *commisceo, permisceo; consero manus*. Th. μίγνυμι, *misceo*; f. μίξω. p. μέμιχα, a. 2. ἔμιγον.

Σύμμικτος, υ, ὁ ϛ ἡ, *permixtus, promiscuus*: à præced.

Συμμιμητὴς, οῦ, ὁ, *ejusdem rei imitator*. Ex σὺν, et μιμητὴς, *imitator*. Th. μιμέομαι, -ῆμαι, *imitor*: f. m. ήσομαι.

Συμμίξως, 2. sing. a. 1. sub. act. συμμίξαι, a. 1. infin. act. verbi συμμίγνυμι, *commisceo*; f. ξω. Th. μίγνυμι, *misceo*.

Σύμμιξις, εως, ἡ, *commixtio, consortium*: ab eod.

Σύμμιγνε, præs. imperat. act. à

Συμμίγνω, idem cum συμμίγνυμι.

Συμμισοπονηρέω, -ῶ, *unà improbitatem odi*: ex σὺν, et μισοπονηρέω.

Συμμιχθῆς, *commiscearis*, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi συμμίγνυμι, quod vide.

Σύμμορφος, ε, ὁ ϛ ἡ, *conformis*; σύμμορφα, nom. pl. n. g. Ex σὺν, et μορφὴ, *forma*.

Συμμορφόω, -ῶ, *conformem facio*; f. ώσω, p. συμμεμόρφωκα, præs. pass συμμορφόομαι, -ῶμαι, *conformis fio*: à præced.

Συμπάθεια, ας, ἡ, *consensus in affectibus, convenientia et conjunctio naturæ, SYMPATHIA*. Angl. SYMPATHY: et

Συμπαθέω, -ῶ, *condoleo, unà patior; assentior eidem opinioni, placeo*: f. ήσω, a. 1. συνεπάθησα, a. 1. imperat. act. συμπάθησον, άτω, a. 1. inf. act. συμπαθῆσαι.

Συμπαθὴς, ίος, ὁ ϛ ἡ, *qui simul cum alio afficitur et angitur ejus malo*: ex σὺν, et πάθος, quod à πάσχω, *patior*; f. m. πιθήσομαι, a. 2. ἔπαθον.

Συμπαίκτωρ, ορος, ὁ, *collusor*: à συμπαίζω.

Συμπαίσδεω, Dor. pro συμπαίζειν, *colludere*. Th. παίζω, *ludo*.

Συμπαίζειν, *colludere*, inf. à

Συμπαίζω, *simul ludo*; (Th. παίζω) f. ξω. p. συμπέπαιχα.

* Συμπανηγορίζω, *unà festum celebro*.

Συμπαντοῦ. Vide σύμπας.

Συμπαραγίνομαι, *unà accedo, unà adsum*; etiam *reo in judicio*: fut. m. συμπαραγενήσομαι, 3. 2. m. συμπαραγενούμην, υ, στο, ex σὺν, παρὰ, et γίνομαι, *sum*.

Συμπαρέκω, *simul præterео, unà transeo*: f. έξω, p. συμπαρέκχυκα.

Συμπαρακαλέομαι, -οῦμαι, *communem consolationem porcipio*: a. 1. ind. pass. συμπαρεκαλέσθην, ης, η, a. 1. inf. pass. συμπαρακληθῆναι, *mutuò erigi consolatione*: ex σὺν, παρὰ, et καλέω. *voco*.

Συμπαρακληθῆναι, vide in præced.

Συμπαραλαμβάνω, *unà accipio, simul assumo*: f. m. συμπαραλήψομαι, a. 2. ind. act. συμπαρέλαβον, ες, ε, a. 2. inf act. συμπαραλαβεῖν, a. 2. part. συμπαραλαβὸν. ὄσα, ὸν; ex σὺν, παρὰ, et λαμβάνω, *capio*; p. pass. εἴλημμαι. a. 1. pass. εἰλήφθην.

Συμπαραληφθῆς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi præced.

Συμπαραμένω, *unà permaneo*; f. νῶ, p. συμπαραμεμένηκα, a. 1. ind. act. συμπαρέμεινα· ex σὺν, παρὰ, et μένω, *maneo*; f. νῶ, a. 1. ἔμεινα.

Συμπάρειμι, *unà adsum*, quòd ex σὺν, παρὰ, et εἰμὶ, *sum*, præs. part. ὤν, Poët. ἐών, ἐόντος.

Συμπαρέσποντο, 3. pl. imperf. m. à

Συμπαρέπομαι, *unà consequor*. Th. ἕπομαι, *sequor*.

Συμπαρόντες, *qui cum iis sunt*, nom. pl. præs. part. Poët. pro συμπαρόντες, à συμπάρειμι, *unà adsum*.

Συμπαρέσσεται, Dor. pro

Συμπαρέσται, 3. sing. a. 1. ind. act. à

Συμπαρίστημι, *adsto, adjuvo*: ex σὺν, παρὰ, et ἵστημι, *sto, statuo*.

Συμπαρομαρτέω, -ῶ, *comitor, adsequor*: ab ἐμπαρτέω. Th. ἐμπαρτὴ, *simul*.

Σύμπας, ασα, αν, *universus, totus, simul omnis*: gen. plur. m. et n. g. συμπάντων· ex συν, et πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, -e*.

Συμπάσχω, *simul patior*: a. 2. συνέπαθον, p. m. συμπέπονθα. ex σὺν, et πάσχω, *patior*: f. m. πείσομαι.

Συμπατία, -ῶ, *conculco, utroque pede calco*; f. ήσω. ex σὺν, et πατέω, *calco*.

Συμπείθω, *unà persuadeo, persuadeo*. Th. πείθω, f. σω, *persuadeo*.

Σύμπειρος, υ, ὁ ϛ ἡ, *qui idem cum aliquo experitur*. Ex σὺν, et πεῖρα.

Συμπέμπω, *unà mitto*; f. ψω, a. 1. συνέπεμψα. Th. πέμπω, *mitto*.

Συμπεράινω, *concludo, termino*; f. -περανῶ, p. συμπεπέρασμαι· ex σὺν, et περάινω.

Συμπεριαειρετέον, *undique tollendum* verbale à

Συμπεριαείρω, *undique tollo*: ex συν, περὶ, et ἀείρω, *capio*; f. ήσω, a. 2. ἆλον.

Συμπεριλαμβάνω, *simul comprehendo, circumdo velut veste*: f. m. συμπεριλήψομαι, a. 2. συμπεριέλαβον, a. 2. part. act. συμπεριλαβὼν, ὄσα, ὸν, *complexus*: ex σὺν, περὶ, et λαμβάνω, *capio*; p. λέλαφα, et Att. εἴληφα,

Συμπεριφέρω, *unà circumfero*; et συμπεριφέρομαι, *unà circumfero meip-*

sum; comitor; unà versor; familiariter utor; obsequor, unà plero, gaudeo, &c. *tracto,* seu *versor in aliquâ re:* ex σύν, περὶ, et φέρω.

Συμπάγνυμι, συμπήγνυω, vel συμπήσσω, *compingo, cuagmento, coalescere facio.* Th. πηγνύω, *compingo;* f. ξω.

* Σύμπαξις, *compactio (lignorum.)*

Συμπίνω, *bibo cum aliquo,* cum dat. f. συμπίσομαι, p. συμπέπωκα, m. 2.) σύνπιον, ες, ε. Th. πίνω, *bibo.*

Συμπίπτοντες, acc. sing. part. præs. à

Συμπίπτω, *incido, incurro, contingo,* &c Th. πίπτω, *cado,* f. 2. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Συμπλασμὸς, ῦ, στος, vide in συμπλάσσω.

Συμπλάσσω, a. 1. part. act. et

Συμπλάσσωσα, a. 1. inf. m. verbi συμπλάσσω.

Σύμπλασσε, *conformavit:* Ion. et Poët. pro συνέπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. a

Συμπλάσσω, *fingo, accommodo:* f. συμπλάσω, ex σύν, et πλάσσω, vel -ττω *fingo;* f. πλάσω.

Συμπλατταγὶν, *manibus complosis strepitum edo:* à πλατταγὴ, *crepitaculum,* quod à πλατάσσω, *ex ictu sonitum excito.*

Συμπλοκὴς, ους, ὁ ᾗ ἡ, *connexus:* à

Συμπλέκω *connecto, conscro manus;* f. ξω, a. 2. συνέπλακον, f. 2. ind. pass. συμπλακήσομαι, a. 2. inf. pass. συμπλακῆναι, a. 2. part. pass. συμπλακὴς, ῆσα, ὲν ex σύν, et πλέκω, *necto;* f. ξω.

Συμπλήδὴν, adv. *collisim:* à συμπλήττω.

Συμπλήθω, *impleo:* à πλήθω vel -ύω.

Συμπλεῦνται, 3. plur. ind. pass. à

Συμπλεῖν, -ῶ, *compleo, expleo;* f. έσω, p. συμπέπλεκα, præs. pass. συμπλεῖσθαι, ᾶσθαι, imperf. pass. συνεπλεῖσθην, -ᾶσθην, -ῦν, -ᾶ, ᾶτο, -ντο, et in 3. pl. -ῶντο, -ῶντο. præs. inf. pass. συμπλεῖσθαι· ex σύν, et πλεῖν, *impleo,* quod à πλῆρες, ους, ὁ ᾗ ἡ, *plenus.* Th. πλεῖος, idem.

Συμπλήρωσις, εως, ἡ, *ipsa actio complendi; perfectio:* ab eod.

Συμπλήττω, vel -σσω, f. ξω. *collido, concutio.* Th. πλήσσω, vel -ττω, *percutio.*

Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, *connexio, amplexus; manuum consertio in prælio; figura oratoria:* à συμπλέκω.

Σύμπλους, ου -ῆς, ὁ ᾗ ἡ, *navigationis socius.* Th. πλέω, *navigo.*

Συμπνέω, -ῶ, *conspiro; consentio.* Th. πνέω, f. πνεύσω, *flo, spiro.*

Συμπνίγω, *suffoco, strangulo, coarcto:* imperf. act. συνέπνιγον, f. ίξω, p. συμπέπνιγμαι, a. 1. συνέπνιξα· ex σύν, et πνίγω, *suffoco.*

* Συμπνοια, *consensus.*

Συμποδίζω, f. ίσω, a. 1. συνεπόδισα, ας, ε, *pedes obligo, impedio, cohibeo, coerceo;* ex σύν, et πόδιζω, *pedes ligo.* Th. πὲς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Συμποδὼν, *quum ligâsset:* a. 1. part. act. præced.

Συμπόθη, *absorptum.* a. 1. part. pass. n. g. verbi συμπίνω, unà *bibo:* a. 1. pass. συνεπόθην. Th. πίνω, *bibo.*

Συμποιῶ, -ῶ, unà *facio; adjuvo, auxilior; societatem cum aliquo jungo:* in med. et etiam *cogo, veluti exercitum:* fut. ήσω. ex σύν, et ποιέω. *facio.*

Συμπολέμει, -ῶ, *simul bellum gero:* fut. ήσω, p. συμπεπολέμηκα· ex σύν, et πολεμῶ.

* Συμπολιτεία, ας, ἡ, *jus unà remp. administrandi; communia reip. jura et instituta:* à

Συμπολιτεύω, et -εύομαι, unà *remp. administro, in eâdem republ. cum aliis versor:* ex σύν, et πολιτεύω, *remp. administro:* hoc à πολίτης, ου, ὁ, *civis,* Th. πόλις, *urbs.*

Συμπολίτης, ου, ὁ, *concivis.*

* Συμπονῶ, unà *laboro:* à πονέω.

* Συμπονηρεύομαι, *simul cum alio malè ago*

Συμπονέομαι, unà *proficiscor:* cum dat. item *convenio:* imperf. m. συνεπορευόμην, ῃ, ετο, f. m. συμπορεύσομαι, a. 1. ind. pass. συνεπορεύθην, ης, η. συμπορευθεὶς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. pass. ex σύν, et πορεύομαι, *eo, proficiscor.* Th. πείρω, *transeo:* p. m. πέπορα. indè πόρος, *transitus,* &c.

Συμποσία, ας, ἡ, Poët. idem quod

Συμπόσιον, ου, τὸ, *convivium, compotatio; distinctio ordinum eorum qui accubarent;* ex σύν, et πίνω, *bibo;* f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Συμπότης, ου, ὁ, *compotator, convivator:* ex iisd.

Συμποτικὸς, ὴ, ὸν, *compotatorius, convivialis:* à præced.

Συμπράσσω, vel -ττω, *socius sum et adjutor; adjuvo, opitulor:* ex σύν, et πράσσω, vel -ττω; *facio:* f. ξω.

Συμπρεσβύτερος, ου, ὁ, *unà presbyter.* Ex σύν, et πρέσβυς, υος, et Att. ους, ὁ, *senex,* comparat. πρεσβύτερος, *senior.*

Συμπρέπωρ, ορος, ὁ, Ion. *adjutor:* à συμπράσσω, quod vide.

* Συμπρεσίμπω, *una deduco.* Ex σύν, πρὸ, et πέμπω, *mitto.*

Συμπρεσπίμψω, a. 1. inf. act. verbi præced.

Συμπρέσιμι, *simul adsum, adhæreo;* f. m. συμπρεσέσομαι, imperf. συμπρεσῆν. Vide εἰμὶ.

Σύμπτωμα, ατος, τὸ, *casus, accidens:* Hinc Angl. SYMPTOM: à συμπίπτωμαι, p. pass. verbi συμπίπτω.

Συμκέχυ, *comedo,* f. 2. m. συμφάγομαι, pro ἔφαγμαι, a. 2. συνέφαγον. Th. φάγω, *edo.*

Συμφέρει, *conducit,* 3. sing. ind. præs. verbi συμφέρω, q. v.

Συμφέρων, τὰ, *commodum, utilitas:* et

Συμφερτὸς, ὴ, ὸν, *collatus, congestus: solidus:* à

Συμφέρω, εις, ει, *simul fero, convehо;* συμφέρεται, *convenire, conferre, prodesse;* συμφέρομαι, unà *feror; convenio, congruo, alicui assentior, acquiesco in re aliquâ; cognatior cum aliquo;* cœo; *pugno,* med. *confero;* συμπίω, *accido:* f. συμφ. a. 1. συνήνεγκα, a. 1. part. act. συνενεγκὼς, ασα, αν. ex σύν, et φέρω, *fero,* f. ἐνέσω.

Συμφεύγω, unà *fugio:* f. 1. m. -εξομαι, a. 2. act. συνέφυγον· Th. φεύγω.

Σύμφημι, propriè unà *loquor,* et per Metonym. *consentio,* cum dat. a. 2. συνέφην, ας, ε. Th. φημὶ, *affirmo, dico.*

Συμφλίγω, *comburo,* f. ξω, p. a. -πέφλεγμαι, à φλέγω, *uro.*

Συμφλογίζω, *simul inflammo:* f. ίσω, p. -πεφλόγισμαι· à φλογίζω, *inflammo.*

* Συμφοιτητὴς, *condiscipulus.*

Συμφορὰ, ᾶς, ἡ, *collatio, congestus;* item *casus, eventus.* Plerumque *fortuna adversa, calamitas.* Vide συμφορὰ.

Συμφορέω, *calamitatem alicujus deploro:* à præced.

Συμφορὸν, -ῶ, *condolco:* à συμφορὰ.

Συμφορὸς, Ion. pro συμφὸρ, *comporto.* Hinc συμφορέσαντες, a. 1. part. act. pl.

Συμφορὴ, Ion. pro συμφορὰ, ἡ, *collatio; calamitas, casus:* et συμφορὰ, idem. à συμφέρω.

Σύμφορος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *utilis,* ἀφέλ; idem *comes:* ab eod.

Συμφόρως, adv. *commodè, utiliter:* à præc.

Συμφράδμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *qui multa consilia agitat, consiliarius;* item *animi:* à

Συμφράζομαι, *simul deliberor;* f. m. άσομαι, ex Poët. συμφρασσάμην. Th. φράζω, *dico,* f. σω, a. 2. ἐφρὰδον, p. m. πέφραδον.

Συμφράσσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. et

Συμφράσσατο, *contulerat,* 3. sing. a. 1. m. Ion. et Poët. pro συνέφρασατο, verbi συμφράζομαι.

Συμφράσω, vel

Συμφράττω, *concludo, concipio, animo;* f. ξω, p. -πέφραχα· ex σύν, et φράσσω, *sepio.*

Συμφρονῶ, *eâdem sum mente, consentio, assentior, communi consilio deliberо;* item *intelligo, concipio:* ex σύν, et φρονῶ, fut. ήσω, imperf. Th. φρὴν, *mens.*

Συμφρίγω, *terrefacio,* unà *frigo;* f. ξω.

Συμφυῆσιν, nom. pl. f. g. a. 2. part. pass. verbi συφύομαι, quod vide.

Συμφυλίτης, ου, ὁ, *contribulis, qui est ex eâdem tribu:* ex σύν, et φυλίτης, *tribulis.* Th. φυλὴ, *tribus.*

Συμφύομαι, unà *enascor; coalesco, cohæresco:* a. 2. pass. συμφύην, ης, η. a. 2. part. pass. συμφυὴς, ῆσα, ὸν. med. à συμφύω.

Σύμφυρμὸς, ῦ, ὁ, *mixtura:* à p. pass. verbi

Συμφύω, *compingo*, f. φυσῶ, p. πέφυκα. perf. pass. πέφυσμαι

Σύμφυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, *una plantatus, simul genitus, innatus; arboribus consitus, opacus; sociabilis; similis; consentaneus*: à

Συμφύω, f. ύσω, *una planto, coalesco facio; coagmento*: vide suprà συμφύομαι. Th. φύω. *agnosco*.

Συμφωνία, qu. *ex diversis vocibus unum efficio concentum; concino*. Per Metaph. *consentio, communi consensu paciscor*: f. ήσω, p. συμπεφώνηκα, a. 1. συνεφώνησα, ας, ε, *pactus sum*; a. 1. pass. συνεφωνήθην, ης, ε, συνεφωνήθη ὑμῖν, *convenit inter vos*. Ex σὺν et φωνέω, *vocem emitto*. Th. φωνή.

Συμφωνηθείς, a. 1. part. pass. præced.

Συμφώνησις, εως, ἡ, *concordia*: à συμφωνέω.

Συμφωνία, ας, ἡ, *convenientia vocum inter se, consonantia, concentus; consensus; conventum*: et

* Σύμφωνον, ου, τὸ, *pactum, conventum*: et

Σύμφωνος, ος, ὁ ἡ ὄν, *consonus*; per Metaph. *concors, consentiens, consuescens*; ex σὺν, et φωνὴ, *vox*.

Συμψάω, -ῶ, *contero, vestigia alicujus ita conturbo*, ut *non amplius appareant*: a. 1. part. συμψήσας. Th. ψάω, *commimo*.

Συμψηφίζω, *computo*: f. ίσω, a. 1. συνεψήφισα, ας, ε, perf. συνψήφικα. ex σὺν, et ψηφίζω, *calculis computo*. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus*.

* Σύμψηφος, ος, ὁ ἡ ὄν, *cujus idem est suffragium, consentiens*.

Σύμψυχος, ος, ὁ ἡ ὄν, *unanimis*: ex σὺν, et ψυχὴ, *anima*.

ΣΥ'Ν, *CUM*, præpos. regens dat. *σὺν Χριστῷ εἶναι, cum Christo esse*: [* cum acc. contra morem Græcorum LXX. Eccles.] In compos. *una, pariter, eodem tempore*.

Σύν, *suem*, acc. à σύς, συός, *sus*.

Συναγαγεῖν, a. 2. inf. act. et

Συνάγαγετε, 2. pl. a. 2. imperat. act. et

Συνάγαγον, pro συνήγαγον, a. 2. ind. act. verbi συνάγω, quod vide.

Συνάγγελος, ου, ὁ ἡ ὄν, *legationis socius*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Συναγέλαι, *colligo me*. Th. ἀγείρω, *colligo*.

Συναγερθεν, Bœot. pro συναγέρθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi præced.

Συναγορεύσας, αντος, a. 1. part. act. à

Συναγορεύω, *colloquor, adstipulor, eandem causam defendo; tueor, patrocinor*: f. ύσω· ex σὺν, et ἀγορεύω, idem quod ἀγορεύομαι, *concionor, dico*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Συναγόμενος, præs. part. m. verbi συνάγομαι, *congrego*: quod ex σὺν, et ἄγομαι, per Sync. pro ἀγείρομαι. Th. ἀγείρω, *congrego*.

* Συναγωμός, οῦ, ὁ, *collectio*: εἰς συνάγωγον φρονήσεως, Plat. in Polit. ii. tom. p. 272. *ad colligendam prudentiam*. ab ἄγω, *congrego*. undè et

Συνάγωγος, ος, ὁ ἡ ὄν, *simul collectus*.

Συνάγω, ως, ω, *colligo, congrego*. [* de uno dicitur, Matt. ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με. et LXX. apud Jud. ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ συνάγων με εἰς τὴν οἰκίαν. et 2. Sam. Grotius inter Hebraismos refert, nec dum suppetit quicquam quo illum confutem. Kypke.] f. συνάξω, a. 2. συνάγον, et Att. συνήγαγον: in 2. pl. συναγάγετε, *hospitio excepistis*, a, ε. imperat. συνάγετε, *colligite*, in 2. pl. συναγάγετε, a. 2. sub. act. συναγάγω, γς, γ, a. 2. part. act. συναγαγὼν, ὄντος, ον, p. ind. act. συνῆγμαι, p. pass. συνῆγμαι, ξαι, κται, p. part. pass. συνηγμένος, η, ον, *congregatus*; a. 1. ind. pass. συνήχθην, ης, η, a. 1. part. pass. συναχθεὶς, f. 1. ind. pass. συναχθήσομαι, p. m. συνάγαλε. ex ἀγρι, et ἄλε, *duce*.

Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, *SYNAGOGA, conventus, collectio, schola*. Hinc Angl. SYNAGOGUE: à præced.

Συναγωνίζομαι, *una certo*, f. m. ίσομαι, p. pass. συνηγώνισμαι, a. 1. m. συνηγωνισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. συναγωνίσασθαι· ex σὺν, et ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, *certamen*.

Συναγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *qui una certat*; in acc. pl. συναγωνιστὰς. Ex σὺν, et ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *certator, athleta*: quod ab ἀγωνίζομαι, *certo*.

Συνάδουσι, 3. pl. præs. à

Συνᾴδω, *consona; consentio*. Th. ᾠδὴ, et contr. ᾠδὼ, *cano*, f. ἄσω, p. ᾄδα.

Συναθλία, -ῶ, *una certo*, f. ήσω, p. συνήθληκα, a. 1. συνήθλησα, ας, ε, ab ἆθλος, pro ἄεθλος, *certo*. Th. ἄεθλος, *certamen*.

Συναθροίζω, *congrego, congero, conglobo, glomero*: f. ίσω, p. συνήθροικα, a. 1. συνήθροισα, a. 1. part. act. συναθροίσας. perf. pass. συνηθροίσμαι, perf. part. pass. συνηθροισμένος, η, ον, *congregatus*. ex σὺν, et ἀθροίζω, *colligo*. Th. ἀθρόος, *confertus, in unum collectus*.

Συναΐξαν, adv. *simul, uno impetu*. Th. ἴαττω, *cum impetu ruo*.

Συναΐττην, *impetum pariter faciebant*, Ion. pro συνήϊττην, 3. dual. plusq. p. pass. verbi συναΐσσω.

Συναίμιος, ου, ὁ ἡ ὄν, *consanguineus*: ex σὺν, et αἷμα, ατος, τὸ, *sanguis*.

Συναίρεται, 3. sing. præs. pass. verbi συναίρω, quod vide.

Συναίρω, *simul profligo*; item *simul complector, contraho in unum*: ex σὺν, et αἴρω, *capio*, f. ήσω, p. ηκα, quod vide.

Συναίρω, *simul tollo, confero, opitulor*: fut. συναρῶ, p. συνῆρκα, a. 1. συνῆρα, a. 1. inf. act. συνεῖραι, Th. αἴρω, *tollo*.

Συναΐσσω, *simul irruo*; f. ξω, f. 1. m. συναΐξομαι, p. pass. συναΐγμαι, plusq. p. συναΐγμην, ξο, ατο. Th. ἴαττω, *ruo, cum impetu feror*; f. ξω.

Συναισχμάλωτος, υ, ὁ ἡ ὑ, *captivitatis socius*: ex σὺν, et αἰχμάλωτος, ου, ὁ ἡ ὁ, *captivus*.

Συναισθάνεται, 3. pers. præs. pass. verbi συναισθάνομαι, a. 1. συνησθόμην, Th. ἀκούω, p. ἀκήκοα, a. 1. ἤκουσα, ας, ε, ab ἆσθω, *sentio*.

Συναισθάνομαι, *una sentio*, f. ήσομαι, a. 1. συνησθόμην, Th. ἀκούω, p. ἀκήκοα, a. 1. ἤκουσα, ας, ε, ab ἆσθω, *sentio*.

Συναιχμάλωτος, ου, ὁ ἡ ὄν, *captivitatis socius*: ex σὺν, et αἰχμάλωτος, ου, ὁ ἡ ὁ, *captivus*.

Συνακολουθεῖ, 3. pers. præs. verbi συνακολουθέω, a. 1. συνηκολούθησα, Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ ἡ ὄν, *comes*.

Συνακολουθέω, *una sequor*, f. ήσω, p. συνηκολούθηκα, a. 1. συνηκολούθησα, Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ ἡ ὄν, *comes*.

Συνάλγησε, *una doleo*, f. ήσω, p. συνήλγηκα, Th. ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*.

Συναλίζει, *congrego*, f. σω, p. συνήλικα, præs. part. m. συναλίζωνες, *convenienti, venientes in cœtum*, a. 1. part. pass. συναλισθεὶς, ἀλ ἄλιζα, *congrego*, Th. ἅλις, *satis*, adv.

* Συναλίσκω, *una consumo*.

Συναλλαγμα, ατος, τὸ, *commercium, contractus*, impr. *de pecunia*: à p. pass. verbi

Συναλλάσσω, *paciscor cum aliquo*; item *congredior cum aliqua*; *concilio*: ab ἀλλάττω, *muto*, f. ξω, p. χα.

Συνάμ' pro συνάμα, adv. *simul cum, una*: ab ἅμα, *simul*.

Συνάμορος, vel συνάμοιρος, ου, ὁ ἡ ὄν, *vastator, maleficus*. Vide συναμορεῖν.

Συναμφότερον, pro ἀμφότερον, *utrumque*. Th. ἄμφω, *ambo* vel *amba*.

Συναμῶσι, *lædo, vasto*. Alii malunt συναμῆσι legere; quod à συνάμορος, υ, ὁ ἡ ὄν, *cui in fatis est nocere alii; qui ad id natus est ut alios lædat*. Scribitur et. συνάμορος, ex σὺν, *lædo*, et μόρος, *fatum*. Th. μείρω, *divido*.

Συναναβαίνω, *una ascendo*, f. m. βήσομαι, a. 2. συνανέβην, ης, η. a. 2. part. act. συναναβὰς, in f. g. συναναβᾶσα, ης, ή, ex in pl. συναναβάσαις, *quæ simul ascenderant*: ex σὺν, ἀνὰ, et βαίνω, *eo*.

Συναναβᾶσι, dat. pl. m. et n. g. a. 2. part. act. συναναβᾶσα, ης, ἡ, a. 2. part. f. g. à præced.

Συναναίρω, *simul tollo*: ex σὺν, ἀνὰ, et αἴρω, *capio*: f. ήσω, a. 2. ἄρον. perf. m. συναναίρημαι, σε, τὸ, et in 3. pl. συναίρωνται, præs. part. m. συναναιρόμενος, η, ον, ex σὺν, ἀνὰ, et αἴρομαι, *jaceo*: f. m. αἴρομαι.

Συναναμίγνυμι, *simul commisceo*, f. συναναμίξω, a. 1. συνανέμιξα, præs. inf. pass. συναναμίγνυσθαι: ex σὺν, ἀνὰ, et μίγνυμι, *misceo*; f. μίξω, p. μέμιχα. Hinc

Συναναμιξις, εως, ἡ, *commixtio; commercium*.

Συνανασκάομαι, *simul quiesco*, unà *resocillor*: f. m. ἀσκήσομαι. ex σὺν, ἀνὰ, et σκάω, *cesso*: a. 2. ἔσκαφον.

Συνανασκλίνω, *implico*, f. σκλίξω, p. πέσκλικα· ex σὺν, ἀνὰ, et σκλίνω, *necto*.

Συνανασχέσθω, unà *revertor*: συνανασχέσθαι *converso cum aliquo*: ex σὺν, ἀνὰ, et σχέθω, *verto*, f. ψω. Hinc

Συνανασχετὴ, ἧς, ἡ, *reversio, conversatio*.

Συνανασχίζω, *simul evolvo*, f. συνανοίσω, a. 1. συνανέσπασα. ex σὺν, ἀνὰ, et σχίζω.

* Συναναφορὰ, ᾶς, ἡ, *relatio* vel *respectus ad aliquid*. ἐπὶ τὰ θεῖα, *ad res*

divinas. Antonin. iii. § 13. à præced.

· Συναισθάνομαι, a. 2. ind. pass. verbi συναισθάνω.

Συναντάω, -ῶ, *occurro*: cum dat. f. ήσω, f. 1. part. act. συναντήσων, οντος, a. 1. ind. act. συνήντησα, a. 1. part. συναντήσας· ex σύν, et ἀντάω, ἀφάσσω, *palpo.*

Συναντάω, *obviam eo*: Poët. pro συναντάω, quod vide.

Συναντώντων, gen. pl. part. præs. præced.

Συναντῶσι, 3. sing. f. 1. act. verbi συνάγω, quod vide.

Συνάορος, ος, ὁ ἡ ὁ, *conjunctus, socius, comes.* Th. ἀείρω, *erigo*, f. 2. ἀορῶ, p. m. ἄορα. et Ion. ἄειρα.

Συναπάγω, *simul abripio*: f. ξω, p. συνανήχα, præs. part. m. συναπαγόμενος, ου, *obsecundans, obtemperans*: a. 1. ind. pass. συναπήχθην, ης, η. *simul abreptus fui*, a. 1. part. pass. συναπαχθείς, έντος, *simul abreptus*: ex σύν, ἀπό, et ἄγω, *duco.*

Συπάντες, ασα, αν, *simul omnes*: ex σύν, et ἅπας, *universus.* Th. πᾶς, *omnis.*

Συναπέκρυψε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συναποκρύπτω.

· Συναπέχομαι, *una cum aliquo abeo.*

Συναπέφθεντο, Ion. pro συναφίσαντο, 3. pl. imperf. m. vel pass. verbi συναφίημι, vide ἀφίημι. Alii legend. censent συναπεσθεντο.

· Συναπέφυγε, -ε, *una fugio.*

Συναποθνήσκω, *simul morior*: cum dat. a. 2. ind. act. συναπέθανον, ες, ε, a. 2. inf. συναποθανεῖν· ex σύν, ἀπό, et θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανέομαι, p. act. τέθνηκα.

Συναποκρύπτω, *occulto*: ex σύν, ἀπό, et κρύπτω, *abscondo*: f. ψω, a. 2. ἔκρυφον.

Συναπολίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. et

Συναπόλλῃ, *simul pereas*: 2. sing. a. 2. sub. med. à

Συναπόλλυμι, *una perdo, συναπόλλυμαι, una pereo*: a. 2. m. συναπωλόμην, ο, στο· ex σύν, ἀπό, et ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω, a. 2. m. ὠλόμην, p. m. ὄλωλα, et Att. ὄλωλα.

Συναπτέλλω, *simul mitto, ablego*: f. συναποστελῶ, p. συναπέσταλκα, a. 1. συναπέστειλα, ex σύν, ἀπό, et στέλλω, *mitto.*

Συνάπτω, *adnecto, copulo, conjungo, fœdumino, continuo*; *attingo, advenio, adsum*: f. ψω, p. συνῆφα. συναπτει ὥρη, *tempus instat et urget.* Th. ἅπτω, *necto*: f. ἥψω, p. ἧφα.

Συνάρει, a. 1. inf. act. verbi συναίρω, *confero.* Th. αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ, p. ἦρκα, a. 1. ἦρα.

Συνάρεσθαι, a. 1. inf. m. ejusd.

Συναραρεκτησι, Att. redupl. pro συνήρκασι, 3. sing. p. pass. à

Συναράσσω, *collido, confligo.* Th. ἀράσσω, *palso.*

Συναριθμέω, -ῶ, *connumero, computo*: f. ήσω, p. -ήρίθμηκα· ex σύν, et ἀριθμέω, *numero.*

· Συναρκέω, cum dat. *sufficio, patienter aliquem fero*, Theoph. Charact. c. iii. ex σύν, et ἀρκέω, *contentus sum.*

Συναρμόζω, *coapto, concinno*; *congruo, convenio, quadro*: f. σω. Ex σύν, et ἁρμόζω, *apto.* Th. ἁρμ. idem.

Συναρμολογέω, -ῶ, *congruenter coagmento, aptè concinno*: f. ήσω, p. συνηρμολόγηκα, part. præs. pass. συναρμολογούμενος, -ομένης, -ομένη, -ομένη, *congruenter coagmentatus, -a*: ex σύν, et ἁρμολογέω, -ῶ, *aptè concinno, compingo*, et hoc ab ἁρμός, (pro ἀραρμός, ὁ, ὁ, *compages*, ab ἄρω, *apto*, f. ἀρῶ, p. ἦρκα, p. pass. ἦρμαι,) et λέγω, *dico.*

Συνάρμοξιν, Dor. et Ion. pro συνάρμοσιν, a. 1. ind. act. verbi συναρμόζω.

Συναρμοσθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd.

Συναρπαγή, ῆς, ἡ, *abreptio, correptio, rapina*: à

Συναρπάζω, *simul abripio, diripio*: f. άσω, p. συνήρπακα, plusq. p. συνηρπάκειν, ης, ει, a. 1. ind. act. συνήρπασα, a. 1. part. συναρπάσας, p. pass. συνηρπάσθην, ης, η, a. 1. part. pass. συναρπασθείς, είσα, έν. *abreptus, Th. ἁρπάζω, rapio*: f. σω. et Dor. ξω.

Συναρπάσας, αντος, vide in præced.

Συνασπίζω, *confertis clypeis pugno, testudine facta pugno*: ab ἀσπίς, *clypeo protego.* Th. ἀσπίς, ίος, ἡ, *clypeus.*

Συνασπισμός, ᾶ, ὁ, *mutua defensio, cum militis mutua scuta et hastas obtendunt capiti*: a præcedente.

· Συνάφεια, ας, ἡ, *conjunctio.*

Συναυλίζομαι, *una commoror, conversor*, f. m. ίσομαι, p. pass. συνηύλισμαι. Th. αὐλή, *stabulum.*

Συναυξάνω, *simul augeo, facio crescere*: f. συναυξήσω, p. συναύξηκα, præs. m. συναυξάνομαι, *simul cresco*; præs. infin. m. συναυξάνεσθαι. ex σύν, et αὐξάνω, *augeo*: f. ήσω. Th. αὔξω, idem.

Συναυξεῖῃ, 3. sing. a. 1. sub. pass. præced.

Συναχθῆναι, a. 1. infin. pass. verbi συνάγω, *congrego*: f. ξω, p. συνῆχα. Th. ἄγω, *duco.*

Συναχθόμεθα, ῃ, ται, f. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Συνάχθομαι, *condolesco*: in 3. pl. συνάχθονται, ab ἄχθομαι, *gravor, ægrè fero.* Th. ἄχθος, ους, τὸ, *pondus, onus.*

Σύναψις, εως, ἡ, *conjunctio*: à συνάπτω.

Συναψάμεν, 1. pl. f. 1. act. verbi συνάπτω, *connecto.* Th. ἅπτω, nect: f. ψω.

Συνδάκνω, *commordeo, compungo.* Vide δάκνω, *mordeo.*

Συνδαίνυμι, *cum alio cano*: à δαίνυμι, *cano.* Th. δαίνυμι, *cano.*

Συνδιάγοντος, ντα, a. 1. imperat. m. verbi præced.

Συνδεσμος, ου, ὁ, σύνδεσις, *vinculum*: à συνδέω, quod vide.

Συνδεύμενος. Ion. pro συνδούμενος, *qui vinctus est cum aliquo*: à

Συνδέω, *simul vincio, colligo, connecto, consocio, concilio*: f. ήσω, p. συνδέδεκα, p. pass. συνδέδεμαι, p. part. pass. συνδεδεμένος, *simul vinctus*: ex σύν, et δέω, *ligo.*

Συνδιακινδυνεύω, *cum aliquo periculum subeo*: ex σύν, διά, et κινδυνεύω, *periclitor.* Th. κίνδυνος, *periculum.*

Συνδιατρίβω, *commoror apud* vel *cum, consuetudinem habeo cum*; *versor in, operam et studium pono*; imperf. συνδιέτριβον, ες, ε. ex σύν, διά, et τρίβω, *tero*: f. ψω, p. τέτριφα, p. pass. τέτριμμαι.

Συνδιαφέρω, *cum alio perfero aut sustineo, aliquem in re aliqua tolerandi adjuvo.*

Συνδιαχωρίζω, f. ίσω, *contrudo.* Vide in διαχωρίζω.

Συνδιέτριβεν, ες, ε, imperf. vel a. 2. act. verbi συνδιατρίβω.

Συνδιητᾶτο, 3. sing. imperf. m. verbi συνδιαιτάομαι, -ῶμαι, *cohabito, contubernalis sum*: à διαιτάομαι, *vitam dego.* Th. δίαιτα, ης, ἡ, *victus.*

Συνδμὲ, υ, ὁ ᾗ ἡ, *testis, comes, adjutor*; propriè σύνδικοι vocantur *plures patroni, qui simul unam eandemque causam in judiciis defendunt.* Th. δικη, *jus.*

Συνδιώκω, *una persequor.*

Συνδοκεῖ. dicitur *de quo inter multos convenit, quod communiter placet.* Th. δοκέω, *censeo.*

Συνδοκιμάζω, *simul explore seu probe*: à δοκιμάζω, *probo, explore.*

Συνδοκιμάσαντας, acc. pl. f. 1. part. act. verbi præced.

Συνδοξάζω, *simul glorifico*: f. σω, p. συνδέδοξασμαι, a. 1. ind. pass. συνεδοξάσθην, ης, η, a. 1. sub. pass. συνδοξασθῆς, ῆτε, ῇ, et in 1. pl. συνδοξασθῶμεν· à δοξάζω, et hoc à δόξα, *opinio.* Th. δοκέω, *video.*

Σύνδουλος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *conservus, a.* Th. δοῦλος, *servus.*

Συνδραμὶν, -ᾶ, *concurro*, f. ἔσω, p. m. -δεδράμηκα.

Συνδραμόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi συντρέχω, *concurro.* Th. τρέχω, *curro*: f. δρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Συνδρομάδες, ων, *concurrentes*: Epithet. insularum, quæ et συναγκάδες appellantur. Vide præced.

Σύνδρομή, ῆς, ἡ, *concursus*: à συντρέχω· vide in συνδρομάτων.

Σύνδρομος, ου, ὁ ᾗ ὁ, Poët. *concurrens*; *consentiens*; *currus socius.*

Συνδυάζω, *copulo, communico, conjungo*; f. άσω, p. -δεδυάκα.

Σύδυο, οί, αί, τά, Poët. *duo simul conjuncti, bini*; ex σύν, et δύο, *duo*.

Συνέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συμβάλλω.

Συνέβη, et Dor. συνέβα, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *συμβαίνω, evenio*. Th. βαίνω, βῶ; f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Συνεβούλευσε, 3. sing. imperf. pass. verbi συμβούλευω, *una pasco*; quod à βόσκω, *pasco*. Th. βόω, *pasco*; f. ὁσω et οσσω.

Συνεβούλευον, ες, ε, imperf. verbi συμβουλεύω, *consulto, hortor*: quod à βουλὴ, idem. Th. βουλὴ, *consilium*.

Συνεβουλεύσατο, et συνεβουλεύσαντο, 3. sing. et pl. a. 1. m. verbi ejusd.

Συνέγειρον, a. 1. imperat. act. à

Συνεγείρω, *simul excito*. Th. ἐγείρω, *excito*; f. -ερῶ, a. 1. ἤγειρα, a. 1. pass. ἐγήγερμαι, ης, ε.

Συνεδρευόντων, gen. pl. part. præs. act. à

Συνεδρεύω, *consideo*; f. ὑσω, ab ἕδρα, *sedes*. Th. ἵζομαι, *sedeo*; f. 2. m. ἑδήσομαι.

* Συνεδρία, ἡ, *assessio*: à præced.

Συνέδριον, τὸ, *consessus*, sc. *judicum*: à

Σύνεδρος, ο, ὁ, *consessor, assessor, consiliarius*: ex σὺν, et ἕδρα.

Συνείρω, Poët. pro συνείρω, quod pro συνείγω, *simul includo, colligo, constringo*. Th. εἴργω, *includo*.

Συνεζευγμένοι, ης, ον, *conjunctus, a, um*, perf. part. pass. verbi συζευγνύω, vel -υμι, *conjungo*; quod ex σὺν et ζευγνύω, seu -υμι, *jungo*: f. ζεύξω.

Συνεζευγμένως, *conjunctim*; adv. à præced.

Συνέζευξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συζευγνύω, *conjungo*, quod vide.

Συνέζητει, 3. sing. imperf. act. verbi συζητέω, *discepto*, qu. vide.

Συνεζωοποίησε, 3. sing. a. 1. ind. act, verbi συζωοποιέω, quod vide.

Συνέηκα, ας, ε, Ion. pro συνῆκα, a. 1. ind. act. verbi *συνίημι*, f. συνήσω· ex σὺν, et ἵημι, seu ἴω, *mitto*.

Συνεθέμεθα, 1. pl. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι, *constituo*; f. συνθήσω, p. συντέθεικα, a 2. m. συνεθέμην, ης, το. Th. τίθεμαι, *pono*.

Συνέθεντο, *componebant*; 3. pl. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

Συνέθευ, Dor. pro συνέθεσο, -θεο, vel -θυ, 2. sing. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι, a. 2. m. συνεθέμην. Th. τίθημι, *pono*.

Συνέθιζα, f. ίσω, *consuefacio*; quod ab ἔθος, idem. Th. ἔθος, τὸ, *mos, consuetudo*.

Συνεθίσθης, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi συνηθίζω.

Συνειδὼς, f. ὁσω, *cum conscius*; ab εἶδος, *scio*. Th. εἶδω, idem.

Συνείδησις, εως, ἡ, *conscientia, intelligentia*: in pl. συνειδήσεις· à præced.

Συνείδον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi συνείδω.

Συνειδὼς, ὼς, ἡ, f. g. et in m. g. συνειδὼς, ὼτες, ὁ, *conscius*: et in n. g. συνειδὸς, ὸτες, τὸ, *conscientia*: contractè pro συνειδήκως, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi συνείδω, q. v.

Συνείδω, *scio, perspicio*; a. 2. inf. συνεῖδον, a. 2. part. συνιδὼν, ὸντες, p. m. σύνοιδα, *conscius mihi sum*. Th. εἶδω, *scio*; *video*: f. m. ὄψομαι.

Συνειδὼς, ὸτος, vide in συνοἶδα.

Συνειλεγμένος, η, ον, Att. pro συλλελεγμένος, p. part. pass. verbi συλλέγω, *colligo*.

Συνειλίω, *convolvo, cogo, impello includo*: vide εἰλέω.

Συνειληφὼς, perf. ind. act. Att. undè συνειλφὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, q. v.

Συνειλῆφυῖα, et συνειλφὼς, vide in συνείληφα.

Συνείλκυσε, ας, ε, Att. pro συνέλκυσε, ας, ε, p. ind. act. verbi συλλαγχάνω, *simul sortior*. Th. λαγχάνω, *sortior*: a. 2. ἔλαχον, tanquam à λίχω, inusitat. p. m. λίλογχα.

Συνειλοχίναι, *collegisse*; p. infin. Att. et

Συνειλοχὼς, υῖα, ὸς, p. part. Att. verbi συλλέγω, *colligo*. Th. λέγω, *lego*; f. ξω, p. λέλεχα, et Att. εἴλοχα.

Σύνειμι, *sum cum alio, consuetudinem habeo; sermocinor, in conventu discepto*: cum dat. imperf. συνῆν, f. m. ἐσομαι, præs. infin. συνεῖναι, præs. part. συνὼν, *conversans*; οἱ συνόντες, τῷ Σωκράτει, *Socratis familiares, discipuli*: ex σὺν, et εἰμὶ, *sum*.

Συνεισκίνει, *alicui assentior, alicui patrocinari*. Th. ἴκω, *disco*.

Συνείστατο, 3. sing. imperf. m. verbi συνίστημι, *comitor*. Th ἵστημι, *sequor*.

Συνείρω, *connecto, perpetuâ oratione declamo*, item *cohæreo*. Th. εἴρω, *necto*.

Συνεὶς, *conscius*; a. 2. part. act. verbi συνίημι, *intelligo*, q. v.

Συνεισελθεῖν, a. 2. inf. act. à

Συνεισέρχομαι, *simul ingredior*; cum dat. a. 2. ind. συνεισῆλθον, ες, ε. ex σὺν, εἰς, et ἔρχομαι, *venio*; f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Συνεισήνεγκε, Att. Sync. pro συνεισεφέρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνεισφέρω, *simul induco*; quod à φορέω, *gesto*. Th. φέρω. Alii volunt ab εἰσφέρω, derivari, *intus admitto*.

Συνεισῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. Vide in συνεισέρχομαι.

Συνείχε, *continebat*; 3. sing. imperf. act. verbi συνέχω, *contineo*. Th. ἴσχω, *habeo*; imperf. εἶχον, f. σχήσω.

Συνείχετο, *angebatur*; 3. sing. imperf. pass. συνέχω, *constringo*. Vide præced.

Συνεκάθισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω, *una colloco et sedeo*, q. v.

Συνεκαίετο, *coardebat*; 3. sing. imperf. pass. verbi συγκαίω, quod ex σὺν, et καίω, *uro*; f. καύσω, a. 2. ἔκαυσον, a. 2. pass. ἐκάην.

* Συνεκβοάω, *una cum aliis proclamo*.

Συνεκδήμους, ους, ὁ ἡ ἡ, *socius peregrinationis*: ab ἔκδημος, *absens a popularibus suis*. Th. δῆμος, *populus*.

Συνεκέκραντο, (per syncop. pro συνεκεκράατο) 3. sing. plusq. perf. pass. et

Συνεκέρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκεράννυμι, *tempero*; f. συγκεράσω, p. συγκέκρακα. Th. κεράννυμι, *misceo*.

Συνεκίνησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συγκινέω, ῶ, *commoveo*, f. ήσω: ex σὺν, et κινέω, *moveo*.

Συνεκκεντῶ, ῶ, *una confodio, occido*: ex σὺν, et ἐκκεντέω, *effodio*.

Συνέκλεισεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συγκλείω, *concludo*, q. v.

Συνέκλεκτος, η, ὁ ἡ ἡ, *una electus*: ex σὺν, et ἐκλέγω, *eligo*. Th. λέγω, *lego*, f. ξω.

Συνεκπολεμῶ, ῶ, *una debello, simul vinco*; f. ήσω. Vide πολεμῶ.

Συνεκπράσσω, *simul exigo*; in med. *una ulciscor*: ex σὺν, ἐκ, et πράσσω.

Συνεκρότησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συγκροτέω, *complodo*.

Συνεκτάττω, *simul instruo*: à verbo τάττω, seu -σσω, *ordino*.

Συνεκτικὸς, ὴ, όν, *cohibendi seu continendi vim habens; continens et in suo statu conservans; compactus*: à συνέχω.

Συνεκτρέφω, *una enutrio, simul alo*; f. ψω, à verbo τρέφω, *nutrio*.

* Συνεκτρέχω, *una excurro, evenio, adjuvo*. Th. τρέχω.

Συνεκτρίβω, f. ψω, *contero*. Th. τρίβω.

Συνεκτροφος, ο, ὁ ἡ ἡ, *simul nutriens*: à συνεκτρέφω.

Συνέλαβεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, q. vide.

Συνελαβόμην, ο, στο, a. 2. m. ab eod.

Συνελάλει, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi συλλαλέω, ῶ, *colloquor*, q. v.

Συνελάσαι, *compello, -ĕre*: f. συνελάσω, a. 1. συνέλασα, *compuli*. Th. ἐλάω, *agito*.

Συνέλαχεν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συλλάγω.

Συνελεύσεως, εως, ἡ, *conventus*: à συνέρχομαι, *convenio*.

Συνελήλυθότας, acc. pl. p. part. m. verbi συνέρχομαι, *convenio*, q. v.

Συνελήφθην, ης, η, *conceptus fui*; et in 3. pl. συνελήφθησαν, a. 1. ind. pass. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, q. v.

Συνελθεῖν, a. 2. inf. act. et

Συνελθόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi συνέρχομαι, q. v.

Συνελκύω, *contraho*: ex σὺν, et ἑλκύω, f. ύσω, *traho*. Th. ἕλκω, idem.

Συνελογίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi συλλογίζω, q. v.

Συνελόντι, dat. sing. a. 2. part. act. verbi συναιρέω, *simul everto, contraho in unum*. Th. αἴρω, *capio*; f. ἑλῶ, p. ἦρκα, a. 2. εἷλον, a. 2. pass. ἑάλων, ontος.

Συνελόχησας, 2. sing act. verbi συμμαχέω,

socius, ste ἀ *partitue alicuῖjue* ; f. ἡσω. Th. *μάχομαι, pugno.*

Συνίημι, 1. inf. act. Dor. et Æol. pro συνιέναι, verbi συνίημι, *percipio, intelligo*, q. v.

Συνοιόμαι, Ion. et Æol. 3. pl. a. 1. opt. act. verbi συμείρω, *confero.* Vide ὑνίημι.

Συνιπίετεν, *confertur* : 3. sing. præs. ind. pass. ab συνιπίω, Poët. pro σύμπίεν.

* Συνιπίκημι, ας, ε, p. m. ejusd. ἀδὶ τᾶτο συνιπίκοχεν αὐτῷ, Dem. de Rhod. lib. *nihil hoc si profuit.*

Συνιξαφίω, -ῶ, f. ἡσω, *unà dirripio.*

Συνιξαμαρτάνω, ης, ει, *unà erro* vel *delinquo* : in 3. pl. συνιξαμαρτάνουσι, ex σὺν, et ἀμαρτάνω, *pecco* ; f. ἁμαρτήσω, a. 2. ἥμαρτον.

Συνιξεπέπλωντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro συνιξεπέφλαντο, à συνιπεφλάσθω.

Συνιξέρχομαι, *convenio, unà exeo* : f. 1. m. -ελεύσομαι, p. m. -ελήλυθα. Th. ἔρχομαι.

Συνιξετάζουται, 3. pl. ind. pass. à

Συνιξετάζω, *exquiro* : ex σὺν, ἐξ, et ἑτάζω, *examino* ; f. σω.

Συνιξετάντων, imperf. verbi συνιπτάντω, *simul ordino.*

Συνιξολλω, *pertraho* : ex σὺν, ἐξ, et ὁλλω, *appello* ; f. λω. Th. κάλλω, f. σω, idem.

Συνιξομοιόμαι, *assimilor* : ex σὺν, ἐξ, et ὁμοιόω, *assimilo* : et hoc ab ὅμοιος, *similis.* Th. ἐμὸς, idem.

Συνιξομοιόσθαι, præs. infin. pass. verbi præced.

Συνιξορμάω, *unà irrumpo* ; ex σὺν, ἐξ, et ὁρμάω, *irruo.* Th. ὁρμὴ, *impetus.*

Συνιξέπιλλεν, *pertraxit* ; *devenit* : 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνιξελλάω.

* Συνιστεράζω, *unà festum celebro.*

Συνιοχμὸς, Att. pro συνοχμὸς, idem quod συνοχὴ, ῆς, ἡ, *junctura, commissura* : à συνίχω, *contineo.* Th. ἴχω, *habeo.*

Συνιπαδήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi συμπαδέω, *condoleo*, qu. vide.

Συνίπαινος, ὁ, ἡ, ἡ, *consentiens, comprobans* : ex σὺν, ἐπὶ, et αἶνος, *laus.*

Συνιπακολούθεω, -ῶ, f. ἡσω, *unà subsequor, simul sector* : ex σὺν, et ἐπακολούθεω, *sequor.*

Συνίπαξα, Dor. pro συνέπηξα, quod vide in συνίπηγνυ.

Συνιπάψασθαι, Ion. pro συνιφάψασθαι, *simul attingere et aggredi* : a. 1. inf. m. verbi συνιφάπτομαι, ex σὺν, ἐπὶ, et ἅπτομαι, *tango.*

Συνιπλαφύνω, *simul alleuo* : ex σὺν, ἐπὶ, et ἐλαφύνω, *alleuo.* Th. ἐλαφρὸς, *levis, celer.*

Συνίπεμψα, a. 1. ind. act. verbi συμπέμπω, *unà mitto.* Th. πέμπω, *mitto* ; f. ψω, p. πέπεμφα.

Συνεπίρεν, ης, ε. a. 2. ind. act. verbi συνεφίημι, *unà præficio* : ex σὺν, ἐπὶ, et ἵημι, *ato* ; f. ἑσω.

Συνέπριν, *condemnavit* : 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συμπίγνυμι, *compingo.* Th. πηγνύω, seu πήγνυμι, idem ; f. ξω, p. χα, p. m. πέπηγα.

Συνιπίσθαι, a. 2. inf. m. verbi συνιστάημι.

Συνιφάλομαι, *unà curo.* Th. μέλει, *curæ est.*

Συνιπιμαρτυρέω, -ῶ, *testimonium insuper præbeo, adstipulor* ; f. ἡσω, p. συνεπιμεμαρτύρηκα. ex σὺν, ἐπὶ, et μαρτυρέω, *testor.* Th. μάρτυς, υρος, ὁ vel ἡ, *testis.*

Συνιπίνομαι, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi συμπίνω, *bibo cum aliquo* : cum dat. fut. συμπίσομαι, p. συμπέπωκα, a. 1. ind. act. συνέπιον, ες, ε. Th. πίνω, *bibo.*

Συνιπονέω, *unà laboro* : ex σὺν, ἐπὶ et πονέω, *laboro.*

Συνιπισκέπτομαι, *unà inspicio, unà considero* ; f. 1. m. ψομαι, à σκέπτομαι, *considero.*

Συνιπισπάσθαι, præs. inf. verbi

Συνιπισπάω, -ῶ, *simul attraho.* Th. σπάω.

Συνιπισπώμενος, *simul sequens.* Vide in σπάω, *sequere.*

Συνιπίσταμαι, *conscius sum mihi, simul scio.* Th. ἵστημι.

Συνιπικτέω, *adjuvo, auxilior, suppetias fero* ; f. ὑσω, p. συνεπίκτυκα.

Συνιπιτίθημι, *simul impono, imputo* : συνεπιτίθημι, *simul adorior et invado, insurgo, aggredior ; infestus sum ; utor, abutor*, ut tempore, &c. ex σὺν, ἐπὶ, et τίθημι.

Συνίπνιγον, imperf. act. verbi συμπνίγω, *suffoco* ; f. ξω, p. συμπέπνιγμα, a. 1. συνέπνιξα. Th. πνίγω, idem.

Συνίπνιξεν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Συνίποδισε, ας, ε, a. 1. act. à συμποδίζω.

Συνίποματ, *consequor, comitor* : cum dat. imperf. m. συνεπόμην, ου, ετο. ex σὺν, et ἕπω, *sequor.*

Συνεπτάκασι, *inciderat* : Ion. legitur pro συνεπεπτώκασι, 3. sing. plusq. perf. act. verbi συμπίπτω, *incido.* Th. πίπτω, *cado*, quod vide.

* Συνεραυίζω, f. ἰσω, *colligo, in fasciculum congero ; contribuo, epitulor ad aliquid efficiendum*, Isoc. ad Philippum : ex σὺν, et ἐρανὸς.

* Συνεράω, -ῶ, *simul amo*, Mosch. ult. ex σὺν, et ἐράω. Item *confero aliquid, contribuo*, ἐρανοὶ δὲ εἰσὶν ἀπὸ τᾶ συνερᾶν ἢ συμφέρειν ἕκαστον, Athen. l. viii.

Συνεργέω, -ῶ, *unà operor, adjuvo* : imperf. συνήργουν, -ες, -ες, ες, -ει, ει, f. ἡσω, p. συνεργηκα : à συνεργὸς.

Συνεργὸς, ὁ, ἡ, ὁ ἡ ἡ, *adjutor, administer, collega* : ex σὺν, et ἔργον.

Συνεριδῶ, *defigo, impingo, fortiter comprimo* : in med. *incumbo. impressionem facio* : f. ἰσω, ab ἐρείδω, *figo.*

Συνιρὸς, ὁ, ἡ ἡ, *socius laboris* ; propriè *qui* vel *quæ lanificium simul exercet* : ex σὺν, et ἔριον.

Συνίρχομαι, *convenio, unà venio, in unum eundemque consilium venio ; matrimonium ineo* : pro συνέρχομαι, *accedere* : imperf. m. συνηρχόμην, ου, ετο, f. m. συνελεύσομαι, a. 2. συνῆλθον, ες, ε, a. 2. inf. act. συνελθεῖν, a. 2. part. συνελθὼν, ὅσα. ὁν, p. med. συνελήλυθα, ας, ε, p. part. med. συνελήλυθὼς, υῖα, ὸς, plusq. p. ind. med. συνελήλυθεν, ας, ει. Th. ἔρχομαι, *venio.*

Σύνες, *intellige* : et in 2. pl. σύντε, a. 2. imperat. act. verbi συνίημι, *intelligo.* Th. ἵημι seu ἵω, *mitto.*

Συνέσει, dat. sing. à σύνεσις, *intelligentia* : acc. σύνιον, verbi συνίημι, *intelligo*, quod vide.

Συνεσθίω, *vescor cum aliquo* : imperf. συνήσθιον, ες, ε : ab ἐσθίω, f. ὁσω, idem quod ἴσθω, *edo, comedo.*

Σύνεσις, εως, ἡ, *intellectus, prudentia, sapientia, conscientia ; scitio* : à συνίημι.

Συνεσταδρικάσμαν, 1. pl. a. 1. verbi συσταδρικάζω, *simul constringor* ; f. ἀσω.

Συνεστάρεξαν 3. pl. aor. 1. ind. act. à συστάρεσκω, vel -ττω, *discrepo* ; f. ξω, p. συνεστάρεχα. Th. στάρεσσω, *lacero.*

Συνεστάλμενος, *contractus* : p. part. pass. à συστέλλω, *contraho*, q. v.

Συνέστασαν, *constituti erant* ; Poët. pro συνέστησαν, 3. pl. a. 2. act. verbi συνίστημι, q. v.

Συνεσταυρώθην, ης, η, *simul crucifixus sum* : a. 1. ind. pass. et

Συνεστευμμένος, ὴ, ον, p. part. pass. verbi συστεύω ; f. ὡσω, p. συνεστύκα. Th. στανρὸς, ὁ, ὁ, *crux*, seu *palus erectus.*

Συνεστείλαν, *compesuerunt ad sepulturam*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συστέλλω, f. συστελῶ, a. 1. συνέστειλα.

Συνεστῶσα μάχη, *prælium quod adhuc committitur* : perf. part. act. fœm. gen. per Epenth. τὰ pro συνεστῶσα, quod per Crasin dicitur pro συνεστακῶσα, verbi συνίστημι.

Συνέστη, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Συνέστησα, 3. pers. p. ind. act. et

Συνεστήκει, Ion. pro συνειστήκει, *perstitit, duravit* : 3. sing. plusq. perf. act. verbi συνίστημι, quod vide.

Συνεστηκυῖαι, *firmæ* : nom. pl. p. part. f. g. verbi ejusd.

Συνεστήκατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi συνίστημι, *constitue* : f. συστήσω, p. συνέστακα, p. part. συνεστακυῖα, ὸς, et per Crasin συνεστὼς, ὼσα, ὸς. Th. ἵστημι, *statuo.*

* Συνεστιᾶσαι, vel συνεστιάσασθαι, *convivio seu epulo excipio.*

Συνεστίη, ης, ἡ, *convivium.* Th. ἑστία, *focus.*

Συνεστῶτας, acc. pl. p. part. act. verbi συνίστημι, quod vide.

Συνέσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συνέχω, *constringo.* Th. ἔχω, *habeo* ; f. ξω, et σχήσω, a. 2. ἔσχον.

Συνεταιρὶς, ἴδος, ἡ, *socia, amica* : *concubina.*

Συνεταῖρος, ν, ὁ, *sodalis, adjutor.*

Συνίεμι, 1. pl. a. 2. ind. pass. verbi συνδέπτω, *unà sepelio*. Th. -κτω, *sepelio*; f. ψω, p. τάφαμα, a. 1. ἔταφον.

Συνιτε, *intelligite*; 2. pl. a. 2. imperat. à συνίημι, *intelligo*.

Συντίθεντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi συντίθημι, *constituo*, q. v.

Συντίλασα, ας, ε, *finivi*: a. 1. ind. act. à συντελέω. quod vide.

Συντήρει, 3. sing. imperf. act. verbi συντηρέω, *observo*, quod vide.

Συντίθι, *intelligentum reddo*: à συνίημι, et hoc à σύνιμι, *intelligo*: quod ab ἵημι, *mitto*. Th. ἴω, idem.

Συντιὰ, f. 1. Att. pro ἴσω, præced. verbi.

Συντο, *intelexit*: 3. sing. a. 2. ind. m. verbi σύνιμι, Th. ἵημι, *mitto*: f. ἴσω, a. 2. med. ἵμην, ἵσο, ἵτο.

Συντὸς, ἡ, ὸν, *qui intelligi potest*: *intelligens, sciens; prudens, solers; imbuctus, coagmentatus*: à συνίημι, *intelligo*.

Συντρίβη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi συντρίβω, *contero*. Th. τρίβω, *tero*: f. ψω, p. φα, a. 2. ἔτριβον.

Συντῶς, adv. *intelligenter*: à συντὸς.

Συνώδαν, *complacuerunt*: 3. pl. imperf. vel a. 2. Pleonasmo Æol. ro ἴαδαν, et hoc pro ἤδον, quod et etracto augmento dicitur ἄδον, ις, ab ἅδω, *placeo*. Vel ut alii volunt ὁ ἀόδαν, p. m. ἤδα, et ἴαδα.

Συνοδεία, *consentio, comprobo*; f. ήσω, perf. συνοδέκηκα. ex σὺν, οὖ, et ὁάω, *videor*.

Συνοιάζω, *cum aliquo sopio*; συνοιάζεσθαι verò *concumbere, cubare cum aliquo*: ab σὺνοίζω, *sopio*. Th. οἶμαι, ἧς, ἡ, *cubile*.

Συνοίσθην, Bœot. pro συνοίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi præced.

Σύνοπος, ου, ὁ ᾗ ὑ, Poët. *qui vel ea eodem cubili utitur; maritus, vel uxor*: ex σὺν, et οὐνὴ, ἧς, ἡ, *lectus*.

Συνοπυρίω, -ῶ, *unà comparo, operam suppedito*: ex σὺν, οὖ, et πυρίω, *frumentor*.

* Συνοφρώνω, *collator*.

Συνοχίω, -ῶ, f. ήσω, *unà convivio excipio*; et συνοιχίομαι, ᾶμαι, *unà epulor*; cum dat. ex σὺν, et οἰκίω, *convivio excipio*. Th. οἰκίω, ας, ἡ, *convivium, epulum*: qu. ex οἶ, et κίω, *bene habere, lætus esse*.

Συνοχίσμα, *unà præficio*; *attendo animum*; a. 2. ind. act. συνοιχίσην, 3. part. act. συνοιχίσὰς, ᾶσα, ὰς, *unà affectus*, præs. m. συνοφίσμαι, *unà curam, unà insurgo*: ex σὺν, ἰχὶ, et ἴστημι, *sto, statuo*; f. στήσω.

Συνοφώνησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συμφωνέω, *consentio*; f. ήσω, p. συμπεφώνηκα. Th. φωνὴ, *vox*.

Συνόχαν, ας, αι, imperf. vel a. 2. verbi συγχέω, *confundo*; *concito*: f. συγχύσω, a. 1. συνέχυσα. Th. χέω, *fundo*.

* Συνόχιμα, ας, ἡ, *continuitas, perpetuitas, assiduitas, crebritas*: à συνοχὴς.

Συνοχίως, Ion. pro συνοχῶς, *assiduè, frequenter*: adv. à

Συνοχὴς, ίος, ὁ ᾗ ὑ, *continuus, conjunctus, creber, frequens, assiduus*: et

Συνόχωκα, κε, ἡ, præs. part. act. f. g. à

Συνόχω, *unà tenec, cohibeo, contineo, comprimo, coarcto, coërceo; conservo, tueor; comprehendo, calleo; mecum retineo*; f. συνέξω, p. συνέοχημα, a. 2. συνέσχον, ες, ε, præs. pass. συνόχομαι, imperf. pass. συνεχόμην, ν, ετο. Th. ἔχω, *habeo*.

Συνοχῶς, adv. *continenter, crebrò, frequenter, assiduè*: à συνοχὴς.

Συνυψήφισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συμψηφίζω, *computo*: f. ίσω, p. συνεψήφικα. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus*.

Συνῳγάγετε, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi συνάγω, *congrego*; f. ξω, a. 2. συνῆγον, et Att. συνήγαγον, ες, ε, Th. ἄγω.

Συνὼγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Συνὼγισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνεγείρω, *unà excito*: f. συνεγερῶ, a. 1. pass. συνηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, *excito*; a. 1. ἤγειρα, ας, ε.

Σύνωγερθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Συνωγμένος, η, ον, *congregatus*: perf. part. pass. verbi συνάγω, quod vide.

Συνωγεῖ, 3. sing. imperf. act. verbi συνεγείρω, *unà operor*: imperf. συνήγεον, ες, εες, ες, εα, ες, ε, f. ήσω. Th. ἔγειρω, *erigo*.

Συνωμοσὴς, ίος, ὁ ᾗ ὑ, *tectus umbrâ, umbrosus, consitus, refertus, densus*. Th. ὀρέφω, *tego*.

Συνὼχετο, 3. sing. imperf. m. verbi συνέχομαι, *convenio*; imperf. m. συνεχόμην, ν, ετο, f. m. συνελεύσομαι, a. 2. συνῆλθον. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Συνὼχθιον, imperf. act. verbi συνοδίω, *vescer cum aliquo*; f. ίσω, Th. ἴσθω, *edo*.

Συοῖτε, *intelligatis*; 2. pl. a. 2. sub. act. verbi σύνιμι, *intelligo*, quod vide.

Συόχθην, a. 1. ind. pass. Vide in συνὼψα.

Συόχθην, ης, η, et in 3. pl. συόχθησαν, a. 1. ind. pass. verbi συάγω, *congrego*. Th. ἄγω, *duco*; f. ξω, p. pass. ἦγμαι, a. 1. pass. ἠχθην, f. 1. pass. ἀχθήσομαι.

Συσπεῖν, ας, ι, a. 1. ind. act. verbi συνάπτω, *conjungo*; f. ψω, a. 1. pass. συνέφθην. Th. ἅπτω, *necto*.

Συσθάπτω, *unà sepelio*; f. ψω, p. συντέθαφα, a. 2. -ταφον, a. 2. ind. pass. -τάφην, ης, η, *consepultus fui*: a. 2. part. pass. -ταφὶς, ίσα, ὸν. Th. θάπτω, *sepelio*.

Συσθέλω, *simul velo, consentio*; ex σὺν, et θέλω, f. ήσω, *volo*.

Σύνθημα, ατος, τὸ, *signum, quod ex*

Συνήθης, gen. sing. à συνήθης, -ους, -ες, ὁ ᾗ ὑ, *consuetus*. Th. ἦθος, ους, τὸ, *mos*.

Συνηθροισμένος, η, ον, p. part. pass. verbi συναθροίζω, *congrego*, quòd vide.

Συνηθῶν, gen. plur. à συνήθης, ους. Th. ἦθος.

Συνήθως, *pro more*: adv. ab eod.

Συνῆκα, ας, ε, *intellexi*: et in 3. pl. συνῆκαν, a. 1. ind. act. verbi σύνιμι, *intelligo*, quod vide.

Συνήλασα, ας, ε, *compuli*: a. 1. ind. act. verbi συνελαύνω, *compello, -is*. Th. ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλάσω, p. ἐλήλακα.

Συνῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συνέρχομαι, *convenio*, quod vide.

Συνηλικιώτης, ου, ὁ, *coætaneus, æqualis*: ex σὺν, et ἡλικιώτης, ου, ὁ, idem quod ἥλιξ, ικος, ὁ ᾗ ὑ, *coætaneus*. Th. ἡλικία, ας, ἡ, *statura*.

Συνήλικος, ου, ὁ ᾗ ὑ, idem. Dan. i. 10.

Συνηλοίησα, 3. sing. a. 1. act. verbi συναλοάω, -ῶ, *contundo*: f. ήσω. Th. ἀλοάω, *comminuo*: dicitur et ἀλοάω.

Συνημοσύνη, ης, ἡ, *societatis aut fœderis sanctio, pactum*: à seq.

Συνήμων, *socius*: à συνίημι.

Συνηνίχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à συμφέρω, *conduco*. Th. φέρω, *fero*; f. οἴσω.

Συνήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συναντάω, *occurro*; f. ήσω, ab ἀντάω, *obvius fio*; p. ἀπάντηκα. Th. ἀντὶ, *pro, contra*.

Συνήργει, 3. sing. imperf. act. verbi συνεργέω, -ῶ, *unà operor*: imperf. συνήργεον, -ες, -εες, -ες, -εα, -ες, f. ήσω. Th. ἔργον, *opus*.

Συνηρεφὴς, ίος, ὁ ᾗ ὑ, *tectus umbrâ, umbrosus, consitus, refertus, densus*. Th. ἐρέφω, *tego*.

Συνήρχετο, 3. sing. imperf. m. verbi συνέρχομαι, *convenio*; imperf. m. συνηρχόμην, ν, ετο, f. m. συνελεύσομαι, a. 2. συνῆλθον. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Συνήσθιον, imperf. act. verbi συνοδίω, *vescer cum aliquo*; f. ίσω, Th. ἴσθω, *edo*.

Συοῖτε, *intelligatis*; 2. pl. a. 2. sub. act. verbi σύνιμι, *intelligo*, quod vide.

Συσήψω, a. 1. ind. pass. Vide in συνῆψα.

Συσήχθην, ης, η, et in 3. pl. συσήχθησαν, a. 1. ind. pass. verbi συάγω, *congrego*. Th. ἄγω, *duco*; f. ξω, p. pass. ἦγμαι, a. 1. pass. ἠχθην, f. 1. pass. ἀχθήσομαι.

Συσῖψα, ας, ι, a. 1. ind. act. verbi συνάπτω, *conjungo*; f. ψω, a. 1. pass. συνέφθην. Th. ἅπτω, *necto*.

Συσθάπτω, *unà sepelio*; f. ψω, p. συντέθαφα, a. 2. -ταφον, a. 2. ind. pass. -τάφην, ης, η, *consepultus fui*: a. 2. part. pass. -ταφὶς, ίσα, ὸν. Th. θάπτω, *sepelio*.

Συσθέλω, *simul velo, consentio*; ex σὺν, et θέλω, f. ήσω, *volo*.

Σύνθημα, ατος, τὸ, *signum, quod ex*

compositio datur, tessera ; pactum, fœdus : à συντίθημι.

Συνθέμενος, *conjungens, ruminans, perpendens :* a. 2. part. m. verbi συντίθημι, *conjungo.* Th. τίθημι, *pono :* f. θήσω, a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην, σο, το, aor. 2. imperat. m. θέσο, (θέο, θοῦ,) θείσθω.

Σύνθεο, et σύνθου, *compone, animadverte :* a. 2. imperat. m. ab eod. verbo.

Συνθεσίη, ας, ἡ, *compositio ; pactum :* gen. pl. Æol. συνθεσιάων· à συντίθημι. Th. τίθημι, *pono.*

Σύνθεσις, ιος, ἡ, *compositio, commissura conjugibus rei : SYNTHESIS* figura Gram. acc. sing. σύνθεσιν. ab eod.

Σύνθετο, Ion. pro συνέθετο, 3. sing. aor. 2. ind. m. verbi συντίθημι.

Σύνθετος, ν, ὁ ἡ, et συνθετὸς, ὴ, ὸν, *compositus, coagmentatus :* et

Συνθέτως, à præced. *compositè :* à συντίθημι.

* Συνθέω. *concurro, unà curro :* ex σὺν, et θέω.

Συνθῆκαι, nom. pl. à

Συνθήκη, ης, ἡ, *compositio, acervus ; pactum, fœdus, consensus :* acc. pl. συνθήκας· à συντίθημι, *compono.* Th. τίθημι, *pono.*

Σύνθημα, ατος, τὸ, *compositum, constitutum, signum ;* ab eod.

Συνθηρητὴς, ῆ, ὁ, *venationis socius :* ex σὺν, et θηρευτὴς, *venator.*

Συνθήσει, *componet :* 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi συντίθημι.

Συνθλάσαι, a. 1. inf. act. verbi συνθλάω, quod vide.

Συνθλασθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. verbi sequentis.

Συνθλάω, *confringo ; contundo, collido :* f. άσω, a. 1. ἔθλασα, p. -τέθλακα, p. pass. -τέθλασμαι, a. 1. ind. pass. -εθλάσθην, fut. 1. pass. -θλασθήσομαι, ῃ, εται. a Th. θλάω, *frango.*

Συνθλίβω, *comprimo ;* f. ψω, imperf. -έθλιβον, ες, ε, perf. -τέθλιφα. Th. θλίβω, *premo ;* f. ψω.

Συνθνήσκουσι, 3. pl. præs. ind. act. à

Συνθνήσκω, *commorior.* Th. θνήσκω, *morior :* fut. 2. m. θανέομαι, perf. τέθνηκα, a. 2. ἔθανον.

Συνθρύπτω, propriè *deliciis frango, effemino, enervo, affligo ;* item *comminuo. confringo ;* f. ψω, a. 1. -έθρυψα, p. -τέτρυφα. Th. θρύπτω, f. ψω, *frango.*

Συνιδεῖν, *perspicere, considerare ;* a. 2. infin. act. verbi συνείδω, p. m. σύνοιδα, *conscius mihi sum.* Th. εἴδω, *video ;* f. m. εἴσομαι, a. 2. εἶδον et ἴδον.

Συνιεῖν, præs. infin. pro συνιέναι· à συνίημι, pro συνίημι, *intelligo ;* a. 2. σύνην. Th. ἵω, *mitto.*

Συνιείς, ιεσα, ιν, *intelligens ;* præs. part. act. verbi συνίημι.

Συνίεμαι, *paciscor, convenio ;* præs. med. et

Συνίεμεν, Ion. pro συνίεναι, præs. infin. act. et

Συνίετε, *intelligite :* 2. plur. imperat. præs. act. verbi συνίημι.

Συνίζω, *consido, devergo, declino, ut caput in pectus :* ex σὺν, et ἵζω, *sedere facio.*

Συνίημι, propriè *committo :* item *intelligo ; gusto, edo* vel *bibo :* 3. pl. συνίεσι, pro -ίᾶσι: sic ad Rom. iii. 11. συνιῶν, pro συνιείς, ἴντες, præs. part. ad formam πᾶσιν, à συνίω. præs. imperat. act. συνίει, ίτω, et in 2. pl. συνίετε, *intelligite ;* præs. sub. συνιῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. ῶσι, præs. inf. συνιέναι, f. συνήσω, ήσεις, ει, et in 3. pl. συνήσουσι, perf. συνῆκα, a. 1. συνῆκα, a. 2. σύνην, ης, η, a. 2. imperat. σύνες, συνίτω, et in 2. pers. pl. συνίτε, a. 2. sub. συνῶ, ῇς, ῇ, et in 2. pl. συνῆτε· ex σὺν, et ἵημι vel ἵω, *mitto.*

Συνίμεν, Ion. Æol. et Dor. pro συνιέναι, præs. infin. act. et

Συνιόντες, nom. pl. a. 2. part. verbi σύνειμι, *simul eo.* ab εἶμι, εο, a. 2. ἴον, a. 2. part. ἰὼν, ὄντος. Th. ἴω, *eo.*

Συνίον, pro συνίεσαν, *intelligebant :* 3. pl. imperf. act. quod à συνίω, pro συνίημι. q. v.

Συνίουσι, *intelligunt ;* 3. pl. ind. præs. ab eod.

Συνίσαν, *concurrerunt, unà iverunt ;* 3. pl. imperf. act. verbi σύνειμι, *unà eo :* quod ab εἶμι, εο ; imperf. ἦν, ἦς, ἦ, in dual. ἦτον, &c. Th. ἴω, *eo.*

Συνίσασι, *sciunt ;* 3. pl. ind. præs. verbi ἴστημι, *scio.*

Συνίσταμαι, 3. pers. sing. præs. m. verbi συνίστημι.

Συνιστάντος, gen. part. præs. act. verbi ejusd.

Συνιστάνω, vel συνιστάω, *commendo ;* idem quod συνίστημι, 2 Cor. iii. 1.

Συνίστημι, *constituo, compono, creo, molior ; firmo, stabilio ; commendo ; demonstro, duco ; contribuo :* [* Ἱασῶνα αὐτῷ συνίστησι, Isocr. Trap. p. 468. *Pasiphaen sponsorem ei dedi. Τὴν παρασκευὴν αὐτῶν συνισταμένην, ᾐσθάνετο,* Xen. Cyrop. p. 46. 8vo. Hutch. *Cùm apparatum adversus se conflatum videret.*] f. συστήσω, p. συνέστακα, seu συνίστηκα, p. part. act. συνεστακὼς, et per Crasin, συνιστὰς, *consistens :* et per Epenth. συνιστάς, a. 1. ind. act. συνίστησα, præs. inf. m. συνίστασθαι. Th. ἵστημι.

Συνιστῶν, et in nom. pl. συνιστῶντες, præs. part. act. à συνιστάω, *commendo,* idem quòd συνίστημι, q. v.

Συνίστωρ, ορος, ὁ, *cognitor, testis ;* ex σὺν, et ἵστωρ, *scions.*

Συνισχυρίζειν, f. 1. infin. verbi

Συνισχυρίζω, *corrobore,* f. ίσω et ίξω. (nam polysyllaba in ίζω habent fut. in ίσω, vel ίξω) ex σὺν, et ἰσχυρίζω.

Συνιὼν (pro συνιὼς) præs. part. act. verbi συνίω, iuem quod συνίημι, *intelligo, committo.* Sed

Συνιὼν, όντος, (pro συνιὼς) a. 2. part. act. ejusd. verbi.

Συνιῶσι, 3. plur. sub. præs. act. ab eod. verbo.

Συνομαξάτω, Dor. pro συναθροίσατω, *chorcam unà instituit ;* 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi συναθροίζω ex σὺν, et καθαίζω, *comisseor.* Th. ἕζομαι, ν, ὁ, *hymnus, consessio.*

Συνναίεσκε, Ion. pro συνῴκει, 3. sing. imperf. act. verbi

Συνναίω, *cohabito.* Th. ναίω, *habito ;* f. σω.

Συννεάσσασι, *in acervum congerunt :* Ion. pro συνειράσασι, 3. pl. p. pass. verbi συνείρω.

Συνόφεια, ας, ἡ, *congregatio nubium :* et

Συνοφίη, *nubes cogo :* a

Συνοφὴς, ὁος, ὁ ἡ ἑ, *nubilus, nubibus obductus, obscurus.* Th. νέφος, εος, τὸ, *nubes.*

Συνοχὴν, adv. *assiduè, continuè :* à συνοχὴ.

Συνοῦν, vel συνοῦσθαι, *in unum acervum congero :* ex σὺν, et νέω, *glomero.*

Συνοῦσαι, *coacervare,* a. 1. infin. act. à præced.

Συνοώσι, f. ήσω, *cogito, intelligo ;* ex σὺν, et νοέω, *mente agito.* Th. νόος, νόου, ὁ, *mens.*

Σύνοσις, ας, ἡ, *cogitatio diligens et seria, consideratio ;* unde et *tristitia oris ; intelligentia :* à σύνοιδα.

Συνοχὴ, ης, ἡ, Ion. præced.

Σύνοψος, ου, ὁ ἡ ἑ, *qui cum aliquo pascitur ; unà educatus, unà hortans ; ejusdem ordinis homo ; conjunctus, cognatus :* ex σὺν, et νέμω, *pabulum.* Th. νέμω, *pasco ;* p. m. νένομα.

Σύννις, ὁ ἡ ἑ, *cogitabundus, meditabundus :* ex σὺν, et νόος, *mens.*

* Συννυμφαίμενος, ου, ὁ, *qui cum aliquo sponsam comitatur et curat,* Eurip. Iphig. in Aul.

Σύννυμφος, ου, ἡ, *connupta :* ex σὺν, et νύμφη.

Συνοδεύω, *iter facio cum aliquo ;* f. εύσω, p. συνωδευκα· ex σὺν, et ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via.*

Συνοδία, ας, ἡ, *comitatus, iter commune :* ex iisd.

Συνόδιον, ν, τὸ, *conjunctio, seu cœtus lunæ cum sole :* ex iisd

Συνοδοιπόρος, ου, ὁ ἡ ἑ, *cómes in itinere :* ex σὺν, ὁδὸς, et πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo ;* p. m. πέπορα.

Σύνοδος, ου, ἡ, *congressus, concursus, conventus.* seu *SYNODUS ;* item *conjunctio, coitus ;* etiam *præcipitatus, redditus :* ex σὺν, et ὁδὸς, ὁδοῦ.

Συνοδυάσμαι, -άσμαι, *condolco.*

Σύνοιδα, *conscius mihi sum,* p. m. συνοίδειν, p. infin. m. à συνοίδα. Th. εἴδω, *scio.*

Συνοικέω, *unà versor, unà habito, matrimonium contraho ;* f. ήσω, p. συνώκηκα. Th. οἶκος.

Συνοίκησις, εως, ἡ, *cohabitatio, contubernium, consortium, connubium :* et

Συνοικητὴς, ᾶος, ὁ, *qui cum aliquo habitat, contubernalis* : à συνοικέω.

Συνοικία, ας, ἡ, propriè *plures domus eodem loco conjunctæ* ; est et *una domus*, sed *in quâ plures habitant*, unde vertitur et *contubernium* : à σύνοικος.

Συνοικίζω, f. ίσω, unà *habitare facio* ; *connubio jungo* ; *nuptum do* ; *marito* : *coloniam deduco* : ex σὺν, et οἰκίζω.

Συνοικοδομέω, -ῶ, unà *ædifico*, f. ήσω, p. συνοικοδόμημα, præs. pass. συνοικοδομοῦμαι, -ῆμαι, unà *ædificor* : ex σὺν, οἶκος, et δέμω. *struo*.

Σύνοικος, ου, ὁ ἡ ὴ, *simul habitans, consors, contubernalis* : ex σὺν, et οἶκος, *domus*.

Συνοικοῦμεν, ῶ, ὁ ἡ ὴ, *congrediamur* ; 1. pl. præs. 1. m. verbi συμείγνυμι. Th. μίγω, f. μίξω, a. 1. ἔμιγνα, *fero*.

Συνολκὴ, ῆς, ἡ, *contractio* : ab ἁλκή, *tractio*.

Σύνολον, adv. *omnino, in universum* : à

Σύνολος, *integer, universus*. Th. ὅλος.

Συνολοφύρομαι, unà *lamentor*. Th. ὀλοφύρομαι, *lamentor, ejulo* ; f. m. ὀλοφυρέομαι.

Συνόλως, adv. *prorsus, omnino* : à ὅλος.

Συομάλης, ους, ὁ ἡ ὴ, Dor. pro συνομιλιξ, *ætate par, æqualis*. Vide ὁμῆλιξ.

Συνομιλέω, -ῶ, *versor cum aliquo, in colloquor* : cum. dat. f. ήσω, p. συνωμίληκα, Th. ὁμιλος, *cœtus, turba*.

Συνόμνυμι, *conjuro, conspiro*. Vide σύμνυμι, *juro*.

Συνομολογέομαι, -έομαι, *assentior* : et

Συνομολογέω, -ῶ, *assentior, consentio, comprobo* ; *confiteor* ; *paciscor* : f. ήσω, ὁμῶς, et λόγος. Th. λέγω, *dico*.

Συνομορέω, -ῶ, *confinis sum* ; f. ήσω, p. συνομόρηκα· ex σὺν, et ὅμορος, ὁ ἡ ὴ, *conterminus* : ex ὁμὸς, unde. dv. et ὅρος, *terminus*.

Συνομοσία, ας, ἡ, *conjuratio* : à συνόμνυμι, *conjuro*.

Συνοπαδὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, *comes* : ex σὺν, et ἑπόμαι, *persequor, comitem do* ; f. ήσω.

Συνοράω, -ῶ, *perspicio, intelligo* ; f. ὄψω, p. συνόψωκα, et -ὁρακα. Th. ὁράω, *video*.

Συόλωτος, ου, ὁ, ἡ, *circatricis contractio* : ab ὀλὴ, *cicatrix*.

Συουσία, ας, ἡ, *consuetudo, conversatio, concubitus* : à σύνειμι, unà *sum, converser*. Th. εἰμὶ, seu ἴω, *sum*.

Συουσιωτὴς, οῦ, ὁ, *congressus* : à συνειμι, ἰσέω ; f. ήσω.

Σύοφρυς, υος, ὁ ἡ ὑ, *juncta supercilia habens ; tristis, trux, arrogans*. Th. ὀφρὺς, ύος, ἡ, *supercilium*.

Συοχὴ, ῆς, ἡ, *continuatio ; compressio, coarctatio ; angustia et anxietas ; conflictus in prælio* : [° *ambitus*, quod aliquid undique circumdatur, Jos. Ant, viii. 3. 2.] à συνέχω, *constringo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Συοχωκότι, *coarctati, in angustum coëuntes* : nom. dual. perf. part. act. Atticè pro συνοχηκότε : Atticorum enim est η vertere in ω, et Ion. rejicitur augmentum, a verbo συνοχὸω, f. ήσω, p. συνώχωκα· quod à συνοχὴ, *coarctatio, angustia*. hoc à συνέχω. Th. ἔχω, *habeo*.

Συοψὶς, ιος, ἡ, *conspectus, compendium*, seu *SYNOPSIS* ; *æstimatio* : ex σὺν, et ὄψις, ab ὄπτομαι, *video*.

Συπαγὴ, ῆς, ἡ, *ordinatio, præceptum* : et

Σύπαγμα, ατος, τὸ, *res ordinata* ; seu *ordinatio, agmen, exercitus* ; *volumen*, seu *SYNTAGMA* : à συντάσσω, vel -ττω, q. v.

Συπάμνω, Ion. pro συντέμνω, *concido* ; *breve facio*. Th. τέμνω, *seco*.

Συπανίσκος, Æol. pro συντανύσας, aor. 1. part. act. verbi

Συντανύω, idem quòd συντείνω, *tendo, vergo*. Th. τείνω, idem.

Συπαξὶς, ιος, ἡ, *constructio*, seu *SYNTAXIS*, hinc Angl. SYNTAX, apud. Gram. item *ordo classis* ; *series* ; *volumen* ; *stipendium* ; *quicquid certo modo præscriptum, imperatum est* : à συντάσσω.

Συπαράσσω, *conturbo*, f. άξω, p. συντετάραχα· ex σὺν, et ταράσσω, *turbo*.

Συπάσσω, vel -ττω, unà *cum aliis ordino, colloco, constituo* : [° præs. pass. συντάσσομαι, vel συντάττομαι, *accingor, paratus sum*, à συντίταγμαι, Dem. *non sum paratus, instructus*. Luc. in Asin. Vid. Grævii not. in Luc. Solœc. xxiv.] f. ξω, a. 1. συνέταξα, ας, ε. *præcepi*, p. συντέτακα, perf. pass. συντέταγμαι, ξαι, κται. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino*, f. ξω.

Συπατόμενος, πρæs. part. m. vel pass. à συντάττω. Vide συντάσσω.

Συπαχύνω, *propero, accelero*. Th. ταχὺς.

Συπεθράμμενος, *simul educatus*, p. part. pass. à συτρέφω.

Συπείνω, *contendo, incito, pergo, studiosè laboro, festino*. Th. τείνω.

Συπελέζαι, præs. inf. Poët. pro συντελεῖν, *conficere, efficere, parare*. Vide τελέω.

Συπέλεια, ας, ἡ, *collatio, pensio, tributum* ; *consummatio, finis* ; *impietas, improbitas*, LXX. à συντελὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ. Th. τέλος.

Συπέλεσμα, ατος, τὸ, *consummatio, perfectio* : à p. pass. verbi

Συπελέω, -ῶ, *finio, conficio, consummo, perficio, perago* ; *contribuo* ; item *sacra facio cum aliis* ; f. ἐσω, a. 1. συνετέλεσα, ας, ε, p. συντετέλεκα, præs. inf. pass. συντελέσθαι, -εσθαι, *consummari*, p. pass. συντετέλεσμαι, a. 1. ind. pass. συνετελέσθην, ης, η, a. 1. part. συντελεσθεὶς, εῖσα, ὲν, *exactus, ad finem perductus* : ex σὺν, et τελέω.

Συντελὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, *utilis, qui tributum confert*. Th. τέλος.

Συντελὸντα, acc. sing. part. præs. act. verbi συντελέω, quod vide

Συντέμνω, *concido, præcido, diminuo* : f. τεμῶ, p. συντέτμηκα, p. pass. συντέτμημαι, p. part. pass. συντετμημένος, η, ον, *concisus, a, um*, p. m. συντέτμα. Th. τέμνω, *seco*.

Συντέτακται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi συντάσσω, *constituo*. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino* ; f. ξω.

Συντετριμένος, η, ον, *contritus, a, um*, perf. part. pass. verbi συντρίβω, *contero*, q. v.

Συντηρὲω, *conservo, observo, revereor*, imperf. συνετήρεων, -ες, -εις, -εε, -ει, f. ήσω, p. σύντετήρηκα, præs. pass. συντηρέομαι, -έομαι, *conservor*. Th. τηρέω, *servo*.

Συντήρησις, ιος, ἡ, *conservatio, observatio*, et *SYNTERESIS* conscientiæ : à 2. pers. sing. p. pass. verbi præced.

° Συντήρησις, ίυ, ὁ, idem.

Συντιθέναι, præs. inf. act. συντίθεται, 3. pers. pl. præs. indic. m. vel pass. verbi

Συντίθημι, *compono, concinno, constituo* ; f. συνθήσω, p. συντέθηκα, a. 2. συνέθην, præs. med. συντίθεμαι, *paciscor, consentio*, p. pass. συντέθειμαι, plusq. p. pass. συνετεθείμην, σο, το, a. 2. m. συνεθέμην, σο, το, *pactus sum*. Th. τίθημι, *pono*.

Συντιμάω, *magni æstimo* : συντιμῶμαι, *æstimo* : ex σὺν, et τιμάω. Th. τίω, *honoro*.

Συντίμησις, ιος, ἡ, *æstimatio, indicatio pretii, pretium* : à præced.

Συντομία, ας, ἡ, *brevitas* : à συντέμνω, *concido*. Th. τέμνω, *seco* : perf. m. τέτομα.

Σύντομος, ου, ὁ ἡ ὁ, *concisus* : ab eod. Th.

Συντόμως, *concisè, breviter* : adv. et

Συντομώτατα, *brevissimè* : superl. à σύντομος.

Σύντονος, ου, ὁ ἡ ὁ, *contentus, concitatus* : à συντείνω, *contendo*. Th. τείνω, *tendo* : fut. τενῶ, p. τέτακα, p. m. τέτονα.

Συντόνως, adv. *vehementer* : à præced.

Σύντρεις, οἱ, αἱ, *tres simul, terni*. Th. τρεῖς, *tres*.

Συντρέφω, *simul educo, alo* : f. -θρέψω, p. pass. -τέθραμμαι· ex σὺν, et τρέφω, q. v.

Συντρέχω, *concurro, convenio, advenio* ; *consentio* ; *adjuvo* : fut. m. συνδραμοῦμαι, a. 2. συνέδραμον, p. m. συνδέδρομα. Th. τρέχω, *curro*.

Συντρεῖβὴ, ῆς, ἡ, *contritio* : à

Συντρέβω, *contero, comminuo, attero, crucio* ; *labore, dolore, et tristitiâ veluti contero* ; præs. part. συντρέβων, ωσα, ον, f. ψω, p. συντέτριφα, a. 1. συνέτριψα, a. 1. part. act. συντρίψας, ασα, αν, a. 2. ind. act. συνέτρεβον, præs. pass. συντρέβομαι, *contero*, p. pass. συντέτριμμαι, p. infin. pass. συντετρίφθαι, p. part. pass. συντετριμ-

μένος, η, ον, a. 2. ind. pass. συντρίβω, ῆς, ῆ, f. 2. pass. συντριβήσομαι, ῆ, στος. Ex σὺν, et Th. τρίβω, *tero*. Hinc

Σύντριμμα, ατος, τὸ, *contritio*: et

Συντριμμὸς, οῦ, ὁ, idem: à 1. pers. p. pass. verbi præced.

Συντρίψαι, a. 1. infin. ejusd.

Σύντριψις, εως, ἡ, *contritio*: ab eod.

Συντρόφος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *unà educatus*: à συντρέφω, *simul educo*. Th. τρέφω, *nutrio, alo*; f. ψω, p. m. τέτροφα.

Συντροχάζω, *concurro, simul curro*: ex σὺν, et τροχάζω, *curro*. Th. τρέχω, idem.

Συντυγχάνω, *concurro, convenio; incido in aliquem; colloquor, commercium et consuetudinem habeo; contingo*: cum dat. a. 2. συντύχον, ες, ε, a. 2. infin. συντυχεῖν. Th. τυγχάνω, *sum*, f. m. τύξομαι.

Συντύχη, ης, ἡ, nomen mulier. Gr. *affabilis*.

Συντυχία, ας, ἡ, *occursus, colloquium; casus*; à συντυγχάνω.

Συντυχίαν, præcedentis acc. sing. Ion.

Συνυμνέω, ῶ, *unà cano, unà celebro*: ex σὺν, et ὑμνέω, *celebro*.

Συνυπακούσθαι, præs. infin. m. vel pass. à

Συνυπακόω, *unà subauscultо*: ex σὺν, ὑπὸ, et ἀκούω, *audio*; f. σω, p. ἤκουκα.

Συνυποκρίνομαι, *unà simulo*; a. 1. ind. pass. συνυπεκρίθην, ης, η, ex σὺν, ὑπὸ, et κρίνω, *secerno*.

Συνυπουργέω, ῶ, *unà operam confero*, f. ήσω, p. συνυπούργηκα. ex σὺν, et ὑπουργὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *adjutor*; quod ex ὑπὸ, et ἔργον, *opus*.

Συνυφαίνω, vide ὑφαίνω, *texo*.

Συνυφὴ, ῆς, ἡ, *tela*: ex σὺν, et ὑφὴ, *textura*.

Συνυψόω, ῶ, *simul extollo*, f. ώσω, p. ώμαι· ab ὑψόω, *extollo*.

Συνωδίνω, *unà instar puerperæ doloribus officior*. Ex σὺν et ὠδῖνες, *parturio*. Th. ὀδύνη, ης, ἡ, *dolor*.

Συνῳδὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *non absonus, consentaneus*: ex σὺν, et ᾠδὸς, ab ἀείδω, *cano*.

* Συνωθέω, *simul detrudo, cogo, coarcto, compello*.

Συνωκήκοια, perf. part. act. f. g. verbi συνοικέω, *unà versor*. Th. οἶκος.

Συνώμοδα, 1. pl. a. 2. sub. m. verbi σύνοιμαι, *paciscor, convenio*.

Συνωμοσία, ας, ἡ, *conjuratio*: et

Συνωμότης, ου, ὁ, *conjuratus, confœderatus*: à συνόμνυμι, *conjuro*, f. συνομοῦμαι. Th. ὄμνυμι, *juro*.

Συνωνίομαι, *cœmo*: vide ὠνίομαι.

Συνωνυμία, ας, ἡ, *nominis cum alio in significatione communio*: à

Συνώνυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *nomen commune habens; idem significans*; ex σὺν, et ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.

Συναρὶς, ίδος, ἡ, *par equorum aut mulorum currum trahentium, biga*; item *par quodcunque*: qu. συναρεῖς, à συναίρω, *connecto*.

Συνάχαδον, *confertim, continenter*: adv. à συνέχω, *continuo*. Th. ἴσχω, *habeo*.

Συὸς, *suis*, gen. sing. à σῦς, Dor. pro ὗς, *sus*.

ΣΥ'ΡΑΙ, οῦν, αἱ, *parvæ vilesque lacernæ*. Vide σαύρα.

Συράσσομαι, ᾶσθ, αἰ, Dor. et Poët. pro

Συρασσόμαι, ᾶσθ, αἰ, et Συράσσομαι, *SYRACUSÆ*, nom. urbis. Gr. *trahentes invitum*.

ΣΥ'ΡΒΗ, ης, ἡ, *tumultus*; Att. τύρβη, ης, ἡ, idem. Hinc τυρβάζω, *turbas* seu *tumultum excito*: qu. à σύω, *moveo, turbo*.

Σύργασος, *operarius*, expon. et *subulcus*: ex σῦς, et ἐργάζομαι. Item *serpens*, in Theocr. ex σύρω, et γαστὴρ, *qui ventrem trahit*.

Συρίττης, *tracti*, nom. pl. a. 2. part. pass. à σύρω, *traho*, f. ξῶ, a. 2. pass. ἐσύρην.

Συρὶς, ίδος, ἡ, *pluguis tunica*; item herbæ nomen.

Συρὶς, ἰδος, ἡ, nomen regionis factum ex *Assyria*, per Aphær. ab *Assur*, hoc est, *progressus*, qui fuit filius Semi.

Συρίττων, gen. pl. à σύριγξ, ιγγος, ἡ, *tibia*.

Συρίσμὸς, ὁ, ὁ, *sibilus, stridor*: à 1. sing. perf. pass. verbi συρίσσω.

Σύριγξ, ιγγος, ἡ, *fistula*; *quicquid fistulosum est*, ut *in rotâ cavum cui axis inseritur, colli et pedis vena grandiores, caverna*; sed impr. σύριγξις, *sunt cuniculi in opere militari*; *via tectæ*. Th. συρίσσω, *sibilo*.

Συρίττω, *fistulâ cano, sibilo*, f. ίσω, p. συρίκμαι, perf. pass. συρίγμαι: à συρίσσω.

Συριαλωνὶς, ίδος, ὁ ἡ ἡ, *genere Syrius*.

Συριστὴς, ᾶ, ὁ, Dor. pro Συριστὴς, ὁ, *fistulator*.

Συρίττας, αντος, ᾶ. 1. part. act. verbi συρίσσω, f. ξω *sibilo, fistulo*.

Συρίσδειν, et συρίσδων, Dor. pro συρίζειν, *fistulâ ludere*, verbi συρίζω, idem quod Th συρίσσω, *sibilo*.

Συρισμὸς, ὁ, ὁ, *sibilus*: à συρίζω.

ΣΥΡΙ'ΣΣΩ, vel -ττω, f. ξω, *sibilo, fistulâ cano*: hinc σύριγξ, ιγγος, ἡ, *fistula*.

Συριστὶ, adv. *Syriacè, lingud Syriacâ*.

Σύρμα, *STRMA, quod trahitur*, et *vestis caudata mulierum*; *tractus, impetus*, ut *venti, imbres* &c. à σύρω.

Συρμαίζειν, *purgare portiones ex aqua et zed*.

Συρμὸς, ὁ, ὁ, *tractus*: à σύρω.

Σύροντα, *trahens*, Dor. pro σύροντα, præs. part. f. g. à σύρω, *traho*.

Συροφοίνισσα, ης, ἡ, *SYROPHOENISSA, ex Syria Phœnicibus* conterminâ, *oriunda mulier*.

Συρράπτω, *consuo*; ex σὺν, et ῥάπτω, *suo*; f. ψω, p. ἔρραφα.

Συρράσσω, f. ξω, p. συνέρραχα, a. 1. συνέρραξα, idem quod.

Συρράττω, f. ξω, *confligo*. Th. ῥήσσω, vel -ττω, *allido*.

Συρρέμβομαι, *unà vagor*: ex σὺν, et ῥέμβω, *in gyrum ago*.

Συρρέουσι, 3. pl. præs. ind. à

Συρρέω, *confluo*: ex σὺν, et ῥέω, *fluo*; fut. ῥεύσω.

Συρρήγνυμι, vel συρρήσσω, *confringo, bellum concito*; *confligo*. Th. ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*: f. ξω.

Σύρτης, ου, ὁ, *tractor*: à σύρω.

Σύρτις, ιος, ἡ, *SYRTIS*, in pl. σύρτεις, sunt duo sinus in mediterraneo periculosissimi: à σύρω, *traho*, quòd naves attractas mergant.

Συρφετὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *incompositi*; item *vilis multitudo* undecunque *tracta*: à σύρω, *traho*.

Συρφετὸς, οῦ, ὁ, *sordes*, qu. contractæ, *vilis plebecula*, seu *faplebis*. à

ΣΥ'ΡΩ, *traho*, per pavimentum: f. συρῶ, p. σύσυρκα. p. pass. σύρμαι.

ΣΥ'Σ, συὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *SUS, porcus, aper*: dat. pl. συσὶ, ῖς, idem.

* Συσκιάπτομαι, *consulo cum alio*.

Συσσωρέζω f. έσω, *in fasciculum colligo, compilo, apparo, substruo*: ex σὺν, et σωρέζω. Th. σωρὸς.

* Συσταὶ, ῆς, ἡ, *fraudulenta* litio, *consilium*.

Συσκηνόω, ῶ, *contubernalis sum, in eodem sum tabernaculo*; ex σὺν et σκηνὸω.

Συσκηνοῦν, 3. pl. præs. opt. à præced.

Σύσκηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *contubernalis*: à σκηνὸς, ους, τὸ, idem quod σκηνὴ.

Συσκηνὸω, ῶ, *contubernalis sum*: ex σὺν, et σκηνὸω.

Συσκιάζω, *obumbro, occulto*; f. άσω. Th. σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra*.

Συσκιάσαι, a. 1. infin. act. præced.

Σύσκιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *umbrosus, opacus*: ex σὺν, et σκιὰ.

Συσκοτάζω, *obnubilo*, -άζω, σκότασα: *perascit*: ex σὺν, et σκοτάζω. Th. σκότος.

Συσκυθρωπάζω, *pariter tristi vultu sum, simul contristor, condolco*: f. άσω· ex σὺν, et σκυθρωπὸς, *tristis, vultu tetrico*; quod ex σκυθρὸς, *tristis*, et ὤψ, *vultus*.

Συσπερόσσω, vel -ττω, *discrepo, discrepo*; f. ξω, p. συνεσπάρηχα, a. 1. συνεσπάρηξα. Th. σπαράσσω, *lacero*.

Συσπεύδω, *studeo et impense* cui *faveo*. Th. σπεύδω, *festino*.

Συσπασμὸς, ὁ, ὁ, *concussio*: à pass. verbi

Σύσπασις, *concutio*, f. άσω, p. σύσπασμαι, p. pass. συσπάσθαι. Th. σπάω.

Σύσσημον, ου, τὸ, *commune signum*: à

Σύσσημος, ου, ὁ ἡ ἡ, *unà significans*: ex σὺν, et σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Συσσίτιον, *sodalitium*, dat. pl. ιοις: à

Σύσσιτος, ου, ὁ, *sodalis*: ex σὺν, σῖτος, ου, ὁ, *frumentum*.

Συσσύριον, *unà violenter trahi*: à σύρω.

Σύσσωμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ejusdem corporis particeps*: ex σὺν, et σῶμα, *corpus*.

Συστάδὸν, ων, αἱ, ut συστὰς ἀστὴρ *vites ordine plantatæ*: à συνίστημι.

* Συρᾶδὸν, adv. *cominùs*: et
* Συρᾶδὸν, idem: ab eod.

Συρᾶδὸς, a. 1. part. pass. verbi συνείρω, quod vide.

Συρέσαν, acc. sing. fœm. g. a. 2. part. verbi συνίημι, a. 2. συνῆκα, et part. συνεὶς, -αντος, -ᾶσα, -ᾱς, ὰν.

Συστάσεως, nom. pl. à σύστασις.

Συστασιάζω, f. άσω, *additionis socius sum*: à σύστασις.

Συστασιαστὴς, ᾶ, ὁ, *socius seditionis*: à 3. sing. perf. pass. præced.

Σύστασις, εως, ἡ, *constitutio*; *compositio*, *coagmentum*, *crassitudo*, *concretio*; *substantia*; *natura rei*; *origo rei*, *ortus*, *initium*, Polyb. *confirmatio per argumenta*; *conciliatio animorum ad concordiam*, *amicitia*, *et concordia ipsa*; *coïtio*, *conjuratio*; *cœtus*; *commendatio*. à συνίστημι, *constituo*. Th ἵστημι, *statuo*.

Συστασιάστης, ᾶ, ὁ, *qui ejusdem est factionis*.

Συστατικὸς, ἡ, ὸν, *commendatitius*, *a*, *um*: a συνίστημι, *commendo*.

Συσταυρόω, -ῶ, *unà crucifigo*; f. ώσω, p. συνεστάυρωκα, perf. pass. συνεστάυρωμαι, a. 1. ind. pass. συνεσταυρώθην, ῆς, ῆ, a. 1. part. pass. συσταυρωθὶς, εῖσα, ὲν. Th. σταυρὸς, *crux*, seu *palus erectus*.

Συστεγάζω, *unà contego*: ex σὺν, et στεγάζω, à στέγω, *tego*, p. m. ἔστεγα.

Συστέλλω, propriè, *contraho*, *compono*; item *consterno*, *compono ad sepulturam*, *vestibus sepulchralibus obvolvo*; *corripio*; f. συστελῶ, f. 2. συσταλῶ, p. συνέσταλκα, a. 1. ind. act. συνέστειλα, præs. infin. pass. συστέλλεσθαι, perf. part. pass. συνεσταλμένος, ὴ, ὸν, *contractus*, *a*, *um*: ex σὺν, et στέλλω, *mitto*, *contraho*.

Συστενάζω, *unà suspiro*, *congemisco*; f. ξω. ex σὺν, et στενάζω, idem quòd στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*.

Σύστημα, ατος, τὸ, *compages*, *collectio*, *SYSTEMA*, Angl. SYSTEM; *acervus*, *conventus*, *turma*, *multitudo*; *opus quodlibet arte compositum*: à συνίστημι.

Συστῆσαι, a. 2. infin. act. συστήσω, 1. pl. f. 1. act. verbi συνίστημι, *constituo*, *in unum congrego*. Th. ἵστημι, *sto*.

Συστοιχέω, -ῶ, *ejusdem ordinis sum*, *in eâdem serie seu eodem versu sum collocatus*, *conjunctus*; *respondeo*, *congruo*, *similis sum*; fut. ήσω. p. συνεστοίχηκα. ex συσ, et στοιχέω, *ordine procedo*. hoc à στοῖχος, ὁ, *ordo*.

Συστοιχία, ας, ἡ, *ordo*, *rerum convenientia*: et

Σύστοιχος, ος, ὁ ἡ, *ejusdem ordinis*: συστοιχα dicuntur *quæ inter se sunt affinia*: à στοῖχος.

Συστολὴ, ῆς, ἡ, *contractio*: item *SYSTOLE*, figura Gram. à συστέλλω, *contraho*. Th. στέλλω, idem. f. λῶ, p. ἔσταλκα. p. m. ἔστολα.

Συστρατιώτης, ου, ὁ, *commilito*: ex σὺν, et στρατιώτης, ου, ὁ, *miles*. Th. στρατὸς, *exercitus*.

Σύστρεμμα, ατος, τὸ, *tumultus*; item *collectio*: à

Συστρέφω, *convolvo in fascem*, *contorqueo*, *colligo*, *congloba*, *cogo*; f. ψω, a. 1. συνέστρεψα, a. 1. part. act. συστρέψας, ασα, αν, perf. m. συνέστροφα. ex σὺν, et στρέφω, *verto*, *torqueo*.

Συστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio et involutio in orbem*; *tumultuosa et seditiosa concio*, *concursus*: à perf. m. συνέστροφα, verbi συστρέφω, quod vide.

Συστῶ, ᾖς, ᾖ, *constituerim*, a. 2. sub. act. verbi συνίστημι, *constituo*, a. 2. συνέστην.

Συσφίγγω, *constringo*, *cogo et contraho*; f. ξω, a. 1. συνέσφιγξα. à σφίγγω, *stringo*. Hinc

Σύσφιγξις, εως, ἡ, *coactio*, *constrictio*.

Συσχεθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. et

Συσχεθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi συνίχω, *contineo*; f. συσχήσω, perf. pass. συσέσχημαι, a. 1. pass. συνεσχέθην. ex σὺν, et ἴχω, *habeo*.

Συσχηματίζω, *configuro*, *conformo*; f. ίσω. p. συνεσχημάτικα, præs. pass. συσχηματίζομαι, *configuror*, cum dat. ex σὺν, et σχηματίζω, à σχῆμα, ατος, τὸ, *figura*. Th. ἴχω, *habeo*.

Σύτο, *concitatus est*, *ruit*: 3. sing. plusq. p. pass. Ion. pro ὡσίετο, vel ἰσέετο, verbi σεύω, vel σύω, *concito*: vel est. 3. sing. a. 2. m. ὑνόμην, υ, ντο, et per Sync. et Ion. σύτο, ejusd. verbi.

ΣΥΦΑΡ, *exuvium anguis et cicadæ*; *pellicula rugosa*; *senectus*,

Συφορβὰς, ᾶ, ὁ, *subulcus*, pro συοφορβὸς· ex σὺς, et φορβὴ, *pabulum*. Th. φέρβω.

Συφὸς, vel συφιὸς, ᾶ, et συφιὸν, ῖνος, ὁ, *hara*, *suile*, ubi *sues*.

Συχὰς, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *mercenaria*.

Συχὶμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *humerus*.

Συχνὰ, et συχνὸν, adverbialiter, *assiduè*: à

Συχνὸς, ὴ, ὸν, *frequens*, *creber*, *multus*, *spissus*, *confertus*: à συνέχω.

Συχνῶς, *crebrò*, *assiduè*: à præced.

Σύω, *quatio*, *concutio*, *moveo*: σύομαι, *moveor*, *incitor*: à σείω.

Σῶες, *aprorum*, gen. pl. à σῦς, συὸς, ὁ ἡ.

Σῳ, pro σῳὸς, nom. et acc. dual. ab ὸς, ὴ, ὸ, *HE*.

Σφάγανον, ου, τὸ, *ensis*: à σφάζω, *jugulo*.

Σφαγὶς, ἴδος, ἡ, *trucidatus*, a. 2. part. pass. verbi σφάζω, seu σφάττω, *jugulo*; f. ξω, a. 2. ind. pass. ἐσφαγὴν.

Σφαδὼν, ῶνος, ὁ, *occisor*, *jugulator*; item *gladius*. Th. σφάζω, *jugulo*.

Σφαγὴ, ῆς, ἡ, *sanctatio*, *epulum*, *jugulatio*, *jugulum*: ab eod. Th.

Σφάγιάζομαι, *hostias macto*: à

Σφάγιον, ου, τὸ, *victima*, *hostia*: item *locus aut vas que victimarum sanguis excipitur*: à σφαγὴ.

ΣΦΑΔΑΖΩ, f. σω, *pedes jacto*; *palpito*, *de morientibus*; *difficulter morior*; item *indignor*, *graviter irascor*, propriè *cum plostone pedum*.

Σφαδασμὸς, ᾶ, ὁ, *pedum jactatio*, *palpitatio*, *ira vehementior*: à præced.

ΣΦΑΖΩ, seu σφάττω, *jugulo*, *macto*: fut. άξω, p. χα, a. 2. ἔσφαδον.

ΣΦΑΙΡΑ, ας, ἡ, *SPHÆRA*, *globus*, *pila*; qu. à σπείρω.

Σφαιρηδὸν, *in modum pilæ*, *instar globi*: et

Σφαιρίζω, f. ίσω, *pilâ ludo*: et

Σφαιρικὸς, ἡ, ὸν, *ad sphæram pertinens*, *globosus*: et

Σφαιροῦν, et ίδιον, υ, τὸ, *globulus*, *pilula*: à σφαῖρα.

Σφαίρωσις, εως, ἡ, *ludus pilæ*: à σφαιρίζω.

Σφαιριστήριον, υ, *SPHÆRISTERIUM*, *locus in quo pilâ luditur*: ab eod.

Σφαιροειδὴς, ἴος, ὁ ἡ, *globosus*: ex σφαῖρα, *sphæra*, et εἶδος, εος, τὸ, *forma*, *species*. Th. εἶδω, *video*.

Σφαιρόω, *in globi* vel *pilæ modum rotundum facio*, *pilam gladii*, vel *hastæ cuspidi præfigo* à Th. σφαῖρα.

Σφαιρωτὴρ, ῆρος, ἡ, *lorum*, *corrigia calceamenti*: à præced.

Σφακελίζω, f. ίσω, *sphacele laboro*, f. ίσω, p. ἐσφακέλικα. à

ΣΦΑΚΕΛΟΣ, υ, ὁ, *gangræna*, *mortificatio partis alicujus inflammatæ*; puto à σφάζω, quia necæ ferè et mortua est pars illa affecta. Est et

Σφάκελος, *medius digitus*.

ΣΦΑΚΟΣ, υ, ὁ, *salvia*, herba.

Σφακτηρία, ας, ἡ, *sphacteria*.

Σφαλερὸς, ρὰ, ρὸν, *titubans*, *lubricus*, *instabilis*; *periculosus*, *noxius*: à σφάλλω.

Σφαλῆναι, *lapsum esse*, a. 2. inf. pass. verbi σφάλλω.

Σφάλλουσι, Dor. pro σφάλλουσι, 3. plur. præs. act. à

ΣΦΑΛΛΩ, *supplanto*, *everto*, *FALLO*, *circumvenio*; f. αλῶ, p. ἔσφαλκα, a. 2. ἔσφαλον.

Σφάλμα, ατος, τὸ, *lapsus*, *error*, *delictum*, *infortunium*. Th. σφάλλω.

Σφὰξ, Dor. pro σφὴξ, ὁ, *vespa*.

Σφάξαι, *trucidâsse*; a. 1. inf. act. et

Σφάξας, ασα, αν, a. 1. part. verbi σφάζω, vel σφάττω, *jugulo*, f. ξω.

Σφάξωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. ejusd.

Σφαραλίττο, Dor. et Ion. pro ἰσφαραγίττο, 3. pl. imperf. pass. à

Σφαραγίω, -ῶ, f. ίσω, *gutture sonum edo*. Th σφάραγος.

Σφαραγίζω, f. ίσω, *cum strepitu excito*: à

ΣΦΑΡΑΓΟΣ, et σφάραγγος, υ, ὁ, *sonus qui gutture emittitur*; item *guttur*.

Σφᾶς, acc. pl. ab ὅς, *HE*.

Σφάττω, seu σφάζω, quod vide.

Σφὲ et σφωὶ, nom. dual. ab ὅς, *HE*; item *seipsum*, vel *seipsam*, acc. sing. Poët. pro ἕ, item *se*, vel *ipsos*, *ipsas*, *ipsa*, acc. pl. Æol. pro σφᾶς.

Σφέας, *illos*, Ion. pro σφᾶς, quod vide.

ΣΦΕΔΑΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *vehemens*, *intensus*, *acer*, *durus*, *festinus*; qu. à στυδῶ, *festino*.

Σφεῖς, nom. pl. ab ὅς, *HE*, et pro αὐτοὶ, *ipsi*.

Σφείων, Ion. et Poët. pro σφῶν, gen. pl. ab eod.

Σφέλμος, ατος, τὸ, *scabellum*, *lignum cavum*. Th. σφάλλω.

Σφέλμα, ατος, τὸ, *flos lentisci*, vel *ilicis*.

Σφενδάμνινος, ίνη, ινον, *acernus*; item *durus*, *firmus*: à

ΣΦΕ'ΝΔΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, *acer*, arbor.

Σφενδονάω, et σφενδάω *fundam torqueo*: à

ΣΦΕΝΔΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *FUNDA*; qui lapides, violenter jaci queunt. Est et *ornamentum muliebre*: qu. à στεβάνυδς.

Σφενδονίζω, f. ίσω, idem quòd σφενδονάω. Th. σφενδόνη.

Σφενδονίτης, et σφενδονήτης, ου, ὁ, *funditor*: ab eod. Th.

Σφίτερ, pro σφίτερα, nom. pl. n. g. σφετερέων, gen. pl. Æol. pro σφετερῶν, et

Σφιτέρων, acc. sing. Ion. f. g. à σφωιερος, ρα, ον, *suus*, *a*, *um*, dat. pl. σφιτέρῃσι.

Σφιτερίζω, *meum facio*, *usurpo*: à σφίτερος.

Σφιτερισμὸς, ὁ, *usurpatio*: à præced.

Σφίτερος, α, ον, *suus*, *a*, *um*; *proprius*: item pro ὑμίτερος, *vester*: à σφεῖς, pl. ab ὅς, *HE*.

Σφίσι, Ion. pro σφῶν, *ipsorum*.

Σφιγκὸω, -ῶ, f. ώσω, *in angustum et lato contrahio*; *cuneo*; *cingo*; *filcio*, *firmo*: ἰσφιγκώτο, Dor. et Æol. pro ἰσφιγκώντο, 3. pl. imperf. pass. Th. σφηξ, ὁ, *vespa*.

Σφῆλαι, pro ἔσφηλα, *fefelli*: a. 1. ind. et

Σφῆλαι, a. 2. ínf. act. et

Σφήλας, a. 1. part. act. verbi σφάλλω, f. λῶ, a. 1. ἔσφηλα.

Σφηλὸς, *facilè mobilis*, *obliquus*, *densus*: à σφάλλω, *supplanto*.

ΣΦΗ'Ν, ηνὸς, ὁ, *cuneus*.

Σφηνόω, -ῶ, *cuneo findo*; *obstruo cuneo*, vel *obturo et obfirmo velut adacto cuneo*, *condenso*, *stipo*; f. ώσω, p. ἐσφήνωκα, à σφὴν, *cuneus*.

ΣΦΗ'Ξ, ηκὸς, ὁ, *vespa*, *crabro*.

ΣΦΗ'ΤΤΙΟΣ, α, *acer*.

Σφὶ, et σφὶν, pro σφίσι, et pro αὐτοῖς, *ipsis*, Nam Poëtæ pro σφίσι, dat. pl. utuntur dual. σφὶν, per Apoc. σει, et per Aphæresin, φὶν.

Σείγγ', pro σφίγγα, acc. sing. à σφίγξ.

Σφιγία, ας, ἡ, *parsimonia*: à verbo.

ΣΦΙ'ΓΓΩ, *stringo*, *constringo*, f. ξω. Hinc σφιγγία, ας, ἡ, *parsimonia*. Angl. TO PINCH.

Σφίγξ, γγὸς, ἡ, *SPHINX*; *nomen vatis cujusdam alati*, *virginei facie*, *reliquo corpore leoni simili*, *ænigma hominibus proponens*, *nisi eo solvere illud solvere dilanians*; item *qui ænigmaticè loquitur*; à præced.

Σφίγξει, *constringit*: a. 1. infin. act. verbi σφίγγω, f. γξω, a. 1. ἔσφιγξα.

Σφὶν, *ipsis*; dual. vel dat. pl. pro σφίσι, ab ὅς.

Σφὶδρα, *valdè*, *vehementèr*: adv. à

ΣΦΟΔΡΟ'Σ, ρὴ, ρὸν, *vehemens*, *acer*, *alacer*, *validus*.

Σφοδρῶς, *vehementer*, adv. à præced.

Σφονδύλη, ης, seu σπονδύλη, ης, ἡ, *radix silphio similis*; item *insectum quoddam de blattarum genere*. Th. σπόνδυλος.

Σφόνδυλος, ου, ὁ, *verticillus nentium fœminarum*; *vertebra*, *spina dorsi*.

Σφὸς, ὴ, Dor. pro σφίτερος, *suus*.

Σφοῦ, gen. sing. à præced.

Σφραγίζω, *signo*, *sigillo*; in S. S. *confirmo*, *conservo*; item *occulto*; f. ίσω, p. ἐσφράγικα, a. 1. ἐσφράγισα, a. 1. imperat. act. σφράγισον, άτω, a. 1. sub. act. σφραγίσω, ῃς, ῃ, perf. pass. ἐσφράγισμαι, a. 1. ind. pass. ἐσφραγίσθην, ης, ῃ, a. 1. m. ἐσφραγισάμην, ω, ατο, Th. seq.

ΣΦΡΑΓΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *figura ex alio expressa*, *sigillum*, *signum*. Hinc σφραγίζω, *signo*, *obsigno*; f. ίσω.

Σφραγίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. et

Σφραγίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi σφραγίζω, *obsigno*, quod vide.

Σφράϊσμα, ατος, τὸ, *signum*, *sigillum*: à 1. pers. perf. pass. verbi σφραγίζω. Th. σφραγὶς.

Σφραγὶς, Ion. pro σφραγὶς, quod vide

ΣΦΡΙΓΑ'Ω, -ῶ, f. ήσω, *turgeo*, *sum vegetus et corpore benè habito*; *lascivio*: *inscalesco*, *efferor*, *de animo*.

Σφυγμὸς, ὁ, ὁ, *pulsus*, *motus cordis et arteriarum*, *dilatione et contractione factus*: à seq.

ΣΦΥ'ΖΩ, f. ύξω, *salio*, *pulso*, *mico*, *palpito*: *desiderio æstuo*.

Σφύξις, εως, ἡ, *pulsus*; *micatio arteriarum*; *cordis palpitatio*: à præced.

ΣΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *malleus*.

Σφυροποιία, ας, ἡ, *ars fabrilis*: à

Σφυροποιὸς, ὁ, ὁ ἡ, *malleator*: à σφύρα, *malleus*, et πόνος, *labor*. Th. πάντω, *seco*; fut. ψω, p. m. πέπασμαι.

Σφυρὸν, ὁ, τὸ, *malleolus pedis*; *extremitas ima*, ut montis; *pes ipsa*: à σφύρα.

Σφυρωτῆς, (ὑποδήματος), *corrigia*, calceamenti. Th. σφύρα.

Σφώδιον, Dor. pro σφώζιον, q. v.

Σφὼ, nom. et acc. dual. a σὺ.

Σφωὶ, pro σφὶ, nom. et acc. dual. ab ὅς.

Σφῶϊ, nom. et acc. dual. a σφῶν, gen. et dat. dual. à σὺ, *tu*. Sed σφωὶν, gen. dual ab ὅς.

Σφωΐτερος, *suus*; aliquandò *tuus* et *vester*: à σφῶϊ.

ΣΧΑΔΩ'Ν, ὀνος, ὁ, *animal pennis et pedibus carens*; *cella*, vel *tabulæ apum*. σχαδὸνες, οἱ, *favi*.

Σχάζω, f. άσω, *scarifico*; *demitto*, *deduco*; *relinquo*; *inhibeo*, *cohibeo*. à σχάω.

ΣΧΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *varus*, *pexillus*, *furcula attollendis retibus*: idem quod στάλις.

Σχάσσας, Æol. pro σχίσσας, a. 1. part. act m. g. verbi σχάζω, f. άσω, a. 1 ἔσχασσα. Th. σχάω, idem.

Σχασθείην, a. 1. opt. pass. verbi σχάω, vel σχάζω, fut. άσω, a. 1. pass. ἐσχάσθην.

ΣΧΑ'Ω, -ῶ, fut. σω, *scarifico*, *scalpo*; *laxo*, *demitto*; *deduco*, *transfero*.

Σχὲ, *habe*; a. 2. imperat. act. verbi ἴσχω, *habeo*, a. 2. ἔσχον.

Σχέδη, ης, ἡ, *SCHEDA*, *tabula in quâ scribimus*, proprièt *ex tempore*: à σχεδὸν, *illicò*. [* Hinc Angl. A SHEET.]

Σχέδην, *cum lenitudine quâdam decori*, *modestiæ*, *compositè*; qu. *retento gressu*: ab ἴσχω, *retineo*, vel à σχεδὸν.

Σχεδία, ας, ἡ, (ac. ναῦς, *navis*) *ratis*, *navis subitò facta*: à σχεδὸν.

Σχεδιάζω, fut. άσω, *extempore*, vel *tumultuariè facio*, *inconsideratè ago*; item *extempore dico*: à σχέδιος, quod vide.

Σχεδίασμα, ατος, τὸ, *opus extempore factum*: à præced. verbo.

Σχεδὸν, adv. *cominus*: à σχέδιος.

Σχεδὸς, ου, τὸ, *asnula*. Th. σχίζω.

Σχέδιος, ία, ιον, vel ου, ὁ ἡ ὃ, *qui propè est*: *subitò factus*. Th. σχεδὸν.

Σχεδόθεν, adv. *propè*: à σχεδὸν.

ΣΧΕΔΟ'Ν, adv. *propè*, *propemodùm*, *ferè*, *fermè*, *penè*; *cominus*.

Σχέθε, *habe*, præs. imperat. vel est. 3. sing. imperf. pro ἴσχεθε, verbi σχέθω, *habeo*: à σχέω. Th. ἴσχω, idem.

Σχεθὼν, ὼντος, a. 1. part. pass. verbi ἴσχω, *habeo*, f. ἕξω et σχήσω, a. 1. pass. ἐσχέθην.

Σχεθέμεν, Ion. et Dor. pro σχεῖν, *habere* præs. inf. verbi σχέθω, pro ἴσχω.

Σχέθω, *habeo*, *teneo*, *inhibeo*, *reprimo*, *detineo*: à σχέω, pro ἴσχω.

Σχελὶς, ίδος, ἡ, *segmentum carnis*.

Σχέμεν, Ion. seu Dor. pro σχεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἴσχω, *habeo*.

Σχέο, Ion. pro σχοῦ, *tene*, a. 2. imperat. m. verbi ἴσχω, *habeo*, a. 2. m. ἔσχόμην.

Σχεσὶη, Poët. adv. pro ἰσχεσὶη, *deinceps*, *ordine*, *propè*, *juxta*. Formant à σχεσίης, quod vide. Hinc in dat. σχεσίῃ, et, per Sync. σχεσὶῃ, et κατὰ τρόπον τὸ δ εἰς ε, et accentu mutato, factum σχεσὶῃ.

Σχίς, *habeto, mane*; per Pleonasm. τὸ σ, pro σχῶ, a. 2. imperat. act. ab ἴσχω. *habeo.*

Σχίσις, ως, ἡ, *habitudo seu constitutio corporis*; dicitur etiam de *cultu externo*: à σχίω.

Σχιτλιάζω, f. άσω, *conqueror*: à

ΣΧΕΤΛΙΟΣ, ία, ον, *infelix, miserabilis*; item *durus, sævus, intractabilis*; *acer, audax, laborum patiens*; *scelestus, nefarius*; *importunus*: quasi ex σχίω, et τάλας, *qui miseriam habet.*

Σχίτο, *tenebatur*: Ion. pro ἴσχετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἴσχω.

Σχίω, fut. ίσω, p. ἴσχικα, *habeo*, unco. inusit. Hinc σχίσις, *habitudo*: et

Σχῆμα, ατος, τὸ, *habitus, gestus, figura, cultus*, SCHEMA; item *decus, dignitas*; etiam *prætextus*: à præced. Hinc.

Σχηματίζω, *formo, figuro*; in med. *simulo.*

Σχηματισμὸς, οῦ, ὁ, *figuratio, figura, cultus*; *corporis*, item *orationis*, et *gestûs compositio in certum modum*; *prætextus*: à præced. perf. pass.

Σχήσω, fut. 1. inf. act. σχήσειν, fut. 1. inf. m. verbi σχίω, inusit pro quo ἴσχω, *habeo*, f. ἴξω, et σχήσω.

Σχιδαξ, ακος, ὁ, *fragmentum, assula*: et

Σχίδος, *assula*: à σχίζω, *findo.*

Σχίζα, et σχίζη, *fissura*: et

Σχίζης, dat. pl. Ion. à σχίζα, ης, ἡ, *scissura*. Th. σχίζω, *findo.*

ΣΧΙΖΩ, *findo, SCINDO, dissuo*; fut. ίσω, p. ἴσχικα, perf. pass. ἴσχισμαι.

Σχιδαλμὸς, οῦ, ὁ, *assula*: *frustum τῷ σχίζειν ablatum.*

Σχίνος, ου, ἡ, *lentiscus*, arbor. Th. σχίζω, *findo.*

Σχίσας, αντος, a. 1. part. act. à σχίζω, *findo.*

Σχιστὸς, ἡ, όν, *fissus, fissilis*: à 3. pers. perf. pass. verbi σχίζω.

Σχίσατο, *continerent*: Ion. pro σχίντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἴσχω, *habeo*, f. ἴξω. et σχίσω, a. 2. ἴσχον.

Σχεῖν, *haberem*; Att. pro σχοῖμι, a. 2. opt. act. verbi ejusdem.

Σχοινίζω, *funo metior, circumscribo*, et *finio*: à Th. σχοῖνος.

Σχοινίον, ου, τὸ, *funiculus à junco plexus*: à

ΣΧΟΙ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, et aliquando ἡ, *juncus, funis à junco*: est idoneus ad τὸ σχοίνειν, id est, *retinendum, ligandum.*

Σχοῖνος, *pro mensurâ 60 stadiorum.* Est vox Ægyptiaca; nempè, *duplex parasanga.*

Σχοινοτονὴς, ους, ὁ ᾗ ἡ, *funibus extensus, longus*: ex σχοῖνος, et τείνω, *tendo.*

Σχοῖντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἴσχω, *habeo*, f. ἴξω, et σχήσω, a. 2. m. ἰσχόμην.

Σχολάζει, *otiosus esset*; 3. sing. præs. opt. verbi

Σχολάζω, *otior, vaco*, cum dat. f. άσω, p. ἰσχόλακα. perf. pass. ἰσχόλασμαι, σαι, σται. Th. σχολὴ, *otium.*

* Σχολαῖος, αία, αῖον, *lentus, segnis, tardus*: ab eod.

* Σχολαιότης, ητος, ἡ, *tarditas*: à præced.

Σχολαίτερα, seu -ον, adv. *tardiùs, segniùs*: ab eod.

* Σχολαίως, adv. *per otium, tardè*: ab eod.

* Σχολαχίω, -ῶ, *scholæ præsum*: ex σχολὴ, et ἄρχω.

Σχολαστὴς, οῦ, ὁ, *otiosus*: à *σχολάζω.*

ΣΧΟΛΗ͂, ῆς, ἡ, *otium, vocatio, lucubratio*; *SCHOLA*: Anglic. A SCHOOL.

Σχολὴ, dat. sing. præced. adverbialiter sumpt. *otiosè, lentè, tardè, vix*; *agre*; *haudquaquam*; *nullatenus*; *multò minùs.*

Σχόλιον, ου, τὸ, *glossa*; *brevis explicatio*: à præced.

Σχόμενος, *qui tenuis*; a. 2. part. m. verbi ἴσχω, *habeo*; a. 2. m. ἰσχόμην.

Σχῶ, *habe*: a. 2. imperat. m. verbi ejusd.

Σχὼ, a. 2. sub. act. alii volunt esse fut. 2. ind. act. ejusd. verbi.

Σώων, acc. sing. f. g. à σῶος, idem quod σῶς. Th. σίος, *salvus.*

Σωγνὴς, ίος, ὁ, nom. propr. *Sogenes.*

Σώσχε, Ion. pro ἴσωε, *servabat*: 3. sing. imperf. act. verbi σάω, id. quod σώζω, *servo*. Th. σίος, *salvus.*

Σώζει, 3. sing. ind. act. σώζω, *servet*, 3. sing. opt. præs. verbi σώζω, q. v.

Σωζόμενος, μένη, μενον, præs. part. pass. ejusd. verbi.

Σωζω, *salvo, servo, sospito*; item *è periculo munio, in futurum præsto tutum*: f. σῶω, p. σέσωκα, a. 1. ἔσωσα, a. 1. imperat. act. σῶσον, *salvum fac*; a. 1. sub. σώσω, ῃς, ῃ, perf. pass. σέσωμαι, aor. 1. pass. ἐσώθην. [* σωθείς, εἰς Σόλας τῆς Κιλικίας, Isoc. Evag. p. 82. Batt. *in Solos Ciliciæ urbem incolumis receptus*. Et in activo cum εἰς juncta occurrit, ut σώσει εἰς τὸν βασιλέως οἶκον, 2 Thm. iv. 18. *incolumem producet in regnum suum*. Σωσ' εἰς 'Ελλάδ'. Eurip. Iphig. in Tauris, 1068. *salvam te producet in Græciam*. Εἰς πατρίδα σώσω, Soph. Philoct. 381. *Incolumem in patriam producere.*] Th. σίος, *salvus.*

Σωδὴς, ίσα, ὲν, *salvus, servatus*: a. 1. part. pass. verbi præced.

Σωθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Σωθησόμεθα, 1. pl. et

Σωθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass. ejusdem. verbi.

Σωΐδιον, *pecus, pecus, vel eo*: à σῶος.

Σωκλείδας, α, ὁ, Dor. pro

Σῶτος, *servator*, Epith. Mercurii: à σώζω, in perf. σέσωκα.

Σωκράτης, εος, -ους, ὁ, *SOCRATES*: voc. ὦ Σώκρατες.

Σωκρατικὸς, ὴ, όν, *SOCRATICUS*: à præced.

ΣΩΛΗ͂Ν, ῆνος, ὁ, *canalis, tubus.*

Σῶμ', pro

ΣΩ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *corpus*, [* *corpus vivum, pecus*, λίων ἀπὸ σώματι κύρσας, Hom. Il. Γ. 23. Hes. Scut. 420. *ut leo, qui magnum in corpus inciderit. quævis persona*, σώματα ἀδίκα, Eurip. Suppl. 223. *personæ sontes.*] dat. σώματι, n. pl. σώματα, *corpora, servi.*

Σωματεῖον, -ῶ, *corpus exerceo*: Xenoph. à præced.

Σωματικὸς, ὴ, όν, *corporeus, a, um*: ab eod.

Σωματικῶς, adv. *corporaliter*: à præced.

Σωμάτιον, ου, τὸ, *corpusculum; hominis defuncti cadaver; coæx, liber*: à σῶμα.

Σωματοποίω, -ῶ, *corpoream figuram tribuo, in unum corpus redigo, corpulentum reddo*; *reficio* etiam *de animo*; *augeo, validiorem reddo*: f. ήσω, p. σεσωματοποίηκα, Th. σῶμα.

Σωματοφύλαξ, ακος, ὁ, *custos corporis, satelles.*

Σῶος, α, ὁ ᾗ ἡ, vel σῶς, σῶα, σῶον, *salvus, sospes*: à σάος.

Σωσιπάτρος, ου, ὁ, nom. vir., Gr. *salvus pater.*

Σώφιτος, *vasis genus*: à σωρὸς, quia in id quædam σωρεύονται, *acervantur.*

Σωρεύσασα, a. 1. part. act. f. g. à

Σωρεύω, *cumulo, acervo*; f. εύσω, p. σεσωρεύκα, p. pass. σωρεύομαι, p. part. pass. σεσωρευμένος, η, ον, *cumulatus, a, um.* Th. σωρὸς.

Σωρηδὸν, *acervatim, cumulatim*: adv. à

ΣΩΡΟ͂Σ, ου, ὁ, *acervus, cumulus.*

Σῶς, *salvus, incolumis, integer*: à σῶος, idem quod σίος, et contractè σῶς, ὁ ᾗ ὑ.

Σῶσαι, *servare*, a. 1. inf. act. et

Σώσασα, a. 1. part. act. f. g. et

Σωσαῖσθαι, a. 1. inf. m. verbi σώζω, q. v.

Σώσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Σωσθένης, εος, ὁ, nomen viri, Gr. quod interpret. Lat. *cui vires sunt integræ.*

Σῶσι, per Crasin pro σάωσι, vel σώωσι, à σώζω, vel σάω. Th. σίος, *salvus.*

Σωσίπατρος, ου, ὁ, nom. viri, Gr. *conservatio patris.*

Σῶσον, άτω, a. 1. imperat. act. σῶσαι, fut. 1. part. act. verbi σώζω, q. v.

Σῶρον, ν, τὸ; *merces*; quæ datur Medico ob sanationem; [° *donarium* Deo alicui oblatum ob valetudinem recuperatam.] item, *quod datur ei qui fugitivum retraxit*: item, *quod datur pro libertate*: à σώζω, *servo*.

Σωτειρα, ας, ἡ, *servatrix, liberatrix*: et

Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, *servator, salvator*; à σῶω vel σώζω.

Σωτηρία, ας, ἡ, *conservatio, salus*; et

Σωτήριον, ν, τὸ, idem: *expiatio*, LXX. à

Σωτήριος, ν, ὁ ἡ ἡ, *salutaris, prosper, saluber, sospitalis*: à σωτὴρ.

Σῶφρον, ν, τὸ, *lignum orbiculare rotæ*; quod radios in se σώζει.

Σώφρον', pro σωφρονα, acc. sing. à σώφρων, q. v.

Σωφρονίω, ῶ, *sanâ mente sum præditus, prudens sum*; *modestus sum*; *castus sum et pudicus*; f. ήσω, p. σεσωφρόνηκα, a. 1. ἐσωφρόνησα, a. 1. imperat. σωφρόνησον, άτω, à σώφρων, q. v.

Σωφρὼν, ονος, ὁ, *SOPHRONE*, nomen propr.

Σωφρονίζω, *ad sanum mentem reduco, facio ut quis sapiat*; *castigo, reprimo, emendo, tempero, moderor*: f. ίσω, purf. σεσωφρόνικα, perf. pass. σεσωφρόνισμαι. à σώφρων.

Σωφρόνιστος, ν, ὁ, *SOPHRONISCUS*.

Σωφρονισμὸς, ῦ, ὁ, *castigatio, emendatio*: à σωφρονίζω.

Σωφρόνως, adv. *temperanter*: à σώφρων.

Σωφρόσι, *temperantibus*; dat. pl. à σώφρων.

Σωφροσύνη, ης, ἡ, *temperantia, pudicitia, modestia*; item *mentis sanitas*: à seq.

Σώφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *cui mens est salva*; *prudens, sapiens*; *modestus, temperans, sobrius*; *honestus, probus, castus*: ex σῶς, *sanus*, et φρὴν, *mens*.

ΣΩ'ΧΩ, *tuto, lævigo*.

Σώω, *incido, mutilo*: à σεύω.

Σῶω, *servo, sospito*: à σως,

T.

T EST decima nona litera apud Græcos, et in numeris *trecentorum*, et cum lineolâ subjectâ (τ,) *trecentorum millium* est signum. Attici eâ pro σ utuntur; Ion. pro θ: Dor pro κ.

Τὰ, *hæc*: τάδε, τάδ', τάγε, cum Enclitic. nom. pl. n. g. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc*. Et τᾶ, Dor. pro τῇ. Tum τᾷ, Dor. pro τῇ; τᾶδε pro τῇδε.

Τᾶβὰ, ἡ, nom. mulier. Syr. *capra, dama*.

Τᾶβὰτὶ, Scythicè *Vesta* nominatur.

ΤΑ'ΓΘΗ, ης, ἡ, *rancor*: cùm vigor naturalis perit, et res τήκεται, *mollescit*. Hinc.

Ταγγίζω, *rancidus fio*: et

Ταγγὸς, ὴ, όν, *rancidus*. Est etiam Angl. TANG.

Ταγὴς, *constitutus*: a. 2. part. pass. à τάσσω, *ordino*; f. ξω, a. 2. pass. ἐτάγην.

Τἀγκίσεω, Att. et Dor. pro τῶ ἀγκίσεω.

Τάγμα, ατος, τὸ, *ordo*; *factio*; *agmen*: [° *legio, dicus τάγματα, ἐξ ὧν δεῖ τετρακισχιλίων ἦναι*ον, Dion. Halic. l. vi. *decem legiones quater mille viris singulæ*: ἔρματιν ἔχοντες ἀξιόλογον τριῶν τῶν ταγμάτων, Strab. l. iii. *qui exercitum habet non contemnendum trium circiter legionum*; malè ibi Casaub. *cohortium*. (2) *cohors*, vid. Jos. B. J. iii. 6. 2. et Schel. 4to. in Hygimum, p. 90.] à τάσσω.

Ταγὸς, ὄ, ὁ, *dux, imperator, præfectus belli*: ab eod.

Τἄζω, *extendo, corripio, apprehendo*: ab inusit. τάω, *capio*; a. 2. ἔταγον, undè a. 2. part. ταγὼν, et Poët. τεταγὼν. Th. τείνω, *tendo*; f. σω, p. τέτακα, a. 1. pass. ἐτάχθην.

Ταθὶς, *extensus*: a. 1. part. pass. verbi τείνω.

Ταθῶσι, *intendantur*: 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi præced.

Ταὶ, Ion. pro αἱ, et Dor. pro αἳ. ταῖσι, pro ταῖς.

Ταίναρος, ν, ὁ, Stephanus περὶ πόλεων decet, et *urbem*, et *promontorium*, et *portum* ita vocari.

Ταινία, ας, ἡ, *TÆNIA*; *fascia, vitta, corona*; item *agger arenæ sub aquis latens, pulvinus, dorsum*; *genus vermium longiorum*. Th. τείνω, *tendo*.

Τάκομαι, Dor. pro τήκομαι, et hoc Ion. pro τήκω, 2. sing. præs. pass. verbi τήκω, *liquefacio*, f. ξω.

Τακὲς, τεῖσα, ὸν, *liquefactus*: a. 2. part. pass. verbi τήκω, *liquefacio*, f. ξω, aor. 2. ἔτακον.

Τακερὸς, ὴ, ὸν, *liquefactus, humidus*; *mollis, tener, delicatus*: à τήκω.

Τακέσομαι, f. 2. pass. verbi ejusd.

Τακτὰ, *demensa*: à τακτὸς, q. v.

Τακτικὸς, ὴ, όν, *peritus ordinandi militis et aciei instruendi*. τὰ τακτικὰ, *quæ ad rem militarem pertinent, scientia militaris*. Th. τάσσω, *ordino*.

Τακτὸς, ὴ, όν, *ordinatus*: *certus*; *statutus* ab eod.

Ταλαεργὸς, ὰ, ὁ ἡ ὁ, *qui patienter opus facit, laboriosus*: gen. pl. ταλαεργάων. ex τάλας, et ἔργον, ν, τὸ, *opus*.

Τάλαθος, ν, ὁ, *Talathus*, nomen propr.

Τάλαινα, ης, ἡ, *misera*. Th. τάλας.

Ταλαϊονίδας, ν, ὁ, Dor. pro

Ταλαϊονίδης, ν, ὁ, Ταλαὸς παῖς, i. e. *Adrastus, Talai filius*.

Ταλαιπώρως, f. ήσω, *miser sum*; et transitivè *in ærumnas conjicio*.

ταλαιπωρήσας, αντος, a. 1. part. act. ταλαιπωρήσαντες, præs. part. pass. Vide ταλαίπωρος.

Ταλαιπωρία, ας, ἡ, *miseria, molestia*: à

Ταλαίπωρος, ν, *miser, ærumnosus*: ex τάλας, et πῶρος, ν, ὁ, *luctus*. Hinc

Ταλαιπόρως, adv. *miserè, difficulter*.

Ταλακάρδιος, ν, ὁ ἡ ὁ, *cujus cor adversa tolerare novit, magnanimus*: ex τάλας, *suffero*, et καρδία, ας, ἡ, *cor*.

Τάλαν, *miser*; voc. sing. à τάλας, q. v.

Ταλαντιαῖος, ὰ, ον, *talentum suo pondere æquans*: et

Ταλαντεύω, *libro, pondero*; Metaph. *suspensum teneo*; præs. pass. ταλαντεύομαι, *ponderor*; item *torqueo, inclino*: à

ΤΑ'ΛΑΝΤΟΝ, ν, τὸ, [° origine *lanx*, Hom. Il. Θ, 69. dein *pondus*, præcipuè quod in pensitatione lancibus ponderabatur. *Nummularium Talentum*, ex minâ XII. unciarum, erat LX. seu *quinquies duodecim minæ*: *Commerciale Talentum*, ex minâ XVI. unciarum, erat LXXX. seu *quinquies sedecim minæ*: *Talentum magnum* seu *Alexandrinum*, ex minâ XX. unciarum, erat c. seu *quinquies viginti minæ*: quod patet ex Plaut. Mostell. Act. iii. Scen. i. ver. 102. 114. et Priscian. Gramm. Vet. vol. I. 134. *Clarke*, Num. Rom. Saxon. et Anglic. Connexio, p. 395. Ægyptium idem quòd *Commerciale*, Idem. p. 483. *Euboïcum* idem quòd *Atticum* seu *Nummularium*, p. 395. *Sex millia drachmæ*.] *TALENTUM*: Angl. A TALENT. qu. à τελάω, *fero*; statera enim *fert*, seu *sustinet* pondus.

Ταλαπείρως, ν, ὁ ἡ ὁ, *ærumnas expertus*: ex τάλας, et πεῖρα, *experientia*.

Ταλαπλοθὴς, ὶος, ὁ ἡ ὁ, *luctum ferens, fortiter murorem ferens*: ex τελάω, *perpetior*, et πλοθὸς, ου, ὁ, *luctus*.

Τάλαρος, ν, ὁ, *qualus, in quo lana et fusi reponuntur*; *calathus*; item, *in quo lac reponitur*; item *quo utuntur in lacte premendo, et caseo formando*. Th. τελάω, *suffero*.

Τάλας, αντος, ὁ, *miser*; f. g. τάλαινα, ης, g. τάλαν, voc ὦ τάλαν. Th. τελάω.

Ταλασία, *lanificium*: fortè quia τάλας se sustinet. Nam

Τάλασιον, *lana*: id circa quod ταλασία occupatur.

Ταλασίφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *ærumnas, cujus pectus ærumnas tolerat*; ex τελάω, *suffero*, et φρὴν, *mens*.

Ταλαύρινος, ν, *patiens laborum, audax, fortis*. ταλαύρινον, adv. *audacter*: à

ΤΑΛΑ'Ω, *TOLERO, suffero, perpetior, sustineo, audeo*.

Ταλθύβιος, ν, ὁ, nom. propr.

Ταλὶθὰ, ἡ, nomen indecl. Syriacè, quod interpret. Lat. *puella*.

ΤΑΆΣ, άδος, ἡ, *virgo nubilis*: . ἀ τέλεια ἔοδρα, *viri potens*.

Τάλλα, pro τὰ, ἄλλα. pl. n. g. ab ἄλλ, *aliud*: adv. sumpt. est *alio*, *cæterùm*.

Τἀμά, pro τὰ ἐμά, *mea*: nom. pl. g. ab ἐμὸς, *meus*.

Τἀμέγιστα, Ion. *maximè*: adv. i. m quod μάλιστα.

Τἄμοτα, Poët. Att. et Dor. pro ἔμοτα, *dies*.

Τάμ, *scidit*: Ion. pro ἔταμε, 3. ig. a. 2. ind. act. verbi τίμνω, et or. τάμνω, *scindo*; f. μῶ, a. 2. ἔτα-, p. τέτμηκα, p. m. τέτμημαι.

Ταμίη, Ion. pro ταμίαι, 3. sing. f. act. et

Ταμίην, pro

Ταμεῖν, a. 2. inf. act. verbi τίμνω, re, quod vide.

Ταμιεῖον, ου, τὸ, *cella*, *promptuarium*; pro ταμιεῖον. Th. ταμίας, ου, ὁ, *rum condus*.

Ταμιεύω, a. 2. inf. m. verbi τίμνω, *scindo*.

Ταμνόχροος, οος, ὁ ☩ ἡ, *incidans rpus*: τὴν τὸν χρόα· ex τίμνω. et ὸς, ὁ, et contractè χρῶς χροῦς, ῶ, &c. *cutis cum carne subjectâ*. ὰ χρῶς, ῶτος, ἡ, *color*.

Ταμίς, vel ταμίη. Vide ταμίη.

TAMI'AΣ, ου, ὁ, *promus condus*, *ministrator*, *quæstor*, *qui arario præest*, *arbiter*; qu. ἀ τίμνω, *scindo*.

Ταμίσιον, ου, τὸ. Vide in ταμίσιον.

Ταμιεύομαι, *repono*, *recondo*, *præ-ctim mea*; *promo*; *recondo in fu-rum*; *vires non uno impetu ef-ndo*, *sed parcè*, *ut sufficiant uni-rso labori*; unde et *moderatè im-re*, *moderatè utor viribus*; *constitu-o*, *definio*; med. à

Ταμιεύω, *sum promus condus*, *quæ-rio munus obeo*; *repono*, scil. *in ublicum*; unde et *publico*, *proscri-o*; f. εύσω, p. pass. τεταμίευσμαι. h. ταμίας.

Ταμία, ᾶς, ἡ, *proma*, *dispensatrix*: ταμίας.

Ταμίας, ου, ὁ, Ion. pro ταμίας, quod ide.

Τάμσις *coagulum*, πυτία, apud esych. vel *pellis hirce recens de-acta*: à τίμνω, q. v.

Τάμνε, *dividebat*: Ion. pro ἔταμνε, 3. sing. imperf. à

Τάμνω, Dor. et Ion. pro τίμνω, uod vide.

Ταμὼ, *incidam*; f. 2. ind. act. à ἔταμον, a. 2. ἔταμον, a. 2. part. ταμὼν.

Τᾶν, Dor. pro τὴν vel ἣν· sed τᾶν ro τῶν, vel pro ἷσν, *quarum*.

Ταναγρα, ους *arcum*, *in quo conficiuntur carnes*: à τανύων κρέας.

Τανᾶμμος, ου, ὁ ☩ ἡ. *protensam habens aciem*, *protensus*, *longus*: ex τανύω, *extendo*, et ἀκὴ, *acies*.

Τανανtία, pro τὰ ἐναντία· ab ἐναντ-, *contrarius*, *adversus*. Th. ἀντὶ, ναντία.

* Τανυάθμος, ου, ὁ ☩ ἡ, *extentum ollum habens*, Aristoph. Av. 253. τ τανυοὺς, et δίηρ, *collum*.

Τανυδὴ, ῆ, ὁ ☩ ἡ, et τανυδὺς, ἡ, ὐν, *protensus*, *extentus*: à τανύω. Th. τείνω, *tendo*.

Ταναλαγὼς, ὁος, ὁ ☩ ἡ, *longum somnum afferens*, *faciens* τὶ τανυὸν λίγειν ἢ, *in longum cubare*: ex τανυὸς, *longus*, q. v. et λίγω, *cubare facio*.

Τανίκα, Dor. pro τηνίκα, *tunc*: quod ab ἡνίκα, *quum*.

Τάνταλος, ου, ὁ, *TANTALUS*: nomen proprium.

Τανύγλωσσος, ου, ὁ ☩ ἡ, *linguam extensam habens*: ex τανύω, q. v. et γλῶσσα, *lingua*.

Τανυγλώχιν, ινος, ὁ ☩ ἡ, *extensas habens cuspides*: ex τανύω, q. v. et γλωχὶν, ῖνος, ἡ, *cuspis*.

Τανυθείρα, ας, ἡ, Poët. Epith. mulieris *passos habentis crines*: ex τανύω pro τείνω, *extendo*, et θεῖρα, ἡ, *coma*.

Τανύηκες, ους, ὁ ☩ ἡ, *longam habens aciem*: ex τανύω, idem quod τείνω, *extendo*, et ἀκὴ: scrib. et ταναήκης; quod vide.

Τανύθριξ, τρῑχος, ὁ ☩ ἡ, *qui laxo capillo est*: ex τανύω, pro τείνω, et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

Τανῦν, *nunc*: adv. alias τὰ νῦν.

Τανύοντο, *extendebantur*: 3. pl. imperf. pass. verbi τανύω, idem quod τείνω.

Τανύπεπλος, ου, ὁ ☩ ἡ, *longum habens peplum*: ex τανύω, idem quod τείνω, *extendo*, et πέπλος, *vestis muliebris*.

* Τανύπους, οδος, ὁ ☩ ἡ, *pedes habens extensos*, dicitur de ovibus; *celer*. Hom. Od. I. 464. ex τανυὸς, et πῦς, *pes*.

Τανύπτερος, Poët. per Sync. idem quod τανυσίπτερος, quod vide.

Τανυπτερύγεσσι, *velocibus*: dat. plur. Ion. et Poët. à

Τανυπτέρυξ, υγος, ὁ ☩ ἡ, idem quod τανυπτερος, *cui alæ sunt extensæ*: ex τανύω, pro τείνω, et πτέρυξ, υγος, ἡ, idem quod πτερὸν, ὁ, τὸ, *ala*.

Τανύῤῥιζος, ου, ὁ ☩ ἡ, *expandens radices*: Epithet. arboris: ex τανύω, pro τείνω, et ῥίζα, ης, ἡ, *radix*.

Τανυσθὶς, ίδος, ης, ἡ. a. 1. part. pass. verbi τανύω, *extendo*; f. ύσω, a. 2. pass. ἐτανύσθην, Th. τείνω, idem.

Τανυσίπτερος, ου, ὁ ☩ ἡ, *cui alæ extentæ sunt*, *extentis aliis volans*, *velox*: ex τανύω, pro τείνω, et πτερὸν, ὁ, τὸ, *ala*.

Τάνυσσαν, 3. pl. τάνυσσα, 3. sing. Ion. a. 1. ind. act. verbi τανύω, id quod τείνω, *extendo*.

Τανυσὼς, ὼος, ἡ, *extensio*: ab eod. verbo.

Τανύσφυρος, ου, ὁ ☩ ἡ, *malleolos pedum extendens inter suadum*, *latis passibus progradiens*. [* *pulchros et teneros talos habens*; *formosus*, Hes. in Scuto, ver. 38.] ex τανύω, pro τείνω, et σφυρὸν, *malleolus pedis*. Th. σφύρα, *malleus*.

Τανύτριχα, *hirsutum*: acc. sing. à ταυύθριξ.

Τανύω, *tendo*, *extendo*: vide τείνω.

Ταξάω, *ordino*, *in acie colloco*: à seq.

Τάξις, ιος, ἡ, *ordo*, *series*; item *voces*, *officium*; *exercitus*, *legio*, *cohors*, *cuneus*, *acies*, τάξεις, *classis*; *constitutio*, *ordinatio*; *tributa*, *vectigalia*; *modestia*, in ore [* *similitudo*, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ, Heb. v. 6. *juxta similitudinem Melchisedec*, ut ipse Paulus vii. 15. πίλιγος λίμνης ἴσχει τάξιν, Diod. Sic. p. 223. A. ed. Rothom.] Th. τάσσω, vel τίλω, *ordino*.

ΤΑΠΕΙΝΟΣ, ἡ, ὸν, *humilis*, -*e*; *non multùm à terrâ surgens*: qu. ἀ θάπτω, *sepelio*: Eustath. à πεδίον ἔστω, i. e. *calcari*.

Ταπεινότης, ητος, ἡ, *humilitas*: à præced.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, *humilitas*, *modestia*, *animi demissio*: à

Ταπεινόφρων, ονος, ὁ ☩ ἡ, *cujus animus est humilis*: ex ταπεινὸς, et φρὴν, *mens*.

Ταπεινόω, -ῶ, *humilem reddo*; *demitto seu submitto*, *deprimo*. In S. S. *affligo*, *calamitatibus premo*; f. ώσω, p. τεταπείνωκα, a. 1. ἐταπείνωσα, a. 1. sub. act. ταπεινώσω, ῇς, ῇ, præs. pass. ταπεινόομαι, -ῶμαι, p. pass. τεταπείνωμαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἐταπεινώθην, a. 1. imperat. pass. ταπεινωθητι, ήτω, et in 2. pl. ταπεινώθητε, f. 1. ind. pass. ταπεινωθήσομαι, ῇ, εται. Th. ταπεινὸς.

Ταπεινῶς, *humiliter*: adv. à ταπεινὸς

Ταπείνωσις, εως, ἡ, *animi demissio*, *humilitas*, *abjecta sors*, *inopia*: à ταπεινόω, quod vide.

TA'ΠΗΣ, ητος, ὁ, *TAPES*: qu. πάτης, à πατεῖσθαι, quia *tapetibus pavimentum* sternebant: dat. pl. τάπησσι, Angl. TAPESTRY.

Ταπήσῃ pro ταπήσεται, *ut primùm*. Th. πέδ.

Ταράξῃ, *turbarit*; 3. sing. a. 1. sub. act. et

Ταραντίνων, gen. pl. part. præs. pass. à

TAPA'ΣΣΩ, vel σσω, *turbo*, *commoveo*; f. ξω, p. τετάραχα, a. 1. ἐτάραξα, ας, ε, et in 3. pl. ἐτάραξαν, præs. imperat. pass. ταράσσου, ὀσθω, perf. pass. τετάραγμαι, ξαι, κται, p. part. pass. τεταραγμένος, η, ον, *turbatus*, a. 1. ind. pass. ἐταράχθην.

Ταράττεσθαι, præs. inf. pass. verbi præced.

Ταραχὴ, ῆς, ἡ, *turbatio*, *turba*: ab eod.

Τάραχος, ου, ὁ, *tumultus*: ab eod. Th.

Ταραχώδης, εος, ὁ ☩ ἡ, *turbulentus*: ab eod.

Ταρβέω, *timeo*, *tremo*, *vereor*, *horreo*; f. ήσω. Th. τάρβος, εος, τὸ, *terror*, *metus*.

Ταρβήσαντι, nom. dual. a. 1. part. act. verbi præced.

TA'PBOΣ, εος, τὸ, *terror*, *timor*, *metus*: quasi per Sync. pro τάρασος, à ταράσσω, *turbo*.

Ταργάνη, *turbo*: puto à ταράσσω.

Ταριχή, ῆς, ἡ, *nexus, colligatio, pedica*: ubi unum cum alio ταριχεύουσι.

Ταριχίω, *sale, arend, fumo, condio, induro, et arefacio*; f. ίσω. à

ΤΑ'ΡΙΧΟΣ, υ, ὁ, vel ους, τὸ, *salsamentum piscium*; *caro sale condita.*

Ταρμόσω, *terreo*: qu. ταρζίσσω· à τάρσος.

Τάρνη, ης, ἡ, nomen proprium regionis.

ΤΑΡΟ'Σ, ὲα, ὸν, *velox*: qu. à τάω, *extendo*, seu πτάω, *volo, -as.*

Τάρπημεν, Ion. pro ἐτάρπημεν, 1. pl. a. 2. ind. pass. et

Τάρπησαν, *oblectati sunt*: Ion. pro ἐτάρπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τίρπω, *delecto*: f. ψω, a. 2. ἔταρπον.

ΤΑ'Ρ'Ρ'ΟΘΟΣ, υ, ὁ, *auxiliator.*

Ταρσὸς, vel ταρσὸς, οῦ, ὁ, *crates*: in quâ aliquid τίρσεται, id est, *siccatur*; vel *aliquid* ταρσῷ *simile*; ut *ala avium, cum pennis ei insertis, palmula remi, palmula manûs* vel *pedis.* Est et

Ταρσὸς, οῦ, ἡ, nomen urbis, Syr. quod. interp. Lat. *marmoris exploratio.* [* Urbs Ciliciæ, S. Pauli patria ut nonnulli vocem scribunt.]

ΤΑ'ΡΤΑΡΟΣ, ε, ὁ, et in pl. τὰ τάρταρα, *infori*, TARTARUS; *locus tenebricosus, carcer*: qu. à ταράσσω, *turbo, terreo.*

Ταρταρόω, -ῶ, *in tartarum*, item *in carcerem detrudo*, [* semel occurrit, ταρταρώσας σειραῖς ζόφου, 2 Pet. ii. 4. *ad catenas dehinc subeundas.* Mede, Dis iv. p. 24.] f. ώσω, p. τεταρτάρωκα, a. 1. ἐταρτάρωσα, a. 1. part. ταρταρώσας. Th. τάρταρος.

Ταρτίν, *vehementer*: adverbial. à ταρτὸς, q. v.

Ταρφὶς, nom. pl. à ταρφὺς, seu ταρφυς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, *densus, creber.* Th. τάρφος.

Ταρφὺς, ὰ, ὺν, et ταρφὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, *densus, frequens*: ab eod. Th.

Τάρφισιν, dat. pl. ab eod.

Τάρφη, ης, ἡ, urbs Locrorum, sic dicta ob *sylvæ densitatem.*

Ταρφὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, *densus.* Th. τάρφος.

Ταρφθῆναι, Dor. pro ταρφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τίρσω, f ψω.

ΤΑ'ΡΦΟΣ, ους, τὸ, *densitas*, peculiariter *sylvæ*: qu. τερέφος, à τείρω, *nutrio*, quòd animalia nutrit. Hinc.

Ταρφὺς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, *densus, creber, frequens.*

Τάρσω, *sicco*: qu. à τείρω, idem.

ΤΑ'ΡΧΕΑ, ων, τὰ, et ταρχαὶ, ῶν, αἱ *inferiæ, justa, parentalia*: ἀπ à ταραχὴ, *turbatione*, quæ est ob mortuos?

Ταρχέω, ταρχέω, et -όω, *exsequias facio*: a præced.

Τᾶς, Dor. pro τῆς. Sic τᾶσδε pro τῆσδε, ᾗ ταύτης· et τᾶς, pro ᾗς.

ΤΑ'ΣΣΩ, vel -τω, *ordine, colloco*; *constituo, destino*; *mando, impero*, ut tributa: f. ξω, p. τέταχα, a. 1 ἔταξα, ας, ε, *statui*, præs. m. τάσσομαι, *certis pensionibus solvo*; p. pass. τέταγμαι, ξαι, πται, p. part. pass. τεταγμένος, η, ον, *ordinatus, statutus*; a. 1. m. ἐταξάμην, ω, αὸ, *constituì*; a. 1. part. m. ἐταξάμενος.

Τάτλαμεν, 1. pl. præs. sub. act. verbi τάτλω, vel -αω.

Τατλάμενος, Dor. pro τλάμενος, *privatus re aliquâ*: præs. part. pass. verbi τλάω, *privo.*

Ταυγέτοιο, gen. Ion. à

Ταΰγετος, ε, ὁ, nomen propr. montis.

Ταῦδ', sequente aspiratione pro ταῦτα, *hæc*, nom. pl. n. g. ab ὅτος, αὕτη, τῆτο, *hic, hæc, hoc.*

Ταῦλιον, υ, τὸ, Att. et Dor. pro τὸ αὔλιον, *stabulum.* Th. αὐλὴ, ῆς, ἡ, *aula.*

Ταύρειος, εία, ειον, et ταύρεος, έα, εον, *taurinus.* Th. ταῦρος, *taurus.*

Ταυρηδὸν, adv. *in modum tauri, torvè*: ab eod.

* Ταυροκαθαψία, ας, ἡ, taurorum quædam venatio à Thessalis primùm instituta; tandem imperante Julio Cæsare in Circo Romano, et deinde etiam per alias civitates in spectaculum dabatur. Vid. Plin. N. H. l. viii. c. 45. et Marm. Oxon. xxxvii.

Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ ᾗ ὁ, *ex tauro procreatus*: ex ταῦρος, et πατὴρ, *pater.*

ΤΑΥ'ΡΟΣ, υ, ὁ, *TAURUS*; *signum cœleste*; *Taurus*, mons vastissimus Asiæ; *penis*: dat. pl. ταύροις, ταύρεσι, Dor. pro ταύρεσι, acc. pl.

Ταυροφόνος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *tauricida*: ex ταῦρος, et φόνος, *occido*; p. m. πέφονα.

Ταῦτ', pro ταῦτα, *hæc*: nom. vel acc. pl. ab ὅτος, αὕτη, τῆτο. Att. Ion. et Dor. pro διὰ ταῦτα. *ob hæc.* Accipitur et ταῦτα, adverbial. pro *quod magis est, imprimis, præsertim.* καὶ ταῦτα, *eoque.* ταὐτῇ, Dor. Æol. et Poët. pro τῇ αὐτῇ.

Ταὐτὰ, *eadem*; pro τὰ αὐτὰ.

Ταῦτας, Dor. pro ταύτην, *hanc, istam*: acc. sing. f. g. ab ὅτος, αὕτη, τῆτο, *hic, hæc, hoc.*

Ταύτῃ, dat. sing. ab eod. adverbial. *eatenùs, ea ratione, eo modo*; *ad ea parte*: *ea de causâ*; *hùc.*

Ταυτολογία, ας, ἡ, *vitium sermonis, quando res eadem pluribus et planè idem significantibus redditur verbis*: à seq.

Ταυτολόγος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *idem dicens.* ταὐτὸ λέγων.

Ταυτόμαλος, υ, ὁ ᾗ ἡ, pro αὐτόματος, *sponte, ultrò, aliquid faciens*: ταυτόμαλον. *quod sit casu.*

Τάφε, Ion. pro ἔτηκε, *obstupuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Ταφὴς, *sepultus*: a. 2. part. pass. verbi θάπτω, *sepelio*; item *stupeo*; f. ψω, a. 2. ind. pass. ἐτάφην.

Ταφὴ, ῆς, ἡ, *sepultura*: ab eod. verbo.

Τάφιος, ων, οἱ, populi quidam sic dicti.

Τάφος, υ, ὁ, *collis, tumulus*; *monumentum*; *sepultura, funus*; *ritus funebris, sepulchrum.* Th. θάπτω, *sepelio.*

Τάφρος, υ, ὁ, *fossa, fovea, sepulchrum.* Th. θάπτω. Est et

Τάφρος, *vallum*: à præced. Th.

Ταφὼν, a. 2. part. act. Et notandum duplicem habere significationem: nonnunquam enim declinatur idem quod θάψας, *qui sepelivit*, tum est à θάπτω, *sepelio*: nonnunquam idem quod θαμβήσας, et tunc est à θάπω, *obstupeo*; a. 2. ἔταφον, p. m. τέθαφα.

Τάχ', pro

Τάχα, adv. *brevi, cito*, celeriter, *forsitan, utique.* Th. ταχὺς, εῖα, ὺ, *celer.*

Ταχὶς, nom. pl. à ταχὺς.

Τάχει, dat. sing. à ταχὺς, εῖα, ὺ, *celeritas.*

Ταχεῖα, ας, ἡ, f. g. à ταχὺς, εῖα, ὺ, *celer.*

Ταχέων, gen. pl. ab eod.

Ταχέως, adv. *celeriter*: ab eod. Th.

Ταχήσω, a. 1. inf. pass. vel τάσσω, *constitue*: f. ξω.

Ταχινὸς, ὴ, ὸν, *pernix, celer.* Ionicè, Poët. pro ταχυνὸς, et hoc pro ταχέως, *celeriter.* Th. ταχὺς.

Τάχιον, adv. *citiùs*, *velocius*; ταχίων, compar. à ταχὺς.

Ταχιστα, *citissimè*, τὴν ταχίστην, ἡμέραν, seu ἦμαρ, *quamprimum.* Th. ταχὺς.

Τάχος, ους, *celeritas*: à ταχὺς.

Τάχυ, *celeriter*, adv. Th. ταχὺς.

Ταχυάλωτος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *qui cito potest*: ex ταχὺς, et ἁλωτὸς.

Ταχυδείμος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *qui celerrimè currit*: ex ταχὺς, *celer*, et τρέχω *curro*; f. δρέξω, p. δεδράμηκα, a. 1. ἔδραμον, p. m. δίδρομα. inde ἐνδρομὴ, *cursus.*

Ταχυνεῖ, 3. sing. f. 1. act. à

Ταχύνω, f. υνῶ, *accelero, propero.* Th. ταχὺς.

Ταχυπειθὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, *facilè credens*; *credulus*: ex ταχὺς, et πείθω, *persuadeo.*

Ταχυτέλμος, υ, ὁ ᾗ ἡ, pro ὁ ταχὺ καὶ πάντως τελεσιουργῶν, *qui citò morti est obnoxius*: ex ταχὺς, celer, et πότμος, *mors.*

Ταχυτέλος, *celeres equos habens*; *rei equestris peritus*: ex ταχὺς, *celer*, et πῶλος υ, ὁ, *pullus equinus.*

ΤΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, *celer, citus, velox, præceps*: comparat. ταχύτερος, *celerior*; pro quo usitatiùs τάχιον, item θάσσων, et -τλων, superl. τάχιστος, seu τάχιστος.

Ταχυΐας, ἀτος, ὁ, Dor. pro

Ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, *celeritas*, scilicet *tas*: aliàs ταχύτης, ᾱ᷑ω. Th. ταχὺς.

Ταχυΐφι', pro ταχυΐφιν, acc. sing. præced.

Τᾶν, τᾷ, *capio.* Inde format. Ion. tath. τᾶξω.

Τᾶνν, Æol. pro τᾶν, gen. pl. ab ἡ, *hæc.*

ΤΑΩ'Σ, et ταῶς, ω, et ταὼν, ὼνος, *PAVO.*

ΤΕ, conjunctio copulativa;

: idem quod Latinarum *que ET*. mper postponi solet. εἶπε τὶ, *dixue* : τὶ, et ἔφα, aliquandò aposphantur, ut, τ' αἰ. Et
Ι, Dor. pro τὶ, *te*.
ΓΕΤΤΩ, *TINGO, humecto, mol*- ; f. ξω. τίγγων ψεύδεσι λόγον, *tinge mendacio orationem*, pro *mendacia dicere*. Hinc Anglic. TO NGE.
Γίγια, Ion. τιγίη, est oppidum adiæ.
Γίγιος, pro τίγγος, *sub tecto, tuis, altus* : à τίγος, quod vide.
Γιγτὸς, ὰ, ὸν, *tinctus, madefac- qui tingi et humectari potest ; frangi oratione, et molliri po-* . Th. τίγγω.
Γίγος, εος, τὸ, *tectum, domus*, pro ος, τὸ, idem : Poët. pro λόφος, ἦφος, *collis, mons*. Th. στίγω, .
Γιὸν, *tuam* : Poët. et Dor. pro acc. sing. f. g. à σὸς, ὴ, ὸν, *tuus*, m. Th. σὺ, *tu*.
Τἰθαλόντα, Dor. pro τεθηλότα, perf. t. m. acc. sing. à Θάλλω, *floreo*. ε τεθαλυῖα.
Τἰθαλῶτα, *abundans*, perf. part. f. g. verbi Θάλλω, *floreo* ; f. ωῶ, ω. τἰθηλα, et τἰθαλμα, p. part. m. ὼς, ῶσα, ὸς.
Τἰθάρρηκα, *ausus sum*, perf. ind. verbi Θαρρέω, *fiduciam habeo* : ήκης, ες, τὸ, idem quod Θάρσος, τὸ, *fiducia*.
Τἰθαρρήκασι, 3. pl. perf. act. verαρρέω, *fiduciam habeo*. Th. Θάρ-
Τἰθάφαται, Ion. pro τεθαμμένοι εἰσὶ, *ita sunt* : 3. pl. perf. pass. verάπτω, *sepelio*.
Τἰθάφθαι, perf. pass. verbi Θάπτω, *sepelio* ; f. m. ἐσομαι.
Τἰθεῖν, Att. Sync. pro τεθνάναι, ἀ. a. 1. opt. pass. verbi τίθημι, ; f. Θήσω, a. 1. pass. ἐτέθην.
Τἰθεικα, perf. act. et
Τἰθεμαι, perf. pass. verbi τίθημι, ι.
Τἰθεμελίωται, *fundata fuerat*, 3. plusq. p. pass. Att. et Ion. ἰ θεμελίωμαι, *fundamentum jaceo* ; ω, p. τεθεμελίωκα. à Θεμέλιος, ου, ὁ, *damentum*. Th. Θέμηλον, ου, τὸ, .
Τἰθηλα, ας, ὁ, *floruit*, p. m. et ήθαλον, 3. sing. plusq. p. m. Ion. ἠ θάλλω, *floreo*.
Τἰθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τίρομαι ; f. Θήσω, a. 1. pass. ἐτέ-
Τἰθηνα, p. m. verbi Θάπτω, *sepe- ειμαι* ; a. 2. ἔταφον, perf. inf. τἰθάφθαι, perf. part. m. τεθνηὼς, ῶτος.
Τἰθνα'ς, Ion. Pleonasm. pro ἰθάη. 3. sing. a. 1. m. verbi Θάομαι. ἰθανάτος, p. part. pass. à Θάλλω, ῶ ; f. ώσω.
Τἰθλασμένος, η, ον, *pressus, a, um* : part. pass. verbi Θλάω, *preΘλάω* ; f. ψω, p. τέθλιφα.
Τἰθμιος, *legitimus, solennis* ; à

ΤΕΘΜΟ'Σ, *lex, mos* : quasi à τίθημι.
Τἰθνεα, p. m. qu. à Θνέω, verbi Θνήσκω, *morior*.
Τἰθνεῖν, *moriar*, præs. opt. à τίθνημι, pro Θνήσκω, *morior*. Sunt qui Anadiplasiasmo Ion. poni volunt pro Θνοίην, a. 2. opt. act. verbi τίθνημι.
Τἰθνειῶν, εἴτε, εἶεν, per Sync pro τεθνοίημεν, οἴμεν, *mus*. plur. num. præced.
Τἰθνάκαμεν, Dor. pro τεθνήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi Θνήσκω, *morior* ; p. τίθνημι.
Τἰθνᾶτος, ὁτος, *mortuus* : Dor. pro τεθνηὼς, p. part. act. verbi Θνήσκω, *morior* ; p. act. τίθνηκα.
Τἰθνέμεν, Ion. et τεθνάμεναι, Dor. pro
Τἰθνέναι, præs. inf. à τίθνημι, pro Θνήσκω, *morior*. Sed
Τἰθνᾶναι, contractè pro τεθνάέναι, p. inf. m. et
Τἰθνᾶσι, *mortui sunt*, pro τεθνάασι, 3. pl. perf. m. verbi Θνήσκω, *morior* ; p. m. τίθνηκα.
Τἰθνάτω, *interficiatur*, 3. sing. imperat. præs. τίθνασι, verbi τίθνημι pro Θνήσκω.
Τἰθνίκα, Bœot. pro τίθνηκα, perf. ind. act. verbi Θνήσκω.
Τἰθνιὼς, ῶτος, per Sync. pro τεθνεὼς, ότος, perf. part. act. Bœot. verbi Θνήσκω, *morior* ; f. 2. m. Θανέομαι, perf. act. τίθνηκα, et Bœot. τίθνικα, a. 2. ἔθανον, p. m. τίθνεα.
Τἰθνὼς, ῶτος, et Poët. τεθνηὼς, pro τεθνεὼς, perf. part. act. verbi Θνήσκω, *morior* ; p. act. τίθνηκα.
Τίθνηκα, ας, ε, et in 3. pl. τεθνήκασι, perf. act. et
Τεθνηκάτω, 3. sing. perf. imperat. act. à Θνήσκω, quod vide.
Τεθνήξω, f. 1. verbi τεθνήκω, Syracusano more fact. à perf. τίθνηκα, verbi Θνήσκω.
Τεθνηὼς, Poët. pro τεθνεὼς, q. v.
Τεθνώς, per Sync. pro τεθνεὼς, p. part. m. verbi Θνήσκω, *morior* ; p. m. τίθνημι.
Τεθόλωται, *turbatus est*, 3. sing. perf. pass. à Θολόω, *turbo, inquino*, Th. Θολὸς, ὁ, ὁ, *sordes turbidæ*.
Τεθορὼν, Ion. Anadiplas. pro Θορὼν, præs. vel a. 2. inf. act. verbi Θρῶ, vel Θορέω, *salio*.
Τεθραμμένην, acc. sing. p. part. pass. f. g. verbi τρέφω, *alo* ; f. ψω, a. 2. ἔτραφον, p. pass. τέθραμμαι.
Τεθρέφθαι, Dor. pro τετρέφθαι, perf. infin. pass. verbi τρέφω, seu τίτρωμι, *perforo* ; f. τρήσω, p. pass. τέτρημαι.
Τεθρανωμένος, *confractus, vulneratus* : perf. part. pass. à Θρώω, *frango*.
Τεθριππεύσας, ὁ, *qui quadrigis vehitur* : ex τέθριππον, τὸ, *quadriga*, et βαίνω, *ascendo*.
Τέθριππος, ου, ὁ ἡ ὁ, *quatuor equos habens* ; τέθριππον, scil. ἅρμα, *currus quadrijugus, quadriga* : ex τέτρεις, ἕδος, *quaternio* (quod à τέσσαρες), et ἵππος, *equus*.
Τεθριπποτροφέω, ῶ, *equos quadrijuges alo* : à
Τεθριπποτρόφος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui equos quadrijuges alit* : ex τέθριππον, τὸ, *quadriga*, et τρέφω, *alo* ; p. m. τίτροφα.
Τεθυμένος, η, ον, p. part. pass. verbi Θύω, *sacrifico, immolo*, f. σω, p. τέθυκα.
Τεθυμῶσθαι, *iratum esse*, perf. inf. pass. verbi Θυμόω, *ad iram provoco* ; f. ὠσω, p. τεθύμωκα. Th. Θυμὸς, *animus, ira*.
Τεθυωμένος, η, ον, p. part. pass. verbi Θύω, *odorem jucundum reddo*. Th. Θύω, *macto*.
Τεὸν, et τὸν, Ion. Poët. et Dor. pro σοὶ, *tibi*, dat. sing. à σὺ, *tu*
Τεὸς, ὸν, ὸς, a. 1. part. act. à
ΤΕΙ'ΝΩ, *TENDO, extendo, distendo, intendo, contendo* ; *pertineo, specto* ; f. τενῶ, p. τέτακα, a. 1. ἔτεινα, p. m. τέτονα.
Τείρεα, τὰ, *astra* : à τείρω.
Τειρεσίης, ου, ὁ, *TIRESIAS*, vates Thebanus præstantissimus.
Τείρεῖο, Ion. pro ἐτείρετο, *affligebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi τείρομαι, *vexor*. Th. τείρω.
Τείρω, ῶ, *domo, contero* ; f. ήσω, p. τέτρηκα.
Τειρήσω, ας, ει, f. 1. à τείρω, idem quod τείρω, *affligo, vexo, domo*.
Τειρομένοιστιν, *vexatis*, dat. pl. part. præs. pass. verbi τείρω.
Τείρουσι, Dor. pro τείρωσι, 3. pl. præs. ind. à
ΤΕΙ'ΡΩ, *vexo, affligo, subigo, absumo*, *TERO* ; f. τρῶ, a. 2. ἔτραφον.
Τειρωτηλάτης, ου, ὁ, *manuum quassator* : ex τείρω, et πλάσσω, *percutio*.
Τειχία, pro τειχίζω, *muris cingo*. Th. τεῖχος.
Τειχέων, gen. pl. à τεῖχος.
Τειχήρης, εος, ὁ ἡ ὁ, *manibus concluso* : ex τεῖχος, et ἄρω, *apto*.
Τειχίζω, *murum struo* : *muro cingo, munio* ; f. ίσω, p. τετείχικα, a. 1. ἐτείχισα. Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.
Τειχίοις, ίοισι, ἐσι, *muris cinctus* : à τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.
[* Τειχίον, ου, τὸ, *murus parvus*.] *munimentum* ; *domus*, Hom. Dim. ab eod.
Τειχίσαι, a. 1. infin. act. et
Τειχισθῆναι, a. 1. infin. pass. verbi τειχίζω.
Τειχιστὴς, οῦ, ὁ, *qui muros struit* : à 3. sing. p. pass. ejusd. verbi.
Τειχομαχίη, *muros oppugno* : hinc
Τειχομαχίη, et Ion. -ίη, *murorum oppugnatio* : ex τεῖχος, et μάχομαι, *pugno*.
ΤΕΙ'ΧΟΣ, εος, τὸ, *murus, locus quivis munitus, urbs, castellum, præsidium* : τείχη, *mœnia* ; τεῖχος ξυ-

λινον, *lignorum strues, rogus*: qu. à τύχω, *struo*.

Τευχοφύλαξ, ακος, ὁ ξ ἡ, *murorum custos*: ex τεῖχος, et φύλαξ, ὁ ξ ἡ, *custos*. Th. φυλάσσω.

Τέτ' pro τέκε, Ion. pro ἔτεκε, 3. sing. a. 2. ind. act. Est et τέκε, a. 2. imperat. act. verbi τίκτω, *pario*; f. τέξω, p. m. τέτοκα.

Τεκεδαι, a. 2. infin. m. verbi ejusd.

Τέκεσσι, dat. pl. Ion. pro τέκεσι, à τέκος, εος, τὸ, *fœtus*. Th. τίκτω, *pario*.

Τέκε' pro τέκνα, Ion. pro ἐτέκετο, *peperit*, 3. sing. a. 2. m. verbi τίκτω, *pario*, f. τέξω, et m. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον.

Τεκμαίρομαι, ῃ, ετται, *conjicio, argumentor*; item *destineo, ad finem perduco*: a. 1. m. ἐτεκμηράμην. à τεκμαίρω.

Τεκμαίρω, *certis signis ostendo et probo*: à

ΤΕ'ΚΜΑΡ, ατος, τὸ, *finis, exitus rei*; item *signum*.

Τεκμήριον, ου, τὸ, *certum signum*: à τέκμωρ.

Τέκμωρ τὸ, idem quod τέκμαρ; item *finis seu scopus, quem quis in actionibus suis proponit*; *testimonium, signum*.

Τέκνα, τὰ, *liberi, nati*: nom. pl. à τέκνον, q. v.

Τεκνίον, ου, τὸ, *filiolus, filiola*.

Τεκνογονέω, *liberos pario*; f. ήσω, p. τεκνογονηκα, a. 1. ἐτεκνογόνησα.

Τεκνογονία, ας, ἡ, *liberorum procreatio*: à

Τεκνόγονος, ος, ὁ ξ ἡ, *liberos pariens*: ex τέκνον, et γίνομαι, *nascor*; p. m. γέγονα.

Τέκνον, ου, τὸ, *fœtus, proles, filius, filia*: τέκνα, ων, τὰ, *liberi*: à τίκτω, *pario*.

Τεκνοποιέω, *liberos procreo*; *filium adopto*: à τεκνοποιὸς.

Τεκνοποιέομαι, f. ήσομαι, ind. pass. verbi præced.

Τεκνοποιὸς, ὁ, ἡ ξ ἡ, *liberos procreans*: ex τέκνον, ου, τὸ, *filius*, et ποιέω, *facio*.

Τεκνοτροφέω, ῶ, *liberos educo*; f. ήσω, p. τεκνοτροφήκα, a. 1. ἐτεκνοτρόφησα. Ex τέκνον, ου, τὸ, *filius*, et τροφὸς, *nutrio*, quod à τρέφω, *alo*.

Τεκνοτρόφος, ος, ὁ ξ ἡ, *qui vel quæ liberos alit*: et

Τεκνότροφος, ος, ὁ ξ ἡ, *qui vel quæ liberis alitur*.

Τεκνόφι, adv. *per filium, opera filii*, ἀπὸ τοῦ τέκνον, Stamonit.

Τεκνοφόνος, ος, ὁ ξ ἡ, *liberos interficiens*.

Τεκνόω, *liberos procreo, genero*; item *liberos habeo, peperi*: præs. pass. τεκνόομαι, *pignor, nascor*: à τέκνον, *proles*. Th. τίκτω, *procreo*.

Τεκνωσις, εως, ἡ, *liberorum procreatio*: à præcedente.

Τέκον, ες, ε, Ion. pro ἔτεκον, a. 2. infin. act. verbi τίκτω, *pario*; f. m. τέξομαι, a. 2. part. τεκὼν, ὁύσα, gen. pl. τεκόντων.

Τέμος, ους, τὸ, *fœtus, proles*: à τίκτω, *pario*.

Τεκοῦσα, *pariens*; a. 2. part. act. f. g. à τεκὼν, ὁύσης, quod vide.

Τεκτήνω, *fabricor, struo*; *artem fabrilem exerceo*; f. ανῶ. à τέκτων, ονος, ὁ, *faber*. Th. τύκω, *fabricor*.

Τεκτήνατο, Ion. et Att. pro ἐτεκτήνατο, 3. sing. a. 1. m. verbi τεκτήνω, *fabricor*.

Τεκτονικὸς, ἡ, ὁν, *fabrilis*: à τέκτων.

Τέκτονος, gen. sing. à

Τέκτων, ονος, ὁ, *faber*; qu. τεκτανων, à τύκω, *fabricor*; f. ξω, p. τέτυχα, p. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται, (ubi e abjici solet.)

Τετὰν, ὁύσα, ὁν, nor. 2. part. act. verbi τίκτω, *pario*; f. m. τέξομαι, a. 2 ἔτεκον.

Τελαμὼν, ὼνος, ὁ, *fascia, lorum clypei* aut *ensis*: à τελάω, *suffero, sustineo*.

Τελαμώνιοι, *baltea coriacea quibus armantur canes adversus feras*: à præced.

Τελαμώνιος Αἴας, *Ajax Telamonius*, nomen propr. Hinc Τελαμωνιάδης, ὁ, ὁ.

Τελειόω, præs. infin. pass. verbi τελέω, *ad finem perduco*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τελῇς, *perficias*, 2. sing. præs. sub. act. verbi ejusd.

Τελίουσι, *sunt*, Dor. pro

Τελέουσι, 3. pl. præs. verbi τελέω.

Τελίσθω, ας, αι, *sum, fio, orior*: Poët. τελίσσομαι, idem: in 3. pl. τελίσσονται. τελίσσωσι, 3. pl. præs. sub. act. Th. τέλλω, *sum, fio*.

Τέλλει, dat. sing. à τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τελεῖν, *perfecta*: f. g. à τέλεος.

Τελείλο, *perficiebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi τελείω, Poët. pro τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τέλειος, ος, ὁ ξ ἡ, et τέλειος, εία, ειον, *perfectus, integer*; *eximius, de victimis*; *solidus, concinnatus, finitus*: in comparat. τελειότερος, ἰέρα, ἰερον. Th. τέλος, *finis*.

Τελειότης, ήτος, ἡ, *perfectio, integritas, consummatio*: à præced.

Τελείω, ῶ, *perficio, finio, conficio, consummo, termino*; *sacro, initio*; f. ώσω, p. τετελείωκα, a. 1. ἐτελείωσα, a. 1. sub. τελειώσω, a. 1. infin. τελειῶσαι, præs. pass. τελείομαι, οὔμαι, *perficior*, p. pass. τετελείωμαι, σαι, ται, *perfectus sum*, p. part. pass. τετελειωμένος, η, ον, a. 1. pass. ἐτελειώθην, ης, η, a. 1. sub. pass. τελειωθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. τελειωθῶσι, ab eod.

Τελείων, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi τελέω.

Τελείται, 3. sing. præs. pass. verbi ejusd.

Τελεῖν, Poët. pro τελεῖα, *perficio*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τελεσθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi τελέω.

Τελέσαι, *perfectè, absolutè*; *integrè, plenè*; *prorsus, omninò*: adv. à τέλειος, *perfectus*. Th. τέλος.

Τελεσιεργὸς, ους, ὁ, *perfectio, consummatio*: et

Τελεσιουργὸς, οῦ, ὁ, *consummator*: à p. pass. verbi τελείω.

Τελέσσε, 2. sing. præs. opt. act. verbi τελέω, *finio*. Th. τέλος.

Τέλεσσε, idem quod τέλεσε, *perfectus*: et

Τελέσσι, idem quod τελείω, *perficio*: hinc præs. infin. τελέσσαι. Th. τέλος.

Τελέσσι, a. 1. infin act. et

Τελέσσαι, a. 1. opt. act. τελέσαι, a. 1. part. act. verbi τελέω, quod vide.

Τελέσσας, Æol. pro τελέσας, quod vide ja præced.

Τέλεσσεν, Ion. pro ἐτέλεσεν, 3 pl. a. 1. ind. act. verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος,

Τελέσσεο, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ejusd.

Τέλεσσε, Ion. pro ἐτέλεσε, 3. sing. a. 1. act. et

Τελέσσατε, 2. pl. a. 1. sub. act. ver. verbi τελέω.

Τελέσσῃ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ejusd.

Τελεσσήτην, 3. sing. f. 1. pass. verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τελεσιάδης, ου, ὁ, Dor. pro

Τελεσιάδης, ου, ὁ, πατρωνυμικὸν, pr. Τελεσίας, ου, ὁ.

Τέλειος, ου, ὁ ξ ἡ, *finem imponens, perfectus, ultimus*. Th. τέλος.

Τελεσιεργέω, *perficio*; item *ultio*: à

Τελεσιεργὸς, ου, ὁ ξ ἡ, *perficiens* qui τελείους ἔργων producit. Th. τέλος.

Τέλεσμα, ατος, τὸ, *vectigal*. Th. τέλος, *tributum*.

Τελέσσον, άτω, *perfice*, a. 1. imperat. act. verbi τελέω, *perficio*: Ion. eod. Th.

Τέλεσσεν, Ion. et Poët. gen. pro ἐτέλεσσα, a. 1. ind. act. verbi τελέω, quod vide.

Τέλεσσεν, gem. σ. Poët. pro τέλεσσ. *perficerit*, 3. sing. a. 1. sub. verbi ejusd.

Τελεσσιγαμίοισι, pro τελεσιγαμίοισι *perficientibus nuptias*: dat. pl. à

Τελεσίγαμος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui vel quæ perficit nuptias*: ex τέλος, *perfectio* (Th. τέλος, *finis*) et γάμος, ου, ὁ, *nuptiæ*. Th. quoque γαμέω, *uxorem duco*.

Τελέσσω, *perficiam*, Poët. pro τελέσω, f. 1. ind. vel a. 1. sub. act. verbi τελέω, q. v.

Τελεσσοφίῃ, *ad finem perduco, perficio*: à

Τελεσσόφος, ου, ὁ ξ ἡ. *ad finem producens; qui perfectum fructum fructifer, utilis; ad finem perductus, perfectus, completus*: [" meretrix, quæ tributum pro corpore git, *meretrix*. Deut. Ar. Is. de LXX. c. 17. interpretatur *tia ferens*, mulier quæ sacris tium operatur. Idololatria et scortatio passim in S. S. guntur. τελεσφόρος ἄκαν ap. S.

justitia summa. Jensius, Ferc. literar. p. 45.] ex τέλος, *finis*, et φέρω, *fero*.

Τελετή, ῆς, ἡ, *finis, exitus*; item *initiatio, expiatio, sacerdotium, cæremoniæ*. Th. τέλος.

Τελεῦντι, et Τελεῦσι, Dor. pro τελοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος.

Τελευτᾶ, ᾶς, ὁ, Dor. pro τελευτή, ῆς, ἡ, quod vide

Τελευταῖος, αία, αῖον, *finalis, ultimus, postremus, novissimus, extremus*: à τελευτή.

Τελευτᾷν, pro τελευτᾶσθαι, præs. infin. verbi τελευτάω, quod vide.

Τελευτάσει, *perficiet*: 3. sing. f. 1. act. Dor. pro τελευτήσει, et

Τελεύτασεν, *finivit*: Dor. et Ion. pro ἐτελεύτησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à seq.

Τελευτάω, *finio, ad finem perduco*; *morior*; f. ήσω, a. 1. ἐτελεύτησα, a. 1. part. act. τελευτήσας, αντος, perf. ind. act. τετελεύτηκα, præs. pass. τελευτάομαι. à

Τελευτή, ῆς, ἡ, *finis, exitus; mors, decessus, obitus*. Th. τέλος, *finis*.

Τελευτῆσαι, a. 1. infin. act. τελευτήσαι, dat. pl. a. 1. part. act. verbi τελευτάω, quod vide.

Τελέω, -ῶ, *ad finem perduco, finio, perficio, effectum reddo, absolvo; vendo, solvo*: est et *attribuor*; *initio sacris*: neut. *tendo, pertineo aliquò*; f. εσω, p. τετέλεκα, a. 1. ἐτέλεσα, a. 1. sub. act. τελέσω, ῆς, ῇ, perf. pass. τετέλεσμαι, a. 1. pass. ἐτελέσθην, ῆς, ῆ, f. 1. pass. τελεσθήσομαι, ῇ, εται, a. 1. sub. pass. τελεσθῶ, ῇς, ῇ. Th. τέλος, *finis*.

Τελέως, *plenè, planè, perfectè*, adv. à τέλος.

Τελείωσις, ωσις, ἡ, idem quod τελείωσις, *perfectio, consummatio*. Th. τέλος.

Τελεῖς, ἐέσσα, ῆεν, *perfectus, eximius*: ab eod. Th.

Τελέσσας, *perfectas*: acc. pl. f. g. à τελείως.

Τελέσσομαι, *compleor, perficior, initior*; Hesych. Th. τέλος.

ΤΕΛΑΙ'ΝΗ, ης, ἡ, piscis nomen, quia celeriter τέλλει, *crescit*, ut fit τελεία.

Τελλὶς, *totum*. Hesych. nempè τέλλειον ex partibus, quæ illud τελεῖσι.

Τέλλομαι, Poët. pro ὑπάρχω, *sum, existo*: à

ΤΕ'ΛΛΩ, inusit. *facio, fio, orior*. Hinc ἀνατέλλω, *oriri facio*, ἀντέλλω, *injungo*.

ΤΕ'ΛΜΑ, ατος, τὸ, *lacuna, locus cænosus seu palustris*.

Τελμὶς, ῖνος, ὁ, *lutum*: à præced.

ΤΕ'ΛΟΣ, ους, τὸ, *finis, exitus*; *vectigal*; *impensa*; *dignitas, qualis magistratuum, qui ei in τέλει dicuntur*; *legio, turma, cohors*; *maturitas virginis*, unde et *nuptiæ*; *mysteria*; *formulæ*: τέλος εἰς τέλος, πρὸς τέλος, ἐπὶ τέλει, *denique, ad extremum*; διὰ τέλους, *in perpetuum*; τέλος ὃλ, *ad finem, ad mortem usque*, Ion. scribentibus sæpe est χρῆμα, *res*. [* ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὅμως ἀγαθῶν τι κἀκῶν τι, Hes. Op. *penes hæc enim potestas est simul bonorumque malorumque*: ἐννεακαίδεκα, ὀπλιτῶν τέλη, Appian. de B. C. *undeviginti militum legiones*, scribens de numero legionum in pugnâ Philippicâ

Τελοῦσι, *perficiunt*: 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω.

Τέλσον, ου, τὸ, *finis, extremitas*: à τέλος.

Τελχὶν, *fascinator*: qui homines in rebus non bonis θέλγει, *demulcet*.

Τελῶν, *perficiens*: præs. part. verbi τελέω.

Τελωνίω, -ῶ, *portorium exigo, vectigalia conduco*: à

Τελώνης, ου, ὁ, [* *publicanus*: propriè qui portorlis exigendis præficiebatur ab ipsis *publicanis*, melioris conditionis hominibus. Illi in odia hominum incurrebant, ut notat Cic. de Offic. l. 1. et Salm. de Fœn. Trap. 243.] ex τέλος, ους, τὸ, *vectigal*, et ὠνέομαι, -οῦμαι, *emo*.

Τελώνιον, ου, τὸ, *TELONIUM*: locus ubi Publicani sedebant et vectigal exigebant. à præced.

Τέμαχος, ους, τὸ, *frustum sectione alicundè ablatum*, impr. *pisis*: *pisces, salsamenta*: à τέμνω, *seco*.

Τεμάνει, dat. sing. à

Τέμενος, ους, τὸ, *portio agri à cæteris resecti*; *ager sacer*, *nemus sacrum, fanum*. Th. τέμνω, *seco*.

Τεμνουσαι, *secantes*; Dor. pro

Τέμνουσαι, nom. pl. f. g. præs. part. à

ΤΕ'ΜΝΩ, *seco, scindo*; f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔτμαγον, p. m. τέτομα.

Τέμπεα, -η, τὰ, *TEMPE*, locus amœnissimus in Thessaliâ.

Τεμὶς, f. 1. ind. act. verbi τέμνω.

Τέναγος, ους, τὸ, *locus humidus, maris illuvies, limus*: à τέγγω, *humecto*.

Τένδει, *arrodit*: 3. sing. præs. à

ΤΕ'ΝΔΩ, seu τένδω, *comedo, rodo*.

Τένεδος, gen. Ion. τενέδοιο, nom. propr. insulæ.

Τένθης, ου, ὁ, *vorator, liguritor*. à τένθω.

Τενθρηδὼν, et τενθρήνη, ης, ἡ, *insectum aculeatum*, ut vespa. Th. τένθω.

Τένοντα, acc. sing. et

Τένοντε, nom. dual. à

Τένων, οντος, ὁ, *tendo, finis musculi*: pars nervosa, cujus actio præcipuè in τείνω, id est *tensione* consistit: à τείνω, [* Hinc Angl. TENDON.] Est et *cervix*.

Τενοντόω, -ῶ, *cervices abscindo*: à præced.

Τέξεσθαι, f. 1. inf. m. verbi τίκτω, *pario*: f. m. τεξοῦμαι, ῇ, εται, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα.

Τέο, Ion. pro τοῦ, id est, τίνος, Poët.

Τέοισι' et τέοισι, dat. pl. à

Τέος, ὰ, ὸν, *tuus, a, um*, Dor. pro σὸς, ἡ, ὸν. Th. σὺ, *tu*.

Τέραμνος, ου, ὁ, *arca*; *tectum, tentorium*: adj. τέραμνος, η, ον, *mollis*: et

Τέρεμνον, ονος, ὁ ξ ἡ, *mollis, tener*: à τέρην, idem.

ΤΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, *signum, portentum, prodigium*.

Τερασκόπος, Poët. Sync. pro τερατοσκόπος, quod vide.

Τερατεύομαι, et

Τερατεύω *monstra loquor*. Th. τέρας.

Τερατοσκόπος, ου, ὁ ξ ἡ, *prodigiorum inspector et observator, vates*: ex τέρας, τὸ, *portentum*, et σκόπος, quod à σκέπτομαι, *inspicio, video*, p. m. ὄσκοπα.

Τερατοποιὸς, οῦ, ὁ ξ ἡ, *faciens prodigia*. Th. τέρας.

Τερατώδης, ους, ὁ ξ ἡ, *portentosus*. Th. τέρας.

ΤΕΡΕ'ΒΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, *TEREBINTHUS*: arbor.

Τέρεινα, et Ion. τερείνη, ας, ἡ, *tenera*: à masc. ὁ τέρην, ενος, quod vide.

Τερέμινθος, et τέρμινθος, ου, ἡ, idem ac τερέβινθος

Τέρενα, acc. sing. à τέρην.

Τερετίζω, *cantum edo, sono*; *lascivie cano, garrio*.

ΤΕΡΕ'Ω, f. ήσω, *terebro, torno*; *vulnero*: qu. à τείρω, *tero*. Hinc.

Τέρετρον, ου, τὸ, *terebra*.

Τερέτισμα, ου, τὸ, *terebella*.

Τερηδὼν, ονος, ὁ, *TEREDO*: à τερέω.

Τέρην, ενος, ὁ, f. g. τέρενα, n. τέρεν, *TENER, mollis*. Angl. TENDER, à τείρω, *tero*, quia facilè *teritur*.

Τερθρεία, ας, ἡ, *præstigia, incantatio*: à τερθρεύω.

Τερθρεὺς, ῆος, ὁ, *præstigiator*: à τέρας.

Τερθρεύω, vel -εύομαι, *præstigiis illudo*: à præced.

Τέρθον, ου, τὸ, *artemo*, funis quo utrinque velum trahitur ad antennæ summum jugum. Etymol. qu. τέρετρον, quia per *foramen* ducitur. Th. τέρω, *terebro*.

Τέρι' pro τέρμα, quod vide.

ΤΕ'ΡΜΑ, ατος, τὸ, *terminus, meta, finis*; adv. *tandem, ad extremum*. hinc τέρμις, et τέρμων, idem: Angl. TERM. à τείρω.

Τέρμινθος, idem quod τερέβινθος.

Τερμίεις, ίεσσα, ίεν, *ad pedes usque demissus, talaris*. Th. τέρμα, ατος, τὸ, *terminus*.

Τέρμις, et

Τέρμων, idem ac τέρμα, quod vide.

Τέρπει, *delectat*: 3. sing. præs. act. τέρπεται, 3. sing. præs. pass. verbi τέρπω.

Τέρσιο, Ion. pro τέρσου, præs. imperat. pass. ejusd. verbi.

Τερπίκερως, 3. sing. præs. imperat. pass. et

Τέρσετ', Ion. pro ἐτέρσετο, 3. sing. imperf. pass. verbi præced.

Τερπικέραυνος, ου, *fulmine gaudens*: ex τέρπομαι, *delector*, et κεραυνὸς, ὁ, *fulmen*.

Τεύγμα, ατος, τὸ, *structura, opus.* Th. τύχω, *paro.*

Τευθήν, ῆνος, ὁ, *explorator* : à τέω, *quæro,* vel pro πευθήν.

ΤΕΥ΄ΘΟΣ, ι, ὁ, *piscis ex sepiarum genere ; loligo major existimatur esse.* τευθίς, ίδος, ἡ, *loligo minor.*

Τεύθρων, acc. sing. nomen proprium.

Τεύκρος, ι, ὁ, *fabricator.* Est et nom. propr. à quo Trojani dicti sunt *Teucri.* Th. τύχω, *fabricor.*

Τευμάομαι, *struo, fabricor* : à τεύχω, idem.

Τεύξ', Ion. pro ἔτευξε, *fecit* ; 3. sing. aor. 1. ind. act. et

Τεῦξαν, pro ἔτευξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τεύχω, *fabricor,* f. m. τεύξομαι, f. inf. med. τεύξεσθαι.

Τεύξεαι, Ion. pro τεύξῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ejusd.

Τεύξεσθαι, inf. f. m. et

Τεύξομαι, f. 1. m. verbi τεύχω, *fabricor,* et τυγχάνω, *assequor.*

Τευξόμενος, *consecuturus,* part. præced.

ΤΕΥΤΑ΄ΖΩ, f. άσω, *satago, seduld rem curo, milito* ; qu. à τεύχω, vel τέω.

ΤΕΥ΄ΤΛΟΝ, υ, τὸ, *beta* : Att. pro σεῦτλον, oleris genus.

Τεύχε, vel est. 3. sing. imperf. act. Ion. vel præs. imperat. act. verbi τεύχω, *fabricor,* fut. ξω, a. 2. ἔτυχον.

Τεύχε', pro

Τεύχεα, ων, τὰ, *arma* ; dat. pl. τεύχεσι. à τεῦχος.

Τεύχουσα, Dor. pro τεύχουσα, præs. part. f. g. à τεύχω, *fabricor.*

Τεύχοντα, 3. pl. imperf. pass. Ion. verbi τεύχω, *fabricor.*

Τεῦχος, εος, τὸ, *vas ; alveus ; liber ; instrumentum* : et τὰ τεύχεα, *instrumenta bellica, arma.* Th. τεύχω.

Τευχω, *para* ; præs. imperat. m. à

ΤΕΥ΄ΧΩ, *fabricor, struo, paro* ; (qu. à τίκω, *pareo*) f. ξω, p. τέτευχα, a. 2. ἔτυχον, perf. pass. τέτευγμαι, pro quo τετυγμαι, ξαι, κται, a. 1. pass. ετύχθην, et ἐτύχθην.

ΤΕ΄ΦΡΑ, ας, ἡ, et Ion. τέφρη, *cinis* ; qu. à τύφω, *uro.* Hinc

Τεφρόω, ῶ, *in cinerem redigo,* f. ώσω, p. τετέφρωκα, a. 1. ἐτέφρωσα, a. 1. part. act. τεφρώσας, ασα, αν, Th. τέφρα, *cinis.*

Τεφρώδης, ους, ὁ ἡ, idem quod τεφρὸς. Th. τέφρα.

Τεχθείς, είσα, έν, a. 1. part. pass. τεχθῆναι, *natum esse,* a. 1. inf. pass. verbi τίκτω, *pario,* f. m. τεκοῦμαι, a. 2. pass. ἐτέχθην.

Τεχθείσα, ης, f. g. ejusd.

Τεχθῆναι, a. 1. inf. pass. Vide τεχθείς.

Τεχθήσομαι, *natus ero* ; f. 1. ind. pass. verbi τίκτω, *pario,* q. v.

Τεχνάζομαι, *fabricor, astutè edifico, machinor* ; f. m. άσομαι, med. ά

Τεχνάζω, f. άσω, *arte paro et confficio ; machinor et fabrico, solerter invenio ; dolis utor.* Th. τέχνη.

Τέχνημα, ατος, τὸ, *dolus, machinamentum* : à τεχνάζω, *arte confficio.* Th. τέχνη, *dolus.*

Τεχνάω, f. ήσω, *arte paro et confficio, artificiosè fabricor, solerter invenio ; callidè ago* : à seq. Th.

ΤΕ΄ΧΝΗ, ης, ἡ, *ars, dolus, fallacia, TECHNA* : quasi à τεύχω, vel τίκω, *pario.*

Τεχνήεις, ήεσσα, ῆεν, *artificiosus ;* à præced.

Τεχνηέντως, adv. *artificiosè* : à præced.

Τεχνήμων, ονος, ὁ ἡ ὦ, *artificiosus* : à præced.

Τεχνικὸς, ὴ, ὸν, *ad artem pertinens ;* item *artificiosus ; ingeniosè præditus solertiâ.* Th. τέχνη.

Τεχνικῶς, adv. *artificiosè, solerter :* à præced.

Τεχνικώτερος, *artificiosius* ; comp. n. g. à τεχνικὸς, *artificiosus.* Th. τέχνη, *ars.*

Τεχνίτης, ου, ὁ, *artifex* : ab eod. Th.

Τεχνίτις, ιδος, ἡ, *magistra* : ab eod. Th.

Τεχνολογία, *de arte dissero ; arte loquor, artificiosè disputo* : et

Τεχνολογία, ας, ἡ, *oratio de artibus ;* item *oratio ex arte facta* : à

Τεχνολόγος, ου, ὁ ἡ ὦ, *qui de arte loquitur ;* item *qui artificiosè loquitur* : ex τέχνη, et λόγος.

Τέῳ, dat. Ion. pro τινὶ, *cui* : Sed

Τεῷ, dat. sing. à τεὸς, *tuus* : et

Τεὼ, nom. dual. à τεὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um* : et

Τέων, Ion. pro τινῶν, *aliquorum.*

Τέως, *tamdiu, antea, interea* : ab ἕως, *donec.*

Τῇ, dat. f. g. adverbial. sumpt. *hùc, ed parte.* Th. ὁ, ἡ, τὸ.

Τῆ, Dor. pro τῇ, *carpe* ; præs. imperat. verbi τέω. Vel pro τῆθι, per Apoc. à τῆμι, *capio.*

ΤΗ΄ΒΕΝΝΑ, ης, ἡ, et τήβεννος, ου, ὁ, *toga, vestis Romana* : à quodam *Tebenno* Arcade, inventore.

Τηγανίζω, *frigo, in sartagine coquo* : f. ίσω, p. τετήγανικα, à

Τήγανον, ου, τὸ, *sartago* ; qu. τήκανον, à τήκω, *liquo.*

Τῆδε, *huc* ; *istic.* τῇδε κἀκεῖσε, *hùc, illuc,* adv. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc.*

Τήθη, vel τηθὴ, *nutrix.* Est et τηθὴ, idem. Th. τιτθὸς, *mamma.*

Τῆθος, εος, τὸ, *ostreum quoddam* : à τηθὺς quia *terreum.*

Τηθὺς, ὑος, ἡ, *terra* ; qu. à τήθη, *nutrix,* quia terra omnia nutrit. Est et

Τηθὺς, ὑος, ἡ, *TETHYS,* nom. mulieris ; acc. Τηθὺν.

Τηκεδόνι, dat. sing. à

Τηκεδὼν, idem quod τῆξις, εως, ἡ, *tabes, tabefactio.* Th. τήκω, *liquefacio,* f. ξω.

Τήκτικὸς, ὴ, ὸν, *vim liquefaciendi habens* : et

Τηκτὸς, ὴ, ὸν, *liquefactus, liquabilis* : à perf. pass. seq.

ΤΗ΄ΚΩ, *liquefacio, liquo, macero, consumo, mollio* ; f. ξω, p. τέτηκα, præs. pass. τήκομαι, *marceo, macesco, liquor, tabesco, macresco* ; a. 1. pass. ἐτάκην, ης, η, fut. 2. pass. τακήσομαι.

Τηλαυγέω, ῶ, *longè splendorem spargo, eminùs splendeo* : à τηλαυγὴς.

Τηλαυγὴς, ους, ὁ ἡ ὲς, *longè splendorem spargens, lucidus, prafulgens* : ex τῆλε, vel τηλοῦ, *procul,* et αυγὴ, ῆς, ἡ, *splendor.*

Τηλαύγησις, εως, ἡ, *splendor longè disperus* : à τηλαυγέω.

Τηλαυγῶς, adv. *splendorem longè spargendo ; clarè* : à τηλαυγὴς.

ΤΗ΄ΛΕ, adv. *procul, longè* τῆλε et τηλόθι, idem.

Τηλεθάων, gen. pl. nomen gentis.

Τηλεθήλος, ου, ὁ ἡ ὴ, *eminens,* vel *e remoto loco jaculans* : ex τῆλε, *procul,* et βαλλω, *jacio,* p. m. βέβηλα, Sed

Τηλεθόωλος, *qui è remoto loco ferit.* Vide præced.

Τηλεθόωντες, *florentes* ; nom. pl. præs. part. à τηλεθάω. Th. θάλλω, *floreo,* p. m. τεθήλα, et per Metath. τήλεθα. undè

Τηλεθάων, *germine, virore, pulchritudine floreo.*

Τηλεκλειτείο, gen. Ion. à

Τηλεκλειτὸς, ὸ, *inclytus.* Est et nomen viri : ex τῆλε, *procul,* et κλέος, *celebre.*

Τηλεκλυτὸς, ὴ, ὸν ἡ ὸς, *è longinquo evocatus* : ex τῆλε, *procul,* et κλύω, κλυτὸς, perf. pass. κέκλυμαι, σαι, ται.

Τηλεκλυτὸς, ὴ, *clarus, cujus nonnisi inclyta fama procul patescit* : ex τῆλε, *procul,* et κλύω, *audio.*

Τηλέμαχος, ου, ὁ, nom. propr. ex Hom. Od.

Τηλέσκοπος, ου, ὁ ἡ ὸς, *eminùs apparens* : ex τῆλε, *procul,* et σκέπτομαι, σκοπέω, *video,* fut. m. ψομαι, p. m. σκοπαι. Sed

Τηλεσκόπος, *longè aspiciens.* Vide præced.

ΤΗΛΕ΄ΘΙΟΝ, ου, τὸ, *portulaca agrestis.*

Τήλεφος, ου, ὁ, nomen viri.

ΤΗΛΙ΄Α, ας, ἡ, et τηλία, *vas vinclà figurâ ; arca, qualis est frumentaria ; ambitus cribri ; tabula, in quâ teseris luditur.*

Τηλικαῦτα, pl. n. g. à τηλικοῦτος, ῆ, ν.

Τηλίκος, η, *tantus, tanta statu* : ab ἥλιξ, *quantus* : de magnitudine corporis.

Τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο, et frequentiùs τηλικοῦτον, *tantus, a, um,* et de *magnitudine,* et de *statu.* Ex τηλίκος, *tantus,* (quod ab ἥλιξ, *quantus*) et τὸς, αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc.*

Τήλινος, ίνη, ινον, *ex ferno gracilis tus* : à

ΤΗΛΕ, ος, et ιδος, ἡ, *fenum græcum*: qu. à τῆλε, quia herba est caule et siliquis longè extensis.

Τηλόθι, *eminùs longè*: et

Τηλόθεν, adv. regit gen. id. quod Th. τῆλε, *procul*.

Τηλοῦ, adv. idem cum Th. τῆλε, *procul*.

Τηλοῦρὶς, ὅ, ὁ ἡ ὑ, *cujus termini procul sunt, longinquus, longè semotus*: ex τῆλε, et ὄρος, *terminus*.

Τηλυγέτης, ου, ὁ, per Sync. pro τηλυγενέτης, propriè *procul absente patre genitus, in senectute genitus, natu minimus, carus parentibus*: ex τῆλε, *procul*, et γίνομαι, *nascor*.

Τηλύγετος, ίτη, ετον, idem quod præced.

Τημελῶ, -ῶ, f. ήσω, *curam habeo*: à

Τημελὴς, ὁος, ὁ ἡ ὁ, *diligens*: ex τέω, et μέλει.

Τήμερ, ατ. Att. pro σήμερον, adv. *hodiè*: ab ἡμέρα, *dies*.

Τῆνος, et τηνόσδε, *tum*, Poëticum, respondet ὅδε, *quum*, à quo derivatur.

Τηνίκα, pro τῆμος, q. v.

Τὴν, *hanc*, τήνδε, τήνγε, acc. sing. ab ὁ, ἡ, *hæc*.

Τῆνα, *illa*, Dor. à τῆνος, α, ο, pro ἐκεῖνος, q. v.

Τηλέλλης, *obiter, leviter, gratis, nulle periculo; inaniter, frustrà, temerè; alicui, alicui*: adv. qu. τῶν ἄλλως, *hoc frustrà*.

Τηλόκλεια, ἡ, et -ος, ὁ, *lyræ harmonia et pulsatiuncula, quæ in victoria celebatur*. An à τὸ κλέλαι?

Τηνῆ, Dor. pro ἐκεῖ, *illic, ibi, illuc*.

ΤΗ'ΝΕΑΑΑ, ης, ἡ, et τήνελλος, ου, ὁ, *lyræ harmonia*.

Τηνεσμὸς, ὁ, *TENESMUS*: item τηνεσμός, à τείνω, *tendo*.

Τηνίκα, *tunc*, adv. et

Τηνικάδε, et τηνικαῦτα, pro eodem. [* τηνικαῦτα, *tam serâ nocte*, Lys. p. 14. Plat. Apoph. Lac. p. 21. *tum demum*. Lys. p. 79.] Th. ἡνίκα, *quum*; extra interrog.

Τηνῆδε, Dor. pro ἐκεῖ, *illic, ibi*.

Τῆνος, τῆνα, τῆνο, *ille*, Dor. pro ἐκεῖνος.

Τῆνα, Dor. pro ἐκείνου, *illius*; gen. sing. Dor. à τῆνος, *hic*; hinc τηνῆδε, adv. pro ἐκεῖθεν, *illinc, ex eo loco*.

Τῆνις, Ion. et Poët. pro ὅστις, *ut, veluti*; est et *ubi*.

Τήρει, *servato*; præs. imperat. act. et

Τηρεῖσθαι, *servari*; præs. infin. pass. à τηρέω.

Τηρέουσι, Dor. pro τηροῦσι, *custodiunt*: 3. pl. præs. ind. seq. verbi.

ΤΗΡΕ'Ω, -ῶ, -άεις, -εῖς, -άει, -εῖ, *servo, asservo, tueor, custodio, observo: insidior, insidiosè observo; expecto*: imperf. ἐτήρουν, -ουν, f. ήσω, p. τετήρηκα, a. 1. ἐτήρησα, ας, ε, a. 1. imperat. act. τήρησον, ήσατω, et in 2. pl. τηρήσατε, *servate*, a. 1, sub. act. τηρήσω, ῇς, ῇ, a. 1. infin. τηρῆσαι, aor. 1. part. act. τηρήσας, αντος, præs. pass. τηρέομαι, *asservor*, præs. inf. pass τηρεῖσθαι, imperf. pass. ἐτηρέμην, -εῖμην, -εῖο, -ετο, -εῖτο, perf. pass. τετήρημαι, σαι, ται, perf. part. pass. τετηρημένος, η, ον, *servatus, a, um*, a. 1. ind. pass. ἐτηρήθην, ῆς, ῆ, aor. 1. opt. pass. τηρηθείην, ης, η, a. 1. inf. pass. τηρηθῆναι, *reservari*.

Τηρήσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi τηρέω.

Τήρησις, εως, ἡ, *observatio*; item *custodia, carcer*: à 2. sing. p. pass. verbi τηρέω, *servo*.

Τῆσι, Ion. pro ταῖς, *his*, dat. pl. f. g. ab ἡ, *hæc*,

Τητᾶ, *queras, careas*, 2. sing. præs. med. verbi seq.

ΤΗΤΑ'Ω, *privo*, hinc τήτη, ἡ, *privatio, penuria*. Est et τητάω, *quæro, tento*, f. ήσω, qu. à τάω, *quæro*. [* τητάομαι, *careo, destituor*. Hes. Op. 608.]

Τῆτες, Att. idem quod σῆτες, τὸ ἔτος, *hoc anno*.

Τῆτη, ης, ἡ, *privatio, penuria*. Th. τητάω, *privo*.

ΤΗΤ'ΣΙΟΣ, ία, ιον, *inanis*.

Τηϋσίως, *temerè, frustra*: à præced.

Τί, *cur? quid?* Poët. τίη, ἡ τίς, *quis*: interrog. gen. τέο, τεῦ, indefinite *aliquid*; τέου, gen.

ΤΙΑ'ΡΑ, ας, et Ion. -η, ἡ, *capitis gestamen apud Persas, TIARA*. An à τίω, quòd honoratorum esset gestamen.

Τιβειάς, άδος, ἡ, nomen urbis; à Tiberio Cæsare sic denominata.

Τιβέριος, ου, ὁ, *nomen Cæsaris*, quo nomine et appellabantur qui ad Tiberim nascebantur.

ΤΙΒΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *tripus*; qu. quia τριῶν βάσεις habet.

ΤΙ'ΓΡΙΣ, ιδος, et ιος, ἡ, *TIGRIS*, fera.

Τίγω, Xenoph. idem quod θίγω, *tango*.

Τίει, *honorat*; 3. sing. præs. à τίω.

Τίεν, *honorabat*; 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἔτιεν, verbi ejusd.

Τίεσκεν, *honorabat*, Poët. et Ion. pro ἔτιε, 3. sing. imperf. act. à τίω, *honoro*, f. τίσω.

Τίεται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi τίομαι, *honoror*. Th. τίω.

Τίθα, *pumio*; idem quod τίω.

* Τίη, διατί, Hesych. Hom. Il. M, 310. *g* Γλαύκης, τίη, δὴ νῦν τετιμήσασθε μάλιστα.

Τίη, Poët. pro τί, *quid*.

ΤΙΘΑΙΒΑ'ΣΣΩ, vel τιθαιβάσσω, *mel conficio*; qu. à τιθύνω βάσιν, *ponere escam*: Mel, esca apum.

Τιθασσεύω, f. εύσω, *cicuro, mansuefacio*: à

ΤΙΘΑΣΣΟ'Σ, et τιθασὸς, ὴ, ὸν ὁ ἡ ὁ, *cicur, mansuetus, sativus*.

Τίθεαι, Ion. pro τίθεσαι, 2. sing. præs. ind. pass. verbi τίθημι, *pono*, f. θήσω.

Τιθεῖσι, Ion. pro τιθεῖσι, 3. pl. præs. ind. act. et

Τιθέουσι, Ion. pro τιθέασι, 3. pl. præs. ind. pass. verbi ejusd.

Τιθέρτ, Ion. pro τιθῇς, 2. sing. præs. sub. act. verbi τίθημι, *pono*, præs. sub. τιθῶ, ῇς, ῇ, Ion. τιθέω, ἐῇς, &c. et σι, additum per Paragogen.

Τίθει, *ponebat*, Ion. pro ἐτίθει, 3. sing. imperf. act. qu. à τιθέω, verbi τίθημι, *pono*. Sed τίθει, *pone*, præs. imperat. act. pro τίθετι, verbi ejusd. At.

Τιθεῖ, 3. sing. præs. ind. à τιθέω, et

Τιθεῖμεν, τιθεῖτε, τιθεῖεν, per Sync. pro τιθείημεν, ητε, ησαν, pl. præs. opt. act. verbi τίθημι, *pono*, præs. opt. act. τιθείην, ης, η.

Τιθείς, εῖσα, ἐν, præs. part. verbi ejusd.

Τιθείμεν, Ion. et τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præs. inf. act. et

Τίθεμι, Æol. pro τίθημι.

Τίθεν, *posuerunt*, Poët. et Dor. pro ἐτίθεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.

Τιθέωσι, præs. inf. act. à τίθεμι. Pindar. τιθέναι τινὰ ἐν φονίαις, *ponere aliquem in cædibus*, pro *interficere*.

Τιθήνα, *nutrix*: à τιθέω.

Τιθήνω, ω, *pono*; usitatiùs τίθημι.

Τιθὴ, ῆς, ἡ, *nutrix*: à τιτθὸς, *mamma*.

Τίθημαι, Poët. Ectasi pro τιθέμαι, Dor. pro τίθεμαι, præs. inf. act. et

Τιθήμενος, Poët. Ectasi pro τιθέμενος, præs. part. pass. verbi

ΤΙ'ΘΗΜΙ, *pono, colloco*. Dicitur iisdem ferè modis, quibus Latini *pono*, et *colloco* dicunt, ut *duco*, v. gr. *in laude*; *propono*, v. gr. *præmium*; *refero*, v. gr. *in numerum*; *propono disputandum*, vel *explicandum orationi*: *suppono*, de *hypothesi*; *concedo aliquid esse*. Ac præterea, *affero alicui, præbeo, præsto*; *reddo aliquam*, v. gr. *felicem, miserum*; *tribuo, attribuo*; *pignori oppono*: præs. imperat. τίθετι, ίτω, præs. inf. τιθέναι, præs. part. τιθεὶς, ἐντος, imperf. ἐτίθην, ης, η, et ἐτίθουν, tanq. à τιθέω, fut. θήσω, p. τέθηκα, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην, ης, η, a. 2. sub. act. θῶ, θῇς, θῇ, a. 2. part. θεὶς, ἐντος, perf. pass. τέθεμαι, pluq. perf. ἐτεθέμην, σο, το, a. 1. pass. ἐτέθην, ης, η, a. 1. sub. pass. τεθῶ, θῇς, θῇ, a. 1. inf. pass. τεθῆναι, a. 1. m. ἐθέμην, ω, ατο, a. 2. ind. med. θέμην, θεῖο et θοῦ, θεῖτο, a. 2. imperat. m. θέσο, et θοῦ, θέσθω, et in 2. pl. θέσθε, a. 2. part. m. θέμενος, η, ον. [* θείναι ὑποστήκην, act. *pignus dare*; θέσθαι ὑποστήκην, med. *pignus accipere*. ἄτλα θέσθαι, *armis indutias dare*. Decanus Cestriensis, vers. Angl. Xen. de rebus Græcis, Νόμον τιθέναι dicitur legislator. θείναι populus cui fertur et qui accipit, Salm. de modo usur. p. 502. c. 12. Kuster. de verbis med.]

Τιθηνέω, *nutrio, curo, colo, more nutricis tracto; permulceo, foveo*;

fingo, formo: f. m. ἔσσομαι, p. pass. τετιθένημαι. ἀ

Τιθήνη, ης, ἡ, τιθήνα, Dor. *nutrix*: et τιθηνός, ὁ, ὁ ἡ, *nutritor, educator*: ἀ τιθῶ, idem. Th. τιτθὸς, *mamma*.

Τίθητι, Dor. pro τίθησι, 3. sing. præs. verbi τίθημι.

Τιθωνὸς, ὁ, *filius Laomedontis, ab Aurorâ adamatus*; dat. sing. Τιθωνῷ

Τίκτει, Ion. pro τίκτει, 3. sing. imperf. act. et

Τίκτῃς, 2. sing. præs. sub. ἀ

ΤΙ'ΚΤΩ, *pario, gigno, creo*; f. τέξω, et m. τέξομαι, ῃ, εται. a. 2. ἔτικον, ες, ε. a. 2. sub. τίκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. act. τεκεῖν, a. 1. ind. pass. ἐτέχθην, ης, η, a. 1. part. pass. τεχθεὶς, εῖσα, ἐν, *natus, creatus, genitus, progenitus, editus*; f. 1. pass. τεχθήσομαι, ῃ, εται, p. med. τέτοκα, ας, ε, perf. part. m. τετοκὼς, ότος, ὁ, et f. g. τετοκυῖα, υίας, ἡ.

Τιλὰ, *panna*; quia solent τίλλεσθαι.

Τιλαὶ, ῶν, αἱ, *quisquiliæ*: aut illæ quæ à panno vulso evolant. Sed τίλαι, a. 1. Inf. act. et

Τίλλον, imperf. Ion. pro ἔτιλλον: et

Τίλλουσα, *vellens*: Dor. pro τίλλουσα, præs. part. f. g. omnia à

ΤΙ'ΛΛΩ, *VELLO, vellico, evello, discerpo*: imperf. ἔτιλλον, ες, ε, f. λῶ, p. τέτιλκα, a. 1. ἔτιλα, p. pass. τέτιλμαι, p. part. pass. τετιλμένος.

ΤΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *stercus, merda*.

Τιμᾷ, *honorat*, 3. sing. præs. ind. act. verbi τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem. Sed

Τίμᾳ, vel est 3. sing. imperf. act. Ion. vel est præs. imperat. act.

Τιμάγοραος, ου, ὁ, nom. propr.

Τιμάεις, εσσα, εν, Dor. pro τιμάμενος, *honoratus*. Vide τιμάντα.

Τιμαὶς, dat. pl. à τιμὴ, ἁς, ἡ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Τιμαίῳ, dat. sing. à Τιμαῖος, ου, ὁ, *Timæus*; nom. propr. Syr. *contaminatus*.

Τιμαλφέω, f. ήσω, *ob ingeniosa inventa honoro*: ἀ

Τιμαλφὴς, ἐος, ὁ ἡ ἑ, *qui honorem sibi invenit; qui habetur in pretio; pretiosus*; *qui facilè emporetur reperit*: ex τιμάω, *honoro*, et ἁλφέω, *invenio, excogito*.

Τιμὰν, Dor. pro τιμὴν.

Τιμάντα, Dor. pro τιμήντα, q. v.

Τιμάορος, ου, ὁ, *laudum alicujus celebrator*; item *punitor, ultor*: ex τιμὴ, et ἀείρω, p. m. ἠορα, et Ion. ἄορα.

Τίμαρχος, ου, ὁ, *TIMARCHUS*, nomen propr.

Τιμάσας, Dor. pro τιμήσας, a. 1. part. act. verbi τιμάω, *honoro*, q. vide.

Τιμασθῆται, *honorabuntur*; Dor. et Æol. pro τιμήσουσι, 3. pl. f. 1. act. ἀ

Τιμάω, honoro, decoro, magni facio, æstimo; item *punio, multo*: f. ήσω, p. τετίμηκα, p. pass. τετίμημαι; σαι, ται, a. 1. med. ἐτιμησάμην, ω, ατο. ἀ τιμὴ, *honor*.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor, cultus, veneratio, decus, dignitas*; *pretium, quo res aliqua æstimatur*; *pœna, ultio, mulcta, census*: [* *Statua* Reines. Inscript. v. 43. tempor. Adriani vel Antonini Pii: *præmium*, l. Tim. v. 17. Sic Polyb. τίνος ξ πάλιξης τιμῆς δεῖ ἀξιοῦσθαι Μακέδονας; *quonam et quanto præmio afficiendi sunt Macedones?*] dat. pl. τιμαῖς. ἀ τίω, *honoro*, f. τίσω, p. τέτικα, p. pass. τέτιμαι.

Τιμήεις, ήεσσα, ῆν, *honoratus*: ἀ præced.

Τιμήεσσα, ης, f. g. præced.

Τίμημα, ατος, τὸ, *pretium, æstimatio, mulcta, census*: ἀ 1. pers. perf. pass. verbi τιμάω, quod vide.

Τιμήντα, per Crasin. pro τιμάοντα, accus. sing. m. g. ἀ τιμάεις, quod vide.

Τιμήορος, ου, ὁ, vide τιμάορος.

Τίμησας, *honorâsti*: 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. et

Τιμήσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi τιμάω, *honoro*.

Τιμήσῃς, ῃ, 2. et 6. sing. a. 1. sub. act. et

Τιμήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. ejusdem.

Τίμησις, εως, ἡ, *honoratio, litis æstimatio, multa, pœna, census*: ἀ 3. pers. perf pass. ejusdem.

Τιμητὲς, ἁ, ἐς, *honorandus*; adj. verbale, ab eod.

Τιμητὴς, οῦ, ὁ, *æstimator litis; censor*: ἀ 3. sing. p. pass. ejusdem.

Τιμητικὸς, ὴ, ὸν, *propensus ad honorandum*; item *censorius*: ἀ præced.

Τίμιος, ία, ον, *honorabilis; pretiosus, carus*: comp. τιμιώτερος, superl. τιμιώτατος, άτη, ατον. ἀ τιμὴ.

Τιμιότης, ητος, ἡ, quasi dic. *honorabilitas; nobilitas; excellentia, pretium*; *opulentia*: ἀ præced.

Τιμιωτάτῳ, άτη, ατον, superl. ἀ τίμιος, quod ἀ τιμὴ. Th. τίω.

Τιμογενέω, ῶ, *censeo, æstimo*: ex τιμὴ, et γενέω.

Τιμοδημίδαι, ων, οἱ, *Timodemidæ*.

Τιμόθεος, ου, ὁ, nomen ministri verbi divini Gr. quod interpret. Lat. *colens Deum*.

Τιμόμαι, *color*: præs. pass. ἀ τιμάομαι, ῶμαι, idem. Th. τίω.

Τίμων, ωνος, ὁ, nom. viri, Gr. *honorans*. Ac

Τιμὼν, ῶντος, *honorans*: part. præs. ἀ τιμάω, quod vide.

Τιμωρέω, ῶ, *auxilior, defendo*: At τιμωρέομαι, cum accus. *punio; ulciscor*; f. ήσω, p. τετιμώρηκα, a. 1. pass. ἐτιμωρήθην, ης, η, et in 3. pl. τιμωρήθησι, *puniantur*: ἀ τιμωρὸς.

Τιμωρηθῆσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. ἀ præced.

Τιμώρημα, ατος, τὸ, *ultio, vindicta*.

Τιμωρήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ejusd.

Τιμώρησις, εως, ἡ, *vindicta*; et

Τιμωρητὴρ, ῆρος, ὁ, et

Τιμωρητὴς, ῆ, ὁ, *vindex*: omnia p. pass. verbi τιμωρέω, q. v.

Τιμωρία, ας, ἡ, *pœna, supplicium, ultio; auxilium*; ἀ τιμωρὸς, ultor ab eod. verbo.

Τιμωρὸς, ὰ, ὁ ἡ ὸ, *ultor, punitor*; item *adjutor, auxiliator, defensor*, ex τιμὴ, et ὀρόω.

Τιμῶσι, præs. part. act. n. p. τιμάω.

Τὶν, Dor. pro σοὶ, *tibi*: ἀ τύ.

Τὶν', pro τίνα, acc. sing. ἀ τὶς *quis*?

Τίναγμα, ατος, τὸ, *concussio, vibratio*: ἀ verbo.

ΤΙΝΑ'ΣΣΩ, *quatio, concutio, vibro*; f. ξω, p. χα, qu. σπάσω, ἁπαξ *quatio*.

Τίνασθαι, Ion. pro τίνεσθαι, *ulcisci*. Vide τινύμαι.

Τίνασι, Ion. pro τίνει, 3. sing. ind. perf. act. verbi τίνω, *luo*. Th. τίω, idem.

ΤΙΝΘΑΛΕ'ΟΣ, ία, ον, *calidus, tepidus*.

Τινύω, *luo, solvo, pendo*; pass. *pœnas exigo, ulciscor*. Th. τίω, *honorio*.

Τίνυμι, et τίνω, id. quod præc.

Τίνω, *luo, persolvo*. Th. τίω.

Τίον, *honorârunt*: 3. pl. a. 2. ind. act. pro ἔτιον. Sed τίον, 3. pl. imperf. Ion. Them. præced.

Τίπτε, *cur?* et per Syncop. τίπτ' ex τί, et πότε, *quando?* Th. τίς, idem.

Τίπτ' pro τίπτε, Poët. pro τίπτε, q. v.

Τίρυνθ' pro Τίρυνθα, dat. sing. à Τίρυνθος, nomen oppidi.

ΤΙΣ, τίνος, ὁ ἡ ὅ, et in n. g. τεῦ. *QUIS? quid?* Sed τὶς, τινὸς, indefinitum *aliquis, quidam*. Cum numeralibus *circiter, fermè*.

Τίσαι, a. 1. inf. act. et

Τισαίατο, Ion. pro τίσαιντο, pl. ac. 1. opt. m. τίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi τίομαι, *ulciscor, punio*. et

Τισαίμεθα, *ulti fuerimus*, 1. pl. a. 1. opt. m. et

Τίσασθαι, a. 1. inf. m. et

Τίσει, 3. sing. a. 1. Ion. pro ἔτισε. et

Τίσειαν, *luissent*: 3. pl. a. 1. opt. act. Æol. τίσαιεν, ας, ε, et

Τίσεις, 2. sing. f. 2. ind. act. omnia à τίνω, *luo, solvo*.

Τίσιν, *ultionem*: acc. sing. à

Τίσις, ιος, ἡ, *ultio, pœna*; *persolutio, remuneratio*: à Th. præced.

Τισιφόνη, ης, ἡ, nom. propr. unius Furiarum, qu. *cædis ultrix*: ex præced. à τίω, et φόνος, quod à φένω, *occido*.

Τίσον, άτω, a. 1. imperat. act. et

Τίσουσι, 3. pl. f. 1. act. et

Τίσσατ' pro τίσασι, *honorent*: 3. pl. aor. 1. sub. act. verbi τίω.

Τίτασσε, 3. sing. imperf. Ion. et

Τιτάσσοντας, acc. pl. part. præs. act. verbi.

Τιτίνω, *punio, ulciscor*: quod à τίω, idem. Sed

Τιτάίνω, *tendo, intendo*; à τείνω, etc.

Τιτάν, ᾶνος, ὁ, *Titan*: dat. pl. -ᾶσι.

Τιτάνη, *regina*: puto quia τιτᾶ, *orata*. Th. τίω.

Τιτανοκτόνος, ου, ὁ, *qui Titanes sustulit*: à τιτᾶνες, seu τιτᾶνες, *Titanes*, et κτείνω, *ulciscor*) et κτίνω, *occido*.

ΤΙΤΑΝΟΣ, υ, ἡ, *calx*; *gypsus*.

Τιτᾶνες, *Titanes*: posteri Saturni: pl. τιτᾶνες, et Poët. seu Ion. τίτηνες, à τιταίνω, *ulciscor*. Th. τίω, τίνω.

Τιτθή, ῆς, et τιτθᾶ, ᾶς, ἡ, *mamma*; *nutrix*; *avia materna*: à τιτθός.

Τιτθίον, υ, τὸ, *mamilla*: Dim. à τιτθός.

Τιτθίς, ίδος, ἡ, *nutrix*; *avia*, *matertera*: à τιτθή.

ΤΙΤΘΟΣ, ου, ὁ, *mamma*, *mamilla*. Angl. A TEAT.

Τίτλος, ου, ὁ, *titulus*: per Sync. ex τίτυλος. Sed Græcè est ἐπιγραφή, ῆς, ἡ, *scriptio*.

Τιτθς, υ, ὁ, nomen ministri veri divini Gr. quod interpret. Lat. *natus*.

ΤΙΤΡΑΊΝΩ, τίτρημι, et τιτρώσκω, f. τρήσω, (qu. à τρέω) *perforo*, *terebro*; pass. τέτρημαι.

ΤΙΤΡΩΣΚΩ, f. τρώσω, *vulnero*, *ledo*.

Τίτυος, ὁ, ὁ, *TITYUS*, gigas per totum jugera sparsus, cujusque jecur semper renascens à vultore dilaniatur.

Τιτύσκετο, 3. sing. imperf. m. Ion. à ΤΙΤΥΣΚΟΜΑΙ, *collimo*, seu *collimo*, *dirigo ad scopum*; *paro*, *struo*.

Τῖφη, ης, ἡ, *frumenti genus*.

Τῖφί, pro τίπτε, *cur*, Poët. pro τί.

ΤΙΦΟΣ, ους, τὸ, *palus*, *locus paludosus*.

ΤΙΩ, *honoro*, *magni æstimo*, *caveo*, *habeo*; *vindico*, *ulciscor*; *solvo*; f. ίσω, p. τέτικα, p. pass. τίσομαι.

Τλάω, *tolera*: Dor. pro τλήθι, 2. imperat. act. à τλῆμι, *tolero*, et à τλάω, pro τλαλάω, idem.

Τλήθυμος, ου, ὁ ἡ ὁ, *scrutinarum ferax*: ex τλάω, seu τλάω, *tolero*, θυμός, *animus*.

Τλαίην, *tolerarem*, præs. vel a. 2. verbi τλῆμι, quod vide.

Τλάμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, Dor. pro τλήμων, quod vide.

Τλάς, άντος, part. præs. vel a. 2. ab τλῆμι, quod vide.

Τλᾶν, per Sync pro τλαλάω, *perpatior*; *sustineo*, i. e. *audeo*.

Τλᾷ, *tolerat*, 3. sing. a. 2. sub. Sed

Τλᾷ, sine Iotâ subscripto Ion. τλῆ, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Τλάσσιμος, *pertolimus*: Ion. pro ἴτλημι, 1. pl. a. 2. ind. act. à

Τλῆμι, *perfero*, *patior*; f. τλήσω, ἔτλην, a. 2. ἔτλαν. à τλάω.

Τλήμονες, *miseri*; nom. pl. in acc pl. τλήμονας, à

Τλήμων, ου, ὁ ἡ ὁ, *patiens*, *aerumnosus*, *miser*; *audax*, *fortis*; à Th. præced.

Τλῆναι, *passum esse*: a. 2. inf. verbi τλῆμι, quod vide.

Τλημόλεμος, ου, ὁ, *TLEPOLEMUS*: nomen propr.

Τλήσης, ους, ἡ, *patientia*; *audacia*. Th. τλάω.

Τλήσω, *tolerabo*; f. 1. ind. act. à τλῆμι, seu τλάω, *perfero*.

Τλητὸς, ὴ, ὸν, *tolerabilis*; *tolerans*: ab eod.

Τμάγην, *secti sunt*: Ion. et Bœot. per Syncop. pro ἐτμήγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τμήσσω, idem cum τμάω, *seco*, *scindo*; f. τμήξω, a. 2. ἔτμαγον. Potest. esse 3. sing. a. 2. ind. act. Ion.

Τμάω, *seco*: undè τμήσσω.

Τμηγὸς, seu τμαγὸς, *scissus*: a. 2. part. pass. verbi τμήσσω. à Th. præced.

Τμηδὸν, adv. *incidendo*, *secando*: à τμάω, inusit. pro τίμνω, *seco*.

Τμηθὶς, *sectus*: a. 1. part. pass. verbi ejusd. p. pass. τέτμημαι, a. 1. pass. ἐτμήθην.

Τμήσω, *secabo*; f. 1. act. verbi inusit. τμάω, pro τίμνω, *seco*.

Τμῶλος, υ, ὁ, *TMOLUS*, nom. propr.

Τὸ, *hoc*; aliquando *quapropter*: et tunc subauditur κατὰ vel διὰ, ut διὰ τὸ, *ob id*. τοῦτ', τόδ', pro τοῦτο, τόδε. [* τὸ articulus quibusdam adverbiis præponitur subaudito κατὰ, ut τὸ μεταξὺ, pro κατὰ τὸ μεταξὺ, τοὐμπαλὶν, τουντεῦθεν, τοῦν, τοπαρέσπαον.]

Τοαρχαῖον, *olim*.

Τόγε ἰμὲ, pro *quantum in me*.

Τοδιὰτερον, *iterùm*, *secundùm*.

Τοπᾶσιν, adv. *omnino*, *penitùs*.

Τόϊ, *ibi*, *illo in loco*; *ubi*: ab ὅδε.

ΤΟΙ', particula est quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur, ut ὅτοι, *quamvis*, *atqui*; ἤτοι, *nequaquam*. Aliquando præponitur, ut in τοιγαροῦν, *proinde*, *igitur*. à τὸς, inusit pro ὅς.

Τοὶ, *tibi*, Dor. pro σοὶ, à σὺ, *tu*, vel Dor. pro οἱ.

Τοιοῦτ' pro τοιοῦτα, *talia*; et

Τοιοῦτον, *talem*, acc. sing. f. g. à τοιοῦτος, quod vide.

Τοιγάρ, *equidem*, *itaque*, τοιγαροῦν, idem. Ex τοὶ, γάρ, *enim*, et οὖν, *ergo*.

Τοίη, ης, ἡ, *talis*, Ion. à τοῖος, quod vide.

Τοίνυν, *igitur*, [* Hebr. xiii. 18. sententiam inchoat; quod nusquam alibi legisse memini. Camerar.] ex τοὶ, *et* νῦν, *nunc*.

Τοῖο, Ion. pro τοῦ, ab ὁ, *hic*, artic. præpos.

Τοῖον, *sic*, *ita*. adv. à

Τοῖος, οία, οῖον, *talis*, *hujusmodi*. Th. οἷος, *qualis*.

Τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, *talis*, *ejusmodi*. Ex τοῖος, et δε, syllabicâ adject.

Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *talis*, *hujusmodi*. Ex τοῖος, quod vide, et οὗτος, *hic*.

Τοῖς, *ipsis*, dat. pl. sic et τοῖσι et τοίσιν, Ion. ab ὁ, vel τὸ, *hic*, *hoc*.

Τοίσδε, et τοισδεσσι, Ion. et Poët. dat. pl. ab ὅδε *hic*.

ΤΟΙΧΟΣ, υ, ὁ, *paries*, *murus*; etiam *latus navis*. Hinc

Τοιχῶ, *murum struo*.

Τοίω, *tales*, dual. num. à τοῖος, *talis*.

Τοίως, adv. *sic*, *ita*, q. d. *tali modo*: ab eod.

Τοίκα, Dor. pro τότε, *tunc*: ab ὅκα, pro ὅτε.

Τοκὰς, άδος, ἡ, Poët. idem ac ἡ τεκοῦσα, *quæ peperit*. Non solùm autem mulieribus, sed et pecudibus tribuitur. à Th. τίκτω, *pario*, quod vide.

Τοκίσσει, Ion. et Poët. pro τοκιεῖ, dat. pl. à

Τοκεὺς, ῆος, ὁ, *parens*, gen. Ion. -ῆος, acc. pl. Ion. τοκῆας. Th. τίκτω, *pario*, p. m. τέτοκα.

Τοκῇ, dat. Ion. pro τοκίῃ, acc. τοκέα, Ion. gen. pl. τοκέων· à præced.

Τόκος, ου, ὁ, *partus*, *ipse pariendi actus*; *usura*, *fœnus*; à τίκτω, *pario*; f. m. τέξομαι, p. m. τέτοκα. [* *Pecunia quæ pro usurâ solvebatur*; ᾧ τὸς τόκος ἀπὸ τῆ ἰμπολήματος εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγεται, Theoph. Char. c. vi. *obolos ex usurâ provenientes in buccam condere*.—Τόκος ἐπιδέκατος, usura quæ decimam partem sortis singulis annis reddit. Latinè dixeris *decantes usuræ*, quod minimum erat apud Atticos fœnus.—Τόκος ἐπιτέρτος, usura quæ tertiam partem sortis annuatim reddit, Latinè, *tertianæ usuræ*, vel *ternæ centesimæ*, quod fœnus maximum apud Atticos. In hac locutione *sortis* pars, quæcunque fit, intelligitur *annuatim* solvenda. q. d. Anglicè. *the tenth penny*. At τόκος ἐπὶ δραχμῇ est cum drachma per mensem solvitur pro minâ. Τόκος ἐπὶ τρίσι δραχμαῖς, usura quæ tres drachmas reddit pro minâ singulis mensibus. In his locutionibus Mina semper subintelligitur. q. d. Anglicè *one per cent. monthly*, sive XII *per cent yearly*. Et *three per cent monthly*, sive XXXVI *per cent yearly*. Ἐπὶ ἑνὸς ὀβολοῖς usura quæ dat. XVIII. drachmas in annum, h. e. IX obolos in singulis mensibus pro minâ. Vid. Salm. de usuris, c. xix. p. 581. et de Fœn. Trap. XLIII.

Τόκος ἑκατοστὴ, scil. δραχμὴ, vel ἑκατοστὸς τόκος, cùm ἑκατοστὴ δραχμὴ *ex mind*, (quæ centum drachmis valebat) hoc est, ut centesima drachma singulis mensibus præstaretur: *usuræ centesimæ*; XII *per cent*.

— ἐπὶ πέντε ὀβολοὶς ᾗ ἡμιωβολίῳ, Atticis; ἑνδέκας τόκος, Sicul.; δίμοιρος τετάρτος ἑκατοστὸς, Græcis recentioribus; *denuncæ*; XI *per cent*.

— ἐπὶ πέντε ὀβολοὶς, Att. δέκατος τόκος, Sicul.; δίμοιρος ἑβδὸμη ἑκατοστὸς

Græcis; *dextantes usuræ*; X *per cent.*

Τέκος ἐπὶ τέσσαρσιν ὀβολοῖς ᾗ ἡμιοβολίῳ, vel ἐπὶ πέμπτῳ ἡμιοβολίῳ, Att.; ἐνέντες, Sicul.; *δίμοιρος δωδεκάτη ἑκατοστῆς*, Græcis; *dodrantes*; IX *per cent.*

—— ἐφ' τέσσαρσιν ὀβολοῖς, Atticis; δωτὶς τόκος, Siculis; *δίμοιρος* vel *δι-μοιρεῖος*, Græcis; *besses usuræ*: VIII *per cent.*

—— ἐπὶ τρισὶν ὀβολοῖς ᾗ ἡμιοβολίῳ vel ἐπὶ τετάρτῳ ἡμιοβολίῳ, Atticis; ἴσταν-τους τόκει, Sicul.; ἥμισυ δωδέκατον ἑκατοστῆς, Græcis; *septunces usuræ*; VII *per cent.*

—— ἐπὶ τρίσιν ὀβολοῖς, Atticis; ἡμιπεντωβολιαῖοι τόκοι, Græcis; *ἡμιλίτροι*, Sicul.; *semisses usuræ*; VI *per cent.*

—— ἐπὶ δυσὶν ὀβολοῖς ᾗ τετραχάλκῳ, Atticis; πεντόγκιοι et πέντοντες, Sicul.; *τρίτη δωδεκάτη ἑκατοστῆς*, Græcis; *quincunces usuræ*; V *per cent.*

—— ἐπὶ δυσὶν ὀβολοῖς, Atticis; τε-τρωντὶς τόκος, Sicul.; *τρίτη ἑκατοστῆς*, Græcis; *trientes usuræ*; IV *per cent.*

—— ἐπὶ ὀβολῷ ᾗ ἡμιοβολίῳ, vel ἐπὶ τρισὶν ἡμιοβολοῖς, Atticis; τρισσὶνες, Sicul.; *τετάρτη ἑκατοστῆς*, Græcis; *quadrantes usuræ*; III *per cent.*

—— ἐπὶ ὀβολῷ, Atticis; δίξωντὶς τόκος, Sicul.; *ἕκτη ἑκατοστῆς*, Græcis; *sextantes*; II *per cent.*

—— ἐπὶ ἡμιοβολίῳ, Atticis; ὁγ-μαῖος τόκος, Sicul.; *δωδεκάτη ἑκατοστῆς*, Græcis; *unciæ usuræ*; I *per cent.*

Vide plura apud Salmas. de modo usuræ, c VI VII. &c.]

ΤΟ'ΛΜΑ, ης, ἡ, *audacia, fiducia.* Sed τόλμα, *fortis sis*, præs. imperat. act. à τολμάω.

Τολμᾷ, 3. sing. præs. ind. τολμᾷν, præs. inf. act. verbi τολμάω.

Τολμάεις, ἄοσσα ἄεν, Dor. pro τολμήεις, *audax*, quod vide.

Τολμαστὶς, Dor. pro τολμήσεις, 2. sing. f. 1. à

Τολμάω, ῶ, *audeo, patior, sustineo*; imperf. ἐτόλμαον, ων, ους, ας, f. ἄσω. p. τετλάμηκα, a. 1. ἐτολμησα. a. 1. inf. act. τολμῆσαι, a. 1. part. act. τολμήσας, αντος. Th. τόλμα.

Τολμήεις, ήεσσα. ῆεν, *audax, intrepidus, tolerans.* Th. τολμα, *audacia.*

* Τόλμημα, ατος, τὸ, *facinus*: à τολμάω.

Τολμηδὲς, ὰ, ὲν, *audax*: comparat. τολμηρότερος, *audacior.* Th. τόλμα.

Τολμηδὸν, adv. *audacter, temerè*: à præced.

Τολμῆς, Dor. pro τολμᾷς, 2. sing. præs. à τολμάω.

Τολμητὸς, ἡ, ὸν, *hemp audax*: à 3. sing. p. pass. verbi τολμάω.

Τολμῖεν, *ausint*, 3. pl. præs. opt. act. τολμάοιεν, contract. οῖεν, verbi τολμάω.

Τολμῖσι, *audunt*, 3. pl. præs. act. verbi ejusdem.

Τολοντύω, *glomero, contexo*; *machinor. struo*; *conficio, ad finem perduco*; *arumnas patior*: a

ΤΟΛΥ'ΠΗ, ης, ἡ, *lana carpta et pexa.*

Τομὴ, ῆς, ἡ. Dor. τομὰ, *sectio, amputatio*; *segmen*: à τέμνω, *seco*, f. μῶ, p. τέτμηκα, p. m. τέτομα.

* Τομίας, ου, ὁ, *castratus.*

Τομὸς, ὰ, ὸν, *acutus, penetrans, scindens*: compar. τομώτερος, sed

Τόμος, ου, ὁ, *frustum sectione ablatum*, *TOMUS*, Angl. A TOME. Th. *τέμνω, seco.*

Τόμυρις, ιδος, ἡ, *Scytharum regina.*

Τομώτερον, compar. n. g. à τομὸς, quod vide.

Τὸν, pro ὃν, vel ἐκεῖνον, *quem*, acc. sing. ab ὅς.

ΤΟΝΘΟΡΥ'ΖΩ, et τονθορίζω, *murmuro, musso, submisse loquor*; *tremo*; f. ίσω, p. ικα.

Τονθορύζω, idem ac τονθορίζω. Hinc

Τονθορυσὴς, ὁ, *murmurator.*

Τόνος, ου, ὁ, *TONUS, accentus, intentio*: quòd à τείνω, *tendo*, p. m. τέτονα. Hinc Angl. TONE, et TUNE.

Τὸξ', pro τόξα, nom. pl. à τόξον, ου, τὸ, *arcus.*

Τὸξευμα, ατος, τὸ, *sagitta*: et

Τοξευτὴς, οῦ, ὁ, *sagittarius*: à τοξεύω, *jaculor.*

Τοξεύω, *jaculor*: à Th. τόξον, ου.

Τοξικώτατοι, *peritissimi sagittarii*: sup. à

Τοξικὸς, ὴ, ὸν, *sagittarius, ad sagittas aptus*: τὸ τοξικὸν, *sagittarii*: τὸ ἐνεπνουν, sc. ἴγχειμα, *quod sagittis illinebatur.* Th.

ΤΟ'ΞΟΝ, ου, τὸ, *arcus*; *pharetra cum telis*; *ars ipsa sagittaria*: qu. à τάξω, *tendo.* Hinc

Τοξότας, ου, ὁ. Dor. pro

Τοξότης, ου, ὁ, *sagittarius.* Th. τόξον, *arcus.*

Τοξότις, *sagittaria.* Epithet. Dianæ.

Τοξοφόρος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *qui arcum gestat.* τοξοφόρο. Κρῆτες, *sagittarii Cretenses*: ex τόξον, ου, τὸ, *arcus*, et φέρω, *fero.*

Τοπάζιον, ου, τὸ, *TOPAZIUS*, Angl. TOPAZ. nomen gemmæ. Fortè à τοπάζω, *quæro, investigo.*

Τοπάζω, *statuo, colloco*, qu. in loco; à τόπος. expon. *et conjicio, suspicor*; item *quæro, investigo.*

Τοπάλαι, idem quod πάλαι, *olim.*

Τοπαλαιὸν, *antiquitus.*

Τοπαμπάν, *omnino. prorsus.*

Τοπαχοῦτινα, *statim, in præsentiā.*

Τοπάρος, et τὸ παροῦσιν, idem quod πάρος, Poët. pro πρὸ, *ante.*

Τοπάρχης, ου, ὁ, *præfectus, loci præses*: ex τόπος, *locus*, et ἀρχὴ, *principatus.*

Τοπαρχία, ας, ἡ, *regio præfecturæ*, vel *regionis præfectura*; à præced.

ΤΟ'ΠΟΣ, ου, ὁ, *locus, tractatus, argumentum.*

Τόπρεν, adv. *prius olim.*

Τοπρῶτον, *primum*: à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *ante.*

ΤΟΡΔΥ'ΛΙΟΝ, seu τερδύλιον, ου, τὸ, *sesili Creticum*, herbæ nomen. Valdè diureticum est.

Τόρευμα, ατος, τὸ, *opus cælatum*: et

Τορευτὴς, ὰ, ὸν, *cale elaboratus*:]

Τορεύω, [* *cælo, sculpo.*] Th. τρέω.

Τορέω, *perforo, penetro*; *perspicue declaro et denuncio*: à τορὸς, idem.

ΤΟ'ΡΜΟΣ, ου, ὁ, vel τόρμη, ης, ἡ, *modiolus rota, in quem axis inseritur*; *vestigium rotæ*; *meta, carceres et repagula*; *fibula*, uncus, clavus.

* Τορνὸν, ῦ, *idem, torus, rotundus.*

Τόρνος, ου, ὁ, *TORNUS*, instrumentum quo aliquid excavatur, idem quod τόρος, à τορέω, *terebro.*

Τορνὸν *TORNO, cælo*, rotundum *facio, circulo, circumscribo.* Hinc Angl. TO TURN. à præced.

Τόρος, ου, ὁ, *funis*, et idem quod τόρευος. sed.

Τορὸς, ὰ, ὸν, *penetrans*, acutus; *perspicuus, clarus*: à τορέω, *perforo.* Th. τορέω, idem.

Τορύνη, ης, ἡ, *id, quo aliquid invicem coquendum agitatur et teritur*: à τορέω, *tero.*

Τὸς, inusit pro ὁ, undè τῆ, ταὶς, pl. Poët. vel pro οἱ. Vel τοὶς, Dor. pro τοῖς.

Τοσοῦτος, ης, ὁ, *tanta*, f. g. à τοῦτος, quod vide.

Τόσος, ου, ὁ, Poët. τόσσος, η, ον, *tantus.* τοσσὸν πόσον, *tantum quantum.* Th. ὅσος, *quantus.*

Τοσόσδε, τοσήδε, τοσόνδε, *tantus, a, um*: in pl. τοσοῦνδε, *tot.* Ex τος, *tantus*, et ὅτος, *hic.* [* ὁ τοσόνδε, *tertiera*: ἐκάλουσι μὰ ἐν τοσήτῳ φαλατῷ τὸ πλάγος. Luc. Dial. Panopes et Galen. et passim, *jussit me interim tranquillum servare pelagus.*]

Τόσσα, pro τόσα, *tanta*, nom. pl. n. g. à τόσσος, pro τόσος, quod vide.

Τοσσήνδε, Dor. pro τόσσα, *tantas.*

Τότε, *tunc, tum, deinde*: τότε δὲ, *tum demum.*

Τοτὲ, *aliquando*: ab ὅτε.

Τοτρίτου, adv. *tertiùm.*

Τοῦ, et τοῦδε, *hujus*, gen. sing. à ὅδε, et τὸ, *hic, hoc.*

Τοῦθ', seq. aspirat. pro τοῦτο, hoc.

Τοὐλαιστον, *deterius*, pro τὸ ἧσσον, comparat. n. g. à μικρὸς, *parvus*, comparat. ἐλάσσων, superl. ἐλάχιστος.

Τοὐμὸν, pro τὸ, ἐμὸν, *meum.* 2. sing. ab ἐμὸς, *meus.* Th. ἐγὼ, *ego.*

Τοὐμπροσθεν, Att. pro τὸ ἔμπροσθεν, adv. *antè, anterior pars*, idem quod πρόσθεν. Th. πρὸ, *ante.*

Τοὐναντίον, pro τὸ ἐναντίον, *contrarium*: è *contrario.* Th. ἀντὶ, *pro, contra.*

Τοῦνεκ' seu τοὕνεκα, *quæcirca*, pro τοῦ ἕνεκα, *cujus gratiā.*

Τοὐνομα, pro τὸ ὄνομα, *nomine.* Ellipsis præpositi. κατὰ adest.

Τοὺς, *hos*, acc. pl. ab ὁ, *hic.*

Τουτ', pro τοῦτο, *hoc*, quod vide.

Τουτάκις, et τουτάκι, *tunc*, adv. à τοῦτο.

Τοὔτερον, pro τὸ ἕτερον, Att. ἧσσον, *alterum.*

Τουτέστι, *hoc est*, legitur et τοῦτ' ἐστι. ex τοῦτο, et ἐστὶ.

Τουτέων, Ion. pro τούτων, *horum*, gen. pl. ab οὗτος, *hic.*

Τεῖ, Dor. adv. ab Att. τεινοῖ, *hic*, et hoc pro τοῦτο.

Τοῦτε, *hoc*. vide in οὗτος.

Τεντεῦθεν, Dor. pro ἐντεῦθεν, *hinc*, adv.

Τεινοῖ, Att. pro τοῦτον, *hunc*, ab οὗτος.

Τῆνῳ, Dor. pro ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, *in hoc loco*. Sed.

Τοῦτο, Dor. pro τούτου.

Τεντεῦθεν, Dor pro ἐντεῦθεν, *hinc*.

Τῆνος, *tanus*, *tandiu*, *ut* : ab ὄφρα, *ut*.

Τέγγωσον, *callosum*, Gl. Cyr.

Τεγγάω, et **τεγγίζω**, *hircum refero* ; *libidine incipio tentari* : unde et *pubesco* ; *luxurio*, ut *seges*, *arbor* : à τράγος.

Τεγγάϊς, ας, ἡ, sc. δορὰ, *hircina pellis* : à τράγος.

Τεγγιῶν, *comedisse*, a. 2. inf. act. verbi τρώγω, *comedo*, *rodo*, a. 2. ἔτραγον.

Τράγιος, et **τράγειος**, *hircinus* : à τράγος.

Τραγέλαφος, ου, ὁ, *hirco-cervus*, animal hirco et cervo simile : ex τράγος, et ἔλαφος, *cervus*.

Τράγημα, ατος, τὸ, *TRAGEMA*, id quod in secundâ mensâ apponitur : idem quod τραγήλιον, à τρώγω, *comedo*, a. 2. ἔτραγον.

Τραγικὸς, ἡ, ὸν, *pertinens ad tragedum*, *TRAGICUS*.

ΤΡΑΊΟΣ, α, ὁ, *hircus*, *caper* : à τραγεῖν, quia arbores *rodit*. Vel à τεχνὸς, quòd *hirsutâ* pelle.

Τραγῳδίαω, *tragediam decanto* ; *tragicè exaggero* ; *exclamo* ; *deploro* ; *res supra modum augeo* : et

Τραγῳδία, ας, ἡ, *TRAGOEDIA*. Angl. TRAGEDY. à

Τραγῳδὸς, οῦ, ὁ ἧ ἡ, *TRAGOEDUS* : ex τράγος, et ᾠδὴ, *cantus* : utpote, ut *cantando caprum* meretur.

Τράμη, vel **τράμις**, *linea*, *qua medium scrotum dividit*.

Τράμις, *navicula*, *quâ trajicitur*, puto quia facilè τρέπεται.

Τραπία, f. ίσω, et -ύσω, f. ύσω, *manifestum reddo* : à

Τρανὸς, ἡ, ὸν, et **τρανὺς**, ἴος, ὁ ἧ ἡ, *manifestus*, *apertus*, q. d. perforatus.

Τρέκει, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἔτρεχεν, verbi τρέχω, *curro*.

ΤΡΑΠΕΖΑ, ης, ἡ, *mensa cibaria* ; *cibi in mensâ positi* ; *mensa argentaria* ; *fiscus* : qu. per Aphæres. pro τετράπεζα. Ex τέτρα, et πέζα, ης, ἡ, *pes*.

Τραπεζίτης, ου, ὁ, *mensarius nummularius*, *collybista* : in pl. οἱ τραπεζῖται. à præced.

Τραπεζόκοιτος, ου, ὁ ἧ ἡ, *qui satiatur mensis appositis* : ex τραπέζα, et κοῖτος, *satio*.

Τραπεζόω, *calculare*, ubi calices reponuntur.

Τράπιν, Ion. pro τρέπειν, *vertere*.

Τραπείομεν, *vertamus*, Ion. et Poët. pro τραπώμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ει resolut. in εο, deinde ο pro ω, per Systolen, et ι inserto metri gratiâ, verbi τρέπω, *verto*, a. 2. ἔτραπον.

Τραπτὸς, ἡ, ὸν, *mutabilis*, -*e* : à τρέπω, *muto*.

Τρᾶπον, Ion. pro ἔτραπεν, 3. sing. a. 2. ind. act. Vel dici etiam potest Ion. et Bœot. Sync. pro ἐτράπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τρέπω, *verto*, fut. ψω, aor. 2. ἔτραπον, p. m. τέτροπα.

Τραπέντα, acc. sing. part. a. 2. pass. verbi τρέπω, *verto*, a. 2. ἔτραπον.

Τράπεσδα, ας, ἡ, Dor. pro πράπεζα, ης, ἡ, *mensa*.

Τραπέσθαι, a. 2. inf. m. verbi τρέπω.

Τραπέω, *uvas calco in lacu* : à τρέπω, *verto*, *calcando* enim *vertuntur*.

Τραπὺς, *hasta*, quia potest τρέπεσθαι, *vibrari*.

Τραπώμαι, a. 2. sub. m. verbi τρέπω, *verto* : vide τράπειν.

Τραπία, ας, ἡ, *locus ubi siccantur ficus* : à τέρσω, *sicco*.

Τραυλίζω, *balbutio*, *balbus sum* : à seq.

ΤΡΑΥΛΟΣ, ὴ, ὸν, *balbus*, *blæsus*, *TRAULUS*.

Τραῦμα, ατος, τὸ, *vulnus*, *clades*, *strages* : à τραύω, pro quo usitatum est τιτρώσκω, *vulnero*, f. τρώσω, p. pass. τέτραμμαι.

Τραυματίας, ου, ὁ, *vulneratus*, *saucius* : à præced.

Τραυματίζω, *vulnero* ; f. ίσω, p. τετραυμάτικα, p. pass. τετραυματίσμαι, p. part. pass. τετραυματισμένος, η, ον à τραῦμα, *vulnus*.

Τραύξεται, (qu. τρέξεται) *reliquiæ pabuli quæ de præsepi cadunt* : qu. à τρώγειν, *edere*.

Τράφ' pro τράφει Ion. pro ἔτραφε. 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τρέφω, *alo*, f. θρέψω.

Τράφειν, Ion. et Dor. pro τρέφειν, *educare* ; vel *educâsse*, pro a. 2. inf. τραφεῖν. à τρέφω, *alo*.

Τραφὸς, *nutritus*, *educatus*, a. 2. part. pass. verbi τρέφω, *alo*, a. 2. ἔτραφον.

Τραφέμεν, Ion. pro τραφεῖν, a. 2. inf. act. ejusd.

Τράφεν, Ion. et Bœot. Sync. pro ἐτράφησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. Sed et

Τράφεν, est a. 2. inf. Dor. et Æol. pro τραφῆναι, verbi τρέφω, *alo*.

Τραφερὸς ἡ, ὸν, *aridus*, *siccus* ; *alens*, *alendi vim habens* : τραφερὴ, *terra arida*, *continens*. Th. τρέφω, *alo*.

Τρέφη, *nutritus est*, 3. sing. a. 2. pass. Ion. verbi τρέφω, *alo*, a. 2. pass. ἐτράφην.

Τρόφις, *pars navis*, seu labrum *ubi scalmi ponuntur*, quia, ut puto pars ea τραφερὴ, *sicca*.

Τραφήσομαι, f. 2. ind. pass. τραφήσεσθαι, f. 2. infin. pass. verbi τρέφω, *alo*.

Τραφθέντες, Ion. pro τρεφθέντες, a. 1. part. pass. à τρέπω, *verto*.

Τράφωσα, ας, ἡ, Dor. et Æol. pro Τραφοῦσα, ης, ἡ, *quæ aluit*, a. 2. part. act. f. g. verbi τρέφω.

Τραχεῖα, ας, ἡ, f. g. à τραχὺς.

Τραχίως, *asperè*, compar. τραχύτερον, *asperius*, superl. τραχύτατα, *asperrimè*. Th. τραχὺς.

Τραχηλίαω, -ῶ, *cervicem attollo*, f. άσω, p. τετραχηλίακα.

Τραχηλίζω, *in cervicem resupino* ; *obturgeo cullum* ; *nudo*, *præbeo conspiciendum* : *converto*, *seu convertere facio*, *cervicem et vultum* ; item *patefacio* ; f. ίσω, p. τετραχήλικα, p. pass. τετραχήλισμαι, p. part. pass. τετραχηλισμένος, η, ον. Th. τράχηλος. à

ΤΡΑΧΗΛΟΣ, υ, ὁ, *collum*, *cervix* : in pl. τὰ τράχηλα. qu. à τραχὺς.

Τραχύνω, *aspero*, *exaspero* : et

ΤΡΑΧΥΣ, εῖα, ὺ, *asper*, *scaber*, *hirsutus* ; *acer*, *ferus*.

Τραχύτης, ητος, ἡ, *asperitas* : à præced.

Τραχωνῖτις, ίδος, ἡ, nomen regionis Græc. Latinè *salebrosa*.

Τρέα, inusit. undè τιτρέω, *perforo*.

Τρείτην, *timebant* ; 3. dual. Imperf. act. Ion. pro ἐτρείτην, verbi τρέω, *timeo*, f. σω.

Τρεῖν, præs. inf. à τρέω, *tremo*. Sunt qui velint τρέω, Dor. dici pro τρέμω.

ΤΡΕΙΣ, οἱ, αἱ, et τὰ τρία, *TRES*, *TRIA*, Angl. THREE ; gen. τρίων, dat. pl. τρισὶ.

Τρεῖς ταβέρναι, ῶν, αἱ, nom. hospitii. Lat. *tres tabernæ*, Act. xxviii. 15.

Τρέμω, *TREMO*, *horreo*, *pra metu trepido*, f. μῶ, p. m. τέτρομα. Th. τρέω, idem.

Τρέον, Ion. pro ἔτρεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi τρέω, *tremo*.

Τρέποντ, ωντος, n. g. part. præs. à

ΤΡΕΠΩ, *verto*, *converto* ; *in fugam converto* ; *muto* ; *verso*, *considero* ; f. ψω, p. τέτροφα, a. 2. ἔτραπον, p. pass. τέτραμμαι, p. m. τέτροπα.

Τρέσσαν, *territi sunt*, Ion. et Poët. pro ἔτρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. sic

Τρέσσε, pro ἔτρεσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et Poët. verbi τρέω, *tremo*.

Τρέσσις, ὁ, ἡ, *timidus* : à τρέω.

Τρέφον, *alorem*, per Sync. pro τρεφόμην, præs. opt. Att. pro τρέφοιμι, verbi seq.

ΤΡΕΦΩ, *nutrio* ; item *compingo* ; f. θρέψω, p. τέτροφα, a. 1. ἔθρεψα, p. pass. τέθραμμαι, ψαι, σται, p. part. pass. τεθραμμένος, *educatus*, p. m. τέτροπα. Hinc θρέψις, εως, ἡ, *nutritio*. θρεπτὴρ, ῆρος, ὁ, *nutritor*.

ΤΡΕΧΩ, *curro*, *festino*, *propero*, f. 2. m. δραμοῦμαι, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον. p. m. δίδρομα, qu. à δρέμω.

Τρέψας, Æol. pro τρέψαι, ας, ης, a. 1. part. act. m. g. à τρέπω, *verto* ; f. ψω.

Τρίψας, ασα, αν, *convertens*, in acc. sing. τρίψαντα, a. 1. part. act. verbi τρίτω, *verto*; fut. ψω, p. m. τέτροφα.

Τράπειε, *vertat*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ejusd.

ΤΡΕΩ, *tremo, trepido*, f. τρέσω, p. τέτρεκα.

Τρέω, *foro*: à τρεῖν, *perforo*.

Τρῆμα, ατος, τὸ, *foramen*: tanq. à τρέω.

Τρηματίζω, *aleâ ludo*, qu. à τρῆμα, quia sunt punctis *cavis insignita*.

Τρήχεων, ωνος, ἡ, *columba*, dat. pl. τρήχεσσιν, à τρέω, quia timida.

Τρητοῦ, gen. Ion. à

Τρητὸς, ἡ, ὸν, *perforatus, foramina habens*: à τρέω, *perforo*, f. τρήσω.

Τρηχίνης, gen. sing. à τρηχὺν, ῖνος, ἡ, nomen mulieris.

Τρῆχος, υ, ὁ, *TRECHUS*, nomen viri.

Τρηχὺς, *asper*, Ion. pro τραχὺς, ος· hinc

Τρηχὼ, οῦς, ἡ, *locus asper*: sed

Τρήχω, Poët. pro τραχύνω, *asperum*. Th. τραχὺς, *asper*.

Τρία, *tria*, pl. n. g. vide τρεῖς.

Τρίαινα, ης, ἡ, *tridens, fuscina*: à τρεῖς, quia *tres* habet cuspides.

Τριακὰς, άδος, ἡ, *dies trigesima mensis*; *numerus trigesimus*.

Τριάκις, adv. *ter*. Th. τρεῖς.

Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *TRIGINTA*. Th. τρεῖς.

Τριακοντάζυγος, υ, ὁ ἡ ἡ, *quæ habet triginta transtra*; navis Epithet. ex τριάκοντα, et ζυγὸν, *transtra*. Th. ζυγὸν, *jungo*.

Τριάκοστος, η, ον, *trigesimus*: à τρεῖς, τριάκοντα.

Τριακοσὶς, ἡ, ὶν, *trigesimus*: à τριάκοντα.

Τριὰς, άδος, ἡ, *numerus ternarius, ternio, tria*: à τρεῖς.

Τρίασσα, *vinco, supero*; f. ξω, ab Athletis sumpt. quorum victoria in *triplici* certamine sita erat: à τριὰς. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριαζεῖναι, a. 1. inf. pass. verbi τρίασσα.

Τριβακὸς, *homo diuturno usu velut tritus*: à τρίβω, *tero*.

Τριβὸς, *triter, pistillum*, quo τρίβεται.

Τριβὴ, ῆς, ἡ, *tritura*; *usus, exercitatio*; *occupatio*; *mora*. Th. τρίβω.

Τρίβολος, υ, ὁ, *TRIBULUS*, herba sic dicta, quia habet τρεῖς ἄκανθας, *tres cuspides*. Etiam *tribulum* quo paleæ teruntur.

Τρίβομεν, præs. part. pass. à τρίβω, *tero*.

Τρίβος, υ, ἡ, *via trita, semita*; quicquid *stantes, cubantes*, &c. *terimus*, ut *plantæ pedis*, &c. à p. m. τρίβω, verbi τρίβω, *tero*.

Τρίβω, præs. imperat. pass. et

Τρίβων, 3. sing. præs. ind. act. à

ΤΡΙΒΩ, *tero, fri, o, tritum*; *quotidianis laboribus exerceo*; f. ψω, p. τέτριφα, perf. pass. τέτριμμαι, p. m. τέτριφθαι.

Τρίβωμες, *teramus*, Dor. pro τρίβωμεν, 1. pl. præs. sub. act. à τρίβω.

Τρῖβων, ωνος, ὁ, *pallium tritum*; *homo usu rerum tritus*: à τρίβω, *tero*.

Τρίγαμος, υ, ὁ ἡ ἡ, tam de viro quàm de fœminâ dicitur, *ter uxorem ducens, ter nupta*: ex τρὶς, et γάμος.

Τρίγλη, idem quod θρῆνυς, quod vide.

Τρίγλα, *TRIGLA piscis*; qu. τρίγονα; quia τρὶς γονῇ, id est, *ter anno parit*.

Τρίγληνος, υ, ὁ ἡ ἡ, *tres habens pupillas*, vel *habens in modum trium pupillarum*: ex τρεῖς, *tres*, et γλήνη, *pupilla*.

Τρίγλωχιν, ινος, ὁ ἡ ἰ, *tricuspis*, in dat. τριγλώχινι, ex τρὶς, *tres*, et γλωχὶς, vel γλωχὶν, ινος, ἡ, *cuspis, acies*.

* Τριγονία, -ᾶ, *tertiò genero vel pario*: et

* Τριγονία, ας, ἡ, *tertium genus, ut nepos*· à

* Τρίγονος, ὁ ἡ ἡ, *tertio generans vel pariens*: ex τρὶς, et γονὴ.

Τριγὼς, *maceria*, vide θριγκὸς.

Τρίγωνος, υ, ὁ ἡ ἡ, *triangulus*: ex τρὶς, et γωνία, *angulus*.

Τριτὰς, ὶος, ὁ ἡ ἡ, *trimus, triennis*. Ex τρία, et ἔτος, -η, τὰ, *anni*. Th. ἔτος.

Τριτία, ας, ἡ, *triennium*: à præced.

Τριτίζω, *triennium esse*: præs. part. τριτίζων, *trimus*: ab eod.

ΤΡΙΖΩ, et τρίζω, *STRIDO, murmuro*.

Τριηκὰς, άδος, ἡ, *tricesima pars*: Poët. pro τριακὰς, acc. sing. τριηκάδα. Th. τρεῖς.

Τρίηκοντα, *triginta*, Poët. vel Ion. pro τρίακοντα.

Τριηκοντόρυδες σπονδαὶ, *triginta annorum fœdus*.

Τριηκοντόρος, υ, ἡ, *navis quæ triginta remis agitur*: ex τρίηκοντα, et ἐρέσσω, *remigo*.

Τριηκόσιοι, *trecentas*, acc. pl. f. g. Ion. à τριακόσιοι, *trecenti*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριημερὶς, ὶος, ἡ, *triduum, spatium trium dierum*.

Τριήρεις, ἰος, ἡ, *triremis, navis bellica*. Th. ἐρέσσω, *remigo*.

Τριηρὶς, ὶος, ἡ, *qui triremi vehitur*. à præced.

Τριμὲς, ῆς, ἡ, *tribula*, quâ scil. *teritur* frumentum, qu. à τρίβω, *tero*.

Τρικέφαλος, υ, ὁ ἡ ἡ, *triceps*; qu. τρία κέφαλα, *tria capita* habens. Ex τρεῖς, et κεφαλὴ.

Τρίκλινον, ου, τὸ, *triclinium, conclave tribus lectis instructum*.

Τρίλλιος, et τρίλλις, ιος, ὁ ἡ ἡ, *multum cupitus*; propriè *ter petitus votis, sæpe optatus*. Ex τρὶς, *ter*, quod vide, et λίσσομαι, *precor*.

Τρισσύζω, f. ύσω, *in tres partes divido*.

Τρίμηνον, υ, τὸ, *trimestre spatium, anni quadrans*: à

Τρίμηνος, υ, ὁ ἡ ἡ, *trium mensium, trimestris*. Ex τρεῖς, *tres*, et μὴν, μηνος, ὁ, *mensis*.

Τριξίλλας, *gryllus*. Vide τριξύλας.

Τριξὺς, *triplex*, pro τρισσὸς, à τρὶς, quod à τρεῖς, *tres*.

Τριόδοντι, dat. pl. Ion. à

Τρίοδος, ου, ἡ, *trivium*, dat. sing. τριόδῳ. Ex τρεῖς, *tres*, et ὁδὸς, *via*.

Τριοδοὺς, οὔντος, ὁ, *tridens*. Ex τρεῖς, *tres*, et ὀδὼς, ὁ, *dens*.

Τρίοπας, seu Τριόπιος, regio Cnidiæ.

Τρίπηχυς, εος, ὁ ἡ ἡ, *trium cubitorum*. Ex τρεῖς, et πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

Τριπλάσιος, ία, ιον, *triplo major*. Hinc

Τριπλασίως, adv *tripliciter*.

Τρίπλεθρος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui trium jugerum est*: ex τρεῖς, et πλέθρον.

Τριπλῇ, adv. *tripliciter*: à

Τριπλὴς, ῆ, ὴν, contr. τριπλόος, ὁ ἡ ὸν, *TRIPLUS*: à τρεῖς.

Τρίποδ', pro τρίποδα, acc. sing. à τρίπους.

Τριπόδης, υ, ὁ, *tripedalis*: ex τρεῖς, *tres*, et πούς, ποδὸς, *pes*.

Τριποδοφόρα, τριποδοφόρα φορέω, ἴπτ φέρω, *tripodas fero*.

Τριποδώκης, ω, ὁ ἡ ὦ, Dor. pro

Τριπόδωτος, ω, ὁ ἡ ὦ, *ter optatus, desideratissimus*: ex τρεῖς, *ter*, et ποθητὸς, à ποθέω. Th. πόθος, *desiderium*.

Τρίπολλε, dat. sing. à

Τρίπολις, υ, ὁ ἡ ἰ, *ter aratus*: ex τρεῖς, *ter*, et πολέω, *verto, aro*.

Τρίποτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui ter captus* ac *direptus fuit*: ex τρὶς, *ter*, et πίθω, *vasto*.

Τρίπους, υ, ὁ, Æol. pro

Τρίπους, οδος, ὁ, ἡ, *tripes*; *tripus, id omne quod tres habet pedes*.

Τριπτυχὸς, υ, ὁ ἡ ἡ, *triplex*: ex τρεῖς, et πτυχὴ, *plicatura*. Th. πτύσσω, *plico*.

Τρὶς, *ter*; *sæpe*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τρισκαλλιπαὶς, υ, ὁ, *scelestissimus peccator*: ex præced. et ἀλίτης, *peccator*. Th. ἀλιτέω, *pecco*.

Τρισσὰδα, acc. sing. à

Τρισσὰς, άδος, ἡ, *tertius mensis dies mensis*; hoc est, vigesimus septimus. Ex τρεῖς, et ἕνδεκα, δώδεκα, unde ἑνὰς, et δυὰς, άδος, ἡ, *unus dies*.

Τρισκαίδεκα, *tredecim*. Ex τρεῖς, *tres*, καὶ, *et*, et δέκα, *decem*.

Τρισκαιδεκάπηχυς, ὶος, ὁ ἡ ἡ, *qui est tredecim cubitorum*; ex præced. et πῆχυς, εως, ἡ, *cubitus*.

Τρισκαιδέκατος, η, ον, *decimus tertius*: à τρισκαίδεκα.

Τρισκελὴς, ὶος, ὁ ἡ ἡ, *tria habens crura*: ex τρεῖς, et σκέλος.

Τριστοιχίος, α, ὁ ᾗ ἡ, *ter pistus*: ex τρίς, *ter*, quod à τρεῖς, et πίστιον, ν, τὸ, *pistillum*. Th. πίστω, *scindo*.

Τριστμήσω, *triginta millia*: ex τρὶς et μύριοι.

Τριστολυμπιονίκης, ου, ὁ τρὶς ἀλύμπια νικήσας, *qui ter Olympicis ludis victor fuit*.

Τριστπάθαμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *tres spithamæ longus*: ex τρεῖς, *ter*, et σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, *spithama*.

Τριστύνω, f. ύσω, *tertiùm ium*.

Τριστὸς, vel τριττὸς, ὴ, ὸν, *triplex, ternus, trinus*; *tres*: à τρεῖς.

Τριστόω, *triplico, in tres partes divido, tertium facio*: à præced.

Τριστῶς, adv. *tripliciter, trifariàm*: item *tertiò vice*. ab eod.

Τριστάτης, ου, ὁ, *qui tertias partes tenet, tribunus*.

Τρίστεγον, ου, τὸ, q. d. τρίτη στέγη, *tertia contignatio*: et

Τρίστεγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *tres contignationes habens*: ex τρεῖς, *ter*, et στέγη, ης, ἡ, *tectum*. Th. στέγω, *tego*.

Τριστιχὶ, adv. *triplici serie*: ex τρὶς, et στίχος, *ordinis ea*.

Τριστχίλιοι, αι, α, *ter mille*: ex τρὶς, et χίλιοι, *mille*.

Τρίσωμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *tricorpor*: ex τρὶς et σῶμα.

Τριταῖος, αία, αῖον, *tertius, triduanus*: τριταῖος ἄνεμος, *ventus post triduum oriens*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριτάτιον, dat. pl. Ion. à

Τρίτατος, άτη, ατον, *tertius*: à τρίτος, *tertius*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τρίτη, ης, ἡ, *tertia*: f. g. à τρίτος, quod vide.

Τριτημόριον, ου, τὸ, *tertia pars rei, trien*: ex τρίτος, et μόριον, à μοῖρα.

Τριτηφαὴς, ἔος, idem, et ex iisd.

Τριτογένεια, ας, ἡ, Minervæ Epith. à τρίτος, ὅος, ὁ, Bœot. *caput*, et γείνομαι, *nascor*. Poëtæ enim fingunt illam è Jovis *capite* esse *genitam*. Vel ex τρίτος, *tertius*, quòd nata est *tertiâ* mensis die.

Τριτογενὴς, ἰος, ὁ, *Tritogenius*.

Τριτομὴ, ex τρεῖς, et τέμνω, *seco*. Gen. xvii. 13.

Τρίτος, η, ον, *tertius, a, um*: pro quo et τρίστος. Th. τρεῖς, *tres*. τὸ τρίτον, scil. μέρος, *tertia pars*. τοτρίτου, vel τὸ τρίτον, adv. *tertiò*. ἐκ τρίτου, *tertiâ vice*. εἰς τρίτον, *perendiè*.

Τρίτων, *TRITON*, nom. propr.

Τρίτιος λίμνη, Consule Græca Scholia Pindar. Pyth. Od. iv. 234.

Τριφάσιος, ία, ον, *triplex, trifarius, qui tribus modis dicitur*: ex τρεῖς, et φάσις.

Τριφίλιος, Dor. pro

Τριφίλητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *maximè amabilis*. Th. φίλος.

Τριφὼν, ῶνος, ἡ, nom. mul. Gr. *valdè lucrosa*.

Τρίχα, et Dor. τριχᾷ, *trifariam*: adv. à τρεῖς.

Τρίχα, *pili*; nom. pl. à θρὶξ, τριχὸς, ἡ.

Τριχᾷ, adv. *tripliciter*: Poët. pro τρίχα.

Τρίχαπις. * Κάτω τριχάπεις, *nullos in vertice capillos gerens, sed in circuitu*, qualis induebatur vetulus in Comœdiis servus. Salm. de Cæsarie, p. 238.

Τρίχινος, ὴν, ινον, *cilicinus, a, um*; *confectus ex crinibus seu pilis*. Th. θρὶξ.

Τριχιὰν, ῶντος, ὁ, *hirsutus*.

Τριχόω, *pilosum reddo, capillo*: à θρὶξ.

Τρίχωμα, ατος, τὸ, *coma, capillamentum*: à p. pass. præced.

Τρίψις, εως, a. 1. part. act. verbi τρίβω, *tero*; f. ψω

Τρίψις, ιος, ἡ, *tritura, frictio*: à τρίβω.

Τριώβολον, ου, τὸ, *tres oboli*, Th. ὀβολὸς.

Τριώροφον, ου, τὸ, *tertium tabulatum*. Vide διώροφον, ab ἐφίω, *tego*.

Τροία, ας, et Ion. ης, ἡ, *TROJA*: in acc. Ion. Τροίην. Th. Τρὼς, Τρωὸς, ὁ, *Trojanus*.

Τρωμιόωτο, Ion. pro

Τρομέοντο, 3. pl. præs. opt. pass. verbi τρομέω.

Τρομέουτι, Dor. pro τρομέουσι, -ᾶσι, *metuunt*; 3. pl. præs. ind. à

Τρομέω, *tremo*; *horreo, timeo aliquem*; à τρόμος, *tremor*. Th. τρέω, *tremo*.

Τρόμος, ου, ὁ, [* Æol. τρόμαγ, undè Angl. TREMOR,] *tremor*, à τρέμω.

Τρόπις, *lusus, quum pueri talos aut nuces in foveam quandam colliniando projiciunt*. Pollux, l. vii. 7. qu. à τρόπις, *foramen*.

Τρόπαιον, seu τροπαῖον, ου, τὸ, *TROPHÆUM*, monumentum post τροπὴ hostium. Angl. A TROPHY. Th. τρέπω, *verto*.

Τροπάω, -ῶ, *verto, converto*: à τροπὴ.

Τροπόω, -ῶ, *verto, in fugam verto*: ab eod.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, *conversio, versio, mutatio, conversio in fugam*: à τρέπω.

Τρόπις, *manubrium remi*, quod inter remigandum τρίπτεται.

* Τροπίας, ου, ὁ, ut οἶνος μὴ τροπίας, Aristoph. *vinum non evanidum, vinum firmissimum*, Toup. in Suid. P. III p. 238.

Τροπικοὶ κύκλοι, οἱ, *tropici circuli*, quos quando Sol attingit, *convertit* cursum suum: à

Τροπικὸς, ὴ, ὸν, *tropicus*; *figurativus*; à τροπὴ.

Τροπικῶς, *figuratè*, adv. à præced.

Τρόπις, ιδος, vel ως, ἡ, *carina*. Fit ex lignis *versis*. ab eod. Th.

Τρόπος, ου, ὁ, *modus*; *mos, ritus, consuetudo*; *studium, institutum, mores, ingenium, animus*; *tropus*: à τρέπω. Sed

Τροπὸς, ῆ, ὁ, *lorum contortum, quo remus scalmo alligatur, rudens*: à præced. Th.

Τροποφορέω, -ῶ, *mores alicujus tolero, morem gero, indulgenter tracto*; f. ήσω, p. τετροποφόρηκα, a. 1. ἐτροποφόρησα· ex τρόπος, ου, ὁ, *mos*, et φόρος, *fero*.

Τροπόω, -ῶ, f. ώσω, *in fugam verto*.

Τροφεῖον, ου, τὸ, *præmium nutritionis*: à

Τροφεὺς, ῆος, ὁ, *altor, nutritor*: et

Τροφὴ, ῆς, ἡ, *alimonium, alimonia, nutritio*: à Th. τρέφω, *alo*.

Τρόφις, ι, *qui jam sunt adulti*. Vide τρέφω.

Τρόφιμος, ου, ὁ, nomen viri, Gr. qu. interpret. Lat. *alumnus*.

Τροφὸς, ὸς, ὁ ᾗ ἡ, *benè nutritus, crassus, pinguis*: et

Τροφώς, idem: à τροφὴ, *alimentum*. Th. τρέφω, *alo*.

Τροφὸς, ὸ, ὁ ᾗ ἡ, *altor*, et *altrix, nutrix*: ab eodem Th.

Τροφοφορέω, legitur 2 Macc. vii. 27. τροφοφορέσασα σε, *educavi te*: ex τροφὴ, et φορέω. Sed Martinus legendum censet τροποφορέσασα, *leniter tuli tuos mores*. à τροποφορέω.

Τροχαλὶν, *rota, quæ circumagitur ad aquam educendam, TROCHLEA*: à

Τροχαλὸς, ὴ, ὸν, *velox, citus, currens*; *rotundus, circularis*. Th. τρέχω.

Τροχάω, *curro, festino, rotor*. Th. τρόχος.

Τροχὶς, ἀς, ἡ, *orbita*: ab eod.

Τροχιλία, *torquilla*: Gl. Cyr. avis est. Lego

Τροχιλία, *trochlea*: à

Τρόχιλος, *TROCHILUS, regulus*, aviculæ nomen: à τρόχος.

Τρόχμαλον, τὸ, et -μαλος, ου, ὁ, *lapillus*; *locus asper*; *septum, macies ex lapillis*.

Τροχοειδὴ, dat. sing. à

Τροχοειδὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *rotæ speciem habens, rotundus*: ex τροχὸς, ὸ, ὁ, *rota*, (quod à τρέχω, *curro*) et εἶδος, ους, τὸ, *forma, similitudo*. Th. εἶδω, *video*.

Τροχὸς, ὸ, ὁ, *rota*. Sed

Τρόχος, ου, ὁ, *cursus*. Th. τρέχω.

Τροχόωσι, Poët. pro τροχῶσαι, nom. plur. præs. part. act. f. g. à τροχόω, quod vide.

ΤΡΥ'ΒΑΙΟΝ, seu ίου, υ, τὸ, *catinus, paropsis, patina*.

Τρυγάω, -ῶ, *fruges colligo*; item *vindemio, uvas decerpo*; *fruor, percipio*: f. ήσω, p. τετρύγηκα, a. 1. ἐτρύγησα, a. 1. imperat. act. τρύγησον, ήτω. Th. τρύγη, ης, ἡ, *triticum*.

Τρυγίω, *sicco, arefacio*: ab eod.

ΤΡΥ'ΓΗ, ης, ἡ, *triticum, frumentum, fructus*; *messis*; item *ariditas* in Nicandro, quia tempus vindemiarum est tempus aridum.

Τρυγητὴς, ῆος, ὁ, gen. pl. τρυγητέων, *vindemiator*: et

Τρυγητὴς, ῆ, ὁ, idem: et

Τρυγητὸς, ῆ, ὁ, *frugum collectio, vindemia*: à p. pass. verbi τρυγάω.

Τρυγία, ας, ἡ, *fax*: à τρύξ.

Τρυγίας, ου, ὁ, scil. οἶνος, *vinum fæculentum, vini reliquiæ cum suâ face*: à præced.

Τρυγόωντ, Poët. pro τρυγῶσαι,

pl. præs. opt. act. verbi τρῡγάω, quod vide.

Τρυγών, όνος, ἡ, *turtur*: à τρύζω, *murmuro*, idem quod τρίζω.

* Τρυγώνιον, ι, τὸ, *palumbula*, in Epig. ap. Suid. in voce.

Τρυζόντων, gen. pl. præs. part. act. à

Τρύζω, idem quod τρίζω, *murmuro*: vox per Onomatop. sed propriè *turturis*. Hinc *turtur* dicitur τρυγών.

Τρῦμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, ης, ἡ, *foramen*; *veterator*, *longo rerum usu veluti tritus*: à τρύω, pro τρέω, *foro*.

Τρυμαλία, ας, ἡ, idem quod τρῦμα.

Τρυός, γος, ἡ, *fæx vini*, *vinum recens*, *mustum*. Expon. etiam *de granis recens à Sole duratis*: *scoria ferri*. Th. τρύγη.

ΤΡΥΠΑ, ης, ἡ, *foramen*, *terebra*.

Τρύπανον, ι, τὸ, *terebra*: à præced.

Τρυπάω, *terebro*, *perforo*: ab eod.

Τρύπημα, ατος, τὸ, *foramen*: à τρυπάω.

Τρυσερός, ὰ, όν, *afflictus*, *ægr*. Th. τρύω, *vexo*.

Τρυτάνη, ης, ἡ, *TRUTINA*: à τρύω pro τρέω.

Τρυφαίνα, ης, ἡ, nom. mul. Gr. *delicatula*.

Τρυφάλεια, ίας, ἡ, *galea tres cornos habens*: dat. sing. Ion. τρυφαλείῃ. Ex τρυῖς, et φαλὸς, ὸ, ὁ, *conus galeæ*.

Τρυφαλίς, ίδ@ος, ἡ, *caseus*, *lacteus*, *ex lacte concretus*.

Τρυφάω, *in deliciis*, vel *delicatè*, *vivo*; *insolens sum*, *et arrogans*; fut. ήσω, p. τετρύφηκα, a. 1. ἐτρύφησα: nom. sing. part. præs. f. g. τρυφῶσα: à τρυφὴ, quod vide.

Τρυφερὸν, pro τρυφερῶς, *delicatè*: a

Τρυφερὸς, ὰ, ὸν, *delicatus*, *mollis*: undè.

Τρυφερώτερ@ς, *delicatior*: comparat.

Τρυφὴ, ῆς, ἡ, *luxus*, *deliciæ*: à τρύφω, p. verbi θρύπτω, *frango*.

Τρύφημα, ατ@ς, τὸ, *deliciæ*: à τρυφάω.

Τρύφος, εος, τὸ, *fragmentum*: à θρύπτω.

Τρυφῶσα, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *delicatè vivens*: à τρυφὴ, quod vide.

Τρῦχαλα, *aspera loca*: à τρυχὸς, *asper*. Vide τρῦχαλα.

Τρύχν@ς, idem quod τρύχω@ς, *mollis*.

Τρύχοντσι, *affliguntur*: 3. pl. præs. ind. pass. verbi τρύχω.

Τρύχος, εος, τὸ, *pannus tritus*. Th. τρύω.

Τρύχουσι, 3. pl. præs. act. à

* Τρυχόω, ῶ, *attero*, *absumo*, *conficio*; item *affligo*: à τρύω, *tero*.

* Τρύχω, f. ξω, *afflicto*: ab eod.

ΤΡΥΩ, *tero*, *attero*; *vexo*, *defatigo*, *exhaurio*, *domo*, *conficio*, *affligo*, *eneco*. Hinc τρυόωσι, τρύχω, et τρυχόω, idem.

Τρωάνδε, Poët. et Dor. pro Τρωΐδα, *ad Trojam*.

Τρωὰς, άδος, ἡ, nomen urbis. Gr. *penetratrix*.

Τρώγαλια, *bellaria*: pro

Τραγάλια, *bellaria*. Th. τρώγω, *rodo*

Τρώγλη, ης, ἡ, *foramen*, *caverna*, propriè *rosione factâ*; acc. pl. τρώγλας, ab eod.

Τρωγλοδύουσα, acc. sing. part. præs. à

Τρωγλοδύω, *latebram subeo*: ex τρώγλη, et δύω, *subeo*.

Τρωγλοδύτης, ω, ὁ, nomen muris: à præced.

Τρωγοίσας, Dor. pro τρωγίσας, *rodentes*, acc. pl. f. g. præs. part. à τρώγω. *rodo*.

Τρώγοντι, pro τρώγουσι, Dor. 3 pl. præs. ejusd. verbi.

Τρωγυλλιον, ι, τὸ, nom. urbis. Gr. *cella penuaria*.

ΤΡΩΤΩ, *RODO*, *comedo*; f. m. ξομαι, p. τέτρωχα, a. 2. ἔτραγον.

Τρώσιοι Dat. pl. Ion. et Poët. pro Τρωσὶν, à Τρὼς, *Trojanus*.

Τρῶσι, *vulneretur*: 3. sing. a. 1. sub. pass. τρωθῇς, a. 1. part. pass. verbi τιτρώσκω, f. τρωσω, p. τέτρωμαι, a. 1. pass. ἐτρώθην.

Τρωΐη, ας, ἡ, Poët. pro Τροίη, ας, ἡ, *Troja*: et

Τρωϊάδην, Poët. adv. pro Τροϊστὶ, et Ion. Τρωϊὴν, *ex urbe Troja*.

Τρωϊστὶ, *Troï*, dat. sing. à Τρὼς, nom. propr.

Τράκτης, ω, ὁ, *comestor*, *vorator*: expon. *astutus*, *deceptor*. Th. τρώγω, *comedo*.

Τρῶμα, ας, ἁ, Dor. pro τρῶμη, ης, ἡ, *foramen*: à τρύω, *perforo*. Th. τιτρώσκω, idem.

Τρῶμα, ατος, τὸ, *vulnus*, *plaga*; *damnum*: Ion. pro τραῦμα. Th. τιτρώσκω *vulnero*.

Τρωματίζω, *saucio*, *vulnero*: à præced.

Τρὼξ, γὸς, ὁ, *vermiculus*, *qui legumina rodit*: et

Τρωξάλλις, *grillus*: à τρώγω.

Τρωξάρτεω, gen. Æol. à

Τρωξάρτης, ω, ὁ, *panivorus*, nom. muris. ἀπὸ τῦ τρῶξαι ἄρτον, *panem vorando*.

Τρωξίμος, η, ὁ ἡ, *edulis*, *maturus*. à τρώγω, *comedo*.

Τρωπάω, *verto*: à τρέπω, idem.

Τρώσιν, *vulneravit*: 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω.

Τρώσω, *vulnerabo*: vide præced.

Τρῶυμα, ατος, Ion. pro τραῦμα, *vulnus*, quod vide.

Τρωχάω, Poët. pro τροχάω, idem quod τρέχω, *curro*.

Τρώων, et Τρωῶν, Dor. gen. pl. à Τρὼς, Τρωὸς, *Trojanus*: dat. pl. Τρωσὶν.

Τὺ, Dor. pro σὺ, *TU*; τύνα, Dor. pro σύ γε, *tu*.

ΤΥΓΧΑΝΩ, ες, ι, *sum*; *accidit ut sim*, *contingo*, *evenio*; *assequor*; propriè *scopum attingo*, *adipiscor*, *impetro*; cum gen. et cum acc. f. m. τεύξομαι, (à τύχω, *paro*) a. 2. ἔτυχον, ες, ε, a. 2. opt. act. τύχοιμι ως, ο, a. 2. sub. τύχω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. τύχωσι, a. 2. part. act. τυχὼν, ὼσα, ὸν, *vulgaris*, -ὼ; p. ind. act. τέτυχα, ας, ε, et τετύγηκα, qu. à τυγίω.

* Τύδαι, pro ἐντειλῶσι, Hesych.

Τυδεΐδαο, et Τυδεΐδεω, gen. Ion. à

Τυδεΐδης, ω, ὁ, *TYDIDES*, nom. propr.

* Τυΐ, per Æol. pro ὦδι, *hic*. Sappho.

Τυλάω, ῶ, ἡ, *tribula*: à τύλη, *paro*.

Τυλεύω, *scalpo*, *polio*: à

Τύλος, et τύχος, ω, ὁ, *instrumentum lapicidæ*, *quo lapides scalpuntur*: à τύχω, *fabricor*.

Τυστὰ, Persicè nomen *casæ*.

Τυστὸς, ὴ, ὸν, *factus*: à τύχω.

Τύχα, et τύχω, *paro*: ab eod.

Τύλη, ης, ἡ, *callus*; *culcitra*; *gibbus cameli*: à τύλος, idem.

Τύλιος, *crumena pellicea*, qui ibi aliquid tυλίσσει.

Τυλίττω, vel -σσω, *in medium culcitra involvo*; *persecutor*: à τύλη, *gibbus*, *culcitra*.

ΤΥ'ΛΟΣ, ω, ὁ, *callus*, seu *callus*; *tuber*, *gibbus*, *tumor in pectore*; item *clavus ligneus*; etiam *pudendum*.

Τυλόω, f. ώσω, *callosum reddo*: p. pass. τετύλωμαι· à præced.

Τυμβὶς, ίδος, ἡ, *venefica*, *quæ circa tumulos versatur*, *et mortuos mutilat*; à

ΤΥ'ΜΒΟΣ, ω, et Dor. τύμβος, ὁ, *bustum*, *sepulchrum*, *tumulus*: Hinc Angl. A TOMB.

Τυμβοχόη, *tumulum struo*, *aggilio*: ex τύμβος, et χόω, seu χῶ, *terrâ aggestâ exstruo*.

Τυμβοχόη, *tumulus*: à præced.

Τύμμα, ατος, τὸ, Poët. *ictus*, *tumus*, *plaga*: à τύπτω, *verbero*.

Τυμπανίζω, *tympanum pulso*, *ex tundo*; *fustibus cædo*; item *fustibus ad necem cædo*; *quovis violento supplicio afficio*; f. ίσω, p. τετυμπάνικα, p. pass. τετυμπάνισμαι, a. 1. pass. ἐτυμπανίσθην, ις, η, à τύμπανον.

Τυμπανίστρια, ας, ἡ, *tympanistria* à

Τύμπανον, ω, τὸ, pro τύπανον, *TYMPANUM*, *instrumentum quo pulsato sonus cietur*; item *fustis*. Th. τύπτω, *verbero*.

Τύν, τι: Dor. pro τὸ, et hoc pro σὸ, *tu*. Sic ἰγὼν, pro ἐγὼ.

ΤΥ'ΝΟΣ, vel τύνος, ω, *parous*.

Τυντὸς, et Att. τυττὸς, *parvulus*, *tantillus*: à præced.

Τυντλάω, f. ήσω, *lutum calce*, *ito aspergo*, *blater*: à

ΤΥ'ΝΤΛΟΣ, ω, ὁ, *lutum*; *sæpe*.

Τυπεὸς, ω, τὸ, idem ac τύπτω, quod vide.

Τυπὸς, *percussus*: a. 2. part. pass. à τύπτω, *verbero*,

Τυπὴ, ῆς, ἡ, *percussio*, *ictus*: dat. pl. Ion. τυπῆσι, ab a. 2. verbi ejusd.

Τυπικὸς, ὴ, όν, *TYPICUS*, *figuratus*: et indè

Τυπικῶς, *typicè*: à

Τύπος, ου, ὁ, *nota*, [* *formula.*] *forma, exemplar; simulachrum, effigies, signum percussione factum*; *TYPUS*: à τύπτω.

Τυπόω, ῶ, f. ώσω, *informo, figuro, signum imprimo*: à præced.

Τυπτήσεις, *verberabis*: Att. pro ῃς, 2. sing. f. 1. act. verbi τύπτω, f. ψω, tanq. à τυπτέω.

Τύπτομες, Dor. pro τύπτομεν, 1. pl. ind. act. Sic τυπτόμεσθα, pro τυπτόμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. et Τυπτόντων, *verberent*: Att. pro τύπτωσαν: nam. gen. pl. part. ες. act. usurpant Attici pro 3. pl. perat. præs.

ΤΥ'ΠΤΩ, *verbero, pulso, tundo*: perf. ΐτυπτον, f. ψω, p. τέτυφα, a. ἔτυψα, a. 2. ἔτυπον, præs. pass. τύπτομαι, *cador, vapulo*, p. m. τέτυμμαι, ε.

Τύπτῳ, dat. sing. à τύπτος, quod vide.

Τυπτόντες, nom. pl. a. 1. part. ες. verbi τυπτέω, f. ήσω.

Τύπτωμα, ατος, τὸ, idem ac τύπος, à τύπτω. [* ἀφ' μορφῆς τύπτωμα, Eurip. est. *vide simulacrum forma ipsa.*] Th. τυπτέω.

Τυπτομένοισιν, gen. pl. part. præs.

Τυραννέω, *regno*; *impero*; f. ήσω. ἡ, τύραννος, *rex*.

Τυραννία, idem quod. præced.

Τυραννίς, ας, ἡ, *TYRANNIS, dominatus*: à τύραννος.

Τυραννικὸς, ἡ, ὸν, *TYRANNICUS*; *minandi peritus*: à τύραννος.

Τυραννικῶς, *tyrannicè*: adv. à præd.

Τυραννότατος, superl. à τυραννος.

Τυραννὶς, ίδος, ἡ, *TYRANNIS, imperium*. Angl. TYRANNY. à τύραννος.

Τυραννοκτόνος, ε, ὁ ᾗ ή, *tyrannicida*: ex τύραννος, et κτείνω, *occido*: p. κτονα.

ΤΥ'ΡΑΝΝΟΣ, ε, ὁ ᾗ ἡ, *TYRANNUS, rex, regina, princeps*: Angl. TYRANT. Est et nomen viri et vis; item. adj. pro τυραννικὸς.

Τυράζομαι, *turbor, sollicitus sum*: sed. à

Τυράζω, *turbas excito, tumultuor*; f. άσω, p. τετύρακα· à τύρβη, ης, Att. pro σύρβη, *tumultus, turba*.

Τύρβη, ης, ἡ, *TURBA*, Att. dicitur το σύρβη.

Τυρία, ας, ἡ, *Europa*.

Τυργάλιφος, ε, ὁ, nomen muris, ἀ τυρὸς, *caseus*, et γλύφω, *cavo, excavo*.

Τυρὸς, ἰσσα, ἰον, *caseo similis*, seu *e caseo factus*: à

ΤΥΡΟ'Σ, ὁ, *caseus*: qu. à τύφω, *sicco*.

Τύρος, ε, ἡ, nomen urbis. Syr. *rupes*.

ΤΥ'ΡΡΙΣ, ιος, ἡ, *TURRIS, propugnaculum*: ab Heb. תור.

Τυρχὴ, ῆς, ἡ, *FURCA*: quæ et ὑρχὴ.

Τυρῶ, Dor. pro. τυρῶ, *caseo*: gen.

Τυφώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, *caseo similis*.

Τύφω. *supplico*: Hesych. puto pro πτύσσω, ut fit *plicare manus*, seu *genua*.

Τυτθὸς, ὴ, ὸν, vel τυτθὸς, ὴ, ὁ ᾗ ἡ, *parvus*. τυτθὸν, adv. *paululùm*. τυτθὸν ὄσσον, *valdè parum*.

Τυφάσσω, ac. sing. à

Τυφάων, ωος, ὁ, nom. propr. viri hinc Τυφάωνιον, nomen propr. loci.

Τύφη, idem quod τίφη.

Τυφθίημεν, εἶτε, εἶεν, *verberati essemus*: per Sync. pro τυφθείημεν, είητε, είησαν, pl. a. 1. opt. pass. verbi τύπτω.

ΤΥΦΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, *cæcus*; *obscurus*; Epith. *parietis, in quo nulla fenestra*; *surdus*.

Τυφλότης, ητος, ἡ, *cæcitas*: à præced.

Τυφλὸω, 3. sing. præs. pass. à τυφλόω, quod vide.

Τυφλοφόρος, *cæcum ferens*. Th. φέρω.

Τυφλόω, *excæco*; f. ώσω, p. τετύφλωκα, ως, ε, a. 1. ἐτύφλωσα, ας, ε, et

Τυφλώττω, *cæcus sum, cæcutio*: à τυφλὸς, *cæcus*.

Τύφος, seu τῦφος, ε, ὁ, *fumus*; *res inanis* fumo similis; *fumosa arrogantia, fastus, stupor attonitus*. Th. τύφω.

Τυφόω, *fumo infesto*; item *effero, insolentem reddo*; f. ώσω, p. τετύφωκα, præs. pass. τυφόομαι, .οῦμαι, *inflor, turgeo*, p. pass. τετύφωμαι, σαι, ται, p. part. τετυφωμένος, η, ον, *inflatus, insanus, stultus*; a. 1. ind. pass. ἐτυφώθην, ης, η, a. 1. part. pass. τυφωθὶς, ἐντος, *tumefactus*: à τύφος, *fumus, fastus*: à

ΤΥ'ΦΩ, propriè *incendo paulatim, ut gliscat ignis sine flammâ*; *calefacio*; undè τύφομαι, *glisco*; *amoris aut alius cupiditatis latente igni maceror*; *incendo*, simpliciter, et pass. *ardeo, uror*, f. θύψω, p. τέθυφα, a. 1. ἔθυψα.

Τυφωὸς, gen. sing. et τυφωῦ, dat. à τυφωὸς, nomen gigantis: et

Τυφὼν, ῶνος, *TYPHON*, nomen gigantis, qui et Typhœus dicitur; item *turbo, procella*: à τύφω.

Τυφωνικὸς, ὴ ὸν, *turbulentus, a, um*: à τυφὼν.

Τυφὼς, ῶ, ὁ, pro Τυφὼν, ῶνος, *Typhœus centiceps*.

Τύχα, ας, ἡ, Dor. pro τύχη, ης, ἡ, *fortuna, gratia, favor*.

Τύχαις, dat. pl. à τύχη, ης, ἡ, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *sum, contingo*; f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Τύχαι, Ion. pro ἔτυχε, 3. sing. a. 2. verbi præced.

Τυχεῖν, Poët. pro τυχεῖν, aor. 2. inf. act. ejusdem verbi.

Τυχεῖν, a. 2. infin. act. ab eod.

Τύχη, ης, ἡ, *fortuna*; *eventus*; in pl. *calamitates, fortuna adversa*: acc. pl. τύχας. Est et τυχὴ, ῆς, ἡ, nomen propr. mulieris. à τυγχάνω, *contingo*.

Τυχηρὸς, ὰ, ὸν, *fortuitus, a, um*: à τύχη.

Τυχηρῶν, gen. pl. à τυχηρὸς.

Τυχὴς, *assecutus eris*: 2. sing. a. 2. sub. act. verbi τυγχάνω.

Τυχήσω, f. 1. qu. à τυχέω, idem quod τυγχάνω, *assequor*: hinc τυχήσας, αντος, a. 1. part. act.

Τυχθὶς, ὶντος, a. 1. part. pass. verbi τύπτω, *fabricor*; p. pass. τέτυγμαι, a. 1. pass. ἐτύχθην.

Τυχικὸς, ὴ, ὸν, nomen viri. Gr. quod interpret. Lat. *fortunatus*. à τύχη, *fortuna*.

Τύχοιμι, a. 2. opt. verbi τυγχάνω, f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Τυχοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro τυχοῦσα, *adepta*, a. 2. part. act. f. g. à τυγχάνω, q. v.

Τυχὸν, *forsitan, fortuitò*: adv. à τυχὼν, a. 2. part. et

Τυχόντι, dat. sing. a. 2. part. act. verbi τυγχάνω, a. 2. ἔτυχον.

Τυχὼν, ὄσα, ὸν, *consecutus*; item *obvius, vulgaris*: a. 2. part. verbi ejusd.

Τύχωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi præced.

Τῦψαις, Æol. pro τύψας, a. 1. part. act. verbi τύπτω.

Τυψάντων, *verberent*: Att. pro τυψάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ejusd.

Τυψίλη, *sordes in auribus*: Hesych. Sed aliter est κυψέλη.

Τύψιν, *percusit*: Ion. pro ἔτυψεν, 3. sing. a. 1. ind. et

Τύψον, άτω, a. 1. imperat. act. et

Τυψῶντι, Dor. pro τύψαντι, 3. pl. f. 1. act. à τύπτω.

Τῶ, [* sine ῶτα subj.] Dor. pro τοῦ. Sed.

Τὼ, dualis est num. et

Τῷ, *huic*: dat. sing. ab ὁ, et pro ᾧ, *cui*. τῷ τέρπω, *quomodo?* Exponitur etiam, *quare, idcirco*; pro διὰ τοῦτο. [* Τῷ ᾗ θαυμάζοντα ἀκούοντες τότε μῶθον, *quocirca mirabantur qui illum tunc sermonem audiebant.* Theocr. Idyll.]

Τώγ', seu τώγε, *hi*: dual. num. ab ὁ, *hic*.

Τώγαλμα, ατος, Dor. pro τὸ ἄγαλμα, *simulacrum*.

Τώγκιρεα, Dor. pro τὰ ἄγκιρεα, *hami*.

ΤΩΘΑ'ΖΩ, *dicteriis incesso, irrideo, mordeo*; f. άσω.

Τωθάσδοισαι, Dor. pro τωθάζουσαι, *convitiis insectantes*: part. præs. pl. num. f. g. à τωθάζω, quod vide.

Τωθασμὸς, ε, ὁ, *irrisio*: et

Τωθασὴς, ὰ, ὸ, *irrisor*: à p. pass. verbi præced.

Τῶλγος, Dor. pro τῶ, i. e. τὸ, ἄλγος, ab ἄλγ ος, εος, τὸ, *dolor*.

Τὼμπίχονον, Dor. pro τὸ ἀμπίχονον, idem quod ἀμπιχὼν, ὼ, *vestitus*: ab ἀμπίχω, pro ἀμφίχω, *circumdo*. Th. ἴχω, *habeo*.

Τῶ μῶ, Dor. pro τοῦ ἐμοῦ, *mei*.

Τῶν, τάων, et τῶνδε, gen. pl. ab ὁ, ἡ, τὸ.

Τὼντερα, Dor. vel Att. pro τὰ ἔντερα, *antrò*.

Τἀμείνων, Dor. vel. Att. pro τὸ ἐμόν, *avis*. Th. ὄφις.

Τὰ' πὸ τοῦτο, pro τὸ ἀπὸ τούτου, *postea*.

Τἀργείου, Dor. vel Att. pro τοῦ Ἀργείου, *Argivi viri*.

Τἄροτρον, Dor. vel Att. pro τὸ ἄροτρον. *aratrum*.

Τἀρχαῖον, Dor. vel Att. pro τὸ ἀρχαῖον, *antiquitùs, olim*.

Τὰς, *sic*, pro ὕτως, per Aphæres. vel Dor. pro ὅς. Th. ὕτος, *hic*, et τὰς, Dor. pro τοὺς.

Τἀσία, Dor. vel Att. pro τὰ ὁσία, *ossa*.

Τἀφ', ἐπὶ χρέος, Dor. et Poët. dictum pro τὰ αὐτὰ ἐπὶ χρέος, *ad idem ministerium*.

Τωὐτὸν, τωὐτὸ, et τωὐτὰ, pro τῷ αὐτοῦ, τῷ αὐτῷ, et τὰ αὐτὰ.

Τωὐτοῦ, Dor. pro τοῦ αὐτοῦ.

Υ.

Υ LITERA vigesima apud Græcos, in numeris est *quadringenta*, et cum lineolâ infrà adjectâ (υ,) *quadringenta millia*. Ælobus ponitur pro ο, ut ὄνυμα, pro ὄνομα. υ in ι, Dor. et Æol. mutatum ut in Μοῖσα, pro Μοῦσα, &c.

Ὑ, *olfacienti. sonus* : adv. à spiritu naribus attracto fictum, quum quis odoratu aliquid se probare ostendit.

Ὑάδες, αἱ, *Hyades, suculæ ; stellæ septem in cornibus tauri, quæ, quùm oriuntur aut occidunt, pluvias excitant* : ab ὕω, *pluo*.

Ὑαινα, ης, ἡ, *bellua* : nomen quadrupedis, dict. à setis *suillis* in dorso ; item *sacula*, et *HYÆNA* piscis : ab ὗς, *sus*.

Ὑαλίζω, f. ίσω, *pluo*. Th. ὕω, idem.

Ὑακίνθια, *festum in honorem Hyacinthi* pueri : et

Ὑακίνθινος, ίνη, ινον, *HYACINTHINUS, a, um* : ab

Ὑάκινθος, υ, ὁ, *HYACINTHUS puer ; flos*, et *gemma* ; item *lana aut fila hyacinthino colore imbuta* ; etiam nomen viri.

Ὑάλινος, ίνη, ινον, *vitreus, a, um* : ab

Ὕαλος, seu ὕελος, υ, ἡ, *vitrum, crystallus*.

Ὑαλουργεῖον, υ, τὸ, *vitrarium* : à

Ὑαλουργὸς, ὁ, ὁ, *vitrarius* : ex ὕαλος, *vitrum*, et ἔργον, *opus*.

Ὑὰς, άδος, ἡ, *HYAS*. Vide ὑάδες.

Ὑβάλλειν, *subvertere* : Dor. seu Æol. Sync. pro ὑποβάλλειν, præs. inf. act.

Ὑβὸς, ἡ, ὸν, *curvus, inflectus*.

Ὑβόλιος, Dor. pro Εὐβούλιος, *Eubuli*.

Ὑβρίζω, *contumeliâ afficio, injurius sum, insolesco* ; item *stupro* ; f. ίσω, et Att. ιῶ, p. ὕβρικα, a. 1. ὕβρισα, a. 1. inf. act. ὑβρίσαι. p. pass. ὑβρισμαι, σαι, σται, a. 1. pass. ὑβρίσθην, ης, ἡ, a. 1. part. pass. ὑβρισθείς, έντος, *contumeliâ affectus*, f. 1. pass. ὑβρισθήσομαι, ῃ, σται. Th. ὕβρις.

Ὕβρις, εως, ἡ, *injuria ; contumelia ; superbia ; stuprum vel adulterium per vim illatum ; noxa è re quâvis*, v. gr. *nimiâ pluviâ*, acc. ὕβριν.

Ὑβρίσαι, a. 1. inf. act. ὑβρισα, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑβρίζω, *contumeliâ afficio*. Th. ὕβρις.

Ὑβρίσθιον, Dor. pro ὑβρίζειν.

Ὑβρισθέντας, acc. pl. a. 1. part. pass. verbi ὑβρίζω, quod vide.

Ὑβρισθέντας, 3. sing. f. I. ind. pass. ab eod.

Ὑβρισμὸς, ὁ, idem quod ὕβρις.

* Ὑβρισμένος, η, ον, *ambitiosè ornatus*. ἐν γαλῇ ὀδὸν τὶ ὑβρισμένην. Xen. Cyrop. l. 22. *stolam habens haud valdè pretiosam*. Eurip. Phœniss. 1119. vid. Bos. Obs. Miscell. c. 4. et Hutchinson in Cyri Exp. l. i. p. 117. 8vo.

Ὑβριστὴς, ἄους, ὁ, et

Ὑβριστὴς, ὕ, ὁ, *contumeliosus, injuriosus ; stuprator* : à perf. pass. verbi ὑβρίζω.

Ὑβριστικὸς, ἡ, ὸν, *pronus ad faciendam injuriam* : à præced.

Ὑβριστικῶς, adv. *injuriosè, contumeliosè* : ab eod.

Ὑβριστία, ας, ἡ, *contumeliosa, superba* : à ὑβριστὴς.

Ὕβωμα, ατος, τὸ, *curvamen* : et

Ὕβωσις, idem ; tanquam ab ὑβόω, *curvo*.

Ὑγιάζω, *sano, curo*, f. άσω, p. ὑγίακα.

Ὑγιαίνῃς, 2. sing. præs. sub. ab

Ὑγιαίνω, *sanus sum* ; f. ανῶ. Th. ὑγιὴς, ἐος, ὁ ἡ, *sanus*.

Ὑγίαν, acc. sing. ab ὑγιὰς, quod vide.

Ὑγίεια, ας, ἡ, *sanitas* ; ab eod.

Ὑγιὴς, gen. sing. Ion. à præced.

Ὑγιηὸς, ὴ, ὸν, *sanus, saluber*. Th. ὑγιὴς, idem.

Ὑγιηότατος, superl. à præc.

Ὑγιὴς, ὲς, ἐον, *sanus, incolumis, integer* : à seq.

Ὑγιὴς, ἐος, ὁ ἡ, *sanus, incolumis, integer* ; item *rectus, utilis ; bonus, faustus ; ratus*.

Ὑγρὰ, seu Ion. ὑγρὴ, f. g. ab ὑγρὸς, interdum sumitur subst. pro ὑγρὰ χλαυδὸς, *mare, pelagus*, Th. ὑγρὸς.

Ὑγρήνω, f. ανῶ, *humecto, irrigo* : ab

Ὑγρὸς, ὰ, ὸν, *humidus, in aquis degens ; liquidus, viridis ; mollis, lubricus*. Tropicè dicitur *de eo, qui obsequitur omnium studiis* : impr. *de petulanti mobilitate oculorum in fœminis libidinosis ; tener*, de *pulchritudine ; flexibilis*, de *arcu ; facilis, leniter fluens*, de *oratione* : ab ὕω, *pluo*.

Ὑγρότης, ητος, ἡ, *humiditas, humor ; flexibilitas ; teneritas* ; de *moribus, humanitas, facilitas ; prodigalitas, luxuria* : à præced.

Ὑδατι, dat. et ὕδατος, gen. sing. ὕδασι, dat. pl. ab inusit. ὕδας, quo ὕδωρ, *aqua*.

Ὑδατὶς, ίδος, ἡ, *vesicula, stilla* : Gl. Cyr. ab eod.

Ὑδατώδης, ους, ὁν, *aquosus* : ab eod.

Ὕδατώδης, ους, ὁν, *aquosus* : ab

Ὕδατος, ους, τὸ, *aqua* : dat. sing. ὕδει, ὕδος, ως, τὸ, *aqua*.

Ὑδέρος, υ, ὁ, *hydrops* : ab ὕδωρ.

Ὕδιος, idem ac ὕδιν, *casus*.

Ὑδνὸς, ὁ ἡ, *qui peritè considerat, sapiens, prudens* : ab ὕδω, *casus*.

Ὑδνὼ, *nutrio*, an ab ὕω?

Ὕδνον, υ, τὸ, *tumor terræ, mus* : ὕδνα, *tubera* : ab ὕω.

Ὑδος, εος, τὸ, *aqua* ; ab ὕω.

Ὕδρα, ας, ἡ, *HYDRA, aquatici serpens* : ut et ὕδρος, *hydrus*. Th. ὕδωρ, ατος, τὸ.

Ὑδραγωγὸς, ὁ ἡ, *aqua ductus, aquæductus* ὑδραγωγεῖον, υ, τὸ, *aquæductio, aquagium*. ex ὕδωρ, ἄγω, ἀγωγὸς.

Ὑδραίνω, f. ανῶ, *lavo, humecto, irrigo, effundo*. Th. ὕδωρ, *aqua*.

Ὑδραλίτης, *mola aquaria* ; quæ datur ἁλατὶ, ab ἅλς, *mola*.

Ὑδράλμη, *aqua salsa* : ex ὕδωρ, ἅλμη.

Ὑδραύλης, ου, ὁ, *organarius* : et

Ὑδραυλὸς, ους, ὁ, sive ὑδραυλὸν (scil ὄργανον) *HYDRAULA, cimbalum, organum*, scil. *musicum, quod aulœdus per* ὕδωρ.

Ὑδρεία, ας, ἡ, *aquatio, irrigatio* : ab ὑδρεύω.

Ὑδρεῖον, υ, τὸ, Ion. ήϊον, *vas hauriendæ aquæ, HYDRIA* ; it. *aquatio*.

Ὑδρεύω, *rigo, aquam, potè, fonte haurio* : ὑδρεύομαι, *aquor, aquam haurio, irrigor* : f. m. εύσομαι, ἠδρεύσαμην.

Ὑδρηνὸν, Ion. pro ὑδρεῖον, acc. sing. ab ὑδρεῖα, ας, ἡ, quod vide.

Ὑδρία, *HYDRIA, cadus, vas aquatio*. Th. ὕδωρ.

Ὑδρίσκη, ης, ἡ, idem.

Ὑδρομεδόνη, nomen ranæ : ex ὕδωρ, et μέδω, *impero*.

Ὑδροποτία, ᾶ, *aquam bibo, abstemius* : f. ήσω, p. πέπωκα. ab

Ὑδροπότης, ου, ὁ, *aqua potor* : ex ὕδωρ, et πότης, à πίνω, *bibo*.

Ὑδρος, ου, ὁ, *HYDRUS, serpens aquaticus*. Vide ὕδρα.

Ὑδροφόρος, ου, ὁ ἡ, *qui aquam portat* : ex ὕδωρ, et φέρω, *fero*.

Ὑδρίχαρις, nomen ranæ : ex ὕδωρ, et χαίρω, *gaudeo*.

Ὑδρόχους, *aquarius* : qui ὕδωρ χέει, *um, qui laborat aquâ intercute* : ab

Ὑδρωψ, ωπος, ὁ, *HYDROPS, aqua intercus* : ex ὕδωρ, et ὤψ, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὑδὼ, *celebro, cano. dico* : qu. ἀείδω.

Ὕδωρ, ατος, τὸ, *aqua*. Poët. et ὕδας, et ὕδος.

Ὑΐ, vox minitantis, *hui*

Ὑει, *pluit* : 3. sing. præs. verbi ὕω, f. ὕσω.

Ὑειος, εία, ειον, *suillus* : ab ὗς, *sus*.

Ὑᾶλος, *vitrum*: pro ϝᾶλος, quod vide.

Ὑᾶσθαι, *pluviis irrigari*: ab ὗω, *duo*.

Ὑτίζω, *pluo*, f. ίσω, p. ὑτικα: ab ὑτὸς.

Ὑτίνος, ία, ον, *pluvionus*: ab Ὑετὸς, ὁ, ἡ, *pluvia*; ab ὗω.

Ὑτερώτερος, άτη, ατον, *maximè pluvius*: superl. à præced.

Ὑωλία, vel ὑφνία, ας, ἡ, *hara*; *movo suilli*: *insulsitas*: ab ὗς, *sus*.

Ὑῆς, ὁ, ἡ ᾗ, *pluvius*: Jovis et Bacchi Epithet. ab ὗω.

Ὑγλάω, -ῶ, f. ήσω, *mugor*: ab ΥΘΑΟΣ, ὁ, ἡ, *muga*, *loquacitas*.

Ὑίοιν, dat. pl. pro ὑἱοῖν, ab ὑἱῆς, *filius*.

Ὑἱ, *filii*: nom. dual. ab ὑἱῆς.

Ὑἱα, acc. sing. et ὑἱᾶας, acc. pl. ι.

Ὑἱας, nom. pl. ab

Ὑἱὸς, gen. έος, ὁ, *filius*. Th. υἱὸς, idem.

Ὑἱ, dat. sing. contract. ab

Ὑἱῆς, ὑἱέος, et contractè ὑἱῆ, ὑἱος, ὁ, *filius*.

Ὑἱοθεσία, ας, ἡ, *adoptio*: q. d. Θέσις υἱοῦ, quùm pro filio recipitur qui naturâ filius non est.

Ὑἱς, gen. contract. ab ὑἱῆς.

ΥΙΟΣ, οῦ, ὁ, *filius*, *gnatus*, *natu*.

Ὑἱτης, ητος, ἡ, *filiatio*. Th. υἱὸς.

Ὑἱὼ, *adopto*: f. ώσω, a. 1. υἱωσα, ι. 1. m. υἱωσάμην, ω, ατο. à præced. Th.

Ὑιωδὴς, οῦ, ὁ, *nepos*, *filius filii*: ab eod.

Ὑκάστερο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἅω, quod vide.

ΥΚΗΣ, vel ϝκυης, υ, ὁ, et ϝκυη, ης, ἡ, *piscis quidam*.

Ὑλα, ας, ἡ, Dor. pro ϝλη, *sylva*.

Ὑλαγμα, ατος, τὸ, et

Ὑλαγμὸς, οῦ, ὁ, *latratus*: ab ὑλάω, *latro*.

Ὑλαῖος, αία, αῖον, *sylvestris*; *luxurians frondibus et sylvescens*; *materialis*: ab ϝλη, *sylva*.

Ὑλακὶς, ῖδος, ἡ, idem quòd ὑλαγμὸς.

Ὑλακτέω, -ῶ, f. ήσω, idem quod

ΥΑΛΩ, *latro*; f. άσω.

ΥΑΗ, ης, ἡ, *materia quæcunque*, *unde aliquid fit*; *SYLVA*, *ligna*; *alimenta*, *faces cibi decocti*. Hinc

Ὑλήεις, ήεσσα, ῆεν, *sylvosus*, *arboribus opacus*. Th. ϝλη.

Ὑλησῖται, nom. pl. ab

Ὑλησίτης, ου, ὁ, *qui in sylvâ dormit*: ex ϝλη, et κοίτη, *lectus*.

Ὑλοτόμος, ου, ὁ, *sylvicida*, *lignator*: ex ϝλη, et τέμνω, *seco*; p. m. τέτμημα.

Ὑλὰς, ων, αἱ, *præsegmina coriorum*, *res faculenta*: ab ϝλη, *fax*.

Ὑλὰς, ἁδμη, *Dorica libra*: Vide Scholiast. Pindar. Pythior. p. 195.

Ὑλοτομέω, -ῶ, f. ήσω, *ligna in sylvâ cædo*: ab

Ὑλοτόμος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *ad succidendas arbores aptus*; *lignorum cæsor*, *lignator*: ex ϝλη, et τέμνω, *seco*.

Ὑλοφάγιον, gen. ου. Ion. ab

Ὑλοφάγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui sylvas depascitur*: ex ϝλη, et φάγω, *edo*.

Ὑλώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, *sylvosus*. Th. ϝλη.

Ὑμεῖς, Ion. pro ὑμᾶς, *vos*.

Ὑμὶς, nom. pl. Dor. pro

Ὑμεῖς, *vos*: qu. συμεῖς, à σὺ, *tu*.

Ὑμέναιος, ου, ὁ, *HYMENÆUS*, *nuptiarum præses*, *genius*; *nuptiale carmen*; *nuptiæ*: est et nom. Hæretici cujusdam. Th. ὑμὴν.

Ὑμεναίω, *uxorem duco*; *hymenæum cano*: à præced.

Ὑμένιος, ία, ιον, *vester*, *a*, *um*; ab ὑμεῖς, *vos*. Th. σὺ, *tu*.

ΥΜΗΝ, ένος, ὁ, *membrana*, *pellicula*; *HYMEN*, *carmen nuptiale*. Ponitur et ὑμὴν pro ὑμετέρῳ, acc. sing. f. g. à σὺ, *tu*.

Ὑμμες, Æol. pro ὑμᾶς, acc. pl. et

Ὑμμε et ὕμμες, Æol. pro ὑμεῖς, nom. pl. et

Ὑμμι et ὕμμιν, Æol. pro ὑμῖν, dat. pl. à σὺ.

Ὑμνάσαι, Dor. pro ὑμνῆσαι, *celebrare*; a. 1. infin. act. et

Ὑμνέοντι, *cantantes*; nom. pl. part. præs. f. g. Poët. pro ὑμνέουσι· et

Ὑμνέομες, Dor. pro ὑμνέομεν, *hymno celebramus*; 1. pl. præs. et

Ὑμνεῦσαι, Dor. pro ὑμνῆσαι, nom. pl. part. præs. f. g. et

Ὑμνεῦσι, Dor. pro ὑμνοῦσι 3. pl. præs. ind. ab

Ὑμνέω, *carmine celebro*; *celebro*, *laudo*, etiam *soluta oratione*; *carmine perstringo et deffamo*; *accuso*; *deploro*; imperf. ὕμνουν, ου, f. ήσω, p. ὑμνηκα, a. 1. ήσα, a. 1. part. act. ὑμνήσας, αντος· ab ὕμνος, *carmen*. Th. ὕδω, *celebro*.

Ὑμνέοντες, nom. pl. a. 1. part. act. à præced.

Ὑμνησις, εως, ἡ, *hymni cantus*, *laudatio*.

Ὑμνητὴρ, ῆρος, ὁ, et

Ὑμνήτης, ου, ὁ, *laudator*: propriè carminibus, et

Ὑμνητὸς, ὴ, ὸν, *celebratus*, *celebris*: à 3. sing. perf. pass. verbi ὑμνέω, *celebro*.

Ὑμνολογία, ας, ἡ, *hymnorum decantatio*.

Ὑμνος, ου, ὁ, *HYMNUS*, *carmen in honorem Dei scriptum*. Th. ὕδω, *celebro*.

Ὑμνον, imperf. act. et

Ὑμνουν, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὑμνέω, quod vide.

Ὑμνῳ, *carmini*: dat. sing. ab ὕμνος.

Ὑμνῳδέω, -ῶ, *hymnos canto*; *oraculum edo*: à seq.

Ὑμνῳδὸς, ὁ, ὁ, *hymnorum cantor*: ex ὕμνος, et ᾠδὸς.

Ὑν, et ὑίν, et ὑῒν, pro Hebræo *HIN*, *mensuræ genus*.

ΥΝΙΣ, et ὕνις, ιος, ἡ, *vomer*: qu. ab ὑς, *sus*, quia ut hæc rostro, ita et ille fodit terram.

ΥΝΝΟΣ, ου, ὁ, *equuleus*, *manus*.

Ὑὸς, gen. sing. ab ὑς, *sus*. Th. σὺς, συὸς, ὁ ᾗ ἡ, idem.

Ὑοσκύαμος, ου, ὁ, *HYOSCYAMUS*, *herba quædam*: ὑὸς κύαμος, qu. *suillia faba*.

Ὑοφορβὸς, qui ὑς φέρει, *subulcus*: ὑοφορβεῖον, *porcinarium*, *hara*: ex ὑς, et φέρω.

Ὑπαγανακτίω, *subindigner*.

Ὑπαγγελίσσω, Ion. pro ὑπαγγελῶ, σω, f. 2. part. act. fœm. gen. ab

Ὑπαγγέλλω, *clam nuntio*: ex ὑπὸ, et ἀγγέλλω, f. ελῶ, a. 1. ἤγγειλα.

Ὑπάγεται, 3. sing. præs. pass. verbi ὑπάγω.

Ὑπαιθέριον, ου, τὸ, *cervical*; quod sub ἀγκῶνα ponimus.

Ὑπαγορευτέον, *vicissim dicendum*: adj. verbale; ab ὑπαγορεύω.

Ὑπαγορεύω, *verba subjicio*, *respondeo*; *post factum addo verba*; *interpretor*, *expono*; f. εύσω, p. ὑπαγόρευκα. ex ὑπὸ, et ἀγορεύω, ab ἀγορὰ, ἄς, *forum*.

Ὑπάγω, *subduco*; *subjicio*, *jugo subdo*, maximè in med. Est et *defero*, *in judicium adduco*; *accuso*; *abeo*, *progredior*. In med est præterea *subjicio mihi*; *illicio in fraudem*; item *subjicio vel suggero alicui aliquid*. [* *morior*, *mortem obeo*, Matt. xxvi. 24. Marc. xiv. 21. at nusquam hoc significatum apud exteros. Contrà ὑπάγω σφίσι τίφυς, *vitam dego*. Theog. 917.] præs. imperat. ὕπαγε, *vade*; imperf. ὑπῆγον, ες, ἡ. ὑπἤξω, p. ὑπῆχα, a. 2. ὑπήγαγον, ες, ε. ex ὑπὸ, et ἄγω, *duco*.

Ὑπαγωγὴ ῆς, ἡ, *subductio*, *submissio*: à præced.

Ὑπαὶ, Poët. pro ὑπὸ, *à*, *præ*, *sub*, &c.

ΥΠΑΙΘΑ, *coram*, *rectà*: ex ὑπαὶ, et ἼΘυ.

Ὑπαιθρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *subdialis*, *qui est sub dio*: ex ὑπὸ, et αἰθρία.

Ὑπαιρέομαι, Ion. pro ὑφαιρέομαι.

Ὑπαΐδω, f. ξω, *clam prosilio*. *subrepo*; a. 1. part. ὑπαΐξας, αντος· ex ὑπὸ, et ἀΐσσω, f. ξω, *ruo*.

Ὑπαίτιος, ου, τὸ, *culpa*, *noxa*: ab

Ὑπαίτιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *obnoxius crimini*: ex ὑπὸ, et αἰτία, ας, ἡ, *causa*.

Ὑπακὴ, ῆς, ἡ, *obedientia*: à p. m. ὑπήκοος, et Att. ὑπακήκοα, verbi ὑπακούω. Th. ἀκούω, *audio*.

Ὑπάκουσον, *audi*: Dor. pro ὑπάκουσον, a. 1. imperat. act. et

Ὑπακούσω, Dor. pro ὑπακούσω, a. 1. sub. ab

Ὑπακόω, *obedio*, *auscultо*, *respondeo*, *subaudio*; *cedo*, *admitto*; [* *audio pulsantem ostium et sciscitando cognosco qui sit*, Act. xii. 13. vid. exempla apud Camerar. Raph. Xenoph. et Gesner.] imperf. ὑπάκουον, f. ούσω, p. ὑπάκουκα, a. 1. ὑπήκουσα, a. 1. inf. ὑπακοῦσαι. Ex ὑπὸ, et ἀκούω, *audio*.

Ὑπαλύσασθαι, a. 1. inf. m. ab ὑπαλύομαι.

Ὑπαλύσω, Ion. pro -ω, præs. imperat. m. verbi.

Ὑπαλιύω, *fugio, alabor*: ex ὑπὸ, et ἀλύω, Poët. pro ἀλάομαι, *vito*.

Ὑπαλλαγή, ῆς, ἡ, *immutatio*, et *HYPALLAGE* figura. ab

Ὑπαλλάττω, *muto, immuto, commuto*; *unum loco alterius pono, seu exhibeo*: ex ὑπὸ, et ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*.

Ὑπαλύω, *effugere*; a. 1. infin. act. verbi ὑπαλύσσω.

Ὑπάλυξις, εως, ἡ, *effugium*: ab eod.

Ὑπαλύσσω, f. ξω, *subterfugio, effugio, evito*: ex ὑπὸ, et ἀλύσσω.

* Ὑπαναχωρέω, *clam retro abeo*.

Ὑπάνδρος, ος, ὁ vel ἡ, *viro subjectus seu obnoxius*; q. d. ὁ, vel ἡ, ὑπὸ τὸν ἄνδρα, *qui* vel *quæ est in potestate viri*.

Ὑπανίστημι, *adsurgo honoris causâ alicui, exsurgo*: ex ὑπὸ, ἀνὰ, et ἵστημι, *sto*.

Ὑπανίσταμαι, *surge*; præs. imperat. m. præced.

Ὑπαντάω, -ῶ, *occurro*, f. ήσω, p. ὑπήντηκα, a. 1. ὑπήντησα. ex ὑπὸ, et ἀντάω, *occurro*. Th. ἀντὶ.

Ὑπάντησις, εως, ἡ, et ὑπαντὴ, ῆς, ἡ, *occursus*: à præced.

Ὑπαντιάσασα, Æol. pro ὑπαντήσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ὑπαντιάω, q. v.

Ὑπαντιάσαι τὸν εὐεργέτην, *benefactori occurrere*, i. e. *viro de nobis benè merito gratiam referre*: ab

Ὑπαντιάω, et ἄω, f. άσω, *obviam prodeo, incurro, incido*: ex ὑπὸ, et ἀντιάω, seu ἀντάω, *in occursum eo*. Th. ἀντὶ.

Ὑπάντησις, ν, ὁ ᾗ ἡ, *qui in antris est* vel *degit*: ex ὑπὸ, et ἄντρον.

Ὑπάπτιος, Ion. pro ὑφάπτιος, *succendere*.

ΥΠΑΡ, τὸ, indecl. *visio vera*: ei ὄναρ opponitur.

Ὑπεγμένα, τὰ, Ion. pro ὑπεγμένα, *quæ jam facta sunt*: ab ὑπάγω.

Ὑπέγγυος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *in quo argentum est mixtum*: ὑπέγγυος φωνὴ, *vox pecuniâ venalis*. Iloc de illis dicitur, *qui linguam et vocem pretio venalem habent*: ab ἔγγυος.

Ὑπεγνεῖς, et ὑπεγνήνος, ος, ἡ, *ovis sub se* vel *in se agnum habens*: ex ὑπὸ, et ἔγγυς, ἀγνὸς.

Ὑπέδῃν, a. 1. inf. act. verbi ὑπάγω, *sum*: ab ἄρχω. Th. ἀρχὴ.

Ὑπαρξις, εως, ἡ, *substantia, res; facultates*: ab eod.

Ὑπαρπάζω, Ion. pro ὑφαρπάζω, *surripere*.

Ὑπαρχεν, Dor. pro ὑπῆρχεν, *erat*; 3. sing. imperf. act. ab ὑπάρχω, *sum*.

Ὑπαρχὴ, ῆς, ἡ, *initium, ortus; beneficium ultrò datum*. Th. ἀρχὴ.

Ὑπάρχοντα, τὰ, *facultates, quæ ovis habet*. Vide ὑπάρχω.

Ὑπαρχος, ν, ὁ, *qui sub alio imperium obtinet, dux*: idem quod ὕπαρχος, nomen Indicum fluvii. ὑ, et ἄρχος.

Ὑπαρχόντως, gen. singul. præs. part. f. g. et

Ὑπάρχοντι, 3. pl. præs. ind. act. ab

Ὑπάρχω, ις. ι, *initium do, primus facio aut dico; ieum, existo, suppeto, adsum*; sum ὕπαρχος: [* ἀλλ' ἀμυνόμενος, ἀλλ' ὑπάρχων, ἡδίως αὐτὰς, Isoc. p. 443. *ne cultor, sed auctor, eos injuriis afficiesti.* ᾧ ὑπάρξω ἐμὸν ἢ ἐμὴ πόλις, Xen. de Cyri Exped. l. v. p. 394. ed. Hutch. 8vo. *à parte vestrè stabit mea civitas, præsto erit vobis.*] In 3. pl. ὑπάρχουσι. τὰ ὑπάρχοντα, *bona fortunæ, quæ quis habet*; f. ὑπάρξω, p. ὑπῆρχα, a. 1. ind. act. ὑπῆρξα. ex ὑπὸ, et ἄρχω, Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ. *initium, imperium*, &c.

Ὑπασπίδιος, adv. ab

Ὑπασπίδιος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *clypeo tectus*: ex ὑπὸ, et ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus*.

Ὑπασπίζω, *sub clypeo latenter incedo, pugno*: Metaph. *sub alicujus patrocinio et tutelâ sum*. Et *armiger alicujus sum*: ex ὑπὸ, et ἀσπὶς, *clypeus*.

* Ὑπατεία, ας, ἡ, *consulatus*: à seq.

Ὑπατεύω, *consulatum gero*: ab ὕπατος.

* Ὑπάτικος, η, ον, *consularis*: ab eod.

Ὑπαῖος, αῖη, αῖον, *summus, a, um*: contractè ex ὑπάτατος. Eat et ὕπατος, *consul*, quia penes illos erat summa potestas. Aliquando *honoratus, imus*, et *profundus*. Th. ὑπὸ.

Ὑπάσσι, *subsunt*, Ion. pro ὕπασι, 3. pl. præs. ind. verbi ὕπειμι, qu. ex ὑπὸ, et εἰμὶ, *sum*.

Ὑπάσσι, *cultro*; sed vocabulum hoc de mendo suspectum.

Ὑπέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. verbi ὑποβάλλω, *subjicio, suborno*. Th. βάλλω, *jacio*, f. αλῶ.

Ὑπεβλέπετο, 3. pl. imperf. m. verbi ὑποβλέπομαι, *turvè intuor*. Th. βλέπω, *video*. f. ψω.

Ὑπέγγυος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *qui sponsioni est obnoxius*: vide in ἔγγυος, *sponsor*.

Ὑπέδδισαν, *timuerunt*; 3. pl. a. :. ind. act. Poët. gem. δ, pro ὑπέδεισαν, verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, *timeo*, f. σω.

Ὑπεδείδεσαν, *timuerunt*, per Sync. pro ὑποδιδείσεσαν, 3. pl. plusq. p. m. verbi ὑποδείδω, quod ex ὑπὲ, et δείδω, *timeo*, f. δείσω, p. m. Poët. δείδια, plusq. p. εἰδείδειν.

Ὑπέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑποδείκνυμι, *pramonstro*, f. ξω, p. ὑποδέδειχα Th. δείκνυμι, *ostendo*.

Ὑπέδεκτο, *excepit*, Dor. vel Poët. Sync. pro ὑπεδέδεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, *capio*, fut. m. δέξομαι, p. pass. δέδεγμαι, ξαι, κται.

Ὑπεδέξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ὑποδέχομαι, *suscipio*; perf. pass. ὑπεδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio*.

Ὑπεδύσατο, *instruxit*; 3. sing. a. 1. med. verbi ὑποδύω, *suppono*. Th. δύω, *pono*, f. δύσω, a. 1. ἔδυσα, a. 2. ἔδυν.

Ὑπείκω, *obedio, succumbo, cedo*; Poët. dicitur ὑπαείκω, f. ὑποίξω. Ex ὑπὸ, et εἴκω, *cedo*.

Ὑπειμι, *subsum, adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ὑπεῖναι, *remittere*; Ion. pro ὑφεῖναι, a. 2. inf. vide ὑφίημι, et ὑπεῖμι, *adesse*, præs. inf. à præced.

Ὑπείξομαι, f. 1. m. verbi ὑπείκω, q. v.

Ὑπείροχος, per Metath. pro ὑπέρεχον, 3. pl. imperf. et

Ὑπείρεχον, *teneat*, 3. sing. præ opt. ab ὑπερέχω, *excello*, quod ex ὑπὲρ, *supra*, et ἔχω, *habeo, tam*.

Ὑπείροχος, ν, ὁ ᾗ ἡ, Ion. et Poët. pro ὑπέροχος, *eximius, excellens, excellentior*: ab eod.

Ὑπείσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. ab ὑπείδω, Ion. pro ὑφείσαντες, *subduco*.

Ὑπεισάγω, *clam aliquem experiri sum*. Th. εἴσω, *jaceo*.

Ὑπεισκομίζω, *clam exporto*: hinc ὑπεισκομίσαντο, 3. pl. a. 1. m. ex ὑπὸ, εἰς, et κομίζω, *fero*.

Ὑπεισπέμπω, *clam emitto*, subaudi *to*, Th. πέμπω, *mitto*.

Ὑπεκθεῖ, *longè procurrit*. 1 sing. præs. ind. ab

Ὑπεκθέω, f. θεύσω, *procurro*: ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, et θέω, *curro*.

Ὑπεκφοράω, *clam profugio*: ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, et φοράω, *fugio*; a. 1. ἐφόρησα.

Ὑπεκφοράν, 3. sing. a. 2. act. præced.

Ὑπεκτίθημι, *clam expono*; *aliquid transportandum curo*. Th. τίθημι.

Ὑπεκφέρω, *clam effero*. Ex ὑπὸ, ἐκ, et φέρω, *fero*; f. οίσω, a. 1. ἐνεγκα.

Ὑπεκφύγοντι, Dor. pro ὑπεκφυγόντι, *clam fugiunt*: et

Ὑπέκφυγε, *effugisset*: Ion. pro ὑπεκπέφυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. ab

Ὑπεκφεύγω, *clam fugio, subterfugio*: ex ὑπὸ, ἐκ, et φεύγω, *fugio*.

Ὑπεκχωρέω, -ῶ, *ex aliquo loco recedo subduco*: ex ὑπὸ, ἐκ, et χωρέω, *cedo*.

Ὑπέλαβον, ες, ε, *suscepi*, a. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω, *suscipio*. Th. λαμβάνω, *capio*; f. m. λήψομαι, a. 1. ἔλαβον.

Ὑπελείφθη, *relictus sum*: a. 1. ind. pass. verbi ὑπολείπω, *relinquo*, f. ψω, Th. λείπω, *linquo*, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλειπα.

Ὑπελήφατο, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi ὑπολαμβάνω. Th. λαμβάνω, *capio*, f. m. λήψομαι, p. λέλημμαι. Att. εἴλημμαι, a. 2. ἔλαβον.

Ὑπελύσαο, *solvisti*, Ion. pro ὑπέλυσας, 2. sing. a. 1. m. verbi ὑπολύω, Th. λύω, *solvo*, f. σω, a. 1. m. ἔλυσάμην, ω, ατο.

Ὑπεμένων, *expectabant*, vel *sustinebant*

nuerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑπομένω, *sustineo*, a. 1. ὑπέμεινα, ας, ε. Th. μένω, *maneo*; f. νῶ, p. μεμένηκα.

Ὑπέμενον, 3. sing. imperf. act. ejusd.

Ὑπεμνήκασι, *deflexit*; *tristatus est*: 3. sing. perf. act. pro ὑπέκμνει, verbi ὑπεκμνέω, quod ex ὑπὸ, et ἐκμνέω, *inclino*: f. ὑσω, p. ἤκμνεκα, et Att. redupl. ἐκήκμνεκα, mutato η in ε, Epenth. Poët. τὸ ν, ἐμνήκμεκα.

Ὑπεμνήσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὑπομιμνήσκω, *in memoriam revoco*, quod vide.

Ὑπεναντίος, α, ον, [* *contrarius*, nusquam *subcontrarius*, ut contendit J. Albert. ad Coll. ii. 14.] *adversarius*; *obvius*, *obviam factus*. Ex ὑπὸ, et ἐναντίος, *adversus*. Th ἀντὶ, *pro*. Hinc

Ὑπεναντίως, *variè*, *à contrario*: adv. à præced.

Ὑπένερθε, Poët. *sub*, *subtus*; ex ὑπὸ, et ἔνερθε, *infra*.

Ὑπένιεν, imperf. act. verbi ὑπονέω, -ῶ, *suspicor*, f. ήσω, p. ὑπονένηκα.

Ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, *subtractio*: ab

Ὑπεξαίρω, -ῶ, f. ήσω, *clam aufero*; *subtraho*: ex ὑπὸ, ἐξ, et αἴρω, *capio*.

Ὑπεξάιξω, *eximo*, *submoveo*, *clam de medio tollo*: f. αιξῶ, p. ὑπεξῆιχκα, ex ὑπὸ, et ἀίσσω, *tollo*.

Ὑπεξαλύσκω, *effugio*, *subterfugio*: f. ξω, et ὑπὸ, ἐξ, et ἀλυσκω, f. ξω, *evito*, a. 1. ἐξέλυξα. Th. ἀλέω, idem.

Ὑπεξανδὸς, *emersus*, præs. vel a. 2. part. ex ὑπὸ, ἐξ, ἀνὰ, et δύω, vel δῦμι, *subeo*.

Ὑπέξειμι, *procurro in aliquem*; *impetum facio*; *excedo*, [* *in alicujus aspectum aggredior*, Diod. Sic. p. 616. D. ed. Rhodoman. ὑπεξέρχεσθαι, *prædecuntes*, a. 2. part. Herod. l. 1. c. 176. *subterfugientes*, l. iv. c. 120.] ex ὑπὸ, et ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, *eo*.

Ὑπεξείρω, *subtraho*; ex ὑπὸ, ἐξ, et εἴρω, Poët. pro ἑλκω, *traho*.

Ὑπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ὑπεξέρχομαι, *clam egredior*.

Ὑπεξέχεσθαι, *clam exire*: ab

Ὑπεξέρχομαι, *clam egredior*, *me subduco*; *ulcisor*, *punio*; ex ὑπὸ, ἐξ, et ἔρχομαι, *venio*, f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Ὑπεξέφυγε, *effugit*, pro quo commun. ὑπεξέφυγεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπεκφέυγω.

Ὑπεξήγαγε, *clam me subduco*. Th. ἄγω.

Ὑπεξήεργεν, ες, ε, imperf. act. verbi ὑπεκείργω.

Ὑπεξήνεγκαν, *se subduxerunt*. Vide ἐνέγκω.

Ὑπεξήλυξε, *evitavit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπεξαλύσκω.

Ὑπέξιος, -ου, ὁ, *filius familias*, propriè qui est ὑπ' ἐξουσίᾳ, *sub potestate*, scil. patris, nondum emancipatus.

Ὑπεξιλύσκειν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑποστέλλω, *subnavigo*, *sublego*. Th. πλέω, *navigo*, f. πλεύσω, a. 1. ἔπλευσα.

Ὑπερ, Poët. ὑπὲρ, cum gen. *SUPER*, *supra*, *pro*, *propter*, *per*, *de*; cum acc. *ultra*, *trans*, *supra*, *præter*, vel *contra*. In compositione notat. *supra*, *super*, *pro*, *præ*, *trans*, *præter*, et *intensionem*. [* *pro*, *in commodum* vel *defensivè*, ut Rom. viii. 31. εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; vel *votivè*, προστύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς, Matt. v. 44. *et orate pro persequentibus et calumniantibus vos*. (2) *Juxta*, Ὁ Θεὸς—ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν—ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας, Phil. ii. 13. *juxta beneplacitum*. (3) *Vice*, *loco*, συμφέρει ἵνα εἷς ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λάου, Joan. xi. 50. *loco totius populi*. ἵνα ὑπὲρ σὺ διακονῇ μοι, Philem. 13. (4) *De*, τὸ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν Θεὸν, Rom. xv. 9. *de misericordid Deum glorificent*. (5) *Quod attinet ad*, ὑπὲρ τῆς παρουσίας τῦ Κυρίυ, 2 Thess. ii. 1. *quod attinet ad adventum Domini*, ut Lat. *super*. (6) Pro διὰ, *per*, ὑπὲρ ἧς ἔθνησι, Soph. Trachin. ver. 721. *per quam moriebatur*. (7) *Per*, in formulâ adjurandi, λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς ἠ γόνων, Hom. Il. X. *precor per animam et genua*. ἠ μὲν ὑπὲρ πατρὸς λίσσεο, Il. Ω, *per patrem supplica*. Vid. plura L. Bos. Miscel. cxxxii. (8) *Propter*, ὑπὲρ πάθων. Eurip. Hippol. 159. *ob mala*. ἰφθὸς ὑπὲρ, Androm. 90. *ob discordiam*. usitatius ὑπὸ. vid. Markl. ad Eurip. Suppl. 1135.]

Ὑπέρα, ας, ἡ, *funis*, *quo antennarum cornua tenduntur et laxantur*: ab ὑπὲρ.

Ὑπεράγαν, adv. *valdè*, *maximè*.

Ὑπεραγανάω, -ῶ, f. ήσω, *deamo*. Th. ἀγαπάω, *diligo*.

Ὑπερηγάνεως, *valdè*, adv. ab

Ὑπερήγανος, f. ξω, *excellio*. Th. ἄγω, *duco*.

Ὑπερεῖν, per Dialys. pro ὑπερεῆν. dat. sing. ab

Ὑπερεὴς, ἐος, ὁ ἧ ἑόν, *desuper flans*; ex ὑπὲρ, et ἑάω, *flo*, *spiro*.

Ὑπερεσσιντος, ἡ, ὀν, *maximè laudabilis*: ex ὑπὲρ, et αἰνητὸς, *laudabilis*.

Ὑπερέπω, *extollo*, *supra modum me effero*; item *antecello*; f. ὑπερεπῶ, p. ὑπερέπωκα, a. 1. ὑπερέπεσα, præs. pass. ὑπερεπέομαι, *supra modum efferor*, vel *effero meipsum*; a. 1. pass. ὑπερεπέσθην, a. 1. inf. pass. ὑπερεπεσθῆναι.

Ὑπέρεσχες, υ, ὁ ἧ ἑ, *supra modum turpis*. Th. αἰσχὲς, *turpis*.

Ὑπέρηκος, υ, ὁ ἧ ἑ, *florem ætatis excedens*: ex ὑπὲρ *super*, et ἀκμὴ, *cuspis*; item *flos ætatis*.

Ὑπερήκτης, ου, ὁ ἧ ἑ, *qui loca montana incolit*. Th. ἄκρ@, *summus*.

Ὑπερήλλομαι, *transilio*: ex ὑπὲρ, et ἅλλομαι, *salio*.

Ὑπερήλλ@ς, υ, ὁ ἧ ἑ, *eximius*, *præstans*; ex ὑπὲρ, et ἄλλ@, *alius*.

Ὑπερήμενον, *transilientem*, per Sync. pro ὑπερηλλόμενον, acc. sing. part. præs. m. verbi ὑπερέλλομαι, *salio*.

Ὑπερήνω et ὑπερήνωθεν, adv. cum gen. *longè*, *suprà*. Ex ὑπὲρ, et ἄνω, *sursùm*.

Ὑπερηπολογεῖσθαί τινες, pro ὑπὲρ τινὸς ἀπολογεῖσθαι, *pro aliquo causam agere*.

Ὑπερηρθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ὑπερείρω, quod vide.

Ὑπερηφάδιος, *supra modum metuo*: ex ὑπὲρ, et ἀφάδιος, *metuo*. apud Herod.

Ὑπερηωπίζω, *clypeo protego*, *propugno*. Ex ὑπὲρ, et ἀσπίζω, *clypeo defendo*. Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus*.

Ὑπερησπισμὸς, ὦ, ὁ, *defensio*, *propugnatio*: et

Ὑπερησπίστης, ου, ὁ, idem quod

Ὑπερησπιστὴς, ῦ, ὁ, *propugnator*, *protector*: à perf. pass. verbi ὑπερησπίζω.

Ὑπερησπιστὶ, f. 1. Att. verbi ὑπερησπίζω, quod vide.

Ὑπερηυξάνω, *vehementer augeo*; f. ὑπερηυξήσω, a. 1. ὑπερηύξησα· ex ὑπὲρ, et αὐξάνω.

Ὑπερήφανος, ω, ὁ ἧ ὁ, Dor. pro ὑπερήφονος, *superbus*, quod vide.

Ὑπερηχθὴς, ἐος, ὁ ἧ ἐ, *supra modum gravatus et onustus*: et

Ὑπερήχθομαι, *iniquissimo animo fero*, *valdè doleo*. Th. ἄχθος, ους, τὸ, *pondus*.

Ὑπερῆιξαίνω, *supergredior*, *transgredior*; *excedo*, *supero*, *antecello*; *prætereo*, *omitto*, *non dico*; f. m. ὑπερῆιξήσομαι, p. ὑπερῆιξάικα, a. 2. ὑπερῆιξήν, ης, η. ex ὑπὲρ, et βαίνω, *eo*.[1]

Ὑπερῆλλη, *præterierit*: 3. sing. præs. sub. act. verbi ὑπερέλλω, quod vide.

Ὑπερῆλλόνως, adv. *supraquàm*, *valdè*: ab

Ὑπερῆλλω, *projicio ultrà*; *trajicio*; *excello*, *supero*; *excedo*, *redundo*; *contra liceor*; f. αλῶ, p. ηκα, p. m. ὑπερῆλμαι. Th. βάλλω, *jacio*; f. αλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Ὑπερῆνορίη, ας, et Ion. -ης, ἡ, *transgressio*, *contemptus*: ab ὑπερήνωρ.

Ὑπερήνωρ, ορος, ἡ, *transgressio*, *transitus*, *præsumptia*; *violatio legis*, &c. ab ὑπερβαίνω, *transgredior*. Th. βαίνω, *eo*, f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ὑπερῆστον, ὄ, τος, *HYPERBATON*, figura, i. e. trajectus verborum ordo: et

Ὑπερῆστος, ὴ, ὸν, *excellens*, *præstantissimus*: ab ὑπερβαίνω, *transgredior*: q. v.

Ὑπερθὴς, Att. pro ὑπερβὴς, *transgressus fuerit*: 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ὑπερβαίνω. Th. βαίνω, f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην, a. 2. sub. βῶ, ῇς, ῇ.

Ὑπερθῆναι, *superare*, a. 2. inf. act. et

Ὑπερθῇς, *transeas*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Ὑπέριος, υ, ὁ ἧ ἑ, *violentus*, *eminens vim excedens*, *SUPERBUS*:

ex ὑπὲρ, *supra*, et βία, ας, ἡ, *vis, robur*. Hinc

Ὑπερίσιον, *supra vires*: et

Ὑπερίσιος, idem.

Ὑπερολοδὸν, adv. *supra modum*: ab

Ὑπερολὴ, ῆς, ἡ, *exsuperatio, excessus; excellentia; HYPERBOLE, figura; dilatio*: ὑπερολαὶ, *saltus, loca montana*: ab ὑπερβάλλω.

Ὑπερολὶς, ας, ἡ, *excessus*: ab eodem.

Ὑπερολικὸς, ὴ, ὸν, *excedens, nimius, superans fidem*.

Ὑπερόπεοι, ων, οἱ, *populi, qui ultra Aquilonem habitant*. Th. Βορέας, *Boreas*.

Ὑπέρδικον, acc. sing. ab

Ὑπερδικος, -δικοῦς, -δικον, *valdè hirsutus*: à δικὸς, *hirsutus*.

Ὑπερδὶς, per Sync. pro ὑπερδεὶς, acc. sing. ab

Ὑπερδὴς, ἐος, ὁ ϟ ἡ, *qui metu superatur aut frangitur*: ex ὑπὲρ, et δέος, ἐος, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.

Ὑπερδείδω, *supra modum timeo*. Th. δείδω, *timeo*.

Ὑπερδικίω, f. ἤσω, *causam ago pro*: ex ὑπὲρ, et δίκη, *jus*.

Ὑπέρδικον Νέμεσιν φυγεῖν, *Nemesin ultricem evitare*. Vid. Scholia Pindar. Pythior Od. x. ab

Ὑπερδικος, *supra modum justus*. Th. δίκη, *jus*.

Ὑπερδεδάμασμεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω, *prætercurro*. Th. τρέχω, *curro*, f. δρέξομαι, p. m. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δεδρόμα.

Ὑπερδυνάμαι, *prævaleo*; f. ώσω, a. 1. ὑπερεδυνάμωσα, *prævalui*; ex ὑπὲρ, et δύναμαι, *possum*, a. 1. pass. ἠδυνάσθην.

Ὑπερεδέμην, σο, το, a. 2. m. verbi ὑπερτίθημι, *supra pono*. Th. τίθημι, *pono*, fut. θήσω, a. 2. ἔθην.

Ὑπερείδω, *conniventiâ dissimulo*; f. m. ἰσομαι, a. 2. ὑπερεἶδον, a. 2. part. act. ὑπερεἰδών, ὄσα, ὸν, ex ὑπὲρ, et εἶδω, *video*, a. 2. εἶδον, et ἴδον. item *confirmo, suffulcio*: ex ὑπὸ, et ἐρείδω, *fulcio*.

Ὑπερείσας, a. 2. inf. act. ab ὑπερείδω, *suffulcio, fulcimine suppono*: ex ὑπὸ, *sub*, et ἐρείδω, *fulcio*.

Ὑπερέκεινα, adv. *ultrà, trans*: ab ἐκεῖνος.

Ὑπερεκτείνω, *extendo me ultrà quàm fas est*; f. ὑπερεκτενῶ, a. 1. ὑπερέξτεινα. ex ὑπὲρ, ἐκ, et τείνω, *tendo*.

Ὑπερεκτίνω, *solvo pro*: et hinc

Ὑπερέκτισις, ιος, ἡ, *dependo, dependsus*: ex ὑπὲρ, ἐκ, et τίνω, seu τίω, *solvo*.

Ὑπερεκχέω, *super effundo*: ex ὑπὲρ, ἐκ, et χέω, *fundo*, f. χεύσω.

Ὑπερεκχύνω, *nimiùm effundo*; f. ὑπερεκχύσω, p. ὑπερεκκέχυκα: sed ὑπερεκχύνομαι, *superfluo*: ex ὑπὲρ, ἐκ, et χύνω, f. χυσω, Th. χέω, *fundo*, f. χυ-

ων, *qui superavit, qui vi-*
art. act. ab ὑπερέχομαι.
ίνω, *interpello, inter-*
, et ἐντυγχάνω, q. v.

Ὑπερέξει, 3. sing. f. 1. ab ὑπερέχω, q. v.

Ὑπερεξελαυνόμεθα, 1. pl. f. 1. m. ab

Ὑπερεξέρχομαι, *digredior*: ex ὑπὲρ, ἐξ, et ἔρχομαι, *venio*, f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, et per Syncop. ἦλθον.

Ὑπερεπαίρω, *admodum effero*; a. 1. ind. pass. ὑπερεπήρθην, ης, ἡ, ex ὑπὲρ, ἐπὶ, et αἴρω, *tollo*.

Ὑπερεπιθυμέω, *admodum desidero*; ex ὑπὲρ, et ἐπιθυμέω, *desidero*, qu. vide.

Ὑπερεπλείονασε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπερπλεονάζω, *superabundo*, f. άσω. ex ὑπὲρ, et πλεονάζω, *plus habeo*, quod à πλέων, seu πλείων, *amplior*, compar. à πολὺς, *multus*.

Ὑπερέρχομαι, *supervenio; supero, trajicio*: ex ὑπὲρ, et ἔρχομαι, *venio*, f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Ὑπερέσχε, *protexit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπερέχω, *emineo, præsto*.

* Ὑπερευφραίνω, *mirum in modum lætitiâ afficio*.

Ὑπερφανὴς, vide ὑπερήφανος.

Ὑπερέφθιτο πατρὸς, pro ὑπὲρ τῦ πατρὸς ἔφθιτο. τατέρα, ἀφοσιῶδη, ϟ ἔθανεν, *qui pro patre periit, ac cæsus est*. Vide ἔφθιτο.

Ὑπερέχω, *teneo supèr aut suprà; supereminео, præstantior sum, supero*: τὸ ὑπερέχον, *eminens*, præs. part. n. g. et in pl. τὰ ὑπερέχοντα, *sublimia*; f. ὑπερέξω, a. 2. ὑπερέσχον. ex ὑπὲρ, et ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, et σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Ὑπερήδομαι, *supramodum delector*. Th. ἡδὺς, ἴος, ὁ ϟ ἡ, *suavis, lætus*.

Ὑπερημερία, ας, ἡ, *dilatio ultra præscriptum diem; fœnus pro debito ad diem non soluto*: ab

Ὑπερήμερος, ε, ὁ ϟ ἡ, *præteriens diem promissum*, vel *condictum*; [* *qui intra diem non persolvit debitum*. At (2) cum gen. ad alios transfertur, ut ὑπερήμερος τῶν γάμων, *quæ florem ætatis excessit*, Luc. Phil. in Ep. μηδὲ σαυτὸν, νομίζ ὑπερήμερον τῆς τότων ἀκροάσεως, *ne putes te ætatem excessisse quâ audiendi sunt poetæ*. At ὑπερήμερον ἐκπεπτωκέναι τινὰ. apud Dem. et passim, *tarda nomina acerbè compellare, et moræ pretium exigere*, Dup. in Theophr. Char. p. 361.] ex ὑπὲρ, et ἡμέρα, *dies*.

Ὑπερήμισυς, *excedentes numero dimidium*. Th. ἥμισυς, ος, *dimidius*.

Ὑπερηνορίη, *ultra virum possum, superbio*: ab

Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ ϟ ἡ, *superbus, supra modum virilis, fortis*: ex ὑπὲρ, et ἀνὴρ.

Ὑπερῆρα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπεραίρω, *extollo, excedo, supero*; quod ex ὑπὲρ, et αἴρω, *tollo*, f. ἀρῶ, a. 1. ἦρα.

Ὑπερήφανα τίκτει, *superba proles*. Vide ὑπερήφανος.

Ὑπερηφανία, ᾶ, *superbio: effero; fastidio*, vel *superbè contemno*: et

Ὑπερηφανία, ας, ἡ, *superbia, fastus*: ab

Ὑπερήφανος, ε, ὁ ϟ ἡ, *superbus, qui supra alios vult videri*; ex ὑπὲρ, *super*, et φαίνω, *appareo, ostendo*.

Ὑπερηφανῶς, adv. *arroganter, superbè*: à præced.

Ὑπερθε, seu ὕπερθεν, *desuper*, præpr. ὑπερθε βάλλων, Poët. pro ἐπὶ, *extollere, in altum evehere*. Th. ὑπὲρ, *super*.

Ὑπερθυμαίνω, *licitor, liceor, pretium augeo*; tanq. ab ὑπέρθυμος, *pretium superadditum*. Th. τίθημι.

Ὑπερθυμισμὸς, *licitatio, adjectio*; et

Ὑπερθυμιστὴς, *licitator*: ab ὑπερθυμαίνω.

Ὑπέρθυσις, εως, ἡ, *dilatio, mora, procrastinatio*: ab ὑπερτίθημι, *differo*. Th. τίθημι, *pono*.

Ὑπερθορέονται, 3. pl. præs. m. verbi seq.

Ὑπερθορέω, *transilio*. Th. θέω, vel θορέω, *salio*.

Ὑπέρθορον, a. 2. ind. act. verbi præced.

Ὑπέρθυμος, ε, ὁ ϟ ἡ, *magnanimus*. ex ὑπὲρ, et θυμὸς, ὦ, ὁ, *animus*.

Ὑπερθύνειν, *superliminare*: et

Ὑπερθυρον, idem: ex ὑπὲρ, et θύρα, *janua*.

Ὑπερίδης, ου, ὁ, *HYPERIDES*, nomen proprium.

Ὑπερειδὼν, ὄντος, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω, *connivenтiâ dissimulo*, q. v.

ΥΠΕΡΙΚΟΝ, ου, vel ῶν, ὸ, τὸ, *HYPERICUM*, herba.

Ὑπερίονίδης, gen. Æol. pro ου ab

Ὑπερίονίδης, ου, ὁ, nom. Patron. ab

Ὑπερίων.

Ὑπερίονος, gen. sing. ab

Ὑπερίων, ονος, ὁ ϟ ἡ, *supergrediens*. Epith. Solis, qu. ὑπὲρ ἰὼν, *super iens*; item nom. propr.

Ὑπερισχύω, *vigeo, prævalеo*; f. ύσω, p. κα, ab ἰσχύω, *possum*.

Ὑπέρκειμαι, *superjacео, præsto, immineo*.

Ὑπερκεράννυμι, *superinfundo*: f. άσω, p. κεκέρασμαι, ex ὑπὲρ, et κεράννυμι, *misceo*.

* Ὑπέρκοπτωφὴς, ἐος, ὁ ϟ ἡ, Lat. Necyom. *pudibundus, supra modum tristis*: ex ὑπὲρ, κατὰ, et φάος, *lux*.

Ὑπερκεράω, *cornu circumvenio, alterum cornu hostis supero*: ex ὑπὲρ, et κέρας, *cornu*.

Ὑπερκορέσσας, *exsaturaveris*, 2. sing. a. 1. opt. act. verbi seq.

Ὑπερκορέω, *exsaturo*, f. έσω, ex ὑπὲρ, et κορέω, *satio*, f. έσω.

Ὑπερκρατέω, -ῶ, *superior sum*: ex ὑπὲρ, et κρατέω, *teneo*.

Ὑπερκρεμάω, et ὑπερκρεμάννυμι, *suspendo vel suprà suspendo*. Th. κρεμάω, seu κρεμάννυμι, *suspendo*, f. κρεμάσω.

Ὑπερκύδαντα, acc. sing. ab

Ὑπερκύδας, αντος, ὁ, ἡ, *gloriâ supereminens*: ex ὑπὲρ, et κῦδος, ους, τὸ *gloria*.

* Ὑπερκύπτω, f. ψω, *caput profero ad prospiciendum; extuпero*.

Ὑπερμαχὴς, ου, ὁ ϟ ἡ, Dor. pro ὑπερμάχης.

Ὑπερμαχίω, f. ήσω, *propugno*. Th. μάχομαι, *pugno*.

Ὑπερμεγέθης, Ion. pro

Ὑπερμεγάθης, ους, ὁ ☩ ἡ, *supra modum magnus*. Ex ὑπέρ, et μέγαθος, quod à μέγας, *magnus*.

Ὑπερμενέος, gen. sing. ab

Ὑπερμενής, ἐος, ὁ ☩ ἡ, *præpotens*, dat. sing. ὑπερμενεῖ. Th. μένος, ους, τὸ, *animus*.

Ὑπερμήκης, εος, ὁ ☩ ἡ, *præcelsus, prælongus, ingens* : à μῆκος, ους, τὸ, *longitudo*.

Ὑπέρμορον, et ὑπέρμορα, *præter fatum, contra quod in fatis erat* ; à μοῖρα, vel μόρος, *fatum*. Th. μείρω, *divido*.

* Ὑπερνεφὴς, ἐος, ὁ ☩ ἡ, *nubes excedens*.

Ὑπερνικάω, -ῶ, *victor sum, longè supero* ; fut. ήσω, p. ὑπερνενίκημα. Th. νικάω, *vinco*.

Ὑπερνοτίοι, ων, οἱ, *populi qui supra Austrum habitant*. Th. νότος, ου, ὁ, *Notus, Auster*.

Ὑπέρογκος, ου, ὁ ☩ ἡ, *prætumidus, superbus* : ex ὑπὲρ, *super*, id est, *nimis*, et ὄγκος, ου, ὁ, *tumor, fastus*.

Ὑπεροικέω, *suprà habito*. Vide οἰκέω.

Ὑπέροικος, ου, ὁ ☩ ἡ, *qui in superiori parte domûs domicilium* seu *sedes habet* : ex ὑπὲρ, et οἶκος.

Ὑπεροπλίη, ας, ἡ, *superbia*, dat. pl. Ion. ὑπεροπλίῃσι· ab

Ὑπέροπλος, ου, ὁ ☩ ἡ, *robustissimus, insolens, audax, cujus robur arma superat* : ex ὑπὲρ, *super*, et ὅπλον, ου, τὸ, *arma*.

Ὑπερόπτης, ου, ὁ, *superbus* : et

Ὑπεροπτικὸς, ὴ, ὸν, *qui contemnere et superbè despicere solet* ; *superbus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὑπεροπτικῶς, *more eorum qui superbè contemnunt* : à præced.

Ὑπερόπτιος, ους, ἡ, *despectio, contemptus* : ab

Ὑπερόπτω, *contemno, negligo* ; f. όψω, p. ὑπερόφθημα· ex ὑπὲρ, et Th. ὄπτω, *video*.

Ὑπεροπτῶντες, acc. pl. part. præs. act. verbi præced.

ΥΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, *pistillum*. Veteres mortario usi fuerunt pro molis.

Ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, *eminentia, excellentia* : ab ὑπερέχω, quod vide.

Ὑπερόχους, Dor. pro ὑπερόχους, *ingentes, immanes*, acc. pl. ab ὑπέροχος.

Ὑπεροχώτατα, ας, ὰ, Dor. pro ὑπεροχωτάτη, ης, ἡ, *excellentissima* : ab eod.

Ὑπερφία, ας, ἡ, *despectus, contemptus* ; item *superbia*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὑπέρφιος, ους, ἡ, idem.

Ὑπερχαδῆτε, Dor. pro ὑπερηδᾶτε, *transilitis*, 2. pl. præs. ind. verbi ὑπερηδάω.

Ὑπερηδᾶν, -ῶ, *transilio* : ex ὑπὲρ, et ἅδω, *salto*.

Ὑπερισσεύω, *superabundo* ; f. εύσω, a. 1. ὑπερισσεύσεσα, præs. pass. ὑπερισσεύομαι, *vehementer exundo* : cum. dat. ex ὑπὲρ, et περισσὸς, *eximius, præstans*. Th. περὶ.

Ὑπερισσῶς, adv. *supra modum* : ex iisd.

Ὑπερπίμπλαμι, *suprà impleo* : ex ὑπὲρ, *super*, et πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Ὑπερπίπτω, *præterlabor*. Th. πίπτω, *cado*.

Ὑπερπλουτέζω, *superabundo, exubero* ; fut. έσω, a. 1. ὑπερεπλούτησα. ex ὑπὲρ, et πλουτέζω, *plus habeo* : hoc à πλοῦς, seu πλεῖος, *amplior* : Th. πολὺς, *multus*.

Ὑπερπλημμυρέω, -ῶ, -έεις, -εῖς, *exundo* : ex ὑπὲρ, et πλημμύρα, idem quod πλῆμμα, *æstus maris accedens*. Th. πλέος, *plenus*.

Ὑπερπόντιος, ου, ὁ ☩ ἡ, Poët. *transmarinus, -a* : ex ὑπὲρ, et πόντος, ου, ὁ, *mare*.

Ὑπερρήγη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi ὑπορήγνυμι, *subtus rumpo* ; quod ex ὑπὸ, et ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*, f. ῥήξω, a. 2. ἔρρηγον, a. 2. pass. ἐρρήγην.

Ὑπερσυλλαβὲς, ὴ, ὸν, *plus quàm perfectus* : ex ὑπὲρ, et συντιλία, *perficio*. Th. τέλος.

Ὑπερτέζω, *superficie tenus sulcum duco* : ab ὑπέρτατος, superl. ab ὑπὲρ, *super* : comp. ὑπέρτερος.

Ὑπέρτατα, *suprema*, nom. pl. n. g. ab

Ὑπέρτατος, άτη, ατον, superlat. *summus, altissimus* : item *maximus* : in comp. ὑπέρτερος, *superior*. Th. ὑπὲρ, *super*.

Ὑπερτερίης, gen. sing. Ion. ab ὑπερτερία, ας, ἡ, *storea superior*, ab eod. Th.

Ὑπέρτερος, ήρα, ερον, *superior*, compar. ab ὑπὲρ, *super*, in superlat. ὑπέρτατος, *supremus*.

Ὑπερτιθέμην, et ὑπερτιθέμουν, Ion. et Dor. pro ὑπερετίθουν, *superponere*. præs. inf. verbi

Ὑπερτίθημι, *superpono, vel superimpono* ; *ad alium judicem rejicio* ; *supero* : ὑπερτιθέμαι, *differo, procrastino* : ex ὑπὲρ, et τίθημι.

* Ὑπερτρέχω, *supercurro*. Th. τρέχω.

Ὑπερυμνητὸς, ὴ, ὸν, vel ὑπερύμνητος, ου, ὁ ☩ ἡ, *superlaudabilis, admodùm laudabilis*.

Ὑπερφέρω, -ῶ, *summam effero sublimitatem*, f. έσω, p. ὑπερήνεγκα, a. 1. ὑπερήνεικα : ex ὑπὲρ, *super*, et ἐνεῖκα, *in altum tollo*. Th. ἕνεκα, ος, τὸ, *altitudo*.

Ὑπερφέρω, f. ὑπερώσω, *excello, supero*. Th. φέρω.

Ὑπερφερὴς, ἐος, ὁ ☩ ἡ, *præcellens* : ab eod.

Ὑπερφιάλως, ὁ ☩ ἡ, *fadifragus qui transgreditur jusjurandum quod per phialas factum est* : ex ὑπὲρ, *supra*, et φιάλη, *phiala, vas ex quo libamina fundebantur*. Exponitur etiam *vinosus, superbus*.

Ὑπερφιάλως, adv. *fadifragè, superbè, arroganter* : à præced.

Ὑπερφονίω, -ῶ, *supra modùm de me sentio, insolesco* ; item *suprà sapio* : à φρονέω, *sapio*. Th. φρὴν, *mens*.

Ὑπερφὺ, et -ῦ, acc. sing. ab

Ὑπερφυὴς, ἐος, ὁ ☩ ἡ, *naturæ modum excedens, valdè admirandus, insignis* : ex ὑπὲρ, et φυὴ, ῆς, ἡ, *natura*. Th. φύω, *gigno*.

* Ὑπερφυῶς, adv. *mirificè* : à præced.

Ὑπερφωνέω, -ῶ, adv. *valdè clame*.

Ὑπερχαρὴς, ἐος, ὁ ☩ ἡ, *valdè gaudens*.

Ὑπερχέω, *effundo, supereffundo* ; f. χεύσω, præs. pass. ὑπερχέομαι, *exubero, supereffundor* : à χέω, *fundo*.

Ὑπέρχομαι, *subeo* : [* cum accus. *circumvenio, deludo* ; Aristoph. in Equis. cum dat. *in mentem venit*, οὐδὲν ὑπέρχεται μοι τῶν, Isocr. Panath. p. 208.] *obsequiosè colo*. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Ὑπερχύω, *diffundo, superfundo* ; fut. -χύσω, p. κέχυκα. à χύω.

Ὑπερῷα, ας, ἡ, Ion. ὑπερῴη, *palatum*, quod *summum* in ore locum possidet. Th. ὄον, ου, τὸ, *superior pars domûs*.

Ὑπερώω, *retrocedo* : ex ὑπὸ, et ἐρωέω, *eo filuo, recedo*.

Ὑπερώησαν, *retrocesserunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. à præced.

Ὑπερῷος, idem quod ὑπερῷος, quod vide.

Ὑπερῷον, ου, τὸ, *summa adium pars* ; *cænaculum, palatum* : à seq.

Ὑπερῷος, ου, ὁ ☩ ἡ, *in superiori ædium parte existens*. [* contractè ab ὑπερῴιος, ut πατρῷος, à πατρῴιος. Bos.]

Ὑπερώτατος, άτη, ατον, *supremus*, superlat. ab ὑπὲρ, *super*, compar. ὑπερώτερος, *superior*.

Ὑπεσσύτατο, Dor. pro ὑπέσυτο, *suberit*, 3. sing. f. 1. m. verbi ὕσσυμι, ab εἰμὶ, *sum*.

Ὑπέσχον, Dor. pro ὑπέσχον, *suscepi*, vel Bœot. Sync. pro ὑπέσχεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑπέχω, *suppono, subjicio*. Th. ἔχω, *statuo*, f. σχήσω, a. 2. ἔσχον.

Ὑπεστελλάμην, a. 1. ind. m. verbi ὑποστέλλω, *subduco*. Th. στέλλω.

Ὑπέστη, *pollicetur* ; et in 1. pl. ὑπέστημεν, a. 2. verbi ὑφίστημι. Th. ἵστημι, *sto*.

Ὑπέστη, *subest* : 3. sing. præs. ind. verbi ὕπειμι, *subeunt*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ὑπέστρεφε, *avertebat* : 3. sing. imperf. act. verbi ὑποστρέφω. Th. στρέφω, *verto*, fut. ψω, a. 1. ἔστρεψα, a. 2. ἔστραφον.

Ὑπέστρεψεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab eod. verbo.

Ὑπέσχε, *sustinuit* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπέχω, *sustineo*. Th. ἔχω, *habeo* : f. ἕξω, a. 1. ἔσχον, ες, ε.

Ὑπέσχετο, *promisit* ; 3. sing. a. 2. m. verbi ὑπισχνέομαι, -οῦμαι, *promitto* ; fut. m. ὑποσχήσομαι, p. pass. ὑπέσχημαι, a. 2. m. ὑποσχέθην.

Ὑπέσχημαι, *policitus sum* ; perf. pass. verbi ὑπισχνέομαι. vide suprà.

Ὑπετάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ὑποτάσσω, *subjicio*, quod vide.

Ὑπίταξον, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ὑπόδυος, ος, ὁ ἡ ὑ, *obnoxius reddendæ rationi*; *reus*, *nocens*: qui accil. ὑπ' εὐθύνῃ, ut regatur ab alio, qui rationem reddere cogatur, ex ὑπὸ, et εὐθύνη, *inquisitio in eos à quibus magistratus gesti rationem deposcit*. Th. εὐθὺς, *rectus*.

Ὑπουνηδίσε', *congressa*: pro ὑπουνηδίσα, a. 1. part. pass. f. g. ab ὑπουνάω, quod ab εὐνάω, *sopio*; f. ἥσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*.

Ὑπόφθην, a. 2. verbi ὑποφθάνω, *prævenio*. Th. φθάνω, idem, f. φθάσω, a. 2. ἔφθην: à φθάμι, a. 2. part. m. φθάμενος.

Ὑπίσχω, *suppono*, *submitto*; *sustineo*; *subeo*: cum acc. f. ὑφίξω, a. 2. ind. ὑπίσχον, ες, ε, præs. part. ὑπίσχων, ουσα, ον. Th. ἴσχω, *habeo*.

Ὑπήκοος, ος, ὁ ἡ ὑ, *obediens*: ab ὑπακούω, *obedio*. Th. ἀκούω, *audio*; f. σω, p. ἤκοα, p. m. ἤκοσμαι, et Att. ἀκήκοα.

Ὑπήκουον, imperf. act. verbi ὑπακούω, *obedio*, f. σω, a. 1. ὑπήκοσα, ας, ε, et in 2. pl. ὑπηκόσατε, ab eod. verbo.

Ὑπηκόστε, 2. pl. ὑπήκουσι, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ὑπήνεικαν, *subduxerunt*: Poët. pro ὑπήνεγκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑποφέρω, *subduco*. Th. φέρω, *fero*, a. 1. ἤνεγκα, pro ἤνεγκα.

Ὑπηρίμιος, ος, *qui est sub vento positus*, Th. ἄνεμος, *ventus*. Poët. ἠρεμὸς.

Ὑπῆρχ'ΝΗ, ης, ἡ, *barba*, *pili circa labia*.

Ὑπηύκης, ους, ὁ, *juvenis*, *pubescens*: à præced.

Ὑπήντησα, ας, ε, et in 2. pl. ὑπήντησεν, a. 1. ind. act. verbi ὑπαντάω, *occurro*, fut. ήσω, p. ὑπήντηκα, quod vide.

Ὑπηντίασεν, *obviam processit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπαντιάω.

Ὑπηρξ μένος, η, ον, *qui fuit*; p. part. pass. verbi ὑπάρχω, *sum*: f. ξω, p. pass. ὑπῆργμαι. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium*.

Ὑπηρσία, ας, ἡ, *ministerium*: ab ἐρεσία, seu ἐλρσία, *remigatio*. Th. ἐρέσσω, vel -ττω, *remigo*; f. ἐρέσω, p. ἤρεκα, p. pass. ἤρεμαι, σαι, ται.

Ὑπηρετεῖτο, 3. sing. imperf. pass. ab

Ὑπηρετέω, ῶ, *servio*, *ministro*: cum dat. f. ήσω, p. ὑπηρέτηκα, a. 1. ὑπηρέτησα. ab ὑπηρέτης.

Ὑπηρετμα, et ὑπηρέτησις, *ministerium*; à præced.

Ὑπηρέτης, ου, ὁ, *remex*, propriè, sed per Synec. speciei, *quilibet minister*, *famulus*: ex ὑπὸ, et ἐρέτης, ου, ὁ, *remex*. Th. ἐρέσσω, vel -ττω.

Ὑπηρετοπάτην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ὑπηρετέω, quod vide.

Ὑπηρετικὸς, ὴ, ὸν, *servilis*, *ministerialis*.

Ἤρεμαι, p. pass. verbi ὑπαίρω, *attollo*; quod ex ὑπὸ, et αἴρω, *tollo*; f. ἀρῶ, p. ἦρμαι, a. 1. ἦρα, a. 1. pass. ἤρθην.

Ὑπῆρξα, *exstiti*: a. 1. ind. act. verbi ὑπάρχω, *sum*; f. ξω, p. ὑπῆργμαι. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Ὑπῆρχον, ες, ε, *exstiti*: p. ind. act. et

Ὑπῆρχεν, ες, ε. imperf. verbi ὑπάρχω. Vide in ὑπῆρξα.

Ὑπῆσαν, *prominebant*: 3. pl. imperf. verbi ὕπειμι, *subsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ὑπήκοιον, Ion. pro ὑφήκουν, f. 1. ind. ab ὑφίημι, *submitto*. Th. ἵημι, *mitto*; f. ἥσω.

Ὑπίεσθαι, Ion. pro ὑφίεσθαι, *remittere*: ab eod. Th.

Ὑπίλλαν, *claudo*: ab ἴλλω, *claudo*, *stringo*, *oculis connivco*. Th. ἴλλος, ὁ, *oculus*.

Ὑπίστασθαι, Ion. pro ὑφίστασθαι, *subsidere*, *subesse*. Th. ἵστημι, *sto*.

Ὑπισχνέομαι, -έομαι, *pollicitor*, *promitto*; f. m. ὑποσχήσομαι, p. pass. ὑπίσχημαι, a. 1. ὑπισχόμην, a. 2. m. ὑπεσχόμην, ab ὑπίσχομαι.

Ὑπίσχομαι, *pollicitor*, *promitto*: ex ὑπὸ, et ἴσχω.

Ὑπναλέος, έα, έον, *somno gravatus*, *somnolentus*. Th. ὕπνος.

Ὑπνάω, *dormio*, *somnum capio*: ab ὕπνος.

* Ὑπνομαχίω, -ῶ, *cum somno pugno*. Xen. Cyropæd. II. ex ὕπνος, et μάχομαι.

ΥΠΝΟΣ, ου, ὁ, *SOMNUS*: qu. ab ὑπανέω, *leniter spirare*.

Ὑπνώοντα, acc. sing. præs. part. act. verbi ὑπνόω, *sopio*: à præced.

Ὑπνόω, *dormio*; item *somnum affero*, *somnum concilio*: ab eod. Th.

Ὕπνω, Dor. pro ὕπνου, *somni*, gen. sing. ab ὕπνος.

Ὑπνώοντές, Ion. et Poët. pro ὑπνώοντας, acc. pl. part. præs. verbi ὑπνόω, *dormio*; ab eod. Th.

ΥΠΟ', (Poët. ὑπαὶ) præp. cum gen. junctum verbis passivis et neutris, *à*, *ab*, *ex*, *præ*, *per*. Cum dat. *SUB*, *in*, *cum*, *ad*, *auspicio*, *ductu*, *comite*. Cum acc. *sub*, de *loco* et *tempore*; *ad*, de *loco*. Ὑπὲ, τί, *quodammodo*, *aliquatenus*. In compositis sæpe significat *περὶ*, *ante*, *præ*; *minuit* item *significatum*.

Ὑποβαίνω, *subeo*; *inferior sum*; *progredior*. Th. βαίνω, *eo*; fut. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ὑποβάλλω, *subjicio*, *suppono*; *suggero*, *moneo*; *objicio*; *spurium pro genuino*, *falsum pro vero*, *vendito*: f. αλῶ, p. ὑποβέβλημα, a. 2. ὑπέβαλον. Th. βάλλω.

Ὑποβὰς, ᾶσα, ᾶν, a. 2. part. act. verbi ὑποβαίνω.

* Ὑποβασίς, ίος, *decrementum*: item *basis*: ab eod.

Ὑποβλέπω, *dejectis oculis aspicio*; *limis intueor*; *suspicor*; *contemno*. Th. βλέπω, *video*; f. ψω.

* Ὑπόβλητος, ος, ὁ ἡ ὑ, *subornatus*, Jos. Bell. Jud. v. 10. 4.

Ὑποβλήδην, adv. *subjiciendo*, vel *interpellato sermone*, *excipienda verba dicentis nondum finitâ oratione*: ab ὑποβάλλω, quod vide.

Ὑποβολὰ, ἧς, ἡ, *subjectio*, *calcitus*, *cujusque generis*; *subjectio rei falsæ pro verâ*; *admonitio*; *sermonis interpellatio*; *alternatio*, ἐξ ὑποβολῆς, *per vices*; *insidiæ occultæ*; Figura rhetorica, quâ, *quæ pro adversario dici possunt*, *breviter proposita breviter confutantur*: ab eod.

Ὑποβρυχία, acc. sing. ab

Ὑποβρυχὶς, ίος, ὁ ἡ ὑ, *aquis submersus*: à βρύχω. *modefacio*.

Ὑπόγαιος, ος, ὁ ἡ ὑ, *subterraneus*. Th. γαῖα.

* Ὑπογάμιος, ία, ον, *sub nuptiis jam insecuturis*: ἀδίκημα ὑπογάμιον. Philo de certis legg. ad Decal. pertinent. p. 787. *injustitia sponsæ ante nuptias ab alio viitiatæ*.

Ὑπογάστριον, *subventrale*. Th. γαστὴρ, *venter*.

Ὑπογεγραμὼς, ὼ, ὁ, *exemplar*: ab ὑπογεγράφω, *scribo*; fut. ψω, p. pass. γεγράφομαι.

* Ὑπογεγραφὴ, ῆς, ἡ, *descriptio*.

Ὑπογράφω, *subscribo*; *describi reditor*; *delineo*: *dictata alicujus excipio*; *præscribo*, *doceo scribere*; *probo me*; *tacitè indico*; f. ψω, p. pass. ὑπογέγραμμαι: ex ὑπὸ, et γράφω.

Ὑπόγυιον, et ὑπόγυον, adv. παρὰ, *ex tempore*: ἐξ ὑπογυίου, *subitò*. ὑπογυίου, *nuper*. Th. γυῖον, ου, τὸ, *membrum*: pl. γυῖα, *pedes*.

Ὑπόγυιος, ου, ὁ ἡ ὑ, et ὑπόγυος, *jam quasi in manibus est*, *instans*: item *recens*. Vide præced.

Ὑποδάσασα, a. 1. part. act. gen. δ, verbi ὑποδαίδω, quod vide.

Ὑποδέδεται, 3. sing. p. pass. verbi ὑποδέχομαι, *excipio*, q. v.

Ὑποδειδιόντας, acc. pl p. pass. verbi ὑποδύω, *subligo*, quod vide.

Ὑποδεὴς, *timidus*, *humilis*: ὑποδείστερος, *inferior*: ex ὑπὸ, et δέος, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.

Ὑπόδειγμα, ατος, τὸ, *exemplum*, *exemplar*: ab ὑποδείκνυμι, *indico*, q. v.

Ὑποδείδω, *subvereor*, *aliquantùm metuo*; item simpl. *metuo*. Th. δείδω, f. σω, *timeo*.

Ὑποδείκνυ, per Apoc. pro ὑποδείκνυσι, 3. sing. præs ind. act. Sunt qui velint esse præs. imperat. ab

Ὑποδείκνυμι, *præmonstro*, *indico*; f. δείξω, a. 1. ὑπέδειξα, p. χα, perf. pass. -δέδειγμαι, ξαι, κται. Th. δείκνυμι, seu δεικνύω, *ostendo*, f. ξω.

Ὑποδείκνυσιν. Vide δείκνυσιν, *timet*. Th. δείδω, idem.

Ὑποδείξαι, a. 1. inf. act. ὑποδείξω, 3. sing. a. 1. sub. et

Ὑποδείξας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὑποδείκνυμι, quod vide.

Ὑποδείξε, f. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ὑποδίκεσθαι, Ion. pro ὑποδέχεσθαι, *suscipere*. Vide ὑποδέχομαι.

Ὑποδῖξαι, Ion. pro ὑποδεῖξαι, quod vide. Sic ὑποδῖξε pro -δειξε.

Ὑποδεξία, ας, et Ion. -ιη, ης, ἡ, *apparatus quo quis excipitur; commoditas excipiendi*: ab ὑποδέχομαι, *excipio*. Th. δεχθῆναι, *capio*; f. m. -δεξαι.

Ὑποδεξίη, ης, ἡ, *susceptio*, Ion. pro præced.

Ὑποδεξος, ία, ον, *susceptor, capax, opportunus*: ab

Ὑποδέχομαι, *excipio; præbeo; prositto*; f. m. δέξομαι, p. pass. δέδεγμαι, aor. 1. m. ὑποδεξάμην, ω, στο. Th. ἰχθῆναι, *capio*.

Ὑποδέω, *subligo, sub pedibus talaria ligo, calceo*; f. ήσω, p. δέδεκα, perf. m. -δέδεμαι, præs. pass. ὑποδέομαι, *calceor*, vel *calceo me*: p. pass. -δέδεμαι, part. -δεδεμένος, η, ον, a. 1. m. -δησάμην, ω, στο, a. 1. imperat. m. -δήσασθε ex ὑπό, et δέω, *ligo*.

Ὑπόδημα, ατος, τὸ, *calceamentum, olea*: à præced. verbo.

Ὑπόδησαι, a. 1. imperat. m. verbi ὑποδέω, *subligo*, quod vide.

* Ὑποδιαφθείρω, *corrumpo*.

Ὑποδιδάσκω, *subdoceo*, f. -δξω, p. -δεδίδαχα. Th. δείδασκω, *doceo*.

Ὑπόδικος, ος, ὁ ♀ ἡ, *obnoxius*, -*a*: cum dat. qu. d. ὁ ὑπὸ δίκῃ, scil. ὤν, *qui subest pœnæ*.

Ὑποδμηθείσα, *subjugata*; a. 1. part. pass. f. g. verbi ὑποδάμνημι, f. m. ὑποδμήσομαι, p. pass. δέδαμμαι, a. 1. pass. -δμήθην· ex ὑπό, et δαμάω, *domo*, per Syncop. δμάω.

Ὑποδοχή, ῆς, ἡ, *exceptio, receptaculum; convivium; favor in causâ alicujus; approbatio, fides, quæ*, v. gr. *historico tribuitur*: ab ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, *capio*.

Ὑπόδρα, adv. *torvè*, qu. ὑπόφα, ab ὑποφάω, *torvè aspicio*, per Epenth. τὸ δ. Th. ὁράω, vel ut alii volunt, ὄπω, *video*.

Ὑποδραμών, ὄντος, a. 2. part. act. verbi ὑποτρέχω. Th. τρέχω, *curro*; f. δραίω, a. 2. ὑδράμον.

Ὑποδρᾶν, *famulor, inservior*. Th. δρῶ, -ῶ, *facio*.

Ὑποδρήσω, f. 1. infin. act. à præced.

Ὑποδρηστῆς, ῆος, ὁ, *famulus, minister*: à δρηστῆς, idem, Ion. apro δρηστῆς.

Ὑπόδρυος, υ, ὁ ♀ ἡ, *subrosicidus*. Th. δρῦος, ros.

Ὑποδρώσι, *inservivunt*: Poët. pro ὑποδρῶσι, 3. pl. præs. ind. verbi ὑποδρᾶν.

Ὑποδῦναι, *suscipere*; a. 1. inf. act. verbi ὑπδύω, *subeo*.

Ὑπδύτης, υ, ὁ, *subucula, vestis interior*; ab

Ὑποδύω, *subeo; clam ingredior; suscipio*. Th. δύω, *subeo*.

Ὑποέω, Poët. pro ὑπείκω, *assimulo, morem gero, cedo*. Th. εἴκω, *cedo*.

Ὑποεργός, Poët. pro ὑπηρέτης, ου, ὁ ♀ ἡ, *adjutor, minister*. Th. ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

Ὑποζάκορος, ου, ὁ ♀ ἡ, *aditui famulus*: ex ὑπό, et ζα, intensiva partic. et κορέω, *verro, purgo*.

Ὑποζεύγνυμι, vel -ύω, *subjugo, subjicio*. Th. ζεύγνυμι, *jungo* f. ξω.

Ὑποζύγιον, τὸ, *jumentum subjuge, asina subjugia*: à seq.

Ὑποζύγιος, ει ὑποζυγος, ου, ὁ ♀ ἡ, *subjugia*: ex ὑπό, et ζυγὸς, *jugum*.

Ὑποζώννυμι, *succingo*: præs. part. ὑποζωννὺς, ύντος, in f. g. -ῦσα, in neut. -ῦν, ντος, f. ζώσω, p. ἴζωκα. ex ὑπὸ, et ζώννυμι, vel ζωννυμι, *cingo*.

Ὑπόθεμα, ατος, τὸ, *quod suppositur, fundamentum*: ab ὑποτίθημι.

Ὑποθερμαίνω, *subcalefacio*. et ὑποθερμαίνομαι, *incalesco*: à θερμαίνω, idem quod Th. θέρω, *calefacio*.

Ὑποθέσθαι, a. 2. inf. m. à verbo ὑποτίθημι, *suppono*. Th. τίθημι, *pono*, a. 2. m. ἐθέμην, σο, το.

Ὑπόθετις, εως, ἡ, *fundamentum, basis alicui rei subjecta; suppositio; quæstio proposita; legis casus; argumentum, de quo agitur; conditio, sors; institutum, consilium; causa*, v. gr. δίκης, *timoris*; *præceptum; opinio*; ab eod.

Ὑπόθου, *suggere; da consilium*: a. 2. imperat. m. Dor. pro ὑπόθεσο, Ion. -ευ, Att. -ου; verbi ὑποτίθημι.

Ὑποθύσομαι, f. 1. m. verbi

Ὑποθέω, *cursu subeo*. Vide θέω, *curro*.

Ὑποθῆκαι, αι, *præcepta, admonitiones*: ab

Ὑπόθημα, ης, ἡ, *suppositio; argumentum*; [* *pignus*; quod *tam de rebus immobilibus quam mobilibus* dicitur. Salm. d. modo usur. p. 595.] ab ὑποτίθημι, *suppono*. Th. τίθημι.

Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, *præceptum, admonitio*: ab eod.

Ὑποθήσομαι, *præcepta dabo*: f. 1. m. à ὑποτίθημι.

Ὑποθρῶσαι, *leviter saucio*. Vide θρώω, *ferio*.

Ὑποθυμάδες, ων, αἱ, Alcæus. Scribitur et ὑποθυμίδες. Vide ὑποθυμίδες.

Ὑποθυμίομαι, ῶμαι, præs. pass. et ὑποθυμιώμενος, η, ον, *suffitus*, præs. part. pass. ab

Ὑποθυμιάω, *suffio, odores incendo*: ex ὑπὸ, et θυμιάω, *suffio*.

Ὑποθυμίδες, vel ὑποθυμάδες, *corona de cervice pensiles*: à præced.

Ὑποθυπτάω, *adulor, subblandior*: ex ὑπὸ et θυπτάω, idem quod θώπτω, *assentor*.

Ὑποιστέον, *ferre oportet, subeundum*: verbale ab ὑποφέρω, *suffero*. Th. οἴσω, *fero*; f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

* Ὑποκαθίημι, *demitto, insidior*.

* Ὑποκαθίσημι, *substituo*.

Ὑποκαίω, *succendo*. Th. καίω, ιτο, fut. καύσω.

Ὑποκάρδιος, ὁ ♀ ἡ, *qui est sub corde*. Th. καρδία, *cor*.

Ὑποκάτα, *sub*: præp. ex ὑπὸ, et κάτω, *deorsum*.

Ὑποκάτω, adv. *infernè*.

Ὑπόκειμαι, σαι, ται, *subjaceo, subjectus sum, constituor*: præs. part. ὑποκείμενος, μένη, μενον, *subjectus, substratus*; f. 1. m. ὑποκείσομαι, ῃ, σται. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Ὑποκινῶ, *suppungo, pungo*. Th. κεντέω, *pungo*.

Ὑποκινέω, *commoveo*. Th. κινέω, *moveo*.

Ὑποκλίπτεται, *abscondens*: præs. part. f. g. ab

Ὑποκλίπτω, *suffuror*; item *occulo, prætexo, fallo, dissimulo*. Th. κλέπτω, *furor*; f. ψω, a. 2. ἔκλαπον, p. m. κέκλοφα.

Ὑποκλινθείς, εῖσα, ἰν, a. 1. part. pass. verbi ὑποκλίνω, *inclino*. Th. κλίνω, *reclino*; f. νῶ, p. κέκλικα.

Ὑποκλινόμενος, præs. part. pass. verbi ejusd.

Ὑποκλοπέω, -ῶ, idem quod ὑποκλέπτω, quod vide.

Ὑποκλύζω, *subluo, proluo*; *inundo*. Th. κλύζω, *abluo*.

Ὑπόκλυσις, εως, ἡ, *subluvies*, id est, *sordes quæ subtus ex fundo luuntur*: à præced.

Ὑποκοίλιον, υ, τὸ, *sumen subventrale*: qu. ὑπὸ κοιλίαν. Th. κοιλία, ας, ἡ, *venter*.

Ὑποκόλπιος, υ, ὁ ♀ ἡ, *qui est in sinu*. Th. κόλπος, *sinus*.

Ὑποκορίζομαι, *subblandiens diminutâ voce appello, blandis verbis compello; honestiori*, item *turpiori*, et *invidioso, nomine appello*: ex ὑπὸ, et κορίζομαι.

Ὑποκρίκιον, Poët. pro συμφωνῆν, *succinere, congruere, convenire*; *sono similie esse*: ex ὑπὸ. et κρίκος, *pectine seu radio pulso*.

Ὑποκρατηρίδιον, υ, τὸ, *basis crateris*: à κρᾶτηρ.

Ὑποκρίνομαι, *simulo, fingo; respondeo; interpretor, explico, seu judicium fero*; f. m. κρινοῦμαι, perf. pass. κέκριμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ὑπεκρίθην, ης, η, a. 1. med. ὑπεκρινάμην, ω, στο. Th. κρίνω, *judico*.

Ὑπόκρισις, ιος, ἡ, *simulatio*; Angl. HYPOCRISY; *histrionis gestus, personam alienam referens; pronunciatio seu actio oratoris; responsio*: ab ὑποκρίνομαι, quod vide.

Ὑποκριτὴς, ὁ, ὁ, *simulator*; Angl. HYPOCRITE; *histrio; interpres*. In voc. ὁ ὑποκριτὰ, ab ὑποκρίνομαι, *simulo*.

Ὑποκρύψω, f. ὑσω, *cithară respondeo; obturbo, interpello, obloquor: aspernè alloquor*. Th. κρύπτω.

Ὑποκρυπτω, *occultè condo, clanculum repono*; item *dissimulo, celo, subtiteo*. Th. κρύπτω, *abscondo*, f. ψω.

Ὑπόκρυφος, Poët. pro ὑποκεκρυφώς, ὑῖα, λαθραῖος, *clam, occultè*: à præced.

Ὑπόκυκλος, υ, ὁ ♀ ἡ, *subtus rotundus, aliquantum rotundus*. Th. κύκλος, *circulus*.

* Ὑποκυμαίνω, *fluctuo*; λόγος ὑποκυμαίνων, *oratio turgida*.

Ὑποκύπτω, *succumbo, submitto me alicui*. Th. κύπτω.

Ὑποκυστιδίη, ης, ἡ, *pragnans*,

gravida facta: a. 1. part. m. (gem. σ, metri gratiâ) verbi.

Ὑποκύω, f. ύσω, *fio gravida*. Th. κύω, *in utero gesto*.

Ὑπολάβης, 2. sing. a. 2. sub. et

Ὑπολαβών, όντος, in f. g. ὑπολαβοῦσα, a. 2. part. act. verbi ὑπολαμβάνω, quod vide.

Ὑπολαΐς, seu ὑπολαός, ΐδος, ἡ, *curruca*, avis qu. ὑπὸ τοῦς λαΐς, id est, *sub lapidibus*, vermiculos inquirens.

Ὑπολαμβάνω, *suscipio; excipio*, scil. *insidiis*, &c. unde et *surripio; respondeo; excipio impetum hostis irruentis*, &c. item *cohibeo, reprimo; suspicor, puto*; f. m. λήψομαι, p. ὑπείληφα, a. 2. ὑπέλαβον, ες, ε, *suscepi*, a. 2. part. ὑπολαβών, όντος, *excipiens*, seu *respondens*. Th. λαμβάνω, *capio*.

Ὑπολαμπὴς, n. g. ab

Ὑπολαμπὴς, ους, ὁ ᾗ ές, *sublucidus*: ab

Ὑπολάμπω, *subluceo*. Th. λάμπω, *luceo*; f. ψω.

Ὑπόλειμμα, ατος, τὸ, *residuum, reliquiæ*: à p. pass. verbi

Ὑπολείπω, *relinquo, reliquum facio; deficio*. In med. *non solvo totum quod debeo*; f. ψω, perf. ὑπολέλοιφα, perf. pass. ὑπολέλειμμαι, a. 1. pass. ὑπελείφθην, *relictus sum*; p. med. ὑπολέλοιπα, a. 2. m. ὑπελιπόμην. Th. λείπω, *linquo*.

Ὑπολειφθῆναι, a. 1. inf. pass. ὑπολειφθείς, έντος, a. 1. part. pass. verbi præced.

Ὑπολέλειπτο, pro ὑπελέλειπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὑπολείπω, *relinquo*, quod vide.

Ὑπολευκαίνω, *album reddo*, ὑπολευκαίνομαι, *albesco*: in 3. pl. m. ὑπολευκαίνονται: à λευκαίνω, *dealbo*. Th. λευκὸς, *albus*.

Ὑπολήνιον, ου, τὸ, *vas, quod* τῷ ληνῷ, i. e. *torculari subjacet*, et in quod mustum expressum defluit; item *lacus in torculari*: ex ὑπὸ, *sub*, et ληνὸς, οῦ, ὁ, *lacus torcularii prelî*.

Ὑπόληψις, εως, ἡ, *susceptio; responsio; suspicio; opinio*: ab ὑπολαμβάνω, quod vide.

Ὑπολίζων, compar. *aliquantò minor*: ab ὀλίζων, ονος, ὁ ᾗ ὀλίζον, *parvus; minor*. Th. ὀλίγος.

Ὑπολιμπάνω, *relinquo*; ἰdem cum ὑπολείπω.

Ὑπολογίζομαι, f. m. ίσομαι, *reputo; excuso, absolvo*; item *imputo*; in *rationibus* est *deductionem facio*; dicitur de *personis quarum ratio habetur*: à λογίζω.

Ὑπόλοιπον, n. g. ab

Ὑπόλοιπος, ου, ὁ ᾗ ὸν, *reliquus, restans*: ab ὑπολείπω, quod vide.

Ὑπόλυσις, εως, ἡ, *solutio*.

Ὑπολύω, *subtùs solvo*, de calceis dict. item *solvo, libero*. Th. λύω, *solvo*; f. σω.

ΥΠΟΛΩΙ'Σ, et ὑπολαΐς, *curruca*, avis. Vide ὑπ. λαΐς.

Ὑπομαζὸς, οῦ, οἱ, *loca quæ sunt sub mammis*: à μαζὸς, οῦ, ὁ, *mamma*.

Ὑπόμαξον, a. 1. imperat. verbi ὑπομάσσω, vel -ττω, *subigo, agito*; f. ξω, p. χα. Th. μάσσω, idem.

Ὑπόμαγος, ου, ὁ ᾗ ὸν, *subinsanus*. Th. μάργος, ου, *insanus*.

Ὑπομάσχαλον, ου, τὸ, *lateralium*, Gloss. puto *laterale tegumentum* ὑπὸ μασχάλῃ.

Ὑπόμαυρος, *obscurus, subdlucidus*: à μαυρὸς, per Aphær. pro ἀμαυρὸς, ὰ, *obscurus, qui non benè videtur*.

Ὑπομένας, αντος, a. 1. part. act. et

Ὑπομεμενηκὼς, acc. sing. p. part. act. ab ὑπομένω.

Ὑπομένω, *sustineo, tolero, expecto, perfero*. cum acc. sine casu, *persevero*, f. μενῶ, p. μεμένηκα, p. part. act. μεμενηκὼς, ότος, a. 1. ind. act. ὑπέμεινα, *remansi*; item cum acc. *sustinui*, p. m. ὑπομέμνημαι. Th. μένω, *maneo*.

Ὑπομνησάσκω, Dor. pro

Ὑπομνησήσκω, *in memoriam revoco*: præs. imperat. μίμνησκε, -έτω, *suggere*, 2. sing. præs. sub. μιμνήσκῃς, f. μνήσω. a. 1. ὑπέμνησα, ας, ε, a. 1. inf. act. μνῆσαι, perf. ind. act. μέμνημαι, perf. pass. μέμνησαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ὑπεμνήσθην· ex ὑπὸ, et μιμνήσκω, idem quod Th. μνάομαι, *recordor, commemoro*: f. m. μνήσομαι.

Ὑπόμνημα, ατος, τὸ, *admonitio, monumentum*: à præced.

Ὑπομνηματίζω, *monumentis mando; commentor; peto, rogo*; f. ίσω, p. -τικα, p. pass. -μάτισμαι· undè

Ὑπομνηματισμὸς, οῦ, ὁ, *decretum, commentum, commentarium*.

Ὑπομνηματογράφος, ου, ὁ, *commentariorum scriptor*.

Ὑπόμνησαι, *in mentem revocare*: a. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω, quod vide.

Ὑπόμνησις, εως, ἡ, *recordatio, commonefactio*: ab eod. verbo.

Ὑπομνήσω, f. 1. ind. act. ab eod. verbo.

Ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, *patientia, tolerantia, expectatio*: ab ὑπομένω, quod vide.

Ὑπόμυξις, εἰς τὸ μέσον τῶν μυκτήρων, *cartilago*, Gl. quia ὑπὸ μύξῃ.

* Ὑπονέμομαι, *depascor; defrudo, decipio*. ἔστιν αἱ σκωληκὶ μάντιες αἱδ' ὑπονέμονται γονιμίας μωρὰς. Epicharmus Siculus apud Poll. ix. 82. à νέμω.

Ὑπονοέω, -ῶ, *suspicor; opinor*: imperf. act. ὑπενόουν, -ουν, p. νενόηκα, ex ὑπὸ, et νοέω, *intelligo*. Th. νόος, -ου, ὁ, *mens, animus*.

Ὑπόνοημα, ατος, τὸ, *conceptus, suspicio*.

Ὑποπόστιος, *adultero, decipio*.

Ὑπόνοια, ας, ἡ, *suspicio*. Th. νόος.

Ὑπόνομος, ου, ὁ ᾗ ὁς, propriè *occultè depascens; cuniculosus*; subst. *cloaca, cuniculus*: ex ὑπὸ, et νέμω, *depasco*.

Ὑπονύσσω, *pugno, vexo*; f. ξω, p. ὑπονένυχα.

Ὑποπεπληγὼς, p. part. act. nom. pl. verbi ὑποπτήσσω, quod à στέω, *expavesco*; f. ξω, p. πέπτηχα, p. part. act. πεπτηχὼς, et per Crasin Ion. πεπτηὼς, ότος, et in pl. πεπτηῶτες, et Ectari Poëtica πεπτηότες. Th. πτοέω, *terrefacio*.

Ὑπόπτηξες, ου, ὁ ᾗ ές, *saxum*. Th. πέτρα.

Ὑποπτίζω, *supprimo*: à πτίζω, *frigitis premo, premo*.

* Ὑποπίνω, *subbibo*, i. e. *plurimum* vel *largiùs bibo*.

Ὑποπίπτω, *decido, me submitto*. Th. πίπτω, *cado*; f. 2. m. πεσοῦμαι, p. act. πέπτωκα, a. 2. act. ἔπεσον.

Ὑπόπλακος, et ὑποπλάξ, ᾶκος, ὁ ἡ ὸ *planitiei subjacens*, id est, *planus, campestris*: à πλάξ, πλακὸς, ἡ, *tabula, planities*. Th. πλατὺς, *latus*.

Ὑποπλέω, *subnavigo*, subjicio: ὑπέπλευσα, a. 1. ὑπέπλευκα. Th. πλέω, *navigo*; f. εύσω.

Ὑποπτεύσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. ab

Ὑποπτέω, *aliquantùm spiro*, ab *spiro*; fut. ήσω, perf. ὑπεπτηκα, a. 1. ὑπέπτευσα. Th. πνέω, *spiro*.

Ὑποπόδιον, ου, τὸ, *scabellum*: q. d. ὑπὸ τοῖς ποσὶ, *sub pedibus*. Th. πούς, *pes*.

Ὑποποιέω, qu. dic. *sub me eum facio, acquiro, concilio*: à ποιέω, *facio*.

Ὑπόπωτες, ος, ἡ, *vacca vitulum habens; quæ liberos habet*: à πῶυς, ος, ἡ, *vitula*.

Ὑποπρήθω, *succendo*. Th. πρήθω, *incendo*.

Ὑπόπτερος, ου, ὁ ᾗ ὸν, *alatus*. Th. πτέρον, *ala*.

Ὑποπτεύσω, Dor. pro ὑποπτεύω, *suspicatur*, 3. sing. præs. et

Ὑποπτεύοντες, nom. pl. part. præs. ab

Ὑποπτεύω, *suspicor*; observo: ex ὑπὸ, et inusitat. ὀπτεύω, *inspicio*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὑποπτήσσω, f. ξω, *pro timore me submitto; formido*: à πτήσσω.

Ὑπόπτως, *suspectus*: ab eod.

Ὑποπτώσεις, εως, ἡ, *casus; humiliatio*: ab ὑποπίπτω, quod vide.

Ὑποῤῥάπτω, *consuo, compono*, f. ψω, p. ὑπέῤῥαφα.

Ὑπῤῥένιον, ου, τὸ, *barba quæ naribus nascitur*: Lat. *mustax*. Th. ῥὶς, ἡ, *nasus*.

* Ὑπόρχημα, ατος, τὸ, *canticum, quo saltantibus accinitur*. Ryman Apollinares sic dicti. Spanh. de Nummis, vol. ii. p. 533.

Ὑποσωσθῆναι, ντος, a. 1. part. pass. ab

Ὑποσείω, *succutio, concutio*. Th. σείω, *quatio, moveo*.

Ὑποσύρμενος, ου, *irruens*: pro part. pass. ab

Ὑποσύω, *irruo*: à σύω, σύρω. Th. σύω, idem.

Ὑποσημαίνω, *subsignifico, indico; præsignifico*: f. ανῶ, p. ὑπέσημα.

* Ὑποσημαίνω, -ῶ, fut. ανῶ, aor. ὑπέσημα, *excipio*: ex ὑπὸ, et σημαίνω, *signo*.

Ὑποσημείωσις, ἡ, *præcepta per modum ex ore docentis excerpta:* à p. ass. verbi præced.

Ὑποσκάπτω, *suffodio*, f. ψω, p. ὑσκαφα.

Ὑποσκεδάζω, *dissipo.*

Ὑποσκελίζω, *supplanto; decipio:* ίσω. Hinc

Ὑποσκέλισμα, ατος, τὸ, *ruina, lapsus.*

Ὑποσκελισμὸς, ὁ, ἡ, *supplantatio.*

Ὑποσπάω, *divello, subtraho*, f. ά-σω à σπάω, *traho.*

Ὑποστάν, ῆς, ῆ, *permitterem:* à 2. pt. act. et

Ὑποστὰς, άντος, a. 2. part. act. verbi ὑφίστημι, *subjicio, substituo.* Th. στημι, *sto*; f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Ὑποστατῆτες, *supponentes:* Dor. το ὑποστᾶντες, nom. pl. a. 1. part. eod.

Ὑπόστασις, εως, ἡ, *subsistentia, res stans et revera subsistens, persona*, hoc est, ὑφιστάμενον νοερὸν, *res per se subsistens, intelligens; subjecta materia de quâ disseritur, hypothesis, principia;* item *propositio*, apr. ap. Diodor. *opinio, certa persuasio; fiducia, præsentia animi; dimentum, faces; insidiæ; statio militum:* ab ὑφίσταμαι, *subsisto*: ab od. Th.

Ὑποσπάω, *contraho, me recipio, me pro metu subduco.* In med. *denego signa*, seu *partes, reformido, fugio; aliquâ ex parte dissimulo*; aperf. ὑπέσπαλλον, ες, ε, fut. σπάω, erf. ὑπέσπακα, a. 1. ὑπέσπασα, a. 1. ὑπεσπάλμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. σπάλμαι, ῃ, ηται, p. m. ὑπέσπαλμαι, ἡ. σπάω, *mitto.*

Ὑπόσπασμα, ατος, τὸ, *fulcrum:* et

Ὑποσπάσμη, a. 2. infin. act. et

Ὑποσπάσμαι, ῃ, ηται, f. 1. m. verbi σπάω. Th. ἔσπασμαι, *statuo*; f. σήσω.

Ὑποσπάσμα, ατος, τὸ, *fulcrum:* ab Ὑποσπάζω, *suffulcio:* f. ίσω· ex ά, et σπάζω, *statuo.*

Ὑποσπᾶται, *subjiciatur:* 3. sing. a. imperat. act. verbi ὑφίσταμαι.

Ὑποσπᾶς, ᾶδος, ἡ, *contractio animi, timiditas; fuga, desertio; dissimulatio, remissio in agendo:* ab ὑποσπάω. quod vide.

Ὑποσπογγίζω, *subingemisco:* à σπογγίζω, idem quod σπάω, *ingemisco:* qu. Th. σπάω, *angustus.*

Ὑποστράτηγος, ὁ, ἡ, *dux secundarum artium.*

Ὑποστρέφω, *converto; reduco;* in med. *pedem refero, revertor; recedo:* præs. imperat. ὑπόστρεφε, -έτω. aperf. ὑπέστρεφον, ες, ε, fut. ψω, a. 1. στρεψα, ας, ε, a. 1. infin. act. ὑποστρέψαι, a. 1. part. act. ὑποστρέψας, ασα, αν. Th. στρέφω, *verto.*

Ὑποστρεφὰς ἥς, ἡ, *reditus, conversio:* ab ὑποστρέφω, quod vide.

Ὑποστρωννύω, vel -υμι, *substerno:* imperf. ὑπεστρώννυον, ες, ε, f. ώσω, p. στρωμαι, a. 1. ὑπέστρωσα, part. præs. pass. ὑποστρωννύμενος, μένη, μενον, *subtratus:* ex ὑπὸ, et στρωννύω, idem quod Th. στρώω, *sterno*: f. ώσω.

Ὑποστρώτας, αντος, a. 1. part. act. verbi præced.

Ὑποσχάζω, *subverto:* ex ὑπὸ, et σχάζω.

Ὑποσχίδω, idem quod ὑπίσχω, *porrigo, subtus teneo*, &c. Th. ἴσχω, *habeo.*

Ὑπόσχιο, *promitte:* Ion. pro ὑπόσχες, a. 2. imperat. m. verbi ὑποσχέομαι, *promitto:* f. m. ὑποσχήσομαι, p. pass. ὑπέσχημαι, a. 2. m. ὑπεσχόμην, quod ab ὑπίσχομαι, idem: hoc ab ὑπίσχω, *suppono, sustineo.* Th. ἴσχω, *habeo.*

Ὑπόσχεσις, εως, ἡ, *promissio; significatio verbi:* ab ὑπίσχομαι.

Ὑποσχέσομαι, f. 1. m. verbi ὑπισχνέομαι.

Ὑποσχόμενος, *pollicitus:* a. 2. part. med. verbi ejusd.

Ὑποσχὼν, *submittens:* a. 2. part. act. verbi ὑπίσχω, quod vide. Th. ἴσχω, *habeo:* a. 1. ἔσχον.

Ὑποταγὴ, ῆς, ἡ, *subjectio:* ab ὑποτάσσω, quod vide: sed

Ὑποταγῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. et

Ὑποτάγῃσι, a. 2. imperat. pass. et

Ὑποταγήσομαι, f. 2. pass. ab ὑποτάσσω, quod vide.

Ὑποτάμιο, Ion. pro ὑποτέμνων, *succidere.* Th. τέμνω.

Ὑποταρτάρωσι, *sub Tartarum detrusi*, Th. Τάρταρος, ου, ὁ, *Tartarus.*

Ὑποτάσσω, vel -ττω, *certo ordine subjicio; subjugo, subigo, in potestatem redigo*; f. ξω, p. τέταχα, a. 1. ὑπέταξα, a. 1. inf. act. τάξαι, a. 1. part. act. τάξας, αντος, præs. pass. -τάσσομαι, vel -ττομαι, *certo loco et ordine subjicior; pareo*; perf. pass. τέταγμαι, ξαι, κται, *subjectus sum*; a. 2. ind. pass. ὑπετάγην, ης, η, a. 3. imperat. pass. τάγηθι, ήτω, et in 2. pl. τάγητε, *parete*; a. 2. sub. pass. ταγῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. pass. ταγείς, έντος, *subjectus*; f. 2. pass. ταγήσομαι, ῃ, ηται, *subjiciar*; p. m. τέταγμαι, unde ὑποταγὴ, *subjectio.* Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino.*

Ὑποτείνω, f. νῶ, *subtendo; suggero.* In med. *disputando, interrogo, propono.* Th. τείνω.

Ὑποτελὴς, *persolvo tributum.* Th. τέλος, *vectigal.*

Ὑποτέμνω, *succido, subtus seco, præcido.* Th. τέμνω, *seco*: f. μῶ, a. 2. ἔτεμον, perf. τέτμηκα.

Ὑποτίθημι, *suppono, subjicio; suppono, i. e. veluti principium pono; suppedito; pignori oppono; subjicio alterius potestati; propono*, veluti *spem.* In med. *moneo, edoceo; puto, censeo, decerno, propositum mihi habeo; hypothecam do*; *fingo*: f. θήσω, p. τεθείκα, a. 1. ὑπέθηκα, ας, ε, et in 3. pl. ὑπέθηκαν, præs.[1] m. ὑποτίθεμαι, σαι, ται, [*pignori accipio.* Salm. de m. usur. p. 499.] præs. part. m. vel pass. τιθέμενος, μένη, μενον, a. 2. part. m. θέμενος. Th. τίθημι, *pono.*

Ὑποτιμᾶν, *supra modum honoro*; item *litem mihi æstimo contra actorem*: ex ὑπὸ, et τιμάω, *honoro.* Th. τίω, idem.

Ὑποτίτθιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui adhuc à mamillâ pendet et lactet*: à τίτθος.

Ὑποτοπίω, Ion. pro ὑποπτεύω, *suspicor*, q. v.

Ὑποτρέχω, *infrà cursu defero; cursu comprehendo; cursu suffugio, insinuo me*: f. δράξω, a. 2. ὑπέδραμον, ες, ε. Th. τρέχω, *curro.*

Ὑποτρέω, *perterrefacio.* Th. τρέω, *tremo.*

Ὑποτρομέω, *tremore succutior*: à τρομέω, *tremo.*

Ὑπότροπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *rediens, reduxus.* Th. τρέπω, *verto*; f. ψω, p. m. τέτροφα.

Ὑποτρόχαλα, *rotundè*: à

Ὑποτροχάω, idem quod ὑποτρέχω.

Ὑποτυγχάνω, *apposite respondeo.* Th. τυγχάνω, *sum*; f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Ὑποτυπόω, *delineo: repræsento:* ex ὑπὸ, et τυπόω, *figuro*, quod à τύπος, ου, ὁ, *figura.* Th. τύπτω, *verbero*; f. ψω, p. φα, p. m. τέτυπα.

Ὑποτύπτω, *suffringo; eximo fundo.* Th. τύπτω.

Ὑποτύπωσις, εως, ἡ, *rei alicujus informatio; exemplar*; Fig. Rhetorica, *quâ species rei audientibus vel legentibus accuratè exprimitur:* ab ὑποτυπόω.

Ὑποτυγχάνω, *quæ scitè respondit*: aor. 2. part. act. f. g. ab ὑποτυγχάνω.

Ὑπουλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *subdolus*, qu. *sub cicatrice latens*: ex ὑπὸ, et οὐλὴ, *cicatrix.*

Ὑπουράνιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui sub cœlo est*; item *cœlestis.* Th. οὐρανὸς, ὁ, *cœlum.*

Ὑπουργέω, -ῶ, *operam navo, adjuvo, inservio*: ab ὑπουργὸς.

Ὑπούργημα, ατος, τὸ, *ministerium*: à præced.

Ὑπουργὸς, ὁ, ἡ ᾗ ἡ, *adjutor, minister*: cujus ὑπ' ἄλλα ἴργον.

Ὑποφαίνεσθαι, præs. infin. pass. ab

Ὑποφαίνομαι, *declaro, subostendo.* Th. φαίνω, *ostendo*; f. φανῶ, p. πέφασμαι.

Ὑποφάτις, ιος, ἡ, Poët. et Dor. pro ὑποφήτης, *sibylates, vatis alicujus ministra; interpres, antistita*: vide in ὑποφήτης.

Ὑπόφασις, εως, ἡ, *cum aliquid leviter apparet.* Th. φάω, *luceo.*

Ὑποφέρω, *suffero, sustineo; auferro; subduco*: *submitto*; *exprobro.* In pass. *recedo, incedo*; *labor, ruo in deterius*; *non firmiter sto*: *auferor*; *eximor, absum*: f. -οίσω, a. 1. ὑπήνεγκα, a. 2. ὑπήνεγκον, a. 2. inf. act. ὑπενεγκεῖν. Th. φέρω, *fero.*

Ὑποφήτης, ου, ὁ, *propheta*, vel *prophetæ minister*: *interpres, antistes oraculi*: à φημὶ, seu φάω, *dico.*

Ὑποφθάνω, *prævenio.* Th. φθάνω, idem, f. φθάσω, a. 2. ἔφθην.

Ὑποφόρος, a. 2. part. act. verbi præced.

* Ὑποφόριον, ου, τὸ, *cadis præmium*. Aristid. vol. II. p. 436. et apud Suidam à φόρος.

Ὑποφορος, ου, ὁ ϛ ἡ, *tributarius*; ab ὑποφέρω.

* Ὑποχαίρω, *supra modum gaudeo*.

Ὑποχείριος, ου, ὁ ϛ ἡ, *in potestatem redactus*: ex ὑπὸ, et χεὶρ, ἡ, *manus*.

Ὑπόχυμα, ατος, τὸ, *liquor, humor*: idem ac χυμὸς. Th. χέω, *fundo*.

* Ὑποχος, *subjectus*. πάντα τοῖς Θεοῖς ὕποχα, *omnia Diis subjecta sunt*. Xenoph. de Cyri Exped. l. ii. p. 153. Hutch. 8vo. ex ὑπὸ, et ἔχω.

Ὑπόχρεως, ω, ὁ ϛ ἡ, *debitor*. Th. χρέος.

Ὑποχύσθαι, Inf. pass. verbi

Ὑποχέω, *lino, pigno*: à χέω, idem.

Ὑποχυτὴς, ῆος, ὁ, *vas quo lychnus oleum affundunt*: à χύω, *fundo*.

Ὑποχωρέω, *secedo, clam me subduco*, fut. ήσω, p. -κεχώρηκα, a. 1. ὑπεχώρησα, ας, ε. Th. χωρέω, *eo, accedo*.

Ὑπόψαμμος, ου, ὁ ϛ ἡ, *aliquid arenæ habens mistum, arenosus*, Epith. *terræ*. Th. ψάμμος, *arena*.

Ὑποψία, ας, ἡ, *suspicio; opinio*: gen. pl. ψιῶν· à seq.

Ὑπόψιος, ου, ὁ ϛ ἡ, *suspectus*: ex ὑπὸ, et ὄψις.

Ὑπτιάζω, *resupino*: à

ΥΠΤΙΟΣ, ία, ον, *supinus, resupinus*: qu. ab ὑπὸ.

Ὑπτιλίνος, ία, ον, vel ο ὁ ϛ ἡ, *qui sub ulnis gestari solet*. Th. ὀλίνη, ἡ, *ulna*.

Ὑπωπία, scil, κατὰ, ad ὑπώπιον, *aspectus*: q. d. *subocularе, pars quæ subjacet oculis*; item *suggillatio sub oculo orta ex ictu*: [* per Metaph. *infamia*. Auli filius ita se gerit, ut ejus consulatus non consulatus sit, sed Magni nostri ὑπώπιον, Cic. ad Att. i. 20.] ab ὤψ, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὑπωπιάζω, *plagis contundo, domo, validis ictibus subjicio reluctantem*; f. άσω, p. ὑπωπίακα· ab

Ὑπώπιον, ου, τὸ, vide ὑπωπία.

Ὑπώρεια, ας, ἡ, *ima montis pars, pes montis*: ex ὑπὸ, et ὄρος, εος, τὸ, *mons*. Dor. ώρος.

Ὑπωρόφιος, ου, ὁ ϛ ἡ. *qui sub tecto, seu camera est, domesticus*: ex ὑπὸ, et ὀροφὴ, *contignatio*. Th. ὀρέφω, *tego, tectum impono*.

Ὑρκὸς, *SOREX*; *mus*: à *sullio* rostro ab ὗς, ὑός, *porcus*. Th. σῦς, idem.

Ὑρὸν, *fucus; examinis opus*: ab

ΥΡ'ΟΝ, ου, τὸ, *examen*.

Ὑρὸς, *sporta*: ab εἴρω, quia aliquid à viminibus *nexum* seu *plexum*.

Ὑρώδης, ης, ὁ, *vas viminеum*: à præced.

Ὑστρὶς, ίδος, ἡ, *olla operculum*: quia ollæ ὑ ὕστραι, *inveritur*: ab ὕω. *insero*.

ΥΡΧΗ, ης, ἡ, *instrumentum, in quo nautæ onera bajulant*; vas *fictile*: Sed

Ὑρχὴ, ῆς, ἡ, *porca* seu *porcus fœmina*.

Ὗς, ὑὸς, ὁ ϛ ἡ, *sus, porcus, -a*. Th. σῦς, idem.

ΥΣΤΙΝΟΝ, ου, τὸ, *plantæ species*.

Ὕσδος, pro ὄρος, *ramus*, Sapph.

Ὕσδω, pro ὄσδω, id est, ὄζω, Æol. In Sapph. carminib.

Ὑσθῆναι, *pluvid madefactum esse*: a. 1. inf. pass. ab ὕω, *pluo*, f. ὕσω, a. 1. pass. ὕσθην.

Ὕσιον, ου, τὸ, *vimen*; qu. ab ὕω, *pluo*.

Ὑσιοπλόκος, *vietor*: à præced.

Ὕσκα, *lignum quo quid accenditur*: qu. fomes ignis.

ΥΣΜΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *pugna*: ab ὑσμίνω, *sustineo*. Th. μάω, *maneo*.

Ὑσμίνω, pro ὑσμίνην, per Metaplasm. dat. sing. præced.

Ὑσπλῆξ, Dor. pro

Ὑστληξ, *scutica, quâ ὗες* et alia animalia πλήσσονται: *sensu aculeæ vibratæ*: et nominatim *id, quo cursoribus in stadio signum cursûs datur*. Tum *carceres*, undè dimissi incipiunt: item *laquei genus, quo aves capiuntur*.

Ὕσσακος, ὕσακος, vel ὕσαξ, *paxillus corneus*. Hesych. an ab

ΥΣΣΟ'Σ, ὸ, ὁ, *verutum, pilum*. [* *Romanorum legionum jaculum*.]

ΥΣΣΩΠΟΣ, ου, ἡ, *HYSSOPUS*, Angl. HYSSOP: dicitur et ὕσσωπον, ου, τὸ. Th. ὄσσομαι, *video*.

Ὕστατα, *postrema*; nom. pl. n. g. ab ὕστατος.

Ὑστάτιος, adv. *tandem, postremò*: ab

Ὑστάτιος, ία, ον, idem quod

Ὕστατος, άτη, στον, *postremus, ultimus, novissimus, imus*: superl. ab ὕστερος, *posterior*.

Ὑστέα, ας, ἡ, *vulva, uterus*.

Ὑστεραῖος, αία, αῖον, *postridianus*: τὴ ὑστεραία, *postridie*.

Ὑστέρα, ᾶ, *sum posterior*; *desum*: in 3. pl. ὑστέρᾱσι, f. 1. ήσω, p. ὑστέρηκα, a. 1. ὑστέρησα, *defeci, inferior fui*; a. 1. part. f. g. ὑστερήσασα, ης, ἡ, præs. pass. ὑστερέομαι, -έομαι, *deficior, destituor*: perf. pass. ὑστέρημαι, σαι, ται, a. 1. pass. ὑστερήθην. [* κακῶς ὑστερέσθαι, Eurip. Iph. in Aul. 1203. *privabor filiâ meâ*. At vero Attici dicunt στερέσθαι, vel ἀποστερέσθαι, quod ferè hic restituendum. Ὑστερεῖσθαι τῆς δόξης, *defici gloriâ*, Rom. iii. 23. propriè dicitur de iis qui in cursus certamine, deficientibus viribus, relinquuntur à tergo. Markl. ad locum Euripidis.] Th. ὕστερος, *posterior*.

Ὑστέρημα, ατος, τὸ, *penuria, defectus, inopia*: in pl. ὑστερήματα, ων, τὰ, *reliquiæ*: à præced.

Ὑστερησις, ως, ἡ, *inopia, egestas*: ab eod.

Ὑστερίζω, f. ίσω, idem cum ὑστέρω, *sum posterior*; item *tardo, cunctor, destituor, deficior, superor, vincor*: ab ὕστερος.

Ὕστερον, *post, postea, postmodum, posteriùs*; *serùs, tardiùs, deinceps, posthac*: à seq.

ΥΣΤΕΡΟΣ, ία, ον, *posterior; sequens, secundus; inferior, posthabendus, proximè futurus* vel *venturus*.

Ὑστρὶξ, ιχος, ἡ, *HYSTRIX*, *pilos*, aut *porcinas setas habens*, rinacei genus est; et *flagrum e corio adhuc setis suis munito*: ὑ ίζ, et ὄρθιξ.

Ὕτινον, *tuber*: vide supra ὕτινον.

Ὑφ', pro ὑπὸ, *sub*, &c.

Ὑφάγω, Dor. pro ὑφήγω. *duc*, præs. imperat. m. ab ὑφήγομαι. Th. ἡγέομαι, *duco*.

Ὑφαίνω, *texo; struo; colligo, cogito*, impr. *dolos*: imperf. ὑφαινον, ες, ε, f. ανῶ, perf. act. ὑφηνα, pers. pass. ὑφασμαι, et Att. ὑφασμαι. Th. ὑφάω.

* Ὑφαιρέω, *subtraho, aufero*. Th. αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ὑφεῖμαι, a. 1. ὑφειλον.

Ὑφαιρούμενος, præs. part. pass. verbi ὑφαιρέω.

Ὑφαλος, ου, ὁ ϛ ἡ, *sub mari latens, qui est intra mare* Metaph. *latens*. Ὕφαλος, sc. πέτρα, *petra*, vel *saxum latens*, nempè ὑφ' ἅλι, *sub mari*.

Ὑφάντης, ου, ὁ, *textor*: et

Ὑφαντὴς, ἡ, ὸν, *textus, a, um*: à ὑφαίνω, *texo*. Th. ὑφάω, idem.

Ὑφάπτω, *accendo, succendo*; f. ψω, p. ὑφῆφα. Th. ἅπτω, *accendo*.

* Ὑφαρπάζω, *surripio*: ab ἁρπάζω.

Ὑφασμα, ατος, τὸ, *textura*, *opus injustum, rapina*: ab ὑφαίνω, *texo*.

ΥΦΑ'Ω, et -έω, *texo*.

ΥΦΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, *viscus*, ex biete; quia potest salvâ arbore φαιρεῖσθαι, *tolli*.

Ὑφεῖμαι, perf. pass. verbi ὑφίημι *remitto*.

Ὑφειμένος, η, ον, perf. part. pass. ejusd. Th. ἵημι, seu ἴω, *mitto*.

Ὑφεὶς, εῖσα, ἐν, a. 2. part. act. ὑφίημι.

Ὑφειλόμην, Ion. pro ὑφειλάμην. pl. a. 2. opt. m. verbi ὑφαιρέω, *ro*. Th. αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ὑφεῖμαι, a. 2. εἱλον.

Ὑφειλόμενος, ας, ὰ, Dor. pro ὑφειλης, ἡ, *quæ subtraxit ac condit*, 2. part. act. f. g. verbi præced.

Ὑφειλόμενος, a. 2 part. m. ejusd.

Ὑφὲν, *simul*, ὑφ' ἓν, Gloss.

Ὑφέντες, *demittentes*: pom. pl. 2. part. ὑφείς, ab ὑφίημι, *demitto*. Th. ἵημι, seu ἴω, *mitto*.

Ὑφῆξε, 3. sing. f. 1. act. ὑπέχω, *sustineo*, f. ὑφέξω, a. 2. ὑπέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo*.

Ὑφεῖτε, 2. pl. a. 2. m. verbi ὑφίημι, *demitto*. Th. ἵημι, seu ἴω, *mitto*, a. 2. m. ἧμεν.

Ὑφὴ, ῆς, ἡ, *textura*. Th. ὑφάω.

Ὑφηγέομαι, -έομαι, *præeo, incipio*; item *horter, suadeo*; *dico*; *doceo, clam duco*. Th. ἡγέομαι, *duco*, f. ήσομαι, p. pass. ἥγημαι.

Ὑφάω, ῶς, ὁ, a. 1. ind. act. verbi ὑφάω.

Ὑφαν, *texui*; a. 1. ind. act. et Ὑφανα, a. 1. inf. act. et Ὑφανσμαι, ῶ, ατο, a. 1. m. verbi ὑφαίνω, idem quod ὑφάω, *texo*.

Ὑφηνίοχος, ου, ὁ, *administer auriga, auriga*: ex ὑπὸ, et ἡνίοχος, ου, ὁ, *auriga*: quod ex ἡνία, ας, ἡ, *habena*, et ἔχω, *habeo*.

Ὑφιέτερο, 3. sing imperf. pass. verbi ὑφαιρέω, *aufero*, f. ήσω, p. ὑφῄρημαι, a. 2. ῥμτιλον. Th. αἱρέω, *capio*.

Ὑφίστωυ, *aliquantò minor et junior*: ex ὑπὸ, et ἧττων, vel ἧσσων, ονος, ὁ ϟ ἡ, *minor*.

Ὑφίστημι, *subtextus est*; 3. sing. perf. pass. Att. redupl. verbi ὑφάω, *texo*, perf. act. ὕφακα, perf. pass. ὑφασμαι, et Att. rĕdupl. ὑφήχασμαι, substituto η pro υ.

Ὑφίημι, f. ήσω, *submitto, demitto*; ἰφίεμαι, et ὑφίαμαι, *gemitto, concedo, cedo*: ex ὑπὸ, et ἵημι, *mitto*.

Ὑφίτι, Dor. pro ὑφίηϛι, 3. sing. præs. ind. verbi præced.

Ὑφίστημι, *suppono, substituo*; *recipio*; *polliceor*: in aor. 2. et perf. neutraliter dicitur *subeo, succedo, sustineo*: ὑφίσταμαι, *supponor, sufficior*; *excipio impetum*; *tolero*; est etiam in med. *subsideo, demergor*; *occulto sto*: *digredior*; *puto*; *polliceor*; *recipio*: ex ὑπὸ, et ἵστημι.

Ὑροράω, -ῶ, et ὑφοράομαι, -ῶμαι, *suspicor, suspectum habeo*: ex ὑπὸ, et ὁράω, *video*.

Ὑραρδὸς, ὁ, ὁ, idem quod συφορδὸς, *subulcus, qui sus pascit*: ex ζς, *sus*, et φέρδω, *pasco*.

Ὑρος, ους, τὸ, *tela, textura*. Th. ὑφάω.

Ὑφόωυ, *texunt*, 3. pl. præs. ind. Poët. Pleonasmo pro ὑφῶσιν, verbi ὑφάω, *texo*.

Ὑφοφασμα, vide ὑφήφασμα.

Ὑψαγόρας, ὁ. Poët. pro ὑψηγόρης.

Ὑψαυχεῖ, *inflat*, 3. sing. præs. ind. ab ὑψαυχέω.

Ὑψαυχένιος, -ῶ, f. ήσω, *cervicem effero*; *cervice erectâ incedo*; *superbus sum*: ab ὑψαύχην.

Ὑψαύχης, idem: ex ὕψος, ους, τὸ, *altitudo*, et αὐχέω, *glorior*.

Ὑψαύχην, ενος, ὁ ϟ ἡ, *elatam cervicem habens*; *superbus, arrogans*: ex ὕψος, et αὐχήν.

Ὑψηφορὴς, et ὑψηφορὸς, et ὑψιφορὸς, ὁς, ὁ ϟ ἡ, *altum tectum habens*; *altus*: ex ὕψος, ους, τὸ, *altitudo*, et ἰφάω, *tego*.

Ὑψηγορος, ου, ὁ, *altiloquus, grandiloquus*: ex ὕψος, τὸ, *sublimitas*, et ἀγορὰ, ἡ, *oratio*.

Ὑψηλῆσι, *altis*; dat. pl. Ion. f. g. pro ὑψηλαῖς, ab ὑψηλὸς.

Ὑψηλοκάρδιος, ου, ὁ ϟ ἡ, *arrogans*; q. d. ὑψηλὴς καρδίας ὤν, *qui est alto corde*.

Ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, *altus, a, um*; *sublimis, -e*: hinc

Ὑψηλότερος, ἡμι, ερον, compar. Th. ὕψος, ους, τὸ, *altitudo*.

Ὑψηλοφρονέω, -ῶ, *animo efferor*; præs. imperat. ὑψηλοφρόνει, -εἰτω, ίτω, fut. ήσω, p. ὑψηλοφρόνηκα. ab

Ὑψηλόφρων, ονος, ὁ ϟ ἡ, *qui est mente elatâ*: ex ὑψηλὸς, *altus*, et φρὴν, ἡ, *mens*.

Ὑψηλὼς, *sublimè*: adv. ab ὑψηλὸς, q. v.

Ὑψήνορε, ορες, *HYPSENOR*: nomen propr.

Ὑψηφορὴς, vide in ὑψηφορὸς.

Ὑψηχὴς, ὶος, ὁ ϟ ἡ, *altè sonans*: in plur. ὑψηχίες: ex ὕψι, et ἦχος, υ, ὁ, *sonus*.

Ὑψι, *altè*; adv. ab ὕψος, *altitudo*.

Ὑψίβατος, υ, ὁ ϟ ἡ, *altigradus, excelsus*: ex ὕψι, et βαίνω, *eo*.

Ὑψίβοας, nomen ranæ, ab *alta voce* sic dicta.

Ὑψιβρεμέτης, υ, ὁ, *altitonans*: ex ὕψι, *altè*, (Th. ὕψος, *altitudo*) et βρέμω, *resono*.

Ὑψίγονος, υ, ὁ ϟ ἡ, *alta membra habens*; *altus*: ex ὕψι, et γωΐον, τὸ, *membrum*.

Ὑψίδιη, Poët. adv. pro ὑψὲ, et ὑψόθι, *in alto, in sublimi*. Th. ὕψος, *altitudo*.

Ὑψίζυγος, υ, ὁ ϟ ἡ, *altijugis*; *summus trutinator rerum humanarum*; *altus*: ex ὕψι, et ζυγὸς, *jugum*. Th. ζεύγνυμι, seu ζευγόω, *jungo*.

Ὑψίζωνος, υ, ὁ ϟ ἡ, *qui in alto sedilio sedet*: ex ὕψι, et ζώνη, ὁ, *solium*.

Ὑψίκομος, *alte comatus*: Epith. quercus: ex ὕψι, *altè*, (quod ab ὕψος) et κόμη, ας, ἡ, *coma*.

Ὑψίκερος, υ, ὁ ϟ ἡ, Epith. *loci sublimis*: q. d. *qui cristam*, vel *verticem* aut *cacumen in alto habet*. Th. κάρος, *crista*, &c.

Ὑψικράδοντος, gen. sing. ab

Ὑψικράδων, οντος, *in alto regnans*: ex ὕψι, et κράδω, *impero*.

Ὑψικρὴς, ὶος, ὁ ϟ ἡ, *qui est in altis nubibus*. Epith. Jovis: ex ὕψι, et νίφος, εος, τὸ, *nubes*.

Ὑψίκροδος, υ, ὁ ϟ ἡ, *altum solum habens*: ex ὕψι, et κρόδον, τὸ, *solum*.

Ὑψικρὼν, Dor. pro ὑψικράδων, *altivolantium*; gen. pl. ab ὑψικράτης, *altivolans*.

Ὑψικτίλλος, υ, ὁ ϟ ἡ, *folia in cacumine gerens, altus, excelsus*: ex ὕψι, et πτίλλον, *folium*, quod à πετάω, *pando*.

Ὑψικτίτης, υ, ὁ, *altivolans*: ex ὕψι, et πέτομαι, *volo, -as*. Est et

Ὑψικτίτης, ου, ὁ ϟ ἡ, *ex alto lapsus*: ex ὕψι, et πίπτω, *cado*.

Ὑψηφορὴς, n. g. ab

Ὑψηφορὴς, ὶος, ὁ ϟ ἡ, vide in ὑψηφορὴς.

Ὑψιρος, ίη, ίστον, *altissimus*: de Deo dicitur: à ὕψι, adv. *in alto*, comp. ὑψίων, et ὑψίτερος, ίμι, ερον, superl. ὕψιστος. Th. ὕψος, ους, τὸ, *altitudo*.

Ὑψιτένοντας, acc. pl. ab

Ὑψιτένων, *qui altâ cervice est*: ex ὕψι, *altè*, (Th. ὕψος, ους, τὸ, *altitudo*) et τείνω, *tendo*.

Ὑψίφρων, ονος, ὁ ϟ ἡ, *qui altum et elatum animum habet, superbus*: ex ὕψι, *altè*, et φρὴν, ἡ, *mens*.

Ὑψιχαίτης, υ, ὁ ϟ ἡ, *altè comatus*: ex ὕψι, *altè*, et χαίτη, ἡ, *coma*.

Ὑψόθεν, adv. *ex alto, desuper*: ab ὕψος, ους, τὸ, *altitudo*.

Ὑψόθι, adv. *in alto*; *in sublimi*; *supèr, suprà*; *altè, in altum*: ab eod.

Ὑψόροφος, υ, ὁ ϟ ἡ, *altum tectum habens*: ex ὕψος, ους, τὸ, et ὄροφος, υ, ὁ, *tectum*. Th. ἰφάω, *tego*.

Ὕψος, ους, τὸ, *altitudo, sublimitas*; *cacumen*: ἐξ ὕψους, *ex alto*.

Ὑψόσε, adv. *in altum*: à præced.

Ὑψοῦ, adv. *altè, in altum*: et

Ὑψόω, *exalto, in altum tollo, extollo*; f. ώσω, p. ὕψωκα, a. 1. ὕψωσα, a. 2. sub ὑψόω, ῳς, ῳ. perf. pass. ὕψωμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ὑψώθην, ης, η, et in 2. plur. ὑψώθημεν, a. 1. sub. pass. ὑψωθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. pass. ὑψωθῆναι, a. 1. part. pass. ὑψωθὶς, ῖσα, ὶν, f. 1. ind. pass. ὑψωθήσομαι, ῃ, σται. ab eod. Th. ὕψος, ους, τὸ, *altitudo*.

Ὑψώσιν, vide in præced.

Ὕψωμα, ατος, τὸ, *exaltatio, elevatio*; *altitudo, sublimitas*; *res alta, seu illustris*: dat. pl. ὑψώμασι. ab ὑψόω, q. v.

Ὑψωσις, σεως, εν, a. 1. part. act. verbi ὑψόω, *elevo, exalto*. Th. ὕψος.

Ὕψωσις, ους, ἡ, *elevatio, exaltatio*: ab ὑψόω.

Ὗω, *pluo*; *irrigo, pluvid perfundo*: præs. part. ὕων, f. ὕσω, p. ὕκα. qu à χύω, *fundo*.

Ὑωδὴς, ους, ὁ ϟ ἡ, *suillus, immundus*; *stupidus*: ab ζς, *sus*. Th. σὺς.

Ὑωδία, ας, ἡ, *porcina insulsitas, porcini mores*: à præced.

Φ.

Φ, VIGESIMA PRIMA littera apud Græcos, in numeris *quingenta*, et cum lineolâ appositâ, (φ.) *quingenta millia*, significat. Æoles pro Θ utuntur, ut Φᾶεις, pro Θᾶεις.

Φᾶ, *dixit*, Dor. pro φῇ, et hoc pro ἔφη, a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, *dico*.

Φάανθεν, *visi sunt*, Poët. Pleonasm. pro φάνθεν, quod Ion. et Bœot. Sync. pro ἐφάνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi φαίνω, *apparco, videor*; f. ανῶ, p. πέφαγκα, p. pass. πέφασμαι, a. 1. pass. ἐφάνθην, a. 2. pass. ἐφάνην.

Φαγέειν, Ion. pro φαγεῖν, a. 2. inf. act. verbi φάγω, *comedo*.

Φάγεσπις, et φαγίδαινα, ης, ἡ, *immodicus cibi appetitus*.

Φαγεῖν, a. 2. inf. act. verbi φάγω.

Φάδοσι, pro φαῖς, 2. sing. præs. m. φάγομαι, quod etiam pro f. 2. sumitur, verbi φάγω, q. v.

Φάγομαι, pro φαγέομαι, f. 2. m. verbi ejusd.

Φάγος, ου, ὁ, *edax, vorax*: ἀ φάγω. Sed

Φαγὸς, Dor. pro φηγὸς, ου, ἡ, *FAGUS*, arbor.

ΦΑΓΩ, seu φάγω, *edo, comedo*; f. 2. m. φάγομαι, σαι, ται, *edam*, pro φαγέομαι, ῇ, εῖται; a. 2. act. ἔφαγον, ες, ε, a. 2. imperat. act. φάγε, έτω, a. 2. opt. φάγοιμι, οις, οι, a. 2. sub. φάγω, ῃς, ῳ, a. 2. infin. φαγεῖν, a. 2. part. φαγὼν, όντος.

Φάγωντι, Dor. pro

Φάγωσι, *vorent*, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi φάγω, *edo*, a. 2. ἔφαγον.

Φάε, *lucebat*, Ion. pro ἔφαε, 3. sing. imperf. act. verbi φάω, *luceo*.

Φαέθων, οντος, *lucidus*. Solis Epithet. *stella Jovis*: à φάω, *splendeo*.

Φαίνει, *lucet*, 3. sing. præs. verbi Φαίνω, idem quod Th. φάω, *luceo*.

Φαινόμενος, præs. part. m. verbi ejusd. et Th.

Φαινὸς, ὴ, ὸν, *splendidus*; dat. sing. φαεινῷ. Th. φάω, *splendeo*.

Φαίνω, idem quod φάω, *luceo, fulgeo*.

Φαινὰ νῆσος, Dor. pro φαεινὴ νῆσος, *lucida insula*. Nam φαεινὸς, ὴ, Poët. et Argivâ dialecto, pro φαεινὸς, q. v. Hinc in compar. φαεινότερος, superl. φαεινότατος, *splendidior, splendidissimus*.

Φαινὸς, ὴ, ὸν, *lucidus*; vide præc.

Φαεσίμβροτος, ου, ὁ ἡ ὄ, *lucem hominibus afferens*: ex φάος, *lucem*, et βροτὸς, *mortalis*.

Φαεσφορία, ας, ἡ, *lux*: à

Φαεσφόρος, ου, ὁ, *Lucifer, lucem adferens*: ex φάος, ους, τὸ, *lumen*, (Th. φάω, *luceo*) et φέρω, *fero*, p. m. πέφορα.

Φαθάλη, ης, ἡ, *morbus quidam, qui mare Rubrum navigantibus accidit*.

Φάζω, *loquor*: à φάω, undè φημὶ, *dico*. Est et

Φάζω, *interficio*, ut σφάζω, etiam à φάω, idem.

Φάθι, *dic*, præs. imperat. à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φαίακες, οἱ, *Phæaces*, populi.

Φαίαξιν, dat. pl. à præced.

Φαίδιμε, pro φαίδιμε, voc. sing. à φαίδιμος.

Φαιδίμιος, ίοιο, ίῳ, idem quod.

Φαίδιμος, ου, ὁ ἡ ὄ, *illustris*: à Th.

ΦΑΙΔΡΟΣ, ὰ, ὸν, *nitidus, splendidus*; *hilaris, alacer, faustus*; qu. à φάω, *luceo*.

Φαίδρος, ου, ὁ, *PHÆDRUS*, fabularum scriptor; discipulus quoque Platonis.

Φαιδρότης, ητος, ἡ, *hilaritas, nitor, cultus*; *nitor*: et

Φαιδρόω, et φαιδρύνω, *exhilaro*; *nitidum reddo*: à φαιδρὸς.

Φαιδρύνεσθαι, præs. inf. pass. à

Φαιδρύνω, *hilaro*; *nitidum reddo*. Th. φαιδρὸς, *alacer*.

Φαίδων, ωνος, ὁ, *PHÆDON*, nomen viri.

Φαίης, ης, præs. vel a. 2. opt. act. verbi φημὶ, *dico*, a. 2. ἔφην. Th. φάω, idem.

Φαίκασον, πίλημον, *rutæ*.

* ΦΑΙΚΑΣ, et ΦΑΙΚΑΣΙΟΝ, ου, τὸ, *calceamenti genus*, quia φαιὸν, id est, *leve*.

Φαίκλη, vel φάκλη, ης, ἡ, *fax vini cocta*: à Lat. *fæcula*.

Φαικὸς, *splendidus*; *levis*: à φάω, *luceo*.

Φαιλόνης, vide φαινόλης.

Φαίμην, φαῖτο, φαῖεν, pl. a. 2. opt. act. per Sync. Att. pro φαιμεν, ητε, ησαν, verbi φημὶ, *dico*, a. 2. ἔφην. Th. φάω.

Φαινεμένης, ου, ὁ, *PHÆNARETES*, nomen propr.

Φαίνεθ', Ion. pro ἔφαινετο, *apparebat*, 3. sing. imperf. m. verbi φαίνω, *appareo*, f. ανῶ, p. πέφαγκα.

Φαινίμην, Ion. pro φαίνην, præs. inf. à φαίνω, q. v.

Φαινέσκετο, Ion. pro ἐφαίνετο, 3. sing. imperf. m. verbi ejusd. Nisi à φανίσκομαι derivare malis.

Φαίνεται, *apparet*, 3. sing. m. et in 3. pl. φαίνονται, verbi φαίνομαι, seu φαίνω, *appareo*.

Φαίνετο, *apparebat*, 3. sing. imperf. m. Ion. verbi ejusd.

Φαίνεται, *ostendens*, Dor. pro φαίνουσα, præs. part. f. g. à φαίνω.

Φαίνοιτ', pro φαίνοιτο, *appareat*, 3. sing. præs. opt. med. verbi ejusd.

Φαινὶλη, ης, ὁ, *PENULA*: quia φαίνεται ὅλος. Alii deducunt Græcam vocem à Lat. Vide in φαινόλης.

Φαινομένην, *apparentem*; accus. sing. f. g. præs. part. m. verbi φαίνω.

Φαινομένῳφι, per Paragog. τῇ φι, pro φαινομένῃ, dat. sing. f. g. præs. part. m. verbi ejusd.

Φαινοπὸς, gen. sing. à φαίνοψ.

ΦΑΙΝΩ, *in lucem edo, ostendo*: [* *defero ad magistratum*, Isoc. c. Callim. p. 494. ed. Battie] item *luceo, splendeo*; fut. φανῶ, p. πέφαγκα, a. 1. ἔφηνα, a. 2. ἔφανον, ες, ε, præs. m. φαίνομαι, *appareo, videor, luceo*; *deferor, accusor*; f. m. φανθήσομαι, perf. pass. πέφασμαι, et Att. πέφασμαι, a. 2. ind. pass. φανῶ, ῇς, ῇ, fut. 2. pass. φανήσομαι, ῃ, σται.

Φαίνοψ, οπος, ὁ, *PHÆNOPS*, nomen propr.

ΦΑΙΟΣ, ὰ, ὸν, *fuscus, subniger*. Hinc Lat. *FOEDUS, a, um*.

Φαίρος, ου, ὁ, nomen propr.

ΦΑΊΚΕΛΛΟΣ, φάκελος, vel σφάκελλος, ου, ὁ, *fasciculus, FASCIS*.

ΦΑΚΗ, vel φακὴ, ῆς, ἡ, *lens, lenticula*.

Φακὸς, ῆ, ὸν, *leus cruda*: à φακὴ. Est et ὠὰ, *quo mortuorum cineres conduntur*; *nigra quædam oculi macula*.

Φάλα, vel φαλὸς, *ornamentum galeæ*: quia aliquid φαλὸν, *splendidum*. Angl. A FALAL.

Φάλαγγες, nom. pl. et in acc. pl. φάλαγγας. à

ΦΑΛΑΓΞ, αγγος, ἡ, *PHALANX, genus aciei apud Macedonas*; *acies quævis*; *aranea quædam*: φάλαγγα sunt item *ligna, quibus navei fulciuntur*.

ΦΑΛΑΙΝΑ, ας, ἡ, *cicindela*, quæ noctu lucernis advolat. Est et φάλαινα, *BALÆNA*.

ΦΑΛΑΚΡΟΣ, ὰ, ὸν, *calvus*, quia φαλὸς, id est, λευκὸς, καρὰ habet, vel φαλὸν ἔλεγον.

Φαλακρόω, *calvum facio*: à præced.

Φαλάκρωμα, ατος, τὸ, *calvitium*: à præced.

Φαλακρὸς, *canus*; qu. à φαλὸς, *albus*.

Φάλαρα, τὰ, *PHALERÆ*; à φαλὸς, quia splendent.

Φάλαρις, ιδος, ὁ, quis fuerit, vide Pindar. Pyth. Od. prima, p. 800. ver. 4. in voce Καυτὸς.

Φάλαρος, Poët. pro φαλαρὸς, q. v.

Φαλὶς, ὁ, nomen viri, indeclin. Hebr. *rivus*.

Φαλοιόω, *albesco spumâ*: à φαλὸς, *albus*. Th. φαλὸς.

Φαλὸς, ὴ, ὸν, *albus, spumeus*; item subst. *ferrum galeæ*: et nomen propr. viri, Th. φαλὸς.

Φαλύττω, *desipio*, qu. à φαλὸς, *canus*. Senectus extrema μαίη.

Φαλύσσομαι, *spumo*. Th. φαλὸς.

ΦΑΛΔΟΣ, ὦ, ὁ, *penis ligneus* vel *coriaceus*.

ΦΑΛΟΣ, ὰ, ὸν, *splendidus*; *albus*: qu. à φάος, ους, τὸ, *lux*. Sed

ΦΑΊΛΟΣ, ου, ὁ, *conus, apex galeæ*.

Φαλύνω, *splendidum reddo*: à φαλὸς.

Φαλύσσομαι, Hesych. καταλέγομαι, περιλέγομαι.

Φάμα, ας, ἁ, Dor. pro φήμη, ης, ἡ *fama*.

Φαμὲν, *dicimus*, 1. pl. præs. ind. à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φάμενος, a. 2. part. m. verbi φημὶ, *dico*, a. 2. m. ἐφάμην. Th. φάω.

Φαμὶ, Dor. pro φημὶ, *dico*.

Φὰν, *dicebant*, Bœot. Sync. pro ἔφασαν, vel ἔφησαν, 3. pl. imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φάναι, *dicere*, præs. inf. à φημὶ. Sed

Φάναι, *apparuisse*, a. 1. inf. act. verbi φαίνω, *appareo*, f. ανῶ.

Φανείην, ης, η, *apparuerim*, a. 2. opt. pass. et

Φανὶς, ἴσης, in f. g. φανεῖσα, ες. ὁ a. 2. part. pass. verbi φαίνω, *appareo*, f. ανῶ, p. πέφαγκα, perf. pass. πέφασμαι, a. 2. pass. ἐφάνην, p. m. φανὼ.

Φάνεν, *apparuerunt*, Æol. vel Bœot. pro ἐφάνησαν, 3. pl. a. 2. pass. verbi ejusd.

Φανερὸς, ὰ, ὸν, *clarus, evidens, apertus, manifestus, illustris*. Th. φαίνω, *appareo*.

Φανερόω, *manifesto, declaro, clarum efficio, illustro, propalo*; f. ώσω, p. πεφανέρωκα, a. 1. imperat. φανέρωσον, άτω, præs. pass. φανεροῦμαι, οῦμαι, perf. pass. πεφανέρωμαι, ωσαι, ται, a. 1. pass. ἐφανερώθην. à φανερὸς, ὰ, ὸν.

Φανερῶς, adv. *manifestè*: à φανερός.

Φανέρωσις, εως, ἡ, *manifestatio*: à verbo φανερόω.

Φανεώτερα, *clariora*, nom. pl. n. compar. grad. à φανερός, q. v.

Φάεννα, Ion. pro ἔφανε, 3. sing. a. ind. act. verbi φαίνω.

Φάνη, Ion. pro ἐφάνη, *apparuit*, sing. a. 2. ind. pass. Sed.

Φανῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, *apparo*.

Φανῇς, *videatur*, Pleonasmo τοῦ η, ro φανῇ.

Φανήμεναι, *apparere*, Dor. pro φανῆναι, a. 2. inf. pass. verbi φαίνω, q.

Φανῆναι. Vide in φανήμεναι.

Φανῆς, 2. sing. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, q. v.

Φανήσεται, 3. sing. f. 2. pass. verbi ejusd.

Φανήτω, 3. sing. a. 2. imperat. pass. et

Φανδὶς, a. 1. part. pass. à φαίνω, *appareo*, a. 1. pass. ἐφάνθην.

Φανοπεὺς, έως, ὁ, pro Πανοπεὺς, quod ab urbe Πανόπη, deductum.

Φανὸς, ὁ, ἡ, *laterna, lucerna, fax*; item *sol*, et *luna*. Th. φαίνω, *luceo*, a. 2. ἔφανον.

Φαντάζω, *apparere facio, ostendo*: φαντάζομαι, in med. *imaginem seu speciem in mente concipio; conspiciendum me præbeo*; in pass. *cernor; accusor, deferor*: f. άσω, p. πεφάντακα, præs. part. pass. n. g. φανταζόμενον, *visum, quod apparet*; perf. ind. pass. πεφάντασμαι, σαι. Th. φαίνω, *ostendo*.

Φαντασία, ας, ἡ, *visum, visio, PHANTASIA, quod ad speciem modo fit*: dicitur etiam in bonam partem *de splendore, dignitate*: [* (2) *perceptio, cognitio, ostentatio, species*: ὕπως εἰς φαντασίαν ἐκχώμεθα, ἔτι. Arrian. Epict. l. iii. 21. *ita ad notitiam perveniamus quod*, &c. (3) διὰ φαντασίαν ἀγρίων κυνῶν, *quare speciem animalium ferorum præbent*, Polyb. l. v. p. 911.] à φαντάζω.

Φαντασιοκοπέω, -ῶ, f. ήσω, *imaginationibus indulgeo, iisque inaniter me vexo*: ex præced. et κόπος.

Φάντασμα, ατος, τὸ, *visum, spectrum*; *ostentum, prodigium*: à perf. pass. verbi φαντάζω.

Φαντὶ, Dor. pro φασὶ, *dicunt*; 3. pl. præs. ind. verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φανῶσι, 3. pl. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, *apparo*, q. v.

Φάο, Ion. et Poët. pro ἔφασκον, 2. sing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico*, a. 2. ἔφην, a. 2. m. ἐφάμην.

Φάος, ους, τὸ, *lumen, lux, dies, solis ortus, dilucidum; oculus, φάη, oculi*; *vita, salus*; *victoria, gaudium*: à φάω, *luceo*.

Φάραγξ, γγος, ἡ, *barathrum, præcipitium, hiatus, vallis*; quia in eâ φαίνεται ῥῆγμα, *apparet ruptus*.

Φαρὼ, nomen regis, indeclin. Hebr. quod interpret. Lat. *vindex*.

Φαρσὶσι, dat. pl. Ion. et Poët. et

Φαρσὶ, dat. sing. à φᾶρος, ους, τὸ, q. v.

Φαρὶς, ὁ, nomen viri, indeclin. Hebr. *ruptura*.

ΦΑΡΕ'ΤΡΑ, ας, ἡ, *PHARETRA*: ex φέρω, et τρύω, quia *fert vulnifica* tela.

Φαρετρεὼν, ῶνος, ὁ, Poët. pro φαρέτρα, q. v.

Φαρέτρην, acc. sing. Ion. à φαρέτρη.

ΦΑΡΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, *genus veneni*.

Φαρισαῖος, ου, ὁ, *Pharisæus*, hoc est, *interpretans*. Hebr. Erant enim scripturæ interpretes.

ΦΑΡΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *ruga*.

Φαρμακία, ας, ἡ, *veneficium; ipsa medicandi actio; ipsa mendicamenta*: à φαρμακεύω, *veneficio utor*.

Φαρμακεὺς, ῆος, ὁ, *veneficus, magus*: et

Φαρμακεύω, *veneficio* aut *veneno utor, veneficio officio; præstigiis utor*; item *conficio medicamenta, condio, tingo*: et

Φαρμακὶς ίδος, ἡ, *venefica*: et

Φαρμακὸς, ὴ, όν, *medicamentarius*; *venenatus*: omnia à

ΦΑ'ΡΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, *medicamentum, venenum, PHARMACUM*: qu. φέρων ἄκος, vel ἄχος, *remedium*, vel *dolorem adferens*.

Φαρμακοπώλης, ου, ὁ, *pharmacopola, medicamentorum venditor*: ex præced. et πωλέω.

Φαρμακὸς, ὴ, ὁ, *veneficus, magus*: et

Φαρμακὼ, f. άσω, Poët. *pharmaca*, seu *medicamenta misceo*: à φάρμακον.

Φαρμάσσω, et -ττω, *veneno officio; tingo, immergo ferrum in aquam frigidam*: ab eodem Th.

ΦΑ'ΡΟΣ, vel ΦΑ'ΡΟΣ, ους, τὸ, *palla, pallium, vestis exterior, velum capitis*; qu. à φέρω.

Φάρος, ου, ὁ, vel ἡ, *turris maxima prope Alexandriam, navi gentibus nocturno tempore lucem præbens; quævis turris ejusmodi*.

Φαρὼ, seu ἀφαρὼ, *aro*. Hesych. φᾶρος, ἄρουσις; φαρῶ, ἀροτριῶ.

Φάρος, ους, τὸ, *velum, involucrum; tractus, regio*; *pars*, [* *fragmentum, frustum rei alicujus*: φάρος βύτρεως, *pars quædam racemi*. Phaneas in Epigr. ap. Reiskium. (2) *Pirna* sive *penna*; quicquid in modum alæ formatur. (3) *Securis*, ut Lat. *bipennis* de Securi dicitur, utrinque pinnosa. Toup. in Suid. in voce.] Puto à φᾶρος, hinc

Φαρσοφόρος, ου, ὁ ἡ, *signifer, vexillarius*: ex φάρσος, τὸ, q. vid. et φέρω.

ΦΑ'ΡΥΓΞ, υγγος, ὁ vel ἡ, *guttur; fauces*.

Φὰς, *dicens*; a. 2. part. act. à φημὶ, idem quod φάω, *dico*.

Φάσγανον, ου, τὸ, *culter, ensis*; qu. σφάγανον, à σφάζω, *interficio*.

Φᾶσε, *dixit*; Dor. et Ion. pro ἔφησε, 3. sing. a. 1. act. à φημὶ, *dico*.

Φασὶς, *dicis*; Dor. pro φήσις, 2. sing. f. 1. verbi ejusd.

Φάσθαι, *dixisse*; aor. 2. inf. med. ab eod. verbo.

Φάσηλος, à Lat. *phaselus, actuarium*, à Phaselide Pamphyliæ oppido, ubi hoc navigii genus primò inventum fuisse traditur.

Φασὶ, *inquiunt*; 3. pl. præs. ind. Sed

Φᾶσι, *dicentibus*; dat. pl. a. 2. part. act. φὰς, άντος, verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω.

Φασιανὸς, ὁ, ὁ, *PHASIANUS*, avis; Angl. A PHEASANT: à φάσις, fluv.

Φασὶν, *aiunt*; 3. pl. præs. ind. à φημὶ, *dico*. Sed

Φάσιν, acc. sing. à

Φάσις, εως, ἡ, *dictio, dictum, sententia, apophthegma, simplex affirmatio, propositio*; *rumor, fama*: à φάω, *dico*. Est et φάσις, *apparitio*: sic Luna habet multas *phases* seu apparitiones, modò *falcata*, modo *gibbosa*, &c. à φαίνω, *apparo*. Est et

Φάσις, nomen fluvii.

Φάσκε, *dictitabat*; 3. sing. imperf. Ion. verbi φάσκω, pro φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φάσκονται, 3. pl. præs. pass. à

Φάσκω, *dico, dictito*. Vide in φάσκω.

Φάσομαι, Dor. pro φήσομαι, *dicam*; f. 1. m. à φημὶ, *dico*.

Φάσσα, vel Att. -ττα, ης, ἡ, *avis columbini generis, palumbes*.

Φασσοκτόνος, ου, ὁ ἡ, *occisor columbarum*: ex φάσσα, *columba*, et φίνω, *occido*, p. m. πέφονα.

Φασῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro φήσω, εις, ει, f. 1. act. verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φατὸς, ὴ, όν, *dicendus, nominandus*: à

Φατὴς, οῦ, ὁ, *loquax*; *mendax*: à φάω.

Φατὶ, Dor. pro φησὶ, quod vide.

Φατίζω, *dico*; *rumorem sparge*; à

Φάτις, εως, ἡ, *dictum, sententia*; *oraculum*; *fama*; *gloria*: à φάω.

ΦΑ'ΤΝΗ, ης, ἡ, *præsepe, stabulum*: à φάγω, vel πάω, ibi enim *pascitur* jumentum; undè fortè Angl. FAT: est et *laquear*.

Φατνόω, -ῶ, *ad præsepis modum fabricor*; f. ώσω, p. pass. πεφάτνωμαι. Hinc

Φάτνωμα, ατος, τὸ, *lacunar, foramen navis, per quod missilia in adnavigantes emittuntur*.

Φάτο, *dixit*: Ion. pro ἔφατο, 3. sing. a. 2. med. verbi φημὶ, *dico*, a. 2. ἔφην.

Φατὸς, ὴ, όν, *dicendus*; *celebris*; *cæsus*: à φάω.

Φαῦλος, *frigo*. Hesych.

Φαυλίζω, *pro vili habeo, floccì fa-*

cio; f. ἰσω, p. pass. πεφύλισμαι. Th. φυῦλος

Φύλισμα, ατος, τὸ, idem. ac

Φυλισμὸς, ὁ, *subsannatio, irrisio, contemptus*: à p. pass. verbi præced.

Φυλίστρια, ας, ἡ, *subsannatrix, contemptrix*: ab eod. verbo.

ΦΑΥ΄ΛΟΣ, η, ον, ex φαῦος, Dor. φλαῦος, ᾳ, ον, Att. *pravus, malus; VILIS, levis*; in bonam partem *facilis, simplex, mediocris, tenuis*, opp. *difficili, arguto, sumptuoso*, &c. Hinc

Φαυλίτης, ητος, ἡ, *vilitas, improbitas*: à præced.

Φαυλοτάτης, gen. sing. f. g. superl. gr. à φαῦλος, compar. φαυλότερος, superl. φαυλότατος, *pravissimus*.

Φαύλως, adv. *pravè*: à præced. Th.

Φαῦος, Dor. pro φαῦλος, q. v.

Φαυσίζοος, ου, ὁ ᾗ ᾖ, *Solis* Epith. παρὰ τὸ φαῦσαι, τουτέστι φῶς, τοῖς θνητοῖς φέρειν, *quòd lucem mortalibus ferat*. Vel παρὰ τὸ φαίνειν ᾗ λάμπειν, τοῖς θνητοῖς, *quòd lucet mortalibus*. Idem quod φαεσίβροτος ab Homero vocatur.

Φαύσιγγες, vel φαύστιγγες, *maculæ in tibiis ex igne contractæ*: quia à φαύσω, ignis.

Φαῦσις, εως, ἡ, *lux, splendor, ipsa lucendi actio*; *signum per ignes*: à φάω, *luceo*.

Φαύω, *luceo*: à φάω, idem.

Φᾶψ, φαβὸς, ὁ, ἡ, *avis è columbino genere*: à φίζομαι, quia *timida*.

ΦΑ΄Ω, Poët. *luceo, splendeo*: item *dico*: item *interficio*.

Φέβεσθαι, *fugere*: præs. inf. m. à ΦΕ΄ΒΟΜΑΙ, *timeo, metuo*; item *fugio*: p. m. πέφοβα.

Φεβόμεθα, *fugiamus*: 1. pl. præs. sub. med. verbi φέβομαι.

ΦΕΓΓΟΣ, εος, τὸ, *splendor, lux, lumen*: à φάω.

Φέγγω, f. ξω, *splendorem præbeo, illumino*: à præced.

Φείδει, *parcas*: præs. imperat. m. Ion. pro φείδε, verbi

ΦΕΙ΄ΔΟΜΑΙ, *parco, ignosco*; *parcè utor, absinco*, cum. gen. præs. inf m. φείδεσθαι, f. m. φείσομαι, ῃ, εται, a. 1. m. ἐφεισάμην, ω, ατο, *peperci*, a. 1. sub. m. φείσωμαι, ῃ, ηται, præs. part. m. φεισάμενος.

Φειδεμένως, *parce*: adv. à part. m. præced.

Φειδὼ, οῦς, ἡ, *parsimonia*: à Th. φαδωμαι.

Φειδωλὰ, ᾶς, ἡ, idem: à seq.

Φειδωλὸς, ὴ, ὸν, ex ε, ὁ ᾗ ᾖ, *parcus*: ab eod.

Φείσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi æjusd.

Φεισιμοσύνη, ης, ἡ, *parsimonia*; *misericordia*: ab eod.

Φεισὼν, *Phisen*, ita fluvius *Gangis* nominatur. Hebr. ut aliqui volunt.

Φελγίνω, *nugor, desipio*: Puto à φύλλω. Hesych.

ΦΕΛΓΙ΄Σ, ιος, ὁ, *locus petrosus Athenis*; *salebrosus, lapidosus quivis*.

ΦΕΛΛΟ΄Σ, ὸ, ὁ, *cortex*; *suber*.

Φενακίζω, *decipio, fallo*: à

ΦΕ΄ΝΑΞ, ακος, ὁ, *impostor*; *derisor*.

Φενίλας, υ, ὁ, *penula*: [° *Librorum theca*, ut testatur Etymologicon magnum è Suida.] vox origine Lat.

ΦΕ΄ΝΩ, *occido, interficio*: p. m. πέφνω.

Φεραὶ, ῶν, αἱ, oppidum Thessaliæ.

Φερέμεν, *pascere*: præs. infin. Ion. pro φέρειν. et

Φερέσσθαι, *alere, nutrire*: Att. pass. pro act. φέρειν. et

ΦΕ΄ΡΒΩ, *pasco*; *alo*; fut. ψω, p. φα, p. m. πέφρᾰφα, qu. ex φέφω, et βίος.

Φέρε, *fer*: præs. imperat. act. à φέρω.

Φερέγγυος, ου, ὁ ᾗ ᾖ, *sponsor, fide dignus*; ex φέρω, et ἐγγύη, ἡ, *sponsio*.

Φέρεις, ει, 2. et 3. sing. præs. ind. verbi φέρω, *fero*.

Φερέκλας, ου, ὁ, nomen proprium.

Φερέμεν, Ion. pro φέρειν, præs. infin. verbi præced.

Φερέοικος, ου, ὁ ᾗ ᾖ, *domiporta*. Epith. cochleæ. ex φέρω, et οἶκος, *domus*.

Φερέπονος, ου, ὁ ᾗ ᾖ, Poët. *laborum tolerans, ærumnas sustinens*: ex φέρω, et πόνος, υ, ὁ, *labor*. Th. πίνημι, *laboro*: p. m. πέπονα.

Φερέσβιος, υ, ὁ ᾗ ᾖ, *almus*: ex φέρω, et βίος, υ, ὁ, *vita*.

Φερέσκον, imperf. act. Ion. pro ἤνεγκον, verbi φέρω, *fero*.

Φερεσκακίας, acc. pl. à

Φερεσκακὴς, ὶος, ὁ ᾗ ᾖ, *scutifer, scutum ferens*: ex φέρω, et σάκος, ους, τὸ, *scutum*. Th. σάττω, *onero*.

Φέρετ', Ion. pro ἠφέρετο, 3. sing. imperf. pass. et

Φέρεται, 3. sing. præs. pass. verbi φέρω, quod vide.

Φέρετρον, υ, τὸ, *FERE'TRUM, catafalcum*: à φέρω.

Φέρῃ, *ferat*. 3. pers. singul. præs. sub. act. verbi præced.

Φέριστος, *optimus*, superl. à φέρω, *fero*.

Φερνὰ, ᾶς, ἡ, *dos quam uxor affert*: à φέρω.

Φερνίζω, *doto, f.* ἰσω, a. 1. ἐφέρνισα· à præced.

Φέροιεν, *gererent*: 3. pl. præs. opt. act. et

Φέροισα, ας, ά, Dor. pro φέρουσα, *ferens*: præs. part. f. g. et

Φερόμεθον, Æol. pro φερόμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. et

Φερόμεσθα, Poët. pro φερόμεθα, 1. plur. præs. pass. et

Φέροντι, nom. dual. φέροντε, acc. pl. præs. part. act. et

Φέροντι, *ferent*: Dor. pro φέρουσι, 3. plur. præs. omnia à φέρω.

Φέροντα, ης, ἡ, præs. part. f. g. ejusd. verbi. Est et nomen nymphæ.

Φέροντι, 3. pl. præs. ind. verbi φέρω.

Φερσεφόνη, ας, ἡ, *Proserpina*: Dor. et Æol. pro Περσεφόνη. Eadem et Περσεφόνεια dicitur, et Περσεφόνη.

Φέρτατος, άτη, ατον, et φέρτης, τε, *validissimus, robustissimus*; *præstantissimus*: superlat. à φέρω.

Φέρτ', per Syncop. pro φέροντ', *ferunt*: 2. pl. imperat. act. verbi φέρω.

Φέρτερος, ίρη, ερον, propriè *qui ph. portare potest*; *validior, robustior, potentior*; *præstantior, melior, utilior*· compar. à φέρω, *fero*. φέρτατος superl.

Φέρτερος. Vide in φέρτατος.

ΦΕΡΩ, *FERO, porto*; *vales, prosum ad aliquid*; *obtineo, consequor; persolvo, profero*; *aufero, confero*; item cum præpos. εἰς vel ἐς, ἐν, ἐπὶ, περὶ, *pertineo, tendo, perducor*. Tempora sumit ab antiquioribus οἴσω, ἤνεγκα, ἐνήνοχα, et ἐνήοχα: scil. ab οἴσω, i. e. ab ἐνέγκω, a. 1. ἤνεγκα, pro ἤνεγξα, a. 2 ἤνεγκον: ab ἐνήνοχα, a. 1. ἐνήνεικα, pro ἐνήνεγκα, a. 2. ἐνήνοχον, a. 1. med. ἠνεικάμην, pro ἠνεγκάμην, p. ἐνήνοχα, p. pass. ἠνείγμαι, a. 1. pass. ἠνείχθην: ab οἴσω, a. 2. ἤνεγκον, Att. ἐνήνεγκον, p. ἐνήνοχα. Att. ἐνήνεχα, f. 1. pass. ἐνεχθήσομαι, p. pass. ἐνήνεγμαι, Att. ἐνήνεγκαι, a. 1. pass. ἠνέχθην, p. med ἐνήνεγμαι, Att. ἐνήνεγκαι: imperf. ἐφέρεον, ες, ε, aor. 1. imperat. act. ἐνεγκάτω, ἄτω, a. 1. inf. act. ἐνεῖκαι, a. 2. part. ἐνεγκὼν, ὼσα, ὸν, a. 1. inf. med. ἐνείκασθαι. Hinc forsàn Δαφ. TO BEAR.

Φέρων, ουσα, ον, *ferens*: præs. part. verbi præced.

ΦΕΥ΄, *HEY, eheu, papæ*: qu. à φεῦω, *terreo*. Est interjectio *rejicientis, lamentantis, et admirantis*.

Φεύγον, Ion. pro ἔφευγον, imperf. act. verbi φεύγω, *fugio*, quod vide.

Φεύγοντι, Dor. pro φεύγουσι, *fugiunt*: 3. pl. præs. et

Φευγόντων, Att. pro φευγόντοιν, 2. plur. præs. imperat. act. et

Φευγούσαι, nom. pl. et φευγούσης, gen. sing. præs. part. act. f. g. et

Φεύγουσι, 3. pl. præs. ind. omnia à

ΦΕΥ΄ΓΩ, *FUGIO; evado; declino; exulo, verte solum*; *fugo, in fugam do*; *desero aliquem*; *reum, accusor*: (fortè à φεύω, quasi φίγω) fut. ξω, fut. 1. med. σομαι, a. 2. ind. act. ἔφυγον, p. m. πέφευγα, pro πέφυγα, ας, ε [° φεύγω ἀντὶ τοῦ φεύγομαι. Plat. Apol. Socr. § 24. *impietatis Melito accusari. φεύγω* ἀντὶ τοῦ φεύγομαι. Matt. xxiii. 33. *absolvi*, vel *elabor ex judicio*.]

Φευκτὸς, ὴ, ὸν, *fugiendus*: adj. verbale à præced.

Φευκτοῦ, gen. plur. à

Φευκτὸς, ὴ, ὸν, *vitabilis*; *vitandus* ab eodem.

Φεύξομαι, f. 1 .m. et

Φεύξῃ, *fugies*: 2. sing. fut. med. Dor. verbi φεύγω.

Φεύξιμος, ὁ ᾗ ᾖ, *à quo fugiendum est*; *qui effugi potest*; *ad quem confugitur*: à

Φόξις, εως, ἡ, *fuga*: ἀ φύγω.
ΦΕ'ΥΑΛΟΣ, ου, ὁ, *scintilla*: qu. ἀ φλέω, id est, *lux flamma*.
Φεψάλιον, *comburo*: ἀ præced.
Φᾶ, *dixit*: Ion. pro ἔφη, 3. sing. iperf. vel a. 2. ind. act. Sed
Φᾶ, est. 3. sing. a. 2. sub. act. rbi φαίω, quod ἀ φάω, *dico*.
Φηγεύς, *Phegeus*, nomen viri.
Φηγός, ἴνη, ινον, *fagineus*: adj. ἀ ΦΗΓΟ'Σ, ου, ἡ. Dor. φαγὸς. *FAS*: ἀπὸ τοῦ φαγεῖν quod glandes erint veterum cibus.
Φήγω, inusit. *edo*: undè a. 2. ἔφαγον.
Φῆι, *dicat*: per Pleonasm. τοῦ ἦ, ὁ φῇ, 3. sing. a. 2. sub. verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.
Φηλέω, et ῶ, *decipio, fallo*. Th. λος.
Φηλήτης, ητος, ὁ, *impostor*: ἀ φῆλος.
Φηλήτορσι, *furibus*: (alii legunt φιλήτορσι) dat. pl. Ion. ἀ φηλήτης, ου, ὁ, *impostor*: ἀ φηλέω.
Φῆλιξ, ὁ, nomen viri. Lat. *Felix*.
ΦΗ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *impostor, fallax*.
Φῆμαι, *rumores*: nom. pl. ἀ
Φήμη, ης, ἡ, et Dor. φάμα, ας, ἡ, *AMA, rumor, celebritas, opinio et æstimatio concepta de aliquo*: ngl. FAME [* *omen, prædictio*, ocr. Evag. 79. ed Batt. Xen. Memorab. i. § 3.]
Φημὶ, *dico*: f. ἥσω, a. 2. ἔφην, Th. ἔω.
Φημίζω, *divulgo, dico*: f. ἴσω, et ἄ.
Φήμις, ἡ, idem quod φήμη, *fama*, uod vide.
Φὴν, φῆς, φῆ, Ion. pro ἔφην, ης, η, mperf. vel a. 2. verbi φημὶ, *dico*.
Φῆναι, a. 2. infin. ejusd. verbi. ied
Φῆναι, Att. pro φᾶναι, a. 2. infin. erbi φαίνω, *appareo*.
ΦΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *aquila*, quæ *major* licitur *ossifraga*.
Φήρ, ηρὸς, ὁ, *FERA*: Æol. seu Ion. pro θὴρ.
ΦΗ'ΡΕΑ, ων, τὰ, *nervorum tumores et tensiones*.
Φηρὴ, ῆς, ἡ, *PHERE*: nomen proprium regionis.
Φῆρες, *antiquorum Deorum cibus*. Hesych.
Φῆσιν, dat. pl ἀ φὴρ, *fera*, q. v.
Φῆς, *inquis*: 2. sing. præs. ind. Sed
Φῆς, Ion. pro ἔφης, 2. sing imperf. vel a. 2. Att. et
Φῆς, 3. sing. a. 2. sub. et
Φήσειε, *dixerit*: Æol. pro φήσαι, 3. sing. a. 1. opt. et
Φήσεις, *dices*: 2. sing. f. 1. ind. act. verbi φημὶ, *dico*.
Φῆσθα, *dicebas*: Ion. et Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. sing. imperf. vel a. 2. ind. præced. verbi
Φῆσι, *dicit*: 3. sing. præs. ind. Sed
Φήσι, Ion. Paragoge pro φῇ, 3. sing. a. 2. sub. verbi ejusd.
Φησὼ, οῦς, ἡ, nomen viri. Lat. *Fesulæ*.

Φήσω, *dicam*; f. 1. ἀ φέω, vel φημὶ, *dico*.
ΦΗ'ΤΡΗ, ης, ἡ, *tribus*.
Φθάην, *anticipaverim*: a. 2. opt. verbi φθάμι seu φθάνω, *prævenio*; f. φθάσω, a. 2. ἔφθην, a. 2. m. ἐφθάμην.
Φθάμενος, a. 2. part. m. ejusd. verbi.
Φθᾶν, Bœot. pro φθῆσαν, Ion. pro ἔφθησαν, 3. pl. a. 2. ind. verbi φθάμι, seu φθάνω.
Φθάναι, vel præs. infin. ἀ φθάμι, vel pro φθῆναι, a. 2. infin ἀ
ΦΘΑ'ΝΩ, *prævenio, occupo, prior aliquid facio; assequor, attingo*; undè ὐ φθάνω, *non possum*; f. φθάσω, p. ἔφθακα, a. 1. ἔφθασα, a. 1. sub. φθάσω, ῃς, ῃ, a. 2. ἔφθην· ἀ φθάμι, a. 2. m. ἐφθάμην. hinc a. 2. part. m. φθάμενος. [* ὐ φθάνω——ῳ, *simulac, statim*. Οὐ φθάνει ἐξαγόμενος ὁ ἵππος, ᾧ αὐτὸς ὅμιλῳ· ἴσι τοῖς ἀκριβάστοις, Xenoph. de re equestri, *simulac educitur equus, statim similis sit immundiæ*. Vid. Markl. ad Eurip. Suppl. 1219.] Servit *celeritati exprimendæ*. Οὐκ ἂν φθάνοις, *esi, necesse est, non potes non*, interdum tamen *mox, statim*.
Φθαρτὸς, ὀντος, *corruptus*; a. 2. part. pass. verbi φθείρω, *corrumpo*; f. φθερῶ, p. ἔφθαρκα, a. 2. ἐφθάρην, a. 2. pass. ἐφθάρην.
Φθάρῃ, per Syncop. pro φθείρθητι, a. 1. imperat. pass. verbi φθείρω, *corrumpo*; f. φθερῶ, p. pass. ἔφθαρμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἐφθάρθην.
Φθᾶρμα, ατος, τὸ, *corruptio*: ἀ φθείρω.
Φθαρτὸς, ἡ, ὸν, *corruptibilis, -e*: ἀ 3. sing. perf. pass. ejusd. verbi.
Φθάς, *qui præoccupavit*: a. 2. part. act. verbi φθάμι, seu φθάνω, quod vide.
Φθάσας, αντ@ι, et in acc. φθάσαντα, a. 1. part. act. ejusd.
Φθάσω, f. 1. ind. act. et
Φθάσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. verbi φθάνω, quod vide.
Φθέγγατ', Ion. pro ἐφθέγγατο, 3. sing. imperf. m. et
Φθέγγοιθ', Ion. pro φθέγγοιτο, 3. sing. opt. m. ἀ
ΦΘΕ'ΓΓΟΜΑΙ, *sonum edo*; item *loquor, clamo*; f. m. φθέγξομαι, perf. pass. ἔφθεγμαι p. m. ἐφθεγγόμην.
Φθέγγοιθ', *sonabunt*: Ion. pro ἐφθέγγοντο, 3. pl. imperf. verbi φθέγγομαι, quod vide.
Φθέγμα, ατος, τὸ, *vox, sermo; sonus*: ἀ φθέγγομαι.
Φθεγξάμενο, dat. sing. a. 1. part. m. verbi ejusd.
Φθέγξεται, *dicet*: Dor. pro
Φθέγξεται, 3. sing. f. 1. m. verbi ejusd.
Φθέγξῃ, *loqueris*: Dor. pro φθέγξῃς, 2. sing. ejusd. temporis et verbi.
Φθείμην, σῖο, σῖτο, præs. opt. med. vel pass. vel a. 2. opt. med. verbi φθίνω.
Φθείομεν, *anticipemus*: 1. plur. a. 2. sub. act. ἀ φθάμι, seu φθάνω, *prævenio*; a. 2. ἔφθην, a. 2. sub. φθῶ, ῇς, et Ion. φθέω, ῃσι, ῃ, Poët. φθείω, ῃς, ῃ. 1. pl. φθείομεν, et Poët. Systole φθίομεν.
Φθείρε, ἐος, ὁ, *pediculus*; *fructus piceæ*; *nomen piscis*; ἀ φθείρω, *corrumpo*.
Φθείρες, *corrumpat*: 3. sing. præs. sub. act, ἀ φθείρω.
Φθειρίασις, εως, ἡ, *pedicularis morbus*: ἀ
Φθειρίδιον, f. ιον, *pediculis scateo*: ἀ φθείρ.
Φθειρίζων, et φθειρίζομαι, *pediculos venor*; vel *pediculis mordeor*: ab eod.
Φθείρουσι, 3. pl. præs. ind. φθείρουσι, 3. plur. præs. sub. verbi φθείρω.
Φθειροφαγία, *pediculis vescor*: ex φθεὶρ, et φάγω.
Φθείρω, *corrumpo, vitio; stupro, vexo, vasto; interficio, interimo*; f. φθερῶ, εἷς, εῖ, p. ἔφθαρκα, a. 1. ἔφθειρα, ας, ε, a. 2. ἔφθαρον, ες, ε, φθείρομαι, ει, vel *venio cum pernicie; pereo*, a. 2. ind. pass. ἐφθάρην, ες, η, a. 2. sub. pass. φθαρῶ, ῇς, ῇ, p. pass. ἔφθαρμαι, σαι, ται, p. m. ἐφθορα. Th. φθίω.
Φθείται, 3. sing. præs. pass. verbi φθίω, quod vide.
Φθεῖτ, 3. pers. sing. f. 1. act. verbi φθείρω, quod vide.
Φθέκτο, Æol. pro φθείρω, quod vide; unde f. φθέρσω.
Φθέρσει, *vastabit*, 3. sing. f. 1. act. Æol. verbi præcedentis.
ΦΘΕ'Ω, *corrumpo, labefacto, vitio, perdo*; fut. φθήσω.
Φθίμαν, Ion. pro φθάμαν, quod vide in φθίμαν.
Φθῆ, Ion. pro ἔφθη, *præoccupavit*: 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φθάμι, seu φθάνω, *prævenio*; f. ἤσω, a. 2. ἔφθην. Sed
Φθῆ, est 3. sing. a. 2. sub. ejusd.
Φθῆι, ut Eustath. vult. pro φθαίη, 3. sing. a. 2. opt. Alii dici volunt pro φθῇ, per Pleonasm. τοῦ ι. Estque a. 2. sub. verbi φθάμι, seu φθάνω, *prævenio*.
Φθῆκε, *præoccupavit*: Ion. pro ἔφθησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φθάμι, seu φθάνω, f. ήσω. Th. φθάνω.
Φθίμεν, Ion. Paragoge pro φθῖ, 3. sing. a. 2. sub. ab eod.
Φθίμενται, et in 3. pl. φθίσονται, f. 1. m. ab eod.
Φθία, ας, et Ion. -ίη, ης, ἡ, *PHTHIA*, oppidum Thessaliæ, Achillis patria.
Φθιμένοισι, *mortuis*: dat. pl. ἀ
Φθιμένος, η, *corruptus, perditus, interfectus*: vel pro ἐφθιμένος, p. part. pass. Ion. detracto augmento, et mutato accentu; vel per Sync. pro φθίμενος, præs. part. pass. ἀ φθίομαι. *corrumpor*: p. pass. ἔφθιμαι.
Φθινοπώρου, ου, ὁ ἡ ου. Poët. *qui fructum non amplius fert*: ex φθίνω, (quod ἀ φθίω) et ὠρα, ας, ἡ, *fructus*.
Φθινοπωρινὸς, ἡ, ὸν, *brumalis*; *marcidus*: et
Φθινοπωρὶς, *autumnalis*; *fructibus exitialis*: ex φθίνω, *labefacto, deficio*, et ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*; item *fructus autumnalis*.

Φιλοπροσηγία, ας, ἡ, *affabilitas*: à

Φιλοπροσήγορος, ος, ὁ ᾗ ὁ, *salutandi studiosus*: ex φίλος, et προσηγορέω, *compello, saluto*: quod ex πρός, et ἀγορεύω, seu -έω, *verba facio*. Th. ἠγορᾱ, ᾶς, ἡ, *forum*.

Φιλοπρωτία, ας, ἡ, *amor principalis*: à

Φιλοπρωτεύω, *primatum amo*, vel *ambio, cupio esse primus*: à

Φιλόπρωτος, ος, ὁ ᾗ ὁ, *cupiens esse primus*: ex φίλος, *amicus*, et πρῶτος, *primus*. Th. πρὸ.

ΦΙΛΟΣ, ος, ὁ, *amicus*. Hinc transpositis prioribus literis, Belg. *Lief*, et Angl. LOVE. Sed

Φίλος, η, ον, *carus, amicus, gratus*.

* Φιλοσκώμμων, ονος, ὁ ᾗ ὁ, *dicteriis mordacibus gaudens*: ex φίλος, et σκῶμμα.

Φιλοσοφέω, -ῶ, f. ήσω, *sapientiam amo; philosophiæ studeo; PHILOSOPHOR*; universè *aliquid exquiro, curo, video*, Lys. a. 1. part. act. φιλοσοφήσας, ασα, αν: et

Φιλοσοφία, ας, ἡ, *PHILOSOPHIA*, *eloquentia*, Isoc. *vita ascetica et monastica*, ap. Script. Eccl. Angl. PHILOSOPHY: et

Φιλοσοφικῶς, ὁ, ὸν, *PHILOSOPHICUS*: à

Φιλόσοφος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *PHILOSOPHUS, studio sapientiæ deditus*. qu. φίλος σοφίας. Th. σοφὸς, *sapiens*. Angl. PHILOSOPHER.

Φιλοσοφοῦντας, acc. pl. part. præs. act. verbi φιλοσοφέω.

Φιλοστοργία, ας, ἡ, *propensio in amorem parentum et liberorum*.

Φιλόστοργος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *ad amandum propensus*: ex φίλος, *amicus*, et στοργὴ, *amor inter parentes et liberos*; *inter fratres*: quod à p. in. στέργω verbi στέργω, *amore naturali complector, diligo, acquiesco*; f. ξω, p. ἔστοργα.

Φιλοστόργως, adv. *benevolè, indulgenter*: à præced.

* Φιλοσωφρων, ονος, ὁ ᾗ ὁ, *moderatus*.

Φιλότας, ατος, ὁ, Dor. pro φιλότης, ητος, ἡ, *amor*.

* Φιλοτεκνία, ας, ἡ, *amor liberorum*: à

Φιλότεκνος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *amans liberorum*: ex φίλος, et τέκνον, *prules*. Th. τίκτω, *pario*.

Φιλότης, ητος, ἡ, *amicitia, amor*: à φίλος, o, *amicus*.

* Φιλοτεφία ας, ἡ, *propinatio*: à

Φιλοτέφιος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *ad amicitiam pertinens*. Th. φίλος.

Φιλοτησία, ας, ἡ, *amicitia*: ab eod.

Φιλοτιμεῖσθαι, præs. infin. mi. à seq.

Φιλοτιμέομαι, -οῦμαι, f. m. ήσομαι, *ambitu honorem; ambitiosius et magno studio conor et enitor; æmulor, cum aliquo æmulatione ductus contendo; efferor, mihi placeo; largior popularitер*; simpl. *largior; gaudeo re aliquâ*; est etiam *odio prosequor*, vel *ulciscor cupio*: et

Φιλοτιμία, ας, ἡ, *ambitio; æmulatio; contentio; liberalitas*: à

Φιλότιμος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *honoris cupidus, ambitiosus; contentiosus; liberalis*: ex φίλος, et τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

* Φιλοτίμως, adv. *studio honoris; enixè, certatim*: à præced.

* Φιλύπαρος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *incisione gaudens*.] Epithet. diei quâ circumcisio fit apud Judæos: ex φίλος, et τέμνω.

Φίλτ, gen. sing. à φίλος, *amicus*.

Φιλοφρονέω, -ῶ, *comis, seu benevolus sum, gratum me præbeo*, f. ήσω, p. πεφιλοφρόνημα.

Φιλοφρόνως, adv. *comiter, peramicè*: à φιλόφρων, quod vide.

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, *amicitia, comitas, benevolentia*: à

Φιλόφρων, ονος, ὁ ᾗ ὁ, *comis, benevolus*: ex φίλος, et φρὴν.

* Φιλοχρηματία, ας, ἡ, *avaritia*: à

Φιλοχρήματος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *pecuniæ cupidus, avarus*: ex φίλος, et χρῆμα, ατος, τὸ, *res, pecunia*.

Φιλοχρηματοσύνη, ης, ἡ, *avaritia, opulentia*: ex iisd. Th.

Φιλοψυχία, ας, et Ion. -η, ας, ἡ, *vitæ desiderium*: à seq.

Φιλόψυχος, ου, ὁ, *animarum amans*: ex φίλος, et ψυχὴ, *anima, vita*.

Φίλτατος, *amicissimus*, superl. à φίλος, *amicus*: comparat. φίλτερος, superl. φίλτατος, per Sync. pro φιλέτερος, φιλέτατος.

Φίλτερος, vide præced.

Φίλτρον, ου, τὸ, *PHILTRUM, amoris illecebra*; item *amatorium poculum*. Th. φίλος, *amicus*.

ΦΙΛΥΚΗ, ης, ἡ, *PHILYCA*, arbor semper virens: an quia φιλεῖ ὑγιὰ?

Φίλυπνος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *amans somni*: ex φίλος, et ὕπνος, *somnus*.

ΦΙΛΥΡΑ, ας, ἡ, *tilia*; Anglicè THE LIME.

Φιλωνδα, Dor. pro Φιλάνδρ, *Philandræ*.

ΦΙΜΟΣ, ὁ, et φιμὸς, ου, ὁ, *fiscella; cumus, capistrum; instrumentum piscatorium; pyrgus in ludo aleatorio*.

Φιμόω, -ῶ, *os capistro obturo, occludo*; *os obligo*: et per Metaph. *ad silentium adigo*: f. ώσω, p. πεφίμωκα, a. 1. ἐφίμωσα, perf pass. πεφίμωμαι, *obmutui*: perf. imperat. pass. πεφίμωσο. ασθε, *obmutescite*: a. 1. pass. ind. ἐφιμώθην, ης, η, *prorsus obmutui*, qu. *capistro injecto*: a. 1. imperat. pass. φιμώθητι. Th. φιμὸς, *capistrum*.

Φιμωθὶς, a. 1. part. pass. verbi φιμόω, quod vide.

Φὶν, pro σφὶν, *sibi*, dat. dual. ab ὅς, Al glicè. *HE*.

ΦΙΝΤΙΣ, ὁ, Dor. *auriga*; *animus*, humani corporis *auriga et rector*.

Φὶξ, κὸς, Bœot. pro σφὶγξ.

Φιτὸς, ὁ, ἡ, ἰ, *stipes, truncus, caulis*: qu. φιτυὸς: nam φίτυ est τὸ φυτὸν.

Φιτύω, *sero*; *genero*: à φυτὸν.

ΦΛΑΓΩ, *stabbe et inarticulate loquor*; item *ferveo*: qu. à φλὸξ.

Φλάω, Att. pro θλάω, *frango, percutere*.

Φλαύσσω, *garrio, impleo, delir* à φλὰω, *rugor*.

Φλάω, Ion. pro ἔφλασα, a. 1 ind. act. verbi φλάω, Att. pro θλάω, *frango, comminuo, tundo*.

Φλαῦ, f. 1. Dor. pro φλάσω.

Φλαῦρος, ρα, ον, idem quod κακὸς, *vilis; malus*: à φλάσω, per Metath.

Φλαύρως, *malè*, adv. à præced.

ΦΛΑΥΩ, -ῶ, f. ήσω, *frango*; *contundo; mollio, avidè comedo*; Att. pro θλάω.

Φλεβοτομέω, *sanguinem mitto, venam seco*: et

Φλεβοτομία, ας, ἡ, *venæ sectio*: à

Φλεβοτόμος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *venam incidens*. Hinc τὸ φλεβοτόμον, ου, *instrumentum, quo vena incidituг*. Ex φλὲψ, βὸς, ἡ, *vena*, et τομὴ, *sectio*; quod à τέμνω, *seco*, p. m. τέτμα.

Φλεγέθοιτο, Ion. pro φλεγέθοιντο, 3. plur. præs. opt. pass. et

Φλεγέθοντος, *ardentis*, m. g. gu. sing. præs. part. à

Φλεγέθω, idem quod φλέγω, *ardeo* quod ex φλέγω, *incendo*, et θάω, *curro*.

Φλεγμὶς, ῖνος, *combustus*, a. 2 part. pass. verbi φλέγω, *uro*, f. ξω, a. 2 pass. ἐφλέγην.

Φλέγμα, ατος, ατι, τὸ, *inflammatio*; item *PHLEGMA* seu *pituita*. Angl. PHLEGM. Th. φλέγω, *uro*.

Φλεγμαίνω, *ardeo; intumesco; superbio*: f. ανῶ, a. 1. ἐφλέγμηνα: à φλέγμα. Th. φλέγω.

Φλεγμήναι, *intumuisse*, a. 1. inf. act. præced. verbi.

Φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, *inflammatio*: ab eod.

Φλεγόμεθα, *comburantur*, Ion. pro φλέγοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. verbi φλέγω, *uro*.

Φλέγοντι, Dor. pro φλέγωσι, 3. pl. præs. ind. à φλέγω.

Φλέγυας, α, ὁ, nomen viri. Gr. *urens*.

Φλεδονία, ας, ἡ, *nugacitas, inscitia*: à ταλεδονὸς.

Φλεδονὸς, et φλεδὼν, *nugor, futilio*: à

Φλέδων, ονος, *nugator, nugax*: à φλέω.

Φλέξας, αντος, *qui combussit*, a. 1. part. act. verbi φλέγω, *uro*, f. ξω, a. 1. pass. ἐφλέχθην.

Φλεχθὶς, ῖσα, ἐν, *combustus*; a. 1. part. pass. et

Φλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi φλέγω, fut. ξω, *uro*.

ΦΑΕ῎Ψ, φλεδος, ἡ, *vena animalis*, item *aquarium* et *similium*: qu. à φλέω, *abundo*: hinc φλεβοτομία, ας, ἡ, *venæ sectio*.

ΦΑΕ῎Ω, *rugor*; *plenus sum, abundo*.

Φλησφίω, -ῶ, *rugor*: à

Φλήσφιος, ὁ ϗ ἡ, *rugator*; subst. ὁ, ἡ, *rugæ*.

Φληνύω, *rugor*: à φλέω, idem.

ΦΛΙΑ῎, ᾶς, ἡ, *porta pagmentum, vestibulum, limen*: φλιαὶ, *valvarum postes*.

Φλίβω, Æol. pro θλίβω, *premo, affligo*.

ΦΛΙΔΑ῎Ω, -ῶ, *putresco, putrefio, rumpor, lanior*; *rugas contrahor*.

Φλόγεος, ἑα, εον, *flammeus*: *splendidus*: à φλὲξ, γὸς, ἡ, *flamma*. Th. φλέγω, *uro*.

Φλογερὴν, *flammeam*, acc. sing. f. g. à

Φλογερὸς, ἑὰ, ἑὸν, idem quod φλόγιος, et ab eod.

Φλογίζω, *inflammo*, præs. part. φλογίζων, ουσα, ον, *inflammans*, f. ίσω, p. πεφλόγικα, a. 1. ἐφλόγισα, præs. pass. φλογίζομαι, part. pass. φλογιζόμενος, *inflammatus*, aor. 1. ind. pass. ἐφλογίσθην, ης, η. à φλὲξ, γὸς, ἡ, *flamma*. Th. φλέγω, *uro*.

Φλόγιος, ία, ιον, et

Φλογέος, έουσα, έον, *flammeus*: ab eod.

Φλογὸς, gen. sing. à φλὲξ, γὸς, ἡ, *flamma*. Th. φλέγω, *uro*.

Φλοίζω, *decortico*: à

ΦΛΟΙΌ῎Σ, ᾶ, ὁ, *cortex*.

Φλοισέουσι, gen. Ion. à

ΦΛΟΙ῎ΣΒΟΣ, ᾱ, ὁ, *sonitus, quem aqua edit, præsertim cum fluctus excitantur*; *murmur*; *tumultus*.

Φλοίω, *decortico*; undè Angl. TO FLAY. Th. φλοιὸς.

ΦΛΟ῎ΜΟΣ, ου, ὁ, *verbascum*, herba.

Φλὲξ, γὸς, ἡ, *flamma*: à φλέγω, *uro*, f. ξω.

Φλοὸς, -ὸς, gen. -ὸο, ὁ, *teges, stirpes*; et *cortex*: à φλοιὸς.

Φλυαρέω, *nugor, garrio*; f. ήσω, p. πεφλυάρηκα, a. 1. ἐφλυάρησα· à φλυαρὸς, *nugator, nugax*. Th. φλέω, *nugor*.

Φλυδαρὸς, ἑὰ, ἑὸν, *humidus*.

Φλυαρία, ας, ἡ, *nuga, garrulitas*: et

Φλύαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vanus et futilis*; *garrulus, nugax*: à φλύω, vel φλέω, *nugor*.

Φλυδάω, *humesco*; *flaccesco*: à φλύω, *humesco*. Th. φλέω.

Φλύζω, idem quod φλύω.

Φλυκίαινα, Ion. pro φλυσίαινα, quod vide.

Φλύκταινα, ης, ἡ, *pustula ex fervore*: et

Φλυκτὶς, ίδος, ἡ, idem: à φλύζω, *ferveo*.

Φλυὸς, *nuga*. Th. φλέω, *nugor*.

Φλύω, f. ύσω, *nugor*; *ferveo, bullio, fervendo strido*; *evomo*: à φλέω,

Φοβεῦῆς, Dor. pro φοβηῆς, *metuas*, 2. sing. a. 1. sub. pass. à φοβέομαι.

Φοβέεσκον, Poët. pro ἐφόβουν, 3. pl. imperf. act. verbi φοβέω.

Φοβέσθαι, præs. inf. pass. à φοβέω.

Φοβέομαι, -ήσομαι, *timeo*. Th. φέβομαι, idem.

Φοβερίζω, *terreo*, f. ίσω, p. pass. πεφοβέρισμαι. à φοβερὸς.

Φοβερισμὸς, ᾶ, ὁ, *terror*: à præced.

Φοβερὸς, ὰ, ὸν, *formidabilis, -e*; *horrendus, a, um*: in comp. φοβερώτερος, in superlat. φοβερώτατος. à φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *timeo*, p. m. πέφοβα.

Φοβερῶς, adv. *horrendè*: à præced.

Φοβεύμενος, Dor. pro φοβέμενος, præs. part. pass. verbi φοβέω, q. v.

Φοβέω, -ῶ, *timorem injicio, terreo*; fut. ήσω, p. πεφόβηκα, præs. pass. φοβέομαι, -ήσομαι, *metuo*, cum acc. præs. imperat. pass. φοβέο, -ὰ, -είσθω, -είσθω, -ίσθω, -ίσθω, imperf. m. ἐφοβεόμην, -έμην, -είο, -ῶ, -είτο, -ἑτο, a. 1. pass. ἐφοβήθην, ης, η, *timui*; et in 3. pl. ἐφοβήθησαν, a. 1. imperat. pass. φοβηθήτω, ήτω, et in 2. pl. φοβήθητε, a. 1. sub. pass. φοβηθῶ, ῇς, ῇ, *metuam*; et in 2. pl. φοβηθῆτε, a. 1. part. pass. φοβηθεὶς, είσα, ὲν, *metuens*; f. 1. pass. φοβηθήσομαι. à φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *timeo*, p. m. πέφοβα.

Φόβη, ης, ἡ, *coma, juba*, de *equo* et *leone*: à φοβέω, quia *terrifica*. Sed

Φοβῆ, 3. sing. præs. sub. act. verbi φοβέω. q. v.

Φοβηθείσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. et

Φοβήθητε, a. 1. def. pass. et

Φοβήθητε, 2. pl. a. 1. imperat. pass. et

Φοβηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. verbi φοβέω, *terrefacio*: à φόβος. Th. φέβομαι.

Φόβητρον, ου, τὸ, *terriculamentum*: à φοβέω, quod à

Φόβος, ου, ὁ, *timor, metus*; *fuga*: à p. med. πέφοβα, verbi φέβομαι, *timeo*.

Φοβῶ, præs. imperat. pass. à φοβέω. Sed

Φόβῳ, gen. sing. à φόβος, *timor*.

Φοβοῦμαι, φοβούμενος, præs. ind. et part. pass. à φοβέω.

Φοιβάζω, f. άσω, *vaticinor*: ac

Φοιβάω, -ῶ, f. ήσω, *purgo, lustro*; *splendidum reddo*. Th. φοῖβος, *purus*.

Φοίβη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *Luna*.

Φοιβόλαμπος, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro

Φοιβόλαμπρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Phœbi numine afflatus*: ex Φοῖβος, *Phœbus*, et λαμπάνω, *capio*.

ΦΟΙ῎ΒΟΣ, ου, ὁ, *PHOEBUS, Apollo, Sol*: qu. φάος βίος. Sed

Φοῖβος, ου, ον, *purus, splendidus*; *vaticinus*.

Φοινίκεος, ίκεσσα, ίκεον, *purpureus*. Th. φοῖνιξ.

Φοινικὶς, ίδος, τὸ, *purpureum*.

Φοινίκη, ης, ἡ, *PHOENICE*, vel *PHOENICIA*, nomen regionis, quæ et *Syria* dicitur. Gr. *palmæ*.

Φοινίκιος, ία, ιον, *purpureus, a, um*. Th. φοῖνιξ.

Φοινικὶς, ίδος, ἡ, *puniceus* vel *purpureus amictus, puniceus pannus*: à Th. præced. undè et

Φοινικόεις, όεσσα, όεν, *puniceus, purpureus*.

Φοινικόκρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, ὁ φοινικὴν κράνην ἔχων, *puniceam tramam habens*: à κράνη, *trama, filum, subtegmen*.

Φοινικόλοφος, ὁ ϗ ἡ, *rubram cristam habens*: Epith. galli gallinacei: ex φοινικὸς, et λόφος, ὁ, *crista galeæ*.

Φοινικόπεζα, *quæ purpureos*, i. e. *pulchros, pedes habet*: ex seq. et πέζα, ης, ἡ, *malcolus pedis*.

Φοινικὸς, ἡ, ὸν, *puniceus, ruber*; *Punicus*: à φοῖνιξ.

Φοινικοστερόπας, α, ὁ, Dor. pro φοινικοστρόπας, ου, ὁ, Epithet. Jovis, *rubra seu rutila fulmina jaculantis*: ex φοῖνιξ, et στεροπὴ, ἡ, *fulgur*. Th. ἀστράπτω, *fulguro*.

Φοινικόστολος, ου, ὁ, *Phœnicum more instructus* aut *armatus*: ex φοῖνιξ, et στολὴ, ἡ, *stola, vestis oblonga*. Th. στέλλω, *orno*, p. med. ἔσταλμαι.

Φοινικὼν, ῶνος, ὁ, *palmetum*: à

ΦΟΙ῎ΝΙΞ, ικος, ὁ, *palmæ* arbor, et *palmula* fructus; *PHOENIX*, nomen avis, et viri, et portus; *Punicus*; *instrumentum quoddam musicum à Phœnicibus inventum*: *purpura, puniceus color*: et subject. ὁ ϗ ἡ, *ruber, rufus*.

Φοίνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cruentus*: à φόνος, *cædes*.

Φοινίσσα, ης, ἡ, *PHOENISSA*: et

Φοίνισσα ἁμαξὰ, *Phœnicia mercatura*. φοίνισσα φλὲξ, *rutila flamma*: à φοῖνιξ.

Φοινίσσετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Φοινίσσω, f. ξω, *rubefacio*; *cruento*. Th. φοῖνιξ, ικος, ὁ, *color ruber*.

Φοινίχθην, a. 1. ind. pass. Ion. à φοινίσσω, *rubefacio, cruento*: a.b eod. Th.

Φοῖτα, *ibat*; 3. sing. imperf. act. pro ἐφοίτα. à φοιτάω, q. v.

Φοίτας, άδος, ἡ, *insana, furiosa*; *meretrix*: Epith. viæ, *trita*: à

ΦΟΙΤΑ῎Ω, -ῶ, *ito, venti to frequenter*, [* more *discentium*, non *docentium*, quæ res decepit Valesium ap. Eusebium: vid. Pearsonii opp. posth. p. 35.] *redeo, de fructibus vectigalibus*; *insanio*; f. ήσω, p. πεφοίτηκα.

Φοιτὰς, Ion. pro præced.

Φοιτᾷ, Dor. pro φοιτᾷ, *it*; 3. sing. præs. ind. verbi φοιτάω.

Φοίτης, ου, ὁ, *præco*. Th. φοιτάω.

Φοιτῇς, Dor. pro φοιτᾷς, 2. sing. præs. et

Φοίτησις, εως, ἡ, *itatio, ventitatio, frequentatio*: à 2. sing. pass. verbi φοιτάω.

lux; focus. Contract. ex φέ@ι, ους, τὸ, idem. Th. φάος, *luceo.* Sed

Φὼς, φωτὸς, ὁ, *vir*: ab eod. Th. vel à φάω, *luceo.*

Φωσκω, *illucesco*: à φῶς, τὸ, *lux.* Th. φάω, *luceo.*

Φωτὶς, ῖδος, ἡ, *lumen, luminare*: à φάεινω, idem quod φάω, *luceo.*

Φωσφόρος, ὁ, ἡ ὁ, *lucem afferens, lucifer*: ex φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*, et φέρω, *fero.*

Φωτεινὸς, ὴ, ὸν, *lucidus*: à φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen.* contract. pro φάος, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo.*

Φωτίζω, *lumino, illumino, illustro*; Metaph. *mentis oculos illumino, doceo*; *in lucem profero, patefacio*: f. ίσω, ες Att. ιῶ, p. πεφώτικα, a. 1. ἐφώτισα, a 1. inf. φωτίσαι, a. 1. part. act. φωτίσας, αντος, perf. pass. πεφώτισμαι, σαι, σται, a. 1. pass. ἐφωτίσθην, ης, ῃ, a. 1. part. pass. φωτισθεὶς, ἐντος· à φῶς, *lux.* Th. φάω, *luceo.*

Φωτισμὸς, ὁ, ὁ, *splendor, fulgor, lumen*: à p. pass. præced.

Φωχὸς, *testus*, a. 1. part. pass. verbi φωχύω, seu φωχόω, a. 1. pass. ἐφωχύθην.

Φῶς, *lux*: à φάος.

X.

X, EST litera vigesima secunda apud Græcos; hâc notâ Athenienses adulterinos nummos notabant; undè χιλίζω est, *ut spurium rejicio.* In numeris *excenta*, et cum lineolâ inferiùs affixâ (χ.) *sexcenta millia*, denotat. Tum χ', ob seq. aspirat. vocalem, pro κ' vel ξ, ut χ' ὅ, vel χὅ, pro ξ ὅ· sæpe pro ως, vel κεν, quæ sunt dictiunculæ potentiales.

Χαδὸς, *currus.* Hesych. Sed

Χάος, subst. *frænum.*

Χαδ', vel χάδην, Ion. pro ἴχαδε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi χάζω, *recedo*; *privo*; *capio*; a. 2. ἔχαδον, p. m. κέχαδα, pro κέχαδα.

Χάδων, Ion. pro χαδὼν, *CEDERE*: a. 2. inf. verbi ejusd.

Χάος, gen. sing. à χάος, ους, τὸ, *CHAOS, rudis indigestaque materia*; *tenebræ, hiatus.* Th. χάσκω, *hisco.*

Χάζω, et χαΐζω, Ion. et Dor. pro χάζω, præs. imperat. pass. à

ΧΑ'ΖΩ, *cedo, recedo*; *privo*; *capio, cupax sum, contineo*; f. άσω, a. 2. ἔχαδον, p. m. κέχαδα, pro κέχαδα.

ΧΑΙ'ΝΩ, *hisco, dehisco*; *hianto ore*, i. e. intentè, *aliquid specto, expecto*; *cupidè appeto*; *cupidè excipio*; *admiror valdè*; f. ανῶ, a. 2. ἔχανον, a. 1. ἔχηνα, a. 2. inf. χάνναι, p. κέχηνα, perf. pass. κέχηνμαι, qu. à χάω, insult.

ΧΑΪ'ΟΝ, ονος, τὸ, *pedum, baculum pastorale.*

Χαιδὲ, vel χαῖος, *probus.* Vide χάος.

Χαῖε', pro χαῖρε, χαίετε, 2 sing et 2. pl. præs. imperat. act. à χαίρω.

Χαιρέκακος, ὁ ἡ ὁ, *qui gaudet malis alienis.*

Χαίρεν, Ion. pro ἔχαιρεν, 3. sing. imperf. act. à χαίρω, *gaudio.*

Χαιρετίζω, *cum gaudio et salutatione blandâ suscipio.*

Χαίρετον, dual. præs. imperativ. act. verbi χαίρω.

Χαιρέψυλλον, υ, τὸ, *oleris genus.* Th φύλλον.

Χαίρω, Dor. pro χαίρω, præs. inf. et

Χαίρης, 2. sing. præs. sub. act. et

Χαιρήσω, inf. f. 1. verbi χαίρω.

Χαίρουσα, Dor. pro χαίρουσα, *gaudens*, &c. præs. part. f. g. à

ΧΑΪ'ΡΩ, ις, ι, *lætor, gaudeo, delector*; imperf. ἐχαιρον, ις, ε, præs. imperat. χαῖρε, *salve, ave*; f. χαιρῶ, p. κέχαρκα, a. 2. ἔχαρον, perf. pass. κέχαρμαι, a. 2. pass. ἐχάρην, ης, η, *gavisus fui*; a. 2. sub. pass. χαρῶ, ῇς, ῇ, aor. 2. inf. pass χαρῆναι, fut. 2. pass. χαρήσομαι, *lætabor*, p. med. κέχαρμαι. Hinc χαρὰ, ᾶς, ἡ, *gaudium.* χαίρειν χαρὰν, *gaudere gaudium.*

Χαιτήεις, Dor. pro χαιτῆεις, *qui comam habet*: a

ΧΑΪ'ΤΗ, ης, ἡ, *juba, coma, cæsaries*, SETA.

Χαιτήτης, ήεσσα, ῆες, *jubatus, comatus*: à præced.

Χαλὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro χηλὴ.

ΧΑ'ΛΑΖΑ, ης, ἡ, *grando.*

Χαλαζήεις, ήεσσα, ῆεν, *grandinosus*: à præced.

Χαλαζίω, ῶ, *grandino*: ab eod.

Χαλαίεντες, *laxantes*, nominat. plur præs part. à

Χαλαίνω, idem quod χαλάω, *laxo*; f. ανῶ.

Χάλαιτόρον, ου, τὸ, *grabatum*, Hesych.

Χαλἴζαις, Dor. et Æol. pro

Χαλάσσας, αντος, a. 1. part. act. verbi χαλάω.

Χαλάσσι, Dor. et Æol. pro χαλάσει, 3. pl. præs. ind. à χαλάω.

Χαλασμὸς, ὁ, ὁ, *laxatio.* Th. χαλάω.

Χαλασὸν, ὁ, τὸ, *catenula, catena*: à χαλάω

ΧΑΛΑ'Ω, vel χαλάζω. *LAXO, demitto*; *flucco, languco*; f. άσω, a. 1. ἐχάλασα, ας, ε, a. 1. imperat. χάλασον, άτω, p. act. κεχάλακα, p. pass. κεχάλασμαι, σαι, σται, a. 1. ind. pass. ἐχαλάσθην, *demissus fui.*

ΧΑΛΒΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *GALBANUM, succus ferulæ arboris.*

Χαλδαῖος, ου, ὁ, *Chaldæus*, nomen gentile.

Χαλεπαίνω, *difficilis sum, succenseo*; item *injurid lacesso*: præs. imperat. act. χαλέπηνα, χαλεπήνατω. 3. sing. opt. præs. act. à χαλέπημι. Th. χαλέπτω. *læda*, f. ψω.

Χαλεπῇ, dat. sing. f. g. à

Χαλεπὸς, ὴ, ὸν, *asper, acerbus, ærumnosus, gravis, difficilis*: gen. Ion. χαλεπέος· dat. pl. Ion. χαλεπέοισι. Th. χαλέπτω, *lædo.*

Χαλεπότης, ητος, ἡ, *difficultas*; *asperitas*; *severitas* sensu bono Thucyd. à præced.

ΧΑΛΕ'ΠΤΩ, *damno afficio*; *emoveo, labefacto*; f. ψω, p. κεχάλεφα, p. m. κεχάλεπτα.

Χαλεπῶς, *modestè, graviter, asperè, difficulter*; *malè, difficili cum fortunâ*; *iratè, aspere*: adv. à χαλεπὸς, *difficilis.*

Χαλεπώτερος, ίφα, ον, *difficilior*, et in superl. χαλεπώτατος, άτη, ον, *difficillimus*: ab eodem.

Χάλικες, *lapides minuti*: à χάλιξ, q. v.

Χαλίκρατος, ου, ὁ ἡ ὁ, *gravis*: ex χάλαι, et κράω, *misceo.*

Χαλιμάζω, *more Bacchæ in libidinem ruo*: à seq.

Χαλιμὰς, άδος, ἡ, *Bacchæ*, qui *luta in furorem*: à χαλάω, *laxo.*

Χάλιος, ου, *veneficus*: an quia à nimas χαλᾷ ἡ ἰκλίας?

Χαλιναγωγέω, ῶ, *frænis duco*, cum acc. f. ήσω, p. κεχαλιναγώγηκα, a. 1. ἐχαλιναγώγησα, a. 1. inf. ἐχαλιναγωγῆσαι, *frænis moderari.* Ex χαλινὸς, *frænum*, et ἀγωγὸς, ὁ, *dux via.* Th. ἄγω.

ΧΑΛΙΝΟΣ. ου, ὁ, *frænum*, habenæ: qu. à χαλάω. Hinc πειθαρχὲ-φρανις *obedientis.*

Χαλίνη, *fræna*, præs. imperat. contractè pro χαλίνεα, à

Χαλίνεω, ῶ, f. ήσω, *fræno.* Th. χαλινὸς.

ΧΑ'ΛΙΞ, ικος, ἡ, *lapillus*, SILEX CALX: vide etiam seq.

ΧΑ'ΛΙΞ, seu χάλιξ, ικος, ὁ, *Lechus, vinum merum*: qu. à χαλάω *laxat*, velut in lætitiam.

Χαλίφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *cui mens laxata et emota est*: à χαλάω, vel cui χάλις φρένα turbavit.

Χαλκάμματος, ου, ὁ ἡ ὁ, Poët. et Ion. pro χαλκήλατος, *qui æreo curru vehitur*: ex χαλκὸς, οῦ, et ἅμαξα, τος, τὸ, *currus.*

Χαλκασπὶς, ίδος, ἡ ἡ ὁ, *qui æneum clypeum gestat*: ex χαλκὸς, οῦ, et ἀσπὶς, *clypeus.*

Χάλκε', pro χάλκεα, nom. pl. n. à χάλκεος, ον, quod vide.

Χαλκεῖον, ου, τὸ, *officina fabri æris* vel *ferrarii*; item *aheneum*; *pabula ærea.* Th. χαλκὸς, *æs.*

* Χαλκεῶ, ῶσα, ῶσι, *ærui*: à eod.

Χαλκείων, gen. pl. à χάλκεος.

Χαλκήλατος, ου, ὁ ἡ ὁ, *ex ære ductus factus*; idem quod χαλκήρατος, quod vide.

Χαλκήτειρος, ου, ὁ ἡ ὁ, *instrumenta habens ærea.* Ita cognominatus fuit Didymus grammaticus διὰ τὴν πολυβιβλίαν ἐπικληθῆν. Suid. ex χαλ-

ς, ἀς, et ἔντερον, *intestinum*. Th. τὰς.

Χαλκοντὴς, ἴος, ὁ ᾗ ἡ, Poët. *qui rem armis utitur*: ex χαλκὸς, ἄς, et ἔντομ, τὸ, *arma*.

Χαλκοπάρῃος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *æreis*, vel *ferreis clavis compactus*: ex χαλκὸς, et πάρῃος, ν, ὁ, *clavus*.

Χαλκοθώρηξ, ηκος, ὁ ᾗ ἡ, *qui æreo thorace utitur, æreo thorace indutus* vel *armatus*; ex χάλκ@ω, quod vide, et θώρηξ, *thorax*.

Χαλκοκάρδι@ος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *qui æreum pectus habet; fortis et invictus*: ex χάλκ@ος, quod vide, et καρδία, ἡ, *cor*.

Χαλκομίτρης, ν, ὁ, Poët. ὁ χαλκῆν μίτρην φέρων, *qui æream mitram gestat*.

Χάλκεος, -ἄ, -ἐη, -ῆ, ᾶος, -ῆον, et χάλκ@ος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *æreus, a, um*. Th. χαλκὸς.

Χαλκόφων@ος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *æream vocem habens*; dat. sing. χαλκοφώνῳ: ex χάλκ@ος, quod vide, et φωνὴ, *vox*.

Χαλκεὺς, ἰος, ὁ, *faber ærarius*; item *quilibet artifex è metallo opera elaborans*, impr. *faber ferrarius, æi teras, claustra fabricat*. Th. μαλὲς, ἐς.

Χαλκεύω, f. εὑσω, *ærarium artem facto; ex ære fabricor*: à χάλκεος, quod vide.

Χαλκῷ, dat. sing. à χάλκεος, -ὄς, -ῆεν.

Χαλκὰς, adv. *ex ære*: ab eod.

Χαλκηδὼν, ὀνος, ὁ, nomen gemmæ, *chalcedonius*.

Χαλκῆον, ν, τὸ, Ion. pro χαλκεῖον, *æs ahenum*: et pro *fabri ferrarii officina*. Th. χαλκὸς.

Χαλκήλατος, ex *ære ductus*; ex χαλκὸς, et ἐλάω, seu ἰλάω, *duco, ductile opus facio*.

Χαλκήρης, ους, ὁ ᾗ ἡ, *æreus, ex ære ductus et aptatus*: ex χαλκὸς, et ἄρω, *apto*.

Χαλκὶδα, acc. sing. à χαλκὶς, ἰδος, nomen urbis.

Χαλκίον, ν, τὸ, *vas æreum*, quo coquus utitur. Th. χαλκὸς.

Χαλκοκρέων, gen. pl. Dor. pro χαλκοκρεῶν. à

Χαλκοκρὴς, ῆ, ὁ, idem quod.

Χαλκόκρης, ητος, ὁ ᾗ ἡ, *qui æreis* aut *ferreis armis est sublatus*, ac *interfectus*. Vel active *qui ferro interficit hostes*. Ex χαλκὸς, ὰς, et κείρω, *tollo, cado*, &c. Vel certè sic eum vocant, qui τὸν χαλκὸν ἀρηρότα εἶχεν, id est, *æs adaptatum haberet* corpori. Ex χαλκὸς, et ἄρω, *apto*.

Χαλκοκρὴς, ῆος, ὁ ᾗ ἡ, *æra gravis*; item *firmus, solidus*: ex χαλκὸς, et κρὴς, ητος, τὸ, *pondus*.

Χαλκοβατὴς, ῆος, ὁ ᾗ ἡ, et τὸ χαλκόβατες, *qui æri vel æreis fundamentis insistit, firmus, solidus, solidum habens basin*: ex χαλκὸς, et βάσις, *fundamentum*. Th. βαίνω, *eo*.

Χαλκόγυιος, υος, ὁ ᾗ ἡ, *qui æreas* vel *ferreas genas* vel *maxillas habet*: ex χαλκὸς, ὰς, et γένυς, υος, ἡ, *maxilla*.

Χαλκοδάμας, αντος, ὁ ᾗ ἡ, *æris domitor*: ex χαλκὸς, et δαμάω, *domo*.

Χαλκείη, gen. Ion. à χαλκὸς, ὸ, ὁ, *æs*.

Χαλκοκνήμιδος, *æreis induti ocreis*; per Synec. *æreis armis induti*: ex χαλκὸς, et κνημὶς, ἴδος, ἡ, *tibiale, ocrea*. Th. κνήμη, *tibia*.

Χαλκοκορυστῇ, dat. sing. à

Χαλκοκορυστὴς, ὰ, ὁ, *æreâ galeâ munitus*: ex χαλκὸς, et κόρυς, υθος, ἡ, *galea*.

Χαλκοκρότου, ν, ὁ ᾗ ἡ, *ære circumstrepens*; *aratus*; ex χαλκὸς, et κρότος, *pulsus*.

Χαλκολίβανον, ν, τὸ, *CHALCOLIBANUM*; *orichalcum*: ex χαλκὸς, et λίβαν@ος.

Χαλκοπέδῃσι, Æol. et Dor. pro

Χαλκοπέδη@ι, hoc Att. factum ex χαλκοπέδησι@ι, ὁ ᾗ ἡ, *qui æreas genas habet*: ex χαλκὸς, et πάρειὰ, ἡ, *gena*.

Χαλκόπλακος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *æreum pavimentum habens*: Epith. cœli χαλκὸν πέδον ἔχω.

Χαλκοτηλὴς, ν, ὁ, *faber ærarius*.

Χαλκόπους, ποδος, ὁ ᾗ ἡ, *æripes*: ex χαλκὸς, et πὼς, *pes*.

Χαλκόπυλος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *æreas* vel *ferreas portas habens*. Th. πύλη, *porta*.

ΧΑΛΚΟΣ, ὸ, ὁ, *æs*; *arma area*, seu *ferrea*; *moneta*.

Χαλκόστεγ@ος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *qui æreum arcum habet*: ex χαλκὸς, et τέγος, *arcus*.

Χαλκότορ@ος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *qui æs perforat et penetrat*: ex χαλκὸς, et τορέω, *perforo*.

Χαλκότυπ@ος, ν, ὁ ᾗ ἡ, *ære impressus*; *ferro inflictus*: ex χαλκὸς, et τύπτω, *verbero*; p. m. τέτυπα.

Χαλκοῦσθαι, *æreis armis armari*: præs. inf. pass. à χαλκόω. Th. χαλκὸς.

Χαλκοχάρμης, ν. ὁ, *qui æreis armis delectatur*: ex χαλκὸς, et χάρμη, ἡ, vel χάρμη, τὸ, *gaudium*. Th. χαίρω, *gaudeo*.

Χαλκοχίτων@ες, gen. pl. à

Χαλκοχίτων, ονες, ὁ ᾗ ἡ, *loricâ æneâ armatus*: ex χαλκὸς, et χιτὼν, *tunica*.

Χαλκὸω, *ex ære facio*; *ære obduco et munio*: à χαλκὸς.

Χαλκῷ, *æri*: dat. sing. à χαλκὸς.

Χαμάδι, et χαμάζι, *humi*: adv. à ΧΑΜΑΙ', *HUMI, in terrâ*; *in terram*. adv.

Χαμαίπτη, *humilis* ἀκτὴ, id est, *sambucus, ebulus*.

Χαμαίρετον, ν, τὸ, *fragum*: et

Χαμαίρετ@ος, ν, ὁ, vel ἡ, *humilis rubus*: ex χαμαὶ, et ἐρετ@ος, *rubus*.

Χαμαιγενὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, ὁ χαμαὶ ὢν τὴ γῆ γενόμενος, *terrigena, quique humi et in terrâ est natus*.

Χαμαιδάφνη, *laureola*, herba: ex χαμαὶ, et δάφνη, *laurus*.

Χαμαιδιδάσκαλος, *ludimagister*: inferioris sc. ludi.

Χαμαιδικαστὴς, *pedaneus judex*: pedibus, non curru, in forum iens.

Χαμαιδρὺς, *CHAMÆDRYS*, herba.

Χαμαιεύνης, ν, ὁ, *qui humi cubat*: ex χαμαὶ, *humi*, et εὐνὴ, *cubile*.

Χαμαίζηλον, ν, τὸ, *viburnum, genista*: à

Χαμαίζηλ@ος, ν, ὁ ᾗ ἡ, et χαμαίζηλος, ἔλη, ηλον, *humi repens*; *abjectus, humilis*: qu. τὸ χαμαὶ ζηλῶν, *humilia cum æmulatione consectans*.

Χαμαιλίπια, qu. *humilis populus*: et λεύκη enim *populus alba*.

Χαμαιλέων, οντος, ὁ, *leo pumilus, animal quod subinde colorem mutat, CHAMÆLEON*, Anglè CHAMELEON, Metaph *versipellis, qui vertit pellis suæ colorem ob pavorem*, nullum enim animal pavidius eo dicitur. Est. et

Χαμαιλέων, οντάνη, *cardiuus*: sic dictus ob foliorum varietatem à chamæleonte animali: ex χαμαὶ, et λέων, οντ@ος, ὁ, *leo*.

Χαμαίμηλον, *CHAMÆMELUM*, Angl. CHAMOMILE: ex χαμαὶ, *humi*, et μῆλον, *malum*: ab odore mali Mariani dicta herba, Plin. lib. 22. 21.

Χαμαιπετέσαν, Dor. pro χαμαιπετοῦσαν, *humi cadentem*: acc. sing. part. præs. act. à

Χαμαιπετέω, *humi irritus cado*: ex χαμαὶ, et πετέω, quod à πίπτω, *cado*. Hinc

Χαμαιπετὴς, ἐ@ς, ὁ ᾗ ἡ, *humi cadens*: vel *in terram decidens*.

Χαμαίπιτυς, υ@ος, ἡ, *CHAMÆPITYS*, herba ita dicta, quia odore *pinum* refert. Th. πίτυς, ὺ, *pinus*.

Χαμαιπόλης, ἐ@ς, ὁ ᾗ ἡ, *in terram stratus*; à ῥίπτω.

Χαμαιστρωτὴ, *scortum vile*: quod se sinit χαμαὶ τύπτεσθαι.

Χαμαλαία, ας, ἡ, contractè pro χαμαιλαία, *humilis olea*.

Χαμαῖνον, Dor. pro

Χαμαίνη, ης, ἡ, per Synec. pro χαμαίνη, *humi jacens cubile*: et

Χαμαινὶς, ἰδ@ος, ἡ, *humilis lectus*: ex χαμαὶ, et εὐνὴ, *cubile*.

Χαμηλὸς, ὴ, ὸν, *humilis, vilis*: Poët. χαμηλαὶ, *ungulæ*; à χαμαὶ, *humi*.

Χαμόθεν, adv. *ex humo, è terrâ*. Th. χαμαὶ. *humi*.

Χαμῦλ@ος, ν, ὁ, *trahea*; *machina quâ navis è mari in siccum trahitur*: ex χαμαὶ, et ἕλκω, *traho*.

ΧΑ'ΜΟΣ, ν, ὁ, *frænum*: Puto à κεμὸς, aut. à κεδ@ω.

Χανδὴ, ὁ, nom. viri et regionis indecl. Hebr. quod interp. Lat. *depressus, humiliatus*. Hinc

Χανδαί@ος, αία, αῖον, *Chanæus*.

Χανδάνω, *capio, capax sum*: à χάζω, *capio*.

Χανδὸν, adv. *ore hiante*: à χάινω, *hisco*.

Χανεῖν, a. 2. inf. act. verbi χάινω, *hisco*; f. χανῶ, a. 2. ἔχανον, a. 2. part. χανὼν.

Χανὴμι, f. 1. m. et

Χανύμι@ι, f. 1. part. m. et

Χανῶ, *hiabo*; f. 1. act. verbi χάινω, *hisco*.

Χάο, ους, τὸ, propriè *hiatus vas-*

tus; CHAOS, rudis et indigesta moles, materia ex quâ *factus est orbis terrârum; tenebræ.* Anglicè CHAOS.

Χαδε, ῆ, *bonus, illustris*: Dor. à χάω, *capio*: quia bonum est acceptabile.

Χαδὴ, ῆς, ἡ, *gaudium*: à p. m. ιχαρα, verbi χαίρω, *gaudeo.*

Χάραγμα, ατος, τὸ, *nota, impressum vestigium et veluti sulcus, sculptura, character; nummus*: à χαράσσω, quod vide.

Χαράδρη, ας, ἡ, et Ion. -ης, *terræ fissura ex terræ motu facta; sulcus, quem torrens rapido suo impetu efficit et excavat; torrens, qui impetuosè è monte aut præcipiti loco decurrens terram excavat; fossa, vallis, canalis*: ab eod. Hinc

Χαραδρίος, ῑ, ὁ, avis genus sic dictæ, ὅτι περὶ τὰς χαράδρας οἰκήσεις ποιεῖται.

Χαράδρην, acc. sing. Ion. à χαράδρα, quod vide.

Χαρακοβολία, ας, ἡ, *castra, vallum.*

Χαρακόω, -ῶ, *circumvallo, fossâ munio, obsideo.*

Χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, *CHARACTER, nota impressa vel insculpta aut inscripta, signaculum, nota; figura, lineamentum, titulus; vultus, habitus oris; insigne, et quicquid est ejusmodi, ut inde res agnosci et ab aliis discerni possit*, velut sexus, *forma rei*, &c. Angl. CHARACTER. Th. χαράσσω, quod vide.

Χαρακτηρίζω, *insignio, characterе et notâ distinguo*: Angl. TO CHARACTERISE.: à præced.

Χαρακώσις, εως, ἡ, *munitio, obsessio*: à χαρακόω, *obsideo.*

Χάραξ, ακος, ὁ, *sulcus terræ; aratro aut fossoris instrumento excavata fossa; vallum* seu *agger, quo castra muniri solent*; item χάραξ, ῆ, *vallus, sudis pertica, adminiculum vitis.* Th. χαράσσω.

Χαρασσήμεναι, Dor. pro χαράσσειν, præs. inf. act. et

Χαράσσασα, ας, ἁ, Dor. pro

Χαράσσουσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. à

ΧΑΡΑ'ΣΣΩ, seu -ττω, *sculpo, imprimo*, impr. *nummos cudo*; cum accus. *formo, fingo*; etiam Metaph. ut *animum*; *scarifico, incido; sulco*, ut *ceram, terram, mare*, unde pro *scribo, aro, navigo*, dicitur; f. ξω, p. κεχάραχα, p. pass. κεχάραγμαι, χθαι, κται.

Χαρείην. Vide in χαρείς.

Χαρείς, εῖσα, ἐν, *gavisus*, a. 2. part. pass. verbi χαίρω, *gaudeo*; f. χαρῶ, a. 2. pass. ἐχάρην, a. 2. opt. pass. χαρείην. fut. 2. ind. pass. χαρήσομαι.

Χάρη, Ion. pro ἐχάρη, *lætatus est*: 3. sing. a. 2. ind. pass. et

Χαρῆναι, a. 2. inf. pass. et

Χαρήσομαι, fut. 2. pass. verbi χαίρω.

Χαρίεις, ιεσσα, ιεν, *gratiosus*; *elegans*; *valdè doctus*: acc. plur. χαρίεντας. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia.* Hinc Lat. *CHARUS.*

Χαρίεν, τὸ, à præced.

Χαρίεντ', pro χαρίεντα, acc. ejusd.

Χαριεντίζομαι, *jocor, facetè aliquid dico*: à χαρίεις.

Χαριεντισμὸς, ῦ, ὁ, *venustas sermonis*: à præced.

Χαρίεντως, adv. *gratiosè*: à χαρίεις.

Χαρίεστατος, *jucundissimus, venustissimus*: superl. à χαρίεις, q. v.

Χαρίζομαι, *gratificor; morigero; indulgeo; munero, dono; corporis copiam facio*, de *fœmind.* præs. part. m. χαριζόμενος, μένη, μενον, f. m. χαρίσασθαι, p. pass. κεχάρισμαι, a. 1. pass. ἐχαρίσθην, ης, η, a. 1. inf. pass. χαρισθῆναι, a. 1. part. pass. χαρισθείς, ῖντος, *donatus, gratiâ datus*; f. 1. pass. χαρισθήσομαι, ῆ, ται, a. 1. m. ἐχαρισάμην, ω, ατο, *gratis dedi, gratuitò remisi.* Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia.*

Χαριλλοῖς, gen. Æol. et Dor. pro χαρίεσσι. à

Χαρίλλη, *CHARICLO*, nomen propr.

Χαριξῆ, 2. sing. a. 1. sub. m. Dor. pro χαρίσῃ. à χαρίζομαι, quod vide.

ΧΑ'ΡΙΣ, ιτος, ἡ, *gratia, venustas; gratus animus; benevolentia, amicitia; beneficentia, præmium*: in acc. χάριν. Χάριτες, *grates, gratiæ.* Χάριτος δεκὰ, *gratiâ deæ.* [* χάριν ἔθεναι τινὶ *prodesse alicui, benè de aliquo mereri.* Epith. lv. 29 ἐπιτελεῖν χάριν, *perficere gratiam.* 2. Cor. viii. 6. χάριν διδόναι ἀφῆγη, *irâ gratificari.* Soph. Oed. Colon. 902. ἔχειν χάριν πρός τινὰ, *gratiosum esse apud aliquem*, Act. ii. 47. ἔχομεν χάριν δι ἣς λατρεύωμεν τῷ Θεῷ, *immeriti beneficii loco habeamus*, vel *gratiam, unde Deo serviamus*, &c. Heb. xii. 28. οἱ μὲν παῖδες, χάριν ἀδίκων ἔχουσι, *filii enim nullam gratiam habent.* Plut. de amore probis, p. 497. Bos de Exerc. Phil. p. 264. χάριν, sub κατὰ, adverbialiter usurpatur, et ponitur pro ἕνεκα. ὁ νόμος τῶν παραβάσεων χάριν πρόσκειται, *lex propter transgressiones instituta est*, Gal. iii. 19. τὴν χάριν ἧς τὴν κοινωνίαν, 2. Cor. viii. 4. *Donum, collecta*, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ibid. 1. *beneficentiam ingentem, συμφωνοῦντων τὴν παλαιὰν τοῦ ζῆν χάριν*, Diod. Sic. p. 55. *beneficium hujus hoetiæ* [canis] *significare volentibus*: et Eclog iii. 31. 67. D. iii. l. 34. χάριτι, *eleemosyna.* 1. Cor. xvi. 3.]

Χαρίσασθαι, a. 1. infin. m. verbi χαρίζομαι, *gratificor*; f. m. ίσομαι, à præced.

Χαρισθῆναι, a. 1. infin. pass. verbi ejusd.

Χάρισμα, ατος, τὸ, *donum gratuitum, quod quis alicui gratificatur*: à χαρίζομαι.

Χαρισμὸς, οῦ, ὁ, *gratia, gratiarum actio, munificentia.*

* Χαρισταὶ, ῶν, ὁ ξ ἡ, *ad gratiarum actionem pertinens.*

Χάριτες, tres sorores *Gratiæ* dictæ: in gen. pl. χαρίτων. Th. χάρις.

Χαριτὸω, *gratiâ afficio, facio ut aliquis sit acceptus*; f. ώσω, p. κεχαρίτωκα, perf. pass. κεχαρίτωμαι, part. p. κεχαριτωμένος, η, ον, *gratiæ consecutus*; *factus* à χάρις.

Χάρμα, ατος, τὸ, *gaudium, lætitia id, quod gaudium et lætitiam affert*: Angl. CHARM. et

Χάρμη, ης, ἡ, *gaudium, lætitia animus ad pugnandum promptus pugna.* Th. χαίρω, *gaudeo.*

Χαρμονὴ, ῆς, ἡ, *gaudium, lætitia* et

Χαρμοσύνη, ης, ἡ, idem; ab eod. Th.

Χαροπὸς, gen. Ion. à χαροπὸς, q. v.

Χαροπὸς, ῆ, ὁ ξ ἡ, *gaudium efficiens*: ex χαρὴ, *gaudium*, et πὸς *facio.*

Χαροπὸς, ῆ, ὁ ξ ἡ, vel χαροπὸς, *lætus, vultu sereno*; *cæsius*: ex χαρὸς, et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus.* Th. ὁράω, *video.*

Χαρῦσιν, 3. pl. f. 1. à χαίρω, *gaudeo.*

Χαρῶν, ῶ, nomen urbis, indec. Hebr. *situs.*

ΧΑ'ΡΤΗΣ, ου, ὁ, *CHARTA, papyrus*: sic dicta, quia literis χαραττόμενα, *inscribitur.* Hinc Angl. CHART et CARD.

Χαρτίον, ου, τὸ, *volumen, chartula*: à præced.

Χαρτοπάλαι, *chartarius*: qui chartas malaï.

Χαρτοφύλαξ, ακος, ὁ, *chartularius*: φύλαξ chartarum.

ΧΑ'ΡΥΒΔΙΣ, εως, ἡ, *CHARYBDIS, vortex maris, vorago.*

ΧΑ'ΡΩΝ, ωνος, ὁ, *CHARON, portitor, mors.* Hinc

Χαρώνειος, *ad Charontem pertinens.*

Χάσκω, *HISCO*, idem quod χαίνω.

Χάσμα, ατος, τὸ, *hiatus, CHASMA.* Th. χαίνω, *hisco*; f. ανῶ, a. 1. ἔχανα, a. 2. ἔχανον, p. κέχανα, p. pass. κέχασμαι.

Χασμᾶσθαι, undè χασμᾶσθε, *hiti*; *cito*: à præced.

Χασμώδους, Ion. et Dor. pro χασμώδης, *inhians*: præs. part. m. à χασμῶμαι, idem quod χασμᾶσθαι.

Χάσμη, ης, ἡ, *oscitatio.* actus hiantis oris: à χάσκω, *hio.*

Χαστάμενος, *retrocedens*: a. 1. part. m. gem. σ, Poët. verbi χάζω, *recedo.*

Χαστόμεσθα, Poët. pro χαστάμεθα, *cedamus*: 1. pl. a. 1. sub. m. verbi ejusd.

Χατέουσι, *indigentibus*: dat. pl. part. præs. act. à

ΧΑΤΕ'Ω, *CAREO, egeo, indigeo, cupio*: qu. à χάω, *cupio*, vel hio. Hinc.

Χατέω et χατίζω, idem quod χατέω.

Χατίζω, idem quod χατέω, egeo.

Χαυλιόδους, et χαυλιόδων, οντος ὁ, *dentes exsertos habens*: ex χαῦλος, *exsertus, emissus*, et ὀδὼς, οντος, *dens.*

ΧΑΥ'ΝΟΣ, η, ον, *laxus, fungosus, mollis; inflatus, superbus; futilis, levis, negligens*: qu. à χάω, *hio.*

Χοιδὸν, *placenta*: Jer. viii. 22. pro quo χοιδὸν.

* Χοίδιος, adv. *laxè*; à χοῦς.

Χοιδὸν, όνος, idem quod χοιδὸς. Th. χοῦς.

Χόα, *HIO, apertus sum*; *vacuus sum*; *capio*.

Χόα, *fudi te*: a. 1. inf. act. verbi χέω, *fundo*; f. χύσω, a. 1. ἔχυσα, a. 1. impetrat. χύσω, a. 1. part. χύας.

Χοιρόβοσκος, *edulium quoddam Syrorum*.

ΧΕΔΡΟΠΑ', ῶν, τὰ, *legumina*, qu. χοιρόβρωτα, quia χοιρὶ ἔρχονται.

Χίει, *fundit*: 3. sing. præs. ind. à χέω seu χείω, *fundo*; f. χέσω, χύσω, et χεύσω, a. 1. ἔχυσα, ἔχευα, et ἔχεα, a. 1. pass. ἐχύθην.

ΧΕ'ΖΩ, *cacо, ventris onus depono*; f. ἐκ. : à χέω, est enim *excrementa effundo*.

Χιὰς, ἄδος, ἡ, *serpentum latibulum*: à χέω.

Χείλεσι. et Poët. χείλεσσι, dat. pl. à χεῖλος, εος, τὸ, *labrum, labium*.

Χείλιος. Dor. leg. pro χείλιος, *labri*: genit. sing. à

ΧΕΙ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *labrum, labium*. Est et *sermo*; et per Metaph. *litus*, seu *ora maris*.

ΧΕΙ'ΜΑ, ατος τὸ, *hiemi, tempestas*, (à χέω, seu χείω, quòd multas *fundat* pluvias et nives). Hinc

Χειμάζω, f. άσω, *hiemo, hiberno*; item *tempestate vexo*; *vexo velut procellæ*: à præced.

Χειμαίνω, *hiemo, sævio*, de *tempestate, fluctuare facio*: ab eod.

Χείμαρος, *clavus ligneus sub carina*. c

Χειμάῤῥους, ου, ὁ, et χειμαῤῥοῦς, -ους, ὁ, *torrens*: ex χείμα, *hiems*, et ῥοὸς, -ὸς, -ὸν, -ὺ, ἡ, *fluxus*. Th. ῥέω, *fluo*.

Χειμάῤῥῳ, dat. sing. à præcedente, quod videas.

Χειμὼς, ῶδος, ἡ, sub. ὥρη, *tempus hibernum, HIEMS*. Th. χείμα.

Χείμασία, ας, ἡ, *hiematio, hibernatio*; item *tempestas*: à χειμάζω, quod vide.

Χείμελον, *pernio, morbus ex frigore*, cum χείμα ἕλκη *calcas*; dicitur et χίμελον, ου, τὸ, et χίμετλα, ης, ἡ.

Χειμίζω, *hiemem traduco*. Th. χείμα, *hiems*.

Χειμέριος, ος, ὁ ἢ ὁ, et χειμέρ@ος, ία, ον, et χειμερώδης, ης, ες, *hiemalis, hibernus, tempestuosus*: à præcedente Th.

Χειμὼν, ῶνος, ὁ, *hiems*; *tempestas*; idem quod χείμα.

Χείνυ, 3. pl. præs. ind. verbi χέω, pro χέω, *fundo*. Vide χέω.

ΧΕΙ'Ρ, ρὸς, ἡ, *manus, palma*, in *Elephantis, proboscis*; *scriptura*; *copia*: qu. à χᾶ, *capio*: est enim capiendi instrumentum; χεῖρ pro χεῖρα. acc. sing. Ἔσ χεῖρ' ἀπίκεσθαι, *in prælio* interfecit; ἐν χερσὶν εἶναι, *pugnare*; ἴσαι ἐς χεῖρας, *in prælium ire*; χερῶν νίκαι, *in acie*; ἐκ χειρὸς, νί, *in prælio*; διὰ χειρὸς, vel χερῶν, *manu, manibus tenere*; sed sæpiùs, *studiosè tractare, administrare*.

Χειραγωγέω, -ῶ, *manu duco*; f. ἡσω, p. κεχειραγώγηκα· à

Χειραγωγὸς, ὁ, ἡ ὁ ἡ, *qui* vel *quæ manu ducit*: ex χεὶρ et ἀγωγὸς, *dux via*. Th. ἄγω, *duco*.

Χειραπτάζω, *manibus tracto*: ex χεὶρ, et ἅπτω, *necto*.

* Χειρεψία, ας, ἡ, *manufigio*, exercitium quoddam in Palæstrâ, Plut. Galen.

Χείρεσι et χείρεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro χερσὶ· à χεὶρ.

Χειριδωτοὶ, (χιτῶνες, *tunicæ*) *manicatæ*: ab eod. Th.

Χείριον, acc. sing. f. g. superl. grad. à κακὸς, *malus*, compar. χείρων et χέριον, superl. χείριστος, *pessimus*.

Χειροβελίτρη, *falarica*: quasi χερὸς βαλλίτρη.

Χειρόγραφον, ου, τὸ, *CHIROGRAPHUM, syngrapha*, q. d. χερὶ γεγραμμένον, *manu propriâ scriptum*. Th. γράφω, *scribo*.

Χειρόδεσμος, ου, ὁ, *copula*: qu. χειρῶν δεσμὸς· à δέω, *ligo*.

Χειροδίκαι, nom. pl. à

Χειροδίκης, ου, ὁ, *cui jus est in manibus*: ex χεὶρ, *manus*, et δίκη, ης, ἡ, *jus*.

Χειροδρέπτης, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui* χεὶρ δρέπτει, *manu decerpit*.

Χειρόθης, εος, ὁ ἡ ὁ, *manuetus, cicur*: ex χεὶρ, et ἦθος, τὸ, *indoles*.

Χειρικονίσῃ, 3. sing. præs. imperat. pass. à

Χειρονόμω, *manum abscindo*: ex χεὶρ, et κόπτω, *scindo, amputo*; f. ψω, p. m. κέκοφα.

Χειρόμακτρον, ου, τὸ, *mantile, mappa*: quo scil. χεῖρες μάσσωμεν.

Χειρόμυλον, ου, τὸ, *mola manualis*: qu. χειρῶν μύλη.

Χείρον, τὸ, *pejus*: in pl. χείρονα· à χείρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *pejor*: compar. à κακὸς, *malus*. Th. χεὶρ, ἡ, *manus*.

Χειρονομία, *manibus gesticulor*. Hinc

Χειρονομία, *actus gesticulandi manibus*.

Χειρόομαι, -όμαι, *manuum viribus supero*, vel *manibus imperatum capio, subigo, domo*; *tracto*: à χειρόω.

Χειροπέδαι, ῶν, αἱ, *manicæ*.

Χειροπλήθης, ους, ὁ ἡ ὁ, *manum implens*: ex χεὶρ, *manus*, et πλήθω, *impleo*, quod à Th. πλέος, *plenus*.

Χειροποίητος, η, ὁ ἡ ὁ, *manu factus*: ex χεὶρ, et ποιέω, *facio*.

Χειρὸς, gen. sing. à χεὶρ, *manus*: dat. χειρὶ, dat. pl. χερσὶ.

Χειροσκόπος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui manuum inspicit*: sc. ut indè divinet, qui χεῖρα σκέπτεται.

Χειροτόνητος, nom. pl. à

Χειροτόνητος, ουτος, ὁ ἡ ὁ, *qui manibus est nervosis*: ex χεὶρ, *manus*, et τόνος, *tendo*, -*inis*. Th. τείνω, *tendo*.

Χειρότερος, ίρη, ερον, comparativ. à Th. κακὸς, *malus*.

Χειροτέχνης, ου, ὁ, *opifex*: ex χεὶρ, et τέχνη, ἡ, *ars*.

Χειροτονία, *manum protendo et attollo, per suffragia creo, protensâ manu eligo*, ut in suffragiis solebant. fut. ήσω, p. κεχειροτόνηκα, a. 1. ἐχειροτόνησα, ας, ἡ· ex χεὶρ, et τείνω, *tendo*.

Χειροτονία, ας, ἡ, *suffragium*; *plebiscitum*; *creatio magistratûs*: à præced.

Χειρὼν, *in suam potestatem redigere*: à χεὶρ. Th. χεὶρ.

Χειρωγέω, -ῶ, *manibus operor, operor*; item *medicam manum admoveo*: à

Χειρωγὸς, quasi χειροαγὸς, ὁ, ἡ, *qui* χερὶ ἄγων *facit*; *qui manu medicinam facit, CHIRURGUS*.

Χειρόω, -ῶ, f. ώσω, *manuum viribus supero, domo*. Th. χεὶρ.

Χείρων, *deteriora*: nom. vel acc. pl. n. g. pro χείρονα, -ους, -ω· à

Χείρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *pejor, deterior*; *inopes, pauper*: comp. à κακὸς, *malus*: in superl. χείριστος: quidam dicunt à χεὶρ, et alii à χρεία, *indigentia*, ut sit, *qui indigentior*. Est et

Χείρων, ωνος, ὁ, *CHIRON*, nom. propr.

Χειρώνακτες, οἱ, nom. pl. à

Χειρώναξ, ακτος, ὁ, *opifex, qui propriis manibus victum sibi quæritat*: ex χειρόεργξ contractum: q. d. ὁ, τῶν χειρῶν ἄναξ, *qui dominus est suarum manuum*. Hinc

Χειρωναξία, ας, ἡ, *opificium*.

Χειρώνασθαι, a. 1. inf. m. verbi χειρόω, *manuum viribus supero, domo*; f. ώσω. Th. χεὶρ, ἡ, *manus*.

, Χείσεται, *capax erit*: 3. sing. f. 1. m. verbi χέω, Poët. pro χέω, *capio*.

Χελείη, idem quod χοιὰς, *caverna, latibulum serpentum*.

ΧΕΛΙΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *hirundo*; *piscis polypo similis*; *cavum in ungulâ equorum*.

Χέλυδρος, ου, ὁ, *testudo marina*; item *venenatus serpens qui* Cholydrus à Virgilio *dicitur*: ex χέλυς, *testudo*, et ὕδωρ, τὸ, *aqua*.

ΧΕ'ΛΥΣ, υος, ἡ, *testudo*, animal quod *testam* gerit; item *CHELYS*, instrumentum musicum ab animalis similitudine sic dictum; *pectus*; *machinamentum*. Hinc

Χελύσσομαι, *expectoro, eructo, tussio*: à χέλυς, pro *pectore*.

Χελώνη, ης, ἡ, vide in χέλυς.

Χελώνιον, ου, τὸ, *tegumentum testudinis*.

Χελωνὶς, ίδος, ἡ, *limen januæ tabernaculi*.

Χέω, *fundens*: præs. part. act. f. g. à χέω, f. χύσω, a. 1. pass. ἐχύθην.

* Χεράδης, εος, τὸ, Ἄλλος χεράδος πιέζουσιν Μυσὸν, *sabulo affatim circumfuso*, Il. Φ. 319. ubi nequit jungi cum ἄλλος in genitivo, cum nunquam id adverbium apud Hom. casu ita usurpatur. Obstat etiam μυσὸν.

Χεράς, άδος, ἡ, *acervus parvorum lapidum*; *colluvies mista cæno et lapidibus*: à χεμάς, άδος, ἡ, *lapis*. qui manum implere potest. Th. χείρ.

Χειρίονα, *pejora*; nom. pl. n. g. à χειρίων· vide seq.

Χειρίστερος, et χειρίων, Poët. pro χείρων, *pejor, inferior*, qu. ὁ καὶ, χειρὸν ἥττων, *qui manuum robore superatur*; compar. à κακὸς, *malus*, superl. χείριστος· à præced. Th.

Χειρίων, vide præced.

Χείρεσσι, dat. pl. Poët. pro χείρεσι, Ion. pro χερσὶ. Th. χεὶρ.

Χείρα, acc. sing. et

Χείρες, οἱ, nom. pl. et

Χείρι, dat. sing. à

Χείρις, ος, Poët. ως, quasi *manu captus, debilior*; *deterior, minor*. Th. χεὶρ.

Χειράων, gen. pl. Dor. à

Χειράρχης, ου, ὁ, *qui aliquid manu aptat et compingit*, χειρὶ ἄρω.

Χειραδὲς, ου, τὸ, *lapis*: ex χεὶρ, et μάσσω, *tango*: vel à χειρὰς.

Χειραμίῳ, *asino*, dat. sing. à præced.

Χειρὰς, ἀδος, ἡ, *lapis, qui manum implere potest*. Th. χεὶρ.

Χειρία, ἡ, *paupertas*: ùt quum quis χειρὶ victum quærit; vel ex χεὶρ, et νέω, *neo*.

Χειρὶς, ἡ, ὁ ᾗ, ἡ, et

Χειρίτης, ου, ὁ, *manu victum quærens, inops, pauper*: et

Χειρίτης, ιδος, ἡ, *mulier victum quærens mendo manibus*: ex iisd.

Χέρνιβον, ου, τὸ, *malluvium, pelvis*: à

Χερνίπτω, et -νιμαι, *manus lavo*: ex χεὶρ, et νίπτω, *lavo*.

Χερνιτὺ, ίδος, ἡ, *aqua* vel *vas lavandis manibus*; *manuum ablutio, purgatio*: à χερνίψω, f. verbi sup.

Χερνίψαντο, *lavârunt manus*: 3. pl. a. 1. m. Ion. verbi ejusd.

Χερσὶν, dat. dual. Poët. gen. Χερῖν, à χεὶρ.

Χερσαιωτὶς, adv. *vacuis manibus, sine munere, gratis*.

Χέρες, αἱ, et χέρεσσι, τῆς, Dor. pro χεῖρες, et χερσὶ, *manus*.

Χερρόνησος, vel χερσόνησος, ου, ἡ, *peninsula*: ex seq. et νῆσος.

ΧΕΡΣΟΣ, seu χέρσος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *desertus, incultus, asper*; vel subst. *solum desertum*. χέρσος γῆ, *terra quæ non aratur*; *terra, solum, continens*.

Χερσαῖος, αία, αῖον, *terrestris*; *neglectus*: à præced.

Χερσεύω, f. εύσω, *in terram continentem vertor*; *incultus sum, negligor*: ab eod.

Χερσὶ, dat. pl. à χεὶρ.

Χερσὶθεν, Poët. adv. pro ἐκ τῆς χέρσου, *ex humo, ex terrâ*: vide χέρσος.

Χερσονησοῦς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, *quæ Chersonesi*, id est *peninsulæ, speciem habet*.

Χέρσος, vide in χέρσος.

Χερσόω, -ῶ, *desertum, incultumque facio, desolo*: à præced.

Χερσύδριον, ου, τὸ, dimin. à χεὶρ.

Χερσὶ, ἐν χερσὶ, vel ἐν χερσὶν, *in propinquo*: à χεὶρ.

Χέσσω, *cacaturio*: à χέζω.

Χεύσουσι, *fundant*, Att. pro χεύσωσι, 3. pl. a. 1. imperat. act. à χεύω, ὕσω: à verbo χέω, *fundo*; f. χύσω, a 1. ἔχυσα et ἔχεα.

Χεῦμα, ατος, τὸ, *quod fusum, effusum, aut diffusum fluit*; *unda, fluxus, flumen*; *vas fusile*; *discus*: ab eod.

Χεύσωσιν, 3. pl. a. 1. sub. act. à

ΧΕΥΩ, χεύω, et χόω, propriè *HIO*, undè *capax sum, capio*: *fundo, effundo, diffundo*; *liquefacio, liquo*: f. χέσω, χεύσω, et χύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχυσα, et ἔχεα, p. κέχυκα, p. pass. κέχυμαι.

Χηλιτὸς, ἡ, ὸν, *nexilis, plexilis*; *nexus, plexus, sutus*: à

Χηλὸν, f. ώσω, *suo, plecto, necto*: à

ΧΗΛΗ', ῆς, ἡ, *forfex, seu forceps cancrorum*: item *ungula biscula*; *specillum burdum summâ parte incisum*; in sagittâ γλωφὶς: *moles præcurrens in mare ad arcendum impetum aquæ*; item *pila*, ejusdem usus.

Χηλὸς, ᾶ, ὁ, *arca*: à χόω, *capio*.

Χάσκω, ω, ἡ, *hiatus*: ex χαίνω, *hio*. Est et *mensura liquidorum*, pendens drachmas tres vel duas.

Χάσμος, ους, ἡ, *affectus albi in oculo, quum istud suprà nigrum eminet*. Th. χαίνω, *hisco*.

ΧΗ'Ν, χηνὸς, ὁ ᾗ ἡ, *anser*: in pl. χῆνες· qu. à χάω, vel χαίνω, *hio, hisco*.

Χηνοκλάσματα, *accubita ex plumis anserum*: ex χὴν, *anser*, et Lat. *pluma*.

Χήρα, ας, ἡ, *vidua*: vide χῆρος.

Χηρεύω, f. εύσω, *viduo*: à præced.

ΧΗΡΑΜΟ'Σ, ου, ὁ, *caverna, latibulum*.

Χηρεία, ας, ἡ, *viduitas*: à χηρεύω.

Χηρεύσις, εως, ἡ, *viduitas*: à

Χηρεύω, f. εύσω, *viduo*, vel *vidua sum, viduam vitam ago, destitutor*; item *viduum reddo*: à

ΧΗ'ΡΟΣ, χήρα, χήρον, *viduus, -a, -um, desertus, orbus aliquâ re*: qu. à χωρὶς, quia separatus à compare.

Χηρῶ, -ῶ, f. ώσω, *viduo, viduum reddo*: à præced. Th.

Χήρωσε, *desolavit*, Ion. pro ἐχήρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χηρόω, *viduo*; f. ώσω. Th. χῆρος, *viduus, desertus*.

Χηρωσὶ, οἱ, *viduarum tutores*; *qui propinquitate juncti generi et familiæ sunt, hæredibus qui succedunt ubi nulli legitimi et propinqui hæredes sunt*: ab eod. Th.

Χθὲς, dat. sing. à χθὼν, τὸ, quod vide.

Χθίζω, *indigeo, deficio*; à

Χθὶς, ος, τὸ, *penuria, privatio*. Th. χθὼν, *indigeo*.

Χθονάλλος, Pleonasm. τὸ ὃ, pro χαμαλὸς, *humilis, depressus, non multùm à terrâ assurgens*: à χαμαὶ, *humi*.

ΧΘΕ'Σ, adv. *heri*, ὁ χθὶς, scil. ἦν, *hesternus*.

Χθεσινὸς, ἡ, ὸν, *hesternus*: à præced.

Χθιζὰ, pro χθὲς, *heri*.

Χθιζὸς, ἡ, ὸν, *hesternus*. Th. χθὶς.

Χθὶν, *corpus*, Hesych. An à χθὼν, *terra*?

Χθοὶ, dat. sing. à χθὼν, οῖ, ἡ, *terra*.

Χθόνιος, ία, ον, et χθόνιος, ος, ἡ ᾗ, *terrestris*; *subterraneus, mortuus, ad mortuos pertinens*; *infernus*; *sordidus, improbus*. Th. χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra*.

Χθονὸς, *terræ*: gen. à χθὼν.

ΧΘΟΝ'Ν, χθονὸς, ἡ, *terra, humus*.

Χιὰ, idem quod χνὰ, *latebra*.

Χιάζω, *noto figurâ litteræ* X; quæ quia Latinis *decem* significat, χιάζων vertitur *decussare*. Est autem X nota *vitii* in *scripturâ*.

ΧΙ'ΔΡΟΝ, ου, τὸ, χίδρα dicuntur *novella tritici grana*: q. à χεῖν ὕδατι, quòd indè cibus fiat, additâ aquâ.

Χίλιαι, -α, *mille*; in pl. f. g. et n. Hinc χιλιὰς, vide in χίλιοι.

Χιλιάρχαι, nom. pl. à χιλίαρχος.

* Χιλιαρχία, *mille viris præsum*; *tribuni officio fungor*: à χιλίαρχος.

Χιλιάρχης, ου, ὁ, idem quod χιλίαρχος.

Χιλιαρχία, ας, ἡ, *imperium in mille viros*; *tribunatus militum*. à

Χιλίαρχος, et -χης, ου, ὁ, *qui mille viris præest*; *militum tribunus*: ex χίλιοι, *mille*, et ἄρχω, *dux*. Th. ἀρχὴ, *imperium*.

Χιλιὰς, άδος, ἡ, *numerus mille continens*: à seq.

ΧΙ'ΛΙΟΙ, αι, α, *mille*, Æol. χίλλιοι. Hinc

Χιλιοστὸς, ἡ, ὸν, *millesimus*.

Χιλιοπλασίως, adv. qu. *millipliciter*.

Χιλιοστὸν, acc. à

Χιλιοστὸς ὸος, ἡ, *millesima pars*; *mille milites*.

ΧΙΛΟ'Σ, ὰ, ὸ, *fabulum*, scribitur et χειλὸς.

Χιλόω, -ῶ, *pasco*: à præced.

Χίμαιρα, ας, ἡ, et Ion. -ης, ὁ, *capra hieme nata*; *CHIMÆRA, monstrosa quædam bestia*: à seq.

Χίμαρος, ου, ὁ, *hircus, aut hædus hieme natus*. Th. χεῖμα, *hiems*.

Χιμαίρα, idem quod χίμαιρα.

Χιμάρους, Dor. pro χιμάρους, accus. pl. præced.

Χίμετλον, idem quod χίμετλος, quod vide.

Χίονος, ία, ον, *nivalis, niveus; candidus in modum nivis*. Th. χιὼν, όνος, ἡ, *nix*.

Χιονίζω, f. ίσω, *nive campum, niveo colore imbuo*. Th. χιὼν, ῖνος.

Χιονίδας, αντος, *per nives progredi*: ex χιὼν, et βαίνω.

Χιονίω, -ῶ, *nivibus obruo*; *diuturnâ f. ὄσω*. à χιὼν.

Χίος, ου, ἡ, nomen insulæ: à *fœdando*.

ΧΙΤΩ'Ν, ῶνος, ὁ, et Ion. -ῶν

TUNICA exterior et interior, loricа. Hinc

Χιτωνίσκος, ου, ὁ, *tunicula.*

ΧΙΩ'Ν, ονος, ἡ, *nix*, qu. à χέω, quia *funditur* è cœlo.

ΧΑΛΙ'ΝΑ, ης, ἡ, *LÆNA* vestis, *quæ tunicæ interiori superinduebatur*, ad frigus arcendum: ideo à χλίνω, *calefacio.*

Χλαμυδοφόρος, pro χλαμυδοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui chlamydem fert*: ex χλαμύς, et φέρω, *fero.*

* Χλαμύδιον, ου, τὸ, *chlamys parva.* Dim. à

ΧΛΑΜΥ'Σ, ύδος, ἡ, *CHLAMYS*, ejusdem originis cum χλαῖνα, quod vide.

Χλιάζω, *cavillor, irrideo*; f. άσω, p. κεχλίακα, p. pass. κεχλίασμαι, ασμαι, σμαι à χλιάς.

Χλίασμα, ατος, τὸ, et

Χλιασμός, ὁ, *illusio*: et

Χλιαστής, οῦ, ὁ, *illusor, irrisor*: à verbo præced.

ΧΛΕΥ'Η, ης, ἡ, *risus, derisio, ludibrium.*

ΧΛΙΑΙ'ΝΩ, *repefacio; calefacio*; f. ανῶ, p. κεχλίακα, a. 1. pass. ἐχλιάνθην.

Χλιαρός, ὰ, ὸν, *tepidus, placidus, mavis*: Χλιαρῶς, Poët. pro χλιαρῶς, *mavitor.* Th. χλιαίνω.

Χλιδαὶ, nom. pl. à χλιδὴ, ῆς, ἡ, quod vide.

Χλιδανόποδος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui delicatas pedum plantas habet*; *qui tenellos pedes habet*: ex χλιδανὸς, *delicatus* (quod à χλίνω, *deliciis frango*) ex πούς, ὁ, τὸ, *malleolus pedis.*

Χλιδάω, *delicior, deliciis facio*; *delicatus sum*: sic χλιδῶσα μέλπε, *deliciosa modulatio*, seu *suavis cantus.*

Χλιδὴ, ῆς, ἡ, *deliciæ, luxus*; *mollities.* Th. χλίνω.

Χλίδης, ητος, ὁ, idem.

Χλιδὼν, ῶνος, ὁ, *armilla, monile*: et

Χλιδῶνες, *armillæ*: quia delicati eis utuntur: à χλιδάω.

Χλίμος, ωτος, a. 1. part. act. verbi χλιάω, quod vide.

ΧΛΙ'Ω, *deliciis frango*, seu *luxu effemino.*

ΧΛΟ'Α, ας, ἡ, *herba virens, gramen*; quod à χλόη, quia est *pabulum* pecori. Hinc

Χλοεῖος, et χλοερὸς, ὰ, ὸν, *herbaceus, viridis.*

Χλοερῷ, dat. sing. à χλοερὸς, *viridis.* Th. χλόη.

Χλοίνης, et contractè χλίνης, ου, ὁ, *qui in virenti gramine cubat*; *agrestis.* Angl. CLOWN. Ex χλόη, *herba*, et νέω ἡ, *cubile.*

Χλόη, ης, ἡ, idem quod χλόα: item propr. nomen mulieris.

Χλοηφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, *germinans*; *viriditatem ferens*: ex χλόη, *herba*, et φέρω, *fero.*

Χλόναι, *agrestes*, nom. pl. à

Χλόνας, per Crasin pro χλοῦνας, quod vide.

Χλωΐζω, *viridis sum, vireo*: Metaph. *vigeo*; item *palleo*; à

Χλωεὶς, ὰ, ὲν, per Crasin pro χλοεὶς, *viridis, herbidus*; *recens*; *mollis*; *pallidus*; *pallidum faciens.* Th. χλόη, *viride gramen.*

Χλωρότης, ητος, ἡ, *viriditas*; item *pallor*: à præced.

ΧΝΑΥ'Ω, *carpo, vellico*; *voro, deglutio.* Angl. TO GNAW: f. νύσω, qu. à κνάω, *carpo.*

Χνοάω, *lanuginem habeo, pubesco*: à

Χνόος, ου, ὁ, contract. χνοῦς, οῦ, ὁ, *rasio*; item *lanugo, pubes*: à κνάω, quod vide.

Χοάνη, *infundibulum*: à χέω, *fundo.*

Χοάνιον, gen. Ion. à

Χώανος, ου, ὁ, *fornax fusoria, vas ex argillâ ad fundenda metalla*; *catinus*: à χέω, *fundo.*

Χοῦς, et χόος, ου, ὁ, *congius*, mensura liquidorum capiens libras ix. Dor. χῶς. à χέω, *capio.*

Χοὴ, ῆς, ἡ, *libamen*, χοαὶ, αἱ, *inferiæ*: à χέω, *libo.*

Χοϊνικὸς, *tunica.* Nehem.

Χοϊκὸς, ὴ, ὸν, *pulvereus*; *terreus, terrenus*: à χόος, χοῦς, ου, οῦ, ὁ, *pulvis*: à χέω, *fundo.*

Χοινὶς, *modiolus*, rotæ medium seu fistula cui infixi sunt radii: à χοῦς.

ΧΟΙ'ΝΙΞ, ικος, ἡ, *mensura duos continens sextarios.*

Χοιρὰς, άδος, ἡ, *porca*: Item *eaxum in mari aliquantum eminens*, ut porco nanti simile videatur. Th. χοῖρος.

Χοίρεος, έα, εον, *porcinus.* Th. χοῖρος. Est et

Χοίρειος, εία, ειον, *porcinus*: ab eod.

Χοιρὶς, ίδος, ἡ, *concha quædam marina, quâ Athenienses in suffragiis ferendis utebantur.* Th. χοῖρος.

Χοιροβοσκεῖον, ου, τὸ, locus ubi *porci* καπίονται, *curantur* et aluntur.

ΧΟΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ ἡ ὁ, *porcus, sus*; etiam *natura, quâ mulieres sunt.*

Χοιροσφαγεῖον, ου, τὸ, *confectorium*, ubi porci conficiuntur seu mactantur: ex χοῖρος, et σφάζω, *macto.*

Χολὰ, Dor. pro χολὴ, ῆς, *bilis.*

Χολὰς, άδ-ος, ἡ, *intestinum*, quia χολὴν, capit, vel quasi κοιλὰς.

Χολάω, *indignor, irascor*; cum dat. f. άσω, p. κεχόλακα. Th. χολὴ.

Χολέρα, ας, ἡ, *CHOLERA*, morbus, Angl. CHOLER; item *tubus per quem aqua è tecto defluit*: à χολὴ.

Χολερικὸς, ὴ, ὸν, *CHOLERICUS, iracundus*: à

ΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, *bilis, fel*; *ira*; *nausea.*

Χόλιξ, idem quod χολὰς.

Χόλλαι, gen. Ion. pro χόλλ- à χόλλος.

Χολόομαι, -οῦμαι, *irascor*, f. m. ώσομαι, p. pass. κεχόλωμαι. Th. χολὴ.

Χόλος, ου, ὁ, idem quod χολὴ, *bilis.*

Χολούμενος, *iratus*, præs. part. med. à χολόομαι.

Χολωθεὶς, *iratus*, a. 1. part. pass. et

Χολωθῆς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi χολόομαι, *irascor.* Th. χολὴ, *bilis*: *ira.*

Χολωσάμενος, μένη, μενον, *iratus, a, um*, a. 1. part. m. pro quo Poëtæ dicunt κεχολωμένος, ejusd. verbi.

Χολωσίμην, et χολωσίμεθα, *succensurum esse*: Ion. et Dor. pro χολώσειν, f. 1. infin. act. verbi χολόω, *irascor*; f. ώσω. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, *bilis*; *ira.*

Χολῶτο, 3. sing. perf. opt. pass. Ion. pro κεχολῶτο, *irascatur*, ejusd. verbi et Th.

Χονδρίτης, gen. sing. à χονδρίτης, ου, ὁ, *panis ex hordeo.* Th. κόνδρος.

ΧΟ'ΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, *granum*; *grumus concretus*, ut *salis, thuris*; *cartilago*; *alica.*

Χόος, χοῦς, ὁ, ὁ, *humus*; *pulvis*; *terra aggesta*; *agger*: à χέω, *fundo.* Est et

Χόος, -οῦς, οῦ, ὁ, *congius*: et

Χόος, χοῦς, ὁ, *vas aquarium, quo aqua manibus datur.*

Χοραζὶν, ἡ, nomen urbis, indecl. Syr. *promulgatrix*, Lat.

Χορδαύλος, vel χορδαυλὸς, ὁ, ἡ, *tumor tenuis in intestinis*; et *chorda in instrumento musico* aut *arcu*: quia fit ex intestinis. ex χορδὴ, et ἄνω.

ΧΟΡΔΗ', ῆς, ἡ, *intestinum*; item *CHORDA*, χορδαὶ, *fides*: dat. pl. Ion. χορδῆσι. Hinc Angl. CHORD, vel CORD.

Χορεία, ας, ἡ, *CHOREA*: à χορεύω.

Χορειὸς, εία, ειον, *quo chorus utitur*; subst. *pes prosodicus*, qui et *trochæus* dicitur: à præced.

Χορευτὴς, οῦ, ὁ, *saltator*: à

Χορεύω, *choras duco, salio, saltando celebro*, [* *saltare facio*, Eurip. Herc. Fur. 680.] Th. χορὸς, *chorus.*

Χορηγέω, *sum dux chori*; item *suppeditо, sumptum præbeo*, cum acc. in pass. de iis dicitur *qui in aliquo genere abundant, qui aliquâ facultate præditi sunt*, ut *ingenio*: f. ήσω, p. κεχορήγηκα, a. 1. ἐχορήγησα, ας, ε, a. 1. infin. act. χορηγῆσαι et

Χορηγία, ας, ἡ, *munus chori agi*; *præbitio, præbitus.*

Χορηγὸς, ὁ, ὁ, *CHORAGUS, dux chori*; *qui sumptus sacris choreis præbet*; item *suppeditator*: ex χορὸς, et ἄγω, vel ἡγέομαι, *duco.*

Χορηγοῦντες, nom. pl. part. præs. act. verbi χορηγέω, quod vide.

Χορία, et χορίαι, ων, τὰ, *edulia è lacte et melle*; *exta*: à

Χόριον, χορίου, ὸ, τὸ, *secundinæ*, quia fœtum χορεῖ, id est, *capit.*

Χορεῖος, idem quod χορεῖος.

Χοροστασία, ἡ, *chorea, ipsa actio plaudendi pedibus inter saltandum*: à

Χοροστάτης, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui in choro*

pulsat terram pedibus: ex χορὸς, ὁ, *chorus*, et τύπτω, *pulso*.

ΧΟΡΟ'Σ, ου, ὁ, *CHORUS, cœtus canentium et saltantium*; *chorea, tripudium*: qu. à χαίρω. Hinc Angl. CHOIR.

Χορτάζω, *herbis*, seu *gramine pasco, fœno saturo*: item *pasco, saturo*: f. άσω, p. κεχόρτακα, a. 1. ἐχόρτασα, ας, ε, a. 1. inf. act. χορτάσαι, præs. pass. χορτάζομαι, *saturor*; p. pass. κεχορτασμαι, a. 1. ind. pass. ἐχορτάσθην, ας, η, et in 3. pl. ἐχορτάσθησαν, a. 1. sub. pass. χορτασθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. χορτασθῶσι, a. 1. inf. pass. χορτασθῆναι, f. 1. ind. pass. χορτασθήσομαι, ῃ, ηται, et in 2. pl. χορτασθήσεσθε. Th. χόρτος, *gramen, fœnum*.

Χορτάσαι, a. 1. infin. act. verbi χορτάζω, quod vide.

Χορτασθῆναι, a. 1. infin. pass. ejusd.

Χορτασία, ας, ἡ, *cibus*: et

Χόρτασμα, ατος, τὸ, *cibus*: à χορτάζω, quod vide.

ΧΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, *fœnum, gramen, herba*, simplicit. *cibus*; item *septum quo cincta est cohors*.

Χορτώδης, εος, ὁ ἡ ὐ, *gramini similis*; *graminosus, fœnarius*: à præced.

Χαῖς, ῖδος, ὁ, nomen viri, Hebr. *videns*, Lat.

Χοῦς. Vide χόος.

Χοῦσι, *fundunt*, Ion. pro χέουσι, à χέω.

Χραίνω, *coloro, imbuo*; *unge, illino*; *inquino, vitio*: à χρέω, *coloro*.

Χραίσμ', Ion. pro Ἴχραισμε, 3. sing. a. 2. ind. act. à

Χραισμέω, *adjuvo, opitulor, prosum*: qu. χρησιμέω, à χρήσιμος, *utilis*, quod à χράομαι, *utor*.

Χραίσμη, ης, ἡ, *auxilium*: à præced.

Χραίσμησι, *auxiliatus est*, Ion. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χραισμέω, quod vide.

Χρᾶν, *oraculum reddere, vaticinari*: *commodare*: infin. à χράω, -ῶ.

Χρασθεὶς, *pollutus*, a. 1. part. pass. verbi χραίνω, *unge, coloro*, f. ανῶ, a. 1. pass. ἐχράνθην.

Χρᾶσθαι, -ῶμαι, *commodato accipio*; *utor*; *tracto aliquem*: cum dat. præs. imperat. med. χρᾶν, -ῶ, *utero*: imperf. med. ἐχρώμην, -ῶμην, -ᾶσο, -ῶ, -ᾶτο, -ῶτο, et in 3. pl. ἐχρῶντο, -ῶντο, f. m. χρήσομαι, p. pass. κέχρημαι, *usus, sum*; a. 1. m. ἐχρησάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. χρῆσαι, άσθω, a. 1. sub. m. χρήσωμαι, ῃ, ηται; à Th. χράω, *commodo*, &c.

Χρᾶσθε, 2. pl. imperat. pass. à præced.

Χρᾶσθαι, Ion. pro χρῆσθαι. Sic

Χρᾶται, Ion. pro χρῆται, *utitur*: à χράομαι.

Χραύσω, *saucia ret*, 3. sing. a. 1. sub. act. à

Χραίω, *leviter saucio*; f. αύσω. Th. χράω, *coloro, tinge*.

ΧΡΑ'Ω, *commodo, do utendum*: qu. è manu in manum: f. χρήσω, p. κέχρηκα, a. 1. ἔχρησα, a. 1. imperat. act. χρῆσον. Est. et χράω, *oraculo edo*; item *colore, tingo, polluo*; *furiosè invado, cum impetu aggredior*.

Χρέω, *debita*, per Sync. pro χρέα, à χρέος, ους, τὸ, *debitum*, pl. τὰ χρέα.

Χρέωσαι, Ion. pro χρέωσαι. χρέωται. Ion. pro χρῆται. χρέωνται, pro χρῶνται. χρέωσα, pro χρέωσα, et Att. χρῶσα.

ΧΡΕΙ'Α, ας, ἡ, *usus, utilitas, commodum*; *sententia gravis*; *indigentia, necessitas, negotium*: à χρή. hinc χρείαν ἔχω, *ego*.

Χρεῖος, ος, ὁ, *egenus*: à χρεία, *indigentia*: est et

Χρεῖος, Poët. pro χρέος, τὸ, *debitum*.

Χρειώ, Ion. idem quod χρεία, *indigentia*.

Χρειώδης, ους, ὁ ἡ ὐ, *utilis*: à χρεία, ας, ἡ, *usus*.

Χρεῶν, gen. pl. à χρεία, ας, ἡ, quod vide.

ΧΡΕΜΕΤΙ'ΖΩ, *hinnio*: etiam χρεμίζω dicitur: f. ίσω, p. ικα.

Χρεμετισμὸς, οῦ, ὁ, *hinnitus*: à præced.

Χρέμπτεσθαι, *hinnivere*, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. verbi χρεμίζω, per Syncop. pro χρεμετίζω, quod vide.

Χρέμπτομαι, ατος, τὸ, *screatus, sputum*: à

ΧΡΕ'ΜΠΤΟΜΑΙ, *screo, exscreo*.

Χρεμὼς, ώδος, et χρεμὼ, οῦς, ὁ, *nomina piscium*.

ΧΡΕ'ΟΣ, χρέος, τὸ, *debitum, mutuum, res alienum*; *munus* seu *officium, negotium, rei causa*; *indigentia, opus*; *necessitas*; *utilitas*; *oraculum*; *portentum*; *id quod accidit, casus*; item *fatum, mors*, qu. dic. *debitum naturæ*, seu *fatale*.

Χρεὼν, ὀφ., *necessitas*, vel *necessarium negotium*: cum gen. vel inf. *opus*. Sed.

Χρὴν, Ion. pro Χρεὼν. item

Χρὴν, Ion. pro χρῶ, ex χράω, *utere*, præs. imperat. m. verbi χράομαι.

Χρεωκόπος, seu χρεοκόπος, qui χρέως. seu χρέος κόπτει, *debitum rescindit, fraudans*, scil. *creditores decocti pecunia*: quod est χρεωκοπεῖν. Ergo hic κόπτειν, *rescindere*, est *nolle exsolvere*, et *foro cedere*.

Χρεωλυτέω, *debitum solvo*: tanq. à χρεωλύτης, qui χρέος λύει.

Χρεώμενος, Ion. pro Χρώμενος, præs. part. m. verbi χράομαι, -ώμαι, f. m. χρήσομαι, Th. χράω.

Χρέων, ος, τὸ, idem quod χρέος, *debitum, mors, fatum*: χρέων ἐστὶ, *necesse est, fas est, decet, operæ pretium est*.

Χρέωνται, Ion. pro χρῶνται, à χράομαι.

Χρέως, ω, τὸ, Att. pro χρέος, *debitum, æs alienum*.

Χρεωστέω, *sum debitor*. χρεωστεῖσθαι, *deberi*: à

Χρεώστης, ου, ὁ, *debitor*: à χρέος, *debitum*.

Χρεωφειλέτης, ου, ὁ, *debitor*: ex χρέος, τὸ, Att. pro χρέως, ως, τὸ, *debitum*, et ὀφείλω, *debeo*.

Χρὴ, vel χρεὼ, (illud, per apocopen τὸ ει. à χρῆναι, 3. sing. verbi χρή, hoc, ut apud Moor Elem. Ling. Græc. 118. 119. contrahendo à χρῆναι, 3. sing. antiquioris χρέω) *opus est*; item *convenit, par est*: impersonale. cum acc. imperf. ἐχρῆν, ἔ. χρέων, præs. infin. χρῆναι, et χρὴν.

Χρήζοντι, *volunti*, Dor. pro χρῄζοντι.

Χρῄζω, *indigeo*, cum gen. item *volo*; *rogo*; [° Eurip. Phœniss. 570. fut. χρήσω, p. pass. κέχρημαι, a. part. pass. κεχρημένος, Hes. Oper. et Dies, p. 317.] χρῄζων, 2. sing. præs. opt. χρῄζοις, dat. sing. præs. part. Th. χρεία, ας, ἡ, *indigentia*.

Χρηΐζειν, præs. infin. à

Χρηΐζω, idem. quod χρῄζω, quod vide

Χρησθαι, Ion. pro χρῆσθαι, ut infin. m. à χράομαι.

Χρῆμ', pro seq.

Χρῆμα, ατος, τὸ, *res, quid quis potest* χρῆσθαι; *pecunia, opes*; *merx*; *oraculum*; *opus, factum*: [° τί χρῆμα δέδρακας, Eurip. Orest. 1621. *quam rem fecisse? Portio magna alicujus rei* ὡς Ζεῦ ——, τὸ χρῆμα τῶν νεκρῶν ἔτεον Ἀτρείδαιν: Aristoph. in Nub. Act. 1. 2. *quanta pars noctis nondum peragitur*. σωφρονιστὸν πᾶσι τὸ χρῆμα. Xen. Cyrop. l. ii. init. *magna fundatorum*. τὸ τὰ χρήματα ἔχειν, ut legi debet, apud Theocr. Idyl. xxi. 35.] At in pl. τὰ χρήματα, *pecuniæ, opes, commoda, emolumenta*; [° *instrumenta domestica, quæ utensilia, vasa*, Hes. Op. 407. vid. ibid. Grævium.] Th. χράω.

Χρήμαθ', seq. aspirat. et χρήματ' pro χρήματα, nom pl. à χρῆμα, ατος, τὸ, quod vide.

Χρηματίζω, *rebus explicandis constituendisque voce*; *actui rerum aptum do, ut jus reddo, decerno*; *foro ad populum, ago cum populo, foro ad senatum, consilium apud consulto, voluntatem meam vobis declaro*; *commercium exerceo*; *agro cum aliquo* ἀλλήλοις, *negotium gero, nomen mihi sumo, appello me, mercor, emo*; *rem, pecuniam facio*; *oraculum reddo, respondeo*; pass. *oraculum accipio, moneor divinitus*. I. med. *pecuniam accipio, aliis emptio, mihi comparo, quæstum facio*: f. ίσω, perf. pass. κεχρημάτισμαι, τισμαι, *divinitùs fui admonitus, fui edoctus*, perf. part. pass. κεχρηματισμένος, η, ον, *divinitus promissus*; a 1. pass. ἐχρηματίσθην, ας, η, a. 1. part pass. χρηματισθεὶς, ῖσθα, ἐν, *divinitus admonitus*: à χρῆμα.

Χρηματίσαι, a. 1. infin. act. et

Χρηματισθεὶς, ῖσθα, ἐν, a. 1. part. pass. verbi χρηματίζω, quod vide.

Χρημάτων, ωσ. ἡ, *quæstus*; *jurisdictio*: à χρηματίζω.

Χρηματιστὴς, οῦ, ὁ, *divinum responsum; jurisdictio, quæ* sc. *fit deretis edendis; responsio ad interrogata, ut regis,* vel *senatûs* ad *legatos; pecuniæ comparatio; prænotion, appellatio, nomen*: ab eod. verbo.

Χρηματιστήριον, υ, τὸ, *locus, in quo res quæstuaria exercetur; locus, bi jus redditur,* vel *legatis respondetur*: à

Χρηματιστὴς, ῆ, ὁ, *qui pecunias colgit; negotiator*: à χρηματίζω.

Χρήμη, ης, ἡ, *indigentia, penuria; retitio; utilitas*: à χράομαι.

Χρῆναι, inusit. *opus sum, debeo.*

Χρημοσύνη, ης, ἡ, *divitiæ*: à χρῆμα, τος, τὸ, *res.*

Χρῆν, Ion. pro ἐχρῆν, imperf. vel ιαι ι subscript. præs. inf. verbi npers. χρὴ, *oportet*, q. v.

Χρῆναι, *oportere*, præs. inf. verbi iusdem.

Χρῆς, Hesych. exponit. θῆλυς, θῆς, ro χρεῖος: vel Dor. contractione ὁ χρέως, 2. sing. præs. verbi χράω, mmodo.

Χρῆσαι, pro χρήσασθε, 2. sing. a. opt. m. verbi χράομαι. Vide χρήσασθαι.

Χρήσας, a. 1. part. à χράω, *commodo.*

Χρήσασθαι, *usum esse*, a. 1. inf. verbi χράομαι, *utor*, a. 1. m. ἐχρησάμην, a. 1. part. m. χρησάμενος. h. χράω.

Χρήσθειν, Dor. pro χρῆζειν, vel χρῆν, quod vide.

Χρήσι, dat. sing. à χρῆσις, εως, ἡ, ιαι. Th. χράω, vel χράομαι, *utor.*

Χρήσεται, 3. sing. a. 1. sub. m. erbi ejusd.

Χρήσθαι, Dor. pro χρῆ, *oportet*, q. ide.

Χρήσθαι, Dor. pro χρήσασθαι, præs. f. m. verbi χράομαι, *utor.*

Χρηστὸς, ὴ, ὸν, a. 1. part. pass. erbi χράω, a. 1. pass. ἐχρήσθην, a. inf. pass. χρησθῆναι.

Χρήσθων, *utantur*, 3. dual. Att. ro χρήσθωσαν, 3. pl. præs. imperat. ied. verbi χράομαι, -ῶμαι, *utor.*

Χρησιμεύω, *utilis sum*, f. εύσω, p. χρησιμευκα· à

Χρήσιμος, υ, ὁ ᾗ ἡ, et χρήσιμος, ίμη, ον, *utilis, commodus, frugalis*: in ompar. χρησιμώτερος, superl. χρησιμώτατος: à

Χρῆσις, ιος, ἡ, *usus*, [* *commodatio rei quæ gratis alicui datur utenda*, Arist. l. v. ad Nicom. Salm. de usur. c. vi. p. 166.] *locus scriptoris, quem confirmandæ, vel illustrandæ alicujus rei causâ apponimus*: et ροέτ. pro χρησμὸς, οῦ, ὁ, *oracul*um. Th. χράω, *commodo, oracula edo.*

Χρησμολογία, -ᾶς, *vaticinor, oraulum vel oracula edo*; f. ήσω, p. κεχρησμολόγημαι· et

Χρησμολογία, ας, ἡ, *vaticinatio; artilegium*: à

Χρησμολόγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui oraculla edit; vates*: ex χρησμὸς, quod vide, et λέγω.

Χρησμὸς, οῦ, ὁ, *oraculum*: et χρησμοὶ, *sortes.* Th. χράω, *oracula edo.*

Χρησμοσύνη, ἡ, *oraculum, vaticinium; inopia, egestas.*

Χρησμοτόκος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui oracula parsert, interpres oraculorum.*

Χρησμοφύλαξ, ακος, ὁ, *qui oracula* seu *responsa servat.*

Χρησμῳδέω, *oracula edo, vaticinor*: ex χρησμὸς, quod vide et ᾠδὴ, ἡ, *cantus.* Th. ἀείδω.

Χρήσομαι, 1. pl. f. 1. m. verbi χράομαι, *utor*; fut. m. χρήσομαι.

Χρηστέον, *utendum*, verbale à χράομαι.

Χρηστεύομαι, *benignus sum*: f. m. εύσομαι, perf. pass. κεχρήστευμαι· à χρηστὸς.

Χρηστὴς, ῆρος, ὁ, *qui dat oracula*: à χράω.

Χρηστηριάζομαι, f. m. άσομαι, *oraculum consulo*; à

Χρηστήριον, υ, τὸ, *locus, in quo eduntur oracula; ipsum oraculum editum; victima, quæ à consulentibus oraculum sacrificatur*; item *cædes*, unde pl. χρηστήρια, *corpora occisa.* Th. χράω.

Χρήστης, υ, ὁ, *qui commodavit, creditor; qui commodato accepit, debitor; qui oracula edit, vates* Th. χράω. Χρήστης καὶ δανιστὴς, *debitor et creditor*, seu *fœnerator.*

Χρηστὸς, ὴ, ὸν, *qui novit commodè uti rebus; utilis.*

Χρηστοήθεια, ας, ἡ, *honestas, probitas morum*: à

Χρηστοήθης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *qui probis est moribus*: ex χρηστὸς, et ἦθος.

Χρηστόκαρπος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *bonos fructus habens.*

Χρηστολογία, ας, ἡ, *blandiloquentia*: à

Χρηστολόγος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *blandiloquus*: qu. d. λέγων τὰ χρηστὰ. Vide χρηστὸς.

Χρηστομαθὴς, *utilia disco, doceo*: à

Χρηστομαθὴς, ους, ὁ ᾗ ἡ, *qui bona, utilia didicit*: ex χρηστὸς, et μανθάνω.

Χρηστὸν, ὄ, τὸ, *utilitas, benignitas*: à

Χρηστὸς, ὴ, ὸν, *utilis, commodus; bonus, benignus, mitis, clemens.* Th. χράω.

Χρηστότης, ητος, ἡ, *utilitas; bonitas, benignitas; comitas; innocentia*: et

Χρηστὸς, adv. *rectè, utiliter, frugaliter; suaviter, benignè*: à χρηστὸς.

Χρῆτον, Dor. pro χρῆται, 3. sing. præs. ind. m. verbi χράομαι, *utor.*

ΧΡΙ'ΜΠΤΩ, *allido, admoveo, appropinquo, accedo; fulcio me, innitor*: f. ψω.

Χρισμένη, *uncta*, f. g. a. 1. part. m. verbi χρίω.

Χρίσις, ιος, ἡ, *unctio*: à χρίω.

Χρίσμα, ατος, τὸ, *unctio; unguentum*: à perf. pass. verbi χρίω, *ungo.* Angl. CHRISM.

Χριστανίζω, f. ίσω, *sum Christianus*: *Christianis faveo*: à χριστιανὸς.

Χριστιανισμὸς, ὁ, *professio, studium Religionis Christianæ*: à præced.

Χριστιανὸς, ὴ, ὸν, *CHRISTIANUS, -a, -um.* Angl. CHRISTIAN: à

Χριστὸς, ὴ, ὸν, *unctus. inunctus.* At subst. ΧΡΙΣΤΟΣ, ου, ὁ, *CHRISTUS, UNCTUS*, Angl. CHRIST: cognomen D. N. Jesu, quo officium ejus indicatur: à χρίω, *ungo*; p. pass. κέχρισμαι, σαι, ται.

ΧΡΙ'Ω, *ungo, lino*; f. ίσω, a. 1. ἔχρισα, ας, ε, perf. κέχρικα, perf. pass. κεχρίσμαι, σαι, ται.

ΧΡΟ'Α, ας, ἡ, *color*; *superficies*; et *corpus* vel *cutis hominis.* Est. et χρόα, acc. à χροὺς, χροὸς, χροΐ, ὁ, *cutis.* Qu. à χράω, *coloro.*

Χροΐ, dat. sing. à χροῦς, -οὸς, ἡ, *cutis.*

Χροιὰ, ᾶς, ἡ, inserto ι, pro χρόα, ας, ἡ, *color.*

Χροΐζομαι, *coloror*; med. *unà cubo*: à

Χροΐζω, f. ίσω, *coloro, colore imbuo*, Th. χράω.

Χροιὴν, acc. sing. Ion. à χροιὰ, quod vide.

Χρόμαδος, υ, ὁ, *stridor dentium, dentium* et *maxillarum collisio*; ex χρόω, et ὄμαδος.

Χρόμιος, υ, ὁ, *CHROMIUS*, nom. propr.

Χρονίαι, -ῶ, *vivo, mentis compos sum.* Th. χρόνος, *tempus.*

Χρονίζω, *longo tempore duro, inveterasco; tardo, moror*: f. ίσω, et Att. χρονιῶ, εῖς, εῖ, a. 1. ἐχρόνισα, ας, ε, p. κεχρόνικα, ας, ε, *cunctatus sum.* Th. χρόνος.

Χρονικὸς, ὴ, ὸν, *ad tempus* seu *tempora pertinens*: τὰ χρονικὰ, ῶν, *annales.* Th. χρόνος.

Χρονικῶς, *pro tempore*: adv. à præced.

Χρόνιος, ία, ιον, vel χρόνιος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *diuturnus; tempestivus*; *qui diu moratur, diutinus, serus, lentus*: à χρόνος.

Χρονιότης, ητος, ἡ, *diuturnitas*: à præced.

Χρονισμὸς, ὁ, idem; *mora, cunctatio*: à χρονίζω.

Χρονιστὴς, ὴ, ὸν, *qui cunctatur, tardus*: ab eod.

Χρονογραφία, ας, ἡ, *descriptio temporum*: à

Χρονογράφος, υ, ὁ, *annalium scriptor*: à γράφω.

Χρονολογία, ας, ἡ, *doctrina temporum.* Angl. CHRONOLOGY: à

Χρονολόγος, υ, ὁ, *qui temporum rationes exponit.* Angl. CHRONOLOGIST: ex χρόνος et λόγος, quod à λέγω.

ΧΡΟ'ΝΟΣ, υ, ὁ, *tempus, ætas, ævum*; *annus*; *diuturnitas*: διὰ χρόνου, *aliquantò post*; ἀνὰ χρόνον, et ἐπὶ χρόνον, *aliquandiu*; χρόνῳ, adverbial. *pualatim, tandem.*

Χρονοτριβέω, -ῶ, *tempus tero*; f. ήσω, p. κεχρονοτρίβηκα. ex χρόνος, *tempus*, et τρίβω, *tero*; f. ψω.

Χρὸς, gen. à χροὺς. Sed.

Χρὸς, -οῦ, οῦ, ὁ, *cutis*; *corpus hominis*, vel *cutis cum carne subjectâ*: à χράω.

Χρεῦς, gen. χρεὸς, dat. χρεΐ, acc. χρέα, ὁ, *cutis, superficies corporis:* à χρέος, idem.

Χρέω, χρεννύω, sive χρέντυμι, f. χρέσω, *coloro, tingo; contamino, polluo:* à χρέος.

Χρυσαλέκατος, υ, ὁ ᾱ, Dor. pro χρυσηλάκατος, υ, ὁ ᾱ.

Χρυσαλλὶς, ίδος, ἡ, *blatta:* à colore auri, quòd χρυσὸς.

Χρύσαμμος, υ, ὁ ᾱ ἡ, *auream habens arenam:* subst. *baluca:* ex χρυσὸς, et ἄμμος, *arena.*

Χρυσάμπυκα, acc. pl. à

Χρυσάμπυξ, υκος, ὁ ᾱ ἡ, *aured fascid ligatos crines habens:* ex χρυσὸς, ὤ, ὲ, et ἄμπυξ.

Χρυσάνθεμον, *CHRYSANTHEMUM:* est herba.

Χρυσάορος, υ, ὁ ᾱ ἡ, et χρυσάωρ, ορος, ὁ ᾱ ἡ, *ensem auream habens:* ex χρυσὸς, et ἄορ, ἄορος, τὸ, *ensis.*

Χρυσαρματος, υ, ὁ ᾱ ἡ, *qui aureo curru vehitur:* ex χρυσὸς, et ἅρμα, *currus.*

Χρύσασπις, ίδος, ὁ ᾱ ἡ, Poët. *aureum clypeum ferens.*

Χρυσάωρ, idem quod χρυσάορος, quod vide. Est et nomen proprium viri.

Χρυσάργυρον, *tributi genus,* quod pro suis ac brutorum animalium excrementis dabant.

Χρυσὲ, voc. sing. à χρυσὸς ὕ, ὁ, *aurum.*

Χρύσε', pro χρύσεια, nom. pl. n. g. vel nom. sing. f. g. à

Χρύσειος, εια, ειον, *aureus.* Th. χρυσοῦς.

Χρυσελεφαντήλικτος, υ, ὁ ᾱ ἡ, *ex auro, ebore, et electro factus:* ex χρυσὸς, ἐλέφας, et ἤλικτος.

Χρυσίνδετος, υ, ὁ ᾱ ἡ, *auro illigatus* vel *incluaus:* ex χρυσὸς, et ἰνδέω.

Χρυσοκόμης, υ, *aureas habens comas:* à κόμη.

Χρυσόκυκλος, υ, ὁ ᾱ ἡ, *aureum habens circulum,* Epith. *Solis.*

Χρυσόνωτος, υ, ὁ ᾱ ἡ, *auratum tergum habens,* i. e. *auro tectus,* ut *clypeus.*

Χρύσιος, ία, σιον, *aureus: auro ornatus; pulcher:* subst. *nummus aureus, æquans duas drachmas auri:* à χρυσὸς.

Χρυσοσίφανος, υ, ὁ ᾱ ἡ, *aured redimitus coronâ.*

Χρυσότευκτος, ον, *ex auro factus:* à τεύχω.

Χρυσὶν, *aurei,* gen. sing. Dor. pro χρυσοῦ. Sed

Χρύση, ἡ, nomen urbis.

Χρυσῆς, ίδος, ἡ, in acc. χρυσῆδα, patronym. à Χρύσης, *Chryses,* sacerdos Apollinis.

Χρυσηλάκατος, υ, ὁ ᾱ ἡ, *auream habens colum,* vel *aureas habens sagittas:* ex χρυσὸς, et ἠλακάτη, *colus; sagitta.*

Χρυσήλατος, υ, ὁ ᾱ ἡ, *ex auro ductus malleo, ex auro ductili confectus:* ex χρυσὸς, et ἐλαύνω.

Χρυσήνεος, υ, ὁ ᾱ ἡ, *aureas habens habenas:* ex χρυσὸς, et ἡνία, *habena.*

* Χρυσίζω, *auro similis sum.*

Χρύσινος, ίνη, ινον, idem quod χρύσεος item *solidus,* aureus nummus: à χρυσὸς

Χρυσίον, υ, τὸ, *aurum, aureus nummus:* ab eod. Th.

Χρυσοδάφης, ίος, ὁ ᾱ ἡ, *auro tinctus:* à δάπτω.

Χρυσοδίλμνος, υ, ὁ ᾱ ἡ, *aureis instructus jaculis:* à βέλεμνον.

Χρυσοδάκτύλιος, υ, ὁ ᾱ ἡ, *aureum gestans annulum:* ex χρυσὸς, et δακτύλιος, *annulus.* Th. δάκτυλος, *digitus.*

Χρυσόδετος, υ, ὁ ᾱ ἡ, *auro ligatus:* et χρυσοδέτα, Dor. pro -ᾱ, f. g. ex χρυσὸς, et δέω, *ligo.*

Χρυσεαιδὴς, ίος, ὁ ᾱ ἡ, *auri speciem referens, fulvus.*

Χρυσόζυγος, υ, ὁ ᾱ ἡ, *aureum habens jugum.*

Χρυσόζωνος, υ, ὁ ᾱ ἡ, *aurea zona cinctus.*

Χρυσόθεμις, ή, *CHRYSOTHEMIS,* nomen proprium mulieris.

Χρυσόθριξ, ὁ, *auricomus.*

Χρυσόθρονος, υ, ὁ ᾱ ἡ, *aureum thronum habens:* ex χρυσὸς, et θρόνος.

Χρυσόκερως, ωτος, ὁ ᾱ ἡ, *aurea* vel *deaurata habens cornua:* ex χρυσὸς, et κέρας, τὸ, *cornu.*

Χρυσόκλαδον, *aureis clavis ornatum:* ex χρυσὸς, et κλαδὸν, *clavus.* Vox hybrida

Χρυσοκόλλα, ης, ἡ, *auriglutinum.* Th. κόλλα.

Χρυσοκόμης, υ, ὁ, *aureo crine conspicuus,* Dor. χρυσοκόμας, α, ὁ, dicitur et χρυσόκομος, υ, ὁ ᾱ ἡ· ex χρυσὸς, et κόμη.

Χρυσόλιθος, υ, ὁ, *CHRYSOLITHUS:* aurei coloris gemma. Angl. CHRYSOLITE: ex χρυσὸς, et λίθος, *lapis.*

Χρυσόμαλλος, υ, ὁ ᾱ ἡ, *aureum vellus habens:* ex χρυσὸς, et μαλλὸς, ὁ, *vellus.*

Χρυσόξυλος, υ, ὁ ᾱ ἡ, *flavum lignum habens:* à ξύλον.

Χρυσόπασος, υ, ὁ ᾱ ἡ, *auro aspersus, auro intertextus, auro distinctus:* ex χρυσὸς, et πάσσω, *inspergo.*

Χρυσοπέδιλος, υ, ὁ ᾱ ἡ, *aureis calceamentis gaudens:* ex χρυσὸς, et πέδιλον, ν, τὸ, *calceus.*

Χρυσοποιὸς, ὁ, *aurifex:* à ποιέω.

Χρυσόπους, ποδος, ὁ ᾱ ἡ, *aureos habens pedes; aureis fulcris instistens.*

Χρυσόπρασος, υ, ὁ, *CHRYSOPRASUS,* gemma viridis: ex χρυσὸς, et πράσον, ν, τὸ, *porrum.*

Χρυσόπτερος, υ, ὁ ᾱ ἡ, *aureas alas* vel *pinnas habens.* Est et *gemma* nomen: ex χρυσὸς, et πτερὸν, οὐ, τὸ, *ala.*

Χρυσορέμνης, et χρυσόρεμνος, ίδος, ὁ ᾱ ἡ, *aurivirga;* item *aureum habens virgam:* ex χρυσὸς, et ῥαμνὶς, *virga.*

Χρυσορρόης, υ, ὁ, *auriflumis:* à ῥοὴ.

ΧΡΥΣΟ'Σ, ῦ, ὁ, *aurum; moneta aurea.*

Χρυσοτίφανος, υ, ὁ ᾱ ἡ, *aured redimitus corona:* ex χρυσὸς, et τίφανος, *corona.* Th. τίφω, *corono.*

Χρυσότομος, υ, ὁ ᾱ ἡ, *aurum ex his ben,* seu *aurea verba ore fundens.*

Χρυσοτύκτων, ωνος, ὁ, *aurifaber.*

Χρυσοτῦχὴς, υ, ὁ ᾱ ἡ, *qui aureum arcum habet et gestat:* ὁ χρυσοῦν τόξον ἔχων.

Χρυσουργὸς, οῦ, ὁ, *aurifex:* (contractè pro χρυσοεργὸς,) ex χρυσὸς, et ἔργον, *opus.*

Χρυσοῦς, ῆ, οῦν, vide χρύσεος.

* Χρυσοῦχὴς, ίος, ὁ ᾱ ἡ, *ex auro tectus.*

Χρυσοφορέω, *aurum gesto;* f. ησω. p. κεχρυσοφόρηκα.

Χρυσοφόρος, υ, ὁ ᾱ ἡ, *qui aurum gestat.*

Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ ᾱ ἡ, *auri custos:* ex χρυσὸς, et φύλαξ, *custos.* Th. φυλάσσω, *custodio.*

Χρυσοχάϊτας, ω, ὁ, Dor. pro

Χρυσοχαίτης, υ, ὁ, *auricomus:* ex χρυσὸς, et χαίτη, ης, ἡ, *coma.*

Χρυσοχάλινος, υ, ὁ ᾱ ἡ, *aureo freno ornatus:* ex χρυσὸς, *aurum,* et χάλινος, *frænum.*

Χρυσοχόος, υ, ὁ, *aurifex;* q. d. *auri fusor:* à χέω, *fundo,* p. m. κέχυκα.

Χρυσόω, -ῶ, f. ώσω, *auro obduco, deauro:* à χρυσὸς.

Χρύσωμα, ατος, τὸ, *vas aureum:* à præced.

Χρύσωσις, εως, ἡ, *auratura:* et

Χρυσωτὴς, οῦ, ὁ, *aurator:* et

Χρυσωτὸς, ὴ, όν, *inauratus:* ab eod.

Χρυσῶ, gen. Dor. et Æol. pro χρυσοῦ· à χρυσὸς.

Χρῶ, contractè pro χρόα, dat. sing. à χρὼς, υ, ὁ, *cutis.* Th. χρόα, *color, cutis.*

Χρωΐα, f. ώσω, *colora; pellus; tango, tange cutem:* à χρόα, *color.*

Χρῶμα, ατος, τὸ, *color; fucus; musicæ* etiam *harmonia tribuitur:* à præced.

Χρωματικὸς, ὴ, όν, *ad colores pertinens;* de *harmonia musica,* qu. dic. *colorata,* i. e. *suavior, mollior:* à præced.

Χρωμάνος, μένη, μανον, præs. part. m. à χράομαι, *utor.*

Χρωννὺω, vel χρωννυμι, *colora.* Th. χρόα, ας, ἡ, *color.*

* Χρωννὺω, idem quod χρέω, *mutuum do:* Passivè, *mutuum do.* Med. *mutuum accipio.* Theoph. c. x. et *lege Rhodia,* Salm. de Modo Usurar. c. viii. p. 306. Hinc et μεχρωννὺω.

Χρῶνται, 3. pl. præs. ind. m. verbi χράομαι.

Χρὼς, ωτὸς, ὁ, *cutis; cutis cum subjecta carne; corpus:* idem quod χροῦς, χροὸς, χροΐ.

Χρώσις, εως, ἡ, *tinctura:* et

Χρωστὴρ, ῆρος, ὁ, *colorator:* à χρώζω.

Χρώσω, *colorabo;* f. 1. ind. act. verbi χρώννυμι, seu χρέω, *colore;* f. ώσω, a. 1. inf. act. χρῶσαι, a. 1. inf. pass. χρωσθῆναι.

* Χρυσωνία, -ᾶς, f. ἰσω, *numisma rerum argento permuto*, Isocr. rapez. p. 470.

Χρῶτο, *utatur*: 3. sing. præs. opt. ss. verbi χράομαι, *utor*. Th. χράω, mmodo.

Χυδαιος, αία, αῖον, *fusus*; *copiosus*; ilguris, *vilis*: à

Χυδάν, *fusè*, *copiosè*, *passim*: à ω, *fundo*.

Χυλίζω, f. ἰσω, *succum exprimo*; *succum resolvo*: à

ΧΥΛΟΣ, οῦ, ὁ, *succus*: qu. à χύω, ndo. Hinc

Χυλόω, *in χυλὸν redigo*; *succum* xprimo.

Χύμα, vel χῦμα, ατος, τὸ, *id, quod fusum est*, seu *effusum fluit*; *libamen, quod pater ad funditur super defuncti sepulchro*; *effusio*; *confusio*; ultitudo: à χύω.

Χυμίζω, *sapidum reddo, coquo, ndio, sapio*: à χυμος.

Χυμικὸς, ἡ, ὸν, *ad succos pertinens*: b eod.

Χυμὸς, οῦ, ὁ, *succus, humor*: *sapor*.

Χύνω, *FUNDO*; à χύω, *fundo*.

Χύσις, εως, ἡ, *effusio*; *liquefactio*; :t

Χυτλὲ, ῆρος, ὁ, *fusorium*: et

Χύτης, ου, ὁ, *fusor*: à χύω.

Χυτλάζω, f. άσω, *perfundo* χύτλῳ, et simpl. *perfundo, lavo*: à seq.

Χύτλον, ου, τὸ, *oleum, aquâ permixtum, ad perfundenda lavantium corpora*; item *species divinationis quæ fiebat aquâ et oleo*: à χύω.

Χυτλὸς, *oleo perfundo*: à præced. uod vide.

Χύτο, *fusus erat*: Ion. pro ἐκέχυτο. 3. sing. plusq. p. pass. Sic χύντο, pro ἐκέχυντο, 3. pl. ejusd. temporis: à χύω, *fundo*; f. ὁσω, p. pass. κέχυμαι.

Χυτὸς, ἡ, ὸν, *fusus, fusilis*; item *fossilis*; *aggestâ terrâ structus*: χύω, idem quod Th. χέω, *fundo, terrâ aggestâ extruo*.

Χύτρα, ας, ἡ, *olla*. Th. χύτρος, idem.

Χυτρεῖος, εία, εῖον, et χύτρεος, ου, *fictilis, testaceus*. Th. χύτρος.

Χυτρόγαυλος, *magna olla*.

Χυτροπόδιον, gen. pl. ἀ

Χυτρόπους πους, ὁ, *olla pedes habens*: [* Hes. Op. 748.] ex χύτρος, *olla*, et πούς, *pes*.

ΧΥΤΡΟΣ, ου, ὁ, *olla*: à χύω.

Χύω, *fundo*; f. χύσω, p. κέχυκα, p. pass. κέχυμαι, plusq. p. pass. ικεχύμην, σο, το. Th. χέω, idem.

Χῶ, *capio*; pro ἴχω vel κάω, undè et κωδάσω, idem. Sed

Χ' ὡ, pro ᾧ ὁ, et

Χ' ὡ Ἄδωνις, Dor. pro ᾧ ὁ Ἄδωνις.

Χώω, Ion. pro κάω, *irascere*: præs. imperat. med. verbi χώομαι.

Χ' ὡ Ἰὼ, pro ᾧ ὁ ἰὼ.

Χωλεύω, f. εύσω, *claudico, claudus sum*: à χωλὸς.

Χωλίη, ας, ἡ, *claudicatio*: à seq.

Χωλόω, *claudico*; f. ώσω· à

ΧΩΛΟΣ, ὴ, ὸν, *CLAUDUS, mutilus*; *imperfectus, vilis*.

Χωλότης, ητος, ἡ, *claudicatio*: et

Χωλὸω, *claudum reddo*.

Χώλωμα, ατος, τὸ, *claudicatio*, et *quævis membri depravatio* aut *distortio*: à præced.

Χώλωσις, εως, ἡ, *claudicatio*: ab eod.

Χῶμα, ατος, τὸ, *agger, tumulus, moles*; à χόω, quod vide.

Χωματίζομαι, *in cumulo*, seu *aggere positus sum*, vel *aggere munitus sum*.

Χ' ὡ 'μος, Dor. pro ᾧ ὁ ὁμὸς.

Χὼν, *fundens*: pro χέων, præs. part. à χέω.

Χώνευμα, ατος, τὸ, *res conflata*: et

Χώνευσις, εως, ἡ, *conflatio*: et

Χωνευτὴς, οῦ, ὁ, *conflator*: et

Χωνευτὸς, ὴ, ὸν, *conflatilis*: à

Χωνεύω, *conflo, in fornace fusoria fabrico*; f. εύσω, p. κεχώνευκα, p. pass. -ευμαι; à

Χώνη, ης, ἡ, *vas argillaceum in quo metella funduntur et liquefiunt*; *infundibulum*; *guta*. Th. χέω, *fundo*.

Χωνίω, *aggerem educo*: *humo aggestâ extruo tumulum, sepelio*; f. χώσω: à χόω.

Χῶνος, contract. à χέωνος, quod vide: unde χωνεύω, *in χῶνον conjicio*.

Χωόμενος, μένη, μενον, *succensens*: gen. Ion. χωομένοιο, præs. part. med. à χώομαι, idem quod χολόομαι, -οῦμαι, *irascor*.

Χ' ὡπόσοι, *et quot*: Dor. pro ᾧ ὁπόσοι.

Χώρα, ας, ἡ, Ion. χώρη, ης, ἡ, *locus, sedes, spatium, loculamentum*; *solum, ager, arvum, terra, regio, provincia*, impr. *Attica*; *dignitas, honos, ordo*; κατὰ χώραν, *in statione, in loco quem teneas, rectè atque ordine* Ἐν χώρῃ κεῖσθαι, est, *suo loco et ordine, sine ullâ perturbatione consistere*: à χῶρος.

Χωρεῖ, 3. sing. à

ΧΩΡΕΩ, -ῶ, *eo, vado, tendo*; *evado*; *succedo, evenio, exitum habeo*; *cedo, locum do, recedo*; *capio, capax sum*; *comprehendo, percipio*; f. ήσω, p. κεχώρηκα, a. 1. ἐχώρησα, a. 1. imperat. act. χώρησον, ήτω, et in 2. pl. χωρήσατε, *recipite vos*; a. 1. inf. act. χωρῆσαι, *recipere*.

Χωρὴς, ὁ, nomen montis, indecl Heb. quod interp. Lat. *desolatio, vastitas*.

Χώρημα, ατος, τὸ, *capacitas, receptaculum*; *alveus*: à χωρέω.

Χωρῆσαι, a. 1. inf. act. et

Χωρήσας, αντος, a. 1. part. verbi χωρέω, quod vide.

Χώρησις, εως, ἡ, *ipsa capiendi actio*; *capacitas*: à χωρέω.

Χωρήτης, ου, ὁ, *rusticus*; à χώρα.

Χωρητικὸς, ἡ, ὸν, *capax*: à

Χωρητὸς, ἡ, ὸν, *qui capi, percipi, aut intelligi potest*: à χωρέω.

Χωρίζω, f. ίσω, *rusticor*: à χωρίον.

Χωρικὸς, ἡ, ὸν, *arca, cista*: quia χωρεῖ, *capit*, aliquid.

Χωρίζω, *separo, sejungo, segrego, secerno*; f. ίσω, p. κεχώρικα, a. 1. ἐχώρισα, ας, ε, a. 1. inf. χωρίσαι, præs. imperat. pass. χωρίζω, ισθω, p. pass. κεχώρισμαι, p. part. pass. κεχωρισμένος, a. 1. ind. pass. ἐχωρίσθην, ης, η, a. 1. sub. pass. χωρισθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. pass. χωρισθῆναι, a. 1. part. χωρισθεὶς, εῖσα, ὲν. Th. χωρὶς, *sine*.

Χωρικὸς, ἡ, ὸν, *rusticus, agrestis*: à χώρα.

Χωρίον, ου, τὸ, *membrana extima, quæ fœtum involvit et capit*: quod fœtus velut *domicilium* sit, in quo sensu scribitur etiam χήριον: significat item *locus, regio*: *locus munitus, castellum*; item *ager, prædium, villa*; *locus, de auctore*; *domus*, Ern. A χῶρος, *locus, ager*.

ΧΩΡΙ'Σ, *seorsum*; *separatim*; *absque, sine*; *præter, citra*.

Χωρίσαι, a. 1. inf. act. et

Χωρισθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi χωρίζω, *separo*, quod vide.

Χωρισμὸς, οῦ, ὁ, *separatio, sejunctio, divisio*: ab eod.

Χωριστὴς, οῦ, ὁ, *separator*: et

Χωριστὸς, ὴ, ὸν, *separabilis*; *separatus*: ab eod.

Χωρίτης, ου, ὁ, *rusticus*.

Χωριτικὸς, ἡ, ὸν, *rusticus, agrestis*: à præced.

Χωρίτις, ιδος, ἡ, *rustica*: à χωρίτης.

Χωρογραφέω, -ῶ, *locos alicujus regionis describo, singula loca commemorans*.

Χωρομετρέω, -ῶ, *regiones dimetior*.

Χωρονομέω, -ῶ, *regionem aliquam aut agrum divido*.

Χωρονομικὸς, ἡ, ὸν, *ad agri divisionem pertinens*: νόμος, *lex agraria*.

ΧΩ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *locus, sedes, spatium, regio*; item *ager, prædium*. Est et

Χῶρος, ου, ὁ, nomen venti, Act. xxvii. 12.

Χωρυτὸς, idem quod χαρυτὸς, *pharetra*.

Χ' ὡς, Dor. pro ᾧ ὡς.

Χῶσαι, *aggessisse*: a. 1. inf. act. χώσας, αντος, a. 1. part. act. et

Χωσάμενος, a. 1. part. m. verbi χαννυμι, *aggerem duco*; f. χώσω.

Χώσατο, *iratus fuit*: 3. sing. a. 1. m. Ion. et χωσάμενος, a. 1. part. m. verbi χώομαι.

Χωσθεὶς, εῖσα, ὲν, *aggestus*: a. 1. part. pass. à χώννυμι.

Χῶσις, εως, ἡ, *aggeris ductio*; *agger, obex*.

Χῶσμα, τὸ, pro χῶμα.

Χωστὸς, ἡ, ὸν, *humo egestâ ductus* vel *extructus*: à χόω.

Χωσὸς, ίδος, ἡ, *ad cuniculos agendos*, seu *aggeres faciendos pertinens*. Epith. *testudinis*: seu *vineæ*.

Χώσω, *aggerabo*; fut. act. à χώννυμι, Th. χόω.

Χ' ὡτεν, Dor. pro ᾧ ὅτεν, *et quando*.

Ψ' ψ, τι, Dor. pro ᾧ ὅ, τι, *et quod.*

Ψάω, *ad iram concito; contristo, molestia afficio;* χώομαι, *irascor*: à χολάω, λ extruso, et ω in ω contracto; (vel à χάω. Ern.)

Ψ.

Ψ APUD Græcos est littera vigesima tertia: valet ϛ, στ, φσ. In numeris ψ valet *septingenta*, et cum lineolâ appositâ (ψ,) *septingenta millia.*

Ψάγδας, *unguenti genus*: à ψαύω.

Ψαδαρὸς, ἐὰ, ἐὸν, *putris; friabilis; infirmus.*

Ψαθύλλω, *contracto turpiter*: à ψάω.

Ψαθυρὸς, ἐὰ, ἐὸν. Vide ψαδαρὸς.

Ψαθυρόομαι, *friabilis fio*; item *aresco, inaresco*: à seq.

ΨΑΘΥΡΟ'Σ, ἐὰ, ἐὸν, Att. ψαδυρὸς, *friabilis, fragilis.*

ΨΑΙΔΡΟ'Σ, ἐὰ, ἐὸν, *rarus; raros càpillos habens.*

Ψαμάζω, χαίνω, *roro; aspergo.* Th. ψαμὰς. quod vide.

Ψαμὰς, idem quod ψαμὰς, quod vide.

Ψαίω, *rado, frico, tergo, leviter attingo; propero, festino; concutio*: qu. à ψάω, *tango.*

Ψαίω, *tenue facio, contero.* Hinc ψαιστὸς, ἡ, ὸν, *attenuatus, subactus.* Th. ψάω, *comminuo.*

Ψαλάζω, f. άσω, *roro, madefacio*: à

ΨΑΚΑ'Σ, άδος, ἡ, *ros; stilla, gutta.*

Ψαλακτὸς, ἡ, ὸν, *tactui parens, sub tactum cadens*: à

Ψαλάσσω, vel -ττω, f. ξω, *tango*, Th. ψάω.

Ψαλδιὸς, ᾶ, ὁ, nomen gentile; *Psaldæus* pro *Chaldæus*, à Cheseo filio Nachoris.

Ψαλιδύομαι, ὁ ᾧ ἡ, *habens forficem in ore*: ex ψαλὶς, et σῦμα, ατος, τὸ, *os.*

Ψαλίζω, *recido, resecco*; f. ίσω, vel ίξω. Th. ψαλὶς.

ΨΑ'ΛΙΟΝ, ψαλίου, et ψάλιον, ᾶ, τὸ, *frænum*: ψάλια, seu ψάλλια, ων, τὰ, *torques, monilia, collaria.* Th. ψάω.

ΨΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *forfex*; *formix.*

ΨΑ'ΛΛΩ, *tango, leni motu percutio; fidibus cano*, PSALLO, *nablizo*: f. αλῶ, p. pass. ἔψαλμαι, p. m. ἐψάλμην.

Ψαλμικὸς, ἡ, ὸν, *ad psalmos pertinens*: à

Ψαλμὸς, οῦ, ὁ, *fidium cantus* seu *pulsus*: PSALMUS: Anglicè PSALM, à ψάλλω.

Ψαλμῳδέω, -ῶ, *psalmos cano.*

Ψαλμῳδία, ας, ἡ, *psalmorum cantatio.*

Ψαλμῳδὸς, ὁ, ὁ, *qui psalmos canit*: ex ψάλλω, et ᾠδὴ.

Ψαλτὴς, ῆρος, ὁ, *qui psallere novit; cithara*: *liber psalmorum Davidis*: à ψάλλω.

Ψαλτήριον, ᾶ, τὸ, *PSALTERIUM; instrumentum quo psallitur*: à præced.

Ψάλτης, ᾶ, *qui psallere novit, PSALTES*: et

Ψάλτρια, ας, ἡ, *PSALTRIA*; à ψάλλω.

Ψαλτῳδέω, -ῶ, *cano simul voce et psallo*: à

Ψαλτῳδὸς, ᾶ, ὁ, *cantor, qui voce simul canit et psallit*: ex ψάλτης, et ᾠδὴ.

Ψαλυχιαδᾶν, Dor. pro ψαλυχιαδῶν, gen. pl. à

Ψαλυχιάδαι, οἱ, Pind. Isthm. Od. vi. 474. 4.

Ψαμάθια, ας, ἡ, Nymphæ cujusdam Nereidos nomen. Pind. Nem. Od. v. 370. 8.

Ψαμάθη, ᾶς, ἡ, nomen mulieris: et

Ψαμμία, ἡ, *littus maris*: à

Ψάμμος, et Poët. ψάμαθος, ᾶ. ὁ, *arena, sabulum; littus*: gen. Ion. ψαμάθου· à

ΨΑ'ΜΜΟΣ, ᾶ, ἡ, *arena, sabulum.* Angl. SAND.

Ψαμμώδης, ους, ὁ ᾧ ἡ, *arenosus, sabulosus*: à præced.

Ψαμματὸς, ἡ, ὸν, *arenatus*: à ψάμμος.

Ψὰρ, ρὸς, et Ion. ψὴρ, *sturnus*, avis; Dicitur et ψάφος, ᾶ, ὁ, à ψαίω, *accelero.*

Ψαρὸς, ἅ, ὸν, *celer, agilis, mobilis*; *varius, cinerei coloris*: ab eod.

Ψαῦσ, *attingam*; f. verbi ψαίω, quod vide.

Ψαύω, *attingo*; præs. imperat. act. à ψαύω, idem quod ψάω, *tango.*

Ψαυκροσὸδης, ᾶ, ὁ, *qui tam celer est in movendis pedibus ut terram non videatur attingere*: ex seq. et πούς.

Ψαυρὸς, ὰ, ὸν, *agilis, celer, levis*; *qui vix pedem in terram ponit*: qu. à ψαύω, *leniter tango.* Th. ψάω.

Ψαυσὶς, *palpatus*: a. 1. part. pass. à ψαύω.

Ψαῦσις, ως, ἡ, *tactus, contactus*: ab eod.

Ψαυστὸς, ἡ, ὸν, *qui tactus est.*

Ψαύω, *tango, contrecto*; *tango ita, ut capessam, vel accedam, adsequor, pervenio*; f. σω, p. ἔψαυκα, a. 1. pass. ἐψαύσθην. Th. ψάω, quod vide.

ΨΑΦΑΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *aridus, squalidus, infirmus*; *tenebrosus*: Scribitur et

Ψαφερὸς, ὰ, ὸν, idem.

Ψᾶφος, ου, ὁ, Dor. pro ψῆφος, ου, ἡ, *calculus, suffragium.*

ΨΑ'Ω, ψῶ, f. ψάσω, p. ἔψηκα, *tergo, radendo detergo, radendo complano*; *in tenues partes comminuo, extenuo*; *propinquo, accedo, attingo, contingo*; *mulceo, foveo, calefacio.*

Ψὲ, Dor. pro σφὲ, σφᾶς, acc. dual. et pl. ab ὅ, *HE*, Anglicè.

Ψίγας, ὰ, ων, Poët. idem ac ψίγος, et ψογερὸς, ὰ, ὸν, *vituperabilis.* Th. ψέγω.

Ψίγμα, ατος, τὸ, *vituperium*: à

ΨΕΓΩ, *reprehendo.* vitupero: (qu. a ψάω, *tango.*) f. ψέξω, p. ἔψεχα, p. pass. ἔψεγμαι, ξαι. σται.

Ψίγωσι, 3. pl. præs. sub. pass. præced.

ΨΕΔΝΟ'Σ, ὰ, ὸν, *rarus habens pilos, glaber.*

Ψεκάζω, *guttas demitto, stillo*, rego: à

Ψεκὰς, άδος, ἡ, *ros; gutta*: à ψάω, *comminuo*, quia *minuta aqua.*

Ψεκτέον, verbale: à ψέγω, *vitupero.*

Ψέκτης, ᾶ, ὁ, *vituperator, reprehensor*: et

Ψεκτὸς, ὴ, ὸν, *vituperatus, reprehensus*: ab eodem verbo.

Ψέλιον, ᾶ, τὸ, *armilla.* Est et ψέλιον quoddam.

Ψελιοφόρος, ᾶ, ὁ ᾧ ἡ, vel ψελιοφόρος, *qui fert armillas*: ex ψέλιον, et φέρω, *fero.*

Ψελλίζω, f. ίσω, *balbutio*; unde Th. ψελλὸς.

Ψίλλιον, ᾶ, τὸ. Vide ψάλιον.

Ψίλλισμα, ατος, τὸ. et

Ψελλισμὸς, οῦ, ὁ, *balbutii, lingua titubatio*, vel *hæsitatio*: à ψελλίζω, quod à

ΨΕΛΛΟ'Σ, ὰ, ὸν, *balbus, blæsus; obscurus, qui vix intelligi possit.* Hinc

Ψελλότης, ητος, ἡ, *balbuties.*

Ψέξει, 3. l. inf. act. verbi ψέγω f. ξω, quod vide.

Ψέξομεν, 1. pl. f. 1. act. ejusd. verbi.

Ψευδάγγελος, ου, ὁ ᾧ ἡ, *falsus nuncius, falsa nuncians*: ex ψεῦδος, et ἄγγελος.

Ψευδάδελφος, -ὸν, ὁ, *falsus frater*: ex ψεῦδος, et ἀδελφὸς, *frater.*

Ψευδαπόστολος, ου, ὁ, *falsus apostolus*: ex ψεῦδος, *fallo*, et ἀπόστολος, *apostolus*; quod à Th. στέλλω, *mitto.*

Ψεύδιον, *mendacia*: acc. pl. à ψεῦδος, ους, τὸ, quod vide.

Ψευδὶς, ίδος, acc. pl. à ψευδὴς, ὁ ᾧ ἡ, *mendax.* Th. ψεῦδος, *fallo.*

Ψεύδοι, dat. sing. à ψεῦδος, ους, τὸ, *mendacium*: ab eod. Th.

Ψευδοστομέω, præs. inf. pass. verbi ψεύδω, *fallo.*

Ψευδηγορέω, -ῶ, *mentior*: ex ψεῦδος, et ἀγορεύω.

Ψεύδην, acc. sing. à

Ψευδὴς, ὶος, ὁ ᾧ ἡ, *mendax.* Th. ψεῦδος.

Ψευδογραφέω, -ῶ, *falsè et mendosè describo, perperam describo*: ex ψεῦδος, *fallo*, et γράφω, *describo.*

Ψευδοδιδάσκαλος, ᾶ, ὁ, *falsus doctor*: ex ψεῦδος, *fallo*, et διδάσκαλος, *magister.* Th. διδάσκω, *doceo.*

Ψευδόδοξος, ᾶ, ὁ ᾧ ἡ, *falsa opinans*: ex ψεῦδος, et δόξα.

Ψευδόνυμον, ᾶ, τὸ, qu. *falsa pena, posticum*: ex ψεῦδος, et ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen.*

Ψευδολογία, ας, ἡ, *mendacium*: ἀ
Ψευδολόγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *falsiloquus*: ς ψεύδω, et λέγω, *dico*; p. m. λέ-γω
Ψευδόμαι, f. m. ψεύσομαι, *mentior*; *ustror*: vide ψεύδω.
Ψευδομάστυς, υρος, ὁ ᾗ ἡ, *falsus testis*: ex ψεύδω, et μάρτυς, *testis*. inc
Ψευδομαρτυρία, *falsa testis*; f. ήσω, rf. ἐψευδομαρτύρησα· et
Ψευδομαρτυρία ας, ἡ, *falsum testimonium*.
Ψευδόμυος, præs. part. pass. ver- ψεύδω, *falle*, quod vide.
Ψευδοπάρθενος, υ, ἡ, *falsa virgo*: ἀ ψεύδω, et παρθένος, ἡ, *virgo*.
Ψευδοπροφήτης, υ, ὁ, *falsus propheta*: ex ψεύδω, *fallo*, et προφήτης, υ, *propheta*: quod ἀ πρόφημι, *præfico*. Th. φαμὶ, seu φάω, *dico*.
Ψευδορκέω, *falsum juro*.
Ψευδορκία, ας, ἡ, *falsum juramentum*.
Ψευδόρκιον, υ, τὸ, idem: ἀ
Ψευδόρκιος, *perjurus*: ἀ
Ψεύδορκος, υ, ὁ ᾗ ἡ, idem: ex ψεύδω, et ὅρκος, *jusjurandum*.
Ψεῦδος, ους, τὸ, *mendacium*. Th. ψεύδω.
Ψευδοστάσιον, *apiastrum*: ex ψεύδω, et στάσιον, υ, τὸ, *apium*.
Ψευδοφίλιππος, υ, ὁ, *falsus Philippus*.
Ψευδόχριστος, υ, ὁ, *falsus Christus*: ἀ ψεύδω, et Χριστὸς, *Christus*. Th. χρίω, ungo.
ΨΕΥ'ΔΩ, *decipio*, *fallo*; f. ψεύσω, ψεύσομαι, præs. pass. ψεύδομαι, *mentior*; item *frustror*; præs. imperat. pass. ψεύδε, ἐσθω, et in 2. pl. ψεύδεσθε, f. 1. m. ψεύσομαι, p. pass. ἔψευσμαι, σαι, ται, a. 1. med. ἐψευσάμην, ω, ατο, a. 1. infin. m. ψεύσασθαι, *mentiri*.
Ψευδώνυμος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *falsò nominatus*, *nomen habens rei non respondens*: ex ψεύδω, et ὄνομα, τὸ, *nomen*.
Ψεύδως, adv. *falsò*: ἀ ψευδὴς.
Ψέυσαντο, *mentiti sunt*: Ion. pro ψεύσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ψεύδω, *fallo*; a. 1. infin. m. ψεύσασθαι.
Ψευστὸς, *falsus*; a. 1. part. pass. ejusd.
Ψεύστις, ιος, ἡ, idem quod seq.
Ψεῦσμα, ατος, τὸ, *mendacium*: ἀ perf. p. verbi ejusd.
Ψεύστης, ου, ὁ, Dor. pro ψεύτης, υ, quod vide.
Ψεῦτος, *mendacium dico*; *propositum scopum non assequor*: ἀ
Ψεύτης, υ, ὁ, *mendax*: ἀ 3. sing. p. pass. Th. ψεύδω.
Ψεφαρὸς, ρὰ, ρὸν, *non clarus*, *obscurus*: ἀ
Ψέφος, et ψοφὸς, *tenebræ*.
Ψεφώδης, ὴς, ὲς, *obscurus*: ἀ
ΨΕ'ΦΟΣ, ους, τὸ, *tenebræ*, *obscuritas*: qu. ex ψίω, *minuo*, et φάος, τὸ, *lux*.
Ψεχθὶς, *vituperatus*: a. 1. part. pass. verbi ψέγω, *vitupero*; f. ξω, a. 1. pass. ἐψέχθην.
Ψέω, *minuo*: Eustath. ἀ ψάω.
Ψῆγμα, ατος, τὸ, *quod radendo, destringendo, et detergendo detractum, ramentum*; *parva particula*: ἀ ψήχω.
Ψηκτὸς, ὴ, ὸν, *rasus*: ἀ ψήχω.
Ψήκτρα, ας, ἡ, *strigilis, instrumentum quo radimus*: ἀ ψήχω.
Ψήλαι, *cecinisse*; a. 1. infin. act. et
Ψῆλαι, *qui cecinit*: a. 1. part. act. verbi ψέλλω, *cano*; f. λῶ, a. 1. ἔψηλα.
Ψηλαφάω, -ῶ, f. ήσω, *contrecto*, *palpo*; *perscrutor*: cum acc. part. præs. pass. ψηλαφώμενος, μένη, μενον, *qui contrectatur*, *contrectabilis*: ex ψήλαω, quòd ἀ p. m. ἔψηλα, verbi ψαλάω, *tango*, et ἁφὴ, *tactus*.
Ψηλαφήσιμος, ας, ος, a. 1. opt. act. Æol. verbi ψηλαφάω, *contrecto*; f. ήσω. Undè
Ψηλάφησις, εως, ἡ, *palpatio*: et
Ψηλαφητὸς, ὴ, ὸν, *palpabilis*.
ΨΗ'Ν, ψηνὸς, ὁ, *vermiculus in capificiis nascens*. An quia ψάω, *radit* vel *urit*?
Ψηνίζω, *rado*; *caprifico*; *ineo*: à præced.
Ψηνὸς, ὴ, ὸν, idem quod ψιδνὸς· à ψάω, *rado*.
Ψῆξις, εως, ἡ, *rasura*, *detersio*: ἀ ψήχω.
Ψὴρ, ηρὸς, ὁ, Ion. pro ψὰρ, *sturnus*, avis: ἀ ψαίω.
ΨΗ'ΣΣΑ, vel -ττα, *piscis è genere latorum*; *anas*; *maledictum*, de lurcone.
Ψηφαρὸς, idem ac ψεφαρὸς, quod vide.
Ψηφάω, -ῶ, *cogito*, *curo*, *computo*: à ψῆφος.
Ψηφοφορέω, -ῶ, *suffragio meo creo*.
Ψηφοφορία, ας, ἡ, *suffragii latio*: à
Ψηφῳδὸς, υ, ὁ ᾗ ἡ, idem quod seq.
Ψηφιδοφόρος, υ, ὁ, pro ψηφοφόρος, *qui suffragium fert*: ex ψῆφος, υ, ἡ, et φέω.
Ψηφίζω, *calculis computo*; *supputo*; *decerno*, *statuo*: f. ίσω, p. ἐψήφικα, a. 1. ἐψήφισα. Th. ψῆφος, υ, ὁ, *lapillus*.
Ψηφὶς, ίδος, ἡ, *calculus*; *gemma*: à ψῆφος.
Ψηφίσατε, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi ψηφίζω, quod vide.
Ψήφισμα, ατος, τὸ, *plebiscitum*, *decretum*; à 1. sing. p. pass. verbi ψηφίζω. Th. ψῆφος.
Ψηφισματοπώλης, υ, ὁ, *decretorum venditor*. Vox Comica.
Ψηφισματώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, *ad decretum pertinens*; *decreti naturam* aut *vim habens*.
Ψηφιστὴς, οῦ, ὁ, *calculator*: à ψηφίζω.
Ψηφολογέω, -ῶ, *artem circulatoriam exerceo*; *tessello*: f. ήσω· à
Ψηφολόγος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *circulator*, *calcularius*: ex ψῆφος, et λόγος, *supputatio*.
ΨΗ'ΦΟΣ, υ, ἡ, *lapillus*, *calculus*; *gemma*; *calculus*, quo luditur; *calculus*, quo in computando utimur; *calculus*, quo suffragium fertur in comitiis; unde *suffragium ipsum*, seu *sententia et decretum quod calculis fertur*: *potestas sententia aut suffragii de aliquo ferendi*; *auctoritas*, *voluntas*; *promiscum auxilium*, ut ψῆφος δὸς, apud Jos.
Ψηφοφορέω, -ῶ, *suffragium fero*; *suffragio meo creo*.
* Ψηφοφορία, ας, ἡ, *suffragii latio*; *decretum*: à
Ψηφοφόρος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *qui suffragium fert calculo*: à φέρω.
Ψήχω, *rado*, *frico*, *fricando detergo*; *attero*; *demulceo*. Th. ψάω, idem.
Ψιδὰς, *guttas*: acc. pl. ἀ ψιὰς, άδος, ἡ, *roris gutta*.
Ψιδίζω, *roro*, *minutatim stillo*: ἀ ψιὰς.
ΨΙ'ΑΘΟΣ, υ, ὁ vel ἡ, *storea*, *teges*: est maxime ἐ junco.
Ψιαίνω, *reprehendo*: à ψάω.
ΨΙΑ'Σ, άδος, ἡ, *roris gutta*, *stilla minuta*; *ros*.
Ψίζω, *lachrymo*; *cibo minutis cibis*: à ψίω.
ΨΙΘΙ'Α, ας, ἡ, *vitis species*.
Ψιθυρίζω, f. ίσω, p. ἐψιθύρισμαι, p. pass. ἐψιθύρισμαι, σαι, σται, *susurro*; *obtrecto*, *obloquor*: à ψίθυρος, *susurrus*.
Ψιθυρίσδων, vel ψιθυρίσδω, Dor. pro ψιθυρίζων.
Ψιθύρισμα, ατος, τὸ, *susurrus*: et
Ψιθυρισμὸς, οῦ, ὁ, *susurrus*; *occulta criminatio*: et
Ψιθύριστὴς, οῦ, ὁ, *susurro*, -*onis*; *occultus delator*: à perf. pass. verbi ψιθυρίζω, *susurro*.
Ψίθυρος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *tenuiorem sonum edens*: à
ΨΙ'ΘΥΡΟΣ, υ, ὁ, *susurrus*: qu. à ψίω.
Ψιλαγὸς, οῦ, ὁ, *dux levis armaturæ militum*: ex ψιλὸς, et ἀγὸς, *dux*.
Ψιλᾶται, οἱ, *velites*: à ψιλὸς.
Ψιλὰς, ὰ, ὸν, *leviter armatus*: ab eod.
Ψιλίζω, *nudo*; *diminuo*: ab eod.
Ψιλισμὸς, οῦ, ὁ, *diminutio*; *spiritûs asperi mutatio in lenem*, seu *pronunciatio per spiritum lenem*: à p. pass. præced.
Ψιλοκέφας, υ, ὁ, *qui glabro capite est*: ex ψιλὸς, et κέφη.
ΨΙΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, *tenuis*, *exilis*; *nudus*, *glaber*; *merus*, ut *pura aqua*; *lenis*, de *spiritu*; ψιλοὶ, *milites levis armaturæ*.
Ψιλίτης, ητος, ἡ, *nuditas*: à præced.
Ψιλόω, -ῶ, f. ώσω, *attenuo*, *nudo*, *privo*; *depilo*; *spiritu leni profero*, vel *noto*: ab eod.
Ψίλωθρον, υ, τὸ, *medicamentum, quo utuntur in depilando corpore*.
ΨΙ'ΜΜΥΘΟΣ, vel ψίμυθος, υ, ὁ, *cerussa*.
Ψὶν, *ipsis*, idem quod σφὶν.
ΨΙ'ΝΟΜΑΙ, *acinos defluere sino*, de *vite*; *fleo*: qu. à ψίω.

ΨΙ'Ξ, χός, ἡ, *mica, minutum frustulum*: qu. ἀ ψίω, *minuo*.

ΨΙΤΤΑ'ΚΗ, ης, ἡ, et ψίττακος, ου, ὁ, *PSITTACA*, vel *PSITTACUS*.

Ψιχάφιξ, αγος, ὁ, nomen propr. muris: ex ψίξ, χός, ἡ, *mica*, et ἅφιξ.

Ψιχίον, ου, τὸ, *parva mica*. Th. ψίξ, ἡ, *mica*.

ΨΙ'Ω, *minutim frango, contero, tenuo*.

Ψόα, *lumbus*: in pl. ψόαι, qu. ἀ ψάω, *rado, frico*.

Ψοἰητὴς, ἐὰ, ἐὸν, Poët. *convitiator, vituperator*; *vituperabilis*: et

Ψογίω, -ῶ, *criminor, vitupero*; f. ἤσω, p. ἐψόγημαι· ἀ

Ψόγος, ου, ὁ, *vituperatio, reprehensio*: ἀ ψίλλω, *vitupero*.

Ψοδάλλω, *strepo*: ἀ

ΨΟΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *tumultus*.

Ψοδὸς, ἡ, ὸν, *niger*.

ΨΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *immundities*.

Ψολιὸς, ἰόεσσα, ἰὸν, *ardens*; *fumosus*. Th. ψόλος, ου, ὁ, *suligo*.

Ψολοίνω, ψολοίνωσα, dat. et acc. sing. ἀ præced.

ΨΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *fumus*; item *flamma*; *suligo*.

Ψοφίω, f. ἤσω, *strepitum edo, sono*: ἀ

ΨΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, *strepitus, sonus*; *quicquid inanem sonum habet*, ut *vanum promissum*.

Ψύα, ας, ἡ, idem quod ψόα, *lumbus*.

Ψυγὶς, ἴντος, *refrigeratus*: a. 2. part. pass. et

Ψυγήσομαι, *refrigerari*: a. 2. inf. pass. et

Ψυγήσομαι, *refrigescam*; f. 2. pass. verbi ψύχω, *refrigero*; f. ξω, quod vide.

Ψύλλα. ατος, τὸ, *frigus*; *refrigeratio*; *flabellum*: et

Ψυγμὸς, ὁ, *refrigeratio*; *perfrictio, siccatio*: ἀ 1. sing. p. pass. verbi ψύχω, *refrigero*.

ΨΥ'ΔΡΑΚΕΣ, ων, αἱ, et ψυδρέκια, ων, τὰ, *pustulæ*: qu. ἀ ψάω, *uro*.

Ψυδρὸς, ψευδὴς, *fallax, falsus*. [* Hesych. ψυδρὸν, ψευδὲς. Hæc vox ap. Theognid. reponenda pro ψευδὲς, ψ. 122. Ruhnken. Ep. Crit. p. ii. 65.] ἀ ψεύδω, *fallo*.

Ψυθίζω, γογγύζω, *murmuro*, minutâ voce: ἀ

Ψύθος, idem quod ψεῦδος, *mendacium*, ex quo fit more Dor.

Ψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, *refrigerator*; *vas magnum, cupa*; item *locus frigidus, nemorosus*: ἀ ψύχω.

ΨΥ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, et ψύλλα, ης, ἡ, *pulex*. Hinc ψύλλιον, ου, τὸ, *herba pulicaris*.

ΨΥ'ΔΩΝ, ωνος, ὁ, *piscis in litteribus pariens*.

Ψύξας, *qui exsiccavit*; a. 1. part. act. verbi ψύχω, *spiro*; f. ξω, a. 1. ἔψυξα.

Ψύξις, εως, ἡ, *refrigeratio*: ab eod. verbo.

Ψυχᾷ, dat. Dor. pro ψυχῇ, ἀ ψυχὴ, ἧς, ἡ, *anima*.

Ψυχαγώγιμα, -ῶ, f. ἤσω, *animos duco*, seu *educo*; *animum allicio*, seu *oblecto*: et

Ψυχαγωγία, ας, ἡ, *delectatio animi, solatium*; item *eductio animæ ab inferis*: ἀ

Ψυχαγωγὸς, οῦ, *animarum deductor*; *qui animas ex inferis evocat ad ipsas placandas*, seu *petens responsa*; *qui animum trahit et flectit*; item in mal. part. *deceptor*: ex ψυχὴ, *anima*, et ἀγωγὸς, *dux*. Th. ἄγω, *duco*.

Ψυχὴ, ῆς, ἡ, *anima*; *vita*; *ratio, ingenium, indoles*; *strenuitas*; *cupiditas animi*, etiam *honestas*; *homo*. [* juxta Stoicos, *anima tum sensitiva, tum rationalis*.] ab ψύχω, perf. verbi ψύχω, *spiro*.

Ψυχὴ, ῆς, vel ψύχη, ης, ἡ, *papilio*.

Ψυχικὸς, ἡ, ὸν, *animâ præditus, vivus*: ἀ ψυχὴ.

Ψυχόεις, όεσσα, όν, *refrigeratus*: aor. 1. part. pass. ἀ ψύχω, *refrigero*.

Ψυχόομαι, *algeo*: ἀ ψύχος.

Ψυχικὸς, ἡ, ὸν, *ad animum* vel *animam pertinens*; *vitalis*; *animosus*; *animalis*, -*e*. Hinc ψυχικὰ ἀγαθὰ, *bona animi*: ἀ ψυχὴ, *anima*.

Ψυχοειδὴς, ἐος, ὁ ᾗ ὴ, *animæ similis*; τὸ ψυχοειδὲς, *anima, animæ natura*: ab εἶδος.

Ψυχομαχέω, -ῶ, f. ἤσω, *ad extremum usque spiritum depugno, strenuè et fortissimè dimico*: ἀ μάχομαι.

Ψυχορῥαγέω, -ῶ, f. ἤσω, *abrumpitur mihi anima, singultio*: ex ψυχὴ, et ῥήγνυμι, *frango*.

Ψυχος, εος, ους, τὸ, *frigus*: ἀ ψύχω, *refrigero*.

Ψυχόω, *animo*, - *animam induo*. Th. ψυχὴ.

Ψυχροδαλὴς, ὁ, ὁ ᾗ ὴ, *qui frigidâ oratione utitur*: ἀ λόγος.

Ψυχρὸς, ἁ, ὸν, *frigidus, gelidus*; *ineptus, ridiculus et jejunus in verbis*; *levis, nil valens*; *tenuis, misor*, ut *βίος ψυχρὸς*, &c.

Ψυχρότης, ητος, ἡ, *frigiditas*; *segnities*; *absurditas*: ἀ ψυχρὸς.

ΨΥ'ΧΩ, *refrigero*; *arefacio, sicco*; *flo, spiro*; f. ξω, p. ἔψυχα, a. 2. ἔψυγον, præs. pass. ψύχομαι, *refrigesco*; perf. pass. ἔψυγμαι, a. 2. ind. pass. ἐψύγην, ης, η, fut. 2. pass. ψυγήσομαι, ῇ, ησαι.

Ψυχῶν, gen. pl. ἀ ψυχὴ, ῆς, ἡ, *vita*.

ΨΩ'Α, ας, ἡ, *fator*.

Ψῶκα, *morbi species*: ἀ præced.

ΨΩ'ΘΙΟΝ, ου, τὸ, *frustulum, mica*: ἀ ψάω, *minuo*.

Ψωϊστὴς, *quadratarius*: est *marmorarius, qui circa quadrata occupatur*: qu. ἀ ψώχω, pro λαξτὴς.

Ψωλὸς, ὴ, ὸν, *denudata glans*; *mentula*: ἀ

ΨΩΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *verpus, apella, recutitus*; *tittio*.

Ψωμίζω, *buccâ in os inserta pasco*; item *alo, cibo, frustulatim distribuo*: f. ἴσω, p. ἐψώμικα, a. 1. ἐψώμισα, a. 1. sub. ψωμίσω. Th. ψωμὸς, *frustum*.

Ψωμίον, ου, τὸ, *offula, offella, frustulum*: dim. ἀ ψωμὸς, οῦ, ὁ, *buccella*.

Ψωμίσω, f. 1. ἀ ψωμίζω, quod vide.

ΨΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *frustum, buccella*; qu. ἀ ψάω, *mimuo*, hinc ψωμὸν, ου, τὸ, *frustulum*, et ψωμίζω, *pasco, nutrio*.

ΨΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *scabies, asperitas cutis*: ψώρα ἀγρία, *fera scabies*: qu. ἀ ψαίρω, *frico*, quia fricari solet.

Ψωραγριάω, *fera scabie laboro*. V. de ψώρα.

Ψωριάω, ῶντος, ὁ, *fera scabie laborans*, Levit. ii. præs. part. pass. ced.

Ψωριαλὸς, ὴ, *scabiosus*: et

Ψωρὸς, ὰ, ὸν, et

Ψωρώδης, ους, ὁ ᾗ ὴς, *scabiosus*. Th. ψώρα, *scabies*.

Ψωχὼς, οῦ, ὁ, *terra arenosa*: ἀ

ΨΩ'ΧΩ, f. ξω, *in frusta comminuo, attenuo*.

Ψώω, idem quod ψάω. Τὸν αὐτὸν ἔχει κάματον.

Ω.

Ω, VIGESIMA QUARTA et ULTIMA apud Græcos littera, ex duobus ο factâ figurâ: et ὠμέγα id est, *magnum*, vocatur. In numeris est *octingenta*, et cum lineolâ infrà adjectâ (ͅ), *octingentesimus*. Tum ω Dor. et Æol in gen. sing. tertiæ declinat. pro ος, ponitur: ut λόγω, pro λόγου. Et in ω mutatur in quintâ declinat. simpl. ut Ποσειδῶν, pro Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ. Tum etiam ο mutatur in ω, in participiis quæ habent, sic κοσμῶσα, pro κοσμοῦσα.

Ὦ, adv. *vocantis* et *exclamantis*. Sed.

Ὤ, *sim*, præs. sub. ab εἰμὶ, *sum*.

Ὠ, adv. *admirantis* et *dolentis*.

Ὦ, *cui*, dat. sing. ab ὅς. Sed

ὯΙ, ᾧς, *miserim*, a. 2. sub. verbi ἵημι, seu ὦ, *mitto*, a. 2. ἧν.

Ὦα, vel ὤα, et ᾠά, *pellis ovina* ab ὄα, vel ὄϊς, ἡ. Sed.

ὨΙά, dicitur etiam *fimbria vestimenti*. At

ὨΙὰ, ῶν, pl. ab ᾠὸν, οὐ, τὸ, *ovum*.

Ὠάζω, f. ἄσω, *audio*: ab ὠὰς.

Ὠαριώτιος, ία, ιον, *ad Orientem pertinens*: ab

Ὠάριον, per Epenth. τοῦ α, pro Ὤριον.

Ὦας, τὸ, *auris*, Dor. pro οὖς, ὠτός, τὸ, idem.

Ὠδάζω, *populum in tribus distribuo*: ab ὠδὴ.

Ὠδανὸς, ὰ, ὸν, *tribulis*: à præced.

Ὠδεα, ονα, Argiv. pro οἶα, interr.

Ὠ ΒΗ', ᾶς, ἡ, *tribus*, vox Lacon.

Ὠβεὺς, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. *serviens*.

'Ωγα, *aperui*, p. m. et Att. ἦγα, verbi οἴγω, *operio*, q. v.

'Ωγαθὸς, Dor. pro ὁ ἀγαθὸς, *i bone ir.*

'Ωγὼν, *Oceanus*, Hesych. qu. ab ὠθέω, quòd sit in perpetuo motu.

'Ωγμὸς, οῦ, ὁ, *exclamatio adjuvan- aliquem*: à p. pass. verbi ὄζω.

'Ωγυντο, *aperiebantur*, 3. pl. im- rf. pass. verbi οἴγνυμι, idem quod γω, *aperio*, f. ξω.

'Ωγον, *aperiebam*, imperf. act. rbi οἴγω, *aperio*.

'ΩΓΥΓΙΟΣ, ὁ, Poët. *OGYGIUS* liquus, *vetustus*: ab Ogyge anti- uiss. rege Thebanorum.

'Ωγυγὸς, ἡ, *palus, lacus*: qu. ab ύζω, quia est aquarum congrega- o.

'Ω γὼ, Dor. pro ὁ ἐγὼ, quod *ego*.

'Ωδὰ, p. m. verbi ὄζω, *oleo*; f. ώσα. Sed, cum subscripto, est ab ᾄδω. -ῶ, *tumeo*; p. ᾠδηκα, p. m. ᾖδα.

'Ωδάριον, ὁ, τὸ, *cantilena*: ab ᾠδὴ.

'Ωδὲ, adv. *sic, hoc modo*; et pro ὧδι, *hic, hæc* : ab ὅδε, ἥδε, τόδε, *ic, hæc, hoc*.

'Ωδεῖον, ὁ, τὸ, *locus ubi cantabatur, bi Poëtæ recitabant sua carmina*: b ᾠδὴ.

'Ωδὴ, ῆς, ἡ, *ODE, cantus, car- en*; per Crasin ab ἀοιδὴ, ᾆς, ἡ, dem. à p. m. ἤωδα, verbi ἀοίδω, *ca- o*.

'Ωδήγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ηγέω, *duco*.

'Ωδηκα, *intumui* : perf. act. verbi δέω, perf. pass. ᾠδημαι.

'Ωδήκασι, *tumuerunt*, Dor. pro δηκαν, 3. pl. perf. act. verbi εἴδω, *umeo*.

'Ωδημένος, *inflatus*, perf. part. ass. verbi ejusd.

'Ωδὶ, pro ὧδε, *sic, ita*.

'Ωδικὸς, ἡ, ὸν, *canorus*; *musices eritus*: ab ᾠδὴ.

'Ωδὶν, sive ὠδὶς, ῖνος, ἡ, *dolor par- rientis*; *ipse partus*; *vehementis- imus dolor*; *funis, vinculum*. Th. ῖνος, ης, ἡ, *dolor*.

'Ωδινηδὸν, *summo dolore in partu- iendo*: à præced.

'Ωδὶ πολλὰν, ουσες, *partûs dolorem olvens* sive *levans*: ex ὠδὶν, et λύω.

'Ωδίνω, *parturio, dolore crucior arturientis imitar*; *vehementer cu- pio*, vel *in re aliquâ laboro*; f. ώδι- ῶ et ήσω, a. 1. ὠδίνησα, a. 2. act. ίνων, ας, ε, p. ὠδινηκὰ. ab ὠδὶν, ῖνος, *dolor parturientis*. Th. ὀδύνη, *dolor*.

'Ωδινήσω, imperf. act. verbi ὠδινέω, *iter facio*; f. ήσω. Quod ex δὶς, ἡ, δία, et πείρω, *transeo*, p. m. πέπρα.

'Ωδὸς, οῦ, ὁ, *cantor* : per Crasin ab ἀοιδὸς. Th. ἀείδω, *cano*, p. m. ᾄσομαι.

'Ωδυνὰς, ῆ, ὁ, *qui odas*, sive *car- mina*, *conficit* : ex ᾠδὴ, et πανύω.

'Ωδύνων, *tumebam*, imperf. act. verbi εἴδω.

'Ωδύρετο, 3. sing. imperf. m. verbi ὀδύρομαι, *lamentor*; f. m. ὀδυρέσο- μαι.

'Ωδύσατο, et Poët. ὠδύσσατο, *ira- tus est*, 3. sing. a. 1. m. verbi ὀδύ- ζομαι, f. m. ὀδύσσομαι, a. 1. m. ὠδυσά- μην, ω, ατο. Th. ὀδύσσω, *irascor*.

'Ωδύσσω, ας, ἡ, *indignatio* : ab ὀ- δύσσω. *irascor*.

'Ωδώδειν. plusq. p. m. ex p. m. Att. ὄδωδα, assumpto augmento, verbi ὄζω, *oleo* ; p. m. ὄδα.

'Ὠ, *OHE*, adv. *dolentis* : ab ὄ, idem.

'Ὤιετο, *existimabat*, 3. sing. im- perf. m. verbi οἴομαι, vel οἶμαι, *puto*, imperf. m. ᾠόμην, ῷο, f. m. οἰήσομαι, p. pass. ᾠημαι, a. 1. ᾠήθην. Th. οἶα.

'Ὤιζεσαν, *ejularunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὄζω, seu ὀζὶω, *oleo*, f. ὄζησω, et ὀζίσω, a. 1. ὄζησα et ὤζεσα, p. m. ὀδα.

'Ὤιζω, *exclamo, dico ὀ* : ab ὄ, adv. vocantis.

'Ὤϊ, adv. exclamandi : ab ὄ.

'Ὤϊηην, ες, ε, *putavi*, a. 1. ind. pass. verbi οἴομαι, et οἶμαι, *puto, ex- istimo*, perf. pass. ᾠημαι. Th. οἶα, idem.

'Ὤϊδὸν pro ᾠδοῦνται, *traduni*, Dor. pro ὠδοῦνται. ab

'ΩΘΕ'Ω, et ὤθω, *trudo, pello, im- pello, propello violento motu à me, dimoveo*. in med. est *irruo, invado* ; f. ὠθήσω, et ὤσω, a. 1. ὦθησα, et ὦσα, p. ὦκα, perf. pass. ὠθημαι, et ὦσμαι, a. 1. pass. ὠθην, a. 1. part. pass. ὠ- θεὶς, f. 1. m. ὠθήσομαι, et ὠσθήσομαι, a. 1. m. ὠθησάμην, et ὠσάμην. Tempo- ribus quæ augmentum recipiunt sæpe ι præfigitur: ut ἴωσα pro ὦσα.

'Ὤϊσις, ιος, ἡ, *trusio, expulsio, propulsio* : à 2. sing. p. pass. verbi præced.

'Ὤϊσσω, *pellam* ; f. 1. act. ab ὠ- θέω, quod vide.

'Ὤϊζομαι, *in confertâ turbâ prem- mor* ; *contendo, rixor* ; *irruo, ir- rumpo in locum periculosum* ; med. ab

'Ὤϊζω, *trudo, pello* ; *vexo, concu- tio, malè tracto*.

'Ὤϊκτισμὲς, οῦ, ὁ, *nixus, quo aliquid amoliri, pellere*, vel *dejicere conu- mur* ; *propulsio, impulsio* ; *conflic- tus, prælium* ; à 1. sing. p. pass. verbi ὠϊκτίζω. Th. ὤθω, *pello*.

'Ὤϊγνυντο, *patebant* ; 3. pl. im- perf. med. Poët. seu Ion. resoluti- one pro ὤγνυντο, verbi οἴγνυμι pro οἴγω, *aperio*.

'Ὤϊντο, 3. sing. imperf. pass. ver- bi ὄιομαι pro οἴομαι, vel οἶμαι, *puto*. Th. οἶα, idem. hinc a. 1. ὠΐηην, vel potiùs αἰσθην.

'Ὤῖξε, *aperuit* : 3. sing. a. 1. Ion. dissolutione pro ᾤξε, verbi οἴγω, *a- perio*.

'Ὤϊον, idem quod ὠὸν, vel dimin. ab ὠὸν, ὠΐ, τὸ, *ovum*.

'Ὤϊσατο, 3. sing. a. 1. m. Poët. verbi οἴομαι.

'Ὤϊχτο, Poët. pro ᾤχετο, 3. sing. imperf. m. ab οἴχομαι, *abeo*.

'Ὢ 'ϰ, Dor. pro ὁ ἰκ.

'Ὠκα, adv. *celeriter* : per Sync. pro ὠκέα, sequente aspirat. ὅϛ'. Th. ὠκὺς, ἴος, *celer*.

'Ὠκέα, acc. sing. ab ὠκὺς, ἴος, *ce- ler*. Dicitur et ὠκὶα, metri gratiâ, pro ὠκεῖα, f. g. ab ὠκὺς· item nom. pl. n. g. et adverbialiter pro ὠκέως.

'Ὠκεανίνη, *Oceani filia*, nomen pu- erperæ. 'Ὠκεανίναι, *filiæ Oceani*.

'ΩΚΕΑΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, et gen. Ion. ὠκεανοῖο, *OCEANUS, mare ambiens orbem terrarum* : adjectivè etiam apud Hom. usurpatur ; qu. ex ὠκὺς, *citò*, et νάω, *fluo*.

'Ὠκὶας, *veloces*, nom. pl. m. g. ab ὠκὺς, ἴος, *celer*.

'Ὠκεῖα, ας, ἡ, *velox* ; f. g. ab ὠκὺς, εῖα, in acc. ὠκεῖαν, in dat. pl. Ion. ὠκείῃς, pro ὠκείαις.

'Ὠκέως, *citò, celeriter* : adv. ab ὠκὺς, *velox*.

'Ὠκήσθην, Bœot. Sync. pro ᾠκίσθην, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi οἰκέω, *habito* ; fut. ήσω, p. ᾤκημαι. Th. οἶκος, *domus*.

'Ὠκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi οἰκέω, quod vide.

'Ὠκυάναξ, Ion. pro ὠκυάνας, quod vide.

'Ὠκὶσσομεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi οἰκίζω, *habito* ; f. ἰσω, p. ᾤκι- κα. Th. οἶκος, *domus*.

'Ὠκὶστα, adverbialiter, *celerrimè* : ab

'Ὠκιστος, ίστη, ιστον, *velocissimus* : su perl. et

'Ὠκὺν, ους, ὁ ϛ ἡ, *velocior* ; com- parat. ab ὠκὺς, *velox*.

'Ὠκλασιν, *defecit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὀκλάζω, *in genua pro- cumbo, labesco*.

'Ὠκοδομήθην, ας, η, a. 1. ind. pass. et

'Ὠκοδόμησα, ας, ε, et in 3. pl. ᾠκο- δόμησαν, a. 1. ind. act. verbi οἰκοδο- μέω, *ædifico* ; *doceo* ; f. ήσω, p. ᾠκοδό- μηκα. quod ex οἶκος, *domus*, et ὀΐω, *struo* ; p. m. δίδομα.

'Ὠκτείρε, *miseratus est*, a. 1. ind. act. verbi οἰκτείρω, *misereor*. Th. οἶκτος, *misericordia*.

'Ὠκτίσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi οἰκτίζω, *misereor* ; f. ίσω, p. ὤκτικα. Th. οἶκτος, *misericordia*.

'Ὠκυδρόμος, ε, ὁ ϛ ἡ, *velociter per mare currens* : ex ὠκὺς, *velox*, et ἅλς, *mare*.

'Ὠκυδόης, ε, ὁ, *citatus in clamore* : ὠκυδόαι, *celeres in pugnâ* : ex ὠκὺς, et βοή.

'Ὠκυδρόμος, ε, ὁ ϛ ἡ, *celeriter feri- ens, pernix* : ex ὠκὺς, et βάλλω.

'Ὠκυδίνατος, ε, ὁ ϛ ἡ, Dor. pro

'Ὠκυδίνητος, ε, ὁ ϛ ἡ, *velociter se movens, velox* : ex ὠκὺς, *celer*, et δινητὸς, *volubilis*, quod à δινέω, *verto*. Th. δίνη, *vortex*.

'Ὠκύδρομος, ε, ὁ ϛ ἡ, *qui velociter currit* : ex ὠκὺς, et δρομέω.

'Ὠκυεπὴς, ἰος, ὁ ϛ ἡ, *celeriter lo- quens* : ex ὠκὺς, et ἔπος.

'Ὠκύθοος, ε, ὁ ϛ ἡ, *cursu celer* : à θοὸς.

'Ὠκυλλχεῖν, ας, ον, *celeriter pari-*

ent, seu *celerem, facilem partum efficiens*: ex ὠκὺς, et λοχεύω.

Ὠκυμόλῳ, ὁ ϟ ἡ, *qui citò graditur*: à μολέω.

Ὠκύμορος, ν, ὁ ϟ ἡ, *qui subitò fato abripitur; brevis ævi*; item *subitam mortem afferens*: ex ὠκὺς, velox, et μοῖρα, ας, ἡ, *fatum*.

Ὠκυμορώτατος, superl. ab ὠκύμορος, quod vide.

Ὠκύνω, *accelero, festino*: ab ὠκὺς.

Ὠκυπόρη, ἡ, nomen mulieris: et

Ὠκυπόρης, ν, ὁ ϟ ἡ, *celeriter volans*: ex ὠκὺς, velox, et πέτομαι, volo, -as.

Ὠκύπλοος, ν, ὁ ϟ ἡ, *celeriter navigans*.

Ὠκύποδος, ων, οἱ, *velocipedes*: ab ὠκύπους.

Ὠκυτρόχω, *celeriter curro, celer sum pedibus*: ab

Ὠκυπόδης, ν, ὁ, *pedibus celer*: ab ὠκὺς πούς.

Ὠκύποινος, ν, ὁ ϟ ἡ, *qui cito punit* vel *ulciscitur*: ex ὠκὺς, et ποινὴ.

Ὠκύπτερος, ν, ὁ ϟ ἡ, *velox*, dat. pl. Ion. ὠκυπτέροισι. ex ὠκὺς, *celer*, et πτέρον, *transeo*.

Ὠκύπους, οδος, ὁ ϟ ἡ, *pedibus celer*: ex ὠκὺς, *celer*, et πούς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ὠκύπτερες, ν, ὁ ϟ ἡ, *celeres habens alas*: ex ὠκὺς, et πτερὸν.

Ὠκυρόη, ης, ἡ, nom. mulieris: ab

Ὠκύροος, ν, ὁ ϟ ἡ, *celeriter fluens*: ex ὠκὺς, *velox*, et ῥέω, *fluo*.

Ὠκύρροος, ν, ὁ ϟ ἡ, idem quod præced. et ex iisd.

Ὠ ΚΥ Σ, ἰος, ὐ. et in f. g. ὠκεῖα, in n. gen. ὠκὺ, *velox, celer*; in comp. ὠκύτερος, et ὠκίων, superl. ὠκύτατος.

Ὠκύτης, ητος, ἡ, Dor. pro

Ὠκύτης, ητος, ἡ, *celeritas, velocitas*. Th. ὠκὺς, *celer*.

Ὠκύτερος, *celerior*, et in superl. ὠκύτατος. ab ὠκὺς; quod vide.

Ὠκύτοκον, ν, τὸ, *partus celer, facile puerperium*: ab

Ὠκυτόκος, ν, ὁ ϟ ἡ, *citò pariens*: *partum accelerans*: ex ὠκὺς, *velox*, et τίκτω, *partus*. Th. τίκτω *pario*; p. m. τέτοκα.

Ὤλα, *perii*, perf. m. verbi ὄλλυμι, *pereo*; f. ὀλέσω, p. ἄλεκα, perf. m. ὤλα, et Att. ὄλωλα.

Ὤλαξ, Dor. pro αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus*.

Ὠ Ἄλφος, Dor. pro ὁ ἄλφος.

ΩΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, *cubitus, brachium*, *ULNA*. Dicitur et ὠλὴν, ἴνος, quasi ab ὠλλὰς.

Ὠλεσίθυμος, ν, ὁ ϟ ἡ, *animo perniciem afferens*: ex ὄλλυμι, et θυμὸς.

Ὠλεσίκαρπος, ν, ὁ ϟ ἡ, *fructum perdens*: ex ὄλλυμι, et καρπὸς.

Ὠλεσίοικος, ν, ὁ ϟ ἡ, *domûs* seu *domuum perditor, familiæ pestis*: ex ὄλλυμι, et οἶκος.

Ὤλετο, *periit*: 3. sing. a. 2. m. verbi ὄλλυμι, *perdo*; f. ὀλέσω, p. ὤλεκα, p. med. ὤλα, a. 2. m. ὠλόμην, ν, στο.

Ὦ Ὀλείθρε, Dor, pro ὦ ὀλοὸν θρέμ, *ô infernue*

Ὠλὴν, ἴνος, ἡ, idem quod ὠλένη.

Ὦ Ὄλλος, pro ὁ ἄλλος, *alius*.

Ὠλλὰς, ἀ, ὁ, *curvatura brachii*.

Ὠλὴξ, κὸς, acc. ὦλκα, ἡ, *sulcus*.

Ὠλοκάστωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω, *totum comburo*, quod in quibusdam sacrificiis fieri solebat: f. ώσω, p. ὡλοκάυτωκα. quod ex ὅλος, *totus*, et καίω, *comburo*; f. καύσω.

Ὠλοφύρετο, 3. sing. imperf. m. verbi ὀλοφύρομαι, *lamentor*; f. m. ὀλοφυρούμαι.

Ὠμάρτυν, Ion. et Dor. pro ὠμάρτυν, imperf. act. verbi ὠμάρτεω, *sequor*.

Ὠμάρτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὠμαρτέω, *sequor*; f. ήσω. Th. ἁμαρτὴ, *simul*, idem quod ὁμὰ.

Ὠμαχθὴς, ίος, ὁ ϟ ἡ, *humeris gravis, humeros suo pondere premens*: ex ὦμος, et ἄχθος.

Ὦμον, *simus*, 1. pl. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum*, in sub. ὦ, ἦς, ἦ.

Ὦμες, *simus*, Dor. pro ὦμεν, 1. pl. sub. ab εἰμὶ, *sum*.

Ὠμάλευρα, ὰ, *farina hordeacea*, ὠμὰ λύειν, etiam separatim dicitur.

Ὤμην, *putabam*, imperf. m. verbi οἶμαι, vel οἴομαι, *puto*. Th. οἶω, idem.

Ὠμηστὴς, ᾶ, ὁ ϟ ἡ, *qui cruda edit*; *crudelis*: ex ὠμὸς, *crudus*, et ἔδω, vel ἰσθίω, *edo*.

Ὠμία, ας, ἡ, *extensura*, quasi *ala*, vel *humerulus*.

Ὠμαῖος, αία, αῖον, *qui est in humeris*: ab

Ὠμος, ν, ὄ, *qui est humeris repandis et amplis*.

Ὠμίλει, 3. sing. imperf. act. verbi ὁμιλέω, *colloquor*, cum dat. f. ήσω, p. ὡμίληκα. Th. ὅμιλος, ν, ὁ, *turba*.

Ὠμίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

ΩΜΙ'ΛΛΑ, ας, ἡ, *ludus nucum*.

Ὠμίλων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ὁμιλέω. Vide ὠμίλει.

Ὦμιον, ν, τὸ, *humerulus*.

Ὠμοβοὶη, ης, ἡ, *cruda pellis bovis*.

Ὠμοβοὶς, ία, ιον, et

Ὠμόβοος, ία, Ion. ίη, ιον, idem quod

Ὠμοβόϊνος, ίνη, ινον, *ex crudâ bovis pelle factus*: ex ὠμὸς, *crudus*, et βοῦς, *bos*.

Ὠμοβόρος, ν, ὁ ϟ ἡ, *cruditorax*: ex ὠμὸς *crudus*, et βορὰ, ᾶς, ἡ, *esca*.

Ὠμοβορογραϊκάτης, ν, ὁ, *super crudè vorata ambulans*.

Ὠμοβρὼς, ῶτος, ὁ, *crudivorus*: ex ὠμὸς, et βιβρώσκω.

Ὠμόβρωτος, ν, ὁ ϟ ἡ, *qui crudus comeditur*: ex iisd.

Ὠμεβύρσινος, ίνη, νον, *è crudo corio bovino factus*: ab

Ὠμοβύρσος, ν, ὁ ϟ ἡ, idem: ex ὠμὸς, et βύρσα.

Ὠμογέρων, *cui viridus et crudus est senectus*; *cui, licet seni, caput non est canum*: ex ὠμὸς, *crudus*, et γέρων, οντος, ὁ, *senex*.

Ὠμοδακὴς, ίος, ὁ ϟ ἡ, *valdè mordens, acerbus*: ex ὠμὸς, et δάκνω.

Ὠμοδέρτος, ν, ὁ ϟ ἡ, *qui nondum maturus decerpitur*; unde de *virgine, quæ ante nuptias vel etiam nuptialem per vim stuprata*: et ὠμὸς, et δέρω.

Ὠμοπόνια, *cruda pone*, fut. ήσω. ex ὠμὸς, *crudus*, et τίθημι, *pono*.

Ὠμοθέτησαν, *cruda posuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. præced verbi.

Ὠμόθυμος, ὁ ϟ ἡ, *crudelis*: ἀ ὠμὸς μῆς.

Ὦμοι, *heu*, interjectio, pro ὤμοι *hoi mihi*, vox dolentis.

Ὤμοις, et ὄμοισι, dat. plur. ab ὦμος, ν, ὁ, *humerus*.

Ὠμοιώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὁμοιόω, *assimilo*, quod vide, f. ώσω.

Ὤμοκα. et Att. ὠμόκαμα, *juravi*, perf. act. verbi ὄμνυμι, *juro*; f. ομοῦμαι.

Ὠμοκρατὴς, ίος, ὁ ϟ ἡ, *qui valida robustisque humeris est, fortis*: ex ὦμος, et κράτος.

Ὠμόλινον, ν, τὸ, *crudarium*. Gloss. id est, ὠμὸν λίνον, *linum crudum nondum curatum*.

Ὠμολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ὠμολόγηται, 3. sing. perf. pass. verbi ὁμολογέω, *confiteor*; fut. ήσω, ὠμολόγημαι, quod ex ὁμὸς, *simili*, et λέγω, *dico*, p. m. λέλεγμαι.

Ὠμοπλάται, ῶν, αἱ, *scapulæ*, *partes humeri posteriores*: ex ὦμος et πλάτη.

Ὠμοξέσε, ας, ε, *abtersi*; *imperat. inussi*. a. 1. ind. act. ὠμοξέσαμεν, ατο, idem, a. 1. ind. m. ὠμοξεσάμην, idem, p. ind. act. ab ὠμόξυγμαι.

ΩΜΟΣ, ν, ὁ, *humerus*: qu. ἀ οἶσι, *fero*; humeris enim ferimus onera.

ΩΜΟ'Σ, ὴ, ὸν, *crudus*; *immitis, sævus*.

Ὤμοσα, ας, ε, *juravi*, a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, seu ὁμόω, *juro*; fut. όσω, p. ὄμοκα.

Ὠμοσπάραστος, ν, ὁ ϟ ἡ, *qui crudus adhuc discerpitur et laniatur*: ex ὠμὸς, et σπαράσσω.

Ὠμότης, ητος, ἡ, *cruditas*; *crudelitas*: ab ὠμὸς.

Ὠμοταίω, -ῶ, *fatum immaturum pario, abortum facio*: ab

Ὠμοτόκος, ν, ὁ ϟ ἡ, *crudum partus edens*; *cum magno dolore pariens*. ex ὠμὸς, *crudus*, et τόκος, *partus*. Th. τίκτω, *pario*, p. m. τέτοκα.

Ὠμοτοκία, -ῶ, f. ήσω, *crudum et immaturum seco*: ab

Ὠμότοκος, ν, ὁ ϟ ἡ, *qui*, *crudus* seu *immaturus*, *sectus* vel *cæsus* fuit.

Ὠμοτράφανος, ν, ὁ, *crudelis tyrannus*.

Ὠμόφαγος, ν, ὁ ϟ ἡ, *cruditorax*. dat. pl. Ion. ὠμοφάγοισι. Ex ὠμὸς *crudus*, et φάγω, *comedo*.

Ὠμόφρων, ονος, ὁ ϟ ἡ, *crudelis*: ὁ φρὴν.

Ὤμωξα, ας, ε, *plorari*, a. 1. ind. act. verbi οἰμώζω, *plore*; f. ξω. Th. οἴ, *hei*.

Ὢν, ὖσα, ὄν, et Æol. ὤων, ὦσα, ὤν, (undè πᾶσις.) *ENS*, præs. part. a. εἰμὶ, *sum*.

Ὤν, gen. pl. ab ὁ, *qui*. Sed

'Ων, pro οὖν, *ergo*, Dor.

Ὠνάσθην, Dor. pro ὠνήθην, a. 1. s. ab ὄνημι, *juvo*, *prosum*.

Ὀνάσιμον, ος, τὸ, *lucrifici* vel *dexi*, per Sync. pro ὠνησάμην, a. 1. verbi ὄνημι, *prosum* ; *vituperor* ; ήσω, a. 1. ὄνησα. Alii volunt esse perf. m. verbi ὄνημι, seu ὀνάμαι, s. ab ὄνημι.

Ὢν ναξ, Poët. pro ὦ ἄνα, vel ὦ ξ, *o rex*. Sic ὦ ναυσα, pro ὦ ἄνασσα, *o regina*.

Ὤνασσα, Dor. pro ἄνησα, a. 1. ab ι, *juvo*, *prosum*.

Ὠνείδιζον, imperf. act. verbi ὀνειδίζω, *exprobro convitior* ; fut. ίσω, p. ίσμαι. Th. ὀνειδος, ἐος, τὸν *probrum*.

'Ὠνείδισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ιδω.

'Ὠνειροπόλων, imperf. act. verbi ονοπολέω, *in somniorum interpretione versor*, quod ex ὄνειρος, υ, ὁ, m quod ὄναρ, τὸ, *somnium*, et πόλος, *verso*.

'Ὤνεκα, Dor. adv. pro οὕνεκα.

'Ὢ 'νημος, Dor. pro ὁ ἀνυμος, *vens*.

'ΩΝΕ'ΟΜΑΙ, -ᾶμαι, *emo*, *mercor* : t. med. ὠνήσομαι, perf. pass. ὀνη-, a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο.

'Ὠνῆ, 2. sing. ind. vel sub. med. ccedentis verbi.

'Ὠνὴ, ῆς, ἡ, *emptio* ; idem ac ὠνή-, ab ὠνέω, *emo*.

'Ὢ 'νὴρ, Ion. et Dor. pro ὁ ἀνὴρ.

'Ὤνησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

'Ὀνήσατο, 3. sing. a. 1. m. vel verbi ὄνημι, *juvo* ; f. ὀνήσω, vel verbi νάμαι, *emo*.

'Ὠνητὸς, ἡ, ὸν, *emptus* ; item *reemptio* : à 2. sing. p. pass. verbi νάμαι, *emo*.

'Ὠνήσω, 2. sing. a. 1. m. vel verbi ημι, *juvo* ; f. ὀνήσω, a. 1. m. ὠνήμην, ω, ατο, vel verbi ὠνέομαι.

'Ὠνητέος, ία, έον, *emendus* : verbale b ὠνέομαι.

'Ὠνητὴς, ῆ, ὁ, *emptor* : à 3. sing. p. ασε. verbi ὠνέομαι, *emo*.

'Ὠνητέω, -ῶ, *emere cupio* : ab ὠνητὸς.

'Ὠνητο, *lucrifecerat* : vel est 3. ing. imperf. pass. verbi ὄνημι, ab ημι, *juvo*, *prosum* : vel est 3. sing. lusq. p. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*.

'Ὠνητὸς, ὴ, ὸν, *emptus* ; item *venalis* : à 3. pers. sing. perf. pass. rbi ὠνέομαι, *emo*, *mercor*.

'Ὢ 'νθρωπε, Ion. et Dor. pro ω ἄνθρωπε, sic ὦ 'νθρωποι, pro οἱ ἄνθρωποι.

'Ὠνὶς, ὶ, ὁ ϛ ἡ, et ὠνὶς, ἰα, ον, *venalis* : ab ὠνέομαι, *emo*.

'Ὄνομα, ατος, τὸ, Dor. pro ὄνομα, nomen.

'Ὠνομάδαται, *nominati sunt* : Ion. pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ὀνομάζω, *nomino* ; f. άσω, p. ώνομασμαι, p. pass. ὠνόμασμαι, σαι, σται.

'Ὠνόμαζον, imperf. act. et

'Ὀνόμασα, ας, ε, *nominavi* : a. 1. ind. act. et

'Ὠνομάσθην, ας, η, *nominatus sum* : aor. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

'Ὠνος, υ, ὁ, *pretium*, *quod emptor pependit venditori pro re, quam emit* ; *emptio* ; *merx ipsa*.

'Ὠνοχόει, *propinabat* : 3. sing. imperf. act. verbi ὠνοχοέω, *vinum infundo*. (imperf. ὠνοχόεον, -εον), quod ex οἶνος, υ, ὁ, *vinum*, et χέω, *fundo*.

'Ὢ 'ξ, Dor. pro ὁ ὀξ.

'Ὤξα, *aperui* ; a. 1. ind. act. verbi οἴγω.

'Ὤλμην, imperf. m. verbi οἶμαι, *puto* : f. m. οἰήσομαι, p. pass. ᾠημαι.

'Ὤοντο, 3. pl. imperf. med. verbi ejusdem.

'ΩΟΝ, υ, τὸ, *superior domûs pars*. Sed

'ΩΟ'Ν, οὔ, τὸ, *OVUM*, idque *avium*, *piscium*, *serpentium* et *similium*.

'ΩΟ'Π, ὠὼπ, ὠὼπ, *acclamationes nauticæ*. Angl. HO UP.

'Ὠοτοκέω, -ῶ, *ovum pario* : et

'Ὠοτοκὶς, ας, ἡ, *ovi partio*, seu *generatio* : ab

'Ὠοτόκος, ὁ, ἡ, *ovipara* : ex ὠὸν, et τίκτω, à p. m. verbi τέκτω.

'Ὠοτοκοῦσιν, *ova pariunt* ; 3. pl. ind. act. verbi ὠοτοκέω, q. v.

'Ὤπα, acc. sing. ab ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

'Ὤπασσε, et ὄπασσε, *dedit* : 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὀπάζω, *præbeo* : item *insequor* ; f. άσω.

'Ὠπάομαι, *video* : sæpe apud Oppian. hinc ὠπάσσατο, a. 1. infin. m. ab ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

'Ὤπῃ, Dor. pro οὗπερ, *ubi*.

'Ὠπαὶ, αἱ, τὰ, ὀφρύδια, *supercilia* ; quia super ὄμματα. Hesych.

'Ὢ 'πιμελητὰ, Dor. pro ὦ ἐπιμεληταὶ, *o curator*.

'Ὠπλὴ, ῆς, ἡ, *ictus qui fit manu* ; manus enim est naturale ὅπλον. Hesych.

'Ὡπλισμένα, *armata* ; neut. pl. p. part. pass. verbi ὁπλίζω, *armo*.

'Ὢ 'πόλλων, Dor. pro ὁ Ἀπόλλων.

'Ὢ 'πόλλι, Dor. pro ὦ πόλλον.

'Ὄπτασι, 3. sing. p. pass. verbi ὄπτομαι, *video* ; f. m. ὄψομαι, p. pass. ὄμμαι.

'Ὤπτησαν, ας, ε, et in 3. pl. ὄπτησαν, *assarunt* ; a. 1. ind. act. verbi πτάω, *torreo*, *asso*, f. ήσω.

'ΩΡΑ, ας, ἡ, *tempus* ; item *HORA* ; *pulchritudo*, *venustas* ; *Dea pulchritudinis* ; ὥρα κεκραμένος, *qui temperatam pulchritudine formam habet* ; *formosus*. Est et

'Ὥρα, *respiciebat* : 3. sing. imperf. act. ὥρων, -ων, -ας, -ας, -α, -α, verbi ὁράω, *video*.

'ΩΡΑ, ας, ἡ, *cura*.

'Ὡραΐζω, f. ίσω, *decoro*, *venustè*, *venustate concilio*, *orno* ; ferè in *deteriorem* partem de *nimio cultu* : item *maturum facio* : ὥρα.

'Ὡραῖος, αία, αῖον, *tempestivus* ; *qui est formâ pulchra*, *festivus* ; *æstivus*. Th. ὥρα.

'Ὡραίτατος, superl. à præced.

'Ὡραιότης, ητος, ἡ, *tempestivitas*, *maturitas* ; item *pulchritudo* ; ab ὡραῖος.

'Ὡραίσει, Æol. pro ὡραΐζει, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὡραΐζω.

'Ὡραϊσμὸς, ὁ, ὁ, *ornatus exquisitior ad venustatem formæ ostentandam* ; *ornamentum* ; *pulchritudo* ; à ὡραΐζω.

'Ὡρανῶ. Vide in

'Ὡρανὸς, Dor. pro οὐρανὸς· ὡρανῶ, gen. Æol. et Dor. pro οὐρανοῦ.

'Ὢ 'ρατος, Dor. pro ὁ Ἄρατος, *Aratus*.

'Ὢ 'ργείος, Dor. pro ὁ Ἀργεῖος.

'Ὠργίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀργίζομαι, *irascor* ; hoc ab ὀργίζω, *facio irasci* : f. ίσω, p. ὠργισμαι. Th. ὀργὴ, *ira*.

'Ὠρείθυια, ας, ἡ, *ORITHYIA*, regina Amazonum.

'Ὠρέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ὀρέγω, f. ξω, p. ὤρεγμαι, aor. 1. pass. ὠρέχθην.

'Ὤρεον, *videbam* ; imperf. act. ab ὁράω, Ion. pro ὁρόω, *video*.

'Ὤρεις, ἰδι, pro ὄμεις (vid. seq.) *uxores*. Sed ὄρεις, οἱ, *turres* ; item *curatores*.

'Ὤρεσι, *uxoribus* ; dat. plur. Ion. pro ὄρεσι· ab ὄαρ, ὄαρος, ἡ, *uxor* ; in pl. ὄαρες, et contractè ὄρες.

'Ὠρέω, -ῶ, f. ήσω, *curo* ; ab ὥρα, *cura* ; item *custodio* ; ab ὄρος, *custos*.

'Ὥρη, ης, Ion. pro ὥρα, ας, ἡ, *hora*, *tempus* : dat. ὥρῃ, Ion.

'Ὠθεῖζε, 3. sing. imperf. act. et

'Ὠθεῖσκε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὠθεΐζω, *dilucule venio* ; imperf. ὠθεΐζον, f. ίσω, p. ὠθεῖσμαι. Th. ὄθος, ου, ὁ, *diluculum*.

'Ὠθόδην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀθόω, *erigo*. Th. ὀθὸς.

'Ὠρύγατο, 3. sing. imperf. pass. et

'Ὠρύγατο, *certabant*, *porrigebantur* : 3. pl imperf. pass. ab ὀρύγνυμι, -ύμαι. Th. ὀρύσσω, *porrigo* ; f. ξω, p. χα.

'Ὡραῖος, ὁ, ὁν, *tempestivus* ; *florens ætate*. Th. ὥρα, *tempus*.

'Ὡραιος, ίμη, ιμον, vel ος, ὁ ϛ ἡ, *maturus*. Th. idem.

'Ὠρίνε, *concitavit* ; a. 1. ind. act. ρίνετο, *commovebatur* : 3. sing. imperf. pass. verbi ὀρίνω. Th. ὄρω, *excito*.

'Ὡριος, ια, ον, vel ος, ὁ ϛ ἡ, *tempestivus* ; *maturus* ; *venustus* ; *certo tempore factus* : ὡρίαι τελεταὶ, *solemnitates*, *quæ quotannis certo statoque tempore celebrantur*. Th. ὥρα, *tempus*.

'Ὡρίσατο, 3. sing. a. 1. m. et

'Ὡρισμένος, η, ον, p. part. pass. verbi ὁρίζω, *definio* ; f. ίσω, a. 1. ὥρισα, ας, ε, perf. ὥρικα. Th. ὄρος, ου, ὁ, *terminus*.

'Ὢ 'ρχηστὰ, Dor. pro ὁ ὀρχηστὸς, *ludius*.

'ΩΡΙ'ΩΝ, ωνος, ὁ, *ORION* ; signum cœleste : At

'Ὠρίων, nomen avis.

'Ὠρμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὁρμάω, *juro* ; quod vide.

Ὡρμήθη, Dor. pro ὁρμήθη, *cum impetu fecit*: 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ὁρμάομαι. Th. ὁρμή, *impetus*.

Ὥρμαινε, *agitaret*: 3. sing. Imperf. act. verbi ὁρμαίνω, *ruo*: f. ινῶ, p. ὥρμηγμαι· ab eod. Th.

Ὥρκτο, *motus est*: 3. sing. imperf. pass. verbi ὄρνυμι, *impetu fero*: f. ὄρσω, à præced. Th.

Ὥρμιον, Ion. pro ὥρμουν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ὁρμέω, vel ὁρμάω. ab eod. Th.

Ὥρμος, per Sync. pro ὠρμημένος, *concitatus*: p. part. pass. ab ὁρμάω· et

Ὥρμην, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁρμαίνω, *ruo*.

Ὥρμησα, ας, ε, et in 3. pl. ὥρμησαν, a. 1. ind. act. et

Ὡρμήθην, 3. pl. imperf. pass. verbi ὁρμάω, *cum impetu feror*. Th. ὁρμή, *impetus*.

Ὦ Ὄρνις, Dor. pro οἱ ὄρνιτες, *agui*.

Ὤρνυτο, *ruebat*: 3. sing. imperf. m. verbi ὄρνυμι, *excito*. Th. ὄρω, *excito*.

Ὡρογράφος, υ, ὁ, *annalium scriptor, qui describit quid quoque anno evenerit*: ex ὥρα, et γράφω.

Ὡρολόγιον, ιου, τὸ, *HOROLOGIUM*: ex ὥρα, et λέγω, à λέγω, q. d. *horae indicans*.

Ὥρορε, per Metath. pro ὄρορε, p. m. Att. pro ὦρα, verbi ὄρω, *excito*.

Ὥρος, υ, ὁ, *annus; tempus; nox*: ab ὥρα.

Ὦρος, ους, τὸ, Dor. pro οὖρος, ους, τὸ, Ion. pro ὄρος, *mons*.

Ὡροσκόπος, υ, ὁ, *qui horas observat; qui natalem alicujus horam considerat, atque inde futura praedicit*: ex ὥρα, et σκοπέω.

Ὥρσα, ας, ε, *concitavi*: a. 1. ind. act. verbi ὄρω, *excito*; f. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.

Ὦρτ', pro ὦρτο, *concitatus erat*: 3. sing. plusq. p. pass. ὄρνυμι, σο, το, verbi ὄρω, *concito*; f. ὀρῶ, p. ὄρωκα.

Ὠρύγιον, ας, ε, a. 2. ind. act. verbi ὀρύσσω, vel -ττω, *fodio*; f. ξω.

Ὠρυγμός, οῦ, ὁ, idem quod

Ὠρυθμός, οῦ, ὁ, *ululatus; mugitus*. Th. ὠρύω, *ululo*.

Ὤρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρύσσω.

Ὠρυόμενος, præs. part. m. ab ὠρύω, *rugio*.

Ὤρυχται, et Att. ὀρωρύχαται, Ion. pro ὠρυγμένοι εἰσί, 3. pl. p. pass. verbi ὀρύσσω, *fodio*; f. ξω, p. ὄρυχα.

Ὠ ΡΥΓΩ, et ὠρύομαι, *ululo, rugio*; f. ὑσω, p. ὤρυμα, a. 1. ὤρυσα. Hinc ὠρυτής, οῦ, *feræ* dicuntur, quarum clamor est horribilis: à sono fictum.

Ὠρύομαι, ατος, τὸ, *rugitus*: à præced.

Ὦ Ὀρχαῖος, Dor. pro ὁ ἀρχαῖος, *ille antiquus*.

Ὠρχεῖσθε, 2. pl. imperf. m. et

Ὠρχοῦντο, Ion. seu Dor. pro ὠρχεῖτο, 3. pl. imperf. m. verbi ὀρχέομαι, -εῖσαι, *salto* f. m. ὀρχήσομαι.

Ὠρχήσασθε, 2. pl. a. 1. m. ὀρχήσασθαι ejusd.

Ὠρχησμός, per Sync. pro ὁ ἀρχήμενος, *incipiens*: ab ἔρχομαι. Th. ἀρχή, *initium*.

Ὠρώρειν, *excitatus eram*: plusq. p. med. verbi ὄρω, *excito*; f. ὀρῶ, p. m. ὄρωκα, et Att. ὀρώρα.

Ὠρωρέϊχατο, *porrecti erant*: Ion. pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ὀρέγω, *porrigo*; f. ξω, p. ὄρεχα, et Att. ὀρώρεχα, in pass. ὄρεγμαι, Att. ὀρώρεγμαι, in plusq. p. pass. ὠρωρέχμην, ξο, κτο.

Ὠρωρέχην, *porrexeram me*: plusq. p. act. Att. verbi ejusd. et eodem modo formatum.

Ὠρώρυκτο, Ion. et Att. pro ὄρυκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὀρύσσω, f. ξω, *fodio*.

Ὠρωρίκειν, *foederam*: plusq. p. Att. ejusd. verbi.

Ὡς, particula varios habens usus: à ὅς· est enim ὅν τρόπον, *quemadmodum*. valet ut, *sicut, tanquam, perinde ac si*; in compar. *ut quemadmodum*; item *circiter, ferè; postquam*; *adeò ut; utinam*; *quòm, quantùm*; *quandoquidem, quare, idcirco, atqui*; *alioqui*; Att. pro πρὸς, *ad*, cum acc. Ὡς οἴκιον, *ut ita dicam*, abundat. ut ὡς ἀληθῶς *verò, reverà, ὡσεὶ, velut, ὥσπερ, sicut*. ἅτε, *adeò ut*. ὥστε, *ut, ἀτinam*. καθάπερ, *velut, sicut*. ἕως, *dum, neque dum*. τέως, *tamdiu*.

Ὡς, *sic, ita*: à ὁ vel ὅς, pro αὐτὸς; est enim αὐτὸν τρόπον, *ὡσαύτως*.

Ὦς, ὠτὸς, τὸ, Dor. pro οὖς, *auris*.

Ὦσα, ας, ε, *impuli*: a. 1. ind. act. verbi ὠθέω, *pello*; f. ὠθήσω, et ὦσω, a. 1. infin. ὦσαι, p. pass. ὦσμαι, Att. ἴωσμαι.

Ὦσαι, a. 1. inf. act. ὦσαιτ', pro ὦσαιτο, *repelleret*: 3. sing. a. 1. opt. m. verbi ejusd. Sed ὦσαι, pro οἶσαι, a. 1. inf. ab οἶω, *fero*.

Ὠσάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. verbi ὠθέω, vel ὄθω, f. ὄσω, a. 1. ωσα.

Ὦσαν, *repulerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ὠσανεὶ, *quasi*: pro ὡσεὶ. Th. ὡς.

Ὠσαννὰ, Hebr. *serva quaeso, felicem successum tribue*: ὡσαννὰ τῷ υἱῷ, pro σῶσον οὖν τὸν υἱὸν, more Hebræo.

Ὦσεν, *impulit*: Ion. pro ὦσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω.

Ὡσεύτως, *eodem modo*: adv. ex ὡς, *sicut*, et αὐτὸς, *ipse*.

Ὠσθέων, Dor. pro ὄζων, *redolebat*: 3. sing. imperf. ab ὄζω, *oleo*.

Ὦσι, *pepulit*: 3. sing. a. 1. ὦσα, quod vide.

Ὡσεὶ, *perinde, tanquam, circiter, fermè*: ex ὡς, *sicut*, et εἰ, *tanquam*.

Ὡσηὲ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *servavit*.

Ὠσθείς, εῖσα, ὲν, *pulsus*; a. 1. part. pass. et

Ὠσθήναι, a. 1. infin. pass. ab ὠθέω, *pello*; f. ὠσθήσω.

Ὦσι, *sint*: 3. pl. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ὦσι, *miserint*; 3. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵημι, *mitto*; f. ἥσω, a. 2. ἧν.

Ὠσὶ, *auribus*; dat. pl. ab ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖς, ὠτὸς, idem.

Ὦσμαι, et Att. ἴωσμαι, p. pass. verbi ὠθέω, f. ὠθήσω, p. -σμαι, p. part. pass. ὠσμένος, a. 1. pass. ὤσθην, a. 1. part. pass. ὠσθείς.

Ὠσμένος, *pulsus*; perf. part. pass. ab eod. verbo.

Ὥσπερ, *sicut*; adv. ex ὡς, et πὲρ.

Ὥσπερεὶ, adv. *ferme, tanquam*. ex præced. et ἐὶ.

Ὥσπερεὶ, adv. *tanquam si, perinde ac si*: ex præced. et εἰ.

Ὥσπερεὶ, adv. *velut, quasi*: ex ὥσπερ, et εἰ.

Ὥστε, *ut, ita, adeò ut, utque; quamobrem, itaque; utpote, quippe, quòd*: ex ὡς, et τε.

Ὦστις, ινος, ὁ, *impulsor, qui trudit*. ab ὤθω, vid. ὠθέω.

Ὠστοῖ, Att. pro ὠσθῇ, 3. sing. fut. 1. med. verbi seq.

Ὠστίζω, *trudo*; f. ίσω, et Att. ττω. Th. ὠθέω, idem.

Ὠ Ὀστοφύλαξ, Dor. pro ὁ ἀρχιφύλαξ, *custodiae*.

Ὠσφρήθη, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὀσφραίνομαι, *olfacio*; f. ὀσφρήσομαι, p. pass. ὀσφράσμαι.

Ὠσχος, υ, ὁ, et ὦσχα, ας, ἡ ramus *novellus*: ab ὄσχος.

Ὠσχοφόρια, ων, τὰ, et -ία, ας, ἡ, *gestatio ramorum*: festum Atheniense: ex præced. et φέρω.

Ὦσω, *pellam*; f. 1. act. verbi ὠθέω, *pello*; f. ὄσω, tanq. ab ὄθω.

Ὦτα, *aures*; nom. et acc. pl. ab οὖς, ὠτος, τὸ, *auris*. Th. ὠσὶ, idem.

Ὠτάγρα, ας, ἡ, *instrumentum quo aures torquentur, auricularia forcipes*: ex ὠτὸς, et ἄγρα.

Ὠτακουστής, ἡ, ἐσ, *auribus captus, quae dicuntur*: ab

Ὠτακουστὴς, οῦ, ὁ, *delator, auricularius explorator*. Gl. *qui ἀπ' ἀκοῆς* dicuntur. Delatores enim principum ἀπ' ἀκοῆς dicuntur, quia sunt ex auribus.

Ὠτάλγια, -ῶ, *dolco auribus*: ab ὠτὸς, et ἀλγέω.

Ὦ Ὦτᾶν, *ὁ amice, heus bone vir*; pro ὦ ἑτᾶν, voc. Dor. pro ἑταῖρε, ου, ὁ, *socius, amicus*.

Ὠτάριον, ου, τὸ, *auricula, auris veneris; ostreum quoddam Aelian.* ab *auriculae* similitudine: ab ὠτὸς, *auris*. Th. οὖς, idem.

Ὠτᾳδὲς, ους, ὲος, *auricularis, auritus*: ab eod.

Ὦτε, Poët. pro ὅτε, *cum, quum*.

Ὠτεγχέτης, ου, ὁ, *auricularis clyster*: instrumentum quo in aures ἐγχύεται. Th. χέω, *fundo*.

Ὠτειλὴ, ῆς, ἡ, *vulnus*: ab ὠτὸς *vulnero*.

Ὦτερος, vel ὁ ἕτερος, Dor. pro ἕτερος, *alter*.

Ὠτικὸς, ἡ, ὸν, *auricularis*: ab ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖς, idem.

Ὠτίον, τὸ, *auricula*; item *auri-* diminin. ab eod.

Ὠτίς, ῖδος, ἡ, *avis tarda*, Gl. quia auritas, ab eod.

Ὠτός, gen. sing. ab οὖς, *auris*.

Ὦτος, ου, sive ὠτὸς, ὁ, *OTUS*, vis nycticoraci similis: ab auritus plumeis sic dicta; item Meaph. *homo fatuus*. Est etiam.

Ὦτος, ου, ὁ, *OTUS*, nomen propr.

Ὠτότμητος, ου, ὁ ἡ ὁ, *auribus mutilus*: ex οὖς, et τέμνω.

Ὠτρυνον, ας, ε, imperf. vel a. 2. erbi ὀτρύνω, *incito*; fut. υνῶ, p. ὤτρυκα, a. 1. ὄτρυνα, ας, ε.

Ὠτώεις, ώεσσα, ωεν, *auritus*; *ansatus*, *ansas habens*: et

Ὦτων, gen pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖς, idem.

Ὠτὸς, Ion. pro ὁ αὐτὸς.

Ὠφὸζ, *locus auro optimo abundans*. Jer. x. 9.

Ὤφελλον, imperf. et a. 2. ἄφελον, *debui*: ab ὀφείλω, f. ὀφλήσω, p. ὠφείληκα.

Ὤφελον, plusq. p. act. verbi ὄφλω, *ideo*: f. ὀφλήσω, p. ὤφλα.

Ὠφελὶς, nomen loci, *vel* regionis uriferæ.

Ὠφέλεια, nom. ab ὠφελὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *utilis*. Th. ὠφελία.

Ὠφελείτης, 2. plur. ind. vel imperat. præs. verbi

ΩΦΕΛΕΩ, -ῶ, *juvo, prosum*; *mihi de aliquo mereor*: cum acc. rpiùs absolutè; f. ὠφελήσω, a. 1. ὠφέλησα, p. ὠφέληκα, præs. pass. ὠφελέομαι, -έομαι, *juvor, prodest mihi*; a. 1. pass. ὠφελήθην, ης, η, *percepi commodum*: a. 1. sub. pass. ὠφεληθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. part. pass. ὠφεληθείς, είσα, έν, *adjutus, a, um*.

Ὠφεληθῇς, sing. a. 1. sub. pass. à præced.

Ὤφελμα, ατος, τὸ, *adjumentum, emolumentum*; a. 1. sing. p. pass. ejusd. verbi.

Ὠφέλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ὠφελήσαμι, ας, ε, a. 1. Æol. opt. verbi ὠφελέω.

Ὠφέλησις, εως, ἡ, *utilitas, emolumentum*: ab ὠφελέω.

Ὠφέλιμος, η, ὁ ἡ ὁ, *utilis*; ab ὠφελέω, *utilis sum, prosum*.

Ὤφελον, ες, ε, *debui*; a. 2. ind. act. verbi ὀφείλω, *debeo*: seq. infin. habet peculiarem significationem, quam vide in ὀφείλω.

Ὠφελιμώτερος, acc. pl. præs. part. pass. ab ὠφελέω, q. v.

Ὤφθην, ης, η, *apparui*; a. 1. ind. pass. verbi ὄπτομαι, *video*; fut. m. ὄψομαι, perf. pass. ὦμμαι, ψαι, πται.

Ὤφθησαν, *visi sunt*: 3. pl. a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ὤφλεν, 3. sing. imperf. ab ὀφλέω, pro ὀφείλω.

Ὢ ᾽φθίτισος, Dor. pro ὁ ἀφθίτισος, *securus*.

Ὦχα, ας, ε, *aperui*: p. ind. act. verbi οἴγω, *aperio*; f. ξω.

Ὤχατο, Ion. pro ᾠχμενοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. ᾄγνυμι, ᾆξω, ᾖξατο verbi ejusd.

Ὤχατο, *ibat, gradiebatur*: 3. sing. imperf. med. verbi οἴχομαι, *abeo*; f. m. οἰχήσομαι, p. pass. ᾤχημαι.

Ὠχθησαν, *ingemuerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὀχθέω, *indignor*; f. ὀχθήσω, a. 1. ᾤχθησα, ας, ε.

Ὤχιμεθ᾽, pro ᾠχήμεθα, *ibamus*: 1. pl. imperf. m. verbi οἴχομαι, *eo*; fut. m. οἰχήσομαι.

Ὤχρα, ας, ἡ, *OCHRA*: Anglicè OCHRE. Th. ὠχρὸς.

Ὠχραίνω, *pallidum reddo*: et

Ὠχράω, -ῶ, *palleo*; *pallesco*: et

Ὠχρία, ας, ἡ, *pallor*: qualitas ὠχρὸς: ab ὠχρὸς.

Ὠχρίασις, εως, ἡ, *pallor*: ab

Ὠχριάω, -ῶ, *palleo, pallesco*: ab ὠχρὸς.

Ὠχροειδὴς, ὑς, *pallidus*: ex seq. et εἶδος.

ΩΧΡΟΣ, ᾶ, ῶν, *pallidus*: quasi ex οὖ χρὼς; est enim ut *ovi vitellus*.

Ὠχρός, ά, ὁ, *pallor, palliditas*: et

Ὠχρότης, ητος, ἡ, idem. Th. ὠχρὸς.

Ὠχρόω, et ὠχραίνω, *pallefacio, pallidum reddo*. Th. ὠχρὸς.

Ὦχμα, Att. pro ᾤχημα, perf. act. verbi οἰχέω, quod ab οἴχομαι, *abeo*; f. m. οἰχήσομαι, p. pass. ᾤχημαι.

Ὠψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*; *aspectus, vultus, facies*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὠοειδὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, *ovo similis, ovi speciem gerens*: ab ὠὸν, *ovum*.

ΤΩΙ ΘΕΩΙ ΔΟΞΑ.

LEXICON LATINO-GRÆCUM.

A, VEL ab, ὑπὸ, *cum gen. ut* a patre, ἀπὸ, πρὸς, ἐκ *vel* ἐξ. a puero, ἐκ παιδὸς, ἐκ παιδός. a secretis, οἱ ἀπὸ τῶν ἀποῤῥήτων. ab aliquo stare, μετὰ τινὸς εἶναι, σὺν τινὶ εἶναι. ab epistolis, οἱ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν. a vel Ab, *sequente* usque, ἀπὸ *sequente* μέχρι, *vel* ἄχρι, *vel* ἕως, *cum genit.* Ab hoc tempore, ἐξέτι τοῦ, ἀπὸ τότε, ἐκ τοῦ νῦν, ἀπὸ τοῦ νῦν. Ab ineunte adolescentiâ, ἐκ νέας, ἐκ νεότητος, ἐκ πρώτης ἡλικίας. Ab initio, κατ' ἀρχὰς, κατ' ἀρχὰς, ἐξ ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆθεν, Poët. Ab integro, πάλιν, αὖ, ἐκ δευτέρου. Ab intestato, *id est*, sine testamento, ἀδιάθετος, μὴ διαθεμένος. Abs re, ἔξω λέγω, ἀπὸ *vel* ἔξω τρόπου, ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀπὸ σκοποῦ. Abacium, ἄβακιον. Abactus, a, um. ἀπελαυνόμενος. Abaculus, ἄβακος, ψηφίδιον, τραπέζιον. Abacus, ἄβαξ, ἄβακος. Abalienatio, ἀπαλλοτρίωσις. Abalienatus, ἀπαλλοτριωμένος. Abalieno, ἀπαλλοτριῶ, -ῶ. Abalienor, ἀπαλλοτριοῦμαι. Abamita, ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη, ἡ τοῦ πρεσβύτερου, ἀποτρόπις. Abarceo, ἀποκλίνω. Abavia, ἀπομάμμη. Abavunculus, ὁ θεῖος τοῦ προπάππου, ἀπάππιος, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας. Abavus, ἀπάππους, ἀπάππους, πρόγονος. Abax, ἄβαξ. Abbas, κοινοδιάδοχος, ἀρχιμανδρίτης. Abbatia, ἀββάτεια, κοινεῖον. Abbatissa, ἀρχιμανδρίτις. Abbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω, συντέμνω, *cum acc.* ἀποκομπάζω, -ῶ. Abdicare magistratu se, ἀπεῖναι τῆς ἀρχῆς· ἀπιέναι, *vel* ἐξίσταμαι *vel* ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν· ἀφίεσθαι τῆς ἀρχῆς. Abdicatio, ἀποπομπὴ, ἀποῤῥήσις. Abdico, as, ἀποδοκιμάζω, ἀποκηρύττω, ἀποπέμπομαι. Abdico, is, *id est*, repudio, recuso, ἀπαγορεύω, παραπέμπω, -ῶ, ἀποτίθεμαι, ἀπίστημαι, (ἀπιέναι τὸν ὑόν.) Abdite, κρύβδην, κρύφα, κρυφίως, λάθρα. Abditum, κρύβιος τόπος, κευτεών.

Abditus, κρυπτὸς, ἀπόκρυφος, διδάσκυκλος, μύχιος, μυχαιτὸς, ἀποῤῥητος. Abdo, is, ere, κρύπτω τινὰ τι, ἀποκρύπτω, καταδύνω. Abdomen, ἐπιγαστρίον, ἦτρον. Abdor, κρύπτομαι. Abduco, ἀπάγω, παράγω, διάγω, ἀφίστημι. Abductus, ἀπαγωγαῖος. Abedo, κατισθίω. . ποτρώγω. Abeo, ἀπέρχομαι, ἄπειμι, οἴχομαι, εἰς Θρέπην. Aberceo, ἀπίσγω τί τινος. Aberratio, ἀποπλάνησις, ἁμάρτημα, ἀποτυχία. Aberro, ἁμαρτάνω, ἀφαμαρτάνω, παραμαρτάνω. διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, aberro à viâ, ἀπαρτάομαι, ἀποτυγχάνω, ψεύδομαι, ἀποσφάλλομαι, ἀποπλανώομαι, *cum gen.* Aberro paulùm, πάρεκστοιχίζω. Aberrunco, ἐκβοτανίζω. Abesse *et* Abfore, ἀπεῖσθαι. parùm Abesse, μικροῦ δεῖν· multùm Abesse, πολλοῦ δεῖν. Abgrego, ἀφορίζω. Abhinc, ἥδε, ἀπὸ τοῦδε, ἐντεῦθεν, ἐκεῖθεν. Abhorreo, μυσάττομαι τι, ἀπαλλάττομαι, ἀποστρεφόμαι, διστρέφω. Abi, ἄπει, ἀπίθι, ἄφιστι, Poët. Abi in malam rem, φύσιγξ, ἄπεχε, ἄπαγ' ἐς μακαρίου, ἔχε' ἐς κοράκας. Abjectè, ἀπερίμικτως. Abjectio, ἀποβολὴ, ἀπόῤῥιψις, ταπείνωσις. Abjecto, ἀποῤῥίπτω. Abjectus, ἀποῤῥιμμένος, καταβεβλημένος, ἄτιμος, ἀνάριθμος, ταπεινὸς, ἀδόκιμος, ἀσύφηλος, ἀπέβητος. Abiegnus, ἐλάτινος, ἐλάτινος. Abies, ἐλάτη. Abietarius, τέκτων ξυλικὸς. Abigeatus, ἀπηλασία. Abigeus, ἀπελάτης. Abigo, σρέω, -ῶ, ἀπελαύνω, περιελαύνω τινὰ, ἀπίσγω, ἀνίσγημι, ἐξίλλω. Abjicio, ἀποῤῥίπτω, καταβάλλω, ἀποβάλλω, παρυδῶ, -ῶ, πρίημι, *cum acc.* Abiit *pro* mortuus est. ἀνοίχεται, ἔρχεται, οἴχεται. Abitio, Abitus, ἀπέλευσις, περιχώρησις, ἀπαλλαγὴ, ἀποδήλωσις, χώρησις. Abjudico, ἀποδοκιμάζω, ἀποκρίνω.

Abjugo, *id est*, à jugo removeo, ἀποζεύγνυμι. Abjungo, ἀποζεύγνυμι, ἀποζεύγνυμι, ἀποχωρίζω, ἀπαμείρω, ἀποζεύγνυμι, μετάγω. Abjuratio, ἀπωμοσία, ἐξωμοσία. Abjuratum, ἐξωμοσθὲς. Abjuro, διομνύω τι, ἀπόμνυμι, ἀπομνύμι, ἀπομνύω, ἐξόμνυμι, *cum acc.* ἀποβάλλω τι δί ὅρκων. Ablactatus, ἀπογαλακτισμένος. Ablacto, ἀπογαλακτίζω. Ablaqueatio, ῥιζοτομία. Ablaqueo, ῥιζοτομέω, -ῶ, περιαιβῶμαι, γυμνὸν σκάπτειν τὰς ῥίζας. Ablatus, ἀφῃρημένος. Ablectæ, ædes, οἶκος κατεῤῥαμένος, κατελλακτισμένος. Ablegatio, ἀπόπεμψις, ἀποπομπή. Ablegatus, ἀπεσταλμένος, ἀπόβλητος. Ablego, ἀποστέλλω τινὰ, ἀποστέλλω, διαπέμπομαι τὴν ἀποβολήν. Abligurio, κατακυκνόω, ἐκλείχω, διαλαφύσσω, κατατρώγω, ἀναπαμέω, -ῶ, κυκλίζω. Abloco, ἐκμισθῶ. Abludo, ἄπαδω, ἀπεικάζομαι. Abluendus, πλυτέος. Abluo, ἀπονίπτω, πλύζω, πλύνω, ἀπολούω, ἀποπλύνω, ἐκπλύνω, ἐκπλύζω. Ablutio, ἔκνιψις, ἀπόνιμμα. Ablutus, λελουμένος. Abluvium, κατακλυσμὸς. Abmatertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς μεγάλη. Abnato, ἀπονήχομαι, ἐκνήχομαι. Abneco, ἀποκτείνω, νεκρόω, -ῶ. Abnegatio, ἀπάρνησις. Abnego, ἀπαρνέομαι, -έομαι, ἔξαρνος εἰμὶ. Abnepos, ἀπεκγόνος. Abneptis, ἀπεκγόνη. Abnocto, ἀπονυκτερεύω. Abnodo, διστρώς ἐκλύω. Abnormis, ἄμετρος. Abnuo *et* Abnuto, ἀνανεύω τῷ τῶν, ἀπονεύω, ἀπόπεμπω, ἀρνέομαι, -έομαι. Abolendus, ἐξαιρετέος. Aboleo, ἀφανίζω, ἐξαλείφω, ἀκυρόω, -ῶ, ἀμαυρόω, -ῶ, ἀπόλλω. Aboiere leges, ἀναιρεῖν τοὺς νόμους. λύειν *vel* καταλύειν νόμον, ἀποψηφίζεσθαι *vel* ἀποχειροτονεῖν *vel* ἀποδοκιμάζειν νόμον. Abolitio, ἀφανισμὸς, ἄπαυστος.

Abolitus, ἀφανισθείς, ἐξαλειφθείς.
Abominabilis *et* Abominandus, βδελυκτὸς, βδελυρὸς, μισηρὸς, μυσὸς, ἀποτρόπαιος.
Abominatio, βδέλυγμα, μίασμα, ναυτία, μῦσος, πρωτοχθισμός.
Abominor, βδελύττομαι σι, μυσάττομαι, ἀφοσιόομαι, -ώσομαι, προστρέχω.
Aborior, ἀπογίνομαι *vel* Abortio, ἀμβλισκάνω, ἀμβλίσκω *et* ἀμβλόω, ἐξαμβλόω, ἐξαμβλώσκω, ἐκτιτρώσκω, ἀποκυίσκομαι.
Abortire facio, ἀμβλίσκω.
Abortivus, a, um, ἀγονόβλης, ἀβόλιμος, ἐκτρωματικὸς.
Abortivus partus, ἀμβλοθρίξιον.
Abortus, abortio, ἐκτρωσμὸς, ἔκτρωμα, ἐξάμβλωσις, ἐξάμβλωμα, ἄμβλωσις.
Abrodo, ἀποξύω, ἀποξύρω, ἀποκναίω.
Abrasus, ἀπόξεστος.
Abreptus, ἁναρπαζόμενος, ἀφαρπαζόμενος.
Abripio, ἀναρπάζω *vel* ἀφαρπάζω τινα, ἐλαύνω, -ῶ.
Abrodo, ἀποκναίω, ἀποτρέγω, ἀποκείρω.
Abrogare leges, ἀποχειροτονεῖν νόμους.
Abrogatio, ἀποκύρωσις, ἀπόρωσις, ἀπαίρεσις, ἀποχειροτονία.
Abrogo, ἀποκυρῶ, ἀνορῶ, ἀνορίω, ἀποδοκιμάζω, ἀποκαλέω, ἀνορω τινα, -ῶ, διαγράφω, καταγράφω.
Abrotonum, ἀβρότονον.
Abrumpere vitam, ἀποῤῥήξαι τὸν βίον.
Abrumpo, ἀποῤῥήγνυμι.
Abruptè, ἀποτόμως.
Abruptio, ἀπόῤῥηξις, ἀποτομή.
Abruptum, ἀπόκρημνον, ἀποῤῥὼξ τινος.
Abruptus, ἀπότομος, ἀποτμὴξ, ἀποῤῥώξ.
Abscedo, ἀποχωρίζω, ἄπειμι ἀπό τινος, ἀφίσταμαι τινος, ἐξαναχωρῶ, -ῶ.
Abscessio *vel* Abscessus, ἀποχώρησις.
Abscido *vel* Abscindo, ἀποτέμνω τι, ἀποκόπτω, ἀκίδνημι, δρέπτω, ἀποκείρω.
Abscissus, ἀποκοπὴς, ἀποκεκομμένος.
Absconditè, κρυφῆ.
Absconditus, κρυβὴς, ἀπόκρυμμένος.
non Absconditus, ἀκατακάλυπτος, ἀνεπίληπτος.
Abscondo, κρύπτω, ἀποκρύπτω τι, ἐγκρυπτίζω, συγκρύπτω, συγκαλύπτω.
Absconsio, ἀπόκρυψις.
Absens, ἀπὼν, -όντος, ἄδημος, ἀποδήμιος.
Absentia, ἀπουσία.
Absentio, *idem quod* dissentio, διαφωνέω, -ῶ.
Absento, ἄπειμι.
Absilio, ἀποπηδάω, -ῶ.
Absimilis, ἀνόμοιος, ἀφόμοιος; ἀπεικὼς.
Absinthium, ἀψίνθιον.
Absinthium marinum, σίφφον, σιρίφιον.
Absisto, ἀφίσταμι *vel* ἀποστατέω, -ῶ, τινος, διαλείπω.
Absóleo, *id est*, ab usu recedo, ἀπεχθοῦμαι.
Absoletum, ἀπεχθεμένον, παραλελυμένον.
Absolvere, *pro* perficere, ἀποτελεῖν τι, ἀπεργάζεσθαι, διαπράττειν, τελεῖν, κατασκευάζεσθαι.
Absolvere creditorem, *id est*, ei satisfacere, διαλύειν τὰ χρέα, ἀπαλλάττειν.
Absolvo, ἀπολύω τινὰ, ἀπογυμνόω τὶ ἐγκλήματος, ἀφίημι, ἀπαλλάττομαι.
Absolutè, *id est*, perfectè, τελέως, ἀπλῶς, ἐντελῶς.
Absolutio, ἀπόλυσις.
Absolutorius, ἀπολυτικὸς.
Absolutus, ἀπόλυτος, ἀνυβὴς, ἄρτιος, ἄσυντος.
Absolutus, *id est*, perfectus, ἀποτελεσμένος, ἀποτελὴς, τέλειος, ἐυτρεπὴς, ἐντελὴς.
Absolutus omnibus partibus, ἀπαρτισθὴς, κατὰ πάντα τέλειος.
Absono, ἀπᾴδω.
Absonus, ἀπηχὴς, ἀπῳδὸς, ἀρρύθμος, κακοηχὴς *et* κακήχεος, παρηλὴς, ἀμελὴς.
Absorbeo, καταπίνω, ἀπομύττω, ῥοφέω, *et* ἀποῤῥοφέω, -ῶ, λαρύσσω.
Absorbitio, ῥόφημα, ῥόφησις.
Absorptum, καταποθὲν, συμπόθεν.
Absque, ἄξω, *cum gen.* ἄνευ *et* χωρὶς, ἄτερ.
Abstemius, ἄοινος, ἔγνυσος, ἀβρόμος.
Abstergendi vim habens, σμηκτικὸς, ῥυπτικὸς.
Abstergere calumnias, ἀποκλίνειν διαβολάς.
Abstergo *et* Abstergeo, ἀπομάσσω *et* ἀπομάττω, ἀποψάω, ἀποτρίβω, ἀπομαργόνω, *et* -μι, ἀπομύττω· ἀναμάττομαι, σμάω, ἀπομάω *et* ἀπομάττω, ῥύπτω.
Absterreo, ἀποτρέπω τινὰ, ἀφοβίζω, -ῶ, ἀποστύζω.
Abstersio, ἀπόμαξις, ἔκψυξις.
Abstineo, ἀπαλλάττομαι *et* ἀπίχομαι τινος, ἀπέχω; ἀφίσταμαι, ἐξίσταμαι, ἀφεύγω.
Abstinens, ἀποσχὼν, ἐγκρατὴς, ἀποράς.
Abstinentèr, ἐγκρατῶς.
Abstinentia, ἀπόσχεσις, ἐγκράτεια.
Absto, ἀφίσταμαι.
Abstractum, τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως, τὸ ἀποτετμημένον.
Abstractus, ἀφαιρετὸς, ἀποτετμημένος.
Abstraho, ἀποσπάζω, διασπάω, -ῶ, ἀπάγω, χωρίζω ἀπὸ, ἀφέλκω.
Abstringo, ἀποδέω.
Abstrudo, ἀποδύω, -ῶ, ἀποκρύπτω.
Abstrusus, ἀπόκρυφος, κρυφαῖος, ἀνεπιγνωσὴς.
Absit, ὃ γὰρ ἂι, μὴ γένοιτο, μὴ δῆτα, μὴ συμβαίνοι.
Absum, ἄπειμι, ἀπολείπω, ἀποδέω.
Absumedo, ἀνάλωμι, δαπάνη.
Absumo, δαπανῶ, ἀποδαπανῶ, ἀνατρέφω, ἀναλίσκω, διαφθείρω, κατέδω.
Absurde, ἀτόπως.
Absurditas *et* Absurdum, ἄτοπον, ἀτοπία, ἄπορον, ἀλλόκοτον, ἄμουσος.
Absurdus, ἄλογος, ἄτοπος, ἄδοξος, ἀλλόγιστος.
Abterminatus, ἀφορισθὲὶς, ἐξορισθεὶς.
Abundans, ὕπορος, λαβρὸς, δαψιλὴς, ἄρδοπος, πιστεύων, πεφυκὼς.
Abundantèr *et* Abundè, ἐξαφθόνητος, ἀφθόνως, διαφθόνως, διαφθονῶς, λαπαρῶς, ἐβδόνη, εὐπόρως, πιστῶς, ἐκ περιουσίας, δαψιλῶς.
Abundantia, εὐπορία, εὐβοία, πρωτοβολία, δαψίλεια, ἀφθονία, φορὰ, περιουσία.
Abundatio, πλημμυρὶς, ἐκλυσμὸς, ἐπικλυσμὸς, χύσις.
Abundo, εὐπορέω *et* ἁμπορῶ, ἀπορῶ, ὑπερπετεύω τινος, γέμω, δαψιλεύομαι, ἐκπλημμυρῶ.
Abvolo, ἀφίπταμι, *vel* ἀφίστημι.
Abusivè, καταχρηστικῶς.
Abusivus, καταχρηστικὸς, ἔχρης.
Abusus, κατάχρησις, ἀπόχρησις.
Abutor, καταχράομαι, χράομαι, τινι, συχράομαι, -χρῶμαι τινι καὶ τῷ ἀπαρεμφάτῳ, παραπαταχράομαι.
Abyssus, βύθιος.
Ac, ᾧ ἤ.
Acacia, ἀκακία.
Academia, ἀκαδημία.
Acatium, ἀκάτιον.
Accanto, προσᾴδω.
Accedere sententiæ, συγκατατίθεσθαι τινι.
Accedit ad hæc, ἐπιγίνεται τούτοις.
Accedo, προσβαίνω τινι, παραγίνομαι προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, ἱκνέομαι, πρόειμι, μίτειμι, συναγγέλλω.
Acceleratio, ἔτειξις, ταχυία, σπεῖσις.
Accelero, σπεύδω, ἐπιτρέχω, ἐγκαλῶ, καταπείγω.
Accendo, ἀνακαίω τι, ἅπτω, ἐκκαίω, διαπυρόω, καίω, πίμπρημι, καταπίμπρημι.
Accendo pursus, ἀναφθύω, ἀκαίω.
Accensus, ἡμίνιος, ἀπτήμιος, ὑπλιτεύων, ἕξαντος, ἐπημαίος, ἐφημίτης, πυρφόρος, πυρσόμενος.
Accentus, προσῳδία.
Acceptio, λῆψις, πρόσληψις.
Accepto, λαμβάνω, προσδέχομαι, ἐπιδέχομαι.
Acceptum habeo, χρέος τινὶ, *vel* ἐν τινι.
Acceptum fero, προσλογίζομαι, καταθήμι σοι τῦτο, ἀφίημι, ἀπογράφω.
Acceptus, δακτὸς, χαρτὸς, ἀγαπητὸς, ταθύμιος, εὐπρόσδεκτος, προσληπτὸς.
Accersitor, ὁ κλήτωρ, κλητὴρ.
Accersitus, a, um, προσκλητὸς, μετακλητὸς.
Accerso, καταπελῶ, -ῶ, μετακαλέω, -ῶ, μετασπάομαι, προσκαλοῦμαι τινα.
Accerso aliquem crimine conjurationis: ἐπικαλῶ τὴν συνωμοσίαν τινί.
Accessio, ἐπιδοχὴ, πρόσκτησις, προσθήκη, ἐπίκτησις, αὔξησις.
Accessu difficilis, δυσπρόσοδος, δύσβολος.
Accessu facilis, εὐπρόσοδος, εὐπρόσιτος, εὐπρόσβολος, εὐπρόσοδος.
Accidens, σύμπτωμα, συμβέβηκός.
Accidit, συμβαίνει μοι, ἐνδίκτει, συπίπτει, καίρει, *et activè* τύχω.
Accido, συμπίπτω, περιγγάνω.
Accido, περικόπτω, ἐκτέμνω.
Accieo, μετακίνω τινα, ἐκκαλέομαι, -ουμαι, προσσείομαι.
Accingo, περιζώννυμι, ἐκζώννυμι, ἐκκενδύω, ἐντιμάζω.
Accino, προσᾴδω *vel* παραψάλλω τῷ κιθαρῴδῳ, -ῶ.

cio, προσκαλέω, -ῶ, vel μεταπαλίω -ῶ τινα.
cipio, λαμβάνω, περιλαμβάνω, περιαμβάνω, δέχομαι et ἀποδέχομαι et περιδέχομαι τι, ἀναιρέω, -ῶ, νομίζομαι τι παρά τινος.
cipiter, ἱέραξ, ἶρηξ, αἰρηκξ, ἀστερίας.
cipitrarius, ἱερακοτρόφος.
cisso, id est, simulo, ἀκκίζω.
citus, a, um, προσκλητός, μεταπλητός.
citus, ûs, ui, μετάκλησις, προσκλησις, πρόσκαμψις.
clamatio, ἐπικραυγή, ἐπιφώνημα, ἐπιβόημα, ἐυφήμησις.
clamito, προσφωνέω, -ῶ, ἐπαναβοάω, -ῶ.
clamo, ἐπικράζω, ἐπαναβοάω, -ῶ, ἐπιφωνέω, -ῶ, ἐπιάζω, ἐυφημέω, -ῶ.
cclinis et Acclinus, ἐπικλινής, προσκλινής.
cclino, ἐπικλίνω, προσκλίνω.
cclivis et Acclivus, ἀμφίχυτος, ἀνωφερής, ἀνάντης, ἐπάντης, παφάτης, περιφάτης.
cclivitas, ἀνωφέρεια.
ccola, πάροικος, πρόσοικος, περίοικος.
ccolo, παροικέω, -ῶ, et προσοικέω, -ῶ τινι.
ccommodatè, ἐπιτηδείως, ἐκκώς, λυσιτελῶς.
ccommodatio, ἐπιτηδειότης, ἐφαρμογή, προσοικείωσις.
ccommodatus et Accommodus, ἐπιτήδειος, ἐκκώς, λυσιτελής, οἰκεῖος, ἁρμόδιος, ἁρμόττων τινι.
ccommodo, ἁρμόζω vel ἐφαρμόζω τινί τι, προσοικόω, -ῶ, συμβάλλω, περιτίθημι, περιχρίω, -ῶ.
Accredo, ἐπιπείθομαι.
Accrementum et Accretio, ἐπάυξησις, ἐπίδοσις.
Accresco, ἐπαυξάνομαι, συναύξομαι, ἐπιγίνομαι, προσφύομαι, ἐπιδίδομαι.
Accubatio et Accubitus, ἀνάκλισις, κατάκλισις, λοχεία.
Accubitorium, ἀνακλιντήριον.
Accubo et Accumbo, παράκειμαί τινι, κατακλίνω, παρακατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, κατάκειμαι, ἀνατίπτω τῆς γῆς vel ἐπὶ τῆς γῆς.
Accudo, κόπτω, τυπόω, -ῶ.
Accumbo, κατακλίνω, κατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, ἀνατίπτω.
Accumulatè, σωρηδόν, συπιῶς.
Accumulatio, ἐπισώρευσις, συνέλεγμα, σῶρος.
Accumulatus, νητὸς, νεκμώνιος.
Accumulo, ἀθροίζω, συναγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω· cum acc. συμφορέω, ῶ, νάω, et νέω.
Accuratè, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, λιπαρῶς, et λιπαρέως, παρέργως.
Accuratè persequi, ἀκριβολογεῖσθαί τι et ὑπέρ τινος, et περί τινος.
Accuratio, ἐπιμέλεια.
Accuratus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, λιπαρὴς, et pass. ἐπιμελητός.
Accuro, ἐπιμελοῦμαι, ἐξακριβόω, -ῶ.
Accurro, ἐπιτρέχω, προτρέχω, ἐπιδίω.
Accursus, προσδρόμημα.
Accusabilis, αἰτιατὸς, ἐλεγκτὸς, ἐπίμεμπτος.
Accusare falsò, συκοφαντεῖν τινα; ψευδῶς κατηγορεῖν τινα φόνου, vel τινος φόνου de cæde aliquem.
Accusare, δίκην ἔχειν, κρίνεσθαι, γίνεσθαι ἐν αἰτίᾳ, ἐξ αἰτίας εἶναι, κατηγορεῖσθαι, γράφεσθαι, ἐπὶ κρίσει παραδίδοσθαι, αἰτίαν ὑπομένειν.
Accusatio, ἔγκλημα, κατηγορία, αἰτίασις, γραφή.
Accusatio, id est, conquestio, κατάμεμψις, λαβὴ, μόνη, ὑπαίτιον.
Accusator, κατήγορος, δικάσων, κρίνων, γραφόμενος, εὐθύνων, τὴν αἰτίαν ἐπενέγκων.
Accusatorie, ἐπιμεμπτικῶς, κατηγορικῶς.
Accusatorius, ἐπιμεμπτικὸς, κατηγορικὸς.
Accusatus, ἐγκλητὸς, κεκριμένος, ὑπομένης αἰτίαν.
Accuso, αἰτιάομαι, -άομαι δὲ τόπου, κατηγορέω, -ῶ τινα φόνου et τινὸς φόνου, ἐγκαλέω, -ῶ, ἐπαιτιάομαι, -άομαι, μέμφομαι, διαγράφω τινα αἰτίαν, ἐπιφέρω vel ἐπάγω, δικασήριόν τινι καθίζω, ἐπενέγκω γραφὴν πρός τινα, ἐν αἰτίᾳ ποιέομαι -έομαι τινα, δὶ αἰτίας ἔχω, ὀδύναμαι τινα.
Acedia, id est, incuria, ἀκηδία.
Aceo, id est, acidus sum, ὀξύζω, ὀξύνω.
Aceratus, id est, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acer, eris, arbor, σφένδαμνος, ἡ.
Acer, acris, ὀξὺς, δεμνὸς, ἄτρεπτος.
Acerbè, πικρῶς, ῥυφῶς, χαλεπῶς, δεινῶς, τραχέως.
Acerbitas, κότος, πικρία, ὀξύτης, ῥυφότης.
Acerbo, id est, acerbum reddo, πικραίνω, τραχύνω.
Acerbum, ὄμφακιον.
Acerbus, πικρὸς, σφοδρὸς, ἀηδὴς, στυφνός.
Acero, id est, paleis perfundo, ἀχυρόω, -ῶ.
Acerosus, id est, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acerra, θυμιατήριον.
Acerrimus visus, ὀξυτάτη ὄψις.
Acerrimus visu, ὀξυωπέστατος, ὀξυδερκέστατος.
Acervatio, σώρευσις.
Acervatim, σωρηδὸν, ἀθρόως.
Acervo, as, σωρεύω.
Acervus, σωρὸς, ὄγκος, θῆμα, θὶν et θὶς, ὁ ἧ.
Acesco, ὀξύνομαι et ὀξύνω, ὀξύζω, πικραίνω.
Acetabulum, ὀξύβαφον, ἰκδάριον, κοτύλη.
Acetarium vas, ὀξὶς -ίδος. ὀξύβαφον.
Acetum, ὄξος, -εος, τὸ· ὄξαλμα.
Achates, gemmæ nomen, ἀχάτης.
Acheron, fluvius infernalis, ἀχέρων.
Achetæ, id est, Cicadæ, ἀχέτα.
Achilus, id est, pabulo destitutus, ἄχυλος.
Achillea, herba nomen, ἀχίλλιον, χιλιόφυλλον.
Acicula, ἀκωκήριον, βελόνη, πρόσνη, βραφίδιον, κέντρίον et κέντριον.
Aciditas, ὀξύτης, ῥυφότης.
Acidulus, ὑποξὺς, ὀξύς.
Acidum reddo, ὀξύνω.
Acidus, ὀξὺς, εἶα, ὺ· ὀξύος, ὁ.
Aciem instruere, παρατάττειν, ἐκτάττειν, παρατάττειν δύναμιν· παρατάξαι πεζοῦ.
Acies falcis et gladii, ἀκμὴ, ἀκὶς, αἰχμὴ, ὀκμὴ, ἀκωκὴ, ὀξύτης, ἀκόνη.
Acies, exercitûs, παράταξις, εἶζ, τάγμα.
Acies, oculorum, γλήνη, βλέμμα, κόρη, ὀξυδερκίς.
Acinosus, βαγώδης.
Acinus et Acinum, βὰξ, γος, ὁ ᾗ· ῥώξ, συρὰξ.
Acipenser, piscis, ἴλλυψ, ὑσπῆρ.
Acoluthus, id est, servus, ἀκόλουθος.
Acone, id est, cos, ἀκόνη.
Aconitum, herba genus, ἀκόνιτον.
Acontia, id est, jacula, ἀκόντια.
Acontiæ, serpentum genera, ἀκοντίαι.
Acor, ὀξύτης, ῥυφότης.
Acorna, planta quædam, ἄκορνα.
Acquiesco, ἡσυχάζω, ἠρεμέω, ἀφίστημαι, ἀπαναπαύομαι, ἐπαναπαύομαι, ἀκαίρως, ἐπικλίνομαι.
Acquiesco rebus, συμφέρομαι τοῖς πράγμασι, γίγνω τίνος, ἀρέσκομαι τοῖς δὲ, διαφιστάμεθα τούτοις, ἐμμένω τοῖς καθεστῶσι, μένω ἐν τούτῳ, ἐπὶ τούτῳ χαίρω, ἀρκέομαι et ἀγαπάω, -ῶ, et συγχωρέω, -ῶ, cum dat.
Acquiro, ἀντίκομαι, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω, κτάομαι, περικτάομαι, περιποιέομαι -έμαι, περιποιέζομαι, παράπαν τινι.
Acredula, id est, luscinia, ἀηδὼν, ἀηδὼ, φιλομήλα.
Acrimonia, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, ῥυφότης, πικρία.
Acris, acre, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτρεπτος.
Acris iræ, ὀξύθυμος, ὀξυθυμίας, ὁ.
Acritèr, πικρῶς, ὀξέως, δριμὺ, δριμέως, σφοδρὸν, ἀτόνως.
Acritudo, πικρία, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, ῥυφότης.
Acrodrya, id est, lignosum putamen habentia, ἀκρόδρυα.
Acrostichis, ἀκροστιχίς.
Acta, æ, id est, littus, ἀκτή.
Acta, orum, πράξεις.
Actio et Actus, πρᾶξις, ἐνέργεια, δρᾶσις.
Actio, id est, accusatio, κατηγορία, ἔγκλημα, αἰτία.
Actionem intendere, ἐγκαλεῖσθαι, δίκην ἐσάγειν, λαχεῖν δίκην τινι τῆς κατηγορίας, injuriarum.
Actito, ἐνεργέω, -ῶ, πραγματεύομαι.
Activè, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
Activus, ἐνεργητικὸς, δραστικὸς, δρασήριος, ἐνεργὸς, πρακτικός.
Actor, ποιητὴς, πράκτωρ, δρασὴς et δρασὴς.
Actor, id est, accusator, κατήγορος, δικάσων.
Actor, id est, patronus, συνήγορος.
Actor, id est, histrio, ὑποκριτής.
Actuarium, id est, oneraria navis, ὁλκὰς, -άδος, ἡ.
Actuarius, id est, actorum scriba, γραφεύς.
Actuarius, id est, facilis, εὐμήκανος.

Actum est, *id est*, periit, πέφευκται, οἴχεται.
Actuosè, μογερῶς, δραστικῶς.
Actuosus, φιλόεργος, ἐρώδης, πρακτικός.
Actus, a, um, πεπραγμένος, πραχθείς. In ipso Actu, ἐν αὐτουργίᾳ.
Actutum, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Acuens visum, ὀξυώπης, ὁ ἡ ὀξυωπός.
Aculeatus, ἀκανθώδης, ἐγκεντρος, κεντρώδης.
Aculeos in animis relinquere, τὰ κέντρα ἐγκαταλιπεῖν τοῖς ἀκροωμένοις.
Aculeus, κέντρον, ἄκανθα, ἐγκεντρίς, καρφίον, ἔγχος, ἅλωψ.
Acumen, δεινότης, ὀξύτης.
Acumen auditùs, ὀξυηκοΐα.
Acumen ingenii, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Acuminatus, κεντρώτης, ὀξυτενής.
Acumino, ὀξύνω.
Acuo, ὀξύνω, θήγω, θηγάνω, ακονάω.
Acupictores, πολυείκης, φευγίτης, οἱ ζωστῶν ἐργάται.
Acu-pictus, κεντὸς, πολίκης.
Acu-pingere, βελόνας ποικίλλειν.
Acus, eris, ἄχυρον, αὐλὴ, σκύβαλον.
Acus, ûs. ἀκίρα, βελόνη, ῥαφίς.
Acutè, ὀξὺ, ὀξέως, λιγέως.
Acutè vociferans, ὀξυβόης, ὁ ἡ ἡ.
Acutè videns, ὀξυδερκὴς, ὁ ἡ ὁ· ὀξυωπὴς *et* ὀξυώψ, ὁ.
Ad, παρὰ, πρός, εἰς *et* ὡς, *cum acc.* κατὰ, *et Att.* ὡς.
Adactio, βίαιος, ἀναγωγή.
Adactus, ἀναγκὴς, βιαστὸς, ἀναχθεὶς, ἀναγκασθείς.
Ad amussim, ἀκριβῶς, κατ' ἀκρίβειαν, πρὸς τάλαντον.
Adæquatio, ἀπίσωσις, παρίσωσις.
Ædedifico, προσοικοδομέω, -ῶ.
Adæquè, ἰσίως.
Adæquo, ἀνισόω, -ῶ, ἐξισόω, -ῶ, ἀπαρτίζω, ἀπευθύνω, ὁμαλίζω.
Adæro, ἐξαερυόω, -ῶ.
Adæstuo, ὑπιρζέω, ἀκυμαίνω, προσκυμαίνω, *cum dat.*
Adaggero, ἐπισωρεύω.
Adagium *et* Adagio, παροιμία, ὖπος, λέγος.
Adalligo, ἀναδέω, καταδέω, ἀνάπτω, διαπάπτω, ἐνάπτω, περιμάπτω, ἐξάπτω, ἐφάπτω, καθάπτω, περικαθάπτω, περιάπτω, προσάπτω.
Adamantinus, ἀδαμάντινος.
Adamas, ἀδάμας.
Adamatorius, ἐρωτικὸς.
Adamo, ὑπερφιλέω, -ῶ τινα, ἀγαπάω -ῶ.
Adaperio, ἀνοίγω, παρανοίγω, προσανοίγω, ἐμφανίζω.
Adapertilis *et* Adapertus, ἀναφυμένος, εὐάνοικτος.
Adapto, ἁρμόζω τί τινι, ἐπαρτύω, διαπήγνυμι.
Adaquo, ποτίζω τινι, ὑδρεύω.
Adarca, *vel* Adarces, *concreta quædam salsilago*, ἅλμυρις.
Adareo, καταμεμύομαι.
Adauctus, ὠν, ui, ἐπαύξησις.
Adaugeo, ἐπαύξω, αὐξάνω.
Adbibo, ἐπίνω, *cum gen. vel acc.*
Adblandior, παραπείθω, -ῶ, ὑποσαίνω, ὑποκολακεύω.
Adbreviatio, συντομία, -ῶ.
Adcresco, ἐπιγίνομαι, ἐπιφύομαι.
Addecimo, ἀποδεκατεύω, -ῶ.
Addenso, πυκνόω, -ῶ.
Ad dextram, ad sinistram, ἐπὶ δεξίᾳ, ἐπ' ἀριστερᾷ.
Addico, *id est*, vendo, ἀποπωλέω, -ῶ, καταλλάττομαί τι, ἀποκρίττω.
Addico, *id est*, pronuntio, ἐπαγγέλλω, ἀποκρίττω.
Addico, *id est*, condemno, καταδικάζω.
Addictio, *id est*, condemnatio, καταδίκη.
Addictus sum, ἀφωρίω, -ῶ τινι, ἄλλου *cum dat.*
Addisco, *id est*, bene disco, προσμανθάνω, περιλαμβάνω τι ταῖς ἐπιστήμαις.
Additamentum, ἐπίβλημα, προσθήκη, παρένθεμα.
Additio, πρόσθεσις, προσθήκη, πρόσθεμα.
Additus, a, um, πρόσθετος, προστεθειμένος.
Addo, ἐπιτίθημι *vel* προτίθημι τί τινι, ἐπιβάλλω τι, προσδίδωμι, συνάπτω τι πρός τι.
Addoceo, προσδιδάσκω.
Addormisco, προσκοιμάομαι -ῶμαι.
Addubitantèr, διαπορητικῶς.
Addubitatio, ἀπόρησις, διαπόρησις, ὑπόψια.
Addubitatus, ὕποπτος, ἀπορρήτις.
Addubito, ἀμφισβητέω -ῶ περί τινος, διαπορέω, -ῶ, ἐνδοιάζω, ἀμφιβάλλω, ὑποπτεύω.
Adducere in suspicionem, ἄγειν τινα εἰς ὑποψίαν.
Adduco, ἀνάγω, διάγω, ἐσάγω, ἐπάγω, παράγω, προσάγω, συνάλω, ὑπάγω τι εἴς τι.
Adducor, ἀνάγομαι, προτάγομαι, *cum acc.* προσίμαι, *cum inf.*
Adductio, ἀναγωγὴ, παραγωγὴ, προσαγωγὴ, συναγωγὴ.
Adductus, ἀναγόμενος, παραγόμενος, προσαγόμενος, συναγόμενος.
Adductus donis, πειστὸς ὑπὸ δωρεᾶς.
Adduplico, διπλόω, -ῶ, ἐπιδιπλασιάζω.
Adedo, καταφαγεῖν.
Ademptio, ἀφαίρεσις.
Ademptus, ἀφαιρεθείς.
Adeò, *id est*, usque eò, ἕως, οὕτως, ὡς, εἰς τοσοῦτον.
Adeò ut, τοσοῦτον ὥστε *cum ind. vel inf.*
Adeo, *id est*, Accedo, ἐπέρχομαι, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, ἵκνημαι, βοηδρόμω, προσπορεύομαί τινι, φοιτάω πρός τι.
Adeo, *id est*, adorior *seu* aggredior, ἐπιχειρέω -ῶ τινι *vel* πρός τινα, ἅπτομαι τινος.
Adeo hæreditatem, εἰς τὰ κτήματα παρίσταμαι, ἐμβάπτω εἰς τὴν κληρονομίαν, κληρονομέω, -ῶ κληρονομίας.
Adeps, πίαρ, πιμελὴ, ὀξύγυιον, ἅλοιφος -αγος, δημὸς.
Adeptio, ἐπιτυχία, ἐπίτευξις, ἀπόλαυσις.
Adeptus, ἐπιτυχών.
Adequito, *id est*, equitando propius accedo, προσιππάζω, προσιππεύω, παρίππευω.
Adesdum, δεῦρ', δεῦτε, ἴθι δὴ, ἴθι νῦν.
Adespotus, *id est*, sine domino, ἀδέσποτος.
Adesurio, ἐσθιμιάζω, ἐσθιμιάω -ῶ, ἐλιμάττω.
Adeundum est, παρεπτέον ἐστὶ, *cum* παρέναι.
Adfero, ἐπιφέρω, προσφέρω, παράγω, μείζω τι, παραπεισάζω, *cum acc.*
Adfringo, προσάγνυμι.
Adgannio, προσκυνίζομαι, *cum dat.*
Adhabito, παρεναίω, -ῶ.
Adhæc, ἔτι δὲ, ἢ εἰς τοῦτο, πρὸς τούτοις, ἐπὶ τοῦτο, προσέτι.
Adhæreo, προσίχομαι, *vel* παρέχομαι προσκολλώμαι -ῶμαι, προστίθεμαι, συνάπτομαι, προσέχομαι, *etc. cum dat.*
Adhæsio, προσκόλλησις.
Adhalo, προσπνέω, προσπέφυκα.
Adhamo, ἀγκιστρόω.
Adhibeo, ἀποίνω *vel* διαίνω τί, φορίζω, προφέρω, παρακαλέω.
Adhibeo curam et diligentiam, *vel* ποιέω -ῶ ἐπιμέλειαν τινος.
Adhibeo in consilium, παρακαλέω τινα *vel* εἰς συμβουλὴν, παρακαλέω τινα συμβουλεῦσαι, συμβουλεύομαι τινι.
Adhibeo mentem, προσίχω τὸν νοῦν τινι, προσίχω τὸν νοῦν τινι.
Adhinnio, προσχρεμετίζω.
Adhorresco, ἐπιπλήττομαι, ἐποκνέω.
Adhortatio, διακέλευσις, ἐπίκλησις, ἐγκέλευσις, παρακέλευσις, παραίνεσις, παρακέλευσις.
Adhortator, παρακλήτωρ, παραινέτης, ἐρεθιστὴς, ἐρεθιστήρ.
Adhortatorius, παρακελευστικὸς.
Adhortor, ἀντιβολέω. -ῶ τινα, πρός τινα εἰς *vel* ἐπ' ἀρετὴν, παραινέω -ῶ, ἐγκελεύομαι, διακελεύομαι, παρακελεύομαι σε τὸν, ἐπὶ σε.
Adhuc, μέχρι τούτου, μέχρι νῦν, ἔτι, ἔτι.
Adhuc hodie, ἔτι ἡ νῦν.
Adjaceo, παρέκειμαι *vel* πρόκειμαι τινι.
Adjectio *et* Adjectus, ûs, ui, ἐπίθεσις, προσθολὴ, ἐπίβλημα.
Adjectitius, ἐπίθετος, παρεμβλητὸς.
Adjectus, a, um, ἐπίθετος, προσεπιβλητέος, προσεπιβλημένος.
Adigo, *id est*, adduco, ἐρύσσω, ἕλκω, ἐπάγω.
Adigo, *id est*, cogo, ἀναγκάζω, ἐξαναγκάζω τινα *vel* τί τι, παρίσταμαι τινα ἵνα τι, παρέχω τινὰ ἵνα τι, προτρέπομαι, παρακελεύομαι.
Adjicio animum rei, *vel* ad rem, προσίχομαί τινι, ἐπίσχω τινὶ τὸν γνῶν *vel* τὸν νοῦν.
Adjicio oculos in aliquid, ἐπίσχω ἐς βλεμμούς τινα.
Adimo, παίλω, ἀφαιρέω -ῶ τί τινι *vel* ἐξαφέω -ῶ τι τινος *vel* τινὶ τι, παραφέω -ῶ τι *et* τινὸ τι *vel* τινος τι.
Adimpleo, ἐπιπλήρω -ῶ, *vel* πληρόω, -ῶ τι, ἀναπλάω -ῶ.
Adinvenio, ἐφρίσκω, ἐπεφρίσκω, προσευρίσκω τινὶ τι.
Adinventio, παφεύρεσις, ἐξεύρεσις, ἐπιτήδευμα.
Adipalis, γιατινὸς.

ipatus *et* Adiposus, παστάδης, *et* παστώδης, στιμπλαδής.

ipiscor, προσλαμβάνω, τυγχάνω τινος, ἐπιτυγχάνω, προσκτάομαι, ὄμαι, κτησάμενος. -όμενος, *cum gen.*

itio *et* Aditus, ἔσοδος, πρόσοδος, εἴσοδος, ἐπίοδος, ἔξεις.

itu difficilis, ἀπρόσιτος, δυσπρόσοδος.

itu facilis, εὔοδος, εὐπρόσιτος, εὐπρόσοδος, προσπλαστος.

judico, ἐπιδικάζω, ἐπικρίνω, ψηφίζομαί τινος.

jungo, ἐπιζεύγνυμι.

jumento esse alicui, εἶναί τινι βοηθόν, συναγωνιστήν, σύνεργον, ἐπίκουρον. συναγωνίζεσθαί τινος.

junctum, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.

junctio, ἐπίζευξις, ἐπίδεσις, πρόσδεσις.

junctor, ἐπιζευκτήρ, ἐπιδέτης, προσδέτης.

jungo, παραζεύγνυμι, προσίημι, προσάπτω, προσαρμόττω τινί τι, καλλάομαι, -ῶμαι.

juratio, ἐξορκισμός.

jurgium, ἔρις, νεῖκος.

jurgo, ἐρίζω, λοιδορέω -ῶ, ἐπιμέμφομαι.

juro, ὀμνίζω, ἐξορκίζω, ἐξορκίζω τινα, ὁρκόω, -ῶ, ἐπορκόω, -ῶ, ἐπομόω, -ῶ, *vel* ἐπόμνυμι.

jubo, προσκοδόω, -ῶ.

jubor *et* Adjutrix, βοηθός, ἀμύντωρ ἐπίκουρος, συνεργός, ἀλκτήρ, ἀλεξήτης, ἐπιδεξίμος.

adjutorium, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία, ἀλεξητήριον.

djutus est, ἀφελῆθη.

djuvamen, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.

djuvator *et* adjuvatrix, βοηθός, ἀμύντωρ, συνεργός, ἀλκτήρ.

djuvo, βοηθέω, -ῶ, *cum dat.* ἀμύνω, ὀφέλλω, ἐπαρήγω -ῶ, ἐπωφελέω -ῶ, συνωφελέω, -ῶ, βοηδρομέω -ῶ.

djuvo te, συνέστημαί σοι τὰ πόνω, συναίρομαί σοι τὸν πόνον, ὠφελέω -ῶ τινι. συνωφελέω -ῶ τινι.

dlaboro, πολυπονέω -ῶ.

dlubesco, ἀφεσκομαι.

dmando, ἐπιτάττω.

dmetior, ἐπιμετρέω -ῶ, περιμετρέω -ῶ.

dminiculor, ὑπερείδω, ἐρείζω, ὑποστηρίζω, βοηθέω -ῶ, χειραπίζω.

dminiculum, χάραξ, χαράκιον, ἔρεισμα, ἐρήγμα, βοήθεια, βυνόμια, ἐπικουρία.

dminister, ὑπηρέτης, διάκονος.

Administra, ὑπηρέτις.

Administratio, διάκονία, διακονία, ὑπηρεσία, ἐγχείρησις.

Administrator, διοικητής, ὑπηρέτης, ἐπίτροπος.

Administro, διοικέω -ῶ, ὑπηρετέω -ῶ, ἀφελέω -ῶ, *et* κατευόω, *cum dat.* διατίθημι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν.

Administro malè, ἐνδιαιτᾶω -ῶ τινος, παρεδιοικέω, -ῶ τί.

Administro sacramenta, μυσάρια διαμάχω.

Admirabilis, θαυμαστός. θαυμαστὴς, ἰδιώτης, ἄγαστὸς.

Admirabiliter, θαυμάστως, θαυμαστῶς, ἀκλινῶς, ἀγαμένως.

Admirandus, θαυμάσιος, θαύμαστὸς, εὐδόκιμος. ἄγαστὸς.

Admiratio, θαῦμα, θαυμασμός, θάμβος, θάλυμα, θαυματοποιία.

Admirationi sum, θαυμάζομαι κατά τι, ἐκπλήττομαι.

Admirator, θαυμαστὴς, ἀγαστὴς. θαλητὴς.

Admiror, θαυμάζω τινα τῆς σοφίας *vel* ἐπὶ σοφίᾳ, ἐκθαυμάζω, ἄγαμαι, ἐπάγαμαι, ἄθημι, καταθήσω, σεβίζω.

Admisceo, ἐπιμίγνυμί τινι, παραπλέκω.

Admissarium admitto, ὀχεύω.

Admissarius, *scil.* equus, ὀχευτὴς, ὄχμιος, ἀνάβατης, ἔπειρος.

Admissio, εἰσδοχή, εἴσαγωγή, συγχώρησις.

Admissum, *scil.* scelus, πλημμέλεια, πλημμέλημα ἁμαρτία.

Admissura, *scil.* equæ, ὀχεύμα, ὀχεία.

Admissus, προσδεχτὸς.

Admistio, μῖξις. ἐπιμῖξις. πρόσμιξις.

Admistus, ἐπίμικτος, πρόσμικτος.

Admitto, ἄγομαι εἰς, προσδέχομαι, *cum acc.* ἄθημι, παρίημι, προσάγω τινα εἴς τι, παρέχω, ἐγκρίνω, εἰσφέρω.

Admitto flagitium, δίνοὶ *vel* αἰσχρόν τι ποιῶ, -ῶ, *vel* ἐργάζομαι, πλημμελῶ -ῶ, τι.

Admodulor, παρᾴδω. ἐντιμολίζω.

Admodùm, ἀκριβῶ, δεινῶς, ἰκανῶς, καμῶς, πάνυ.

Admolior, ἐπιχειρέω -ῶ.

Admoneo, παρακαλέω -ῶ τινα ἐπί τι, παραινέω -ῶ, *cum dat.* νουτέω -ῶ, ἀνακαμπτίσω, ὑπομιμνήσκω.

Admonitio, νουθέτησις, νουθέτημα, παραίνεσις, ἀναμνησις, ὑπόμνησις.

Admonitor, παραινέτης, νουθέτης, ὑπομνηστής.

Admonitorius, παραινετικὸς, νουθετικὸς.

Admonitus, παρακόμπος, παραινετός.

Admordeo, ἐπιδάκνω, καταδάκνω.

Admotio, *et* Admotus, us, ui, πρόσψις, πρόσοισις.

Admotus, a, um, προσπελασθείς.

Admoveo, προσίημί τι πρὸς τι, παρεβάλλω, *vel* προσβάλλω τί τινι, ἐπιφέρω. προσάγω, πολύζω, προσπελάζω.

Admoveo manum, πρόσειμι *vel* παρεβάλλω, *vel* προσβάλλω τινι τὴν χεῖρα.

Admugio, ἐπιμυκάομαι, -ῶμαι.

Admurmuro, ἐπιμορμύρω, προσμορμύρίζω.

Admutilo, κολεδῶ, -ῶ.

Adnascor, ἐπιφύομαι, παραφύομαι, προσφύομαι.

Adnatatio, πτοιξις.

Adnato *et* Adno, ἐπινήχομαι *vel* παρανήχομαι, *vel* προσνήχομαί τινι.

Adnavigatio, ἐπόπλους, ἐπίπλους.

Adnavigo, ἐπιπλέω, ἐφοπλίω, ἐπιπλέω.

Adnecto, ἐπιπλέκω.

Adnicto, ἐπιλαμπὸν -ῶ. ἐπιστιλβόω, -ῶ, ἐπιστιλβόω ῶ, σπαρίσμοσσω τίλι, ἐπισφεδάμοσσω τίλι, δινδίλλω.

Adnitor, πειρῶμαι -ῶμαι,

Adnixus, πεφυκὼς.

Adnominatio, παρονομασία, προσονομασία.

Adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.

Adnubilo, ζοφόω *et* ἐπιζοφόω -ῶ.

Adnutrio, ἐπιτρέφω.

Adnutritus, ἐπιτρόφιος.

Adoperio, καλύπτω. ἐπικαλύπτω, ἐπικρύπτω, συνεπικρύπτω.

Adoptatio, ὑιοθεσία, ὑιοποίησις.

Adoptatitius, ποιητὸς υἱὸς, υἱὸς θετὸς, υἱοθέτητος, ὑιοποίητος.

Adoptator, υἱοθετήτωρ, -ῶν.

Adoptio, ὑιοθεσία, θέσις, ποίησις, ὑιοποίησις.

Adopto, υἱοθετέω -ῶ, ὑιοποιέω -ῶ, υἱόω, ὑιοποιέω -ῶ, τεκνοποιέω -ῶ, παῖδα τίθημι, ποιέω -ῶ, *vel* ὑιοποιέω -ῶ παῖδα, εἰς θέσιν λαμβάνω.

Ador, ζέα, χύδρις.

Adoratio, προσκύνησις, σέβας.

Adordior, ἄρχομαι, ἐπάρχομαι, ἐπιχειρέω -ῶ.

Adorior, iris, *vel* eris, ἐπιχειρέω τινι *vel* πρὸς τινα, ἐπιέρχομαί τινι, ἐπιβάλλω, ἐμβάλλω, ἀναβάλλω, ἐρίζομαι, κατάρχω, ἐπορίζω.

Adornatio, διακοσμὶς, συσκευασία.

Adorno, ἐπικοσμέω, -ῶ, πτύσσω, ἐπισκευάζω, διασκευάζω, παρασκευάζω.

Adorno convivium, συγκρατέω -ῶ συμποσίον.

Adoro, προσκυνέω -ῶ τὸν Θεὸν *et* τὸν Θεὸν, προσυχόμαι.

Adorsus, ἐπόμενος, κατηξάμενος.

Adpaco, πρασσείω -ῶ, ἐπαράω -ῶ.

Adprecor, προσεύχομαι.

Adpugno, προσμαχόμαι.

Ad quo, *id est*, quoad, ἕως οὗ, μέχρις οὗ.

Adrado, ἐπιξέω, ἐπίξυω.

Adrasus, ἐπίξυσος.

Adrepo, προσέρπω σοι, ἐρπετίζω ἐπί τινα.

Adruo, ἐπατρέπω.

Adsciisco, προσπαίομαι -ῶμαι ἐπιστῶ τί, ἀπαγγέλλομαι πὸ ἄλλων, ἐπιστέλλομαι, -ομαι ἐπιδύομαι.

Adscribo, προσγράφω, ἐγγράφω.

Adscriptus in tribum, προσγεγραμμένος, τῇ φυλῇ.

Adsignatio, τεκμήριον, σημεῖον.

Adsitus, παρεμφυτος.

Adspuo, καταπτύω.

Adstringo, ῥύω.

Adsum, ἐγκεῖμαι τοι *vel* πρὸς τινα, παρεῖμι, παρεγίγνομαι, προσπαρεῖμι, παραγίνομαι.

Ad summam, ὅλως, ἐν κεφαλαίῳ, κεφαλαιῶδες.

Ad summum, τὸ μέγιστον, τὸ πλεῖστον, εἰς τὸ ἔσχατον.

Adtexo παραπλέκω.

Adtectio, ἐπαγωγή, ἐποχή, κυμβάχη, εἰσκομιδή.

Adtectitius, ἐπακτὸς, παρείσακτος.

Adtectus, παρεισκομιδής.

Adveho, ἐπάγω, ἐπέχω, -ῶ, εἰσκομίζω, -ομαι

Advelo ἐπικαλύπτω.

Advena, πρόσηλυτος, πάροικος, ξένος, ἐπήλυτος, ἔπαλος.

Adveneror, σεβάζομαι, προσκυνῶ, -ομαι.

Advenienſ, ἐπιὼν, ἐπιόμενος.

Advenio πρόσειμι, πρόκειμαι, ἀφικνοῦμαι, -ομαι εἴς τινα, ἐπιβαίνω, παραγίνομαι, μίγνυμι, περιπλέω.

Adventitius, ἐπείσακτος, ξενικὸς, ἐπήλυς, συμβεβηκὼς, ἐπεισόδιος.

Advento, προσείκω καὶ τινι, ἵστημι, παρίσταμαι, ἐπέχομαι, ἀφικνοῦμαι, -ομαι πρός τινα.

Adventor, προπλάτης, πλατίζων.

Adventus, ἐπιδημία, ἐπιστασία, παρουσία, ἄφιξις, ἐπιφοίτησις, προσέλευσις.

Adverbero, ἐπιμαίζω, προσαπίζω.

Adverbium, ἐπίρρημα.

Adversa, τὰ ἐναντία.

Adversa fortuna, ἀτυχία, δυσχρία, δυσχήμια.

Adversâ fortunâ uti, κακῶς πράττειν, δυσχρεῖν.

Adversa res, ἀτύχημα, δυσπραξία.

Adversans, ἐναντιούμενος.

Adversaria, ὑπομνήδες.

Adversarius, ἐναντίος, συλλίμιος, ἀντὶ γαμέτης, ἀντίδικος, ἀντιλογίαν, ὑπεναντίος, ἀναντίδικος.

Adversator, ἀντιστάτης.

Adversitas, ἐναντίωσις, ἐναντίωμα, ἀντιπραξία.

ex Adverso, ἀντικρὺ, κατεναντίον, πάλιν.

Adverso flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλεῖν.

Adversor, ἀναντιοῦμαί σοι, ἀντιλαμβάνομαι.

Adversum, ἀτυχὲς, ἐναντίον.

Adversus *vel* Adversum, *præpositio*, κατὰ *cum gen.* πρὸς, ἀντίκρυ.

Adversum *vel* Adversus, *adverb.* ἀντικρὺ, ἐναντίως.

Adversus, ἀντικείμενος.

Adverterе animum, ἀτενίζειν τὴν γνώμην, διανοεῖν, προσέχειν τὸν νοῦν, κατανοεῖν, διαλογίζεσθαι περί τινος.

Adverto, *id est*, ad aliquem locum verto, παρατείνω, ἐπιστρέφω.

Adversperascit, ἐπιφαύσκει, ἐπιφαίνεται πρὸς ἑσπέραν ἐστὶν, καλλιόν ἡ ἡμέρα.

Advigilo, ἀγρυπνῶ, -ῶ τὰς νύκτας, ἐπαγρυπνῶ, -ῶ, *et pro* incumbo, *cum* operam do, προσέχω τινὶ τὸν νοῦν, σπουδάζω ἔς τι ἐπιζομαι περί τινος.

Adulatio, κολακεία, ἰωπία.

Adulator, κόλαξ, ὠπὸς, ἰωπύλλης.

Adulatorius, κολακευτικὸς, ἰωπαντικὸς.

Adulatrix, κολακὶς, κολακευτρία.

Adulor, κολακεύω τινὰ *et* τινι, ἰωπύω, κολακίζω.

Adulter, μοιχὸς, μοιχλὸς, μάχλης, τίνθης.

Adulterè, μοιχαλῶς, μοιχικῶς, μαχλικῶς.

Adulteratus, μοιχαλῶδ@, κίβδηλ@, κιβδηλευτὸς.

Adulterina moneta, κ. ζῆλον νόμισμα, ἄκυρον *vel* παρακεκομμένον *vel* οὐκ ὀρθὸς κοπὴν *vel* κιβδηλευόμενον νόμισμα. παράκομμα λεγόμενον.

Adulterium, μοιχεία, μαχλοσύνη, κιβδηλεμα

Adulterinus, κίβδηλος, μοιχικὸς, μοιχῶδ@, νόθ@.

Adultero *vel* Adulteror, μοιχεύω, -ομαι, μοιχεύω, καπηλεύω καπηλεύω, -ῶ, διαφθείρω τινὸς γυναῖκα.

Adultero, *id est*, rem finceram corrumpo, κιβδηλεύω.

Adultero monetam, παραποίω, παρεγχαράττω, παρακομμένω.

Adultus, ἀνδρωθεὶς, τέλειῶ@, ἀκμαῖος.

Adultus puer, ἀστεῖος.

Adumbratim, σκιερῶς.

Adumbratio, σκίασμα, σκιαγραφία, ὑποκρισμὸς, ἀποσκίασμα, ἀπαλύσμα, ὑπογραφή.

Adumbratus, ὑποκρι@.

Adumbro, σκιάζω, σκιάζω, ὑποσκιάζω, κατασκιάζω.

Aduncitas, καμπυλότης.

Aduncо, *id est*, aduncum reddo, ἐπικάμπτω.

Adunco naso, γρυπὸς, ὑπόγρυπος.

Aduncus, κάμπυλος, γαμψὸς, ἐπικαμπὴς.

Ad unguem, δι' ὄνυχ@.

Aduno, ἑνόω, -ῶ

Advocatio, συνηδρία, παρακάλυσις.

Advocatus, συνήγορος, παρακλητὸς, πρόσκλητος.

Advoco, προσκαλέω, -ῶ, *et* προσκαλέομαι ἐμαυτ. *cum accus.* ἐπικαλέω, -ῶ, *et* ὁμαι, -ομαι. μετακαλέω.

Advolatio, *vel* Advolatus, προσπτησις, ἐπίπτησις.

Advolo, προσπέτομαι, ἐπιπτάω, -ῶ.

Advolvo, προσκυλίω.

Advolvor genibus, προπίπτω πρὸς γόνατα, λιπαρέω, -ῶ, ἱκετεύω, ὁμοσὲ καταβάλλω πρὸς τιν@ γόνατα.

Advolutus genibus, πεσὼν εἰς γόνατα.

Advorsor *pro* adversor, ἐναντίωμαι, -ῶμαι σοι.

Advotum, *id est*, ex sententiâ, κατὰ γνώμην.

Adurgeo, ἐπισπέχω.

Aduro, -is, *id est*, locus sacer, ναὸς, τέμενος, ἔκκλητος. ἱερὸν, σηκὸς.

Ædes, -ium, *id est*, domus, οἶκος, αὐλὴ.

Ædicula, *id est*, parva domus, οἰκίδιον, κοκκοῦκη.

Ædificatio, οἰκοδόμια, οἰκοδόμησις, οἰκοδόμημα.

Ædificator, οἰκοδόμ@, κατασκευαστὴς, ἀρχιτέκτων.

Ædificium, οἰκοδόμη, οἴκημα, δόμ. ἔργμα ἐφίδρυμα, κατασκεύασμα, στέγη

Ædifico ουνδομῶ -ῶ, δόμω, ὁμῶ, -

Ædilis, ἀγορανόμος, ἀστυνόμος.

Ædilitas, ἀγορανομία, ἀστυνομία.

Ædilitate fungor, ἀγορανομῶ, ἀστυνομῶ, -ῶ.

Ædilitius, ἀγορανομικὸς, ἀστυνομικὸς.

Æditimor, πεκτικῶ, -ῶ.

Æditimus, *et* Ædituus, πεκτὴς, πεκτικὸς, ἱερόδουλος, ἱερόπαις, ναοῦχος: Att. νεωκόλαξ.

Æditus, *corruptè pro* editus, *id est* altus, ὑψηλὸς.

Æger, -ωδὴς, νοσερὸς *et* νοσῶν, μοχθηρὸς, νόσιμος, νοσηρὸς.

Æger animo, δύσθυμος.

Ægilops, *oculi vitium. et herba* ἀ. *arboris species* αἰγίλωψ.

Ægonomus, *id est*, caprarius, αἰγιλὸς.

Ægrè, χαλεπῶς, δυσχερῶς, μόγις, ἀ *compositi*, δύσ.

Ægrè fero, δυσκολαίνω, -ῶ τὴν ψυχὴν τίνι, -ῶ. *cum dat* δύσχερῶς, ἀγναντίω, -ῶ, δεινὰ ποιοῦμαι, τὰ δυσχερῶς ἐνίοτε, χαλεπῶς ἔχω.

Ægresco, ἀσθενῶ, -ῶ.

Ægrimonia, λύπη, ἀνία.

Ægritudo, *animi*, λύπη, νόσημα, πάθος.

Ægrotatio. *corporis*, ἀῤῥωστία, ἀσθένεια, νόσημα, πάθος.

Ægroto, νοσῶ, -ῶ τὰς νόσους, ταῖς κόσμοις, -ῶ, ἀῤῥωστῶ, -ῶ, κακῶς ἔχω.

Ægrotus, ἄῤῥωστος, νόσημα. ἀσθενὴς.

Ælurus. *id est*, felis, αἴλουρος.

Æmulatio, ζηλοτυπία, ζῆλος, μάχη.

Æmulatione dignus, ἐπάῤῥητος ζήλου.

Æmulor, ζηλόω, -ῶ τι, ζηλῶ, ἀντῶ, -ῶ. συναγωνίζομαι, -ῶ πρός τινα, ἐκζηλοτυπῶ, -ῶ

Æmulor. *id est*, invideo, ζηλῶ, φθονῶ, *vel* ἐπί τινι.

Æmulus, ἀντίζηλος, ζηλωτὴς, ζηλωτικὸς, ἀντίμιμος, φιλόνικος, ζηλωτικὸς, ἐριστικὸς, ἐρασμίλλιος.

Æneus, χάλκεος, -ῆς, χάλκινος.

Ænigma, αἴνιγμα.

Aëtum *pro* Ahenum, χαλκεῖον.

Æquabilis *et* Æquilis, ἴσος ὁμαλὸς, ὁμοιότης, ἐπίπεδος, ἴσον.

Æquabilitas *et* Æqualitas, σύμμετρος ἰσότης ὁμαλότης.

Æquæviis, συνήλικος, ἡλικιώτης ἰσόχρονος.

Æquilitèr, ὁμαλῶς, ἴσως, κατ' ἴσον.

Æquamentum, ξύσμασις.

Æquator, ἰσημερινὸς.

Æquè, ἐξ ἴσου, ἀγχόμαλος, ἀ ἴσου, ὁμοίως.

Æquanimitas, ἐπιείκεια, πραότης

Æquanimitèr, εὐκόλως.

Æquanimis, εὐκόλως. ἐπιεικὴς.

Æqui bonique facio, εὐνοῶ, σπεύδω τι, εὐκολαίνω, εὐ ποιῶ.

Æquidies, ἰσοκαίριον.

Æquilatatio, ἰσοπλατὴς.

Æquilibria, ἰσορροπίαι, ἰσώματα

Æquilibrium, ἰσορροπία, ἰσοσταθμία, ἰσοζυγία ζύγα, ἰσοσταθμία.

Æquimanus, ἀμφιδέξιος.

Æquinoctialis, ἰσημερινὸς

Equinoctium, ἰσημερία.
Equiparabilis, ἰσωτὸς, παραλλαγὴν, ἀναλογος.
Equiparatio, ἴσωσις, ἀναλογία.
Equiparo, ἰσόω, -ῶ, ἰσάζω, παρισόω, -ῶ, ἐξισόω, -ῶ.
Equipollen, ἰσοδυναμέω, -ῶ, ἰσοῤῥοπέω, -ῶ.
Equipondium, ἀντισήκωσις, σήκωμα.
Equitas, ἴσωσις, εὐγνωμοσύνη, ὁμαλότης ἰσοτιμία, εὐνομία.
Equitèr, ὁμαλῶς, ἰσοτίμως, εὐγνωμόνως.
Equivalens, ἀντίσταθμος, ἴσος, ἰσοστάτος.
Equivalco, ἰσόω, -ῶ, ἰσοδυναμέω, -ῶ.
Equo animo ferre, ἀνεξικάκως vel μὴ ἀνιᾶσθαι vel ἀλύπως vel ἀνεπαχθῶς vel εὐσχημόνως τι φέρειν.
Equo, as are, ἐμπίπλω, -ῶ, ἵστημι, ῶ, ἀναλογίζω, -ῶ, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.
Equor, πέλαγος, ἅλς.
Equoreus, ἁλμώδης, πελάγιος, et πελάγιος, πελαγικὸς.
Equum, ἱππάσιμα, ἱππικὸς, ἄρρεν.
Equum est, ἱππάσιμόν ἐστι, πρόσηκον ἐστι, εἰκὸς ἐστι.
Equus, ἵππος, ὁμαλὸς, ἴσος, κατισὴς, δίκαιος.
Æër, ἀὴρ, αἰθὴρ. αἴθρα.
Æramentum, χάλκωμα, χρηματοζυλάκιον.
Æraria fabrica, χαλκευτικὴ.
Ærarii Præfecti et Tribuni, ἀποδέκται, ταμίαι χρ.
Ærarium, ταμεῖον, χαλκεῖον.
Ærarium militare, στρατιωτικὸν χρηματοζυλάκιον.
Ærarius sive ferrarius faber, χαλκεὺς, χαλκουργὸς χαλκοτύπος, χαλκοτύπτης
Ærarius, *id est*, qui ad Æs pertinet, χάλκεος, -ᾶς.
Ærarius, *id est*, qui Æs cogit, φορολογῶν, ὑποτελὴς.
Ærarius homo, *id est*, debitor, ὑπόχρεως, χρεώστης.
Æratus, *id est*, ære tectus, κεχαλκευμένος, καττίτερωτος.
Ære alieno obstrictum esse, ὀφείλειν τὰ τῶν χρεῶν.
Æreum vas, ὅλκιον, ὁλκεῖον, χάλκιον, ἀγγεῖον, χάλκωμα.
Æreus, ὁ χάλκεος, πάγχαλκος, χάλκιος, χάλκεος.
Ærificium, χάλκωμα.
Aëripes, ἀερίπους.
Æripes, *id est*, ferratus, χαλκίπους.
Ærtis bonitas, εὐδία.
Aërius, ἀέριος, ἠλίβατος.
Æro, as, χαλκόω, -ῶ.
Æruosus, χαλκώδης.
Æruginosus, ἰώδης, ἰοειδώδης.
Ærugo, ἰὸς χαλκοῦ, ἰοειδὲς.
Æstumna, ταλαιπωρία, κακοπάθεια, διζύς τὰ δεινὰ, ἀθλιότης.
Æstumnosus, ἄθλιος, ταλαίπωρος, ἀτυχὴς, δύσβιος, τάλας, -αντος, πολύπονος, ἀταλαίπωρος ψυχὰ, δυσψυχὴς, ὁ δύσψυχος, κακοπαθὴς.
Æs, χαλκὸς, ὁ, pro pecunia, χρήματα.
Æs alienum, *id est*, debitum, χρέος, ὀφείλημα.
Æs, caldarium, χαλκὸς χυτὸς.
Æs alienum dissolvere, χρεολυτεῖν, τὰ χρέα διαλύσαι.
Æs nostrum, *id est*, nobis debitum, τὸ χρεωστούμενον.
Æs militare χρήματα στρατιωτικὰ.
Æsculeus, βαλανώδης.
Æsculus, *arboris species*, βάλανος.
Æstas, θέρος, θέρεια, εἶλη.
Æstifer, αἰθοφόρος.
Æstimabilis, τιμητὸς.
Æstimandum est, δοκιμαστέον.
Æstimatio, ἀξία, διατίμησις, τίμημα.
Æstimator, δοκιμαστὴς, ἀποτιμητὴς, κριτὴς, λογιστὴς, τιμῶν, τιμητὴς
Æstimo, ὁμαλογίζομαι, τιμάω, ῶ, ἀποτιμάω, -ῶ. εἰσπράω, -ῶ, δοκιμάζω, ἀκριβολογίζομαι, -ομαι, μετρέω, -ῶ.
Æstiva, τὰ θερινὰ.
Æstivo, ἐνδιαίζω, θερίζω, τὸ θέρος διάγω.
Æstivus, θερινὸς.
Æstu affligo, *id est*, exuro, καυματίζω.
Æstuarium, ἐκρὴξ, ῥοιζ.
Æstuat mare, ἅλς πλημμύρει.
Æstuatio, κλυσμὸς.
Æstuo, καυσσομαι, -ῶμαι, καυματίζομαι, θερσσω.
Æstuo desiderio, σφύζω.
Æstuosus, καυματώδης, καυσώδης, πυγωδης.
Æstus *calor nimis*, καῦσων, ἴγκαυσις, αἶθος, θάλπος.
Æstus maris, κλύδων, σάλος, θρασμὸς, πλημμυρὶς.
Ætas, βίος, γενὰ, ἡλικία, χρόνος.
Ætate proficere, πρωκόπτειν ἡλικίᾳ.
Ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν πρόβαινειν.
Ætate venerandus, διὰ ἡλικίας, σεβάσμιος, vel αἰδέσιμος.
Ætatis ejusdem, ὁμῆλιξ, ἰσοχρόνιος, ἡλικιώτης.
Ætatis vigor, ἀκμὴ.
Ætatula, ἡλικία.
Æternitas, αἰώνιος, αἰὼν, ἀθανασία.
Æternitatem mando vel Æterno, ἀθανατίζω, ἀπαθανατίζω.
Æternum et Æterno, ἀΐδιος, αἰώνιος, εἰς αἰῶνα, ἀθανάτως.
Æternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ἀθάνατος.
Æther, αἰθὴρ.
Ætherius, αἰθέριος.
Ætitas, ἡλικία, τὸ πρέσβυ.
Ætium, αἰὼν.
Affabilem esse, ἔχειν vel διατίθεσθαι ἡδέως πρὸς τινα.
Affabilis, εὐπρόσηγορος, ὁμιλητικὸς.
Affabilitas, εὐπροσηγορία, φιλοφροσύνη.
Affabrè, *id est*, artificiosè, scitè, ἐντέχνως, δαιδαλέως, τεχνικῶς.
Affabrefacio, περιποιῶ, -ῶ, εἰ ὁμαι, ὁμαι.
Affabrefactum, περιπεποιημένον.
Affamiæ, ὀβολήματα.
Affatim *id est*, abundè, δαψιλῶς, ἄδην et ἄδην, κατακόρως, ἄκρως, et cum gen. et absolute.
Affatio, ἐπίλεξις, πρόφασις.
Affectatè, *id est*, curiosè, κατασκευασμένως, περιέργως.
Affectatio, *id est*, nimia diligentia, περιεργία, ἐπιμέλεια, ζήλωσις.
Affectator, περιεργὸς.
Affectatus sermo, λεξιμανία, λογοθηρία, ἄκαιρος, ψευγματώδης λόγος.
Affectio *et* Affectus, διάθεσις, πάθος, πάθημα, ὅρμη, ὄρεγμα.
Affecto, *id est*, appeto, nimis exquiro, ἐπιθαλλομαί τι, μνηστεύομαι τὰς φιλίας, σπουδάζω, *cum acc.* ζηλῶ, πόθῳ χέομαι, ἀντιποιοῦμαι -ὁμαι τινος· ἐπιβάλλω τῇ τυραννίδι, affecto tyrannidem.
Affectus, *id est*, ægrotus, ἐμπαθὴς, κακοπαθὴν, -ὼν, τρύχομενος, κατειλημμένος.
Affectus ità sum, ὕπως ἔχω γνωμὴν, τοιοῦτος εἰμι, ὅπως, ἔχω πρὸς τοῦτο, οἷος ἐκείνοις τὰ πάθη.
Affectus benevolus, εὐδιάθετον.
Affectus vitiosus, πάθημα.
Affectus, us. *vide* Affectio.
Affero, πρόσφερω σοί τι, ἐπιφέρω, κομίζω, -ῶ, πάρεχω, -ομαι, παρέχομαι, ἀπαγγέλλω, -ῶ.
Afficio διαθῆναι, καθῆσθαι.
Afficio aliquem beneficiis, εὖ ποιῶ, -ῶ τινα, ποιῶ, -ῶ τὸν τινὰ ἀγαθόν τι· ἐς ἐμὲ μοι μέγα κέκλεε τὸν κύριον, ἔδεκα τὸν κύριον κλέος τι, πρεμνὸν τὸν κύριον τιθέμενος τὰ ἔλαθρα.
Afficior, *id est*, bonus animi sum, ἔχω, διάκειμαι διατίθεμαι, πάσχω.
Affictitius, ἐπίπλαστος.
Affigo, πρόσαπτω τί τινι, προσπήγνυμι, -ῶ, προσπηγνύω, συμπήγνυμι, διαπήγνυμι, -ῶ, προσφαστάνω, τὶ προσπαγίζω.
Affingo, πρόσπλάττω, προσπλάττω, προσποιοῦμαι, -ομαι.
Affinis *id est*, cognatus, προσήκων, συγγενὴς. ὁμαιμόφυλος, συγγαμβρὸς, κηδεμὼν.
Affinis, *id est*, conterminus, ὅμορος, πρόσορος.
Affinis culpæ, ὁ αἴτιον ἔχων vel ὑπέχων.
Affinitatem contraho, συνάπτω τινὶ κῆδος, ἐπιγαμβρεύω, συνάγω κῆδος εἰς κήδεσιν. *verbatim*, concilio affinitatem inter homines.
Affinitas, συγγένεια, οἰκειότης, κήδευμα, ἐπιγαμβρία, συγγάμεια.
Affinitatis jure adeo, ἐπιμαρτύρομαι.
Affinitatè, κατὰ σάρκα.
Affirmatio, κατάφασις, ἐπιφορὰ, παράφασις.
Affirmo, ἐπιφέρω, *act.* βεβαιόω -ῶ τινὶ τι, διαβεβαιόομαι, -οῦμαι, κατίσχυμί τι, διισχυρίζω, συναβδάζω, διαφέρομαι.
Affixus, περιπεφυκὼς ἐπὶ περιφυὴς, περιπεπηγὼς. πρὸς σαλευομένῳ, συμπαγὴς, συμπλεκὴς.
Affixus cruci, σταυρωθεὶς, σταυρῷ συμπαγὴς.
Afflictus, a, um, ἐπίπονος *et* ἐπίπονος, ἐπιπονητικὸς.
Afflictus numine, ἀνθίκητος, ἄνικος.
Afflictus, us. οἰκτισμὸς, πρόσπτωμα.
Afflco, διαφθείρω, παραφθείρω.
Afflictatio, Afflictio, *et* Afflictus, us, οἱ κακώσεις, θλῖψις, ταλαιπωρία *et* ταλαιπώρημα, πάθημα, ἀλγηδὼν, κακώσις, Poet.
Afflictiones, τὰ κακὰ.
Afflicto, προσκλίβω, ταλαιπωρέω, -ῶ, *frunitive*, κακόω, -ῶ.

Afflictor, θλίβομαι, κακοπαθέω, -ῶ, ταλαιπωρέομαι, -ῶ, κακόομαι, -οῦμαι.

Afflictor, *id est*, quῖaffligit, ὀδυνητής, κακοποιός, ταλαιπωρέων, -ῶν.

Afflictus, ταλαίπωρος, κακοπαθής, κατακλιμένος. περιφρονητός.

Affligo, θλίβω, ἀποθλίβω. προσθλίβω, ταλαιπωρέω, -ῶ. cum acc κακόω, -ῶ, κακῶς ποιέω, -ῶ τινα, ὀπτεύω, πρασσέσσω, περιστίζω.

Affligor, θλίβομαι, κακοπαθέω, -ῶ, ταλαιπωρέομαι, -ῶμαι, κακόομαι, -ώμαι.

Affllo, ἐπιπνέω, προσπνέω, ἐμπνέω, -ῶ.

Affluens, περισσεύων, περισσευτικός.

Affluenter, ῥᾳδίως *et* ῥᾴδιον, δαψιλῶς.

Affluentia, ἐπιρροή, εὐπορία, ἐπιῤῥοή, πλούσιον.

Affluere divitiis, περισσὸν χρημάτων ἔχειν, περισσεύειν. *Neut. absolute.* πλουτεῖν τὰ πλούτου, ἀγαθὰ πάντα ἔχειν.

Affluo, *id est*, Abundo, ἐπιῤῥέω, περισσεύω, περιβλύζω, πλουτέω, ῥοῦν, ἐπιπολάζω.

Affodio, προσθύπτω.

Affor, *id est*. Alloquor, προσφθέγγομαι, προσφωνέω, -ῶ τινι, *act.* προσαυδάω, -ῶ.

Affore, παρεσέσθαι.

Afformido, πεπτοῆσθαι, -ῶμαι.

Affrango, ἐπιῤῥήνυμι.

Affricno, προσπρωτίζω, ἐπιτρίβω.

Affrico. Affrio, ἐπιτρίβω, προρρίβω, ἐπιδρεύω, προσψήχω.

Affrictum, *id est*, quod quis affricat, ἐπίτριμμα

Affrictio *et* Affrictus, ὑός, ui, ἐπίτριψις, πρόσρεψις.

Affulgens, ἐπίλαμπος, ἀλλαμπρύνομαι, -ύνω.

Affulgentia, ἐπίλαμψις.

Affulgeo, ἐπιλάμπω, ἀλλαμπρύνομαι, περιλάζω.

nulla spes Affulget, οὐκ ἐλπὶς ἐστί, μηδαμῶς ὑπάρχει τινι ἐλπὶς ἔχειν.

Affundo, προσχέω, ἐπιχέω, ἐπιχύνω, -ύνω, προσχύνω, -ύνω.

Affusio, πρόσχυσις, ἐπίχυσις.

Affusus, προσχυσὶς, ἐπιχυσὶς.

A foris, ἔξωθεν.

Africus ventus, λίψ, λιβός, Λίβοστ@.

Agamus, *id est*, inauptus, ἄγαμος.

Agaricum, ἀγαρικὸν.

Agaso, ἀνδράτης, ἀγεσανδράτης, ἱππηφορέω@.

Age, ἄγε, ἀλλὰ γε, δεῦρο, εἶφε, φέρε δή, φέρε γάρ.

Agertum, ἄγε δή, εἰδ' ἄλλ, ἴχε δή, φέρε τοίνυν.

Agelastus, *id est*, qui sine risu est, ἀγέλαστος.

Agellus, χωρίον, γεδίον, χωρίδιον, λήϊδιον, χωράτιον.

Ager, ἀγρὸς χώρα@.

Agere festum diem; ἄγειν ἑορτὴν, ἄγειν πανήγυριν.

Agere radices, ῥιζοβολεῖν, ῥιζοῦσθαι, -οῦμαι.

Agesis, ἄγε δή, ἄλλ' ἴθι.

Aggemo, ἐπιστενάζω.

Agger, τάφρος, χῶμα, χαράκωμα, χοῦς, περίχωμα.

Aggero, αὔξω, σωρεύω, χόω, περισσάττω.

Aggero, is, ere, ἐπιφορέω, -ῶ, προσφορέω, προσπεριβάλλομαι.

Agglomero. συναλίζω, συνίζω, ἐπισυνάζω, συνάλω.

Agglutino προσκολλάω, -ῶ, προσάπτω.

Aggravo, ἐπιβαρύνω, ἐμβρίθω, ἐπισπάω.

Aggredior, ἐπιχειρέω *et* ἰζχειρέω, -ῶ τινι, ἐπιβάλλω τῇ τι, ἐπιχορμὶ σι, ἐπιτίθεμαι τινι, ἐφίεμαι παρίχω, ἔπειμι.

Aggredior unà, συμπαραβαίνω, συνίζομαι, συνεπιτίθομαι.

Aggrego, ἐπισυναθροίζω, ἀθλάζω, ἐπισυνάω.

Aggressio, ἐπιβολὴ, ἐπιχείρησις, ἐφίεμαι. ἐπίλυσις.

Aggressus, ἐπιβολὴ. ἐμβολή.

Agilis, ἔλαφρος@. εὐάγητος, εὐκίνητος, εὐστροφος εὐσπερὴς@.

Agilitas, ἐλαφρότης, εὐκινησία.

Agiliter. εὐπινέτως.

Agitabilis, εὐκινὴς, δονητὸς.

Agitare concilia inter se, κοινολογεῖσθαι ἀλλήλων περί τινος.

Agitatio, δόκησις, δόνησις, δόνημα, εὐκινησία, ὀντελίχισμα.

Agitator, ἐλατὴς, ἀδρεὺς, κινητὴς, ἄδρυς.

Agite, Agitedum, ἄλτε, φίετε.

Agito. ἐλάω, δονέω. ῶ. κινέω. -ῶ, ἀνακινέω, -ῶ, πρᾴτω, διαστέω, σαλεύω.

Agmen, ἄγημα, λόχ@. τάγμα, πλῆθ@.

Agmen duco, λοχαγέω, -ῶ, λοχηγία, -ῶ.

Agminis præfectus, λοχαγὸς.

Agna, ἀμνὰ.

Agnascor, πεφυσθόμαι.

Agnatio. πρόσφυσις, ἀξιστία.

Agnati, συγγενεῖς, πατρῶοι, οἱ πρὸς ἀνδρῶν, οἱ πρὸς πατρὸς, οἱ ἀγχίστατοι πρὸς ἀνδρῶν, οἱ ἐκ τῶν ἄρρενων οἰκοῦντες.

Agnatus, συγγενὴς, πατρῷος, ἀξιστεὺς, ἀνεψιὸς. ὁ πρὸς ἀνδρός.

Agnellus, ἀμνίον, ἀμνίσκ@.

Agricultor, ἀμνὶς.

Agni nuper nati, ἄρνες.

Agninus, ἀρνεῖ@, ἀρνὶ@.

Agnitio, ἐπίγνωσις.

Agnitus, γνωστὸς.

Agnomen, ἐπωνυμία.

Agnosco, ἀναίνομαι τινα, ἐπιγινώσκω, γνωρίζω.

Agnus, ἄρνος, ἀρνὸς, ἄρνι, ἀμνὸς.

Ago, ἄλω, ἰεγχείρημι, ἐνεγείρω, -ῶ, πρᾴττω, τελῶ. -ῶ, πρᾴττω τι, διαπραγίσμαι.

Ago, *id est*, effingo, ἐποκρίνω.

Ago (unum, ἄλω ἵνος.

Ago gratias, χάριν ὁμολογέω, -ῶ, χάριν οἶδα.

Agon, ἄγων.

Agonia, ἀζωνία.

Agonizo, ἀζωνίζομαι.

Agonothetes, ἀζωνοθέτης.

Agrestis, ἀζρεὶς, ἄζρειος, ἀζρεικὸς, ἄγριος, χωρίτης.

Agricola, ἀζρίστης, γεωργὸς, γεωμόρος, ἀγρώτης. γαῖης *et* γατης, ἐρίστιος.

Agricolatio, Agricultura, γεωργία, γεωπονία, γεωρίμη.

Agrimensor, γεωμέτρης.

Agripartitio, γεωδασία, γεωμορία.

Ab, Aha, αἱ, ἀ.

Ah me miserum! αἱ τάλαν.

Aheneus, Ahenus, χάλκεος, ἠ.

Ahenum, χαλκεῖον, λέβης, ἀρύς.

Aheu, ἰὼ.

Aio, φημὶ.

Ala, πτέρυξ, πτέρυξ, δίσκος.

Ala, *locus sheltered brachium*, μασχάλη.

Ala, *equitum turma*, τὸ πτερὸν ἱππέων ἴλης.

Alabastrum, ἀλάβαστρον.

Alacer *et* Alacris, ὠκὺμος, εὐκινὴς πρόθυμος, εὐαδὴς. ἀκμαῖος. ἐπιτηδείος

Alacritas, εὐαδότης, προθυμία, πολλὴ εὐφροσύνη. δεκτέρμον

Alacriter, προθύμως, εὐδύμως, ἐπιεικῶς.

Alapa, κάλαφος κόνδυλ@. *Alt.*

Alapam impingere, βαπίζειν τινὰ ἢ λαφίζειν. κονδύλῳ ἐντρέφειν.

Alapis cædi, κονδύλοις λαΐζειν.

Alas addere. *id est*, animum addere alicui, θαρσύνειν. πίθεσθαι.

Alatus, πτερωτὸς. πτερωτὸς.

Alauda, κόρυς, -υδος, ἡ.

Albarium, κονίαμα.

Albatus, λευκοφορέω@.

Albedo, λευκότης, τὸ λευκὸν.

Albeo, *id est*, albus sum, λευκὸς εἰμὶ. λευκαίνομαι.

Albicans, ὑπόλευκ@.

Albico, ὑπολευκὸ, εἶμι, λευκαίνομαι.

Albidus, ὑπόλευκ@.

Albo, λευκόω, ῶ, λευκαίνω.

Albor, oris, λευκότης, τὸ λευκὸν.

Albucum, λεοφθάλμος, ἀνυκωπὸς.

Albugo, λεύκωμα τὸ λευκὸν, λεῦκος σφαιδόν, ἄλφ@.

Albugo, *in oculo*, λευκὸν τὸ ὀφθαλμοῦ ἄλφος.

Album, *subst.* γεγραμμένον.

Albumen, *in ovo*, λεύκωμα τὸ ὠὸν λευκὸν τὸ ἐδὸ

Albus, λευκὸς, ἀργὸς, φαλὸς, φαιὸς ἄλφος.

Alcedo, ἀλκύων

Alea, πτῶσις. κύβος.

Aleâ rem perdo, κατακυβεύω.

Aleator, κυβευτὴς.

Alec, μαιῶς.

Ales, οἰωνὸς, ὄρνις, πτερωτὸς, πτηνὸς

Ales, *id est*, velox. ταχὺς, ὠκὺς.

Alesco, ζόομαι, ἐκτρέφομαι.

Alga, σῖτος@. Θαλασσιον. βρύον.

Algeo, ῥιγόομαι, ῥιγῶ, -ῶ, ῥίγεω.

Algidus, κρύος, κρυερὸς.

Algificus, ῥιγοποιὸς.

Alger, ἄλγος, ἄλγος φρίξ.

Algosus, φυκώδης.

Aliàs, τότε μὲν, τότε δὲ, ἄλλοτε ἄλλο ἐνίοτε.

Alibi, ἀλλαχοῦ πῆ, ἄλλοθι. ἐτέρωθι.

Alica, ἄλφι. -ιτ@, ὁ χόνδρος.

Alicubi, ἐνταῦθα, ἐνίοτε, ποῦ.

Alicunde. πόθεν, ἀμέσθεν.

Alienatio, ἀλλοτρίωσις.

Alienatus, ἀλλοτριωμέν@, ἀλλοτρίαν ἔχων πρὸς ἑαυτὸν.

Alienigena, ἀλλοδαπὸς, ἀλλοφυὴς.

Alieno, ἀλλοτρόω, -ῶ.

Alieno animo esse erga aliquem, ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα.

ienum, ἀλλόποτον, ξίνον.
ienus, ἀλλότριος, ἀδιαίτητος, ξένος.
iger, στιφωτὸς, στιφωτὴς, στιφοφδ-ες.
imentarius, σιτικὸς.
imentum, Alimonia, τροφὴ, βίοτος, μα, βρῶμα.
ìò. ἀλλαχόθι, ἄλλη.
ioqui, ἄλλως.
iorsum, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.
ipes, πτερόπους.
iquà, πῃ.
iquandiu, ἐπὶ χρόνον,
iquando, ἄρτι, ποτὲ, ἐνίοτε, ἤμος.
iquantillum, ὀλίζον, ὑποτίσον.
liquantisper, δι' ἀλίου χρόνου.
liquantum, ἐπὶ ποσὸν.
liquantus, ποσὸς τις.
liquatenus, μέχρι τινος, μέχρι τῦ.
liquid, τί.
liquis, τὶς, ἕνιος, δεῖνα, ἀμὸς.
liquò, ποῖ.
liquo modo, ἀμαγὲπως, πῶς.
liquorsum, εἴς τινα τοπον.
liquot, τινες, ἕνιοι.
liquoties, ἐνίοτε, ἐνιάκις, ἔγν ὁπάκις.
liquotfariam, ἐνίοτε.
liter, ἄλλη τῇ, ἄλλως, κατ' ἄλλον τρόπον, ταναλλως.
lliubi, ἄλλη τῇ, ἀλλαχόθι.
lliud nihil, nisi quod, μηδὲν ἄλλο πλὴν.
lliundè, ἀλλοχόθεν ἄλλη.
lius, a, ud, ἕτερος, ἄλλος, ἀλλοῖος.
lius quispiam, τὶς ἄλλος.
llabor, προρρέω, -ῶ.
llaboro,, ἐπιπονέω, -ῶ.
llazvo, λειαίνω.
llambo, ἔπιλείχω.
llatro, πρεσυλευτέω, -ῶ.
llaudo, ἐπαινέω, -ῶ.
llecto *et* Allicio, ἐπάλλω, ἐφέλκομαι.
llectus, πρεσπρημένος, προσκατειλεμένος, ἐπαγόμενος, ἐφελκόμενος.
llegatio, πρεσβεία.
llego, as, πρεσπέμπω τινα, ἱκετεύω, πρεσβεύω, ἐπάλλω.
llego, is, ἐπιλέγομαι, προσκατελέγω.
llevamentum *et* Allevatio, ἀνακούφισις ἐπικούφισμα.
llevo, ἐλαφρύνω, ἐπικουφίζω, ἐπαίρω.
lliatus, ἐπικοδομητός.
llicio, ἐφελκύω, ἐπάγομαι τινί τι.
llido, πρεσκρύω, πρεσκύπτω, κατακρύπτω.
lligatio *et* Alligatura, πρόσδεσις, ἐπίδεσμος. ἐπίδεσις, πρίσμμα.
lligo, ἅπτομαι, πρεμάννυμι, πρεσδέω, ἐξαρτάω, ἀ.
llii caput, γαλεὴς, ἰος, *vel* ἴδος.
llino, ἐπιχρίω, κατασρίω.
llisio, πρεσπιέζω.
llium, ἄγκιστρον, σκίρδον, ὅλιθρ.
lloquium, πρόσρησις, πρεμύθησις, πρεσαγόρευσις, πρεσφώνημα.
lloquor, πρεσλαλέω τινα, πρεσφωνέω, -ῶ τινα, λαλέω, -ῶ τινι, ἐπιτυδέω, -ῶ, πρεσλαλέω, -ῶ, πρεσπαίζω.
llubesco, ἐπαρίσκω.
llucco, ὑπολάμπω, πρεφαίνω.
llucinatio, ἀμβλυωπία, πρεμβλεψία.
llucinor, πρεμβλέπω.
lludere ad aliquid, αἰνίττεσθαι εἴς τι.

Alludo, πρεσπαίζω τινι, χαριεντίζομαι.
Alluo, ἐπικλύζομαι, ἐπικλύζω.
Alluvies, πρόσκλυσις.
Almus, τρόφιμος, εὐτρόφης, ζείδωρος.
Alnus, κλήθρη *et* κλήθρα, αἴλιφος.
Alo, τρέφω, σιαίνω, χιλόω.
Aloë. ἀλόη.
A longè, πόῤῥωθεν.
Altare βῶμ. Θυσιαστήριον, βωμὸς.
Altè, βαθέως, ὑψοῦ. ὑψηλῶς.
Altiosus, Altus, κρυώδης, κρυερὸς.
Altei, ἕτερος.
Alter, *cum bis repetitur*, ὁ μὲν, ὁ δὲ.
Alter alterum calumniatur, ἀλλήλας διαβάλλουσι.
Alteratio, ἕτεροίωσις.
Altercatio, φιλονικία, ἀμφισβήτησις, νῖκος, ἀντιλογία.
Altercor, διαδικάζομαι ὑπέρ τινος. ἐρίζω περί τι. ἀμφισβητέω, -ῶ.
Alternatim, ὑμοιοτρόπως, ἀμοιβαδὶς, ἀναλλάξ.
Alterno, ἀμείβω *et* -ομαι, ἐξαλλάττω, ἐναμφοτερίζω.
Altero, ἑτερόω, -ῶ, ἀλλάσσω, -ῶ.
Alteruter, ἑκάτερος, ἑκότερος, ἑκοτερουσιν.
Alterutrinque, ἐναμφότερα.
Altilis, σιτηρὸς, τρόφιμος.
Altisonus, ὑψίφωνος.
Altissimus, ὑψηρὸς. πανυπέρτατος.
Altitudo, ὕψος. βάθος, ὑψηλότης.
Altitudo animi, μεγαλοψυχία.
Altius rem repeto, ἀνώτερον τὸν λόγον.
Altivolans, Altivolus, ὑψιπέτης.
in Alto, ὑψόσε, ὑψοῦ, ἄνωθι.
Altor, τροφεὺς, τιθήνὸς, τρόφιμος.
Altrinsecus, ἑτέρωθεν.
Altrix, τροφὸς, θρέπτειρα.
Altroversus, ἑτέρωσε.
Aitum, *id est*, mare, βαθὺς, θάλασσα, χάσμα.
Altus, τρεφθεὶς.
Altus, a, um, ὑψηλὸς, ὑψίκαρος, αἰπὺς, ἄκρος.
Alvear, *et* Alvearium, κυψέλη, σίμβλον, σμῆνος.
Alveolus, κύτλιφος.
Alveus, πλωτὸς, βαῖθρον, κύτος, κοῖλος, κυψέλη, μελιττῶν.
Alveatus, κυτώδης, βυκκώδης.
Alvinus, σολιακὸς.
Alumen, στυπτηρία.
Alumnus, τρόφιμος.
Aluta, κάρβατος, δόρμα.
Alutarius, δορσοδέψης.
Alvum exonerare, ἀποπαλίνειν, διδυνόειν.
Alvus, γαστὴρ, κοιλία, κευεών.
Am, ἀμφὶ.
Amabilis, ἐράσμιος.
Amabilitas, φιλότης.
Amabò, περακαλῶ, -ῶ, πρὸς Θεῶ.
Amandatio, ἀπόπεμψις.
Amando, ἀποπέμπω τινα, ἀποστέλλω.
Amans, ἐραστὴς.
Amantèr, Amatoriè, φιλικῶς.
Amanuensis, ὑπογραφεύς.
Amaracus, σάμψυχον, ἀμάρακος.
Amaranthus, *herbæ nomen*, qu. immarcescibilis, ἀμάραντος.
Amarè, πικρῶς.
Amarenco, πικραίνομαι.

Amarities, Amaritudo, Amaror, πικρότης, πικρία.
Amarulentus *et* Amarus, πικρὸς, ἰσχυπικὸς, κακὸς.
Amarus valdè, ἔκπικρος. περιπικὸς.
Amasia *et* Amatrix, ἐρωμένη, ἐρωτεία.
Amasius *et* Amator, ἐρώμενος, παλλακὸς, ἐράστης.
Ambactus, δοῦλος, μισθωτὸς
Ambages, διέδυσις, περιπλοκαὶ, γρῖφος, περιφορὰ.
Ambagibus verborum uti, σολοικίζειν εἶναι.
Ambagiosus, περίπλοκος, γριφώδης.
Ambedo. περιτρέπω.
Ambesus, περιεδὴς.
Ambi dexter, Ambi-manus, ἀμφιδέξιος.
Ambigo, *id est*, dubito. ἀμφιβάλλω, ἀπορέω, -ῶ, περάω, ἀμφισβητέω, -ῶ.
Ambiguè, ἀμφιβόλως.
Ambiguitas, ἀμφιβολία. ἀμφιλογία, ἀμφισβήτημα.
Ambiguus, ἀμφίβολος. ἀμφίλογος, ἀμφίδοξος, δίττὸς.
Ambio, undique cingo, κυκλόω, -ῶ, περιβάλλω, περιζώννυμι, περιέχομαι.
Ambire, περιαγίλλειν τὴν ὑποτείνουσαν, consultaum μετάνοιά τινὰ πέρην, puellam, μνάομαι.
Ambire, *id est*. honores quærere, φιλοτιμεῖσθαι, δεξιώομαι, -όμαι.
Ambitio, φιλοτιμία, φιλοδοξία.
Ambitiosè, φιλοτίμως, φιλόδοξος.
Ambitiosus, φιλότιμος, φιλόδοξος.
Ambitus, circuitus, περίβολος, κύκλος, περίοδος.
Ambo, ἄμφω, ἀμφότερος.
Ambulacrum, περίπατος.
Ambulatio, βάδισις, πορία, περίπατος.
Ambulator. περιπατητικὸς.
Ambulatorius, περιπατικὸς.
Ambulo, βαδίζω πρὸς τινα, βαίνω.
Ambulo animi causâ, περιπατέω, -ῶ.
Amburo, περιφλύω.
Amens, ἄνους, μώρος, ἄφρων.
Amentia, ἄνοια, μανία, ἀφροσύνη.
Amento, ἀμματίζω.
Amentum, λῶρον, ἄμμα, ὄχθη.
Ames, κάλαμος ἰξευτικὸς, σφαῖξ.
Amethystus, ἀμέθυστος.
Amica, ἐρωμένη, φίλη, ἑταίρα.
Amicabilis, ἀγαπητὸς.
Amicio, *id est*, vestio, περιβάλλω, ἐνδύω ἐσθῆτα, veste, ἀμπίσχω, ἀμφιανύω *et* -μι.
Amictus, a, um. ἀμφιπρόνος.
Amictus, ûs, ui, ἀναβολὴ, ἐπίβλημα.
Amicè, φιλοτρόπως, φιλικῶς, οἰκείως. πρωτίλως.
Amicissimus, φίλτατος, φιλότατος.
Amicitia, φιλία, ἑταιρία, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amicitiam conservare, σώζειν τὴν φιλίαν
Amicitiam dissolvere, διαλύσθαι φιλίας.
Amicus, φίλος ἀναγκαῖος, γνώριμος.
Amita, πατρὸς ἀδελφὴ, θεία, τιθὶς.
Amissio, ἀπώλεια.
Amitto, *id est*, demitto, ἐκτίθεμαι τινα.

Amitto, *id est*, perdo, ἀποβάλλω.
Amnicus, ποτάμιος.
Amnis, ποταμὸς.
Amo, *ego te genio*, ἀγαπῶ σε, ἐράω, -ῶ σου φιλέω, -ῶ, ἀσπάζομαι.
Amo vehementèr, ὑπερφιλέω, -ῶ, ζηλόω, -ῶ.
Amabilis, ἐράσμιος. ἐρατὸς, ἀγαπητὸς.
Amabilitas, φιλότης. φιλοφροσύνη.
Amabilitèr, ἀγαπητῶς, ἐρασμίως.
Amans perditè, δυσερῶς.
Amans quietis, φιλήσυχος.
Amanter, φιλικῶς, φιλοφρόνως.
Amatio, *id est*, Amor, ἔρως, φιλότης.
Amator, ἐραστὴς, φιλητὴς, ζηλωτής.
Amatoriè, ἐρωτικῶς.
Amatorium poculum, φίλτρον.
Amœnè, ἁβρῶς, τρυφερῶς.
Amœnitas, τερπνότης, εὐφροσύνη.
Amœno, εὐφραίνω.
Amœnus, ἁβρὸς, τρυφερὸς, εὐθαλὴς, τερπνός.
Amomum, ἄμωμον.
Amor, ἔρως.
Amor sui, φιλαυτία.
Amore carens, ἀφιλὴς.
Amore captus sum, ἐράομαι, -ῶμαι, ἐρῶμαι.
Amore complecti aliquem, εὐνοϊκῶς *vel* οἰκείως διακεῖσθαι *vel* ἔχειν πρὸς τινα.
Amolor, ἀπωθῶ *et* -ίομαι, ἀπελαύνω, ἀποκρούω.
Amolitio, ἀπώθησις.
Amotus, ὠθὶς, ἐξεωσμὸς.
Amoveo, ἀποκινῶ, -ῶ τι, διακρούω, ἀθῶ.
Amphibolia, ἀμφιβολία.
Amphisbœna, ἀμφίσβαινα.
Amphitheatrum, ἀμφιθέατρον.
Amphora, ἀμφορεὺς. κεράμιον.
Ample, πλατέως, εὐτύχως, δαψιλῶς.
Amplector, ἀμφιβάλλω, ἀσπάζομαί σε, περιπλέκω.
Amplexor, περιπλέκομαι. *cum accus.* συχνὰ περιπτύσσομαι
Amplexus, a, um, ἀσπασθὶς, περιπτυξάμενος.
Amplexus, ἀσπασμὸς, περίπλοκὴ, περίπτυξις.
Ampliatio, ἀνεβολὴ, πλατυσμὸς.
Amplificatio, αὐξησις, δύναμις, ὑπερβολὴ.
Amplifico, πλύνομαι, μείζω ποιῶ, αὐξάνω.
Amplio, πλατύνω, μεγαλύνω.
Amplitudo, πλάτος, ὄγκος, μέγεθος.
Amplius, ἐπὶ πλέον. ἐπιπλείονι, ἔτι.
Ampius, πλατὺς, εὐρὺς, μέγας.
Ampulla, λήκυθος, φύσα, φιάλη, πομφολυξ.
Ampullæ verborum, τὰ γομφώματα.
Amputatio, ἀποκοπὴ, περιτομὴ, περικοπή.
Amputatus, ἀποκοπὶς.
Amputo, ἀποκόπτω τὸν τράχηλον, collum : ἀποκτίζω, περιτέμνω, ἀποτέμνω, κολεύω.
Amuletum, ἀλεξιφάρμακον, περίαμμα.
Amurca, ἀμόργη, ἐλαιοτρύγιον.
ad Amussim, ἐπὶ γραμμὴν.
Amussis, γραμμὴ, περιμετρητικὸν.
Amygdalus, ἀμυγδάλη.
Amylum, ἄμυλον.
An, ἀλλὰ, ἆρα, μὴ, μήποτε.
An non, ἀλλ' οὐ, ἀλλ' οὐχὶ, ἆρ' οὐ.
Anas, atis, βρύγξ, νῆσσα *vel* ττα.
Anatarius, νητοτρόλεξ.
Anathema, ἀνάθεμα.
Anaticula, νεοσσάριον.
Anatomia, ἀνατομία.
Anceps, *id est*, dubius, ἀμφίβολος, ἔπεσος, ἀμφίσημος.
Anchora, ἄγκυρα. εὐνή.
Anchoram demittere, χαλᾶν ἄγκυραν. solvere, ἀείρειν, ὀρύσσειν.
Ancilla, δούλη, θεράπαινα, παιδίσκη.
Ancillaris, δουλικὸς.
Ancillor, δουλεύω ταῖς ἡδοναῖς, *voluptatibus*, ὑπηρετέω, -ῶ.
Ancillula, θεραπαίδιον, παιδάριον.
Anfractus ἀμφιέρεξ περίοδος.
Angellus, γωνίδιον.
Angelus, ἄγγελος.
Angi animo, δυσθυμεῖν, δυσθύμως ἔχειν.
Angina, συνάγχη, ὀδύνη
Angiportus, στενωπὸς, ἄμοδος.
Ango, ἄγχω, ἀνιάω, -ῶ, λυπέω, -ῶ.
Angor, *id est*, mœreo, ἀθυμέω, -ῶ, ἄχθομαι.
Angor, oris, ἀθυμία, ἄχθος, λύπη.
Anguiculus, ὀφίδιον.
Anguillæ, ἐγχέλεις, πλάτται.
Anguis, ὄφις.
Angulatim, κατὰ γωνίας.
Angulosus, γωνιώδης.
Angulus, γωνία.
Angustè, στενῶς.
Angustia, στενοχωρία, στενότης, θλῖψις.
Angusto, στενοχωρέω. -ῶ, στενόω, -ῶ.
Angustus, στενὸς, στενογεὼς, ταπεινὸς, στενοπόρος.
Anhelatus, ἀσυνθὶς.
Anhelitus, Anhelatio, ἄσθμα, πνευμάτωσις.
Anhelo, ἀσθμαίνω, πνευτιάω.
Anhelus, a, um, ἀσθματικὸς.
Anicula, γραιδίον.
Anilis, γεραιὸς. γραώδης.
Anilitèr, γεραιῶς.
Anima, πνεῦμα, ψυχὴ, κῆρ, μένος, κῖτμος.
Animadversor, κολαστὴς.
Animadversio, *id est*, pœna, κόλασις. ἐπιπόνημα.
Animadvertere, *id est*, punire, κολάζειν τινα.
Animadverto, βάλλομαι εἴ τινι, διανοοῦμαι τρέπω τι, προσέχω τὸν νοῦν τινι, αἰσθάνομαι.
Animal, ζῶδιον, ζῶον, ἔμψυχον.
Animalis, ἔμψυχος, ψυχικὸς.
Animam debet, ψυχὴν ὀφείλει.
Animam ago, ἰσχάτως διάκειμαι.
Animans, *adj* ἐμψυχὲν, -ὸν.
Animans, *subst.* ἔμψυχος.
Animatio, ἐμψύχωσις.
Animi causâ διατρίβω, ἄσκοπος.
Animi defectio, λιποψυχία, λιποψυχία.
Animo, as, καλλιέρεύω, προθυμοῦμαι ἐμβάλλω.
Animo abjecto esse, ἀθύμως ἔχειν.
Animo concipio, περιθέω, -ῶ.
Animo deficio, ἐκψύχω, λιποθυμῶ, -ῶ.
Animo efferri, μεγαλοφρονεῖσθαι ἐπί τινι.
in Animo habeo, διανοοῦμαι, -ὦμαι.
Animosè, θυμοειδῶς, προθύμως, ἐμψύχως.
Animositas, θύμωσις, πνεῦμα.
Animosus, θυμοειδὴς, θυμώδης, ὀξύθυμος.
Animula, Animulus, ψυχάριον, ψυχίδιον, θυμίδιον.
Animum addere, θαρσύνειν τινα.
Animum despondeo, ἀπόρως διακεῖσθαι. ἀπαγορεύω τὴν ψυχήν.
in Animum indoco, περιβάλλομαι ἐπὶ ἐμβάλλομαι εἰς νοῦν.
Animum recipio, ἀναπνέω.
Animus, διάνοια, γνώμη, νοῦς, θυμὸς
Annales, ἐνιαύσιοι, χρονικὰ.
Annitor, προσκαρτερῶ, -ῶ τι, ἀγχω
Anniversarius, ἐτήσιος, ἐνιαύσιος.
Anno præterito, πέρυσι.
Anno sequente, εἰς ἔνιαυτὸν.
Annona, σίτησις, σιτηρεσία.
Annonæ penuria, σπανιότης.
Annosus, πολυετὴς, μακρόβιος.
Annotandum, παρασημαντέον.
Annotatio, ἀπομνημόνευσις.
Annotator, σημάντωρ.
Annoto, ἀπομνημονεύω τι τινι, σημαίνω.
Annuatim, κατ' ἔτος.
Annulus, δακτύλιος, σφενδόνη.
Annumero, περιαριθμέω, -ῶ.
Annuntiatio, προαγγελία.
Annuntio, ἐξαγγέλλομαί τινι, προαγγέλλω τι, ἀπαγγέλλω.
Anoleo, πρασσιάω, ἐπικρύπτω.
Annus, ἐνιαυτὸς, ἔτος, χρόνος.
Annus elapsus est, ἐξέλαβεν ὁ ἐνιαυτός.
Annuus, ἐνιαύσιος, ἐτήσιος.
Ansa, λαβὴ, ἀτόμη, κατὰ ἀντιπλοκὴν.
Ansum præbere, ἀφορμὴν δίδωμι τινι.
Ansatus, κεκλημένος, ὠτώεις.
Anser, χὴν.
Anserarius, χηνοβοσκὸς.
Anserculus, χηνίσκος.
Anserinus, χήνειος.
Ante, πρωϊαίδιος. πρωϊαθρινὸς
Antè, ἀπέναντι, ἐνώπιον, ἐπὶ *cum gen.*
Antè, πάλαι, ὕστερούσιον, τὸ πρότερον πρώτον.
Anteambulo, προόδρομος.
Antecapio, προλαμβάνω, προτίθεμαι.
Antecedo, προέρχομαι, προτερῶ πρόειμι.
Antecello, ὑπερέχω, τινὸς. *aliquem in aliquâ re*, πρέπω, ὑπερβάλλω.
Antecessor, προόδρομος, προηγητὴς πρόμαχος.
Antecœnium, τὸ μετ' ἄριστον πρόδειπνον.
Antecursor προόδρομος.
Antedico, προλέγω, προείπω.
Anteeo, ὑπερέχω, τινὸς τινι, *aliquem aliquâ re*, προέρχομαι, πρώτη τὴν πορείαν ποιοῦμαι.
Antefero, προτίμαω, -ῶ, σι, τε, προφέρω.
Antegenitus, προγενέστερος.
Antegredior, προκατέρχω.
Antehac, ἔμπροσθεν, πρὸ τοῦ, πρίν, πρότερον.
Antelatus, προτετιμῆσθαι.
Anteloquium, προτολογία, προλογία.
Antelocutor, προλέγω, προεῖπον τινι.
Antelucanus, ὄρθρος, ἀρχόμενος (τοῦ φάους,) λυκαυγὴς.
Antemeridianus, πρωϊνὸς, ἑῷος.

ntenna, ἱστίοφορον, κεραῖον.
nteoccupatio, (πρᾶσιν τινὸς) πρόληψις, προκατάληψις.
nteoccupo, προκαταλαμβάνω.
ntepono, *id est*, præfecto, προίσταμαί τινά τινος, *aliquem, alicui.*
ntequam, πρότερον, (ἀλλ' ὅταν,) πρὶν ἄν, πρὶν ἤ.
nterior, ἐσώτερος.
ntesignanus, πρόμαχος.
ntesto, προίσταμαι.
ntevenio, προσέρχομαί τι.
ntevetto, ἐπικαταλαμβάνω τινα.
ntiæ, πρόκριμον.
nticipatio, πρόληψις
nticipio, καταλαμβάνω, προλαμβάνω τι, προκατέχω.
ntidotum, ἀντίδοτον, ἀντιφάρμακον.
ntiquè, παλαιῶς, ἀρχαίως.
ntiquior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
ntiquitas, ἀρχαιότης, παλαιότης.
ntiquitùs, ἀρχαίως, πάλαι, ἄνωθεν.
ntiquius, πρεσβύτερον.
ihil est Antiquius, οὐδὲν ἐστι τιμιώτερον.
ntiquo, παλαιῶ, -ῶ, ἀκυρόω, -ῶ, καταγνῶ, ω.
ntiquus, ἀρχαῖος, παλαιὸς, πρέσβος.
ntistes, πρώτατης, ἐπισκόπης.
ntistitium, πρεσβεία.
ntrum, ὑπόγειον, σπήλαιον, δυσμὸς.
nus, ûs. *id est*, vetula, γραῦς, γραῖα, πισθόνος.
nus, ani, *podex*, πρωκτὸς, πυγὴ.
nxiè, σφοδρότητος, σπουδαίως.
nxietas, ἀθημονία, θλῖψις, ἀσία.
nxius, δυσάρεστος, περιάλγης, πολυμέριμνος.
nxius sum, ἄχθομαι, λυποῦμαι.
Apage et Apage te, ἄπαγε.
Apagesis, ἄπαγε δή.
Apella sine pelle, λεπίδερμος.
Aper, κάπρος, συαγρος, ὁ ἀγρίος.
Aperio, ἀνοίγω, ἀνακτίσσω, προφαίνω.
Apertè, φανερῶς, ἀκριβῶς, σαφῶς, ἁπλῶς.
Apertio, ἄνοιξις, διοίξις.
Aperto Marte, ἐν τῇ ἴδιᾳ.
in Apertum profero, εἰς ἐμφάνειαν ἄγω.
Apertus, patens, ἀνοικτὸς, ἐμπνεῖς.
Apes *vel* Apis, μέλισσα *et* μέλιττα.
Apex, κερὰς, κολοφὼν, ἄκρον.
Apiarium, μελισσῶν, μελιτεργεῖον, σμήνος.
Apiarius, μελιττεργὸς, μελισσεύς.
Apium, σέλινον.
Apographum, ἀπόγραφον.
Apo typhus, Ἀποκέρυφος.
Apollo, Ἥλιος, Παιὼν, Ἀγυιεύς.
Apologus, ἀπόλογος.
Apophthegma, ἀπόφθεγμα.
Apostasis, ἀποστασία.
Apostata, ἀποστάτης.
Apostato, ἀποστατέω, -ῶ.
Apostema, ἀπόστημα.
Apparatè, παρασκευασμένως.
Apparatio et apparatus, παρασκεύασμα, κατασκευὴ.
Apparco, φαίνομαι, δήλω.
Apparet, φαίνεται, φαίνει, δῆλον ἐστί.
Apparitio, ἐπιφάνεια, παρουσία.
Apparitio Dei, Θεοφάνεια.
Apparitores, κλητῆρες, διεκτῆρες.

Apparo, παρασκευάζω, ἑτοιμάζω.
Appellare, ἀντιγράφειν πρὸς τινα.
Appellare, accusare, κατηγορεῖν τινος περί τινος.
Appellare, *id est*, provocare ad superiorem judicem post sententiam tanquam iniquam, ἐκκαλεῖσθαι τὴν δίκην.
Appello, as, *id est*, nomino, ὀνομάζω τινα.
Appello, is, ere, προσέλλω, προσορμίζω εἰς λιμένα, *ad portum.*
Appello animum ad hoc, προσίχω τὸν νοῦν τούτῳ.
Appendere, *pro* ponderare, σταθμίζειν, *cum accus.* ταλαντίζω.
Appendix, προσθήκη, ἔξαρτημα.
Appendo, προσαρτάω τινι.
Appetentia, ὄρεξις.
Appetitio, *seu* appetitus, ὁρμὴ, ὄρεξις.
Appetit dies, ἡγγίζει ἡμέρα.
Appeto, ὀρέγομαι, *gen.* ἐπιθυμέω τούτου, ἐφίεμαι, ἐπιποθέω.
Applaudo, ἐπιδοκέω, ἐπικροτέω.
Applausor, ἐπικροτητὴς.
Applausus, ὁ κρότος, ἐπικρότησις.
Applicatio, καταγωγὴ, κάτοικος.
Applico, κατάγω εἰς λιμένα, προσορμίζω, ἐφεδρεύω, ἐπιειμὶ, προσέπτω.
Appono περοιθήκη, παρατίθημί τι, προσάπτω τινί τι, ἐπάπτω.
Apporto, προσφέρω σε τὰ προσορμίζω.
Apposità, ἐπιτηδείως, εὐκαίρως.
Appositio, ἐπίθεμα, πρόσθησις.
Appositus, conveniens, ἐπιτήδειος, ἁρμόδιος, ἀρμόδιος, πρόσφορος.
Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι τῶν τριχῶν, *crines*, τινὰ, τῇ χειρὶ, *manu.*
Apprehensio, ἀντιλαβὴ, ἀπόληψις.
Apprimè, εἰς τὰ πρῶτα, μάλιστα.
Approbandus, δοκιμαστέος, ἀρεστὸς.
Approbatio, δοκιμασία, συμφωνησις.
Approbo, δοκιμάζω, πρόσθεσιν τινὸς.
Appropero, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, *ad principatum.*
Appropinquatio, προσέλευσις, πρόσεγγισμὸς.
Appropinquo, ἐγγίζω πρός τι, ἐφίεμαι.
Appropriò, ἰδίως, ἐξαιρέτως.
Appulsio, καταίρεσις προσόρμησις.
Apricari, ἡλιάζεσθαι, ἡλιάζεσθαι.
Apricatio, ἡλίασις, ἡλιασμὸς.
Apricus, προσήλιος, εὐήλιος.
Aprilis, ἀπρίλλιος.
Aprinus, παπρινὸς.
Aptè, ἁρμοστῶς, ἐπιτηδείως, ἀρτίως.
Aptitudo, κομψότης εὐαρμοστία.
Apto, ἅρω, ἁρμόττω.
Aptus, ἐπιτήδειος, εὐσχήμων, εὔθετος εἴς τι, ἐπιδέξιος, εὐάρμοστος.
Apud, *is*, *cum accus.* παρὰ, πρὸς, *cum dat. et accus.*
Aqua, ὕδωρ, -ατος, τὸ ὕδος, χεῦμα.
Aqueductus, ὑδραγωγία, ἀμφα, ἀγωγὸς.
Aquæductus, ὑδραγωγία, ἀμφα, ἀγωγὸς.
Aquæliculus, ὑδρεῶν, ἐπίσιον.
Aquarius, a, um, *quod ad aquam pertinet*, ὑδατικὸς.
Aquarius, *undecimum signum Zodiaci*; ὑδροχόος, ὑδροχόης
Aquaticus, *qui in aqua degit*, ὑδρόβιος, ὑδατόβιος, ὑδατώδης, ὑδατῶδης, ὑδατοειδὴς, ὑδατοειδὴς, ὑδατοειδὴς

Argutator, σοφιστὴς, σοφιστής.
Argutiæ, σοφισμάτια, σοφίσματα.
Argutor, σοφίζομαι, λεπτολογέω.
Argutus, acutus, subtilis, ὀξὺς, ἀγχίνους, λεπτολογητής, καμπτὴς.
Aridităs, ξηρασία, ξηρότης, λύσσους.
Aridus, ξηρὸς, αὐχμὸς, σκελὸς.
Aries, κριὸς, πτίλος.
Arista, ἀθέρ, ἀκίδιξ.
Arma, ἔντλα, τὰ ὅπλα. σκεύη. τα.
Arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα.
Arma capere contra aliquem, ὅπλα κατὰ τινος παρακορίζεσθαι.
Arma gero, ὁπλοφορέω.
Armamentarium, ὁπλοθήκη.
Armarium, θῆκη.
Armatura, ὁπλισμὸς, πανοπλία.
Armatus, ὁπλίτης, ὁπλαρὴς.
Armentarius, ἀγελάρχης, βουπόλος, βουκολεὺς.
Armentosus, ἀγελώδης.
Armentum, ἀγέλη, σύμμιον.
Armiger, ὁπλοφόρος.
Armilla, ψέλλιον.
Armis instruo, ὁπλίζω.
Armis spolio, ἀφαιρῶ τινα, ἀφοπλίζω.
Armo, ὁπλίζω, διακόσμω, κορύσσω.
Armus, humerus, ὦμος. ἰσχὰς.
Aro, ἀρόω. ἀροτριάζω, ἀλοιάζω.
Aromata, ἀρώματα.
Aromatopola, ἀρωματοπώλης.
Arrha, vel Arrhabo, ἀρραβὼν, ἐνέχυρον.
Arrideo, προσγελάω, προσμειδιάω.
Arrigo, ἴστημι τὰ ὦτα, τείνομαι τὰ ὦμοπλατα, ὀρθοῦμαι, ὑπαίρω.
Arripio, περισπαράττω, ἁρπάζομαι.
Arrodo, κατατρώγω.
Arrogans, ἀλαζὼν, ἀπαιδευσίαστος.
Arrogantèr, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.
Arrogantia, ἀλαζονεία, μεγαλοφροσύνη, ὑπερηφανία, ἀπόνοια.
Arrogo, ἀποδείκνυμι ἑαυτῷ τιμὴν· ἀλαζονεύομαι, περιποιοῦμαι.
Ars, τέχνη, τεκνοσύνη.
Arsenicum, ἀρρένικον, ἀρσενικὸν.
Artes liberales, ἐγκύκλιοπαιδεία, ἐλευθέριοι τέχναι.
Artes exercere, τέχνας ἐγκαθίσθαι.
Articularis morbus, ἀρθρῖτις.
Articulus, ἄρθρον.
Artifex, τεχνίτης, δημιουργὸς, μηχανοργὸς.
Artifex manuarius, χειροτέχνης.
Artificium, τέχνη, τέχνημα, τὐτεχνία.
Artificiosus, ἔντεχνος, δαιδαλὸς, πολύτεχνος, τεχνικὸς.
Artificiosè, κατατεχνικῶς, κατὰ τέχνην
Artus, ἄρθρα, μέλη, τὰ.
Arvina, λίπος, τὸ σιμαλὴ, πίσσα.
Arundo, καλαμὸς, δόναξ.
Arundineus, καλάμινος.
Aruspex, ὑποκλὴψ, ἱεροσκόπος.
Aruspina, ἱεροσκοπία.
Arvum, ἄρουρα, ἀρόσιμον.
Arx, ἀκρόπολις, ἄκρα. ἔρυμα.
As, assis, μὰς, ἀσσάριον, τὸ τὸ.
Ascendere ad honores, κατασχεῖν ἀρχάς.
Ascendere in navem, ἐμβαίνειν εἰς τὴν ναῦν.
Ascendo, is, ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι, ἀνίημι.
Ascensor, ἀναβάτης, ἐπιβάτης.
Ascensus, ἀνάβασις, ἀνήλιτος, ἔνοδος, ἐπίβασις.
Ascia, ἀξίνη, πέλεκυς, ὁ.
Ascio, id est, ascià cædo, σκαλεύω.
Ascisco, ἐπάγομαι τινα τι, ἐσκαλοῦμαι σπεῖσθαι.
Ascititius, ἀλλότριος, ἐπουσίαστος.
Ascribere, imputare, περιποιοῦμαι.
Ascribere civitati, πολιτογραφεῖν ἐν πόλει τινὸς.
Ascribo, προσγράφω, ὑπατάττω.
Ascriptor, προσγραφεύς.
A secretis, οἱ ἐπὶ τῶν ἀποῤῥήτων.
Aselli agitator, ὀνηλάτης.
Asellus, ὀνάριον, ὀνίδιον, ὀνίσκος.
Asina, ἴνος, ἡ.
Asininus, ἴνειος, ὀνικὸς, ὀνώδης.
Asinus, ἴνος, ὄνικαλος, βρωμάδης.
Asparagus, σπαράγγος.
Aspectu horribilis, βλοσυρωπὸς, ὁ. βλοσυρῶπις, -ιδος, ἡ.
Aspectu mansuetus, τὸ βλέμμα ἥμερες.
Aspectus, ὄψις, ἀνάβλεμμα, βλέψις.
Asper, τραχὺς, χαλεπὸς, δεινὸς, σκληρὸς.
Asperè, τραχέως, χαλεπῶς.
Aspergo, ὀράχω, ἐπιῤῥαίνω, διαῤῥαίνω, αἰσπάω, -ῶ.
Aspergo, inis, βαπτισμὸς.
Asperitas, τραχύτης, ἀνωμαλία.
Aspernatio, καταφρόνησις.
Aspernor, καταφρονῶ τῶν νομίμων, χυτὰ : ἀμελῶ τῶν φίλων, ὀλιγωρῶ, ἀθετῶ.
Aspicio, ἐμβλέπω, περισκέπτω τινα, ἐπιβλέπω τὴν γῆν, ἐσορῶ. ὁράω.
Aspirare, favere, ἐπιπνεῖν.
Aspiratio, ἐπίπνοια, ἐπίπνευσις.
Aspiro, affio, ἐπαύρω.
Asporto, ἐκφέρω τι, ἐκκομίζω.
Assatus, ὀπτὸς, ὀπταλέος.
Assatura, carnes assæ, ὄπτημα, ὄπτησις.
Asseclæ, ἀκόλουθοι, ὀπαδοὶ.
Assector, παρακολουθῶ τινι, παρέπομαι.
Assectatio, παρακολούθησις.
Assectator, ἀκόλουθος, ἀκολούθτριας.
Assensus et Assensio, ὁμολογία. συγκατάθεσις, συμφώνησις, ὁμοφροσύνη.
Assentatio, κολακεία, ὑποπτία.
Assentator, κόλαξ.
Assentatoriè, κολακευτικῶς.
Assensio et Assentior, συνῳδάζω, συγκατατίθεμαί τινι, συναινῶ, ὑπογράφω.
Assequor, ἐπικαταλαμβάνω τι, ἀφικνοῦμαι τῆς ἀρετῆς, ἐντυγχάνω, κιχάω.
Asseres, σανίδες.
Assero, affirmo, διαβεβαιοῦμαι, συμβιβάζω.
Asserere in libertatem, ἐξαφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν.
Assertio, διαβεβαίωσις.
Assertor, βεβαιωτὴς, ἐκδικητὴς.
Asservo, φυλάττω, τηρέω, ἐπιφυλάττω.
Asservor, πάρεδρος, σύνεδρος.
Asseveranter et Asseveratè, βεβαίως.
Asseveratio, βεβαίωσις, ἰσχυρισμὸς.
Assevero, διαβεβαιοῦμαι τι, διισχυρίζομαι.
Assideo, παρεδρεύω τινι, παρέδρα.
Assido, καθίζομαι
Assidnè vel assiduò, ἐκτενῶς, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, συχνῶς.
Assiduitas, τὸ συνεχὲς, ἐκτένεια.
Assiduus, συνεχὴς, ἀδιάλειπτος, πυκνὸς.
Assiduus sum, περιτελῶ τινι, παραμένω τινι, διατελῶ. ἐκτελῶ.
Assimilis, ἴσιος, προσφυὴς.
Assimilitèr, ἰσοίως, κατὰ ταὐτὰ.
Assimilo, ἰσόω τί τινι, εἰκάζω.
Assimilo, fingo aliquid esse, quæ revera non est, ὑποκρίνομαι τὰ.
Assisto, παρίσταμαι τινι, παραμένω.
Asso, torreo. ἀνθρακίζω, ἑστιάω.
Associo, συνάπτω τινὶ τινα.
Assolet. εἴωθε, φιλεῖ.
Assuefacio, ἐθίζω τινα πρός τι· ποιεῖ ζημαι.
Assuesco, ἐθίζομαι σὺν τινι, συνήθομαι.
Assuetus σύνηθες, συνηθὲς.
Assumo, περιλαμβάνω τινα.
Assumptio, περίληψις.
Assuo, προσράπτω.
Assurgo, ἀναπήδημαί τινι.
Ast, ἀστὰρ.
Astipulatio, συγκατάθεσις.
Astipulor, προσῤῥέομαι τῇ γνώμῃ.
Asto, παρίσταμαι τινι.
Astragalus, ἀστράγαλος.
Astrictè, συνῶς, περιεσταλμένως.
Astrictio, σύγκλεισις.
Astringo, περιέλλω, ἀναφίγγω.
Astrologus, ἀστρολόγος, ὁ.
Astrum, ἄστρον.
Astra contemplari, ἀστροθεωρῶ.
Astruo, προσκατασκευάζω.
Astu pro Astutè, πανούργως.
Astus, πανουργία, δολοφροσύνη.
Astutè, πανούργως, περιβλεπτῶς.
Astutia, πανουργία, δυσύπτης.
Astutus, πανοῦργος, γλαυκὸς, ἀλώπηξ.
Asylum, ἄσυλον.
At, ἀλλὰ, μὴν, ἦρα.
Atat, ἦ, ἦ· αἲ, αἰ.
At certè, ἀλλὰ. ἦρα, ἀλλ' ἦν.
At enim, ἀλλὰ γάρ.
At vero, ἀλλὰ τι.
Atavus, διόπαππος.
Ater, μέλας, μελανχρὼς, ζοφερὸς.
Athleta, ἀθλητὴς, ὁ ἀσκητικὸς.
Atque, ἠδὲ, τὲ, μὴν, δὴ.
Atque etiam, καὶ δὴ καὶ.
Atqui, ἀτοιγὰρ, ἦρα, ἀλλά τοι, γοῦν.
Atramentarium, μελανδοχεῖον.
Atramentum, μέλαν, τὸ.
Atramentum sutorium, χάλκανθος.
Atriensis, αὐλαῖος, αὐλικὸς.
Atriolum, αὐλίδιον.
Atrium, αὐλὴ, μέλαθρον, αὐλεία.
Atrocitas, ὠμότης, ἀσκησία.
Atrocitèr, ὠμῶς, σκαιῶς.
Atrox, χαλεπὸς, ἀσκητὸς, δεινὸν ἄλγημα, atrox scelus, ἀμείλιχος.
Attamen, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ καὶ ὅ,τι μὴν.
Attemperatè, εὐκράτως.
Attempero, κεράννυμι τοῖ τι.
Attendere animum, mentem, σχεδὸν τὸν νὸν τινι.
Attendo, προσέχω, διατείνομαι.
Attentè, σπουδαίως, περισκεπτῶς.
Attentio, προσοχὴ, προσοχαὶ, κατάνυξις.

ttentus, φιλήκοος; περοσεχλής.
ttenuatio, λεπτισμός.
ttenuo, ψιλόω, λεπτύνω.
ttero, προσχρίω τινί τι, περιτρίβω, *cum dat. et accus.* σμύχω.
ttestor, μαρτύρομαι.
ttexo, προσϋφαίνω τινὶ τί.
ttinere, *pertinere*, προσήκειν, ἀνήκειν.
ttinet ad me, προσήκει μοι.
ttingo, ἅπτομαί τινος, ἐπιψαύω, καθάπτομαι.
ttollo, ἀκμὴν τὴν φωνὴν, ἀναβιβάζω τι, ἀναφέρω, αἴρω.
ttondeo, ἐπιτρίβω.
ttonitum reddo, ἐκπλήττω τινα, *aliquem*: ἀτύζω, ἀτύω.
ttonitus, ἀπόπληκτος, ἰφθίβλητος.
ttonitus sum, δεδίττομαι *et* δεδίττω.
ttonitus fio, ἐκπλήσσομαι πρὸς τὴν ὄψιν, *aspectu.*
ttonsus, ἐπικεκαρμένος.
ttractio ἕλκυσμός. ἐπίσπασις.
ttraho, ἐπισύρω, ἑλκύω, ἐπιστάω.
ttrecto, μετακχειρίζομαι τὰ ὅπλα, *arma*: ψηλαφάω.
ttribuo, προσγράφω τινὶ τί, ἀποδίδωμι τινί τι.
ttributio, ἀπόδοσις.
ttritio, τρίψις, παράτριψις.
ttritus, παρατριβὴς, ἀνάτριπτος, παρατέτριμμένος.
Avarè, πλεονεκτικῶς, φιλοκερδῶς, φιλαργύρως, φειδωλῶς.
Avaritia, φιλαργυρία, πλεονεξία, φιλοχρηματία.
Avarus, φιλάργυρος, φιλοχρήματος.
Auceps, ἰξευτὴς, ὀρνιθευτὴς, ὀρνιθοθήρας.
Auctarium, ἡ προσόδημα, τὸ ἐπίμετρον, τὸ ὑπέρμετρον, ἐπίδλημα.
Auctio, αὔξησις, δημιοπρασία.
Auctionem bonorum facere, κηρύττειν τὰ ὄντα, πρᾶσιν αὐτῶν ποιεῖσθαι.
Auctionor, ἀποκηρύττω τὰ κατ' ἐμὲ.
Auctor, αὐτέξουσις, αἴτιος τίνι.
Auctoramentum, μισθοδοσία.
Auctorem suasoremque se præbere, ὑποσημαίνειν τι.
Auctoritas, ἀξιοπιστία, αὐθεντία, ἀξίωμα, κῦρος, τὸ σεμνότης.
Auctoritate pollen, κατισχύων.
Auctus, αὐξηθεὶς, αὐξητὸς.
Aucupium, ἰξευτήριον, ὀρνιθοθήρα.
Aucupor, θηρεύομαι, *acc.* ἰξεύω, ὀρνιθοθηρῶ.
Audacia, θράσος τὸ, θρασύτης, τόλμα, ἡ.
Audaciâ et impudentiâ fretus, τόλμῃ ἢ ἀναιδείᾳ πιστεύων.
Audaciter *vel* Audactèr, θρασέως.
Audactèr loquor, περῤῥησιάζομαι.
Audaculus, ὁ θρασύτερος, ὁ παρατολμος.
Audax, τολμητὴς, θρασὺς, αὐθαδὴς.
Audax sum, θαῤῥῶ ἐπί τινι, τολμῶ.
Audens, θαῤῥαλέος, θαῤῥαλέως
Audeo, τολμῶ τί, θαῤῥῶ, *cum acc.*
Audio, ἀκούω, διακούω τί, *et* τινος, πυνθάνομαι, πυθάνομαι.
Audire, *præcipienti parere*, ὑπακούειν τινος.
Audire bene, *id est*, laudari, εὖ, ἢ καλῶς ἀκούειν· κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος, malè audire.
Audiendo fallì, audire perperam, παρακούειν.
Auditor, ἀκροατὴς, ἀκουστὴς.
Auditorium, ἀκροατήριον.
Auditu intelligere, ἀκοῇ εἰδέναι.
Auditu valens, ἐξήκοος.
Auditus, ὑὸς, ἀκοὴ, ἀκρόασις.
Auditus gravitas, δυσηκοΐα.
Auditus, *part.* ἀκουσθεὶς, διακουσθεὶς.
Ave, χαῖρε, ἔρρωσο.
Aveho, ἀπάγω.
Avellana, λεπτοκάρυον.
Avello, ἀποσπῶ, ἀποτίλλω.
Avena, βρῶμος, αἰγίλωψ.
Aveo, γλίχομαι, ἐπιθυμέω, ἐφίεμαι.
Avernus, ἄορνος.
Averruncare, *id est*, avertere, ἀποτρέπειν, ἀποπέμπεσθαι, ἀποτροπιάζομαι, ἀλέξω.
Aversandus, ἀποτροπιαστέος.
Aversatio, ἀποτροπιασμός.
Aversè, κατεσταλμένως.
Aversio, ἀποτροπὴ.
Aversor, ἀποτρέφομαί τινα, ἀποτροπιάζομαι, ἀποτρέπομαι.
Aversus, ἀποτρεφὴς, ἀπεσταλμένος.
Avertat Deus hoc, ἀλλ' ἀπέχοι θεός.
Avertere oculos aliquo, ἀποβλέπειν πού.
Averto, ἀποτρέπω τι, ἀποτρέφω, ἀπάγομαι.
Aufero, ἀποφέρω τι, ἀφαιρέω τὸ τῦτο.
Aufugio, ἀποφεύγω, ἀποδιδράσκω.
Augeo, αὔξω, -ήσω, *et* αὐξάνω, συνάγω.
Augeor, αὐξάνομαι, ἀλφίω.
Augesco, αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι.
Augmentum *vel* Augmentatio, αὔξησις, ἐπίδοσις.
Augur, οἰωνοσκόπος, οἰωνίμαντις, ἀρισθοσκόπος.
Augurandi ars, οἰωνοσκοπικὴ, οἰωνομαντικὴ.
Augurium, οἰωνὸς, οἰώνισμα, οἰωνισμὸς.
Auguro, *et* -or, μαντεύομαι, οἰωνοσκοπέω, διοσκοπεύομαι, οἰωνίζομαι.
Auguror bene, σημεῖα ἀγαθὰ νομίζω.
Augustè, σεβασμίως, σεμνῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Augustus, a, um, σεβάσμιος, σεμνὸς, σεβαστὸς.
Augustus mensis, αὔγυστος.
Avia, μαμμὰ.
Aviarium, ὀρνιθὼν, ὀρνιθοκομεῖον.
Aviarius, ὀρνιθώνιος.
Avicula, ὀρνιθάριον, ὀρνίθιον, ὀρνιθίσκος.
Avibus bonis, ὄρνισι οἰωνίοις.
Avidè, ἐπιθυμητικῶς, ἐπιθύμως.
Aviditas, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Avidus, πλεονέκτης, ἐπιθυμητικὸς, ἄ, ὁ.
Avidus belli, φιλοπόλεμος.
Avidus cædis, φιλαίματος.
Avidus lucri, φιλοκερδὴς, ὁ ἡ ἡ.
Avis, ὄρνις, -ιθος, ἡ· νεοσσὸς ὀρνέου.
Avitus, a, um, προγονικὸς, πατρῷος.
Avius, *sine via*, ἄβατος, ἄπεδος, ἀδιέξοδος.
Aula, αὐλὴ, βασίλειον.
Aulæa, orum, αὐλαῖα, περιπετάσματα.
Auletes, *tibicen*, αὐλητὴς.
Auletris, αὐλητρὶς.
Aulicus, αὐλικὸς.
Avocamentum, διαγωγὴ.
Avocatio, ἀποτροπὴ, ἀποχορὴ.
Avoco, ἀποκαλῶ τινα, ἀποτρέπω τινὰ τινος, ἀπάγω.
Avolo, ἀρίσταμαι, ἀποπτάω.
Aura, αὔρα, πνοὴ, ἀτμὶς.
Aurarius, ἢ χρυσὸς.
Aurata, *piscis*, χρυσοφρὺς.
Auratus, ἢ χρυσὸς, χρυσοῦς, διάχρυσος, χρυσοφὴς, χρυσοδαφὴς.
Aureus, χρύσειος, ἐπίχρυσος.
Auricula, ὠτίον.
Auricularis, ὠτιαῖος.
Aurifex, χρυσοκόος, χρυσοχόος.
Aurificina, χρυσοχοεῖον.
Aurifodina, χρυσεῖον, χρυσορυχία.
Auriga, ἡνίοχος, ἁρματηλάτης.
Aurigarius, ἁρματοποιὸς, ἁρματοστρόγγυλος.
Aurigatio, ἡνιοχία, ἁρματηλασία.
Aurigo, ἵστορος.
Aurigor, ἡνιοχέω, διφρηλατέω.
Auripigmentum, τὸ ἀρσενικὸν.
Auris, ὑός, ὠτὸς, τὸ ὦς.
in utramvis Aurem dormire, ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὦτα καθεύδειν.
Aurem vellere, ἀνατείνειν τὸ ὠτὸς.
Aures obtundere, ἐπιθρυλλεῖν τὰ ὦτα, τὰς ἀκοὰς περιηχεῖν, ὠτακοστεῖν.
Auriscalpium, ὠτογλυφὶς, ἡ.
Auritus, *magnas habens aures*, μεγαλωτίους.
Auri amor, φιλοχρυσία.
Auro captus, χρυσήρατὸς, χρυσομανὴς.
Auro micans *vel* corruscans, χρυσαυγὴς.
Aurora, ἠὼς, ἡώς.
sub Auroram, ὑπὸ τὴν ἠῶ· εἰς ἠῶ.
Aurum, χρυσὸς, ὁ, ὁ χρυσίον.
Auscultatio, ἀκρόασις, ἄκροαμα, ὑπακοὴ.
Auscultator, ἀκροατὴς, ἀκροὴς.
Auscultare, *obedire*, πείθομαι τῷ νόμῳ, προσέχω τινί.
Ausculto, *audio*, ἀκροῶμαι, ἀκροάομαι, ὑπακούω. πρόσχω, προσέχω.
Ausim, τολμήσω.
Auspex, οἰωνοσκόπος, οἰωνοπόλος.
Auspicatò, εἰς καλὸν, αἰσίως.
Auspicium, οἰωνισμὸς, διοσκοπὴ.
Auspicor, οἰωνοσκοπέω.
Auspicor, *negotium aliquod aggredior*, ἀπάρχομαι, ἐπάρχομαι, ἐπίεμαι.
Auster, νότος.
Austeritas, τραχύτης, αὐστηρότης.
Austerus, αὐστηρὸς, σκληρὸς.
Australis, νότιος, ἀντάρκτιος.
Aut, ἢ, εἴτε.
Autem *pro* sed, δὲ, δαὶ, δῖτα, δῖτι.
Authenticus, αὐθεντικὸς.
Autumnalis, ὀπωρινὸς.
Autumnus, ὀπώρα.
Autumo, ὑπολαμβάνω, νομίζω.
Avulsio, ἀπόσπασμα.
Avulsus, ἀποσπασθεὶς.
Avunculus, θεῖος, μητράδελφος.
Avus, πάππος.
Avus paternus, πεντάτατος, πατρομήτωρ.
Avus maternus, μητροπάτωρ.

Auxiliares, συμβοηθοί.
Auxiliarius, βοηθητικός.
Auxiliator, ὑπηρέτης, ἀλεξητὴρ, βοηθὸς, ἐπίκουρος.
Auxilior, βοηθῶ τινι πρὸς τοὺς πολεμίους, ἐπικουρῶ τινι.
Auxilio tibi venio, βοηθῶν παρίειμί σοι.
Auxilium, βοήθεια, ἐπικουρία, ἀντιλήψις.
Axilla, μασχάλη, μασχαλὶς.
Axioma, ἀξίωμα.
Axis, ἄξων.
Axungia, ὕειον στέαρ.

B.

BACCÆ, ἀκρόδρυα.
Bacchanalia, διονύσια.
Bacchanalia agere, ἄγω τὰ διονύσια.
Bacchatim, διονυσιακῶς, βακχικῶς.
Bacchor, *insanio, Βακχεύω et Βακχίω.*
Bacchus, βάκχος, ἴακχος, διονύσιος.
Bacillum, βακτηρίδιον.
Baculus, ῥάβδος, βακτηρία.
Bajulo, βαστάζω, ἐμφορῶ, ἀχθοφορέω.
Bajulus, φορτοβαστακτὴς, φορτηγὸς, ὑποστόφορος.
Balæna, φάλαινα, κῆτος.
Balanus, βάλανος.
Balatus, ὑός, ὀλυχὴ, βλάχημα.
Balbus, ψελλὸς, τραυλὸς, ἄτυπος, ἰσχνόφωνος.
Balbutio, τραυλίζω, ψελλίζω.
Balneator, βαλανεὺς, λουτροχόος.
Balneum, βαλανεῖον, λουτρὸν, πλυνὸς.
Balsamum, βάλσαμον.
Balteus, *vel* Balteum, ζωστὴρ, ζωνη.
Baptismus, *Βαπτισμὸς, Βάπτισμα.*
Baptisterium, *Βαπτιστήριον.*
Barathrum, βάραθρον
Barba, πώγων, γενείον.
Barbâ tenus philosophus, ἀπὸ πώγωνος φιλόσοφος.
Barbam nutrire, πωγωνοτροφεῖν.
Barbam vellere, τὸν πώγωνα τίλλειν.
Barbarè, βαρβαρικῶς.
Barbaries, ωαρβαρότης, βαρβαρισμὸς.
Barbarus, βάρβαρος.
Barbatus, πωγωνίας, γενειήτης.
Barbitus, βάρβιτος.
Bardus stupidus, βλὰξ, μωρὸς, μῶλος.
Barritus, ἰλιγμὸς, βρυχηθμὸς.
Barrus, ἐλέφας.
Basilica, βασιλικὴ, βασίλειον.
Basiliscus, βασιλίσκος.
Basiator, φιλητὴς,
Basio, *osculor*, φιλῶ τινα
Basis, βάσις, βαθρὸς, ἴδρα.
Basium, *osculum*, φίλημα.
Batillum, πυρᾶνον.
Beatæ memoriæ, μακαρίτης.
Beatè, μακαρίως, εὐδαιμόνως.
Beatitudo, μακαριότης, εὐδαιμονία.
Beatum judicare, εὐδαιμονίζω τινα.
Beatus, μακάριος, μάκαρος, ἀπαλαίπωρος, εὐτυχὴς, ὄλβιος.
Beatus valdè, πανόλβιος.
Bellaria, τραγήματα, ἀποζεγμάτα, τραγήματα.

Bellator, πολεμιστὴς, ἀρειφίλος, αἰθὼν.
Bellè, καλῶς, καλὸς.
Bellicæ rei peritus, δήμιος τὰ πολεμικὰ.
Belli expers *vel* imperitus, ἀπειρόπολεμος, ὁ ἀπόλεμος.
Bellicosus, fortis, πολεμικὸς.
Belligero, *bellum gero*, πολεμῶ σοι, *et* πρὸς σε, πολεμοκτονέω.
Bellicus, πολέμιος, πολεμικὸς.
Bello captus, δορίκτητος.
Bellua, θὴρ, θηρίον.
Belluinus, θηριώδης.
Bellum, ὁ πόλεμος, μάχη.
Bellum committere, ἅπτεσθαι πολέμου, καθίστασθαι τὸν πόλεμον.
Bellum excitare, πόλεμον ποιεῖν τινι.
Bellum finire, καταλύεσθαι τὸν πόλεμον.
Bellum indico, πόλεμον εἶπεν εἰς τινα.
Bellum infero, πόλεμον ἐκφέρω πρὸς τινα, πόλεμον ποιῶ.
Bellum suscipere, πόλεμον ἀναιρεῖσθαι πρὸς τινα· ἀναλαμβάνειν πόλεμον.
Bellus, a, um, καμψὸς, ὁ.
Bene, εὖ καλῶς, ὀρθῶς.
Benè audire, εὖ ἀκούειν.
Benedico, εὐλογῶ.
Benefacio, εὐεργετῶ, εὐποιῶ.
Benefactum, εὐεργέτημα.
Beneficentia, εὐεργεσία, ἐλευθερότης.
Beneficio afficere aliquem, εὐποιεῖν τινα.
Beneficio affici, εὖ πάσχειν.
Beneficium, εὐεργεσία, χάρις.
Beneficus, εὐεργέτης, ἀγαθοεργὸς, εὐποιὸς.
Benevolè, εὐνοϊκῶς, φιλοτέχνως.
Benevolentia, εὔνοια, εὐγνωμοσύνη, φιλοτεχνία.
Benevolentiâ complecti aliquem, ἔχειν εὐνοϊκῶς πρὸς τινα.
Benevolus, εὔνους, εὐνοϊκὸς, πρόθυμος.
Benignè, χρηστῶς, ἐλευθερίως, φιλοφρόνως, φιλανθρώπως.
Benignitas, ἐλευθερία, χρηστότης, φιλανθρωπία.
Benignus, χρηστὸς, ἐλευθέριος.
Beo, μακαρίζω ποιῶ.
Beryllus, βήρυλλος.
Bestia, θηρίον, χαῦ· ζῶον ἄλογον.
Bestialis, θηριῶδης.
Bestiola, ζωΐδιον.
Beta, ταυτὸν, βλίτον.
Bibacitas, πολυποσία, φιλοποσία.
Biber, *bibosus*, πολυπότης, ποτικὸς.
Bibliopola, βιβλιοπώλης.
Bibliotheca, βιβλιοθήκη.
Bibo, πίνω, *accus. sed Attice gen*: aquam Bibo, ὕδωρ πίνω, ὑδροποτῶ.
Bibulus, πολυπότης
Biceps, δικέφαλος, δίκρανος.
Bicolor, δίχροος.
Bicornis, δικέρως *et* δικέρας.
Bideus, δισσὸς.
Biduum, δύο ἡμέραι, δυήμερον.
Biennis, διετὴς.
Biennium, διετὶς, διετία.
Bifariam, διχῶς, ἀμφίχα, δίχα.
Biferus, δίφορος.
Bifidus, δίχηλος, δίφυὴς, δισχιδὴς.
Biforis, δίθυρος.
Bifores valvæ, αἱ διπλόαι.
Biformis, δίμορφος.

Bifrons, δικρατὴς, ἀμφιπρόσωπος.
Bigæ, συνωρὶς, δίφρος.
Bijugis *et* Bijugus, ζεῦξ, ἴζηξ, ὁ.
Bijuges equi, ζυγοὶ ἵπποι.
Bilanx, ζυγὸς.
Bilem commovere, οἱ ὀργὴν ἢ χόλον τινὰ, χολοῦν.
Bilinguis διγλωττος, δίλογος.
Biloaus, χλωάδης.
Bilis, χολὴ.
Bilis atra, μελαγχολία.
Bimembris, διμελὴς, δίκωλος.
Bimestris, δίμηνος.
Bimulus, Bimus, διετὴς, δίμος.
Bini, διττὸς, σύνδυο.
Binominis, διώνυμος.
Bipartior, διχοτομῶ, ἀχίζω.
Bipartitus, διχοτομὴς, διμοιρὶς.
Bipedalis, διποδιαῖος, διπλοῦς.
Bipennis, πέλεκυς, ἀξίνη δίστομος
Bipertitò, ὀχῇ, δίχα.
Bipes, δίπους.
Biremis, δίκροτος.
Bis, δίς.
Bis in die, δὶς τῆς ἡμέρας.
Bissextus, ἐμβόλιμος ἡμέρα.
Bisulcus, δίχηλος, δισχιδὴς.
Bitumen, ἄσφαλτος.
Bitumineus, ἀσφάλτινος.
Bivium, ἔμφοδος, διοδος.
Blæsus, βλαισὸς, τραυλὸς.
Blandè, ἡδέως, μειλιχίως.
Blandiloquentia, χρηστολογία, ἡδυλογία.
Blandiloquus, χρηστολόγος, ἡδύλογος.
Blandimentum, θωπεία, κρόκισμα, ῥᾳδίσκημα.
Blandior, σαίνω τινὰ, *tibi*; ὑφίεμαι τινὰ, αἰκάλλω, ἀφροκόμημα, κολακεύω.
Blanditiæ, χρηστολογία, χαλκία.
Blandus, χρηστολόγος, ἥμερος, ἀστόργος, αἰμύλος, ἥπιος, μειλίχιος, ἀγωγὸς.
Blasphemia, βλασφημία.
Blatero, ψελλίζομαι, βαττολογῶ.
Blatero, onis, φλύαρος, ἀδόλεσχος
Blatta, σῆρξ.
Boarium forum, βουτάλιον.
Boarius, βοικὸς, βόειος.
Boatus, βοὴ, μυκήματα.
Boletus, βωλίτης.
Bolis, βολὶς.
Bolus, βόλος, ἡ βόλος, βλεδὼν.
Bombilatio, *sonus aquæ*, βόμβος.
Bombus, βόμβος, ἦχος.
Bombycinus, βομβύκινος.
Bombyx, βομβὺξ.
Bona, *id est*, opes, ἡ οὐσία, χρήματα.
Bonâ fide, ἀσυκοφάντως, ἁπλῶς, πιστῶς.
Bonâ veniâ, ἐπιεικῶς, εἰς παῖδας.
Bona animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ.
Boni consulo, *ægre* ἐπὶ τῇ ἀπόφασιν ἀποδέχομαι τὴν ἀπόφασιν.
quod Bonum faustumque sit, ἀγαθῇ τύχῃ.
Bonitas, ἀγαθότης, ἀγαθοεῖδεια, χρηστότης.
Bonitas ingenii, *seu naturæ*, εὐφυΐα.
Bonus, ἀγαθὸς, ἐσθλὸς, χρηστὸς, καλὸς.
Bonus et probus vir, καλοκἀγαθὸς.
Boo, as, are, *magis*, μακάριον, ζῆν.
Borealis, βορειακὸς, βόρειος.

Boreas, Aquilo, Βορέας, Βαρέας.
Bos, Βοῦς.
Bovem mactare, Βουθυτεῖν.
Boves pascere, Βικολεῖν, Βουτροφεῖν.
Bovillus et Bovinus, Βόειος.
Boum armenta, τὰ Βουφόρβια.
Boum cædes, Βοκτασία, Βουφαγία.
Boum custos, Βωκόλος, Βωπόλος, Βουφορβός.
Brabium, certaminis præmium, Βραβεῖον.
Bracca, femorale, ἀναξυρίς, ἰδ@., ἡ, διαζωσματα.
Brachiale, περιβραχιόνιον, χλιδὼν, χλιδόνη.
Brachium, Βραχίων, -ονος.
Bractea, τὸ πίτυλον.
Bracteator, πετηλιστής.
Bracteola, πετηλίδιον.
Branchiæ, βράγχια.
Brassica, κράμβη, κοράμβη.
Brevi, ἐν βραχεῖ, βραχίως.
Brevia, τὰ βραχέα.
Breviarium, compendium, ἐπιτομή.
Breviloquentia, βραχυλογία.
Brevior, βραχίων, βράσσων.
Brevis, βραχυς, ἀπότομος, σύντομος.
Brevis vitæ, βραχύβιος, ὀλιγόβιος, μικρόβιος.
Brevitas, βραχύτης, ἐπιτομή.
Brevitèr, βραχέως, ἐν βραχεῖ.
Bruma, χειμερινὴ τροπὴ, χεῖμα.
Brumalis, χειμερινὸς.
Brutus, stupidus, ἀναίσθητος, περιττώδης, ἄλογος.
Bubalus, βούβαλος.
Bubile, βουβύλιον, βουστάσιον.
Bubo, βύας, ου, ὁ.
Bubula caro, τὸ βόειον κρέας.
Bubulcus, βουβάλος, βουλάτης, βωτούμενν.
Bubulum corium, τὸ βόειον δέρμα, βοεία, βουδιώνιον.
Bubulus, βούειος, βοϊκὸς.
Bucca, γόμφος.
quod in Buccam venerit, ὅ, τι ἂν ὑπὸ τὸ γόμφος ἔλθη.
Buccas inflare, τὰς γνάθους φυσιᾶν.
Buccea, æ. ψωμὸς, ἴγκαφος.
Buccella, γόμφος, ψωμίον.
Buccina, σάλπιγξ.
Buccinator, κήρυξ, σαλπιγκτής.
Buccino, σαλπίζω, κηρύττω.
Bufo, μύξος, υ, ὁ· φύσαλος.
Buglossus, βούγλωσσος et βούγλωσσον.
Bulbaceus, βολβώδης.
Bulbosus, βολβώδης.
Bulbus, βολβὸς.
Bulga, δερματίνη πήρα.
Bulla, πομφόλυξ, φύσημα, ἀποφυσίμα.
Bulla, insigne, ἡ, κάλως.
Bullatus, tumidus, πομφολυγώδης.
Bullatus, bullâ ornatus, ὁ κάλυξι κεκοσμημένος, πεπομφολυγωμένος.
Bullio, bullas emitto, ζέω, ἐβέσσω.
Bullula, φυσημάτιον.
Bura, sive Buris, ἰχθὺς.
Busturius, ἐπιτύμβιος.
Bustum, τύμβος, σορὸς.
Bustum violare, τυμβωρυχεῖν.
Butyrum, βούτυρον.
Buxetum, πυξεών.
Buxeus, πύξινος.
Buxum vel Buxus, πυξος, ἡ.
Byssus, βύσσος, υ, ἡ.

C.

CABALLINUS, ἵππιος.
Caballus, ἵππος.
Cacabus, κακάβος, λίβης.
Cacaturio, κιχητιάω, κιζήσω.
Cachinnatio, καγχασμὸς.
Cachinnor, καγχάζω, κιχλίζω.
Cachinnum tollere, ἄϊρειν ἀσκαγχάζειν. ἐκκαγχάζειν.
Cachinnus, καγχασμὸς, κιχλισμὸς.
Caco, ventris onus depono, κίζω, ἀφιδάω, ἀποπατέω.
Cacumen, κορυφὴ, ἄκρον, αἰπὺς.
Cacumen montis, ἀκρωρεία, λοφία.
Cacuminatus, ἀποξυνθὶς.
Cacumino, ἀποξύνω, κορυφόω.
Cadaver, τὸ νεκρὸν, vel ὁ νεκρὸς, στῶμα.
Cadavera spoliare, νεκροσυλεῖν.
Cadaverosus, νεκρώδης.
Cadere animis, ἀθυμεῖν τὴν τιλυτὴν, ob finem, τοῖς τέλεσι νικρεῖς. ob cædes aliquorum, ἀθύμως διάγειν.
Cadere in suspicionem, εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτειν, πρὸς ὑποψίαν ἥκειν.
Cadivus, πτασιμος, εὐκατάπτατος.
Cado, ἀμῶ, πίπτω εἰς γόνατα, ἐρείπω.
Caduceator, κήρυξ, εἰρηνοποιὸς.
Caduceus, τοκὰς, κηρύκειον.
Caducifer, κηρυκηφόρος.
Caducus, πτώσιμος, εὐκάρατος, ἐρειπίμιος, φθαρτὸς.
Cadus, κάδος.
Cæcias, καικίας.
Cæcitas, τυφλότης, ἀβλεψία, ἀωρασία.
Cæco, τυφλόω.
Cæcus, τυφλὸς, ἀλαὸς, ἀφώτιστος.
Cæcutio, ἀμβλυώττω, τυφλόττω.
Cædes, κτόνος, φόνος, σφαγὴ, ἀναίρεσις
Cædo, percutio, πλήττω, κόπτω, δέρω.
Cædua sylva, ὑλοτομία.
Cæduus, τομαῖος, κερμος.
Cælamen, γλυφὴ.
Cælator, γλυπτὴς, γλυπτὴς.
Cælatura, γλυφὴ, ἀνακλυφὴ.
Cælatus, γεγλυμμένος, γλυπτὸς.
Cælebs, ἄγαμος, ἀγάμητος, ἀζυγὴς.
Cælestis, οὐράνιος, ὑπουράνιος, ὀλυμπιος, αἰθέριος.
Cælibatus, ἀγαμία, ἀζυγία.
Cælicola, οὐρανίων.
Cælitus, οὐρανόθεν.
Cælo, sculpo, γλύφω, ἐγκόπτω.
in Cælo, οὐρανοῦ.
Cælum, γλυπτήριον, γλυφεῖον.
Cælum, οὐρανὸς, ὁ κάλως.
Cæmentarius, χαλικοδόμος, χαλικεργὸς.
Cæmentum, χάλιξ, κος.
Cæpe, κρόμμυον.
Cæruleus, κυάνεος.
Cæsaries, coma, κόμη, χαίτη, βόστρυξ, -χος, κουρὰ.
Cæsim, τριβόην.
Cæsius, γλαυκὸς.
Cæspes, βῶλος, βώλαξ.
Cæspito, παραφορον βαδίζω.
Cæsura, τομὴ, τμῆμα.
Cæsus, κεκομμένος, τμηθείς.
Cætera, ἡ ἑτερα.
Cæteroquin, ἄλλως τε.
Cæterum, δὲ, πλὴν, τοίνυν, μέντοι, ἀτάρ,
Calamarium, καλαμοθήκη.
Calamister, vel Calamistrum, καλαμὶς, ίδος, ἡ, κάλλιστρον
Calamistratus, βοστρυχιστὸς.
Calamistro, βοστρυχίζω.
Calamitas, miseria, συμφορὰ, ἀποτυχία, δυστυχία, κακοπάθεια.
Calamitate afficere, καλαπαρεῖν τινα.
Calamitate premi, δυστυχεῖν ἔν τινι, vel περί τι.
Calamitosè, δυστυχῶς.
Calamitosus, ἀζύγιος, δυστυχὴς, δύσπους, δύλιος.
Calamus, κάλαμος, δόναξ, καλάμη.
Calathus, κάλαθος, σπυρὶς, κάνος.
Calcaneum, πτέρνα, ἡ.
Calcar, κέντρον, πλῆκτρον.
Calcaria equo subdere, κεντίζειν ἵππον.
Calceamentum, περίδημα.
Calceatus, ὑποδεδεμένος, ὑποδιδύσις.
Calceo, ὑποδέω.
Calceolarius, ὁ κοπτὴς ὑποδημάτων, σκυτοτόμος, σκυτεύς.
Calceolus, ὑποδημάτιον.
Calceus, ὑπόδημα, πέδιλον.
Calcitratus, λακτισμὸς.
Calcitro, as, λακτίζω, πτερνίζω.
Calcitro, onis, λακτιστὴς, πτερνιστὴς.
Calco, πατέω, τρίβω.
Calculator, λογιστὴς, ψηφιστὴς.
Calculo, ψηφίζομαι, λογίζομαι.
Calculosus, λιθώδης, λιθίασις.
Calculus, ψηφὶς, λιθίδιον.
Calefacio, θερμαίνω.
Calefactus, θερμανθεὶς, θαλφθείς.
Calefio, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Calendæ, καλένδαι, νουμηνία.
Calendarium, ἡ ἐφήμερις, ἐπιμήνιος.
Calens, θερμὸς.
Calco, θέρμαι, θερμαίνομαι.
Calesco, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Caliculus, κυλικιον.
Calidus, θερμὸς.
Caliga, σκυτὶς, κρηπὶς.
Caligatus, κρηπιδόφορος.
Caliginosus, γνοφώδης, ζοφώδης.
Caligo, inis, ζόφος, σκότος, ἀχλύς.
Caligo oculorum, ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, ἀμβλυωπία, ὀφθαλμῶν ἀχλύς.
Caligo, caculi, ἀμβλυώττω.
Calix, κύλιξ, ποτήριον.
Calleo, τυλῶ.
Calleo, perfectè scio, ἐπίσταμαι τὴν τέχνην, ἀκριβῶς γινώσκω, ἐμπείρως ἔχω.
Callidè, πανούργως, δολοφρόνως.
Calliditas, πανουργία, σοφισμὸς, δεινότης.
Callidus, πανοῦργος, δολόφρων, δεινὸς.
Callis, is, τρίβος, πάτος.
Callosus, τυλώδης, ὁ ἡ.
Callum obducere, σκληρύνω, τυλῶ.
Callum et Callus, τύλος.
Calo, onis, καλοποίδιον, σκευοφόρος.
Calones, καλοποίδια.
Calor et Caliditas, θέρμη, θερμότης, καῦμα, αἶθος, θάλπος.
Calvaria, κρανίον.
Calvaster, ψιλοκαλυπτὴς.
Calveo, φαλακρόομαι.
Calvesco, φαλακροῦμαι.

Calvitium *vel* Calvities, φαλάκρωσις, φαλάκρωμα.
Calumnia, διαβολή, συκοφαντία.
Calumniator, συκοφάντης, διάβολος.
Calumnior, διαβάλλω τινα, συκοφαντέω τινά τινος.
Calumniosus, συκοφαντικός.
Calvus, φαλακρός.
Calx, *extrema pars pedis*, πτέρνα, σφυρόν.
Calx, f. g. CHALK, κονία, γύψος.
Camelarius, καμηλίτης.
Camelus, κάμηλος.
Camera, καμάρα.
Cameratus, καμαρωτός.
Camero, καμαρόω.
Camino, καμινεύω.
Caminus, ὁ ᾗ, κάμινος.
Cammarus, κάραβος.
Camœna, μοῦσα.
Campana, κώδων.
Campestris, πεδινός.
Campus, πεδίον, πέδον.
per Campum, καπηδόν.
Camurus, *inflexus et curvus*, ἐπικαμπής, καμπύλος.
Camus, κάμις.
Canaliculus, σωληνάριον.
Canalis, σωλήν.
Canalitius, σωληνοῖος.
Cancellarius, ἀρχιγραμματεύς.
Cancellatim, κιγκλιδόν.
Cancellatus, κεκιγκλισμένος, κιγκλιδωτὸς, δικτυωτός.
Cancelli, ἡ κιγκλίς.
Cancello, κιγκλίζω.
Cancer, cri, καρκῖνος.
Cancer, *morbus*, καρκῖνος, καρκίνωμα.
Candefacio, λευκαίνω.
Candefacium, *ignitum reddo*, ἐκπυρίζω.
Candela, λύχνος, λυχνίδιον, δᾴδιον.
Candelabrum, λυχνίον, κηροστήτιον.
ferrum Candens, ὁ σίδηρος πεπυρωμένος.
Candeo, *candidus sum*, λευκαίνομαι, λευκὸς εἰμι.
Candesco, λευκόομαι.
Candidatus, *albâ veste indutus*, λευκοφόρις.
Candidè, εὐγνωμόνως, ἀφθόνως, ἁπλῶς.
Candidus, λευκὸς, λῳδὸς.
Candidus, cum ad animum transfertur, εὐγνώμων, ἄκακος, χρηστὸς, καθαρὸς, ἐπιεικὴς.
Candor, oris, *abedo*, λευκότης.
Candor, de animo dictus, εὐγνωμοσύνη, ἁπλότης.
Caneo, *et* Canesco, πολιόομαι.
Canere receptui, τῇ σαλπιγγι ἀνακαλεῖσθαι.
Canere surdis, κωφοῖς λέγειν.
Canere classicum, τὸ πολεμικὸν σημεῖον.
Cani, αἱ πολιαί.
Canicula, κυνίδιον, κυνίσκη.
Canicula, σείριος.
Caniculares dies, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι.
Caninus, κυνικὸς, κύνειος.
Canis, κύων, κυνὸς, *gen.* σκυλάκιον.
Canistrum, κάνεον, κάνης.
Canities, πολιότης, σκαιὰ.
Canna, κάννα, δόναξ, κάλαμος.
Cannabaceus, καννάβινος.
Cannabis, κάνναβις.
Canneus, καλάμινος.
Cano, ᾄδω, μελῴδω, μέλπω, ὑμνέω.
Canon, κανών.
Canorus, φωνῆεις, λιγυρὸς, λιγύφθογγος.
Cantator, ᾠδὸς, ψαλτής.
Cantatrix, ψάλτριᾰ.
Cantatus, ἀοίδιμος, ἐπαοιδός.
Cantharis, κανθαρὶς.
Cantharus, κάνθαρος.
Canthus, κανθὸς.
Canticum, ᾠδὴ, ᾆσμα τὸ, μέλος.
Cantilena, ᾆσμα, μέλος.
Cantio, Cantus, ᾆσμα, μέλος, ψαλμὸς, ᾠδή.
Cantito, τερετίζω.
Canto, ᾄδω, ψάλλω, μέλπω.
Cantor, ψαλτὴς, ᾠδὸς.
Cantus lugubris, θρηνῳδία.
Canus, πολιὸς, λευκὸς, λευκαίνης.
Capacitas, χωρητὸ, εὐρυχωρία.
Capax, διατικὸς, χωρητικὸς.
Capella, χίμαιρα, αἰγίδιον.
Caper, τράγος, ὁ, χίμαιρος.
Capere, *delectare*, τέρπειν τινὰ.
Capere, *eligere*, αἱρεῖν τὰ ὅπλα, arma.
Capere, *tenere*, αἱρεῖν τὴν πόλιν, urbem.
Capero, ῥυσόω, ξυτιδόω.
Capero frontem, μετώπου ἀνασπᾶν, συρίλλειν τὰς ὀφρῦς.
Capesso, ἐπιβάλλω, ἐφάπτω, ἐφάπτομαι, ἀντιλαμβάνω, ἐγχειρέω.
Capessere fugam, φυγὴν ἐπίστασθαι.
Capessere rempublicam, ἅπτεσθαι πολιτεύματος.
Capilláceus, τριχώδης.
Capillamentum, τρίχωμα.
Capillatus, τετριχωμένος, τριχωτός.
Cani capilli, πολιαὶ τρίχες.
Capillitium, κόμη, τρίχωμα.
Capillorum defluvium, ἡ ἀλωπεκία.
Capillus comare, τρίχωσιν, ἐπιλαμβάνειν.
Capillosus, τριχώδης, λαχνήεις.
Capillus, κόμη, θρὶξ, τρίχες, ἡ.
Capillus Veneris, ἀδίαντον.
Capio, *comprehendo*, λαμβάνω, αἱρέω, ἁλίσκω, δίχομαι, κρατέω.
Capio, *decipio*, σφάλλω.
Capistro, χαλινῶ, κημῶ.
Capistrum, καφαλοδέσμιον, κημὸς, φίμος.
Capital, ἄμυξ, κρίδεμνον.
Capitalis, κεφαλικὸς.
Capitalis morbus, νόσος ὀλεθρία, φθαρτικὴ, θανατώδης.
Capite plectere, θανάτῳ ζημιοῦν τινα, ἀποκεφαλίζειν.
Capite doleo, καφαλαλγέω, καρηβαρῶ.
Capitis aliquem arcessere, θανάτου τινὶ τιμᾶσθαι.
Capitis damnari, θανάτου δίκην ὀφλισκάνειν.
Capitis dolor, καφαλαλγία, καρηβαρία.
Capito, καφαλὸς, καφάλιων.
Capitulatim, καφαλαιηδὸν.
Capitulum, καφάλαιον.
Capo, ἀλιτήριος, ἐκτομίας.
Capra, αἴξ.
Caprarius, αἰγιβότης, αἰγονόμος.
Caprea, δορκὰς, αἰγάγρος.
Capreoli, δορκάδια.
Capricornus, αἰγίκερως.
Caprificus, ἐρινεὸς.
Caprinus, αἴγειος.
Capsa, κάψα, κίστη, θήκη.
Capsula, θυλακίσκος, κίστιον.
Captatio, *venatio*, θήρα, θήρευσις.
Captator, θηρευτής.
Captio, *deceptio*, ἄλλη, ἀπάτη.
Captiosè, σοφιστικῶς, ἀπατηλῶς.
Captiosus, ἀπατηλὸς, σοφιστικὸς.
Captivitas, αἰχμαλωσία.
Captivus, αἰχμάλωτος.
Capto, θηρεύω.
Captura, ἄγρα, λᾴτρα, θήρευσις.
Captus, πλὴς ἐστι, *amens*, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, λυσσῶν, πλήμμυρος.
Captus, *comprehensio*, ἀπολαβὴ, ἐπιβολὴ τάληθοῦς.
Capularis senex, ἐ τυμβογέρων.
Capulus, *manubrium gladii*, λαβὴ, κώπη.
Capus, i, *vel* Capo, onis, ἐλαιτήρ.
Caput, κεφαλὴ, κεφάλαιον, κάρηνον.
Caput, *origo*, ἀρχή.
Caput aperire, κεφαλὴν ἀποκαλύπτεσθαι, ἐκκαλύπτειν κράτα.
Carbasea vela, λίνεα πανάμενα.
Carbaseus, *vel* Carbasinus, λινοῦς.
Carbasus, λίνον, λαῖφος.
Carbo, ἀνθρᾰξ, ξυλάνθρᾰξ.
Carbonarius, ἀνθρακικὸς, ἰός, ἡ.
Carbunculus, ἀνθρακωτὸς, ἀνθρᾰξ.
Carcer, δεσμωτήριον, φυλακὴ.
in Carcerem conjicio, εἰς φυλακὴν βάλλω, ἐμβάλλω: ἡ, ἄγω ἐς τὸ δεσμωτήριον.
Carceres, ἡ θυρεὸς, λοφεῖαι, ἡ γομφὴ.
à Calce ad Carceres revocari, ἀπὸ τέρματος ἐπὶ τὴν βαλβῖδα μεταβαίνειν.
à Carceribus ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος.
Carceribus exire, ἐκφέρεσθαι ἀπὸ νέατα τῆς βαλβῖδος ἄρχεσθαι.
Carceris janitor, δεσμοφύλαξ.
Carcinoma, καρκίνωμα.
Cardiacus, καρδιακὸς.
Cardines mundi, αἱ πόλοι.
Cardines rerum, ἔργων ἄκμαι.
Cardo, θυρεὸς, γομφὸς, γομφὶς.
Carduelis, ἀκανθὶς.
Carduus, σκόλυμος.
Carè, πολυτίμως.
Careo, ἀποστερέομαι, *gen.* ἐρῆμος, ἄμοιρος.
Carere sensu, ἀναισθητεῖν.
Carex, *quibusdam* τὸ ξυρὸν, *aliis* ἄλοξυρ, *vel* ἡ πάνυρος.
Carica, ἰσχὰς.
Caries, ἰώλη, σαπρότης.
Carina, τρόπις, στεῖρα, ἐστιὰς, ὦτα, τὰ.
Carino, κυτέω.
Cariosus, ἰνώδης, σαπρὸς, ἰώδης.
Caritas, φιλοτιμία.
Caritas rei frumentariæ, ἡ σπάνις σιτανωνίης.
Caritas summa, σπανωνία.
Carmen, ὕμνος, μέλος, ᾆσμα.
Carmen nuptiale, ὑμέναιος.
Carminatio, κτενισμὸς, διάξεσις.
Carmino, κτενίζω, διαξέω.
Carnarium, τὸ κρεῖον, κρεωπώλιον.
Carnarius, κρεωπώλης, κρεοπώλης.

Carneus, σαρκικὸς.
Carnifex, δήμιος.
Carnificina, κρεαγρεῖον, θανατικήριον.
Carnifico κρεαγρεύω, ἀναιρέω.
Carnosus, σαλόσαρκος, σαρκάδης.
Caro, σάρξ, ἡ, κρέας, τὸ.
Carpentarius, ἁμαξηργὸς.
Carpentum, ὄχημα, ἅμαξα.
Carpo, *decerpo*, δρέπομαι.
Carpo, *reprehendo*, κακίζω σε τῆς ἀπιστίας· *ob infidelitatem*, ψέγω, ἐπιλαμβάνομαι.
Carptim, ἀκροΐσμως.
Carptor, *reprehensor*, διασύρτης.
Carptus, δρεπτός.
Carpus, καρπὸς.
Carucca, ἁμάξιον, ἁμαξίς.
Carrucarius, ἁμαξοπηγὸς, ἁρματηλάτης.
Carrus, *vel* Carrum, ἅρμα, ἅμαξα.
Cartilagineus, χονδρότυπος, χονδρώδης.
Cartilago, χόνδρος.
Caruncula, κρεάδιον, σαρκίδιον.
Carus, σεμνὸς, πολύτιμος, ἔντιμος.
Casa, στέγη, ἴστωλος, καλύβη.
Caseus, τυρὸς, τρόφαλις.
Cassis, *rete venatorium*, δίκτυον, ἄρκυς.
Cassis, *galea*, κόρυς.
Cassita, κορυδαλλὸς.
Cassus, *inanis*, κρυδὸς, μάτην.
in Cassum, εἰς κενὸν.
Castanea, κάστανον.
Caste, ἁγνῶς, καθαρῶς.
Castellum, φρούριον, κώμη, ὄρυμα, περιβολὴ, ἐπιτείχισμα.
Castigare, *punire*, κολάζειν τινα, τιμωρεῖσθαί τινα.
Castigatio, ἐπανορθώσεις, κολασμὸς, παιδεία, ἐπίπληξις.
Castigator, ἐπανορθωτὴς, ἐπιτιμητὴς, σωφρονιστής.
Castigo, παιδεύω τινα, ἐπιπλήττω τινὶ *vel* τινα, ἐπανορθόω, κολάζω.
Castitas, ἁγνεία, ἁγνότης.
Castor, κάστωρ.
Castoreus, καστόρειος.
Castra, στρατόπεδον, στρωμνολή.
Castra moveo, ἀναζεύγνυμι στρατί τι, ἐξαναχωρῶ τὴν στρατιάν.
Castra pono, στρατοπεδεύω.
Castrametator, στρατοπεδεύων, στρατιώτης.
Castratio, εὐνουχισμὸς, ἀχρεοτομία.
Castratus, εὐνοῦχος, ὁ, ἀχρεοτομηθὶς, ἱστορίας.
Castrensis, τὸ τῆ στρατοπέδου.
Castro, *excido*, ἐκτέμνειν τινα, εὐνουχίζειν, ἀχρεοτομεῖν.
Castrorum metatio, κατασκευή.
Castrum, *locus muris munitus*, ὄρυμα, φρούριον.
Castus, ἁγνὸς, καθαρὸς, σώφρων.
Casula, σκηνίδιον, καλυβίδιον.
Casurus, πεσούμενος.
Casus, πτῶσις, πτῶμα, σύμπτωμα.
Casus incideris, ἐὰν τύχῃ.
Cataclysmus, κατακλυσμὸς.
Catadromus, κατάδρομος.
Catalogus, κατάλογος.
Cataphractus, κατάφρακτος.
Catapulta, καταπέλτης, ου, ὁ.
Catapultarius, καταπελτικὸς.

Cataracta, *vel* Cataractes, καταρράκτης.
Catarrhus, καταῤῥοος, -ῥος.
Catechesis, κατήχησις.
Catellus, κυνίδιον, σκυλάκιον.
Catena, δεσμὸς, σειρὰ, ἅλυσις.
Catenatus, ἁλυσιδωτὸς.
Catenis constrictus, ἁλυσιδεδε@.
Cateno, δεσμέω, δεσμεύω.
Catenula, ἁλυσίδιον.
Caterva, γέφος, στοῖχα, ὕλη, σύλημὸς.
Catervatim, ἰλαδὸν, ἀγελαδὸν.
Cathedra, καθέδρα.
Catinus, *vel* Catinum, τρυβλίον, παροψὶς.
Catulus, σκύμνος, σκύλαξ.
Catus, a, um, *sagax*, νῷν ἴχνων, ἔμφρων, εὐλαβὴς.
Catus, *felis*, αἴλουρος, γαλὴ.
Cavamen, κοίλωμα.
Cavatus, κοιλωθὶς.
Cauda, οὐρὰ, κέρκος, ἡ.
Cauda avium, ὀρεοπύγιον.
Caudam motitans, σήνυος, *seu* σαίνων.
Caudex, σίλιχνον, σίλιχνος τὸ κορμὸς.
Caudicalis, σιλιχνώδης.
Cave facias, φυλάττε, *vel* τηρε μὴ ποιήσῃς.
Cavea, κύστη, κυστὶς, οἰκίσμος, ὀρνιθοτροφεῖον.
Cavendum est, εὐλαβητέον.
Caveo, εὐλαβέομαι, *accus.* φυλάττομαι, ἐξαλύσσω, φεύγω.
Caverna, ἄντρον, κρύπτη.
Cavernosus, ἀντρώδης.
Cavernula, ἡ μυχὴ.
Cavilla, æ, σκώμμα, σόφισμα.
Cavillator, φιλοπέρτομος, σκώπτης.
Cavillor, σκώπτω τινα ἐς τι, *propter aliquid*, ἐπιπερτομῶ, ὀνίπτω.
Caula, ἴστωλος, αὐλὴ.
Cauliculus, καυλίσκος.
Caulis, καυλὸς, ὁ, ὁ.
Cavo, κοιλόω, κοιλαίνω.
Caupo, κάπηλος, ξυνοδόχος.
Caupona, *mulier*, καπήλις.
Caupona, *taberna*, καπηλεῖον, οἰνοπωλεῖον.
Cauponarius, καπηλικὸς.
Cauponor, καπηλεύω.
Caussa, αἰτία, αἴτιον.
Caussa est cur, αἰτία δὶ ἣν.
Caussâ indictâ damnari, ἐκρίνειν κατὰδικασθῆναι.
Caussa indictâ damnare, ἀκρίτως ἁμαίρειν λόγων καταδικάζεσθαι.
Caussam dicere, λόγον διδόναι, δίκην ὑπέχειν, αἰτιολογεῖσθαι.
Caussalis, αἰτιολογικὸς.
Caussidici, οἱ κατ' ἀγορὰν.
Caussidicus, δικαιολόγος. συνήγορος.
Caussor, τερφασίζομαι, αἰτιολογῶ.
Cautè, εὐλαβῶς.
Cautela, εὐλάβεια, περφυλακή.
Cauterium, καυτήριον.
Cautes, is, *rupis*, πέτρα, ἀκροῤῥωγής.
Cautio, εὐλάβεια, περφυλακή.
Cautor, περφυλακτικὸς.
Cautus, εὐλαβὴς, περφυλακτικὸς, ἔντεος, συνετὸς.
Cavum, κοίλωμα.
Cavus, κοῖλος.
Cedens, ὑπείκων, ὑποχείριον.

Cedere felicitèr, καλῶς φέρεσθαι, εὖ τυχῶς φέρεσθαι, ἐπιτυγχάνειν.
Cedere bonis, ἐκχωρεῖν τῶν ὄντων.
Cedo, cessi, παραχωρεῖν τινι τῆ βήματος, *à suggestu*, εἶκειν τινι, ὑποχωρεῖν τινι ὁδὸν, *de viâ*, ἀναχάζειν.
Cedò, *id est*. dic, εἰπὲ μοι, φέρε δή.
Cedrinus, κέδρινος.
Cedrus, κέδρος.
Celatus, κρυφαῖος. ἀποκεκρυμμένος.
Celebrare, *prædicare*, ἐπιφανῆ ποιεῖν, δοξάζειν τινα.
Celebrare laudibus, ἐπιφημίζειν τινὰ τινι, ἐγκωμιάζειν τινὰ.
Celebrare festum, ἄγειν ἑορτὴν.
Celebratio, ἐπιτέλεσμὸς, διάθεσις.
Celebratum vulgoque jactatum, θρυλλούμενον.
Celebratus, εὐφημισθὶς, διαβόητος, ἔνδοξος, περίσκεπτος.
Celebris, ἔνδοξος. περιβόητος, εὔκλεὴς.
Celebritas, *frequentia hominum*, πολυκληΐα, πανήγυρις.
Celebritas, *famæ claritas*, εὐδοξία, εὐκλεια, εὐφημία.
Celebro, *frequento*, φοιτάω πρὸς σε.
Celer, ταχὺς, ὠκὺς.
Celer pedibus, ὠκύπους.
Celeritas, ταχύτης, ὠκύτης.
Celeritèr, ταχέως, κατὰ σπουδὴν.
Celeriùs opinione, θᾶττον ἐλπίδος.
Celero, ταχύνω.
Celerrimè, τάχιστα.
quam Celerrimè, ὅτι τάχιστα.
Cella, ἀποθήκη, ταμιεῖον.
Cella vinaria, οἰνὼν, οἰνοθήκη.
Cellarium, ταμιεῖον.
Cellarius, ταμίας.
Cellula, τὸ μικρὸν ταμεῖον, οἰκίσκος, καλυμμάτιον.
Celo, *abscondo*, ἀποκρύπτομαι, *et* ἀποκρύπτω τινα, καλύπτω.
Celox, κέλης.
Celsitudo, *excellentia*, ἐξοχὴ, ὑψηλότης. ὕψος.
Celsus, ὑψηλὸς, μετέωρος.
Cenotaphium, κενοτάφιον.
Censeo, *puto*, τιμῶ, ἄξιόω, νομίζω, οἶμαι, δοκῶ.
Censeor, νομίζομαι, δοκιμάζομαι, τιμῶμαι.
Censere, *sententiam dicere*, ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην.
Censere, *facultates æstimare*, τιμᾶν τινι τὴν, *tanti*.
inter viros Censeri, εἰς ἄνδρας γεγράφθαι.
Censio, τίμησις.
Censor, τιμητὴς.
Censorius, τιμητικὸς.
Censura, τιμητεία, δοκιμασία.
Census, τίμημα.
Census, *pars*. τετιμημένος.
Centaurus, κένταυρος.
Centenarius, ἑκατοντάδος.
Centenus, ὁ τῶν ἑκατὸν.
Centesimus, ἑκατοστὸς.
Centies, ἑκατοντάκις.
Centimanus, ἑκατόγχειρ.
Cento, ωνος, κέντρων, ὁ.
Centrum, κέντρον.
Centum, ἑκατὸν.
Centupondium, ἑκατονταλίτραιον.
Centuplex, ἑκατονταπλάσιον.

Centuria, ἑκατοντάς.
Centuriati milites, κατηγρεμένοι στρατιῶται.
Centuriatus, τάξις ἐκατοντάρχου.
Centurio, ἑκατοντάρχ@, *vel* χης.
Centurionatus, τάξις ἐκατοντάρχου.
Cepa, κρόμμυον.
Cera, κηρός, ὁ.
Cerâ obduco, κηρόω.
Cerarius, κηροπλάστης, κηροῦς.
Cerastes, κεράστης.
Cerasum, κεράσιον.
Cerasus, κερασός, ὁ.
Ceratum, κηρωτὸν.
Ceratura, κήρωμα, κήρωσις.
Ceratus, κηρώδης.
Cercopithecus, κερκοπίθηκ@.
Cerdo, βάναυσος, βυρσοδίψης.
Cerealis, δημ-μητρος, δημητριακός.
Cerebellum, παρεγκεφαλίς, ίδ@.
Cerebrum, ἐγκέφαλ@.
Ceremoniæ, θρησκεία, τελετὴ, θεσμὸς ἱερός.
Ceres. Δημήτηρ.
Cereus, a, um, κήρι@.
Cereus, i, κηρὸς.
Ceritus, δημοτελήπτ@, μανιώδης.
Cernere, *dimicare*, ἀγωνίζεσθαι.
Cerno, εἶπόν τι, *vel* εἶς τινα.
Cernuus, ἐπικυφὸς, πρανὴς.
Cero, as, κηρόω, κατακηρόω.
Ceroma, κήρωμα.
Certamen, ἄγων, -ῶν@, ἆθλ@. ἅμιλλα.
Certamen constituo, ἀθλοθετῶ.
Certamen navale, ἡ ναυμαχία.
Certaminis præmium, ἄθλον.
Certatim, ἀγωνιστικῶς.
Certario, ἀγώνισμα.
Certator, ἀθλητὴς.
Certè, ἀληθῶς, ὡμολόγ, δηλονότι.
Certioro, πεφημίσω, δηλόω.
Certitudo, βεβαιότης, ἀκρίβεια.
Certo, ἀγωνίζομαι πρός τινα, *cum aliquo*, ἀθλίω, μάχομαι τοις πολεμίοις, *adversus hostes*.
Certo cum aliquo hâc de re, ἀμφισβητέω τινὶ περί τόντι.
Certò, ἀκριβῶς, βεβαίως.
Certò scio, εὖ οἶδα.
Certus, ἀλήθ@, ἀκριβὴς, βέβαι@.
Cervicale, προσκεφάλαιον.
Cervisa, ζυθος.
Cervix, τράχηλ@, αὐχὴν, δέρη.
Cerussa, ψιμμύθιον, ψίμμυθον, ψίμμυθ@.
Cerussâ oblinere, ψιμμυθιῶν.
Cerussatus, ψιμμυθιωτὸς.
Cervus, ἔλαφ@.
Cespes, cespito; vide supra Cæspes, cæspito.
Cessans, παυόμεν@, ἀργὸς.
Cessatio, ἀνεσις, ἀργία, ῥᾳθυμία, παῦσις, ἀνάπαυσις.
Cessator, ἀνειρὸς, ῥᾳθυμ@.
Cesso, λήγω, σχολάζω, παύομαι τῆς μάχης, ῥᾳθυμῶ, ἀργία.
Cestus, κεστὸς.
Cetarius, ria, rium, κητώδης, κητῶ@.
Cetarius, i, κητοπώλης.
Cete, τὰ κήτεα, κήτη.
Cetra, ἡ, πέλτη, τὸ πέλτον.
Cetratus, πελτοφόρ@, πελτασής.
Cetus, κῆτ@.
Ceu, οὖν, οἱονεὶ, ὥσπερ.
Chalybs, χάλυψ.
Chamæleon, χαμαιλέων.
Chamæmelum, χαμαίμηλον.
Chaos, χάῳ, τὸ.
Character, χαρακτὴρ.
Charitas, ἀγάπη, στοργὴ, φιλοστοργία, φιλανθρωπία.
Charta, χάρτον, χάρτης.
Chartaceus, ὁ ἐκ χάρτου.
Chartula, χαρτίον.
Charus, τίμι@, ἀγαπητὸς, προσφιλὴς, πόθεινος.
Chasma, χάσμα.
Chæle, χηλαὶ.
Chelidonia, χαλιδόνιον.
Chelys, χέλυς.
Chiliarchus, χιλιάρχ@.
Chilias, χιλὰς.
Chiragra, χειράγρα.
Chirographum, χειρόγραφον, ἀντακτική.
Chiromantes, χειρόμαντις.
Chiromantia, χειρομαντεία.
Chirotheca, χειροθήκη.
Chirurgia, χειρουργία.
Chirurgus, χειρουργὸς.
Chlamydatus, ὁ τῇ χλαμύδι περιβεβλημένῳ, χλαμυδωτὸς.
Chlamydula, χλαμύδιον.
Chlamys, χλαμὺς.
Cholera, χολέρα.
Cholerâ laborare, χολερίᾳν.
Cholericus, χολερικὸς.
Choragium, χορήγιον.
Choragus, χορήγ@.
Choraules, χοραύλης.
Chorda, χορδὴ.
Chorea, χορεία.
Choreas ducere, χορεύειν.
Chorus, χορὸς.
Chorimagister, χοροδιδάσκαλ@.
Chorographia, χωρογραφία.
Chorographus, χωρογράφ@.
Christiana professio, χριστιανισμὸς, ὁ.
Christianus, χριστιανὸς.
Chronica, χρονικὰ, τὰ.
Chronicus, χρονικὸς.
Chrysendeta, χρυσίδετα, ἐκπώματα.
Chrysocolla, χρυσοκόλλα.
Chrysolithus, χρυσόλιθος.
Cibalis, ἰδώδιμ@.
Cibaria, σιτία, τὰ βρωτὰ, βρώμαλα, τὰ ἐπίσιτα.
Cibariorum inopia, σιτοδία, ἀσιτία, σπανιστία.
Cibarius, ἐδώδιμος, τροφίμος.
Cibarius panis, σιτυρίτης ἄρτος, ἄρτος, συγκομιστὸς.
Cibo, σιτίζω τινα.
Cibo fastidiens, ἀνόρεκτος.
Cibum sumo, σιτοποιῶμαι, ἀρίσμαι σῖτον, χορτοφορέομαι τροφήν.
Cibum parare, σῖτον ποιεῖν.
Cibus, σῖτος, βρῶμα, ἔδεσμα, τροφὴ, σιτίον, ἔδαρ.
Cicada, τέττιξ.
Cicatrico, οὐλόω.
Cicatricosus, οὐλώδης.
Cicatricula, οὐλίδιον.
Cicatrix, οὐλὴ, ὠτειλὴ.
Cicer, ἐρέβινθος.
Cicercula, λάθυρος.
Cicindela, φέγγινος, λαμπυρὶς, πυγολαμπίς.
Ciconia, πέλαργος.
Cicur, τιθασὸς, ἥμερος, πρᾶος.
Cicuro, τιθασεύω.
Cicuta, κώνειον.
Cieo, *item* Cio, ἐξορμάω τινα, ἐπαίνω λίθον, *omnem lapidem*.
Ciere bellum, πολεμεῖν, πόλεμον ἐγείρειν.
Cilicium, κιλίκιον, τραχῦνον, ὑφάσμα.
Cilium, βλέφαρ@.
Cimex, κόρις.
Cinædus, κίναιδος.
Cinara, κινάρα.
Cincinnatus βοστρυχοπλόκος, ὁ κομῶν, κομψαμένος.
Cincinni, κίκιννοι, πλόκαμοι, τρίχες, βοστρυχοι.
Cinctus, ûs, ζώνη, ζῶμα, περιβόλαιον.
Cinctus, a, um, ἐζωσμένος, περιβεβλημένος.
Cineraceus, τεφρώδης, ὁ ἢ τό.
Cingere, *circumsepire*, περιβάλλω πέλαι τινὰς, *urbem* πάρο.
Cingo, *coerceo*, ζώννυμι, περιβάλλω, πόδιον.
Cingula, æ, *quâ cingunstur jumenta*, ζῶμα.
Cingulum, ζωστὴρ, ταινία.
Ciniflo, ὁ τὴν καλαμίδα στρέφων, ὁ τοῖς σπόδοις θηρεύων.
Cinis, κόνις, τέφρα, κόνδηλα, σποδὸς, ὁ.
Cinnabaris, κιννάβαρις, ἡ.
Cinnamomum, κινάμωμον, ου, τὸ.
Cinnus, ὁ πλίνθιον, πλάνιον.
Cio, *vide* Cieo.
Cippus, πλοῦτος, τάφος.
Circa, ἐπὶ *cum genit.* κατὰ *cum acc.* περὶ μέσην ἡμέραν, *circa meridiem*.
Circensis, κύκλιος.
Circenses ludi, ἡ ἱππόδρομος, ἱππικὸς ὁ.
Circinatio, περιαγωγὴ, περιφορὰ, περιφορὰ.
Circino, περιάγω, γυρόω, κυκλόω, στρογγυλόω.
Circinus, διαβήτης.
Circiter, *idem quod circa*, περὶ ν ος.
Circitores, οἱ ἵππεῖς, οἱ περίπολοι ἵππεῖς.
Circuitio, περίοδος.
Circuitor, περιοδευτὴς, ὁ ἵππεὺς.
Circuitus, a, um, περιχαρὴς, περιπεμπόμενος.
Circuitus, nomen, περίοδος, περίπλους.
Circulatim, κυκλόθεν, κύκλῳ.
Circulator, ὁ ἀγύρτης, ἐγχειρογαστὴρ.
Circulatorius, ἀγυρτικὸς.
Circulo, κυκλόω, γυρόω.
Circulus, κύκλος, κυκλωτὸς.
Circum, περὶ, *accusat.* ἀμφὶ.
Circumactio, περιαγωγὴ, περιφορὰ.
Circumaggero, περιχώννυμι, ὑ, συγχώννυμι.
Circumago, περιάγω, κυκλόω, περιέχω.
Circumambulo, περιέρχομαι, ἐμπερινεύω.
Circumcido, περικόπτω, περίτεμνω.
Circumcirca, πάντῃ.

Circumcisio, περιτομή, περικοπή.
Circumclaudo, περικλείω, κατακλείω.
Circumcolo, περικείμαι.
Circumcurro, περιτρέχω.
Circumdatus, περιλαμβάνει, περιβαλλομένος.
Circumdo, περιβάλλω τῇ πόλει τείχος, *urbi murum*, κυκλόω, περιάγω.
Circumducere, *decipere*, παρακρούεσθαί τινα, *aliquem*, ἐξαπατᾶν.
Circumduco, περιάγω, περιηγέομαι.
Circumeo, περιβαίνω, περιοδεύω τι.
Circumequito, περιιππεύω.
Circumferentia, περιφέρεια.
Circumfero, περιφέρω τι, περιάγω.
Circumflecto, περικάμπτω, περιγνάμπτω.
Circumflexus, περίκλασις, περίφορά, περιγνάμψις.
Circumfluo, ὑπερβλύω τινος, περιρρέω τι.
Circumfluus, περίῤῥους, περίῤῥυτος.
Circumfodio, περιορύττω, περικάπτω.
Circumforaneus, ἀγύρτης, ὁ, ὁ ἀγοραῖος, ἀλήμων.
Circumforo, περιτετράενα.
Circumfossura, περικοπή, περίορυξις.
Circumfrico, περιτρίβω, περιπνίζω.
Circumfulgeo, περιλάμπω, περιρίλβω.
Circumfundo, περιχέω, περιρραίνω.
Circumfusus, περιῤῥαθυμίς, περιῤῥοος, περιχύμενος, περιπάμενος.
Circumgelatus, περιπαγείς.
Circumgemo, περιστενάζομαι, περιστένομαι.
Circumgesto, περιφέρω τι.
Circumglobor, περιστρωφάομαι.
Circumjaceo, περίκειμαι.
Circumjicio, περιβάλλω.
Circumlambo, περιλείχω.
Circumlatus, περιφορητός.
Circumligo, περιδέω, ἀναδέω.
Circumlino, περιχρῶ.
Circumlitus, περιχριστός.
Circumloculio, περίεργος.
Circumloquor, περιεργάζομαι.
Circummitto, περιπέμπω.
Circummunio, περιτάττω.
Circummunitio, περιτείχισμός, περίφραξις.
Circummunitus, περιτειχισμένος, περίφρακτος.
Circumnascor, περιφύομαι.
Circumnavigo, περιπλέω, περιπλέω.
Circumobruo, περιχωννύω.
Circumplector, περιπλέκω.
Circumpono, περιτίθημι τίνι τι.
Circumrado, περιξέω.
Circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.
Circumretitus, περιπλεκόμενος, περιπλακείς.
Circumrodo, περιδρώσκω, περιτρώγω.
Circumscalpo, περικολάπτω, περιναίζω.
Circumscindo, περικόπτω, περιτίμνω.
Circumscribo, *definio*, *determino*, περιγράφω, ὁρίζομαι.
Circumscriptio, περιγραφή, διορισμός.
Circumscriptus, περιγεγραμμένος, περιγραπτός.
Circumseco, περιτέμνω.
Circumsedeo, *obsideo*, περικάθημαι.
Circumsepio, περιτρέπω, περιφράττω.
Circumseptus, περιτεχισμένος, περιφραγμένος.
Circumsero, περιφυτεύω.
Circumsessio, περιδρυσις, περικάθεσις.
Circumsessus, περικαθέζομενος.
Circumsideo, περικαθέζομαι, πολιορκέω.
Circumsido, περικαθίζομαι.
Circumsigno, περισημαίνω, περιστεφανίζω.
Circumsisto, περιίστημι, ἀμφίστημι.
Circumsono, περιηχέω, περιῤῥυλλέω.
Circumspectè, περισκοπῶς, περιλογιζομένως, εὐλαβῶς.
Circumspectio, περίσκεψις.
Circumspecto, κατασκοπεύω.
Circumspectus, *qui prudens est*, περιφυλαγμένος, περισκοπούμενος, συνετός.
Circumspergo, περιῤῥαίνω.
Circumspicio, περισκοπέω, περιβλέπω πάντη, περιοράω.
Circumstantia, περίστασις.
Circumsto, περιέστημι.
Circumstrepo, περιαυτυπέω, περιῤῥυλλέω.
Circumstruo, περικατοικοδομέω.
Circumsuo, περιῤῥάπτω.
Circumtectus, περικαλυμμένος.
Circumtego, περικαλύπτω.
Circumtexo, περιπλέω.
Circumtondeo, περικείρω.
Circumtono, περιβρέμω.
Circumtonsus, περικεκαρμένος.
Circumvado, περίεχομαι.
Circumvagus, περιπλανώμενος.
Circumvallare, περιτειχίζω.
Circumvallatus, περιλαφυρώσεις, περιβαλλόμενος, περιτειχισμός.
Circumvectio, περιφόρησις.
Circumvector, περιοχέομαι.
Circumvectus, περιοχθείς.
Circumveho, περιοχέω, περιάγω.
Circumvenio, περιέρχομαι, περικυκλόω, περιέξημι.
Circumventus, περιελλόμενος.
Circumversor, περιελίσσομαι, περιέφομαι.
Circumverto, περιτρέπω, περιελίω, περιστρέφω.
Circumvestio, περιστολίζω.
Circumvincio, περιδέω.
Circumvolito, περιπέτομαι.
Circumvolvo, περιστρωμαι.
Circumvolvo, περικυκλόω, ἐγκυκλέω, περιελίω.
Circumvolutio, ἕλιξ, κυλίνδησις.
Circus, κύκλος.
Cirratus, διεσπερυγωμένος.
Cirrus, βόστρυχος, κόμη, χαίτη.
Cis, citra, ἐντὸς, ἐπὶ τάδε.
Cista, κίστη, κίβωτις.
Cistella, κιστίς.
Cisterna, τὸ ὑδάτων δοχεῖον.
Citare testem, *mittere qui testem citet*, μάρτυρα παρίσχεσθαι, μάρτυρα παρεῖναι.
Citatus, ἐξορμῶν.
Citerior, ἐγγύτερος, ἐνδότερος.
Cithara, κιθάρα, χέλυς, φόρμιγξ.
Cithărâ cano, κιθαρίζω, φορμίζω.
Citharista, κιθαριστής.
Citharistria, κιθαριστεία.
Citharœdus, κιθαρῳδός.
Citimus, ἐγγύτατος.
Citò, ταχέως.
Cito, as, ἐξορμάω.
Citrâ, ἐντὸς, τοῦ Ῥῆνι, *Rhenum* : ἔσω.
Citrea mala, τὰ κίτρια μῆλα.
ultrò Citróque, δεῦρο κακεῖσε, πρόσω καὶ ὀπίσω, ἔμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν.
Citus, ἐξορμηθείς, ταχύς.
Civile bellum, *impotens*, πόλεμος πολιτικὸς, ἀστικός.
Civilis, πολιτικὸς, ἀστικός.
Civilitas, τὸ πολιτικὸν, ἀστικότης.
Civis, πολίτης, ὁ.
Civitas, πόλις, ἡ πολίτευμα.
Civitate donare, πολιτείαν δωρεῖσθαι, ἐγγράφειν τῇ πόλει.
Clades, ῥῆξις, ὄλεθρος, λύμη, συμφορά.
Clam, λάθρα ἐμοῦ κρύφα τινος.
Clamator, κράκτης, κακράκτης.
Clamito, κραυγάζω.
Clamo, βοάω, κράζω, κρωυλέζω, αὐδῶ.
Clamor, κραυγὴ, ἰαχὴ, βοή.
Clamosus, κραυγαστικὸς, μεγαλόφωνος.
Clancularis, κρυπτὸς, κρύφιος.
Clanculum, λαθραίως, κρύβδην.
Clandestinus, κρυφαῖος.
Clango, *tubâ cano*, κλάγγω.
Clangor, κλαγγή.
Clarè, ἀναφανδὸν, λαμπρῶς, σαφῶς.
Clareo, φαίνω, φαυσμαι.
Claresco, ἐκφαίνομαι.
Clarisonus, λαμπρόφωνος.
Claritas, σαφήνεια, λαμπρότης.
Claritas visûs, τὸ ὀξυδερκές.
Claritas vocis, εὐφωνία.
Claritas nominis, εὐδοξία.
Clarum, σαφῶς.
Clarus, *perspicuus*, λαμπρὸς, ἀγαθὸς, φανερὸς.
Clarus, *insignis*, ἔνδοξος, φαιδρὸς.
Classe pugnare, ναυμαχεῖν.
Classiarius, ἐπιβάτης, ναυμάχος, ναυμαχίων.
Classicum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ὁδὸν, σημαίνειν τὸ ἀναζωγρητικὸν.
Classicum, σάλπιγξ, ἀναζωγρητικὸν.
Classicum bellum, ναυμαχία.
Classicus, ναυτικὸς.
Classis, *navium multitudo*, στόλος νεῶν.
Classis dux, ναύαρχος, στόλαρχος.
Clathratus, κλειῶσις, κιγκλισμοῖς.
Clathro, as, κλείω ἰσιδὸν.
Clathrum, κλεῖσις, τὸ.
Clava, κορύνη, βοστρύλιον, τὸ, κορύνη.
Claudicatio, χωλότης, χωλία.
Claudico, χωλαίνω, σκάζω, χωλάω.
Claudo, *intercludo*, ἀποκλείω, ἀΐσσω, κλείω, κλήζω.
Claudo oculos, κατμύω ὀφθαλμούς.
Claudus, χωλὸς, κυλλὸς, γνώς.
Claudus utroque pede, ἀμφίχωλος.
Clavicula, κλειδίον.
Claviger, κλειδοῦχος.
Clavis, κλεὶς, ἡ, κλειδὸς.
Clavis adulterina, ἀντίκλεις.
Clavis affigo, καθήλω τινα.
Claustrum, κλεῖσις.
Clausula, τὸ πέρας, -ατος τὸ ὄγκιστον.
Clavus, ἧλος, γόμφος.
Clavus ligneus, πάσσαλος.
Clemens, πρᾶος, ἤπιος, ἵλεως.
Clementèr, πρᾴως, ἠπίως, ἰπνικῶς.
Clementia, πραότης, ἐπιείκεια.
Clepo, furor, κλέπτω.
Clibanus, κλίβανος.
Cliens, πελάτης, θεραπευτής.
Clientela, θεραπεία, πελατεία.
Clima, κλίμα.
Climactericus, κλιμακτηρικός.
Clinicus, κλινικὸς, κλινήρης.
Clitellæ, ὑποζύγματα, κανθήλια,

Clitellarius, ὑποφόριος, συναφόριος.
Clitellas impono, ἐπιφορτίζω τινα.
Clivosus, ὀρεινός.
Clivus, γεώλοφοι, βάνες.
Cloaca, ἀφόδευσις, ὑπὸ ἀμάξης, βόθρος.
Glumes, πυρὴ, γλυτός.
Clypeatus, ἀσπιδοφόρος.
Clypei Umbilicus, ἐπίσημον ἀσπίδος, μεσομφάλιον.
Clypeus, ἀσπὶς.
Clyster, κλυσμὸς.
Coarcervatio, συναθροισμός.
Coarcervatus, συσσωρευτός.
Coarcervo, ἀποσωρεύω, ἀθροίζω πάντα εἰς αὐτὸ, *in unum*: συγκομίζω, συσσωρεύω.
Coacesco, συνοξύνω.
Coactio, ἡ, συναγωγή.
Coactus, συνηγμένος, συσταλμένος.
Coactus vi, ἀναγκαστὸς.
Coactus necessitate, βιαστὸς.
Coaduno, συνάγω, συναθροίζω.
Coæqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ὁμαλίζ.
Coæquo, ὁμαλίζω, *act.*
Coætaneus, ἡλικιώτης, -ου, ὁ, σύγχρονος.
Coævus, ὁμάλιξ, σύγχρονος.
Coagmentatio, συναρμογὴ, σύγκλεισις.
Coagmento, συναρμόζω, συνάπτω.
Coagulatio, πῆξις
Coagulo, πήσσω, πηγνύω, τυρίω.
Coagulum, πυτία.
Coalescere facio, συνάπτω.
Coalesco, συσταίνω, συμφύομαι, συνάπτομαι.
Coarctare, ἀντιστρέφεσθαι, γονίαν, γονυχωρεῖν.
Coarctatio, ἀντιστροφὴ, συγολὴ.
Coarguo, ἐξελέγχω τι, καταλέγχω.
Coccinatus, κοκκοβαφὴς.
Coccinea vestis, κόκκινος χιτών.
Coccineus, κόκκινος.
Coccum, κόκκος.
Cochlea, κόχλος, ἡ, κοχλίας.
Cochleare, δύπυξ, κοχλιάριον.
Coctilis, ὀπτὸς.
Coctio, πῆψις, πέψις.
Coctor, ὀπτὴς.
Coctus, ὠμὸς, ἀπεπτός.
Codex, κορμὸς, στέλεχος, τὸ. *sed pro* libro, ἡ βιβλος.
Codicillus, γραμμάτιον, βιβλίδιον.
Cœmeterium, κοιμητήριον.
Cœmo, συναθροίζομαι, ὁμοῦμαι, συμπήγνυμαι.
Coëmptio, συνωνὴ.
Cœna opipara, δεῖπνον πολυτελὲς ἢ πολυτελῶν, πολυτελὴς.
Cœna, δεῖπνον, δόρπον.
Cœnaculum, δειπνητήριον, ἀνάγειον, ὑπερῷον.
Cœnaturio, δειπνιῶ.
Cœno, δειπνῶ παρά τινι, *apud aliquem*, συνδειπνῶ μετά τινος.
Cœnobium, κοινόβιον.
Cœnosus, πηλώδης, ὁ ἐξοκοδρ.
Cœnum, *lutum*, πηλὸς. ὑποδ.
Cœpio, *commenio*, σπείρω συνάγω.
Coire, *concumbere*, μίσγεσθαι γυναικὶ συγκοίνωνεῖν.
Coitus, *concubitus*, μῖξις, ἀνάμιξις, συνουσία, -ας, ἡ.
Coeptum, *institutum*, κατάρξιν, τὸ ἀρχὴ, ἐπιχείρημα.
Coërquito, συνιππεύω.
Coërceo, κατέχω τινα, ἀπείργω σί τινος, ἀναχαιτίζω, συνείργω.
Coërcitio, κατοχὴ.
Cœtus, συνοδία, ἐκκλησία, πανήγυρις.
Cogens, διαζώννυς.
Cogere, *compellere*, ἀναγκάζειν τι, βιάζεσθαί τινα, ἀγχαγεῖν, ἐπίγειν.
Cogitabundus, συννους.
Cogitatio, ἔννοια, νόημα, τὸ ἐπίνοια.
Cogitatò, *consultò*, ἐξ προνοίας.
Cogito, *meditor*, ἐννοῶ, ἐπινοῶμαι τοῦτον, διανοῶ τι· λογίζομαι.
Cognota, σύσκεψις, τὰ σύμβουλα.
Cognati, συγγενεῖς.
Cognatio, συγγένεια, τὸ, συγγένεια.
Cognatus, συγγενὴς, ὁ ἢ ἡ ὁμογενὴς, συμφυὴς, ἀγχιστεύς.
Cognitio, γνῶσις, ἐπίγνωσις, σύνεσις.
Cognitor, ὁ ἐπιγνώμων.
Cognitus, γνωστὸς, γνώριμος, ἐγνωσμένος.
Cognomen, ἐπίκλησις, ἐπωνυμία.
Cognomines, ὁμώνυμοι, ἐπώνυμοι.
Cognomino, ἐπικαλῶ τινα, ἐπονομάζω.
Cognosco, γινώσκω τινα, γνωρίζω τι.
Cogo, *coacervo*: συνάγω, ἐπισυνάγω.
Cogo in unum, ὁμοῦ ἢ ἐπὶ ταυτὸ.
Cohabitatio, συνοίκησις.
Cohabitator, συνοικος, συναυλος.
Cohabito, οἰκῶ, συναυλίζομαί τινι, συνναίω.
Cohærens, ἰχῶμενος, συνεχὴς.
Cohærentia, συνέφεια, συζυγίς.
Cohæreo, συγκολλῶμαι, ἐφαπτομαι τινι, συνάπτομαι.
Cohæres, συγκληρονόμος.
Cohibeo, ἐπίσχω τινα, κατασχίλλω, συνίσχω.
Cohibere iracundiam, κατασχεῖν τὴν ὀργὴν, κρατεῖν τῆς ὀργῆς.
Cohibitio, κωλυσις.
Cohonesto, ἐπαινῶμαι τινα, ὁμολογῶ.
Cohorresco, καταφρίσσομαι.
Cohors, σπεῖρα, τάγμα, λόχος.
Cohortatio, παραίνεσις, παράκλησις.
Cohortor, συμπαρακαλῶ, παρηγορῶ, ἐπικαλῶ, παραινῶ.
Coinquino, συμμολύνω, συμμιαίνω.
Coitio, συνλυσις, συναγωγὴ.
Coitum appeto, ὀχεύσσω.
Coitus, συνουσία, -ας, ἡ.
Colophos impingere alicui, κολαφίζειν, ῥαπίζειν τινα ἐπὶ σιαγόνα, ἐπὶ κόρρης.
Colaphus, κόλαφος, ῥάπισμα.
Colens, θεραπῶν.
Coliculus, κανλὸν, καυλίσκος.
Colis, καυλὸς, ὁ.
Collabasco, συνλισθαίνω.
Collabefacto, λυμαίνω, διαφθείρω.
Collabeho, καταλυμαίνω, λυμαίνομαι, διαφθείρομαι.
Collabor, συμπίπτω, συνολισθάινω.
Collacrymatio, ἐπιδάκρυσις.
Collacrymor, συνδακρύω τινι, ἐπιδακρύω.
Collactaneus, συγγάλακτος, σύντροφος, ὁμογάλακτος.
Collapsus, συμπεπτωκὼς.
Collare, περιτραχήλιον, περιδέραιον.
Collatio, συγκομιδὴ, συνδόλη.
Collatitius, συγκομιστὸς.
Collatus, συμβεβλημένος.
Collaudatio, ἐγκώμιον, συναίνεσις.
Collaudo, προσεπαινῶ, συναινῶ.
Collecta, συνωνὴ, ἔρανος, ἡ, συνδρομὴ.
Collectanea, τὰ ἀνάλεκτα, τὰ βιβλία.
Collectio, συλλογὴ, συλλῆξις ἀριθμοῦ.
Collectitius, συναλλαγίμος.
Collectus, συλλογὴς, συναθροισμὸς.
Collega in consulatu, συνάρχων, σύνναρχος.
Collegæ, συνεργὸς, συνάρχοντες.
Collegium, συνέδριον, συλλογὴ.
Collido, συμβάλλω τι· συγκρούω.
Colligatio, συνδεσμὸς, συνάρτησις.
Colligatus, συνδεδεμένος, συνδεδεμένος.
Colligo, as, *simul ligo*, συνδέω, συνδέω.
Colligo, is, συλλέγω τι, συναθροίζω τινας τι, ἀγείρω, συγκομίζω.
Colligere *pro* reficere, ἀναλαμβάνω, ἀποκτᾶσθαι τινα.
Colligere stipem, ἔρανον ἀπὸ ξυλλέγειν.
Collimare, σκοπεύω τινὶ, εἰς τι βλέπω.
Collineo, as, εὐθύνω, κατευθύνω.
Collinio, συνάλειφω.
Colliquefacio, συντήκω.
Colliquesco, συντήκομαι.
Collis, λόφος, βουνὸς, κνημὸς, χῶμα.
Collisio, πρόσκρουσις, συγκρουσμὸς.
Collisus, συγκρουσθείς.
Collocatio, θέσις, ταξις.
Colloco, καθίζω, ἐγκαθίζω.
Collocupleto, κατασπείρω.
Collocutio, συνομιλία, συνδιαλογὴ.
Colloquium, συνομιλία, συνδιαλογὴ.
in Colloquium venire cum aliquo, ἔρχομαι εἰς λόγους ἑλθεῖν τινι.
Colloquor, κατομιλῶ τινι, συνομιλῶ τινι, συλλαλῶ, ἐντυγχάνω.
Colluceo, φέγγω, καταλάμπω, φαίνω.
Colluctor, συμπαλαίω.
Colludo, is, συμπαίζω, περισσεύω.
Colludere alicui, συνεπιχαίρειν τινι.
Collum, τραχήλος, αὐχὴν.
Colluo, διακλύζω, καταπλύζω.
Collusio, κακουργημα, συμπαιγνία.
Collusor, συμπαίκτης.
Collusorie, συγκεκλεισμένως.
Collustro, περιφωτίζω, καταλάμπω
Colluvies, χύδος, τὸ.
Collyrium, κολλύριον.
Colo, as, are, οἰκίω.
Colo, is, ere, *veneror*; σέβομαι τὸν θεὸν τινα, τιμῶ, σέβω.
Colere *pro* exercere, ἀσκῶ τι.
Colere *pro* habitare, οἰκῶ τι.
Colere *pro* diligere, φιλῶ τινα.
Colere vitam, διάγειν.
Colere agrum, γεωργεῖν χῶρον ἢ γῆν.
Collocasia, κολοκασία.
Coloni, ἄποικοι.
Colonia, ἀποικία.
Coloniam deducere, ἀποικίαν πέμπειν.
Colonus, ἀγροίκος, γεωργὸς, ἐποικος.
Color, χρῶμα, χρὼς.
Coloro, βάπτω, ἐγχρίω.
Colossus, κολοσσὸς, -ὁ, ὁ.
Colostra, ἡ τροφαλὶς πρώτη.
Columen, ὀρος, ὄρθωμα.
Culum, κῶλον.
Columbarium, περιστερὼν, περιστερεών.

Columbarius, περιστερεύρος.
Columbus et Columba, περιστερά.
Columella, σηλίδιον.
Columen, σῦλος, ὕφισμα.
Columna, σῦλος, κίων, ὕφισμα.
Columná insculpere, σηλοξεφεῖν, σηλοποιεῖν.
Colus, ἠλακάτη.
Coma, κόμη, θύσανος, χαίτη.
Coma adulterina, ὑπτερκὲν, περσκόμιον.
Comam nutrio, κομάω.
Comatus, κομήτης, πολύκομος.
Combibo, συμπίνω τί τινι, cum aliqua.
Combibo, onis, συμπότης.
Combinatio, σύζυξις.
Combino, συνδυάζω.
Comburendi vim habens, καυστικός.
Comburo, ὑφαρπάζω, ὑποκαίω τι, φλέγω.
Combustio, ἀπόκαυμα, ὕφαρπαξις, ἐμπρησμός.
Comedo, φάγω, τρώγω, βρώσκω, ἰσθίω.
Comedo, onis, et comestor, καλαφάγος, ὁ, βυζάγος.
Comes, ἀκόλουθος, συνίμπορος.
Commessabundus, ἐπίκωμος.
Comessatio, κῶμος, ου, ὁ, κῶτος.
Comessator, κωμαστής.
Comessor, κωμάζω.
Comestura, ὀδωδὴ, βρῶσις.
Comesus, βεβρωμένος.
Cometa, κομήτης.
Comicè, κωμικῶς, κωμῳδικῶς.
Comicus, ὁ, κώμῳδος, κωμικός.
Comicus, a, um, κωμικός.
Cominus, ἐγγύθεν, σύγκλον.
Cominus pugnare, συγκλᾶν, ἢ συγκλᾶν μάχεσθαι.
Comis, humanus, χρηστὸς, φιλοπρόσηγος, εὐμενὴς, μείλιχος.
Comitas, εὐπροσηγορία, εὐτραπελία.
Comitatus, ὡς, ἀκολουθία, Στράτια.
Comitèr, φιλοφρόνως, εὐμενῶς.
Comitia, ἀρχαιρέσια, τὰ ἀρχαιρέσια.
Comitialis morbus, ἐπιληψία.
Comitialis, vel Comitiarius, ἀρχαιρεσιακός.
Comitor, παρακολουθέω· dat. συνακολουθεῖν τινι, παραπέμπομαι.
Comma, κόμμα.
Commaculo, ῥυπαίνω τινα, καταμιαίνω.
Commeatus, τροφὴ, τὰ σιτία, δίοδος, ἐφόδιον.
Commemini, διαμέμνημαί τινος.
Commemorabilis, διαμνημονεύτεος.
Commemoratio, ἀπομνημόνευμα, ἀπόμνησις, διήγησις.
Commemoratione dignus, ἀξιομνημόνευτος.
Commemoro, ἀπομνημονεύω.
Commendabilis, dignus qui laudetur, ἐπαινετός.
Commendare, id est, fidei alicujus committere, ἐπιτρέπειν τινί τι.
Commendare, id est, laudare, ἐπαινεῖν σι ταῦτα, propter hæc.
Commendatio, ἐπαίνεσις, ἡ, ἀκολουθή.
Commendatitiæ literæ, συστατικὴ ἐπιστολή.
Commentari, πραγματεύεσθαι περί τινος, συμβολᾶν.
Commentarium, vel Commentarius, τὸ ὑπόμνημα.
Commentatio, μελέτησις, διανόημα.
Commentitius, fictus, πλασματώδης.
Commentor, oris, ὑφευτής.
Commentum, res ficta, σκῆψις, πλάσμα, ἐνθύμημα, ἐπίνοια.
Commeo, as, are, iter facio, φοιτάω εἴς τινα.
Commercium, συνάλλαγμα, ἀλλαγή.
Commercium esse, συμβόλαιον ἔχειν πρός τινα, cum aliquo.
Commereor, μισθοφορέω, ἄξιός εἰμι.
Commigro, μετοικέω.
Commilitium, συμμαχία.
Commilito, συστρατιώτης, ὁ, σύμμαχος.
Comminatio, ἀπειλή.
Comminiscor, συμπλάττω, ἐξευρίσκω τι, ὑποθέμενος, ἐπινοέω.
Comminuo, συντρίβω, λεπτύνω.
Commiseeo, συμμίγνυμί τινι, συγχυτάω, συγκεράννυμι, συγκερανύω.
Commiseratio, κατοικτιτής, οἶκτος.
Commisereseo, οἰκτίζω σε τόνε.
Commiseror, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Commissum, τὸ πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Commissura, ἁρμονή, συνάφεια.
Commissus, περιτετραμμένος, συμβεβλημένος.
Commistio, μοῖμιξις, σύμμιξις.
Committo, alicujus fidei trado, ἐπιτρέπω τινί τι, πείθω σε ταῦτα.
Committere, peccare, πλημμελεῖν τι.
Committere, idem quod sociare, συνάπτειν, συζευγνύειν.
Committere prœlium, πόλεμον καθιστάναι, μάχεσθαι, καταρχεσθαι τῆς μάχης.
Commodare, utendum dare, χρῆσαι τινι ἀργύριον, pecuniam.
Commodè, εὐκαίρως, ἐπιτηδείως.
Commoditas, ὠφέλεια, ἐπιτηδειότης, συμφέρον, τὸ, εὐκαιρία.
Commodo, commodatâ alicujus inservio, συνωφελῶ τινα, συμφέρω τινί.
Commodum, utile, ὠφέλιμον, σύμφορον.
Commodùm, opportunè, κατὰ καιρὸν, εὐκαίρως.
Commodus, πρόσφορος, ἐπιτήδειος, χρήσιμος.
Commonefacio, ἀναμιμνήσκω τι, ὑπομιμνήσκω, νουθετέω.
Commoneo, ὑπομιμνήσκω τινά τι, παραινέω, νουθετῶ, παραπαλῶ.
Commonitio, νουθέτησις, νουθέτημα, ὑπόμνησις.
Commonitus, νουθετημένος, ὑπομνηστός.
Commonstro, καταδεικνύω.
Commoratio, habitatio, συνδιατριβή.
Commoratio, mora, ἀχρόνωσις, κατοχή.
Commorior, συναποθνήσκω.
Commoror, manco, χρονίζω, διατρίβω τινι, ἐμβύνω.
Commotio, συγκίνησις.
Commotus, συγκινητός.
Commoveo, perturbo, διατράττω.
Communicatio, κοινωνία, κοινότης.
Communico, κοινωνέω τινί τινος, εἴ τινί τι, μεταδίδωμι.
Communio, onis, κοινωνία.
Communio, is, ire, περιφράττω, ἀναταχίζω, περικεκλῄζω.
Communis, κοινός.
Communitas, κοινότης, κοινωνία.
Communitas vitæ, συμβίωσις.
Communitèr, κοινῶς, εἰς κοινόν.
Commutabilis, ὑμπαλλακτός, συμβλητός.
Commutatio, μεταβολὴ, ἀλλαγή.
Commuto, permuto, ἀλλάττομαι τί τινος, ἐκπαμείβομαι τί τινος.
Commuto vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον.
Como, κομῶ, ἐξαστίω, κωμάζω.
Comœdia, κωμῳδία.
Comœdus, κωμῳδός.
Compactio, σύμπηξις, συναρμογή.
de Compacto, κατὰ συνθήκην.
Compactum, συναρμογὴ.
Compactus, συμπαγὴς ὑπαρξίς.
Compago et Compages, σύνωσις, σύζυγμα, συναρμογή.
Compar, πάρεσις, ἴσης, σύζυξ.
Comparabilis, παραβλητός, συμβλητός.
Comparatè, συγκριτικῶς.
Comparatio, ἀναλογία, παραβολὴ, σύγκρισις.
Compareo, φαίνομαι, καταφανὴς γίνομαι.
Comparo, confero, συμβάλλω τι πρός τι.
Comparare, emere, πορίζομαι τινί τι.
ita Comparatum est, οὕτω πέφυκε.
Compascuus, συμβοτὸς.
Compascuus ager, σύμβοτος ἀρὸς, νομὴ κοινή.
Compedes, πέδαι.
Compellatio, πρόκλησις, ὕντυξις.
Compello, as, alloquor, κοινολογέομαι τινι, ὑντυγχάνω πρός τινα, προσκαλοῦμαι.
Compello, is, συνελαύνω, συνωθίζομαι.
Compendiâ, συντόμως.
Compendiarius, σύντομος.
Compendiosus, βραχυτελὴς, σύντομος.
Compendium, ἐπιτομὴ, συνοψὶς, συντομία.
Compensatio, ἀκωσὴ, ἀντάμειψις.
Compenso, ἀνθαμαλλάττομαι, ἀντιμαίβομαι.
Comperendinatio, ἀναβολή.
Comperendino, ἀναβάλλομαι.
Comperio, ἐξευρίσκω, καταλαμβάνω.
Comperior, compertum habeo, καταλαμβάνω.
Compertum et exploratum habeo, ἐπίσταμαι τοῦτο σαφῶς.
Compertus, a, um, πεπλημμεφεγμένος, ἐλέγχος.
Compes, πέδη.
Compesco, συρίλλω τινα, συτίζω, κατίζω.
Competens, ἁρμόδιος.
Competenter, μετρίως.
Competentia, ἀναλογία, καταλληλότης.
Competitor, ἀντιποιούμενος.
Competitores, συμπαραγγέλλοντες.
Competo, συμπίπτω, συναπαλλάσσω, ὁμολογέομαι.
Compilatio, περισύλησις.
Compilatus, περισυλημένος.
Compilo, συναλαζόνομαι, accuso, κατηγορῶ τί, περικόπτω.
Compingo, συμπήγνυμί τί, συνάπτω.
Compita, ἄκτορος, ἀγυιά.
Compitalia, ἑορτὴ δημοτελὴς, ἐν ταῖς ἀγυιαῖς, ἢ ὁμοδόξος.
Complaceo, ἐυδοκέω, συναρέσκω.

Complano, ἐπαλίζω.
Complector, περιτυλίσσομαι, λαμβάνομαι, περίχω. περιβάλλω.
Complector animo, περιβάλλω τῷ νῷ.
Complementum, συμπλήρωμα, ἀναπλήρωσις.
Complico, συμπλέκω, συμπλέκω.
Completus, *perfectus*, τέλειος, συμπλήρης.
Complexio. συμπλοκή.
Complexio, *verborum*, περίοδος.
Complexus, περιπλέξις, περισχόν.
Complico, συμπλέκω, συμπτύσσω.
Comploratio. ὀλόφυρσις. ὄρθιος.
Comploro, συγκλαίω, ἐπιδακρύω, κατακλαίω, θρηνῶ.
Complures, Complurix, συμπλείονες, συμπλείους, συμπλείονα, -ω.
Compluscull, ῖται, πολλοί.
Compono, *conjungo*, συντίθημι λόγον.
Componere, pro *disponere*, συντάττειν.
Componere, *ornare*, εὐθετεῖν.
Componere, *concordare*, συναλλάττειν πρός τινα.
Comporto, συμφορὰν τι, συγκομίζομαι.
Compos, ἐγκρατὴς, ἐκτὸς ὅλος.
Compos mentis, νοῦν ἔχων ἄμεμπτον.
Compositè, εὐτάκτως.
Compositio, ἁρμονία, διάταξις.
ex Composito aliquid agere, ἐκ συνθέσεως πρᾶξαί τι.
Compositus, διατεταγμένος, καθειγμένος.
Compotatio, ἡ πότος, συμπόσιον.
Compoto, συμπίνω.
Compotor, συμπότης.
Compotrix. συμποτὶς, συμπότρια.
Comprecatio, κατευχὴ, εὐχή.
Comprecor, δεόμαι σὺν τούτῳ, κατεύχομαι.
Comprehendo, *manu tenco*, λαμβάνω, συλλαμβάνω, περίχω.
Comprehendere, *intelligere*, κατανοεῖν.
Comprehensibilis, καταληπτός.
Comprehensio, κατάληψις. συλληψις.
Comprehensus, συνειλημμένος.
Compressio, συμπίεσις, συνθλιψις.
Compressus, συνεπλεσμένος, συνειλημένος, συνεσμένος.
Comprimo, *premo*, συμπιέζω, συρέλλω.
Comprimere os, συλλαβεῖν τὸ στόμα.
Comprobatio, συναίνεσις, δοκιμασία.
Comprobator, δοκιμαστὴς.
Comprobo, δοκιμάζω, συναινῶ.
Compromitto, συνίημι γλώσσαν.
Comptus, εὐθετὴς, κεκαλλωπισμένος.
Compulsus, συναθὴς, ἀναγκασθεὶς, ὑπαθὴς.
Compunctio, κατάνυξις.
Compungo, κατανύττω.
Computare, λογίζεσθαι, συμψηφίζειν.
Computatio, λογισμὸς.
Computresco, κατασήπομαι.
Conamen, ἐγχείρημα, ἐπιβολὴ.
Conatus, ἐπιβολὴ, ἐγχείρησις.
Conatus, ὁρμὴ, ἐγχείρημα τινος.
Concameratio, ἡ καμάρωσις, ἀρέρωσις.
Concamero. καμαρόω. ἀρόω.
Concavitas, κοίλωμα.
Concavo, κοιλαίνω.
Concavus, κοῖλος, ὑγκηλος.
Concedo, παραχωρῶ σοι τοῦ δήματος. ἐφίημί τινι, ἐπιτρέπω.
Concentus, ἁρμονία, συνῳδία, συμφωνία.
Conceptaculum, ὑποδοχὴ.
Conceptio, σύλληψις.
Conceptus, συλληφθεὶς, συνειλημμένος.
Conceptus, ὡς, σύλληψις, τὸ κύημα.
Concerno, συνοράω.
Concerpo. συσπαράττω, διαῤῥήγνυμι.
Concerptus, κατατετμημένος, συνδιασπασθείς.
Concertatio, ἀγωνισμὸς.
Concerto, συμπολεμίζω, τινὶ συναγωνίζομαί τινι.
Concessio, συγχώρησις.
Concessum est, ἔξεστι.
Concessus, συγχωρηθεὶς.
Concessus, ὡς, συγχώρησις.
Concha, κόγχη.
Conchyliata vestis, ἁλικὴ.
Conchyliatus, ὄρσεως.
Conchylium, κογχύλη, κογχύλιον.
Concido συγκόπτω τι. κατατέμνω.
Concido, *cado*, κατακόπτω, συμκόπτω.
Concidere animo, *vel* mente, ἐκπλαγῆναι, καταδυσμῶν, ἀλύειν.
Concilen, συγκλείω.
Concillabulum, συνέδριον.
Conciliatio, συναλλαγὴ, προσαγωγὴ.
Conciliator, προξενητὴς διαλλακτὴς.
Conciliatrix, προξενητρία.
Conciliatus, συναλλαγμένος.
Concilio, *benevolum facio*, προσάγομαί τι χρήμασι, φιλῶ, ἑξιλάω, συναλλάττω.
Concilium, σύνοδος. συνέδριον.
Concilium cogere, ἐκκλησίαν συνάγειν.
Concinna oratio, ἐυκαλόκαιρος λόγος.
Concinnatio, κατασκευὴ.
Concinnitas, εὐρυθμία, εὐῤῥημοσύνη.
Concinnè, καιρίως, εὐκαιρότερος.
Concinno. συντίθημι, συνεφίζω.
Concinnus, ἁρμοδὴς, καιρίως. εὐδύτος.
Concino, συμφωνῶ, συνᾴδω.
Concio, ἐκκλησία, ἀγορὰ, δημηγορία.
Concionabundus, δημηγορικὸς
Concionator, δημηγόρος, ἐκκλησιαστὴς, ῥ.
Concionem habere, δημηγορεῖν λόγον.
Concionor, *orationem habere* δημηγορέω, λόγον ποιοῦμαι, ἀγορεύω.
Concipio, συλλαμβάνω.
Concipere animo, εἰς τὸν νοῦν λαμβάνειν.
mulier Concipit, κυεῖ.
Concisè, ἀποτόμως.
Concisus, συγκεκομμένος.
Concitare alicui invidiam, συνείρειν τινὶ φθόνον.
Concitatio. ἐξόρμησις, διέγερσις.
Concitator, ἐριδίτης
Concitatus, παροξυνθείς.
Concito, παροξύνω τινὰ πρός τι.
Concitus, κινήσεις. ἐξορμῶν.
Conclamare ad arma, παραγγέλλειν εἰς τὰ ὅπλα.
Conclamatio, συμβόησις, κατοβή.
Conclamatum est, πεπρωται.
Conclamo, συμβοᾶω, ἀνακράζω.
Conclave, αὐλὸς, ταμεῖον, δωμάτιον.
Concludo, κατακλῄω, συγκατακλείω.
Conclusio, ἐπίλογος, σύγκλεισις, συμπέρασμα.
Conclusus, συγκεκλεισμένος.
Concoctio, πέψις, πέπανσις.
Concoctu facilis, εὔπεπτος.
Concoctus, πεπεμμένος.
Concolor, ὁμόχροος, -ος, ον, -οῦ.
Concoquere odium, κατατέθηγα χολὴν.
Concoquo, πέσσω, πέπτω.
Concordia, ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη.
adduco ad Concordiam, ἀναπείθω λόγοις τινὰ εἰς τινα.
Concorditer, ὁμονοητικῶς, ὁμοίως.
Concordo, *convenio*, ἁρμοττόντως τούτῳ, ὁμοφρονῶ, ὁμονοῶ.
Concorporo, συσσωματόω.
Concors, ὁμόθυμος, ὁμόφρων, ὁμόνους, ὁμόγνωμος ὁμόφρων.
Concratitius, σύστροφος.
Concredo, ἐκπέφασμαί τί τινι, ἐγχειρίζω, κατακιστόω.
Concremo, συγκαίω, συμκλύω.
Concrepo, ἐκπατταλῶ.
Concresco, συμφύομαι, συνάγομαι.
Concretio, σύμπηξις, πῆξις.
Concretus, συμπαγὴς.
Concubina, ἑταιρὶς, παλλακὴ.
Concubitus, συνουσία
Concubium, ἡ κλιναδὸς νύξ.
Concubo, συγκαθεύδω τινὶ, παρακοιμῶμαι, συνεύδω.
Conculcatio, κατασάτησις.
Conculco, καταπατῶ, διαλυμαίνω.
Concumbere, συγγίνεσθαί τινι, πλησίον γυναικὶ, παρακοιτεῖν.
Concupiscentia, ἐπιθυμία, πόθος.
Concupiscibilis, ἐπιθυμητὸς.
Concupisco, ἐπιθυμῶ χρημάτων, ἢ ὄρεγομαι τοῦ ἰδίου, κεῖρε, ἰόμαι.
Concupitus, ἐπιθυμητὸς.
Concurro, ἐμβοδρομῶ, συστρέχω.
Concursio, συνδρομὴ.
Concurso, πανταχοῦ περάω, συίρομαι
Concursus, συνδρομὴ, σύνοδος.
Concussio, τιναγμὸς, πλαγὴ.
Concussus, συλλελυσμένος, διαπεπληγὼς
Concutio, διασείω, σείζω, συσσείω.
Condecentèr, πρεπόντως, πρέπον κατὰ τὸ πρέπον.
Condecet, πρέπει, συμπρέπει.
Condecoro, ἐπικοσμῶ, κατακοσμῶ.
Condemnatio, κατάγνωσις, κατάκρισις
Condemnator, κατακρίνων.
Condemnatus. κατάκριτος, κατάδικος
Condemno, κατάγνωσιν τοῦ ἔπους καταφέρω τινὸς, κατάδικόν τοῦτον
Condemnor, κατακρίνομαι.
Condenso, συμπυκνῶμαι, κατασκιάζω.
Condensus, πυκνὸς.
Condico. ὁμολογίαν ποιοῦμαι, συνθέμαι.
Condictio, παραγγελία, ὁμολογία.
Condictus, ὁμολογούμενος.
Condignè, ἀξίως.
Condignus, ἀξίζω, ἄξιος ἐστι.
Condimentum, ἄρτυμα, -ατος, τὸ.
Condio, is, ire, ἄρτυω, ἁδύνω.
Condiscipula, συμμαθήτρια, ὁμοιοτέχνα.
Condiscipulus, συμμαθητὴς, ὁ
Condisco, συμμανθάνω.
Conditio, κατάστασις, πάλη.
Conditionalis, ὑποθετικὸς.
Conditione eâ, *ita* τούτοις τοῖς ὁμολογίαις, *vel* ἐπὶ τούτῳ.
Conditionem accipere, πρὸς ἡδονὴν χωρεῖν,
Conditor, *rei alicujus auctor*, ἀρχηγὸς, κτίστης, σπορεὺς.
Conditura, ἄρτυμα.
Conditus, ἡδυσμὸς, ἀρτυμάτιον.
Conditus, κτισθείς.

Condo, *exstruo*, κτίζω, δημιουργέω.
Condo, *humo*, κολλίζημι, καλύπτω, κρύπτω.
Condocefacio, συμπαιδεύω.
Condoceo, συμπαιδεύω παῖδας.
Condoleo, συναλγῶ σοι, λυποῦμαι.
Condolesco, συμπάσχω σοι, συμπάσχω.
Condonatio, συγγίνομαι.
Condonatus, συνηγωνισμένος.
Condono, *ignosco*: *pro ignoscere*, συγγινώσκειν τινί τι, καταχαρίζεσθαι.
Conducibilis, λυσιτελής, χρήσιμος.
Conducit, *utile est*, συμφέρει.
Conduco, *duco*, συνάγω, *accus.* συμφέρει.
Conductio, μίσθωσις, ἀπαγωγή.
Conductor, μισθοδότης, μισθωτής.
Conductus, μεμισθωμένος.
Conduplicatio, ἀναδίπλασιασμός.
Conduplico, ἀναδιπλόω.
Condus, ὁ ταμίας.
Confabulatio, διαλογισμός, ὁμιλία.
Confabulor, συνομιλῶ τινι, διαλαλῶ, διαπαιδολογοῦμαι.
Confarreo, πρωτολίω, πρωτολίζω.
Confectio, διάπραξις.
Confector, διαπράκτωρ, συντελεστής, δημιουργός.
Confectus, κατειργασμένος.
Laboribus Confectus, καμάτοις πεπονημένος.
Confercio, συναθροίζω.
Conferendus, *comparandus*, συμβλητέος.
Confero, *congrego*, συμφορέω τι, συμφέρω.
Conferre verba in pauca, διὰ βραχέων εἰπεῖν.
Confertim, ἀθρόως.
Confertus, ἀθρόος.
Confessio, ἐξομολόγησις, ὁμολογία.
Confestim, *è vestigio*, ἄρτι, παραχρῆμα, παραυτίκα.
Conficio, *perficio*, διαπράττομαι, διατελῶ τι, ἀπεργάζομαι, ἀποτελῶ.
Confidens, θαρραλέος, θάρσυνος.
Confidenter, θαρραλέως.
Confidentia, θάρσος, τὸ αὐτολμεῖν.
Confido, θαρρῶ ἐπί τινι, θαρσύνομαι, ἐπιθαρρῶ.
Configo, καθήλω, κατασκευτῶ.
Confingo, συμπλάττω.
Confinis, μεθόριος, συνόμορος.
Confinium, μεθόριον.
Confirmatio, βεβαίωσις, κατάστασις.
Confirmator, βεβαιωτής, ὑγιωτής.
Confirmatus, βεβαιωθείς.
Confirmo, βεβαιόω, κραταιόω, ἰσχυρίζω.
Confisco, δημεύω.
Confisus, πεποιθώς, πεποιθώς.
Confiteor, ὁμολογέομαί σοι ταῦτα, ἐξομολογοῦμαι τὰς ἁμαρτίας, σύμφημι.
Confixus, καθηλωθείς, κεκεντημένος.
Felis Confixus, κατασκευτωθείς.
Conflagratus, κατακαιόμενος.
Conflagro, κατακαίομαι.
Conflare invidiam, συνάγειν τὸν φθόνον.
Conflare ex allenum, δανείζομαι ὑπό τινος, χρεωστῶ.
Conflatio, χώνευσις.
Conflatus, συγκεκυνδυλῶς.
Conflictatio, σύγκρουσις.
Conflictor, συγκρούω, συμβάλλω.
Conflictus, σύγκρουσις.

Confligo, *acie decerno*, συμβάλλω, συμβάπτω τινί, συγκρούω, *&c.*
Conflo, συμφυσῶ.
Confluens, ὁμόῤῥοια, σύῤῥοος, ὁμοῤῥοή.
Confluo, συῤῥέω.
Confrndio, διορύττω, διατιτράω.
Confœderatus, ὁμόσπονδος.
Confore, συνίσταμαι.
Conformatio, διαμορφωσις, σχηματισμός.
Conformis, σύμμορφος.
Conformo, σχηματίζω, διαμορφῶ.
Conforto, ἐνθαῤῥύνω, κραταιῶ.
Confossus, διορυγείς.
Confractus, συῤῥαγείς.
Confragosus, κατεῤῥαγὰς, ἀνώτομος, τραχύς.
Confremo, ἐπιβρύχω.
Confringo, διαῤῥήγνυμι, συγκλάζω, συντρίβω.
Confugio, καταφεύγω πρός τινα.
Confugium, καταφυγή, περισφύγετον.
Confundo, συγχύω, αἰσχύνω, ταράττω.
Confusè, *perturbatè ordine*, συγκεχυμένως, ταπεινωμένως, χύδην, φύρδην.
Confusio, σύγχυσις, συντάραξις.
Confusus, συγκεχυμένος, ταραχθείς.
Confutatio, ἀνασκευὴ, ἐξέλεγξις.
Confuto, ἀντιλέγω τινι πρὸς τοῦτο, διαλύω, ἐξελέγχω.
Congelatio, σύμπηξις.
Congelo, κρυσταλλοῦμαι, συμπήγνυμι.
Congemino, ἀναδιπλόω.
Congemisco, συστενάζω, συνάχθομαι.
Congener, συγγενής.
Congenero, συγγενῶ.
Congenitus, σύμφυτος, συγγενόμενος.
Congeries, συμφόρημα, ἄθροισμα.
Congero, συμφορέω, συναθροίζω.
Congerro, συλλαρέω, συμπαίκτωρ, συνομίλος.
Congestio, συμφόρησις.
Congestus, συγκομιδὴ.
Congiarium, δόσις, νομὴ.
Congius, χοῦς.
Conglacio, συμπήγνυμι.
Conglobatim, σφαιρηδὸν.
Conglobatio, συνείλησις, σφαίρωσις.
Conglobo, εἰλέω, σφαιρόω.
Conglomero, συναλίζω τι εἰς τί, συναλίττω.
Conglutinatio, συγκόλλησις, συνάφεια.
Conglutino, συγκολλῶ, ἁρμόζω.
Congratulatio, σύγχαρμα.
Congratulor, συνηδομαί τινι εὐτυχίας, συγχαίρω σοι τούτῳ.
Congredior, συνέρχομαι, σύνειμι. συνομιλέω.
Congregatio, συναγωγὴ, ἄθροισις, ἡ.
Congregatus, συναθροισθείς, ἀπεσυναχθείς.
Congrego, ἀγείρω τι, ἀθροίζω τι, συνάγω τι, πολλίζω, ἐπισυλλίγω.
Congressio, ὁμιλία, συνδιατριβή.
Congressus, συνέλευσις, ὁμιλία.
Congruentèr, ἁρμοζόντως, περισσεύτως.
Congruentia, εὐαρμοστία, ἐφαρμογή.
Congruo, *convenio*, συμπίπτω τινί, ἁρμόττομαι, ἁρμόζομαι, ὁμοιόω.
Congrus, *vel* Conger, γόγγρος, ὁ.
Congruus, ἁρμόδιος.
Conjecto, *divino*, τεκμαίρομαι, διαστοχάζομαι.
Conjector, ὀνειροπόλος, ὀνειροκρίτης.

Conjectura, στοχασμὸς, εἰκασμὸς, τεκμήριον.
Conjectura assequor, εὐστοχάζομαι, *gen.*
Conjecturalis, στοχαστικός.
Conjectus, συμβολισμός.
Conjicere, *conjecturâ assequi*, συμβάλλειν τι, στοχάζεσθαί τινος, de aliquo.
Conjicere in periculum, κινδύνῳ περιβάλλειν.
Conjugalis, γαμικὸς.
Conjugatio, συζυγία.
Conjugator, συζευκτής.
Conjugatus, συζευχθείς.
Conjugialis, γαμήλιος, γαμικὸς.
Conjugium, συζυγία.
Conjunctè, *vel* -im συνημμένως.
Conjunctio, σύζευξις, σύναξις, συναφή.
Conjunctus, συνεζευγμένος.
Conjugo, συζεύγνυμι.
Conjungo, ἀλλάσσω, συνάπτω τι πρὸς τι, ἁρμόζω, συντίθημι.
Conjurati, οἱ συγκείμενοι.
Conjuratio, σύστασις, συνωμοσία.
Conjurationem facere, συνωμοσίαν συνάγειν.
Conjuro, συνόμνυμι, σύνθημαι.
Conjux, *vel* conjunx, σύζυγος.
Connecto, is, συμπλέκω, συνάπτω.
Connectio, συμπλοκὴ, συναφὴ.
Connexus, συμπεπλεγμένος.
Connitor, συντείνομαι.
Conniventia, ἐπίνευσις.
Conniveo, σκαμβάζω τὸν ὀφθαλμὸν, καταμύω.
Connixus, συντεινόμενος.
Connubialis, ἐπιγαμικὸς, γαμικὸς.
Connubio jungere, συναπτεροῦν τινι.
Connubium, γάμος, σύζυγία.
Conopeum, κωνώπιον.
Conor, πειράομαι, πειρῶμαι.
Conquassare, *concutere*, συσσείειν τι.
Conquassatio, συσσεισμός.
Conqueror, μιαίνομαί σοι, αἰτιῶμαι.
Conquestio, κατηφείη, μεμψιμοιρία.
Conquiesco, ἡσυχάζω τὰ ἄλλα, in cæteris, ἀναπαύομαι.
Conquinisco, ὑποκύπτω.
Conquiro, ζητῶ, ἀναζητῶ.
Conquisitio, συζήτησις.
Conquisitus, συζητητός.
Consanguinei, συγγενεῖς, ὁμαιμοι.
Consanguinitas, συγγενεία, ὁμαιμοσύνη.
Consarcino, συῤῥάπτω, ἐπικάπτω.
Conscelerare, μιαίνειν.
Conscendo, ἐπιβαίνω τὴν ναῦν, navim, ἐπιβαίνειν ἐπί, *accus.*
Conscensio, ἐπίβασις, ἀνάβασις.
Conscientia, συνειδὸς, τὸ συνειδέναι.
Conscindo, διαῤῥηγνυμι, κατατίμνω.
Conscio, συνεπίσταμαι.
Conscisco sibi mortem, παραλύειν τὸ ζῆν ἑαυτῷ, ἀναιρεῖν ἑαυτόν.
Concissus, διαῤῥηγνύμενος.
Conscius, συνειδὼς ἑαυτῷ τι, ὑπαίτιος.
Conscius sum, συνοίδα, συνίημι.
Conscribere milites, τρατιώτας καταγράφεσθαι, *vel* συλλέγειν.
Conscribo, συγγράφω, διαγράφω.
Conscripti milites, καταγεγραμμένοι στρατιῶται.
Conscriptio, συγραφὴ, καταγραφὴ.
Conscriptus, συγγεγραμμένος.

Consecratio, καθιέρωσις, ἀνάθεμα.
Consecratus, καθιερωμένος.
Consecro, καθιερῶ τῷ Θεῷ τι, ἀφιερῶ.
Consector, διώκομαι τὸν ἀλλότριον.
Consecutio, συνακολούθησις.
Consenesco, συγγηράσκω, παρακμάζω.
Consensus, us, ui, ἕμπνοια, σύμφρασις, ὁμολογία, ὁμοφροσύνη.
Consentaneum, ἀνάλογον, εἰκός.
Consentaneus, σύμφωνος.
Consentio, ὁμοδοξῶ περί τινος, συμφωνῶ σοι, ὁμολογῶ, συναινέσομαι.
Consepio, περιφράττω.
Consequentia, ἀκολουθία, *pro* obtineo, τυγχάνω τινος, aliquid: ἐπιτυγχάνω.
Conserere manum, πάλιν συρίσσεσθαι.
Confero, ui, συμπλέκω, συνάπτω.
Consero, *planto*, φυτεύω.
Consertus, πεπλεγμένος, συμπλεκτός.
Conserva, συνδούλη.
Conservatio, συντήρησις, σωτηρία.
Conservator, σωτὴρ, φύλαξ.
Conservatus, διατετηρημένος.
Conservo, *custodio*, φυλάττω, σώζω τινα, τηρῶ, συντηρῶ.
Conservus, ὁμόδουλος, σύνδουλος.
Consessor, σύνεδρος.
Consessus, συνέδριον, συνέδριος.
Considco, συνδέω, συγκλείομαι.
Considerate, περισκοπικῶς.
Consideratio, σκέψις, διάνοια.
Considerate, περισκεπτικός.
Considero, σκέπτομαι τι, et περὶ τινος, κατανοῶ τι, et περὶ τινος, ἐνθυμοῦμαι, περιεσκεπτόμην.
Consignatus, κατεσφραγισμένος.
Consigno, ἐντυπόω.
Consiliarius, βουλευτὴς, σύμβουλος.
Consilii inops, ἄνευρε τῆς βουλῆς, ἄβουλος, ἀμήχανος.
Consilii sum inops, ἀπορῶ, διαπορῶ.
Consilium, βουλὴ, βουλία, βούλευμα.
Consilium do, βουλεύω σοι περί τινος, βούλομαί σοι γνώμην εἰσηγεῖσθαι.
In Consilium adhibeo, συμβουλεύομαι μετά τινος.
Consimilis, ὅμοιος, πρόσφορος.
Consisto, ἱστάμαι, ἕστημαι.
Consitio, φυτεία, σύστασις.
Consocitio, κοινωνία, κοινόβιον.
Consociatus, συνεζευγμένος.
Consocio, κοινωνὸν σοι, συνδυάζω, συναγάρω.
Consolatio, παραμυθία, παράκλησις.
Consolator, παρακλήτωρ, παρήγορος.
Consolatorius, παραμυθητικὸς.
Consolido, συνίστημι, καταβάλλω.
Consolor, παρακαλῶ σε, παραμυθοῦμαί σε, παρηγορῶ σε.
Consonans, σύμφωνος, σύμφωνον.
Consonantia, συνῳδία.
Consono, *simul sono*, συμφωνῶ σοι.
Consonus, σύμφωνος.
Consopio, καταμύω, καταπαύω.
Consopitus somno, ὕπνῳ κάτοχος.
Consors, κοινωνὸς, μέτοχος, συγκλήρος.
Consortium, κοινωνία, μετοχή.
Conspectus, συναγωγὴ, κατανόησις.
Conspectus, ὄψις, σύνοψις, θέαμα.
Conspectu, ἐνώπιον, ἐναντι, ἐνάντιον.

Conspergo, καταπάσσω, καταῤῥέγνυμι.
Conspersus, κατασπαστὸς.
Conspicillum, κατοπτήριον.
Conspicio, ἀφορῶ εἴς τι, βλέπω.
Conspicior, ἐφάνη, κατοπτεύω, περιβλέπω, περιεσκεψάμην.
Conspicuus, περίβλεπτος, ἄξιος, περιφανὴς, παράδηλος.
Conspiratio, σύστασις.
Conspiratus, συγκλείστος.
Conspiro, συμπνέω τινι, ὁμονοῶ, συνίσταμαι τινι, συμφωνῶ τινι, ὁμοφρονῶ.
Conspuo, κατασπύω, πτύσω τινα.
Conspurco, μιαίνω, κατεμιάνω.
Constans, εὐσταθὴς, βέβαιος.
Constanter, εὐσταθῶς, ἀμέμπτως.
Constantia, εὐστάθεια.
Consternari, ταράττεσθαι.
Consternatio, ἔκπληξις, ταραχὴ.
Consternatus, ἐκπλαγὴς, ἐξεστημένος, τετραμμένος.
Consterno, as, ἐκπλήττω, ταράττω.
Consterno, is, καταῤῥέπτω, καταῤῥέπτωμαι.
Constipo, ἐστόμωται, καταπαύω.
Constituo, *decerno*, βουλεύομαι. *item* locum et tempus determino: ἀφορίζω, διατάσσω, συνίστημι, καθίζομαι.
Constitutio, σύγκρισις, κατάστασις.
Constitutio corporis, ἕξις· bona, εὐεξία, mala, κακοξία.
Constitutus, καταστὰς, τακτὸς.
Constitutus dies, ἡμέρα τεταγμένη.
Consto, συνίσταμαι, ἐστοιχείωμαι.
Constrictio, πίλωσις, ἢ σύψις.
Constringo, συστέλλω τι *vel* τινα, συσφίγγω, δέρχω περιείρω, laqueis, &c.
Constructio, σύνταξις, κατασκευή.
Construo, συντάττω, κατασκευάζω.
Constupro, κατεμοιχεύω.
Consubstantialis, ὁμοούσιος.
Consuesco, εἰθίζομαί τινος· συνήθω.
ex Consuetudine, κατὰ τὸ ἔθος.
Consuetudinem habeo, ἐσχηκότα σοι, tecum: ὁμιλίαν τινί.
Consuetudo, ἔθος· τὸ συνήθειν.
Consuetus, εἰθισμένος, συνήθης.
Consuevi, εἴθιν.
Consul, ὑπατος.
Consularis, ὑπατικὸς.
Consulatus, ὑπατεία.
Consulere sibi, ἐπιβλέπειν ἐφ' ἑαυτόν.
Consulo, συμβουλεύω.
Consultatio, συμβούλευσις.
Consultè, *vel* Consultò, ἐκ προνοίας, ἐκ περισκέψεως, προμεμελετημένως.
Consulto, συμβουλεύομαι.
Consultor, βουλευτὴς.
Consultus, βεβουλευμένος.
Consummatio, συντέλεια, τελείωσις.
Consummo, *perficio*, συντελῶ, ἀπαρτίζω, *accus.* ἐκποιῶ.
Consumo, δαπανῶ τὸ ἀναλίσκω.
Consumptio, καταναλωσις.
Consumptus, καταναλωθεὶς.
Consuo, συῤῥάπτω, ἀναῤῥάπτω.
Consurgo, συναίνημι.
Contabeo, *vel* Contabesco, μαραίνομαι, συντήκομαι.
Contabulatio, συνίδωσις.
Contabulo, συνίδω.
Contactus, συναφὴ, συναφείς.
Contages, συναφὴ.

Contagio, συνάφεια, ἁπτὴ ἢ τὸ ἁπτὸν.
Contaminatus, κατεμιασμένος.
Contamino, μιαίνω, βεβηλόω.
Contego, περιστέλλω, ἀποκαλύπτω.
Contemnendus, ὑπεροπτέος, ὑπερφρονητέος.
Contemno, ὑπερφρονῶ τὸν ἐπὶ τῷ *tutem*: καταφρονῶ τινος, ἀπαξιῶ.
Contemplatio, θεωρία, σκόπησις, θεωρία.
Contemplator, θεωρὸς, θεώμενος.
Contemplor, διανοίγομαι τι· θεωρῶ τι· κατανοῶ, κατασκοπῶ.
Contemporaneus, συγχρονικὸς τινι.
Contemptibilis, ἀπαξιούμενος.
Contemptim, καταφρονητικῶς, ἀπαξιωτικῶς.
Contemptor, ὑπερόπτης, καταφρονητὴς.
Contemptui habere, περὶ λόγου ποιοῦμαί τι, ὑπερόπτως ἔχω.
Contemptus, ûs, καταφρόνησις.
Contemptus, ὑπερφρόνησις.
Contendo, ἀκροτάτῳ τῷ τόνῳ γινώσκομαι· ἀρίζω, συντείνω.
Contentio, ἕως, ἔδος, ἡ· ἔριδος, ἔριδι.
Contentiosè, ἐριστικῶς.
Contentiosus, φιλόνικος, ἐριστικὸς.
Contentus, αὐτάρκης.
Conterminus, ὅμορος, μεθόριος.
Contero, συντρίβω τι.
Contero tempus, διατρίβω τὸν χρόνον.
Conterraneus, πατριώτης, ἐπιχώριος.
Contestatio litis, ἔκστασις δίκης.
Contestor, ἐπιμαρτύρομαι τινα.
Contexo, ἐπιπλέκω τι· συνυφαίνω.
Contextè, contextim, κατὰ συνέχειαν.
Contextus, ûs, συμπλοκὴ, ὑφὴ.
Conticeo, κατασιγῶ, σιγάω.
Conticinium noctis, σχεδὸν μεσονυκτία, ἀμφία.
Contignatio, ξύλωσις, ἁρμοσία.
Contiguo, ἐφάπτω, καταστέγω.
Contiguus, συνεχὴς.
Continens, συνέχων· *aliquando* imperans ἐγκρατὴς.
Continens terra, ἤπειρος.
Continenter, συνεχῶς, ἐγκρατῶς.
Continentia, ἐγκράτεια, σωφροσύνη.
Contineo, καταλαμβάνομαι, περιέχω κατακλείω.
Contingit, *accidit*, συμβαίνει, γίνεται, ὑπάρχει.
Contingo, *attingo*, ἅπτομαι τινος, ἐφάπτομαι.
Continuatio, συνέχεια, συνάφεια.
Continuè, *assiduè*, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως.
Continuò, *id est*, statim, confestim παραυτίκα, παραχρῆμα.
Continuo, *persevero*, διατελῶ καὶ.
Continuus, διηνεκὴς, συνεχὴς.
Contorqueo, συστρέφω, κατειλῶ, περιάγω.
Contorsio, συστροφὴ, περιαγωγὴ.
Contortè, συστραφικῶς.
Contrà, κατὰ, ἐπὶ cum gen. κατὰ cum gen. ἀντικρὺ, ἐναντίον.
Contra ac licet, παρ' ἃ δεῖ.
Contractio, συγκολὴ.
Contractus, συνάλλαγμα, ἀλλαγὴ.
Contradico, ἀντιλέγω τινι, ἐξ ἐναντίας τινι, ἀντιγράφω.

Contradictio, ἀντιλογία, ἀντίῤῥησις.
Contraho, συςέλλω, συνέλκω, συνάγω.
Contrahere æs alienum, ὀφλισκάνειν.
Contrarie, ἐναντίως, ἀντιθέτως.
Contrarietas, ἐναντίωσις.
è Contrario, ἀντικείμενος, ἄοπτον.
Contrariùm, ἀντικείμενον.
Contrarius, ἐναντίος, ἀντίθετος.
Contrectatio, συνάφεια, ἅψις, ψηλάφησις.
Contrecto, καθάπτομαι, ψηλαφάω.
Contremisco, τρομέω, ἀποδιλιάζω.
Contribulis, σύμφυλος, ὁ.
Contribuo, συντελέω τι, προσῤῥίπτω.
Contristo, ἐπιλυπεῖν τινα· ἐνοχλέω.
Contritus, συντρίβης.
Controversia, ἀμφισβήτησις, ἀμφισβήτημα, ἀμφιλογία.
sine Controversia, ἀναντιῤῥήτως.
Controversias dirimere, καταῤῥήγνυσθαι τὰς ἀντιλογίας.
Controversor, ἀμφισβητέω.
Controversus, ἀμφισβητήσιμος.
Contubernalis, σύσκηνος, συμβίωτης, σύνοικος, ὁμόσιτος, ὁμορόφιος, ὁμοδίαιτος.
Contubernium, κοινόβιον, συνοίκησις.
Contueor, ἐμβλέπω σοι· συνορῶ.
Contumacia, ἀπείθεια, αὐθάδεια.
Contumaciter, αὐθαδῶς.
Contumax, αὐθάδης, ἀπειθής τινι.
Contumelia, ὕβρις, ἀσέλγεια, λώβη.
Contumeliâ afficio, ὑβρίζω, αἰκίζω.
Contumeliam patior, ἀνασκολοπίζομαι.
Contumeliosè, ἀσελγῶς, ὑβριστικῶς.
Contumeliosus, ὑβριστής, ἐπονείδιστος.
Contundo, συντρίβω, συγκόπτω, φλάω.
Conturbo, διαταράττω.
Contus, κοντός.
Contusus, θλασθείς, συντετριμμένος.
Convalesco, ἐπιῤῥώννυμαι.
Convallis, συνάγειον.
Convectio, συγκομιδή.
Conveho, συγκομίζω, συνάγω.
Convello, κατασπάω, ἀποσπάω.
Conveniens, συμφέρμενος, συνήκων.
Convenientèr, συνηκόντως.
Convenientia, ὁμολογία, ἁρμονή.
Convenio, συνίημι, συνέρχομαι, ὁμολογέω τινι, ἀνήκω, ἁρμόζω.
Convenit, συνήκει.
Conventum, συνθήκη, ὁμολόγημα, σύμβασις.
Conventus, σύμβασις, σύνοδος.
Conversatio, διατριβή, συνομιλία.
Conversio, ἐπιστροφή.
è Converso, κατ' ἀλλάγδην.
Conversor, consuetudine alicujus utor, διατρίβω μετά τινος, προσομιλῶ τινι, ἐντυγχάνω.
Conversus, συνεστραμμένος.
Converto, συστρέφω, ἀνατρέφω.
Convexitas, συγκαμπή, κυλιότης.
Convexus, ἐπικαμπής, ἀγκύλος.
Convictus, κατάλυχθείς.
Convictus, us, συμβίωσις.
Convinco, κατάλυχω, τινα, ἐπικρατέω.
Convitiator, λοίδορος, βλάσφημος.
Convitior, λοιδορέω τινα, διατρίβω, ἀποκάπτω, βλασφημέω.
Convitium, λοιδορία, σκῶμμα, βλασφημία, ὕβρις.
Convivà, σύμβιος, συστράπεζος.
Convivalis, συμποσιακός.
Convivio excipio, ἐξιόντας τοὺς πρέσβεις, *legatos*.
Convivium, συμπόσιον, σύνδειπνον.
Convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζειν.
Convivium finire, συμπόσιον διαλύειν.
Convivo, ἑμιλέω τινι, συμβιόω, συνδιάγω.
Convivor, εὐωχίομαι, ξενίζω, δαίνυμαι.
Convocatio, σύγκλησις.
Convoco, συγκαλέω, ἀγείρω.
Convolo, συμπίτομαι, συνίσταμαι.
Convolvo, συμπλέκω τὰς πρέξεις, συστρέφω, συνελίττω.
Conus, λέφος, κῶνος.
Convulsio, σπασμός.
Convulsus, σπασθείς.
Cooperculum, κῶμα, πρόκαλυμμα.
Cooperio, πρόκαλύπτομαι, συγκαλύπτω τι.
Cooptatio, ἴγκρισις.
Coopto, ἐπιλέγομαι, ἐκλέγω, ἐγκρίνω.
Cophinus, κόφινος, φορμός.
Copia, εὐπορία, ἅδεια.
Copiæ pedestres, δύναμις πεζική.
Copiæ navales, δύναμις ναυτική.
Copiæ equestres, ἱππική δύναμις.
Copias ducere, ἄγειν στρατιάν.
Copiosè, εὐπόρως.
Copiosus, εὔπορος, ἐκφυλής.
Copula, σύναμμα, σύνδεσμος.
sine Copulâ, ἀσυνδέτως.
Copulatio, σύνδεσις, συναφή.
Copulo, συνδέω τί τινι, ἀναμοτλίω, ἅπτω.
Coquina, *culina*, μαγειρεῖον, ἐστιατεῖον.
Coquinarius, μαγειρικός.
Coquo, ἑψέω, πέσσω, ἕψω.
Coquus, μάγειρος.
Cor, καρδία, κῆρ, κῆδος, ἦτορ.
Corallium, κοράλλιον, λιθόδενδρον.
Coram, πρός, *cum genit.* ἔμπροσθεν, *genit.* ἐναντίον, ἄντα.
Corbis, κόφινος, στυφίς.
Corbula, σπυρίσκιον.
Corbulum, θυμίδιον.
Cordatè, σοφῶς, νουνεχῶς.
Cordatus homo, ἔμφρων, ἐλλόγιμος.
Coriaceum, σκύτινον.
Coriarius, βυρσοδέψης, βυρσεύς.
Corium, βύρσα, δέρμα, σκυτ@.
Corneus, κεράτινος, ὁ.
Cornibus carens, ἄκερως.
Cornicen, κερατοῦκλης.
Cornicula, κλιδίς.
Cornix, κορώνη.
Cornu, κέρας, τό.
Cornupeta, κερατίτης.
Cornupeto, κερατίζω.
Cornutus, *quod cornua habet*, κερατίας, εὔκερως, κέρκης.
Corolla, στέφανος, στεμμάτιον.
Corollarium, ἐπιφορὰ, πρωσθήκη.
Corona, στέφανος, στέμμα. *item pro* conventu hominum, ὁ δῆμος κυκλῳ πεφυτός.
Coronis, κορωνὶς, -ίδος, ἡ.
Corono, στεφανῶ τὸν πυρὸν, στέφω τινα.
Corporeus, σωματικὸς, σωματοειδής.
Corpulentia, πολυσαρκία, ἡ.
Corpulentus, μεγαλόσωμος, εὔσωμος.
Corpus, σῶμα, τὸ, χρῶς.
Corpusculum, σωμάτιον.
Corrado, συνάγω, καταξύω.
Correctio, διόρθωσις.
Corrector, ἐπανορθωτὴς, εὐθυν@.
Correctus, ἐπανορθωτὸς.
Correptio, ἐπιτίμημα, τὸ.
Correptor, ἐπιτιμητὴς, παιδευτής.
Corrigia calceamenti, ἱμὰς τοῦ ὑποδήματος.
Corrigo, διορθόω τι· εὐθύνω τι.
Corripio, *reprehendo, objurgo*, ἐπιτιμάω σοι τοῦτο, ἐπιλαμβάνομαι τινος.
Corrivales, ἀντερασταὶ.
Corroboro, κραταιόω, ἰσχυρίζω.
Corrodo, κατακιδνόω.
Corrogo, συναθροίζω, συλλέγω.
Corrugare frontem, ἀνασπᾶν τὸ μέτωπον, γυροῦν, ῥυτιδοῦν.
Corrumpo, *contamino*, διαφθείρω τὴν γυναῖκα, *item* illicere muneribus, καταδωροδοκεῖν, διαφθείρειν χρήμασί τινα.
Corrumpor, φθείρομαι.
Corruo, συμπίπτω, καταπίπτω.
Corruptibilis, εὐφθαρτος, εὐδιαφθορος.
Corruptio, διαφθορὰ, φθορὰ.
Corruptor, ἀπολυμαντὴρ, ὑβριστής.
Corruptus, διεφθαρμέν@.
Cors, tis, ἡ ἴπνωλις.
Cortex, λέπισμα, φλοιὸς.
Corticosus, φλοιώδης.
Cortina, πυραπίτισμα.
Corusco, ἀναγαλίζω, ἀστράπτω.
Coruscus, ἀστράπτων, γιλαντὸς.
Corvus, κόραξ, -ακος.
Corylus, κόρυλος.
Coryphæus, κορυφαῖος.
Cos, cotis, λίθος, ὄξυλον.
Cosmographia, κοσμογραφία.
Costæ, πλευραί.
Cothurnus, κόθορνος.
Coticula, βάσανος.
Coturnix, ὄρτυξ.
Coxa, Coxendix, ἰσχίον, μηρίον.
Crabro, σφῆξ.
Crabrones irritare, ἐρεθίζειν τὰ σφηκία.
Crambè, κράμβη.
Cranium, κρᾶνιον.
Crapula, κραιπάλη.
Crapulor, κωμάζω, κραιπαλίζω.
Cras, αὔριον.
Crassescere, παχύνεσθαι.
Crassitudo, crassities, πάχος, παχύτης.
Crassus, πρῶχυλος, παχύς.
Crastinus, ὁ ἐπαύριον.
Crater, eris, κρατὴρ.
Crates, τάφρος, τοιχορος.
Craticula, ἰσχάριον, ἐσχάριον, ἰσχαρεῖς.
Creatio, κτίσις, δημιουργία.
Creatio magistratuum, ἄρχεσις, χειροτονία.
Creator, κτίστης, δημιουργὸς, ποιητής.
Creatura, κτίσμα, το, κτίσις.
Creatus, κτισθείς.
Creber, θαμινὸς, συκὸς, συνεχής.
Crebrò, συχνῶς, συκινὸς, θαμινὸς.
Credibilis, πιστὸς· πειθανὸς.
Creditor, δανειστὴς, χρεώστης.

Creditum, δάνεισμα, τό.
Credo, fidem habeo, πιστεύω, quandoquidem maxima dicit, διότι, interdum pro puto, οἶμαι, ὑπολαμβάνω.
Credulitas, εὐπιστοσύνη, εὐκολία.
Credulus, εὐπίστης, εὔπιστος, ὁ ἡ ὁ.
Crematio, κάυσις.
Cremo, καίω, φλέγω.
Cremor, τὸ παχὺ τῶ γάλακτος.
Crena, γλωφίς, -ῖδος, ἡ.
Creo, ποιῶ, ποιέω, δημιουργέω.
Crepida, κρηπίς, -ῖδος.
Crepidarius, κρηπιδοποιός.
Crepidatus, κρηπιδόφορος.
Crepido, ῥαιστήξ.
Crepitaculum, κρόταλον, κώδων.
Crepito, ἐπιτρίζω, ἐπιτερέτιζω.
Crepitum reddo, λικνοειδὲς μύκημα.
Crepitus, ὑγρός, κρότος.
Crepo, ῥήγνυμι.
Crepundia, κρεπουδογνία, ἐδίσματα.
Crepusculum, ἀλλὰ, σκότος.
Cresco, αὐξάνω.
Creta, κιμωλία γῆ.
Cretaceus, ὁ ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.
Cribri instar, κοσκινοειδῶς.
Cribro, κοσκινεύω, σήθω.
Cribrum, κοσκινον εἰ -ος.
Crimen, αἰτία, ἔγκλημα.
Criminatio, διαβολὴ, ἔγκλημα, αἰτίαμα.
Crimine vacans, ἀναίτιος, ἀνέγκλητος, ἀνεύθυνος.
Crimini do, ἐπιφέρω αἰτίαν, ἐν αἰτίᾳ τινὰ θέμαι τινα.
Criminor, αἰτιάομαι τινα τέτι, vel ὡς τί, διαβάλλω τι, ἐγκαλέω, μέμφομαι.
Criminosè, ἐγκληματικῶς.
Criminosus, ἐγκληματικὸς.
Crinis, ὄρις, -χος, πλόκαμος, κόμη.
pulchris Crinibus, εὐπλόκαμος.
Crinitus, κομήτης.
Crispo, κλίνω.
Crispus, κάλαθρος, ὁ, σάλος.
Crista, λόφος.
Cristatus, λόφον ἔχων, σάλοφος.
Croceus, κροκωτὸς.
Crocus, εἰ -um, κρόκος, εἰ -ον.
Crocodilus, κροκόδειλος.
Cruci affigere, σταυρόω.
Cruciatus, βάσανος, ἀλγηδών.
Crucio, ἀνίαω, τιλαπορῶ σε, βασανίζω.
Crudelis, ὠμὸς, ἀπηνὴς.
Crudelitas, ὠμότης, ἀκήνεια.
Crudelitèr, ὠμῶς, ἀπηνῶς, χαλεπῶς.
Cruditas, ἀπεψία, δυσπεψία.
Crudus, ὠμὸς, ἄπεπτος.
Cruento, αἱματόω, αἱματίζω.
Cruentus, αἱμάδης, αἱματώδης.
Crumena, βαλλάντιον, μαρσιππὶς.
Cruor, αἷμα, -ατος, τὸ, ἰχώρ.
Crus, σκέλος, κνήμη.
Crusta, πλάξ, ἡ ὄστρακον.
Crusto, πλάσσω.
Crustula, τὸ πλακοῦς.
Crustum, πλακὸς, ὁ.
Crux, *patibulum*, σταυρὸς.
Crystallinus, κρυστάλλινος.
Crystallum *et* Crystallus, κρύσταλλος, κρύσταλλον.
Cubicularis, ἰδιαίτερος.
Cubicularius, κατακοιμητὴς.
Cubicularium, κοιμήτριον, διαίτημα.
Cubitalis, πηχαῖος.
Cubito innitor, διαγκωνίζω.
Cubito percutio, πλήσσω.
Cubitum ire, πρὸς κάτω ἔναι.
Cubitus, πετιτάλιον, ἡ, πάλαμος.
Cubitus, πῆχυς, ἀγκὼν, ὁ.
Cubo, κῖ, κῖται, κατάκειμαι, κοιμάομαι, κάθημαι.
Cubus, κύβος.
Cucullus, κουκοῦ, γος, ὁ.
Cucumer, σικυὸς, ὁ, σίκυος.
Cucurbita, κολοκύνθη.
Cudo, δι, cusum, κόπτω νόμισμα, νομισμα. χαράττω, τύπτω.
Cujas, σοῦ, σοῦ.
Cujus, a, um, τινος, ὁυ.
Cujusmodi, ποίας τῆς.
Cujusvis est, ἔξ παντὸς ἐστ.
Calcitra, στρωμνὴ, στρῶσις, κάλυμμα.
Culeus, σάκος.
Culex, κώνωψ, -πος, σίφων.
Culina, μαγειρεῖον, ἐστιατόριον.
Culmen, στέγος, τὸ, στεγαῖ.
Culmus, κάλαμος, καλάμη, ἄθηρα.
Culpa, αἰτία, ἔγκλημα, σύστημα.
Culpabilis, πλημμελὴς, ἐπίκριτος.
Culpandus, πλημμελὴς, ἐπίκριτος.
Culpo, αἰτιάομαι τινα τέτι, διαβάλλω.
Cultellus, μαχαίριον, μαχαιρὶς.
Culter, μάχαιρα, ξίφος.
Culter sutorius, σμίλη.
Cultor, λατρευτὴς, ἐργάτης, θεραπευτὴς.
Cultor agrorum, γεωργὸς.
Cultrarius, faber, μαχαιροποιὸς.
Cultura, ἐργασία, θεραπεία.
Cultus, ἐργασίας, καλλωπισμὸς.
Cultus, ἐργασία, θεραπεία.
Cum, *præpositio*, ξὺν *et* σὺν, cum *dat.* κατὰ, cum *genit.* μετὰ, cum *genit.*
Cum diliculo, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Cum imperio esse, ἐν ἀρχῇ εἶναι.
Cum primis, εἰς τὰ πρῶτα.
Cum veniâ tuâ, σοῦ ταῦτα φάντος, συγχωροῦντὸς σου.
Cumulatè, ἀξίως σωρηδὸν, ὑπέρμετρα.
Cumulatim, σωρηδὸν.
Cumulatio, σωρὸς.
Cumulatus, ὑπερπεφορὸς, ἔκπλεως.
Cumulo, σωρεύω, ὑπερπίμπλημι τί τινα.
Cumulus, σωρὸς, ὁ, σόρευμα.
Cunæ, κοτὶς, -δος, ἡ· σκάφος ἄνευ.
in Cunis vagire, ἐν κοτίδι βαβάζειν.
à Cunabulis, ἐκ πάλαι, ἐκ πρώτης ἡλικίας, ἐκ παίδων.
Cunctabundus, μελλητήσων.
Cunctanter, σχολαίως, βραδέως.
Cunctatio, μέλλησις, ἔκνοια, ἀναβολὴ.
Cunctator, μελλητὴς, ἀνοκὴς.
Cuncti, σύμπαντες, πάντες.
Cunctor, μέλλω, ἀναβάλλομαι, ἀνέχω.
Cuneatim, σφηνοειδῶς.
Cuneatus, σφηνοειδὴς, γωνιοειδὴς.
Cuneo, σφηνόω, γωνιόω.
Cuneolus, σφηνίσκος.
Cuneus, σφὴν, γόμφος.
Cuniculus, *foramen sub terrâ*, ὑπόνομος, διάξυξ, ὑπόρυγμα.
Cuniculos agere, ὑπονομεύω.
Cupa, κάπηλος.
Cupedia, ὄψον, φαγεῖα, ὀψάρια.
Cupedine deditus, λιχνὸς.
Cupidè, ἐπιθυμητικῶς.
Cupiditas, ἐπιθυμία, πρόθυμία.
Cupido, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Cupidus, ἐπιθυμὸς, ἱμερωτικὸς.
Cupidus cognitionis, φιλόμαθος.
Cupio, ἐπιθυμῶ τινος, ἱέμενος τί ἐθέλω, κείτε : ἄρω, βούλομαι, γλίχομαι, ἱμείρω.
Cupressus, κυπάρισσος.
Cuprum, κύπρος, χαλκὸς.
Cur, διὰ τι, τινος ἕνεκα, τίνου.
Cura, φροντὶς, -ίδος, ἐπιμέλεια, πόνος, τὸ.
Curæ est mihi hoc, μέλει μοι τοῦτο.
Curam gero, habeo, προμηθίαν ποιοῦμαι, φροντίδα πολλὴν.
Curam suscipere, ἐπιμέλομαι ἔργου.
Curator, *procurator*, ἐπιμελητὴς, ἐπίτροπος, *item tutorem* significat, ἐπίτροπος.
Curia, βουλευτήριον, ἀγορὰν.
Curiosè, ἐπιμελῶς, περ' ἐπιμελείας.
Curiositas, πολυπραγμοσύνη.
Curiosus, πολυπράγμων.
Curiosus sum, πολυπραγμονῶ τι.
Curo, φροντίζω περί τι, τοῦ ἕνεκα φροντίζω. ἰατρεύομαι περί τινος significat etiam *mederi*, ἰατρεύω θεραπεύω νόσον.
non Curo, ἀπροσκόπτως τινος.
Curriculo, δρομάδην.
Curro, τρέχω, δίω.
Currus, ἅμαξα, ἅρμα, δίφρος.
Currus agere, διαμαστὴν, ἡνιοχεῖν.
Cursim, δρομάδην, μεταβαλλόμενος.
Cursito, περιτρέχω.
Cursitare cursùm, deorsùm, περιφοιτᾶν ἄνω, κάτω.
Cursor, δρομεὺς, δρομαῖος.
Cursus, δρόμος, τρέχος.
Cursus lunæ, σελήνης περιφορὰ.
Cursus, *brevis*, κλοιὸς, δρεχὸς.
Curvamen *et* Curvatura, καμπὴ, κάμψις.
Curvatio, κάμψις.
Curvatus, καμπὸς.
Curulis, ἁρμάτειος.
sella Curulis, ἀγκυλὶς δίφρος.
Curvitas, καμπυλότης.
Curvo, κάμπτω.
Curvus, ἰσχναγκὴς, καμπύλος.
Cuspidatim, κατ' ἀκμὴν, κατ' ὀξὺ μόνον.
Cuspis, αἰχμὴ, ἀκὶς, ἀκωκὴ.
Cuspis hastæ, ἄκρον τὸ ὄρυκτὸ.
Custodia, φυλακὴ, φυλακτήριον.
Custodio, φυλάττω τι vel τινα, φρουρέω, τηρέω.
Custos, φύλαξ, φυλακτὴς.
Custos domus, οἰκοφύλαξ.
Cuticulæ, δερμάτιον.
Cutis, χρὼς, δέρμα.
ad Cutem, ἐν χρῷ.
Cyathus, κύαθος, ξέστιον.
Cygneus, κύκνειος.
Cygnus, κύκνος.
Cymba, κύμβη, σκαφίδιον.
Cymbala pulso, κυμβαλίζω.
Cymbalum, κύμβαλον.
Cynosbatus, κυνοσβάτος.
Cynosurus, κυνόσουρος.

D

DÆMON, δαιμόνιον, δαίμων.
Dama, δόρκας.
Damnatio, κατάγνωσις, κατάκριμα.
Damnatus, καταδεδικασμένος.
Damno, κατακρίνω, *cum gen. pers. et accus. rei*, καταψηφίζομαί τινος τὸ θάνατον, *capitis*, κλοπὴν, *furti*.
Damnosus, ζημιώδης, βλαβερός.
Damnum, βλάβη, ζημία, ἀτυχία.
Damnum infero, ζημιόω τινὰ, ἐπάγω ζημίαν.
Damnum patior, ζημιοῦμαι, βλάβην ἴσχω.
Dapes, ἐδέσματα.
Dator, δοτὴρ.
Datus, διδομένος.
De, περὶ, ἀμφὶ, παρὰ, *cum genit.*
Dea, θεὰ, ἡ.
Dealbo, λευκαίνω, ἀπολευκαίνω.
Deambulatio, ὁ περίπατος.
Deambulo, περιπατέω.
Deamo, ὑπερφιλῶ.
Deauratus, διάχρυσος.
Deauro, χρυσόω.
Debacchor, παροινοῦσθαι πρός τινα, *in aliquem*, ἐκβακχεύομαι.
Debellandus, καταπολεμητέος.
Debellatum est, ὁ πόλεμος κατεπολέμηται.
Debellatus, καταπολεμηθείς.
Debello, καταπολεμῶ τινα, κατεργωνίζομαί τινα.
Debeo, ὀφείλω τινὶ χάριν, *gratiam*.
Debilis, ἀσθενὴς, -έος, βλαχρὸς, ὅ, ὁ, ἥ, ρος.
Debilitatio, ἀσθένημα.
Debilito, ἐξασθενίζω, ἀσθενόω.
Debitor, ὀφειλέτης.
Debitum, ὀφείλημα, χρέος.
Debitum remittere, ὀφείλημα ἀφίημι.
Debitum solvere, ὀφείλημα διαλύω.
Deblatero, φλυαρέω, σπερμολογέω.
Decanto, *laudo*, ἐγκωμιάζω τινα, περιῴδω.
Decas, δεκάς.
Decedere, pro *mori*, ἀπαλλάττεσθαι.
Decedo, ἀποχωρέω.
Decem, δέκα.
Decem millia, μυριάς.
December, ποσειδεών.
Decempeda, δεκάπους.
Decempedator, γεωμέτρης.
Decemviratus, δεκαδαρχία.
Decemviri, οἱ δέκα ἄρχοντες.
Decennale, δεκαετής.
Decennium, δεκαετία.
Decens, πρέπων, δέον, ἁρμόζων.
Decenter, καθηκόντως, εὐπρεπῶς.
Deceo, ἁρμόζω, καθήκω, *dat.*
Deceptor, σοφιστὴς, ἀπατητικὸς.
Deceptu ficilis, εὐεξαπάτητος.
Decerno, *statuo*, ἀποψηφίζομαι, aliquando pro *dimicare*, κρίνεσθαι.
Decerpo, ἀπολύω, ἀποβρίπτω.
Decerpo fructum, καρπολογέω.
Decertatio, ἀγωνισμὸς.
Decerto, ἀγωνίζομαι περὶ τινος.
Decessio, ἀποχώρησις.
Decet, πρέπει, χρὴ, ἔξεόν ἐστι, πρόσηκει.
Decido, *id est*, abscindo, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω· pro *determinare*, διαλύσθαι.
Decido, *deorsum cado*, καταπίπτω ἀπ' ὄνου, ἱππόπτω.
Decies, δεκάκις.
Decimæ, arum, δεκάτη, δεκασμὸς.
Decimo, δεκατεύω.
Decimus, δέκατος.
Decipio, ἐξαπατάω σε τοῦτο, παράγω.
Decipula, ἡ παγὶς.
Decisio, διάλυσις, διάκρισις.
Decisus, διακριθείς.
Declamatio, λογοποιΐα, φωνασκία.
Declamator, λογοποιὸς, φωνασκός.
Declamito, λογοποιέω.
Declamo, φωνασκέω, ῥητορεύω.
Declaratio, ἐκδήλωσις.
Declaro, ἀμφανίζω τι, δηλόω τι, μηνύω.
Declinatio, ἔκκλισις.
Declino, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ὀδόνας· ἐκφεύγω τι.
Declivis, ἐπικλινὴς, πρηνὴς, κατάντης.
Declivitas, τὸ κάτωντες, τὸ πρανὲς.
Declivitas montis, κλιτύς.
Decoctor, χρεωκόπος, ὁ ἔσωτος.
Decoctus, ἀφεψθείς.
Decollo, ἀφαιτομῶ, ἀτραχηλίζω.
Decolor, ἄχρους, ος, ον, ὁ, δύσχρους.
Decoloro, ἄχρουν ποιῶ.
Decoquo, κατακόπτω, ἀφέψω.
Decor, κάλλος, τιμὴ, εὐπρέπεια.
Decorè, πρεπόντως, καλῶς.
Decoro, τιμάω, κοσμέω.
Decortico, ἀπολέπω, ἀπολεπίζω.
Decorum, τὸ πρέπον, τὸ καλὸν.
Decorus, εὐπρεπὴς, ὁ ἧ ὄ, εὐσχήμων, καλὸς.
Decrepitus senex, ὑπέργηρως, ἐσχατογήρως.
Decrescere, μειοῦσθαι, ἐλαττοῦσθαι.
Decreta senatûs, τὰ δόξαντα τῇ βουλῇ.
ex Decreto Dei, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ Θεῷ.
Decretum, δόγμα, ψήφισμα.
Decretus, ἠψηφισμένος.
Decumanus, δεκατεῖος.
Decumanus fluctus, δεκατμαία, *quæ et* τριτμαία, *dicitur*.
Decumbo, κατάκειμαι, κατακλίνομαι.
Decuria, δεκὰς, λόχος.
Decurio, δεκάδαρχος.
Decurro, κατατρέχω, καταδίω.
Decursus, καταδρομὴ.
Decus, oris, ἀξία, κόσμος, κάλλος.
Decussatim, κατὰ χιασμὸν, οἷον χί.
Decussis, δεκὰς.
Decusso, χιάζω.
Decutio, ἀποσείομαι, ἀποκρούω, ἀποστέω.
Dedecet, ἀπρεπές ἐστι, οὐ πρέπει· ἀπίοικε.
Dedecore afficio, καταισχύνω σε, te: καθυβρίζω τινὶ, ἀτιμάζω.
Dedecoro, καταισχύνω τινα, ἀτιμάω.
Dedecus, αἰσχύνη, κακὴ, ἀτιμία, ἀπρέπεια, ἀκοσμία.
Dedicatio, καθίερωσις, ἀνάθεσις.
Dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι.
Dedignatio, ἀπαξίωσις.
Dedignor, ἀπαξιόω, ἀγανακτέω.
Dediscor, μεταμανθάνω, ἀπομανθάνω.
Dedità operâ, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες.
Deditio, ἔκδοσις, ἐγχείρισις.
ad Deditionem compellere, πρὸς ἐκδοσιν τινα.
Deditius, ἔκδοτος.
Deditus, ἐκδοθείς, προσκείμενος.
Dedo, is, ere, ἐγχειρίζω τινὰ τινι, ἐκδίδωμι ἑμαυτὸν τινι.
Dedocere, μεταδιδάσκειν.
Dedoleo, ἀπαλγέω.
Deduco, ἐξάγω, καθέλκω, προπέμπω, παραπέμπω.
Deductio, παραγωγὴ, ἀπαγωγὴ, ἐδάγισις.
Deerrare, ἁμαρτάνειν, ἀποπλανᾶν.
Defæco, ἀποτρυγῶ, καθαίρω.
Defatigatio, κάματος, ὁ κατάπονος.
Defatigo, καταπονέω τινα, κατατρύχω.
Defectio, *rebellio*, ἀποστασία, ἔκλειψις.
Defectus, ἔλλειμμα, ἔλλειψις.
Defectus animi, λιποθυμία, λιποψυχία.
Defendo, διακρίνω τινα, ἀμύνω σοι.
Defensio, προστασία, ἀντίληψις, ἀπολογία, συνηγορία.
Defensor, ὑπερασπιστὴς, οὐ· συνήγορος.
Defero, ἀπάγω, καταφέρω.
Deferre aliquem falsò, συκοφαντεῖν τινὰ τινος.
Defervesco, ἀποζέω.
Defessus, κατάκοπος, κατάπονος, καμών.
Defetiscor, ἀποκάμνω, κοπιάω.
Deficere animo, λιποψυχεῖν.
Deficio, ἐκλείπω, ἐκλείπω.
Deficio ab aliquo, ἀποστατέω τινος.
Defigere oculos, ἐνατενίζειν τῇ ἀληθείᾳ, in veritatem.
Defigo, καταπήγνυμί τι, καταπήττω.
Definio, καθορίζω, περιορίζω, περιγράφω.
Definitio, ὅρος, ὁρισμὸς.
Definitivus, ὁριστικὸς.
Defit, ἀπογίνεται, ἄπεστι, λείπει.
Defixus, καταπεπηγμένος.
Deflagratio, ἔμπρησις, ἐμπύρωσις.
Deflagro, ἔμπρήθομαι, κατακαίομαι.
Deflecto, κατακάμπτω τί τι, μεταβαίνω, ἐκκλίνω, ἀποκλίνω, ἀποτρέπω.
Defleo, καταδακρύω τὴν τύχην, sortem: ἀποκλαίω, κατολοφύρομαι.
Deflexus, κατακεκμηώς.
Deflore, ἀνθοβολῶ.
Defluo, καταῤῥέω, καταπίπτω.
Defluvium, *defluxus*, ἀπόῤῥοια.
Defodio, κατορύττω, κατασκάπτω.
Defore, ἐλλείπω.
Deformatio, ἀμαύρωσις, ἀμορφία.
Deformis, ἄμορφος, ἀσχήμων.
Deformitas, ἀμορφία.
Deformo, ἀμαυρόω τινα, ἀτιμάζω, ἄμορφον ποιῶ.
Defraudare genium, ἀστοργωτίζωσθαί τῇ φύσει.
Defraudatio, νοσφισμὸς, ἀποζήρωσις.
Defraudator, νοσφιστὴς, ἀποζηρατὴς.
Defraudo, παρακρούω, ἀποστερίζω τινα.
Defrutum, τρύγια, ἑψητὸν, σίκερον.
Defugere, ἀναχάζεσθαι, ἐκφεύγειν.
Defunctorie, προφάσεως ἕνεκα, τυχόντως, ὡ μᾶλλον ἐκτιμοῦς.
Defunctus, ἀπαλλαγὶς· *item* mortuus, νεκρὸς, ὁ ἀπολὼν.
Defungi officio, ἀπαλλάξαι τοῦ καθήκοντος.
Defungor, ἐκπλήττομαι.
Degener, ἀγενὴς, δυσγενὴς.
Degenerare, ἐξίστασθαι τοῦ γένους, καταπίπτειν ἀπὸ τῆ γένους, ἐκτρέπεσθαι.

Diffido, ἀπιστῶ, cum *dat.* ἀπιστίζω.
Diffindo, διασχίζω.
Diffissus, ὁ διάστασις.
Diffiteor, *nego*, ἀπαρνοῦμαι τι, ἀρνοῦμαι.
Diffluo, διαχέω ὑπὸ μαλακότητος, *lasciviâ*.
Diffluere luxuria, δυσωτίσθαι.
Diffringo, διαῤῥήγνυμι.
Diffugio, διαπέτομαι.
Diffundo, διαχέω.
Diffusè, διαπεφυκότως.
Diffusio διάχυσις.
Diffusus, διαχυτός.
Digero, *ordino*, διατάττω, διακοσμῶ τι.
Digestio, διάταξις, διακόσμησις, σύνθεσις.
Digitale, ξυστὰλλιον, τὸ
Digitalis διαστολικός.
Digito ostendere, δακτυλοδεικνύειν τι.
Digitus, δακτυλος· **pollex**, ἀντίχειρ ὁ μέγας· **index**, λοιμικὸς, ὁ δεικτικὸς· **medius**, **infamis**, μέσος· **medius seu annularis**, παράμεσος, δακτύλιος· **minimus sive auricularis**, μικρὸς, ὁ, οὐτιτὸς.
Digladiari, διαμάχεσθαι τινι.
Digna memoratu, ἀξιομνημόνευτα.
Dignatio, ἀξίωσις.
Dignè, ἀξίως. κατ' ἀξίαν.
Dignitas, honor, ἀξία, ἀξιοπρέπεια· item pro dignitate in ecclesiâ, ἀξιωτὸς, ἀξίωσις.
Dignus, ἄξιος.
Dignosco, διαγινώσκω.
Dignum judico, *puto*, ἄξιον.
Dignus, ἄξιος.
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Dissimulatio, εἰρωνεία, εἰρώνευσις.
Dissimulator, ἄφνω, παρατυπόμενος, προψίθυρος.
Dissimulo, ἀποκρύπτομαι, εἰρωνεύω.
Dissipatio, διασκέδασις, διασπασμός, διαφόρησις.
Dissipo, διασκεδάννυμι, διασπείρω, διασκορπίζω, διασπαθίω, διασείω.
Dissitus, διανεμητός.
Dissociatio, διάλυσις, διάζευξις.
Dissocio, διαλύω, διαζεύγνυμι.
Dissolutè, ἀζώτως, ἀνειμένως ζῆν.
Dissolutus, ἀνειμένος· pro luxurioso, ἄσωτος.
Dissono, διαφωνῶ, ἀπᾴδω.
Dissuadeo, παραπείθω τι, ἀποτρέπω.
Dissuasio, ἀντιλογία, ἀποτροπή.
Dissuo, ἀποῤῥάπτω, καταλύω.
Distans, διᾳρῶν, διέχων.
Distantia, διάστημα, τὸ, διαχώρημα.
Distendo, διατείνω τι.
Distensio, διάτασις, διάστασις.
Distentus, διατεταμένος.
Distermino, διορίζω.
Distillatio, ἀπόῤῥοια, καταῤῥόησις.
Distillo, καταῤῥέω, ἀποῤῥάζω.
Distinctè, διορισμένως.
Distinctio, ὥροισμός, διορισμός.
Distinctus, διορισθείς.
Distineo, περισπάω.
Distinguo, διορίζω, διαγινώσκω, ἀφορίζω, διακρίνω, διάγνωμι.
Disto, differo, διαφέρω τινος. ἀπέχειν τινος.
Distorqueo, διαστρέφω, στρεβλόω.
Distortio, διαστροφή.
Distortus, διεστραμμένος.
Distractio, διασυρμός, διασπασμός.
Distraho, divello, διασπάω.
Distribuo, διανέμω τι πρός τινα, cum aliquo, μερίζω τι εἰς τι.
Distributio, διανομή, διάδοσις.
Distringere gladium, ξίφος ἕλκεσθαι.
Distringo, διαῤῥάσσω, διασπάω, περισπάω, διαστρέφω.
Distrubo, ἀναστατόω, ὀξύρεγω τι.
Ditesco, πλουτίω χρημάτων, εὐπορέω.
Ditio, ἐπικράτεια, δυναστία.
Ditior, ditissimus, πλουσιώτερος, πλουσιώτατος.
Diù, καθ' ὁμάρτ. sæpiùs pro longo tempore, πολὺν χρόνον, δήν, ἐκ πολλῶν χρόνων.
Divagor, πλανῶμαι.
Divarico, τὸ σκέλη διατείνω.
Divello, διασπάω.
Divendo, διαπιπράσκω.
Diversitas, διαφορὰ, ἑτερότης.
Diverso, τάναντίον.
Diversor, ξενίζομαι παρά τινι.
Diversorium, ξενοδοχεῖον, πανδοκεῖον.
Diversus, διάφορος, ἐναντίος, ἄλλως, ἑτεροίως.
Diversus ratione, ἀλλογενὴς, ἀλλοειδὴς.
Diversus formâ, ἀλλοειδὴς.
Diverticulum, πάροδος, παρατροπή.
Diverto, παρακλίνω, παρατρέπομαι, vel Divertor, ἐκτρέπομαι, παρακλίνω· item in diversorium se recipere, παρακλίνω παρά τινι, καταλύειν οἷς πανδοκεῖον.
Dives, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειὸς.
Dives sum, πλουτίω, χρηματίζομαι.
Diveso, ματαιόω, τείρω.
Divido, διαίνω, διαιρέω, διαμερίζω.
Divinatio, μαντεία, μάντευμα, διάπειρα.
Divinitas, θειότης.
Divinitus, θεόθεν, κατὰ θεὸν, ἐξανώθεν.
Divino, μαντεύομαι, διαπεῖρα.
Divinus, θεῖος, θεσπέσιος.
Divisibilis, et dividuus, διαίρετος, διχότομος.
Divisim, διαιδὸν, δίχα.
Divisio, διαίρεσις, μερισμὸς, ὁ.
Divisor, μεριστὴς, διαιρούς.
Divisus, διαιρεθείς.
Divitiæ, πλοῦτος, χρήματα.
Divitias coacervare, πλοῦτον συνάγειν.
Divortium, ἀποχωρισὴ, ἀποτροπὴ.
Divortium facere, διάλυσιν ποιεῖν.
Dium, ἡ αἰθρία.
sub Dio, ἐν τῇ αἰθρίᾳ.
sub Dio morari, αἰθριαστεῖν.
Diurnus, ἡμερινὸς.
Dius, a, um, δῖος.
Diutinus, πολυχρόνιος.
Diutiùs, χρονιώτερον.
Diuturnitas, χρονιότης.
Diuturnus, πολυχρόνιος, χρόνιος.
Divulgo, διαπαλεῖν τι, ψιθυλλίζειν τι, διαφημίζειν τι, ἰαφόρως, κατηγορικῶς.
Divulsus, διαῤῥαγείς.
Do, δίδωμι, παίζω.
Dare manus, id est, se victum præbere, τὰ χεῖρε προίσχεσθαι.
Dare fidem, πίστιν δίδοναι.
Dare operam, προσέχειν τινι.
Dare pœnas, δίδοναι τιμωρίαν.
Dare potestatem, δίδοναι ἐξουσίαν.
Dare filiam alicui in uxorem, δίδοναι τινι την θυγατέρα πρὸς γάμον.
Doceo, διδάσκω, παιδεύω, μαίνεσθαι, et pro monere, παραινεῖν.
Docilis, εὐμαθὴς, εὐπαίδευτος, πάνσοφος.
Docilitas, εὐμάθεια, φιλομάθεια.
Doctè, ἐπιστημόνως, πεπαιδευμένως.
Docti homines, οἱ τῆς παιδείας μεταλαβόντες, πεπαιδευμένοι.
Doctor, παιδευτὴς· ὁ παιδεύων.
Doctrina, διδασκαλία, διδαχὴ, παιδεία, μάθησις.
Doctus, πεπαιδευμένος, παιδευτὸς, σοφὸς, ἀλλόγιμος.
Documentum, δεῖγμα.
Dodrans, ἐννέμοιρον, τεμάχιον.
Dogma, δόγμα, δόξα.
Dolabra, ἀξίνη, πέλεκυς.
Dolens, περιαλγὴς, ἀχθόμενος.
Doleo, ἀλγέω, λυπέομαι, ἄχθομαι.
Doleo vicem tuam, συναλγέω σοι, συνάχθομαί σοι, συμπάθω σοι.
Dolet mihi caput, ἀλγεῖ μοι ἡ κεφαλή.
Doliolum, καμάριον, πιθάριον.
Dolium, πίθος, κάραμος.
Dolo, πελεκίνω, πελεκίζω.
Dolon, δόλων, ξιφίδιον.
Dolor, ἄλγος τὸ· λύπη, ὀδύνη, ἄχθος.
Dolore afficio, λυπέω τι πολλὰ, multis doloribus: ἀνιάω, ἀλγύνω.
Dolore careus, ἀνάλγητος.
sine Dolo, ἀδόλως, ἀτύχνως.
Dolosè, δολερῶς, δολίως.
Dolosè ago, δολῶ.
Dolosus, δολερὸς, δόλιος.
Dolus, δόλος, σοφιστία, ἀπάτη.
Domesticus, a, um, οἰκεῖος, ἐγχώριος, σύνοικος, ἐνίστιος.
Domi, οἴκοι, ἔνδον, οἰκοῖ.
Domi militiæque, ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐν πολέμῳ.
Domicilium, οἰκητήριον, οἴκημα.
Domina, δέσποινα, κυρία.
Dominatio, κυριότης, δεσποτεία.
Dominator, αὐτοκράτωρ, ἄρχων.
Dominatrix, κυρία, κυριεύουσα.
Dominatus, ἀρχὴ, τυραννὶς, ἀρχή.
Domiuicus, ἀνειμένος.
Dominium, δεσποτεία, κυριότης.
Dominor, δεσπόζω τινος, κυριεύω τινος, δυναστεύω.
Dominus, κύριος, δεσπότης.
Domitor, δαμαστὴς, δαμάτωρ.
Domitus, δεδαμασμένος.
Domo, as, are. δαμάζω, δαμάω.
Domo, οἰκοῦσι, ἀπὸ τοῦ οἶκος, οἰκοῦδε.
Domum redire, οἰκάδε, ἡ οἴκονδε, ἐλθεῖν δόμον.
Domuncula, οἰκημάτιον.
Domus, οἶκος, ὁ, οἰκία, δῶμα.
Donare civitate, πολιτείαν δίδοναι.
Donatio, δόσις, δωρὰ, χάρισμα.
Donativum, ἡ νομὴ, λαμπρὰ ἐπίδοσις.
Donec. μέχρι, μέχρι οὗ, μέχρι τότε, ἕως, ἄχρι.
Dono, δαρίομαι σοι ὕπνον, σὲ τοῦτον χαρίζομαι, δωρεὰν δίδωμι.
Donum, δῶρον, δωρὰ, δόσις.
Dormio, καθεύδω, κοιμῶμαι, ὑπνῶ.
Dormito, νυστάζω, ὑπνοῦτω.
Dormitorium, κοιμητήριον.
Dorsum, νῶτος, μετάφρενον.
Dos, dotis, προῖξ, φερνὴ.
Dotalis, πρικτὸς.
sine Dote, ἄδωρος, ἄφερνος, ἄπροικος.
Drachma, δραχμὴ.
Drace, δράκων.
Dualis, δυικὸς.
sine Dubio, ἀναμφιβλήτως, ἀναμφιλέκτως.
Dubitatio, ἀπορία, ἐνδοιασμός.
Dubito, ἀπορέω, ἀμφοτερωτὸ περί τινος, διχάζω, ἀμφιβάλλω, ἐνδοιάζω.
Dubius, ἀμφίολος, ἄπορος.
Ducatus, ἡγεμονία.
Ducenarius, διακοσιαῖος.
Duceni, διακόσιοι.
Ducentesimus, διακοσιοστὸς.
Ducenties, διακοσάκις.
Duco, ἄγω, ἡγέομαι.
Ductilis, εὐαγωγὸς.
Ductor, ἡγεμὼν, φρουρὸς.
Ductus aquarum, ὑδάτων ἀγωγοὶ, ὑδραγωγοὶ.
Dudum, πάλαι, ἐκ πολλοῦ.
Duellum, πόλεμος, vel monomachia.
Dulcè et Dulcitèr, γλυκερῶς.
Dulcedo, γλυκύτης, ἡδύσμα.
Dulcesco, ἀπογλυκαίνομαι.
Dulciarius panis, χαρίεις ἄρτος.
Dulciloquus, εὐῤῥαμὸς, ἡδυεπὴς.
Dulcis, γλυκὺς, γλυκερὸς, μελιηδὴς.
Dulcisonus, γλυκύφωνος.
Dum, μέχρι τοῦ, ἄχρις οὗ, ἕως ἄν.
Dumetum, βάτων.
Dumosus, βαιοδόδης, ὁ ἡ ὁ.
Dumus, βάτος, ἡ.
Duntaxat, γὰρ, γὰ δὴ, μόνον.
Duo, δύο.
Duodecies, δωδεκάκις.

Duodecim, δώδεκα, δυοκαίδεκα.
Duodecimus, δωδέκατος.
Duplex, διπλᾶς, διπλοῦς.
Duplicitèr, διχᾷ, διττῶς, διπλαχῶς.
Duplico, διπλόω, διπλασιάζω.
Dupius, διπλάσιος.
Durabilis, ἱκανὸς, μόνιμος.
Durgo cervicis humo, τραχηλιάζω, σκληροτράχηλος
Dure, *et* **Duriter**, σκληρῶς.
Durasco, σκληραίνομαι.
Duritiæ *et* **Durities**, σκληρότης.
Duro, σκληρύνω, permaneo, διαμένω, χρονίζω.
Durus, σκληρὸς, χαλεπὸς.
Duumvir, δυάνδρος.
Duumviratus, δυαρχία.
Dux, ἡγεμὼν, ἀγωγὸς, ἀρχὼν.
Dux vitæ, οἰκιστὴς.

E.

E *vel* **Ex**, ἐκ, *ante consonantem*, *vel* ἐξ *ante vocalem*, *cum genit.*
Exeus, quasi, ἐξ' ἑαυτοῦ, κατὰ τοῦτο.
E contrario, ἐναλλὰξ ἔμπαλιν, ἐξ ἐναντίας.
E propinquo, ἐξ ἄλλης.
E regione, ἐξ ἐναντίας, ἐξ ἐναντίου.
E vestigio, παραυτίκα.
Ebenus, ξύλον ἔβενος, ἡ.
Ebibo, πίνω, καταπίνω.
Ebrietas, μέθη, ἡ οἴνου πόσις, μέθυσμα.
Ebriositas, συνεχὴς μέθη, φιλοποσία.
Ebriosus, οἰνοβαρὴς, οἰνοφλυγὴς, μεθυστικὸς.
Ebrius, μεθύων, μεθυσμὸς, πάροινος.
Ebrius sum, μέθυω, ὑπερμέθυσκομαι.
Ebullio, ἀναζέω, ἀναφλύω.
Ebullitio, ἔβρασμα, ζέσις.
Ebur, ἐλέφας.
Eburneus, ἐλεφάντινος.
Ecce, ἴδού.
Ecclesia, ἐκκλησία.
Echo, ἡ ἠχὼ, *gen.* οῦς, ἡ.
Eclipsis, ἔκλειψις.
Ecquando, ἤ ποτέ.
Ecquis, ἤ τις.
Edacitas, πολυφαγία.
Edax, ἀδηφάγος, ὁ ἡ, βόρος, πολυτράγος.
Edentulus, νωδὸς, ὁ, ὁ ἀνώδης.
Edere exemplum, παραδείγματα διατυποῦσθαι.
Edere in publicum, ἐκδίδωμι εἰς τὸ φῶς.
Edere librum, ἐκδίδωμι βιβλίον, ἡ βιβλίον.
Edico, προαγγέλλω, ἀναγγέλλω πόλεμον, bellum: διατάττω, ἀνακηρύττω.
Edictum, διάταγμα, τὸ διάτεγμα.
Ediico, παιδεύω, ἐκπαιδεύω τὴν μνήμην, ἐκμανθάνω τι, ἐξασκέομαι.
Edissero, διεξέρχομαι τι περί τινος.
Editio, ἐκδοσία, ἀναγόρευσις.
Editus, *in lucem emissus*, ἐκδοτος, ἐκδεδομένος.
Editus, *excelsus*, ὑψηλὸς τόπος, *locus*.
Edo, ἐσθίω τι, τρώγω, φάγω.

Edoceo, ἐκδιδάσκω.
Edomo, ἐκδαμάζω.
Edormio, κατακοιμίσκομαι.
Educatio, τῶν παίδων ἀγωγὴ, ἀνατροφὴ, ἀναγωγή.
Educator, τροφεὺς, τιθηνὸς.
Educo, as, are, ἀνάγω, ἐκτρέφω τινα.
Educo, is, ere, ἐξάγω, ἀνάγω.
Edulis, ἐδώδιμος.
Edulium, τὸ ἔδισμα.
Effabilis, ῥητὸς.
Effari, ἐκφαίνομαι, ἀποφθέγγομαι.
Effatum, ἔκφασις, ἀποφθεγματικὸς λόγος.
Effector, ποιητὴς, δημιουργὸς.
Effectus, ἀνύσιμον, ἀποτέλεσμα.
Effero, as, ἄρομαι, ἐξαγγέλλω.
Effero, ἐκφέρω, ἐξάγω.
Efferre cadaver, ἐκφέρειν νέκυν, ἐκταφιάζω.
Efferus, ἄγριος, ἀπαγριαινόμενος.
Efficacia, ἐνέργεια, τὸ ἐνεργατικὸν.
Efficaciter, ἐνεργῶς, δραστικῶς.
Efficax, ὁ ἐργατικὸς, ἐνεργός.
Efficientia, ἐνέργεια.
Efficio, ἐντελῶ τι, διατελέσματά τι, ἀνεργάζομαι τι, ποιῶ.
Effigies, εἶδος, ἀπεικόνισμα, εἴδος.
Effingo, ἀπεικονίζω, ἐκτυπόω.
Effligito, κατατρῶ τινα, ἐξαντλῶ τι.
Efflare animam, ἐκπνέω.
Efflo, ἐκφυσῶ, ἐκπνέω.
Effloresco, ἐξανθῶ, ἀνθέω.
Effluo, ἐκρέομαι, ἐκρέω *pro* divulgari, διαδίδομαι.
Effodio, ὀρύσσω, κατορύσσω.
Effœminatè, γυναικωδῶς, μαλακῶς.
Effœminatus, ἀνανδρωμένος, θηλυδρίας.
Effœmino, ἀνανδρόω, ἐκθηλύνω.
Effœtus, ἔκτοκος.
Effrænatè, ἀχαλινώτως.
Effrænatus *et* **Effrænis**, ἀχαλίνωτος, δυσήνιος.
Effringo, διαῤῥήσσω, διακόπτω.
Effugio, ἀποφεύγω, ἐκφεύγω.
Effugium, ἀποφυγὴ, διαφυγὴ.
Effulgeo, ἀπαυγάζω, ἀστράπτω.
Effundo, ἐκχέω.
Effusè, ἀκρατῶς, ἀκολάστως.
Effusio, ἔκχυσις, διάχυσις· *et pro* prodigalitate, ἀσωτία.
Effutio, ψυχρολογῶ, φλυαρῶ τι.
Egens, ἐνδεὴς, ἄπορος, πτωχὸς.
Egenus, ἄπορος, ἀνδεὴς, ἀχρήματος.
Egeo, ἀπορῶ τῶν χρημάτων, pecuniâ, ἐμὶ ἐν ἀπορίαις, ἐν ἐνδείᾳ, δέομαί τινος, ὑστερέομαι.
Egero, ἐκφορᾷ τι ἀπὸ τῆς οἰκίας. ἐκκομίζω.
Egestas, ἐνδεία, ἀπορία.
Egestio, ἐκκένωσις ἐκφορὰ.
Ego, ἐγὼ, ἔγωγε.
Egredior, ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι.
Egregie, γενναίως, ἐξαιρέτως, διαφερόντως.
Egregius, ἐξαίρετος, ἀνέλπιστος, ὑπερφυὴς. ἔξοχος.
Egregiùs formâ, καλλίμορφος, ἐξηγημένος τὸ κάλλος, εὐμορφος.
Egressus *et* **Egressio**, παρέκβασις.
Ehem, οἶε, ὦ.
Eheu, αἰ, φεῦ.
Eho, ὦ, εἶα, ἴθ.
Ehodum bone vir, ὦ γαθὲ, ὦ τᾶν.

Eja, εἶα, ὦ ἄνα, ὦ πάτερ.
Ejaculor, σκοπῶ, σκοπεύω εἰς τὸν ἄξονα.
Ejectio, ἔκβασις, ἐκβολὴ, ἔξοδος.
Ejectus, ἐκβλητὸς, ἐξόριστος.
Ejicio, ἐκβάλλω τινα, ἐκπέμπω, ἐξάγω τινα, ἐξάγω, ἔξω.
Ejulatio *et* **Ejulatus**, κλαυθμὸς, ὀλοφυρμὸς.
Ejulo, ἀναλύω κλαυθμὸν, ὀλοφύρομαι.
Ejuro, ἐξορκίζω.
Ejusmodi, τοιοῦτος, τοιόνδε.
Elabor, *effugio*, διολισθαίνω, διαπεφεύγω, ἐκπίπτω.
Elaborarus, ἐκπονητὸς, ἐξεργασμένος.
Elaboro, ἐξεργάζομαι τι, ἐκπονῶ τι, πονῶ περί τι.
Elanguesco, ἐκμαραίνομαι, ἀπαλαίνομαι.
Elapsus est annus, ἐξέπεσε τὸ ἔτος.
Elargior, κατακλίζομαι τινι τι.
Elatè, ἐλαφρῶς.
Elatè dicere, μεγαληγορῶ.
Elatio animi, ὄγκος τῆς ψυχῆς.
Elatus, ὑπερφὴς.
Electio, ἔκλογὴ.
Electrum, ἤλεκτρον.
Electus, ἐκλεκτὸς.
Eleemosyna, ἐλεημοσύνη.
Elegans, χαρίεις, κομψὸς, περικαλλὴς.
Elegantèr, ἐκπεπλῶς, χαρίεντως.
Elegantia, καλλωπισμὸς, λεπτουργία, ἀκρίβεια.
Elegia, orum, *vel* **Elegus**, ἐλεγεῖα.
Elementa, στοιχεῖα.
Elephantiasis, ἐλεφαντίασις, λέπρα.
Elephantinus, ἐλεφάντινος.
Elephas, ἐλέφας, αντος.
Elevo, μετεωρίζω, αἴρω, ἐπαίρω.
Elicio, ἐξάγω τι, ἐξαλλάσσω.
Elido, ἐκθλίβω τι, ἐκθλίβω.
Eligo, αἱρέομαί τινα, ἐξαίρομαι τινα, ἐκλέγω, προαιρέομαι, προκρίνω.
Elimino, ἐκβάλλω ἐκ τῆς οἰκείας χώρας τινα, ἐξορίζω, ἐξάγω.
Elinguis, ἄφωνος, ἀκρὸς, ἄγλωττος.
Elixo, ἕψω, ἀνεψήσω.
Elixus, ἕφθος, ἕψαλος, ἄλεπτος.
Ellychnium, ἐλλύχνιον, θρυαλλὶς.
Elocatio, μίσθωσις, ἡ δυναστείαν δοῦναι.
Elocare alicui filiam, ἐκδίδωμι τὴν θυγατέρα.
Eloco, ἀποτοπῶ, μισθῶ οἶκον.
Elocutio, ἑρμηνεία, φράσις, λέξις.
Elogium, ἐγκώμιον, μαρτυρία.
Eloquens, λέγων δεινὸς, ἐλλόγιμος, δυνάμενος λέγειν, εὐφραδὴς, εὔγλωττος.
Eloquentia, ἡ περὶ λόγων δεινότης, εὐφράδεια, λεκτότης.
Eloquium, λόγος, ῥῆσις, ἔκφασις.
Eloquor, ἀποφθέγγομαι, φράζω.
Eluceo, ἐκλάμπω.
Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκπάλη τινί.
Elucubro, φιλοπονῶ, νυκτεργῶ.
Eludo, κατασκώπτω.
Eluceo, ἐκλάμπω, ἐκτίλλομαι.
Eluo, ἐκπλύνω, ἐκνίπτω *et* ἐκνίπτω τι, ἐκπλύζω.
Elurio, κατακλυσμὸς, χαλάζα.
Emancipare se alicui, ἐκδίδωμι τὸν ἑαυτὸν δουλείαν.
Emancipo, ἐκποιοῦμαι, ἐκνέμομαι τὴ χειραίτας, ἀφίημι.

Emitto, are, ἀποφέρομαι, ἐκφέρω, ἦλω, ἐκπίπτω.
Emblema, ἔμβλημα, τὸ.
Embryo, ἔμβρυον, ἡ, ἔμβρυον.
Emendatè loqui, ὀρθολογεῖν.
Emendatio, ἐπανόρθωσις, διόρθωσις.
Emendator, ἐπανορθωτής.
Emendo, ἐπανορθόω, κατορθοῦν τὴν πόλιν, διοικεῖν.
Emendo meipsum, σωφρονίζω ἐμαυτὸν.
Ementior, *confingo*, ψεύδομαί τι, πρωτοτυπέομαι, ψευδολογῶ.
Emereo *et* Emereor, μισθοφορέω.
Emergo, ἀναδύομαι, ἀνακύπτω, ἐξαναδύομαι, ἀναδύνω.
Emeriti, οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, εἰμισθοφορηκότες πεπαυμένοι.
Emersio, ἔκδυσις.
Emetior, *metior*, διαμετρέω.
Emico, *splendeo*, ἐκλάμπω, ἀναστίλλω· *pro* excellere, ἔξοχον· *pro* exilire, ἐκπηδάω.
Emigrare vitâ, *id est*, mori, τὸν βίον τελευτᾶν, τελεῖν, καταλύειν τὸν βίον.
Emigro, μετοικίζω, μετοικίζομαι.
Eminens, ὑψηλός.
Eminentia, ὑψηλὸ, προβολή.
Emineo, πρωτεύω· *pro* excello, προέχειν ἔν τινι, ὑπερέχειν, *cum genit.* ὑπερβάλλω.
Eminùs, *è longinquo*, πόρρωθεν, μακρόθεν, ἀπόπροθι, ἀπόσω δὲ.
Emissarius, προσαγγελεύς, πρεσβευτής.
Emissarius equus, ὁ ἀναβάτης ἵππος.
Emissio, ἐκπομπὴ, ἐξαποστολή.
Emitto, προΐημαι, ἐκπίμπω· *pro* in lucem edere, ἐκδίδωμι.
Emo, ἀγοράζω τι, πρίαμαι, ὠνέομαί τι.
Emollor, κατηρεμίζομαι.
Emollio, μαλακύνω τι, ἐκμαλάττω.
Emolumento esse alicui, ὠφελεῖν τινα.
Emolumentum, ὄφελημα, τὸ, εὐχρήστημα, τὸ ὄφελος.
Emorior, ἐκθνήσκω.
Emortualis dies, ἐπιθέσιμος.
Emoveo, ἀποκινῶ, ἐκκινῶ.
Empiricus, ἐμπειρικὸς.
Emplastrum, ἔμπλαστρον.
Emporium, ἐμπόριον.
Emptio, ὠνὴ, ὄνησις, ἀγορασμὸς,
Emptor, ὠνητὴς, ἀγοραστής.
Emptus, ὠνημένος.
Emptus argento, ἀργυρώνητος.
Empyræum cœlum, ἐμπύριος οὐρανὸς.
Emulgeo, ἐξαμέλγω.
Emungere candelàm, περιάπτειν τὸν λύχνον.
Emungo, ἀπομύττω.
En, ἰδού.
Enarratio, ἐξήγησις, διήγησις.
Enarro, διηγέομαί τι, ἀπολογίζομαι, παραθέομαι.
Enascor, ἐκφύομαι, ἀναφύομαι.
Enato, ἐκπέτομαι, ἀποπέτομαι.
Enavigo, ἐκπλέω, διαπλέω.
Encænia, ἐγκαίνια.
Enchiridion, ἐγχειρίδιον.
Encomium, ἐγκώμιον.
Eneco, ἀνατείνω τινα, ἀνασταυρόω.
Enectus siti, δίψει διαφθείς.
Enervis *vel* Enervus, ἶσχνος, ἐξίσχνος.
Enervo, ἰσχνύζω, ἀσθενόω.
Enim, γάρ, δὲ, μέν.
Enimvero, ἀλλὰ μὴν, ἐπεὶ, ἦ μὴν, ἀλλὰ.
Eniteo, διαλάμπω, καλλύνομαι, ἀποστίλβω.
Enitor, *pario*, ἀποτίκτω, ἀναβρύγνω, *interdum* conari, πειρῶμαί τι, σπουδάζω, φιλοπονέω.
Enitendum est, πειρατέον.
Enitè, φιλοτίμως, ἐπτοῦς.
Enodatio, ἀνάπτυξις, φανέρωσις.
Enodo, ἄνοιγον ποιῶ· *pro* explicare, ποιέομαι κατηφανῆς, ποιῶμαι φανέρον, διδάσκω.
Enormis, ἄνομος, ἄμετρος, ἔκτοπος, ἀνώμαλος.
Enormitèr, ἀμέτρως, ἐκτόπως.
Ense jugulare, ξιφοκτονέω.
Ensem stringere ξιφουλκεῖν, μάχαιραν σπᾶν.
Ensis, ξίφος τὸ, φάσγανον, μάχαιρα.
Ensis evaginatus, γυμνὸν ξίφος.
Enucleatè, *exquisitè*, διεκπεπαιμένως.
Enucleo, *pro* declaro, σαφηνίζω.
Enudo, ἀπογυμνόω.
Enumeratio, ἐξαρίθμησις, κατάλογος.
Enumero, ἐξαριθμέομαι.
Enuntio, ἀναφαίνω, ἀποφαίνω.
Enutrio, ἐκτρέφω, ἀνατρέφω.
Eò, ἐφ' ᾧ· εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθον, *eo dementiæ devenerunt*, ἐκτυφλοῦν, εἰς τοσοῦτο.
Eò insolentiæ procesit, ἐκτυφλοῦν τῆς ὕβρεως ἐλήλυθε.
Eò quòd, διότι, ἀνθ' ὧν, ἐξ ὧν, περὶ τούτου.
Eò magis, quo, τοσοῦτῳ, ὅσῳ.
Eò usque, ἐπὶ τοσοῦτον, μέχρι τούτου.
Eodem modo, τὸν αὐτὸν τρόπον.
Eodem modo quo, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅντιν περ τρόπον.
Eo, is, *ἐλεύσω ἐπί τινα, ad aliquem*, πρὸς οἰκίαν, *domum*: εἶμι εἰς τὴν Κυπρον, *in Cyprum*: ἔρχομαι, ὁδεύω, πορεύομαι.
Eo obviam alicui, ἀπαντάω πρός τινα· τοῖς πολεμίοις, *hostibus*.
Ephebus, ἔφηβος, ἀντίπαις.
ex Ephebis excedere, ἥβην, ἐξελθεῖν ἐκ παίδων.
Ephemeris, ἐφημερὶς ἡ.
Ephippium, ἐφίππιον.
Epigramma, ἐπίγραμμα.
Epilepsia, ἐπιληψία.
Epilogus, ἐπίλογος.
Epinicia, ἐπινίκια.
Episcopus, ἐπίσκοπος.
Epistola, ἐπιστολὴ, γράμματα.
mitto Epistolam, ἐπιστέλλω ἐπιστολὰς.
Epistomium, ἐπιστόμιον.
Epitaphium, ἐπιτάφιον.
Epithalamium, ἐπιθαλάμιον.
Epitome, ἐπιτομὴ.
Epoto, ἐκπίνω.
Epulæ, συμπόσια, δαῖς, δοῦπος, βρώματα.
Epularis, δαιτυτήριος.
Epulatio, ἑστίασις, εὐωχησις.
Epulor, εὐωχέομαι, σιτέομαι, *accus.* ἐσθίομαι.
Epulum, ἑστίασις, ὑποδοχὴ, εὐωχία.
Equa, ἡ ἵππος.
Eques, ἵππος, ὁ· ἱππεύσιμος.
Equester *vel* Equestris, ἱππικὸς, ἱππικός.
Equestres copiæ, ἱππικὴ δύναμις.
Equestris ordo, ἱππικὸν τάγμα.
pugna Equestris, ἱππομαχία
Equidem, γὰρ, ἦ δῆτα μὴν, μέντοι.
Equile, ἱππεῖον, ἱππόσιον.
Equiso, ἱππουρις, ἱππόφεδος.
ars Equitandi, ἱππικὴ, ἱππεύειν.
Equitatio, ἵππισις, ἱλάσις.
Equitatu superari, ἱππομαχεῖσθαι.
Equitatui præsum, ἱππάρχω.
Equitatus, τὸ ἱππικὸν, ἵππος, ἡ.
Equito, ἱππεύω, ἱππάζομαι.
Equitum magister, ἵππαρχος, ἱππαρχικὸς.
Equorum pastor, ἱππόβοτος, ἱππονόμος.
Equorum studiosus, φιλίππιος, ἱππιατὴς.
Equuleus, ἱππάριον.
Equum agitare, ἱππηλατεῖν.
Equus, ἵππος, ὁ ἡ.
Eradico, ἐκρίζω, ἀποῤῥιζόω, *cum acc.*
Rado, ἀποξύω, ἐξαλείφω.
Erectus, ἀνορθωτός.
Eremitæ, ἐρημῖται, ἀναχωρηταὶ.
Eremus, *solitudo*, ἔρημος, ἡ.
Erepo, ἐρπύζω, ἑρπύσω.
Ergà, πρὸς, περὶ τινα, εἰς *vel* ἐς.
Ergastulum, ἐργαστήριον, διεμωτήριον.
Ergastulus, δεδρακοσίου.
Ergo, ἄρα, τοίνυν, ἀρ' οὖν, τοιγαροῦν· τῆς ἀρετῆς ἕνεκα, *virtutis ergo*.
Erigo, αἴρομαι, ἀνίσταμι, ἐγείρω· *pro* consolari, παραμυθοῦμαί τινα.
Eripio, ἐξαιροῦμαι, ἁρπάζω σε τούτου, ἀπό σε τοῦτο· ἀναρπάζω.
Erodo, ἀποδρώσκω, ἀποτρέχω.
Erogatio, ἐπίδοσις, δόσις, χάρισμα, φιλοτιμία.
Erogo, ἐπιδίδωμί τί τινι, ἐκδίδωμι τινί τινα, ἐμπίπλημι πρόῖκα.
Errabundus, πλανώμενος, πλανητὸς, πλανητικὸς.
Erraticus, πλανήτης.
Erratio, πλάνημα, πλάνη, πλάνησις.
Errare facio, πλανῶ, σφάλλω.
Erratum, σφάλμα, τὸ πταῖσμα, παράπτωμα, τὸ ἁμάρτημα.
Erro, ἁμαρτάνω περί τι, *in aliquid re*, τῆς ὁδοῦ, *à viâ*: διαμαρτάνω τοῦ πείσεως, *fide viâ*: πταίω, πλανόομαι, πλημμελῶ.
Erro, erroneus, πλάνος, ος, ὁ, πλανήτης, πλάνης, ητος, ὁ.
Error, πλάνη, σφάλμα τὸ, ἁμάρτημα τὸ.
Erubesco, ἐρυθριῶ, αἰσχύνομαι λόγων, *dicere*: αἰδοῦμαι, ἐντρέπομαι.
Eruca, κάμπη.
Eructo, ἐρεύγομαι, ἀπορεύγομαι.
Eruditulus, παιδιώτης.
Erudio, παιδεύω τινὰ πρὸς ἀρετὴν, *ad virtutem*: διδάσκω τινα τὰ γράμματα, παιδαγωγῶ.
Eruditè, πεπαιδευμένως.
Eruditio, παίδευσις, παιδεία, κατήχησις.
Eruditissimus, ὁ ἄκρος τῆς παιδείας ἐλήλακώς.
Eruditus, ὁ τῆς παιδείας ἀλφὼς τετυχηκώς, πεπαιδευμένος, ὁ, ἠσκημένος.
Eruere oculos, ἐξορύττω, ἡ, ἐκκέντειν ὀφθαλμούς.

Exploro, *pro* sagacitèr inquiro, κατασκοπῶ. *pro* dijudicare, διακρίνω, διαγινώσκω, ἐξετάζω, ἀναμάσσω.
Expollo, as, ἀποσυλῶ.
Expolio, is, ire, καταισχύνω, ἐξαγχύζομαι τι, ἀποξέω.
Expolitio, ἐπεξεργασία, καταλείμματος.
Exponio, ἐκτίθημι, *et pro* declarare, ἐξαγγέλλω, δηλόω.
Exporrigo, ἐκτείνω.
Exporrigere frontem, πρόσωπον ἀνατείνω.
Exportatio, ἡ, κομιδὴ, ἐξαγωγή.
Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω *et* -ομαι, ἐξάγω, ἐκπορεύω.
Exposco, ἐξαιτοῦμαι.
Expositio, ἐξήγησις, διασάφησις.
Expositor, ἐξηγητὴς, περιηγητής.
Expositus, ἔκθετος, ἀπόρρητος.
Expostulatio, ἐξέτασις, προσλογος.
Expostulo, ἐξαιτοῦμαι, καταδέομαι, αὐτὸς, *pro* conqueror de injuriâ, ἐγκαλῶ, μέμφομαί τινα.
Expostulationem facere, ἐγκλήματα ποιεῖσθαι.
Expressè, διαρρήδην.
Expressio, ἐκπίεσμὸς, ἀπόλειμμα.
Exprimo, ἐκπιέζω *pro* declaro, ἐξηγοῦμαι, *item pro* representare, ἀπεικάζω, ἐκγράφω, ἐκτυπωσιάζομαι.
Exprobatio, ὀνείδισις, ἐξονειδισμὸς.
Exprobro, ὀνειδίζω τινί τι, ἐξονειδίζω τι.
Expromo, προφέρω τι· προχειρίζομαι.
Expugnabilis, ὑπάλωτὸς, ἁλωτός.
Expugnatio, αἵρεσις, καταλείμματος, πολιόρκησις.
Expugno, αἱρῶ, καταπολεμῶ.
Expulsio, ἔκθεσις, ἄτασις, ἐκβολὴ.
Expungo, ἐξαλείφω, ἀναλίζω.
Expuo, ἐπτύω, ἀποπτύω.
Expurgatio, ἐκκάθαρσις.
Expurgo, ἐκκαθαίρω.
Exquiro, ἐξετάζω τι, διακρίζω, διαλαμβάνω, ἀναζητῶ, ἀνακρίνω.
Exquisitè, ἀκριβῶς.
Exquisitus, ἐξακριβωμένος, ἀκριβὴς, ἐξεργασμένος.
Exscribo, ἀπογράφω.
Exta, σπλάγχνα, τὰ ἔντερα.
Extabesco, ἐκτήκομαι.
Extemplo, *statim*, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Extemporalis, αὐτοσχέδιος.
Ex tempore, *impræmeditatè*, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστὶ, ἐκ παρέργου.
Extendo, ἐκτείνω. διατείνω ἐπὶ πολὺ, *latè*, ἀναπετάννυμι.
Extensio, ἐκτασία, ἔκτασις.
Extenuatio, λέπτυσις, ἰκάττωσις.
Extenuo, καταλέπτυνω, λεπτολογῶ, *et pro* verbis deprimere, ἐκπολεμίζω.
Extergo, ἀπομόργνυμι, ἐκμάσσω.
Exterior, ἐξωτερος.
Exterminatio, ἐξολόθρευμα, τὸ ἐξολοθρεύσας, ἡ.
Extermino, ἐξορίζω τινα, ὀλοθρεύω τινα.
Externa bona, τὰ ἐκτὸς ἀγαθὰ.
Externus, ἐξωτερικὸς, ξενικὸς.
Extero, ἐκτρίβω.
Exterreo, ἐκφοβῶ, ἐκπλήττω.
Exterritus, ἐκπλαγὴς.
Exterus, ξένος, ἀλλότριος, ἄκυλος
Extimesco, πτοηθοῦμαί τινα
Extimulator, ἐρεθιστὴς, ὀτρυντὴς, πάτταξ, ητος.
Extimulo, παροξύνω, κεντίω, ὀτρύνω.
Extimus, ἔσχατος, ὕστατος.
Extinctio, ἀποσβέσις, σβέσις.
Extinguo, ἀποσβέννυμι, ἐξαλείφω· *item* occidere, διαχρίπτω τινα.
Extirpatio, ἀποριζώσις, ἐκρίζωσις.
Extirpo, ἀποτρίζω, ἐκβάλλω, ἀποκλάδομαί τι, ἐκμοχλεύω.
Extispex, σπλαγχνοσκόπος, ἱερομάντης.
Extispicium, σπλαγχνοσκοπία.
Exto, ἔχω, ἀναφαίνομαι, ἐπιπολάζω.
Extollo, ἔχω τινα, ἀναιρῶ τι τῷ λέγω αἴρειν, μετεωρίζω.
Extorqueo, ἐκβιάζομαι, ἐξαιρῶ.
Extorris, *exul*, ἄπολις, ἄοικος, φυγὰς.
Extra, ἐκτὸς, ἔξω, χωρὶς.
Extra propositum, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν.
Extra telorum jactum, ἔξω βολῆς.
Extraho, ἐξέλκω τι, ἐκσύρω.
Extraneus, ξένος, ἐξωτικὸς, ἀλλοδαπὸς.
Extraordinarius, ἔκτακτος, ἐπίλεκτος.
Extremitas, τὸ ὕστατον, ἔσχατον, τὸ ἀκρον· τὸ πέρας.
Extremo, ὕστατον, τελευταῖον.
Extremus, ἔσχατος, ἄκρος, ὕστατος.
Extrico, ἐξελίττω, ἀπελλάττω.
Extrinsecus, ἔξωθεν, ἐκτὸς.
Extrorsum, ἔξωσε, εἰς τὰ ἔξω.
Extructio, κατασκευὴ.
Extructio tectorum, οἰκοδόμησις.
Extructæ dapibus mensæ, τράπεζα δόμασιν ἐπεσκευασμένη.
Extrudo, ἐξαίρω τινὰ τινος, ἐξελαύνω.
Extruo, κατασκευάζω, οἰκοδομῶ.
Extubero, ἐξοιδῶ, ἐπύω.
Extumesco, ἐξοιδαίνομαι.
Exturbo, ἐκβάλλω τινα ἐκ τῆς ἀρχῆς, *ab imperio*: ἀπαιδεύω, ἐξαίρω.
Exubero, ὑπερβάλλω, πλεονάζω.
Exuccus, ἄτεκμος, ἄχυμος, ἄνυγρος.
Exudo, ἱδρῶτα, ἐζέω.
Exugo, ἐκθηλάζω, ἐκμυζῶ, *et* -άω.
Exul, συγγ. -ὸς, ἄπολις, ἐξόριστος.
Exulcero, ἀχθαλῶ· *pro* exasperare, παροξύνω.
Exulo, φυγῆ. μετοικίζω, ἀποδημίζομαι.
Exuberabundus, γαυρίων.
Exulanter, *vel* exultim, σκιρτητικῶς, ἀγαλλιάσεως, περιχαρῶς.
Exultantia, *et* Exultatio, ἐκπήδησις, σκίρτησις, ἀγαλλίασις.
Exulto, ἀγαλλιῶμαι, *et* ἀγαλλιάομαι, χαρᾷ γαυρίαμαι, σκιρτάω, ἐκπηδῶ.
Exululo, ἐξολολύζω.
Exundatio, κατακλυσμὸς, πλημμύρα.
Exundo, κατακλύζω, ἐκκυμαίνω, πλημμυρῶ.
Exuo, ἀποδύω, ἐκδύω, περὶ σι ἀγαθὸν.
Exuperantia, ὑπεροχὴ, ὑπεροβολὴ.
Exupero, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ὑπερέχω.
Exurgo, ἀνίσταμαι, ἐγείρομαι.
Exuro, κατακαίω, ἀκαίω, καταφλέγω.
Exurus, ἀπόδυσις.
Exuviæ, ἔνδυμα, λάφυρα, τὰ.
Exuviæ Leonis, ἡ λεοντὴ, ῆς.
Exuviæ Serpentis, συρὸς, τὸ

F.

FABA, κύαμος.
Fabella, μυθάριον.
Faber, δημιουργὸς, τεχνίτης, τέκτων.
Faber ærarius, χαλκεὺς, χαλκοῦ χαλκοτύπος
Faber aurarius, χρυσοτύπος, χρυσοῦ χρυσοχόος.
Faber ferrarius, σιδηρεύς.
Fabrefacio, κατασκευῶ, τεκταίνομαι.
Fabrica, *officina fabri*, ἐργαστήριον τεκτονικὸν, *et pro* arte. μηχανὴ.
Fabricatio, δημιουργία, κτίσις.
Fabricator, τεχνίτης, κτίστης.
Fabricator mundi, δημιουργὸς.
Fabrico *et* Fabricor, τεκταίνομαι, τεκτονεύομαι, δημιουργῶ, ξυλεύω.
Fabrilem artem exerceo, ξυλεύω.
Fabrilis, ars, τεκτονικὴ μηχανὴ.
Fabula, μῦθος, ὁ, δρᾶμα, τὸ.
Fabula anilis, γραώδης μῦθος.
Fabulor, μυθολογῶ.
Fabulosè, μυθικῶς, ψευδῶς.
Fabulosus, μυθώδης, ὁ ἡ.
Facere fidem, πίστιν ποιῶ, δίδωμι πίστιν παρέχω τινί.
jacturam seu damnum Facere, ζημίαν ἐπιγκάλω.
Facere injuriam, ἀδικῶ.
Facessere negotium alicui, παρέχω τινὶ πράγματα, ἔχω τινὰ παρέχω τινὶ ἐνοχλῶ.
Facessere *pro* discedere, ἀναλίσκω, ἀναπετάννυμαι, μετανίστημι
Facetè, χαριέντως, χαρίεντος, κομψῶς
Facetiæ, εὐτραπελίαι, τὰ γελοῖα, τὰ ψυχρὰ.
Facetus, εὐτράπελος, κομψὸς, χαρίεις, φιλοπαίγμων.
Facies, πρόσωπον, ὄψις, θέαμα.
Facilè, ῥᾳδίως, εὐκόλως, ἀσχόλως.
Facilitas, εὐκολία, ῥᾳστώνη, εὐμάρεια.
Facilitas sermonis, εὐφορία λόγων.
Faciliùs, ῥᾷον.
Facillimè, ῥᾷστα.
Facinus, *in bonam partem*, εὐπραγία, ἔργον, κατόρθωμα, μέγα ἔργον.
Facinus nefandum admittere, ἀνοσιουργεῖν πλημμελεῖν.
Facio, ποιῶ, δρῶ, ἐνεργῶ, ἐργάζομαι.
Factio, ἕσις, πίησις, συνωμοσία.
Factiosus, φατριώτης, φατριαστὴς, στασιώδης.
Factitius, σκευωρὸς, τεχνικὸς.
Factito, ἐνεργῶ.
Facto opus est, τοῦτο δεῖ, πρακτέον.
Factor, ποιητὴς, ἐργάτης.
Factum, πρᾶξις, πρᾶγμα, ἔργον.
Factum infectum fieri nequit, οὐ γὰρ ἔστι τὰ γενόμενα ἀγένητα ἐκτὸς.
Facula, δαλὸς.
Facultas, ἐξουσία, δύναμις.
Facultates, *id est*, opes, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, χρήματα, ἡ οὐσία.
Facundè, εὐφράδως, λαμπρῶς.
Facundia, λογιότης, εὐγλωττία, ἡ σις.
Facundiâ præditus, δεινὸς λέγειν

Facundus, ἰλλίμιος, εὐφραδὴς, εὐσπὴς, εὐγλωττος.
Faculentus, τρυγηρὸς, τρυγώδης.
Fax, τρυξ, ὑποκάδιον.
Fax civitatis, συφετιώδης ὄχλος.
Fagineus, φήγινος, φηγίνεος.
Fagus, φήγος, ἡ.
Falcatus, δρεπανοειδὴς.
Falco, ἱέραξ.
Fallacia, ἀπάτη, δόλος.
Fallaciter, δολερῶς, ἀπατηλῶς.
Fallax, ἀπατηλὸς, ἀπατήλιγξ, ψευδὴς.
Falli spe, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Fallo, ἐξαπατῶ, ψεύδομαι σε, σφάλλω τινὰ, ψηναγίζω.
Falsarius, ματαιξάφων, ψευδιξάφος.
Falsidicus, ψευδολόγος, ψευδαγύλας.
Falsitas, τὸ ψεῦδος.
Falsò et Falsè, ψευδῶς, οὐκ ἀληθῶς.
Falsum, ψεῦδος, τὸ· τὸ ψευδὲς.
Falsus, a, um, ψευδὴς, ὁ ἡ ἡ.
Falx, ἄρπη, δρεπάνη.
Fama, φήμη, λόγος.
Fama bona, εὐδοξία.
Fama est, λόγος ἔχει, λέγεται.
Fama est, ὡς λογος, ὡς φάσν.
Fama increbrescit, λόγος χωρεῖ.
Famam spargere, φήμην κατασκεδάσαι.
Fama spargitur, est, φήμη κατασκεδάννυται.
Fama vagatur, διαφοιτᾷ φήμη.
Famelicus, βιλιμιῶν, πεινάλεος, πεινητιὰς, λιμώττων.
Fame perire, λιμῷ ἀπόλλυσθαι, λιμῷ ἀποθανειν.
Fames, λιμὸς, ὁ πεῖνα, τροφῆς δρῖξις.
Fames magna, βιλιμία.
Familia, οἰκία, οἰκετία.
Familiares, οἱ καθ' ἡμᾶς.
Familiaris, οἰκειος· et pro amico, συνήθης, ους, ὁ ἡ ἡ· ἑταῖρος, ἑφέτης, significat etiam usitatum, εἰωθώτων.
Familiarus sum illi, φίλος εἰμὶ ἡ συνήθης, αὐτῷ.
Familiarissimus, συνηθέστατος, ἀνελλαδὸν ἑταῖρος.
Familiaritas, συνήθεια, οἰκειότης.
Familiaritatem conciliare, ἑταιρίαν συνάγειν.
Familiaritèr uti aliquo, οἰκείως τινὶ χρῆν.
Famosus, περιβόητος, διαβόητος, εὔσημος· et cum in malam partem accipitur, δυσσημος.
Famula, ὑπηρέτις, παιδίσκη, θεράπαινα.
Famularis, δούλιος, ὑπηρετικὸς, ἀνδραποδώδης.
Famulitium, θεραπεία.
Famulor, λατρεύω τινὶ, δουλεύω.
Famulus, ὑπηρέτης, θεράπων, δοῦλος.
Fanaticus, δεῖσας et ἐνθουσιαστὴς.
Fandus, φατὸς, φάτος, φητὸς.
Fanum, templum, ναὸς, ἱερὸν· τέμενος.
Far, farris, ζεα, τὸ ζεῖα, ας, ἡ.
Farcio, συμπλήθω, ἐμφορέω.
Fari, φάσκειν, εἰπεῖν.
Farina, ἄλευρον, ἄλφιτον.
Farinarius, ἀλευροδὰς.
Farrago, σιλομηγὶς.
Farreus, σιτικὸς, ὁ ἐκ τῆς ζειᾶς.
Fartilis, σπιστὸς.
Fartor, ἀλλαντοπώλης, σιτεύων.
Fartum, τὸ ἠμφιεσμένον, τὸ σιτευτὸν.
Fartura, ἡ ἐμφίεσις, σίτευσις.
Fartus, ἐμφορηδὸς.
Fas est, θεμὶς ἐστὶ, θεμιτὸν ἐστι.
non Fas est, οὐκ εὐσεβὲς ἐστι.
Fasces, ῥάβδοι, αἱ ῥαβδοφόροι.
Fascia, ἐπίδεσμος, σπάργανον, ταινία.
Fasciculus, δεσμὶς.
Fascinatio, γοήτευμα, βασκανία.
Fascino, βασκαίνω, γοητεύω.
Fascinum, γοητεία, βασκανία.
Fascis, δεσμὸς, φάκελος.
Fasti, orum, ἡ ἐφημερὶς, ἡμερολόγιον.
Fasti dies, αἱ Ἰνδικοὶ, διχόστομα ἡμέρα.
Fastidio, ἀποστρέφομαι, βδελύττομαι.
Fastidiosè, ὑπερηφανῶς.
Fastidiosus, δύσκολος, ὑπερφυσιὰς, καταφρονητικὸς.
Fastidium, καταφρόνησις, ἀποφξία, βδέλυγμα.
Fastigio, as, κορυφόω.
Fastigium, κορυφὴ, κολοφὼν, ἄκρον.
Fastuosus, ὑπέροκπος, ὑπερφρὼν, ὑπερφυὴς, ἀλαζὼν, αὐχήεις.
Fastus τύφος, φρύαγμα τὸ· ἀλαζονεία.
Fatalis, εἱμαρμένος, μόιμος.
Fateor, ἐξομολογέω, ὁμολογέω, σύμφημι.
Fatidicus, ἔνθεος, μάντις, χρησμολόγος.
Fatigatio, κόπος, κάματος.
Fatigo, καταπονέω, ἰσχνόω τινά.
in Fatis est, εἱμαρται, πέπρωται.
Fatisco, χαίνω· pro deficere, ἀποκάμνω, ἐκλείπω.
Fatuitas, εὐήθεια, μωρία.
Fatum, εἱμαρμένη, ἐπάρχη.
Fatuus, ἀνόητος, μωρὸς, ἄφρων.
Faveo, προσέχω τινὶ, συμπράττω τινί.
Favilla, αἰθάλη, μωρίλη.
Favillaceus, αἰθαλώδης, τεφρώδης.
Favonius, ζέφυρος.
Favor, εὐσημία, εὔνοια.
Favorabilis, ὁ σπουδῆς ἄξιος, περισπούδαστος.
Favorabilitèr, ἐπαδεσμίνως.
Faustè, εὐτύχως.
Faustitas, εὐτυχία.
Faustus, εὐτυχὴς, ὁ ἡ ἡ· εὔσημος, δίξιος, αἴσιος.
Fautor, σπουδαστὴς, παράκλητος, βοηθὸς, εὔνους, εὐμενὴς.
Fautrix, σπουδαστὴ, εὐμενὴς, ἡ.
Favus, κηρίον.
Faux, λάρυγξ, ὁ φάρυγξ.
Fax, δαὶς, λαμπὰς, ἡ.
Faxo, ποιήσω, ποιῶσω.
Febricito, πυρέττω πυρεταίνω.
Febricula, πυρετὸς.
Febrilis, πυρετώδης.
Febris, πυρετὸς.
Februarius, φεβρουάριος.
Feciales, ἱερόκηροι.
Fel, fellis, χολὴ.
Felicissimè, εὐδαιμονέστατα, εὐτυχέστατα.
Felicissimus, πανευδαίμων, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Felicitas, εὐδαιμονία, εὐτυχία, εὐτυχία.
Felicitèr, εὐδαιμόνως, δεξίως, εὐτυχῶς.
Felicitèr evenit, συμβαίνει σοι τὰ πάντα καλῶς.
Felicitèr vitam transigere, εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελεῖν.
Felis, αἴλουρος, γαλῆ.
Felix, μακάριος, εὐδαίμων, εὐτυχὴς, εὐαλὴς, ὄλβιος.
Felix sum, εὐδαιμονίω, πράττω μακαρίως.
Felleus, χολώδης.
Femen, inis, ὁ ὑπὸ μηρὸς, τὸ περιμήριον.
Femoralia, περιζώματα.
Femur, oris, μηρὸς, ὁ.
Fenestra, ὀπὴ.
Fenestram aperire alicui ad nequitiam, ἀνοῖξαι παρεδείσους.
Fenestratus, διαφωτὸς.
Fera, θὴρ, θηρὸς, θηρίον.
Feracitas, εὐφορία, καλλικαρπία.
Feralis, νεκρικὸς, ἐπιτάφιος.
Ferax, fertilis, εὔφορος, καρπόφορος.
Ferculum, ἴδρυμα, παρέθεσις, φορτίον.
Ferè, μαρτὸ δεῖν, ὀλίγα δεῖν, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.
Feretrum, φέρετρον, σορὸς, ἡ.
Feriæ, ἑορταὶ, τελεταὶ, αἱ ἑορτάσιμοι ἡμέραι.
Ferias agere, σχολὴν ἄγειν, ἑορτάζειν.
Ferina, τὰ θήρεια.
Ferinus, θηρεῖος, θηριώδης.
Ferio, percutio, τύπτω, πλαγὴν δίδωμι, πλήσσω, βάλλω, παίω.
Ferior, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Feritas, ἀγριότης, θηριωδία.
Fermè, μικροῦ δεῖν, μουσικῶς, παρὰ μικρὸν.
Fermento, ζύμῶ.
Fermentum, ζύμη, ζύμωμα.
Fero, porto, φέρω, βαστάζω, aliquando tolero, ἀνέχω πολλὰ καὶ· καρτερέω λιμὸν, famem, ὑπομένω.
præ me Fero, δηλῶ, ἐνδείκνυμαι.
Ferocia, ἀγριότης, θράσος, ους, τὸ.
Ferocio, is, ἀγριόομαι, ἀγριαίνομαι.
Ferociter, ἀγρίως.
Ferox, ἄγριος, θηριώδης.
Ferramentum, τὸ σιδήρεον.
Ferrarius, σιδηρεὺς.
Ferre æquo animo, φέρειν καλῶς.
Ferre graviter, χαλεπῶς φέρειν. ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι, præsentem statum.
Ferre suffragium, ἀναχάνειν, τιθέναι ψῆφον.
Ferreus, σιδήρεος, σιδηρᾶς.
Ferruginous, σιδηρώδης.
Ferrugo, ἰὸς σιδήρου.
Ferrum, σίδηρος.
Ferrumino, συναπτω, συγκολλάω.
Fertilis, εὔφορος, καλόφορος.
Fertilitas, εὐφορία, εὐφορία, καλοφορία.
Fertilitèr, εὐφόρως.
Ferventèr et Fervidè, θερμαίνοντως.
Ferveo et Fervesco, ζέω, βράζω.
Fervidus, θερμὸς.
Ferula, νάρθηξ, ῥάβδος.
Fervor, ζέσις, ζέσμη, ζεσμὸς.
Ferus, θηριώδης, ἄγριος.
Fessus, ἀπειρηκὼς, ους, ὁ, κατάκοπος.
Festinantèr, διὰ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς.
Festinatio, σπουδὴ, ἴπτιξις.
Festinè, σπουδαίως, ταχέως.
Festino, σπεύδω πρός τινα, ἐφορμίζω, ἐπείγω.
Festinus, ταχὺς, σπουδαῖος.
Festivè, ταεινῶς, χαριέντως.
Festivitas, ἁβρότης, εὐτραπελία.
Festivus, ἁπτὸς, εὐτράπελος.

Festuca, τὸ καφος, φρύγανον.
Festum, ἑορτή.
Festum celebro, ἄγω τὴν ἑορτήν.
Festus, a, um, ἑορτάσιμος.
Fiber, λάσιος, -ερος, ὁ.
Fibræ, ἶνες, λαβοί.
Fibula, πίρνη, συρίσκη.
Fibulo, συρισκόω, συρισκάω.
Fidecula, ἡ σκαλίς, -ίδος.
Fictè, κατασκευαστικῶς.
Fictilis, κεραμικὸς, ὀστράκινος.
Fictilis vasa, κεράμια, ὀστράκια.
Fictilis, πλαστὸς, ὀστράκινος.
Fictio, σύρσις, πλάσις, πλάσμα.
Fictor, σκυτεὺς, πλάστης.
Fictrix, πλάστειρα, σκυτίνη.
Fictus, κατασκρύπτος, πλαστός.
Ficulnus, Ficulneus, σύκινος.
Ficus, συκῆ, *arbor* : σῦκον, ου, τὸ, *fructus*.
Fide dignus, ἀξιόπιστος.
Fide jubeo, ἐγγυῶμαι.
Fidelia, κεράμιον ἀγγεῖον, λεκὶς, χύτρα.
Fidelis, σπουδὲ, εὔπιστος.
Fidelitas, τὸ πιστὸν, φυσίτης.
Fidem dare, ἐγγυᾶσθαι, ἐπαγγέλλεσθαι.
Fidem dare et accipere, πίστιν διδόναι ἢ λαμβάνειν.
Fidem non habere, ἀπιστεῖν τινι.
Fidem violare, παραβαίνειν τὰς πίστεις.
Fides, πίστις, ἡ, ἡ.
Fides publica, ἀσφάλεια, δεδομένον.
Fides, fidium, χορδὴ, κόφος.
Fidibus canere, κιθαρίζειν, κιθαρῳδεῖν.
Fidicen, κιθαρῳδὸς, κιθαριστής.
Fidicula, τὸ λαρύνιον.
Fidiculæ, ὁ νάρθηξ.
Fido, πίσυνόν ἐστι τῷ θεῷ, ἐπὶ τὸν θεὸν, *Deo*, πεποίθησι.
Fiducia, πεποίθησις, θάρσος.
Fidus, πιστὸς, ἀξιόπιστος.
Figmentum, τὸ πλάσμα.
Figo, πήγνυμι, ἀρίδω, πασσάλω.
Figularis, κεραμικὸς, κεραμικῶς.
Figulalia rota, τροχὸς τῶν κεραμέων.
Figulus, κεραμεὺς, πλάστης.
Figura, τὸ σχῆμα, τύπος.
Figuratio, σχηματισμὸς.
Figuro, σχηματίζω, πλάττω.
Fila aranei, τὰ ἀράχνια.
Filia, θυγάτηρ.
Filiola, τὸ θυγάτριον, τὸ παιδίον θῆλυ.
Filiolus, παιδίον, υἱάριον, παιδίον.
Filius, υἱὸς, -οῦ, τέκνον, παῖς, ὁ.
Filix, πτέρις.
Filum, νῆμα, τὸ· σπάρτη, ῥάπισμα, τό.
Fimbria, κρόσπεδον, θύσανος, κροσπέδη.
Fimbriatus, θυσανωτὸς, κροσσωτὸς.
Fimetum, κοπρὼν, ὁ.
Fimus, κόπρος, ὁ ἢ ἡ, σκύβαλον.
Finalis, τελευταῖος.
Findo, σχίζω, -σω, διαῤῥήσσω, ῥήγνυμι, *sine Fine*, διὰ βίου, διηνεκῶς.
Finem facio, ἐπιτίθημι τὸ τέλος, ἀπαρτίζω τὸν κανόνα.
Fingo, πλάττω, ὑποκρίνομαι *pro* simulare, προσποιοῦμαι, ἐδωδὴ φίλης.
Finio, τελῶ τι, τελευτῶ λόγον.
Finire vitam, καταλύω τὸν βίον.
Finis, τὸ τέλος, τὸ πέρας, τελευτὴ, τέρμα.
Finitimus, πρόσορος, ὅμορος, πρόσχωρος.
Fio, βέω, γίνομαι *et* γίγνομαι, ὑπάρχω.
Fit *pro* evenit, συμβαίνει.
Fiat, γένοιτο.
Fieri potest, δυνάμενόν τι, οἷόν τε, δυνατὸν ἐστι.
Fieri non potest, quin, ὅπως οὐκ ἔστι, ὅπως οὐ, οὐκ οἷόν τε.
Firmamentum, στρώμα, ἔρεισμα.
Firmè *et* **Firmitèr**, βεβαίως, ῥωμένως.
Firmitas, βεβαιότης, ἀσφάλεια, ῥωμότης.
Firmo, ῥώνυμι, πιστόω, στηρίζω.
Firmus, *stabilis*, βέβαιος, ῥωμὸς, ἑδραῖος.
Fiscella, βύβλος, ταλαρίσκος, *pro* capistro, φιμὸς.
Fiscus, *erarium*, φίσκος, ταμεῖον.
Fissilis, σχιστὸς.
Fissio, σχίσις.
Fissura, σχισμὴ, τὸ σχίσμα, ῥάγας.
Fistuco, as, ὀδηφίζω.
Fistula, σύριγξ, δονὰξ, αὐλὸς.
Fistulâ cano, συρίζω, -ίσσω *vel* -ττω.
Fistulator, συριστὴς, αὐλητὴς.
Fistulosus, συριγμώδης.
Fixus, πασσητὸς, πηκτὸς.
Flabellum *et* **Flabrum**, πτέον βοτιδιον.
Flaccesco, χαλῶ, μαραίνομαι.
Flaccidítas, μάρανσις, μαρασμὸς.
Flaccidus, χαλαρὸς, ῥαδιὸς
Flagello, μαστίζω, μαστίζω σι, μαστιγῶ.
Flagellum, μάστιξ, ἡ.
Flagitiosus, μοχθηρὸς, ὀβριστὴς, πονηρὸς.
Flagitium, μοχθηρία, ὕβρις.
Flagitium admittere, διαπράττομαι πονηρὸν, ἐργάζομαι κακὰ.
Flagito, ἐνοχλῶ, ἐξαιτῶ.
Flagrantia, φλογμὸς, ὁ, καῦμα.
Flagrare desiderio, πόθῳ τινὸς, *vel* τί, ἐπιποθεῖν τι.
Flagro, φλέγομαι, *dativo*.
Flamen, -inis, ἱερεύς.
Flamma, ἡ φλὸξ.
Flammeus, φλογίνης, φλογιᾶς.
Flatulentus, πνευματώδης, πνιγηρώδης.
Flatus, πνοὴ.
Flaveo, ξανθίζω, συῤῥίζω.
Flavesco, ξανθίζομαι.
Flavus, ξανθὸς, πυῤῥὸς.
Flebilis, θρηνώδης, δακρυώδης, θρηνώδης.
Flecto, κάμπτω, γνίπτω, ἀγκυλῶ.
Flendus, θρηνητὸς, κλαυστὸς.
Fleo, κλαίω, ὀδύρομαι τινα, πενθῶ τινα.
Fletus, κλαυθμὸς, θρῆνος, ὀδυρμὸς.
Flexibilis, καμπτὸς, λυγώδης.
Flexilis, λυγώδης.
Flexio, καμψις, καμπὴ.
Flexuosus, καμπύλος.
Flexus, ὑπ, καμπὴ, κάμψις.
Flo, *spiro*, πνέω, φυσῶ.
Floccifacio, ἀλογίστως ἔχειν τινὸς, ἀμελεῖν τινος, οὐδενὸς ποιοῦμαι.
Floccus, κρόκις, πιλάριον.
Floreo, ἀνθῶ, *pro* eniteo, ἀκμάζω, εὐδαιμονῶ, εὐτυχῶ.
Flores colligo, ἀπανθίζω, ἀνθολογῶ.
Floridus, εὐανθὴς, ἀνθηρὸς.
Flos, -oris, ἄνθος· τὸ· ἀνθὴ, ἡ.
Flos ætatis, τὸ τῆς ἡλικίας ἄνθος.
Flosculus, τὸ ἀνθύλλιον.
Fluctuatio, κύμανσις, ἡ· κυμάτωσις.
Fluctuo *et* **Fluctuor**, κυματίζομαι, κυματοῦσθαι, *per Metaph.* ταράττεσθαι· ἐν ἀπορίᾳ γίνεσθαι.
Fluctus, κῦμα, τὸ.
Fluentum, ῥεῖθρον, ῥεῦμα, τὸ.
Fluidus, ῥευματικὸς, κατάῤῥυτος.
Fluito, ἐπιπολάζω.
Flumen, ὁ ποταμὸς.
Fluminеus, ποτάμιος.
Fluo, ῥέω, καταῤῥέω, τήκω, ῥάπτω, στάζω.
Fluvialis, fluviatilis, fluviaticus, ποτάμιος.
Fluvius, ποταμὸς.
Fluxio, ῥοὴ, διαῤῥοὴ.
Fluxus, a, um, ῥευστὸς, ῥοπὴν τὸ ῥοπὴ momentaneo, ἀλογιστικὸς.
Fluxus, ὡς, ῥοῦς, ῥύσις, ῥοή.
Focus, ἑστία, ἐσχάρα.
Fodico, ὀρύττω, σκαλεύω.
Fodina, μέταλλον, μετάλλιον.
Fodio, ὀρύττω, σκάπτω.
Fœcunda, εὐτοκία, εὐτοκία.
Fœcunditas, εὐτοκία, εὐλογία.
Fœcundo, πιαίνω, γόνιμον ποιῶ.
Fœcundus, εὔφορος, γόνιμος, εὔτοκος.
Fœdera facere, *ferire*, συνθήκας ποιεῖσθαι πρὸς τινα, cum aliqua.
Fœderati, πρόξενοι, σύμμαχοι.
Fœdifragus, παραβατικὸς, ἀσυνθέτης.
Fœditas, τὸ αἰσχρὸν, αἰσχρότης, ἡ.
Fœdo, μολύνω, μιαίνω.
Fœdus, συνθήκη, συνθῆκαι.
Fœdus rumpere, παραβαίνειν.
Fœdus, a, um, *deformis*, αἰσχὴς, ἀσχήμων, μιαρὸς.
Fœmina, γυνὴ, θῆλυς, θῆλυ.
Fœmineus, θηλυκὸς, θηλυκῶς.
Fœneratio, δανεισμὸς, ὁ δάνεισμα.
Fœneratò, ἐπὶ τόκῳ, ἐν τόκῳ.
Fœnerator, δανειστὴς, ὁ τοκίζων.
Fœnero *et* **Fœneror**, δανείζω τινὶ τι.
Fœniculum, τὸ μάραθον.
Fœnile, χορτοδοχεῖον.
Fœnisecium, χορτοκοπία.
Fœnum, χόρτος, ὁ κάρπος.
Fœnus, τόκος, ὁ· δάνεισμα, δάνεισμα.
Fœteo, δυσωδίαν, μυῶδη, καπνὸν ἔχω.
Fœtidus, δυσώδης, δρεπανώδης, ἡ ὄζω.
Fœtor, δυσωδία, καπνὸς.
Fœtura, γέννημα τὸ, γονὴ.
Fœtus, ὡς, γονὴ, ἔκγονον, ἔκτυπον.
Foliosus, φυλλώδης, ὁ ἡ· πολυφυλλος.
Folium, φύλλον, πίτταλον.
Folliculus, θυλάκιον, φυσίον.
Follis, φῦσα, κάρκανος.
Fomentatio, θάλψις.
Fomentum, θαλπτήριον, θάλψις.
Fomes, ὑπόκαυμα, ὑπόκαυσις, ξύσμα, τό.
Pons, πηγὴ, κρήνη.
Fontanus, πηγαῖος, κρηναῖος.
Fonticulus, πηγάδιον.
Foramen, ὀπὴ, πόρος, τρύπημα, τρῆμα.
Foramen aciis, πόρος· πτης, τὸ
Foramen auris, κυψέλη, ἡ.
Foraminosus, τρηματώδης.
Foras, ἔξω, ἐκτὸς, ἔξωθεν.
Forceps, πυράγρα, λαβὶς, ἄγρα.
Fore, ἔσεσθαι.
Forem, fores, foret, γοιῶμι.
Forensis, ἀγορᾶῖος, διατριβὴ.
Fores, θύραι· θυρίδες, θυρωραὶ.
Fores aperire, τὴν θύραν ἀνοίγειν.
Forfices, ψαλίδες.
Fori, καπηλεύματα.
Forica, ἀφοδευτήριον.
Forinsecus, Foris, θύραθεν, ἔξωθεν.
Forma, εἶδος, μορφὴ, σχῆμα τὸ ἐπὶ-

Formello, μόρφωμα, πλάσις, τύπωσις.
Formator, πλάστης, ὁ ᾠδοποιός.
Formica, μύρμηξ, ἡ.
Formicula, μυρμήκιον.
Formidabilis, φρικτὸς, ὁ, φοβερὸς, ὁ.
Formido, inis, φόβος, ὁ, δέος, τὸ· φρίκη.
Formido, metuo, φοβοῦμαί τινα, ἀποδειλιάω, πτήσσω.
Formidolosus, περίφοβος, καταφοβος, φοβερὸς.
Formidolosus sum, φοβερὸς γίνομαι.
Formo, σχηματίζω τι, τυπόω, μορφόω.
Formositas, εὐμορφία, καλλονὴ, καλλος, εὐειδές.
Formosus, εὐειδὴς, εὔμορφος, εὐσχήμων, ἀρτιος, καλὸς.
Formula, σχημάτιον, σχηματισμὸς.
Fornax, κάμινος, ὁ ξῆ· βαῦνος, ου, ὁ.
Fornicatio, πορνία.
Fornicor, πορνεύω, πορνεύομαι.
Fornix, icis, καμάρα, *et pro* lupanari, πορνεῖον.
Fors, ἡ τύχη, δαίμων.
Forsan, forsitan, ἴσως, τυχὸν, τάχα τε
Fortassis, ἴσως.
Fortè fortunâ, ἐκ τύχης, ἴσως, ἀπὸ σύμης, διὰ τύχην. κατὰ τύχην.
Fortè, ἴσως, τυχὸν, συμβάν.
Fortifico, ἰσχυρίζω, διαπραγματεύομαι, κρατύνω.
Fortis, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, κραταιὸς.
Fortissimus, ἀνδρωδέστατος, ἄριστος.
Fortiter, ἀγωνιστικῶς, ἰσχυρῶς.
Fortitudo, ἀνδρεία, ἀνδρότης, ἰσχὺς.
Fortunè. ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην.
Fortuitus, τυχηρὸς, τυχαῖος.
Fortuna, τύχη, δαίμων, πλοῦτος.
Fortuna prospera, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Fortunâ prosperâ uti, εὖ πράττειν, *vel* καλῶς πράττειν, εὐτυχεῖν, διαπονεῖν.
Fortuna adversa, ἀτυχία, δυσχύλια.
adversâ Fortunâ uti, ἀτυχεῖν ἐν τινι.
Fortunatus, εὐτυχὴς, εὐδαίμων, μακάριος.
Fortuno, ἀλιδάζω.
Foruli, θυλάκια.
Forum, ἀγορὰ, πωλητήριον.
Forum judiciale, δικαστήριον.
Fossa, τάφρος, ἡ, λάκκος, διώρυξ.
Fossilis, ὀρυκτὸς.
Fossio, ξύγμα, δίωρυξις.
Fossor, σκαπτὴς, ὀρυκτὴς.
Fossura, ὄρυγμα.
Fotus, *participi.* θαλφθείς.
Fotus, συφίωσις, συφεδών.
Fovea, βόθυνος, βόθρος, τάφρος, ἡ.
Foveo, θάλπω, συφίω.
Fractio, κάταγμα, τὸ· κλάσις.
Fractura, κλάσις, σύντριμμα.
Fractus, a, um, πολυκρήμνος, παιπαλόεις.
Fræno, χαλινόω.
Frænum, χαλινὸς, ὁ.
Fraga, orum, τὰ κίμαρα.
Fragilis, ψαθυρὸς, εὐθραυστος, θραυστὸς.
Fragilitas, τὸ εὐθραυστον, ψαθυρότης.
Fragilitèr, ψαθυρῶς.
Fragmen, *et* Fragmentum, κλάσμα, θραυσμα.
Fragor, κτύπος, ου, ὁ, πάταγος, ὁ.
Fragrans, εὔοσμος, εὐώδης.
Fragrantia, εὐωδία, τὸ εὐώδες.
Fragro, ζω, εὐωδιάζομαι.
Framea, ἡ ῥομφαία.
Frangere navem, ναυαγεῖν τὸ πλοῖον.
Frangi animo, ἀπολυσιμῆναι τῇ γνώμῃ.
Frango, κλάω, ἀποξήγνυμι, θλάω.
Frater, ἀδελφὸς, κασίγνητος.
Frater uterinus, ὁμογάστριος ἀδελφὸς.
Fraterculus, ἀδελφίδιον, τὸ.
Fraternè, ἀδελφῶν δίκην.
Fraternitas, ἀδελφότης.
Fraternus, ἀδελφικὸς, ἀδελφὸς.
Fratricida, ἀδελφοκτόνος.
Fraudator, ἀπατητὴς, συλητὴς.
sine Fraude, ἀδόλως, ἀτερ, ἀπάνευθε.
Fraudo, ἀποτρία, ἐξαπατάω, παραβάτω, παραφέρω.
Fraudulentèr, ἀπατητικῶς, δολερῶς.
Fraudulentia, ἀπάτη, πανουργία.
Fraudulentus, ἀπατηλὸς, δολερὸς.
Fraus, ἀπάτη, δόλος, πανουργία.
Fraxineus, μελίνεος.
Fraxinus, μελία.
Fremebundus, φρυάττων.
Fremitus, βρόμος, ἀρυγμὸς, φρύαγμα.
Fremo, ἐμβρίμομαι, φρυάττω.
Frendeo, βρύχω τὸς ὀδόντας.
Frequens, συχνὸς, θαμινὸς, πυκνὸς.
Frequentèr, ὡὶ *et* ἀεὶ, συχνῶς, πολλάκις.
Frequentia, πλῆθος, τὸ, σύλλογος.
Frequentia hominum, πολυανθρωπία.
Frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *scholam* : σχολὴς διατρίβω.
Fretum, πορθμὸς, συνοχὴ ἁλὸς, πέλαγος, τὸ.
Fretus, *confisus*, πεποιθὼς, πεθαρρηκὼς.
Frivolus, ῥᾴθυμος, ψαθυρὸς.
Frico, ψάω, ἀποτρίβω.
Frictus, frictio, τρῖψις, ἐπίτριμμα.
Frictus, a, um, τεθυωσμένος.
Frigefacio, ψύχω.
Frigeo, ῥιγῶ *et* ῥίγω, κατοψύχομαι.
Frigesco, ἀποψύχομαι, κατοψύχομαι.
Frigidè, ψυχρῶς.
Frigiditas, ψυχρότης.
Frigidus, ψυχρὸς, ὁ.
Frigo, φρύγω τι, τυγχανίζω.
Frigus, oris, τὸ κρυος, τὸ ψῦχος, τὸ ῥίγος.
Frigus intensum, κρυμὸς, ὁ.
Frio, *tero*, λεπτύνω, λεπτόω, θραύω.
Fritillus, σίτος, ὁ.
Frivolus, ψυχρολόγος, φλυαρὸς.
Frondator, κλαδευτὴς, φυλλοσπόος.
Frondeo, φυλλορροῶ, ἀποφυλλίζω.
Frondosus, κλαδόφυλλος, φυλλώδης.
Frons, dis, φύλλον, πίτυλον, κλάδος, ου, ὁ.
Frons, tis, μέτωπον.
Frontale, κεφαλοδέσμιον, ὑποκρανίδιον.
Frontem contrahere, τὸ μέτωπον ὑποσπᾶν.
Frontem exprrigere, τὸ μέτωπον χαλᾶν.
Fructum capere, ἀπολαύειν ἀγωθὸν αὐτὸ, *ex eâ re fructus.*
Fructum fero, ἐπικαρπίζομαι.
Fructuosus, πολύκαρπος, ὄγκαρπος.
Fructus, καρπὸς.
Fructus autumnales, ὀπωρικὰ.
Fructus decerpo, ἐκκαρπίζω, ὀπωρίζω.
Frugalis, χρηστὸς, σώφρων, θρεπτικὸς.
Frugalitas, αὐτάρκεια, σωφροσύνη.
Frugalitèr, σωφρόνως, ἐγκρατῶς, αὐτάρκως.
ad Frugem bonam redire, χρηστὸν αὖθις γίγνεσθαι.
Fruges, καρποὶ, ἐπικαρπία.
Frugi, χρηστὸς, σώφρων.
Frugifer, καρποφόρος, εὔφορος.
nullius Frugis, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.
Fruitio, ἀπόλαυσις.
Frumentaceus, σιτικὸς.
Frumentarius mercator, σιτοπώλης, σιτοπώλις.
Frumentatio, σιτολογία, ἐπιστιτρόμη, σῖτησις, σιτωνία.
Frumentator, σιτολόγος, σιτώνης.
Frumentor, σιτολογῶ, ἐπιστιζόμαι, σιτωνῶμαι.
Frumentum, σῖτος, ὁ.
Frumentum metiri, σιτομετρεῖν.
Fruor, ἀπολαύω τῶν ἀγαθῶν, *bonis* : ἐπιτυγχάνω, *cum genit.*
Frustatim, κατὰ μέρη.
Frustrà, μάτην, ματαίως, εἰκῆ, ἀτέλεστα.
Frustrà conari, ματαιοπονῶ.
Frustratio, ἀπάτη, ἀπόπτωσις.
Frustro, ψεύδομαί τι, ἐξαπατάω, ἀδόλως τυγχάνω.
Frustror, ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος, ψευδῶμαι τῆς ἐλπίδος.
Frustulum, ψωμίον, τεμάχιον.
Frustum, τεμάχιον, ψωμὸς, θραῦσμα.
Frustum, θραῦσμα, τὸ θῖμα.
Frutex, θάμνος, ὁ.
Fruticetum, θαμνῶδης τόπος.
Frutico, θαμνίζω, θάμνος φύω.
Fruticosus, θαμνώδης.
Fucatus, φαιδρὸς.
Fuco, as, φυκόω.
sine Fuco, ἀδόλως, ἀπλάστως.
Fucum alicui facere, φαιδρίζειν τινα.
Fucus, φύκος, εος, τὸ, *pro* fraude, φαντασμὸς, ὁ.
Fucus, *pro* ape sine spiculo, ὁ κηφὴν, ῆνος.
Fuga, φυγὴ, ἀναχωρὴ, φύξις.
in Fugam vertere, τρέπειν εἰς φυγὴν.
Fugam adorno, βιάζω τὴν ἀνάβασιν.
Fugax, φυγάδικὸς, φυγὰς, δειλὸς τὸς.
Fugio, φεύγω, διαφεύγω τὸς κινδύνους, *particula* : *pro* latere, λανθάνειν.
Fugitivus, δραπέτης, φυγάς.
Fugito, δραπετεύω.
Fugo, φέυγαδεύω τὸς πόλεως, τρεπτὴν ποιῶμαι τῶν πολεμίων, *hostes* : δίωκω.
Fui, ἦν, ἐγενόμην.
Fulcimentum, ἔρεισμα, τὸ· στήριγμα.
Fulcio, ἐρείδω, στηρίζω.
Fulcrum, ὑποστήριγμα, ἔρεισμα.
Fulcrum tori, *sive* pes lecti, ἐμπόδιον, ἐμὼν, ὁ.
Fulgeo, ἀστραπάζω, φλέω, στιλπνίζω.
Fulgetrum, ἀστραπὴ, πρηστὴ.
Fulgor, σέλας, ατος, τὸ· λαμπὴ, ῆς, ἡ.
Fulgur, ἀστραπὴ, πρηστὴ.
Fulguratio, ἀστραπὴ.
Fulguro, ἀστράπτω, ἀστραπάνω.
Fulica, ἐρώδιος, ὁ.

Fuliginosus, λιγνώδης.
Fuligo, λιγνύς, καπνία, ἄσβολος, ἡ, αἰθάλη.
Fullo, γναφεύς.
Fullonia, γναφεῖον, τὸ γναφάδιον.
Fulmen, κεραυνός, ὁ.
Fulmine ictus, κεραυνίας, ὁ κεραυνοβολητείς.
Fulmineus, κεραύνιος.
Fulmino, κεραυνῶ, κεραυνοβολέω.
Fulvus, κιρρός, ὁ ὁ πυῤῥός.
Fumarium, κάπνη, καπνοδόχη.
Fumidus, καπνώδης.
Fumigo, καπνίζω.
Fumo, καπνίζω, καπνὸν ἀναδίδωμι.
Fumosus, καπνώδης, ψολόεις.
Fumus, καπνός, ὁ· ψόλος, ὁ.
Funale, λαμπάς.
Funambulus, σχοινοβάτης.
Functio, διέξοδος, ἐπιτέλεσις.
Functus, τελέσας, διεξελθών.
Funda, σφενδόνη.
sine Fundamento, ἀθεμέλιος.
Fundamentum, θεμέλιον, βάσις.
Fundamentum jacere, καταβάλλεσθαι θεμέλιον.
Fundatus, τεθεμελιωμένος.
Funditus, ἄρδην, εἰς ὕλαφος, παντελῶς· ἐκ θεμελίων, ἐκ βάθρων.
Fundo, as, θεμελιῶ, καταβεβάλλω.
Fundo, is, ἀπόχυσις, σπίνδος, κατοχίον, χοανόν.
Fundo carens, ἀθεμελίωτος.
Fundum, πυθμήν, βυθός, τὸ ἴδαφος, πέδον τὸ.
Fundus, χωρίον, ἀγρός.
Funebris, ἐπιτάφιος, ἐπιτάφειος, ἐντάφιος.
Funebris concio, ἐπιτάφιος λόγος.
Funereus, ἐντάφιος, πάθιος.
Funero, ἐνταφιάζω, κηδεύω.
Funes nautici, ἀντίγκλα, ἀντίγκιστα, πάμπολος.
Funesto, μιαίνω, ἀναγίζω, μιαφονεύω.
Funestus, ὀλέθριος, ἐναγής.
Fungor officio, τὰ καθήκοντα ἀποτελῶ, πάντα τὰ προσήκοντα, ἐπιτελῶ.
Fungosus, μυκητώδης.
Fungus, μύκης, ὁ, οἱ μύκητες, ητος, βωλίτης.
Fumiculus, σχοινίον, καλώδιον, σπάρτη.
Funis, σχοῖνος, σπάρτη, ης, ἡ.
Funus, κηδεία, τάφος.
Funus curo, κηδεύω τινά.
Funus efferre, ἐκφέρειν νέκυν, vel ἀποθανόντα.
prodire in Funus, εἰς τὸ κῆδος ἀπαντᾶν.
Fur, κλέπτης, κλεπτὴς, φώρ.
Furacitas, κλεπτοσύνη.
Furaciter, κλεπτικῶς.
Furax, ἐπίκλοπος, κλεπτικός.
Furca, δίκρανον.
Furcifer, κάφων, ονος, ὁ.
Furens, ἐμμανὴς, μαινάς.
Furenter, μανικῶς.
Furfur, πίτυρον.
Furfuraceus, πιτυρώδης.
Furfures, τὰ πίτυρα.
Furiæ, ἐρινύες, ἀλάστορες, αἰμοσταγεῖς.
Furialis, μανικὸς, ἐμπλακτος.
Furibundus, ἐξεστηκώς, μανικὸς, μανιώδης, στρατηγικός.
Furnarius panis, κλιβανίτης ἄρτος.
Furnus, κλίβανος, ιτης.
Furo, is, ere, μαίνομαι, ἐνθουσιάζω, ἐμμανὴς εἰμὶ.
Furor, oris, μανία, ἡ, τῆς διανοίας παραφορὰ.
Furor, κλέπτω, κλοπεύω, συλεύω.
Furore corripi, ἐκμαίνεσθαι, ἐνθουσιάζειν.
Furtim, κλιμμαδὸν, λαθραίως, λάθρα.
Furtivus, κλοπιμαῖος, λαθραῖος.
Furtum, κλοπὴ, κλίμμα.
Furvus, niger, ἀφραίος, μέλας, ἀκαθὲς.
Fuscina, δίκρανον, τρίαινα, ἰχθυόκεντρον.
Fuscus, λευκόφαιος.
Fusè, χύδην.
Fusilis, χυτὸς, χύτιος, χωνευτὸς.
Fusor, χωνευτής.
Fusorius, χωνευτικὸς.
Fustis, βάκτρον, ξύλινον, ξύλον.
Fusus, ἄτρακτος, κλωσκὸς.
Futilis, χυδαῖος, φλυαρὸς.
Futilitas, φλυαρία, ματαιότης.
Futurus, a, um, γενησόμενος, ὁ μέλλων ἔσεσθαι, ἐσόμενος.

G.

GÆSUS, teli genus, γαισὸς, ὁ, ἡ.
Galea, κόρυς, κόρυθος, ὁ, πῆληξ, ηκος, ἡ· περικεφαλαία.
Galeo tegi, κρύπτειν σκέπεσθαι.
Galeatus, ὁ κορυθτὴς.
Galericulum, πιλίδιον, πτίλινος, φοινίκη.
Galerita, κορυδαλὸς, κόρυς.
Galerus et Galerum, πίτασος, πίλημα.
Galla, κηκὶς, ίδος, ἡ.
Gallicinium, ἀλεκτοροφωνία.
Gallina, ἀλεκτορὶς.
Gallinaceus, ἀλεκτρίειος.
Gallinago, ἀσκαλαβάκης, ακος, ἡ.
Gallus, ἀλέκτωρ, ἀλεκτρυὼν, ὁ.
Gammarus, ὁ ἀστακός.
Ganea, πορνεῖον.
Ganeones, ἄσωτοι, γαστρίμαργοι.
Gangræna, γάγγραινα, ης, ἡ.
Gannio, κυνῶν εἰ κυνίζω, ὑλακτέω.
Gannitus, κυνίσμὸς, κυνίζημα.
Gargarizo, γαργαρίζω.
Garrio, σαμύλλομαι, φλυαρῶ, λαρῶ, ἀδολεσχῶ, κατίλλω.
Garrulitas, ἀδολεσχία, φλυαρία, μακρολογία
Garrulus, ἀδολεσχὸς, λάλος, στόμυλος.
Garum, τὸ γάρον.
Gaudeo, ἐπιχαίρω τινὶ, ἥδομαι τέτοι, χαίρω.
Gaudere alienis malis, ἐπιχαίρω ἐπὶ κακοῖς τινος.
Gaudium, χαρὰ, χάρμα, τὸ.
Gausape, ἀμφίμαλλον.
Gaza, γάζα, ὑπεσυρὶς.
Gazophylacium, γαζοφυλάκιον.
Gehenna, γέεννα, ης, ἡ.
Gelasco, πήγνυμαι.
Gelatio, ῥῖγος, πῆξις.
Gelatus, πηγὶς.
Gelidus, ψυχρὸς, ψυχρὸν
Gelo, as, κρυσταλλόω, πήγνυμι.
Gelu, κρυμὸς, οῦ κρυμὸς, κρύος, ους, τὸ.
Gelu concrescere, πήγνυσθαι ὑπὸ κρύος.
Gemebundus, ὁ ὀδυρόμενος.
Gemellipara, δίδυμίτοκος, διδυματοκοῦσα
Gemellus, δίδυμος, δίδυμος.
Geminatio, διπλασιασμὸς, δίδυμος ἐπαναβάπλωσις.
Gemino, διπλασιάζω, διπλῶ.
Geminus, δίδυμος, διττός.
Gemisco, γέμιν ἐπί τινα, γεμίζω.
Gemitus, γεγμὸς.
Gemma, λίθος, ἡ.
Gemma in vitibus, ὀφθαλμὸς.
Gemmeus, διαλιθος.
Gemmo, λιθόω· et de vite, ἐπιφυλλίζω.
Gemo, γεμίζω, γέμω ἐπί τινι, pregno aliquid, ἐδύρομαι, ἐλεεῖρομαι.
Gena, γένυς, ὑ· παρειὰ, γναθὸς ἡ
Genealogia, γενεαλογία.
Gener, γαμβρὸς, ὁ.
Generalis, γενικὸς, καθολικὸς.
Generaliter, καθολικῶς, γενικῶς.
Generatim, κατὰ γένη.
Generatio, γένεσις, γονή.
Genere ei proximus, ὁ ἐγγυτάτω γένει ὢν, ἐγγυτάτω γένος
Genero, τίκτω, fam. γονὰς ποιοῦμαι rum.
Generosè, γενναίως.
Generositas, εὐγένεια, γενναιότης.
Generosus, γενναῖος, ὁ εὐγενὴς.
Genialis, γενεθλιακὸς, γονικὸς.
Genialiter, τρυφερῶς, ἁβρῶς, ἁπαλῶς.
Geniculatim, εἰς τὰ γόνατα, κατὰ γόνυ, γονατηδὸν.
Geniculatus, πολυγόνατος, γονατώδης.
Geniculum, τὸ μικρὸν ξ λιστὸν ξύλον.
Genitale, τὸ αἰδοῖον.
Genitalis, γονητικὸς, γενέσιος, γόνιμος.
Genitor, γενέτης, γονεὺς, γεννήτωρ.
Genetrix, ἡ γενέτειρα.
Genitus, γεγονὼς, γεννώμενος, γονικὸς.
Genio indulgere, καθ' ἡδονὴν ποιῶ τινα.
Genius, ὁ δαίμων.
Gens, ἔθνος, γένος· pro familia ὁ λαὸς.
Gentiles, Ἕλληνες, οἱ ἔξωθεν.
Gentilis, ἰδιώτης, ἰδιῶτικος.
Genu, γόνυ, ατος, τὸ.
Genua flecto, γονάζομαι, γονατίζω
Genuinus, γνήσιος.
Genus, γένος, τὸ.
Geographia, ἡ γεωγραφία.
Geographus, γεωγράφος.
Geometra, γεωμέτρης.
Geometria, γεωμετρία.
Geometricè, γεωμετρικῶς.
Geometricus, ὁ γεωμετρικὸς
Germana soror, αὐτάδελφη.
Germanè, id est, sincere, ἀληθῶς, γνησίως.
Germania, Γερμανία.
Germanus, Γερμανὸς.
Germanus frater, ὁμοπάτριος, ὁμοπάτωρ, αὐτάδελφος.
Germen, ὁ βλαστὸς, γόνιμα, τὰ
Germinatio, βλάστησις, βλάστη.
Germino, βλαστῶ, ἐκβλαστάνω.

Gero, καρίζω, φέρω· *pro* administro, πράττω τὰ τῆς πόλεως· παρίχω ἐμαυτὸν δίκαιον, *gero me honeste.*
Gerræ, οἱ λῆροι.
Gerro, φλυαρῶ, ληρῶδης, ἀδόλεσχος.
Gerulus, ὁ φορεὺς, ὁ φερτηρὸς.
Gesta, *res gestæ*, αἱ πράξεις, τὰ πεπραγμένα.
Gestare in utero, φέρειν ἐν γαστρί.
Gestatio, φορὰ, ἡ.
Gesticulator, μίμος, χειρονόμος.
Gesticulor, χειρονομῶ.
Gesticulosus, ὑποκριτικὸς, χειρονομικὸς.
Gestio. is. ivi, γαυριάω, *cum dat. pro* cupere, πρόθυμόμαι τὰ δίοντα, ἐπείγω.
Gesto, κομίζω, φέρω δακτύλιον, *annulum*: περιφορέω.
Gestus, ûs. σχῆμα, ὑπόκρισις.
Gibbus, *gibbosus*, κύρτωμα, κύφωσις, ὄγκωμα.
Gigantæus. γιγάντειος, γιγαντιαῖος.
Gigas, γίγας, αντος, ὁ.
Gigno, γεννῶ *de viris*: τίκτω, *de mulieribus*: τόκω.
Gilvus, κιρρὸς.
Gingiva, ἔνηλον.
Girgillus, βῆμα.
Glaber, ψιλὸς, λεῖος, φαλακρὸς.
Glabresco, ψιλόομαι, μαδῶ, φαλακρόομαι.
Glabro, ψιλόω, μαδίζω, φαλακρόω.
Glacialis, κρυμώδης, κρυερὸς, πιλοτώδης.
Glacies, κρύσταλλος, κρυμὸς, πάγος.
Glacio, as, πηγνύω.
Gladiator, μονομάχος, ἀθλητής.
Gladiatorius, μονομαχικὸς. ἀθλητικὸς.
Gladiolus, ξιφίδιον, μαχαιρίδιον.
Gladio confectus, ξιφόκτονος.
Gladium stringere, γυμνοῦν ξίφος, σπάειν ξίφος, ξιφουλκεῖν.
Gladius, ξίφος, τὸ μάχαιρα.
Glandula, ἀδὴν, ἴνος, ὁ.
Glanduosus, ἀδενώδης.
Glans, βάλανος, ἡ.
Glans unguentaria, βάλανος μυρψική.
Glarea, ψῆφις, ψάμμος, ἡ.
Glareola, ψαμμίον.
Glaucus, γλαυκὸς.
Gleba, βῶλος, ἡ· βῶλαξ, ἡ.
Globosus, βωλώδης, ἀδρόβωλος.
Glis, iris, ἐλειὸς.
Glisco, *cresco*, αὐξάνω, ἐπιτείνομαι.
Globosus, σφαιρικὸς, σφαιροειδὴς.
Globulus, σφαιρίδιον.
Globus, σφαῖρα. *pro* multitudine hominum, σύστημα, τὸ.
Glocito, κακκάζω, κακκαβίζω.
Glomeratio, σφόμβωσις, ἐνειλημα.
Glomero, ἐνειλῶ, στρομβῶ.
Glomus, i, *et* eris, ἀγκὼς, ἴδος.
Gloria, δόξα, κλέος.
Gloriæ cupidus sum, δείγομαι δόξης.
Gloriam consequi, εὐκλείας τυγχάνειν.
Gloriabundus, καυχηματίας.
Gloriatio, καύχησις, μεγαλοφροσύνη.
Glorifico, δοξολογῶ τινὰ, ἐπαινῶ.
Glorior, γαυριῶ ταύτῃ, αὐχῶ, καυχῶμαι ἐπί τινι, *ob aliquam rem.*
Gloriosè, ἐυκλεῶς, ἐνδόξως.
Gloriosus, ἔνδοξος, κλεῖνος, ὁ· εὐδόξος· *pro* ostentatore, ἀλαζὼν, κενόδοξος.
Glos, ἡ γάλως, τῆς γάλω.
Glubo, ἀπολέπω, ἀποδέρω.
Gluma, ἔλυτρον, ἔχυρον.
Gluten *et* glutinum, κόλλα, ης, ἡ.
Glutino, κολλάω, συνάπτω.
Glutinosus, κολλώδης.
Glutiô. *devoro*, καταπίνω, γλίζω.
Gnarus, ἐπιστήμων, ἔμπειρος.
Gnatus, *filius*, υἱὸς, τὸ τέκνον.
Gnavitèr, δραστικῶς, σπουδαίως.
Gnavus, *strenuus*, δραστικὸς, δραστήριος, ἐπιτηδεῖος.
Gnomon, γνώμων.
Gobius, κωβιὸς.
Gossipium. σπυρίδιον, ἐριοφόρον δενδρὸν.
Gracilesco, ἰσχνοῦμαι, λεπτύνομαι.
Gracilis, *tenuis*, ἰσχνὸς, λιπτὸς, ὁ.
Gracilitas, ἰσχνότης, λεπτότης.
Graculus, κορακίας, κ, ὁ.
Gradarius, ὁ βάδην πορευόμενος.
Gradatim, βάδην, κλιμακηδὸν.
Gradatio, κλῖμαξ, ἡ.
Gradior, βαίνω, πορεύομαι, ἰδοιπορῶ.
Gradus, βῆμα. ἀνάβασις, κλῖμαξ.
Græcè, ἑλληνιστὶ, τῇ ἑλληνίδι.
Græcia, Ἀχαΐα, Ἑλλάς.
Græcor, παιζάζω.
Græcus, Ἕλλην, -ηνος, ἑλληνικὸς, ἀχαϊκὸς.
Grallæ, arum, καλοβατῶν βάθρα.
Grallator, καλοβάτης.
Grallis incedere, σκαλοβατίζειν.
Gramen, πόα, χόρτος, χλόη.
Graminens, ὁ τῆς ἀγρώστεως χλοηφόρος.
Graminosus. χορτώδης, ποωδης.
Grammatica, ἡ γραμματικὴ.
Grammaticè, γραμματικῶς.
Grammaticus, γραμματικὸς.
Granarium, σιτοφυλακεῖον, σιτοβολὼν.
Granatum, ἡ ῥοιὰ *vel* ῥόα.
Grandævus. πολυετὴς, περιβεβηκὼς, γηραιὸς, μακρόβιος.
Grandesco, μηκύνομαι, μεγαλύνομαι.
Grandiloquentia. μεγαλορρημοσύνη.
Grandiloquus, μεγαλόρρημων, ὑψηγορος.
Grandis. *de* ætate. πρεσβεβηκὼς, πολιτὴς. *de* magnitudine, μεγαλεῖος, ὁ.
Grando, inis. χάλαζα.
Granosus, κοκκώδης.
Granum, κόκκος, ὁ· χόνδρος, ου, ὁ.
Graphicè, γραφικῶς.
Graphicus, γραφικὸς.
Graphium, γραφεῖον.
Grassatio, λωποδυσία, λῃτεία.
Grassator, λωποδύτης.
Grassor, *vado*, καθασκήπτω εἰς τὴν πόλιν, λωποδυτῶ τὴν Ἑλλάδα, *in Græciam*: ἐπέρχομαι.
Grate, εὐχαριστῶ, ἐπαινῶ.
Gratia, ἡ χάρις.
Gratiâ mea. ἐμὴν χάριν.
Gratiam habere. χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, εἰδέναι χάριν τινὶ τούτου, χάριν τιθέναι.
Gratiam referre. ἀποδιδόναι τινὶ χάριν ὑπέρ τινος.
Gratias agere. εὐχαριστεῖν τινὶ ὑπέρ πάντων, pro omnibus, χάριν εἰδέναι.
Gratificor, χαρίζομαι τινὶ τι, ἀρέσκω τινὶ, εὐεργετέω, χάριν δίδωμι.
Gratiosè, χαριέντως.
Gratiosus, χαρίεις, εὔχαρις.
Gratis, δωρεὰν, πρῶτα, ἀμισθὶ.
Gratitudo. εὐχαριστία, συγγνωμοσύνη.
Gratuitò, ἀμισθὶ.
Gratuitus, ἄμισθος, πρῶτα διδόμενος.
Gratulatio, συγχαρμὴ, φιλοφροσύνη.
Gratulor, συγχαίρω σοι τάδε.
Gratum est, καὶ' ἡδονὴν φαίνεται.
Gratum facio, *gratificor*, χαρίζομαί τινὶ τὸ.
Gratus, εὐγνώμων. εὔχαρις, *idem quod* acceptus, ἡδὺς, χαρίεις.
Gravate, ἀκουσίως, δυσχερῶς.
Gravatus, ἐκλελυμένος.
Gravatus somno, ὕπνῳ βαρυνθεὶς.
Gravedo, κόρυζα.
Graveolens, δυσώδης, βαρύζωος.
Graveolentia, δυσωδία.
Gravesco. βαρύνομαι.
Gravia patior, δυσπαθῶ.
Gravida, ἔγκυος. *in* γαστρὶ ἔχουσα.
Gravis, ἔαρυς, εῖα, ὺ, *et pro* molesto, δεινὸς, βαρὺς, χαλεπὸς· *item pro* severo viro, σεμνὸς.
Gravis animo, βαρύθυμος, βαρύψυχος.
Gravitas, βάρος, τὸ· βαρύτης. *pro* severitate, σεμνότης
Gravitas orationis, δεινολογία.
Graviter, *molestè*, βαρέως, δυσχερῶς, χαλεπῶς, *et* cum auctoritate, σεμνῶς.
Graviter ferre, δυσχεράινω· ἀγανακτῶν τὸ θανάτῳ, *mortem*: χαλεπῶς ἔχειν.
Gravo, βαρύνω, πιέζω.
Gravor, βαρύνομαι. δυσφορέομαι,
Gregarius. ἀγελαῖος.
Gregatim, ἀγέλαδον· κατ' ἀγέλην.
Gremium. κόλπος.
Gressus, ûs, βάδισμα, τὸ βῆμα.
Grex, ἀγέλη, ποίμνη.
Grumus, θρόμβος. χόνδρος.
Grunnio, γρυλλίζω, γρύζω.
Grunnitus, γρύλλισμος, ὁ.
Grus, γέρανος, ὁ.
Gryllus, γρύλλος.
Gryphes, γρύπες.
Gubernaculum, πηδάλιον, οἴαξ, ὁ.
Gubernare remp. διοικεῖν τὰ κοινὰ.
Gubernatio, κυβέρνησις, διοίκησις.
Gubernator, κυβερνήτης, δουδουλὸς, πρῶτανις.
Gubernatrix, κυβερνήτειρα.
Guberno, κυβερνῶ ναῦν, *navem*: *pro* administro, διοικῶ τὴν πόλιν.
Gula, οἰσοφάγος, λαιμὸς, ὁ.
Gulositas, γαστριμαργία, λιχνεία.
Gulosus, γαστρίμαργος.
Gummi, κόμμι.
Gurges, ἡ δίνη, πίλαγος· *pro* homini insatiabili, λαιστρυγὼν, λαίμαργος.
Gurgulio, γαστρίμαργον· *pro* vermiculo, τρὼξ, κὸς
Gurgustium, Gurgustiolum, οἰκίδιον.
Gustatus, γεῦσις.
Gusto, γεύομαι.
Gustus, γεῦσις, ἡ· γεῦμα, τὸ.
Gutta, στακτὴ, ῥανὶς, σταλαγμὸς.
Guttatim. κατὰ στογγύας.
Guttula, ψεκάδιον, ν, τὸ.
Guttur, βρόγχος, φάρυγξ, λάρυγξ.
Gutturnium, πρόχος.

Gymnasii præfectus, γυμνασίαρχ@.
Gymnasium, γυμνάσιον.
Gypso illino, γυψόω.
Gypsum, γύψ@, ὁ.
Gyro, γυρῶ τι, κυκλίζω, δινέω.
Gyrus, γύρος, γήθεσις.

H.

HABENA, ἡ ἡνία.
Habendus, ἐκτέ@.
Habeo, ἔχω, *pro* tenere, κρατῶ τινος· *item pro* credere, δοκέω· nec habeo τινὰ εἰς τὸν ἐχθρὸν, habere in numero hostium.
Habere rationem, λόγον ἢ πρόνοιαν ποιεῖσθαι· ἐπιμελεῖσθαι τούτου.
Habere se bene, *vel* male, ἔχειν καλῶς, ἢ φαύλως.
Habilis, εὐάρμοστος, ἐπιτήδειος, δέξιος.
Habilitas, εὐαρμοστία, ἐπιτηδειότης.
Habitabilis, οἰκήσιμ@, οἰκητὸς.
non Habitabilis, ἀοίκητ@.
Habitaculum, οἴκημα.
Habitatio, οἴκησις, οἴκησις.
Habitator, οἰκητὴς, οἰκητὴς.
Habito, οἰκέω πόλιν, *vel* ἐν τῇ πόλει, ἐν ἄστει, νέμω, κατοικέω, ναίτασ.
Habitudo, ἕξις, κατάκρασις, διάθεσις.
Habitus, ἡ ἕξις, διάθεσις, κατάκρασις, σχῆμα.
Hac, ταύτῃ, τῇδε.
Hactenus, μέχρι τοῦ δὲ, μέχρι τούτου.
Hæc, αὕτη
Hædulus, ἐρίφιον.
Hædus, ἔριφος.
Hæredem instituere, κληρονόμον τινὰ ἀποδείκνυμι.
Hæredipeta, κληρονομεύς.
Hæreditarius, κληρονομικ@.
Hæreditas, κληρονομία, κλῆρος.
Hæreditatem adire, παρεισέρχομαι εἰς τὰ πράγματα, κλῆρον λαμβάνειν.
Hæreo, συνίστημι περί τι, *alicui* : συμφύομαι, *pro* dubitare, ἀμφιβάλλειν περί τινος.
Hæres, edis, κληρονόμος.
Hæresis, αἵρεσις, ἡ.
Hæreticus, ἀποστατικὸς, αἱρετικὸς.
Hæsitantia, ἡ ἀπορία.
Hæsitatio, ἀπορία.
Hæsito, ἀπορέω, ἴσχομαι.
Halcyon, ἀλκυὼν, όνος, ἡ.
Halcyonei dies, ἀλκυόνιοι ἡμέραι, ἀλκυονίδες.
Halec, μαινὶς, ίδος, μαίνη.
Halecula, μαινίδιον.
Halitus, ἀναπνοὴ, ἀκτὶς, ἄτμη.
Hallucinatio, παραβλάψις, ἀμάρτημα, πλάνη.
Hallucinor, παραβλάπτω, σφάλλομαι.
Halo, ἀτμίζω, ἀκτίνα.
Hamatus, ἀγκιστρωτὸς.
Hamo capio, ἀγκιστρεύω.
Hamus, ἄγκιστρον.
Hara, συφεὸς· συῶν εὐνή.
Hariolatio, μαντεία, χρησμῳδία.
Hariolor, μαντεύομαι, χρησμῳδῶ.
olus, μάντις, ὁ χρησμολόγος.
onia, ἁρμονία.

Harpago, ἅρπαξ.
Haruspex, ἱεροσκόπος, μάντις.
Haruspicina, ἱεροσκοπικὴ.
Hasta, δόρυ, τὸ, λόγχη. ἔγχ@, ους.
sub Hasta vendire, λαφυροπωλεῖν τι.
Hastatus, λογχίας, λογχοφόρος.
Hastile, τὸ ακοντίου ξύλον, ἡ λόγχη.
Haud, οὐ, οὐκ. ἐχὶ.
Haud dubiè, ἀναμφισβητήτως.
Haudquaquam, οὐ μὴ, οὐχὶ, οὐδαμῶς.
Haud ita pridem, πρὸ βραχέ@ πρὸ μικροῦ.
Haurio. ἀρύομαι, ἀντλέω, ἀντλῶ.
Haustrum, σίτιλα, αντλον, ἄντλημα.
Hebdomas, ἑβδομὰς, άδος, ἡ.
Hebes. *obtusus*, ἀμβλὺς, ἴος, ὁ *pro stupidus*, νωθρότης
Hebesco, ἀμβλύνομαι, ἀμβλὺς γίνομαι, ἀμαυροῦμαι.
Hebetatio, ἀμβλυσις.
Hebetior, ἀμβλύτερος.
Hebeto, ἀμβλύνω.
Hecatombe, ἑκατόμβη.
Hedera, κισσὸς, ὁ.
Hederaceus, κίσσινος, κισσήρης.
Hei, οἰμοι.
Helleborum, ἑλλέβορος, ου, ὁ.
Helluatio, λαιμὸς, ἀσωτία, λυχνία.
Helluo, onis, κατεσθίων, ἄσωτος, πολυφάγος. γαστρίμαργος. λαφύστης.
Helluor, λαφύσσω, κατεσθίω.
Hem, φεῦ, ἰδού.
Hemina, κοτύλη, ἡμίνα.
Hemisphærium, ἡμισφαίριον.
Hepar, ἧπαρ.
Hepaticus, ἡπατικὸς.
Hera, δέσποινα, δοσπότις ἡρίη.
Heraclea lapis, ἡρακλεί@ λίθ@.
Herba, βοτάνη, πόα, χόρτος, χλόη.
Herbaceus, βοτανώδης, πόωδης.
Herbarius, βοτανικὸς.
Herbas colligo, βοτανολογέω.
Herbidus *et* Herbosus, βοτανώδης, χλοώδης.
Herbis victitans, πολυφάγος.
Hercle *et* Hercule, νὴ τὸν ἡρακλέα, ναὶ.
non Hercle, μὰ δία· μὰ τὸν ἡρακλέα.
Hercules, Ἡρακλῆς, ίος, ὁ.
Heri, χθὲς, ἐχθὲς, τῆς παρελθούσης.
Heri *et* nudiustertius, χθὲς καὶ πρώην.
Heri vesperi, ἐχθὲς ἑσπέρας.
Herilis, δεσποτικὸς.
Hernia, κήλη, ἐντεροκήλη.
Herniosus, κηλικὸς.
Herolcus. ἡρῷ@, ἡρωϊκὸς.
Heroina, ἡρώνη, ἡρῶον.
Heros, ἥρως. ωος, ὁ.
Herus, δεσπότης, κύρι@.
Hesperus, ἕσπερος.
Hesterno die, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.
Hesternus, ἐχθεσινὸς, χθιζὸς, οὔ, ὁ.
Heu, φεῦ, ὦ, ἆρα.
Heus, ὅ.
Hiatus, τὸ χάσμα, ἡ χάσμη.
Hic, *pronomen* ὅδε, ἥδε, ὅδε.
Hic, *adverb.* ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
Hiccine, μῶν ἵτος, μῶν οὐχ ὅδε.
Hilaresco, ἱλαύνομαι, φαιδύνομαι.
Hilari animo esse, φαιδρὸν, ἢ πρόσχαρῆ εἶναι.
Hilaris, φαιδρὸς, ἱλαρὸς, πρόσχαρὴς.
Hilaritas, ἱλαρότης.

Hilaritèr vivo, εὐθυμέω. εὐφραίνομαι· εὖ ἄγω, ἡδέως ζῶ
Hilla, ὁ ἀλλὰς, άντος.
Hinc, ἔνθεν, ἐνθένδε, ἐντεῦθεν.
Hinc et illinc, ἔνθεν ἧ ἔνθεν.
Hinc atque hinc, ἐκ παντὸς ἐκάτερα.
Hinnio, χρεμετίζω.
Hinnitus. χρεμετισμὸς, ὁ.
Hinnulus, πῶλος, ὁ.
Hio, χάινω *et* ἀναχάσκω.
Hippodromus, ἱππόδρομος.
Hippomanes. τὸ ἱππομανὲς.
Hircinus. τράγει@, τραγικὸς.
Hircorum fœtor, κνισμὸς τράγειος, ὀσμὴ, ὁ.
Hircum olere. τραγίζομαι. κνισάω.
Hircus. τράγος. ὁ.
Hirquus. κάνθ@, υ, ὁ.
Hirsutia, τὸ δασὺ, τραχὺ, δασὺς.
Hirsutus, Hirtus, λάσιος, δασὺς.
Hirudo, βδέλλα.
Hirundo, χελιδὼν, ὁ.
Hisco. χάινω.
Hispidus, δασὺς, λάσι@.
Historia. ἱστορία.
Historiam scribo. ἱστορῶ. λογοποιῶ.
Historicus, ἱστοριογράφος, λογογράφος συγγραφεύς.
Histriones, ὑποκριταὶ, μῖμοι.
Hiulco, σχίζω, διασχίζω.
Hiulcus, σχιζὸς, διασχιστὸς.
Hoc. τοῦτο.
Hoc loco, ἐνταυθοῖ.
Hoc modo, τοῦτον τρόπον, οὑτωσί.
Hoc tempore, ἐν τῷ παρόντι, νῦν παρ.
Hodie. σήμερον, *vel* νήμερον.
in Hodiernum usque diem, μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας.
Homicida, ἀνδροφόνος, ἀνδροκτόνος.
Homicidium, ἀνδροφονία.
Hominum frequentia, συλλογὴ ἀνθρώπων, ἀνθρωπολλία.
Homo, ἄνθρωπος, ὁ ἧ ὁ· βροτὸς.
Homo nihili, ἀνθρωπος ἄχρηστος.
Homunculus, Homuncio, ἀνθρωπάριον, ἀνθρώπιον
Honestas, καλοκἀγαθία, κάλλος, σεμνότης.
Honestè, καλῶς, εὐσχημόνως, σεμνῶς.
Honestissimus, ἐντιμότατος.
Honesto. τιμῶν τινα, ἐντιμάομαι.
Honesto loco nasci, γίγνεσθαι καλῶς
Honestum, τὸ καλὸν.
Honestus, καλὸς, εὐσχήμων, σεμνὸς, ἔντιμος.
Honor *vel* Honos. τιμὴ, κλέ@.
Honorabilis. ἔντιμος, ἐπιτίμιος, σεβάσμιος, ἀξιέπαινος, γεραιὸς.
Honorandus, τιμητέ@.
Honorarium, γεραίσιον, τὸ γέρας.
Honorarius, ὁ τιμητὸς. γεραίσιος.
Honoratus, ἔντιμος, ἔνδοξ@.
Honoratus valdè. γεραιὸς.
Honore afficio, τιμῶ τινα μεγίσταις, summis honoribus, ἔγω τινὰ μὴ τιμὴ, νέμω τιμὰς, γεραίρω, σεβίζω.
Honore privo, ἀτιμάω.
Honorem exhibeo, ἀποτίνω τινὰ μὴν, τιμάω.
Honorificus, τίμιος, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoris expers, ἄτιμος, ἀτιμητὸς.
Hora, ὥρα, ἡ.
quota est Hora? ἑποστὸν ἐστὶ τὸ τῆς χείρ.

Iordzacens, κριθιν@.
Iordeum, κριθη, ἡ.
Iornus. αὐτοστὲς.
Iorologium, ἀφελλιγον.
Iorrendus, ἐρατὸς. φοβερὸς.
Iorreo, φρίττω. ἀφρίδιω.
Iorresco, ἀναρρίπτω.
Iorreum, ἀποθήκη, σιτοφυλακεῖον.
Iorribilis, φοβερὸς, ἐρατὸς, φρικώδης.
Iorridus, φρικτὸς, φρικώδης· *pro* duro, aspero, δασὺς, λάσι@.
Iorror, φρίκη.
Iorsum, δεῦρο, ἄνθα.
Iortamen *et* hortamentum, παράκλησις, νουθέτημα, πλάσμα.
Iortatio, προτροπὴ, νουθέτησις, παράκλησις.
Iortator, παλευτὴς.
Iortensis, κηπαῖος.
Iortor, παρακαλῶ τινα ἐπί τι, προτρέπω, παραινῶ σε τοῦτο, ἐπιγαίρω πρὸς ἀρετὴν, ad virtutem, νουθετέω.
Iortulanus, κηπουρὸς *et* κηπαρὸς.
Iortulus, κηπίον, κηπίδιον.
Iortus, κῆπ@.
Iospes, ξένος, ξενοδόχος.
Iospita, ξένη, ξενοδόχος.
Iospitalis, ξενικὸς, φιλόξενος.
Iospitalitas, φιλοξενία, ξενία.
Iospitalitèr, ξενίως, φιλοξένως.
Iospitio excipio, πάσῃ λαμπρῷ ξενίζω τινα, ξενῶ, ξενοδοχῶ.
Iospitium, ξενὼν, κατάλυμα, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Iospitor, ξενοδοχῶ, ξενίζω τινα.
Iostia, θυσία, θῦμα.
Iostiam immolare, θύσαι θυσίαν.
Iostilis, πολέμιος, ἐχθρὸς, πολεμικὸς, ὑπεναντὶος.
Iostilitas, δυσμένεια, ἀπέχθεια.
Iostilitèr, πολεμικῶς, πολεμίως.
Iostimentum, ἀμοιβὴ, ἀντιμοιβὴ.
Iostis, ἐχθρὸς, πολέμιος, ἐναντίος.
Iuc, *adverb.* δεῦρο, ἐνθάδε, ἐνταυθα.
Iuc ades, δεῦρο ἴθι.
Iuc *et* illuc, δεῦρο-κἀκεῖσε.
Iuc usque, μέχρι τουδὶ, μέχρι τούτε.
Iui, ἐλεῦσαι, ὦ, φεῦ,
Iujusmodi, τοιοῦτ@.
Iumanitas, ἀνθρωπότης, φιλανθρωπία, ἡμερότης.
Iumanitèr, ἀνθρωπίνως, φιλανθρώπως, ἀνθρωπικῶς.
Iumanitùs, *more humano*, ἀνθρωπικῶς.
Iumanum se præbere, φιλανθρώπως ὄχλον κρὸς τινα.
Iumanus, φιλάνθρωπος, ὁ ἡ ὁ· ἀνθρώπινος, ἡμερώδης.
Iumatio, ταφὴ, ἐνταφιασμὸς, ἐντάφιον.
Iumecto, ὑγραίνω, βρέχω, ἐμβάζω.
Iumeris gestare, βαστάζειν τι, φέρειν τι. ἐξωτὰι τι.
Iumerus, ὦμος.
Iumi, ἐπὶ γῆς, κατὰ γῆς, χαμαὶ.
Iumiditas, ὑγρασία, ἀκμασία, νοτία.
Iumidus, ὑγρὸς, διυγρὸς, ὁ, νότιος.
Iumiliatio, ταπείνωσις.
Iumilio, ταπεινῶ.
Iumilis, ταπεινὸς, ἄδοξος.
Iumilitas, ταπεινότης, ταπεινοφροσύνη.
Iumilitèr, ταπεινῶς.
Iumilitèr sentire, ταπεινοφρονεῖν.
Iumo, δάπτω ἀπὸ ἀνάπτω, πυρὸς ἐπιφαίνω.
Iumor, oris, νοτὶς. ὑγρότης, ἰκμὰς.
Iumus, ἡ γῆ, χθὼν.
Iyacinthus, ὑάκινθος.
Iyæna, ὕαινα.
Iyberna, τὰ χειμάδια χωρία.
in Iyberna proficisci, *is* χειμάδιον φοιτᾷν, *Herod. sub.* χώραν *vel* γῆν.
Iybernaculum, τὸ χειμάδιον χωρίον, ὁ χειμάδιος τόπος.
Iyberno, διαχειμάζω, χειμάζω.
Iyberno tempore, χειμερινῆς ὥρας.
Iybernus, χειμερινὸς, χειμέριος.
Iydropicus, ὑδρωπικὸς.
Iydrops, ὕδρωψ, ωπος.
Iyemalio, παραχειμασία, χειμασία.
Iyemo, χειμάζω, χειμερίζω.
Iyems, χειμὼν, χεῖμα.
Iymen, ὑμὴν.
Iymnus, ὕμνος.
Iyperbole, ὑπερβολὴ.
Iypocrita, ὑποκριτὴς.
Iypodidascalus, ὑποδιδάσκαλος.
Hystrix, ὕστριξ, ιχ@ ἡ.

I.

JACEO, κεῖμαι, κατάκειμαι ἐν γῇ, in solo, ἀναπίπτω, καταπίπτω.
Jacere fundamentum, τὴν ἀρχὴν ὑποτίθεσθαι, *vel* βάλλεσθαι, καταβάλλεσθαι θεμέλιον, θεμελιοῦν.
Jacere probra, κακοῖς βάλλειν τινα.
Jacio, is, βάλλω τινὰ λίθοις lapidibus, βάττω.
Jactabandus, ἀλαζὼν, ὁ.
Jactantia, Jactatio, μεγαλαυχία, ἀλαζονία.
Jactator, ἀλαζονικὸς.
Jactito, θρυλλέω, ἐπαναπλάζω.
Jacto, *frequentèr jacio*, ἀναρίπτω, βάττω τι· *pro* esse offerre, μεγαλαυχῶ, μεγαλοφρονῶ ἐπί τινι.
Jactura, ζημία, ἀλύσις.
Jacturam facere, ζημιοῦσθαι τὴν ψυχὴν, animæ.
Jactus, ἔρμα, ἀποβολὴ.
Jaculandi peritia, εὐτοχία, εὐστοχία.
Jaculandi peritus, εὐτοχος, εὐδιάκριτος.
Jaculatio, ἀκόντισμα.
Jaculator, ἀκοντιστὴς, τοξίτης, ου, ὁ.
Jaculor, ἀκοντίζω, βάλλω λίθον, *vel* τινὰ λίθῳ.
Jaculum, ἀκόντιον, δόρυ, ατος, τὸ.
Jam, ἤδη, νῦν.
Jamdiu, πάλαι, ἐκ πολλοῦ χρόνου.
Jamdudum, πολλοῦ ἤδη χρόνου.
Jam, jam, παραυτίκα.
Jam indè à pueris, εὐθὺς ἐκ παίδων.
Jam nunc, *hoc tempore*, ἤδη νυν, ἐν τῷ νυν.
Jam olim, ἐκ πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
Jam pridem, πάλαι.
Janitor, θυρωρὸς, ὁ ἡ· πυλωρὸς, ὁ ἡ.
Janua, θύρα, πύλη, ἔσοδος.
Januam cædere, θυροκοπέσαι.
Januarius, Ianuárι@, γαμηλιὼν.
Ibi, *adv.* αὐτόθι, ἐκεῖ, αὐτοῦ, ἐνταῦθα.
Ibidem, αὐτόθι, αὐτοῦ, τῆδε αὐτῆ.
Icere fœdus, συνίστημι συνθήκας, σπένδεσθαι τινα, cum aliquo, συνθεσπισίζειν.
Ico, ici, πλήττω, τύπτω, παίω.
Ictericus, ἰκτερικὸς.
Icterus, ὁ ἴκτι@.
Ictus, ὕς, πληγὴ, πλῆγμα.
Id, τοῦτο.
Idcirco, διὰ, διότι@, δι' αὐτό.
Id quod res est, τὸ ὄν.
Idea, ἡ ἰδία, ας.
Idem, *masc.* ὁ αὐτὸς, αὐτὸς, αὐτ@.
Identidem, ἐπάστοτε, ἀπαύστως, ἐξῆς ἡ ἑξῆς.
Ideo, διὰ, διότι, διὰ τοῦτο.
Ideo quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούνεκα ὅτι.
Idiota, ἰδιώτης.
Idolatria, εἰδωλολατρεία.
Idolum, εἴδωλον.
Idoneè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς.
Idoneus, ἐπιτήδει@, ὁ ἡ ὃ, εἰς τοῦτο, χρήσιμος ἐπί τι, ἱκανὸς, ἐπαρκὴς.
non Idoneus, ἄχρη@, ἀχρεῖος.
Jecur, jecoris, ἧπαρ, ατος, τὸ.
Jejunè, ἀπαξ, ἐνδεῶς.
Jejunii dies, νηστείας ἡμέρα.
Jejunium, νηστεία, ἀσιτία.
Jejuno, νηστεύω, ἀσιτέω.
Jentaculum, ἀκράτισμα, τὸ ἐμβαμμα, τὸ· πρωϊνὸν ἄριστον.
Jento, ἀκρατίζομαι, ἀκρατίζω.
Jesus, Ἰησοῦς.
Igitur, ἀρα γε, δὴ, γὰρ, τοιγαροῦν.
Ignarus, ἀγνώς, ὁ ἡ· ἀπειρότατος.
Ignarus philosophiæ, ἀφιλόσοφος.
Iguavè, ῥᾳθύμως.
Ignavia, ῥᾳθυμία, ἀργία.
Ignavus, ῥᾳθυμος, ἀργὸς, ὁ· ἀπράγμων.
Ignavus sum, ἀργῶ, ῥᾳθυμῶ.
Igneus, πυρώδης, ἔμπυρος.
Igniarium, πυρεῖον, ὑπνοσμα, ἐπιπύρωμα.
Ignis, τὸ πῦρ, ἔσχατος, υ, ὁ.
Ignis sacer, ἐρυσίπελας· τὸ· πῦρ ἱερόν.
Ignitus, πύρινος, πυρώδης, διάπυρος.
Ignobilis, δυσγενὴς, ὁ ἡ ὁ· ἀκλεὴς, ἀγενὴς, ἀγνώριμος, ἄδοξος, ἄτιμος.
Ignobilitas, δυσγένια, ἀγένια, ἀδοξία.
Ignominia, αἰσχύνη, ὄνειδος, τὸ· ἀδοξία, ἀτιμία.
Ignominiâ afficere, καταισχύνειν, ἀτιμάζειν.
Ignominiosum ducere, ἐν αἰσχύνῃ, ἐν αἰσχρῷ τιθέναι.
Ignominiosus, ἄτιμος, ἄδοξος.
Ignorandum est, ἀγνοητέον.
per Ignorantiam aliquid facere, ἐξ ἀπειρίαν τι πράττειν.
Ignoratio, *vel* Ignorantia, ἄγνοια, ἀγνωσία, ἀγνευσία.
Ignoro, ἀγνοέω, ἰσιλανθάνομαι, οὐκ οἶδα.
Ignoscibilis, *venia dignus*, συγγνωστὸς.
Ignosco, συγγινώσκω τινὶ τὴν ἁμαρτίαν, συγγνώμην ἔχειν.
Ignotum erat, ἔδηλον ἦ.
Ignotus, ἀγνὼς ἰσιὶ, ἄδηλος, ἄγνωστος.
Ilex, ilicis, πρῖνος.
Ilia, λάπαρα, κοιλὰν, κῦλον.
Ilicet, *statim*, εἶν ὰὴ, ἴδη, παραυτίκα.
Ilicò, εὐθὺς, εὐθέως, παραυτίκα. αυ-ὸ.ρ.

laudabilis, αἰνετὸς, ἐπαινετὸς, ἀξιεπαίνετος.
Laudabilitèr. ἀξιεπαίνετως.
Laudatio, αἴνεσις, ἐγκώμιον.
Laudator. ἐπαινέτης, ἐγκωμιαστής.
Laudatus, ἐπαινετὸς, πανηγυρικὸς, εὐδόκιμος.
Laude dignus, ἀξιεπαίνετος, ὁ· ἀξιοπρεπὴς, ἐγκωμιάζεσθαι ἄξιος.
Laudi ducere, τὸν αἶνον ἔχειν ἐγκύπτειν.
Laudo, αἰνέω σε, εὐλογέω τὰς ἀγαθὰς ἀνδρὰς, viros bonos: ἐγκωμιάζω τινα.
laudo valdè. κατανέω λίαν, ἀποφαίνω, ἐν πολλῷ ἐπαίνῳ τίθημι.
Lavo, *abluo*, λέω, *de corpore*: νίπτω, *de manibus*: πλύνω, *de vestibus*:
Laurea, δαφνὶς, δάφνου φύλλον.
Laureati, δαφνεφορούντες.
Lauretum, δαφνὼν, ὁ.
Laurus, δάφνη.
Laus, ἔπαινος, ὁ· ἐγκώμιον, εὐδοξία.
Lautè, λαμπρῶς.
Lautè vestitus. ἀδροχίτων, ἀδρανὴς.
Lautitia, πολυτέλεια, δαψίλεια.
Lautus, δαψιλὴς, μεγαλοπρεπὴς.
Laxamentum, ἄνεσις, ἄφεσις.
Laxè, χαλαρῶς.
Laxo, χαυνόω, χαλάω δίσμα, *vincula*: λύομαι.
Laxus, χαῦνος, χαλαρὸς· *pro* amplo, εὐρύς.
Lea *et* Lezna, λέαινα.
Lebes, λέβης, θερμαντήριον.
Lectita, φαγεῖον, πλίνη.
Lecticarius, κλινοφόρος.
Lectio, ἀνάγνωσις.
Lectito, ἐπαναγινώσκω.
Lector, ἀναγνώστης.
Lectulus, κλινάριον, κλινίδιον.
Lectus, κλίνη, εὐνὴ, κοίτη, ὁ· κρέβατος.
Legare aliquid alicui, κατακλίνειν τί τινι,
Legatio, πρεσβεία, πρέσβευμα, τὸ.
Legatione fungi, πρεσβεύειν πρὸς τινα.
Legatum, τὸ κατακλινόμενον δῶρον.
Legatus, πρέσβυτης.
Legem ferre, νόμον θέσθαι.
Leges latæ, νόμοι κείμενοι.
Leges servare, τοῖς νόμοις ἐμμένειν.
Legio, τάγμα, λεγεὼν, ὁ.
Legislator, νομοθέτης, θεσμοθέτης.
Legitimè, νομίμως, καλὰ τὸν νόμον.
Legitimus, νόμιμος, νομικὸς, ἔνθεσμος.
Lego, as, πρεσβεύω, ἀποστέλλω, πέμπω.
Lego, λέγω, ἀναγινώσκω· colligo συλλέγω· *pro* præternavigare. παραπλεῖσθαι· *pro* surripere, κλέπτειν.
Legumen, ὄσπριον, χίδρωψ, φακὴ.
Lembus, λέμβος, ὁ, ὁ.
Lemures, οἱ μορμόνες· τὰ μορμολύκεια.
Lena, μαστρωπὸς, ὁ· πορνοβόσκος, ἡ.
Lenimentum, κάλαξις, πρᾶυνσις, μείλιγμα, διάλυτρον.
Lenio, πρᾶύνω, ἱστὰς καλῶ.
Lenis, πρᾶος, ἥσιος, πρᾷος, μείλιχος, λεῖος, δουρὸς.
Lenitas, πρᾳότης, ἡσυχὸτης, πρᾳότης.
Leniter, ἡσίως, πρᾴως, ἡσύχως, λείως.
Leno, onis, μαστρωπὸς, ὁ ᾗ ἡ, πορνοβόσκος.
Lenocinium, μαστρωπία· *pro* illecebra, θέλγητρον.
Lenocinor, μαστρωπεύω· *pro* blandiri, παρέχομαι, κολακεύω.
Lens, lendis, κόνις, ἡ.
Lens, lentis, φακὸς, φακὴ.
Lentè, *tardè*, βαδὴν, βραδέως.
Lentiginosus, φακώδης.
Lentigo, φακὸς.
Lentitudo, βραδύτης, νωθεία.
Lentus, a, um, γλίσχρος, βραδὺς, νωθὴς.
Leo, λέων, -οντος, ὁ.
Leoninus, λέοντιος, λεοντώδης.
Lepidè, χαριέντως.
Lepidus, καλλιστὸς, χαρίεις, γλαφυρὸς, κομψὸς, χαρίεις, αἰμύλος.
Leporinus, λαγῷος.
Lepos *et* Lepor, καλλίστευμα, κομψότης, αἰμυλία, ἁγνισμὸς.
Lepra, λέπρα.
Lepus, oris, λαγὼς, λαγωὸς.
Lepusculus λαγωδὸν.
Lethalis, θανατικὸς, καίριος.
Lethalitèr, θανασίμως, καίρια.
Lethargia *vel* Lethargus, ἡ λήθαργος, λήθαργία.
Lethargicus, λήθαργικὸς.
Lethum, θανατος, ὁ· μοῖρα, φθορὰ.
Levatio, Levamen, ἀναπάφυσις, κουφισμὸς· πρᾴνσις, παραμυθία.
Leves homines, ἀδόκιμοι.
Levir, δαὴρ, ἔρος, ὁ
Levis, ἐλαφρὸς, κοῦφος ὠκὺς.
Levitas, ἐλαφρότης, ἐλαφρία, κουφότης, ἀκουσις, ῥᾳθυμία
Levitèr. ἐλαφρῶς κόφως, ἐπιλίγδην· *pro* parum, ὀλίγον, ἐπ' ὀλίγω.
Levo, as, αἴρω, ἐπαίρω, κουφίζω.
Lex, ιονος, θεσμὸς.
Libamentum, libamen, libatio, λοιβὴ, σπονδὴ.
Libellus, τὸ βίβλιον, τὸ βιβλίδιον.
Libens, ἑκοντος, ἑκὼν.
Libenter, ἑκόντως.
Liber, τὸ βίβλιον, ἡ βίβλος.
Liber, a, um, ἐλεύθερος, ἐλευθέριος, αὐτόξενος, αὐτόνομος, αὔθαιρετος.
Liberales artes, ἐλευθέριοι παιδεῖαι.
Liberalis, ἐλεύθερος, ὁ ᾗ ἡ. ἐλευθέριος· *pro* munifico, δαψιλὴς, ὁ ᾗ ἡ.
Liberalitas, ἐλευθερότης, ἐλευθερία.
Liberaliter, ἐλευθερίως.
Liberaliter educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος.
Liberatio, ἐλευθέρωσις, ἄφεσις, λύτρωσις.
Liberator, ἐλευθερωτὴς, λυτρωτὴς.
Liberatus, ἀφεθεὶς, ἄφεῖος, ἐλεύθερὸς, ἐξαιρεθεὶς, περισωθεὶς.
Libere, ἐλευθέρως, μετὰ παῤῥησίας.
Liberi, τὰ τέκνα· οἱ παῖδες.
Libero, ἀπαλλάττω, λυτρῶμαι, ἐλευθερῶ τινὰ τινος, ἀπολύω, περισώζω.
Liberorum procreatio, παιδοποία, τεκνοποιΐα.
Liberos procreare, ποιεῖσθαι παῖδας, τεκνοποιεῖν.
Libertas, ἐλευθερία.
in Libertatem asserere, ἐλευθερῶ τινα, aliquem.
Libertinus, ἀπελευθερικὸς.
Libertus. ἀπελεύθερος, ἐξελεύθερος.
Libet, *placet*, δοκεῖ, φίλον ἐστὶ, ἀρέσκει.
Libidinosus. ἀσελγὴς, λάγνος, πόρνος, ἀκόλαστος, ἀκρατὴς, ῥαιδιος.
Libido, ἐπιθυμία, ὁ· ἐπιθυμητικὸν μέρος ψυχῆς, λαγνεία, ἀκολασία.
Libitina, τὸ ἐπίφορτον, τὸ ἐπιφορτίδιον τάφου.
Libitinarius, ταφικὸς, ἐπιφορτὶς.
Libo, as, λοιβὸν, σπονδὴν.
Libra, λίτρα, ζυγὸς, ζυγὸν.
Libraria, æ, βιβλιοπωλεῖον.
Librarius, βιβλιογράφος, καλλιγράφος.
Librator, ὁ ῥαβδοῦχος, ζυγοστάτης.
Libro, τελεστὸν, ἐπαίρω, ἐπαίρομαι.
Libum, ψωμὸς.
Licenter, ἀδέως, ἐν ἀδείᾳ.
Licentia, ἐξουσία, ἄδεια, ἐξουσία.
Licentiosus, ὁ τοῦ παρρησιάζεσθαι.
Liceor, ἀποτιμῶμαι, μισθοῦσθαι.
Licet, *fas est*. δίκαιος ἐστὶ, ἔξεστι δίκη ἐστὶ
Licet, *conjunctivo*, κἂν, καὶ ἐὰν
Licitatio, ἀποτίμησις
Licitor, ἀποτιμητὴς, πλειοπριάτης
Licitum est ἔξεστι· δίκαιος ἐστὶ
Licium, ὁ μίτος, τὸ ῥάκος.
Lictor, ῥαβδοῦχος.
Lien, enis, σπλὴν.
Lienosus, σπληνικὸς, σπληνώδης.
Ligamentum, Ligatura, σύνδεσμος, δεσμὸς.
Ligator, ξυλεὺς, ξυλοποιὸς.
Ligneus, ξύλινος.
Lignor, ξυλεύομαι, ξυλίζομαι.
Lignum, ξύλον, πάλον. ῥάβδος.
Ligo, δέω, δεσμῶ, κατεδέω.
Ligo, onis, δίκελλα, μάκελλα, σκάλη.
Ligurio, λιχνεύω.
Liguritio, ἡ λιχνεία, τὸ λίχνευμα.
Liliaceus, λειρικὸς.
Lilietum, ὁ κρινὼν, -ῶνος.
Lilium, χρίνον, λείριον, -ου, τὸ· κρίνον, τὸ.
Lima, ῥίνη, ης, ἡ.
Limatura, ῥίνημα, ῥίνισμα.
Limax, κόχλος.
Limbus, κράσπεδον.
Limen, θυρὸς, οὐδὸς, ὑπέρθυρον.
Limes, ὁ στρατὸς ἔρκος, ους, ὁ· ἔρκος.
Limis intueri, πλαγιάζειν εἰς τὰ ὀφθαλμὼν.
Limitatio, ὁρισμὸς, ἀφορισμὸς.
Limito, ὁρίζω, ἀφορίζω.
Limo as, μύλω, ἐκμυλίζω, περιῤῥίνω, βάλλω expolio, κατακορύνω.
Limosus, λιμνώδης, βορβορώδης.
Limpidus, *clarus*, διαφανὴς.
Limus, ἰλὺς, πηλὸς, βόρβορος, ὁ.
Limus, a, um, πλάγιος, πεπλαγιασμένος.
Linctus, ῦς, λείγμα, τὸ· ἐκλείγμα.
Linea, γραμμὴ, σῆμα.
Linea media, ἡ διαμετρος.
Lineam ducere, γραμμὴν ἄγειν.
Lineamenta, γραμμαὶ, ὑπογραφὴ.
Lingo, λείχω.
Lingua, γλῶσσα, *vel* -ττα· ἐκλείχω ὁ ᾗ ἡ, ἁφάσσω.
Lingula, γλωττίδιον, γλωσσὶς.
Linio, ungo, χρίω, ἀλείφω, ὑπογράφω.
Linquo, λείπω.
Linteolum, τὸ ῥάκος· λῖνον, -ου, ἱδίον
Linter, σκάφη, σκαφίδιον.
Linteum, ὀθόνη, -ης, ἡ· σινδὼν, ἡ.
Linteus, λίνεος, ᾶ.
Linum, λίνον.
Lippio, λιπάω, γλαυκόω, *vel* γλαυκὸν ὀφθαλμὸν·

udo, λέμα, ὀφθαλμία.
λεμῶν, γλαυκηδὴς.
men, χύλισμα, ατος, τὸ· χύλισις.
facio, ἐκτήκω, κατατήκω, χυλόω, ῶ.
factio, τῆξις *et* τηκεδών.
fio, διαχύσμαι, ἐκτήκομαι.
sco, τήκομαι, συντήκομαι.
ε, σαφὴς, δῆλον, πρόσφατός ἐστι.
δὸς φανερῶς, σαφῶς.
lus, ὑγιὴς, ὁ· *pro* puro, καθαρὸς· ὑγιαστικὸς.
ε, ὑγιὴς, τὸ ὑγιὲς, χυλὸς, ὃ, ὁ.
αὔλαξ, τὸ μεταξὺ τῶν αὐλάκων.
ε, αὔλακος ἐλαύνειν.
ātis, δίκη, ἴφις, διαφορὰ, ἄμιλλα.
ē, ἔγκλημα, κρίσις.
ē, κακλίεγμα, τὸ.
intendere alicui, ἐπάγειν δίκας τινός.
ē, γράμμα, τὸ.
e sacræ, ἡ θεία γραφὴ.
as accipere ab aliquo, κομίζεσθαί τι παρά τινος· δίχεσθαι ἐπίλογον.
as aperire, γράμματα ἀποσφραγίζειν.
as consigno, σφραγίζω, ἐπισφραγίζω.
as mittere, ἐπιστολὰς ἐπιστέλλειν· ἐπιστολὴν δύνειν.
as scribere, ἐπιστολὴν γράφειν.
rati, οἱ πεπαιδευμένοι, οἱ ἐπὶ λόγοις ἄκμοι.
gator, ἱρεὺς, φιλόπαις.
giosus, ἱερὸς, ἀμφισβητητικός.
go, ἀμφισβητῶ, δικάζομαί τινι περὶ τινος, ob mercedem: ἐρίζω τινὶ περὶ τινος.
), καλλιέρημα τελειόω.
ra, ἡ ἀλοφή.
ns, ἀετὸς, αἰγυπιὸς, ὄφις, ὄνυξ, ὁ ἐξ ἀμφοῖν, ὄνυχος, ὁ.
esco, *lividus fio*, πελιδνὸς γίγνομαι.
idus, πελιδνὸς, πέλιος.
or, πέλιωμα, μέλανψ, ωπος.
a, æ, σκευοφόρος, φορτηγὸς.
xivia, æ, *et* Lixivium, κονία.
xus, a, um, ὑγρὸς.
ca prærupta, πάτταλα, ων, τὰ.
calis, τοπικὸς, ἐντόπιος.
catio, διαπόνησις, ἐργολαβία.
cator, ἐργολάβος, ἐκδιδοὺς.
oco ejus, ἀντὶ, *cum genit.* ἀντὶ τινος.
ao Loco sunt res adversariorum, πᾶς ἔχει τὰ τῶν ἐναντίων.
oco pono, τάττω· *pro* elocare, ἐκδιδόναι θυγατέρα τινὸς, *interdum significat*, pretio utendum do, ἀποδίδωμι.
oculus, λάρναξ, κος, ἡ· θύλαξ.
ocum dare, περιχωρεῖν τινι.
ocuples, πολυκτήμων, πλούσιος, εὐπορὴς, ἀφνειὸς, εὐκτήμων.
ocupleto, πλουτίζω, εὐπορον ποιῶ.
ocus, τόπος, χωρίον, χώρος· *pro* opportunitate, καιρὸς.
ocus irriguus, ἐλώδης, ους, ὁ.
ocus publicus, λίσχη, ης, ἡ.
ocus uliginosus, τόπος, ου, τὸ.
locusta, ἀκρὶς.
locutio, φράσις, λέξις.
lodix, στρώμη.
loligo, τευθὶς, τευθὼ, οῦς, ὁ

Lolium, αἶρα, ζιζάνιον.
Lomentum, λείαμα.
Longævitas, μακροβιότης, πολυετία.
Longævus, πολυετὴς, μακρόβιος.
Longanimis, μακρόθυμος, μακροθυμέων.
Longanimitas, μακροθυμία.
Longè, μακρὰν, πόρρωθεν, πόρρω.
Longè latèque, διεξοδικῶς.
Longè melius, μακρῷ τινι ἄμεινον.
Longinquitas, διάτημα, διαμονὴ, μακρώτης, ητος, ἡ.
Longinquus, ἀπάτριος, μακρὸς, ὑπερφυὴς, πολυχρόνιος.
Longior, μακρύτερος.
Longissimè, πορρωτάτω.
Longissimus, μήκιστος, μακρότατος.
Longitudo, μακρότης, μῆκος, τὸ.
Longius, ἀκριβέστερον, περιττότερον.
Longo tempore post, χρόνῳ συχνῷ ὕστερον.
Longum, μακρὸν.
Longus, μακρὸς, ἐπιμήκης.
Loquacissimus, λαλίστατος.
Loquacitas, πολυλογία, ἀδολεσχία.
Loquacitèr, λαλητικῶς, φλυαρικῶς.
Loquax, ἀδόλεσχος, σπερμολόγος.
Loquela, λαλιὰ, λίσχη.
Loquor, λαλέω τινι, *et* πρὸς τινα· ἀγορεύω, φράζω, ῥῆγνυμι.
Loquor multa, μακρολογέω.
Lorica, θώραξ.
Loricatus, τετιμημένος.
Loripes, ἱμαντόπους, κυλλοπόδης, ου, ὁ.
Lorum, ἱμὰς.
Lotium, *urina*, οὖρον, οὔρημα.
Lubens, ἄσμενος, ἡδόμενος.
Lubentèr, ἀσμένως, ἑκουσίως.
Lubet, ἀρέσκει, δοκεῖ, φίλον ἐστὶ.
Lubricus, σφαλερὸς, γλίσχρος, εὔολισθος.
Lucanica, ἀλλᾶς, ἀντος, ὁ.
Luceo, λάμπω, διαλάμπω, φαίνω.
Lucerna, λύχνος, λαμπὰς, ἡ.
Lucidus, φωτεινὸς.
Lucifer, φωσφόρος, ἑωσφόρος.
Lucri causâ aliquid facere, τινὸς τι ἐπὶ τῷ κέρδει.
Lucrifacio, κερδαίνω, χρηματίζομαι.
Lucri studium, φιλοκερδία.
in Lucro deputare, κέρδος νομίζειν τὶ, ἐν κέρδει ποιεῖσθαι.
Lucror, κερδαίνω ἀπό τινος, ex aliquâ re, κέρδος ποιῶ.
Lucrosus, κερδαλέος, κερδὴς, πολυκερδὴς, χρηματιστὴς, ἐπωφέλιμος.
Lucrum sordidum, αἰσχροκέρδεια.
Lucta, πάλη, βάλος, πάλαισμα.
Luctatio, πάλαισμα, τὸ· πάλη.
Luctator, ἀγωνιστὴς, ἀθλητὴς.
Luctor, παλαίω.
Luctuosus, γοώδης.
Luctus, ὁ γόος, θρῆνος, πένθος, τὸ.
Lucubratio, νυκτογρεσία, λυχνουχία.
Lucubro, νυκτογρεσέω, πρόσαγχουχίω.
Luculentè, φανερῶς.
Luculentus, διαυγὴς, ἐκδηλος.
Lucus, τέμενος, τὸ· ἄλσος, εος, τὸ.
Ludere aleâ, πεττεύειν, κυβεύειν.
Ludere nucibus, κάρυα παίζειν.
Ludibrio habeo, ὑπερφέρω τινὸς· καταμειδιάω, ἐμπαίζω.
Ludibrium, τὸ καταγέλασθαι, ἐμπαγμα, χλεύη, χλεύασμα.

Ludibundus, παίζων.
Ludicer, παιγνιώδης.
Ludicrum, ἄθυρμα, παίγνιον.
Ludificatio, ἐμπαγμα, χλευασμὸς.
Ludifico, ἐμπαίζω, ψεύδομαι, ὑπερφέρω ἐξαπατέω.
Ludimagister, γραμματιστὴς, γυμνασιάρχης.
Ludo, παίζω, *pro* derideo, καταγελάω τινος, σκώπτω.
Ludus, παιδιὰ, παίγνιον.
Ludus literarius, διδασκαλεῖον.
Lues, λοιμὸς, φθορὰ, λύμη, ὄλεθρος.
Lugendus, θρηνητέος.
Lugeo, πενθέω τινα, *et* ἐπί τινος, propter aliquid, θρηνέω μητέρα θανοῦσαν, matrem mortuam, ὀδύρομαι, κατακλαίω.
Lugubris, πενθικὸς, ὁ· γοώδης, γοερὸς, θρηνώδης, πολύγοος.
Lumbrici, ἕλμινθες, ἀσκαρίδες.
Lumbus, ὀσφὺς, ὕσμη, ἰξὺς, ὑός, ἡ.
Lumen, φάος, τὸ· φίγγος, τὸ.
Luminare, φωστὴρ, ὁ.
Lumine cassus, ἀφώτιστος, ἄμμορος φωτὸς.
Luminosus, φωτεινὸς, φιγγώδης.
Luna, σελήνη, σεληναία, μήνη.
Luna crescens et decrescens, σελήνη τετομένη ἢ φθινυθοῦσα.
Luna nova, νεμηνία.
Luna curvata, μηνοειδὴς σελήνη.
Luna dimidiata, σελήνη διχότομος, ἡμικυκλία.
Luna orbe pleno, πανσέληνος, ὁ.
Lunaris, σεληναῖος.
Lunatici, οἱ σεληνιαζόμενοι.
Luo, *persolvo*, ἀποτίνω, διατινύω, τίω.
Luo pœnas, τίσιν ἀποτίνω.
Lupa, λύκαινα, λυκὶς, ἡ πόρνη.
Lupanar, πορνεῖον, πορνοβοσκεῖον.
Lupina pellis, λυκεῖον, λυκίη.
Lupinus, θέρμος.
Lupus, λύκος.
Lurcones, λίχνοι, λαίμαργοι.
Luridus, ὠχρὸς, πελιδνὸς, μελιχλωρὸς.
Luscinia, ἀηδὼν, ἡ, *et* ἀηδὼ, οὔς, οῦς.
Lusciosus, μύωψ.
Luscus, ἑτερόφθαλμος, μονόφθαλμος.
Lusor, παίκτης.
Lustralis aqua, καθάρσιον ὕδωρ.
Lustrare exercitum, καταλέγειν στρατιώτας τῶν δημοτῶν.
Lustratio, περιπέλησις, *item* κάθαρσις.
Lustro, περιστέλλω, περίμαι, περιδεύω· *deinde*, expio, καθαίρω, ἁγνίζω, *tum* lustrare animo, ἐξετάζειν.
Lustrum, σπήλαιον, *pro* lupanaribus, πορνεῖα, τὰ, πορνοβοσκεῖα, *etiam idem quod* Olympias, ἡ πεντετηρὶς, ὁ πενταετηρεὶς.
Lusus, παιδιὰ, παίγνιον.
Luteus, ὠχρὸς, χλωρὸς, κροκώδης.
Luteus, πηλώδης, πήλινος.
Lutosus, ἰλυώδης, πηλώδης, βορβορώδης.
Lutra, ἔνυδρις.
Lutulentus, πηλώδης.
Lutum, πηλὸς, ὁ ἰλὺς, βόρβορος.
Lux, φῶς.
Luxatio, παρέρθρωσις.
Luxatus, ἐξαρθρημένος.
Luxo, ἐξαρθρόω.
Luxui indulgere, τρυφᾶν.
Luxuria, ἀκρασία, ἀσωτία, λαγνεία.

Luxurio *vel* Luxurior, καταζεστιάζω, ἀσωτεύομαι, Luxuriantur arbores ὑλομανοῦσιν.
Luxuriosè, ἀσώτως.
Luxuriosus, ἄσωτος, ἀκόλαστος.
Luxus, τρυφή, ἀσωτία, ἀκράτεια.
Lydius lapis, βάσανος.
Lympha, ὕδωρ, ὑγρὸν.
Lymphaticus, νυμφόληπτος.
Lynceis oculis contemplari, λυγκείοις ὄμμασιν.
Lynceus. λυγκεῖος.
Lynx, λύγξ, -γκος, ὁ ἡ ἡ.
Lyra, λύρα, χέλυς, κιθάρις.
Lyricen, λυρῳδός.

M.

MACELLUM, κρεωπάλιον.
Macer, Macilentus, ἰσχνὸς, λεπτὸς, λεπτόσαρκος, ἄσαρκος.
Maceratus, ἐκτηκὼς, ἐναπόβροχος.
Maceria, τοῖχος, περίσκεμμα.
Macero, ἐκτήκω, λεπτύνω.
Machina, Machinatio, μηχανὴ, μηχάνημα.
Machinor, μηχανῶμαί τι ἐπί τινα.
Macies, λεπτότης, ἀτροφία.
Macilentus, ἀπίμελὴς, ἄσαρκος.
Maceror, macer fio, λεπτύνομαι, συντήκομαι.
Macte virtute, εὖγε, εὖγε τῆς ἀρετῆς.
Macto, σφάττω, τύπω *et* -πομαι.
Mactra, μάκτρα, κάδισκος.
Mactus, a, um, ἐπαυξητὸς.
Macula, σπίλος, κηλὶς.
Maculâ aspergere aliquem, προφέρεσθαί τινι ὀνείδει.
Maculo, ῥυπαίνω τινα, σπιλόω.
Maculosus, ῥυπαρὸς, σπιλωτὸς.
Madefacio, δυσχεραίνω, ὑφίχω, νοτίζω.
Madefio, διαίνομαι.
Madeo, ὑφίχομαι, νοτίζομαι, διαίνομαι
Madidus, διάβροχος, κάθυγρος, ὑγρός.
Magica, μαγικὴ.
Magicus, μαγικὸς.
Magis, μᾶλλον, ἐπιπλέον *et* ἐπιπλείω, πλεονοτέρως.
Magis magisque, μᾶλλον ἢ μᾶλλον· ἀεὶ μᾶλλον.
Magister, παιδευτὴς, παιδαγωγὸς, διδάσκαλος, ὁ ἢ ἡ· πρύτανις.
Magister equitum, ἵππαρχος.
Magisterium, παιδεία, πρυτανεία.
Magistratibus obedire, τοῖς ἄρχουσι πειθαρχεῖν.
Magistratu se abdicare, ἀπιστεῖν τὴν ἀρχήν.
Magistratum ambire, παραγγέλλειν ἀρχήν.
Magistratum gerere, ἀρχὴν ἄρχειν, ἄρχω.
Magistratum inire, ἰέναι εἰς τὴν ἀρχήν.
Magistratus, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν ἐξουσίᾳ ὄντες, *pro* imperio, ἀρχή.
Magna loquor, μεγαλορρημονῶ.
Magnanimitas, μακροθυμία, μεγαλοψυχία, μεγαλοφροσύνη.
Magnanimus, μεγαλόψυχος, μεγαλόθυμος, ἀνδρώδης, μεγαλόφρων.
agnates, μητρῶοι.
Magnes, μαγνὴτις, μάγνης, -ητος, ὁ.
Magni æstimare, τιμᾶν πολλοῦ.
Magni facio, θαυμάζω τινα τῆς σοφίας, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnificè, μεγαλοπρεπῶς, μεγαλείως.
Magnifice de aliquo sentire, μεγαλοφρονεῖν ἀπί τινι.
Magnificentia, μεγαλοπρέπεια, μεγαλεῖότης, φιλοτιμία, μεγαλουργία.
Magnifico, μεγαλύνω, ἐπαίρω.
Magnificus, μεγαλοπρεπὴς, μεγαλόφρων, περίσσιος, φιλότιμος.
Magniloquentia, μεγαλορρημοσύνη, μεγαλογλωσσία.
Magniloquus, μεγαλορρήμων.
Magni pendo, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnitudo, τὸ μέγεθος.
Magnitudo animi, μεγαλοψυχία.
Magnoperè, μέγα, λίαν.
Magnus, ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα.
Magus, μάγος.
Majestas, τὸ σεμνὸν, μεγαλειότης, ἀξίωμα, ἡ σεμνότης.
Major, ὁ ἢ ἡ, μείζων.
Majores, οἱ πρόγονοι, οἱ ἄνωθεν.
Maius, μάϊος, σεμνοφορίων.
Mala, σιαγών. πομφὶς, ίδος, ἡ.
Malè, κακῶς, σφόδρα.
Male agi cum aliquo, πράττειν κακῶς, δυστυχεῖν.
Male audire ab aliquo, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος.
Malè facere alicui, ποιεῖν τινα κακῶς.
Male habere, ἀχθόμενον, κακῶς ἔχειν.
Male loqui de aliquo κακῶς λέγειν τινὸς· διαβάλλειν τινα.
Male mereor de te, κακῶς ποιῶ σε.
Male opto tibi, κακῶς εὔχομαί σοι.
Maledicentia, κακηγορία, δυσκομία.
Maledico, διαβάλλω λέγων τινὶ, *et* κατὰ τινος κακολογίαν τινα.
Maledictum, λοιδορία, κακηγορία, βλασφημία, κάτεργον.
Maledictus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Maledicus, κακίλογος, διαβολικὸς, λοίδορος, ὀβριστικὸς.
Malefactum, κακούργημα.
Maleficium, κακούργημα, κάδικμα.
Maleficus, κακοῦργος, κακοποιὸς μᾶλλον, κακότεχνος, κακοτέχνης.
Malevolentia, κακόνοια, δυσνοια.
Malevolus, κακόνους, δύσνους, ἀπεχθὴς, κακόφρων.
Maligne, κακοήθως.
Malignitas, κακοήθεια, κακότης.
Malignus, κακοήθης, κακόσιτος, κακότροπος.
Malitia, κακία, πονηρία, ῥᾳδιουργία.
Malitiosè, κακοτρόπως.
Malitiosus, ῥᾳδιουργὸς, πανοῦργος.
Malleolus, στρυφὶς.
Malleus, σφῦρα· ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ.
Malluvium, χαμαιστρωτὸν, χαμαῖζον.
Malo, αἱρέομαι, προαιροῦμαι.
Malorum depulsor, ἀλεξίκακος.
Malva, μαλάχη.
Malum, μῆλον.
Malum Cjtreum, τὸ κεδρόμηλον· κίτρον μῆλον.
Malum punicum, ῥοὰ, ῥοιά.
Malum, *substant. pro* afflictio, ταλαιπωρία. δεινὸν.
Malum, *interjectio*, φεῦ· εἰς τὸ κακόν.
Malum consilium, κακοβουλία· κακὸν βουλή, κακοφραδία.
Malus, μαλία, ας, ἡ.
Malus in navi, ἱστὸς, ὁ, ἡ.
Malus, *improbus*, κακὸς, φαῦλος, πονηρὸς.
Mamilla, ὁ μαζὸς· ἡ τιτθὴ.
Mamma, μαζὸς, μαστὸς. θηλὴ, τίτθη.
Mammam præbere, ἐπέχειν τὸ μαστόν.
Mammosus, μαστώδης.
Manceps, ἀγοραῖος, ὁ πλειστηριάζων ἀρχιτελώνης.
Mancipatio, ἐνεχυρασμός.
Mancipium, ἀνδράποδον, ἀγόραιον.
Mancipo, ἐνεχυράζω, *et* -ασμαι.
Mancus, πηρὸς, πηρωτὸς, πλὴς.
Mandata facere, τὰ προστεταγμένα ποιεῖν, τὸ ἐντεταλμένον ποιεῖν.
Mandatum, πρόσταγμα, τὸ ἐντολὴ.
Mandibula, γνάθος.
Mando, as, *committo*, πιστεύω, ἐπιτρέπω· παραδίδωμι τινὶ τι ἢ ἵνα ἢ τέλλομαί σοι· προστάττω.
Mando, is, ere, μασσῶμαι, μάσσω.
Mandra, μάνδρα.
Manduco, μασσῶμαι, τρώγω, ἔδω.
Mane, πρωΐ· ἐν τῷ ἕῳ ὄντι.
Maneo, μένω παρά τινι, apud aliquem *pro* expectare, ἐπιμένω τινα, προδοκῶ.
Manes, manium, οἱ νέκυες, ἡ ψυχὴ τῶν νεκρῶν.
Mangonium, μαγγανεία.
Mangonizo, μαγγανεύω.
Manica, χειρὶς.
Manicatus, χειριδωτὸς.
Manifestatio, ἔκφασις, ἔξαγγελία.
Manifesto, δηλόω, σαφηνίζω.
Manifestò, *adv.* σαφῶς, φανερῶς.
Manifestus, δῆλος, φανερὸς ἐπὶ σαφοῦς, περιφανὴς, τρανὸς.
Manipulatim, κατὰ στίφος, σφαδὸν.
Manipulus, δρέπανα, ἄμαλλα, κ. τ.
Manipulus militum, λόχος, ἡ στίφος.
Manna, ἡ μάννα, ἀμβροσία.
Mano, as, are, ῥέω, περιέρχομαι, ἵεμαι.
Mansio, μονὴ, διαμονὴ.
Mansuefacio, πρᾶον ἵστημι, ἥμερον, τιθασσεύω.
Mansuefactio, ἐξημέρωσις.
Mansuefio, τιθασσεύομαι, ἡμερόω.
Mansuesco, τιθασσεύομαι.
Mansuete, πραϋπάθως, ἠρέμα.
Mansuetudo, πρᾳότης, ἡμερότης, ἡ ἠπιότης, εὐμένεια, ἐπιείκεια.
Mansuetus, πρᾶος, ἥμερος, ἠρέμα ἔχων, εὐμενὴς, ἐπιεικὴς.
Mantica, πήρα, ἐπήτιον.
Mantile, χειρόμακτρον.
Manu duco, χειραγωγῶ.
de Manu in manum, ἐκ χειρὸς.
in Manu, *id est*, potestate esse, ἐν χερσὶ εἶναι.
Manubiæ, τὰ λάφυρα, σκῦλα.
Manubrium, λαβὴ, κανὸν.
Manufactus, χειροποίητος.
Manumissio, ἀπολύτρωσις.
Manumissus, ἄφετος, ἐλευθερωθείς.
Manumittere, ἀπολυτροῦν, ἀφιέναι τινα.

ınus, χεὶρ, ἡ.
Manus sumo, ἐγχειρίζομαι.
ınus conserere, συμβάλλειν περὶ τινος, εἴ τινι.
ipalia, καλύβαι, οἰκίδια.
ppa, ὄδαξ ἐπιτραπέζιος, χαμαίμακρον.
rcesco, παραμαίζω, μαραίνομαι.
rcidus, σαπρὸς, ὁ μαραυσμός.
rcor, μάρανσις, σῆψις, λήθαργος, ὁ.
re, θάλασσα, ἅλς, ἡ πόντος.
rgarita, μαργαρίτης, ὁ.
rginea fluvii, χείλεα ποταμοῦ.
rgo, κράσπεδον, χείλος.
ri se committere, πλεῖν, θαλαττοπορεῖσθαι.
rinus, θαλάσσιος, πόντιος, ἅλιος, πελάγιος, ἁλμυρὸς.
ris æstus, πλημμυρὶς.
ris dominus, θαλαττοκράτωρ.
rita, ἡ γαμέτις, ιδος.
ritalis, γαμικὸς.
ritimus, ἐπιθαλάττιος.
rito, συνοικῶ, ἀνδρὶ συζυγοῦμαι.
ritus, ἀνὴρ, ἀκοίτης, γαμέτης.
rmor, μάρμαρος.
rmorarius, μαρμαρογλύφος.
rmoreus, μαρμάρεος.
rra, μάρρα, τὸ.
rs, ἄρης, ος. *vel* ητος, ὁ ἐνυάλιος.
's anceps, ἀγχίμαλος μάχη.
rtupium, μαρτυρεῖον, βραβεῖον.
ipite Marte, ἀγχιμάλῳ τῆς μάχης ἐκβάσει.
rtius *et* Martialis, ἀρεῖος, ἀρείσιος.
rtius mensis, μηνυκλεών, ὁ μαρτιος.
rtyr, μάρτυρ· *hinc*
rtyrium, μαρτύριον.
, maris, ἄρσην, ἄρσεν.
culinum genus, τὸ ἀρρενικὸν γένος.
fœmineum genus, γένος τὸ θῆλυ.
culus, ἄρρην, ἄρσην.
sa, μάζα, ὄγκος, ὁ φύραμα.
tigia, μαγγάνεια, μαγγάνων ἄξιος.
tix, μαγὶς.
er, μάτηρ, ὁ, ἡ τικτοῦσα.
ercula, μητρώιον, μητρίδιον.
er-familias, οἰκοδέσποινα.
eria, ὕλη, *pro* argumento, ὑπόθεσις, ὑποκείμενον.
erialis, ὑλικὸς, καύλιος.
ernus, μητρικὸς, μητρῷος.
ertera, ἡ μητρὸς ἀδελφὴ, θεῖα πρὸς πρός.
hematicus, μαθηματικὸς.
ricida, ματροκτόνος.
rimonialis, γαμικὸς.
rimonio juncti, τοῖς δισμοῖς τὰ ἄλλα συνεζευγμένοι.
rimonium, συζυγία, ἐπιλαμία, γάμος, συνοικέσιον.
rimonium contrahere, συνάπτειν γάμον.
ıtrimonium collocare, εἰς γάμον ἐπιδίδωμι.
ris frater, μητρόδελφος.
rona, οἰκοδέσποινα.
ronalis, γυναικεῖος.
ruelio, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητρὸς ἀδελφῶν.
ta, ὁ φορμὸς.
ala, σκαφὶς, ἀμὶς, οὐρητρὶς.
ura ætas, ὥρα ἡλικία.
uratio, ἐπισκιρρωσία.

Mature, ὡρίως.
Maturesco, πεπαίνομαι, πυρεύω.
Maturitas, πέψις, ὡρότης.
Maturo, πεπαίνω τι· ἐπιτείνω, πίστω.
Maturus, πέπειρος, ὡρῖος.
Matutinum tempus, τὸ ἑωθινὸν, πρωΐ.
Matutinus, ἑωθινὸς, πρωϊνὸς, ὀρθρινὸς.
Maxilla, ἡ σιαγὼν, γνάθος, ἡ.
in Maxilla percutere, γναθῶν, εἰς γνάθους τύπτειν.
Maximè, μάλιστα.
Maximus, μέγιστος.
Me, ἐμὲ, μὲ.
Meâ quidem sententiâ, κατ' ἐμὴν γνώμην.
Meapte causâ, ἐμοῦ ἕνεκα.
Meatus, πορεία, πόρος.
Mecastor, νὴ τὸν Κάστορα.
Mechanica ars, βαναυσία.
Mechanicus, ἀποχειροβίωτος, μηχανικὸς.
Mecum, μετ' ἐμοῦ, μετὰ μου.
Medela, ἰατρεία, ἴασις, θεραπεία.
Medeor, ἰάομαί τινα, ἰατρεύω, θεραπεύω, ἀκέομαι, ἀλέξω.
Mediastinus, μεσαῖος δοῦλος.
Medicabilis, ἰατὸς, ἰατευτὸς.
Medicamen *et* Medicamentum, φάρμακον, ἄκεσις, ἴασις.
Medicina, ἰατρικὴ, ἴασις, ἄκεσις.
Medicinalis, ἰατρικὸς.
Medico *et* medicor, ἰατρεύω τινα.
Medicus, ἰατρὸς, ἀκεστὴς, θεραπευτὴς, ἰατροτέχνης.
Medietas, τὸ ἥμισυ, μεσότης.
è Medio tollere, ἀφανίζειν, ἀποκτεῖναι.
in Medio, ἀνὰ μέσον, κατὰ μέσον.
Mediocris, μέτριος, ἰσοπαὴς.
Mediocritas, μέσον, μετριότης, μεσότης.
Mediocritèr, μετρίως· ἐπ' ὀλίγον, μέσως.
Meditabundus, σύννους· ὁ ἐπὶ φροντίδων.
Meditatè, ἐπιμελῶς.
Meditatio, μελέτη, μελέτημα, ὁπομονὴ, φροντὶς, σκόπημα.
Mediterraneus, μεσόγειος, μεσόχωρος.
Meditor, μελετάω, σκέπτομαί τι, φροντίζω, μεριμνάω.
Meditullium, μεσόχωρον.
in Medium affero, ἐξοφίσκομαί τι, παραπέμπω, παρφέρω.
Medium, τὸ μέσον, μεταξὺ, μεσότης.
Medius, μέσος, μεσαίτατος.
Medius fidius, νὴ τὸν Ἡρακλέα, νὴ Δία, *vel in negando*, μὰ Δία.
Medulla, μυελὸς, ἐντερίωμα.
Medullitus, ἀπὸ μυελοῦ.
Meio, οὐρέω.
Mel, mellis, μέλι, ιτος, τὸ.
Melancholia, μελαγχολία.
Melancholicus, μελαγχολικὸς.
Melior, ἀμείνων, κρείττων, ἐπιτίμιον.
Melius, ἄμεινον.
Melius et optabilius est, κρεῖττόν ἐστιν.
Meliusculè habet, μικρὸν τι ἄμεινον ἔχει.
Mellificium, μελιττοτόμησις, μελιττεγία.
Mellitus, μελιτώδης.
Membrana, μήβ.

Membraneus, ὑμένιος, περγαμηνὸς.
Membranula, τὸ ὑμένιον.
Membratim, κατὰ μέλη, μελητὸν.
Membrum, μέλος, κῶλον, μέρος, τὸ.
Memet, ἐμαυτὸν.
Memini, μέμνημαί τινος· ἀναμέμνημαι, μεμνεύομαι, μνήμων εἰμὶ.
Memor, μνήμων, μνημονικὸς.
Memorabilis, ἀξίμνηστος, ἀξιόλογος, μνημονευτὸς.
Memorandus, μνημονευτέος.
Memoratu dignus, ἀξιόλογος.
Memoria, μνεία, μνήμη, μνημοσύνη.
Memoriâ dignum esse, τῆς μνήμης ἄξιόν εἶναί τι.
Memoriâ teneo, διὰ μνήμης ἔχω.
Memoriæ mandare aliquid, μνήμῃ παραπαταθέσθαί τι.
Memoriæ prodere, διδόναι τῷ λόγῳ, παραδίδοναι εἰς μνήμην.
Memorialis liber, τὸ ὑπομνηματικὸν.
in Memoriam reduco, ἀναμνηματίζω.
in Memoriam revoco, ἀναμέμνημαί τι, μνησθῆναι ποιῶ.
Memoriter dicere, ἀπὸ στόματος εἰπεῖν, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, ἀπὸ γλώσσης εἰπεῖν.
Memoro, *pro* narrare, λέγω, ἱστορῶ, διηγοῦμαι, ἀναμιμνήσκω.
Menda *et* Mendum, πταῖσμα, ἁμάρτημα, σκηπιδίημα.
Mendacium, ψεῦδος, τὸ, ψευδολογία.
Mendax, ψευδὴς, ψευδόλογος.
Mendica, ἡ πρόσαιτος.
Mendicatio, πρόσαιτησις.
Mendicitas, πτωχεία.
Mendico, πτωχεύω, ἐπαιτέω.
Mendicus, πτωχὸς, ὀπάτης.
Mendosus, πλημμελὴς, ψευδὴς.
Mendum, πταῖσμα, σφάλμα, πλημμέλημα.
Mens, νόος, νοῦς, ὁ φρὴν, νοὸς, γνώμη.
Mensa, τράπεζα.
Mensæ secundæ, δεύτεραι τράπεζαι, τραγήματα.
Menses muliebres, τὰ καταμήνια γυναικεῖα, ἔμμηνα, κάθαρσις.
Mensis, μὴν.
Mensium suppressio, ἐμμήνων ἐπίσχεσις, ἐποχὴ ἐμμήνων.
Menstruus, ἐμμηνὸς, εἰ ἔμμηνος.
Mensura, τὸ μέτρον.
Mente captus, ἄνους, παράφρων, φρενήρης, φρενόληπτος.
Mente perpendere, ἐνισκοπεῖν τι.
in Mente venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν τινι.
Mentio, μνεία, μνήμη, ὑπόμνησις.
Mentionem facere alicujus, μνησθῆναί τινος, εἴ τινα, εἴ περί τινος, μνείαν ποιεῖσθαί τινος.
Mentior, ψεύδομαι, ψευδολογέω, ὑποφεύγω.
Mentis compos, νήφων, ἐγκρατής.
Mentis delirium, φρενῖτις.
Mentum, γένειον, γνάθος, ὁ· ἀνθερικών.
Meo, *vado*, πορεύομαι, βαίνω, διέρχομαι, *itidem*, fluere, ῥέω.
Meo quidem judicio, ὡς ἔμοιγε, καὶ ἐμὴν γνώμην.
Meracum vinum, ζωρὸς, οἶνος, ἄκρατος.
Meracus, ἄκρατος, ζωρὸς.
Mercator, ἔμπορος, ὕμπολος.
Mercatura, ἐμπορία.

Mercatus, ἀμίσθωμα.
Mercede conductus, ὑπάμισθος.
Mercede loco, μισθῷ τινι τι.
Mercedem fero, μισθοφορέω παρά του.
Mercenarius, μισθοφόρος, μισθωτός.
Merces, μισθός, ὁ· μίσθωμα, ἀποφορά.
Mercor, ἀγοράζω τι παρά τινος, *ab aliquo*: ἐμπορεύομαι, ὠνέομαι.
Mercurius, Ἑρμῆς.
Merda, σκῶρ, σκατός, *in gen.* ἡ κόπρος.
Merenda, τὸ πρόδειπνον.
Mereo *et* Mereor, μισθὸν φέρω, ἄξιος εἰμί, μισθοφορέω, μισθόομαι.
bene de aliquo Mereri, εὐεργετεῖν τινα, εὐποιεῖν τινα.
Male mereri, κακῶς ποιεῖν τινα.
Meretricius, ἑταιρικός, πορνικός.
Meretricor, πορνεύω.
Meretricula, ἑταιρίδιον.
Meretrix, ἑταίρα, πόρνη.
Merges, itis, δράγμα.
Mergo, δύνω, καταδύω, βάπτω.
Mergus, κῆυξ, ῠγος, ἡ.
Meridianus, μεσημβρινός.
Meridies, μεσημβρία, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας.
Meritò, εἰκότως, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Meritum, εὐεργέτημα, ἡ ἀξία.
Meritus, a, um, ἄξιος.
Merula, κίττορος.
Merum, ἄκρατος, *subauditur* οἶνος· τὸ ἄκρατον.
Merus, ἄκρατος.
Merx, ἐμπορία, τὸ ὄνιον, ἀγόρασμα.
Mesenterium, μεσεντέριον, μεσάραιον.
Mespilus, ἡ μεσπίλα.
Messem facio, θερίζω.
Messis, θερισμός, ὁ ἄμητος.
Messor, θεριστής, ῆ, ὁ.
Meta, ἄρος, τέρμα.
Metallum, τὸ μέταλλον.
Metari castra, στρατοπεδεύειν.
Metatio, καταμέτρησις.
Metator, διαστάτης.
Methodus, μέθοδος.
Meticulosus, ψοφοδεής, δειλός, φοβερὸς, περίφοβος.
Metior, μετρέω, διαμετρέω.
Meto, ἀμάω, θερίζω.
Metor, aris, καταμετρέω, ὁρίζω.
Metu consternor, πτοέομαι περί τι.
Metuendum est ne, δέος ἐστὶ μὴ.
Metum alicui incutere, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.
Metuo, δείδω περὶ λητῶν, ἀ prædonibus: φοβέομαι κίνδυνον, periculum.
Metus, φόβος, δέος, δείμα, δειλίασις.
Meus, ἐμός, ἡ, όν.
Mica, ψίξ, χος, ἡ· ψίχιον, ψώμισμα.
Micans, γίλων, ἀστράπτων.
Mico, γίλω.
Micturio, οὐρητιάω.
Migratio, ἀποίκησις, μετοίκησις.
Migro, μετοικίζομαι, μετοικέω, ἀναλύω, μεταβαίνω τὸν τόπον.
Mihi, ἐμοί, μοί.
Mihimetipsi, ἐμαυτῷ.
Miles, itis, στρατιώτης, ου, ὁ.
Militaris, στρατηλάτης, στρατιώτικος.
Militaris tessera, σύνθημα.
Militem conscribere, στρατιώτας καταλέγειν, *vel* καταγράφειν.
meriti, ἀστρατεύτου.
Militia, στρατεία, στρατιὰ, πόλεμος.
Militiæ peritus, στρατιωτικὸς, ἔμπειρος πολέμου.
Milito, στρατεύω.
Mille, χίλιοι, χίλιαι *et* χίλια.
Millesimus, χιλιοστός.
Milliare, μίλιον, μιλιάριον.
Millies, χιλάκις.
Milvus, ἰκτῖν, ἰκτῖνος, ὁ.
Mimus, μίμος, ὑποκριτής.
Mina, μνᾶ, ᾶς, ἡ.
Micantèr, ἀστιλπνωτικῶς.
Minæ, arum, ἀπειλαὶ.
Minatio, ἀπείλησις, ἐπαπείλησις.
Minax, ἀπειλητικός.
Minerva, Ἀθήνη, Ἀθηνᾶ.
Minerva crassiore, παχυτέρᾳ μούσῃ.
Mingo, οὐρέω, κατουρέω, ἐπουρέω.
Minimè, οὐ μέντοι, οὔτοι, οὐκ ἄρα, ἐλάχιστα.
Minimus, ἐλάχιστος, ἥκιστος.
Ministèr, ὑπηρέτης, διάκονος, θεραπαινών.
Ministerium, διακονία, ὑπηρεσία.
Ministro, ὑπηρετέω τινι τοῦτο, *in hac re*: διακονέω, λατρεύω.
Minitabundus, ἀπειλητικῶν.
Minitor, ἀπειλέω.
Minium, μίλτος, ου, ἡ.
Minor, aris, ἀπειλέω τινα δάκτυλον.
Minor, ἐλάττων, μείων, ἧττων.
Minor natu, *vel* minimus, νεώτερος, νεώτατος ὢν ἐγώ.
Minuo, ἐλαττόω, μειόω, μινύθω.
Minutatim, κὰς λεπτότητα, κατ' ὀλίγον, κατὰ λεπτόν.
Minutè, λεπτῶς.
Minutia, τὸ λεπτὸν.
Minutus, λεπτὸς, λεπτομερὴς.
Mirabilis, θαυμαστὸς.
Mirabilitèr, θαυμαστῶς.
Miraculum, θαῦμα, τὸ μεγαλοδόξημα.
Mirandus, θαυμαστὸς, ἀγητὸς.
Mirificus, θαυμαστικὸς, θαυμαστοποιὸς.
Miror, θαυμάζω τινα ἐπὶ σοφίᾳ, *et* τινα τῆς σοφίας, *subintellige* ὅτι: ἄγαμαι.
Mirum, φεῦ.
Mirum esset si, θαυμάζειν ἄξιον εἰ.
non est Mirum si, οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ.
Mirum in modum, θαυμάσιον ὅσον.
Mirus, θαυμάσιος, θαυμάσιος.
Miscellanea, σύμμικτα.
Misceo, μίγνυμι, κεράννυμι.
Miser, ἄθλιος, δύστηνος, δυστυχὴς.
Miser sum, ἐπιτηδειοπαθῶ.
Miserabilis, ἐλεεινὸς, λυγρὸς.
Miserabilitèr, ἐλεεινῶς.
Miserè, ἀθλίως, ταλαιπώρως.
Misereor, ἐλεῶ τινα, οἰκτίρω, ἐσπλαγχνίζομαι περί τινος.
Miseresco, οἰκτίζω.
Miseret, ἔλεος γίνεται, ἔλεον ἔχω.
Miseria, ἀθλιότης, ταλαιπωρία.
Misericordia, ἔλεος, ὁ ᾗ τὸ οἰκτος, ὁ.
Misericors, ἐλεήμων, οἰκτίρμων.
Misereor, eris, οἰκτίρω τινα.
Miserrimus, ταλαιπωρέστατος, ἀθλιότατος, οἰκτιστος, ταλαιοίστατος.
Missile, ἄκος, βέλος.
Missio, ἀποπομπὴ, ἀποστολὴ.
Missum facere aliquem, ἀφεῖναί τινα.
Mistio, μῖξις, σύγχυσις.
Mistus, ὁ μιγάς.
Mitesco, πραΰνομαι, ἡμερόομαι.
Mitigatio, πραΰνσις.
Mitigo, πραΰνω, μαλάσσω, μαλάττω.
Mitis, e, πρᾶος, πραεὶς, ἥτος.
Mitra, μίτρα.
Mitto, πίπτω, στέλλω, ἀφίημι, ἐπιστέλλω.
Mobilis, εὐκίνητος, εὐμετάβλητος.
Mobilitas, ἀστασία.
Moderatè, μετρίως, σωφρόνως.
Moderatio, μετριότης, σύνεσις.
Moderator, διοικητὴς, ἐπιστάτης.
Moderatrix, διοικήτρια.
Moderatus, εὔτακτος, σώφρων.
Moderor, νουθέτω, διοικέω.
Modestè, κοσμίως, μετρίως, σεμνῶς.
Modestia, τὸ κόσμιον, κοσμιότης.
Modestus, κόσμιος, εὔτακτος, σώφρων, σεμνός.
Modicè, μετρίως, ὀλιγάκις.
Modicus, ὀλίγος, μέτριος.
Modius, μόδιος, μέδιμνος.
Modò, ἄρτι, ἀρτίως, αὐτίκα, τὸ πρόσθεν.
Modulatio, μέλος, ἁρμονία, ᾠδή.
Modulor, μελῳδέω, κατάδω, μελῳδῶ.
Modum excedere, ὑπερβάλλω τὸ μέτριον.
Modum tenere, μέτριος εἶναι.
Modus, τρόπος, μέτρον, νόμος, μέτρον.
Mœcha, μοιχαλὶς, ίδος, ἡ.
Mœchor, μοιχεύω μετὰ τινος.
Mœchus, μοιχὸς, ὁ.
Mœnia, τείχη, τὰ· περίβολοι.
Mœreo, λυπέομαι.
Mœreor, λύπη, ἀδημονία, ἄχθος, τὸ, ἀνία, ἄλγος, δυσθυμία.
Mœstitia, λύπη, κατήφεια, ἀνία.
Mœstus, κατηφὴς, λυπρὸς, ὀδυνηρός.
Mola, μύλη, μύλος.
Molaris lapis, μυλίτης λίθος.
Molendinum aquarium, ὑδρομύλη.
Moles, δάφος, τὸ· ὄγκος, ὁ· ἄχθος, μέγεθος.
Molestè, ἀνιαρῶς, βαρέως, λυπηρῶς.
Molestè fero, ἀνιῶμαι, ἀγανακτῶ.
Molestia, σχετλιασμὸς, ἀνία, ἄχλη.
Molestiâ afficio, βαρέως τινα ἔχειν τινὶ, ἀνιῶ, ἀχλῶ.
Molestiâ carens, ἄλυπος.
Molestiam exhibeo, παρέχω τινὶ πράγματα.
Molestus, ἀνιαρὸς, δυσχερὴς, ἐπίφθονος, χαλεπὸς, ἀλγεινὸς, ἀσχέτος.
Molestus sum, ἀχθίζω, χαλεπαίνω.
Molimen, παρασκευὴ, ἐπιχείρημα.
Molior, μηχανῶμαί τι ἐπὶ τινι, τὶ κατὰ τινος, contra civitatem; ἐπιχειρῶ τινι, aliquid: ἔρχομαι, παραγίνομαι.
Molitor, μυλωθρὸς.
Mollesco, μαλακύνομαι.
Mollio, διαμαλάσσω.
Mollis, μαλακὸς, ἁπαλὸς, τρυφερὸς.
Mollis sum, μαλακίζομαι.
Molliter, μαλακῶς, πράως, ἁβρῶς.
Mollities, μαλακότης, ἁπαλότης.
Molo, is, ἄλιον, ἀλήθω.
Momentaneus, πρόσκαιρος.
Momento, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου, ἐν ἀκαρεῖ καὶ χρόνου.
Momentum, ἡ ῥοπὴ, ἡ στυγμὴ, ἡ δύναμις, ἔφεσις.
Monachus, μοναχὸς.

Monarcha, μονάρχης.
Monarchia, μοναρχία.
Monasterium, μοναστήριον.
Monedula, κολοιός, ὁ.
Moneo, παραγγέλλω τινί, νουθετέω, παραινέω σοι τοῦτο, ὑποτίθημι.
Moneta, νόμισμα, κέρμα.
proba Moneta, δόκιμον νόμισμα.
Moneta adulterina, ἄδοκιμον, ἢ, κίβδηλον νόμισμα.
Monetam cudere, νόμισμα κόπτειν.
Monetarius, ἀργυροκόπος.
Monile, ὅρμος, ὁ.
Monitor, παραινέτης, παραγγελτής.
Monitum, παράκλησις, παραίνησις.
Mons, ὄρος, τό.
Monstro, δείκνυμι, f. δείξω.
Monstrose, τερατωδῶς.
Monstrosus, τερατώδης.
Monstrum, τέρας, -ατος, τό.
Montanus, ὀρεινός, ὄρειος.
Monticola, ὀρεινόμος.
Montosus, ὄρειος, δυσοδίης.
Monumentum, μνημεῖον, μνῆμα, τό.
Mora, διατριβή, ἀνοδολή, μονή.
sine Mora, ἀνυπερθέτως, ἀμελλητί.
Morbidus, νοσερός, ἐπίνοσος.
Morbo corripior, νόσος με καταλαμβάνει, νοσήματι περιπίπτω.
Morbosus, νοσώδης.
Morbus, νόσος, ου, ἡ· νόσημα, τό.
Mordax, δάκτης, ικος, ὁ· δακτικός.
Mordeo, δάκνω· *pro* obtrectare, καθάπτεσθαί τινος.
Mordicus, ὀδάξ, σφοδρῶς.
More majorum, κατὰ τὰ πάτρια.
More usitato, κατὰ τὸ εἰωθός.
in More positum est, νενόμισται.
Morem gerere, ὑπακούειν, πειθαρχεῖν.
Mores, τὰ ἤθη, τρόποι.
Moribundus, ἀποθνήσκων.
Morigero, κεκλιμένος εἰμί, ὑπακούω, χαρίζομαι, πείθομαι.
Morigerus, ὑπήκοος, εὐπειθής.
Morio, μωραίνων, γελωτοποιός.
Morior, τελευτάω, τὸν βίον καταλύω, θνήσκω, ἐκπνέω, ἀποψύχω, ἀπαλλάττω.
Moror, *exspecto,* διατρίβω, διατρίβειν ποιοῦσαι, moram nectere: *aliquando pro* curo: *ut* nihil moror, οὐδέν μοι μέλει· *pro* retardare, ἀπίσχω.
Morose, δυσκόλως.
Morositas, δυσκολία, δυσαρεστία.
Morosus, δύσκολος, δυσάρεστος.
Mors, θάνατος, ὁ· μοῖρα, ἡ τὸ βίου τελευτή, πότμος, καῖλυσις.
Mors æterna, θάνατος αἰώνιος.
Morsus, τὸ δῆγμα. ἡ δῆξις.
Mortalis, θνητός, θνησίμιος, ἔρετός.
Mortalitas, τὸ θνητόν.
Mortarium, ὅλμος.
Morte dignus, φῶς ἄξιος.
Morte mulcto, θανατῶ.
Mortem sibi ipsi consciscere, ἀναιρεῖν ἑαυτόν, κατεργάζεσθαι ἑαυτόν.
Mortifer, θανατηφόρος, θανάσιμος.
Mortuus, ἀποθανών, νεκρός.
Morum, μόρον, συκάμινον.
Morus, μορέα, ἡ συκάμινος.
Mos, ἦθος, τρόπος, συνήθεια.
Motacilla, σεισόπυγα.
Motus *et* **Motio,** κίνησις,
Motus animi, ὁρμή.
Moveo, κινέω.

Mox, αὐτίκα, εὐθύς.
Muceo *et* **Mucesco,** σήπομαι, σύρτομαι.
Mucidus, σύρφδος, σαπρός.
Mucor, -oris, σύφος, σαπρότης.
Mucosus, μυξώδης, κορυζώδης.
Mucro, αἰχμή, ἀκμή.
Mucus, μύξα, βλέννα, κόρυζα.
Mugio, μυκάομαι.
Mugitus, μυκηθμός, μύκησις.
Mula, ἡ ἡμίονος.
Mulceo, θέλγω, καταψάω, κηλέω.
Mulcta, ζημία, τιμωρία.
Mulctam irrogare, ζημίαν ἢ τίμημα ἐπιθεῖναι, *vel* ἐπάγειν, ἐπιγράφειν.
Mulctatio, ἡ τίμησις.
Mulcto, as, ζημιόω τινα θανάτῳ, *vel* χρήμασι, ἐπιβάλλω ζημίαν, τροπάω.
Mulgeo, ἀμέλγω, ἀμέλγω, βδάλλω.
Muliebris, γυναικεῖος, γυναικώδης.
Muliebriter, γυναικείως.
Mulier, γυνή, -αικός.
Mulierositas, φιλογυνία.
Mulierosus, φιλόγυνος, γυναικίφιλος, γυναικομανής.
Mulsum, οἰνόμελι, τό.
Multifarie, πολυμερῶς.
Multifarius, πολύτροπος.
Multifidus, πολυσχιδής.
Multiloquium, πολυλογία, βαττολογία, πολυπραγμοσύνη.
Multiloquus, πολυλόγος, μακρολόγος.
Multimodus, πολύτροπος.
Multiplex, πολλαπλάσιος, πολυμερής.
Multipliciter, πολλαπλασίως.
Multiplico, πολλαπλασιάζω.
Multitudo, πλῆθος, ὄμιλος.
Multò, πολλῷ πολύ.
Multo magis, πολὺ μᾶλλον.
Multo minus, σχολῇ γε, ἥκιστα.
Multoties, πολλάκις.
Multum abest, πολλοῦ δεῖ.
Multum, πολύ, κατὰ πολύ.
Multus, πολύς, πολλή· πολὺ συχνός.
Mulus, ἡμίονος, ἡμίονος.
Mundanus, κοσμικός.
Mundities, καθαρότης, κοσμιότης.
Mundo, καθαρίζω, καθαρὸν ποιῶ.
Mundus, a, um, καθαρός.
Mundus, *subst.* κόσμος.
Munera offerre, δωροφορεῖν.
Muneribus corruptus, δώροις μαλθασσόμενος, δωροληπτής.
Munero *vel* **Muneror,** γρατίζω, δωρέομαι, βραβεύω.
Munia, τὰ περισσήκοντα.
Municeps, πολίτης.
Municipalis, ὁ πολίτικός.
Municipium, πόλις, κωμόπολις, τὸ ἄστυ.
Munifice, δαψιλῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Munificentia, μεγαλοπρέπεια.
Munificus, μεγαλοχερής.
Munimentum, ἐπίλειγμα, ἀσφάλισμα, ἔρυμα, ἔρκος.
Munio, ἐχυρόω, ἀσφαλίζω, ἐπιλειχίζω.
Munitio, περιλειχισμός, ἀσφάλεια.
Munitus, a, um, τειχισμένος, ἐχυρός, ἀσφαλισθείς.
Munus, δώρεον, δώρημα, τὸ *pro* officio, τὸ προσῆκον, τὰ δίοντα, ἔργον.
Munus obire, ποιεῖν, *vel* διαπραττεῖν ἔργα.

Munus suum exequi, τὸ ἔργον εὖ ἐπιτελεῖν.
Munusculum, τὸ δωρημάτιον.
Muræna, μύραινα.
Murex, κορυφαῖον.
Muria, ἡ ἅλμη, τὸ τάριχος.
Murmur, ψόφος, γογυσμός.
Murmuratio, μορμυρισμός, ὁ γογγυσμός, ὁ.
Murmuro, μορμύρω, γογγύζω.
Murus, τεῖχος, το.
Mus, muris, μῦς.
Mus araneus, μυγάλη.
Musa, μοῦσα.
Museum, μουσεῖον.
Musca, μυῖα.
Muscarium, σῦφη, μυοσόβη.
Muscipula, μύοσφυον, μυάγρα.
Muscosus, βρυώδης.
Musculus, ὁ μυών, ῶνος.
Muscus, μόσιν, φυλίον, βρύον.
Musica, μουσική.
Musicus, μουσικός.
Mussito, μύζω, διαψιθυρίζω.
Mustela, γαλῆ, ικτίς.
Mustum, νέος οἶνος, τὸ γλεῦκος.
Mutabilis, εὐμετάβολος.
Mutabilitas, ἀστάσια, εὐκινησία.
Mutatio, μεταβολή, ἀλλοίωσις.
Mutilatio, πήρωσις, τὸ πηρῶσις.
Mutilatus, πηρωτός, κολοβωθείς.
Mutilo, κολοβόω, πηρόω.
Mutilus, κολοβός, κυλλός, -ὸν πηρός, -ὸς, ὁ ἀλλαπής.
Mutio, is, ire, μύζω, γρύζω.
Muto, ἀλλάττω, μεταβάλλω τι, ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην sententiam.
Mutuo, πρὸς ἀλλήλους, ἀμοιβαίως.
Mutuo accipere, τὸ δάνειον ἀπολαβεῖν.
Mutuo do, δανίζω, χρῶ.
Mutuor, *mutuo accipio,* δανίζομαι χρήματα παρά τινος.
Mutus, καφός, ἄφωνος, ἄφθογγος.
Mutuum, δάνειον, δάνισμα.
Mutuus, ἀμοιβαῖος, καλλαλητός.
Myrias, μυριάς, -άδος, ἡ.
Myropola μυροπώλης.
Myrrha, μύρρα, σμύρνα, ης, ἡ.
Myrtus, μυρσίνη, μυρίνη, ης, ἡ.
Mysta, ὁ μυστής.
Mysteria, μυστήρια.
Mysticus, μυστικός.

N.

Næ, ναί, τὴ Δία.
Nænia, ἐπικήδιος μονῳδία.
Nævus, ἡ κηλίς, συμπτίσωνιον.
Nam, γάρ, ἐπεί, ὅτι.
Nanciscor, καλλικάμου, τυγχάνω ἀρετῆς, virtutem: πειρῶμαι, εὑρίσκω.
Nanus, νάνος, νανώδης.
Nares, μύκες, αἱ.
Narratio, ἀφήγησις, διήγησις.
Narrativuncula, διηγημάτιον.
Narro, διηγοῦμαί τινί τι, ἀπαγγέλλω, ἀγορεύω.
Nascor, γίγνομαι, γεινόφαι, φύομαι, τίκτομαι.

Obrepo, ὑποσυρίσσομαι.
Obruo, συγκαλύπτω, καλαβάλλω.
Obrutus, κατακαλυφθείς.
Obscœne, αἰσχρῶς, ἀνανδρῶς.
Obscœnitas, αἰσχρότης, ἀσέλγεια.
Obscœnus, αἰσχρὸς, ἀσελγὴς, ἀνανδρὸς, αἰσχρολόγος.
Obscure, ἀσαφῶς.
Obscuritas, σκότος, ἀσάφεια.
Obscuro, ἀπαμβλύνω, ἐπισκιάζω, ἀμαυρῶ, ἐπικαλύπτω.
Obscurum erat, ἄδηλον ἦν.
Obscurus, ἀφανὴς, ἄδηλος, ἀμαυρὸς pro ignobili, ἄσημος.
Obsecro, λιτανεύω, δέομαί σου τοῦτο πρὸς παίδων, per liberos.
Obsecundo, συνεργέω τινί, ὑπουργέω.
Obsepio, περιφράττω.
Obsequenter, πειθηνίως.
Obsequi animo, χαρίζεσθαι τῷ ἑαυτοῦ θυμῷ.
Obsequiosus, ὑπηρετικὸς.
Obsequium, θεραπεία, καλακεία, ὑπηρεσία, δουλεία, ἀνδυπαξίς.
Obsequor, ὑπηρετέω, χαρίζομαί τινι.
Obsero, as, περικλείω, μοχλεύω.
Observantia, θεραπεία.
Observatio, παρατήρησις, εὐλάβεια· pro observantia, θεραπεία.
Observator, ἐπίσκοπος.
Observo, ἐπιτηρέω, ἐφορεύω· pro venerari, θεραπεύειν τινα.
Obses, ὁ ὅμηρος.
Obsessor, πολιορκητής.
Obsides dare, διδόναι ὁμήρους.
Obsidione cingere, ἐκπολιορκεῖν πόλιν.
Obsidionem solvere, λύειν πολιορκίαν.
Obsidium, obsidio, πολιορκία, περικάθησις, ἡ.
Obsido, is, et obsideo, πολιορκέω, περικαθίζω, περιέζομαι.
Obsigno, ἐπισφραγίζω, ἐπισημαίνομαι.
Obsisto, ἀνθίσταμαι, ἀνταντιάομαι.
Obsitus, περιειλημμένος.
Obsitus pannis, ῥυπαρῶς διακείμενος.
Obsolesco, ἀπαρχαιοῦμαι.
Obsoleta verba, ἀπηρχαιωμένα ῥήματα.
Obsoletus, παλαιόμενος.
Obsonium, ὄψωνον.
Obstaculum, κώλυμα, τὸ ἐμπόδιον.
Obstretico, μαιεύομαι.
Obstetrix, μαῖα, μαιεύτρια.
Obstinate, ἰσχυρογνωμόνως.
Obstinatio, σκληροκαρδία.
Obstinatus, αὐθάδης, ἀμετανίατος.
Obstipo, ἐμφράττω.
Obsto, ἀνθίσταμαι πρὸς τινα· ἐνίσταμαι τινι, ἀνατίθεμαι, ἀντέχω.
Obstrepo, θορυβέω σοι, παρενοχλέω τινὶ εἴ τινα.
Obstringere jurejurando, κατακλεῖσαι ὅρκοις.
Obstringo, κατοδέω.
Obstructio, ἐμφραξὶς, περιφραξίς.
Obstruo, ἐμφράττω τὸ χῶμα, οω.
Obstupefacio, ἐκπλήττω.
Obstupesco, ἐκπλήττομαι πρός τι· θαμβέω, ἀνακωδωνῶ.
Obsum, βλάπτω· κακῶς ποιῶ τινα.
Obsurdesco, ἐκκωφοῦμαι, ἐκβαμβῶ.
Obtego, κατακρύπτω, περιστέγω.
Obtempero, πειθομαί τινι· πειθηνέω τινὶ· ὑπακούω τινι.
Obtendo, περίσχημαι, προβάλλομαι.
Obtenebro, σκοτίω.
Obtero, ἐπιτρίβω, κατατρίβω.
Obtestatio, ἐξορκισμὸς, ἐπιμαρτύρια.
Obtestor, ἀντιβολῶ, λιτάρχω τινα, ἐπιμαρτύρομαι.
Obtineo, ἐπέχω, περιέχομαι, κρατέω.
Obtrectatio, διασυρμὸς, κακοήθεια.
Obtrectator, διασυρτὴς, διάβολος, κακολόγος.
Obtrecto, λοιδορῶ τινα εἴ τινι· διασύρω, διαβάλλω τι.
Obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω.
Obtruncо, κατακόπτω, ἀποκεφαλίζω.
Obtueor, ἐνατενίζω, ἐρῶμαι.
Obtundo, καλακεύω, παροξύνω τινα εἴ τινα.
Obturatio, ἐφραγμὸς, φίμωσις.
Obturbo, ἐκταράττω.
Obturo, ἀποφράττω, ἐπιθέω, ἐπιστομίζω.
Obtusus, ἀμβλὺς.
Obtutus, περίοψις, ἀθυμία.
Obviam, εἰς συνάντησιν.
Obviam fio, ἐμπίπτω τινι, περιέρχομαί τινι.
Obvio, ἀπαντάω.
Obvius, ἀπαντῶν, ἐπιτυχών.
Obumbratio, ἐπίσκιασμος.
Obumbro, ἀποσκιάζω, ἐπισκέπτω.
Obvolvo, περιελίττω, περικαλύπτω.
Occa, βωλοκόπημα.
Occasio, καιρὸς, ὁ· ἀφορμὴ.
cùm Occasio ita tulit, παρατυχὸν, παρεπιπλοῦν.
quàcunque Occasione, ὅτε ἐνδέχεται.
captare Occasionem, παρεφιλοκαλεῖν, καιρὸν ἢ πρόφασιν λαμβάνειν.
Occasionem observo, καιρὸν παραλέγω, ἀφορμὴν λαμβάνω.
Occasionem præbere, λαβὴν σεα πρόφασιν, vel ἀφορμὴν παρέχειν ἢ παραδίδωμι.
Occasionem quæro, πρόφασιν ζητῶ.
Occasus, δυσμὴ, δύσις.
Occidens, δύσις.
Occidentalis, δυτικὸς, ἑσπερινός.
Occido, φονεύω et φονεύω τινα, κλείνω, ἀναιρῶ, μαιεύομαι, ἐναίρω.
Occido, pereo, καταδύω, πίπτω.
Occiput, ἰνίον.
Occludo, καθαπλόω, καθαμύνω.
Occo, as, are, βωλοκοπῶ.
Occulo, κρύπτω, καλύπτω.
Occultatio, κατάκρυψις, κάλυμμα.
Occultè, κρυφῇ, κρυφίως, κρύφα.
Occulto, ἀποκρύπτω, κρύπτω.
Occultus, κρυπτὸς, κρυφαῖος.
Occumbo, τελευτάω, ἀποίχομαι.
Occupatio, ἀσχολία, πρᾶξις, ἐργασία.
Occupatus, ἀσχολούμενος.
Occupo, καταλαμβάνω, κατέχω, συλλαμβάνω πόλιν, urbem.
Occupor, negotiis distrahi; ἀσχολίαν ἄγειν ἴν τινι.
Occurro, ἀπαντάω τινι· ἀπάντημαι, pro in mentem venire, ὀλδεῖν ἐπὶ νὸν τινι· ἐπιλήθει τινι.
Occursus, ἀπάντησις, συνάντημα.
Oceanus, ὠκεανὸς, Ἀμφιτρίτη.
Ocior, aris, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Ociosè, σχολαίως, κατὰ σχολήν.
Ociosus, σχολαῖος, ἀεργάσιμος.
Ocium, σχολή.
Ocrea, κνημὶς, -ίδος, ἡ.
Ocreatus, κνημιδοφόρος.
Octavus, ὄγδοος.
Octies, ὀκτάκις.
Octingentesimus, ὀκτακοσιοστὸς.
Octingenti, ὀκτακόσιοι.
Octo, ὀκτὼ.
October, γαμηλιὼν, ὀκτώβριος.
Octogesimus, ὀγδοηκοστὸς.
Octoginta, ὀγδοήκοντα.
Oculatus, σκολιόμματος, ἐξώπτευτος.
Oculis captus, διαφθαρεὶς τὼ ὄψε.
Oculus, ὀφθαλμὸς, ὁ· ὄμμα· τὸ ἄγ, ὁ πός, ὁ γλάνη, ὁ φάος, τὸ.
Ocyor, ὠκύτερος, ὠκύτερον.
Ocyssimè, ὠκιστα, τάχιστα.
Ocyùs, ὠκύτερον, ταχύτερον.
Odi, μισῶ τινα, ἐχθαίρω, ἐχθρὸς τινι.
Odio esse, ἀπεχθάνεσθαί τινι.
Odio persequi aliquem, καταχάσκειν, σκοροκίζειν, στυγεῖν.
Odiosè, ἀπεχθῶς.
Odiosus, μισητὸς, δυσχερὴς, στυγνὸς pro molesto, λυπηρὸς, ἀπεχθὴς.
Odium, μίσος, -ους, τὸ· ἔχθος.
Odor, ὀδμὴ, ὄσμὴ, ὀδμὴ.
Odoratus, a, um, εὐώδης, ἀρωματώδης.
Odoratus, ὀσφραντὸς, ὀσφρητὸς.
Odor gratus, εὐωδία, εὐοδία.
Odor malus, δυσωδία, δυσοσμία.
Odore carens, ἄοδμος, ἄοσμος.
Odoror, aris, ὀσφραίνομαι· pro investigare, μηχανᾶσθαί τι.
Odorus, εὔοσμος, εὔοδμος.
Oestro percitus, οἰστρώδης.
Oestrum, ὁ οἶστρος.
Offa, μάζα.
Offella, ψωμὶον, ψωμίδιον.
Offendiculum, πρόσκομμα, σκῆπτρον, σκάνδαλον.
Offendo, πταίσω τινι, προσπίπτω τινὶ· προσκόπτω· pro lædere. λοιδορῶ, ἐρεθίζω τινα, προσκόπτω.
Offensa, Offensio, πτῶσις, βλάβη.
Offensiuncula, πταισμάτιον.
Offerre, προσφέρειν σοι· δίνειν ἑαυτὸν εἰς κινδύνους, vel πρὸς τὸς κινδύνους ἑαυτὸν offerre se periculis; ἐπάγω.
Officina, ἐργαστήριον, δημιούργιον.
Officio, βλάπτω, ἐμποδίζω.
Officio decesse, πρόθυμόν τινα καθιστᾶν.
Officio suo fungi, τὸ καθῆκόν ἐστι λαβεῖν, ἢ ποιεῖν.
Officiosè, ἐπιμελῶς, ὑπηρετικῶς.
Officiosus, θεραπευτικὸς, ἐπιμελὴς.
Officium, τὸ καθῆκον.
Officium tuum est, καθῆκέ σοι, ἐστὶ σὸν ἔργον ἐστὶ σὸν ἔργον τοιοῦτα λέγειν.
Offundo, ἐπέχω.
Oh, interjectio, ὦ. ὤ, ὠ, ἰώ.
Olea, ἐλαία.
Oleaginus, ἐλαιώδης.
Oleaster, ἀγριελαία.
Oleo, ὄζω, ἀπόζω.
Oleosus, plenus olei, ἐλαιώδης.
Oleum, ἔλαιον
Olfacio, ὀσφραίνομαι, ὀσφράομαι.
Olfactus, ὄσφρησις, ὄσμη, ὀσμὴ.
Olim, πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
Olitor, λάχανος, λαχανοπώλης.
Oliva, ἡ ἐλαία.
Olivetum, ἐλαιὼν, ἐλαιόφυτον.
Olla, χύτρα, ἡ· χυτρὶς, λέβης.

lor, χόανος.
lorinus, χόανευς.
lus, eris, λάχανον.
masum, ὁ ἰχθύς.
men, ολνὸς, ὁ οἰσύπημα.
mo Omine. ἐπ' ἀγαθαῖς ἐλπίσι.
mentum, τὸ ἐπίπλοον.
minor, ὀλισθάνω, σθλίζω.
mitto, παραλείπω, ὑπερβαίνω; ἀνατίθημι τὴν ἀρχὴν, aldico me magistratu: παύομαι, ἀφίημι.
mnes quot, πάντες ὅσοπερ.
mni tempore, ἐν παντὶ χρόνῳ.
mnifarium, παντοχῆ, παντοῖως.
mnigenus, παντοδαπος, παντοῖος.
mnino, ὅλως, παντελῶς, ἅπαξ.
mnipotens, παντοκράτωρ, παγκρατής.
mnipotentia, παντοδυναμία, παγκρατία.
mnis, πᾶς, σύμπας, ὅλος.
nager, ὁ ὀναγος.
neraria navis, φορτικὴ ναῦς, ἑλκάς.
nero, ἐπιφορτίζω, ὑπερβάλλω.
nerosus, φορτικὸς, δυσβάστακτος.
nus, φορτὸς, τὸ φορτίον, βάρος, ὄγκος.
nus navis, γόμος.
nus suscipere majus viribus, τὸ μεῖζον φορτίον ἢ καθ' ἑαυτὸν αἴρεσθαι.
nustus, βαρυσθὴς, φορτισθὴς.
nyx, ὁ ὀνὺξ, ὀνυχίτης.
pacus, σκιερὸς, σκιώδης, ζοφώδης.
pera, æ, ἐργασία, ἔργον.
peræ pretium, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, considerare; ὁ τὸ ἔργα μοχθῶν.
peram do, σπουδάζω περί τινος· σχολὴν τινὶ σκοπὸν ἔχω.
peram loco, ἐργάζομαι.
peram alicui navare. διακονεῖν τινι.
peram ludere, διαίρειν πωιοῦσαι.
perarius, ἐργατὴς, ἐργάτης.
perarius, a, um, ἐργατικὸς, ἐργατικός.
peratio, ἐργασία, ἐνεργασία.
perculum, ἐπίθημα, τὸ πᾶμα.
pertimentum, ἐπίθλημα, σκέπασμα, κάλυμμα.
perio, ἐπικρύπτω, καλύπτω, στίλβω.
peror, ἐργάζομαι, κατεργάζομαι, αὐτεργῶ.
perosè, ἐπιπόνως.
perositas, τὸ ἐπίπονον.
perosus, ἐνεργὴς, ἐργάδης.
pertus, κατεργικὸς, καλυκτὴς.
pes, πλοῦτος, κτήματα, χρήματα.
pifex, κατασκευαστὴς, δημιουργὸς.
pificium, χειρούργημα, κατασκευὴ.
pilio, κυμάτιον, πρόβατον.
pimè, παντελῶς.
pimus, πίων, ὄνος, ὁ ἡ πιμελὴς.
pinatio, ὄγμα, δίξασμα.
pinio, δίξα, δίκησις.
pinio fallit me, διαμαρτάνω τῆς δόξης.
pinione celerius, τάχιον ἢ λαθεῖν.
pinionem habere de aliquo, δόξαν ἔχειν περί τινος.
pinionem mutare, δόξαν μεταβάλλειν.
pinor, δοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, νομίζω, δοκῶ μοι.
piparè, διαψιλῶς, λαμπρῶς.
piparus, πολυτελὴς, διαψιλὴς.

Opis, opem, ope, τῆς ἐπικουρίας, βοηθείας, δυνάμεως, &c. opem fero, βοηθῶ, συλλαμβάνω, συναίρω τινι, ἐπικουρῶ.
Opitulor, ἀλέξω, ἐπικουρῶ νόσοις, morbis; παρίσταμαί σοι βοηθὸς, tibi præsidio adsum.
Opium, τὸ ὄπιον.
Oportet, δεῖ. χρὴ· ἄξιόν ἐστι.
Opperior, περιμένω, προσδοκῶ τι.
Oppessulatus, μοχλωθὴς.
Oppetere mortem, ἀποθνήσκειν, τελευτᾶν.
Oppidanus, πολίτης, ὁ κατὰ τὴν πόλιν.
Oppidanus, a, um, πολιτικὸς.
Oppidatim, κατὰ πόλεις.
Oppido, valde, κομιδῆ, λίαν.
Oppidulum, πολίχνιον.
Oppidum, πόλις, κώμη, ἄστυ.
Oppignoro, ὑποτίθημι ἐνέχυρον, ἐνεχυράζω.
Oppleo, ἀναπλήθω.
Oppono, προτείνω, προβάλλομαι.
Opportunè, ἐν καιρῷ· ἐν τῷ δέοντι· εὐκαίρως, κατὰ καιρόν.
Opportunitas, εὐκαιρία, καίριον.
Opportunus, εὔκαιρος, ἐπίκαιρος, ἐπιτήδειος πρός τι.
Oppositio, ἀντίθεσις, ἐναντίωσις.
Oppositum, ἀντικείμενον, ἐναντίον.
Oppressio, κατάθλιψις, καταπίεσις.
Oppressor, καταθλίβων, καταπιέσων.
Oppressus, καταπυσθὴς, καταπιεσθείς.
Opprimo, ἐπικαμπτῶ, καταδυναστεύω, ἀνέχω, καταθλίβω.
Opprobrium, ὄνειδος, μῶμος, ὁ.
Opprobro, ὀνειδίζω, λοιδορέω τι.
Oppugnatio, πολιόρκησις, προσβολὴ.
Oppugnator, πολιορκητὴς.
Oppugno, πολεμῶ, μάχομαι, ἀντιμάχομαί τινι, πολιορκῶ, προσβάλλω.
Opsonium, ὀψώνιον, ὀψάριον.
Optabilis, εὐκτὸς· εὐχῆς ἄξιος.
Optandus, εὐκτέος, αἱρετὸς.
Optato, κατ' εὐχήν.
Optimates, οἱ ἄριστοι, οἱ ἀριστῆς.
Optimus, ἄριστος.
Optio, αἵρεσις, ἐκλογὴ, ἐκλογή.
Opto, εὔχομαι, σεύδω, ἐπιτυμῶ.
Opulentia, εὐπορία, πλοῦτος.
Opulentus, ὁ εὔπορος, πολυχρήματος.
Opus, ἔργον.
Opus aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργῳ.
Opus est, cum genit. χρὴ
Opus habeo, δέομαί τινος· χρείαν ἔχω τινος.
Opusculum, πονημάτιον.
Ora, ἀκτὴ, ἡ· ὄρος.
Oraculum, χρησμὸς, χρησμῳδία, μαντεῖον.
Oraculum peto, μαντεύομαι.
Oratio, ὁ λόγος, ἡ ῥῆσις, λέξις.
Oratio funebris, λόγος ἐπιτάφιος.
Orationem habere, λόγον λέγειν· εἰπεῖν κατὰ, περὶ τινος.
Orationem componere, λόγον συντιθέναι.
Orator, ῥήτωρ, -ορος.
Oratorie, ῥητορικῶς.
Oratorius, ῥητορικὸς.
Orbatus sum, ἀποστερίζομαι.
in Orbem ago, κυκλῶ.
Orbiculatim, κυκλοθὲν.

Orbis, κυκλὸς, σφαῖρα.
Orbis terrarum, οἰκουμένη.
Orbita, τροχιὰ.
Orbitas, ὀρφανία, ἀτεκνία.
Orbo, ὀρφανίζω, ἀποτερῶ.
Orbus, ἄτεκνος, ἄπαις, ὀρφανὸς.
Orcus, Ἅιδης, ἅρπυια.
Ordinatus, τακτὸς, τεταγμένος.
Ordinate, κατὰ τάξιν, ἐν τάξει.
Ordine, ἐν τάξει κατὰ τάξιν.
in Ordinem redigo καταστάττω.
Ordino, διατάττω εἰ -ομαι, ἐγκοσμῶ, αὐτεπιζω.
Ordior, ἔρχομαι, καταβάλλομαι.
Ordo, τάξις, αὐτάξια.
Orea, καμὸς, ὁ ῥάμνος.
Ore tenus, μέχρι τῦ στόματος.
Organum, ὄργανον.
Orichalcum, ὀρείχαλκον.
Oricus, ἀνατολὴ.
Orientalis, ἀνατολικὸς, ἑῷος.
Orificium, στόμα.
Origo, γένεσις, αἰτία, ἀρχὴ.
Orior, φύομαι, γίνομαι, ἐπιτέλλω.
Oriundus, ὁ ἀνοφέρων τὸ γένος· ἐκφύς.
Ornamentum, κόσμημα, κόσμος, ὁ.
Ornatè, χαρίεντως, ἐπιτερπῶς, κοσμίως.
Ornatus, a, um, κόσμιος, κεκοσμημένος.
Ornatus, ûs, κόσμος, ὁ κόσμησις.
Orno, κοσμῶ, acc. περιβάλλω.
Ornus, ἡ ὀρεινὴ μελία.
Oro, peto, δέομαι σου τῦτο, παρακαλῶ δίκαια, justa: αἰτῶ σε σῖτον, &c.
Orphanus, ὀρφανὸς.
Orthodoxi, ὀρθόδοξοι.
Ortus, natus, γένεσις, πήρωσις.
Ortus, subst. γένεσις, ἀνατολὴ.
Oryza, ὄρυζα.
Os, oris, στόμα, σῶμα.
Os obturo, ἀποχώμω, εἰ ἀποχώμω.
Os, ossis, ὀστέον.
Oscitantèr, χαύνως, ἀμελῶς, ὑπτίως.
Oscitatio, ἡ χάσμη.
Oscito, χασμῶμαι, ἀνοχάινω.
Osculatio, φίλημα.
Osculor, φιλῶ τινὰ· καίω, κύω.
Osculum, γομφίτιον τὸ φίλημα.
Osor mulierum, μισογυνὴς.
Osseus, ὀστινος, ὀστώδης.
Ostendo, ἀποδείκνυμι, προφαίνω, δηλῶ τι, ἐμφανίζω.
Ostentatio, ἀλαζονία, παράσεισμὸς.
Ostentator, ἀλαζὼν.
Ostento, προσαποδείκνυμι· pro jacto, ἀλαζονεύομαι. προφαίνω.
Ostentum, τέρας, -ατος, τὸ.
Ostia fluminum, ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν.
Ostiarius, θυρωρὸς.
Ostiatim, κατὰ θύρας.
Ostii annulus, κρίκος, ῥόπτρον.
Ostiolum, θύρον, θυρίδιον.
Ostium, θυρὰ, ὁδὸς.
Ostracismus, ὀστρακισμός.
Ostreum, ὄστρεον.
Ostrum, τὸ ὄστρεον.
Otio frui, εὐπορῶσθαι τὴν σχολήν.
Otior, σχολάζω, σχολὴν ἔχω.
Otiosè, ἀργῶς, σχολῇ.
Otiosus, σχολαῖος, ὁ ἀπράγμων.
Otium, σχολὴ, ἡ ἄνεσις, ἀργία, ἀπονία.
Otium dare, σχολὴν δίδωμι.
Otiam est mihi, σχολὴν ἔχω.

por Otium, ἐπὶ σχολῆς et κατὰ σχολήν.
Ova parere, ὠοτοκεῖν.
Ovans, θριαμβεύων.
Ovatio, θρίαμβος, ἐλάττων.
Ovile, σηκίον, αὐλή.
Ovina pellis, μηλωτή· κῶας, τό.
Ovinus, προβάτειος, μήλειος, ὁ.
Ovis, πρόβατον, μῆλον, ὄις.
Ovo, *lætor*, ἥδομαι, χαίρω.
Ovum, ὠόν, τό.

P.

PABULATIO, νομή, νομή.
Pabulatim exire, ἐπὶ χῶλον ἐξέρχεσθαι.
Pabulor, νέμομαι.
Pabulum, τροφή, νομή, βοσκή.
Pacatus, εἰρηνικός, εἰρηνοῦσθαι.
Pacificatio, εἰρηνοποίησις.
Pacificator, εἰρηνοποιός.
Pacifico, εἰρηνοποιῶ.
Pacificus, εἰρηνοποιός.
Paciscor, συμφωνῶ μετά τινος, συντίθεμαι, ὁμολογῶ τινι.
Paco, εἰρηνοποιῶ, ἡδύνομαι.
Pacta servare, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, διαφυλάττειν τὰς συνθήκας.
Pacta violare, παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν, λύειν τὰς συνθήκας.
Pactum, συμβόλαιον, συνθήκη.
Pæan, ὁ παιὰν, -ανος.
Pæanem cantare *vel* canere, παιανίζειν, παιᾶνα ᾄδειν.
Pædagogus, παιδαγωγός, παιδευτής.
Pædor, αὐχμός, ῥύπος.
Paganus, κωμητης, ἰδιώτης.
Pagatim, κατὰ κώμας.
Pagella, σελίδιον.
Pagina, σελίς.
Pagus, κώμη, πάγος, ὁ.
Pala, σκάφη.
Palabundus, περιφερόμενος.
Palæstra, παλαίστρα, ἀγωνιστήριον.
Palæstricus, παλαιστικός.
Palam, φανερῶς, διαπεφανδόν.
Palam est, ὁμολογεῖται, ἅπασι φανερόν ἐστι
Palam facio, φανερόν, προφαίνω, δῆλον ποιῶ.
Palatium, βασίλειον, παλάτιον.
Palatum τὸ ὑπερῷον.
Palea, ἄχυρον, τὸ ἄχερος.
Palla, χλαῖνα, τὸ φᾶρος.
Pallas, Παλλὰς, -άδος.
Palleo, ὠχριῶ, χλωρίζω.
Pallixtus, τριβωνοφορος.
Pallidus, ὠχρὸς, χλωρὸς, ἔχερ@.
Pallium, τρῦβων, ὁ περίβλημα.
Pallor, ὠχρίασις, ἔχερως.
Palma, δίκαι, παλάμη.
Palma, *pro* victoria, νίκη· *pro* arbore, φοῖνιξ.
Palmaris, συμπαμμέγ@.
Palmes, κλῆμα.
Palmus, σπιθαμὴ, δοχμή.
Palor, aris, ἀλάομαι, πλανόομαι.
Palpatio, ψηλάφησις, κολακεία.
Palpebræ, βλέφαρα.
Palpitatio, πάλμὸς, ὁ, σκιρτήμὸς.
Palpito, τρέμω, πάλλομαι, σκαίρω.
Palpo, ψηλαφῶ τι, ὑποτίθεμαι.
Paludamentum, χλαμύς.
Paludatus, χλαμυδοῦχος.
Paludosus, ἑλώδης.
Palumbes φάττα, ὁ φάψ, ὁ.
Palus, σκόλοψ, πασσαλὸς, χάραξ, ὁ.
Palus, -udis, λίμνη, ἕλος, -εος, -τὸ.
Palustris ἑλεί@, ὁ, ἑλώδης, ὁ ᾗ ὁ.
Pampinaceus, οἰναμπέλινος.
Pampino, οἰναμπέλω.
Pampinus, κλῆμα, οἴναρεον.
Panarium, ἀρτοθήκη.
Pandiculatio, σκαμβισσμὸς.
Pandiculor, σκαμβίσσομαι.
Pando, -as, πυρτόω, κυφόω.
Pando, is, πετάννυμι.
Pandus, a, um, πυρτὸς, κυρτὸς.
Pane vescor, ἀρτοσιτέω, ἀρτοφαγέω.
Panegyrica oratio, πανηγυρικὸς λόγος.
Panem facio, ἀρτοποιέω.
Pango, πάγνυμι.
Panificium, ἀρτοποιΐα.
Panis, ἄρτος, ὁ.
Panis bis coctus, δίπυρος ἄρτ@.
Panis siligineus, σιλιγνίτης ἄρ@.
Panis azymus, ἄζυμ@.
Panis butyro illitus, βουτυρίτης.
Pannis obsitum esse, *pannosis* διαπεπάσθαι.
Pannosus, ῥακώδης, κατεῤῥαφ@.
Pannus, ῥάκ@.
Panther, πανθὴρ, -ῆρος, ὁ.
Papæ, παπαὶ, βαβαὶ.
Papaver, μήκων.
Papilio, ἡ ψυχὴ.
Papilla, θηλὴ, μαζὸς.
Papula, ἐξάνθημα.
Papyrus, πάπυρος, ἡ.
Par, paris, ἴσος, ὅμοι@.
Par, impar, ἄρτιον ᾗ περιττὸν.
Par est, ἀξιόν ἐστι, δίκαιον ἐστι, οἰκὸς ἐστι.
Par pari referre, ἴσον ἴσῳ ἀντιτίθεμι.
Par, βοῦς, ζεῦγ@.
Par, *satis sum*, ἱκανὸς εἰμι, ἀρκέω ἐπὶ τῦτο.
Parabilis, εὐπόρισ@.
Parabola, παραβολὴ.
Paradisus, παράδεισος.
Paradoxum, παράδοξον.
Parallelus, παράλληλ@.
Parasitor, παρασιτέω, κολακεύω.
Parasitus, παράσιτος, κόλαξ.
Parca, μοῖρα, αἶσα.
Parcè, φειδωλῶς, σύντηλῶς.
Parcitas, φειδωλὴ.
Parco, is, ere, φείδομαι τινος, ἀφίημι τινι, συγγινώσκω, συγγνωμονῶ.
Parcus, φειδωλὸς
Parens, γονεὺς, γεννήτωρ.
Parentalia, κτερίσματα, ἐναγίσματα.
Parentatio, κτέρισμα *et* κτερὸς, ος, τὸ.
Parentes, οἱ γεννήσαντες, οἱ τοκῆς.
Parento, κτερίζω, ἐναγίζω.
Pareo, πείθομαι, πειθαρχέω τινι.
Pares, οἱ ἐξ ἴσου.
Paries, τοίχ@, ὁ· τοιχίον, δείλακος.
Parietes perforare, τοιχωρυχίαν.
Parilis, ἴσ@.
Parilitas, ἰσότης.
Pario, τίκτω, κύω· *pro* comparare, περιποιέομαι.
Paritèr æ, ἐσάκις, ἅξάκις.
Parma, πέλτη.
Paro, as, *instruo*, παρασκευάζω, *pro* comparo, κτάομαι, ἐπορίζω.
Parricida, πατροκτόν@, πατροφόν@.
Parricidium, πατροκτονία.
Pars, μέρος, τὸ· μοῖρα, μέρος.
Parsimonia, φειδωλία.
aliquâ ex Parte. μέρ@ τι, ἐκ μέρους.
Partes alicujus tueri, μετὰ τοῦ δ τινος.
Particeps, μέτοχ@, κοινός.
Particeps sum, μετέχω τῆς φίλ micitiæ : μεταδίδωμι.
Participatio, κοινωνία, μετοχή.
Participem facere aliquem, τινα τῆς φιλ micitiæ.
Participo, κοινόω, μετέχω τὸ τινος victoriam : μεταδίδωμι, μεταλαμβάνω.
Particula, μοῖρα. μέρος.
Particulatim, μοιρηδὸν, κατὰ μέρ@.
Partim, ἀπὸ μέρ@, κατὰ μέρ@ τὰ tim, τὰ μὲν, τὰ δὲ· τῇ μὲν, τῇ δὲ.
Partior, μερίζω, διανέμω, διαιρέω μέρη, divido aliquid in partes.
Partitio, μερισμὸς, διανομὴ.
Partum accelerans, ὠκύτοκος.
Parturio, ὠδίνω, τοκάω.
Partus, a, um, τετοκυῖ@, τετοκ@.
Partus, ûs, τοκετὸς, τόκος, τίκτω.
Parvifacere, *parvipendere*, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαί τι, παρὰ σὐδὲν ἡγεῖσθαι, ἀμελεῖν τινος.
Parùm, μικρὸν, ὀλίγου, τυτθὸν.
Parum abest quin, μικρὸν ἐστίν μὴ· παρὰ μικρὸν ἦλθε ἐκπεσεῖ rum abfuit. quin mortuus est.
Parumper, μικρὸν ἔσσε, ἐπὶ μικρ.
Parvulus, ἁγνὸς σμικρὸς, τυτθὸς.
Parvus, μικρὸς, σμικρὸς.
Pascha, πάσχα, ἑορτὴ τῶν ἀζύμ.
Pasco, ere, βόσκομαι, νέμομαι.
Pascuum, βόσκημα νομὸς ἢ νομ.
Passæ uvæ, σαφίδες, ξαφίδες.
Passer, σπυδίς.
Passerculus, σπυδίον.
Passim, πάντη, ἀκάρτως, σποραδὴ.
Passus, βῆμα.
Pastinaca, ἡ σκαφλίνη.
Pastor, σταμὴν, -ένος, ποιμὴν, βότωρ
Pastoralis, ποιμαντικὸς, βουκολικὸς
Pastus, ûs, σίτησις, νομὴ.
Patefacio, ἀνοίγω, ἀκκαλύπτω· *pro* palam facere, γνωρίζω.
Patefactio, ἀκκαλύψις, φανέρωσις.
Patella, λεκάνη.
Patens, ἀνεῳγὼς, ἀνεῳγμένος
Pateo, es, διακαλύπτομαι, φαίνομαι.
Pater, πατὴρ, γονεὺς.
Patera, πρατὴρ, βίκος.
Paterfamilias, οἰκοδεσπότης.
Paternus avus, πάππος, ὁ ὁ πατὴρ
Paternus, πατρῷος, πατρικὸς.
Patesco, ἀκκαλύπτομαι.
Patibulum, σταυρὸς.
Patiens laborum, φιλόπονος φέρων, τλητικὸς.
Patientèr, ὑπομονητικῶς, τλητικῶς.
Patientia, ὑπομονὴ, τλητικὸν.
Patina, λεκάνη, λοπὰς.
Patior, πάσχω, ὑπομένω, ἀνέχομαι
Patres conscripti, συγγεγραμμένοι πάτρες.

tris, πατρίς.
triarcha, πατριάρχης.
trimonium, ἡ οὐσία, τὰ πατρῷα χρήματα, τὰ κτήματα.
trimonium consumo, τὰ πατρῷα ἀπαφίλεω.
tritius, πατρικίδας, ὁ πατρίκιος.
tius, πατρικός.
tro, -as, διαπράττομαι.
trocinium, συνηγορία, πρεσβεία.
trocinor, συνηγορῶ τινι, συνδικῶ τινι, πρεσβεύω, φιλοτιμοῦμαι.
tronus, πρεσβευτής, ὁ πρεσβευτόν.
truelis, -e, ἀνεψιός, ἐξάδελφος.
truus, ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος.
acis absolvere, διὰ ξηρᾶς πονῆσαι τοὺς λόγους.
acissimus, ἀλάζων.
acitas, ἀλαζονεία.
acus, ἀλάζων.
vesco, πληρόομαι, θαμάζω.
vidus, πεφοβημένος, πεφρικώς.
rimentum, ἴδρως. δέος.
vito, ἐκπλήττομαι.
ulatim, κατὰ μικρὸν, ἀτέρμως, ἐπὶ ἰσχύν.
ulisper, ἀλίγον χρόνον, πρὸς βραχύ.
ulo antè, μικρὸν πρόσθεν τοῦ ἡλίου.
ulo post, ἀλίγῳ, vel μικρῷ ὕστερον.
ulo minus, βραχὺ ἀπεῖναι, ἀλίγου δεῖν.
ululo contentus, λίαν ἀλιγαρκής.
ululum, ἐπὶ μικρόν, παρὰ μικρόν.
vo et Pavus, ταὼς, ὁ ταών.
voninus, ὁ τοῦ ταῶνος.
ugor, δεῖμα, τὸ δειλία, θάμβος.
uper, πάνυ, σπανίως, ἐνδεῶς.
uperior, πενέστερος.
uperrimus, πενέστατος.
upertas, πενία, σπανία.
upertate premi, ἀπορεῖσθαι χρημάτων, πένεσθαι, πενίᾳ πιέζεσθαι.
uxillum, ἀλίγον.
x, πήγνυμι, ἐπιπήγνυμι.
xillus, πάντελης.
xcator, ἁμαρτωλὸς, ὁ.
xcatum, ἁμαρτία, ἁμάρτημα, τὸ σφάλμα, παράπτωμα.
xco, ἁμαρτάνω, ἁλίσκω, σφάλλω, πλημμελῶ.
xcoronus, πολυθρύλητος.
xcten, κτὶς, κτίνος.
xcto, κτυπῶ.
xctorale, τὸ πτερυγίδιον.
xctus, -oris, πίεσις, τῆς, θλῖψις.
xculator, κλέπτης τοῦ δημοσίου.
xculatus, τὸ τοῦ δημοσίου κλέμμα.
xcularis, ἴδιος, ἰδιωτικὸς.
xcularitèr, ἰδίως, ἰδίᾳ.
xculum, τὸ ἴδιον, τὸ ἰδιωτικὸν.
xculor, κλέπτω τὸ δημόσιον.
xcunia, ἀργύριον, τὰ χρήματα.
xcuniâ instructum esse, εὐπορεῖν χρημάτων.
xcuniæ cupidus, φιλοχρήματος.
xcusiam numerare, καταβαλεῖν ἀργύριον.
xcuniosus, πολυχρήματος.
xcus, -oris, et -udis, δρέμμα, τὸ, βίκος, τὸ.
xdalis, σανίδιος.
xdamentum, πάμπ: κάφος, ἡ.
Pedes, πέδης.
Pedes, -itis, πεζὸς.
Pedester, πεζὸς.
Pedestres copiæ, πεζικὴ χρατιὰ, πεζὴ δύναμις
Pedestris, πεζικὸς.
Pedestris oratio, πεζὸς λόγος.
Pedestris pugna, πεζομαχία.
Perletentim, κατὰ πέδας, σιδήρ.
Pedica, πεδοχαίδη, πέδη.
Pedicularis morbus, φθειρίασις.
Pediculosus, φθειριάζων.
Pediculus, φθεὶρ, ὁ.
Peditatus, τὸ πεζὸν, τὸ πεζικὸν.
Pedo, -is, βδῶ, πέρδω.
Pedum, καλαύροψ, ἡ ῥάβδος ποιμενική.
Pejeratio, ἐπιορκία.
Pejero, ἐπιορκῶ, ἐπίομνυμι.
Pejor, κακίων.
Pelagus, πέλαγος, τὸ.
Pellex, παλλακὴ, et παλλακὶς, -ίδος.
Pellicator, πρεσβυγενὴς.
Pellicatus, παλλάκευσις, παλλάκευμα.
Pellicio, ἐπισύρομαι, ἐφέλκομαι, πρὸς γοητείαν, ὑπάγω.
Pellicula, δερμάτιον.
Pellis, δέρμα, τὸ δορὰ, δοφθέρα, βύρσ.
Pello, -is, -ere, ἐλαύνω, ἐκβάλλω, ὠθίζω, δείκνω.
Pelluceo, διαστίλβω, διαφανὴς εἶμι.
Pellucidus, διαφανὴς, διαύγης.
Pelta, πέλτη.
Peltatus, ὁ πελταστὴς.
Pelvis, λεκάνη, λεκάνης, -ῆρος, ὁ.
Penates, γενέθλιοι θεοὶ, πατρῷοι.
Pendeo, κρέμαμαι, πωλέομαι, ἐξαρτάομαι· et pro dubitare, ἀπορεῖσθαι, ἀπορεῖν.
Pendo, -is, -ere, σταθμῶ, σταθμῶμαι· et pro solvere, ἀποτίνω, ἐντίνω.
Pendulus, ἐκρεμὴς, μετέωρος
Pene, παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρὸν, σχεδὸν.
Penes me est, ἐν' ἐμοὶ ἐστὶ.
Penetrabilis, διάπυρος.
Penetrale, ὁ μυχὸς, τὸ ἐνδότερον μυχὸν.
Penetro, εἰσδύω, διαπέρω
Peniculus et Penicillus, σπόγγος, ὁ.
Peninsula, χερρόνησος· alii, χερσόνησος.
Penis, ἀνδρεῖον αἰδοῖον.
Penitus, a, um, ὁ ἔνδοθεν ἐνδύτερος.
Penitus, ἐσωτάτω, τὸ πόρρωθεν, ἐσωτάτω, διαπεφυκὸς, φύσει.
Penna, πτερὸν et πτερὸν κάλαμος.
Pennatus, πτερωτὸς, πτερόεις.
Pennator, ταμίουχος.
Pensilis, μετέωρος.
Pensio, -onis, καταβολὴ, ἔκτισις.
Pensionem solvere, ἀποφορὰν τελεῖν.
Pensitatio, ἔκτισις.
Pensito, ταμιεύομαι.
Pensum, τὸ ταλαντιαῖον, τὸ ταλάντιον.
Pentecoste, πεντηκοστὴ.
Penuaria cella, ὄψον, ταμεῖον.
Penula, φαινόλης.
Penulatus, ὁ ἐν φαινόλῃ μανδύᾳ φαιδρολαμπὴς.
Penuria, πενία, σπανιότης· ἔνδεια, ὑστέρησις, ἐπιδεὴς.
Penuriâ rerum necessariarum laborare, ἀπορεῖν τῶν ἀναγκαίων, vel τῶν ἐπιτηδείων.
Penus, us, et hoc penu, βίος, ὁ· τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτήδεια· ταμεῖον.
Peplus, vel Peplum, πέπλος.
Pepo, onis, πέπων.
Per, διὰ, gen. ὁ, dat. οἷς, accus. ἰσὶ, gen. κατὰ et πρὸς, gen.
Per ætatem, διὰ τὴν ἡλικίαν.
Pera, πήρα.
Peragro, διαπεράτομαι, τελῶ.
Peragratio, περιοδεία.
Peragro, διοδεύω, περιέρχομαι.
Peramantèr, περισφόδρα.
Perambulo, διοδεύω, περιέρχομαι.
Percæ, περκὶς.
Percello, περιτρέπω, ἐκπλήσσω.
Perceptio, κατάληψις, ἀπόληψις.
Percipio, sentio, καταλαμβάνω, διανοοῦμαι, κατανοοῦμαι.
Percipio auribus, ἀκροάζομαι.
Percitus, ἐλκυσόμενος.
Percolo, -as, -are, ἐπλίζω, διηθῶ.
Percommodè, πάνυ εὐκαίρως.
Percontatio, ἀνάκρισις ἐρώτησις.
Percontator, συνουσιάστης, πειστὴς.
Percontor, ἀνέρομαί τι τοῦτο· συνδέομαί τινος, ἀναίνω.
Percrebresco, διαπεφλλόθομαι.
Perculsus, ἐκπλαγὶς, ἐκβρόντητος.
Percupidus, πάνυ ἐπιθυμῶν
Percurro, διατρέχω, διαδρέχομαι.
Percussio, πλῆξις, ἐπίκρουσις.
Percussor, πλήκτης, πλημτικὸς.
Percutio, κατακοπτω, πλὴν τινι, τύπτω, κατασείω, πλήσσω, κοπτω· λοξοβολῶ, lapide.
Perdificilis, πανχάλεπος.
Perdisco, ἐκμανθάνω, κατεμπειρῶμαι.
Perditè amare, ἐρωτομανῶ, ἐκμαίνεσθαί τινι,
Perditio, ἀπώλεια, ὄλεθρος.
Perditus, πανώλεθρος, πανωλὴς.
Perdives, πολυχρήματος.
Perdix, πέρδιξ.
Perdo, ἀποβάλλω, ἀπολλύω, λυμαίνω, ὄλλυμι, φθείρω. ὀλεθρεύω.
Perdoctus, ἐκδεδιδαγμένος, πολυμαθὴς.
Perdomo, κατεδαμάζω.
Perduco ad finem, διανύω τι· διάγω.
Perduellio, συνωμοσία.
Perduellis, πολέμιος.
Perduro, χρονίζω διατελῶ, ὑπομένω.
Peredo, περιεσθίω, κατεσθίω.
Peregrè abeam, ἀποδημῶ.
Peregrinatio, ἀποδημία.
Peregrinator, ἀποδήμης.
Peregrinor, ἀποδημῶ, ἐκδημῶ.
Peregrinus, ξένος, ξενικὸς, ἀλλοδαπὴς, ὁ ἀλλότριος, ἀλλοεθνὴς.
Perelegans, ὁ πάνυ κομψὸς.
Perelegantèr, κομψότατα, πάνυ λεπτῶς.
Perendiè, μεταύριον, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
Perendinus, dies, ἡ μεταυρίου ἡμέρα.
Perennis, ἀΐδιος, διηνεκὴς.
Perennitas, ἀϊδιότης.
Pereo, ἀπόλλυμι, διαπεφίλημαι, φθείρομαι, ἀπορρέω, καταβάλλομαι.
Perequito, διαπαίζω.
Pererro, περιπλανῶμαι.
Pereruditus, πολυμαθὴς, ὁ ἢ ἡ.
Perexiguus, ὁ πάνυ μικρὸς.
Perfectè, τελέως, ἀντελῶς.
Perfectio, τελείωσις.
Perfectus, τέλειος, ἀντελὴς.
Perfero, περιφέρω, διαφέρω. ἀνατλῶ· pro nuntiare, ἀγγέλλειν· pro sustinere, ὑπομένειν, καρτερεῖν.

Perficio, ἀποτελῶ, διαπράττομαί τι, ἐκφέζομαι, ἄνθω.
Perfidelis, πολέμιος, ὁ.
Perfidia, ἀπιστία, ἀγοραστία.
Perfidiosus, ἄπιστος, παρασπονδος.
Perfidus, ἄπιστος, ἀγοραῖος, ἀσυνδος, μυντὸς ἀπιστίας.
Perflo, διαπνέω, κατασπάω.
Perfluo, καταῤῥέω, διαῤῥέγνυμι.
Perfodio, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
Perforo, τρυπῶ, διατρέω, διατρέω.
Perfrictâ fronte, ἀναισχυντήσας.
Perfrictæ frontis esse, ἐν ἀναισχυντίᾳ ἐφεῖσθαι ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς.
Perfringo, διαῤῥήγνυμι
Perfuga, αὐτόμολος, πρόσφυξ.
Perfugio, καταφύγω.
Perfugium, καταφυγὴ, καταφύγιον.
Perfunctio, λειτουργία, ὑπέρεσια.
Perfunctorie, πρὸς ἀναίσθησιν.
Perfunctorius, ἀφυσικώτερος.
Perfundo, ἐπιχέω, ἐμβρέχω, καταχέω.
Perfungor, ἐπιτελῶ τὸ ἔργον, munere meo, διαπράττω· ἀπιτελῶ τὸ καθήκοντα.
Perfusio, βρυχὴ, δύσις.
Perfusus, διαῤῥεύμενος.
Pergo, παρέρχομαι, στείλω, ἄρχομαι· pro persevero, διατελῶ, ἐμμένω.
Pergratus, πάνυ εὐχαρὶς.
Perhibeo, dico, κατάφημι, καταχρίζομαι, pro dare, δίνω.
Perhibere testimonium, μαρτυρῶ τινι.
Perhonorificè, πολυτίμως.
Perhonorificus, πολύτιμος.
Perhorresco, καταδεδιέναι τινος.
Perhumanus, πάνυ φιλάνθρωπος.
Pericblitatio, κινδύνευμα.
Periclitor, κινδυνεύω, παρακινδυνεύω ὑπέρ τινος, κίνδυνον ὑποδύομαι.
In Pericula se conjicere, δίδωμι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους.
In Periculis versari, ἐν κινδύνοις εἶναι.
sine Periculo, ἀκινδύνως, ἀσφαλῶς.
Periculosè, ἐπικινδύνως.
Periculosus, ἐπικίνδυνος, ἐπισφαλὴς, κινδυνώδης.
Periculum, κίνδυνος, ου, ὁ· κινδύνευμα, τὸ.
Periculum dare, κίνδυνον, ὑπολαμβάνειν, ἢ ποιεῖσθαι.
Periculum facere, ἀπόπειραν ποιεῖσθαι.
Periculum effugere, διαφεύγειν κίνδυνον.
extra Periculum esse, ἔξω, vel πέρα τῶν κινδύνων εἶναι.
Perillustris, ὁ πάνυ λαμπρὸς.
Perimo, ἀναίρεω, καθαιρῶ.
Perindè, ὁμοίως, ἴσως πω.
Perindè ac si, ὅσπερ, ὅσπερ ἂν εἰ, ὁσπερεὶ.
Periodus, περίοδος.
Periphrasis, περιέφρασις.
Peritè, ἐπιστημόνως, ἐμπείρως.
Peritia, ἐμπειρία, πεῖρα, ἐπιστήμη.
Peritissimus rei militaris, ἐμπειρότατος τῶν περὶ τὸν πόλεμον.
Peritum esse alicujus rei, ἐμπειρίαν ἔχειν τινος.
Peritus, ἔμπειρος, ἐπιστήμων, ἐπιστημονικὸς, ἔμπειρος, δίδυμος.
Perjucundus, ὁ πάνυ ἡδὺς.
Perjurium, ἐπιορκία.
Perjuro, ἐπιορκῶ.
Perjurus, ἐπίορκος, ἐπιορκητικὸς.
Perlectus, πάνυ εὐφραδέστατος.
Perlego, ἐπιλέγομαι, ἀναγινώσκω διεξέρχομαι.
Perluceo, διαλάμπω.
Perlucidus, διαφανὴς.
Perlustro, κατασκοπῶμαι, ἐξετάζω.
Permadeo, διαῤῥέγνυμαι.
Permaneo, μένω παρὰ τινὰ, pro perseverare μένειν ἔν τινι. ἐπὶ τινι.
Permano, as, καταῤῥέω, διαῤῥέω.
Permansio, διαμονὴ.
Permeo, as, διαδύνω, διέρχομαι, διαβαίνω, διοδεύω, διέρχομαι.
Permisceo, μεταμίγνυμι. ἐπιπλέκω.
Permissio, συγχώρησις, ἔρσις.
Permissu ejus, κατὰ συγχώρησιν.
Permistio, κρᾶσις, διάμιξις.
Permitto, concedo, εἶμι, ἐπιτρέπω.
Permodestus, σώφρων.
Permolestus, ὁ πάνυ χαλεπὸς.
Permotio, παρόρμησις.
Permoveo, διανοῶ.
Permulceo, καταῤῥέω, καταπλέω.
Permultum, πάμπολυ.
Permutatio, διαλλαγὴ, διάλλαγμα, τὸ.
Permuto, ἀλλάττω, ἀλλοῖόν τὴν γνώμην, sententiam, ἀμείβομαι.
Perna, πέρνα, πέρνων.
Pernavigo, διαπλέω.
Pernecessarius, ὁ πάνυ ἀναγκαῖος.
Pernego, ἀρνοῦμαι.
Pernicies, ὀλέθρος, ὁ· ὄλεθρος, ἐξόλεια.
Perniciosus, ὀλέθριος, ὁ ἢ ἡ· ὄλεθρος, πανώλεθρος.
Pernicitas, ὠκύτης. ταχύτης.
Pernix, ὠκὺς, ταχὺς, ὠκύπτερος, ὁ.
Pernoctatio, παννυχὶς, -ίδος, ἡ.
Pernocto, ἀγρυπνέω, διαγρυπνέω.
Pernosco, διαγινώσκω, ἀκριβῶς οἶδα.
Pernox, παννύχιος, παννυχος.
Pero, onis, αἱ ἀσκίδια.
Peropportunè, πάνυ εὐκαίρως.
Peropportunè venis, εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν πάρει.
Peropus est, πάνυ χρῆσιμόν ἐστι.
Peroratio, ἐπίλογος, ἀνακεφαλαίωσις.
Peroro, ἐπιλέγω, ἀνακεφαλαιῶ.
Perosus, διαμισῶν, ὑπεχθέστατος.
Perparum, πάνυ σμικρὸν.
Perpaucus, ὀλίγιστος.
Perpello, ἐπαναγκάζω.
Perpendiculum, κάθετος, διάμετρος.
Perpendo, ἐξετάζω τι· σταθμῶμαι· λογίζομαι τι παρ' ἑαυτοῦ, mecum ; συμβάλλω τι παρ' ἑαυτῷ, διανοίομαι.
Perperam, κακῶς, συκοφαντικῶς· παρὰ in compositione.
Perpessio, ὑπομονὴ, πάθος.
Perpetior, ὑπομένω, ἀνέχομαι, πάσχω, τλάω.
Perpetro, διαπράττομαι, πράττω.
Perpetuitas, ἀϊδιότης· τὸ διηνεκὲς.
Perpetuum, ἀεὶ, αἰ, αἰόνα.
Perpetuus, διηνεκὴς, ἀΐδιος.
Perplexè, πολυπλόκως.
Perplexitas, ἀπόρημα, πλοκὴ.
Perplexus, ἀμήχανος, ἀπέριλεκτος, ἄπορος.
Perpolio, διαῤῥέω.
Perpoto, διαπίνω.
Perpulcher, ὁ πάνυ καλὸς.
Perquam, ὡς τρόπος.
Perquiro, διαζητέω, διερευνῶ.
Perrarò, πάνυ σπανίως.
Perrepo, καθέρπω.
Perrumpo, διαῤῥήσσω, διαῤῥαίσσω, διαπάσσω, διαῤῥήγνυμι.
Perscribo, ἀναγράφω, διαγράφω.
Perscriptio, διαγραφὴ, ἀναγραφὴ.
Perscrutor, ἐκφύω, διερευνῶ.
Persecutio, διώξις, διωγμὸς.
Persecutor, διώκτης, ὁ διώκων.
Persentio, et -isco, διανοέομαι.
Persequor, παρακολουθῶ τινι, ἀκολουθῶ· διαμένω ἔν τινι, μετέρχομαι.
Perseverantèr, ἐπιμόνως, καρτερῶς.
Perseverantia, ἐπιμονὴ, καρτερία.
Persevero, διαγίνομαι, μένω ἐπί τινι· in aliquâ re : προσκαρτερῶ.
Persimilis, παραπλήσιος πάνυ ὅμοιος.
Persisto, ἵσταμαι· ἐφίσταμαι.
Persolvo, ἐκτίνω χρέματα· pœnam διαλύω, ἀποδίδωμι.
Persona, πρόσωπον.
Personо, ἠχῶ, ἠχέω.
Perspectum habere alicujus animum, διαπειρᾶν τινος διάνοιαν.
Perspectus, δοκιμασθεὶς, ἐμπειρωθείς.
Perspicacitas, παλαμῆσις, ἐμφρων.
Perspicax, ἐξυπνακὸς, κατάκοος.
Perspicio, συνοράω, ἔφημι, διδύω, διανοέομαι, καθορῶ.
Perspicuè, φανερῶς, σαφῶς.
Perspicuitas, ἐνάργεια, τὸ εὐδηλον.
Perspicuus, φανερὸς, δῆλος, κατάδηλος.
Perstare in sententiâ, ἔμμενε τῇ γνώμῃ.
Persto, διαμένω ἔν τινι, ἐμμένω.
Perstringo, συνίημι, ἐπιῤῥάπτω, ἐπιγράφω· pro tangere, καθάπτομαί τινος.
Persuadeo, πείθω σε, tibi, πιστεύω τινὶ, ὑπάγομαι, ἀνάγω, διανοῶ.
Persuasio, πίστις, πειθὼ, πίστη.
Persuasor, πιστήτης, πιστικὸς.
Persuasorius, πιστικὸς.
Persuasum habeo, πέπεισμαι.
Persuasus, πεπεισμένος τοῦτο.
Pertaesus, ἐξαποστόμως.
Pertendo, διατείνω.
Pertento, διαπειράομαι.
Perterebro, διατιτράω.
Perterrefacio, φόβον τινὰ, ἐκπλήττω.
Perterreo, ταράττομαι, ἐκπλήττομαι.
Perterreo, καταπλήττω, ἐκπλήσσω.
Perterritus, καταπλαγὴς.
Pertexo, ὑφαίνω. κατεργάζομαι.
Pertica, καμὲξ, ὁ· μαντάλη.
Pertimeo, ἐκφοβοῦμαι.
Pertinacia, αὐθάδεια, τὸ ἀνοστον.
Pertinacitèr, ἐπιμόνως.
Pertinax, αὐθάδης, ἄστοργος.
Pertineo, pertingo, ἐκτείνω μέ τινα· προσήκω μοι τινὸς, τὸ τοιοῦτο id est, hoc vel hæc ad me pertinent.
Pertingo, ἐλαύνομαι, ἐκβαίνω.
Pertractatio, διαχείρισις.
Pertracto, καθάπτομαι, διαχειρίζω τι· πειράζω.
Pertraho, ἑλκύω, καθέλκω.
Pertranseo, διαβαίνω, ἐπιπλέω.
Pertristis, πολυπένθης, πάνυ λυπηρὸς.
Pertundo, διαπείρω, διατιτράω.
Perturbatio, ταραχὴ, πάθος, ὄχλησις.

erturbator, ὁ θορυβῶν, ταραττὼν.
erturbo, ταράττω, θορυβέω, συγχέω.
ervado, διαδύω, διαστέλλω.
ervagor, πλατύνομαι, πλατύνω.
ervasto, πλατύνω.
erveho, διακομίζω, κατάγω.
ervenio, πορεύομαι. ἀφικνέομαι.
erversè, διαστρόφως. κακοήθως.
erversitas, διαστροφή, κακοήθεια.
erversus, διεστραμμένος. πονηρός.
erverto, διαστρέφω, παραφθείρω, παραστρέφω, πλανῶ, παραπείθω.
ervestigatio, ἀνίχνευσις, ἀνίχνευσις.
ervestigo, ἀνίχνευω. ἀκριβόω.
ervicalia, αὐχένιον.
ervicalis, αὐχένιος.
ervicem, αὐχένος.
ervigil, πανύχιος, ἀγρυπνητικός.
ervigilatio, pervigilium, πανυχὶς, -ίδος, ἡ.
ervigilo, διαγρυπνῶ. πανυχίζω.
ervius, διαβατὸς, πορευτὸς. ἀμέσατος, ὁδοιπόρος, πεζεύσιμος.
ervolo, διίπταμαι, διαπέτομαι.
ervolvo, διακυλίω.
erurbanus, ὁ πάνυ ἀστεῖος.
eruro, διακαίω.
erutilis, πάνυ χρηστὸς, μεγαλωφελὴς.
ervulgo, διασπείρω, ἐπιφημίζω.
es, πούς.
es lecti, πλινθίον.
essime, κάκιστα.
essimus, πονηρότατος.
essulus, μοχλίον, μοχλὸς.
estasum eo, retroced., ὑποχάζομαι· pro in fundum eo, χαμαὶ πίπτω κατωφέρομαι.
essundo, κατακεράννυω.
estilens, λαμπρὸς.
estilentia, λοιμὸς.
etaso, πίφαυ, πετασθῆ.
etere aliquem lapide, βάλλειν τινα λίθῳ.
etigo, λακτίζω.
etiolus, ὁ μόσχος.
etitio, αἴτημα, τὸ αἴτησις, ἡ.
etitor, αἰτητὴς.
eto, ere, αἴτῶ, vel αἰτέομαι σε δοῦναί μοι τοῦτο, ut mihi hoc des: pro proficiscor: χωρέω οἰς Κόρινθον, Corinthum.
etra, πέτρα, λᾶας, πέτρος.
etulans, ὑβριστὴς, ὑβριστικὸς ἀνὴρ, ἀσελγὴς, ἀναιδὴς. πρόπετὴς.
etulantèr, ὑβριστικῶς, ἀναισχύντως.
etulantia, ἀσέλγεια, ὕβρις, ἡ, φλυαρία.
halanx, φάλαγξ.
halerae, φάλαραι.
hanaticus, ἐνθουσιῶν. ἐνθουσιῶδης.
hantasia, φαντασία.
hantasma, φάντασμα.
hanum, seu fanum, templum, νεὼς.
pharetra, φαρέτρα, βελοθήκη.
harmacopola, φαρμακοπώλης.
harmacum, φάρμακον.
hasianus, φασιανὸς.
hiala, φιάλη.
hilomela, φιλομήλα.
hilosophia, φιλοσοφία.
hilosophor, φιλοσοφῶ.
hilosophus, φιλόσοφος, ὁ.
hiltrum, τὸ φίλτρον.
hlebotomia, φλεβοτομία.
hlebotomum, φλεβότομον, μαχαιρίδιον.
Phoca, φώκη.

Phœnix, φοῖνιξ.
Phrasis, φράσις.
Phrenesis, φρένησις.
Phreneticus, φρενιτικὸς.
Physiogomia, φυσιογνωμία.
Physiognomon, vel physiognomus, φυσιογνώμων.
Piacularis, καθαρτήριος.
Piaculum, κάθαρμα.
Piaculum committere, ἐγκαλεῖσθαι ἢ πράττειν ἀσέβημα.
Pica, κίττα.
Picea, πίτυς, ἡ.
Piceus, πίτινος.
Pico, πίσσω.
Picus, δρυοκολάπτης.
Piè, διστοῖς.
Pieras, ὑσμίνη, ὑλάκωμα πρὸς τὸν θῆρ, διωγμὸς, διωκόμενα.
Pietatem colere, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ εὐσέβειαν ἀσκεῖν.
Pietor, γραφεὺς, ζωγράφος.
Pictura, γραφὴ, ζωγραφία.
Piger, ἀνωφερὴς, βάρυνος, ἀκνηρὸς, ἀργὸς, νωθρὸς, δύσκολος.
Piget, μεταμέλει μοι.
Pigmentarius, μυροπώλης.
Pigmentum, φυκὸς, ἄλειμμα, χρίσμα, τὸ ἔντριμμα.
Pignori do, ὑποτίθημί τί τινι.
Pignoro, ἐνεχυράζω.
Pignus, ἐνέχυρον, ἐνεχύρασμα, ὑπόθημα, ὁμηρεία.
Pignus accipere, ἐνεχυράζειν.
Pigrasco, ἀνάργος γίγνομαι, κατακάω.
Pigritia, ἀνία, ἔκνησις, βάθυμια.
Pila, æ, pro sphærula, σφαῖρα, σφαιρίον.
Pilâ ludere, σφαιρομαχεῖν, σφαιρίζειν.
Pileum gestare, πίλῳ φορεῖν.
Pileus, πίλος, πῖλος.
Pilosus, τριχώδης, παμπίλαιπρος.
Pilula, κατάπτιον.
Pilum, γαῖσος, πῖλος.
Pilus, θρὶξ.
Pincerna, οἰνοχόος.
Pingere acu, βελόνῃ ποικίλλειν.
Pingo, is, γράφω, ζωγραφέω.
Pingue, ῆνος, πίμελη.
Pinguedo, λιπαρία· πίμελη, σίαρ.
Pinguefacio, λιπαρῶ ἢ πίονα ποιῶ.
Pinguesco, παχύνομαι, πιαίνομαι.
Pinguis, παχὺς, λιπαρὸς, πίων.
Pinna, πτέρυξ, πτερύγιον.
Pinso, is, μάττω, λοιαίνω.
Pinus, πίτυς, ἡ· πεύκη.
Piper, τὸ πέπερι.
Pipio, proprium est pullorum, πιπίζω.
Pirata, πειρατὴς.
Piraticus, πειρατικὸς.
Piscator, ἁλιεὺς.
Piscatorius, ἁλιευτικὸς.
Piscatura, ἁλιευτικὴ.
Pisciculus, ἰχθύδιον.
Piscinæ, ἰχθυοτροφεῖα.
Piscis, ἰχθὺς.
Piscor, ἁλιεύω, ἰχθύω.
Piscosus, ἰχθυώδης, ἰχθύεις.
Pistillum, ὕπερος.
Pistor, ἀρτοπώλης, σιτοπώλης.
Pistrinum, μύλων, μύλη, ἀλφιτοπέδη.
Pistura, ἀρτοποιία.
Pisum, τὸ πίσον.

Pitulta, πίτυρα, φλύγμα.
Pituitosus, φλεγματώδης.
Pius, ὁσιὸς, εὐλαβὴς, θεοσεβὴς.
Pius sum, εὐσεβῶ, θεοσεβῶ.
Pix, πίσσα.
Placabilis, ἱλάσιμος, εὐδιάλλακτος.
Placamen, ἱλάσμα.
Placenta, πλακοῦς.
Placeo, ἀρέσκω τινὶ· εὐδοκιμέω.
Placet, ἀρέσκει, δοκεῖ, δόξει.
Placidè ἡσυχῆ, ἠρεμαίως.
Placidus, sedatus, πρᾶος, ἥμερος. ἤσυχος, εὐμενὴς, γαληνιαῖος.
Placitus, ἀρεστὸς.
Placitum, decretum, δόγμα, δοκοῦν, δοκιμάσιμον.
Placo, πραΰνω, ἱλάσκομαι.
Plaga, æ, πλαγὴ, πλῆγμα, ἴπληξις.
Plaga, pro regione, τὸ πλάγιον, ἡ χώρα.
Plagæ, arum, retia, ἄγκιστρα vel ἄγκιστρον, τὰ.
Plagas inferre, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινι.
Plagiarius, ἀνδραποδιστὴς.
Plagium, ἀνδραποδισμὸς.
Planctus, κοπετὸς, ὀδυρμὸς, θρῆνος, ὁ.
Planè, omninò, ἀληθῶς, σαφῶς· pro penitus, πάντως, παντὸς.
Planetæ, πλανῆται.
Plango, tundo, κόπτομαι· pro lamentari, θρηνῶ, τὸ θρῆνον πλάττειν.
Planities, ὁμαλότης, πεδίον.
Plaota, φυτὸν, φύτευμα.
Plantatio, φύτευσις.
Planto, as, φυτεύω, φυτεύω.
Planum facio, ἐξομαλίζω.
Planus, ομαλὸς, τρανὸς· pro manifestus, σαφὴς.
Platanus, ἡ πλάτανος.
Platea, πλατεῖα, εὐρύχωρος ὁδὸς.
Plaudo, is, κρότον, προσκαλίζω.
Plausibilis, κεκροτημένος.
Plaustrum, ἅμαξα, ὄχημα.
Plausus, κρότος, πρότημα.
Plebecula, τὸ δημίδιον.
Plebeius, δημοτικὸς, ἰδιώτης, idem quod vulgaris, ὁ τυχὼν.
Plebiscitum, ψήφισμα, τὸ χειροτονία.
Plebs, οἱ πολλοὶ. τὸ πλῆθος, ὄχλος.
Plecto, is, κολάζω, τιμωρεῖν τινα.
Plectrum, πλῆκτρον, τὸ.
Pleiades, πλειάδες.
Plenè, ἱκανῶς.
Plenilunium, πανσέληνον.
Plenitudo, πλήρωμα, πλήρωσις.
Plenus, μεστὸς, cum genit. ἀνάπλεως, πλήρης.
Plenus sum, γέμω, πλήθομαι, cum genit.
Plerique, οἱ πολλοὶ, πάμπολλοι.
Plerumque, ἐπὶ πολὺ, τὰ πλείστα.
Pleuritis, ἡ πλευρῖτις.
Pleuriticus, πλευρίτικος.
Plica, στύξ, στύγμα, στυξὶς.
Plicatilis, πλικτὸς, εὔπλεκτος.
Plicatio, πλοκὴ, στυχή.
Plico, πλέκω, στύφω.
Ploribundus, πλωθρώδης.
Ploratus, πλωθμὸς, πλαῦσμα, τὸ· ὀλοφυρμὸς, ὀδυρμὸς, κοπετὸς.
Ploro, πλάω, πλαίω, ὀλοφύρομαι, δακρύω, οἰμώζω, κωκύω.
Pluma, πτίλον, χνῆς.
Plumbeus, μολύβδινος.
Plumbum, μόλυβδος et μολύβδη.

Plumeus, στίλινος.
Pluo, βρέχω, ὑφίημι.
Plures. οἱ πλείονες.
Plurimi æstimare, τιμᾶν πλείστου, περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τινα.
Plurimum, πλεῖστον.
Plurimus, πλεῖστος.
Pluris æstimare. τιμᾶσθαι πλείονος.
Plus, πλέον, πλεῖον.
Plus minus, πλέον ἢ ἔλαττον.
Plus satis, πλέον τοῦ καιροῦ.
Plus quam decet, μᾶλλον τοῦ δέοντος.
Pluto, onis, Πλούτων, Ἀΐδης.
Pluvia, ὄμβρος, βροχή.
Pluviosus, ὀμβρώδης.
Pluvius. *et* Pluvialis, ὑδρεῖος.
Pocillator, οἰνοχόος.
Inter Pocula, ἐπὶ τῆς πόσεως.
Pocula ministrare, οἰνοχοεῖν Διΐ, Διΐ.
Poculum, ποτήριον, ἔκπωμα, δέπας.
Podagra, ποδάγρα, ποδαλγία.
Podagrâ laboro ποδαλγῶ.
Podagricus, ποδαγρικὸς, ποδαγρικός.
Podex, cis, πρωκτὸς, πάλος.
Poena, τὸ πάσχειν.
Pœna, τιμωρία, τίμημα, τὸ ζημία, δίκη.
Pœnam, exigere, ἐκπράττειν δίκην.
dare Pœnas, τιμωρίαν δόντα· δίκην ἐκτίνειν, ἐκτίλλειν τὴν δίκην.
Pœnis afficere, κολάζειν τινὰ ζημίαις.
Pœnis affici, κολασθῆναι, δικὴν δόντα τῶν ἁμαρτημάτων.
Pœnitendus, μεταμελητέος.
Pœnitentia, μετανοία, μεταμέλεια.
Pœnitet, μεταμέλει μοι τούτου, μετανοῶ, μετανοήσω.
Pœta, ποιητής.
Pœticus, ποιητικὸς.
Pœtria, ποιήτρια.
Polenta, ἄλφιτον.
Poli, πόλοι.
Polio, ξέω *et* ξύω, λειαίνω.
Polite, γλαφυρῶς.
Politia, πολιτεία.
Politicus, πολιτικὸς.
Politura, ξέσις, ξυστὸς, γλαφυρὸς.
Polleo, *valeo*, ἰσχύω, δύναμαι μέγα, potentiâ valeo.
Pollex, μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ.
Polliceor, ὑπισχνέομαι, ἐπαγγέλλομαί τινί πολλὰ, ἐγγυῶμαι.
Pollicitatio, ὑπόσχεσις, ὑπάγγελμα.
Pollinctor, ταφεὺς, ἀτιτρὸς.
Pollis, nis, *vel* Pollen, γύρις, καπνάλη.
Polluo, μολύνω, μιαίνω, χραίνω.
Pollutus, μεμιασμένος, ἀνιερὸς.
Polypus, ὁ πολύπους.
Pomarium, περιβόλιον, ὀπωροφυλάκιον.
Pomeridianus, δειλινὸς.
Pomerium, τὸ πωμήριον.
Pompa, πομπὴ.
Pomum, μῆλον, ὀπώρα.
Pomus, *gen. fœm.* μηλέα.
Pondero, *libro*, ἵστημι, ζυγοστατέω, σταθμάομαι, τηλαντεύω.
Ponderosus, βάρος, ὑπερβολῆς.
Pondo, μνᾶ, λίτρα, δίτρα.
Pondus, βάρος, ἄχθος, ὄγκος.
Ponè, ὀπίσω, ὄπισθεν.
Ponere operam in re aliquâ, σπουδάζειν περί τινος.
Pono, is, τίθημι, τίθεμαι, ὑφίστημαι.
Pons, γέφυρα.
Ponticulus, γεφυρὶς.
Pontifex, ἱερεὺς, ἀρχιερεύς.
Pontificatus, ἀρχιερωσύνη.
Pontificius, ἀρχιερατικὸς.
Pontus, πόντος.
Popina, ἐστιατόριον, καπηλεῖον.
Poples, ὀγκὼν, ἰγνύς.
Popularis, ἴδιωτικὸς, δημοτικὸς· *pro* charus populo. ἀρεστὸς τῷ δήμῳ.
Popularitas, δημαγωγία, δημαρεστία.
Popularitèr, δημοτικῶς.
Populatio, πόρθησις, δενδροτομὴ.
Populator, λεηλατήτωρ.
Populor, aris, ari, ἀναιρέσεις ποιῶ τῆς πόλεως, πορθῶ τὴν πατρίδα, patriam: ἀπορθῶ, λεηλατέω.
Populus, δῆμος, ὁ· λαὸς, ὄχλος.
Populus, *arbor*, ἡ αἴγειρος.
Populus alba, ἡ λεύκη.
Porca, ἡ, ὖς.
Porcinus, χοίρειος, ὑείος.
Porculus, *et* Porcellus, χοιρίδιον.
Porcus, ci, χοῖρος.
Porrectio, ἐκτάσεως, παράτασις.
Porrigo, ἀφίγω τὰς χεῖρας, manus: ἐκτείνω, παρατείνω, παρέχω, ἀνέχω.
Porrigo, inis, ἡ λεπὶς, ιδος.
Porrò, *amè*, γάρτοι, μέντοι, πόρρω.
Portum, πρόσω.
Porta, πύλη, θυρίον.
Portæ custos, πυλωρὸς, πυλουρὸς.
Portendo, ἐπισημαίνω, προφαίνω.
Portentosus, τερατώδης, τέρατος.
Portentum, τέρας.
Porticus, ἡ στοὰ, περιστὰς.
Portio, μέρος, μερὶς, συμμορία.
Portitor, πορθμεὺς, ναύλος.
Porto, as, φέρομαι τι, φέρω, βαστάζω.
Portorium, πορθμεῖον.
in Portu navigare, ἐν λιμένι πλεῖν, Portuosus, λιμενώδης.
Portus, ûs, λιμὴν.
Portus, πόρος.
Poseo, αἰτῶ σε δίκας, à te pœnas: ἀξιῶ.
Positio, *positura*, κατάθεσις, θέσθαι.
Possessio, κτῆσις. κτῆμα, κατοχὴ.
Possessor, ὁ κατημένος, κτήτωρ.
Possibilis, δυνατὸς, οἷός τε.
Possideo, κτάομαι, κατέχω, νέμομαι.
Possum. δύος τ' εἰμὶ, δύναμαι, πεπ' ἐμὶ ἶσν δύνει, ὅτε.
Post, ὀπὶ, μετὰ, cum acc. *pro* postea, ὕστατα, ὕστερον.
Postea, ἄπτα, ὕστατα, ὕστερον.
Posteaquam, μετὰ ταῦτα ὅς, ἐπεὶ, ἐπεὶ.
Posteri, orum, ἐπιγενόμενοι, οἱ ἐπίγονοι, οἱ ἔσεται, οἱ μετιγενεῖς.
Posterior, *es* -us, ὕστερος, ον· μετιγενέστερος.
Posteritas, ὁ μέλλων χρόνος, ἀπίγονοι.
in Posterum, αὖθις, εἰς αὖθις, εἰσέτι.
Postes, παραστὰδες, σταθμοὶ.
Posthabeo, ἐν ἐδενὶ λόγῳ τιθέναι, ἀλογοῦμαι, δεύτερον ἢ ὕστερον νομίζω.
Posthac, κατὰ ταῦτα, τὸ λοιπὸν.
Posthinc, ἔξῆς, ἰσοξῆς.
Posthumus, ὀψίγονος.
Postico fallere, τῷ κρυπτῷ ἀποκρυπτῶ.
Posticum, πλαγία θύρα.
Posticus, a, um, ὀπίσθιος.
Postis, παραστὰς, ὁ.
Postliminium, ὁ, ἀποστροφὴ, τὸ εἰς πάτριον.
Postpono, περὶ ἐλάττονος ποιοῦμαι τι, omittere, παραλείπω τι.
Postquam, ἐπειδὴ, ἐπὴν, ὅστινα.
Postremo, ὕστατον, τὸ τελευταῖον.
Postremus, ὕστατος, ἔσχατος.
Postridie, τῇ ὑστεραίᾳ.
Postulatum, ἀξίωμα, αἴτημα.
Postulo, πάλιν, δίκαιον, αἰτίαμαι τὸ *idem quod* accusare. αἰτιάσομαι.
Potabilis, πόσιμος, πότιμος.
Potatio, ἡ πολλὴ ξὺν συχνῇ πόσει.
Potator, φιλοπότης.
Potens, ἰσχυρὸς, δυνατὸς, ἐγκρατὴς.
Potentia, δύναμις, ἰσχὺς, κράτος.
Potest fieri, *pro* possibile est, ἔστι, δυνατὸν.
Potestas, δύναμις, ἐξουσία.
in Potestatem redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, ὑποτασσώσασθαι.
Potestatem dare, ἐξουσίαν ἐᾶναι.
Potio, σεως, σις, σιτικὸν.
Potior, iris, κρατῶ, cum gen. *et* dat. ἐγκρατὴς γίνομαι, ἐπιτυγχάνω.
Potior, *melior*, κρείσσων, βελτίων.
Potissimè, potissimum, μάλιστα.
Potissimus, κράτιστος, βελτιστος.
Potius, μᾶλλον, ἐπὶ μᾶλλον.
Poto, πίνω, διαπίνω, φιλοποτῶ.
Potum do. ποτίζω τινὰ ποτῷ.
Potus, πόσις, ποτὸν.
Præ, *præpositiv.* πρὸ, gen. ὑπὲρ πρὲ dolore.
Prae manibus habeo, διὰ χειρὸς ἔχω.
Prae me fero, ἐρυθαίνω, ἐπίφασιν.
Praeacutus, ὁ πάνυ ὀξύς.
Praebeo, χαρίζω, παρίζω, παρέχω.
Praebibo, προπίνω.
Praecavco, προφυλάττομαι.
Praecedo, προέρχω, προβαίνω, προέρχομαι, προπορεύομαι.
Praecellens, ὑπέρτερος, ὑπέροχος.
Praecello, προέχω τῶν ἄλλων τῷ ἰδέᾳ formâ aliis: διαφέρω, ὑπερβάλλω.
Praecepa, παρήνεσις, προτροπὴ, τὰ κέλευσις, προτρὴ.
Praeceptor, διδάσκαλος, σοφιστὴς.
Praeceptum, παράγγελμα, ἐπίταγμα ἐντολὴ.
Præcido, ὑποτέμνω, ἐκτέμνω.
Praecinctus, παρεζωσμένος.
Praecingo, περιζώννυμι.
Praecino, προῴδω.
Praecipio, *præcurro*, προλαμβάνω *pro* jubere. ἐπιτάττω, πελεύω τινα.
Praecipitantèr, ὑπερφυῶς πρὸς τὰς.
Praecipitantia, praecipitatio, πρόπτωσις, κατακρήμνισις.
Praecipitium, ἀπόκρημνον, πρανὲς.
Præcipito, κατακρημνίζω, βάπτω ἐπὶ τὸν εἰς θάλασσαν, in mare.
Præcipuè, μάλιστα, ἐξαίρετος.
Præcipuus, ἐξαίρετος, πρόκριτος, ἀνδρῶν, πρόκριμος, κράτιστος, ὑπέροχος.
Præcisè, συντόμως.
Præclarus, ἔνδοξος. διαπρύσιος, γαῖρμος.
Præciudo, διακλάω, διαίρω.
Præco, onis, κήρυξ.

præconium, κήρυγμα, ἀναπήρυξις· *pro* laude, ὕμνος.
præcordia, ἐπίτευον, περικάρδια.
præcox, πρωϊφὸς, πρώϊος.
præcurro, προτρέχω.
præcursor, πρόδρομος.
præda, λεία, λάφυρον.
prædabundus, ὁ λαφυραγωγῶν.
prædatio, λαφυρία, αἰχμαλωσία.
prædator, λαφυραγωγὸς, λῃστής.
prædatorius, λῃστικὸς.
prædicatio, κήρυξις, ἀνάδειξις.
prædico, -as, *celebro*, ἀναγορεύω, *acc.* καταλογίω, παρίστημι.
prædico, -is, -ere, προεξαγγέλλω, προλέγω· προσημαίνω.
prædictio, πρόρρησις, προφητεία.
prædiolum, τὸ χωρίδιον.
prædites, ὁ ἔχων, ὁ λαγχάνων.
prædites bonâ indole, εὐφυὴς ἄν.
prælives, ὑπερπλέοντες, πλωτικοὶ, πολλοὶ, ἱκανοὶ.
prædium, χωρίον, κτῆμα, ἀγρὸς.
prædo, -onis, λῃστὴς, σιτοστὴς.
prædones templorum, οἱ ἱερόσυλοι.
prædor, λαΐζω *et* λαΐζομαι, ἀποσυλάω, ἁρπάζω, λῃστεύω, συλάω.
præeo, πρόειμι, καθηγέομαι.
præexisto, προϋπάρχω.
præfari, προοιμιάζομαι, προλέγω.
præfatio, προοίμιον, πρόλογος.
præfectura, ἐπαρχία, προστασία.
præfectus, ὁ προεστὼς, ἐπάρχης, ἡγεμὼν, ὕπαρχος, σατράπης.
præfero, προφέρω, προκρίνω, πρόκειμαι, προτιμάω.
præficæ, αἱ θρηνήτριαι.
præficio, ἐφίστημι, καθίστημί τινα τὰ μέγιστα, πρίνομαι.
præfiguro, ὑποτυπόω.
præfinio, προορίζω.
præfringo, προσράσσω.
præfulgeo, προλάμπω.
prægnans, ἔγκυος, ἐγκύμων.
prægnans sum, κύω, συνορῶ.
prægrandis, ὑπερμήκης, περιμήκης, εὐμεγέθης.
prægravo, ὑπερβαρύνω, καταβρίθω.
prægredior, προέρχομαι.
prægressio, προπήδησις, πρόβασις.
prægustator, προγεύστης.
prægusto, προγεύομαι.
præhendo, λαμβάνω *et* -ομαι.
præjudicium, προκατάκρισις, πρόκριμα.
præjudico, προκατακρίνω, προκρίνω.
prælectio, ἐξήγησις, προανάγνωσις.
prælector, ἐξηγητὴς, προαναγνώστης.
prælego, προαναγινώσκω.
prælior, μάχομαι.
prælium, μάχη, πόλεμος, συμβολὴ.
prælium terrestre, πεζὴ μάχη.
prælium navale, ναυμαχία.
prælium committere, μάχεσθαι πρὸς τινας, μάχεσθαι μάχην ἀξίαν λόγου, memoriâ dignum.
prælongus, περίμηκες.
præluceo, προφαίνω· *pro* facem præferre, δᾳδουχῶ.
præludium, προοίμιον.
præludo, προπαίζω, προπαιδάλλομαι, προομιλοῦμαι.
præmando, ἰω, προμανθάνω.
Præmaturus, πρώιμος.
Præmeditatio, πρόμελέτησις.
Præmeditor, προμελετάω.
Præmitto, προπέμπω, πρόειμι.
Præmia proponere, ἆθλον τιθέναι.
Præmium, ἆθλον, γέρας.
Præmoneo, προσαναγιγνώσκω.
Præmonstro, ὑποδείκνυμι.
Præmunio, προοχυρόω.
Prænomen, πρόωνυμία.
Prænuntio, προαγγέλλω, προσαγγέλλω.
Præoccupo, προκαταλαμβάνω.
Præparatio, παρασκευή.
Præparo, παρασκευάζω.
Præpedio, παρεμποδίζω.
Præpes, οἰωνίστρια.
Præpolleo, ὑπερίσχω.
Præpondero, ὑπερβαρέω· *pro* pluris esse, πρατιμᾶσθαι.
Præpono, μᾶλλον αἱρέομαι, προαιρέομαι, προτιμάω· *pro* Præficio, ἐφίστημι.
Præposterè ὕστερον πρότερον, πρωθύστερον.
Præposterus, πρωθύστερος.
Præpotens, ὑπέρκυρος, μέγα δυνάμενος.
Præpropere, λίαν ταχέως.
Præputium, ἀκροβυστία.
Præripio, προαρπάζω, ὑποκλέπτω.
Prærogativa, πλοιάσιτρα, πρόνομία, τὸ πρότερόμενον.
Præruptus, ἀπότομος, πρημνώδης.
Præs. prædis, ἐγγυητὴς.
Præsagio, πρόρρησις, προμαντεύομαι.
Præsagium, προμάντευμα, προφητεία.
Præscio, προγινώσκω.
Præscius, προειδὼς.
Præscribo, προγράφω.
Præscriptum, ὑπογραφὴ, ἐπίταξις.
Præsens, παρὼν, ὁ ἐνεστὼς.
Præsentaneum remedium, τὸ ἐναγίσιμον βοήθημα.
Præsentia, um, τὰ ἐν χερσὶ.
Præsentia, -æ, παρουσία.
Præsentio, προαισθάνομαι.
Præsepe, φάτνη, κάπη.
Præsertim, ἄλλως τε, μάλιστα δὴ.
Præsertim si, ἄλλως τε κἀν.
Præses, πρόεδρος, ἔφορος, προεδρὸς, ἡγεμὼν, ὑπάτης.
Præsideo, προκαθίσω, seu ἡγέομαι τῆς πόλεως, urbi : προεδρεύω.
Præsidia in civitates collocare, φρουρὰς εἰς τὰς πόλεις καθίστασθαι.
Præsidiarius, φρουρὸς.
In Præsidio esse, ἐν φρουρᾷ εἶναι.
Præsidio tenere urbem, φρουρᾷ κατέχειν πόλιν τινὰ.
Præsidium, φρουρὰ, ἡ· φύρισμα.
Præsignifico, προσημαίνω.
Præstans, προέχόμενος, πρόπιμος, ἐξοχώτατος, ὑπερέχων. διάφορος.
Præstantia, ἐξοχὴ, ὑπεροχὴ, ὑπερβολὴ.
Præstantissimus vir, ἀποστιλβοντάτου ἀνὴρ, ἄριστος κατὰ τὴν παιδείαν, *&c.*
Præstat, ἄμεινον, ἡ πρεῖττόν ἐστι, διαφέρει.
Præsterno, προστρωννύω.
Præstigiæ, μαγεῖα, γοητεῖα, φλυαρία.
Præstigiæ verborum, τερατολογίαι.
Præstigiator, γόης, -ητος, ὁ· ἀγύρτης ἀστιλπνὸς, τερατοσκὸς.
Præstituo, προορίζω, ἀφορίζω.
Præstitutus dies, ἀποτεταγμένη ἡμέρα.
Præsto, -as, *antecello*, διαφέρω τινος, ὑπερφέρω μεγάθει πάντας, magnitudine cunctos, *et pro* perficere, ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, ea quæ dicta sunt : διατελέω, ἐπιτελέω.
Præstò sum, πάρειμι, μετὰ τινος εἰμί.
Præstolor, ἐκδέχομαι, περιμένω τὸν προσδοκάω τι, ὑπομένω.
Præstringo, περιφίλλω, ἀμβλύνω τὰς ὄψεις, oculos.
Præstruo, προκατασκευάζω.
Praesul, prueses, πρόεδρος, ἀρχηγός.
Praesum, ἐπιστάτω, ἐφίστημαι, ἐπάρχω, προστατέω, δυναστεύω 'Ρώμης, Romæ.
Praesumo, προλαμβάνω.
Praesumptio, πρόληψις, πρόλημμα,
Praesuo, προράπτω.
Praetego, προκαλύπτω.
Praetendo, προτείνομαι· *quandoque* exhibeo, παρέχω· *pro* praetexo, προτείνω.
Praetento, προπειράομαι.
Praeter, παρὰ, *cum acc.* πλὴν, *et* χωρὶς, *cum gen.*
Praeter aequum, παρὰ τὸ δίκαιον.
Praeter decorum, παρὰ τὸ καθῆκον πρός.
Praeter opinionem, παρὰ προσδοκίαν.
Praeter spem, παρ' ἐλπίδα.
Praetercurro, παρατρέχω, παραθέω.
Praeterea, ἐπὶ τούτοις, ἄλλα, ἄλλα τε ἄλλα; τε, ὅτι.
Praetereo, παραβαίνω, παρέρχομαι, ὑπερπηδάω τι.
Praetererquito, παρεππάζω.
Praeterfluo, παραρρέω.
Praetergredior, παραβαίνω, παραβαίνω.
Praeteritum tempus, χρόνος παρελθὼν.
Praeterlabor, παραρρέω.
Praetermissio, παράλειψις.
Praetermissum erat, ἐκλιπὲς ἦν.
Prætermittere occasionem, παρίεναι ἔργα τινὸς καιρόν.
Praetermitto, παρελείπω, παρίημι.
Praeternavigo, παραπλέω.
Praeterquam, πλὴν ἢ, πλὴν εἰ μὴ.
Praeterquam quod, πλὴν ὅτι, πλὴν ἢ.
Praetervehо, παραφέρω, παράγω.
Praetervolo, παραπέτομαι.
Praetexo, προυφαίνω· *pro* praetendere, περιτείνομαι, προτείνω.
Praetextata toga, πορφυρόπεζος.
Praetextatus puer, παιδίσκος περιπεζωσμένος.
Praetextu uti, προφάσει χρῆσθαι.
sub Praetextu, ἐπὶ προφάσει.
Praetextus, πρόσχημα, πρόφασις.
Praetor, -oris, ὁ τὰ ἐρατὰ ἄρχων, ὕπαρχος.
Praetorianus, πραιτωριανὸς, ἡγεμονικὸς.
Praetorium, βουλευτήριον, τὸ στρατηγεῖον.
Praetura, -ae, ἡ πραιτύρα, ἡ ἐπαρχία.
Praevaleo, ὑπερισχύω, ἐξισχύω ἐπικρατῶ τινος.

Primus, πρῶτος· *pro* optimo, πρώτιστος.
Princeps, πρῶτος ἀνήρ, ἔχων, δυνάστης, ἡγεμών, ἡγούμενος.
Principalis, πρωτεῖος, ἡγεμονικός.
Principaliter, ἀρχικῶς.
Principatus, ἀρχή, πρωτεῖον, ἡγεμονία.
Principium, ἡ ἀρχή, ἔξαρχος.
a Principio, ἐπ' ἀρχῆ.
Principium, ἀρχή πρωτόπλοος.
Prior, πρότερος.
Priscus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Privignus, πάλαιος, ὁ πάλαι.
Privata commoda, τὰ ἴδια συμφέροντα.
Privata vita, ἰδιωτικὸς ὁ.
Privatam vitam agere, ἰδιωτεύειν βίον.
Privatæ *vel* privatim, ἴδιος, ἰδίως, κατ' ἰδίαν.
Privatim *et* publice, δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ.
Privatus, ἰδιώτης, ἀπράγμων.
Privatus locus, τόπος, ὁ ἰδιωτικός.
Privatus homo, ἰδιώτης.
Privilegium, πρόσταλμα, πρόσταγμα.
Privus, πρίν σ. ἀγαθόν, bonis.
Prius, πρότερον, πρίν
Prius quam, πρὶν ἤ, πρότερον ἤ.
Pro, ὑπέρ, ἀντί, πρό, cum gen.
Provia, ἡ πρόοδος.
Proavus, προπάππος, προπάτωρ.
Proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
Probabilis, πιθανός, εἰκώς.
Probabilitas, ἡ πιθανότης, τὸ εἰκός.
Probabiliter, εἰκότως.
Probatio, δοκιμασία, ἔλεγχος.
Probatus, δεδοκιμασμένος, εὐδόκιμος.
Probe, καλῶς, εὐδοκίμως.
Probitas, χρηστότης, καλοκἀγαθία.
Probo, δοκιμάζω, *pro* demonstrare, ἐλέγχειν.
Probris afficere aliquem, βλασφημεῖν τινα.
Probrosus, ἐπονείδιστος ἀνείδιστος.
Probrum, ὄνειδος, τὸ ὄφλος, αἶσχος.
Probus, χρηστός, βέλτιος, ἀγαθός, εὐδόκιμος.
Procacitas, τὸ ἀσέλγαινον ὕβρις.
Procaciter, ἀσελγῶς, ἀσελγῶς.
Procax, ἀσελγής, ἀναίσχυντος.
Procedere obviam alicui, εἰς συνάντησιν πορεύεσθαι τινι.
Procedo, πρόειμι, προχωρῶ, προέρχομαι.
Procella, θύελλα, ἔκλυσις, καταιγίς, λαῖλαψ λαῖλαπ, ζάλη.
Procellosus, καλλαῖος, θυελλώδ ς.
Proceres, οἱ δυνατεύοντες, πρῶτοι.
Proceritas, τὸ πέμμηκες.
Procerus, ὑψηλός, μέγας, ὑψαλής.
Processus, πρόοδος, προχώρησις, *pro* profectu, προκοπή.
Procido, προπίπτω, καταπίπτω.
Procinctus, us, ἡ παρασκευή.
Proclamatio, ἀνάκρισις.
Proclamator, ἀνακρούστης.
Proclamatus, ἀνακρισθείς.
Proclamo, ἀνάκλαω, ἀνακράτω.
Proclino, καταπίνω.
Proclivum esse, ἐπικλίνειν πρὸς ἡδονάς, ad voluptates.
Proclivis, ἐπιρρεπής, εὐμετατος πρὸς τι *pro* facile factu. οἷον τό.
Proclivitas, ἐπιρρέπεια, εὐμετατος.
Pro confesso habetur, ὁμολογεῖται παρὰ πάντων.
Proconsul, ἀνθύπατος.
Proconsularis, ἀνθυπατικός.
Proconsulatus, ἡ ἀνθυπατεία.
Procrastinatio, ὑστεροφημία, ἐκβολή.
Procrastino, ἀναβάλλομαι εἰς ὕστερον, in aliud tempus.
Procreare liberos, παιδοποιεῖσθαι.
Procreatio liberorum, παιδοποιία.
Procreator, γεννήτης, γονεύς.
Procreo, γεννάω, δημιουργῶ.
Procudo, παρασκευάζομαι.
Procul, ἔνθεν, πόρρω. cum gen.
Proculdubio, ἀναμφιλόγως, ἀναμφιλόγως.
Procumbo, κατακλίνομαι, πρανίζω.
Procuratio, ἐπιτροπή, διοίκησις.
Procurator, ἐπιτροπεύων ὁ ἐπιτροπεύων.
Procuro, ἐπιτρέπω, ἐπιτροπεύω, τὰ ἄλλα, διοικῶ, οἰκίζω.
Procurro, προτρέχω, πρόειμι.
Procursus, ἐκδρομή.
Procus, ὁ μνηστήρ.
Prodeambulo, περιπατῶ.
Prodeo, -is πρόειμι, προέρχομαι τὸ δημόσιον, in publicum.
Prodere memoriæ, ἱστορεῖν τὰ πραχθέντα, res gestas, παραδίδωμι γραφῇ.
Prodigalitas, ἀσωτία, ἀπώλεια, σπατάλη.
Prodige, ἀσώτως.
Prodigiose, τερατωδῶς.
Prodigiosus, τερατώδης, τερατώδης.
Prodigium, τέρας, τὸ τέρας.
Prodigo, καταπαλάσσω.
Prodigus, ἄσωτος, ἀπόλαστος.
Proditio, προδοσία, πρόδοσις.
Proditor, προδότης, προδόκης.
Proditorie, προδοτικῶς.
Proditrix, προδότις.
Prodo, *ostendo*, ἐκφέρω, ἐκφαίνω, *tradere*, προδίδωμι τὰ ὄντα.
Prodromus, πρόδρομος.
Produco, παράγω, ἐπιτείνω, τὰ ὄντα *producere* testes, μάρτυρας παράγειν *pro* verum esse πρόσθεν, προσγενέσθαι.
Productio, *prolongatio*, ἔκτασις.
Profanatio, βεβήλωσις.
Profano, βεβηλόω.
Profanus, ἀνόσιος, βέβηλος.
Profectio, πορεία, ὁδοιπορία.
Profectō, ὄντως, ἀληθῶς.
Profectus, προκοπή, ἐπίδοσις.
Profero, ἐξαγορεύω, προφέρω, τὰ ὄντα *pro* prolatare, παράγω, ἐκβάλλω.
Professio, ἐξομολόγησις.
ex Professo, ἐκ τοῦ προφανοῦς.
Professor, ἐπαγγελτής, διδάσκων, διδάσκαλος.
Proficio, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετὴν προκόπτω τὰ σοφίᾳ.
Proficiscor, παρέρχομαι, ἰόντα τὴν ὁδὸν τὰ ἄλλα, per Italiam.
Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, προσποιοῦμαι *pro* artem aliquam docere, διδάσκω τέχνην τινα.
Profligatus, *perditus*, διεφθαρμένος profligatos homines *dicimus* ἐπὶ τῶν πονηρῶν.
Profligo, καταπολεμῶ, διαφθείρω τὰ πράγματα.

luens, περιῤῥέων.
luo, ἀπορρέω, περιῤῥέω.
luvium, κατάῤῥοος.
ore, ὠφελιστέον.
ugio, ἀποφεύγω.
ugium, καταφυγὴν κρατοῦντες.
ugus, αὐτόμολος, ὑπερέρ@.
unde, βαθύς.
unditas, τὸ βαθὺ, βάθος, βαθύτης, ός@.
undo, περχέω, ἀσκεδάννυμι, καταπλάττω, διασπείδω.
undus, βαθὺς, βέρεσ@.
use, καταπεπλυμένος.
usio, περχυσις.
generatio, γένεσις.
genero, γεννάω, περιγεννάω.
genies, γονεὰ, γένημα.
genitor, πρόγον@.
genitus, πρωτότοκ@.
gnatus, γνησιος, ἀπόγον@.
gredi longiùs, παῤῥιέναι πρόσω.
gredi obviam, ἀντιάζειν τινι. ἀπαντᾶν.
gredior, διαπορεύομαι, ὁδοιπορέομαι, βάσσω, προβαίνομαι.
gressio, progressus, πρόοδος, πρόβασις.
gressu temporis, προβαίνοντ@ χρόνου.
gressus facere, πρόσω ποιεῖν πόδα, ὁδὸν ἐπὶ πρόσω ἰέναι.
h, φεῦ.
hibeo, κωλύω τινα τῶν κακῶν, εἴργω, κατακλύω.
hibitio, κώλυσις, εἰργμός.
jectio, projectus, προβολὴ.
jectitius. ἀποβλητὸς, ἐκβλητὸς.
jicio, ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω.
in. τοιγαροῦν, τοίνυν.
labor, περίεργομαι, καταπίπτω ἐπὶ τὴν γῆν, in terram : ὀλισθάνω.
lapsio, πτῶσις, ὀλίσθημα.
latio, ὑπέρθεσις.
lato, παραιτοῦμαι, ἀναβάλλομαι.
les, γονεὰ, γονὴ, γόν@, τὸ.
lex, ἰκτινὸς.
lixitas, τὸ μὴκ@.
lixus, μακρὸς, ἰκτινὴς, εὐμήκης.
logus, πρόλογ@.
longo, ἀναβάλλομαι, παραιτοῦμαι.
loquor, ἀποφάσκω, ἀποφθέγγομαι, ἐκλογίζω.
ludo, παιγωνίζομαι.
luo. ἐκκολίζω, βρίζω.
lusio, περιγένεσμα.
luvies, τὸ λῦμα.
merealia, ὦνια.
merior, ἐμπεργεύω.
meritum, ὁ μισθὸς, τὸ ἄξιον.
mineo, ἐβίζω.
miscuè, ἀδιακρίτως, συμμιγῶς.
miscuus, ἀδιάκριτος, συμμιγὴς.
missa servare, τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτελεῖν.
missa violare, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας.
missio, promissum, ἐπαγγελία, ὁμολογία.
mittor, ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνέομαι.
omo, πρεμνίζομαί τι, ἐκρίζω.
omontorium, ἄκρα. ἀκρωτήριον.
omotus, ἀλλαπὸς, περιγενόμ@.

Promoveo, προάγω τι εἰς δόξαν, ad gloriam ; προβαίνω. προκόπτω.
Promptè, προθύμως, ἑτοίμως.
Promptissimè, προχειρότατα.
Promptitudo, εὐθυμία, ἑτοιμασία.
res est in Prompta, πρόχειρον ἐστι.
Promptuarium, ταμεῖον, ἀποθήκη.
Promptus, πρόχειρ@, πρόθυμ@, ἕτοιμος, πρόφρων.
Promptus sum, πρόθυμός εἰμι πρὸς τοῦτο.
Promulgatio. ἀναπομπὴ, ἀναγόρευσις.
Promulgo, ἀναπέμπτω, ἐπαγγέλλομαι, ἐπιφέρω νόμον.
Promus, ὁ ταμίας.
Pronepos, ἀπόγον@, ἀπόγονος.
Proneptis, πρόγονος.
Pronitas, καταφόρεια.
Pronube, ἡ πρωνυμφεύτρια.
Pronuntiatio. ἀπόφασις.
Pronuntiatum, ἀξίωμα.
Pronuntio, προφέρω, ἀφωνέω, ἀπαγγέλλω.
Pronuntio memoritèr, ἀπὸ μνήμης λέγειν.
Promus, κατωφερὴς, ἐπικλινὴς, ἕτοιμος, πρόχειρ@, εὐκατάφορ@.
Procœmium, προοίμιον.
Propagatio, παράφυσις, παρέμπτωσις.
Propago, παραφυὰς, ἔκπρωτος, ἀπογονὴ. *pro* stirpe, τὸ φῦλον.
Propago, as, παραφύω, ἐπαυξάνω. *pro* dilato, παρεκτείνω, πλατύνω.
Propalam, ἐν τῷ φανερῷ.
Propatulus, περίφανὴς, καταφανὴς.
Propè, ἐγγὺς, *cum gen.* πρὸς. *dat. Sine casu adverbium est* ἐγγὺς: *item* σχεδὸν, παρὰ μικρὸν.
Propediem, αὐτίκα. ἐν βραχεῖ.
Propello, ἐπείργω. ἀπείργω, ἐλαύνω.
Propemodum, ἐλίγου δεῖν, παρὰ βραχὺ, παρὰ μικρὸν.
Propendeo. ῥέπω πρός τι.
Propensio, πρόθυμία, ἐπιῤῥοπὴ.
Propensitas, εὐκατάφορεία.
Propensus, εὐκατάφορ@, ἐπιῤῥεπὴς.
Properantèr, διὰ σπουδῆς, ταχέως.
Properatio. σπουδὴ, κατάσπευξις.
Propero, σπεύδω, ἐπείγομαι.
Propheta, προφήτης.
Prophetia, προφήτευσις.
Propinatio, πόσις, πόσιμον.
Propinator, προπίτης, ὁ.
Propino, προπίνω τινι.
Propinquitas, ἀγχιστία, συνάφεια.
Propinquo, as, πρόσειμι, πελάζω.
Propinquus, ὁ οἰκεῖ@, συγγενὴς, ὁ ἐγγὺς, παρεπιδήμ@.
Propior *et* propius, ἐγγύτερος, ἐγγύτερον.
Propitiatorium, ἱλαστήριον.
Propitio, *placo*, ἱλάσκομαι.
Propitius, ἵλαος, ἱπήκοος.
Propitius, sum, εὐιλατεύω.
Propola, μεταβολεὺς, πρωπόλης.
Proponere præmium, τιθέναι ἆθλον.
Propono, προτίθημι, προβάλλομαι.
Proportio, ἀνάλογον, ἀναλογία.
Propositio, πρόβλημα, πρότασις.
Propositum, πρόθεσις, σκοπὸς, πρόθεσις, ὑπόθεσις.
Propractor, ἀντιστρατηγὸς.
Proprìè, κυρίως, ἰδίως.
Proprietas, ἰδιότης, ἰδιοποιὸς.
Proprius, ἴδι@, οἰκεί@, κύρι@.

Propter, διὰ, *cum accus.* χάριν, ἕνεκα, *cum gen.* ἐπὶ, *cum dat.* παρὰ, ἐπὶ πρὸς, *accus.*
Propter quod, διὰ τοῦτο, διότι, τοῦτο ἕνεκα.
Propterea, ἀτὰρ ὅν, διὰ τοῦτο οὖν, καθ' ὃ.
Propterea quod, ἀφ' ὧν. διότι, ἐπὶ τοῖς ἐφ' ὃ.
Propudium, ἡ αἰσχύνη.
Propugnaculum, προβολὴ, ἀντιτείχισμα, φρούριον, ὀχύρωμα.
Propugnatio, ὑπερασπισμὸς.
Propugnator, ὑπερασπιστὴς, πρόβολος.
Propugno, ἀμύνομαι, ὑπερασπίζω τινος· pro aliquo : προβαλλόμαι, προμάχομαι.
Propulsatio, ἐξώθησις.
Propulsator, ἀμυντὴρ.
Propulso. ἀμύνω, κωλύω.
Proquæstor, ἀντιταμίας.
Prora, πρῷρα, τὸ ἔμπροσθεν τῆς ναυὸς.
Prorepo, ἐξερπύζω.
Proreta, πρωρεὺς, πρωράτης, -α, ὁ.
Proripio. ὑπεξάγω ἁρπαστὸν. ἐκβιάζω.
Prorogatio, ἀνάβλησις, ὑπερθεσμία.
Prorogo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Prorsus, πάμπυ, παντελῶς, τὸ πᾶν.
Prorumpo, ἐκβλαστάνω.
Proruo, καταβάλλω.
Prosa oratio, πεζὸς λόγος.
Prosapia, γένος, γένεος, τὸ.
Proscenium, προσκήνιον.
Proscindo, κατασχίπτω, κατατέμνω· *et pro* conviciis lacessere, ὑβρίζω τινα, διασύρω, διαβάλλω τι.
Proscribo, προγράφομαι, δημόσιον ποιῶ exilium mittere, ἐκβάλλειν τινα.
Proscriptio, προγραφὴ, δήμευσις.
Proselytus, προσήλυτος.
Prosequor, καταπομπεύω, ἐκπέμπω.
Proserpina, Περσεφόνεια.
Prosilio, ἐκθορὼν, ἀναπηδάω.
Prospecto, προσκοπέω.
Prospectus, πρόοψις, ἔκοψις.
Prosper, εὐήμερος, εὐτυχὴς.
Prosperè, εὐτυχῶς.
Prosperitas, εὐημερία, εὐτυχία.
Prospero fortunæ statu utor, εὐτυχέω.
Prospero, ἐλεύθω, εὐθαλέσιον ποιῶ.
Prospicio, προορῶ, προόπτομαι, προγιγνώσκω τι, προβλέπω.
Prosterno, καταβάλλω, ἐδαφίζω.
Prostibulum, πορνεῖον, *et pro* meretrice, ἡ ἑταίρα.
Prostituo, πρεῖσπω, πρόειμι, πορνεύομαι, προαγωγεύω.
Prosto, πρόκειμαι.
Prosum, ὠφελῶ, συμφέρω, λυσιτελεῖ σοι, tibi : χρήσιμος.
Protectio, ὑπερασπισμὸς.
Protego, προαμύνω, ἀμφιβάλλω, ἀσφαλίζω, ὑπερασπίζω, περιβάλλω.
Protelo, ἀπελαύνω.
Protendo, πρατείνω.
Protenus, τηλοῦ.
Protero, καταπατῶ, κατατρίβω.
Protervè, ἀκολάστως.
Protervia, ἀκολασία, ἀσέλγεια.
Protervitas, ἀσέλγεια. ἀκολασία.
Protervus, ἀσελγὴς, ἀκόλαστος.
Protestor, διαμαρτύρομαι.
Protinus, αὐτίκα, δὴ ῥᾳδία.

Si vero, ἐὰν δὲ, εἰ δὲ, εἰ δ' ἄρα.
Si unquam alias, εἴποτε, ἄλλοτε, εἴπερ.
Sibi, ἑαυτῷ.
Sibilo, συρίττω.
Sibilus, συριγμὸς, σύριγμα.
Sibilus, a, um, ὁ συρίττων.
Sibylla, σίβυλλα.
Sic, οὕτω, ὧδε.
Sic et vero, ὧδε ἔστιν, ἀληθῶς.
Sica, ξίφος, ους, τὸ κοπὶς, ξιφίδιον.
Sicarius, σφαγεὺς, ξιφήφορος.
Siccine, οὕτως.
Siccitas, ξηρότης, ξηρασία, αὐχμὸς.
Sicco, ξηραίνω, ἐξαμύσσω.
Siccus, ξηρὸς, ἄνυδρος, αὐχμώδης.
Sicilis, σικελὸς.
Sicubi, εἴπου, εἴποτε, ἐάντοτε.
Sicumdo *Hesych.*
Sicut *et* **sicuti**, ὡς, ὅσπερ, καθάπερ, καθὼς, οἷον.
Sideralis, ἀστρολάβε, ἄστρον.
Sidereus, ἀστρῶος, ἀστρῴος.
Sido, καθίζω.
Sidus, ἄστρον.
Sigillaris cera, ῥόπος.
Sigillatim, καθ' ἕκαστον.
Sigillo, σφραγίζω, σφραγῖδι ἐντίθημι.
Sigillum, σφραγὶς, σφράγισμα, σήμαντρον.
Signator, σημάντωρ.
Signatura, σημασία.
Signatus, σεσημασμένος.
non Signatus, ἀσήμαντος.
Signifer, σημαιοφόρος.
Significanter, ἐμφατικῶς.
Significatio, σημασία, ἔμφασις, σημείωσις.
Significativus, σημαντικὸς.
Significo, σημαίνω, δηλόω.
Signo, σφραγίζω· *pro* ostendere, σημαίνειν, ἀποδείκνυσθαί τινι.
Signum, σημεῖον, τεκμήριον, ὑπόδειγμα. *Deinde significat* vexillum, σύμβολον, σύνθημα, τὸ, *Cum quo aliquid obsignamus*, σφραγὶς.
Signum dare alicui, κατασείειν τινί.
Silentio præterire aliquid, ὑπερβαίνειν τι, σιωπῇ παρελθεῖν.
Silentio non prætereundum, οὐ παρεκτέον.
Silentium, σιγὴ, σιωπὴ, ἀφάσια.
Silentium impero, κατασιωπάω.
altum agere Silentium, μακρὸν σιγὴν σιγᾶν.
Sileo, σιγάω, σιωπάω, ἡσυχάζω.
Silesco, σιγηρὸς γίνομαι.
Silex, σιρίτης.
Silicernium, γέρων, γεροβοσκὸς.
Siliginеus, σιλιγνίτης.
Siligo, ὄλυρα, σίλιγνις.
Siliqua, λοβὸς, κεράτιον.
Simia, πίθηκος, ὁ ἡ.
Similа, σεμίδαλις.
Similagineus panis, σεμιδαλίτης ἄρτος.
Similis, ὅμοιος, ἐοικὼς.
per omnia Similis, ἀπαράλλακτος.
Similis sum, ἔοικα, ἐμοιώμαι.
Similiter, ὁμοίως, παραπλησίως.
Similitudo, ὁμοιότης, ὁμοίωσις, ἀναλογία.
Simulo, ὁμοιόω.
Simplex, ἁπλοῦς· *pro* sincerus, ἀφελὴς, ἁπλοῦς τὸν νοῦν, εὐθὺς, ἄκακος.
Simplicitas, ἁπλότης, ἀφέλεια, εὐήθεια, λιτότης, ἀκεραιότης.
Simplicitèr, ἁπλῇ, ἁπλοϊκῶς.
Simul, ἅμα, ἐμοῦ.
Simulac, ἅμα *et* ἅματ.
Simulacrum, εἴδωλον, εἰκὼν, ἄγαλμα.
Simulatè, προσποιητικῶς.
Simulatio, προσποίησις, ὑπόκρισις.
Simulator, εἴρων, μιμητὴς, ὑποκριτὴς.
Simulo, προσποιοῦμαι, εἶναι φίλος, **me esse amicum**, ὑποκρίνομαι, πλάττω.
Simultas, ἔχθρα, δυσμένεια.
Simultatem invicem gerere, ἔχειν δυσμένειαν πρὸς ἀλλήλους.
Simus, σιμὸς.
Sin, εἰ δὲ, ἢν δὲ, κἂν.
Sin minus *si* δὲ μὴ.
Sincerè, *vide* syncerè, *&c.*
Sincipat. *Beccus.*
Sindon, σινδὼν, ἡ.
Sine, *prap.* ἄνευ, ἐκτὸς, χωρὶς, δίχα· **cum gen.**
Sine controversiâ, ἀδιαφόρως, ἀναμφιλόγως.
Sine dubio, ἀναμφιβολίτατος.
Sine fraude, ἄδολος.
Singulariis ἐπὶς ἐξαίρετος.
Singulatim, καθ' ἕκαστον.
Singuli, ἕκαστος.
Singulis mensibus, κατὰ μῆνα.
Singulis diebus, καθ' ἡμέραν.
Singulis horis, ὥραι ὥραι.
Singultim, μικρὰ λυγμοῦ.
Singultio, λύζω.
Singultus, λυγμὸς, ὁ λυγξ, γγὸς.
Sinister, λαιὸς, σκαιὸς, εὐώνυμος.
Sinistra, σκαιὰ, ἀριστερὰ.
Sinistrè, σκαιῶς.
à Sinistris, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ εὐωνύμων.
Sinistroraum, ἐπ' ἀριστερὰ.
Sino, ἐάω τι, ἐπιτρέπω, ἀφίημι.
Sinuo, κάμπτω.
Sinuosus, κολπώδης.
Sinus, κόλπος, ὁ.
Siquando, εἴποτε, ἐάνποτε.
Siquidem, εἴγε, εἴπερ, ἔμε.
Siquis, εἴτις, ἐάν τινων.
Sirius, ὁ σείριος.
Siser, τὸ σίσαρον.
Sisto, ἱστάνω, παρίστημι τινι, καθίστημι, ἵστημι.
Sistrum, τὸ σίστρον.
Siticulosus, διψαλέος, ἄυδρος, ψαλυσίψως.
Sitim restinguere, σβεννύειν τὸ δίψος.
Sitio, διψάω, καταδιψάω.
Sitis, δίψος, τὸ δίψα.
Situla, κάδος, ὑδρία, ὑδρίσκη.
Situm est in nobis, ἐφ' ἡμῖν ἐστι.
Situs, a, um, κείμενος.
Situs, αὐχμὸς, εὐρὼς· *pro* positione loci, τοποθεσία, θέσις.
Sive, εἴτε, ἤτε, ἤκαν.
Smilax, σμίλαξ, ἡ.
Soboles, γονὰ, τέκνον, ἀπέγονον.
Sobolesco, ὑποφύομαι, τὸ γίνεσθαι αὐξάνομαι.
Sobriè, νηφαλίως, σωφρόνως.
Sobrietas, νῆψις, νηφαλισμὸς, σωφροσύνη.
Sobrinus, ἀνεψιὸς.
Sobrium reddo, ἀνανήφω.
Sobrius, ὁ νήφων, νηφάλιος.
Socculus, ἐμβάτης, ὁ καλτσύλιον.
Socer, πενθερὸς, κηδεστὴς, γαμβρὸς.
Socia, ἑταίρα.
Soci dii, ἑταιρικοὶ.
Socialitèr, ἑταιρικῶς.
Societas, κοινωνία, κοινωνὶς.
facere Societatem cum aliquo τινὶ μετέχειν τινὸς, τινί.
Societatem dirimere, συμπεσεῖν τὴν κοινωνίαν.
Socio, συμμιγνύμι, συναναμίγνυμι.
Socius, ἑταῖρος, κοινωνὸς, συνεργὸς.
Socordia, κακοηθεία, μετὰ κακίας.
Socors, βραδὺς, μωρὸς, ἀκάματος.
Socrus, πενθερὰ, ἑκυρὰ.
Sodalis, ἑταῖρος, σύνδειπνος.
Sodalitas *vel* **sodalitium**, συνουσία, ἑταιρεία.
Sodes, ὦ τᾶν.
Sol, ἥλιος, σείριος.
Sol occidit, ἥλιος δύεται.
Sol oritur, ἥλιος ἀνατέλλει.
Solamen, **solarium**, παραμυθία, παραμύθιον, παραμυθία.
Solarium, ὡρολόγιον ἡλιακὸν.
Solatio esse alicui, φέρειν τινὶ παραμυθίαν.
Solator, παρακλητὴς, παρακλήτωρ.
Solea, ἰμὰς, κρηπὶς· *pro* pixis, γλαυκὸς.
Solenne, ἑορτὴ.
Solenne est, νομίζεται.
Solennis, πάνδημος, ἑορτάσιμος.
Solennitas, δημοθοινία, πανήγυρις.
Solenniter, νομικῶς, ἐξ ἔθους.
Soleo, εἴωθα, εἴθισμαι, ἔθω, ἔχω.
Solers, ἀγχίνους, δεξιὸς, πανοῦργος.
Solertèr, ἀγχίνως.
Solertia, ἀγχίνοια, δεξιότης, τέχνη.
Solet, ἔθος ἐστὶ τινι, εἴωθέ τινι ποιεῖν.
Solicitatio, ἀνάσεισις, πείρασμός.
Solicitator, ἐπιτάκτης.
Solicitè, ἐπιμελῶς.
Solicito, ἀνάσσω, λυπῶ τι καὶ ἐπὶ impellere, ἀναπείθειν τινα.
Solicitudo, μέριμνα, ἀγωνία, ἐπιμέλεια.
Solicitum esse, σκυθρωπάζειν, ἐγκεῖσθαί τινι.
Solicitus, πολυμέριμνος, μέριμνος, πολὺς, περιβδὴς, πεφροντικὼς.
Solidè, στερεῶς.
Soliditas, στερότης, τὸ στερὸν.
Solido, στερῶ, στερόω.
Solidus, στερὸς· *pro* perfecto, ὅλου ἔους, ἐντελὴς.
Solitaria vita, μονήρης βίος.
Solitarius, μοναχὸς, μονήρης, ἔρημος.
Solitudo, ἐρημία.
Solitus, εἰωθὼς.
Solium, θρόνος, ὁ θρονίτης.
Solo æquare, κατασκάπτειν εἰς πέδον.
Solœcismus, σολοικισμὸς.
Solor, aris, παραμυθέομαι.
Solstitialis, τροπικὸς.
Solstitium, ἡ τροπὴ.
Solum, *pavimentum*, πέδον, ἔδαφος.
Solum vertere, μετοικίζομαι.
Solùm, solummodò, μόνον, μοῦνον.
Solvendo non sum, ἀδύνατός εἰμι πρὸς τὴν ἴσωσιν ἔχειν.
Solvo, λύω, διαλύω. *Dicuntur ita solvere, qui navi vehuntur* ἀγκύρᾳ τῆς ἀκρίας ἢ λιθίνῳ ὄρμῳ.

, μόνος, καθ' αὑτὸ, ἴδιος, οἷος.
a oratio, σχῆς λόγος.
io, λύσις, διάλυσις, τίσις.
us curis, ἀμέριμνος.
io, ἀνυπόπτως, ἀνυποπτάτως.
iorum interpres, ἀνυποπτόλος, ὁ.
iorum interpretatio, ἀνυποσο-
.
iosus, ἀνυποφόβος.
ium, ἀνύποπτος, ἄνοιος.
iomnium, κατ' ἄνοιαν, καθ' ὕπνον.
io corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι
.
iolentus, ὑπτιαλὸς, ὑπτιατικὸς.
ium capere, ὕπνου τυγχάνειν, κα-
ιστάναι εἰς ὕπνον.
ius, ὕπνος, ὁ.
ius me corripit, ὕπνος με ἔχει.
tus, ἔχης, δόξης.
, -as, ἔχω, δοκέω.
cus, ἔχωδης. πολυχρὴς, ψοφώδης.
, ὑπαίτιος, ὑπεύθυνος.
m edo, φύγγομαι.
s, ἔχης, φόυγξ, φόβυγγος.
isma, σίφισμα, τὸ.
ista, ὁ σοφιστὴς.
o, συνίζω, κομίζω.
r, ὕπν@., κοῖτ@., κάρος.
rifer, ὑπνοποιὸς, καρωτικὸς.
ro, καταιμαλίζω.
eo, ῥοφέω.
ilia, ova, ἁλὰ ῥοφητὰ.
illis, ῥοφητὸς, ῥοφητὸς.
itio, ῥόφημα, ῥόμμα.
eo, ῥυπάω.
les, ὄσα, ῥύπασμα· pro immode-
ità parsimoniâ, ῥυπαρία, σμικρο-
γία.
es aurium, ἡ κυψέλη.
idatus, ὁ ῥυπὼν, -ῶντος.
esco, σπιλόομαι, ῥυπόομαι.
idè, σμικρολόγως, ῥυπαρῶς.
idus, ῥυπαρὸς, ἀνελεύθερος, γλι-
χὴς.
idus homo, σμικρολόγος.
x, ἀφερεὶς μυῖς.
r, ἀδελφὸς.
oricida, ἀδελφοκτόνος.
oris filius, ἀδελφιδοῦς.
orius, ἀδελφικὸς.
, fortuna, κλῆρος, ὁ· pro officio,
γή, καθῆκον. Dicitur etiam fata-
a necessitas, μοῖρα.
ilegium, χρησμῳδία.
tilegus, χρησμῳδὸς.
lior, κλῆρον, διαλαγχάνω, λαγχά-
.
titio, κλήρωσις.
titò, κλήρῳ, κατὰ κλῆρον.
pes, σῶς.
pitalis, σωτῆριος.
pito, σῴζω, διασῴζω.
do, σπάω, δράκελος, ἰκτομὶς.
rgo, -is, σκαδάζω, σκιρτίζω, σπίρω.
pargere rumores, λόγον, vel φή-
ν διαδίδοναι.
rsim, σπορηδὸν, χύδην.
tior, πορισμία, πορισμία.
tiosus, πόρισμος, πλουτος.
tium, διάστημα.
cialis, ἰδικὸς, ἴδιος.
cialitèr, ἰδικῶς, ἰδία.
tiatim, ἰδικῶς, κατ' ἴδιος.
cies, ἴδιος, τὸ· ἴδια, σχῆμα.

Specillum, μέλη.
Specimen, δεῖγμα, δεῖξις, ἐπίδειξις.
Specimen dare, δεῖγμα ἐκφέρειν τι-
νὸς πρὸς ἑαυτοῦ δεδόναι, sui speci-
men.
Speciosè, εὐδοκίμως.
Speciositas, φαιδρότης, ἀξιοσύνη.
Speciosus, εὐειδὴς, ἀρεῖος, σαιδρὸς.
Spectabilis, ἀξιοθέατος, εὐδόκιμ@., ὁ.
Spectaculum, θέαμα, θέατρον.
Spectaculum edere, θέαμα ἐπιδείκνυ-
σθαι.
Spectandus, θεατὸς.
Spectator, θεατὴς, ἰδροφ@.
Spectatus, δοκιμασθεὶς, εὐδόκιμ@.
Specto, ὁράω, θεάομαι σε τί ποιήσεις;
observo quid acturus sis: κρονί-
κιον τινα· ἀκροᾶσθαι, θεάσασθαι hoc ad
me spectat, ἀκροᾶσθαι πρὸς ἐμὲ προ-
σήκει μοι τοῦτο.
Spectrum, φάσμα, τὸ, εἴδωλον, φάντασ-
μα.
Specula, σκοπὴ, σκοπιὰ.
Speculabundus, κατασκοπῶν.
Speculatio, θεώρημα. θεωρία.
Speculatores, κατάσκοποι, διοπτῆρες.
Speculatoria navis, κατασκοπικὸν πλοῖον.
Speculatorius, κατασκοπικὸς.
Speculor, explòro, κατασκοπῶ et ἐπ-
ὰν· et pro exactè considerare,
σκοπέω, σκέπτομαι, σκοπιάζω.
Speculum, κάτοπτρον, ὕδατρον.
intueor in speculum, ἐνοπτρίζομαι τὶ
ἐνοπτρίζομαι.
Specus, σπήλαιον, σπέος.
Spelunca, σπήλαιον, μάνδρα, ἡ· ἄντρον.
Spe fretus, εὐέλπις@.
Spe vanâ foveri, κενεῖ ἐλπίσι θερμαί-
νεσθαι.
Spe frustrari, ἀκυρωγχάνειν τῆς ἐλπί-
δος.
Spem abjicio, σφάλλομαι τῆ ἐλπίδι.
Spem alicui facere, ἐλπίδα παρέχειν
τινὶ.
Spem habere, ἐλπίδα λαμβάνειν.
præter Spem, παρ' ἐλπίδα, παρὰ δόξαν.
Spem collocare in aliquo, ἀποβλέπειν
εἴς τινὰ.
Sperabilis, ἐλπιστὸς.
Sperno, ἀφαυλίζω, ὀλιγωρῶ τινὸς, ἐξ-
ὀυθίζω, καταφρονῶ, ὑπερορῶ, ἀθετίζω.
Spero, ἐλπίζω τοῦτο, δοξαν ἔχω περὶ τι-
νὸς· pro confido, πείθω, ἔλπομαι.
Spes, ἐλπὶς, -ίδος, ἡ· προσδοκία, δόξα.
Spes bona, εὐέλπιστία.
Spes vana, κενελπιστία.
Sphæra, σφαῖρα, στρέμμα.
Sphæricus, σφαιροειδὴς.
Sphæristerium, σφαιρίστηριον.
Sphinx, σφὶγξ ξ, ἡ.
Spica, στάχυς, ἄσταχυς.
Spiceus, spicatus, σταχυηρὸς.
Spicilegium, σταχυολογία.
Spico, -as, σταχυόομαι.
Spiculatores, δορυφόροι.
Spiculum, λόγχη, τὸ ξυστὸν, ὄγκος.
Spina, ἄκανθα.
Spina dorsi, ῥάχις, κλίνον.
Spinalis medulla, ῥαχίτης μύελος.
Spinosus, ἀκανθώδης, ἀκανθιὰς.
Spira, σπεῖρα.
Spirabilis, πνευστὸς.
Spiramen, φυσητήριον.

Spiritualis, πνευματικὸς.
Spiritus, πνοὴ, πνεῦμα, ψυχὴ.
Spiro, πνέω, φυσάω. ἄημι.
Spisso, πυκνῶ, συνίστημι.
Spissus, πυκνὸς, συνεχὴς, συχνὸς.
Splen, ὁ σπλὴν.
Splendeo, λάμπω, λαμπρύνω, στιλπνίζ-
ζω, μαρμαίρω, γίλλω.
Splendesco, λαμπυρίζω, ἀπαυγάζω.
Splendidè, λαμπρῶς, φαιδρῶς, ἀγλαῶς.
Splendidum rèddo, γιλδοποιῶ, φαλύ-
νω.
Splendidus, λαμπρὸς, ἀγαυὸς, ὁ· ἀγλα-
ὸς, ὁ· φαιδρὸς, εὐδοκιμος.
Splendor, αὐγὴ, ἀπαύγασμα, λαμπρό-
της· pro gloria, εὐδοξία, δόξα.
Spleneticus, σπληνιατικὸς.
Spoliatio, σκύλευσις, et σύλευσις.
Spoliatio fœnorum, ἠρσωσία.
Spoliator, λαφυραγωγὸς, σκυλευτὴς.
Spolio, σκυλεύω, συλῶ τοῦτον.
Spolium, σκῦλον, λάφυρον, ἔνδρα, τὰ.
Sponda, ἡ κλίνη.
Spondeo, ἀνεδίχομαι, ἐγγυάω τινὶ τὴν
παῖδα, filiam alicui despondeo:
παρεγγυῶμαί σοι τοῦτο, ἐπεγγυάλλο-
μαι.
Spongia, σπόγγος.
Spongiosus, σπογγώδης.
Sponsa, μνηστὴ, νύμφη, μεμνηστυμένη.
Sponsalia, μνηστεῖα, γάμοι, τὰ.
Sponsalis, μνηστήριος, νυμφικὸς.
Sponsalis thalamus, νυμφεῖον.
Sponsio, ἐγγύησις.
Sponso, -as, -are. μνηστεύω.
Sponsor, ἐγγυητὴς, ἀνάδοχ@.
Sponsus, a, um, μνηστευθεὶς, ἐγγυητὸς.
Sponsus, i, νυμφίος, μνηστὴς, ὁ, ὁ· μνή-
στωρ.
Spontaneus, αὐτομάτως, ἑκούσι@.
Spontè, ἐκ προαιρέσεως, vel προνοίας,
ἑκουσίως, ἑκοντὶ, αὐτομάτως.
Sponte suâ, αὐτομάτως, αὐτομάτι.
non Spontè. ἀπροαιρέτως.
Sporta, σπυρὶς, κόφινος, σαργάνη.
Sportula, σπυρίδιον, κάλαθος, φορμὶς.
Spuma, ἀφρὸς.
Spumo, ἀφρίζω, ἀφρίω.
Spumosus, ἀφρώδης, ἀφρώεις.
Spuo, πτύω, ἀποπτύω.
Spurcitia, ἀκαθαρσία, ῥυπαρία.
Spurcus, μιαρὸς· pro fœtido, δυσώδης.
Spurius, νόθ@., μοιχίδι@., πάντως.
Sputo, πτυαλίζω, et πτυαλίζω.
Sputum, πτύαλον, πτύσμα.
Squaleo, αὐχμῶ et -έω, ῥυπάω.
Squalidè, ῥυπαρῶς.
Squallidus, αὐχμηρὸς ῥυπαρὸς.
Squalor, αὐχμὸς, ὁ· ῥυπ@.
Squalore obsitus, αὐχμοῦ πλέως.
Squama, λεπὶς, λέπισμα.
Squameus, λεπιδωτὸς, φολιδωτὸς.
Squamosus, λεπιδώδης.
Stabilimentum, τὸ βέβαίωμα.
Stabilio, βεβαιόω.
Stabilis, εὐρὴς, γάσιμος.
Stabilitas, βεβαιότης, ἑρείστης.
Stabularius, σταβλοχὺς, αὐλήτης.
Stabulor, αὐλίζομαι, ἐπαυλίζομαι.
Stabulum, αὐλὴ, ἵππων, σταβλὸς.
Stadium, στάδιον, σταῖον.
qui Stadium currunt, σταδιοδρόμος.
Stagno, λιμνάζω, ἐπιπλίζω.
Stagnum, λίμνη.

Sumptuositas, πολυτέλεια.
Sumptuosus, δαπανηρός, πολύτελής.
Sumptus facere, δαπανᾶν, ἀνάλωμα.
Sumptus, ὁδός, ἄπαρμα.
Suo, ῥάπτω, ἄπαρμα.
Suo more, κατὰ τὸ ἴδιόν αὐτοῦ.
Suo tempore, ἐν δέοντι, καθ' ὥραν, εὐκαίρως.
Supellex, τὰ ἔπιπλα, κατασκευή, σκεύος.
Super, ὑπέρ, ἐν, *dat.* ὑπέρ, *acc. vel gen.* κατὰ, *cum gen. adv.* ὕπερθεν.
Superabilis, ὑπερβατός, ὑπέρβατος.
Superaddo, ἐπιπροστίθημι, προσπροβάλλω.
Superbè, ὑπερηφάνως.
Superbia, ὑπερηφάνεια, ὑπεροχή, ἀλαζονεία, ἀγχαυρία, ἀγερωχία.
Superbiloquentia, μεγαλογραφία.
Superbio, ὑπερηφανεύομαι, ὑπερεφρονέω, μεγαλορροντῶ ἐπί τινι, τυφόομαι.
Superbus, ὑπερήφανος, ὑπέροπτος, ἀλαζών, μεγαλόφρων.
Supercilia contrahere τὰς ὀφρῦς ἀναστέλλω.
Supercilium, ἐπισκύνιον, ὀφρύς, *pro* superbia, ὑπερηφανία.
Superemineo, ὑπερέχω.
in **Superficie**, ἐπιγράβδην.
Superficies, ἐπιφάνεια.
Superfluè, περισσῶς.
Superfluitas, περισσεία, περίσσωμα.
Superfluo, πλύνω, περισσεύω.
Superfluus, περισσὸς, ὑπέρπλεως.
Superfundo, ἐπιχέω.
Supergredior, ὑπερβαίνω, ὑπερβαίνω.
Superi, οἱ ἄνωθεν, ἐπουράνιοι.
Superimpono, ὑπερεπιτίθημι.
Superinduco, ἐπεισάγω.
Superinduo, ἐπιδύω.
Superingero, ἐπιπροφέρω.
Superior sum, πλεονεκτῶ σοί τοῦτο, περίειμι.
Superior, ἀνώτερος, κρείττων.
Superiore anno, πέρυσι.
Superiore tempore, ἐν τῷ παραλλαγότι χρόνῳ, ἐν τοῖς πρώτερον χρόνοις.
Superiùs, ἄνωθεν.
Supernus, ὑπέρτερος, ὕ.
Supero, ὑπερῶ, *pro* vinco, κρατῶ τινός, νικῶ, ὑπερνικῶ. *Item* supervivo, περιγίνομαι.
Superpono, ἐπιτίθημι.
Superscribi, ἐπιγράφω.
Superscriptio, ἐπιφορά, ἐπίγραμμα.
Supersedeo, ἐπίσχω, παύομαι, διαλείπω.
Supersilio, ὑπεράλλομαι, ὑπερπηδάω.
Superstes, περιγινόμενος, ἐπίων, περιών.
Superstes sum, περιλιμπάνομαι, περιλείπομαι, ἐπιζάω, περιγίγνομαι.
Superstitio, δεισιδαιμονία, δεισιδαιμονία, ἀλογοσκία.
Superstitiosè, δεισιδαιμονίως.
Superstitiosus, δεισιδαίμων, δεισίδιος.
Superstruo, ἐποικοδομέω.
Supervenum, ἐπίπλους, περιγίνομαι. *Item* περισσεύω.
Supervacaneum est, μάτην ἔστι.
Supervacuus, ματαῖος, περισσὸς.
Supervenio, ἐπέρχομαι, περιεπιγγάνω.
Superus, ὁ ἄνω, ἀνωθεν.
Supinus, ὕπτιος.
Supparus, περίσσιμος.
Suppeditatio, χορηγία, πορισμὸς, ἐπάρκεια.
Suppedito, πορίζω, ἐπαρκέω τὶ χορηγέω, ἐπαρκῶ, παρέχω. ὑποτίθημι.
Suppetiæ, ἐπικουρία, βοήθεια.
Suppetit, *satis est*, ἐπαρκεῖ, περιγίνεται.
Suppeto, ἐξαρκέω.
Supplanto, ὑποσκελίζομαι, πτερνίζω.
Supplementum, πλήρωμα. ἐκπλήρωσις.
Suppleo ἐκπληρῶ, ἀναπλήθω.
Supplex, ἱκέτης, ἱκέτειος, ἱκέσιος.
Supplicatio, ἱκεσία, ἱκέτευμα.
Supplices preces ad Deum fundere, ἱκετεύειν τὸν Θεὸν.
Supplicitèr, ἱκετικῶς.
Supplicium, *pro* pœna, τίμημα, ἐπιτίμιον, ζημία.
Supplicium capitis constituere, τάττειν ζημίαν θανάτου.
Supplicium de aliquo sumere, μετέρχεσθαί τινὰ.
Supplico, ἱκετεύω, γονυπετέω, προσεύχομαι. δέομαι, λίτομαι, ἀντοβολέω.
Supplodo, κατακροτέω, ὑποκροτέω.
Suppono, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω.
Suppositio, ὑπόθεσις, ὑποβολή.
Suppositiius, ὑποβολιμαῖος.
Suppressâ voce, σιγῇ.
Suppressio, ἀποκοπή.
Supprimo, *cohibeo*, ἐπίχω, κατασταλάω· *pro* occultare, ἐπικρύπτειν τὶ.
Suppuratio, ἐμπύησις, ἔμπυημα.
Suppuro, ἐμπυῶ, πυόω.
Supputo, *computo*, λογίζομαι.
Supra, *præpos.* ὑπὲρ, *acc.* ἐπὶ, παρὰ, *cum gen.* πρὸς. *dat. Aliquando est adverb.* ἄνω, πρόσθεν.
Supra quam credibile est, παρὰ πίστιν.
Supra dictum, ὁ ἢ ἐν τοῖς πρώτερον εἰρημένοις, προειρημένον.
Supra modum, καθ' ὑπερβολὴν, παρὰ τὸ μέτρον.
Supra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Supremus, κράτιστος, ὑπέρτατος.
Sura, γαστροκνημία, κνήμη.
Surculus, κλωδίσκος, φρύγανον.
Surdaster, ὑπήκοος, δυσήκοος.
Surdesco, κωφόομαι, ἐκκωφόομαι.
Surditas, κώφωσις, ἀκοωσία.
Surdus, κωφὸς, ἀνήκοος.
Surgo, διανίστημι ἀνίστημι, ἐγείρομαι.
Surreptitius, ὑφαρπαστὸς.
Surrigo, ἐπείρω.
Surripio, ὑφαιρέω, ὑφαρπάζω.
Surrogo, ἀντικαθίστημαι.
Sursum, ἄνω, ἐς τὸ ἄνω.
Sursum deorsum, ἄνω ἢ κάτω.
Sursum versum, ἐς τὸ ἄνω.
Sus, suis, ὗς, σύς.
Susceptio, ὑπόδεξις, ὑποδοχὴ.
Susceptor, ὑποδέξιος, ὑποδοχεύς.
Susceptum, ἐγχείρημα, ἔργον.
Suscipere liberos, ἀναιρεῖσθαι παῖδας.
Suscipio, παραδέχομαι τινὰ, ἀναιρέομαι πόλεμον, *bellum*, ἀναλαμβάνομαι, ἐπιχειρῶ.
Suscito, ἐγείρω, ἀναζωγρέω, ἀνίστημι.
Suspectum esse alicui, ὑποπτεύεσθαί ὑπό τινος
Suspectum habere aliquem, ὑποπτεύειν τινά.
Suspectus, ὕποπτος.
Suspendium, κρέμασις, ἀπαγχόνη.
Suspendo, ἀπαρτῶ, ἀνάπτω, κρεμῶ τὰ ἐκ δένδρου, ex arbore: *a pond.* ferre rem, ἀναβάλλομαι τὶ ἐς τὸ.
Suspensus, *dubius*, ἐπίσχερ.
Suspicio, ἀπόβλεψις· *pro* admiratione, θαυμάζω, ἄγαμαι τινὰ τὸ ἄνω, κατανάλτιττομαι· *pro* suspectum habere, ὑφοράσθαί τινά.
Suspicio, ὑπόνοια, ὑποψία, ὑπόληψις.
Suspiciosus, ὑπολεπτικὸς, ταχύπους.
Suspiciosè, ὑπόπτως.
Suspicor, καταδοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, ὑπονοέω.
Suspiriosus, ἀσθμαντικὸς.
Suspirium, γόγγυσμα, γογγυσμὸς.
Suspiro, γέμω ὑπό τινι, propter aliquid: γογγύζω, γογγυζίζομαι.
Susque deque fero, ἀδιαφορῶ περὶ τὶ.
Sustentaculum, ἔρεισμα, βάσις, ἔρεισμα.
Sustentatio, ὑπομονὴ, ἀνοχὴ, ἐρῆς.
Sustento, ἀνέχω· *pro* tolerare, ὑπομένω· *pro* alere, τρέφω.
Sustineo, ἀνέχω, βαστάζω, *idem qui* pati, ὑπομένω πόνους, labores.
Susurro, ψιθυρίζω τινὶ.
Susurro, -onis, ψίθυρος, ψιθυριστὴς.
Susurrus, ψιθυρισμὸς.
Sutor, ῥάπτης.
Sutrina, σκυτεῖον.
Sutura, ῥαφὴ.
Suus, ὄς, ἡ, ὄν.
Sycophanta, συκοφάντης, συκοφάγος.
Syllaba, συλλαβή.
Syllogismus, συλλογισμὸς.
Sylva, ὕλη, λόχμη, δρυμὸς.
Sylvesco, υλασκάω, ξυλασκάω.
Sylvester, υλαῖος, ἀγρονὸς.
Sylvosus, ὑλώδης, δρυμώδης.
Symbolum, τὸ σύμβολον.
Symmetria, συμμετρία.
Sympathia, συμπάθεια.
Symphonia, συμφωνία.
Symptoma, σύμπτωμα.
Synagoga, συναγωγὴ.
Synecdoche, συνεκδοχή.
Syncere, ἀκιβδήλως, ἀκεραίως.
Synceritas, καθαρότης, ἀκεραιότης.
Synceriè, εἰλικρινῶς, ἀνυπόκριτως.
Syngraphum, συγγραφὴ.
Synodus, σύνοδος.
Synopsis, σύνοψις.
Syrma, τὸ σύρμα.

T.

TARANUS, ὁ οἶκος.
Tabefacio, ἐκτήκω, μαραίνω.
Tabella, πινάκιον, πινακίδιον.
Tabellarius, γραμματοφόρος.
Taberna, οἴκημα· *pro* diversorio, πανδοκεῖον.
Tabernaculum, σκήνωμα, σκηνὴ.
Tabernarius, κάπηλος, ἐργαστηριάρχης.
Tabes, μάρασις, μαρασμὸς, ἡ φθίσις, φθοὴ, ἀνορεξία, νάξις.
Tabesco, φθίνω, τήκομαι, μαραίνομαι, ἀτροφῶ, συντήκομαι.
Tabidus, συντηκτὸς, μαρασμώδης.

ificus, φύσει οὖσ, φθινώδης.
ula, σῖναξ, πλάξ, σανὶς, δίλτος.
ularium, γραμματοφύλακιον.
ulatum, τὸ σανδώμα, ἡ πινάκωσις.
um, τὸ λύθρον.
endus, σιωπητέος.
eo, σιγάω, σιωπάω, ἡσυχάζω.
ite, σιγῇ, σιωπηρῶς.
iturnitas, ἐχεμυθία, ἀφασία, ἀγαστία, σιωπὴ, σιγὴ.
iturnus, σιωπηρὸς.
itus, *qui tacet*, ὁ σιωπῶν, σιωπικὸς· *re* eo quod tacetur, σιωπώμενος.
tus, ἡ σῖγὴ.
let, ἄχθομαι, βαρύνομαι.
lium, πανδὶς, ἄχθος. ὁ· κόρις.
lis, ταινία.
aria, τὰ πίδιλα.
aris, σοδῆρες, πεζοφόρες.
ea, ξυλάριον, θηλία.
entum, τάλαντον.
io, -onis, ἡ δι' ὅσων ἀμοιδὴ.
is, -e, τοσοῦτος, τοῖος, τοιὸς δὴ.
is, qualis, τοιοῦτος, οἷος, τοιοῦτος, ὁποῖος.
is ludo, ἄτρεμ᾽ αὐλίζω.
itèr, τοιότως.
itrum, σκαιοθαρισμὸς, κονδυλισμὸς.
orum lusus, ἀτραγαλισις.
pa, ἀσπάλαξ, σκάλοψ.
us, ἀτρέμ᾽ αλλος, πιστὸς.
m, τοσοῦτον, ἕτως, ὡς.
n quam, τόσον ὅσον, ἕτως ὡς.
ndiu, quamdiu, τοσοῦτον, ἐφ᾽ ὅσον.
ndiu, τοσοῦτου χρόνου.
men, ὅμως, μέντοι, ἀλλ᾽ ὅμως.
metsi, κἂν, καίτοι, εἰ καὶ.
ndem, ποτὲ, τελευταῖον.
ndem tamen, τέλος δὲ ὅν.
ngo, ἅπτομαι, ἐφάπτομαι.
nquam, ἀσπειρανὶ, ὁμοίως, ὅσπερ.
nti quanti, πηρὶ τοσούτu, πηρὶ ὅσου.
ntillum, τηλικόνδε, σμικρὸν ὅσον.
ntillus, σμικρὸς ὅσος.
ntisper donec, μίκρι τοῦ, μίκρις ἂν.
nto quanto, τοσοῦτῳ, sequente ὅσῳ vel ὅσῳπερ.
nto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳπερ.
nto tempore, τοσοῦτον χρόνον.
ntoperè, τηλικοῦτον, οὕτως.
ntum, μόνον, μόν ς.
ntum abest, τοσοῦτu δεῖται.
ntundem, τοσοῦτον.
ntus, a, um, τηλικοῦτος, τόσος.
ntus, quantus, τηλικοῦτος, τὸ μέγεθος, ὅσος.
apes, τάπης, τάπις.
ardè, ὀψὲ, βραδέως, σχολαίως.
ardescо, βραδύνω, βραδὺς γίγνομαι.
ardigradus, βραδύπους.
arditas, βραδύτης, βραδεία.
ardius, βραδύτερον.
ardiusculus, βραδύτερος πῶς.
ardo, ἀπαδάλλω, βραδύνω, διατρίβω, ὑγχάνίζω, δηλύνω.
ardus, ἀνὴρ, βραδὺς.
artareus, ταρτάρειος.
artarus, Tartara, ὁ τάρταρος, τὰ τάρταρα.
aurinus, ταύρειος.
aurus, ταῦρος.
axatio, τίμησις, ἀξία. *Item* reprehensio, ἐπιτίμησις.

Taxo, *reprehendo*, καθάπτομαι τινὸς· κατατίμῶμαι τινὸ· *pro* æstimare pretio, τιμῶν.
Taxus, σμίλαξ.
Tector, κονιάτης.
Tectum, ὄροφος, ὄρυφὴ, σίγμα, στέγος.
Tectus, a, um, κρύφιος, ἀσαφὴς.
Tecum, μετὰ σοῦ.
Teda, δᾷς, δᾳδίον.
Teges, στρωμὴς, φορμὶς, ψίαθος.
Tegmen, περιβολὴ, σκέπασμα, κάλυμμα.
Tego, καλύπτω, ἐρέφω, στέγω· *pro* abscondo, κρύπτομαι· *pro* conservare, ἀσφαλίζομαι.
Tegula, κέραμος, πλίνθος,
Tela, ἱστὸς, ὁ ὕφασμα.
Telam ordiri, ἱστησγεῖν, ἱστὸν ἵστασθαι.
extra Teli jactum esse, ἔξω βέλους ἱστοῦ.
Tellus, γῆ, γαῖα, χθὼν, ἡ.
Telum, βέλος, τὸ· τέξιμμα, ἀκόντιον.
Temerarius, ἄβουλος, ἀπερίσκεπτος, τολμηρὸς.
Temerè, εἰκῇ, ἀπερισκέπτως, ἀβούλως.
Temeritas, περιπέτεια, ἀβουλία.
Temero, βεβηλόω, μιαίνω.
Temetum, μέθυ, μεθύσημα.
Temno, καταφρονῶ.
Temo, -onis, ῥυμὸς, ἐφέλκιον, πηδάλιον.
Temperamentum, κρᾶσις, μῖξις.
Temperans, σώφρων, μέτριος.
Temperantia, σωφροσύνη, ἐγκράτεια.
Temperatè, σωφρονικῶς.
Temperatus, μέτριος, εὔκρατος, εὐκρατὴς.
Temperies, εὐκρασία.
Tempero, συγκιρνάω, κεράννυμι· *pro* abstinere, κατέχειν ἑαυτόν.
Tempestas, *tempus*, χρόνος, ὥρα· *pro* cœli inquietiore statu, χειμὼν, χειμασία.
Tempestive, εὐκαίρως.
Tempestivus, καίριος, εὔκαιρος, ὡραῖος.
Tempestuosus, θυελλώδης.
Templi vestibulum, πρόναος.
Templum, νηὸς, ἱερὸν.
Tempora, αἱ κρόταφοι.
Temporalis, καίριος, χρονικὸς.
Temporaneus, πρόσκαιρος.
Temporarius, πρόσκαιρος.
Tempore Alexandri, ἐπ᾽ Ἀλεξάνδρου· ἐπ᾽ ἐμοῦ, meo tempore.
Tempore quodam, ποτὲ χρόνου.
ex Tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν, dicere.
in Tempore, ἐν τῷ δέοντι· ἐν δέοντι.
Tempori servio, δοῦλος εἰμὶ καιροῦ.
Tempus, χρόνος, ὁ· καιρὸς, ὁ· ὥρα.
Tempus succisivum, παρεργον.
Temulentè, πεμυδωμένως, μεθύσως.
Temulentia, οἰνοφλυγία, ὄνωσις, μέθη.
Temulentus, οἰνόφλυξ, -υγος, ὁ· οἰνώδης, μέθυσος, οἰνόληπτος.
Tenacissimæ memoriæ, μνημονικὸς.
Tenacitas, σμικρολογία, γλισχρότης.
Tenaciter, σμικρολόγως.
Tenax, κολλώδης· *pro* avaro, φειδωλὸς, μνησικὸς· tenax propositi, ἰσχυρογνώμων.
Tendere arcum, τείνειν ἐντείνασθαι.

Tendere insidias, ἐνεδρεύειν.
Tendit eo res, τείνει εἰς τὸ, τοῦ πρᾶγος τὶ.
Tendicula, παγὶς, ἡ.
Tendo, *extendo*, τείνω, συντείνω· *pro* ire, δίημι.
Tenebræ, σκότος, τὸ· σκοτία, ὄρφνη.
Tenebras offundo, ὑπεσκότησα τὶ· ἀμαυρόω, σκοτίζω.
Tenebricosus, Tenebrosus, σκοτώδης, σκοτοειδὴς.
Tenellus, λίαν ἁπαλὸς, ἁπαλώτερος.
Teneo, ἴσχω, κρίνω, κατακρατέω τὶ· κρατέω τὶ· *pro* possidere, κατέχω.
Teneor, *obligatus sum*, κατέχομαι τὶ.
Teneri lege, κρατεῖσθαι ὑπὸ νόμου.
Tener, ἁπαλὸς, ὁ· τερφερὸς, ἁ,
Tenor, ὁ τόνος, ἡ συνέχεια.
Tentare pudicitiam alicujus, πειρᾶν γυναῖκα.
Tentatio, πεῖρα, πειρασμὸς.
Tentator, πειραστὴς, ὁ· πειράζων.
Tento, πειράζω, πειράομαι τινος· πεῖραν λαμβάνειν, ἀπόπειραν ποιῆσαι.
Tentorium, ἡ κλισία, τὸ σκήνος, σκήνωμα.
Tentorium figere, σκηνοῦσθαι.
Tenuis, λεπτὸς, λιτὸς, ψιλὸς· *pro* paupere, πένης, ἐνδεὴς.
Tenuitas, λιτότης, λεπτότης, πενία, σπανία.
Tenuiter, λεπτῶς, ψιλῶς.
Tenus, *usque ad*, μέχρι, *genit.*
Tepefacio, ἀλαίνω, θερμαίνω.
Tepeo, χλιαρὸς εἰμὶ, ἀλαίζω.
Tepesco, χλιαίνομαι.
Tepiditas, Tepor, χλιαρότης.
Tepidus, χλιαρὸς, αλεινὸς.
Ter, τρὶς.
Ter felix, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Terebra, τέρετρον, τέρμων, τρυπάνη.
Terebro, τερμάω, τρυπῶ.
Teredo, τερηδὼν, δᾳς, σκῶλ.
Teres, στρογγύλος.
Terga dare, τὰ νῶτα ἐπιστρέφειν.
Tergeminus, τριδυμος.
Tergiversatio, ἡ τοῦ νώτου γραφὴ.
Tergiversator, πειθάρχης.
Tergiversor, γρίφομαι, ἀναστίλλομαι, ὑποστελλόμαι, ναυτίζω.
Tergo, is, σμήχω, ὁμόγνυμι.
à Tergo, ὄπισθεν.
Tergum, ὁ νῶτος, *in plur.* τὰ νῶτα.
Tergus, oris, σπάτος, οὖρος, δέρμα.
Terminatio, ὁρισμὸς.
Termino, περατόω, ὁρίζω, περιγράφω.
Terminus, ὅρος, ὅρια, πέρας.
Ternarius, τριαδικὸς.
Terni, τρεῖς, σύντριοι.
Tero, *consumo*, τρίβω, συντρίβω, δι-ομαι, τρύχω, ψώχω· terere tempus, διατρίβειν ἐν τοῖς χρονοτριβεῖν.
Terra, γῆ, γαῖα, χθὼν.
Terrâ marique, πεζῇ ᾗ κατὰ θάλασσαν.
Terra culta, ἐργασιμὴ γῆ.
Terræ motus, γῆς σεισμὸς.
Terram colere, γεωργεῖν, ἐργάζεσθαι χώραν.
Terrarum orbis, ἡ οἰκουμένη.
Terrenus terrestris, γεώδης, ἐπίγειος, ἐπιχθόνιος.
Terreo, φοβέω, δειλίττομαι, ἐκπλήττω τινὰ, πτοέω, ἐκταράττω.
Terribilis, φοβερὸς, δεινὸς.

Testa, ὄστρακον, κέραμος.
Testaceus, ὀστρακώδης.
Testamentarius, διαθηκικός.
Testamentum, διαθήκη.
Testamentum facere, διατίθεσθαι.
Testamentum obsignare, σφραγίζειν διαθήκην.
Testamentum rescindere, διαθήκην ἀναιρεῖν.
Testamentum scribere, διαθήκην γράφειν.
Testamentum signare, σφραγίζειν διαθήκην.
Testamentum subscribere, ὑπογράφειν διαθήκην.
Testamentum supprimere, διαθήκην ἀφαιρεῖσθαι.
Testamentum tollere, διαθήκην ἀναιρεῖν.
Testamentum vitiare, διαθήκην διαφθείρειν.
Testatio, μαρτυρία.
Testator, διατιθέμενος.
Testatus, μεμαρτυρημένος.
Testatum est, δῆλον ὅτι, φανερόν ἐστι.
Testes, οἱ μαρτυροῦντες.
Testiculus, ὄρχις.
Testificor, μαρτύρομαι.
Testimonium, μαρτυρία, μαρτύριον.
Testis, μάρτυς, μάρτυρος. item ὄρχις.
Testor, μαρτύρομαι, μαρτύρεσθαι. pro supplicâter petere, ἱκετεύειν τινὰ, δεῖσθαι τινός.
Testudo, χελώνη, χελώνιον.
Tetè, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.
Tetrarcha, τετράρχης.
Tetricus, σκυθρωπός, σκυθρός.
Texo, ὑφαίνω, συνυφαίνω. pro componere, συναρμόζειν, συγγράφειν.
Textilis, ὑφαντός, πεπλεκτός.
Textor, πλόκος, ἱματιουργός, ὑφάντης.
Textrina, ἱστουργεῖον.
Textrix, ὑφάντρια.
Textus, a, um, ὑφαντός.
Textus bene, εὔπλοκος.
Textus et textura, ὕφανσις, συμπλοκή, ὕφασμα.
Thalamus, θάλαμος, θύλακος.
Theatralis, θεατρικός.
Theatrum, τὸ θέατρον.
Themis, θέμις.
Theologia, θεολογία.
Theologus, θεολόγος, ἱεροφάντης.
Thermæ, αἱ θέρμαι.
Thesaurum colligo, θησαυρίζω.
Thesaurus, γάζα, θησαυρός.
Thorax, θώραξ.
Thuribulum, θυμιατήριον.
Thus Thuris, λίβανος, λιβανωτός.
Thymum, τὸ θύμον.
Thyrsus, θύρσος.
Tiara, τιάρα, κανσία.
Tiberio, τιβέριος.
Tibia, αὐλός. pro instrumento musico, αὐλός, δόναξ.
Tibia canere, αὐλεῖν.
Tibiale, περισκελίς, περισκελίδιον.
Tibicen, αὐλητής.
Tibicina, αὐλητρίς.
Tibicinium est, ἔστι, ὅταν ἐν αὐλοῖς ἄσωσι.
Tibiola, αὐλίσκος.
Tibur, τίβουρ, τιβούρτιος.
Tigillum, δοκίδιον.
Tigillum, δοκός, ἡ, ξύλον, ὑποστύλιον.
Tigillum de trigâ, ξύλον ἐκ τριῶν ξύλων συγκείμενον.
Timeo, φοβοῦμαι.
Timidus, δειλός.
Timiditas, timor, φόβος, ὁ, δειλία, ἡ.
Timor, δέος, φόβος, ὁ.
Timor me cepit, ἔλαβέ με δέος.
Tinctor, βαφεύς, χρωματιστής.
Tinctura, βάμμα, χρῶμα, χρῶσις.
Tinea, σής, ὁ, ἰσθμός.
Tineosus, σητώδης.
Tingo, βάπτω, χρόω.
Tinnio, κωδωνίζω, τύπτω, ἠχέω.
Tinnitus, κωδωνισμός, ἠχώ, ἠχή.
Tinnitus aeneus, τοῦ ἄνευ αὐτοῦ ὁ σωγμός.
Tintinnabulum, κρόταλον, κώδων.
Titillatio, γαργαλισμός, γαργαλίς.
Titillo, γαργαλίζω, εἰς ἔρωτα κινῶ, ἐρεθίζω.
Titio, δαλός.
Titubanter, παραφερόμενος, διλλῶς.
Titubantia oris, τραυλισμός.
Titubatio, ἴσκιος, σκοτόδινος.
Titubo, παραφέρομαι, τραυλίζω, σφάλλομαι.
Titulo carens, ἀνεπίγραφος.
Titulus, ἐπιγραφή, ἐπίγραμμα.
Togâ, τήβεννος, ἀστική, τήβεννα.
Togam virilem sumere, ἀνδρικὴν ἐσθῆτα ἀναλαμβάνειν, εἰς ἄνδρας τελεῖσθαι.
Togati, τηβεννοφόροι.
Tolerabilis, ἀνεκτός, φορητός, ἀνασχετός, τλητός, ὑπόφορτος.
Tolerabiliter, ἀνεκτῶς.
Tolerantia, καρτερία, ἀοχλί, ὑπομονή, τλῆσις.
Tolero, ὑπομένω, ἀνέχομαι καὶ, πάσχω τί, τλάω, φέρω, διαπεράω.
Tollere de medio, ἐκποδὼν ποιεῖν.
Tollo, αἴρω, ἀναιρῶ, ἀπαντικρύζομαι.
Tolutim, ἰδιάζοντα, ἐπιτροχάδην.
Tomentum, χνοῦς, χνοάλεον.
Tomex, τὸ σπαρτόν.
Tomus, τόμος.
Tondeo, κείρω, ξαίνω, πέκω.
Tonitru, βροντή, ὄρβημα.
Tono, -as, βροντάω.
Tonsilis, κερτός.
Tonsillæ, παρισθμία, ἀντιάδες.
Tonsor, κουρεύς, κουρεῖς.
Tonstrina, κουρεῖον, κουρεστήριον.
Tonsura, κουρά, πέξις.
Tonsus, κουρεῖς, κομεσίμης.
Tonus, τόνος.
Tophus, σῶρος.
Torcular, κριτὶς, τυρὸς.
Tormentis subjicere, παραδίδωμί τινα εἰς βάσανον.
Tormentum, βάσανος, ῥοπάλη.
Tormina, ῥόφοι, δυσεντερία.
Tornator, τορνευτής, τορευτής.
Torno, τορνεύω, τορεύω, δίνω.
Tornus, τόρνος, τόρις.
Torosus, ὁ μυώδης, σαρκώδης.
Torpedo, ὁ νάρκης, ἡ νάρκη.
Torpeo, ἀναισθητῶ, ἴσχω, ἀργίᾳ, παρέομαι, κατοκνῶ, ναρκάω.
Torpidus, νωθρός, ἀλύς.
Torpor, νωθρία, νωθρότης, ἀσθένεια.
Torquens, στρεβλῶν, βασανίζων.
Torqueo, στρέφω, στρεβλῶ, βασανίζω.
Torrens, ὁρμητικός, ἐπίρρυτος.
Torrens, ὑγρὸν, ὑγρός, ὑγρά, ὑγρόν.
Torrens, ὁρμητικὸς ποταμός, χειμάρρους.
Torrens, ὁρμητικὸν ὕδωρ.
Torreo, καίω, φλέγω.
Torrere inspicias, ὁρμητικὸν εἶναι.
Torris, φλόξ, φλόγωσις pro candente lignorum, ὁ καπνός.
Torrus, ὀχύρωμα, λόφωμα.
Tortio, στρέφω, ἑλίσσω.
Tot, τοσοῦτοι, τοσοῦτος.
Tot et quanta, τοσοῦτος ἡλίκος.
Totidem, ἴσοι, ὁμοίως.
Toties, τοσαυτάκις, τοσοῦτον.
Totis viribus, ἐκ τῶν ἔσω.
Toto die, ὅλην τὴν ἡμέραν.
In Totum, τὸ πᾶν, ὅλως, ὅλ' ἀ.
Totus, ὅλος, ὁλόκληρος.
Totus est in him, μόνῳ τούτῳ τῷ.
Toxicum, τοξικόν, ἰοβολισμὸν ἀνθρώπου.
Trabea, ἁλουργὶς, εἶδος τήβεννος, ἁλουργὴς ἐσθής.
Trabeatus, ἁλουργὴς, ἁλουργοφόρος.
Trabs, δοκὸς, ἡ δοκός.
Tractabilis, ἁπτὸς, ψηλαφητὸς, εὐμετάχειρος.
Tractatio, Tractatus, μετάληψις, ψηλάφησις.
Tractim, ἁλαπάδνως.
Tracto, ψηλαφῶ, ἐγχειρῶ pro convivio excipere, ξενίζω, ξενοδοκῶ· tractare aliquid manibus, ψηλαφῶ τινα χειρί.
Tractus, ûs, regio, χώρα, πλάτος pro serpentum progress, σφάλμα.
Traditio, παράδοσις.
Traditum est, ἔφερται.
Trado, παραδίδωμι, ἐγχειρίζω pro scriptis mandare, et tradere memoriæ, παραδίδωμι γράφῳ, εἰς μνήμην.
Traduco, μετάγω· pro vitupero, βάλλω.
Traductio, διαγωγή.
Tragicè, τραγικῶς.
Tragicus, τραγικός.
Tragœdia, τραγῳδία.
Tragœdus, τραγῳδός.
Tragula, τὸ ἀκόντιον.
Traho, σύρω, σπάω, ἕλκω pro ducere, ἀγείρω pro allicere, ἀφαιρῶ pro differe, ἀναβάλλομαι.
Trajectio, περάσεως, διάβασις.
Trajicio, διαίρω, περάσω, διαγω pro transeo, περαιοῦμαι pro transigo, διαλύομαι.
Trajicio in te culpam, τὸ ἔσφαλμα εἰς σὲ ἀπορρίπτω.
Trama, κρόκη.
Trames, τρίβος, τρίβος.
Tranquillè, γαληνῶς, ἡσύχως.
Tranquillitas, εὐδιότης, γαλήνη, νηνεμία, ἀταραξία.
Tranquillo sum animo, εὐδιάζω, ἡσυχάζω τὴν ψυχήν.

aillus *de mari*, γαλεὸς, νάρκη.
ἀφείμαστος· *pro* miti, εὔθυμος, ἵλεως.
πίεμαι, πίεμ. *genit.*
lpinus, ὑπερφίλτατος.
endo, ὑπερβάλλω. ὑπερίσχω.
ribo, μεταβάλλω, ἀναβράσσω.
criptio, μεταγραφή.
curro, μετατρέχω, διαδραμῶ.
ıscursu, ἐν παρόδῳ.
ınna, κιγκλὶς.
ransemnam, *id est*, obiter, ἐν δυ.
eo, μεταβαίνω, διοδεύω, διέξειμι·
ısire silentio, διαλείπειν τὶ.
fero, μεταφέρω, μετάγω, διατρέφω· *pro* interpretari, ἑρμηνεύειν.
figo, διελαύνω, διατείρω.
figuratio, μεταμόρφωσις.
figuro, μεταμορφόω.
fodio, διορύττω, διελαύνω, διατείρω.
formo, μεταμορφόω.
fuga, αὐτόμολος.
fugio, αὐτομολῶ, διαφεύγω.
fugium, αὐτομολία.
fundo, μεταχέω.
gredior, παραβαίνω, μεταβαίνω,
ιέχω, ὑπερπηδάω.
gressio, διάβασις, μετάβασις.
jicio, διαπράττομαι. διάγω, διατρέφω, μετάγω· *pro* controversias dimere, διαλύειν τὴν ἔριν.
silio, ὑπερπηδάω, ὑπερέλλομαι, παλλίσσω, ὑπερθέω.
situ facilis, εὔτροχος, εὔοδος.
situs, διάβασις, μετάβασις, διέξοδος.
slata ad verbum, μεθερμηνευόμενα κατὰ λέξιν.
nslatio, μεταφορὰ, μετάθεσις.
nslatitius, μεταφορικὸς.
nsluceo, διαφαύω.
nslucidus, διαφανὴς.
nsmarinus, ὑπερθαλάσσιος.
nsmigratio, μετοίκησις.
nsmigro, μετοικέω, μετοικίζω.
nsmissio, μετάπεμψις.
nsmissus, ὥς, διάβασις.
nsmitto, δίπω, διαπέμπω· *pro* tradicio. διαφορέω.
nsmutatio. μετάβασις, ἐτεροίωσις.
ansmuto, μεταλλάττω, μετάγω.
ansnato, διανήχομαι.
anspono, μετατίθημι, μετάγω.
ansporto, διακομίζω.
anstrum, ζυγὸν, σάλμα, θρᾶνος.
ansvectio, διακομιδὴ.
ansveho, διακομίζω.
ransversus, a, um, πλάγιος, ἰγκάρσιος.
ransvolo, ὑπερίπταμαι, μεταπίτομαι.
rcenti, τριακόσιοι.
recenties, τριακοσιάκις.
redecim, τρισκαιδέκατος.
redecim, τρισκαίδεκα.
remebundus, πτερύγωμος.
remefacio, ἐκπλήττω.
remendus, φοβερὸς, φριτὸς.
Tremo, tremisco, τρέμω, τρομέω, ἀμπεχομέω, ταρέω.
Tremor, τρόμος, παλμὸς.
Tremulus, τρομώδης, τρομερὸς.
Trepidatio, σάλος, τρόμος.
Trepide, ἐντρόμως.
Trepido, τρέμω, φοβεῖσθαι, φρίττω.
Trepidus, ὑπόφοβος, παφόβλης, ἔντρομος.
Tres, τρεῖς.
Tria, τρία.
Triangulum, triangulus, τρίγωνος.
Triangulum, τὸ τρίγωνον.
Tribulis, *ex eâdem tribu*, φυλέτης, συμφυλέτης.
Tribunal, διαστήμιον, βῆμα.
Tribunatus, χιλιαρχία, δημαρχία.
Tribunitia potestas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξουσία.
Tribunitius, δημαρχικὸς.
Tribunus, δήμαρχος.
Tribunus legionis, στρατοπεδάρχης τὸ τάγματος.
Tribunus plebis, δήμαρχος.
Tribuo, δίδωμι, ἀπονέμω· *pro* imputare, ἀποτίθημι σοὶ τῦτο.
Tribus, φυλὴ, ὁ· φρατρία.
per Tribus, κατὰ φυλὰς.
Tributarius, ὑποφορὸς, ὑποτελὴς.
Tributum, εἰσφορὰ, φόρος, ὁ· τέλος.
Tributum imponere, εἰσφορὰν πρυτάττειν.
Tributum solvere, φόρον τελεῖν, *vel* εἰσφέρειν.
Triceni, οἱ τριάκοντα.
Tricenteni, τριάκοσιοι.
Tricenties, τριακοσιάκις.
Triceps, τριΐφαλος. τρίκρανος.
Tricesimus, τριακοστὸς.
Triclinium, τρικλίνιον.
Tridens, τρίαινα.
Triduum, τεταρταῖα.
Triennis, τριετὴς.
Triennium, τριετία, τριετὴς χρόνος.
Trifarium, τριχᾶ, τριχῶς.
Trigesimus, τριακοστὸς.
Triginta, τριάκοντα.
Trimestris, τρίμηνος, τριμηνιαῖος.
Trini, τρεῖς. σύστρεις.
Trionen, οἱ ἄρκτοι.
Tripartitus, τριμερὴς.
Triplex, τριπλῆς, τριπλάσιος.
Triplicitèr, διατριχᾶ, τριχῶς.
Tripudio, χορεύω. πιμιχορεύω, ὀρχέομαι.
Tripudium, χορεία, χορὸς.
Tripus, tripes, τρίπους.
Triremis, τριήρης.
Tristis, σκυθρωπὸς, λυπηρὸς, λυπέμενος· *pro* sævo, ὠμὸς, δεινὸς.
Tristitia, λύπη, ἀηδία, ἀνία.
Tristitiâ afficio, λυπῶ, ἀπῶ.
Tristor, tristis sum, λυπέομαι, ἀδυμῶ, ἀχθομαι τισὶ, *vel* ὑπὲρ τινος.
Tritavus, τριπάππος.
Triticeus, πύρινος.
Tritici messis, πυροτομία.
Triticum, πυρὸς, ὁ.
Trituro, ἀλοάω.
Trivium, τρίοδος.
Triumphalis, θριαμβευτικὸς.
Triumphator, θριαμβευτὴς.
Triumpho, θριαμβεύω, κομπάζω.
Triumphum agere, θριαμβεύειν.
Triumphus, θρίαμβος, ὁ.
Triumvir, εἷς τῶν τριῶν ἀρχόντων.
Triumviratus, ἡ τῶν τριῶν ἀρχὴ.
Trochlea, τροχὸς, τροχίλιον.
Trochus, τροχὸς. βόμβος.
Trophæum, τρόπαιον.
Trophæum erigere, τρόπαιον αὐτοῦ ἱστάναι, de eo.
Tropus, ὁ τρόπος.
Trucidatio, φόνος, ὁ· σφαγὴ.
Trucido, κατακόπτω, ἀποσφάττω.
Truculentus, ἀπηνὴς, φονικὸς, ὁ.
Trudo, ὦθω, *et* -ομαι.
Trulla, τύπος, ἀμὶς, ἡ.
Truncatus, ἀκρωτηρὶς.
Trunco, μηλίζω, ἀποκόπτω, τέμνω.
Truncus, στέμφυλος, κορμὸς.
Truncus, a, um, κολοβὸς τῶν χειρῶν, manibus.
Trusatilis mola, χειρομύλιον.
Trutina, σταθμὸς τετράπλευρος, ζυγὸς, σταθμὸς.
Trutino, σταθμόομαι τὶ, σταθμίζω.
Trux, ἀπηνὴς, ὠμὸς.
Tu, σὺ.
Tuba, σάλπιγξ.
Tuber, eris, ὄγκος, εἴδημα.
Tubercŭlum, ὀγκίδιον, φυμάτιον.
Tubicen, σαλπιγκτὴς.
Tubulus, σωληνάριον, σιφώνιον.
Tubus, σωλὴν, σίφων.
Tueor, περίσκομαι, ἀμύνω, φυλάττω, διασώζω.
Tuguriolum. καλύβιον, οἰκίδιον.
Tugurium, καλύβη, σκηνίδιον.
Tuitio, διατήρησις, ἀσπίλημα.
Tum, τότε.
Tum, *cum*, μὲν, δὲ.
Tum demum, τότε δὴ, τέλος.
Tumefacio, ἐξογκόω.
Tumeo, οἰδῶ, οἰδαίνω, ὀγκῶ· *pro* superbire, ὀγκᾶσθαι ἐπὶ γένει, splendore generis.
Tumesco, ὀγκώδης γίνομαι, ὀγκόομαι.
Tumidus, ὀγκώδης.
Tumor, οἴδημα, τὸ· οἴδησις, ὄγκος.
Tumulo, θάπτω, τυμβεύω, ἐντυμβίζω.
Tumultuarìo, ἐκ τῆ παρατυχόντος.
Tumultuarius, παρατυχὼν, αὐτοσχέδιος.
Tumultum excitare. θόρυβον ποιῶ.
Tumultuor, θορυβέω, θορυβέομαι, ταράσσω ποιῶ.
Tumultuosè, θορυβωδῶς.
Tumultuosus, θορυβώδης.
Tumultus, θόρυβος, ὁ, ταραχὴ.
Tumulus, γεώλοφος, λόφος, ὁ, ἔχθος· *pro* sepulchro, τάφος.
Tunc, τότε. τηνικαῦτα· ἐν τῷ δὴ.
Tunc demum, τότε δὴ, τέλος.
Tundo, κόπτω, ἀλοάω, ἀράσσω.
Tunica, χιτὼν, -ῶνος.
Tunicatus, χιτωνοφόρος.
Tuo nomine, ὑπὲρ σοῦ, ἀντὶ σοῦ.
Tuopte Marte, ἐπὶ σαυτοῦ.
Turba, *seditîu*, τύρβη, ταραχὴ, θόρυβος· *pro* multitudine, ὁ ὄχλος, τὸ πλῆθος.
Turbatio, τάραχος, ὄχλησις.
Turbator, ταρακτὴς.
Turbidus, θολερὸς, ὀχλικὸς.
Turbinatus, κωνοειδὴς.
Turbo, ταράττω, διοχλίω, κυκάω.
Turbo, -inis, τρόχιλος, βόμβος, τροχὸς ventus λαίλαψ.
Turbulentè, ταραχωδῶς.
Turbulentus, θορυβώδης, ταραχώδης.
Turdus, κίχλη, κίχλα.
Turgeo, ὀγκοῦμαι, εἰδίω.
Turgesco, ὀγκοῦμαι.
Turgidus, ὀγκώδης.
Turibulum, θυμιατήριον.

Turma, ἴλη, ἡ· τῆξ, -γκος.
Turmatim, ἰλαδὸν, ἰλαδόν, κατ' ἴλας.
Turpis, αἰσχρὸς, αἰσχήμων.
Turpiter, αἰσχρῶς,
Turpitudo, αἰσχος, αἰσχρότης, αἰσχύνη, δυσειδία.
Turpo, αἰσχύνω.
Turris, πύργος.
Turritus, εὐπυργος, πυργοφόρος.
Turtur, τρυγὼν, ἡ.
Tus, λίβανος.
Tussio, is, ire, βήττω, χαλάττω.
Tussio, βηξ, ἡ.
Tute, σὺ αὐτὸς.
Tutela, ἐπιτροπὴ, ἀσφάλεια.
Tutelaris, ἐπιτροπικὸς.
Tutò, is ἀσφαλεῖ, ἀσφαλῶς.
Tutor, ἀσφαλίζω.
Tutor, oris, ἐπίτροπος.
Tutus, ἀσφαλὴς, ἀκίνδυνος.
Tuus, ός, σφωίτερος.
Tympanicus, τυμπανικὸς.
Tympanizo, τυμπανίζω.
Tympanum, τύμπανον.
Typus, τύπος.
Tyrannicida, τυραννοκτόνος.
Tyrannicidium, τυραννοκτονία.
Tyrannidem invadere, καθίστασθαι τυραννίδος.
Tyrannis, τυραννὶς, -ίδος.
Tyrannus, τύραννος, μονάρχης.
Tyro, νέος, γραπτώτης· *pro* quovis, qui prima rudimenta ponit, πρωτόπειρος, ἀρχέμαθος, πρωτομύστης.
Tyrocinium, πρωτομειρία, μάθησις.

V.

VACANS, σχολάζων, σχολαῖος.
Vacat mihi, σύχολάω ἔχω, σχολὴ ἐστί.
Vacatio, ἀτέλεια, σχολὴ.
Vacationem habere, ἀτέλειαν ἔχειν.
Vacca, ἡ βοῦς. δάμαλις.
Vaccinus, βόειος.
Vacillatio, σαλευσμὸς.
Vacillo, σαλεύω, σφάλλομαι.
Vaco, σχολάζω ἐν τινὶ, σχολὴν ποιοῦμαι πρός τι, *pro* vacuum esse, κενὸν εἶναι, vacare culpâ, ἀναίτιος εἶναι.
Vacuitas, κενότης, ἀμοιρία, κένωσις.
Vacuo, κενῶ.
Vacuus, κενὸς, διάκενος, ἄργος.
Vade, βᾶθι, ἴθι, βᾶσε' ἴθι.
Vadimonium, ἐγγύη, ἐγγύωσις, ὁμηρεία.
Vadimonium deserere, φυγοδικεῖν.
Vadimonium obire, ἐπὶ τὴν δίκην ἀπαντᾶν.
Vado, is, ἀω, βαδίζω πρὸς, βαίνω, ἄλλ.
Vador, aris, πλαττόνω, ἀναβιβάζομαι τὴν δίκην.
Vadosus, πολύδης, διάβατος.
Vadum, πόρος.
Væ, οἴ, οὐαὶ, φεῦ.
Vafer, πανοῦργος, κακότεχνος.
Vafrè, πανούργως, τεχνικῶς.
Vafrities, πανούργημα.
Vagabundus, ἀλάτης, πλάνος, ἄλη.
Vagatio, πλάνη, ἄλη.
Vagina, θήκη, κολεός.
Vagio, βαύζω, μυκάζω, κνίζομαι.
Vagitus, βαυγὴ, κλαυθμυρισμὸς.
Vagor, ἀλᾶσθαι, πλανᾶσθαι, πλανίσθαι, πλανᾶσθαι, πλάνος.
Vagus, πλάνος, πλανήτης, πλάνος.
Vah, φεῦ, ἰὼ, βαβαὶ.
Valdè, λίαν, μάλα, σφόδρα.
Valde benè, εὖ μάλα.
Vale, ἔρρωσο, ὑγίαινε, χαῖρε.
Valedictio, ἀποτάττεσθαι τινὶ, χαίρειν ἐᾶν, χαίρειν ἔφη.
Valens, ῶντος, ὤρους, ὑγιὴς, ἐρρωμένος· *pro* potenti, ἐνεργητικὸς, ἰσχυρὸς.
Valeo, ὑγιαίνω, ῥώννυμαι, *pro* pollere, ἰσχύειν πλέον· de pretio, ἰσχύειν τάλαντον, talentum.
Valetudinarius, νοσώδης, νοσηρὸς.
Valetudinarius sum, κακοκτίζω.
Valetudo bona, εὐεξία, ὑγίεια, εὐρυθμία.
Valetudo adversa, ἀρρωστία, νόσος, ἡ.
Validè, ἰσχυρῶς.
Validissime, κράτιστα.
Validius, ἰσχυροτέρως.
Validus, εὔρους, εὐσθενὴς.
Vallis, ἄυλος, τὸ αὔλων, φάραγξ.
Vallo, as, περιβάλλομαι, περιταφρεύω, περιτειχίζω.
Vallum, χαράξ, ὁ περίφραγμα.
Valor, oris, *pretium*, τιμὴ.
Valva, διπλὶς.
Vanesco, διαλύομαι, ἀφανίζομαι.
Vaniloquentia, στωμυλολογία.
Vaniloquus, στωμυλολόγος, ματαιολόγος, ψευδολόγος.
Vanitas, ματαιότης, εἰκαιότης, ψεῦδος, τὸ.
Vanno, λικμῶ, λικμίζω.
Vannus, λικμὸς, λικμητήριον.
in Vanum laborare, ματαιοπονεῖν.
Vanus, κενὸς, μάταιος· *pro* stulto, φιλαλήθων· *pro* mendace, ψευδολόγος.
Vapidus, ἀτμώδης.
Vapor, oris, ἀτμὸς, ἀτμὶς.
Vaporarium, ἀτμήριον.
Vaporatio, ἀναθυμίασις.
Vaporo, ἀτμίζω, ἀναθυμιῶ.
Vappa, ἰκτερώδης, ἡ ἐξίτηλος οἶνος.
Vapulo, τύπτομαι, μαστιγοῦμαι.
Vari, ἴουδοι.
Variatim, ποικιλμένως.
Variatio, ποικιλία, παραλλαξὶς.
Varicor, διστάζω, ἡ διίστημι τὰ σκέλη.
Varié, ποικίλως, πολυμερῶς.
Variegatus, ποικίλος.
Varietas, ποικιλία, ποικιλμὸς, πολυειδία.
Vario, *distinguo*, ποικίλλω· ἀλλοιῶμαι τὴν γνώμην, sententiam: ἀλλοιῶ, παραλλάττω.
Varius, ποικίλος, πολύχρως, παντοδαπὸς, αἰόλος.
Varix, ὁ κιρσὸς.
Varus, ὁ φακοῦς.
Vas, vadis, ἀγγὸς, ἀγγεῖον, σκεῦος.
Vas, vadis, ἐγγυητὴς, ἔμπορος· vades constituere, ἐγγυητὴν καταστῆσαί τινι· vades accipere, ἐμέρας ἐγχειρίζειν.
Vasa colligere, τὰ ἑαυτοῦ συσκευάζεσθαι.
Vasculum, σκυφάριον, ἀγγείδιον.
Vasculum angusti oris, φιαλίδιον.
Vastatio, πορθήσις.
Vastator, πορθητὴς, λυμεὼν.
Vastatrix, λυμεόντισσα.
Vastatus, a, um, ἠφανισμένος, λυ
Vastitas, ὑπερμεγέθης, τὸ ἄπειρον ἰσχυρὸν.
Vasto, πορθῶ, ἀναιρῶ πᾶσι, λυμαίνω, σίτῳ, δῄω.
Vastus, ἀχανὴς, ὑπερμεγέθης, μέγα, ἔρημος, ἀνήμερος.
Vates, μάντις, μάντης, ὁ ἐνθουσιαστὴς.
Vates verus, ἀληθόμαντις.
Vaticinium *et* Vaticinatio, μάντευμα.
Vaticinor, χρησμῳδῶ, προφητεύω, μαντεύομαι.
Vaticinus, μαντικὸς, μάντις.
Uber, *fertilis*, ἀρδόμενος, ὑγρὸς, mamma, οὐδὸς, θηλὴ μαστὸς.
Ubero, πιαίνω, γονιμοποιῶ.
Ubertas, εὐτοκία, εὐφορία, πίων
Ubertim, αὐτόθεν.
Ubi, πού, ἔνθα, ἔνθα· *pro* postea, ἐπειδὴ, ἐπεὶ.
Ubi, ubi, ὅπου ἄν, ἵνα ἄν.
Ubicunque, ὅπου ποτὲ, ποταπῇ.
Ubinam, ποῦ γῆς.
Ubique, καθ' ἅπαν, παντοχῇ.
Ubique locuorum, παντοχῇ
Ubivis, ὁπουοῦν, παντοχῇ, πα
λῃ.
Udus, ὑγρὸς, ὕφυγρος, ἔφυδρος.
Vecordia, παραφροσύνη, ἄνοια.
Vecors, ἀνόητος, ἄφρων, παράφρων.
Vectabulum, ὄχημα.
Vectarius, ὀχηματικὸς.
Vectigal, φορολὴ, πόρος, τέλ
Vectigal exercere, ἐφορολογῶ
Vectigal imponere, φόρον ἐπι
βάλλειν.
Vectigal pendere, φορολογοῦμαι
Vectigalis, ὑποτελὴς, τελεσφόρος.
Vectio, ὄχησις.
Vectis, μοχλὸς, κλεῖθρον, μοχλὸς.
Vecto, ὀχῶμαι.
Vector, ἐπιβάτης.
Vectorius, φορητικὸς, ἐπιβατικὸς.
Vectura, ἀγωγὴ, φορὰ, ὁ
Vectus, ὀχετὸς.
Vegeto, αὐξάνω πυκνῶ.
Vegeto corpore esse, εὐσαρκεῖν.
Vegetus, ζωηρὸς, ὑγιὴς, εὐσθενὴς.
Vegrandis, ἀνεπιξήντος.
Veha, ἡ ὁδὸς, ἡ λοιπὴ.
Vehemens, σφοδρὸς, βίαιος, δεινὸς.
Vehementer, σφόδρα, λίαν, ἰσχυρῶς.
Vehementes motus animi, δεινὰ πάθη.
Vehementia, σφοδρότης, δεινότης.
Vehiculum, ὄχημα, σχεῖον, ὄχος.
Veho, ὀχῶ, κομίζω, βαστάζω.
Vel, ἤτοι, ἤ, ἄτε, εἴτ' οὖν.
Vela contrahere, καθαιρεῖν τὰ ἱστία.
Velamen, κάλυμμα, σκέπασμα.
Velamentum, τὸ κάλυμμα.
Velandus, ἀποκρυπτέος.
Velarium, περιστέγασμα.
Velatura, περιβόλαιον.
Velatus, κεκαλυμμένος.
Veles, ἀψίφωνος.
Velifer, ἱστοφόρος.
Velificatio, πίτασις ἱστῶν.
Velifico, ἱστοδρομῶ.
Velificus, ἱστοδρόμος.
Velitaris, γυμνητικὸς.

), ἀκροδολισμὸς, ἀψιμαχία· λογομαχία.
ἀκροδολίζομαι, ἀψιμαχῶ· pro ι, λογομαχῶ.
tio, τίλμὸς, λοιδορία.
πικραίνω, ἀπονιζω· pro ac-re, διαστρεφω.
is, τίλλω, radicitùs, ἐκριζῶ.
eris, πτὸς, κάδδος, μαλλὸς.
Vellus, χρυσόμαλλον δέρας.
s, fego, σκαπάζω, καλάπτω· pro ire. περιδάλλω· pro abscon-, ἀποκρύπτειν.
tas, ταχύτης, ὀξύτης, σπουδαιότης.
ter, διὰ τάχους, ταχέως, ἐν τά-
ταχὺς, ὠκὺς, ὀξὺς, θοὸς.
, σκίρτημα, ἅλμα, σκιρτάω.
dimittere, χαλᾶν ἐρίον.
i, ἀσπιδοποιὸς, ἀσπιδεὺς, ὡς, οἶον πλὴ.
i, exempli gratiâ, ἔστιν, παραματος χάριν.
φλὴν, -ῆνος.
ulum, περόδλημα, ὑφασμὸς, χαῖτα.
argenti, φλέδες αἱ ἀργυρίτιδες.
is, περάσιμος, ἄπιος, ὠνητὸς.
litèr, ὠνητῶς.
m seco, φλεδοτομέω.
ns, διαιτέων.
rum sectio, φλεδοτομία.
ticus, διαιτητικὸς, συνηγητικὸς.
Venaticus, κύων διαιτητικὸς.
atio, ἡ θήρα.
atio et aucupium, συνηγία ἢ ἀγρι-θήρα.
ator, ἀγρευτὴς, θηρατὴς.
atorius, θηρευτικὸς.
atrix, συνηγέτειρα, θηρέτειρα.
atus, ûs, θήρα.
idax, φιλοπερδάτης.
idibilis, τιμαλφὴς, ὠνητὸς.
iditare se cuiquam, ἐνδείκνυσθαι τινὶ· χαρίζεσθαι ἑαυτὸν τινὶ· πωλεῖσθαι ἑαυτὸν.
iditatio, ἐπίδειξις, ἀλαζονία.
iditio, πρᾶσις, ἀπεμπολὴ, πρᾶσις.
iditor, πωλητὴς, πράτης.
ndo, is, πωλῶ δλήν τι, parvo pre-tio: πεπράσται, ἀποδίδομαι τὶ.
nefica, φαρμακὶς, φαρμακεύτρια.
neficinum, γοητεία, φαρμάκευσις.
neficus, a, um, φαρμακώδης.
neficus, φαρμακὸς, γοητικὸς.
nenatus, φαρμακώδης, ἰώδης.
neno, as, φαρμακεύω.
neno aliquem tollere, δηλητηρίοις φάρμακοις ἀπολύειν τινὰ.
nenosus, ἰώδης.
nenum, φάρμακον, τοξικὸν, δηλητήριον.
neo, vendor, πωλοῦμαι, πιπρήσκομαι.
nerabilis, σεδάσμιος διὰ τὴν ἡλικίαν, state: αἰδέσιμος, σεμνὸς. Ἔνδοξος.
nerabilitas, τὸ αἰδέσιμον.
nerabundus, σεδόμενος.
nerandus, σεδαστὸς.
neratio, σέδασμα, αἴδεσις.
Venerator, σεδαστὴς.
Veneratus, σεδαστὸς.
Venereus, ἀφροδισιαστικὸς.
Veneror, αἰσχύνομαι, αἰδοῦμαι τοὺς φίλους, amicos, σεμνύνω.
Venia, συγγνώμη, ἐξουσία.
Venialis, συγγνώμης, ἄξιος.
Veniam dare alicui, συγγνώσκειν τινὶ.
Veniam consequi, συγγνώμην τυγχάνειν.
Veniam meretur, συγγνώμη ἐστὶ.
Veniam petere, συγγνώμην αἰτεῖν.
Venio, ἔρχομαι, ἥκω οἴκαδε, ex domo, ἀφικνέομαι πρός τινὰ, ad aliquem.
Venor, ἀγρεύω, θηράομαι, ἰχνεύω.
Venosus, φλεδώδης.
Venter, tris, γαστὴρ, ἡ κοιλία, λαπάρα.
Venter imus, ὑπογάστριον.
Ventilabrum, πτύον, λικμητήριον.
Ventilatio, λίκνισμὸς.
Ventilator, λικμητὴς.
Ventilo, λικμάω· κατασείω.
Ventito, φοιτάω.
Ventosus, ἀνεμώδης, ἀνεμώλιος· pro inflato, κενὸς.
Ventrale, ἀσπιγάστριον.
Ventri deditus, γάστρις, γαστρίδουλος.
Ventricosus, γαστρώδης, γαστρώδης.
Ventriculus, γαστρίδιον, ἡ ἄνω κοιλία.
Ventrosus, γαστρώδης.
Venturus, ἐλευσόμενος.
Ventus, ἄνεμος, πνεῦμα, ψύχος, ἀήτης.
Ventus secundus, ἐπίφορος ἄνεμος.
Venula, τὸ φλίδιον.
Venundatio, ἀπεμπόλησις.
Venundo, πωλῶ· ἀποδίδομαι.
Venus, Ἀφροδίτη, Κύπρις, Κυθέρεια.
Venustas, εὐσχημοσύνη, κοσμιότης· pro gratiâ, χαριεντισμὸς.
Venustè, χαριέντως, σεμνῶς.
Venusto, καλλύνω.
Venustus, εὐπροσώπιτος, χαρίεις.
Veprecula, τὸ κάνθυλον.
Vepres, ἡ ἄκανθα.
Vepretum, ἀκανθών.
Ver, ἦος, στος, τὸ ἦρ. ρος, τὸ· Vere, ἐαρὶ, ἔαρος.
Veracitas, ἀλήθεια.
Veratrum, ἐλλέβορος.
Verax, ἀληθὴς.
Verba do, παραλογίζομαι.
Verba facere, ποιεῖσθαι λόγον, διαλέγεσθαι.
Verbalis, ῥηματικὸς.
Verbascum, φλόμος.
Verbena, ὁ περιστερεὼν, ἡ ἱερὰ βοτάνη.
Verber, ris, μάστιξ, αἰκισμὸς.
Verberatio, ἡ μαστίγωσις, ἡ ῥαβδίσις.
Verbero, μαστιγῶ, τύπτω, πατάσσω, δέρω.
Verbero, -onis, ὁ μαστιγίας, μάσθλης.
Verbi gratiâ, λόγου χάριν.
Verbosè, πολυλόγως.
Verbositas, πολυλογία, πολυμυθία.
Verbosus, πολυλογὸς, πολύμυθος.
Verbum de Verbo, αὐτολεξεὶ, κατὰ λέξιν.
Verbum, λέξις, ἔπος, ῥῆμα, λόγος,
Verè, ἀληθῶς.
Verecundè, αἰδημόνως.
Verecundia, αἰδὼς, αἴδεσις, αἰσχύνη.
Verecundus, αἰδήμων, αἰδέσιμος.
Veredus, ἵππος ταχύδρομος.
Veretida, orum, τὰ αἰδοῖα.
Verecundus, αἰδέσιμος, εὐλαβητέος.
Vereor, αἰσχύνομαι ἐμαυτὸν, δείδω, εὐλαβέομαι τὶ.
Vergiliæ, αἱ πλειάδες.
Vergo, συντείνω, ῥέπω, φέρομαι ἐπὶ τί.
Veridicus, ἀληθινολόγος.
Verisimilis, εἰκὼς, πιθανὸς.
Verisimilitèr, πιθανῶς.
Veritas, ἀλήθεια.
Veritatis amicus, φιλαλήθης.
Veritus, a, um, αἰδεσάμενος.
Vermibus scateo, σκωληκιῶ.
Vermiculatio, σκωληκοφαγία.
Vermiculatus, σκωληκοδὴς, διεσπερμισμένος.
Vermiculor, σκωληκῶμαι.
Vermiculus, σκωλήκιον.
Vermina, seu tormina, ῥῖγος.
Verminatio, σκωληκιασις.
Vermino, σκωληκιῶ.
Verminosus, σκωληκώδης.
Vermis, σκώληξ.
Verna, æ, οἰκότριψ, οἰκοτρεφὴς.
Vernacula, οἰκογενὶς, ὁ ἐπιχώριος.
Vernilis, δουλοπρεπὴς.
Vernilitèr, δουλοπρεπῶς.
Verno, as, ἐαρίζω, ἀνθίζω, ἀνθέω.
Vernus, ἐαρινὸς, ἠρινὸς, ἠριαῖος.
Verò, sanè, μέντοι, δῆμαν, γάτοι.
Verpus, λοπαδίσκος.
Verres, ὁ χοῖρος ἄρρην, ὁ κάπρος.
Vericulum, σαγήνη, γαγγάμη.
Verro, is. traho, ἑλκύω, ἕλκω· pro scopis purgo, καθαίρω τὶ, σαρόω.
Verruca, ἀκροχόρδων.
Vertucis infestari, μυρμηκιᾶν.
Verrucosus, ἀκροχορδόεσσα μαζὸς· item βυσσὸς.
Versatilis, κυλίνδρομος, στρεπτὸς, δινωτὸς.
Versatio, δίνωσις, περιφορά.
Versicolor, ποικίλος.
Versiculus, ῥυθμὸς.
Versificatio, ἐποποΐα.
Versificator, ἐποποιὸς.
Versifico, ἐποποιῶ, μαψῳδέω.
Versio, φορά.
Versipellis, ποικιλόμητις.
Verso, κυκλῶ, κυκλοφορῶ, ῥέφω· pro volvo, κυλίω· versari animo, διανοοῦσθαί τὶ.
Versor, διατρίβω ἔν τινι, ἐμὶ ἐν πολλῇ πενίᾳ, in magnâ paupertate, διάγω. ῥέφομαι.
Versura, φορὰ, καπνὸ· pro mutatio creditoris, μεταλλαγὴ τῶ δανειστῆ.
Versuram tradere, τόκον ἐκτίνειν.
Versus, carmen, ὕπος, μίτρον.
Versus, Prapositio, πρὸς, cum gen. εἰς, cum acc.
Versutè, πανούργως.
Versutia, πανουργία.
Versutus, πανοῦργος, ῥεμβὸς, φορφαῖος, ἀγκυλομήτης, πολύτροπος.
bene Vertat tibi, πρὸς ἀγαθοῦ γίγνοιτο σοί.
Vertere in fugam, τρέπειν εἰς φυγὴν.
Vertebræ, σπόνδυλοι, ἀρτάγκαλος.
Vertebratus, σπονδυλωδὴς.
Vertens, ῥέφων.
Vertex, ῥεβλὸς, δίνη· pars summa, κορυφὴ, ἄκρα.
Vertex, capitis, τὸ κατακείμενον.
Verticillum, τὸ σπονδύλιον.

Vertigine corripi, ιλιγγιᾶν, σκοτοδινιᾶν.
Vertiginosus, σκοτωματικός.
Vertigo, ἴλιγξ, σκοτόδινος, σκότωμα.
Verto, στρέφω, τρέπω.
Verū, ὄβελός.
Vervactum, ὁ νάνος.
Veruculum, ὀβελίσκος.
Vervex, κριὸς ἀποτετμημένος.
Verum, ἀληθές, δίκαιον, ἀσφαλές.
Verum dicere, τἀληθῆ λέγειν.
Verùm, γὰ, μὴν, δὲ, καὶ τοί, ἀλλὰ δῆτα.
Verum enimverò, οὐ μὴν ἀλλὰ, οὐ γὰρ τὰ, ἀλλὰ.
Veruntamen, οὐ μὴν δὲ, οὐ μὴν οὖν.
Verus, ἀληθὴς, ἄκριβος, ἴτυμος· *pro* veridico, ἀληθινός· *pro* nativus, γνήσιος.
Verutum, ὀβελὸς.
Vesania, παραφροσύνη, μανία.
Vesanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Vesanus, παράφρων, μανιώδης.
Vescor, ἐσθίω, σιτοποιοῦμαι καρπὸν, fructu: ἥδομαί, τέρπομαι.
Vescor carne, ζωοφαγέω.
Vescus, a, um, ἐδώδιμος.
Vesica, κύστις, κύση, φύση.
Vespa, σφήξ.
Vespera, ἑσπέρα, δείλη.
Vesper, ἑσπερος.
sub Vesperam, ὑπὸ δείλης.
Vesperascit, ἑσπέρα γίνεται.
Vesperi, πρὸς ἑσπέραν, ἑσπέρας.
Vespertilio, νυκτερὶς.
Vespertinus, ἑσπερινὸς, δψιος.
Vespillo, νεκροφόρος, ὀπταφιστής.
Vesta, Ἑστία.
Vestales virgines, ἑστιάδες παρθένοι.
Vester, ὑμῶν, ὑμέτερος.
Vestiarium, ἱματιοφυλάκιον.
Vestiarius, i, ἱματιοφύλαξ.
Vestiarius, a, um, ἱματικὸς.
Vestibulum, προθύρωμα, προαύλιον, προστάτης.
Vestigator, ἰχνευτής.
è Vestigio, τὸ παραυτίκα, ἐξαπίνης.
Vestigium, ἴχνος, τὸ ἴχνιον, βῆμα· *pro* cujusque rei indicio, σημεῖον.
Vestigo, ἰχνεύω, ῥάδιόν τι.
Vestimentum, ἱμάτιον, ἐπίβλημα.
Vestio, ἱματίζω, ἐνδύω.
Vestis, ἐσθὴς, ἔσθημα, περιβολὴ, ἱμάτιον.
Vestis pellicea, δέρμα ἱματιώδων.
Vestis vilis, τρίβων, ῥάκιον, ῥάκωμα.
Vestitus, ἱματισμὸς, εἱμασμὸς.
Vestitus, a, um, ἱματισμένος.
Vestras, ὑμέδαπὸς.
Veteranus, πρεσβύτης.
Veteranus miles, ὁ ἐπιτετριμμένος.
Veterator, παλίμφατος, πανοῦργος.
Veteratoriè, πανούργως.
Veteratorius, πανουργικὸς.
Veteres, οἱ παλαιοὶ.
Veternosus, ληθαργικὸς.
Veternus, λήθαργος, καταφορὰ.
Vetero, as, γηράσκω.
Vetitum est, ἀπόρρητόν ἐστι, ἀπεῖρηται.
Vetitus, ἀπορρητοῦς.
Veto, as, κωλύω, παραγγέλλω.
Vetula, γραῦς, γραῖα, γραιδίον.
Vetulus, γεραίτερον.
Vetus, παλαιὸς, ἀρχαῖος, γεραιὸς. ἐκμαιότερος.

Vetustate confectus, παλαιόμενος, οἶνος, vinum.
Vetustè, παλαιῶς.
Vetustus, ἀρχαῖος, παλαιὸς.
Vexatio, κάκωσις, ἐνόχλησις.
Vexator, κακοῦργος, λυμαντὴς.
Vexillarius, σημειοφόρος.
Vexilifer, σημειοφόρος.
Vexillum, σημεῖον.
Vexor, ταλαιπωρέω, κακῶς τινὰ, παραλύω, ἐνοχλῶ.
Via, ὁδὸς, ἡ· πορεία.
Via publica, ἀμαξιτὸς.
Viam facere, ὁδοποιῶ.
Viaticor, ἐφοδιάζομαι.
Viaticum, ἐφόδιον, μισθόδιον.
Viaticum dare, ἐφοδιάζω τινὰ.
Viator, ὁδίτης, ὁδοιπόρος.
Viatorius, ὁδοιπορικὸς.
Vibex, μώλωψ.
Vibrans, πάλλων.
Vibratus, πεπαλαμένος.
Vibro, κραδαίνω, σείω, ἀκοντίζω.
Vicarius, ὁ, ἀμοιβαῖος.
Vicatim, κατὰ κώμας.
Vice alterius fungi, ἀντ' ἐτέρου εἶναι.
Vice versâ, ἔμπαλιν, ἀντιστρόφως.
Vicem tuam doleo, ἀναλγῶ σοῦ, ἀπάχθομαί σε, συναλγοῦν τινὶ.
Vicenarius, εἰκοσὰς.
Viceni, εἰκοσὶ.
Vicesimus, εἰκοστὸς.
Vicia, βικία.
Vicies, εἰκοσάκις.
Vicinia, γειτονία, συνοικία.
Vicinior, πλησιαίτερος.
Vicinitas, γειτνιασις, συνοικησις.
Vicinus, γείτων, σύνοικος.
Vicinus, *adj.* ὁ ἐγγὺς, ὁ πλησίον.
Vicis, ἀντὶ, *gen.* ἐν τάξει.
Vicissim, ἀμοιβαδὸν, ἀναλλὰξ, ἀναλλάξδην.
Vicissitudo, ἀμοιβὴ, μεταβολὴ.
Victima, ἱερεῖον, θῦμα, σφάγιον.
Victimarius, θύτης.
Victito, σιτέομαι.
Victor, νικητὴς.
Victoria, νίκη.
Victrix, νικήτειρα.
Victus, νικηθεὶς.
Victus, ὺς, γρεχὴ.
Viculus, κώμιον.
Vicus, κώμη, ῥύμη.
Vide, ἴδε, ἰδὲ.
Videlicet, δηλαδὴ, ἦγον.
Videndi causâ venio, ἔρχομαι θεατὴς.
Video, βλέπω, ὁράω τι, δέρκω, θεωρέω, ἀποβλέπω εἴς τι, ἔντομαι τινὶ.
Videor, βλέπομαι, ὁρῶμαι· *pro* appareo, δοκέω, φαίνομαι.
Videtur mihi, δοκεῖ μοι, δοκεῖ, visum est, ἔδοξε, δοκεῖ, δέδοκται.
Vidua, χήρα, ἡ οὖσα.
Viduitas, χηρεία χήρωσις.
Viduo, χηρόω, ἀποχηρόω.
Viduus, χήρος.
Vieo, *ligo*, λυγίζω.
Vietor, λυγιστὴς.
Vietus, ὑπήνεμος, μαλακὸς.
Vigens, ἀκμάζων.
Vigentes corporibus, εὐσωματοῦντες. *Aristoph.*
Vigeo, ἀκμάζω, ῥώομαι, *et* ῥώομαι.
Vigesimus, εἰκοστὸς.

Vigil, *adj.* ἀγρυπνῶν, ἄγρυπνος.
Vigil, *subst.* φρουρὸς, φύλαξ.
Vigilandum, γρηγορητέον.
Vigilans, ὁ ἀγρυπνῶν.
Vigilanter, ἐπιμελῶς, ἀγρύπνως.
Vigilantèr se tueri, ἀγρυπνεῖν τὴν φυλακὴν.
Vigilantia *et* vigilia, ἀγρυπνία, γρηγορὴς, φυλακὴ.
Vigilantius, γρηγορώτερος.
Vigilia, ἡ ἀγρυπνία, νυκτερινὴ φρουρὰ.
Vigilia urbis, ἡ φυλακὴ τῆς πόλεως.
Vigilo, ἀγρυπνέω, γρηγορέω.
Viginti, εἴκοσι.
Vigor, ἀκμὴ, ῥώμη, ἰσχὺς, σύντασις.
Vilesco, εὐτελίζομαι, φαυλίζομαι.
Vilipendo, ἀτιμάζω, ἀτιμάζω τινὰ.
Vilis, φαῦλος, εὐτελὴς, ἄτιμος, ἀξίωτος.
Vilitas, εὐτέλεια, εὐωνία, φαυλότης.
Vilitèr, εὐτελῶς.
Villa, ἔπαυλις, ἐπαύλιον, ἀγρὸς.
Villaris, χωρικὸς.
Villaticus, ἀγροικικὸς.
Villicatio, ἀγροικία.
Villico *et* Villicor, ἀγραυλῶ.
Villicus, ἀγροῖκος, σκολίτης.
Villosus, τριχώδης, τριχωτὸς.
Villum, *dim.* à vinum, τὸ οἰάριον.
Villus, θρὶξ, λάσιον, τρίχωμα.
Vimen, οἶσυς, βίτυς, ὁ λύγος.
Viminalis, λυγώδης.
Vimineus, οἰσύϊνος, λύγινος.
Vinarius, οἰνοπωλικὸς.
Vinarius, *adj.* οἰνηρὸς· cella vinaria, οἰνὼν.
Vincibilis, νικητὸς.
Vincio, *ligo*, δέω, δεσμέω, δεσμῶ.
Vinco, κρατῶ, νικῶ· ἐπικρατῶ τῶν ἄγαν, ὑπερέχω, πατάσσω, καταλαμβάνω.
Vincor, ἡττάομαι μάχῃ, prælio; πράσσομαι, πάσχομαι.
Vinctus, δεδεμένος.
Vincula, δεσμωτήριον.
in Vincula conjicere, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβάλλειν, ἐνδεῖν, ἐνδῆσαι, καταβάλλειν, καταδεῖν.
in Vinculis esse, δεδέσθαι, ἐμβεβλῆσθαι εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Vinculum, δεσμὸς, ὁ.
Vindemia, τρυγητὸς, ὁ.
Vindemiator, τρυγητὴς.
Vindemiatorius, τρυγητικὸς.
Vindemio, τρυγάω, δρέπω.
Vindex, τιμωρὸς, ῥυσιάρχης.
Vindicare in libertatem, ἐφιστάναι εἰς ἐλευθερίαν τινὰ.
Vindicatio, ἐλεύθωσις.
Vindiciæ, ἐλευθέρωσις.
Vindico, as, ἐκδικῶ σε, τιμωρῶ σε, τιμωροῦμαι· *pro* ab injuriâ defendere, ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν ὑπαρχόντων, μὴ asserere, ἐλευθεροῦμαι, ἐφιστάναι ἐλευθερίᾳ τινά.
Vindicta, ἔμυνα, ἐκδίκησις, τιμωρία.
Vinea, ἀμπελὼν, οἰνάρεών.
Vinearius, ἀμπελουργὸς.
Vinetum, ἀμπελόφυτον.
Vinipotor, οἰνοπότης.
Vinitor, ἀμπελουργὸς.
Vinitorius, ἀμπελουργικὸς.

› obrutus, καταχωμάν@ω.
›lentia, μέθη, οἰνοφλυγία.
›lentus, οἰνόφλυξ, πάροιν@ος, οἰνώ-
ις.
›xus, οἰνώδης, φίλοιν@ος.
ım, οἶν@ος, ὁ.
ım infundo, οἰνοχοέω.
ım poto, οἰνοποτέω.
ıa, ἶος.
iaceus, ἰοειδὴς.
iatio, βίασμὸς, ὕβρισμα.
iator, βιαστὴς.
iatus, βεβιασμέν@ος, βιαστός.
lentèr, βιαίως. βιαστικῶς.
lentia, βία.
lentus, βίαιος, βιαστὴς, ἀντίκως, ἰσ-
ως
lo, βιάζομαι, παραναμάω, ὑβρίζω, λο-
αμαι.
iera Violo, τὰς σπονδὰς λύω, πα-
σπονδέω τὰ, σπονδὰς ἀσεῶ.
ıera, ἶχις, ἴχνιδνα.
›ereus, ἰχνιδνεύ@ος.
›erinus, ἰχνιδνα@ος.
', ἀνὴρ, ὁ· φῶς.
›ago, ἀντάνιαρα.
›eo, χλοάζω, θάλλω.
›es, ἀλκὴ, ἰσχὺς, δύναμις.
›es recipio, ἀναλαμβάνω ἰμαυτὸν.
›esco, θηλάω, θάλλω.
›rga, μάδδ@ος.
›rginalis, παρθενικὸς, ὁ.
›rgineus, παρθενικὸς.
›rginitas, παρθενία, κορέα.
Virginitate dego, παρθενεύω.
›rgis cædo, μαδίζω, μαδίζω.
›rgo, inis, παρθένι@ος, ἡ· κόρη.
›rgula, μαδίον.
›rgula divina, Θεία τύχη.
›rgultum, φρύγανον, μάδδινον.
›rguncula, ἡ παῖς, κόρη.
›iribus deficio, ἐξασθενέω.
›is Viribus, κατὰ τὸ δυνατὸν.
›iridarium, ἄλσος, ἄλσος.
›iridis, χλωρὸς, ὑόεις· *pro* florente, ἀκμαστικὸς.
›iriditas, χλωρότης, θάλεια· *pro* vigore, ἀκμὴ.
›o Virili, κατὰ τὸ δυνατὸν.
›irilis, ἀνδρικὸς, ἀνδρεῖος.
›irilis toga, ἀνδρεῖον ἱμάτιον.
›irilitas, ἀνδρεγωδία, ἀνδρότης.
›irilitèr, ἀνδρικῶς.
›iritim, κατ' ἄνδρας.
›irosus, ἰώδης, δυσοδὴς.
›irtus, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἰσ-
χύς.
›irtute præditus, χρηστὸς τὸ ἦθος.
›irtute vivere, κατ' ἀρετὴν ζῆν.
›irulentus, ἰώδης, ἰοβόλ@ος.
›irus, *venenum*, ἰὸς, δυσοδία.
›is, *violentia*, βία, ἰσχὺς, δύναμις· *pro* multitudine, πλῆθ@ος.
›iscera, σπλάγχνα, τὰ, τὰ ἔντερα.
›isceratio, σπλαγχνοτομία.
›isco aves capio, ἰξεύω.
›iscosus, γλοιώδης, ἰξώδης.
›iscus *vel* -um, ἶξος, γλοιὸς.
›iscus, eris, τὸ ἔντερον.
›isendus, ἐπισκεπτ@έος.
›isibilis, ὁρατὸς.
›isio, ἡ θέασις, ὄψις.
›isito, πολλάκις ἐπισκέπτομαι.
›iso, ἐπισκέπτομαι.

›isum, ἔρασμα, φάσμα.
›isurus, ὀψόμεν@ος.
›isus, ἡ ὄψις, ἔρασις.
›ita, βίος, ζωὴ, βίοτ@ος.
›ità defungi, ἀπαλλάττεσθαι ἐκ τοῦ βίου.
›itæ institutum, διαίτημα.
›itæ ratio, ἡ τοῦ βίου διαγωγὴ.
›itæ brevis, βραχυβί@ος, ὁ ἡ ὃ.
›itæ brevitas, βραχυβιότης, ητος, ἡ.
›italis, διωσιμος, βιωτικὸς, βιωτὸς.
non Vitalis, ἀβίωτ@ος.
›itam agere, βιοῦν βίον, διαβιῶναι.
›itam transigere, βίον διανύειν.
›itatio, ἐκφυγὴ.
›itellus, λίνεμ@ος, τὸ ἀχρὸν τῶ ἀῶ.
›ites putare, ἀμπελαγεῖν.
›itiare virginem, διαφθείρειν τινὰ.
›itiatio, διαφθορὰ, φθορὰ.
›itiator, φθορεύς.
›itiatus, διαφθορὰς.
›itifer, ἀμπελοφόρ@ος.
›itiligatores, σκιοφάστραι.
›itilis, λιγυρισμὸς.
›itio, καταισχύνω τὰς γυναῖκας, φθείρω, λυμαίνομαι.
›itio vertere, ἐν αἰτίᾳ πταίσθαι, ψόγον ἐγείσθαί τι.
›itiosè, κακῶς.
›itiositas, κακία.
›itiosus, κακὸς, πλημμελὴς, φαῦλ@ος.
›itis, ἄμπελος, ἡ· οἶνη, οἴναρον.
›itium, vitiositas, κακία, ἁμάρτημα, βλάβη, κακότης.
›ito, πλανᾶσθαι, φεύγω τὶ, ἐκκλίνω.
›itreus, ὑάλιν@ος.
›itriarius, ὑαλουργὸς.
›itricus, ἐπιπάτως, ἔρως.
›itrum, ὕαλος, ἡ· ὑάλη.
›itta, ταινία. κεκρύφαλος.
›itt.tus, ταινιωδὴς.
›itula, ἡ μύσχος, βαμβάλη.
›itulinus, μοσχεῖος.
›itulus, ὁ μόσχος, ὁ πύρτις, ὁ πύρτις.
›ituperabilis, ἐπίψογος, μεμπτὸς.
›ituperatio, μέμψις, ἡ· ψόγος, ὁ· ὄνειδος.
›ituperator, ψέκτης, κακόγλωσσος.
›ituperio dignus, ψέκτος.
›ituperium, ψόγος.
›itupero, ψέγω, ἐπιτιμάω, ἐπισκλάττω· διαμέμφομαί τινὰ τῆς ἀχμηρίας.
›ivacitas. μακροβιότης, εὐζωΐα.
›ivarium, ζωγρεῖον, ζωοτροφεῖον.
›ivax. μακρόβιος, ζωτικὸς.
›ivendum est, βιωτέον.
›iverra, ἡ ἰκτὶς.
›ividus, ἀκμαῖος, ζωτικὸς.
›ivifico, ζωοποιῶ.
›ivificus, ζωοφόρος, ὁ ἡ ὃ· ζωπυρὸς.
›ivo, βιῶ, βιωτέον, ζῶ.
›ivus, ζωὸς, ὁ ζῶν, ἔμψυχος.
›ix, μόγις, μόλις.
›ix tandem, μόλις τελευταῖον.
›lceratio, ἕλκωμα, ἴλκωσις.
›lcero, ἑλκῶ, ἑλκόω.
›lcerosus, ἑλκώδης.
›lciscor, ἐκδικῶ σε, te: τιμωρέω, *vel* τιμωροῦμαί σοὶ, injuriam tibi factam.
›lcus, -eris, ἕλκος.
›lginosus, ἑλεώδης.
›ligo, ἀκμὴ, ἀκμασία.
›llus, τὶς.

›lmus, πτελέα.
›lna, ὠλένη, ἀγκάλη, ἀγκὰς.
in Ulnas capio, ἐναγκαλίζομαι.
›lterior, πρεσβύτερος, ὁ πόρρω.
›lterinus, ὀπίσιος, πεμπτέος.
›ltimè ἐσχάτως.
›ltimùm, τὸ ἔσχατον.
›ltimus, ὕστατος, ἔσχατος, πάντων.
›ltio, ἀκδίκησις, τιμωρία, ἀμύνη.
›ltor, τιμωρὸς, ἀκδικος.
›ltra, πόρρω *et* πόρω, πόρῳ, *genit.*
›ltra decorum, παρὰ τὸ πρέπον, πόρω τῦ δέοντος.
›ltra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
›ltrix, τιμωρητικὴ.
›ltro, ἑκοῦσιον, προαίρετ· *pro* sponte, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἑκουσίᾳ.
›ltroneus, ἰδιότροπος, ὁ ἑκὼν.
›lulatus, ὀλολυγμὸς, ὀλολυγὴ.
›lulo, ὀλολύζω.
›mbella, σκιάδιον.
›mbilicus, ὀμφαλὸς.
›mbo, ἀμφάλιον.
›mbra, σκιὰ, σκίασμα, τὸ.
›mbraculum, σκιανὴ, σκίασμα.
›mbræ, αἱ ψυχαὶ.
›mbratilis, σκιερὸς, ἐπίσκιος.
›mbrosus, σκιερὸς. ἐπίσκιος.
›na, *simul*, ἅμα, ὁμῶς, ὁμοῦ.
›nanimis, ὁμόψυχος, ὁμόθυμος.
›nanimitas, ὁμοψυχία, ὁμόνοια.
›nanimitèr, ὁμοθυμαδὸν.
›ncia, ἀγκὶς, δωδεκατημόριον τῦ ὅλυ.
›ncialis, ἀγκιαῖος.
›nctio, χρῖσις, χρίσμα, ἀλοιφὴ.
›nctor, ἀλοιτὴς.
›ncrorius, ἀλοιτήριος.
›nctura, ἄλοιμα, χρίσμα.
›nctus, χριστὸς, ἀλαλιμμένος.
›nctus, -i, τὸ ἄγκιστρον, ἡ τρίαινα.
›ncus, *adj.* ἀγκύλος uncos ungues habere, γαμψώνυχος.
›nda, κῦμα, ῥοῦμα.
›ndatim, κυματοειδῶς.
›nde, ὅθεν, ὁπόθεν, ἐξ ὅ.
›nde nisi, πλὴν ἄλλοθεν ἢ.
›ndecim, ἕνδεκα.
›ndecimus, ἑνδέκατος.
›ndecunque, ὁπόθεν ἄν.
›ndeni, οἱ ἕνδεκα.
›ndisonus, πολύφλοισβος.
›ndique, πανταχόθεν, ἐν κύκλῳ.
›ndosus, κυματώδης.
›ndulatus, κυματοειδὴς.
›ngo, ἀλείφω, χρίω.
›nguentarius, μυρόψης, μυροπώλης.
›nguentum, μύρον, μύρωμα, χρίσμα.
›ngues resecare, ἐξονυχίζειν.
›ngueiculus, τὸ ὀνύχιον· ἀ teneris unguiculis, ἐξ ἁπαλῶν ὀνυχίων.
›nguis, ὀνυξ· ad unguem tenere, ἀκριβῶς ἐξεπίστασθαι· ad unguem factus, ἀκριβὴς.
›ngula, ὁπλὴ.
›nicè, μόνως.
›nicolor, ὁμόχροος.
›nicornis, μονόκερως.
›nicus, μόνος, μοναδικὸς.
›nigenitus, μονογενὴς.
›nio, ὁ μαργαρίτης.
›nio, is, -ire, ἑνῶ.
›nitas, μονὰς, ἕνωσις.
›niversalis, καθολικὸς, ὁλικὸς.
›niversè, καθόλῳ, ἐν ὅλῳ, σύνολον.

Universitas, τὸ πᾶν, τὸ σύμπαν.
Universus, σύμπας, ἅπαξάπας.
Unius causâ, παρ' ἕν.
Uniusmodi, μονοειδής.
Uno ore, ἐξ ἑνὸς γνώμου, μιᾷ γνώμῃ.
Unquam, ποτέ.
Unus, εἷς· *pro* solus, μόνος.
Unus et alter, εἷς ἢ δύο.
Unusquisque, πᾶς; ἕκαστος, ὅς; ἕκαστος.
Vobiscum, σὺν ὑμῖν.
Vocabulum, λέξις, ὄνομα.
Vocalis, φωνῆεις.
Vocandus, κλητέος.
Vocatio, κλῆσις.
Vocativus, κλητικός.
Vocator, κλήτωρ.
Vocatus, κλητός.
Vociferans, κράζων, βοῶν.
Vociferatio, κραυγή, βοή.
Vociferor, κράζω, βοάω, ἀλαλάζω.
Vocito, ὀνομάζω.
Voco, καλέω, φωνέω· ad cœnam vocare, εἰς τὸ δεῖπνον παρεγγυᾶν. *Lucian.*
Vocula, λεξίδιον.
Vola, θέναρ, κοτύλη, γύαλον.
Volatilis, πτηνός, πτερώεις.
Volatus, πτῆσις, πτῆσις.
Volens, ἑκών, βουλόμενος.
Volo, -as, ἵσταμαι, πίτομαι.
Volo, vis, βούλομαι, θέλω, ἰθέλω.
Volubilis, ἑπτερυγος, εὔτροφος, δυνατός.
Volubilitas, τὸ εὔτροφον, ἡ εὐτροχία.
Volubiliter, εὐτρόφως.
Volucer, πτανός, πτερόεις· *pro* velox, ταχύς, ὠκύς.
Volucris, ὄρνεον, τὸ πτηνόν, πτεινόν.
Volumen, σύστεγμα, βιβλίον.
Voluntarie, ἑκουσίως, ἑκουσίως.
Voluntarius, ἑκών, ἑκούσιος, αὐτόματος.
Voluntas, βουλή, θέλημα, βούλημα.
Volvo, *verso*, κυλίω, κυλίζω, *pro* cogitare animo, ἐξετάζειν.
Volupte, ἡδύ, τερπνόν.
Voluptarius, τερπνός, φιλήδονος.
Voluptas, ἡδονή, τέρψις, τερπνότης.
Voluptates corporis, αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί.
Voluptatibus deditus, ταῖς ἡδοναῖς προσεσχημένος.
Voluptates sectari, φιληδεῖν.
Voluptatibus se dedere, ἐκδιδόναι, ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς.
Voluptuosus, φιλήδονος.
Volutabrum, κυλίστρα, κύλισμα.
Volutatim, διὰ κυλίσματος.
Volutatio, κύλισμα.
Voluto, στρέφω, κυλινδέω· *pro* accurate perpendo, ἐξετάζω.
Vomer, vomeris, ὖς, αὐλάκα, ὀργίς.
Vomica, ἀπόστημα.
Vomito, πολλάκις ἐμῶ.
Vomitus, ἔμετος, ἐξέρευγμα.
Vomo, ἐμέω, *accus.* ἐξερεύγομαι.
Voracitas, πολυφαγία.
Voraginosus, βαραθρώδης.
Vorago, βάραθρον, χάσμα.
Vorax, πολυφάγος, ψαιστάγος.
Voro, as, βρώσκω, κατεσθίω.
Vos, ὑμεῖς.
Vota persolvere, εὐχὰς ἀποτελεῖν.
Voti compos, κατάτυχων, ὁ, *genit.*
Voti non compotem fieri, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Votivus, εὐκτός.
pro Voto succedere, κατὰ γνώμην προχωρεῖν.
Votum, εὐχή, εὐχωλή, ἀρά.
Votum facere, εὐχὰς ποιεῖσθαι.
Vox, φωνή.
Upilio, ποιμήν.
Upupa, ἔποψ.
Urbane, ἀστείως.
Urbanitas, ἀγωγὴ, ἀστεῖότης, εὐτραπελία.
Urbicus *et* Urbanus, ἀστεῖος· *pro* faceto, χαρίεις, εὐτράπελος.
Urbs, ἄστυ, πόλις, ἡ.
Urceolus, τὸ κεράμιον.
Urceus, κέραμος, κεράμιον.
Uredo, ἐρυσίβη, καυσμός.
Ureter, οὐρητήρ.
Urgens, ἐπείγων.
Urgeo, ἐπείγω, ἐπισυναλάζω, ἐπισείω.
Urigo, κνίσης.
Urina, οὖρον.
Urinæ difficultas, στραγγουρία.
Urinam non facere, δυσουρεῖν ἐπίσχεσθαι.
Urinator, κυδιστὴς, κολυμβητής.
Urinor, κυδιάω, κολυμβάω.
Urinum ovum, οὔρινον ὠόν, *quod et* ὑπνήμονον *et* ζιζύρινον.
Urna, κάλπη, καλπίς.
Urna mortuorum, σορὸς, ἡ.
Urnula, καλπίδιον.
Uro, φλέγω, καίω· *pro* cruciare, πιέζειν.
Ursinus, ἄρκτειος.
Ursus, ἄρκτος, ὁ ἢ ἡ.
Urtica, ἀλαλάφη, κνίδη.
Urus, οὖρος.
Usitate, ἐθισμένως.
Usitatus, εἰθισμένος.
Usplam, που.
Usquam, που.
Usque, ἄχρι, μέχρι, ἴως, ἵως ἄν.
Usque ad hoc tempus, μέχρι τοῦ νῦν.
Usque adeo, οὕτως, οὕτω, οὕτωσι.
Usque adhuc, μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου.
Usque eo, παρὰ τοσοῦτον, οὕτωσι.
Usquequo, ἕως οὗ, ἑστοῦ.
Ustio, καῦσις.
Ustor, ἰατρευτὴς.
Ustulo, καίω, καυτηριάζω.
Ustus, κεκαυμένος.
Usucapio, κτῆσιν ἰδιοποιοῦμαι.
Usura, χρῆσις· item ὁ τόκος, ὁ δανεισμός.
Usurarius, δανειστὴς.
Usurpatio, ἰδιοποίησις.
Usurpo, καμπτῆρα, χρῆσιν.
Usurus, χρηστήριος.
Usus, a, um, χρηστήριος.
Usus, ûs, χρῆσις, χρεία.
Usus postulat, χρεία ὑπαγορεύει.
Usus fructus, ἀπαρχαὶ σίτου.
Ut, ἅτε, ὅτως, ὡς.
Ut, *pro* postquam, ἐπεὶ.
Ut, *pro* sicuti, καθάπερ, ὅσπερ, ὡς.
Ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν.
Ut breviter dicam, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν.
Ut par est, ὡς τὸ εἰκὸς, κατὰ τὸ πρέπον.
Ut est apud Platonem, κατὰ Πλάτωνα.
Ut est in proverbio, τὸ τῆς λ[illegible] παρ' ἡ παροιμία.
Ut aiunt, ὡς λόγος, ὡς ἂν [illegible] λέ[illegible]
Ut fama est, ὡς λόγος.
Ut plurimum, ὡς τὰ πολλὰ, ὡς τ[illegible] λύ.
Ut solet fieri, ὡς ἔχει.
Ut mihi videtur, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
Utcunque, ὡς ἐτυχεν· ὅπως ἔτ.
Utendum accipere, χρήσασθαι.
Utendum dare, χρῆσαι, κτῆμα.
Utensile, τὰ χρησιμεῦντα, σκεύη, ἐπιτ[illegible] τὰ.
Uter, utris, ἀσκὸς, ἄσκωμα.
Uter, a, um, πότερος, ὁποτέρος.
Uterina soror, ὁμομήτριος.
Uterinus frater, ὁμομήτριος.
Uternam, πότερος, ἦρα.
Uterque, ἑκάτερος ἡμῶν, noster[illegible]
Utervis, ὁποτερονοῦν.
Uterum ferre, κυεῖν, ἐν γαστρὶ ἔχειν.
Uterus, μήτρα, ὑστέρα, δέλφυς.
Uti ut, ὅπως.
Utilis, ὠφελὴς, ὠφέλιμος, χρήσιμος, ὑ[illegible] χρηστὸς, ὀνήσιμος, σύμφορος.
Utilis sum, ὠφελῶ, *acc.* συμφέρ[illegible]
Utilitas, ὠφέλεια, εὐχρηστία, χρῆσ[illegible] ὄφελος, τὸ, λυσιτέλεια.
Utilitatem capere ex re ἀπο[illegible] ὠφελεῖσθαι ἀπό τινος.
Utiliter, εὖ, χρήσιμος, συμφερόντως.
Utinam, αἴθε, εἴθε, ὡς, *aut* ὄφ[illegible] &c. *cum infinitive.*
Utique certe, ἤρα· γέμην δῆτα.
Utor, χράομαι, uti aliquo familiariter, χρῆσθαι τινὶ, προσομιλεῖν τ[illegible] συνήθειαν.
Utpote, οἷα δὴ, οἵαπερ.
Utriculus, ἀσκίδιον.
Utrinque, ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.
Utrobique, ἑκατέρωσι, ἀμφοτέρωσι.
Utroque, ἑκατέρωσε.
Utrum, an, ἆρα, αἴτε, πότερον.
Utrum, nec, ne, πότερον, ἢ μὴ.
Uva, σταφυλὴ.
Uveus, σταφύλινος.
Uvidus, δυερὸς.
Uvifer, σταφυληφόρος.
Vulgari linguâ uti, βαρβαρίζειν.
Vulgaris, ὁ τυχὼν, δημώδης, ἰδιωτικός.
Vulgariter, κοινῶς, τυχοντῶς.
Vulgator, διαφημιστὴς.
Vulgatus, δημοσιευθείς.
Vulgo, -as, διαφημίζω, διαβάλλω· δημοσιεύω.
Vulgo, κοινῇ, πανδήμοι, πάνδημοι.
Vulgus, οἱ πολλοὶ, τὸ πλῆθος.
Vulnera obligare, τραύματα ἐπιδεῖν.
Vulnerarius, τραυματικὸς, ἰατρὸς.
Vulnerarius, a, um, τραυματικός.
Vulneratio, τὸ τραῦμα, ἡ τρῶσις.
Vulneratus, τρωθείς.
Vulnero, τιτρώσκω τινὰ.
Vulnificus, τρωτικὸς.
Vulnus, -eris, τραῦμα, τὸ.
Vulnus recens *et* vetus, τραῦμα νέον ἢ χρόνιον.
Vulnus infligo, ἐπεσφέρω τὴν πληγὴν.
Vulpecula, ἀλωπέκιον.
Vulpes, ἀλωπηξ, ἀμπδὰ, ἡ.
Vulpinor, ἀλωπηκίζω.
Vulpinus, ἀμπδᾶος.
Vulsura, τὸ τίλμα, ὁ τιλμὸς.
Vulsus, τετιλμένος.

uosus, περισσοσάρκης, σαρκοτερώσατος.
:ur, γύψ, ὁ.
turinus, a, um, γύπιος.
turnus, ὁ εὐρύνοτος.
tus, βλίμμα, περίσσωσις, ὦψ.
va, μήτρα, δελφύς, ὑστέρα.
or, γυνή, ἄκοιτις, ἄλοχος.
rcula, γυναικάριον.
rem ducere, γαμεῖν, γαμεῖν γυναῖκα, λαβεῖν γυναῖκα.
orem repudiare, ἀποπέμπειν γυναῖκα.
orius, γυναικεῖος· *pro* eo qui uxori nimis inservit, γυναικίας, ου, ὁ.
orius fio, γυναικοκρατέομαι.

X.

ΞANTHUS, ξάνθος.
Xenïolum, ξένιον μικρόν.
Xenium, τὸ ξένιον.
Xenodochium, ξενοδοχεῖον.
Xerampelinæ vestes, ξηραμπέλινα χιτώνια.
Xiphias, ξιφίας.
Xylinum, ξύλινον.
Xylinus, ξύλινος.
Xylobalsamum, ξυλοβάλσαμον.
Xylophagus, ξυλοφάγος.
Xysticus, ξυστικός.
Xyston, i, τὸ ξυστόν.
Xystus, ὁ ξυστός, ἡ περιδρομίς.

Z.

ZEA, ξία, seu ζία, ας, ἡ.
Zelo, -as, *et* Zelor, -aris, -atus sum ζηλόω.
Zelotes, ζηλωτής.
Zelotypia, ζηλοτυπία.
Zelotypus, ζηλότυπος.
Zelus, ζῆλος.
Zephyrius, ὁ ζεφύριος.
Zephyrus, ζέφυρος.
Zeugma, ζεῦγμα.
Zingiber, *vel* Zingiberi *et* Zingiberis, ἡ γογγίβερις, τὸ γιγγίβερι.
Zizanium, ζιζάνιον.
Zizipha, τὰ ζίζυφα.
Zodiacus, ζωδιακός.
Zona, ζώνη.
Zonam solvere, ζώνην λύειν.
Zonarius, ζωνοπλάκης.
sector Zonarius, ζωνιστόμος, βαλαντιοτόμος.
Zonula, τὸ ζώνιον.
Zoographia, ζωγραφία.
Zoographus, ζωγράφος.
Zoophthalmus, ζωόφθαλμος.
Zoophyta, ζωόφυτα.
Zoster, ὁ ζωστήρ, -ῆρος.
Zythum, τὸ ζύθον, *item*
Zythus, ὁ ζύθος.

Ἑλληνικαὶ βραχεῖαι,

Ῥωμαϊστὶ μεθερμηνεύομεναι,

ις τῆς Ἑλλάδος φωνῆς λέξεις πρωτογενεῖς ὑπαρούσας συλ-
βούσας, ἵνα πάντα τῆς Ἑλλάδος ῥήματα τοῖς νεωτέροις
ιαδοίστερα γνῶνται, καὶ εἰς τὴν μνήμην ἀκριβίστερον τυθῆ-
ι.

SENTENTIÆ GRÆCÆ,

Latinè explicatæ,

Quibus omnia Græcæ linguæ primitiva quocunque modo inclusa comprehenduntur, ut eo faeilius omnes Græcæ linguæ radices à junioribus ediscì, eoque accuratius memoriæ infigi possint.

ΚΕΦ. ά.

Θεοσέβεια, καὶ λατρευταὶ αὐτῆ. Εὐλοβεμονεία, Οὐρανὸς, Ἀστέρες.

CAP. I.

Deus, Cultus, et Cultores ejus. Superstitio, Cœlum, Stellæ, &c.

ΡΧΗ'Ν ἁπάντων ϗ τέλος ποίει Θεὸν.
Ἕτοιμος ἀεὶ εὐσέβεια μάρτυρ ὁ Χριστός.

ιοι ἐν χορῷ ἁγίων ἀγάλλονται.
ῆφ ὁ κόσμος εἶναι.
ὶς ἀγκύλης τόξον, καὶ ἄνευ ἐλπίδος ἦτορ, ὁμοίως πράτ-
ισι.
ὰ Διὸς οὐκ ἀλέγουσι φῆμας.
διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει φθόνος,
μὴ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει πόνος.
ια Διὸς κανὼν βίου.
-φιλεῖ Θεὸς, ἐνήρατος νέος.
ιον οἱ ἀρίστης μαρύνσει.
ιαρὰ ἀνθρώπῳ πλοῦτος δῶρον ἐστὶ τοῦ ἐν ὕψει νοῶντος.
Θεὸν τὶς ἀνὴρ ἔλαθεται τὶ λαθέμεν ἔρδων, ἁμαρτάνει.

ξ τοῦ βίου ὁ νόμος Θεοῦ.
ἄγιος χῶρος ἐν ναῷ.
ὰ ἐλεγεώχων ῥῶπα ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.
ον φρενὸς αὐγὴ ἁγίας γραφῆς δίει.

ιας ἐστὶν ἔρκος ἡ σφραγὶς.
αὐτῶν λήψεται.
δει πολλάκις Ὠρίων τοὺς ναύτας.
ὶ ὁ Ζεὺς, οὐθ' ὕων πάντας ἀνθέων, οὐδ' ἀνέχων.

ἄλσος τῆς πίστως νάρδια καὶ ναῖον.
νῆος τῆς πίστως πανταχῆ βλάστησις.
ὐ Θεοῦ δεξιὰ διάπαντ ἀσπὶς ἀλωτία.
ρευνᾶτε τὰς γραφὰς τὰς τῆς σωτηρίας πηγὰς.
ἐχθρὰν ἰχθρὸς πίστως.
ραμοὺς ϗ ἦτορ τῆς χθονὸς διέρχεται ἀλία.

ούμενοι βίου ἁγιότητα λαμβάνουσι.
ῦτο δρᾶε, ϗ μάκαρ ἔσῃ.
ῴκης τοῖς Θεοῖς, ὁ βοῦς θύε.
ιῶν ὁ ἵππος τῷ δεινὰ τελοῦντι ἱκέτευος ἐγὼ.
ῆς Θεῦ ὀφθαλμὸς εἰς πάντ' ἐφῶν.
ὐκ ἀνθάνει τοῦ Δαίμονος οὔσαν τὸ θρησκεύειν.
ττιος ὁ Ζεὺς τὰς τῶν μερόπων φρενοκήδας κυβερνᾷ.

λασι τοῖς ταπεινοῖς ὁ Σωτὴρ, ϗ ὀλύμπου αὐτοῖς θύρην ἀνοί-
γει.
ὐθὶ ἀδημονεῖ περὶ τοῦ ἁλιτεῖν, πλὴν ὁ πτωχῶν τοῦ ἔλεος.

Ἀ 1

Οὐδεὶς εὖς πλὴν τῦ Θεῦ.
Οὐ μὴν δόκιμος ὁ Θεός.
Μετὰ στόματος ἡδέος ἀκούσιν ἀμαθεῖς.
Πλατὺς ὁ κόσμος Οὐκ ὁ δίψιστος.
Οὐ τὰ κάτω, ἀλλὰ τὰ ἄνω φρονεῖν δεῖ.

Ἰρὶς ἐκ Διὸς μήνιος Ζηνὸς σημεῖον.
Ἀγαθότητος πέφυκε μύθος Ζηνὸς ὑφίσε.
Δεῖ θῦσ ἀλίγιον θεῖ.
Ῥᾴδιος ὁ Ζεὺς ἀγήνορα κάρφει.
Σοὺς ἐκ ἰφέους ἄντρου θνητὸς ἔσωσεν ὁ Σωτὴρ.
Χιλὸς ψυχῶν ῥῆμα θείον.

Nemo bonus nisi Deus.
Non frustrà jurabit Deus.
Cum stupore adolescentes divinam audiunt vocem.
Amplus mundus Deum non capit.
Non ea quæ infrà sunt sapere oportet, sed quæ suprà.
Non est iræ Jovis indicium arcus cœlestis.
Bonitatis fons est verbum Jovis altissimi.
Dei vultum revereri oportet.
Jupiter facile arefacit superbum.
Salvos ex orci antro mortales extraxit Salvator.
Pabulum animarum est sermo divinus.

ΚΕΦ. β'.

Ἀρετὴ, Κακία, Ἀγαθοὶ, Κακοὶ.

ΚΟΝΕΙ᾽ μερίτων γένος ὅλλυσι σπουδήν.
Ζῆλος ζηλον ἐρὶ τίκτων.
Κιλαρύζει φαῦλος τὴν συνειδησιν κεντῶμενος.
Ἰασπὶδα ᾗ ἄργυρον ἀρετὴ νικᾷ.
Ἄξφτη, Ἔρως ᾗ νόος μεγάλων κημάτων αἴτιοι.

Μυρία κρύπτει κακὰ μυχὸς.
Σκίταλες ἀλίξει ἀνιάκης.
Κακῶς ποιήσας ἀεὶ τὶ μυνίται.
Νωλεμὲς κρίνει συνείδησις κακὰ.
Οὐκ ἐρὶ ταὐτὸ λεῖον ᾗ χίρσον.
Οὐ δέρκεσι αἴγλην οἱ σκίτλιοι.
Φεύγε τοὺς φαγομίλης ἀλίφαντα.
Στέφει τιμῶντας αὐτὴν ἀρετὴ.
Πολλοὶ μὲν τὸ ὀρθὸν, γναυσὸν ποιοῦσι, ὀλίγοι δ᾽ ἐναντίον.

Καὶ φαῦλος κἀγαθοῖς ἄρυ ἀγυιὰς οἴγει.
Ἀφελεῖς πίλεσθαι ἐφίλομεν.
Στρεπτὴ ἐκ᾽ ἀρετὴν οἶμος πολλὰς πτοεῖ.
Θεσμὸς συνειδησιν θίγει.
Μὴ πολλὰ μαπτὸς μύνεται.
Παιδὸς παίζοσι κηρύκες, γέροντες δ᾽ ὄρκοι.

Nemo bonus nisi Deus.
Non frustrà jurabit Deus.
Cum stupore adolescentes divinam audiunt vocem.
Amplus mundus Deum non capit.
Non ea quæ infrà sunt sapere oportet, sed quæ suprà.
Non est iræ Jovis indicium arcus cœlestis.
Bonitatis fons est verbum Jovis altissimi.
Dei vultum revereri oportet.
Jupiter facile arefacit superbum.
Salvos ex orci antro mortales extraxit Salvator.
Pabulum animarum est sermo divinus.

CAP. II.

Virtus, Vitium, Bani, Mali.

UT perdat hominum genus properat malitia.
Æmulatio æmulationem parit.
Murmurat improbus conscientiâ tactus.
Iaspidem et argentum superat virtus.
Nox, amor et vinum magnorum malorum causæ sunt.
Infinita occultat mala intimus recessus.
Acinaces viles depellit homines.
Qui male fecit semper aliquid prætendit.
Indesinenter judicat mala conscientia.
Non eadem res lævis et aspera est.
Splendorem non vident improbi.
Fuge illos qui elephantem deglutiunt.
Coronat virtus cultores suos.
Multi quidem rectum quod est, curvum faciunt, at pauci contrà.
Urbs vicos tàm malis quàm bonis aperit.
Simplices nos et integros esse decet.
Aspera ad virtutem via multos perterrefacit.
Lex conscientiam tangit.
Frustrà multa prætendit reus.
Pueri ludunt nucibus, senes verò juramentis.

ΚΕΦ. γ'.

Σοφία, Ἐπιστήμη, Τίχνη, Ἄγνοια.

ΕΝ σκότῳ πλέοσιν πόδας σφάλλει, καὶ πλάνην ἔπεται.
Ἀγρὸς ᾗ πόλεως σοφία, ᾗ νῆα κυβερνᾷ.
Τὸ θαμὰ πταίειν ὄλεθρον φέρει.
Μήτιδα ἀπόκρυφον μὴ ἐκφῆ σχῆς.
Παρὰ τὸ Ἰλιὰς ἱστορίαν Ἰλιὰς Ὁμήρε ἔχει.
Λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνδρῶσιν τίχνη.
Φίλη ταῖς Μούσαις ὥρα.
Οἱ πολλοὶ νόμον τὸ ἦθος ποιοῦσι.
Θηγεῖ φρένα τὸ ἡδὺ τιχνῶν.
Ὀλίγη ὁμιλία ᾗ φωτὸς ᾗ τῦ ζόφε.
Εἰς ὁδὸν ἀλύοντα ἄγε.
Ἴδωρ ἤδει μωρὸς.
Ἀργύρε στερεύμενοι ἔμμορον ἰάλλομεν.
Ἀρκεῖ ἄζωρ κεκρίφθαι, ὁ ἄνυ βίβλε μανθάνειν.
Αἰτεῖ τῶν γονέων γόητας τίμοι ἔρωτοι.

Μαθητὴς πρωτέρε ὕστερος ἐστὶν ἑρέρης.
Δισσὰν ἐρόντων οἱ μαθόντες γράμματα.
Βλέπομεν ἐν ὀφθαλμῷ τὸ κάρφος, ἐν δ᾽ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ τὴν δοκὸν ὐ κατανοῦμεν.
Ῥητορ φωνηρὸς τὸν νόμος λυμαίνεται.
Χορδὰς κρίνειν οἶδεν ἀοιδός.
Αὐτὸ σχεδὸν κάσχυσι μῶκος, μίλος καὶ μῶλυς.

Μίγα μὲν πνεῖ ὁ μωρὸς, ἰσχὺς δ᾽ οἱ μικρὸ.

Τίχνιν ἅπαντες οἴδασι.

Nemo bonus nisi Deus.
Non frustrà jurabit Deus.
Cum stupore adolescentes divinam audiunt vocem.
Amplus mundus Deum non capit.
Non ea quæ infrà sunt sapere oportet, sed quæ suprà.
Non est iræ Jovis indicium arcus cœlestis.
Bonitatis fons est verbum Jovis altissimi.
Dei vultum revereri oportet.
Jupiter facile arefacit superbum.
Salvos ex orci antro mortales extraxit Salvator.
Pabulum animarum est sermo divinus.

CAP. III.

Sapientia, Doctrina, Ars, Ignorantia.

IN tenebris ambulans pedes offendit, et errores sequitur.
Agros, et civitates sapientia, et navem gubernat.
Crebro impingere lapsûs indicium est.
Consilium arcanum mulieri ne aperias.
Ilias Homeri de Trojâ historiam continet.
Portus infelicitatis ars est mortalibus.
Aurora Musis amica.
Vulgus consuetudinem pro lege habet.
Incitat mentem ipsa artium dulcedo.
Exigua est consuetudo inter lucem et tenebras.
Errantem in viam reducito.
Stultus aquam colat.
Argento destitui mittimus carmen.
Haurit aquam cribro, qui discere vult sine libro.
Parentum loco prætigiatores in honore sunt apud mortales.
Discipulus est prioris posterior dies.
Duplum vident qui didicerunt literas.
Festucam in oculo fratris cernimus, in proprio vero ne trabem quidem animadvertimus.
Orator improbus leges subvertit.
Chordas pulsare novit cantor.
Ejusdem ferme sunt farinæ irrisor, stultus et ignarus.
Magnum quidem spirat stultus, robur verò ipsi parvum.
Reprehendere omnes sciunt.

ρος γρᾶσσον ἐφέσται.
αι τῷ μάλιστα τὸ περὶ μετάξης, ἀλλὰ περὶ μίτρων.
ῳ ὁ μῶμος ἢ νόσος ἀλείφεται.
ν ἐστὶν ὃν ἄκοσμότατα, ἐὰν ὁ τὸν μόνον φέρων μανικῶς.

ὁ λᾶος ποικίλμασι σοφὸν στέγει. 95
σους λούσασι τὰ πρόσω καὶ ὀπίσω.
ηγὸς ἐν ὁδῷ δίαυτον.
ξέος μὲν πρῶτον εἰς παιδείαν ὅμως, ἀλλ' εἶτα ὁμαλὸς ὑπάρχει.
κλυτὸς ῥήτωρ ὁ μοῖχος.
νεῖς πάντας τοὺς νοσοῦντας ἰώμεθα. 100
ὰ ἴδια μαλάσσουσι.
λλοὺς ἔπλαγξε δαίμων.
ιτῷ ὁ βάσκαλος ἄχος χάπτει.
ῥάβδος παιδείας ἐστὶ σκῆπτρον.
ινὴς ἀλαὸς λίχνει τορευτὸν ὁμίς. 105
ὺ σφίγξ ἄνευ φλοίσβου ἐστί.
ὶ βανάσου καὶ σοφῷ;

ἀλφὰ γαλγίδα ἔχουσα τὰ μέλλοντα λέγει.
ὑφλὸς τυφλὸν ἀγὼν εἰς βόθρον ἑαυτὸν μετ' αὐτῷ ῥίπτει.

ὧν δειλῶν ἀπέχου. 110
ὶόγων τράγῳ μὲν ἐστὶ, ἀλλ' ἀ νῷ σοφὸς.
Αμαρτάνει καὶ σοφῷ σοφώτερος.
ὑσιον δᾶτα πόριος τιμᾷ.

Fatuus fatuum in venit.
Non sericum Poëtæ, sed versus curæ sunt.
Momus aut nothus unguento non ungitur.
Dedecus non exiguum, quando is, qui armillas gestit, stultè se gerit.
Sæpè etiam vile vestimentum sapientiam tegit.
Videt senex ea quæ antè et à tergo sunt.
Dux viæ laterna est.
Aspera quidem primum ad eruditionem via est, sed posteà fit plana.
Non præclarum agit rhetorem qui obtusà est voce.
Sani omnes ægrotos sanamus.
Propria cures,
Multos errare fecit dementia.
Sibi ipsi stultus ac mulierosus dolorem consuit.
Ferula disciplinæ sceptrum est.
Vir stultus vasi perforato similis est.
Non est Sphinx absque tumultu.
Quid commercii habet artifex sedentarius cum homine docto?
Tilia allii caput habens futura prædicit.
Cæcus cæcum ducens in foveam seipsum cum isto præcipitat.
Ab ignavis abstine.
Barba quidem hirco est, sed non mens sapiens.
Peccat et sapiente sapientior.
Vaticinum servum dominus honorat.

ΚΕΦ. δ'.

CAP. IV.

Σωφροσύνη, Ἀκρᾶσία, Ἐπιείκεια, Ἡδονὴ, Ἀλαζονεία, Ἔδεσμα, τὸ Πόσιμον.

Temperantia, Intemperantia, Moderatio, Voluptas, Superbia, Cibus, Potus, &c.

Ἐκ ἅλιπος ὄψινη νηδὺν μιστοῖ.
Βρύθος μερίκιον ὄλλυσι μίνις. 115
Βράζει κοὐρεμὶ κώμοις, ὅταν τρυφὴ ἡγῆται.

Οὐ κηλίδας ὁμόξει κασάλλη.
Ὀλίγα ἅλις τοῖς μετρίοις ἀρκεῖ.
Κράμβη δὶς ἑψομένη, θάνατος φέρει.
Ἴνα μὴ μορφὴν ἢ ἐσθῆτας μορύσσωσι λίπαι, μοιχὸς πάντας. 120
Τὸ πηγὸν ὕδωρ μὴ χεῖ πρὶν ἀλλ' ἕξεις.

Ὥσπερ τὴν νέον νότος, οὕτω καὶ φαῦλος τρυφὴ κυκλεῖ.
Οὐ τοῖς αἰζηοῖς ἀθύρειν, ἀλλὰ νηπίοις ἔξεστι.
Μὴ αἰσχρῶς οἰκεῖν πρέπει.
Μήτε γαμικολοπίδεν, μήτ' ἀστυγείτων κύκλῳ ἀρέσθαι. 128

Δίψαν νάπαις δίψων, πεῖναν τε ἄρτος.
Ἀγέρωχοι ἐν συσσίτοις ἠλίθιοι εἰσὶν.
Ἥμεροι καὶ ἤπιοι οὐδαμοῦ.
Ἐν δὲ τῷ ἀφῷ τοῖς λοιποῖς ὅμοιος.
Γυναῖκα αἰδὼς, οὐ κοσμὸς κάζει. 130
Εἴτις ἐν εἰλαπίνῃ πολὺ πλεῖστον πίνῃ μέθυ, καὶ φαῖτο ἄλλον κιλλόν, πασῶν ἄξιος ἀρετῶν κρίνοιτο.

Ἀντὶ τῆς βορᾶς γάλα ἀθίλγει τὸ βρέφος.
Τὰ ἐμούμενα πὰν χυλοῖ πάλιν.
Ἄρτος ᾗ ζώσις τοῦ βίου χιλὸς εἰσὶν.
Ἀζήλα μὴ γένοιτο ἄβρὸς μοιχὸς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. 135

Ἄνθη εἰ μὴ ἔοι γλυκὺ, θρῆνος ἀμελοῖς ἔρει.

Νήγαλα μὴ πᾶς τένδει.
Πορφύραν ἐσσάμενος ὁ πένης αὐτοῦ ἀμνηστεῖ.
Ψολὸς ἐστὶ, οὐ φάγεται κρέας.
Βάκχε βλίζει κόνδυ λυαῖε. 140
Μάλι πῆστις λιμὸν δᾶσι.
Ὄργια ἐν παλαιοῦ ἐν ὄρεσι ᾗ ὄγκοισι ἰγένητο.
Γλυκέσσι λιμὸς ἀνάμπες.
Ἄγαθὸν τὸ νήφειν, οὐ τὸ κραιπαλᾶν.
Οὐθὲν ἧσσον τοῖς βρέφεσιν ὀφέλει. 145

Fervet cutmi, quando in commessationibus luxus dominatur.
Non maculas abstergit meretrix.
Pauca abundè mediocribus sufficiunt.
Crambe bis cocta mortem fert.
Ne formam aut vestes fœdent turpitèr amati, morochthos habent.
Ne præsentem aquam effundas, priusquam aliam sis adeptus.
Sicut notus pulverem, sic luxuries improbos gyrat.
Ludere non adolescentibus, sed infantibus licet.
Non turpitèr coire decet.
Nec furtivis nuptiis vaces, nec venerem obscœnam exerceas.
Sitim expellit nectar, panisque famem.
Superbi homines in conviviis stulti sunt.
Placidi ac mites nusquam.
In sepulchro verò reliquis similes.
Verecundia mulierem non color fucatus ornat.
Si quis in convivio plurimos evacuare calices possit, et alium virum provocare audeat, ille omni dignus virtute censetur.
Pro cibo lac sugit infans.
Evomita iterum vorat canis.
Panis et cerevisia sunt vitæ pabulum.
Utinam non sit in toto terrarum orbe effœminatus aliquis adulter.
Nisi suavitèr spirent flores, luctum mollibus affe runt.
Non quivis suavia comedit edulia.
Purpurâ indutus pauper sui ipsius immemor est.
Apella est, non vescitur carne.
Vino Bacchi poculum manat.
Famem jejunus nimiùm expellere cupit.
Sacra Liberi in montibus olim et vallibus facta sunt.
Fabas dulces reddit fames.
Melius est sobrium esse quam crapulari.
Uber infantibus opronium præbet.

Κύρμασι μίσιας κύνες.
Ἱλλαὶ τοι πλείονας λιμοῦ κέρος ἅλσεν ἔνδρας.
Μηδὲν ἄγαν.
Συβαρὶν σφριγῶσαν ἵτρυγε ἡδονή.
Ἕκαστος ἐν ἰδίῳ κάκει λανθάνει.
Ἄρτος ἐκ κρίμνου ἀλίγην τιφῶν ἔχει.

Τρυφὴ θορύβων ἀεὶ αἰτία ἐστὶ.
Τραχήλῳ ἀκεῖσθαι νόσον μύλακρος ὁ δύνασαι.
Ξανθὰ μῆλα ἀρέσκει
Ἡδονὴ ἕλκεα κακῶν.
Ἄγνον εἷς φυγέτω.
Κρωβύλα κόσμος λόγος.
Βρίτυ παρχύσιον μοστὸν ἄλγη διώκει.
Ἀλλᾶντας οὐ γεύσεται, ὁ ὠθιτῶν δίτκνον.
Ἀλλὰ γνωτὴς οὐκ ἀλίγοι ῥήματα.
Κύσσα θὴρ χαίρουσα ἀώνη δάκρυα σμάει.
Γλαῦκος ἐξ ἀκροδρυὸς κρέας σῖτος ἐσὶ φέρτατος.
Κολούειν μᾶλλον κόμας, ἢ κομεῖν δεῖ ἄνδρα.
Ἀγάλλει τὸ μὲν δέμας λαῖφος, τὸ δὲ πρόσωπον αἰδώς.
Ἄρτον μὲν κορέσθαι στόμα, ἀλλ' οὐ ὀφθαλμὸς πολλάκις δύναται.
Γαμοῦ ἔρτων παρέσιτος ἐλευθερίαν πωλεῖ.

Devorant canes rejectamenta cœnarum.
Multò plures satietas quàm fames perdidit tum.
Nequid nimis.
Sybarim turgentem voluptas atterebat.
Qulibet in propria pelle latitat.
Panis ex farinâ crassiore exiguam delectationem habet.
Luxus semper tumultûs causa.
Colli sanare morbum gulosus non potest.
Flava poma placent.
Voluptas æra malorum.
Cedat unus multitudini.
Virga cincinnorum puerorum decor.
Poculum cerevisiâ plenum dolores expellit.
Lucanicam non gustabit, qui cœnam aspernatur.
Venter cæcus verba non curat.
Meretrix fera pessima cote abstergit lacrymas.
Mustum et cicadæ caro cibus sunt optimus.
Resecare comam potiùs quam nutrire virum decet.
Ornat corpus quidem vestis, faciem verò pudor.
Os quidem panibus satiari, sed non oculi aspectu possunt.
Frusto panis libertatem vendit parasitus.

ΚΕΦ. ἐ.

Δικαιοσύνη, Ἄδικια, Κριτὴς, Θέμις, οἱ Ἄρχοντες, οἱ Ἀρχόμενοι.

ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ φυλετίρους, ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὐθις ἵστασι, δυσκαλές.

Ζῆμια μὲν ἐνίοτε φέρουσι βασιλῆς, ἀλλ' οὐ λόβην.

Οὐκ ἐστὶ δεσπότης ἄνευ ἀτμένου.
Ἀνακτος κοιμῶντος οἱ λαοὶ φρονήσουσιν.
Ῥᾳγοὶ πόδες λαοτῶν.
Τόπον ἤσσων δότω μείζονι.
Ἀρχὴ τὰς πόλεως κύβη ἐστὶ.
Σκάπτουσι στόμιον ὄφεως.
Θεμέλια θέμιδος ἐν ἀκαδημίαις κεῖται.
Μίκει αἰσυμνήτη ἀγών.
Μὴ τοῦ μέδειν ἱμείρου, λάβειν ταλᾶν μὴ δυνάμενος.
Μηδένα ταθάσσε.
Μὴ ἀγανάκτει διὰ τὸν πατέρα ἀπόντα.
Καὶ περὶ ἀκοίνου ἄγνωστον οὐκ ἀγάσα.
Εἷς ἐστὶ δοῦλος εἰκίας ὁ δεσπότης.
Διώκει δάβδα δοθῆνα.
Νάσσει τὴν δίκην ἀδικία.
Ὃς μύειν οὐκ εἶδεν οὐδ' ἄρχειν.
Ἀκολουθησάτω τῷ δεσπότῃ δοῦλος· τῇ δὲ δεσποίνῃ ἅβρα.
Ἀτμένον κριθὰν ἀλοῶντα οὐ μέμψω.
Βαλανεὺς ταὐτῷ πυλῳ ἀγωθὸν τὸν τε κακὸν λούει.

Ἄλλον ὁ μάγος μάγγανον σκίρει.
Ἀφροὶ οὐ λάμπος ἐσὶ τίκμας.
Ὁ ἄρχων ἀγαθὸς κοινὸν ἀγαθὸν ἐστὶ.
Αἰ τέκνων! φεῦ δόλων ἀναριθμάτων!
Σκίνδαλμὸν μὲν ὁ καυχώμενος, ἀρχὴν δὲ μόνος ἐκτύμει.

Λύβη λύβην σχάζειν ἔξεστι.
Αὐστηρὸς πατὴρ βλωμὸν παίδεσσι βλίττει.
Οὐ πρέπει ἄνακτι τὸ κλαίειν, οὐδὲ τὸ αἰκίζειν.
Τὸ ξυνὸν, μὴ σὸν μόνον λέγε.
Μὴ ἀδίκως χρήματα κτᾶσ.
Λίτρα δικαία δίκην τηρεῖ.

Devoran los perros los desechos de la cocina.
Mas son los muertos de hartura, que no de hambre.
Nada en demasia.
Sybaris gruesa, la demasiada gula la perdió.
Cada uno en su casa reina.
El pan de harina gruesa, poco gusto tiene.
El regalo siempre es causa de alboroto.
Para la sarna de la garganta, no hay mejor remedio que la grulla.
Las manzanas doradas agradan.
El regalo es cebo de males.
Huya el sauzgatillo.
El cabello es adorno de la oración.
El sarmiento lleno de cerveza echa fuera los dolores.
No gustará de longaniza, el que desecha la cena.
El vientre no oye palabras.
La ramera fiera con la piedra áspera enjuga las lágrimas.
El mosto y la carne de cigarra es el mejor manjar.
Mas conviene cortar el cabello, que criarle al hombre.
El vestido adorna el cuerpo, y la honestidad el rostro.
Harto puede estar de pan la boca, mas no los ojos.
El parásito por un bocado de pan vende su libertad.

CAP. V.

Justitia, Injustitia, Judex, Jus, Magistratus, Edicta, &c.

FACILE quidem est urbem concutere etiam in becillioribus, sed in sedem suam rursum collocare difficile.
Damnum quidem interdum ferunt reges, sed non calumniam.
Non est dominus absque servo.
Rege dormiente populi ferociunt.
Veloces sunt latronum pedes.
Det locum superiori inferior.
Magistratus civitatis caput est.
Cavillatorem sequitur injurius.
Justitiæ fundamenta in academiis sunt posita.
Curæ est certamen præsidi.
Ne regnum affectet, injuriam qui ferre nequit.
Neminem irridebis.
Ne doleas propter patrem absentem:
Neque ignotum illi præferas.
Unus est servus domûs herus.
Dodra furunculum persequitur.
Justitiam injuria premit.
Qui nescit dissimulare nescit regnare.
Dominum servus, et dominam sequatur famula.
Servum triturantem hordeum ne reprehendas.
Balneator in eodem solio et probrum et improbrum lavat.
Varias spargit præstigias præstigiator.
Ineptiæ non sunt animi virilis indicium.
Bonus Princeps commune bonum est.
O fallaciæ inanes! heu doli innumeri!
Fœdus quidem init jactator, at imperium solus affectat.
Injuriâ injuriam cohibere licet.
Austerus parens pueris buccellam vi aufert.
Neque flere neque lamentari regem decet.
Commune quod est, ne tuum solum dicas.
Ne injustè opes possideas.
Libra justa justitiam servat.

ΚΕΦ. ϛ'.

Ἀνδρεία, Ἀδυναμία.

Ἄγαλλον ἥρωα μόλος οὐδενὸς στερεῖ.
Κίονα οἴκου παιδὸς ἐσὶν ἄρρενος.

CAP. VI.

Fortitudo, Imbecillitas.

ILLUSTREM heroa bellum nullâ re privat.
Columna domûs filii sunt mares.

ὸς γίγαντος ἐν βραχίονι. — Gigantis robur in brachio est.
ζμενον δὲ παῖς τύπτοιτο. — Funiculis ligatum vel puer verberaretur.
ς δειλὸς δαίμων. — Nemo timidus audax est.
τοῦ βωμοῦ ἢ ἰσχάρας μάχεσθαι. — Pugna pro aris et focis.
ος μετανοίας ὕπνος. 205 — Audacia pœnitentiæ comes est.

ὰ semitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

In semitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

ρὸς μοῦ τέθνηκε, τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει. — Corporis una fame premitur, pars altera nulla est.
ν μου Σαρείλου μοῦσιν ἱκέτευσε. — Dimidium serva rex miserate totum.
α ἢ ἕνδια ἕλκει ἅπαντα δυνατός. — Huc illuc trahit invitum potens.
ς σώματος ἰχὼρ πάμπαν. — Sanguis crudus corporis flectit robur.
ον ἔνδοθι ἕλκεος ὄρεξε ἕλκος. 210 — Multum intus lamentationem ulcus excitat.
ὶν ἀγῶνι μέλη ἢ μένος δείκνυσι. — Membra et animum fortem in certamine hasta os tendit.
ὸς πάλην ἀλαζὼν ἦβην ἀσκεῖ. — Non in certamine adolescentiam exercet jactator.

ΚΕΦ. ζ.

CAP. VII.

Πόνος, Ἀπραξία, Ὕπνος, Ἐπιμέλεια. — *Labor, Otium, Somnus, Cura.*

ΕΛΑΦΟΣ ἢ λαγωὸς περὶ ταχυτῆτος ἐρίζουσι. — CERVUS et lepus de pedum celeritate contendunt.
Ὁ φεύγων μύλαν, ἄλφιτον οὐχ ἅλφει. — Qui fugit molam, farinam non invenit.
ραθύμοντες νεκροῖσιν ὁμοῖοι εἰσίν. 215 — Dormientes mortuis similes sunt.
ς ἄτρακτος, τοιαύτη ἠλακάτη. — Qualis fusus, talis colus.
ῶς ἐρῆμος ἔνεστι τὴν ἀλωὴν. — Pessimè colit vineam aper.
ύχως νυστάζουσιν ἄργοι. — Quietè dormiunt otiosi.
ἡ ἄτρακτος ἔργασιν χρειώδ. — Etiam fusus instrumentum utile est.
ὸν ὕπνου οὐδὲν τὸ ὑγιὲς ἄρθρα λάβῃ. 220 — Præter somnum nihil sanis membris medetur.
τον βρωθεῖ ἐπιτίθετι κάνθωνα. — Onus segni impone asello.
ὴ γλαυκὸν δίφρος. — Excoriat inertum otium.
ύη βίον τίθησι σωφρονίστερον. — Peregrinatio vitam reddit modestiorem.
πάζει τὸ ἀληθὲς ὕπνος. — Persequitur veritatem somnium.
ώδιον ζῶον μύρμος. 225 — Laboriosum animal formica est.
καιος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ θεῷ. — Unusquisque in eo, in quo vocatus est, maneat apud Deum.
ργὸς μὴ λείπου ἄλοφ. — Ne linquat agricola liguum, cui stiva infigitur.
θη τὸ πᾶν. — Curæ nihil impossibile est.
κ ἄπας τύλας ἢ ἧλος αἴρει. — Non quilibet callos et clavos tollit.
ὶνη ἢ μέλιστα τιθασεύεται. 230 — Sola apis mel conficit.
ὶ ἀγὼς, ἢ ὁ ἀρὼν, ἥσυχος ἔστω ταῖς ἐορταῖς. — Et jumentum et arator quietus erit diebus dominicis.
ὴ πόλιν ἄρυ κακῶν οὐ ῥᾴδιον. — Nendo superare civitatem non facile est.
φαιοῦ ἔργα οὐκ ἄτερ ἤχου. — Non absque sonitu fiunt opera Vulcani.
ἴδηρος ἢ χαλκὸς ταῖς ἁπαφαῖς τῶν χειρῶν ἐντρίβονται. — Æs et ferrum manuum contrectationibus atterunt tur.
ῥόατα ἢ αἶγας φρουτὶς φυλάττει. 235 — Oves et capras cura custodit.
ὸς ὁ ποιμὴν ἐσθλὸς ἀγείρει, ἵνα μὴ σκορπίζῃ αὐτὰς ὁ λύκος. — Congregat oves pastor bonus, ne lupus eas dissipet.
σχολὴν θηλύνουσα κόδος κιχεῖ. — Otiosum dedecus comprehendit.
ὅπου οὐκ ἐστὶ τρύγη, ἐκεῖ οὐκ ἐστὶ σταῖς. — Ubi triticum non est, ibi non est farina triticea aquâ subacta.
αλὸς ἀνὴρ ἀφίλλει δόκιμος ἀνήρ. — Egregiè domum juvat vir impiger.
λίστη δόρυ ἄμιλλον ἀθρόον ἐστί. 240 — Magnum certamen magnum meretur præmium.
ὸν ἀπρήκτων ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλῶν ὀλίγη χάρις. — Ab ignavorum consortio abstine, sciens ignavorum exiguam esse gratiam.
ἀλεπὸν ἀγαστὸς μόχθον χαίζει. — Molestum laborem manus recusat.
ὶς ἀκτῆς κῆτος λάζεσθαι οὐκ ἄπαστος. — Non cujusvis est cete in littore capere.
ταγόνες ὄβατ@ πέτρην κοιλαίνουσι. — Aquæ guttæ saxa excavant.
ἡ μέριμνα τὴν καρδίαν ἐφθίνει, ἢ οὐδὲν ὠφελεῖ. 245 — Solicitudo cor devorat, et nihil prodest.
Ἄνευ ἱδρῶτος ἢ πόνου οὐδὲν πρᾶγμα τέλειον. — Absque sudore et labore nullum opus perfectum est.
Ὅτῳ πλείων ὁ πόν@, ἐκεῖ μείζων ἡ ἡδονή. — Ubi major labor, illic major voluptas.
Εἰς τὴν ὁ Σισύφ@ πέτρον ἀλίει. — Frustrà saxum volvit Sisyphus.

ΚΕΦ. ἡ.

CAP. VIII.

Ἔρως, Φιλία, Ἀπεχθία, Ἔχθρα, Κολακεία, Φθόνος, Ἐλευθεροστομία, Φιλαργυρία. — *Amor, Amicitia, Inimicitia, Odium, Adulatio, Invidia, Liberalitas, Avaritia.*

ΣΚΑΖΟΝΤΙ ἐμπίπτων, κἀυτὸς σκάζειν μαθήσῃ. — CLAUDICANTIS conversatione utens, ipse quoque claudicare disces.

Χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλος τὸ δάκτυλον.
Ἀχθὰς ἐλεῖν μέλλοντι, ὁ τὸ φρονεῖν ἔχων τρέφων ἐπιτύχοι.

Φεύγει ἴσους μῖσος.
Μὴ φεύγε ἑταῖρον ἐν κακοῖσι πάσσοφον.
Ἕσπερα εὐχαριστία κεῖται.
Ἄρτι ἀναξίοις ἐστὶν ὀψωνεῖν.
Μήτε γραῦν ἄγαν τοῖς κακοῖς ἐξέπαλε μαλάξεις.
Ξένος πένητας μὴ παρεδράμῃς ἰδών.
Ἀπὸν δῶρον, λιτὴ χάρις.
Πενθεροῖσι νυὸς στυγεῖ.
Κάμφθη μισεῖ συνδοκεῖ.
Πολλὰ χλεύη τῆς φιλίας ἐνοχλεῖ λίαν.
Ὅταν ἀσπάζεται ὁ αἰάλλων, ἀλωπεξ ἐστί.
Στέργει μῦς γαλέην.
Δεῖ τοὺς ἑαυτοῦ ἄζεσθαι τοκέας.
Μητρυιὰς μὴ ψαύσῃς γε δευτέρα λέκτρα γυναικός.
Ὁ ἔρως φρένας πλάσσει.
Ἀμφίσσει ἄδην, ὁ μισθοῦ τοῦ κεχρῆσθαι.
Εἰσὶ ζῶντων οἱ κόλακες κόρακες.
Μάμμη ἄφρονος ἔρωτα σίζει.
Ἔστιν οὐ ψευδὴς ἄγκυρα ἐχυρὰ
Χάρις χάριν τίκτει.
Βρόχος τέκνα ὁ ἑταίρος πέρυσι.
Εὐνοια χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔχειν, ἣ μὴ σκιαὶ φρενῖτιν.

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλεῖσθαι,
Χαλεπὸν δ᾽, ἣ φιλεῖσθαι.
Χαλεπώτερον δὲ πάντων.
Ἀνεπιτυχέστων φιλοῦντα.
Μᾶλλον φίλον ποιοῦ, πρὸν ἂν ἐξετάσῃς πᾶς πίχρατται τοῖς πρότερος φίλοις.
Πτωχὸς πτωχῷ μαγείρου.
Ὁ νεύσας, ὀφείλει.
Σχέσιν φιλίαν ἔχθος.
Στέργει ἀδελφοὺς, ἣ ὁ μητρὸς ἀβίτου μέλος.
Μετὰ τὸν χρεὼν ἔρως ἡ χάρις.
Ὕλη σὺν λύκοις, οἷς ὠρύεται.
Πολλοὶ τεσσάρων, ὀλίγοι ἀληθείας φίλοι.

Manus manum lavat, et digitus digitum.
Qui odium in præcordiis fovet, virum suum similis est.
Attenuat odium amorem.
Ne fuge socium in malis constitutum.
Hesterna gratia dormit.
Cibo indignus est assentator.
Ne animum improbam tuis oculis videas.
Hospites pauperes ne negligas cum videris.
Vile donum, vilis gratia.
Socrum nurus odit.
Flagrat nurus odio socrûs.
Multus risus amicitiæ solvit vinculum.
Assentator cùm salutat vulpes est.
Amore felem mus prosequitur.
Venerari parentes liberos decet.
Novercæ ne attingas secundos parentis tui ictus.
Amor mentes nectit.
Abundè accipit solus is, qui beneficii meminit.
Viventium etiam adulatores corvi sunt.
Infantis avia amorem parcit.
Socius fidelis anchora tuta est.
Gratia gratiam parit.
Retia sodalis blandas struit.
Sincerum oportet esse sodalem, et non dolosum volvere.
Durum est non amare:
Durum est etiam amare:
Durissimum vero omnium.
Non frui re amatâ.
Neminem tibi adjungas amicum, priusquam exploraveris quammodo prioribus amicis sit usus.
Mendicus mendico invidet.
Qui annuit, debet.
Odium amicitiam fœdit.
Fratres dilige, et matris consilia non aspernare.
Rara avis in terris est gratia.
Ulula cum lupis cum quibus conversaris.
Multi mensæ amici sunt, pauci veritatis.

ΚΕΦ. Θ'.

Εὐφροσύνη, Λύπη.

Κίτταρις μὲν Διονύσου ἀγαλλίαμα, αἰγὶς δὲ Διός.

Οἱ ναίται ξένοις, ἣ δὲ πόλις ναίταις.
Μύρτος ἄλγεα φέρει.
Πίσσῃ ξηρῷ, δελεάσας μωροὺς ἁλόντα.
Καὶ μὴ κληθεὶς ἥκοντας ἀνιᾶται.
Ὀλοφυρόμενος παραμυθίαν δύεται.
Μερίμνας θέμενος ἄδει.
Ἔφυμνα ἤδει ὕπνον αἴρει, ὕπνος μοῦσαν.

Βίστρυχα ἐπίπλας τίλλει.
Τὰ τῆς ἅμιλλης κράτος ἀνυπόπτως πέσει.
Οὐ πάντα τὰ ἕλκη ἀλέπτα.
Δακνῶσι τέρποντο ᾗ αἰχμῇσιν ἰόντες.
Στήθος κρούει, ᾗ μὴ ἀκουσθήσεται.
Οὐκ ἐᾷ πένθος ἐγέρσαι βουλάς.
Φωνοῦντος ἄνω, θάλπουσι δὲ ἕτερον.
Βλάπτοντος τοῦ κακοῦ τὸ γηθεῖν ἅλλυται.
Στήθος ἀλλάσσει χαρὰν ἀνίᾳ.
Μάτην ἰσῶν θυμῷ.
Καγχάζει χαλὸς κωφῶσα κλύοντος ἀκοῦ.
Στενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν.
Πλησσέμεν πτέρυσι λύπης σοφία.
Ἥλιθος ᾗ ἄτερ λύρας καλοῦ ἅλλεται.
Χίλιος ᾗ χαρᾷ θυμὸν ἰδυφρόνου τιθήσῃ.

Θὺ καθαίρει ἁμαρτήματα ὁ ἀμνούμενος.

CAP. IX.

Gaudium, Dolor.

HEDERA quidem Bacchus delectatur, capella verò Jupiter.
Incolæ hospitibus, ipsa verò urbs incolis.
Myrtus affert dolores.
Reti xyphiam, escâ stultos capio.
Morbus regius etiam non vocatus venit.
Lamentans consolatione indiget.
Curas cithara tollit.
Desertum domicilium dolorem auget, sed tempus) minuit.
Cincinnum febris quotidiana vellicat.
Certaminis robur irreprehensibilem facit.
Non omnia vulnera sunt sanabilia.
Discis delectabantur et jaculis jaculantes.
Pectus pulsa, et flebilis vocula audietur.
Non sinit maturare consilia luctus.
Vociferante jano, etiam alter belluino impetu ferit.
Adveniente periculo gaudium perit.
Pectoris immutat gaudium tristitia.
Frustrà tempus terit spectator.
Cachinnatur claudus frangente recto ilia.
Angusta via est quæ ducit ad vitam.
Tundit præcordia dolor intestinus.
Stultus vel absque lyræ sono saltat.
Oblectant animum doloribus irretitum chelys et fides.
Non purgat peccata qui negat.

ΚΕΦ. ι'.

Ἐλπὶς, Φόβος.

ΠΛΑ ὕστω ὁ δειλὸς.
Πτοεῖ ψαφὶς μορμὼ.
ἵκτινι φόβος ξ.
ν δρυοτὰ ᾗ πίσυ, ὄμβρος τε πτοεῖ.
ιε, παρὰ δ' ἄτη.
χάρις ἐλπίδα τέλεσσε.
δειλὸς πτοεῖ ψόφος.
τὴν ἴορτὴν ἔζης ἥλικας οὐ πωλεῖ.
πως φοβεῖται κρέμαλον πρίζον.
ἐν μελάθρῳ τῷ πλησίον ᾗ τὸ σὸν κινδυνεύει.
ον κλωβὸς σώσει.
τεῖν τὴν νόσον, λυγρὸν.

CAP. X.

Spes, Timor.

QUI metuit arma induat.
Terret strix infantes.
Præcipitium timorem parit.
Cœlum et terram tonitru, et feras terrefacit.
Sponde, propè est damnum.
Favor fovet spem miseri.
Facile timidos terret strepitus.
Post festum veniens calceos non vendit.
Non quilibet crepitaculum stridens metuit.
Accensâ domo proximi, tua quoque periclitatur.
Attonitum servabit cavea.
Occultare morbum, funestum.

ΚΕΦ. ια'.

Ἀπάτεια, Φιλανθρωπία.

ΘΕΛΗΣ ζαφελῶς καλῶς ὁμιλεῖ.
ἰάτρι ἰάλεμον ὀδὰξ ἀτᾶ.
ν πατρὶ αἰδέρα ὁ χαλὴ πεφλέμενος.
ν θυμοῦ σημεῖον.
ν κρουνὸς σπλάγχνων ὑπάρχει.
τῶν τὰ πρόβατα οὐκ ἐρὶ σπουδαῖς ποιμένες.
τοὺς ἀδύνατους ὁ τοῦ Ὀλύμπου στυγεῖ.
ινύγωσι τινες οὐ δεῖ ἀμύνεσθαι ἀπωθέσι.

ος σίρῳν ἔχει, μᾶλις λόσιμον.
ς ἔχει σπαραττόμενον κύων ὁμοιῶς.
δος ἄλει ἐταιρείαν.
τοι τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πτοεῖν.
τὸ μέσος κότον τε γέλλει.
σιν οἰδυλλεῖ οὐ πάλαι τοῦ σίτου, ἀλλ' αἵματος ἀνθρωπίνου
ρτάζουσι.
ς δειλὰ ἀπειλεῖ.
τα τίνδων κάρυτὸς ἐκδέγῃ ἐκτίν.
ινον, ᾗ σφὼς ἴσθι, ἁμαξαν διφῶν.
ως βασιλεῖ ἰὸς οὐκ ἐρὶ, ᾗ οὐ ζίγει.
σις αἰνῇ θυμὸν ἐν κόλπῳ ὄφει.
ῶν ἀγωγῆς χαλεπὸν ποιμρὶς τίλεται.
τίνου τῇ κρίσει ἐρὶν ἔνοχος.
ἡ πατρὸς σμυδάκις πεφασιλεῖ.
ὰς ὕλας οὐκ οἶδεν.
ὁ δίζυς πρὸς οἶκτον πλέυσε.

CAP. XI.

Sævitia, Misericordia.

VEHEMENS cùm vehementi optimè conversatur.
Supplicis lamentationem nemo aspernatur.
Latum verberat æthera, qui irâ flagrat.
Cilium iræ indicium est.
Pectus misericordiæ fons est.
Deglubere oves non est probi pastoris.
Irascentes odit conditor Olympi.
Quamvis jubeant quidam, non tamen sævis opem ferre decet.
Deliciæ tumultum excitant, ira rabiem.
Cutem gerit laceratam canis morlax.
Tigridis evita sodalitatem.
Lædit virum animus in iram lapsus.
Odium iramque crux reprimit.
Tyranni iniqui non cibis frumento confectis, sèd humano sanguine, satiantur.
Pumilio terribilia minatur.
Milvum comedens et ipse milvus eris.
Circumspice, et mitis sis, qui plaustrum quæris.
Apum examinis regi jaculum non est, neque pungit.
Damnum in sinu horribilis Furia pascit.
Laxatis disciplinæ habenis malitia oritur.
Homicida judicio obnoxius est.
Patris matrisque soror vibices pueri solatur.
Nescit misereri mensa coquinaria.
Sola miseria ad misericordiam via est.

ΚΕΦ. ιβ'.

Πάλεμος, Εἰρήνη.

ΗΔΩ'Ν μὴ εἰς μᾶλον καλέσῃ ἀστὲν.
Ὄμφης πλὴν κινδύνου ὄδων κερδαίνει.
ν νεῖκος νικος.
χὰ ἐρίσαι δένδρα βέλλει ἄτη.
ίτης ἄτας φαρέτρας.
ὁ σφενδόνης πίπτει γίγ.
γων Ἄρης ὀρέγει ὄλβον, ἅμμις δὲ πλείστ.

σκουται πολέμιοι τύρσει ἐν αἰπτίῳ.
διδιὼς ἐκ ἄλεσε πίλεμος, ὑπὸ νόσου θλίβεται.

ᾗ ἴνα στένει.
αμάκιτον ἅμα ᾗ ἀφαυρὸν μᾶλος δαμᾷ.
ς ᾗ λαοὶς ἀλλήλοις μάχονται.
σχὺς ὑπατὸς ἔντεα βαστάζειν ὁ δύναται.
α γᾶ λοίδορον τρέφει.
ἴνη τὰ πάντα ἀλδεῖ.
ξ κακὴν ὀβολὸν οὐκ ἂν ἀνήσμαι.

CAP. XII.

Bellum, Pax.

NE ad pugnam provocet aquilam luscinia.
Præter pericula obses nihil lucratur.
Rixa rixæ causa est.
Proceras dejicit arbores procella vehemens.
Sagittarius absque pharetrâ.
Fundæ lapillo Goliath cadit.
Paucas Mars opes præbet, truncos verò corporis plurimos.
Ad scopum collimant hostes turri in altâ.
Quem bellum reformidans non perdidit, à morbo tribulatur.
Superat unum turma.
Insuperabilem pariter et debilem bellum domat.
Rectus et curvus adversus se invicem pugnant.
Homo macilentus arma gerere non valet.
Quævis terra convitiatorem alit.
Pax auget facultates.
Uxorem malam obolo non emerem.

CAP. XV.

Lingua, Sermo, Veritas, Falsitas.

Noxia sortitur crebra maledicos.
Inanis est vulgi sermo.
Gladius quidem corpus vulnerat, mentem verò ser-
mo.
Verbis pensa, verbis qui suadet tibi.
Impudicus sermo deliciis adolescentium fraget ar-
res.
Consuetudo malorum bonos mores contaminat.
Voci anguilla nocet.
Raucedo vocem inhibet.
Jaculatus verbum aliquis non recipit rursum.
Inimicus quidem mihi ille est æque ac potte infe-
rorum.

...ερον μὲν κεύθει ἀνὴρ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.	Qui aliud occultat animo, aliud verò loquitur.
...ν ἔξεστι ἕως οὗ λαλεῖν δυνήμεθα.	Balbutire licet, donec loqui possumus.
κλέπτων ἔπεφλεν.	Sicut fur furans clamavit.
περὶ τὰ λεγόμενα σημαίνει.	Echo nympha ea, quæ dicuntur, resonat.
...χθύας σοβεῖ.	Strepitus aquæ remo percussæ pisces abigit.
...οὐ πειθόμενοι πτῖνα.	Verbis fames non obtemperat.
...λόγος κοσμέτω τὴν ὄχλε ἄπτεσθαι τέλ.	Accurata sermocinatio principia et populi tangit mentem.
...ξθη πολὺ ὅμιλος λίμνε.	Corrumpit mores honestos turba impudentium.
...ν, ἀλλ' ὄψιν πολλάκις ἐφθη.	Non vocem, sed visum impediunt tenebræ.
...ς φάρμακον λύπης.	Sermo doloris remedium est.
...ώττει ἐρεσχηλεῖ.	Cavillatorem illude.
...ράζειν λαίτεργον οἶδεν, ἢ κακόβολον.	Nemo meliùs crocitare novit quàm perdix.

ΚΕΦ. ς'.

Στοιχεῖα, Μέταλλα, τὰ φυτικὰ, Ζῶα.

...ΕΤΑΙ τὸν καπνὸν κάμινος, τὸν δὲ ἀλώπηξ φωλεὰ.	EXCIPIT fumum caminus, vulpem verò spelunca.
...ίστη φάγοι κάρυκος μῆλα.	Pessima arbutus fert poma.
...ρον καλβατίνη.	Ex caudâ calceamentum vile.
...ῆσι δὲ μελίσσαις;	Quid fuci commercii habent cum apibus?
...κρὸς ἴσασι.	Lupo similis est fiber.
...ὰ χροιὰ ἀρέσκουσι.	Fulvus color amabilis est.
...ους καλλοφίσας, τὰ κακὰ κίλλει.	Appellente hordeo in furno tosto, mala appellunt.
...ψ οἶκος κρηπὶς.	Fundamentum domûs trabs est.
...τον οὐ δίει κόμον.	Sambuci flos cimicem non expellit.
...σοι κόστος ἐστὶ, ἰσχνὸν σοι Πὰν παραλύσεται.	Si tibi costus non est, præteribit Pan diversorium tuum.
...ν ἔχει σατύρεσον, ὅταν βύτυρον ἐλδωσι σίελη.	Quando ex malo punico butyrum elicitur, siser in serpillum sylvestre mutabitur.
...χιστον ζῶον ψύλλος ἅλματι μέγιστον ἐλέφαντα νικᾷ.	Minimum animal pulex saltu maximum superat elephantem.
...μελίσσας ψόλος.	Apes fumus abigit.
...μὲν ψάμμος, ἀλλ' ἐν ὀφθαλμοῖς.	Grata quidem arena est, sed non in oculis.
...ην βρῶσις ἐρεθίσμου τ' ἀφετοῖ.	Lydorum condimentum, apumque cibos Bruchus aversatur.
...ᾷ ἐλδαίνων κὶς λείπει.	Hordeum madefactum et piper cis relinquit.
...μὲν ἀλλὰς ἀλλ' ὦν ἀλλέβορον ἔδει.	Muscum quidem hinnulus, sed non elleborum devorat.
...ὲ δεῖται ἐχῖνος, οὔτε βώλε.	Echinus marinus ligno fulgenti non indiget, neque agro.
...κὸς προύνης πρύτανις.	Phasianus pruni custos atque inspector est.
...ι ψῆφον φακῆ.	Nutrit lenticula Latum piscem.
...βδον ἀκμάζει βαθὺ χρόνον· ὧν δὲ παρέλθῃ.	Rosa senescit brevi tempore: ubi verò transierit.
...ὸν ἐρέσεις ὑ ῥόδον, ἀλλὰ βότρυ.	Inquirens invenies non rosam, sed rubum.
...χὸς βοΐνου οὐ φέρει.	Non gerit pyrus sylvestris ramos palmæ arboris.
...τον ἰνδικὰ ἔκδυσι.	Bæoni pisci lanam ex corio consutam induit.
...σκοπάζων σκίγγον νάρκην τ' ὑ δύσει.	Sibilando crocodilus terrestris et torpedo non fugantur.
...ὗσον ὄμβρον σηρὸν σήπει.	Nimia pluvia frumentum putrefacit.
...ὸς ἔφεις ὀφίσι, αἰγιθαλὸς μελίτταις.	Ibis avis serpentes, parus apes interimit.
...ῥθον πλύνει ὁ πίσσαν καθαίζων.	Laterem lavat qui corvum mundare conatur.
...ὶ μὴ εἶον, πῦρ οὐκ ἐστὶ.	Quod non urit, ignis non est.
...ν κολωνοῖς ὄφιδας ἕσπερ ἀσπαλὶς μόγις ὑρίσκεται.	In tumulis lactuca jecur sanans vix invenitur.
...τὶς σμικρὸν ζῶον μεγάλων κακῶν αἰτία.	Mustela sylvestris animal parvum maguorum sæpe malorum causa est.
...σκαμμὸν ὀδυνᾷ κραδίαν οὐκ ἀνιᾷται.	Urens scintilla vittam non curat.
...πάνου δένδρος χλόην, ἡ δὲ χλοάνου ὕλη.	Irrigat ros herbam virentem, et calor solaris tepefacit.
...ένδρος πεσόντος πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.	Arbore dejectâ quilibet ligna colligit.
...ορὸν οἱ ὄνοι ὄχθος βαστάζουσι.	Grave onus asini portant.
...ικίλοι δυσοὶ πτηνοῖς διὰ μεσάρου αἰρος πτέρυξιν.	Variæ aves per sublimem aëra pennis volitant.
...ὐ πᾶσα ἀγορὰ δώσιμος ἔχει.	Non omne forum capras habet.
...ὐδεμία ὠφελὴς ὠμοῦ.	Fructûs immaturi nullus est usus.
...κολοκύνθης κίνος πονίλη δόγματος.	Cucurbitæ vis cunilæ ignota est.
...Ἐν πλήθεσι πλῆθος κάλλιστα.	Pulcherrima sunt jugera, quæ in humidis et herbosis locis sunt.
...Οὐκ ἐστὶ χάρις ἔσσω σκωλήκων.	Non est regio quæ vermibus careat.
...Ὥσπερ τὸ λαλεῖν τοῦ ἀνθρώπου ἴδιόν ἐστιν, οὕτω καὶ τὸ μυκᾶσθαι τοῦ βοός.	Quemadmodum loqui hominis est proprium, ita mugire boum.
...Εὔρητον πρωτεύει οὐδεμία τροχὴ δυθόνιον.	Velocem Euripum nulla mora tardat.
...Ὅπου πολλοὶ μόσχοι, ἐκεῖ πολλοὶ ἔσονται βόες.	Ubi multi sunt vituli, ibi multi quoque boves erunt.

Καρκῖνος βάδισμα μιμεῖται.
Οὐκ ἔχει φολίδας φρύνος.
Δίλφακα τρέφων χοῖρον ἕξει.
Μὴ ῥᾴδιος ψαύσῃν λίθον εὑρήσεις.
Ὁ ὄμφαλος ἐν μέσῳ.
Ἐν ποταμοῖς ἡ λίμνοις κἄθυσον.
Ἴδα φύει ἐλάτινον ἐν τῷ, ἐβάτιον ἔφηνε βορέας.

Ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι.
Ἄμπελον Ἰξ οὐκ ἐσθίουσι ἴπποι.
Γαῖαν ψυχὰς σύμφορον ποιεῖ.
Νάπην ποδωκείην πᾶς χειλώνη.
Μὴ ἐκ ζέας μόνου ζωὴν γίνεται.
Βαύζοντος ἑνὸς, αὐτίκα βαύζει ἡ ἕτερος κύων.
Χελιδονίζει πᾶλος, ἵππος ἀπέσης.
Τὰ ὑγρὰ φιλεῖ νῆσσα.
Οἰδεῖ ἡ ἴλυσθος.
Οὐ τὸ μᾶλλον ὁμόρξει κόραξ.
Κυρίᾳ μόσχῳ ὁ γίνεται μᾶλλο.
Ζωλώσας κρόμβῳ κρεῖον τέρεται.
Λαβυρίδι ὄφις ἀπὸ κάλω κρεμαμένῃ πτοεῖται.
Τέρφον ἰξίας θρώσι.
Γίντα κλοάδιον θεραπεύει.
Εἰ πρόσω χειρόφυγα αἴρεται, τὰ ἄλλων φαγμάκων χρείαν ἔχομεν.
Ἔχουσιν φορύων νοτίδα ἔξεις.
Θεοὶ κυψέλης ἔχει εἰσὶν αἰγιάλιδες ἡ ἀνθρήνη.

Ἐκ πόρτιος βοῦς γίνεται.
Ἀγαπᾷ μέλι ἄρκτος.
Ὄρυδος, ἀκορὴ, καὶ τὰ ἄλλα ὅσπρια ζώοις συρίζουσι βιοτὴν.

Ζωῆς σῆμα κρότος.
Ἐν νήσῳ σκάρ νίσσει.
Χειμῶνα φυγοῦσιν καὶ ὄμβρον γέρανοι, πίπτουσι ἐπὶ ῥάδον ὀκεανὸν.
Οὐ ποιεῖ ἔαρ μία χελιδών.
Μυδᾷ μώλυζα κεφαλήν.
Νάρδον ἀμέλγει ἄκυρος.
Ἄριστος ἐρίφου φύλαξ ὁ λύκος.
Λίφος κἄν λαστὸς ᾖ, μασθλῃ ὀφείλεται.

Ἀλάβαστρον εἰ μὴ λευκὸν, ὁ κακὸν.
Οὐ πᾶς ὁ κόνων μόνας ἔχει.
Ζεύγνυται τῷ σίτῳ ζιζάνια.
Μηκᾶσθαι πρόβατα οὐκ ἐπίσταται ἵππος.
Τὰ οὔατα ὄνου δηλοῖ.
Κοσμεῖ πορφύρεον κάλυξ σάγλας τε.

Ἵππος λᾴδι ὑετὸς πολύς.
Κυρτῷ ῥάμφει σῦλην αἰγυπιὸς ἁρπάζει.
Κόπρῳ ἁλιεγεῖ οἶκον κολοιός.
Εὐλάκων ἄμπελ ἥτις κυμαδὸν ἐκ λαίνου.

Γαργαίρει ὄρνις ἐν κακκάβῳ.
Θάλει ἡ ἰέραξ τοὺς πώλους αὐτῶ.
Ὀστᾶ πιμελῇ ἐπαλειμμένα γαλαὶ τρέγουσι.
Αἰγωλὸς ἐν στείρᾳ κορακων.
Χαίρει λέων μεγάλης ἄγρας κύρσας.
Ἐλαίαν ἐν κήπῳ τρέφων μόνος ἀμέργω.
Ὀγκᾶται μόνος ὁ κόνων.
Στελὶς πίτυος ἱδρώς.
Σμαρίδα ἀσπαῖρ κἄτοι ἐκ ἔξει.
Γάγγλιον ἕρπος θάλλου ἐκ ἀκάπτου.
Οὐχ ἅπαν τὸ ἀμαρύσσον χρυσὸς ἐσὶ.
Χῆνα ἀποστίλλες, χῆνα ἀναλήψῃ.
Οὐ φυσᾶται μολγὸς.
Κτίλος τῶν ὀΐων ἡγεμὼν ἐσὶ.
Θρίνα ἐν ἕρκῳ σπλῆνα ἡδονὴν τίκτει.
Ὀρμᾷ ἕνον ῥαδίως δήσεις.
Ὀρχοῦνται πλάδοι ὄρνιθος κοφθέντος.
Σκίλλαν σκολοπένδρα στίζει.
Ἡ λύζουσα ἀγελὶς ἐκ εὐθὺς νοσσία ἔχει.
σθαι ἰδ——οντα εἰς κῆπον σὺ μὴ ἵεσο.

Cancri marini incessum imitatur.
Caret squamis robeta.
Porcellum alens porcum habebit.
Non facilè friabilem invenies lapidem.
Umbilicus medium occupat.
In fluviis et stagnis mergi.
Ida mons hibiscum prodocit violasque, caprisque lum gratissimum.
Ex junctis facti sunt labyrinthi.
Vitem non lorum Ix lædit.
Terram ros fertulem reddit.
Hinnulum testudo pedum celeritate vincit.
Non fit ex speltâ vinum merum.
Latrante uno, latrat statim et alter canis.
Hinnit pullus, equâ absente.
Humida quæ sunt anas diligit.
Turgit etiam grossus.
Non absterget nigredinem corvus.
Absque pediculo pomum non crescit.
Laurûs Alexandrinæ surculus arietem delectat.
Exuviis anguis in ligno suspensis perterretur.
Ferit lumbos sentum Persicum.
Medetur visceribus clibadium.
Si porro chiragra tollitur, non opus habemus remediis.
Latum piscem pinsens humorem habebis.
Acuti sunt alvearis apum inspectores parsque bro.
Ex vitulo bos fit.
Mel diligit ursus.
Ervum, hordeumque, et alia legumina animal corroborant vitam.
Vitæ signum pulsus est.
In insulâ oletum punctim cædit.
Frigus fugientes et imbres grues ad oceani fines volant.
Una hirundo non facit ver.
Putrescit allii caput resectum.
Nardum immaturè carpit imperitus.
Optimus hœdi custos est lupus.
Cervix jumentorum, licèt glabra sit, tamen labor debetur.
Alabastrum nisi album sit, non est bonum.
Non omnis asinus lineas nigras in collo habet.
Junguntur cum tritico zizania.
Balare oves solent, non homines.
Ex auribus cognoscitur asinus.
Flos, quo tingitur purpura, atque inanes ornatus superaddunt.
Lædit nimia pluvia segetes.
Adunco prædam rostro vultur rapit.
Stercore polluit nidum monedula.
Vitis pedamentum et supercilium petræ non erubescrant vomerem.
Splendet in oleâ testaceâ thynnus.
Docet etiam accipiter pullos suos.
Ossa pinguedine obducta feles arrodunt.
Ulula in cœtu corvorum.
Gaudet leo, ubi magnâ prædâ potitus est.
Oleam in horto fovens solus amurcam exprimit.
Solus asinus rudit.
Viscum pini sudor est.
Qui smaridem aspernatur, neque cetrum habebit.
Nervi contortionem planta virens non sanat.
Non omne id quod fulget aurum est.
Anserem emittens, anserem recipies.
Flatu distendi bulga nequit.
Aries ovium dux est.
Flores in horto magnam pariunt voluptatem.
Tenui funiculo facilè asinum ligabis.
Tripodiant surculi stolone amputato.
Calcat squillam scolopendra.
Singultiens gallina non statim pullos habet.
Nocentem thymum ne in hortum tuum mittas.

φοντίς ὁμῶς χρησῶς. — Orontii quoque succus utilis est.
ὁμοία τῷ ἐρέβινθῳ γαλίοψις. — Haud similis est ciceri galiopsis.
μέμφει Θάσος ὑφῶν. — Thasus insula herbas ad tingendam aptas non habet.
σοῦσον φθίει. — Corrumpit lilium fœtor.
γόμφιχον τειῶδες. — Affligit stomachum loligo.
ἔγκατα ἰσχνὸν τ' ἰσίκιον. — Mulcet viscera lumbumque isicium.
ὅσους μεμιμῶν μήκωνα δρέπει. — Non quivis vehementer cupiens papaver decerpit.
καπάδοκα ἐκ ἰσῖ, εἰ μὰ κάμνῃ. — Non est tarda perdix, nisi ægrotet.
μελίσσας μὲν γλυκὺ κάζει μέλι. — Apibus quidem dulce stillat mel rosa;
ὁ δ' ἀράχνη αἰωνὸν ἰὸν πίνει. — Inde verò aranea grave venenum bibit.
ἴσον ᾗ ἀνθεμώς ἕξῆς ἄφθας ἐπιγύει. — Absinthium et amaracus ordine exulcerationes in oris superficie persequuntur.
ὅτα ᾗ κίσσαι, γάρου μύγις αἴρει. — Diuturna ex defluxione affectus, et picam, vix tollit garum.
ἑλλοργες ἐν πρασιαῖς φύονται. — Nascitur in hortorum areis elleborus.

ΚΕΦ. ξ'.

CAP. XVII.

ὐτος, Πένια, Εὐδαιμονία, Ταλαιπωρία, Κοσμήματα. — *Divitiæ, Paupertas, Felicitas, Miseria, Ornamenta.*

Εἰς Ἀτυχίαν.

In Infelicitatem.

ΛΟΥ ΤΟΣ Ἀριστίδη δαμαλὶς μία, ᾗ τριχόμαλλος
Ἦν δ' ὧς· ἐκ τούτων λιμὸν ἔλαυνε θύρας.
φοτο δ' ἀμφοτέρων· ἀμοιρὸν λύκος ἔκτανεν οἰδῖς
δάμαλιν· πένης δ' ἄλετο βυκόλιον.
ἐδίτῳ δ' ὄγ' ἰμάντι πατ' αὐχένος ἄμμα λυγάσας,
τρὸς ἀμέλκτης πέρθιον πας' κανόνι.
ιν λαπᾷ νόμισμ ὃς πέρατον βαλλόμενος,
παίων ψυχαὶ ἐξ ᾅδου ἐξαφέντας.
νὸν τοι κόσμ ἐστὶ ᾗ ἄργυρος, ἠδὲ ᾗ αὐτοῦ,
ς ἐπὶ βαγμῖν πολυψηφίδι ψαλάσσης.
ι ᾗ φύγοντα δράσσαι.
τὸ τῆς ἀνάγκης δυλᾶται ταχὺ πάντα.
ἐπὶ ἴσασιν τὸθ' ὕστερ μέλλει πεσεῖν.
ισχρὸ τύχης βήματα.
ικ ἀεὶ πυθῆ πέχλασε ἀκαλαθεῖ.
λιοι στοτε δόοι εἰσὶ παρὰ ἅλισον ᾗ χείλη.
ὁμία δίη ἴσως μόνη.
ἰ, ἰξὶς φύγοντα ὄρνις βρόχῳ ἴκυσεν.
ῥὰ "Αρεος ἄργυρος.
ᾧ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.
ἰσαντες ἐν ψαλάσσῃ κακῶν πλόιμον.
ὰ χρήματα ἐστὶ ψυχὴ δειλὰν ἀνθρώπων.
ἄκιστος ὑσσώπων κοσμὸς ἰλύς.
ὁ νόμισμ ἐστὶ ψυχὴ ᾗ γάνος βροτῶν.
ὁ πᾶσα ἡμέρα ἄνευ ζημίας.
ὄχον χρὼς κόζει.
Ἃ μοι γένοιθ' ἃ βούλομ', ἀλλ' ἃ συμφέρει.
ἰστῖς πύργοι ἄκρας εἰσὶ κίσμος.
Ἀργαλέον πενία πασῶν, ἄσχετον, ἀμύγαστον δάμασι λαόν.
Ὀρφανοὶ ὡς ἄνεμοι πολλάκις ἀλῶνται, ζωμὸν ἐκ ἔχοντες.
Γόχης κινόσης ὀκίγον εὖ πράττομεν.
Λιμὸς, λιμὸς ᾗ πόλεμος λαοῦ εἰσὶ λοιγὸς.
Λίθοι καὶ ἀγάλλοχον πάλλακες τίουσι καὶ πρεσβύτεροι.
Ἴδια ἑκὰς ἀπάντων ἄριστον.
Λίθοι χρὼς φέρει, χρήματα ᾗ πλοῦτον οὐ λείπει.
Χρήματα ἀνὴρ.
Εἶμα ἀνὴρ.

ΚΕΦ. οη.

CAP. XVIII.

Χρόνος, Ἥλικια, Ἥβη, Γῆρας, Καιρὸς. — *Tempus, Ætas, Juventus, Senectus, Opportunitas.*

ΕΣΠΕΡΟΣ τῆς ἡμέρας τέρμα. — VESPERA diei terminus est.
Τέρπεται κρόκις ὀπώρας μολόσης. — Arescit gramen, veniente Autumno.

Ὀπώρᾳ δὲ καλόντι κρύταφος·
Χιτῶνα χιόνιον τε χλὼν καλεῖ.
Αἴψα ἡ ἀκαλήφη ἀτρεκὴς εἶδε.
Ἔχει τὸ ἔτος μῆνας δύο ἢ δέκα.
Μυᾶς ἔτη τρεφίδωσι.
Οὐκ ἀεί θέρος ἔσται, ἔρχεται χεῖμα.
Τέκμαρ αἰὼν οὐκ εἶδεν.
Ὥσπερ πυρὸν τὸ πῦρ, οὕτω ἢ φίλος ὁ καιρὸς κρῖναι.

Ὀλόλυζε σὺν λύκοις, καιροῦ ἀναγκάζοντος.
Ἀλλὶ λείρια ῥίγος.
Τὸ ἄδηλον χρόνου μακρότητα βραχύνει.
Τρέχει λυπόεις ἔτεϊ δίκην.
Ἔργα νέου, βουλὰ δὲ μέσου, εὐχαὶ δὲ γερόντων.
Χειμὼν ὅταν παρέχηται, θώρακα μὴ θρύπτε.
Ἀχρὶς ἂν εἰλεῖ ἠὼς, θέοντα μείρακας ὠτρυνομένους λίγεται.

Ἶσνοῖ γόνυ τὸ γῆρας.
Τὴν ἀκμὴν ἴουδος ὡς τὸ μάλιστα σημαίνει.
Τὰ ἀρχαῖα ἄριστα.
Ἡμέραι ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι.
Χαλεπὸν τὸ γῆρας ἐστὶν ἀνθρώποις βάρος.
Εἰ σοι τὸ μέλλον ἴξει, εἰ τὸ παρὸν οὐ τρέφῃς.

Ἡλικία βίου ὡς ἄνθος ἦαρος.
Δείλη τὸ ἡλίου ἠτρὺ φαίνει.
Παλαιὸς τρίχας σκύλλειν ὀσμὴ.
Ὥρα ἄρων μενύθει.
Ὅπου κρύσταλλος, ἐπεῖ χεῖμα.

Ætatem non tegunt tempora.
Tunicam nix lanamque aceruit.
Urit maturè urtica vera.
Habet annos menses duos et decem.
Lanugo annos prodit.
Non semper æstas erit, venit hyems.
Finem ævum ignorat.
Sicuti aurum ignes, ita etiam amicos tempus probat.

Ulula cum lupis, quando tempus postulat.
Exsiccat lilia frigus.
Longinquitatem temporis CONFESTIM abbreviat.
Ferræ instar annus currit.
Consule vir, fac vota senex, juvenisque labora.
Cum approperat hyems, thoracem non lacerato.
Dum aurora fulget, moniti adolescentes florescite.
Incurvat genu senectus.
Ætatem plerumque indicat lanugo.
Antiqua sunt optima.
Posteri dies testes sunt sapientissimi.
Grave senectus est hominibus pondus.
Si præsens benè collocaveris, de futuro tibi deinceps non erit.
Vigor ætatis fluit ut flos veris.
Vespera quanta pars staminis confecta sit ostendit.
Molestiam exhibere canis crinibus, impium est.
Hora (seu tempus) curam imminuit.
Ubi glacies, ibi hyems.

ΚΕΦ. ιθ'.

Ὕλη ποικίλη.

Ἀ ΥΣΤΗΡΟ'Ν μὲν φάρμακον ἀναίνεται ἀμπὼν, αὐτὰρ βάλσαμον οὐδέποτε.

Βλάπτει ἕλκος ἀγλὶη, ἀστέρνου τοῦ ἡλὶε γιλβόντων.

Οἱ ὑφῶντες ἄγνυθας οὐ λείπουσί.
Γλάγη ἐν ἀγορᾷ ζητεῖται.
Κακίη ἐκ μύξης ἰκμὰς ῥέει.
Βαρύτερον μολίβδου ἐστὶ ἢ πτίλα ψιλότερον.
Ἐν ὀξεῖ πυρετῷ ὅτα κωφοῦσθαι μανικὸν.
Ὠχροὶ, ἰσχνοὶ, πτυαλίζοντες, ἐν τουτέοισιν ὑπνώοντα ἰδοῦσα ἀγαθοί.
Οὐ διώκει ῥῖγος ψίαθος.
Τί αὐγῆ ἢ ψίφοι;
Ἀκὴν μᾶλλον ἢ τὸ καμπύλον ὀλίσει ἄρυλλος.
Τόσσον διαφέρουσι κοτύλη ἢ ῥαβδοειδὴς, ὅσσον τὸ ἀγγεῖον ἢ τὸ μέλαν.
Κλασμάτων φύλαξ φορμὸς.
Φλὲψ οἰκίης τέμαμα.
Τῷ καλυμβῶντι αἱ μάραι εἰσὶ κάπαι.
Μαγὰς πᾶχυν φυγαδεύει.
Πύθει μαμερὰ σαθήριον.
Ψύχει ἐδίως σῶμα ψίδυρος.
Ἀθρόων οὐ πάσχει χάλαζαν ἄστη.
Σμικρὰ ζύμη ὅλον φύραμα ζυμοῖ.
Νακτέλα λοίου κάρδοκος.
Λύχνος τῆς λύχνης ἔχθρος.
Οὐ κέβουλος βράβυλα μινύθει.

Σίφος δίκην μύδρος ἐστὶν.
Ἴδε ἐν τυθμένι νηὸς μέσ.

Ἀγκύλα ἄτερ ἀγκίστρου ἰχθύας οὐχ ἁλώσεις.
Τὸ ὅλον ψαθίου μεῖζον.
Κρίνον σφῦρα μὴ κραναῖ.
Ἀπαλλαὶ ἰσχαὶ ἀμάλλῃ κρόνων ὕδατι.
Μὴ νότῳ ποτίδος νότος.
Κάμπτει εἰς ποτε γνάμην ὁ ἀχάνδης.
Τρίπους τίθησι.

CAP. XIX.

Miscellanea.

FOETUM involvens membrana austerum quoddam renuit medicamentum, sed nequaquam balsamum.

Subalba cicatrix oculos lædit, fulgentibus Solis radiis.

Ponduscula textrinarum non linquunt texturas.
Variæ merces in foro quæri solent.
Pessimus humor ex mucore fluit.
Plumbo gravius est, et pennâ levius.
In febre acutâ surdescere furiosum.
Pallidi, graciles, sputantes, in his per somnum rapidores boni sunt.
Non propulsat frigus storea.
Quæ splendori cum tenebris communis est?
Acies potiùs quam curvitatem scalprum emittet.
Tantum est discrimen inter concavitatem et convexitatem quantum est inter album et nigrum.
Fragmentorum custos sporta est.
Vestibulum domûs ornamentum est.
Urinatori manus sunt remi.
Expellit luctum magas.
Putrefacit mamera satherium.
Frigefacit suavitèr corpus susurrus.
Coacervatam non patitur grandinem arista.
Pusillum fermenti totam conspersionem fermentat.
Mactra nartalo vase melior est.
Adversatur tenebris lucerna.
Pruna damascena non comminuit radula caseo destinata.
Ferrum ignitum instar gladii est.
Clavum quo educto aqua è navi effluit, in navis fundo quæras.
Curvo sine hamo pisces non capies.
Totum parte majus est.
Lilium malleus non perficiet.
Conciones sacræ manipulo delirorum nugæ sunt.
Non est auster sine pluviis.
Flectit interdum sententiam cursor.
Aheno pedes supponit tripus.

ἰ τρίχα οὐ τμήσεις.
δίων ἀδήφων ἀδαήμων πωλίτω.
νος δακτύλων λιχανὸς ἐστί.
ἅρματος ἵππους χρέσται ἱππεύς.
ίνου αἰχμῆς δίχα.
ἐστὶν ὄγκυρα γήλλοις βουδς.
ν ἄλως οὔποτε εὐδίαν τίθησι.

ρος δύσελθον δυγάτηρ.
ος ἐνίφ οὐ δέδεται.
ῶν κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν ἀγλαΐζεται καὶ μουσικὴς
ἄνθη.
ωρεῖ εἰς χθόνα ἄγγαστον χωρήσαντες ἀγῶσι τὰ ἱμάτια
θρέπτων.
ωρῶν ἐρέφει ὁ ἀριθμὸς σίζυξ.
ι ἀμαθὸς αἰγιαρος.
μὲν ἐνίοτε κάματον, ἀλλ' οὐ λιμὸν ἐλαφαίρει.

ι γόνυ ψυὰς.
τὸ ἔσχατον κέρας.
ἰα πόνυ ἴχει.
ας νάπος ἡδὴ δίδωσι.
μυελὸ ἀλκὰ, δίσπορ ἐκ πηγῆς πηδᾷ.
διάζειν κοάλεμον λάπη ἀνωγκάζει.

ας ἶψον ψαφαρὸν ποιεῖ.
μάζουσι Σῆρες ἀκροώμενοι Σατύρους.
λὰς πτίλοισιβους ἀμείνων.
ωδὲν μυκτῆρα ὁ λοῦων φρονεῖ.
ωμοῦ κρέατος ῥάμμχον βλάπτει.
ωσι τὸ κέντρ οὐ λήθεται.
ωπος ἀρτάμα ἔργανον, ὅστις τὸ σιδηρεργὸν αἰχμ.

ρμένου φύσις οἶνος ἔρχει.
ζωρα πεθοῦσι ἀνθρώπους δ' οἱ ἐν ἐδωδῇσι ζῶντες.

ὸς ἰχθὺς πίπτων ἀκρέμων γῆν ᾗ ἅλα κινεῖ.

ρίος οὐκ ἄντρ δνόφου.
ὦ φωνὴ κρυτίση ὄρνιθας σοβεῖ ἁπάσας.
ῦλας ὄολὸν μαίνει.
ιπτεῖ ὁ βραχίων οὐτωμένου ἀγκῶνος.
ὺ πᾶς φαρμακοπώλης κρόκον πωλεῖ.
δου κεφαλὴν ἀπειλοῦσι.
ηρὸς λύγξ κίβδηλος σμῆξι σφάλλει.
Κρόνος κρόνων γενετὴς.
ίξε ἄκων τρίζει, πρωῒς δορὶ οὐδένοτε.
ήτης ἀμελὴς λεπίῳ χρίσματιν λαυκανίαν ἀφίλη.
Ος διάζεσθαι οὐ θέλει, λητὸς δέσται.

αῖσον δίκῃ μὴ ἐμβαλλε.
ὐδὲν δημαρὲς ἐκρίον ὠνήσῃ.
Ναύτης ἀν Ποσειδᾶνα ἱλάσκε.
Μικρὰ μὲν σμίλη, ἀλλὰ σίλης οὐ πωλεῖται.

Ἰαὶ γαμλὸν καῦνος.
Κίναξ ᾗ καὶ σκάπαιγον ἄγασι.
Υ, ὑ. ταθαλίας βους αὐδὴ ὀϊ.
Οὐδ' ὁ δεῦρο ᾗ ὁ δεῦρο ἐνοίησεν, οὐδ' ἐγὼ.
Ἐκ πλευρὰς Ἀδάμου ἡ Εὔα γεγένηται.
Ἐρεσὶ Ἑλλέβορος λειχῆνα.
Σπεργῆν χοῖνιξ λίγεται οἶνε πλεωθείσα.
Οὐκ ἂν σεμάραν ἕδευς λίγε βροτὸν.
Ὀδόντας τριάκοντα ᾗ δύο ἴχει ἄνδρωπος.
Δίπυς τῷ Διονύσῳ, ᾗ τῷ Πλούτῳ βάρδα.
Πέμν λεάλη οὐ πάζει.
Σκάνδιξ χυλὰν, οὐ φελλὰς δίδωσι.
Ὅπου δυγὰς, ἐκεῖ κρίος.
Δικάνης ᾗ ἄμβικος χοίνου ταμίας εἴδιν.
Σοφλεῖν ἕδεσμα νηφᾶς.
Ἄγκι σίγκλῳ λίμβος δίοτο.
Μαγίρε σῆμα τομεύς.
Κρεανὸς ἐσθῆτα κρωτεῖ.
Σφύζουσι ἀρτηρίαι γυμνόντε κινήματος.

Forfice pilum non resecabis.
Plumentum edere qui nescit desinat.
Princeps digitorum medius est.
Loco currùs, equis utitur eques.
Non est hasta absque cuspide.
Non est collis spadonibus anehora.
Orbis circa lunam præsupponit ventum, non serenitatem.
Matris imago filia est.
Habenâ ramus non ligatur.
Decerpens summitates ex singulis virtutibus etiam
Musices in flore respiendet.
Tabellarii in ignotam profecti regionem vestes hominum mirantur.
Obscurum infaustus numerus tegit.
Gaudet humore populus.
Cor quidem aliquandò crepitus, sed non famem decipit.
Madefacit arvum roris gutta.
Cauda semper extremum est.
Imæ parti ventris vesica inest.
Lustra feris saltus præbet.
E medullâ robur tanquam ex fonte salit.
Lesbiorum mores obscœnos imitari stultum cogit pituita.
Anguis exuvium suber aridum reddidit.
Colunt Seres audientes Satyros.
Vestis coriacea crate melior est.
Mutilatum nasum lavans sapit.
Frustulum etiam crudæ carnis stomacho nocet.
Non admittit rudentem foramen acûs.
Securis lanii instrumentum est, sicuti fabri ferrarii malleus.
Mixti vini natura perit.
Placentas appetunt, et coctas melle similas, qui in deliciis vivunt.
Propè littus cadens grandis ramus terram et mare movet.
Spelunca non est tenebrarum expers.
Tua vox fortior omne volucrum genus abigit.
Sordes turbidæ ædificium conspurcant.
Ubi vulneratus est cubitus, brachium est infirmum.
Non omnis pharmacopola crocum vendit.
Tessaræ præcipitium minantur.
Argutus Ligur securis ictum decipit.
Saturnus morosorum est genitor.
Arcùs jaculum stridet, hinnuli corium nequaquam.
Servus obtusus vitello ungere gulam debet.
Qui stamini, quod deest, addere non vult, subtili ac tenui linteo carebit.
Gæsum fiscellæ ne immittas.
Nullam denario tabulam emes.
Nauta qui es Neptunum placato.
Scalprum magnum quidem non est, attamen minimo pretio non venditur.
Evacuat sors mulctram.
Coax et coi spatangum agunt.
Hy, hy, fervidi nasi vox est.
Neque hic aut ille fecit neque ego.
E latere Adami Eva facta est.
Inhibet Helleborus lichenem.
Tumere chœnix dicitur vino repleta.
Non emerem ullâ ratione mortalem.
Dentes homo triginta et duos habet.
Poculum Baccho, et navigium Plutoni.
Non exornat Junonem vestis è pelle caprina.
Succum dat scandix, non suber.
Ubi glacies, ibi frigus.
Catini et ollæ usum promus condus novit.
Ren ferculum periculosum est.
Prope littus currat lembus.
Ex cultro incisorio cognoscitur coquus.
Fimbria vestem continet.
Facto motu arteriæ saliunt.

Ἥκα ἄρδει ἀμάρα ἔτι ῥέον.
Οἰκομένῳ σίλλαι ἐν ἔρᾳ ἀδῖνες ὀνίφος ἵστασι.

Ἅμαξα τέρμις τιμαμένη ἤλλασε.
Θόρυβον γίγγας δίσσον τ' οὐκ ἔρυε.
Τὸ βέγκειν ᾧ κοιμᾷν τὸ αὐτὸ ζῶν ἐστὶν ἔργον.
Βάπτει μὲν ἀσκὸν, ὕδωρ δ' ὑγρὸν οὐ δύει πίτυς.

Κόδιον λαμὶς κίδιτον βλάπτει.
Κύλον ἀνθρὰξ οὐ πρήθει.

Lenitèr irrigat aquæ doctus terram continere
Decedentem splendorem deusa in tertia cælique
quitur.
Perit currus modiolo rotæ privatus.
Tumultum, cœtumque tripudiantium gregum
Stertere et dormire ejusdem animalis opera.
Mergit quidem utrem, verùm aquam humidam
subit.
Poculo saga os cubiti lædit.
Liguum carbo non accendit.

ΚΕΦ. κ'.

Ὀνώντος, Ζωή.

ΚΙΡΣΟ'Ν κτένιον κινδυνώδες.
Ἐκ τοῦ κεράμου μίσσοντες οἷον ἅπαντες.
Ὡς χέρτες, οὕτω ᾧ βροτὸς σκέλλεται.
Κουφὴ σκιὰ, ᾧ ἀτμὶς ἐστὶν ἀνδρῶν βίος.
Πάντες τῷ θανάτῳ τρεφόμεθα, ὅστε ἡ ἀγέλη βοῶν λαμπρῶν σφαττόμενον.
Φοξὸς ὑγιὴς ἐδίσσετι νοσεῖ.

Τίφρα ἄνθρωπος, ἄνθος ᾧ πίμφιξ.
Ἀπάντων Χάρων κέλυφον βάπτει.
Ἐν θάμνῳ μὴ θάπτου.
Τῶν θνητῶν βίος σποδὸς ἐστὶ καὶ καπνός.
Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.
Ζάγκλῃ μοῖρα ἀξιὰ πᾶν βροτῶν γένος ἀμᾷ.
Βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν.
Νεκρὸς οὐ δάκνει.
Οὐδαμόθι πᾶς, ᾗ βίη, τοῦ θανάτου βέλη κλάει.
Πρανὴς χθόνα ἀθρεῖ.
Οἷόπερ φύλλων γενεὴ, τοιόνδε καὶ ἀνδρῶν.
Ἀάζου δεῖ, ὃν θάσσους τὸ ᾖδυ πνεῖν.

Νίννο κτένια μὴ εἰς τίλος ἀθέτει.
Ἀναβάντος μηνὸς ῥυσὶς.
Πάντα γέλως καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδὲν.
Σμήχει πρῆκα γέλιχος σμίλαξ.

Perit terram spectat.
Qualis foliorum generatio, talis etiam virorum
Exhalare eum oportet, quem mortis tormenta
premit.
Patrui exequias nè omninò asperneris.
Annos ruga indicat.
Omnia risus, et omnia pulvis, et omnia nil sunt.
Celeritèr truncum taxus venenata consumit.

CAP. XX.

Mors, Vita.

VARICEM scindere periculosum.
Ex argilla omne homines facti sunt.
Ut fœnum, ita et homo arefit.
Vana umbra et vapor est hominum vita.
Omnes morti servamur, velut armentum bovum
ginatorum mactandorum.
Si sanus is est, cui caput acutum est, nec
ægrotat.
Cinis homo est, flos et bulla.
Omnium Charon urnam submergit.
In fruticeto mortuum nè sepelias.
Vita mortalium cinis est et fumus.
Sua cuique vita obscura est.
Falce mors acuta omne mortale genus metit.
Constans nihil in vita videtur esse.
Mortuus non mordet.
Nulla herba, aut vis, mortis tela frangit.
Pronus terram spectat.
Qualis foliorum generatio, talis etiam virorum.
Exhalare eum oportet, quem mortis tormenta
premit.
Patrui exequias nè omninò asperneris.
Annos ruga indicat.
Omnia risus, et omnia pulvis, et omnia nil sunt.
Celeritèr truncum taxus venenata consumit.

DICTA SEPTEM GRÆCIÆ SAPIENTUM.

SOLON.

Γνῶθι σαυτὸν.
Nosce teipsum.

CHILO.

Τέλος ἰδεῖν μακρῆς βίου.
Finem videre vitæ longævæ.

PITTACUS.

Καιρὸν γνῶθι.
Occasionem cognosce.

BIAS.

Οἱ πλείους κακοί.
Plures sunt mali.

PERIANDER.

Μελέτη τὸ πᾶν.
Industriæ nihil impossibile.

CLEOBULUS.

Μέτρον ἄριστον.
Modus est optimus.

THALES.

Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη.
Spondè, prope est damnum.

TABELLÆ DIALECTORUM.

IATOR numerantur Græcæ linguæ Dialecti, sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis variant; nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Æolica. er quas suam Dialectum et idioma in quibusdam habuerunt Poëtæ, quæ omnes, quod ad terminationes ium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò cum tanta sit varietas, ut lis comprehendi vix possit, singularum proprietates insigniores brevitèr proponere sufficiat.

ci mutant { σ in ξ, ut ξὺν pro σὺν· σσ in ττ, ut θάλαττα pro θάλασσα· σ in ρ, ἄρρην pro ἄρσην, *vir*: et contractionibus imprimis gaudent.

s ponunt { η pro α, ut φιλίη pro φιλία, *amicitia*.
ι pro α, ut γελάω pro γελάω, *rideo*.
et contrà α pro ι, ut τάμνω pro τίμνω, *seco*.

consonantibus, κ pro π, ut κῶς pro πῶς· π pro φ, ut ἀπαιρέομαι pro ἀφαιρέομαι· contractionibus prorsus abhorret, et diphthongos resolvunt.

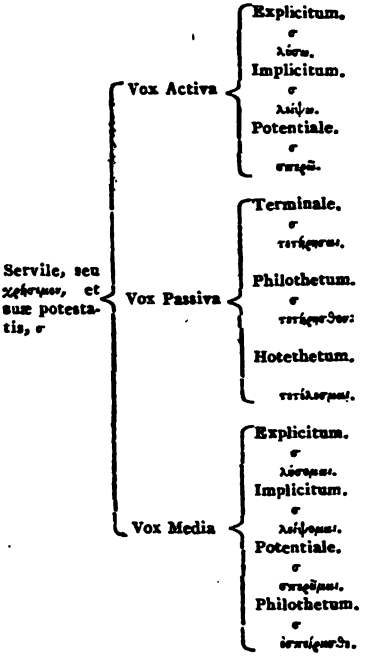
res usurpant { α { pro η, ut φάμα, pro φήμη, *fama*.
pro ι, ut πάζω, pro πίζω, *premo*: γα pro γι, ut ἴλαος pro ἵλεως.
pro ω, ut μασῶν pro μυσῶν, *musarum*: πρᾶτος pro πρῶτος, *primus*.
pro ει, ut κλᾶδες pro κλεῖδες, *claves*.
ϐ pro φ, ut ζῆν pro ζῆν· et pro ει, ut κοσμᾶν pro κοσμεῖν.
ω pro υ, ut μῶσα pro μῦσα, *musa*: et pro ι, ὦνεκα pro ἵνεκα, *propter*.
ει pro ι, ut εἴθε pro ἴθε, *utinam*.
ευ pro υ, ut ἁλεῦμαι pro ἁλῦμαι, *saliam*.
οι pro υ, ut τύπτοιτα pro τύπτυτα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω· σ pro ϑ, ut σιδ pro ϑιδ· ν pro τ, ut πίνα, ἴνα, pro πίτυ, et *aliquando*: et contrà τ pro ν, ut λιτγύος pro λιγύος, *ille*.

ules utuntur { ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, *puella*.
et contrà, ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, *amor*.
ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, *audacia*.
αις pro ας, ut καλαῖς pro καλὰς, *bonas*.

Ex consonantibus πτ pro μμ, ut ὄπτοτα pro ὄμματα, *oculi*: et β ante ρ, ut βρέκα pro ρέκα, *cento*.
Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς; et aspirationem rejiciunt, ut ἅλιος pro ἥλιος, que pro ι consonantem sequentem geminant, ut σπίρρω pro σπίρω, χίρρις pro χῖρις.
Poëtæ non solum peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam Dialectos commiscent. Homerus Ionicâ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Dorieus alias etiam Dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, et Æschylus in choris et cantilenis subinde sunt Dorici.

Ità nostris Regulis mentionem fecimus τῆ σ, quod in genere et καθόλου vocavimus ser
ipsius multiplicem et maximum usum. Postea subdistinximus illud in Explicitum
tum, et Potentiale: hoc σ invenitur in activâ et media voce Præterea in pass. voc
(diversis à prioribus) modis consideratur Nam in secundâ personâ præter-perfecti
vocis reperitur σ, quod (si placet) vocetur Terminale, eo, quod semper sit annexum
mino αι, viz. σαι, ut τετῆφθαι, τετῆφσαι. Dein datur σ quod semper subsequitur
ratam ϑ, nam si quis velit inspicere terminos omnes pass. vocis qui solent incipere
ab α et ι, quas vocales subsequitur; nullum reperiet qui non habet hoc σ terminale.
ϑαι, τετῆφσϑαι· vel figurativam Thematis, ut ἔψαλϑαι. Et hoc σ (si velis) vocetur Philo
et reperitur etiam in voce media. Datur postremò σ quod reperitur in primâ perso
terit. perfecti passivæ vocis, et interdum non (prout in Regulis nostris declaravimus
Meò nominabitur Hotethetum. In his quæ de σ diximus elucescit utilitas et potest
quam omnes Grammatici nominarunt, et nullus hactenus (quem scio) manifestavit.



Hoc præterea non ignorandum est, figurativas verborum, viz. (Labiales et Palatinæ) p
etiam dici Implicitas et Explicitas: nam in duplici consonante ψ tres Labiales implic
viz. β, π, φ, et in ξ tres Palatinæ, viz. γ, κ, χ.

Quamvis tenues eorum in illis magis exprimantur; quare ubi σ implicitum est, ibi q
sunt prædictæ figurativæ implicitæ, ut in λείψασθαι π est implicita, et per consequens β et φ
affinitatem: et in ἀλεξάμην κ est implicita, et eadem de causa γ et χ. Verum in ἐπείσθην σ,
in ἀλεγ-άμην γ sunt explicitæ. Ex his omnibus colligitur σ futuri activ. vocis, et σ termin
pass. vocis fieri implicitum, quando Labiales et Palatinæ antecedunt illud σ, ut γράφω, γρ
ψω· λέξω, λέλεξαι.

His præmissis, ut facilius inveniatur Thema, quæ sequuntur observanda sunt.

1. Primo rejiciantur à parte ante incrementa syllabica seu temporalia, si adsint; si
nulla sint, nulla datur dubitandi causa.

2. Secundo rejiciantur à parte post termini, necnon terminales consonantes, ut et σ quo
que modo consideratur.

3. Tertio non omittendum est fieri mutationes vocalium quæ inveniuntur in medio verb
viz. α restituatur in suam η, ω, vel ι, ubi opus fuerit, ut ἔλασσον, λέξω· ἔτρεψον, τρέψω· ἔτρεφον, τρ
quemadmodum et ι rejiciatur vel addatur ubi necessitas postulaverit, et ο vertatur in ι v
addatur υ, ubi opus erit, secundum Regulas traditas de incrementis verborum.

4. Observandum est præterea, quòd rejectis terminis à parte post in pass. voce et in te
dlâ, quæ assimilatur illi ratione terminorum, si restat consonans (excepto σ) illa est figurativa
vel affinis ei; si verò restat σ tum hoc σ, licet quoque rejiciendum, indicabit tamen Dent
lem aliquam esse figurativam, vel ζ, vel duplex σ (σσ), et per consequens duplex τ (ττ), v
aliquam vocalem mutabilem, α, ι, ο· quæ ambiguitas non potest tolli nisi inquisitione Dictio

l usu, quamvis aliquot notas afferre possimus, quarum beneficio illa maximâ ex parte uetur.

ta igitur, rejecto σ Terminali, vel Hotetheto, seu Philotheto, si restat diphthongus, illa gurativa: si vocalis ι et verbum sit hyperdissyllabum, tum semper ζ· si verò ω. tunc alib ζ, aliquandò ω est figurativa: si verò restat η vel ω, tunc horum breves erunt figura viz. η vertitur in ω vel ε et alterutra erit figurativa Præterea ω vertitur in ο, quod gurativa; si verò restabat ω, ο, vel ο, sæpissimè illæ sunt figurativæ. His igitur benè obtis, et omnibus extrinsecùs ritè rejectis, terminatur verbum Barytonum activæ vocis pass. verò seu mediæ per ομαι· et verbum in μι claudetur per terminum μι activæ vocis, ssivæ seu mediæ per μαι.

ec sanè magno erunt nobis auxilio, sed usus excedit inter omnia. Porrò ut faciliùs intelur quæ hactenus diximus, sequentem Hypothesin subjungamus.

pponamus igitur hujusce linguæ candidatum in legendis auctoribus incidisse in has dic. ; ἐξαλεῖψαι, ἐκπεφθε, ὑπερσάχθην, διηρέξαντο, κεκλῶσθαι, διελεγμοσθέντα, μεθαρμοσθέντα, κεκίσθαι, μετώμην, πεπυκασμένα, σεσυχότες, ἐκτῆρα, πεθήνασθαι, ἐπεκτημένοιμεν, ἐπεκεκτήσθαι, ἐπιτετροπευμένης, γυῶσθαι, ἐρβοφήσθω, ἀπολελῆσθαι, ἀναδραμὼν, κατεδία, καταγεῖς, ἀπίδρα, παρέδρᾳ, &c.

iod ad primum vocabulum pertinet, cognoscitur esse aor. 1. act. vocis, mod. infin. à ter- ' Ἐξαλεῖψαι.
ς σαι, ut τύψαι, quo rejecto, unà cum σ, quod in ψ erat implicitum, restabit π Labialis, ddito termino Thematico ω restabit verbum ἐξαλείπω, quod si quæratur in Dictionario, invenietur, sicut et ἐξαλεῖσθ· dicam igitur quod sit ἐξαλείφω, *deungo*, et per Metaphoram). Nam φ sicut et β ob σ extrinsecum futuri primi (à quo aoristus primus formatur) mu ur in π ob εὐφωνίαν.

idemus esse præteritum plusq. pass. ex duplici incremento syllabico εα uno duplicato per- ' Ἐκέκαφθι.
i, et altero simpliciter repetito plusq. perfecti, ut termino uno cum terminali θ, ut καφθι, quibus rejectis et adjuncto termino communi ω vel ομαι, restabit κάφω vel κάφομαι, d beneficio Dictionarii non reperietur, sicut neque κάβω vel κάπτω: quòd si ad π addas τ ob σίαν, invenies κάπτω, *comedo*, nam π sicut et β mutantur in φ ob θ sequens terminale.

lat aor. 1. pass. voc. quod cognoscitur ex termino θ et terminali θην, et incremento sylla- ' Ὑπερσάχθην.
ο ut ἐτύφθην. Etenim in omni imperfecto et aor. primo et secundo modi indicativi nus- *Dico virtua-*
im reperietur ε in initio verbi, quòd sit vocalis thematica, quæ in illis, juxta Regulam, *liter, quoni-*
titur in η. Exceptâ tantùm licentiâ Poëticâ, ut apud Homerum, Ἰλιάδ βφ'. ὃ. ἐφυτεύετο τὸν *am ζ et σσ in-*
ν, pro ἠφυτεύετο, ab ἐφύτευ, *coërceo*. Poëtæ siquidem respuunt incrementa temporalia et sylla- *terdum facia-*
a, ut ibidem χ'. δν τέκεν αὐτὴ, pro δν ἔτεκεν αὐτὴ, *quem peperit ipsa*. Θεὸς δὸ ἔφυεν ἄπαντα, *ant fut. 1. in*
ὀνόμηνεν, ab ὀνομαίνω, *nomino*; μηῦ. ξ' Si igitur rejiciatur incrementum ε, et terminus cum *ξ, in que π*
asonante terminali θην, addito termino generali ω, restabit σάχω, quod si quæras in Dic- *est implici-*
nario, non invenies; imò neque σάχω, σάκω, vel σάζω, quoniam verbum est σάττω, *onero*, et *tum, at per*
ρσάττω, *satìs superque onero*; nam γ et π figurativæ (quæ virtualiter concipiuntur interdum *consequens γ,*
ζ vel duplex σ) solent mutari in χ ob sequens terminale θ, sicut λίγω, ἐλίχθην· πλέκω, ἐπλέχθην. *χ.*
Constat esse aor. 1. med. voc. à termino αντο, unà cum σ quod est implicitum in ξ, ut ἐτύ- ' Διηρέ αντο.
αντο, quo rejecto et addito termino communi ω restabit διηρέκω, quod non invenies in Lexico, eque διηρέκω, διηρέχω, aut διηρέζω, vel διηρεισσω· debes igitur concludere te non advertere in- rementum temporale η, quod si vertas in ε, dein quæras iterum nè tum quidem invenies; rso verò in ω, reperies esse, ἀφέσσω, *amputo, abscindo, illido*, et metaphoricè *impeto*; ut ἰδίων ἀφέσσειν τινὰ, *convitiis impetere aliquem*; cujus generis verba in præteritis pariunt ty- nibus amplam difficultatem: etenim quindecim verba sunt illis inquirenda, scil. ἀφέγω, ἀφέκω, ἄφχω, ἀφέζω, vel ἀφέσσω· præterea ἀφύγω, ἀφέκω, ἀφέχω, ἀφεζω, sive ἀφεισσω· et quinque superiora cil. ἠφγω, ἠφέκω, ἠφέχω, ἠφέζω, sive ἠφεισσω Etenim quæ habent figurativas Palatinas addito σ x parte futuri efficerent in illo ξ juxta Regulam, quæ verò habent pro figurativis ζ vel σσ, ut x ordine *decimoquarto* poterant habere ξ in futuro. Præterea juxta temporalis incrementi Re- ulam, vocalis thematica ε vel ω verteretur in η, et hoc modo unum verbum in præteritis im- mutatum, si Thema ipsum et ipsius significationem ignoret, meritò Tyroni imo et cuilibet lteri ad unguem omnes Regulas Grammaticas callenti multifariam creabit difficultatem, quæ ion potest superari alitèr nisi usu. Beatior sanè est Lingua Latina, quia longè naturâ faci- lior; sed χαλεπὰ τὰ καλὰ.

Præteritum est perf. pass. inf. Rejiciatur incrementum syllabicum κι, et terminus αι à ' Κεκλῆσθαι.
arte post, cum terminalibus consonantibus σθ· restat κλω· σ vero indicat esse aliquam figura- tivam dentalem, vel ζ vel σσ· sed non erit nisi κλώθω, *glomero* vel *neo*; quia dissyllabum, ut ιt συστρῶσθαι, à στρώθω, *incendo*.

Constat esse participium præteriti perfecti, mediæ vocis, numeri pluralis, generis mascu ' Διειλελυθότες.
lini, à termino ὑτες, et figurativâ præsentis, quibus rejectis unà cum ἐπανειλήψει Atticâ priorum literarum Thematis, et verso incremento temporali η in ε, et addito termino ω, restabit διελύω· sed hoc non est nisi addatur præpositiva ι, ut fiat diphthongus ει, quâ additâ, Thema est διλελύω, inusitatum, pro quo διέχομαι, *prætereo*, et per Metaphoram *dissero*, seu *oratione percurro*: in formando hoc præterito medio ε rejicitur, non per Regulam communem, quia penultima præt. med. non mutatur, nisi fuerit una harum quatuor, α, αι, ε, ει, ut ἐθέλω, τεθηλα· πλέζω, πέπληγα· φαίνω, πέφυκα· οἴνω, οἶνοπα· et λείπω, λελοιπα· sed rejicitur more Atticorum, et κατ' ἐπανείλψιν priorum literarum præsentis, idque in verbis hyperdissyllabis in quibus corri- pitur penultima, ut ἐλεύθω, ἤλυθα, communiter et ἐλήλυθα, Atticè ἀκέω, ἄκουα, et Atticè ἀκήκοα. ἐλείφω, ἤλοιφα, ἐλήλοιφα et similia.

Particip. aor. 1. pass. undè rejiciendum est σθέντα, σ indicabit esse aliquam dentalem vel Μιξαμιόσθεν- σσ vel ζ, et erit μιξαμίζω, *coapto*, quia trisyllabum, ut ἐξιεργασθέντα, ab ἐξιεργάζομαι, *perficio*. τα·

Κεκάσθαι — Est infinitivum præteriti perf. pass. vocis. Cognoscitur à tono in penultimâ, increm duplicato κε, et termino unà cum terminali θ, et Hotetheto σ· quibus rejectis et addito no ω, fit κεκω—quod eum non sit, neque erit κάθω, κάθω, κάτα, seu κάσσω, restat esse κίω *et decoro*, verbum Poëticum, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ϕψ. ver. 546.

Τῶν σι, γέρον, πλέτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάσθαι.
Horum te, senex, divitiis que et filiis ainut exornatum fuisse

Λιγχιμεσάμην. — Aor. 1. med. rejiciatur ε et terminus σαμην· et quia restat ι, et verbum est polly ideo ζ est figurativa. scil. διαγχιζω, *tracto*, ut ἐγχεσάμην, à ἀγχιμα, seu ἀγχιζω, *comper*

Πεπνυσμένα. — Est particip. perf. et plusq. perf. pass. quare rejiciendum est incrementum syllabicum et in fine μεν, unà cum σ Hotetheto, quod est indicium ejus figurativam esse desinen ζ vel σσ, et est quidem ζ, viz. πνιάζω, *denso*, seu *tego*, quoniam polysyllabum.

Σαγήϊτες. — Est particip. perf. med. quare rejicienda est duplicatio in initio σι, et in fine participialis ὑτες, et quoniam η habet ι subscriptum, ideoque cum sit impropria diph vertetur in propriam, viz. αι, et addito termino generali ω, verbum erit σαίφω, σαφ ut παφηότες, à φαίνω. Verba hujusce ordinis, scil. immutabilium, felicius et citius rep quàm cætera; quia servant figurativam Thematicam. Excepto ν, quod solet mutari in vel in γ vel in ρ, prout in Regulis videre est.

Ἔσσεο. — Vocabulum in Homero, et juxta meas Regulas video esse aor. 1. act. voc. ab σ exp Præterea puto ε esse incrementum syllabicum, quo rejecto unà cum σι, et addito ω, re σέφω, quo quæsito et haud invento, concludam σ non esse Thematicam literam, sed præp tionis ἐπὶ, quâ rejectâ, restabit ἔφω, quod si quæram non inveniam: dicam igitur ε esse porale incrementum, quod si vertam in ι erit ἴφω, quod tamen non est, quia est ἔφω, ejus. jus futurum facit communitèr ἀφῶ, et Æolicè ἄφσω, et ex hoc ἴξω, et cum præpositione ἐπίξεσι, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ϕψ. ξ'. ver. 166.

——— τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτυξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς τε δύφας γαλκείοισιν ἐπίξεσι.

Πεϐήκασθαι. — Est aor. 1. infin. med. ideoque κασθαι rejecto, et versâ η, impropriâ diphthongo, *in* priam, et termino passivæ vocis adjecto, erit πεδάνομαι, *vehementer afficior*.

Ἐπισημηνάμενος. — Cognoscitur esse particip. a. 1. med. per terminum αμένη, in quo σ potentiale subintelligi quare rejecto termino αμένη, et versâ impropriâ diphthongo η in αι, et addito generali te no ω, est ἐπισημαίνω, *indicium facio* seu *significo*.

Ἐκπνυστισθῆναι. — Cognoscitur esse. aor. 1. pass. infin. per terminum θῆναι, quo rejecto, σ Hotethetum ad cabit esse verbum tertii et quarti, vel saltem sexti ordinis, et ultimum erit: nam illo ze no cum σ rejecto, et addito communi termino pass. ομαι, erit ἐκπνυστίομαι, *adversus aliq concutior*, à στίω.

Ἐπιτιθεμενομένους. — Hæc vox est particip. præt. perf. pass. à quâ, rejecto μένος, et duplicato τι à parte ante addito termino act. ω, vel pass. ομαι, verbum erit ἐπιτιθεμένομαι, vel ἐπιτιθεόμενομαι, *procuro, administro, in tutelâ habeo*. Hujusce generis verba rectè nulloque negotio inveniuntur, propter diphthongum figurativum ευ.

Ἐπισυρῴμεθα. — Est plusquamperfect. pass. undè rejecto in initio incremento ἐπι, et in fine μεθα, re συρῳ· deinde ῴ in ὸ verso additoque terminali ω, fit συρόω, *munio*, seu *turribus urbem* à nomine σύρ, *turris*. Hujusce generis verba nulla difficultate deprehenduntur; quia ferè sunt derivata à nominibus, ac proindè solent mutare figurativam ο præsentis in futuro, ut videre est in Regulis nostris de futuro activæ vocis.

Ἐξέροφησθε. — Constat esse in perfecto pass. mod. imperat. tertiam personam; quare rejiciendum unà cum ε, et in fine θε, cum σ Philotheto, et verso η in α, et addito communi termino ροφάω, quod etiam et ῥοφέω, rectè dicitur *sorbeo et exhaurio*. Hujusce quoque generis verba cilè deprehenduntur; nam η figurativa longa est indicium quod figurativa primitiva erit ο· neque σ vobis dubium creet; quod licèt non admittatur in primâ personâ præter. pass. quando figurativæ breves mutantur in longas, tamen quoties θ terminalis subsequatur, ibi σ desideratur, atque ideo vocatur σ Philothetum.

Ἀπελασθήσομαι. — Est fut. 1. pass. infinit. quare θήσομαι rejecto, restat ω figurativa, cui addito termino ἀπελάω inusitatum, pro quo ἀπελάσω, *abigo*: in hoc verbo debuerat esse σ Hotethetum, ut λασθήσομαι, à γελάω· γασσθήσομαι, à γασάω, secundum Regulam; sed ἐλάω, *pello*, facit, ἐλασ et ἐλασσαι.

Ἀναξομένων. — Est aor. 2. act. ων participii termino rejecto, verso ω in ε, additoque termino ω, fit ἀνεῴγω inusitatum, pro quo ἀνοιγω, *recurro*.

Κατθέω. — Aor. 2. verbi in μι· rejecto enim incremento ε, additoque termino verborum in μι, fit κατθέμεν, *vivo*. Diximus enim in his temporibus figurativam servari longam, ut γνάμι, aor. 2 ἔγνων, ἔγνως· sic et βάομαι, aor. 2. ἐϐάην, ας, α, &c.

Κατεγῆς. — Aor. 2. pass. à quo rejecto ης termino participiali, et addito communi termino ω fit κατάγνυμι, *confringo*, inusitatum, pro quo κατέγνυμι.

Aor. 2. act. cujus incremento rejecto et figurativa α versa in η, et cum termino verborum Ἀνιδέω. η μι, fit ἀνιδέημι, *aufugere*. Hoc esset ἀνιδέη juxta Regulam, quia aor. 2. solet servare figurativam longam; sed unum est eorum quæ excipiuntur.

Aor. 2. act. verb. in μι, quod cognoscitur à figurativâ η· quare incremento rejecto, et addito Παρέβη. termino μι fit παρέβημι inusitatum, pro quo παραβαίνω, *transgredior*.

Ut autem memoriæ aliquod sit levamen, et ut constet omnibus unam esse verborum Barytonorum conjugationem, et alteram verborum in μι, tabulam sequentem exaravimus: quæ in formandis et resolvendis verbis respicienda est; illius enim cuncti termini sicut in formandis verbis adduntur, ita in resolvendis rejiciuntur.

TERMINATIONES BARYTONORUM.

Indicativi.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A	ω	ας	α		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
	P	ομαι	η	ται	ὁμεθον	εσθον	εσθον	ὁμεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	η	ται	ὁμεθον	εσθον	εσθον	ὁμεθα	εσθε	ονται
Imperf.	A	ον	ας	α		ατον	ατην	αμεν	ατε	αν
	P	ὁμην	ου	ατο	ὁμεθον	εσθον	ἐσθην	ὁμεθα	εσθε	οντο
	M	ὁμην	ου	ατο	ὁμεθον	εσθον	ἐσθην	ὁμεθα	εσθε	οντο
Aor. β.	A	ον	ας	α		ατον	ἁτην	αμεν	ατε	αν
	P	ην	ης	η		ητον	ἡτην	ημεν	ητε	εν
	M	ὁμην	ου	ατο	ὁμεθον	εσθον	ἐσθην	ὁμεθα	εσθε	οντο
Futur. β.	A	ῶ	εῖς	εῖ		εἶτον	εἶτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
	P	ήσομαι	ῃ	ήσεται	ὁμεθον	εσθον	εσθον	ὁμεθα	εσθε	ονται
	M	οῦμαι	ῇ	εῖται	ὁμεθον	ἐσθον	ἐσθον	οὑμεθα	ἐσθε	οῦνται
Futur. α.	A	ω	ας	α		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
	P	θήσομαι	ῃ	θήσεται	ὁμεθον	εσθον	εσθον	ὁμεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	ῃ	ται	in 3. prior. decl. ut in præs.; in 4. ut in f. 2.					
Aor. α.	A	α	ας	ε		ατον	ἁτην	αμεν	ατε	αν
	P	θην	θης	θη		θήτον	θήτην	θημεν	θητε	θησαν
	M	ὰμην	ω	ατο	ὁμεθον	εσθον	ἐσθην	ὁμεθα	εσθε	οντο
Perfect.	A	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
	P	μαι	σαι	ται	μεθον	θον	θον	μεθα	θε	ται, μένοι εἰσὶ
	M	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
Plusq. perf.	A	εἰν	εις	ει		εἰτον	εἴτην	εμεν	εἶτε	εσαν
	P	μην	σο	το	μεθον	θον	θην	μεθα	θε	το, μένοι ἦσαν
	M	εἰν	εις	ει		εἶτον	εἴτην	εἰμεν	εἶτε	εσαν
2. post F.	P	ομαι	ῃ	ται	ὁμεθον	εσθον	εσθον	ὁμεθα	εσθε	ονται

Imperativi.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A		ε	ἑτω		ετον	ἑτων		ετε	ἑντων
	P		ου	ἐσθω		εσθον	ἐσθων		εσθε	ἐσθωσαν
	M		ου	ἐσθω		εσθον	ἐσθων		εσθε	ἐσθωσαν
Aor. β.	A		ε	ἑτω		ετον	ἑτων		ετε	ἑντωσαν
	P		ηθι	ἡτω		ητον	ἡτων		ητε	ἡντωσαν
	M		ου	ἐσθω		εσθον	ἐσθων		εσθε	ἐσθωσαν
Aor. α.	A		ον	ἀτω		ατον	ἀτων		ατε	ἀντωσαν
	P		θητι	θήτω		θητον	θήτων		θητε	θέντωσαν
	M		αι	ἀσθω		ασθον	ἀσθων		ασθε	ἀσθωσαν
Perfect.	A		ε	ἑτω		ετον	ἑτων		ετε	ἑντωσαν
	P		σο	θω		θον	θων		θε	θωσαν
	M		ε	ἑτω		ετον	ἑτων		ετε	ἑντωσαν

Terminationes Verborum contractorum in Ε῾Ω.

INDICATIVI.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A	ω̃	εῖς	εῖ	ε῀μεθον	εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
	P	οῦμαι	ῇ	εῖται	ε῀μεθον	εῖσθον	εῖσθον	ε῀μεθα	εῖσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	ῇ	εῖται	ε῀μεθον	εῖσθον	εῖσθον	ε῀μεθα	εῖσθε	οῦνται
Imperf.	A	ουν	εις	ει	ε῀μεθον	εῖτον	εἴτην	οῦμεν	εῖτε	ουν
	P	ούμην	οῦ	εῖτο	ε῀μεθον	εῖσθον	εἴσθην	ε῀μεθα	εῖσθε	οῦντο
	M	ούμην	οῦ	εῖτο	ε῀μεθον	εῖσθον	εἴσθην	ε῀μεθα	εῖσθε	οῦντο

Imperativi Verb in έω.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A		ει	είτω		εῖτον	είτων		εῖτε	είτωσαν
	P		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν
	M		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν

Terminationes Verborum contractorum in Α῾Ω.

INDICATIVI.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A	ᾶ	ᾷς	ᾷ	ά῾μεθον	ᾶτον	ᾶτον	ᾶμεν	ᾶτε	ᾶσι
	P	ᾶμαι	ᾷ	ᾶται	ά῾μεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ά῾μεθα	ᾶσθε	ᾶνται
	M	ᾶμαι	ᾷ	ᾶται	ά῾μεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ά῾μεθα	ᾶσθε	ᾶνται
Imperf.	A	ων	ας	α	ά῾μεθον	ᾶτον	ά᾽την	ᾶμεν	ᾶτε	ων
	P	ώμην	ῶ	ᾶτο	ά῾μεθον	ᾶσθον	ά᾽σθην	ά῾μεθα	ᾶσθε	ῶντο
	M	ώμην	ῶ	ᾶτο	ά῾μεθον	ᾶσθον	ά᾽σθην	ά῾μεθα	ᾶσθε	ῶντο

Imperativi Verb in άω.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A		α	άτω		ᾶτον	άτων		ᾶτε	άτωσαν
	P		ᾶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν
	M		ᾶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν

Terminationes Verborum in Ο῾Ω.

INDICATIVI.		Sing. 1.	Sing. 2	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A	ῶ	οῖς	οῖ	ο῾μεθον	οῦτον	οῦτον	οῦμεν	οῦτε	οῦσι
	P	οῦμαι	οῖ	οῦται	ο῾μεθον	οῦσθον	οῦσθον	ο῾μεθα	οῦσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	οῖ	οῦται	ο῾μεθον	οῦσθον	οῦσθον	ο῾μεθα	οῦσθε	οῦνται
Imperf.	A	ουν	ους	ου	ο῾μεθον	οῦτον	ούτην	οῦμεν	οῦτε	ουν
	P	ούμην	οῦ	οῦτο	ο῾μεθον	οῦσθον	ούσθην	ο῾μεθα	οῦσθε	οῦντο
	M	ούμην	οῦ	οῦτο	ο῾μεθον	οῦσθον	ούσθην	ο῾μεθα	οῦσθε	οῦντο

Imperativi Verb in όω.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A		οῦ	ούτω		οῦτον	ούτων		οῦτε	ούτωσαν
	P		οῦ	ούσθω		οῦσθον	ούσθων		οῦσθε	ούσθωσαν
	M		οῦ	ούσθω		οῦσθον	ούσθων		οῦσθε	ούσθωσαν

Terminationes Verborum in MI, quæ descendunt a Verbis in *ω*, *έω*, *άω*, *ώ*

INDICATIVI.

		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A P M	η, ῃ, ω, υ η, ω, ο, υ	μι μαι	ς σαι	σι ται	μεν μεθον	τον σθον	τον σθον	μεν μεθα	τε σθε	1. 2. 3. σι, ᾱ, ᾱσι, ᾱ νται
Imperf.	A P M	η, ῃ, ω, υ ι, ᾱ, ο, ῡ	ν μην	ς σο	1. 2. 3. 4. η, ῃ, ω, υ, το	μεν μεθον	τον σθον	τον σθην	μεν μεθα	τε σθε	σαν ντο
Indef. β.	A M	η, ῃ, ω ι, ᾱ, ο	ν μην	ς σο	1. 2. 3. η, ῃ, ω το	μεθον	τον σθον	την σθην	μεν μεθα	τε σθε	σαν ντο

		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A P M		οῖς, ᾳ, ῳ, υ ϑι ι, ω, ο, υ, σο	τω σθω		τον σθον	των σθων		τε σθε	ντων σθωσαν
Indef. β.	A M		ᾰς, ῆ, ᾰς, ϑι ι, ᾱ, ο, σο	τω σθω		τον σθον	των σθων		τε σθε	ντων σθωσαν

Optativi Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.	Infinitiv.	Participium.
ιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ων, ουσα, ον
ίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	ομενος, η, ον
ίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	ομενος, η, ον

Imperfectum idem cum Præsenti.

ιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ων, ουσα, ον
ίην	είης	είη		είητον	είήτην	είημεν	είητε	είησαν	ῆναι	ὡς, οῦσα, ὸν
ίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	ομενος, η, ον
ιμι	οῖς	οῖ		οῖτον	οίτην	οῖμεν	οῖτε	οῖεν	εῖν	ῶν, οῦσα, ὸν
σαίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	ῆσθαι	ομενος, η, ον
ίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	ομενος, η, ον
ιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	εσθαι	ων, ουσα, ον
ησοίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	ομενος, η, ον
ίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	ομενος, η, ον
ιμι	αις	αι		αιτον	αίτην	αιμεν	αιτε	αιεν	αι	ας, ασα, αν
ειην	ειης	ειη		ειητον	ειήτην	ειημεν	ειητε	ειησαν	ειναι	ειὡς, εῖσα, ὲν
ίμην	αιο	αιτο	αίμεθον	αισθον	αίσθην	αίμεθα	αισθε	αιντο	ασθαι	αμενος, η, ον
ιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ῦναι	ὦν, ῦσα, ὸν
εἰνος εἴην	είης	είη	ω	είητον	είήτην	οι εἶμεν	είητε	είησαν	ῆναι	μένος, η, ον
ιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ῦναι	ὦν, ῦσα, ὸν

Plusquam-perfectum ut Perfectum.

	Sing.			Dual.			Plural.				
1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Infinit.	Particip
	ειν	ειτο	εἰμεθον	εισθον	εἰσθην	εἰμεθα	εισθε	εἰντο	εισθαι	ἱμενος, η, ον

bjunct.		Sing.			Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
	A	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
	P	ωμαι	ῃ	ηται	ὡμεθον	ησθον	ησθον	ὡμεθα	ησθε	ωνται
	M	ωμαι	ῃ	ηται	ὡμεθον	ησθον	ησθον	ὡμεθα	ησθε	ωνται
	A	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
ε.	P	ῶ	ᾖς	ᾖ		ᾖτον	ᾖτον	ῶμεν	ᾖτε	ῶσι
	M	ωμαι	ῃ	ηται	ὡμεθον	ησθον	ησθον	ὡμεθα	ησθε	ωνται
	A	ω	ῃς	ῃ		ῆτον	ῆτον	ῶμεν	ῆτε	ῶσι
ω.	P	ῶμαι	ᾖ	ᾖται	ὡμεθον	ᾖσθον	ᾖσθον	ὡμεθα	ᾖσθε	ῶνται
	M	ωμαι	ῃ	ηται	ὡμεθον	ησθον	ησθον	ὡμεθα	ησθε	ωνται
	A	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
	P	μένος ὦ	ῇς	ῇ	ω	ῆτον	ῆτον	οι ὦμεν	ῆτε	ὦσι
ι.	M	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ὡμεν	ητε	ωσι

Hactenus de Barytonis. Sequuntur Circumflexa, quæ contrahuntur in Præsenti et Imperfecto omnium dorum, at in reliquis formantur ut Barytona, in *ἰω*, *άω*, *ὁω*, ex quibus contrahuntur.

Verborum in *ἰω*.

)ptativi		Sing.			Dual.			Plural.			
		1.	2.	S.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Infinit.
r.	A	οἶμι	οἶς	οἶ		οἶτον	οἴτην	οἶμεν	οἶτε	οἶεν	οἶν
&	P	οίμην	οἶο	οἶτο	οἰμεθον	οἶσθον	οἰσθην	οἰμεθα	οἶσθε	οἶντο	οἶσθαι
m.	M	οίμην	οἶο	οἶτο	οἰμεθον	οἶσθον	οἰσθην	οἰμεθα	οἶσθε	οἶντο	οἶσθαι

												Part.
', &	P	ἱμην	ἶο	ἶτο	ἱμεθον	ἶσθον	ἰσθην	ἱμεθα	ἶσθε	ἶντο	ἶσθαι	ιμένος, η, ον
', p.												

Subjunct.		Sing.			Dual.			Plural.			
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Particip.
Pr.	A	ῶ	ῇς	ῇ		ῆτον	ῆτον	ῶμεν	ῆτε	ῶσι	ῶν, ῶσα, ὸν
&	P	ὦμαι	ῇ	ῆται	ὡμεθον	ησθον	ησθον	ὡμεθα	ησθε	ὦνται	ὁμένος, η, ον
Im.	M	ut Passiva. Perf. Pass. πεπεῶμαι, ῇ, ῆται, ωμεθον, ῆσθον, ῆσθον, ώμεθα, ῆσθε, ὦνται.									

Verborum in *άω*.

Optativi		Sing.			Dual.			Plural.			
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Infinit.
Pr.	A	ᾶμι	ᾶς	ᾶ		ᾶτον	ᾴτην	ᾶμεν	ᾶτε	ᾶεν	ᾶν
&	P	ώμην	ῶο	ῶτο	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο	ᾶσθαι
Im.	M	ώμην	ῶο	ῶτο	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο	ᾶσθαι

												Part.
P. &	P	ἱμην	ᾶο	ᾶτο	ἱμεθον	ᾶσθον	ᾱσθην	ἱμεθα	ᾶσθε	ᾶντο	ᾶσθαι	ἀμένος, η, ον
F. p.												

ut reliquam præteream ut nonnullam ut Demosth. pa

ut nostrum genetivi, vel ubi tantùm dici ut
positivi, inter præ. ut. Aristot. de interp. [illegible]
[illegible]. Idem paulo inferius Τὸ δὲ ἄνθρωπος. Ubi
κατὰ ἄρθρου ἔστιγμα, quoniam ex conscito præponitur [illegible]
piuntur. Qui modus loquendi peculiaris tantum est [illegible]
ἀφορισμὸς καὶ ὁρισμὸς ἐν ἑνὶ, h. e. *conclusio et cursus* ut Dem. [illegible]
ὁρισμός. τοῦ καὶ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ [illegible]
terit, tum quâ ratione quis illum adscribat, liceret di gerere
plectitur hæc omnia τοῦ τοῦτο τοῦτο [illegible]
ὅτου σημαίνει ὑπάρχειν ἑαυτῷ τὸ τοῦ, ἀποδοῦναι αὐτῷ ἐκ [illegible]
de modo, ne me audire oporteat.

Observandum est Poëtas, et potissimum Hom. raro ut articulum [illegible]
vel. 532. Ἐκτορίδη, ἄλκιμε Τρώιλε ἀρηΐφιλε ἔκτορ.

Aristoph. tamen crebro iis utitur.

Ἦ που σε φίλτατ' ὦ ἐμοὶ τὸν λίχας τόκον,
Δι' ὃν ἐμὲ μὴ ἴσον ταῦτα τὸ πατρίδιον.
Μείζονα ἀνάγκη τὸν ἐμαυτοῦ τὸν κατὰ, &c.

Illud præterea non ignorandum est Poëtis sæpè usurpari articulum [illegible]
minum, ut Hom. Ἀλ. ραψ. β'. ver. 52. Οἱ δὲ κάρηνα κ[illegible]
ἔκλινον.

Interdum etiam Oratores usurpant hunc articulum pro [illegible]
ὁ Ἀλλ' ὁμολογῶ σὲ τῷ ὄντι ἄνδρα ἀγαθὸν καὶ γίγνεσθαι καὶ γεγονέναι, &c. [illegible]
pro Corcyr. Ἄλλος τις ἂν τὸν αὐτὸν τρόπον τῷ νῦν ἐγκαλοῦντι τῷ τότε συμβουλεύσαντι pro eum.

FINIS.

MAY 2 8 1936





